БІБЛІА

адекъ

ДУМНЕЗЕІАСКА СКРИПТУРЪ

ALE CEI VECHI ŞI ALE CEI NOAO LEAGE.

TOATE

CARE S-AU TĂLMĂCIT DUPRE LIMBA ELINEASCĂ SPRE ÎNȚELEAGEREA LIMBII RUMÂNEŞTI, CU PORUNCA PREABUNULUI CREŞTIN ŞI LUMINATULUI DOMN

IOAN ŞĂRBAN CANTACOZINO BASARABĂ VOIEVOD

ŞI CU ÎNDEMNAREA DUMNEALUI

COSTANDIN BRÂNCOVEANUL, MARELE LOGOFĂT,

Nepot de sor al Măriei Sale, carele, după prestăvirea acestui mai suspomenit domnu, Putearnicul Dumnezău, den aleagerea a toatei Țări Rumâneşti, pre dumnealui l-au coronat cu domnia şi stăpînirea à toată Țara Ugrovlahiei. Şi întru zilele Măriei Sale s-au săvîrşit acest Dumnezăiesc lucru. Carele şi toată cheltuiala cea de săvîrşit o au rădicat.

Tipăritu-s-au întîiu în scaunul Mitropoliei Bucureştilor,

în vreamea păstoriei Preasfinţitului părinte Chir Theodosie,

mitropolitul ţării şi exarhu laturilor.

Şi pentru cea de obşte priinţă s-au dăruit neamului rumânesc,

la anul de la facerea lumii, 7197,
iară de la Spăsenia lumii, 1688,

în luna lui noiemvri în 10 zile.

A CĂRȚILOR DUMNEZĂIEȘTII SCRIPTURI DESLUȘIRE

DUMNEZEIASCA SCRIPTURĂ · VEACHE ȘI NOAVĂ · FACEREA

CAP I

1 De-nceput au făcut Dumnezău
2 ceriul și pămîntul. Iară pă-
mîntul era nevăzut și netocmit.
3 Și întunearec zăcea deasupra
preste cel fără de fund, și Du-
hul lui Dumnezău Să purta
4 deasupra apei. Și zise Dum-
nezău: „Să să facă lumină!“ Și să făcu
5 lumină. Și văzu Dumnezău lumina că iaste
bună, și osebi Dumnezău între mijlocul lumi-
6 nii și între mijlocul întunearecului. Și numi
Dumnezău lumina zio și întunearecul numi
noapte. Și să făcu sară și să făcu dimeneață, zi
7 una. Și zise Dumnezău: „Facă-se întări-
tură în mijlocul apei, și să fie osebitoare între
8 apă și între apă!“ Și să făcu așa. Și făcu
Dumnezău întăritura și osebi Dumnezău între
mijlocul apei care era supt întăritură și între
9 mijlocul apei ce era deasupra întăriturii. Și
numi Dumnezău întăritura ceriu. Și văzu
Dumnezău că iaste bine. Și să făcu sară și să
10 făcu dimeneață, zi a doua. Și zise Dumne-
zău: „Adune-se apa cea de supt ceriu într-o
adunare și să să ivească uscatul!“ Și să făcu
așa. Și să adună apa cea de supt ceriu la adu-
11 nările ei și să ivi uscatul. Și numi Dumne-
zău uscatul pămînt și adunările apelor numi
12 mări. Și văzu Dumnezău că iaste bine. Și
zise Dumnezău: „Răsară pămîntul buruiană
de iarbă sămănătoare, sămînță după fealiu-ș
și după asămănare-ș, și lemn roditoriu făcînd
roadă, căruia sămînța lui într-însul, după
13 feliu-ș, pre pămînt!“ Și fu așa. Și scoase
pămîntul buruiană de iarbă sămănătoare, să-
mînță dupre fealiu și dupre asemănare, și
lemn roditoriu care face roadă, căruia să-
mînța lui într-însul, dupre neam, pre pămînt.
14 Și văzu Dumnezău că iaste bine. Și să făcu
15 sară și să făcu dimeneață, zi a treia. Și
zise Dumnezău: „Facă-se luminători întru
întăritura ceriului,spre luminarea pămîntului,
ca să osebească între mijlocul zilii și între mij-
locul nopții și să fie în seamne și în vremi și în
zile și în ani Și să fie spre luminare întru 16
întăritura ceriului, ca să lumineaze pre
pămînt.“ Și să făcu așa. Și făcu Dumnezău 17
cei doi luminători: luminătorul cel mare spre
stăpînirea zilii și luminătoriul cel mic spre
stăpînirea nopții, și stealele. Și puse pre 18
dînșii Dumnezău întru întăritura ceriului, ca
să lumineaze pre pămînt Și să stăpînească 19
zilii și nopții Și să osebească între mijlocul 20
luminii și între mijlocul întunearecului. Și
văzu Dumnezău că iaste bine. Și să făcu 21
sară și să făcu dimeneață, zi a patra. Și zise 22
Dumnezău: „Scoață apele tîrîtoare de suflete
vii și zburătoare zburînd asupra pămîntului
spre întăritura ceriului“. Și să făcu așa. Și 23
făcu Dumnezău chitoșii cei mari și tot sufletul
vitelor tîrîtoare care au scos apele,după fea-
liurile lor, și tot zburătoriul ce zboară, după
fealiu-ș. Și văzu Dumnezău cum sînt bune.
Și le blagoslovi Dumnezău,zicînd: „Creașteți 24
și vă înmulțiț și umpleți apele în mări, și zbu-
rătoarele mulțească-se asupra pămîntului“.
Și să făcu sară și să făcu dimeneață, zi a cin- 25
cea. Și zise Dumnezău: „Să scoață pămîn- 26
tul suflet viu după fealiu-ș, cu patru picioare
și tîrîtoare și jiganii pămîntului, după fea-
liu-ș“. Și să făcu așa. Și făcu Dumnezeu 27
hiarăle pămîntului după fealiu-ș, și dobitoace-
le după fealiul lor, și toate tîrîtoarele pămîntu-
lui după fealiu-ș. Și văzu Dumnezău că sînt
bune. Și zise Dumnezău: „Să facem om du- 28
pă chipul Nostru și după asămănare; și să stă-
pînească peștilor mării, și pasărilor ceriului, și
dobitoacelor, și tot pămîntul, și tuturor tîrîtoa-
relor ce să tîrăsc asupra pămîntului“. Și 29
făcu Dumnezău pre om, dupre chipul lui

Dumnezău l-au făcut pre dînsul; bărbat şi
30 fămeaie au făcut pre dînşii. Şi blagoslovi
Dumnezău pre dînşii, zicînd: „Creaşteţi-vă şi
vă înmulţiţ şi umpleţi pămîntul şi domniţ pre
dînsul; şi stăpîniţ peştilor mării, şi pasărilor
ceriului, şi tuturor dobitoacelor, şi tot pămîn-
tul, şi tuturor tîrîtoarelor ce să tîrăsc asupra
31 pămîntului". Şi zise Dumnezău: „Iată, am
dat voao toată iarba sămănătoare, sămînţă de
sămănat care iaste asupra pămîntului, şi tot
lemnul care are într-însul roadă de sămînţă
32 sămănătoare: voao va fi de mîncare. Şi la
toate hiarăle pămîntului, şi la toate pasările
ceriului, şi la tot tîrîtoriul ce să tîraşte asupra
pămîntului, care are în sine suflet de viaţă, şi
toată iarba vearde, de mîncat". Şi să făcu
33 aşa. Şi văzu Dumnezău toate cîte au făcut,
şi iată – bune foarte. Şi să făcu sară şi să făcu
demineaţă, zi a şasea.

CAP II

1 Şi să săvîrşiră ceriul şi pămîntul şi
2 toată podoaba lor. Şi săvîrşi Dum-
nezău a şasea zi faptele Lui care
le-au făcut; şi odihni Dumnezău a
şaptea zi de toate faptele Lui care au
3 făcut. Şi blagoslovi Dumnezău ziua a şap-
tea şi o sfinţi pre ea, pentru că într-însa încetă
de toate faptele Lui care începu Dumnezău a
4 face. Aceasta e cartea facerii ceriului şi a
pămîntului, cînd s-au făcut. În care zi au făcut
5 Domnul Dumnezău ceriul, şi pămîntul, Şi
toată verdeaţa cîmpului, mai înainte decît a
răsări pre pămînt, şi toată iarba cîmpului, mai
înainte de a să face: pentru că n-au plouat
Dumnezău pre pămînt şi om nu era a lucra
6 pre dînsul. Şi izvor ieşiia den pămînt de
7 adăpa toată faţa pămîntului. Şi zidi Dum-
nezău pre om, ţărînă luînd den pămînt, şi
suflă în faţa lui suflare de viaţă şi să făcu omul
8 în suflet viu. Şi răsădi Dumnezău grădină
în Edem, către răsărit, şi puse acolo pre om
9 pre carele au zidit. Şi răsădi iarăş Dumne-
zău den pămînt tot lemnul frumos la vedeare
şi bun la mîncare, şi lemnul vieţii în mijlocul
grădinii, şi lemnul a şti conoştinţa binelui
10 şi răului. Şi rîu iase den Edem, ca să adape
grădina, de acolo să împarte în patru înce-
11 pături. Numele unuia – Fison, acesta e ce
încunjură tot pămîntul lui Evilat, şi acolo iaste
12 aurul. Şi aurul pămîntului aceluia iaste
bun; şi acolo iaste rubinul şi piatra cea
13 vearde. Şi numele al doilea rîu – Gheon,
cesta încungiură tot pămîntul Ethiopiei.
14 Şi rîul al treilea – Tigri, acesta e
ce mearge înainte în preajma Asiriilor. Şi 15
rîul al patrulea – Efrat. Şi luo Domnul 16
Dumnezău pre omul pre carele l-au zidit şi
puse pre dînsul în grădină ca să o lucreaze pre
dînsa şi să o păzească. Şi porunci Domnul 17
Dumnezău lui Adam, zicînd: „Dentru tot lem-
nul ce iaste în grădină, cu mîncare să mănînci,
Iară dentru lemnul a priceape binele şi 18
răul să nu mîncaţi dentr-însul; iară în ce zi
veţi mînca dentr-însul, cu moarte veţi
muri". Şi zise Domnul Dumnezău: „Nu 19
iaste bine a fi omul sîngur; să-i facem lui aju-
toriu către dînsul". Şi mai zidi Dumnezău 20
iarăş den pămînt toate hiarăle cîmpului şi
toate pasările ceriului; şi le aduse pre eale la
Adam, ca să vază ce le va numi pre dînsele; şi
tot ce au numit Adam, suflet viu, acesta e
numele lui. Şi numi Adam nume tuturor 21
dobitoacelor, şi tuturor pasărilor ceriului, şi
la toate hiarăle cîmpului; iară lui Adam nu să
afla ajutoriu aseamenea cu dînsul. Şi puse 22
Domnul Dumnezău pre Adam somnu, şi
adormi; şi luo o coastă dentr-ale lui şi plini
trup pentru dînsa. Şi zidi Dumnezău 23
coasta ce-au luat de la Adam muiare şi o aduse
pre dînsa către Adam. Şi zise Adam: 24
„Acesta acum iaste os din oasele meale şi trup
den trupul mieu! Aceasta să va chema muiare,
pentru că dentru bărbatul ei s-au luat;
Pentru aceasta va lăsa omul pre tată-său şi 25
pre mumă-sa şi să va lipi lîngă muiarea lui şi
vor fi amîndoi într-un trup". Şi era amîn- 26
doi despuiaţi, şi Adam şi muiarea lui, şi nu să
ruşina.

CAP III

Iară şarpele era mai înţelept decît 1
toate hiarăle ceale de asupra pămîn-
tului, care le-au făcut Dumnezău; şi
zise şarpele către muiare: „Ce că au
zis Dumnezău să nu mîncaţi den tot
lemnul grădinii?" Şi zise muiarea: „Den 2
roada lemnului grădinii vom mînca; Iară 3
den roada lemnului ce iaste în mijlocul grădinii
au zis Dumnezău: 'Să nu mîncaţi dentr-însul,
nici să vă atingeţi de dînsul, pentru ca să nu
muriţi'". Şi zise şarpele către muiare: „Nu 4
veţi muri cu moarte! Pentru că ştie Dum- 5
nezău cum, în ce zi veţi mînca dentr-însul, să
vor deşchide ochii voştri şi veţi fi ca nişte
dumnezei, conoscînd răul şi binele!" Şi 6
văzu muiarea cumu e lemnul bun la mîncare
şi cum e plăcut a-l vedea cu ochii şi frumos
iaste a-l priceape şi, luînd den roada lui,
mîncă, şi deade şi bărbatului ei cu dînsa şi
mîncară. Şi să deşchiseră ochii amîndu- 7
rora şi cunoscură cum despuiaţi era, şi
cusură frunze de zmochin şi-ş făcură

8 lor încingeri împrejur. Şi auziră glasul
Domnului Dumnezău, umblînd în grădină
înde sară; şi să ascunsără Adam şi muiarea lui
de faţa Domnului Dumnezău în mijlocul raiu-
9 lui. Şi chemă Dumnezău pre Adam şi zise
10 lui: „Adame, unde eşti?“ Şi zise Lui: „Gla-
sul Tău am auzit, umblînd pen grădină, şi
m-am spămîntat, că despuiat sînt, şi m-am
11 ascuns“. Şi zise lui Dumnezău: „Cine ţ-au
spus cum eşti despuiat? Fără numai den lem-
nul ce ţ-am poruncit ţie de acela sîngur să nu
12 mănînci, de acela ai mîncat?“ Şi zise
Adam: „Muiarea care ai dat cu mine, aceasta
13 mi-au dat den lemn, şi am mîncat“. Şi zise
Dumnezău muierii: „Ce ai făcut aceasta?“ Şi
zise muiarea: „Şarpele m-au amăgit, şi am
14 mîncat“. Şi zise Domnul Dumnezău şarpe-
lui: „Căci ai făcut aceasta, blestemat – tu den
toate dobitoacele şi den toate hiarăle cîte sînt
asupra pămîntului! Pre pieptul tău şi cu pîn-
tecele să umbli, şi pămînt să mănînci în toate
15 zilele vieţii tale! Şi vrajbă voiu pune întru
mijlocul tău şi întru mijlocul muierii, şi întru
mijlocul semenţiei tale şi întru mijlocul
semenţiei ei. El va păzi ţie capul şi tu vei păzi
16 lui călcîile“. Şi muierii zise: „Mulţind
voiu mulţi scîrbele tale şi suspinul tău; întru
scîrbe vei naşte feciori, şi întoarcerea ta –
către bărbatul tău, şi el pe tine va stăpîni“.
17 Iară lui Adam zise: „Căci ai ascultat glasul
muierii tale şi ai mîncat den lemnul care ţ-am
poruncit ţie dentru acela numai să nu
mănînci, dentru acela ai mîncat, blestemat
pămîntul întru lucrurile tale! Întru scîrbe vei
mînca pre dînsul, în toate zilele vieţii tale;
18 Mărăcini şi ciulini va răsări ţie, şi vei mînca
19 iarba cîmpului. Întru sudoarea feaţii tale
vei mînca pîinea ta, pînă te vei învîrteji în
pămînt, dentru carele te-ai luat; că pămînt
20 eşti, şi în pămînt vei mearge“. Şi numi
Adam numele muierii lui: „Viaţă“, pentru că e
21 mumă tuturor viilor. Şi făcu Domnul Dum-
nezău lui Adam şi muierii lui îmbrăcăminţi de
22 piale, şi-i îmbrăcă pre dînşii. Şi zise Dum-
nezeu: „Iată, Adam să făcu ca unul dentru
Noi, ca să priceapă binele şi răul. Şi acum să
nu cîndai va întinde mîna sa şi va lua den
lemnul vieţii, şi va mînca şi va trăi în
23 veaci“. Şi-l scoase pre dînsul Domnul
Dumnezău den grădina desfătăciunii, ca să
24 lucreaze pămîntul dentru care s-au luat. Şi-l
scoase afară pre Adam, şi-l sălăşlui pre dînsul
în preajma grădinii desfătăciunii; şi
puse hieruvimi şi sabia cea de pară
ce să întoarce, ca să păzască
calea lemnului
vieţii.

CAP IV

Şi Adam cunoscu pre Eva, muiarea lui, 1
şi zămislind născu pre Cain. Şi zise:
„Agonisiiu om prin Dumnezău!“
Şi adaose a naşte pre fratele lui, pre 2
Avel. Şi să făcu Avel păstoriu de oi,
iară Cain era lucrînd pămîntul. Şi fu după 3
cîteva zile, aduse Cain dentru roadele pămîn-
tului jîrtvă la Dumnezău. Şi Avel aduse şi el 4
den ceale dentîiu născute den oile lui şi den
grăsimele lor. Şi privi Dumnezău preste Avel
şi preste darurile lui, Iară preste Cain şi 5
preste jîrtvele lui n-au luat aminte. Şi scîrbi
pre Cain foarte şi au căzut cu faţa lui. Şi 6
zise Domnul Dumnezău lui Cain: „Pentru căci
te-ai scîrbit şi pentru ce căzu faţa ta? De nu 7
dirept vei aduce, iară pre dirept nu vei
împărţi; greşit-ai, mîlcomeaşte: către tine e
întoarcerea lui şi tu vei stăpîni pre dînsul“.
Şi zise Cain către Avel, fratele lui: „Să ieşim 8
la cîmp“. Şi fu după ce fură ei la cîmp, şi să
sculă Cain asupra lui Avel, fratelui său, şi-l
omorî pre dînsul. Şi zise Domnul Dumne- 9
zău către Cain: „Unde iaste Avel, fratele tău?“
Şi zise: „Nu ştiu. Au paznic fratelui mieu sînt
eu?“ Şi zise Domnul: „Ce ai făcut? Glasul 10
sîngelui fratelui tău strigă către Mine den
pămînt. Şi acum, blestemat – tu de pe 11
pămînt carele au căscat gura lui să prii-
mească sîngele fratelui tău den mîna ta!
Căci lucrezi pămîntul, şi nu va mai adaoge a 12
da ţie putearea lui. Suspinînd şi tremurînd vei
fi asupra pămîntului“. Şi zise Cain către 13
Domnul Dumnezău: „Mai mare iaste vina
mea decît a mi se ierta mie. De mă vei 14
scoate astăzi de pre faţa pămîntului, şi de
către faţa Ta mă voiu ascunde şi voiu fi suspi-
nînd şi tremurînd asupra pămîntului; şi va fi
tot cine mă va afla, mă va omorî“. Şi zise 15
lui Domnul Dumnezău: „Nu aşa, tot cela ce va
omorî pre Cain, şapte izbîndiri va dezlega“. Şi
puse Domnul Dumnezău semnu lui Cain, ca
să nu-l omoară pre dînsul tot cine va afla pre
dînsul. Şi ieşi Cain de la faţa lui Dumnezău 16
şi lăcui în pămîntul lui Naid, în preajma Ede-
mului. Şi cunoscu Cain pre fămeaia lui, şi 17
zămislind născu pre Enoh. Şi era zidind
cetate, şi numi cetatea pre numele fiiului lui,
Enoh. Şi să născu lui Enoh, Gaidad; şi Gai- 18
dad născu pre Maleleil; şi Maleleil născu pre
Mathusala; şi Mathusala născu pre Lameh.
Şi-ş luo Lameh doao muieri: numele uniia, 19
Ada, şi numele ai doilea, Sela. Şi născu 20
Ada pre Iovil; acesta era părinte celora ce lăcuia
în colibile celor hrănitori de dobitoc. Şi nu- 21
mele fratelui lui, Iuval; acesta era care au

22 arătat canonul şi copuzul. Iară Sela născu
şi ea pre Thovel, şi era bătătoriu de ciocane,
faur de aramă şi de fier. Şi sora lui Thovel,
23 Noema. Şi zise Lameh muierilor lui: „Ada
şi Sela, ascultaţi glasul mieu! Muierile lui
Lameh, băgaţi în urechi cuvintele meale!
Pentru că bărbat am ucis întru rană mie, şi
24 tinirel întru struncinare mie, Pentru că
dentru Cain de şapte ori s-au izbîndit, iară
25 dentru Lameh – de şaptezeci şi şapte". Şi
cunoscu Adam pre Eva, fămeaia lui; şi zămis-
lind născu fiiu, şi numi numele lui Sith, zicînd:
„Rădicatu-mi-au Dumnezău sămînţă alta,
26 pentru Avel,carele l-au omorît Cain". Şi lui
Sith să născu fiiu şi-i puse numele lui Enos;
acesta nădejdui a chema numele Domnului
Dumnezău.

CAP V

1 Aceasta iaste cartea facerii oamenilor.
Întru care zi au făcut Dumnezău pre
Adam, după chipul lui Dumnezău au
2 făcut pre dînsul. Bărbat şi fămeaie
au făcut pre dînşii şi au blagoslovit
pre dînşii şi puse numele lui Adam, întru care
3 zi au făcut pre dînşii. Şi trăi Adam 200 şi 30
de ani, şi născu dupre chipul lui şi dupre obra-
4 zul lui, şi puse numele lui Sith. Şi să făcură
zilile lui Adam, care au trăit dupe ce au născut
pre acest Sith, ani 700, şi născu fii şi
5 feate. Şi să făcură toate zilele lui Adam
6 carele au trăit ani 900 şi 30, şi au murit. Şi
au trăit Sith ani 200 şi 5, şi născu pre
7 Enos. Şi trăi Sith,dupre ce au născut pre
Enos,ani 7 sute şi 7, şi au născut feciori şi
8 feate. Şi să făcură toate zilele lui Sith ani
9 900 şi 12, şi au murit. Şi trăi Enos ani 190,
10 şi născu pre Cainan. Şi trăi Enos,dupre ce
au născut pre Cainan,ani 700 şi 15, şi au năs-
11 cut fii şi feate. Şi să făcură toate zilele lui
12 Enos ani 900 şi 5, şi au murit. Şi au trăit
Cainan ani 100 şi 70, şi au născut pre Male-
13 leil. Şi trăi Cainan,dupre ce făcu pre acest
Maleleil, ani 700 şi 40, şi au născut fii şi
14 feate. Şi să făcură toate zilele lui Cainan
15 ani 800 şi 10, şi au murit. Şi au trăit Male-
16 leil ani 160 şi 5, şi născu pre Iared. Şi au
trăit Maleleil, după ce au născut pre acest
17 Iared,ani 700 şi 30, şi au făcut fii şi feate. Şi
să făcură toate zilele lui Maleleil ani 890 şi 5, şi
18 au murit. Şi trăi Iared ani 160 şi 2, şi au
19 născut pre Enoh. Şi au trăit Iared,după ce
au născut pre acest Enoh,ani 800, şi au născut
20 fii şi feate. Şi să făcură toate zilele lui Iared
21 ani 960 şi 2, şi au murit. Şi au trăit Enoh ani
22 160 şi 5, şi născu pre Mathusala. Şi bine-
plăcu Enoh lui Dumnezău; dupre ce-ş născu
lui pre Mathusala, trăi 200 de ani, şi făcu fii şi
feate. Şi să făcură toate zilele lui Enoh ani 23
365. Şi bineplăcu Enoh lui Dumnezău; şi 24
nu să afla, pentru că l-au mutat pre dînsul
Dumnezău. Şi trăi Mathusala ani 187, şi 25
născu pre Lameh. Şi trăi Mathusala, după 26
ce-au născut pre Lameh, ani 782, şi făcu fii şi
feate. Şi să făcură toate zilele Mathusalii 27
care au trăit ani 969, şi au murit. Şi trăi 28
Lameh ani 188, şi născu fiiu. Şi puse 29
numele lui Noe, zicînd: „Acesta va odihni pre
noi de faptele noastre şi dentru scîrbele mîni-
lor noastre, şi de pămîntul care au blestemat
Domnul Dumnezău". Şi trăi Lameh, după 30
ce-ş născu lui pre Noe, ani 565, şi născu fii şi
feate. Şi să făcură toate zilele lui Lameh ani 31
753, şi muri. Şi era Noe de 500 de ani, şi 32
născu pre Sim, pre Ham, pre Iafeth.

CAP VI

Şi fu deaca începură oamenii a să face 1
mulţi asupra pămîntului, şi feate li să
făcură lor. Văzînd fiii lui Dumne- 2
zău featele oamenilor că sînt fru-
moase, luară-ş lor fămei dentru toate
cîte au ales. Şi zise Domnul Dumnezău: 3
„Să nu rămîie Duhul Mieu întru oamenii aceş-
tea, pentru că sînt ei trupuri, şi să le fie zilele
lor 120 de ani". Şi uriaşii era pre pămînt în 4
zilele acealea, şi, după aceaea, deaca întra
înlăuntru fiii lui Dumnezău cătră featele
oamenilor şi le năştea lor, aceia era uriaşii cei
den veaci, oamenii cei numiţ. Şi văzînd 5
Domnul Dumnezău că s-au înmulţit răutăţile
oamenilor pre pămînt şi fieştecarele cugetă
întru inima lui cu nevoinţă spre răutăţi în
toate zilele, Şi Să mîhni Dumnezău căci 6
făcu pre om pre pămînt şi cugetă Şi zise 7
Dumnezău: „Stinge-voiu pre om care l-am
făcut de pre faţa pămîntului, den om pînă în
dobitoc, şi den tîrîtoare pînă în pasările ceriu-
lui, pentru că M-am căit căci i-am făcut pre
ei". Iară Noe au aflat har înaintea Domnu- 8
lui Dumnezău. Şi aceastea sînt naşterile lui 9
Noe. Noe, om dirept, desăvîrşit fiind întru
semenţia lui, bineplăcu lui Dumnezău
Noe. Şi născu Noe trei feciori: pre Sim, pre 10
Ham, pre Iafeth. Şi să strică pămîntul 11
înaintea lui Dumnezău şi să umplu pămîntul
de strîmbătate. Şi văzu Domnul Dumnezău 12
pămîntul, şi era stricat, pentru că au stricat
tot trupul calea lui pre pămînt. Şi zise 13
Domnul Dumnezău lui Noe: „Vreamea a tot
omul vine înaintea Mea, pentru că s-au împlut
pămîntul de strîmbătatea lor; şi iată, Eu voiu
strica pre dînşii şi pămîntul. Fă dară ţie 14

sicriiu de leamne în patru muchi; şi cuiuburi
vei face în sicriiu, şi-l vei zmoli şi pe den-
15 lăuntru şi pe denafară cu zmoală. Şi aşa vei
face sicriiul: de 300 de coţi lungimea sicriiului
şi de 50 de coţi latul şi de 30 de coţi naltul
16 lui. Adunîndu-l vei face sicriiul, şi de-
asupra de un cot să-l isprăveşti; şi uşa sicriiu-
lui o vei face den coaste; cu cămară dedesupt,
cu doao rînduri de poduri şi cu trei rînduri îl
17 vei face pre dînsul. Şi Eu iată că aduc poto-
pul, apa asupra pămîntului, ca să strice tot
trupul întru care iaste duh de viaţă supt ceriu;
18 şi toate cîte vor fi pre pămînt vor muri. Şi
voiu pune făgăduinţa Mea cătră tine şi vei
întra în sicriiu tu şi feciorii tăi, şi fămeaia ta şi
19 fămeile feciorilor tăi, cu tine. Şi den toate
dobitoacele şi den toate tîrîtoarele şi den toate
fiarăle şi den tot trupul, cîte doao, cîte doao,
den toate să bagi în chivot, pentru să le hră-
neşti cu tine; parte bărbătească şi parte
20 fămeiască să fie. Den toate pasările, după
fealiu-ş, şi den toate dobitoacele, după fea-
liu-ş, den toate tîrîtoarele ce să tîrăsc pre
pămînt, după fealiul lor, cîte doao, cîte doao,
den toate vor întra înlăuntru cătră tine, să să
hrănească cu tine, parte bărbătească şi parte
21 fămeiască. Şi tu vei lua ţie den toate buca-
tele care vor fi de mîncare şi le vei aduna cătră
22 tine şi vor fi ţie şi lor de mîncat". Şi făcu
Noe toate cîte au poruncit lui Domnul Dum-
nezău, aşa au făcut.

CAP VII

1 Şi zise Domnul Dumnezău cătră Noe:
„Întră tu şi toată casa ta în chivot,
pentru că pre tine te-am văzut dirept
înaintea Mea întru neamul acesta.
2 Şi den dobitoacele ceale curate adu
înlăuntru cătră tine, cîte şapte, cîte şapte,
parte bărbătească şi parte fămeiască, iară den
dobitoacele ceale ce nu-s curate, cîte doao,
3 cîte doao, bărbat şi fămeaie. Şi den pasă-
rile ceriului ceale curate, cîte şapte, cîte şapte,
parte bărbătească şi parte fămeiască, şi den
toate pasările ceale necurate, cîte doao, cîte
doao, parte bărbătească şi parte fămeiască, ca
să hrănească sămînţa peste tot pămîntul.
4 Pentru că încă peste şapte zile Eu voiu aduce
ploaie pre pămînt 40 de zile şi 40 de nopţi şi
voiu stinge toată rîdicarea care am făcut
5 dupre faţa a tot pămîntul". Şi făcu Noe
toate cîte-i porunci lui Domnul Dumnezău.
6 Iară Noe era de ani 6 sute, şi potopul apei să fă-
7 cea pre pămînt. Şi întră înlăuntru Noe, şi fiii
lui, şi fămeaia lui, şi fămeile fiilor lui cu dînsul în
8 chivot, pentru apa potopului. Şi den pasările
ceale curate şi den pasările ceale necurate şi
den dobitoacele ceale curate şi den dobitoa-
cele ceale necurate şi den hiară şi den toate
tîrîtoarele ceale de pre pămînt, Cîte doao, 9
cîte doao, întrară cătră Noe în chivot, parte
bărbătească şi fămeiască, după cum i-au
poruncit lui Dumnezău. Şi fu după ceale 7 10
zile, şi apa potopului să făcu asupra pămîn-
tului. Întru ani 6 sute şi 1 în viaţa lui Noe, 11
într-a doao lună, în 27 ale lunii, într-această zi
să desfăcură toate izvoarăle fără-fundului şi
jghiaburile ceriului s-au deşchis. Şi fu 12
ploaie pre pămînt 40 de zile şi 40 de
nopţi. Într-această zi întră Noe, Sim, Ham, 13
Iafet, fiii lui Noe, şi fămeaia lui Noe şi cîte-
treale fămeile fiilor lui cu dînsul în
chivot. Şi toate hiarăle, după fealiu-ş, şi 14
toate dobitoace, după fealiu-ş, şi tot tîrîtoriul
ce să mişcă pre pămînt, după fealiu-ş, şi toată
pasărea, după fealiu-ş, Întrară cătră Noe în 15
chivot, cîte doao, cîte doao, parte bărbătească
şi fămeiască, dentru tot trupul în carele iaste
duh de viaţă. Şi ceale ce întra înlăuntru, 16
parte bărbătească şi fămeiască den tot trupul
întrară, după cum porunci Dumnezău lui Noe.
Şi închise Domnul Dumnezău chivotul dena-
fara lui. Şi să făcu potopul patruzeci de zile 17
şi patruzeci de nopţi pre pămînt şi să preaîn-
mulţi apa şi rădică chivotul şi-l înălţă de pre
pămînt. Şi să întăriia apa şi să înmulţiia 18
foarte pre pămînt, şi plutiia chivotul deasupra
apei. Iară apa să întăriia foarte-foarte pre 19
pămînt, şi acoperi toţi munţii cei nalţi, care
era supt ceriu. De cincisprăzeace coţi să 20
înălţă apa în sus şi acoperi toţi munţii cei
nalţi. Şi muri tot trupul ce să mişca pre 21
pămînt, al pasărilor şi al dobitoacelor, şi al
hiarălor, şi tot tîrîtoriul ce să mişca pre
pămînt. Şi tot omul, şi toate cîte au suflare 22
de viaţă, şi tot carele era pre uscat au
murit. Şi să stinse toată rădicarea carea 23
era asupra feaţii a tot pămîntul, den om pînă
în dobitoc, şi tîrîtoarele, şi pasările ceriului de
pre pămînt să stinseră. Şi rămase sîngur Noe
şi cei ce era cunînsul în chivot. Şi să înălţă 24
apa de pre pămînt 150 de zile.

CAP VIII

Şi-Ş aduse Dumnezău aminte de Noe, 1
şi [de] toate hiarăle, şi de toate dobi-
toacele, şi de toate pasările şi de toate
jigăniile tîrîtoare cîte era cu dînsul în
chivot; şi aduse Dumnezău vînt pre
pămînt şi încetă apa. Şi să descoperiră izvoa- 2
răle celui fără-fund şi jghiaburile ceriului, şi să
opri ploaia den ceriu. Şi să zbea apa, mergînd 3
pre pămînt să zbea, şi să împuţina apa după

4 o sută şi 50 de zile. Şi şăzu chivotul în luna
a şaptea, în 27 de zile ale lunii, pre munţii lui
5 Ararat. Iară apa mergînd să împuţina, pînă
la a zeacea lună. Iară la a unsprăzeacelea
lună, în ziua dentîiu a lunii, să iviră capetele
6 munţilor. Şi fu după 40 de zile, deşchise
Noe fereastra chivotului carea o au
7 făcut Şi trimise corbul, să vază doară au
încetat apa; şi ieşind afară, nu s-au mai
întorsu, pînă a să usca apa de pre
8 pămînt. Şi trimise porumbul după dînsul,
să vază doară au încetat apa de pre pămînt.
9 Şi neaflînd porumbul odihnă picioarelor lui,
s-au întorsu la dînsul la chivot, pentru că apa
era preste toată faţa a tot pămîntul. Şi întin-
zindu-şi mîna, luo pre dînsul şi-l băgă în chi-
10 vot. Şi îngăduind încă şapte zile, iarăş tri-
11 mise afară pre porumb den chivot. Şi să
întoarse porumbul la dînsul de cătră sară, şi
avea frunză de maslin stîlpare în gura lui. Şi
cunoscu Noe că au încetat apa de pre
12 pămînt. Şi mai aşteptînd şi alte şapte zile,
iarăş au trimis porumbul. Şi nu mai adaose a
13 să întoarce cătră dînsul iarăş. Şi fu după 6
sute şi 1 de ani întru viaţa lui Noe, în luna den-
tîiu, întru una a lunii, lipsi apa de pre pămînt.
Şi descoperi Noe acoperemîntul chivotului
care au făcut şi văzu cum au lipsit apa de pre
14 faţa pămîntului. Şi întru a doao lună, în
doaozeci şi şapte ale lunii, s-au uscat pămîn-
15 tul. Şi zise Domnul Dumnezău cătră Noe
16 zicînd: „Ieşi den chivot tu, şi fămeaia ta, şi
feciorii tăi, şi fămeile feciorilor tăi cu
17 tine! Şi tot trupul, den pasări pînă în dobi-
toace, şi tot tîrîtoriul ce să tîraşte pre pămînt,
scoate afară cu tine; şi vă creaşteţi şi vă
18 înmulţiţi pre pămînt". Şi ieşi Noe, şi muia-
rea lui, şi feciorii lui, şi muierile feciorilor lui,
19 cu dînsul. Şi toate hiarăle, şi toate dobitoa-
cele, şi tot tîrîtoriul, şi toată pasărea ce să
mişcă pre pămînt, după fealiul lor, au ieşit
20 den chivot. Şi zidi Noe jîrtăvnic lui Dumne-
zău şi luo den toate dobitoacele ceale curate şi
den toate pasările ceale curate şi aduse
21 pentru arderea-de-tot pre jîrtăvnic. Şi
mirosi Domnul mirosire bine mirositoare şi
zise Domnul Dumnezău: „Cugetîndu-Mă, nu
voiu mai adaoge de acum a blestema pămîntul
pentru faptele oamenilor, pentru că zace
cugetul omului pre ceale reale den tinereaţe;
deci nu voiu mai adaoge a omorî tot trupul
22 viu, după cum am făcut. Toate zi-
lele pămîntului, sămînţă şi sea-
cere, frig şi zăduh, vară şi
primăvară, ziua şi noaptea,
nu vor mai înceta!"

CAP IX

Şi blagoslovi Dumnezău pre Noe şi pre 1
feciorii lui şi le zise lor: „Creaşteţi-vă
şi vă mulţiţi şi împleţi pămîntul şi stă-
pîniţi pre dînsul! Şi frica voastră şi 2
cutremurul va fi pe toate fiarăle pă-
mîntului, şi pre toate pasările ceriului, şi pre
toate cîte să mişcă pre pămînt, şi toţi peştii
mării supt mînile voastre am dat. Şi tot tîrî- 3
toriul carele iaste viu, voao să vă fie de mîn-
care ca tufele ierbii le-am dat voao toate.
Fără numai carne întru sîngele sufletului să 4
nu mîncaţi. Pentru că şi sîngele vostru, a 5
sufletelor voastre, den mîna a toate jiganiile
voiu ceare pre dînsul, şi dentru mîna omului
fratelui voiu ceare aceasta: Cela ce varsă 6
sîngele omului, pentru sîngele lui să va vărsa,
pentru că, întru chipul Lui, Dumnezău au
făcut pre om. Iară voi creaşteţi şi vă mul- 7
ţiţi şi împleţi pămîntul şi vă mulţiţi pre
pămînt!" Şi zise Dumnezău lui Noe şi fe- 8
ciorilor lui zicînd: „Şi iată, Eu rîdic făgă- 9
duinţa Mea voao, şi semenţiei voastre după
voi, Şi a tot sufletul viu împreună cu voi, 10
den pasări şi den dobitoace, şi den toate jigă-
niile pămîntului cîte sînt cu voi, den toate care
au ieşit den chivot. Şi voiu pune făgăduinţa 11
Mea cătră voi şi nu va mai muri tot trupul de
apa potopului şi nu va mai fi de acum potop de
apă, ca să strice tot pămîntul". Şi zise 12
Dumnăzău cătră Noe: „Acesta e semn făgă-
duinţii carele Eu dau între Mine şi întru voi, şi
întru tot sufletul viu, cîte sînt cu voi întru
semenţiei veacinice: Arcul Mieu îl puiu 13
întru nor, şi va fi întru semnul făgăduinţii
întru mijlocul Mieu şi a pămîntului. Şi va fi 14
cînd voiu noora noor pre pămînt, să va ivi
arcul în nor, Şi-M voiu aduce aminte de 15
făgăduinţa Mea care iaste întru mijlocul Mieu
şi al vostru, şi întru mijlocul a tot sufletul viu,
întru tot trupul, nu va mai fi apa spre potop,
ca să stingă tot trupul. Şi va fi arcul Mieu în 16
noor şi-l voiu vedea pre dînsul, ca să pome-
nesc făgăduinţa veacinică între Mine şi între
pămînt şi întru mijlocul sufletului viu carele
iaste întru tot trupul pre pămînt". Şi zise 17
Dumnezău lui Noe: „Acesta e semnul făgă-
duinţii care am tocmit întru Mine şi întru tot
trupul carele iaste pre pămînt". Şi era 18
feciorii lui Noe ce-au ieşit den chivot: Sim,
Ham, Iafeth. Ham era tată lui Hanaan. Aceşti
trei sînt feciorii lui Noe. Dentru aceştea 19
s-au răşchirat preste tot pămîntul. Şi 20
începu Noe, om lucrătoriu pămîntului, şi
răsădi vie. Şi bău den vin şi s-au 21
îmbătat şi s-au despuiat întru casa lui. Şi 22

văzu Ham, tatăl lui Hanaan, despuiarea tătîni-
23 său. Şi ieşind, spuse celor doi fraţi a lui
afară şi, luînd Sim şi Iafeth haina, pusără pre
amîndoao umerile lor şi să dusără cu dosul
înainte şi acoperiră despuiarea tătîni-său, şi
feaţele lor căutîndu îndărăt, şi despuiarea
24 tatului lor n-au văzut. Şi să trezvi Noe den
vin şi cunoscu cîte-i făcu lui feciorul lui cel mai
25 tînăr şi zise: „Blestemat Ham feciorul,
slugă va fi fraţilor lui". Şi zise: „Blagoslovit
Domnul Dumnezăul lui Sim, şi va fi Hanaan
26 slugă lui. Lărgească Dumnezău lui Iafeth,
şi lăcuiască întru lăcaşurile lui Sim şi să să
27 facă Hanaan slugă lui". Şi trăi Noe după
28 potop ani 300 şi 50. Şi să făcură toate zilele
lui Noe 9 sute şi 50 de ani şi muri.

CAP X

1 Şi aceastea-s naşterile fiilor lui Noe:
Sim, Ham, Iafeth; şi să născură lor
2 feciori după potop. Feciorii lui
Iafeth: Gamer, şi Magog, şi Madi, şi
Ionan, şi Elisa, şi Thovel, şi Mosoh, şi
3 Thiras. Şi feciorii lui Gamer: Ashanaz, şi
4 Rifath, şi Thorgama. Şi feciorii lui Ionan:
5 Elisa şi Tharsis, chiteanii, rodeanii. Dentru
aceştea s-au împărţit ostroave limbilor întru
pămîntul lor, fieştecarele după limbă, întru
6 neamurile lor Şi întru limbile lor. Şi fecio-
rii lui Ham: Hus şi Mesrain, Fud şi
7 Hanaan. Şi feciorii lui Hus: Sava, şi Evila, şi
Savatha, şi Regma, şi Savathaca; şi feciorii lui
8 Regma: Sava şi Daudam. Iară Hus au năs-
cut pe Nevrod, acesta au început a fi uriaş pre
9 pămînt. Acesta era uriaş vînătoriu înaintea
Domnului Dumnezău, pentru aceaea zic: cum
10 Nevrod – uriaş înaintea Domnului. Şi fu
începătura pămîntului împărăţiei lui: Vavilo-
nul, şi Oreh, şi Arhad, şi Halani, întru pămîn-
11 tul Senaar. Den pămîntul acela au ieşit
12 Asur şi au zidit Ninevia, Şi Roovoth ceta-
tea, şi Halah, şi Desi, întru mijlocul Ninevei şi
între Halah; aceasta iaste cetatea cea
13 mare. Şi Mesrain au născut pre Ludiim, şi
pre Nefthalim, şi pre Enemeteim, şi pre
14 Laviim, Şi pre Patrosoniim, şi pre Hazmo-
niim, de unde au ieşit Filistiim, şi pre Gaftho-
15 riim. Iară Hanain au născut pre Sidonul,
16 întîi născut, şi pre Heteon, Şi pre Ievu-
seon, şi pre Amoreon, şi pre Ghergheseul,
17 Şi pre Eveon, şi pre Arucheon, şi pre Ase-
18 neon, Şi pre Aradion, şi pre Samareon, şi
pre Amathi. Şi după aceasta s-au răşchirat
19 neamurile hananeilor. Şi să făcură hota-
răle hananeilor de la Sidon pînă a veni la
Gherara, şi la Gazan, pînă a veni pînă la
Sodom şi la Gomor, Adama şi Sevoim, pînă
20 la Dasa. Aceştea sînt feciorii lui Ham
întru neamurile lor, după limbile lor, întru
ţărîle lor, şi întru limbile lor. Şi lui Sim să 21
născu şi lui, tată tuturor feciorilor lui Ever,
fratele lui Iafeth celui mai mare. Feciorii lui 22
Sim: Elam, şi Asur, şi Arfaxadu, şi Ludu, şi
Aram, şi Cainan. Şi feciorii lui Aram: Os, şi 23
Ul, şi Gatther, şi Mosoh. Şi Arfaxadu au 24
născut pre Cainan, şi Cainan au născut pre
Sala, şi Sala au născut pre Ever. Şi lui Ever 25
să născură doi feciori, numele unuia – Falec,
pentru că întru zilele lui s-au împărţit pămîn-
tul, şi numele fratelui său – Iectaan. Şi Iec- 26
tan au născut pre Elmodad, şi pre Saleth,
şi pre Sarmoth, şi pre Ierah, Şi Odora, 27
şi Evil, şi Decla, Şi Avimeil, şi Sovev, 28
Şi Ufir, şi Evila, şi Iovav; toţi aceştea – feciorii 29
lui Iectan. Şi să făcu lăcaşul lor de la Masi, 30
pînă a veni la Safira, muntele răsă-
ritului. Aceştea sînt feciorii lui Sim întru 31
neamurile lor, după limbile lor, întru locurile
lor, şi întru limbile lor. Aceastea sînt nea- 32
murile feciorilor lui Noe, după naşterile lor,
după limbile lor; dentru aceştea s-au răşchi-
rat ostroavele limbilor pre pămînt după
potopu.

CAP XI

Şi era tot pămîntul un rost şi un glas la 1
toţi. Şi fu după ce au purces ei de la 2
răsărit, aflară cîmpu în locul lui
Senaar şi lăcuiră acolo. Şi zise om 3
cătră vecinul său: „Veniţi să facem
cărămizi şi să le ardem în foc". Şi le fu lor
cărămida în loc de piatră, şi varul le era
lutul. Şi ziseră: „Veniţi să ne zidim noao 4
cetate şi turnu căruia vîrful va fi pînă în ceriu,
şi vom face noao nume mai nainte decît ne
vom răsipi pre faţa a tot pămîntul". Şi 5
pogorî Domnul a vedea cetatea şi turnul
carele l-au zidit fiii oamenilor. Şi zise 6
Domnul: „Iată, un neam şi un rost tuturora, şi
aceasta au început a face. Acum nu va lipsi
dentru dînşii toate cîte vor apuca a
face. Veniţi şi, pogorînd, să turburăm acolo 7
limbile lor, pentru ca să nu auză fieştecarele
glasul aproapelui său". Şi-i răsipi pre dîn- 8
şii Domnul de acolo preste faţa a tot pămîntul,
şi potoliră a face cetatea şi turnul. Pentru 9
aceaea s-au chemat numele ei Turburare,
pentru că acolo au turburat Domnul rosturile
a tot pămîntul şi de acolo au răsipit pre dînşii
Domnul preste faţa a tot pămîntul. Şi 10
aceastea-s naşterile lui Sim; şi era Sim de ani
100 cînd au născut pre Arfaxad, al doilea an
după potop. Şi trăi Sim, după ce au născut 11
pre Arfaxad, ani 300 şi 30 şi 5, şi născu fii şi
feate, şi muri. Şi trăi Arfaxad 130 şi 5 de ani, şi 12
născu pre Cainan. Şi trăi Arfaxad, după ce 13

născu lui pre Cainan, ani 330, şi făcu fii şi
feate, şi muri. Şi trăi Cainan ani 130 şi născu
pre Sala. Şi trăi Cainan, după ce au născut pre
Sala, ani 300 şi 30, şi făcu fii şi feate, şi
14 muri. Şi trăi Sala ani 130 şi născu pre
15 Ever. Şi trăi Sala, după ce născu pre Ever,
16 ani 330, şi născu fii şi feate, şi muri. Şi trăi
17 Ever ani 130 şi 4 şi născu pre Falec. Şi trăi
Ever, după ce născu pre Falec, ani 370, şi făcu
18 fii şi feate, şi muri. Şi trăi Falec ani 130 şi
19 născu pre Ragav. Şi trăi Falec, după ce i să
născu lui Ragav, ani 209, şi născu fii şi feate, şi
20 muri. Şi trăi Ragav ani 130 şi 2 şi născu pre
21 Seruh. Şi trăi Ragav, după ce născu pre
Seruh, ani 207, şi născu fii şi feate, şi
22 muri. Şi trăi Seruh ani 130 şi născu pre
23 Nahor. Şi trăi Seruh, după ce născu pre
Nahor, ani 200, şi născu fii şi feate, şi
24 muri. Şi trăi Nahor ani 79 şi născu pre
25 Thara. Şi trăi Nahor, după ce născu pre
Thara, ani 120 şi 9, şi născu fii şi feate, şi
26 muri. Şi trăi Thara ani 70, şi născu pre
27 Avram şi pre Nahor şi pre Aran. Şi aceas-
tea sînt naşterile lui Thara: Thara au născut
pre Avram şi pre Nahor şi pre Aran, şi Aran
28 născu pre Lot. Şi muri Aran înaintea lui
Thara, tatal lui, întru pămîntul carele au năs-
29 cut, în ţara haldeilor. Şi luară Avram şi
Nahor lor muieri: numele muierii lui Avram –
Sara, şi numele muierii lui Nahor – Melha,
fata lui Arran, tatăl lui Melha şi tatăl lui
30 Iesha. Şi era Sara stearpă şi nu făcea
31 feciori. Şi luo Thara pre Avram, feciorul
lui, şi pre Lot, feciorul lui Arran, feciorul
feciorului său, şi pre Sara, noru-sa, muiarea
lui Avram, feciorul lui, şi-i scoase pre dînşii
den ţara haldeilor ca să meargă în ţara hana-
neilor, şi veni pînă la Haran şi lăcui
32 acolo. Şi să făcură toate zile[le] lui Tharra
în Harran ani 205, şi au murit Thara în Haran.

CAP XII

1 Şi zise Domnul lui Avram: „Ieşi den
pămîntul tău şi den ruda ta şi den
casa tătîne-tău şi să mergi la pămîntul
2 carele-ţ voiu arăta ţie. Şi te voiu
face pre tine întru limbi mare şi te
voiu blagoslovi şi-ţ voiu mări numele şi vei fi
3 blagoslovit. Şi voiu blagoslovi pre ceia ce
te vor blagoslovi, şi pre ceia ce te vor bles-
tema îi voiu blestema, şi să vor blagoslovi
4 întru tine toate neamurile pămîntului". Şi
să duse Avram, după cum i-au grăit lui Dum-
nezău, şi să ducea cu dînsul Lot; şi era Avram
5 de ani 75 cînd au ieşit de la Haran. Şi luo
Avram pre Sara, fămeaia lui, şi pre Lot,
feciorul fratelui lui, şi toate unealtele lui
cîte au agonisit, şi tot sufletul care au
agonesit, den Haran, şi au ieşit ca să
meargă la pămîntul Hanaan. Şi întrară la 6
pămîntul Hanaan şi umblă Avram în lungul
lui, pînă la locul Sihem, la stejariul cel nalt.
Iară hananeii atuncea lăcuia pămîntul. Şi 7
Să ivi Domnul lui Avram şi zise lui: „Semen-
ţiei tale voiu da pămîntul acesta". Şi zidi acolo
Avram jîrtăvnic Domnului Căruia S-au ivit
lui. Şi să mută de acolo la munte, spre ră- 8
săritul lui Vethil, şi-ş întinse acolo cortul lui,
la Vethil, despre mare, despre răsărit, şi zidi
acolo jîrtăvnic Domnului, şi numi pre numele
Domnului Care i S-au arătat lui. Şi să rîdică 9
Avram şi, mergînd, tăbărî în pustiiu. Şi să 10
făcu foamete pre pămînt, şi să pogorî Avram
la Eghipet ca să lăcuiască acolo, pentru că
s-au întărit foametea pre pămînt. Şi fu cînd 11
să apropia Avram a întra la Eghipet, zise
Avram cătră Sara, fămeaia lui: „Cunosc eu
cum fămeaie frumoasă eşti la obraz tu. Fi-va 12
dară, deaca te vor vedea eghiptineanii, vor
zice cum: 'Muiare iaste lui aceasta!', şi mă vor
omorî, şi pre tine te vor cruţa. Zi dară că: 13
'Sînt sor lui', pentru ca să mi să facă mie bine
pentru tine, şi va trăi sufletul mieu pentru
tine". Şi fu cînd întră Avram la Eghipet, 14
văzînd eghiptineanii muiarea lui că era fru-
moasă foarte, Şi o văzură boiarii lui Faraon 15
şi o lăudară pre ea cătră Faraon şi o aduseră
pre dînsa lui Faraon. Şi lui Avram făcu-i 16
bine pentru dînsa, şi fură lui oi, şi viţei, şi
măgari, şi slugi, şi slujnice, şi mîşcoi, şi
cămile. Şi certă Dumnezău pre Faraon cu 17
certări mari şi reale, şi casa lui, pentru Sara,
fămeaia lui Avram. Şi chemînd Faraon pe 18
Avram, zise: „Ce ai făcut aceasta mie, că nu
mi-ai spus că muiare iaste ţie? Pentru căci 19
ai zis că 'Sor mie iaste'?, şi am luat pre ea mie
fămeaie. Şi acum, iată fămeaia ta înaintea ta.
Şi luîndu-o, du-te!" Şi porunci Faraon 20
oamenilor pentru Avram ca să petreacă pre
dînsul şi pre fămeaia lui şi toate cîte era la dîn-
sul, şi Lot cu dînsul.

CAP XIII

Şi să sui Avram de la Eghipet, el şi 1
fămeaia lui şi toate ale lui, la pustie.
Şi Avram era bogat foarte cu dobitoc 2
şi cu argint. Şi mearse dencătroo 3
au venit la pustie, pînă la Vethil, pînă
la locul unde era cortul lui mai nainte, întru
mijlocul lui Vethil şi întru mijlocul lui Anghe,
La locul jîrtăvnicului ce-au făcut acolo cortul. 4
Şi chemă acolo Avram pre numele Domnului.
Şi la Lot, carele mergea împreună cu Avram, 5
era oi, şi boi, şi dobitoace. Şi nu-i încăpea 6
pre dînşii pămîntul a lăcui într-un loc

7 pentru că era avuturile lor multe Şi nu-i
încăpea pre dînşii pămîntul a lăcui împreună.
8 Şi să făcu sfadă între păstorii dobitoacelor lui
Avram şi între păstorii dobitoacelor lui Lot.
Iară hananeii şi ferezeii atuncea lăcuia
9 pămîntul. Şi zise Avram lui Lot: „Nu fie
vrajbă întru mijlocul mieu şi al tău, şi între
păstorii miei şi între păstorii tăi, că oameni
10 fraţi sîntem noi. Iată, nu iaste tot pămîntul
înaintea ta? Osăbeaşte-te de mine, de vei tu în
stînga, eu în dereapta, de tu în direapta, eu în
11 stînga". Şi rădicîndu Lot ochii lui, văzu tot
împrejurul ţărăi Iordanului, pentru că toată
era adăpată, pînă a nu surpa Dumnezeu
Sodomul şi Gomorul, ca grădina lui Dumne-
zău, ca pămîntul Eghipetului, pînă a veni la
12 Zogora. Şi-ş alease lui Lot tot împrejurul
Iordanului, şi să rădică Lot de la răsărit şi să
13 osebiră cineş de fratele său. Iară Avram
lăcui în pămîntul lui Hanaan, iară Lot lăcui în
cetate prejur ţări şi-ş puse cortul la
14 Sodom. Iară oamenii cei de la Sodom, răi şi
15 păcătoşi înaintea lui Dumnezău foarte. Şi
Dumnezeu zise lui Avram, după ce s-au des-
părţit Lot de către dînsul: „Priveaşte cu ochii
tăi şi vezi den locul carele eşti tu acum către
amiazănoapte şi către amiazăzi, şi către răsă-
16 rit şi către mare, Că tot pămîntul carele-l
vezi tu, ţie ţi-l voiu da şi seminţiei tale pînă în
17 veacu. Şi-ţ voiu face sămînţa ta ca năsipul
pămîntului. De poate neştine număra năsipul
pămîntului, şi sămînţa ta se va număra.
18 Sculîndu-te, umblă pămîntul şi în lungul lui şi
în lat, că ţie ţi-l voiu da pre el, şi seminţiei tale,
19 în veac". Şi rădicîndu-ş cortul Avram, au
mersu de au lăcuit prejur stejariul de la
Mamvri, carele era la Hevrom, şi zidi acolo
jirtăvnic Domnului.

CAP XIV

1 Iară fu întru împărăţia lui Amarfal,
împăratul Senaar, şi Arioh, împăra-
tul Ellasar, şi Hodologomor, împăra-
tul Elamului, şi Thargar, împăratul
2 limbilor, Făcură războiu cu Vala,
împăratul Sodomului, şi cu Varsa, împăratul
Gomorului, şi cu Senar, împăratul Adama, şi
cu Semovor, împăratul lui Sevoim, şi împăra-
3 tul Valac, aceasta iaste Sigor. Aceştea toţi
s-au adunat la Valea ceaea a Sării, aceasta
4 iaste Marea Sărilor. Ani 12 slujiia lui
Hodologomor, şi în a 13 ani s-au semeţit.
5 Iară al 14 ani, veni Hodologomor şi împă-
raţii ceia ce era cu el şi tăiară pre uriaşii
cei de la Astaroth şi Carnain, şi limbi tari
împreună cu dînşii, şi pre somei, pre cei
6 den cetatea Saviei, Şi pre horeii cei den
munţii Seir, pînă laTeremintho ai Faranii,
care iaste în pustie. Şi întorcîndu-se, 7
veniră la Izvorul Judecăţii, acesta iaste Cadis,
şi tăiară pre toţi boiarii lui Amalic, şi pre amo-
rei, pre ceia ce lăcuia la Asason Thamar. Şi 8
ieşi împăratul Sodomului şi împăratul Gomo-
rului şi împăratul lui Adama şi împăratul lui
Sevoim şi împăratul lui Valac, acesta iaste
Sigor, şi să tocmiră împotriva lor la războiu la
Valea Sărată, Către Hodologomor, împă- 9
ratul Elam, şi Thargal, împăratul limbilor, şi
Amarfal, împăratul lui Senaar, şi Arioh,
împăratul lui Ellasar, cei 4 împăraţi către cei
5. Şi Valea cea Sărată – fîntîni de zmoală, şi 10
fugi împăratul Sodomului şi împăratul Gomo-
rului şi căzură acolo, iară ceia ce-au rămas au
fugit la munte. Şi luară muntele şi prădară 11
călărimea toată, a Sodomului şi a Gomorului,
şi toate avuturile lor, şi să dusără. Şi luară 12
pre Lot, pre feciorul fratelui lui Avram, şi
toate unealtele lui şi să dusără, pentru că
lăcuia la Sodom. Şi mergînd unul dentru 13
cei scăpaţi, spuse lui Avram celui trecut. Şi el
lăcuia către stejariul Mamvriii Amoreului,
fratelui lui Eshol şi fratelui lui Efnan, carii era
împreună-lăcuitori lui Avram. Şi auzind 14
Avram cum s-au robit Lot, nepotul lui,
numără pre ai lui oameni de casă, 300 şi 18, şi
goni dupre dînşii pînă la Dan Şi căzu 15
asupra lor noaptea, el şi slugile lui, şi-i lovi
pre ei şi-i goni pînă la Hova, carea iaste de-a
stînga Damascului. Şi întoarse toată călări- 16
mea Sodomului, şi pre Lot, nepotu-său, l-au
întorsu, şi toate unealtele lui, şi muierile, şi
norodul. Şi ieşi împăratul Sodomului în 17
timpinarea lui, după ce s-au întorsu el de la
tăiarea lui Hodologomor şi împăraţilor ce era
cu el, la Valea lui Savi, acesta era Cîmpul
Împăraţilor. Şi Melhisedec, împăratul 18
Salimului, scoase pîine şi vin, şi era preot al
Dumnezeului celui Nalt. Şi blagoslovi pe 19
Avram şi zise: „Blagoslovit Avram lui Dum-
nezeu celui Nalt, Care au zidit ceriul şi pămîn-
tul. Şi blagoslovit Dumnezeu cel Nalt, 20
Carele au dat vrăjmaşii tăi supt mîna ta!" Şi-i
deade lui zeciuială den toate. Şi zise împă- 21
ratul Sodomului către Avram: „Dă-m oame-
nii, iară caii ţine-ţi-i!" Şi zise Avram către 22
împăratul Sodomului: „Întinde-voiu mîna
mea către Domnul Dumnezeu cel Preaînalt,
Care au zidit ceriul şi pămîntul, De la 23
ştreangu pînă la legătura încălţămintei de
voiu lua de ale tale toate, pentru ca să nu zici
că: 'Am îmbogăţit eu pe Avram', Afară den 24
ce au mîncat voinicii şi a părţii oamenilor ce-au
mersu împreună cu mine, Eshol,
Avnan, Mamvri, aceştea
vor lua parte".

CAP XV

1 Iară după cuvintele aceastea, să făcu
cuvîntul lui Dumnezeu cătră Avram,
în videania nopții, zicînd: „Nu te
teame, Avrame, Eu ți-ajutorescu,
2 plata ta multă va fi foarte". Și zise
Avram: „Stăpîne Doamne, ce vei da mie? Eu
pier fără feciori, iară feciorul Mahse, al slujni-
3 cii meale, acesta – Damascos Eliezer". Și
zise Avram: „De vreame ce mie nu mi-ai dat
sămînță, iară posluşnicul mieu mă va moş-
4 teni". Și îndată glasul Domnului să făcu
cătră dînsul,zicînd: „Nu te va moşteni acesta,
ce cela ce va ieşi dentru tine, acela te va moş-
5 teni". Și-l scoase pre dînsul afară şi-i zise
lui: „Caută dară în ceriu şi numără stealele, de
vei putea număra pre eale!" Și zise: „Aşa va fi
6 semenția ta!" Și crezu Avram pre Dumne-
7 zeu şi i să socoti lui întru direptate. Și zise
cătră dînsul: „Eu – Dumnezău, Care te-am
scos den țara haldeilor ca să-ți dau pămîntul
8 acesta să-l moşteneşti". Și zise: „Stăpîni-
toare Doamne, dupre ce voiu cunoaşte că voiu
9 moşteni pre acesta?" Și zise lui: „Ia Mie
juncă tretină şi capră tretină şi berbeace tre-
10 tin, şi turturea şi porumbu". Și le luo Lui
toate aceastea şi le împărți pren mijloc şi le
puse aceastea cu fața una cătră alta, iară pasă-
11 rile nu le împărți. Și să pogorîră pasările
pre trupurile despicăturile lor, şi şezu cu dîn-
12 sele împreună Avram. Iară în apusul soa-
relui, amețală căzu la Avram şi, iată, frică în-
13 tunicoasă mare căzu pre dînsul. Și să grăi
cătră Avram: „Știind vei şti cum semenția ta
înstreinată va fi în pămîntul nu al ei, şi-i vor
robi şi-i vor chinui pre dînşii şi-i vor smeri
14 pre dînşii 400 de ani. Iară limba căriia vor
sluji voiu judica-o Eu, iară după aceasta vor
15 ieşi cu gătire multă. Iară tu vei mearge la
părinții tăi, hrănindu-te întru pace şi întru
16 bătrîneațe bune. Iară în a patra seminție,
să vor întoarce aicea, pentru că păcatele amo-
17 reilor nu s-au plinit pînă acum". Iară de
vreame ce fu soarele cătră apus, pară să făcu
şi, iată, cuptoriu afumîndu-să şi făclii de foc
carele au trecut pren mijlocul despicăturilor
18 acestora. Întru aceaea zi făgădui Dumne-
zău lui Avram,zicînd: „Seminției tale voiu da
pămîntul acesta, den apa Eghipetului pînă în
19 apa cea mare a Efratului: Pre chenei, şi pre
20 chenezei, şi pre chedemonei, Și pre hetei,
21 şi pre ferezei, şi pre rafaini, Și pre amorei,
şi pre hananei, şi pre evei, şi pre ghenesei, şi
pre evusei".

CAP XVI

1 Iară Sara, muiarea lui Avram, nu-i năş-
tea lui; şi era la dînsa o slujnică eghipti-
2 neană căriia era numele Agar. Și zise
Sara cătră Avram: „Iată, mă-nchise
Domnul a nu naşte; intră înlăuntru că-
tră slujnica mea, pentru ca să faci feciori den-
tru ea". Și ascultă Avram glasul Sarei; şi 3
luîndu fămeaia lui Avram pre Agar eghipti-
neana, slujnica ei, după 10 ani ce-au lăcuit
Avram în pămîntul lui Hanaan, şi o deade lui
Avram, bărbatului ei, lui fămeaie. Și intră 4
înlăuntru cătră Agar şi zemisli; şi văzu că au
luat în zgău şi să necinsti stăpîna înaintea
ei. Și zise Sara cătră Avram: „Strîmbătate 5
am de cătră tine. Eu am dat roaba mea în sînul
tău şi,văzînd că are în pîntece, m-am necin-
stit înaintea ei. Judece Dumnezău întru mine
şi între tine". Și zise Avram cătră Sara: 6
„Iată slujnica ta în mînile tale, fă cu dînsa
cumu-ț va plăcea ție!" Și o supără pre dînsa
Sara, şi fugi de la fața ei. Și o aflǎ pre dînsa 7
îngerul Domnului Dumnezău la izvorul apei
în pustie, pre pămînt, pre calea lui Sur. Și 8
zise ei îngerul Domnului: „Agar, slujnica
Sarei, de unde vii? Și unde mergi?" Și zise:
„De fața Sarei, stăpînii meale, eu fug". Și 9
zise ei îngerul Domnului: „Întoarce-te cătră
stăpîna ta şi te smereaşte supt mînile
ei". Și zise ei îngerul Domnului: „Înmul- 10
țind înmulți-voiu sămînța ta, şi nu să va
număra de mulțime". Și zise ei îngerul 11
Domnului: „Iată, tu în pîntece ai şi vei naşte
fiiu şi vei pune numele lui Ismail, pentru că au
ascultat Domnul smereniei tale. Acesta va 12
fi mojîc om, mînile lui pre toți şi mînile tuturor
pre dînsul, şi înaintea feații tuturor fraților lui
va lăcui". Și chemă Agar numele Domnului 13
Celuia ce grăia cătră dînsa: „Tu – Dumnezău
ce m-ai socotit; pentru că am zis: Pentru că
înainte Te-am văzut ivindu-Te mie!" Pentru 14
aceasta au numit fîntîna aceaea „Fîntînă nain-
tea căriia am văzut"; iată – întru mijlocul lui
Cadis şi întru mijlocul Varah. Și născu 15
Agar lui Avram fecior, şi-i puse Avram
numele feciorului său, ce i-au născut lui Agar,
Ismail. Și Avram era de 86 de ani cînd 16
născu Agar pre Ismail lui Avram.

CAP XVII

Și fu Avram de 90 şi 9 de ani, şi Să ivi 1
Domnul lui Avram şi zise lui: „Eu sînt
Dumnezăul tău, să fii bineplăcut
înaintea Mea. Și te fă curat. Și voiu 2
pune făgăduința Mea între mijlocul
Mieu şi între mijlocul tău, şi te voiu înmulți
foarte". Și căzu Avram pre fața lui; şi-i grăi 3
lui Dumnezău, zicînd: „Și Eu, iată, făgă- 4
duința Mea cu tine, şi vei fi în mulțime de limbi
tată. Și nu se va mai chema numele tău de 5
acum Avram, ce va fi numele tău Avraam, pen-
tru că te-am pus pre tine părinte a limbi
multe. Și te voiu creaşte foarte, foarte, şi te 6
voiu pune întru limbi, şi împărați dentru tine vor
ieşi. Și voiu întări făgăduința Mea întru 7

mijlocul tău şi între mijlocul seminţii tale după
tine, întru rudele lor, întru făgăduinţă veaci-
nică a-ţ fi ţie Dumnezău şi seminţii tale după
8 tine. Şi-ţ voiu da ţie şi seminţii tale
pămîntul care nemerniceşti, tot pămîntul lui
Hanaan, întru ţineare veacinică, şi voiu fi lor
9 Dumnezău". Şi zise Dumnezău către
Avraam: „Iară tu făgăduinţa Mea să o păzeşti,
şi seminţiei tale, întru rudele lor, după
10 tine. Şi aceasta iaste făgăduinţa carea vei
păzi întru mijlocul Mieu şi între voi, şi între
mijlocul seminţiei tale după tine, întru nea-
murile lor: Să să obrezuiască voao tot ce e
11 parte bărbătească; Şi vă veţ obrăzui trupul
acoperirei marginii voastre, şi va fi întru
semnu de făgăduinţă întru mijlocul Mieu şi
12 voao. Şi copilul de 8 zile să va obrezui
voao, toată partea bărbătească, întru semin-
ţiile voastre, cel născut în casa ta, şi cel cum-
părat pre argint, şi den tot fiiul strein, carele
nu iaste dentru seminţia ta, cu obrezanie să va
obrezui cel născut al casei tale, şi cel pre
13 argintu cumpărat. Şi va fi făgăduinţa Mea
preste trupul vostru, întru făgăduinţă veaci-
14 nică. Şi ce va fi parte bărbătească neobre-
zuit, carele nu va obrezui trupul acoperirei
marginii lui în a opta zi, să va piarde sufletul
acela dentru rudenia lui, pentru că au stricat
15 făgăduinţa Mea". Şi zise Dumnezău lui
Avraam: „Sara, fămeaia ta, nu se va chema
numele ei Sara, ce Sarra îi va fi numele
16 ei. Şi o voiu blagoslovi pre dînsa, şi-ţ voiu
da ţie dintru dînsa fiiu, şi-l voiu blagoslovi pre
dînsul, şi va fi în limbi, şi împăraţi limbilor
17 dentru dînsul vor fi". Şi căzu Avraam pre
faţa lui şi rîse şi zise întru cugetul lui zicînd:
„De să va naşte fiiu celui de 100 de ani? Şi
18 Sarra, de 90 de ani fiind, va naşte?" Şi zise
Avraam către Dumnezău: „Ismail, acesta
19 trăiască înaintea Ta!" Şi zise Dumnezău
către Avraam: „Aşa, iată, Sarra, fămeaia
ta, va naşte ţie fecior şi vei numi numele
lui Isaac, şi voiu întări făgăduinţa Mea
către dînsul întru făgăduinţă veacinică, ca să
fiu lui Dumnezău, şi seminţiei lui după
20 dînsul. Iară pentru Ismail, iată că te-am
ascultat şi iată că l-am blagoslovit pre dînsul,
şi-l voiu înmulţi pre dînsul foarte, 12 limbi va
naşte, şi-l voiu da pre dînsul în limbă mare.
21 Iară făgăduinţa Mea voiu întări-o către Isaac,
carele va naşte ţie Sarra întru aceasta
22 vreame întru celalalt anu". Şi săvîrşi Dum-
nezău grăind către dînsul, şi Să sui Dumnezău
23 de la Avraam. Şi luo Avraam pre Ismail,
fiiu-său, şi pre toţi cei născuţi în casa
lui, şi pre toţi cei cumpăraţi pre argint, şi
tot bărbatul dentru oamenii den casa lui
Avraam, şi le tăia marginile acoperemîntului
trupului întru vreamea aceiia zile, după cum
au grăit lui Dumnezău. Şi Avraam era de 24
90 şi 9 de ani cîndu-ş obrezuia marginile tru-
pului acoperemîntului lui. Iară Ismail, fiiul 25
lui, era de 13 ani cîndu-ş tăia acoperemîntul
marginii trupului lui. Iară întru vreamea 26
aceiia zile s-au obrezuit Avraam şi Ismail, fiiul
lui, Şi toţi bărbaţii casei lui, şi cei născuţi în 27
casă, şi cei cumpăraţi pre argint dentru alte
feliuri de limbi, şi-i obrezui pre ei.

CAP XVIII

Şi Să ivi lui Dumnezău către stejariul 1
de la Mamvri, şăzînd el la uşa cortului
lui îneamiazăzi. Şi căutînd cu 2
ochii lui văzu şi, iată, trei Bărbaţi sta
deasupra lui; şi văzînd pre Ei, alergă
întru întimpinarea Lor de la uşa cortului lui şi
să închină pre pămînt Şi zise: „Doamne, 3
de am aflat doară har înaintea Ta, nu treace
pre robul Tău! Să să aducă dară apă şi să 4
speale picioarele Voastre, şi Vă răcoriţ supt
copaciu. Şi voiu lua pîine şi veţ mînca, şi 5
după aceasta veţ treace la calea Voastră,
pentru care lucru V-aţ abătut la sluga
Voastră". Şi zisără: „Aşa fă, după cum ai
zis". Şi sirgui Avraam la cortu la Sarra şi 6
zise ei: „Grăbeaşte şi frămîntă trei măsuri de
făină curată şi fă azime". Şi la vaci au aler- 7
gat Avraam şi au luat viţel moale şi bun, şi-l
deade slugii, şi-l pripiia să-l facă. Şi luo 8
unt, şi lapte, şi viţelul care l-au făcut, şi le
puse înaintea Lor şi mîncară; şi el sta lîngă
Dînşii supt copaciu. Şi zisără către dînsul: 9
„Unde iaste Sarra, fămeaia ta?" Şi el,răspun-
zînd, zise: „Iată-o la cortu". Şi zise: „Iată, 10
întorcîndu-Mă voiu veni către tine, la vrea-
mea aceasta în ceasuri, şi va zămisli fecior
Sarra, fămeaia ta". Şi Sarra auzi, către uşa
cortului fiind, după dînsul. Şi Avraam şi 11
Sarra – prea bătrîni, îndelungaţi de zile, şi
părăsiră la Sarra a se face ceale ce au pre
sine fămeile. Şi rîse întru sine Sarra, 12
zicînd: „Încă nu mi s-au făcut mie pînă acum,
şi stăpînul mieu – prea bătrîn". Şi zise 13
Domnul către Avraam: „Ce că au rîsu
Sarra întru sine, zicînd: 'Oare adevărat voiu
naşte, şi eu am îmbătrînit?' Au doară nu să 14
poate lîngă Dumnezău cuvîntul? La vreamea
aceasta Mă voiu întoarce la tine în ceasuri, şi
va fi la Sarra fecior". Şi să lepădă Sarra, 15
zicînd: „N-am rîs", pentru că s-au temut. Şi
zise: „Ba, ce ai rîs". Şi sculîndu-Se de 16
acolo Bărbaţii, căutară asupra Sodomului şi

Gomorului, şi Avraam mergea împreună cu
17 Dînşii, petrecînd pre Ei. Iară Domnul zise:
„Nu voiu ascunde Eu de Avraam, sluga Mea,
18 carele Eu facu. Iară Avraam, făcîndu-se, va
fi întru limbă mare şi mult, şi să vor blagoslovi
19 întru el toate limbile pămîntului. Pentru că
ştiiam cum va învăţa pre feciorii lui, şi casa
lui dupre dînsul, şi vor păzi căile lui Dumne-
zău ca să facă dereptate şi judecată, pentru ca
să aducă Domnul asupra lui Avraam toate cîte
20 au grăit către dînsul". Şi zise Domnul:
„Strigarea Sodomului şi a Gomorului să
înmulţi către Mine, şi păcatele lor mari-s
21 foarte. Deacii, pogorînd, voiu vedea de
dupre strigarea lor ce vine către Mine facu,
22 iară de nu, ca să ştiu". Şi întorcîndu-Se de
acolo, Bărbaţii veniră la Sodom; şi Avraam era
23 încă stînd înaintea Domnului. Şi apropiin-
du-se Avraam, zise: „Nu piarde împreună pre
cel derept cu cel necurat, şi va fi cel dirept ca
24 şi cel necurat. De vor fi 50 de direpţi în
cetate, piarde-vei pre ei? Nu vei lăsa tot locul
pentru acei 50 de direpţi, de vor fi într-în-
25 sa? Nice într-un chip să nu faci Tu ca
cuvîntul acesta, ca să ucizi pre cel direptu cu
cel necurat, şi va fi cel dirept ca şi cel necurat!
Nice într-un chip! Cela ce judeci tot pămîntul,
26 nu vei face judecată?" Şi zise Domnul: „De
voiu afla la Sodom 50 de direpţi în cetate, voiu
27 lăsa tot locul pentru dînşii". Şi răspunzînd
Avraam, zise: „Acum începuiu a grăi către
Domnul mieu, iară eu sînt pămînt şi
28 cenuşă. Dară de se vor împuţina cei 50 de
direpţi în 40 şi 5, piarde-vei pentru acei 5
toată cetatea?" Şi zise: „Nu voiu piarde, de
29 voiu afla acolo 40 şi 5". Şi adaose încă a grăi
către dînsul şi zise: „Dară de se vor afla acolo
40?" Şi zise: „Nu voiu piarde, pentru cei 40".
30 Şi zise: „Să nu fie, Doamne, ceva de voiu
grăi, dară de se vor afla acolo 30?" Şi zise:
31 „Nu voiu piarde, pentru 30". Şi zise: „De
vreame ce am a grăi către Domnul, dară de se
vor afla acolo 20?" Şi zise: „Nu voiu piarde,
32 pentru acei 20". Şi zise: „Să nu fie ceva,
Doamne, de voiu grăi încă de o dată? Dară de
se vor afla acolo 10?" Şi zise: „Nu voiu
33 piarde, pentru cei 10". Şi Se duse Domnul
după ce au părăsit grăind cu Avraam, şi
Avraam s-au întorsu la locul lui.

CAP XIX

Şi veniră cei doi Îngeri la Sodom
seara, şi Lot şădea lîngă cetatea
Sodomului; şi văzînd Lot, să sculă
întru-ntimpinarea Lor şi să închină
cu faţa pre pămînt şi zise: „Iată,
Domnilor, abateţi-Vă la casa slugii Voastre
şi odihniţ şi spălaţ picioarele Voastre şi
mînecînd veţ mearge la calea Voastră". Şi
ziseră: „Ba, în uliţă vom odihni". Şi siliia 3
pre Dînşii şi Să abătură la dînsul şi întrară în
casa lui. Şi făcu Lor ospăţ, şi azime au coptu
Lor, şi mîncară mai nainte decît a dormi. Şi 4
oamenii cetăţii, sodomiteanii, încungiurară
casa, den tînăr pînă în bătrîn, tot norodul
împreună. Şi chema afară pre Lot şi zicea 5
către el: „Unde sînt Ceia ce-au întrat la tine
noaptea? Scoate-I pre Dînşii la noi ca să ne
facem împreună cu Ei". Şi ieşi Lot către ei 6
denaintea uşii, şi uşa o trase dupre el şi zise
către dînşii: „Nice într-un chip, fraţilor, nu 7
vă duceţ! Iară sînt la mine feate carele n-au 8
cunoscut bărbat; scoate-le-voiu pre eale la
voi şi vă faceţ treaba cu eale după cum va plă-
cea voao, numai la Oamenii aceştea să nu
faceţ strîmbătate, pentru căci au întrat supt
acoperemîntul stîlpilor miei". Şi ziseră: 9
„Fereaşte-te, acolea ai întrat a nemernici; nu
şi judecată a judeca? Acum dară te vom chinui
mai rău pre tine decît pre Ei". Şi siliia pre om,
pre Lot, foarte, şi să apropiiară afară la
uşă. Iară Bărbaţii, întinzînd mînile, au tras 10
înlăuntru către Dînşii pre Lot în casă, şi uşa
casii o închiseră. Iară pre oamenii ce era la 11
uşa casii i-au lovit cu orbire, den mic pînă în
mare, şi să slăbiră căutînd uşa. Şi ziseră 12
Oamenii către Lot: „Iaste ţie cineva aicea,
gineri au feciori au feate? Au altcineva de-ţ
iaste al tău în cetate, scoate-l dentru locul
acesta, Pentru că Noi stricăm locul acesta, 13
pentru că s-au înălţat strigarea lor înaintea
Domnului, şi Ne-au trimis pre Noi Domnul să
o sfărîmăm pre dînsa". Şi ieşi Lot şi grăi 14
către ginerii lui ce-i luase featele lui şi le zise:
„Sculaţi-vă şi ieşiţ den locul acesta, pentru că
va să fărîme Domnul cetatea". Şi să păru a 15
batjocori înaintea ginerilor lui şi, cînd să făcu
dimineaţă, grăbiia Îngirii pre Lot, zicînd:
„Sculîndu-te, ia fămeaia ta şi ceale doao feate
ale tale ce ai şi ieşi afară, pentru ca să nu pieri
şi tu împreună cu nelegiuirele cetăţii". Şi 16
să turburară şi apucară Îngerii mîna lui şi
mîna muierii lui şi mînile a doo feate ale lui,
pentru că nu S-au îndurat Domnul de dînsul.
Şi fu cînd i-au scos pre dînşii afară, Şi 17
ziseră: „Mîntuind mîntuiaşte sufletul tău; să
nu cauţi înapoi, nice să stai în tot împrejurul
locului; la munte te mîntuiaşte, ca să nu te
apuce împreună cu dînşii". Şi zise Lot 18
către Dînşii: „Rogu-mă, Doamne, De 19
vreame ce-au aflat sluga Ta milă înaintea Ta,
şi măriş dereptatea Ta care faci pre mine ca să
trăiască sufletul mieu, iară eu nu mă voiu putea
mîntui la munte, ca să nu mă apuce realele şi

20 voiu muri. Iată cetatea aceasta aproape, ca
să scap acolo, care iaste mică, acolo mă voiu
mîntui. Nu iaste mică? Şi va trăi sufletul mieu
21 pentru Tine". Şi zise lui: „Iată, M-am ciudit
de faţa ta pre cuvîntul acesta, pentru ca să nu
22 surpe cetatea pentru carea ai grăit. Deci
grăbeaşte ca să scapi acolo, pentru că nu voiu
putea a face lucru pînă vei mearge tu acolo".
Derept aceaea au numit numele cetăţii aceiia
23 Sigor. Soarele au ieşit pre pămînt, şi Lot
24 au întrat în Sigor. Şi Domnul au plouat pre
Sodom şi pre Gomor iarbă pucioasă şi foc de
25 la Domnul den ceriu. Şi au surpat cetăţile
aceastea, şi tot împrejurul, şi pre toţi cîţi
lăcuia în cetăţi, şi toate cîte răsar den
26 pămînt. Şi căută muiarea lui îndărăt şi să
27 făcu stîlpu de sare. Şi mînecă Avraam
demineaţa la locul unde sta înaintea Domnu-
28 lui. Şi căută spre faţa Sodomului şi a
Gomorului şi spre faţa pămîntului, de împre-
jurul locului, şi văzu: Şi iată, să suia pară de
29 foc den pămînt, ca o văpaie de cuptoriu. Şi
fu dupre ce sfărîmă Domnul toate cetăţile de
pe împrejur, Îş aduse Dumnezău aminte de
Avraam şi scoase pre Lot afară den mijlocul
surpării, cînd surpă Domnul cetăţile întru
30 care lăcuia Lot într-însele. Şi ieşi Lot den
Sigor şi şedea în munte, şi amîndoao featele
lui cu dînsul, pentru că s-au temut a lăcui în
Sigor, şi lăcui în peşteră, el şi featele lui cu
31 dînsul. Şi zise cea mai bătrînă către cea mai
tînără: „Părintele nostru iaste bătrîn, şi nime
nu iaste den pămînt carele să să împreune cu
noi, după cum iaste obiceaiul a tot
32 pămîntul. Vino, dară, să adăpăm pre tatăl
nostru cu vin şi să dormim cu dînsul şi să rădi-
33 căm den tatăl nostru sămînţă". Şi adăpară
pre tatăl lor cu vin în noaptea aceaea şi,
întrînd înlăuntru cea mai bătrînă, au dormit cu
tatăl ei în noaptea aceaea; şi nu ştiia cînd dor-
34 miia el şi cînd să scula. Şi fu a doao zi, şi zise
cea mai bătrînă către cea mai tînără: „Iată că
am dormit ieri cu tatăl nostru; să adăpăm pre
dînsul cu vin şi întru această noapte şi, întrînd,
te culcă tu cu el, şi să rădicăm den tatăl nostru
35 sămînţă". Şi adăpară şi întru aceea noapte
pre tatăl lor cu vin şi, întrînd înlăuntru cea
mai tînără, dormi cu tatăl ei; şi n-au ştiut cînd
36 s-au culcat cu ea şi cînd s-au sculat. Şi
zămisliră amîndoao featele lui Lot den tatăl
37 lor. Şi născu cea mai mare fecior şi-i
chemă numele lui Moav, zicînd „Den tată-
mieu". Acesta e tată moaviteanilor, pînă în
38 ziua de astăzi. Şi născu cea mai tînără
fecior şi chemă numele lui Aman, „Fiiu rudii
meale" zicînd. Acesta iaste tatăl amaniteani-
lor, pînă în ziua de astăzi.

CAP XX

i purceasă de acolo Avraam la pămînt 1
către amiazăzi şi lăcui întru mijlocul
Cadis şi întru mijlocul Sur, şi lăcui la
Gheraris. Şi zise Avraam pentru 2
Sarra, fămeaia lui, cum „Sor iaste
mie", că să temu să zică „Fămeaie-m iaste",
pentru ca să nu-l ucigă pre dînsul oamenii
cetăţii pentru dînsa. Şi tremise Avimeleh,
împăratul gherarilor, ş-au luat pre Sarra.
Şi întră Dumnezău către Avimeleh în somnu 3
noaptea şi zise lui: „Iată, tu mori pentru muia-
rea carea ai luat, şi ea iaste împreunată cu băr-
bat". Şi Avimeleh nu s-au întins la dînsa şi 4
zise: „Doamne, limbă neştiind şi dirept vei
piarde? Au doară nu mi-au zis mie el cum 5
'Sor mie iaste'? Şi ea mi-au zis mie: 'Frate mie
iaste'. Întru inimă curată şi în dereptatea
mînilor am făcut aceasta". Şi zise Dumne- 6
zău în somnu: „Şi Eu am cunoscut cum cu
inemă curată ai făcut aceasta, şi Eu nu M-am
îndurat de tine, ca să nu greşeşti tu către
Mine, pentru aceasta nu te-am lăsat să te
atingi de dînsa. Iară acum dă îndărăt muia- 7
rea omului, pentru căce proroc iaste şi se va
ruga pentru tine şi vei trăi; iară de nu o vei da
îndărăt, vei cunoaşte cum tu vei muri şi toate
ale tale". Şi mînecă Avimeleh dimineaţa şi 8
chemă pre toate slugile lui şi grăi toate cuvin-
tele aceastea în urechile lor şi să temură toţ
oamenii foarte. Şi chemă Avimeleh pre 9
Avraam şi-i zise lui: „Ce ai făcut aceasta
noao? Cîndai să nu fim greşit ceva către tine,
pentru căce ai adus preste mine şi preste
împărăţia mea păcat mare? Faptul carele
nime nu-l va face mi-ai făcut mie". Şi zise 10
Avimeleh către Avraam: „Ce socotind ai făcut
aceasta?" Şi zise Avraam: „Pentru că am 11
zis: Cîndai nu iaste teamere de Dumnezău în
locul acesta, şi pre mine mă vor omorî pentru
fămeaia mea. Că şi adevărat de pre tată sor 12
îm iaste, iară nu den mumă, şi mi să făcu mie
şi fămeaie. Şi fu cîndu m-au scos Dumne- 13
zău den casa tătîni-mieu, şi i-am zis ei:
Această direptate să faci asupra mea: în tot
locul unde vom întra, acolo zi pentru mine
cum 'Frate-m iaste.'" Şi luo Avimeleh 1000 14
de didrahme, oi şi viţei, slugi şi slujnice, şi au
dat lui Avraam, şi-i deade îndărăt pre Sarra,
fămeaia lui. Şi zise Avimeleh către 15
Avraam: „Iată pămîntul înaintea ta, unde-ţ va
plăcea, lăcuiaşte". Iară Sarrei zise: „Iată, 16
am dat 1000 de didrahme fratelui tău, aceştea
vor fi ţie întru cinstea obrazului tău şi a toate
cîte-s cu tine, şi tot adevărat grăiaşte." Şi 17
să rugă Avraam către Dumnezeu, şi vindecă
Dumnezeu pre Avimeleh, şi pre fămeaia lui,
şi pre slujnicele lui; şi năştea. Pentru că 18

închizînd închise Dumnezeu denafară tot
zgăul întru casa lui Avimeleh, pentru Sarra,
fămeaia lui Avraam.

CAP XXI

1 Și Domnul socoti pre Sarra după cum
zise și făcu Domnul Sarrei după cum
2 grăi. Și zămislind, născu Sarra lui
Avraam fecior la bătrîneațe, la vrea-
mea după cum i-au grăit lui Domnul.
3 Și numi Avraam numele feciorului său ce i
s-au născut lui, carele i-au născut lui Sarra,
4 Isaac. Și obrezui Avraam pe Isaac în a opta
zi, după cum i-au poruncit lui Dumnezeu.
5 Avraam era de 100 de ani cînd i s-au născut lui
6 Isaac, fiiul lui. Și zise Sarra: „Rîs mi-au
făcut Domnul, pentru că cine va auzi să va
7 bucura împreună cu mine". Și zise: „Cine
va povesti lui Avraam că apleacă pruncul
Sarra? Pentru că am născut fecior la bătrînea-
8 țile meale". Și crescu copilul și să înțărcă,
și făcu Avraam ospățu mare în ziua care s-au
9 înțărcat fiiu-său Isaac. Și văzînd Sarra pre
feciorul Agarei eghiptineanii, carele să năs-
cuse lui Avraam, jucîndu-se cu Isaac, feciorul
10 ei, Și zise lui Avraam: „Goneaște pre
această slujnică și pre feciorul ei, pentru că nu
va moșteni feciorul slujnicii cu feciorul mieu
11 Isaac". Și foarte greu se păru cuvîntul
înaintea lui Avraam, pentru feciorul său
12 Ismail. Și zise Dumnezău lui Avraam: „Nu
fie înaintea ta greu pentru copil și pentru sluj-
nică; toate cîte va zice ție Sarra, ascultă glasul
ei, pentru că întru Isaac se va chema ție
13 seminție. Iară și pe feciorul slujnicii aceș-
tiia, întru limbă mare îl voiu face pre dînsul,
14 pentru că seminția ta iaste". Și să sculă
Avraam dimineața și luo pîine și un foale de
apă și deade Agarei; și-i puse pre umăr și
copilul și o goni pre dînsa. Și mergînd, rătăciia
15 pren pustie spre Fîntîna Jurămîntului. Și
să fîrși apa den foale, și lepădă copilul supt un
16 brad. Și mergînd, au șezut în preajma lui,
departe ca o proșcă de arcu, pentru că zise:
„Nu voiu vedea moartea copilului mieu". Și
șezu împotrivă de departe, și strigînd copilul
17 plînse. Și ascultă Dumnezeu glasul copilu-
lui, den locul unde era, și strigă îngerul lui
Dumnezeu pre Agar den ceriu și zise ei: „Ce
iaste, Agar? Nu te teame, pentru că au auzit
Dumnezeu glasul copilului tău, den locul unde
18 iaste. Scoală-te și ia copilul și-l ține cu
mîna ta pre dînsul, pentru că în limbă mare
19 voiu face pre dînsul". Și deșchise Dumne-
zeu ochii ei și văzu fîntînă de apă vie și
mearse de umplu foalele de apă și adăpă
20 copilul. Și era Dumnezău cu copilul, și
crescu și lăcui în pustie și să făcu arcaș.
21 Și lăcui în pustiiul lui Faran, și-i luo lui
mumă-sa muiare din pămîntul Eghipetului.
Și fu într-aceaea vreame, și zise Avimeleh și 22
Ohozath, carele au luat pre noru-sa, și Filoh,
voivodul puterii lui, cătră Avraam zicînd:
„Dumnezeu e cu tine întru toate cîte faci.
Deci acum jură-mi pre Dumnezeu cum nu-m 23
vei face strîmbătate, nice seminții meale, nice
numelui mieu, ce după dereptatea carea am
făcut cu tine, vei face cu mine, și pămîntului
întru carele te-ai sălășluit într-însul". Și 24
zise Avraam: „Eu mă jur". Și mustră 25
Avraam pre Avimeleh pentru fîntînile apei ce
au luat slugile lui Avimeleh. Și zise lui Avi- 26
meleh: „N-am știut cine au făcut ție lucrul
acesta; nice tu mi-ai spus, nice eu am auzit,
fără numai astăzi". Și luo Avraam oi și 27
viței, și deade lui Avimeleh, și au pus amîndoi
făgăduință. Și au pus Avraam 7 mielușițe 28
de oi singure. Și zise Avimeleh cătră 29
Avraam: „Ce sînt ceale 7 mielușițe ale oilor
acestora care le-ai pus singure?" Și zise 30
Avraam: „Pentru că aceaste 7 mielușițe vei
lua de la mine, ca să-m fie de mărturie că eu
am săpat această fîntînă". Pentru aceaea 31
au numit numele locului aceluia Fîntîna Jură-
mîntului, că acolo au jurat amîndoi. Și toc- 32
miră amîndoi făgăduire la Fîntîna Jurămîntu-
lui. Și să sculă Avimeleh și Ohozath, ce ținea
pre noru-sa, și Filoh, voivodul puterei lui, și
să întoarse la pămîntul filistiimilor. Și 33
răsădi Avraam țarină la Fîntîna Jurămîntului
și au chemat acolo pe numele Domnului
Dumnezeu veacinicu. Și sălășlui Avraam 34
întru pămîntul filistiimilor zile multe.

CAP XXII

Și fu după cuvintele aceastea, Dum- 1
nezeu ispitiia pre Avraam și zise lui:
„Avraame, Avraame!" Și zise: „Iată
eu!" Și zise: „Ia pre fiiul tău cel 2
iubit, pre Isaac, pre cel ce ai iubit, și
pasă la pămîntul cel nalt și-l fă pre dînsul
acolo jîrtvă pre unul dentru munți, carele-ț
voiu zice ție". Și sculîndu-se Avraam dime- 3
neața, îș însămără măgariul său și luo cu dîn-
sul doauă slugi și pre Isaac, feciorul lui, și,
tăind leamne pentru jîrtvă, sculîndu-se,
mearse și veni la locul unde-i zise lui Dumne-
zeu a treia zi. Și căutînd Avraam cu ochii, 4
văzu locul de departe. Și zise Avraam slu- 5
gilor sale: „Șădeți aicea cu măgariul, iară eu și
copilașul vom mearge pînă acii și, închinîn-
du-ne, ne vom întoarce la voi". Și luo Avraam 6
leamnele jîrtvei și le puse pre Isaac, feciorul
lui, și luo a mînă focul și cuțitul și să dusără
amîndoi dempreună. Și zise Isaac cătră 7
Avraam, tatăl lui: „Tată!" Și el zise: „Ce iaste,
fiiul mieu?" – „Iată focul și leamnele, unde iaste
oaia jîrtvei?" Și zise Avraam: „Dumnezău Îș 8
va vedea Lui oaia pentru jîrtvă, fiiul mieu". Și

9 mergînd amîndoi împreună, Veniră la locul
carele i-au zis lui Dumnezău. Şi au urzit acolo
Avraam jîrtăvnicul şi puse leamne deasupra
şi, împiedecînd pre Isaac, fiiul său, îl puse pre
dînsul preste jîrtăvnic, deasupra leamnelor.
10 Şi tinse Avraam mîna sa să-ş ia cuţitul să
11 junghe pre fiiul său. Şi-l chemă îngerul
Domnului den ceriu şi zise: „Avraame,
12 Avraame!" Şi el zise: „Iată eu". Şi zise:
„Să nu-ţ pui mîna asupra copilului, nice să
faci lui nemică, că acum am conoscut că te
temi tu de Dumnezău, şi te-ai îndurat de fiiul
13 tău cel iubit, pentru Mine". Şi căutînd
Avraam cu ochii lui văzu şi, iată, un berbeace
prins într-un sad savec de coarne. Şi mearse
Avraam şi luo berbeacele şi-l aduse a face
14 jîrtvă pentru Isaac, fiiul lui. Şi numi
Avraam numele locului aceluia „Domnul au
văzut", pentru ca să zică astăzi: „În munte
15 Domnul Se-au ivit". Şi chemă îngerul
Domnului pre Avraam al doilea rînd den ceriu,
16 zicînd: „Asupra Mea M-am jurat, zice
Domnul, pentru care lucru ai făcut cuvîntul
acesta şi te-ai îndurat de fiiul tău cel iubit,
17 Cu adevărat blagoslovind te voiu blagoslovi şi
mulţind voiu mulţi seminţia ta ca stealele
ceriului şi ca năsipul cel dupe ţărmurele
mărei, şi va moşteni seminţia ta cetăţile
18 nepriatinilor. Şi se vor blagoslovi întru
seminţia ta toate limbile pămîntului, pentru
19 care ai ascultat glasul Mieu". Şi să întoarse
Avraam către slugile lui şi, sculîndu-se, să du-
seră la Fîntîna Jurămîntului şi lăcui Avraam
20 la Fîntîna Jurămîntului. Şi fu după cuvin-
tele aceastea, şi să poronci lui Avraam zicînd:
„Iată, născu Melha şi ea fii lui Nahor, fratelui
21 tău, Pre Uzu, întîiu născut, şi pre Vaix, fra-
22 tele lui, şi pre Camoil, tatăl sirilor, Şi pre
Hazad şi pre Nazaf şi pre Faldes şi pre Eldaf,
23 Şi pre Vathuil. Şi Vathuil au născut pre
Reveca. Sînt 8 feciori aceştea care i-au născut
Melha lui Nahor, fratele lui Avraam. Şi ţiitoa-
rea lui, anume Reima, au născut şi ea pre Ta-
vec şi pre Taam şi pre Tohos şi pre Moha".

CAP XXIII

1 Şi fu viaţa Sarrei ani 100 şi 20 şi 7.
2 Şi muri Sarra în cetatea Arvuc, care
iaste în vale, aceasta iaste Hevron, în
pămîntul Hanaan. Şi veni Avraam ca
să plîngă pre Sarra şi să jăluiască.
3 Şi să sculă Avraam de la mortul său şi zise
4 Avraam feciorilor lui Het zicînd: „Strein şi
nemearnic sînt eu cu voi. Daţi-m mie dară
moşie de mormînt cu voi şi voiu îngropa mor-
5 tul mieu de la mine". Şi răspunseră feciorii
6 lui Het către Avraam, zicînd: „Nu, doamne,
ce ascultă pre noi: Împărat de la Dumne-
zău tu eşti întru noi, întru ceale alease ale
noastre mormînturi îngroapă-ţ mortul tău,
pentru că nice unul dentru noi va opri mor-
mîntul lui de tine ca să îngropi mortul tău
acolo". Şi sculîndu-se Avraam, să închină 7
norodului pămîntului feciorilor lui Het Şi 8
grăi către dînşii Avraam zicînd: „De aveţ la
sufletul vostru ca să îngrop mortul mieu
denaintea feaţii meale, ascultaţi-mă şi grăiţ
pentru mine lui Efrom a lui Saar Şi-m dea 9
mie peştira cea îndoită care iaste a lui, cea ce
iaste în partea ţarinii lui. Pre argint ce va fi
vreadnică, să-m dea mie aceasta ce iaste întru
voi, întru agonisire de mormînt". Şi Efron 10
şădea întru mijlocul feciorilor lui Het. Şi răs-
punzînd Efron Heteul către Avraam, au zis
celor ce aud, feciorilor lui Het şi celor ce întra
în cetate, tuturor zicînd: „Lîngă mine fii, 11
doamne, şi mă ascultă: ţarina şi peştira care
iaste într-însa ţie o dau. Naintea tuturor cetă-
ţeanilor miei, dat-am ţie. Îngroapă mortul
tău". Şi să închină Avraam înaintea noro- 12
dului pămîntului şi feciorilor lui Het Şi zise 13
lui Efron la urechi, înaintea a tot norodul
pămîntului: „De vreame ce în partea mea eşti,
ascultă-mă. Argintul ţarinii ia-l de la mine, şi
voiu îngropa pre mortul mieu acolo". Şi 14
răspunse Efron lui Avraam, zicînd: „Nu, 15
doamne, pentru că am auzit. Cum, 400 de
didrahme de argint întru mine şi întru tine, ce
ar fi aceasta? Şi tu mortul tău ţi-l îngroapă".
Şi auzi Avraam pre Efron. [Au numărat lui] 16
argintul care au grăit în urechile feciorilor lui
Het, 400 de didrahme de argint ales la neguţă-
tori. Şi iaste ţarina lui Efron carea era în 17
peştira cea îndoită care iaste către faţa Mam-
vriei, ţarina şi peştira care era întru ea şi
copacii ce era întru ţarină care iaste întru
toate hotarăle lui împrejur Lui Avraam 18
întru agonisire, înaintea feciorilor lui Het şi
tuturor celor ce întra în cetate. După aceasta
au îngropat Avraam pre Sarra, fămeaia lui,
întru peştira ţarinii cea îndoită care iaste
împotriva Mamvrii, aceasta iaste Hevron,
întru pămîntul lui Hanaan. Şi să adevără 19
ţarina şi peştera care era într-însa a lui
Avraam întru cîştigarea de mormînt de la
feciorii lui Het.

CAP XXIV

Şi Avraam era bătrîn, îndelungat de 1
zile, şi Domnul blagoslovi pre
Avraam întru toate. Şi zise 2
Avraam slugii lui cei mai bătrîne a
casei lui, celuia ce era mai mare peste
toate ale lui: „Puneţ mîna ta supt armul mieu,
Şi te jur pre Domnul Dumnezăul ceriului şi 3
pre Dumnezăul pămîntului ca să nu iai
fămeaia feciorului mieu, lui Isaac, den featele
hananeilor cu care eu lăcuiescu întru dînşii,
Ce-ntru pămîntul mieu unde am născut eu 4

vei mearge, şi la neamul mieu, şi vei lua
fămeaie feciorului mieu, lui Isaac, de acolo".
5 Şi zise cătră dînsul sluga: „Dară cînd n-a vrea
muiarea să meargă cu mine îndărăt la pămîn-
tul acesta, voiu întoarce pre feciorul tău la
6 pămîntul de unde ai ieşit de acolo?" Şi zise
cătră dînsul Avraam: „Ia amente întru tine, ca
7 să nu întorci pre feciorul mieu acolo. Dom-
nul Dumnezăul ceriului şi Dumnezăul pămîn-
tului, Carele m-au luat den casa tătîni-mieu şi
den pămîntul carele am născut, Carele mi-au
grăit şi mi-au jurat zicînd: 'Ţie-ţ voiu da
pămîntul acesta, şi seminţiei tale!', Acesta va
trimite îngerul Său înaintea ta şi vei loa
8 fămeaie feciorului mieu Isaac de acolo. Iară
de nu va vrea muiarea să meargă cu tine la
pămîntul acesta, curat vei fi de jurămîntul
acesta, numai pre feciorul mieu să nu-l întorci
9 acolo". Şi puse sluga mîna lui supt armul
lui Avraam, stăpînul lui, şi jură lui pentru
10 cuvîntul acesta. Şi luo sluga 10 cămile
dentru cămilele stăpînu-său, şi den toate
bunătăţile stăpînului lui împreună cu dînsul,
şi să sculă de să dusă la Mijlocul-rîurilor, la
11 cetatea lui Nahor. Şi adormi cămilele afară
den cetate, lîngă fîntîna cu apa cea de cătră
12 seară, cînd ies ceale ce iau apă. Şi zise:
„Domnul Dumnezău stăpînului mieu
Avraam, fă-m cale bună naintea mea astăzi şi
13 fă milă cu stăpînul mieu, Avraam. Iată, eu
stau la izvorul apei, şi featele celor ce
lăcuiescu în cetate mergu ca să scoaţă
14 apă. Şi va fi fecioara care eu voiu zice:
'Pleacă ciutura ta pentru ca să beau', şi-m va
zice: 'Bea tu, şi cămilele ţi le voiu adăpa pînă
unde vor înceta bîndu', aceasta ai gătit slugii
Tale, lui Isaac, şi întru aceasta voiu cunoaşte
cum ai făcut milă cu stăpînul mieu,
15 Avraam". Şi fu mai nainte de a săvîrşi el
grăind întru cugetul lui, şi, iată, Reveca ieşi
afară, carea să născuse lui Vathuil, feciorul
Melhăi, muierii lui Nahor, şi frate al lui
16 Avraam, avînd ciutura pre umărul ei. Şi
fecioara era frumoasă la faţă foarte, fecioară
era, bărbat n-au cunoscut pre dînsa, şi, pogo-
rîndu-se la izvor, îş împlu ciutura şi să
17 sui. Şi alergă sluga întru timpinarea ei şi
zise: „Adapă-mă puţinea apă den ciutura
18 ta". Şi ea zise: „Bea, doamne!" Şi grăbind,
slobozi ciutura pre braţul ei şi-l adăpă pre
19 dînsul pînă unde au încetat bînd. Şi-i zise:
„Şi cămilele-ţ voiu adăpa, şi voiu scoate apă
20 pînă unde toate vor bea". Şi grăbi Şi
deşărtă ciutura în adăpătoare şi alergă iarăş la
fîntînă să scoaţă apă şi scoase apă la toate
21 cămilele. Şi omul o pricipea pre dînsa şi
tăcea, pentru ca să cunoască de au îndereptat
22 Domnul calea lui au ba. Şi fu cînd înce-
tară toate cămilele bîndu, luo omul cercei de
aur de trăgea cîte o drahmă şi 2 brăţări pre
mîinele ei, trasul lor 10 galbeni de aur, Şi o 23
întrebă pre dînsa şi zise: „A cui fată eşti? Spu-
ne-m de iaste la tată-tău loc noao de a
odehni". Şi ea zise cătră dînsul: „Fată lui 24
Vathuil sînt, al Melhăi, pre care l-au născut ea
lui Nahor". Şi zise lui: „Paie şi săturări 25
multe sînt la noi şi loc de odihnit". Şi bine- 26
vrînd omul, să închină Domnului şi zise:
„Blagoslovit Domnul Dumnezăul stăpînului 27
mieu Avraam, Carele n-au lăsat dereptatea şi
adevărul de la stăpînul mieu! Pre mine mă
îndereptă Dumnezău la casa fratelui stăpînu-
lui mieu". Şi alergînd copila, spuse mîne-sa 28
după cuvintele aceastea. Şi Reveca avea 29
frate pre nume Lavan şi alergă Lavan cătră
om afară la izvor. Şi fu deca văzu cerceii şi 30
brăţările în mîinile surorii lui şi cînd auzi
cuvintele Revecăi, surori-sa, zicînd: „Aşa
mi-au grăit omul", şi veni la om stînd el la
cămile la izvor Şi-i zise lui: „Întră 31
înlăuntru, bine-i cuvîntat Domnul, pentru
căce stai afară? Şi eu am gătit casa şi locul
cămilelor". Şi întră omul în casă şi des- 32
cărcă cămilele şi puse paie şi fînuri cămilelor
şi apă picioarelor lui şi picioarelor oamenilor
ce era cu el. Şi le puse lor pîine să mănînce 33
şi zise: „Nu voiu mînca pînă [nu] voiu grăi
cuventile meale". Şi zisără: „Grăiaşte!" Şi 34
zise: „Sluga lui Avraam eu sînt. Şi Domnul 35
au blagoslovit pre stăpînu-mieu foarte, şi s-au
înălţat. Şi-i deade lui oi şi viţei, şi argint şi aur,
slugi şi slujnice, cămile şi măgari. Şi născu 36
Sarra, fămeaia stăpînului mieu, un fecior stă-
pînului mieu după ce au îmbătrînit el, şi-i
deade lui cîte era la el. Şi m-au jurat stăpî- 37
nul mieu, zicînd: 'Să nu iai fămeaie fiiului mieu
den featele hananeilor, întru care eu sălăş-
luiescu întru pămîntul lor, Ce numai la 38
casa tătîne-mieu să mergi şi la neamul mieu
şi vei lua muiare feciorului mieu de acolo'. Şi 39
ziş stăpînului mieu: 'Cîndai nu va vrea să
meargă cu mine?' Şi-m zise: 'Domnul 40
Dumnezeu, naintea Căruia bine am plăcut,
Acela va tremite pre îngerul Său cu tine şi-ţ
va înderepta calea şi vei lua fămeaie fiiului
mieu den neamul mieu şi den casa tătîni-
mieu. Atuncea curat vei fi de blestămul 41
mieu, căci, cînd vei veni la neamul mieu şi nu-ţ
vor da ţie, şi vei fi curat de jurămîntul mieu'.
Şi viind astăzi la izvor, ziş: 'Doamne Dumne- 42
zăul stăpînului mieu Avraam, de-m vei înderp-
ta calea mea Tu, care eu acum voiu mearge la
ea, Iată, stau la izvorul apei, şi featele oame- 43
nilor cetăţii vor ieşi ca să ia apă, şi va fi fecioara
căriia eu voiu zice: 'Adapă-mă puţinea apă den
ciutura ta!' Şi-m va zice: 'Şi tu bea, şi că- 44

milelor tale voiu scoate apă!', aceasta iaste
fămeaia carea o au gătit Domnul slugii Sale,
lui Isaac, şi întru aceasta voiu cunoaşte cum ai
45 făcut milă stăpînului mieu Avraam'. Şi fu
mai nainte decît a săvîrşi eu grăind întru
cugetul mieu, îndată Reveca ieşiia afară avînd
ciutură pre umăr şi pogorî la izvor şi scoase
46 apă. Şi-i ziş ei: 'Adapă-mă!' Şi grăbind, slo-
bozi ciutura pre braţul ei de pre dînsa şi zise:
'Bea tu, şi cămilele tale voiu adăpa'. Şi am
47 băut, şi cămilele au adăpat. Şi am întrebat
pre ea şi ziş: ‚A cui fată eşti tu?' Şi ea zise:
'Fată lui Vathuil sînt, feciorului lui Nahor,
carele i-au născut lui Melha'. Şi-i puş cerceii
48 pre braţul ei şi brăţările pre mîin[i] le ei. Şi
binevrînd m-am închinat Domnului şi binecu-
vîntai pre Domnul Dumnezăul stăpînului
mieu Avraam, Carele m-au îndereptat întru
calea adevărului, ca să iau fata fratelui stăpî-
49 nului mieu, fiiului lui. Deci de veţ face voi
milă şi dereptate cătră stăpînul mieu, spune-
ţi-m, ca să mă întorcu în dereapta au în
50 stînga". Şi răspunzînd Lavan şi Vathuil,
ziseră: „De la Domnul au ieşit acesta lucru, nu
vom putea să grăim împotriva ta rău au
51 bine. Iată Reveca înaintea ta. Luundu-o,
du-te, şi fie fămeaie feciorului stăpînului tău,
52 după cum au grăit Domnul". Şi fu auzind
sluga lui Avraam cuvintele lor, s-au închinat
53 pre pămînt lui Dumnezău. Şi scoţînd sluga
vase de argint şi de aur şi îmbrăcăminte, au
dat Revecăi, şi daruri deade fratelui ei şi
54 mumei ei. Şi mîncară şi băură şi el şi oame-
nii ce era cu el şi dormiră. Şi sculîndu-se demi-
neaţa, zise: „Tremiteţi-mă pentru ca să mă
55 duc la stăpînu-mieu". Şi ziseră fraţii ei şi
mumă-sa: „Rămîie fata cu noi ca vreo 10 zile,
56 şi după aceaea să va duce". Şi el zise cătră
ei: „Nu mă opriţi, şi Domnul au îndereptat
calea Lui întru mine; trimiteţi-mă pentru ca
57 să mergu la stăpînul mieu". Şi ei ziseră:
„Să chemăm copila şi să întrebăm gura ei". Şi
chemară pre Reveca şi-i ziseră ei: „Mear-
58 ge-vei cu omul acesta?" Şi ea zise: „Mear-
59 gi-voiu". Şi tremiseră pre Reveca, sora lor,
şi unealtele ei, şi pre sluga lui Avraam, şi pre
60 cei cu dînsul. Şi blagosloviră pre Reveca şi
ziseră ei: „Sora noastră eşti, fă-te întru mii de
zeci de mii şi moştinească seminţia ta cetăţile
61 nepriatinilor!" Şi sculîndu-se Reveca şi
roabele ei, s-au suit pre cămile şi să dusără cu
62 omul; şi luînd sluga pre Reveca, s-au dus. Şi
Isaac mergea pren pustie, de cătră Fîntîna
Videniei, şi el lăcuia în pămîntul de cătră
63 amiazăzi. Şi ieşi Isaac ca să se primble la
cîmpu, mai nainte de înde seară, şi căutînd cu
64 ochii lui, văzu cămile viitoare. Şi căutînd Re-
veca cu ochii, văzu pre Isaac şi sări de pre cămilă.
Şi zise cătră slugă: „Cine iaste omul acela ce 65
mearge în cîmpu întru întempinarea
noastră?" Şi zise sluga: „Acesta iaste stăpînul
mieu." Iară ea, luîndu-ş brobodealnecul, să
îmbrăca. Şi povesti sluga lui Isaac toate 66
cuventele cîte au făcut. Şi întră Isaac în 67
casa mumei lui şi luo pre Reveca şi i să făcu lui
fămeaie şi o iubi pre dînsa. Şi să mîngîia Isaac
pentru Sarra, muma lui.

CAP XXV

Şi adăogînd Avraam, îş luo fămeaie, 1
căriia numele-i era Hettura. Şi-i 2
născu lui pre Zomvran şi pre Iezan şi
pre Mada şi pre Madiam şi pre Ievoc
şi pre Soiia. Şi Iezan au născut pre 3
Sava şi pre Thaman şi pre Dedan. Şi feciorii
lui Dedan fură: Raguil şi Navdeil şi Asuriim şi
Laturiim şi Loomit. Şi feciorii lui Madiam: 4
Ghefar şi Afer şi Enoh şi Avitha şi Eldaga, toţi
aceştea era feciorii Heturii. Şi deade 5
Avraam toate unealtele lui lui Isaac, feciorul
lui. Şi feciorilor ţiitorilor lui au dat Avraam 6
daruri, şi-i scoase pre dînşii în laturi de la
Isaac, feciorul lui, încă fiind el viu, cătră răsărit,
la pămîntul răsăriturilor. Şi aceştea sînt 7
anii zilelor vieţii lui Avraam cîţ au trăit: 175 de
ani. Şi slăbind Avraam, muri întru bătrî- 8
neaţe bune, bătrîn şi plin de zile, şi să puse
lîngă norodul lui. Şi-l îngropară pre dînsul 9
Isaac şi Ismail, amîndoi feciorii lui, în peştira
cea îndoită, în ţarina lui Efron, feciorul lui
Saar Heteului, carele iaste împotriva Mam-
vriei, Ţarina şi peştera ce au cîştigat 10
Avraam de la feciorii lui Het, acolo îngropară
pre Avraam şi pre Sarra, fămeaia lui. Şi fu 11
după ce muri Avraam, blagoslovi Dumnezău
pre Isaac, fiiul lui, şi lăcui Isaac lîngă Fîntîna
Vederii. Şi aceastea sînt naştirile lui Ismail, 12
feciorul lui Avraam, pre carele au născut
Agar, slujnica Sarrei, lui Avraam, Şi aceastea 13
sînt numele feciorilor lui Ismail, pre numele
rudeniilor lui: cel dentîiu născut, Ismail, şi
Navaioth şi Chidar şi Navdeil şi Masam Şi 14
Masma şi Duma şi Masi Şi Hodan şi The- 15
man şi Ietur şi Nafes şi Chedma. Aceştea 16
sînt feciorii lui Ismail, şi aceastea sînt numele
lor, în corturile lor şi întru odăile lor, 12
boiari, după limba lor. Şi aceştea-s anii 17
vieţii lui Ismail—137 de ani. Şi slăbind, muri şi
se alătură lîngă ruda lui. Şi lăcui de la Evilat 18
pînă la Sur, carea iaste înaintea feaţii Eghi-
petului, pînă a veni la asiriani, înaintea feaţii
tuturor fraţilor lui au lăcuit. Şi aceastea-s 19
naştirile lui Isaac, feciorul lui Avraam:
Avraam au născut pre Isaac. Şi Isaac era 20
de 40 de ani cînd au luat pre Reveca, fata

21 lui Vathuil Sirului, lui fămeaie. Și să ruga
Isaac Domnului pentru Reveca, fămeaia lui,
pentru că era stearpă. Și-l ascultă pre dînsul
Dumnezău, și zămisli în pîntece Reveca,
22 fămeaia lui. Și juca copiii întru dînsa și
zise: „De iaste să mi să facă așa, pentru ce mie
aceasta?" Și mearse să întreabe de la Dom-
23 nul. Și zise Domnul ei: „Doao limbi în
zgăul tău sînt și doao năroade den pîntecele
tău se vor împărți. Și va covîrși nărod pre
nărod și cel mai mare va sluji celui mai
24 mic". Și să împlură zilele a naște ea și la
25 dînsa era geameni întru pîntecile ei. Și ieși
feciorul cel întîiu născut, roșiu tot ca o piale,
26 păros, și-i numi numele lui Isaf. Și după
acesta ieși fratele lui, și mîna lui prinsă de căl-
cîiul lui Isaf, și numi numele lui Iacov. Și Isaac
era de 60 de ani cînd au născut pre aceștea
27 Reveca. Și crescură tinereii, și era Isaf om
știind vîna, mojîc, iară Iacov – om neviclean,
28 lăcuind în casă. Și iubiia Isaac pre Isaf,
pentru căci vînatul lui era mîncarea lui, iară
29 Reveca iubiia pre Iacov. Și fiarse Iacov
30 fiertură și veni Isaf de la cîmp ostenit. Și
zise Isaf către Iacov: „Gustă-m den fiertura
acestui grîu, pentru că slăbesc". Pentru aceaea
31 să numi numele lui Edom. Și zise Iacov
către Isaf: „Dă-mi astăzi naștirile tale ceale
32 dentîiu mie". Și zise Isaf: „Iată, eu merg să
moriu, și ce mi-s bune aceaste născături
33 înainte?" Și-i zise lui Iacov: „Jură-te mie
astăzi". Și jură lui. Și au dat Isaf naștirile den-
34 tîiu lui Iacov. Și Iacov deade lui Isaf pîine și
fiertură de linte, și mîncă și bău, și să sculă de
să duse; și ocărî Isaf naștirile dentîiu.

CAP XXVI

1 Și fu foamete pre pămînt, afară de foa-
metea cea mai denainte, carea s-au
făcut în zilele lui Avraam. Și mearse
Isaac către Avimeleh, împăratul
2 Filistiim, la Gherara. Și Să ivi lui
Dumnezeu și zise: „Nu te pogorî la Eghipet, ce
lăcuiaște în pămîntul carile ți-l voiu spune
3 ție. Și vei sălășlui în pămîntul acesta și voiu
fi cu tine și te voiu blagoslovi, pentru că ție și
seminții tale voiu da tot pămîntul și voiu întări
jurămîntul Mieu carele M-am jurat lui Avraam,
4 tatălui tău. Și voiu înmulți seminția ta ca
stealele ceriului și voiu da seminției tale tot
pămîntul acesta și se vor blagoslovi întru se-
5 minția ta toate limbile pămîntului, Pentru căci
au ascultat Avraam, tată-tău, glasul Mieu și au
păzit poruncile Meale și învățăturile Meale și di-
6 reptățile Meale și legile Meale". Și lăcui Isaac
7 la Gherara. Și întrebară oamenii locului pen-
tru Reveca, fămeaia lui, și zise: „Sor mie
iaste", pentru că să temu a zice „Fămeaie-m
iaste", pentru ca nu doară să-l ucigă oamenii
locului pentru Reveca, căce era frumoasă la
față. Și fu acolo în mulți ani. Și privind Avi- 8
meleh, împăratul Gherarei, pre fereastră,
văzu pre Isaac glumind cu Reveca, fămeaia
lui. Și chemă Avimeleh pre Isaac și-i zise 9
lui: „Oare fămeaie-ț iaste? Și căce ai zis: 'Sor
îm iaste'?". Și zise Isaac: „Am zis pentru căce
cîndai să nu moriu pentru dînsa". Și zise 10
lui Avimeleh: „Ce ai făcut aceasta noao? Puțin
ar fi dormit cineva den ruda mea cu fămeaia
ta, și ai fi adus asupra noastră necunoș-
tință". Și porunci Avimeleh la tot norodul 11
lui, zicînd: „Tot cine se va atinge de omul
acesta au de fămeaia lui, cu moarte va fi vino-
vat". Și sămănă Isaac întru pămîntul ace- 12
la și află întru anul acela orzu dînd 100. Și-l
blagoslovi pre dînsul Domnul. Și să înălță 13
omul și, mergînd înainte, mai mare se făcea,
pînă unde mare să făcu foarte. Și să făcură 14
lui dobitoc de oi și dobitoc de boi și arături
multe. Și zavistuiră pre dînsul filistiimii, Și 15
toate fîntînile cîte au săpat slugile lui în vrea-
mea tătîni-său le-au astupat filistiimii și le-au
umplut de pămînt. Și zise Avimeleh către 16
Isaac: „Du-te de la noi, că mai mare decît noi
te-ai făcut foarte". Și să mută de acolo 17
Isaac și poposi la rîpa Gherarilor și tăbărî
acolo. Și iarăș Isaac au săpat fîntînile cu 18
ape, carele au săpat slugile lui Avraam, tatăl
lui, și le-au astupat pre eale filistiimii după ce
au murit Avraam, tatăl lui, și le numi pre dîn-
săle cu nume, după numele care le-au numit
tatăl lui. Și săpară slugile lui Isaac în rîpa 19
Gherarilor și aflară acolo fîntînă de apă
vie. Și să bătură păstorii Gherarilor cu 20
păstorii lui Isaac, zicînd cum a lor iaste apa. Și
numiră numele fîntînii „Strîmbătate", pentru
că strîmbătate i-au făcut lui. Și rădicîndu-se 21
de acolo, au săpat altă fîntînă și să priciia și
pentru aceaea. Și numi numele ei „Vrajbă".
Și rădicîndu-se de acolo, au săpat altă fîntînă, 22
și nu s-au bătut pentru aceaea. Și i-au numit
numele ei „Lărgime de loc", zicînd: „Pentru
căci acum au lărgit Domnul noao și ne-au
crescut pre pămînt". Și să sui de acolo la 23
Fîntîna Jurămîntului. Și Să ivi lui Dumne- 24
zeu în noaptea aceaea și zise: „Eu sînt Dom-
nul lui Avraam, tatălui tău. Nu te teame,
pentru că cu tine sînt și te-am blagoslovit și
voiu înmulți seminția ta, pentru Avraam, tatăl
tău". Și zidi acolo jîrtăvnic și chemă nume- 25
le lui Dumnezău și puse acolo cortul lui. Și săpa-
ră acolo slugile lui Isaac fîntînă. Și Avimeleh 26
să duse la dînsul de la Gherara, și Ohozath, ce ți-
nea pre noru-sa, și Filoh, voivodul puterei

27 lui. Şi zise cătră dînşii Isaac: „Pentru căci
aţ venit cătră mine? Şi voi m-aţ urît şi m-aţi
28 scos de la voi". Şi ei au zis: „Văzînd te-am
văzut că Domnul era cu tine şi am zis: 'Fie
dară, întru mijlocul nostru şi întru mijlocul tău
29 să punem cu tine legătură Ca să nu faci cu
noi rău, în ce chip noi nu ne-am scîrbit şi în ce
chip ţie ţi-am trebuit bine şi te-am scos cu
pace'. Şi tu acum blagoslovit eşti de Domnul".
30/31 Şi le făcu ospăţ, şi mîncară şi băură. Şi scu-
lîndu-se dimineaţa, jură om aproapelui lui,
şi-i trimise pre dînşii Isaac şi să dusără cu
32 mîntuire de la dînsul. Şi fu întru aceaea zi,
şi, mergînd slugile lui Isaac, îi spuseră pentru
fîntîna ce-au săpat şi ziseră: „Nu am aflat
33 apă". Şi o numi „Jurămînt", pentru
aceaea numi nume cetăţii Fîntîna Jurămîntu-
34 lui, pînă în ziua de astăzi. Şi era Isaf de 40
de ani, şi luo muiare pre Iudin, fata lui Veil
Heteul, şi pre Vasemcath, fata lui Elon
35 Eveul. Şi să priciia cu Isaac şi cu Reveca.

CAP XXVII

1 Şi fu după ce-au îmbătrînit Isaac şi să
tîmpiră ochii lui a vedea, şi chemă pre
Isaf, feciorul lui cel mai bătrîn, şi-i
zise lui: „Fiiul mieu!" Şi zise: „Iată
2 eu". Şi zise lui: „Iată, am îmbătrî-
3 nit şi nu ştiu ziua morţii meale. Acum dară
ia-ţ unealta ta, arcul şi tulba, şi ieşi afară la
4 cîmpu Şi vînează-m vînat şi-m fă mie
bucate după cum iubescu eu şi-m adu ca să
mănîncu, pentru ca să te blagoslovească sufletul
5 mieu mai înainte de ce voiu muri". Şi
Răveca auzi grăind Isaac cătră Isaf, feciorul
lui. Şi să duse Isaf la cîmp ca să vineaze vînat
6 tătîni-său. Şi Răveca zise cătră fiiu-său cel
mai mic: „Vezi, am auzit pre tată-tău grăind
7 cătră Isaf, fratele tău, grăind: 'Adu-m vînat
şi-m fă de mîncat, pentru ca mîncînd să te bla-
goslovesc înaintea Domnului mai înainte
8 decît a muri eu'. Deci acum, fiiul mieu,
ascultă pre mine, dupre cum poruncescu eu
9 ţie. Şi mergînd la oi, ia-m de acolo doi iezi
moi şi buni, şi voiu face pre ei bucate tătî-
10 ni-tău cum iubeaşte. Şi vei aduce tătîni-tău
şi va mînca, pentru ca să te blagoslovească
11 tată-tău mai nainte de moartea lui". Şi zise
Iacov cătră Răveca, mumă-sa: „Iaste Isaf, fra-
12 tele mieu, om păros, şi eu – om neated. Cîndai
să nu mă pipăie tatul mieu, şi voiu fi înaintea lui
ca un nebăgat în seamă şi voiu aduce asupra mea
13 blestem, şi nu blagoslovenie". Şi-i zise lui
mumă-sa: „Pre mine – blestemul tău, fiiul mieu;
numai ascultă glasul mieu şi, mergînd, adu-mi".
14 Şi mergînd, luo şi aduse mume-sii şi făcu
15 mumă-sa bucate dupe cum iubiia tatăl lui. Şi
luînd Răveca îmbrăcămintea lui Isaf, feciorul
ei cel mai bătrîn, cea bună, care era la dînsa în
casă, au îmbrăcat pre Iacov, feciorul ei cel mai
tînăr. Şi pieile iezilor le-au pus prejur bra- 16
ţile lui şi preste ceale goale ale grumazului
lui. Şi deade bucatele şi pîinile care au 17
făcut pre mîinile lui Iacov, feciorul ei, şi aduse
părintelui său. Şi zise: „Tată!" Şi el zise: 18
„Iată eu, cine eşti tu, fiiule?" Şi zise Iacov 19
cătră tată-său: „Eu sînt Isaf, cel dentîiu născut
al tău, am făcut după cum mi-ai grăit mie.
Sculîndu-te, şezi şi mănîncă den vînatul mieu,
pentru ca să mă blagoslovească sufletul
tău". Şi zise Isaac feciorului său: „Ce iaste 20
aceasta care ai aflat aşa curînd?" Şi el zise:
„Ce au dat Domnul Dumnezeu înaintea mea."
Şi zise Isaac cătră Iacov: „Apropie-te de mine 21
şi te voiu pipăi, fiiule, de eşti tu fiiul mieu Isaf
au ba". Apropie-se Iacov cătră Isaac, tatăl lui, 22
şi-l pipăi pre el şi zise: „Glasul iaste glasul lui
Iacov, iară mînile sînt mînile lui Isafu". Şi 23
nu-l cunoscu pre dînsul, pentru că-i era mîi-
nile lui ca mîinile lui Isaf, fratelui său,
păroase. Şi-l blagoslovi pre dînsul şi
zise: „Tu eşti, fiiul mieu, Isaf?" Şi zise: 24
„Eu". Şi-i zise: „Adu-mi aproape şi voiu 25
mînca den vînatul tău, fiiule, pentru ca să te
blagoslovească sufletul mieu". Şi aduse lui
şi mîncă, şi-i aduse vin şi bău. Şi zise lui 26
Isaac, tată-său: „Apropii-te de mine şi mă
sărută, fiiul mieu!" Şi apropiindu-se, îl 27
sărută pre dînsul; şi mirosi mirosul hainilor lui şi
blagoslovi pre dînsul şi zise: „Iată mirosul
feciorului mieu, ca mirosul unii ţarine pline,
care au blagoslovit Dumnezău. Şi să-ţ dea 28
ţie Dumnezău den roao ceriului şi den grăsi-
mea pămîntului şi mulţime de grîu şi de
vin. Şi slujască ţie limbi, şi închine-ţi-se ţie 29
boiari. Şi fii stăpîn fratelui tău şi ţi se vor
închina ţie feciorii tătîne-tău. Cela ce te va
blestema, blestemat, iară cela ce te va blagoslovi,
blagoslovit". Şi fu după ce părăsi Isaac a 30
blagoslovi pre Iacov, fiiul său, şi fu cît ieşi
Iacov den faţa lui Isaac, tătîni-său, şi Isaf, fra-
tele lui, au venit de la vînat. Şi făcu şi el 31
bucate şi duse tătîni-său şi zise tătîni-său:
„Scoale-se părintele mieu şi mănînce den
vînatul fiiului său, pentru ca să mă blagoslo-
vească sufletul tău". Şi-i zise Isaac, tată-său: 32
„Cine eşti tu?" Şi el zise: „Eu sînt feciorul
tău cel dentîiiu născut, Isaf". Şi să ciudi 33
Isaac ciudă foarte mare şi zise: „Cine iaste
cela ce mi-au vînat mie vînat şi mi-au adus
mie? Şi am mîncat den toate, mai nainte de a
veni tu, şi l-am blagoslovit pre dînsul şi va fi
blagoslovit". Şi fu deca auzi Isaf cuventile 34
lui Isaac, tătîni-său, strigă cu glas mare şi
amar foarte şi zise: „Blagosloveaşte şi pre
mine, tată!" Şi zise lui: „Venindu fratele 35
tău, cu hiclişug au luat blagoslovenia
ta". Şi zise: „Pre dereptul s-au nu- 36

mit numele lui Iacov, pentru că a doao oară
m-au înşelat acum. Şi naştirile dentîi mi-au
luat, şi acum mi-au luat blagoslovenia mea". Şi
zise Isaf tătîni-său: „Nu mi-ai lăsat blagoslo-
37 venie, tată?" Răspunzîndu Isaac, zise cătră
Isaf: „De l-am făcut pre dînsul stăpîn ţie, şi
pre toţi fraţii lui i-am făcut slugi lui, şi cu grîu
şi vin l-am întărit pre el, dară ţie ce-ţ voiu
38 face, fiiul mieu?" Şi zise Isaf cătră tată-său:
„Au doară numai o blagoslovenie iaste la tine,
tată? Blagosloveaşti-mă dară şi pre mine,
39 tată!" Şi umilindu-se Isaac, strigă cu glas
mare Isaf şi plînse. Şi răspunzînd Isaac, tatul
lui, zise lui: „Iată, din grăsimea pămîntului va
fi lăcuinţa ta, şi den roaua ceriului de
40 sus. Şi pre sabia ta vei trăi şi frăţine-tău vei
sluji. Şi fi-va cîndu de vei surpa, şi vei dezlega
41 jugul lui den gîtul tău". Şi purta pizmă Isaf
lui Iacov, pentru blagoslovenia ce l-au blagos-
lovit pre dînsul tatul lui. Şi zise Isaf întru
cugetul lui: „Apropii-se zilele jelii tătîni-mieu,
pentru ca să ucig pre Iacov, fratele
42 mieu". Şi să spusără Revecăi cuventele lui
Isaf, feciorului ei cel mai bătrîn, şi trimiţînd au
chemat pre Iacov, feciorul ei cel mai tînăr, şi-i
zise lui: „Iată, Isaf, fratele tău, înfricoşază pre
43 tine, ca să te omoară. Acum dară, fiiul
mieu, ascultă glasul mieu şi, sculîndu-te, fugi
la Mijlocul-rîurilor, la Lavan, fratele mieu, la
44 Haran, Şi lăcuiaşte cu dînsul cîteva zile,
pînă să va întoarce mînia şi urgia fratelui tău
45 de la tine Şi va uita ce i-ai făcut lui; şi voiu
tremite de te vor chema de acolo, pentru ca să
nu mă lipsescu de feciori de amîndoi de voi
46 într-o zi". Şi zise Reveca cătră Isaac: „Mi
s-au supărat de viaţă-mi pentru featele feciorilor
lui Het. De va lua Iacov fămeaie den featele
pămîntului acestuia, ce mi-e mie a trăi?"

CAP XXVIII

1 Şi chemînd Isaac pre Iacov, îl blagos-
lovi pre el şi porunci lui, zicînd: „Să
nu iai muiare den featele lui Hanaan.
2 Sculîndu-te, fugi la Mijlocul-rîurilor,
la casa lui Vathuil, tatul mumei tale, şi
să iai ţie de acolo muiare, den featele lui
3 Lavan, fratelui mîne-ta. Şi Dumnezeul
mieu să te blagoslovească pre tine şi să te
crească şi să te înmulţească, şi vei fi întru adu-
4 nări de limbi. Şi să-ţ dea blagoslovenia lui
Avraam, tătîne-mieu, ţie şi siminţii tale după
tine, ca să moşteneşti pămîntul nemerniciei
tale, carele au dat Dumnezău lui Avraam".
5 Şi trimise Isaac pre Iacov şi să duse la
Mijlocul-rîurilor cătră Lavan, feciorul lui
Vathuil Sirului, fratele Revecăi, mumei lui
6 Iacov şi lui Isafu. Şi văzînd Isaf cum au
blagoslovit Isaac pre Iacov şi să du-
se la Mijlocul-rîurilor Siriei să-ş ia lui fămeaie
de acolo, cînd blagosloviia pre dînsul şi
porunci lui, zicînd: „Să nu iai muiare den fea-
tele lui Hanaan", Şi auzi Iacov pre tată-său 7
şi pre mumă-sa şi să duse la Mijlocul-rîurilor
Siriii, Şi văzînd şi Isaf cum sînt reale fea- 8
tele lui Hanaan înaintea lui Isaac tătî-
ni-său, Să duse Isaf cătră Ismail şi luo pre 9
Maeleth, fata lui Ismail, feciorul lui Avraam,
sora lui Naveoth, lîngă fămeile lui
fămeaie. Şi ieşi Iacov de la Fîntîna Jură- 10
mîntului şi să duse la Haraan. Şi află loc şi 11
dormi acolo, pentru că au apus soarele, şi luo
den pietrile locului şi puse la capul lui şi dormi
întru locul acela şi văzu vis. Şi iată, scară 12
întărită în pămînt, căriia capul ajungea în
ceriu, şi îngerii lui Dumnezău să suia şi să
pogorîia pre dînsa. Şi Domnul era întărit 13
pre ea şi zise: „Eu sînt Dumnezăul lui Avraam,
tătîni-tău, şi Dumnezăul lui Isaac. Nu te
teame. Pămîntul asupra căruia dormi tu, ţie
ţi-l voiu da şi seminţiei tale. Şi va fi semin- 14
ţia ta ca năsipul pămîntului şi să va lăţi spre
mare şi spre amiazăzi şi amiazănoapte şi la
răsărit, şi să vor blagoslovi întru tine toate
neamurile pămîntului şi întru seminţia
ta. Şi iată, Eu sînt cu tine, păzindu-te în 15
toată calea unde vei mearge, şi te voiu
întoarce la pămîntul acesta, pentru că nu te
voiu lăsa pînă voiu face Eu toate cîte am grăit
ţie". Şi să sculă Iacov den somnul său şi zise 16
că: „Iaste Domnu în locul acesta, şi eu n-am
ştiut". Şi să spămîntă şi zise: „Foarte înfri- 17
coşat locul acesta. Nu iaste aceasta fără numai
Casa lui Dumnezău, şi aceasta e poarta ceriu-
lui". Şi să sculă Iacov dimineaţa şi luo 18
piatra carea au fost pus la căpătîiul lui şi o
puse stîlpu şi turnă untdelemnu pre vîrful
ei. Şi numi numele locului aceluia „Casa lui 19
Dumnezeu". Şi mai nainte să chema cetatea
Ulamaus. Şi să rugă Iacov rugă, zicînd: „De 20
va fi Domnul Dumnezeu cu mine, mă va păzi
întru calea aceasta unde eu mă duc şi-m va da
pîine să mănîncu şi haine să mă îmbrac Şi 21
mă va întoarce cu mîntuire la casa tătîni-mieu
şi-m va fi Domnul întru Dumnezău, Şi 22
piatra aceasta ce am pus stîlpu îm va fi mie
Casa lui Dumnezău, şi de toate cîte-m vei da,
a zeacea le voiu zeciui pre eale Ţie".

CAP XXIX

Şi rîdicîndu-ş Iacov picioarele, să duse 1
la pămîntul răsăriturilor la Lavan,
feciorul lui Vathuil Sirului, fratele
Revecăi, mumei lui Iacov şi Isaf.
Şi veade şi iată fîntînă în cîmpu, şi 2
era acolo trei turme de oi odihnindu-se la
dînsa, pentru că den fîntîna aceaea a-

dăpa turmele, şi era piatră mare pre gura fîn-
3 tînii. Şi să aduna acolo toate turmele; şi
răsturna piatra den gura fîntînii şi adăpa oile,
4 şi aşăza piatra la gura fîntînii la locul ei. Şi
zise lor Iacov: „Fraţilor, de unde sînteţ voi?"
5 Şi ei ziseră: „Den Haraan sîntem". Şi zise
lor: „Ştiţ pe Lavan, feciorul lui Nahor?" Şi ei
6 ziseră: „Ştimu-l!" Şi zise lor: „Sănătos
iaste?" Şi ei ziseră: „Sănătos". Şi iată, Rahil,
7 fata lui, veniia cu oile. Şi zise Iacov: „Încă
iaste zio multă, încă nu iaste vreame a se
aduna toate dobitoacele; adăpînd oile, păsaţ
8 de la paştiţ". Şi ei ziseră: „Nu vom putea,
pînă să vor aduna toţi păstorii şi vor răstorna
piatra den gura fîntînii, şi vom adăpa
9 oile". Încă el grăind cătră ei, şi Rahil, fata
lui Lavan, veniia cu oile tătîni-său; pentru că
10 ea păştea oile tătîni-său. Şi fu deca văzu
Iacov pre Rahil, fata lui Lavan, fratelui mumei
lui, şi oile lui Lavan, fratelui mumei lui, şi
apropiindu-se Iacov, răsturnă piatra de pe
gura fîntînii şi adăpa oile lui Lavan, fratelui
11 mumei lui. Şi sărută Iacov pre Rahil şi, stri-
12 gînd cu glasul lui, plînse. Şi povesti Rahilii
cum iaste frate tătîni-său; şi alergînd, spuse
13 tătîni-său după cuvintele aceastea. Şi fu
deca auzi Lavan de numele lui Iacov, fiiul
surorii lui, alergă întru timpinarea lui şi
îmbrăţişîndu-l, îl sărută şi-l aduse pre dînsul
în casa lui şi povesti lui Lavan toate cuvintele
14 aceastea. Şi zise lui Lavan: „Den oasele
meale şi den trupul mieu eşti tu". Şi era cu
15 el o lună de zile. Şi zise Lavan cătră Iacov:
„Pentru căce-m eşti frate, să nu-m slujeşti în
16 dar! Spune-m, ce-ţ iaste simbria?" Şi la
Lavan era doao feate: numele cei mai mari
17 Lia, şi numele cei mai tinere Rahil. Şi ochii
Liei era bolnavi, iar Rahil era frumoasă la
18 chip şi ghizdavă la faţă foarte. Şi îndrăgi
Iacov pre Rahil şi zise: „Sluji-ţ-voiu şapte ani
19 pentru Rahil, fata ta cea mai tînără". Şi
zise lui Lavan: „Mai bine să o dau ţie pre
dînsa decît să o dau pre dînsa la alt bărbat.
20 Lăcuiaşte cu mine!" Şi sluji Iacov pentru
Rahila 7 ani; şi era înaintea lui ca zile puţine,
21 pentru căci iubiia el pre dînsa. Şi zise Iacov
cătră Lavan: „Dă-mi mie fămeaia mea, pentru
că s-au umplut zilele, pentru ca să întru la
22 dînsa". Şi strînse Lavan pre toţi oamenii
23 locului şi făcu nuntă. Şi se făcu seară şi,
luîndu Lavan pre Lia, fata lui, o au băgat
înlăuntru la Iacov, şi să culcă cu ea Iacov.
24 Şi deade Lavan fie-sa, Liei, pre Zelfan slujnica.
25 Şi se făcu dimineaţă şi, iată, era Lia. Şi zise
Iacov cătră Lavan: „Ce mi-ai făcut aceasta?
Au nu pentru Rahila ţi-am slujît ţie? Şi pen-
tru căci m-ai smintit?" Şi răspunse Lavan: 26
„Nu iaste aşa întru locul nostru, să dăm cea
mai tînără mai nainte decît cea mai
bătrînă. Săvîrşaşte dară al şaptilea aceş- 27
tiia, şi-ţ voiu da şi pre aceasta, pentru poslu-
şanie ce posluşăşti la mine încă alţi şapte
ani". Şi făcu Iacov aşa, şi plini şi acei şapte 28
ani, şi-i deade lui Lavan pre Rahila, fata lui,
fămeaie lui. Şi deade Lavan featei lui pe 29
Vala slujnica. Şi să culcă cu Rahila şi 30
îndrăgi mai mult pre Rahila decît pre Lia; şi
sluji lui încă 7 ani. Şi văzînd Domnul Dum- 31
nezău cum să uraşte Lia, deşchise zgăul ei,
iară Rahila era stearpă. Şi zămisli Lia şi 32
născu fecior lui Iacov, şi-i numi numele lui
Ruvim, zicînd: „Pentru că au văzut Domnul
smerenia mea şi mi-au dat mie fecior; acum
dară mă va iubi bărbatul mieu". Şi zămisli 33
iarăş Lia şi născu al doilea fecior lui Iacov şi
zise: „Căci au auzit Domnul cum mă urăscu, şi
mi-au dat încă şi acesta". Şi-i numi numele lui
Semeon. Şi zămisli iarăş şi născu fecior şi 34
zise: „Întru această vreame cătră mine va fi
bărbatul mieu, pentru că am născut lui 3
feciori". Pentru aceaea au numit numele lui
Levi. Şi zămislind, mai născu fecior şi zise: 35
„Acum încă aceasta mă voiu ispovedui Dom-
nului". Pentru aceaea numi numele lui Iuda,
şi încetă a naşte.

CAP XXX

i văzînd Rahil cum n-au născut lui 1
Iacov, şi zavistui Rahil pre soru-sa şi
zise lui Iacov: „Dă-m fecior, iară de
nu, voiu muri eu". Şi mîniindu-se 2
Iacov pre Rahil, zise ei: „Doară nu în
locul lui Dumnezeu sînt eu, Carele te-au ster-
pit den roada pîntecilui tău?" Şi zise Rahil 3
lui Iacov: „Iată slujnica mea Valla, culcă-te cu
ea, şi va naşte pre genuchile meale, şi voiu
face şi eu feciori, dentr-însa". Şi-i deade lui 4
pre Valla, slujnica ei, fămeaie lui, şi să culcă
cu dînsa Iacov. Şi zămisli Valla, slujnica 5
Rahilei, şi născu lui Iacov fecior. Şi zise 6
Rahil: „Judecă-m Dumnezeu şi-m ascultă
glasul şi-m deade fecior". Pentru aceaea numi
numele lui Dan. Şi mai zămisli încă Valla, 7
slujnica Rahilei, şi născu al doilea fecior lui
Iacov. Şi zise Rahil: „Ajutoră-m Dumnezău 8
şi mă întorşu surorii meale şi mă întăriiu". Şi
numi numele lui Nefthalim. Şi văzu Lia 9
cum au stătut de a mai naşte, şi luo pre Zel-
fan, slujnica ei, şi o deade pre dînsa lui Iacov,
fămeaie. Şi zămisli Zelfan, slujnica Liei, şi 10
născu Iacov fecior. Şi zise Lia: „Întru noroc!" 11
Şi-i numi numele lui Gadu. Şi zămisli încă 12
Zelfa, slujnica Liei, şi născu lui Iacov fecior al
doilea. Şi zise Lia: „Fericită – eu, căci mă fe- 13
ricescu muierile!" Şi numi numele lui Asir.

14 Și să duse Ruvim în zilele seacerei de grîu, și
află meare de mandragora în țarină și le aduse
la Lia, mumă-sa. Și zise Rahil cătră soru-sa,
Lia: „Dă-mi den mandragurile feciorului
15 tău!“ Și zise Lia: „Nu ți-e destul căci ai luat
pre bărbatul mieu? Au doară și mandragurile
feciorului mieu vei să iai?“ Și zise Rahil: „Nu
așa, doarmă cu tine noaptea aceasta, pentru
16 mandragurile feciorului tău!“ Și veni Iacov
de la țarină seara și ieși Lia întru întimpinarea
lui și zise: „Cătră mine să vii astăzi, pentru
căci te-am năimit, pentru mandragurile feciorului
mieu“. Și dormi cu dînsa în noaptea
17 aceaea. Și auzi Dumnezeu pre Lia și,
zămislind, născu lui Iacov al cincelea
18 fecior. Și zise Lia: „Dat-au Dumnezeu
plata mea, pentru căci am dat slujnica mea
bărbatului mieu“. Și numi numele lui Isahar,
19 carele iaste „Plată“. Și zămisli încă Lia și
20 născu lui Iacov fiiu, al șaselea. Și zise Lia:
„Dărui-m mie Dumnezeu dar bun! Întru
aceasta vreame mă va aleage bărbatul mieu,
pentru că i-am născut lui șase feciori“. Și
21 numi numele lui Zavolon. Și după aceasta
22 născu fată, și-i numi numele ei Dina. Și-Ș
aduse Dumnezeu aminte de Rahil, și auzi ei
23 Dumnezeu, și-i deșchise zgăul ei. Și zămislind,
născu lui Iacov fecior; și zise Rahil:
„Luatu-mi-au Dumnezeu ponosul mieu!“
24 Și-i numi numele lui Iosif, zicînd: „Adaogă
25 Dumnezeu și alt fecior“. Și fu dupe ce
născu Rahil pre Iosif, zise Iacov lui Lavan:
„Trimite-mă pentru ca să mergu la locul
26 mieu și la pămîntul mieu. Dă-m muierile
meale și copiii pentru carii am slujitu ție,
pentru ca să mă duc, că tu știi slujba care ț-am
27 slujit ție“. Și zise lui Lavan: „De am aflat
har înaintea ta, aș vrăji. Pentru că Dumnezeu
28 m-au blagoslovit cu întrarea ta. Împarți
29 simbria ta cătră mine, și ți-o voiu da“. Și
zise Iacov: „Tu cunoști cîte ț-am slujit ție, și
30 cîte dobitoace era cu mine ale tale. Pentru
că puține era cîte era înaintea mea, și crescură
întru mulțime, și te blagoslovi Domnul Dumnezău
pre piciorul mieu. Deci acum, cînd voiu
31 face și eu mie casă?“ Și-i zise lui Lavan:
„Ce-ț voiu da?“ Și-i zise lui Iacov: „Nu-m vei
da nemică. De vei face mie cuvîntul acesta,
iarăș voiu paște oile tale, și le voiu păzi:
32 Treacă toate oile tale astăzi, și voiu împărți de
acolo toată oaia murgă întru miei, și toată albă
și pestriță întru miei, și întru capre, îm va fi
33 mie simbria, și va fi mie. Și mă va asculta
pre mine direptatea mea întru ziua de mîine,
ce-m va fi simbria înaintea ta: tot ce nu va fi
bălțat și alb întru capre, și murg întru miei,
34 furat va fi cătră mine“. Și zise lui Lavan:
35 „Fie după cuvîntul tău!“ Și împărți întru
ziua aceaea țapii cei bălțați și cei albi, și toate
caprele ceale bălțate și albe, și tot ce era alb întru
eale, și tot ce era murg întru miei, și deade
pren mîna feciorilor lui. Și le despărți cale 36
de trei zile și întru mijlocul lor și întru mijlocul
lui Iacov; și Iacov păștea oile lui Lavan ce
rămăsease. Și-ș luo Iacov toiag de stirac 37
vearde, și de nuc, și de paltin; și le cură pre
dînsele Iacov belituri albe, și trăgînd împrejur
albeața, să arăta pre toiage albeața ce au
curat, împistrită. Și puse toiagele ce au 38
curat în albiile adăpătorilor apei, pentru ca,
venind oile să bea înaintea toiagelor, venind
eale să bea, să zămislească oile pre
toiage. Și zămisliia oile pre toiage și năștea 39
oile albe, și împistrite, și în feliul cenușii
pătate. Iară cîrlanii i-au împărțit Iacov, și 40
au pus înaintea oilor berbeace alb, și tot
împistrit întru cîrlani; și-ș împărți lui turme
osebite și nu le amestecă întru oile lui
Lavan. Și fu întru vreamea cînd zămisliia 41
oile luund în zgău, puse Iacov toiagile înaintea
oilor în covăți, ca să zămislească eale dupe
toiage. Și cînd năștea oile, nu le punea; și 42
fură ceale neînsemnate ale lui Lavan, și ceale
însemnate, ale lui Iacov. Și să îmbogăți 43
omul foarte-foarte, și să făcură lui dobitoc
mult și boi, slugi, slujnice, cămile și măgari.

CAP XXXI

i auzi Iacov cuvintele feciorilor lui 1
Lavan, zicînd: „Luat-au Iacov toate
ale tătîni-nostru și dentru ale tatălui
nostru au făcut toată mărirea
aceasta“. Și văzu Iacov fața lui 2
Lavan și, iată, nu era fața lui ca ieri și ca alaltaieri.
Și zise Domnul cătră Iacov: „Întoar- 3
ce-te la pămîntul tătîni-tău și la ruda ta, și
voiu fi cu tine!“ Și trimițînd Iacov, au che- 4
mat pre Lia și pre Rahil la cîmp, unde era turmele,
Și le zise lor: „Văzu eu fața tătî- 5
ni-vostru cum nu iaste cătră mine ca ieri și ca
alaltaieri, iară Dumnezeul tătîni-mieu era cu
mine. Și voi știți cum cu toată vîrtutea mea 6
am slujit tătîni-vostru; Și tată-vostru m-au 7
dat în laturi și mi-au schimbat simbria mea
acelor 10 cîrlani; și Dumnezăul tătîni-mieu nu
i-au dat lui să-m facă rău. De va zice așa: 8
'Ceale pestrițe vor fi simbrie ție', și vor naște
toate oile pestrițe; iară de va zice: 'Ceale albe
să fie ție simbria ta', și vor naște toate oile
albe. Și luo Dumnezeu toate dobitoacele 9
tătîni-vostru și mi le deade mie. Și fu cînd 10
zămisliia oile, și văzu cu ochii prin somnu și,
iată, țapii și areții suindu-se pre oi și pre
capre albe, și pestrițe, și în feliul cenușii
pătați. Și-m zise mie îngerul lui Dumnezeu 11
prin somnu: 'Iacove!' Și eu ziș: 'Ce iaste?' Și 12
zise: 'Priveaște cu ochii tăi și vezi pre țapi și pre
areț suindu-se pre oi, și pre capre albe, și pestri-
țe, și în feliul cenușii pătați, pentru că am vă-

13 zut cîte-ţ face Lavan. Eu sînt Dumnezeul
tău, Ce M-am ivit ţie în „Locul lui Dumnezeu“,
unde Mi-ai uns acolo stîlpul şi te-ai rugat Mie
rugă acolo. Acum dară, scoală-te şi ieşi din
pămîntul acesta şi pasă la pămîntul naşterii
14 tale, şi voiu fi cu tine!'“ Şi răspunzînd Rahil
şi Lia, ziseră lui: „Au doară iaste noao încă
parte au moştenire în casa tătîni-nostru?
15 Au nu ca ceale striine ne-am socotit
lui, pentru că ne-au vîndut pre noi, şi cu
16 mîncarea au mîncat argintul nostru? Toată
avuţia şi mărirea ce au luat Dumnezău a tătî-
ni-nostru, noao va fi şi feciorilor noştri.
17 Acum dară, cîte ţ-au zis Dumnezău, fă!“ Şi
sculîndu-se Iacov, au luat fămeile lui şi copiii
18 lui pre cămile; Şi aduse toate averile lui, şi
toată marfa lui ce-au făcut Între-rîuri, şi toate
ale lui, ca să meargă la Isaac, tatul lui, la
19 pămîntul hananeilor. Iară Lavan se-au fost
dus să-ş tunză oile lui, şi fură Rahil bozii tătî-
20 ni-său. Şi ascunse Iacov de Lavan Sirul,
21 pentru ca să nu-i spuie lui cum fuge. Şi au
fugit el şi ale lui toate şi au trecut rîul şi să
22 porni spre muntele Galaad. Şi să spuse lui
Lavan Sirului a treaia zi, cum au fugit
23 Iacov. Şi luîndu pre toţ fraţii lui cu el, goni
după dînsul cale de 7 zile şi-l apucă pre dînsul
24 în muntele Galaad. Şi veni îngerul în
somnu noaptea cătră Lavan Sirul şi-i zise lui:
„Păzeaşte-te pre tine ca să nu grăieşti cătră el
25 reale!“ Şi apucă Lavan pre Iacov. Şi Iacov
au întinsu cortul lui în munte, şi Lavan au pus
26 pre fraţii lui în muntele Galaad. Şi zise
Lavan lui Iacov: „Ce ai făcut? Pentru căce pre
ascunsu ai fugit şi m-ai jăhuit şi mi-ai loat fea-
27 tele meale ca pre nişte roabe cu sabia? Şi
de mi-ai fi spus, te-aş fi trimis cu bucurie, şi cu
28 cîntăreţ şi tîmpene, şi cu copuzuri. Şi nu mă
învredniciiu a-m săruta feciorii miei şi featele
29 meale. Şi acum nebuneaşte ai făcut! Şi
acum poate mîna mea a-ţ face rău, ce Dumne-
zăul tătîni-tău ieri au zis cătră mine, zicînd:
'Păzeaşti-te pre tine ca să nu grăieşti cu Iacov
30 reale!' Acum dară, ai mersu pentru că cu
pohta ai pohtit ca să mergi la casa tătîni-tău;
31 pentru căci mi-ai furat bozii miei?“ Şi răs-
punzînd Iacov, zise cătră Lavan: „Pentru că
am zis: Cîndai să nu-ţ iai featele tale de la
32 mine şi toate ale meale“. Şi zise Iacov: „La
cine vei afla bozii tăi, nu va trăi! Înaintea fraţi-
lor noştri, cunoaşte ce iaste lîngă mine de ale
tale, şi ia“. Şi nu cunoscu la el nemică; şi nu
ştiia Iacov că Rahil, fămeaia lui, au furat pre
33 ei. Şi întrînd Lavan, au cercat în casa Liei
şi n-au aflat, şi ieşi den casa Liei şi cercă casa
lui Iacov, şi în casa acelor doao slujnice, şi
34 nu află. Şi întră în casa Rahilei, şi Rahil
luo bozii şi-i vîrî în samarul cămilei şi şăzu
desupra lor. Şi zise tătîni-său: „Nu-ţ paie 35
cu greu, doamne, nu poci să mă scol înaintea
ta, pentru că ce au obiceaiu muierile mie-m
iaste“. Cercă Lavan în toată casa şi nu află
bozii. Şi să scîrbi Iacov şi să prici cu Lavan. 36
Şi răspunzînd Iacov, zise cătră Lavan: „Ce
iaste strîmbătatea mea? Şi ce-m iaste greşala,
căce ai gonit după mine şi căce ai cercat toate
unealtele casii meale? Ce ai aflat den toate 37
vasele casii tale? Pune aciia înaintea fraţilor
tăi şi a fraţilor miei şi să să mustre întru mijlo-
cul nostru amînduror! Aceastea-s mie, 20 38
de ani eu sînt cu tine; oile tale şi caprele nu
s-au stîrpit, berbecii oilor tale n-am mîncat,
mîncat de hiară ţie nu ţi-am adus. Eu plă- 39
tiiam de la mine furtişagurile zilii şi furtişagu-
rile nopţii. Mă făceam ziua arzind de 40
zăduh, şi cu îngheţul nopţii, şi să rădica som-
nul de la ochii miei. Aceastea-m sînt, 20 de 41
ani eu în casa ta sînt, slujitu-ţi-am 14 ani
pentru doao feate ale tale, şi 6 ani la oile tale,
şi-m smentiş simbria cu 10 cîrlani. De nu 42
ar fi Dumnezăul părintelui mieu Avraam şi
frica lui Isaac, [pre] mine acum deşert m-ai
tremite. Smerenia mea şi truda mîinelor
meale au văzut Dumnezeu, şi te-au mustrat
ieri“. Şi răspunzînd Lavan, zise lui Iacov: 43
„Featele, feate-m sînt, şi feciorii, fiii miei sînt,
şi dobitoacele, dobitoace mie, şi toate cîte tu
vezi, ale meale sînt şi ale featelor meale. Ce
voiu face lor astăzi, au feciorilor lor ce-au
născut? Acum dară, vino să punem legă- 44
tură, eu şi tu, şi va fi întru mărturie întru mij-
locul mieu şi întru mijlocul tău!“ Şi zise lui:
„Iată, nimeni cu noi iaste, vezi Dumnezău
martor întru mijlocul mieu şi al tău“. Şi 45
luund Iacov piatră, o puse stîlpu pre dînsa.
Şi zise Iacov fraţilor lui: „Adunaţi pietri!“ Şi 46
adunară pietri şi făcură movilă; şi mîncară
acolo pre movilă. Şi zise lui Lavan: 47
„Această movilă mărturiseaşte întru mijlocul
mieu astăzi“. Şi o numi pre dînsa Lavan
„Movila mărturiii“, iară Iacov o numi pre
dînsa „Movilă mărturie“. Şi zise Lavan lui 48
Iacov: „Iată această movilă şi stîlpul carele am
pus întru mijlocul mieu şi al tău; mărturi-
seaşte movila aceasta şi mărturiseaşte stîlpul
acesta“. – Pentru aceaea s-au numit numele:
„Movila mărturiseaşte“. – Şi „Videnia“, care 49
au spus: „Văzu Dumnezău întru mijlocul mieu
şi al tău, pentru că ne vom osebi unul de altul.
De vei smeri featele mele, de vei lua muiare 50
peste featele meale, caută, nimenea cu noi iaste
văzînd, Dumnezău – mărturie întru mijlocul
mieu şi întru mijlocul tău!“ Şi zise Lavan lui 51
Iacov: „Iată movila aceasta, şi mărturie stîlpul

52 acesta, Pentru că, de nu voiu treace eu la
tine, nice tu vei treace către mine movila
53 aceasta şi stîlpul acesta, pre răutate; Dum-
nezăul lui Avraam şi Dumnezăul lui Nahor să
judece întru mijlocul nostru!" Şi jură Iacov
54 dupre frica tătîni-său, lui Isaac. Şi junghe
Iacov jîrtvă în munte, şi au chemat pe fraţii
lui; şi au mîncat, şi au băut, şi au dormit în
55 munte. Şi sculîndu-se Lavan dimineaţa, au
sărutat feciorii şi featele lui şi blagoslovi pre
ei. Şi întorcîndu-se Lavan, să duse la locul lui.

CAP XXXII

1 Şi Iacov să duse la calea lui. Şi căutînd,
văzu tabără a lui Dumnezău tăbărîtă,
şi timpinară pre dînsul anghelii lui
2 Dumnezău. Şi zise Iacov, cînd
văzu pre dînşii: „Tabăra lui Dumne-
zău – aceasta!" Şi numi numele locului aceluia
3 „Tabere". Şi trimise Iacov soli înaintea lui
către Isaf, fratele lui, la pămîntul Siir, la ţara
4 Edom. Şi porunci lor, zicînd: „Aşa veţ zice
domnului mieu Isaf: 'Aşa zice sluga ta Iacov:
'Cu Lavan am sălăşluit şi am zăbovit pînă
5 acum'. Şi mi să făcură boi, şi măgari, şi oi, şi
slugi, şi slujnice, şi am trimis să spuie domnu-
lui mieu, lui Isaf, pentru ca să afle sluga ta
6 haru înaintea ta'". Şi să întoarseră solii către
Iacov, zicînd: „Vinit-am la fratele tău Isaf şi,
iată, el vine în timpinarea ta, şi 400 de oameni
7 cu el". Şi să spămîntă Iacov foarte şi să
mira, şi împărţi norodul ce era cu el, şi boii, şi
8 oile, în doao tabere. Şi zise Iacov: „De va
veni Isaf la o tabără şi o va tăia, va fi tabăra a
9 doaua ca să se mîntuiască". Şi zise Iacov:
„Dumnezăul tătîne-mieu, lui Avraam, şi Dum-
nezăul tătîne-mieu, lui Isaac! Doamne Dum-
nezăul mieu, Cela ce ai zis mie: 'Aleargă la
pămîntul naşterii tale, şi bine-ţ voiu
10 face', Destul sînt de toată dereptatea şi de
tot adevărul carele ai făcut slugii Tale. Pentru
că cu toiagul mieu am trecut pre Iordanul
acesta, iară acum m-am făcut în doao
11 tabere. Scoate-mă den mîna fratelui mieu
Isaf, pentru că mă tem eu de dînsul, cîndai să
nu vie să mă lovească, şi mume preste
12 feciori. Şi Tu ai zis: 'Bine voiu face ţie, şi
voiu pune seminţia ta ca năsipul mărei, carele
13 nu se va număra de mulţime'". Şi dormi
acolo în noaptea aceaea, şi luo de carele adu-
cea în mînile lui daruri şi trimise lui Isaf, fra-
14 telui lui: Capre 200, ţapi 20, oi 200, areţ
15 20, Cămile cu lapte şi copiii lor 30, boi 40,
16 tauri 10, măgari 20, mînji 10. Şi le deade
pre mîna slugilor lui, turmă deosebi, şi zise
slugilor lui: „Păsaţi înaintea mea şi faceţ
17 osebire între turmă şi între turmă". Şi
porunci celui dentîiu, zicînd: „De te va în-
tîlni Isaf, fratele mieu, şi te va întreba, zicînd:
'Al cui eşti? Şi unde mergi? Şi ale cui sînt
aceastea care mergu înaintea ta?', Vei zice: 18
'Ale slugii tale, Iacov; daruri au trimis
domnu-mieu Isaf. Şi iată el – denapoia noas-
tră!'" Şi porunci celui dentîiu, şi de al doi- 19
lea, şi al treilea, şi tuturor celor ce mergea
după turmele aceastea, zicînd: „După cuvîn-
tul acesta grăiţi lui Isaf, cîndu-l veţ afla voi pre
el, Şi veţ zice: 'Iată, sluga ta, Iacov, vine 20
denapoia noastră'". Pentru că zise: „Voiu
îmblînzi faţa lui cu darurile ce mergu înaintea
lui, şi după aceasta voiu vedea faţa lui, cîndai
va priimi faţa mea". Şi mergea darurile 21
înaintea feaţii lui, şi el dormi în noaptea
aceaea în tabără. Şi sculîndu-se în noaptea 22
aceaea, au luat pre amîndoao muierile şi
amîndoao slujnicele şi cei 11 copii ai lui şi
trecu trecătoarea lui Iacov. Şi luo pre dînşii 23
şi-i trecu pîrîul şi trecu toate ale lui. Şi 24
rămase Iacov singur. Şi să lupta Om cu dînsul
pînă dimineaţa. Şi văzu cum nu poate către 25
el, şi să atinse de lăţimea coapsei lui şi amorţi
lăţimea coapsei lui Iacov, luptîndu-se el cu
Dînsul. Şi-i zise lui: „Trimite-Mă, pentru că 26
se-au suit zorile!" Şi el zise: „Nu Te voiu tri-
mite de nu mă vei blagoslovi". Şi-i zise lui: 27
„Ce-ţi iaste numele tău?" Şi el zise:
„Iacov!" Şi zise lui: „Să nu se mai cheame 28
numele tău Iacov, ce Izrail să fie numele tău;
căce te-ai întărit cu Dumnezău şi cu oamenii,
tare vei fi!" Şi întrebă Iacov şi zise: „Spu- 29
ne-m numele Tău!" Şi-i zise: „Pentru căci
aceasta întrebi tu numele Mieu? Carele iaste
minunat!" Şi-l blagoslovi pre dînsul acolo.
Şi numi Iacov numele locului aceluia „Vedea- 30
rea lui Dumnezău", pentru că [zise]: „Am
văzut pre Dumnezău faţă către faţă, şi să mîn-
tui sufletul mieu!" Şi răsări soarele, cînd 31
trecu „Chipul lui Dumnezău"; iară el stîngă-
ciia coapsa lui. Pentru aceaea nu vor mînca 32
fiii lui Izrail vîna carea au amorţit, care iaste
pre lăţimea coapsei, pînă în ziua de astăzi,
pentru căce se-au atinsu de lăţimea coapsei
lui Iacov, de vînă, şi au amorţit.

CAP XXXIII

Şi căutînd Iacov, văzu şi iată Isaf, fra- 1
tele lui, viind, şi 400 de oameni cu
dînsul. Şi împărţi Iacov copiii pre Lia
şi pre Rahil şi pre ceale doao slujnice.
Şi puse pre ceale doao slujnice şi pre 2
feciorii lor înainte, şi pre Lia şi pre copiii ei
denapoi, şi pre Rahil şi pre Iosif mai pe urmă;
Iară el ieşi înaintea lor şi să închină pre pă- 3
mînt de şapte ori, pînă a se apropia de fratele
lui. Şi alergă Isaf în timpinarea lui; şi îmbrăţi- 4
şîndu-l pre el, l-au sărutat, şi căzu pre gru-

mazii lui și sărută pre el foarte și plînseră
5 amîndoi. Și căutînd, văzu muierile și copiii
și zise: „Ce-ț sînt ție aceștea?“ Și el zise:
„Copiii cu carii au miluit Dumnezău pre sluga
6 ta“. Și apropiară slujnicele copiii lor și să
7 închinară. Și să apropie Lia și feciorii ei și
să închinară; și după aceaea se apropie Rahil
8 și Iosif și să închinară. Și zise: „Ce sînt ție
acestea, toate taberile aceastea care am întîl-
nit?“ Și el zise: „Ca să afle sluga ta har înain-
9 tea ta, doamne!“ Și zise Isaf: „Sînt la mine
10 multe, frate, fie ție ale tale“. Și zise Iacov:
„De am aflat har înaintea ta, priimeaște daru-
rile pren mînile meale; pentru aceasta am
văzut fața ta, ca cînd ar vedea niștine fața lui
11 Dumnezeu, și bine vei vrea mie. Ia blagos-
loveniile meale care ți-am adus ție, că m-au
miluit Dumnezeu și am de toate“. Și-l siliia
12 pre el și luo. Și zise: „Să ne sculăm să
13 meargem direpț“. Și-i zise lui: „Domnul
mieu știe că copiii sînt mai moi, și oile și vacile
să șchiopetează la mine; deci de le voiu goni
pre dînsile o zi, vor muri toate dobitoacele.
14 Meargă domnul mieu înaintea slugii lui, și eu
mă voiu întări în calea după zăbava meargerii
ce-i înaintea mea, și pe urma copilașilor, pînă
15 voiu veni eu cătră domnul mieu la Siir“. Și
zise Isaf: „Voiu lăsa cu tine den gloata ce iaste
cu mine“. Și el zise: „Pentru ce aceasta? Des-
16 tul că am aflat har înaintea ta, doamne“. Și
să întoarse Isaf în ziua aceaea în calea lui la
17 Siir. Și Iacov se sculă la Corturi și-ș făcu lui
acolo case, și dobitoacilor lui colibi; pentru
aceaea au numit numele locului aceluia
18 „Colibi“. Și veni Iacov la Salim, cetatea
Sichimon, care iaste în pămîntul lui Hanaan,
cînd s-au întorsu de la Mesopotamia Asiriii, și
19 să tăbărî despre fața cetății. Și agonisi par-
tea țarinii, unde ș-au întinsu acolo cortul lui,
de la Emor, tatăl lui Sihem, pre 100 de cîrlani.
20 Și puse acolo jărtăvnic și chemă pre [el]
„Dumnezeul lui Israil“.

CAP XXXIV

1 Și ieși Dina, fata Liei care au născut lui
Iacov, ca să cunoască featele lăcui-
2 torilor. Și o văzu pre dînsa Sihem,
feciorul lui Emor Horeul, domnul
pămîntului. Și luîndu-o pre dînsa, au
dormit cu ea; și născu, și o smeri pre
3 dînsa. Și să alătură lîngă sufletul Dinei,
featei lui Iacov, și o iubi pre fecioară și grăi
4 dupre cugetul fecioarei ei. Zise Sihem,
feciorul lui Iemor, cătră tată-său, zicînd:
5 „Ia-m fetișoara aceasta fămeaie!“ Și Iacov
au auzit cum au pîngărit feciorul lui Emor pre
Dina, fata lui, și feciorii lui era cu dobi-
toacile lui la cîmpu, și tăcu Iacov pînă a
6 veni ei. Și ieși Emor, tatul lui Sihem, cătră
7 Iacov, să-i grăiască lui. Iară feciorii lui
Iacov veniră de la cîmpu și, deca auziră, să
umiliră oamenii și cu scîrbă le era lor foarte,
căci grozăvie făcu întru Izrail, dormind cu fata
lui Iacov, și nu așa va fi. Și grăi Emor lor, 8
zicînd: „Sihem, feciorul mieu, au ales cu
sufletul fata voastră; dați-o dară pre ea lui
fămeaie! Și vă încuscriț cu noi: featele 9
voastre dați-le noao și featele noastre luaț la
feciorii voștri; Și întru noi lăcuiț, și pămîn- 10
tul, iată, lat înaintea voastră, lăcuiț și vă hră-
niț pre dînsul, și agonisiț întru el“. Și zise 11
Sihem cătră tatăl ei și cătră frații ei: „Să aflu
har înaintea voastră și, ce veț zice, vom
da. Înmulțiț zestrile foarte, și voiu da întru 12
cît îm veț zice mie, și-m veț da mie copila
aceasta întru fămeaie!“ Și răspunsără 13
feciorii lui Iacov lui Sihem și lui Iemor, tătîni-
său, cu vicleșug; și grăiră lor, căci au pîngărit
pre Dina, sora lor, Și zise lor Simeon și 14
Levi, frații Dinii, feciorii Liei: „Nu vom putea
să facem cuvîntul acesta, să dăm pre soru-
noastră la om ce are marginea trupului acope-
rită, pentru că iaste ponos noao. Întru 15
aceasta ne vom asemăna voao și vom lăcui
întru voi, de vă veț face ca noi și voi, cînd se va
obrezui voao toată partea bărbătească. Și 16
vom da featele noastre voao, și din featele
voastre vom lua fămei noao; și vom lăcui la
voi, și vom fi ca un neam. Iară de nu veț 17
asculta pre noi, să vă obrezuiț, vom lua featele
noastre și ne vom duce“. Și plăcură cuvin- 18
tele înaintea lui Emor și înaintea lui Sihem,
feciorul lui Emor. Și nu zăbovi tinerelul a 19
face cuvîntul acesta, pentru că să afla cu fata
lui Iacov, și el era prea slăvit decît toți cîț era
în casa tătîne-său. Și veni Emor și Sihem, 20
feciorul lui, la poarta cetății lor și grăiră cătră
oamenii cetății lor, zicînd: „Oamenii aceștea 21
cu pace sînt cu noi; să lăcuiască pre pămînt, și
să hrănească pre dînsul. Și pămîntul, iată,
larg înaintea lor; featele lor să luom noao
fămei, și featele noastre să le dăm lor. Întru 22
aceasta numai să vor asămăna noao oamenii
ca să lăcuiască cu noi, ca să fim un nărod,
întru să să obrezuiască noao toată partea băr-
bătească, dupe cum sînt și ei obrezuiți. Și 23
dobitoacele lor, și ceale cu 4 picioare, și uneal-
tele lor, au nu vor fi ale noastre? Numai întru
aceasta să ne asămănăm cu ei, și vor lăcui cu
noi!“ Și ascultă Emor pre Sihem, feciorul 24
lui, și toți cîț întra pre poarta cetății lor, și-ș
obrezuia trupurile acoperirii margenii lor tot
bărbatul. Și fu în a treia zi, cînd era în 25
dureare, luară cei doi feciori a lui Iacov,
Simeon și Levi, frații Dinei, fieștecarele sabia
lui, și întrară în cetate cu temeiu, și omorîră toa-

25 tă partea bărbătească. Şi pre Emor, şi pre
Sihem, feciorul lui, îi omorî cu gura sabiei; şi
luară pre Dina den casa lui Sihem şi ieşiră.
26 Iară fiii lui Iacov întrară preste cei răniţi şi
jăfuiră cetatea întru care au pîngărit pre
27 Dina, sora lor. Şi oile lor, şi boii lor, şi
măgarii lor, şi cîte era în cetate, şi cîte era la
28 cîmpu, le luară. Şi toate trupurile lor, şi
toată agonisita lor, şi muierile lor, le-au robit,
şi au jăfuit cîte era în cetate şi cîte era în
29 case. Şi zise Iacov cătră Simeon şi Levi:
„Urît m-aţ făcut, a fi eu rău celor ce lăcuiescu
pămîntul, şi întru hananei, şi întru ferezei. Şi
eu puţin sînt întru număr; şi adunîndu-se
preste mine, mă vor tăia, şi mă voiu fărîma eu
30 şi casa mea“. Şi ei ziseră: „Dară ca cu o
curvă vor trebui cu sora noastră?“

CAP XXXV

1 Şi zise Dumnezău cătră Iacov: „Sculîn-
du-te, te suie la locul Vethil şi
lăcuiaşte acolo, şi fă acolo jărtăvnic
lui Dumnezău, Care ţi Se-au arătat ţie
cînd fugiiai de faţa lui Isaf, fratelui
2 tău!“ Şi zise Iacov casii lui şi tuturor celor
ce era cu dînsul: „Rădicaţ pre bozii cei striini
den mijlocul vostru, şi vă curăţiţ, şi premeniţ
3 hainele vostre. Şi sculîndu-ne, să ne suim
la Vethil; şi să facem acolo jărtăvnic lui Dum-
nezeu, Celui ce m-au ascultat întru ziua pri-
mejdiii, Carele era cu mine şi mă mîntui în
4 calea unde mergeam!“ Şi deaderă lui Iacov
pre bozii cei striini care era întru mîinele lor
şi cerceii cei ce era în urechile lor. Şi i-au
ascunsu Iacov supt terevinthul de la Sichima
şi i-au pierdut pre dînşii pînă în ziua de
5 astăzi. Şi să rădică Izrail de la Sechima; şi
fu frica lui Dumnezău la cetăţile ce era pen
împrejurul lor, şi nu goniră pre urma fiilor lui
6 Israil. Şi veni Iacov la Luza, care iaste în
pămîntul lui Hanaan, care iaste Vethil, el şi tot
7 norodul ce era cu dînsul. Şi zidi acolo jăr-
tăvnic, şi numi numele locului „Vethil“, pentru
că acolo i Se-au arătat lui Dumnezău, cînd
8 fugiia el de faţa lui Isaf, fratele lui. Şi muri
Devora, doica Revecăi, şi să îngropă mai jos
de Vethil, supt stejar, şi numi Iacov numele lui
9 „Stejariul Jălii“. Şi Să ivi Dumnezău lui
Iacov încă, în Luza, cînd au venit acolo de la
Mesopotamia Siriei, şi blagoslovi pre el Dumne-
10 zău Şi zise lui Dumnezău: „Numele tău nu se
va mai chema Iacov, ce Israil va fi numele tău“.
11 Şi numi numele lui Israil. Şi zise lui Dum-
nezău: „Eu – Dumnezăul tău! Creaşte şi te
înmulţeaşte! Limbi şi adunări de limbi vor fi
dentru tine, şi împăraţ den mijlocul tău vor
12 ieşi. Şi pămîntul carele am dat lui Avraam şi
lui Isaac, ţie am dat pre dînsul; şi ţie va fi, şi se-
minţiei tale după tine voiu da pămîntul acesta,
întru neamurile lor“. Şi Să sui Dumnezău 13
de la dînsul, den locul carele au grăit cu dîn-
sul. Şi puse Iacov stîlpu în locul unde au 14
grăit cu dînsul Dumnezău, stîlpu de piatră, şi
vărsă pre dînsul turnare, şi vărsă pre dînsul
untdelemnu. Şi numi Iacov numele locului 15
întru carele au grăit cu dînsul Dumnezău:
„Vethil.“ Şi sculîndu-se Iacov de la Vethil, au 16
întinsu cortul lui decindea de turnul Gader. Şi
fu cînd se-au apropiat la Hafratha şi a veni
la pămîntul lui Efratha, au născut Rahil, şi greu
avu întru naştire. Şi fu cînd născu ea cu 17
greu, zise ei moaşa: „Aibi îndrăznire, pentru
că şi acesta îţ iaste fiiu!“ Şi fu cîndu-ş lăsa 18
ea sufletul, că muriia, numi numele lui „Fecio-
rul durerei meale“, şi tată-său numi pre
dînsul Veniamin. Şi muri Rahil, şi să 19
îngropă în calea lui Efratha, aceasta iaste
Vithleaem. Şi puse Iacov stîlpu pre mor- 20
mîntul ei: acesta iaste stîlpul mormîntului
Rahilei pînă în ziua de astăz. Şi să rădică
Israil, şi-ş întinse cortul lui decindea de turnul
Gader. Şi fu cînd lăcui Israil întru pămîntul 21
acela, mearse Ruvin şi dormi cu Vala, ţiitoa-
rea tătîni-său, lui Iacov. Şi auzi Israil, şi
rău se-au arătat înaintea lui. Şi era fiii lui 22
Iacov 12: Feciorii Liei: cel dentîi născut lui 23
Iacov, Ruvim; Simeon, Levi, Iuda, Isahar,
Zavulon. Şi feciorii Rahilii: Iosif şi Venia- 24
min. Şi feciorii Valei, slujnecii Rahilei: Dan 25
şi Nefthalim. Şi feciorii Zelfii, slujneci[i] 26
Liei: Gad şi Asir. Aceştea sînt fiii lui Iacov,
care s-au făcut lui la Mesopotamia Siriei.
Şi veni Iacov cătră Isaac, tată-său, încă 27
trăind el la Mamvri, la Cetatea Cîmpului,
acesta iaste Hevron, în pămîntul lui Hanaan,
unde au lăcuit Avraam şi Isaac. Şi fură 28
zilele lui Isaac, carele au trăit, ani 180. Şi 29
slăbind, au murit şi se adaose lîngă ruda lui,
mai bătrîn şi plin de zile, şi-l îngropară pre
dînsul Isaf şi Iacov, amîndoi feciorii lui.

CAP XXXVI

Aceastea sînt naşterile lui Isaf, acesta 1
iaste Edom. Şi Isaf îş luo lui muieri [2]
den featele hananeilor: pre Ada, fata
lui Elom Heteul, şi pre Olivema, fata
lui Ana, feciorul lui Sevegon Eveul,
Şi pre Vasemath, fata lui Ismail, sora lui [3]
Naveoth. Şi născu Ada lui Isaf pre Elifas; şi [4]
Vasemath născu pre Raguil; Şi Olivema au [5]
născut pre Ieus, şi pre Ieglom, şi pre Core.
Aceştea sînt feciorii lui Isaf, carii se-au născut
lui în pămîntul lui Hanaan. Şi luo Isaf muierile [6]
lui, şi feciorii lui, şi featele lui, şi toate trupurile
casii lui, şi toate unealtele lui, şi toate dobitoa-

cele, şi toate cîte au agonisit şi cîte au
cuprinsu în pămîntul lui Hanaan, şi să duse
den pămîntul lui Hanaan,de la faţa lui Iacov,
7 fratele lui, Pentru că le era lor averile
multe a lăcui într-un loc, şi nu putea pămîntul
sălăşluirei lor a purta pre dînşii de mulţimea
8 averilor lor. Şi lăcui Isaf în muntele lui Siir;
9 Isaf acesta iaste Edom. Aceastea sînt naş-
terile lui Isaf, tatal lui Edom, în muntele lui
10 Siir. Şi aceastea sînt numele feciorilor lui
Isaf: Elifas, feciorul Adasei, fămeii lui Isaf, şi
Raguil, feciorul Vasemathii, fămeii lui
11 Isaf. Şi să făcură lui Elifas feciori: Theman,
12 Oman, Sofar, Gofom şi Chenez. Şi
Thamna era ţiitoare lui Elifas, feciorul lui Isaf,
şi născu lui Elifas pre Amalic. Aceştea sînt
13 feciorii Adasii, fămeii lui Isaf. Şi aceştea
sînt feciorii lui Raguil: Nahoth, Zare, Some şi
Moze. Aceştea au fost feciorii Vasmathii,
14 fămeii lui Isaf. Şi aceştea sînt feciorii Oli-
vemasii, featei lui Ana, feciorul Sevegonii,
fămeii lui Isaf; şi născu lui Isaf pre Ieus, şi pre
15 Ieglom, şi pre Core. Aceştea sînt voivozii,
fiii lui Isaf: fiii lui Elifas, celui dentîi născut lui
Isaf, voivodul Theman, voivodul Omar, voi-
16 vodul Sofar, voivodul Chenez, Voivodul
Core, voivodul Gothom, voivodul Amalic.
Aceştea sînt voivozii lui Elifas, în pămîntul
17 Idumeii; aceştea sînt fiii Adasii. Şi aceştea
sînt fiii lui Raguil, fiii lui Isaf: voivodul
Nahoth, voivodul Zare, voivodul Some, voi-
vodul Moze, voivozii lui Raguil, în pămîntul
lui Edom; aceştea-s feciorii Vasemathei,
18 fămeii lui Isaf. Aceştea sînt feciorii Olive-
masii, fămeii lui Isaf: voivodul Ieul, voivodul
Ieglom, voivodul Core. Aceştea sînt voivozii
Olivemasii, featei lui Ana, fămeii lui Isaf.
19 Aceştea-s feciorii lui Isaf şi aceştea sînt voivo-
20 zii lor; aceştea-s feciorii lui Edom. Şi aceş-
tea-s feciorii lui Siir Horeului, ce lăcuiaşte
21 pămîntul: Lotan, Soval, Sevegon, Ana, Şi
Dison, şi Asar, şi Rison. Aceştea-s voivozii
Horeului, feciorii lui Siir, în pămîntul lui
22 Edom. Şi să făcură feciorii lui Lotan: Hori,
23 şi Eman, şi sora lui Lotan, Thamna. Şi
aceştea-s feciorii lui Soval: Goliam, şi Mana-
24 hath, şi Ghevir, Sofar şi Oman. Şi aceş-
tea-s feciorii lui Sevegon: Aie şi Onan, acesta
iaste Onan carele au aflat pre Iamin în pustie,
cînd păştea trăgătorii lui Sevegon, tătîni-
25 său. Şi aceştea-s feciorii lui Ana: Dison şi
26 Olivema, fata lui Ana. Şi aceştea-s feciorii
lui Dison: Amada, şi Azvan, şi Iesthran, şi Ha-
27 ran. Şi aceştea-s feciorii lui Asar: Valam,
28 şi Zucam, şi Iucam, şi Ucam. Şi aceştea-s
29 feciorii lui Rison: Osă şi Aran. Şi aceş-
tea-s voivozii lui Hori: voivodul Lotan,
voivodul Soval, voivodul Sevegon, voivodul
Ana, Voivodul Dison, voivodul Asar, voi- 30
vodul Rison. Aceştea-s voivozii lui Hori, întru
domniile lor, în pămîntul Edom. Şi aceş- 31
tea-s împăraţii ce au împărăţit în pămîntul lui
Edom, mai nainte decît a împărăţi împărat în
Israil. Şi împărăţi în Edom: Valac, feciorul 32
lui Veor, şi numele cetăţii lui: Denava. Şi 33
muri Valac şi împărăţi în locul lui Iovac, fecio-
rul lui Zara, de la Vosora. Şi muri Iovac şi 34
împărăţi în locul lui Asom, den pămîntul the-
maneanilor. Şi muri Asom cel den thema- 35
neani, şi împărăţi în locul lui Adad, feciorul lui
Varad, cela ce au tăiat pe Madiam, în cîmpul
lui Moav; şi numele cetăţii lui: Ghetthem. Şi 36
muri Adad şi împărăţi după el Samada, de la
Masecas. Şi muri Samada şi împărăţi după 37
el Saul, den Rovooth, de lîngă rîu. Şi muri 38
Saul şi împărăţi după el Valaenon, feciorul lui
Ahovor. Şi muri Valaenon, feciorul lui 39
Ahovor, şi împărăţi după dînsul Arad, fecio-
rul lui Varad; şi numele cetăţii lui: Fogor; şi
numele fămeii lui: Metevei, fata lui Matraid,
feciorul Mezoov. Aceastea-s numele voi- 40
vozilor lui Isaf, întru neamurile lor, dupre
locurile lor, întru numele lor, întru ţările lor,
şi întru limbile lor: voivodul Thamna, voivo-
dul Gola, voivodul Iethar, Voivodul Oleve- 41
mas, voivodul Ilas, voivodul Finon, Voivo- 42
dul Chenez, voivodul Theman, voivodul
Mazar, Voivodul Maghedeil, voivodul 43
Zafoin. Aceştea-s voivozii Edomului, întru
ceale zidite în pămîntul cîştigării lor. Acesta
Isaf, tatăl lui Edom.

CAP XXXVII

i lăcuia Iacov în pămîntul unde au 1
sălăşluit Isaac, tatăl lui, în pămîntul
lui Hanaan. Şi aceastea-s naşterile 2
lui Iacov; şi Iosif era de ani 17, păs-
cînd oile tătîni-său, cu fraţii lui; fiind
tînăr, împreună cu feciorii Valasii şi cu feciorii
Zelfiei, fămeilor tătîni-său. Şi adusără asupra
lui Iosif hulă rea cătră Israil, tatăl lor. Iară 3
Iacov iubiia pre Iosif mai tare decît toţi feciorii
lui, pentru că fecior de bătrîneaţe era lui, şi-i
făcu lui haină pestriţă. Şi văzînd fraţii lui 4
cum pre dînsul iubeaşte tată-său mai mult
decît toţi feciorii lui, îl urîră şi nu-i putea să-i
grăiască lui nemică de pace. Şi visînd Iosif 5
vis, spuse fraţilor lui. Şi zise lor: „Ascultaţi 6
visul acesta carele am visat: Părea-mi-se 7
că voi legaţi znopi în mijlocul cîmpului; şi
să sculă znopul mieu şi stătu dirept; şi
întorcîndu-se împrejur znopii voştri, să
închinară znopului mieu“. Şi ziseră lui 8
fraţii lui: „Au doră împărăţind vei împă-
răţi pre noi? Sau domnind vei domni

pre noi?" Şi adaosără încă altă ură pre dînsul,
pentru visele lui şi pentru cuvintele lui.
9 Şi văzu ş-alt vis şi-l povesti tătîni-său şi
fraţilor lui. Şi zise: „Iată, am visat ş-alt vis:
cum soarele şi luna şi 11 steale să închina
10 mie". Şi-l certă tată-său şi-i zise lui: „Ce e
visul acesta ce ai visat? Poate să fie că venind
vom veni, eu, şi mumă-ta, şi fraţii tăi, să ne
11 închinăm ţie pre pămînt?" Şi zavistuiră
pre el fraţii lui, iară tată-său au păzit cuvîn-
12 tul. Şi să duseră fraţii lui a paşte oile tatului
13 lor, la Sihem. Şi zise Israil cătră Iosif: „Au
nu fraţii tăi păstorescu la Sihem? Ia vino, şi te
voiu trimite cătră dînşii". Şi-i zise lui: „Iată
14 eu". Şi zise lui Israil: „Pasă de vezi de sînt
sănătoşi fraţii tăi şi oile, şi-m povesteaşte!"
Şi-l trimise pre dînsul den valea Hevron şi
15 veni la Sihem. Şi află pre dînsul un om,
rătăcind pre cîmpu, şi-l întrebă pre dînsul
16 omul, zicînd: „Ce cauţi?" Şi el zise: „Pre
fraţii miei caut. Spune-m, unde păstorescu?"
17 Şi-i zise lui omul: „S-au rădicat de aicea,
pentru că am auzit de dînşii zicînd: 'Să mear-
gem la Dothaim!'" Şi să duse Iosif după fraţii
18 lui şi-i află pre dînşii la Dothaim. Şi-l
văzură mai nainte, de departe, decît a să
apropia el la dînşii, şi vicleniia ca să omoară
19 pre el. Şi zise fiiştecarele cătră fratele lui:
20 „Iată visuitoriul acela vine! Acum dară,
veniţ să omorîm pre el şi să-l aruncăm pre el
într-o groapă; şi vom zice: 'Hiară rea au mîn-
cat pre el'; şi vom vedea visurile lui ce vor
21 fi". Şi auzind Ruvim, îl scoase pre dînsul
den mînile lor, şi zise: „Să nu-l ucidem pre
22 dînsul, de sufletu". Şi zise lor Ruvim: „Să
nu vărsaţi sînge; puneţi pre dînsul în groapa
aceasta ce iaste în pustie, iară mîna să nu rîdi-
caţ la dînsul!", pentru că cerca în ce chip îl va
scoate pre dînsul den mînile lor, şi să-l dea
23 tătîni-său. Şi fu cînd veni Iosif cătră fraţii
lui, dezbrăcară pre Iosif den haina cea pes-
24 triţă ce era prejur el. Şi, luîndu-l pre dîn-
sul, îl aruncară în groapă. Şi groapa –
25 deşartă, apă nu avea. Şi şăzură să mănînce
pîine şi, căutînd cu ochii, văzură şi, iată, călă-
tori ismailteani veniia den pămîntul Galaad,
şi cămilele lor încărcate de tămîie, şi de
răşină, şi de zmirnă, şi mergea să pogoară la
26 Eghipet. Şi zise Iuda cătră fraţii lui: „Ce
folos căce vom ucide pre fratele nostru şi vom
27 ascunde sîngele lui? Viniţ să vindem pre el
ismailteanilor acestora, iară mînile noastre
nu fie pre dînsul, pentru că fratele nostru şi
trupul nostru iaste". Şi ascultară fraţii
28 lui. Şi mergea pe aproape oamenii, madia-
nii neguţătorii; şi-l traseră şi-l scoa-
seră pre Iosif den groapă şi-l vîndură pre dîn-
sul ismailteanilor dereptu 20 de galbeni de
aur. Şi pogorîră pre Iosif la Eghipet. Şi să 29
întoarse Ruvim la groapă, şi nu văzu pre Iosif
în groapă, şi-ş rumpse hainele lui. Şi să 30
întoarse cătră fraţii lui şi zise: „Copilaşul nu
iaste! Dară eu unde mă voiu mai duce?" Şi 31
luînd haina lui Iosif, au junghiat un iedu de
capră, şi unseră haina cu sîngele. Şi tri- 32
mise haina cea pestriţă şi o adusără tătîne-său
şi ziseră: „Aceasta am aflat; cunoaşte de iaste
haina feciorului tău au ba". Şi cunoscu pe 33
ea şi zise: „Haina feciorului mieu iaste; jigania
cea rea l-au mîncat pre el, jigania au hrăpit
pre Iosif". Şi-ş rupse Iacov hainele lui, şi 34
puse pre mijlocul lui sacu, şi plîngea pre fiiu-
său zile multe. Şi să adunară toţi feciorii lui 35
şi featele lui şi viniră să mîngîie pre el; şi nu
vrea să să mîngîie, zicînd că: „Mă voiu pogorî
cătră fiiu-mieu, plîngînd, în iad!" Şi-l plînse
pre dînsul tatăl lui. Iară madianii au vîndut 36
pre Iosif la Eghipet lui Pentefrei, hadîmul lui
Farao, cel mai mare peste bucătari.

CAP XXXVIII

Şi fu întru vreamea aceaea, pogorî 1
Iuda de la fraţii lui şi mearse pînă la
oarecare om odolamitean, căruia
numele era Iras. Şi văzu acolo 2
Iuda o fată a unui om hananeu, căriia
numele era Sava, şi o luo pre dînsa şi să cul-
că cu dînsa. Şi zămislind, născu fecior, şi-i 3
numi numele Ir. Şi zămislind, născu fiiu 4
încă, şi-i numi numele Avnan. Şi adăogînd, 5
încă născu fecior altul, al treilea, şi numi
numele lui Silom. Şi ea era la Hazvi cînd au
născut pre dînşii. Şi luo Iuda fămeaie lui Ir, 6
celui dentîiu născut lui, căriia numele-i era
Thamar. Şi fu Ir, dentîiu născut Iudei, rău 7
înaintea Domnului, şi-l ucise pre dînsul
Dumnezău. Şi zise Iuda lui Avnan: „Întră 8
la muiarea frăţine-tău şi fii bărbat ei, şi rîdică
sămînţă fratelui tău". Şi cunoscînd Avnan 9
că nu lui va fi sămînţa, fu, cînd mergea la
fămeaia fratelui lui, vărsa pre pămînt, pentru
ca să nu dea sămînţă fratelui său. Şi rău se 10
arătă cuvîntul înaintea lui Dumnezău, căce au
făcut aceasta, şi au omorît şi pre acesta. Şi 11
zise Iuda Thamarii, nurori-sa, după ce au
murit amîndoi feciorii lui: „Şăzi văduo în casa
tătîne-tău, pînă să va face mare Silom, fecio-
rul mieu!", pentru că zise întru cugetul lui:
„Cîndai să nu moară şi acesta, ca şi fraţii lui!"
Şi mergînd Thamar, au şăzut în casa tătîne-său.
Şi să înmulţiră zilele şi muri Sava, fămeaia 12
Iudei, şi, mîngîindu-se Iuda, să sui la ceia ce

tundea oile lui el; şi pogorî Iras, păstoriul lui,
13 odolomiteanul, la Thamna cu el. Şi să
spuse Thamarii, nurori-sa, zicînd: „Iată,
socru-tău să suie la Thamna să tunză oile
14 lui". Şi dezbrăcîndu-ş hainele văduviei de
pre dînsa, să înväli cu brobodealnicul şi să
înfrumuseţă şi şăzu lîngă porţile Enan, carea
iaste întru calea Thamna, pentru căce au
văzut cum mare se-au făcut Silom, şi el nu o
15 au datu lui muiare pre dînsa. Şi văzîndu-o
Iuda, au socotit pre ea cum să fie curvă,
pentru că ş-au acoperit faţa ei, şi nu o au
16 cunoscut. Şi să abătu la dînsa den cale şi-i
zise ei: „Lasă-mă să întru la tine!", pentru că
n-au cunoscut că iaste noru-sa. Şi ea zise:
17 „Ce-m vei da, de vei întra la mine?" Şi el
zise: „Eu îţ voiu trimite iedu den capre, den
oile meale". Şi ea zise: „De-m vei da arvună,
18 pînă vei trimite tu". Şi el zise: „Ce arvună
îţ voiu da?" Şi ea zise: „Inelul tău, şi zgarda, şi
toiagul ce-ţ iaste în mînă". Şi-i deade ei şi
19 întră la dînsa; şi luo în pîntece de la el. Şi să
sculă de să duse, şi-ş luo brobodealnicul de la
ea, şi să îmbrăcă cu hainele ceale de văduvia
20 ei. Şi trimise Iuda iedul den capre, cu mîna
păstoriului său, odolamiteanului, ca se ia de la
21 muiare arvuna, şi nu o află pre ea. Şi
întrebă pre oamenii den loc şi zise lor: „Unde
iaste curva ce-au fost la Enan pre cale?" Şi
22 ziseră: „N-au fost aicea curvă". Şi să
întoarse cătră Iuda şi zise: „N-am aflat, şi
23 oamenii locului zic să nu fie aicea curvă". Şi
zise Iuda: „Aibă-le pre eale! Şi cîndai să nu ne
batjocurim; eu am trimis pre acest ied, şi tu
24 n-ai aflat". Şi fu după a treia lună, să spuse
Iudei, zicînd că: „Au curvit Thamara, noru-ta,
şi, iată, iaste grea den curvie". Şi zise Iuda:
25 „Scoateţi-o pre ea şi să să arză". Şi ea adu-
cîndu-se, au trimis cătră socru-său, zicînd:
„De la omul ale cui sînt aceastea eu am în pîn-
tece". Şi zise: „Cunoaşte al cui iaste inelul, şi
26 zgarda, şi toiagul acesta!" Şi cunoscu Iuda
şi zise: „Se-au îndereptat Thamar decît mine,
pentru care lucru nu o am datu-o pre ea lui
Silom, feciorului mieu". Şi nu mai adaose a o
27 cunoaşte pre dînsa. Şi fu cînd năştea, şi la
28 dînsa era geameni în pîntecele ei. Şi fu năs-
cînd ea, unul scoase înainte mîna; şi luînd moaşa,
legă roşiu la mîna lui, zicînd: „Acesta va ieşi mai
29 nainte". Şi deca-ş strînse mîna, îndată ieşi
fratele lui. Şi ea zise: „Pentru căci se-au rupt,
pentru tine gard?" Şi-i numi numele lui Fares
30 Şi după acesta ieşi fratele lui, carele
era la mîna lui cel roşiu,
şi numi numele
lui Zara.

CAP XXXIX

i Iosif să aduse la Eghipet şi-l cîştigă 1
pre dînsul Pentefri, hadîmul lui
Farao, cel mai mare peste bucătari,
om eghiptean, den mînile ismailtea-
nilor carii duseră pre dînsul acolo.
Şi era Domnul cu Iosif, şi era om ce nemeriia; 2
şi fu în case lîngă stăpînu-său, eghiptea-
nul. Şi ştiia stăpînul lui că Domnul era cu 3
dînsul şi, oricîte face, Domnul îndereptează
întru mînile lui. Şi află Iosif har înaintea 4
stăpînului său, şi bine-i plăcea lui, şi-l puse
preste casa lui pre dînsul, şi toate cîte era ale
lui le-au dat pre mîna lui Iosif. Şi fu după ce 5
au pus pre dînsul pre casa lui şi preste toate
cîte era ale lui, şi blagoslovi Domnul casa
eghiptineanului, pren Iosif; şi să făcu blagos-
lovenia Domnului întru toată avuţia lui den
casă, şi în ţarina lui, şi deade toate cîte era ale
lui în mîna lui Iosif. Şi nu ştiia pentru ale 6
sale nemic, afară den pîinea ce mînca el. Şi
era Iosif bun la chip şi frumos la faţă
foarte. Şi fu după cuvintele aceastea, şi 7
puse muiarea stăpînului lui ochii ei pre Iosif
şi-i zise lui: „Culcă-te cu mine!" Şi el nu 8
vrea; şi zise muierii stăpînului său: „De
vreame ce stăpînul mieu nu cunoaşte, pren
mine, nice una den cîte sînt în casa lui, ce toate
cîte sînt ale lui le-au dat pre sama mea, Şi 9
nu iaste în casa aceasta nemică afară den
mine, nice s-au rădicat de la mine nemică,
afară den tine, pentru că tu eşti muiarea lui,
cum voiu face cuvîntul cel rău acesta şi voiu
greşi înaintea lui Dumnezeu?" Şi cînd 10
grăia lui Iosif, zi dentru zi, şi nu să asculta ei
să se culce cu ea, să se împreune cu dînsa,
Şi fu o zi oarecarea întru acestaş chip: întră 11
Iosif în casă ca să-ş facă lucrurile lui, şi nimea
nu era înlăuntru dentru cei den casă; Şi-l 12
trase pre dînsul de haine, zicînd: „Dormi cu
mine!" Şi el, lăsîndu-ş hainele în mînile ei, au
fugit şi au ieşit afară. Şi fu după ce văzu că 13
au lăsat hainele lui în mînile ei şi au fugit şi au
ieşit afară, Şi chemă pre cei den casă, deca 14
au văzut că au lăsat hainele lui în mînile ei, şi
le zise lor zicînd: „Vedeţi, au băgat noao copil
jidov, să-ş bată joc de noi! Au întrat înlăuntru
la mine, zicînd: 'Dormi cu mine!' Şi strigaiu cu
glas mare. Şi auzind el cum am înălţat gla- 15
sul mieu şi am strigat, lăsînd hainele lui la
mine, au fugit şi au ieşit afară". Şi lăsă hai- 16
nele lîngă ea, pînă au venit stăpînul la casa
lui. Şi-i grăi lui după cuvintele aceastea, 17
zicînd: „Au întrat la mine copilul jidovul,
carele ai băgat cătră noi, să-ş rîză de mine şi
zise mie: 'Dormi-voiu cu tine!' Şi deaca au 18
auzit cum am înălţat glasul mieu şi am strigat,
lăsîndu hainele lui la mine, au fugit şi au ieşit afa-

19 ră“ Şi fu deca auzi stăpînul lui cuvintele
muierii lui cîte au grăit către dînsul, zicînd:
„Aşa mi-au făcut copilul tău“, şi s-au mîniat
20 cu urgie. Şi luînd stăpînul pe Iosif, l-au pus
la tărie, în locul unde legaţii împăratului să ţin
21 acolo în tărie. Şi era Domnul cu Iosif şi-i
vărsa asupră-i milă şi-i deade lui har înaintea
22 celui mai mare preste legaţi. Şi-i deade cel
mai mare preste legaţi temniţa pre mîna lui
Iosif şi pre toţi cei aduş cîţi era în temniţă; şi
23 toate cîte fac acolo, el era făcînd. Nu era cel
mai mare peste legături al temniţii ştiind
pentr-însul nemică, căci toate era pren mîna
lui Iosif, pentru că Domnul era cu dînsul şi,
cîte făcea el, Domnul îndirepta întru mînile lui.

CAP XL

1 Şi fu după cuvintele acestea, greşi cel
mai mare peste păharnicii împăratu-
lui Eghipetului şi cel mai mare peste
făcătorii de pîine domnului lor, împă-
2 ratului Eghipetului. Şi să urgisi
Farao pe amîndoi hadîmii lui, pre cel mai
mare peste păharnici şi pre cel mai mare
3 peste făcătorii de pîine, Şi-i puse pre ei în
temniţă la legătură, la locul unde era Iosif
4 adus acolo. Şi-i deade pre dînşii cel mai
mare al temniţii la Iosif şi-i puse pre dînşii
5 lîngă dînsul şi fură zile în pază. Şi văzură
amîndoi vis, într-o noapte, şi vederea visului
celui mai mare peste păharnici şi celui mai
mare peste făcătorii de pîine, carii era ai
împăratului Eghipetului, ce era în temniţă,
6 era aceasta. Întră la dînşii Iosif dimineaţa
7 şi văzu pre ei, şi era turburaţi. Şi întreba
pre hadîmii lui Farao, carii era cu el în tem-
niţă, lîngă domnul lui, zicînd: „Ce e că feaţele
8 voastre posomorîte sînt astăzi?“ Şi ei
ziseră lui: „Vis am văzut, şi nu iaste cine a-l
tîlcui pre el“. Şi zise lor Iosif: „Au nu pren
Dumnezău arătarea lor iaste? Povestiţe-m
9 dară mie“. Şi povesti cel mai mare peste
păharnici visul lui către Iosif şi zise: „În
10 somnul mieu era vie înaintea mea. Şi în vie
era trei viţe, şi ea odrăslind, era scoţînd vlăs-
11 tare, şi broboanele strugurilor – coapte. Şi
paharul lui Farao – în mîna mea, şi luoaiu stru-
gurul şi-l storşu pre dînsul în paharul lui
Farao, şi dediu paharul în mîna lui Farao“.
12 Zise lui Iosif: „Aceasta iaste tîlcuirea lui: ceale
13 trei viţe, trei zile sînt. Încă trei zile, şi-ş va
aduce aminte Farao de boieria ta şi te va pune
pre mărirea păhărniciii tale şi vei da paharul
lui Farao în mîna lui, şi după boieria ta cea
14 mai denainte, după cum erai nescînd. Ci-ţ
adu aminte de mine, pentru tine, cînd va fi ţie
bine, şi vei face întru mine milă şi vei aduce a-
minte de mine lui Farao şi mă vei scoate den
această închisoare. Pentru că cu furtişag 15
m-am furat den pămîntul jîdovescu, şi aicea
n-am făcut nemică, ce mă pusără înlăuntru în
groapa aceasta“. Şi văzu cel mai mare 16
peste făcătorii de pîine cum dirept au tîlcuit,
şi zise lui Iosif: „Şi eu am văzut vis: şi mi să
părea trei coşuri de pîine că rădicam pre
capul mieu. Şi în coşul cel mai deasupra – 17
den toate feliurile de care împăratul Farao
mînca, lucru de făcătoriu de pîine; şi pasările
ceriului mînca pre dînsele den coşniţa ce era
deasupra capului mieu“. Şi răspunzînd 18
Iosif, zise lui: „Acesta e tîlcuirea lui: ceale trei
coşuri, trei zile sînt. Încă peste trei zile, va 19
lua Farao capul tău de la tine, şi te va spînzura
pre lemnu, şi vor mînca pasările ceriului căr-
nurile tale de la tine“. Şi fu în a treia zi, zi 20
de naştire era a lui Farao. Şi făcu ospăţ la
toate slugile lui; şi-ş aduse aminte de boieria
păharnecului şi de boieria făcătoriului de
pîine, în mijlocul slugilor sale. Şi aşeză pre 21
cel mai mare peste păharnici la boieria lui şi
deade păharul în mîna lui Farao. Iară pre 22
cel mai mare peste făcătorii de pîine l-au
spînzurat pre lemnu, dupre cum au tîlcuit lor
Iosif. Şi nu-ş aduse aminte cel mai mare 23
peste păharnici de Iosif, ce-l uită pre el.

CAP XLI

Şi fu după 2 zile, Farao văzu vis. Gîn- 1
diia că stă lîngă rîu; Şi iată, ca cînd 2
den rîu să suia 7 vaci, frumoase la
chip şi alease la trupuri, şi păştea pre
ţărmuri. Şi alte 7 vaci să suia după 3
aceastea den rîu, grozave la chip şi supţii la
trupuri, şi să păştea lîngă vaci lîngă marginea
rîului. Şi mîncară de tot ceale 7 vaci gro- 4
zave şi supţii la trupuri pre ceale 7 vaci fru-
moase la chip; şi ceale alease la trupuri şi,
iată, nearătate fură, căce întrară în pînticile
lor. Şi să sculă Farao. Şi visă al doilea rînd: 5
şi iată, 7 spice să suia dentr-o rădăcină, alease
şi bune; Şi alte 7 spice supţii şi stricate de 6
vînt răsăriia după dînsile. Şi înghiţiră ceale 7
7 spice supţii pre ceale şapte spice alease şi
pline. Şi să sculă Farao şi era vis. Şi fu 8
dimineaţa, şi să turbură sufletul lui; şi trimi-
ţînd, au chemat pre toţi tîlcuitorii Eghipetului
şi pre toţ înţelepţii lui. Şi povesti lor Farao
visul lui, şi nu era cine să dovedească visul
lui Farao. Şi grăi cel mai mare peste 9
paharnici către Farao, zicînd: „Păcatul
mieu îm aduc aminte astăzi. Farao să 10
scîrbi pre slugile lui, şi ne-au pus pre noi
în pază, în casa celui mai mare peste bu-
cătari, pre mine şi pre cel mai mare peste

11 pîine. Şi am văzut amîndoi vis într-o noap-
te, eu şi el, fieşcarele după visul lui am
12 văzut. Şi era acolo cu noi tinerel copil
jîdov, al celui mai mare peste bucătari, şi-i
13 povestiiam lui, şi ne-au tîlcuit noao. Şi fu
după cum ne-au arătat noao, aşa se-au şi
întîmplat: pre mine să mă aşezu la boieria
14 mea, şi acela să se spînzure". Şi trimiţînd
Farao, au chemat pre Iosif. Şi-l scoaseră pre
dînsul den temniţă, şi-l raseră pre dînsul, şi-i
premeniră îmbrăcămentea lui, şi veni cătră
15 Farao. Şi zise Farao cătră Iosif: „Vis am
văzut, şi cine să-l aseamene nu iaste; şi eu
auziiu pentru tine zicînd, auzind tu visurile, a
16 le asămăna pre dînsele". Şi răspunzînd
Iosif cătră Farao, zise: „Fără de Dumnezău nu
17 se va răspunde mîntuirea lui Farao". Şi
grăi Farao lui Iosif, zicînd: „În somnul mieu
18 gîndiiam că stau pre ţărmurile rîului. Şi ca
cînd den rîu să suia 7 vaci frumoase la chip şi
19 alease la trupuri şi păştea pre ţărmuri. Şi
iată, şi alte 7 vaci să suia dendărătul lor den
rîu, reale şi grozave la chip foarte şi supţii la
trupuri, carele n-am văzut ca aceastea preste
20 tot pămîntul Eghipetului mai grozave. Şi
mîncară de tot ceale 7 vaci grozave şi supţii
21 pre ceale 7 vaci bune dentîiu şi alease. Şi
întrară în pîntecele lor şi nu se iviră, pentru
că întrară în pîntecile lor; şi chipurile lor –
grozave ca şi dentîiu. Şi deşteptîndu-mă,
22 adormiiu. Şi văzuiu iarăş întru somnul mieu
şi iată: ca cînd ar fi 7 spice, să suia dentr-o rădă-
23 cină, pline şi bune. Iară alte 7 spice, supţiri
şi stricate de vînt, creştea ţiindu-se de dîn-
24 sele. Şi înghiţiră ceale 7 spice stricate de
vînt şi supţiri pre ceale 7 spice bune şi pline.
Spus-am dară tîlcuitorilor, şi nu era cine să-m
25 tîlcuiască mie". Şi zise Iosif lui Farao:
„Visul lui Farao unul iaste: cîte Dumnezău va
26 face, au arătat lui Farao. Ceale 7 vaci bune,
7 ani sînt, şi ceale 7 spice bune, 7 ani sînt;
27 visul lui Farao unul iaste. Şi ceale 7 vaci
supţiri, suindu-se dendărătul lor, 7 ani sînt, şi
ceale 7 spice supţiri şi stricate de vînt, 7 ani
28 sînt, şi vor fi 7 ani foamete. Iară cuvîntul ce
am zis lui Farao: cîte Dumnezău va face, au
29 arătat lui Farao. Iată, 7 ani vine ieftenătate
30 multă în tot pămîntul Eghipetului. Şi vor
veni 7 ani de foamete după aceasta, şi vor uita
de săturarea ce va să fie în tot Eghipetul şi va
31 topi foametea pămîntul. Şi nu se va
cunoaşte ieftinătatea pre pămînt de foametea
32 ce va fi după aceasta, că tare va fi foarte. Iară
pentru căce au îndoit visul lui Farao de doao
ori, căce adevărat iaste cuvîntul cel de la
Dumnezău, şi va sirgui Dumnezău a-l face pre
dînsul. Acum dară, socoteaşte om înţelept 33
şi socotitoriu şi-l vei pune pre el pre pămîn-
tul Eghipetului. Şi facă Farao şi tocmească 34
mai mari pre pămînt peste locuri şi să trimiţă
toate pîinele pămîntului Eghipetului acelor 7
ani ai ieftinătăţii Şi să adune toate bucatele 35
acestor 7 ani ce vin, acestor buni, şi să să
strîngă grîul supt mîna lui Farao, şi bucate în
cetăţi să să păzască. Şi vor fi bucatele 36
ceale păzite în pămînt – la cei 7 ani ai foame-
tei, carii vor fi în pămîntul Eghipetului, şi nu
se va strica pămîntul de foamete". Şi plăcu 37
cuvîntul înaintea lui Farao şi înaintea tuturor
slugilor lui. Şi zise Farao tuturor slugilor 38
lui: „Au doară vom afla om ca acesta, carele
are duhul lui Dumnezău întru dînsul?" Şi 39
zise Farao lui Iosif: „De vreame ce Dumnezău
ţi-au arătat ţie toate aceastea, nu iaste om mai
înţelept şi mai priceput decît tine. Şi tu vei 40
fi în casa mea, şi pre rostul tău va asculta tot
norodul mieu. Fără numai scaunul voiu avea
eu mai mult decît tine". Şi zise Farao lui 41
Iosif: „Iată, te puiu astăzi preste tot pămîntul
Eghipetului!" Şi luînd Farao inelul den 42
mîna lui, îl puse pre mîna lui Iosif; şi-l
îmbrăcă pre el podoabă de vişin şi puse lanţul
de aur prejur grumazul lui. Şi sui pre dîn- 43
sul într-al doile car de ale lui şi strigă înain-
tea lui pristav, şi-l puse pre dînsul peste tot
pămîntul Eghipetului. Şi zise Farao lui 44
Iosif: „Eu – Farao! Afară den tine nu va
rădica nimeni mîna lui peste tot pămîntul
Eghipetului!" Şi numi Farao numele lui 45
Iosif: Psondom Faneh, şi-i deade lui pre Asi-
neth, fata lui Pentefri, preotului Ileu Poleos,
lui să-i fie fămeaie. Şi Iosif era de 30 de ani 46
cînd stătu înaintea lui Farao, împăratul Eghi-
petului. Şi ieşi Iosif de la faţa lui Farao şi
umblă tot pămîntul Eghipetului. Şi făcu 47
pămîntul întru cei 7 ani de ieftinătate
snopi. Şi adună toate bucatele acelor 7 ani 48
întru carii era ieftinătatea în pămîntul Eghi-
petului, şi puse bucatele în cetăţi; bucatele
cîmpilor cetăţii ce era pen împrejurul ei au
pus întru dînsa. Şi adună Iosif grîu ca năsi- 49
pul mării mult foarte, pînă nu putea să
numere, că nu era număr. Şi lui Iosif să 50
făcură doi feciori, mai nainte de a veni cei
7 ani de foamete, carii au născut lui Asineth,
fata lui Pentefri, preotul Ileu Poleos. Şi 51
numi Iosif numele celui dentîiu născut
Manasi, zicînd căce: „A uita m-au făcut Dum-
năzău toate durerile meale şi toate ale tătî-
ni-mieu". Şi numele aceluia al doilea au nu- 52

mit Efraim, zicînd căce: „M-au înălţat Dum-
53 nezău întru pămîntul smereniii meale". Şi
trecură cei 7 ani ai ieftenătăţii carii se-au făcut
54 în pămîntul Eghipetului Şi începură cei 7
ani a foameţii a veni, după cum au zis Iosif. Şi
să făcu foamete întru tot pămîntul, şi în tot
55 pămîntul Eghipetul nu era pîine. Şi flămîn-
zia tot pămîntul Eghipetului, şi strigă norodul
cătră Farao pentru pîine; şi zise Farao tuturor
eghipteanilor: „Păsaţ la Iosif şi, ce va zice
56 voao, faceţ!" Şi foametea era pre faţa a tot
pămîntul, şi deşchise Iosif toate jitniţile şi vin-
57 dea tuturor eghipteanilor. Şi toate ţările
veniră la Eghipet a cumpăra de la Iosif,
pentru că cuprinse foametea tot pămîntul.

CAP XLII

1 Şi văzînd Iacov că iaste vînzare de
grîu la Eghipet, zise feciorilor lui:
2 „Pentru căce leneviţi? Iată, am
auzit că iaste grîu la Eghipet. Pogorîţ
acolo şi cumpăraţ noao de acolo
puţine bucate, ca să trăim, să nu murim!"
3 Şi să pogorîră fraţii lui Iosif, 10, să cumpere
4 grîu de la Eghipet. Iară pre Veniamin, pre
fratele lui Iosif, nu l-au tremis cu fraţii lui,
pentru că zise: „Cîndai să nu i să prinză slăbi-
5 ciune pre cale". Şi veniră feciorii lui Israil
să cumpere cu cei ce veniia, pentru că era foa-
6 mete în pămîntul lui Hanaan. Şi Iosif era
mai mare pămîntului, acesta vindea la tot
nărodul pămîntului. Şi viind fraţii lui Iosif, să
7 închinară lui cu faţa la pămînt. Şi văzînd
Iosif pre fraţii lui, i-au cunoscut, şi se
înstreina de ei, şi le grăi lor cu scîrbă şi zise
lor: „De unde aţi venit?" Şi ei ziseră: „Din
pămîntul Hanaan, să cumpărăm bucate!"
8 Şi cunoscu Iosif pre fraţii lui, iară ei nu l-au
9 cunoscut pre dînsul. Şi-ş aduse aminte
Iosif de visele lui ce-au văzut el şi zise lor:
„Iscoade sînteţ, a cerca urmele ţării aţ venit".
10 Şi ei ziseră: „Nu, doamne! Slugile tale - am
11 venit să cumpărăm bucate. Pentru că toţi
sîntem feciori unui om, de pace sîntem, nu
12 sîntem, slugile tale, iscoade!" Şi zise lor:
„Ba, ce urmele pămîntului aţi venit să
13 vedeţi". Şi ei ziseră: „12 fraţi sîntem, slu-
gile tale, în pămîntul Hanaan: şi iată, cel mai
tînăr dentru noi, cu tată-nostru astăzi, şi cela-
14 laltu nu iaste". Şi zise lor Iosif: „Aceasta
iaste care am zis voao, zicînd că iscoade sîn-
15 teţi. Întru aceasta vă veţi arăta, pre sănătatea
lui Farao, nu veţi ieşi de aicea de nu fratele
16 vostru cel mai tînăr va veni aicea. Trimiteţi
dentru voi unul şi luaţi pe fratele vostru, şi voi
vă legaţi pînă se vor face aiave cuvintele voastre,
de grăiţ adevărat au ba; iară de nu, pre sănă-
tatea lui Farao, că adevărat iscoade sînteţ".
17 Şi puse pre dînşii în temniţă trei zile.
Şi zise lor a treia zi: „Aceasta faceţ, şi veţ trăi, 18
pentru că de Dumnezău mă tem eu: De sîn- 19
teţi de pace, un frate al vostru să se oprească
în pază, şi voi păsaţi şi vă duceţ cumpărătura
grîului vostru. Şi pre fratele vostru cel mai 20
tînăr să-l aduceţi la mine, şi să vor creade
cuvintele voastre; iară de nu, veţi muri". Şi
făcură aşa. Şi zise fieştecarele cătră fratele 21
său: „Aşa iaste pentru că în păcat sîntem
pentru fratele nostru, că ne-am îndurat de
chinul sufletului lui, cînd se ruga noao şi noi
nu-l ascultam pre dinsul, şi pentru aceasta
veni pre noi primejdia aceasta". Şi răspun- 22
zînd Ruvim, zise lor: „Nu v-am grăit voao
zicînd: 'Nu faceţi strîmbătate copilaşului!', şi
nu m-aţi ascultat? Şi iată, sîngele lui să
cearcă." Şi ei nu ştiia cum Iosif aude, 23
pentru că tîlmaciul în mijlocul lor era. Şi 24
întorcîndu-să de la ei, plînse Iosif. Şi iarăş
veni la dînşii şi zise lor; şi luo pe Simeon
dintre dînşii şi-l legă pre dînsul înaintea
lor, Şi porînci Iosif să le umple vasele lor 25
de grîu, şi să le dea argintul lor fieştecăruia în
sacul lui, şi să le dea de mîncare lor de saţiu
pre cale. Şi să făcu aşa. Şi puind grîul pre 26
măgarii lor, să duseră de acolo. Şi dezle- 27
gînd unul sacul să dea hrană măgarilor săi,
unde au odihnit, au văzut legătura argintului
său, şi era deasupra gurii sacului. Şi zise 28
fraţilor lui: „Mi s-au dat argintul şi iată-lă-i în
sacul mieu!" Şi se spămîntă inima lor şi se
turburară întru dînşii, zicînd: „Ce aceasta
ne-au făcut Dumnezău noao?" Şi veniră 29
cătră Iacov, tatăl lor, la pămîntul lui Hanaan, şi
spuseră lui toate cîte li se întîmplă lor, zicînd:
„Grăi omul, domnul pămîntului, cătră noi cu 30
scîrbă şi ne puse pre noi în pază, ca cum am
iscodi pămîntul. Şi zisem lui: 'De pace sîn- 31
tem, nu sîntem iscoadă. Doisprăzeace fraţi 32
sîntem, feciori tătîni-nostru; unul nu iaste, ia-
ră cel mai mic cu tatăl nostru iaste astăzi, în
pămîntul Hanaan'". Şi zise noao omul, 33
domnul pămîntului: „Întru aceasta vă voiu
cunoaşte cum sînteţ de pace: un frate al
vostru lăsaţi aicea cu mine, iară cumpărarea
dării grîului casei voastre luîndu-l, vă duceţi
Şi aduceţi pe fratele vostru cel mai tînăr, şi 34
voiu cunoaşte cum nu sînteţi iscoade, ce sîn-
teţi de pace, şi pe fratele vostru voiu da voao,
şi cu pămîntul să vă neguţătoriţi". Şi fu 35
deşărtînd ei sacii lor, şi era a fieştecăruia legă-
tura argintului lui în sacul lor. Şi văzură legă-
turile argintului lor ei şi tatăl lor, şi să spă-
mîntară. Şi zise lor Iacov, tatul lor: „Pre mine 36
m-aţi făcut fără feciori! Iosif nu iaste! Simeon nu
iaste! Şi pre Veniamin să-l luaţi? Asupra mea fu-
ră toate aceastea". Şi zise Ruvim tatălui lor 37

zicînd: „Pre amîndoi feciorii miei omoară-i,
de nu voiu aduce pre dînsul la tine; dă-l pre
dînsul în mîna mea, şi eu voiu aduce pre dîn-
38 sul la tine". Şi el zise: „Nu să va pogorî fiiul
mieu cu voi, pentru că fratele lui au murit, şi el
singur au rămas. Şi să va întîmpla lui a să
slăbi pre cale pre carea veţi mearge, şi îm veţi
aduce bătrîneaţile cu întristăciune în iad!"

CAP XLIII

1/2 Şi foametea să întări pre pămînt. Şi
fu cînd săvîrşiră de mîncară tot grîul
carele au adus de la Eghipet, şi zise
lor tatul lor: „Iarăş păsaţ de cumpă-
3 raţi noao puţineale bucate!" Şi zise
lui Iuda zicînd: „Cu mărturie s-au mărturisit
noao omul, domnul pămîntului, zicînd: 'Nu
veţi vedea faţa mea, de nu fratele vostru cel
4 mai tînăr cu voi va veni', Deci, de vei tri-
mite pe fratele nostru cu noi, ne vom pogorî
5 şi-ţ vom cumpăra ţie bucate. Iară de nu vei
trimite pe fratele nostru cu noi, nu vom
mearge, pentru că omul au zis noao zicînd:
'Nu-m veţi vedea faţa mea, de nu va fi fratele
6 vostru cel mai mic cu voi'". Şi zise
Israil: „Ce mi-aţi făcut rău, spuind omului
7 de iaste voao frate?" Şi ei ziseră: „Între-
bînd ne-au întrebat omul pre noi şi rudenia
noastră, zicîndu: 'De încă trăiaşte tatăl
vostru? Şi de iaste frate voao?', şi am spus lui
după întrebarea aceasta. Au ştiut-am că ne va
zice noao: 'Aduceţi pre fratele vostru!'?"
8 Şi zise Iuda către Israil, tatul lor: „Trimite
copilaşul cu mine şi să ne sculăm să meargem,
pentru să trăim, să nu murim şi noi, şi tu, şi
9 toată gloata noastră. Şi eu îl voiu priimi pre
dînsul, şi den mîna mea ceare-l pre dînsul. De
nu-l voiu aduce pre dînsul către tine şi-l voiu
pune înaintea ta pre dînsul, greşit să fiu către
10 tine toate zilele. Că de nu ne-am fi zăbăvit,
11 acum ne-am fi întorsu de doao ori". Şi zise
lor Israil, tatul lor: „De iaste aşa, aceasta
faceţi: luaţi den roadele pămîntului întru
vasele voastre, şi pogorîţi omului daruri, de
răşină, şi de miare, şi tămîie, şi zmirnă aleasă,
12 şi terevinthu, şi nuci. Şi argintul îndoit
luaţi întru mînile voastre, argintul ce vă s-au
întorsu întru sacii voştri; întoarceţi-l cu voi,
13 cîndai să nu fie sminteală. Şi pe fratele
vostru luaţi şi, sculîndu-vă, vă pogorîţi către
14 om. Şi Dumnezeul mieu să dea voao har
înaintea omului, ca să trimiţă pe fratele vostru
pre unul, şi pre Veniamin; pentru că eu, după
cum am rămas fără feciori, fără feciori am
15 rămas". Şi luînd oamenii darurile aceas-
tea, şi argintul îndoit luară în mînile lor, şi pre
Veniamin şi, sculîndu-se, să pogorîră la Eghipet
16 şi stătură înaintea lui Iosif. Şi văzu Iosif pre ei
şi pre Veniamin, fratele lui, şi zise celuia ce era
peste casa lui: „Bagă pre oamenii în casă,
şi junghe jungheri şi găteaşte, că cu mine vor
mînca oamenii pîine în amiazăzi". Şi făcu 17
omul după cum i-au zis Iosif şi băgă pre
oameni în casa lui Iosif. Şi văzînd oamenii 18
cum în casa lui Iosif se-au băgat, ziseră:
„Pentru argintul carele se-au întorsu în sacii
noştri dentîiu, noi ne aducem, pentru ca să
năpăstuiască pre noi şi să să apuce de noi, ca
se ne ia pre noi slugi şi pre măgarii
noştri". Şi mergînd către omul ce era peste 19
casa lui Iosif, grăiră lui în uşa casii,
zicînd: „Rugămu-ne, doamne, pogorît-am 20
întîiu să ne cumpărăm de mîncat. Şi fu cînd 21
am venit să poposim, şi am deşchis sacii
noştri, şi acesta argintul – fieştecăruia întru
sacul lui; argintul nostru cu cumpăna l-am
întorsu acum în mîinile noastre, Şi argint 22
altul am adus cu noi, ca să ne cumpărăm
bucate, pentru că nu ştim cine au pus noao cu
mîinile argintul în sacii noştri". Şi zise lor: 23
„Blînd voao! Nu vă teameţ. Dumnezăul vostru
şi Dumnezăul părinţilor voştri au dat voao
comori în sacii voştri, şi argintul vostru bine
ispitit îl am". Şi scoasă către dînşii pre
Simeon. Şi adusără apă să să speale 24
picioarele lor, şi deade hrană măgarilor
lor. Şi gătiră darurile pînă a veni la Iosif, 25
amiazăzi, şi auziră că acolo va să prîn-
zască. Şi întră Iosif în casă, şi adusără lui 26
darurile ce avea în mînile lor, în casă, şi să în-
chinară lui cu faţa la pămînt. Şi întrebă pre 27
dînşii: „Cum vă aflaţ?" Şi zise lor: „Sănătos
iaste tatăl vostru cel bătrîn, pre carele aţ zis că
încă trăiaşte?" Şi ei ziseră: „Sănătos iaste 28
sluga ta, tată-nostru, încă trăiaşte". Şi zise:
„Blagoslovit omul acela la Dumnezău". Şi
plecîndu-se, să închinară înaintea lui. Şi 29
căutînd cu ochii Iosif, au văzut pre Veniamin,
fratele lui cel de o mumă născut, şi zise:
„Acesta iaste fratele vostru cel mai tînăr, pre
carele aţi zis să-l aduceţ la mine?" Şi zise:
„Dumnezău să te miluiască, fiiule!" Şi să 30
turbură Iosif, că să întorcea maţele lui, pentru
frate-său, şi cerca să plîngă. Şi întrînd în
cămară, au plînsu acolo. Şi spălîndu-se pe 31
obraz, ieşind afară, să conteni şi zise: „Puneţ
pîine!" Şi pusără lui sîngur, şi lor deosebi, 32
şi eghipteanilor ce mînca cu el, osebi, pentru că
nu putea eghipteanii a mînca cu jidovii pîine,
că scîrbă iaste la eghipteani tot păstoriul de
oi. Şi şăzură înaintea lui, cel dentîiu născut, 33
după bătrîneaţile lui, şi cel mai tînăr, după
tinireaţile lui, şi să mira oamenii fiişcarele
către fratele său. Şi rădicară părţi de la el 34
către dînşii, şi să mări partea lui Veniamin
decît părţile tuturor de cinci ori cît al celora.
Şi băură şi să îmbătară împreună cu dînsul.

CAP XLIV

1 Şi porunci Iosif celuia ce era peste casa
lui, zicînd: „Umpleţ sacii oamenilor
de bucate, cît vor putea rădica, şi
puneţ argintul fieştecăruia în gura
2 sacului. Şi cupa mea cea de argint să
o puneţ în sacul celui mai tînăr, şi preţul grîu-
lui lui". Şi fu după cuvîntul lui Iosif, după cum
3 au zis. Şi dimineaţa au luminat, şi oamenii
4 să slobozîră, şi ei şi măgarii lor. Şi ieşind ei
den cetate, nu să delungară departe, şi Iosif
zise celuia ce era peste casa lui, zicînd: „Scoa-
lă-te şi goneaşte după oameni, şi vei huli pre
dînşii şi vei zice lor: 'Pentru căci mi-aţ dat
5 reale pentru bune? Pentru căce mi-aţ furat
cupa cea de argint? Nu iaste aceaea cu carea
bea domnul mieu? Şi el vrăjind cu vraje întru
6 ea. Reale aţ săvîrşit carele aţ făcut!'" Şi
aflînd pre dînşii, omul le-au zis lor după
7 cuventele aceastea. Şi ziseră lui: „Pentru
căci grăiaşte domnul cuventele acestea? Să nu
se afle la slugile tale să fie făcut după cuvîntul
8 acesta! În vreame ce argintul carele am
aflat în sacii noştri l-am întorsu către tine den
pămîntul Hanaan, cum am fi furat den casa
9 stăpînului tău argint sau aur? La care vei
afla cupa den slugile tale, să moară, şi noi vom
10 fi slugi domnului vostru". Şi el zise: „Şi
acum, cum ziceţ, aşa va fi! Omul la carele să
va afla păharul, acela îm va fi slugă, iară voi
11 curaţ veţ fi". Şi grăbiră de descărcară cineş
sacul pre pămînt şi deşchise cineş sacul
12 lui. Şi cerca, de la cel bătrîn începînd, pînă
au venit la cel tînăr; şi obîrşind, află cupa în
13 sacul lui Veniamin. Şi-ş rupseră hainele
lor şi puseră cineş sacul lui pre măgariul lui şi
14 să întoarseră la cetate. Şi întră Iuda şi fraţii
lui către Iosif, încă fiind el acolo, şi căzură
15 înaintea lui pre pămînt, Şi zise lor Iosif:
„Ce aţ făcut acest lucru? Nu ştiţ că cu vrajă să
16 vrăjaşte omul în ce fel sînt eu?" Şi zise
Iuda: „Ce voiu grăi împotriva domnului? Sau
ce vom zice? Sau ce ne vom înderepta? Şi
Dumnezău află strîmbătatea slugilor tale.
Iată, sîntem robi domnului nostru, şi noi şi la
17 cine s-au aflat cupa". Şi zise Iosif: „Să nu
să facă mie a face cuvîntul acesta! Omul la
carele s-au aflat cupa, acela îm va fi slugă; iară
18 voi vă suiţ cu mîntuire la tatăl vostru". Şi
apropiindu-se Iuda de dînsul, zise: „Rogu-mă,
doamne, grăiască sluga ta înaintea ta, şi să nu
te mînii pre sluga ta, căci tu eşti după Farao.
19 Doamne, tu ai întrebat pre slugile tale,zicînd:
20 'De aveţ tată au frate?' Şi zis-am domnului
cum: 'Iaste noao tată bătrîn, şi copil den
bătrîneaţe mai tînăr la dînsul, şi fratele lui
au murit, şi el singur au rămas mumei lui,
şi tatul nostru pre dînsul au îndrăgit'.
Şi ai zis slugilor tale: 'Aduceţ pre dînsul la 21
mine şi-l voiu socoti'. Şi am zis domnului: 22
'Nu va putea copilul ca să lase pre tată-său, că,
de va lăsa pre tatăl, va muri'. Şi tu ai zis slugi- 23
lor tale că: 'De nu se va pogorî fratele vostru
cel mai tînăr cu voi, să nu mai adaogeţ a vedea
încă faţa mea'. Şi fu cînd ne-am suit la 24
sluga ta, tată-nostru, i-am spus cuvintele
domnului. Şi zise noao tatul nostru: 'Păsaţ 25
iarăş de ne cumpăraţ puţineale bucate!' Şi 26
noi am zis: 'Nu vom putea să ne pogorîm, ce,
de se va pogorî cu noi fratele nostru cel mai
tînăr, ne vom pogorî, pentru că nu vom putea
vedea faţa omului, fratele nostru cel mai tînăr
nefiind cu noi'. Şi zise tată-nostru, sluga ta, 27
către noi: 'Voi ştiţ că fămeaia doi mi-au năs-
cut. Şi ieşi unul de la mine, şi mi-aţ zis că 28
l-au mîncat fiarăle şi nu l-am mai văzut pînă
acum. Deci de veţ lua şi pre acesta den faţa 29
mea şi i se va întîmpla lui slăbiciune pre cale,
şi-m veţ pogorî bătrîneaţele cu întrestăciune
în iad'. Acum dară, de voiu mearge către slu- 30
ga ta, tatul nostru, şi copilul nu va fi cu noi, şi
sufletul lui să spînzură de sufletul acestuia,
Şi va fi după ce va vedea el cum nu iaste copi- 31
lul cu noi, va muri; şi vor aduce slugile tale
bătrîneaţele slugii tale, tatului nostru, cu
întrestăciune în iad. Pentru că sluga ta, 32
tatul nostru, priimeaşte copilul de la mine,
zicînd către el: 'De nu-l voiu aduce către tine
şi să-l puiu pre dînsul înaintea ta, greşit să fiu
la tatăl mieu peste toate zilele'. Acum dară, 33
voiu rămînea ţie slugă pentru copil, rob dom-
nului, iară copilul să să suie cu fraţii lui.
Căci cum mă voiu sui la tatul mieu, copilul 34
nefiind cu noi? Pentru ca se nu văz realele
care vor afla pre tatul mieu".

CAP XLV

Şi nu putea Iosif să îngăduiască pre toţi 1
ceia ce sta înaintea lui, ce zise: „Scoa-
teţi pre toţi de la mine". Şi nu mai sta
nimeni lîngă Iosif cînd se cunoscu cu
fraţii lui. Şi lăsă glas cu plîns şi 2
auziră toţi eghipteanii şi să auzi în casa lui
Farao. Şi zise Iosif către fraţii lui: „Eu sînt 3
Iosif. Încă tată-miu trăiaşte?" Şi nu putea fra-
ţii să-i răspunză lui, pentru că se turburară.
Şi zise Iosif către fraţii lui: „Apropiaţi-vă 4
către mine!" Şi se apropiară. Şi zise: „Eu sînt
Iosif, fratele vostru, care aţi vîndut la
Eghipet. Deci acum nu vă întristaţi, nici vă 5
paie rău pentru că m-aţ vîndut pre mine aici,
căci întru viaţă m-au trimis Dumnezău înain-
tea voastră. Pentru că acesta – al doilea an 6
de foamete pre pămînt; şi încă alţi 5 ani, întru
carii nu iaste arătură, nici seacere. Pentru 7
că m-au trimis Dumnezău înaintea voastră, ca
să rămîie voao rămăşîţă pre pămînt şi

8 a hrăni rămăşiţă mare. Acum dară, nu voi
m-aţi trimis aici, ce Dumnezău, şi mă făcu pre
mine ca un tată lui Farao şi domn a toată casa
lui şi stăpîn a tot pămîntul Eghipetului.
9 Grăbiţi dară de vă duceţi cătră tată-mieu şi
ziceţi lui: 'Aceastea zice feciorul tău Iosif:
'Făcutu-m-au Dumnezău domn a tot pămîntul Eghipetului. Pogoară-te dară la mine şi nu
10 aştepta, Şi vei lăcui la pămîntul lui Ghesem
al Araviei şi vei fi aproape de mine tu, şi
feciorii tăi, şi feciorii feciorilor tăi, oile tale şi
11 boii tăi şi cîte ai tu; Şi te voiu hrăni acolo,
pentru că încă cinci ani foamete va fi pre
pămînt, ca să nu te surpi tu, şi feciorii tăi, şi
12 toate ale tale'. Iată, ochii voştri văd, şi ochii
lui Veniamin, fratele mieu, că gura mea
13 grăiaşte cătră voi. Spuneţi dară tătînemieu toată slava mea de la Eghipet şi cîte aţi
văzut, şi grăbind aduceţi pre tată-mieu
14 aici". Şi căzînd pre grumazii lui Veniamin,
fratelui său, au plîns pre dînsul, şi Veniamin
15 au plîns pre grumazii lui. Şi sărutînd pre
toţi fraţii lui, au plîns pre dînşii. Şi după
16 aceastea, au grăit fraţii lui cătră dinsul. Şi
să înţelease glasul în casa lui Farao, zicînd:
„Au venit fraţii lui Iosif". Şi să bucură Farao şi
17 toată curtea lui. Şi zise Farao cătră Iosif:
„Zi fraţilor tăi: 'Aceasta faceţi: umpleţi povările voastre şi meargeţi la pămîntul
18 Hanaan. Şi luînd pre tatăl vostru şi avuturile voastre, veniţi la mine şi voiu da voao den
toate bunătăţile Eghipetului şi veţi mînca
19 mădua pămîntului'. Şi tu porînceaşte
aceastea: să ia ei cară din pămîntul Eghipetului, copiilor voştri şi fămeilor voastre; şi luund
20 pre tatăl vostru, veniţi. Şi nu pregetaţi cu
ochii de vasele voastre, pentru că toate bună-
21 tăţile Eghipetului vor fi voao". Şi făcură
aşa feciorii lu Israil. Şi deade lor Iosif cară,
după cum zise Farao, împăratul Eghipetului,
22 şi deade lor hrană pre cale. Şi tuturor le-au
dat haine îndoite, iară lui Veniamin i-au dat
trei sute de galbeni de aur şi cinci haine în fea-
23 liuri. Şi tătîni-său – ca aceastea, şi zeace
măgari ce ridica de toate bunătăţile Eghipetului, şi zeace mîşcoi ce rîdica pîinea tătîni-său
24 pre cale. Şi trimise Iosif pre fraţii lui şi se
duseră; şi zise lor: „Nu vă scîrbiţi pre
25 cale". Şi să suiră de la Eghipet şi veniră la
26 pămîntul Hanaan, cătră Iacov, tatăl lor. Şi
spuseră lui, zicînd că: „Fiiul tău Iosif trăiaşte,
şi el domneaşte tot pămîntul Eghipetului". Şi
să ciudi întru cuget Iacov, pentru că nu-i
27 credea pre ei. Şi grăiră lui toate cuvintele ce se-au grăit de Iosif, cîte au zis lor, şi
văzînd carăle ceale ce-au trimis Iosif
ca să ia pre dînsul, să adăogea duhul lui Iacov,
tatălui lor. Şi zise Israil: „Mare iaste mie de 28
încă trăiaşte fiiul mieu Iosif! Mergînd, voiu
vedea pre dînsul mai nainte de ce voiu muri".

XLVI

Şi sculîndu-se Israil, el şi toate ale lui, 1
au venit la Fîntîna Jurămîntului şi au
făcut jirtvă Dumnezeului tătîni-său,
lui Isaac. Şi zise Dumnezeu lui 2
Israil, în videnia nopţii, zicînd:
„Iacove, Iacove!" El zise: „Ce iaste?" Şi El 3
zise lui: „Eu sînt Dumnezeul părinţilor tăi, nu
te teame a te pogorî la Eghipet, pentru că
întru limbă mare te voiu face acolo. Şi Eu 4
Mă voiu pogorî cu tine la Eghipet şi Eu te voiu
sui desăvîrşit, şi Iosif îş va pune mînile lui pre
ochii tăi". Şi să sculă Iacov de la Fîntîna 5
Jurămîntului, şi luoară fiii lui Israil pre tată-său,
şi unealtele, şi muierile lor, pren carăle ce au
trimis Iosif să-l rădice pre dînsul. Şi luîndu-ş
avearea lor, Şi toată agonisita ce au agonisit în pămîntul lui Hanaan, întrară la Eghipet 6
Iacov şi toată seminţia lui cu dînsul. Feciorii şi feciorii feciorilor lui, cu dînsul, şi featele 7
lui şi featele featelor lui şi toată seminţia lui au
adus la Eghipet. Şi aceastea-s numele fiilor lui
Israil ce au întrat la Eghipet împreună cu
Iacov, tatăl lor. Aceştea sînt feciorii lui: cel 8
dentîi născut [lui] Iacov, Ruvim. Şi feciorii 9
lui Ruvim: Enoh şi Falus, Asron şi
Harmi. Şi feciorii lui Simeon: Iemuil, şi 10
Iamin, şi Aod, şi Iahim, şi Saar, şi Savl, feciorul hananiteanii. Şi feciorii lui Levi: Ghir- 11
son, Cath şi Merari. Şi feciorii Iudei: Ir, şi 12
Anan, şi Silon, şi Fares, şi Zara; şi muri Ir şi
Anan în pămîntul Hanaan. Şi făcură feciorii
lui Fares: Asron şi Iemuil. Şi feciorii lui 13
Isahar: Thola, şi Fua, şi Iasuv, şi Zamvron. Şi feciorii lui Zavolon: Sered, şi 14
Alon, şi Eil. Aceştea sînt feciorii Liei, carei 15
au născut lu Iacov, în Mesopotamia Asiriei, şi
pre Dana, fata lui; toate sufletele, feţi şi feate,
33. Şi feciorii lui Gad: Safon, şi Anghis, şi 16
Sanis, şi Thosovan, şi Aidis, şi Oridis, şi Areilis. Şi feciorii lui Asir: Emna, Iesua, şi Ieul, 17
şi Varia, şi Sara, fraţii lor. Şi feciorii lui Varia:
Hovor şi Melhil. Aceştea-s feciorii Zelfii, 18
care au dat Lavan Liei, featei lui, care au născut pre aceştea lui Iacov, 16 suflete. Şi 19
feciorii Rahilei, fămeii lui Iacov: Iosif şi Veniamin. Şi să făcură feciorii lui Iosif în pămîn- 20
tul Eghipetului, carii au născut lui Asinetha,
fata lui Pentefri, preotul Iliu Polios, pre
Manasi şi pe Efraim. Şi se făcură feciorii 21
lui Manasi, pre carii au născut lui ţiitoarea
Sira, pre Mahir; şi Mahir au născut pre Galaad;
şi feciorii lui Efraim, fratele lui Manasi: Sutalaam şi Taam; şi feciorii lui Sutalaam: Edem.

22 Şi feciorii lui Veniamin: Vala şi Hovor şi Asfil.
Şi fură feciorii lui Vala: Ghira şi Nueman, şi
Inhim, şi Ros, şi Mamfin, şi Ofilim. Şi
23 Ghira au născut pre Arad. Aceştea-s fecio-
rii Rahilii, ce au născut lui Iacov, toate sufle-
24 tile, 18. Şi feciorii lui Dan: Asom; şi feciorii
lui Nefthalim: Asil, şi Goini, şi Isahar, şi
25 Silim. Aceştea-s feciorii Valii, carea au
datu-o Lavan Rahilei, featei lui, care au năs-
cut pre aceştea lui Iacov, toate sufletele,
26 7. Şi toate sufletile ce au întrat cu Iacov în
Eghipet, ceia ce au ieşit den coapsele lui,
afară den muierile feciorilor lui Iacov, toate
27 sufletile, 66. Şi feciorii lui Iosif ce s-au năs-
cut lui în pămîntul Eghipetului, toate sufletele
casii lui Iacov, ceale ce au întrat cu Iacov în
28 Eghipet, suflete 70 şi 5. Şi pre Iuda l-au tri-
mis înaintea lui către Iosif, să întimpine pre
dînsul la Cetatea Iroilor, în pămîntul
29 Ramesi. Şi înhămînd Iosif carăle lui, să sui
întru timpinarea lui Israil, tătîne-său, la Ceta-
tea Iroilor şi, ivindu-se lui, au căzut pre gru-
30 mazii lui şi au plînsu cu plîngere multă. Şi
zise Israil către Iosif: „Voiu muri de acum, de
vreame ce am văzut obrazul tău, că încă
31 trăieşti tu". Şi zise Iosif către fraţii lui:
„Suindu-mă, voiu spune lui Farao şi voiu zice
lui cum fraţii miei şi casa tătîne-mieu au fost
în pămîntul Hanaan, şi acum au venit către
32 mine. Şi oamenii sînt păstori, pentru că
era oameni ce să hrănescu cu dobitocul, şi
dobitocul, şi boii, şi toate ale lor le-au
33 adus. Deci de va chema pre voi Farao şi vă
34 va zice voao: 'Ce iaste lucrul vostru?', Să
ziceţ: 'Oameni hrănaci sîntem cu dobitocul,
slugile tale, den copilărie pînă acum, şi noi şi
părinţii noştri', pentru ca să lăcuiţ în pămîntul
Ghesem al Araviei, căci că urîciune iaste la
eghipteani tot păstoriul oilor".

CAP XLVII

1 Şi mergînd Iosif, au spus lui Farao
zicînd: „Tată-mieu şi fraţii miei, şi
dobitocul, şi boii lor, şi toate ale lor
au venit den pămîntul Hanaan şi,
2 iată, sînt în pămîntul Ghesem". Şi
den fraţii lui au luat cinci oameni, şi-i puse pre
dînşii înaintea lui Farao. Şi zise Farao fraţilor
3 lui Iosif: „Ce iaste lucrul vostru?" Şi ei
ziseră lui Farao: „Păstori de oi, robii tăi, şi noi
şi părinţii noştri, den copilărie pînă acum". Şi
4 ziseră lui Farao: „Am venit ca să ne sălăş-
luim pre pămînt, pentru că nu iaste păşune
dobitoacelor slugilor tale, că să întări foa-
metea în pămîntul Hanaan. Acum dară vom
lăcui, slugile tale, în pămîntul Ghesem".
5 Şi zise Farao lui Iosif zicînd: „Tată-tău şi
6 fraţii tăi au venit către tine. Iată,
pămîntul Eghipetului înaintea ta iaste, [în]
pămîntul cel bun lăcuiaşte pre tată-tău şi pre
fraţii tăi. Lăcuiască în pămîntul Ghesem; iară
de ştii cum sînt întru ei oameni tari, pune-i
pre dînşii mai mari peste dobitoacele
meale!" Şi aduse Iosif pre Iacov, tată-său, 7
înlăuntru, şi-l puse pre dînsul înaintea lui
Farao. Şi blagoslovi Iacov pre Farao; şi 8
zise Farao lui Iacov: „Cîţi ani ai zilelor vieţii
tale?" Şi zise Iacov către Farao: „Zilele 9
anilor vieţii meale care nemernicescu, 130 de
ani. Mici şi reale s-au făcut zilele anilor vieţii
meale, n-au ajunsu la zilele anilor vieţii părin-
ţilor miei, care zile au lăcuit". Şi blagoslo- 10
vind Iacov pre Farao, au ieşit de la
dînsul. Şi lăcui Iosif pre tată-său şi pre fra- 11
ţii lui şi le deade lor ţineare în pămîntul Eghi-
petului, în pămîntul cel mai bun, în pămîntul
Ramesi, după cum porunci Farao. Şi le 12
măsura grîu Iosif tătîne-său, şi fraţilor lui, şi a
toată casa tătîne-său, grîu după trupuri. Şi 13
grîu nu era în tot pămîntul, pentru că să întări
foametea foarte şi lipsi pămîntul Eghipetului
şi pămîntul lui Hanaan de foamete. Şi 14
adună Iosif tot argintul ce s-au aflat în pămîn-
tul Eghipetului şi în pămîntul Hanaan, pentru
grîul carele cumpăra, şi le măsura grîu lor. Şi
aduse Iosif tot argintul în casa lui Farao. Şi 15
lipsi tot argintul den pămîntul Eghipetului şi
den pămîntul Hanaan, şi veniră toţ eghiptea-
nii către Iosif, zicînd: „Dă-ne noao pîine! Şi
pentru ce murim înaintea ta? Pentru că lipsi
argintul nostru". Şi zise lor Iosif: „Aduceţ 16
dobitocul vostru şi voiu da voao pîine pentru
dobitocul vostru, de au lipsit argintul". Şi 17
au adus dobitocul lor către Iosif şi le deade lor
Iosif pîine pentru cai, şi pentru oi, şi pentru
boi, şi pentru măgari; şi-i hrăni pre dînşii cu
pîine, pentru toate dobitoacele lor, întru anul
acela. Şi trecu anul acela, şi veniră la el al 18
doilea an şi ziseră lui: „Ca să nu ne surpăm de
la domnul nostru că se-au lipsit argintul, şi
unealtele, şi dobitoacele, către tine domnul, şi
n-au rămas noao înaintea domnului nostru,
fără numai trupul nostru şi pămîntul
nostru. Decii pentru ca să nu murim, înain- 19
tea ta, şi pămîntul să să pustiiască, ia pre noi
şi pămîntul nostru,pentru pîine, şi vom fi noi
şi pămîntul nostru robi lui Farao. Dă-ne
sămînţă ca să sămănăm şi să trăim şi să nu
murim, şi pămîntul nu să va pustii". Şi au 20
luat Iosif tot pămîntul eghipteanilor, lui
Farao, pentru că au vîndut eghipteanii
pămîntul lor lui Farao, că cuprinse pre ei
foametea; şi fu pămîntul lui Farao. Şi 21
norodul îl robi luiş să-i fie robi, den margi-
nile hotarălor Eghipetului pînă în margine,

22 Afară den pămîntul popilor numai nu le-au
luat Iosif, pentru că în dar au dat dare popilor
lui Farao, şi mînca darea care au dat lor
Farao, pentru aceaea nu ş-au vîndut pămîntul
23 lor. Şi zise Iosif tuturor eghipteanilor:
„Iată, v-am luat pre voi şi pămîntul vostru
astăzi lui Farao; luaţi-vă sămînţă şi sămănaţ
24 pămîntul. Şi vor fi roadele lui, şi veţ da a
cincea parte lui Farao, iară ceale patru părţi
vor fi voao întru sîminţile pămîntului şi de
mîncat voao şi tuturor cîţ sînt în casele
25 voastre“. Şi ziseră: „Mîntuitu-ne-au pre
noi! Aflat-am har înaintea domnului nostru, şi
26 vom fi robi lui Farao“. Şi puse lor Iosif
întru poruncă pînă în ziua de astăzi pre
pămîntul Eghipetului a da a cincea lui Farao,
afară den pămîntul popilor numai nu era lui
27 Farao. Şi lăcui Israil în Eghipet, pre
pămîntul Ghesem, şi să moştenîră pre el, şi
28 crescură, şi să înmulţiră foarte. Şi mai trăi
Iacov în pămîntul Eghipetului 17 ani. Şi fură
zilele lui Iacov, anii vieţii lui, 140 şi 7 de
29 ani. Şi să apropiară zilele lui Israil a muri şi
au chemat pre feciorul lui, Iosif, şi zise lui:
„De am aflat har înaintea ta, pune mîna ta pre
coapsa mea şi vei face pre mine milă şi ade-
30 văr, ca să nu mă îngropi în Eghipet, Ce
voiu dormi cu părinţii miei, şi mă vei rădica
den Eghipet şi mă vei îngropa la mormîntul
lor“. Şi el zise: „Eu voiu face după cuvîntul
31 tău“. Şi zise lui: „Jură-te mie!“ Şi jură lui şi
să închină Israil pre marginea toiagului lui.

CAP XLVIII

1 Şi fu după cuvintele aceastea, şi să
porunci lui Iosif că: „Tată-tău să
dodeiaşte!“ Şi luînd pre amîndoi fiii
lui, pre Manasi şi pre Efraim, au venit
2 către Iacov. Şi să spuse lui Iacov,
zicînd: „Iată, fiiul tău Iosif vine cătră tine“. Şi
3 întărindu-se Israil, şăzu pre pat. Şi zise
Iacov lui Iosif: „Dumnezăul mieu mi S-au ară-
tat în Luza, în pămîntul Hanaan, şi mă bla-
4 goslovi Şi-m zise: ‘Iată, Eu te voiu creaşte
şi te voiu înmulţi şi te voiu face întru adunare
de limbi, şi-ţ voiu da ţie pămîntul acesta, şi
semenţiei tale după tine, în ţineare veaci-
5 nică’. Acum dară, aceşti doi feciori ce ţi
se-au făcut ţie în pămîntul Eghipetului, mai
nainte de ce am venit eu la Eghipet, ai miei
sînt; Efrem şi Manasi, ca Ruvim şi Simeon
6 vor fi mie. Iară nepoţii care vei naşte de
acuma ai tăi vor fi, pre numele fraţilor lor se
7 vor chema întru sorţii lor. Iară eu cînd
veniiam den Mesopotamia Asiriei, au murit
Rahil, mumă-ta, în pămîntul Hanaan,
apropiindu-mă la locul alergăturii cailor,
după pămîntul lui Havratha a veni la
Efratha, şi am îngropat pre dînsa în calea
alergăturii cailor, aceasta iaste Vithleem“.
Şi văzînd Israil feciorii lui Iosif, zise: 8
„Cine-ţ sînt aceştea?“ Şi zise Iosif tătî- 9
ni-său: „Fii-m sînt, care mi-au dat Dumnezău
aicea.“ Şi zise Iacov: „Adu-mi-i aproape pre
ei, pentru ca să blagoslovesc pre ei“. Şi 10
ochii lui Israil să îngreuiasă la vedeare, de
bătrîneaţe, şi nu putea să vază. Şi-i apropiară
pre ei cătră dînsul, şi-i sărută pre dînşii, şi-i
îmbrăţişă pre ei. Şi zise Israil cătră Iosif: 11
„Iată, de faţa ta nu mă lipsiiu şi, iată, îm arătă
Dumnezău şi sămînţa ta“. Şi scoase pre 12
dînşii Iosif den genunchile lui, şi să închinară
lui cu faţa la pămînt. Şi luînd Iosif pre 13
amîndoi feciorii lui, pre Efrem în direapta, şi
în stînga lui Israil, iară pre Manasi în stînga, şi
în direapta lui Israil, apropie-i pre ei de dîn-
sul. Şi întinzînd Israil mîna cea direaptă, au 14
pusu-o pre capul lui Efrem, şi acesta era cel
mai tînăr, şi cea stîngă pre capul lui Manasi,
schimbîndu-ş mîinile. Blagoslovi pre ei şi 15
zise: „Dumnezău, Căruia bineplăcură părinţii
miei înaintea Lui, Avraam şi Isaac, Dumne-
zăul Cela ce mă hrăneaşte den tinireaţile
meale pînă în ziua de astăzi, Îngerul cela ce 16
mă mîntuiaşte den toate realele să blagoslo-
vească copiii aceştea, şi să să cheame pre ei
numele mieu şi numele părinţilor miei,
Avraam şi Isaac, şi să să înmulţască în mul-
ţime multă pre pămînt“. Şi văzînd Iosif cum 17
au pus tată-său mîna cea direaptă pre capul
lui Efrem, îi păru lui greu şi să apucă de mîna
tătîni-său să o ia de pre capul lui Efrem pre
capul lui Manasi. Şi zise Iosif tătîni-său: 18
„Nu aşa , tată, pentru că acesta iaste cel dentîi
născut; pune direapta ta pre capul lui“. Şi 19
nu vru, ce zise: „Ştiu fiiule, ştiu! Şi acesta va fi
în norod, şi acesta să va înălţa, iară fratele lui
cel mai tînăr mai mare decît el va fi, şi semin-
ţia lui va fi întru mulţime de limbi“. Şi bla- 20
goslovi pre dînşii în ziua aceaea, zicînd:
„Întru voi să va blagoslovi Israil, zicînd:
‘Facă-te pre tine Dumnezeu ca pre Efrem şi
ca pre Manasi!’“ Şi puse pre Efrem înaintea
lui Manasi. Şi zise Israil lui Iosif: „Iată, eu 21
moriu, şi va fi Dumnezeu cu voi şi va întoarce
pre voi Dumnezău den pămîntul acesta la
pămîntul părinţilor voştri. Iară eu îţi dau 22
ţie Sichima aleasă, mai sus de fraţii tăi, care
am luat den mînile amoreilor, cu sabia mea şi
cu arcul“.

CAP XLIX

Şi chemă Iacov pre feciorii lui şi zise 1
lor: „Adunaţi-vă, pentru ca să vă
spuiu eu voao ce va timpina pre voi în
zilele ceale de apoi. Adunaţi-vă, şi 2
ascultaţi pre mine, fiii lui Iacov!
Ascultaţi pentru tată-vostru. Ruvim, întîi 3
născut al mieu, tu, vîrtutea mea şi începătura
fiilor miei, silniceaşte a te purta şi sil-

niceaşte obraznic te semeţiş; ca apa să nu
4 herbi, Pentru că te suiş pre patul tătîni-tău,
atuncea ai pîngărit aşternutul unde te-ai
5 suit. Simeon şi Levi - fraţi, au săvîrşit
6 strîmbătatea aleagerii lor. La sfatul lor să
nu vie sufletul mieu, şi pre adunarea lor să nu
să razime ficaţii miei, că, întru mînia lor, au
omorît oameni şi, întru pohta lor, au tăiat
7 vinele taurului. Blestemată mînia lor, pen-
tru că iaste obraznică, şi urgia lor, căce s-au
întărit; împărţi-voiu pre dînşii în Iacov şi voiu
8 sămăna pre dînşii în Israil. Iudo, pre tine
vor lăuda fraţii tăi. Mînile tale - pre umerile
vrăjmaşilor tăi. Închina-ţi-se-vor ţie feciorii
9 tătîni-tău. Puiul leului, Iudo, den vlăstari,
fiiul mieu, te suiş! Culcîndu-se, dormi ca un
10 leu, şi ca puiul de leu; cine va scula pre el? Nu
va lipsi stăpînitori den Iuda, şi povăţitori den
coapsa lui, pînă vor veni ceale ce-i zac Lui, şi
11 El - nădeajdea limbilor. Legînd la vie mîn-
zul Său şi la cîrceiu mînzul măgăriţii Lui, va
spăla cu vin îmbrăcămintea Sa şi cu sîngele
12 strugurului învălitura Lui. Veaseli ochii
Lui de vin şi mai albi denţii Lui decît
13 laptele. Zavulon lîngă mare va lăcui, şi el
lîngă adăpostul vaselor, şi se va întinde pînă
14 la Sidon. Isahar binele au pohtit, odihnin-
15 du-se întru mijlocul sorţilor. Şi văzînd
odihna cum iaste bună şi pămîntul cum iaste
gras, ş-au supus umărul său a osteni, şi să făcu
16 om plugariu. Dan va judeca nărodul lui, şi ca o
17 rudă în Israil. Şi să făcu lui Dan şarpe pre
cale, şezînd pre cărare, muşcînd călcîiu de cal,
18 şi va cădea călăreţul în ceale de apoi. Mîn-
19 tuirea aşteptînd, a Domnului. Gad ispită îl
va ispiti pre el, şi el va ispiti pre el după
20 urmă. Asir, grasă e pîinea, şi el va da hrană
21 boiarilor. Nethalim, rădăcină lăsată, cres-
22 cînd întru naştere, frumuseaţe. Iosif, fiiu
crescut, rîvnit fiiul mieu cel mai tînăr, cătră
23 mine te întoarce. Cătră carele sfătuind
suduia şi să ţinea întru el domni săgetături-
24 lor. Şi să fărîmară cu tărie arcele lor şi să
slăbănogiră vinele braţelor mînilor lor, pren
mîna putearnicului Iacov; de-acolo cela ce au
întărit pe Israil, de la Dumnezău[l] tatăl[ui]
25 tău. Şi ajută ţie Dumnezăul mieu şi te bla-
goslovi cu blagoslovenia ceriului de sus, şi
blagoslovenia pămîntului care are toate,
26 pentru blagoslovenia ţiţelor şi zgăului. Bla-
goslovenia tătîne-tău şi a mumei tale să
preaîntări, pre blagoslovenia a munţi întăriţ
şi pre blagoslovenii de ţermuri veacinice;
carele vor fi pre capul lui Iosif, şi pre creaş-
27 tetul cărora au povăţuit fraţii. Veniamin,
lup hrăpitoriu, demineaţa va mînca încă, şi în
28 seară va mîntui mîncarea“. Toţi aceştea, fiii
lui Iacov, 12. Şi aceastea au grăit lor tatăl lor,
şi blagoslovi pre ei; pre fieştecarele după bla-
goslovenia lui blagoslovi pre ei. Şi zise lor: 29
„Eu mă voiu adaoge cătră al mieu nărod,
îngropaţi-mă cu părinţii miei în peştera care
iaste întru ţarina lui Efron Heteul, În peş- 30
tira cea îndoită, ce iaste în prejma Mamvriei,
în pămîntul Hanaan, care au cîştigat Avraam
peştira de la Efron Heteul, întru cîştigare de
mormînt. Acolo au îngropat pre Avraam şi 31
pre Sarra, fămeaia lui; şi acolo au îngropat
pre Isaac şi pre Reveca, fămeaia lui; şi acolo
au îngropat pre Lia. Întru avearea ţarinii şi 32
a peştirii ce iaste întru dînsa, de la feciorii lui
Het“. Şi părăsi Iacov învăţînd pre feciorii 33
lui; şi rîdicînd Iacov picioarele pre pat, răposă
şi să adaose cătră nărodul lui.

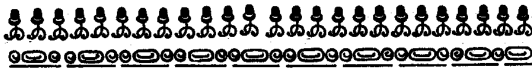
CAP L

Şi căzînd Iosif pre faţa tătîne-său, 1
plînse amar pre dînsul, şi-l sărută pre
el. Şi porunci Iosif slugilor sale, 2
celor ce era îngropători, ca să
îngroape pre tată-său; şi îngropară
îngropătorii pe Israil. Şi să plinară lui 40 de 3
zile, pentru că aşa să numără zilele îngropării,
şi plînse pre el Eghipetul 70 de zile. Şi 4
după ce au trecut zilele plîngerii, au grăit Iosif
domnilor lui Farao, zicînd: „De am aflat har
înaintea voastră, grăiţ întru urechile lui Farao,
zicînd Că tată-mieu m-au jurat mai nainte 5
de moartea lui, zicînd: ‘În groapa ce mi-am
săpat mie în pămîntul Hanaan, acolo să mă
îngropi’; acum dară să mă suiu să îngrop pre
tată-miu şi mă voiu întoarce“. Şi zise lui 6
Farao dupe zisele lui Iosif, şi zise Farao lui
Iosif: „Suie-te şi îngroapă pre tată-tău, dupe
cum te-au jurat!“ Şi să sui Iosif să îngroape 7
pre tată-său, şi să suiră împreună cu el toate
slugile lui Farao, şi cei bătrîni ai casei lui, şi
toţi bătrînii Eghipetului, Şi toată casa lui 8
Iosif, şi fraţii lui, şi toată casa tătîni-său, şi
rudenia; şi oile şi boii le-au lăsat în pămîntul
Ghesem. Şi să suiră cu el cară şi călăreţi şi 9
să făcu tabără mare foarte. Şi mearseră la 10
aria lui Atad, care iaste decindea de Iordan, şi
plînseră pre el plîngere mare şi tare foarte; şi
făcu plîngerea tătîni-său şapte zile. Şi 11
văzură lăcuitorii pămîntului Hanaan plînge-
rea la aria lui Atad şi ziseră: „Plîngere mare
iaste aceasta eghipteanilor“, pentru aceaea au
numit numele locului aceluia Plîngerea Eghi-
petului, carele iaste decindea de Iordan. Şi 12
făcură lui aşa feciorii lui, după cum porunci
lor: şi luară pre dînsul feciorii lui la pămîntul
lui Hanaan şi-l îngropară pre dînsul în
peştera cea îndoită, care au cîştigat
Avraam, peşteră întru ocină de mormînt

13 de la Efron Heteul, în preajma Mamvriei. Şi
să întoarse Iosif la Eghipet, el şi fraţii lui, şi
toţi cîţi se-au suit cu el, să îngroape pre tatăl
14 lui. Şi văzînd fraţii lui Iosif că au murit tatăl
lor, ziseră: „Cîndai să nu-ş aducă aminte de
rău noao Iosif, şi răsplătire ne va da noao
15 toate realele cîte i-am făcut lui" Şi mergînd
la Iosif ziseră: „Tată-tău te-au jurat mai
16 nainte de moarte, zicînd: 'Aşa ziceţi lui Iosif:
'Lasă lor strîmbătatea şi greşala lor, că reale
ţie au arătat; şi acum priimeaşte nedereptatea
slugilor Dumnezăului tătîni-tău'". Şi plînse
17 Iosif, grăind ei cătră dînsul. Şi venind cătră
18 dînsul, ziseră: „Iată, noi – robii tăi". Şi zise
lor Iosif: „Nu vă teamereţi, pentru că al lui
19 Dumnezău sînt eu. Voi aţ vrut împotriva
mea întru reale, iară Dumnezău au vrut
pentru mine întru bunătăţi, pentru ca să se
facă ca astăzi ca să se hrănească nărod mult".

Şi zise lor: „Nu vă teamereţi, eu voiu hrăni 20
pre voi şi casele voastre". Şi mîngîie pre ei şi
le grăi lor la inimă. Şi lăcui Iosif la Eghipet, 21
el şi fraţii lui şi toată casa tătîni-său; şi trăi
Iosif ani 110. Şi văzu Iosif feciorii lui 22
Efraim pînă a treia seminţie; şi feciorii lui
Mahir, feciorul lui Manasi, născură preste
copsele lui Iosif. Şi zise Iosif fraţilor lui, 23
zicînd: „Eu moriu, şi cu socotinţă va socoti
Dumnezău pre voi şi va scoate pre voi din pă-
mîntul acesta la pămîntul care au jurat Dumne-
zău părinţilor noştri, lui Avraam şi lui Isaac şi lui
Iacov". Şi jură Iosif pre fiii lui Israil, zicînd: 24
„Întru socotinţă ce va socoti Dumnezău pre
voi şi să luaţi oasele meale cu voi de aicea".

Şi muri Iosif fiind de ani 110.
Şi-l îngropară pre el
în mormînt la
Eghipet.

IEŞIREA

CAP I

1 Aceastea-s numele fiilor lui Israil,
celora ce au întrat în Eghipet deodată
cu Iacov, tatăl lor, fieştecarele cu
2 toată casa lui au întrat: Ruvim,
3 Simeon, Levi, Iuda, Isahar, Zavo-
4 lon, Veniamin, Dan şi Nefthalim, Gad şi
5 Asir. Iară Iosif era la Eghipet. Şi era toate
6 sufletele ce ieşise de la Iacov, 70 şi 5. Şi muri
7 Iosif, şi toţ fraţii lui, şi toată ruda aceaea. Şi
fiii lui Israil crescură şi să înmulţiră, şi prosta-
teci să făcură, şi să întăriră foarte, foarte, şi
8 înmulţi pămîntul pre ei. Şi să sculă alt
împărat pre Eghipet, carele nu ştiia pre
9 Iosif. Şi zise limbii lui: „Iată, limba fiilor lui
Israil, mare mulţime, şi poate mai mult de
10 noi. Veniţ dară să-i meşteşugim pre dînşii,
pentru ca să nu să înmulţească şi, cînd ni se va
întîmpla noao războiu, să vor adaoge şi aceş-
tea cătră nepriateni şi, bătînd pre noi, vor ieşi
11 den pămînt". Şi le puse lor ispravnici
pre lucrure, pentru ca să-i chinuiască întru
fapte. Şi zidiră cetăţi tari lui Farao, pre Pitho,
şi pre Ramesi, şi pre On, carele iaste Iliupo-
12 lis. Şi întru cît îi smeriia pre dînşii, întru
atîta să făcea mai mulţi şi să întăriia foarte,
13 foarte. Şi să scîrbiia eghipteanii de fiii lui
Israil şi asupriia eghipteanii pre fiii lui Israil
14 cu silă. Şi le chinuia viaţa lor întru lucrurile
ceale cumplite, cu lutul şi cu cărămidăria, şi cu
toate lucrurile ce sînt la cîmpu, după toate
15 lucrurile ce-i robiia pre dînşii cu silă. Şi
zise împăratul eghipteanilor moaşelor jidovi-
lor, uniia dentru dînsele, numele – Sepfora,
şi numele a doua – Fua. Şi zise lor: „Cînd 16
sînteţ moaşe la ovreaice şi sînt la naştere, de
va fi parte bărbătească, îl ucideţ, iară de va fi
fămeiască, o cruţaţ". Şi să temură moaşele 17
de Dumnezău şi nu făcură dupre cum le-au
poruncit lor împăratul Eghipetului şi da viaţă
celor de parte bărbătească. Şi chemă 18
împăratul Eghipetului moaşele şi le zise lor:
„Ce că aţ făcut lucrul acesta şi aţ cruţat cei de
parte bărbătească?" Şi ziseră moaşele lui 19
Farao: „Nu-s ca muierile Eghipetului ovreai-
cile, pentru că nascu mai nainte de cum a întra
cătră dînsele moaşele". Şi năştea. Şi bine 20
făcea Dumnezău moaşelor; şi să înmulţi năro-
dul şi să întări foarte. De vreame ce să 21
temea moaşăle de Dumnezău, şi-ş făcură lor
case. Şi porunci Farao, a tot norodul lui 22
zicînd: „Toată partea bărbătească ce să va
naşte la ovreai, în gîrlă să-l aruncaţ, şi toată
partea fămeiască să o cruţaţ pre ea".

CAP II

Şi era oarecare den neamul lui Levi, 1
carele au luat den featele lui Levi.
Şi o ţinu pre ea, şi în pîntece luo şi 2
născu făt. Şi, văzîndu-l iscusit, l-au
acoperit luni trei. Şi de vreame ce 3
nu mai putea să-l ascunză, luo lui mumă-sa un
sicriu de papură şi-l unse cu zmoală cleioasă
şi puse înlăuntru copilul într-însul, şi-l puse
în marginea gîrlei. Şi priviia soru-sa de 4
departe, să ştie ce să va întîmpla lui. Şi să 5
pogorî fata lui Farao să să scalde la gîrlă, şi
roabele ei mergea pe aproape pre lîngă
gîrlă, şi văzînd sicriul în margine, trimiţînd
roaba, l-au luat. Şi deşchizînd, văzu 6
copilul plîngînd în sicriu şi nu să îndu-

ră de el fata lui Farao şi zise: „Den copiii
7 ovreailor iaste acesta“. Şi zise sora lui fea-
tei lui Farao: „Voia-ţ iaste să chemi ţie
fămeaie doică de la ovreai şi va da ţîţă copilu-
8 lui?“ Şi zise ei fata lui Farao: „Pasă!“ Şi
ducîndu-se fata, au chemat pre muma copilu-
9 lui. Şi zise către ea fata lui Farao: „Păzeaş-
te-m copilaşul acesta şi mi-l apleacă, şi eu îţ
voiu da plata ta!“ Şi luo muiarea copilul şi-l
10 apleca pre el. Şi crescînd copilul, l-au dus
pre dînsul la fata lui Farao şi fu ei întru fecior;
şi-i numi numele lui Moisi, zicînd: „Den apă
11 l-am luat pre dînsul“. Şi fu în zilele aceale
multe, făcîndu-se mare, Moisi ieşi către fraţii
lui, feciorii lui Israil; şi socotind ostineala lor,
văzu pre un om eghiptinean bătînd pre oare-
12 care ovreaiu, den fraţii lui, fiiu lui Israil. Şi
căutînd încoace şi încolea, nu văzu pre
nimene; şi ucigînd pre eghiptean, îl ascunse
13 pre el în năsip. Şi ieşind a doao zi, văzu doi
oameni ovreai sfădindu-se şi zise celui ce
făcea strîmbătate: „Pentru căci baţi pe aproa-
14 pele-ţ?“ Şi cela zise: „Cine te-au pus boia-
ren şi judecătoriu pre noi? Au doară vei tu să
mă ucizi, în ce chip ai ucis ieri pre eghiptean?“
Şi să spămîntă Moisi şi zise: „De s-au făcut
15 aşa dovedit acest cuvînt?“ Şi auzi Farao
cuvîntul acesta şi cerca să ucigă pre Moisi. Şi
să osebi Moisi de faţa lui Farao şi lăcui în
pămîntul Madiam; şi mergînd în pămîntul
16 Madiam, au şăzut la fîntînă. Şi la popa den
Madiam era 7 feate, păscînd oile tătîni-său, lui
17 Iothor. Şi mergînd, scotea apă pînă
umplură jghiaburile, ca să adape oile tătîni-
său, lui Iothor. Şi mergînd păstorii, le-au scos
pre dînsele. Şi sculîndu-se Moisi, le-au mîn-
tuit pre eale, şi le-au scos apă lor, şi au adăpat
oile lor. Şi mearseră către Raguil, tatăl lor, şi
18 el zise lor: „De ce aţ grăbit de aţi venit
19 astăzi?“ Şi eale ziseră: „Om eghiptean
ne-au mîntuit pre noi de păstori şi ne-au scos
20 noao apă şi ne-au adăpat oile noastre“. Şi
el zise featelor lui: „Dară unde iaste? Şi
pentru ce aşa aţ lăsat pre om? Chemaţi-l pre
el ca să mănînce pîine!“ Şi lăcui Moisi lîngă
21 om. Şi-i deade pre Sepfora, fata lui, lui Moisi
22 fămeaie. Şi luînd în pîntece fămeaia, născu
fecior. Şi-i numi Moisi numele lui Ghersem,
zicînd că: „Nemearnec sînt în pămînt
23 striin“. Şi zămislind încă, născu al doilea
fecior. Şi-i numi numele lui Eliezer, zicînd că:
„Dumnezeul tătîni-mieu, ajutoriu mie, şi mă
24 mîntui den mînile lui Farao“. Şi după zilele
ceale multe acealea, au murit împăratul Eghi-
petului; şi suspinară fiii lui Israil de lucruri şi
strigară şi să sui strigarea lor către Dumnezeu de
25 la lucruri. Şi ascultă Dumnezeu suspinările
lor, şi-Ş aduse aminte de făgăduinţa Lui cea
către Avraam şi Isaac şi Iacov, şi căută Dum-
nezeu pre fiii lui Israil şi Să cunoscu lor.

CAP III

Şi Moisi era păscînd oile lui Iothor, 1
socru-său, popei de Madiam. Şi
aduse oile supt pustiiu şi veni la
muntele lui Dumnezeu, Horiv. Şi 2
Să arătă lui îngerul Domnului, în pară
de foc, den rug; şi văzu cum rugul arde cu foc,
şi rugul nu ardea. Şi zise Moisi: „Mergînd 3
mai nainte, voiu vedea această videnie mare:
căci nu arde rugul“. Şi deaca văzu Domnul 4
că să apropie să vază, îl chemă pre dînsul
Domnul den rug, zicînd: „Moisi, Moisi!“ Şi el
zise: „Ce iaste, Doamne?“ Şi El zise: „Nu te 5
apropia aicea; dezleagă încălţămintele den
picioare-ţi, pentru că locul întru carele tu stai
pămînt sfînt iaste“. Şi-i zise lui: „Eu sînt 6
Dumnezăul tătîni-tău, Dumnezăul lui
Avraam, şi Dumnezăul lui Isaac, şi Dumne-
zăul lui Iacov“. Şi-ş întoarse Moisi faţa lui,
pentru că să temea să caute deşchis înaintea
lui Dumnezău. Şi zise Domnul către Moisi: 7
„Văzînd văzuiu chinuirea norodului Mieu de
la Eghipet, şi strigarea lor am auzit, dintru cei
ce gonesc pentru lucru. Pentru că ştiu 8
durearea lor, şi Mă pogorîiu să-i scoţu pre ei
den mîna eghipteanilor şi să-i scoţu pre ei din
pămîntul acela şi să-i bag pre ei în pămînt bun
şi mult, la pămîntul ce cură lapte şi miare, la
pămîntul hananeilor, şi heteilor, şi amoreilor,
şi ferezeilor, şi ghergheseilor, şi ievuseilor. Şi 9
acum, iată, strigarea fiilor lui Israil veni către
Mine, Şi Eu văzuiu chinul carele eghiptea- 10
nii chinuiesc pre ei. Şi acum, vino să te tremiţ
către Farao, împăratul Eghipetului, şi vei
scoate norodul Mieu, pre fiii lui Israil, din
pămîntul Eghipetului“. Şi zise Moisi către 11
Dumnezău: „Cine sînt eu, ca să merg către
Farao, împăratul Eghipetului, şi ca să scoţ pre
fiii lui Israil din pămîntul Eghipetului?“ Şi 12
zise Dumnezău lui Moisi zicînd că: „Voiu fi cu
tine, şi aceasta ţi-e semnul că Eu te tremiţ ca să
scoţi tu norodul Mieu din pămîntul Eghipetu-
lui: şi vă veţi închina lui Dumnezău în mun-
tele acesta“. Şi zise Moisi către Dumnezău: 13
„Iată, eu mă voiu duce către fiii lui Israil şi
voiu zice către ei: 'Dumnezăul părinţilor
noştri m-au trimis către voi'; şi mă vor
întreba: 'Ce iaste numele Lui?', ce voiu zice
către ei?“ Şi zise Dumnezău către Moisi 14
zicînd: „Eu sînt Cela ce sînt“. Şi zise: „Aşa vei
zice fiilor lui Israil: 'Cela ce iaste m-au tremis
către voi'“. Şi zise Dumnezău iarăş către 15
Moisi: „Aşa vei zice fiilor lui Israil: 'Domnul
Dumnezăul părinţilor noştri, Dumnezăul
lui Avraam, şi Dumnezăul lui Isaac, şi
Dumnezăul lui Iacov, m-au trimis către

voi. Acesta-M iaste Mie nume veacinic și
16 pomenire, neamurile neamurilor'. Deci
mergînd, adună bătrînimea fiilor lui Israil și
vei zice către ei: ‚Domnul Dumnezăul părinți-
lor noștri mi Se-au ivit mie, Dumnezăul lui
Avraam, și Dumnezăul lui Isaac, și Dumne-
zăul lui Iacov, zicînd: 'Cu socotință am socotit
pre voi și cîte vă se-au întîmplat voao în Eghi-
17 pet', Și ziș: 'Voiu sui pre voi den chinuirea
eghipteanilor la pămîntul hananeilor, și
heteilor, și eveilor, și amureilor, și ferezeilor,
și ghergheseilor, și ievuseilor, la pămîntul
18 ce cură lapte și miare'. Și vor asculta gla-
sul tău și vei întra tu și bătrînii lui Israil către
Farao, împăratul Eghipetului, și vei zice către
el: 'Domnul Dumnezăul ovreailor ne-au che-
mat pre noi, deci vom mearge cale de trei zile
în pustie, pentru ca să facem jîrtvă Domnului
19 Dumnezăului nostru'. Și Eu știu cum nu va
lăsa pre voi Farao, împăratul Eghipetului, să
20 mergeți, de nu va fi cu mînă tare. Și întin-
zînd mîna Mea, voiu lovi pre eghipteani în
toate minunile Meale care voiu face întru
dînșii, și dupre aceasta voiu trimite pre
21 voi. Și voiu da har norodului acestuia
înaintea eghipteanilor și, cînd veți ieși, nu veți
22 ieși deșărți, Ce va ceare muiarea de la
vecin și lăcuitoarea dintr-un loc cu ea vase de
argint, și de aur, și îmbrăcăminte, și veți pune
preste fiii voștri și preste featele voastre, și
veți dezbrăca pre eghipteani".

CAP IV

1 Și răspunse Moisi și zise: „Dară de nu
mă vor creade, nici vor asculta glasul
mieu, pentru că vor zice cum: 'Nu ți
S-au ivit Domnul!', ce voiu zice către
2 ei?" Și zise lui Domnul: „Ce iaste
3 aceaea den mîna ta?" Și zise: „Toiag". Și
zise lui: „Aruncă pre el pre pămînt!" Și
aruncă pre el pre pămînt și să făcu șarpe, și
4 fugi Moisi de la dînsul. Și zise Domnul
către Moisi: „Întinde-ț mîna de-l apucă de
coadă!" Și întinzînd mîna, îl apucă de coadă și
5 să făcu toiag în mîna lui. Și zise lui: „Pentru
ca să crează ție cum ți Se-au ivit Domnul
Dumnezăul părinților lor, Dumnezăul lui
Avraam, și Dumnezăul lui Isaac, și Dumne-
6 zăul lui Iacov". Și zise lui Domnul iarăș:
„Bagă mîna ta în sînul tău!" Și băgă mîna lui
în sînul lui, și scoasă mîna lui den sînul lui, și
să făcu mîna lui plină de bubele stricăciunii,
7 ca zăpada. Și zise lui Domnul: „Iarăș bagă
mîna ta în sînul tău!" Și băgă mîna lui în sînul
lui, și o scoase den sînul lui, și iarăș să tocmi
8 în fealiul trupului ei. „Și de nu te vor
creade, nice vor asculta glasul semnului den-
tîi, vor creade ție glasul semnului al doilea.
9 Și va fi, de nu vor creade ție, aceastor
doao seamne, nici vor asculta glasul tău, vei
lua den apa rîului și vei turna pre uscat, și va fi
apa ce vei lua den rîu, sînge pre uscat". Și 10
zise Moisi către Domnul: „Rogu-mă,
Doamne, nu-s vreadnic mai nainte de ieri,
nice mai înainte de alaltaieri, nice de cînd ai
început a grăi robului Tău; supțire la glas și
zăbavnic la limbă sînt eu". Și zise Domnul 11
către Moisi: „Cine au dat gură omului? Și cine
au făcut rău la auz și surdu, văzător și orbu?
Nu-s Eu Domnul Dumnezău? Și acum 12
pasă, și Eu voiu deșchide gura ta și te voiu
înderepta carele vei vrea să grăiești". Și 13
zise Moisi: „Rogu-mă, Doamne, aleage altul
să poată, carele vei trimite". Și mînein- 14
du-Se Domnul pre Moisi cu urgie, zise: „Nu, iată,
Aaron, fratele tău, levitul? Știu că el grăind va
grăi ție. Și iată, el va ieși întru timpinarea ta
și, văzîndu-te, să va bucura întru el. Și vei 15
zice către dînsul și vei da cuventele Meale în
gura lui; și Eu voiu deșchide gura ta și gura lui
și voiu tocmi pre voi care veț face. Și el va 16
grăi ție către norod și el va fi ție gura, și tu vei
fi lui de către Dumnezeu. Și toiagul acesta 17
ce s-au întors în șarpe vei lua în mîna ta,
întru carele vei face cu dînsul seamnele".
Și mearse Moisi și să întoarse către socru- 18
său, Iothor, și zise: „Mearge-voiu și mă voiu
întoarce către frații miei de la Eghipet, și voiu
vedea de încă trăiescu". Și zise Iothor către
Moisi: „Pasă sănătos!" Și după zilele 19
aceale multe, muri împăratul Eghipetului; și
zise Domnul către Moisi, în pămîntul
Madiam: „Pasă, du-te la Eghipet, pentru că au
murit toț cîț cerca sufletul tău". Și luînd 20
Moisi fămeaia lui și copiii, îi sui pe trăgători și
să întoarse la Eghipet. Și luo Moisi toiagul, cel
de la Dumnezău, în mîna lui. Și zise Dom- 21
nul către Moisi: „Mergînd tu și întorcîndu-te
la Eghipet, caută toate ciudesiile ce am dat în
mîna ta, să le faci pre eale înaintea lui Farao.
Iară Eu voiu întări inema lui și nu va tremite
norodul. Și tu vei zice lui Farao: 'Acestea 22
zice Domnul Dumnezăul ovreailor: 'Fiiul cel
dentîi născut al Mieu – Israil. Și ziș ție: 23
Tremite norodul Mieu, pentru ca să să în-
chine Mie. Și tu n-ai vrut să-l tremiț pre el;
caută dară, Eu voiu ucide pre fiiul tău cel den-
tîi născut'". Și fu pre cale întru popas, 24
întempină pre dînsul îngerul Domnului și
cerca pre dînsul să-l omoară. Și luînd Sep- 25
fora pietricea ascuțită, au tăiat marginele aco-
peremîntului trupului fiiului ei, și căzu la
picioarele lui și zise: „Stătu sîngile obrezaniei
fiiului mieu". Și să duse de la el, pentru 26
căce au zis: „Au stătut sîngele obrezaniei
fiiului mieu". Și zise Domnul către Aaron: 27
„Pasă întru întimpinarea lui Moisi la pustie".
Și să duse și întimpină pre dînsul în mun-
tele lui Dumnezău și sărută pre dînsul.

28 Şi spuse Moisi lui Aaron toate cuvintele Dom-
nului care le-au tremis şi toate seamnele cîte
29 au poruncit lui. Şi mearse Moisi şi Aaron şi
30 adunară toată bătrînimea fiilor lui Israil. Şi
grăi lor Aaron toate cuvintele aceastea carele
au grăit Dumnezău către Moisi şi făcu seam-
nele înaintea norodului; şi crezură lor noro-
31 dul, Şi să bucurară căce au socotit Dumne-
zău pre fiii lui Israil şi căce le-au văzut lor chi-
nul; şi plecîndu-se norodul, se-au închinat.

CAP V

1 Şi după aceastea întră Moisi şi Aaron
către Farao şi ziseră lui: „Aceastea
zice Domnul Dumnezăul lui Israil:
'Trimite-M nărodul Mieu, pentru ca
2 să-M prăznuiască în pustie!'" Şi
zise Farao: „Cine iaste Căruia voiu asculta
glasul Lui, ca să trimiţu pre fiii lui Israil? Nu
ştiu pre Domnul, şi pre Israil nu-l voiu tri-
3 mite". Şi ziseră lui: „Dumnezăul ovreailor
ne-au chemat pre noi; deci să meargem cale
de 3 zile în pustie, pentru ca să jîrtvuim Dom-
nului Dumnezăului nostru, ca să nu ne întim-
4 pine pre noi moarte au ucidere". Şi zise lor
împăratul Eghipetului: „Pentru căce Moisi şi
Aaron îndărătniceaşte norodul de la lucru?
Meargeţ fieştecarele dentru voi către lucru-
5 rile lui!" Şi zise Farao: „Iată, acum să va
preaînmulţi norodul acesta pre pămînt, deci
6 să nu-i potolim pre dînşii de la lucruri". Şi
porunci Farao ispravnicilor norodului şi logo-
7 feţilor, zicînd: „Să nu mai adaogeţ să daţ
paie norodului pentru facerea cărămizii ca şi
ieri şi alaltaieri, şi astăzi, ce ei meargă şi-ş
8 adune lor paiele. Şi tocmeala cărămiziei
care ei fac, vor face; şi în toate zilele să-i asu-
priţ, şi nu veţ lua nimică de la dînşii, pentru că
şăd făr-de lucru, pentru aceaea au strigat,
zicînd: 'Să meargem şi să jîrtvuim Dumnezău-
9 lui nostru'. Îngreuiaze-se lucrurile oame-
nilor acestora şi grijască aceastea, şi nu gri-
10 jască întru cuvinte deşarte!" Şi grăbiia pre
ei ispravnicii norodului şi logofeţii şi zicea
către norod zicînd: „Aceastea zice Farao: 'Nu
11 încă voiu mai da voao paie. Voi singuri
meargeţ de vă adunaţ voao paie, de unde veţ
afla, pentru că nu va rîdica dentru tocmeala
12 voastră nemică". Şi să rîsipi norodul în tot
pămîntul Eghipetului să strîngă trestie pentru
13 paie. Şi ispravnicii grăbiia pre dînşii,
zicînd: „Săvîrşiţi lucrurile voastre ceale ce vî
să cuvine pre zi, ca şi cînd vî să da voao
14 paie". Şi se bătură logofeţii neamului fiilor
lui Israil, ceia ce era puşi peste ei, de ispravni-
cii lui Farao, zicîndu: „Pentru căce n-aţ săvîr-
şit tocmealele voastre a cărămidăriii, ca şi ieri
15 şi alaltaieri, şi astăzi?" Şi intrînd logofeţii
fiilor lui Israil, strigară către Farao, zicînd:
„Pentru căce faci aşa robilor tăi? Paie nu 16
daţ robilor tăi, şi cărămide zic noao să facem?
Şi iată, slugile tale s-au bătut; deci strîmbătate
vei face norodului tău?" Şi zise lor: „Fără 17
lucru şădeţ, zăbavnici sînteţ, pentru aceaea
ziceţ: 'Să meargem să jîrtvim Dumnezăului
nostru'. Acum dară, mergînd, lucraţ, 18
pentru că paiele nu să vor da voao, şi toc-
meala cărămiziii veţ da-o!" Şi vedea logo- 19
feţii fiilor lui Israil pre dînşii în reale, zicînd:
„Nu va rămînea den cărămidărie ce să cuvine
pre zi". Şi întimpinară pre Moisi şi pre 20
Aaron, venind în timpinarea lor, ieşind ei de
la Farao, Şi ziseră lor: „Vază Dumnezău 21
pre voi şi judece, pentru că aţ urît mirosul
nostru înaintea lui Farao şi înaintea slugilor
lui, ca să daţ sabie în mîna lui, ca să omoară
pre noi". Şi să întoarse Moisi către Dom- 22
nul şi zise: „Doamne, pentru căce ai chinuit
norodul acesta? Şi pentru căce m-ai tremis
pre mine? Şi, de cînd am mersu înlăuntru 23
către Farao să grăiescu pre numele Tău, au
chinuit norodul acesta, şi nu ai mîntuit
norodul Tău".

CAP VI

Şi zise Domnul către Moisi: „Acum vei 1
vedea ceale ce voiu face lui Farao,
pentru că întru mînă tare va tremite
pre ei şi întru braţ nalt va scoate pre
ei den pămîntul lui". Şi grăi Dum- 2
năzău către Moisi şi zise către dînsul: „Eu –
Domnul. Şi Mă arătaiu către Avraam şi Isaac 3
şi Iacov, Dumnezău fiind lor; şi numele Miu,
„Domnul", nu l-am arătat lor. Şi am pus 4
făgăduinţa Mea către ei, ca să le dau lor
pămîntul hananeilor, pămîntul care au sălăş-
luit, întru care au şi lăcuit pre dînsul. Şi Eu 5
am asculat suspinarea fiilor lui Israil, carele
eghipteanii robesc pre ei, şi Mi-am adus
aminte de făgăduinţa voastră. Pasă şi zi fii- 6
lor lui Israil zicînd: 'Eu – Domnul Dumnezeu,
şi voiu scoate pre voi den silnecia eghipteani-
lor şi voiu mîntui pre voi den robia lor şi voiu
izbăvi pre voi întru braţ înalt şi judecată
mare. Şi voiu lua Mie pre voi întru norod 7
Mie; şi voiu fi voao Dumnezeu şi veţ cunoaşte
cum Eu – Domnul Dumnezeul vostru, Cela ce
v-au scos pre voi den pămîntul Eghipetului şi
dentru silnicii eghipteanilor, Şi voiu băga 8
pre voi în pămîntul carele am întins mîna Mea
să-l dau pre dînsul lui Avraam şi Isaac şi
Iacov, şi-l voiu da pre dînsul întru sorţi. Eu –
Domnul'". Şi grăi Moisi aşa fiilor lu Israil; 9
şi nu ascultară pre Moisi, de micşorarea sufletu-
lui şi de faptele ceale greale. Şi zise Domnul 10
către Moisi zicînd: „Întră, grăiaşte către Fa- 11
rao, împăratul Eghipetului, pentru ca să trimiţă
pre fiii lu Israil den pămîntul lui". Şi grăi Moi- 12

şi înaintea Domnului, zicînd: „Iată, fiii lu Israil
nu m-au ascultat pre mine, şi cum mă va
13 asculta Farao? Şi eu fără cuvînt sînt". Şi
zise Domnul către Moisi şi Aaron şi-le porunci
ca să între către Farao, împăratul Eghipetu-
lui, ca să scoaţă pre fiii lui Israil den pămîntul
14 Eghipetului. Şi aceştea-s începătorii case-
lor neamurilor lor, fiii lui Ruvim, celui dentîiu
născut al lui Israil: Enoh şi Falus, Asron şi
15 Harmi. Aceasta e rudenia lui Ruvim. Şi fiii
lui Semeon: Iemuil şi Iamin, şi Aod, şi Iahin,
şi Saar, şi Saul, cel de la Finisa. Aceastea-s
16 rudeniile fiilor lui Semeon. Şi aceastea-s
numele fiilor lui Levi, dupe rudeniile lor:
Gherson, Caath şi Merari. Şi anii vieţii lui
17 Levi, 137. Şi aceştea-s fiii lui Gherson:
18 Loveni şi Semei, casele moşiii lor. Şi fiii lui
Caath: Amvram, şi Isaar, şi Hevrom, şi Oziil.
19 Şi anii vieţii lui Caath, 130 de ani. Şi fiii lui
Merari: Mooli şi Omusi. Aceastea-s casele
20 seminţiei lui Levi, dupe rudeniile lor. Şi
luo Amvram pre Iohaveth, fata fratelui tătîni-
său, lui fămeaie; şi născu lui pre Aaron şi pre
Moisi, şi pre Mariam, sora lor. Şi anii vieţii lui
21 Amvram, 137 de ani. Şi feciorii lui Isaar:
22 Core, şi Iafec, şi Zehri. Şi feciorii lui Oziil:
23 Misail, şi Elisafan, şi Segri. Şi luo Aaron
pre Elisaveth, fata lui Aminadav, sora lui
Naason, lui fămeaie; şi născu lui pre Nadav, şi
24 Aviud, şi pre Eleazar, şi pre Ithamar. Şi fiii
lui Core: Asir şi Elcana, şi Aviasar. Aceas-
25 tea-s naşterile lui Core. Şi Eleazar al lui
Aaron au luat, den featele lui Futiil, lui
fămeaie; şi născu lui pre Finees. Aceastea-s
începăturile seminţiei leviţilor, după naştirile
26 lor. Aceştea-s Aaron şi Moisi, cărora zise
Dumnezeu lor să scoaţă pre fiii lui Israil den
27 Eghipet, cu putearea lor. Aceştea sînt ceaia
ce grăiia către Farao, împăratul Eghipetului,
ca să scoaţă pre fiii lui Israil den Eghipet;
28 acesta – Aaron, şi Moisi. Întru care zi grăi
Domnul lui Moisi în pămîntul Eghipetului,
29 Şi grăi Domnul către Moisi zicînd: „Eu –
Domnul! Grăiaşte către Farao, împăratul
30 Eghipetului, cîte Eu zic către tine". Şi zise
Moisi înaintea Domnului: „Iată, eu amorţit la
grai sînt, şi cum mă va auzi pre mine Farao?"

CAP VII

1 Şi zise Domnul către Moisi zicînd: „Iată,
Eu te-am dat pre tine dumnezeu lui Fa-
rao, şi Aaron, fratele tău, îţ va fi ţie pro-
2 roc. Şi tu vei grăi lui toate cîte porun-
cescu ţie, şi Aaron, fratele tău, va grăi
către Farao, ca să trimiţă pre fiii lui Israil den pă-
3 mîntul lui. Şi Eu voiu întări inema lui Farao
şi voiu înmulţi seamnele Meale şi ciudea-
sele în pămîntul Eghipetului. Şi nu va 4
asculta pre voi Farao, şi voiu pune mîna Mea
pre Eghipet şi voiu scoate cu putearea Mea
norodul Mieu, pre fiii lui Israil, den pămîntul
Eghipetului, cu izbîndire mare. Şi vor 5
cunoaşte toţ eghipteanii că Eu sînt Domnul,
întenzînd mîna Mea pre Eghipet, şi voiu
scoate pre fiii lui Israil den mijlocul lor". Şi 6
făcu Moisi şi Aaron dupre cum le porunci lor
Domnul. Şi Moisi era de 80 de ani şi Aaron 7
de 80 şi 3 de ani cînd au grăit către
Farao. Şi zise Domnul către Moisi şi 8
Aaron zicînd: „Şi de va grăi către voi Farao,
zicînd: 'Daţi-ne noao semnu au minune!', şi 9
vei zice lui Aaron, fratelui tău: 'Ia toiagul şi-l
aruncă pre dînsul pre pămîntu, înaintea lui
Farao şi înaintea slugilor lui, şi va fi
bălaur'". Şi intră Moisi şi Aaron înaintea 10
lui Farao şi a slugilor lui şi făcură aşa, în ce
chip le-au poruncit lor Domnul. Şi aruncă
Aaron toiagul lui înaintea lui Farao şi a slugi-
lor lui şi să făcu bălaur. Şi chemă Farao pre 11
înţilepţii Eghipetului şi pre vrăjîtori, şi făcură
şi vrăjîtorii eghipteanilor cu vrăjîle lor în-
tr-acestaş chip. Şi aruncară fiiştecarele toia- 12
gul lui, şi să făcură bălauri. Şi înghiţi toiagul
lui Aaron toiagile lor. Şi să întări inema lui 13
Farao şi nu-i ascultă pre dînşii, dupre cum
le-au grăit lor Domnul. Şi zise Domnul 14
către Moisi: „Să îngreuie inema lui Farao, ca
să nu tremiţă norodul. Pasă către Farao 15
dimineaţă, iată, el iase la apă, şi-l vei întim-
pina pre ţărmurile rîului şi toiagul ce se-au
întorsu în şarpe vei lua în mîna ta. Şi vei 16
zice către el: 'Domnul Dumnezăul ovreailor
m-au trimis către tine, zicînd: ‚Trimite-M
norodul Mieu ca să slujască Mie în pustie!', şi
iată, n-ai ascultat pînă într-atîta'. Şi acum, 17
aşa zice Domnul: 'Întru aceasta vei cunoaşte
cum Eu – Domnul: iată, Eu bat cu toiagul cel
den mîna Mea pre apa ce iaste în rîu, şi să va
premeni în sînge. Şi peştii ce sînt în apă 18
vor muri şi să va împuţi rîul şi nu vor putea
eghipteanii să bea apă den rîu'". Şi zise 19
Domnul către Moisi: „Zi lui Aaron, fratelui
tău: 'Ia toiagul în mîna ta şi întinde mîna ta
pre apele Eghipetului, şi pre rîurile lor, şi pre
iazurile lor, şi pre mocioriţile lor, şi pre toată
apa lor adunată. Şi va fi sînge în tot pămîntul
Eghipetului, întru leamne şi în pietri'". Şi 20
făcură aşa Moisi şi Aaron, dupre cum le-au po-
runcit lor Dumnezău. Şi rădicînd Aaron toia-
gul lui, lovi apa ce era în rîu, înaintea lui Farao şi
înaintea slugilor lui, şi premeni toată apa den rîu
în sînge. Şi peştii den rîu au murit, şi să împuţi 21
rîul, şi nu putea eghipteanii să bea apă den
rîu, şi era sîngele în tot pămîntul Eghipetului.

22 Şi făcură aşa şi vrăjîtorii eghipteanilor cu vră-
jîle lor. Şi să întări inema lui Farao şi nu
ascultă pre dînşii, dupre cum zise Domnul.
23 Şi întorcîndu-se Farao, au întrat în casa lui şi
24 nu băgă în mintea lui nici de aceasta. Şi
săpară toţ eghipteanii pe împrejurul rîului ca
să bea apă, şi nu putea să bea apă den rîu.
25 Şi să plinīră 7 zile dupe ce lovi Domnul rîul.

CAP VIII

1 Şi zise Domnul cătră Moisi: „Întră
cătră Farao şi vei zice cătră el:
'Aceastea zice Domnul: 'Tremite-M
norodul Mieu pentru ca să să închine
2 Mie. Iară de nu vei vrea tu să-l tri-
miţ pre dînsul, iată, Eu lovescu toate hotarăle
3 tale cu broaşte. Şi va vărsa rîul broaşte şi,
suindu-se broaştele, vor întra în casele tale, şi
în cămările aşternuturilor tale, şi pre paturile
tale, şi în casele slugilor tale şi ale norodului
tău, şi în aluaturile tale, şi în cuptoarele
4 tale; Şi pre tine, şi pre norodul tău, şi pre
5 slugile tale se vor sui broaştele'". Şi zise
Domnul cătră Moisi: „Zi lui Aaron, fratelui
tău: 'Întinde cu mîna ta toiagul pre rîuri, şi pre
iazuri, şi pre moceriţe, şi scoate broaştele pre
6 pămîntul Eghipetului'". Şi întinse Aaron
mîna pre apele Eghipetului şi scoase broaş-
tele pre pămîntul Eghipetului şi să sui broasca
7 şi acoperi tot pămîntul Eghipetului. Şi făcură
aşa şi vrăjitorii Eghipetului cu vrăjile lor şi
scoaseră broaştele pre pămîntul Eghipetu-
8 lui. Şi chemă Farao pre Moisi şi pre Aaron
şi zise: „Rugaţi-vă pentru mine cătră Domnul
şi să ia broaştele de la mine şi de la norodul
mieu, şi voiu trimite norodul şi vor jîrtvi
9 Domnului". Şi zise Moisi cătră Farao:
„Făgăduiaşte cătră mine, cînd mă voiu ruga
pentru tine şi pentru slugile tale şi pentru
norodul tău, ca să piarză broaştele de la tine şi
de la norodul tău şi den casele voastre, fără
10 numai în rîu vor rămînea". Şi el zise:
„Mîine". Şi zise: „După cum ai zis, pentru ca
să vezi cum nu iaste altul afară den Dom-
11 nul. Şi se vor rîdica broaştele de la tine, şi
den casele voastre, şi den curţi, şi den slugile
tale, şi den norodul tău, fără numai în rîu vor
12 rămînea". Şi ieşi Moisi şi Aaron de la
Farao şi strigă Moisi cătră Domnul pentru
porunca broaştelor, după cum făgădui Farao.
13 Şi făcu Domnul după cum zise Moisi şi muriră
broaştele den case, şi den curţi, şi den
14 ţarine. Şi le adunară clăi – clăi, şi să împuţi
15 pămîntul. Şi văzînd Farao cum s-au făcut
răsuflare, se îngreuie inema lui şi nu ascultă pre
16 ei dupre cum au grăit Domnul. Şi zise Dom-
nul cătră Moisi: „Zi lui Aaron: 'Întinde cu mîna
toiagul tău şi loveaşte ţărîna pămîntului, şi vor fi
muşiţe întru oameni şi întru dobitoace, şi pre
Farao, şi pre casele lui, şi pre slugile lui; şi în
toată ţărîna pămîntului se făcură muşiţele, în
tot pămîntul Eghipetului'". Şi întinse Aaron 17
cu mîna toiagul şi lovi ţărîna pămîntului şi să
făcură muşiţile întru oameni şi întru dobi-
toace, şi în toată ţărîna pămîntului s-au făcut
muşiţile, în tot pămîntul Eghipetului. Şi 18
făcură aşa şi vrăjitorii cu vrăjile lor, ca să
scoată muşiţa, şi nu putură. Şi să făcură muşi-
ţile întru oameni şi întru dobitoace. Şi 19
ziseră vrăjitorii cătră Farao: „Deaget al lui
Dumnezău iaste acesta". Şi să întări inima lui
Farao şi n-au ascultat pre ei, după cum au
grăit Domnul. Şi zise Domnul cătră Moisi: 20
„Mînecă-te dimineaţă şi stăi înaintea lui
Farao şi, iată, el va ieşi la apă. Şi vei zice cătră
el: 'Aceasta zice Domnul: 'Trimite-M norodul
Mieu, pentru ca să-M slujască în pus-
tie. Iară de nu vei vrea să-M trimiţ norodul 21
Mieu, iată, Eu voiu trimite preste tine, şi
preste slugile tale, şi preste norodul tău, şi
preste casele tale muscă cîinească, şi se vor
împlea casele eghipteanilor de muscă cîi-
nească, şi pre pămîntul pre carele sînt pre
el. Şi voiu slăvi în ziua aceaea pămîntul 22
Ghesem, pre carele norodul Mieu va sta pre
el, asupra căruia nu va fi acolo musca cîi-
nească, pentru ca să vezi că Eu sînt Domnul
domnind tot pămîntul. Şi voiu da osebire 23
întru mijlocul norodului Mieu şi întru mijlocul
norodului tău şi pre mîine va fi semnul acesta
pre pămînt'". Şi făcu Domnul aşa şi veni 24
musca cea cîinească mulţime, în casele lui
Farao, şi în casele slugilor lui, şi în tot pămîn-
tul Eghipetului, şi să prăpădi pămîntul de
musca cea cîinească. Şi chemă Farao pre 25
Moisi şi pre Aaron, zicînd: „Mergînd, faceţ
jîrtvă Domnului Dumnezăului vostru în
pămîntul acesta!" Şi zise Moisi: „Nu iaste 26
putinţă a să face aşa, pentru că urîciunele
eghipteanilor să jîrtvuim Domnului Dumne-
zăului nostru; că de vom jirtvi urîciunele
eghipteanilor înaintea lor, cu pietre ne vor
omorî. Cale de trei zile vom mearge în pus- 27
tie şi vom jirtvi Domnului Dumnezeului
nostru, dupre cum au zis noao". Şi zise 28
Farao: „Eu voiu trimite pre voi şi veţi jirtvi
Domnului Dumnezeului vostru în pustie, iară
nu departe să vă întindeţi a mearge; ruga-
ţi-vă dară pentru mine cătră Domnul". Şi 29
zise Moisi: „Vezi, eu voiu ieşi de la tine şi mă
voiu ruga cătră Domnul şi se va duce musca
cea cîinească (de la Farao), şi de la slugile tale,
şi de la norodul tău, mîine. Să nu mai adaogi
încă, Farao, a mai înşăla, ca să nu trimiţi
norodul să jirtvească Domnului!" Şi ieşi 30
Moisi de la Farao şi să rugă cătră Dumnezeu.
Şi făcu Domnul după cum zise Moisi şi ră- 31

dică musca cea cîinească de la Farao, şi de la
slugile lui, şi de la norodul lui şi n-au rămas
32 nice una. Şi îngreuie Farao inima lui şi în
vreamea aceasta, şi nu vru să trimiţă norodul.

CAP IX

1 Şi zise Domnul către Moisi: „Întră
către Farao şi vei zice lui: 'Aceastea
zice Domnul Dumnezeul ovreailor:
'Trimite norodul Mieu, ca să slu-
2 jască Mie. Iară de nu vei vrea să tri-
3 miţi norodul Mieu, ce încă îl ţii pre el, Iată,
mîna Domnului va fi pre dobitoacele tale
ceale den cîmpu, şi în cai, şi în trăgători, şi în
cămile, şi în boi, şi în oi, moarte mare
4 foarte. Şi voiu slăvi Eu în vreamea aceaea
în mijlocul dobitocului eghipteanilor şi în mij-
locul dobitoacelor fiilor lui Israil, şi nu vor
muri den toate dobitoacele fiilor lui Israil,
5 grăit[e]'" Şi deade Dumnezeu soroc, zicînd:
„Pre mîine va face Domnul cuvîntul acesta
6 pre pămînt". Şi făcu Domnul cuvîntul
acesta a doo zi şi muriră toate dobitoacele
eghipteanilor, iară den dobitoacele fiilor lui
7 Israil n-au murit nice una. Şi văzînd Farao
cum n-au murit den dobitoacele fiilor lui Israil
nice una, s-au îngreuiat inema lui Farao, şi nu
8 trimise norodul. Şi zise Domnul către
Moisi şi Aaron zicînd: „Luaţ voi pline mînile
de spuză de cuptoriu şi prisare Moisi spre
ceriu înaintea lui Farao şi înaintea slugilor
9 lui. Şi să să facă prah peste tot pămîntul
Eghipetului şi vor fi pre oameni şi pre dobi-
toace rane, băşici fierbînd, întru oameni şi
întru dobitoace, şi în tot pămîntul Eghipetu-
10 lui". Şi luară spuza cuptoriului înaintea lui
Farao şi prisără pre dînsa Moisi în ceriu şi să
făcură rane, băşici fierbînd, întru oameni şi
11 întru dobitoace. Şi nu putea vrăjitorii să
stea înaintea lui Moisi pentru rane, pentru că
să făcură ranile şi întru vrăjitori, şi în tot
12 pămîntul Eghipetului. Şi întări Domnul
inima lui Farao şi nu ascultă pre dînşii după
13 cum porunci Domnul lui Moisi. Şi zise
Domnul către Moisi: „Mînecă dimineaţă şi
stăi înaintea lui Farao şi vei zice către el:
'Aceastea zice Domnul Dumnezăul ovreailor:
'Tremite norodul Mieu, pentru ca să slujască
14 Mie, Pentru că în vreamea aceasta Eu voiu
tremite toate timpinările Meale în inema ta, şi
slugilor tale, şi norodului tău, pentru ca să
vezi că nu iaste altul ca Mine în tot pămîn-
15 tul. Că acum, trimiţînd mîna Mea, voiu lovi
pre tine şi pre norodul tău cu moarte, şi te vei
16 fărîma de pre pămînt. Şi pentru aceaea te-ai
cruţat pînă acum, ca să arăt întru tine vîrtutea
Mea şi pentru ca să să vestească numele Mieu în
17 tot pămîntul. Deci încă tu vei face norodul
18 Mieu, ca să nu tremiţ pre dînşii? Iată, Eu
voiu ploua în ceasul acesta mîine piatră foarte
multă, care într-acestaş chip nu se-au făcut în
Eghipet den ziua ce s-au zidit pînă în ziua
aceasta. Acum dară, grăbeaşte să-ţi aduni 19
dobitoacele şi cîte-ţ sînt ţie pre cîmpu, pentru
că toţ oamenii şi dobitoacele cîte se vor afla în
cîmpi şi nu vor întra în casă şi va cădea pre
dînsele piatra, vor muri'". Cela ce să temea 20
de cuvîntul Domnului den slugile lui Farao
ş-au adunat dobitocul lui pren case, Iară 21
cine n-au luat aminte cu cugetul la cuvîntul
Domnului au lăsat dobitoacele în cîmpi. Şi 22
zise Domnul către Moisi: „Întinde mîna ta în
ceriu şi va fi piatră pre tot pămîntul Eghipetu-
lui: pre oameni, şi pre dobitoace, şi pre toată
iarba ce iaste pre pămînt". Şi întinse Moisi 23
mîna în ceriu şi Domnul deade glasuri, şi
piatră, şi cura foc pe pămînt; şi ploo Domnul
piatră preste tot pămîntul Eghipetului. Şi 24
era piatra, şi focul văpăind întru piatră, şi
piatra era multă foarte – foarte, carea ca
aceasta nu s-au făcut la Eghipet de cînd s-au
făcut pre el limbă. Şi lovi piatra în tot 25
pămîntul Eghipetului, den om pînă în dobitoc,
şi toată iarba cea den cîmpu au lovit piatra, şi
toate leamnile de pren cîmpi le-au sfărîmat.
Fără numai în pămîntul Ghesem, unde era fiii 26
lui Israil, nu s-au făcut piatră. Şi trimiţînd 27
Farao, au chemat pre Moisi şi pre Aaron şi le
zise lor: „Greşiiu acum, Domnul iaste derept,
iară eu şi norodul mieu, fără de leage. Ru- 28
gaţi-vă dară către Domnul pentru mine, şi să
să potolească a să face glasurile lui Dumne-
zeu, şi piatră, şi foc pre pămînt, şi voiu trimite
pre voi şi nu veţi mai adaoge a rămînea". Şi 29
zise lui Moisi: „Deca voiu ieşi den cetate, voiu
înălţa mînile meale către Domnul la ceriu, şi
glasurile se vor potoli, şi piatra, şi ploaia încă
nu va mai fi, ca să cunoşti cum al Domnului e
pămîntul, şi tu, şi slugile tale. Ştiu cum încă 30
nu v-aţi spămîntat de Domnul". Şi inul şi 31
orzul s-au stricat, pentru că orzul era apro-
piat şi inul cu sămînţă. Iară grîul şi ovăsul 32
nu s-au stricat, pentru că era tîrzie. Şi ieşi 33
Moisi de la Farao afară den cetate şi au înălţat
mînile lui către Domnul, şi glasurile s-au
potolit, şi piatra şi ploaia n-au mai picat pre
pămînt. Şi văzînd Farao cum s-au potolit 34
ploaia şi piatra şi glasurile, adaosă încă a
greşi, şi-ş îngreuia inima lui şi a
slugilor lui. Şi să întări ini- 35
ma lui şi a slugilor lui şi nu
trimise pre fiii lui Israil,
după cum au grăit
Domnul lui
Moisi.

CAP X

1 Şi zise Domnul cătră Moisi zicînd:
„Întră cătră Farao, pentru că Eu am
îngreuiat inima lui şi a slugilor lui, ca
pre rînd să vie seamnele aceastea pre
2 ei, Pentru ca să povestiţi în ure-
chile fiilor voştri şi ale feciorilor fiilor voştri
cîte am batjocorit eghipteanilor, şi seamnele
Meale care am făcut întru ei, şi veţi cunoaşte
3 cum Eu sînt Domnul". Şi întră Moisi şi
Aaron înaintea lui Farao şi ziseră lui:
„Aceasta zice Domnul Dumnezeul ovreailor:
'Pînă cînd nu vei să te ruşinezi de Mine? Tri-
mite norodul Mieu, pentru ca să-M slujască
4 Mie. Iară de nu vei vrea să trimiţi norodul
Mieu, iată, Eu voiu aduce, în ceasul acesta
mîine, lăcustă multă pre toate hotarăle
5 tale, Şi va acoperi faţa pămîntului, şi nu vei
putea să vezi pămîntul, şi va mînca toată pri-
soseala ce au rămas, care au lăsat voao piatra,
şi va mînca tot lemnul ce creaşte voao pre
6 pămînt, Şi să vor umplea casele tale, şi
casele slugilor tale, şi toate casele în tot
pămîntul Eghipetului, care niceodineoară au
văzut părinţii tăi, nice strămoşii lor, dentru
care zi s-au făcut pre pămînt, pînă în ziua
de astăzi'". Şi abătîndu-se Moisi, ieşi de la
7 Farao. Şi ziseră slugile lui Farao cătră el:
„Pînă cînd va fi noao această pacoste? Trimite
oamenii ca să jărtvească Domnului Dumne-
zeului lor! Au vei să ştii că au perit Eghipe-
8 tul?" Şi întoarseră pre Moisi şi pre Aaron
cătră Farao şi zise lor Farao: „Meargeţi şi
slujiţi Domnului Dumnezeului vostru. Dară
9 carei şi cine sînt ceia ce mergu?" Şi zise
Moisi: „Cu tinerii noştri şi cu bătrînii vom
mearge, cu feciorii şi cu featele, şi oile, şi boii
noştri, pentru că iaste praznicul Domnului
10 Dumnezăului nostru". Şi zise Farao cătră
ei: „Fie aşa, Dumnezău cu voi! Cum voiu tri-
mite pre voi, au doară şi marfa voastră? Cău-
taţ, pentru că ficleşug iaste înaintea voastră!
11 Nu aşa, ce meargă bărbaţii, şi slujîţ lui Dum-
nezău, pentru că aceasta voi cercaţ". Şi scoa-
12 seră pre ei de la faţa lui Farao. Şi zise
Domnul cătră Moisi: „Întinde-ţ mîna ta pre
pămîntul Eghipetului şi să se suie lăcusta pre
pămînt şi va mînca toată iarba pămîntului, şi
toată roada leamnelor, ce-au lăsat piatra".
13 Şi rîdică Moisi toiagul spre ceriu, şi Domnul
aduse vînt austru pre pămînt toată ziua
aceaea şi toată noaptea; dimineaţa să făcu,
14 vîntul austrul puse înlăuntru lăcusta. Şi o
aduse pre dînsa preste tot pămîntul Eghipe-
tului, şi să aşăză preste toate hotarăle Eghipe-
tului, multă foarte; mai nainte de dînsa nu
s-au făcut lăcustă ca aceasta şi după aceasta
15 nu va fi aşa. Şi acoperi faţa pămîntului, şi să
strică pămîntul; şi mîncă toată iarba pămîntului
şi toată roada leamnelor, care au rămas de
piatră; n-au rămas vearde nemică întru
leamne şi în toată iarba cîmpului, în tot
pămîntul Eghipetului. Şi grăbi Farao a 16
chema pre Moisi şi pre Aaron, zicînd: „Gre-
şit-am înaintea Domnului Dumnezăului
vostru, şi voao. Priimiţ dară încă acum gre- 17
şala mea şi vă rugaţ cătră Domnul Dumnezăul
vostru şi rîdice moartea aceasta de pre
mine". Şi ieşi Moisi de la Farao şi să rugă 18
Domnului. Şi premeni Domnul de la mare 19
vînt vîrtos şi rîdică lăcustele şi le puse pre
dînsele în Marea Roşie, şi n-au rămas nice o
lăcustă în tot pămîntul Eghipetului. Şi 20
întări Domnul inima lui Farao şi nu trimise
pre fiii lui Israil. Şi zise Domnul cătră 21
Moisi: „Întinde mîna ta la ceriu şi să să facă
întunearec pre pămîntul Eghipetului, întu-
nearec pipăit". Şi întinse Moisi mîna lui la 22
ceriu şi să făcu întunearec negură ceaţă pre
tot pămîntul Eghipetului 3 zile. Şi nu văzu 23
nimeni pre frate-său şi nu să sculă nimeni den
pămîntul lui 3 zile, iară la toţi fiii lui Israil
lumină era întru toate cîte le trebuia. Şi 24
chemă Farao pre Moisi şi pre Aaron, zicîndu:
„Meargeţ, slujîţ Domnului Dumnezăului
vostru! Afară den oi şi den boi veţ lăsa; şi
marfa voastră meargă cu voi". Şi zise 25
Moisi: „Ba, ce încă şi tu să dai noao jîrtve şi
ardere-de-tot, care vom face Domnului Dum-
nezăului nostru. Şi dobitoacele noastre vor 26
mearge cu noi şi nu vom lăsa unghe, pentru că
dentr-însele vom lua, să slujîm Domnului
Dumnezăului nostru; că noi nu ştim ce vom
sluji Domnului Dumnezăului nostru, pînă
vom mearge noi acolo". Şi întări Domnul 27
inima lui Farao şi nu vru să-i trimiţă pre dînşii.
Şi zise Farao: „Pasă de la mine! Socoteaşte-te 28
pre tine încă a mai adaoge să vezi faţa mea, că
în ce zi te vei ivi mie, vei muri". Şi zise Moisi: 29
„Precum ai zis, nu mă voiu mai ivi ţie în faţă".

CAP XI

Şi zise Domnul cătră Moisi: „Încă o 1
rană voiu aduce eu pre Farao şi pre
Eghipet, şi dupre aceaea va trimite
pre voi de aicea. Şi cînd va trimite pre
voi, cu toată scoaterea va scoate pre
voi. Grăiaşte dară pre ascunsu în urechile 2
norodului şi ceară fieştecarele de la vecinu-ş
şi fămeaia de la vecina ei vase de aur şi de
argint şi îmbrăcăminte". Şi Domnul deade 3
harul norodului Său naintea eghipteanilor şi
le împrumutară lor. Şi omul Moisi mare să
făcu foarte înaintea eghipteanilor, şi înaintea
lui Farao, şi înaintea slugilor lui, şi în ochii
a tot norodul. Şi zise Moisi: „Aceastea 4
zice Domnul: 'Pre la miazănoapte voiu
întra Eu în mijlocul Eghipetului, Şi va muri 5
tot cel dentîiu născut în pămîntul Eghipe-
tului, den cel dentîiu născut al lui Fa-

rao carele şade pre scaun pînă la cel dentîiu
născut al slujnecii cei de lîngă moară şi pînă la
6 cel dentîiu născut a tot dobitocul. Şi va fi
strigare mare pren tot pămîntul Eghipetului,
care ca aceasta nu se-au mai făcut şi ca
7 aceasta încă nu se va mai adaoge. Iară întru
toţ fiii lui Israil nu va chelălăi cîine cu limba
lui, de la om pînă la dobitoc, pentru ca să vezi
că te va proslăvi Domnul în mijlocul eghiptea-
8 nilor şi în mijlocul fiilor lui Israil'. Şi vor
striga toţ copiii aceştea către mine şi să vor
închina mie, zicînd: 'Ieşi tu şi tot norodul tău
căruia tu povăţuieşti', şi dupe aceaea voiu
9 ieşi". Şi ieşi Moisi de la Farao cu mînie. Şi
zise Domnul către Moisi: „Nu va asculta pre
voi Farao, ca să înmulţescu seamnele Meale
şi minunele Meale în pămîntul Eghipetului".
10 Şi Moisi şi Aaron făcură seamnele şi minunile
aceastea toate înaintea lui Farao. Şi întări
Dumnezău inema lui Farao şi nu vru să tre-
miţă pre fiii lui Israil den pămîntul Eghipetului.

CAP XII

1 Şi zise Domnul către Moisi şi Aaron, în
2 pămîntul Eghipetului, zicînd: „Luna
aceasta – voao începătură de luni,
întîiu iaste voao întru lunile anu-
3 lui. Grăiaşte către toată adunarea
fiilor lui Israil, zicînd: 'Întru a zeacea lunii
aceştiia, să-ş ia cineş oaia, dupe casele rude-
4 niii, de casă oaie. Iară de vor fi puţini întru
casă, ca să nu fie destui la o oaie, să ia
împreună cu dînsul pre vecin, pe aproapele
lui, dupe numărul sufletelor, fieştecarele cît îi
va fi destul lui, să va număra împreună la
5 oaie. Oaie deplin, parte bărbătească, fără
prihană, de un an, să fie voao; den miei şi den
6 iezi veţ lua. Şi va fi voao păzîtă pînă în 14 a
lunii aceştiia şi vor junghea pre el toată mulţi-
7 mea adunării fiilor lui Israil, către seară. Şi
vor lua den sînge şi vor pune la cei doi stîlpi ai
uşii şi la prag, pre la case întru carele vor
8 mînca pre el întru dînşii. Şi vor mînca căr-
nurile în noaptea aceasta, friptă la foc, şi
9 azime cu papadie vor mînca. Nu veţ mînca
pre el crud, nice fiertu în apă, ce friptu la foc,
10 capul cu picioarele şi cu maţile. Nu va
rămînea dentr-însul pînă dimineaţa, şi os nu
veţ fărîma de la el; şi ceale ce vor rămînea
dentr-însul pînă dimineaţa, cu foc să le ardeţ.
11 Şi aşa veţ mînca pre dînsul: mijlocile voastre
încinse, şi cizmele voastre în picioarele
voastre, şi toiagele voastre în mîinele voastre;
şi veţ mînca pre dînsul degrabă, Pasha iaste, a
12 Domnului. Şi voiu treace în pămîntul Eghi-
petului în noaptea aceasta şi voiu omorî tot
întîi-născutul în pămîntul Eghipetului, den om
pînă în dobitocu, şi în toţ dumnezăii eghiptea-
13 nilor voiu face izbîndă. Eu – Domnul. Şi va
fi sîngele voao întru semnu pre casă în carele
veţ fi voi acolo, şi voiu vedea sîngele şi voiu
acoperi pre voi şi nu va fi întru voi rană ca să
vă surpaţ, cînd voiu lovi în pămîntul Eghipe-
tului. Şi va fi ziua aceasta voao pomenire şi 14
veţ prăznui pre dînsa praznic Domnului,
întru semenţiile voastre. Leage veacinică veţ
prăznui pre dînsa. Şapte zile veţ mînca 15
azime; şi den ziua dentîiu veţ piarde aluatul
den casele voastre. Tot cine va mînca aluat, se
va surpa sufletul acela den Israil, den ziua
dentîiu pînă în ziua a şaptea. Şi ziua dentîiu 16
se va chema sfîntă şi ziua a şaptea numită
sfîntă va fi voao. Tot lucrul cu slujbă să nu
faceţ într-însele, fără numai den cîte să vor
face la tot sufletul, aceasta numai se va face
voao. Şi veţ păzi porunca aceasta, pentru 17
că în ziua aceasta voiu scoate putearea
voastră den pămîntul Eghipetului şi veţ face
ziua aceasta întru rudele voastre leage veaci-
nică. Începînd în a 14 a lunii dentîiu, de cu 18
seară, veţ mînca azeme, pînă la 21 ale lunii,
pînă seara. Şapte zile aluat nu să va afla în 19
casele voastre; tot cine va mînca cu aluat,
sufletul acela să va surpa dentru adunarea fii-
lor lui Israil, şi între venetici, şi-ntru moş-
neani ai pămîntului. Tot dospitul să nu 20
mîncaţ, ce în tot lăcaşul vostru să mîncaţ azi-
me'". Şi chemă Moisi toată bătrînimea lu 21
Israil şi zise către dînşii: „Mergînd, luaţi-vă
voao oi, dupe neamurile voastre, şi jungheaţ
Pasha. Şi veţ lua munuchiu de isop şi, 22
întingînd den sîngele de lîngă uşă, ungeţ pe
prag şi pre amîndoi stîlpii uşii den sîngele
care iaste lîngă uşă. Şi voi să nu ieşiţ fieşteca-
rele den uşa casei lui pînă dimineaţa. Şi va 23
treace Domnul să lovească pe eghipteani; şi
va vedea sîngele pe pragu şi pre amîndoi stîl-
pii uşei, şi va treace Domnul uşa şi nu va lăsa
pre cela ce piarde ca să între în casele voastre
să lovească. Şi veţi păzi cuvîntul acesta 24
leage veacinică, ţie şi fiilor tăi, pînă în
veac. Iară de veţi întra în pămîntul carele 25
va da voao Domnul dupe cum au grăit, păziţi
slujba aceasta. Şi va fi de vor zice către voi 26
fiii voştri: 'Ce iaste închinăciunea aceasta?'
Şi veţ zice lor: 'Jîrtvă Paştile aceastea Dom- 27
nului, cum au acoperit casele fiilor lui Izrail, în
pămîntul Eghipetului, cînd au lovit pre eghip-
teani, iară casele nostre le-au mîntuit'". Şi
plecîndu-se norodul, se-au închinat. Şi 28
mergînd, au făcut fiii lui Israil după cum au
poruncit Domnul lui Moisi şi lui Aaron, aşa au
făcut. Şi să făcu pre la miazănoapte, şi 29
Domnul lovi tot dentîiu-născutul în pămîntul
Eghipetului, de la cel dentîiu-născutul lui
Farao ce şădea pre scaun, pînă la cel dentîiu
născut al roabei ceiia din groapă, şi tot dentîiu

30 născut de dobitocu. Și să sculă Farao noap-
tea, și toate slugile lui, și toți eghipteanii, și să
făcu strigare mare în tot pămîntul Eghipetu-
lui, pentru că nu era casă întru carea nu era
31 într-însa morte. Și chemă Farao pre Moisi
și pre Aaron noaptea și zise lor: „Sculați-vă și
ieșiți den norodul mieu! Și voi și fiii lui Israil
meargeți și slujiți Domnului Dumnezeului
32 vostru după cum ziceț. Și oile și boii voștri
luîndu-i, meargeți, și mă blagosloviți și pre
33 mine!" Și grăbiia eghipteanii pre norod cu
grabă, pentru ca să-i scoață pre dînșii den
pămînt, că au zis că: „Toți noi vom muri!"
34 Și luo norodul pielmul lor mai înainte de a să
frămînta aluoaturile lor, legate în hainele lor
35 de-a umăr. Iară fiii lui Israil au făcut după
cum au poruncit lor Moisi și cerșură de la
eghipteani vase de argint și de aur și îmbră-
36 căminte. Și Domnul au dat harul norodului
Său înaintea eghipteanilor și împrumutară
37 pre ei; și jefuiră pre eghipteani. Și să rădi-
cară fiii lui Israil de la Ramesi la Sochoth la
600 de mii pedestri bărbații, afară den
38 unealte. Și amestecătură multă s-au suit
împreună cu ei, și oi, și boi, și dobitoace multe
39 foarte. Și coapseră pielmul ce l-au scos den
Eghipet turte de azime în spuză, pentru că nu
s-au dospit, că i-au scos pre dînșii eghipteanii
și n-au putut să îngăduiască, nice de mîncare
40 au făcut lor pre cale. Iară sălășluirea fiilor
lui Israil, ce-au lăcuit în pămîntul Eghipetului
și în pămîntul lui Hanaan ei și părinții lor, ani
41 430. Și fu după 430 de ani, ieși toată putea-
rea Domnului den pămîntul Eghipetului.
Noaptea strajă-înainte iaste Domnului, ca să-i
scoață pre ei den pămîntul Eghipetului,
42 Aceaea noapte; aceasta e strajă-înaintea
Domnului, ca la toți fiii lui Israil să fie, în
43 rudele lor. Și zise Domnul către Moisi și
Aaron: „Aceasta e leagea Paștilor: tot streinul
44 de neam nu va mînca den eale. Și tot robul
cuiva au pre argint cumpărat îl vei obrezui
45 pre el, și atuncea va mînca den eale. Strein
46 și năimit nu va mînca den eale. Într-o casă
să va mînca; nu se va lăsa den cărnuri pre
dimineață; să nu scoateți den casă den cărnuri
afară și os nu veți sfărîma dentr-însa.
47 Toată adunarea fiilor lui Israil va face aceasta.
48 Iară de va veni la voi cineva nemearnic și va
face Paștele Domnului, îi vei obrezui toată
partea bărbătească și atuncea va veni să facă
pre dînsele, și va fi ca și cel de pămînt moș-
nean; tot neobrezuitul nu va mînca den eale.
49 O leage va fi celui de loc și celui ce se va apro-
50 pia, nemearnecului, lîngă voi". Și făcură
fiii lui Israil după cum au poruncit Domnul lui
51 Moisi și lui Aaron, așa au făcut. Și fu
în ziua aceaea, scoase Domnul pre fiii lui
Israil den pămîntul Eghipetului, cu putearea
lor împreună.

CAP XIII

i zise Domnul către Moisi, zicînd: 1
„Sfințeaște-M tot dentîi născutul ce 2
s-au făcut dentîiu și deșchizînd tot
zgăul întru fiii lui Israil, den om pînă
în dobitoc, pentru că al Mieu iaste".
Și zise Moisi către norod: „Pomeniți ziua 3
aceasta întru carea ați ieșit den pămîntul
Eghipetului, den casa robiii, pentru că în mînă
tare v-au scos Domnul pre voi de aicea. Și nu
să vă mînca aluat; Pentru că astăzi ieșiți voi, 4
în luna dentîiu. Și va fi de te va băga Dom- 5
nul Dumnezăul tău la pămîntul hananeilor, și
heteilor, și amoreilor, și eveilor, și evuseilor,
și ghergheseilor, și ferezeilor, carele au jurat
părinților tăi să dea ție pămînt ce cură lapte și
miare, și vei face slujba aceasta în luna
aceasta. Șase zile veți mînca azime, iară a 6
șaptea zi – praznec Domnului. Azime veț 7
mînca, ceale 7 zile; nu ți se va ivi ție dospit,
nice va fi ție aluat, în toate hotarăle
tale. Vei povesti feciorului tău în ziua 8
aceaea, zicînd: 'Pentru aceaea [ce] au făcut
Domnul Dumnezăul mieu, cînd ieșiiam de la
Eghipet'. Și va fi semnu ție pre mîna ta și 9
pomenire înaintea ochilor tăi, pentru ca să să
facă leagea Domnului în rostul tău, că cu mînă
tare te-au scos pre tine Domnul den Eghipet.
Și păziț leagea aceasta, dupre vremile ceasu- 10
rilor, den zile în zile. Și va fi dupre ce te va 11
băga pre tine Domnul Dumnezăul tău la pă-
mîntul hananeilor, în ce chip Se-au jurat
părinților tăi, și va da ție pre dînsul, și vei
osebi tot ce deșchide zgăul, den partea bărbă-
tească, Domnului. Tot ce deșchide zgăul 12
den cirezi sau întru dobitoacele tale, cîte să
vor face ție, ceale de parte bărbătească, le vei
sfinți pre eale Domnului. Tot ce deșchide 13
zgăul măgariului, să-l schimbi pre oaie; și de
nu-l vei schimba, vei izbăvi pre el. Și tot den-
tîiu născutul omului, den fiii tăi, vei mîntui.
Iară de te va întreba feciorul tău, după 14
aceasta, zicînd: 'Ce iaste aceasta?', vei zice lui
că: 'Cu mînă tare ne-au scos Domnul pre noi
den pămîntul Eghipetului, den casa robiii.
Și cînd ne sîlnici Farao să tremiță pre noi, 15
ucise tot dentîiu născutul în pămîntul Eghipe-
tului, den cel dentîiu născut al oamenilor pînă
în cel dentîiu născut al dobitoacilor, pentru
aceaea eu jărtvescu Domnului tot ce deșchide
zgăul, ceale ce sînt parte bărbătească, Domnu-
lui, și tot dentîiu născutul fiilor miei voiu izbăvi.
Și va fi întru semnu pre mîna ta și nemișcat nain- 16
tea ochilor tăi, pentru că în mînă tare te-au scos
Domnul den Eghipet'". Și după ce au trimis 17
Farao norodul, nu-i povățui pre dînșii Dum-

nezău calea pămîntului Filistiim, că aproape
era, pentru că zise Dumnezău: „Cîndai să nu
să căiască norodul, văzînd războiu, şi să va
18 întoarce la Eghipet". Şi încunjură Dumne-
zău norodul calea cea de la pustie la Marea
Roşie. Şi a cincea rudă să suiră fiii lui Israil
19 den pămîntul Eghipetului. Şi luo Moisi
oasele lui Iosif cu dînsul, pentru că cu jură-
mînt au jurat Iosif pre fiii lui Israil, zicînd: „Cu
socotinţă va socoti Domnul pre voi şi veţ lua
împreună cu voi oasele-m de aicea împreună
20 cu voi". Şi rîdicîndu-se fiii lui Israil de la
Sochoth, să tăbărîră la Othom, lîngă
21 pustie. Iară Dumnezău povăţuia pre dînşii,
ziua în stîlpu de noor, să le arate lor calea, iară
22 noaptea în stîlpu de foc. A le lumina lor nu
lipsi stîlpul noorului ziua şi stîlpul focului
noaptea, înaintea a tot norodul.

CAP XIV

1 Şi grăi Domnul către Moisi, zicînd:
„Grăiaşte fiilor lui Israil şi, întorcîn-
du-se, să se tăbărască în preajma cur-
2 ţii, între Magdal şi între mare, Den
preajma Veelsipfon; înaintea lor vei
3 tăbărî pre mare. Şi va zice Farao norodului
său, pentru fiii lui Israil, cum: 'Să rătăcescu
aceştea pre pămînt, pentru că i-au închis pre
4 ei pustiiul'. Iară Eu voiu întări inima lui
Farao şi va goni denapoia lor. Şi Mă voiu
proslăvi întru Farao şi în toată oastea lui, şi
vor cunoaşte toţi eghipteanii că Eu sînt Dom-
5 nul". Şi făcură aşa. Şi să spuse împăratului
eghipteanilor că au fugit norodul. Şi să
întoarse inima lui Farao şi a slugilor lui pre
norod. Şi ziseră: „Ce am făcut aceasta, trimi-
ţînd pre fiii lui Israil, ca să nu slujască
6 noao?" Şi înhămă Farao carăle lui, şi tot
7 norodul îl duse împreună cu dînsul, Şi
luînd 600 de cară alease, şi toată călărimea
8 eghipteanilor, şi căpetenii preste toţi. Şi
întări Domnul inima lui Farao, împăratul
Eghipetului, şi goniră denapoia fiilor lui
Israil; iară fiii lui Israil mergea cu mînă
9 naltă. Şi goniră eghipteanii denapoia lor şi
aflară pre dînşii tăbărîţ lîngă mare, şi toată
călărimea, şi carăle lui Farao, şi călăreţii, şi
oastea lui, în preajma curţii, împotriva Veel-
10 sipfonului. Şi Farao să apropie, şi căutîndu
fiii lui Israil cu ochii, văzură şi, iată, eghiptea-
nii au tăbărît denapoia lor; şi să spămîntară
foarte. Şi strigară fiii lui Israil către Dom-
11 nul. Şi ziseră către Moisi: „Pentru căce nu
era mormînturi în Eghipet ne-ai scos pre noi
să ne omoară în pustie? Ce ne-ai făcut aceasta
12 noao, scoţindu-ne de la Eghipet pe noi? Nu
era acesta cuvîntul ce am grăit către tine,
zicînd: 'Lasă pre noi ca să slujîm eghipţeani-
lor!'? Pentru că mai bine era noao să slujim
eghipteanilor, decît să murim în pustia aceasta".

Şi zise Moisi către norod: „Îndrăzniţ, staţ şi 13
priviţi mîntuirea cea de la Dumnezău, carea
va face voao astăzi, pentru că, în ce chip aţ
văzut pre eghipteani astăzi, nu veţ adaoge a
mai vedea pre ei în vreame de veac. Dom- 14
nul Se va bate pentru voi, şi voi veţ tăcea".
Şi zise Domnul către Moisi: „Ce strigi către 15
Mine? Grăiaşte fiilor lui Israil şi să înhame,
Şi tu ia toiagul tău şi întinde mîna ta pre mare 16
şi o spintecă pre dînsa şi să între fiii lui Israil
în mijlocul mării, ca pre uscat. Şi iată, Eu 17
voiu întări inima lui Farao şi a tuturor eghip-
teanilor şi vor întra denapoia lor. Şi Mă voiu
proslăvi în Farao, şi în toată oastea lui, şi
întru cară, şi întru caii lui. Şi vor cunoaşte 18
toţi eghipteanii cum Eu sînt Domnul, proslă-
vindu-Mă în Farao, şi întru carăle şi caii
lui". Şi să rîdică îngerul lui Dumnezău, ce 19
mergea naintea taberii fiilor lui Israil, şi
mearse denapoi; şi să rîdică şi stîlpul noorului
den faţa lor şi stătu denapoia lor. Şi întră 20
între mijlocul taberei eghipteanilor şi între
mijlocul taberii fiilor lui Israil; şi să făcu întu-
nearec şi negură, şi veni noaptea, şi nu să
împreunară unii cu alţii toată noaptea. Şi 21
întinse Moisi mîna pre mare şi aduse Dum-
nezău marea cu vînt den austru sîlnic toată
noaptea şi făcu marea uscat, şi să spintecă
apa. Şi întrară fiii lui Izrail în mijlocul mării 22
pre uscat, şi apa ei – păreate de-a direapta şi
păreate de-a stînga. Şi-i goniră eghiptea- 23
nii, şi întrară dupe dînşii toată călărimea lui
Farao, şi carăle, şi călăreţii, pre mijlocul
mării. Şi să făcu întru streaja cea de mîne- 24
cat, şi căută Domnul spre tabăra eghipteani-
lor în stîlpu de foc şi de nor, şi scutură tabăra
lor. Şi împiedecă osiile carălor lor şi adu- 25
cea pre dînşii cu silă. Şi ziseră eghipteanii:
„Să fugim de faţa lui Israil, pentru că Domnul
Să bate pentru ei cu eghipteanii". Şi zise 26
Domnul către Moisi: „Întinde mîna ta pre
mare, şi să se aşaze apa şi să acopere pre
eghipteani, şi preste cară şi peste călăreţ".
Şi întinse Moisi mîna spre mare şi să aşăză 27
apa de către zio la loc, iară eghipteanii fugiră
supt apă şi scutură Domnul pre eghipteani în
mijlocul mării. Şi întorcîndu-se apa, au 28
acoperit carăle, şi călăreţii, şi toată putearea
lui Farao, pre ceia ce mergea dendărătul lor la
mare, şi nu rămaseră dentr-înşii nice unul.
Iară fiii lui Israil au mers pre uscat pren mijlo- 29
cul mării şi apa – lor păreate de-a direapta şi
păreate de-a stînga. Şi mîntui Domnul pre 30
Israil în ziua aceaea den mîinele eghipteanilor.
Şi văzură fiii lui Israil pre eghipteani morţi pre 31
ţărmurile mării şi văzu Israil mîna cea mare ce
au făcut Domnul eghipteanilor. Şi să temu noro-
dul de Domnul, şi crezură pre Domnul, şi

32 lui Moisi, slugii Lui. Atuncea cîntă Moisi şi
fiii lui Israil cîntarea aceasta Domnului şi
zisără grăind:

CAP XV

1 Să cîntăm Domnului, că cu mărire Se
mări! Cal şi călăreţ au aruncat în
2 mare. Ajutoriu şi acoperitoriu să
făcu mie în mîntuire. Acesta e Dum-
nezăul mieu, şi-L voiu mări pre El,
Dumnezăul tătîni-mieu, şi-L voiu înălţa pre
3 El! Domnul surpînd războaie, Domnul –
4 numele Lui. Carăle lui Farao şi putearea
lui au aruncat în mare; aleş călăreţi căpitani
5 i-au afundat în Marea Roşie. Cu marea au
acoperit pre ei, să afundară în fundu ca o
6 piatră. Direapta Ta, Doamne, se-au mărit
în vîrtute, direapta Ta mînă, Doamne, au sur-
7 pat vrăjmaşii. Şi cu mulţimea mărirei Tale
ai sfărîmat împotrivnicii Tăi. Trimis-ai urgia
8 Ta şi-i mîncă pre dînşii ca trestia. Şi pren
duhul mîniei Tale se împărţi apa, să închegară
ca păreţii apele, să închegară şi valurile în
9 mijlocul mării. Zise vrăjmaşul: 'Gonind
voiu prinde, voiu împărţi prăzi, sătura-voiu
sufletul mieu, ucide-voiu cu sabia mea, stăpî-
10 ni-va mîna mea!' Trimiseşi duhul Tău, îi
acoperi pre dînşii marea, să afundară ca
11 plumbul în apă tare. Cine iaste aseamene
Ţie întru dumnezăi, Doamne? Cine iaste
aseamene Ţie? Mărit întru sfinţi, minunat în
12 măriri, făcînd ciudease. Întinseşi direapta
13 Ta, înghiţi pre dînşii pămîntul. Povăţiş cu
direaptatea Ta norodul acesta, carele ai mîn-
tuit; chemaşi-l cu putearea Ta la odihna cea
14 sfîntă a Ta. Auzиră limbile şi să scîrbiră,
întristăciuni luară pre cei ce lăcuia la Filis-
15 tiim. Atuncea grăbiră voivozii Edomului şi
boiarii moaviteanilor, luară pre dînşii cutre-
mur, să topiră toţi ceia ce lăcuia în
16 Hanaan. Cădea-va pre ei cutremur şi frică,
cu mărimea braţului Tău împietrească-se,
pînă va treace norodul Tău, Doamne, pînă va
treace norodul Tău acesta care ai agonisit.
17 Băgîndu-i, răsădeaşte pre ei în muntele moş-
tenirei Tale, la gata sălaşul Tău, care ai făcut,
Doamne, sfinţire, Doamne, care au gătit mîi-
18 nile Tale! Domnul împărăţind veacul, şi
19 preste veac, şi încă. Căce au întrat calul lui
Farao cu cară şi cu călăreţi în mare, şi aduse
Domnul peste dînşii apa mării, iară fiii lui
Israil au mersu pre uscat în mijlocul mării".
20 Şi luo Mariam prorociţa, sora lui Aaron, tîm-
păna în mîna ei, şi ieşiră toate muierile pre
urma ei cu tîmpene şi cu hore, şi începea lor
21 Mariam, zicînd: „Să cîntăm Domnului, că
cu mărire Să mări! Calu şi călăreţ aruncă în
22 mare". Şi rădică Moisi pre fiii lui Israil de
la Marea Roşie şi-i aduse pre ei la pustiiul
Sur. Şi mergea trei zile în pustie şi nu afla apă
23 ca să bea. Şi veniră la Merra, şi nu putea
să bea apă de la Merra, pentru că era amară;
pentru aceaea au numit numele locului ace-
luia „Amărăciune". Şi gîlciviia norodul 24
asupra lui Moisi, zicînd: „Ce vom bea?" Şi 25
strigă Moisi către Domnul şi-i arătă lui Dom-
nul lemnu, şi-l puse pre dînsul în apă şi să
îndulci. Acolo puse lui dereptăţi şi judecăţ, şi
acolo pre dînsul ispiti şi zise: „De vei auzi 26
cu auzire glasul Domnului Dumnezeului tău şi
plăcutele înaintea Lui vei face şi vei băga în
urechi poruncile Lui şi vei păzi toate direptă-
ţile Lui, toată boala ce am adus asupra eghip-
teanilor nu voiu aduce preste tine, pentru că
Eu sînt Domnul Ce aceastea vindecă". Şi 27
veniră la Elim. Şi era acolo 12 izvoară de apă
şi 70 de pomi de finic. Şi să tăbărîră acolo pre
lîngă ape.

CAP XVI

Şi să rîdicară de la Elim şi veniră toată 1
adunarea fiilor lui Israil la pustiiul
Sin, carele iaste între Elim şi între
Sina. Şi în 15 zile, în a doo lună,
ieşind ei den pămîntul Eghipetului,
Gîlcevi toată adunarea fiilor lui Israil pre 2
Moisi şi pre Aaron. Şi ziseră către ei fiii lui [3]
Israil: „Mai cu folos am fi murit rănindu-ne de
Domnul în pămîntul Eghipetului, cînd şedeam la
căldările cu carnea şi mîncam pîine de saţiu,
decît ne-aţi scos pre noi în pustiiul acesta, ca
să omorîţi toată adunarea aceasta în foamete".
Şi zise Domnul către Moisi: „Iată, Eu voiu 4
ploua voao pîini den ceriu, şi va ieşi norodul şi
vor strînge al zilii pre zi, pentru ca să ispi-
tescu pre ei de vor mearge pre leagea Mea au
ba. Şi va fi în ziua a şasea, şi vor găti ce vor 5
strînge şi va fi îndoitu cel ce vor strînge a zilii
preste zi". Şi zise Moisi şi Aaron către 6
toată adunarea fiilor lui Israil: „Astară veţ
cunoaşte cum Domnul v-au scos pre voi den
pămîntul Eghipetului, Şi dimineaţă veţ 7
vedea mărirea Domnului, auzind Domnul gîl-
ceava voastră către Dumnezău. Dară noi ce
sîntem de gîlceviţ pre noi?" Şi zise Moisi: 8
„Dîndu-vă Domnul seara carne să mîncaţi, şi
pîine dimineaţa de saţiu, pentru că au ascultat
Domnul gîlceava voastră care gîlciviţi voi
asupra noastră! Şi noi ce sîntem? Că nu iaste
asupra noastră gîlceava voastră, ce către
Dumnezeu". Şi zise Moisi către Aaron: „Zi 9
la toată adunarea fiilor lui Israil: 'Apropia-
ţi-vă înaintea lui Dumnezeu, pentru că au
auzit gîlceava voastră'". Şi cînd grăiia 10
Aaron la toată adunarea fiilor lui Israil, şi să
întoarseră în pustie, şi mărirea Domnului să
arătă în nor. Şi grăi Domnul către Moisi, 11
zicînd: „Auziiu gîlceava fiilor lui Israil; 12
grăiaşte către ei, zicînd: 'De către seară
veţi mînca carne, şi dimineaţa vă veţi sătura
de pîine, şi veţi conoaşte că Eu sînt

13 Domnul Dumnezeul vostru'". Şi să făcu
seară, şi să suiră prepeliţe şi acoperiră
tabăra; iară dimineaţa să făcu potolindu-se
14 roua împrejurul taberii Şi, iată, pre faţa
pustiiului, mărunt ca coliandreşul, albu ca
15 ghiaţa, – pre pămînt. Şi văzînd aceasta fiii
lui Israil, ziseră unul către altul: „Ce iaste
aceasta?" – pentru căce nu ştiia ce iaste. Şi
zise Moisi către dînşii: „Aceasta iaste pîinea
16 care au dat Domnul voao să mîncaţ. Şi acesta
e cuvîntul carele au poruncit Domnul: 'Strîn-
geţ dentr-însa fiiştecarele întru cei ce să cuvin:
gomor, după capete, după numărul sufletelor
voastre, fiiştecarele întru ceia ce lăcuiescu în
17 cort cu voi să adunaţ!'" Şi făcură aşa fiii lui
Israil şi adunară unuia mai mult, altuia mai
18 puţin. Şi măsurară gomor, şi nu prisosi
celui ce avea cel mult, şi celuia ce avea cel
puţin nu să împuţină, fieştecarele, la cine i să
19 cuveniia lui, lîngă dînsul au adunat. Şi zise
Moisi către ei: „Nimeni să nu lase pre dimi-
20 neaţă de aceasta". Şi nu ascultară pre
Moisi, ce lăsară unii pre dimineaţă dentr-însa,
şi scoasă viermi şi să împuţi. Şi să mîhni Moisi
21 pre dînşii. Şi adunară pre dînsa dimineaţa,
dimineaţă, fieştecarele cît i să cuveniia lui, şi
22 cînd încălziia soarele, să topiia. Şi să făcu a
şasea zi, au strîns ceale ce trebuia, îndoite,
cîte doao gomor unuia. Şi întrară toţ boiarii
23 adunării şi spuseră lui Moisi. Şi zise Moisi
către dînşii: „Acesta e cuvîntul care au grăit
Domnul: 'Sîmbătă, odihnă sfîntă Domnului,
mîine. Cîte veţ frămînta, veţ frămînta, şi cîte
veţ fiarbe, veţ fiarbe. Şi tot ce va prisosi, lăsaţ
24 pre ea la rămăşiţă pre dimineaţă!'" Şi
lăsară den ea pînă dimineaţă, după cum
porunci lor Moisi, şi nu să împuţi, nice viermi
25 să făcea întru ea. Şi zise lor Moisi: „Mîncaţ
astăzi, pentru că iaste sîmbătă, odihna Dom-
26 nului. Astăzi nu veţ afla pre cîmpu. Şase
zile veţ aduna, iară a şaptea zi e sîmbătă, că
27 nu veţ afla într-însa". Şi să făcu a şaptea
zi, şi ieşiră unii den norod să adune, şi nu
28 găsiră. Şi zise Domnul către Moisi: „Pînă
cînd nu veţ să ascultaţ poruncile Meale şi lea-
29 gea Mea? Vedeţ, pentru că Domnul au dat
voao sîmbete ziua aceasta, pentru aceaea El
au dat voao, ziua a şasea, pîine de 2 zile.
Şădeţi fiişcarele la casele voastre, nime să nu
30 iasă den voi den locul lui în a şaptea zi". Şi
31 ţinu sîmbăta norodul în a şaptea zi. Şi
numiră aceasta fiii lui Israil numele ei
„Mană". Şi era ca sămînţa coliandreşului,
albu, iară gustarea ei – ca azima în miare.
32 Şi zise lor Moisi: „Acesta e cuvîntul ce-au
poruncit Domnul: 'Împleţ gomor de mană, la
jîtniţe, întru semenţiile voastre, ca să vază
pîinea ce aţ mîncat în pustie voi, cum v-au
scos pre voi Domnul den pămîntul Eghipetu-
lui'". Şi zise Moisi către Aaron: „Ia un 33
urcior de aur şi pune într-însul plin gomor de
mană, şi-l vei pune pre dînsul naintea lui
Dumnezău, Întru pază în semenţiile 34
voastre". În ce chip au poruncit Domnul lui
Moisi, şi puse Aaron înaintea mărturiei în
pază. Iară fiii lui Israil au mîncat mana 40 35
de ani, pînă au venit la pămînt lăcuit; pre
mană au mîncat, pînă au venit la partea Fini-
chiii. Iară gomor a zecea a trei veadre era. [36]

CAP XVII

i să rădică toată adunarea fiilor lui 1
Israil de la pustiiul Sin, după taberele
lor, pren cuvîntul Domnului; şi să
tăbărîră la Rafidin. Şi nu era apă la
norod să bea. Şi huliia norodul 2
către Moisi, zicînd: „Dă-ne noao apă ca să
bem!" Şi zise lor Moisi: „Ce mă huliţ pre
mine? Şi ce ispitiţ pre Domnul?" Şi înse- 3
toşă acolo norodul de apă, şi gîlciviia norodul
pre Moisi, zicînd: „Pentru ce aceasta? Ne-ai
suit pre noi den Eghipet să ne omori pre noi,
şi copiii noştri, şi dobitoacile noastre de
seate?" Şi strigă Moisi către Domnul, 4
zicînd: „Ce voiu face norodului acestuia? Încă
puţin şi mă vor ucide cu pietri". Şi zise 5
Domnul către Moisi: „Pasă înaintea norodului
acestuia, şi ia cu tine din bătrînii norodului, şi
toiagul cu carele ai lovit rîul ia-l a mînă-ţi şi
mergi. Aicea Eu stau mai înainte de a 6
mearge tu acolo, pre piatră, în Horiv, şi vei
lovi piatra şi va ieşi dintr-însa apă şi va bea
norodul". Şi făcu Moisi aşa înaintea fiilor lui
Israil. Şi numi numele locului aceluia 7
„Ispită" şi „Hulă", pentru hula fiilor lui Israil
şi pentru că ispitiia pre Domnul, zicînd: „De
iaste Domnul între noi au ba?" Şi veni 8
Amalic şi bătea pre Israil la Rafidin. Şi zise 9
Moisi lui Iisu: „Aleageţi ţie oameni şi, ieşind,
stăi împrotiva lui Amalic mîine! Şi iată, eu stau
pre vîrful muntelui, şi toiagul lui Dumnezău –
în mîna mea". Şi făcu Iisus dupe cum i-au 10
zis lui Moisi şi stătu împotriva lui Amalic. Iară
Moisi şi Aaron şi Or să suiră pre vîrful munte-
lui. Şi fu cînd ridică Moisi mîinile lui, biruia 11
Israil; iară cînd slobozea mîinile, biruia
Amalic. Şi mîinile lui Moisi, greale, şi luînd 12
piatră, supuseră supt el şi şădea pre dînsa; şi
Aaron şi Or răzima mîinile lui, de o parte
unul, de altă parte altul. Şi fură mîinile lui
Moisi răzimate pînă în apusul soarelui. Şi 13
au sfărîmat Iisus pre Amalic şi tot norodul lui
cu ucidere de sabie. Şi zise Domnul către 14
Moisi: „Scrie aceasta întru pomenire în carte
şi dă în urechile lui Iisu că cu stingere voiu
stinge pomenirea lui Amalic din cel de supt
ceriu". Şi zidi Moisi jărtăvnic Domnului 15
şi numi numele lui: „Domnul – scăparea

16 mea“, Căci că cu mînă ascunsă bate Dom-
nul pre Amalic den neamuri în neamuri.

CAP XVIII

1 Şi auzi Iothor, preotul Madiam, socrul
lui Moisi, toate cîte au făcut Domnul
lui Israil, norodului Său, pentru că
scoase Domnul pre Israil den Eghi-
2 pet. Şi luo Iothor, socrul lui Moisi,
pre Sepfora, muiarea lui Moisi, dupe lăsarea
3 ei, Şi pre doi feciori ai ei, numele unuia –
Ghersam, zicînd: „Nemearnic am fost în
4 pămînt strein“, Şi numele al doilea – Elie-
zer, zicînd: „Pentru că Domnul tătîni-mieu –
ajutoriu mie şi mă scoase den mîna lui
5 Farao“. Şi veni Iothor, socrul lui Moisi, şi
fiii şi muiarea către Moisi la pustie, unde să
6 tăbărîse, la muntele lui Dumnezău. Şi spu-
seră lui Moisi, zicînd: „Iată, Iothor, socru-tău,
vine către tine, şi amîndoi feciorii tăi cu dîn-
7 sul“. Şi ieşi Moisi în timpinarea socru-său
şi se închină lui şi sărută pre el şi să sărutară
8 între dînşii. Şi-i băgă Moisi pre dînşii în
cort şi povesti Moisi socrului său toate cîte au
făcut Domnul lui Farao şi eghipteanilor
pentru Israil, şi toată osteneala ce li se-au
făcut lor pre cale, şi cum i-au scos Domnul
den mîinile lui Farao şi ale eghipteanilor.
9 Şi să minună Iothor de toate bunătăţile carele
au făcut Domnul lor, căci i-au scos pre dînşii
Domnul den mîna eghipteanilor şi den mîna
10 lui Farao. Şi zise Iothor: „Blagoslovit
Domnul, căci au scos pre norodul Lui den mîi-
nile eghipteanilor şi den mîna lui
11 Farao. Acuma cunoscuiu cum mare iaste
Domnul decît toţi dumnezeii, pentru aceaea
12 căci i-au asuprit pre dînşii“. Şi luo Iothor,
socrul lui Moisi, ardere-de-tot şi jîrtve lui
Dumnezău. Şi veni Aaron şi toţi bătrînii lui
Izrail ca să mănînce pîine împreună cu socrul
13 lui Moisi înaintea lui Dumnezău. Şi fu a
doua zi, şăzu împreună Moisi a judeca noro-
dul şi tot norodul stătu înaintea lui Moisi de
14 dimineaţa pînă seara. Şi văzînd Iothor
toate cîte feace norodului, zise: „Ce iaste
aceasta ce faci tu norodului? Pentru ce şăzi tu
singur, şi tot norodul stă înaintea ta de dimi-
15 neaţa pînă în seară?“ Şi zise Moisi socro-
său: „Pentru căci veni norodul către mine ca
16 să cearce judecată de la Dumnezău. Pentru
căci,cînd li se va face lor price şi vor veni către
mine, cert pre fieştecarele şi tocmesc pre ei
17 poruncile lui Dumnezău şi leagea Lui“. Şi
zise socrul lui Moisi către el: „Nu faci tu
18 direptu cuvîntul acesta. Cu stricare te vei
strica şi tu şi tot norodul acesta carele iaste cu
tine. Greu ţie cuvîntul acesta, nu vei putea să
19 faci tu singur. Acum dară, ascultă-mă; şi te
sfătuiescu şi va fi Dumnezău cu tine! Fă-te tu
norodului ceale ce-s către Dumnezău şi vei pur-
ta cuvintele lor către Dumnezău Şi vei 20
mărturisi lor poruncile lui Dumnezău şi lea-
gea Lui şi vei arăta lor căile întru care vor
mearge pre eale şi faptele care vor face. Şi 21
tu socoteaşte ţie den tot norodul oameni tari şi
temători de Dumnezău, oameni drepţi, ce
urăscu mîndria, şi vei pune preste dînşii mai
mari preste mie, şi mai mari preste sută, şi
mai mari peste cincizăci, şi mai mari peste
zeace, şi aducători înlăuntru de cărţi, Şi 22
vor judeca norodul preste tot ceasul, iară
cuvîntul cel cu greu îl vor aduce la tine, iară
judecăţile ceale mici le vor judeca ei; şi vor
uşura de la tine şi-ţ vor ajutori ţie. De vei 23
face cuvîntul acesta, te va întări Dumnezău şi
vei putea să stai, şi tot norodul acesta va veni
la locul lui cu pace“. Şi ascultă Moisi glasul 24
socrului său şi făcu toate cîte au zis lui. Şi 25
alease Moisi oameni tari den tot Israil şi făcu
pre ei preste dînşii mai mari preste mie, şi
mai mari preste sută, şi mai mari preste cinci-
zăci, şi mai mari preste zeace, şi aducători
înlăuntru de cărţi, Şi judeca norodul în tot 26
ceasul, iară cuvîntul cel greu aducea la Moisi,
iară tot cuvîntul cel uşor îl judeca ei. Şi trimise 27
Moisi pre socrul lui şi să duse la pămîntul lui.

CAP XIX

Iară în a treia lună a ieşîrii fiilor lui 1
Israil den pămîntul Eghipetului, în
ziua aceasta, au venit la pustiiul
Sina. Şi să rîdicară de la Rafidin şi 2
veniră la pustiiul Sina şi să tăbărîră
acolo Israil, împotriva muntelui. Şi Moisi 3
să sui în muntele lui Dumnezău şi chemă pre
dînsul Domnul Dumnezău den munte, zicînd:
„Aceastea vei grăi casii lui Iacov şi vei povesti
fiilor lui Israil: ‘Voi aţ văzut cîte am făcut 4
eghipteanilor şi v-am luat pre voi ca pren
nişte aripi de vultur şi v-am tras pre voi către
Mine. Şi acum, de veţ asculta cu auzul gla- 5
sului Mieu şi veţ păzi făgăduinţa Mea, Îm veţ
fi Mie norod ales den toate limbile, pentru că
al Mieu iaste tot pămîntul. Şi voi veţ fi Mie 6
împărăţie sfinţenie şi limbă sfîntă’. Aceaste
cuvinte vei grăi fiilor lui Israil“. Şi veni 7
Moisi şi chemă pre bătrînii norodului şi zise şi
le puse lor înainte toate cuvintele aceastea
carele au poruncit lor Dumnezău. Şi răs- 8
punse tot norodul odată şi ziseră: „Toate cîte
au zis Dumnezău vom face şi vom asculta“. Şi
aduse Moisi cuvintele norodului către Dumne-
zău şi zise Domnul către Moisi: „Iată, Eu voiu 9
veni către tine în stîlpu de nor, pentru ca să auză
norodul grăind Eu către tine, şi ţie îţ vor creade
în veaci“. Şi spuse Moisi cuvintele norodului că-
tră Domnul. Şi zise Domnul către Moisi: 10

„Pogorîndu-te, mărturiseaşte norodului şi
curăţeaşte pre ei astăzi şi mîine, şi-ş speale
11 hainele, Şi fie gata în a treia zi, pentru că în
a treia zi Se va pogorî Domnul pre muntele
12 Sinaii înaintea a tot norodul. Şi vei osebi
norodul pemprejur, zicînd: 'Feriţi-vă pre voi
a vă sui în munte şi să să atingă de el ceva, că
tot ce se va atinge de munte cu moarte se va
13 sfîrşi. Nu se va atinge de dînsul mînă,
pentru că cu pietri îl vor ucide, au cu lovitură
să va săgeta; ori dobitoc, ori om nu va trăi.
Iară cînd glasurile şi trîmbiţele şi norul va
treace de la munte, aceia se vor sui pre munte'".
14 Şi pogorî Moisi den munte cătră norod, şi
sfinţi pre ei, şi-ş spălară hainele lor, şi zise
15 norodului: „Gătiţi-vă trei zile, să nu vă
16 apropiaţi la muieri". Şi fu a treaia zi, fiind
de cătră mînicate, să făcură glasuri şi fulgere
şi nori întunecoşi pre muntele Sina, glasul
trîmbiţii răsuna tare, şi să spămîntă tot noro-
17 dul cel den tabără. Şi scoase Moisi norodul
întru-ntimpinarea lui Dumnezeu den tabără
18 şi stătură supt munte. Muntele Sinaii se
afuma tot, pentru căce Se pogorîse Dumne-
zeu pre el în foc; şi să suia fumul, ca un fum de
cuptoriu, şi să minună tot norodul foarte.
19 Şi să făcură glasurile trîmbiţii mergînd înainte
mai tare foarte; Moisi grăia, şi Dumnăzău îi
20 răspundea lui cu glas. Şi Să pogorî Domnul
pre muntele Sinaii, pre vîrful muntelui, şi
chemă Domnul pre Moisi pre vîrful muntelui
şi să sui Moisi. Şi zise Dumnezău cătră Moisi,
21 zicînd: „Pogorînd, mărturiseaşte norodu-
lui, ca nu doară să să apropie cătră Dumnezău
a lua aminte, şi vor cădea dentru ei mulţime.
22 Şi preoţii care se vor apropia cătră Domnul
Dumnezău, să să sfinţească, ca să nu să
23 schimbe de la dînşii Domnul". Şi zise Moisi
cătră Dumnezău: „Nu va putea norodul să să
suie la muntele Sinaiei, pentru că Tu Te-ai
mărturisit noao, zicînd: 'Osebeaşte muntele şi
24 sfinţeaşte pre dînsul'". Şi zise lui Domnul:
„Pasă, pogoară, şi te suie tu, şi Aaron
împreună cu tine; iară preoţii şi norodul să nu
să silească a să sui cătră Dumnezău, ca nu cîn-
25 dai va piarde dentru dînşii Domnul". Şi să
pogorî Moisi cătră norod şi zise lor.

CAP XX

1 Şi grăi Domnul toate cuvintele aceas-
2 tea cătră Moisi, zicînd: „Eu sînt Dom-
nul Dumnezăul tău, Cela ce te-am
scos pre tine den pămîntul Eghipetu-
3 lui, den casa robiei. Să nu fie ţie
4 alţi dumnezei afară den Mine! Să nu faci ţie
chip cioplit, nice la toată asămănarea den cîte
sînt în ceriu sus şi den cîte sînt pre pămînt jos
5 şi cîte-s în apă supt pămînt! Să nu te
închini lor, nice să slujeşti lor, căce că
Eu sînt Domnul Dumnezăul tău, Dumnezău
rîvnitoriu, dînd păcatele părinţilor pre feciori,
pînă al treilea şi al patrulea neam, celor ce
urăscu pre Mine, Şi făcînd milă întru mii 6
celor ce Mă iubescu pre Mine şi celor ce
păzăscu poruncile Meale. Să nu iai numele 7
Domnului Dumnezăului tău în deşert, pentru
că nu va curăţi Domnul pre cela ce va lua
numele Lui în deşert. Adu-ţ aminte de ziua 8
sîmbetei, să o sfinţeşti pre ea. Şase zile să 9
lucrezi şi vei face toate lucrurile tale, Iară a 10
şaptea zi, sîmbăta Domnului Dumnezăului
tău, să nu faci într-însa tot lucrul, tu, şi fecio-
rul tău, şi fata ta, sluga ta, şi slujnica ta, boul
tău, şi înjugătoriul tău, şi tot dobitocul tău, şi
cel nimearnic ce lăcuiaşte cu tine, Pentru 11
că în şase zile au făcut Dumnezău ceriul şi
pămîntul şi marea, şi toate cîte sînt în eale, şi
odihni în ziua a şaptea. Pentru aceaea blagos-
lovi Dumnezău ziua a şaptea şi o sfinţi pre
dînsa. Cinsteaşte pre tată-tău şi pre 12
mumă-ta, pentru ca să ţi să facă ţie bine, şi
delungat de ani să te faci pre pămîntul cel
bun, carele Domnul Dumnezăul tău dă ţie. Să 13
nu ucizi! Să nu preacurveşti! Să nu furi! 14/15
Să nu mărturiseşti pre minciuni asupra veci- 16
nului tău mărturie mencinoasă! Să nu poh- 17
teşti muiarea aproapelui tău; să nu pohteşti
casa vecinului tău, nice ţarina lui, nice sluga
lui, nice pre slujnica lui, nice boul lui, nice
înjugătoriul lui, nice a tot dobitocul lui, nice
cîte sînt aproapelui tău!" Şi tot norodul 18
vedea glasul, şi luminele, şi glasul trîmbiţii, şi
muntele afumînd; Şi spămîntîndu-se tot 19
norodul, au stătut de departe. Şi zise cătră
Moisi: „Grăiaşte tu noao, şi nu grăiască cătră
noi Dumnezău, cîndai să nu murim". Şi 20
zise lor Moisi: „Îndrăzniţ, că pentru ca să vă
ispitească pre voi au venit Dumnezău cătră
voi, pentru ca să să facă frica Lui întru voi, ca
să nu greşiţ". Şi sta tot norodul de departe, 21
iară Moisi întră în negura unde era Dumne-
zău. Şi zise Domnul cătră Moisi: „Aceastea 22
vei zice casii lui Iacov şi vei spune fiilor lui
Israil: 'Voi aţi văzut că den ceriu am grăit cătră
voi. Să nu faceţ voao dumnezăi de argint şi 23
dumnezăi de aur, să nu faceţ voao aceştea.
Jîrtăvnic de pămînt să-M faceţ Mie şi veţ 24
pune pre el arderile-de-tot ale voastre şi mîn-
tuirile voastre, oile şi viţeii voştri, în tot locul
unde voiu numi numele Mieu acolo, şi voiu
veni cătră tine şi te voiu blagoslovi. Iară de 25
vei face Mie jîrtăvnic de piatră, să nu le zideşti
cioplite; pentru că cuţitul tău ai pus pre eale,
şi s-au pîngărit. Să nu te sui cu treapte pre 26
jîrtăvnicul Mieu, pentru ca să nu descoperi
grozăvia ta pre dînsul.

CAP XXI

1 Şi aceastea-s dereptăţile carele vei
2 pune înaintea lor: De vei dobîndi
rob ovreaiu, şase ani să-ţ slujască
ţie, iară la al şaptele an îl vei trimite
3 slobod, în dar. Iară de va veni el
singur, şi singur va ieşi; iară de va întra şi
muiarea împreună cu dînsul, şi muiarea va ieşi
4 împreună cu el. Iară de va da domnu-său
lui fămeaie şi va naşte lui feţi şi feate,
muiarea şi copiii vor fi a domnu-său, iară el
5 singur va ieşi. Iară de va răspunde robul,
zicînd: 'Am îndrăgit pre stăpînu-mieu şi pre
muiarea mea şi pre copiii miei, nu voiu să mă
6 duc slobod', Îl va aduce pre dînsul stăpînul
lui la judecata lui Dumnezău, şi atuncea va
aduce pre dînsul lîngă uşă pe prag, şi-i va
găuri stăpînul lui ureachea cu sula, şi-i va sluji
7 lui în veaci. Iară de-ş va vinde cinevaş fata
lui roabă, nu să va duce după cum să duc roa-
8 bele. De nu va plăcea bine întru ochii stăpî-
nului ei, pre carea n-au mărturisit asupră-i,
va slobozi pre ea, iară la limbă streină nu iaste
slobod a o vinde, pentru căce au vinuit întru
9 ea. Iară de o va tocmi pre dînsa cu feciorul
lui, după dereptatea featelor va face ei.
10 Iară de va lua lui pre alta, ceale ce să cuvin, şi
îmbrăcăminţile, şi împreunarea ei să nu o lip-
11 sască. Iară de nu-i va face aceaste trei ei,
12 va ieşi în daru, fără de argint. De va lovi
cineva pre altul şi va muri, cu moarte să să
13 omoară. Iară de nu va fi de bunăvoie, ce
Dumnezău l-au dat în mînile lui, daţi voi loc
14 unde va fugi acolo ucigaşul. Iară de se va
apuca neştine să omoară pre vecinul său cu
hicleşug şi va fugi la jîrtăvnic, de la jîrtăvnicul
15 Mieu să-l iai să-l omori. Cela ce bate pre
tată-său sau pre mumă-sa, cu moarte să să
16 omoară. Cela ce va grăi de rău pre tată-său
17 sau pre mumă-sa, cu moarte să moară. Ca-
rele va fura neştine pre oarecarele den fiii lui
Israil şi, silindu-l, îl va vinde şi să va afla
18 într-aceasta, cu moarte să moară. Iară de
se vor certa doi oameni şi vor lovi pre aproa-
pele lui cu piatră au cu pumnul, şi nu va muri,
19 ce va zăcea în pat, De se va scula omul şi va
umbla afară cu toiag, nevinovat va fi cel ce
l-au lovit, afară den zăbava lui va plăti, şi lea-
20 curile. Iară de va lovi neştine pre robul lui
sau pre roaba lui cu toiag, şi va muri de mî-
21 nile lui, cu judecată să va izbîndi, Iară de
va trăi o zi sau doao, nu să va izbîndi, pentru
22 că argintul al lui iaste. Iară de se vor sfădi
doi bărbaţi şi vor lovi fămeaia ce are în pîn-
tece şi va ieşi copilul ei neînchipuit, cu
pagubă să se păgubească, întru cît va pune
23 bărbatul muierii, şi va da cu preţ. Iară de
va fi închipuit, va da suflet pentru suflet,
24 Ochi pentru ochi, dinte pentru dinte, mînă
25 pentru mînă, picior pentru picior, Arsură
pentru arsură, rană pentru rană, um-
flătură pentru umflătură. Iară de va lovi 26
neştine ochiul robului său au ochiul roabei lui
şi-l va orbi, slobozi să trimiţi pre ei, pentru
ochiul lor. Iară de va zdrobi dintele robului 27
sau roabei lui, slobozi va trimite pre ei, pentru
dintele lor. Iară de va împunge cu coarnele 28
taur bărbat au muiare, şi va muri, cu pietri se
va ucide taurul şi nu se vor mînca cărnurile
lui, iară stăpînul taurului nevinovat va
fi. Iară de va fi fost vreun taur împungăto- 29
riu de ieri sau de alaltaieri, şi-l vor mărturisi
stăpînului său şi nu-l va omorî pre dînsul, şi
va omorî bărbat sau muiare, taurul cu pietri
să să omoară, şi stăpînul lui să moară lîngă
dînsul. Iară de se vor îngreuia preste el 30
răscumpărări, va da răscumpărări sufletului
lui întru cît vor pune peste el. Iară de va 31
împunge fecior sau fată, dupe această derep-
tate vor face lui. Iară de va împunge taurul 32
rob au roabă, 30 de drahme de argint va da
stăpînului lor, şi taurul cu pietri să să omoară.
De va deşchide neştine groapă sau va ciopli 33
groapa de piatră şi nu o va acoperi pre dînsa,
ce va cădea înlăuntru acolo viţel au măga-
riu, Stăpînul gropii va plăti, argint va da 34
stăpînului lor, iară stîrvul al lui va fi. Iară 35
de va împunge taurul cuiva pre taurul aproa-
pelui său şi va muri, vor vinde taurul cel viu şi
vor împărţi argintul lui, şi taurul cel mort îl
vor împărţi. Iară de să va fi ştiut că iaste 36
taurul împungătoriu mai denainte, de ieri, de
alaltaieri, şi vor fi mărturisit stăpînului şi nu-l
va omorî pre dînsul, va plăti taur pentru taur,
iară stîrvul va fi al lui.

CAP XXII

De va fura neştine viţel sau oaie şi o 1
va junghea şi o va vinde, cinci viţei să
plătească pentru viţel şi patru oi
pentru oaie. Iară de se va afla în 2
groapă furul şi, rănindu-l, va muri,
nu iaste lui ucidere. Iară de va răsări soa- 3
rele pre el, vinovat iaste să moară şi cel ce-l
ucide, iară de nu va avea el, să se vînză pentru
furtişag. Iară de să va prinde şi să va afla în 4
mîna lui furtişagul viu, den măgariu pînă la
oaie, îndoite să le plătească. Iară de va 5
paşte neştine ţarină sau vie şi va lăsa dobito-
cul lui să pască ţarina altuia, să plătească den
ţarina lui, dupe roada ei; iară de va paşte toată
ţarina, ceale mai bune den ţarina lui şi ceale
mai bune den via lui va plăti. Iară de va ieşi 6
foc şi va găsi mărăcini şi va arde arii, au spice,
au cîmpu, va plăti cela ce au aprins focul.
Iară de va da neştine aproapelui său argint 7
sau unealte să le păzească şi să vor fura den
casa omului, de se va afla cela ce au furat, va plăti

8 îndoit, Iară de nu se va afla cela ce au furat,
va veni domnul casei înaintea lui Dumnezău
şi va jura cu adevărat, cum el să nu fie viclenit
preste toate unealtele aproapelui său. Asupra
9 fieştecării strîmbătăţi – grăite: Pentru
viţel, şi înjugătoriu, şi oaie, şi haină, şi toată
piarderea ce să pîraşte; pentru că, de va jura,
înaintea lui Dumnezău va mearge judecata
amîndurora; şi cela ce se va prinde pren
Dumnezău va plăti îndoit aproapelui
10 său. Iară de va da neştine aproapelui său
înjugătoriu, au viţel, au oaie, au fiece dobitoc
să-l păzească, şi se va zdrobi, au va muri, au
11 se va robi, şi nimeni nu va şti, Jurămînt va
fi de la Dumnezău întru mijlocul amîndurora,
cum cu adevărat el n-au viclenit ca să aibă
parte întru tot dobitocul vecinului; şi aşa va
12 priimi stăpînul lui şi nu va plăti. Iară de se
13 va fura de la el, va plăti stăpînului. Iară de
se va prinde de hiară, îl va aduce la uşă, şi nu-l
14 va plăti. Iară de va ceare neştine de la veci-
nu-ş, şi se va zdrobi, sau va muri, sau se va
robi, şi stăpînul nu va fi cu dînsul, va
15 plăti. Iară de va fi stăpînul cu dinsul, nu va
plăti; şi de va fi năimit, va fi lui pentru simbria
16 lui. Iară de va înşela neştine fecioara nelo-
godită şi să va culca cu ea, cu zeastre să înzes-
17 treaze pre dînsa luiş fămeaie. Iară de se va
fi ferind se va feri şi nu va vrea tatul ei să o
dea lui pre dînsa fămeaie, argintul va plăti el
tătîni-său, după cum iaste zeastrea featelor.
18/19 Pre vrăjitori să nu-i lăsaţi să trăiască. Tot
ce să culcă cu dobitoc, cu moarte să să
20 omoară. Cela ce jărtvuiaşte dumnezeilor să
21 piară, fără numai Domnului. Şi pre cel
nemearnic să nu-l chinuiţ, nice să nu-l întris-
taţi, pentru că aţi fost nemearnici în pămîntul
22 Eghipetului. Toată văduva şi săracul să nu
23 le faceţ rău. Iară de-i veţi asupri pre ei cu
rău şi, strigînd, vor jelui cătră Mine, cu auzul
24 voiu auzi glasul lor Şi Mă voiu scîrbi cu
mînie şi voiu omorî pre voi cu sabia; şi vor fi
fămeile voastre văduve şi feciorii voştri
25 săraci. Iară de vei împrumuta cu argintu pe
fratele cel sărac ce e lîngă tine, să nu-l gră-
26 beşti, să nu pui camătă asupră-i. Iară de
vei zăloji zălog haina vecinului, mai nainte de
27 apusul soarelui să o dai lui; Pentru că iaste
aceasta lui învălitură singură, aceasta iaste
haina ruşinării lui: în ce va dormi? De va
striga cătră Mine, voiu asculta pre el, pentru
28 că milostiv sînt. Dumnezeii să nu-i grăieşti
de rău, şi pre boiariul norodului tău să nu-l
29 vorbeşti de rău. Începăturile ariei şi ale
teascului tău să nu le lipseşti, ceale dentîi
30 născute ale fiilor tăi vei da Mie. Aşa vei
face: viţelul tău, şi oaia ta, şi înjugătoriul
tău, 7 zile vor fi supt mumă-ş, iară a opta
zi Mi le vei da pre eale. Şi bărbaţi sfinţi veţi 31
fi Mie; şi carnea prinsă de hiară să nu o mîn-
caţi, cîinelui o aruncaţi pre ea.

CAP XXIII

ă nu priimeşti auzu în deşert. Să nu 1
pristăneşti cu cel strîmbu, ca să fii
mărturie strîmbă. Să nu fii cu cei 2
mai mulţi spre rău, să nu te adaogi cu
mulţimea, a te abate cu cei mai mulţi,
ca să abaţi judecata. Şi pre cel sărac să nu-l 3
miluieşti la judecată. Iară de vei întîlni boul 4
nepriatenului tău au înjugătoriul lui rătăcin-
du-se, să-l întorci să i-l dai lui. Şi de vei 5
vedea înjugătoriul nepriatenului tău căzut
supt sarcina lui, să nu-l treci, ce să o rădici pre
dînsa împreună cu el. Să nu întorci jude- 6
cata săracului în judecata lui. De tot cuvîn- 7
tul strîmbu să te fereşti, pre cel nevinovat şi
direpț să nu-l omori şi să nu îndireptezi pre
cel necurat, pentru daruri. Şi daruri să nu 8
iai, pentru că darurile orbescu ochii celor ce
vădu şi strică cuvintele direapte. Şi 9
nemearnicul să nu-l învăluiţi, nice să-l chi-
nuiţi, pentru că voi ştiţi sufletul nemearnecu-
lui, că voi eraţi nemearnici în pămîntul Eghi-
petului. Şase ani vei sămăna pămîntul tău 10
şi vei aduna roadele lui. Iară la al şaptelea 11
lăsare vei face, şi-l vei lăsa pre dînsul şi vor
mînca săracii limbii tale, iară rămăşiţele vor
mînca hiarăle cîmpului. Aşa vei face via ta, şi
măslinetul tău. Şase zile să faci lucrurile 12
tale, iară ziua a şaptea vei odihni, ca să să
odihnească boul tău şi înjugătoriul tău şi
pentru ca să răsufle feciorul slujnicii tale şi
nemearnecul. Toate cîte am grăit cătră voi, 13
păziţi-le, şi de numele altor dumnezei să nu
vă aduceţi aminte, nice să să auză den gurile
voastre. Trei vremi ale anului, prăznuiţi 14
Mie: Praznicul azimelor păziţi, 7 zile veţ 15
mînca azimă, dupre cum ţ-am poruncit ţie pre
vreamea lunii dentîiu; pentru că întru dînsa ai
ieşit de la Eghipet; să nu te arăţi înaintea Mea
în deşertu. Şi praznic seacirii pîinilor den- 16
tîiu vei face lucrurilor tale cărora vei sămăna
în ţarina ta; şi praznic săvîrşitului, la ieşirea
anului, în adunarea lucrurilor tale celor den
ţarina ta. Trei vremi ale anului să va ivi 17
toată partea bărbătească a ta înaintea Dom-
nului Dumnezăului tău, pentru căci, cînd voiu
scoate limbile de la faţa ta şi voiu lărgi hota-
răle tale, nu va pohti nimenea pămîntului
tău. Să nu pui pre aluoat sînge de jirtva 18
Mea, nice să doarmă grăsimea praznecului
Mieu pînă dimineaţă. Începăturile dentîi 19
ale feciorilor pămîntului tău vei aduce
înlăuntru, în Casa Domnului Dumnezău-
lui tău. Să nu fierbi mielul în laptele
mumei lui. Şi iată, Eu trimiţ pre înge- 20

rul Mieu înaintea feaţii tale, pentru ca să te
păzască pre cale, ca să te bage în pămîntul
21 unde ţ-am gătit ţie. Ia-te aminte tu pre
însuţ, şi ascultă de el şi nu fiineascultătoriu,
pentru că nu va îngădui ţie, că numele Mieu
22 iaste pre dînsul. De vei asculta glasul Mieu
şi vei face toate cîte voiu porunci Eu voao şi
vei păzi legătura Mea, veţ fi Mie norod ales
decît toate limbile. Pentru că al Mieu iaste tot
pămîntul, şi voi veţ fi Mie sfinţire împără-
tească şi norod sfînt'. Aceaste cuvinte vei grăi
fiilor lui Israil: 'De veţ asculta cu auzul glasu-
lui Mieu şi veţ face toate cîte voiu zice ţie,
învrăjbi-voiu vrăjmaşilor tăi şi voiu fi împo-
23 trivă împotrivnecilor tăi. Pentru că va
mearge îngerul Mieu, povăţuitoriul tău, şi te
va aduce către amorei, şi hetei, şi ferezei, şi
hananei, şi gherghesei, şi evei, şi evusei, şi
voiu sfărîma pre ei denaintea feaţelor
24 voastre. Să nu te închini dumnăzăilor lor,
nice să slujeşti lor, să nu faci după faptele lor,
ce cu surpare să surpi capiştile lor şi zdro-
25 bind să zdrobeşti stîlpii lor. Şi să slujeşti
Domnului Dumnezăului tău, şi voiu blagos-
lovi pîinea ta, şi vinul tău, şi apa ta, şi voiu
26 întoarce slăbiciunea de la voi. Nu va fi
neploditoriu, nice sterp, pre pămîntul tău;
27 numărul zilelor tale plinind voiu plini. Şi
frica voiu trimite povaţă ţie şi voiu înderepta
toate limbile la care mergi tu către ei şi voiu da
28 pre toţi împotrivnicii tăi pribeagi. Şi voiu
trimite viespile înaintea ta şi voiu scoate pre
amorei, şi pre evei, şi pre hananei, şi pre
29 hetei, de la tine. Nu-i voiu scoate pre dînşii
într-un an, pentru ca să nu să facă pămîntul
pustiiu şi să vor face multe asupra ta fiarăle
30 pămîntului. Pren încet-încet voiu scoate
pre dînşii de la tine, pînă vei creaşte şi vei
31 moşteni pămîntul. Şi voiu pune hotarăle
tale de la Marea Roşie pînă la Marea Filistii-
mului, şi de la pustiiu pînă la rîul cel mare al
Efratului, şi voiu da în mîinele voastre pre
ceia ce şed pre pămînt şi voiu scoate pre dînşii
32 de la tine. Să nu pristăneşti lor şi dumne-
33 zăilor lor făgăduinţă, Şi să nu pristănească
în pămîntul tău, pentru ca să nu te facă să
păcătuieşti către Mine, că,de vei sluji dumne-
zăilor lor, aceştea vor fi ţie piiadecă'".

CAP XXIV

1 Şi lui Moisi zise: „Suie-te către Dom-
nul, tu şi Aaron, şi Nadav, şi Aviud, şi
şaptezeci den bătrînii lui Israil, şi să
vor închina de departe Domnului.
2 Şi să va apropia Moisi singur către
Dumnezău, iară ei nu se vor apropia; şi norodul
3 nu se va sui împreună cu dînşii". Şi mearse
Moisi şi povesti norodului toate cuvintele lui
Dumnezău şi dereptăţile,şi răspunse tot noro-
dul cu un glas,zicînd: „Toate cuvintele care le-au
grăit Domnul vom face şi le vom asculta".
Şi scrise Moisi toate cuvintele lui Dumnezău. 4
Şi mînecînd Moisi dimineaţa, zidi jirtăvnic
supt munte şi 12 pietre, spre ceale 12 seminţii
ale lui Israil. Şi trimise pre tinerii fiilor lui 5
Israil şi adusără arderi-de-tot şi jirtviră jirtvă
de mîntuire Domnului Dumnezău, viţei. Şi 6
luînd Moisi jumătate de sînge, turnă în clon-
dir, iară jumătate turnă către jărtăvnic. Şi 7
luînd Cartea Făgăduinţii, ceti la urechile
norodului, şi ziseră: „Toate cîte au grăit Dom-
nul vom face şi vom asculta". Şi luînd 8
Moisi sîngele, au rîsipit peste norod şi au zis:
„Iată sîngele făgăduinţii care au pus Domnul
către noi, pentru toate cuvintele aceastea". Şi 9
să sui Moisi, şi Aaron, şi Nadav, şi Aviud, şi 70
den bătrînii lui Israil Şi văzură locul unde 10
au stătut Dumnezăul lui Israil; şi ceale de supt
picioarele Lui, ca un lucru de cărămide de
zamfir şi ca chipul întăriturii ceriului la cură-
ţenie. Şi den cei aleş ai lui Israil nu s-au 11
despărţit nice unul, şi să arătară în locul lui
Dumnezău, şi mîncară şi băură. Şi zise 12
Domnul către Moisi: „Sui-te către Mine în
munte şi stăi acolo, şi-ţ voiu da tablele ceale
de piatră, leagea şi poruncile care le-am scris
ca să puiu leage lor". Şi sculîndu-se Moisi 13
şi Iisus, ce sta lîngă el, s-au suit în muntele lui
Dumnezău. Şi celor bătrîni ziseră: „Aşăza- 14
ţi-vă acii pînă ne vom întoarce către voi. Şi,
iată, Aaron şi Or – cu voi; de se va întîmpla
cuiva judecată, să meargă la ei". Şi să sui 15
Moisi şi Iisus în munte şi acoperi norul mun-
tele. Şi pogorî mărirea lui Dumnezău pre 16
muntele Sinaii şi acoperi pre dînsul norul 6
zile. Şi chemă Domnul pre Moisi a şaptea zi,
den mijlocul norului. Şi chipul mărirei 17
Domnului – ca nişte foc arzînd, pre vîrful
muntelui, înaintea fiilor lui Israil. Şi întră 18
Moisi în mijlocul norului şi să sui în munte şi
era acolo în munte 40 de zile şi 40 de nopţi.

CAP XXV

i grăi Domnul către Moisi, zicînd: 1
„Zi fiilor lui Israil şi grăiaşte: 'Luaţi-M 2
începături'; de la toţi cărora le va
părea în inima lor veţ lua începătu-
rile Meale. Şi aceasta iaste începă- 3
tura care veţ lua de la dînşii: aur, argint şi
aramă; Şi vînăt, şi mohorît, roşiu îndoit, şi 4
mătase răsucită, şi păr de capră; Şi piei de 5
berbeace roşite, şi piei vinete, şi leamne nepu-
trede, şi pietri sardii; Şi untdelemnu la lumi- 6
nă, tămîie la untdelemnul ungerii şi la împreuna-
rea tămîii; Şi pietri la săpat la cel preste umăr 7
şi la haina cea pînă în picioare. Şi-M vei face 8

9 Mie sfinţire şi Mă voiu arăta întru voi. Şi
vei face Mie după toate cîte Eu ţi-arăt ţie în
munte. Pilda cortului şi pilda tuturor vaselor
10 lui, aşa vei face. Şi vei face chivotul mărtu-
riii de leamne neputrede: de doi coţi şi jumă-
tate lungul, şi de un cot şi jumătate latul, şi de
11 un cot şi jumătate naltul. Şi-l vei polei pre
dînsul cu aur curat, den lăuntru şi den afară
vei polei pre dînsul, şi vei face lui zimţi de aur
12 sucit împrejur. Şi vei face lui patru verigi
de aur şi vei pune pre ceale patru cornuri ale
lui: doao verigi pre o margine şi alte doao pre
13 a doua margine. Şi vei face drugi de
leamne neputrede şi le vei polei cu aur
14 curat. Şi vei băga drugii în verigile ceale
ce-s în cornurile chivotului, ca să să rîdice
15 chivotul cu eale. În verigile chivotului vor fi
16 drugii neclătiţi. Şi vei pune înlăuntru în
17 chivot mărturiile care-ţ voiu da ţie. Şi vei
face acoperemînt de rugăciune, de aur vărsat
curat, de doi coţi şi jumătate de lungu şi de un
18 cot şi jumătate de lat. Şi vei face doi hero-
vimi de aur bătuţi, şi vei pune pre ei de amîn-
doao părţile a acoperemîntului de rugă-
19 ciune. Şi să vor face herovimii unul den
partea aceasta şi unul den partea a doua a
20 acoperemîntului. Şi vei face pre doi hero-
vimi, pre amîndoao marginile vor fi acei doi
herovimi întinzînd aripile deasupra, umbrind
cu aripile lor pre acoperimînt, şi obrazele lor
unul către altul, către acoperimînt vor fi obra-
zele herovimilor. Şi vei pune acoperimîntul
21 pre chivot deasupra, Şi în chivot vei pune
22 mărturiile care voiu da ţie. Şi Mă voiu
cunoaşte ţie de acolo, şi-ţ voiu grăi ţie de
asupra acoperimîntului, dentre cei doi hero-
vimi carii sînt pre chivotul mărturiei, şi dupe
toate cîte-ţi voiu porunci ţie – către fiii lui
23 Israil. Şi vei face masă de lemn neputred:
de doi coţi de lungă şi de un cot de lată, şi de
24 un cot şi jumătate de înaltă. Şi o vei polei
pre dînsa cu auru curat şi vei face ei zimţi
învîrtiţi pre împrejur de aur, şi vei face ei
25 cunună de un pumnu pemprejur. Şi vei
26 face zimte învîrtit prejur cunună. Şi vei
face patru verigi de aur, şi vei pune verigile pe
patru părţi ale picioarelor ei, supt cunună.
27 Şi vor fi verigile întru teci drugilor, ca să ridice
28 cu ei masa. Şi vei face drugii de leamne
neputrede şi vei polei cu aur curat, şi să va
29 rădica cu dînşii masa. Şi vei face blidele ei,
şi căţiile, şi căuşile şi tornătorile întru care vei
turna cu eale, de aur curat vei face pre dîn-
30 sele. Şi vei pune pre masă pîine înainţii,
31 pururea înaintea Mea. Şi vei face sfeaşnic;
de aur curat, bătut, să faci sfeaşnicul: fusul lui,
şi fofeazele, şi scăfîrliile, şi vîrteajăle, şi florile,
dentr-însul vor fi. Şase fofeaze să iasă den
coaste: trei fofeaze ale sfeaşnicului den coas-
tele de o parte a lui şi trei fofeaze ale sfeaşni-
cului den partea a doua. Şi trei scăfîrlii în-
chipuite ca nucşorele într-o fofează, vîrteju şi
floare, aşa la ceale şase fofeaze ce ies den
sfeaşnic. Şi în sfeaşnic patru scăfîrlii închi-
puite ca nucşoarele într-o fofează, vîrteajăle şi
florile ei. Vîrtejul supt ceale doao fofeaze,
dentr-însul, şi vîrtej supt ceale patru fofeaze,
dentr-însul, aşa la ceale şase fofeaze ce ies
den sfeaşnic, patru scăfîrlii închipuite ca nuc-
şoarele. Scăfîrliile şi fofeazele dentr-însul 36
să fie, tot bătut dentru aur curat. Şi vei face 37
candelile lui şapte şi vei pune feştilele lui şi
vor lumina dentr-un obrazu. Şi cleaştele 38
lui şi supunerile lui de aur curat vei face.
De un talant de aur curat vei face toate vasele 39
aceastea. Caută să faci dupe pilda ce ţi 40
se-au arătat ţie în munte.

CAP XXVI

i cortului vei face zeace garduri de 1
mătase împletită, şi vînătă, şi moho-
rîtă, şi roşu împletit; herovim, lucru
de ţăsătoriu, să faci pre eale. Lun- 2
gul unui gard, de 28 de coţi; şi de lat,
de 4 coţi să fie un gard; o măsură va fi la toate
gardurile. Şi 5 garduri vor fi ţiindu-se unul 3
de alalt, şi 5 garduri vor fi ţiindu-se iară unul
de altul. Şi vei face lor chiotori vinete, la 4
marginea unui gard, de o parte, la împreunare, şi
aşa vei face la marginea gardului den afară,
către împreunarea a doua. Şi 50 de chiotori 5
vei face la un gard şi 50 de chiotori vei face de
o parte a gardului, spre împreunarea al doilea
gard, cu faţa unul către alalt împotrivă
stînd. Şi vei face 50 de copce de aur şi vei 6
împreuna gardurile unul cu altul cu copcele, şi
va fi un cort. Şi vei face piei de păr acoperi- 7
mînt pre cort, 11 piei să faci pre eale. Lun- 8
gimea unii piei va fi de 30 de coţi, şi de 4 coţi
va fi lăţimea unii piei, o măsură va fi la 11
piei. Şi vei împreuna ceale 5 piei într-un 9
loc şi ceale 6 piei într-un loc, şi vei îndoi pialea
a şasea în faţa cortului. Şi vei face chiotori, 10
cincizeci la marginea unii piei, carea va fi la
mijlocul împreunării, şi 50 de cheotori vei face
pre marginea pieii ce împreună pre a doua.
Şi vei face 50 de belciuge de aramă, şi vei 11
împreuna belciugele, den cheotori de căpă-
tîie, şi vei împreuna pieile şi vor fi una. Şi 12
vei supune ce prisoseaşte de pieile cortului,
jumătate de pieile ce prisoseaşte vei acoperi
ce prisoseaşte de pieile den cort, vei acoperi
dendărătul cortului. Un cot den cela şi un 13
cot den celalalt, den prisositul pieilor den lun-

gimea pieilor cortului, şi va fi de acoperit pre
coastele cortului, de o parte şi de alta, ca să
14 acopere. Şi vei face acoperemînt cortului,
piei de berbeace ruşite, şi acoperemînturi
15 preste acesta, piei vinete, pe deasupra. Şi
vei face stîlpi cortului, de leamne neputrede.
16 De zeace coţ să faci un stîlpu şi de un cot şi
17 jumătate lăţimea unui stîlpu. Doao gardine
la un stîlpu stînd unul către alalt, aşa să faci la
18 toţ stîlpii cortului. Şi să faci stîlpii cortului
19 20 despre partea despre miazănoapte. Şi
patruzeci de cuiburi de argint să faci la cei 20
de stîlpi, 2 cuiburi la un stîlpu, la amîndoao
părţile lui, şi 2 cuiburi stîlpului unuia, la amîn-
20 doao părţile lui. Şi partea a doua, de către
21 austru, 20 de stîlpi. Şi 40, cuiburile lor de
argint, 2 cuiburi la un stîlpu, la amîndoao păr-
ţile lui, şi doao cuiburi la un stîlpu, la amîn-
22 doao părţile lui. Şi dendărătul cortului,
despre partea despre mare, vei face 6 stîlpi.
23 Şi doi stîlpi vei face la unghiurile cortului den-
24 dărăt. Şi vor fi tocma de jos şi într-un loc
vor fi ţie, den capete, într-o împreunare, aşa
vei face la amîndoao unghiurile tocma să fie.
25 Şi vor fi 8 stîlpi, şi cuiburile de argint 16, doao
cuiburi la un stîlpu şi doao cuiburi la alt stîlpu,
26 la amîndoao părţile lui. Şi să faci zăvoară
de leamne neputride: 5 zăvoară la un stîlpu de
27 o parte a cortului, Şi cinci zăvoară stîlpului
al părţii cortului al doilea, şi cinci zăvoară a
stîlpului dendărăt al părţii cortului de către
28 mare. Şi zăvorul cel den mijloc, pren mijlo-
cul stîlpilor să să petreacă de o parte pînă de
29 ceaea parte. Şi stîlpii să-i feareci cu aur, şi
verigele să le faci de aur, întru care vei băga
30 zăvoarăle, şi vei polii zăvoarăle cu aur. Şi
vei rădica cortul după chipul ce se-au arătat
31 ţie în munte. Şi vei face acoperemînt de
vînăt, şi mohorît, şi roşu împletit, şi mătasă
32 toarsă. Lucru ţăsut să faci pre el herovimu;
şi să-l pui pre dînsul pre patru stîlpi nepu-
trezi, poleiţ cu aur, şi capetele lor, de aur, şi
33 fundurile lor, patru, de argint. Şi vei pune
acoperemîntul pre stîlpi şi vei băga acolo mai
înlăuntru de acoperemînt chivotul mărturiei
şi va osebi acoperemîntul voao, între mijlocul
sfîntului şi între mijlocul Sfîntului Sfintelor.
34 Şi vei acoperi cu acoperemîntul chivotul măr-
35 turiei în Sfînta Sfintelor. Şi vei pune masa
den afară de acoperemînt şi sfeaşnecul –
dempotriva measii, despre partea cortului
către austru. Şi masa o vei pune despre
36 partea cortului de către miazănoapte. Şi
vei face uşii poală de acoperit, de vînăt, şi
mohorît, şi roşu împletit, şi de mătasă
împletită, lucru de împestritoriu. Şi vei 37
face acoperemîntului cinci stîlpi neputrezi şi
vei polii pre dînşii cu aur. Şi căpătîile lor – de
aur, şi le vei topi lor 5 funduri de aramă.

CAP XXVII

Şi să faci jîrtăvnic de leamne nepu- 1
trede, de cinci coţ de lungu şi 5 coţ de
lat. – În patru cornuri să fie jîrtăvni-
cul –, şi de 3 coţ nălţimea lui. Şi vei 2
face coarnele în ceale 4 cornuri.
Dentr-însul să fie coarnele, şi le vei acoperi cu
aramă. Şi vei face cunună jirtăvnicului şi 3
acoperemîntului lui; şi păharăle lui, şi cîrli-
gele lui, şi cădelniţa lui, şi toate vasele lui, le
vei face de aramă. Şi să-i faci lui grătariu 4
de aramă în chip de mreajă, şi vei face grăta-
riului patru verigi de aramă în patru cor-
nuri. Şi vei pune pre dînsele supt grătariul 5
jîrtăvnicului, den jos, şi va fi grătariul pînă la
jumătate de jîrtăvnic. Şi vei face jîrtăvnicu- 6
lui drugi de leamne neputrede şi le vei fereca
cu aramă. Şi vei băga drugii în verigi şi să 7
fie drugii spre amîndoao coastele jîrtăvnicu-
lui, cînd îl vor rîdica pre dînsul. Găunos, de 8
scînduri, vei face pre el, dupe cela ce ţi s-au
arătat în munte, aşa să faci. Şi vei face 9
curte cortului. Despre partea despre austru,
pînzile curţii, de mătase răsucită, lungul 100
de coţi de o parte. Şi stîlpii lor 20, şi fundu- 10
rile lor 20, de aramă; şi belciugile lor şi margi-
nile, de argint. Aşa şi la partea de către 11
miazănoapte, pînza de 100 de coţi de lungă, şi
stîlpii lor 20, de aramă, şi belciugile lor şi mar-
ginile stîlpilor şi cuiuburile lor, ferecate cu
argint. Iară lăţimea curţii de către mare, 12
pînza 50 de coţi, stîlpii lor 10 şi cuiuburile lor
zeace. Şi lăţimea curţii de către răsărit, 13
pînza de 50 de coţi, stîlpii lor 10, şi cuiuburile
lor zeace. Şi de 15 coţi înălţimea pînzilor de 14
o parte, stîlpii lor 3, şi cuiuburile lor trei. Şi 15
a doua parte, 15 coţi pînzele de nalte, stîlpii
lor 3, şi cuiuburile lor trei. Şi porţii curţii, 16
acoperimînt de 20 de coţi de nalt: de vînăt, şi
mohorît, şi roşu împletit, şi mătase răsucită,
cu împistriturile croitoriului; stîlpii lor 4, şi
cuiuburile lor patru. Toţi stîlpii curţii 17
împrejur, ferecaţi cu argint, şi capetele lor, de
argint, şi cuiuburile lor, de aramă. Iară lun- 18
gimea curţii 100 spre o 100, şi lărgime 50 spre
50, şi nălţimea de 5 coţi, de mătasă răsucită, şi
cuiuburile lor, de aramă. Şi toată tocmeala, 19
şi toate unealtele, şi ţăruşii curţii, de aramă. Şi
vei face haine vinete, şi mohorîte, şi roşii, ca
să slujască cu eale în sfinte. Şi tu porun- 20
ceaşte fiilor lui Israil, şi să ia ţie untdelemnu de
masline fără drojdii, curat, ales la lumină, pen-

tru ca să arză lumină pururea. În cortul măr-
21 turiei, Den afară de acoperimîntul ce iaste
preste făgăduinţă, aprinde-l-va pre el Aaron
şi fiii lui, de cu sară pînă dimineaţă, înaintea
Domnului. Leage veacinică – întru sămînţiile
voastre de la fiii lui Israil.

CAP XXVIII

1 Şi tu adu lîngă tine pre Aaron, frate-
tău, şi pre fiii lui şi, den fiii lui Israil,
ca să-M preoţească Mie, Aaron, şi
Nadav, şi Aviud, şi Eliazar, şi Itha-
2 mar, fiii lui Aaron. Şi vei face veş-
mînt sfînt lui Aaron, fratelui tău, întru cinste
3 şi mărire. Şi tu grăiaşte tuturor înţelepţilor
la cuget, pre carii i-am umplut de duhul înţi-
lepciunii şi sîmţirei, şi vor face veşmîntul cel
sfînt lui Aaron la cel sfînt, cu care să-M preo-
4 ţească Mie. Şi aceaste – veşminte carele
vor face: cel prejur pieptu, şi cea preste umăr,
şi haina pînă la picioare, şi haină strălucită, şi
mitră, şi brîu. Şi vor face veşminte sfinte lui
Aaron şi feciorilor lui, pentru ca să-M preo-
5 ţească Mie. Şi ei vor lua aurul, şi vînătul, şi
6 mohorîtul, şi roşul, şi mătasea, Şi vor face
cea de preste umăr de mătase împletită, lucru
7 ţesut împistrit. Doao preste umere vor fi
lui, ţiindu-se una de alta, pre amîndoao păr-
8 ţile spînzurate. Şi ţăsătura celor preste
umere, care iaste preste dînsa, după facere
dentr-însa va fi de aur curat, şi vînăt, şi moho-
9 rît, şi roşu torsu, şi mătase împletită. Şi vei
lua pre aceale doao pietri, pietri de zmaragdu,
şi vei săpa în eale numele fiilor lui
10 Israil, Şase nume pre o piatră şi şase nume
celealalte pre a doo piatră, după naşterile
11 lor. Lucru de meşteşug de pietri, săpătură
de peceate vei săpa ceale doao pietri, pre
12 numele fiilor lui Israil. Şi vei pune amîn-
doao pietrile pre umerii cei de preste umăru.
Pietri de pomenire sînt fiilor lui Izrail, şi va
lua Aaron numele fiilor lui Israil înaintea
Domnului, pre amîndoao umerile lui, pome-
13 nire pentru ei. Şi vei face paveze de aur
14 curat. Şi vei face doao lanţuri de aur curat,
amestecate cu flori, lucru împletit, şi vei pune
lanţurile împletite peste pevecioare, după
15 înainţile umerilor lor, denainte. Şi vei face
engolpion judecăţilor, lucru împistrit, dupre
tocmeala cei preste umăr: să faci pre dînsa
den aur, şi den vînăt, şi den mohorît, şi den
roşu împletit, şi den mătase împletită vei face
16 pre el. În patru colţuri va fi, îndoit, de o palmă
17 de lung şi de o palmă de lat. Şi vei ţease într-
însul ţesături, dupe piatră, cu patru rînduri. Un
rînd de pietri va fi sardion, topazion şi zmaragd;
18 un rînd. Şi al doilea rînd: anthrax, şi zamfir şi
19 iaspis. Şi rîndul al treilea: lighirion, şi
ahatis şi amethistos. Şi rîndul al patrulea: 20
hrisolithos, şi virilion şi onihion; acoperite cu
aur şi legate cu aur să fie, dupre rîndul
lor. Şi pietrile să fie den numele fiilor lui 21
Israil, doaosprăzeace, înaintea Domnului, pre
amîndoao umerile lui; doaosprăzeace – dupre
numele lor, dupre naşterile lor, ciopliturі de
peceţi, fieştecăruia dupe nume să fie la 12
neamuri. Şi vei face preste engolpion lan- 22
ţuri împletite, lucru de lănţuşă de aur
curat. Şi va lua Aaron numele fiilor lui 23
Israil pre engolpion judecăţii, pre piept,
întrînd la sfinte, pomenire înaintea lui Dum-
nezău. Şi vei pune pe engolpion judecăţii 24
lanţurile ceale lănţuite, pre amîndoao părţile
engolpiului le vei pune. Şi ceale doao 25
paveze vei pune pre amîndoao umerile, dea-
supra cei preste umere, den faţă. Şi vei 26
pune pe engolpiul judecăţii arătarea şi adevă-
rul, şi va fi pre pieptul lui Aaron, cînd întră
înlăuntru la sfîntă, naintea Domnului. Şi va
pune Aaron judecăţile fiilor lui Izrail pre piept,
înaintea Domnului, pururea. Şi vei face 27
îmbrăcăminte, pînă în picioare, tot de vînăt.
Şi va fi gura lui dentr-însul în mijloc, avînd 28
gure împrejurul gurii, lucru ţesut, împletitura
ţesută dentr-însul, pentru ca să nu să spin-
tece. Şi vei face pre marginea îmbrăcămin- 29
ţii, den jos, ca nişte rodei mici, de rodei înflo-
rite, de vînăt, şi de mohorît, şi de roşu răsu-
cit, şi de mătase împletit, pre marginea
îmbrăcămintii premprejur. Şi într-acestaş 30
chip, rodei mici de aur, şi clopoţi în mijlocul
lor, pemprejur, lîngă rodei de aur – clopoţel,
şi floare pre marginea îmbrăcăminţii pem-
prejur. Şi va fi Aaron cînd va slujî, ascultat 31
va fi glasul lui, întrînd la sfinte, înaintea Dom-
nului, şi ieşind, pentru ca să nu moară. Şi 32
vei face potcoavă de aur curat şi vei închipui
într-însa chip de peceate, sfinţire Domnului.
Şi vei pune pre ea pre vînăt împletit, şi va fi 33
pe mitră, den faţa mitrei va fi, şi va fi pre frun-
tea lui Aaron. Şi va rîdica Aaron greşalele 34
celor sfinte, oricîte vor sfinţi fiii lui Israil,
toată darea sfintelor lor, şi va fi pre fruntea lui
Aaron, pururea priimită lor înaintea Domnu-
lui. Şi strînsorile hainelor, de mătase, şi vei 35
face chivără de mătase, şi brîu vei face, lucru
împistrit. Şi fiilor lui Aaron vei face îmbră- 36
căminţi, şi brîne, şi chivere, le vei face lor în
cinste şi mărire. Şi vei îmbrăca aceastea 37
pre Aaron, fratele tău, şi pre fiii lui cu dînsul,
şi vei pomăzui pe dînşii şi vei împlea mînile
lor şi-i vei sfinţi pre ei, pentru ca să prio-
ţească Mie. Şi vei face lor nădragi de in, 38
să acopere ruşinea trupurilor lor, de la
brîu pînă la coapse să fie. Şi va avea 39
Aaron şi fiii lui aceastea cînd vor întra în-

lăuntru la cortul mărturiei, cînd mergu să slujască cătră jîrtăvnicul sfîntului; şi nu vor aduce pre ei greşală, ca să nu moară. Leage veacinică – lui şi seminţii lui după dînsul.

CAP XXIX

1 Şi aceastea sînt carele vei face lor, vei
sfinţi pre dînşii, pentru ca să slujască
2 Mie ei: Vei lua den boi un viţel, şi
berbeci curaţi doi, şi pîine nedospită
frămîntată în untdelemnu, şi plăcinte
nedospite unse cu untdelemnu. De făină
aleasă de grîu să faci pre eale. Şi să le pui pre
3 eale pre o coşniţă, Le vei aduce şi le vei
apropia pre coşniţe, şi viţălul şi cei doi ber-
4 beci. Şi pre Aaron şi pre feciorii lui îi vei
aduce la uşîle cortului mărturiii şi vei scălda
5 pre dînşii cu apă. Şi luîndu veşmintele, vei
îmbrăca pre Aaron, fratele tău, şi haina cea
pînă jos, şi cea preste umăr, şi engolpiul, şi vei
împreuna acesta, engolpiul, cătră cea peste
6 umăr. Şi vei pune mitra pre capul lui, şi vei
7 pune potcoava-sfinţenia pre mitră. Şi vei
lua den untdelemnul unsorii şi-l vei turna pre
8 capul lui şi vei unge pre dînsul. Şi feciorii
lui îi vei aduce şi vei îmbrăca pre ei cu hainele
9 şi-i vei încinge pre dînşii cu brînele, Şi vei
pune lor chiverele, şi va fi lor slujbă Mie în
veac. Şi vei săvîrşi mîinile lui Aaron şi mînile
10 fiilor lui. Şi vei aduce viţelul la uşîle cortu-
lui mărturiii şi vor pune deasupra Aaron şi fiii
lui mînile lor pre capul viţelului, înaintea
11 Domnului, lîngă uşîle cortului mărturiei. Şi
vei junghea viţelul înaintea Domnului, lîngă
12 uşîle cortului mărturiei. Şi vei lua den sîn-
gele viţelului şi vei pune pre coarnele jîrtăvni-
cului cu deagetul tău, iară celalalt tot sîngele
13 vei turna lîngă fundul jîrtăvnicului. Şi vei
lua toată grăsimea ce iaste pre pîntece, şi pra-
porul ficatului, şi amîndoi rănichii, şi grăsi-
mea de peste ei, şi vei pune pre
14 jîrtăvnic. Iară cărnurile viţelului, şi pialea,
şi balega, vei arde cu foc, afară den tabără,
15 pentru că iaste a păcatului. Şi vei lua pre
un berbeace şi vor pune Aaron şi fiii lui mînile
16 lor pre capul berbeacelui, Şi vei junghea
berbeacele şi, luîndu sîngele, vei turna pre jîr-
17 tăvnic împrejur. Şi pre berbeace îl vei
spinteca în doaoşi părţile, şi vei spăla maţele
şi picioarele cu apă, şi vei pune deasupra des-
18 picăturilor, împreună cu capul. Şi vei
aduce pre berbeace tot pre jîrtăvnic, ardere-
de-tot Domnului, cătră miros de bună miro-
19 sire, jîrtvuire Domnului iaste. Şi vei lua
berbeacele al doilea, şi va pune Aaron şi fiii
20 lui mînile lor pre capul berbeacelui, Şi-l vei
junghea pre dînsul, şi vei lua den sîngele
lui şi vei pune pre marginea urechii lui Aaron
cei direapte, şi pre marginea mînei cei
direapte, şi pre marginea piciorului celui
drept, şi pre marginele urechilor fiilor lui
ceale direapte, şi pre marginile mînilor lor
celor direapte, şi pre marginile picioarelor lor
celor direapte. Şi vei lua den sîngele jîrtăv- 21
nicului şi den untdelemnul ungerii şi vei
stropi pre Aaron şi pre veşmîntul lui, şi pre
fiii lui şi pre veşmintele fiilor lui cu dînsul; şi
se va sfinţi el şi veşmîntul lui, şi fiii lui şi veş-
mintele fiilor lui împreună cu dînsul. Iară 22
sîngele berbeacelui îl vei turna pre jîrtăvnic
împrejur şi vei lua de la berbeace grăsimea
lui, şi grăsimea ce acopere pîntecele lui, pra-
porul ficatului, şi rănichii amîndoi, şi grăsi-
mea ce iaste pre dînşii, şi braţul drept; –
pentru că iaste săvîrşenie aceasta. – Şi o 23
pîine den untedelemnu, şi o plăcintă den coş-
niţa azimelor, cărora sînt puse înaintea Dom-
nului, Şi vei pune toate pre mîinele lui 24
Aaron şi pre mîinele fiilor lui, şi vei osebi pre
dînşii osebire naintea Domnului, şi vei pune
toate pre mîinele lui Aaron. Şi vei priimi 25
pre eale den mîinele lor şi le vei aduce pre jîr-
tăvnicul arderei-de-tot, cătră miros de bună
mirosire naintea Domnului; jîrtvă iaste Dom-
nului. Şi vei lua pieptul den berbeacele 26
săvîrşirii, carele iaste al lui Aaron, şi-l vei
osebi pre dînsul osebire înaintea Domnului; şi
va fi ţie în parte. Şi vei sfinţi osebirea piep- 27
tului şi braţul despărţirii, carele s-au osebit şi
carele se-au luat de la berbeacele săvîrşirii, de
la Aaron şi de la fiii lui. Şi va fi lui Aaron 28
şi fiilor lui leage veacinică, de la fiii lui Israil,
pentru că iaste aceasta luoare, şi osebire va fi
de la fiii lui Israil, den jîrtvele mîntuirii, luare
Domnului. Şi veşmîntul sfîntului, care 29
iaste lui Aaron, va fi fiilor lui după dînsul, şi să
să pomăzuiască ei întru dînsele şi să sfîrşască
mîinele lor. Şapte zile le va îmbrăca popa 30
cel mare pentru dînsul dentru fiii lui,carele va
întra la cortul mărturiii să slujască în ceale
sfinte. Şi berbeacele săvîrşirii vei lua şi vei 31
fiarbe cărnurile în loc sfînt şi vor mînca Aaron
şi fiii lui cărnurile berbeaciului. Şi pîinele 32
den coşniţă, lîngă uşăle cortului mărturiei
Vor mînca pre eale, întru care se-au sfinţit, 33
întru dînsele să săvîrşască mîinele lor, să
sfinţească pre dînşii. Şi de alt neam să nu
mănînce den eale, pentru că sînt sfinte.
Iară de vor rămînea den cărnurile jîrtvei 34
săvîrşirii şi den pîini pînă dimineaţa, vei arde
cealealalte cu foc, nu să vor mînca, pentru că
sfinţire iaste. Şi vei face lui Aaron şi 35
fiilor lui aşa după toate cîte am poruncit ţie:
şapte zile vei săvîrşi mîinile lor. Şi 36
viţelul cela al păcatului vei face în ziua cu-

răţeniii, şi vei curăţi jîrtăvnicul, cînd te vei
sfinţi tu pre el, şi vei unge pre el, ca să sfin-
37 ţeşti pre el. Şapte zile vei curăţi jîrtăvnicul,
şi-l vei sfinţi pre el, şi va fi jîrtăvnicul sfîntul
sfinţilor; tot cel ce să va atinge de jîrtăvnic se
38 va sfinţi. Şi aceastea sînt cîte vei face spre
jîrtăvnic: miei de un an, curaţ, doi de zi, nen-
39 cetat, roditură nencetată; Un miel vei face
dimineaţa, şi mielul al doilea îl vei face de
40 către seară; Şi a zeacea de făină curată,
frămîntată cu untdelemnu aşăzat, a patra den
in, şi turnare a patra den in de vin, la un
41 miel; Şi mielul al doilea îl vei face de către
seară, după jîrtva de dimineaţă, şi după tur-
narea lui, vei face întru miros de bună miro-
42 sire, roditură Domnului. Jîrtva neîncetării
– în auzurile şi în seminţiile voastre, pre uşîle
cortului mărturiei, înaintea Domnului, întru
carele Mă voiu arăta ţie acolo, ca să grăiescu
43 ţie. Şi Mă voiu făgădui acolo fiilor lui Israil
44 şi Mă voiu sfinţi în mărirea Mea. Şi voiu
sfinţi cortul mărturiii şi jîrtăvnicul; şi pre
Aaron şi fiii lui voiu sfinţi, ca să-M preoţească
45 Mie. Şi Mă voiu chema întru fiii lui Izrail şi
46 voiu fi lor Dumnezău. Şi vor cunoaşte că
Eu sînt Domnul Dumnezăul lor, Cela ce i-am
scos pre ei den pămîntul Eghipetului, să Mă
chem lor şi să fiu lor Dumnezău.

CAP XXX

1 Şi vei face jîrtăvnic de tămîiare de
leamne neputrede, şi-l vei face pre
dînsul de un cot de lungu şi de un cot
2 de largu. În patru colţuri va fi, şi de
doi coţ de nalt, dentr-însul vor fi
3 coarnele lui. Şi vei polii cu aur curat gră-
tioara lui, şi păreţii lui împrejur, şi coarnele
lui, şi vei face lui cunună împletită de aur
4 împrejur. Şi doao verigi de aur curat vei
face lui supt cununa cea împletită a lui, la
amîndoao laturile vei face, la amîndoao coas-
tele, şi vor fi la părîngi margini, pentru ca să
5 rădice pre dînsul cu dînsele. Şi vei face
părîngi de leamne neputrede, şi-i vei fereca
6 pre ei cu aur. Şi vei pune pre el împotriva
acoperimîntului celui ce iaste pre chivotul
mărturiilor, întru care Mă voiu arăta Eu ţie
7 acolo. Şi va tămîia Aaron pre dînsul tămîie
tocmită măruntă, dimineaţa-dimineaţa, cînd
tocmeaşte luminele, va tămîia pre dînsul.
8 Şi cînd va aprinde Aaron luminele sara, va
tămîia pre dînsul tămîiare neîncetată, puru-
9 rea, înaintea Domnului, în seminţiile lor. Şi
nu veţi aduce pre el altă tămîie, luare jîrtvă;
10 şi turnare să nu turnaţi pre dînsul. Şi se
va ruga Aaron pre coarnele lui o dată într-un
an; den sîngele curăţeniii păcatelor iertării o
dată într-un an va curăţi pre el, în seminţiile
lor. Sfîntu, sfîntu lor iaste Domnului'".

Şi grăi Domnul către Moisi, zicînd: 11
„De vei lua gîndul fiilor lui Israil în socotinţa 12
lor, şi vor da fieşcarele mîntuire pentru sufle-
tul lor Domnului, şi nu va fi întru ei cădeare în
socotinţa lor. Şi aceasta iaste care vor da 13
cîţi vor mearge la socotinţă: jumătate de
didrahmă, după didrahmul cel sfînt, doaozeci
de bani didrahmul, iară jumătate de didrahmă
– venitul Domnului. Tot carele mearge la 14
socotinţă, den 20 de ani în sus, vor da venitul
Domnului. Cel bogat nu va adaoge şi cel 15
sărac nu va împuţina den jumătate de
didrahmă a da venitul Domnului, pentru fiii
lui Israil, să să roage pentru sufletele
voastre. Şi vei lua argintul venitului, 16
pentru fiii lui Israil, şi-l vei da la lucrul cortu-
lui mărturiii, şi va fi fiilor lui Israil pomenire
înaintea Domnului, să vă rugaţi pentru sufle-
tele voastre". Şi grăi Domnul către Moisi, 17
zicînd: „Fă spălătoare de aramă, şi fundul 18
ei – de aramă, ca să să speale; şi o vei pune în
miljocul cortului mărturiii şi în mijlocul jîrtăv-
nicului. Şi vei turna într-însa apă şi-ş vor 19
spăla Aaron şi fiii lui dentr-însa mînile lor şi
picioarele. Cînd vor mearge la cortul măr- 20
turiii, se vor spăla cu apă, şi nu vor muri; sau
cînd mergu la jîrtăvnic să slujască şi să aducă
arderile-de-tot Domnului, îş vor spăla mînile
şi picioarele cu apă, cînd întră la cortul mărtu-
riii, pentru ca să nu moară. Şi va fi lor leage 21
veacinică, lui, şi rudeniilor lui după dînsul".
Şi grăi Domnul către Moisi, zicînd: „Şi tu ia 22/23
mirosuri: floare de zmirnă aleasă, 500 de sicli,
şi scorţişoară mirositoare, jumătate de atîta,
250; şi trestie mirositoare, doao sute şi cinci-
zeci. Şi de ireos, 500 de sicli, de cel sfînt, şi 24
untdelemnu de maslin, in. Şi vei face pre 25
dînsul untdelemnu unsoare sfîntă, mir miro-
sitoriu, cu meşteşugul făcătoriului de mir;
untdelemnu unsoare sfîntă va fi. Şi vei 26
unge dentr-însul cortul mărturiei, şi chivotul
mărturiei Şi toate vasele ei, şi sfeaşnecul şi 27
toate vasele lui, şi jîrtăvnicul tămîii, şi jîrtăv-
nicul arderilor-de-tot Şi toate vasele lui, şi 28
masa şi toate vasele ei, şi spălătoarea şi fun-
dul ei. Şi le vei sfinţi pre eale şi vor fi sfinte 29
sfintelor; tot cine se va atinge de eale se va
sfinţi. Şi pre Aaron şi pre fiii lui vei unge 30
şi-i vei sfinţi pre ei, ca să-M preoţească
Mie. Şi fiiilor lui Israil le vei grăi, zicînd: 31
'Untdelemnu unsoare de pomăzuit, sfînt va fi
acesta voao, întru seminţiile voastre. Pe 32
trupul omenescu să nu să ungă şi după toc-
meala aceasta să nu faceţi voao singuri întru
acesta chip. Sfînt iaste şi sfinţenie va fi voao.
Carele va face întru acesta chip şi carele va

da dentr-însul la altul, de alt neam, va peri
34 den norodul lui'". Şi zise Domnul cătră
Moisi: „Ia-ţi ţie mirosuri, zmirnă aleasă, şi
oniha, şi halvan de miros, şi tămîie curată,
35 tocma unul ca altul va fi. Şi va face întru el
tămîie, lucru de făcătoriu de mir, den tocmi-
36 rea făcătoriului de mir, curat, lucru sfînt. Şi
vei tăia dentr-aceastea mărunt şi vei pune
împotriva mărturiilor, în cortul mărturiei, de
unde Mă voiu arăta ţie de acolo. Sfînt sfintelor
37 va fi voao. Tămîie, După tocmeala aceasta,
să nu faceţ voao înşivă. Sfinţenie va fi voao
38 Domnului. Carele va face într-acestaş
chip, ca să să mirosască întru dînsul, va peri
sufletul aceluia den norodul lui".

CAP XXXI

1 Şi grăi Domnul cătră Moisi, zicînd:
2 „Iată, am chemat anume pre Veseleil,
feciorul lui Uri, feciorul lui Or, den
3 neamul Iudii, Şi l-am umplut pre
el duh dumnezăiesc de-nţelepciune,
şi de priceapere, şi de ştiinţă, în tot lucrul să
4 cugete, Şi să fie mai mare preste meşteri,
5 să lucreaze aurul, şi argintul, şi arama; Şi
vînătul, şi mohorîtul, şi roşul răsucit, şi măta-
sea împletită, şi lucrurile pietrilor la fapte, şi
lucrurile teslăriei leamnelor să lucreaze după
6 toate lucrurile. Şi Eu am dat lui şi pre Eliav
al lui Ahisamah, den neamul lui Dan, şi la tot
priceputul la inimă am dat priceapere, şi vor
osteni şi vor face toate cîte ţi-am poruncit
7 ţie: Cortul mărturiei, şi chivotul făgăduin-
ţii, şi acoperemîntul ce iaste peste dînsul, şi
8 tocmeala cortului, şi jîrtăvnicul, Şi masa şi
toate vasele ei, şi sfeaşnicul cel curat şi toate
9 vasele lui, şi spălătoarea şi fundul ei, Şi
veşmentele ceale de slujbă ale lui Aaron şi
veşmentele fiilor lui, ca să-M prioţească
10 Mie, Şi untdelemnul ungerii, şi tămîia
împreunării sfîntului, după toate cîte am
11 poruncit Eu ţie vor face". Şi grăi Domnul
12 cătră Moisi, zicînd: „Şi tu porunceaşte fii-
lor lui Israil, zicînd: 'Căutaţi şi simbetele
Meale păziţ, pentru că iaste semnu lîngă
Mine, şi întru voi, în rudele voastre, ca să
cunoaşteţ că Eu sînt Domnul, Cel ce vă sfin-
13 ţescu pre voi. Şi să păziţ sîmbăta, căce
sfîntă iaste aceasta Domnului şi voao. Cela ce
va pîngări pre dînsa, cu moarte se va omorî;
tot carele va face într-însa lucru, va peri sufle-
14 tul acela den mijlocul norodului său. Şase
zile vei face lucrurile, iară a şapte zi – sîm-
bătă, odihnă sfîntă Domnului; tot cine va face
lucrul în ziua a şaptea, cu moarte se va omorî.
15 Şi vor păzi fiii lui Israil sîmbetele, ca să facă
16 pre dînsele în neamurile lor. Făgăduinţă
veacinică întru Mine, şi fiilor lui Israil semnu
iaste veacinic, că în şase zile au făcut Domnul
ceriul şi pămîntul, şi în a şaptea zi au încetat şi
S-au odihnit". Şi deade lui Moisi, cînd 17
părăsi grăindu lui în muntele Sinaii, ceale
doao leaspezi ale mărturiei, leaspezi de
piatră, scrise cu deagetul lui Dumnezău.

CAP XXXII

Şi văzînd norodul că au zăbovit Moisi 1
să se pogoară den munte, să rîdică
norodul pre Aaron şi ziseră lui:
„Scoală şi fă noao dumnezăi carii vor
mearge înaintea noastră, că Moisi,
acesta omul carele ne-au scos pre noi den
pămîntul Eghipetului, nu ştim ce i se-au făcut
lui". Şi zise lor Aaron: „Luaţ cerceii cei de 2
aur den urechile muierilor voastre şi featelor
şi-i aduceţ la mine". Şi luară tot norodul 3
cerceii cei de aur care era în urechile muieri-
lor lor şi-i aduseră cătră Aaron. Şi le priimi 4
den mîinele lor şi le-au făcut pre dînsele în
tiparu, şi le făcu pre dînsele viţel vărsat. Şi
zise: „Aceştea sînt dumnezăii tăi, Israil, care
te-au scos den pămîntul Eghipetului". Şi 5
văzînd Aaron, au zidit jîrtăvnic înaintea lui, şi
strigă Aaron, zicînd: „Praznic Domnului –
mîne!" Şi mînecînd a doua zi, au suit arde- 6
ri-de-tot şi aduse jîrtvă de mîntuire; şi şăzu
norodul a mînca şi a bea, şi să sculară a
juca. Şi zise Domnul cătră Moisi, zicînd: 7
„Pasă degrabă, pogoară de aicea, pentru că
fărădeleage au făcut norodul tău care ai scos
den pămîntul Eghipetului. Ieşiră curînd 8
den calea carea ai poruncit lor şi au făcut lor
viţel şi se-au închinat lui şi jărtvіră lui şi ziseră:
'Aceştea sînt dumnezăii tăi, Israil, carei te-au
scos pre tine den pămîntul Eghipetului!' Şi 9
acum lasă-Mă şi, mîniindu-Mă cu urgie spre
dînşii, voiu sfărîma pre ei şi voiu face pre tine
în limbă mare". Şi să rugă Moisi înaintea 10
Domnului Dumnezăului lui şi zise: „Pentru
ce, Doamne, Te mînii cu urgie pre norodul
Tău pre carele ai scos den pămîntul Eghipetu-
lui, în puteare mare şi în braţul Tău cel nalt?
Ca să nu zică doară eghipteanii, zicînd: 'Cu 11
hicleşug au scos pre ei, să-i ucigă pren munţi
şi să-i topească pre ei de pre pămînt'. Poto-
leaşte-Te de urgia mîniei Tale şi blînd fii
pre răotatea norodului Tău, Aducîndu-Ţi 12
aminte de Avraam, şi de Isaac, şi de Iacov,
slugile Tale, cărora Te-ai jurat lor spre Tine şi
ai grăit lor, zicînd: 'Mult voiu înmulţi seminţia
voastră, ca stealele ceriului de mulţime; şi tot
pămîntul acesta', care ai zis să-l dai seminţiei
lor şi vor ţinea pre dînsul în veaci". Şi Să 13
îmblînzi Domnul pentru răotatea ce au zis să
facă norodului Său. Şi întorcîndu-se Moisi, 14
să pogorî den munte, şi ceale doao table ale
mărturiei – în mîinile lui, leaspezi de piatră,
scrise de-amîndoao părţile, de o parte şi de alta
era scrise peste tot. Şi leaspezile lucrul lui 15

Dumnezău era, şi scrisoarea, scrisoarea lui
16 Dumnezău iaste, săpată în leaspezi. Şi
auzind Iisus glasul norodului strigînd, zise
către Moisi: „Glas de războiu – în tabără!"
17 Şi zise Moisi: „Nu iaste glas începătorilor
de vîrtute, nici glas de începători de fugă, ce
18 glas de începători de vin eu auzu". Şi cînd
se apropie de tabără, văzu viţelul şi horile şi,
mîniindu-se cu urgie Moisi, aruncă den mîi-
nile lui amîndoao leaspezile şi sfărîmă pre
19 dînsele supt munte. Şi luund viţelul carele
au făcut, l-au ars pre dînsul cu foc, şi-l măcină
mărunt, şi sămănă pre dînsul pre apă, şi-l
20 adăpă pre dînsul fiilor lui Israil. Şi zise
Moisi către Aaron: „Ce ţi-au făcut norodul
acesta de ai adus pre dînşii păcat mare?" Şi
21 zise Aaron către Moisi: „Nu te scîrbi,
doamne, că tu ştii pornirea norodului aces-
22 tuia. Pentru că-m ziseră mie: 'Fă-ne noao
dumnezăi carii vor mearge înaintea noastră,
pentru că Moisi, omul acesta carele ne-au
scos pre noi den pămîntul Eghipetului, nu
23 ştim ce i se-au făcut lui'. Şi ziş lor: 'La cine
iaste aur, adunaţi-l!' Şi-l adunară şi mi-l dea-
deră; şi am aruncat pre dînsul în foc şi ieşi
24 viţelul acesta". Şi văzînd Moisi norodul
cum se-au risipit, (că-i risipise pre ei Aaron,
25 bucurie nepriatinilor lor), Stătu Moisi pre
uşa taberii şi zise: „Cine iaste spre Domnul?
Vie către mine!" Şi se adunară către el toţi fiii
26 lui Levi. Şi zise lor: „Aceasta zice Domnul
Dumnezăul lui Israil: 'Puneţi fieşcarele sabia
lui pre coapsă, şi îmblaţi pren mijloc, şi vă
întoarceţi den poartă în poartă pren tabără şi
ucideţi cineş pre fratele său, şi cineş pe
aproapele lui, şi cineş pre cel de lîngă
27 el'". Şi făcură fiii lui Levi dupe cum le
porînci lor Moisi. Şi căzură den norod în ziua
aceaea ca vreo trei mii de oameni. Şi zise lor
28 Moisi: „Umpleţi mîinile voastre astăzi
Domnului, fiecarele întru fiiul său, şi în fratele
29 lui, ca să să dea pre voi blagoslovenie". Şi
fu a doua zi, zise Moisi către norod: „Voi aţi
greşit greşală mare. Şi acum, să mă suiu către
Dumnezău ca să mă rog pentru greşala
30 voastră". Şi să întoarse Moisi către Dom-
nul şi zise: „Rogu-mă, Doamne, greşit-au
norodul acesta greşală mare şi ş-au făcut lor
31 dumnezăi de aur. Şi acum, de vei să laşi lor
păcatul lor, lasă-l; iară de nu, stinge-mă den
32 cartea carea ai scris". Şi zise Domnul către
33 Moisi: „Carele au greşit înaintea Mea, voiu
stinge pre dînşii den cartea Mea. Iară acum
pasă şi te pugoară şi povăţeaşte norodul
acesta la locul care ţi-am zis ţie. Iată, îngerul
Mieu va mearge înaintea feaţii tale, iară în
ziua ce voiu socoti, voiu aduce pre ei păcatul
34 lor". Şi lovi Domnul pre norod, pentru
facerea viţelului carele au făcut Aaron.

CAP XXXIII

Şi zise Domnul către Moisi: „Pasă 1
înainte, sui-te de aicea tu şi norodul
tău, pre carii ai scos den pămîntul
Eghipetului la pămîntul care M-am
jurat lui Avraam, şi lui Isaac, şi lui
Iacov, zicînd: 'Seminţiei voastre voiu da
pămîntul acesta', Şi voiu trimite îngerul 2
Mieu înaintea feaţii tale şi vei scoate pre
hananeu, pre amoreu, pre heteu, şi ferezeu, şi
gherghеseu, şi eveu, şi ievuseu, Şi te voiu 3
băga în pămînt ce cură lapte şi miare, pentru
că nu Mă voiu sui cu tine, că norodul acesta
iaste tare la cerbice, ca să nu te topescu pre
cale". Şi auzind norodul cuvîntul acest rău, 4
plînseră cu plînsuri. Şi zise Domnul către 5
Moisi: „Grăiaşte fiilor lui Israil: 'Voi – norod
grei la cerbice! Căutaţ să nu altă rană aduc Eu
preste voi, şi voiu topi pre voi. Acum dară,
luaţi-vă podoabele măririlor voastre şi
podoaba, şi-ţ voiu arăta ceale ce-ţ voiu face
ţie'". Şi-ş luară fiii lui Israil podoaba lor şi 6
îmbrăcăminţile lor de la muntele lui
Horiv. Şi luînd Moisi cortul lui, întinse 7
afară den tabără, departe de tabără, şi să
chemă: cortul mărturiei; şi fu tot cela ce cerca
pre Domnul, ieşiia la cortul cel de afară den
tabără. Şi cînd întra Moisi în cortul cel de 8
afară den tabără, sta tot norodul privind,
careş de la uşa cortului său, şi lua aminte mer-
gînd Moisi, pînă ce întra el în cortu. Şi deca 9
întra Moisi în cort, pogorîia stîlpul norului şi
sta la uşile cortului, şi grăiia Moisi. Şi 10
vedea tot norodul stîlpul norului stînd pre uşa
cortului şi, stînd tot norodul, să închina careş
de la uşa cortului său. Şi grăi Domnul către 11
Moisi, faţă la faţă, ca cînd ar grăi neştine către
priatinul lui. Şi să sloboziia la tabără, iară
sluga Iisus, feciorul lui Navi, tînăr, nu ieşiia
afară den cort. Şi zise Moisi către Domnul: 12
„Iată, Tu zici mie: 'Rădică norodul acesta!' Şi
Tu nu mi-ai arătat pre carele vei trimite cu
mine. Şi Tu mi-ai zis mie: 'Ştiu-te mai bine
decît pre toţi şi dar ai la Mine!' Deci, de am 13
aflat har înaintea Ta, arată-Te-mi mie pre
Tine, cunoscut să Te văzu, pentru ca să fiu
aflat har înaintea Ta şi pentru ca să cunosc
cum limba aceasta norodul Tău iaste". Şi 14
zise: „Eu voiu mearge înaintea ta şi te voiu
odihni pre tine". Şi zise către Dînsul: „De 15
nu vei mearge Tu împreună cu noi, să nu mă
scoţi de aicea. Şi cum cunoscut va fi adevă- 16
rat că am aflat har lîngă Tine eu şi norodul
Tău, fără numai mergînd Tu împreună cu noi?
Şi mă voiu mări eu şi norodul Tău decît toate
limbile cîte sînt pre pămînt". Şi zise Dom- 17
nul către Moisi: „Şi cuvîntul acesta care ai
zis tu ţi-l voiu face, pentru că ai aflat
har înaintea Mea şi te ştiu decît pre toţi".

18/19 Și zise: „Arată-mi mărirea Ta!“ Și zise:
„Eu voiu treace mai înainte de tine cu mărirea
Mea și voiu chema cu numele Domnului
înaintea ta: Și voiu milui pre cine voiu milui,
și nu Mă voiu îndura de care nu Mă voiu
20 îndura“. Și zise: „Nu vei putea să vezi fața
Mea, pentru că nu va vedea om fața Mea și să
21 trăiască“. Și zise Domnul: „Iată loc la Mine
22 și vei sta pe piatră. Și cînd va treace mări-
rea Mea, și te voiu pune la gaura pietrii și voiu
acoperi cu mîna Mea pre tine, pînă voiu
23 treace. Și voiu lua mîna Mea și atuncea vei
vedea denapoia Mea, iară fața Mea nu ți se va
arăta ție“.

CAP XXXIV

1 Și zise Domnul către Moisi: „Ciopleaș-
te-ț ție doao leaspezi de piatră, ca și
ceale dentîiu, și te suie la Mine în
munte, și voiu scrie pre leaspezi
cuvintele care era pre leaspezile
2 ceale dentîiu, care le-ai fărîmat. Și te
gătească dimineață și te vei sui la muntele
Sinaiei și vei sta către Mine acolo pe vîrful
3 muntelui. Și nimenea să nu să suie cu tine,
și nimenea să nu să ivească în tot muntele! Și
oile și boii să nu să pască aproape de muntele
4 acela“. Și ciopli doao leaspezi de piatră, ca
și ceale dentîi. Și mînecînd Moisi dins-de-
dimineață, s-au suit la muntele Sinaii, după
cum i-au poruncit lui Domnul. Și luo Moisi cu
5 dînsul ceale doao leaspezi de piatră. Și Să
pogorî Domnul în nor și acolo stătu lîngă el. Și
6 chemă numele Domnului. Și trecu Domnul
naintea feații lui, și chemă: „Domnul, Dom-
nul Dumnezeul cel îndurătoriu și milostiv,
7 mult-îngăduitoriu și mult-milostiv, Și ade-
vărat, și direptatea păzînd, și făcînd milă la
mii, rădicînd fărădelegile, și strîmbătățile, și
greșalele, și pre cel vinovat nu curățeaște,
aducînd păcatele părinților spre feciori și
spre fiii fiilor, preste a treia și a patra
8 rudă!“ Și grăbind Moisi, plecîndu-se pre
9 pămînt, să închină și zise: „De am aflat har
înaintea Ta, meargă Domnul împreună cu
noi. Pentru că norodul iaste greu la cerbice; și
vei lua Tu păcatele și fărălegile noastre, și
10 vom fi ai Tăi“. Și zise Domnul către Moisi:
„Iată, Eu puiu ție făgăduință, înaintea a tot
norodul tău, și voiu face slăvițe, care nu s-au
făcut în tot pămîntul și în toată limba; și va
vedea tot norodul întru care sînt faptele Dom-
nului că minunate sînt care voiu face Eu
11 ție. Ia tu aminte toate cîte Eu poruncescu
ție: Iată, Eu voiu scoate den fața voastră pre
amoreu, și pre hananeu, și ferezeu, și pre
heteu, și pre eveu, și pre ghergheseu, și pre
12 evuseu. Ia aminte pre tine, ca nu cîndva vei
pune făgăduința cu ceia ce șăd pre pămînt
întru care întri la dînsul, ca să nu să facă pia-
13 decă întru voi. Capiștile lor să le sfărîmați,
și stîlpii lor să-i zdrobiți; și desișiurile lor să le
tăiați și cioplitele dumnezeilor lor să le ardeți
cu foc, Pentru că nu vă veți închina la alți 14
dumnezei, că Domnul Dumnezeu – nume
„Rîvnit“, Dumnezeu rîvnitoriu iaste. Ca să 15
nu pui vreodinioară făgăduință cu cei ce șăd
pre pămînt, și vor curvi după dumnezeii lor,
și vor jîrtvi dumnezeilor lor, și te vor chema și
vei mînca den jîrtvele lor. Și vei lua den 16
featele lor fiilor tăi, și den featele tale vei da
fiilor lor; și vor curvi featele tale dendărătul
dumnezeilor lor, și vor curvi fiii tăi dendărătul
dumnezeilor lor. Și dumnezei vărsați să nu 17
faci ție. Și praznicul azimelor să păzești: 18
șapte zile vei mînca azime, după cum ț-am
poruncit ție, după vreame în luna celor noao,
pentru că în lună noao ai ieșit den Eghipet.
Tot cel ce deșchide zgăul, ai Miei sînt, partea 19
bărbătească: dentîi născut al vițelului și dentîi
născut al oii. Și cel dentîi născut al celui de 20
supt jug, vei mîntui cu oaie; iară de nu vei
mîntui pre dînsul, vei da prețul lui; tot cel
dentîi născut fiilor tăi, vei mîntui; să nu te
arăți înaintea Mea deșărt. Șase zile 21
lucrează, iară a șaptea zi te vei odihni; cu
sămănatul și cu seacirea, vei odihni. Și 22
praznic săptămînilor Îm vei face, începătura
seacirii grîului, și praznicul adunării, la mijlo-
cul anului. Trei vremi ale anului se va ivi 23
toată partea bărbătească a ta înaintea Dom-
nului Dumnezăului Israil, Căce, cînd voiu 24
scoate limbile den naintea feații tale și voiu
lărgi hotarăle tale, nu va pohti nime pămîntu-
lui tău, cînd te vei sui să te arăți înaintea Dom-
nului Dumnezăului tău, trei vremi ale anului.
Să nu junghi pre aluat sînge jîrtvelor Meale și 25
să nu doarmă pînă dimineața jîrtva praznicu-
lui Paștelui. Ceale dentîi roduri ale pămîn- 26
tului tău vei aduce în Casa Domnului Dumne-
zăului tău. Să nu fierbi mielul cu laptele
mumei lui“. Și zise Domnul către Moisi: 27
„Scrie cuvintele aceastea ție, pentru că pre
aceastea cuvinte puiu ție făgăduința și lui
Israil“. Și era acolo Moisi înaintea Domnu- 28
lui patruzeci de zile și 40 de nopți; pîine n-au
mîncat și apă n-au băut. Și au scris pre leas-
pezi cuvintele aceastea ale făgăduinții: Ceale
zeace cuvinte. Iară cînd pogorîia Moisi den 29
muntele Sinaii și, iată, leaspezile pe mîinele
lui Moisi. Și pogorîndu-se el den munte,
Moisi nu știia cum se-au mărit chipul feații
obrazului lui, grăindu El către dînsul. Și 30
văzu Aaron și toț fiii lui Israil pre Moisi, și
era mărit chipul feații obrazului lui, și să
temură a să apropia lîngă dînsul. Și chemă 31
pre dînșii Moisi și să întoarseră către dînsul
Aaron și toț boiarii adunării, și grăi Moisi

32 cătră dînşii. Şi după aceasta, veniră la dîn-
sul toţi fiii lui Israil şi le porunci lor toate cîte
au poruncit Domnul cătră dînsul în muntele
33 Sinaii. Şi de vreame ce părăsi grăind cătră
34 dînşii, puse pe obrazul lui acoperemînt. Şi
cînd vrea mearge Moisi înaintea Domnului să
grăiască Lui, lua acoperemîntul pînă ce ieşiia
şi, ieşind, grăiia tuturor fiilor lui Israil cîte
35 poruncia lui Domnul. Şi văzură fiii lui
Israil obrazul lui Moisi cum se-au mărit, şi au
pus Moisi acoperemînt pe obrazul lui, pînă
vrea întra a grăi cătră Dînsul.

CAP XXXV

1 Şi adună Moisi toată adunarea fiilor lui
Israil şi zise lor: „Aceastea sînt cuvin-
tele care au zis Domnul să le faceţ:
2 'Şase zile să faci lucruri, iară a şap-
tea zi să odihneşti; – Sfinte sîmbete,
odihnă Domnului. Tot carele va face lucru
3 întru dînsa, să moară. Să nu ardeţ foc în
toată sălăşluirea voastră în ziua sîmbetelor.
4 Eu – Domnul!'" Şi zise Moisi cătră toată
adunarea fiilor lui Israil, zicînd: „Acesta e
cuvîntul carele au poruncit Domnul, zicînd:
5 'Luaţi de la voi voao luarea Domnului. Tot
cela ce priimeaşte în inimă, vor aduce începă-
6 turile Domnului: aur, argint, aramă; Vînăt,
mohorît, roşu îndoit, răsucit, şi mătase
7 împletită, şi peri de capre, Şi piei de ber-
beaci ruşite, şi piei vinete, şi leamne nepu-
8 trede, Şi pietri sardii, şi pietri la săpături,
la cea preste umăr şi la cea pînă la picioare
9 haină. Şi tot înţeleptul cu inima întru voi,
venind, lucreaze toate cîte au poruncit Dom-
10 nul: Cortul şi mărunţăile, şi acoperemîntu-
11 rile, şi întinsorile, şi zăvoarăle, şi stîlpii, Şi
chivotul mărturiei, şi drugii lui, şi oltariul lui,
12 şi catapetazma, Şi pînzele curţii, şi stîlpii
13 ei, şi pietrile zmaragdului, Şi tămîile, şi
untdelemnul unsorii, şi untdelemnu la
lumină, şi mirosuri la untdelemnul unsorii şi
14 la tămîia tocmirii, Şi masa şi toate vasele
15 ei, Şi sfeaşnicul luminii şi toate vasele lui,
16 Şi untdelemnul unsorii, şi tămîia tocmirii, şi
17 poala uşii cortului, Şi jîrtăvnicul şi toate
18 vasele lui, Şi veşmintele ceale sfinte ale lui
Aaron preotul, şi veşmintele cu carele slu-
jăscu cu eale la sfînta, şi hainele fiilor lui
19 Aaron, ale preoţiei'". Şi ieşi toată aduna-
20 rea fiilor lui Israil de la Moisi. Şi aduse fieş-
carele ce-l trăgea inima lui şi de care li să părea
cu sufletele lor, au adus luarea Domnului la toate
faptele cortului mărturiei, şi la toate lucrurile lui,
21 şi la toate veşmintele sfîntului. Şi au adus
bărbaţii de la fămei, tot cui ce i se-au părut cu cu-
getul, au adus peceţi, şi cercei, şi ineale,
şi împletituri, şi brăţări, tot vasul de aur. Şi 22
toţi cîţi au adus luori de aur Domnului, şi la tot
ce se-au aflat mătase la dînsul, şi la tot ce se-au
aflat piei de berbeace ruşite, au adus, şi piei
vinete. Tot cela ce au luat luoare, argint şi 23
aramă au adus luorile Domnului; şi la carii
se-au aflat leamne neputrede, la toate lucru-
rile gătirii au adus. Şi toată muiarea înţe- 24
leaptă la cuget cu mîinile a toarce, au adus
toarse, vînătul, şi mohorîtul, şi roşul, şi măta-
sea. Şi toate muierile cărora le-au părut cu
cugetul lor întru înţelepciune, au torsu părul
de capre. Şi boiarii au adus pietrile zma- 25
ragdului, şi pietrile plinirii, la cea de preste
umăr şi la engolpiu, Şi la tocmiri, şi la unt- 26
delemnul ungerii, şi la tocmirea tămîiei. Şi 27
tot bărbatul şi fămeaia, pre carii aducea cuge-
tul lor să între să facă toate lucrurile cîte au
poruncit Domnul să facă aceastea pren Moisi,
au adus fiii lui Israil luare Domnului. Şi 28
zise Moisi fiilor lui Israil: „Iată, au chemat
Dumnezău anume pre Veseleil al lui Urii, fiiul
lui Or, den neamul Iudii, Şi împlu pre dîn- 29
sul de duh dumnezăiescu de-nţelepciune, şi
de priceapere, şi a şti de toate, Să fie mai 30
mare preste meşteri, dupre toate lucrurile,
mai mare lui preste meşteri, să facă aurul şi
argintul şi arama, şi să cioplească piatra, şi să
lucreaze leamnele Şi să facă în tot lucrul 31
înţelepciunii. Şi a adaoge înainte au dat în
cugetul lui, Şi lui Eliav al lui Ahisamah, den 32
neamul lui Dan, Şi împlu pre dînşii de înţe- 33
lepciune, de priceapere de cuget, toate să le
priceapă, să facă lucrurile sfîntului, şi ceale
ţesute şi împestrite să le ţeasă cu cel roşu, şi
cu mohorîtul, şi cu mătasă, să facă toate lucru-
rile meşterului celui mare de împistrituri".

CAP XXXVI

Şi făcu Veseleil, şi Eliav, şi tot înţelep- 1
tul la cuget, căruia i s-au dat înţelep-
ciunea şi ştiinţa, întru dînşii, să să
priceapă a face toate lucrurile carele
să cuvin, după ceale sfinte, după
toate cîte au poruncit Domnul. Şi chemă 2
Moisi pre Veseleil, şi pre Eliav, şi pre toţ cîţ
avea înţelepciunea, cărora au dat Dumnezău
ştiinţă în inimă, şi pre toţ carii de bunăvoie
vrea să meargă la lucruri ca să le săvîrşască.
Şi luară de la Moisi toate luorile care le-au
adus fiii lui Israil la toate lucrurile sfîntului, ca
să facă pre eale. Şi ei încă priimiia ceale ce 3
să aducea, de la ceia ce aducea dimineaţa –
dimineaţa. Şi veniia toţ înţelepţii carii 4
făcea toate lucrurile sfîntului, careş după
lucrul lui carele ei lucra. Şi ziseră cătră
Moisi că „Mulţime aduce norodul, decît lucru-
rile cîte au poruncit Domnul să facă". Şi 5
porunci Moisi şi strigă în tabără, zicînd:

„Bărbat şi fămeaie să nu mai lucreaze la înce-
6 păturile sfîntului". Şi să opri norodul a mai
aduce. Şi lucrurile lor era lor de ajunsu la
7 lucru să le facă pre eale, şi rămasără. Şi
făcu tot înţeleptul la cuget, întru ceia ce lucra
la cortu, 10 garduri de mătase împletită, şi
vînăt, şi mohorît, şi roşu împletit, heruvim,
8 lucru de ţesetoriu au făcut pre eale. Lungul
unui gardu, de 20 şi 8 de coţ, şi de lat, 4 coţ un
gard era, o măsură era la toate gardurile.
9 Şi cinci garduri era, dentru dînsele ţiindu-se
unul de alt, şi iară cinci garduri era, dentru
10 dînsele ţiindu-se unul de alalt. Şi făcu
cheotori vinete la marginea unui gard, de o
parte, la împreunare; şi aşa au făcut la margi-
nea gardului celui den afară, la împreunarea
de a doua, 50 de cheotori au făcut la un gard,
şi 50 de cheutori au făcut de o parte a gardu-
lui, după împreunarea celui al doilea, cu faţa
11 unul către alalt căutînd fieştecare. Şi făcu
copce 50 de aur şi au împreunat gardurile
unul cu altul cu copcile, şi să făcea un cort.
12 Şi făcu piei argăsite ca să acopere pre cort; 11
13 piei au făcut pe eale. Lungul unii piei era
de treizeci de coţ, şi de 4 coţ latul unii piei; o
măsură era la ceale 11 piei. Şi împreună ceale
14 5 piei într-un loc, şi ceale 6 într-un loc. Şi
au făcut 50 de cheotori pre marginea unii piei,
cei den mijloc, după împreunare, şi 50 de
cheotori au făcut pre marginea pieii ce să
15 împreună cu a doua. Şi au făcut 50 de copci
de aramă şi au împreunat copcile de cheutori;
16 şi împreună pieile şi să făcură una. Şi făcu
acoperemînt cortului piei de berbeci ruşite, şi
17 acoperemînturi piei vinete deasupra. Şi au
făcut stîlpi cortului de leamne neputrede;
18 De zeace coţ un stîlpu, şi de un cot şi jumătate
19 de lat un stîlpu; Doao unghiureale la un
20 stîlpu, stînd împotrivă unul altuia. Aşa au
făcut la toţ stîlpii cortului; şi au făcut stîlpii
cortului: 20 de stîlpi despre laturea cea despre
austru, şi 40 de cuiuburi de argint au făcut la 20
21 de stîlpi. Doao cuiuburi la un stîlp, la amîn-
doao părţile lui, şi doao cuiuburi la un stîlp, la
22 amîndoao părţile lui. Şi laturea a doao, de
către miazănoapte, 20 de stîlpi şi 40 de cuiu-
buri la dînşii, de argint, doao cuiuburi la un
stîlp, la amîndoao părţile lui, şi doao cuiuburi
23 la un stîlp, la amîndoao părţile lui. Şi den-
dărătul cortului, despre partea de către
24 mare, Au făcut şase stîlpi, şi doi stîlpi au
25 făcut pre unghiurile cortului dendărăt. Şi
era întocma de jos, şi într-un chip era tocma,
26 den capete într-o asămănare. Aşa au făcut la
amîndoao părţile celor 2 unghiuri, şi era 50 stîlpi,
şi cuiuburile lor de argint 16, doao cuiuburi
la un stîlp şi doao cuiuburi la un stîlp, la amîn-
doao părţile lui. Şi făcu zăvoară de leamne 27
neputrede 5, la stîlpi de o parte a cortului,
Şi cinci zăvoară la stîlpi la a doao parte a cor- 28
tului, Şi cinci zăvoară, la stîlpi la denapoia 29
parte a cortului, de către mare. Şi zăvorul 30
den mijloc pren mijlocul stîlpilor să petrecea
de la o lature într-altă lature. Şi stîlpii i-au 31
ferecat cu aur. Şi verigele lor le-au făcut de 32
aur, la băgatul drugilor, şi ferecă zăvoarăle cu
aur. Şi făcu acoperemînt, de vînăt, şi 33
mohorît, şi roşu împletit, şi mătasă răsucită,
lucru ţesut au făcut pre dînsul heruvim.
Şi-l puse pre el pre patru stîlpi neputrezi, 34
ferecaţi cu aur, şi căpătîile lor, de aur, şi cuiu-
burile lor, 4, de argint. Şi făcu poală la uşa 35
cortului, de vînăt, şi de mohorît, şi roşu
împletit, şi mătase împletită, lucru împistrit.
Şi stîlpii ei, 5, şi căpătîile lor, şi ferecă căpătîi- 36
le lor cu aur, Şi le topi lor 5 cuiuburi de 37
aramă.

CAP XXXVII

i făcu Veseliil chivotul de leamne 1
neputrede, de doi coţi şi jumătate de
lungu şi de un cot şi jumătate de lat şi
de un cot şi jumătate de nalt. Şi 2
ferecă pre dînsul cu aur curat den-
lăuntru şi denafară, şi-i făcu lui zimte sucit de
aur împrejur. Şi-i turnă patru verigi de 3
aur, pre patru laturile ale lui, 2 verigi pre o
lature şi 2 verigi pre a doo lature. Şi au 4
făcut drugi de leamne neputrede şi-i ferecă cu
aur. Şi băgă drugii pren verigile ceale den 5
laturile chivotului, să rădice chivotul cu ei. Şi 6
făcu [la] jîrtăvnic acoperimînt de aur curat, de
doi coţi şi jumătate de lungu şi de un cot şi
jumătate de lat. Şi au făcut doi heruvimi de 7
aur bătut şi-i puse de amîndoao părţile jîrtăv-
nicului: Un heruvim de o laturi şi alt heru- 8
vim de laturea a doao a jîrtăvnicului; şi făcu
pre cei doi heruvimi de amîndoao laturile
lui. Şi era amîndoi heruvimii întinzînd ari- 9
pile lor deasupra, umbrind cu arepile lor
preste jărtăvnic, şi obrazile lor, unul către
alalt, către jîrtăvnic era obrazile heruvimi-
lor. Şi făcu masă de leamne neputride, de 10
doi coţ de lungă şi de un cot de lată şi de un cot
şi jumătate de naltă. Şi o ferecă pre ea cu 11
aur curat şi-i făcu ei sîngifuri de aur suciţi îm-
prejur. Şi-i făcu ei cunună împrejur de un 12
pumnu, şi făcu zîmţi suciţi de aur împrejurul cu-
nunii. Şi vărsă ei patru verigi de aur, şi puse 13
ceale patru verigi la patru părţi ale picioarelor ei,
supt cununa cea sucită. Era verigile prinsori 14

15 drugilor, ca să rădice masa. Şi făcu drugii
de leamne neputride şi ferecă pre eale cu aur,
16 ca să rădice masa. Şi făcu vasele measii:
blidele ei, şi cădealniţile, şi căuşile, şi năstrăpile, cu carele va turna cu eale, de aur curat.
17 Şi făcu şfeaşnecul de aur curat, bătut au făcut
18 sfeaşnecul. Fusul lui, şi fofeazile, şi scăfîrliile, şi ţinerile, şi florile, dentr-însul era.
19 Şase fofeaze ieşind de laturi: trei fofeaze ale
sfeaşnecului de o parte a lui, şi trei fofeaze ale
20 sfeaşnecului de a doao parte a lui. Şi trei
ţineri, în chipul nucşoarelor, într-o fofează
21 scăfîrlie şi floare, Şi trei ţineri, în chipul
nucşoarelor, într-o fofează scăfîrlie şi floare;
22 Aşa la ceale 6 fofeaze ce ies den sfeaşnec.
23 Şi în sfeaşnec, 4 ţineri, în chipul nucşoarei,
24 într-o fofează scăfîrliile şi florile lui. Scăfîrlia supt ceale doao fofeaze dentr-însul, şi
scăfîrlia supt ceale doao fofeaze dentr-însul;
25 aşa ceale 6 fofeaze ce ies den sfeaşnic. Şi
fofeazele şi scăfîrliile dentr-însul era, toate
26 bătute dentr-un aur curat. Şi au făcut lumi-
27 nele lui, 7, şi lingurile lui, Şi cleaştele lui,
28 de aur curat. De un talant de aur curat au
29 făcut pre dînsul şi toate vasele lui. Şi au
făcut jîrtăvnic de tămîie, den leamne neputrede, de un cot de lungu şi de un cot de lat, în
patru muchi, şi de doi coţ nălţimea lui, dentr-
30 însul era coarnele lui. Şi-l ferecă pre el cu
aur curat, gratia lui, şi păreţii lui, şi coarnele
31 lui. Şi făcu lui cunună sucită de aur împrejur, şi doao verigi de aur curat au făcut lui supt
cununa cea sucită a lui, în doao laturile lui, la
amîndoao coastele lui, la verigele drugilor,
32 pentru ca să-l rădice cu dînşii. Şi au făcut zăvoarăle den leamne neputride şi le ferecă cu aur.
33 Şi au făcut untdelemnul ungerii cel sfînt şi tocmirea tămîii, curat, lucru de făcătoriu de mir.

CAP XXXVIII

1 Şi au făcut jîrtăvnic de ardere-de-tot,
den leamne neputrede, de 5 coţ de
lungu şi de 5 coţ de lat, în patru muchi
era jîrtăvnicul, şi de trei coţ înălţimea
2 lui. Şi au făcut coarnele pre ceale 4
muchi, dentr-însul era coarnele, şi le acoperi
3 pre eale cu aramă. Şi făcu cunună jîrtăvnicului, şi acoperemîntul lui, şi păharăle lui, şi
undeţile de carne ale lui, şi cădelniţa lui, şi
4 toate vasele lui le-au făcut de aramă. Şi
i-au făcut lui grătariu, lucru ca mreaja, de
5 aramă. Şi au făcut grătariului 4 verigi de
aramă pre 4 părţi, şi-i puse pre ei dedesuptul
grătariului jîrtăvnicului pre dedesupt, şi era
grătariul pînă la jumătate de jîrtăvnic. Şi au 6
făcut drugii jîrtăvnicului de leamne neputrede, şi-i ferecă cu aramă, şi vîrî drugii spre
coastele jîrtăvnicului, cîndu-l rădică pre el.
Găunos, de scînduri, l-au făcut pre el. Şi au 7/8
făcut spălătoarea cea de aramă şi fundul ei de
aramă, den oglinzile celor ce-au postit, ceale
ce au postit lîngă uşile cortului mărturiei. Şi 9
au făcut curtea. Despre amiazăzi, pînzele
curţii – de roşu împletit, o sută preste
sută. Şi stîlpii lor, 20, şi cuiuburile lor, 20, 10
de aramă; şi copcile lor, şi aripile lor, de
argint. Şi laturea despre miazănoapte, o sută 11
preste o sută; şi stîlpii lor, 20, şi fundurile lor,
doaozeci, de aramă; şi copcile lor, şi aripile
lor, de argint. Şi laturea despre mare, gar- 12
duri de 50 de coţi; stîlpii lor, 10, şi cuiburile
lor, 10; şi copcile lor, şi aripile lor, de
argint. Şi laturea de către răsărit, de 50 de 13
coţi. Pînze de 15 coţi, denapoi; şi stîlpii lor, 14
3, şi cuiuburile lor, 3; Şi pre denapoia de a 15
doua, de o parte şi de alta, spre uşa curţii, garduri
de 15 coţi; şi stîlpii lor, 3, şi cuiuburile lor, 3.
Toate gardurile cortului, de mătase împle- 16
tită. Şi cuiuburile stîlpilor lor, de aramă; şi 17
cheotorile lor, de argint; şi căpeţealele lor,
ferecate pemprejur cu argint, şi stîlpii pemprejur, ferecaţi cu argint, toţ stîlpii curţii. Şi 18
acoperemîntul porţii curţii, lucru de împistritoriu, de vînat, şi mohorît, şi roşu răsucit, şi
mătase împletită, de 20 de coţi de lungu, şi de
nalt şi de largu – de 5 coţi, potrevindu-se pînzelor curţii. Şi stîlpii lor, 4, şi fundurile lor, 19
4, de aramă; şi cheotorile lor, de argint, şi
capetele lor, ferecate cu argint. Şi toţ ţăru- 20
şii curţii împrejur, de aramă. Şi aceasta 21
iaste tocmeala cortului mărturiei, după cum
s-au poruncit lui Moisi, slujba să fie a leviţilor,
pren Ithamar, fiiul lui Aaron preotul. Şi 22
Veseleil, fiiul lui Urie, den neamul Iudii, au
făcut după cum au poruncit Domnul lui Moisi.
Şi Eliav, fiiul lui Ahisamah, den neamul lui 23
Dan, care au fost meşter mai mare preste
ceale ţesute, şi ceale cusute, şi ceale împistrite, au ţesut cu vînat, şi cu mohorît, şi cu
roşu răsucit, şi cu mătase. Tot aurul carele 24
s-au lucrat la lucruri, după tot lucrul sfintelor,
să făcu aur den zăciuială, 29 de talanţi şi 700 şi
30 de sicli, după siclul cel sfînt. Şi argint şi 25
luarea de la oamenii cei socotiţ ai adunării,
100 de talanţi şi 1775 de sicli. Un drahmu pe
capu, jumătate de siclu, după siclul cel sfînt –
Tot cela ce mergea la socoteală, den 20 de ani 26
şi în sus, la 6 sute de mii şi 3 mii şi 5 sute şi
50. Şi să făcu cea sută de talanţi de argint 27

la topirea capetelor cortului şi la capetele aco-
28 peremîntului, O sută de capete la o sută de
29 talanţi, un talant la un căpeţel. Şi cea 1775
de sicli, au făcut la chiotorile stîlpilor şi le-au
poleit căpeţealele lor şi au împodobit pre dîn-
30 şii. Şi arama luorii – 370 de talanţi şi 2400
31 de sicli. Şi au făcut dentr-însa pragurile
uşii cortului mărturiei, şi jîrtăvnicul cel de
aramă cu grătariul lui, şi toate vasele jîrtăvni-
32 cului, Şi fundurile curţii pen împrejur, şi
pragurile porţii curţii, şi ţăruşii cortului, şi
ţăruşii curţii pempregjur.

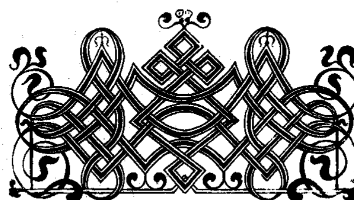
CAP XXXIX

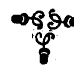
1 Şi cela ce au rămas, vînătul, şi mohorî-
tul, şi roşul, au făcut veşminte de
slujbe lui Aaron, ca să slujască cu
eale întru cel sfînt, după cum porunci
2 Domnul lui Moisi. Şi făcură cea
preste umăr de aur, şi de vînăt, şi de mohorît,
3 şi de roşu răsucit, şi de mătase împletită. Şi
să tăiară potcoavele ceale de aur ca părul, ca
să ţeasă împreună cu vînătul, şi cu mohorîtul,
şi cu roşul cel răsucit, şi cu mătasea cea imple-
4 tită, lucru ţesut le-au făcut pre eale, Preste
umeri ţiindu-se de amîndoao părţile, lucru
ţesut întru sine, împletit unul cu alalt, dentru
dînsul au făcut, după făptura lui, den aur, şi
den vînăt, şi mohorît, şi roşu răsucit, şi
mătase împletită, după cum porunci Domnul
5 lui Moisi. Şi făcură amîndoao pietrile zma-
ragdului împănate şi ţintuite cu aur, săpate şi
cioplite cioplitură de peceate, dentru numele
6 fiilor lui Israil, Şi le puseră pre eale pre
umerile cei preste umere, pietri de pomenire
sînt fiilor lui Israil, după cum porunci Domnul
7 lui Moisi. Şi făcură engolpiul, lucru ţesut cu
împistreale, dupre lucrul cei preste umere, de
aur, şi vînăt, şi mohorît, şi roşu răsucit, şi
mătase împletită; în patru muchi îndoit au
făcut engolpiul , de o palmă de lungu, şi de o
8 palmă de lat îndoit. Şi se ţesu într-însul
ţesetură după piatră în patru rînduri: rînd de
pietri sardion, şi topazion, şi zmaragd – un
9 rînd; Şi rîndul al doilea: anthrax, şi zamfir,
10 şi iaspis. Şi rîndul al treile: lighirion, şi
11 ahatis, şi amethistos; Şi rîndul al patrulea:
hrisolithos, şi virilion, şi onihion, încunjurate
12 cu aur şi legate pempregjur cu aur. Şi pie-
trile era den numele fiilor lui Israil, 12, den
doaosprăzeace nume ale lor, săpate peceţi,
13 careş den numele său, la 12 neamuri. Şi au
făcut pre engolpiu lănţuşă împletite, lucru
14 împletit, de aur curat. Şi au făcut doao
15 paveze de aur şi doao verigi de aur. .Şi au
pus pre ceale doao verigi de aur, la amîn-
16 doao începăturile engolpiului. Şi au pus
lănţuşele de aur pre amîndoao verigele, pre
amîndoao părţile engolpiului; şi la amîndoao
împreunările, ceale doao lănţuşă, Şi au pus 17
peste ceale doao paveze, umerele cei de
preste umăr, den potrivă, în faţă. Şi au 18
făcut doao verigi de aur şi au pus pre amîn-
doao aripile, preste marginea engolpiului, pre
marginea denapoi cei preste umăr, denlăuntru.
Şi au făcut doao verigi de aur şi au pus preste 19
amîndoao umerele cei preste umăr, den jos de
dînsul, den faţă, după împreunarea den sus a
ţesăturii cei de preste umăr. Şi au strînsu 20
engolpiul den verigile de pre dînsul spre veri-
gile cei de preste umăr ţiindu-se, den vînăt,
fiind împletite la ţesătura cei de preste umăr,
pentru ca să nu să sloboază engolpiul den cea
preste umăr, după cum porunci Domnul lui
Moisi. Şi au făcut haina cea pînă jos supt 21
cea preste umăr, lucru ţesut tot vînăt. Şi 22
gura hainei cei pînă jos, în mijloc ţesută
împletită, cu carele,ţiind împrejur, cel prejur
gură era nedezlegat. Şi au făcut la poalele 23
hainei cei pînă jos, den jos, rodioare ca unii
rodii înflorite, de vînăt, şi de mohorît, şi roşu
răsucit, şi mătase împletită. Şi au făcut clo- 24
poţi de aur şi au pus clopoţei pre poalele hai-
nei împrejur, pren mijlocul rodiilor. Clo- 25
poţi de aur şi rodioare pre poalele hainei
împrejur, ca să slujască dupe cum porînci
Domnul lui Moisi. Şi au făcut haine de 26
mătase, lucru ţesut, lui Aaron şi fiilor lui.
Şi chiverile, de mătase, şi mitra, de mătase, şi 27
nădragii, de mătase împletită. Şi brînele 28
lor, de mătase vînătă, şi mohorîtă, şi roşu,
împletite, lucru de împistritoriu, în ce chip au
porîncit Domnul lui Moisi. Şi au făcut pot- 29
coava cea de aur, osibire sfîntului, de aur
curat, şi au scris pre dînsa slove săpate de
peceate: „Sfinţirei Domnului". Şi puseră 30
preste ea împletitura cea vînătă, ca să fie dea-
supra preste mitră, în ce chip au porîncit
Domnul lui Moisi. Şi să săvîrşi tot lucrul 31
cortului mărturiei, şi făcură fiii lui Israil dupe
toate cîte au porîncit Domnul lui Moisi. Şi 32
aduseră cortul cătră Moisi, şi toate vasele lui,
şi verigele lui, şi stîlpii lui, şi zăvoarăle lui, şi
ţăruşii lui, şi fundurile lui; Şi pieile, piei de 33
berbeace ruşite, şi acoperimînturile dea-
supra, piei vinete; Şi catapeteazma, şi chi- 34
votul mărturiei, şi drugii lui, şi jărtăvnicul;
Şi masa, şi toate vasele ei, şi pîinile pune- 35
rii; Şi sfeaşnicul cel curat, şi luminile lui, 36
lumini de ardere, şi toate vasele lui, şi untde-
lemnul luminii; Şi jîrtăvnicul cel de aur, şi 37
untdelemnul ungerii, şi tămîia tocmirii; Şi 38
poala uşii cortului; Şi jîrtăvnicul cel de 39
aramă, şi grătariul lui cel de aramă, şi

drugii lui, şi toate vasele lui, şi spălătoarea, şi
40 fundul ei; Şi pînzele curţii, şi stîlpii, şi fun-
durile ei, şi poala uşii curţii, şi funile ei, şi
41 ţăruşii ei; Şi toate dechisele ce sînt la
42 lucrurile cortului mărturiei; Şi veşmintele
ceale de slujbă, ca să slujască cu dînsele în
sfînt, veşmîntele sfîntului, carele sînt ale lui
Aaron, şi veşmîntele fiilor lui, la slujbă. Dupe
toate cîte porînci Domnul lui Moisi, aşa au
43 făcut fiii lui Izrail toată gătirea. Şi văzu
Moisi toate lucrurile, şi era făcute aceastea în
ce chip porunci Domnul lui Moisi, aşa le-au
făcut pre eale. Şi blagoslovi pre dînşii Moisi.

CAP XL

1 Şi grăi Domnul cătră Moisi, zicînd:
2 „În ziua dentîiu a lunii dentîiu, lună
noao, vei întinde cortul mărturiei.
3 Şi vei pune chivotul mărturiei şi vei
acoperi chivotul cu acoperimîntul.
4 Şi vei băga înlăuntru masa şi vei pune înain-
5 te-punerea ei. Şi vei băga înlăuntru sfeaş-
nicul şi vei pune făcliile lui; şi vei pune jîrtăv-
nicul cel de aur, ca să tămîiaze înaintea chivo-
6 tului mărturiei. Şi vei pune acoperirea aco-
perimîntului pre uşa cortului mărturiei, şi jăr-
tăvnicul jărtvelor îl vei pune lîngă uşile cortu-
7 lui mărturiei. Şi vei pune spălătoarea între
cortul mărturiei şi între jărtăvnic, şi vei pune
8 într-însa apă. Şi vei pune împrejur cortul,
şi toate cîte sînt în el le vei sfinţi împregiur.
9 Şi vei lua untdelemnul ungerii şi vei unge cor-
tul şi toate cîte-s într-însul şi vei sfinţi pre
dînsul, şi toate vasele lui, şi vor fi sfinte; şi vei
unge jîrtăvnicul jîrtvelor, şi toate vasele lui, şi
vei sfinţi jîrtăvnicul şi va fi jîrtăvnicul Sfîntul
10 Sfintelor. Şi vei unge spălătoarea şi fundul
11 ei, şi o vei sfinţi pre ea. Şi vei aduce pre
Aaron şi pre fiii lui la uşile cortului mărtu-
12 riei. Şi vei scălda pre dînşii cu apă; şi vei
îmbrăca pre Aaron cu veşmintele ceale sfinte,
şi-l vei unge pre el şi-l vei sfinţi pre el, şi va
sluji Mie; şi pre feciorii lui vei aduce, şi-i vei
îmbrăca cu haine, şi-i vei unge în ce chip ai
13 unsu pre tatăl lor, şi-M vor preoţi Mie; Şi
va fi casile fiilor ungere de preoţie în veaci,
14 întru rudele lor". Şi au făcut Moisi toate
cîte au poruncit lui Domnul, aşa au făcut.
15 Şi fu în luna dentîi, în al doilea an, ieşind ei
den Eghipet, la lună noao, se-au întinsu cortul.
16 Şi au pus Moisi cortul, şi au pus căpeţealele lui, şi
17 au pus zăvoarăle, Şi au pus stîlpii lui, şi au în-
tinsu gardurile cortului, şi au pus acoperemîntul
cortului pre el deasupra, după cum au poruncit
18 Domnul lui Moisi. Şi luînd mărturiile, le-au
pus înlăuntru în chivot, şi au pus drugii
supt chivot, şi au pus jîrtăvnicul deasupra chi-
votului. Şi băgă chivotul în cort, şi au pus 19
acoperirea acoperemîntului şi au acoperit
chivotul mărturiei, în ce chip au poruncit
Domnul lui Moisi. Şi au pus masa în cortul 20
mărturiei, de laturea cortului mărturiei de
cătră miazănoapte, afară den acoperemîntul
cortului. Şi au pus preste ea pîinele pune- 21
rii-înainte a Domnului, după cum au poruncit
Domnul lui Moisi. Şi au pus sfeaşnicul în 22
cortul mărturiei, împotriva measii, la laturea
cortului de cătră austru. Şi au pus feştilele 23
lui înaintea Domnului, în ce chip porunci
Domnul lui Moisi. Şi puse jîrtăvnicul cel de 24
aur în cortul mărturiei, împotriva acopere-
mîntului. Şi au tămîiat pre dînsul tămîia 25
tocmirii, după cum au poruncit Domnul lui
Moisi. Şi jîrtăvnicul jîrtvelor au pus lîngă 26
uşele cortului mărturiei şi au adus pre el arde-
re-de-tot şi jîrtvă, după cum au poruncit
Domnul lui Moisi. Şi au făcut spălătoarea 27
între mijlocul cortului mărturiei şi între mijlo-
cul sfeaşnicului şi au pus într-însa apă,
Pentru ca să să speale dentr-însa Moisi, şi 28
Aaron, şi fiii lui, mîinele lor şi picioarele;
Cînd vor întra ei la cortul mărturiei sau cînd 29
mergu înainte cătră jîrtăvnic să slujască, să
spăla dentr-însa, după cum au poruncit Dom-
nul lui Moisi. Şi au pus curtea pemprejurul 30
cortului şi a jîrtăvnicului. Şi săvîrşi Moisi 31
toate lucrurile şi acoperi norul cortul mărtu-
riei şi de mărirea Domnului să împlu cortul.
Şi nu putu Moisi să între în cortul mărturiei, 32
pentru că umbriia pre dînsul norul şi de mări-
rea Domnului să împlu cortul. Şi cînd să 33
vrea sui norul des la cort, înjuga fiii lui Israil
cu marfa lor. Iară de nu să suia norul, nu 34
înjuga, pînă în ziua carea să suia norul. Pentru 35
că nor era la cort ziua, şi noaptea
foc era pre dînsul, înaintea
a tot Israilul, întru toa-
te purceaderile lor.

PREOȚIA

CAP I

1 Și chemă Domnul pre Moisi și grăi lui
2 den cortul mărturiei, zicînd: „Grăiaște fiilor lui Israil, și vei zice către
ei: 'Om dentru voi, de va aduce daruri
Domnului, den dobitoace, și den boi,
3 și den oi veți aduce darurile voastre. De
vor fi de-tot-arderi darul lui, den boi, parte
bărbătească curat să aducă, la ușa cortului
mărturiei, și va aduce pre el priimit înaintea
4 Domnului. Și va pune mîna pre capul jîrtvei
5 priimită lui, ca să să roage pentru el. Și vor
junghea vițelul înaintea Domnului; și vor
aduce fiii lui Aaron, preoții, sîngele și vor
vărsa sîngele pre jîrtăvnic împrejur, cela ce
6 iaste la ușăle cortului mărturiei. Și belind
arderea-de-tot, vor împărți pre ea în părți
7 Și vor pune fiii lui Aaron, preoții, foc pre jîr-
8 tăvnic și vor grămădi leamne pre foc; Și vor
grămădi fiii lui Aaron, preoții, părțile ceale în
doao tăiate, și capul, și grăsimea preste leam-
nele ce-s pre foc, carele-s pre jîrtăv-
9 nic, Iară ceale den pîntece, și picioarele, le
vor spăla cu apă, și va pune preotul pre toate
pre jîrtăvnic: luoare-de-rod iaste, jîrtvă,
miros de bună mirosire iaste Domnului.
10 Iară de va fi dentru oi darul lui Domnului, den
miei, și den iezi, întru ardere-de-tot, parte
11 bărbătească curată va aduce pre el. Și va
pune mîna pre capul lui, și vor junghea pre el,
den coastele jîrtăvnicului către miazănoapte,
înaintea Domnului, și vor vărsa fiii lui Aaron,
preoții, sîngele lui pre jîrtăvnic împrejur.
12 Și vor împărți pre el în părți, și capul, și seul
lui, și vor clădi preoții aceastea pre leamnele
13 ce-s pre foc, care iaste pre jîrtăvnic. Și
ceale den pîntece, și picioarele, vor spăla cu
apă; și va aduce preotul toate și va pune pre
jîrtăvnic: luoare-de-rod iaste, jîrtvă, miros de
14 bună mirosire Domnului. Iară de va fi den
zburătoare va aduce ardere-de-tot – dar al
15 lui Domnului, Și va aduce den turtureale
sau den porumbași darul lui; și va aduce preo-
tul către jîrtăvnic, și va înfrînge capul lui; și va
pune preotul pre jîrtăvnic și va stoarce sîn-
16 gele către fundul jîrtăvnicului. Și va scoate
gușa cu peanele și le va lepăda lîngă jîrtăvnic
pre eale, de către răsărit, la locul cenușii.
17 Și va înfrînge pre el den aripi, și nu o va
împărți, și o va pune preotul pre jîrtăvnic, pre
leamnele ce-s pre foc: luoare-de-rod iaste,
jîrtvă, miros de bună mirosire Domnului.

CAP II

Iară sufletul de va aduce dar jîrtvă 1
Domnului, făină curată va fi darul lui,
și va turna preste ea untdelemnu și
va pune pre ea tămîie, jîrtvă iaste.
Și o va aduce pre dînsa către fiii lui 2
Aaron, preoții, și, luînd dentr-însa mîna plină
den făina cu untu-de-lemnu, și toată tămîia ei,
și va pune preotul pomenirea ei pre jîrtăvnic,
jîrtvă, miros mirosirii cei bune Domnului.
Și ce rămîne den jîrtvă, lui Aaron și fiilor lui 3
sfîntă sfintelor, den jîrtvele Domnului. Iară 4
de vei aduce dar jîrtvă coaptă den cuptoriu de
făină, pîini nedospite frămîntate în untde-
lemnu și turte nedospite unse cu untde-
lemnu. Iară de va fi jîrtvă den tigaie darul 5
tău, făină frămîntată în untdelemnu, nedos-
pite vor fi. Și vei zrobi pre eale bucăți, și 6
vei turna preste eale untdelemnu, jîrtvă iaste
Domnului. Iară de va fi jîrtvă dupe grătariu 7
darul tău, făină cu untdelemnu să va face.
Și va aduce jîrtva carea o va face dentru 8
aceastea Domnului, și va aduce la preotul.
Și apropiindu-se către jîrtăvnic, va lua preo- 9
tul den jărtvă pomenirea ei, și va pune preotul
pre jărtăvnic luare-de-rod, miros a bunei
mirosire Domnului. Iară ce va rămînea de 10
la jîrtvă, lui Aaron și fiilor lui, sfinte sfintelor
den luorile-de-rod Domnului. Toată jîrtva 11
care o veț aduce Domnului, să nu faceț dos-
pită. Pentru că tot aluatul și toată miarea, 12
să nu aduceț dentr-însa să aduceț Domnului.
Dar de-nceput să le aduceț aceastea Domnu-
lui, iară pre jîrtăvnic să nu să suie, la miros de
bună mirosire Domnului. Și tot darul järt- 13
vei voastre cu sare se va săra. Și să nu se
părăsească sarea făgăduinții Domnului den
jîrtvele voastre, pre tot darul veț aduce sare.
Iară de veț aduce jîrtva roadelor dentîiu Dom- 14
nului, noao frecate spice uruite Domnului, și
vei aduce jîrtva roadelor dentîiu Și vei 15
turna preste ea untdelemnu și vei pune preste
ea tămîie: jîrtvă iaste. Și va aduce preotul 16
pomenirea ei den spice cu untul-de-lemnu și
toată tămîia ei: luare-de-rod iaste Domnului.

CAP III

Iară de va fi jîrtvă de mîntuire darul lui 1
Domnului, de va aduce pre el dentru
boi, de va fi parte bărbătească au
fămeiască, curat va aduce înaintea
Domnului. Și va pune mîinile lui 2
pre capul darului, și-l va junghea lîngă ușile
cortului mărturiei, și vor turna fiii lui
Aaron, preoții, sîngele pre jîrtăvnic. Și vor 3
aduce den jîrtva mîntuirii luare-de-rod Dom-
nului seul ce acopere pîntecele și tot

4 seul ce iaste preste pîntece. Și pre cei doi
rănichi și seul ce iaste preste ei, ce iaste
preste coapse, și seul ce iaste preste ficați, cu
5 rănichii va lua. Și vor aduce pre eale fiii lui
Aaron, preoții, preste jîrtăvnic, preste arderi-
le-de-tot, preste leamnele ce-s pre foc, luare-
de-rod, miros bunii mirosire Domnului.
6 Iară de va fi den oi darul lui, jîrtvă de mîntuire
Domnului, parte bărbătească au fămeiască,
7 curat va aduce pre el. De va aduce miel
darul lui, îl va aduce pre dînsul înaintea Dom-
8 nului Și va pune mîna pre capul darului
său, și-l va junghea pre el lîngă ușile cortului
mărturiei, și vor turna fiii lui Aaron, preoții,
9 sîngele pre jîrtăvnic împrejur. Și va aduce
den jîrtva mîntuirii luare-de-rod Domnului,
seul și mijlocul,curat, cu șalele va lua pre dîn-
10 sul, și tot seul ce acopere pîntecele. Și tot
seul ce iaste preste pîntece, și pre amîndoi
rănichii și seul ce iaste preste dînșii, ce iaste la
coapse, și seul ce iaste la ficați, cu rănichii
11 luîndu, Va aduce preotul preste jîrtăvnic,
miros de bună mirosire, luare-de-rod Dom-
12 nului. Iară de va fi den capre darul lui
Domnului, și-l va aduce înaintea Domnului
13 Și va pune mîinile pre capul lui, și-l vor jun-
ghea pre el înaintea Domnului, lîngă ușile
cortului mărturiei, și vor turna fiii lui Aaron,
preoții, sîngele preste jîrtăvnic împrejur.
14 Și va aduce dentr-însul aducere-de-rod Dom-
nului seul ce acopere pîntecile și tot seul ce
15 iaste preste pîntece Și amîndoi rănichii și
tot seul ce iaste preste ei, ce iaste preste
coapse, și seul de la ficați cu rănichii îl va
16 lua Și va aduce preotul pre jîrtăvnic adu-
17 cere de bună mirosire Domnului. Tot seul
– Domnului. De leage în veaci, întru rudele
voastre, în toată sălășluirea voastră: tot seul
și tot sîngele să nu mîncați!'"

CAP IV

1 Și grăi Domnul cătră Moisi, zicînd:
2 „Grăiaște cătră fiii lui Israil, zicînd:
'Suflet de va greși înaintea Domnului
fără de voie, den toate poruncile
Domnului care nu să cade să le facă,
3 și va face una dentr-acealea, De va greși
arhiereul cel unsu, ca să greșască norodul, și
va aduce pentru păcatele lui care au greșit
vițel den boi curat Domnului, pentru
4 păcat. Și va aduce vițelul lîngă ușa cortului
mărturiei înaintea Domnului și va pune mîna
lui pre capul vițelului și va junghea vițelul
5 înaintea Domnului. Și luînd preotul cel uns
cel săvîrșit, în mîni, den sîngele vițelului, și va
6 băga pre el în cortul mărturiei. Și va
întinge preotul deagetul în sînge și va stropi
den sînge de șapte ori cu deagetul înaintea
Domnului, spre acoperemîntul cel sfînt.

Și va pune preotul den sîngele vițelului pre 7
coarnele jîrtăvnicului tămîii tocmirii, ce iaste
înaintea Domnului, care iaste în cortul mărtu-
riei. Și tot sîngele vițelului va turna lîngă fun-
dul jîrtăvnicului arderii-de-tot, carele iaste
lîngă ușile cortului mărturiei. Și tot seul 8
vițelului al greșalii, va rădica de la el seul ce
acopere ceale den pîntece și tot seul ce iaste
peste ceale den pîntece Și amîndoi răni- 9
chii și seul ce iaste preste ei, carele iaste peste
coapse, și grăsimea ce iaste preste ficați, cu
rănichii va lua pre ea, În ce chip să ia de la 10
vițelul jîrtvei mîntuirei, și va aduce popa la jîr-
tăvnicul aducerii. Și pialea vițelului și tot 11
trupul lui, cu capul lui și cu marginele lui și cu
pîntecile și cu baliga, Și vor scoate tot vițe- 12
lul afară den tabără, în loc curat, unde vor
turna cenușa, și vor arde pre dînsul pre
leamne în foc; la vărsarea cenușii se va arde.
Iară de nu va cunoaște toată adunarea fiilor 13
lui Israil și va uita cuvîntul den ochii adunării,
și vor face una dentru toate poruncile Dom-
nului carea nu se va face, și vor greși Și se 14
va cunoaște lor păcatul carele au greșit întru
el, și va aduce adunarea vițel den boi, curat,
pentru greșală, și-l va aduce pre el lîngă ușele
cortului mărturiei. Și vor pune cei bătrîni 15
ai adunării mîinile lor pre capul vițelului,
înaintea Domnului, Și vor junghea vițelul 16
înaintea Domnului. Și va aduce preotul cel
unsu, den sîngele vițelului, la cortul mărtu-
riei. Și va întinge preotul cu deagetul lui 17
den sîngele vițelului și va stropi de șapte ori
înaintea Domnului înaintea acoperemîntului
celui sfînt. Și den sînge va pune preotul 18
pre coarnele jîrtăvnicului tămîilor tocmirii,
care iaste înaintea Domnului, care iaste în
cortul mărturiei. Și tot sîngele va turna 19
cătră fundul jîrtăvnicului luorilor, carele iaste
lîngă ușile cortului mărturiei. Și tot seul lui 20
va lua de la dînsul și va aduce la jîrtăvnic. Și
va face vițelul în ce chip au făcut vițelul greșa-
lii, așa se va face. Și se va ruga pentru dînșii
preotul, și se va lăsa lor greșala. Și vor 21
aduce pre vițel tot afară den tabără și vor
arde-de-tot pre vițel, în ce chip au arsu vițelul
cel mai denainte: păcatul adunării iaste.
Iară de va greși boiariul și va face una den 22
toate poruncile Domnului Dumnezăului lui
care nu se va face, fără de voie, și va
greși Și se va cunoaște lui greșala care au 23
greșit într-însa, și-ș va aduce darul lui țap den
capre, parte bărbătească, curat, pentru păcat.
Și va pune mîna lui pre capul țapului și-l vor 24
junghea pre el în loc unde junghie arderile-

de-tot înaintea Domnului: pentru greșală
25 iaste. Și va pune preotul den sîngele cel de
greșală cu deagetul pre coarnele jîrtăvnicului
arderilor-de-tot. Și tot sîngele lui va vărsa pre
26 fundul jîrtăvnicului arderilor-de-tot. Și tot
seul lui îl va aduce la jîrtăvnic, ca și seul jîrtvei
mîntuirei. Și se va ruga pentru dînsul preotul
27 de greșala lui, și se va lăsa lui. Iară un
suflet de va greși de nevoie, den norodul
pămîntului, făcînd una den toate poruncile
28 Domnului care nu se va face, și va greși Și
se va cunoaște greșala lui care au greșit
într-însa, și va aduce darul lui capră den iade,
curată, parte fămeiască va aduce pentru gre-
29 șala care au greșit. Și va pune mîna lui pre
capul greșalei lui, și vor junghea capra,
aceaea a greșalii, în locul unde junghe arderi-
30 le-de-tot. Și va lua preotul den sîngele ei cu
deagetul lui și va pune pre coarnele jîrtăvni-
cului arderilor-de-tot. Și tot sîngele va vărsa
prejur fundul jîrtăvnicului ardirilor-de-tot.
31 Și tot seul va lua, în ce chip să ia seu de la
jîrtva mîntuirei, și va aduce preotul pre jîrtăv-
nic la miros de bună mirosire Domnului. Și se
va ruga preotul pentru dînsul, și se va lăsa lui.
32 Iară de va aduce oaie, darul pentru greșală,
parte fămeiască, curată să o aducă pre ea.
33 Și va pune mîna lui pre capul ceia a greșalii și
vor junghea pre ea pentru greșală, în loc unde
34 junghe jîrtvele, în loc sfînt. Și luînd preotul
den sîngele greșălii cu deagetul lui, va pune
pre coarnele jîrtăvnicului arderii-de-tot. Și
tot sîngele lui va vărsa prejur fundul jîrtăvni-
35 cului arderii-de-tot. Și tot seul lui va lua, în
ce chip să ia seu de oaie de la jîrtva mîntuirii,
și va pune pre dînsul preotul pre jîrtăvnic, pre
arderea-de-tot a Domnului. Și se va ruga
pentru dînsul preotul pentru greșala carea au
greșit, și i se va lăsa lui.

CAP V

1 Și de va greși suflet, și va auzi glas de
jurămînt, și acesta mărturie au au
văzut, au știe, de nu va spune, și-ș va
2 lua păcatul lui. Sufletul acela care
se va atinge de tot lucrul necurat, au
mortăciune, au prinsu de hiară necurată, au
den mortăciunile urîciunilor celor necurate,
au den mortăciunile dobitoacelor necurate, și
3 se va greși dentru el și se vor pîngări, Sau
se va atinge den necurăție de om, den toată
necurăția lui de carea, atingîndu-se, se va pîn-
gări, și s-au amăgit pre sine și după
4 aceasta va cunoaște și va greși, Sufletul
cel fără de leage, ce împarte cu buzele să
facă bine sau să facă rău, după toate cîte va
împărți omul cu jurămînt, și se va uita pre
sine, și acesta va cunoaște și va greși
una dentr-aceastea, Și-ș va răscumpăra pă- 5
catul pentru carele au greșit asupra lui Și va 6
aduce pentru care au greșit Domnului, pentru
greșala care au greșit, parte fămeiască de la oi
mieoară sau vătuie den capre, pentru păcat.
Și se va ruga pentru el preotul pentru greșala
lui care au greșit, și i se va lăsa lui
greșala. Iară de nu va putea mîna lui de 7
ajuns la oaie, va aduce pentru greșala lui
carea au greșit doao turtureale sau doi pui de
porumbu Domnului, unul pentru păcat și altul
pentru ardere-de-tot. Și le va aduce pre 8
eale la preot, și va aduce preotul întîiu cel
pentru greșală. Și va rumpe preotul capul lui
den gît și nu-l va despărți. Și va stropi den 9
sîngele cel pentru păcat pre păreatele jîrtăv-
nicului, iară rămășița sîngelui va scură pre
fundul jîrtăvnicului, pentru că greșală
iaste. Și al doilea îl va face ardere-de-tot, 10
după cum să cuvine. Și se va ruga pentru dîn-
sul preotul, pentru păcatul lui care au greșit,
și i se va lăsa lui. Iară de nu va afla mîna lui 11
păreache de turtureale au doi pui de
porumbu, și va aduce darul lui, pentru carele
au greșit, al zeacelea lui ifi de făină curată,
pentru greșală. Să nu toarne pre dînsa untde-
lemnu, nice să puie preste ea tămîie, căci
pentru greșală iaste. Și va aduce pre ea 12
cătră preotul. Și luînd cu mîna preotul
dentr-însa plină mîna lui, pomenirea ei va
pune desupra jîrtăvnicului, preste arderile
ceale de tot Domnului: greșală iaste. Și se 13
va ruga pentru dînsul preotul pentru greșala
lui care au greșit, dentru una de acestea, și se
va lăsa lui. Iară rămășița va fi preotului, ca și
jîrtva făinii curate'". Și grăi Domnul cătră 14
Moisi, zicînd: „Suflet care va greși pre dînsul 15
cu uitare, și va greși fără de voie den sfintele
Domnului, și va aduce pentru greșala lui
Domnului berbeace curat den oi, preț de
argint de sicli, cu siclul cel sfînt, Pentru 16
carele au greșit. Și care au greșit den
sfinte, va plăti, și cel preste a cincea parte va
adaoge preste el și va da pre el preotului. Și
preotul se va ruga pentru el întru berbeacele
păcatului, și se va ierta lui. Și sufletul 17
carele va greși și va face una den toate porun-
cile Domnului care nu trebuie a face, și n-au
cunoscut, și va greși, și va lua păcatul lui Și 18
va aduce berbeace curat den oi, în preț de
argint întru greșală, cătră preot. Și se va ruga
preotul pentru el, pentru neștiința lui care
n-au știut, și el nu știia, și se va lăsa lui.
Pentru că au greșit 19
greșală înaintea
Domnului".

CAP VI

1 Și grăi Domnul cătră Moisi, zicînd:
2 „Sufletul care va greși și, neascul-
tîndu, nu va asculta poruncile Dom-
nului și va minți cătră aproapele-ș,
întru zălojire, au pentru soțiire, au
pentru jah, au au făcut vreo strîmbătate veci-
3 nului, Au au aflat pierzare și va minți pentru
ea și va jura cu strîmbul, pentru una den toate
carele va face omul ca să greșască întru aceas-
4 tea, Și va fi cînd va greși și va păcătui, și va
da înapoi jaful ce au jefuit, au strîmbătatea ce
au strîmbat, au zălogul ce s-au pus la dînsul,
au pierzarea care au aflat den tot lucrul care
au jurat pentru el cu strîmbul, și va plăti
capul, și al cincilea lui va adaoge preste el. Al
cui iaste, lui va da, în care zi să va dovedi.
5 Și a greșălii lui, va aduce Domnului berbeace
6 den oi, curat, preț pentru care au greșit. Și
se va ruga pentru el preotul înaintea Domnu-
lui, și i se va lăsa lui pentru una den toate cîte
7 au făcut și au greșit întru dînsul". Și grăi
8 Domnul cătră Moisi, zicînd: „Porunceaște
9 lui Aaron și fiilor lui, zicînd: 'Aceasta iaste
legea arderii-de-tot: aceasta arderea-de-tot
pre arderea ei pre jîrtăvnic, toată noaptea va
arde, pînă demineața, nu se va stinge focul
10 carele iaste pre jîrtăvnicul lui. Și se va
îmbrăca preotul în haină de in, și nădragi de
in va îmbrăca prejur trupul lui, și va lua aduci-
re-preste-tot carea o va topi focul [la] arde-
11 rea-de-tot de la jîrtăvnic Și o va pune pre
ea alăturea cu jîrtăvnicul. Și va dezbrăca veș-
mîntul lui și va îmbrăca alt veșmînt, și va
scoate aducerea-de-preste-tot afară den
12 tabără, la loc curat. Și foc pre jîrtăvnic va
arde pre dînsul și nu se va stinge, și va arde
preotul pre dînsul leamne de dimineață –
dimineață și va clădi pre el arderea-de-tot și
13 va pune preste el săul mîntuirii. Și foc
pururea va arde pre jîrtăvnic, nu se va stinge.
14 Aceasta e leagea jîrtvei care o vor aduce fiii
lui Aaron, preoții, denaintea Domnului, împo-
15 triva jîrtăvnicului. Și va lua dentr-însul
preotul cu mîna den făina cea curată a jîrtvei,
cu untdelemnul ei și cu toată tămîia ei, carele
sînt pre jîrtvă, și va aduce pre jîrtăvnic,
luare-de-rod: miros de bună mirosire, pome-
16 nirea ei Domnului. Iară ce va rămînea den
ea, va mînca Aaron și fiii lui. Azime se vor
mînca în loc sfînt, în curtea cortului mărturiei
17 vor mînca pre ea. Nu se va coace dospită.
Parte pre ea am dat lor den aducirile Domnu-
lui; sfîntă sfintelor iaste, ca și ale greșelii și
18 ca și ale păcatului. Toată partea bărbă-
tească den preoți vor mînca pre ea. Leage
veacinică în rudile voastre, den aducirile
Domnului; tot care se va atinge de eale se va
sfinți'". Și grăi Domnul cătră Moisi, zicînd: 19
„Acesta e darul lui Aaron și fiilor lui, care vor 20
aduce Domnului, în ziua care vei unge pre
dînsul: al zeacelea de ifi făină curată la jîrtvă
pururea, jumătatea ei de dimineață și jumăta-
tea ei înde sară. Pre tigaie cu untdelemnu 21
se va face, frămîntată va aduce pre ea, sucite,
jîrtvă de frînturi, jîrtvă întru miros bunei
mirosiri Domnului. Preotul cel unsu, cel 22
pentru dînsul, den fiii lui, va face pre ea.
Leage veacinică: tot să va săvîrși. Și toată 23
jîrtva preotului, de tot va fi arsă și nu să va
mînca". Și grăi Domnul cătră Moisi, zicînd: 24
„Grăiaște lui Aaron și fiilor lui, zicînd: 25
'Aceasta e leagea greșălii: în loc unde junghe
arderile-de-tot, vor junghea și cel al păcatu-
lui, înaintea Domnului; sfîntă sfintelor iaste.
Preotul ce o va aduce pre ea o va mînca pre 26
dînsa. În loc sfînt să va mînca, în curtea cortu-
lui mărturiei. Tot cine se va atinge de căr- 27
nurile ei se va sfinți. Și pre carele se va stropi
den sîngele ei pre haine, ce se va stropi pre
ea, se va spăla în loc sfînt. Și vas de oală, în 28
care se va fiarbe într-însul, se va sfărîma; iară
de se va fiarbe în vas de aramă, să-l freace pre
el și să-l speale cu apă. Tot cine e parte 29
bărbătească întru preoți va mînca aceastea;
sfinte sfintelor sînt Domnului. Și toate 30
cîte-s pentru păcat, cărora se vor aduce
înlăuntru den sîngele lor, în cortul mărturiei,
să să roage la sfînt, să nu să mînînce; cu foc să
să arză. Și aceasta e leagea berbeaciului 31
celui pentru greșală; sfinte sfintelor iaste: În 32
loc unde junghie arderile-de-tot vor junghia
berbeacele greșălii înaintea Domnului, și sîn-
gele va vărsa pre fundul jîrtăvnicului împre-
jur. Și tot seul lui va lua de la el, și mijlocul, 33
și seul ce acopere mațele, și tot seul ce iaste
preste ceale den pîntice, Și amîndoi răni- 34
chii și seul ce iaste preste ei, ce iaste preste
coapse, și seul ce iaste la ficați, cu rănichii le
va lua aceastea Și le va aduce pre eale 35
preotul pre jîrtăvnic, aducire, miros de bună
mirosire Domnului; pentru greșală iaste.
Tot cine e parte bărbătească dentru preoți va 36
mînca pre eale, în loc sfînt se vor mînca;
sfinte sfintelor sînt. În ce chip iaste al gre- 37
șalii, așa iaste și al păcatului, leage una e lor.
Preotul care se va ruga întru sine, lui va
fi. Și preotul ce aduce ardere-de-tot a omu- 38
lui, pialea arderei-de-tot care aduce el, lui va
fi. Și toată jîrtva carea se va face în cupto- 39
riu și toată carea se va face pre grătariu sau
pre tigaie, a preotului ce aduce pre ea, a lui va
fi. Și toată jîrtva făcută cu untdelemnu, 40

și nu prefăcută, la toți fiii lui Aaron va fi,
fiiștecăruia întocma.

CAP VII

1 Aceasta e leagea jîrtvei mîntuirii, carea
2 vor aduce Domnului: De vor aduce
pentru lauda pre ea, și va aduce la
jîrtva laudei pîini de făină curată,
făcute în untdelemnu, și turte nedos-
pite, unse cu untdelemnu, și făină aleasă, fră-
3 mîntată cu untdelemnu. Pre pîini nedos-
pite va aduce darurile lui, pre jîrtvă de laudă
4 mîntuirei lui. Și va aduce de la dînsul unul
den toate darurile lui, luare Domnului; preo-
tului ce toarnă sîngile mîntuirei, lui va fi.
5 Și cărnurile jîrtvei laudei mîntuirei, lui vor fi
și, în carea zi să dăruiaște, se vor mînca. Nu
6 vor lăsa dentr-însa pînă dimineața. Și de
va jîrtvui rugă de bunăvoie darul lui, în carea
zi va aduce jîrtva lui, se va mînca, și a doo zi.
7 Și ce va rămînea den cărnurile jîrtvei pînă a
8 treia zi, cu foc se va arde. Iară de mîncînd
va mînca den cărnuri a treia zi, nu se va priimi
celui ce aduce lui, nu se va socoti lui, pentru că
pîngăriciune iaste. Iară sufletul care va mînca
9 den eale, păcatul va lua. Și cărnuri, cîte se
vor atinge de tot necuratul, nu se vor mînca,
în foc de tot se vor arde. Tot curatul va mînca
10 carne. Și sufletul care va mînca den cărnu-
rile jîrtvei mîntuirei, care iaste a Domnului, și
necurăția lui - pre dînsul, va peri sufletul
11 acela den norodul lui. Și sufletul care se va
atinge de tot lucrul necurat, sau de necurăție
de om, sau de ceale cu patru picioare, necu-
rate, sau de toată urîciunea necurată, și va
mînca den cărnurile jîrtvei mîntuirei, carele
iaste Domnului, va peri sufletul acela den
12 norodul lui'". Și grăi Domnul către Moisi,
13 zicînd: „Grăiaște fiilor lui Israil, zicînd:
'Tot seul oilor, și al boilor, și al caprelor, să nu
14 mîncați. Și seu de mortăciune și prinsă de
hiară se va lucra la tot lucrul, și la mîncare nu
15 se va mînca. Tot carele va mînca seu de la
dobitoace den care veț aduce dentr-însele
aducere Domnului, va peri sufletul acela den
16 norodul lui. Tot sîngele să nu mîncaț, în tot
sălașul vostru, den dobitoace și den pasări.
17 Tot sufletul care va mînca sînge, va peri sufle-
18 tul acela den norodul lui'". Și grăi Domnul
19 către Moisi, zicînd: „Și fiilor lui Israil le vei
grăi, zicînd: 'Cela ce aduce jîrtvă mîntuirei lui
Domnului, va aduce darul lui Domnului den
20 jîrtva mîntuirei lui. Mîinele lui vor aduce
aducerile Domnului; seul ce iaste preste
pieptu și seul ce iaste preste ficaț vor aduce
21 lui, ca să puie dare înaintea Domnului.' Și
va aduce preotul seul ce iaste preste piep-
tu pre jîrtăvnic, și va fi pieptul, lui Aaron și fii-
lor lui. Și brațul cel direpț veț da luoare 22
preotului, den jîrtvele mîntuirei voastre.
Cela ce aduce sîngele mîntuirei și seul, den fiii 23
lui Aaron, lui va fi brațul cel direpț în parte'.
Pentru că pieptul punerii-deasupra și brațul 24
luorii am luat de la fiii lui Israil, den jîrtvele
mîntuirei voastre, și le-am dat pre dînsele lui
Aaron preotul și fiilor lui, leage veacinică, de
la fiii lui Israil. Aceasta e ungerea lui Aaron 25
și ungerea fiilor lui, den aducerile Domnului,
întru care zi au adus pre ei ca să preoțească
Domnului, După cum au poruncit Domnul 26
să le dea lor întru care zi au unsu pre dînșii, de
la fiii lui Israil, de leage veacinică întru rudele
lor". Aceasta e leage arderilor-de-tot și a 27
jîrtvei și pentru greșală și pentru păcat, și a
săvîrșirii, și a jîrtvei mîntuirii, În ce chip au 28
poruncit Domnul lui Moisi în muntele Sinaiei,
în care zi au poruncit fiilor lui Israil să aducă
darurile lor înaintea Domnului, în pustiiul Sinaii.

CAP VIII

Și grăi Domnul către Moisi, zicînd: 1
„Ia pre Aaron și pre fiii lui, și veșmin- 2
tele lui, și untdelemnul ungerii, și
vițelul cel pentru păcat, și cei doi ber-
beci, și coșnița cu azimele, Și toată 3
adunarea soborului care era la ușa cortului
mărturiei". Și făcu Moisi dupre cum au 4
poruncit lui Domnul, și au adunat toată adu-
narea la ușa cortului mărturiei. Și zise Moisi
către adunare: „Acesta iaste cuvîntul ce au 5
poruncit Domnul să facă". Și aduse Moisi 6
pre Aaron și pre fiii lui Și spălă pre dînșii 7
cu apă. Și l-au îmbrăcat cu haină și l-au
încinsu cu brîul și-l îmbrăcă cu haina cea pînă
jos ș-au pus preste dînsul cea preste
umăr. Și au încinsu pre dînsul după face- 8
rea cei preste umăr, și au strînsu pre dînsul cu
dînsa, și au pus preste dînsul engolpiul, și au
pus peste engolpiu arătarea și adevărul. Și 9
au pus mitra pre capul lui, și au pus pre mitră,
den fața lui, potcoava cea de aur cea sfințită
sfîntă, dupre cum au poruncit Domnul lui
Moisi. Și luo Moisi den untul-de-lemnu al 10
ungirii și au unsu cortul și toate vasele lui și-l
sfinți pre dînsul. Și stropi dentr-însul pre 11
jîrtăvnic de șapte ori, și au unsu pre jîrtăvnic
și l-au sfințit pre dînsul, și toate vasele lui, și
spălătoarea și fundul ei, și le-au sfințit pre
dînsele. Și turnă Moisi den untdelemnul 12
ungerii pre capul lui Aaron și-l unse pre
dînsul și-l sfinți pre el. Și aduse Moisi 13
pre fiii lui Aaron, și îmbrăcă pre dînșii
haine, și încinse pre dînșii cu brîne, și le-au
pus chivere, după cum porunci Domnul

14 lui Moisi. Şi aduse Moisi viţelul cel pentru
păcat şi au pus Aaron şi fiii lui mînile lor pre
15 capul viţelului celui pentru păcat. Şi
junghe pre dînsul şi luo Moisi den sînge şi au
pus pre coarnele jîrtăvnicului împrejur cu
deagetul lui şi au curăţit jîrtăvnicul. Şi sîngele
au vărsat pre fundul jîrtăvnicului, şi-l sfinţi
16 pre el, ca să să roage pre dînsul. Şi luo
Moisi tot seul ce era pre maţe, şi seul ce era
preste ficaţi, şi amîndoi rănichii şi seul ce era
17 peste dînşii, şi aduse Moisi pre jîrtăvnic. Şi
viţelul şi pialea lui şi carnea lui şi baliga lui
le-au arsu, afară den tabără, cu foc, după cum
18 porunci Domnul lui Moisi. Şi aduse Moisi
berbeacile cel de ardere-de-tot, şi au pus
Aaron şi fiii lui mînile lor pre capul berbeaci-
lui. Şi junghe Moisi berbeacile, şi turnă Moisi
19 sîngele pre jîrtăvnic împrejur. Şi berbeacele
l-au împărţit bucăţi după părţile lui şi au adus
Moisi capul şi părţile şi seul. Şi pîntecile, şi
20 picioarile le-au spălat cu apă; Şi aduse
Moisi tot berbeacele pre jîrtăvnic: ardere-de-
tot iaste, întru miros de bună mirosire, adu-
cere iaste Domnului, după cum au poruncit
21 Domnul lui Moisi. Şi aduse Moisi berbea-
cele al doilea, berbeace de săvîrşire. Şi puse
Aaron şi fiii lui mîinile lor pre capul berbeace-
22 lui. Şi junghe pre dînsul, şi luo Moisi den
sîngele lui şi puse pre marginea urechii lui
Aaron cea direaptă şi pre marginea mînii lui
cei direapte şi pre marginea piciorului lui
23 celui dirept. Şi aduse Moisi pre fiii lui
Aaron şi puse Moisi den sînge pre marginea
urechilor lor celor direapte şi pre marginea
mînilor lor celor direapte şi pre marginea
picioarelor lor celor direapte, şi turnă Moisi
24 sîngele pre jîrtăvnic împrejur. Şi luo Moisi
seul şi mijlocul şi seul cel de preste pîntece şi
seul ficatului, şi amîndoi rănichii şi seul de
25 preste dînşii, şi braţul cel dirept. Şi den
coşniţa săvîrşirii, carea iaste înaintea Dom-
nului, şi luo o pîine azimă şi o pîine de untde-
26 lemnu şi o turtă, şi au pus pre seu Şi braţul
cel dirept. Şi puse toate pre mînile lui Aaron
27 şi pre mînile fiilor lui Şi le-au dus pre dîn-
săle luoare înaintea Domnului. Şi au luat
aceastea Moisi den mînile lor şi le-au dus pre
eale pre jîrtăvnic, preste ardirea-de-tot a
săvîrşirii, miros de bună mirosire: aducere
28 iaste Domnului. Şi luînd Moisi pieptul, au
luat pre el punere-desupra înaintea Domnu-
lui, den berbeacele săvîrşirii, şi să făcu lui
Moisi în parte, după cum porunci Domnul lui
29 Moisi. Şi luo Moisi den untdelemnul ungerii şi
den sîngele de pe jîrtăvnic şi stropi pre Aa-
ron şi pre veşmintele lui, şi pre fiii lui şi pre
veşmintele fiilor lui împreună cu dînsul. Şi 30
sfinţi pre Aaron şi veşmintele lui, şi pre fiii lui
şi veşmintele fiilor lui împreună cu dînsul. Şi
zise Moisi cătră Aaron şi cătră fiii lui:
„Fiarbeţ carnea în curtea cortului mărturiei, 31
în loc sfînt, şi acolo veţ mînca pre ea şi pîinele
ce-s în coşniţa săvîrşirii, în ce chip mi s-au
poruncit zicînd: 'Aaron şi fiii lui vor mînca pre
eale'. Şi ce va rămînea den cărnuri şi den 32
pîine, cu foc veţ arde. Şi den uşa cortului 33
mărturiei nu veţ ieşi şapte zile, pînă să va
plini ziua săvîrşirii voastre: pentru că 7 zile va
săvîrşi mînile voastre. În ce chip au făcut 34
în ziua aceasta, porunci Domnul aceasta să se
facă pentru ca să se roage pentru voi. Şi 35
pre uşa cortului mărturiei veţ şedea 7 zile,
ziua şi noaptea. Şi veţ păzi pazele Domnului,
pentru ca să nu muriţ. Pentru că aşa mi-au
poruncit Domnul". Şi făcu Aaron şi fiii lui 36
toate cuvintele cîte au poruncit Domnul lui
Moisi.

CAP IX

i fu a opta zi, au chemat Moisi pre 1
Aaron şi pre fiii lui, şi bătrînimea lui
Israil. Şi zise Moisi cătră Aaron: 2
„Ia-ţi ţie viţel den boi pentru păcat, şi
berbeace pentru ardere-de-tot,
curate, şi le ado pre eale înaintea Domnului.
Şi bătrînimei lui Israil vei grăi zicînd: 'Luaţi 3
ţapi den capre, unul pentru păcat, şi berbeace
şi viţel şi miel de un an, de ardere-de-tot,
curate, Şi viţel den vaci şi berbeace, spre 4
jîrtva mîntuirii, înaintea Domnului, şi făină
curată, amestecată cu untdelemnu, căce Dom-
nul Se va arăta astăzi întru voi'". Şi luară 5
precum au poruncit Moisi, în preajma cortului
mărturiei, şi veniră toată adunarea şi stătură
înaintea Domnului. Şi zise Moisi: „Acesta 6
iaste cuvîntul care au zis Domnul; faceţ, şi să
va arăta întru voi mărirea Domnului". Şi 7
zise Moisi lui Aaron: „Apropie-te cătră jîrtăv-
nic şi fă ce e pentru greşala ta, şi arderea-de-
tot a ta, şi te roagă pentru tine şi pentru casa
ta. Şi fă darurile norodului şi te roagă pentru
dînşii, în ce chip au poruncit Domnul". Şi 8
să apropie Aaron cătră jîrtăvnic şi au junghiat
viţelul cel pentru greşala lui. Şi aduseră fiii 9
lui Aaron sîngele cătră dînsul, şi au întinsu
deagetul lui în sînge, şi au pus pre coarnele
jîrtăvnicului, şi sîngele l-au vărsat lîngă fun-
dul jîrtăvnicului. Şi seul şi amîndoi rănichii 10
şi seul cel de la ficaţi celui pentru păcat l-au
dus la jîrtăvnic, în ce chip au poruncit
Domnul lui Moisi. Şi cărnurile şi pialea 11
au arsu cu foc, afară den tabără. Şi au 12
junghiat arderea-de-tot. Şi aduseră fiii lui

Aaron sîngele către dînsul şi-l vărsară pre jîr-
13 tăvnic împrejur. Şi arderea cea de tot i-au
adus lui şi părţile, şi capul l-au pus pre jîrtăv-
14 nic. Şi au spălat pîntecele şi picioarele cu
15 apă Şi au pus ardere-de-tot pre jîrtăvnic.
Şi au adus darul norodului. Şi au luat ţapul cel
16 pentru greşala norodului Şi l-au jungheat
pre el şi l-au curăţit pre el, ca şi cel dentîiu. Şi
au adus arderea cea de tot şi au făcut pre dîn-
sa după cum se cuvine. Şi aduse jîrtva şi ş-au
17 umplut mîinile de dînsa Şi au pus peste jîr-
tăvnic fără de arderea cea de tot de dimi-
18 neaţă. Şi au junghiat pre viţel şi pre ber-
beacele jîrtvei mîntuirei norodului. Şi au adus
fiii lui Aaron sîngele către dînsul, şi au vărsat
19 către jîrtăvnic împrejur. Şi seul cel de la
viţel, şi de la berbeace, mijlocul şi seul ce aco-
pere peste pîntece, şi amîndoi rănichii şi seul
ce iaste peste dînşii, şi seul cel de peste ficat,
20 şi au pus seurile preste piepturi Şi au adus
seurile pre jîrtăvnic. Şi pieptul şi braţul cel
21 derept l-au luat Aaron Luare înaintea
22 Domnului, în ce chip au poruncit Moisi. Şi
rîdicînd Aaron mînile pre norod, au blagoslo-
vit pre ei. Şi să pogorî făcînd cea pentru gre-
şală şi arderile-de-tot şi ceale ale mîntuirei.
23 Şi întră Moisi şi Aaron la cortul mărturiei şi,
ieşind, au blagoslovit tot norodul. Şi să ivi
24 mărirea Domnului la tot norodul. Şi ieşi de
la Domnul foc şi mîncă ceale de pre jîrtăvnic,
şi arderile-de-tot şi seurile, şi au văzut tot
norodul, şi să spămîntă şi căzură pre faţă.

CAP X

1 Şi luînd cei doi feciori ai lui Aaron,
Nadav şi Aviud, cineş cădelniţa lui, au
pus pre eale foc şi au pus preste eale
tămîie şi au adus înaintea Domnului
foc strein, care n-au poruncit Dom-
2 nul lor. Şi ieşi foc de la Domnul şi i-au mîn-
cat pre dînşii, şi au murit înaintea Domnu-
3 lui. Şi zise Moisi către Aaron: „Aceasta
iaste care au zis Domnul, zicînd: 'Întru ceia ce
să apropie de Mine Mă voiu sfinţi şi întru
toată adunarea Mă voiu proslăvi'". Şi să umili
4 Aaron. Şi au chemat Moisi pre Misadai şi
pre Elisafan, feciorii lui Oziil, feciorii fratelui
tatălui [lui] Aaron, şi zise lor: „Veniţ şi rădi-
caţi pre fraţii voştri den naintea sfintelor,
5 afară den tabără". Şi veniră şi rădicară pre
dînşii cu hainele lor, afară den tabără, în ce
6 chip au zis Moisi. Şi zise Moisi către Aaron
şi către Eliazar şi Ithamar, fiii lui cei rămaşi:
„Capul vostru să nu-l descoperiţi de chivere
şi hainele voastre să nu le rumpeţi, pentru ca
să nu muriţi, şi preste toată adunarea va fi mînie.
Iară fraţii voştri, toată casa lui Israil, vor
plînge pîrjolul care s-au pîrjolit de Domnul.
Şi den uşa cortului mărturiei să nu ieşiţi, 7
pentru ca să nu muriţi. Pentru că untdelemnul
ungerii, cel de la Domnul, pre voi iaste". Ş-au
făcut după cuvîntul lui Moisi. Şi grăi Dom- 8
nul lui Aaron, zicînd: „Vin şi rachiu nu veţ 9
bea, tu şi fiii tăi cu tine, cînd vei mearge la cor-
tul mărturiei, au apropiindu-vă către jîrtăvnic, şi
nu veţ muri; de leage veacinică întru rudele
voastre, Să să osibească între cei sfinţi şi 10
între cei pîngăriţi, şi între cei necuraţi şi între
cei curaţi. Şi să îndereptezi pre fiii lui Israil 11
toate ale legii, cîte au grăit Domnul către dîn-
şii pren mîna lui Moisi". Şi zise Moisi către 12
Aaron şi către Eliazar şi Ithamar, fiii lui cei
rămaşi: „Luaţ jîrtva ce au rămas den aduce-
rile Domnului şi veţ mînca azime lîngă jîrtăv-
nic; sfinte sfintelor sînt. Şi veţ mînca pre 13
eale în loc sfînt, pentru că de leage ţie iaste, şi
leage fiilor tăi, aceasta, den aducerile Domnu-
lui, pentru că aşa au poruncit mie Domnul.
Şi pieptul osebirei şi braţul luorii veţ mînca în 14
loc sfînt, tu şi fiii tăi şi casa ta împreună cu
tine, pentru că leage ţie şi leage fiilor tăi se-au
dat, den jîrtvele mîntuirei fiilor lui Israil.
Braţul luorii şi pieptul osăbirei, preste aduce- 15
rile seurilor vor aduce osăbire, să osăbească
înaintea Domnului. Şi va fi ţie şi fiilor tăi şi
featelor tale împreună cu tine leage veacinică,
în ce chip porunci Domnul lui Moisi". Şi 16
ţapul cel pentru greşală, cercînd l-au cercat
Moisi, şi aşa au fost arsu. Şi s-au mîniat Moisi
pre Eliazar şi pre Ithamar, fiii lui Aaron cei
rămaşi, zicînd: „Pentru căce n-aţ mîncat 17
cea pentru păcat în loc sfînt? Pentru că sfinte
sfintelor sînt, aceasta v-au dat voao să mîncaţi
pentru ca să luaţ păcatul adunării şi vă veţ
ruga pentru ei înaintea Domnului. Pentru 18
că nu s-au adus den sîngele lui la sfîntu; den
faţă, înlăuntru, veţ mînca pre el, în loc sfînt, în
ce chip mi s-au poruncit mie". Şi grăi 19
Aaron către Moisi, zicînd: „De-au adus astăzi
ceale pentru greşalele lor şi arderile-de-tot
ale lor înaintea Domnului, şi mi s-au întîmplat
mie ca aceastea, şi voiu mînca cea pentru gre-
şală astăzi, oare plăcut va fi Domnului?" Şi 20
auzi Moisi şi-i plăcu lui.

CAP XI

Şi grăi Domnul către Moisi şi către 1
Aaron, zicînd: „Grăiţi fiilor lui 2
Israil, zicînd: 'Aceastea-s dobitoa-
cele carele veţ mînca, den toate
dobitoacele ce-s pre pămînt: Tot 3
dobitocul cu unghe îngemănată, şi unghi

unghind a doao copite, şi scoţînd rumegătură,
4 între dobitoace, aceastea veţi mînca. Însă
dentra-aceastea nu veţ mînca – den ceale ce
nu aduc rumăgătură şi den ceale ce nu-s des-
picate la copite, şi unghiescu unghi: cămila,
pentru că nu aduce rumăgătură aceasta,
copita nu-i iaste despicată, necurată e aceasta
5 voao. Şi ariciul, căce nu aduce rumăgătura
acesta şi la copită nu e despicat, necurat voao
6 acesta. Şi iepurile, căce nu aduce rumăgă-
tură acesta şi la copită nu e despicat, necurat
7 voao acesta. Şi pre porcu, căce are copita
despicată acesta şi unghiaşte unghi de copită
şi acesta nu scoate rumăgătură, necurat
8 acesta voao. Den cărnurile lor să nu mîn-
caţi şi den mortăciunile lor să nu vă atingeţi,
9 necurate aceastea voao. Şi aceastea veţ
mînca, den toate cîte-s în apă, toate cîte sînt la
eale aripi şi solzi, în ape şi în mări şi pîraie,
10 acealea veţ mînca. Şi toate cîte nu-s la dîn-
sele aripi, nici solzi, în ape, în mări şi în
pîraie, den toate cîte scot apele şi den tot
sufletul viu den apă, urîciune iaste, şi urîciuni
11 să fie voao. Den cărnurile lor să nu mîncaţi
12 şi de mortăciunile lor să vă scîrbiţ. Şi toate
cîte nu-s la dînsele aripi, nice solzi, den
cîte-s în ape, urîciune aceastea să fie voao.
13 Şi aceastea să le urîţi den zburătoare şi nu se
vor mînca, scîrbe sînt: vulturul şi gripsorul şi
14 vulturul de mare Şi şorliţa şi caia şi cîte-s
15 aseamene ei Şi tot corbul şi cîte-s asea-
mene lui şi struţul şi bogza şi babiţa şi cîte-s
16 aseamene ei Şi coruiul şi cîte-s aseamene lui
17/18 Şi corbul de noapte şi hăreţul şi stîrcul Şi
19 porfirion şi barza şi lebăda Şi erodion şi
haradrion şi aseamenea lor şi pupăza şi lilia-
20 cul. Şi toate cîte-s tîrîtoare, den ceale zbu-
rătoare, carele pe patru umblă, urîciune voao
21 sînt. Fără numai aceastea veţ mînca den
toate tîrîtoarele ceale ce zboară, carele mergu
pe patru: care au fluiere mai sus de picioarele
lor, ca să saie cu eale pre pămînt. Şi aceastea
22 veţ mînca dentr-însele: Vruhul şi cîte-i
seamănă lui şi pre atachis şi cîte-i seamănă lui
şi pre cel ce să bate cu şerpii şi cîte-s aseame-
23 nea lui şi lăcusta şi cîte samănă ei. Şi tot
tîrîtoriul den ceale zburătoare, la carele-s
patru picioare, urîciune voao sînt. Şi în-
24 tra-acealea vă veţi pîngări; Tot cela ce să
atinge de mortăciunele lor necurat va fi pînă
25 seara; Şi tot cela ce va rădica den mortă-
ciunele lor, îş va spăla hainele lui, şi necurat
26 va fi pînă sara. În tot dobitocul carele iaste
cu copită despicată şi are unghi unghind, şi
rumegătură nu rumăgă, necurat va fi voao.

Tot cela ce se va atinge de mortăciunele lor
necurat va fi pînă sara. Şi tot cela ce va 27
mearge pre mîini, întru toate jîgăniile carele
mergu pre patru, necurate sînt voao. Tot cela
ce se va atinge de mortăciunele lor necurat va
fi pînă în sară. Şi cela ce va rădica den 28
mortăciunele lor, va spăla hainele lui, şi necu-
rat va fi pînă în sară. Necurate aceastea vor fi
voao. Şi aceastea voao necurate, den tîrî- 29
toarele ce să tîrăscu pre pămînt: pisica şi şoa-
recile şi corcodelul cel de pămînt şi cîte-i
samănă lui, Chiţoranul şi hameleon şi 30
nevăstuica şi şopîrla şi şomîcul. Aceastea 31
necurate sînt voao, den toate tîrîtoarile care
să tîrăscu pre pămînt. Tot cela ce să va atinge
de mortăciunele lor necurat va fi pînă în sară.
Şi tot pre care va cădea dentr-însele pre 32
cevaşi, murind aceastea, necurat va fi, den tot
vasul de lemnu, au de haină, au de piale, au de
sac, tot vasul ce se va face lucru întru el,în
apă să va muia, şi necurat va fi pînă în sară, şi
după aceaea curat va fi. Şi tot vasul de oală 33
în carele va cădea dentra-aceastea înlăuntru,
cîte vor fi înlăuntru necurate vor fi, şi el să va
sfărîma. Şi toată bucata care mîncaţi, pre 34
care ar veni pre dînsa apă, necurată va fi
voao. Şi toată băutura care să bea den tot
vasul, necurat va fi. Şi tot ce va cădea den 35
mortăciunile lor pre dînsul necurat va fi. Cup-
toare şi căminuri se vor surpa. Necurate
aceastea sînt, şi necurate vor fi voao; Afară 36
den izvoarăle apelor şi den gropi şi den adu-
nare de apă, va fi curată. Iară cela ce se va
atinge de mortăciunile lor necurat va fi.
Iară de va cădea den mortăciunile lor preste 37
toată sămînţa de sămănat, care să samănă,
curat va fi. Iară de se va vărsa apa preste 38
toată sămînţa şi va cădea den mortăciunile lor
pre dînsa, necurată iaste voao. Iară de va 39
muri den dobitoacele care iaste voao slobodă
a mînca acesta, cela ce se va atinge de mortă-
ciunile lor necurat va fi pînă în sară. Şi cela 40
ce va mînca den mortăciunile lor, va spăla
hainele lui, şi necurat va fi pînă în sară. Şi cela
ce va rîdica den mortăciunile lui, va spăla hai-
nele lui şi să va spăla cu apă, şi necurat va fi
pînă în seară. Şi tot tîrîtoriul care să tîraşte 41
pre pămînt,urîciune să fie voao acesta, să nu
să mănînce. Şi tot cela ce mearge pre pîn- 42
tece şi tot cela ce mearge pe patru pururea,
carele are mulţime de picioare, întru toate tîrî-
toarele ce să tîrăscu pre pămînt, să nu mîncaţi
pre eale că urîciune voao iaste. Şi să nu vă 43
spurcaţi sufletele voastre în toate tîrîtoarele ce
să tîrăscu pre pămînt şi să nu vă pîngăriţ în-

tru aceastea, şi nu veţ fi necuraţi întru aceas-
44 tea. Pentru [că] Eu sînt Domnul Dumne-
zeul vostru, şi vă veţ sfinţi, şi sfinţ veţ fi, că Eu
sfînt sînt, Domnul Dumnezăul vostru, şi nu
veţ pîngări sufletele voastre întru toate tîrî-
45 toarele ce să mişcă pre pămînt. Căci Eu
sînt Domnul, Cela ce v-am scos pre voi den
pămîntul Eghipetului, ca să vă fiu voao Dum-
nezău, şi veţ fi sfinţi, căce sfînt sînt Eu'".
46 Aceasta e leagea pentru dobitoace şi pentru
pasări, şi a tot sufletul ce să mişcă în apă şi a
47 tot sufletul ce să tîraşte pre pămînt, Ca să
să osăbească între ceale necurate şi între
ceale curate şi să învețe pre fiii lui Israil întru
mijlocul celora ce nascu ceale vii, care să
mănîncă, şi întru mijlocul celora care nascu
ceale vii, şi nu să mănîncă.

CAP XII

1 Şi grăi Domnul către Moisi, zicînd:
2 „Grăiaşte fiilor lui Israil, şi vei grăi
către ei zicînd· 'Fămeaia care se va
îngreca şi va naşte făt necurată va fi 7
zile; după zilele osebirii necurăţiii ei,
3 necurată va fi. Şi a opta zi,să taie trupul
4 acoperemîntului marginii lui. Şi 33 de zile
va şedea în sîngele cel necurat al ei, de tot
sfîntul nu se va atinge şi la sfinţenie nu va
întra, pînă se vor plini zilele curăţirii ei.
5 Iară de va naşte fată, şi necurată va fi de doao
ori cîte 7 zile după necurăţia ei. Şi 66 de zile va
6 şedea în sîngele cel necurat al ei. Şi cînd se
vor plini zilele curăţirii ei, pre fiiu au pre fată,
va aduce miel de un an, curat, la ardere-de-tot
şi puiu de porumbu au turturea pentru păcat,
7 la uşa cortului mărturiei, către preot; Şi va
aduce pre el înaintea Domnului şi se va ruga
pentru dînsa popa şi va curăţi pre ea de rana
sîngelui ei. Aceasta e leagea ceiia ce naşte făt
8 au fată. Iară de nu află mîna ei de ajuns la
miel, şi va lua doao turtureale au doi pui de
porumb, unul pentru ardere-de-tot şi unul
pentru păcat, şi să va ruga pentru dînsa preo-
tul, şi să va curăţi'".

CAP XIII

1 Şi grăi Domnul către Moisi şi Aaron,
2 zicînd: „La om, de se va face oarecă-
ruia în pialea feaţii lui struncinătură
de semnare au semnu de stricăciune
şi se va face în pialea trupului lui
pipăire de bube, şi va veni către Aaron preo-
3 tul sau la unul den fiii lui, preoţii. Şi
va vedea preotul pipăirea în pialea trupului
lui, şi părul în pipăire se va premeni în albu, şi
vedearea pipăirii iaste afund den pialea
trupului său, pipăire de stricăciune iaste. Şi
va vedea preotul şi va pîngări pre el.
4 Iară de va fi şi stricăciune albă în pialea tru-
pului lui, şi afund nu va fi vedearea ei den
piale şi părul lui nu s-au premenit în albi-
ciune, ce iaste el negru, şi va osebi preotul
pipăirea 7 zile. Şi va vedea preotul pipăi- 5
rea a şaptea zi şi, iată, pipăirea rămîne înain-
tea lui, n-au scăzut pipăirea în piale, şi-l va
osebi pre dînsul preotul 7 zile,al doilea rînd.
Şi va vedea preotul pre dînsul a şaptea zi, al 6
doilea rînd, şi, iată, înnegrită pipăirea, n-au
făcut semnu pipăirea în piale, şi-l va curăţi
pre dînsul preotul; pentru că semnu iaste. Şi,
spălînd hainele lui, curat va fi. Iară de se va 7
premeni şi se va întoarce semnul în piale,
după ce-l va vedea pre dînsul preotul ca să-l
curăţască pre el, şi să va arăta al doilea rînd
preotului şi-l va vedea pre el preotul şi, iată,
să întoarse semnul în piale, şi-l va pîngări pre
el preotul; strecăciune iaste. Şi pipăire de 8
stricăciune de se va face în om şi va veni la
preot şi va vedea preotul Şi, iată, rană albă 9
în piale, şi ea au premenit păr albu, şi den
ceale sănătoase al trupului celui viu în
rană, Stricăciune veache iaste întru pia- 10
lea feaţii lui; Şi-l va pîngări pre el preotul 11
şi-l va osebi pre dînsul, pentru că necurat
iaste. Iară de-nflorind va înflori stricăciu- 12
nea în piale şi va acoperi stricăciunea toată
pialea pipăirii, den cap pînă la picioarele lui,
preste toată vedearea preotului, Şi va 13
vedea preotul şi, iată, au acoperit stricăciunea
toată pialea trupului lui, şi va curăţi lui preo-
tul pipăirea, pentru că tot au primenit în albu;
curat iaste. Şi întru carea zi se va ivi în el 14
trup viu, se va pîngări; Şi va vedea preotul 15
trupul cel sănătos, şi-l va pîngări pre el, tru-
pul cel sănătos, căce necurat iaste; stricăciune
iaste. Iară de se va aşăza trupul cel sănătos 16
şi să va premeni în albu, şi va veni la
preotu Şi va vedea preotul şi, iată, se-au 17
primenit pipăirea în albiciune, şi va curăţi
preotul pipăirea; curat iaste. Şi trupul, de 18
se va face în pialea lui rană şi se va vin-
deca Şi se va face în locul ranii struncină- 19
tură albă, au stricăciune albă au roşiatică, şi
se va arăta preotului Şi va vedea preotul şi, 20
iată, vedearea mai afund decît pialea, şi părul
ei s-au primenit în albiciune, şi-l va pîngări
pre el preotul; pipăire de stricăciune iaste, în
rană au înflorit. Iară de va vedea preotul şi, 21
iată, nu iaste într-însul păr albu şi afund nu va
fi den pialea feaţii şi ea va fi negrită, şi-l va
osăbi pre el preotul 7 zile. Iară de se va 22
vărsa cu vărsare în piale, şi-l va pîngări pre el
preotul; pipăire de stricăciune iaste, în rană
au înflorit. Iară de va rămînea pre locul lui 23
stricăciunea şi nu se va răvărsa, sămnu al
ranii iaste, şi va curăţi pre dînsul preotul.

24 Şi trup, de se va face în pialea lui ardere de
foc şi să va face în pialea lui celui bolnav, cel
însănătoşat de ardere, lucind stricăciune albă,
25 au roşiatică, au să albeaşte, Şi va vedea pre
dînsul preotul şi, iată, au premenit păr albu
cătră luminos şi vedearea lui afundu den pia-
le, stricăciune iaste, în arsură au înflorit. Şi-l
va pîngări pre el preotul, pipăire de strică-
26 ciune iaste. Iară de-l va vedea pre el preo-
tul şi, iată, nu iaste în cel luminos păr albu şi
afund nu va fi den piale, iară ea înnegrită, şi-l
27 va osăbi pre dînsul preotul 7 zile. Şi-l va
vedea pre dînsul preotul a 7 zi. Şi, de se va
vărsa cu vărsare în piale, şi-l va pîngări pre el
preotul; pipăire de stricăciune iaste, în rană
28 au înflorit. Iară de va rămînea pre loc lumi-
nosul şi nu se va răvărsa pre piale, iară ea va
fi înnegrită, semnul arsurii iaste, şi-l va curăţi
pre el preotul, pentru că semnul arsurii iaste.
29 Şi la bărbat sau la muiare la care se va face în
ei pipăire de stricăciune, au în cap, au în
30 barbă, Şi va vedea preotul pipăirea şi, iată,
vedearea ei mai gropilată decît pialea, iară
întru ea păr înflorind supţire, şi-l va pîngări
pre el preotul; struncinătură iaste, stricăciune
31 a capului au stricăciune a barbei iaste. Şi
de va vedea preotul pipăirea struncinăturii şi,
iată, vedearea nu iaste mai gropilată decît pia-
lea şi păr ruşind nu va fi în ea, şi va osebi
preotul pipăirea struncinăturii şapte zile.
32 Şi va vedea preotul pipăirea, a şaptea zi, şi,
iată, nu s-au răvărsat struncenătura şi păr
roşiatec nu iaste într-însa şi vedearea strun-
33 cenăturii nu iaste gropilată den piale, Şi se
va rade pialea, iară struncinătura nu se va
rade, şi va osăbi preotul struncinătura şapte
34 zile, al doilea rînd. Şi va vedea preotul
struncinătura, a şaptea, zi şi, iată, nu să
răvărsă struncinătura în piale după ce s-au
ras el, şi vedearea struncinăturii nu iaste gro-
pilată den piale, şi va curăţi pre el preotul şi,
35 spălîndu-ş hainele, curat va fi. Iară de se
va răvărsa cu răvărsătură în piale struncină-
tura după ce se va curăţi el, şi-l va vedea pre
dînsul preotul şi, iată, s-au răvărsat strunci-
36 nătura în piale, Nu va socoti preotul pentru
37 părul cel roşiatec; necurat iaste. Iară de va
rămînea înaintea lui pre loc struncinătura şi
păr negru va răsări întru el, s-au însănătoşit
struncinătura; curat iaste, şi-l va curăţi pre
38 dînsul preotul. Şi la bărbat au la muiare
căruia i se va face întru pialea trupului lui lu-
39 ciri lucind, albe înflorind, Şi va vedea preotul
şi, iată, în pialea trupului său luciri lucind,
albe înflorind, coş iaste, înfloreaşte în pialea
40 trupului lui; curat iaste. Iară de se va zmul-
ge cuiva capul lui, pleşiv iaste; curat iaste.
Iară de se va zmulge cuiva capul den faţă, 41
iaste tîrcav; curat iaste. Iară de se va face 42
în pleaşa lui au în tîrcăvirea lui pipăire albă au
roşiatecă, stricăciune înflorind iaste în pleaşa
lui au în tîrcăvirea lui, Şi va vedea pre el 43
preotul şi, iată, vedearea pipăirii albă au
roşiatecă, în pleaşă au în tîrcăvirea lui, ca un
chip de stricăciune în pialea trupului, Om 44
stricat iaste; cu pîngăriciune va pîngări pre el
preotul în capul lui pipăirea lui. Şi stricatul 45
în care iaste pipăirea, hainele lui să fie rumte
şi capul lui descoperit, şi prejur gura lui să să
învălească, şi necurat se va chema. Toate 46
zilele cîte va fi pre el pipăirea, fiind necurat,
necurat va fi. Osăbit va şădea, afară den
tabără îi va fi lui petreacerea. Şi pre haine 47
de se va face pipăirea într-însul stricăciune,
în haine de păr au în haine de cîlţi, Au în 48
ţesătură, au în tort, au în inuri, au în păr, au în
piale, au în toată pialea de lucru, Şi se va 49
face pipăirea înverzind, au roşind, au în piale,
au în haine, au în ţesătură, au în tortu, au în
tot vasul lucrat de piale, pipăire de stricăciune
iaste, şi va arăta preotului. Şi va vedea 50
preotul pipăirea şi va osăbi preotul pipăirea
şapte zile. Şi va vedea preotul pipăirea, a 51
şaptea zi. Iară de se va răvărsa pipăirea în
haine, au în ţesătură, au în tortu, au în piale,
după toate cîte se vor face piei în lucruri, stri-
căciune întemeiată iaste pipăirea; necurată
iaste. Va arde de tot haina, au ţesătura, au 52
tortul, au den păruri, au den inuri, au den tot
vasul de piale în carele va fi într-însul pipăire,
căci stricăciune întemeiată iaste, cu foc să să
arză. Iară de va vedea preotul şi nu se va 53
răvărsa pipăirea în haină, au în ţesătură, au în
tortu, au în tot vasul de piale, Şi va porunci 54
preotul şi va spăla preste care va fi pre dînsul
pipăire, şi va osăbi preotul pipăirea 7 zile, al
doile rînd. Şi va vedea preotul dupre ce i 55
se va spăla lui pipăirea şi, iată, nu va premeni
pipăirea vedearea ei şi pipăirea nu se va
vărsa, necurat iaste, în foc se va arde de tot;
s-au întărit în haine, au în ţesături, au în tort.
Şi de va vedea preotul şi va fi neagră pipăirea 56
după ce se va spăla acela, şi va rumpe pre el
de la haină, au den ţesătură, au den tort, au
den piale. Iară de se va mai ivi încă în 57
haină, au în ţesătură, au în tort, au în tot vasul
de piale, stricăciune înflorind iaste; în foc se
va arde în carele iaste pipăirea. Şi haina, 58
au ţesătura, au tortul, au tot vasul de piale,
carele se va spăla, şi se va lipsi de la dînsul
pipăirea; şi se va spăla al doilea rînd şi curat
va fi. Aceasta e leagea pipăirii stricăciu- 59
nii, a hainei de păr, au de cîlţi, au de ţesătu-

ră, au de tort, au de tot vasul de piale, ca să-l
curățască pre el au să-l pîngărească pre el".

CAP XIV

1 Și grăi Domnul către Moisi, zicînd:
2 „Aceasta e leagea stricatului, în care
zi se va curăți. Și să va aduce către
3 preot Și va ieși preotul afară den
tabără și va vedea preotul și, iată, să
vindică pipăirea stricăciunei de la cel stricat,
4 Și va porunci preotul și vor lua celui curățit 2
găini vii curate și lemnu de chedru și roșu
5 împletit și isop. Și va porunci preotul și vor
junghia o găină într-un vas de lut, pe apă
6 vie. Și găina cea vie o va lua, și lemnul cel
de chedru, și roșul cel împletit, și isopul, și le
va muia pre dînsele, și găina cea vie, în sîn-
7 gele găinii cei junghiate pre apă vie. Și va
stropi pre cel ce s-au curățit de stricăciune, de
7 ori, și curat va fi; și va slobozi găina cea vie
8 la cîmpu. Și-ș va spăla cel curățit hainele
lui și-ș va rade tot părul lui și să va scălda în
apă și curat va fi. Și după aceasta va întra în
tabără și va zăbovi afară den casa lui șapte
9 zile. Și va fi în ziua a șaptea, îș va rade tot
părul lui, capul lui, și barba, și sprînceanele,
10 și tot părul lui îș va rade. Și-ș va spăla hai-
nele lui și-ș va scălda trupul lui cu apă și curat
va fi. Și a opta zi, va lua doi miei curați de un
an și o oaie de un an curată și 3 zeciuiale de
făină curată, pentru jîrtvă, frămîntată în unt-
11 delemnu, și un păhar de untdelemnu Și va
pune preotul cela ce curățeaște pre om, pre
cela ce să curățeaște, și aceastea, înaintea
12 Domnului, la ușa cortului mărturiei. Și va
lua preotul pre un miel și va aduce pre dînsul
pentru greșală, și păharul cel de untdelemnu,
și va osebi pre aceastea preotul, osebire
13 înaintea Domnului. Și vor junghea mielul
în locul unde vor junghea arderile-de-tot și
ceale pentru păcat, în loc sfînt, pentru că iaste
cea pentru păcat ca și cel pentru greșală, iaste
14 preotului, sfinte sfintelor iaste. Și va lua
preotul den sîngele cel pentru greșală și va
pune preotul pre marginea urechii cei
direapte celui ce să curățeaște și pre marginea
mînei lui cei direapte și pre marginea picioru-
15 lui lui celui direptu. Și luînd preotul den
păharul cel de untdelemnu, va turna pre mîna
16 preotului cea stîngă Și va întinge preotul
deagetul lui cel direpț den untdelemnul ce
iaste pre mîna lui cea stîngă și va stropi den
untdelemnul cu deagetul lui de șapte ori
17 înaintea Domnului. Iară untdelemnul ce va
rămînea, care iaste în mîna lui, va pune preotul
pre marginea urechii celui ce să curățeaște, pre
cea direaptă, și pre marginea mînii lui cei
direapte și pre marginea piciorului lui celui
direptu și pre locul sîngelui păcatului. Iară
den untdelemnul ce-au rămas, care iaste pre
mîna preotului, va pune preotul pre capul
celui curățit Și se va ruga pentru el preo- 18
tul înaintea Domnului. Și va face preotul cea
pentru greșală și se va ruga preotul pentru cel
ce să curățeaște de păcatul lui. Și după 19
aceasta va junghea preotul arderea-de-tot. Și
va aduce preotul arderea-de-tot și jîrtva pre
jîrtăvnic înaintea Domnului. Și se va ruga 20
preotul pentru el, și se va curăți. Iară de va 21
fi sărac și mîna lui nu-i ajunge, va lua un miel
de un an, la care lucru au greșit, în luare, ca să
să roage pentru dînsul, și al zeacelea de făină
frămîntată cu untdelemnu la jîrtvă și un păhar
de untdelemnu Și doao turtureale au doi 22
pui de porumbi, cîte au aflat mîna lui, și va fi
una pentru păcat și una pentru arderea-de-
tot. Și le va aduce pre eale a opta zi, ca să-l 23
curățască pre el, către preot, la ușa cortului
mărturiei, înaintea Domnului. Și luînd 24
preotul mielul cel pentru păcat și păharul cel
de untdelemnu, le va pune pre eale punere-
deasupra înaintea Domnului. Și va jun- 25
ghea mielul cel pentru păcat și va lua preotul
den sîngele celui de păcat și va pune pre mar-
ginea urechii celui ce să curățeaște, pre cea
direaptă, și pre marginea mînii lui cei
direapte și pre marginea piciorului lui celui
direapt. Și den untdelemnu va turna preo- 26
tul pre mîna lui cea stîngă Și va stropi 27
preotul cu deagetul lui cel direpț den untde-
lemnul iarăș ce iaste în mîna lui cea stîngă,
de 7 ori, înaintea Domnului. Și va pune 28
preotul, den untul-de-lemnu carele iaste pre
mîna preotului, pre marginea ureachii cei
direpte acelui ce să curățeaște și pre marginea
mînii lui cei direapte și pre marginea picioru-
lui lui celui direpț, pre locul sîngelui celui de
păcat. Iară untdelemnul ce va rămînea, 29
carele iaste pre mîna preotului, va pune
desupra capului celui curățit și se va ruga pen-
tru dînsul preotul înaintea Domnului. Și va 30
face una den turtureale sau den puii porumbi-
lor, după cum au aflat mîna lui, Pre una 31
pentru greșală și pre una de ardere-de-tot îm-
preună cu jîrtva, și se va ruga preotul pentru
cel ce să curățeaște, înaintea Domnului.
Aceasta e leagea în carele iaste pipăirea strică- 32
ciunii și celui ce nu află cu mîna lui la curățenia
lui". Și grăi Domnul către Moisi și către Aa- 33
ron, zicînd: „După ce veț întra în pămîntul 34
hananeilor, carele Eu vă dau voao întru moște-
nire, și voiu da pipăirea de stricăciune întru ca-
sele pămîntului celui cîștigat voao, Și va a- 35

vea casa oarecui, și va povesti popei,
zicînd: 'Ca o pipăire mi s-au văzut mie în ca-
36 să'. Și va porunci preotul să scoață hainele
den casă mai nainte decît va întra preotul să
vază pipăirea, și nu se vor face necurate cîte
37 în casă vor fi; Și după aceasta va întra
preotul ca să știe pentru casă. Și va vedea
preotul pipăirea și, iată, pipăirea în păreții
casii, gropile înverzînd au roșînd, și vedearea
38 lor mai afund decît păreții, Și ieșînd preo-
tul den casă la ușa casii, și va osebi preotul
39 casa șapte zile. Și se va întoarce preotul a
40 șaptea zi și va vedea casa Și, iată, s-au
răvărsat pipăirea în păreții casii, și va porunci
preotul și vor scoate pietrile întru care iaste
pipăirea, și vor scoate pre dînsele afară den
41 cetate, în loc necurat. Și casa o vor rade
denlăuntru împrejur și vor turna lutul cel ras
42 afară den cetate, la loc necurat. Și vor lua
pietri cioplite, altele, și vor pune pentru
pietri, și lutul vor lua altul și vor spoi
43 casa. Iară de va veni iarăș pipăirea și va
răsări în casă, după ce vor ieși pietrile și după
44 ce se va rade casa și după ce să va spoi, Și
va întra preotul și va vedea: De s-au tinsu
pipăirea în casă, stricăciune întemeiată iaste
45 în casă, necurată iaste. Și vor surpa casa, și
leamnele ei, și pietrile ei, și tot lutul casii îl vor
46 scoate afară den cetate, la loc necurat. Și
cela ce va întra în casă, toate zilele care era
47 osebită casa, necurat va fi pînă în sară. Și
cela ce doarme în casă, va spăla hainele lui, și
necurat va fi pînă în sară. Și cela ce va mînca
în casă, va spăla hainele lui, și necurat va fi
48 pînă în sară. Iară mergînd preotul, va întra
înlăuntru și va vedea și, iată, cu răvărsare nu
să răvarsă pipăirea în casă după ce s-au spoit
casa; și va curăți preotul casa, căce s-au ven-
49 decat pipăirea. Și va lua a curăți casa doao
găini vii, curate, și lemnu de chedru, și roșu
50 răsucit, și isop. Și va junghea o găină în vas
51 de lut, pre apă vie, Și va lua lemnul cel de
chiedru, și roșul cel răsucit, și isop, și pasărea
cea vie, și le va muia pre eale în sîngele pasă-
rii ceii junghiate pre apă vie și va stropi cu
52 eale preste casă de șapte ori Și va curăți
casa cu sîngele pasării, și cu apa cea vie, și cu
pasărea cea vie, și cu lemnul cel de chedru, și
53 cu isopul, și cu roșul împletit. Și va slobozi
pasărea cea vie afară den cetate, la cîmpu; și
se va ruga pentru casă, și curată va fi.
54 Aceasta e leagea preste toată pipăirea strică-
55 ciunii, și struncenăturii, Și stricăciunii hai-
56 nii, și casii, Și ranii, și sămnului, și luci-
57 rii, Și a tălmăci în ce zi iaste necurat și în ce
zi se va curăți. Aceasta e leagea stricăciunii".

CAP XV

i zise Domnul cătră Moisi și Aaron, 1
zicînd: „Grăiaște fiilor lui Israil și 2
vei zice cătră ei: 'La bărbat, la bărbat
la carele se va face cursură den tru-
pul lui, cursoarea lui necurată va fi.
Și aceasta e leagea necurăției lui: Curînd 3
sămînța den trupul lui, den cursoarea care
s-au așăzat trupul lui pren cursoare, aceasta e
necurăția lui într-însul; toate zilele cursorii
trupului lui, cu carele stă trupul lui pren
cursoarea lui, necurăția lui iaste. Tot patul 4
pre carele va dormi pre el celui ce cură
sămînța necurat iaste, și tot vasul pre carele
va șădea pre dînsul celui ce cură sămînța
necurat iaste. Și om carele se va atinge de 5
patul lui, îș va spăla hainele lui și-ș va scălda
trupul lui cu apă, și necurat va fi pînă în
sară. Și cela ce șade pre vasul care șade 6
pre el cel ce-i cură sămînța, îș va spăla hainele
lui și să va scălda cu apă, și necurat va fi pînă
în sară. Și cela ce se va atinge de trupul 7
celui ce-i cură sămînța, îș va spăla hainele lui
și să va scălda cu apă, și necurat va fi pînă în
sară. Iară de va scuipa cel ce-i cură sămînța 8
pre cel curat, îș va spăla hainele lui și să va
scălda cu apă, și necurat va fi pînă în
sară. Și toată șaua măgariului pre carea va 9
încăleca cel ce-i cură sămînța necurat[ă] va fi
pînă în sară. Și tot cela ce se va atinge de 10
toate cîte-s supt dînsul necurat va fi pînă în
sară. Și cela ce rădică pre eale, îș va spăla hai-
nele lui și să va scălda cu apă, și necurat va fi
pînă în sară. Și de cîte să va atinge cel ce-i 11
cură sămînța,și mîinele nu i-s spălate cu apă,
îș va spăla hainele lui și-ș va scălda trupul cu
apă, și necurat va fi pînă în sară. Și vas de 12
lut, ce va atinge cel ce-i cură sămînța, să să
sfărîme. Și vasul de lemnu să să speale cu apă
și curat va fi. Iară de se va curăți cel ce-i 13
cură sămînța de cursul lui, și se vor număra
lui șapte zile la curățirea lui, și-ș va spăla hai-
nele lui și-ș va scălda trupul lui cu apă vie și
curat va fi. Și a opta zi, îș va lua lui doao 14
turtureale sau doi pui de porumbu și le va
aduce pre eale înaintea Domnului, la ușile
cortului mărturiei, și va da pre eale preotului.
Și va face pre eale preotul una pentru greșală 15
și una pentru ardere-de-tot și se va ruga pentru
el preotul înaintea Domnului, de cursul lui. Și 16
om la care va ieși dentr-însul sămînța în pat,
și va scălda cu apă tot trupul lui, și necurat va
fi pînă în sară. Și toată haina și toată pialea 17
preste carea va fi sămînță de pat, și să va spă-
la cu apă, și necurat va fi pînă în sară. Și 18

muiarea, de va dormi bărbatul cu dînsa pat
de sămînţă, şi să vor scălda cu apă, şi necuraţ
19 vor fi pînă în sară. Şi muiarea care-i va fi
curîndu-i sînge şi va fi cursul ei în trupul ei,
şapte zile va fi în necurăţia ei. Tot cela ce se
20 va atinge de ea necurat va fi pînă în sară, Şi
tot pre carele se va culca pre el la necurăţia ei
necurat va fi şi tot pre carele va şădea pre el
21 necurat va fi. Şi tot carele se va atinge de
patul ei, îş va spăla hainele lui şi-ş va scălda
trupul lui cu apă, şi necurat va fi pînă în sară.
22 Şi tot cela ce să va atinge de tot vasul preste
care va şădea pre el, îş va spăla hainele lui şi
să va scălda cu apă, şi necurat va fi pînă în
23 sară. Iară de va fi ea în patul ei sau pre
vasul pre carele şade ea, cînd să va atinge el
24 de ea, necurat va fi pînă în sară. Iară de se
va culca cineva cu ea în pat şi se va face necu-
răţia ei pre dînsul, necurat va fi şapte zile; şi
tot patul pre carele va dormi pre el necurat va
25 fi. Şi muiarea, de-i va cură cursoare de
sînge zile multe, nu în vreamea necurăţiei ei,
măcară de va şi cură după necurăţia ei, toate
zilele cursorii necurăţiii ei, ca şi zilele necură-
26 ţiii ei, necurată va fi. Şi tot patul pre care
va dormi pre dînsul toate zilele cursorii ei,
după zăcearea necurăţiii ei va fi ei, şi tot vasul
pre carele va şedea pre el necurat va fi, dupre
27 necurăţia [ceiia] ce are pre sine. Tot cel ce
să atinge de dînsa necurat va fi, şi-ş va spăla
hainele lui şi-ş va scălda trupul lui cu apă, şi
28 necurat va fi pînă în sară. Iară de se va
curăţi de cursul ei, şi se vor număra ei şapte
29 zile şi după aceaea se va curăţi. Şi a opta zi,
îş va lua ei doao turtureale sau doi pui de
porumbu şi le va aduce pre aceastea la preot,
30 la uşa cortului mărturiei, Şi va face preotul
una pentru păcat şi alta pentru ardere-de-tot
şi se va ruga pentru ea preotul înaintea Dom-
31 nului, de cursul necurăţiii ei. Şi feriţ să
faceţi pre fiii lui Israil de necurăţia lor, şi nu
vor muri pentru necurăţia lor, cînd vor pîn-
gări ei cortul mărturiei, carele iaste întru dîn-
32 şii. Aceasta e leagea celui ce-i cură
sămînţa, şi de va ieşi de la neştine sămînţă de
33 pat ca să să pîngărească într-însa, Şi ceiia
ce are pre sine întru necurăţia ei, şi s-au înfrînt în
curgerea lui, bărbatul au fămeaia, şi bărbatului
carele va dormi cu ceaea ce are pre sine'".

CAP XVI

1 Şi grăi Domnul către Moisi, după ce au
murit cei doi feciori ai lui Aaron,
cînd aducea ei foc striin înaintea
Domnului şi murîră; şi zise Domnul
2 către Moisi: „Grăiaşte către Aa-
ron, frate-tău, şi nu întră preste tot ceasul la
sfînt, mai înlăuntru de acoperemînt, în faţa
acoperemîntului care iaste preste chivotul
mărturiei, şi nu va muri. Pentru că întru nor
Mă voiu arăta pre jîrtăvnic. Aşa va întra 3
Aaron la sfînt: cu viţel den vaci, pentru gre-
şală, şi berbeace, la ardere-de-tot. Şi în 4
haină de in, sfinţită, să va îmbrăca, şi nădragi
de in vor fi peste trupul lui, şi cu brîu de in se
va încinge, şi chivără de in îş va pune. Haine
sfinte sînt, şi-ş va spăla cu apă tot trupul lui, şi
va îmbrăca aceastea. Şi de la adunarea fii- 5
lor lui Israil va lua doi ţapi den capre, pentru
păcat, şi un berbeace, pentru ardere-de-tot.
Şi va aduce Aaron viţelul cel pentru greşala, 6
cela al lui, şi se va ruga pentru el şi pentru
casa lui. Şi va lua cei doi ţapi şi-i va pune 7
pre ei naintea Domnului, lîngă uşa cortului
mărturiei. Şi va pune Aaron pre cei doi 8
ţapi – sorţi, un sort Domnului şi alt sort celui
de slobozit. Şi va aduce Aaron ţapul pre 9
carele au venit pre el sortul Domnului, şi-l va
aduce pentru greşală. Şi ţapul pre carele va
veni pre el sortul celui de slobozit Îl va 10
pune viu înaintea Domnului, ca să să roage
pentru el, pentru ca să-l trimiţă pre el la slo-
bozenie. Şi-l va lăsa pre dînsul în pustie. Şi va
lua ţapul pre dînsul fărădelegile lor la pămînt
neumblat. Şi va aduce Aaron viţelul cel 11
pentru greşală al lui şi se va ruga pentru el şi
pentru casa lui şi va junghea viţelul cel pentru
greşală al lui. Şi va lua căţia plină de căr- 12
buni de foc den jîrtăvnicul ce iaste înaintea
Domnului Şi-ş va umplea mînile de tămîia 13
tocmirii, măruntă, şi va aduce mai înlăuntru
de acoperemînt şi va pune tămîia preste foc,
înaintea Domnului. Şi va acoperi fumul
tămîiei jîrtăvnicul cel preste mărturii, şi nu va
muri. Şi va lua den sîngele viţelului şi va 14
stropi cu deagetul preste jîrtăvnic cătră răsă-
rit. De cătră faţa acoperemîntului va stropi de
7 ori den sînge cu deagetul lui. Şi va jun- 15
ghea ţapul cel pentru păcat cel de la norod
înaintea Domnului şi va băga den sîngele lui
mai înlăuntru de acoperemînt şi va face sîn-
gele lui în ce chip au făcut sîngele viţelului şi
va stropi sîngele lui preste jîrtăvnic, de cătră
faţa jîrtăvnicului, Şi va ruga pre sfîntul 16
pentru necurăţiile fiilor lui Israil şi de strîm-
bătăţile lor, pentru toate greşalele lor. Şi aşa va
face cortului mărturiei, cei urzite în mijlocul ne-
curăţiii lor. Şi tot omul nu va fi în cortul măr- 17
turiei, mergînd el ca să să roage la sfînt, pînă va
ieşi. Şi se va ruga pentru sine şi pentru casa lui şi
pentru toată adunarea lui Israil. Şi va ieşi 18

pre jîrtăvnicul carele iaste înaintea Domnului
şi se va ruga pre dînsul. Şi va lua den sîngele
vițelului şi den sîngele țapului şi va pune
19 preste coarnele jîrtăvnicului împrejur Şi va
stropi preste el den sînge cu deagetul lui, de 7
ori, şi-l va curăți pre el şi va sfinți pre el den
20 necurățiile fiilor lui Israil. Şi va săvîrşi
rugînd sfîntul şi cortul mărturiei şi jîrtăvnicul,
şi pentru preoți va curăți. Şi va aduce pre
21 țapul cel viu. Şi va pune Aaron amîndoao
mînile lui preste capul țapului celui viu şi va
răscumpăra preste el toate fărădelegile fiilor
lui Israil şi toate strîmbătățile lor şi toate gre-
şalele lor şi le va pune pre eale pre capul
țapului celui viu şi-l va trimite cu mînă de om
22 gata în pustie. Şi va lua țapul preste el fără-
delegile lor, la pămînt necălcat, şi va trimite
23 pre țap la pustie. Şi va întra Aaron la cortul
mărturiei şi se va dezbrăca de veşmîntul cel
de in, carele au fost îmbrăcat întrînd el la
24 sfînt, şi-l va pune pre el acolo. Şi-ş va spăla
trupul lui cu apă în loc sfînt şi se va îmbrăca în
veşmîntul lui şi, ieşind, va face arderile ceale
de tot ale lui şi priimirile ceale de tot ale noro-
dului şi se va ruga pentru sine, şi pentru casa
25 lui, şi pentru norod, ca şi pentru preoți. Şi
seul cel pentru păcat îl va aduce pre jîrtăv-
26 nic. Şi cela ce va slobozi pre țapul cel ose-
bit la lăsare îş va spăla hainele lui şi-ş va spăla
trupul lui cu apă şi după aceaea va întra în
27 tabără. Şi vițelul cel pentru păcat şi țapul
cel pentru păcat, cărora sîngele lor s-au adus
înlăuntru ca să să roage în cel sfînt, vor scoate
pre eale afară den tabără şi vor arde pre dîn-
sele în foc, şi pieile lor, şi cărnurile lor, şi
28 balega lor. Iară cela ce va arde pre eale îş
va spăla hainele lui şi-ş va scălda trupul lui cu
29 apă şi după aceaea va întra în tabără. Şi va
fi aceasta voao de leage veacinică: în luna a
şaptea, în zeace ale lunii, să smeriț sufletele
voastre, şi tot lucrul să nu faceți, cel de loc şi
30 cel nemearnic ce iaste lîngă voi, Pentru că
în ziua aceasta se va ruga pentru voi, ca să
curățască pre voi den toate păcatele voastre,
31 înaintea Domnului, şi vă veț curăți. Simbe-
tele simbetelor, odihnă va fi aceasta voao, şi
veț smeri sufletele voastre; de leage veaci-
32 nică. Se va ruga preotul pre carele vor
unge pre dînsul şi pre carele vor săvîrşi
mînile lui ca să preoțască el după tatul lui, şi
se va îmbrăca cu veşmîntul cel de in al lui,
33 veşmîntul cel sfînt, Şi va ruga pre sfîntul
sfîntului, şi cortul mărturiei, şi jîrtăvnicul
va ruga, şi pentru preoți, şi pentru toată
34 adunarea se va ruga. Şi va fi aceasta
voao de leagea veacinică, ca să vă rugaț
pentru fiii lui Israil de toate păcatele lor. O
dată într-un an să va face", după cum porunci
Domnul lui Moisi.

CAP XVII

Şi grăi Domnul către Moisi, zicînd: 1
„Grăiaşte către Aaron şi către fiii lui 2
şi către toți fiii lui Israil, şi vei zice
către ei: 'Acesta e cuvîntul care au
poruncit Domnul zicînd: 'Om, om 3
den fiii lui Israil, au den nemearnicii care se
află între voi, carele va junghia vițel, au oaie,
au capră în tabără, şi carele va junghia afară
den tabără Şi la uşa cortului mărturiei nu 4
va aduce ca să o facă pre ea ardere-de-tot, au
de mîntuire Domnului priimită întru miros de
bună mirosire, şi carele va junghia afară şi la
uşa cortului mărturiei nu o va aduce pre ea ca
să aducă dar Domnului împotriva cortului
mărturiei, sînge se va socoti omului aceluia.
Sînge au vărsat, peri-va sufletul aceluia den
norodul lui. Pentru ca să aducă fiii lui Israil 5
jîrtvele lor, cîte vor junghia ei în cîmpi, şi le
vor aduce pre eale Domnului, la uşile cortului
mărturiei, către preot, şi jîrtvă de mîntuire
Domnului – aceastea. Şi va vărsa preotul 6
sîngele pre jîrtăvnic împrejur, înaintea Dom-
nului, lîngă uşa cortului mărturiei, şi va aduce
seul la miros de bună mirosire Domnului.
Şi nu vor mai junghia jîrtvele lor celor în- 7
deşărți, la carii ei curvescu dupre dînşii. Lea-
ge veacinică va fi voao întru semințiile voas-
tre'. Şi veți zice către ei: 'Om, om den fiii 8
lui Israil, au den fiii celor nemearnici care să
află între voi, carele va face ardere-de-tot, au
jîrtvă Şi la uşa cortului mărturiei nu va 9
aduce ca să facă pre aceaea Domnului, va peri
sufletul acela den norodul lui. Şi om, om 10
den fiii lui Israil, au den cei nemearnici care să
află între voi, carele va mînca tot sîngele, şi
voiu pune obrazul Mieu pre sufletul cela ce
mănîncă sîngele şi voiu piarde pre dînsul den
norodul lui. Pentru că tot sufletul a tot tru- 11
pul sîngele lui iaste, şi Eu l-am dat voao, pre
jîrtăvnic să vă rugați pentru sufletile voastre.
Pentru că sîngele lui pentru suflet se va
ruga'. Pentru aceaea am grăit fiilor lui 12
Israil: 'Tot sufletul dentru voi nu va mînca
sînge, şi cel nemearnic care se află între voi
nu va mînca sînge. Şi om, om den fiii lui 13
Israil, au den nemearnicii care să află între
voi, carele va vîna vînat, hiară au pasăre de
care să mănîncă, şi va vărsa sîngele lui şi va
acoperi pre dînsul pămîntul'. Pentru că 14
sufletul a tot trupul sîngele lui iaste, şi
am zis fiilor lui Israil: 'Sînge a tot trupul
să nu mîncați, pentru că sufletul a tot

trupul sîngele lui iaste. Tot cela ce mănîncă
15 pre el va peri'. Şi tot sufletul care va mînca
mortăciune, au prinsă de gadine, dentru
pămînteani, au den nemearnici, îş va spăla
hainele lui şi-ş va scălda trupul cu apă, şi
16 necurat va fi pînă în sară, şi curat va fi. Iară
de nu va spăla hainele lui şi trupul lui nu-l va
scălda cu apă, şi-ş va lua fărădeleagea lui'".

CAP XVIII

1 Şi grăi Domnul către Moisi, zicînd:
2 „Grăiaşte fiilor lui Israil şi vei zice
către dînşii: 'Eu – Domnul Dum-
3 nezăul vostru. Dupre deprinderile
Eghipetului, în care aţi nemernicit
întru el, să nu faceţi, şi dupre deprinderile
pămîntului Hanaan, în carele Eu voiu băga
pre voi acolo, să nu faceţi, şi la legile lor să nu
4 meargeţi. Judecăţile Meale să faceţi şi
poruncile Meale să păziţi şi să umblaţi întru
5 eale. Eu – Domnul Dumnezăul vostru. Şi
să păziţi toate poruncile Meale şi toate judecă-
ţile Meale şi să faceţi pre eale, carele,
făcîndu-le, omul va trăi într-însele. Eu –
6 Domnul Dumnezăul vostru. Om, om către
toate ale sale, trupului său nu va veni ca să
7 descopere ruşinea. Eu – Domnul. Ruşinea
tătîni-tău şi ruşinea mumei tale să nu-i desco-
peri. Pentru că mumă-ţi iaste, să nu descoperi
8 ruşinea ei. Ruşinea muierii tătîni-tău să nu
o descoperi, că ruşinea tătîni-tău iaste.
9 Ruşinea sororii tale de tată au de mumă, năs-
cută înlăuntru au născută afară, să nu desco-
10 peri ruşinea lor. Ruşinea featei fiiului tău,
au a featei featei tale, să nu descoperi ruşinea
11 lor, că a ta ruşine iaste. Ruşinea featii
muierii tătîni-tău să nu descoperi; sor de un
tată-ţi iaste, să nu descoperi ruşinea ei.
12 Ruşinea sororii tătîni-tău să nu descoperi,
13 pentru că rudă tătîni-tău iaste. Ruşinea
sororii mumei tale să nu o descoperi, pentru
14 că rudă mumei tale iaste. Ruşinea fratelui
tătîni-tău să nu descoperi şi la muiarea lui să
15 nu întri, pentru că rudă-ţi iaste. Ruşinea
nororii tale să nu o descoperi, că fămeaie fiiu-
lui tău iaste, să nu descoperi ruşinea ei.
16 Ruşinea muierii frăţine-tău să nu descoperi,
17 că ruşinea frăţine-tău iaste. Ruşinea muie-
rii şi a featei ei să nu descoperi; fata feciorului
ei şi pre fata featei ei să nu o iai ca să desco-
peri ruşinea lor; rudă-ţi sînt ţie, păgînătate
18 iaste. Muiare preste soru-sa să nu iai rîvni-
toare-împotrivă să-i descoperi ruşinea ei
19 preste dînsa, încă fiind ea vie. Şi către fă-
meaie în osebirea necurăţiii ei să nu întri să-i
20 descoperi ruşinea ei. Şi către muiarea aproa-
pelui tău să nu dai patul semenţii tale ca să te
21 pîngăreşti către dînsa. Şi den semenţia ta
să nu dai să slujască la boiari şi să nu spurci
numele cel sfînt. Eu – Domnul. Şi cu băr- 22
bat să nu dormi culcare fămeiască, pentru că
urîciune iaste. Şi la tot cu patru picioare să 23
nu-ţ dai patul tău în semenţie ca să te pîngă-
reşti într-însul, şi muiarea să nu stea către tot
cela cu patru picioare să să încalece, pentru că
urîciune iaste. Nu vă pîngăriţ în toate 24
aceastea. Pentru că în toate aceastea s-au pîn-
gărit limbile carele trimiţ Eu înaintea feaţii
voastre; Şi să pîngări pămîntul, şi le-am 25
dat strîmbătatea lor pentru dînsul, şi să
supără pămîntului de cei ce şed pre dînsul.
Şi păziţ toate legile Meale şi poruncile Meale, 26
şi să nu faceţ den toate urîciunele aceastea,
cel de loc şi cel ce s-au adaos nemearnic între
voi. Pentru că toate urîciunile aceastea au 27
făcut oamenii pămîntului care au fost mai
nainte de voi, şi să pîngări pămîntul. Şi 28
pentru ca să nu urască pre voi pămîntul cînd
veţ pîngări voi pre dînsul, în ce chip au urît
limbile ce era mai nainte decît voi. Că tot 29
carele va face den toate urîciunile aceastea,
vor peri sufletele care fac den mijlocul noroa-
delor lor. Şi păziţ poruncile Meale, pentru 30
ca să nu faceţ den toate legile ceale urîte, care
s-au făcut mai nainte de voi, şi să nu vă pîngă-
riţ în eale. Că Eu – Domnul Dumnezăul vostru'".

CAP XIX

Şi grăi Domnul către Moisi, zicînd: 1
„Grăiaşte la toată adunarea fiilor lui 2
Israil şi vei zice către dînşii: 'Sfinţi să
fiţ, că sfînt Eu, Domnul Dumnezăul
vostru. Fieştecarele de tată-său şi 3
de mumă-sa să să teamă, şi simbetele Meale
să le păziţ. Eu – Domnul Dumnezeul vostru.
Să nu urmaţi la idoli, şi dumnezei vărsaţ să nu 4
faceţ voao. Eu – Domnul Dumnezăul vostru.
Şi de veţ junghea jîrtvă de mîntuire Domnu- 5
lui, priimită voao veţ jîrtvi. În care zi veţ 6
junghea, să va mînca; şi a doua zi. Şi de va
rămînea pînă a treia zi, cu foc se va arde de
tot. Iară de se va mînca cu mîncare a treia 7
zi, nejîrtvită iaste, să nu se priimască. Iară 8
cel ce o va mînca păcat va lua, pentru că sfin-
tele Domnului au pîngărit. Şi vor peri sufle-
tele ceale ce mănîncă den norodul lor. Şi 9
secerînd voi seacerea pămîntului vostru, să
nu isprăviţ săcerătura voastră ţarinii tale a
secera, şi ceale ce cad ale seacirii tale să nu le
aduni. Şi via ta să nu o culegi de iznoavă, 10
nice broboanele viii tale să nu le aduni. Săra-
cului şi nemearnicului să le laşi acealea. Eu –
Domnul Dumnezăul vostru. Să nu furaţi şi 11
să nu minţiţ, nice să năpăstuiască fieşteca-
rele pre aproapele-ş. Şi să nu juraţ în 12
numele Mieu pre strîmbu şi să nu pîngăriţ
numele cel sfînt al Dumnezăului vostru.

13 Eu – Domnul Dumnezăul vostru. Să nu faci
strîmbătate vecinului şi să nu jăfuieşti şi să nu
doarmă simbria năimitului tău pînă dimineaţa
14 la tine. Să nu grăieşti de rău pre surd şi
înaintea orbului să nu pui piadecă, şi să te
temi de Dumnezăul tău. Eu – Domnul Dum-
15 nezăul vostru. Să nu faceţ strîmbătate la
judecată. Să nu iai obrazul săracului, nice să
lauzi obrazul năsilnicului; cu dereptate să
16 judeci pre vecinul tău. Să nu umbli cu
vicleşug în limba ta, să nu te întăreşti pre sîn-
gele vecinului tău. Eu – Domnul Dumnezăul
17 vostru. Să nu urăşti pre frate-tău cu cuge-
tul tău, cu mustrare să mustri pre aproapele
18 tău şi să nu iai pentru dînsul greşală. Şi să
nu izbîndească mîna ta şi să nu te urgiseşti fii-
lor norodului tău; şi să iubeşti pre aproapele
tău ca pre tine. Eu – Domnul Dumnezău vos-
19 tru. Leagea Mea să păziţ. Şi dobitoacele
tale să nu le încaleci cu alt jug şi via ta să nu o
sameni de doao feliuri şi haină ţesută de doao
feliuri, spurcăciune, să nu pui preste
20 tine. Şi de va dormi neştine cu muiarea pat
de sămînţă şi ea va fi roabă păzită unui om, şi
ea cu răscumpărări nu s-au răscumpărat, vol-
nicie nu s-au dat ei, socotinţă va fi ei. Nu vor
21 muri, pentru că nu s-au volnicit. Şi va
aduce pentru greşala lui, Domnului, lîngă uşa
22 cortului mărturiei, berbeace de greşală. Şi
se va ruga pentru dînsul preotul, cu berbea-
cele greşălii înaintea Domnului, pentru păca-
tul lui care au greşit, şi se va lăsa lui păcatul
23 lui care au greşit. Iară cînd veţ întra în
pămîntul carele Domnul Dumnezăul vostru îl
dă voao, şi veţ sădi tot lemnul de mîncat şi veţi
curăţi necurăţia lui. Roada lui trei ani va fi
24 voao necurăţit; să nu să mănînce. Şi întra
al patrulea an va fi toată roada lui sfîntă, lău-
25 dată Domnului. Iară la al cincelea an veţ
mînca roada lui, adaos voao roada lui. Eu –
26 Domnul Dumnezăul vostru. Să nu mîncaţi
preste munţi, nice să vrăjîţi, nice să căutaţi
27 vraja pasărilor. Să nu faceţi creţ den chica
capului vostru, nice să stricaţi faţa barbei
28 voastre. Şi tăieturi să nu faceţi pe suflet în
trupul vostru şi slove împunse să nu faceţi
între voi. Eu – Domnul Dumnăzăul vostru.
29 Să nu pîngăreşti pre fata ta ca să o curveşti
pre dînsa, şi nu va curvi pămîntul, şi se va
30 umplea pămîntul de fărdelegi. Simbetele
Meale să le păziţi şi de sfintele Meale să vă
31 teameţi. Eu – Domnul. Să nu urmaţi celor
ce băsnuiescu den pîntece şi cătră vrăjîtori să
nu vă lipiţi, ca să vă pîngăriţ întru ei. Eu –
32 Domnul Dumnezăul vostru. De faţa celui bă-
trîn să te scoli şi să cinsteşti faţa celui mai bătrîn;
şi să te temi de Dumnezăul tău. Eu – Dom-
nul Dumnezăul vostru. Iară de se va apro- 33
pia voao cineva nemearnec în pămîntul
vostru, să nu-l necăjîţ pre el. Ca şi cela de 34
pămînt va fi între voi cel nimearnec ce vine
cătră voi, şi să-l iubeşti pre el ca şi pre tine,
pentru că nemearnici v-aţ făcut în pămîntul
Eghipetului. Eu – Domnul Dumnezăul vostru.
Să nu faceţi strîmbătate la judecată, la măsuri, 35
la cumpănă şi la cantare. Cumpenile 36
direapte şi cantarele direapte, şi măsurile
direapte şi ţarînă dreaptă să fie între voi. Eu
– Domnul Dumnezăul vostru Ce v-am scos
den pămîntul Eghipetului. Şi să păziţi toată 37
leagea Mea şi toate poruncile Meale, şi le veţ
face pre eale. Eu – Domnul'".

CAP XX

Şi grăi Domnul cătră Moisi, zicînd: 1
„Şi fiilor lui Israil vei grăi, zicînd: 'De 2
va fi vreunul dentre fiii lui Israil au
dentre ceia ce s-au făcut nemearnici
în Israil, carele va da den sămînţa lui
la boiari, cu moarte să să omoară. Limba ce
iaste pre pămînt îl vor omorî pre dînsul cu
pietri. Şi Eu voiu întări obrazul Mieu pre 3
omul acela şi-l voiu piarde pre dînsul den
norodul lui, pentru că den sămînţa lui au dat
boiariului, ca să pîngărească sfintele Meale, şi
va spurca numele celor sfinţiţi Mie. Iară de 4
vor treace cu vedearea lăcuitorii pămîntului
cu ochii lor de la omul acela, după ce va da el
den sămînţa lui boiariului, ca să nu omoară
pre el, Şi voiu întări obrazul Mieu pre omul 5
acela şi pre seminţia lui, şi voiu piarde pre
dînsul şi pre toţi cîţi să tocmăscu într-un gînd
cu el ca să curvească ei la boiari den norodul
lor. Şi sufletul carele va urma la ceia ce 6
băsnuiescu den pîntece au la vrăjîtori ca să
curvească dupre ei, voiu întări obrazul Mieu
pre sufletul acela şi-l voiu piarde pre el den
norodul lui. Şi veţ fi sfinţi, că sfînt sînt Eu, 7
Domnul Dumnezăul vostru. Şi veţ păzi 8
poruncile Meale şi veţ face pre eale. Eu –
Domnul Ce vă sfinţescu pre voi. Omu, om 9
carele va grăi rău pre tatăl lui au pre muma
lui, cu moarte să să omoară. Pre tată-său au
pre mumă-sa de rău au grăit, vinovat va fi.
Om, om carele va preacurvi muiarea bărbatu- 10
lui au carele va preacurvi muiarea vecinului
său, cu moarte să să omoară, preacurvariul şi
preacurva. Şi carele se va culca cu muiarea 11
tătîni-său, ruşinea tătîni-său au descoperit, cu
moarte să să omoară amîndoi, vinovaţi
sînt. Şi de va dormi oarecarele cu nora lui, cu 12
moarte să să omoară amîndoi; au păgînit, vino-
vaţi sînt. Şi carele va dormi cu parte bărbă- 13
tească culcare fămeiască, urîciune au făcut
amîndoi; cu moarte să să omoară, vinovaţi sînt.

14 Carele va lua muiare şi pre muma ei, fărde-
leage iaste; în foc să-l arză, pre dînsul şi pre
15 dînsele, şi să nu fie fărdeleage între voi. Şi
cineş va da zăcearea lui în dobitoc cu patru
picioare, cu moarte să să omoară, şi dobitocul
16 să-l omorîţi. Şi muiarea care va veni către
fieştecare dobitoc ca să să încalece ea de dîn-
sul, să omorîţi muiarea şi dobitocul; cu
17 morte să să omoară, vinovaţi sînt. Carele
va lua pre sora lui despre tată-său au despre
muma lui şi va vedea ruşînea ei, şi ea va vedea
ruşînea lui, ocară iaste, să piară înaintea fiilor
rudii lor; ruşînea surori-sa au descoperit,
18 păcatul lor vor lua. Şi om carele va dormi
cu muiarea ce va avea pre sine şi au descope-
rit ruşînea ei, izvorul ei au descoperit, şi ea au
descoperit curgerea sîngelui ei; să piară
19 amîndoi den ruda lor. Şi ruşinea sororii
tătîni-tău şi sororii mîne-ta să nu descoperi;
pentru că rudenia au descoperit, păcatul vor
20 purta. Carele va dormi cu rudenia lui, ruşi-
nea rudeniei lui au descoperit; fără feciori vor
21 muri. Şi omul carele va lua muiarea frate-
lui lui, necurăţie iaste; ruşinea fratelui lui au
22 descoperit, fără feciori vor muri. Şi veţi
păzi toate poruncile Meale şi toate judecăţile
Meale, şi veţi face pre eale, şi nu va urî pre voi
pămîntul în carele vă bag pre voi acolo ca să
23 lăcuiţi pre dînsul. Şi să nu meargeţi după
legile limbilor, pre carei Eu gonescu de la voi.
Pentru că aceastea toate le-au făcut, şi i-am
24 urît pre dînşii. Şi v-am zis voao: 'Voi veţi
moşteni pămîntul lor, şi Eu îl voiu da voao pre
dînsul întru aveare, pămînt care iaste curînd
lapte şi miare'. Eu – Domnul Dumnezăul
vostru, Care v-am osăbit pre voi den toate
25 limbile. Şi veţi osăbi pre voi între dobitoa-
cele ceale curate şi între ceale necurate, şi
între pasările ceale curate şi ceale necurate, şi
să nu spurcaţi sufletele voastre întru dobi-
toace şi în pasări şi în toate tîrîtoarele pămîn-
tului, carele Eu le-am osebit voao în necură-
26 ţie. Şi-M veţi fi Mie sfinţi, că Eu – sfînt,
Domnul Dumnezăul vostru, Cela ce v-au osă-
bit pre voi den toate limbile, ca să-M fiţi
27 Mie. Şi bărbatul au fămeaia care se va face
dentru ei băsnuitoriu de pîntece au vrăjitoriu,
cu moarte să să omoară amîndoi; cu pietri să-i
ucideţi pre ei, vinovaţi sînt'".

CAP XXI

1 Şi zise Domnul către Moisi: „Zi preoţi-
lor, fiilor lui Aaron, şi vei zice către ei
în suflete să nu să pîngărească întru
2 limba lor, Fără numai în ruda ce
iaste aproape de el, pre tată şi pre
3 mumă şi pre fii şi pre feate şi pre frate Şi
pre sora lui, fecioara ce i să apropie lui, ceaea
ce nu iaste dată la bărbat, pre aceastea să vor
pîngări. Să nu să pîngărească fără de 4
veaste, întru norodul lui, în scîrnăvia lui. Şi 5
pleaşă să nu vă radeţi capul pentru mort, şi
faţa barbei să nu o rază, şi pre trupurile lor să
nu taie tăieturi. Sfinţi vor fi Dumnezăului 6
lor şi nu vor pîngări numele Dumnezăului lor,
pentru că jîrtvele Domnului, daruri Dumne-
zăului lor ei aduc, şi vor fi sfinţi. Muiarea 7
curvă şi pîngărită nu vor lua, şi muiarea
scoasă de după bărbatul ei nu vor lua, că sfînt
iaste Domnului Dumnezăului lui. Şi vei sfinţi
pre dînsul: Darurile Domnului Dumnezău- 8
lui vostru acesta le aduce; sfînt să fie, că sfînt
Eu, Domnul Dumnezăul vostru, Cela ce sfin-
ţescu pre ei. Şi fată de om preot, de să va 9
pîngări a curvi, numele tătînie-său ea pîngă-
reaşte; pre foc să să arză de tot. Şi preotul 10
cel mare den fraţii lui, celui ce i s-au turnat
pre capu den untdelemnul unsorii şi s-au
săvîrşit să să îmbrace cu hainele, capul nu-ş
va descoperi şi hainele lui nu le va rumpe
Şi pre tot sufletul mort nu va întra, pre tatăl 11
lui, nice pre muma lui nu se va pîngări. Şi 12
den ceale sfinte nu va ieşi şi nu va pîngări
numele cel sfinţit al Domnului lui, pentru că
untdelemnul cel sfînt cel unsu al Dumnezău-
lui lui – pre dînsul. Eu – Domnul. Acesta 13
fămeaie fecioară den ruda lui va lua. Iară 14
văduvă şi gonită şi pîngărită şi curvă, pre
aceastea nu va lua, fără numai fecioară den
norodul lui va lua fămeaie. Şi nu va pîngări 15
sămînţa lui întru norodul lui. Eu – Domnul
Dumnezăul, Cela ce sfinţescu pre el". Şi 16
grăi Domnul către Moisi, zicînd: „Zi către
Aaron, zicînd: 'Om den semenţia ta întru
rudele voastre, de va fi la oarecarele la dînsul
hulă, să nu vie să aducă daruri Domnului lui.
Tot omul la care va fi la dînsul hulă nu va veni, 17
om orbu sau şchiop, sau ciungu, sau cu ure-
chile tăiate, Au om la care va fi la el sfărî- 18
mătură de mînă, au sfărîmătură de picior, Au 19
ghebos, au pecinginos, zmult la ochi, Sau 20
om la care va fi într-însul rîie sălbatică, sau
funecei, sau să fie cu un coiu, Tot carele 21
iaste într-însul hulă, den semenţia lui Aaron
preotul, nu se va apropia ca să aducă jîrtvele
Dumnezăului tău; că hulă e întru el, darurile
lui Dumnezău să nu să apropie a le aduce.
Darurile Dumnezăului lui, sfintele sfintelor; 22
şi den sfinte va mînca, Fără numai la 23
acoperemînt nu va veni şi către jîrtăvnic
nu să va apropia, pentru că hulă are. Şi nu
va pîngări numele cel sfînt al Dumnezăului
lui, pentru că Eu, Domnul Ce sfinţescu pre
dînşii'". Şi grăi Moisi către Aaron şi 24
către fiii lui şi către toţi fiii lui Israil.

CAP XXII

1 Și grăi Domnul către Moisi, zicînd:
2 „Zi lui Aaron și fiilor lui, și să să
ferească de sfintele fiilor lui Israil, și
să nu pîngărească numele Mieu cel
sfînt, cîte ei sfințescu Mie. Eu – Dom-
3 nul. Zi lor: 'În semințiile voastre, tot omul
carele se va apropia, de toată semenția
voastră, către sfinte cîte vor sfinți fiii lui Israil
Domnului, și necurăția lui pre dînsul, va peri
4 sufletul acela de la Mine'. Eu – Domnul. Și
om den sămînța lui Aaron preotul, și acesta
stricat au înfrînt, den ceale sfinte să nu
mănînce pînă ce se va curăți. Și cela ce să
atinge de toată necurăția sufletului, au om
căruia va ieși dentr-însul pat de semenție,
5 Sau carele se va atinge de tot tîrîtoriul necu-
rat, carele va pîngări pre el, sau de om în care
va pîngări pre el după toată necurăția lui,
6 sufletul care se va atinge de eale Necurat
va fi pînă în sară. Nu va mînca den ceale
7 sfinte, De nu-ș va scălda trupul lui cu apă;
și va apune soarele, și curat va fi, și atuncea
va mînca den ceale sfinte, că pîinea lui iaste.
8 Mortăciune și prinsu de gadini să nu mănînce
să să pîngărească el într-însele. Eu – Dom-
9 nul. Și vor păzi pazele Meale, ca să nu ia
pentru eale păcat; și vor muri pentru eale, de
vor pîngări pre eale. Eu – Domnul, Cela ce
10 sfințescu pre dînșii. Și tot streinul de rudă
nu va mînca sfinte. Nemearnicul preotului au
11 năimit nu va mînca sfinte. Iară preot, de va
cumpăra suflet, cumpărat pre argint, acesta
va mînca den pîinile lui. Și cei născuți de casa
12 lui, și aceștea vor mînca den pîinile lui. Și
fată de om preot, de se va da la om strein den
neam, ea den cepăturile ceale sfinte nu va
13 mînca. Și fata preotului, de se va face
văduvă au gonită, și sămînțe nu va fi în ea, se
va întoarce la casa tătîne-său, după tinerea-
țele ei; den pîinile tătîne-său va mînca. Și tot
14 streinul de rudă nu va mînca den eale. Și
om carele va mînca sfinte după neștiințe, și va
pune al cincelea lui preste dînsul, și va da
15 preotului cel sfînt. Și nu vor pîngări sfin-
tele fiilor lui Israil, carele ei iau Domnului,
16 Și vor aduce preste ei fărădeleage de greșală,
mîncînd ei sfintele lor. Pentru că Eu – Domnul,
17 Carele sfințescu pre ei'". Și grăi Domnul că-
18 tră Moisi, zicînd: „Grăiaște lui Aaron și fiilor
lui, și la toată adunarea fiilor lui Israil, și vei grăi
către ei: 'Om, om den fiii lui Israil au den ne-
mearnicii ce lăcuiescu lîngă dînșii în Israil, carele
va aduce daruri, după toată mărturisirea lor au
19 după toată aleagerea lor, Cîte vor aduce Dom-
nului la arderea-de-tot, – priimite voao, parte
bărbătească den cirezi au den oi și den capre.
Toate cîte vor avea hulă într-însele nu vor 20
aduce Domnului, căce nu va fi voao priimită.
Și om carele va aduce jîrtvă de mîntuire Dom- 21
nului, osebind ruga după aleagere au în praz-
nicele voastre, den cirezi au den oi, curat va fi
priimit, toată prihana nu va fi în el. Orbu 22
sau zdrobit, au tăiat la limbă, au avînd negi, au
rîios, au pecinginos, să nu le aducă aceastea
Domnului, și la priimire să nu daț den eale
preste jîrtăvnic Domnului. Și vițel au oaie 23
tăiată la ureache, au tăiată la coadă, junghieri
să le faci aceastea ție, iară la rugă-ț nu se vor
priimi. Frînt, și zdrobit, și tăiat, și spente- 24
cat, să nu le aduceț aceastea Domnului Și 25
în pămîntul vostru nu se vor face. Și den mîna
streinului de rudă să nu aduceț daruri Dum-
nezăului vostru den toate aceastea, pentru că
stricăciune sînt întru eale, hulă în eale, nu se
vor priimi aceastea voao'". Și grăi Domnul 26
către Moisi, zicînd: „Vițel, au oaie, au capră, 27
după ce se va naște, și va fi 7 zile supt mumă-sa,
iară a opta zi și înainte se va priimi în loc de
daruri, priimire Domnului. Și vițel, și oaia, 28
pre dînsa și pre copilul ei să nu jungheaț într-o
zi. Iară de veț jîrtvui jîrtvă, rugă de bucu- 29
rie Domnului, întru priimire voao veț jîrtvi
pre ea. Aceasta într-aceaea zi se va mînca, 30
să nu lăsaț den cărnuri pre dimineață. Eu –
Domnul. Și păziț poruncile Meale și să le 31
faceț pre dînsele. Eu – Domnul. Și să nu 32
spurcați numele sfîntului, și Mă voiu sfinți în
mijlocul fiilor lui Israil. Eu – Domnul, Cela ce
sfințescu pre voi, Cela ce v-am scos pre voi 33
den pămîntul Eghipetului, ca să vă fiu voao
Dumnezău. Eu – Domnul".

CAP XXIII

Și grăi Domnul către Moisi, zicînd: 1
„Grăiaște fiilor lui Israil și vei zice 2
către ei: 'Praznicile Domnului, pre
care veț chema pre eale chemate
sfinte, aceastea sînt praznicile
Meale. Șase zile să faceți lucruri, iară a 3
șaptea zi, sîmbete, odihnă chemată sfîntă
Domnului. Tot lucrul să nu faceți: sîmbete
iaste Domnului, în toată lăcuința voastră.
Aceastea sînt praznicile Domnului, chemate 4
sfinte, pre care veț chema pre eale în vremile
lor: În luna dentîi, în 14 zile ale lunii, între 5
mijlocul serilor, Pasha Domnului. Și în cinci- 6
sprăzeace zile ale lunii dentîi, praznecul azi-
melor Domnului. Șapte zile azime să mîncați.
Și ziua cea dentîi chemată sfîntă va fi voao, tot 7
lucrul de poslușit să nu faceți. Și veț aduce 8
ardere-de-tot Domnului 7 zile. Și ziua a șap-
tea chemată sfîntă va fi voao, tot lucrul de
lucrat să nu faceți'". Și grăi Domnul către 9
Moi[si], zicînd: „Zi fiilor lui Israil și vei grăi 10

cătră dînşii: 'Cînd veți întra la pămîntu. carele
Eu dau voao, şi veț secera seacerea lui şi veț
căra znopii, începătura seacerii voastre, cătră
11 preot. Şi va aduce znopul înaintea Domnu-
lui priimit voao, a doua zi cei dentîi a sîmbete-
12 lor îl va aduce pre dînsul preotul. Şi veț
face, în ziua în carea veț aduce znopul, oaie
curată de un an în ardere-de-tot Domnului.
13 Şi jîrtva lui, doao a zeacea den făină curată,
făcută cu untdelemnu, jîrtvă Domnului, la
miros de bună mirosire Domnului; şi turnarea
14 lui, a patra den in de vin. Şi pîine, şi spice
frecate noao să nu mîncați pînă la aceasta, în
ziua aceasta, pînă veț aduce voi darurile
Dumnezăului vostru. Leage veacinică în
15 rudele voastre, în toată lăcuința voastră. Şi
se va număra voao de a doua zi den simbete,
den ziua ce veț aduce znopi punerii -
denainte, şapte săptămîni întregi veț număra.
16 Pînă a doua zi ceia de apoi a şaptea, veț
17 număra 50 de zile Şi veț aduce jîrtvă noao
Domnului. Den lăcaşăle voastre veț aduce pîi-
nea punerii - denainte, doao pîini. Den doao a
zeace de făină curată va fi o pîine, dospită vor
18 coace, den ceale dentîi născute, Domnului. Şi
veț aduce împreună cu pîinile şapte miei de un
an, curați, şi un vițel den cireadă şi doi berbeci
curaț, şi vor fi ardere-de-tot Domnului; şi jîrt-
vele lor şi turnările lor, jîrtvă miros de bună
19 mirosenie Domnului. Şi veț face un țap
den capre pentru păcat şi doi miei de un an
întru jîrtva mîntuirei, împreună cu pîinele
20 ceale den rodurile dentîi. Şi le va pune pre
eale preotul cu pîinele roadelor dentîi, punere
înaintea Domnului, împreună cu cei doi miei.
Sfinți vor fi Domnului; preotului celui ce le
21 aduce pre eale, lui vor fi. Şi veț numi ziua
aceasta chemată. Sfîntă va fi voao, tot lucrul
de lucrat să nu lucrați într-însa. Leage veaci-
nică întru rudele voastre, în toată lăcuința
22 voastră. Şi cînd secerați seacerea pămîntu-
lui vostru, să nu săvîrşîț rămăşița seacerii
țarinii tale, cînd seaceri tu, şi ce cade den sea-
cerile tale să nu le strîngi, celui sărac şi celui
nemearnic să le laşi acealea. Eu - Domnul
23 Dumnezăul vostru'". Şi grăi Domnul cătră
24 Moisi, zicînd: „Grăiaşte fiilor lui Israil,
zicînd: 'În a şaptea lună, într-una a lunii, va fi
voao odihnă, pomenirea trîmbiților, chemată
25 sfîntă Domnului. Tot lucrul de lucrat să
nu faceți, şi să aduceți ardere-de-tot
26 Domnului'". Şi grăi Domnul cătră Moisi,
27 zicînd: „Şi în zeace a lunii a şaptea aceştiia,
zi de rugă, chemată de sfințenie va fi voao, şi
smeriț sufletile voastre şi să aduceți arde-
28 re-de-tot Domnului. Tot lucrul să nu
faceț într-însa în ziua aceasta, pentru că iaste
voao aceasta zi de rugă, să vă rugaț pentru voi
înaintea Domnului Dumnezăului vostru.
Pentru că tot sufletul care nu se va smeri în 29
ziua aceasta într-însa, va peri den norodul lui.
Şi tot sufletul care va face lucru într-însa în 30
ziua aceasta, va peri sufletul acela den noro-
dul lui. Tot lucrul să nu faceți. Leage veaci- 31
nică întru rudele voastre, în toate lăcaşurile
voastre. Simbete simbetelor va fi voao, şi 32
veț smeri sufletele voastre. Den noao ale
lunii, de cu seară, pînă în zeace ale lunii,
seara, veț sîmbăta simbetele voastre". Şi 33
grăi Domnul cătră Moisi, zicînd: „Grăiaşte 34
fiilor lui Israil, zicînd: 'În 15 ale lunii a şaptea
aceştiia, praznecul corturilor, 7 zile, Domnu-
lui. Şi ziua dentîi chemată sfîntă va fi, tot 35
lucrul de lucrat nu veți face. Şapte zile veți 36
aduce ardere-de-tot Domnului. Şi ziua a opta
chemată sfîntă va fi voao, şi veți aduce arde-
re-de-tot Domnului. Ieşire iaste, tot lucrul ce
să lucrează să nu faceți. Aceastea sînt 37
praznecile Domnului, pre care chemaț pre
dînsele chemate sfinte, ca să aduceți aduceri
Domnului arderi-de-tot jîrtvei lor, şi turnările
lor, den zi în zi, Afară den simbetele Dom- 38
nului, şi afară den dările voastre, şi afară den
toate rugile voastre, şi fără de ceale de bună-
voie ale voastre carele veți da Domnului; Şi 39
în 15 zile a lunii a şapte aceştiia, după ce veți
isprăvi roadele pămîntului, să prăznuiți Dom-
nului 7 zile. În ziua dentîi, odihnă, şi în a 40
opta zi, odihnă. Şi veți lua voao în ziua dentîi
roadă den lemnu frumos, şi ramuri de finic, şi
stîlpări de lemnu dease, şi răchiți, şi stîlpări
de agnu den pîrîu, şi vă veți veseli înaintea
Domnului Dumnezăului vostru Şapte zile 41
ale anului. Leage veacinică la rudele voastre.
În luna a şaptea veți prăznui pre dînsa. În 42
corturi să sălăşluiți 7 zile, tot moşneanul de
pămînt în Israil va lăcui în corturi, Pentru 43
ca să vază rudele voastre că în corturi am
lăcuit pre fiii lui Israil cînd i-am scos pre dîn-
şii den pămîntul Eghipetului. Eu - Domnul
Dumnezăul vostru'". Şi grăi Moisi prazni- 44
cile Domnului Dumnezăului fiilor lui Israil.

CAP XXIV

i grăi Domnul cătră Moisi, zicînd: 1
„Porunceaşte fiilor lui Israil, şi să-ț ia 2
ție untdelemnu de maslin curat şi lim-
pede la lumină, să arză lumină puru-
rea. Afară de acoperemînt, în 3
cortul mărturiei, şi-l vor arde pre dînsul
Aaron şi fiii lui, de cu sară pînă dimineața,
înaintea Domnului pururea. Leage veacinică
în rudele voastre. Pre sfeaşnicul cel cu- 4

rat veţi arde luminele înaintea Domnului pînă
5 dimineaţa. Şi veţi lua făină curată şi o veţi
face pre dînsa 12 pîini, de doao a zeacea va fi o
6 pîine. Şi veţi pune pre eale doao puneri, 6
pîini o punere, pre masa cea curată, înaintea
7 Domnului. Şi veţi pune pre o punere
tămîie curată şi sare, şi vor fi pîinele întru
8 pomenire, puse cătră Domnul. În ziua sim-
betii veţi pune înaintea Domnului, pururea,
9 de la fiii lui Israil, făgăduinţă veacinică. Şi
va fi lui Aaron şi fiilor lui, şi le vor mînca pre
eale în loc sfînt, pentru că sfinte sfintelor sînt
aceastea lui, de la ceale ce să jîrtvesc Domnu-
10 lui, leage veacinică". Şi ieşi fecior de
fămeaie israilteancă, şi acesta era fiiu de
eghiptean între fiii lui Israil, şi s-au sfădit în
tabără cel den israilteancă şi omul israiltea-
11 nul; Şi numind feciorul fămeii israilteancii
nume, au blestemat; şi l-au adus pre el cătră
Moisi. Şi numele mumei lui – Salomith, fata
12 lui Davri, den seminţia lui Dan. Şi-l puseră
pre dînsul în temniţă, ca să-l cerceteaze pre
13 dînsul pren porunca Domnului. Şi grăi Dom-
14 nul cătră Moisi, zicînd: „Scoate pre cela ce
au blestemat afară den tabără şi vor pune toţi
ceia ce au auzit mînile lor pre capul lui şi-l vor
15 ucide cu pietri toată adunarea. Şi fiilor lui
16 Israil grăiaşte şi vei zice cătră dînşii: 'Om,
om de va blestema pre Dumnezăul lui, păcat
va lua. Iară numind numele Domnului, cu
moarte să să omoară. Cu pietri să-l ucigă pre
dînsul toată adunarea lui Israil. Veri nemear-
nic, veri de loc, numind el numele Domnului,
17 să moară. Şi om care va lovi tot sufletul
omului şi va muri, cu moarte să să omoară.
18 Şi carele va lovi dobitoc şi va muri, să plă-
19 tească suflet pentru suflet. Şi de va da neş-
tine hulă aproapelui său, cum i-au făcut lui,
20 într-acesta chip i se va face lui. Zdrobitură
pentru zdrobitură, ochiu pentru ochiu, dinte
pentru dinte. După cum va da hulă omului,
21 aşa să i să dea lui. Carele va lovi om şi va
22 muri, cu moarte să să omoară. O dereptate
va fi celui nemearnic şi celui de loc, căce Eu –
23 Domnul Dumnezăul vostru'". Şi grăi Moisi
fiilor lui Israil, şi scoaseră pre cela ce l-au
blestemat afară den tabără şi-l uciseră pre
dînsul cu pietri toată adunarea. Şi fiii lui Israil
au făcut după cum au poruncit Domnul lui Moisi.

CAP XXV

1 Şi grăi Domnul cătră Moisi, în mun-
2 tele Sinaiei, zicînd: „Grăiaşte fii-
lor lui Israil şi vei zice cătră ei:
'Cînd veţ întra în pămîntul care Eu
vă dau voao, şi se va odihni pămîntul
care Eu dau voao, sîmbete Domnului. Şase 3
ani vei sămăna ţarina ta, şi 6 ani vei tăia via ta
şi vei aduna roada ei. Iară la al şaptelea an, 4
simbete, odihnă va fi pămîntului, simbete
Domnului. Ţarina ta nu vei sămăna şi via ta
nu o vei tăia, Şi ceale ce crescu singure ale 5
ţarinii tale să nu le seaceri, şi strugurul sfinţe-
niii tale să nu-l culegi. An de odihnă va fi
pămîntului. Şi vor fi simbetele pămîntului 6
bucate ţie, şi slugii tale, şi slujnicii tale, şi năi-
mitului tău, şi celui nemearnic ce lăcuiaşte
lîngă tine; Şi dobitoacelor tale, şi hiarălor 7
den pămîntul tău va fi toată roada lui de mîn-
cat. Şi vei număra ţie 7 odihni de an, 7 ani 8
cîte 7 ori, şi vor fi ţie şapte săptămîni de an, 49
de ani. Şi se va răsuna glas de trîmbiţe în 9
tot pămîntul vostru, în luna a şaptea, în 10 ale
lunii. În ziua rugii veţ răsuna cu trîmbiţe în
tot pămîntul vostru. Şi veţ sfinţi anul cel al 10
cincizăcilea an şi veţ striga iertare pre pămînt
la toţi ceia ce lăcuiescu pre dînsul. An de slo-
bozenie, semnul acesta va fi voao, şi va
mearge fieştecarele la moşia lui şi fieştecarele
la moştenirea lui veţ mearge. Slobozenia 11
însemnării aceasta va fi voao, anul al cincize-
cilea an va fi voao. Să nu sămănaţ, nice să
seceraţ ceale ce sîngure crescu lui şi să nu
culeageţi ceale sfinte ale lui, Pentru că a 12
slobozeniei semnu iaste, sfînt va fi voao, den
cîmpi veţ mînca roadele lui. Şi în anul slo- 13
bozeniei semnului ei se va învîrteji fieşteca-
rele la agonisita lui. Iară de vei da vînzare 14
aproapelui tău şi de te vei şi împrumuta de la
aproapele tău, nu-l nevoiască omul pre veci-
nu-ş. După numărul anilor, după însem- 15
nare, vei lua de la aproapele tău, după numă-
rul anilor, den roade îţ va da ţie. După cum 16
mai mult den an, va mulţi agonisita lui; şi
după cum mai puţin den ani, va împuţina ago-
nisita lui, pentru că număr roadelor tale îţ va
da el ţie. Nu nevoiască omul pre vecinul lui, 17
şi să te temi de Domnul Dumnezăul tău. Eu –
Domnul Dumnezăul vostru. Şi veţ face 18
toate dereptăţile Meale şi toate judecăţile
Meale, şi le păziţ şi le faceţ pre dînsele, şi
lăcuiţ pre pămînt nedejduind. Şi va da 19
pămîntul creaşterile lui, şi veţ mînca de saţiu,
şi veţ lăcui cu nădeajde pre dînsul. Iară de 20
veţ zice: 'Ce vom mînca în anul acesta, al şap-
telea, de nu vom sămăna şi de nu vom aduna
roadele noastre?', Şi voiu trimite blagoslo- 21
venia Mea în anul al şaselea şi va face
roadele ei la 3 ani. Şi veţ sămăna în 22
anul al optulea şi veţ mînca den roade
vechi. Pînă la al noaolea an, pînă vor veni
roadele lui, veţ mînca vechile vechilor. Şi 23
pămîntul nu se va vinde întru adeverinţe,

pentru că al Mieu iaste pămîntul, că nemear-
24 nici și vinetici sînteț voi înaintea Mea. Și în
tot pămîntul moștenirii voastre, mîntuiri veț
25 da pămîntului. Iară de va sărăci frate-tău
ce e cu tine și va vinde den moșia lui, și va
veni cel ce să rudeaște, ce iaste aproape de el,
26 și va mîntui vînzarea fratelui lui. Iară de nu
va fi la neștine rudenie, și va avea la mînă și se
27 va afla lui de ajunsu răscumpărări lui, Și va
socoti anii vînzării lui și va da ce prisoseaște
omului căruia au vîndut pre dînsul lui, și se va
28 învîrteji la moșia lui. Iară de nu-i va fi înde
mînă de ajunsu ca să-i dea lui, și va fi vînzarea
a cumpărătoriului ei pînă la al șaselea an al
slobozirii. Și va ieși în slobozire și se va învîr-
29 teji la moșia lui. Iară de va vinde neștine
casă lăcuită, într-o cetate zidită, și va fi mîn-
tuirea ei pînă se va umplea anul zilelor: va fi
30 răscumpărarea ei. Iară de nu se va răs-
cumpăra pînă se va plini un an de tot, se va
adeveri casa, carea iaste în cetatea ce are zidiu,
adevărat celuia ce au cumpărat pre ea, întru
31 rudele lui, și nu va ieși la slobozenie. Iară
casele de pren sate, cărora nu iaste pempre-
jur zid, către țarina pămîntului se vor socoti.
Răscumpărătoare pururea vor fi aceastea și
32 în slobozenie vor ieși. Și cetățile leviților,
case cetăților moșiei lor, mîntuite pururea vor
33 fi leviților. Și carele va răscumpăra de la
levit, și va ieși vînzarea caselor cetății moșii-
lor în slobozenie, căce casele cetăților leviți-
34 lor, moșie lor, în mijlocul fiilor lui Israil. Și
țarinile ceale osebite cetăților lor nu se vor
vinde, pentru că moșie veacinică iaste aceasta
35 lor. Iară de va sărăci frate-tău ce iaste cu
tine și va slăbi cu mîinele lîngă tine, să-l ajuț
pre el ca pre un venetic și nemearnic, și va
36 trăi frate-tău cu tine. Să nu iai de la dînsul
camătă, nice la mulțime, și să te temi de Dum-
nezăul tău. Eu – Domnul. Și va trăi frate-tău
37 împreună cu tine. Argintul tău să nu-l dai
lui pre camătă și pre adaos să nu dai lui buca-
38 tele tale. Eu – Domnul Dumnezăul vos-
tru, Cela ce v-am scos pre voi den pămîntul
Eghipetului, să vă dau voao pămîntul Hanaan,
39 ca să vă fiu voao Dumnezău. Iară de se va
smeri ție frate-tău lîngă tine și se va vinde ție,
40 să nu-ț slujască slujbă de rob. Ca un năimit
sau nemearnic să fie lîngă tine, pînă la anul
41 slobozeniei va sluji la tine. Și va ieși cu
slobozenie, și feciorii lui împreună cu dîn-
sul, și va mearge la ruda lui, și la moșia
42 cea părintească va alerga, Pentru că
robi-M sînt Mie aceștea pre carii i-am scos
den pămîntul Eghipetului; să nu să vînză în
43 vînzare de robu. Să nu-l întinzi pre el în
chinuire, și să te temi de Domnul Dumnezăul
tău. Și slugă și slujnică, cîț se vor face ție 44
dentru limbi, cîți sînt pe împrejurul tău,
dentr-înșii să agonisiți rob și roabă. Și den 45
fiii nemearnicilor carii sînt între voi, dentr-
înșii veți agonisi, și den rudele lor, cîți se vor
naște în pămîntul vostru; vor fi voao întru
moșie. Și veți împărți pre dînșii feciorilor 46
voștri după voi, și vor fi voao ținuți în veaci.
Iară den frații voștri den fiii lui Israil, fieșca-
rele pre fratele lui să nu-l întinză pre el în chi-
nuri. Iară de va afla mîna nemearnicului 47
au celui venetic de lîngă tine și, sărăcind fra-
tele tău, se va vinde nemearnicului au veneti-
cului ce e lîngă tine au celui den naștere
nemearnic, După ce se va vinde el, răs- 48
cumpărare va fi lui. Unul den frații lui va răs-
cumpăra pre el, Fratele tătîni-său au fiiul 49
fratelui tătîni-său va mîntui pre dînsul, au den
casele trupurilor den neamul lui va mîntui pre
el. Iară de va avea cu mîinile lui, se va răs-
cumpăra pre sine Și se va socoti către cela 50
ce l-au răscumpărat pre el, den anul care au
vîndut pre sine lui pînă la anul slobozirii, și va
fi argintul vînzării lui ca o zi de năimit. An den
an va fi cu el. Iară de va fi la niștine mai 51
mult den ani decît prețul, va da răscumpăra-
rea lui den argintul vînzării lui. Iară de va
rămînea puțintel den ani la anul iertării, și va
socoti lui după anii lui Și va da răscumpă- 52
rarea lui. Ca un năimit, an den an va fi
împreună cu dînsul. Nu-l vei întinde pre el cu
osteneală înaintea ta. Iară de nu se va răs- 53
cumpăra după aceasta, și va ieși în anul slobo-
zeniii el cu copiii lui împreună cu dînsul.
Pentru că ai Miei sînt fiii lui Israil robi, slugi 54
Mie aceștea sînt, carii i-am scos den pămîntul
Eghipetului.

CAP XXVI

ă Eu – Domnul Dumnezăul vostru. Să 1
nu faceți voao singuri făcute de mînă,
nice cioplite, nice stîlpu să nu rădicați
voao, nice piatră sămnu să puneți în
pămîntul vostru, ca să vă închinaț lui.
Eu sînt Domnul Dumnezăul vostru. Simbe- 2
tele Meale să le păziți și de sfintele Meale să vă
teameți. Eu sînt Domnul. De veți umbla în- 3
tru poruncile Meale și învățăturile Meale veți
păzi și le veți face pre dînsele, Și voiu da 4
ploaie voao în vreamea ei, și pămîntul va da
roadele lui, și leamnele cîmpilor vor da roada
lor. Și va apuca voao treirișul culesul, și cu- 5
lesul va apuca sămînța, și veți mînca pîinea
voastră în sațiu, și veți lăcui cu întemeiare pre
pămîntul vostru. Și războiu nu va treace pren

6 pămîntul vostru, Și voiu da pace în pămîn-
tul vostru, și veți dormi, și nu va fi carele să
spaie pre voi, și voiu piarde hiară reale den
pămîntul vostru. Și războiu nu va treace pren
7 pămîntul vostru. Și veți goni pre vrăj-
mașii voștri, și vor cădea înaintea voastră cu
8 ucidere. Și va goni den voi cinci pre o sută,
și o sută den voi vor goni zeace mii, și vor
cădea nepriatenii voștri înaintea voastră în
9 sabie. Și voiu căuta preste voi, și voiu bla-
goslovi pre voi, și voiu creaște pre voi, și voiu
înmulți pre voi, și voiu întări făgăduința Mea
10 cu voi. Și veți mînca vechi, și vechile vechi-
lor, și vechi den fața celor noao veți
11 scoate. Și voiu pune făgăduința Mea întru
12 voi, și nu va urî sufletul Mieu pre voi. Și
voiu umbla întru voi, și voiu fi voao Dumne-
13 zău, și voi veț fie Mie norod. Eu – Domnul
Dumnezeul vostru, Ce v-am scos pre voi den
pămîntul Eghipetului, fiind voi robi, și am
zdrobit legătura jugului vostru, și v-am adus
14 pre voi cu falǎ. Iară de nu Mă veți asculta,
15 nice veți face poruncile Meale aceastea, Ce
veți neasculta de dînsele și judecăților Meale,
se va îngreuia sufletul vostru ca voi să nu
faceți toate poruncile Meale, ca să răsipiți
16 făgăduința Mea, Și Eu voiu face așa voao,
și voiu pune pre voi lipsa, și rîia, și gălbena-
rea, orbind ochii voștri și sufletul vostru
topind, și veți sămăna în zădar semințile
voastre, și le vor mînca împotrivnicii voștri.
17 Și voiu întări fața Mea preste voi, și veți cădea
naintea vrăjmașilor voștri, și vor goni pre voi
ceia ce gonescu pre voi, și veți fugi negonin-
18 du-vă nimenea pre voi. Și de nu-M veți
asculta nice pînă într-atîta, și voiu adaoge a vă
certa pre voi cu rane de 7 ori, pentru păcatele
19 voastre, Și voiu surpa semeția mîndriei
voastre, și voiu pune voao ceriul ca de hier,
20 și pămîntul vostru, ca de aramă, Și va fi în
deșărt vîrtutea voastră, și nu va da pămîntul
vostru sămînța lui, și lemnul țarinii voastre nu
21 va da roada lui. Și după aceasta de veți
mearge în curmeziș și nu veți vrea să Mă
ascultați, voiu adaoge voao șapte rane, după
22 păcatele voastre, Și voiu trimite preste voi
gadinile ceale sălbatece ale pămîntului și vor
mînca pre voi, și vor topi dobitoacele voastre,
și puțini voiu face pre voi, și pustii vor fi căile
23 voastre. Și cu aceastea de nu vă veți
pedepsi, ce veți mearge către Mine în curme-
24 ziș, Voiu mearge și Eu cu voi cu mînie
încurmezișată și voiu lovi și Eu pre voi de 7
25 ori, pentru păcatele voastre, Și voiu aduce
preste voi sabie izbîndind izbînda făgăduinții,
și veți fugi în cetățile voastre. Și voiu trimite
moarte preste voi, și vă veți da în mîni-
le vrăjmașilor voștri. Ca să vă năcăjăscu 26
pre voi cu lipsă de pîine, și vor coace 10
muieri pîinile voastre într-un cuptoriu și vor
da pîinile voastre cu cumpăna, și veți mînca,
și nu vă veți sătura. Iară de nu-M veți 27
asculta nice cu aceastea, ce veți mearge către
Mine în curmeziș, Și Eu voiu mearge cu voi 28
cu mînie încurmezișată, și voiu certa și Eu pre
voi de 7 ori, după greșalele voastre, Și veți 29
mînca trupurile feciorilor voștri, și trupurile
featelor voastre veți mînca. Și voiu pustii 30
stîlpii voștri, și voiu piarde ceale de lemnu
făcute de mînile voastre, și voiu pune oasele
voastre preste oasele bozilor voștri, și să va
supăra sufletul Mieu voao. Și voiu pune 31
cetățile voastre pustii, și voiu pustii sfintele
voastre, și nu voiu mirosi mirosenia jîrtvelor
voastre. Și voiu pustii Eu pămîntul vostru, 32
și să vor mira pentru el vrăjmașii voștri, ceia
ce lăcuiescu pre el. Și voiu sămăna pre voi 33
în limbi, și va topi pre voi mergînd sabia. Și va
fi pămîntul vostru pustiu, și cetățile voastre
vor fi pustii. Atunce bine va vrea pămîntul 34
simbetile lui, toate zilele pustiirii lui, Și voi 35
veți fi în pămîntul vrăjmașilor voștri. Atuncea
va sîmbăta pămîntul și bine va vrea simbetele
lui. Toate zilele pustiirii lui va sîmbăta, carele
n-au sîmbătat în simbetele voastre, cînd
lăcuiați pre dînsul. Și celor rămaș den voi 36
voiu aduce robime la inema lor, la pămîntul
vrăjmașilor lor, și-i va goni pre dînșii glas de
frunză mutîndu-se, și vor fugi ca cînd ar fugi
de la războiu Și vor cădea negoniți de 37
nimeni. Și va treace cu vedearea frate pe frate,
ca și la războiu, negonind nimenea, și nu veți
putea să stați împotriva nepriatinilor
voștri. Și veți peri întru limbi, și va mînca 38
pre voi pămîntul vrăjmașilor voștri. Și cei 39
ce vor rămînea den voi se vor strica pentru
păcatele lor, și pentru păcatele părinților lor,
în pămîntul vrăjmașilor lor să vor topi. Și 40
vor răscumpăra păcatele lor, și păcatele
părinților lor, pentru căce au călcat și M-au
trecut cu vedearea pre Mine, pentru căce au
mersu înaintea Mea în curmeziș, Și Eu am 41
mersu cu ei cu mînie încurmezișată, și-i voiu
pierde pre dînșii în pămîntul vrăjmașilor lor.
Atuncea se va rușina inima lor cea netăiată
împrejur, și atuncea bine vor vrea păcatele
lor. Și-M voiu aduce aminte de făgă- 42
duința lui Iacov, și de făgăduința lui Isaac,
și de făgăduința lui Avraam, Îm voiu aduce
aminte, și de pămînt Îm voiu aduce
aminte. Și pămîntul va rămînea de ei. 43
Atuncea va priimi pămîntul simbetele lui,
cînd se va pustii el de dînșii, și ei vor prii-

mi ale lor nelegiuiri, pentru căci judecățile
Meale le-au trecut cu ochii şi poruncile Meale
44 au supărat în sufletul lor. Şi ca cînd n-ar fi
ei în pămîntul vrăjmaşilor lor, nu i-am trecut
cu ochii pre ei, nice am supărat lor ca să-i
topescu pre ei, ca să rîsipescu făgăduința Mea
cea de către dînşii, pentru că Eu sint Domnul
45 Dumnezăul lor. Şi-M voiu aduce aminte de
făgăduința lor cea dentîiu, cînd i-am scos pre
ei den pămîntul Eghipetului, den casă de
robie, înaintea limbilor, ca să le fiu lor Dum-
46 nezău. Eu – Domnul'". Aceastea-s judecă-
țile şi poruncile şi leagea carea au dat Domnul
în mijlocul Lui şi în mijlocul fiilor lui Izrail, în
muntele Sinaiei, în mîna lui Moisi.

CAP XXVII

1 Şi grăi Domnul către Moisi, zicînd:
2 „Grăiaşte fiilor lui Izrail şi vei zice
către dînşii zicînd: 'Om carele se va
ruga rugă ca să fie prețul sufletului
3 Domnului, Va fi prețul celui ce e
bărbat, den 20 de ani pînă în 60, va fi prețul lui
50 de didrahme de argint, cu cumpăna cea
4 sfîntă, Iară a părții fămeieşti va fi prețul 30
5 de didrahme. Iară de va fi de 5 ani pînă la
20 de ani, va fi prețul bărbatului 20 de
6 didrahme, iară a fămeii 10 didrahme. Iară
de la o lună pînă la 5 ani, va fi prețul bărbatu-
lui 5 didrahme de argint, iară al fămeii 3
7 didrahme de argint. Iară de va fi de 60 de
ani în sus, de va fi bărbat, va fi prețul lui
15 didrahme de argint, iară al fămeii 10
8 didrahme. Iară de va fi smerit, cu prețul lui
va sta înaintea preotului şi-l va prețui preotul:
după cum poate mîna celui ce s-au rugat, aşa-l
9 va prețui pre el preotul. Iară de va fi den
dobitoacele carele să aduc de ei dar Domnu-
lui, carele va da den eale Domnului, va fi
10 sfînt. Să nu-l schimbe pre el bun pre rău,
nice rău pre bun; iară de-l va schimba pre el
să-l schimbe dobitoc pre dobitoc, va fi acela şi
11 schimbarea sfîntă. Iară de va fi tot dobito-
cul necurat, den care nu se aduce den eale dar
Domnului, va pune dobitocul înaintea preotu-
12 lui Şi va prețui pre dînsul preotul, între
bun şi între rău, şi, dupre cum va prețui pre
13 dînsul preotul, aşa va sta. Iară de mîntuit
va mîntui pre dînsul, va adaoge a cincea către
14 prețul lui. Şi om carele va sfinți casa lui
sfîntă Domnului, şi o va prețui pre dînsa
preotul între mijloc de bună şi între mijloc de
rea; dupre cum o va prețui pre dînsa preotul,
15 aşa va sta. Iară de cela ce-au sfințit pre
dînsa va mîntui casa lui, va adaoge preste ea a
cincelea de argintul prețului, şi va fi a
16 lui. Iară de va fi den țarina moşiei lui să
sfințească omul Domnului, şi va fi prețul după
sămînța lui, măsură de orzu – 50 de didrahme de
argint. Iară de va fi de-n anul slobozirii va 17
sfinți țarina lui, după prețul lui va sta.
Iară de mai pre urmă, după slobozenie, va 18
sfinți țarina lui, va socoti lui preotul argintul
preste ceialalți ani, pînă la anul slobozirii, şi
va scădea den prețul lui. Şi de va răscum- 19
păra țarina cela ce o au sfințit pre dînsa, va
adaoge a cincea argintului către prețul lui, şi
va fi lui. Iară de nu va răscumpăra țarina 20
şi va vinde țarina altui om, nu o va mai răs-
cumpăra pre dînsa, Ce va fi țarina, trecînd 21
slobozenia, sfîntă lăudată Domnului, ca şi
pămîntul cel osebit; preotului va fi moşia
lui. Iară de va fi [că] den țarina care au 22
cumpărat, care nu iaste den țarina moşiei lui,
va sfinți Domnului, Va socoti către dînsul 23
preotul săvîrşitul prețului den anul slobozirii
şi va da prețul în ziua aceaea – sfîntă Domnu-
lui. Şi în anul slobozirii se va da țarina 24
omului de la carele au cumpărat pre dînsa,
căruia era moşia pămîntului. Şi tot prețul 25
va fi cu cumpenele ceale sfinte: 20 de bani
va fi didrahmul. Şi tot dentîiu-născutul 26
carele se va face în dobitoacele tale va fi Dom-
nului şi nu va sfinți pre dînsul nimeni. De va fi
vițel, de va fi oaie, a Domnului iaste. Iară 27
de va fi den dobitoacele ceale necurate, va
schimba după prețul lui şi va adaoge al cinci-
lea lui către dînsul şi va fi lui. Iară de nu se va
răscumpăra, se va vinde după prețul lui. Şi 28
toată dania ce va da omul Domnului den toate
den cîte are el, den om pînă în dobitoc, şi den
țarina moşiei lui, nu se va da, nice se va răs-
cumpăra. Toată dania sfîntă a sfintelor va fi
Domnului. Şi toată punerea carea se va 29
pune de la oameni nu se va răscumpăra, ce cu
moarte se va omorî. Toată a zeacea pămîn- 30
tului, den sămînța pămîntului şi den roada
lemnului, a Domnului iaste, sfîntă Domnu-
lui. Iară de va răscumpăra răscumpărînd 31
omul zeciuiala lui, a cincea a lui va adaoge
preste ea, şi va fi lui. Şi toată a zeacea den 32
boi şi den oi, şi tot ce se va petreace supt toiag
la număr, a zeacea va fi sfîntă Domnului.
Să nu-l schimbi pre el bun cu rău, nice rău cu 33
bun. Iară de vei schimba schimbînd acela,
şi schimbarea lui va fi sfîntă, nu se
va răscumpăra'". Aceastea sînt po- 34
runcile care au poruncit Domnul
lui Moisi, către fiii lui
Izrail, în muntele
Sinaii.

NUMERILE

CAP I

1 Și grăi Domnul către Moisi în pustia
Sinaii, în cortul mărturiei, într-una a
lunii a doua a anului al doilea, ieșînd
ei den pămîntul Eghipetului, zicînd:
2 „Luați începătură a toată adunarea
fiilor lui Israil, după rudeniile lor, după casele
3 moșiilor lor, După număr den numele lor,
după capul lor, tot bărbatul den 20 de ani și în
sus, tot cela ce iase întru putearea lui Israil,
socotiți-i pre ei cu putearea lor; tu și Aaron
4 să-i socotiți pre dînșii. Și împreună cu voi
vor fi fieștecare cu putearea lor, fieștecarele
după neamul a fieștecăruia dentru boiari,
5 după casele moșiilor vor fi. Și aceastea-s
numele oamenilor carii vor sta împreună cu
voi: dentr-ai lui Ruvim, Elisur, feciorul lui
6 Sedeur; Dentr-ai lui Semeon, Salamiir,
7 feciorul lui Surisadai; Dentr-ai Iudii, Naa-
8 son, feciorul lui Aminadav; Dentr-ai lui
Isahar, Nathanail, feciorul lui Sohar;
9 Dentr-ai lui Zavolon, Eliav, feciorul lui Helon;
10 Dentru fiii lui Iosif, dentr-ai lui Efraim, Eli-
sama, feciorul lui Semiud; dentr-ai lui
Manasi, Gamaliil, feciorul lui Fadasur;
11 Dentr-ai lui Veniamin, Avidan, feciorul lui
12 Gadeoni; Dentr-ai lui Dan, Ahiezer, fecio-
13 rul lui Amisadai; Dentr-ai lui Asir, Fagheil,
14 feciorul lui Ehran; Dentr-ai lui Gad, Elisaf,
15 feciorul lui Raguil; Dentr-ai lui Neftalim,
16 Ahire, feciorul lui Enan. Aceștea-s cei aleș
ai adunării, boiarii neamurilor, după moșiile
17 lor, peste mii mai mari lui Israil sînt". Și
luo Moisi și Aaron pre bărbații aceștea ce s-au
18 chemat pre nume. Și toată adunarea au
adunatu-o, într-una a lunii, în al doilea an, și
să socotiră după rudele lor, după moșiile lor,
după numărul numelor lor, den 20 de ani și în
19 sus, tot bărbatul după capul lor. După cum
au poruncit Domnul lui Moisi, și să socotiră ei
20 întru pustiiul Sinaiei. Și să făcură fiii lui
Ruvim, celui dentîi născut al lui Israil, după
rudeniile lor, după noroadele lor, după casele
moșiilor lor, după numărul numelor lor, după
capul lor, toată partea bărbătească den 20 de
ani și în sus, tot cela ce iase cu putearea, soco-
21 teala lor den ruda lui Ruvin: Patruzeci și
22 șase de mii și cinci sute. Și fiii lui Simeon,
după rudeniile lor, după noroadele lor, după
casele moșiilor lor, după numărul numelor
lor, după capul lor, tot bărbatul den 20 de
ani și în sus, tot cela ce iase cu putearea:
23 Socoteala lor den ruda lui Simeon, 50 și 9
24 de mii și trei sute. Fiilor lui Gad, du-
pă rudele lor, după noroadele lor, după casele
moșiilor lor, după numărul numelor lor, tot
bărbatul de 20 de ani și în sus, tot cela ce iase
cu putearea: Socoteala lor den ruda lui 25
Gad, 40 și 5 de mii și 6 sute și 50. Fiilor Iudei, 26
după rudele lor, după noroadele lor, după
casele moșiilor lor, după numărul numelor
lor, după capul lor, toți bărbații den 20 de ani
și în sus, tot cela ce iase cu putearea: Soco- 27
teala lor den fealiul Iudei, 70 și 4 de mii și 6
sute. Fiilor lui Isahar, după rudeniile lor, 28
după noroadele lor, după casele moșiilor lor,
după numărul numelor lor, după capul lor, tot
bărbatul den 20 de ani și în sus, tot cela ce iase
cu putearea: Socoteala lor den fealiul lui 29
Isahar, 50 și 4 de mii și 4 sute. Fiilor lui 30
Zavulon, după rudele lor, după noroadele lor,
după casele moșiilor lor, după numărul
numelor lor, după capul lor, tot bărbatul den
20 de ani și în sus, tot cela ce iase cu putearea:
Socoteala lor den fealiul lui Zavulon, 50 și 31
șapte de mii și 4 sute. Fiilor lui Iosif, fiii lui 32
Efraim, după rudele lor, după noroadele lor,
după casele moșiilor lor, după numărul
numelor lor, după capul lor, tot bărbatul den
20 de ani și în sus, tot cela ce iase cu putea-
rea: Socoteala lor den fealiul lui Efraim, 33
40000 și 500. Fiilor lui Manasi, după rude- 34
niile lor, după noroadele lor, după casele
moșiilor lor, după numărul numelor lor, după
capul lor, tot bărbatul den 20 de ani și în sus,
tot cela ce iase cu putearea: Socoteala lor 35
den neamul lui Manasi, treizeci și doao de mii
și doao sute. Fiilor lui Veniamin, după 36
rudele lor, după noroadele lor, după casele
moșiilor lor, după numărul numelor lor, după
capul lor, toată partea bărbătească den 20 de
ani și în sus, tot cela ce iase cu putearea:
Socoteala lor den neamul lui Veniamin, 37
35000 și 400. Fiilor lui Dan, după rudeniile 38
lor, după noroadele lor, după casele moșiilor
lor, după numărul numelor lor, după capul
lor, toată partea bărbătească den 20 de ani și
în sus, tot cela ce iase cu puteare: Soco- 39
teala lor den fealiul lui Dan, 62000 și 700.
Fiilor lui Asir, după rudele lor, după noroadele 40
lor, după casele moșiilor lor, după numărul
numelor lor, după capul lor, toată partea băr-
bătească a lor den 20 de ani și în sus, tot cela
ce iase cu putearea: Socoteala lor den fea- 41
liul lui Asir, 41000 și 500. Fiilor lui Nefta- 42
lim, după rudeniile lor, după noroadele lor,
după casele moșiilor lor, după numărul
numelor lor, după capul lor, tot bărbatul lor
den 20 de ani și în sus, tot cela ce iase cu pu-
teare: Socoteala lor den feliul lui Neftalim, 43

44 cincizeci şi trei de mii şi 400. Aceasta e
socoteala carea au socotit Moisi şi Aaron, şi
boiarii lui Izrail, 12 bărbaţi, un bărbat dupe un
neam, după neamul caselor moşiilor lor
45 era. Şi să făcu toată socoteala fiilor lui
Israil, cu putearea lor, den 20 de ani şi în sus,
tot cela ce ieşiia să se rînduiască la războiu în
46 Israil, Şase sute de mii şi trei mii şi cinci
47 sute şi cincizeci. Iară leviţii den ruda moşii-
lor lor nu s-au socotit dentru fiii lui Israil.
48/49 Şi grăi Domnul cătră Moisi, zicînd: „Caută
ruda lui Levi să nu o socoteşti împreună şi
numărul lor să nu-l iai în mijlocul fiilor lui
50 Israil. Şi tu socoteaşte pre leviţi la cortul
mărturiei şi la toate vasele lui şi la toate cîte
sîntu în el. Rîdica-vor ei cortul şi toate vasele
lui, şi ei vor sluji întru eale şi prejur cort vor
51 tăbărî. Şi rîdicînd cortul, vor coborî pre el
leviţii şi, tăbărînd, vor întinde cortul; şi cel de
52 alt neam care se va apropia va muri. Şi vor
tăbărî fiii lui Israil, om întru a lui rînduială şi
om după a lui voivozie, cu putearea lor.
53 Iară leviţii să să tăbărască în preajmă, împre-
jurul cortului mărturiei, şi nu va fi greşală
întru fiii lui Israil şi vor păzi leviţii aceştea
54 paza cortului mărturiei". Şi făcură fiii lui
Israil după toate cîte au poruncit Domnul lui
Moisi şi lui Aaron, aşa au făcut.

CAP II

1 Şi grăi Domnul cătră Moisi şi cătră
2 Aaron, zicînd: „Omu ţiindu-se
după şireagul lui, după steagurile,
după casele moşiilor lor, să să tăbă-
rască fiii lui Israil înaintea Domnului;
împrejurul cortului mărturiei vor tăbărî fiii lui
3 Israil. Şi ceia ce vor tăbărî mai înainte spre
răsărit, şireagul taberei Iudei cu putearea lor,
şi boiariul fiilor Iudei, Naason, feciorul lui
4 Aminadav, Puterile lui, cei socotiţi, 74000
5 şi 600. Şi ceia ce tăbărăscu ţiindu-se de
ruda lui Isahar, şi boiariul fiilor lui Isahar,
6 Nathanail, feciorul lui Sogar, Puterile lui,
7 cei socotiţi, 54000 şi 400. Şi ceia ce tăbă-
răscu ţiindu-se de ruda lui Zavulon, şi boiariul
fiilor lui Zavulon, Eliav, feciorul lui Helon,
8/9 Puterile lui, cei socotiţi, 57000 şi 400. Toţi
cei număraţi den tabăra Iudii, 100 şi 80 şi 6 de
mii şi 400, cu putearea lor, întîiu se vor rădica.
10 Polcurile taberii lui Ruvim, cătră amiazăzi, cu
putearea lor, şi boiariul fiilor lui Ruvim, Eli-
11 sur, feciorul lui Sediur, Puterile lui, cei
12 socotiţi, 47000 şi 500. Şi ceia ce tăbărăscu
ţiindu-se de el den ruda lui Semeon, şi boia-
riul fiilor lui Semeon, Salamiil, feciorul lui
13 Surisade, Puterile lui, cei socotiţi, 59000
14 şi 300. Şi ceia ce tăbărăscu ţiindu-se
de el, ruda lui Gad, şi boiariul fiilor lui Gad,
Elisaf, feciorul lui Raguil, Puterile lui, cei 15
socotiţi, 45000 şi 650. Toţ cei număraţi den 16
tabăra lui Ruvim, 151000 şi 450, cu putearea
lor, al doile să vor rădica. Şi să va rădica 17
cortul mărturiei şi tabăra leviţilor în mijlocul
taberilor; după cum vor tăbărî, aşa să vor şi
rădica, fieştecarele ţiindu-se după şireagul
lui. Şireagurile taberii lui Efraim, de spre 18
mare, cu putearea lor, şi boiariul fiilor lui
Efraim, Elisama, feciorul lui Emiud, Pute- 19
rile lui, cei socotiţi, 40000 şi 500. Şi ceia ce 20
tăbărăscu carii să ţin ruda lui Manasi, şi boia-
riul fiilor lui Manasi, Gamaliil, feciorul lui
Fadasur, Puterile lui, cei socotiţi, 32000 şi 21
200. Şi ceia ce să tăbărăscu ţiindu-se ruda 22
lui Veniamin, şi boiariul fiilor lui Veniamin,
Avidan, feciorul lui Gadioni, Puterile lui, 23
cei socotiţi, 35000 şi 400. Toţi cei număraţi 24
den tabăra lui Efraim, 108000 şi 100, cu pute-
rile lor. Al treilea să vor rădica şireagul 25
taberii lui Dan, cătră miazănoapte, cu puterile
lor; şi boiariul fiilor lui Dan, Ahiezer, feciorul
lui Amisadai, Puterile lui, cei socotiţi, 26
62000 şi 700. Şi ceia ce tăbărăscu ţiindu-se 27
de el, ruda lui Asir, şi boiariul fiilor lui Asir,
Faghena, feciorul lui Ehran, Puterile lor, 28
cei socotiţ, 41000 şi 500. Şi ceia ce tăbărăsc 29
ţiindu-se ruda lui Neftalim, şi boiariul fiilor lui
Neftalim, Ahire, feciorul lui Enaan, Puterile 30
lor, cei socotiţi, 53000 şi 400. Toţi cei 31
număraţi den tabăra lui Dan, 157000 şi 600, cu
putearea lor, pre urmă se vor rădica, după
şireagul lor". Aceasta e socoteala fiilor lui 32
Israil după casele moşiilor. Toată socoteala
taberilor, cu puterile lor, 603000 şi 550. Iară 33
leviţii nu s-au socotit împreună cu fiii lui
Israil, după cum au poruncit Domnul lui
Moisi. Şi făcură fiii lui Israil după toate cîte 34
au poruncit Domnul lui Moisi, aşa s-au tăbă-
rît, după şireagul lor, şi aşa să rădica fieşteca-
rele ţiindu-se după noroadele lor, după casele
moşiilor lor.

CAP III

Şi aceastea-s naşterile lui Aaron şi ale 1
lui Moisi, întru care zi au grăit Dom-
nul lui Moisi, în muntele Sinaii. Şi 2
aceastea-s numele fiilor lui Aaron:
dentîiu născut, Nadav, şi Aviud, şi
Eliazar, şi Ithamar. Aceastea-s numele fii- 3
lor lui Aaron, preoţii cei unşi, pre carii au
săvîrşit mînile lor ca să preoţească. Şi au 4
murit Nadav şi Aviud înaintea Domnului,
aducînd ei foc striin înaintea Domnului,
întru pustia Sinaii; şi feciori nu era la
dînşii, şi preoţiră Eliazar şi Ithamar, cu
Aaron, tatăl lor. Şi grăi Domnul că- 5

6 tră Moisi, zicînd: „Ia pre ruda lui Levi şi vei
pune pre ei înaintea lui Aaron preotul şi vor
7 posluşi lui. Şi vor păzi pazele lui şi pazele
fiilor lui Israil, înaintea cortului mărturiei, ca
8 să lucreaze lucrurile cortului. Şi vor păzi
toate vasele cortului mărturiei şi pazele fiilor
9 lui Israil, după toate lucrurile cortului. Şi
vei da pre leviţi lui Aaron, fratelui tău, şi
feciorilor lui, preoţilor, dare daţi sînt aceştea
10 Mie den fiii lui Israil. Şi pre Aaron şi pre
feciorii lui veţi pune preste cortul mărturiei şi
vor păzi preoţia lor şi toate cîte sînt la cuptoriu şi
ceale denlăuntrul acoperemîntului; şi cel de
11 alt neam ce se va atinge va muri". Şi grăi
12 Domnul către Moisi, zicînd: „Şi iată, Eu am
luat pre leviţi den mijlocul fiilor lui Israil;
pentru tot dentîiu născut ce deşchide zgăul, de
la fiii lui Izrail, răscumpărări lor vor fi; şi vor
13 fi ai Miei leviţii, Pentru că al Mieu e tot cel
dentîiu născut; întru care zi am lovit pre tot
cel dentîiu născut în pămîntul Eghipetului, am
sfinţit Mie tot cel dentîiu născut în Izrail; den
om pînă în dobitoc, ai Miei vor fi. Eu – Dom-
14 nul". Şi grăi Domnul către Moisi în pustia
15 Sinaii, zicînd: „Socoteaşte pre feciorii lui
Levi dupe casele moşiilor lor, dăpă noroadele
lor, după rudeniile lor, tot bărbatul de o lună
16 în sus, vei socoti pre ei". Şi socoti pre dînşii
Moisi şi Aaron, pren glasul Domnului, după
17 cum au poruncit lor Domnul. Şi era aceştea
feciorii lui Levi, den numele lor, Ghedsom,
18 Caath şi Merari. Şi aceastea-s numele fii-
lor lui Ghedsom, după noroadele lor: Loveni
19 şi Semei. Şi fiii lui Caath, după noroadele
20 lor: Amram şi Isaar, Hevron şi Oziil. Şi fiii
lui Merari, după noroadele lor: Mooli şi Musi.
Aceastea sînt noroadele leviţilor, după casele
21 moşiilor lor. Lui Ghedsom, norodul lui
Loveni şi norodul lui Semei, aceastea-s
22 noroadele lui Ghedsom. Socoteala lor,
după numărul a tot bărbatul de o lună şi mai
23 sus, numărul lor, 7000 şi 500. Şi feciorii lui
Ghedson dendărătul cortului vor tăbărî de
24 spre mare. Şi boiariul casii moşiei norodu-
lui lui Ghedsom: Elisath, feciorul lui Dail.
25 Şi paza feciorilor lui Ghedsom întru cortul
mărturiei: cortul şi acoperemîntul lui, şi aco-
26 peremîntul uşii cortului mărturiei, Şi pîn-
zele curţii şi acoperemîntul porţii curţii ceia
ce iaste la cort şi rămăşiţele tuturor lucrurilor
27 lui. Lui Caath: norodul lui Amram unul, şi
norodul lui Isaar unul, şi norodul lui Hevron
28 unul, şi norodul lui Oziil unul. Aceastea-s
noroadele lui Caath, după număr, tot bărba-
29 tul de o lună şi în sus, 8000 şi 600, Pă-
zind pazele sfintelor. Noroadele fiilor lui
Caath vor tăbărî den coastele cortului, de
spre amiazăzi. Şi boiariul casei moşiilor 30
noroadelor lui Caath: Elisafan, feciorul lui Ozeil.
Şi paza lor: chivotul, şi masa, şi sfeaşnicul, şi 31
jîrtăvnicele, şi vasele sfîntului, cîte slujescu
întru eale, şi acoperemîntul şi toate lucrurile
lor. Şi boiariul cel ce e preste boiarii leviţi- 32
lor, Eliazar, feciorul lui Aaron preotul: pus ca
să păzască pazele sfinţilor. Lui Merari: 33
norod al lui Mooli, şi norodul lui Musi; aceastea-s
noroadele lui Merari, socoteala lor, după nu-
măr, Tot bărbatul de o lună şi mai sus, 6000 34
şi 50. Şi boiariul casii moşiilor norodului 35
lui Merari: Suriil, feciorul lui Avihail. Den
coastele cortului vor tăbărî, de către miază-
noapte. Socoteala pazii feciorilor lui 36
Merari: căpeţealele cortului, şi zăvoarăle lui,
şi stîlpii lui, şi fundurile lui, şi toate vasele lor,
şi toate lucrurile lor, Şi stîlpii curţii pem- 37
prejur, şi fundurile lor, şi ţăruşii lor, şi ştrean-
gurile lor. Ceia ce tăbărăscu den faţa cortu- 38
lui mărturiei, de către răsărit, Moisi şi Aaron
şi fiii lui, păzind pazele sfîntului, la pazele fii-
lor lui Izrail; şi cel de alt neam ce se va atinge
va muri. Toată socoteala leviţilor, pre carii 39
i-au socotit Moisi şi Aaron pen glasul Domnu-
lui, după noroadele lor, tot bărbatul de o lună
şi mai sus, 22000. Şi zise Domnul către 40
Moisi, zicînd: „Socoteaşte tot dentîi născutul,
partea bărbătească, den fiii lui Israil, de o lună
şi mai sus, şi ia numărul lor den nume. Şi 41
vei lua pre leviţi Mie, Eu – Domnul, pentru
toţi dentîiu născuţii fiii lui Israil; şi dobitoa-
cele – leviţilor – pentru toate ceale dentîiu
născute întru dobitoacele fiilor lui Israil!" Şi 42
socoti Moisi după cum au poruncit Domnul
lui, tot dentîiu-născutul întru fiii lui Israil. Şi 43
să făcură toate ceale dentîiu născute, partea
bărbătească, după număr den nume, de o lună
şi mai sus, den socoteala lor, 22000 şi 200 şi 73.
Şi grăi Domnul către Moisi, zicînd: „Ia pre 44/45
leviţ pentru toţi cei dentîiu născuţi fiii lui
Izrail, şi dobitoacele leviţilor pentru dobitoa-
cele lor, şi vor fi ai Miei leviţii. Eu – Domnul.
Şi răscumpărările celor 270 şi trei, cei ce pri- 46
sosesc mai mult decît leviţii, dentru cei dintîiu
născuţ a fiilor lu Israil, Şi vei lua cinci sicli 47
dupe capu, dupe didrahmul cel svînt vei lua,
doauăzeci de bani siclul. Şi vei da argintul 48
lui Aaron şi fiilor lui, răscumpărări celor ce
prisosescu întru ei". Şi luă Moisi argintul, 49
răscumpărările celor ce prisosiia la răscum-
părarea leviţilor; de la cei dentîi născuţ fiilor
lui Israil Luat-au argintul, 1000 şi 300 şi 60 50
de sicle, dupe siclul cel svînt. Şi au dat 51
Moisi argintul, răscumpărările celor ce pri-

sosiia, lui Aaron şi fiilor lui, pren glasul Domnu-
lui, în ce chip au poruncit Domnul lui Moisi.

CAP IV

1 Şi grăi Domnul către Moisi şi către
2 Aaron, zicînd: „Ia căpetenia fiilor
lui Caath din mijlocul fiilor lui Levi,
după noroadele lor, după casele
3 moşiilor lor, Den doauăzeci de ani
şi mai sus, pînă la cinzeci de ani, tot cela ce
întră să slujască, ca să facă toate lucrurile în
4 cortul mărturiei". Şi aceastea-s faptele
feciorilor lui Caath, den mijlocul feciorilor lui
Levi, după noroadele lor, după casele moşii-
lor lor, în cortul mărturiei, Svînta Sfintelor.
Şi vor întra Aaron şi fiii lui cînd se va rădica
5 tabăra Şi vor surpa acoperemîntul ce
umbreaşte şi vor acoperi cu el chivotul mărtu-
6 riei. Şi vor pune preste el acoperimînt
piale vînătă şi vor pune preste el haină tot
7 vînătă deasupra şi vor pune drugii. Şi pre
masa ceaea ce iaste înainte, vor pune preste
ea haină tot mohorîtă, şi blidele, şi căţiile, şi
căuşăle, şi ibricile cu carele toarnă, şi pîinile
8 ceale ce pururea preste ea vor fi. Şi vor
pune preste ea haină roşie şi vor acoperi pre ea
cu acoperimînt de piale vînătă şi vor pune drugii
9 ei. Şi vor lua haină vînătă şi vor acoperi
sfeaşnicul ce luminează, şi luminările lui, şi
lingurile lui, şi mucările lui, şi toate vasele
untdelemnului lui, cu cîte slujăscu întru eale,
10 Şi vor pune pre dînsul şi toate vasele lui în
acoperemînt de piale vînătă şi vor pune pre el
11 în drugi. Şi preste jîrtăvnicul cel de aur vor
pune deasupra haină vînătă şi-l vor acoperi
cu acoperimînt de piale vînătă şi vor pune
12 drugii lui. Şi vor lua toate vasele ceale de
slujbă, cîte slujăscu întru eale la sfinte, şi le
vor pune în haină vînătă şi vor acoperi pre
eale cu acoperimînt de piale vînătă şi le vor
13 pune pe drugi. Şi acoperemîntul va pune
peste jîrtăvnic şi vor acoperi preste el haină
14 toată mohorîtă; Şi vor pune preste el toate
vasele lui cu cîte slujăscu cu eale, şi căţiile, şi
undeţile de carne, şi păharăle, şi acoperemîn-
tul, şi toate vasele jîrtăvnicului, şi vor pune
preste el acoperemînt de piale vînătă şi vor
15 pune drugii lui. Şi vor lua haină mohorîtă
şi vor acoperi spălătoarea şi fundul ei şi le
vor pune pre eale în acoperemînt de piale
vînătă şi le vor pune pe drugi. Şi vor săvîrşi
Aaron şi fiii lui acoperind sfintele şi toate
vasele ceale sfinte, cînd să rădică tabăra, şi,
dupe aceaea, vor întra feciorii lui Caath să
rădice; şi să nu să atingă de ceale sfinte,
16 pentru ca să nu moară. Aceastea vor rădica
feciorii lui Caath întru cortul mărturiei.
Socotitoriu – Eliazar, feciorul lui Aaron
preotul: untdelemnul de lumină, şi tămîia toc-
mirii, şi jîrtva cea de toate zilele, şi untdelem-
nul ungerii; socotitoriu a tot cortului şi cîte
sînt întru dînsul în cel sfînt şi în toate lucru-
rile". Şi grăi Domnul către Moisi şi către 17
Aaron, zicînd: „Să nu piardeţ den fealiul 18
nărodului lui Caath, den mijlocul leviţi-
lor. Aceastea faceţi lor, şi vor trăi şi nu vor 19
muri ei mergînd către Sfintele Sfintelor:
Aaron şi fiii lui să între înlăuntru şi vor tocmi 20
pre ei, pre fieştecarele după rădicarea lui.
Şi să nu între să vază fără veaste cel sfînt, şi 21
vor muri". Şi grăi Domnul către Moisi, 22
zicînd: „Ia începătura fiilor lui Ghedson şi, 23
pre aceştea, dupe casele moşiilor lor, dupe
noroadele lor, Den doauăzeci şi cinci de ani 24
şi în sus şi pînă la cincizeci de ani, socotiţi pre
ei, tot cela ce întră ca să posluşască şi să facă
lucrurile la cortul mărturiei. Aceasta e 25
slujba norodului lui Ghedson, să slujască şi să
rădice: Şi va rădica pieile cortului şi cortul
mărturiei şi acoperemîntul lui; Şi acopere- 26
mîntul cel vînăt, care iaste deasupra, peste
dînsul, şi acoperemîntul uşii cortului mărturiei;
Şi pînzele curţii şi poala uşii curţii, cîte-s pre 27
cortul mărturiei, Şi la jîrtăvnic pre împre- 28
jur, şi ceale ce prisosescu dentru eale şi toate
vasele ceale de slujbă ale lor. Şi toate cîte slu-
jăscu întru eale vor face. Denaintea lui Aaron
şi a fiilor lui va fi toată slujba fiilor lui Ghed-
son, după toate slujbele lor şi după toate
lucrurile lor. Şi vei socoti pre dînşii pre nume
toate lucrurile ce-s prentr-înşii. Aceasta e 29
slujba norodului feciorilor lui Ghedson în cor-
tul mărturiei şi paza lor în mîna lui Ithamar,
feciorul lui Aaron, preotului. Feciorii lui 30
Merari, după noroadele lor, după casele
moşiilor lor, Socotiţi pre ei den 25 de ani şi 31
mai sus, pînă la 50 de ani; socotiţi pre dînşii
tot cela ce întră să posluşască lucrurile cor-
tului mărturiei. Şi aceastea-s pazele celor 32
ce rădică dentr-înşii, după toate lucrurile lor
în cortul mărturiei: căpeţealele cortului, şi
zăvoarăle lui, şi stîlpii lui, şi fundurile lui, şi
acoperemîntul, şi fundurile lor, şi stîlpii lor, şi
acoperemîntul uşii cortului; Şi stîlpii curţii 33
pre împrejur, şi fundurile lor, şi stîlpii acope-
remîntului porţii curţii, şi fundurile lor, şi
ţăruşii lor, şi ştreangurile lor, şi toate vasele
lor, şi toate posluşaniile lor. Pre nume să
socotiţi pre dînşii şi toate vasele pazii ce să
rădică de dînşii. Aceasta e slujba norodului 34
fiilor lui Merari, în toate lucrurile lor la cortul
mărturiei, în mîna lui Ithamar, feciorul lui
Aaron preotul". Şi socoti Moisi şi Aaron 35

şi boiarii lui Israil pre feciorii lui Caath,
după noroadele lor, după casele moşiilor lor,
36 Den doaozeci şi cinci de ani şi în sus, pînă la
cincizeci de ani, tot cela ce va întra a sluji şi a
37 face lucrurile cortului mărturiei. Şi să făcu
socoteala lor, după noroadele lor, doao mii şi
38 şapte sute şi cincizeci. Aceasta e socoteala
norodului lui Caath, tot cela ce slujaşte întru
cortul mărturiei, după cum au socotit Moisi şi
Aaron, pren glasul Domnului în mîna lui
39 Moisi. Şi s-au socotit feciorii lui Ghedson,
după noroadele lor, după casele moşiilor lor,
40 Den doaozeci şi cinci de ani şi mai sus, pînă la
cincizeci de ani, tot cela ce întra a posluşi şi a
41 face lucrurile întru cortul mărturiei, Şi să
făcu socoteala lor, după noroadele lor, după
casele moşiilor lor, doao mii şi şase sute şi
42 treizeci. Aceasta e socoteala fiilor lui
Ghedson, tot cela ce posluşaşte întru cortul
mărturiei, pre carii au socotit Moisi şi Aaron,
43 pren glasul Domnului în mîna lui Moisi. Şi
să socotiră şi norodul fiilor lui Merari, după
44 noroadele lor, după casele moşiilor lor, Den
doaozeci şi cinci de ani şi în sus, pînă la cinci-
zeci de ani, tot cela ce întră a posluşi către
45 lucrurile cortului mărturiei, Şi să făcu
socoteala rudeniilor lor, după noroadele lor,
după casele moşiilor lor, trei mii şi doao sute.
46 Aceasta e socoteala norodului fiilor lui
Merari, pre carii au socotit Moisi şi Aaron,
47 pren glasul Domnului în mîna lui Moisi. Toţi
cei socotiţi, pre carii au socotit Moisi şi Aaron
şi boiarii fiilor lui Israil,pre leviţi, după noroa-
48 dele lor, după casele moşiilor lor, Den
doaozeci şi cinci de ani şi în sus, pînă la cinci-
zeci de ani, tot cela ce întră înlăuntru spre
lucrul lucrurilor şi lucrurile ceale ce să rădică
49 în cortul mărturiei, Să făcură cei socotiţi
50 opt mii cinci sute şi optzeci. Pren glasul
Domnului au socotit pre ei în mîna lui Moisi,
om după om, pre lucrurile lor şi pre care
rădică ei; şi s-au socotit în ce chip au poruncit
Domnul lui Moisi.

CAP V

1 Şi grăi Domnul către Moisi, zicînd:
2 „Porunceaşte fiilor lui Israil şi
gonească pre tot stricatul afară den
tabără şi tot înfrîntul şi tot
3 necuratul la suflet. Den bărbat
pînă în fămeaie, scoateţi-i afară den tabă-
ră şi să nu pîngărească taberile lor în carile Eu
Mă aflu întru ei". Şi au făcut aşa fiii lui 4
Israil şi au scos pre dînşii afară den tabără;
după cum au poruncit Domnul lui Moisi, aşa
au făcut fiii lui Israil. Şi grăi Domnul către 5
Moisi, zicînd: „Grăiaşte fiilor lui Israil, 6
zicînd: 'Bărbat au fămeaie care va face den
toate greşalele omeneşti şi, nesocotind, va
nesocoti în Domnul şi va greşi, sufletul
acela Va mărturisi păcatul carele au făcut 7
şi va da păcatul, capul şi a cincea lui va adaoge
preste el, şi va da cui au greşit lui. Iară de 8
nu va fi la om rudenie ca să dea lui greşala
către dînsul, păcatul ce să dă Domnului preo-
tului va fi, afară den berbeacele rugii, pren
carele se va ruga cu dînsul pentru dînsul. Şi 9
toată începătura şi toate ceale ce să sfinţescu
întru fiii lui Israil, cîte vor aduce Domnului,
preotului – lui vor fi. Şi a fieştecăruia, ceale 10
sfinţite, ale lui vor fi; şi omul carele va da,
preotului – lui va fi'". Şi grăi Domnul către 11
Moisi, zicînd: „Grăiaşte fiilor lui Israil şi vei zice
către dînşii: 'A omului, a omului de va greşi 12
muiarea lui şi de-l va treace cu ochii pre dîn-
sul să nu-l bage în samă şi va dormi cineva
cu ea zăceare de sămînţă, Şi va ascunde 13
den ochii bărbatului ei şi va tăgădui, şi ea va fi
pîngărită, şi mărturie să nu fie asupra ei, şi ea
să nu fie grea, Şi-i va veni lui duh de rîv- 14
nire şi va rîvni pre muiarea lui, şi ea iaste pîn-
gărită, sau va veni preste el duh de rîvnire şi
va rîvni pre muiarea lui, şi ea nu va fi pîngă-
rită, Şi va aduce omul muiarea lui către 15
preot şi va aduce darul pentru ea al zeacilea
lui ifi de făină de orzu; nu va turna preste ea
untdelemnu, nice va pune preste ea tămîie,
pentru că iaste jîrtvă de rîvnire, jîrtvă de
pamente, pomenind păcatul. Şi o va aduce 16
pre dînsa preotul şi va pune pre dînsa înain-
tea Domnului. Şi va lua preotul apă curată 17
vie într-un vas de lut, şi den pămîntul carele
iaste pre faţa pămîntului cortului mărturiei. Şi
luînd preotul, va pune în apă. Şi va pune 18
preotul muiarea înaintea Domnului; şi va des-
coperi capul muierii aceştiia şi va pune pre
mîinile ei jîrtva pametei şi jîrtva rîvnirii;
iară în mîna preotului va fi apa mustră-
rii, Ceaea ce au blestemat aceasta. Şi o va 19
jura pre dînsa preotul şi va grăi muie-

rii: 'De n-au dormit niştine cu tine, de nu ai
călcat a te pîngări supt bărbatul tău, curată să
fii de apa mustrării aceştiia ce să blas-
20 tămă! Iară de ai călcat tu, fiind cu bărbat,
sau te-ai pîngărit şi au dat niştine patul lui în
tine, afară den bărbatul tău, – şi va jura preo-
tul muiarea în jurămîntele blestemului aces-
21 tuia şi va zice preotul muierii – Dea-ţi
Domnul în blestem şi în jurămînt în mijlocul
norodului tău, cînd va da Domnul coapsa ta
22 căzută şi pîntecile tău umflat, Şi va întra
apa aceasta care iaste blestemată în pîntecile
tău să-ţi umfle pîntecile şi să cază coapsa ta!'.
23 Şi va zice muiarea: 'Facă-se, facă-se!'. Şi
va scrie preotul blestemele aceastea în carte
24 şi va muia în apa mustrării Cei blestemate
şi va adăpa pre muiarea apa mustrării cei
25 blestemate; Şi va întra într-însa apa cea
blestemată a mustrării. Şi va lua preotul den
mîna muierii jîrtva rîvnirii şi va pune jîrtva
înaintea Domnului şi o va duce pre dînsa pre
26 jîrtăvnic. Şi va lua preotul den jîrtva
pamentii ei şi va aduce pre ea preotul pre jîr-
27 tăvnic. Şi după aceasta va adăpa pre
muiare cu apa, şi va fi, de va fi pîngărită şi va
amăgi cu neştiinţă pre bărbatul ei, şi va întra
într-însa apa mustrării cea blestemată; şi să
va umfla în pîntece şi va cădea coapsa ei, şi va
28 fi muiarea în blestem întru norodul ei. Iară
de nu să va pîngări muiarea şi va fi curată, şi
29 nevinovată va fi şi va face sămînţă. Aceasta
e leagea rîvnirii, căruia va călca muiarea fiind
30 cu bărbat şi să va pîngări, Au om carele va
veni pre dînsul duh de rîvnire şi va rîvni pre
muiarea lui şi va pune pre muiarea lui înain-
tea Domnului şi va face ei preotul toată leagea
31 aceasta Şi nevinovat va fi omul de greşală,
şi muiarea aceaea va lua păca-
tul ei".

CAP VI

1 Şi grăi Domnul către Moisi, zicînd:
2 „Grăiaşte fiilor lui Izrail şi vei zice
către ei: 'Bărbat au fămeaie carele se
3 va ruga tare rugă Să curăţască
curăţia Domnului, de vin şi de rachiu
se va curăţi, şi oţet den rachiu nu va bea, şi
cîte să fac den struguri nu va bea, şi strugur
proaspăt şi stafide nu va mînca, toate zilele
rugii lui. Den toate cîte să fac den vie, vin 4
de strugur, pînă în simburi, să nu bea, nice
să mănînce dentr-înşii. Toate zilele rugii 5
curăţirii lui, briciu nu va umbla pre capul lui;
pînă să vor umplea zilele cîte s-au rugat Dom-
nului, sfînt va fi, hrănind chica, părul capului.
Toate zilele rugii Domnului, la tot sufletul 6
mort nu va întra; La tată şi la mumă şi la 7
frate şi la sor, să nu te pîngăreşti într-înşii,
murind ei, pentru că ruga Domnului lui pre
dînsul, pre capul lui. Toate zilele rugii lui, 8
sfînt va fi Domnului. Iară de va muri neş- 9
tine cu moarte fără de veaste, pre dînsul
îndată să va pîngări capul rugii lui, şi va rade
capul lui în ziua care se va curăţi; În ziua a 10
şaptea se va rade. A opta va aduce doao turtu-
reale sau doi pui de porumb către preot la uşa
cortului mărturiei Şi va face preotul una 11
pentru greşală şi una de ardere-de-tot, şi să va
ruga pentru el preotul, pentru carele au greşit,
pentru suflet. Şi va sfinţi capul lui în ziua
aceaea, Întru care s-au sfinţit Domnului 12
toate zilele rugii, şi va aduce miel de un an
pentru greşală; şi zilele ceale mai denainte
negrăite vor fi, pentru că s-au pîngărit capul
rugii lui. Şi aceasta e leagea celui ce s-au 13
rugat. În care zi va plini zilele rugii lui, va
aduce el la uşile cortului mărturiei. Şi va 14
aduce darul lui Domnului: un miel de un an,
curat, pentru ardere-de-tot, şi o mioară de un
an, pentru greşală, şi un berbeace curat,
pentru mîntuire, Şi un coş de azime de făi- 15
nă curată, pîini frămîntate cu untdelemnu, şi
turte nedospite, unse cu untdelemnu, şi jîrtva
lor şi turnarea lor. Şi va aduce preotul 16
înaintea Domnului şi va face cea pentru gre-
şala lui şi arderea cea de tot a lui; Şi ber- 17
beacele va face jîrtvă mîntuirei Domnului pre
coşul azimelor şi va face preotul jîrtva şi
turnarea lui. Şi va rade cel rugat, lîngă 18
uşile cortului mărturiei, capul rugii lui şi
va pune părul preste foc carele iaste preste
jîrtva mîntuirii. Şi va lua preotul braţul 19
fiert den berbeace şi o pîine azimă den
coş şi o turtă nedospită; şi va pune preste
mîinile celui rugat, după ce-ş va rade el ca-

20 pul lui. Şi va aduce acealea preotul punere
înaintea Domnului: sfînt va fi preotului preste
pieptul punerii desupra şi preste braţul luo-
rii. Şi după aceasta va bea cel rugat vin.
21 Aceasta e leagea celui rugat, carele se va ruga,
darul lui Domnului pentru rugă, afară den
ceale ce va ruga mîna lui după putearea rugii
lui, carea se va ruga după leagea curăţiei'".
22/23 Şi grăi Domnul către Moisi, zicînd: „Grăiaşte
lui Aaron şi fiilor lui, zicînd: 'Aşa să blagoslo-
24 viţ pre fiii lui Israil, zicînd lor: 'Blagoslo-
25 vească-te Domnul şi te păzască! Să arate
Domnul faţa Lui pre tine şi să te miluiască!
26 Rădice Domnul faţa Lui pre tine şi dea ţie
pace!'. Şi vor pune numele Mieu preste fiii lui
Izrail. Şi Eu, Domnul, voiu blagoslovi pre
dînşii".

CAP VII

1 Şi să făcu în care zi săvîrşi Moisi ca să
rădice cortul, şi unse pre dînsul, şi
sfinţi pre el şi toate vasele lui, şi jîr-
tăvnicul şi toate vasele lui; şi le unse
2 şi le sfinţi pre eale, Şi aduseră
boiarii lui Israil, doisprăzeace boiari ai caselor
moşiilor lor, aceştea-s boiarii neamurilor,
3 aceştea-s cei ce sta la socoteală, Şi au adus
darurile lor înaintea Domnului, şase cară cu
roate şi doisprăzeace boi, un car de la doi
boiari, şi viţel de la fieştecarele; şi le aduseră
4 înaintea cortului. Şi zise Domnul către
5 Moisi, zicînd: „Ia de la dînşii şi vor fi către
lucrurile ceale de slujbă ale cortului mărturiei;
şi vei da pre eale leviţilor, fieştecăruia după
6 slujba lui". Şi luînd Moisi carăle şi boii, au
7 dat pre eale leviţilor. Ceale doao cară şi cei
doi boi au dat fiilor lui Ghedson, după sluj-
8 bele lor; Şi ceale patru cară şi cei opt boi au
dat fiilor lui Merari, după slujbele lor, pentru
9 Ithamar, feciorul lui Aaron preotul. Şi fii-
lor lui Caath n-au dat, căci posluşaniile sfîntu-
10 lui au, preste umeri vor rădica pre eale. Şi
au adus boiarii la înnoirea jîrtăvnicului, întru
ziua care au unsu pre el; şi au adus boiarii
11 darurile lor înaintea jîrtăvnicului. Şi zise
Domnul către Moisi: „Un boiaren în toate
zilele, boiariu pre zi, vor aduce darurile lor la
înnoirea jîrtăvnicului". Şi era cela ce aducea
Întru ziua dentîi darul lui, Naason, feciorul 12
lui Aminadav, boiarin den ruda Iudii. Şi 13
au adus darul lui: blid de argint unul, o sută
şi treizeci trasul lui, păhar unul, de argint, de
şaptezeci de sicle, după siclul cel sfînt, amîn-
doao pline de făină cernută, frămîntată cu
untdelemnu, pentru jîrtvă; Căţie una, de 14
zeace auri, plină de tămîie; Viţel unul, den 15
boi, berbeace unul, miel unul, de un an,
pentru arderea-de-tot; Şi ţap den capre 16
unul, pentru greşala; Şi pentru jîrtva mîn- 17
tuirei: junce doao, berbeci cinci, ţapi cinci,
mieluşale de un an, cinci. Acesta e darul lui
Naason, feciorul lui Aminadav. A doua zi 18
au adus Nathanail, feciorul lui Sogar, boiariul
den ruda lui Isahar. Şi au adus darul lui: 19
blid de argint unul, o sută şi treizeci trasul lui;
păhar unul, de argint, de şaptezeci de sicle,
după siclul cel sfînt, amîndoao pline de făină
curată, frămîntată cu untdelemnu, pentru
jîrtva; Căţie una, de zeace auri, plină de 20
tămîie; Viţel unul, den boi, berbeace unul, 21
miel unul, de un an, pentru arderea-de-
tot; Şi ţap den capre unul, pentru 22
greşala; Şi la jîrtva mîntuirei: junce doao, 23
berbeci cinci, ţapi cinci şi mieluşale de un an,
cinci. Acesta e darul lui Nathanail, feciorul lui
Sogar. Întru ziua a treia, boiariul feciorilor 24
lui Zavulon, Eliav, feciorul lui Helon, Darul 25
lui: un blid de argint, o sută şi treizeci trasul
lui; un păhar de argint, de şaptezeci de sicle,
după siclul cel sfînt, amîndoao pline de făină
curată, frămîntată cu untdelemnu, pentru
jîrtvă; Căţie una, de zeace auri, plină de 26
tămîie; Viţel unul, den boi, berbeace unul, 27
miel unul, de un an, pentru arderea-de-tot;
Şi ţap den capre unul, pentru greşala; 28
Şi pentru jîrtva mîntuirei: junce doao, berbeci 29
cinci, ţapi cinci, mieluşale de un an, cinci.
Acesta e darul lui Eliav, feciorul lui Helon.
Întru ziua a patra, boiarinul feciorilor lui 30
Ruvin, Elisur, feciorul lui Sediur, Darul lui: 31
blid de argint unul, o sută şi treizeci trasul lui;
păhar de argint unul, de şaptezeci de sicle,
după siclul cel sfînt, amîndoao pline de
făină curată, frămîntată cu untdelemnu,
pentru jîrtva; Căţie una, de zeace auri, 32
plină de tămîie; Viţel unul, den boi, 33

berbeace unul, miel unul, de un an, pentru
34 ardere-de-tot; Şi ţap den capre unul,
35 pentru greşala; Şi pentru jîrtva mîntuirei:
junce doao, berbeci cinci, ţapi cinci, mieluşale
de cîte un an, cinci. Acesta e darul lui Elisur,
36 feciorul lui Sediur. În ziua a cincea, boia-
riul feciorilor lui Semeon, Salamiil, feciorul
37 lui Surisadai, Darul lui: blid de argint unul,
o sută şi treizeci trasul lui; păhar de argint
unul, de şaptezeci de sicle, după siclul cel
sfînt, amîndoao pline de făină curată, frămîn-
38 tată cu untdelemnu, pentru jîrtva; Căţie
39 una, de zeace auri, plină de tămîie; Viţel unul,
den boi, berbeace unul, miel unul, de un an,
40 pentru arderea-de-tot; Şi ţap den capre
41 unul, pentru păcat; Şi pentru jîrtva mîntui-
rei: junce doao, berbeci cinci, ţapi cinci, mie-
luşale de un an, cinci. Acesta e darul lui Sala-
42 miil, feciorul lui Surisadai. În ziua a şasea,
boiariul feciorilor lui Gadu, Elisaf, feciorul lui
43 Raguil, Darul lui: blid de argint unul, o sută
şi treizeci trasul lui; păhar de argint unul, de
şaptezeci de sicle, după siclul cel sfînt, amîn-
doao pline de făină curată, frămîntată cu unt-
44 delemnu, pentru jîrtva; Căţie una, de zeace
45 auri, plină de tămîie; Viţel unul, den boi,
berbeace unul, miel unul, de un an, pentru
46 ardere-de-tot; Şi ţap den capre unul,
47 pentru păcat; Şi pentru jîrtva mîntuirii:
junce doao, berbeci cinci, ţapi cinci, mieluşale
de un an, cinci. Acesta e darul lui Elisaf, fecio-
48 rul lui Raguil. În ziua a şaptea, boiariul
feciorilor lui Efraim, Elisama, feciorul lui
49 Semiud, Darul lui: blid de argint unul, o
sută şi treizeci trasul lui; păhar de argint unul,
de şaptezeci de sicle, după siclul cel sfînt,
amîndoao pline de făină curată, frămîntată cu
50 untdelemnu, pentru jîrtva; Căţie una, de
51 zeace auri, plină de tămîie; Viţel unul, den
boi, berbeace unul, miel unul, de un an,
52 pentru ardere-de-tot; Şi ţap den capre
53 unul, pentru greşală; Şi pentru jîrtva mîn-
tuirii: junce doao, berbeci cinci, ţapi cinci,
mieluşale de un an, cinci. Acesta e darul lui
54 Elisama, feciorul lui Semiud. În ziua a
opta, boiariul feciorilor lui Manasi, Gamaliil,
55 feciorul lui Fadasur, Darul lui: blid de argint
unul, o sută şi treizeci trasul lui; păhar de
argint unul, de şaptezeci de sicle, după siclul
cel sfînt, amîndoao pline de făină curată, fră-
mîntată cu untdelemnu, pentru jîrtvă; Că- 56
ţie una, de zeace auri, plină de tămîie; Viţel 57
unul, den boi, berbeace unul, miel unul, de un
an, pentru arderea-de-tot; Şi ţap unul, den 58
capre, pentru greşală; Şi la jîrtva mîntuirii: 59
junce doao, ţapi cinci, berbeci cinci, mieluşale
de un an, cinci. Acesta e darul lui Gamaliil,
feciorul lui Fadasur. În ziua a noua, boia- 60
riul feciorilor lui Veniamin, Avidan, feciorul
lui Gadeoni, Darul lui: blid de argint unul, 61
o sută şi treizeci trasul lui; păhar de argint
unul, de şaptezeci de sicle, după siclul cel
sfînt, amîndoao pline de făină curată, frămîn-
tată cu untdelemnu, pentru jîrtvă; Căţie 62
una, de zeace auri, plină de tămîie; Viţel 63
unul, den boi, berbeace unul, miel unul, de un
an, pentru arderea-de-tot; Şi ţap unul, den 64
capre, pentru greşală; Şi pentru jîrtva 65
mîntuirii: junce doao, berbeci cinci, ţapi cinci,
mieluşale de un an, cinci. Acesta e darul lui
Avidan, feciorul lui Gadioni. În ziua a zea- 66
cea, boiariul feciorilor lui Dan, Ahiezer, fecio-
rul lui Amisadai, Darul lui: blid de argint 67
unul, o sută şi treizeci trasul lui; păhar de
argint unul, de şaptezeci de sicle, după siclul
cel sfînt, amîndoao pline de făină curată, fră-
mîntată cu untdelemnu, pentru jîrtva; Căţie 68
una, de zeace auri, plină de tămîie; Viţel unul, 69
den boi, berbeace unul, miel unul, de un an,
pentru ardere-de-tot; Şi ţap den capre unul, 70
pentru greşala; Şi pentru jîrtva mîntuirii: 71
junce doao, berbeci cinci, ţapi cinci, mieluşale
de un an, cinci. Acesta e darul lui Ehiezer,
feciorul lui Misadai. În ziua a unsprăzeaci- 72
lea, boiariul feciorilor lui Asir, Fagheil, fecio-
rul lui Ehran, Darul lui: blid de argint unul, 73
o sută treizeci trasul lui; păhar de argint unul,
de şaptezeci de sicle, după siclul cel sfînt,
amîndoao pline de făină curată, frămîntată cu
untdelemnu, pentru jîrtva; Căţie una, de 74
zeace auri, plină de tămîie; Viţel unul, den 75
boi, berbeace unul, miel de un an unul, pentru
ardere-de-tot; Şi ţap den capre unul, pentru 76

77 greşala; Şi pentru jîrtva mîntuirii: junce
doao, berbeci 5, ţapi 5, mieluşale de un an, 5.
Acesta e darul lui Fagheil, feciorul lui
78 Ehran. În ziua a 12, boiariul feciorilor lui
79 Neftalim, Ahire, feciorul lui Enan, Darul
lui: blid de argint unul, 130 trasul lui; păhar de
argint unul, de 70 de sicle, după siclul cel sfînt,
amîndoao pline de făină curată, frămîntată cu
80 untdelemnu, pentru jîrtva; Căţie una, de 10
81 auri, plină de tămîie; Viţel unul, den boi,
berbeace unul, miel unul, de un an, pentru
82 arderea-de-tot. Şi ţap den capre unul,
83 pentru greşala; Şi pentru jîrtva mîntuirii:
junce doao, berbeci cinci, ţapi cinci, mieluşale
de un an, 5. Acesta e darul lui Ahere, feciorul
84 lui Enan. Aceasta e înnoirea jîrtăvnicului,
întru carea zi l-au unsu pre dînsul, de la boia-
rii fiilor lui Israil: blide de argint, doaospră-
85 zeace, pahară de argint, 12, Căţii de aur,
doaosprăzeace, de 130 sicle un blid, şi de 70
de sicli un păhar, tot argintul vaselor, 2400
86 sicli, sicli cu siclul cel sfînt, Căţii de aur
doaosprăzeace, pline de tămîie, de zeace auri
căţia, cu siclul cel sfînt; tot aurul căţiilor, 120
87 de auri. Toate vacile de ardere-de-tot: viţei
doisprăzeace, berbeci 12, miei de cîte de un
an 12, jîrtvele lor şi turnările lor, şi ţapi den
88 capre 12, pentru greşala. Toate vacile
pentru jîrtva mîntuirii: junce 24, berbeci 60,
ţapi 60, cîte de un an, mieluşale de cîte de un
an, curate, 60. Aceasta e înnoirea jărtăvnicu-
lui după ce au împlut mînele lui şi după ce au
89 unsu pre dînsul. Cînd mergea Moisi la cor-
tul mărturiei să grăiască Lui şi auzi glasul
Domnului, grăind către dînsul de asupra aco-
peremîntului carele iaste preste chivotul cor-
tului mărturiei, întru mijlocul a doi heruvimi.
Şi grăiia către dînsul.

CAP VIII

1 Şi grăi Domnul către Moisi, zicînd:
2 „Grăiaşte lui Aaron şi vei zice către
3 el: 'Cînd vei pune luminătorile de
o parte de spre faţa sfeaşnicului, vor
4 lumina ceale 7 luminătoare'". Şi
au făcut aşa Aaron: de o parte, den faţa
sfeaşnicului, aprinse luminătoarele lui, după
5 cum porunci Domnul lui Moisi. Şi
aceasta e meşteşugirea sfeaşnicului: tare,
de aur – fusul lui, şi florile lui tot tari.
După chipul care au arătat Domnul lui
6 Moisi, aşa au făcut sfeaşnicul. Şi grăi Dom-
7 nul către Moisi, zicînd: „Ia pre leviţi den
mijlocul fiilor lui Izrail şi să-i curăţeşti pre
dînşii. Şi aşa să le faci lor curăţenia, lor:
8 Vei stropi pre dînşii cu apa curăţeniei; şi va
treace brici peste tot trupul lor, şi-ş vor spăla
hainele lor şi curaţi vor fi. Şi vor lua un 9
viţel den boi şi acestuia – jîrtvă, făină curată,
frămîntată cu untdelemnu; şi viţel de un an,
den boi, vei lua pentru greşala. Şi vei 10
aduce pre leviţ înaintea cortului mărturiei şi
vei aduna toată adunarea fiilor lui Israil. Şi 11
vei aduce pre leviţ înaintea Domnului; şi vor
pune fiii lui Izrail mîinile lor preste leviţ. Şi 12
va osebi Aaron pre leviţ dare înaintea Domnului
de la fiii lui Izrail; şi vor fi ca să lucreaze lucru-
rile Domnului. Iară leviţii vor pune mîinile 13
desupra, preste capetele viţeilor, şi vei face
pre unul pentru greşala şi unul pentru arde-
re-de-tot, ca să să roage pentru ei. Şi vei 14
pune pre leviţ înaintea Domnului şi înaintea
lui Aaron şi înaintea fiilor lui, şi le vei da lor
dare înaintea Domnului. Şi vei osebi pre leviţi
den mijlocul fiilor lui Izrail şi vor fi ai Miei.
Şi după aceasta vor întra leviţii ca să lucreaze 15
lucrurile cortului mărturiei. Şi vei curăţi pre
dînşii şi vei da pre ei înaintea Domnului,
Pentru că dare dată aceştea Îm sînt Mie den 16
mijlocul fiilor lui Izrail, pentru ceia ce deşchid
tot zgăul a tuturor născuţilor dentîiu den fiii
lui Izrail, am luat pre dînşii Mie, Pentru că 17
Mie e tot cel dentîiu născut den fiii lui Izrail,
den om pînă în dobitoc; întru care zi am omo-
rît tot cel dentîiu născut în pămîntul Eghipe-
tului, am sfinţit pre dînşii Mie Şi am luat 18
pre leviţ pentru tot cel dentîiu născut întru fiii
lui Izrail Şi am dat pre leviţi dare daţi lui 19
Aaron şi fiilor lui, den mijlocul fiilor lui Israil,
ca să lucreaze lucrurile fiilor lui Izrail întru
cortul mărturiei şi să să roage pentru fiii lui
Israil şi nu va fi întru fiii lui Israil să să apro-
pie către sfinte". Şi făcu Moisi şi Aaron şi 20
toată adunarea fiilor lui Israil leviţilor după
cum au poruncit Domnul lui Moisi pentru
leviţi; aşa au făcut lor fiii lui Israil. Şi să 21
curăţiră leviţii şi-ş spălară hainele lor. Şi-i
deade pre dînşii Aaron dare înaintea Domnu-
lui şi să rugă pentru dînşii Aaron Ca să-i 22
curăţească pre ei. Şi dupre aceasta au întrat
leviţii ca să slujască slujba lor în cortul măr-
turiei, înaintea lui Aaron şi înaintea fiilor lui;
după cum au poruncit Domnul lui Moisi
pentru leviţi, aşa au făcut lor. Şi grăi Dom- 23
nul către Moisi, zicînd: „Aceasta iaste cea 24
pentru leviţi: De 25 de ani şi în sus vor întra
să slujască slujba în lucruri întru cortul măr-
turiei. Şi de la 50 de ani se vor feri de la 25
slujbă şi să nu mai slujască. Şi va sluji fra- 26
tele lui întru cortul mărturiei, să păzească
pazele; iară lucrurile nu va lucra. Aşa vei face
leviţilor întru pazele lor".

CAP IX

1 Și grăi Domnul cătră Moisi în pustiiul
Sinaii, întru anul al doilea, ieșind ei
den pămîntul Eghipetului, în luna
2 dentîiu, zicînd: „Zi Și facă fiii lui
3 Israil Paștele întru ceasul lui, Într-a
patrasprăzeace zi a lunii dentîi, cătră seară.
Și vei face pre dînsele după vreamea lui, după
leagea lui și dupre asămănarea lor vei face
4 pre eale". Și grăi Moisi fiilor lui Israil ca să
5 facă Paștele, Începîndu-se într-a patra-
sprăzeacea zi a lunii, în pustiiul Sinaii. După
cum au poruncit Domnul lui Moisi, așa au
6 făcut fiii lui Israil. Și mearsără oamenii
carii era necurați pre suflet omenescu și nu
putea să facă Paștele în ziua aceaea, și veniră
înaintea lui Moisi și Aaron în ziua aceaea. Și
7 ziseră oamenii aceia cătră dînșii: „Noi,
necurați pre suflet omenescu, deci să nu ne
lipsim ca să aducem darul Domnului după
8 vreamea lui, în mijlocul fiilor lui Israil". Și
zise cătră dînșii Moisi: „Stați acia și voiu auzi
9 ce va porunci Domnul pentru voi". Și grăi
10 Domnul cătră Moisi, zicînd: „Grăiaște fii-
lor lui Israil, zicînd: 'Om, om carele să va face
necurat pre suflet omenescu, au întru cale
lungă, au întru voi, au întru rudele voastre, și
va face Paștele Domnului în luna a doao.
11 Într-a patrasprăzeacea zi cătră seară vor face
pre dînsele, preste azime și preste papadie
12 vor mînca pre eale. Nu vor lăsa dentr-însele
pînă dimineața, și os să nu frîngă de la dîn-
sul. După leagea Paștilor vor face pre
13 eale. Și om carele va fi curat și în cale
delungată nu iaste și va întîrzia a face Paștele,
va peri sufletul acela den norodul lui; pentru
că darul Domnului nu l-au adus după vrea-
14 mea lui, păcatul lui va lua omul acela. Iară
de va veni cătră voi nemearnecul în pămîntul
vostru și va face Paștele Domnului, după lea-
gea Paștilor și după tocmeala lor, așa să le
facă pre eale. O leage să fie întru voi, și la acel
nemearnic, și la cel lăcuitoriu de pămînt'".
15 Și în ziua ce s-au întinsu cortul, au acoperit
norul cortul și casa mărturiei; și seara era ca
16 chip de foc preste cort pînă dimineața. Așa
să făcea pururea: norul acoperia pre dînsul
17 ziua, și chip de foc noaptea. Și cînd să sui
norul de la cort, și după aceastea s-au rădicat
fiii lui Israil; și în locul unde vrea sta norul,
18 acolo tăbărîia fiii lui Israil. Pren porunca
Domnului vor tăbărî fiii lui Israil și pren porunca
Domnului să vor rădica; toate zilele în carele
umbreaște norul peste cort, vor tăbărî fiii lui
19 Israil. Și cînd să trage norul preste cort zile
multe, și vor păzi fiii lui Israil paza lui Dumnezău
și nu să vor rădica. Și va fi cînd va acoperi 20
norul zile cu număr preste cort, pren glasul
Domnului vor tăbărî și pren porunca Domnu-
lui să vor rădica. Și va fi cînd să va face 21
norul decusară pînă dimineața și să va sui
norul dimineața, și să vor rădica ziua au noap-
tea. Și, de se va sui norul, vor rădica ziua; 22
au luna zilii prisosind, norul umbrind preste
el, vor tăbărî fiii lui Israil și nu să vor rădica;
luîndu-se el, s-au rădicat, Că pren porunca 23
Domnului vor tăbărî și pren porunca Domnu-
lui să vor rădica. Paza Domnului au păzit, pren
porunca Domnului în mîna lui Moisi.

CAP X

Și grăi Domnul cătră Moisi, zicînd: 1
„Fă-ți ție doao trîmbițe de argint, 2
bătute să faci pre eale, și-ț vor fi ție ca
să chemi adunarea și să rădici tabe-
rile. Și vei trîmbița în eale, și se va 3
aduna cătră tine toată tabăra la ușa cortului
mărturiei. Iară de vor trîmbița într-o trîm- 4
biță, vor veni cătră tine toți boiarii și cei
preste mii ai lui Israil. Și veți trîmbița 5
semnu și se vor rădica taberile ceale ce sînt
tăbărîte cătră răsărit. Și veți trîmbița 6
semnu al doilea și se vor rădica taberile ceale
ce sînt tăbărîte cătră amiazăzi; și veți trîmbița
semnu al treilea și se vor rădica taberile ceale
ce sînt tăbărîte lîngă mare; și veți trîmbița
semnu al patrulea, și se vor rădica taberile
ceale ce tăbărăscu cătră miazănoapte; cu
semnu vor trîmbița întru rădicarea lor. Și 7
cînd veți aduna adunarea, veți trîmbița, și nu
cu semnu. Și fiii lui Aaron, preoții, vor 8
trîmbița în trîmbițe și va fi voao de leage veaci-
nică întru rudele voastre. Iară de veți ieși 9
în războiu întru pămîntul vostru cătră potriv-
necii ceia ce stau împotriva voastră și veți
trîmbița și veți face semnu cu trîmbițile, și vă
veți pomeni înaintea Domnului și vă veți mîn-
tui de la vrăjmașii voștri. Și întru zilele 10
bucuriii voastre și întru praznicele voastre și
întru lunele voastre ceale noao veți trîmbița
cu trîmbițele peste arderile ceale de tot și
preste jîrtvele mîntuirilor voastre; și va fi
voao pomenire înaintea Dumnezăului vostru.
Eu – Domnul Dumnezăul vostru". Și fu 11
întru al doilea an, în luna a doua, în 20 a lunii,
s-au suit norul de la cortul mărturiei. Și să 12
rădicară fiii lui Israil cu marfele lor în pustia
Sinaii. Și stătu norul în pustiiul lui
Faran. Și să rădicară întîi pren glasul 13
Domnului în mîna lui Moisi. Și să rădicară 14
șireagurile taberii fiilor Iudii întîi cu putearea
lor. Și preste putearea lor, Naason, feciorul
lui Aminadav; Și preste putearea neamului 15
fiilor lui Isahar, Nathanail, feciorul lui Sogar;

16 Şi preste putearea neamului feciorilor lui
17 Zavulon, Eliav, feciorul lui Helon. Şi vor
surpa cortul şi vor rădica fiii lui Ghedson şi
18 feciorii lui Merari, ceia ce rădica cortul. Şi
să rădicară şireagul taberii lui Ruvim cu
putearea lor. Şi preste putearea lor, Elisur,
19 feciorul lui Sediur; Şi preste putearea
feliului fiilor lui Simeon, Salamiil, feciorul lui
20 Surisadai; Şi preste putearea neamului
21 feciorilor lui Gaad, Elisaf al lui Raguil. Şi se
vor rădica feciorii lui Caath, rădicînd sfintele
22 şi vor întinde cortul pînă vor mearge. Şi
vor rădica şireagul taberii lui Efraim cu
putearea lor. Şi preste putearea lor, Elisama,
23 feciorul lui Semiud; Şi peste putearea nea-
mului feciorilor lui Manasi, Gamaliil al lui
24 Fadasur; Şi preste putearea neamului
feciorilor lui Veniamin, Avidan, feciorul lui
25 Gadeoni. Şi se vor rădica şireagurile tabe-
rii feciorilor lui Dan pre urma tuturor taberi-
lor cu putearea lor. Şi preste putearea lor,
26 Ahiezer al lui Amisadai; Şi preste putearea
neamului feciorilor lui Asir, Fagheil, feciorul
27 lui Ehran; Şi preste putearea neamului
feciorilor lui Neftalim, Ahire, feciorul lui
28 Enan. Aceastea-s oştile fiilor lui Israil; şi să
29 rădicară cu putearea lor. Şi zise Moisi lui
Iovav, feciorul lui Raguil Madianiteanul, cum-
natul lui Moisi: „Rădica-ne-vom noi la locul
care au zis Domnul: 'Pre acesta voiu da voao'.
Vino cu noi şi bine-ţ vom face, căce Domnul
30 au grăit bine pentru Israil". Şi zise cătră el:
„Nu voiu mearge, fără numai în pămîntul
31 mieu şi la ruda mea". Şi zise: „Să nu ne laşi
pre noi pentru care lucru ai fost împreună cu
32 noi în pustie; şi vei fi întru noi bătrîn. Şi va
fi de vei mearge cu noi, şi vor fi bunătăţile
acealea cîte ne va face bine Domnul noao,
33 face-vom ţie bine". Şi să rădicară den
muntele Domnului cale de trei zile; şi chivotul
făgăduinţii Domnului mergea mai înaintea lor
cale de trei zile, ca să le socotească lor odihnă.
34 Şi norul Domnului să făcea umbrind ziua
35 preste ei, cînd să rîdica ei den tabără. Şi fu
cînd să rîdica chivotul, şi zise Moisi: „Scoală-Te,
Doamne, şi răsipească-se vrăjmaşii Tăi, fugă
36 toţi ceia ce Te urăsc pre Tine!" Şi întru
aşăzare zise: „Întoarce, Doamne, mii şi zeci
de mii întru Israil!"

CAP XI

1 Şi era norodul cîrtind rău înaintea
Domnului. Şi auzi Domnul şi Să
mînie cu urgie. Şi să aţîţă întru ei foc
de la Domnul şi mîncă oarece parte
2 den tabără. Şi strigă norodul cătră
Moisi şi să rugă Moisi cătră Domnul, şi să
3 potoli focul. Şi să numi numele locului
aceluia „Pîrjol", căci s-au aţîţat întru ei foc
4 de la Domnul. Şi amestecătura cea den-
tru ei au pohtit pohtă şi, şăzînd, plîngea; şi fiii
lui Israil. Şi ziseră: „Cine va hrăni pre noi cu
carne? Ne-am adus aminte de peştii ce 5
mîncam în pămîntul Eghipetului în dar, şi
crastaveţii, şi peapenii, şi prazul, şi ceapa, şi
usturoiul. Iară acum sufletele noastre 6
uscate de tot: nemică, fără la mană ochii
noştri". Şi mana, ca sămînţa coliandrului 7
iaste, şi chipul ei, ca chipul crişталului. Şi 8
mergea norodul şi culegea şi măcina pre dînsa
în moară şi o pisa în pio; şi o fierbea în oală şi
o făcea pre dînsa turte şi era dulceaţa ei ca
gustarea turtei de untdelemnu. Şi cînd să 9
pogorîia roua preste tabără noaptea, cădea
mană preste ea. Şi auzi Moisi plîngînd ei, 10
după noroadele lor, fieştecarele la uşa lui. Şi
Să mînie Domnul cu urgie foarte. Şi înaintea
lui Moisi era rău. Şi zise Moisi cătră Dom- 11
nul: „Pentru căce ai chinuit pre robul Tău şi
pentru ce n-am aflat har înaintea Ta, ca să pui
urgia norodului acestuia preste mine? Au 12
doară eu am zămislit în pîntece pre tot năro-
dul acesta? Au eu am născut pre dînşii?
Căce-m zici mie:'Ia pre dînşii în sînul tău, ca
cînd ar rădica doica pre cel sugătoriu' la
pămîntul care Te-ai jurat părinţilor lor? De 13
unde mie carne a da la tot nărodul acesta?
Căce plîngu pre mine, zicînd: 'Dă-ne noao
carne ca să mîncăm!'. Nu voiu putea eu 14
singur a purta norodul acesta, căce greu-m
iaste mie cuvîntul acesta. Iară de-m faci Tu 15
mie aşa, omoară-mă cu ucidere, de am aflat
milă lîngă Tine, pentru ca să nu văz chinuirea
mea". Şi zise Domnul cătră Moisi: „Adu- 16
nă-Mi 70 de oameni den cei mai bătrîni ai lui
Israil, pre care ştii tu că aceia sînt mai bătrînii
norodului şi cărturarii lor; şi vei aduce pre
dînşii la cortul mărturiei şi vor sta acolo
împreună cu tine. Şi Mă voiu pogorî şi voiu 17
grăi acolo cu tine; şi voiu lua den duhul carele
iaste preste tine şi voiu pune preste dînşii, şi
vor ajutori împreună cu tine pornirea noro-
dului şi nu-i vei purta pre dînşii tu singur. Şi 18
norodului vei zice: 'Curăţiţe-vă de mîine, şi
veţi mînca carne, căce aţi plînsu înaintea
Domnului, zicînd: 'Cine va hrăni pre noi cu
carne, căce bine era noao la Eghipet!', şi va da
Domnul voao a mînca carne şi veţi mînca
carne. Nu o zi veţi mînca, nice doao, nice 19
cinci zile, nice zeace zile, nice doaozeci de
zile; Pînă într-o lună de zile veţi mînca, 20
pînă va ieşi den nările voastre şi va fi voao
întru greaţă, căce n-aţi ascultat Domnului,
Carele iaste întru voi, şi aţi plînsu înaintea
Lui, zicînd: 'Pentru căce noao a ieşi den Eghi-
pet?'" Şi zise Moisi: „600 de mii norodul de 21
pedestri întru carii sînt eu întru ei, şi Tu ai zis:
'Carne le voiu da lor şi vor mînca o lună de zile'.

22 Au oi şi boi să vor junghea lor şi va ajunge lor?
Au toată mîncarea mării să va aduna lor şi le
23 va ajunge lor?“ Şi zise Domnul către Moisi:
„Au doară mîna Domnului nu va fi destulă?
Acum vei cunoaşte, de vreame ce te va apuca
24 cuvîntul Mieu.“ Şi ieşi Moisi şi grăi către
norod cuvintele Domnului. Şi adună 70 de
oameni dentru cei mai bătrîni ai norodului şi-i
25 puse pre ei premprejurul cortului. Şi Să
pogorî Domnul în nor şi grăi către dînsul; şi
luo den duhul ce era preste el şi puse preste
cei şaptezeci de oameni bătrîni. Şi deaca să
aşăză preste ei duhul, şi prorociră şi nu mai
26 adaoseră. Şi rămasără doi oameni în
tabără, numele unuia Eldad, şi numele al doi-
lea Modad, şi să odihni preste ei duhul; şi
aceştea era den cei scrişi şi nu venise la
27 cort. Şi prorociia în tabără. Şi mergînd
tînărul, spuse lui Moisi şi zise, zicînd: „Eldad
28 şi Modad prorocescu în tabără“. Şi răs-
punzînd Iisus al lui Navi, cela ce sta lîngă
Moisi, cel ales al lui, zise: „Domnul mieu,
29 Moisi, opreaşte pre ei!“ Şi zise Moisi lui:
„Au rîvneşti tu mie? Şi cine va da tot norodul
Domnului proroci, cînd va da Domnul duhul
30 Lui preste ei?“ Şi mearse Moisi la tabără,
31 el şi cei bătrînii ai lui Israil. Şi duh ieşi de la
Domnul şi au trecut prepeliţe de la mare, şi
puse preste tabără, cale de o zi dencoace şi
cale de o zi dencolea, premprejurul taberii, ca
32 la vreo doi coţ de la pămînt. Şi sculîndu-se
norodul toată ziua şi toată noaptea, şi toată
ziua a doua zi, au adunat prepeliţele; cel cu cel
puţin au strînsu 10 cori. Şi ş-au zvîntat loru
33 zvîntături împrejurul taberii. Cărnurile
încă era în dinţii lor mai nainte decît a lipsi, şi
Domnul S-au mîniat foarte pre norod; şi lovi
34 Domnul în norod rană mare foarte. Şi să
chemă numele locului aceluia „Mormînturile
pohtii“, căci acolo au îngropat pre norodul cel
35 pohtitoriu. De la „Mormînturile pohtei“
s-au rădicat norodul la Asiroth. Şi fu norodul
la Asiroth.

CAP XII

1 Şi grăi Mariam şi Aaron împotriva lui
Moisi pentru muiarea ethiopeanca,
care au luat Moisi – căce muiare
2 harapcă au luat – şi ziseră: „Au
numai cu Moisi singur au grăit Dom-
nul? Au doară nu şi noao au grăit?“ Şi au
3 auzit Domnul. Şi omul Moisi, blînd foarte
decît toţi oamenii ceia ce sînt pre
4 pămînt. Şi zise Domnul îndată către Moisi
şi către Aaron şi către Mariam: „Ieşiţi voi
5 cîteştrei la cortul mărturiei.“ Şi ieşiră
cîteştrei la cortul mărturiei. Şi pogorî Domnul
cu stîlpu de nor şi stătu la uşa cortului
mărturiei. Şi să chemară Aaron şi Mariam şi
ieşîră amîndoi. Şi zise către ei: „Auziţi 6
cuvintele Meale! De să va face voao proroc
Domnului, întru vedearea lui Mă voiu
cunoaşte şi în somnu voiu grăi lui. Nu aşa 7
ca robul Mieu, Moisi, întru toată casa Mea
credincios iaste. Gură cu gură voiu grăi lui 8
în chip, şi nu pren pilde, şi slava Domnului au
văzut. Şi pentru căce nu v-aţi spămîntat a cle-
veti împotriva robului Mieu, Moisi?“ Şi 9
urgia mîniei Domnului – preste ei. Şi să
dusără. Şi norul să duse de la cort. Şi iată 10
Mariam, stricată, ca zăpada. Şi căută Aaron
către Mariam; şi iată, stricată era. Şi zise 11
Aaron către Moisi: „Rogu-te, Doamne, nu
pune preste noi greşala, pentru că nu am
cunoscut după ce am greşit! Să nu să facă 12
ca tocma cu moartea, ca o lepădătură ieşînd
den zgăul mumei, şi mănîncă jumătate de tru-
pul ei!“. Şi strigă Moisi către Domnul, 13
zicînd: „Dumnezău, rogu-Te, vindecă-o pre
ea!“. Şi zise Domnul către Moisi: „De tatal 14
ei scuipind au scuipat în faţa ei, nu să va
ruşina? Şapte zile să să osăbească afară den
tabără şi după aceaea va întra“. Şi să osăbi 15
Mariam afară den tabără şapte zile şi norodul
nu să rădică pînă s-au curăţit Mariam.

CAP XIII

Şi după aceastea s-au rădicat norodul 1
de la Asiroth şi să tăbărîră în pustiiul
lui Faran. Şi grăi Domnul către 2
Moisi, zicînd: „Trimite-ţi ţie 3
oameni şi să socotească pămîntul
hananeilor, carele Eu dau fiilor lui Israil întru
ţineare. Cîte un om după neam, după noroa-
dele moşiilor lor vei trimite pre ei, toată căpe-
tenia dentru ei“. Şi i-au trimis pre dînşii 4
Moisi den pustiiul lui Faran, pren glasul
Domnului, toţi oamenii, căpeteniile fiilor lui
Israil, aceştea. Şi aceastea-s numele lor: 5
den neamul lui Ruvim, Samiil, feciorul lui
Zachur; Den neamul lui Semeon, Safat, 6
feciorul lui Suri; Den neamul Iudei, Halev, 7
feciorul lui Nefoni; Den neamul lui Isahar, 8
Igad, feciorul lui Iosif; Den neamul lui 9
Efraim, Afsis, feciorul lui Navi; Den nea- 10
mul lui Veniamin, Falti, feciorul lui
Rafu; Den neamul lui Zavolon, Gudiil, 11
feciorul lui Sudi; Den neamul lui Iosif, den 12
fiii lui Manasi, Gadi, feciorul lui Susi; Den 13
neamul lui Dan, Amiil, feciorul lui Gamali;
Den neamul lui Asir, Sadur, feciorul lui 14
Mihail; Den neamul lui Neftalim, Naavi, 15
feciorul lui Savi; Den neamul lui Gaad, 16
Gudiil, feciorul lui Mahi. Aceastea-s 17
numele oamenilor pre carii i-au trimis Moisi
ca să socotească pămîntul. Şi numi Moisi pre
Afsi, feciorul lui Navi, Iisu. Şi-i trimise pre 18
dînşii Moisi den pustiiul lui Faran, ca să soco-
tească pămîntul lui Hanaan. Şi zise către dîn-

19 şii: „Suiţi-vă în pustiiul acesta, Şi să vă
suiţi în munte, şi veţi vedea pămîntul care
iaste şi norodul carele şade preste el, de iaste
20 tare au slab, de sînt mulţi au puţini; Şi
carele iaste pămîntul întru carele şăd ei
preste dînsul: au bun iaste, au rău; şi carele-s
cetăţile carele aceaştea lăcuiescu întru
dînsele: de sînt întru ziduri, au întru
21 neziduri; Şi carele e pămîntul: au gras, au
părăsit, de sînt într-însul copaci au ba. Şi
îngăduind, veţ lua den roadele pămîntului. Şi
zilele, zile de primăvară, înaintea struguru-
22 lui". Şi suindu-se, socotiră pămîntul, de la
pustiiul lui Sin, pînă la Roov, şi întrînd la
23 Emath. Şi să suiră despre pustiiu şi să
duseră pînă la Hevron şi acolo, Ahiman şi
Seasi şi Thelami, rudele lui Enac. Şi Hevron
• cu şapte ani se-au zidit mai înainte decît
24 Tanin a Eghipetului. Şi veniră pînă la
Valea Strugurului, şi luară aminte pre ea. Şi
au tăiat de acolo viţă şi un strugur de poamă
dupe dînsa şi-l rădicară pre dînsul pre drugi, şi
25 din rodii şi den zmochini. Şi locul acela l-au
numit „Valea Strugurului", pentru strugurul
26 carele l-au tăiat de acolo fiii lui Israil. Şi să
întoarseră de acolo, socotind pămîntul, dupre
27 40 de zile. Şi mergînd, veniră cătră Moisi şi
cătră Aaron şi cătră toată adunarea fiilor lui
Israil, la pustiiul lui Faran Cadis. Şi răspun-
seră lor cuvînt şi la toată adunarea şi le ară-
28 tară lor roada pămîntului. Şi povestiră lui
şi ziseră: „Venit-am la pămîntul carele ne-ai
trimis pre noi, pămînt carele cură miare şi
29 lapte, şi aceasta e roada lui, Fără numai
iaste năsilnică limba ce lăcuiaşte pămîntul, şi
cetăţile tari zidite, mari foarte. Şi ruda lui
30 Enac am văzut acolo. Şi Amalic lăcuiaşte în
pămîntul de spre amiazăzi; şi heteul, şi eveul,
şi evuseul, şi amureul lăcuiaşte în munte; şi
hananeul lăcuiaşte lîngă mare şi lîngă rîul Ior-
31 danului". Şi tăcu Halev norodul cătră
Moisi şi zise lui: „Nu, ce, suind, ne vom sui şi
vom moşteni pre el, căci tari vom putea cătră
32 ei!". Şi oamenii carii s-au suit împreună cu
el au zis: „Nu ne vom sui, căci nu ne vom
putea să ne suim cătră limbă, că mai tare iaste
33 decît noi cu mult". Şi adusără ponoslu
pămîntului carele au socotit pre el cătră fiii
lui Israil, zicînd: „Pămîntul carele am
trecut pre dînsul să socotim, pămînt ce
mănîncă pre ceia ce lăcuiescu pre dinsul iaste;
şi tot norodul carele am văzut preste dinsul,
34 oameni foarte lungi. Şi
acolo am văzut uriaşii; şi
eram înaintea lor ca lă-
custele, ce aşa eram
înaintea lor".

CAP XIV

i începînd toată adunarea au dat glas, 1
şi plîngea norodul toată noaptea
aceaea; Şi cîrtiia pre Moisi şi pre 2
Aaron toţ fiii lui Israil. Şi zisără cătră
ei toată adunarea: „Fire-am vrut 3
să murim în pămîntul Eghipetului, au în pus-
tiiul acesta de-am fi murit! Şi pentru căce
Domnul ne băgă pre noi în pămîntul acesta,
să cădem cu războiu? Muierile noastre şi
copiii noştri vor fi în jaf. Acum dară, mai bine
este noao a ne întoarce la Eghipet". Şi 4
ziseră unul cătră altul: „Să ne dăm căpetenie
şi să ne întoarcem la Eghipet". Şi căzu 5
Moisi şi Aaron preste faţă înaintea a toată
adunarea fiilor lui Israil. Iară Iisus a lui 6
Navi şi Halev a lui Iefoni, den ceia ce-au soco-
tit pămîntul, au spintecat hainele lor Şi au 7
zis cătră toată adunarea fiilor lui Israil, zicînd:
„Pămîntul carele am socotit pre dînsul bun
iaste foarte, foarte. De ne va aleage pre noi 8
Domnul, ne va băga pre noi la pămîntul
acesta şi ni-l va da pre dînsul noao, pămînt
carele iaste curînd miare şi lapte. Ce de 9
cătră Domnul să nu vă faceţ ficleani, iară voi
să nu vă teameţi de norodul pămîntului, căci
mîncare noao iaste; pentru că s-au depărtat
vreamea de la dînşii, iară Domnul e întru noi.
Să nu vă teameţi de dînşii". Şi zise toată 10
adunarea ca să ucigă pre ei cu pietri, şi slava
Domnului s-au ivit în nor preste cortul mărtu-
riei, întru toţi fiii lui Izrail. Şi zise Domnul 11
cătră Moisi: „Pînă cînd Mă zădăraşte norodul
acesta? Şi pînă cînd nu-M cread Mie preste
toate seamnele carele am făcut întru dînşii?
Lovi-i-voiu pre dînşii cu moarte şi voiu 12
piarde pre ei, şi voiu face pre tine şi casa tătî-
ne-tău în limbă mare şi mult mai mult decît
aceasta!" Şi zise Moisi cătră Domnul: „Şi 13
va auzi Eghipetul cum ai scos cu putearea Ta
norodul Tău acesta dentru dînşii. Ce şi toţi 14
ceia ce lăcuiescu pre pămîntul acesta au auzit
că Tu eşti Domnul întru norodul acesta carele
cu ochii la ochi Te arăţi, Doamne, şi norul Tău
au stătut deasupra lui, şi cu stîlp de nor Tu
mergi mai nainte de dînşii ziua, şi cu stîlp de
foc noaptea. Şi vei fărîma norodul acesta 15
ca pre un om şi vor zice limbile, cîte au auzit
numele Tău, zicînd: 'Pentru căci nu poate 16
Domnul să bage pre norodul acesta la pămîn-
tul carele S-au jurat lor, i-au aşternut pre
dînşii în pustie!'. Şi acum înalţe-se vîr- 17
tutea Ta, Doamne, în ce chip ai zis, zicînd:
'Domnul – mult-îngăduitoriu şi mult-milos- 18
tiv şi adevărat, rîdicînd fărădelegile şi
strîmbătăţile şi greşalele; şi cu curăţie nu va
curăţi pre cel vinovat, răsplătind păcatele

părinților preste fii, pînă la a treia și a patra
19 rudă'. Lasă greșala norodului acestuia
după mare mila Ta, după cum blînd Te-ai
20 făcut lor de la Eghipet pînă acuma". Și zise
Domnul către Moisi: „Blînd le sînt lor, după
21 cuvîntul tău. Ce viu – Eu și pururea trăind
numele Mieu, și va umplea slava Domnului
22 tot pămîntul, Că toți oamenii carii văd
slava Mea și seamnele carele am făcut în
Eghipet și în pustiiul acesta și M-au bîntuit
aceasta a zeacea și n-au ascultat glasul Mieu,
23 Adevărat nu vor vedea pămîntul carele M-am
jurat părinților lor, fără numai feciorii lor
carii sînt cu Mine aicea, cîți nu știu binele au
răul, tot mai tînărul nepriceput, acestora voiu
da pămîntul; iară toți ceia ce M-au întărîtat nu
24 vor vedea pre dînsul. Iară feciorul Mieu,
Halev, pentru căce s-au făcut alt duh întru el
și au urmat Mie, îl voiu băga pre el la pămîntul
carele au întrat acolo, și semenția lui va moș-
25 teni pe dînsul. Iară Amalic și hananeul
lăcuiescu în vale: mîine vă întoarceți și vă
26 rîdicați voi la pustie, calea Mării Roșii". Și
zise Domnul către Moisi și către Aaron,
27 zicînd: „Pînă cînd adunarea cea rea
aceasta, carele ei cîrtescu înaintea Mea? Cîr-
teala fiilor lui Izrail, carea au cîrtit pentru voi,
28 am auzit. Zi lor: 'Viu Eu – zice Domnul –
cu adevărat! În ce chip ați grăit la urechile
29 Meale, așa voiu face voao: În pustiiul
acesta vor cădea oasele voastre, și toată soco-
teala voastră, și cei numărați ai voștri, den 20
30 de ani și în sus, cîț cîrtiia asupra Mea, De
veț întra voi la pămîntul preste carele Mi-am
întinsu mîna Mea ca să lăcuiț voi preste dîn-
sul, fără cît numai Halev, feciorul lui Iehoni, și
31 Iisus al lui Navi. Și copiii care ați zis: 'Întru
jaf vor fi!', voiu băga pre dînșii la pămînt și
vor moșteni pămîntul carele voi v-aț ferit de
32 la el. Și oasele voastre vor cădea în pustiiul
33 acesta. Iară fiii voștri vor fi păscînd în pus-
tiiu 40 de ani și vor purta curvia voastră pînă
34 să vor topi oasele voastre în pustie. După
numărul zilelor cîte ați socotit pămîntul, 40 de
zile, zi pentru an veț lua păcatele voastre, 40
de ani, și veț cunoaște mînia urgiei mîniei
35 Meale. Eu, Domnul, am grăit voao! Așa
voiu face la adunarea cea rea aceasta care au
ficlenit asupra Mea: în pustiiul acesta să vor
36 topi și acolo vor muri'". Și oamenii pre
carii au trimis Moisi să socotească pămîntul
și, venind, au cîrtit asupra lui către adunare,
37 să scoață cuvinte reale pentru pămînt, Și
muriră oamenii carii au zis rău asupra pămîntu-
38 lui, întru rană înaintea Domnului. Și Iisus
al lui Navi și Halev, feciorul lui Iefoni, au trăit,
dentru oamenii aceia ce-au mersu să socotească
39 pămîntul. Și au grăit Moisi cuvintele aceas-
tea către toți fiii lui Israil și au plînsu norodul
foarte. Și mînecînd dimineața, s-au suit 40
pre vîrful muntelui, zicînd: „Iată-ne, noi ne
vom sui la locul care au zis Domnul, căce am
greșit!". Și zise Moisi: „Pentru căce voi căl- 41
cați cuvîntul Domnului? Nu va fi cu sporiu
voao. Nu vă suiți, pentru că nu iaste Dom- 42
nul cu voi și veți cădea înaintea feații vrăjma-
șilor voștri. Căce Amalic și hananeul acolo 43
e înaintea voastră și veți cădea cu sabie;
pentru care lucru v-ați întorsu, neascultînd
pre Domnul, și nu va fi Domnul întru voi".
Și trecînd, s-au suit pre vîrful muntelui, iară 44
chivotul făgăduinții Domnului și Moisi nu
s-au clătit den mijlocul taberii. Și să pogorî 45
Amalic și hananeul cela ce șădea în muntele
acela și înfrînseră pre ei și tăiară pre ei pînă la
Erma și să întoarseră la tabără.

CAP XV

Și grăi Domnul către Moisi, zicînd: 1
„Grăiaște fiilor lui Israil și vei zice 2
către dînșii: 'Cînd veți întra la
pămîntul lăcașului vostru, carele Eu
dau voao, Și veț face aducere 3
ardere-de-tot Domnului, au jîrtvă, rugă mare,
au după voie, au la praznecile voastre miros
de bună mirosire Domnului, de va fi den boi,
au den oi, Și va aduce cela ce va aduce 4
darul lui Domnului jîrtvă de făină cernută, a
zeacea al lui ifi, frămîntată în a patra al lui in,
cu untedelemnu, Și vin la turnare, a patra a 5
lui in veți face preste arderea-de-tot au preste
jîrtvă. La un miel vei face atîta aducere 6
miros de bună mirosire Domnului; și la ber-
beace, cîndu-l veți face pre el pentru ardere-
de-tot au pentru jîrtvă, vei face jîrtvă de făină
curată, 20, amestecată cu untdelemnu, a
treaia lui in; Și vin la turnare, a treaia lui 7
in, veți aduce la miros de bună mirosire
Domnului. Iară de veți face den boi pentru 8
ardere-de-tot, au pentru jîrtvă să măriți ruga,
au la mîntuirea Domnului, Și veți aduce 9
peste vițel jîrtvă de făină curată trei a zeacea,
frămîntată în untdelemnu, jumătate de in; Și 10
vin de turnare, jumătate de in, aducere miros
a bunii mirosiri Domnului. Așa vei face 11
unui vițel, au unui berbeace, au unui miel den
oi, au den capre. După numărul care veți face,
așa veți face unuia, după numărul lor. Tot 12
cel de pămînt va face așa, ca aceastea să aducă
aduceri întru miros de bună mirosire Domnu-
lui. Iară de se va face întru voi nemearnic în
pămîntul vostru, sau carele să va face întru
voi între rudele voastre și va face aducere miros
de bună mirosire Domnului, în ce chip faceți voi,
așa va face adunarea Domnului, Leage una 13
va fi voao și celor nemearnici, celor ce șăd

lîngă voi; leage veacinică întru rudele voastre:
după cum voi, şi cel nemearnic va fi, înaintea
Domnului; leage una va fi şi îndereptare una
va fi voao şi celui nemearnic ce iaste alăturat
14 lîngă voi'". Şi grăi Domnul către Moisi,
15 zicînd: „Grăiaşte fiilor lui Israil şi vei zice
16 către dînşii: 'Mergînd voi la pămîntul
17 carele eu vă bag pre voi acolo, Şi va fi cînd
veţi mînca voi den pîinele pămîntului, veţi lua
18 luare osăbire Domnului. Începătura frămîntatului vostru, pîine, veţi osăbi luare pre
19 dînsa; ca luare de la arie, Aşa veţi lua pre
dînsa, pîine, începătura frămîntatului vostru,
şi veţ da Domnului luare întru rudele voastre.
20 Iară cînd veţi greşi şi nu veţi face toate
poruncile aceastea care le-au grăit Domnul
21 către Moisi, După cum au poruncit Domnul Dumnezău voao pren mîna lui Moisi, den
ziua carea au poruncit Domnul către voi, şi
22 înainte, întru rudele voastre, Şi va fi de va
fi den ochii adunării să va face fără de voie, şi
va face toată adunarea viţel unul, curat, den
boi, întru ardere-de-tot, întru miros de bună
mirosire Domnului; şi jîrtva acestuia şi turnarea lui, dupe tocmeala lui; şi ţap unul, den
23 capre, pentru greşala. Şi să va ruga preotul
pentru toată adunarea fiilor lui Israil şi li se va
lăsa lor, că fără de voie iaste; şi ei au adus
darul lui aducere Domnului, pentru păcatul
lor înaintea Domnului, pentru ceale fără de
24 voia lor. Şi să va lăsa la toată adunarea fiilor lui Israil şi la cel nemearnic ce mearge alăturea cu voi, căci la tot norodul iaste fără de
25 voie. Iară un suflet de va greşi fără de voie,
26 va aduce o capră de un an, pentru păcat. Şi
să va ruga preotul pentru sufletul ce s-au
nevolnicit; şi, greşind fără de voie înaintea
Domnului, să să roage pentru el şi să va lăsa
27 lui. Celui de loc întru fiii lui Israil şi celui
nemearnic ce iaste alăturea întru dînşii, o
leage va fi între dînşii, carele va face fără de
28 voie. Şi sufletul carele va face în mînă de
trufie, întru cei de pămînt au dentru cei
nemearnici, pre Dumnezău acesta va întărîta;
şi va peri sufletul acesta den norodul lui,
29 Căce cuvîntul Domnului au defăimat şi
poruncile Lui le-au răsipit; cu surpare să va
surpa sufletul acela; păcatul lui – întru dîn-
30 sul'". Şi era fiii lui Israil în pustie şi aflară
31 om adunînd leamne în ziua sîmbetii. Şi-l
aduseră pre el ceia ce l-au aflat pre dînsul
adunînd leamnele către Moisi şi către Aaron
32 şi către toată adunarea fiilor lui Israil. Şi
puseră pre dînsul în temniţă, pentru că n-au
33 ales ce-i vor face lui. Şi grăi Domnul către
Moisi, zicînd: „Cu moarte să să omoară omul
acela, să-l ucideţi pre dînsul cu pietri toată adunarea". Şi scoaseră pre el toată adu- 34
narea afară den tabără şi-l uciseră pre el toată
adunarea cu pietri, afară den tabără, după
cum au grăit Domnul către Moisi. Şi zise 35
Domnul către Moisi, zicînd: „Grăiaşte fii- 36
lor lui Israil şi vei zice către ei şi să-ş facă loru
sîngifu pre arepile hainelor lor, întru neamurile lor, şi veţi pune pre sîngifurile aripilor
împletitură vînătă şi va fi voao la sîngifuri.
Şi veţi vedea pre eale şi veţi aduce aminte de 37
toate poruncile Domnului şi veţi face pre eale,
şi nu vă veţi mai întoarce înapoia cugetelor
voastre şi înapoia ochilor voştri întru care voi
curviţ după dînsele; Pentru ca să vă adu- 38
ceţi aminte şi să faceţi toate poruncile Meale,
şi veţi fi sfinţi Dumnezăului vostru. Eu – 39
Domnul Dumnezăul vostru, Cela ce v-am
scos pre voi den pămîntul Eghipetului, ca
să vă fiu voao Dumnezău. Eu – Domnul
Dumnezăul vostru".

CAP XVI

Şi grăi Core, feciorul lui Isaar, feciorul 1
lui Caath, feciorul lui Levi, şi Dathan,
şi Aviron, feciorul lui Eliam, şi
Avnan, feciorul lui Faleth, feciorul lui
Ruvin, şi să sculară împotrivă lui
Moisi, Şi oameni den fiii lui Israil, 250, 2
căpeteniile adunării, chemaţii sfatului Şi 3
oameni vestiţi, s-au întărîtat asupra lui Moisi
şi Aaron şi ziseră către ei: „Destul voao, căce
toată adunarea, toţi sfinţi, şi întru ei Domnul.
Şi căce vă puneţi împotrivă preste adunarea
Domnului?" Şi auzind Moisi, au căzut pre 4
faţă. Şi grăi către Core şi către toată a lui 5
adunare, zicînd: „Socotit-au şi au conoscut
Dumnezău pre ceia ce sînt ai Lui, şi pre cei
sfinţi i-au apropiat către Sine; şi pre ceia ce
nu Şi i-au ales Lui nu i-au apropiat către
El. Aceasta să faceţi: luaţi-vă voao căţii, 6
Core şi toată adunarea lui, Şi puneţi preste 7
eale foc şi puneţi preste eale tămîie înaintea
Domnului, mîine. Şi va fi omul pre carele va
aleage Domnul, acesta – sfînt. Ajungă-vă
voao, fiii lui Levi!". Şi zise Moisi către 8
Core: „Ascultaţi-mă, fiii lui Levi! Puţin 9
iaste aceasta voao, căci au împărţit pre voi
Dumnezău den adunarea lui Israil, şi vă apropia pre voi către Sine, să slujîţi slujbele cortului Domnului şi să zvoriţi înaintea adunării
Domnului, să-i slujîţi lui? Şi te apropie pre 10
tine şi pre toţi fraţii tăi, feciorii lui Levi,
împreună cu tine, şi cercaţ a preoţi? Aşa tu 11
şi toată adunarea ta cea adunată către Dumnezău! Şi Aaron cine iaste, căce cîrtiţ asupra
lui?" Şi trimise Moisi să cheame pre Dathan 12
şi pre Aviron, feciorii lui Eliav, şi ziseră: „Nu ne
vom sui. Oare puţin e aceasta, căce ne-ai suit 13
pre noi la pămînt ce cură miare şi lapte, ca să ne
omori pre noi în pustie? Căci stăpîneşti noao?

14 Boiarin eşti? Şi tu la pămînt ce cură miare
şi lapte ne-ai băgat pre noi şi ne-ai dat noao
sorţi de ţarină şi vii? Ochii oamenilor acelora
15 i-ai tăiat? Nu ne vom sui!" Şi să îngreuie
Moisi foarte şi zise cătră Domnul: „Nu luoa
aminte la jîrtva lor. N-am luat a niceunuia
pohtă dentru ei, nice am chinuit pre niceunul
16 dentru ei". Şi zise Moisi cătră Core: „Sfin-
ţeaşte adunarea ta şi fiţ gata înaintea Domnu-
17 lui, tu şi Aaron şi ei, mîine. Şi luaţ fieşteca-
rele căţia lui şi veţ pune preste eale tămîie; şi
veţ aduce înaintea Domnului fieştecarele
căţia lui, 250 de căţii, şi tu şi Aaron, fieşteca-
18 rele căţia lui". Şi luo fieştecarele căţia lui, şi
puseră preste eale foc, şi puseră preste eale
19 tămîie, Şi stătură lîngă uşile cortului măr-
turiei Moisi şi Aaron. Şi să rîdică asupra lor
Core, toată a lui adunare, lîngă uşa cortului
mărturiei. Şi se arătă slava Domnului la toată
20 adunarea. Şi grăi Domnul cătră Moisi şi
21 cătră Aaron, zicînd: „Osebiţ fieştecarele de
adunarea aceasta şi voiu topi pre ei odată".
22 Şi căzură pre faţa lor şi ziseră: „Dumnezeule,
Dumnezeule părinţilor şi a tot trupul! De au
greşit un om, preste toată adunarea - urgia
23 Domnului?" Şi grăi Domnul cătră Moisi,
24 zicînd: „Grăiaşte adunării, zicînd: 'Feriţi-vă
împrejur de la adunarea lui Core şi Dathan şi
25 Aviron!'". Şi să sculă Moisi şi mearse cătră
Dathan şi Aviron, şi mearseră împreună cu el
toţi bătrînii lui Izrail, şi grăi cătră adunare,
26 zicînd: „Osebiţi-vă de la corturile oameni-
lor acestor năsîlnici şi să nu vă atingeţ de
toate cîte-s la ei, ca să nu periţ împreună întru
27 toată greşala lor". Şi s-au ferit de la cortul
lui Core şi Dathan şi Aviron împrejur. Şi
Dathan şi Aviron ieşiră şi stătură lîngă uşile
corturilor lor, şi muierile lor, şi copiii lor, şi
28 marfa lor. Şi zise Moisi: „Întru aceasta veţ
cunoaşte că Domnul m-au trimis pre mine să
29 fac toate lucrurile aceastea, Căci nu de la
mine: De vor muri după moartea a tuturor
oamenilor aceştea sau după socotinţa a tutu-
ror oamenilor, socotinţe va fi lor, nu Domnul
30 m-au trimis pre mine; Ce numai întru pră-
pastie va arăta Domnul şi, deşchizînd pămîn-
tul gura lui, va înghiţi pre dînşii, şi pre casele
lor, şi colibile lor, şi toate cîte sînt la dînşii; şi
se vor pogorî în iad vii, şi veţ cunoaşte cum au
31 întărîtat oamenii aceştea pre Domnul". Şi
după ce au potolit grăind toate cuvintele
aceastea, să rupse pămîntul supt picioarele
32 lor. Şi să deşchise pămîntul şi înghiţi pre
dînşii, şi casele lor, şi pre toţi oamenii ce era
33 cu Core, şi dobitoacele lor. Şi se pogorîră
ei şi toate cîte-s la dînşii vii în iad şi-i acoperi
pre dînşii pămîntul şi periră den mijlocul adu-
nării. Şi tot Izrailul şi cei premprejurul lor 34
au fugit de glasul lor, căci au zis zicînd: „Ca să
nu ne înghiţă pre noi pămîntul!". Şi foc au 35
ieşit de la Domnul şi au mîncat pre cei 250 de
oameni, cei ce aducea tămîie. Şi zise Dom- 36
nul cătră Moisi şi cătră Eliazar, feciorul lui
Aaron preotul: „Luaţi căţiile ceale de 37
aramă den mijlocul celor arşi, şi focul cel
strein acesta sămănînd acolo, căce au sfinţit
căţiile păcătoşilor acestora întru sufletele
lor. Şi fă pre eale custuri bătute, punere 38
jîrtăvnicului, căci s-au adus înaintea Domnu-
lui şi s-au sfinţit şi s-au făcut întru semnu fii-
lor lui Izrail". Şi luo Eliazar, feciorul lui 39
Aaron preotul, căţiile ceale de aramă, cîte au
adus cei arşi de tot, Şi le puseră pre dînsele 40
punere jîrtăvnicului, pomenire fiilor lui Izrail,
pentru ca să nu vie nimenilea de alt neam,
carele nu iaste den semenţia lui Aaron, ca să
puie tămîie înaintea Domnului, şi să nu fie ca
Core şi adunarea lui, după cum au grăit Dom-
nul pren mîna lui Moisi. Şi cîrtiră fiii lui 41
Izrail a doua zi pre Moisi şi pre Aaron, zicînd:
„Voi aţi omorît norodul Domnului". Şi fu 42
cînd învăluia adunarea pre Moisi şi pre Aaron
şi să porniră preste cortul mărturiei, Şi pre 43
cort l-au acoperit norul şi se-au ivit slava
Domnului. Şi întră Moisi şi Aaron despre faţa
cortului mărturiei. Şi grăi Domnul cătră 44
Moisi şi cătră Aaron, zicînd: „Osebiţi-vă 45
den mijlocul adunării aceştiia, şi-i voiu topi
pre dînşii odată!". Şi căzură preste faţa lor. 46
Şi zise Moisi cătră Aaron: „Ia căţia şi pune
preste ea foc den jîrtăvnic şi pune preste ea
tămîie şi du degrab la tabără; şi te roagă
pentru ei, pentru că ieşi urgie de la faţa Dom-
nului, începu a surpa norodul". Şi luă 47
Aaron precum au grăit lui Moisi şi alergă la
adunare; şi iată, s-au început surparea întru
norod. Şi puse deasupra tămîie şi să rugă
pentru nărod. Şi stătu între mijlocul celor 48
morţi şi celor vii şi să potoli surparea. Şi 49
fură cei morţi întru surpare 14000 şi 7 sute,
fără cei ce au murit pentru Core. Şi să 50
întoarse Aaron cătră Moisi, la uşa cortului
mărturiei, şi să potoli surparea.

CAP XVII

Şi grăi Domnul cătră Moisi, zicînd: 1
„Grăiaşte fiilor lui Israil şi ia de la ei 2
toiag, toiag de la toţ boiarii lor, dupe
casele moşiilor lor, 12 toiage; şi fieş-
tecăruia scrie numele lui preste toia-
gul lui. Şi numele lui Aaron scrie peste 3
toiagul lui Levi, pentru că iaste un toiag; după
feliul casii moşiilor lor vor da. Şi le vei pu- 4
ne pre eale în cortul mărturiei, împotriva mărtu-
riei, întru carii Mă voiu cunoaşte ţie acolo. Şi 5
va fi omul pre carele voiu aleage pre el,

toiagul lui va odrăsli; şi voiu rădica de la tine
cîrteala fiilor lui Israil, cîte ei cîrtescu preste
6 voi". Şi grăi Moisi fiilor lui Israil; şi-i dea-
deră lui toţi boiarii lor toiag, la un boiariu un
toiag, dupe boiariu, după casele moşiilor lor,
doauăsprăzeace toiage. Şi toiagul lui Aaron –
7 în mijlocul toiagilor lor. Şi puse Moisi toia-
gile înaintea Domnului, în cortul mărturiei.
8 Şi fu a doo zi, şi întră Moisi şi Aaron în cortul
mărturiei şi, iată, odrăsli toiagul lui Aaron în
casa lui Levi, şi scoase odraslă, şi înflori flori
9 şi răsări nuci. Şi scoase Moisi toate toiagile
de la faţa Domnului către toţi fiii lui Israil şi
10 văzură, şi luară fieştecare toiagul lui. Şi
zise Domnul către Moisi: „Pune toiagul lui
Aaron înaintea mărturiei lor, întru socotinţă,
în semnu fiilor celor neascultători, şi să să
potolească cîrteala lor de la Mine, şi nu vor
11 muri". Şi făcu Moisi şi Aaron cîte au
12 poruncit Domnul lui Moisi; aşa au făcut. Şi
ziseră fiii lui Israil către Moisi, zicînd: „Iată,
13 ne-am topit, am perit, ne-am potopit! Tot
cela ce să atinge de cortul Domnului moare.
Pînă în săvîrşit vom muri?"

CAP XVIII

1 Şi zise Domnul către Aaron, zicînd:
„Tu, şi feciorii tăi, şi casa tătîni-tău
împreună cu tine, veţi lua începătu-
rile sfintelor; şi tu şi feciorii tăi veţi
2 lua păcatele preoţiei voastre. Şi
pre fraţii tăi, feliul lui Levi, norodul tătîni-tău,
apropie lîngă tine şi să să adaogă lîngă tine şi
să slujască ţie, şi tu şi feciorii tăi împreună cu
3 tine – denaintea cortului mărturiei. Şi vor
păzi pazele tale şi pazele cortului; fără numai
către vasele ceale sfinte şi către jîrtăvnic nu să
vor apropia, şi nu vor muri şi aceştea şi
4 voi. Şi să vor adaoge către tine şi vor păzi
pazele cortului mărturiei, după toate slujbele
cortului; şi cel de alt neam nu să va apropia
5 către tine. Şi veţi păzi pazele sfintelor şi
pazele jîrtăvnicului şi nu va mai fi încă mînie
6 întru fiii lui Israil. Şi Eu am luat pre fraţii
voştri, pre leviţi, den mijlocul fiilor lui Israil,
dare dată Domnului, a sluji slujbele cortului
7 mărturiei. Şi tu, şi fiii tăi cu tine, veţi cruţa
preoţia voastră după tot chipul jîrtăvnicului şi
cel denlăuntru a acoperemîntului: şe veţi sluji
slujbele dare preoţiei voastre. Şi cel striin de
neam ce mearge alăturea cu voi va muri".
8 Şi grăi Domnul către Aaron: „Şi iată, Eu am
dat voao paza începăturilor Meale. Dentru
toate ceale sfinţite Mie de la fiii lui Israil,
ţie am dat aceastea, întru cinste, şi fiilor tăi
după tine, de leage veacinică. Şi aceasta fie 9
voao den ceale sfinţite ale sfintelor, den adu-
ceri, den toate darurile lor şi de la toate jîrt-
vele lor şi de la toată greşala lor şi de la toate
păcatele lor; cîte-M dau Mie den toate sfin-
tele, ţie va fi şi fiilor tăi. Întru Sfintele Sfin- 10
telor veţi mînca pre eale; tot bărbatul va
mînca pre eale, tu şi fiii tăi, sfinte vor fi
ţie. Şi aceasta va fi voao: den cepăturile 11
dărilor, den toate punerile fiilor lui Israil, ţie
am dat aceastea, şi fiilor tăi, şi featelor tale
împreună cu tine, de leage veacinică. Tot
curatul în casa ta va mînca pre eale. Toată 12
începătura untdelemnului, şi toată începătura
vinului, şi a grîului începătura, dentr-însele
cîte vor da Domnului, ţie le-am dat pre
eale. Ceale dentîiu născute toate cîte-s în 13
pămîntul lor, cîte vor aduce Domnului, ţie vor
fi. Tot curatul în casa ta va mînca pre eale.
Toată dania întru fiii lui Israil ţie va fi. Şi 14/15
tot ce deşchide tot zgăul dentru tot trupul, cîte
aduc Domnului, den om pînă în dobitoc, ţie va
fi; fără de numai cu mîntuiri să vor mîntui
ceale dentîiu născute ale oamenilor; şi ceale
dentîiu născute ale dobitoacelor celor necu-
rate veţ mîntui. Şi mîntuirea lui, den luna- 16
tecu, preţul 5 sicli, după siclul cel sfînt, 20 de
bani sînt. Afară den ceale dentîiu născute a 17
viţeilor şi den ceale dentîiu născute a oilor şi
ceale dentîiu născute ale caprelor: să nu le
mîntuiţ, sfinte sîntu. Şi sîngele lor vei turna
preste jîrtăvnic, şi seul vei aduce aducere
întru miros de bună mirosire Domnului. Şi 18
cărnurile vor fi ţie, ca şi pieptul punerii, şi
după-braţul cel dirept ţie va fi. Toată lua- 19
rea sfintelor, cîte vor lua fiii lui Israil Domnu-
lui, am dat ţie, şi fiilor tăi, şi featelor tale cu
tine, de leage veacinică, făgăduinţă de sare
veacinică iaste înaintea Domnului, ţie şi
semenţiei tale după tine". Şi grăi Domnul 20
către Aaron: „În pămîntul lor să nu moşte-
neşti, şi parte nu va fi ţie întru dînşii, căci Eu –
partea ta şi moştenirea ta în mijlocul fiilor lui
Israil. Şi fiilor lui Levi, iată, le-am dat tot ce 21
e preste zeace în Israil întru sorţu, pentru
slujbele lor cîte ei slujăscu slujbă în cortul
mărturiei. Şi nu vor mai veni încă fiii lui 22
Israil la cortul mărturiei, ca să ia păcat purtă-
toriu de moarte. Şi va sluji levitul, el, slujba 23
cortului mărturiei şi ei vor lua păcatele lor. De 24
leage veacinică întru rudele lor. Şi în mijlocul
fiilor lui Israil nu vor moşteni moştenire, căci
ceale preste zeace a fiilor lui Israil, cîte vor
osebi Domnului, luare am dat leviţilor în sorţ.
Pentru aceaea am zis lor: 'În mijlocul fiilor

25 lui Israil nu vor moşteni sorţul'". Şi grăi
26 Domnul cătră Moisi, zicînd: „Şi leviţilor
vei grăi şi vei zice cătră dînşii: 'De veţ lua de la
fiii lui Israil cea preste zeace care v-am dat
voao de la ei în sorţu, şi veţ lua voi de la dînsul
luarea Domnului preste zeace den cel preste
27 zeace al lui, Şi să vor socoti voao luările
voastre ca grîul de la arie şi ca luarea de la
28 teascu. Aşa veţ lua şi voi de la toate luările
Domnului, den toate preste zecile voastre cîte
veţ lua de la fiii lui Israil, şi veţ da dentr-însele
29 luare Domnului, lui Aaron preotul. Den
toate dările voastre să luaţ luare Domnului,
den toate începăturile ceale sfinţite de la
30 el'. Şi veţ zice cătră dînşii: 'Cînd luaţ înce-
pătura de la el, şi să va socoti leviţilor ca roada
31 de la arie, cu luarea de la teascu. Şi veţ
mînca pre dînsa în tot locul voi, şi fiii voştri, şi
casele voastre, căce plata aceasta voao iaste
pentru slujbele voastre ceale den cortul măr-
32 turiei. Şi nu veţ lua pentru aceasta păcat,
că de veţ lua începătura de la el; şi sfintele fii-
lor lui Israil să nu le spurcaţ, pentru ca să nu
muriţ'".

CAP XIX

1 Şi grăi Domnul cătră Moisi şi Aaron,
2 zicînd: „Aceasta e osăbirea legii,
cîte au poruncit Domnul, zicînd:
'Grăiaşte fiilor lui Israil şi să ia cătră
tine juncă roşie curată, carea nu are
în ea prihană şi preste carea nu s-au pus
3 preste ea jug, Şi o vei da pre ea cătră Elea-
zar preotul; şi o vor scoate pre ea afară den
tabără, la loc curat, şi o vor junghea pre ea
4 înaintea lui. Şi va lua Eliazar den sîngele ei,
şi va stropi denaintea feaţii cortului mărturiei
5 den sîngele ei, de şapte ori. Şi o vor arde
pre dînsa de tot înaintea lui; şi pialea ei şi căr-
nurile şi sîngele ei cu baliga ei să vor arde-de-
6 tot. Şi va lua preotul lemnu de chedru şi
isop şi roşu, şi vor pune în mijlocul arderii-
7 de-tot a juncii. Şi va spăla hainele lui preo-
tul, şi va spăla trupul lui cu apă; şi după
aceasta va întra înlăuntru la tabără, şi necurat
8 va fi preotul pînă în sară. Şi cel ce o arde
pre dînsa va spăla hainile lui, şi va scălda tru-
pul lui cu apă; şi necurat va fi pînă în sară.
9 Şi va strînge om curat cenuşa juncii şi o va
pune afară den tabără, la loc curat; şi va fi
adunării fiilor lui Israil întru pază, apă de
10 stropire, curăţenie iaste. Şi cel ce adună
cenuşa juncii va spăla hainele lui, şi necurat
va fi pînă în sară. Şi va fi fiilor lui Israil şi celor
nemearnici ce sînt lîngă voi în mijlocul vostru
11 de leage veacinică. Cela ce să atinge de cel
mort a tot sufletul omului necurat va fi în
12 şapte zile. Acesta să va curăţi în ziua a treia
şi în ziua a şaptea şi curat va fi; iară de nu să
va curăţi în ziua a treia şi în ziua a şaptea, nu
va fi curat. Tot cela ce să atinge de cel mort 13
den tot sufletul omului de va muri, şi nu să va
curăţi, cortul Domnului au pîngărit; să va
zdrobi sufletul acela dentru Israil. Căce apa
stropirei nu s-au stropit preste el, necurat
iaste, căci necurăţia lui într-însul iaste. Şi 14
aceasta e leagea, om de va muri în casă: tot
cela ce întră înlăuntru în casă, şi cîte sînt în
casă, necurate vor fi şapte zile. Şi toată 15
unealta deşchisă, cîte nu-s cu legături legate
preste dînsa, necurat iaste. Şi tot cela ce să 16
va atinge la faţa copilului rănit, au mort, au os
omenescu, au mormînt, şapte zile necurat va
fi. Şi vor lua celui necurat den spuza cea 17
arsă a curăţeniei şi vor turna preste ea apă vie
într-un vas. Şi va lua isop şi va muia în apă 18
om curat; şi va stropi preste casă şi preste
haine şi preste suflete, cîte vor fi acolo, şi
preste cel atinsu de osul omenescu, au de cel
rănit, au de cel mort, au de mormînt. Şi va 19
stropi cel curat preste cel necurat, în ziua a
treia şi în ziua a şaptea, şi să va curăţi în ziua a
şaptea. Şi va spăla hainele lui, şi va scălda
trupul lui cu apă; şi necurat va fi pînă în
sară. Şi om carele să va pîngări şi nu să va 20
curăţi, va peri sufletul acela den mijlocul adu-
nării, căci sfintele Domnului au pîngărit; cu
apă de stropire nu se-au stropit pre dînsul,
necurat iaste. Şi va fi voao de leage veaci- 21
nică. Şi cel ce să stropeaşte apă de stropire
va spăla hainele lui, şi cela ce să atinge de apa
stropirii necurat va fi pînă în sară. Şi de tot 22
ce să va atinge de el, cel necurat, necurat va fi;
şi sufletul ce să atinge necurat va fi pînă în
sară'".

CAP XX

Şi veniră fiii lui Israil, toată adunarea, 1
la pustiiul lui Sin, în luna dentîi. Şi
rămase nărodul la Cadis. Şi muri
acolo Mariam, şi să îngropă
acolo. Şi nu era apă la adunare. Şi 2
să adunară preste Moisi şi Aaron. Şi 3
suduia nărodul pre Moisi, zicînd: „Macară să
fim perit în perirea fraţilor noştri înaintea
Domnului! Şi pentru căce aţ suit adunarea 4
Domnului la pustia aceasta, ca să ne omorîţ
pre noi şi dobitoacile noastre? Şi pentru 5
căce aceasta, ne-aţ suit pre noi de la Eghipet,
ca să venim la locul acest rău, loc carele nu să
samănă nici zmochini, nici vii, nici rodii, nici
apă iaste de băut?". Şi veni Moisi şi Aaron de 6
la faţa adunării la uşa cortului mărturiei şi căzu-
ră preste faţă; şi să ivi slava Domnului cătră

7 dînşii. Şi grăi Domnul către Moisi, zicînd:
8 „Ia toiagul tău şi adună adunarea, tu şi Aaron,
frate-tău, şi grăiţ către piatră, înaintea lor, şi
va da apele ei. Şi veţ scoate lor apă den piatră,
şi veţ adăpa adunarea şi dobitoacele
9 lor". Şi luo Moisi toiagul den naintea Dom-
10 nului, după cum au poruncit Domnul. Şi
adună Moisi şi Aaron adunarea denaintea
pietrii şi zise către ei: „Ascultaţi-mă, cei neas-
cultători! Au den piatra aceasta voiu scoate
11 voao apă?" Şi rădicînd Moisi mîna lui, au
lovit piatra cu toiagul de doao ori. Şi ieşi apă
12 multă şi bău adunarea şi dobitoacele lor. Şi
zise Domnul către Moisi şi Aaron: „Căci nu aţ
crezut, să Mă sfinţiţ înaintea fiilor lui Israil,
pentru aceaea nu veţ băga voi adunarea
13 aceasta în pămîntul care am dat lor". Aceasta
e Apa Pricii, căci se-au suduit fiii lui Israil
14 înaintea Domnului, şi Să sfinţi întru ei. Şi
trimise Moisi soli de la Cadis către împăratul
Edom, zicînd: „Aceastea zice fratele tău Israil:
Tu ştii toată osteneala ce-au aflat pre
15 noi. Şi pogorîră părinţii noştri la Eghipet şi
nemernicim la Eghipet zile multe. Şi ne-au
chinuit pre noi eghipteanii şi pre părinţii
16 noştri. Şi am strigat către Domnul, şi au
auzit Domnul glasul nostru. Şi trimiţînd înge-
rul, ne-au scos pre noi de la Eghipet, şi acum
sîntem în Cadis, cetatea den partea hotarălor
17 tale. Să treacem pren pămîntul tău; nu
vom treace pren ţarine, nice pren vii, nice
vom bea apă den fîntîna ta; pre cale împără-
tească vom mearge, nu ne vom abate în
direapta, nice în stînga, pînă vom treace hota-
18 răle tale!" Şi zise către el Edom: „Nu vei
treace pren mine; iară de nu, cu războiu voiu
19 ieşi în timpinarea ta". Şi ziseră lui fiii lui
Israil: „Pre lîngă munte vom treace; iară de
vom bea den apa ta, eu şi dobitoacele meale,
da-ţ-vom preţul ţie; ce lucrul nemică iaste,
20 pre lîngă munte vom treace!" Şi el zise:
„Nu vei treace pren mine!"Şi ieşi lui în timpi-
nare Edom, cu gloată grea şi cu mînă tare.
21 Şi nu vru Edom să dea lui Israil să treacă pren
hotarăle lui. Şi să abătu Israil de la dînsul.
22 Şi să rădicară de la Cades şi mearseră fiii lui
23 Israil, toată adunarea, la Or muntele. Şi
zise Domnul către Moisi şi Aaron, în muntele
Or, pre hotarăle pămîntului Edom, zicînd:
24 „Să să adaogă Aaron către norodul lui; căci nu
veţi întra în pămîntul carele am dat fiilor lui Israil
în ţineare, pentru căce M-aţi întărîtat pre Mine la
25 Apa Pricii. Ia pre Aaron, fratele tău, şi pre
Eliazar, feciorul lui, şi-i suie pre ei la Or muntele,
26 înaintea a toată adunarea. Şi dezbracă pre
Aaron de-mbrăcămintea lui, şi îmbracă pre Elia-
zar, feciorul lui; şi Aaron, adăogîndu-se, să
moară acolo". Şi făcu Moisi după cum au 27
poruncit Domnul lui. Şi i-au suit pre dînşii în
Or muntele, înaintea a toată adunarea. Şi 28
dezbrăcă pre Aaron de hainele lui, şi au
îmbrăcat cu eale pre Eliazar, feciorul lui. Şi
muri Aaron acolo, pre vîrful muntelui. Şi
pogorî Moisi şi Eliazar den munte. Şi văzu 29
toată adunarea cum au murit Aaron, şi au
plînsu pre Aaron 30 de zile toată casa lui
Israil.

CAP XXI

Şi auzi hananeul, împăratul Arad, cela 1
ce lăcuia spre pustiiu, cum au venit
Israil calea Atharim, şi deade războiu
către Israil, şi robi dentru ei
robime. Şi să rugă Israil rugă 2
Domnului şi zise: „De-m vei da pre norodul
acesta supt mîna mea, voiu anathematisi pre
el şi pre cetăţile lui". Şi auzi Domnul glasul 3
lui Israil, şi deade pre hananeu supt mîna lui.
Şi anathematisi pre dînsul şi cetăţile lui; şi
numi numele locului aceluia Anathema. Şi 4
rădicîndu-se den muntele lui Or, calea spre
Marea Roşie, au încunjurat pămîntul Edom.
Şi au leşînat norodul pre cale Şi clevetiia 5
norodul către Dumnezău şi asupra lui Moisi,
zicînd: „Pentru căce ne-ai scos pre noi de la
Eghipet ca să ne omori pre noi în pustie? Căce
nu iaste pîine, nice apă, şi sufletul nostru s-au
supărat în pîinea ceastă deşartă". Şi tri- 6
mise Domnul la norod şărpii cei ce omorîia
şi muşca pre norod, şi muri norod mult den
fiii lui Israil. Şi mergînd norodul către 7
Moisi, zicea: „Am greşit,căce am grăit de rău
asupra Domnului şi asupra ta. Roagă-te dară
către Domnul şi să ia de la noi pre şarpe". Şi 8
să rugă Moisi către Domnul, pentru norod, şi
zise Domnul către Moisi: „Fă-ţi ţie şarpe, şi-l
pune pre dînsul pre un semnu; şi va fi de va
muşca şarpele pre om, tot cel muşcat, văzînd
pre dînsul, va trăi". Şi făcu Moisi şarpe de 9
aramă, şi-l puse pre dînsul pre un semnu; şi
fu cînd muşca şarpele pre om, şi căuta pre
şarpele cel de aramă şi trăia. Şi să rîdicară 10
fiii lui Israil şi să tăbărîră la Ovoth. Şi rîdi- 11
cîndu-se de la Ovoth, s-au tăbărît la Ahelghe,
cea decindea în pustie, carea iaste despre faţa
Moav, despre răsărita soarelui. Şi de acolo 12
s-au sculat şi să tăbărîră la valea Zared. Şi 13
de acolo rîdecîndu-se, s-au tăbărît decindea
de Arnon, în pustie ceaea ce iaste afară den
hotarăle amoreilor; pentru că iaste Arnon
hotarăle Moav între mijlocul lui Moav şi între
mijlocul amoreului. Pentru aceaea să zice 14
în carte: „Războiu al Domnului pre Zoov au
pîrjolit şi pîrîile Arnon. Şi pîrîile le-au pus lă- 15
caşul lui Ir, şi să alătură cu hotarăle Moav".

16 Și de acolo – [la] Fîntîna; aceasta iaste fîntîna
carea au zis Domnul cătră Moisi: „Adună noro-
17 dul și le voiu da lor apă să bea“. Atuncea au
cîntat Izrail cîntarea aceasta, la fîntînă: „Faceț
18 începătură Lui! Fîntînă, au săpatu-o pre
dînsa boiarii, cioplit-au pre ea împărații limbilor,
întru împărăția lor, stăpînind pre dînșii!“
19 Și de la fîntînă, la Manthanail; și de la Mantha-
nail, la Naadiil; și de la Naadiil, la Vamoth;
20 Și de la Vamoth, la Napi, carele iaste în cîmpul
lui Moav, den vîrful celui cioplit, ce caută spre
21 fața pustiiului. Și au trimis Moisi soli cătră
Sion, împăratul amoreilor, cu cuvinte de
22 pace, zicînd: „Vom treace pren pămîntul
tău; pre cale vom mearge, nu ne vom abate
nice la țarină, nice la vie, nice vom bea apă
den fîntîna ta; pre cale împărătească vom
23 mearge, pînă vom treace hotarăle tale“. Și
n-au dat Sion lui Izrail ca să treacă pren hota-
răle lui. Și adună Sion pre norodul lui tot, și
ieși să stea împotriva lui Izrail la pustiiu. Și
veni la Iasa, și să tocmi împotriva lui Izrail.
24 Și lovi pre dînsul Izrail cu ucidere de sabie,
și-i stăpîni pămîntul lui, de la Arnon pînă la
Iiavoc, pînă la feciorii Aman; că în Iazir hota-
25 rul fiilor lui Aman iaste. Și luo Izrail toate
cetățile aceastea, și lăcui Izrail în toate cetățile
amoreilor, în Esevon și în toate ceale ce se
26 apropie la eale. Pentru că iaste Esevon
cetatea lui Sion, împăratul amoreilor. Și
acesta au bătut pre împăratul Moav, mai
nainte, și au luat tot pămîntul lui, de la Aroir
27 pînă la Arnon. Pentru aceea vor grăi pil-
duitorii: „Veniț la Esevon, pentru să să
28 zidească și să să tocmească cetatea Sion! Căci
foc au ieșit de la Esevon și pară den cetatea
Sion; și mîncă pînă la Moav, și mîncă stîlpii
29 Arnon. Vai ție, Moav! Perit-au nărodul
Hamos, să deaderă fiii lor să să mîntuiască, și
featele lor robite la împăratul amoreilor,
30 Sion. Și semînța lor piare, Esevon pînă la
Devon, și muierile lor încă arseră cu foc
31 preste Moav“. Și lăcui Izrail în toate cetă-
32 țile amoreilor. Și au trimis Moisi ca să
socotească pre Iazir. Și au luatu-o pre ea și
satele ei, și au scos pre amoreu, pre carele era
33 acolo. Și întorcîndu-se, s-au suit pre calea
cea de la Vasan. Și ieși Og, împăratul Vasan,
în timpinarea lor, și tot nărodul lui, la războiu,
34 la Edrain. Și zise Domnul cătră Moisi: „Să
nu te temi de el, căci în mînile tale l-am dat
pre dînsul, și tot nărodul lui, și tot pămîntul
lui; și vei face lui după cum ai făcut lui Sion,
împăratul amoreilor, care lăcuia la Esevon“.
35 Și lovi pre el, și pre feciorii lui, și tot nărodul
lui, pînă n-au lăsat dentr-însul prinsu viu, și
au moștenit pămîn-
tul lor.

CAP XXII

Și rîdicîndu-se fiii lui Izrail, să tăbărîră 1
cătră apusul Moav, lîngă Iordan,
cătră Ierihon. Și văzînd Valac, 2
feciorul lui Sipfor, toate cîte au făcut
Izrail amoreului, Și să temu Moav 3
de nărod foarte, căci mulți era; și să îngreuia
Moav de cătră fața fiilor lui Israil. Și zise 4
Moav bătrînimei lui Madiam: „Acuma va
aleage adunarea aceasta pre toți cei împreju-
reanii noștri, ca cînd ar aleage vițelul ceale
verzi den cîmpu“. Și Valac, feciorul lui Sep-
for, împăratul Moav era pe vreamea aceaea.
Și trimise soli cătră Valaam, feciorul lui Veor 5
Fathura, carele iaste la rîul pămîntului fiilor
nărodului său, să-l cheame pre el, zicînd:
„Iată, norod au ieșit de la Eghipet și, iată, au
acoperit de tot fața pămîntului; și acesta șade
țiindu-se de mine. Și acuma vino, bleas- 6
tămă mie pre nărodul acesta, căci mai tare
decît mine iaste; de voiu putea să ucig dentru
ei, și-i voiu scoate pre ei den pămînt, căci știu:
pre carii vei blagoslovi, blagosloviț sînt, și pre
carii vei blestema tu, blestemați sînt“. Și să 7
duse bătrînimea lui Moav și bătrînimea lui
Madiam, și vrăjile întru mînile lor, și veniră
cătră Valaam și ziseră lui cuvintele lui
Valac. Și zise cătră ei: „Găzduiți aici de 8
noapte, și voiu răspunde voao lucruri care va
grăi Domnul cătră mine“. Și rămaseră 9
boiarii lui Moav lîngă Valaam, și veni Dumne-
zău la Valaam și zise lui: „Ce sînt acești
oameni la tine?“ Și zise Valaam cătră 10
Dumnezău: „Valac, feciorul lui Sepfor, împă-
ratul Moav, au trimis pre ei cătră mine,
zicînd: ‛Iată, norod au ieșit de la Eghipet și 11
au acoperit fața pămîntului; și acesta șade
țiindu-se de mine. Și acum, vino de-l bleas-
temă mie pre dînsul, de voiu putea să omor
pre el, și-l voiu scoate pre dînsul de pre
pămînt’“. Și zise Domnul cătră Valaam: „Nu 12
vei mearge cu dînșii, nice vei blestema pre
norod, pentru că iaste blagoslovit“. Și scu- 13
lîndu-se Valaam dimineața, au zis cătră boia-
rii lui Valac: „Alergați cătră domnul vostru,
nu mă lăsă Dumnezău să mergu cu voi“. Și 14
sculîndu-se boiarii Moav, au venit cătră Valac
și ziseră lui: „Nu va Valaam să meargă cu noi“.
Și adaose încă Valac a trimite boiari mai mulți 15
și mai cinstiți decît aceștea. Și veniră la 16
Valaam și-i ziseră lui: „Aceastea zice Valac al
lui Sepfor: ‛Rogu-te, nu te lenevi a veni cătră
mine! Pentru că cu cinste te voiu cinsti, și toa- 17
te cîte-m vei zice mie voiu face ție; și vino de
bleastămă mie pre norodul acesta’“. Și răs- 18
punse Valaam și zise boiarilor lui Valac: „De-m
va da mie Valac plină casa lui de argint și de aur,
nu voiu putea să calcu cuvîntul Domnului

Dumnezău, ca să-l fac pre el mic au mare,
19 întru cugetul mieu. Şi acum rămîneţi aicea
în noaptea aceasta şi voi, şi voiu cunoaşte ce
20 va adaoge Domnul a grăi cătră mine". Şi
veni Dumnezău cătră Valaam noaptea şi-i
zise lui: „De-au venit ca să te cheame oamenii
aceştea, sculîndu-te urmează lor; ce cuvîntul
carele voiu grăi cătră tine, acela vei face!".
21 Şi sculîndu-se Valaam dimineaţa, au înşălat
22 măgăriţa lui şi mearse cu boiarii Moav. Şi
Să mînie cu mînie Dumnezău, căce mergea el
cătră Dînsul. Şi să sculă îngerul lui Dumne-
zău ca să-l mustre pre el în drum; şi el încăle-
case pre măgăriţa lui, şi doao slugi ale lui – cu
23 dînsul. Şi văzînd măgăriţa pre îngerul lui
Dumnezău stînd împotrivă pre cale şi cu sabia
zmultă în mîna lui, şi să abătu măgăriţa den
cale şi mergea la cîmpu. Şi bătea măgăriţa cu
toiagul lui, ca să o îndirepteaze pre ea în cale.
24 Şi stătu îngerul Domnului întru răzoarele vii-
25 lor, gard dencoace şi gard dencolea. Şi
văzînd măgăriţa pre îngerul lui Dumnezău,
strînse pre ea cătră păreate, şi strînse piciorul
lui Valaam cătră păreate; şi adaose încă a o
26 bate pre dînsa. Şi adaose îngerul lui Dum-
nezău şi, mărgînd, stătu în loc strîmtu, la care
27 nu era a să abate în dereapta au în stînga. Şi
văzînd măgăriţa pre îngerul lui Dumnezău, au
şezut supt Valaam. Şi să mînie Valaam şi
28 bătea pre măgăriţă cu toiagul. Şi deşchise
Dumnezău gura măgăriţii şi zise cătră
Valaam: „Ce ţ-am făcut de m-ai bătut de trei
29 ori cu aceasta?" Şi zise Valaam măgăriţii:
„Căce m-ai batjocorit; şi, de aş fi avut cuţit în
30 mîna mea, te-aş fi junghiat". Şi zise măgă-
riţa cătră Valaam: „Nu-s eu măgăriţa ta, pre
care ai încălecat den tinereaţile tale pînă în
ziua de astăzi? Au doară cu nesocotinţe neso-
cotind am făcut ţie aceasta?" Şi el zise:
31 „Ba!" Şi descoperi Dumnezău ochii lui
Valaam, şi văzu pre îngerul Domnului stînd
împotrivă pre cale, şi sabie zmultă în mîna lui.
32 Şi plecîndu-se, s-au închinat feaţii lui. Şi-i
zise lui îngerul lui Dumnezău: „Pentru căce
ţ-ai lovit pre măgăriţa ta acum a treia oară? Şi
iată, eu ieşiiu la mustrarea ta, pentru că nu
iaste calea ta direaptă înaintea mea. Şi văzîn-
du-mă măgăriţa, s-au abătut de la mine a treia
33 oară, cu aceasta; Şi să nu să fie abătut
de la mine, acum pre tine te-aş fi omorît,
34 şi pre ea aş fi ferit". Şi zise Valaam îngeru-
lui Domnului: „Greşit-am, pentru căce n-am
ştiut că tu mi-ai stătut împotrivă, întru întim-
pinarea mea, pre cale; şi acum, de nu-ţi place
35 ţie, mă voiu întoarce". Şi zise îngerul lui
Dumnezău cătră Valaam: „Pasă împreună cu
oamenii aceştea, fără numai cuvîntul carele
voiu zice cătră tine, acesta să-l păzeşti
se-l grăieşti!" Şi mearse Valaam împreună
cu boiarii lui Valac. Şi auzind Valac cum 36
vine Valaam, ieşi în timpinarea lui la cetatea
Moav, care iaste la hotarăle Arnon, carea
iaste despre partea hotarălor. Şi zise Valac 37
cătră Valaam: „Nu am trimis cătră tine a te
chema? Căci nu veniiai cătră mine? Adevărat,
nu voiu putea să te cinstescu?" Şi zise 38
Valaam cătră Valac: „Iată, viniiu cătră tine;
acum putearnic voiu fi a grăi cevaş? Cuvîntul
carele îm va pune Dumnezău în gura mea,
acela voiu grăi". Şi mearse Valaam cu 39
Valac şi veniră la cetăţile curţilor. Şi 40
junghe Valac oi şi viţei şi trimise lui Valaam şi
boiarilor ce era cu el. Şi fu dimineaţa şi, 41
luînd Valac pre Valaam, l-au suit pre el la stîl-
pul lui Vaal şi-i arătă lui de acolo o parte
oarece de nărod.

CAP XXIII

Şi zise Valaam lui Valac: „Fă-m mie 1
aicea 7 jîrtăvnice şi-m găteaşte aicea
7 viţei şi 7 berbeci". Şi făcu Valac 2
dupre cum au zis lui Valaam; şi aduse
viţel şi berbeace pre jîrtăvnic. Şi 3
zise Valaam cătră Valac: „Stăi aproape de
jîrtva ta, şi voiu mearge, cîndai mi Se va arăta
Dumnezău în timpinare; şi cuvîntul care îm
va arăta mie, ţi-l voiu spune ţie". Şi stătu
Valac lîngă jîrtva lui, şi Valaam mearse ca să
întreabe pre Dumnezău; şi mearse dirept şi
Să arătă Dumnezău lui Valaam. Şi zise 4
cătră El Valaam: „Ceale 7 cuptoare le-am
gătit, şi am suit viţel şi berbeace pre cupto-
riu". Şi puse Dumnezău cuvînt în gura lui 5
Valaam şi zise: „Întorcîndu-te cătră Valac, aşa
vei grăi!" Şi să întoarse cătră el; iară el sta 6
departe de arderile lui de tot, şi toţi boiarii lui
Moav împreună cu el. Şi să făcu Duhul lui
Dumnezău preste el. Şi luînd pilda lui, 7
zise: „Den Mijlocul-rîurilor m-au chemat pre
mine Valac, împăratul Moav, den munţi de
spre răserit, zicînd: 'Vino, bleastămă-m mie
pre Iacov, şi vino, osîndeaşte-m pre Izrail!'
Ce voiu osîndi pre cela ce nu osîndeaşte Dom- 8
nul? Au ce voiu blestema pre carele nu-l
bleastămă Dumnezău? Căci den vîrful 9
munţilor vedea-l-voiu pre el şi de la dealuri
cunoaşte-voiu pre dînsul: Iată, norodul sîngur
va lăcui, şi în limbi nu se va socoti. Cine au 10
socotit semenţia lui Iacov? Şi cine va număra
năroadele lui Izrail? Să moară sufletul mieu în
sufletele direpţilor şi să să facă sămînţa mea
ca sămînţa lor". Şi zise Valac cătră Valaam: 11
„Ce mi-ai făcut mie? La blestemul vrăjmaşilor
miei te-am chemat pre tine şi, iată, ai blagos-
lovit blagoslovenie!". Şi zise Valaam cătră 12
Valac: „Au nu cîte va pune Dumnezău în ros-
tul mieu, aceasta voiu păzi a grăi?". Şi zise 13
cătră el Valac: „Mai vino încă cu mine într-alt
loc, de unde nu vei vedea pre dînsul de

acolo, fără de numai o parte dentr-însul vei
vedea, iară pre toți nu-i vei vedea. Şi bleastă-
14 mă-m mie pre dînsul de acolo". Şi luo pre
dînsul într-un piscu de țarină, pre vîrful celui
cioplit; şi zidi acolo 7 jîrtăvnice, şi sui vițel şi
berbeace preste jîrtăvnic. Şi zise Valaam
15 către Valac: „Stăi acolo lîngă jîrtva ta, iară
16 eu voiu mearge să întreb pre Dumnezeu". Şi
Să întimpină Dumnezău cu Valaam; şi-i puse
cuvînt în gura lui şi zise: „Întoarce-te către
17 Valac şi aceastea vei grăi". Şi să întoarse
către dînsul, iară el sta aproape de arderea-
de-tot a lui, şi toți boiarii lui Moav cu dînsul.
Şi-i zise lui Valac: „Ce-au grăit Domnul?"
18 Şi luînd pilda lui, zise: „Scoală-te, Valac, şi
ascultă! Ascultă mărturie, feciorul lui Sepfor!
19 Nu iaste ca omul Dumnezău, să Să clătească,
nice ca fiiul omului, să Să înfricoşaze. El au
zis, nu va face? Grăi-va, şi nu va rămînea?
20 Iată că a blagoslovi m-am luat, blagoslovi-
21 voiu şi nu voiu întoarce. Nu va fi osteneală
în Iacov, nice se va ivi osteneală în Izrail.
Domnul Dumnezăul lui – cu dînsul; ceale mă-
22 rite ale boieriilor – întru dînsul. Dumnezăul
cela ce au scos pre dînsul de la Eghipet, ca
23 slava celui-cu-un-cornu al lui. Pentru că nu
iaste descîntec în Iacov, nice vraje întru Izrail.
După vreame se va grăi lui Iacov şi lui Izrail:
24 'Ce va săvîrşi Domnul! Iată, nărodul ca un
puiu de leu să va scula, şi ca un leu să va
semeți; nu va dormi pînă va mînca vînat şi
25 sîngele răniților va bea!'" Şi zise Valac
către Valaam: „Nice cu blesteame vei bles-
tăma mie pre el, nice blagoslovind să nu-l bla-
26 gosloveşti pre el!" Şi răspunzînd Valaam,
zise lui Valac: „N-am grăit ție, zicînd: 'Cuvîn-
tul carele îm va zice Dumnezău, acela voiu
27 face'?" Şi zise Valac către Valaam: „Vino
să te iau la alt loc, de va plăcea lui Dumnezău,
28 şi-l bleastemă mie pre dînsul, de acolo". Şi
au luat Valac pre Valaam pre vîrful lui Fogor,
29 cel ce să întinde la pustiiu. Şi zise Valaam
către Valac: „Zideaşte-m mie aicea şapte cup-
toare şi găteaşte mie şapte viței şi şapte
30 berbeci!" Şi făcu Valac după cum au zis
lui Valaam, şi sui vițel şi berbeace preste
cuptoriu.

CAP XXIV

1 Şi văzînd Valaam că bine iaste înaintea
Domnului a blagoslovi pre Israil, n-au
mersu după obiceaiul lui în timpinarea
vrăjilor; şi-ş întoarse fața lui la pus-
2 tiiu. Şi rădicînd Valaam ochii lui,
văzu pre Israil tăbărît după neamuri. Şi să făcu
preste el Duhul lui Dumnezău. Şi luînd pilda lui,
3 zise: „Zice Valaam, feciorul lui Veor, zice
4 omul cel adevărat, Zice cela ce aude cuvinte
tari, văzînd care vedearea lui Dumnezău au
văzut, în somnu, descoperiți ochii lui.
Forte bune ți-s casele, Iacove, corturile tale, 5
Israil! Ca nişte desişuri umbrind, şi ca nişte 6
grădini lîngă rîuri, şi ca nişte corturi care
le-au întinsu Domnul, şi ca nişte chedri lîngă
ape. Ieşi-va om den seminția lui, şi va stă- 7
pîni a limbi multe, şi să va înălța a lui Gog
împărăția lui, şi să va creaşte împărăția lui.
Dumnezău l-au povățuit pre el de la Eghipet, 8
ca slava celui-cu-un-cornu a lui, va mînca lim-
bile vrăjmaşilor lui, şi grăsimile lor le va suge
ca măduha, şi cu săgețile lui va săgeta de tot
pre vrăjmaşi. Culcîndu-se, s-au odihnit ca 9
un leu şi ca un puiu de leu; cine-l va scula pre
el? Ceia ce te blagoslovescu pre tine s-au bla-
goslovit, şi ceia ce te-au blestemat s-au bles-
temat!". Şi să mînie Valac pre Valaam, şi 10
lovi cu mînile lui, şi zise Valac către Valaam:
„A blestema pre vrăjmaşul mieu te-am che-
mat, şi, iată, blagoslovind l-ai blagoslovit al
treilea rînd. Acum dară, fugi la locul tău! 11
Am zis să te cinstescu pre tine, şi acum te-au
lipsit Domnul de slavă". Şi zise Valaam 12
către Valac: „Au nu şi solilor tăi carii ai trimis
la mine am grăit, zicînd: 'De-m va da Valac 13
plină casa lui de argint şi de aur, nu voiu putea
să calcu cuvîntul Domnului, să-l fac pre el bun
au rău de la mine; cîte-m va zice mie Dumne-
zău, aceastea voiu zice'? Şi acum, iată, 14
alergu la locul mieu, vino să te sfătuiescu ce va
face norodul acesta norodului tău, la sfîrşitul
zilelor". Şi luînd pilda lui, zise: „Zice 15
Valaam, feciorul lui Veor, zice omul cel adevă-
rat văzînd, auzind cuvintele lui Dumnezău.
Ştiind ştiința Celui Nalt, şi vedearea lui Dum- 16
nezău văzînd, în somnu, descoperiți ochii lui:
Arăta-voiu lui, şi nu acum. Fericescu, şi nu 17
să apropie; răsări-va stea den Iacov şi să va
scula om den Israil şi va zdrobi pre căpete-
niile lui Moav şi va prăda pre toți feciorii lui
Sith. Şi va fi Edom moştenire, şi va fi moş- 18
tenirea Isaf, vrăjmaşul lui, şi Israil au făcut cu
vîrtute. Şi să va scula den Iacov şi va 19
piarde pre cel ce să mîntuiaşte den cetate".
Şi văzînd pre Amalic şi luînd pilda lui, zise: 20
„Începătura limbilor – Amalic, şi seminția lor
va peri". Şi văzînd pre Chineu şi luînd 21
pilda lui, zise: „Tare e lăcaşul tău; şi de vei
pune în piatră cuiubul tău, Şi de se va face 22
lui Veor cuiubu de hicleşug, asirianii te vor robi
pre tine". Şi văzînd pre Og şi luînd pilda 23
lui, zise: „O! O! Cine va trăi cînd va pune
aceastea Dumnezău? Şi va ieşi den mîna 24
chiteilor şi vor munci pre Asur, şi vor
chinui pre evreai, şi ei toți odată vor
peri". Şi sculîndu-se Valaam, s-au dus 25
întorcîndu-se la locul lui. Şi Valac s-au

dus cătră dînsul.

CAP XXV

1 Și poposi Israil în Satim și să spurcă
2 norodul a curvi la featele Moav. Și-i
chemară pre ei la jîrtvele idolilor lor
și au mîncat norodul den jîrtvele lor și
3 s-au închinat chipurilor lor. Și să
închină Israil lui Velfegor, și Să mînie cu
mînie Domnul pre Israil. Și zise Domnul cătră
4 Moisi: „Ia pre căpeteniile norodului și-i
arată pre ei Domnului, dempreajma soarelui,
și să va întoarce urgia mîniei Domnului de la
5 Israil“. Și zise Moisi neamurilor lui Israil:
„Ucideți fieștecarele pre ruda lui, pre cel
6 ce-au săvîrșit lui Velfegor“. Și iată, om den
fiii lui Israil venind, au apropiat pre fratele lui
cătră madiancă, înaintea lui Moisi și înaintea
a toată adunarea fiilor lui Israil; și ei plîngea
7 lîngă ușîle cortului mărturiei. Și văzînd
Finees, feciorul lui Eliazar, fiiul lui Aaron
preotul, să sculă den mijlocul adunării și,
8 luînd fuștele în mînă, Întră dendărătul
omului israilteanului la cuptoriu și junghe pre
amîndoi: și pre omul israiltean, și pre muiare
pren zgăul ei. Și să potoli rana dentru fiii lui
9 Israil. Și fură cei morți întru rană 20 și 4 de
10 mii. Și grăi Domnul cătră Moisi, zicînd:
11 „Finees, feciorul lui Eleazar, fiiul lui Aaron
preotul, au potolit mînia Mea de la fiii lui
Israil, cînd Îm rîvniia rîvnire întru ei; și nu am
12 topit pre fiii lui Israil cu rîvnirea Mea. Așa
am zis: ‘Iată, Eu am dat lui făgăduința Mea a
13 păcii’. Și va fi lui, și semenției lui după dîn-
sul, făgăduință preoției veacinică, pentru căce
au rîvnit Dumnăzăului lui și s-au rugat pentru
14 fiii lui Israil“. Și numele omului celui lovit,
israilteanului, carele s-au lovit cu madi-
neanca, Zamvri, feciorul lui Salo, boiariu casii
15 moșiii lui Semeon. Și numele muierii,
madianeancăi cei lovite, Hazvi, fata lui Sur,
boiariu limbii lui Somoth, casei moșiei iaste a
16 lui Madiam. Și grăi Domnul cătră Moisi,
zicînd: „Grăiaște fiilor lui Israil, zicînd:
17 ‘Învrăjbiți-vă cu madianiteanii și omorîți pre
dînșii, căce vrăjmășăscu ei voao cu ficleșug,
cîte ficlenescu voao pren Fogor, și pentru
Hazvi, fata boiariului Madiam, sora lor cea
rănită în ziua ranii pentru Fogor’“.

CAP XXVI

1 Și fu după rană, și grăi Domnul cătră
2 Moisi și Eliazar preotul, zicînd: „Ia
căpetenia a toată adunarea fiilor lui
Israil, den 20 de ani și în sus, după
casele moșiilor lor, tot cela ce iase
3 să să tocmească la războiu în Israil!“ Și
grăi Moisi și Eliazar preotul cu dînșii
în Aravoth Moav, la Iordan, de spre Iereho,
zicînd: „Den 20 de ani și în sus, în ce chip 4
au poruncit Domnul lui Moisi“. Și fiii lui
Israil ce-au ieșit de la Eghipet: Ruvin, den- 5
tîiu născut al lui Israil; și fiii lui Ruvin: Enoh și
norodul lui Enoh; lu Falu, norodul lui Falu.
Lui Asron, norodul lui Asron; lu Harmi, noro- 6
dul lui Harmi. Aceastea-s noroadele lui 7
Ruvin; și să făcu socoteala lor: 43000 și
700 și 30. Și feciorii lui Falu: Eliav. 8
Și feciorii lui Eliav: Namuil și Dathan și Avi- 9
ron. Aceștea-s cei aleși ai adunării, aceștea-s
ceia ce au stătut împotrivă lui Moisi și lui
Aaron la adunarea lui Core, întru împotrivire
împotriva Domnului. Și deșchizînd pămîn- 10
tul gura lui, înghiți pre ei și Core, întru moar-
tea adunării lui, cînd mîncă focul pre cei 200 și
cincizeci Și să făcură întru semnu. Iară 11
feciorii lui Core n-au murit. Și fiii lui 12
Simeon, norodul feciorilor lui Simeon: lui
Namuil, norodul lui Namuili; lu Iamin, norodul
lui Iamini; lu Iahin, norodul lui Iahini; Lui 13
Zara, norodul lui Zarai; lui Saul, norodul lui
Osauli. Aceastea-s noroadele lui Simeon, 14
den socoteala lor, 22000 și doao sute. Fiii 15
lui Gad, după noroadele lor: lui Safon, norodul
lui Safoni; lui Anghi, norodul lui Anghi; lui
Suni, norodul lui Suni; Lui Azeni, norodul 16
lui Azeni; lui Adi, norodul lui Adi; Lui 17
Aroadi, norodul lui Aroadi; lui Ariil, norodul
lui Ariil. Aceastea-s noroadele lui Gad, 18
dentru socoteala lor, 40 și 4 de mii și
500. Și feciorii Iudii: Ir și Anan și Silon și 19
Fares și Zara; și muriră Ir și Anan în pămîntul
lui Hanan. Și să făcură feciorii Iudii, după 20
norodurile lor: lui Selom, norodul lui Siloni;
lui Fares, norodul lui Fares; lu Zara, norodul
lui Zari. Și să făcură feciorii lui Fares: lui 21
Asron, norodul lui Asroni; lui Iamuil, norodul
lui Iamuili. Aceastea-s noroadele Iudii, 22
după socoteala lor, 76000 și 500. Și feciorii 23
lui Isahar, după noroadele lor: lui Thola,
norodul lui Tholai; lui Fua, norodul lui
Fuai; Lui Iasuv, norodul lui Iasuvi; lui 24
Amvram, norodul lui Amvrami. Aceastea-s 25
norodurile lui Isahar, dentru socoteala lor,
64000 și 400. Fiii lui Zavulon, după noro- 26
durile lor: lui Sared, norodul lui Saredi; lui
Alon, norodul lui Aloni; lui Alil, norodul lui
Alili. Aceastea-s noroadele lui Zavolon, 27
dentru socoteala lor, 60000 și 500. Fiii lui 28
Iosif, după norodurile lor: Manasi și
Efraim. Feciorii lui Manasi: lui Mahir, 29
norodul lui Mahiri; și Mahir au născut pre
Galaad; lui Galaad, norodul lui Galaadi. Și 30
aceștea-s fiii lui Galaada: Ahiezer, norodul lui
Ahiezeri; lui Helec, norodul lui Helechi;
Lui Ezdreil, norodul lui Ezdreili; lui Sihem, 31

32 norodul lui Sehemi; Lui Semaer, norodul
lui Semaeri; şi lui Ofer, norodul lui Oferi;
33 Şi lui Salpaad, feciorul lui Ofer, nu i s-au făcut
lui feciori, fără numai feate; şi aceastea-s
numele featelor lui Salpaad: Maala şi Nua şi
34 Egla şi Melha şi Thersa. Aceastea-s noro-
durile lui Manasi, den socoteala lor, cincizeci
35 şi doao de mii şi şapte sute. Şi aceştea-s
feciorii lui Efraim: lui Suthala, norodul lui
Suthalai; lui Tanah, norodul lui Tanahi.
36 Aceştea-s feciorii lui Suthala: lui Eden, noro-
dul lui Edini; aceaste-s noroadele lui Efraim,
37 dentru socoteala lor, 32000 şi 500. Aceas-
tea-s noroadele fiilor lui Iosif, după norodu-
38 rile lor. Fiii lui Veniamin, după norodurile
lor: lui Valeh, norodul lui Valei; lui Asivir,
norodul lui Asiviri; lui Ahiran, norodul lui
39 Ahirani; Lui Sofan, norodul lui Sofani.
40 Şi să făcură feciorii lui Valeh: Ader şi Noiman;
lui Ader, norodul lui Aderi; şi lui Noeman,
41 norodul lui Noemani. Aceştea-s fiii lui
Veniamin, după noroadele lor, dentru soco-
42 teala lor, 45000 şi 600. Şi feciorii lui Dan,
după noroadele lor: lui Sameh, norodul lui
Samei; aceastea-s noroadele lui Dan, după
43 norodurile lor. Toate noroadele lui Samei,
44 după socoteala lor, 64000 şi 400. Fiii lui
Asir, după noroadele lor: lui Iamin, norodul
lui Iamini; lui Esui, norodul lui Esui; lui Varia,
45 norodul lui Varii; Lui Hover, norodul lui
46 Hoveri; lui Melhiil, norodul lui Melhiili. Şi
47 numele featii lui Asir, Sara. Aceastea-s
norodurile lui Asir, dentru socoteala lor,
48 43000 şi 400. Fiii lui Neftalim, după noro-
durile lor: lui Asiil, norodul lui Asiili; lui
49 Goini, norodul lui Goini; Lui Esri, norodul
lui Esri; lui Selim, norodul lui Selimi.
50 Aceastea-s norodurile lui Neftalim, dentru
51 socoteala lor, 45000 şi 400. Aceasta e soco-
teala fiilor lui Israil: 600000 şi 1000 şi
52 730. Şi grăi Domnul către Moisi, zicînd:
53 „Acestora să va împărţi pămîntul, să-l moşte-
54 nească, după numărul numelor. Celor
mai mulţi le vei mulţi moştenirea, şi celor mai
puţini le vei împuţina moştenirea lor; fieş-
tecăruia, după cum s-au socotit, li să va da
55 moştenirea lor. Pren sorţi să va împărţi
pămîntul cu numele, după feliurile moşiilor
56 lor vor moşteni. Den sorţi vei împărţi moş-
57 tenirea lor, în mijloc a mulţi şi a puţini". Şi
feciorii lui Levi, după norodurile lor: lui Ghet-
son, norodul lui Ghetsoni; lui Caath, norodul
lui Caathi; lui Merari, norodul lui Merari.
58 Aceastea-s noroadele fiilor lui Levi: noro-
dul lui Loveni şi norodul lui Hevroni şi
59 norodul lui Musi şi nărodul lui Coreh. Şi
Caath au născut pe Ammram; şi numele
fămeii lui Ammram, Iohaveth, fata lui Levi,
care au născut pre aceştea lui Levi în
Eghipet; şi au născut lui Amram pre Aron şi
pre Moisi şi pre Mariam, sora lor. Şi să 60
născură lui Aaron: Nadav şi Aviud, şi Eliazar
şi Ithamar. Şi muri Nadav şi Aviud cînd 61
aducea ei foc striin înaintea Domnului la pus-
tiiul Sinaii. Şi să făcură dentru socoteala 62
lor, 20 şi trei de mii, Toată partea bărbă- 63
tească de o lună şi în sus, căci nu s-au socotit
împreună întru fiii lui Israil, Căci nu li să dă 64
lor sorţi în mijlocul fiilor lui Israil. Şi 65
aceasta e socoteala lui Moisi şi lui Eliazar
preotul, carei au socotit pre fiii lui Izrail, întru
Aravoth Moav, la Iordan, de spre Ieriho. Şi 66
într-aceştea nu era om dentru cei socotiţ de
Moisi şi de Aaron, carii au socotit pre fiii lui
Israil în pustiiul Sinaii. Căci zise Domnul 67
lor: „Cu moarte vor muri în pustiiu", şi n-au
rămas dentr-înşii nici unul, afară den Halev,
feciorul lui Iefoni, şi Isus, feciorul lui Navi.

CAP XXVII

Şi mergînd featele lui Salpaad, feciorul 1
lui Ofer, feciorul lui Galaad, feciorul
lui Mahir, al norodului lui Manasi,
den fiii lui Iosif – şi aceastea-s numele
lor: Maala şi Nua şi Egla şi Melha şi
Thersa – Şi stînd înaintea lui Moisi, şi 2
înaintea lui Eleazar preotului, şi înaintea
boiarilor, şi înaintea a toată adunarea, la
uşa cortului mărturiei, ziseră: „Părintele 3
nostru au murit în pustie; şi el nu era în mijlo-
cul adunării cei ce au stătut împotrivă înaintea
Domnului întru adunarea lui Core, căci
pentru greşala lui au murit; şi feciori nu i s-au
făcut lui. Nu să stingă dară numele părinte- 4
lui nostru den mijlocul norodului său, căci nu
iaste lui fecior! Daţi-ne noao ţineare în mijlo-
cul fraţilor părintelui nostru!". Şi aduse 5
Moisi judecata lor înaintea Domnului. Şi 6
grăi Domnul către Moisi, zicînd: „Dirept 7
au grăit featele lui Salpaad. Dare să le dai lor
ţineare de moştenire în mijlocul fraţilor
părintelui lor, şi vei pune sorţul părintelui lor
la dînsele. Şi fiilor lui Israil vei grăi, zicînd: 8
'Om de va muri şi fii nu va fi lui, veţ pune sor-
ţul lui featii lui. Iară de nu va fi fată la dîn- 9
sul, veţ da moştenirea fratelui lui. Iară de 10
nu vor fi lui fraţ, veţ da moştenirea fratelui
tătîne-său. Iară de nu vor fi fraţi tatălui lui, 11
veţ da moştenirea rudeniei celui de aproape
lui de feliul lui, să moştenească ceale ce sînt
ale lui. Şi va fi aceasta fiilor lui Israil direptate
de judecată'", după cum au poruncit Domnul
lui Moisi. Şi zise Domnul către Moisi: „Suie- 12
te la muntele cel dicindea de muntele Nava-

an şi vezi pămîntul lui Hanaan, care Eu îl dau
13 fiilor lui Israil întru ţineare. Şi-l vei vedea
pre dinsul şi te vei adaoge către nărodul tău şi
tu, după cum s-au adaos Aaron, fratele tău, în
14 muntele lui Or; Pentru căci aţ călcat cuvîn-
tul Mieu în pustiiul lui Sin, cînd să împotriviia
adunarea ca să Mă sfinţască, nu M-aţ sfinţit
la apă înaintea lor – şi aceasta iaste Apa Pricii,
15 la Cades, întru pustiiul Sin". Şi zise Moisi
16 către Domnul: „Socotească Domnul, Dum-
nezeul duhurilor şi a tot trupul, om preste
17 adunarea aceasta, Carele va ieşi înaintea
feaţii lor şi carele va întra şi cine-i va scoate
pre ei şi cine-i va băga; şi nu va fi adunarea
Domnului ca nişte oi cărora nu iaste păsto-
18 riu". Şi grăi Domnul către Moisi, zicînd:
„Ia către tine pre Isus, feciorul lui Navi, om
carele are duh într-însul, şi vei pune mîinile
19 tale preste dinsul, Şi îl vei pune pre dinsul
înaintea lui Eliazar preotul, şi vei porunci lui
înaintea a toată adunarea; şi porunceaşte
20 pentru el înaintea lor, Şi vei da mărirea ta
preste el, pentru ca să-l asculte pre el fiii lui
21 Israil. Şi înaintea lui Eliazar preotul va sta,
şi-l vor întreba pre el judecata arătărilor
înaintea Domnului: pren rostul lui va ieşi şi
pren rostul lui va întra el, şi fiii lui Izrail, cu
22 toţii odată, şi toată adunarea". Şi făcu
Moisi după cum au poruncit lui Domnul Dum-
nezău. Şi luîndu pre Iisus, au pus pre el înain-
tea lui Eliazar preotului şi înaintea a toată
23 adunarea. Şi puse mîinile lui preste el şi-l
aşeză pre dînsul, după cum au poruncit Dom-
nul lui Moisi.

CAP XXVIII

1 Şi grăi Domnul către Moisi, zicînd:
2 „Porunceaşte fiilor lui Izrail şi vei
zice către ei, zicînd: 'Darurile Meale,
dări Mie, aduceri Mie, miros de bună
mirosire, să cruţaţ să le aduceţ Mie
3 întru praznicele Meale'. Şi vei zice către ei:
'Aceastea aduceri carele să aduceţ Domnului:
miei cîte de un an, curaţi, doi pre zi, la ardere-
4 de-tot, neîncetat. Un miel veţ face dimi-
neaţa, şi mielul al doilea veţ face către
5 sară; Şi vei face a zeacea a lui ifi făină
curată, pentru jîrtvă, amestecată cu untde-
6 lemnu întru a patra a lui in; Ardere-de-tot
a neîncetării, carea s-au făcut în muntele
Sinaiei, la miros de bună mirosire Domnu-
7 lui. Şi turnarea lui, a patra a lui in la un
miel, la sfînt vei turna turnare, amestecătură
8 Domnului. Şi mielul al doilea vei face de
către sară; după jîrtva lui şi după turnarea lui vei
9 face la miros de bună mirosire Domnului. Şi
în ziua simbetelor veţ aduce doi miei de un an,
curaţi, şi doao a zeacea de făină curată, pen-
tru jîrtvă, cu untdelemnu amestecată, şi tur-
nare De ardere-de-tot a simbetei, întru 10
simbete, preste ardere-de-tot pururea şi tur-
narea lui. Şi întru lunile noao veţ aduce 11
ardere-de-tot Domnului viţei den boi, doi, şi
un berbeace, miei de cîte un an, curaţi,
7, Trei a zeacea de făină curată, amestecată 12
cu untdelemnu, la un viţel, şi doo a zeacea de
făină curată, amestecată cu untdelemnu, la un
berbeace, A zeacea de făină curată, la un 13
miel, amestecată cu untdelemnu, jîrtvă miros
de bună mirosire, aducere Domnului. Tur- 14
narea lor: jumătate de in va fi unui viţel şi a
treia lui in va fi berbeacelui unuia şi a patra a
lui in de vin va fi la un miel. Aceasta, ardere-
de-tot, lună den lună, la lunile anului. Şi 15
ţap den capre unul, pentru păcat, Domnului,
preste arderea cea de tot, pururea să va face,
şi turnarea lui. Şi în luna dentîiu, în 14 zile 16
ale lunii – Paştile Domnului. Şi întru 15 zile 17
ale lunii aceştiia, praznic: 7 zile azime veţ
mînca. Şi ziua cea dentîiu aleasă sfîntă va fi 18
voao; tot lucrul cu slujbă să nu faceţ. Şi veţ 19
aduce ardere-de-tot aducere Domnului: viţei
den boi doi, berbeace unul, 7 miei cîte de un
an, curaţi, vor fi voao. Şi jîrtva lor – de 20
făină curată, amestecată cu untdelemnu, trei a
zeacea la un viţel şi doao a zeacea la un ber-
beace veţ face. A zeacea a zeacea vei face la 21
un miel, la cei 7 miei. Şi ţap den capre unul, 22
pentru greşala, ca să să roage pentru
voi, Afară den arderea-de-tot cea de puru- 23
rea, cea de dimineaţa, carea iaste arderea-de-
tot a neîncetării, veţ face aceastea. După 24
aceastea, veţ face ziua, în ceale 7 zile, daru
aducere, la miros de bună mirosire Domnului,
preste arderea-de-tot cea de pururea vei face
turnarea lui. Şi ziua a şaptea – aleasă sfîntă 25
va fi voao; tot lucrul de posluşit să nu faceţ
întru ea. Şi în ziua a noao a lor, cînd veţ 26
aduce jîrtvă noao Domnului, a săptămînilor,
aleasă sfîntă va fi voao; tot lucrul de poslu-
şit să nu faceţ. Şi veţ aduce ardere-de-tot la 27
miros de bună mirosire Domnului: viţei den
boi doi, berbece unul, miel cîte de un an,
şapte, curaţ. Jîrtva lor: făină amestecată cu 28
untdelemnu, trei a zeace la un viţel şi doao a
zeacea la un berbeace, Zeace a zeacea la un 29
miel, la şapte miei. Şi ţap den capre unul, 30
pentru greşala, ca să să roage pentru
voi, Afară den arderea-de-tot cea de puru- 31
rea, şi jîrtva lor Îm veţ face Mie, curaţi vor fi
voao, şi turnările lor.

CAP XXIX

Şi în luna a şaptea, întru una a lunii, 1
aleasă sfîntă va fi voao; tot lucrul de
posluşit nu veţ face, zi de semnu va fi
voao. Şi veţ face ardere-de-tot, 2
întru miros de bună mirosire Domnu-

lui: vițel unul, den boi, berbeace unul, miei
3 cîte de un an, șapte, curaț. Jărtva lor: făină
aleasă, amestecată cu untdelemnu, trei a zea-
cea la un vițel și doao a zeacea la un ber-
4 beace, Zeace a zeacea la un miel, la cei
5 șapte miei, Și țap den capre unul, pentru
6 greșala, ca să să roage pentru voi, Afară
den arderile-de-tot a lunii noao și jărtvele lor
și turnările lor și arderea-de-tot cea de puru-
rea, jîrtvele lor și turnările lor, după asămă-
narea lor, la miros de bună mirosire Domnu-
7 lui. Și zeace a lunii aceștiia, aleasă sfîntă va
fi voao, și să mîhniți sufletele voastre; și tot
8 lucrul să nu faceți. Și veț aduce ardere-de-
tot la miros de bună mirosire Domnului, adu-
cere: vițel den boi unul, berbeace unul,
miei cîte de un an, șapte, curaț, vor fi
9 voao. Jărtva lor: făină curată, amestecată
cu untdelemnu, trei a zeacea la un vițel, și
10 doao a zeacea la un berbeace, Zeace a zea-
cea la un miel, la cei șapte miei, și țap den
capre unul, pentru greșala, ca să să roage
11 pentru voi, Afară den cel pentru greșala a
rugii, și arderea-de-tot cea de pururea, jărtva
ei, și turnarea ei, după asămănarea ei, la
miros de bună mirosire, aducere Domnului.
12 Și la cinsprăzeace zile a lunii aceștiia, a șap-
tea, aleasă sfîntă va fi voao; tot lucrul de pos-
lușit să nu faceț și să prăznuiț praznic Dom-
13 nului șapte zile. Și veț aduce arderile-de-
tot aducere la miros de bună mirosire Dom-
nului, în ziua dentîiu: viței den boi treispră-
zeace, berbeci doi, miei cîte de un an patru-
14 sprăzeace, curați, vor fi voao. Jărtvele lor:
făină curată, amestecată cu untdelemnu, trei a
zeacea la un vițel, la cei treisprăzeace viței, și
doao a zeacea la un berbeace, la cei doi ber-
15 beci, Zeace a zeacea la un miel, la cei
16 patrusprăzeace miei, Și țap den capre
unul, pentru greșala, afară den arderea-de-
tot cea de pururea, jîrtvele lor și turnările
17 lor. Și în zuoa a doao: viței doisprăzeace,
berbeci doi, miei de cîte un an, patruspră-
18 zeace, curați. Jîrtva lor și turnarea lor,
vițeilor și berbecilor și mieilor, după numărul
19 lor, după asămănarea lor. Țap den capre
unul, pentru greșala, afară den arderea-de-tot
cea de pururea, jîrtvele lor și turnările lor.
20 În ziua a treia: viței unsprăzeace, berbeci doi,
miei cîte de un an, patrusprăzeace, curați.
21 Jîrtva lor și turnarea lor, vițeilor și berbecilor
și mieilor, după numărul lor, după asămăna-
22 rea lor. Și țap den capre unul, pentru gre-
șala, afară den arderea-de-tot cea de pururea,
23 jîrtvele lor și turnările lor. În ziua a patra:
viței zeace, berbeci doi, miei cîte de un an,
24 patrusprăzeace, curați. Jîrtvele lor și tur-
nările lor, vițeilor și berbecilor și mieilor,
după numărul lor, după asămănarea lor.
Și țap den capre unul, pentru greșala, afară 25
den arderea-de-tot cea de pururea, jîrtvele
lor și turnările lor. În ziua a cincea: viței 26
noao, berbeci doi, miei cîte de un an, patru-
sprăzeace, curați. Jîrtvele lor și turnările 27
lor, vițeilor și berbecilor și mieilor, după
numărul lor, după asămănarea lor. Și țap 28
den capre unul, pentru greșala, afară den
arderea-de-tot cea de pururea, jîrtvele lor și
turnările lor. În ziua a șasea: viței optu, 29
berbeci doi, miei cîte de un an, 14, curați.
Jîrtvele lor și turnările lor, vițeilor, berbeci- 30
lor, mieilor, după numărul lor, după asămă-
narea lor. Și țap den capre unul, pentru 31
greșala, afară den arderea-de-tot cea de
pururea, jîrtvele lor și turnările lor. În ziua 32
a șaptea: viței șapte, berbeci doi, miei cîte de
un an, 14, curați. Jîrtvele lor și turnările 33
lor, vițeilor și berbecilor și mieilor, după
numărul lor, după asămănarea lor. Și țap 34
den capre unul, pentru greșala, afară den
arderea-de-tot cea de pururea, jîrtvele lor și
turnările lor. În ziua a opta, ieșire va fi 35
voao: tot lucrul de poslușit nu veți face întru
ea. Și veți aduce ardere-de-tot la miros de 36
bună mirosire Domnului: vițel unul, berbeace
unul, miei cîte de un an, șapte, curați. Jîrt- 37
vele lor și turnările lor, vițelului și berbeace-
lui și mieilor, după numărul lor, după asămă-
narea lor. Și țap den capre unul, pentru 38
greșala, afară den arderea-de-tot cea de
pururea, jîrtvele lor și turnările lor. Aceas- 39
tea veți face Domnului, întru praznicele
voastre, afară den rugile voastre și ceale de
bunăvoia voastră și ceale arse-de-tot ale
voastre și jîrtvele voastre și turnările voastre
și ceale de mîntuirea voastră'".

CAP XXX

Și grăi Moisi fiilor lui Israil, după toate 1
cîte au poruncit Domnul lui Moisi.
Și grăi Moisi cătră boiarii neamurilor
fiilor lui Israil, zicînd: „Acesta e 2
cuvîntul carele au rînduit Domnul:
'Om, om carele să va ruga rugă Domnului, sau 3
să va jura jurămînt, au va răspunde răspunsu
pentru sufletul lui, să nu-ș spurce cuvîntul lui
– toate cîte vor ieși den gura lui va face. Iară 4
de să va ruga muiare rugă Domnului, sau va
răspunde răspunsu în casa părintelui ei, întru
tinireațele ei, Și va auzi tatăl ei rugile ei și 5
răspunsurile ei carele au răspunsu asupra
sufletului ei, și va tăcea tatăl ei, și vor sta
toate rugile ei, și toate răspunsurile ei cîte au
răspunsu asupra sufletului ei vor rămînea
ei; Iară [de] tînjind va tînji tatăl ei întru 6
carea zi va auzi toate rugile ei, și răspunsu-
rile care au răspunsu asupra sufletului ei

nu vor sta, şi Domnul va curăţi pre ea, căci
7 au tînjit tată-său. Iară [de] făcîndu-să să va
face la bărbat, şi rugile ei preste dînsa, după
osebirea buzilor ei, cîte au răspunsu asupra
8 sufletului ei, Şi va auzi bărbatul ei şi va
tăcea ei întru carea zi va auzi, şi aşa vor sta
toate rugile ei; şi răspunsurile ei, cîte au răs-
9 punsu asupra sufletului ei, vor sta; Iară de
va tînjind va tînji bărbatul ei în carea zi va auzi
toate rugile ei şi răspunsurile ei, cîte au răs-
punsu asupra sufletului ei, nu vor rămînea,
căce bărbatul au tînjit pre ea; şi Domnul va
10 curăţi pre ea. Şi ruga văduvei şi ceii scoase
de la bărbat, cîte să va ruga asupra sufletului
11 ei, vor rămînea ei. Iară de va fi în casa băr-
batului ei ruga ei sau răspunsul cel asupra
12 sufletului ei cu jurămînt, Şi va auzi bărba-
tul ei şi va tăcea ei şi nu va tînji ei, şi vor sta
toate rugile ei şi toate răspunsurile ei, cîte au
răspunsu asupra sufletului ei, vor sta asupra
13 ei. Iară de rîdicînd va rîdica bărbatul ei,
întru carea zi va auzi, toate cîte vor ieşi den
buzile ei, după rugile ei şi după răspunsurile
ei, ceale deasupra sufletului ei, nu vor rămî-
nea ei: bărbatul ei le-au rîdicat, şi Domnul va
14 curăţi pre ea. Toată ruga şi tot jurămîntul
de legătură chinuiaşte suflet, bărbatul ei va
15 întări ei, şi bărbatul ei va rîdica. Iară de
tăcînd va tăcea ei zi den zi şi va întări ei toate
rugile ei, şi răspunsurile ceale de preste ea va
întări ei, căci au tăcut ei în ziua carea au
16 auzit. Iară de rîdicînd va rîdica bărbatul ei,
după ziua care au auzit – şi va lua păcatul
17 lui'". Aceastea-s dereptăţile cîte au porun-
cit Domnul lui Moisi, în mijlocul bărbatului şi
întru mijlocul fămeii lui şi întru mijlocul tatu-
lui şi a featei în tinereaţe, în casa tătîne-său.

CAP XXXI

1 Şi grăi Domnul către Moisi, zicînd:
2 „Izbîndeaşte izbînda fiilor lui Israil
dentru madianiteani şi mai apoi te vei
3 adaoge către norodul tău". Şi grăi
Moisi către nărod, zicînd: „Întrarmaţi
oamenii dentru voi şi vă gătiţi de războiu
înaintea Domnului asupra lui Madiam, ca să
4 daţi izbîndă de la Domnul lui Madiam. O
mie dentr-un fealiu şi 1000 dentr-un fealiu,
dentru toate fealiurile fiilor lui Izrail, trimi-
5 teţi să stea de războiu". Şi să numărară
dentru miile lui Izrail 1000 dentr-un fealiu,
6 12000 întrarmaţi de războiu. Şi-i trimise
pre ei Moisi, 1000 dentr-un fealiu şi o mie
dentr-un fealiu, cu putearea lor, şi pre
Finies, feciorul lui Eliazar, al feciorului lui
Aaron preotului, şi vasele ceale sfinte şi trîm-
7 biţele – seamne lor, întru mînile lor. Şi stă-
tură pre războiu asupra lui Madiam, după
cum au poruncit Domnul lui Moisi; şi au ucis
toată partea bărbătească. Şi pre împăraţii 8
den Madiam i-au omorît împreună cu răniţii
lor: şi pre Evin, şi pre Rocom, şi pre Sur, şi
pre Ur, şi pre Rovocu, toţi împăraţii Madiam;
şi pre Valaam, feciorul lui Veor, l-au omorît cu
sabia, împreună cu răniţii lor. Şi robiră pre 9
muierile den Madiam, şi marha lor, şi dobi-
toacele lor, şi toate agonisitele lor, şi putearea
lor o au robit. Şi toate cetăţile lor, ceale den 10
lăcaşurile lor, şi ogrăzile lor le-au arsu cu
foc. Şi luară toată prada lor, şi toate jafurile 11
lor, den om pînă în dobitoc; Şi aduseră 12
către Moisi şi către Eliazar preotul şi către toţi
fiii lui Izrail robimea şi jafurile şi prada, la
tabără, la Aravoth Moav, care iaste la Iordan,
de spre Ieriho. Şi ieşi Moisi şi Eliazar 13
preotul şi toţi boiarii adunării întru întimpi-
narea lor, afară den tabără. Şi să scîrbi 14
Moisi preste socotitorii puterii, cei preste mii
şi preste sute, care viniia den rînduiala răz-
boiului. Şi zise lor Moisi: „Pentru căci aţi 15
prinsu vii tot ce iaste parte fămeiască?
Pentru că aceastea era fiilor lui Izrail, după 16
cuvîntul lui Valaam, ca să ficlenească şi să
calce cuvîntul Domnului, pentru Fogor: şi să
făcu rana întru adunarea Domnului. Acum 17
ucideţi toată partea bărbătească, întru toată
deplinirea, şi toată muiarea carea au cunoscut
patul bărbatului ucideţi; Şi toată plinirea 18
muierilor carea n-au văzut patul bărbatului,
ţineţi vii pre eale. Şi voi veţ tăbărî afară 19
den tabără 7 zile; tot cela ce au ucis suflet şi
cela ce să atinge de cel rănit să va curăţi în
ziua a treia şi în ziua a şaptea, voi şi robimea
voastră. Şi toată îmbrăcămentea, şi tot 20
vasul de piale, şi toată facerea den piale de
capră, şi tot vasul de lemnu îl veţi
curăţi". Şi zise Eliazar preotul către oame- 21
nii puterii, cei ce veniia den rînduiala războiu-
lui: „Aceasta e îndereptarea legii, carea au
poruncit Domnul lui Moisi: Afară den aur 22
şi den argint, şi den aramă, şi den hier, şi den
plumbu, şi cositoriu, Tot lucrul carele va 23
petreace în foc, şi se va curăţi; ce fără numai
cu apa curăţeniei se va curăţi. Şi toate cîte nu
umblă pren foc vor treace pren apă. Şi vă 24
veţ spăla hainele în ziua a şaptea şi vă veţ
curăţi; şi după aceasta veţ întra în tabără".
Şi grăi Domnul către Moisi, zicînd: „Ia 25/26
capul prăzilor robimei, den om pînă în dobi-
toc, tu şi Eliazar preotul şi boiarii a moşiilor
adunării, Şi veţi împărţi prăzile întru mij- 27
locul celor războinici, celor ce mergu la rîn-
duiale, şi întru mijlocul a toată adunarea. Şi 28
veţ lua vamă Domnului de la oamenii cei război-

nici, celor ce ies la rînduială: un suflet den
cinci sute den oameni, şi den dobitoace, şi den
29 boi, şi den oi, şi den măgari. Şi den jumăta-
tea lor veţi lua şi vei da lui Eleazar preotul
30 începăturile Domnului. Şi den jumătatea a
fiilor lui Israil vei lua unul den cincizeci
dentru oameni, şi den boi, şi den oi, şi den
măgari, şi den toate dobitoacele, şi le vei da
pre eale leviţilor, celora ce păzescu strejile
31 întru cortul Domnului". Şi făcu Moisi şi
Eleazar preotul după cum au poruncit Dom-
32 nul lui Moisi. Şi să făcu prisoseala robimei
ce au robit oamenii cei războinici den oi,
33 675000; Şi şaptezeci şi doao de mii de
34 boi; Şi şasezeci şi una de mii de
35 măgari; Şi sufletele omeneşti, den muieri
care n-au conoscut patu bărbătesc, tot sufle-
36 tul, 32000. Şi să făcu înjumătăţarea, partea
celor merşi la războiu, den numărul oilor,
37 337000 şi cinci sute; Şi să făcu vama Dom-
38 nului, den oi, 600 şi 75; Şi boi, 36000, şi
39 vama Domnului, 72; Şi măgari, 30000 şi
40 500, şi vama Domnului, 61. Şi sufletele
omeneşti, 16000, şi vama lor Domnului, 32 de
41 suflete. Şi deade Moisi vama Domnului,
luarea lui Dumnezău, lui Eleazar preotul,
după cum au poruncit Domnul lui Moisi.
42 Den jumătăţarea fiilor lui Israil, pre carii i-au
osebit Moisi dentru oamenii cei războinici
43 – Şi fu înjumătăţarea a adunării, den oi,
44 337000 şi 500; Şi boi, treizeci şi şase de
45/46 mii; Şi măgari, 30000 şi 500; Şi suflete
47 omeneşti, 16000 – Şi luo Moisi dentru jumă-
tăţarea fiilor lui Israil unul dentru 50 de
oameni, şi den dobitoace, şi le-au dat leviţilor,
celor ce păzescu pazele cortului Domnului, în
48 ce chip au poruncit Domnul lui Moisi. Şi
veniră către Moisi toţi cei ce era puşi preste
49 miile puterii, preste mii şi preste sute, Şi
ziseră către Moisi: „Slugile tale au luat
capul oamenilor celor războinici ce sînt la
50 noi, şi n-au gîlcevit dentru ei nice unul. Şi
am adus darul Domnului, om ce au aflat: vas
de aur, şi gherdan, şi cercei, şi inelu, şi bră-
ţare, şi împletitură, ca să să roage pentru noi
51 înaintea Domnului". Şi luo Moisi şi Eleazar
52 preotul aurul de la dînşii, tot vasul făcut. Şi
să făcu tot aurul, luarea ce au luat Domnului,
16000 şi 700 şi 50 de sicle, de la cei
53 preste mii şi de la cei preste sute. Şi
oamenii cei războinici au prădat fieşteca-
54 rele dentr-înşii luiş. Şi luo Moisi şi Eleazar
preotul aurul de la cei preste mii şi de la
cei preste sute şi au adus pre eale la cortul
mărturiei, pamete fiilor
Israil înaintea
Domnului.

CAP XXXII

Şi dobitoacele mulţime era fiilor lui 1
Ruvim şi fiilor lui Gaadu, mulţime
multă foarte. Şi văzură pămîntul 2
lui Iazir şi pămîntul lui Galaadu şi era
locul, loc de dobitoace. Şi mergînd
feciorii lui Ruvim, şi feciorii lui Gaadu, ziseră
către Moisi şi către Eleazar preotul şi către
boiarii adunării, zicînd: „Ataroth şi Devon 3
şi Iaziru şi Namra şi Esevon şi Eliali şi
Sevama şi Nadav şi Vailian, Pămîntul 4
carele au dat Domnul înaintea fiilor lui Israil,
pămînt de hrana dobitocului iaste; Şi slugi- 5
lor tale dobitoace sîntu". Şi zicea: „De am
aflat har înaintea ta, dea-se noao pămîntul
acesta, robilor tăi, întru ţineare, şi să nu ne
treci pre noi Iordanul". Şi zise Moisi fecio- 6
rilor lui Gaadu şi feciorilor lui Ruvim: „Fraţii
voştri vor mearge la războiu, şi voi să şădeţi
aicea? Şi pentru căci întoarceţi cugetele fii- 7
lor lui Israil, ca să nu treacă la pămîntul carele
Domnul îl dă lor? Au nu aşa au făcut părin- 8
ţii voştri, cîndu am trimis pre ei, de la Cadis-
Varni, ca să ia aminte pămîntul? Şi să suiră 9
Valea Strugurului şi socotiră pămîntul şi au
întorsu inima fiilor Israil ca să nu între la
pămîntul carele au dat lor Domnul. Şi Să 10
scîrbi cu mînie Domnul în ziua aceaea, şi Să
jură, zicînd: 'De vor vedea oamenii aceştea 11
ce s-au suit de la Eghipet, den 20 de ani şi în
sus, ceia ce ştiu binele şi răul, pămîntul carele
M-am jurat lui Avraam şi lui Isaac şi lui Iacov!
Pentru căci n-au urmat înapoia Mea, Afară 12
den Halev, feciorul lui Iefon, cel osebit, şi
Iisus a lui Navi, căci au urmat denapoia Dom-
nului'. Şi Să scîrbi Domnul cu mînie pre 13
Israil şi învălui pre dînşii în pustiiu 40 de ani,
pînă s-au topit tot neamul care făcea ceale
reale înaintea Domnului. Iată, v-aţi sculatu 14
pentru părinţii voştri, învîrtejire de oameni
păcătoşi, să mai adaogiţi încă preste mînia
urgiii Domnului preste Israil. Căce vă veţi 15
întoarce de la El, să mai adaogeţi încă a-l lăsa
pre dînsul în pustiiu, şi veţi face fărădeleage
la toată adunarea aceasta". Şi veniră către 16
dînsul şi zicea: „Odăi de oi vom face aicea do-
bitoacelor noastre şi cetăţi marfelor noastre;
Şi noi, întrarmîndu-ne, vom mearge strajă – 17
înainte, mai înainte de fiii lui Israil, pînă vom
aduce pre ei la locul lor; şi va lăcui marfa
noastră în cetăţi zidite, pentru ceia ce
lăcuiescu pămîntul. Nu ne vom întoarce la 18
casele noastre, pînă să vor împărţi de tot fiii
lui Israil, fieştecarele la moştenirea lui, Şi 19
nu vom mai moşteni întru dînşii, decindea de
Iordan, şi mai încolo, căce luăm sorţii noş-

20 tri decindea de Iordan, de spre răsărit". Şi
zise către dînşii Moisi: „De veţi face după
cuvîntul acesta, de vă veţi întrarma înaintea
21 Domnului de războiu Şi va treace dentru
voi tot întrarmatul Iordanul înaintea Domnu-
lui, întru războiu, pînă să va surpa vrăjmaşul
22 Lui de faţa Lui, Şi se va stăpîni pămîntul
înaintea Domnului şi, după aceaea, vă veţi
întoarce – şi veţi fi curaţi înaintea Domnului şi
de la Israil, şi va fi voao pămîntul acesta întru
23 ţineare înaintea Domnului. Iară să nu veţi
face aşa, veţ greşi înaintea Domnului şi veţi
cunoaşte greşala voastră cîndu pre voi vă vor
24 apuca realele. Şi vă veţi zidi voao cetăţi
marfei voastre şi ogrăzi dobitoacelor voastre,
25 şi cel ce iase den gura voastră veţi face". Şi
ziseră feciorii lui Ruvim şi feciorii lui Gaadu
către Moisi, zicînd: „Slugile tale vor face după
26 cum domnul nostru porunceaşte. Marfa
noastră şi fămeile noastre şi toate dobitoacele
27 noastre vor fi în cetăţile lui Galaad; Iară
slugile tale vor treace toţi întrarmaţi şi rîn-
duiţi înaintea Domnului, de războiu, în ce chip
28 domnul zice". Şi împreună lor Moisi pre
Eleazar preotul şi pre Iisus, feciorul lui Navi,
şi pre boiarii moşiilor neamurilor lui Israil şi
29 zise către dînşii Moisi: „De vor treace
feciorii lui Ruvim şi feciorii lui Gaad
împreună cu voi Iordanul, tot întrarmatul de
războiu, înaintea Domnului, şi veţi stăpîni
pămîntul înaintea voastră, şi veţi da lor
30 pămîntul lui Galaad întru ţineare. Iară să
nu vor treace întrarmaţi cu voi de războiu,
înaintea Domnului, şi veţi treace marfa lor şi
fămeile lor şi dobitoacele lor mai nainte decît
voi la pămîntul Hanaan, şi să vor moşteni
împreună întru voi, în pămîntul Hanaan".
31 Şi răspunseră feciorii lui Ruvin şi feciorii lui
Gad, zicînd: „Cîte domnul zice slugilor sale,
32 aşa vom face! Noi vom treace întrarmaţi
înaintea Domnului, în pămîntul Hanaan, şi
veţi da ţinearea noastră decindea de
33 Iordan". Şi deade lor Moisi, feciorilor lui
Gad şi feciorilor lui Ruvin şi la jumătate de
feliu al lui Manasi, fiilor lui Iosif, împărăţia lui
Sion, împăratul amoreilor, şi împărăţia lui
Og, împăratul Vasanului, pămîntul şi cetăţile,
împreună cu hotarăle lui, cetăţi ale pămîntu-
34 lui premprejur. Şi au zidit feciorii lui Gadu
35 pre Devoth, Şi pre Ataroth, şi pre Aroir, şi
pre Sofan, şi pre Iazir, şi le înălţară pre
36 eale. Şi pre Namraam, şi pre Vetharan,
37 cetăţi tari şi odăi de oi. Şi feciorii lui Ruvin
au ziditu pre Esevonul, şi pre Elealih, şi
38 Cariathaim, Şi pre Navo, şi pre Veelmeon,
ocolite, şi pre Sevama, şi le numiră după nu-
mele lor numele cetăţilor celor ce au zidit.
Şi mearse Ur, feciorul lui Mahir, feciorului lui 39
Manasi, la Galaad şi luo pre ea şi pierdu pre
amoreul cel ce lăcuia într-însa. Şi deade 40
Moisi pre Galaad lui Mahir, feciorul lui
Manasi, şi lăcui acolo. Şi Iair, feciorul lui 41
Manasi, mearse şi luo odăile lor şi le numi pre
eale „Odăile lui Iair". Şi Navan mearse şi 42
luo pre Caath şi satele ei şi numi pre eale
„Navoth", dentru numele lui.

CAP XXXIII

i aceastea-s popasurile fiilor Israil, 1
după ce ieşiră den pămîntul Eghipe-
tului, cu putearea lor, cu mîna lui
Moisi şi Aaron. Şi scrise Moisi 2
sculările lor şi popasurile lor, pren
cuvîntul Domnului. Şi aceastea-s popasurile
călătoriei lor: Să sculară den Ramesi, întru 3
luna cea dentîiu, a cincisprăzeace zile a lunii
dentîiu. A doua zi de Paşte, ieşiră fiii lui Israil
cu mînă naltă înaintea tuturor eghipteanilor,
Şi eghipteanii îngropa dentru ei pre toţi ceia 4
ce murise, pre cîţi au omorît Domnul, tot
dentîiu născutul, în pămîntul Eghipetului; şi
întru dumnezăii lor au făcut Domnul izbînda.
Şi sculîndu-să fiii lui Israil den Ramesi, s-au 5
tăbărît la Sochoth. Şi rădicîndu-se de la 6
Sochoth, s-au tăbărît la Vuthan, care iaste
oarece parte den pustiiu. Şi să sculară de la 7
Vuthan şi să tăbărîră la gura Irothului, care
iaste împotriva Veelsepfon, şi să tăbărîră în
preajma Magdolului. Şi să rădicară den 8
preajma Iroth şi trecură pren mijlocul mării în
pustiiu şi mearseră ei cale de trei zile pren
pustiiu ei şi să tăbărîră în Amărăciuni. Şi 9
să sculară den Amărăciuni şi veniră la Elim; şi
la Elim, 12 izvoară de apă şi 70 de pomi de
finic; şi să tăbărîră acolo lîngă apă. Şi să 10
sculară de la Elim şi să tăbărîră lîngă Marea
Roşie. Şi să sculară de la Marea Roşie şi să 11
tăbărîră la pustiiul Sin. Şi să sculară den 12
pustiiul Sin şi să tăbărîră la Rafaca. Şi să 13
sculară de la Rafaca şi să tăbărîră la Elis. Şi 14
să sculară de la Elis şi să tăbărîră la Rafidin; şi
acolo nu era apă norodului, să bea. Şi să 15
sculară de la Rafidin şi să tăbărîră întru pus-
tiiul Sina. Şi să sculară den pustiiul Sina şi 16
să tăbărîră în Mormînturile Pohtii. Şi să 17
sculară den Mormînturile Pohtii şi să tăbărîră
la Asiroth. Şi să sculară de la Asiroth şi să 18
tăbărîră la Rathama. Şi să sculară de la 19
Rathama şi să tăbărîră la Remvon-Fares.
Şi să sculară de la Remvon-Fares şi să tăbă- 20
rîră la Levomna. Şi să sculară de la Lem- 21
vona şi tăbărîră la Resan. Şi să sculară de 22
la Resan şi să tăbărîră la Machelath.

23 Și să sculară de la Machelath și să tăbărîră la
24 Arsafath. Și să sculară den muntele Arsa-
25 fath și să tăbărîră la Haradath. Și să scu-
lară de la Haradath și să tăbărîră la Mache-
26 doth. Și să sculară de la Machedoth și să
27 tăbărîră la Cataath. Și să sculară de la
28 Cataath și să tăbărîră la Tarath. Și să sculară
29 de la Tarath și să tăbărîră la Matheca. Și să
sculară de la Matheca și să tăbărîră la Sel-
30 mona. Și să sculară de la Selmona și să
31 tăbărîră la Masuruth. Și să sculară de la
32 Masuruth și să tăbărîră la Vanacan. Și să
sculară de la Vanacan și să tăbărîră la muntele
33 Gadad. Și să sculară de la muntele Gadad
34 și să tăbărîră la Etevatha. Și să sculară de
35 la Etevatha și să tăbărîră la Evrona. Și să
sculară de la Evrona și să tăbărîră la Ghethsi-
36 on-Gaver. Și să sculară de la Ghethsion-
Gaver și să tăbărîră întru pustiiul Sin. Și să
sculară de la pustiiul Sin și să tăbărîră la pus-
37 tiiul Faran, acesta iaste Cadis. Și să sculară
de la Cadis și să tăbărîră la Or muntele,
38 aproape de pămîntul Edom. Și să sui
Aaron preotul pre munte, pren porunca
Domnului, și muri acolo, în al patruzecilea de
ani a ieșirii fiilor lui Israil den pămîntul Eghi-
petului, în a cincea lună, întru una a
39 lunii. Și Aaron era de o 100 și 23 de ani
40 cîndu muri în Or muntele. Și auzindu
Hananis, împăratul Araad – și acesta lăcuia în
pămîntul Hanaan – cîndu mergea fiii lui
41 Israil. Și să sculară de la Or muntele și să
42 tăbărîră la Selmona. Și să sculară de la
43 Selmona și să tăbărîră la Finon. Și să scu-
44 lară de la Finon și să tăbărîră la Ovoth. Și
să sculară de la Ovoth și să tăbărîră la Gaii,
45 decindea dentre hotarăle Moav. Și să scu-
lară de la Gaii și să tăbărîră la Devon-
46 Gadu. Și să sculară de la Devon-Gadu și să
47 tăbărîră la Ghelmon-Devlathaim. Și să
sculară de la Ghelmon-Devlathaim și să tăbă-
rîră la munții lui Avarim, dempotriva
48 Navath. Și să sculară den munții lui Ava-
rim și să tăbărîră la apusul Moav, la Iordan,
49 de spre Ieriho. Și să sculară de la apusul
Moav și să tăbărîră la Iordan, întru mijlocul
Simoth, pînă la Vel-Satim, de spre apusul
50 Moav. Și grăi Domnul către Moisi la apusul
Moav, lîngă Iordan, de spre Ieriho, zicîn-
51 du: „Grăiaște fiilor lui Israil și vei zice către
dînșii: 'Voi treceți Iordanul, la pămîntul Ha-
52 naan, Și veți piarde pre toți cei ce lăcuiescu
pămîntul înaintea feații voastre și veți rădica
seamnele lor, și toate chipurile ceale vărsate ale
lor le veți piarde, și toți stîlpii lor scoate-i-veți.
53 Și veți piarde pre toți cei ce lăcuiescu pămîn-
tul, și lăcuiț întru dînsul, că voao v-am dat
54 pămîntul lor, cu sorțu. Și veți moșteni pă-
mîntul lor, însorțit, după fealiurile voastre.
Celor mai mulți veț înmulți ținearea lor, și
celor mai puțini veți împuțina ținearea lor; la
carele va ieși numele lui, acolo va fi al lui,
după fealiurile moșilor voștri veț moșteni.
Iară de nu veți piarde pre ceia ce lăcuiescu pre 55
pămîntu den naintea feații voastre, și va fi,
pre cîți veți lăsa dentru dînșii, clinciuri în
ochii voștri și lovituri întru coastele voastre;
și vor învrăjbi voao pre pămîntul pre carele
voi veți lăcui. Și va fi după cum am socotit 56
să le fac lor, voiu face voao'".

CAP XXXIV

Și grăi Domnul către Moisi, zicîndu: 1
„Poruncească fiilor lui Israil și vei 2
zice către dînșii: 'Voi intraț înlăuntru
la pămîntul Hanaan: acesta va fi voao
de moștenire, pămîntul Hanaan,
împreună cu hotarăle lui. Și va fi voao latu- 3
rea de către amiazăzi, de la pustiiul lui Sin
pînă țiindu-se de Edom, și vor fi voao hota-
răle către amiazăzi, de spre partea Mării cei
Sărate, de la răsărit. Și vor încungiura pre 4
voi hotarăle de la amiazăzi de către suirea
Acravin și va treace Enac, și va fi ieșirea lui de
către amiazăzi Cadis lui Varni, și va ieși la
odaia Aradu și va treace Aselmona. Și va 5
încungiura hotarăle de la Aselmona pîrîul
Eghipetului și va fi ieșirea Marea cea
Mare. Și hotarăle mării vor fi voao, Marea 6
cea Mare va hotărî: aceasta va fi voao hota-
răle mării. Și aceasta vor fi voao hotarăle 7
de spre miazănoapte, de la Marea cea Mare
veț măsura voao înșivă, pre lîngă munte,
muntele. Și de la munte, muntele veț 8
măsura voao, întrîndu înlăuntru la Emath, și
va fi petreacerea lui hotarăle Sadada. Și 9
vor ieși hotarăle Zefrona, și va fi ieșirea lui
Arsenain: aceasta va fi voao hotarăle de spre
miazănoapte. Și veț măsura voao înșivă 10
hotarăle de spre răsărit, de la Arsenain, Sep-
famar. Și se vor pogorî hotarăle de la Sep- 11
famar, Vila, de la răsărit, la izvoară, și se vor
pogorî hotarăle Vila și vor lovi la umărul
mării, Henereth, de la răsărit. Și se vor 12
pogorî hotarăle pre Iordan și va fi treacerea
Marea cea Sărată: acesta va fi voao pămîntul
și hotarăle lui pemprejur'". Și porunci 13
Moisi fiilor Izrail, zicînd: „Acesta e pămîntul
carele veț moșteni pre dînsul de tot cu sorți, în
ce chip au rînduit Domnul să-l dea pre el celor
noao fealiuri, și la jumătate de fealiu al lui
Manasi. Căci au luat fealiul feciorilor lui 14
Ruvin și fealiul feciorilor lui Gad, după casele
moșilor lor, și jumătate den neamul lui
Manasi au luat sorții lor. Doao fealiuri și 15
jumătate de fealiu au luat sorții lor decindea
de Iordan, de spre Iereho, de la amiazăzi către
răsărit". Și grăi Domnul către Moi- 16

17 si, zicînd: „Aceaştea-s numele oamenilor
carii vor moşteni voao pămîntul: Eliazar
18 preotul şi Iisus al lui Navi. Şi cîte un boiariu
den fealiu veţ lua ca să vă moştenească de tot
19 voao pămîntul. Şi aceastea-s numele
oamenilor. Den fealiul Iudei: Halev, feciorul
20 lui Ethoni; Den fealiul lui Simeon: Sala-
21 miil, feciorul Semiud; Den fealiul Venia-
22 min: Eldad, feciorul lui Haslon; Den fealiul
23 Dan: boiarin Vocor, feciorul lui Iecli; Feciori-
lor lui Iosif, den fealiul feciorilor lui Manasi:
24 boiarin Aniil, feciorul lui Sifid; Den fealiul
feciorilor lui Efraim: boiarin Camoil, feciorul
25 lui Sathan; Den fealiul lui Zavulon: boiarin
26 Elisafan, feciorul lui Harnah; Den fealiul
feciorilor lui Isahar: boiarin Fantiil, feciorul
27 Oza; Den fealiul feciorilor Asir: boiarin
28 Ahior, feciorul Selimi; Den fealiul lui Nef-
talim: boiarin Fadeil, feciorul lui Miud".
29 Aceştea-s carii au poruncit Domnul ca să
măsure feciorilor lui Izrail în pămîntul
Hanaan.

CAP XXXV

1 Şi grăi Domnul către Moisi, la apusul
Moav, lîngă Iordan, de spre Ieriho,
2 zicînd: „Rînduiaşte fiilor Israil şi
vor da leviţilor den sorţii ţinerii lor
cetăţi să lăcuiască. Şi ceale den nain-
tea cetăţilor, pemprejurul lor, vor da leviţi-
3 lor. Şi vor fi cetăţile lor a lăcui; şi osebirile
lor vor fi dobitoacelor lor şi la toate cîte-s cu
4 patru picioare ale lor. Şi ceale ce să lipăscu
de cetăţile carele veţ da leviţilor, den zidiul
cetăţii şi den afară, 2000 de coţi împrejur.
5 Şi vei măsura afară den cetate laturea de spre
răsărit, 2000 de coţi, şi laturea de spre amia-
zăzi, două mii de coţi, şi laturea de către mare,
doao mii de coţi, şi laturea de către miază-
noapte, 2000 de coţi; şi cetatea în mijlocul
acestuia va fi voao şi ceale ce sînt în hotarăle
6 cetăţilor. Şi cetăţile carele veţi da leviţilor –
ceale şase cetăţi a scăpărilor, carele veţi da de
7 fugă acolo celuia ce va omorî, Şi lîngă
aceastea, 40 şi 2 de cetăţi. Toate cetăţile ce
veţi da leviţilor, 40 şi 8 de cetăţi aceastea şi
8 ceale den naintea cetăţilor lor. Şi cetăţile
carele veţi da dentru ţinearea fiilor Israil:
dentru ceia ce au multe, multe, şi dentru ceale
mai puţine, puţine; fieşcarele după moşteni-
rea lui carea vor moşteni vor da den cetăţi
9 leviţilor". Şi grăi Domnul către Moisi,
10 zicînd: „Grăiaşte fiilor Israil şi vei zice
către dînşii: 'Voi treaceţi Iordanul, la pămîntul
11 Hanaan, Şi veţi osebi voao singuri cetăţi,
scăpări vor fi voao, ca să fugă acolo ucigaşul,
12 tot cela ce va ucide sufletu fără de voie. Şi
vor fi cetăţile voao scăpări de la cela ce să
rudeaşte cu sîngele: şi nu va muri cel ce ucide,
pînă va sta înaintea adunării, la judecată.
Şi cetăţile carele veţi da, aceale şase cetăţi 13
scăpări vor fi voao. Ceale trei cetăţi veţi da 14
decindea de Iordan, şi ceale trei cetăţi ce veţi
da în pămîntul Hanaan: Scăpare vor fi fii- 15
lor Israil şi celui striin şi celui nemearnic ce
iaste întru voi, vor fi cetăţile aceastea de scă-
pare, a fugi acolo, la tot ce va ucide sufletu
fără de voia lui. Iară de va ucide pre dînsul 16
cu armă de fier şi va muri, ucigaş iaste, cu
moarte să să omoară ucigaşul. Iară de va fi 17
cu piatră de a mînă dentru carea va muri, cu
aceaea îl va lovi pre dînsul şi va muri, ucigaş
iaste, cu moarte să să omoară uciga-
şul. Iară de va fi cu armă de lemnu den 18
mîna, den carea va muri, şi-l va lovi pre
dînsul şi va muri, ucigaş iaste, cu moarte să
să omoară ucigaşul. Cela ce iaste rudenie 19
cu sîngele, acesta va ucide pre cela ce l-au
omorît: cîndu-l va timpina pre dînsul acesta, îl
va ucide pre însul. Iară de-l va împinge 20
pentru vrajba şi va arunca preste el toată
unealta, den vicleşug, şi va muri, Au 21
pentru pizmă l-au lovit pre dînsul cu mîna şi
va muri: cu moarte să să omoară cela ce l-au
lovit, ucigaş iaste, cu moarte să să omoară cel
ce au ucis; cela ce să rudeaşte cu sîngele va
ucide pre cela ce au omorît, cîndu va întim-
pina pre el. Iară de va fi fără de veaste, nu 22
pentru vrajba va împinge pre el, sau va
arunca peste el toată unealta, nu den ficleşug,
Sau cu fieştece piatră, cu carea va muri cu 23
dînsa neştiindu, şi va cădea preste el şi va
muri, şi el nu-i era lui nepriatin, nice cercînd
să-i facă lui rău: Şi va judeca adunarea 24
între mijlocul celuia ce l-au lovit şi între mijlo-
cul celuia ce să rudiia cu sîngele, după jude-
căţile aceastea. Şi va scoate adunarea pre 25
cela ce au ucis de la cela ce să rudeaşte cu sîn-
gele, şi-l va aşaza pre el adunarea la cetatea
scăpării lui, unde au scăpat. Şi va lăcui acolo,
pînă va muri preotul cel mare, pre carele au
unsu pre el cu untdelemnul cel sfînt. Iară 26
de va ieşi cu ieşirea cela ce au ucis, hotarăle
cetăţii la care cu fugit acolo, Şi-l va afla pre 27
el cela ce să rudeaşte cu sîngele, afară den
hotarăle cetăţii scăpării lui, şi va ucide cela ce
să rudeaşte cu sîngele pre cel ucigaş, nu iaste
vinovat; Pentru că în cetatea scăpării lui să 28
lăcuiască, pînă va muri preotul cel mare; şi
după ce va muri preotul cel mare, să va
întoarce ucigaşul la pămîntul ţinerii lui. Şi 29
vor fi aceastea voao la dreptate de judicată,
întru rudele voastre, la toate lăcaşurile voastre.
Tot cela ce ucide suflet, pren mărturii, vei ucide 30
pre cela ce ucide. Şi o mărturie nu va mărturisi
pre suflet să moară. Şi nu veţi lua răscumpă- 31

rare pentru suflet de la cel ce au ucis, cela ce
iaste vinovat a să omorî, pentru că cu moarte
32 să va omorî. Să nu luaţi răscumpărare ca
să fugă la cetatea scăpărilor, ca să lăcuiască
iarăş pre pămîntu, pînă va muri preotul cel
33 mare. Şi să nu omorîţi cu moarte pămîntul
preste carele voi lăcuiţi pre dînsul, pentru că
sîngele acesta omoară pămîntul; şi nu se va
curăţi pămîntul de sîngele cel ce s-au vărsat
preste el, ce preste sîngele celuia ce-l
34 varsă. Şi nu veţ pîngări pămîntul pre
carele lăcuiţi preste dînsul, pre carele Eu
lăcuiescu între voi, pentru că Eu sînt Domnul,
Cela ce lăcuiaşte în mijlocul fiilor lui Izrail'".

CAP XXXVI

1 Şi să apropiară boiarii moşiilor nea-
mului fiilor lui Galaad, feciorul lui
Mahir, feciorul lui Manasi, den fealiul
fiilor lui Iosif, şi grăiră înaintea lui
Moisi şi înaintea lui Eliazar preotul şi
înaintea boiarilor caselor moşiilor fiilor lui
2 Izrail şi ziseră: „Stăpînului nostru porunci
Domnul să dea pămîntul moştenirii, cu sorţi,
fiilor lui Izrail. Şi stăpînului nostru porunci
Domnul să dea moştenirea lui Salpaad, frate-
3 lui nostru, featelor lui. Şi vor fi unui neam
a fiilor Israil fămei şi se va lua sorţul lor den
ţinearea părinţilor noştri şi se vor adaoge la
moştenirea fealiului căruia se vor face muieri,
şi den sorţul moştenirii noastre se va
4 lua. Iară de se va face luarea fiilor Izrail şi
se va adaoge moştenirea lor pre moştenirea
fealiului cărora se vor face muieri, şi den moş-
tenirea fealiului moşiei noastre se va rîdica
5 moştenirea lor". Şi porunci Moisi fiilor lui
Izrail, pren porunca Domnului, zicînd: „Aşa
6 fealiul fiilor lui Iosif zic. Acesta e cuvîntul
ce au poruncit Domnul featelor Salpaad,
zicînd: 'Unde va plăcea înaintea lor fie muieri,
fără de numai den norodul părintelui lor să fie
muieri. Şi să nu să învîrtejască moştenirea fii-
7 lor Izrail, den fealiu, la altu fealiu. Pentru
căci fieştecarele la moştenirea fealiului moşiei
8 lui se vor lipi fiii lui Izrail. Şi toată fata
rudindu-se, moştenire dentru fealiurile fiilor
lui Izrail, unuia dentru norodul părintelui ei
vor fi muieri, pentru ca să rudească fiii lui
Israil, fieşcarele, moştenirea cea părintească
9 a lui. Şi nu se va învîrteji sorţul den fealiu
la alt fealiu, ce fieştecarele întru moştenirea
lui se vor lipi fiii lui Izrail, în ce chip au rînduitu
10 Domnul lui Moisi'", Aşa au făcut featele lui
11 Salpaad. Şi să făcură Maala şi Thersa şi Egla
şi Melha şi Nua, featele lui Salpaad, nepoţilor
lor den norodul lui Manasi, să făcură muieri
12 fiilor lui Iosif; Şi să făcu moştenirea lor
preste fealiul nărodului părintelui lor.
Aceastea-s poruncile şi îndereptări- 13
le şi judecăţile carele au porun-
cit Domnul, în mîna lui Moi-
si, la apusul Moav,
la Iordan, de spre
Ieriho.

A DOUA LEAGE

CAP I

Aceastea-s cuvintele carele au grăit 1
Moisi la tot Israilul, dicindea de Ior-
dan, în pustiiu, cătră apus, aproape
de Marea Roşie, întru mijlocul Faran,
Tofolon şi Lovon şi Avlon şi spre
Ceale de Aur, Unsprăzeace zile de la 2
Horiv, cale pre muntele Siir pînă la Cadis-
Varni. Şi fu întru al patruzecilea an, la un- 3
sprăzeace luni, întru una a lunii, grăi Moisi
cătră toţi fiii lui Israil, după toate cîte au
poruncit Domnul lui cătră dînşii. După ce 4
au ucis pre Sion, împăratul amoreilor, pre
cela ce au lăcuitu la Esevon, şi pre Og, împă-
ratul Vasanului, pre cela ce au lăcuitu la Asta-
roth şi la Edrain, decindea de Iordan, în
pămîntul Moav, Au început Moisi a arăta 5
leagea aceasta, zicîndu: „Domnul Dumne- 6
zeul nostru au grăit noao la Horiv, zicîndu:
'Destul vă iaste voao a lăcui întru muntele
acesta! Întoarceţi-vă şi vă sculaţi voi şi 7
păsaţi la muntele amoreilor şi cătră toţi ceia
de pe împrejurul haravilor, la munte şi la
cîmpu şi cătră amiazăzi şi pre lîngă mare,
pămîntul Hanaan şi în preajma Livanului,
pînă la rîul cel mare, Efrat. Vedeţi, am dat 8
înaintea voastră pămîntul; întrîndu înlăuntru,
moşteniţi de tot pămîntul carele am jurat
părinţilor voştri, lui Avraam şi lui Isaac şi lui
Iacov, să le dau lor şi simenţii lor după dîn-
şii'. Şi ziş cătră voi întru vreamea aceaea, 9
zicîndu: 'Nu voiu putea singur să vă portu pre
voi. Domnul Dumnezeul nostru v-au 10
înmulţit pre voi şi, iată, sînteţi astăzi ca stea-
lele ceriului de mulţi. Domnul Dumnezeul 11
părinţilor voştri să vă adaogă voao ca să fiţi cu
o mie de părţi mai mult şi să vă blagoslo-
vească pre voi, după cum au grăit voao.
Cum voiu putea singur a purta osteneala 12
voastră şi statul vostru şi pricile voastre?
Daţi voao oameni înţelepţi şi ştiuţi şi cu minte 13
la neamurile voastre şi voiu pune pre dinşii
preste voi povăţuitori voao'. Şi mi-aţ răspun- 14
su şi aţi zis: 'Bun iaste cuvîntul carele ai grăit să
faci'. Şi am luat dentru voi oameni înţelepţi şi 15
ştiutori şi cu minte şi i-am pus pre ei să po-

vățească preste voi, preste mii, și preste sute,
și preste cincizeci, și preste zeace, și aducători
16 de cărți judicătorilor voștri. Și am poruncit
judicătorilor voștri întru vreamea aceaea,
zicîndu: 'Ascultați întru mijlocul fraților voștri
și judecați dirept întru mijlocul omului și întru
mijlocul fratelui său și întru mijlocul nemear-
17 necului său. Să nu cunoști obrazul la jude-
cată după cel micu și după cel mare să judeci,
să nu te sfiești de fața omului, căce judecata a
lui Dumnezeu iaste și cuvîntul carele nesilnic
va fi de spre voi îl veți aduce la mine și-l voiu
18 auzi pre dînsul'. Și am poruncit voao întru
vreamea aceaea toate cuvintele carele veț
19 face. Și sculîndu-ne de la Horiv, am mersu
tot pustiiul cel mare și înfricoșatul acela
carele aț văzut, calea muntelui amoreului,
după cum au poruncit Domnul Dumnezeul
nostru noao, și am venit pînă la Cadis-Varni.
20 Și am zis cătră voi: 'Venit-aț pînă la muntele
amoreului, Domnul Dumnezeul nostru dă
21 noao. Vedeți, au dat Domnul Dumnezeul
vostru înaintea feații voastre pămîntul: suin-
du-vă, moșteniți în ce chip au zis Domnul
Dumnezăul părinților voștri voao; nu vă tea-
22 meți, nice vă spăreați!' Și ați venit toți la
mine și ați zis: 'Să trimitem oameni înaintea
noastră și să cerceteaze noao pămîntul și să
ne spuie noao răspunsu, calea pre care ne
vom sui întru dînsa și cetățile în carele vom
23 întra în eale'. Și plăcu înaintea mea cuvîn-
tul și luaiu dentru voi doisprăzeace oameni,
24 cîte un om după fealiu. Și întorcîndu-se,
s-au suit în munte și au venit pînă la Valea
25 Strugurului și au cercatu-o pre dînsa. Și
luară în mînule lor den roada pămîntului și
aduseră cătră noi și zicea: 'Bun iaste pămîntul
carele Domnul Dumnezăul nostru ne dă
26 noao'. Și n-aț vrut să vă suiți, ce ați călcat
cuvîntul Domnului Dumnezăului vostru și ați
27 cîrtitu în corturile voastre și ați zis: 'Pentru
căce ne-au fostu urîndu Domnul pre noi,
ne-au scos pre noi den pămîntul Eghipetului
să ne dea pre noi la mînile amoreilor, ca să ne
28 piarză pre noi. Unde ne suim noi?' Iară frații
voștri v-au osebit inema voastră, zicîndu:
'Limbă mare și multă și mai tare decît noi, și
cetăți mari și zidite pînă la ceriu, ce și feciori
29 de uriaș am văzut acolo'. Și am zis cătră
voi: 'Să nu vă teameți, nici să vă spămîntați de
30 cătră dînșii. Domnul Dumnezăul nostru,
Cela ce mearge înaintea feații noastre, El va
bate pre dînșii, împreună cu voi, după toate
cîte au făcut voao în pămîntul Eghipetului.
31 Și întru pustiiul acesta carele aț văzutu în ce
chip te-au hrănit cu hrană Domnul Dumne-
zăul tău, în ce chip ar fi purtat vreun om cu
hrană pre fiiul său, preste toată calea care ați
mersu pînă ați venit la locul acesta'. Și 32
întru cuvîntul acesta nu v-aț încrezut Domnu-
lui Dumnezăului vostru, Carele mearge 33
înainte, mai nainte de voi în cale, a aleage voao
loc, povățuind pre voi cu foc noaptea, arătînd
voao calea pre care veți mearge pre ea, și cu
nor ziua. Și auzi Domnul glasul cuvintelor 34
voastre și, scîrbindu-Să, Să jură, zicînd: 'De 35
va vedea cineva den oamenii aceștea pămîn-
tul acesta bun, carele am jurat părinților lor,
Afară den Halev, feciorul lui Iefoni, acesta va 36
vedea pre dînsul și acestuia voiu da pămîntul
pre carele s-au suit, și fiilor lui, pentru căce el
iaste apropiatu la cîte-s ale Domnului'. Și 37
pre mine S-au scîrbit Domnul pentru voi,
zicîndu: 'Nice tu nu vei întra acolo! Iisus, 38
feciorul lui Navi, cela ce șade lîngă tine, acesta
va mearge acolo, pre dînsul întăreaște,
pentru că el va împărți pre el cu sorțu. Și 39
copiii voștri, carii ați zis întru jaf să fie, și tot
copilul tînăr, carele n-au știut astăzi rău au
bun, aceștea vor întra acolo; și lor voiu da pre
el și ei vor moșteni pre el'. Și voi, întorcîn- 40
du-vă, v-ați tăbărît la pustiiu, calea cea despre
Marea Roșie, Și ați răspunsu și mi-ați zis: 41
'Greșit-am înaintea Domnului Dumnezăului
nostru! Noi, suindu-ne, ne vom bate, după
toate cîte au poruncit Domnul Dumnezăul
nostru noao'. Și, luînd fieștecarele unealtele
ceale de război ale lui și adunîndu-vă, vă
suiați la munte. Și zise Domnul cătră mine: 42
'Zi lor: 'Nu vă suiți, nice să vă bateți, că nu sînt
cu voi, și să nu vă surpați înaintea vrăjmașilor
voștri'. Și am grăit voao, și nu m-ați ascul- 43
tat pre mine și ați călcat cuvîntul Domnului și,
silindu-vă, v-ați suit în munte. Și ieși amo- 44
reul, cela ce lăcuiaște în muntele acela, în tim-
pinarea voastră și v-au gonit pre voi ca cîndu
ar face albinele și vă răniia pre voi, de la Siir
pînă la Erma. Și șăzînd, plîngeați înaintea 45
Domnului, și n-au ascultat Domnul glasul
vostru, nice au luat aminte pre voi. Și ați 46
șăzut la Cadis zile multe, cîteodată zile ați
șăzut.

CAP II

i întorcîndu-ne, ne-am pornit la pus- 1
tiiu, calea despre Marea Roșie, în ce
chip au grăit Domnul cătră mine, și
am încunjurat muntele Siir zile multe.
Și zise Domnul cătră mine: 'Des- 2/3
tul iaste voao a încunjura muntele acesta! În-
toarceți-vă dară spre miazănoapte! Și noro- 4
dului acestuia porunceaște, zicînd: 'Treaceți voi
pe aproape, pren hotarăle fraților voștri, fiilor lui
Isaf, carei lăcuiesc la Siir și se vor spă-

5 mînta de voi Şi se vor spărea foarte. Să nu
bateţi cu dînşii războiu, pentru că nu voiu da
voao den pămîntul lor nice urmă de picior,
pentru că cu sorţi am dat fiilor lui Isaf muntele
6 lui Siir. Cu argint veţ cumpăra bucate de la
dînşii şi veţi mînca; şi apa cu măsură veţi lua
7 de la dînşii cu argint şi veţi bea, Pentru că
Domnul Dumnăzăul nostru te-au blagoslovit
în tot faptul mîinilor tale, cunoaşte cum ai
petrecut pustiiul cel mare şi înfricoşatul
acesta. Iată, patruzeci de ani Domnul Dum-
nezăul tău – cu tine, nu te-ai lipsit de cuvînt'.
8 Şi am trecut pre fraţii noştri, fiii lui Isaf, pre
ceia ce lăcuia în Siir lîngă calea Aravei de la
Elon şi de la Gasion-Gaver, şi, întorcîndu-ne,
9 am trecut calea pustiiului Moav. Şi zise
Domnul către mine: 'Nu vă învrăjbiţi cu moa-
viteanii şi să nu loviţi la dînşii războiu, pentru
că nu voiu da voao den pămîntul lui întru
sorţi, pentru că fiilor lui Lot am dat pre Aroir
10 a moşteni'. – Oamenii au fost şăzînd mai
înainte pre dînsul, limbă mare şi multă şi tare,
11 ca şi Enachin. Rafain să vor socoti şi aceş-
tea, ca şi enachimii; şi moaviteanii numescu
12 pre ei ommini. Şi la Siir şădea horeul mai
înainte; şi fiii lui Isaf i-au pierdut pre ei şi au
surpat pre ei de la faţa lor, şi să lăcuiră pentru
dînşii, în ce chip au făcut Israil pămîntul moş-
13 tenirii lui, carele au dat Domnul lor –. Acum
dară, sculaţi-vă şi vă rădicaţi voi şi meargeţi
14 pre aproape de valea Zareth'. Şi zilele
carele am mersu pre aproape de Cadis-Varni,
pînă am trecut valea Zareth, 30 şi 8 de ani,
pînă au căzut toată seminţia oamenilor răz-
boinici den tabără, după cum S-au jurat Dom-
15 nul Dumnezăul lor. Şi mîna lui Dumnezău
era preste ei, ca să-i topească pre ei den
16 tabără, pînă unde au căzut. Şi fu den vrea-
mea ce căzură toţi bărbaţii cei războinici,
17 murind den mijlocul norodului, Şi grăi
18 Domnul către mine, zicînd: 'Tu mergi
astăzi pre aproape de hotarăle Moav, pre
19 Aroir, Şi veţi apropia aproape de fiii lui
Aman; nu ţineţi vrajbă lor şi să nu vă loviţi cu
dînşii la războiu, pentru că nu voiu da den
pămîntul fiilor lui Aman ţie întru sorţu, că fii-
20 lor lui Lot am dat pre el cu sorţu. Pămîntul
lui Rafain să va socoti, pentru că pre dînsul
rafaini lăcuia; şi maniteanii numescu pre dîn-
21 şii Zohomin, Limbă mare şi multă şi tare,
ca şi cei den Enachim; şi i-au pierdut pre dîn-
şii Domnul de către faţa lor, şi [i-] au moştenit
şi să lăcuiră pentru dînşii pînă în ziua aceasta,
22 În ce chip au făcut fiilor Isaf, celora ce lăcuiescu
la Siir, în ce chip au surpat pre horeul de către
faţa lor şi i-au moştenit pre dînşii şi s-au
lăcuit pentru dînşii pînă în ziua aceasta, Şi 23
eveii, ceia ce lăcuia la Asiroth, pînă la Gaza, şi
capadochii, ceia ce au ieşit de la Capadochia,
au surpat pre ei şi s-au lăcuit pentru ei.
Acum dară, sculaţi-vă şi vă duceţi şi treaceţi 24
voi valea Arnon. Iată, am dat în mîna ta pre
Sion, împăratul Esevon, al amoreilor, şi
pămîntul lui. Înceape a moşteni, fă cu el răz-
boiu! Întru ziua aceasta înceape a da cutre- 25
murul tău şi frica ta preste faţa a toate limbile
ceale ce sînt supt ceriu, carii, auzindu numele
tău, se vor turbura şi chinuri vor avea de către
faţa ta'. Şi am trimis soli den pustiiul Che- 26
damoth către Sion, împăratul Esevonului, cu
cuvinte de pace, zicînd: 'Treace-voiu pren 27
pămîntul tău, pre cale voiu mearge, nu voiu
abate în direapta au a stînga. Bucate pre 28
argint îm vei da şi voiu mînca şi apă pre bani
îm vei da şi voiu bea; fără numai căce voiu
treace cu picioarele meale, În ce chip mi-au 29
făcut mie fiii lui Isaf, ceia ce lăcuiescu la Siir,
şi moaviteanii, ceia ce lăcuiescu la Aroir, pînă
voiu treace Iordanul, la pămîntul carele Dom-
nul Dumnezăul nostru ne dă noao'. Şi n-au 30
vrut Sion, împăratul Esevonului, să treacem
noi prentr-însul, pentru căci au nesilnicit
Domnul Dumnezăul nostru duhul lui şi i-au
întărit inima lui, pentru ca să să dea în mîinile
tale ca întru ziua aceasta. Şi zise Domnul 31
către mine: 'Iată, am început a da înaintea fea-
ţii tale pre Sion, împăratul Esevon, al amo-
reilor, şi pămîntul lui; şi înceape a moşteni
pămîntul lui'. Şi ieşi Sion, împăratul Ese- 32
von, întru întimpinarea noastră, el şi tot
norodul lui, la războiu, la Iasa. Şi l-au dat 33
pre el Domnul Dumnezăul nostru înaintea
feaţii noastre în mînile noastre, şi am lovit pre
dînsul şi pre feciorii lui şi pre tot norodul
lui. Şi am stăpînit toate cetăţile lui întru 34
vreamea aceaea şi am surpat toată cetatea pre
rîndu, şi muierile lor, şi feciorii lor, nu am
lăsat prinsu viu, Fără numai dobitoacele 35
am prădat şi prăzile cetăţilor am luat. De la 36
Aroir, care iaste de la marginea pîrîului
Arnon, şi cetatea care era în vale, şi pînă în
muntele Galaad, nu era cetate care să ne fie
scăpat noao; pre toate le-au dat Domnul
Dumnezeul nostru în mînile noastre. Fără 37
numai la pămîntul fiilor Aman nu ne-am
apropiat, toate cîte să apropie de pîrîul lui
Iavoc şi cetăţile ceale den munte, după cum au
poruncit noao Domnul Dumnezeul nostru.

CAP III

Şi, întorcîndu-ne, ne-am suit calea de 1
la Vasan şi au ieşit Og, împăratul
Vasanului, întru întimpinarea noastră,
el şi tot nărodul lui împreună cu dîn-
sul, la războiu, la Adraim. Şi zise 2

Domnul cătră mine: 'Să nu te temi de dînsul,
căce în mînile tale l-am dat pre dînsul, şi pre
tot nărodul lui, şi tot pămîntul lui, şi vei face
lui în ce chip ai făcut lui Sion, împăratul amo-
3 reilor, care lăcuia la Esevon'. Şi l-au dat
pre el Domnul Dumnezăul nostru în mînile
noastre şi pre Og, împăratul Vasanului, şi tot
norodul lui, şi l-am omorît pre el, pînă n-au
4 rămas lui semînţă. Şi am stăpînit toate
cetăţile lui întru vreamea aceaea; nu era
cetate care nu o am luat de la dînşii, 60 de
cetăţi, toate pemprejurile Argov, împăratul
5 Og, la Vasan, Toate cetăţile tari, ziduri
nalte, porţi şi zăvoară, afară den cetăţile fere-
6 zeilor ceale multe foarte. I-am surpat pre
dînşii în ce chip am făcut lui Sion, împăratul
Esevonului, şi am surpat toată cetatea pre
7 rînd şi muierile lor şi copiii. Şi toate dobi-
toacele lor şi prăzile cetăţilor le-am prădat
8 noao. Şi am luat întru vreamea aceaea
pămîntul den mînile celor doi împăraţi amo-
reilor, carii era decinde de Iordan, de la pîrîul
9 Arnon şi pînă la muntele Aermon. – Finicii
numescu pre Aermon Saniior şi amoreul au
10 numit pre dînsul Sanir –. Toate cetăţile
Misor şi tot Galaadul şi tot Vasaanul, pînă la
Elha şi Edrain – cetăţile împărăţiei lui Og, la
11 Vasan. – Căce numai Og, împăratul Vasa-
nului, au rămas de la Rafain. Iată patul lui, pat
de hier, iată aceasta întru marginea feciorilor
lui Aman, de 9 coţi lungimea lui şi de 4 coţi
12 lăţimea lui, cu cotul omului –. Şi pămîntul
acela l-am moştenit în vreamea aceaea de la
Aroir, carii iaste la ţărmurele pîrîului Arnon;
şi jumătate de muntele Galaad şi cetăţile lui
13 am dat lui Ruvin şi lui Gadu. Şi ce au rămas
al lui Galaad şi tot Vasanul împărăţiei lui Og
am dat la jumătate de neamul lui Manasi; şi tot
pemprejurul Argovului, tot Vasanul, acela
14 pămîntul lui Rafain se va socoti. Şi Iair,
feciorul lui Manasi, au luat tot împrejurul
Argov, pînă la hotarăle Gargasi şi Mahethi;
au numit pre dînsele pre numele lui, pre Vasan,
15 Aroth, Iair, pînă în ziua aceasta. Şi lui Mahir
16 am dat Galaadul. Şi lui Ruvin şi lui Gadu am
dat de la Galaadu pînă la pîrîul Arnon, în mij-
locul pîrîului – hotar, şi pînă la Iavoc pîrîul –
17 hotar fiilor lui Aman. Şi Arava şi Iordanul
– hotar, de la Mahenereth şi pînă la Marea
Arava, Marea Sării, de la Asidoth pre Fasga,
18 de la răsărit. Şi am poruncit voao în vrea-
mea aceea zicînd: 'Domnul Dumnezeul vostru
au dat voao pămîntul acesta cu sorţu; înarmîn-
du-vă, păsaţi înaintea feaţii fraţilor voştri, fii-
19 lor lui Israil, tot cel cuminte; Afară den
fămeile voastre şi copiii voştri şi dobitoacele
voastre; ştiu că multe dobitoace-s la voi,
lăcuiască întru cetăţile voastre, care vă le-am
dat voao, Pînă va potoli Domnul Dumne- 20
zeul nostru pre fraţii voştri, ca şi pre voi, şi
vor moşteni şi aceştea pămîntul carele Dom-
nul Dumnezeul vostru dă lor decinde de Ior-
dan; şi vă veţi învîrteji fieştecarele la moşteni-
rea lui care am dat voao'. Şi lui Iisus am 21
poruncit în vreamea aceaea, zicîndu: 'Ochii
voştri au văzut toate cîte au făcut Domnul
Dumnezeul nostru la aceşti doi împăraţi; aşa
va face Domnul Dumnezeul nostru la toate
împărăţiile asupra cărora tu treci acolo. Să nu 22
vă teameţi de dînşii, căce Domnul Dumnezeul
vostru, El Să va bate pentru voi'. Şi m-am 23
rugat Domnului în vreamea aceaea,
zicîndu: „Doamne, Doamne, Tu ai început 24
a arăta slugii Tale vîrtutea Ta şi putearea Ta şi
mîna cea tare şi braţul cel naltu! Pentru căci
iaste Dumnezeu în ceriu au pre pămîntu,
Carele va face în ce chip ai făcut Tu şi după
putearea Ta? Trecîndu dară, voiu vedea 25
pămîntul cel bun, acesta carele iaste decindea
de Iordan, muntele acest bun şi Andiliva-
nul'. Şi m-au trecut cu vedearea Domnul 26
pre mine, pentru voi, şi nu m-au ascultat; şi
zise Domnul cătră mine: 'Destul iaste ţie, să
nu mai adaogi încă a grăi cuvîntul acesta.
Suie-te pre vîrhul celui cioplit şi priveaşte cu 27
ochii spre mare şi miazănoapte şi amiazăzi şi
răsărit şi vezi cu ochii tăi, căce nu vei treace
pre Iordanul acesta. Şi porunceaşte lui 28
Iisus şi-l întăreaşte pre el şi-l îndeamnă pre
dînsul, pentru că acesta va treace înaintea
feaţii nărodului acestuia şi el va moşteni lor
tot pămîntul carele ai văzut'. Şi şădeam în 29
crîngu aproape de casa lui Fogor.

CAP IV

Şi acum, Israil, ascultă direptăţile şi 1
judecăţile cîte eu vă învăţu pre voi
astăzi să faceţi, pentru ca să trăiţi, şi,
întrîndu înlăuntru, să moşteniţi
pămîntul carele Domnul Dumnezeul
părinţilor voştri dă voao cu sorţu. Să nu 2
adaogeţi cătră cuvîntul carele eu poruncescu
voao şi să nu luaţ de la dînsul; păziţ poruncile
Domnului Dumnezeului vostru, cîte eu
poruncescu voao astăzi. Ochii voştri au 3
văzut toate cîte au făcut Domnul Dumnezeul
vostru lui Veelfegor, căce tot omul carele au
mărsu denapoia lui Veelfegor, l-au surpat pre
dînsul Domnul Dumnezeul vostru dentre
voi. Iară voi, ceia ce zăceaţi aproape de 4
Domnul Dumnezeul nostru, trăiţ toţi în ziua de
astăzi. Vedeţi, arătat-am voao dereptăţi şi ju- 5
decăţi, după cum mi-au poruncit Domnul Dum-
nezeul mieu să faceţi voi aşa în pămîntul carele
meargeţi voi acolo să moşteniţi pre dînsul. Şi 6
veţ păzi şi veţi face, pentru că aceasta iaste

înțelepciunea voastră și mintea înaintea a
toate limbile cîți vor auzi toate direptățile
aceastea și vor grăi: 'Iată nărodu înțelept și
7 știutoriu, limba cea mare aceasta'. Căci
care limbă mare, care iaste lui dumnezeu
apropiindu-se de ei ca Domnul Dumnezeul
nostru, întru toate întru care vom chema pre
8 Dînsul? Și care limbă mare, care iaste lui
direptăți și judecăți direapte, după toată lea-
gea aceasta care eu dau înaintea voastră
9 astăzi? Fereaște-te pre tine și păzeaște
sufletul tău tare, să nu uiți toate cuvintele
carele au văzut ochii tăi și să nu lipsască de la
inima ta toate zilele vieții tale; și vei învăța
10 pre fiii tăi și pre fiii fiilor tăi. În ziua întru
care ați stătut înaintea Domnului Dumnezău-
lui vostru, la Horiv, în ziua adunării, căce zise
Domnul către mine: 'Adună către Mine noro-
dul și să asculte cuvintele Meale ca să înțe-
leagă, să să teamă de Mine toate zilele cîte ei
trăiescu pre pămînt, și pre fiii lor vor învăța'.
11 Și ați venit și ați stătut supt munte, și muntele
ardea cu foc pînă în ceriu, întunearec, negură
12 ceață, glas mare. Și au grăit Domnul Dum-
nezău către voi în munte, den mijlocul focului
glas de cuvinte; voi ați auzit, și asămănare
13 n-ați văzut, fără numai glas. Și v-au spus
voao făgăduința Lui, carea au poruncit voao
să faceți, ceale 10 cuvinte, și le-au scris pre
14 eale pre doao leaspezi de piatră. Și mi-au
poruncit Domnul întru vreamea aceaea să vă
învățu pre voi direptăți și judecăți, să le faceți
voi aceastea pre pămînt la carele voi intrați
15 acolo să moșteniți pre el. Și păziți foarte
sufletele voastre, căce n-aț văzut toată asămă-
narea în ziua care au grăit Domnul către voi în
16 muntele Horiv, den mijlocul focului. Să nu
faceți fărădeleage și să nu vă faceți voao cio-
plit, asămănare tot chipul, asămănare a parte
17 bărbătească au fămeiască, Și sămănarea a
tot dobitocul cărora sînt pre pămînt, asămă-
narea a toată pasărea zburătoare carea
18 zboară supt ceriu, Asămănarea a tot tîrîto-
riul carele să tîraște pre pămînt, asămănarea
a tot peaștele cît iaste în apă, dedesuptul
19 pămîntului. Ca să nu cauți în ceriu vreodi-
nioară și, văzînd soarele și luna și stealele și
toate podoabele ceriului, înșălîndu-te să te
închini lor și să slujești lor, carele au împărțit
Domnul Dumnezăul tău pre dînsele la toate
20 limbile ce sînt supt ceriu. Iară pre voi v-au
luat Domnul Dumnezău și v-au scos pre voi
den cuptoriul cel de hier, den Eghipet, ca să
21 fie Lui norod și sorțu ca în ziua aceasta. Și
Domnul Dumnezău S-au mîniat pre mine pen-
tru ceale ce s-au zis de la voi și S-au jurat pentru
ca să nu trec Iordanul acesta și pentru ca să nu
mergu în pămîntul carele Domnul Dumnezău dă
ție cu sorțu. Pentru că eu moriu întru 22
acesta și nu trec Iordanul acesta; iară voi trea-
ceți și veți moșteni pămîntul cel bun acesta.
Feriți-vă voi ca să nu uitați făgăduința Dom- 23
nului Dumnezăului vostru carea au făgăduit
către voi și să nu faceți voao singuri cioplitu,
asămănare den toate cîte au poruncit ție
Domnul Dumnezăul tău. Pentru că Dom- 24
nul Dumnezăul tău foc topitoriu iaste, Dum-
nezău rîvnitoriu. Iară să vei naște fiiu, și fii 25
fiilor tăi, și veți zăbovi pre pămînt și veți face
fărădeleage și veți face cioplit, asămănare
fieștecăruia, și veți face răul înaintea Domnu-
lui Dumnezăului vostru, ca să-L mîniați pre
Dînsul, Vă mărturisescu voao astăzi, pre 26
ceriu și pre pămînt, că cu perire veți peri de
pre pămîntul la carele voi treaceți Iordanul
acolo ca să-l moșteniți pre el; nu veți întîrzia
zile pre dînsul, fără numai cu surpare vă veți
surpa. Și va sămăna Domnul pre voi întru 27
toate limbile și veți rămînea puțini la număr,
la limbi întru carea va băga Domnul pre voi
acolo. Și vă veți închina acolo la alți dum- 28
nezăi, la fapte de mîini omenești, leamne și
pietri, care nu vor vedea, nice vor auzi, nice
vor mînca, nice vor mirosi. Și veți cerca 29
acolo pre Domnul Dumnezăul vostru și-L veți
afla pre El cîndu-L veț cerca dentru toată
inima ta și dentru tot sufletul tău, întru pri-
mejdia ta. Și te vor afla toate cuvintele 30
aceastea la zilele ceale de apoi și te vei
întoarce la Domnul Dumnezăul tău și vei
asculta glasul Lui, Că, Dumnezău îndură- 31
toriu și milostiv, Domnul Dumnezăul tău nu
te va părăsi, nice te va surpa pre tine, nu va
uita făgăduința părinților tăi, carea au jurat
lor. Întrebați zilele ceale mai denainte, 32
ceale ce s-au făcut mai nainte de tine, den ziua
carea au zidit Dumnezău om pre pămînt, și
pre marginea ceriului pînă la marginea ceriu-
lui, de s-au făcut după cuvîntul acest mare și
s-au înțeles într-acesta chip. De au auzit 33
limbă glas al Dumnezăului viu grăindu den
mijlocul focului, în ce chip ai auzit tu și ai
trăit? De au ispitit Dumnezău întrîndu să ia 34
Luiș limbă den mijlocul limbii, întru ispitire, și
în seamne și în minuni și în războiu și în mînă
tare și cu braț naltu și cu videnii mari, după
toate cîte au făcut Domnul Dumnezăul nostru
la Eghipet înaintea ta văzînd? Ca să știi 35
tu căce Domnul Dumnezeul tău acesta
Dumnezău iaste și nu iaste încă afară
dentr-Însul. De la ceriu auzit fu glasul Lui 36
ție, să te cearte pre tine și pre pămînt au ară-
tat ție focul Lui cel mare și cuvintele Lui le-ai
auzit den mijlocul focului. Pentru căci au 37
iubit pre El părinții tăi și au ales semenția
lor după dînșii, pre voi, și te-au scos El

pre tine cu vîrtutea Lui cea mare den Eghipet,
38 Ca să surpe limbi mari şi mai tari decît tine
înaintea feaţii tale, să te bage înlăuntru, să dea
ţie pămîntul lor moştenire, în ce chip ai astăzi.
39 Şi vei cunoaşte astăzi şi te vei întoarce cu
cugetul, căci Domnul Dumnezăul tău acesta e
Dumnezău întru ceriu sus şi pre pămînt jos, şi
40 nu iaste încă afară dentr-Însul. Şi vei cruţa
poruncile Lui şi direptăţile Lui cîte eu porun-
cescu ţie astăzi, pentru ca să ţi să facă ţie bine,
şi fiilor tăi după tine, pentru ca să vă faceţi
îndelungaţi de zile pre pămîntul carele Dom-
nul Dumnezăul tău dă ţie toate zilele".
41 Atuncea osebi Moisi 3 cetăţi decinde de Ior-
42 dan, de cătră răsărita soarelui, Să fugă
acolo ucigaşul carele va ucide pe aproapele
său neştiindu şi acesta neurîndu pre dînsul
mai nainte de ieri şi alaltaieri; şi va fugi la una
43 den cetăţile aceastea şi va trăi: Vosorul la
pustiiu, în pămîntul cel şăsu - lui Ruvin, şi
Ramoth la Galaad - lui Gadi şi Gavlonul la
44 Vasan - lui Manasi. Aceasta e leagea care
au pus Moisi înaintea fiilor lui Izrail.
45 Aceastea-s mărturiile şi direptăţile şi judecă-
ţile cîte au grăit Moisi fiilor lui Izrail în pustiiu,
46 ieşind ei den pămîntul Eghipetului, De-
cinde de Iordan, în vale, aproape de casa lui
Fogor, la pămîntul lui Sion, împăratul amo-
reilor, care lăcuia la Iesevon, pre carele au
47 ucis Moisi. Şi fiii lui Izrail, ieşind ei den
pămîntul Eghipetului, şi au moştenit pămîntul
lui şi pămîntul lui Og, împăratul Vasanului, a
doi împăraţi amoreilor, care era decinde de
48 Iordan, despre răsărita soarelui, De la
Aroir, care iaste la marginea pîrîului Arnon, şi
pre muntele lui Sion, care iaste Aermon,
49 Toată arăpimea decindea de Iordan, despre
răsărita soarelui, supt Asidoth cea cioplită.

CAP V

1 Şi chemă Moisi pre tot Israilul şi zise
cătră ei: „Ascultă, Israile, direptăţile
şi judecăţile cîte eu grăiescu întru
urechile voastre întru ziua aceasta, şi
veţi învăţa pre eale şi le veţi păzi să le
2 faceţi. Domnul Dumnezeul vostru au pus
3 cătră voi făgăduinţă la Horiv. Şi nu la
părinţii voştri au pus Domnul făgăduinţa
aceasta, fără de numai cătră voi, şi voi
4 aicea toţi vii astăzi. Faţă cătră faţă au grăit
Domnul cătră voi în munte, den mijlocul focu-
5 lui, Şi eu stam în mijlocul Domnului şi întru
mijlocul vostru în vreamea aceaea, ca să vă
spuiu voao cuvintele Domnului - căce v-aţ
spăriat de cătră faţa focului şi nu v-aţ suit la
6 munte - zicîndu: 'Eu sînt Domnul Dum-
nezeul tău, Cela ce te-am scos den pămîn-
7 tul Eghipetului, den casa robiei. Nu-ţ vor
fi ţie dumnezei alţii înaintea feaţii Meale.
Să nu faci ţie cioplit, nici asămănare de tot 8
cîte-s în ceriu sus şi cîte-s pre pămîntu jos şi
cîte-s în ape dedesuptul pămîntului. Să nu 9
te închini lor, nici să slujăşti lor, că Eu sîntu
Domnul Dumnezăul tău, Dumnezeu rîvnito-
riu, răsplătind păcatul părinţilor pre feciori,
pre a treia şi a patra rudă, celora ce Mă urăscu
pre Mine, Şi făcîndu milă la mii celora ce 10
Mă iubăscu pre Mine şi celora ce păzescu
poruncile Meale. Să nu iai numele Domnu- 11
lui Dumnezăului tău în deşărt, pentru că nu va
curăţi Domnul Dumnezăul tău pre cela ce ia
numele Lui pre deşărt. Păzeaşte ziua sim- 12
betilor, să o sfinţeşti pre ea, în ce chip ţ-au
poruncit Domnul Dumnezăul tău. Şase zile 13
vei lucra şi vei face toate lucrurile tale, Iară 14
în ziua a şaptea, simbete Domnului Dumne-
zăului tău, să nu faci întru ea tot lucrul tu, şi
feciorul tău, şi fata ta, sluga ta şi slujnica ta,
boul tău şi cel de supt jugul tău, şi tot dobitocul
tău, şi cel nemearnic cela ce e înlăuntrul uşi-
lor tale, pentru ca să să odihnească sluga ta, şi
slujnica ta, şi cel de supt jugul tău, ca şi tine.
Şi-ţ vei aduce aminte cum slugă ai fost 15
în pămîntul Eghipetului şi te-au scos Domnul
Dumnezăul tău de acolo cu mînă tare şi cu
braţu naltu; pentru aceaea ţ-au poruncit ţie
Domnul Dumnezăul tău ca să păzeşti ziua
simbetelor şi să o sfinţeşti pre ea. Cin- 16
steaşte pre tatăl tău şi pre maica ta, în ce chip
au poruncit ţie Domnul Dumnezăul tău,
pentru ca să ţi să facă ţie bine şi pentru ca
să te facă îndelungat de ani pre pămîntul
carele Domnul Dumnezău îl dă ţie. Să nu 17
ucizi. Să nu preacurveşti. Să nu furi. 18/19
Să nu mărturiseşti minciuni asupra aproape- 20
lui tău, mărturie mincinoasă. Să nu poh- 21
teşti muiarea aproapelui tău, să nu pohteşti
casa aproapelui tău, nice ţarina lui, nice sluga
lui, nice slujnica lui, nice boul lui, nice celui ce
stă supt jugul lui, nice a tot dobitocul lui, nice
toate cîte sînt la aproapele tău'. Aceaste 22
cuvinte au grăit Domnul cătră toată adunarea
voastră în munte, în mijlocul focului, întunea-
ric, negură, ceaţă, glas mare; şi nu mai adaose
şi au scris pre eale pre doao leaspezi de piatră
şi mi-au dat mie. Şi fu după ce aţi auzit gla- 23
sul den mijlocul focului, şi muntele ardea cu
foc, şi aţ venit cătră mine toţi povăţuitorii
neamurilor voastre şi bătrînimea voastră şi
ziceaţi: 'Iată, au arătat noao Domnul 24
Dumnezăul nostru slava Lui, şi glasul Lui
am auzit den mijlocul focului. În ziua aceasta
am văzut cum va grăi Dumnezău cătră
om şi va trăi. Şi acum să nu murim, căce 25

ne va topi pre noi focul cel mare acesta; să
vom adaoge noi a auzi glasul Domnului Dum-
26 nezăului nostru încă, și vom muri. Pentru
că ce trup sau cine au auzit glasul Dumnezău-
lui celui viu grăindu den mijlocul focului, ca
27 noi, și va trăi? Apropii-te tu și auzi oaricîte
va zice Domnul Dumnezăul nostru cătră tine
28 și vom auzi și vom face'. Și auzi Domnul
glasul cuvintelor voastre grăind cătră mine și
zise Domnul cătră mine: 'Auzit-am glasul
cuvintelor norodului acestuia: cîte au grăit
29 cătră tine, pe direptate au grăit toate. Cine
va da să fie așa inima lor întru dînșii, ca să să
teamă de Mine și să păzească poruncile Meale
toate zilele, ca să fie lor bine, și fiilor lor, pren
30 veac? Pasă, zi lor: 'Întoarceți-vă voi la
31 casele voastre!' Iară tu aicea stăi cu Mine
și voiu grăi cătră tine poruncile toate și drep-
tățile și judecățile cîte vei învăța pre ei și să
facă așa pre pămîntul carele Eu dau lor cu
32 sorțu'. Și să vă păziți a face în ce chip au
poruncit ție Domnul Dumnezăul tău, să nu vă
33 abateți în direapta, nice în stînga După
toată calea care au poruncit ție Domnul Dum-
nezăul tău ca să mergi întru dînsa, ca să te
odihnească și să fie ție bine și să vă îndelun-
gați cu zile pre pămînt pre carele veți moș-
teni de tot.

CAP VI

1 Și aceastea-s poruncile și dreptățile și
judecățile cîte au poruncit Domnul
Dumnezăul vostru să învățu pre voi
să faceți așa la pămîntul care mear-
geți acolo să moșteniți pre el,
2 Pentru ca să vă teameți de Domnul Dumne-
zăul vostru, să păziți toate direptățile Lui și
poruncile Lui, carele eu ție poruncescu astăzi,
tu, și fiii tăi, și fiii fiilor tăi, toate zilele vieții
tale, pentru ca să vă îndelungați cu
3 zilele. Și ascultă, Israile, și păzeaște să faci,
ca bine să fie ție și pentru ca să vă înmulțiț
foarte, după cum au grăit Domnul Dumnezeul
părinților tăi să dea ție pămîntul carele cură
miare și lapte. Și aceastea-s direptățile și
judecățile cîte au poruncit Domnul fiilor Israil
în pustiiu, ieșindu ei den pămîntul Eghipetu-
4 lui. Ascultă, Israile: Domnul Dumnezeul
5 nostru Domnul unul iaste. Și să iubești pre
Domnul Dumnezeul tău den toată inema ta și
den tot sufletul tău și den toată putearea
6 ta. Și vor fi cuvintele aceastea, cîte eu
poruncescu ție astăzi, în inema ta și întru
7 sufletul tău. Și le vei prepune pre eale
înaintea fiilor tăi și vei grăi întru ei șăzîndu
acasă și mergîndu înainte pre cale, și dor-
8 mindu și sculîndu-te. Și le vei lega pre eale
întru semnu pre mîna ta și vor fi neclintite
înaintea ochilor tăi. Și le veț scrie pre eale 9
la stîlpii ușii caselor voastre și a porților
voastre. Și va fi cîndu te va băga înlăuntru 10
pre tine Domnul Dumnezeul tău la pămîntul
care au jurat părinții voștri, lui Avraam și lui
Isaac și lui Iacov, să dea ție cetăți mari și bune,
care nu le-ai zidit, Case pline de toate 11
bunătățile, pre care nu le-ai umplut, gropi
cioplite, care nu le-ai cioplit, vii și maslini,
care n-ai sădit; și mîncîndu și săturîndu-te,
Ia-te aminte pre tine, să nu se lățească inema 12
ta și vei uita pre Domnul Dumnezeul tău, Cela
ce te-au scos den pămîntul Eghipetului, den
casa robiei. De Domnul Dumnezeul tău să 13
te temi și Lui singur să-I slujești și cătră El
să te lipești și pre numele Lui să te juri.
Să nu mergi denapoia altor dumnezei, de 14
cătră dumnezeii limbilor ce-s premprejurul
vostru, Că Dumnezeu rîvnitoriu – Domnul 15
Dumnezeul tău întru tine; să nu Să urgisească
cu mînie Domnul Dumnezeul tău în tine și te
va surpa de cătră fața a tot pămîntul. Să nu 16
ispitești pre Domnul Dumnezeul tău în ce
chip L-aț ispitit la ispită. Păzindu să 17
păzești poruncile Domnului Dumnezeului tău
și mărturiile Lui și direptățile Lui cîte au
poruncit ție. Și vei face cel plăcut și cel bun 18
înaintea Domnului Dumnezeului tău, pentru
ca să fie ție bine și, intrîndu, vei moșteni
pămîntul cel bun care au jurat Domnul părin-
ților voștri, Ca să gonești pre toți vrăjmașii 19
tăi înaintea feații tale, după cum au grăit
Domnul. Și va fi cîndu te va întreba ficiorul 20
tău mîine, zicîndu: 'Carele-s mărturiile și
direptățile și judecățile cîte au poruncit Dom-
nul Dumnezeul nostru noao?', și vei grăi fiiu-
lui tău: 'Robi eram lui Faraon la pămîntul 21
Eghipetului, și ne-au scos pre noi Domnul
Dumnezeu de acolo, cu mînă tare și cu brațu
nalt. Și au dat Domnul Dumnezeu seamne 22
și minuni mari, și reale, la Eghipet la Faraon
și la casa lui și întru putearea lui, înaintea
noastră. Și pre noi ne-au scos Domnul 23
Dumnezeul nostru de acolo, pentru ca să ne
aducă pre noi înlăuntru, să ne dea pămîntul
acesta, care au jurat Domnul Dumnezeul
nostru părinților noștri să dea noao. Și 24
porunci noao Domnul să facem toate dreptă-
țile aceastea, să ne teamem de Domnul Dum-
nezeul nostru, pentru ca să fie noao bine
preste toate zilele, ca să trăim ca și
astăzi. Și milostenie va fi noao, de ne vom 25
păzi a face toate poruncile legii aceștiia înain-
tea Domnului Dumnezeului nostru, în ce chip
au poruncit noao'.

CAP VII

i va fi cîndu te va băga pre tine Dom- 1
nul Dumnezeul tău la pămîntul carele
vei întra acolo să-l moștinești, și va
rădica limbi mari și multe den naintea

feaţii tale, pre heteu şi pre ghergheseu şi pre
amoreu şi pre hananeu şi pre ferezeu şi pre
eveu şi pre evuseu, şapte limbi mari şi
2 multe Şi mai tare decît voi, şi va da pre ei
Domnul Dumnezeul tău în mînile tale şi vei
lovi pre ei, cu pierzare vei piarde pre ei, să
nu pui cătră ei făgăduinţă, nice să miluieşti
3 pre ei, Nici să vă încuscriţ cătră ei, fata ta
să nu o dai feciorului lui şi fata lui să nu o iai
4 fiiului tău, Pentru că vei despărţi pre fecio-
rul tău de cătră tine şi va sluji la dumnezei
striini şi Să va scîrbi pre voi Domnul cu mînie
5 şi te va surpa pre tine în grabă. Ce aşa să
faceţi lor: capiştile lor să le surpaţi şi stîlpii lor
să-i fărîmaţi şi pădurile lor să le tăiaţi şi ceale
cioplite ale bozilor lor să le ardeţi cu
6 foc. Căci nărodu sfînt eşti Domnului Dum-
nezeului tău şi pre tine te-au ales Domnul
Dumnezeul tău să fii Lui nărodu avut decît
7 toate limbile cîte-s pre faţa pămîntului. Nu
căci sînteţi mai mulţi decît toate limbile v-au
ales Domnul pre voi şi v-au osebit pre voi
Domnul – pentru că voi sînteţi mai puţini
8 decît toate limbile –, Ce pentru căci vă
iubeaşte Domnul pre voi şi, păzindu jurămîn-
tul care au jurat părinţilor voştri, v-au scos
pre voi Domnul cu mînă tare şi cu braţ naltu şi
te-au mîntuit pre tine den casa robiei, den
9 mîna lui Farao, împăratul Eghipetului. Şi
vei cunoaşte că Domnul Dumnezeul tău
acesta e Dumnezeu, Dumnezeu cel credin-
cios, Cela ce păzeaşte făgăduinţa Sa şi mila
celora ce iubăscu pre Dînsul şi celora ce
păzescu poruncile Lui întru o mie de
10 rude Şi dîndu celora ce-L urăscu pre El
înaintea feaţii a surpa pre dînşii. Şi nu va
zăbăvi celor ce-L urăscu, înaintea feaţii va da
11 lor. Şi vei păzi poruncile şi direptăţile şi
judecăţile aceastea, cîte eu poruncescu ţie
12 astăzi să faci. Şi va fi cîndu veţi auzi direp-
tăţile aceastea toate şi le veţi păzi şi le veţi
face, şi va păzi Domnul Dumnezeul tău ţie
făgăduinţa şi mila, în ce chip au jurat părinţi-
13 lor voştri, Şi te va iubi şi te va blagoslovi şi
te va înmulţi, şi va blagoslovi fiii pîntecelui tău
şi roada pămîntului tău, grîul tău şi vinul tău şi
untu-de-lemnul tău, cirezile vacilor tale şi
turmele oilor tale, pre pămîntul care au jurat
14 Domnul părinţilor tăi să dea ţie. Şi blagos-
lovit să fii mai vîrtos decît toate limbile. Nu va
fi întru voi fără de rodu, nici sterpu, nici în
15 dobitoacele tale. Şi va rădica Domnul Dum-
nezeul tău de la tine toată slăbiciunea şi toate
boalele Eghipetului ceale reale, care le-ai văzut
şi cîte ai cunoscut, nu le va pune preste tine, şi le
va pune pre eale preste toţi ceia ce urăscu pre ti-
16 ne. Şi vei mînca toate prăzile limbilor care
Domnul Dumnezeul tău dă ţie; să nu mîntu-
iască ochiul tău pre eale şi să nu slujăşti bozi-
lor lor, căci piadecă iaste ţie aceasta. Iară 17
să vei zice întru cugetul tău că 'Multă e limba
aceasta decît eu, cum voiu putea să surpu pre
dînşii?', Să nu te temi de ei; cu aduceri 18
aminte îţ vei aduce aminte cîte au făcut Dom-
nul Dumnezeul tău lui Farao şi tuturor eghip-
teanilor, Bîntuialele ceale mari carele au 19
văzut ochii tăi, seamnele acealea şi minunile
ceale mari acealea, mîna cea tare şi braţul cel
naltu, în ce chip te-au scos pre tine Domnul
Dumnezeul tău. Aşa va face Domnul Dumne-
zeul nostru tuturor limbilor de carei tu temi
de cătră faţa lor. Şi viespile va trimite 20
Domnul Dumnezeul tău la ei pînă să vor
surpa cei rămaş şi cei ascunşi de cătră
tine. Nu te vei răni de cătră faţa lor, căci 21
Domnul Dumnezeul tău întru tine – Dumne-
zeu mare şi tare. Şi va potopi de tot Dom- 22
nul limbile aceastea de cătră faţa ta, cîte puţin,
puţin, nu vei putea să-i topeşti pre ei
degrabă, Pentru ca să nu să facă pămîntul 23
pustiiu şi să vor înmulţi preste tine jîganiile
ceale sălbatece. Şi va da pre ei Domnul 24
Dumnezeul tău în mîinile tale şi vei piarde pre
ei cu pierzare mare, pînă îi veţ surpa pre
ei, Şi va da pre-mpăraţii lor în mîinile tale 25
şi va peri numele lor den locul acela: Nu va sta
nimeni împotrivă înaintea feaţii tale, pînă
unde vei surpa pre ei. Ceale cioplite ale 26
dumnezeilor lor să le ardeţi cu foc şi să nu
pohteşti argint, nici aur de la dînşii să iai ţie,
ca să nu greşeşti pentru aceasta, căci urîciune
Domnului Dumnezeului tău iaste. Şi să nu 27
aduci scîrbă în casa ta şi anathema vei fi, ca şi
aceasta; cu urîciune să urăşti şi cu scîrbuire să
scîrbeşti, căci anathema iaste.

CAP VIII

oate poruncile carele eu poruncescu 1
voauă astăzi, să păziţi a face aceastea,
pentru ca să trăiţi şi să vă înmulţiţ şi
să întraţi şi să moşteniţi pămîntul cel
bun carele au jurat Domnul Dumne-
zăul părinţilor voştri. Şi-ţ vei aduce aminte 2
de toată calea care au adus pre tine Domnul
Dumnezăul tău în pustiiu, pentru ca să te chi-
nuiască pre tine şi să te ispitească, şi să vor
priceape ceale den inima ta, de vei păzi
poruncile Lui au ba. Şi te-au chinuit şi te-au 3
flămînzit şi te-au hrănit cu mana care n-au
ştiut părinţii tăi, pentru ca să ţi le spuie ţie că
nu numai pre pîine singură va trăi omul, ce
preste tot cuvîntul care iase pren rostul lui
Dumnezău va trăi omul. Hainile tale nu 4
s-au ros de la tine, picioarele tale nu s-au
bătut, iată, 40 de ani. Şi vei cunoaşte cu ini- 5
ma ta că, în ce chip oricarele om va certa pre
fiiul său, aşa Domnul Dumnezăul tău va certa

6 pre tine, Şi vei păzi poruncile Domnului
Dumnezăului tău, să mergi întru căile Lui şi să
7 te temi de Dînsul, Că Domnul Dumnezăul
tău te va băga pre tine la pămînt bun şi mult,
unde-s pîrîie de apă şi izvoară a fără-funduri-
8 lor ieşind pren cîmpuri şi pren munţi, Pă-
mîntul al grîului şi al orzului, vii, smochini,
rodii, pămîntul maslinului, untdelemnului şi
9 al mierii, Pămînt pre carele nu cu sărăcie
vei mînca pîinea ta şi nu te vei lipsi nimica pre
el, pămîntul carele pietrile lui – hier, şi den
10 munţii lui vei săpa aramă. Şi vei mînca şi te
vei sătura şi vei blagoslovi pre Domnul Dum-
nezăul tău pre pămîntul cel bun carele au dat
11 ţie. Ia-te aminte, nu uita pre Domnul Dum-
nezăul tău, ca să nu păzeşti poruncile Lui şi
judecăţile şi direptăţile Lui cîte eu poruncescu
12 ţie astăzi, Ca nu cîndai, mîncînd şi săturîn-
du-te, şi case bune zidind şi lăcuind întru eale,
13 Şi boii tăi şi oile tale înmulţindu-se ţie, argin-
tul şi aurul înmulţindu-se ţie şi toate cîte-s la
14 tine înmulţindu-să ţie, Te vei înălţa cu
inima ta şi vei uita pre Domnul Dumnăzăul
tău, Cela ce te-au scos den pămîntul Eghipe-
15 tului, den casa robiei, Cela ce te-au adus
pren pustiiul cel mare şi înfricoşatul, acela
unde şărpi muşcînd, şi scorpii, şi seate, unde
nu era apă, Cela ce ţ-au scos ţie den piatră
16 colţurată izvor de apă, Cela ce te-au hrănit
cu mană în pustiiu, care n-ai ştiut tu şi n-au
ştiut părinţii tăi, pentru ca să te chinuiască şi
să te ispitească, să-ţi facă ţie bine la ceale de
17 apoi ale tale. Şi să nu zici întru inima ta:
'Vîrtutea mea şi tăria mînii meale mi-au făcut
18 mie putearea cea mare aceasta'. Şi vei
pomeni pre Domnul Dumnezăul tău, că El dă
ţie puteare ca să faci vîrtute şi pentru ca să
întărească făgăduinţa Lui, care au jurat părin-
19 ţilor tăi, ca astăzi. Şi va fi de vei uita cu
uitarea pre Domnul Dumnăzăul tău şi vei
mearge pre urma altor dumnăzăi şi vei sluji
lor şi te vei închina lor, mărturisescu voao
astăzi pre ceriu şi pre pămînt cum cu pierzare
20 veţi peri; În ce chip şi cealealalte limbi cîte
Domnul Dumnezău piarde de către faţa
voastră, aşa veţi peri, pentru căce n-aţi ascul-
tat glasul Domnului Dumnezăului vostru.

CAP IX

1 Ascultă, Israil, tu treci astăzi Iordanul
ca să întri să moşteneşti limbi mari
şi tari mai vîrtos decît voi, cetăţi
2 mari şi cu zidiuri pînă în ceriu, Norod
mare şi mult şi înalt, feciorii lui
Enac, pre carii tu ştii şi tu ai auzit:
'Cine au stătut împotriva feaţii feciorilor lui
3 Enac?' Şi vei cunoaşte astăzi că Domnul
Dumnezăul tău, Acesta va mearge înain-
tea feaţii tale, foc topitoriu iaste. Acesta va
surpa pre ei şi Acesta îi va întoarce pre ei de
către faţa ta şi-i va surpa pre ei şi-i va piarde
pre ei de sîrg, după cum au zis ţie Domnul.
Să nu zici întru inima ta, cînd va piarde Dom- 4
nul Dumnezăul tău limbile aceastea înaintea
feaţii tale, zicînd: 'Pentru direptăţile meale
m-au băgat pre mine Domnul să moştenescu
pămîntul acest bun', ce pentru păgînătatea
limbilor acestora Domnul va surpa pre ei de
către faţa ta. Nu pentru direptatea ta, nice 5
pentru curăţia inimii tale tu întri ca să moşte-
neşti pămîntul lor, ce pentru păgînătatea şi
fărădeleagea limbilor acestora Domnul va
surpa pre dînşii den naintea feaţii tale şi
pentru ca să întărească făgăduinţa care au
jurat Domnul părinţilor voştri, lui Avraam şi
lui Isaac şi lui Iacov. Şi vei cunoaşte astăzi 6
că nu pentru direptăţile tale Domnul Dumne-
zăul tău dă ţie pămîntul cel bun acesta să-l
moşteneşti, căci norod năsilnic la grumaz
eşti. Adu-ţi aminte, să nu uiţi cîte ai mîniat 7
pre Domnul Dumnezăul tău în pustie, den
ziua ce aţ ieşit den pămîntul Eghipetului pînă
aţ venit la locul acesta, neascultînd făceaţi
ceale către Domnul. Şi la Horiv aţ mîniat 8
pre Domnul şi S-au mîniat Domnul pre voi, să
surpe pre voi. Suindu-mă eu în munte să 9
iau leaspezile ceale de piatră, leaspezi de
făgăduinţă, care le-au făgăduit Domnul către
voi, şi am făcut în munte 40 de zile şi 40 de
nopţi, pîine n-am mîncat şi apă n-am băut,
Şi mi-au dat Domnul ceale doao leaspezi de 10
piatră scrise cu deagetul lui Dumnezău şi pre
dînsele să scrisease toate cuvintele care au
grăit Domnul către voi în munte, den mijlocul
focului, în ziua adunării. Şi fu pren 40 de 11
zile şi pren 40 de nopţi, au dat Domnul mie
ceale doao leaspezi de piatră, leaspezile făgă-
duinţii. Şi zise Domnul către mine: 'Scoa- 12
lă-te şi te pogoară de pripă de aici, căci au
făcut fărădeleage norodul tău, pre carii i-ai
scos de la Eghipet. Au ieşit curînd den calea
carea am poruncit lor şi au făcut lor topire'.
Şi zise Domnul către mine, zicînd: 'Grăit-am 13
către tine o dată şi de doao ori, zicînd: 'Am
văzut norodul acesta şi, iată, nărod năsilnic la
grumaz iaste. Lasă-Mă să-i surp pre ei şi 14
voiu stinge numele lor de desuptul ceriului şi
te voiu face pre tine în limbă mare şi tare şi
mult mai vîrtos decît aceasta!'. Şi întorcîn- 15
du-mă, m-am pogorît den munte, şi mun-
tele ardea cu foc, şi ceale doao leaspezi ale
mărturiilor – pre amîndoao mînile meale. Şi 16
văzînd că aţ greşit înaintea Domnului Dumne-
zăului vostru şi aţ făcut voao singuri viţel topit şi
aţ ieşit curînd den calea carea au poruncit Dom-
nul voao să faceţi Şi, ţiind ceale doao leaspezi, 17

am lepădat pre eale den mînile meale şi le-am
18 zdrobit denaintea voastră. Şi m-am rugat
înaintea Domnului al doilea rînd, ca şi întîiu,
40 de zile şi 40 de nopţi, pîine n-am mîncat şi
apă n-am băut, pentru toate greşalele voastre
care le-aţ greşit, ca să faceţi răul înaintea
Domnului Dumnezăului vostru, ca să-L
19 mîniaţi pre El. Şi înfricoşat sînt pentru
mînie şi pentru urgie, căci S-au mîniat Dom-
nul pre voi, ca să surpe pre voi; şi mă ascultă
Domnul pre mine şi întru vreamea aceaea.
20 Şi pre Aaron S-au mîniat Domnul foarte, ca
să-l surpe pre el, şi m-am rugat şi pentru
21 Aaron în vreamea aceaea. Şi păcatul
vostru carele aţ făcut, viţelul, am luat pre el şi
l-am ars de tot pre el cu foc şi l-am tăiat pre el
şi l-am măcinat foarte, pînă l-am făcut mărunt
şi s-au făcut ca praful şi am aruncat praful la
22 pîrîul ce pogorîia den munte. Şi întru Arde-
rea şi întru Ispitirea şi întru Mormînturile
Pohtii aţ mîniat pre Domnul Dumnezăul vos-
23 tru. Şi cînd v-au trimis Domnul de la Cadis
Varni, zicînd: ‘Suiţi-vă, moşteniţi pămîntul
carele Eu dau voao’, şi aţ călcat cuvîntul
Domnului Dumnezăului vostru şi n-aţ crezut
24 Lui şi n-aţ ascultat glasului Lui. Şi neascul-
tînd aţ fost ceale de către Domnul den ziua
25 care S-au conoscut voao. Şi m-am rugat
înaintea Domnului 40 de zile şi 40 de nopţi,
cîte m-am rugat pentru că au zis Domnul să
26 vă surpe pre voi, Şi m-am rugat către
Dumnezău şi am zis: ‘Doamne, Doamne,
Împărate al dumnezeilor, nu surpa norodul
Tău şi moştenirea Ta care ai mîntuit cu vîrtu-
tea Ta cea mare, pre carii ai scos den pămîn-
tul Eghipetului cu vîrtutea Ta cea mare şi cu
mîna Ta cea tare şi cu braţul Tău cel
27 naltu. Adu-Ţi aminte de Avraam şi de Isaac
şi de Iacov, slugile Tale, cărora Te-ai jurat pre
Tine; şi să nu cauţi asupra nesilniciei norodu-
lui acestuia şi pre păgînătăţile lor şi pre greşa-
28 lele lor, Ca să nu zică cîndai ceia ce lăcuiesc
pămîntul de unde ai scos pre noi de acolo,
zicînd: ‘Pentru căce n-au putut Domnul să-i
bage pre dînşii la pămîntul care au zis lor şi
pentru căce i-au urît Domnul pre ei, i-au scos
pre ei să-i ucigă la pustie’. Şi acesta e noro-
dul Tău şi sorţul Tău, pre carii ai scos den
pămîntul Eghipetului cu vîrtutea Ta cea mare
şi cu braţul Tău cel nalt’.

CAP X

1 Intru aceaea vreame zise Domnul
către mine: ‘Ciopleaşte ţie doao leas-
pezi de piatră, ca şi ceale dentîiu, şi te
suie către Mine la munte şi vei face ţie
2 chivot de lemnu. Şi scrie-voiu pre
leaspezi cuvintele cîte au fost în leaspezile ceale
dentîiu care le-ai fărîmat şi vei pune pre eale în
chivot’. Şi am făcut chivot de lemnu nepu- 3
tred şi am cioplit ceale doao leaspezi de piatră,
ca şi ceale dentîiu, şi m-am suit în munte, şi
ceale doao leaspezi – pre amîndoao mînile
meale. Şi au scris pre leaspezi, după scri- 4
soarea cea dentîiu, ceale zeace cuvinte carele
au grăit Domnul către voi în munte, den mijlo-
cul focului, şi au dat pre eale mie Domnul.
Şi întorcîndu-mă, m-am pogorît den munte şi 5
am pus înlăuntru leaspezile, în chivotul carele
am făcut, şi era acolo, după cum mi-au poruncit
Domnul. Şi fiii lui Israil s-au rădicat de la 6
Viroth fiilor Ioachim Misadai. Acolo au murit
Aaron şi s-au îngropat acolo; şi au preoţit
Eleazar, fiiul lui, pentru dînsul. De acolo 7
s-au rădicat la Gadgadu, şi de la Gadgadu la
Etevatha, pămîntul pîrîului apelor. Întru 8
aceaea vreame au osebit Domnul fealiul lui
Levi a rădica chivotul făgăduinţii Domnului,
să stea înaintea Domnului a sluji şi a să ruga şi
a blagoslovi pre numele Lui pînă în ziua
aceasta. Pentru aceaea nu iaste leviţilor 9
parte, nice sorţu între fraţii lor. Domnul
Dumnezăul, El – sorţul lor, în ce chip au zis
lor. Şi eu am stătut în munte patruzeci de zile 10
şi patruzeci de nopţi, şi m-au ascultat Domnul
pre mine şi în vreamea aceasta, şi n-au vrut
Domnul să surpe pre voi. Şi zise Domnul 11
către mine: ‘Pasă, rădică-te înaintea norodu-
lui acestuia şi să între înlăuntru şi să moşte-
nească pămîntul carele am jurat părinţilor lor
să-l dau lor’. Şi acum, Israil, ce Domnul 12
Dumnezăul tău ceare de la tini? Fără numai
a te teame de Domnul Dumnezăul tău, să
mergi în toate căile Lui şi să iubeşti pre El şi
să slujeşti Domnului Dumnezăului tău den
toată inima ta şi den tot sufletul tău, Să 13
păzeşti poruncile Domnului Dumnezăului tău
şi direptăţile Lui cîte eu poruncescu ţie astăzi,
pentru ca să fie ţie bine. Iată, Domnului 14
Dumnezăului tău – ceriul şi ceriul ceriului,
pămîntul şi toate cîte sînt întru el; Fără 15
numai pre părinţii voştri au ales Domnul a-i
iubi pre ei şi au ales semenţia lor împreună cu
dînşii, pre voi, decît toate limbile, în ziua
aceasta. Şi veţ tăia nesilnicia inimii voastre, şi 16
cerbicea voastră să nu o mai nesilniciţ,
Căce Domnul Dumnezăul vostru, Acesta e 17
Dumnezăul dumnezăilor şi Domnul domni-
lor, Dumnezăul cel mare şi tare şi înfricoşat,
Carele nu aleage faţă, nice va lua dar, Cela 18
ce face judecată nemearnecului şi săracului şi
văduvei, şi iubeaşte pre cel nemearnic, să-i dea
lui pîine şi haină. Şi să iubiţi pre cel nemear- 19
nic, pentru că nemearnici aţi fost în pămîntul
Eghipetului. De Domnul Dumnezăul tău să te 20
temi şi Lui să slujăşti şi către El să te lipeşti şi pre

21 numele Lui să juri. El – fala ta şi El Dumne-
zăul tău, Carele au făcut ţie ceale mari şi ceale
slăvite, aceastea carele au văzut ochii
22 tăi. Cu şaptezeci şi cinci de suflete s-au
pogorît părinţii tăi la Eghipet, iară acum te-au
făcut pre tine Domnul Dumnezeul tău ca stea-
lele ceriului la mulţime.

CAP XI

1 Şi să iubeşti pre Domnul Dumnezeul
tău şi să păzeşti pazele Lui şi direptă-
ţile Lui şi poruncile Lui şi judecăţile
2 Lui, toate zilele. Şi veţi cunoaşte
astăzi căci nu copiii voştri, cîţ nu ştiu,
nici au văzut certarea Domnului Dumnezeului
tău şi măririle Lui şi mîna cea tare şi braţul cel
3 nalt, Şi seamnele Lui şi minunele Lui, cîte
au făcut în mijlocul Eghipetului, lui Faraon,
împăratul Eghipetului, şi a tot pămîntu lui,
4 Şi cîte au făcut puterii eghipteanilor, şi carăle
lor şi călărimea lor cum au înecat apa Mării
Roşie preste faţa lor, gonind ei după urma
voastră, şi i-au pierdut pre ei Domnul Dum-
5 nezeu pînă în ziua de astăzi, Şi cîte au făcut
voao în pustiiu, pînă aţ venit la locul acesta,
6 Şi cîte au făcut lui Dathan şi lui Aviron, fecio-
rilor lui Eliav, feciorul lui Ruvin, pre carii,
deşchizîndu pămîntul gura lui, i-au înghiţit
pre ei şi pre casele lor şi corturile lor şi toată a
lor aveare ce era cu ei în mijlocul a tot Israi-
7 lul, Pentru că ochii voştri vedea toate fap-
tele Domnului ceale mari, cîte au făcut întru
8 voi astăzi. Şi veţi păzi toate poruncile Lui,
cîte eu poruncescu voao astăzi, pentru ca să
trăiţ şi să vă înmulţiţ şi să întraţi şi să moş-
teniţi pămîntul la carele voi treaceţi pre Ior-
9 danul acolo, să moşteniţ pre el, Pentru ca
să vă îndălungaţ zilele pre pămîntul carele au
jurat Domnul părinţilor voştri să le dea lor şi
semenţiii lor împreună cu dînşii, pămînt care
10 cură miare şi lapte. Pentru că iaste pămîn-
tul carele meargeţ voi acolo să-l moşteniţ, nu
ca pămîntul Eghipetului iaste, de unde aţ ieşit
de acolo, cînd seamănă sămînţa şi adapă cu
11 picioarele ca o grădină de legumi. Iară
pămîntul carele mergi tu acolo înlăuntru să-l
moştineşti, pămînt de munte şi cîmpu, den
12 ploaia ceriului va bea apă, Pămînt pre
carele Domnul Dumnezeul tău îl socoteaşte,
pururea ochii Domnului Dumnezeului tău pres-
te el, de-nceputul anului şi pînă în sfîrşitul anu-
13 lui. Iară să veţ asculta cu auzul toate porunci-
le cîte eu poruncescu ţie astăzi, să iubeşti pre
Domnul Dumnezeul tău şi să-I slujeşti Lui den-
14 tru toată inema ta şi den tot sufletul tău, Şi va
da ploaie pămîntului tău după vreame, timpuriu
şi tîrziu, şi-ţ vei aduna grîul tău şi vinul
tău şi untdelemnul tău. Şi vei da săturări la 15
ţarine dobitoacelor tale; şi mîncîndu şi sătu-
rîndu-te, ia-te amente pre tine, să nu ţi să
lăţească inima şi veţ călca Şi veţi sluji la alţi 16
dumnezei şi vă veţi închina lor. Şi mîniin- 17
du-Se, Să va urgisi Domnul preste voi şi va
opri ceriul şi nu va fi ploaie şi pămîntul roada
lui nu va da şi veţi peri degrabă den pămîntul
cel bun care Domnul au dat voao. Şi veţi 18
pune cuvintele aceastea la inima voastră şi la
sufletul vostru, şi le veţi lega întru semnu pre
mîna voastră şi vor fi neclătite înaintea ochi-
lor voştri. Şi veţi învăţa pre eale pre fecio- 19
rii voştri să le grăiască şăzînd în casă şi mer-
gînd în cale, şi culcîndu-să şi sculîndu-să.
Şi le veţi scrie la stîlpii uşii caselor voastre şi 20
porţilor voastre, Pentru ca să să înmul- 21
ţească zilele voastre şi zilele feciorilor voştri
preste pămîntul carele au jurat Domnul
părinţilor tăi să dea lor ca şi zilele ceriului
preste pămînt. Şi va fi de veţi auzi cu auzul 22
toate poruncile aceastea carele eu poruncescu
voao astăzi să le faceţi: să iubiţ pre Domnul
Dumnezeul vostru, să meargeţ întru toate
căile Lui şi să vă lipiţi de El, Şi va scoate 23
Domnul toate limbile aceastea de către faţa
voastră şi veţi moşteni limbi mari şi mai tari,
mai vîrtoase decît voi. Tot locul carele va 24
călca urma piciorului vostru, voao va fi; den
pustiiu şi den Andilivan şi den rîul cel mare,
den Efrath, şi pînă la marea cea despre apus
va fi hotarăle voastre. Nu va sta nimeni 25
împotriva feaţii voastre. Şi frica voastră şi
cutremurul vostru va pune Domnul Dumne-
zeul vostru preste faţa a tot pămîntul preste
carele veţ călca preste el, în ce chip au grăit
Domnul către voi. Iată, eu dau înaintea 26
voastră astăzi blagoslovenii şi blestămuri:
Blagosloveniile, de veţ auzi poruncile Dom- 27
nului Dumnezeului vostru, cîte eu poruncescu
voao astăzi, Şi blestămurile – de nu veţ 28
asculta poruncile Domnului Dumnezăului
vostru, cîte eu poruncescu voao astăzi, şi vă
veţ rătăci den calea care eu am poruncit voao,
mergînd să slujiţ la alţi dumnezei, pre carii
nu-i ştiţ. Şi va fi cînd te va băga pre tine 29
Domnul Dumnezăul tău la pămîntul care treci
tu acolo să-l moşteneşti, şi vei da blagoslove-
nia pre muntele Garizin şi blestămul pre
muntele Gheval. Nu-s, iată, aceastea decin- 30
dea de Iordan, denapoia căii apusului soarelui, în
pămîntul Hanaan, cela ce lăcuiaşte la apus, ţiin-
du-se la Golgol, aproape de stejarul cel nalt?
Pentru că voi treaceţ Iordanul, întrînd să 31
moşteniţ pămîntul care Domnul Dumnezăul
vostru dă cu sorţ toate zilele, şi veţ moşteni
pre el şi veţ lăcui într-însul. Şi să păziţ a 32
face toate poruncile Lui şi judecăţile Lui care

eu dau înaintea voastră astăzi.

CAP XII

1 Şi aceastea-s poruncile şi judecăţile
carele veţ păzi ca să faceţ pre pămîn-
tul care Domnul Dumnezăul părinţi-
lor voştri dă voao cu sorţu, toate zilele
2 carele voi trăiţ pre pămînt: Cu
pierzare să piardeţ toate locurile întru care au
slujit acolo limbile bozilor lor pre carii voi
moşteniţ de tot, preste munţii cei nalţi, şi pre
3 marginea mării, şi supt copaci desu; Şi să
săpaţi de tot capiştile lor şi să surpaţi stîlpii
lor şi desişurile lor să le tăiaţi şi cioplitele
dumnezăilor lor să le ardeţ de tot cu foc şi să
4 piardeţ numele lor den locul acela. Să nu
faceţ aşa Domnului Dumnezăului vostru,
5 Fără numai la locul carele va aleage Domnul
Dumnezăul vostru întru una a cetăţilor
voastre să numească numele Lui acolo şi să să
6 cheame, şi veţ cerca şi veţ întra acolo, Şi
veţ aduce acolo arderile ceale de tot ale
voastre şi jîrtvele voastre şi începăturile
voastre şi rugile voastre şi ceale de voia
voastră şi mărturisirile voastre, ceale dentîiu
7 născute den boii voştri şi a oilor voastre, Şi
veţ mînca acolo înaintea Domnului Dumne-
zăului vostru şi vă veţ bucura preste toate
unde veţ pune mînile voastre, voi şi casele
voastre, după cum te-au blagoslovit Domnul
8 Dumnezăul tău. Să nu faceţi acolo toate
cîte voi faceţ aici astăzi, fieştecarele ce-i place
9 înaintea lui, Căci n-aţi venit pînă acum la
odihnă şi la moştenirea carea Domnul Dum-
10 nezăul nostru dă voao. Şi veţ treace Iorda-
nul şi veţ lăcui pre pămîntul carele Domnul
Dumnezăul nostru va moşteni voao şi va
odihni pre voi de cătră toţi vrăjmaşii voştri
celor dupe împrejur şi veţ lăcui cu temeiu.
11 Şi va fi locul carele va aleage Domnul Dumne-
zăul vostru să să cheame numele Lui acolo,
acolo veţ aduce toate cîte eu poruncescu voao
astăzi: arderile ceale de tot ale voastre, şi jîrt-
vele voastre, şi ceale preste zeciuialele
voastre, şi începăturile mîinilor voastre, şi tot
ce e ales den darurile voastre, cîte veţ făgădui
12 Domnului Dumnezăului vostru. Şi vă veţ
bucura înaintea Domnului Dumnezăului
vostru voi, şi fiii voştri, şi featele voastre, şi
slugile voastre, şi slujnicele voastre, şi levitul
cel de la porţile voastre, căci nu iaste lui parte,
13 nice sorţu împreună cu voi. Fereaşte-te
pre tine, să nu aduci arderile ceale de tot ale
14 tale în tot locul, oriunde vei vedea, Fără
numai la locul care va aleage Domnul Dumne-
zăul tău pre dînsul întru una den cetăţile
tale, acolo vei aduce toate arderile ceale de
tot ale tale şi acolo vei face toate cîte eu
15 poruncesc ţie astăzi. Fără numai cu toa-
tă pohta ta vei junghea, şi vei mînca carne
după pohta sufletului tău, după blagoslovenia
Domnului Dumnezăului tău, care au dat ţie, în
toată cetatea; cel necurat întru tine şi cel curat
într-un loc va mînca pre el, ca o căprioară sau
cerb. Fără numai sîngele să nu mîncaţ, pre 16
pămînt să-l vărsaţi ca apa. Nu vei putea să 17
mănînci întru cetăţile tale zeciuiala grîului tău
şi a vinului şi a untdelemnului tău, ceale den-
tîiu născute a boilor tăi şi a oilor tale; şi toate
rugile, oricîte veţi ruga, şi mărturisirile
voastre şi începăturile mîinilor voastre,
Fără numai înaintea Domnului Dumnezăului 18
tău vei mînca pre eale, întru locul carele va
aleage Domnul Dumnezăul tău Lui, tu, şi
feciorul tău, şi fata ta, şi sluga ta, şi slujnica ta,
şi levitul tău, şi nemearnicul cel den cetăţile
tale, şi te vei veseli înaintea Domnului Dum-
nezăului tău preste toate unde vei pune mîna ta.
Ia-te aminte pre tine să nu laşi pre levit, toată 19
vreamea cît trăieşti pre pămînt. Iară de va 20
lărgi Domnul Dumnezăul tău hotarăle tale, în
ce chip au grăit ţie, şi vei zice: 'Mînca-voiu
carne!', de va pohti sufletul tău ca să mănînce
carne, întru toată pohta sufletului tău vei
mînca carne. Iară de va fi locul mai depăr- 21
tat decît tine, pre carele va aleage Domnul
Dumnezăul tău ca să să cheame numele Lui
acolo, şi vei junghea den boii tăi şi den oile
tale den carele îţ va da Domnul Dumnezăul
tău, în ce chip ţ-am poruncit ţie, şi vei mînca
întru cetăţile tale, după pohta sufletului
tău. După cum să mănîncă căprioara şi cer- 22
bul, aşa vei mînca pre ea; cel curat întru tine, şi
cel necurat, într-acela chip va mînca. Ia-te 23
aminte tare ca să nu mănînci sînge, căce sîn-
gele lui – suflet. Nu să va mînca sufletul cu cărnu-
rile, să nu mîncaţi pre el, Pre pămînt să 24
vărsaţi pre el ca pre o apă. Să nu mănînce pre
el, Pentru ca să ţi se facă ţie bine, şi fiilor tăi, 25
în veacu, de vei face bunul şi plăcutul înaintea
Domnului Dumnezăului tău. Fără numai 26
sfintele tale, carele se vor face ţie, şi rugile
tale, luînd, vei veni la locul carele va aleage
Domnul Dumnezăul tău Luiş ca să să cheame
numele Lui acolo, Şi vei face arderile ceale 27
de tot ale tale. Cărnurile vei aduce la jîrtăvni-
cul Domnului Dumnezăului tău, iară sîngele
jîrtvelor tale vei turna cătră fundul jîrtăvnicu-
lui Domnului Dumnezăului tău, iară cărnurile
vei mînca. Păzeaşte-te şi ascultă, şi vei face 28
toate cuvintele carele eu poruncescu ţie
astăzi, pentru ca să ţi se facă ţie bine, şi
fiilor tăi, pînă în veaci, de vei face plă-
cutul şi binele înaintea Domnului Dumnezău-
lui tău. Iară de va surpa Domnul Dumne- 29
zăul tău limbile, la care mergi tu acolo
ca să moşteneşti pămîntul lor, de cătră faţa

ta şi vei moşteni pre dînşii de tot şi vei lăcui în
30 pămîntul lor, păzeaşte-te pre tine, Să nu
cerci să urmezi lor, după ce să vor surpa ei
de către fața ta, să nu cerci pre dumnezăii lor,
zicînd: 'Cum fac limbile aceastea dumnezăi-
31 lor lor, voiu face şi eu'. Să nu faci aşa Dom-
nului Dumnezăului tău! Pentru că urîciunile
carele Domnul le-au urît au făcut dumnezăi-
lor lor, căce şi pre feciorii lor şi pre featele
32 lor le ard de tot cu foc bozilor lor. Tot
cuvîntul care eu poruncescu ție astăzi, acesta
să-l păzeşti să-l faci. Să nu adaogi preste el,
nice să iai de la dînsul.

CAP XIII

1 Iară de să va scula întru tine proroc au
visuitoriu de vis şi va da ție semnu au
2 minune, Şi va veni semnu au minu-
nea care au grăit către tine, zicînd:
'Să meargem şi să slujim la alți dum-
3 nezăi, carii nu-i ştiți!', Să nu ascultați
cuvintelor prorocului acestuia, au celuia ce
visuiaşte visul acela, căce ispiteaşte Domnul
Dumnezăul vostru pre voi, ca să ştie de iubiți
pre Domnul Dumnezăul vostru dentru toată
4 inima voastră şi den tot sufletul vostru. Pre
urma Domnului Dumnezăului vostru să
meargeți şi de Dînsul să vă teameți şi porun-
cile Lui să păziți şi glasul Lui să-l ascultați şi
Lui să slujiți şi către Dînsul să vă adao-
5 geți. Şi prorocul acela, au cela ce au visat
visul acela va muri, căci au grăit a te rătăci pre
tine de la Domnul Dumnezăul tău, Cela ce
te-au scos den pămîntul Eghipetului, Cela ce
te-au izbăvit pre tine den robie, să te scoață
pre tine den calea care au poruncit ție Dom-
nul Dumnezăul tău să mergi întru dînsa. Şi să
6 piardeți răul dentru voi singuri! Iară de te
va ruga fratele tău despre tată-tău au despre
maică-ta, au feciorul tău, au fata ta, au
fămeaia ta ce e în sînul tău, sau priatenul tău,
cela ce e tocma cu sufletul tău, pre ascunsu
zicînd: 'Să meargem şi să slujim la alți dum-
nezei, carii n-ai ştiut tu şi părinții tăi',
7 De către dumnezeii limbilor celor de pe
împrejurul vostru, celor ce să apropie ție au
celor departe de la tine, de la marginea pămîntu-
8 lui pînă la marginea pămîntului, Să nu
voieşti împreună cu el şi să nu asculți pre el şi
să nu se milostivească ochiul tău pre el; să nu
pohteşti preste el, nici să acoperi pre el.
9 Spuindu să spui pentru el, şi mîna ta va fi
preste el dentîiu ca să-l omori pre el, şi mîinile
10 a tot nărodul lasă mai de apoi Şi-l vor
ucide pre el cu pietri şi va muri, căci au cercat
să te osebească pre tine de la Domnul Dum-
nezăul tău, Cela ce te-au scos pre tine den
11 pămîntul Eghipetului, den casa robiei. Şi
tot Israilul, auzindu, să va teame şi nu vor
adaoge să mai facă după cuvîntul aces-
ta cel rău întru voi. Iară de vei auzi întru 12
una den cetăți, carele Domnul Dumnezăul tău
dă ție să lăcuieşti tu acolo, zicîndu: 'Ieşit-au 13
oameni fără de leage dentru voi şi au osebit
pre toți ceia ce lăcuiescu cetatea lor, zicînd: 'Să
meargem şi să slujim la alți dumnezei, carii
n-aț ştiut', Şi vei cerca, şi vei întreba, şi vei 14
cerceta foarte şi, iată, adevărat ales – cuvîntul, să
face scîrba aceasta întru voi, Ucigîndu să 15
ucizi pre toț ceia ce lăcuiescu întru cetatea
aceaea cu ucidere de sabie; cu anathema vei
anathimisi pre ea şi toate cîte-s într-însa. Şi 16
toate prăzile ei vei aduna la ieşirile ei şi vei
arde cetatea cu foc, şi toate prăzile ei, cu totul,
înaintea Domnului Dumnezeului tău; şi va fi
nelăcuită în veaci, nu să va mai zidi de
iznoavă. Nu să va lipi nemica de anathema 17
întru mîna ta, pentru ca să Se întoarcă Dom-
nul den mînia urgiii Lui şi va da ție milă şi te
va milui şi te va înmulți, în ce chip au grăit ție
Domnul şi în ce chip au jurat Domnul părinți-
lor tăi, De veț asculta glasul Domnului 18
Dumnezeului tău, să păzeşti toate poruncile
Lui cîte eu poruncescu ție astăzi, să faci cel
bun şi cel plăcut înaintea Domnului Dumne-
zeului tău.

CAP XIV

Fii sînteț Domnului Dumnezeului 1
vostru. Să nu vă curățiț, să nu puneți
pleşuvitură întru mijlocul ochilor
voştri pre mort, Căci nărodu sfînt 2
eşti Domnului Dumnezeului tău şi
pre tine te-au ales Domnul Dumnezeul tău să
fii Lui nărod avut dentru toate limbile cîte-s
pre fața pămîntului. Să nu mîncaț toată 3
scîrba. Aceaste dobitoace să mîncaț: vițel den 4
boi şi miel den oi şi țap den capre, Cerbu şi 5
căprioară şi bivol şi țap sălbatic şi inorodul şi
zîmbrul şi cămilopardos. Tot dobitocul ce-i 6
e copita spintecată şi unghiaşte unghi de doao
gemănări şi scoate rumăgătură, întru dobi-
toace, aceastea să mîncaț. Şi aceastea să nu 7
mîncaț, dentru ceale ce scot rumăgală şi
dentru ceale ce îngemenează copita şi
unghiaşte unghea: cămila, şi iepurile, şi ari-
ciul, căci scot rumăgătură aceastea şi copita
nu îngemenează; necurate sînt voao. Şi 8
mascurul, căci îngemenează copita acesta şi
unghiaşte unghea de copită, şi acesta rumăgă-
tură nu rumăgă, necurat e acesta voao; den
cărnurile lui să nu mîncați şi de mortăciunele lor
să nu vă atingeț. Şi aceastea-s care veț mînca 9
dentru toate cîte-s întru ape: toate cîte-s la eale
aripi şi solzi veț mînca, Şi toate cîte nu-s la 10
eale aripi şi solzi să nu mîncaț; necurate vor fi
acealea voao. Toată pasărea curată veți mîn- 11
ca. Şi dentr-aceastea să nu mîncaț den eale: 12

13 vulturul și gripsorul, și vulturul de mare, Și
14 ghipa, și caia și ceale ce să asamănă lui, Și
15 tot corbul și aseamenile lui, Și struțul, și
ciuhul, și babița, și coruiul și cei aseamene
16/17 lui, Și erodion, și lebădă, și stîrcu, Și
18 hăreți, și păun, și lipitoarea, Și barza, și
șoiumul și cîte-i samănă lui, și pupăza, și lilia-
19 cul. Toate tîrîitoarele pasărilor, necurate
aceastea sînt voao; să nu mîncați dentru
20 eale. Toată zburătoarea curată să mîn-
21 cați. Și toată mortăciunea să nu mîncați;
celui nemearnic ce e în cetățile tale să va da și
va mînca, sau vei da celui striin, căce norod
sfînt ești Domnului Dumnezăului tău. Să nu
22 fierbi miel cu laptele maicii lui. A zeacea să
zăciuiești den toată roada sămînții tale,
23 sămînța țarenii tale, den an în an. Și vei
mînca pre ea înaintea Domnului Dumnezău-
lui tău, în locul carele va aleage Domnul Dum-
nezăul tău să să cheame numele Lui acolo; vei
aduce ceale preste zecile grîului tău, și ale
vinului tău, și ale untdelemnului tău, și ceale
dentîiu născute ale boilor tăi și ale oilor tale,
pentru ca să te înveți a te teame de Domnul
24 Dumnezăul tău în toate zilele. Iară de va fi
departe drumul de la tine și nu vei putea să
duci pre eale, căce departe e de tine locul care
va aleage Domnul Dumnezăul tău ca să să
cheame numele Lui acolo, căce te-au blagos-
25 lovit pre tine Domnul Dumnezăul tău, Și le
vei vinde pre eale pe argint, și vei lua argintul
în mînile tale și vei mearge la locul carele va
aleage Domnul Dumnezăul tău pre dînsul;
26 Și vei da argintul preste tot carele va pohti
sufletul tău, pre boi sau pre oi, sau pre vin sau
pre rachiu, sau pre tot ce va pohti sufletul tău,
și vei mînca acolo înaintea Domnului Dumne-
27 zăului tău și te vei veseli tu și casa ta Și
levitul cel den cetățile tale, căce nu iaste lui
28 parte, nice sorțu împreună cu tine. După
trei ani să scoți tot preste zeace a roadelor tale
întru anul acela și vei pune pre el în cetățile
29 tale. Și va întra levitul, căce nu iaste lui
parte, nice sorțu împreună cu tine, și cel
nemearnic, și cel sărac, și văduva cea den ce-
tățile tale, și vor mînca și să vor sătura, pentru
ca să te blagoslovească Domnul Dumnezăul tău
preste toate faptele tale carele vei face.

CAP XV

1 Pren șapte ani vei face slobozire. Și
2 așa e porunca slobozirii: Lăsa-vei
toată datoria ta care ți-e datoriu
aproapele tău; și fratelui tău să nu
ceri, căce s-au chemat iertare
3 Domnului Dumnezăului tău. Celui striin
să ceri cîte vor fi ale tale la el, iară fratelui
4 tău iertare să faci datoriei tale. Căce
nu iaste întru tine lipsit, pentru cuvîntul
acesta blagoslovindu-te te va blagoslovi Dom-
nul Dumnezeul tău în pămîntul care Domnul
Dumnezăul tău dă ție cu sorțu, ca să-l moște-
nești de tot, Iară de veți asculta cu auzul 5
glasul Domnului Dumnezăului vostru, să
păziți și să faceți toate poruncile aceastea Cîte 6
eu poruncescu ție astăzi, căce Domnul Dum- 6
nezăul tău te-au blagoslovit pre tine, în ce
chip au grăit ție, și vei împrumuta la limbi
multe, iară tu nu te vei împrumuta; și vei stă-
pîni tu a limbi multe, iară ție nu-ț vor
stăpîni. Iară de să va face ție frate lipsit, 7
dentru frații tăi, întru una den cetăți, în
pămîntul carele Domnul Dumnezăul tău dă
ție, să nu întorci inima ta, nice să strîngi mîna
ta de cătră fratele tău cel lipsit. Deșchizînd 8
să deșchizi mînile tale lui și împrumutînd să
împrumuți pre el oricît îi va trebui și întru cît
să va lipsi. Ia-te aminte pre tine, să nu să 9
facă cuvînt ascunsu în inima ta, fărădeleage
zicînd: 'Apropii-se anul al șaptelea, anul ier-
tării!' Și va ficleni ochiul tău pre fratele tău
cel lipsit și nu vei da lui și va striga asupra ta
cătră Domnul și va fi întru tine greșală mare.
Dînd să-i dai lui și împrumutîndu să împru- 10
mutezi pre el oricîtu-i va trebui de la tine și să
nu te mîhnești în inima ta, dîndu-i tu lui,
pentru că pentru acest cuvînt te va blagoslovi
Domnul Dumnezăul tău întru toate faptele
tale și întru toate, oriunde vei pune mîna
ta. Pentru că nu va lipsi lipsit de la pămîn- 11
tul tău, direpț aceaea eu ție poruncescu cuvîn-
tul acesta, zicînd: Deșchizînd să deșchizi
mîna ta fratelui tău celui sărac și celui lipsit de
spre pămîntul tău. Iară de să va vinde ție 12
fratele tău, jîdovul au jîdovcă, sluji-va ție șase
ani, și-n al șaptelea trimite-l-vei pre el slobod
de la tine. Și cîndu-l vei trimite pre el slo- 13
bod de la tine, să nu trimiți pre el deșărt;
cu chelșug să-l chelșuguiești pre el den oile
tale și den grîul tău și den teascul tău. După 14
cum te-au blagoslovit Domnul Dumnezăul tău
vei da lui. Și-ț vei aduce aminte că rob ai 15
fost în pămîntul Eghipetului și te-au mîntuit
Dumnezăul tău de acolo; pentru aceaea eu
poruncescu ție să faci cuvîntul acesta. Iară 16
de va zice cătră tine: 'Nu voiu ieși de la tine'
– căci au iubit pre tine și casa ta, căci bine iaste
lîngă tine –, Vei lua undreaua și vei găuri 17
ureachea lui cătră ușă la stîlpii ușii și va fi ție
rob în veaci; și la slujnica ta într-acesta chip
vei face. Nu nesîlnic va fi înaintea ta, trimi- 18
țîndu-să ei slobozi de la tine, căci pre an sim-
brie de năimit au slujit ție șase ani. Și te va bla-
goslovi pre tine Domnul Dumnezăul tău în-

19 tru toate cîte vei face. Tot dentîiu născutul
carele să va naşte în vacile tale şi în oile tale,
ceale de parte bărbătească le vei sfinţi Dom-
nului Dumnezăului tău. Să nu lucrezi întru cel
dentîiu născut viţelul tău şi să nu tunzi cel
20 dentîiu născut al oilor tale. Înaintea Dom-
nului Dumnezăului tău vei mînca pre el, den
an în an, la locul care va aleage Domnul Dum-
21 nezăul tău, tu şi casa ta. Iară de va fi
întru el prihană, şchiop au orb, au toată hula
rea, să nu o pui Domnului Dumnezăului
22 tău. Întru cetăţile tale vei mînca pre el; cel
necurat întru tine şi cel curat într-acesta chip
23 va mînca, ca o căprioară au cerbu. Fără
numai sîngele să nu mănînci, pre pămînt să-l
verşi pre el ca apa.

CAP XVI

1 Păzeaşte luna noao şi vei face Paşte
Domnului Dumnezăului tău, căci
întru lună noao ai ieşit den pămîntul
2 Eghipetului, noaptea. Şi vei jun-
ghea paştile Domnului Dumnezăului
tău, oi şi boi, în locul unde va aleage Domnul
Dumnezăul tău pre el să să cheame numele
3 Lui acolo. Să nu mănînci pre el dospit;
şapte zile să mănînci pre el azime, pîine de
chinuire, căci cu sîrguială aţi ieşit den Eghipet,
noaptea, pentru ca să vă aduceţi aminte de
ziua ieşirei voastre den pămîntul Eghipetului,
4 toate zilele vieţii voastre. Să nu să ivească
ţie aluat în toate hotarăle tale şapte zile şi să
nu doarmă den cărnurile carele veţi junghea
5 sara, în ziua cea dentîiu, pînă dimineaţa. Nu
vei putea să junghi pasca întru nice una den
cetăţile tale carele Domnul Dumnezăul tău dă
6 ţie, Fără numai la locul care va aleage
Domnul Dumnezăul tău să să cheame numele
Lui acolo; acolo vei junghea paştile, sara, de
cătră apusul soarelui, în vreamea carea ai
7 ieşit den pămîntul Eghipetului. Şi vei
fiarbe şi vei frige şi vei mînca în locul carele
va aleage Domnul Dumnezăul tău pre el, şi te
vei întoarce dimineaţa şi vei mearge la casele
8 tale. Şase zile vei mînca azime, iară în ziua
a şaptea, ieşirea, praznic Domnului Dumne-
zăului tău; să nu faci întru ea tot lucrul, afară
9 den cîte să vor face sufletului. Şapte săptă-
mîni întregi să numeri ţie; începînd seacerea,
pre secerat, vei înceape a număra şapte săp-
10 tămîni. Şi vei face praznic de săptămîni
Domnului Dumnezăului tău, precum mîna ta
poate, cîte va da ţie, în ce chip te-au blagoslo-
11 vit Domnul Dumnezăul tău. Şi te vei bucura
înaintea Domnului Dumnezăului tău, tu şi fecio-
rul tău, şi fata ta, şi sluga ta, şi slujnica ta, şi le-
vitul cela ce e în cetăţile tale, şi cel nemearnic, şi
cel sărac, şi văduva ceaea ce iaste întru voi, în lo-
cul care va aleage Domnul Dumnezăul tău pre
12 dînsul să să cheame numele Lui acolo. Şi-ţ
vei aduce aminte că rob ai fost în pămîntul
Eghipetului şi vei păzi şi vei face poruncile
aceastea. Praznic colibilor să faci ţie 7 zile, 13
după ce vei aduna den aria ta şi den teascul
tău. Şi te vei bucura pre praznecul tău, tu şi 14
feciorul tău, şi fata ta, sluga ta şi slujnica ta, şi
levitul, şi nemearnicul, şi săracul, şi văduva
ceaea ce iaste în cetăţile tale. Şapte zile să 15
prăznuieşti Domnului Dumnezăului tău în
locul carele va aleage Domnul Dumnezăul tău
pre el a să chema acolo numele Lui; iară de te
va blagoslovi Domnul Dumnezăul tău întru
toate sămănăturile tale şi în tot faptul mîinilor
tale, şi vei fi veselindu-te. Trei vremi ale 16
anului să va ivi toată partea bărbătească a ta
înaintea Domnului Dumnezăului tău în locul
carele va aleage Domnul Dumnezăul tău:
întru praznecul azimelor, şi în sărbătoarea
săptămînilor, şi în praznecul făcutului colibi-
lor. Să nu te iveşti înaintea Domnului Dum-
nezăului tău deşert; Fiecarele – după 17
putearea mîinilor voastre, după blagoslove-
nia Domnului Dumnezăului tău care au dat ţie.
Judecătoriu şi aducătoriu de cărţi vei pune ţie 18
întru toate cetăţile tale care Domnul Dumne-
zăul tău dă ţie, după fealiuri, şi vor judeca
nărodul judecată direaptă, nu vor abate jude-
cata, Nici vor cunoaşte faţă, nici vor lua 19
daruri, pentru că darurile orbescu ochii înţe-
lepţilor şi rîdică cuvintele direpţilor. Pre 20
direptul cu direptatea să goneşti, pentru ca să
trăiţ şi, întrînd înlăuntru, să moşteniţ pămîn-
tul care Domnul Dumnezăul tău dă ţie. Să 21
nu sădeşti ţie desiş, tot lemnul, lîngă jîrtăvnicul
Domnului Dumnezăului tău, să nu faci ţie.
Să nu întăreşti ţie stîlp care au urît Domnul 22
Dumnezeul tău.

CAP XVII

Să nu aduci Domnului Dumnezăului 1
tău viţel au oaie la carele iaste hulă
întru dînsă, tot cuvîntul rău, căce
scîrbă Domnului Dumnezăului tău
iaste. Iară de se va afla întru tine, 2
întru una den cetăţile tale den carele Domnul
Dumnezăul tău dă ţie, bărbat au fămeaie
carele va face rău înaintea Domnului Dumne-
zăului tău, să treacă făgăduinţa Lui Şi, 3
mergînd, vor sluji la alţi dumnezăi şi să vor
închina lor, soarelui au lunii, sau la tot ceale
dentru podoaba ceriului, carele nu ţi-am
poruncit ţie, Şi va spune ţie şi vei cerca 4
foarte şi, iată, adevărat s-au făcut cuvîntul,
s-au făcut scîrba aceasta întru Izrail, Şi vei 5
scoate pre omul acela sau pre muiarea aceaea
care au făcut acest lucru rău pre poartă şi
veţ ucide pre ei cu pietri şi vor muri. Pre 6
doao mărturii au pre trei va muri; cela ce
moare nu va muri pre o mărturie. Şi mîna 7

mărturiilor va fi preste el dentîiu să-l omoare
pre el, şi mîna a tot nărodului la cea de apoi.
Şi veț rîdica pre cel rău dentru voi singuri.
8 Iară se va slăbi de la tine cuvînt la judecată
între mijlocul sîngelui sîngelui, şi întru mijlo-
cul judecății judecății, şi întru pipăirea pipăirii, şi
întru pricea pricii, cuvinte de judecat întru
cetățile tale, şi, sculîndu-te, să te sui la locul
carele va aleage Domnul Dumnezăul tău ca să
9 să cheame numele Lui acolo, Şi vei mearge
cătră preoți leviții, şi cătră judecători carele
va fi în zilele acealea şi, cercînd, vor spune
10 judecata ție. Şi vei face după cuvîntul
carele îț vor spune ție ceia den locul care va
aleage Domnul Dumnezăul tău ca să să
cheame numele Lui acolo; şi să păzeşti foarte
să faci după toate cîte ți să vor tocmi
11 ție. După leage şi după judecata care vor
spune ție vei face; să nu te abați de la cuvîntul
carele îți vor spune în direapta au în
12 stînga. Şi omul carele va face întru seme-
ție, ca să nu asculte pe preotul cela ce stă a
sluji pre numele Domnului Dumnezăului tău
sau pre judecătoriul carele va fi în zilele acea-
lea, şi va muri omul acela şi vei scoate pre cel
13 rău den Israil. Şi tot norodul, auzind, să va
14 spămînta şi nu va mai păgîni. Iară de vei
întra în pămîntul carele Domnul Dumnezăul
tău dă ție cu sorțu şi vei moşteni pre dînsul de
tot şi vei lăcui preste el şi vei zice: „Pune-voiu
preste mine boiaren, ca şi cealealalte limbi,
15 ceale de pemprejurul mieu", Puind să
puiu preste tine boiarin pre carele va aleage
Domnul Dumnezăul tău pre dînsul, dentru
frații tăi vei pune preste tine boiarin; nu vei
putea să pui preste tine om strein boiarin,
16 căce nu-ți iaste frate. Însă să nu înmul-
țească luiş caii, nice să nu întoarcă pre norodu
la Eghipet, pentru ca să nu-ş înmulțească lui
caii; şi Domnul zise voao: „Să nu vă mai adao-
geți să vă mai întoarceți întru calea aceasta".
17 Şi să nu înmulțească luiş fămei, pentru ca să
nu să premenească inima lui; şi argint şi aur
18 să nu-ş înmulțească lui foarte. Şi va fi cînd
va şădea pre scaunul domniei lui şi-ş va scrie
lui aceasta a doao leage întru carte de la preo-
19 ții leviții, Şi va fi cu el şi va ceti întru ea
toate zilele vieții lui, pentru ca să să înveațe a
să teame de Domnul Dumnezăul lui, să păzească
toate poruncile aceastea şi direptățile aceastea
20 ca să le facă, Pentru ca să nu să înalțe inima
lui de cătră frații lui, pentru ca să nu iasă den
porunci în direapta au în stînga, pentru ca
să fie îndelungat de ani pre domnia lui, el şi
fiii lui împreună cu el,
întru fiii lui
Israil.

CAP XVIII

Nu va fi preoților leviților la tot fealiul 1
parte, nice sorțu cu Israil; aducerile
Domnului – sorțul lor, vor mînca pre
eale. Iară sorțu nu va fi lui întru 2
frații lui; Domnul – El sorțu lui, în ce
chip au zis lui. Şi aceasta e judecata preoți- 3
lor: ceale de la norodu, de cătră ceia ce jîrt-
vuiescu jîrtvele, ori vițel, ori oaie, şi vei da
brațul preotului, şi fălcile, şi ventrele. Şi 4
începăturile vinului tău şi grîului tău şi untde-
lemnului tău şi începătura tunderii oilor tale
vei da lui, Pentru că pre el au ales Domnul 5
Dumnezăul tău, den toate fealiurile tale, a sta-
rea înaintea Domnului Dumnezăului tău, ca
să slujască şi să blagoslovească pre numele
Domnului, el şi fiii lui, în toate zilele. Iară 6
de va veni levitul dentru una den cetățile
voastre, dentru toți fiii lui Israil, unde el
nemerniceaşte după cum pohteaşte sufletul
lui, la locul carele va aleage Domnul, Şi va 7
sluji cu numele Domnului Dumnezăului lui ca
şi toți frații lui leviții, ceia ce stau acolo înain-
tea Domnului, Parte împărțită va mînca, 8
afară den vînzarea cea de moşie. Iară de 9
vei întra în pămîntul carele Domnul Dumne-
zăul tău dă ție, să nu te înveți a face după urî-
ciunile limbilor acelora. Să nu să afle întru 10
tine curățindu pre fiiul lui sau pre fata lui cu
foc, vrăjind vrajă şi descîntînd şi vrăjind fer-
măcători, Cîntîndu vrajă, grăind den pîn- 11
tice şi căutînd în seamne şi întrebînd
morții, Pentru că iaste scîrbă Domnului 12
Dumnezăului tău tot carele face aceastea; că
pentru scîrbele aceastea Domnul Dumnezăul
tău va surpa pre ei de cătră fața ta. De- 13
săvîrşit să fii înaintea Domnului Dumnezăului
tău, Pentru că limbile aceastea pre carele 14
tu moşteneşti de tot pe dînşii, aceştea vrăji şi
descîntece vor auzi, iară ție nu aşa ți-au dat
Domnul Dumnezăul tău. Prorocu dentru 15
frații tăi ca mine va rîdica ție Domnul Dumne-
zăul tău; de dînsul să ascultați după toate Cîte 16
ai cerşut de la Domnul Dumnezăul tău la
Horiv, în ziua adunării, zicînd: 'Nu vom
adaoge a auzi glasul Domnului Dumnezeului
nostru şi focul acest mare nu-l vom mai
vedea, nici vom muri'. Şi zise Domnul 17
cătră mine: 'Direpț, toate cîte au grăit. 18
Proroc voiu scula lor den mijlocul fraților lor,
ca şi tine, şi voiu da cuvîntul Mieu în rostul lui
şi va grăi lor după cum voiu porunci lui. Şi 19
omul acela care nu va asculta cuvîntul lui, cîte
va grăi prorocul pre numele Mieu, Eu voiu
izbîndi dentru dînsul. Fără numai prorocul 20
carele va păgîni să grăiască pre numele Mieu
cuvîntu carele n-am poruncit lui să grăiască

şi cîte va grăi pre numele altor dumnezei, va
21 muri prorocul acela'. Iară de vei zice întru
inima ta: 'Cum vom cunoaşte cuvîntul carele
22 au grăit Domnul?', Cîte va grăi prorocul
pre numele Domnului, şi nu se va face cuvîn-
tul şi nu să va tîmpla cuvîntul acesta carele
n-au grăit Domnul; întru păgînătate au grăit
prorocul acela; să nu vă ţineţ de dînsul.

CAP XIX

1 Iară de va piarde Domnul Dumnezeul
tău limbile care Dumnezeul tău dă ţie
pămîntul lor şi vei moşteni pre dînşii
de tot şi vei lăcui întru cetăţile lor şi
2 în casele lor, Trei cetăţ vei osebi
ţie în mijlocul pămîntului tău carele Domnul
3 Dumnezeul tău dă ţie. Socoteaşte tu calea
şi vei împărţi în trei părţi hotarăle pămîntului
tău pre carele împarte ţie de tot Domnul
Dumnezeul tău. Şi va fi acolo scăpare la tot
4 ucigaşul. Şi aceasta va fi porunca ucigaşu-
lui carele va fugi acolo şi va trăi: carele va
ucide pre aproapele său fără de voie şi acesta
neurînd pre el mai nainte de ieri şi mai nainte
5 de alaltaieri, Şi cine va întra împreună cu
aproapele său la codru să adune leamne şi să
va lovi mîna lui cu toporul celuia ce taie lem-
nul şi, căzîndu fierul den lemnu, să va nemeri
pre cela de aproapele lui şi va muri, acesta va
fugi la una den cetăţile aceastea şi va
6 trăi, Pentru ca să nu gonească cela ce e
rudă sîngelui pre urmă celuia ce au omorît,
căci s-au înfierbîntat cu inema lui, şi-l va
ajunge pre el, de va fi mai îndelungată calea
lui, şi-i va omorî sufletul lui şi va muri, şi aces-
tuia nu-i e judecată de moarte, căci nu-l urîia
pre dînsul mai nainte de ieri şi de alal-
7 taieri. Pentru aceea eu ţie poruncescu
cuvîntul acesta, zicîndu: 'Trei cetăţi să osi-
8 beşti ţie'. Iară de va lărgi Domnul Dumne-
zeul tău hotarăle tale, în ce chip S-au jurat
părinţilor tăi, şi-ţ va da Domnul tot pămîntul
9 carele au zis să dea părinţilor tăi, De vei
asculta să faci toate poruncile aceastea cîte eu
poruncescu ţie astăzi, să iubeşti pre Domnul
Dumnezeul tău, să mergi întru toate căile Lui
în toate zilele, şi vei adaoge ţie încă trei cetăţi
10 către aceaste trei, Şi nu să va vărsa sînge
nevinovat în pămîntul tău carele Domnul
Dumnezeul tău dă ţie cu sorţu, şi nu va fi întru
11 tine vinovat de sînge. Iară de va fi întru
tine om urîndu pre aproapele său şi va pîndi
pre dînsul, şi să va rădica asupra lui, şi-i va
ucide sufletul lui şi va muri, şi va fugi la una
12 den cetăţile aceastea, Şi vor trimite bătrî-
nimea cetăţii lui, şi vor lua pre el de acolo, şi-l
vor da în mîinile celora ce să rudescu cu sîn-
13 gile şi va muri. Să nu să veaghe ochiul tău
pre el; şi vei curăţi sîngele cel nevinovat
întru Israil, pentru ca să fie ţie bine. Să nu 14
muţi hotarăle aproapelui tău, care le-au pus
părinţii tăi întru moştenirea ta care te-ai moş-
tenit pre pămîntul care Domnul Dumnezeul
tău dă ţie cu sorţu să-l paşti. Să nu rămîie o 15
mărturie să mărturisească asupra omului
după toată strîmbătatea şi după toată greşala
şi după tot păcatul carele va păcătui; pren
rostul a doao mărturie şi pren rostul a treia
mărturie va sta tot cuvîntul. Iară de va sta 16
mărturie nedireaptă asupra omului, zicîndu
asupra lui păgînătate, Şi vor sta acei doi 17
oameni cărora iaste lor pricea înaintea Dom-
nului şi înaintea preoţilor şi înaintea judecă-
torilor carii vor fi în zilele acealea, Şi vor 18
cerceta judecătorii pre amăruntul şi, iată,
mărturie strîmbă au mărturisit, cu strîmbă-
tate au stătut împotriva fratelui său, Şi să 19
faceţi lui în ce chip au ficlenit a face asupra
fratelui său şi veţ rîdica răul dentru voi sin-
guri. Şi cei rămaş, auzind, se vor spămînta 20
şi nu vor mai adaoge a mai face după cuvîntul
acest rău întru voi. Să nu veaghe ochiul tău 21
pre el, suflet pentru suflet, ochiu pentru
ochiu, dinte pentru dinte, mînă pentru mînă,
picior pentru picior; după cum va da neştine
hulă aproapelui său, aşa veţ da lui.

CAP XX

Iară de vei ieşi la războiu asupra vrăj- 1
maşilor tăi şi vei vedea cal şi călăreţ şi
norod mai mult decît tine, să nu te
temi de ei, căci Domnul Dumnezeul
tău – cu tine, Cela ce te-au suit pre
tine den pămîntul Eghipetului. Şi va fi cînd 2
te vei apropia la războiu şi, apropiindu-se
preotul, va grăi norodului şi va zice către ei:
'Ascultă, Izraile, voi meargeţi astăzi la războiu 3
asupra vrăjmaşilor voştri! Nu să slăbească
inima voastră, nu vă teameţ, nici vă înfrîngeţi,
nici vă abateţ de către faţa lor, Căci Dom- 4
nul Dumnezăul vostru, Cela ce mearge înain-
tea voastră împreună cu voi, va bate
împreună cu voi pre vrăjmaşii voştri şi va
mîntui pre voi'. Şi vor grăi cărturarii către 5
nărod, zicînd: 'Carele e omul ce au zidit casă
noao şi nu o au înnoit? Meargă şi întoarcă-se
la casa lui, să nu moară la războiu, şi alt om va
înnoi pre dînsa. Şi carele e omul care au sădit 6
vie şi nu s-au bucurat dentr-însa? Meargă şi
să întoarcă la casa lui, să nu moară în războiu,
şi alt om se va bucura dentr-însa. Şi carele 7
e omul care s-au logodit cu muiare şi n-au
luat-o pre dînsa? Meargă de se întoarcă la
casa lui, să nu moară la războiu, şi alt om o
va lua pre dînsa'. Şi vor adaoge cărtu- 8
rarii a grăi către nărod şi vor zice: 'Carele
e omul cel ce să spămîntează şi fricos la

inimă? Meargă şi să întoarcă la casa lui,
pentru ca să nu înfricoşaze inima fratelui său
9 ca şi a lui'. Şi va fi cînd vor înceta cărturarii
grăind cătră norod, şi vor pune boiarii oştii
10 înainte-povăţuitori norodului. Iară de te
vei apropia lîngă cetate să o baţi, şi să-i chemi
11 pre ei cu pace. De vor răspunde ţie cu pace
şi vor deşchide ţie, va fi tot nărodul cei ce s-au
12 aflat în cetate vor fi birnici şi supuşi. Iară
de nu vor asculta pre tine şi vor face cătră tine
13 războiu, vei şedea prejur dînsa. Şi o va da
Domnul Dumnezeul tău în mînile tale şi vei
ucide toată partea bărbătească dentr-însa cu
14 ucidere de sabie, Afară den muieri şi den
marfă şi toate dobitoacele şi toate cîte vor fi în
cetate şi toată plinirea vei prăda ţie şi vei
mînca toată prada vrăjmaşilor tăi, den care
15 Domnul Dumnezeul tău dă ţie. Aşa vei face
toate cetăţile ceale ce sînt departe de la tine
foarte, carele nu-s den cetăţile limbilor aces-
16 tora. Nice den cetăţile aceastea, den carele
Domnul Dumnezăul tău dă ţie se moşteneşti
pămîntul lor, să nu prindeţ viu dentr-înşii tot
17 ce răsuflă, Ce cu anathema să anathemisiţ
pre ei: pre heteu, şi pre amoreu, şi pre hana-
neu, şi pre ferezeu, şi pre eveu, şi pre ievu-
seu, şi pre ghergheseu, în ce chip au poruncit
18 ţie Domnul Dumnezăul tău, Pentru ca să
nu vă înveaţe să faceţi toate urîciunile lor, cîte
au făcut dumnezeilor lor, şi veţ greşi înaintea
19 Domnului Dumnezăului vostru. Iară de vei
şedea prejur cetate zile mai multe să o baţi
pentru luarea ei, să nu strici copacii ei să pui
preste ei fier; ce dentru dînsul să mănînci,
iară pre el să nu-l tai. Au om iaste lemnul cel
den ţarină, să între de cătră faţă la şanţ?
20 Iară lemnul care ştii că nu iaste rodnic de mîn-
care, acela să-l surpi şi să-l tai şi să urzeşti
şanţ asupra cetăţii carea face cătră tine răz-
boiul, pînă unde se va închina.

CAP XXI

1 Iară de se va afla om ucis, în pămîntul
care Domnul Dumnezăul tău dă ţie să
moşteneşti, căzînd la cîmp şi nu ştiu
2 pre cel ce l-au omorît, Va ieşi
bătrînimea ta şi judecătorii tăi şi vor
măsura la cetăţile ceale de pe împrejurul stîr-
3 vului, Şi va fi cetatea cea ce să apropie la
stîrvu şi va lua bătrînimea cetăţii aceiia juncă
den boi, carea n-au lucrat şi carea n-au tras
4 jug, Şi vor pogorî bătrînimea cetăţii aceiia
junca la o vale nesîlnică, carea nu s-au lucrat,
nice s-au sămănat, şi vor tăia vinele juncăi în
5 vale. Şi să vor apropia preoţii leviţii,
pentru că pre ei i-au ales Domnul Dumne-
zăul tău să stea înaintea Lui şi să blagos-
lovească pre numele Lui, şi pre rostul lor
6 va fi toată pricea şi toată pipăirea. Şi
toată bătrînimea cetăţii aceiia, ceii ce să apro-
pie de stîrvu, vor spăla mîinile pre capul
juncăi cei cu vinele tăiate în vale şi răspun-
zînd vor zice: 'Mîinile noastre n-au vărsat 7
sîngele acesta şi ochii noştri n-au văzut.
Milosîrd fii norodului Tău, lui Israil, pre care 8
ai mîntuit den pămîntul Eghipetului, Doamne,
pentru ca să nu se facă sînge nevinovat întru
norodul Tău, Israil'. Şi li se va ierta lor sîn-
gele. Iară tu vei rădica sîngele cel nevino- 9
vat dentru voi singuri, de veţi face binele şi
plăcearea înaintea Domnului Dumnezăului
tău. Iară de vei ieşi la războiu înaintea vrăj- 10
maşilor tăi şi va da Domnul Dumnezău pre ei
în mîinile tale şi vei prăda prada lor, Şi vei 11
vedea la pradă muiare frumoasă la faţă şi-ţ
vei aduce aminte de ea, şi o vei lua pre dînsa
ţie muiare, Şi o vei băga înlăuntru, în casa 12
ta, şi vei rade capul ei, şi vei tăia unghile
ei, Şi vei lua hainile robiii de la dînsa, şi va 13
şădea în casa ta, şi va plînge pre tată-său şi
pre mumă-sa o lună de zile; şi după aceaea,
vei întra la ea şi te vei lăcui cu ea şi va fi ţie
muiare. Şi va fi de nu vei vrea pre dînsa, o 14
vei trimite slobodă, şi cu vînzare nu să va
vinde pre argint, să nu te leapezi de dînsa,
pentru căci o ai smerit. Iară de să vor face 15
la un om doao muieri, una dentr-însele iubită,
iară alta dentr-însele urîtă, şi vor naşte lui cea
iubită şi cea urîtă şi să va face fecior dentîiu
născut acei urîte, Şi va fi, întru carea zi va 16
da cu sorţu fiilor lui unealtele lui, nu va putea
să facă dentîiu născut pre feciorul cei iubite,
trecînd cu vedearea fiiul cei urîte, cel dentîiu
născut, Ce pre cel dentîiu născut fecior al 17
ceii urîte va cunoaşte, să-i dea lui îndoit
dentru toate cîte i se vor afla lui, căci acesta
iaste începătură fiilor lui şi lui să cuvine ceale
dentîiu născute. Iară de va fi cuiva fecior 18
neascultătoriu şi gîlcivitoriu, neascultînd gla-
sul părintelui său şi glasul maicii lui, şi ceartă
pre el şi nu ascultă pre ei, Şi, prinzîndu-l 19
părintele lui şi maica lui, scoate-l-vor pre el
înaintea bătrînimei cetăţii lui şi la poarta locu-
lui lui Şi vor zice oamenilor cetăţii lui: 'Fiiul 20
nostru acesta nu ascultă şi priceaşte şi nu
ascultă glasul nostru, făcînd zăloage, beţi-
veaşte'. Şi-l vor ucide cu pietri oamenii 21
cetăţii lui şi va muri. Şi vei rădica pre cel rău
dentru voi singuri şi ceialalţi, auzind, să vor
spăminta. Iară de să va face întru niştine gre- 22
şală, judecată de moarte, şi va muri şi vei spînzura
pre el pre lemnu, Să nu doarmă trupul lui pre 23
lemnu, ce cu îngropare îl veţ îngropa în ziua
aceaea, căci blestemat de Dumnezău iaste tot
spînzuratul pre lemnu, şi să nu pîngăriţi pămîn-

tul carele Domnul Dumnezăul tău dă ție cu sorți.

CAP XXII

1 Nu,văzînd vițelul fratelui tău au oaia lui
rătăcind pre cale, să le treci cu vedea-
rea. Cu întoarcere să întorci pre eale
2 fratelui tău. Iară de nu se va apro-
pia fratele tău cătră tine, nice îl vei ști
pre el, le vei aduna în casa ta și va fi împreună
cu tine pînă le va cerca fratele tău și le vei da
3 lui. Așa vei face măgariului lui și așa vei
face haina lui și așa vei face după toată pierza-
rea fratelui tău, cîte se vor piarde de la el și vei
afla pre eale; nu vei putea să le treci cu vedea-
4 rea. Să nu treci cu vedearea măgariul fra-
telui tău sau vițelul lui, fiind căzut pre cale, să
nu-i treci cu vedearea; rădicînd să rădici
5 împreună cu dînsul. Nu vor fi unealte ale
bărbatului pre muiare, nice să să îmbrace
bărbatul cu îmbrăcăminte fămeiască, pentru
că iaste scîrbă Domnului Dumnezăului tău tot
6 făcînd aceastea. Iară de vei întimpina cuiub
de pasăre înaintea obrazului tău, în cale au
pre vreun copaciu sau pre pămînt, cu pasări
sau cu oao, și muma cloceaște pre golași sau
7 pre oao, să nu iai pre muma cu fiii. Cu tri-
mitere să trimiț pre muma, iară copiii să-i iai
ție, pentru ca să ți să facă bine ție și să fii cu
8 multe zile. Iară de vei zidi casă noao, să faci
cunună casii tale. Și să nu faci ucidere în casa
9 ta, de va cădea cela ce au căzut de la ea. Să
nu sameni via ta de doao feliuri, pentru ca să
nu să sfințească roada și sămînța care o vei
10 sămăna împreună cu roada viei tale. Să nu
11 ari cu vițel și cu măgariu într-un loc. Să nu
te îmbraci cu scîrnavă lînă și de in
12 împreună. Sucite să faci ție pre ceale patru
aripi a îmbrăcăminților tale cu carele te vei
13 îmbrăca întru eale. De va lua neștine
muiare și va lăcui împreună cu ea și o va urî,
14 Și va pune preste dînsa cuvinte de vinuit și va
aduce ei nume rău și va zice: 'Pre muiarea
aceasta am luat și, apropiindu-mă de ea, n-am
15 aflat ei feciorie', Și, luînd tatăl featii și
muma, vor scoate fecioriile featii cătră bătrî-
16 nime la poartă. Și va zice tatăl featii bătrî-
nimei: 'Pre fata mea aceasta am dat omului
acestuia fămeaie și, urîndu-o, el pune ei
17 cuvinte de vinuire, zicînd: 'N-am aflat la
fata ta feciorie', și aceastea-s fecioriele featii
meale'. Și vor deșchide haina înaintea bătrîni-
18 mei cetății aceiia. Și va lua bătrînimea cetății
19 aceiia pre omul acela și-l vor certa, Și-l vor
păgubi pre el cu o sută de sicle și vor da tatălui
fecioarii, pentru căce au scos nume rău pre
fecioară israilteancă. Și lui va fi fămeaie, nu
va putea să o gonească pre ea, întru toată
20 vreamea. Iară de să va face cu adevărat
cuvîntul acesta și nu să va afla feciorie la
fecioară, Și vor scoate pre fecioară la ușăle 21
casii tătîni-său și o vor ucide pre ea cu pietri
oamenii cetății și va muri, căce au făcut nebu-
nie întru fiii lui Israil a curvi casa tătîni-său. Și
vei scoate pre cel rău dentru voi singuri.
Iară de să va afla om dormind cu muiare care 22
au lăcuit cu bărbat, să-i ucideți pre amîndoi:
pre omul cel ce doarme cu muiarea și pre
muiare. Și vei scoate cel rău dentru Israil.
Iară de să va face fată fecioară logodită cu băr- 23
bat, și,aflîndu-o pre ea om în cetate, va dormi
împreună cu ea, Veț scoate pre amîndoi la 24
ușa cetății lor și să vor ucide cu pietri și vor
omorî pre fecioară, pentru căce n-au strigat în
cetate, și pre om, căce au smerit muiarea
aproapelui său. Și vei rădica pre cel rău
dentru voi singuri. Iară de va afla la cîmpu 25
omul pre fecioară, pre cea logodită, și, silindu-o,
va dormi cu ea, să ucideți pre omul carele va
dormi cu ea numai, Iară fecioarii să nu-i 26
faceți nemica. Nu iaste featii greșală de
moarte, căce în ce chip să rădică neștine om
pre aproapele său și va ucide sufletul lui, așa
iaste lucrul acesta. Căce la țarină au aflat 27
pre ea, strigat-au fata cea logodită, și nu era
nimeni de a-i ajuta. Iară de va afla neștine 28
fata cea fecioară carea nu iaste logodită și,
silindu-o, va dormi împreună cu ea, Și să 29
va afla, de va da omul cela ce va dormi cu ea
tatălui featii 50 de didrahme de argint, și lui va
fi muiare, pentru căce o au smerit; nu va
putea să o gonească preste toată vreamea.
Nu va lua omul muiarea tatălui lui și nu va 30
descoperi acoperemîntul tatului lui.

CAP XXIII

Nu va întra famăn scopit la adunarea 1
Domnului. Nu va întra den curvă 2
la adunarea Domnului. Nu va întra 3
înlăuntru amanitean, nici moavitean,
la adunarea Domnului; și pînă la a
zeace simenție nu va întra înlăuntru la aduna-
rea Domnului și pînă în veaci, Pentru căci 4
n-au întimpinat ei pre voi cu pîine și cu apă în
cale, ieșindu voi de la Eghipet, și căci au năi-
mit asupra ta pre Valaam, feciorul lui Veor,
dentru Mijlocul-rîurilor, să te blesteme pre
tine. Și n-au vrut Domnul Dumnezeul tău 5
să asculte pre Valaam și au învîrtejit Domnul
Dumnezeul tău blestemurile în blagoslovenie,
pentru căci te-au iubit pre tine Domnul Dum-
nezeul tău. Să nu te închini lor cu pace și 6
de folos lor, în toate zilele vieții tale, în
veaci. Să nu urăști idumeu, căci fratele tău 7
iaste; să nu urăști eghiptean, căci nemearnic
ai fostu în pămîntul lui: Fii de să vor face 8
lor, ruda a treia vor întra la adunarea Domnului.

Iară de vei ieşi să te tăbărăşti asupra nepria-
tenilor tăi, şi să te păzeşti de tot cuvîntul
10 rău. De va fi întru tine om carele nu iaste
curat, den săblazna lui noaptea, şi va ieşi
11 afară den tabără, Şi nu va întra în tabără; şi
va fi de către seară, va spăla trupul lui cu apă
12 şi, apuindu soarele, va întra în tabără. Şi
loc va fi ţie afară den tabără şi vei ieşi acolo
13 afară. Şi păruş va fi pre brîul tău, şi va fi
cîndu vei şedea pre afară,şi vei săpa cu el şi,
întorcînd, vei acoperi ruşinea ta cu el.
14 Pentru căci Domnul Dumnezeul tău umblă
înlăuntru în tabăra ta să te scoaţă pre tine şi
să dea pe vrăjmaşul tău în mîinile tale înaintea
feaţii tale; şi va fi tabăra ta sfîntă şi nu să va ivi
întru tine ruşinare de lucru, şi Să va întoarce
15 de către tine. Să nu dai slugă stăpînului lui,
carele să va adaoge la tine de la domnul lui.
16 Împreună cu tine va lăcui întru voi, va lăcui în
tot locul unde va plăcea lui; să nu-l bîntuieşti
17 pre el. Să nu fie curvă den featele lui Israil
18 şi să nu fie curvind den fiii lui Israil. Să nu
fie vrăjitoare den featele lui Israil şi să nu fie
vrăjindu-să către toată ruga den fiii lui
19 Israil. Să nu aduci plata curvei, nici schim-
barea cîinelui, la Casa Domnului Dumnezeu-
lui tău, către toată ruga, pentru că scîrbă sînt
20 Domnului Dumnezeului tău amîndoao. Să
nu cămetezi fratelui tău camătă de argint şi
camătă de bucate şi camătă a tot lucrul carele
21 vei împrumuta. La cel striin să cămătuieşti,
fratelui tău să nu cămătuieşti, pentru ca să te
blagoslovească pre tine Domnul Dumnezeul
tău întru toate lucrurile tale pre pămîntul la
22 carele întri acolo la el să-l moşteneşti. Iară
de te vei făgădui rugă Domnului Dumnezeului
tău, să nu întîrziezi a o da pre ea, căci cerşind
va ceare Domnul Dumnezeul tău de la tine şi
23 va fi întru tine păcat. Iară de nu vei vrea să
te făgăduieşti, nu va fi întru tine păcat.
24 Ceale ce ies pren buzele tale vei cruţa şi vei
face în ce chip te-ai făgăduit Domnului Dum-
nezeului tău, dare care ai grăit cu rostul tău.
25 Iară de vei întra la seacerea aproapelui tău şi
vei aduna în mîinile tale spice şi seacere, să
26 nu pui preste secerătura aproapelui tău. Iară
de vei întra la via aproapelui tău, să mănînci
struguri cît vei sătura sufletul tău, iară în vas
să nu pui.

CAP XXIV

1 Iară de va lua neştine muiare şi va
lăcui împreună cu dînsa şi va fi de
nu va afla har înaintea lui, căci au
aflat întru ea lucru grozav, şi va scrie
ei carte de despărţeală şi va da în mîi-
2 nile ei şi o va goni den casa lui, Şi, mer-
gînd, să va face la alt bărbat, Şi o va urî pre 3
ea bărbatul cel de apoi, şi va scrie ei carte de
despărţeală, şi o va da pre mîinile ei, şi o va
scoate den casa lui, sau va muri bărbatul ei cel
de apoi care o au luat pre ea lui muiare, Nu 4
va putea bărbatul cel dentîiu, care o au scos,
întorcîndu-să, să ia pre dînsa luiş muiare,
după ce s-au pîngărit ea, căci scîrbă iaste
înaintea Domnului Dumnezăului tău; şi să nu
pîngăreşti pămîntul care Domnul Dumnezăul
vostru dă voao cu sorţu. De va lua neştine 5
muiare de curînd, să nu iasă la războiu şi să
nu să puie preste el nice un lucru; nevinovat
să fie întru casa lui un an, va bucura pre muia-
rea lui care o au luat. Să nu zălojeşti moara, 6
nici pîrpăriţa morii, căci suflet acesta zălo-
jaşte. Iară de să va prinde om furînd suflet 7
dentru fraţii lui, fiii lui Israil, şi, silind pre el, îl
va vinde, muri-va furul acela; şi veţi rădica
răul dentru voi singuri. Ia-te aminte pre 8
tine întru pipăirea stricăciunii şi să te păzeşti
foarte, să faci după toată leagea carea vor
spune voao preoţii leviţii, în ce chip am
poruncit voao să vă păziţi să faciţi. Adu-ţi 9
aminte cîte au făcut Domnul Dumnezăul tău
Mariamei la ieşire, mergînd voi afară den
Eghipet. Iară de va fi datorie întru aproa- 10
pele tău, datorie ori fieştece, să nu întri în
casa lui să zălojeşti zălogul; Afară să stai,şi 11
omul la carele iaste datoria ta, el va scoate
zălogul ţie afară. Iară de va fi omul sărac, 12
să nu dormi cu zălogul lui; Cu dare să-i dai 13
lui haina lui la apusul soarelui şi va dormi cu
haina lui şi te va blagoslovi, şi la tine va fi
milostenie înaintea Domnului Dumnezăului
tău. Să nu lipseşti simbria săracului şi lip- 14
sitului dentru fraţii tăi au dentru nemearnici
den care-s în cetăţile tale. Într-aceaeaş zi 15
să-i dai plata lui, să nu apuie soarele preste el;
căci sărac iaste şi pre dînsa are nădeajde. Şi să
nu strige asupra ta către Domnul, şi va fi întru
tine păcat. Nu vor muri părinţii pentru 16
feciori şi feciorii nu vor muri pentru părinţi;
fieştecarele cu păcatul său va muri. Să nu 17
abaţi judecata nemearnicului şi surumanu-
lui şi văduvei, şi să nu zălojeşti haina
văduvei. Şi să-ţi aduci aminte că rob ai fost 18
în pămîntul Eghipetului şi te-au mîntuit
Domnul Dumnezăul tău de acolo; pentru
aceasta eu ţie poruncescu să faci cuvîntul
acesta. De vei secera seacerea ta întru 19
ţarina ta şi vei uita znop în ţarina ta, să nu te
întorci să-l iai; săracului şi nemearnicului şi
surumanului şi văduvei va fi, pentru ca să te
blagoslovească Domnul Dumnezăul tău întru
toate faptele mîinilor tale. Iară de vei 20
culeage maslinile, să nu te întorci a aduna
ceale denapoia ta: celui nemearnic şi suru-

21 manului şi văduvei vor fi. Şi de vei culeage
via ta, să nu culegi de iznoavă ceale denapoia
ta: celui sărac şi celui nemearnic şi suruma-
22 nului şi văduvei va fi. Şi-ţ vei aduce aminte
căci rob ai fost în pămîntul Eghipetului,
pentru aceasta eu ţie poruncescu să faci
cuvîntul acesta.

CAP XXV

1 Iară de să va face price întru mijlocul
oamenilor şi vor veni la judecată şi
vor judeca, şi vor îndirepta pre cel
direpţ şi vor înfrunta pre cel
2 necurat. Şi va fi de va fi vreadnic
de bătaie cel ce păgîneaşte, şi-l vei şădea
înaintea judecătorilor şi-l vor bate înaintea
3 lor. După păgînătatea lui, cu număr, 40 vor
bate pre el şi nu vor mai adaoge; iară de vor
mai adaoge a-l bate pre el mai multe decît
aceaste toiage, să va ruşina fratele tău înain-
4 tea ta. Să nu legi gura boului care trieră.
5 Iară de vor lăcui fraţi într-un loc şi va muri
unul dentr-înşii şi sămînţă nu va fi la el, nu va
fi muiarea celuia ce au murit, afară, la om ce nu
să apropie; fratele bărbatului ei va întra cătră
ea şi o va lua luiş muiare şi va lăcui împreună
6 cu dînsa. Şi va fi copilul carele va naşte, să
va aşăza dentru numele celuia ce au murit şi
7 nu să va stinge numele lui den Israil. Iară
de nu va omul să ia pre muiarea fratelui său,
şi să va sui muiarea pre poartă la bătrînime şi
va grăi: 'Nu va fratele bărbatului mieu să
rădice numele fratelui său întru Israil, n-au
8 vrut fratele bărbatului mieu'. Şi vor chema
pre el bătrînimea cetăţii aceiia şi vor grăi lui
şi, stînd, va zice: 'Nu voiu să o iau pre dînsa',
9 Şi, viind muiarea fratelui său cătră el înaintea
bătrînimei, şi va dezlega o cizmă a lui de la
piciorul lui şi va scuipi în obrazul lui şi, răs-
punzînd, va grăi: 'Aşa vor face omului carele
10 nu va zidi casa fratelui său'. Şi să va chema
numele lui întru Izrail: Casa celui ce ş-au dez-
11 legat cizma. Iară de se vor sfădi doi oameni
într-un loc, om cu fratele său, şi va veni muia-
rea unuia dentr-înşii să scoaţă pre bărbatul ei
den mîna celuia ce-l bate şi, întinzînd mîna ei,
12 îl va apuca de boaşă, Să-i tai mîna ei, să nu
13 ţi să veaghe ochiul tău pre ea. Să nu fie în
sacul tău cantariu şi cantariu mare au
14 mic. Să nu fie în casa ta măsură şi măsură
15 mare şi mică. Cantariu adevărat şi direpţ
va fi ţie şi măsură adevărată şi direaptă va fi
ţie, pentru ca să te faci îndelungat de zile pre
pămîntul carele Domnul Dumnezăul tău dă ţie
16 cu sorţ; Căci scîrbă Domnului Dumnezău-
lui tău tot cel ce face aceastea, tot cela ce face
17 strîmbătate. Adu-ţ aminte cîte au făcut ţie
Amalic pre cale, ieşind tu den Eghipet,
18 Cum au stătut împotrivă-ţi pre cale şi au
tăiat ţie coada taberii, pre cei ce osteniia
denapoia ta, iară tu flămînziiai şi osteniiai, şi
nu se temu de Dumnezău. Şi va fi cînd te va 19
odihni pre tine Domnul Dumnezăul tău de
cătră toţi vrăjmaşii tăi cei dupe împrejur în
pămîntul carele Domnul Dumnezăul tău dă ţie
cu sorţu ca să-l moşteneşti de tot, să stingi
numele lui Amalic dentru ceale de supt ceriu;
să nu şi uiţi.

CAP XXVI

Şi va fi de vei întra în pămîntul carele 1
Domnul Dumnezăul tău dă ţie cu
sorţu ca să-l moşteneşti de tot şi să
lăcuieşti pre el, Şi vei lua dentru 2
începătura roadelor pămîntului tău
care Domnul Dumnezăul tău dă ţie cu sorţu şi
vei pune întru coşniţă şi vei mearge la locul
carele va aleage Domnul Dumnezăul tău să
cheame numele Lui acolo. Şi vei mearge 3
cătră preot carele va fi în zilele acealea şi vei
grăi cătră el: 'Mărturisescu astăzi Domnului
Dumnezeului tău căci am întrat la pămîntul
care au jurat Domnul părinţilor voştri să dea
voao'. Şi va lua preotul coşniţa den mîinile 4
tale şi o va pune denaintea jîrtăvnicului Dom-
nului Dumnezăului tău. Şi vei răspunde şi 5
vei zice înaintea Domnului Dumnezăului tău:
'Siria au părăsit tatăl mieu şi s-au pogorît la
Eghipet; şi s-au nemernicit acolo cu număr
puţin şi s-au făcut acolo întru limbă mare şi
mulţime multă şi mare. Şi ne-au chinuit 6
pre noi eghipteanii şi ne-au smerit şi au pus
preste noi lucruri greale. Şi am strigat 7
cătră Domnul Dumnezăul părinţilor noştri şi
au ascultat Domnul glasul nostru şi au văzut
smerenia noastră şi osteneala noastră şi chi-
nuirea noastră. Şi ne-au scos pre noi Dom- 8
nul de la Eghipet, El, cu vîrtute mare, cu mînă
tare şi cu braţul Lui cel nalt şi cu vederi mari
şi cu seamne şi cu minuni. Şi ne-au băgat 9
pre noi la locul acesta şi ne-au dat noao
pămîntul acesta, pămînt carele cură miare şi
lapte. Şi acuma, iată, am adus începătura 10
roadelor pămîntului care mi-ai dat mie,
Doamne, pămînt care cură miare şi lapte'. Şi o
vei lăsa înaintea Domnului Dumnezeului tău,
şi te vei închina acolo înaintea Domnului
Dumnezăului tău Şi te vei bucura pentru 11
toate bunătăţile care au dat ţie Domnul Dum-
nezăul tău, şi casii tale, şi levitul, şi nemearni-
cul carele iaste întru tine. Iară de vei 12
săvîrşi a zeciui tot ce iaste preste zeace a roa-
delor pămîntului tău, întru anul al treilea, a
doua preste zeace vei da levitului şi nemear-
nicului şi surumanului şi văduvei, şi vor mînca în
cetăţile tale şi se vor sătura. Şi vei grăi înain- 13
tea Domnului Dumnezăului tău: 'Am curăţit cea-
le sfinte den casa mea şi le-am dat levitului şi

nemearnicului şi surumanului şi văduvei,
după toate poruncile Tale care ai poruncit
mie; n-am călcat porunca Ta şi nu o am
14 uitat. Şi n-am mîncat cu durearea mea
dentru eale, n-am rodit dentru eale la necu-
rat, n-am dat dentru eale celui mort, am
ascultat glasul Domnului Dumnezeului mieu,
15 am făcut după cum mi-ai poruncit mie. Pri-
veaşte dentru casa Ta cea sfîntă den ceriu şi
blagosloveaşte pre nărodul Tău, pre Israil, şi
pămîntul care ai dat lor, în ce chip Te-ai jurat
părinţilor noştri să ne dai noao pămîntul care
16 cură lapte şi miare'. În ziua aceasta au
poruncit Domnul Dumnezeul tău ţie să faci
toate direptăţile aceastea şi judecăţile, şi le
veţi păzi şi le veţi face dentru toată inema
17 voastră şi den tot sufletul vostru. Pre
Dumnezeu ai ales astăzi a fi ţie Dumnezeu şi a
mearge întru căile Lui şi a păzi direptăţile şi
poruncile şi judecăţile Lui şi a asculta glasul
18 Lui. Şi Domnul te-au ales astăzi pre tine să
fii Lui nărod avut, în ce chip au zis ţie să
19 păzeşti toate poruncile Lui Şi să fii tu mai
sus decît toate limbile care te-au făcut pre tine
numit şi pofală şi slăvit, ca să fii tu nărod sfînt
Domnului Dumnezeului tău, în ce chip au grăit".

CAP XXVII

1 Şi porunci Moisi şi bătrînimea fiilor lui
Israil, zicînd: „Păziţi toate poruncile
aceastea cîte eu poruncescu voao
2 astăzi. Şi va fi întru care zi veţi
treace Iordanul la pămîntul care
Domnul Dumnezeul tău dă ţie cu sorţu, şi vei
pune ţie pietri mari şi vei spoi pre dînsele cu
3 spoială. Şi vei scrie pre pietri toate cuvin-
tele legii aceştiia, deaca veţi treace Iordanul,
cînd vei întra la pămîntul care Domnul Dum-
nezeul tău dă ţie, pămînt care cură lapte şi
miare, în ce chip au zis Domnul Dumnezeul
4 părinţilor tăi ţie. Şi va fi după ce veţi treace
Iordanul, veţi pune pietrile aceastea care eu
poruncescu voao astăzi, în muntele Ghevaal,
5 şi le veţi spoi cu spoială. Şi vei zidi acolo
jîrtăvnic Domnului Dumnazeului tău, jîrtăv-
nic de pietri, să nu pui preste eale fier;
6 Pietri de tot întregi vei zidi jîrtăvnicul Dom-
nului Dumnezeului tău şi vei scoate preste el
arderile-de-tot Domnului Dumnezeului
7 tău; Şi vei jîrtvui jîrtvă de mîntuire şi vei
mînca şi te vei sătura acolo şi te vei bucura
8 înaintea Domnului Dumnezeului tău. Şi
vei scrie pre pietrile aceastea toată leagea
9 aceasta aiave foarte". Şi au grăit Moisi şi
10 preoţii leviţii la tot Israilul, zicînd: „Taci şi
ascultă, Israile, întru ziua aceasta te-ai
făcut întru nărod Domnului Dumnezeului tău
şi vei asculta glasul Domnului Dumnezeului
tău şi vei face toate poruncile Lui şi direptăţile
Lui care eu poruncescu ţie astăzi". Şi au 11
poruncit Moisi nărodului în ziua aceaea,
zicîndu: „Aceştea vor sta a blagoslovi 12
nărodul în muntele Garizin, trecînd Iordanul:
Simeon, Levi, Iuda, Isahar, Iosif şi Veniamin;
Şi aceştea vor sta pre blestem, în muntele 13
Ghevalului: Ruvim, Gad, Asir, Zavulon, Dan
şi Neftalim. Şi răspunzîndu, vor zice leviţii 14
la tot Israilul cu glas mare: 'Blestemat omul 15
carele va face cioplit şi vărsat, scîrbă Domnu-
lui, lucru de mîini de meşteri şi le va pune
întru ascuns!' Şi răspunzîndu tot nărodul, va
zice: 'Fie!' 'Blestemat cela ce nu cinsteaş- 16
te pre tată-său au pre mumă-sa!' Şi vor
zice tot nărodul: ,Să fie!' 'Blestemat cela ce 17
mută hotarăle aproapelui!' Şi vor zice tot
nărodul: 'Să fie!' 'Blestemat cela ce rătă- 18
ceaşte pre orbu în cale!' Şi vor grăi tot năro-
dul: 'Fie!' 'Blestemat carele va abate jude- 19
cata nemearnicului şi surumanului şi vădu-
vei!' Şi vor grăi tot nărodul: 'Fie!' 'Bleste- 20
mat cela ce doarme cu muiarea tătîne-său,
căci au descoperit acoperirea tatălui
său!' Şi vor zice tot nărodul: 'Fie!' 'Bleste- 21
mat cela ce doarme cu tot dobitocul!' Şi vor
zice tot norodul: 'Fie!' 'Blestemat cela ce 22
doarme cu sor de pe tată-său sau de pe
mumă-sa!' Şi vor grăi tot norodul: 'Fie!'
'Blestemat cela ce doarme cu soacră-sa!' Şi 23
vor zice tot norodul: 'Fie!' 'Blestemat cela 24
ce bate pre vecinul lui cu ficleşug!' Şi vor zice
tot norodul: 'Fie!' 'Blestemat carele va lua 25
daruri să ucigă suflet a sînge nevinovat!' Şi
va zice tot norodul: 'Fie!' 'Blestemat tot 26
omul carele nu va sta la toate cuvintele legii
aceştiia ca să le facă!' Şi va grăi tot norodul:
'Fie!'

CAP XXVIII

Şi va fi deaca veţi treace Iordanul la 1
pămîntul carele Domnul Dumnezăul
vostru dă voao, de veţi auzi cu auzul
glasul Domnului Dumnezăului vostru,
să păziţi şi să faceţi toate poruncile
Lui carele eu poruncescu ţie astăzi, şi te va da
Domnul Dumnezăul tău mai sus decît toate
limbile pămîntului. Şi vor veni preste tine 2
toate blagosloveniile aceastea şi te vor afla
pre tine, de vei auzi cu auzul glasul Domnului
Dumnezăului tău: Blagoslovit tu în cetate 3
şi blagoslovit tu în ţarină. Blagoslovite naş- 4
terile pîntecelui tău şi roadele pămîntului tău şi
cirezile boilor tăi şi turmele oilor tale. Blagos- 5
lovite jîtniţele tale, rămăşiţile tale. Blagoslovit 6
tu cînd întri înlăuntru şi blagoslovit tu cînd ieşi
afară. Să-ţi dea ţie Domnul Dumnezăul tău 7
pre vrăjmaşii tăi, ceia ce-ţ stau împotrivă, înfrînţi

înaintea feaţii tale; pre o cale vor ieşi către
tine şi pren şapte căi vor fugi de către faţa ta.
8 Să trimiţă Domnul pre tine blagoslovenia
întru cămările tale şi întru toate unde vei
pune mîna ta preste pămîntul carele Domnul
9 Dumnezăul tău dă ţie. Să te rădice Domnul
Dumnezăul tău Luiş norod sfînt, în ce chip
S-au jurat părinţilor tăi, de vei asculta glasul
Domnului Dumnezăului tău şi vei mearge în
10 căile Lui. Şi te vor vedea pre tine toate lim-
bile pămîntului, căce numele Domnului s-au
11 numit pre tine, şi să vor teame de tine. Şi te
va înmulţi pre tine Domnul Dumnezăul tău
spre bune, spre naşterile pîntecelui tău şi
spre naşterile dobitoacelor tale şi spre roa-
dele pămîntului tău, pre pămîntul tău carele
au jurat Domnul părinţilor tăi să dea ţie.
12 Deşchiză Domnul ţie comoara Lui cea bună,
ceriul să dea ploaie pămîntului tău în vreamea
lui, să blagoslovească toate faptele mînilor
tale; şi să împrumutezi la limbi multe, iară tu
să nu te împrumutezi; şi vei stăpîni tu limbi
13 multe, iară pre tine nu vor stăpîni. Să te
puie Domnul Dumnezeul tău întru cap, şi nu
la coadă, şi vei fi atunce deasupra şi nu vei fi
dedesupt, de vei asculta poruncile Domnului
Dumnezăului tău cîte eu poruncescu ţie astăzi
14 a păzi şi a face. Să nu ieşi den toate cuvin-
tele care eu poruncescu ţie astăzi, în direapta
au în stînga, să mergi după dumnezăi striini
15 să slujăşti lor. Şi va fi de nu vei asculta
glasul Domnului Dumnezăului tău să păzeşti
şi să faci toate poruncile Lui cîte eu
poruncescu ţie astăzi, vor veni preste tine
toate blestemele aceastea şi te vor apuca
16 pre tine: Blestemat tu în cetate şi blestemat
17 tu în ţarine. Şi blestemate jîtniţile tale
18 şi rămăşiţele tale. Blestemate naşterile
pămîntului tău şi roadele pămîntului tău,
19 cerezile boilor tăi, turmele oilor tale. Bles-
temat tu, cînd vei întra înlăuntru, şi blestemat
20 cînd vei ieşi. Să trimiţă ţie Domnul lipsa şi
foamea şi topirea preste toate unde vei pune
mîna ta, cîte vei face, pînă unde te va surpa
pre tine şi pînă te va piarde de pripă, pentru
ceale reale meşteşuguri ale tale, pentru căce
21 M-ai părăsit pre Mine. Să lipească Domnul
la tine moartea, pînă te va topi de la pămîntul
la carele întri tu acolo înlăuntru ca să moşte-
22 neşti pre el. Să te bată Domnul cu lipse şi
cu înfierbenteală şi friguri şi cu price şi cu uci-
dere şi cu stricăciune de vînt şi cu gălbenarea,
şi să te gonească pre tine pînă unde te vor
23 piarde pre tine. Şi va fi ceriul ce iaste
preste capul tău,de aramă şi pămîntul dede-
24 suptul tău, de hier. Să dea Domnul ploaia
pămîntului tău prah şi ţărînă, den ceriu să
va pogorî preste tine pînă te va zdrobi şi pînă
te va piarde. Deate Domnul tăiare înaintea 25
vrăjmaşilor tăi: pre o cale să ieşi înaintea lor
şi pre 7 căi să fugi de către faţa lor; şi vei fi
întru răşchirare în toate împărăţiile pămîntu-
lui. Şi vor fi morţii voştri mîncare pasărilor 26
ceriului şi gadinilor pămîntului şi nu va fi cel
ce să le apere. Să te bată Domnul cu rana 27
eghiptenească la şezuturi şi cu rîie sălbatecă
şi mîncărime, ca să nu te poţi vindeca. Ba- 28
tă-te Domnul cu dezmeteciune şi cu neve-
deare şi ieşire den minte. Şi vei pipăi a 29
miazăzi, cum ar pipăi orbul întru-ntunearec;
şi nu vei înderepta căile tale, şi vei fi atuncea
năpăstuit şi jăfuindu-te preste toate zilele, şi
nu va fi cela ce să-ţ ajute ţie. Muiare vei lua 30
şi alt bărbat o va avea pre ea; casă vei zidi, şi
nu vei lăcui într-însa; vie vei sădi, şi nu o vei
culeage pre ea. Viţelul tău, junghiat înain- 31
tea ta, şi nu vei mînca dentru el; măgariul tău,
jăfuit de la tine, şi nu ţi se va da înapoi; oile
tale, date nepriatinilor tăi, şi nu va fi ţie cel ce
să-ţ ajute. Fiii tăi şi featele tale, date la 32
limbă alta, şi ochii tăi vor vedea orbindu-se la
eale şi nu va putea mîna ta. Veniturile 33
pămîntului tău şi toate ostenealele tale va
mînca limbă carea nu o ştii, şi vei fi năpăstuit
şi sfărîmat în toate zilele. Şi vei fi fluturatec 34
pentru vederile ochilor tăi carele vei vedea.
Să te bată Domnul cu rană rea preste genuchi 35
şi preste pulpi, ca să nu poţi să te vindeci tu,
den urma picioarelor tale pînă la creaştetul
tău. Să te ducă Domnul pre tine şi pre 36
boiarii tăi pre carii vei pune preste tine, la
limbă care nu o ştii tu şi părinţii tăi; şi vei sluji
acolo la dumnezăi streini, la leamne şi la
pietri. Şi vei fi acolo întru tîlc şi pildă şi 37
poveaste la toate limbile la carele te va duce
Domnul acolo. Sămînţă multă vei scoate la 38
cîmpu şi puţină vei aduce, pentru căci
mănîncă pre eale lăcustele. Vie vei răsădi 39
şi o vei lucra, şi vin nu vei bea, nice te vei
veseli dentru ea, pentru căci va mînca de tot
pre ea viarmele. Maslini vor fi ţie întru 40
toate hotarăle tale,şi cu untdelemnu nu te vei
unge, căci nu va cură maslina ta. Fii şi feate 41
vei naşte, şi nu vor fi ţie, pentru că vor
mearge întru robime. Toate cîte ies den 42
lemnu ale tale, şi rodurile pămîntului tău, le
va topi pălitura. Cel nemearnic carele iaste 43
întru tine se va sui preste tine sus, sus, iară tu
te vei pogorî jos, jos; Acesta te va împru- 44
muta, iară tu pre el nu vei împrumuta; acesta
va fi întru cap, iară tu întru coadă. Şi vor 45
veni preste tine toate blestemele aceastea
şi te vor goni pre tine şi te vor prinde pînă
unde te va surpa şi pînă te va piarde,

căci n-ai ascultat glasul Domnului Dumnezeu-
lui tău, ca să-I păzeşti poruncile Lui şi direp-
46 tăţile Lui cîte au poruncit ţie. Şi vor fi întru
tine seamne şi minuni, şi întru semenţia ta,
47 pînă întru veaci. Pentru căci n-ai slujit
Domnului Dumnezeului tău cu bucurie şi cu
48 inimă bună pentru mulţimea a toate, Şi vei
sluji vrăjmaşilor tăi, pre carii îi va trimite
Domnul Dumnezăul tău asupra ta, cu foame şi
cu seate şi cu goliciune şi cu lipse de toate, şi
va pune preste tine lanţu de hier preste gîtul
49 tău, pînă te va surpa de tot. Şi va aduce
preste tine Domnul limbă de departe, de la
margenea pămîntului, ca o pornire de vultur,
50 limbă căriia nu-i vei auzi glasul, Limbă fără
ruşine la obraz, care nu va lăuda faţa bătrînu-
51 lui şi pre cel tînăr nu-l va milui. Şi va mînca
naşterile dobitoacelor tale şi roadele pămîn-
tului tău, ca să nu lase ţie grîu, vin, untde-
lemnu, cirezile boilor tăi şi turmele oilor tale,
52 pînă unde te va piarde. Şi te va sfărîma
întru toate cetăţile tale, pînă să vor răsipi
zidiurile ceale înalte ale tale, şi ceale tari, pre
carele tu ai nădejduit pre eale întru tot pămîn-
tul tău, şi te va chinui întru toate cetăţile tale
carele au dat ţie Domnul Dumnezăul tău.
53 Şi vei mînca naşterile pîntecelui tău, carnea
fiilor tăi şi featelor tale carele au dat ţie Dom-
nul Dumnăzăul tău, întru dodeiala ta şi întru
pedeapsa întru care te va chinui vrăjmaşul
54 tău. Cel moale întru tine şi cel gingaş foarte
va deochea cu ochiul lui pre fratele lui şi pre
muiarea cea dentru sînul lui şi feciorii cei
55 rămaşi carii vor rămînea lui, Ca să dea
unuia dentru ei den trupurile fiilor lui den
carele va mînca, pentru ca să nu-i rămîie lui
nemică la nevoie şi întru premejdia ta întru
carea te vor chinui vrăjmaşii tăi întru toate
56 cetăţile tale. Şi cea moale întru voi şi cea
gingaşă foarte, căriia n-au luat ispită piciorul
ei a călca pre pămînt pentru gingăşie şi moli-
ciune, va deochea cu ochiul ei pre bărbatul ei,
pre cel dentru sînul ei, şi pre fecior şi pre fata
57 ei, Şi fetişoara ei, ceaea ce au ieşit pren
coapsele ei, şi fiiul ei, pre carele va naşte,
pentru căce va mînca de tot pre aceastea,
pentru lipsa a toată, pre ascunsu, întru nevoia
şi întru primejdia care te va chinui vrăjmaşul
58 tău întru toate cetăţile tale. De nu veţi
asculta a face toate cuvintele legii aceştiia,
ceale scrise întru cartea aceasta, ca să vă
teameţi de numele cel cinstit şi minunatul
59 acesta pre Domnul Dumnezăul tău, Şi va
dovedi Domnul ranele tale şi ranele semenţiei
tale, rane mari şi minunate şi boale reale
60 şi credincioase, Şi va întoarce asupra ta
toată durearea Eghipetului cea rea, care te
feriiai de cătră faţa lor, şi să vor lipi în-
tru tine. Şi toată boala şi toată rana ce nu e 61
scrisă şi toată ce e scrisă întru cartea legii
aceştiia va aduce Domnul asupra ta, pînă ce te
va piarde. Şi veţi rămînea întru număr 62
puţinu, pentru căci, cînd eraţi ca stealele
ceriului întru mulţime, căci n-aţi ascultat gla-
sul Domnului Dumnezăului vostru. Şi va fi 63
în ce chip S-au veselit Domnul pre voi ca să
vă facă bine voao şi să vă înmulţască pre voi,
aşa Să va veseli Domnul pre voi să vă surpe
pre voi, şi veţi rădica de la pămîntul la carele
voi meargeţi înlăuntru acolo ca să-l moşteniţi
pre el. Şi te va sămăna pre tine Domnul 64
Dumnezăul tău la toate limbile, den marginea
pămîntului pînă în marginea lui, şi vei sluji
acolo la alţi dumnezăi, la leamne şi la pietri,
pre carii n-ai ştiut tu şi părinţii tăi. Iară şi 65
întru limbile acealea nu te va odihni, nice să
va face stare urmei piciorului tău, şi-ţ va da
Domnul acolo inimă mîhnită şi ochi lipsind şi
suflet topit. Şi va fi viaţa ta spînzurată 66
denaintea ochilor tăi şi te vei teame ziua şi
noaptea şi nu vei creade vieţii tale. Dimi- 67
neaţa vei zice: 'Cum oare s-ar face sară?' şi
sara vei zice: 'Cum oare s-ar face dimineaţă?',
de frica inimii tale de care te vei spămînta şi
den vedeniile ochilor tăi cărora vei vedea.
Şi te va întoarce Domnul Dumnezău la Eghi- 68
pet cu vase şi întru calea carea am zis: 'Nu veţi
mai adaoge a o mai vedea încă pre ea!'; şi vă
veţi vinde acolo la vrăjmaşii voştri întru
slugi şi întru slujnice şi nu va fi cel ce să
vă agonisască".

CAP XXIX

Aceastea sînt cuvintele făgăduinţei 1
carei au poruncit Domnul lui Moisi să
întărească fiilor lui Israil întru
pămîntul Moav, fără de făgăduinţa
care au făgăduit lor la Horiv. Şi 2
chemă Moisi pre toţi fiii lui Israil şi zise cătră
dînşii: „Voi aţ văzut toate cîte au făcut Dom-
nul Dumnezeul vostru în pămîntul Eghipetului,
înaintea voastră, lui Faraon şi tuturor slugilor
lui şi la tot pămîntul lui, Ispitile ceale mari 3
carele au văzut ochii tăi, seamnele şi minunile
ceale mari acealea, mîna cea tare şi braţul cel
nalt. Şi n-au dat Domnul Dumnezeu voao 4
inemă să ştiţ şi ochi să vedeţ şi urechi să auziţ,
pînă în ziua aceasta. Şi v-au adus pre voi 5
40 de ani în pustiiu; nu s-au vechit hainile
voastre şi ciuboatele voastre nu s-au ros de la
picioarele voastre. Pîine n-aţ mîncat, vin şi 6
rachiu n-aţ băut, pentru ca să cunoaşteţi că
Acesta iaste Domnul Dumnezeul vostru. Şi 7
aţ venit pînă la locul acesta, şi au ieşit Sion,
împăratul Esevonului, şi Og, împăratul Vasanu-
lui, în timpinarea noastră cu războiu. Şi i-am 8

bătut pre ei la războiu şi le-am luat pămîntul
lor şi am dat pre el cu sorţu lui Ruvin şi lui
Gad şi la jumătate de neam al lui Manasii.
9 Şi să păziţ să faceţi toate cuvintele făgăduinţii
aceştiia, să faceţi pre eale, pentru ca să pri-
10 ceapeţi toate cîte aţ făcut. Voi aţ stătut toţ
astăzi înaintea Domnului Dumnezeului
vostru, începătorii de neamurile voastre şi
bătrînimea voastră şi judecătorii voştri şi adu-
11 cătorii de cărţile voastre, tot omul Israil, Şi
muierile voastre şi feciorii voştri şi cel
nemearnec ce e în mijlocul taberii voastre,
den tăietoriu de leamne al vostru pînă în pur-
12 tătoriu de apă al vostru, Să petreci întru
făgăduinţa Domnului Dumnezeului tău şi
întru blestemele Lui cîte Domnul Dumnezeul
13 tău pune cătră tine astăzi, Pentru ca să te
întărească pre tine Luiş întru nărod şi El va fi
ţie Dumnezeu, în ce chip au zis ţie şi în ce chip
au jurat părinţilor tăi, lui Avraam şi lui Isaac şi
14 lui Iacov. Şi nu numai voao singuri eu puiu
15 făgăduinţa aceasta şi blestemul acesta, Ce
şi celora ce-s cu voi astăzi aicea înaintea
Domnului Dumnezeului vostru şi celora ce
16 nu-s cu voi aicea astăzi. Căci voi ştiţ cum
am lăcuit în pămîntul Eghipetului şi cum am
17 trecut pren mijlocul limbilor, Pre carii aţi
trecut şi aţ văzut urîciunile lor şi chipurile lor,
lemnu şi piatră, argint şi aur, carele sînt lîngă
18 ei. Nu cumva cineva să fie întru voi, bărbat
au fămeaie, au neam, au fealiu oarecăruia, au
cuget s-au abătut de la Domnul Dumnezeul
vostru, ca să meargă să slujască bozilor limbi-
lor acelora; să nu cumva fie vreo rădăcină în
19 sus răsărindu întru fiare şi amărăciune. Şi
va fi de va auzi cuvintele blestemului acestuia,
şi va povesti întru inema lui, zicîndu: 'Pre
dreptul să mi să facă mie, căci întru rătăcirea
inemii meale voiu mearge', pentru ca să nu
piarză împreună cel păcătos pre cel fără de
20 greşală, Nu va vrea Dumnezeu să fie
blîndu lui, ce încă atunce să va aţîţa urgia
Domnului şi rîvnirea Lui întru omul acela şi
să vor lipi întru el toate blestemele făgăduin-
ţei aceştiia, ceale scrise întru cartea legii aceş-
tiia, şi va stinge Domnul numele lui dentru cel
21 de supt ceriu. Şi va osebi Domnul pre el
întru reale dentru toţi fiii lui Israil, după toate
blestemele făgăduinţei, ce e scris întru cartea
22 legii aceştiia. Şi vor grăi semenţia ceaea-
laltă, fiii noştri, carii să vor rădica după
voi, şi cel strein, carele va veni den pămînt
departe, şi vor vedea ranele pămîntului ace-
luia şi boalele lui carele le-au trimis
23 Domnul preste el, – Iarbă pucioasă şi sare
arsă; tot pămîntul lui nu să va sămăna, nici
va răsări, nici să va sui preste el
tot veardele, în ce chip s-au surpat Sodomul
şi Gomorul, Adama şi Săvoim, pre carele au
surpat Domnul cu mînie şi cu urgia Lui –, Şi 24
vor grăi toate limbile: 'Pentru căce au făcut
Domnul aşa pămîntului acestuia? Carea iaste
mînia urgiei această mare?' Şi vor zice: 25
'Căce au lăsat făgăduinţa Domnului Dumne-
zăului părinţilor lor care au pus părinţilor lor
cînd i-au scos pre ei den pămîntul Eghipetu-
lui, Şi mergînd au slujit la dumnezei 26
striini şi s-au închinat la ei, la carii n-au ştiut,
nice au împărţit lor. Şi S-au urgisit cu mînie 27
Domnul pre pămîntul acela, ca să aducă
preste el după toate blestemele făgăduinţii
ceale scrise în cartea legii aceştiia. Şi 28
rădică Domnul pre ei de la pămîntul lor cu
mînie şi cu urgie şi cu scîrbă mare foarte
şi i-au scos pre ei într-alt pămînt ca şi
acum'. Ceale ascunse – ale Domnului 29
Dumnezăului nostru, iară ceale aiavea – noao
şi feciorilor noştri în veaci, ca să faceţi toate
cuvintele legii aceştiia.

CAP XXX

Şi va fi după ce vor întra asupra ta 1
toate cuvintele aceastea, blagoslove-
nia şi blestemul carele am dat înain-
tea feaţii tale, şi vei priimi întru
inema ta întru toate limbile unde te va
răşchira Domnul Dumnezăul tău acolo, Şi 2
te vei întoarce cătră Domnul Dumnezăul tău
şi vei asculta glasul Lui după toate cîte eu
poruncescu ţie astăzi, dentru toată inema ta şi
dentru tot sufletul tău, Şi va vindeca Dom- 3
nul păcatele tale şi te va milui şi iarăş te va
aduna dentru toate limbile la carele te-au răş-
chirat Domnul Dumnezăul tău acolo. De va 4
fi răşchirarea ta den marginea ceriului pînă în
marginea ceriului, de acolo te va aduna Dom-
nul Dumnezăul tău şi de acolo te va lua. Şi 5
te va băga Domnul Dumnezăul tău la pămîn-
tul carele au moştenit părinţii tăi şi-l vei moş-
teni pre el. Şi bine-ţi va face şi mai de prisosit
te va face decît pre părinţii tăi. Şi va curăţi 6
premprejur Domnul inema ta şi inema semin-
ţiei tale, să iubeşti pre Domnul Dumnezăul
tău dentru toată inema ta şi dentru tot sufletul
tău, pentru ca să trăieşti tu. Şi va da Dom- 7
nul Dumnezăul tău blestemele aceastea
preste vrăjmaşii tăi şi pre cei ce au urît pre
tine, care te-au gonit pre tine. Şi tu te vei 8
întoarce şi vei asculta glasul Domnului Dum-
nezăului tău şi vei face poruncile Lui cîte eu
poruncescu ţie astăzi. Şi te va înmulţi 9
Domnul Dumnezăul tău întru toată fapta
mîinilor tale, întru naşterile pîntecelui tău şi
întru naşterile dobitoacelor tale şi întru roa-
dele pămîntului tău, căce va întoarce Domnul
Dumnezăul tău să Să veselească pre tine

spre bune, în ce chip S-au veselit pre părinții
10 tăi, Să vei asculta glasul Domnului Dumne-
zăului tău, să păzești și să faci toate poruncile
Lui și direptățile Lui și judecățile Lui ceale
scrise în cartea legii aceștiia, să te vei întoarce
către Domnul Dumnezăul tău dentru toată
11 inima ta și dentru tot sufletul tău. Căce că
porunca aceasta care eu poruncescu ție astăzi
nu iaste prea grea, nice departe de la tine
12 iaste. Nu în ceriu iaste zicînd: 'Cine să va
sui dentru noi în ceriu și să o aducă noao și,
13 auzind pre ea, o vom face?' Nice iaste
decindea de mare zicînd: 'Carele va treace
den noi decindea de mare și o va aduce noao
14 și, auzîndu-o pre ea, o vom face?' Aproape
de tine iaste cuvîntul foarte, întru gura ta și
întru inema ta și întru mînile tale, să faci pre
15 el. Iată că am dat înaintea feații tale astăzi
16 viața și moartea, binele și răul. Iară de vei
asculta poruncile Domnului Dumnezăului
vostru, cîte eu poruncescu ție astăzi, să
iubești pre Domnul Dumnezăul tău, să umbli
întru toate căile Lui și să păzești direptățile
Lui și poruncile Lui și judecățile Lui, și veți
trăi și mulți veți fi și te va blagoslovi Domnul
Dumnezăul tău întru tot pămîntul la carele
17 întri acolo să moștenești pre el. Și de să va
premeni inima ta și nu vei asculta și, înșălîn-
du-te, te vei închina la dumnezăi striini și vei
18 sluji lor, Povestescu-ți astăzi căci cu peire
veți peri, și nu cu zile multe vă veți face pre
pămînt carele Domnul Dumnezăul tău dă ție,
la carele voi treaceți Iordanul acolo să moște-
19 niți pre el. Mărturisăscu voao astăzi pre
ceriu și pre pămînt: pre moarte și pre viață
dat-am înaintea feații tale, blagoslovenia și
blestemul. Și aleage viața, pentru ca să
20 trăiești tu și semințiia ta. Să iubești pre
Domnul Dumnezăul tău, să asculți glasul Lui
și să te ții de El, pentru că aceasta iaste viața
ta și delungarea zilelor tale, să lăcuiești pre
pămîntul carele au jurat Domnul părinților
tăi, lui Avraam și lui Isaac și lui Iacov, să le
dea lor".

CAP XXXI

1 Și săvîrși Moisi grăind toate cuvintele
aceastea către toți fiii lui Israil și zise
2 către ei: „De o 100 și 20 de ani sînt
eu astăzi și nu voiu mai putea încă să
întru înlăuntru și să iesu afară, și
Domnul zise către mine: 'Nu vei treace pre
3 Iordanul acesta'. Domnul Dumnezăul tău,
Cela ce mearge înaintea feații tale, Acela va
surpa limbile aceastea den naintea feații tale
și vei moșteni pre eale; și Isus, cela ce mearge
înaintea feații tale, în ce chip au grăit Dom-
4 nul. Și va face Domnul lor în ce chip au fă-
cut lui Sion și lui Og, celor doi împărați a amo-
reilor, carii era decindea de Iordan, și pămîn-
tului lor, în ce chip i-au surpat pre ei. Și 5
i-au dat pre ei Domnul înaintea voastră și veți
face lor în ce chip am poruncit voao. Fii 6
viteaz și te întăreaște, nu te teame, nici te spă-
mînta, nici să te înfricoșăzi de către fața lor,
căci că Domnul Dumnezăul tău acesta, Carele
mearge înainte cu voi, nu te va părăsi, nici te
va lăsa". Și chemă Moisi pre Isus și zise lui 7
înaintea a tot Israilul: „Fii viteaz și te întă-
reaște, pentru că tu vei să întri înaintea feații
norodului acestuia la pămîntul carele au jurat
Domnul părinților voștri să-l dea lor și tu vei
moșteni de tot pre el lor. Și Domnul, Carele 8
mearge împreună cu tine, nu te va părăsi, nici
te va lăsa; nu te teame, nici te spămînta". Și 9
au scris Moisi toate cuvintele legii aceștiia
într-o carte și o au dat preoților, fiilor lui Levi,
celora ce rădică sicriiul făgăduinții Domnului,
și celor bătrîni, fiilor lui Israil. Și au porun- 10
cit Moisi lor întru ziua aceaea, zicînd: „După
șapte ani, întru vreamea anului slobozirii,
întru praznicul facerii colibilor, Cînd mer- 11
gea împreună tot Israilul să să ivească înain-
tea Domnului Dumnezăului tău, întru locul
carele va aleage Domnul să să citească leagea
aceasta înaintea a tot Israilul la urechile
lor, Adunați norodul, bărbații și fămeile, și 12
copiii, și pre cel nemearnic al tău, pre cel den-
tru cetățile tale, pentru ca să auză și pentru ca
să să înveațe să să teamă de Domnul Dumne-
zăul vostru, și vor auzi a face toate cuvintele
legii aceștiia. Și fiii lor, carii nu știu, vor 13
auzi și să vor învăța a să teame de Domnul
Dumnăzăul vostru întru toate zilele cîte ei vor
trăi pre pămînt la carele voi treaceți Iordanul
acolo să moșteniți pre el". Și zise Domnul 14
către Moisi: „Iată, s-au apropiat zilele morții
tale; cheamă pre Isus și stați la ușăle cortului
mărturiei și voiu porunci lui". Și mearse
Moisi și Isus la cortul mărturiei și au stătut
prejur ușăle cortului mărturiei. Și Să 15
pogorî Domnul cu stîlpu de noru și stătu lîngă
ușăle cortului mărturiei și stătu stîlpul norului
lîngă ușăle cortului. Și zise Domnul către 16
Moisi: „Iată, tu dormi împreună cu părinții tăi
și, sculîndu-se acest norod, va curvi denapoia
altor dumnezăi streini, a pămîntului la carele
acesta întră acolo la el, și Mă vor lăsa pre
Mine și vor rășchira făgăduința Mea carea am
pusu-o la ei. Și Mă voiu scîrbi cu mînie pre 17
ei întru ziua aceaea și voiu părăsi pre ei și Îm
voiu întoarce fața de către ei și va fi mîncare
de tot și-l vor afla pre el răutăți multe și pri-
mejdii și va grăi întru ziua aceaea: 'Pentru
căci nu iaste Domnul Dumnezăul mieu întru noi,
m-au aflat răutățile aceastea'. Iară Eu cu în- 18
toarcere voiu întoarce obrazul Mieu de către

ei întru ziua aceaea, pentru toate răutățile
carele au făcut, căci s-au întors la dumnezăi
19 streini. Și acuma scrieți cuvintele cîntării
aceștiia și învățaț pre ea pre fiii lui Izrail și o
puneți pre ea întru rostul lor, pentru ca să Mi
se facă Mie cîntarea aceasta întru mărturie
20 întru fiii lui Izrail. Pentru că voiu băga pre
ei la pămîntul cel bun carele am jurat părinți-
lor lor, pămînt care cură miare și lapte, și vor
mînca și, săturîndu-se, se vor împlea, și se vor
întoarce la dumnezăi streini și vor sluji lor și
Mă vor mînia și vor rășchira făgăduința Mea,
21 care am pus la ei. Și va fi cînd vor afla pre
ei reale multe și primejdii, și se va întimpina
împotriva lor cîntarea aceasta înaintea feații
lor mărturisind pentru că nu se va uita dentru
gura lor și den gura semenției lor, pentru că
Eu știu răutatea lor, cîte vor face aicea astăzi,
mai nainte decît a-i aduce Eu pre dînșii la
pămîntul cel bun, carele M-am jurat părinților
22 lor". Și au scris Moisi cîntarea aceasta
întru ziua aceaea și au învățat pre ea pre fiii
lui Izrail și au poruncit Moisi lui Iisus, fiiul lui
23 Navi, și zise lui: „Vitejaște-te și te întă-
rească, pentru că tu vei băga înlăuntru pre fiii
lui Izrail la pămîntul carele au jurat lor Dom-
24 nul și El va fi împreună cu tine". Și cînd
sevîrși Moisi scriind toate cuvintele legii aceș-
25 tiia în carte pînă la sfîrșit, Și au poruncit
leviților celora ce rîdică sicriiul făgăduinții
26 Domnului, zicînd: „Luînd cartea legii aceș-
tiia, veț pune pre ea de laturea chivotului
făgăduinții Domnului Dumnezeului vostru și
27 va fi acolo întru tine întru mărturie. Pentru
că eu știu pricea ta și cerbicea ta cea năsilnică:
pentru că, încă fiind eu viu astăzi cu voi, amă-
rînd aț fost ceale de către Dumnezău, cum
28 dară nu și după moartea mea? Adunaț
către mine pre mai marii fealiului vostru și
pre cei mai bătrîni ai voștri și pre judecătorii
voștri și pre cei aducători de cărți ai voștri,
pentru ca să grăiescu întru urechile lor toate
cuvintele aceastea și să le mărturisescu lor
29 ceriul și pămîntul. Pentru că știu cum, la cea
de apoi a morții meale, cu fărădeleage veț
fărădelegiui și veț abate den calea care am
poruncit voao și vor timpina pre voi răutățile
la ceale de apoi zile, căci veț face răul înaintea
Domnului Dumnezău, să-L mîniați pre El cu
30 faptele mîinilor voastre". Și au grăit Moisi
întru urechile a toată adunarea lui Izrail
cuvintele cîntării aceștiia pînă în sfîrșit:

CAP XXXII

1 Ia aminte, ceriule, și voiu grăi, și auză pă-
mîntul cuvintele dentru rostul mieu!
2 Nădejduiască ca ploaia răspunsul mieu
și să să pogoare ca roua cuvintele
meale, ca ploaia pre troscot și ca ninsoarea pre
buruian. Căci numele Domnului am chemat; 3
dați mărire Dumnezăului nostru! Dumnezău, 4
adevărate faptele Lui și toate căile Lui judecăți;
Dumnezău credincios și nu iaste strîmbătate
întru El, dirept și sfînt Domnul. Greșit-au; 5
nu Lui, fii huliți, neam strîmb și destră-
mat! Aceastea Domnului răsplătiț, acesta 6
nărod nebun și nu înțelept? Nu Acesta tată-tău
te-au agonisit pre tine și te-au făcut și te-au
zidit? Aduceți-vă aminte de zilele veacului, 7
priceapeți dară anii, neamurile neamurilor!
Întreabă pre tată-tău și va povesti ție, pre cei
mai bătrîni decît tine și vor spune ție. Cînd 8
împărțiia Cel înalt limbile, cum au sămănat
pre fiii lui Adam, au pus hotarăle limbilor, du-
pă numărul îngerilor lui Dumnezău, Și să 9
făcu partea Domnului norodul lui Iacov,
împărțeală moștenirei lui Israil. L-au des- 10
tulat pre el întru pustie întru seteciunea arde-
rii, întru fără de apă, încunjuratu-l-au pre el și
l-au certat pre el și l-au păzit pre el ca lumina
ochiului. Ca vulturul cînd ar acoperi cuiu- 11
bul lui și pre puii lui au pohtit slobozind aripile
lui, au priimit pre ei și i-au luat pre ei pre după
capul lui. Domnul sîngur i-au adus pre ei 12
și nu era împreună cu ei dumnezeu striin.
I-au suit pre ei pre vîrtutea pămîntului, i-au 13
hrănit pre ei cu roadele țarenilor, au supt
miare den piatră și untdelemnu den vîrtoasă
piatră, Unt de vaci și lapte de oi cu grăsi- 14
mea mieilor și a berbecilor, a fii de tauri și de
țapi, cu seul mușchilor grîului, și sînge de strugur
au băut, vin. Și mîncă Iacov, și să sătură și 15
zvîrli cel iubit; să unse, să îngrășă, să lăți, și
părăsi pre Dumnezău, Cela ce l-au făcut pre
el, și să osibi de la Dumnezău, mîntuitoriul
lui. –'Mă scîrbiră pre striini, întru urîciunele 16
lor M-au amărît pre Mine'.– Au jîrtvuit 17
dracilor, și nu lui Dumnezău, la dumnezăi
carii n-au știut, noi și proaspeți, au venit, pre
carii n-au știut părinții lor. Pre Dumnezău, 18
Cela ce te-au născut, ai părăsit și ai uitat pre
Dumnezău, Cela ce te hrănește. Și văzu 19
Domnul și rîvni și Să scîrbi pentru urgia fiilor
lor și featelor Și zise: 'Întoarce-voiu de 20
către ei fața Mea și voiu arăta ce va fi lor la cea
de apoi, căce neam întortu iaste, fii la carei nu
iaste credință întru ei. Ei M-au rîvnit pre 21
Mine nu ca pre Dumnezău, M-au scîrbit cu
chipurile lor; și Eu voiu rîvni pre ei nu ca pre
limbă, pre limbă fără minte voiu urgisi pre ei.
Căce foc s-au ațîțat dentru mînia Mea: va arde 22
pînă în iadul cel mai de jos, va mînca de tot
pămîntul și rodurile lui, va arde temeliile
munților. Aduna-voiu la ei reale și săge- 23

24 ţile Meale le voiu săvîrşi la ei. Topindu-să
cu foame şi cu mîncare de pasări şi deşălare
denapoi nevindecată, dinţi de jîganii voiu tri-
mite la ei cu mînie, care-i trag pre pămînt.
25 Den afară-i va desfeciori sabie, şi den cămări
frica, tinerel cu fecioara, sugătoriu cu cel aşă-
26 zat bătrîn'. Zis-am: 'Sămăna-i-voiu pre ei
şi voiu potoli dentru oameni pomenirea
27 lor'. Fără numai pentru urgia vrăjmaşilor,
pentru ca să nu-ş lungească anii şi pentru ca
să nu să puie deasupră-le vrăjmaşii, nice să
zică: 'Mîna noastră înaltă, şi nu Domnul, au
28 făcut toate aceastea'. Căce limbă ce ş-au
pierdut sfatul iaste şi nu iaste întru ei ştiinţă;
29 n-au gîndit să să priceapă. Aceastea să le
30 priimească la viitoriul an. Cum va goni
unul pre o mie şi doi vor muta zeci de mii, să
nu Dumnezău i-au vîndut pre ei şi Domnul
31 i-au dat pre ei? Căce nu iaste Dumnezăul
nostru ca dumnezeii lor, iară vrăjmaşii noştri
32 n-au minte. Pentru că den via Sodomului,
via lor, şi viţa lor, de la Gomor; strugurul lor,
strugur de hiare, poamă de amărăciune
33 lor. Mînia bălaurilor, vinul lor, şi mînia
34 aspidelor nevindecată. Nu aceastea, iată,
s-au adunat lîngă Mine şi s-au pecetluit întru
35 comoarăle Meale? Întru ziua izbîndirii voiu
răsplăti în vreamea cînd va greşi piciorul lor;
căce aproape iaste ziua peririi lor şi iaste de
36 faţă gata voao. Căce va judeca Domnul pre
norodul Său şi pre robii Lui Să va îmblînzi,
căce au văzut pre ei slobănogiţi şi lipsiţi întru
37 dodeiale şi părăsiţi. Şi zise Domnul:
'Unde-s dumnezeii lor pre carii nădejduia pre
38 ei, Cărora seul jîrtvelor lor mîncaţi şi beaţi
vinul turnărilor lor? Scoale-să şi vă ajuto-
rească voao şi să să facă voao acoperituri.
39 Vedeţi, vedeţi că Eu sînt şi nu iaste Dumnezău
altul fără de Mine; Eu voiu ucide şi voiu face a
trăi, lovi-voiu şi Eu voiu tămădui, şi nu iaste
carele va scoate dentru mîinele Meale!
40 Căce voiu rădica în ceriu mîna Mea şi Mă voiu
jura cu direapta Mea şi voiu grăi: 'Trăiescu Eu
41 întru veaci!' Căce voiu ascuţi ca fulgerul
sabia Mea şi să va ţinea de judecăţi mîna Mea
şi voiu răsplăti caznă vrăjmaşilor, şi celor ce
42 urăscu pre Mine voiu răsplăti. Voiu îmbăta
săgeţile Meale de sînge şi sabia Mea va mînca
carne den sînge de stîrvuri şi a robimei,
43 den capul boiarilor ~~limbilor~~.' Veseliţi-vă,
ceriuri, împreună cu El şi să să închine Lui
44 toţi îngerii lui Dumnezău. Veseliţi-vă,
limbi, împreună cu norodul Lui şi să să
întărească Lui toţi fiii lui Dumnezău, căce
sîngele fiilor Lui izbîndeaşte şi va izbîndi şi
va răsplăti judecată vrăjmaşilor Lui şi
celor ce urăscu pre El va răsplăti şi va
curăţi Domnul pămîntul norodului Său".

Şi au scris Moisi cîntarea aceasta întru ziua 45
aceaea şi au învăţatu-o pre ea pre fiii lui
Israil. Şi întră Moisi cătră norodu şi au 46
grăit toate cuvintele legii aceştiia la urechile
norodului, el şi Iisus a lui Navi. Şi au săvîr- 47
şit Moisi grăind cuvintele aceastea toate la tot
Israilul. Şi zise cătră ei: „Luaţi-vă aminte 48
cu inima voastră preste toate cuvintele
aceastea carele eu mărturisescu voao astăzi,
carele le veţi porunci fiilor voştri, să
păzească şi să facă toate cuvintele legii aceş-
tiia; Că nu cuvînt deşărt acesta e voao, căce 49
acesta e viaţa voastră şi pentru cuvîntul
acesta veţi îndelunga zilele pre pămîntul
carele voi treaceţi acolo Iordanul, să moşteniţi
pre dînsul". Şi grăi Domnul lui Moisi întru 50
ziua aceasta, zicînd: „Sui-te în muntele 51
Avarim, care iaste în pămîntul Moav, de spre
faţa Ierehonului, şi vezi pre pămîntul
Hanaan, carele Eu dau fiilor lui Israil întru
ţineare Şi mori acolo întru muntele la 52
carele te sui şi te vei adaoge cătră norodul tău,
în ce chip au murit Aaron, fratele tău, în mun-
tele Orului, şi s-au adaos lîngă norodul
lui, Pentru căce n-aţ ascultat cuvîntul Mieu 53
întru fiii lui Israil pre Apa Pricii, Cadis, întru
pustiiul Sin, pentru căce nu M-aţi sfinţit pre
Mine întru fiii lui Israil. Căce dempotrivă 54
vei vedea pămîntul, şi acolo nu vei întra".

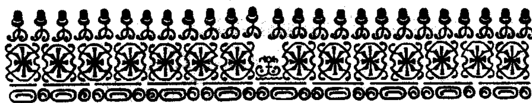
CAP XXXIII

i această e blagoslovenia carea au 1
blagoslovit Moisi, omul lui Dumne-
zău, pre fiii lui Israil mai nainte de
moartea lui şi au zis: „Domnul den 2
Sion au venit şi S-au ivit de la Siir
noao şi au sîrguit den muntele Faran cu zeci
de mii de sfinţiri, den direapta Lui îngeri,
îngeri împreună cu El. Şi au cruţat norodul 3
Său. Şi toţi sfinţiţii supt mînile Tale şi aceştea
supt Tine sînt. Şi au priimit dentru cuvintele
Lui leage, Carea au poruncit noao Moisi şi 4
moştenirea adunării lui Iacov. Şi va fi întru 5
cel iubit boiaren, adunîndu-să boiari noroade-
lor împreună cu neamurile lui Israil. Să 6
trăiască Ruvim, să nu moară, şi Simeon fie
mult întru număr!" Şi aceasta – Iuda: 7
„Ascultă, Doamne, glasul Iudii şi la norodul
lui între înlăuntru; mînile lui vor osăbi pre el
şi ajutoriu dentru vrăjmaşii lui vei fi". Şi lui 8
Levi zise: „Daţi lui Levi arătările lui şi adevă-
rul lui la omul cel sfînt pre carele au ispitit
pre el cu ispită l-au batjocorit pre el la Apa
Pricii. Cela ce zice tătîni-său şi mîni-sa: 9
'Nu te-am văzut pre tine', şi pre fraţii lui
nu i-au cunoscut şi pre feciorii n-au ştiut.
Au păzit cuvintele Tale şi făgăduinţa Ta

10 au cruțatu-o. Vor arăta direptățile Tale lui
Iacov și leagea Ta lui Izrail; vor pune dea-
supra tămîie întru urgia Ta, pururea preste
11 jîrtăvnicul Tău. Blagosloveaște, Doamne,
vîrtutea lui și faptele mînilor lui priimeaște;
bate mijlocul vrăjmașilor lui celora ce să
scoală asupra lui și cei ce-l urăscu pre el să nu
12 să scoale". Și lui Veniamin au zis: „Iubit de
Domnul, nădejduind va lăcui, și Dumnezeu
umbreaște preste dînsul toate zilele și întru
13 mijlocul umerelor lui au odihnit". Și lui
Iosif au zis: „Den blagoslovenia Domnului,
pămîntul lui, den ceasurile ceriului și roaoi, și
14 den fără-de-fundul izvoarălor den jos, Și
după ceasul roadelor întoarcerilor soarelui și
15 dempreunările lunilor, Și den vîrful înce-
păturii munților și den vîrfu de dealuri puru-
16 rea curătoare, Și după ceasul plinirii
pămîntului. Și ceale priimite Celuia ce S-au
ivit întru rug să vie pre capul lui Iosif și pre
17 creaștet, slăvindu-să întru frați. Dentîiu
născut a taurului – frumuseațea lui, coarne de
inorod – coarnele lui; cu eale limbi va
împunge odată pînă la marginile pămîntului:
aceastea sînt zecile de mii ale lui Efrem și
18 aceastea sînt miile lui Manasi". Și lui Zavu-
lon au zis: „Veseleaște-te, Zavuloane, întru
19 ieșirea ta și Isahar întru lăcuințele lui. Limbi
vor surpa și vă veț chema acolo și veț jîrtvui
acolo jîrtvă a direptății, căci avuția mării te va
suge pre tine și neguțătorie de la limbi ce
20 lăcuiescu pre lîngă mare". Și lui Gadu zise:
„Blagoslovit lărgindu-se Gad, ca un leu s-au
21 odihnit, sfărîmînd braț și boiarin. Și au
văzut începătura lui, căci acolo s-au împărțit
pămîntul boiarinilor, adunați fiind împreună
cu căpeteniile norodului, direptate Domnul au
22 făcut și judecata Lui cu Izrail". Și lui Dan
au zis: „Dan, puiu de leu și va sări de la Vasan".
23 Și lui Neftalim zise: „Neftalim, săturare prii-
mită și să să sature de blagoslovenie de la
24 Domnul; marea și amiazăzi va moșteni". Și
lui Asir zise: „Blagoslovit dentru feciori Asir,
și va fi priimit fraților lui; va întinge în untde-
25 lemnu piciorul lui. Fier și aramă ciobota lui
26 va fi, și ca zilele tale, puterea ta". Nu iaste
ca Dumnezăul celui iubit! Cela ce Să suie
preste ceriu, – ajutoriu ție, și Cel preacuvios –
27 a întăriturii. Și te va acoperi a lui Dumnezău
începătură, și supt vîrtutea brațurilor ce cură
pururea, și va goni den naintea feații tale pre
28 vrăjmaș, zicînd: 'Pieri!' Și va lăcui Izrail
singur nădejduind pre pămîntul lui Iacov
preste grîu și vin, și ceriul lui – noros cu
29 roua. Fericit ești, Izraile! Cine e aseamene
ție, norod mîntuit de Domnul? Va sprejeni-ajuto-
riul tău, și sabia, fala ta! Și te vor minți vrăj-
mașii tăi, și tu preste cerbicea lor vei călca".

CAP XXXIV

i să sui Moisi de la Aravoth Moav pre 1
muntele Moav, pre vîrful lui Fazga,
carea iaste de către fața Ieriho, și i-au
arătat lui Domnul tot pămîntul lui
Galaad pînă la Dan, Și tot pămîn- 2
tul lui Neftalim și tot pămîntul lui Efrem și lui
Manasi și tot pămîntul Iudei, pînă la marea
cea de apoi, Și pustiiul și premprejurile 3
locurilor Ieriho, cetatea finicilor, pînă la
Sigor. Și zise Domnul către Moisi: „Acesta 4
e pămîntul carele am jurat lui Avraam și lui
Isaac și lui Iacov, zicînd: 'Semenției voastre
voiu da pre el', și am arătat pre el ochilor tăi, și
acolo nu vei întra!" Și au murit acolo Moisi, 5
robul Domnului, în pămîntul Moav, pren
cuvîntul Domnului; Și l-au îngropat pre el 6
în pămîntul Moav, aproape de casa lui Fogor.
Și nu știe nimenea grobnița lui pînă în ziua de
astăzi. Iară Moisi era de 120 de ani cînd au 7
murit el; nu s-au întunecat ochii lui, nice s-au
stricat buzele lui. Și au plîns fiii lui Izrail 8
pre Moisi în Aravoth Moav, la Iordan, despre
Ieriho, 30 de zile, și s-au săvîrșit zilele jălii
plîngerii lui Moisi. Și Isus, feciorul lui Navi, 9
s-au împlut de duh de priceapere, pentru că au
pus Moisi mîinile lui pre el. Și au ascultat pre el
fiii lui Israil, și au făcut în ce chip au poruncit
Domnul lui Moisi. Și nu s-au mai sculat încă 10
proroc întru Israil ca Moisi, pre carele au conos-
cut Domnul lui față către față, Întru toate 11
seamnele și minunile pre carele au trimis
pre el Domnul să le facă pre eale întru
pămîntul Eghipetului, lui Farao și
slugilor lui și pămîntului lui,
Și minunile ceale mari și 12
toată mîna cea tare
carele au făcut
Moisi înaintea
a tot Isra-
ilul.

IISUS NAVI

CAP I

1 Și fu după moartea lui Moisi, robul
Domnului, și zise Domnul lui Iisus,
feciorul lui Navi, slugii lui Moisi,
2 zicînd: „Moisi, sluga Mea, au
murit. Dirept aceaea, sculîndu-te,
treci Iordanul tu și tot nărodul acesta, la
3 pămîntul carele Eu dau lor. Tot locul pre ca-
rele veț sui cu urma picoarelor voastre, voao vă-l
voiu da pre dînsul, în ce chip am grăit lui
4 Moisi: Pustiiul și Andilivanul, pînă la rîul cel
mare, rîul Efrathului, și pînă la marea cea de
apoi, despre apusul soarelui, vor fi hotarăle
5 voastre. Și nu va sta om împotrivă înaintea
voastră, în toate zilele vieții tale, și în ce chip
eram cu Moisi, așa voiu fi și cu tine, și nu te
voiu lăsa, nici nu te voiu treace cu vedea-
6 rea. Întăreaște-te și te vitejaște, pentru că
tu vei împărți nărodului acestuia pămîntul
carele am jurat părinților voștri să le dau
7 lor. Întăreaște-te dară, și te vitejaște
foarte, să păzești și să faci după cum au
poruncit Moisi, sluga Mea, și să nu te abați de
la ei în direapta au în stînga, pentru ca să pri-
8 cepi întru toate carele vei face. Și nu să va
lipsi Cartea legii aceștiia den rostul tău, și vei
cugeta întru dînsa ziua și noaptea, pentru ca
să pricepi să faci toate ceale scrise, căci atun-
cea te vei îndirepta, și vei îndirepta căile tale,
9 și atuncea vei priceape. Iată că-ț porun-
cescu ție: Întăreaște-te și te vitejaște, să nu te
spăimîntezi, nici să te spari, căce cu tine e
Domnul Dumnezeul tău, la toate, oriunde vei
10 mearge". Și au poruncit Iisus cărturarilor
11 nărodului, zicînd: „Întrați pren mijlocul
taberei nărodului și porunciț nărodului,
zicînd: 'Gătiț de mîncat, că, încă trei zile, voi
veți treace Iordanul acesta, întrîndu să apucaț
pămîntul carele Domnul Dumnezeul vostru
12 dă voao!'" Și lui Ruvin, și lui Gad, și la
jumătate de fealiul lui Manasii, zise
13 Iisus: „Aduceți-vă aminte de cuvîntul
Domnului, carele au poruncit voao Moisi,
robul Domnului, zicînd: 'Domnul Dumnezeul
vostru v-au odihnit pre voi și v-au dat voao
14 pămîntul acesta'. Fămeile voastre și copiii
voștri și dobitoacele voastre lăcuiască în
pămîntul care au dat voao, iară voi veț treace
sprinteni mai înainte decît frații voștri, tot cela ce
15 poate, și vă veț bate împreună cu ei Pînă un-
de va odihni Domnul Dumnezeul vostru pre fra-
ții voștri, ca și pre voi, și vor moșteni și aceș-
tea pămîntul carele Domnul Dumnezeul
nostru dă lor și veț mearge fieștecarele la
moștenirea lui care au dat voao Moisi decin-
dea de Iordan, despre răsărita soarelui". Și 16
răspunzîndu lui Iisus, ziseră: „Toate cîte
vei porunci noao vom face și la tot locul unde
ne vei trimite pre noi vom mearge. După 17
toate cîte am ascultat pre Moisi, vom asculta
pre tine, numai fie Domnul Dumnezeul
nostru împreună cu tine, în ce chip era cu
Moisi. Iară omul carele nu te va asculta și 18
carele nu va auzi cuvintele tale după cum vei
porunci lui, să moară, numai întăreaște-te și
te vitejaște".

CAP II

Și au trimis Iisus, feciorul lui Navi, de 1
la Sattin doi tineri să iscodească,
zicîndu: „Suiți-vă și vedeți pămîntul
și pre Ieriho!" Și mergîndu cei doi
tineri, veniră la Ieriho și întrară la
casă de fămeaie curvă, căriia numele Raav, și
odihniră acolo. Și să spuse împăratului de 2
Ieriho: „Iată, oamenii au întrat aicea dentru
fiii lui Israil ca să se iscodească pămîntul".
Și au tremis împăratul Ierihonului și au zis 3
către Raav zicîndu: „Scoate pre oamenii pre
ceia ce au întrat în casa ta noaptea, pentru
căci au venit să iscodească pămîntul". Și 4
luînd muiarea pre cei doi oameni, au ascunsu
pre ei, și zise către ei zicînd: „Întrat-au la
mine oameni și nu știu de unde era. Și cînd 5
să închidea poarta la întunearec, oamenii au
ieșit; nu știu unde s-au dus, goniți dupre dînșii
de-i veți ajunge pre ei". Și ea sui pre ei în 6
podul casii și i-au ascunsu pre ei în znopi de in
gătit ei deasupra casii. Și oamenii goniră 7
dupe dînșii calea ceaea despre Iordan, pre la
trecători, și poarta s-au închis. Și fu după 8
ce au ieșit ceia ce goniia după dînșii, și ei mai
înainte decît a dormi ei, și ea s-au suit către
ei deasupra casii și zise către ei: „Știu cum 9
au dat Domnul pămîntul voao, pentru căci au
căzut frica voastră pre noi, și au căzut toți ceia
ce lăcuiesc pămîntul de către voi, Pentru că 10
am auzit cum au uscat Domnul Dumnăzău
Marea Roșie de către fața voastră cînd ieșiiați
de la pămîntul Eghipetului și cîte ați făcut la
cei doi împărați ai amoreilor carii era decin-
dea de Iordan, lui Sion și lui Og, pre carii i-ați
surpat de tot pre ei. Și auzind noi, ne-am 11
turburat cu inima noastră și n-au mai stătut
încă duh în nice unul de către fața voastră,
căci Domnul Dumnezăul vostru – Dumnezău
în ceriu sus și pre pămînt jos. Și acum 12
jurați mie pre Domnul Dumnezău, căci eu fac
voao milă, și să faciți și voi milă întru
casa tătîni-mieu, și dați mie semnu adevă-
rat Și prindeți vie pre casa tătîni-mieu, 13
și pre mumă-mea, și pre frații miei, și

pre surorile meale, şi toate cîte au ei, şi scoa-
14 teţi sufletul mieu dentru moarte". Şi ziseră
ei oamenii: „Sufletul nostru – pentru voi la
moarte". Şi ea zise: „Şi va fi după ce va da
Domnul voao cetatea, faciţi către mine milă şi
15 adevăr". Şi i-au slobozit pre ei cu o fune
pre fereastră, căci casa ei era la zidu şi în zidu
16 ea lăcuia, şi zise lor: „La munte meargeţi,
pentru ca să nu vă întimpine pre voi ceia ce
gonescu, şi vă veţi ascunde acolo trei zile pînă
să vor întoarce ceia ce gonescu după voi, şi
după aceaea vă veţi duce la calea voastră".
17 Şi zise către ea oamenii: „Nevinovaţi sîntem
18 cu acest jurămînt al tău. Iată, noi vom întra
la o parte a cetăţii, şi vei pune semnul, funi-
şoara cea roşie aceasta vei lega la fereastră,
pren carea ne-ai pogorît pre noi prentr-însa,
iară pre tată-tău şi pre mumă-ta şi pre fraţii
tăi şi toată casa tătîni-tău să-i aduni pre dînşii
19 la casa ta. Şi va fi tot carele va ieşi afară
den uşa casii tale, vinovat va fi singuru-ş, iară
noi – curaţi cu jurămîntul tău acesta; iară cîţi
vor fi împreună cu tine în casa ta, nevinovaţi
20 vom fi de să va atinge mînă de el. Iară de ne
va năpăstui pre noi cineva şi va descoperi
cuvintele noastre aceastea, vom fi nevinovaţi
jurămîntului tău acestuia cu carele ne-ai jurat
21 pre noi". Şi zise lor: „După cuvîntul
vostru, aşa să fie!" Şi i-au trimis pre ei şi s-au
dus, şi au legat semnul cel roşu la
22 fereastră. Şi au mers şi au venit la munte şi
au aşteptat acolo trei zile pînă s-au întors ceia
ce goniia, şi au cercat ceia ce goniia toate căile,
23 şi n-au aflat. Şi s-au întors cei doi tineri şi
s-au pogorît den munte şi au trecut la Iisus,
fiiul lui Navi, şi au povestit lui cîte li s-au
24 întîmplat lor. Şi zisără către Iisus Că:
„Au dat Domnul Dumnezăul nostru tot pămîn-
tul în mîna noastră şi s-au spămîntat tot cela
ce lăcuiaşte pămîntul acela de către noi".

CAP III

1 Şi să mînecă Iisus dimeneaţa şi să rădi-
cară de la Sattin şi veniră pînă la Ior-
dan, el şi toţi fiii lui Israil, şi au popo-
2 sit acolo mai înainte de trecut. Şi
fu după trei zile, au trecut cărturarii
3 pren tabără Şi au poruncit norodului,
zicînd: „Cînd veţi vedea chivotul făgăduinţii
Domnului Dumnezăului vostru şi pe preoţii
voştri şi pre leviţi rădicînd pre el, să vă rădi-
caţi den locurile voastre şi veţi mearge după
4 dînsul. Însă departe să fie întru mijlocul
vostru şi al lui, cîtu doao mii de coţi să staţi, să
nu vă apropiaţi de el, pentru ca să ştiţi calea
care meargeţi pre ea, pentru căci n-aţi mers
5 calea de ieri şi de alaltaieri". Şi zise Iisus
norodului: „Curăţiţi-vă de mîine, căci mîine va
face Domnul întru voi minuni". Şi zise 6
Iisus preoţilor: „Rădicaţi chivotul făgăduinţii
Domnului şi meargeţi înaintea norodului!" Şi
au rădicat preoţii chivotul făgăduinţii Domnu-
lui şi mergea înaintea nărodului. Şi zise 7
Domnul către Iisus: „În ziua aceasta încep a te
înălţa pre tine denaintea a toţi fiii lui Israil,
pentru ca să cunoască cum, în ce chip eram cu
Moisi, aşa voiu fi şi cu tine. Şi porunceaşte 8
preoţilor celora ce rădică chivotul făgăduinţii,
zicînd: 'După ce veţi întra pre o parte de apa
Iordanului, şi în Iordan veţ sta'". Şi zise 9
Iisus fiilor Israil: „Apropiaţi-vă aicea şi ascul-
taţ cuvîntul Domnului Dumnezeului vostru.
Întru aceasta veţ cunoaşte căci Domnul viu 10
întru voi şi surpîndu va surpa de către faţa
voastră pre hananeu şi pre heteu şi pre fere-
zeu şi pre eveu şi pre ghergheseu şi pre amo-
reu şi pre evuseu. Iată,chivotul făgăduinţei 11
Domnului a tot pămîntul treace Iordanul.
Aleageţi-vă voao doisprăzeace oameni dentru 12
fiii lui Israil, unul den fieştecare feliu.
Şi va fi după ce vor sta pe picioarele preoţilor 13
cărora rădică chivotul făgăduinţii Domnului a
tot pămîntul în apa Iordanului, apa Iordanului
va lipsi, iară apa cea ce pogoară va sta". Şi 14
fu după ce s-au rădicat nărodul den lăcaşurile
lor ca să treacă Iordanul, iară preoţii au rădi-
cat chivotul făgăduinţei Domnului mai înainte
decît nărodul. Şi deaca întrară preoţii ceia 15
ce rădica chivotul făgăduinţei Domnului în
Iordan, şi picioarele preoţilor celora ce rădica
chivotul făgăduinţei Domnului s-au muiat la
partea apei Iordanului, iară Iordanul să
împlea pre toată matca lui ca în zilele seacerii
grîului. Şi stătură apele ceale ce cura den 16
sus, stătură o închegare, fiind depărtate
foarte, foarte, de la Adami cetatea pînă la par-
tea de la Cariathiarim, iară ceaea ce să pogo-
rîia s-au pogorît la Marea Araviei, Marea
Sărilor, pînă s-au fîrşit de tot. Şi nărodul 17
sta împotriva Ierihonului, şi stătură preoţii
ceia ce rădica chivotul făgăduinţei Domnului
pre uscat în mijlocul Iordanului, şi toţ fiii lui
Israil trecea pre uscat pînă au săvîrşit tot
nărodul trecîndu Iordanul.

CAP IV

Şi de vreame ce au săvîrşit tot nărodul 1
trecînd Iordanul, zise Domnul lui
Iisus zicînd: „Ia oameni doispră- 2
zeace den nărodu, cîte un om den
tot neamul, Şi porunceaşte lor, 3
zicîndu: 'Luaţ voao den mijlocul Iorda-
nului, gata doaosprăzeace pietri, şi pre
aceastea aducîndu-le împreună cu voi
sînguri, veţ pune pre eale în locul taberei

4 voastre unde veţ tăbărî acolo noaptea'". Şi
chemîndu Iisus doisprăzeace oameni den cei
slăviţ den fiii lui Israil, cîte unul den fieştecare
5 fealiu, zise lor: „Aduceţi înaintea mea
înaintea feaţii Domnului, în mijlocul Iordanu-
lui, şi, luîndu, să rădice de acolo cîte o piatră
fieştecarele pre umerele sale, după numărul
6 neamurilor fiilor lui Israil, Pentru ca să fie
voao aceastea întru sămnu zăcîndu pururea
ca, cînd te va întreba feciorul tău mîine, zicînd:
7 Ce sînt aceastea pietri noao?', Şi tu vei
arăta fiiului tău, zicînd: Căci au lipsit rîul Ior-
danului de către faţa chivotului făgăduinţei
Domnului a tot pămîntul, cîndu trecea pre el,
şi săcă apa Iordanului'. Şi vor fi voao pietrile
aceastea pomenire fiilor lui Israil pînă în
8 veaci". Şi au făcut aşa fiii lui Israil, în ce
chip au poruncit Domnul lui Iisus, şi luîndu
doaosprăzeace pietri den mijlocul Iordanului,
în ce chip au poruncit Domnul lui Iisus la
săvîrşitul treacerei fiilor lui Israil, şi au adus
împreună cu ei la tabără şi au pus pre ei
9 acolo. Şi au pus Iisus şi alte doaosprăzeace
pietri în Iordanul acesta în locul ce s-au făcut
cel de supt picioarele preoţilor celora ce
rădica chivotul făgăduinţei Domnului, şi sînt
10 acolo pînă în ziua de astăzi. Şi sta preoţii
ceia ce rădica chivotul făgăduinţei Domnului
în Iordan pînă au săvîrşit Iisus toate cîte au
poruncit Domnul lui Iisus ca să spuie nărodu-
lui, după toate cîte au poruncit Moisi lui Iisus,
11 şi grăbi nărodul şi trecu. Şi fu după ce au
săvîrşit tot nărodul a treace, şi trecu chivotul
făgăduinţei Domnului şi preoţii înaintea
12 lor. Şi au trecut fiii lui Ruvin şi fiii lui Gad şi
cei jumătate de neamul lui Manasii gătiţ înain-
tea fiilor lui Israil, în ce chip au poruncit lor
13 Moisi. Patruzeci de mii sprintine de răz-
boiu au trecut înaintea Domnului la bătaie
14 către cetatea Iereho. În ziua aceaea au
adaos Domnul pre Iisus înaintea a tot neamul
lui Israil, şi să temea de el cum să temea de
15 Moisi cîtă vreame trăiia. Şi zise Domnul lui
16 Iisus zicînd: „Porunceaşte preoţilor celora
ce rădică chivotul făgăduinţii mărturiei Dom-
17 nului să iasă afară den Iordan". Şi porunci
Iisus preoţilor, zicînd: „Ieşiţi afară den Ior-
18 dan!" Şi fu după ce ieşiră preoţii ceia ce
rădica chivotul făgăduinţii Domnului den mij-
locul Iordanului şi puseră picioarile pre uscat,
şi să porni apa Iordanului pre loc şi mergea ca
19 şi ieri şi alaltaieri pren toată matca. Şi nărodul
să sui den Iordan la al zeacelea zi al lunii cei den-
tîiu şi s-au tăbărît fiii lui Israil la Galgala, de-
spre o parte despre răsărita soarelui despre
Ieriho. Şi ceale 12 pietri aceastea carele au 20
luat de la Iordan le-au pus Iisus la Galgala şi
au zis către fiii lui Israil zicînd: „Cînd vor 21
întreba pe voi fiii voştri, zicînd: 'Ce sînt pie-
trile aceastea?', Veţi povesti fiilor voştri că 22
pre uscat au trecut Israil Iordanul, Uscînd 23
Domnul Dumnezăul vostru apa Iordanului
pre denaintea lor pînă ce au trecut, în ce chip
au făcut Domnul Dumnezăul vostru Marea
Roşie, pre carea au uscat-o Domnul Dumnă-
zăul vostru înaintea voastră pînă ce am tre-
cut, Pentru ca să conoască toate limbile 24
pămîntului că putearea Domnului tare iaste şi
pentru ca voi să vă închinaţi Domnului Dum-
nezăului vostru în toată vreamea".

CAP V

Şi fu după ce au înţeles împăraţii amo- 1
reilor, carei era decindea de Iordan,
şi împăraţii finicii, carii era lîngă
mare, cum au săcat Domnul Dumne-
zău rîul lui Iordan denaintea fiilor lui
Israil cînd au trecut ei, şi li să pogorîră cuge-
tele lor şi să cutremurară şi nu era întru ei nici
o înţelepciune de către faţa fiilor lui Israil.
Iară supt aceasta vreame, zise Domnul lui 2
Iisus: „Fă ţie cuţite de piatră, den piatră colţu-
rată, şi,şăzînd,obrezuiaşte pre fiii lui Israil de
al doilea rînd". Şi-ş făcu lui Iisus cuţite de 3
piatră ascuţite la margine şi au obrezuit pre
fiii lui Israil la locul ce să cheamă Dealul Neo-
brezuiţilor-la-margine. Iară în ce chip au 4
curăţit Iisus pre fiii lui Israil, cîţi oarecînd s-au
născut pre cale şi cîţi oarecînd au fost neobre-
zuiţi den ceia ce au ieşit de la Eghipet, pre toţi
aceştea au obrezuit Iisus. Pentru că 40 şi 2 5
de ani s-au învîrtit Israil în pustia Magdaritu-
lui, pentru aceaea neobrezuiţi era cei mai
mulţi dentru dînşii, den cei de războiu, den
ceia ce au ieşit den pămîntul Eghipetului,
Carei, neascultînd poruncile Domnului Dum- 6
nezău, cărora au şi orînduind Domnul lor ca
să nu vază ei pămîntul carele au jurat Domnul
părinţilor lor să dea noao pămînt care cură
lapte şi miare. Şi pentru aceştea au pus la 7
loc pre fiii lor pre carii Iisus i-au obrezuit,
pentru că acoperiţi era la margine, căci s-au
născut ei pre cale, neobrezuiţi. Şi obrezîn- 8
du-i-se toată limba, linişte avea acolo, şăzînd
în tabără pînă s-au vendecat. Şi zise Dom- 9
nul lui Iisus: „În ziua de astăzi am rădicat
ponosul Eghipetului de la voi". Şi numi
numele locului aceluia Galgala pînă în ziua
de astăzi. Şi să tăbărîră fiii lui Israil la Gal- 10
gala, şi făcură fiii lui Israil Paştile în 14 zile a
lunii, de cu sară, de către apusul Ieriho la cîm-
pu. Şi au mîncat den grîul pămîntului a 11
doua zi de Paşte azime şi noua. În ziua 12

aceasta lipsi mana a doua zi după ce au mîncat
ei den grîul pămîntului şi nu mai era fiilor lui
Izrail mană şi au luat Ţara Finicilor în anul
13 acela. Şi fu cînd era Iisus la Ierihon, şi căutînd
cu ochii lui văzu un om stînd înaintea lui
şi sabia lui goală în mîna lui, şi apropiindu-se
Iisus, zise lui: „Al nostru eşti, au dentru vrăj-
14 maş?" Iară cela zise lui: „Eu, mai marele
voievod puterii Domnului, acuma am venit".
Şi Iisus au căzut pre faţa lui la pămînt şi să
închină lui şi zise: „Stăpîne, ce porunceşti
15 robului tău?" Şi zise voievodul Domnului
cătră Iisus: „Dezleagă încălţămintea de la
picioarele tale, pentru că locul pre carele tu
stai preste el sfînt iaste". Şi făcu Iisus aşa.

CAP VI

1 Şi Ieriho, încuiată şi întărită de cătră
faţa fiilor lui Izrail, şi nimeni nu ieşiia
2 dentr-însa, nice întra înlăuntru. Şi
zise Domnul cătră Iisus: „Iată, Eu dau
ţie supt mîna ta Ierihonul şi pre
împăratul ei care iaste într-însa, tare în vîr-
3 tute. Şi încunjuraţ cetatea toţi oamenii de
războiu împrejurul cetăţii o dată; aşa să faceţi
4 6 zile. Şi 7 preoţi vor lua 7 buciune al lui
Iovil înaintea chivotului, şi în ziua a şaptea veţ
încunjura cetatea de 7 ori, şi preoţii vor
5 buciuna cu buciunii. Şi va fi după ce veţ
trîmbita cu trîmbiţa lui Iovil, auzind voi glasul
buciunului, să strige tot norodul şi, strigînd ei,
vor cădea singure zidurile cetăţii şi va întra
tot nărodul cela ce s-au pornit, fieştecarele
6 după faţă-ş, în cetate". Şi întră Iisus, fiiul
lui Navi, cătră preoţi şi zise lor: „Luaţi chivotul
făgăduinţii şi 7 preoţi vor lua 7 buciune ale
7 lui Iovil den faţa chivotului Domnului". Şi
zise lor zicînd: „Porunciţ nărodului să umble
premprejur şi să încunjure cetatea şi cei de
războiu să meargă pe aproape, înarmaţ, înain-
8 tea Domnului". Şi fu după ce zise Iisus
cătră norod: „Şi 7 preoţi avînd 7 trîmbiţe
sfinte să treacă aşijderea înaintea Domnului,
meargă pe aproape şi să trîmbiteaze tare, şi
chivotul făgăduinţii Domnului meargă pre
9 urmă, Iară cei de războiu să meargă pe
aproape înainte, şi preoţii trîmbiţînd cu
buciunele, şi cei den coada oştii denapoia chivotului
făgăduinţii Domnului, mergînd şi
10 trîmbiţînd cu buciunele", Iară norodului
porunci Iisus, zicînd: „Nu strigaţ, nice să auză
nime glasul vostru, nu va treace den rostul
vostru cuvînt pînă la ziua ce El va porunci să
11 strigaţi, şi atuncea strigaţi". Şi umblînd îm-
prejur chivotul făgăduinţii lui Dumnezeu cetatea
pemprejur, îndată să duse la tabără şi rămase
12 acolo. Şi în ziua a doua să sculă Iisus di-
meneaţa şi rîdicară preoţii chivotul făgăduinţii
Domnului. Şi cei 7 preoţi carii purta 13
ceale 7 trîmbiţe mergea pe aproape înaintea
Domnului, şi preoţii au trîmbiţat cu trîmbiţele,
şi ceaealaltă gloată toată şi cei de războiu
mergea după aceia, şi ceaealaltă gloată, dendărătul
chivotului făgăduinţii Domnului, mergînd
şi trîmbiţînd cu buciunele, şi preoţii au
trîmbiţat cu trîmbiţele ceale de cornuri. Şi 14
ceaealaltă gloată au încunjurat cetatea în ziua
a doua pe aproape, şi să duse iarăş la tabără;
aşa făcu în 6 zile. Şi fu în ziua a şaptea, să 15
sculară foarte de demeneaţă şi au încunjurat
cetatea după judecata aceasta: de 7 ori numai
în ziua aceaea au încunjurat cetatea de 7
ori. Şi fu la încunjurarea a şaptea, au trîm- 16
biţat preoţii cu trîmbiţele, şi zise Iisus cătră fiii
lui Israil: „Strigaţi, pentru că au dat voao
Domnul cetatea. Şi va fi cetatea aceasta 17
anathema, ea şi toate cîte sînt într-însa, Domnului
puterilor, fără numai pre Raav curva să
o cruţaţi, pre dînsa şi toate cîte sînt în casa ei,
pentru căci au ascuns pre solii carii i-am tri-
mis. Iară voi feriţi-vă foarte de anathema, 18
pentru ca să nu vă aduceţi aminte să luaţi voi
den anathema, şi veţ face tabăra fiilor lui
Israil anathema şi ne veţ surpa pre noi. Şi 19
tot argintul şi aurul şi toată arama şi hierul,
sfînt va fi Domnului, la visteria Domnului se
va aduce înlăuntru". Şi chiuiră norodul şi 20
trîmbiţară cu trîmbiţele preoţii, şi deca auzi
norodul glasul trîmbiţelor, au chiuit tot norodul
cu chiot mare şi tare, şi au căzut tot zidul
dupe-mprejur şi să sui tot norodul, fieştecarele
în cetate în preajma lui, şi au luat
cetatea. Şi o anathematisi pre ea Iisus şi 21
pre cîte era în cetate, den bărbat pînă în
fămeaie, den tînăr şi pînă la bătrîn, şi pînă la
viţel, şi pînă la oaie, şi înjugătoriu, întru ascuţitul
sabiei. Şi celor doi tineri ce au iscodit 22
pămîntul zise Iisus: „Întraţi la casa muierii
curvei şi o scoateţ pre ea de acolo şi toate cîte
sînt ale ei, în ce chip aţ jurat ei". Şi au întrat 23
cei doi tineri ceia ce au iscodit cetatea în casa
muierii şi au scos pre Raav curva şi pre tatăl ei
şi pre muma ei şi pre fraţii ei şi toată rudenia
ei şi toate cîte era la ea, şi au pus-o pre ea
afară den tabăra lui Israil. Şi cetatea au ars cu 24
foc cu toate cîte era într-însa, afară den argint
şi aur şi den toată arama şi hierul – au dat la
Casa Domnului, să să aducă Domnului. Şi 25
pre Raav curva şi toată casa ei cea de moşie şi
toate ale ei le-au luat vii Iisus şi au lăcuit întru
Israil pînă în ziua de astăzi, pentru căci au
ascuns pre ceia ce au iscodit, pre carii
i-au trimis Iisus să iscodească Ierihonul.

26 Şi jură Iisus a ziua aceaea înaintea Domnu-
lui, zicînd: „Blestemat omul înaintea Domnu-
lui, carele va rîdica şi va zidi cetatea aceaea
Ierihonul, întru cel dentîiu al lui născut va
pune temelia ei, şi întru cel mai mic al lui va
27 pune porţile ei". Şi aşa au făcut Azan cel de
la Vethil întru Aviron, cel dentîiu al lui născut,
au pus temelia ei, şi întru cel mai mic ce au
28 scăpat au pus porţile ei. Şi era Domnul cu
Iisus, şi era numele lui preste tot.

CAP VII

1 Şi au greşit fiii lui Israil greşală mare,
şi au osebit de la anathema, şi au luat
Ahar, feciorul lui Harmi, feciorul lui
Zamvri, feciorul lui Zara, den neamul
2 Iudei, de la anathema, şi S-au mîniat
Domnul cu urgie pre fiii lui Israil. Şi au tri-
mis Iisus oameni de la Ierihon la Ghe, carea
iaste despre Vithavi către răsăritul lui Vethil,
şi zise lor zicînd: „Suindu-vă, iscodiţ pămîn-
tul!"Şi s-au suit oamenii şi au iscodit pre Ghe.
3 Şi s-au întors către Iisus şi au zis către el: „Să
nu se suie tot norodul, fără numai ca la 2 000
sau 3 000 de oameni să să suie şi să bată ceta-
tea; să nu duci acolo tot norodul, pentru că
4 puţini sînt". Şi să suiră den norod acolo ca
vreo 3 000 de oameni şi au fugit de către faţa
5 oamenilor Ghe. Şi au ucis dentru dînşii
oamenii den Ghe ca vreo 36 de oameni, şi au
gonit pre ei de la poartă pînă i-au înfrînt pre
ei la vale, şi să spămîntă inima norodului şi să
6 făcu ca o apă. Şi-ş rupse Iisus hainele lui şi
căzu Iisus pre pămînt preste faţa lui înaintea
Domnului pînă în sară, el şi cei bătrîni ai lui
7 Israil, şi au pus ţărînă pre capetele lor. Şi
zise Iisus: „Rogu-mă, Doamne, Doamne,
pentru căce au trecut robul tău nărodul
acesta preste Iordan, ca să-l dai pre el amo-
reului ca să piarză pre noi? Şi de-am fi rămas
şi să fim lăcuit lîngă Iordan întru mine,
8 Doamne: Şi ce voiu zice, în vreame ce au
întors Israil grumazii înaintea vrăjmaşului
9 lui? Şi auzind hananeul şi toţi ceia ce
lăcuiescu pămîntul, ne vor încunjura pre noi
şi ne vor fărîma de pe pămînt, şi ce vei face
10 numelui Tău celui mare?" Şi zise Domnul
către Iisus: „Scoală-te, pentru căci aceasta tu
11 ai căzut preste faţa ta? Greşit-au norodul şi
au călcat făgăduinţa Mea carea am pus către
ei şi au luat den anathema, şi furînd au menţit
12 şi au pus întru vasele lor. Şi nu vor putea
fiii lui Israil să stea înaintea feaţii vrăjmaşilor
lor, grumazii vor întoarce înaintea vrăjmaşi-
lor lor, căci s-au făcut anathema, nu voiu mai
adaoge încă a fi împreună cu voi de nu veţ
13 rîdica anathema dentru voi singuri. Scu-
lîndu-te, curăţeaşte norodul şi le zi: 'Cură-
ţiţi-vă pre mîine, căci aceastea zice Dom-
nul Dumnezeul lui Israil: 'Anathema iaste
întru voi, Israil! Nu veţi putea să staţi
împotriva vrăjmaşilor voştri pînă veţi rădica
anathema dentru voi singuri. Şi să vă strîn- 14
geţi toţi dimineaţă după fealiuri, şi va fi feliul
carele va arăta Domnul, veţi aduce după
noroade, şi norodul carele va arăta Domnul
veţi aduce după casă, şi casa care va arăta
Domnul veţi aduce după om. Şi carele să 15
va arăta întru anathema să să arză cu focu, şi
toate cîte sînt ale lui, căce că au călcat făgă-
duinţa Domnului şi au făcut fărădeleage întru
Israil'". Şi mînecă Iisus dimeneaţa şi aduse 16
norodul după neamurile lui şi să arătă feliul
Iudei. Şi să aduse după noroduri şi să arătă 17
norodul lui Zarai, şi să aduse norodul lui
Zarai după case şi să arătă casa lui Zamvri.
Şi să aduse casa lui după bărbat şi să arătă 18
Ahar, feciorul lui Harmi, feciorul lui Zamdi,
feciorul lui Zara, den feliul Iudei. Şi zise 19
Iisus lui Ahar: „Fătul mieu, dă mărire Dom-
nului Dumnezăului lui Israil astăzi şi dă Lui
ispovedania şi povesteaşte mie ce ai făcut, şi
să nu ascunzi de către mine." Şi răspunse 20
Ahar lui Iisus şi zise: „Adevărat, eu am greşit
înaintea Domnului Dumnezeului lui Israil, aşa
şi aşa am făcut: Văzut-am la pradă o îmbră- 21
căminte împistrită bună şi 200 de didrahme
de argint şi o limbă de aur, cincizeci de
didrahme trasul ei, şi,pohtindu pre eale,am
luat şi, iată, aceastea sînt ascunse în pămîntu
în cortul mieu, şi argintul iaste ascunsu supt
dînsăle". Şi trimise Iisus slugi şi alergară la 22
cortu la tabără, şi aceastea era ascunse în cor-
tul lui, şi argintul supt dînsele. Şi le-au scos 23
pre aceastea den cortu şi le-au adus pre eale
către Iisus şi către toţi bătrînii lui Israil şi
le-au pus pre eale înaintea Domnului. Şi 24
luo Iisus pre Ahar, feciorul lui Zara, şi argin-
tul şi îmbrăcămintea şi limba cea de aur, şi pre
feciorii lui şi featele lui, şi viţeii lui, şi înjugăto-
rii lui, şi oile lui, şi cortul lui, şi toate unealtele
lui, şi tot Israilul împreună cu el, şi-l suiră pre
el la Emecahor. Şi zise Iisus către Ahar: 25
„Căce ne-ai surpat pre noi? Surpe-te de tot
Domnul în ce chip şi astăzi". Şi-l ucisără
pre el cu pietri tot Israilul, şi le arseră pre
eale cu foc, şi uciseră pre ei cu pietri. Şi 26
puseră pre el grămadă de pietri mare, pînă în
ziua de astăzi, şi s-au potolit Domnul
de mînia urgiii Lui; pentru aceaea
au numit pre aceaea „Emeca-
hor", pînă în
ziua de as-
tăzi.

CAP VIII

Și zise Domnul către Iisus: „Să nu te
temi, nice să te spămîntezi; ia
împreună cu tine pre toți bărbații cei
de războiu și, sculîndu-te, pasă la
Ghe; iată că am dat în mînile tale pre
împăratul den Ghe, și pre norodul lui, și ceta-
tea lui, și pămîntul lui. Și vei face pre Ghei
și împăratului ei în ce chip ai făcut Ierehonului
și împăratului lui, și prada ei și dobitoacele ei
vei prăda ție, și pune ție strajă cetății dendă-
3 rătul ei". Și să sculă Iisus și tot norodul cel
de războiu ca să să suie la Ghe, și au ales Iisus
30 000 de oameni tari în vîrtute și i-au trimis
pre ei noaptea și le-au poruncit lor, zicînd:
4 „Căutați voi, ascundeți-vă dendărătul cetății,
nu vă duceți departe de cetate foarte, și veți fi
5 toți gata. Și eu și tot norodul carele iaste
împreună cu mine ne vom apropia către
cetate; și va fi după ce vor ieși ceia ce
lăcuiescu în Ghe întru întimpinarea noastră
ca și întîiu, și vom fugi den naintea feații
6 lor. Și după ce vor ieși denapoia noastră, îi
vom trage pre ei de la cetate și vor zice: 'Fug
aceștea de către fața noastră în ce chip și mai
7 nainte'. Și vom fugi de către ei, iară voi vă
veți scula den pîndeală și veți întra în cetate și
veți fărîma cetatea și o va da pre ea Domnul
8 Dumnezăul nostru în mînile noastre. Și va
fi după ce veți lua cetatea, o veți arde pre
dînsa cu focu; după cuvîntul acesta să faceți,
9 iată, poruncescu voao!" Și i-au trimis pre
ei Iisus și au mersu la ascunsoare și au șăzut
între mijlocul lui Vethil și între mijlocul Ghe,
de la marea Gheii, și au mas Iisus noaptea
10 aceaea în mijlocul norodului. Și mînecîndu
dimeneața Iisus, au socotit norodul și s-au
suit el și cei mai bătrîni ai lui Israil despre fața
nărodului asupra Gheii, și tot nărodul cel de
11 războiu împreună cu el s-au suit. Și mer-
gînd, au venit den preajma cetății despre
răsărit, și pînditorii cetății – despre mare, și
s-au tăbărît de către miazănoapte la Ghe și
12 valea între mijlocul lui și a Gheii. Și au luat
vreo 5 000 de oameni și i-au pus pre ei de
pază între mijlocul Vethil și a Gheii, marea
13 Gheii. Și puse nărodul toată tabăra carea
era de către miazănoapte cetății, și marginele
ei la marea cetății, și mearse Iisus în noaptea
14 aceaea în mijlocul văii. Și fu după ce
văzu împăratul Gheii, și sîrgui și mînecă și
ieșîră oamenii cetății întru întimpinarea lor
direpț la războiu, el și tot nărodul lui, la
vreame, de către fața ascunșilor, și el nu
știia că ascunș sînt lui dendărătul
15 cetății. Și văzu și să deade în laturi Iisus
și tot nărodul de către fața lor și fugi calea
pustiiului. Și să întări tot nărodul a goni 16
dendărătul lor și gonîră dendărătul fiilor lui
Israil. Și ei să depărtară de cetate, n-au 17
rămas nimeni în Ghei și în Vethil carele n-au
gonit dendărătul lui Israil, și lăsară cetatea
deșchisă și gonîră dendărătul lui Israil. Și 18
zise Domnul către Iisus: „Întinde mîna ta cu
darda care iaste în mîna ta asupra cetății,
pentru că întru mîinele tale am datu-o pre ea,
și ascunșii să vor scula degrabă den locul lor".
Și-ș rădică Iisus mîna lui cu darda asupra
cetății. Și ascunșii s-au sculat degrabă den 19
locul lor și ieșiră cînd întinse mîna și întrară
în cetate și o luară pre ea și, grăbindu, aprin-
seră cetatea cu foc. Și căutîndu ceia ce 20
lăcuiescu în Ghei îndărătul lor, vedea fumul
suindu-se den cetate în ceriu, și nu mai avea
unde fugi încoace au încolea, și nărodul cela
ce fugiia în pustie s-au întorsu asupra celora
ce goniia. Și Iisus și tot Israilul au văzut că 21
au luat pînditorii cetatea și căci s-au suit
fumul cetății în ceriu și, întorcîndu-să, au lovit
pre oamenii Gheii. Și ceia au ieșit den 22
cetate în timpinarea lor și să făcură între mij-
locul taberei lui Israil, aceștea de o parte și
ceia de alta. Și i-au lovit pre ei pînă unde 23
n-au rămas den ei mîntuit și scăpat, și pre-mpă-
ratul Gheii l-au prinsu viu și au adus pre el
către Iisus. Și fu după ce părăsiră fiii lui 24
Israil omorînd pre toți pre cei den Ghei și pre
cei den cîmpi și den muntele pogorîrei, unde
i-au gonit pre ei, și au căzut toț în gură de
sabie dentr-însa pînă în săvîrșit și să întoarse
Iisus la Ghe și o lovi pre ea cu gură de
sabie. Și să făcură toț ceia ce au căzut în 25
ziua aceaea, de la bărbat pînă la fămeaie, 12
mii toț ceia ce lăcuia în Ghe. Și Iisus nu ș-au 26
întors mîna lui care au întinsu-o cu darda,
pînă au anathematisit pre toți ceia ce lăcuia în
Ghe. Afară den dobitoace și den prăzi ce 27
era în cetatea aceaea, toate au prădat lor fiii
lui Israil, după porunca Domnului, în ce chip
au rînduit Domnul lui Iisus. Și au aprins 28
Iisus cetatea cu foc, lut nelăcuit au pus pre ea
în veac, pînă în ziua aceasta. Și pre-mpă- 29
ratul Gheii l-au spînzurat pre un lemnu gea-
măn și era pre lemnu pînă la vreame de sară
și, apuindu soarele, porunci Iisus și pogorîră
trupul lui de pe lemnu și l-au aruncat pre el
în groapă lîngă poarta cetății și au pus
preste el grămadă de pietri mare, pînă în
ziua de astăzi. Atunce au zidit Iisus 30
jîrtăvnic Domnului Dumnezeului Israil, în
muntele Gheval. În ce chip au poruncit 31
Moisi, robul Domnului, fiilor lui Israil,

în ce chip iaste scris în leagea lui Moisi: jîrtăv-
nic de pietri întregi cu totul, preste carele nu
s-au pus pre eale hier, şi au suit acolo ardere-
32 de-tot Domnului şi jîrtva mîntuirii. Şi au
scris Iisus a doao leage pre pietri, leagea lui
Moisi, carea au scrisu-o înaintea fiilor lui
33 Israil. Şi tot Israilul, şi bătrînii lor, şi jude-
cătorii lor, şi cărturarii lor, mergea pe
aproape, pre de o parte şi pre de alta în
preajma chivotului, şi preoţii leviţii au rădicat
chivotul făgăduinţei Domnului, şi cel nemear-
nic şi cel de pămînt era jumătate dentru ei
aproape de muntele Garezin şi jumătate de ei
aproape de muntele Gheval, în ce chip au
poruncit Moisi, robul Domnului, să blagoslo-
34 vească pre nărodul lui Israil dentîiu. Şi
după aceasta citi Iisus toate cuvintele legii
aceştiia, blagosloveniile şi blestemele, după
35 toate ceale scrise în leagea lui Moisi. Nu
era cuvînt dentru toate carele au poruncit
Moisi lui Iisus, carele n-au citit Iisus la ure-
chile a toată adunarea fiilor lui Israil, bărbaţi-
lor şi muierilor, şi copiilor, şi nemearnicilor
celora ce mergea împreună cu Israil.

CAP IX

1 Iară după ce auziră toţi împăraţii amo-
reilor,cei decindea de Iordan, cei den
munte, şi cei den cîmpie, şi cei den
toată marginea Mării cei Mari, şi cei
de lîngă Andilivan, heteii, şi amoreii,
şi ghergheseii, şi hananeii, şi ferezeii, şi eveii,
2 şi evuseii, Şi să adunară într-un loc ca să să
3 bată cu Iisus şi cu Israil, odată toţi. Şi cei ce
lăcuia la Gavaonnul au auzit toate cîte au făcut
4 Domnul Ierihonului şi Gheii. Şi au făcut şi
ei cu înşălăciune şi mearseră de grijiră de
mîncat şi să gătiră şi, luînd saci vechi pre
măgarii lor şi foi de vin vechiu şi rupţi legaţi,
5 Şi căputele cizmelor lor şi călţunii lor, vechi şi
cîrpăcite în picioarele lor, şi hainele lor vechi
asupra lor, şi pîinele lor de mîncat s-au făcut
6 uscate şi mucede şi mîncate, Şi veniră la Iisus
la tabăra lui Israil pînă la Galgala şi au zis
cătră Iisus şi cătră tot Israilul: „Den pămînt
departe am venit şi acum puneţi noao făgă-
7 duinţe". Şi ziseră fiii lui Israil cătră eveu:
„Caută să nu lăcuieşti întru mine, şi cum să
8 puiu ţie făgăduinţă?" Şi ziseră cătră Iisus:
„Robii tăi sîntem". Şi zise cătră ei Iisus: „De
unde sînteţi? Şi de unde aţi venit?" Şi ziseră
9 cătră el: „Den pămînt departe foarte au ve-
nit slugile tale,întru numele Domnului Dumne-
zăului tău, pentru căce am auzit numele Lui şi
10 toate cîte au făcut la Eghipet Şi toate cîte au
făcut celor doi împăraţi ai amoreilor carii era de-
cindea de Iordan, lui Sion, împăratul Esevon,
şi lui Og, împăratul Vasan, carele lăcuia la
Astaroth şi la Edrain. Şi auzind, au zis 11
cătră noi cei bătrîni ai noştri şi toţi ceia ce
lăcuiescu pămîntul nostru, zicînd: 'Luaţ voao
de hrană pre cale şi meargeţi în timpinarea
lor şi veţ grăi cătră ei: 'Robii voştri
sîntem; Şi acum puneţi noao făgăduinţă'. 12
Aceastea pîinele noastre, calde le-am luat pre
eale de cale de la casa noastră în zio care am
ieşit să venim cătră voi, iară acum, iată, s-au
uscat şi s-au făcut mîncate. Şi aceştea-s foii 13
vinului, pre carii i-am împlut noi, şi aceştea
s-au ruptu, şi aceastea-s hainele noastre şi
încălţămintele noastre, s-au vechit de calea
cea multă foarte". Şi au luat boiarii buca- 14
tele lor, şi pre Domnul nu L-au întrebat. Şi 15
făcu Iisus pace cu ei şi puse cătră ei făgăduinţe
ca să-i mîntuiască pre ei, şi li s-au jurat lor
boiarii adunării. Şi fu după trei zile după ce 16
au pus cătră ei făgăduinţă, au înţeles cum de
aproape sînt lor şi cum între ei lăcuiesc. Şi 17
să rădicară fiii lui Israil şi veniră la cetăţile lor
a treia zi, şi cetăţile lor – Gavaon şi Chefira şi
Virot şi cetăţile Iarim. Şi nu i-au bătut pre 18
ei fiii lui Israil, pentru căci au jurat lor toţ
boiarii adunării pre Domnul Dumnezăul lui
Israil, şi au gîlcevit toată adunarea pre
boiari. Şi ziseră toţi boiarii a toată aduna- 19
rea: „Noi ne-am jurat lor pre Domnul Dum-
nezăul lui Israil, şi acum nu vom putea să ne
atingem de ei. Aceasta vom face lor: să-i 20
prindem pre ei vii şi-i vom feri pre ei, şi nu va
fi asupra noastră urgie pentru jurămîntul
carele ne-am jurat lor". Şi ziseră lor boia- 21
rii: „Trăi-vor, şi vor fi purtători de leamne şi
purtători de apă la toată adunarea". În ce 22
chip au zis lor boiarii, şi chemă pre ei Iisus şi
zise lor zicînd: „Pentru care lucru m-aţi scos
den cuvînt, zicînd: 'Departe de tine sîntem
foarte', iară voi sînteţ de loc den ceia ce
lăcuiesc între noi? Şi acum, blestemaţi să 23
fiţi,să nu lipsască dentru voi robu, nici tăietori
de leamne, nici purtători de apă, mie şi Dum-
nezăului mieu!" Şi răspunseră lui Iisus, 24
zicînd: „Căci cu povestire ni s-au povestit
noao cîte au rînduit Domnul Dumnezăul tău
lui Moisi, slugii Lui, să dea voao pămîntul
acesta şi să ne surpaţi pre noi şi pre toţi
ceia ce lăcuiesc preste el de cătră faţa
voastră, şi ne-am spămîntat foarte pentru
sufletele noastre de cătră faţa voastră şi am
făcut lucrul acesta. Şi acuma, iată, noi – 25
supuşi voao; după cum vă place voao şi după
cum vă pare voao, faceţi noao". Şi le făcură 26
lor aşa, şi-i scoase pre ei Iisus în ziua
aceaea den mîna fiilor lui Israil şi nu i-au
ucis pre ei. Şi i-au pus pre ei Iisus în 27
ziua aceaea tăietori de leamne şi purtători
de apă la toată adunarea şi la jîrtăvnicul

Domnului, pentru aceaea s-au făcut ceia ce
lăcuia în Gavaon tăietori de leamne şi purtă-
tori de apă jîrtăvnicului lui Dumnezău, pînă în
ziua de astăzi, şi la locul carele va aleage
Domnul.

CAP X

1 Iară deca auzi Adonevezec, împăratul
Ierusalimului, că au luat Iisus pre
Ghe şi au surpat pre ea, în ce chip au
făcut Ierehonului şi împăratului lui,
aşa au făcut şi Gheii şi împăratului ei,
şi cum au mersu de bunăvoie ceia ce lăcuia în
Gavaon către Iisus şi către Israil şi să făcură
în mijlocul lor şi căci aceasta iaste mai mare
2 decît Ghe, Să temură întru sine foarte,
pentru că ştiia că cetatea era mare Gavaon, ca
una den mitropolii, şi toţi oamenii ei
3 tari, Şi trimise Adonevezec, împăratul
Ierusalimului, către Elam, împăratul Hevro-
nului, şi către Fidon, împăratul Erimuthului,
şi către Ietha, împăratul Lahis, şi către Davri,
4 împăratul Odolam, zicînd: „Veniţi de vă
suiţi către mine şi ajutaţi mie, şi să batem pre
Gavaon, pentru căce s-au închinat către Iisus
5 şi către fiii lui Israil". Şi să adunară şi să
suiră cei cinci împăraţi ai evuseilor, împăratul
Ierusalimului şi împăratul Hevronului şi
împăratul Erimuthului şi împăratul Lahisului
şi împăratul Aglonului, ei şi tot norodul lor, şi
şăzură împrejurul lui Gavaon şi o bătea pre
6 ea. Şi trimisără ceia ce lăcuia în Gavaon
către Iisus, în tabăra lui Israil, la Galgala,
zicînd: „Nu slobozi mînile tale de către robii
tăi, sui-te către noi degrabă şi ne ajută noao şi
ne mîntuiaşte pre noi, pentru căce sînt adu-
naţi asupra noastră toţi împăraţii amoreilor
7 ceia ce lăcuiesc în munte". Şi să sui Iisus de
la Galgala, el şi tot norodul cel de războiu
8 împreună cu el, tot cel tare întru vîrtute. Şi
zise Domnul către Iisus: „Să nu te temi de ei,
pentru că în mînile tale i-am dat pre dînşii; nu
va sta dentru dînşii nimene înaintea voastră".
9 Şi în vreame ce au sosit Iisus asupra lor fără
veaste, toată noaptea au mers Iisus de la Gal-
10 gala. Şi au spămîntat pre ei Domnul de
către faţa lui Israil şi au surpat pre ei Domnul
surpare mare la Gavaon şi i-au gonit pre ei
calea ceaea a suişului Vithoron şi-i tăia pre ei
11 pînă la Azica şi pînă la Machida. Şi cînd
fugiia ei de către faţa fiilor lui Israil la pogorîşul
Vithoron, şi Domnul au aruncat preste ei
pietri mari de smidă den ceriu pînă la Azica, şi
să făcură mai mulţi ceia ce au murit de pie-
trile smizii decît ceia ce au ucisu cu sabiile fiii lui
12 Israil la războiu. Atuncea au grăit Iisus către
Domnul, în ziua care au dat Domnul Dumnezău
pre amoreu supus fiilor lui Israil, cînd i-au
înfrînt pre ei la Gavaon şi să surpară de faţa fiilor
lui Israil, şi zise Iisus: „Să stea soarele despre
Gavaon şi luna despre valea Allon!" Şi 13
stătu soarele şi luna cu stare pînă au izbîndit
Domnul pre vrăjmaşii lor. Au nu iaste aceasta
scrisă în Cartea celui direpţ? Şi stătu soarele
la mijlocul ceriului unde mergea înainte la
apus la săvîrşitul unii zile. Şi nu fu zi ca 14
aceasta nici mai înainte, nice mai pre urmă,
ca să asculte Dumnezău aşa glasul omenescu,
căce Domnul au bătut împreună cu Israil.
Şi să întoarse Iisus şi tot Israilul împreună cu 15
el la tabără la Galgala. Şi fugiră aceşti cinci 16
împăraţi şi să ascunsără în peştera de la
Machida. Şi spuseră lui Iisus, zicînd: 17
„Aflatu-s-au cei cinci împăraţi ascunşi în peş-
tera de la Machida". Şi zise Iisus: „Tăvăliţi 18
pietri mari la gura peşterii şi puneţi preste
eale oameni ca să păzească pre ei. Iară voi 19
nu staţi acii, ce goniţi dendărătul vrăjmaşilor
voştri şi apucaţi coada lor şi nu vă fie milă de
ei şi nu-i lăsaţi pre dînşii să între în cetăţile
lor, pentru că i-au dat Domnul Dumnezăul
nostru în mînile noastre". Şi fu după ce 20
s-au aşăzat Iisus şi tot norodul tăind pre ei
tăiare mare foarte pînă în săvîrşit, şi ceia ce să
mîntuia să mîntuiră dentru ei şi intrară în
cetăţile ceale tari. Şi să întoarsără tot noro- 21
dul la tabără către Iisus la Machida sănătoşi
şi n-au crîcnit nimea cu limba den fiii lui Israil.
Şi zise Iisus: „Deşchideţi peştera şi scoateţ 22
pre cei cinci împăraţi den peşteră". Şi 23
făcură aşa şi scoasără pre cei cinci împăraţi
den peşteră, pre împăratul Ierusalimului şi
pre împăratul Hevronului şi pre împăratul
Erimuthului şi pre împăratul Lahis şi pre
împăratul Aglon. Şi în vreame ce i-au scos 24
pre ei către Iisus, au chemat Iisus pre tot omul
Israil şi pre ceia ce încep războiul, ceia ce
mergu cu el, zicînd către ei: „Păsaţ înainte şi
puneţ picioarele voastre preste grumazii
lor". Şi mergîndu, au pus picioarele lor
preste grumazii lor. Şi zise Iisus către ei: 25
„Să nu vă teameţ de ei, nici să vă spămîntaţ,
vitejîţî-vă şi vă întăriţ, că aşa va face Domnul
tuturor vrăjmaşilor voştri, pre carii voi bateţ
pre ei". Şi-i ucise pre dînşii Iisus după 26
aceasta şi-i omorî pre ei şi-i spînzură pre ei pre
cinci leamne, şi era spînzuraţ pre leamne pînă
seara. Şi fu către apusul soarelui, şi porunci 27
Iisus şi-i pogorîră pre ei de pe leamne, şi-i arun-
cară pre ei în peşteră în care au fost fugit acolo, şi
au răsturnat pietri mari pre peşteră, pînă în ziua
de astăzi. Şi pre Machida au luat în ziua 28
aceaea şi au omorît-o pre ea cu gură de sabie

şi pre-mpăratul ei şi au surpat-o pre ea şi tot
viul ce era într-însa şi n-au rămas nimea întru
ea scăpat şi mîntuit, şi au făcut împăratului
Machidii în ce chip au făcut împăratului Ieri-
29 honului. Şi să duse Iisus, şi tot Israilul
împreună cu el, de la Machida la Levna şi
30 bătea pre Levna. Şi au dat-o Domnul şi pre
ea în mînile lui Israil şi au luat-o pre ea şi pre
împăratul ei şi au omorît-o pre ea cu gură de
sabie şi tot suflătoriul dentr-însa; n-au rămas
într-însa nici unul mîntuit sau scăpat, şi au
făcut împăratului ei în ce chip au făcut împă-
31 ratului Ierihonului. Şi să duse Iisus şi tot
Israilul împreună cu el de la Levna la Lahis
32 şi şăzu prejur ea şi o bătea pre ea. Şi deade
Domnul pre Lahis în mînile lui Israil şi o luo
pre ea a doua zi şi o omorî pre ea cu gură de
sabie şi o surpă pre ea în ce chip au făcut Lev-
33 nii. Atuncea s-au suit Oram, împăratul
Gazerului, să ajute lui Lahis, şi l-au lovit pre el
Iisus cu gură de sabie şi pre nărodul lui, pînă
34 unde n-au lăsat lui mîntuit şi scăpat. Şi să
duse Iisus şi tot Israilul împreună cu el de la
Lahis la Aglon şi au şăzut prejur ea şi au
bătut-o pre dînsa, şi o deade pre ea Domnul
în mînile lui Israil şi o luo pre ea în ziua
35 aceaea. Şi o ucise pre ea cu gură de sabie şi
tot ce sufla într-însa au omorît în ziua aceaea
36 în ce chip au făcut lui Lahis. Şi să duse
Iisus şi tot Israilul împreună cu el de la Eglon
37 la Hevron şi au şăzut prejur ea. Şi au luat
pre ea şi au lovit pre ea cu gură de sabie, şi pre
împăratul ei, şi toate satele ei, şi toate ceale cu
răsuflare cîte era într-însa, nu era scăpat, în ce
chip au făcut Eglonului, au surpat-o pre ea şi
38 toate cîte era într-însa. Şi să întoarse Iisus
şi tot Israilul împreună cu el la Daver şi,
39 şăzîndu prejur ea, o luară pre dînsa Şi pre
împăratul ei şi toate satele ei, şi o loviră pre ea
cu gură de sabie şi au surpat-o pre ea şi tot ce
răsuflă într-însa şi n-au lăsat nici pre unul
scăpat, în ce chip au făcut Hevronului şi împă-
ratului ei, aşa au făcut şi Davirei şi împăratu-
lui ei, în ce chip au făcut Lemnii şi împăratului
40 ei. Şi au lovit Iisus tot pămîntul den munte
şi pre Naghev şi cîmpia şi pre Asidoth şi pre
toţ împăraţii ei, n-au lăsat într-însa scăpat, şi
tot suflătoriul de viaţă den ea au sfărîmat, în
ce chip au poruncit Domnul Dumnezeul lui
Israil, şi i-au omorît pre ei Iisus de la Cadis
41 Varni pînă la Gaza. Tot pămîntul Gosom
pînă la Gavaon şi pre toţ împăraţii aceştea
şi pre pămîntul lor au luat Iisus odată,
42 Pentru că Domnul Dumnezeul lui Israil bătea
43 războiu împreună cu Israil. Şi să întoar-
se Iisus la Galgala.

CAP XI

Iară deaca auzi Iavin, împăratul Aso- 1
rului, au trimis la Iovav, împăratul
Madom, şi către împăratul Semero-
nului şi către împăratul Ahiav Şi 2
către împăraţii de către Sidonul cel
mare, la munte la Ravath den preajma Che-
nerethului, şi la cîmpu, şi la Nefedor, şi la cei
de la marginea mării, hananeii de la răsărit,
Şi la cei de la marginea mării, amoreii şi heteii 3
şi ferezeii şi ievuseii, pre cei den munte, şi pre
evei şi pre cei pre supt Aermon, la pămîntul
Masira. Şi ieşiră ei şi împăraţii lor 4
împreună cu ei, nărod mult ca năsipul de pe
marginea mării mulţimea, şi cai şi cară multe
foarte. Şi s-au împreunat toţ împăraţii 5
aceştea şi veniră şi să tăbărîră la un loc la apa
Meron, să bată pre Israil. Şi zise Domnul 6
către Iisus: „Să nu te temi de către faţa lor,
căci mîine în ceasul acesta Eu voiu da pre toţi
răniţ pre ei înaintea lui Israil, caii lor le vei
tăia vinele, şi carăle lor le vei arde cu
foc“. Şi veni Iisus şi tot norodul cel de răz- 7
boiu împreună cu el asupra lor la apa Meron
fără de veaste şi căzură preste ei în
munte. Şi-i deade pre ei Domnul supuş 8
supt mîna lui Israil şi, tăind pre ei, îi goniră
pînă la Sidonul cel Mare şi pînă la Masrefoth-
maim şi pînă la cîmpii Masifa despre răsărit,
şi i-au tăiat pînă n-au rămas dentr-înşii mîn-
tuit şi scăpat. Şi au făcut lor Iisus în ce chip 9
au poruncit lui Domnul: cailor lor le-au tăiat
vinele şi carăle lor le-au ars cu foc. Şi să 10
întoarse Iisus în vreamea aceaea şi au luat pre
Asor, şi pre împăratul ei l-au ucis cu sabie, şi
era Asor mai înainte stăpînind tuturor împă-
raţilor acestora. Şi omorî tot ce sufla întru 11
ea cu gură de sabie şi i-au surpat pre toţi şi
n-au rămas într-însa tot răsuflătoriul, şi pre
Asor au arsu-o cu foc. Şi toate cetăţile a îm- 12
păraţilor acestora şi pre toţi împăraţii lor i-au
prins Iisus şi i-au ucis cu gură de sabie şi au
surpat pre ei în ce chip au rînduit Moisi, sluga
Domnului. Iară toate cetăţile ceale şănţuite 13
nu le-au ars Israil, fără numai pre Asor singur au
arsu-o Iisus. Şi toate prăzile ei şi dobitoa- 14
cele le-au prădat lor fiii lui Israil, iară pre ei
i-au surpat pre toţi cu gură de sabie pînă i-au
pierdut pre ei, n-au lăsat dentru ei nimică
răsuflătoriu. În ce chip au poruncit Dom- 15
nul lui Moisi, slugii Lui, şi în ce chip au porun-
cit Moisi lui Iisus, aşa au făcut Iisus, n-au ieşit
nimică den toate care au poruncit Domnul lui
Moisi. Şi au luat Iisus tot pămîntul acesta den
munte şi tot pămîntul Naghev şi tot pămîntul 16
Gosom, şi cîmpul şi cel de către apus, şi muntele

Israilului şi cîmpiile ceale de către munte de la
17 muntele Alac, Şi care suie la Siira şi pînă la
Valagad şi cîmpul Livanului supt muntele
Aermon, şi pre toţi împăraţii lor au prinsu şi
18 i-au ucis şi i-au omorît. Şi zile multe au
făcut Iisus către toţi împăraţii aceştea
19 războiul. Şi nu era cetate carea n-au datu-o
fiilor lui Israil; afară den eveu ce lăcuia în
20 Gavaon, pre toţi i-au luat cu războiu, Căci
că pren Domnul s-au făcut să să întărească
inima lor să să timpine cu războiu către Israil,
ca să-i surpe pre toţi, pentru ca să nu li se dea
lor milă, ce pentru ca să-i surpe în ce chip au
21 zis Domnul către Moisi. Şi veni Iisus în
vreamea aceaea şi surpă pre enachimi de la
munte de la Hevron, şi de la Davir, şi de la
Anovu, şi den tot muntele lui Israil, şi den tot
muntele Iudei, împreună cu cetăţile lor, şi i-au
22 surpat pre ei Iisus. N-au rămas lui Ena-
chim den fiii lui Israil, fără numai la Gaza şi la
23 Ghethi şi la Asidoth au rămas. Şi au luat
Iisus tot pămîntul în ce chip au poruncit Dom-
nul lui Moisi, şi i-au dat pre ei Iisus întru moş-
tenire lui Israil, întru împărţeala lor după
fealiurile lor, şi pămîntul să odihni războindu-să.

CAP XII

1 Şi aceştea-s împăraţii pămîntului pre
carii i-au ucis Moisi şi fiii lui Israil şi
au moştenit pămîntul lor decindea de
Iordan, de la răsărita soarelui, de la
valea Arnon pînă la muntele Aer-
mon, şi toată arăpimea de către răsărit.
2 Pre Sion, împăratul amoreilor, carele lăcuia
la Esevon, domnind de la Aroir, carea iaste la
margine la valea Arnon, de o parte de vale, şi
jumătate de la Galaad pînă la Iavoc al pîrîului,
3 hotarăle feciorilor lui Amon. Şi arăpimea
pînă la Marea Henereth despre răsărit şi pînă
la Marea Arăpască, Marea Sărilor de la răsă-
rit, calea cea despre Vitsimoth, şi de la The-
4 man ceaea de supt Asidoth Fasga. Şi Og,
împăratul Vasanului, au rămas den uriaşi,
5 cela ce lăcuia la Astaroth şi la Edrain, Domnu
de la muntele Aermon şi de la Selha, şi tot
pămîntul Vasan pînă la hotarăle Ghesuri, şi
Mahathi, şi jumătate de Galaad, hotarăle lui
6 Sion, împăratului Esevonului. Moisi, sluga
Domnului, şi fiii lui Israil au omorît pre ei, şi
au dat pre el Moisi, sluga Domnului, întru
moştenire lui Ruvin şi lui Gad şi la jumătate
7 de fealiul lui Manasi. Şi aceştea-s împăraţii
amoreilor pre carii au ucis Iisus şi fiii lui Israil
decindea de Iordan lîngă Marea Valagad, la
cîmpul Livanului, şi pînă la muntele lui Aloc,
8 suindu-să la Siir, Şi au dat pre el Iisus fea-
liurilor lui Israil moştenire după sorţul lor, în
munte şi în cîmpu, şi la arăpime, şi la Asidoth,

Şi în pustiiu, şi la Naghev, pre heteu şi pre 9
amoreu Şi pre hananeu şi pre ferezeu şi 10
pre eveu şi pre ievuseu. Pre împăratul 11
Ierehonului şi pre împăratul Gheii, carea iaste
aproape de Vethil, Împăratul Ierusalimu- 12
lui, împăratul Hevronului, Împăratul Ieri- 13
muth, împăratul Lahis, Împăratul Eglom, 14
împăratul Gazer, Împăratul Davir, împă- 15
ratul Gadiru, împăratul Erma, împăratul
Aredu, Împăratul Levna, împăratul Odo- 16
lam, Împăratul Machida, împăratul Vethil, 17
Împăratul Apfu, împăratul Ofer, Împăratul 18/19
Afec, împăratul Hesarom, Împăratul 20
Madon, împăratul Azor, împăratul Samvron,
Maron, împăratul Ahsaf, Împăratul Tha- 21
nah, împăratul Maghedon, Împăratul Che- 22
des, împăratul Iecomna al lui Hermel, Îm- 23
păratul Addor al lui Nafathdor, împăratul
Goim al lui Ghelghel, Împăratul Thersa, 24
toţi aceştea împăraţi, 30 şi 1.

CAP XIII

Şi Iisus – bătrîn îndălungat de zile, şi 1
zise Domnul către Iisus: „Tu ai
îmbătrînit, ai îndălungat zilele, şi
pămîntul au rămas mult foarte la
moştenire. Şi acesta e pămînt 2
rămas: toate hotarăle Filistiimului şi tot Ghe-
suri şi Hananeul, De la cea nelăcuită, cea 3
de către faţa Eghipetului, pînă la hotarăle
Acaron den stînga hananeilor, să socoteaşte
ceale cinci domnii a filistiimilor, la Gazeu şi la
azoteani şi la ascaloniteani şi la Ghettheu şi la
acaroniteani Şi eveului de la Themani, şi la 4
tot pămîntul Hanan dempotrivă de la Gaza, şi
sidoneanii pînă la Afeca, pînă la hotarăle
amoreilor, şi tot pămîntul Gamvli Filistiim,
Şi tot Livanul, de la răsăritul soarelui, de la 5
Galgala, supt muntele Airmon, pînă la intra-
rea Emathului. Tot cela ce lăcuiaşte mun- 6
tele, de la Livan pînă la Masireth Memfo-
maim, pre toţi sidoneanii, Eu pre ei voiu
surpa de tot de către faţa fiilor lui Israil, ce-l
împarte pre el cu sorţu lui Israil, în ce chip am
poruncit ţie. Şi acum, împarţi pămîntul 7
acesta întru moştenire la ceale noao fealiuri şi
la jumătate de fealiul al lui Manasi: de la Ior-
dan pînă la Marea cea Mare despre apusul
soarelui vei da pre el, Marea cea Mare va
hotărî, iară la ceale doao fealiuri şi la jumătate
de fealiu lui Manasi. Celor ce-s cu el, lui 8
Ruvin şi lui Gad, au luat moştenirea lor care
le-au dat lor Moisi decindea de Iordan, despre
răsărita soarelui. Au dat lor Moisi, sluga
Domnului, De la Aroir, carele iaste pre ţăr- 9
murile pîrîului Arnon, şi cetatea ceaea den
mijlocul văii, şi toată Misor, de la Medavan
pînă la Divon, Şi toate cetăţile lui Sion, 10
împăratului amoreilor, carele au împărăţit la
Esevon, pînă la hotarăle feciorilor lui

11 Amon, Şi Galadita, şi hotarăle Ghesuri, şi
lui Mahathi, tot muntele Aermon, şi toată
12 Vasanita pînă la Elha, Toată împărăţia lui
Og, la Vasanitida, carele au împărăţit la Asta-
roth şi la Edrain; acesta au rămas den rămă-
şiţa uriaşilor, şi lovi pre el Moisi şi-l surpă pre
13 el. Şi n-au surpat fiii lui Israil pre Ghesuri
şi pre Mahathi şi pre hananeu, şi lăcuia împă-
ratul Ghesuri şi Mahathi întru fiii lui Israil
14 pînă în ziua aceasta. Fără de numai fealiul
lui Levi nu s-au dat moştenire; Domnul Dum-
nezăul lui Israil, El – moştenirea lor, în ce chip
au zis lor Domnul; şi aceasta iaste împărţeala
care o au împărţit-o Moisi fiilor lui Israil la
Aravoth Moav, decindea de Iordan, despre
15 Ieriho. Şi au dat Moisi fealiului fiilor lui
16 Ruvin după noroadele lor. Şi să făcu lor
hotarăle de la Aroir, care iaste de către faţa
văii Arnon, şi cetatea cea den valea Arnon, şi
17 toată Misor, pînă la Medava, Esivon şi toate
cetăţile lor ceale ce sînt la Misor şi la Devor şi
18 Vamoth Vaal şi casele lui Velmon Şi Iasa şi
19 Chedimoth şi Mifaathi Şi Cariiathaim şi
Sevama şi Sarthu şi Sior, în muntele
20 Enac, Şi Vethfogor şi Asidoth Fasga şi Vit-
21 simuth Şi toate cetăţile lui Misor şi toată
împărăţia lui Sion, împăratul amoreilor,
carele au împărăţit la Esivon, pre carele au
ucis Moisi pre el şi pre povăţuitorii lui
Madiam şi pre Evi şi pre Rocom şi pre Sur şi
pre Ur şi pre Revec, boiarii lui Sion, pre aceia
22 ce lăcuia pămîntul. Şi pre Valaam al lui
Veor vrăjitoriul l-au ucis fiii lui Israil cu sabie
23 la înfrîngere. Şi să făcu hotarăle fiilor lui
Ruvin Iordanul hotar. Aceasta e moştenirea
fiilor lui Ruvin, după noroadele lor, cetăţile şi
24 odăile lor. Şi au dat Moisi fiilor lui Gad
25 după noroadele lor. Şi li s-au făcut lor
hotarăle Iazir, toate cetăţile Galaad şi jumă-
tate de pămîntul fiilor Amon pînă la Aroir,
26 carea iaste de către faţa Ravathi, Şi de la
Esevon pînă la Ramothi, către Masfa şi Vota-
27 nin, şi Manain pînă la hotarăle Davir, Şi la
Enemec Vitharam, şi Vithnamra, şi Sohoth, şi
Sofon, şi ceaealaltă împărăţie a lui Sion,
împăratul Esevon, Iordanul va hotărî pînă la
partea Mării Henereth, decindea de Iordan,
28 despre răsărit. Aceasta e moştenirea fecio-
rilor lui Gad, după noroadele lor, după cetă-
29 ţile lor şi după satele lor. Şi deade Moisi la
jumătate de fealiul lui Manasi şi să făcu acei ju-
mătate de fealiul fiilor lui Manasi, după noroade-
30 le lor. Şi li să făcu hotarăle lor de la Manaim, şi
toată împărăţia Vasan, şi toată împărăţia lui Og,
împăratul lui Vasan, şi toate satele Iair, carele
31 sînt la Vasanitida, 60 de cetăţi. Şi jumă-
tate de Galaad, şi la Astaroth, şi la Edrain,
cetăţile împărăţiei lui Og, la Vasanitida, şi
s-au dat fiilor Mahir, fiiu lui Manasi, şi la jumăta-
te fiilor Mahir, după noroadele lor. Aceştea-s 32
pre carii i-au moştenit de tot Moisi la Ara-
voth Moav, decindea de Iordan, despre
Iereho, de la răsărit. Şi fealiul lui Levi n-au 33
dat Moisi moştenire; Domnul Dumnezăul lui
Israil, El – moştenirea lor, în ce chip au grăit lor.

CAP XIV

Şi aceştea-s ceia ce au moştenit de tot 1
den fiii lui Israil în pămîntul lui
Hanaan, cărora le-au moştenit lor
Eleazar preotul şi Iisus al lui Navi şi
boiarii neamurilor fealiurilor fiilor lui
Israil. După sorţi s-au moştenit, în ce chip 2
au poruncit Domnul în mîna lui Iisus la ceale
noao fealiuri şi la jumătate de fealiu,
Pentru că au dat Moisi moştenirea la ceale 3
doao fealiuri şi jumătate de fealiul lui Manasi,
decindea de Iordan, şi leviţilor n-au dat sorţu
între ei; Căce era fiii lui Iosif doao fealiuri, 4
Manasi şi Efraim, şi nu s-au dat parte în
pămîntul leviţilor, fără numai cetăţi a lăcui-
rea, şi ceale osebite lor dobitoacelor lor, şi
dobitoacele lor. În ce chip au poruncit 5
Domnul lui Moisi, aşa au făcut fiii lui Israil şi
au împărţit pămîntul. Şi au venit fiii Iudei 6
către Iisus la Galgala şi au zis către el: „Halev
al lui Iefoni Chenezeul, tu ştii cuvîntul carele
au grăit Domnul către Moisi, omul lui Dumne-
zău, pentru mine şi pentru tine, la Cadis
Varni. Pentru că eram de patruzeci de ani 7
cînd m-au trimis Moisi, robul Domnului, de la
Cadis Varni să iscodescu pămîntul, şi au răs-
punsu lui cuvînt după gîndul lor. Fraţii 8
miei ceia ce s-au suit împreună cu mine au
mutat cugetul norodului, iară eu m-am adaos
ca să urmezu Domnului Dumnezăului mieu.
Şi s-au jurat Moisi în ziua aceaea, zicînd: 'Pă- 9
mîntul pre care te-ai suit, ţie va fi în sorţu, şi fiilor
tăi în veaci, pentru căce te-ai adaos a urma dena-
poia Domnului Dumnezăului nostru'. Şi, iată, 10
acuma m-au hrănit Domnul în ce chip au zis,
acesta al patruzecilea şi cinci de ani de cînd au
grăit Domnul cuvîntul acesta către Moisi, şi
au mersu Israil în pustie şi acum, iată, eu
astăzi sînt de 85 de ani. Încă sînt astăzi cu 11
vîrtute, ca şi cînd m-au trimis Moisi, aşa pociu
şi acum a întra şi a ieşi la războiu. Şi acum 12
ceru de la tine muntele acesta, în ce chip
au zis Domnul în ziua aceaea, căce tu ai
auzit cuvîntul acesta în ziua aceaea, iară
acum enachimi sînt acolo, cetăţ mari şi tari,
deci de va fi Domnul cu mine, voiu surpa
pre ei în ce chip au zis mie Domnul".

13 Şi blagoslovi pre el Iisus.
14 Şi deade pre Hevron lui Halev, feciorul lui
Efoni Chinezeului, în sorţu; pentru aceaea să
făcu Hevron lui Halev al lui Efoni Chenezeu-
lui cu sorţu pînă în ziua aceasta, pentru căci el
au urmat porunca Domnului Dumnezăului lui
15 Israil. Iară numele lui Hevron era mai
înainte cetatea Arvo, mitropolia celor den
Enachim aceasta; şi pămîntul încetă de războiu.

CAP XV

1 Şi să făcură hotarăle fealiului fiilor
Iudei, după noroadele lor, de la hota-
răle Idumeii, de la pustiiul lui Sin de
cătră amiazăzi pînă la Cadis de cătră
2 răsărit. Şi să făcură lor hotarăle de
la amiazăzi pînă la partea Mării ceii Sărate, de
3 cătră piscul ce vine cătră amiazăzi Şi
mearge den preajma a suiriei Acravim şi iase
afară la Sena şi suie de cătră apus la Cadis
Varni şi iase la Eron şi să suie la Adara, şi
mearge cea despre apus Cadis, şi mearge spre
4 Acarche, Şi mearge la Asemona şi iase
pînă la valea Eghipetului, şi va fi lui ieşirea
hotarălor la mare, aceastea-s lor hotarăle de
5 cătră amiazăzi. Şi hotarăle de cătră răsărit:
toată Marea cea Sărată pînă în partea Iorda-
nului, şi hotarăle lor la miazănoapte, şi de la
6 piscul mării, şi den partea Iordanului, Să
suie hotarăle pre Vethagla şi mearge pre
aproape de miazănoapte spre Vethara, şi să
suie hotarăle preste pietrile Veor, feciorul lui
7 Ruvin, Şi să suie hotarăle de la Davirah a
văii Ahor şi să pogoară spre miazănoapte pre
Galgala, carele iaste den preajma apropierii
Adamin, carele iaste despre răsărit cu valea,
şi iase hotarul pre apa Izvorului Soarelui, şi
8 va fi lui ieşirea izvorul Roghil. Şi să suie
hotarăle la valea Enom despre răsărita lui
Evus de la amiazăzi, aceasta iaste Ierusalimul,
şi pre hotarăle pre vîrful muntelui carele iaste
de cătră faţa văii Enom cătră mare, care iaste
dentr-o parte a pămîntului Rafain despre
9 miazănoapte. Şi treace hotarul den vîrful
muntelui pre izvorul apei Natho şi treace la
satele muntelui Efron şi va scoate hotarul la
10 Vaal, aceasta e cetatea Iarim. Şi va treace
hotarul de la Vaal la mare şi va treace la mun-
tele Siir şi va treace spre răsărit cetatea Iarim
la miazănoapte, aceasta iaste Hasalon, şi să va
pogorî la Cetatea Soarelui şi va treace la
11 amiazăzi. Şi va treace hotarul despre răsă-
ritul Acaron spre miazănoapte şi va treace
hotarăle la Sacharona şi va treace muntele
pămîntului Vaala şi iase la Iavnil şi va fi ieşirea
hotarălor la mare, şi hotarăle lor de la mare, Ma-
12 rea cea Mare va hotărî. Aceastea-s hotarăle
13 fiilor Iudei demprejur, după noroadele lor. Şi
lui Halev, feciorul lui Efoni, i-au dat parte în
mijlocul feciorilor Iudei, pren porunca lui
Dumnezău, şi i-au dat lui Iisus cetatea lui
Arve, tată lui Enac, aceasta iaste Hevron.
Şi i-au surpat de acolo Halev, feciorul lui 14
Efoni, pre cei 3 feciori ai lui Enac, pre Siseu şi
pre Ahima şi pre Tholmai, naşterile lui Enac.
Şi s-au suit de acolo Halev la ceia ce lăcuia 15
Davir, şi numele lui Davir mai înainte era
Cetatea Cărţilor. Şi zise Halev: „Carele va 16
lua Cetatea Cărţilor şi o va stăpîni pre ea, şi
voiu da lui pre Ashan, fata mea, lui muiare".
Şi au luat-o pre ea Gothoniil, feciorul lui Che- 17
nez, fratele lui Halev cel mai tînăr, şi deade lui
pre Ashan, fata lui, fămeaie. Şi fu cînd 18
ieşiia ea, şi să sfătui cu el, zicînd: „Ceare-voiu
tătîne-mieu ţarină". Şi strigă de pe măgariu şi
zise ei Halev: „Ce-ţ iaste ţie?" Şi-i zise lui: 19
„Dă-m blagoslovenie, pentru că la pămîntul
despre răsărit m-ai dat pre mine, dă-m mie
pre Golathmaim". Şi i-au dat ei Halev pre
Golathmaim cea de sus şi pre Golath cea de
jos. Aceasta e moştenirea fealiului fiilor 20
Iudii, după noroadele lor. Şi să făcură cetă- 21
ţile lor cetăţi cătră fealiul fiilor Iudei la hota-
răle Edomului la pustiiu: Cavoseilu şi Edrai şi
Iagur Şi China şi Dimona şi Adada Şi 22/23
Chedes şi Ethina Zif şi Telem şi Valoth 24
Şi Asor cea Noao şi cetăţile Esron, aceasta e 25
Asor, Amam şi Seme şi Thamaa şi Moldada şi 26
Asarsu Şi Asergada şi Asemon şi Vithelef 27
Şi Asarsula şi Versavie şi Evezthie, şi oraşele 28
lor şi satele lor, Vaala şi Evim şi Asem şi 29
Eltholad şi Hesel şi Erma Şi Sechiileg şi 30
Medimina şi Sansana Şi Alvol şi Seleim şi 31
Ail şi Remon, toate cetăţile, doaozeci şi noao,
şi oraşăle lor. La cîmpie, Esthaol şi Saara 32
şi Asna Şi Zana şi Ongonim şi Thafuoa şi 33
Enaim Şi Ierimuth şi Odolam şi Soho şi 34
Azica Şi Saraim şi Adiaghiathim şi Gadira, 35
şi satele lor şi cetăţile, 40, şi oraşile lor. Să- 36
nan şi Adasa şi Magdalgad Şi Dalaam şi 37
Masefa şi Ehthail Şi Lahis şi Vascathi şi 38
Aglon Şi Havai şi Lamas şi Hathalis Şi 39/40
Gadiroth şi Vithagon şi Naama şi Machida,
cetăţi 16, şi oraşăle lor. Levna şi Ather şi 41
Asan Şi Etha şi Asena şi Mesiv Şi Chie- 42/43
laiu şi Ahziv şi Marisa, cetăţi noao, şi oraşăle
lor. Acaron şi oraşăle ei şi satele ei. De la 44/45
Acaron şi la marea Iamnai, şi toate cîte sînt
aproape de Esdodu, şi oraşăle lor. Esdodu 46
şi oraşăle ei şi satele ei; Gaza şi oraşăle ei
şi satele ei, pînă la pîrîul Eghipetului, şi
Marea cea Mare hotăraşte. Şi la muntele: 47
Safir şi Iether şi Soho Şi Rena şi 48
Cetatea Cărţilor, aceasta iaste Davir, Şi 49
Anav şi Esthemo şi Anev. Şi Gosom şi 50

Hiluon şi Ghilo, cetăţi unsprăzeace, şi oraşăle
51/52 lor. Erev şi Ruma şi Asan Şi Ianom şi
53 Vithapfuth şi Afaca Şi Amata şi cetatea
Sarvo, aceasta iaste Hevron, şi Sior, cetăţi
54 noao, şi oraşăle lor. Maon şi Hiermel şi Zif
55 şi Eta Şi Ezrael şi Ecdaam şi Zanoachiem
56 Şi Gavaa şi Thamna, cetăţi zeace, şi oraşăle
57/58 lor. Elul şi Vethsur şi Hiedur Şi Maaroth
şi Vethanot şi Elthichien, cetăţ şase, şi oraşăle
59 lor. Theco şi Efratha, aceasta iaste
Vithleaem, şi Fagor şi Etaam şi Colon şi
60 Tatami şi Soris şi Carem şi Galem Şi Vithir
şi Manoho, cetăţi unsprăzeace, şi oraşăle
61 lor. Cariathvaal, aceasta e cetatea Iarim, şi
Areva, cetăţi doao, şi oraşăle lor, şi satele
62 lor. La pustiiul Vitharava şi Madon şi Oho-
63 ran Şi Nifsan şi Cetăţile Sării şi Ingadi,
64 cetăţi şase, şi oraşăle lor. Şi evuseul lăcuia
în Ierusalim, şi n-au putut fiii Iudei să piarză
pre ei, şi au lăcuit evuseul cu fiii Iudei la
Ierusalim pînă în ziua de astăzi.

CAP XVI

1 Şi să făcură hotarăle fiilor lui Iosif, de
la Iordan, despre Iereho, de la răsă-
rit, pustiiul, şi să va sui de la Iereho la
2 munte la Vethil. Şi va ieşi de la
Vethil la Luza şi va treace la hotarăle
3 lui Ahiataroth. Şi va treace de la mare la
hotarăle lui Iefleti, pînă la hotarăle Vethero-
nului celui de Jos şi pînă la Gazer, şi va fi ieşi-
4 rea lor la mare. Şi au moştenit fiii lui Iosif,
Efraim şi Manasi, şi s-au făcut hotarăle fiilor
5 lui Efraim după noroadele lor. Şi s-au făcut
hotarăle moştenirii lor, de la răsărita Atha-
roth Adaru pînă la Vetharom cea de Sus şi
6 Gazara. Şi vor treace hotarăle la mare la
Mahthoth, de la miazănopte, şi vor treace la
răsărit la Thinath Silo, şi va treace pre acesta
7 de la răsărit la Ianoha. Şi să va pogorî de la
Ianoha la Ataroth şi Naratha şi oraşăle lor, şi
8 va treace la Iereho şi va ieşi la Iordan. Şi de
la Dafuth vor treace hotarăle la mare la pîrîul
Cana, şi va fi ieşirea lor la mare, aceasta e
moştenirea fealiului fiilor lui Efraim, după
9 noroadele lor; Şi cetăţile ceale ce s-au ose-
bit fiilor lui Efraim, pren mijlocul moştenirii
fiilor lui Manasi, toate cetăţile şi oraşăle lor.
10 Şi n-au pierdut Efraim pre hananeu, cela ce
lăcuiaşte în Gazer, şi lăcuia hananeul întru
Efraim pînă în ziua aceasta, şi s-au făcut birnici
robi pînă s-au suit Faraon, împăratul Eghipetu-
lui, şi au luat cetatea şi au arsu-o cu foc pre ea, şi
pre hananei şi pre ferezei şi pre ceia ce lăcuia în
Gazer i-au junghiat, şi au datu-o pre ea Fa-
rao în zeastre featii lui.

CAP XVII

Şi s-au făcut hotarăle fealiului fiilor 1
Manasi, pentru că acesta e născutul
întîiu lui Iosif; lui Mahir, cel dentîiu
născut lui Manasi, tatăl lui Galaad,
pentru că om de războiu era, întru
Galaaditida şi întru Vasanitida. Şi să făcu 2
fiilor Manasi celor rămaş, după noroadele lor,
fiilor Ahiezer şi fiilor Elec şi fiilor Ezriil şi fii-
lor Ehem şi fiilor Efer şi fiilor Simiraei, aceş-
tea sînt fiii lui Manasi, fiiul lui Iosif, bărbaţii,
după năroadele lor. Şi la Salpaadu, fecio- 3
rul lui Efer, feciorul lui Galad, feciorul lui
Mahir, feciorul lui Manasi, nu era lui feciori,
ce feate; şi aceastea sînt numele featelor lui
Salpaad: Malaa şi Nua şi Egla şi Melha şi
Thersa. Şi au stătut înaintea lui Eliazar 4
preotul şi înaintea lui Iisus, feciorul lui Navi,
şi înaintea boiarilor, zicînd: „Dumnezeu au
poruncit pren mîna lui Moisi să ni se dea noao
moştenire în mijlocul fraţilor noştri". Şi li
s-au dat lor moştenire, pren porunca Domnu-
lui, sorţu întru fraţii tătîne-său. Şi căzu 5
funea lor de la Anasa, cîmpul Lavad, den
pămîntul Galaad şi al Vasanului, carele iaste
decindea de Iordan, Căci featele feciorilor 6
lui Manasi au moştenit moşie între mijlocul
fraţilor lor, iară pămîntul Galaad s-au făcut
feciorilor lui Manasi celor rămaş. Şi s-au 7
făcut hotarăle fiilor Manasi de la Asir
Mahthoth Idanath, carea iaste despre partea
Sihem, şi merg hotarăle la Iamen şi Iasim, la
izvorul Thatho. Lui Manasi va fi pămîntul 8
Thapfu; şi Thapfu, la hotarăle Manasii, feciori-
lor lui Efraim. Şi să vor pogorî hotarăle la 9
valea Cane spre miazăzi spre valea lui Iair,
terevinthul lui Efraim între mijlocul cetăţilor
lui Manasi; şi hotarăle lui Manasi spre miază-
noapte, la pîrîu, şi va fi lui ieşirea marea.
De către miazăzi lui Efraim, şi la miazănoapte 10
lui Manasi, şi va fi marea hotarăle lor; şi pre
Asir să vor împreuna la miazănoapte, şi lui
Isahar despre răsărit. Şi va fi Manasi întru 11
Isahar şi în Asir Vethsan şi oraşăle lor, şi
ceale Iavlaam şi featele ei, şi pre ceia ce
lăcuiescu în Dor şi oraşăle ei, şi pre ceia ce
lăcuiescu în Tanah şi satele ei, şi pre ceia ce
lăcuiescu în Machidoh şi satele ei, şi a treia
Nafetha şi oraşăle ei. Şi n-au putut feciorii 12
lui Manasi să surpe cetăţile aceastea şi au în-
ceput hananeul a lăcui întru pămîntul acesta.
Şi fu în vreame ce să întăriră fiii lui Israil şi au 13
făcut pre hananei supuşi, iară cu surpare pre ei
n-au surpat. Şi priciră fiii lui Iosif lui Iisus, zi- 14
cînd: „Pentru căci ai moştenit pre noi o moşie şi

o parte? Şi eu nărod mult sînt şi Dumnezeu
15 m-au blagoslovit". Şi zise lor Iisus: „De
eşti tu nărod mult, suie-te la pădure şi cură-
ţeaşte ţie acolo la pămîntul ferezeului şi al lui
16 Rafain, de ţie – strîmtu muntele Efraim". Şi
au zis fiii lui Iosif: „Nu ne place noao muntele
Efraim; şi călărime aleasă şi hiară – la tot
hananeul ce lăcuiaşte întru mine la Vethsan şi
17 întru satele ei şi la valea Iezrael". Şi zise
Iisus fiilor lui Iosif, lui Efraim şi lui Manasi,
zicînd: „De eşti nărod mult şi vîrtute mare ai,
18 nu va fi ţie o moşie, Că pădurea va fi ţie,
căci pădure iaste, şi vei curăţi pre ea şi va fi ţie
ieşirile lor cînd vei surpa pre hananeu; căci
călărime aleasă iaste la el şi tare iaste, iară tu
îl vei treace cu vîrtutea pre el".

CAP XVIII

1 Şi să adună toată adunarea fiilor lui
Israil la Silo şi au întins acolo cortul
mărturiei şi pămîntul s-au stăpînit de
2 cătră ei. Şi au rămas fiii lui Israil,
carii n-au moştenit moştenirea lor,
3 şapte neamuri. Şi zise Iisus fiilor lui Israil:
„Pînă cînd voi veţi lenevi să întraţ să moşteniţ
pămîntul carele au dat voao Domnul Dumne-
4 zeul părinţilor voştri? Daţi dentru voi trei
oameni dentr-un fealiu şi voi trimite pre ei şi,
sculîndu-să, să umble pămîntul şi să-l scrie
pre el înaintea mea, în ce chip vei putea să
5 împarţi pre el". Şi au venit cătră el, şi au
împărţit lor şapte părţi: Iuda va sta lor hotar
de cătră miazăzi, şi fiii lui Iosif vor sta la hotarul
6 lor despre miazănoapte. „Iară voi împărţiţ
pămîntul şapte părţi şi aduceţ aicea cătră
mine şi voiu scoate voao sorţu aicea înaintea
7 Domnului Dumnezeului nostru. Pentru că
nu iaste parte fiilor lui Levi întru voi, căci
preoţia Domnului – partea lor, şi Gaadu şi
Ruvin şi jumătate de feliul lui Manasi au luat
moştenirea lor decindea de Iordan la răsărit,
carea le-au dat lor Moisi, sluga Domnului".
8 Şi sculîndu-să oamenii,au mersu, şi au porun-
cit Iisus oamenilor celora ce mergea să umble
pămîntul,zicîndu: „Treceţ şi umblaţ pămîn-
tul şi călcaţ pe el şi veniţ aicea cătră mine, şi
voiu scoate voao aicea sorţu înaintea Domnu-
9 lui,la Silo". Şi au mersu oamenii şi au tre-
cut pre pămînt, şi au călcat pămîntul şi au
văzut pre el, şi au scris pre el după cetăţile lui
şapte părţi într-o carte şi au adus cătră Iisus la
10 tabără la Silo. Şi le-au pus lor Iisus sorţu la
Silo înaintea Domnului şi au împărţit acolo Iisus
pămîntul fiilor lui Israil după împărţealele lor.
11 Şi ieşi sorţul fealiului fiilor lui Veniamin întîiu,
după noroadele lor, şi au ieşit hotarăle moşiii
lor întru mijlocul fiilor Iudei şi în mijlocul fii-
lor lui Iosif. Şi li să făcu lor hotarăle de la 12
miazănoapte,de la Iordan,şi să va sui hotarul
den dosul lui Ieriho spre miazănoapte şi să va
sui pren munte pre mare şi va fi lui ieşirea
Madmaritina Vethain, Şi vor treace de 13
acolo hotarăle Luza, denapoia lui Luza,de la
spatele ei, aceasta iaste Vethil, şi să vor
pogorî hotarăle de la Ataroth Edar la munte,
carele iaste cătră miazăzi lui Vetheron cea de
Jos, Şi vor treace hotarăle şi vor încunjura 14
despre partea ce caută la marea de la miazăzi,
de la munte de cătră faţa Vethiron amiazăzi,
şi va fi lui ieşirea Cariath Vaal, aceasta iaste
Cariathiarim, cetatea fiilor Iudei; aceasta
iaste partea de cătră mare. Şi partea 15
despre amiazăzi, despre partea Cariath Vaal,
şi vor treace hotarăle mării la Gain şi vor ieşi
la izvorul apei Natho Şi vor pogorî hota- 16
răle pre partea muntelui carele iaste despre
faţa crîngului fiiului Enom, carele iaste despre
partea Emec Rafain despre miazănoapte, şi
să va pogorî la Ghienom denapoia lui Evu-
sude la miazăzi şi să va pogorî la izvorul
Roghil Şi va treace la miazănoapte şi va 17
treace la izvorul Same şi va treace la Galiloth,
carea iaste den preajmă cătră suirea Edonim,
şi va pogorî pre piatra Vaan fiilor lui
Ruvim Şi va treace pre dendărătul Vetha- 18
rava de la miazănoapte Şi să va pogorî la 19
Arava şi vor treace hotarăle pre dendărătul
Vithagla de la miazănoapte şi va fi treacerea
hotarălor pre piscul Mării Sărilor de la miază-
noapte la partea Iordanului de la miazăzi.
Aceastea-s hotarăle de la miazăzi, şi Iordanul
va hotărî pre el despre partea răsăritului.
Aceasta e moştenirea fiilor lui Veniamin, hota- 20
răle lor împrejur, după noroadele lor. Şi 21
s-au făcut cetăţile fealiului fiilor lui Veniamin,
după noroadele lor, Ieriho şi Vithagla şi Ame-
casis. Şi Vetharara şi Semrim şi Vethil 22
Şi Avim şi Ofra şi Afratha Şi lăcaşul lui 23/24
Amona şi pre Afni şi Gavaa, cetăţi 12, şi ora-
şăle lor. Gavaon şi Rama şi Viroth Şi 25/26
Masfa şi Hefira şi Mosa Şi Rechem şi Erfail 27
şi Therala Şi Silalef şi Ievus, aceasta e 28
Ierusalimul, şi Gavaath şi cetăţile Iarim, 13,
şi satele lor, aceasta e moştenirea fiilor lui
Veniamin, după noroadele lor.

CAP XIX

Şi ieşi sorţul al doilea lui Simeon, 1
fealiul fiilor lui Simeon, după no-
roadele lor. Şi fu moştenirea lui 2
întru mijlocul sorţului fiilor Iudei şi
s-au făcut moştenirea lor Virsavie
şi Savee şi Molada Şi Asersual şi Vola şi 3
Asom Şi Elthulaad şi Vathul şi Erma 4

5 Şi Sechiila şi Vethmar şi Hazuvoth şi Aser-
6 sula Şi Vivlavath şi ţarinile lor, cetăţi 13, şi
7 oraşăle lor. Ain şi Remon şi Ether şi
8 Asaan, cetăţi 4, şi oraşăle lor. Şi toate
satele carele sînt împrejurul cetăţilor acestora,
pînă la Valith Viramoth mergînd spre amia-
zăzi, aceasta e moştenirea fealiului fiilor lui
9 Simeon, după noroadele lor. De la moşia
Iudei moştenirea fealiului fiilor Simeon, căci
s-au făcut partea fiilor Iudei mai mare decît a
lor şi au moştenit fiii lui Simeon în mijlocul
10 moşiii lor. Şi au ieşit sorţul al treilea lui
Zavulon, după noroadele lor, şi vor fi hotarăle
11 moştenirea lor pînă la Sarid. Şi să sui hota-
răle lor la mare şi la Marila şi să vor împreuna
la Davasthe şi să vor întimpina la valea care
12 iaste de cătră faţa Iecnaam Şi să va
întoarce de la Saredu den preajmă de la răsă-
ritul Sames la hotarăle Ihasaloth Thavor şi va
13 treace la Davrath şi să va sui la Afiia Şi de
acolo va treace pren preajmă la răsărit pre
Gothaetha la cetatea Casim şi va treace la
14 Remona Amathanu Drinuah Şi vor încun-
jura hotarăle la miazănoapte la Enavoth şi va
15 fi ieşirea lor la Ghierthail Şi Catath şi
Naloth şi Semron şi Iadila şi Vithleaim, cetăţi
16 12, şi oraşăle lor. Aceasta e moştenirea
fealiului fiilor lui Zavulon, după noroadele
17 lor, cetăţile lor şi satele lor. Şi lui Isahar au
ieşit sorţul al patrulea, fiilor lui Isahar, după
18 rudeniile lor. Şi s-au făcut hotarăle lor
19 Iesrael şi Ahaseloth şi Sunim Şi Aferarim
20 şi Sion şi Renath şi Anareth Şi Ravoth şi
21 Chiseon şi Aame Şi Ramai şi Inganim şi
22 Innada şi Vethasi Şi se vor împreuna
hotarăle la Thavor şi la Sasima şi Vethsamis,
cetăţi 16, şi oraşele lor, şi va fi ieşirea hotară-
23 lor Iordanul. Aceasta e moştenirea fealului
fiilor lui Isahar, după noroadele lor, şi cetă-
24 ţile şi satele lor. Şi ieşi sorţul al cincilea
25 fealiului fiilor Asir, după noroadele lor. Şi
s-au făcut hotarăle lor Helcath şi Ooli şi Vatne
26 şi Ahsaf Şi Alimeleh şi Amad şi Masal, şi
se va împreuna cu Carmilul despre mare şi la
27 Sior şi la Vanathu Şi se va întoarce de la
răsăritul soarelui Vithdagon şi se va
împreuna cu Zavulon şi la Ghe, Ethail despre
miazănoapte, Vithaemec şi Nail, şi va mearge
28 la Havol den na stînga, Şi Agraan şi Roovu
şi Amon şi Canail, pînă la Sidonul cel
29 Mare, Şi se vor întoarce hotarăle la Rama
şi pînă la Cetatea Tăriei Tăriilor, şi se vor
întoarce hotarăle la Osa, şi va fi lui ieşirea
30 marea de-mpărţeala Ahziv, Şi Ama şi Afec
31 şi Roov, cetăţi 22, şi oraşăle lor. Aceasta e
moştenirea fealiului fiilor Asir, după noroa-
32 dele lor, cetăţile lor şi oraşăle lor. Şi lui
Neftalim au ieşit sorţul al şaselea, fiilor Nefta-
lim, după noroadele lor. Şi să făcură hota- 33
răle lor Meelef şi Melom şi Vesenanim şi Arme
şi Nachiev şi Iavne, pînă la Gropi, şi s-au făcut
ieşirea lor Iordanul. Şi se vor întoarce 34
hotarăle despre Marea Azanoth Thavor şi va
treace de acolo la Icoc şi se va împreuna cu
Zavulon de cătră răsărit, şi cu Asir se va
împreuna despre mare, şi cu Iuda, Iordanul,
de cătră răsărita soarelui. Şi cetăţile zidite 35
ale tirilor, Asidem Tiros şi Amath şi Recath şi
Hanereth Şi Adami şi Rama şi Asor Şi 36/37
Chedes şi Edrai şi izvoarăle Asor Şi Eron 38
şi Magdaliil Oran şi Vethanath şi Thasmus,
cetăţi 19 şi satele lor. Aceasta e moştenirea 39
fealiului fiilor Neftalim, după rudenia lor,
cetăţile şi satele lor. Şi fealiului fiilor lui Dan 40
au ieşit sorţul al 7. Şi li s-au făcut hotarăle 41
lor Saraa şi Esthaol şi cetatea Sames Şi 42
Salavin şi Evalon şi Iethla Şi Elon şi 43
Thamna şi Acaron Şi Eltheco şi Gavathon 44
şi Valoth Şi Ioth şi Vanivarac şi Ghiethre- 45
mon, Şi de la Marea Eracon şi Iericon 46
hotar, aproape de Iopa. Şi au ieşit hotaru- 47
lui fiilor Dan, şi au mersu fiii lui Dan şi au
bătut pre Lesen şi au luat pre ea şi au lovit pre
ea cu gură de sabie şi au moştenit pre ea şi au
lăcuit pre ea, şi au numit numele lui Lesen
Dan, după numele lui Dan, tatal lor.
Aceasta e moştenirea fealiului fiilor lui Dan, 48
după noroadele lor, cetăţile lor şi oraşele
lor. Şi au săvîrşit a împărţi cu sorţi pămîn- 49
tul la hotarăle lui, şi au dat fiii lui Israil moşie
lui Iisus, feciorul lui Navi, întru ei, Pren 50
porunca Domnului; şi au dat lui cetatea carea
au cerşut, Tamnath Sarai, care iaste în mun-
tele Efraim, şi au zidit cetatea şi lăcuia întru
ea. Aceastea sînt împărţirile carele au 51
împărţit cu sorţu Eliazar preotul şi Iisus al lui
Navi şi boiarii moşteniilor întru fealiurile lui
Israil după sorţi, la Silom, înaintea Domnului,
lîngă uşîle cortului mărturiei, şi au mers să
lăcuiască pămîntul.

CAP XX

Şi grăi Domnul lui Iisus, zicînd: 1
„Grăiaşte fiilor lui Israil, zicînd: 'Daţi 2
cetăţile pribeagilor, carele am zis
cătră voi pren Moisi, Scăparea 3
ucigaşului celuia ce va ucide suflet
fără de voia lui, fără de nici un gîndu mai
înainte, şi vor fi cetăţile voastre scăpare, şi nu
va muri ucigaşul de cela ce să rudeaşte cu sîn-
gele, pînă va veni înaintea adunării la jude-
cată. Şi va fugi la una den cetăţile aceastea 4
şi va sta la poarta uşii cetăţii lui şi va grăi
întru urechile bătrînilor cetăţii aceiia cuvin-
tele lui şi-l vor întoarce pre el adunarea cătră

ei şi vor da lui loc şi va lăcui împreună cu
5 ei. Şi cînd va goni cela ce să rudeaşte cu
sîngele după dînsul, şi nu vor ucide pre cela ce
au ucis cu mîna lui, pentru că neştiindu au
lovit pe aproapele lui şi nu urînd el pre dînsul
6 de ieri şi de alaltaieri. Şi va lăcui în cetatea
aceaea pînă va sta înaintea adunării la jude-
cată, pînă va muri preotul cel mare carele va fi
în zilele acealea, atuncea să va întoarce cela
ce au ucis şi va întra în cetatea lui şi la casa lui
7 şi la cetatea de unde au fugit de acolo'". Şi
au osebit pre Chiedes la Galilea la muntele lui
Neftalim, şi Sehem în muntele lui Efrem, şi
cetatea Arvo, aceasta e Hevron, la muntele
8 Iudei. Şi decindea de Iordanul, Ieriho, de
cătră răsărit, au dat pre Vosor în pustiiu în
cîmpu den feliul lui Ruvin, şi pre Ramoth la
Galaad den fealiul lui Gad, şi pre Golan la
9 Vasanitida den fealiul lui Manasi. Aceastea
era cetăţile ceale numite la toţ fiii lui Israil şi la
cel nemearnic ce şade întru ei, să fugă acolo
tot cela ce loveaşte suflet fără de voie, pentru
ca să nu moară de mîna celuia ce să rudeaşte
cu sîngele, pînă va sta înaintea adunării la
judecată.

CAP XXI

1 Şi au venit căpeteniile neamurilor fii-
lor lui Levi cătră Eliazar preotul şi
cătră Iisus al lui Navi şi cătră căpete-
niile feliurilor den neamurile fiilor
2 lui Israil Şi au zis cătră ei în Silo, la
pămîntul lui Hanaan, zicînd: „Poruncit-au
Domnul în mîna lui Moisi să ne dea noao
cetăţi să lăcuim, şi pemprejurile lor, dobitoa-
3 celor noastre". Şi au dat fiii lui Israil leviţi-
lor, cînd moşteniia ei pren porunca Domnului,
4 cetăţile aceastea şi pemprejurile lor. Şi ieşi
sorţul nărodului lui Caath şi să făcu fiilor lui
Aron, preoţilor leviţilor, de la neamul Iudei şi
de la neamul lui Simeon şi de la neamul lui
5 Veniamin, sorţite cetăţi treisprăzeace. Şi
fiilor lui Caath celor rămaş, de la neamul lui
Efraim şi de la neamul lui Dan şi den jumătate
6 de feliul lui Manasi, sorţite cetăţi zeace. Şi
fiilor Gherson, den rudenia neamului lui Isa-
har şi de la neamul lui Asir şi de la neamul lui
Neftalim şi den jumătate den feliul lui Manasi,
7 la Vasan, sorţite cetăţi treisprăzeace. Şi fiilor
lui Merari, după nănoadele lor, de la neamul
lui Ruvin şi de la neamul lui Gaad şi de la nea-
mul lui Zavulon, sorţite cetăţ doaosprăzeace.
8 Şi au dat fiii lui Israil leviţilor cetăţile
aceastea şi pemprejurile lor, în ce chip au
9 poruncit Domnul lui Moisi, cu sorţu. Şi au
dat fealiul fiilor Iudei şi fealiul fiilor lui
Simeon şi den fealiul fiilor lui Veniamin ce-
tăţile aceastea. Şi s-au chemat fiilor lui 10
Aaron, după nărodul lui Caath, feciorilor lui
Levi, căci acestora li s-au făcut sorţul cel den-
tîiu. Şi le-au dat lor pre Cariatharvoc, 11
scaunul lui Enac, aceasta iaste Hevron, în
muntele Iudei, iară pemprejurile ei ceale de
prejur ea Şi ţarinile cetăţii şi satele ei 12
le-au dat Iisus lui Halev, feciorul lui Iefoni,
întru ţineare lui. Şi fiilor lui Aaron preotu- 13
lui au dat cetatea – scăpare celuia ce va ucide
– pre Hevron şi ceale ce sînt osebite cătră
dînsa şi pre Levna şi ceale osebite ce sînt
cătră dînsa Şi pre Iether şi ceale osebite 14
cătră dînsa şi pre Iethezmo şi ceale osebite
cătră ea Şi pre Ilo şi ceale osebite cătră 15
dînsa şi pre Davir şi ceale osebite cătră
dînsa Şi pre Ain şi ceale osebite cătră 16
dînsa şi pre Ietga şi ceale ce sînt osebite cătră
dînsa şi pre Vethsamis şi ceale osebite cătră
dînsa, cetăţi noao, de la aceaste doao nea-
muri. Şi de la fealiul lui Veniamin, pre 17
Gavaon şi ceale osebite ce-s cătră dînsa şi pre
Gave şi ceale osebite ce-s cătră dînsa Şi 18
pre Anathoth şi ceale osebite ce-s cătră ea şi
pre Amo şi ceale osebite ce-s cătră ea, cetăţi
patru. Toate cetăţile fiilor lui Aaron, preoţi- 19
lor, cetăţi 13, şi ceale după împrejurul
lor. Şi noroadelor fiilor lui Caath, leviţilor 20
celor rămaşi de la fiii lui Caath, şi s-au făcut
cetatea hotarălor lor, de la fealiul lui Efraim.
Şi le-au dat lor cetatea scăpării celui ce ucide, 21
pre Sihem şi ceale osebite ce-s cătră dînsa şi
Gazer şi ceale osebite ce-s cătră dînsa Şi 22
pre Cafsain şi ceale osebite ce-s cătră dînsa şi
pre cea de sus Vitheron şi ceale osebite ce-s
cătră dînsa, cetăţi 4. Şi den fealiul lui Dan, 23
pre Eltheco şi ceale osebite ce-s cătră dînsa şi
pre Gavethon şi ceale osebite ce-s cătră
dînsa Şi pre Elon şi ceale osebite ce-s 24
cătră dînsa şi pre Ghethremon şi ceale ose-
bite ce-s cătră dînsa, cetăţi 4. Şi de la jumă- 25
tate de fealiul lui Manasi, pre Thanaah şi
ceale osebite ce-s cătră ea şi pre Vethsan şi
ceale osebite ce-s cătră dînsa, cetăţi 2. Toate 26
cetăţile, 10, şi ceale osebite ce-s cătră eale,
noroadelor fiilor lui Caath celor rămaşi. Şi 27
fiilor lui Gherson, celor ce să rudesc cu leviţii,
den jumătate de fealiul lui Manasi, cetăţile
ceale osebite celora ce au ucis, pre Golan la
Vasanitida şi ceale osebite ce-s cătră dînsa şi
pre Vesthra şi ceale osebite ce-s cătră dînsa,
cetăţi 2. Şi den fealiul lui Isahar, pre Chision 28
şi ceale osebite ce-s cătră dînsa şi pre Davath şi
ceale osebite ce-s cătră dînsa Şi pre Iermoth 29
şi ceale osebite ce-s cătră dînsa şi Izvorul Căr-
ţilor şi ceale osebite ce-s cătră dînsul, cetăţi 4.

30 Şi den fealiul lui Asir, pre Masaal şi ceale ose-
bite ce-s către dînsa şi pre Avdo şi ceale ose-
31 bite ce-s către dînsa Şi pre Helcaath şi
ceale osebite ce-s către dînsa şi pre Roav şi
32 ceale osebite ce-s către dînsa, cetăţi 4. Şi
den neamul lui Neftalim, cetatea cea osebită
celui ce au ucis, pre Chiedes, în Galilea, şi
ceale osebite ce-s către dînsa şi pre Emathdor
şi ceale osebite ce-s către dînsa şi pre Carthan
şi ceale osebite ce-s către dînsa, cetăţi
33 3. Toate cetăţile lui Gherson, după noroa-
dele lor, cetăţi 13, şi ceale osebite ce-s către
34 dînsele. Şi norodului fiilor lui Merari, levi-
ţilor celor rămaşi den fealiul fiilor lui Zavulon,
pre Iecnaam şi premprejurile ei şi pre Cartha
35 şi premprejurile ei Şi pre Damna şi prem-
prejurile ei şi pre Dalol şi premprejurile ei,
36 cetăţi 4. Şi decindea de Iordan, despre
Ieriho, den fealiul lui Ruvin, au dat cetatea –
scăparea celuia ce au ucis – pre Vosor şi
premprejurile ei, pre Misor şi premprejurile
37 ei şi pre Iazer şi premprejurile ei Şi pre
Ghedson şi premprejurile ei şi pre Masfa şi
38 premprejurile ei, cetăţi 5. Şi den fealiul lui
Gad, cetatea cea de scăparea celuia ce au ucis,
pre Ramoth la Galaad şi premprejurile ei şi
39 pre Manaim şi premprejurile ei Şi pre Ese-
von şi premprejurile ei şi pre Iazir şi prem-
40 prejurile ei, toate cetăţile 4. Toate cetăţile
fiilor lui Merari, după noroadele lor, celor
rămaşi den fealiul lui Levi, şi li să făcu hota-
41 răle lor, cetăţi 12. Toate cetăţile leviţilor în
mijlocul ţinerii fiilor lui Israil, 40 şi 8 de cetăţi
şi pemprejurile lor prejur cetăţile aceastea
cetăţi. Şi cetăţi şi împrejurile prejur cetate,
42 aşa la toate cetăţile aceastea. Şi săvîrşi
Iisus împărţind pămîntul întru hotarăle lui şi
43 au dat fiii lui Israil partea lui Iisus Pren
porunca Domnului; au dat lui cetatea carea au
cerşut, pre Thamna Sahar i-au dat lui, în
muntele lui Efraim, şi zidi Iisus cetatea carea
44 au cerşut şi au lăcuit întru ea. Şi au luat
Iisus cuţitele ceale de piatră cu care au obre-
zuit pre fiii lui Israil, pre ceia ce s-au născut
pre cale în pustie, căci nu s-au obrezuit în
pustiiu, şi le-au pus pre eale la Thamna
45 Sahar. Şi au dat Domnul tot pămîntul lui
Israil, carele au jurat să dea părinţilor lor, şi
46 au moştenit pe el şi au lăcuit într-însul. Şi
i-au aşăzat Domnul pre ei după împrejur, în
ce chip S-au jurat părinţilor lor, nu s-au sculat
nimea înaintea lor dentru toţi vrăjmaşii lor,
pre toţi vrăjmaşii lor i-au dat lor Domnul în
47 mînile lor. N-au căzut cuvînt den toate
cuvintele ceale bune carea au grăit Domnul
fiilor lui Israil, toate s-au isprăvit.

CAP XXII

Atuncea au chemat Iisus pre fiii lui 1
Ruvim şi pre fiii lui Gad şi cea jumă-
tate fealiul lui Manasi şi zise lor:
„Voi aţi auzit toate cîte au poruncit 2
voao Moisi, sluga Domnului, şi aţi
ascultat glasul mieu după toate cîte am porun-
cit voao. Nu aţi lăsat pre fraţii voştri întru 3
aceastea zile şi mai mulţi, pînă în ziua de
astăzi, aţi păzit porunca Domnului Dumne-
zăului vostru. Iară acuma au odihnit Dom- 4
nul Dumnezăul vostru pre fraţii voştri, în ce
chip au zis lor; acum dară, întorcîndu-vă,
meargeţi la casele voastre şi la pămîntul ţine-
rii voastre carele au dat voao Moisi, sluga
Domnului, decindea de Iordan. Ce vă 5
păziţi foarte să faceţi poruncile şi leagea carea
au poruncit voao Moisi, sluga Domnului, să
iubiţi pre Domnul Dumnezăul vostru şi să
meargeţi în toate căile Lui, să păziţi poruncile
Lui şi să vă lipiţi lîngă El şi să-I slujiţi Lui den
toată inema voastră şi den tot sufletul
vostru". Şi blagoslovi pre ei Iisus şi i-au 6
trimis pre ei şi au mersu la casele lor. Şi la 7
jumătate de fealiul lui Manasi au dat Moisi la
Vasan şi celor jumătate au dat Iisus împreună
cu fraţii lor pre lîngă Iordan lîngă mare. Şi 8
cînd i-au trimis pre ei la casele lor şi au bla-
goslovit pre ei, cu bani mulţi au mersu la
casele lor şi dobitoace multe foarte şi argint şi
aur şi arama şi hier şi haine multe foarte şi au
împărţit prada vrăjmaşilor împreună cu fraţii
lor. Şi s-au întors şi au mersu fiii lui Ruvin 9
şi fiii lui Gad şi cea jumătate de fealiul lui
Manasi de la fiii lui Israil la Silon, den pămîn-
tul lui Hanaan să meargă la pămîntul lui
Galaad, la pămîntul ţinerii lor, carele au moş-
tenit pre el pren porunca Domnului în mîna
lui Moisi. Şi au venit la Galilothul Iordanu- 10
lui carele iaste în pămîntul lui Hanaan şi au
zidit fiii lui Ruvin şi fiii lui Gad şi cea jumătate
de fealiul lui Manasi acolo jîrtăvnic la Iordan,
jîrtăvnic mare de văzut. Şi au auzit fiii lui 11
Israil zicînd: „Iată, au zidit fiii lui Ruvin şi fiii
lui Gad şi cea jumătate de fealiul lui Manasi
jîrtăvnic la hotarăle pămîntului Hanaan, la
Galiothul Iordanului, decindea de fiii lui
Israil". Şi au auzit fiii lui Israil şi s-au adu- 12
nat toţi fiii lui Israil la Silon ca să să suie să-i
bată pre ei. Şi au trimis fiii lui Israil către 13
fiii lui Ruvin şi către fiii lui Gad şi către
cea jumătate de fealiul lui Manasi, la pămîntul
lui Galaad, pre Finees, feciorul lui Eliazer,
feciorul lui Aron preotul; Şi zeace den 14
boiari împreună cu el, cîte un boiariu den
casa neamului den toate fealiurile lui Israil,

oameni boiari a caselor de moşii sînt preste
15 mii a lui Israil. Şi au mersu cătră fiii lui
Ruvin şi cătră fiii lui Gaad şi la cea jumătate de
fealiul lui Manasi, la pămîntul lui Galaad, şi au
16 grăit cătră ei, zicînd: „Aceastea zice toată
adunarea Domnului: 'Ce iaste păcatul aceste
carele aţi greşit înaintea Domnului Dumne-
zăului lui Israil, să vă întoarceţi astăzi de la
Domnul Dumnezăul lui Israil, zidind voao jîr-
tăvnic, să vă faceţi voi ficleani astăzi de la
17 Domnul? Au doară mic iaste voao păcatul
Fogor, căce nu ne-am curăţit de el pînă în ziua
de astăzi şi s-au făcut rană întru adunarea
18 Domnului? Şi voi să vă întoarceţi astăzi de
la Domnul, şi va fi de vă veţi osebi astăzi de la
Domnul, şi mîine preste tot Israilul va fi urgia
19 Domnului. Şi acum, de iaste voao puţin
pămîntul ţinutului vostru, treaceţi voi la
pămîntul ţinutului Domnului, unde lăcuiaşte
acolo cortul Domnului, şi moşteniţi întru noi,
şi nu vă faceţi osebiţi de cătră Domnul şi de la
noi nu vă osebiţi, pentru căci aţi făcut voi jîr-
tăvnic afară den jîrtăvnicul Domnului Dumne-
20 zăului nostru. Nu, iată, Ahar al lui Zara cu
greşală au greşit de la anathema, şi peste
toată adunarea lui Israil s-au făcut urgia? Şi
acesta unul singur era, au doară acesta n-au
21 murit întru păcatul lui?'" Şi au răspunsu
fiii lui Ruvin şi fiii lui Gaad şi cea jumătate de
fealiul lui Manasi şi au grăit celor preste mii ai
22 lui Israil, zicînd: „Dumnezău Dumnezău
Domnu iaste şi Dumnezău Dumnezău Dom-
nul El ştie, şi Israil; El va cunoaşte de am gre-
şit noi întru osebire denaintea Domnului, să
23 nu ne mîntuiască pre noi în ziua aceasta. Şi
de am zidit jîrtăvnic noao ca să ne osebim noi
de la Domnul Dumnezăul nostru sau ca să
suim noi preste el jîrtvă de ardere-de-tot sau
ca să facem peste el jîrtva mîntuirii, Domnul
24 sîngur să cearce. Ce pentru frica cuvîntu-
lui am făcut aceasta, zicînd: 'Pentru ca nu
mîine să zică feciorii voştri feciorilor noştri:
'Ce – voao şi Domnului Dumnezăului Israil?'
25 Şi hotară au pus Domnul între mijlocul vostru
şi al nostru, fiii lui Ruvin şi fiii lui Gad, pre
Iordan, şi nu iaste voao partea Domnului şi
vor înstreina fiii voştri pre fiii noştri pentru ca
26 să nu se închine Domnului. Şi am zis: 'Să
facem aşa ca să zidim jîrtăvnicul acesta, nu
27 pentru aduceri, nici pentru jîrtve, Ce pentru
ca să fie mărturie aceasta între noi şi între voi, şi
în mijlocul fiilor noştri după noi, ca să slujască
slujbă Domnului înaintea Lui cu aducerile noas-
tre şi cu jîrtvele noastre şi cu jîrtvele mîntuirei
noastre, şi nu vor zice fiii voştri fiilor noştri
mîine: 'Nu iaste voao partea Domnului!'
Şi am zis: 'De să va face vreodănăoară şi vor 28
grăi cătră noi au cătră semenţiile noastre
mîine şi vor zice: 'Vedeţ asămănarea jîrtăvni-
cului Domnului, carele au făcut părinţii voştri
nu pentru aduceri, nici pentru jîrtvă, ce măr-
turie iaste întru mijlocul nostru şi întru mijlo-
cul vostru şi întru mijlocul feciorilor noştri.'
Să nu să facă, dară, noao să ne osebim de la 29
Domnul întru ziua de astăzi, ca să ne întoar-
cem de la Domnul ca să zidim noao jîrtvă adu-
cerilor şi jîrtvelor salamin şi jîrtvei mîntuire-
lor, afară den jîrtăvnicul Domnului Dumne-
zeului nostru, carele iaste denaintea cortului
Lui". Şi auzind Finees preotul şi toţ boiarii 30
adunării şi cei preste mii ai lui Israil care era
cu ei cuvintele carele au grăit fiii lui Ruvim şi fiii
lui Gad şi cea jumătate de fealiul lui Manasi, şi
le-au plăcut lor. Şi zise Finees, fiiul lui 31
Eliazar preotul, fiilor lui Ruvin şi fiilor lui
Gaad şi la cea jumătate de fealiul lui Manasi:
„Astăzi am conoscut cum cu noi e Domnul,
căci n-aţ greşit înaintea Domnului greşala
aceasta şi căci aţ mîntuit pre fiii lui Israil den
mîna Domnului". Şi s-au întorsu Finees, 32
feciorul lui Eliazar preotul, şi boiarii neamuri-
lor de la fiii lui Ruvin şi de la fiii lui Gad şi de la
jumătate de feliul lui Manasi, den pămîntul lui
Galaad la pămîntul lui Hanaan, cătră fiii lui
Israil şi au răspunsu lor cuvintele. Şi au 33
plăcut cuvîntul fiilor lui Israil şi bine au cuvîn-
tat pre Dumnezeul fiilor lui Israil şi au grăit
cătră fiii lui Israil şi au zis să nu se mai suie
cătră ei războiu ca să surpe pămîntul fiilor lui
Ruvin şi fiilor lui Gad şi a jumătate de feliul lui
Manasi, şi au lăcuit pre el. Şi au numit Iisus 34
jîrtăvnicul lui Ruvin şi lui Gad şi a jumătate de
fealiul lui Manasi şi zise căci: „Mărturie iaste
între mijlocul lor că Domnul Dumnezeu,
Dumnezeul lor iaste".

CAP XXIII

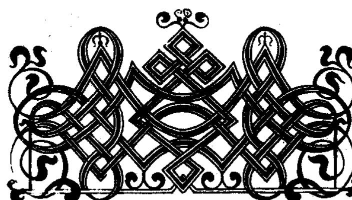
Şi fu după zile multe după ce au odihnit 1
Domnul Dumnezeu pre Israil de
cătră toţ vrăjmaşii lui de-mprejur, şi
Iisus – bătrîn îndelungat cu zile, Şi 2
au chemat Iisus pre toţ fiii lui Israil şi
bătrînimea lor şi pre boiarii lor şi pre judecă-
torii lor şi cărturarii lor şi zise lor: „Eu am
îmbătrînit şi m-am îndelungat cu zilele, Iară 3
voi aţ văzut toate cîte au făcut Domnul Dumne-
zăul vostru la toate limbile aceastea de cătră faţa
voastră, căci Domnul Dumnezeul vostru, Acesta
e Ce s-au bătut pentru voi. Vedeţ cum am 4
aruncat voao limbile ceale rămase voao
aceastea în sorţi întru fealiurile voastre, de la

Iordan toate limbile le-am surpat, și de la
Marea cea Mare va hotărî la apusul soare-
5 lui. Iară Domnul Dumnezeul vostru, El va
surpa pre dînșii de cătră fața voastră pînă vor
peri și va tremite lor jîganiile ceale sălbatice
pînă va surpa pre ei și pre-mpărații lor de
cătră fața voastră și veț moșteni de tot pămîn-
tul lor, în ce chip au grăit Domnul Dumnezeul
6 vostru voao. Întăriți-vă dară, foarte să
păziț și să faceț toate ceale scrise în Cartea
Legii lui Moisi, pentru ca să nu vă abateț de la
7 ea în direapta au în stînga, Pentru ca să nu
întraț în limbile aceaste rămase împreună cu
voi și numele dumnezeilor lor să nu se
numească între voi și să nu vă juraț, nici să vă
8 închinaț lor, nici să slujiț lor, Fără numai la
Domnul Dumnezeul vostru să vă lipiț, în ce
9 chip aț făcut pînă în ziua de astăzi. Și au
surpat Domnul pre ei de cătră fața voastră,
limbi mari și tari, și voao nimea n-au stătut
împotrivă denaintea voastră pînă în ziua de
10 astăzi. Un om dentru voi au gonit pre o
mie, că Domnul Dumnezeul vostru, Acesta Să
bate împreună cu voi, în ce chip au zis
11 voao. Și să vă păziț foarte, cu sufletele
voastre să iubiț pre Domnul Dumnezeul
12 vostru. Că de vă veț întoarce și veț adaoge
la ceale ce au rămas limbile aceastea
împreună cu voi și veț face cuscrie cătră ei și
vă veț amesteca împreună cu ei și ei cu
13 voi, Cu cunoștință să cunoașteț că nu va
adaoge Domnul Dumnezeul vostru ca să
surpe limbile aceastea de cătră fața voastră și
vor fi voao întru laţuri și întru piadici și întru
cuie în călcîile voastre și întru lovituri în ochii
voștri, pînă unde veț peri de la pămîntul cel
bun acesta carele au dat Domnul Dumnezăul
14 vostru voao. Iară eu alerg astăzi calea, în ce
chip și toți ceia de pre pămînt, și veț cunoaște
cu toată inima voastră și cu tot sufletul vostru
și căci n-au căzut un cuvînt den toate cuvin-
tele ceale bune carele au zis Domnul Dumne-
zăul vostru cătră voi, toate au venit voao, unul
15 nu se-au lipsit dentru eale. Și va fi, în ce
chip vine pre voi toate cuvintele ceale bune
carele au grăit Domnul Dumnezăul vostru
preste voi, așa va aduce Domnul pre voi toate
cuvintele ceale reale, pînă va surpa pre voi de
pre pămîntul cel bun acesta carele au dat
16 voao Domnul Dumnezăul vostru. Cînd veț
călca voi făgăduința Domnului Dumnezăului
vostru carea au poruncit voao și mergînd vă veț
închina la dumnezăi streini și vă veț închina lor,
și Se va mînia cu mînie Domnul întru voi și
te va întoarce degrabă de la pă-
mîntul cel bun carele au
dat Domnul
voao."

CAP XXIV

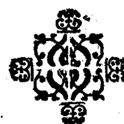
i au adunat Iisus toate fealiurile lui 1
Israil la Sihem și au chemat pre cei
bătrîni ai lui Israil și pre boiarii lor și
pre judecătorii lor și pre cărturarii lor
și au stătut denaintea Domnului
Dumnezău. Și zise Iisus cătră tot norodul: 2
„Aceastea zice Domnul Dumnezăul lui Israil:
'Decindea de rîu au lăcuit părinții voștri den
ceput, Thara, tatăl lui Avraam și tatăl lui
Nahor, și au slujit la alți dumnezăi. Și am 3
luat pre tatăl vostru, pre Avraam, de de ceaea
parte de rîu, și l-am povățuit pre el întru tot
pămîntul Hanaan și i-am înmulțit sămînța lui
și am dat lui pre Isaac Și am dat lui Isaac 4
pre Iacov și pre Isaaf; și am dat lui Isaaf mun-
tele lui Siir moștenire lui, și Iacov și fiii lui
s-au pogorît la Eghipet și să făcură acolo întru
limbă mare și multă și tare și chinuiră pre ei
eghipteanii. Și am trimis pre Moisi și pre 5
Aaron și au lovit Domnul Eghipetul cu seam-
nele care au făcut întru ei. Și după aceasta 6
au scos pre părinții voștri de la Eghipet și aț
întrat în mare și au gonit eghipteanii denapoia
părinților voștri cu cară și cu cai la Marea cea
Roșie'. Și am strigat cătră Domnul și au dat 7
nor și negură între mijlocul nostru și între
mijlocul eghipteanilor și au adus preste ei
marea și au acoperit pre ei și au văzut ochii
voștri cîte au făcut Domnul în pămîntul Eghi-
petului și aț fost în pustiiu zile multe. Și 8
v-am adus pre voi la pămîntul amoreilor
celora ce lăcuiescu decindea de Iordan și au
ieșit la războiu înaintea voastră și au dat pre
ei Domnul în mîinile voastre și aț moștenit
pămîntul lor și aț surpat pre ei de cătră fața
voastră. Și s-au sculat Valac al lui Sepfor, 9
împăratul Moav, și au stătut cu oaste împo-
triva lui Israil și trimițînd au chemat pre
Valaam, feciorul lui Veor, să vă bleasteme pre
voi. Și n-au vrut Domnul Dumnezău să 10
bleasteme pre tine, și cu blagoslovenie v-au
blagoslovit pre voi și v-au scos pre voi den
mîinile lor și i-au dat pre ei. Și aț trecut Ior- 11
danul și aț mers la Ierihon și au dat războiu
voao ceia ce lăcuia în Ierihon, amoreul și fere-
zeul și hananeul și heteul și ghergheseul și
eveul și evuseul, și au dat pre ei Domnul în
mîinile voastre. Și au trimis mai nainte de 12
voi viaspea și au scos pre ei de cătră fața
voastră, doi împărați ai amoreilor, nu cu sabia
ta, nice cu arcul tău. Și au dat voao pămîn- 13
tul pre carele n-aț ostenit preste el și cetăț
carele n-aț zidit și aț lăcuit întru eale, și vii și
maslini, pre carele n-aț răsădit, voi aț mîn-
cat. Și acum teameți-vă de Domnul și-I slu- 14
jiț Lui cu direptate și cu nestrîmbătate și scoa-

teț pre dumnezeii cei streini cărora au slujit
părinții voștri decindea de rîu și la Eghipet, și
15 să slujiț Domnului. Iară de nu va plăcea
voao să slujiț Domnului, aleageți voao singuri
astăzi cui veț sluji, au dumnezăilor părinților
voștri, celor decindea de rîu, au dumnezăilor
amoreilor întru carii voi lăcuiț pre pămîntul
lor, iară eu și casa mea vom sluji Domnului,
16 căci sfînt iaste". Și răspunzînd norodul,
zise: „Să nu să facă noao să lăsăm pre Dom-
17 nul ca să slujim la dumnezăi streini, Că
Domnul Dumnezăul nostru Acesta iaste
Dumnezău, Acesta ne-au scos pre noi și pre
părinții noștri den pămîntul Eghipetului, den
casa robimei, și cîte au făcut noao seamnele
ceale mari aceastea și ne-au păzit pre noi în
toată calea unde am mers întru ea și în toate
18 limbile pren carele am trecut prin eale. Și
au scos Domnul toate limbile, și pre amoreu,
pre cela ce lăcuia pămîntul, de către fața
noastră, iară și noi să slujim Domnului, pentru
19 că Acesta iaste Dumnezăul nostru". Și zise
Iisus către norod: „Nu veți putea să slujiți
Domnului Dumnezău, căci Dumnezău sfînt
iaste, și rîvnind, Acesta nu va lăsa păcatele
20 voastre și fărădelegile voastre. Cînd veți
lăsa pre Domnul și veț sluji la dumnezăi
streini, și venind va chinui pre voi și va piarde
pre voi, pentru căci v-au făcut bine voao".
21 Și zise norodul către Iisus: „Nu, ce Domnului
22 vom sluji". Și zise Iisus către norod: „Măr-
turie voi asupra voastră, că voi ați ales voao
23 Domnului să-I slujiți". Și ziseră: „Mar-
turi". „Și acum rîdicați pre dumnezăii cei
striini care sînt întru voi și vă îndireptați
inema voastră către Domnul Dumnezăul lui
24 Israil". Și zise norodul către Iisus: „Domnului
Dumnezăului nostru vom sluji și glasul Lui
25 vom asculta". Și au pus Iisus făgăduință
către norod în ziua aceaea și i-au dat lui leage
și judecată la Sihem, înaintea cortului Dum-
26 nezăului lui Israil. Și au scris cuvintele
aceastea în Cartea legii lui Dumnezău, și au
luat Iisus piatră mare și au pus-o pre dînsa
supt terevinthul cel denaintea Domnului.
27 Și zise Iisus către tot norodul: „Iată, piatra
aceasta va fi voao întru mărturie, că ea au
auzit toate cîte s-au grăit de Domnul, cîte au
grăit către voi astăzi, și aceasta va fi între voi
întru mărturie la zilele ceale de apoi, cînd veț
28 menți Domnului Dumnezăului vostru". Și
au slobozit Iisus norodul, pre fieștecarele la
29 locul lui. Și fu după acealea, și muri Iisus,
fiiul lui Navi, robul Domnului, de 100 și zeace
30 ani. Și l-au îngropat pre el lîngă hotarăle
sorțului lui, la Thamna Sahar, la muntele lui
Efraim, despre miazănoaptea muntelui
31 Galaad. Și au slujit Israil Domnului toate
zilele lui Iisus și toate zile celor bătrîni cîți
au tras vacul după Iisus și cîți au fost vă-
zut toate faptele Domnului cîte au făcut lui
Israil. Și au pus acolo împreună cu el, la 32
grobnițe unde l-au îngropat pre el acolo, cuți-
tele ceale de piatră cu carele au obrezuit pre
fiii lui Israil, la Galgala, Iisus, cînd i-au scos
pre ei de la Eghipet, în ce chip au poruncit
Domnul, și acolo sînt pînă în ziua de astăzi.
Și oasele lui Iosif le-au scos fiii lui Israil de la 33
Eghipet și le-au astrucat pre eale la Sichima,
în partea țarinei unde au cumpărat Iacov de la
amoreii ceia ce lăcuia la Sichima, dirept
mioare 100, și o au dat-o pre ea lui Iosif în
parte. Și Eleazar, fiiul lui Aaron preotul, au 34
murit și s-au îngropat la Gavaath al lui
Finees, fiiului lui, care i-au dat lui la mun-
tele Efraim. În ziua aceaea, luînd fiii lui 35
Israil chivotul făgăduinței Domnului, îl purta
între ei, și Finees au preoțit pentru Eleazar,
tatăl lui, pînă au murit și s-au îngropat la
Gavaath al lui. Iară fiii lui Israil au mers 36
fieștecarele la locul lor și la cetatea lor.
Și să închina fiii lui Israil la Astarti și la 37
Astaroth și a dumnezăii limbilor cei du-
pă împrejurul lor, și au dat pre ei Dom-
nul pre mîinile lui Eglom, împă-
ratul Moav, și au stăpî-
nit lor ani 18.

JUDECĂTORII

CAP I

1 Şi fu după moartea lui Iisus, şi întreba
fiii lui Israil întru Domnul, zicînd:
„Cine se va sui noao cătră hananeu
mai mare, ca să dea războiu întru
2 ei?“ Şi zise Domnul: „Iuda se va
3 sui; iată, am dat pămîntul în mîna a lui“. Şi
zise Iuda cătră Simeon, fratele lui: „Suie-te
împreună cu mine întru sorţul mieu şi vom da
războiu întru hananeu şi voiu mearge şi eu
împreună cu tine întru sorţul tău“. Şi
4 mearse împreună cu el Semeon. Şi să sui
Iuda, şi deade Domnul pre hananeu şi pre
ferezeu întru mîna lui şi i-au lovit pre ei la
5 Vezec, 10000 de oameni. Şi au aflat pre
Adonivezec la Vezec, şi au dat războiu întru
dînsul, şi au lovit pre hananeu şi pre
6 ferezeu. Şi au fugit Adonivezec, şi au aler-
gat denapoia lui şi l-au prins pre el şi i-au tăiat
margenile mîinilor lui şi marginele picioare-
7 lor lui. Şi zise Adonivezec: „70 de împăraţi,
margenile mîinilor lor şi marginele picioare-
lor lor tăiaţi, era adunînd ceale dedesuptul
measii meale; deci, în ce chip am făcut, aşa
mi-au răsplătit Dumnezău“. Şi l-au adus pre
8 el la Ierusalim şi au murit acolo. Şi au bătut
fiii Iudei la Ierusalim şi au luat pre el şi au lovit
pre el cu gură de sabie şi cetatea au ars cu
9 foc. Şi după aceasta, s-au pogorît fiii lui
Iuda să bată la hananeu, cela ce lăcuiaşte la
10 munte, despre răsărit şi despre cîmpie. Şi
mearse Iuda cătră hananeu cela ce lăcuia la
Hevron şi ieşi Hevron împotrivă; iară numele
Hevron era mai nainte Careathar vosefer; şi
au ucis pre Sesi şi pre Aheman şi pre Tho-
11 lomi, naşterile lui Enac. Şi să suiră de acolo
cătră ceia ce lăcuia Davir; iară numele Davir
12 era mai nainte Cetatea Cărţilor. Şi zise
Halev: „Cine va lovi Cetatea Cărţilor şi o va
lua pre ea, da-i-voiu lui pre Asha, fata mea,
13 fămeaie lui“. Şi au luatu-o pre ea mainte
Golthoniil, feciorul lui Chienez, frate lui
Halev, cel mai tînăr decît el, şi i-au dat lui
14 Halev pre Ashan, fata lui, fămeaie lui. Şi fu
cînd întra ea, şi o clăti pre ea Gothoniil ca să
ceară de la tatul ei ţarină, şi cîrtiia asupra
celui de supt jug şi striga dupre juguitoriu: „La
15 pămîntul de la răsărit m-ai dat pre mine“. Şi
zise ei Halev: „Ce iaste ţie?“ Şi zise lui Asha:
„Dă-m dară mie blagoslovenie, căci la pămîntul
de la răsărit m-ai dat pre mine, şi îm vei da mie
mînturie de apă“ Şi i-au dat ei Halev, după inima
ei, mînturie celor înalte şi mînturie celor
16 smerite. Şi fiii lui Iovath Chineului, socrului
lui Moisi, s-au suit den Cetatea Finicilor cătră fiii
Iudei, la pustiiu carea iaste de cătră răsărit lui
Iuda, la pogorîrea Aradu, şi au mers şi au
lăcuit împreună cu norodul. Şi mearse Iuda 17
cu Semeon, fratele lui, şi au lovit pre hananeul ce
lăcuia la Sefeth şi au procleţit pre ea şi au sur-
pat pre ea şi au numit numele cetăţii Sur-
pare. Şi au moştenit Iuda pre Gaza şi hota- 18
răle ei, şi pre Ascalona şi hotarul ei, şi pre
Acaron şi hotarul ei, şi Azotul şi pre împreju-
rile ei. Şi era Domnul cu Iuda, şi au moşte- 19
nit muntele, pentru căci n-au putut să moşte-
nească pre ceia ce lăcuiescu valea, căce Rehav
osebiia lor, şi cară de hieru la ei. Şi au dat 20
lui Halev Hevronul, în ce chip au grăit Moisi.
Şi au moştenit de acolo ceale 3 cetăţi ale fiilor
lui Enac. Şi au rădicat de acolo pre cei 3 feciori
a lui Enac. Şi pre evuseul, pre cela ce 21
lăcuiaşte în Ierusalim, nu l-au rădecat fiii lui
Veniamin; şi au lăcuit evuseul împreună cu fiii
lui Veniamin în Ierusalim pînă în ziua de
astăzi. Şi s-au suit fiii lui Iosif şi ei la Vethil, 22
şi Domnul era împreună cu ei. Şi au tăbărît 23
casa lui Israil despre Vethil; şi numele cetăţii
era mai nainte Luza. Şi au văzut ceia ce 24
păziia om ieşind den cetate şi l-au prinsu pre
el şi zisără lui: „Arată-ne noao a cetăţii întrare
şi vom face cu tine milă“. Şi le-au arătat lor 25
întrarea cetăţii, şi au lovit cetatea cu gură de
sabie, iară pre om şi pre rudenia lui i-au slo-
bozit. Şi au mersu omul la pămîntul 26
Ghethiim şi au zidit acolo cetate şi au numit
numele ei Luza. Acesta e numele ei pînă în
ziua de astăzi. Şi n-au moştenit Manasi pre 27
Vethsan, care iaste a schithilor cetate, nice
featele ei, nice pre împrejurile ei, nice pre
Ecthanah şi pre featele ei, Nice pre ceia ce 28
lăcuiescu la Dor, nice pre împrejurile ei şi fea-
tele ei, şi pre cei ce lăcuia în Evlam, nice pre
împrejurile ei şi featele ei, Şi pre ceia ce 29
lăcuiescu în Maghiedo, nice pe împrejurile ei
şi featele ei. Şi au început hananeul a lăcui
întru pămîntul acesta. Şi fu cînd să întări 30
Israil, şi puse pre hananeu la bir şi, rădicînd,
nu l-au rădicat pre el. Şi Efraim n-au rădi- 31
cat pre hananeu, pre cela ce lăcuia la Gazer; şi
au lăcuit hananeul în mijlocul lui, la Gazer, şi
fu lui de bir. Şi Zavolon n-au rădicat pre 32
ceia ce lăcuia în Hedron şi pre ceia ce lăcuia la
Aman; şi au lăcuit hananeul în mijlocul lui şi-i
fu lui de bir. Şi Asir n-au rădicat pre ceia ce 33
lăcuia în Achor, şi se făcu lui de bir, şi pre ceia
ce lăcuia în Dor, şi pre ceia ce lăcuia Sidonul,
şi pre ceia ce lăcuia în Dalaf, şi pre Ahaziv, şi
pre Elva, şi pre Afec, şi pre Roov. Şi au 34
lăcuit Asir în mijlocul hananeului celuia ce
lăcuiaşte pămîntul, căce n-au putut să-l
rădice pre el. Şi Neftalim n-au rădicat pre 35
ceia ce lăcuiescu Vethsamis, nice pre ceia

ce lăcuia Vethanah,și au lăcuit Neftalim în mij-
locul hananeului celuia ce lăcuiaște pămîntul.
Iară ceia ce lăcuiescu Vethsamis și Vethanah
36 să făcură lui birnici. Și au necăjit amoreul
pre fiii lui Dan la munte, căce n-au lăsat pre ei
37 să să pogoară la vale. Și au început amo-
reul a lăcui în muntele Mirsinonului, unde-s
urșii și vulpile, la Mirsinon și la Salavin. Și să
îngreuie mîna casei lui Iosif pre amoreul și fu
38 lui birnic. Și hotarul amoreului, asupra
suirii Acravin, de la Piatră și în sus.

CAP II

1 Și să sui îngerul Domnului de la Galgal
la Locul Plîngerii și la Vethil și la casa
lui Israil, și zise cătră ei: „Aceastea
zice Domnul Domnul: 'Am suit pre
voi den Eghipet și v-am băgat pre voi
la pămîntul carele am jurat părinților voștri să
vă dau voao și ziș: Nu voiu răsipi făgăduința
2 Mea ceaea ce e cu voi în veaci; Și voi să nu
puneți făgăduința cu ceia ce șăd la pămîntul
acesta, nice la dumnezăii lor să nu vă închi-
nați, ce cioplitele lor să le sfărîmați și jîrtăvni-
cele lor să le săpați de tot. Și n-ați ascultat gla-
3 sul Mieu cînd aceastea ați făcut. Și Eu am
zis: Nu voiu adaoge a muta cu lăcașul pre
norodul care am zis să-l scoți afară, nu-i voiu
rădica pre ei de cătră fața voastră, și vor fi
voao întru supărări și dumnezăii lor vor fi
4 voao întru scandală'". Și fu după ce grăi
îngerul Domnului cuvintele aceastea cătră toți
fiii lui Israil, ș-au rădicat norodul glasul lor și
5 au plîns. Pentru aceaea s-au chemat
numele locului aceluia Plînsuri. Și au jîrtvuit
6 acolo Domnului. Și au slobozit Iisus noro-
dul și mearseră fiii lui Israil fieștecarele la
locul lui, și fieștecarele la moștenirea lui, ca să
7 o moștenească de tot pre ea. Și au slujit
norodul Domnului toate zilele lui Iisus, și toate
zilele celor mai bătrîni, cîți ș-au îndălungat
zilele după Iisus, cîți au conoscut tot faptul
Domnului cel mare, carele au făcut lui
8 Israil. Și au murit Iisus, fiiul lui Navi, robul
9 Domnului, fiiu de 110 ani. Și l-au îngropat
pre el în muntele moștenirei lui, la Thamnatha-
res, în muntele Efraim, de cătră amiază-
10 noapte a muntelui Gaas. Și toată rudenia
aceaea s-au adaos lîngă părinții lor; și s-au
sculat altă rudă după ei, care n-au conoscut
pre Domnul și faptul carele au făcut lui Israil.
11 Și au făcut fiii lui Israil răul înaintea Domnului și
12 au slujit la vaalimi. Și au lăsat pre Domnul și
Dumnezăul părinților lor, pre Cela ce i-au scos
pre ei den pămîntul Eghipetului, și au mersu
denapoia a dumnezăi striini, de la dumnezăii
norodurilor celor după împrejururele lor, și
s-au închinat lor și au mîniat pre Domnul
Și L-au lăsat pre El ș-au slujit vaalii și astarte- 13
lor. Și S-au mîniat cu mînie Domnul pre 14
Israil și i-au dat pre ei în mîna celor ce pradă
și i-au prădat pre ei. Și i-au dat pre ei în mîna
vrăjmașilor lor dupre împrejur și n-au mai
putut încă a sta împotrivă înaintea feații vrăj-
mașilor lor. Întru toate carele mergea, Și 15
mîna Domnului era întru ei spre reale, în ce
chip au grăit Domnul și în ce chip au jurat lor
Domnul, și au supărat pre ei foarte. Și au 16
rădecat Domnul judecători, și i-au mîntuit pre
ei Domnul den mîna celora ce jăfuia pre ei.
Și încă judecătorilor lor n-au ascultat, căci au 17
curvit denapoia altor dumnăzăi; și s-au închi-
nat lor și au mîniat pre Domnul; și s-au abătut
curînd den calea carea au mers părinții lor, ca
să asculte poruncile Domnului; n-au făcut
așa. Și căci au rădicat Domnul lor judecă- 18
tori, și era Domnul cu judecătoriul, și au mîn-
tuit pre ei den mîna vrăjmașilor lor, toate
zilele judecătoriului, căci Să mîngîie Domnul
de cătră suspinul lor, de cătră fața celora ce
încunjura pre ei și chinuia pre ei. Și fu cînd 19
muriia judecătoriul, și să întorcea și iarăși
strica, mai mult decît părinții lor, ca să
meargă denapoia altor dumnezăi, să slujască
lor și să să închine lor; n-au lepădat deprinde-
rile lor de cătră calea lor cea nesîlnecă. Și 20
Să mînie cu mînie Domnul pre Israil și zise:
„Pentru căci cîte au lăsat limba aceasta, făgă-
duința Mea carea am poruncit lor și părinților
lor, și n-au ascultat glasul Mieu, Și Eu nu 21
voiu mai adaoge ca să rădic om dentru fața
lor, dentru limbile care au lăsat Iisus, fiiul lui
Navi, și au lăsat, Ca să ispitească cu ei pre 22
Israil de vor păzi calea Domnului, să meargă
întru ea, în ce chip au păzit părinții lor, au
ba". Și au lăsat Domnul limbile aceastea ca 23
să nu le rădice pre eale degrabă, și nu le-au
dat pre eale în mîna lui Iisus.

CAP III

Și aceastea limbi au lăsat Domnul ca să 1
ispitească cu eale pre Israil, pre toț
ceia ce n-au cunoscut războaiele den
Hanaan, Fără cît prentru semen- 2
țiile fiilor Israil, ca să înveațe pre ei
războiu, ce ceia denaintea lor n-au cunoscut
aceastea: Ceale cinci oblăduiri a celor 3
streini de neam voievoz și pre tot hananeul și
pre sidonii și pre eveu, cela ce lăcuiaște Liva-
nul, de la muntele lui Vaal Ermon pînă la
Lavoemath. Și s-au făcut, ca să ispitească 4
cu ei pre Israil, să cunoască de vor asculta
poruncile Domnului, carele au poruncit Dom-
nul părinților lor pren mîna lui Moisi. Și 5
fiii lui Israil au lăcuit în mijlocul hananeului și
heteului și amoreului și ferezeului și eveului,
și ghergheseului și evuseului, Și au lu- 6

at pre featele lor loruş fămei, şi featele lor au
7 dat fiilor lor şi au slujit dumnezeilor lor. Şi
au făcut fiii lui Israil răul înaintea Domnului şi
au uitat pre Domnul Dumnezeul lor, şi au slu-
8 jit valimii şi desişurilor. Şi S-au mîniat cu
mînie Domnul întru Israil şi i-au dat pre ei în
mînile lui Husarsathem, împăratul den Mijlo-
cul-rîului Siriei, şi au slujit fiii lui Israil lui
9 Husaresathaim, ani lui, ani 8. Şi au strigat
fiii lui Israil cătră Domnul. Şi au rădicat Dom-
nul mîntuitoriu lui Israil şi i-au mîntuit pre ei,
pre Gothoniil, feciorul lui Chenez, fratele lui
Halev, cel mai tînăr decît el, şi au ascultat pre
10 ei. Şi fu preste el Duhul Domnului, şi au
judecat pre Israil; şi au ieşit la războiu cătră
Husarsathem. Şi au dat Domnul în mîna lui pe
Husarsathem, împăratul Siriei, şi s-au întărit
11 mîna lui pre Husarsathaim. Şi să potoli
pămîntul ani 40. Şi au murit Gothoneil, fiiul
12 lui Chienez. Şi adaoseră fiii lui Israil a face
răul înaintea Domnului; şi întăriia Domnul
pre Eglon, împăratul Moav, asupra lui Israil,
pentru căci au făcut ei răul înaintea Domnu-
13 lui. Şi au strînsu cătră ei pre toţi fiii lui
Amon şi lui Amalic şi au mersu şi au lovit pre
14 Israil şi au moştenit Cetatea Finicilor. Şi au
slujit fiii lui Israil lui Eglon, împăratului Moav,
15 ani 18. Şi au strigat fiii lui Israil cătră Dom-
nul. Şi au rădicat Domnul lor mîntuitoriu pre
Aod, feciorul lui Ghira, fiiul lui Iemoni, om la
amîndoao mînile iscusit. Şi au tremis daruri
fiii lui Israil pren mîna lui lui Eglom, împăra-
16 tului Moav. Şi au făcutu-ş Aod cuţit cu doao
ascuţite, de o palmă lungimea lui, şi au încin-
su-l pre el supt îmbrăcăminte, la coapsa lui
17 cea direaptă. Şi au mersu Şi au dus daru-
rile lui Eglom, împăratului Moav. Şi Eglom,
18 om iscusit foarte. Şi fu după ce săvîrşi Aod
aducînd darurile, şi scoase afară pre ceia ce
19 rădica darurile. Şi Eglom s-au întors de la
ceale cioplite de la Galgal, şi zise Aod: „Cuvînt
am, ascuns, cătră tine, împărate". Şi zise
Eglom: „Cătră ectan!" Şi ieşiră de la el toţ ceia
20 ce sta premprejurul lui. Şi Aod întră cătră
el, şi el şădea în foişorul cel de vară al lui,
singur de tot. Şi zise Aod: „Cuvînt a lui Dum-
nezeu, mie, cătră tine, împărate". Şi să sculă
Eglom den scaun, aproape de el. Şi fu
21 îndată ce să sculă el, Au întins Aod mîna
cea stîngă a lui şi au luat cuţitul den sus de
coapsa lui cea direaptă şi-l înfipse pre
22 el în pîntecele lui Eglom Şi au vîrît
şi munuchiul după ascuţit şi au astupat
seul asupra ranii ascuţitului, căci n-au scos
cuţitul den pîntecele lui. Şi ieşi Aod la tin-
dă, Şi ieşi Aod den cei rînduiţi şi au închis 23
uşile cerdacului pre el şi au zăvorît. Şi el au
ieşit. Şi slugile lui întrară şi văzură; şi iată, 24
uşile cerdacului, zăvorîte, şi ziseră: „Cîndai să
nu şază la jeţuri, întru depărtarea culcuşului?"
Şi aşteptară, ruşinîndu-se, şi iată, nu era cela 25
să deşchiză uşile cerdacului. Şi luară cheaia şi
deşchiseră; şi iată, domnul lor – căzut pre
pămînt, mort. Şi Aod au scăpat, pînă să gîl- 26
ceviia ei, şi nu era cine să-l ia aminte pre el. Şi
el au trecut ceale cioplite Şi scăpă la 27
Tirotha. Şi jucînd veni Aod la pămîntul Israil
şi au trîmbiţat cu buciune în muntele Efraim;
şi să pogorîră împreună cu el fiii lui Israil de la
munte, şi el – înaintea lor. Şi zise cătră ei: 28
„Pogorîţi-vă denapoia mea, căci au dat Dom-
nul Dumnezăul nostru pre vrăjmaşii noştri,
pre Moav, întru mîna noastră". Şi s-au pogo-
rît denapoia lui şi au apucat trecătorile Iorda-
nului ale Moavului şi n-au lăsat om să
treacă. Şi au lovit pre Moav în ziua aceaea 29
ca vro 10000 de oameni, pre toţi războinicii
carii era întru ei şi pre tot omul puterii; şi n-au
scăpat dentru ei om. Şi s-au înfrînt Moav 30
în ziua aceaea supt mîna lui Israil, şi s-au
potolit pămîntul 80 de ani, şi i-au judecat pre
ei Aod, pînă unde au murit. Şi după el s-au 31
sculat Samegar, feciorul lui Anath, şi au lovit
pre cei streini den neam, ca vro 600 de
oameni, cu piciorul plugului boilor; şi au mîn-
tuit şi el pre Israil.

CAP IV

i au adaos fiii lui Israil să facă răul 1
înaintea Domnului. Şi Aod au murit.
Şi i-au dat pre ei Domnul în mîna lui 2
Iavin, împăratului Hanaan, carele au
împărăţit la Asor. Şi boiarinul puterii
lui, Sisara; şi el lăcuia la Arisothul
Limbilor. Şi au strigat fiii lui Israil cătră 3
Domnul, căci 900 de cară de fier era la el; şi
acesta chinui pre Israil desăvîrşit 20 de
ani. Şi Devora, fămeaie prorociţă, fămeaie 4
Lafidoth, aceasta judeca pre Israil întru vrea-
mea aceaea. Şi ea şădea supt finicul 5
Devora, întru mijlocul Rama şi întru mijlocul
Vethil, întru muntele lui Efraim; şi să suia
cătră ea fiii lui Israil acolo, a se judeca. Şi au 6
trimis Devora şi au chemat pre Varac, feciorul
lui Aveneem de la Cadis Neftalim, şi au zis
cătră el: „N-au poruncit ţie Domnul Dumne-
zăul lui Israil, ţie? Şi vei mearge la muntele
Thavor şi vei lua împreună cu tine 10 mii de
oameni dentru fiii lui Neftalim şi dentru fiii lui
Zavulon. Şi voiu aduce cătră tine la pîrîul 7
Chison pre Sisara, boiarenul puterii lui Iavin,
şi carăle lui şi mulţimea lui şi-l voiu da pre el
întru mîna ta". Şi zise cătră ea Varac: „De 8
vei mearge împreună cu mine, voiu mearge;

iară să nu vei mearge cu mine, nu voiu
mearge, căci nu știu ziua întru carea direp-
9 tează Domnul pre îngerul cu mine". Și zise
către el Devora: „Mergînd voiu mearge cu
tine; însă să știi căci nu va fi izbînda pre calea
carea tu mergi, căci în mînă de muiare va da
Domnul pre Sisara". Și să sculă Devora și
10 mearse împreună cu Varac de la Cadis. Și
au poruncit Varac lui Zavulon și lui Neftalim
la Chedes și s-au suit denapoia lui 10000 de
oameni; și s-au suit Devora împreună cu
11 el. Și cei aproape de Chineu s-au osebit de
la Chena și de la feciorii lui Iovac, cumnatul
lui Moisi, ș-au întins cortul lui pînă la stejarul
Celor ce Odihnesc, carele iaste alăturea cu
12 Chedes. Și să spuse Sisarii cum s-au suit
Varac, feciorul lui Avineem, la muntele Tha-
13 vor. Și au chemat Sisara toate carăle lui,
900 cară de hier, și tot norodul carele era cu
el, de la Aresoth al Limbilor, la pîrîul lui Chi-
14 son. Și zise Devora către Varac: „Scoa-
lă-te, căci aceasta iaste ziua întru carea au dat
Domnul pre Sisara în mîna ta; căci Domnul –
înaintea ta". Și să pogorî Varac den muntele
lui Thavor și 10 mii de oameni – denapoia lui.
15 Și spăimîntă Domnul pre Sisara, și toate
carăle lui și toată tabăra lui, în gură de sabie
înaintea lui Varac; și să pogorî Sisara de a-
supra carului lui și au fugit cu picioarele
16 lui. Și Varac – gonind denapoia carălor lui și
denapoia taberii, pînă la Dumbrava Limbilor;
și căzu toată tabăra lui Sisara întru gură de
17 sabie, nu au rămas pînă întru unul. Și
Sisara să abătu cu picioarele lui la un cort a
lui Iail, muiarea lui Haver, a Chineului; căci
pace – întru mijlocul lui Iavin, împăratul lui
Asoru, și întru mijlocul casii lui Haver Chi-
18 neului. Și ieși Iail întru timpinarea Sisarii
și-i zise lui: „Abate-te, domnul mieu, răsuflă
către mine, nu te teame". Și să abătu către ea
la cort și l-au acoperit pre el cu cojocul
19 ei. Și zise Sisara către ea: „Adapă-mă dară
cu puțintea apă, căci am însetat". Și au deș-
chis foalele laptelui și l-au adăpat pre el și au
20 acoperit obrazul lui. Și zise către ea Sisara:
„Stăi dară în ușa cortului, și va fi de va întra
neștine către tine și te va întreba și va zice ție:
21 'Iaste aici om?', și vei grăi: 'Nu iaste'". Și
luo Iair, fămeaia lui Haver, țărușul cortului și
puse maiul în mîna ei și întră către el încet și
au lovit țărușul întru falca lui și-l petrecu
în pămînt. Și el să scutură și-i ieși sufletul
22 și muri. Și iată, Varac, gonind pre Sisara,
și ieși Iail întru timpinarea lui și zise către
el: „Ia vino, și-ț voiu arăta pre om pre
carele tu cerci". Și întră către ea și, iată,
Sisara, aruncat mort, și țărușul, întru tîmpla
23 lui. Și au smerit Dumnezău pre Iavin,
împăratul lui Hanaan, întru ziua aceaea,
înaintea fiilor lui Israil. Și mergea mîna fii- 24
lor lui Israil mergînd și întărindu-se pre
Acvin, împăratul lui Hanaan, pînă unde l-au
surpat pre el.

CAP V

Și cîntă Devora și Varac, feciorul lui 1
Aviniem, întru ziua aceaea și zise:
„Cînd au stăpînit domni întru Israil – 2
întru vrearea norodului; blagosloviți
pre Domnul. Ascultați, împărați, și 3
băgați în urechi, voivozi! Eu Domnului voiu
pevețui și voiu cînta Dumnezăului lui
Israil: Doamne, întru ieșirea Ta den Siir, 4
cînd Te rîdicai Tu den țarina lui Edom, pămîn-
tul s-au clătit și ceriul s-au turburat, și norii au
picat apă. Munții s-au clătit de către fața a 5
Domnului Eloi; aceasta Sina – de către
fața Domnului Dumnăzăului Israil. Întru 6
zilele lui Samegar, fiiu lui Anath, în zilele lui
Iail, au lipsit împărați și au mers cărări, au
mers căi strîmbe. Lipsit-au cei putearnici a 7
lu Israil, lipsit-au pînă unde s-au sculat
Devora, pînă unde s-au sculat maică în
Israil. Aleaseră, ca pîinea de orzu, dumne- 8
zăi deșărți. Atuncea s-au bătut cetăți boierești,
acoperire a fecioarelor ce-s cu sulițe; de se va
ivi și sulițe, în 40 de mii întru Israil. Inema 9
mea – la ceale orînduite ale lui Israil. Silnicii
norodului, blagosloviți pre Domnul! Încă- 10
lecînd pre asini la amiazăzi, și pre năsilii
șăzînd la judecată, și mergînd la calea sfeatni-
celor, grăiți Glasul celor ce răsună întru 11
mijlocul celor ce să veselesc! Acolo vor da 12
direptatea Domnului, direptăți întărează
întru Israil. Atuncea s-au pogorît la cetățile lui
norodul Domnului. Scoală-te, scoală-te,
Devoro; scoală, scoală, grăiaște cu cîntare.
Scoală-te, Varac, și întărează, Devoro, pre
Varac. Și robeaște robimea ta, fiiul lui Avi-
neem. Atuncea s-au mărit putearea lui 13
norodul Domnului. Doamne, smereaște mie
pre cei mai vîrtoși decît mine. Norodul lui 14
Efraim încă i-au certat pre ei în vale; frate-
tău, Veniamin,– întru noroadele tale. De la
mine, Mahir, s-au pogorît cercînd, și de la
Zavulon, avînd puteare întru toiagul povesti-
rei cărturariului. Și nacealnici – întru Isahar, 15
cu Devora și Varac, așa Varac în vale au trimis
pedestrii lui la vale. La împărțeala lui Ruvin –
multe cercetări ale inemii. Pentru căci șăzi 16
mie întru mijlocul mosfethamilor? Ca să asculți
șuierăturile celor ce să scoală ca să vie? La ale
lui Ruvin – mari cercetări ale inemii! Galaad 17
decindea de Iordan au întins corturile. Și Dan,
pentru căci prișleșiș la vase? Asir au preșleșit
lîngă marginea mării și pre la ieșirile lui au
întinsu corturi. Zavolon – norod ponos- 18
luind sufletului la moarte, și Neftalim – la înăl-
țimile țarinii. Venit-au la el împărați și 19
s-au rînduit. Atuncea au dat războiu împăra-

ții lui Hanaan, la Thanaah, la apa Magghedo;
20 lăcomia argintului n-au luat. Den ceriu
s-au rînduit stealele, den rînduiala lor s-au
21 rînduit cu Sisara. Pîraiele Chison i-au scos
pre ei, pîraiele Cadimin, pîraiele Chison. Căl-
ca-va de tot pre el sufletul mieu cel
22 tare! Atuncea s-au tăiat vinele călcîilor
cailor și va netezi pre ei călcîiul mieu, sudăl-
23 mile întristării lor. 'Blestemați pre Mazor –
zise îngerul Domnului – cu blestem să bleste-
maț pre ceia ce lăcuiescu pre ea, căci n-au
venit la agiutoriul Domnului, ajutoriu – Dom-
24 nul, întru războinici'. Blagoslovească den
muieri Iail, muiarea lui Ahver, a Chineului,
dentru muieri întru cortu să se blagoslo-
25 vească. Apă cerșu ei și lapte i-au dat lui
26 întru leghen, domnilor aduse unt. Mîna ei
cea stînga la țiruș au întinsu, și direapta ei ca
desăvîrșit să surpe la tăieri osteniților; și tăia
pre Sisara, au răzbit tîmpla lui, au răzbit capul
27 lui și au lovit. Întru mijlocul picioarelor ei,
îngreuindu-se, au căzut; și au adormit întru
mijlocul fluierilor ei, întru care s-au plecat; în
ce chip s-au închis, acolo au căzut ticălo-
28 șaște. Pren fereastră să pleca maica Sisa-
rii, pren mrejuiri: 'Pentru căci au întîrziat
carul lui a veni? Pentru căci au zăbovit urmele
29 carălor lui?' Înțeleaptele jupuneaselor ei
au răspuns cătră ea, și ea-ș răspundea cuvin-
30 tele ei la dînsa: 'Nu-l vor afla pre el împăr-
țind prăzi, împrietenind cu priatenii la capul
omului silnic; prăzile văpsealelor Sisariii,
prăzile văpsealelor a împistririi, văpseală a
împistritorilor, aceastea, grumazelor lui pră-
31 zi'. Așa să piară toți vrăjmașii Tăi, Doam-
ne! Și cei ce-L iubăscu pre El, în ce chip răsă-
ritul soarelui întru putearea lui!" Și odihni
pămîntul patruzeci de ani.

CAP VI

1 Și făcură fiii lui Israil rău înaintea
Domnului și au dat pre ei Domnul în
2 mîna lui Madiam șapte ani. Și să
întări mîna lui Madiam pre Israil și au
făcut fiii lui Israil, de cătră fața lui
Madiam, stînele în munți și în peșteri și în
3 tării. Și fu cînd sămăna om israiltean, și se
suia Madiam, și Amalic, și fiii răsăriturilor, și
4 să suia preste el. Și să tăbărîia asupra lor și
strica fătăciunele pămîntului pînă a veni la
Gaza; și nu rămînea stare de viață întru Israil,
5 și turmă, și vițel, și măgariu. Căci și ei și
dobitoacele lor să suia și corturile lor purta, și
veniia ca lăcusta în mulțime, și lor și cămilelor
lor nu era număr, și mergea la pămîntul lui
6 Israil, ca să-l strice pre el. Și sărăci
7 Israilul foarte de cătră fața lui Madiam Și
fiii lui Israil cătră Domnul au strigat; și fu cînd
au strigat fiii lui Israil cătră Domnul pentru
Madiam, Și au trimis Domnul om proroc 8
cătră fiii lui Israil și zise lor: „Aceastea zice
Domnul Dumnezeul lui Israil: 'Eu sînt Cela ce
v-am suit pre voi de la Eghipet și v-am scos
pre voi den casa robimei și v-am scos pre voi
den mîna Eghipetului Și den mîna tuturor 9
celora ce vă chinuia pre voi; și i-am scos pre ei de
cătră fața voastră și am dat voao pămîntul
lor. Și am zis voao: 'Eu sînt Domnul Dum- 10
nezeul vostru; să nu vă teameți de dumnezeii
Amoreului, întru carei voi lăcuiț întru pămîn-
tul lor. Și n-aț ascultat glasul Mieu'". Și au 11
venit îngerul Domnului și au șăzut supt stăja-
rul ce era în Efra, cel al lui Ioas, tatăl lui Ezri;
și Ghedeon, feciorul lui, bătea grîu în teascu,
ca să fugă de cătră fața lui Madiam. Și se ivi 12
lui îngerul Domnului și zise cătră el: „Domnul
cu tine, tare cu puteare". Și zise cătră el 13
Ghedeon: „Întru mine, Domnul mieu și, de
iaste Domnul cu noi, și pentru căci ne-au aflat
pre noi toate realele aceastea? Și unde sînt
toate minunile Lui, cîte au povestit noao
părinții noștri, zicînd: 'Au nu den Eghipet
ne-au scos pre noi Domnul?' Și acum ne-au
lepădat pre noi Domnul și ne-au dat pre noi în
mîna lui Madiam!" Și căută cătră el îngerul 14
Domnului și zise lui: „Pasă cu putearea ta
aceasta și vei mîntui pre Israil den mîna lui
Madiam, și, iată, te-am trimis pre tine". Și 15
zise cătră El Ghedeon: „Întru mine, Doamne,
cu cine voiu mîntui pre Israil? Iată, mia mea,
mai smerită întru Manasi, și eu sînt mai mic
întru casa tătîne-mieu". Și zise cătră el Dom-
nul că „Voiu fi împreună cu tine și vei lovi 16
pre Madiam ca pre un om". Și zise cătră El 17
Ghedeon: „Și de-am aflat har întru ochii Tăi,
și să-m faci semnu căci Tu grăiești cu
mine: Să nu Te depărtezi dară de aici, pînă 18
voiu veni eu la Tine și voiu aduce jîrtva mea și
voiu pune înaintea Ta". Și zise: „Eu sînt, voiu
șădea pînă te vei întoarce tu". Și Ghedeon 19
mearse și făcu un ied de capre și ifă de făină,
azime; și cărnurile le-au pus pre coșniță și
zama într-o oală au turnat și scoase cătră el
supt copaci și se închină. Și zise cătră el 20
îngerul Domnului: „Ia cărnurile și pîinile
ceale azimite și pune la piatra aceaea, și zama
o toarnă". Și au făcut așa. Și au întins înge- 21
rul Domnului marginea toiagului cel den mîna
lui și au atins de cărnuri și de azime; și s-au
ațîțat foc den piatră și au mîncat cărnurile și azi-
mele. Și îngerul Domnului s-au dus dentru ochii
lui. Și văzu Ghedeon că îngerul Domnului ias- 22
te, și zise Ghedeon: „Vai mie, Doamne, Doam-
ne, că am văzut pre îngerul Domnului, față cătră

23 faţă. Şi zise lui Domnul: „Pace ţie; nu te
24 teame, că nu vei muri". Şi zidi acolo Ghe-
deon jîrtăvnic Domnului şi au numit pre el
25 Pace a Domnului, pînă în ziua aceasta Încă
fiind el la Efratha, tatul lui Ezri. Şi să făcu
întru noaptea aceaea, şi zise lui Domnul: „Ia
viţelul cel hrănit al tătîne-tău şi viţelul al doi-
lea, cel de 7 ani, şi vei surpa jîrtăvnicul lui
Vaal, carele iaste al tătîne-tău, şi desimea cea
26 de preste el să o tai. Şi vei zidi jîrtăvnicul
Domnului Dumnezăului tău, Celuia ce S-au
ivit ţie pre vîrful lui Manoz muntele întru rîn-
duială, şi vei lua viţelul al doilea şi vei aduce
ardere-de-tot cu leamnele desişului care vei
27 tăia". Şi au luat Ghedeon 10 oameni den
robii lui şi au făcut în ce chip au grăit către el
Domnul. Şi fu după ce se temu de casa tătîne-
său şi de oamenii cetăţii ca să nu facă ziua, şi
28 au făcut noaptea. Şi să mînecară oamenii
cetăţii demeneaţa, şi iată, săpat jîrtăvnicul lui
Vaal şi desimea de preste el, tăiată, şi viţelul cel
hrănit, adus la ardere-de-tot, preste jîrtăvni-
29 cul cel zidit. Şi zise om către aproapele său:
„Cine au făcut lucrul acesta?" Şi cerca şi cer-
ceta şi ziseră că Ghedeon, feciorul lui Ioas, au
făcut lucrul acesta. Şi au zis oamenii cetăţii
30 către Ioas: „Scoate afară pre feciorul tău şi
să moară, căci au săpat de tot jîrtăvnicul lui
Vaal şi căci au tăiat desişul ce era preste
31 el. Şi zise Ioas către oamenii ceia ce să scu-
lase asupra lui: „Au doară voi judecaţi acum
pentru Vaal? Au voi veţ mîntui pre el? Carele
au izbîndit lui să moară pînă demeneaţă; de
iaste el dumnezău, va izbîndi pre sine, cînd
32 au săpat de tot jîrtăvnicul lui". Şi numi pre
el, întru ziua aceaea, Ierovaal, zicînd: „Jude-
cata a lui Vaal", căci au săpat de tot jîrtăvnicul
33 lui. Şi tot Madiamul şi Amalic şi fiii răsări-
tului s-au adunat într-un loc şi au trecut şi au
34 tăbărît în calea lui Iesrael. Şi Duhul lui
Dumnezău au întărit pre Ghedeon şi au trîm-
biţat cu cornul şi au strigat Aviazer denapoia
35 lui. Şi posluşnici au trimis la tot Manasi şi
au strigat şi el denapoia lui; şi posluşnici au
trimis la Asir şi la Zavolon şi la Neftalim, şi să
36 suiră întru timpinarea lui. Şi zise Ghedeon
către Dumnezău: „De vei mîntui cu mîna a
37 mea pre Israil în ce chip ai grăit, Iată, eu
puiu val de lînă pre arie şi, de se va face roaoa
pre val singur, şi preste tot pămîntul uscă-
ciune, şi voiu conoaşte că vei mîntui pren
38 mîna mea pre Israil, în ce chip ai grăit". Şi fă-
cu aşa şi să mînică Ghedeon dimineaţa şi stoarse
valul şi curse roao den val un leghin plin de
39 apă. Şi zise Ghedeon către Dumnezău: „Să
nu se scîrbească mînia Ta întru mine, şi voiu grăi
încă o dată; şi voiu ispiti încă o dată cu valul; şi
să să facă uscăciune pre val singur, iară
preste tot pămîntul să să facă roao". Şi au 40
făcut Domnul aşa întru noaptea aceaea; şi
s-au făcut uscăciune pre val singur, iară
preste tot pămîntul s-au făcut roao.

CAP VII

i au mînecat Ierovaal – acesta iaste 1
Ghedeon –, şi tot norodul ce era cu el,
şi s-au tăbărît la izvorul lui Ared, şi
tabăra lui Madiam şi a lui Amalic era
lui de către miazănoapte, la muntele
lui Mose, Gavaath-Amore, celuia den vale.
Şi zise Domnul către Ghedeon: „Mult e noro- 2
dul care e cu tine, ca să nu dau pre Madiam
întru mîinele lor, pentru ca să nu să laude
Israil pre Mine, zicînd: 'Mîna a mea m-au
mîntuit'". Şi zise Domnul către el: „Grăiaşte 3
dară în urechile norodului, zicînd: 'Cine e cel
ce să spaire şi fricos? Întoarcă-să!'". Şi s-au
pornit den muntele lui Galaad şi s-au întors
de la norod 22000 şi 10000 au rămas. Şi 4
zise Domnul către Ghedeon: „Încă norodul
mult iaste, pogoară-i pre ei la apă şi voiu ispiti
pre dînşii ţie acolo; şi va fi pre carele voiu zice
către tine: 'Acela va mearge împreună cu
tine', acela va mearge cu tine; şi tot carele
voiu zice că nu va mearge cu tine, şi acela nu
va mearge cu tine". Şi au pogorît norodul 5
la apă şi zise Domnul către Ghedeon: „Tot
cela ce va limpi cu limba a lui dentru apă, în ce
chip ar limpi cîinele, să-l pui pre el deosebi; şi
tot cela ce va îngenunchea pre genunchele lui
să bea, să-l osebeşti pre el deosebi". Şi fu 6
numărul celor ce au limpit cu mîna lor, cu
limba lor, 300 de oameni; şi tot norodul ce au
rămas s-au plecat pre genunchele lor ca să
bea apă. Şi zise Domnul către Ghedeon: 7
„Întru cei 300 de oameni ce au limpit voiu
mîntui pre voi şi voiu da pre Madiam în mîna
a ta; şi tot norodul alearge om cineş la locul
lui". Şi au luat bucatele norodului întru mîna 8
lor şi buciunele lor; şi pre tot omul Israil au
trimes om la lăcaşul lui, iară pre cei 300 de
oameni i-au oprit. Iară tabăra lui Madiam era
acolo, dedesupt, în vale. Şi fu întru noap- 9
tea aceaea, şi zise către el Domnul: „Scoală şi
te pogoară curînd de aicea la tabără, căci am
datu-o pre ea în mîna ta. Iară de te temi tu 10
a te pogorî, pogoară-te tu şi copilaşul tău,
Fara, la tabără. Şi vei auzi ce vor grăi; şi 11
după aceaea se vor întări mîinile tale şi te vei
pogorî în tabără". Şi s-au pogorît el şi Fara,
copilaşul lui, la o parte a celor cincizeci ce era
în tabără. Şi Madiam şi Amalic şi toţ fiii 12
răsăriturilor să tăbărîse în vale ca lăcusta în
mulţime; şi la cămilele lor nu era număr, ce
era ca nîsipul cel den marginea mării în mul-
ţime. Şi întră Ghedeon şi iată, om povestiia 13
aproapelui lui vis şi zise: „Iată, am visat vis

şi iată, turte de pîine de orz, tăvălindu-se întru
tabăra lui Madiam şi au venit pînă la cortul lui
Madiam şi au lovit pre el şi au căzut şi au sur-
14 pat pre el şi au căzut cortul". Şi răspunse
aproapele lui şi zise: „Nu iaste acesta, ce
numai sabia lui Ghedeon, fiiul lui Ioas, omului
lui Israil; au dat Dumnezeu în mîna lui pre
15 Madiam şi toată tabăra. Şi fu după ce auzi
Ghedeon poveastea visului şi asămănarea lui,
şi să închină Domnului şi să întoarse la tabăra
lui Israil şi zise: „Sculaţi-vă, căci au dat Dom-
nul tabăra lui Madiam în mînile voastre".
16 Şi au împărţit pre cei 300 de oameni în trei
părţi şi au dat cornuri în mînile tuturor şi
17 doniţe deşarte şi făclii în mijlocul doniţelor Şi
zise către ei: „De mine veţ vedea, şi aşa să
faceţ; şi iată, eu mergu întru mijlocul taberii,
18 şi va fi în ce chip voi face aşa veţ face. Şi voi
trîmbiţa cu bucinul eu şi toţ cei cu mine, şi veţ
trîmbiţa cu cornurile şi voi – pre împrejurul a
toată tabăra, şi veţ grăi: 'Sabia Domnului şi lui
19 Ghedeon!'". Şi întră Ghedeon şi cea 100 de
oameni ce era cu el într-o parte de tabără,
începîndu-se straja cea den mijlocu; însă cu
sculare au sculat pre ceia ce străjuia şi au
bucinat cu buciunele şi au scuturat doniţele
20 ceale den mînile lor. Şi au buciunat ceale
trei părţi cu buciunele, şi au sfărîmat doniţele,
şi au luat în mîna lor cea stîngă făcliile şi în
mîna cea direaptă a lor buciunele a trîmbiţa, şi
au strigat: „Sabia Domnului şi a lui Ghe-
21 deon!". Şi au stătut cineş după sine împre-
jurul taberei şi au alergat toată tabăra şi au dat
22 semnu şi au fugit. Şi au trîmbiţat ceale 300
de buciune şi au pus Domnul sabia omului
întru aproapele lui şi întru toată tabăra; şi au
fugit tabăra pînă la Vithaseta şi au strînsu
pînă la marginea lui Avel-Maula şi la Taved.
23 Şi au strigat om israiltean den Neftalim şi den
Asir şi den tot Manasi şi au gonit denapoia lui
24 Madiam. Şi posluşnici au trimis Ghedeon
întru tot muntele lui Efraim, zicînd: „Pogorîţi-vă
întru tîmpinarea lui Madiam şi apucaţ lor apa,
pînă la Vethvera şi Iordanul". Şi au strigat tot
omul lui Efraim şi au apucat apa pînă la
25 Vethvera şi Iordanul. Şi au prinsu pre cei
doi boiareni a lui Madiam, pre Oriv şi pre Ziv,
şi au omorît pre Oriv la Surorev şi pre Ziv
l-au omorît la Ieachevziv, şi au gonit pre
Madiam. Şi capul lui Oriv şi lui Ziv au adus
către Ghedeon, de decindea de Iordan.

CAP VIII

1 Şi ziseră către Ghedeon om Efraim:
„Ce cuvîntul acesta ai făcut noao, ca
să nu ne chemi pre noi cînd ieşiiai a te
rîndui întru Madiam?" Şi să judeca
cu el tare. Şi zise către ei: „Ce am făcut 2
acum în ce chip voi? Nu iaste mai bun greşul
lui Efraim decît culesul lui Aviezeru? Întru 3
mîna voastră au dat Domnul pre boiarii lui
Madiam, pre Oriv şi pre Ziv. Şi ce am putut
face precum voi?" Atuncea au potolit duhul
lor de la el, grăind el cuvîntul acesta. Şi au 4
mersu Ghedeon la Iordan şi au trecut el şi cei
300 de oameni ce era cu el, cu puţinel suflet
şi flămînzi. Şi zise la oamenii lor den 5
Sochoth: „Daţ dară pîini întru hrană norodului
acestuia ce iaste cu mine, că sînt flămînzi, iară
eu gonescu denapoia lui Zevee şi Salmana,
împăraţilor Madiamului". Şi ziseră boiarii 6
lui Sochoth: „Au doară mîna lui Zevee şi lui
Salmana iaste acum în mîna ta, ca să dăm oştii
tale pîine?" Şi zise Ghedeon: „Nu aşa! 7
Cînd va da Domnul pre Zevee şi pre Salmana
întru mîna mea, şi eu voiu scărpina trupurile
voastre cu spinii pustiiului şi cu ciuline". Şi 8
să sui de acolo la Fanuil şi au grăit către ei
iarăş într-acestaş chip; şi au răspuns lui
oamenii Fanoil în ce chip i-au răspuns lui
oamenii den Sochoth. Şi zise Ghedeon 9
oamenilor lui Fanuil, zicînd: „Întorcîndu-mă
cu pace, voiu săpa turnul acesta". Şi Zevee 10
şi Salmana, la Carcar, şi tabăra lor împreună
cu ei, ca vro 15000, toţi ceia ce au rămas întru
toată tabăra fiilor răsăritului; şi ceia ce au
căzut au fost 120 de mii de oameni cu sabiile
zmulte. Şi să sui Ghedeon drumul celora ce 11
lăcuiescu întru corturi de la răsăritul Naviei şi
den preajma Navii şi au lovit tabăra, iară
tabăra era nădejduind. Şi fugi Zevee şi Sal- 12
mana şi au gonit denapoia lor şi au oprit pre
cei 2 împăraţi ai lui Madiam, pre Zevee şi pre
Salmana, şi toată tabăra lor au turburat. Şi 13
s-au întorsu Ghedeon, feciorul lui Ioas, de la
războiu de la suirea lui Ares. Şi au prins 14
copilaş dentru oamenii de Sochoth, şi au
întrebat pre el şi au scris către el pre boiarii
Sochothului şi pre bătrînii lui, 77 de
oameni. Şi au mers Ghedeon către boiarii 15
Sochothului şi au zis lor: „Ia Zevee şi Sal-
mana, pentru carii m-aţ ocărît, zicînd: 'Au
mîna lui Zevee şi a lui Salmana iaste acum
întru mîna ta, ca să dea oamenilor tăi, celor ce
leaşină, pîine?'". Şi au luat pre boiarii şi 16
pre cei bătrîni ai cetăţii şi i-au rojdit pre ei cu
spinii pustiiului şi cu ciulini, şi au rojdit cu ei
pre oamenii Sochothului. Şi turnul lui Fa- 17
niil l-au săpat şi au omorît pre oamenii cetă-
ţii. Şi au zis către Zevee şi Salmana: „Unde 18
sînt oamenii carii aţ ucis la Thavor?" Şi ziseră:
„În ce chip eşti tu, aşa şi ei; cela ce samănă ţie sa-
mănă lor, ca chipul fiilor împăratului". Şi zise 19
Ghedeon: „Fraţii miei şi feciorii maicii meale

sînt". Şi să jură lor: „Viu iaste Domnul, de
20 i-aţi fi cruţat vii, nu v-aş fi ucis pre voi". Şi
zise lui Iether, celui dentîiu născut a lui: „Scu-
lîndu-te, omoară pre ei". Şi n-au zmult copilul
lui sabia lui, că s-au spăriat, căci mai tînăr
21 era. Şi zise Zevee şi Salmana: „Scoală-te
dară tu şi ne timpină noao, căci ca unui om –
putearea lui". Şi să sculă Ghedeon şi ucisă pre
Zevee şi pre Salmana şi luo spogîrnicealele
22 ceale ce era în grumazii cămilelor lor. Şi
zise om israiltean cătră Ghedeon: „Dom-
neaşte noao şi tu şi fiii tăi şi fiiul feciorului tău,
căci tu ne-ai mîntuit pre noi den mîna lui
23 Madiam". Şi zise cătră ei Ghedeon: „Nu
voiu domni eu voao şi nu va domni fiiul mieu
24 voao, Domnul va domni voao". Şi zise
cătră ei Ghedeon: „Ceare-voiu de la voi cea-
rere şi-m dea mie om cercel dentru prăzile
lui", căce cercei de aur era la ei, căci era
25 ismailteani. Şi ziseră: „Dînd vom da". Şi-ş
întinse haina sa şi au aruncat omu acolo cercel
26 dentru prăzile lui. Şi s-au făcut trasul cer-
ceilor de aur, cărora au cerşut, sicli 1000 şi
700 de aur, afară den rathuri şi den lanţuri
întru foth şi îmbrăcăminţilor celor mohorîte
ce era pre împăraţii Madiamului şi afară den
lanţurile cealea ce era întru grumazii cămile-
27 lor lor. Şi făcu aceasta Ghedeon întru efud
şi au pus pre el întru cetatea lui Efrath şi au
curvit tot Israilul denapoia lui, acolo, şi să făcu
28 lui Ghedeon şi casii lui întru dodeială. Şi se
înfrînsă Madiam înaintea fiilor Israil şi n-au
mai adaos a rădicarea capul lor. Şi au odihnit
pămîntul 40 de ani întru zilele lui Ghedeon.
29 Şi au mers Ierovaal, fiiul lui Ioas, şi au lăcuit
30 întru casa lui. Şi lui Ghedeon era fii 70
ieşind den coapsele lui, căce muieri multe era
31 la el. Şi ţiitoarea lui ceaea de la Sichima
i-au născut lui şi încă şi ea fecioru şi i-au pus
32 numele Avimeleh. Şi au murit Ghedeon,
feciorul lui Ioas, întru bătrîneaţe bune şi s-au
îngropat întru grobniţa lui Ioas, tatăl lui, la
33 Efratha, tatăl lui Ezri. Şi fu după ce muri
Ghedeon, şi să întoarsără fiii lui Israil şi au
curvit denapoia vaalimilor şi au pus lor lui
Vaal Verith făgăduinţă ca să fie lor el întru
34 dumnezău. Şi nu ş-au adus aminte fiii lui
Israil de Domnul Dumnezăul lor, Celuia ce au
mîntuit pre ei den mîna a tuturor vrăjmaşilor
35 lor de pe împrejur. Şi n-au făcut milă cu
casa lui Ierovaal – acesta iaste Ghedeon –,
după toată bunătatea carea au făcut cu Israil.

CAP IX

1 i mearse Avimeleh, feciorul lui
Ierovaal, la Sichima, cătră fraţii mai-
cii lui, şi au grăit cătră ei şi cătră
toată rudenia casii tatului maicii lui,
zicînd: „Grăiţi dară întru urechile tuturor 2
oamenilor sichimeanilor, care iaste mai bun
voao: a stăpîni voao 70 de oameni, toţi fecio-
rii lui Ierovaal, au să domnească voao un om?
Şi vă aduceţi aminte că osul vostru şi trupul
vostru sînt eu". Şi au grăit pentru el fraţii 3
maicii lui întru urechile a tuturor oamenilor
sichimeanilor toate cuvintele aceastea şi s-au
plecat inema lor denapoia lui Avimeleh, căce
au zis: „Fratele nostru iaste". Şi au dat lui 4
70 de arginţi den casa lui Vaal Verith, a făgă-
duinţii, şi au năimit cu ei Avimeleh oameni
deşărţi şi spămîntoşi şi au mersu denapoia
lui. Şi au întrat în casa tatului lui, la 5
Efratha, şi au ucis pre fraţii lui, pre feciorii lui
Ierovaal, 70 de oameni, pre o piatră; şi au
rămas Ioatham, feciorul lui Ierovaal, cel mai
tînăr, căce s-au ascunsu. Şi s-au adunat 6
toţi oamenii sichimeanilor şi toată casa lui
Maalo şi au mersu şi au împărăţit pre Avimeleh
împărat înaintea stăjariului sfatului, cel de la
Sichima. Şi să spuse lui Ioatham şi mearse 7
şi stătu în vîrful muntelui lui Garizin şi-ş
rădică glasul lui şi plînse şi le zise lor: „Ascul-
taţi-mă, oamenii sichimeanilor, şi va asculta
pre voi Dumnezău. Mergînd au mersu 8
leamnele ca să ungă preste eale împărat şi au
zis maslinului: 'Împărăţeaşte preste noi'.
Şi zise lor maslinul: 'Lăsînd grăsimea mea, 9
carea întru mine au slăvit Dumnezău şi oame-
nii, să mergu să domnescu leamnilor?' Şi 10
ziseră leamnele smochinului: 'Vino de împă-
răţeaşte preste noi'. Şi zise lor zmochinul: 11
'Lăsînd dulceaţa mea şi roada mea cea bună,
să mergu să domnescu leamnelor?' Şi 12
ziseră leamnele viei: 'Vino de împărăţeaşte
preste noi'. Şi zise lor via: 'Lăsînd vinul 13
mieu, veselia lui Dumnezău şi a oamenilor, să
mergu să domnescu leamnelor?'. Şi au zis 14
toate leamnele cătră mărăcine: 'Vino de împă-
răţeaşte preste noi'. Şi zise mărăcinele 15
cătră leamne: 'De cu adevărat mă ungeţi pre
mine voi a împărăţi preste voi, veniţi de vă
nădejduiţ întru acoperirea mea; şi, de nu, va
ieşi foc den mărăcini şi va mînca chedrii Liva-
nului'. Şi acum, de aţ făcut cu adeverire şi 16
cu săvîrşire, şi aţ împărăţit pre Avemaleh, şi
de aţ făcut bine cu Ierovaal şi cu casa lui, şi de
aţ făcut lui după răsplătirea mîniei lui? În ce 17
chip au dat războiu tatăl mieu pentru voi, şi au
aruncat sufletul lui den preajmă şi v-au mîn-
tuit pre voi den mîna lui Madiam, Şi voi 18
v-aţ sculat preste casa tătîne-mieu astăzi şi aţ
ucis pre feciorii lui, 70 de bărbaţi, pre o
piatră, şi aţ împărăţit pre Avimeleh, feciorul
slujnecei lui, preste oamenii sechimenilor,
căci fratele vostru iaste. Şi, de aţ făcut 19

cu adevăr şi cu săvîrşire cu Ierovaal şi cu casa lui
întru aceasta zi, să vă blagosloviţ voi şi să vă
veseliţ întru Avimeleh, şi să să veselească şi
20 încă şi el întru voi. Iară de nu, să iasă foc
dentru Avimeleh şi să mănînce de tot pre
oamenii sichimenilor şi pre casa lui Maalo şi
să iasă foc dentru oamenii sichimilor şi den
casa lui Maalo şi să mănînce de tot pre Avime-
21 leh". Şi au fugit Ioatham şi s-au dat în
laturi şi au mers la Vira şi au lăcuit acolo de
22 cătră faţa lui Avimeleh, fratele lui. Şi au
23 domnit Avimeleh preste Israil trei ani. Şi
au tremis Dumnezeu duh rău întru mijlocul lui
Avimeleh şi întru mijlocul oamenilor sichimi-
24 lor. Şi au viclenit oamenii Sichimului întru
casa lui Avimeleh, ca să aducă strîmbătatea
celor 70 de fiii ai lui Ierovaal şi sîngele lor să-l
puie pre Avimeleh, fratele lor, carele au ucis
pre ei, şi preste oamenii sichimilor, căci au
25 întărit mînile lui ca să ucigă pre fraţii lui. Şi
au pus lui oamenii Sichimului paznici într-
ascunsu, pren capetele munţilor, şi apuca pre
toţi pre ceia ce mergea la ei în cale;şi să spuse
26 lui Avimeleh. Şi veni Gaal, feciorul lui
27 Aved, şi fraţii lui, şi au trecut la Sichima. Şi
au nădejduit pre el oamenii Sichimului şi au
ieşit la ţarină şi au cules viile lor şi au călcat şi
au făcut danţuri şi au ieşit la casa dumnezeu-
lui lor şi au mîncat şi au băut şi bleastema pre
28 Avimeleh. Şi zise Gaal, feciorul lui Aved:
„Cine iaste Avimeleh, şi cine iaste feciorul lui
Sihim, ca să slujim lui? Nu e fecior lui Ierovaal?
Şi Zevol, socotitoriu lui, robul lui, împreună
cu oamenii lui Ezmor, tatăl lui Sihem? Şi ce ca
29 să slujim, noi lui? Şi cine va da pre nărodul
acesta întru mîna mea? Şi voiu muta pre Avi-
meleh şi voi zice lui Avimeleh: 'Înmulţeaşte
30 putearea ta şi ieşi afară!'" Şi au auzit
Zevul, boiarenul cetăţii, cuvintele lui Gaal,
31 feciorul lui Iaved, şi s-au mîniat cu urgie. Şi
au tremis solii lui Avimeleh cu daruri, zicînd:
„Iată, Gaal, feciorul lui Aved, şi fraţii lui au
venit la Sichima şi aceştea au ocolit cetatea
32 asupra ta. Şi acum, scoală-te noaptea, tu şi
nărodul carele iaste cu tine, şi păzeaşte deme-
33 neaţa în ţarină; Şi va fi demeneaţa, odată
cu răsărita soarelui, vei mîneca şi te vei tinde
asupra cetăţii şi, iată, el şi nărodul ce e
împreună cu dînsul vor ieşi afară cătră tine şi
34 vei face lui în ce chip va afla mîna ta". Şi
s-au sculat Avimeleh şi tot nărodul cel
împreună cu el noaptea şi s-au străjuit preste
35 Sichima în patru căpetenii. Şi ieşi Gaal,
feciorul lui Aved, şi au stătut lîngă uşa porţii
cetăţii; şi să sculă Avimeleh şi nărodul ce era
36 cu el den cei străjuiţ. Şi văzu Gaal, fecio-
rul lui Aved, pre nărod şi zise cătră Zevul:
„Iată nărod pogorînd den vîrful munţilor". Şi
zise cătră el Zevul: „Umbra copacilor tu vezi,
ca cînd ar fi oameni". Şi adaose Gaal încă a 37
grăi şi zise: „Iată nărod pogorînd despre
mare, ţiindu-se de Buricul Pămîntului, şi o
parte vine de la calea Stejariului Celor ce Pre-
vesc". Şi zise cătră el Zevul: „Unde iaste 38
acum gura a ta, ceaea ce zicea: 'Cine iaste Avi-
meleh, ca să slujim lui?' Nu, iată, acesta iaste
norodul carele ai ocărît? Ieşi dară acum şi te
bate cătră el". Şi ieşi Gaal de cătră faţa a 39
oamenilor sichimilor şi au bătut cătră Avi-
meleh. Şi-l goni pre el Avimeleh Şi au 40
fugit de cătră faţa lui. Şi au căzut stîrvuri multe,
pînă la poarta cetăţii. Şi au şăzut Avimeleh 41
la Arema; şi au scos Zevul pre Gaal şi pre fra-
ţii lui ca să nu lăcuiască la Sichima. Şi fu a 42
doua zi, şi ieşi norodul la cîmpu, Şi să spuse 43
lui Avimeleh. Şi luo norodul şi-i împărţi în trei
căpetenii şi strejui la ţarină. Şi văzu şi iată, 44
norodul ieşi den cetate; şi să sculă preste
ei şi lovi pre ei. Şi Avimeleh şi mai-marii ce
era cu el s-au întins şi au stătut la uşa porţii
cetăţii şi ceale 2 căpetenii s-au răvărsat preste
toţi ceia ce era în ţareni şi-i loviră pre ei. Şi 45
Avimeleh da războiu în cetate toată ziua
aceaea şi au luat cetatea şi norodul dentru ea
au omorît şi cetatea au surpat şi au semănat
pre ea sare. Şi au auzit toţi oamenii turnu- 46
lui Sechimului, şi au întrat întru tăria casei
făgăduinţei lui Vethilverith. Şi să spuse lui 47
Avimeleh cum s-au strîns toţi oamenii turnu-
lui sechimilor. Şi să sui Avimeleh la mun- 48
tele Ermon, el şi tot norodul ce era cu el, şi au
luat Avimeleh toporul în mîna a lui şi au tăiat
o sarcină de leamne şi au rădicat pre ea şi au
pus pre ea preste umerele lui şi zise cătră
norodul ce era cu el: „Ce m-aţi văzut făcînd,
curînd faceţi ca şi eu". Şi au tăiat şi ei toţi 49
fieştecare sarcena şi au rîdicat şi au mers
denapoia lui Avimeleh şi au pus preste tărie şi
au ars preste ei tăria cu foc şi au murit şi încă
toţi oamenii turnului Sechemului, ca vro 1000
de oameni şi muieri. Şi au mers Avimeleh 50
la Thivis ş-au şăzut prejur ea şi au luat pre
ea. Şi turnu era tare în mijlocul cetăţii şi au fu- 51
git acolo toţi oamenii şi fămeile şi toţ povăţuitorii
cetăţii, şi au închis preste ei şi să suiră preste
casa cea de asupra turnului. Şi au venit Avi- 52
meleh pînă la turnu şi l-au bătut pre el; şi s-au
apropiat Avimeleh pînă la uşa turnului ca să-l ar-
ză pre el cu foc. Şi au aruncat o muiare o bu- 53
cată de rîşniţă preste capul lui Avimeleh şi i-au
fărîmat capul. Şi au strigat de sîrg cătră copi- 54

laşul cela ce rîdeca hainele lui, şi zise lui:
„Zmulge sabia ta şi mă omoară, pentru ca să
nu zică odinioară cum: 'Muiarea l-au ucis pre
el'". Şi-l junghe pre el copilaşul lui şi au
55 murit. Şi au văzut om israiltean cum au
murit Avimeleh, şi s-au dus om la locul
56 său. Şi au întors Dumnezău răul lui Avime-
leh, carele au făcut tatului lui, ca să ucigă pre
57 cei 70 de fraţi ai lui. Şi tot răul oamenilor
Sechimului au întors Dumnezău la capul lor şi
au venit asupra lor blestemul lui Ioatham, fiiul
lui Ierovaal.

CAP X

1 Şi să sculă după Avimeleh a mîntui pre
Israil Thula, feciorul lui Fua, fiiul
unchiului lui Oz, isaaharean, şi el
lăcuia la Samaria, în muntele Efraim.
2 Şi au judecat pre Israil 23 de ani şi au
3 murit şi s-au îngropat la Samaria. Şi s-au
sculat după acesta Iair Galaadeteanul şi au
4 judecat pre Israil doaozeci şi doi de ani. Şi
să născură lui 32 de fii, încălecînd preste 32 de
mînji; şi 32 cetăţi lor, şi pre eale le-au numit
Satele lui Iair pînă în ziua aceasta, carele sînt
5 în pămîntul lui Galaad. Şi muri Iair şi să
6 îngropă la Camon. Şi adaosără fiii lui Israil
a face răul înaintea Domnului, şi au slujit la
Valim, şi la Astaroth, şi la dumnezăii Siriii, şi la
dumnezeii Sidonului, şi la dumnezeii Moavu-
lui, şi la dumnezeii fiilor Amon, şi la dumnezeii
celor de fealiu streini, şi au lăsat pre Domnul,
7 şi n-au slujit Lui. Şi S-au mîniat cu urgie
Domnul întru Israil şi au dat pre ei în mîna
celor streini de fealiu, şi în mîna fiilor
8 Ammon. Şi au putrezit şi au zdrobit pre fiii
lui Israil întru vreamea aceaea, în 18 ani, pre
toţi fiii lui Israil, pre cei decindea de Iordan, în
9 pămîntul amoreului, la Galaad. Şi au trecut
feciorii lui Amon Iordanul ca să dea războiu şi
întru Iuda, şi întru Veniamin, şi întru casa lui
10 Efraim, şi să chinuiră fiii lui Israil foarte. Şi
au strigat fiii lui Israil către Domnul, zicînd:
„Am greşit Ţie, căci am lăsat pre Dumnezăul
11 nostru şi am slujit la Vaalim" Şi zise Dom-
nul către fiii lui Israil: „Au nu eghipteanii, şi
amoreii, şi fiii lui Amon, şi Moav, şi streini de
12 fealiu, Şi sidoneanii, şi Malic, şi Hanaan
v-au chinuit pre voi, şi aţ strigat către Mine şi
13 v-am mîntuit pre voi den mîna lor? Şi voi
M-aţ lăsat pre Mine şi aţ slujit la alţi dumne-
zei! Pentru aceaea, nu voiu mai adaoge a vă
14 mîntui pre voi! Meargeţi şi strigaţ către
dumnezeii ceia ce aţ ales întru ei, şi ei să vă
mîntuiască pre voi întru vreamea primejdiii
15 voastre". Şi ziseră fiii lui Israil către Dom-
nul: „Greşit-am, fă Tu noao după toate cî-
te vor plăcea înaintea Ta, fără numai ne
scoate pre noi întru ziua aceasta". Şi au 16
mutat pre dumnezăii cei streini den mijlocul
lor şi au slujit Domnului singur; şi n-au bine-
plăcut întru norod şi leşină întru osteneală
Israil. Şi să suiră fiii lui Amon şi să tăbărîră 17
în Galaad, şi ieşiră fiii lui Israil şi să tăbărîră la
Masifa. Şi ziseră norodul, boiarii Galaadu- 18
lui, om către aproapele său: „Care iaste omul
carele va înceape a da războiu întru fiii lui
Amon? Şi va fi cap tuturor la ceia ce lăcuiescu
în Galaad."

CAP XI

Şi Ieftai Galadeteanul era tare întru 1
vîrtute. Şi acesta, fecior de muiare
curvă; şi au născut lui Galaad pre Ief-
tae. Şi au născut fămeaia lui 2
Galaad lui feciori. Şi s-au îmbărbătat
feciorii fămeii şi au scos pre Ieftae şi au zis
lui: „Nu vei moşteni întru casa tatului nostru,
căci de fămeaie tălaniţă fecior eşti tu". Şi 3
au fugit Ieftae dentru faţa fraţilor lui şi au
lăcuit la pămîntul Tov şi să aduna către Ieftae
oamenii holeaci şi ieşiia împreună cu el. Şi 4
fu după zile, şi s-au bătut fiii lui Amon cu
Israil. Şi fu cînd s-au bătut fiii lui Amon cu 5
Israil, şi au mers bătrînii Galaadului să ia pre
Ieftae, în pămîntul lui Tov, şi ziseră către Ief-
tae: „Vino şi să fii noao întru povăţitoriu, 6
şi vom da războiu întru fiii lui Amon". Şi 7
zise Ieftae celor bătrîni a lui Galaad: „Au nu
voi m-aţ urît şi m-aţ scos afară den casa tătî-
ne-mieu şi m-aţ gonit afară de la voi? Şi
pentru căci aţ venit acum la mine cînd v-aţ
chinuit?" Şi ziseră bătrînii Galaadului 8
către Ieftai: „Nu aşa. Acum am venit către tine,
şi vei mearge împreună cu noi şi vom da răz-
boiu întru fiii lui Amon; şi vei fi noao căpete-
nie întru toţ ceia ce lăcuiescu întru Galaad".
Şi zise Ieftai către cei bătrîni a lui Galaad: „De 9
mă întoarceţi voi a da războiu întru fiii lui
Amon şi va da pre ei Domnul înaintea mea, eu
voao voiu fi întru boiaren". Şi ziseră cei 10
bătrîni ai lui Galaad către Ieftae: „Domnul va
fi cela ce ascultă întru mijlocul nostru, fără
numai după cuvîntul tău, aşa vom face". Şi 11
mearse Ieftae cu bătrînii lui Galaad şi-l
puseră pre el întru căpetenie norodului
preste dînşii şi întru povăţuitoriu. Şi au grăit
Ieftae toate cuvintele lui înaintea Domnului, la
Masifa. Şi au trimis Ieftae soli către împăra- 12
tul fiilor Ammon, zicînd: „Ce iaste mie şi ţie, că
ai venit către mine tu, a da războiu întru pămîn-
tul mieu?" Şi au zis împăratul fiilor Ammon 13
către solii lui Ieftai: „Pentru căce au luat Israil
pămîntul mieu, întru suirea lui den Eghipet, de la
Arnon pînă la Iavoc şi pînă la Iordan, şi a-

cum întoarce-l pre el cu pace, şi voiu
14 mearge". Şi s-au întorsu solii cătră Ieftae
şi mai adaose încă Ieftae şi au tremis soli
cătră împăratul fiilor Amon şi-i zise lui:
15 „Aceastea zice Iefthae: 'Nu au luat Israil
pămîntul lui Moav şi pămîntul fiilor Amon
16 întru suirea lor de la Eghipet, Ce mearse
Israil în pustiiu, pînă la Marea Roşie, şi au venit
17 pînă la Cadis. Şi au trimis Israil soli cătră
împăratul Edomului, zicînd: 'Voiu treace pren
pămîntul tău'. Şi n-au ascultat împăratul Edo-
mului; încă şi cătră împăratul Moavului au tri-
18 mis, şi nu vrea. Şi au şăzut Israil în Cadis şi
au mersu în pustiiu şi au încungiurat pămîntul
Edomului şi pămîntul lui Moav şi au mersu
despre răsăritul soarelui pămîntului Moav şi
au tăbărît decindea de Arnon, şi n-au întrat
întru hotarul lui Moav, căce Arnon e hotar lui
19 Moav. Şi au trimis Israil soli cătră Sion,
împăratul amoreului, împăratul Esevonului,
şi au zis lui Israil: 'Treace-voiu pren pămîntul
20 tău dară, pînă la locul mieu'. Şi n-au vruț
Sion pre Israil să treacă pren hotarăle lui; şi
au adunat Sion tot norodul lui şi s-au tăbărît
21 la Iasa şi au dat războiu cu Israil. Şi au dat
Domnul Dumnezău lui Israil pre Sion şi pre
tot norodul lui în mîna lui Israil şi au lovit pre
22 ei. Şi au moştenit Israil tot pămîntul amo-
reului celuia ce lăcuiaşte în pămîntul acela şi
au moştenit tot hotarul amoreului, de la
Arnon şi pînă la Iavoc, şi de la pustiiu şi pînă
23 la Iordan. Şi acum Domnul Dumnezăul lui
Israil au rădicat pre amoreu dentru fața noro-
dului Său, lui Israil, şi tu vei moşteni pre el?
24 Nu cîte au moştenit ție Hamos, dumnezăul
tău, acealea vei moşteni? Şi pre toți pre cîți au
rădicat, şi toate cîte au moştenit noao Domnul
Dumnezăul nostru de cătră fața noastră,
25 aceastea vom moşteni. Şi acuma, au mai
bun eşti tu decît Valac, feciorul lui Sepfor,
împăratul lui Moav? Nu doară cu războiu s-au
bătut cu Israil, au bătînd au bătut pre
26 ei? Cînd au lăcuit Israil în Esevon şi întru
featele ei, şi în Aroir şi întru featele ei, şi întru
toate cetățile ceale ce sînt lîngă Iordan, 300 de
ani, ce căce n-au mîntuit pre ei întru vreamea
27 aceaea? Şi eu n-am greşit ție, şi tu faci cu
mine vicleşug, a darea războiu întru mine. Să
judece Domnul, Cela ce judecă, astăzi întru
mijlocul fiilor lui Israil şi întru mijlocul fiilor
28 Amon'". Şi n-au ascultat împăratul fiilor
Amon cuvîntul lui Ieftae, carele au trimis
29 cătră el. Şi să făcu preste Ieftae Duhul
Domnului, şi au trecut pre Galaad şi pre
Manasi şi au trecut piscul lui Galaad şi, de
la piscul lui Galaad, decindea de fiii lui Amon.
Şi s-au făgăduit Ieftae făgăduință Domnului şi 30
au zis: „De-m vei da cu dare mie pre fiii lui
Ammon întru mîna mea, Şi va fi cela ce va 31
ieşi ori la care va ieşi den uşăle casei meale,
întru întimpinarea mea, întru întoarcerea mea
cu pace de la fiii lui Amon, şi va fi Domnului,
aduce-voiu pre el ardere-de-tot". Şi au tre- 32
cut Ieftae cătră fiii lui Amon ca să dea războiu
întru ei, şi au dat pre ei Domnul întru mîna
a lui. Şi au lovit pre ei de la Aroir pînă a veni 33
la Semenith, 20 de cetăți, şi pînă la viele lui
Avel, rană mare foarte, şi să înfrînseră fiii lui
Amon de cătră fața fiilor Israil. Şi au venit 34
Ieftae la Masifa, la casa lui, şi iată, fata a lui
ieşiia înaintea lui în timpinare, cu tîmpene şi
cu danțuri; şi aceasta, singură născută lui,
iubită, şi nu era lui, afară den ea, fiiu au
fată. Şi fu cînd au văzutu-o pre ea el, şi-ş 35
rupse hainele lui şi zise: „Vai de mine, fata
mea, mă împiedecaşi, întru piadecă te făcuşi
întru ochii miei, şi eu am deşchis gura mea
pentru tine cătră Domnul şi nu voiu putea să
întorc". Şi zise cătră el: „De ai deşchis 36
întru mine gura a ta cătră Domnul, fă mie în
ce chip au ieşit den gura ta, pentru carele au
făcut ție Domnul izbîndiri den vrăjmaşii tăi,
den fiii lui Amon". Şi zise cătră tatul ei: „Şi-m 37
fă mie cuvîntul acesta: Lasă-mă doao luni şi
voiu mearge şi mă voiu pogorî preste munți şi
voiu plînge preste fecioriele meale, eu şi sura-
tele meale". Şi zise: „Pasă". Şi o trimease 38
pre ea 2 luni. Şi au mers şi ea şi suratele ei şi
au plîns preste fecioriele ei preste munți.
Şi fu după săvîrşirea acelor 2 luni, şi s-au 39
întors cătră tatul ei şi au făcut cu ea făgăduiala
lui carea au făgăduit; şi ea n-au conoscut băr-
bat. Şi să făcu întru poruncă întru Israil, 40
den zile în zile mergea împreună featele lui
Israil, a plînge pre fata lui Ieftae Galaaditea-
nul, patru zile într-un an.

CAP XII

Şi să adunară fiii lui Efraim şi au venit 1
la Sifina şi au zis cătră Ieftae: „Ce căci
ai mers a darea războiu cătră fiii lui
Amon, şi pre noi nu ne-ai chemat ca
să meargem împreună cu tine? Casa a
ta o vom arde preste tine cu foc". Şi zise 2
cătră ei Ieftae: „Om izbîndind eram eu şi noro-
dul mieu, şi fiii lui Amon mă smeriia foarte; şi
am strigat cătră voi, şi nu m-ați mîntuit pre
mine den mîinele lor. Şi am văzut cum nu 3
era cela ce mîntuiaşte şi am pus sufletul mieu
în mîna mea şi am trecut cătră fiii lui Amon şi
au dat Domnul pre ei în mîna mea. Şi pentru
căci v-ați suit cătră mine întru ziua aceasta, a da
războiu întru mine?" Şi au adunat Ieftae pre 4
toți oamenii galaaditeani şi bătea pre Efraim

şi au lovit oamenii Galaadului pre Efraim, căci
au zis: „Cei scăpaţi ai lui Efraim – voi; galaa-
diteanii – în mijlocul lui Efraim şi în mijlocul
5 lui Manasi“. Şi au apucat Galaad trecătorile
Iordanului lui Efrem, şi fu cînd ziseră cei mîn-
tuiţi ai lui Efraim: „Să treacem dară“, şi ziseră
lor oamenii den Galaad: „Au doară dentr-ai
lui Efraim sînteţi voi?“. Şi ziseră: „Nu sîn-
6 tem“. Şi ziseră lor: „Ziceţi dară: 'Hasnă'“.
Şi nu s-au îndireptat a grăi aşa. Şi-i prindea pre
ei şi-i junghea la trecătorile Iordanului, şi au
căzut în vreamea aceaea dentru Efraim patru-
7 zeci şi doao de mii. Şi au judecat Ieftae pre
Israil şase ani; şi au murit Ieftae Galaaditea-
8 nul şi s-au îngropat în cetatea lui Galaad. Şi
au judecat după aceasta pre Israil Esevon den
9 Vithleaem. Şi să născură lui 30 de feciori şi
30 de feate, scoase afară, şi 30 de muieri
au adus fiilor lui de afară; şi au judecat pre
10 Israil 7 ani. Şi au murit Esevon şi s-au
11 îngropat în Vithleaem. Şi au judecat după
aceasta pre Israil Elon Zavuloneanul; şi au
12 judecat pre Israil 10 ani. Şi au murit Elon
Zavuloniteanul şi s-au îngropat în Elim, în
13 pămîntul lui Zavulon, Şi au judecat după
acesta pre Israil Avdon, feciorul lui Elih
14 Farathoniteanul. Şi să născură lui 40 de
feciori şi 30 de feciori feciorilor lui, încălecînd
pre 70 de mînji; şi au judecat pre Israil 8
15 ani. Şi au murit Avdon, feciorul lui Elih Fa-
rathoniteanul; şi s-au îngropat în Farathon,
întru muntele lui Amalic.

CAP XIII

1 Şi adaoseră încă fiii lui Israil a face răul
înaintea Domnului şi au dat pre ei
Domnul în mîna celor de fealiu streini,
2 40 de ani. Şi fu un om den Saara,
den fealiul lui Dan, şi numele lui,
Manoe; şi fămeaia lui, stearpă şi nu năş-
3 tea. Şi să ivi îngerul Domnului către
muiare şi zise către ea: „Iată dară, tu – stearpă
şi nu ai născut; şi în zgău vei zemisli şi vei
4 naşte fiiu. Şi acum păzeaşte-te dară şi să
nu beai vin şi rachiu şi să nu mănînci tot necu-
5 ratul, Că iată, tu în pîntece vei zemisli şi vei
naşte fiiu; şi fier preste capul lui să nu să suie,
căci sfinţit lui Dumnezeu va fi copilaşul, den
pîntece, şi acesta va înceape a mîntui pre
6 Israil den mîna filistiimilor“. Şi întră muia-
rea şi zise bărbatului ei, zicînd: „Om al lui
Dumnezeu au venit către mine şi vedearea lui,
ca vedearea îngerului lui Dumnezeu, luminat
foarte; şi-l întrebam pre el de unde iaste, şi
7 numele lui nu mi-l spuse mie. Şi-m zise
mie: 'Iată, tu în pîntece vei zemisli şi vei naşte
fiiu; şi acum te păzeaşte şi să nu beai vin şi
îmbătarea, şi să nu mănînci toată necurăţia,
căci sfinţit lui Dumnezeu va fi copilaşul, den
pîntece pînă în ziua morţii lui'“. Şi să rugă 8
Manoe Domnului şi zise: „Întru mine,
Doamne, omul lui Dumnezeu pre carele l-ai
tremis să vie dară încă către noi şi să ne lumi-
neaze pre noi ce vom face copilaşului celui ce
se naşte“. Şi ascultă Dumnezeu glasul lui 9
Manoe şi au venit îngerul Domnului încă către
muiare, ea şăzînd în ţarină; şi Manoe, bărba-
tul ei, nu era împreună cu ea. Şi sîrgui şi 10
alergă şi spuse bărbatului ei şi zise către el:
„Iată, să ivi mie omul carele au venit întru
ziua aceaea către mine“. Şi s-au sculat 11
Manoe şi au mers pre urma muierii lui şi
mearse către om şi zise lui: „De eşti tu omul
carele ai grăit către muiare?“ Şi zise îngerul:
„Eu“. Şi zise Manoe: „Acum dară, venind 12
cuvîntul tău, ce va fi judecata copilaşului şi ce
vor fi faptele lui?“ Şi zise îngerul Domnului 13
către Manoe: „De toate cîte am zis către
muiare, să să păzească. Dentru tot ce iase 14
den vie să nu mănînce şi vin şi sichera să nu
bea; şi tot necuratul să nu mănînce; toate cîte
am poruncit ei, să păzească“. Şi zise 15
Manoe către îngerul Domnului: „Sili-te-vom
dară pre tine şi vom face înaintea ta un ied
den capre“. Şi zise îngerul Domnului către 16
Manoe: „De mă vei sili, nu voiu mînca den pîi-
nile tale; şi de vei face ardere-de-tot, Domnu-
lui vei aduce pre ea“. Căci n-au conoscut
Manoe că îngerul Domnului iaste el. Şi zise 17
Manoe către îngerul Domnului: „Ce iaste
numele tău? Pentru ca, de va veni cuvîntul
tău, să te mărim pre tine“. Şi zise lui înge- 18
rul Domnului: „Pentru căci aceasta întrebi
numele mieu? Şi acesta iaste minunat“. Şi 19
au luat Manoe iedul den capre şi jîrtva şi
aduse pre piatra Domnului, Celui ce minunate
face; şi Manoe şi muiarea lui priviia. Şi fu 20
cînd să sui para de asupra jîrtăvnicului în
ceriu, şi să sui îngerul Domnului cu para jîr-
tăvnicului; şi Manoe şi muiarea lui priviia şi au
căzut pre faţa lor la pămînt. Şi n-au mai 21
adaos încă îngerul Domnului să să arate către
Manoe şi către muiarea lui. Atuncea au conos-
cut Manoe că îngerul Domnului iaste. Şi 22
zise Manoe către muiarea lui: „Cu moarte
vom muri, căci Dumnezeu am văzut“. Şi 23
zise lui muiarea lui: „De ar fi vrut Domnul să
ne omoară pre noi, nu ar fi priimit den mîna
noastră ardere-de-tot sau jîrtvă, şi nu ar fi
luminat pre noi toate aceastea, şi în ce chip e
vreamea nu ar fi făcut auzite noao aceastea“.
Şi născu muiarea fecior şi numi numele lui 24
Sampson; şi crescu copilaşul şi-l blagoslovi
pre el Domnul. Şi au început Duhul Dom- 25
nului a mearge cu el împreună întru tabăra lui
Dan, întru mijlocul Saraa şi întru mijlocul lui
Esthaol.

CAP XIV

1 Și să pogorî Sampson la Thamnatha și
văzu muiare în Thamnatha, den fea-
tele celor den fealiu strini, și plăcu
2 înaintea lui. Și să sui și spusă tătî-
ne-său și mîine-sa și zise: „Muiare
am văzut la Thamnatha, dentru featele celor
de fealiu streini, și acum luați-mi-o mie pre ea
3 fămeaie". Și zise lui tatul lui și maica lui:
„Au doară nu iaste den featele fraților tăi și
întru tot nărodul mieu muiare, căci tu mergi
să iai muiare den featele celor streini de fea-
liu, celor neobrezuiți?" Și zise Sampson către
tatul lui: „Pre aceasta ia mie, căci aceasta
4 mi-au plăcut întru ochii miei". Și tatul lui și
maica lui n-au conoscut că de la Domnul iaste,
căci El izbîndire ceare dentru cei streini de
fealiu. Și în vreamea aceaea cei streini de fea-
5 liu stăpîniia fiilor lui Israil. Și pogorî
Sampson și tatul lui și maica lui la Thamnatha; și
s-au abătut la o vie den Thamnatha, și iată,
puiu de leu răcnind întru întimpinarea
6 lui. Și-l îndireptă preste el Duhul Domnu-
lui, și-l spintecă pre el ca pre un ied den capre
și ca nemica nu era întru mîna lui. Și n-au
7 spus tătîne-său sau mîine-sa ce au făcut. Și
s-au pogorît și au grăit muierii și plăcu înain-
8 tea lui Sampson. Și să întoarsă după zile să
o ia pre dînsa și să abătu să vază stîrvul leului;
și iată, învăluire de albine în gura leului, și
9 miare. Și au luat pre ea în gura lui și mer-
gea mergînd și mîncînd; și au mers către tatul
lui și către maica lui și le-au dat lor și au mîn-
cat, și nu le-au spus lor că den gura leului au
10 luat miarea. Și s-au pogorît tatul lui către
muiare și au făcut acolo Sampson băuturi 7
11 zile, căci așa făcea tinerii. Și fu temîndu-se
ei de el, au pus înaintea lui tovarăși 30, și era
12 împreună cu el. Și zise lor Sampson:
„Pune-voiu înainte dară voao gîcitoarea mea;
și de-m veți spune pre ea în ceaste 7 zile ale
băuturei și veți afla, voiu da voao 30 de cear-
13 șafuri și 30 de îmbrăcăminte de haine. Iară
de nu veți putea pre ea să-m spuneți mie, și-m
veți da voi mie 30 de cearșafuri și 30 de îmbră-
căminte de haine". Și ziseră lui: „Pune înainte
14 gîcitoarea ta și să o auzim pre ea". Și zise
lor: „Dentru ceaea ce mănîncă ieși mîncare și
den cel tare ieși dulce". Și nu au putut să
15 gîcească gîcitoarea în trei zile. Și fu în ziua
a patra, și ziseră muierii lui Sampson: „Amă-
gește dară pre bărbatul tău și să-ți spuie ție
pilda, pentru ca să nu cîndai vom arde pre tine și
pre casa tătîne-tău cu foc. Au doară să ne săraciți
16 ne-ați chemat pre noi?" Și plînse muiarea lui
Sampson către el și zise lui: „Însă m-ai urît și nu
m-ai iubit pre mine, căci pilda carea ai pus
înaintea fiilor norodului mieu nu mi-ai spus și
mie pre dînsa". Și zise către ea Sampson:
„Iată, tătîne-mieu și maicii meale n-am spus
pre ea; și ție să o spuiu?" Ș-au plîns preste 17
el întru ceale 7 zile, întru carele era într-însele
băutura; și fu întru ziua a șaptea, și i să spuse
ei, căci l-au dodeit pre el, și ea au spus fiilor
norodului ei. Și ziseră lui oamenii cetății 18
întru ziua a șaptea, mai nainte de a apune soa-
rele: „Ce iaste mai dulce decît miarea și ce e
mai vîrtucios decît leul?" Și zise lor Sampson:
„De nu aț fi supus junca mea, nu ați fi aflat
pilda mea". Și să îndereptă preste el Duhul 19
Domnului și să pogorî la Ascalona și lovi de
acolo 30 de oameni și le luo îmbrăcămintele
lor și au dat îmbrăcămințile celora ce au spus
pilda. Și să mînie cu urgie Sampson și să sui la
casa tatului lui. Și lăcui acolo împreună 20
muiarea lui Sampson cu aducătoriul de
nevasta lui, carele-i era priaten lui.

CAP XV

Și fu după zile, întru zilele seacerii de 1
grîu, și au socotit Sampson pre muia-
rea lui, aducînd pre un ied den capre,
și zise: „Întra-voiu către muiarea
mea și la culcuș". Și n-au lăsat pre el
tatul ei să între și zise tatul ei: „Zicînd am 2
zis că urînd ai urît pre ea, și am datu-o pre ea
unuia dentru tovarășii tăi. Nu iată, sora ei cea
mai tînără mai bună decît ea iaste? Fie dară
ție, pentru ea". Și zise lui Sampson: „Nevi- 3
novățitu-m-am o dată de către cei streini de
fealiu, căci fac eu cu voi reale". Și au mers 4
Sampson și au prins 300 de vulpi și au luat
făclii și au legat coadă către coadă și au legat
cîte o făclie întru mijlocul a doao coade. Și 5
le dereptă, și aprinse făcliile, și le-au trimis
întru spicele celor streini de fealiu, și le-au ars
spicele den arie și pînă în spicele ceale den
picioare, și viele și maslinele. Și ziseră cei 6
streini de fealiu: „Cine au făcut aceasta, fără
de numai Sampson, ginerele Thamnateului?
Căci au luat pre muiarea lui și au datu-o tova-
rușului lui". Și s-au suit cei streini de fealiu și
au ars casa tatului ei și pre dînsa în foc. Și 7
zise lor Sampson: „De veți face așa pre ea,
nu bine voiu vrea, ce izbînda mea dentru unul
fieștecarele den voi voiu face". Și au lovit 8
pre ei pulpă preste coapsă, rană mare, și să
pogorî și lăcuia lîngă pîrîu, la peștera pietrii
lui Itam. Și s-au suit cei streini de fealiu și 9
tăbărîră în Iuda și să răsfirară în Lehi. Și zise 10
lor tot omul Iudei: „Pentru căci v-aț suit preste
noi?" Și ziseră cei streini de feal: „Să legăm pre
Sampson ne-am suit, și să-i facem lui în ce chip
ne-au făcut noao". Și să pogorîră dentru Iuda 11
3000 de oameni la gura pietrii lui Itaam și au zis
către Sampson: „Nu știi că stăpînescu cei

streini de fealiu noao? Şi pentru căci ai făcut
aceasta noao?" Şi zise lor Sampson: „În ce
12 chip mi-au făcut mie, aşa am făcut lor". Şi
ziseră lui: „Să te legăm ne-am pogorît, să te
dăm în mînile celor streini de fealiu". Şi zise
lor: „Juraţi-vă mie şi să nu mă ucideţ voi şi mă
daţ voi, pentru cîndai să nu timpinaţ voi întru
13 mine". Şi să jurară lui, zicînd: „Nu, ce
numai cu legătură te vom lega şi te vom da pre
tine în mîna lor, iară cu moarte nu te vom
omorî". Şi l-au legat pre el cu doao ştreanguri
14 noao şi-l suiră pre el de la piatra aceaea. Şi
el au venit pînă la O Falcă; şi cei streini de fea-
liu au chiuit şi au alergat întru timpinarea lui.
Şi să îndreptă preste el Duhul Domnului, şi să
făcură ştreangurile ceale den braţele lui ca
nişte cîlţi cînd vor mirosi foc, şi să topiră lega-
15 turile lui dentru braţele lui. Şi află o falcă
de măgariu lepădată şi întinse mîna lui şi luo
16 pre dînsa şi ucise cu ea 1000 de oameni. Şi
zise Sampson: „Cu falca măgariului stingînd
i-am stinsu pre ei, căci cu falca măgariului am
17 ucis 1000 de oameni". Şi fu cînd săvîrşi a
grăirea, şi aruncă falca dentru mîna lui; şi
18 numi locul acela Ucidere de Falcă. Şi însă-
toşă foarte şi strigă către Domnul şi zise: „Tu
ai îndireptat în mîna robului Tău mîntuirea
această mare; şi acum voiu muri de seate şi
19 voi cădea în mîna acestor neobrăzuiţi". Şi
deşchise Dumnezeu rana cea dentru Falcă şi
ieşiră dentru ea ape;şi bău şi se întoarse duhul
lui şi să răcori; pentru aceaea se chemă
numele ei Izvorul celuia ce să roagă, carea
20 iaste în Falcă pînă în ziua aceasta. Şi judecă
pre Israil, în zilele celor streini de fealiu, 20
de ani.

CAP XVI

1 Şi mearse Sampson la Gaza şi văzu
acolo muiare curvă şi întră către ea.
2 Şi să deade veaste gazeilor, zicînd:
„Au venit Sampson aicea". Şi au
încungiurat şi au străjuit pre el toată
noaptea la uşa cetăţii şi au tăcut toată noap-
tea, zicînd: „Pînă să va lumina de zori să
3 aşteptăm, şi-l vom ucide pre el". Şi dormi
Sampson pînă la miazănoapte; şi să sculă la
jumătate de noapte şi apucă ceale doao uşi ale
porţii cetăţii cu amîndoi stîlpii şi le-au ţinut
pre eale împreună cu zăvorul şi le-au pus pre
eale preste umărul lui şi le-au dus pre eale
preste vîrful muntelui carele iaste de către
faţa lui Hevron şi le-au pus pre eale
4 acolo. Şi fu după aceasta, şi au iubit
muiare de la pîrîul lui Sorih, şi numele ei,
5 Dalida. Şi să suiră către ea boiarii celor
streini de fealiu şi zisără ei: „Amăgeaşte-l
pre el şi vezi întru ce iaste vîrtutea lui cea
mare şi cu ce vom putea către el;
şi-l vom lega pre el, ca să-l smerim pre el; şi noi
vom da ţie de om 1100 de arginţ". Şi zise 6
Dalida către Sampson: „Spune dară mie întru
ce iaste vîrtutea ta cea mare şi cu ce te vei lega
ca să te smereşti tu?" Şi zise ei Sampson: 7
„De mă vor lega pre mine cu 7 vine umede, nu
stricate, şi voiu slăbi şi voiu fi ca unul dentru
oameni". Şi au adus ei, domnii celor streini 8
de fealiu, 7 vine umede nestricate şi legă pre
el cu eale. Şi ascunşii ei şedea în cămară şi 9
zise către el cei streini de fealiu: „Asupra ta,
Sampsoane!" Şi vinele au ruptu în ce chip ar
rumpe neştine o aţă de cîlţi, cînd ar mirosi ea
foc; şi nu s-au conoscut vîrtutea lui. Şi zise 10
Dalida către Sampson: „Iată, m-ai înşelat şi ai
grăit către mine minciuni, acum dară spu-
ne-mi cu ce te vei lega?" Şi zise către ea: 11
„Deaca legîndu-mă mă vor lega cu ştreanguri
noao, cu carele nu s-au făcut cu eale lucru, şi
voiu slăbi şi voiu fi ca şi unul dentru
oameni". Şi luo Dalida ştreanguri noao şi-l 12
legă pre el cu dînsele, şi zise către el cei streini
de fealiu: „Asupra ta, Sampsoane!" Şi ascun-
şii şedea în cămară. Şi le rupse pre eale de
la braţele lui, ca o aţă. Şi zise Dalida către 13
Sampson: „Pînă acum m-ai amăgit şi ai grăit
către mine minciuni; spune-mi cu ce te vei
lega?" Şi zise ei: „De vei împleti ceale 7 şuviţe
ale capului mieu cu tortu Şi vei bate cu 14
ţăruşul în păreate, şi voiu fi slab ca unul
dentru oameni". Şi-l adormi pre el Dalida
întru mijlocul genuchelor ei. Şi fu cînd dor-
miia el, şi luo Dalida ceale 7 şuviţe ale capului
lui şi le-au ţesut cu tort Şi au bătut cu ţăru- 15
şii în păreate şi zise către el: „Streinii de fealiu
– asupra ta, Sampsoane!" Şi să deşteptă den
somnul lui şi au scos ţăruşii cu ţesetura den
păreate şi tortul şi nu s-au conoscut vîrtutea
lui. Şi zise către el Dalida: „Cum vei zice: 16
'Te-am iubit pre tine', şi inima ta nu iaste cu
mine? Aceasta a treia oară m-ai amăgit pre
mine şi nu mi-ai spus mie în ce stă vîrtutea ta
cea mare". Şi fu cînd l-au domolit pre el cu 17
cuvintele ei toată noaptea şi l-au dodeit pre el,
şi au leşinat de moarte. Şi au spus ei toate 18
ceale de la inima lui şi zise ei: „Briciu nu se va
sui preste capul mieu, căci sfinţit lui Dumne-
zău sînt eu den pîntecele mîine-mea; şi de mă
voiu rade, se va depărta de la mine vîrtutea
mea şi voiu slăbi şi voiu fi ca şi toţi oamenii".
Şi văzu Dalida că i-au spus ei toate cealea de 19
la inima lui şi au trimis şi au chemat pre toţi
domnii cei de fealiu streini şi zise: „Suiţi-vă în
ceastă dată, căci mi-au spus mie toată inima
lui". Şi s-au suit către ea toate domniile celor
streini de fealiu şi au adus argintul întru mîi-
nile lor. Şi l-au adormit pre el întru mijlo- 20
cul genuchelor ei; şi au chemat pre bărbiariu

şi au ras pre ceale 7 viţe ale capului lui; şi au
început a se smeri şi s-au depărtat vîrtutea lui
21 de la el. Şi zise Dalida: „Cei streini de fea-
liu – asupra ta, Sampsoane!“ Şi să sculă den
somnul lui şi zise: „Voiu ieşi şi voiu face ca şi
mai nainte şi mă voiu scutura“. Şi el n-au
conoscut că Domnul S-au depărtat de asupra
22 lui. Şi să apucară de el cei de fealiu streini
şi-i scobiră ochii lui; şi aduseră pre el la Gaza
şi l-au legat pre el cu obezi de aramă, şi rîşniia
23 în casa temniţei. Şi au început părul capu-
24 lui lui a creaşte, după ce s-au ras. Şi boiarii
celor de fealiu streini se-au adunat să jîrt-
vuiască jîrtvă mare lui Dagon, dumnezăului
lor, şi a să veseli, şi au zis: „Dat-au dumnezăul
nostru în mîna noastră pre Sampson, nepria-
25 tenul nostru“. Şi-l văzură pre el norodul şi
au lăudat pre bozii lor, căce au zis: „Dat-au
dumnezăul nostru în mîna noastră pre
nepriatenul nostru şi pre cela ce pustiia
pămîntul nostru, carele au înmulţit pre răniţii
26 noştri“. Şi fu cînd să desfătă inima lor, şi
ziseră: „Chemaţi pre Sampson den casa tem-
niţii şi să joace înaintea noastră“. Şi chemară
pre Sampson den casa legăturii şi-ş bătea joc
de el; şi-l puseră pre el întru mijlocul a doi
27 stîlpi. Şi zise Sampson cătră voinicelul cel
ce ţinea mîna lui: „Lasă-mă, şi voiu pipăi stîl-
pii preste carei casa e întărită preste ei, şi mă
voiu răzima de ei“. Şi copilul au făcut
28 aşa. Iară casa era plină de bărbaţi şi de
muieri, şi acolo – toţi domnii celor striini de
fealiu, şi pre podul casii – ca vro 3000 de băr-
baţi şi muieri prăvind batgiocurindu-se
29 Sampson. Şi strigă Sampson cătră Dom-
nul şi zise: „Doamne, Doamne al puterilor,
adu-Ţi aminte de mine şi mă întăreaşte îndoit
şi această dată, Dumnezăule, şi voiu izbîndi o
izbîndă, pentru cei doi ochi ai miei, celor
30 striini de fealiu“. Şi îmbrăţeşă Sampson
pre cei doi stîlpi den mijloc, carei casa să
răzima preste ei, şi să răzimă preste unul
dentru direapta lui şi unul întru stînga lui, şi
31 zise Sampson: „Să moară sufletul mieu
împreună cu cei striini de fealiu“. Şi plecă cu vîr-
tute şi căzu casa pre boiari şi preste tot noro-
dul ce era întru ea; şi să făcură cei morţi, pre
carii au omorît Sampson la moartea lui, mai
32 mulţi decît ceia ce au omorît în viaţa lui. Şi
s-au pogorît fraţii lui şi toată casa tătîni-său şi
au luat pre el şi s-au suit şi l-au îngropat pre el
întru mijlocul Saraa şi întru mijlocul Esthaol,
în mormîntul lui Manoe, tatul lui. Şi acesta au
33 judecat pre Israil 20 de ani. Şi s-au sculat
după Sampson Emegar, feciorul lui Enan, şi
au tăiat den cei striini de fealiu oameni; afară
den dobitoace, şi au mîntuit acesta pre Israil.

CAP XVII

Şi fu om den muntele lui Efraim şi 1
numele lui, Miha. Şi zise maicii lui: 2
„Cei o mie şi o sută de arginţi, carei
s-au luat de la tine şi ai jurat şi ai zis
întru urechile meale, iată, argintul –
la mine, eu am luat pre el“. Şi zise maica sa:
„Blagoslovit fiiul mieu Domnului“. Şi au 3
dat cea 1100 de arginţi maicii lui şi zise maică-sa:
„Cu sfinţenie am sfinţit argintul Domnului,
dentru mîna mea, întru sîngurătate, ca să fac
cioplitu şi vărsat, şi acum voiu da pre el
ţie“. Şi au dat argintul maicii lui; şi au luat 4
maica lui 200 de arginţi şi au dat pre ei topito-
riului şi au făcut pre el cioplit şi vărsat; şi să
făcu în casa lui Miha. Şi casa lui Miha, lui – 5
casă lui dumnezău; şi au făcut efud şi thera-
fin; şi au umplut mîna unuia dentru fiii lui şi să
făcu lui întru preot. Iară întru acealea zile 6
nu era împărat întru Israil; omul, ce-i părea
dirept în ochii lui, făcea. Şi să făcu copilaş 7
la Vithleaemul Iudei, den rudenia norodului
Iudei, şi acesta – levit şi acesta nemerneciia
acolo. Şi au mers omul den cetatea Vithleae- 8
mului Iudei să nemernicească unde va afla. Şi
au venit pînă la muntele lui Efraim şi pînă la
casa lui Miha, ca să-ş facă calea lui. Şi-i 9
zise lui Miha: „De unde vii?“ Şi zise lui: „Levit
sînt eu, den Vithleaemul Iudei, şi eu mergu să
nemernecesc unde voiu afla“. Şi-i zise lui 10
Miha: „Şăzi împreună cu mine şi te fă mie
întru părinte şi întru preot, şi eu îţ voiu da ţie
10 arginţi întru zile şi un rînd de haine şi cea-
lea pentru viaţa ta“. Şi mearse levitul şi au 11
început a nemernici lîngă om şi să făcu copila-
şul lui ca unul dentru fiii lui. Şi au umplut 12
Miha mîna levitului şi i se făcu lui copilaşul
întru preot şi era în casa lui Miha. Şi zise 13
Miha: „Acum am conoscut cum mi-au făcut
bine mie Domnul, căci mi s-au făcut mie levi-
tul întru preot“.

CAP XVIII

Întru zilele acealea nu era împărat 1
întru Israil; şi întru zilele acealea fea-
liul lui Dan îş cerca lui moştenire ca
să lăcuiască, căci n-au căzut lui pînă
în zilele acealea întru mijlocul fealiu-
rilor fiilor lui Israil moştenire. Şi au tremis 2
fiii lui Dan dentru nărodurile lor cinci oameni
despre partea lor, oameni fiii puterii den
Saraa şi den Esthaol, ca să socotească de tot
pămîntul şi să-l urmeaze pre el, şi zisără că-
tră ei: „Păsaţ şi cercaţ pămîntul“. Şi mearsără
la muntele Efraim, pînă la casa lui Miha, şi să
odihniră ei acolo. Ei fiindu în casa lui Miha, Şi 3
ei au cunoscut glasul copilaşului levitului

şi s-au abătut acolo şi zisără lui: „Cine te-au
adus aicea? Şi tu ce faci aicea? Şi ce iaste ţie
4 aicea?“ Şi zise cătră ei: „Aşa şi aşa mi-au
făcut mie Miha şi m-au năimit şi m-au făcut lui
5 întru preot“. Şi ziseră lui: „Întreabă dară
întru Dumnezău, şi vom conoaşte de îndirep-
tează calea noastră carea noi meargem pre
6 ea“. Şi zise lor preotul: „Păsaţi în pace;
înaintea Domnului – calea voastră pre carea
7 meargeţi întru ea“. Şi mearseră cei 5
oameni şi sosiră la Lesa; şi au văzut norodul
ce lăcuiaşte întru ea şăzînd pre nedeajde,
după asămănarea sidoneanilor, odihnind pre
nedeajde şi neputînd să grăiască cuvînt în
pămînt, moştenean de comoară, căci depar-
te-s de la Sidon şi cuvînt nu era lor cu
8 Siria. Şi mearseră cei 5 oameni cătră fraţii
lor la Saraa şi Esthaos şi zicea lor fraţii lor:
9 „Ce şădeţ voi?“ Şi zise lor: „Sculaţi-vă şi să
ne suim cătră ei, căci am văzut pămîntul şi,
iată, bun foarte. Şi voi şădeţ cu lineşte? Să nu
vă leneviţi a mearge să întraţ ca să moşteniţ
10 pămîntul. Şi suind veţ veni, veţ sosi la
norod nedejduind; şi pămîntul iaste larg, căci
l-au dat pre el Dumnezău în mîna voastră, loc
unde nu iaste acolo lipsă de tot cuvîntul, cîte
11 sînt în pămînt“. Şi să rîdicară de acolo den
rudenia norodului lui Dan, den Saraa şi den
Esthaos, 20 de oameni încinşi cu unealte de
12 războiu. Şi s-au suit şi s-au tăbărît la
Cariathiarim, la Iuda; pentru aceaea s-au
numit locului aceluia Tabăra lui Dan, pînă în
ziua aceasta, iată, denapoia lui Cariathiarim.
13 Şi au trecut de acolo pînă la muntele Efraim şi
14 au venit pînă la casa lui Miha. Şi au răs-
puns cei 5 oameni, ceia ce au mers să isco-
dească pămîntul Lesa, şi au zis cătră fraţii lor:
„De aţ şti că sînt întru casele aceastea efud şi
therafin şi cioplit şi vărsat! Şi acum să
15 cunoaşteţi ce veţ face“. Şi s-au abătut acolo
şi au întrat în casa copilaşului levitului, la casa
16 lui Miha, şi-l sărutară pre el întru pace. Şi
cei 600 de oameni, încinşi cu unealte de răz-
boiu lor – stîlpiţ lîngă uşa porţii, cei dentru fiii
17 lui Dan. Şi s-au suit cei 5 oameni, ceia ce au
mers a iscodi pămîntul; şi mergînd acolo, au
luat cioplit şi efudul şi therafin şi cel vărsat;
şi preotul, stîlpit lîngă uşa porţii, şi cei 600 de
18 oameni, cei încinşi cu unealte de războiu. Şi
aceştea întrară la casa lui Miha şi au luat cio-
plitul şi efudul şi therafin şi cel vărsat; şi zise
19 cătră ei preotul: „Ce voi faceţ?“ Şi ziseră că-
tră el: „Amuţeaşte-te, pune mîna ta preste gura
ta şi vino cu noi şi vei fi noao întru tată şi întru
preot; au doară mai bine să fii tu preot casei unui
om, decît să te faci tu preot unui fealiu şi rude-
20 nie întru Israil?“ Şi să desfătă inima preo-
tului şi au luat efudul şi therafin şi cioplit şi
vărsatul şi au întrat în mijlocul norodului.
Şi s-au întors şi s-au dus; şi au pus marfa şi 21
agonisita lor cea de cinste înaintea lor. Şi ei 22
fiind depărtaţi de casa lui Miha, şi oamenii
ceia de pren case împreună cu casa lui Miha
Striga şi au ajuns pre fiii lui Dan şi au strigat 23
cătră fiii lui Dan. Şi ş-au întors feciorii lui Dan
obrazele lor şi zisără cătră Miha: „Ce iaste ţie
că ai strigat?“ Şi zise Miha: „Căce pre 24
dumnezeii miei, pre carei mi-am făcut mie,
mi-aţi luat, şi pre popa, şi v-aţi dus? Şi ce mie
încă? Şi ce mie zicеţ aceasta: 'Ce aceasta
strigi?'. Şi zise cătră el fiiul lui Dan: „Să nu 25
se auză dară glasul tău împreună cu noi,
pentru ca să nu vă timpine voao oameni supă-
raţi la sufletul lor, şi vei adaoge sufletul tău şi
sufletul casii tale“. Şi au mers feciorii lui 26
Dan la calea lor, şi văzu Miha că mai tari decît
dînsul sînt şi să abătu şi să întoarse la casa lui.
Şi ei au luat cîte au făcut Miha şi pre preotul 27
carele era lui şi au venit asupra Leasii, preste
norod ce odihniia şi nedejduia pre nedeajde;
şi au lovit pre ei întru gură de sabie şi cetatea
au arsu-o cu foc. Şi nu iaste cine să-i scoaţă, 28
căci departe iaste de la Sidon, şi cuvînt nu
iaste lor împreună cu om; şi aceasta e în vale,
carea iaste a casei lui Roov. Şi au zidit cetatea
şi au lăcuit întru ea Şi au numit numele 29
cetăţii: Dan, întru numele lui Dan, tatălui lor,
carele s-au născut lui Israil; şi era Les numele
cetăţii mai nainte. Şi au rîdicat lor fiii lui 30
Dan cel cioplit; şi Ionathan, fiiul lui Gherson,
fiiul lui Manasi, el şi fiii lui era preoţi fealiului
lui Dan pînă la zua mutării pămîntului. Şi 31
au rînduit lor cioplitul lui Miha, carele au făcut
Miha, toate zilele cîte era casa lui Dumnezău
în Silom. Şi fu întru zilele acealea, nu era
împărat întru Israil.

CAP XIX

i fu om levit nemernicind în coastele 1
muntelui Efraim şi au luat lui muiare
ţiitoare den Vithleaemul Iudei. Şi 2
să mînie pre el ţiitoarea lui şi s-au dus
de la el la casa tatului ei, la Vithleae-
mul Iudei, şi au fost acolo zile 4 luni. Şi s-au 3
sculat bărbatul ei şi au mers denapoia ei ca să
trăiască după inema ei, ca să o împace pre ea
cu sine şi să o întoarcă pre ea iarăş cătră sine;
şi copilaşul lui, cu el, şi o păreache de măgari.
Şi au mers pînă la casa tatălui ei Şi l-au 4
văzut pre el tatăl featei şi veni întru întimpi-
narea lui, şi-l adusă pre el socrul lui, tatăl fea-
tei, şi au şăzut împreună cu el trei zile şi au
mîncat şi au băut şi au dormit acolo.

5 Şi fu în ziua a patra, şi mînică demineaţa şi să
sculă să meargă. Şi zise tatăl fecioarei către
ginere-său: „Întăreaşte inema ta cu o bucată
6 de pîine şi după aceaea mergeţi". Şi au
şăzut şi au mîncat amîndoi într-un loc şi au
băut. Şi au zis tatăl tinerii către bărbat: „Înce-
7 pînd, mîi, şi să să desfeteaze inema ta". Şi să
sculă omul ca să meargă, şi l-au silit pre el
socrul lui şi au şăzut şi iarăşi au mas acolo.
8 Şi să mînecă demineaţa, în ziua a cincea, ca să
meargă; şi zise tatăl tinerealei: „Întăreaşte
dară inema ta cu pîine şi te călătoreaşte pînă
va pleca ziua". Şi au mîncat şi au băut amîn-
9 doi. Şi să sculă omul să să ducă, el şi ţiitoa-
rea lui şi copilaşul lui; şi zise lui socrul lui,
tatăl featei: „Iată dară, au plecat ziua spre
sară, mîi aicea încă astăzi şi mîneţi aicea şi să
desfăteaze inema ta; şi veţi mîneca mîine la
calea voastră şi vei mearge la lăcaşul
10 tău". Şi n-au vrut omul să mîie şi s-au scu-
lat şi s-au dus şi au venit pînă în preajma lui
Ievus, acesta iaste Ierusalimul, şi cu el o
păreache de măgari înşelaţi, şi ţiitoarea lui –
11 preste ei, împreună cu el. Şi veniră pînă la
Evus, aceasta iaste Ierusalimul, iară ziua, ple-
cată foarte; şi zise copilaşul către stăpînul lui:
„Vino dară să ne abatem la cetatea aceasta a
12 Ievuseului şi să mînem într-însa". Şi zise
către el stăpînul lui: „Nu ne vom abate la
cetate streină, întru carea nu iaste dentru fiii
13 lui Israil, Ce să treacem pînă la Gavaa". Şi
zise copilaşului lui: „Vino să ne apropiem
către unul den loc şi să mînem în Gavaa au la
14 Rama". Şi trecură şi mearseră; şi le apusă
lor soarele aproape de Gavaa, carea iaste a lui
15 Veniamin. Şi s-au abătut acolo, să între să
mîie în Gavaa; şi întră şi şăzu în uliţa cetăţii, şi
nu iaste om cine să-i strîngă la casa lui, să mîie.
16 Şi iată, un om bătrîn au întrat de la lucrurile
lui, den ţarină, sara; şi omul, den muntele lui
Efraim, şi el nemerniciia în Gavaa, şi oamenii
17 locului, fiii lui Veniamin. Şi căutînd cu ochii
lui, văzu pre omul călătoriul în uliţa cetăţii şi
zise omul cel bătrîn: „Unde mergi şi de unde
18 vii?" Şi zise către el: „Treacem noi de la
Vithleaemul Iudei pînă la coastele muntelui
Efraim; eu de acolo sînt şi am mers pînă la
Vithleaemul Iudei, şi eu mă duc la casa mea şi
19 nu iaste om să mă strîngă la o casă. Şi paie
şi săturări măgarilor noştri sînt, şi pîine şi vin
iaste mie şi copilei şi tinerelului; robilor tăi nu
20 iaste lipsă de tot lucrul". Şi zise omul cel
bătrîn: „Pace ţie, însă toată lipsa ta, asupra
21 mea, iară în uliţă să nu mîi". Şi băgă pre el
în casa lui şi au aşăzat măgarii lui şi au spă-
lat picioarele lor şi au mîncat şi au băut. Şi 22
ei desfătîndu-se cu inema lor, şi iată, oamenii
cetăţii, fiii celor fără de leage, au încunjurat
casa şi au lovit la uşă şi au zis către omul, stă-
pînul casei, cel bătrîn, zicînd: „Scoate pre om,
pre cela ce au întrat în casa ta, pentru ca să-l
cunoaştem pre el". Şi ieşi către ei omul, 23
stăpînul casei, şi zise către ei: „Nici într-un
chip, fraţilor, să nu faceţi rău dară; după ce au
întrat omul acesta în casa mea, să nu faceţi
nebunia aceasta. Iată fata mea cea fecioară 24
şi ţiitoarea lui; scoate-le-voiu pre eale dară
afară şi le smeriţi pre eale şi faceţi lor ce e bun
în ochii voştri; şi omului acestuia să nu faceţi
cuvîntul nebuniei aceştiia". Şi oamenii 25
n-au vrut să asculte pre el şi să apucă omul de
ţiitoarea lui şi au scosu-o pre ea către ei afară
şi au conoscutu-o pre ea şi s-au bătut joc de ea
toată noaptea pînă demineaţa; şi au tri-
misu-o pre ea odată cînd să suia zorile. Şi 26
veni muiarea de către demineaţă şi au căzut la
uşa porţii casei omului unde-i era domnul ei
acolo, pînă s-au luminat. Şi să sculă stăpî- 27
nul ei demineaţa şi deşchisă uşile casei şi ieşi
ca să meargă în calea lui şi, iată, fămeaia lui,
ţiitoarea, căzută lîngă uşa casei şi mîinile ei
preste prag. Şi zise către ea: „Scoală-te şi 28
să meargem". Şi nu i-au răspuns lui, că au
fost moartă; şi o rîdică pre ea preste măgariu
şi să sculă omul şi să duse la locul lui. Şi au 29
întrat în casa lui şi luo sabia şi să apucă de ţi-
itoarea lui şi au împărţitu-o pre ea, după
oasele ei, în 12 părţi şi le-au trimis pre eale la
toate fealiurile lui Israil. Şi fu, tot cela ce 30
vedea zicea: „Nici s-au făcut, nici s-au ivit aşa,
den ziua suirii fiilor lui Israil de la Eghipet
pînă în ziua de astăzi". Şi au poruncit oameni-
lor pre carii au trimis, zicînd: „Aceastea să
grăiţ către tot Israilul, de s-au făcut după
cuvîntul acesta! Puneţ dară voao pentru ea
sfat şi grăiţi".

CAP XX

Şi ieşiră toţi fiii lui Israil şi să adunară 1
toată adunarea ca un om, de la Dan
pînă la Virsavie şi în pămîntul lui
Galaad, către Domnul, la Masifa.
Şi au stătut adunarea a tot nărodul, 2
toate fealiurile lui Israil, întru adunarea năro-
dului lui Dumnezău, 400000 de oameni
pedestri, zmulgînd sabii. Şi au auzit fiii lui 3
Veniamin că s-au suit fiii lui Israil la Masifa. Şi
ziseră fiii lui Israil: „Grăiţi, unde s-au făcut
răutatea aceasta?" Şi răspunse omul levitul,
bărbatul muierii ceii ucise, Şi zise: „La 4
Gavaa, a lui Veniamin, am venit eu şi ţiitoarea
mea, să mînem. Şi s-au sculat asupra mea 5
oamenii cei de la Gavaa şi au încun-

jurat asupra mea la casă, noaptea, şi pre mine
au vrut să mă omoară şi pre ţiitoarea mea au
6 smeritu-o şi ş-au bătut joc, şi au murit. Şi
m-am apucat de ţiitoarea mea şi am dimicatu-o
pre ea şi am trimis în tot hotarul moştenirii
lui Israil, căci au făcut nebunie întru
7 Israil. Iată, voi toţi, fiii lui Israil, daţi voao
8 cuvînt şi sfat aicea". Şi să sculă tot nărodul
ca un om, zicînd: „Nu va întra om la lăcaşul lui
9 şi nu ne vom abate om la casa lui. Şi acuma,
cuvîntul acesta carele vom face la Gavaa: ne
10 vom sui asupra ei cu sorţu. Însă vom lua 10
oameni dentr-o 100, întru toate fealiurile lui
Israil, şi 100 dentr-o 1000 şi 1000 dentru
10000, să ia bucate nărodului, ca să facă
celora ce merg la Gavaa, a lui Veniamin, după
toată nebunia carea au făcut întru
11 Israil". Şi să adună tot omul lui Israil la
12 cetate, ca un om,dentru cetăţi venind. Şi au
trimis fealiurile lui Israil oameni întru tot fea-
liul lui Veniamin, zicînd: „Ce iaste răul acesta
13 carele s-au făcut întru voi? Şi acuma daţ
pre oamenii cei necuraţ, pre cei den Gavaa,
pre feciorii lui Velial, şi-i vom omorî pre ei şi
vom rădica răul dentru Israil". Şi n-au vrut fiii
lui Veniamin să asculte glasul fraţilor lor, fii-
14 lor lui Israil. Şi s-au adunat fiii lui Venia-
min den cetăţile lor la Gavaa, să iasă la răz-
15 boiu către fiii lui Israil. Şi s-au socotit fiii lui
Veniamin dentru cetăţi,în ziua aceaea, doao-
zeci şi cinci de mii de oameni zmulgînd sabie,
16 afară den ceia ce lăcuia în Gavaa, Carei s-au
socotit 700 de oameni aleş dentru tot norodul,
la amîndoao mîinile direpţi; toţi aceştea,
prăştiaş, lovind cu pietrile părul, şi nu gre-
17 şind. Şi tot omul lui Israil s-au socotit,
afară den fiii lui Veniamin, 400000 de oameni
zmulgînd sabie; şi toţi aceştea, oameni război-
18 nici. Şi să sculară şi să suiră la Vethil şi
întrebară întru Dumnezău; şi zisără fiii lui
Israil: „Cine să va sui noao povăţuind, ca să să
bată cu fiii lui Veniamin?" Şi zise Domnul:
19 „Iuda să va sui povăţuind". Şi să sculară fiii
lui Israil dimineaţa şi să bătură asupra
20 Gaveii. Şi ieşi tot omul lui Israil întru răz-
boiu cu Veniamin şi să rînduiră împreună cu
21 ei om Israil la războiu, către Gavaa. Şi
ieşiră fiii lui Veniamin den cetate şi au surpat
întru Israil în ziua aceaea 22000 de oameni
22 pre pămînt. Şi să îmbărbătară tot omul lui
Israil şi adaosără a rîndui războiu în locul
întru carele s-au rînduit acolo în ziua cea den-
23 tîi. Şi să suiră fiii lui Israil şi plînsără înain-
tea Domnului pînă sara şi întrebară întru
Domnul, zicînd: „Au mai adaoge-voiu încă să
mă apropiiu la războiu cu Veniamin, fratele
mieu?" Şi zise Domnul: „Suiţi-vă către el".

Şi să apropiară fiii lui Israil către fiii lui Venia- 24
min întru ziua a doao. Şi ieşi Veniamin 25
întru întimpinare lor de la Gavaa întru
aceaeaş zi, a doao, şi au pierdut încă den
norod 18000 de oameni pre pămînt, toţ aceş-
tea,cu sabiile zmulte. Şi să suiră toţi fiii lui 26
Israil şi tot norodul şi au venit la Vethil şi au
plînsu şi au şezut înaintea Domnului şi au
postit în ziua aceaea pînă sara şi au adus arde-
re-de-tot a mîntuirei înaintea Domnului. Şi 27
au întrebat fiii lui Israil întru Domnul, şi acolo,
sicriiul făgăduinţii Domnului Dumnezău, întru
zilele acealea, Şi Finees, feciorul lui Elea- 28
zar, fiiul lui Aaron, stînd înaintea lui în zilele
acealea. Şi au întrebat fiii lui Israil întru Dom-
nul, zicînd: „Au mai adaoge-voiu încă a ieşi la
războiu cu fiii lui Veniamin, fratelui mieu, au
conteni-voiu?" Şi zise Domnul: „Suiţi-vă şi
mîine voiu da pre dînsul întru mîna voastră".
Şi au pus fiii lui Israil strajă împrejurul lui 29
Gavaa. Şi s-au suit fiii lui Israil către 30
Veniamin întru ziua a treia şi s-au rînduit
către Gavaa, ca şi odată şi altădată. Şi 31
ieşiră fiii lui Veniamin întru întimpinarea
norodului şi să trasără afară den cetate şi au
început a lovi den norod, răniţi, în ce chip
odată şi altădată, întru căi, carea iaste una
suindu-să la Vethil, iară alta, suindu-să la
Gavaa, întru ţarină, ca vro 30 de oameni întru
Israil. Şi zisără fiii lui Veniamin: „Să 32
împiadică înaintea noastră, ca şi întîiu". Şi fiii
lui Israil zisără: „Să fugim, ca să-i scoatem
afară den cetate, la căi". Şi au făcut aşa. Şi 33
tot omul lui Israil s-au sculat den locul lui şi
s-au tăbărît la Valthamar; şi straja lui Israil să
lupta den locul lui, de către apusul lui Gavaa.
Şi veniră dempotriva Gavaaii zeace mii de 34
oameni aleş dentru tot Israilul Şi războiul 35
să îngreuia. Şi ei n-au cunoscut că să aţîţă
preste ei răul. Şi au înfrînt Domnul pre Venia-
min înaintea feaţii lui Israil şi au pierdut fiii lui
Israil întru Veniamin, zua aceaea, 25000 şi 100
de oameni, aceştea toţi smulgînd sabie. Şi 36
văzură fiii lui Veniamin cum s-au înfrînt; şi au
dat omul lui Israil lui Veniamin loc, căci au
nedăjduit la straja carele au pus către Gavaa.
Şi straja s-au pornit şi s-au răvărsat către 37
Gavaa; şi mearsă straja şi au lovit cetatea
toată cu gură de sabie. Şi sămnul era la 38
omul lui Israil către strajă,sabie,ca să rădice ei
pară de fum de la cetate. Şi să întoarsă om 39
israiltean la războiu şi Veniamin au început a lovi
pre cei răniţ întru omul lui Israil, ca vro 30 de oa-
meni, căci au zis: „Însă bătîndu-să să bate î-

40 naintea noastră ca şi războiul cel dentîi". Şi
sămnul să sui mai mult den cetate, stîlp de
fum; şi căută Veniamin dendărătul lui, şi iată,
41 să sui săvîrşire cetăţii în ceriu. Şi om israil-
tean s-au întors şi sîrgui omul Veniamin, şi
42 văzură că s-au aţîţat lui răul. Şi au dat
dosul înaintea omului lui Israil la calea pus-
tiiului; şi războiul au ajuns preste ei şi cei de
43 pren cetăţi surpa pre el,în mijlocul lor. Şi
au tăiat pre Veniamin şi l-au gonit pre el de la
Nua denapoia lui, pînă în preajma lui Gavaa,
ca să-l odihnească pre el odihnă; şi l-au călcat
pre el pînă în preajma lui Gavaa, cătră răsări-
44 tul soarelui. Şi au căzut de la Veniamin
18000 de oameni, toţi aceştea oameni tari.
45 Şi au căutat ceialalţi şi au fugit la pustiu, la
piatra lui Remmon, şi l-au zdrumicat pre el
întru căi, 5000 de oameni; şi s-au lipit dena-
poia lor pînă la Gadaam şi au ucis dentru ei
46 2000 de oameni. Şi să făcură toţ ceia ce au
căzut întru Veniamin 25000 de oameni zmul-
gînd sabie, în zua aceaea; toţ aceştea, oame-
47 nii puterii. Şi să abătură ceialalţi şi fugiră la
pustiu, la piatra lui Remmon, 600 de oameni;
şi au şăzut la piatra lui Remmon patru
48 luni. Şi omul lui Israil s-au înturnat la fiii
lui Veniamin şi i-au lovit pre ei cu gură de
sabie, de la cetate, pre rîndu, pînă la dobitoc,
pînă la tot ce s-au aflat la toate cetăţile; şi
cetăţile, cîte s-au aflat, le-au ars cu foc.

CAP XXI

1 Şi fiii lui Israil s-au jurat în Masifa,
zicînd: „Om dentru noi nu va da pre
fata lui lui Veniamin întru fămeaie".
2 Şi au mers tot nărodul la Vethil şi au
şăzut acolo pînă sara înaintea lui
Dumnezeu şi au rădicat glasul lor şi au plîns
3 plînsoare mare şi au zis: „Pentru căci,
Doamne, Dumnezeul lui Israil, s-au făcut
aceasta astăzi întru Israil, a să strica întru
4 Israil un fealiu?" Şi fu a doo zi, şi să mînecă
nărodul şi zidiră acolo jîrtăvnic şi au adus
ardere-de-tot a mîntuirei. Şi au zis fiii lui
5 Israil: „Cine e cela ce nu s-au suit întru
adunare,dentru toate fealiurile lui Israil, cătră
Domnul?" Căci jurămîntul mare era celuia ce
nu s-au suit cătră Domnul la Masifa, zicînd:
6 „Cu moarte să moară". Şi s-au mîngîiat fiii
lui Israil pentru Veniamin, fratele lor, şi
zisără: „Rîdicatu-s-au astăzi un fealiu dentru
Israil; ce vom face acestora ce au rămas, pentru
7 fămei? Şi noi ne-am jurat Domnului ca să nu
le dăm lor dentru featele noastre întru fămei".
8 Şi ziseră: „Carea iaste una den fealiurile lui Israil
carea nu s-au suit cătră Domnul la Masifa?"
Şi iată, n-au venit om la tabără de la Iavis a lui
Galaad,la adunare. Şi să socoti nărodul şi, 9
iată, nu era acolo om dentru ceia ce lăcuiescu
în Iavis a lui Galaad. Şi au trimis acolo adu- 10
narea 12000 de oameni dentru fiii puterii şi
porunci lor, zicînd: „Păsaţ şi loviţ pre toţi ceia
ce lăcuiescu în Iavis a lui Galaad, cu gură de
sabie, şi pre muieri şi pre nărod. Şi acesta 11
e cuvîntul carele veţ face: tot bărbatul şi toată
muiarea carea cunoaşte patul bărbatului să
procleţiţi, iară pre fecioare să le cruţaţ". Şi au
făcut aşa. Şi au aflat dentru ceia ce lăcuia în 12
Iavis Galaad 400 de feate fecioare, carele n-au
conoscut bărbaţ la patul bărbatului, şi le-au
adus pre eale la tabără la Silo, carea iaste în
pămîntul lui Hanaan. Şi au trimis toată 13
adunarea şi au grăit cătră fiii lui Veniamin,
ceia de la piatra lui Remmon, şi i-au chemat
pre ei la pace. Şi să întoarse Veniamin 14
cătră fiii lui Israil în vreamea aceaea şi au dat
lor muierile carele era dentru muierile lui
Iavis Galaad şi le-au plăcut lor aşa. Şi 15
nărodul s-au mîngîiat pre Veniamin, căci au
făcut Domnul tăiare întru fealiurile lui
Israil. Şi ziseră cei bătrîni ai adunării: „Ce 16
vom face celor rămaş, pentru fămei? Căci 17
s-au stins dentru Veniamin muiare şi cum va
fi moştenire mîntuită lui Veniamin şi să nu să
stingă fealiu dentru Israil? Şi noi nu vom 18
putea să le dăm lor muieri dentru featele
noastre, căci am jurat fiilor lui Israil, zicînd:
'Blestemat cela ce dă muiare lui Veniamin'".
Şi zisără: „Iată, praznic Domnului la Silo, den 19
zile în zile, carea iaste de cătră miazănoapte ai
Vethil, despre răsărita soarelui, în răspîntia
drumului ce să suie de la Vethil Sichima, şi de
la răsărita Levonei". Şi au poruncit fiilor 20
lui Veniamin, zicînd: „Păsaţ şi vă ascundeţ în
vii. Şi veţ vedea şi,iată, deaca vor ieşi fea- 21
tele celor ce lăcuiescu în Silo, jucînd cu dan-
ţuri, şi veţ ieşi den vii şi răpiţ voao,om lui
fămeaie dentru featele lui Salom; şi veţi
mearge la pămîntul lui Veniamin. Şi va fi 22
cînd vor veni taţii lor au fraţii lor să să judece
cătră noi, şi vom zice cătră ei: 'Miluiţi pre ei,
căci n-au luat om muiarea lui la războiu, căci
nu voi le-aţi dat lor, căci n-aţi greşit'". Şi au 23
făcut aşa fiii lui Veniamin şi au luat muieri
după numărul lor; dentru cealea ce juca,
dentru acealea au hrăpit; şi s-au dus şi s-au
întors la moştenirea lor şi au tocmit cetăţile
şi au lăcuit întru eale. Şi au îmblat de acolo 24
fiii lui Israil în vreamea aceaea, om
la fealiul lui şi la rudenia lui; şi
ieşi de acolo omul la moştenirea lui.
În zilele acealea nu era împărat 25
întru Israil, omul ce e dirept
în ochii lui făcea.

RUTH

CAP I

1 Şi fu în zilele cînd judeca judecători, şi
să făcu foamete pre pămînt; şi
mearse om den Vithleaemul Iudei ca
să nemernicească în ţarena lui Moav,
el şi muiare lui şi amîndoi feciorii
2 lui. Şi numele omului, Avimeleh, şi numele
muierii lui, Noemin, şi numele celor doi feciori
ai lui, Maalon şi Heleon, efrateani den Vith-
leaemul Iudei; şi veniră la ţarena lui Moav, şi
3 era acolo. Şi muri Elimeleh, bărbatul Noe-
4 minnii, şi rămase ea şi amîndoi feciorii ei. Şi
luară lor fămei moaviteance, numele uniia,
Orfa, şi numele ai doilea, Ruth; şi lăcuiră acolo
5 vreo 10 ani. Şi muriră amîndoi, Maalon şi
Heleon, şi rămase muiarea de bărbatul ei şi de
6 amîndoi feciorii ei. Şi să sculă ea şi amîn-
doao nororile ei, şi să întoarsără den ţarena
lui Moav, pentru căci au auzit în ţarena lui
Moav cum au socotit Domnul nărodul Lui, ca
7 să le dea lor pîini. Şi ieşi den locul unde era
ea acolo, şi amîndoao nurorile ei – împreună
cu ea. Şi mergea pre cale ca să să întoarcă în
pămîntul Iudei, şi zise Noemin amîndurora
8 nororelor ei: „Păsaţ dară, întoarceţi-vă
fieştecare la casa cea părintească a ei, să facă
Domnul cu voi milă, în ce chip aţ făcut cu cei
9 morţi şi cu mine. Dea Domnul voao şi să
aflaţ odihnă, fiecarea în casa bărbatului ei". Şi
foarte le sărută pre eale, şi rîdicară glasul lor
10 şi plînseră. Şi ziseră ei: „Au nu cu tine ne
vom întoarce la norodul tău?" Şi zise Noe-
11 min: „Întoarceţi-vă dară, featele meale,
pentru căci mearget cu mine? Au doară încă
îm sînt mie feciori în pîntecele mieu, şi vor fi
12 voao bărbaţi? Întoarceţi-vă dară, featele
meale, pentru aceaea căci am îmbătrînit, ca să
nu fiu eu de bărbat. Pentru căci am zis: 'Am
vîrstă ca să fiu eu la bărbat şi aş fi îngreuiată
cu bărbat şi voiu naşte feciori, au doară îi veţ
13 aştepta pînă vor creaşte mari? Şi lor vă veţ
opri, ca să nu vă faceţ la bărbat? Nu, featele
meale, pentru căci mi s-au amărît foarte
pentru voi, pentru căci ieşi întru mine mîna
14 Domnului". Şi rîdicară glasul lor, şi plîn-
seră încă, şi sărută Orfa pre soacră-sa şi să în-
toarse la norodul ei, şi Ruth mearse cu dînsa.
15 Şi zise Noemin către Ruth: „Iată, s-au
întors cumnată-ta către norodul ei şi către bo-
zii ei; întoarce-te dară şi tu înapoia cumnatei
16 tale". Şi zise Ruth: „Să nu mă întimpine pre
mine ca să las pre tine, ca să mă întorc den
napoia ta; căci tu unde vei mearge, voiu mearge,
şi unde te vei sălăşlui, mă voiu sălăşlui; norodul
tău, nărodul mieu, şi Dumnezăul tău, Dumne-
17 zeul mieu. Şi unde vei muri, voiu muri,
şi acolo mă voiu îngropa. Aceastea să-m facă
mie Domnul şi aceastea să-m adaogă, că
moartea va împărţi întru mijlocul tău şi întru
al mieu". Şi văzînd cum să întăreaşte ea să 18
meargă cu ea, au încetat ca să mai grăiască
către dînsa. Şi mearseră amîndoao, pînă au 19
sosit eale la Vithleaem. Şi fu după ce au venit
eale la Vithleaem, şi au răsunat toată cetatea
pentru dînsele şi ziseră: „De iaste aceasta
Noemin?" Şi zise către eale: „Nu mă chemaţi 20
Noemin, chemaţi-mă Cea Amară, căci s-au
amărît întru mine Cel Destul foarte. Eu 21
plină m-am dus, şi deşartă m-au întors Dom-
nul. Şi pentru ce mă chemaţi Noemin? Şi
Domnul m-au smerit pre mine şi Cel Destul
m-au chinuit". Şi să întoarse Noemin şi 22
Ruth Moaviteanca, nora ei, împreună cu
dînsa, întorcîndu-se den ţarina lui Moav; şi
aceastea au sosit la Vithleaem la începutul
seacirii de orzu.

CAP II

Şi Noeminii – om conoscut bărbatului ei. 1
Şi omul, tare în vîrtute, den rudenia
lui Elimeleh, şi numele lui, Vooz. Şi 2
zise Ruth Moaviteanca, către Noe-
min: „Să mă duc dară la ţarină şi voiu
culeage den spice după urmă, unde voiu afla
har întru ochii lui". Şi zise ei: „Pasă, fata 3
mea". Şi mearse. Şi mergînd, adună în ţarină
în urma secerătorilor; şi căzu întru nemerire
în partea ţarinii lui Vooz, celuia den rudenia
lui Elimeleh. Şi iată, Vooz au venit de la 4
Vithleaem şi zise secerătorilor: „Domnul, cu
voi". Şi ziseră lui: „Blagoslovească-te Dom-
nul". Şi zise Vooz copilaşului lui celuia ce 5
era ispravnic preste secerători: „Cine e tine-
reao aceasta?" Şi răspunse copilaşul cela 6
ce sta preste secerători şi zise: „Copilaşa
Moaviteanca iaste, ceaea ce s-au întors cu
Noemina den ţarina lui Moav, Şi zise: 7
'Aduna-voiu dară şi voiu culeage în znopi
denapoia celora ce seaceră'. Şi veni şi stătu de
dimeneaţa pînă în sară, nu odehni în ţarină
nemică". Şi zise Vooz către Ruth: „Nu ai 8
auzit, fata mea? Să nu mergi la altă ţarină să
culegi, şi tu să nu mergi de aicea; aici să te
lipeşti împreună cu featele meale. Şi ochii 9
tăi – la ţarină, unde vor secera, şi vei mearge
denapoia lor. Iată, am poruncit copilaşilor ca
să nu se atingă de tine. Şi cînd vei înseta, şi vei
mearge la vase şi vei bea de unde vor lua apă
şi copilaşii". Şi căzu preste faţa ei şi să închină 10
preste pămînt şi zise către el: „Ce căci am aflat
har întru ochii tăi, ca să mă cunoşti pre mine? Şi
eu sînt streină". Şi răspunse Vooz şi zise 11
ei: „Cu veaste mi s-au povestit cîte ai făcut cu
soacra ta, după ce au murit bărbatul tău, şi
cum ai lăsat pre tatal tău şi pre maica ta, şi
pămîntul naştirei tale, şi ai mers către norodul
carele n-ai ştiut de ieri şi de alaltaieri. Să 12

plătească Domnul lucrul tău şi facă-se plata ta
plină de la Domnul Dumnezăul lui Israil, cătră
Carele ai venit, ca să nedejduieşti supt arepile
13 Lui“ Şi ea zise: „Să fiu aflat har întru ochii
tăi, doamne! Căci m-ai mîngîiat şi căci ai grăit
pre inema roabei tale, şi,iată, eu nu voiu fi ca
14 una dentru roabele tale!“. Şi zise ei Vooz:
„Acum iaste ceasul de mîncat. Apropie-te
dară aici şi vei mînca den pîinele meale şi vei
întinge pîinea ta în oţet“. Şi şăzu Ruth de latu-
rea seciărătorilor şi-i frînse ei Vooz pîine,şi
15 mîncă şi să sătură şi rămase. Şi să sculă a
culeage şi porunci Vooz copilaşilor lui, zicînd:
„Şi pentre snopi să adune şi să nu o ruşinaţ
16 pre dînsa. Şi ţiind ţineţ, şi încă puind, veţ
pune ei de ceale frînte,şi lăsaţi-o pre dînsa şi
va mînca şi va aduna, şi să nu o dojăniţ pre
17 ea“. Şi adună în ţarenă pînă în sară, şi bătu
ceale ce au strîns, şi să făcu ca o ifi de orz.
18 Şi rădică şi întră în cetate şi văzu soacră-sa
ceale ce au adunat. Şi aducînd Ruth,au dat ei
19 carele au lăsat, den carele s-au săturat. Şi
zise ei soacră-sa: „Unde ai adunat astăzi şi
unde ai făcut? Fie cela ce te-au cunoscut bla-
goslovit“. Şi spuse Ruth soacră-sa unde au
făcut şi zise: „Numele omului cu carele am fă-
20 cut astăzi, Vooz“. Şi zise Noemin norori-sa:
„Blagoslovit iaste Domnului, pentru căci
n-au lăsat mila Lui cu cei vii şi cu cei morţi“.
Şi zise ei Noemin: „Apropie-să noao omul,
21 dentru rudeniile noastre iaste“. Şi zise
Ruth cătră soacră-sa: „Şi încă,căci au zis cătră
mine:“Cu featele meale să te lipeşti, pînă vor
sfîrşi toată seacerea carea iaste la mine’“.
22 Şi zise Noemin cătră Ruth, noru-sa: „Bine,
fata mea, căci ai ieşit cu featele lui şi nu te vor
23 călca pre tine de tot într-alte ţareni“. Şi să
lipi Ruth cu featele lui Vooz, a aduna pînă a
săvîrşi seacerea orzului şi seacerea grîului.

CAP III

1 Şi şăzu împreună cu soacră-sa şi zise ei
Noemin, soacră-sa: „Fata mea, să
nu-ţ cercu ţie odihnă, pentru ca bine
2 să ţi să facă? Şi acum, au doară
Vooz nu iaste cunoscut noao, unde ai
fost cu featele lui? Iată, el vîntură aria orzului
3 într-această noapte. Iară tu să te scalzi şi să
te ungi şi vei pune prejur tine îmbrăcămintea
ta şi te vei sui pre arie. Să nu te cunoşti omu-
4 lui, pînă va săvîrşi el a mînca şi a bea. Şi va
fi culcîndu-să el, şi vei cunoaşte locul unde
doarme acolo, şi vei mearge şi vei descoperi
ceale de lîngă picioarele lui şi vei dormi şi el va
5 spune ţie ceale ce vei face“. Şi zise Ruth cătră
6 ea: „Toate cîte-m vei zice mie voiu face“. Şi
să pogorî la arie, şi făcu după toate cîte i-au po-
7 runcit ei soacră-sa. Şi mîncă Vooz şi bău şi să
veseli inema lui şi veni să doarmă într-o parte
a clăditurii; şi ea veni pre ascuns şi descoperi
ceale de lîngă picioarele lui şi să culcă. Şi fu 8
la miazănoapte,şi să spămîntă omul şi să tur-
bură şi, iată, muiare dormiia la picioarele
lui. Şi zise: „Cine eşti tu?“ Şi ea zise: „Eu 9
sînt Ruth, roaba ta, şi vei învăli cu aripa ta
preste roaba ta, pentru că rudenie eşti tu“.
Şi zise Vooz: „Blagoslovită tu Domnului 10
Dumnezeu, fata mea, pentru că ai îmbunătit
mila ta cea de apoi decît cea dentîi, ca să nu
mergi tu după tineri, macară sărac, macară
avut. Şi acum, fata mea, nu te teame, toate 11
cîte vei zice face-ţ-voiu ţie, pentru că ştie tot
fealiul nărodului mieu că muiare a puterii eşti
tu. Şi acum, adevărat rudenie eu sînt; şi 12
încă iaste rudenie mai aproape decît mine.
Mîi noaptea, şi va fi, demineaţă, de te va rudi, 13
bine, rudească-te, iară de nu va vrea să te
rudească, rudi-te-voiu eu, viu Domnul!
Dormi pînă dimineaţa!“ Şi dormi lîngă 14
picioarele lui pînă dimeneaţă; şi ea să sculă
dimeneaţa mai nainte decît a cunoaşte om pre
aproapele lui. Şi zise Vooz: „Să nu să cunoască
cum au venit muiarea la arie!“ Şi zise ei: 15
„Adu-ţi fota de preste tine şi ţine pre ea“. Şi ea
ţinu pre ea,şi măsură 6 de orzu şi puse preste
ea şi întră în cetate. Şi Ruth au întrat la 16
soacră-sa şi ea zise: „Ce iaste, fata mea?“ Şi-i
spuse toate cîte au făcut ei omul. Şi zise ei: 17
„Ceale 6 de orzu aceastea mi-au dat mie, căce
au zis cătră mine: ‘Să nu întri deşartă la soa-
cră-ta’“. Şi ea zise: „Şăz, fata mea, pînă a 18
te conoaşte pre tine cum va cădea cuvîntul,
pentru că nu se va potoli omul, pînă se va
săvîrşi cuvîntul astăzi“.

CAP IV

i Vooz să sui pre poartă şi şăzu acolo 1
şi,iată, rudenia mergea pre aproape,
de carele au zis Vooz. Şi zise cătră
dînsul Vooz: „Abătîndu-te, şăzi
aicea“. Şi el să abătu şi şăzu. Şi 2
luo Vooz 10 oameni den cei mai bătrîni ai
cetăţii şi zise: „Şădeţi aicea“. Şi şăzură,şi zise
Vooz rudeniei: „Partea ţarenii carea iaste a 3
fratelui nostru, a lui Elemeleh, care au dat
Noemin, ceiia ce s-au întors den ţarina lui
Moav, şi eu am zis: ‘Descoperi-voiu ureachea
ta, zicînd: Ia-ţi,înaintea celora ce şăd şi înain-
tea celor mai bătrîni ai norodului mieu. De 4
vei să rudeşti, rudeaşte, iară de nu vei să
rudeşti, spune-mi, şi voiu conoaşte,că nu iaste
afară den tine a rudi, şi eu sînt după tine’“.
Şi el zise: „Eu sînt şi voiu rudi“. Şi zise Vooz: 5
„În ziua ce ai luat ţarina den mîna Noeminii, şi
de la Ruth Moaviteanca, muiarea celui mort, pre
moştenirea lui să agoniseşti ţie, ca să rădici nu-
mele celui mort preste moştenirea lui“. Şi 6

zise rudenia: „Nu voiu putea să rudesc mie,
pentru ca să nu stric moştenirea mea;
rudeaşte tu ţie rudenia mea, căci nu voiu
7 putea să rudesc". Şi aceasta e direptare
înainte întru Israil, preste rudenie şi preste
schimbare să stea tot cuvîntul, şi dezlega
omul încălţemintea lui şi da aproapelui său
celuia ce rudiia rudenia lui,şi aceasta e mărtu-
8 rie întru Israil. Şi zise rudenia lui Vooz: „Ia
ţie rudenia mea". Şi dezlegă încălţemintea lui
9 şi deade lui. Şi zise Vooz celor bătrîni şi la
tot norodul: „Marturi voi astăzi cum am ago-
nisit toate ale lui Elemeleh şi toate cîte sînt ale
lui Helon şi ale lui Maalon den mîna Noemi-
10 nii. Şi pre Ruth Moaviteanca, pre muiarea
lui Maalon, am luat mie fămeaie, ca să rădic
numele celui mort pre moştenirea lui şi nu va
peri numele celui mort dentru fraţii lui şi den
11 brîul locului lui, marturi voi astăzi". Şi răs-
punseră tot norodul şi ziseră cei den poartă
marturi, şi cei bătrîni ziseră: „Dea Domnul
muiarea ta, ceaea ce întră în casa ta, ca Rahil
şi ca Lia, carele au zidit amîndoao casa lui
Israil, şi au făcut puteare în Iefratha şi va fi
12 nume în Vithleaem. Şi facă-se casa ta ca
casa lui Feres, pre carele au născut Thamar
Iudei, den sămînţa ta să-ţ dea ţie Domnul, den
13 copilaşa aceasta, feciori". Şi luo Vooz pre
Ruth şi-i fu lui muiare şi întră la dînsa şi-i
deade ei Domnul naştere şi născu feciori.
14 Şi ziseră muierile către Noemin: „Blagos-
lovit Domnul, Carele n-au stricat ţie astăzi
rudenia şi să să cheame numele tău întru
15 Israil! Şi va fi ţie întru cela ce întoarce
sufletul şi ca să hrănească bătrîneaţele tale,
căci noru-ta, ceaea ce te-au iubit pre tine, au
născut fecior, carea iaste ţie mai bună decît 7
16 feciori". Şi luo Noemin copilaşul şi-l puse
17 în sînul ei şi fu lui ca o doică. Şi-i numiră lui
vecinele numele, zicînd: „Născu-se fecior
Noeminii!" Şi numiră numele lui Ovid. Acesta
18 e tatul lui Iesei, tatul lui David. Şi aceastea-s
naşterile lui Fares: Fares au născut pre
Esrom, şi Esrom au născut pre Aram, şi Aram
au născut pre Aminadav, şi Aminadav au
născut pre Naason, şi Naason au născut
pre Salmon, şi Salmon au născut
pre Vooz, şi Vooz au născut
pre Ovid, şi Ovid au născut
pre Iesei, şi Iesei au
născut pre David.

A ÎMPĂRĂŢIILOR, CEA DENTÎIU

CAP I

Şi fu un om den Armathem Sifa, den 1
muntele lui Efraim, şi numele lui,
Elcana, fecior lui Ieremeilu, al fecio-
rului lu Iliu, fecioru lui Thoche, în
Nasiv den Armathem, den muntele
lui Efraim. Şi la acesta, doao muieri, numele
uniia, Anna, şi numele al doilea, Fenana. Şi 2
era la Fenana copii, şi la Anna nu era
copilu. Şi să suia omul acela den zile în zile, 3
den cetatea lui, den Armathem, a se închina şi
a jîrtvui Domnului Dumnezăului Savaoth în
Silom. Şi acolo Ili şi cei 2 feciori ai lui, Ofni şi
Finees, preoţii Domnului. Şi fu o zi şi jîrtvi 4
Elcana şi au dat Fenanii, fămeii lui, şi la toţi fiii
ei, şi featelor ei, părţi. Şi Annii au dat o 5
parte, după obraz, căci nu era la ea copil, însă
căci pre Anna o iubiia Elcana decît pre
Fenana mai mult, şi Domnul au închis ceale
de prejur zgăul ei. Căci n-au dat ei Domnul 6
copil după primejdia ei şi după scîrba primej-
diei ei, şi să întrista pentru aceasta, căci au în-
chis Domnul ceale de împrejurul zgăului ei, ca
să nu-i dea ei copil. Aşa făcea den an în an, 7
cînd să suiia la Casa Domnului, şi să mîhniia,
şi plîngea, şi nu mînca. Şi zise ei Elcana, 8
bărbatul ei: „Anna!" Şi zise: „Iată eu,
doamne". Şi zise ei: „Ce iaste ţie căci plîngi?
Şi pentru ce nu mănînci? Şi pentru căci te
bate inima ta? Nu sînt eu mai bun ţie decît
zeace fii?" Şi să sculă Anna după ce au 9
mîncat ei la Silom şi stătu înaintea Domnului,
şi Ili preotul şedea pre jăţiu, la pragurile por-
ţilor besearicii Domnului. Şi ea, amărîtă la 0
suflet, şi s-au rugat către Domnul şi plîngînd
au plîns Şi s-au rugat rugă Domnului, 11
zicînd: „Adonai Doamne, Eloi Savaoth, de vei
căutînd căuta pre smerenia roabei Tale şi-Ţ
vei aduce aminte de mine şi nu vei uita roaba
Ta şi vei da roabei Tale sămînţă de bărbat, şi-l
voiu da Ţie înaintea Ta, dat pînă în ziua morţii
lui,şi vin şi îmbătare nu va bea şi hier nu se va
sui pre capul lui". Şi fu cînd înmulţi 12
rugîndu-se înaintea Domnului, şi Ili preotul
păzi gura ei. Şi ea grăiia întru inima ei şi 13
buzele ei să clătiia, şi glasul ei nu se auziia;şi o
ascultă pre ea Domnul,şi o socoti pre ea Ili ca
o beată. Şi zise ei copilaşul lui Ili: „Pînă 14
cînd te vei îmbăta? Rădică-ţ vinul tău şi pasă
den locul Domnului!" Şi răspunse Anna şi 15
zise: „Nu, doamne, fămeaie întru nesilnică
zi sînt eu, şi vin şi îmbătare n-am băut şi
răvărsu sufletul mieu înaintea Domnu-
lui. Nu da pre roaba ta întru fata pă- 16

gînă, căci den mulțimea multelor ziselor
meale și den mulțimea mîhnirii meale, m-am
17 topit pînă acum". Și răspunse Ili și zise
cătră ea: „Pasă întru pace, Dumnezeul lui
Israil să-t dea ție toată cearerea ta carea ai
18 cerșut de la El". Și zise Anna: „Aflat-au
roaba ta har întru ochii tăi!" Și mearse muia-
rea în calea ei și întră la popasul ei și au mîn-
cat cu bărbatul ei și au băut, și fața ei nu ș-au
19 mai izmenit încă. Și mînecîndu-se demi-
neața, să închinară Domnului și mearsără pre
calea lor. Și întră Elcana în casa lui, Arima-
them, și cunoscu Elcana pre muiarea lui,
Anna, și-Ș adusă aminte de ea Domnul, și
20 zemisli. Și fu în vreamea zilelor, și născu
fecior și numi numele lui Samuil, zicînd că:
„De la Domnul Dumnezeu Savaoth l-am cer-
21 șut pre el". Și s-au suit omul Elcana și toată
casa lui la Silom, să jîrtvuiască jîrtva zilelor și
22 rugile lui și toate zecile pămîntului lui. Și
Anna nu s-au suit cu el, căci au zis bărbatului
ei: „Pînă să va sui pruncul de-l voiu înțărca
pre el, și să va ivi feaței Domnului și va șădea
23 pînă în veac acolo". Și zise Elcana, bărba-
tul ei: „Fă ce e bine în ochii tăi, șazi pînă unde
vei înțărca pre el, ce să întărească Domnul ce
au ieșit den gura ta!" Și au șăzut muiarea și da
24 țîță feciorului ei, pînă l-au înțărcat pre el. Și
să sui împreună cu el în Silom, cu vițel de trei
ani și cu pîine și cu ifi de făină curată și cu bur-
duf de vin. Și au întrat în Casa Domnului, în
Silom, și copilașul împreună cu ei; și au adus
25 înaintea Domnului, Și au junghiat tată-său
jîrtva carea făcea den zile în zile Domnului, și
aduse copilașul și au junghiat vițelul. Și au
26 adus Anna, maica copilașului, cătră Ili, Și
zise: „Întru mine, doamne! Viu e sufletul tău,
eu sînt muiarea ceaea ce au stătut înaintea ta
împreună cu tine, cînd m-am rugat cătră
27 Domnul. Pentru copilașul acesta mă rugam,
și au dat mie Domnul cearerea mea, care am
28 cerșut de la Dînsul. Și eu aduc pre el Dom-
nului, toate zilele carea trăiaște el, slujbă
Domnului". Și s-au închinat acolo Domnului.

CAP II

1 Și să rugă Anna și zise: „Întăritu-s-au
inema mea întru Domnul, înălță-se
cornul mieu întru Dumnezeul mieu;
lărgi-se asupra vrăjmașilor miei gura
mea, căci m-am bucurat întru mîntui-
2 rea Ta! Căci nu iaste sfînt ca Domnul și nu
iaste dirept ca Dumnezeul nostru și nu iaste
3 sfînt, afară den Tine! Nu vă lăudaț, nici
grăiț nalte întru covîrșîre și să nu iasă mare
graiu den rostul vostru, căci Dumnezeul
cunoștințelor – Domnul, și Dumnezeu gătind
4 isprăvile Sale. Arcul celor tari au slăbit,
și cei slabi s-au încinsu cu puteare. Cei 5
plini de pîine să împuținară, și cei flămînzi au
lăsat pămîntul; căci stearpa au născut șapte,
și cea multă întru fii au slăbit. Domnul 6
omoară și învie, pogoară în iad și suie.
Domnul sărăceaște și îmbogățeaște, sme- 7
reaște și înalță. Rădică de la pămînt pre 8
sărac și den gunoiu scoală pre sărac ca să șază
el cu silnecii norodului și scaun de mărire
moștenind lor. Dînd rugă celui ce să roagă 9
și blagoslovi anii direpților, căci nu cu vîrtutea
e omul tare, Domnul slab va face pre potriv-
necul Lui, Domnul sfînt. Nu se laude înțe- 10
leptul întru înțelepciunea lui și nu se laude
tarele întru tăria lui și nu se laude bogatul
întru bogăția lui, Ce întru aceasta să să 11
laude cela ce să laudă: întru a priceape și a
conoaște pre Domnul și a face judecată și
direptate întru mijlocul pămîntului. Dom- 12
nul S-au suit în ceriu și au tunat, Acesta va
judeca marginea pămîntului, dirept fiind, și dă
vîrtute împăraților noștri și va înălța cornul
unsului Lui". Și lăsară pre el acolo înaintea 13
Domnului și se duse la Arimathem, și copila-
șul slujiia feații Domnului înaintea lui Ili preo-
tul. Și fiii lui Ili preotul – fii păgîni, neștiind 14
pre Domnul. Și venitul preotului, de la 15
oameni, de la tot cela ce jîrtvuia; și veniia
copilașul preotului, daca fierbea carnea, și
undița cu 3 dinți, în mîna lui, Și o sloboziia 16
pre ea în căldarea cea mare sau în tengire sau
în oală și tot ce să suia în undiță îș lua lui preo-
tul; ca aceastea făcea la tot Israilul, celora ce
veniia a face jîrtvă Domnului în Silom. Și 17
mai nainte decît a să tămîia seul, veniia copila-
șul preotului și zicea omului ce jîrtvuia de
carne să frigă preotului: „Și nu voiu lua de la
tine carne hiartă den căldare". Și zicea 18
omul cela ce jîrtvuia: „Tămîiască-se întîiu,
dară, cum se cuvine seul, și atuncea ia ție
dentru toate carele pohteaște sufletul tău!" Și
zise: „Ba, că acum vei da, iară de nu, voiu lua
cu tărie!" Și era păcatul copilașilor mare 19
înaintea Domnului foarte, căci nu socotiia
jîrtva Domnului. Și Samuil era slujind 20
înaintea Domnului, copilașul încins cu efud de
in, Și veșmînt mic au făcut lui maica lui, și 21
aducea lui den zi în zi, cînd să suia ea cu băr-
batul ei a jîrtvui jîrtva zilelor. Și blagoslovi 22
Ili pre Elcana și pre fămeaia lui, zicînd: „Să-ț
răsplătească Domnul sămînță dentru fămeaia
aceasta, pentru datoria ce ai dat Domnului!"
Și s-au dus omul la locul lui. Și au 23
socotit Domnul pre Anna, și au zemislit și
au născut încă 3 feciori și 2 feate, și să mări
copilașul Samuil înaintea Domnului. Și 24
Ili – bătrîn foarte, și au auzit ceale ce făcea
fiii lui fiilor lui Israil, toate, și cum dor-

miia împreună fiii lui cu muierile ceale ce dvo-
riia lîngă uşăle cortului mărturiei; şi zise lor:
25 „Pentru căci faceţi după cuvîntul acesta carele
eu auzu den rostul a tot nărodul Domnului?
26 Nu, feţii miei, nu, căci nu e bun auzul carele
auzu pentru voi; nu faceţ aşa, căci nu sînt
bune auzirile carele eu auz, ca să faceţ noro-
27 dul să nu slujască nărod la Dumnezău. De
va greşind va greşi om la om, şi se vor ruga
pentru el Domnului; şi de va greşi Domnului
om, cine se va ruga pentru el?“ Şi nu asculta
glasul tatului lor, căci vrînd vrea Domnul să-i
28 strice pre ei. Şi copilaşul Samoil mergea
mărindu-se şi era bun cu Domnul şi cu oame-
29 nii. Şi veni omul lui Dumnezău cătră Ili şi
zise: „Aceastea zice Domnul: ‘Descoperind
M-am descoperit cătră casa tătîne-tău, fiind ei
în pămîntul Eghipetului robi casei lui Faraon.
30 Şi am ales casa tătîne-tău dentru toate casele
lui Israil, Mie să-M prioţască, ca să să suie pre
jîrtăvnicul Mieu şi să tămîiaze cu tămîie şi să
rîdice efud înaintea Mea. Şi am dat casei tătî-
ne-tău toate ale focului fiilor lui Israil, întru
31 mîncare. Şi pentru căci ai căutat preste
tămîia Mea şi la jîrtva Mea cu neruşinat ochiu
şi ai slăvit pre fiii tăi mai vîrtos decît pre Mine,
să vă îngrăşaţ începătura a toată jîrtva lui
32 Israil înaintea Mea? Pentru aceaea,
aceasta zice Domnul Dumnezăul lui Israil:
Zis-am: Casa ta şi casa tătîne-tău va petreace
înaintea Mea pînă în veacu! Şi acum zice
Domnul: Nice într-un chip Mie, căci numai
pre ceia ce vor mări pre Mine voiu mări, şi
cela ce Mă defaimă pre Mine se va
33 necinsti. Iată, vin zile şi voiu surpa semen-
ţia ta şi semenţia casei tătîne-tău, şi nu va fi
34 ţie bătrîn în casa ta. Vei prăvi întărirea
beseaarecilor întru toate cîte vei îmbunătăţi
pre Israil şi nu va fi bătrîn în casa ta în toate
35 zilele, Şi om nu va surpa ţie de la jîrtăvni-
cul Mieu toate zilele, ce ca să lipsască ochii lui
voiu face şi să să surpe sufletul lui, şi toată
presosala casei tale vor cădea întru sabia
36 oamenilor. Şi acesta ţie semnul carele va
veni preste aceşti 2 fii ai tăi, Ofni şi
37 Finees: Întru o zi vor muri amîndoi. Şi voiu
rîdica Mie preot credincios, carele toate ceale
dentru inima Mea şi dentru sufletul Mieu va
face, şi voiu zidi Mie casă credincioasă şi va
petreace înaintea unsului Mieu toate zilele.
38 Şi va fi tot cel rămas întru casa ta va
veni să să închine lui, cu un ban de
argint şi cu o pîine, zicînd:
‘Leapădă-mă la una den pre-
oţiile tale să mă-
nîncu pîine!’“

CAP III

i copilaşul Samoil era slujind Domnu- 1
lui, înaintea lui Ili preotul; şi cuvîntul
Domnului era cinstit întru zilele acea-
lea, nu era videnie să aleagă. Şi fu 2
în ziua aceaea, şi dormiia Ili întru locul
lui şi ochii lui au început a se îngreuia. Şi 3
nu putea să vază şi sfeaşnicul Domnului mai
nainte de ce să stingea, şi Samoil dormiia în
beseareca Domnului, unde era sicriiul lui
Dumnezău, Şi grăi Domnul: „Samoil, 4
Samoil!“ Şi zise: „Iată eu!“ Şi alergă cătră 5
Ili şi zise: „Iată eu, ce m-ai chemat?“ Şi zise
Ili: „Nu te-am chemat, întoarce-te de dormi!“
Şi să întoarse de dormiia, şi adaose încă Dom- 6
nul a chema pre Samoil şi-l chemă: „Samoil,
Samoil!“ Şi să duse la el al doilea rînd şi zise:
„Iată eu, ce m-ai chemat?“ Şi zise: „Nu te-am
chemat, fiiule, întoarce-te şi dormi!“ Şi 7
Samoil – mai nainte decît a cunoaşte pre Dum-
nezău şi mai nainte de a i se arăta lui cuvîntul
Domnului. Şi adaose Domnul a chema pre 8
Samoil al treilea rînd, şi să sculă şi mearse
cătră Ili şi zise: „Iată eu, ce m-ai chemat?“ Şi
cunoscu Ili că Domnul au chemat pre copilaş.
Şi zise Ili lui Samoil: „Întoarce-te şi dormi, 9
fiiule, şi va fi de te va chema Cela ce te cheamă,
şi vei zice: ‘Grăiaşte, Doamne, căci aude robul
Tău!’“ Şi mearsă Samoil şi dormi în locul
lui. Şi veni Domnul şi Să aşază şi-l chemă 10
pre el ca şi o dată şi altă dată: „Samoil,
Samoil!“Şi zise Samoil: „Grăiaşte, că ascultă
robul Tău!“ Şi zise Domnul cătră Samoil: 11
„Iată, Eu fac cuvintele Meale întru Israil, cît
tot cela ce va auzi pre eale vor răsuna amîn-
doao urechile lui. În ziua aceaea voiu 12
rădica asupra lui Ili toate cîte am grăit, în casa
lui; înceape-voiu şi voiu săvîrşi. Şi am 13
poruncit lui cum voiu izbîndi Eu preste casa
lui, pînă în veaci, întru strîmbătăţile fiilor lui,
carele au cunoscut; căci grăind de rău pre
Dumnezeu fiii lui, şi nu-i învăţa pre ei. Şi 14
nici aşa, M-am jurat casei lui Ili, de să va ierta
strîmbătatea casei lui Ili, întru tămîie şi întru
jîrtvile lui, pînă în veac“. Şi doarme Samoil 15
pînă dimineaţă şi să mînecă dimineaţa şi
deşchise uşile Casei Domnului. Şi Samoil să
temu să spuie videnia lui Ili. Şi zise Ili cătră 16
Samoil: „Samoile, fiiule!“ Şi zise: „Iată
eu!“ Şi zise: „Ce e cuvîntul ce s-au grăit 17
cătră tine? Să nu ascunzi dară de cătră mine!
Aceastea să-ţ facă Dumnezeu şi aceastea să-ţ
adaogă, de vei ascunde de la mine cuvînt,
dentru toate cuvintele ce s-au grăit cătră tine,
întru urechile meale!“ Şi spuse Samoil lui 18
Ili toate cuvintele şi n-au ascuns de cătră el, şi
zise Ili: „Domnul sîngur binele înaintea Lui va
face“. Şi să mări Samoil şi era Domnul cu el şi 19
n-au căzut dentru toate cuvintele lui preste pă-

20 mînt. Şi au cunoscut tot Israilul, de la Dan
şi pînă la Virsavie, cum e credincios Samoil
21 întru proroc a să face Domnului. Şi Să
adaosă Domnul a Să arăta în Silom; căci S-au
descoperit Domnul cătră Samoil în Silom,
după cuvîntul Domnului; şi să încrezu Samoil
ca să să facă întru proroc Domnului, întru tot
Israilul, de la marginea pămîntului, pînă la
22 margine. Şi Ili – bătrîn foarte, şi feciorii lui
mergînd mergea şi rea calea lor înaintea
Domnului.

CAP IV

1 Şi să făcu în zilele acealea, şi să adunară
cei streini de fealiu asupra lui Israil
întru războiu; şi ieşi Israil întru timpi-
narea lor, întru războiu, şi să tăbărîră
la Avinezer. Şi cei streini de fealiu să
2 tăbărîră la Afec. Şi să rînduiră cei streini
de fealiu de războiu asupra lui Israil şi să
înfrînsă războiul şi greşi om israil înaintea
celor streini de fealiu şi să răniră întru rîn-
3 duială, la cîmpu, 4000 de oameni. Şi veni
nărodul la tabără şi zisără bătrînii lui Israil:
„Întru ce ne-au lovit pre noi Domnul astăzi
înaintea celor streini de fealiu? Să luom cătră
noi chivotul Dumnezeului nostru den Silom şi
să iasă den mijlocul nostru şi ne va mîntui den
4 mîna vrăjmaşilor noştri". Şi trimise năro-
dul la Silom şi rădică de acolo sicriiul făgă-
duinţei Domnului puterilor, Ce şade pre
heruvimi. Şi amîndoi fiii lui Ili, împreună cu
sicriiul făgăduinţei lui Dumnezeu, Ofni şi
5 Finees. Şi fu după ce veni sicriiul făgăduin-
ţei Domnului în tabără, şi strigă tot Israil cu
6 glas mare şi răsună pămîntul. Şi auziră cei
striini de fealiu glasul strigării şi ziseră cei
striini de fealiu: „Ce iaste strigarea aceasta
mare întru tabăra evreilor?" Şi au cunoscut că
7 sicriul Domnului au venit în tabără. Şi să
spămîntară cei striini de fealiu şi ziseră:
„Aceşti dumnezăi au venit către ei în tabără,
vai noao, scoate-ne pre noi, Doamne, astăzi,
căce nu s-au făcut ca aceasta ieri şi
8 alaltaieri. Vai noao, cine ne va scoate pre
noi den mîna dumnezăilor celor mai întăriţ
aceştea? Aceştea sînt dumnezăii ceia ce au
bătut Eghipetul cu toată rana, şi întru pustiiu.
9 Întăriţi-vă şi vă faceţi întru bărbaţi, striinii de
fealiu, pentru ca să nu slujiţi evreilor în ce
chip au slujit noao: şi veţi fi întru bărbaţi şi
10 veţi da războiu lor!" Şi deaderă războiu
streinii de fealiu cătră ei şi greşaşte om israil
înaintea celor striini de fealiu. Şi au fugit
fieştecarele la lăcaşul lui. Şi s-au făcut rană
mare foarte şi căzură dentru Israil 30 000 de
11 pedestri. Şi sicriiul lui Dumnezău s-au luat,
şi amîndoi fiii lui Ili au murit, Ofni şi Finees.
Şi alergă om ieminean dentru rînduială şi 12
veni la Silom întru ziua aceaea; şi hainele lui,
rupte, şi pămînt preste capul lui. Şi veni şi 13
iată, Ili şedea pre scaunul lui, lîngă uşa cetăţii,
socotind calea, căce era inema lui întristată
pentru sicriiul lui Dumnezău. Şi omul au întrat
în cetate să povestească şi strigă toată cetatea
cu glas mare. Şi auzi Ili glasul strigării şi 14
zise: „Ce e glasul strigării aceştiia?" Şi 15
omul sîrguind întră înlăuntru şi spuse lui Ili.
Şi Ili – fiiu de 90 de ani şi ochii lui s-au întune-
cat şi n-au văzut. Şi zise Ili oamenilor celor 16
ce sta lîngă el: „Ce iaste glasul sunetului aces-
tuia?" Şi omul sîrguind au venit către Ili. Şi 17
zise lui: „Eu sînt cela ce viu den tabără şi eu
am fugit den rînduiala războiului astăzi". Şi
zise Ili: „Ce iaste cuvîntul ce s-au făcut,
fiiule?" Şi răspunse copilaşul şi zise: „Fugi 18
om israil de cătră faţa celor striini de fealiu; şi
s-au făcut rană mare întru norod, şi amîndoi
fiii tăi au murit, şi sicriiul lui Dumnezău s-au
luat". Şi fu deaca-ş aduse aminte de sicriiul 19
lui Dumnezău, şi căzu den jăţiu, dendărăt, ţiin-
du-să de poartă; şi i să sfărîmă spinarea lui şi
muri, căce bătrîn era omul şi greu. Şi acesta
au judecat pre Israil 40 de ani. Şi nora lui, 20
fămeaia lui Finees, zămislită fiind a naşte, şi
auzi veastea că s-au luat sicriiul lui Dumnezău
şi au murit socrul ei şi bărbatul ei, şi au plînsu
şi au născut, căce s-au întorsu spre ea chinu-
rile ei. Şi în vreamea ei moare şi zisără ei 21
muierile cealea ce sta lîngă ea: „Nu te teame,
căce fiiu ai născut!" Şi n-au răspuns şi n-au
luat aminte inema ei. Şi au numit copilaşul 22
Uevari Varhavoth, pentru sicriiul lui Dumne-
zău şi pentru socrul ei şi pentru bărbatul
ei, Şi zisără: „Să depărtă mărirea de la 23
Israil, luîndu-se sicriiul lui Dumnezău".

CAP V

Şi luară cei striini de fealiu sicriiul lui 1
Dumnezău şi au adus pre el de la
Avenezer la Azoton. Şi au luat cei 2
striini den fealiu sicriiul Domnului şi
au băgat pre el în casa lui Dagon şi-l
pusără pre el lîngă Dagon. Şi mînecară 3
azoteanii a doao zi şi întrară în casa lui Dagon
şi văzură şi iată, Dagon – căzut preste faţa lui,
pre pămînt, înaintea sicriiului lui Dumnezău.
Şi rădicară pre Dagon şi-l pusără pre el la
locul lui. Şi să făcu cînd mînecară a doua zi 4
şi iată, Dagon – căzut preste faţa lui, pre
pămînt, înaintea sicriiului făgăduinţei Dom-
nului. Şi capul lui Dagon şi amîndoao talpele
picioarelor lui – rupte preste denainţele praguri-
lor, afethem fieştecarele, şi amîndoao palme-

le mîinelor lui – căzute pre prag, fără numai
5 spinarea lui Dagon au rămas. Pentru
aceaea nu calcă preoții lui Dagon și tot cela ce
întră în casa lui Dagon preste stepena casei
lui Dagon, în Azot, pînă în zio aceasta, căci
6 pășind pășesc. Și să îngreuie mîna Dom-
nului pre Azot și aduse lor și undă lor la coră-
bii și în mijlocul cetății lor crescură șoareci și
să făcu turburare de moarte mare în cetate.
7 Și văzură oamenii ai Azotului că iaste așa și
zisără că: „Nu va șădea sicriiul Dumnezăului
lui Israil împreună cu noi, căci nesîlnică e
mîna Lui preste noi și preste Dagon, dumne-
8 zăul nostru". Și au trimis și au adunat pre
domnii celor streini de fealiu către ei și ziseră:
„Ce vom face sicriiului Dumnezăului lui
Israil?" Și ziseră ghetheii: „Mute-se sicriiul
Dumnezăului lui Israil către noi, la Gheth!" Și
să mută sicriiul Dumnezăului lui Israil la
9 Ghieth. Și fu după ce să mută el, și să făcu
mîna Domnului în cetate, gîlceavă mare
foarte, și au lovit pre oamenii cetății, den mic
pînă la mare. Și i-au lovit pre ei la șăzuturile
10 lor și au făcut ghetheanii lor șăzuturi. Și
trimit sicriiul lui Dumnezău la Ascalon; și fu
deaca întră sicriiul Dumnezăului lui Israil la
Ascalon, și au strigat ascaloniteanii, zicînd:
„Ce ați întors sicriiul Dumnăzăului lui Israil
către noi, să ne omorîț pre noi și pre norodul
11 nostru?" Și au trimis și au adunat pre toți
domnii celor de fealiu streini și ziseră: „Tri-
meateți sicriiul Dumnăzăului lui Israil și să să
așaze la locul lui și să nu omoare pre noi și pre
norodul nostru". Căci s-au făcut gîlceavă de
morte întru toată cetatea grea foarte, daca au
întrat sicriiul Dumnezăului lui Israil acolo.
12 Și cei vii, ce nu au murit, s-au rănit la șăzuturi,
și s-au suit strigarea cetății în ceriu.

CAP VI

1 Și era sicriiul Domnului în țarina celor
streini de fealiu, 7 luni și undă pămîn-
2 tul lor șoareci. Și chemară cei
streini de fealiu popii și vrăjitorii și
descîntătorii lor, zicînd: „Ce vom face
sicriiului Domnului? Arătați-ne noao și cu
ce vom trimite pre el la locul lui?" Și
3 ziseră: „De veți trimite voi sicriiul făgă-
duinței Domnului Dumnezăului lui Israil, să
nu-l trimeateți dară deșărt, ce dînd dați-I Lui
ce e al muncii, și atuncea vă veți vindeca și să
va ierta voao, cîndai nu se va depărta mîna
4 Lui de către voi". Și ziseră: „Ce iaste al
muncii să dăm Lui?" Și ziseră: „După numă-
rul domnilor celor streini de fealiu, 5 șăzuturi
de aur, căci greșală – întru voi și întru boiarii
voștri și norodului, și 5 șoareci de aur,
5 Asămănarea șăzuturilor voastre și asămă-
narea șorecilor voștri, celora ce strică
pămîntul; și veți da Domnului mărire: pentru
ca să să iușureaze mîna Lui de către voi, și de
la dumnezăii voștri și de la pămîntul vostru.
Și pentru căci îngreuiați inemile voastre, în ce 6
chip au îngreuiat Eghipetul și Farao inemile
lor? Nu cînd au batjocurit pre ei, i-au trimis
pre ei și s-au dus? Și acum luați și faceți un 7
car nou și doao vaci ce au născut dentîiu, fără
de viței, preste carele nu s-au pus jug, și înju-
gați vacile la car și le luați fiii lor den napoia
lor acasă. Și veți lua sicriiul Domnului și veț 8
pune pre el pre car; și vasele ceale de aur veț
da Lui pentru muncă; și veț pune întru punere
versecathan den partea lui și veț trimite pre el
și va mearge. Și veț vedea, de pre calea 9
hotarului lui veț mearge spre Vethsamis, el
ne-au făcut noao răul acestu mare; și de nu, și
vom cunoaște cum nu mîna Lui s-au atins de
noi, ce o întîmplare aceasta ni s-au făcut
noao". Și au făcut cei streini de fealiu așa și 10
au luat doao vaci ce au născut dentîiu și le-au
înjugat pre eale la car și fiii lor i-au închis
într-o casă. Și au pus sicriiul Domnului pre 11
car și themaergaz și șoarecii de aur și asămă-
nările șăzuturilor lor. Și să îndireptară 12
vacile în cale pre calea Vethsamis, în cărarea
în care mergea, și osteniia și nu să abătea în
direapta au în stînga. Și domnii celor streini
de fealiu mergea denapoia lui pînă la hota-
răle Vethsamis. Și cei den Vethsamis 13
secera seacere de grîu în vale: și rîdicară ochii
lor și văzură sicriiul Domnului și să veselîră
întru timpinarea lui. Și carul întră în țarina 14
lui Osie de la Vethsamis și au pus acolo lîngă
el piatră mare și despicară leamnele carului
și vacile le aduseră întru ardere-de-tot Dom-
nului. Și leviții au adus sicriiul Domnului și 15
themaergaz ce era cu el și unealtele ce era
preste el de aur și le puseră preste piatra cea
mare; și oamenii den Vethsamis adusără
ardere-de-tot și au jîrtvuit jîrtvă în ziua
aceaea Domnului. Și cei 5 domni a celor 16
streini de fealiu vedea și să întoarseră la Aca-
ron, în ziua aceaea. Și aceastea-s șăzutu- 17
rile ceale de aur, carele au dat cei streini de
fealiu, muncii Domnului: a Azotului unul, a
Gazei unul, a Ascalonului unul, a Ghethiii
unul, a Acaroniii [unul]. Și șoreceii cei de 18
aur, după numărul tuturor cetăților celor
streini de fealiu, ale celor 5 domni, den cetate
întărită, și pînă la orașul ferezeului și pînă la
piatra cea mare, unde au pus preste ea sicriiul
făgăduinții Domnului, pînă în ziua aceasta,
ceaea ce e în țarina lui Osie Vethsamisitu-
lui. Și nu se bucurară fiii lui Ehoni întru 19
bărbați Vethsamisului căci au văzut sicriiul
Domnului; și au omorît întru ei 70 de bărbaț

şi 50000 de oameni; şi au plîns nărodul, căci
au lovit Domnul întru nărod rană mare
20 foarte. Şi ziseră oamenii cei den Vethsa-
mis: „Cine va putea să treacă înaintea Dom-
nului Dumnezăului celui Sfînt, Acestuia? Şi
către cine să va sui sicriiul făgăduinții Dom-
21 nului de la noi?" Şi trimiseră soli către ceia
ce lăcuiesc în Cariathiarim, zicînd: „Întors-au
cei streini de fealiu sicriiul Domnului;
pogorîți-vă şi suiți pre el către voi!"

CAP VII

1 Şi vin oamenii den Cariathiarim şi
aduc sicriiul făgăduinții Domnului,
şi-l bagă pre el în casa lui Aminadav
cel den deal; şi pre Eliazar, feciorul
lui, l-au sfințit să păzască sicriiul
2 făgăduinței Domnului. Şi să făcu dentru
care zi era sicriiul în Cariathiarim, să înmul-
țiră zilele şi să făcură doaozăci de ani şi cău-
tară toată casa lui Israil denapoia Domnu-
3 lui. Şi zise Samuil către toată casa lui Israil,
zicînd: „De vă întoarceț voi cu toată inema
voastră către Domnul, rădicaț pre dumnezeii
cei streini den mijlocul vostru şi desişurile, şi
gătiț inemile voastre către Domnul, şi slujiț
Lui sîngur; şi va scoate pre voi den mîna celor
4 streini den fealiu". Şi rădicară fiii lui Israil
pre valemi şi desişurile Astarothului şi au slu-
jit Domnului sîngur. Şi zise Samuil:
5 „Adunaț către mine pre tot Israilul la Mase-
fath, şi mă voiu ruga pentru voi către Dom-
6 nul". Şi s-au adunat nărodul la Masefath şi
au cărat apă şi au turnat înaintea Domnului
pre pămînt şi au postit în ziua aceaea şi au zis:
„Am greşit înaintea Domnului!" Şi judeca
7 Samuil pre fiii lui Israil la Masefath. Şi au
auzit cei streini de fealiu căci s-au strînsu toț
fiii lui Israil la Masefath, şi s-au suit domnii
celor streini de fealiu asupra lui Israil. Şi aud
fiii lui Israil şi să spămîntară de către fața celor
8 streini de fealiu. Şi zisără fiii lui Israil către
Samuil: „Să nu taci despre noi, ca să nu strige
Samuil către Domnul Dumnezeul tău, şi ne va
mîntui pre noi den mîna celor streini de fea-
liu". Şi zise Samuil: „Să nu mi să facă mie să
mă depărtez de la Domnul Dumnezeul mieu,
9 ca să nu strig pentru voi, rugîndu-mă". Şi
luo Samuil un miel sugariu şi-l aduse pre el
ardere-de-tot, împreună cu tot nărodul,
Domnului. Şi strigă Samuil către Domnul
10 pentru Israil şi-l ascultă pre el Domnul. Şi
era Samuil aducînd arderea-de-tot, şi cei
streini de fealiu să apropiară de războiu
asupra lui Israil; şi tună Domnul cu glas mare
în ziua aceaea preste cei streini de fealiu şi să
11 răvărsară şi greşiră naintea lui Israil. Şi
ieşiră bărbații lui Israil den Masefath şi
gonіră pre cei streini de fealiu şi au lovit pre ei
pînă dedesuptul lui Vethhor. Şi luo Samuil 12
o piatră şi o puse pre ea în mijlocul Mase-
fathei şi în mijlocul Cei Vechi şi au numit
numele ei Avenezer, care să tîlcuiaşte Piatra
Ajutoriului, şi zise: „Pînă aicea ne-au ajutat
noao Domnul". Şi smeri Domnul pre cei 13
streini de fealiu şi nu mai adaosără încă a veni
la hotarul lui Israil. Şi să făcu mîna Domnului
preste cei streini de fealiu, toate zilele lui
Samuil. Şi să deaderă cetățile carele au luat 14
cei streini de fealiu de la fiii lui Israil şi le-au
dat pre eale lui Israil, de la Accaron pînă la
Ghieth; şi hotarul lui Israil l-au luat den mîna
celor streini de fealiu şi era pace întru mijlo-
cul lui Israil şi întru mijlocul Amoreului. Şi 15
judeca Samuil pre Israil, toate zilele vieții
lui. Şi mergea den an în an şi încungiura 16
pre Vethiil şi pre Galgala şi pre Masefa şi
judeca pre Israil, întru toate sfințitele aceas-
tea. Iară învîrtejirea lui – la Armathem, 17
căci acolo era casa lui; şi judeca acolo pre
Israil. Şi zidi acolo jîrtăvnic Domnului.

CAP VIII

Şi fu după ce îmbătrîni Samuil, şi puse 1
pre fiii lui judecători lui Israil. Şi 2
aceastea sînt numele feciorilor lui: cel
dentîiu născut, Ioil, şi numele celui al
doilea, Avia, judecători în Versavie.
Şi n-au mersu fiii lui în cale şi s-au abătut 3
denapoia săvîrşirei şi lua daruri şi abătea
direptăți. Şi să adunară oamenii lui Israil şi 4
mearseră la Arimathem către Samoil. Şi 5
ziseră lui: „Iată, tu ai îmbătrînit, şi fiii tăi nu
merg în calea ta; şi acum pune preste noi
împărat să ne judece pre noi, ca şi cealealalte
limbi". Şi era rău cuvîntul în ochii lui 6
Samuil, deaca ziseră: „Dă-ne noao împărat să
ne judece pre noi!" Şi să rugă Samuil către
Domnul. Şi zise Domnul către Samuil: 7
„Ascultă glasul norodului în ce chip vor grăi
către tine, căci nu pre tine defăimară, ce pre
Mine defăimară, ca să nu împărățesc preste
ei. După toate faptele carele Mi-au făcut 8
Mie, dentru care zi i-am scos pre ei den Eghi-
pet şi pînă în ziua aceasta, şi M-au lăsat pre
Mine şi au slujit la alți dumnezăi, aşa ei fac şi
ție. Şi acum ascultă glasul lor; însă căci 9
mărturisindu-te vei mărturisi lor şi vei
povesti lor direptul împăratului carele va
împărăți preste ei". Şi zise Samuil tot 10
cuvîntul Domnului către norod, ceia ce cerea
de la el împărat, şi zise: „Acesta e venitul 11
împăratului carele va împărăți preste voi: Pre
fiii voştri va lua şi va pune pre ei în carăle lui
şi în călărețiі lui, şi alergători înaintea carălor
lui. Şi să-i puie pre ei lor preste sute 12

şi preste mii, şi să are arătura lui, şi să seacere
seacerea lui, şi a culeage culesul lui, şi să facă
unealte de războiu lui şi unealte carălor
13 lui. Şi pre featele voastre le va lua făcă-
toare de mir şi bucătărease şi frămîntă-
14 toare. Țarenile voastre, şi viile voastre, şi
maslinetul vostru va lua şi va da robilor
15 lui. Şi sămînța voastră şi viele voastre va
16 zeciui şi va da scopiților lui şi robilor lui. Şi
pre robii voştri, şi pre roabele voastre, şi
cerezile voastre ceale bune, şi măgarii voştri
17 va lua şi va zeciui la lucrurile lui Şi turmele
18 voastre va zeciui; şi voi veți fi lui robi. Şi
veți striga în ziua aceaea de către fața împăra-
tului vostru, carele ați ales voao! Şi nu va
asculta Domnul voao în zilele acealea, căci voi
19 ați ales voao împărat". Şi nu vrea norodul
să asculte pre Samuil şi zise lui: „Nu! Ce
20 numai că împărat va fi preste noi, Şi vom fi
şi noi ca şi toate limbile, şi ne va judeca pre
noi împăratul nostru, şi va ieşi înaintea
21 noastră, şi va bate războiul nostru". Şi auzi
Samuil toate cuvintele norodului şi le grăi pre
22 eale la urechile Domnului. Şi zise Domnul
către Samuil: „Ascultă glasul lor şi le împără-
țeaşte lor împărat". Şi zise Samuil către
oamenii lui Israil: „Meargă fieştecarele la
cetatea lui".

CAP IX

1 Şi era om den fiii lui Veniamin, şi
numele lui, Chis, fiiul lui Eviil, fecio-
rul lui Iiared, feciorul lui Vahir, fecio-
rul lui Afec, fiiu de om emeniu, om
2 tare în vîrtute. Şi la acesta e fecior,
şi numele lui, Saul, bine-mare, om bun,
şi nu era întru fiii lui Israil om mai bun decît
el; de la umăr şi în sus mai nalt decît tot
3 pămîntul. Şi au perit măgărițele lui Chis,
tatăl lui Saul, şi zise Chis către Saul, fiiul lui:
„Ia împreună cu tine unul den posluşnici şi vă
sculați şi meargeți şi căutați măgărițele". Şi au
4 trecut pren muntele lui Efraim. Şi au trecut
pren pămîntul lui Selca, şi nu au aflat; şi au
trecut pren pămîntul lui Segalim, şi nu era; şi
au trecut pren muntele lui Iamin, şi nu au
5 aflat. Şi venind ei la pămîntul lui Sif, şi
Saul zise slugii lui ce era cu el: „Vino şi să ne
întoarcem, ca nu, lăsînd tată-mieu ceale
6 pentru măgari, poartă grijă pentru noi". Şi
zise lui sluga: „Iată dară omul lui Dumnezău,
în cetatea aceasta şi omul slăvit; tot ce va grăi
sosind de față va fi. Şi acum să meargem dară
acolo pentru ca să ne spuie noao calea
7 noastră, pre carea am mers pre ea". Şi zise
Saul slugii lui ce era împreună cu el: „Şi iată
că vom mearge, şi ce vom aduce omului lui
Dumnezău? Căce pîinile s-au sfîrşit de la
vasele noastre, şi mai mult nu iaste împreună
cu noi ca să aducem omului lui Dumnezău.
Ce iaste la noi?" Şi adaose sluga a grăi lui 8
Saul şi zise: „Iată, să află în mîna mea a patra
den siclu de argint; şi vei da omului lui Dum-
nezău şi ne va spune noao calea a noastră".
Şi înainte întru Israil aceastea zicea fieşteca- 9
rele cînd mergea a întreba pre Dumnezău:
„Vino şi să meargem către cela ce veade!"
Căce pre proroc îl chema norodul mai nainte
cel ce veade. Şi zise Saul către copilaşul 10
lui: „Bun cuvînt, vino şi să meargem!" Şi
mearsără în cetate, unde era acolo omul lui
Dumnezău. Ei suindu-să la suişul cetății şi 11
ei aflară fetişoarele ieşite să ia apă; şi zisără
lor: „De iaste aicea cel ce veade?" Şi răspun- 12
sără fetişoarele lor şi zisără lor: „Iaste, iată –
înaintea feații voastre; sîrguiți acum, căce
pentru zi au venit la cetate, căce jîrtvă noro-
dului astăzi în Vamma. Deaca veți întra în 13
cetate, aşa îl veți afla pre el în cetate, mai
nainte decît a să sui el la Vama a mînca; căce
nu va mînca norodul, pînă va întra el, căce
acesta blagosloveaşte jîrtva, şi după aceaea
mănîncă striinii. Şi acum vă suiți, căce pentru
zi veț afla pre el". Şi să suiră în cetate. Ei 14
mergînd înlăuntru, în mijlocul cetății, şi iată,
Samuil ieşi întru timpinarea lor ca să să suie
la Vama. Şi Domnul descoperi ureachea lui 15
Samuil cu o zi mai nainte decît a întra către el
Saul, zicînd: „Ca în vreamea aceasta mîine, 16
voiu trimite către tine om den fealiul lui
Veniamin şi-l vei unge pre el întru mai mare
preste norodul Mieu, Israil, şi va mîntui pre
norodul Mieu den mîna celor striini de fealiu;
căce am căutat pe smerenia norodului Mieu,
căce au venit strigarea lor către Mine". Şi 17
Samuil au văzut pre Saul şi Domnul au răs-
punsu lui: „Iată omul carele am zis ție; acesta
va domni întru norodul Mieu!" Şi să apro- 18
pie Saul către Samuil în mijlocul cetății şi zise:
„Spune-mi dară mie, carea iaste casa celuia
ce veade?" Şi răspunsă Samuil lui Saul şi 19
zise: „Eu sînt sîngur. Sui-te înaintea mea la
Vama şi mănîncă cu mine astăzi, şi te voiu tri-
mite dimineață, şi toate ceale den inema ta
voiu povesti ție. Şi pentru măgărițile ce-s 20
pierdute ție astăz de trei zile, să nu pui inima
ta întru eale, căce s-au aflat. Şi la cine-s ceale
frumoase ale lui Israil? Au nu la tine şi la toată
casa tătîni-tău?". Şi răspunse Saul şi zise: 21
„Doară fecioru sau om iemineu eu sînt, al
celui mai mic toiag de fealiul lui Israil? Şi
den neamul cel mai mic, dentru tot toiagul
lui Veniamin! Şi moşia mea, mai mică decît
toate moşiile lui Veniamin! Şi pentru căce
ai grăit către mine după cuvîntul acesta?"
Şi au luat Samuil pre Saul şi copilaşul 22

lui şi i-au adus pre ei la sălaşu şi le puseră lor
loc întru cei dentîi dentru cei chemaţi, ca vro
23 70 de oameni. Şi zise Samuil bucătariului:
„Dă-m mie partea care ţ-am dat, carea am zis
24 ţie să o pui pre ea lîngă tine". Şi rădică
bucătariul spata şi ce iaste preste ea şi o puse
pre ea înaintea lui Saul. Şi zise Samuil lui
Saul: „Iată rămăşiţa, pune pre ea înaintea ta
şi mănîncă, căci întru mărturie s-au pus ţie de
la nărod, ciogoleaşte!" Şi mîncă Saul cu
25 Samuil în ziua aceaea. Şi să pogorî de la
26 Vama la cetate. Şi au aşternut lui Saul în
foişor şi au dormit. Şi să făcu deca să suiia
zorile, şi chemă Samuil pre Saul în foişor şi
zise: „Scoală-te, şi te voiu trimite!" Şi să sculă
27 Saul şi ieşi el şi Samuil pînă afară. Ei pogo-
rîndu-se la o parte a cetăţii, şi Samuil zise lui
Saul: „Zi copilaşului şi să treacă înaintea
noastră, şi tu stăi pînă astăzi şi auzit voiu face
ţie cuvîntul Domnului!"

CAP X

1 Şi luă Samuil şipul cu untdelemnul şi
turnă preste capul lui şi-l sărută pre
el şi-i zise lui: „Nu căce te-au uns
Domnul întru mai mare preste năro-
dul Lui, preste Israil, şi tu vei domni
întru nărodul Domnului şi-l vei mîntui pre el
den mîinile vrăjmaşilor lui de premprejur. Şi
acesta – ţie semnul căci te-au uns pre tine
Domnul preste moştenirea Lui, întru boiarin:
2 După ce te vei duce astăzi de la mine; şi vei
afla doi oameni lîngă mormînturile Rahilei, în
muntele lui Veniamin, în Silo, la Vacalath,
sărind tare, şi vor grăi ţie: „Aflatu-s-au măgă-
riţele carele aţ mers a căuta; şi iată, tată-tău
au scuturat cuvîntul măgăriţelor şi s-au îngri-
jat pentru voi, zicînd: 'Ce voiu face pentru
3 fiiul mieu?' Şi vei treace de acolo şi înainte,
şi vei veni pînă la stăjariul Tavor, şi vei afla
acolo 3 oameni suindu-se cătră Dumnezău, la
Vethil, unul rădicînd trei căprişoare, şi unul
rîdicînd 3 vase de pîine, şi unul rîdicînd un
4 foale de vin. Şi te vor întreba pre tine ceale
de pace şi vor da ţie 2 începături de pîine şi vei
5 lua den mîna lor. Şi după aceasta vei întra
înlăuntru la dealul lui Dumnezău, unde iaste
acolo rîdicarea celor streini de fealiu, acolo e
Nasiv cel strein de fealiu. Şi va fi deaca vei
întra acolo în cetate, şi vei timpina la danţ de
proroci, pogorîndu-se de la Vama; şi înaintea
lor, alăute, şi tîmpene, şi fluier, şi copuz; şi ei,
6 prorocind. Şi va sări preste tine Duhul Dom-
nului şi vei proroci împreună cu ei şi te vei învîr-
7 teji într-alt om. Şi va fi cînd vor veni seamnele
aceastea preste tine, fă toate cîte va afla mîna ta,
8 căci Dumnezău, cu tine. Şi te vei pogorî înain-
tea Galgalii; şi iată, eu pogoru cătră tine, să a-
duc ardere-de-tot şi să jîrtvuiesc jîrtve de
împăcăciune. 7 zile vei lăsa pînă voiu veni eu
cătră tine şi voiu arăta ţie carele vei face".
Şi să făcu pînă a se întoarce cu umărul lui să 9
să ducă de la Samuil, şi premeni Dumnezeu
lui altă inimă şi au venit toate seamnele aceas-
tea în ziua aceaea. Şi veni de acolo la deal, 10
şi iată, danţ de proroci dempotriva lui, şi sări
preste el Duhul lui Dumnezeu şi proroci în
mijlocul lor. Şi să făcură toţi ceia ce-l 11
văzuse pre el ieri şi alaltaieri, şi-l văzură şi
iată, el – în mijlocul prorocilor prorocind. Şi
zise nărodul, fieştecarele cătră aproapele său:
„Ce iaste aceasta ce s-au făcut fiiului lui Chis?
Au şi Saul – întru proroci?" Şi răspunsă 12
neştine dentru ei şi zise: „Şi cine iaste
tată-său, au nu iaste Chis?" Şi pentru aceaea
să făcu în pildă: „Au şi Saul – întru pro-
roci?" Şi săvîrşi prorocind şi vine de acolo 13
la deal. Şi zisă rudenia lui cătră el şi 14
cătră copilaşul lui: „Unde aţ mers?" Şi zisără:
„Să căutăm măgăreaţele; şi am văzut că nu
sîntu şi am venit cătră Samuil". Şi zise 15
rudenia lui cătră Saul: „Spune-m dară mie ce
ţ-au zis ţie Samuil?". Şi zisă Saul cătră 16
rudenia lui: „Au spus spuindu-mi cum s-au
aflat măgăreaţele". Iară cuvîntul împărăţiei
nu i-au spus lui, carele au zis Samuil. Şi 17
porunci Samuil la tot nărodul, cătră Domnul,
la Masifa, Şi zisă Samuil cătră fiii lui Israil: 18
„Aceastea zise Domnul Dumnezeul lui Israil,
zicînd: 'Eu am scos pre părinţii voştri, pre fiii
lui Israil, den Eghipet, şi v-am scos den mîna
lui Faraon, împăratul Eghipetului, de la toate
împărăţiile ceale ce vă chinuia pre voi. Şi 19
voi astăzi aţ defăimat pre Dumnezeu, Carele
El vă iaste mîntuitoriu dentru toate răutăţile
voastre şi scîrbele voastre, şi aţ zis: 'Nu, ce
numai împărat să pui preste noi!' Şi acuma
staţi înaintea Domnului, după toiagele
voastre şi după fealiurile voastre'". Şi 20
adusă Samuil toate fealiurile lui Israil şi să
însorţeaşte toiagul lui Veniamin. Şi adusă 21
toiagul lui Veniamin în neamuri şi să însorţi
fealiul lui Matari (şi aduseră fealiul lui Matari)
întru bărbaţ şi să însorţeaşte Saul, feciorul lui
Chis. Şi căuta pre dînsul, şi nu să afla. Şi 22
întrebă Samuil încă pre Domnul, zicînd: „Au
veni-va omul aicea încă?" Şi zise Domnul:
„Iată, el iaste ascuns în unealte". Şi alergă 23
Samuil şi-l luo pre el de acolo şi pusă pre el în
mijlocul nărodului, şi să înălţă mai sus decît tot
nărodul, de la umăr şi mai sus. Şi zisă Samuil 24
cătră tot nărodul: „Văzut-aţ pre carele Ş-au ales
Lui Domnul, că nu iaste aseamene lui întru voi,
întru toţ?" Şi cunoscură tot nărodul şi zisără:
„Trăiască împăratul!" Şi zisă Samuil cătră 25

nărod venitul împărăției și au scris în carte și
26 o au pus înaintea Domnului. Și au trimis
Samuil pre tot nărodul (și mearsă fieștecarele) la locul lui și Saul s-au dus la casa lui, la
Gathaa, și mearsără fiii puterii lor, ale cărora
inema au atinsu Domnul, împreună cu Saul.
27 Iară fiii păgîni ziseră: „Cine ne va mîntui pre
noi, acesta?" Și l-au hulit pre el și nu i-au adus
lui daruri. Și să făcu surd.

CAP XI

1 Și să sui Naas Amaniteanul și să tăbărî
asupra lui Iavis Galad și ziseră toț
oamenii lui Iavis către Naas Amaniteanul: „Pune noao făgăduință și vom
2 sluji ție". Și zise către ei Naas
Amaniteanul: „Întru această făgăduință voiu
pune voao, să scoțu fieșcăruia den voi ochiul
3 cel dirept și voiu pune os preste Israil". Și
ziseră lui oamenii lui Iavis Galaad: „Lasă noo
7 zile și vom trimite posluşnici la tot hotarul
lui Israil; și de nu va fi cela ce ne va mîntui pre
4 noi, vom ieși către voi". Și veniră poslanicii la Gavaa către Saul și spuseră cuvintele
aceastea în auzul tuturor oamenilor; și rădi-
5 cară tot norodul glasul lor și plînseră. Și
iată, Saul veniia dimineața de la țarină. Și zise
Saul: „Ce e de plînge norodul?" Și povestescu
lui cuvintele aceastea ale oamenilor lui
6 Iavis. Și sări Duhul Domnului pre Saul,
deaca auzi cuvintele aceastea, și să mînie
7 preste ei cu urgie foarte. Și luo doao vaci și
le făcu bucăți și trimisă la tot hotarul fiilor lui
Israil, cu mîinile poslanicilor, zicînd: „Cela ce
nu iaste mergătoriu după Saul și după Samuil,
ca aceastea voru face boilor lui". Și veni spămîntarea Domnului preste norodul lui Israil și
8 strigară ca un om. Și-i socoti pre ei Aviezec, în Vama, tot omul lui Israil, 600000, și
9 oamenii Iudei, 70000. Și zise poslanicilor
celor ce venise: „Aceastea veți zice oamenilor
lui Iavis Galaad: 'Mîine va fi voao mîntuirea,
încălzind soarele'". Și mearsără poslanicii în
cetate și spusără oamenilor lui Iavis și să
10 veseliră. Și zisără oamenii den Iavis către
Naas Amaniteanul: „Mîine vom ieși către voi,
11 și faceți noao ce e bine înaintea voastră". Și să
făcu după a doao zi, și Saul împărți oastea în
trei părți. Și întrară în mijlocul taberii în
straja cea de dimineață, și bătea pre fiii lui
Ammon, pînă ce s-au încălzit ziua, și să făcu și
cei rămași s-au răsipit și n-au rămas întru ei
12 doi într-un loc. Și zise norodul către
Samuil: „Pentru că cine e cela ce au zis că
Saul nu va împărăți noao? Dă-ne pre oameni,
13 și-i vom omorî pre ei". Și zise Saul: „Nu va
muri nimea întru ziua aceasta, căce astăz au
făcut Domnul mîntuire întru Israil". Și zise 14
Samuil către nărod, zicînd: „Veniț să mear-
gem la Galgala și să înnoim acolo împărăția".
Și mearse tot norodul la Galgala și unse 15
Samuil acolo împărat pre Saul înaintea Domnului, la Galgala, și au jîrtvuit acolo jîrtve și
împăcăciuni înaintea Domnului. Și să veseli
acolo Samuil și toți oamenii lui Israil, cît de tare.

CAP XII

Și zise Samuil către tot omul lui Israil: 1
„Iată, am auzit glasul vostru la toate
cîte mi-aț zis mie și am pus împărat
preste voi. Și acuma, iată, împăra- 2
tul mearge înaintea voastră, și eu am
îmbătrînit și voiu ședea, și fiii miei iată-i întru
voi; și eu, iată, am petrecut înaintea voastră,
dentru tinereațele meale și pînă în ziua de
astăzi. Iată eu! Răspundeți asupra mea 3
înaintea Domnului și înaintea unsului Lui,
de-am luat vițelul cuiva, sau măgariul cuiva
am luat, sau pre cine am silit dentru voi, sau
pre cine am asuprit, sau den mîna cuiva am
luat mită și ciobotă? Răspundeți asupra mea
și voiu întoarce voao!" Și ziseră către 4
Samuil: „Nu ne-ai făcut strîmbătate noao, și
nu ne-ai silit pre noi, nici ne-ai asuprit, și n-ai
înfrînt pre noi, și n-ai luat den mîna nemărui
nemică". Și zise Samuil către norod: „Măr- 5
turie iaste Domnul între voi și mărturie unsul
Lui, astăzi întru aceasta zi, că n-ați aflat întru
mîna mea nemică". Și ziseră: „Mărturie!"
Și zise Samuil către norod: „Mărturie iaste 6
Domnul, Cela ce au făcut pre Moisi și pre
Aaron și Cela ce au scos pre părinții noștri
den Eghipet. Și acuma, așezați-vă și voiu 7
judeca pre voi înaintea Domnului și voiu
spune voao toată direptatea Domnului,
Carele au făcut întru voi și întru părinții
voștri. Cum au întrat Iacov și fiii lui la Eghipet 8
și au smerit pre ei foarte Eghipetul și au strigat părinții voștri către Domnul și au trimis
Domnul pre Moisi și pre Aaron și au scos pre
părinții voștri den Eghipet și au lăcuit pre ei
în locul acesta. Și au uitat pre Domnul 9
Dumnezăul lor, și i-au dat pre ei în mîinile
Sisarei, voivodului den Iavis, împăratului
Asor, și în mîinile celor streini de fealiu și în
mîinile împăratului Moav și s-au bătut întru
ei. Și au strigat către Domnul și zicea: 10
'Greșit-am căci am lăsat pre Domnul și am
slujit la vaalimi și desișurilor, și acuma scoate-ne pre noi den mîna vrăjmașilor noștri, și
vom sluji Ție'. Și trimise Domnul pre 11
Ierovaal, și pre Varac, și pre Iethae, și pre
Samuil, și v-au scos pre voi den mîna vrăj-
mașilor voștri, celor de premprejur și lăcuiț

12 nedejduind. Şi ați văzut că Naas, împăratul
fiilor lui Ammon, au venit asupra voastră şi
ați zis: 'Nu, ce numai împărat să împărățască
preste noi, şi Domnul Dumnezăul nostru,
13 împărat voao'. Şi acuma, iată împăratul
pre carele ați ales şi pre carele ați cerşut şi,
14 iată, au dat Domnul preste voi împărat. De
vă veți teame de Domnul, şi veți sluji Lui, şi
veți asculta glasul Lui, şi nu veți prici cu rostul
Domnului, şi veți fi – şi voi şi împăratul carele
împărățeaşte preste voi, denapoia Domnului
Dumnezăului vostru – mergînd, nu va fi mîna
15 Domnului asupra voastră. Iară de nu veți
asculta glasul Domnului şi veți prici cu rostul
Domnului, şi va fi mîna Domnului preste voi
16 şi preste împăratul vostru. Şi acuma, stați
şi vedeți cuvîntul cel mare acesta, carele
17 Domnul va face întru ochii voştri. Au nu
iaste seacerea de grîu astăzi? Voiu chema pre
Domnul şi va da tunete şi ploaie, şi conoaşteți
şi vedeți că răul vostru mare e, carele ați făcut
înaintea Domnului, cerşind voao împărat".
18 Şi chemă Samuil pre Domnul şi deade Dom-
nul tunete şi ploaie în ziua aceaea şi să spă-
mîntară tot norodul foarte de Domnul şi de
19 Samuil. Şi zise tot norodul către Samuil:
„Roagă-te pentru robii tăi către Domnul
Dumnezăul tău, şi nu vom muri căci am
adaos către toate greşalele noastre răutate,
20 cerşind noao împărat". Şi zise Samuil
către norod: „Nu vă teamereț, voi aț făcut tot
răul acesta, însă să nu vă abateț de denapoia
Domnului şi slujiț Domnului cu toată inima
21 voastră. Şi să nu urmaț denapoia celora ce
nimică sînt, carele nu vor săvîrşi nimică,
şi carii nu or scoate-vă, că nimică sînt.
22 Pentru că nu va împinge Domnul pre nărodul
Său, pentru numele Lui cel mare, căci cu li-
neşte Domnul au luat pre voi Lui întru nă-
23 rod. Şi mie, nice într-un chip a greşi înain-
tea Domnului, să părăsescu a mă ruga înain-
tea Domnului pentru voi, şi voiu sluji Domnu-
lui; şi voiu arăta voao calea cea bună şi cea
24 direaptă. Însă teameți-vă de Domnul şi
slujiț Lui cu adevăr şi cu toată inima voastră,
25 căci aț văzut că au mărit a face cu voi. Şi
deaca cu rău veț face rău, şi voi şi împăratul
vostru veț peri".

CAP XIII

1 Fiiu de un an era Saul cînd împărățiia
el şi 2 ani au împărățit întru
2 Israil. Şi aleasă Saul lui 3000 de
oameni dentru oamenii lui Israil şi
era cu Saul 2000 în Mahmas şi în
muntele lui Vethil, şi 1000 era cu Ionathan la
Gavaa, a lui Veniamin; şi ceaealaltă rămă-
şiță a nărodului au trimis pre fieştecarele
3 la lăcaşul lui. Şi au lovit Ionathan pre
Nasif, pre cel strein de fealiu, cel den deal,
şi aud cei streini de fealiu. Şi Saul cu trîmbița
trîmbițază întru tot pămîntul, zicînd: „Vicle-
nîră robii!" Şi tot Israilul au auzit zicînd cum 4
au lovit Saul pre Nasif cel strein de fealiu, şi să
ruşinară Israil întru cei streini de fealiu. Şi să
adună nărodul după Saul la Galgala. Iară 5
cei streini de fealiu să adunară la războiu
asupra lui Israil (şi să suiră asupra lui Israil la
războiu), 30000 de cară şi 6.000 de călăreți; şi
nărod era ca năsipul cel den țărmurile mării
în mulțime. Şi să suiră şi să tăbărîră de răz-
boiu în Mahmas, den preajma Vethoron,
despre răsărit. Şi om israiltean văzu că-i e 6
strîmt lui ca să nu să apropie el şi să ascunse
nărodul întru peşteri, şi întru stîni, şi în pietri,
şi în gropi, şi în stufuri. Şi cei ce au trecut, 7
au trecut Iordanul la pămîntul lui Gad şi în
pămîntul lui Galaad. Şi Saul încă era în Gal-
gala, şi toți oamenii să înspăimară denapoia
lui. Şi lăsă 7 zile mărturie, cum zise 8
Samuil; şi n-au venit Samuil la Galgala, şi
s-au răsipit nărodul lui de la el. Şi zise Saul: 9
„Aduceț pentru ca să fac ardere-de-tot şi de
împăcăciune!" Şi aduse arderi-de-tot. Şi să 10
făcu după ce săvîrşi aducînd ardere-de-tot, şi
iată, Samuil sosi, şi ieşi Saul întru întimpina-
rea lui să-l blagoslovească pre el. Şi zise 11
Samuil: „Ce ai făcut?" Şi zise Saul: „Căci am
văzut cum s-au rîsipit norodul de la mine, şi tu
n-ai venit în ce chip ai făgăduit întru mărturia
zilelor, şi cei streini de fealiu s-au adunat la
Mahmas. Şi am zis: Acuma să vor pogorî 12
cei streini de fealiu către mine, la Galgala, şi
fealei Domnului nu m-am rugat! Şi m-am
umilit şi am adus ardere-de-tot". Şi zise 13
Samuil către Saul: „În deşărtu e ție, pentru că
n-ai păzit porunca carea au poruncit ție Dom-
nul; ca şi acuma au gătit Domnul împărăția ta
preste Israil, pînă în veac. Şi acuma, împă- 14
răția ta nu va sta ție, şi va cerca Domnul Lui
om dupre inema Lui şi va porunci lui Domnul,
întru mai mare preste nărodul Lui, căci că
n-ai păzit cîte au poruncit ție Domnul". Şi 15
să sculă Samuil şi să duse la Galgala, la calea
lui. Şi rămăşița nărodului mearsără după
Saul, întru întimpinarea, denapoia nărodului
celui de războiu. Şi venind el de la Galgala la
Gavaa a lui Veniamin, şi au socotit Saul năro-
dul carele s-au aflat cu el, ca vro 600 de
oameni. Şi Saul şi Ionathan, fiiul lui, şi 16
nărodul carele s-au aflat împreună cu ei au
şăzut în Gavaa a lui Veniamin şi plîngea; şi
cei streini de fealiu să tăbărîse la Mahmas.
Şi ieşi strîngîndu den țarina celor streini de 17
fealiu în trei căpetenii: o căpetenie căutînd
calea lui Gofera, pre pămîntul Saval; Şi o 18
căpetenie căutînd calea Vethoronului; şi

o căpetenie căutînd calea lui Gavee, ceaea ce
19 pleacă spre Ghea, pre Savim cea pustie. Și
faur de fier nu să afla întru tot pămîntul lui
Israil; căci că au zis cei streini de fealiu ca să
20 nu facă jidovii sabie și suliță. Și pogorîia tot
Israilul la pămîntul celor streini de fealiu, să-ș
lucreaze fieștecarele herul plugului lui și
unealta lui, și fieștecarele, toporul lui și seace-
21 rea lui. Și era culesul gata de seacere, și
unealtele era trei sicli la un dinte, și toporului
22 și seacerei prețul era unul. Și fu în zilele
războiului de la Mahmas și nu să află sabie și
suliță în mîna a tot nărodul celuia ce era cu
Saul și cu Ionathan: și află la Saul și la Iona-
23 than, fiiul lui. Și ieși dentru așăzarea celor
streini de fealiu, decindea de Mahmas.

CAP XIV

1 Și fu într-o zi, și zise Ionathan, feciorul
lui Saul, cătră copilașul cela ce-i
rădica unealtele lui: „Vino și să ne
suim la Mesaf a celor streini de fealiu,
ceaea ce-i decindea!" Și tătîne-său n-au
2 spus. Și Saul ședea în deal, pre marginea
dealului, supt rodiul cel de la Maglon, și era cu
3 dînsul ca vro 600 de oameni. Și Ahia, fecio-
rul lui Ahitov, al fratelui lui Ioavid, fiiului
lui Finees, fiiului lui Ili, preotul lui Dumnezeu
în Silom, rădicînd efud. Și nărodul nu știia că
4 s-au dus Ionathan. Și întru mijlocul trecă-
toriei unde cerca Ionathan să treacă întru
așezarea celor streini de fealiu, și cale a pietrii
era decindea acestuia și cale a pietriei decin-
dea acestuia; numele uniia, Mosis, iară
5 numele altiia, Sina. Calea uniia, despre
miazănoapte, venind la Mahmas, și calea
ceaealaltă, despre răsărit, venind la Gavee.
6 Și zise Ionathan cătră copilașul ce rîdica
unealtele lui: „Vino și să treacem la Mesav a
neobrezuiților acestora, orice va face Domnul
noao, căci nu iaste la Domnul opreală a mîn-
7 tui, au în mulți, au în puțini". Și zise lui cela
ce rîdica unealtele lui: „Fă tot care inema ta te
va pleca, abate-te pre tine; iată, eu împreună
8 cu tine sînt, ca inima ta, inima mea!" Și zise
Ionathan: „Iată, noi vom treace cătră
9 oameni Și ne vom tăvăli cătră ei. Și de vor
zice aceastea cătră noi: 'Depărtați-vă acolo
pînă vom spune voao!', și să stăm întru noi și
10 să nu ne suim preste ei. Și de vor zice
aceastea cătră voi: 'Suiți-vă cătră noi!', și ne
vom sui, căci i-au dat pre ei Domnul în mînile
11 noastre; acesta e noao semnul". Și întrară
amîndoi la Mesav a celor streini de fealiu și zic
cei streini de fealiu: „Iată, evreii ies den gau-
12 rile lor unde s-au ascuns acolo!" Și răs-
punsără oamenii den Mesav cătră Ionathan și
cătră purtătoriul unealtelor lui și ziseră: „Sui-
ți-vă cătră noi, și vom arăta voao cuvînt!" Și
zise Ionathan cătră cela ce purta unealtele lui:
„Suie-te denapoia mea, căci i-au dat pre ei
Domnul în mînile lui Israil!" Și să sui 13
Ionathan pre mînile lui și pre picioarele lui, și
cela ce rîdica unealtele lui – denapoia lui. Și
căutară asupra feaței lui Ionathan și-i lovi pre
ei; și cela ce rîdica unealtele lui ajutoriia dena-
poia lui. Și să făcu rana cea dentîiu carea 14
au lovit Ionathan și cela ce rîdica unealtele lui,
ca vro 20 de oameni, cu lovitura și aruncări de
pietri și cu pietri de ale cîmpului. Și să făcu 15
înspăimare în tabără și în țarină; și tot norodul
cel de la Mesav, și cei ce strica să spămîntară
și ei și nu vrea să ostenească; și să minună
pămîntul, și să făcu spămîntare de la Dom-
nul. Și văzură străjile lui Saul în Gavaa a 16
lui Veniamin; și iată, tabăra turburată, de o
parte și de alta. Și zise Saul norodului ce 17
era cu el: „Socotiți dară și vedeți cine au mers
dentru voi!" Și socotiră, și iată, nu se afla
Ionathan și cel ce rîdica unealtele lui. Și 18
zise Saul lui Ahia: „Adu efudul!" – căci era
sicriiul lui Dumnezău în ziua aceaea înaintea
lui Israil. Și să făcu precum grăia Saul cătră 19
preot, și sunetul în tabăra celor streini de fea-
liu mergea mergînd și să înmulțiia; și zise Saul
cătră preotul: „Adună-ți mînile tale!" Și să 20
sui Saul și tot norodul ce era împreună cu el și
veniră pînă la războiu; și iată, să făcu sabie de
om preste aproapele său, amestecătură mare
forte. Și robii ceia ce era ieri și alaltaieri 21
împreună cu cei streini de fealiu, ceia ce să
suia, carei era în tabără, să întoarseră și ei a fi
împreună cu Israil, cu cei cu Saul și Ionathan.
Și tot omul lui Israil, ceia ce să ascundea în 22
muntele lui Efraim, au auzit că au fugit cei
streini de fealiu și să împreunară și ei dena-
poia lor în războiu. Și au mîntuit Domnul în
ziua aceaea pre Israil, și războiul trecu pre
Vemoth. Și tot norodul era împreună cu 23
Saul, ca vro 10000 de oameni. Și era războiul
răsipit în toată cetatea, în muntele lui
Efraim. Și Saul nu conoscu necunoștință 24
mare în ziua aceaea și blestemă norodul,
zicînd: „Blestemat omul carele va mînca pîine
pînă în sară, și voiu izbîndi pre vrăjmașul
mieu!" Și n-au gustat tot norodul pîine. Și 25
tot pămîntul prînziia, și iată, dumbravă era de
stupină, despre fața țarinii. Și întră 26
norodul în stupină; și iată, mergea grăind
și nu era cel ce să întoarcă mîna lui la gura
lui, căce s-au temut norodul de jurămîntul
Domnului. Și Ionathan n-au fost auzit 27
cînd au fost jurînd tată-său pre norod. Și
întinsă marginea toiagului său cel den mîna
lui și l-au înfipt pre el în fagurul de miare
și-ș întoarsă mîna lui la gura lui și vă-

28 zură ochii lui. Și răspunsă unul dentru
norod și zise: „Jurînd au jurat tată-tău noro-
dul, zicînd: 'Blestemat omul carele va mînca
29 pîine astăzi!', și slăbi norodul". Și cunoscu
Ionathan și zise: „Mîhnit-au tată-mieu
pămîntul, vezi pentru căce au văzut ochii
miei, căce am gustat oarece puțină dentru
30 miarea aceasta. Ce căce ar fi mîncat mîn-
cînd astăzi norodul den prăzile vrăjmașilor
lor, carele au aflat, că acuma ar fi să nu altă
mai mare rană astăzi întru cei striini de fea-
31 liu!" Și lovi întru ziua aceaea dentru cei
striini de fealiu, mai mulți decît în Mahmas; și
32 au încetat norodul foarte. Și au pornitu-să
norodul la prăzi și au luat norodul turme și
cirezi și fii de boi; și au junghiat pre pămînt și
33 mînca norodul cu sînge. Și să spusă lui
Saul, zicînd căce: „Norodul au greșit Domnului,
mîncat fiind cu sîngele". Și zise Saul: „Den
Ghethem, tăvăliți-m piatră aicea mare!" Și
34 zise Saul: „Răsipiți-vă întru norod și le
ziceți lor să aducă aicea vițelul lui fieștecarele
den voi și cineș oaia lui și să junghe pre
această piatră și le veți mînca pre eale și nu
veți greși Domnului ca să mîncați cu sîngele".
Și aducea norodul fieșcarele ce era în mîna lui
35 noaptea și junghea acolo. Și zidi acolo Saul
jîrtăvnic Domnului, acesta au început Saul a
36 zidi jîrtăvnic Domnului. Și zise Saul: „Să
ne pogorîm denapoia celor striini de fealiu
noaptea și să jăhuim întru ei pînă să va lumina
ziua și să nu lăsăm întru ei om". Și zisără:
„Tot ce e bun înaintea ta fă!" Și zise preotul:
„Să ne apropiem aicea către Dumne-
37 zău". Și întrebă Saul pre Dumnezău: „Au
pogorî-mă-voiu denapoia celor streini de fea-
liu? Au da-vei pre ei în mînile lui Israil?" Și nu
38 i-au răspuns lui Domnul în ziua aceaea. Și
zise Saul: „Aduceți aicea toate colțurile noro-
dului și cunoașteț și vedeți întru cine s-au
39 făcut păcatul acesta astăzi. Căce viu Dom-
nul, Cela ce au mîntuit pre Israil, că, de va răs-
punde asupra lui Ionathan, fiiului mieu, va
muri cu moarte". Și nu era cine să răspunză
40 dentru tot norodul. Și zise la tot omul lui
Israil: „Voi veț fi la robime, și eu și Ionathan,
fiiul mieu, vom fi robi". Și zise norodul către
41 Saul: „Ce iaste bine întru ochii tăi fă!" Și
zise Saul: „(Domnul Dumnezăul lui Israil, ce
că n-ai răspuns robului Tău astăzi? De iaste
întru mine, au întru Ionathan, fiiul mieu,
strîmbătatea), Doamne, Dumnezăul lui Israil,
dă arătări (și de vei zice aceastea, dă norodu-
42 lui Tău dară, lui Israil, dă-i dară sfinție)". Și
să însorțiră Ionathan și Saul, și norodul ieși.
Și zise Saul : „Puneț sorțu întru mijlocul mieu
și întru mijlocul lui Ionathan, fiiului mieu, pre
cela ce va însorți Domnul, să moară". (Și 43
zise norodul către Saul: „Nu va fi cuvîntul
acesta!" Și învinci Saul pre norod și pusără
sorți întru mijlocul lui și întru mijlocul lui
Ionathan, fiiului său) și căzu sorțul pre Iona-
than. Și zise Saul către Ionathan: „Spune 44
mie, ce ai făcut?" Și-i spuse lui Ionathan și
zise: „Gustînd am gustat cu margenea toiagu-
lui celui den mîna mea puținea miare și, iată,
eu moriu". Și zise lui Saul: „Aceastea să-m 45
facă mie Dumnezău și aceastea să-mi adaogă,
că cu moarte vei muri astăzi, Ionathan!" Și 46
zise norodul către Saul: „De va muri astăz cu
moarte cela ce au făcut mîntuirea cea mare
aceasta întru Israil? Blînd, viu e Domnul, de
va cădea den capul lui păr pre pămînt, căci
milă a lui Dumnezeu au făcut în ziua aceasta!"
Și s-au rugat nărodul pentru Ionathan în ziua
aceaea, și n-au murit. Și să sui Saul dendă- 47
rătul celor streini de fealiu, și cei streini de
fealiu să dusără la locul lor. Și Saul să 48
întîmplă a împărăți preste Israil și bătea
premprejur pre toți vrăjmașii lui, la Moav, și
la fiii lui Ammon, și la fiii lui Edom, și la Ve-
thor, și la împăratul Suva, și la cei streini
de fealiu, oriîncătro să vrea întoarce, să
mîntuia. Și făcu puteare și lovi pre Amalic 49
și scoase pre Israil den mîna celor ce-l calcă
pre el. Și era fiii lui Saul: Ionathan și Iisui 50
și Melhisue. Și numele acelor doao feate ale
lui: numele cei dentîiu născute a lui, Merov, și
numele al doilea, Mehol. Și numele fămeii 51
lui, Ahinoom, fata lui Ahimaasi, și numele
voivodului lui, Avenir, feciorul lui Nir, fiiu
rudei lui Saul. Și Chis, tată lui Saul, și Nir, 52
tată lui Avenir, fiiu lui Amin, fiiu lui
Aviil. Și era războiul tare asupra celor 53
streini de fealiu, toate zilele lui Saul; și văzind
Saul pre tot omul tare și tot omul fiiul puterii,
și-i aduna pre ei către dînsul.

CAP XV

Și zise Samuil către Saul: „Pre mine au 1
trimis Domnul ca să te ung pre tine
întru împărat preste nărodul Lui,
preste Israil; și acuma ascultă glasul
cuvintelor Domnului. Aceastea au 2
zis Domnul Savaoth: 'Acum Eu voiu izbîndi
carea au făcut Amalic lui Israil, cum au întim-
pinat lui în cale, suindu-se el de la Eghipet. Și
acum, pasă și vei lovi pre Amalic Și pre 3
Iarim și pre toate ale lui; și să nu cruți dentru
el și vei surpa pre el și vei procleți pre el și
toate ale lui și să nu ți se facă milă de el și vei
ucide den bărbat și pînă în muiare, și den
prunc pînă la sugători, și den vițel pînă la
oaie, și den cămilă pînă la măgariu'". Și po- 4
runci Saul nărodului și-i socoti pre ei la Galgala,
200 000 de pedestrași, și pre Iuda, 30000

5 de pedestrași. Și veni Saul pînă la cetățile
6 lui Amalic și strejui la pîrîu. Și zise Saul
către Chineu: „Fereaște-te și te abate den
mijlocul Amalichitului, ca să nu te adaogă
împreună cu el; și tu ai făcut milă cu toți fiii lui
Israil cînd să suia ei den Eghipet". Și să abătu
7 Chineul den mijlocul lui Amalic. Și lovi
Saul pre Amalic, de la Evilat, pînă la Sur, de
8 către fața Eghipetului. Și prinse pre Agag,
împăratul Amalic, viu, și tot nărodului l-au sur-
9 pat, și pre Iarim au ucis cu gură de sabie. Și
au cruțat Saul și tot nărodul pre Agag viu și
ceale bune ale cirezilor și ale turmelor și ale
bucatelor și ale viilor și toate bunele; și nu
vrea să le piarză pre eale, și tot lucrul necinstit
10 și defăimat au pierdut. Și să făcu cuvîntul
11 Domnului către Samuil, zicînd: „Căiescu-Mă
căci am uns pre Saul întru împărat, căci s-au
întors den napoia Mea, și cuvintele Meale
nu le-au cruțat". Și să mîhni Samuil și strigă
12 către Domnul toată noaptea. Și mînecă
Samuil și mearse întru întimpinarea lui Israil
dimeneața. Și să spuse lui Samuil, zicînd:
„Venit-au Saul la Carmil și, iată, ș-au rădicat
lui mînă și întoarse carul și pogorî la
13 Galgal". Și veni Samuil către Saul și, iată,
el aducea ardere-de-tot Domnului, ceale de
frunte ale prăzilor den care au adus de la
Amalic. Și mearse Samuil către Saul și zise lui
Saul: „Blagoslovit, tu, Domnului! Întărit-am
14 toate cîte au grăit Domnul!" Și zise Samuil:
„Dară ce iaste glasul turmei aceștiia în ure-
chile meale, și glasul boilor cărora eu auzu?"
15 Și zise Saul: „De la Amalic le-am adus pre
eale, carele au cruțat nărodul ceale mai bune
ale turmei și ale boilor, pentru ca să jîrt-
vuiască Domnului Dumnezeului tău; și cealea-
16 lalte le-am surpat". Și zise Samuil către
Saul: „Lasă și voiu spune ție ceale ce au grăit
Domnul către mine noaptea". Și zise lui:
17 „Grăiaște!" Și zise Samuil către Saul: „Nu
mic ești tu înaintea Lui, povățitoriu toiagului
fiiului lui Israil? Și te-au uns pre tine Domnul
18 întru împărat asupra lui Israil. Și te-au tri-
mis Domnul în cale și zise ție: 'Pasă și surpă
pre Amalic, și vei ucide pre cei ce greșesc
întru Mine; și vei bate pre ei, pînă vei săvîrși
19 pre ei'. Și pentru ce n-ai ascultat glasul
Domnului, dupe toate cîte au grăit ție, ce te
porniș a te pune pre prăzi și ai făcut răul
20 înaintea Domnului?" Și zise Saul către
Samuil: „Pentru căci am ascultat eu glasul
norodului, și am mers în calea în carea
m-au trimis Domnul. Și am adus pre Agag,
împăratul Amalic, și pre Amalic l-am
21 surpat; Și au luat norodul den prăzi,
turme și cirezi, ceale dentîiu ale surpării,
să jîrtvuiască înaintea Domnului Dumnezău-
22 lui nostru în Galgal". Și zise Samuil:
„De e vrut Domnului arderi-de-tot și jîrtve ca
a auzi glasul Domnului? Iată, ascultarea mai
bună e decît jîrtva bună, și înțeleagerea, decît
seul de berbeci. Căci păcatul vrajă iaste, 23
dureri și chin lui therafin aduc. Căci ai defăi-
mat cuvîntul Domnului,și te va defăima Dom-
nul, ca să nu fii împărat preste Israil". Și 24
zise Saul către Samuil: „Greșit-am căci am
călcat cuvîntul Domnului și cuvîntul tău, căci
m-am temut de norod și am ascultat glasul lor.
Și acum rădică dară greșala mea Și te 25
întoarce cu mine și mă voiu închina Domnului
Dumnezăului tău". Și zise Samuil către 26
Saul: „Nu mă voiu întoarce cu tine, căci ai
defăimat cuvîntul Domnului și te va defăima
Domnul, ca să nu fii împărat preste
Israil". Și-ș întoarse Samuil obrazul lui să 27
meargă și apucă Saul de poala veșmîntului lui
și rupse pre ea. Și zise către el Samuil: 28
„Rupt-au Domnul împărăția ta de la Israil
den mîna ta astăzi și o va da pre ea aproapelui
tău, celui mai bun decît tine. Și să va 29
împărți Israil în doo; și nu Se va întoarce, nici
Să va căi Cel Sfînt al lui Israil, căci nu ca un
om iaste, ca să Să căiască El; înfricoșa-va și
nu va îngădui". Și zise Saul: „Greșit-am! 30
Ce mărească-mă dară înaintea bătrînilor lui
Israil și înaintea norodului mieu; și te întoarce
împreună cu mine și mă voiu închina Domnu-
lui Dumnezăului tău". Și să întoarse 31
Samuil înapoi cu Saul și să închină Domnu-
lui. Și zise Samuil: „Aduceț mie pre Agag, 32
împăratul Amalic". Și veni către el Agag tre-
murînd și zise Agag: „De iaste așa amară
moartea!" Și zise Samuil către Agag: „În ce 33
chip au făcut fără feciori muieri sabia ta, așa
să va dezfeciori den muieri maica ta!" Și au
junghiat Samuil pre Agag înaintea Domnului
în Galgal. Și să duse Samuil la Armathaim, 34
și Saul să sui în casa lui, în Gavaa. Și n-au 35
mai adaos Samuil să vază pre Saul, pînă în
ziua morții lui; căci plîngea Samuil preste
Saul, și Domnul S-au căit căci au împărățit
Saul preste Israil.

CAP XVI

Și zise Domnul către Samuil: „Pînă 1
cînd tu plîngi pentru Saul? Și Eu l-am
defăimat pre el, ca să nu împără-
țască preste Israil. Împleți cornul
tău de untdelemn, și vino, de te voiu
trimite pre tine către Iesei, pînă la Vithleaem,
căci am văzut întru fiii lui Mie împărat". Și 2
zise Samuil: „Cum voiu mearge? Și va auzi Saul
și mă va ucide". Și zise Domnul: „Ia în mîna ta un
junc de boi și vei zice: 'Să jîrtvuiesc Domnului
am venit'. Și vei chema pre Iesei și pre fiii lui 3
la jîrtvă; și Eu voiu arăta ție carele vei face; și vei
unge Mie pre carele voiu zice către tine".

4 Şi au făcut Samuil toate cîte au grăit lui Dom-
nul şi veni la Vithleaem. Şi s-au sculat cei
bătrîni ai cetăţii în timpinarea lui şi ziseră:
5 „Au pace e întrarea ta, cela ce vezi?" Şi
zise: „Pace. Să jîrtvuiescu Domnului am venit.
Sfinţiţi-vă şi vă veseliţ împreună cu mine
astăzi". Şi au sfinţit pre Iesei şi pre fiii lui şi
6 i-au chemat pre ei la jîrtvă. Şi fu cînd întra
ei, şi văzu pre Eleav şi zise: „Iarăş înaintea
7 Domnului, cel uns al Lui". Şi zise Domnul
cătră Samuil: „Să nu te întorci cătră vedearea
lui, nici la avearea mărimii lui, căci l-am defăi-
mat pre el. Căci nu cum va căuta omul va
vedea Domnul; căci omul va vedea în faţă,
8 iară Dumnezeu va vedea la inemă". Şi au
chemat Iesei pre Aminadav şi trecu despre
faţa lui Samuil. Şi zise: „Nici pre acesta n-au
9 ales Domnul". Şi au adus Iesei pre Sama, şi
10 zise: „Şi întru acesta n-au ales Domnul". Şi
i-au adus Iesei pre tusşapte fiii lui înaintea lui
Samuil. Şi zise Samuil cătră Iesei: „N-au ales
11 Domnul întru aceştea". Şi zise Samuil
cătră Iesei: „Sfîrşitu-s-au copilaşii?" Şi zise
Iesei: „Încă cel mic, iată, păstoreaşte la
turmă". Şi zise Samuil cătră Iesei: „Tremite
şi ia pre el, căci nu ne vom aşeza pînă nu va
12 veni el aicea". Şi trimise şi l-au adus pre el.
Şi el, roşiatec, cu frumuseaţele ochilor şi bun
la vedeare Domnului. Şi zise Domnul cătră
Samuil: „Scoală-te şi unge pre David, căci
13 acesta iaste bun". Şi au luat Samuil cornul
untdelemnului, şi l-au uns pre el în mijlocul
fraţilor lui, şi sări Duhul Domnului pre David,
den ziua aceaea şi înainte. Şi să sculă Samuil
14 şi să dusă la Armathaim. Şi Duhul Domnu-
lui S-au depărtat de la Saul şi-l sugruma pre
15 el duh rău de la Domnul. Şi ziseră slugile
lui Saul cătră el: „Iată, duh rău de la Domnul
16 sugrumă pre tine. Zică dară robii tăi înain-
tea ta şi să cearce domnului nostru pre un om
să ştie a cînta cu lăută; şi va fi cînd va fi duhul
cel rău asupra ta, şi va cînta întru alăuta lui, şi
17 bine ţie va fi şi te va odihni". Şi zise Saul
cătră slugile lui: „Vedeţ dară mie om dirept
18 cîntînd şi-l aduceţ pre el cătră mine". Şi
răspunsă unul den copilaşii lui şi zise: „Iată,
am văzut pre fiiul lui Iesei Vithleemiteanul, şi
pre el ştiind cînta; şi omul, înţelept şi răz-
boinic, şi învăţat în cuvînt; şi omul, bun la
19 chip, şi Domnul, cu el". Şi au tremis Saul
poslanicii cătră Iesei, zicînd: „Tremite pre
David, fiiul tău, pre cel de la turma ta, cătră
20 mine". Şi luo Iesei gomor de pîine şi
foale de vin şi unt de capre şi au
trimis cu mîna lui David, fiiului său, cătră
21 Saul. Şi întră David cătră Saul şi dvoriia
înaintea lui; şi-l iubi pre el foarte şi-i fu lui
22 rădîcînd unealtele lui. Şi au trimis
Saul cătră Iesei, zicînd: „Să stea dară David
înaintea mea, căci au aflat har întru ochii
miei". Şi să făcu cînd era de la Dumnezeu 23
duh rău preste Saul, şi lua David alăuta şi
cînta în mîna lui; şi răsufla Saul şi bine era lui
şi să feriia de la el duhul cel rău.

CAP XVII

Şi adunară cei streini de fealiu taberile 1
lor la războiu şi să adunară la
Sochoth a Iudei şi să tăbărîră întru
mijlocul lui Sochoth şi întru mijlocul
Azicăi, în Afes-Domin. Şi Saul şi 2
oamenii lui Israil să adunară şi să tăbărăsc în
Valea Terevinthului, aceştea şi aceştea, şi să
rînduiesc la războiu dempotriva celor striini
de fealiu. Şi cei striini de fealiu stau pre 3
munte dencoace, şi Israil stă pre munte den-
colea, şi strunga întru mijlocul lor. Şi ieşi 4
om tare den şireagul celor streini de fealiu,
Goliath – numele lui, den Ghieth; înălţimea
lui, de şase coţi şi o palmă. Şi coif de aramă 5
pre capul lui şi cu za lănţuhoasă era îmbrăcat,
şi trasul zalei lui era 5000 de sicli de aramă şi
de fier. Şi pulpe de aramă preste fluierile 6
picioarelor lui, şi pavăţă de aramă întru mijlo-
cul umerilor lui. Şi lemnul suleţei lui, ca 7
sulul pînzariului, şi fuştele lui, de 600 de sicle
de fier. Şi cela ce rădica armele lui mergea
înaintea lui. Şi stătu şi strigă în rînduiala 8
lui Israil şi zise lor: „Pentru căce ieşiţ a vă rîn-
dui la războiu den preajma noastră? Nu-s eu
strein de fealiu, şi voi, jidovii lui Saul? Aleageţ
voao om şi să se pogoare cătră mine! Şi de 9
va putea să dea războiu cătră mine şi mă va
ucide, vom fi voao întru robi; iară de eu voiu
putea şi voiu ucide pre el, veţ fi noao întru
robi şi veţ sluji noao". Şi zise cel striin de 10
fealiu: „Iată, eu am ocărît rînduiala lui Israil
astăz în ziua aceasta! Daţî-m mie om şi ne
vom bate sînguri amîndoi". Şi auzi Saul şi 11
tot Israilul cuvintele streinului de fealiu
aceastea şi să întristară şi să spămîntară
foarte. Şi era David fiiu al unui om efra- 12
thean, acesta e den Vithleaemul Iudei, şi
numele lui, Iesei, şi la el, 8 fii. Şi omul, în zilele
lui Saul, bătrîn venit întru oameni. Şi 13
mearsără cei trei feciori ai lui Iesei cei mai
mari denapoia lui Saul la războiu; şi numele
fiilor lui, celor ce au mers la războiu: Eliav,
cel dentîiu născut al lui, şi al doilea, Amina-
dav, şi al treilea, Sama. Şi David, cel mai 14
mic, şi cei trei mai mari au mers denapoia lui
Saul. Şi David să duse şi să întoarsă de la 15
Saul, păscînd oile tătîne-său în Vith-
leaem. Şi veniia cel strein de fealiu mîne- 16
cînd şi amurgind; şi să înstîlpi înaintea
lui Israil 40 de zile. Şi zise Iesei lui 17

David, fiiului său: „Ia dară fraților tăi ifi den
făina aceasta și zeace pîini aceastea și aleargă
18 la tabără și dă fraților tăi; Și ceale zeace
cășuleațe a laptelui acestuia vei duce celui mai
mare preste mie; și pre frații tăi socoteaște-i
întru pace și cît le vor trebui vei ști, și sîmbăta
19 o vei face cu mine". Iară Saul, acesta și tot
nărodul, în Valea Stăjarului, bătîndu-să cu cei
20 streini de fealiu. Și mînecă David dimi-
neața și lăsă oile la paznic și luo și să duse, în
ce chip îi porunci lui Iesei; și veni la șanțu și la
putearea cea ce ieșiia la rînduială și chiuiră la
21 războiu. Și să rînduiră Israil și cei striini de
22 fealiu, rînduială dempotriva rînduialii. Și
lepădînd David unealtele lui dupre sine pre
mîna strejariului, au alergat la șireag și au
venit și au întrebat pre frații lui ceale de
23 pace. Și el grăind cu ei, iată, omul ameseul
să suiia, Goliath Filistimleanul numele lui,
den Ghieth, den șireagurile celor streini de
fealiu, și grăi după cuvintele aceastea și auzi
24 David. Și tot omul lui Israil, deaca vedea ei
pre om, și fugiră de către fața lui și să spămîn-
25 tară foarte. Și zise omul lui Israil: „De aț
văzut pre om, pre acesta ce să suie? Căce a
ocărî pre Israil s-au suit; și va fi omul carele
va ucide pre el, îl va îmbogăți pre el împăra-
tul cu bogăție mare, și pre fata lui va da-o lui,
și casa tătîne-său o va face slobodă întru
26 Israil". Și zise David către oamenii ceia ce
sta împreună cu el, zicînd: „Ce să va face
omului carele va ucide pre striinul de fealiu
acela și va rădica ocara de la Israil? Căci cine e
cel strein de fealiu, cel neobrăzuit acesta, căce
au ocărît rînduiala lui Dumnezău celui
27 viu?" Și zisără lui nărodul după cuvîntul
acesta, zicînd: „Așa să va face omului carele
28 va ucide pre el". Și auzi Eliav, fratele lui cel
mai mare, cînd grăia el către oameni, și să
mînie cu mînie Eliav întru David și zise:
„Pentru căci aceasta te-ai pogorît? Și asupra
cui ai lăsat ceale mici oile acealea în pustiiu?
Eu știu mîndria ta și răutatea inemii tale, că
29 pentru ca să vezi războiul te-ai pogorît". Și
zise David: „Ce am făcut acum? Au nu cuvînt
30 iaste?" Și s-au întorsu de la el în preajma
altuia și zise după cuvîntul acesta; și răspunsă
31 lui norodul după cuvîntul cel dentîiu. Și să
auziră cuvintele carele au grăit David și să
spusără înaintea lui Saul, și-l luară pre el și-l
32 adusără pre el înlăuntru către Saul. Și zise
David către Saul: „Să nu să mîhnească
dară inima domnu-mieu; preste el robul
tău va mearge și va da războiu cu cel striin
33 de fealiu acesta!" Și zise Saul către
David: „Nu vei putea să mergi către cel
striin de fealiu acesta ca să te bați cu el, căci
copilașu ești tu, și el, om războinic, den tine-
reațele lui". Și zise David către Saul: „Păs- 34
cînd era robul tău tatului său la turmă, și cînd
veniia leul și ursul și lua cîte o oaie den
turmă, Și mergeam denapoia lui și l-am 35
ucis pre el și am scos den gura lui; și de să
rîdica asupră-mi, l-am apucat de gîtul lui și
l-am lovit și l-am omorît pre el. Și pre leu și 36
pre urs bătea robul tău; și va fi cel striin de
fealiu, cel neobrezuit acesta, ca unul den-
tr-aceștea. Au nu voiu mearge și voiu lovi pre
el și voiu lua astăzi ocara den Israil? Căci cine
e acestu neobrezuit, carele au ocărît rînduiala
Dumnezăului celui viu?" Și zise David: 37
„Domnul, Care m-au scos pre mine den mîna
leului și den mîna ursului, Acesta mă va
scoate pre mine den mîna celui striin de fea-
liu, neobrezuitului acestuia". Și zise Saul
către David: „Pasă, și va fi Domnul împreună
cu tine". Și îmbrăcă Saul pre David cu 38
îmbrăcămintea lui, și coiful de aramă i l-au
pus pre capul lui și încinsă pre David cu
za. Și să încinsă David cu sabia lui desupra 39
îmbrăcămintei lui și osteni îmblînd o dată și
de doao ori, căce nedeprins era. Și zise David
către Saul: „Nu voiu putea să mergu cu aceas-
tea, căce nu m-am deprins". Și le luară pre 40
eale de pre el. Și luo toiagul lui în mîna lui și-ș
aleasă lui 5 pietri neatede den pîrîu, și au pus
pre eale întru tașca cea păstorească, ceaea ce
era lui de adunare, Și praștia lui, în mîna 41
lui, și să apropie către omul cel striin de fea-
liu. Și mearse cel striin de fealiu, mergînd 42
și apropiindu-să de David, și omul cela ce
rîdica pavăza, înaintea lui. Și căută Goliath,
cel striin de fealiu, și văzu pre David și batjo-
cori pre el, căce el era copilașu și el era roșia-
tec, cu frîmseațele ochilor. Și dzise cel 43
striin de fealiu către David: „Ca un cîine eu
sînt, de vii tu asupra mea cu toiag și cu
pietri?" Și zise David: „Ba, ce și mai rău decît
cîine!" Și blestemă cel striin de fealiu pre
David întru dumnezăii lui. Și zise cel striin de
fealiu către David: „Vino către mine și voiu 44
da trupul tău pasărilor ceriului și jigăniilor
pămîntului". Și zise David către cel strein 45
de fealiu: „Tu vii către mine cu sabia, și cu
sulița, și cu pavăza, și eu voiu mearge către
tine întru numele Domnului Dumnezeului
Savaoth, Dumnezeului rînduialii lui Israil,
carea ai ocărît astăz . Și te va închide Dom- 46
nul astăzi în mîna mea și te voiu ucide și voiu
lua capul tău de la tine și voiu da ciolanele tale
și ciolanele taberii celor streini de fealiu, întru
aceasta zi, pasărilor ceriului și fiarălor pămîntu-
lui. Și va cunoaște tot pămîntul căci iaste Domnul

47 Dumnezeu întru Israil. Şi va cunoaşte
toată adunarea aceasta că nu cu sabie şi cu
suliţă mîntuiaşte Domnul, căci al lui Dumne-
zeu e războiul! Şi va da Domnul pre voi în
48 mîinile noastre". Şi să sculă cel strein de
fealiu şi mearse şi să apropie întru întimpina-
rea lui David; şi sîrgui David şi alergă la şireag
49 întru timpinarea celui strein de fealiu. Şi
întinse David mîna lui în taşcă şi luo de acolo
o piatră şi praştie; şi lovi pre cel strein de fea-
liu preste fruntea lui şi trecu piatră pren coif
în fruntea lui şi căzu preste faţa lui pre
50 pămînt. Şi întări David pre strein de fealiu
cu praştia şi cu piatra şi lovi pre cel strein de
51 fealiu şi-l omorî pre el. Şi sabie nu era în
mîna lui David. Şi alergă David şi stătu asupra
lui şi luo sabia lui şi o zmulse pre ea den teaca
ei şi omorî pre el şi luo cu ea capul lui; şi
văzură cei streini de fealiu că au murit cel tare
52 al lor şi au fugit. Şi să sculară oamenii lui
Israil şi ai Iudei şi chiuiră şi goniră denapoia
lor pînă la întrarea Gheethiei şi pînă la poarta
Ascalonului; şi au căzut răniţi ai celor streini
de fealiu în calea porţilor şi pînă la Ghieth, şi
53 pînă la Acaron. Şi se întoarseră oamenii lui
Israil, abătîndu-se denapoia celor streini de
54 fealiu, şi călca taberile lor. Şi luo David
capul celui strein de fealiu şi-l aduse pre el în
Ierusalim, şi unealtele lui le-au pus la sălaşul
55 lui. Şi deaca văzu Saul pre David ieşind
întru timpinarea celui strein de feal, zise cătră
Avenir, voivodul puterii: „Al cui fiiu e tine-
56 relul acesta, Avenir?" Şi zise Avenir: „Viu
e sufletul tău, împărate, de ştiu". Şi zise împă-
ratul: „Întreabă tu al cui fecior iaste tinerelul
57 acesta". Şi după ce să întoarse David de la
uciderea celui strein de fealiu, îl luo pre el
Avenir şi-l aduse pre el înaintea lui Saul; şi
58 capul celui strein de fealiu, în mîna lui. Şi
zise cătră el Saul: „Al cui fiiu eşti, copilaşule?"
Şi zise David: „Fiiul robului tău, lui Ieseiu
Vithleemiteanul".

CAP XVIII

1 Şi fu după ce săvîrşi grăind cătră Saul,
şi sufletul lui Ionathan să legă
împreună cu sufletul lui David şi-l
iubi pre el Ionathan ca şi sufletul
2 lui. Şi-l luo pre el Saul în ziua
aceaea şi nu-l deade pre el ca să să întoarcă la
3 casa tătîne-său. Şi puseră Ionathan şi
David făgăduinţe, pentru că-î iubiia pre el ca
4 şi sufletul lui. Şi să dezbrăcă Ionathan de
haina cea deasupra lui, ce era preste el, şi o
deade pre ea lui David; şi îmbrăcămintea şi
pînă în sabia lui, şi pînă în arcul lui, şi pînă în
5 brîul lui. Şi mergea David întru toate cîte-l
trimitea pre el Saul, conoscînd; şi l-au pus
pre el Saul preste oamenii războiului
şi plăcu întru ochii a tot norodul, încă şi în
ochii robilor lui Saul. Şi să făcu mergînd ei, 6
deaca să întorcea David, dupre ce lovi pre cel
strein de fealiu, şi ieşiră cealea ce juca întru
timpinarea lui David, dentru toate cetăţile lui
Israil, cîntînd şi jucînd, întru timpinarea lui
Saul împăratul, cu tîmpene şi cu veselii şi cu
ţîmbale. Şi începea muierile cealea ce juca 7
şi zicea: „Au lovit Saul cu miile lui, şi David cu
zecile de mii ale lui". Şi să urgisi Saul şi rău 8
să arătă cuvîntul foarte întru ochii lui Saul
pentru cuvîntul acesta şi zise: „Lui David au
dat zecile de mii, şi mie au dat miile, şi ce, lui,
fără cît împărăţia!" Şi era Saul bănuind pre 9
David den ziua aceaea şi înainte. Şi să făcu 10
de a doua zi,şi căzu duh al lui Dumnezău, rău,
preste Saul şi au prorocit în mijlocul casei lui.
Şi David cînta în mîna lui, ca în toate zilele, şi
suliţa, în mîna lui Saul. Şi rădică Saul suliţa 11
şi zise: „Lovi-voiu în David şi în păreate". Şi
să feri David de cătră faţa lui de 2 ori. Şi să 12
spăre Saul de cătră faţa lui David, căci era
Domnul cu el, şi de la Saul S-au depăr-
tat. Şi-l depărtă pre el Saul de cătră el şi-l 13
puse pre el luiş preste mie şi ieşiia şi întra
înaintea norodului. Şi-i era David întru 14
toate căile lui pricepîndu-să, şi Domnul era cu
el. Şi văzu Saul cum el să priceape foarte, şi 15
să feriia de cătră faţa lui. Şi tot Israilul şi 16
Iuda iubiia pre David, căci el întra şi ieşiia
înaintea feaţii norodului. Şi zise Saul cătră 17
David: „Iată fata mea cea mai mare, Merov,
pre ea voiu da ţie muiare; însă te fă mie întru
fiiu al puterii şi bate războaiele Domnului". Şi
Saul zise: „Să nu fie mîna mea preste el, şi va
fi preste el mîna celor streini de fealiu". Şi 18
zise David cătră Saul: „Cine sînt eu? Şi carea
iaste viaţa rudeniei părintelui mieu, în Israil,
ca să fiu ginere împăratului?" Şi să făcu în 19
vreamea ce era să să dea Merov, fata lui Saul,
lui David, şi ea se deade lui Israil Molathitea-
nului fămeaie. Şi îndrăgi Melhol, fata lui 20
Saul, pre David;şi să spuse lui Saul şi să îndi-
reptă cuvîntul întru ochii lui. Şi zise Saul: 21
„Da-voiu pre ea lui şi va fi lui întru piadecă".
Şi era asupra lui Saul mîna celor streini de
fealiu. Şi zise Saul cătră David: „Cu puterile
îm vei fi ginere astăzi". Şi porunci Saul slu- 22
gilor lui, zicînd: „Grăiţi voi pre ascuns lui
David, zicînd: 'Iată, va întru tine împăratul şi
toate slugile lui te iubesc pre tine, şi tu fii
ginere împăratului'". Şi grăiră slugile lui 23
Saul în urechile lui David după cuvintele
aceastea. Şi zise David: „De iaste iuşor
întru ochii voştri a fi ginere împăratului?
Şi eu, om smerit, şi nu slăvit!" Şi 24
spuseră slugile lui Saul după cuvintele

25 aceastea carele au grăit David. Și zise Saul:
„Aceastea să grăiți lui David: 'Nu va împăratul
în dare, fără numai într-o sută de margini
acoperite ale celor streini de fealiu să izbîn-
dești la vrăjmașii împăratului'". Și Saul au
socotit să bage pre David în mînile celor
26 streini de fealiu. Și spuseră slugile lui Saul
lui David după cuvintele aceastea, și să îndi-
reptă cuvîntul întru ochii lui David ca să să
27 facă ginere împăratului. Și nu se plinîră
zilele și să sculă David și mearse el și oamenii
lui și uciseră întru cei streini de fealiu 100 de
oameni și au adus marginele ceale acoperite
ale lor și le-au plinit pre eale împăratului și să
făcu ginere împăratului;și-i deade lui Saul pre
28 Melhol, fata lui, fămeaie lui. Și văzu Saul și
știu că e Domnul cu David și tot Israilul
29 iubeaște pre el. Și au adaos a să păzi de
cătră David încă, și să făcu Saul pizmuind lui
30 David toate zilele. Și ieșiră boiarii celor
streini de fealiu și să făcu den destulul ieșirii
lor, și înțelept era David decît toate slugile lui
Saul și să cinsti numele lui foarte.

CAP XIX

1 Și grăi Saul cătră Ionathan, fiiul lui, și
cătră toate slugile lui ca să omoară
pre David. Și Ionathan, fiiul lui Saul,
2 iubiia pre David foarte. Și spuse
Ionathan lui David, zicînd: „Saul,
tată-mieu, cearcă să te omoară. Păzeaște-te
dară mîine dimineață și te ascunde și șăzi
3 ascuns. Și eu voiu ieși și voiu sta rugîndu-mă
tătîne-mieu la cîmpu unde vei fi acolo; și eu
voiu grăi pentru tine cătră tată-mieu și voiu
4 vedea ce va fi, și-ți voiu porunci ție". Și
grăi Ionathan bine pentru David cătră Saul,
tată-său, și zise cătră el: „Să nu să păcătuiască
împăratul la robul tău, David, căce nu au gre-
5 șit la tine, și faptele lui bune-s ție foarte. Și
puse sufletul lui în mîna lui și ucisă pre cel
striin de fealiu și au făcut Domnul mîntuire
mare și tot Israil au văzut și s-au bucurat. Și
pentru căce păcătuiești la sînge nevinovat, să
6 omori pre David în dar?" Și auzi Saul gla-
sul lui Ionathan și să jură Saul, zicînd: „Viu e
7 Domnul,de va muri!" Și chemă Ionathan
pre David și-i spuse lui toate cuvintele aceas-
tea; și aduse Ionathan pre David cătră Saul; și
8 era înaintea lui ca ieri și ca alaltaieri. Și să
adaose războiul a să face cătră Saul, și să
întări David și bătu pre cei striini de fealiu și-i
lovi pre ei rană mare foarte și fugiră de cătră
9 fața lui. Și să făcu duhul Domnului rău
preste Saul, și el – în casa lui dormînd, și
sulița, în mîna lui; și David cînta cu mînile
lui. Și cerca Saul să lovească sulița în 10
David, și să depărtă David de la fața lui Saul,
și lovi sulița în păreate, și David să depărtă și
scăpă în noaptea aceaea. Și trimisă Saul la 11
casa lui David poslanici, ca să-l păzască pre el
și să-l omoară pre el dimineața. Și spuse lui
David Melhol, muiarea lui, zicînd: „De nu vei
tu scăpa sufletul tău în noaptea aceasta, mîine
te vei omorî". Și pogorî Melhol pre David 12
pre fereastră și să duse și fugi și să
mîntui. Și luo Melhol ceale deșarte de 13
îngropare și puse în pat, și flocul părului
caprelor au pus la căpătîiul lui, și le-au acope-
rit pre eale cu o haină. Și trimise Saul slugi 14
ca să ia pre David,și zise că nu e îndemînă
lui. Și trimise la David, zicînd: „Aduceți-l 15
pre el pre pat cătră mine,ca să-l omoru". Și 16
mearsără cei trimiș și iată, ceale deșarte de
îngropare preste pat și flocul părului caprelor
la căpătîiul lui. Și zise Saul Melholii: 17
„Pentru căce așa m-ai smintit și ai slobozit
pre vrăjmașul mieu și au scăpat?" Și zise Mel-
hol lui Saul: „El mi-au zis: 'Slobozi-mă, iară
de nu, te voiu omorî'". Și David au fugit și 18
au scăpat; și mearsă cătră Samuil la Arma-
them și spuse lui toate cîte au făcut lui Saul. Și
mearse Samuil și David și au șezut la Navath,
la Rama. Și să spuse lui Saul, zicînd: „Iată 19
David, la Navath, la Rama". Și trimise Saul 20
poslanici ca să ia pre David și, mergînd,
văzură adunarea prorocilor celora ce proro-
ciia, și Samuil sta isprăvnicind preste ei; și să
făcu preste poslanicii lui Saul Duhul lui Dum-
nezău și prorociră și ei.Și să spuse lui Saul și
au trimis alți poslanici,și au prorocit și aceș-
tea. Și adaose Saul a trimite poslanici a 21
treia,și prorociră și aceștea. Și să mînie cu 22
urgie Saul și mearse și el la Armathem și veni
pînă la fîntîna ariei cea de la Sifi și întrebă și
zise: „Unde e Samuil și David?" Și ziseră:
„Iată, în Navath, la Rama". Și mearse de
acolo, de la Navath, la Rama. Și să făcu 23
preste el Duhul lui Dumnezău și mergea mer-
gînd și prorocind, pînă au venit el în Navath,
la Rama. Și ș-au dezbrăcat hainele lui și au 24
prorocit înaintea lor și au căzut gol toată ziua
aceaea și toată noaptea. Pentru aceaea zice:
„Au și Saul, în proroci?"

CAP XX

Și fugi David den Navath în Rama și 1
veni înaintea lui Ionathan și zise: „Ce
am făcut? Și ce iaste strîmbătatea
mea și ce am greșit înaintea tătîne-
tău, că cearcă sufletul mieu?" Și 2
zise lui Ionathan: „Nice într-un chip tu nu vei
muri. Iată, nu va face tată-mieu cuvînt mare
au mic și nu va descoperi ureachea mea; și ce
e ca să ascunză tată-mieu de cătră mi-

3 ne cuvîntul acesta? Nu iaste aceasta". Și
răspunse David lui Ionathan și zise: „Știind
au văzut tată-tău că am aflat har înaintea ta și
au zis: 'Să nu știe aceasta Ionathan, cîndai nu
va vrea!' Ce viu e Domnul și viu e sufletul tău,
că în ce chip am zis împlutu-s-au întru mijlo-
cul mieu și întru mijlocul tătîne-tău, pînă la
4 moarte". Și zise Ionathan către David: „Ce
5 pohteaște sufletul tău și ce-ț voiu face?" Și
zise David către Ionathan: „Iată dară, mîine e
lună noao, și eu șezînd nu voiu șădea cu împă-
ratul a mînca; și mă vei slobozi și mă voiu
6 ascunde în cîmp, pînă înde sară. Și de
socotind mă va socoti tată-tău, și vei grăi:
'Cerșind s-au cerșut de la mine David, să
alearge pînă la Vithleaem, cetatea lui, că e
7 jîrtva zilelor acolo, la tot fealiul'. Și de va
zice: 'Bine', pace robului tău, iară de va răs-
punde nesilnic, să știi că s-au săvîrșit răul de
8 la el. Și vei face milă cu robul tău, căci am
băgat făgăduința Domnului pre robul tău
împreună cu tine; și de iaste întru robul tău
strîmbătate, omoară-mă tu, și pînă la tată-tău
9 pentru căci așa mă duci?" Și zise Iona-
than: „Nice într-un chip ție, căci, de voiu ști că
s-au săvîrșit răul de la tată-mieu, ca să vie
preste tine și întru cetățile tale, nu voiu spune
10 ție?" Și zise David către Ionathan: „Cine-m
va spune mie de va răspunde tată-tău năsil-
11 nic?" Și zise Ionathan către David: „Pasă și
așteaptă în țarenă". Și mergea amîndoi la
12 țarină și zise Ionathan către David: „Dom-
nul Dumnezeul lui Israil știe că voiu cerceta
pre tată-mieu, cum va fi vreamea întreitu; și
iată, bine va fi pentru David, și nu voiu tre-
13 mite către tine la țarină. Aceastea să facă
Dumnezeu lui Ionathan și aceastea să adaogă,
că voiu aduce răutățile spre tine, și voiu des-
coperi ureachea ta, și te voiu trimite, și vei
mearge în pace; și va fi Domnul împreună cu
tine, în ce chip era împreună cu tată-
14 mieu. Și de voi trăi eu încă, și vei face milă
15 cu mine. Și de voi muri cu moarte, să nu
rădici mila ta de la casa mea pînă în veac; și
de nu cînd va rădica Domnul pre vrăjmașii lui
David, pre fieștecarele, de către fața pămîntu-
lui, să să afle numele lui Ionathan la casa lui
David și să cearce Domnul pre vrăjmașii lui
16 David". Și au adaos încă Ionathan a să jura
lui David, pentru căce îl iubiia pre el, căce iubi
17 sufletul celui ce-l iubiia pre el. Și zise lui
Ionathan: „Mîine, lună noao; și te vei socoti,
căce să va socoti ședearea ta; și vei întrei și te
18 vei socoti. Și vei veni la locul tău, unde
te-ai ascuns la ziua cea de lucru, și vei
19 ședea lîngă Piatra Căii. Și eu voiu întrei
săgețile, repezind, slobozindu-le la proașcă.
20 Și iată, voiu trimite copilașul, zicînd: 'Pasă,
21 află-mi săgeata!' De voiu zice copilașului:
Dencoace e săgeata de la tine și dencoace o
ia pre ea!', vino, că pace e ție și nu iaste ție
hicleșug, viu Domnul! Iară de voiu zice așa
tinerelului: 'Dencolo e săgeata de la tine!', și
mai nainte să mergi, căce te-au trimis Dom-
nul. Și cuvîntul carele am grăit eu și tu, 22
iată, Domnul, martur întru mijlocul mieu și
întru mijlocul tău, pînă în veac". Și să 23
ascunse David în țarenă, și veni luna și veni
împăratul la masă să mănînce. Și au șăzut 24
împăratul pre jățul lui, ca și odată și altădată,
pre jețiu lîngă păreate. Și apucă mai nainte
pre Ionathan și șăzu Avenir de laturea lui
Saul și să socoti locul lui David. Și nu grăi 25
Saul nemica în ziua aceaea, căci au zis: „E
tîmplare, să arată a nu fi curat, căci nu s-au
curățit". Și să făcu într-a doao zi a lunii, în 26
ziua a doao, și să socoti locul lui David și zise
Saul către Ionathan, feciorul său: „Ce că n-au
venit feciorul lui Iesei și ieri și astăzi la
masă?" Și răspunse Ionathan lui Saul și 27
zise lui: „S-au cerșut de la mine David, pînă la
Vithleaem, cetatea lui, să meargă. Și au zis:
'Trimite-mă dară, căci jărtvă e neamului mieu 28
în cetate, și au poruncit către mine frații miei;
și acum, de am aflat har întru ochii tăi, să mă
duc dară și să văzu pre frații miei'. Pentru
aceaea n-au venit la masa împăratului". Și 29
să mînie cu urgie Saul pre Ionathan foarte și
zise lui: „Fecior de featele ceale ce mergu de
bunăvoie, au nu știu că părtaș ești tu cu fiiul
lui Iesei întru rușinea ta și întru rușinea des-
coperirii maicii tale? Căci toate zilele 30
carele fiiul lui Ieseiu trăiaște pre pămînt, nu
se va găti împărăția ta. Acum dară, trimițînd,
prinde pre voinicelu, căci fiiul morții iaste
acesta". Și răspunse Ionathan lui Saul, 31
tătîne-său, și zise: „Pentru căci moare? Ce au
făcut?" Și rădică Saul sulița pre Ionathan 32
ca să-l omoare pre el și știu Ionathan că s-au
plinit răul acesta de la tatăl lui, să omoare pre
David. Și sări Ionathan de la masă cu urgie 33
de mînie și n-au mîncat într-a doao a lunii
pîine, căci s-au întristat pentru David, căci au
săvîrșit preste el tatul lui. Și să făcu dimi- 34
neață și ieși Ionathan la țarenă la mărturie, în
ce chip au făgăduit lui David; și copilaș mic,
împreună cu el. Și zise copilașului: 35
„Aleargă, află-mi săgețile cu carele eu răpe-
zescu". Și copilașul au alergat, și el au răpezit
cu săgeata și au adus pre ea. Și mearse 36
copilașul pînă la locul săgeții unde repeziia
Ionathan și strigă Ionathan denapoia copila-
șului lui și zise: „Încolo e săgeata, de la tine și
înainte". Și strigă Ionathan denapoia copi- 37
lașului lui, zicînd: „Sîrguindu grăbeaște și să
nu stai!" Și au cules copilașul lui Ionathan
săgețile și le-au adus pre eale către stăpî-

38 nul lui. Şi copilaşul n-au ştiut nemica, fără
39 Ionathan şi David au ştiut cuvîntul. Şi
Ionathan au dat unealtele lui preste copilul lui
şi zise copilaşului său: „Pasă, întră în cetate!"
40 Şi deaca să duse copilaşul, şi David s-au scu-
lat de la Piatra Căii şi căzu preste faţa lui şi să
închină lui de 3 ori şi sărută unul pre alalt şi
au plîns fieştecarele întru aproapele său, pînă
41 la săvîrşire mare David covîrşi. Şi zise
Ioanathan lui David: „Pasă în pace, şi în ce
chip am jurat noi amîndoi întru numele Dom-
nului, zicînd: 'Domnul va fi martur întru mij-
locul mieu şi al tău, şi întru mijlocul semenţiei
meale şi întru mijlocul semenţiei tale, pînă în
42 veac!'" Şi să sculă David şi să duse, şi
Ioanathan întră în cetate.

CAP XXI

1 Şi veni David la Nomva, cătră Avime-
leh preotul, şi să minună Avimeleh cu
tempinarea lui şi zise lui: „Ce că tu
2 singur, şi nime cu tine?" Şi zise
David preotului Avimeleh: „Împăra-
tul mi-au poruncit mie cuvînt astăzi şi zise
mie: 'Nimeni să nu ştie cuvîntul pentru care
eu te trimiţ pre tine şi pentru carele eu ţ-am
poruncit ţie'. Şi slugilor m-am mărturisit, în
3 locul ce să cheamă Emonim. Şi acum, de
sînt supt mîna ta 5 pîini, dă în mîna mea ce se
4 va afla". Şi răspunse preotul lui David şi
zise: „Nu sînt supt mîna mea pîini necurate,
fără de numai sfinte pîini sînt; de vor fi păzite
5 slugile însă de muieri, şi vor mînca". Şi
răspunse David preotului şi zise lui: „Ce şi de
muiare ne-am ferit ieri şi alaltaieri, cînd am
ieşit în cale s-au făcut toate slugile curăţite; şi
această cale e spurcată, pentru căci se va
6 sfinţi astăzi, pentru unealtele meale". Şi au
dat lui Avimeleh preotul pîinile punerii-
înainte, căci acolo nu era pîine, fără numai
pîinile feaţii ceale luate dentru faţa Domnului,
ca să puie pîine caldă întru care zi le-au luat
7 pre eale. Şi acolo era unul den slugile lui
Saul, în ziua aceaea ţiindu-se neesaran înain-
tea Domnului; şi numele lui, Doic Sirul, păs-
8 cînd muşcoii lui Saul. Şi zise David cătră
Avimeleh: „De iaste aici, supt mîna a ta, suliţă
au sabie? Vezi că sabia a mea şi unealtele
meale nu mi-am luat în mîna mea, căci era
9 cuvîntul împăratului degrabă". Şi zise
preotul: „Ia sabia lui Goliath, celui de fealiu
strein, pre carele ai ucis în Valea Ila; şi ea,
învălită cu o haină denapoia cei preste umăr;
de vei lua, pre aceasta ţie ia-o, căci nu iaste
alta afară dentru aceasta aici". Şi zise David:
„Iată, nu iaste ca aceasta, dă-mi-o pre ea!" Şi
10 o deade pre ea lui. Şi să sculă David şi fugi
în ziua aceaea de cătră faţa lui Saul şi
veni David cătră Anhus, împăratul Ghethei.
Şi ziseră slugile lui Anhus cătră el: „Nu iaste 11
acesta David, împăratul pămîntului? Au nu
acestuia începea ceale ce juca, zicînd: 'Au ucis
Saul cu miile lui, şi David, cu zecile de mii ale
lui!'?" Şi puse David cuvîntul acesta în 12
inima lui şi să spăre foarte de cătră faţa lui
Anhus, împăratul Ghethii. Şi ş-au schim- 13
bat faţa lui înaintea lui şi să făcu întru aceaea
zi şi să nebuniia la uşăle cetăţii şi să spijiniia
întru mînile lui şi cădea pre uşăle cetăţii, şi
balele lui cura preste barba a lui. Şi zise 14
Anhus cătră slugile lui: „Iată, aţi văzut, om
dezmeatec; căci l-aţi adus pre el la mine?
Au doară mă lipsesc eu de dezmeateci? Căci 15
l-aţ adus pre el să să dezmetecească cătră
mine? De e acesta, nu va întra în casa mea".

CAP XXII

Şi să duse de acolo David şi scăpă şi 1
veni la peştera Oddolam. Şi auziră
fraţii lui şi toată casa tătîne-său şi să
pogorîră acolo cătră el. Şi să adu- 2
nară cătră el tot cel ce era în nevoie,
şi tot datornicul, şi tot supăratul la suflet, şi
era preste ei povăţuitoriu; şi era împreună cu
el ca vro 400 de oameni. Şi să duse David 3
de acolo la Masifa lui Moav şi zise cătră
împăratul Moav: „Să fie dară tatul mieu şi
maica mea lîngă tine, pînă voiu şti ce va face
mie Dumnezău". Şi rugă faţa împăratului 4
Moav şi lăcuia împreună cu el toate zilele,
fiind David întru îngrădire. Şi zise Gad 5
prorocul cătră David: „Nu şădea întru îngră-
dire, pasă şi vei veni la pămîntul Iudei". Şi
mearse David şi veni şi şăzu în cetatea Sirih.
Şi auzi Saul că să ştiu David şi oamenii ce era 6
cu el. Şi Saul şădea în deal suptu arătura cea de
la Rama; şi suliţa, în mîna lui, şi toate slugile lui
dvoriia lui. Şi zise Saul cătră slugile lui, 7
ceia ce dvoriia lui: „Ascultaţi dară, fiii lui
Veniamin, de adevărat la toţi la voi va da fiiul
lui Ieseiu ţarene şi vii, şi pre toţi, pre voi, va
pune mai mari preste sute şi preste mii?
Căce sînteţi toţi într-un loc asupra mea? Şi nu 8
iaste cela ce descopere ureachea mea pentru
că au pus făgăduinţă fiiul mieu împreună cu
fiiul lui Ieseiu, şi nu iaste dorind pentru mine
dentru voi şi descoperind ureachea mea căce
au rîdicat fiiul mieu pre robul-miu asupra
mea, întru vrăjmaş, ca şi ziua aceasta". Şi 9
răspunse Doic Sirul, ispravnicul preste muş-
coii lui Saul, şi zise: „Văzut-am pre fiiul lui
Ieseiu venit la Nomva cătră Ahimeleh, fecio-
rul lui Ahitov preotul. Şi-i întreba lui pren 10
Dumnezău şi de mîncat au dat lui şi sabia lui
Goliath, celui striin de fealiu, au dat lui".
Şi au trimis împăratul să cheame pre Ahimeleh, 11

feciorul lui Ahitov preotul, și pre toți fiii tătî-
ni-său, preoții ceii den Nova; și veniră toți
12 către împăratul. Și zise Saul: „Ascultă
dară, fiiul lui Ahitov!" Și zise: „Iată eu,
13 grăiaște, doamne!" Și zise lui Saul:
„Pentru căce te-ai tocmit asupra mea, tu și
fiiul lui Ieseiu, ca să-i dai tu lui pîine și sabie,
și să-i întrebi lui pren Dumnezău, să-l pui
preste mine întru vrăjmaș, ca în ziua aceasta?"
14 Și răspunse Ahimeleh împăratului și zise: „Și
cine e, întru toate slugile tale, ca David, cre-
dincios, și ginere împăratului, și mai mare a
15 toată porunca ta, și slăvit întru casa ta? Au
astăzi am început a-i întreba lui pren Dumne-
zău? Nice într-un chip! Să nu dea împăratul
asupra robului său cuvînt, și preste toată casa
tătîni-mieu, căce n-au știut robul tău întru
16 toate aceastea, cuvînt mic au mare". Și zise
împăratul Saul: „Cu moarte vei muri, Ahime-
17 leh, tu și toată casa tătîni-tău!" Și zise
împăratul celor ce aleargă alăturea celora ce
stau asupra lui: „Aduceți și omorîți pre preoții
Domnului, căce mîna lor e cu David și căce au
știut că fuge el și n-au descoperit ureachea
mea". Și n-au vrut slugile împăratului să
rîdice mînile lor să timpine la preoții Domnu-
18 lui. Și zise împăratul lui Doic: „Întoarce-te
tu și timpină la preoți". Și să întoarse Doicu
Sirul și omorî pre preoții Domnului în ziua
aceaea, 305 de oameni, toți rîdicînd efud.
19 Și pre Nomvan, cetatea a preoților, o au lovit
cu gură de sabie, den bărbat pînă în muiare,
den pruncu pînă în sugătoriu, și vițelu și
20 măgariu și oaie. Și scăpă un fecior a lui
Ahimeleh, fiiul lui Ahitov, și numele lui,
21 Aviathar. Și fugi denapoia lui David. Și
spuse Aviathar lui David că au omorît Saul
22 pre toți preoții Domnului. Și zise David lui
Aviathar: „Știut-am în ziua aceaea, căci acolo
era Doic Sirul, că spuind va spune lui
Saul. Eu sînt vinovatul sufletelor casei tătî-
23 ne-tău. Șăzi cu mine, nu te teame, căci
unde voiu cerca sufletului mieu loc, voiu cerca
și sufletului tău, căci te-ai ferit tu lîngă mine".

CAP XXIII

1 Și spuse lui David, zicînd: „Iată, cei
streini de fealiu bat la Cheila și ei
2 jefuiescu și calcă ariile". Și întrebă
David pren Domnul, zicînd: „Au
mearge-voiu și voiu lovi pre streinii
de fealiu aceștea?" Și zise Domnul către Da-
vid: „Pasă și vei lovi întru cei streini de fealiu
3 aceștea și vei mîntui pre Cheila". Și ziseră oa-
menii lui David către el: „Iată, noi, aici, în Iudea,
ne teamem; și cum va fi de vom mearge la Chei-
la, în pîntecele celor streini de fealiu vom întra
4 înlăuntru?" Și adaose David încă a întreba
pren Domnul și răspunse lui Domnul și-i zise lui:
„Scoală-te și te pogoară la Cheila, căci Eu dau
pre cei streini de fealiu în mîinile tale". Și 5
mearse David și cu oamenii ce era împreună
cu el la Cheila și deade războiu celor streini de
fealiu și fugiră de către fața lui; și le luo dobi-
tocul lor și lovi întru ei rană mare și mîntui
David pre ceia ce lăcuia în Cheila. Și fu 6
cînd fugiia Aviathar, fiiul lui Ahimeleh, către
David, și el cu David la Cheila s-au pogorît
avînd efud în mîna lui. Și să spuse lui Saul 7
că au venit David la Cheila și zise Saul că:
„L-au vîndut Domnul pre el întru mîinile
meale, căci s-au închis întrînd în cetatea por-
ților și a zăvoarălor". Și porunci Saul la tot 8
nărodul să să pogoară întru războiu la Cheila,
să prinză pre David și pre oamenii lui. Și 9
conoscu David cum nu va tăcea Saul răutatea
pentru el și zise David către Aviathar preotul:
„Adu efudul Domnului!" Și zise David: 10
„Doamne, Dumnezeul lui Israil, auzind au
auzit robul Tău că cearcă Saul să vie la Cheila
să strice cetatea pentru mine. Închide-se- 11
va? Și acum, de se va pogorî Saul, în ce chip
au auzit robul Tău? Doamne, Dumnezăul lui
Israil, spune robului Tău!" Și zise Domnul:
„Se va închide!" Și zise David: „Au da-vor 12
cei den Cheila pre mine și pre oamenii
miei în mîinile lui Saul?" Și zise Dom-
nul: „Da-vor!" Și să sculă David și oamenii 13
carii era cu el, ca vro 400 de oameni, și ieșiră
den Cheila și mergea oriunde mergea. Și lui
Saul să spuse cum au scăpat David den Cheila
și au părăsit să mai iasă încă. Și șezu David 14
în Maserem, în pustiiu, la strîmtori, și șezu în
munte la pustiiul Zif, la muntele năsipos, în
pămînt năsipos; și cerca pre el Saul toate
zilele, și nu-l deade pre el Domnul în mîinile
lui. Și văzu David că iase Saul a cerca pre 15
el, și David era în muntele cel uscăcios, întru
cea noao Zifu. Și să sculă Ionathan, fecio- 16
rul lui Saul, și mearse către David la cea noao.
Și întări mîinile lui întru Domnul. Și zise 17
către el: „Nu te teame, căci nu te va afla pre
tine mîna lui Saul, tătîne-mieu, și tu vei împă-
răți preste Israil, și eu voiu fi ție al doilea; și
Saul, tată-mieu, știe așa". Și puseră amîn- 18
doi făgăduință înaintea Domnului, și ședea
David întru cea noao, și Ionathan să duse la
casa lui. Și să suiră zifeiii den uscăciune 19
către Saul la deal, zicînd: „Nu, iată, David
s-au ascuns la noi în Messara, în ceale strimte, în
cea noao, în dealul lui Shilaat, den dreapta lui
Iesimon? Și acum toate pentru sufletul 20
împăratului la pogorîre să să pogoară către
noi, închiș sînt în mînele împăratului". Și 21
zise lor Saul: „Blagosloviți voi, Domnului, căci
ați durut pentru mine. Păsați dară și gătiți în- 22
că și știți și vedeți locul unde va fi piciorul lui de-
grabă, acolo unde ați zis, pentru ca nu meșterșu-
guind acesta va meșterșugui. Și vedeți 23

și știți dentru toate locurile unde el să
ascunde acolo și vă întoarceți cătră mine la
gata; și voiu mearge cu voi și va fi de va fi pre
pămînt, și-l voiu cerca pre el întru toate miile
24 Iudei". Și să sculară zifeii de la năsipoasa și
mearseră înaintea lui Saul. Și David și oame-
nii lui, în pustiiul Maonului, de spre sară, den
25 direapta Iesemonului. Și mearse Saul și
oamenii lui a cerca pre David. Și să spuseră
lui David și să pogorî la piatra ceaea ce iaste în
pustiiul Maon. Și auzi Saul și goni denapoia
26 lui David, la pustiiul Maon. Și mergu Saul
și oamenii lui de o parte a muntelui, dencoace,
și era David și oamenii lui de o parte den
munte, dencolea. Și era David ferindu-se a
mearge de cătră fața lui Saul; și Saul și oame-
nii lui s-au tăbărît asupra lui David și preste
27 oamenii lui, să-i prinză pre ei. Și cătră Saul
veni vestitoriu, zicînd: „Sîrguiaște și vino,
căci streini de fealiu au călcat preste
28 pămînt". Și să înturnă Saul ca să nu
gonească denapoia lui David și mearse întru
întimpinarea celor streini de fealiu. Pentru
aceaea să numi locul acela „Piatra aceaea ce
s-au împărțit".

CAP XXIV

1 Și să sculă David de acolo și șăzu întru
2 strîmturile lui Gadi. Și să făcu
deaca să întoarse Saul de denapoia
celor streini de fealiu, și i să spuse lui,
zicînd că: „Iată, David, în pustiiu, în
3 Gadi". Și luo cu sine 3000 de oameni aleși
den tot Israilul și mearse a cerca pre David și
4 pre oamenii lui despre fața Sadeemului. Și
veni la cîrdurile turmelor, cealea ce era lîngă
cale; și era acolo peșteră, și Saul întră ca să să
gătească, și David și oamenii lui mai înlăuntru
5 șădea întru peșteră. Și ziseră oamenii lui
David cătră el: „Iată ziua aceasta, carele au zis
Domnul cătră tine ca să dea pre vrăjmașul tău
în mînile tale și vei face lui cum va fi bine întru
ochii tăi". Și să sculă David și luo poala
6 îmbrăcăminții lui Saul pre ascuns. Și să
făcu după aceasta, și lovi inema lui David pre
7 el, căci au luat poala veșmîntului lui. Și zise
David cătră oamenii lui: „Nice într-un chip
mie de la Domnul, de voiu face cuvîntul acesta
domnului mieu, celui uns al Domnului, să aduc
mîna a mea preste el, căci unsul Domnului
8 iaste acesta". Și potoli David pre oamenii
lui cu cuvinte și nu le-au dat lor să să
scoale să omoară pre Saul. Și să sculă Saul
9 și să pogorî la calea lui den peșteră. Și
să sculă David denapoia lui den peșteră și
strigă David denapoia lui Saul, zicînd:
„Doamne împărate!" Și căută Saul denapoia
lui, și să plecă David preste fața lui pre
10 pămînt și să închină lui. Și zise David cătră
Saul: „Pentru căci auzi cuvintele norodului, zi-
cînd: 'Iată dară, David cearcă sufletul tău'?
Iată, întru ziua aceasta au văzut ochii tăi cum 11
te-au dat pre tine Domnul astăzi întru mînile
meale, în peșteră, și n-am vrut să te omoru
și nu m-am îndurat de tine și am zis: 'Nu voiu
aduce mîna preste domnul mieu, căce unsul
Domnului acesta iaste!' Și vede-ți poala 12
veșmîntului în mîna mea. Eu am luat poala
veșmîntului tău, și nu te-am ucis; cunoaște și
vezi astăzi căce nu iaste în mîna mea răutate,
nice păgînătate și defăimare, și n-am greșit
întru tine. Și tu legi sufletul mieu, ca să-l iai
pre el. Să judece Domnul întru mijlocul 13
mieu și al tău și să-m izbîndească Domnul
dentru tine, iară mîna mea nu va fi asupra ta.
În ce chip să zice pilda cea veachea: 'Dentru cei 14
fără de leage va ieși păcat', și mîna mea nu va
fi preste tine. Și acum denapoia cui mergi 15
tu, împărate a lui Israil? Denapoia cui gonești
tu? Denapoia unui cîine mort, au denapoia
unui purece? Facă-Se Domnul întru jude- 16
cătoriu și legiuitoriu întru mijlocul mieu și
întru mijlocul tău, vază Domnul și să judece
judecata mea și mă judece den mîna ta". Și 17
să făcu daca săvîrși David cuvintele aceastea
grăind cătră Saul, și zise Saul: „Glasul tău e
acesta, fiiule David?" Și rîdică Saul glasul lui
și plînse. Și zise Saul cătră David: „Mai 18
direpț ești decît mine, căce tu mi-ai dat mie
bune, iară eu ț-am dat ție reale. Și tu mi-ai 19
spus mie astăzi carele mi-ai făcut bine, cum
m-au închis Domnul în mînile tale astăzi, și nu
m-ai omorît pre mine. Și căce de va afla 20
neștine pre vrăjmașul său în primejdie și-l va
slobozi pre el întru cale bună, și Domnul îi va
plăti lui bune, în ce chip ai făcut tu astăzi. Și 21
acum, iată, eu știu că împărățind vei împărăți
și va sta în mîna ta împărăția lui Israil. Și 22
acum jură-te mie întru Domnul că nu vei
surpa sămînța mea denapoia mea și nu vei
piarde numele mieu den casa tătîni-mieu". Și 23
să jură David lui Saul. Și să duse Saul la locul
lui, și David și oamenii lui s-au suit la Mesera
cea strîmtă.

CAP XXV

Și muri Samuil și să adunară tot Israi- 1
lul și-l plînsără pre el și-l îngropară
pre el în casa lui, la Armathaim. Și să
sculă David și să pogorî la pustiiul
Maan. Și era om la Maan, și tur- 2
mele lui, la Carmil; și omul, mare foarte, și la
el oi 3000 și capre 1000 – și să făcu cînd tundea
turma lui, la Carmil. Și numele omului, Naval, 3
și numele muierii lui, Avighea; și muiarea, bună
la priceapere, și frumoasă la chip foarte, și omul,
năsilnic și rău întru isprăvi; și omul, vînătoriu.
Și auzi David întru pustiiu cum tunde Naval 4

5 Carmeleanul turma lui. Și trimise David 10
slugi și zise slugilor: „Suiți-vă la Carmil și
păsați la Naval și-l întrebați pre el pre numele
6 mieu ceale de pace. Și veți zice aceastea:
'La vreame! Și tu să fii sănătos și casa ta și
7 toate ale tale, sănătoase. Și acum, iată, am
auzit că tund la tine păstorii tăi, carii era cu
noi în pustiiu; și nu i-am oprit pre ei și n-am
poruncit lor nemica, toate zilele fiind ei în
8 Carmil. Întreabă copilașii tăi și vor spune
ție; și să afle copilașii tăi har înaintea ochilor
tăi, căci întru zi bună am venit. Dă, dară, ce va
afla mîna ta, slugelor tale și fiiului tău, lui
9 David'". Și vin copilașii lui David și
grăiescu cuvintele aceastea cătră Naval, după
toate cuvintele aceastea întru numele lui
10 David; și sări Și răspunse Naval slugilor lui
David și zise: „Cine e David? Și cine e fiiul
lui Ieseiu? Astăzi înmulțiț sînt robii fugind
11 fieștecarele de cătră fața stăpînului său. Și
voiu lua pîinile meale, și vinul mieu, și jun-
gherile meale, carele am junghiat celora ce
tund oile, și le voiu da pre eale la oamenii carii
12 nu-i știu de unde sînt?" Și să întoarseră
copilașii lui David la calea lor; și să întoarseră
și veniră și spuseră lui David după toate
13 cuvintele aceastea. Și zise David oameni-
lor lui: „Încingeți fieștecarele sabia lui!" Și
să încinseră cu sabiile lor, și David încinse și
el sabia lui; și să suiră denapoia lui David ca
vro 400 de oameni, și cei 200 au șezut la
14 unealte. Și Avigheii, muierii lui Naval, i-au
spus unul den copilaș, zicînd: „Iată, David au
trimis poslanic den pustiiu să cuvinteaze
bine pre stăpînul nostru, și s-au ferit de cătră
15 ei. Și oamenii, buni noao foarte; nu ne-au
oprit pre noi, nici ne-au poruncit nimică toate
zilele carele am fost lîngă dînșii; și cînd eram
16 noi în țarină, Ca un zidu era prejur noi și
ziua și noaptea, toate zilele cîte eram lîngă ei
17 păscînd turma. Și acum cunoaște și vezi tu
ce vei face, căci s-au săvîrșit răutatea la dom-
nul nostru și la casa lui, și acesta – fiiu ucigaș
18 și nu iaste a grăi cătră el". Și sîrgui Avighea
și luo 200 de pîini, și doao vase de vin, și 5 oi
grijite, și 5 ifi de făină, și un gomor de stafide,
și 200 de păpuș de smochine și au pus pre
19 măgari. Și zise copilașilor ei: „Meargeț
înaintea mea, și iată, eu denapoia voastră
20 viu". Și bărbatului ei n-au spus. Și să făcu
ea fiind călare pre măgărițe și pogorîndu-se
în poalele muntelui și, iată, David și oamenii
lui pogorîia întru întimpinarea ei; și timpină
21 pre ei. Și David zise: „Poate fi că cu strîmbă-
tate am păzit toate ale lui Naval în pustiiu și nu
am poruncit să ia dentru toate ale lui nimică,
și mi-au dat mie reale pentru bune. Aceas- 22
tea să-m facă mie Domnul, lui David, și aceas-
tea să-m adaogă, de voiu lăsa dentru toate ale
lui Naval, pînă demineață, pișind la păreate".
Și văzu Avighea pre David și sîrgui și sări de 23
pre măgărițe și căzu înaintea lui David preste
fața ei. Și să închină lui pre pămînt și căzu 24
la picioarele lui și zise: „Întru mine, domnul
mieu, strîmbătatea! Grăiască dară roaba ta
întru urechile tale și ascultă cuvîntul roabei
tale. Să nu puie domnul mieu inima lui 25
pre omul cel fără de minte acesta, pre Naval,
căci după numele lui, așa iaste: Naval, numele
lui, și nebunie împreună cu el. Și eu, roaba ta,
nu am văzut copilașii domnului mieu, pre
carii ai trimis. Și acum, domnul mieu, viu e 26
Domnul și viu e sufletul tău, în ce chip te-au
oprit Domnul ca să nu între în sînge nevino-
vat, ce să mîntuiești mîna ta ție, și acum, facă-să
ca Naval vrăjmașii tăi și ceia ce cearcă dom-
nului mieu reale! Și acum ia bunăcuvînta- 27
rea ta aceasta care au adus roaba ta domnului
mieu și o vei da copilașilor celora ce dvoresc
domnului mieu. Rădică dară fărădeleagea 28
roabei tale, căci făcînd va face Domnul dom-
nului mieu casă credencioasă; căci războiul
domnului mieu Domnul va bate și răutate nu
se va afla în tine niceodinioară! Și se va 29
scula om gonind pre tine și cercînd sufletul
tău, și va fi sufletul domnului mieu legat întru
legătura vieții, lîngă Domnul Dumnezeu, și
sufletul vrăjmașilor tăi vei praștia în mijlocul
praștiei. Și va fi căci va face Domnul dom- 30
nului mieu toate cîte au grăit bine asupra ta și
va porunci ție Domnul întru povățuitori
preste Israil. Și nu va fi ție aceasta urîciune 31
și împiedecare inemii domnului mieu, să
vearse sînge nevinovat în dar și să mîntuiască
mîna domnului mieu luiș; și să îmbunătățească
Domnul domnului mieu și vei pomeni roabei
tale, să-i faci bine ei". Și zise David Avi- 32
ghieii: „Bine e cuvîntat Domnul Dumnezeu lui
Israil, Carele te-au trimis astăzi întru aceasta
întimpinare mie! Și binecuvîntată voroava 33
ta și blagoslovită, tu, care m-ai oprit pre mine
astăzi întru aceasta ca să nu viu întru sîngiuri
și să pîngărescu mîna mea mie! Însă că viu 34
iaste Domnul Dumnezeul lui Israil, Carele m-au
oprit pre mine astăzi ca să nu fac rău ție, că,
de nu ai fi sîrguit și ai fi venit întru întempina-
rea mea, atunce am zis: 'De va rămînea lui Na-
val, pînă la lumina dimineții, pișindu la părea-
te!'". Și luo David den mînile ei toate cîte au 35
adus lui și zise ei: „Suie-te în pace la casa ta și
vezi, auzit-am glasul tău și am ales fața ta". Și 36
mearse Avighea cătră Naval și, iată, lui, băutură
în casa lui, ca o băutură, a unui împărat; și ine-

ma lui Naval – bună spre el, şi el – îmbătîndu-se
foarte. Şi nu spuse Avighiea lui Naval cuvînt,
au mare au mic, pînă la lumina demineţii, şi să
37 făcu dimineaţa. Deaca să trezvi de vin
Naval, spuse lui muiarea lui toate cuvintele
aceastea şi muri inema lui întru dinsul, şi el să
38 făcu ca o piatră. Şi să făcu ca vro zeace zile,
39 şi lovi Domnul pre Navaal şi muri. Şi auzi
David că au murit Naval, şi zise: „Blagoslovit
Domnul, Carele au judecat judecata ocării
meale den mîna lui Naval, şi pre robul Lui l-au
ferit den mîna realelor! Şi răutatea lui Naval o
au întors Domnul în capul lui“. Şi tremise
David şi grăi pentru Avighieia, să ia pre ea lui
40 fămeaie. Şi veniră slugile lui David cătră
Avighea la Carmil şi grăiră ei, zicînd: „David
ne-au tremis pre noi cătră tine, să te ia lui
41 fămeaie“. Şi să sculă şi să închină pre
pămînt despre faţă şi zise: „Iată, roaba ta
întru slujnică, ca să speale picioarele slugilor
42 tale“. Şi grăbi şi să sculă Avighiea şi să sui
pre măgariu, şi cinci feate ale ei veniia după ea,
şi mearse denapoia slugilor lui David şi să
43 făcu lui fămeaie. Şi pre Ahinaam au luat
David dentru Israil şi amîndoao era lui
44 muieri. Şi Saul au dat pre Melhol, fata lui,
pre muiarea lui David, lui Falti, fiiul lui Amis,
celui den Roma.

CAP XXVI

1 Şi veniră zifeii (den cea năsipoasă)
cătră Saul la deal, zicînd: „Iată, David
să acopere împreună cu noi în dealul
Ehilath, cela de cătră faţa lui Iese-
2 mon“. Şi să sculă Saul şi să pogorî
la pustiiul Zif şi, împreună cu el, 3000 de
oameni aleşi dentru Israil, a cerca pre David
3 în pustiiul lui Zif. Şi să tăbărî Saul în mun-
tele Ehelath, cel de cătră faţa lui Iesemon,
lîngă cale, şi David au şăzut în pustiiu; şi văzu
David că au venit Saul denapoia lui în pus-
4 tie. Şi au trimis David iscoade şi ştiu că au
5 venit Saul gata acolo. Şi să sculă David pre
ascuns şi să duse la locul unde dormiia acolo
Saul; şi acolo, Avenir, feciorul lui Nir, voivo-
dul lui. Şi Saul dormiia în cort, şi norodul,
6 tăbărît împrejurul lui. Şi răspunse David şi
zise cătră Ahimeleh Hetteul şi cătră Avessa,
feciorul Saruiei, fratele lui Ioav, zicînd: „Cine
va întra cu mine cătră Saul în tabără?“ Şi zise
Avesa: „Eu voiu întra împreună cu tine“.
7 Şi întră David şi Avesa întru norod noaptea.
Şi iată, Saul dormind în cort, şi suliţa înfiptă
în pămînt, lîngă capul lui; şi Avenir şi norodul
8 lui dormiia împrejurul lui. Şi zise Avesa
cătră David: „Închis-au Domnul astăzi pre
vrăjmaşul tău în mîna ta, şi acum să lovăsc
dară pre el cu suliţa în pămînt o dată şi nu-i
9 voiu îndoi lui“. Şi zise David cătră Avesa:
„Să nu-l strici pre el, căci cine va aduce mîna lui
preste unsul Domnului şi se va nevinovăţi?“
Şi zise David: „Viu Domnul că, de nu-l va lovi 10
Domnul pre el, au ziua lui va veni şi va muri,
sau la războiu va pogorî şi se va adaoge.
Nice într-un chip mie de la Domnul ca să aduc 11
mîna mea preste unsul Domnului! Şi acuma,
ia dară suliţa de lîngă capul lui şi căuşul apei şi
să meargem noi singuri“. Şi luo David 12
suliţa şi căuşul apei de lîngă capul lui şi mear-
seră singuri. Şi nu era cel ce veade, şi nu era
cel ce conoaşte, şi nu era cel ce deştepta, toţi
dormind, căci năucire de la Domnul au căzut
preste ei. Şi trecu David decindea şi stătu 13
pre vîrful dealului de departe şi multă calea
întru mijlocul lor era. Şi chemă David pre
norod şi lui Avenir grăi, zicînd: „Nu vei 14
răspunde, Avenir?“ Şi răspunse Avenir şi
zise: „Cine eşti tu, cela ce mă chemi pre
mine?“ Şi zise David cătră Avenir: „Nu eşti 15
om tu? Şi cine e ca tine în Israil? Şi pentru
căci nu păzăşti pre domnul tău, pre împăra-
tul? Căci au întrat unul den norod ca să strice
pre domnul tău, pre împăratul. Şi nu e bun 16
cuvîntul acesta carele ai făcut. Viu Domnul,
că fii ai omorîrii, voi, ceia ce păziţi pre împă-
ratul, pre stăpînul vostru, pre cel uns al Dom-
nului. Şi acum, vezi dară: suliţa împăratului şi
căuşul apei unde iaste, ceale de lîngă capul
lui?“ Şi conoscu Saul glasul lui David şi 17
zise: „Glasul tău e acesta, fiiule Davide?“ Şi
zise David: „Robul tău, doamne împărate!“
Şi zise: „Pentru căci aceasta goneaşte domnul 18
mieu denapoia robului său? Căci ce am greşit
şi ce s-au aflat întru mine strîmbătate? Şi 19
acum, asculte dară domnul mieu împăratul
cuvintele robului său: De te clăteaşte Dumnă-
zău asupra mea, mirosască-se jîrtva ta; iară
de-s fiii oamenilor, blestemaţi aceştea înain-
tea Domnului, căci m-au scos astăzi ca să nu
fiu întemeiat întru moştenirea Domnului,
zicînd: 'Pasă, slujaşte la alţi dumnezăi'. Şi 20
acum, să nu cază sîngele mieu pre pămînt den
preajma feaţii Domnului, căci au ieşit împăra-
tul lui Israil a cerca sufletul mieu în ce chip
goneaşte corbul de noapte în munţi“. Şi 21
zise Saul: „Greşit-am, întoarce-te, fiiule
Davide, că nu-ţ voiu mai face rău încă, pentru
carele cinstit sufletul mieu, întru ochii tăi; şi în
ziua de astăzi în deşărt mă făcuiu şi necunos-
cuiu multe foarte“. Şi răspunse David şi 22
zise: „Iată suliţa împăratului, vie unul dentru
slugi şi să o ia pre ea. Şi Domnul să 23
întoarcă fiecăruia după direptăţile lui şi cre-
dinţa lui, în ce chip te-au dat astăzi Domnul în
mînile meale şi n-am vrut să aduc mîna mea
preste cel unsu al Domnului. Şi iată, în ce 24
chip s-au mărit sufletul tău astăzi întru aceasta
întru ochii miei, aşa să să mărească sufletul
mieu înaintea Domnului, şi să mă acopere, şi

25 să mă scoață den toată primejdia". Și zise
Saul către David: „Blagoslovit ești, fiiule! Și
făcînd vei face și putînd vei putea!" Și
mearse David în calea lui, și Saul mearse la
locul lui.

CAP XXVII

1 Și zise David întru inema lui, zicînd:
„Acum mă voiu adaoge întru o zi în
mînile lui Saul; și nu iaste mie bine de
nu voiu scăpa la pămîntul celor stri-
ini de fealiu; și să va părăsi Saul de
mine a mă cerca pre mine în tot hotarul lui
2 Israil; și mă voiu mîntui den mîna lui". Și
să sculă David și trecu el și cei 600 de oameni
ce era cu el și să duse către Anhus, feciorul lui
3 Ammaan, împăratul Ghiethiei. Și au șăzut
David împreună cu Anhus la Ghieth; și oame-
nii lui, fieștecarele și casa lui, și David și amîn-
doao muierile lui: Ahinaam Israilteanca și
Avighea, muiarea lui Naval Carmileanul.
4 Și să spuse lui Saul că au fugit David la
Ghieth și n-au mai adaos încă a-l cerca pre
5 el. Și zise David către Anhus: „De au aflat
robul tău har înaintea ochilor tăi, dă-m mie
loc întru una den cetăți ce-s în țarină și voiu
șădea acolo; și pentru căci șade robul tău în
cetate ce să împărățeaște împreună cu tine?"
6 Și-i deade lui Anhus în ziua aceaea pre Sichel-
lag. Pentru aceaea să făcu Sichelagul împăra-
7 tului Iudeii pînă în ziua de astăzi. Și să făcu
numărul zilelor cărora au șăzut David în
8 țarena celor striini de fealiu 4 luni. Și să
suia David și oamenii lui și loviia preste tot
Ghieser și preste Amalichit; și iată, pămîntul
era lăcuit, de la Lampsur și pînă la pămîntul
9 Eghipetului. Și bătea David pămîntul și nu
prindea viu bărbat au muiare și lua turme și
cirezi și măgari și cămile și îmbrăcăminte și să
10 întorcea și veniia către Anhus. Și zise
Anhus către David: „Asupra a cui ați lovit
astăzi?" Și zise David către Anhus: „Despre
amiazăzi a Iudei și despre răsăritul lui Ies-
11 mega și despre răsărita lui Chienezi. Și om
și bărbat n-am prinsu viu să aduc la Ghieth,
zicînd să nu spuie la Ghieth asupra noastră,
zicînd: 'Aceastea David face'". Și acesta e
venitul lui, toate zilele carele șădea David în
12 țarena celor striini de fealiu. Și să încrezu
David la Anhus foarte, zicînd: „Rușină-să
rușinîndu-să în norodul lui Israil, și va fi mie
robu în veac".

CAP XXVIII

1 Și să făcu în zilele acealea, și să adunară
streinii de fealiu întru taberile lor, să
bată războiu cu Israil. Și zise Anhus
către David: „Știind să știi că
împreună cu mine vei ieși la războiu
2 tu și oamenii tăi". Și zise David către An-
hus: „Așa, acum vei ști carele va face robul
tău". Și zise Anhus către David: „Așa mai
mare preste păzitorii trupului mieu te voiu
pune pre tine în toate zilele". Și Samuil au 3
murit și au plîns pre el tot Israilul și-l îngro-
pară pre el în Armathaim, în cetatea lui. Și
Saul rîdică pre cei ce grăiia den pîntece și pre
gîcitorii de pre pămînt. Și să adunară cei 4
streini de fealiu și veniră și să tăbărîră la
Sonam; și adună Saul pre tot omul lui Israil și
să tăbărîră la Ghielvoe. Și văzu Saul tabăra 5
celor streini de fealiu și să înfricoșă și să spă-
mîntă inima lui foarte. Și întrebă Saul pren 6
Domnul și nu i-au răspuns lui Domnul, și
întru visuri, și întru arătări, și întru pro-
roci. Și zise Saul slugilor sale: „Cercaț mie 7
muiare ce grăiaște den pîntece și voiu mearge
către ea și voiu cerca întru ea". Și ziseră slu-
gile lui către el: „Iată muiare ce den pîntece
grăiaște, în Aendor". Și să acoperi Saul și 8
să îmbrăcă cu alte haine și mearse el și doi
bărbaț împreună cu el și veni la muiare noap-
tea și-i zise ei: „Vrăjaște-m mie dară întru cel
den pîntece grăitori și-m suie mie pre carele
voiu zice ție". Și-i zise lui muiarea: „Iată 9
dară, tu știi cîte au făcut Saul, cum au surpat
Saul pre cei den pîntece grăitori și pre gîcitori
de pre pămînt; și pentru ce tu pui laț sufletului
mieu ca să-l omori pre el?" Și să jură ei 10
Saul asupra Domnului, zicînd: „Viu e Domnul,
de va timpina ție strîmbătate întru cuvîntul
acesta". Și zise muiarea lui Saul: „Pre cine 11
să suiu în sus ție?" Și zise: „Pre Samuil suie-mi
în sus". Și văzu muiarea pre Samuil și 12
strigă cu glas mare și zise muiarea către Saul:
„Pentru căci m-ai prelestit? Și tu ești
Saul?" Și zise ei împăratul: „Nu te teame, 13
spune, pre cene ai văzut?" Și zise lui muiarea:
„Dumnezăi am văzut, suindu-se den
pămînt". Și zise ei: „Ce ai conoscut?" Și 14
zise lui: „Om, den picioare suindu-se den
pămînt, și acesta, cu veșmînt îmbrăcat". Și
conoscu Saul că acesta e Samuil și să plecă
pre fața lui pre pămînt și să închină lui. Și 15
zise Samuil: „Pentru căci m-ai supărat, să mă
suiu eu?" Și zise Saul: „Nevoiescu-mă foarte,
și cei streini de fealiu dau războiu întru mine,
și Dumnezău S-au depărtat de la mine și nu
m-au mai ascultat încă, și în mîna prorocilor,
și în visuri, și în arătări, și acuma te-am che-
mat pre tine să-m arăți ce voiu face". Și 16
zise Samuil: „Pentru căci mă întrebi? Și Dom-
nul S-au depărtat de tine și Să făcu cu aproa-
pele tău. Și făcu Domnul ție în ce chip au 17
grăit mîna mea: și va rumpe Domnul împărăția
ta den mîna ta și o va da pre ea aproapelui tău, lui
David. Căci nu ai ascultat glasul Domnului și 18
nu ai plinit mînia urgiei Lui întru Amalic, pentru
cuvîntul acesta au făcut Domnul ție în ziua

19 aceasta. Și va da Domnul pre Israil
împreună cu tine în mîinile celor streini de
fealiu,și mîine tu și fiii tăi împreună cu tine vor
cădea, și tabăra lui Israil o va da Domnul în
20 mînile celor striini de fealiu". Și sîrgui Saul
și căzu stîndu pre pămînt și să înfricoșă foarte
de cuvintele lui Samuil, și întru el nu mai era vîr-
tute, căce n-au mîncat pîine toată ziua și toată
21 noaptea aceaea. Și întră muiarea cătră Saul și
văzu că să pripi foarte și zise cătră el: „Iată, au
ascultat roaba ta glasul tău și mi-am pus sufle-
tul mieu în mîna ta și am ascultat cuvintele
22 tale carele ai grăit mie. Și acum ascultă
dară și tu glasul roabei tale și voiu pune înain-
tea ta jămnă de pîine și mănîncă și va fi întru
23 tine puteare, căci mergi în cale". Și să
lepădă și nu vrea să mănînce, și siliia pre el
slugile lui și muiarea; și ascultă glasul lor și să
24 sculă după pămînt și șăzu pre jățiu. Și la
muiare era juncă păscătoare în casă și grăbi și
junghie pre ea, și luo făină și frămîntă și
coapse azime și aduse înaintea lui Saul și
înaintea slugilor lui și mîncară și să sculară și
mearseră în noaptea aceaea.

CAP XXIX

1 Și adunară cei streini de fealiu toate
taberile lor la Afecca, și Israil să
2 tăbărî la Aendor cea den Israil. Și
domnii celor streini de fealiu mergea
întru sute și întru mii; și David și
oamenii lui mergea mai pe urmă, împreună cu
3 Anhus. Și ziseră domnii celor streini de
fealiu: „Cine sînt aceștea ce mergu?"Și zise
Anhus cătră voivozii celor streini de fealiu:
„Nu e acesta David, sluga lui Saul, împăratul
lui Israil, care fu cu noi zile, acesta-i al doilea
an? Și n-am aflat întru el nemică,dentru carea
zi au căzut cătră mine și pînă în ziua aceasta".
4 Și să mîhniră preste el domnii celor striini de
fealiu și ziseră lui: „Întoarce pre om și să să
întoarcă la locul lui unde l-ai pus pre el acolo
și să nu vie împreună cu noi la războiu și să nu
se facă viclean taberii. Și cu ce să va împăca
acesta cu domnul lui? Au nu cu capetele a
5 oamenilor acelora? Au nu e acesta David
căruia începea în danțuri, zicînd: 'Au lovit
Saul întru miile lui, și David, întru zecile de
6 mii ale lui'?" Și chemă Anhus pre David și-i
zise lui: „Viu e Domnul că direpț ești tu și bun
întru ochii miei, și ieșirea ta și întrarea ta îm-
preună cu mine în tabără și căce n-am aflat
asupra ta rău, dentru care zi ai venit cătră mine,
pînă în ziua de astăzi; și întru ochii domnilor nu
7 ești bun tu. Și acuma întoarce-te și te du în
pace, și să nu faci rău întru ochii domnilor celor
8 streini de fealiu". Și zise David cătră Anhus:
„Ce am făcut ție? Și ce ai aflat întru robul
tău, dentru carea zi am fost înaintea ta și pînă
în ziua de astăzi, ca să nu viu să bat pre vrăj-
mașii domnului mieu, împăratului?" Și 9
răspunse Anhus și zise cătră David: „Știu că
bun ești tu în ochii miei ca și îngerul lui Dum-
nezeu; ce domnii celor striini de fealiu zic: Nu
va veni cu noi la războiu'. Și acum mînică 10
dimeneață tu și slugile domnului tău, ceia ce
au venit cu tine, și păsaț la locul unde v-am
așăzat pre voi acolo, și cuvînt rău să nu pui în
inema ta, căce bun ești tu înaintea mea; și vă
mînecaț în cale și să lumineaze voao,și păsaț".
Și să mînecă David, el și oamenii lui, să 11
meargă și să păzească pămîntul celor striini
de fealiu,și cei striini de fealiu s-au suit să să
bată cătră Israil.

CAP XXX

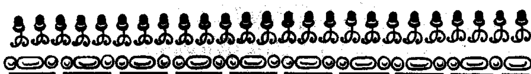
Și să făcu întrînd David și oamenii lui 1
în Sichelag a treia zi,și Amalic lovi
asupra răsăritului și pre Sichelag, și
lovi pre Sichelag și au arsu-o pre ea
cu foc. Și pre muieri și pre toți cîți 2
era întru ea, den mic pînă în mare,n-au omorît
om, nici muiare, ce robiră și să duseră la calea
lor. Și veni David și oamenii lui la cetate. Și 3
iată, era arsă cu foc, iară muierile lor și fiii lor
și featele lor, robite. Și rădică David și 4
oamenii lui glasul lor și au plîns pînă unde nu
era întru ei vîrtute a mai plînge. Și amîn- 5
doao muierile lui David s-au robit: Ahinaam
Israilteanca și Avighiea, muiarea lui Naval
Carmileanului. Și să îngrijă David foarte, 6
căci zise norodul să-l ucigă cu pietri pre el,
căci durut e sufletul a tot norodul, fieștecăruia
pentru fiii lui și pentru featele lui. Și să întări
David întru Domnul Dumnezăul lui. Și zise 7
David cătră Aviathar preotul, fiiul lui Ahime-
leh: „Adu efudul!" Și aduse Aviathar efudul
cătră David. Și întrebă David pren Dom- 8
nul, zicînd: „Au goni-voiu denapoia lui
Ghieddur acestuia? Au ajunge-voiu pre ei?"
Și zise lui Domnul: „Goneaște, căci ajungînd
vei ajunge pre ei, și scoțînd vei scoate". Și 9
mearse David, el și cei 600 de oameni cu el, și
veniră pînă la pîrîul Vosor și ceialalți au stă-
tut. Și au gonit cu 400 de oameni și obosiră 10
200 de oameni carii au șăzut decindea pîrîului
Vosor. Și aflară om eghiptean în țarenă și 11
prinseră pre el și-l aduseră pre el la David;și
deaderă lui pîine de au mîncat și-l adăpară
pre el cu apă. Și-i deaderă o bucată de 12
păpușă de smochine și 2 de stafide și au mîn-
cat; și veni duhul lui întru el, căci n-au fost
mîncat pîine și nu băuse apă 3 zile și 3
nopți. Și zise lui David: „De unde ești? 13
Și al cui ești tu?" Și zise copilașul eghip-
teanul: „Eu sînt rob al unui om amalichi-

tean și m-au lăsat stăpînul mieu, căci m-am
14 bolnăvit eu, astăzi a treia zi. Și noi am lovit
la amiazăzi a lui Heleth și spre părțile Iudeii și
pre Ghielvue, și pre Sichelag am arsu-o cu
15 foc". Și zise lui David: „Au duce-mă-vei
asupra lui Ghiedur acesta?" Și zise: „Jură-te
dară mie asupra lui Dumnezău să nu mă
omori și să nu mă dai în mînile stăpînului
mieu, și te voiu aduce asupra lui Ghiedur
16 acesta". Și-l pogorî pre el acolo și, iată, ei
răvărsați preste fața a tot pămîntul, mîncînd
și bînd și prăznuind întru toate prăzile ceale
mari carele au luat den pămîntul celor streini
17 de fealiu și den pămîntul Iudei. Și veni
asupra lor David și-i lovi pre ei, de la luceafăr
pînă înde sară, și a doua zi, și n-au scăpat
dentru ei om, fără numai 400 de copilași carii
18 era călări pre cămile și au fugit. Și luo
David toate cîte au luat amalichiteanii și pre
19 amîndoao muierile lui le-au scos David. Și
nu le-au lipsit lor de la mic pînă la mare, și
pînă la fii și la feate, și den prăzi și pînă în
toate cîte au luat lor; toate le-au întors David.
20 Și luo David toate turmele și cirezile și le-au
mînat înaintea prăzilor, și prăzilor acelora să
21 zicea: „Aceastea-s prăzile lui David!" Și
sosi David către ceale doao sute de oameni ce
au rămas a mearge denapoia lui David și-i
așăză pre ei la pîrîul lui Vosor. Și ieșiră întru
întimpinarea lui David și întru întimpinarea
norodului ce era cu el. Și să apropie David
pînă la norod și-l întrebară pre el ceale de
22 pace. Și răspunse tot omul păgîn și rău den
oamenii ceia de războiu ce au mersu cu David
și ziseră: „Căce n-au gonit împreună cu noi,
nu le vom da lor den prăzile carele am scos,
fără numai fieștecarele muiarea lui și feciorii
23 lui să-ș ia și să să întoarcă". Și zise David:
„Nu veți face așa, frații miei, după ce ne-au
dat Domnul noao și ne-au păzit pre noi și au
dat Domnul pre Ghiedur, carele veniia
24 asupra noastră, în mînile noastre. Și cine
va asculta voao cuvintele aceastea? Căce nu
mai puțini decît noi sînt: pentru căce după partea
celuia ce să pogoară la războiu, așa va fi
partea aceluia ce șade la unealte; într-un chip
25 vor împărți". Și să făcu dentru ziua aceaea
și înainte, și să făcu întru poruncă și întru
26 îndireptare lui Israil, pînă astăzi. Și veni
David în Sechielag și trimise den prăzi
celor bătrîni ai Iudei și celor de aproape ai lui,
zicînd: „Iată blagoslovenie voao, dentru pră-
27 zile vrăjmașilor Domnului": Celor den
Vethsur, și celor den Ramma a răsăritului, și
28 celor den Ghiethither, Și celor den Aroir,
și celor den Amadi, și celor den Safa, și celor
29 den Esthie, și celor den Ghieth, Și celor
den Nican, și celor den Safeh, și celor
den Thimath, și celor den Carmil, și celor den
cetățile lui Ieremeil, și celor den cetățile lui
Chenezu, Și celora den Ierimuth, și celor 30
den Virsavie, și celor den Nomve, Și celor 31
den Hievron, și la toate locurile carele au tre-
cut David acolo, el și oamenii lui.

CAP XXXI

Și cei striini de fealiu da războiu 1
asupra lui Israil; și fugiră oamenii lui
Israil de către fața celor striini de fea-
liu și căzură răniți în muntele Ghiel-
vue. Și să loviră cei striini de fealiu 2
cu Saul și cu fiii lui, și bat cei striini de fealiu
pre Ionathan și pre Aminadav și pre Melhi-
soa, fiii lui Saul. Și să îngreuiază războiul 3
asupra lui Saul și-l aflară pre el săgetătorii,
oameni arcaș, și să răni supt vintre. Și zise 4
Saul către cela ce purta unealtele lui: „Zmulge
sabia ta și mă junghe cu ea, ca să nu vie aceşti
neobrezuiț și mă vor junghea pre mine și vor
batjocuri întru mine". Și nu vru cela ce rîdica
unealtele lui, căce s-au înfricoșat foarte. Și luo
Saul sabia lui și căzu preste ea. Și văzu cela 5
ce rîdica unealtele lui că au murit Saul, și au
căzut și el preste sabia lui și au murit
împreună cu el. Și au murit Saul și cîteștrei 6
feciori ai lui, și cel ce rădica unealtele lui, și
toți oamenii lui, în ziua aceaea, deodată. Și 7
văzură oamenii lui Israil cei decindea de vale
și cei decindea de Iordan că au fugit oamenii
lui Israil și cum că au murit Saul și fiii lui, și-ș
lasă cetățile lor și fug, și vin cei striini de fea-
liu și lăcuiescu întru eale. Și să făcu a doao 8
zi, și veniră cei striini de fealiu a dezbrăca pre
cei morți; și aflară pre Saul și pre trei feciori a
lui, căzuți pre munții lui Ghelvue, și-l întoar-
sără pre el și-i dezbrăcară unealtele lui. Și 9
tăiară capul lui și trimiseră la pămîntul celor
striini de fealiu, împrejur, binevestind idolilor
lor și norodului lor. Și-i puse unealtele lui 10
la Astartion, și trupul lui l-au înfipt în zidul
lui Vethsam. Și auziră pentru el ceia ce 11
lăcuiescu în Iavis a Galaaditii ceale ce au
făcut cei striini de fealiu lui Saul. Și să 12
sculară tot omul puterii și au mersu toată
noaptea și luară trupul lui Saul și trupul lui Io-
nathan, fiiul lui, de la zidul den Veth-
sam și adusără pre ei la Iavis
și arsără pre ei acolo de tot.
Și luară oasele lor și le în- 13
gropară supt arătura cea
den Iavis. Și pos-
tescu șapte zile.

A ÎMPĂRĂȚIILOR A DOUA

CAP I

1 Și fu după ce muri Saul, și David să
întoarse bătînd pre Amalic și șăzu
2 David în Sechelag doao zile. Și fu
în ziua a treia și, iată, om veni den
tabăra nărodului lui Saul, și hainile
3 lui rupte și pămînt preste capul lui. Și fu
venind el cătră David, și căzu pre pămînt și să
închină lui. Și zise lui David: „De unde tu vii?"
Și zise cătră el: „Den tabăra lui Israil eu am
4 scăpat". Și zise lui David: „Ce iaste cuvîntul
tul acesta? Spune-m mie!" Și zise că au fugit
nărodul de la războiu și au căzut mulț den
nărod și au murit; și Saul și Ionathan, fiiul lui,
5 au murit. Și zise David voinicului ce-i spu-
nea lui: „Cum știi că au murit Saul și Ionath-
6 an, fiiul lui?" Și zise voinicul cela ce spu-
nea lui: „Cu căderea au căzut în muntele lui
Ghielvue și, iată, Saul era răzimat pre sulița
lui și, iată, carăle și cei mai mari preste cai să
7 loviră cu el. Și căută denapoia lui și văzu
pre mine și mă chemă. Și ziș: 'Iată eu!'
8 Și-m zise: 'Cine ești tu?' Și ziș cătră el: 'Ama-
9 lichitean eu sînt'. Și zise cătră mine: 'Stăi
dară asupră-mi și mă omoară, căci cuprinsu-
m-au întunearec groznic, și încă sufletul mieu
10 în mine'. Și stătuiu asupra lui și-l omorîiu
pre el, căci știiam că nu va trăi după ce au
căzut el. Și am luat stema cea den capul lui și
brățariul cel de pre brațul lui și am adus pre
11 eale domnului mieu aicea". Și apucă David
hainile lui și le rupse, și toț oamenii lui ce era
12 cu el ș-au rupt hainile lor. Și au tînguit Și
au plînsu și au postit pînă înde seară pentru
Saul și pentru Ionathan, fiiul lui, și pentru
nărodul Iudei și pentru casa lui Israil, căce
13 s-au rănit cu sabie. Și zise David voinicului
celui ce povestiia lui: „De unde ești tu?" Și
zise: „Fiiul al unui om nemearnic amalichi-
14 tean eu sînt". Și-i zise David lui: „Cum
nu te înfricoșaș a aduce mîna ta a strica pre
15 unsul Domnului?" Și chemă David unul
den voinicii lui și zise: „Apropiindu-te, tim-
16 pină lui!" Și lovi pre el și muri. Și zise cătră
el David: „Sîngele tău – pre capul tău, căce
gura ta au răspuns asupra ta zicînd că: 'Eu am
17 omorît pre unsul Domnului!'" Și plînse
David plînsoarea aceasta pre Saul și pre
18 Ionathan, fiiul lui, Și zise ca să înveațe pre
fiii Iudei. Iată, s-au scris pre Cartea celui
19 dirept. Și zise: „Stîlpeaște, Israil, pentru
cei morți pre înălțimile tale, răniților! Cum
20 căzură tarii! Nu povestiț în Ghieth, și să
nu vestiț bine întru ieșirile Ascalonului,
ca nu cîndva să vor bucura featele celor
striini de fealiu, ca nu cîndva să vor veseli fea-
tele neobrezuiților. Munții de la Ghielvue! 21
Nu pogoare roao și nu fie ploaie preste voi și
țarinele începăturilor! Căci acolo să supără
pavăța tarilor, pavăța lui Saul nu se unse cu
untdelemnu. Den sîngele răniților și den 22
seul tarilor arcul lui Ioanathan nu s-au întors
deșert înapoi și sabia lui Saul nu s-au învîrte-
jit deșartă. Saul și Ionathan cei iubiț și 23
înfrumusețați, neosebiț, binecuvioși întru
viața lor, și la moartea lor nu s-au osebit; decît
vulturii mai ușori, și decît leii s-au mai întă-
rit. Featele lui Israil! Pre Saul plîngeți, pre 24
cela ce vă îmbrăca pre voi roșii, împreună cu
podoaba voastră, pre cela ce aducea podoaba
de aur preste îmbrăcămintele voastre! Cum 25
au căzut tarii în mijlocul războiului! Ioana-
than, spre moarte te-ai rănit, pre înălțimile
tale rănitură! Doresc pre tine, fratele mieu, 26
Ioanathan! Te înfrumsețaș mie foarte; să
minună dragostea ta mie mai mult decît dra-
gostea muierilor. Cum au căzut tarii și 27
periră unealtele de războiu!"

CAP II

Și să făcu după aceasta, și întrebă 1
David întru Domnul, zicînd: „Au sui-
mă-voiu întru una den cetățile
Iudei?" Și zise Domnul cătră el:
„Suie-te!" Și zise David: „Unde mă
voiu sui?" Și zise: „La Hevron". Și să sui 2
acolo David, la Hevron, și amîndoao muierile
lui, Ahinom Israilteanca și Avighea, muiarea
lui Naval Carmileanul. Și oamenii cei 3
împreună cu el – fieștecarele și casa lui; și
lăcuia în cetățile Hevronului. Și vin oame- 4
nii Iudei și ung pre David acolo ca să împără-
țască preste casa Iudei. Și spuseră lui David,
zicînd cum oamenii den Iavis ai Galaditei au
îngropat pre Saul. Și au trimis David vesti- 5
tori cătră ispravnicii Iavisului Galaditei și zise
cătră ei David: „Blagosloviț – voi Domnului,
căci aț făcut mila aceasta pre domnul vostru,
pre Saul, pre unsul Domnului, și aț astrucat
pre el și pre Ioanathan, fiiul lui! Și acuma, 6
să facă Domnul cu voi milă și adevăr! Și încă
și eu voiu face cu voi binele acesta, căci aț
făcut cuvîntul acesta. Și acum, întărească- 7
se mîinile voastre și vă faceț întru fii tari, căci
au murit domnul vostru, Saul, și încă pre mi-
ne m-au uns casa Iudei preste ei întru împă-
rat". Și Avenir, feciorul lui Nir, voivodul lui 8
Saul, luo pre Ievoste, feciorul lui Saul, și-l sui pre
el den tabără la Manaem. Și-l împărăți pre el 9
preste Galadita și preste Thasiri și preste Israil și
preste Efraim și preste Veniamin și preste tot
Israilul. De 40 de ani era Ievosthe, fiiul lui 10
Saul, cînd au împărățit preste Israil, și 2 ani
au împărățit, afară den casa Iudei, carii

11 era denapoia lui David. Și să făcură zilele
carele David au împărățit în Hevron, preste
12 casa Iudei, 7 ani și 6 luni. Și ieși Avenir,
feciorul lui Nir, și slugile lui Ievoste, feciorul
lui Saul, cînd au împărățit, den Manaim la
13 Gavaon. Și Ioav, feciorul Saroiei, și slugile
lui David au ieșit den Hevron. Și să timpinară
unii cu alții la izvorul cel de la Gavaon deo-
dată, și șăzură ceștea asupra izvorului den-
14 coace și ceia dencolea. Și zise Avenir cătră
Ioav: „Să să scoale voinicii și să să joace
înaintea noastră!“ Și zise Ioav: „Să să
15 scoale!“ Și să sculară și trecură, cu număr,
dentru Veniamin copii 12, de ai lui Ievosthe,
feciorul lui Saul, și 12 den copiii lui
16 David. Și apucară fieștecarele cu mîna
capul aproapelui său, și sabia lui – la coastele
aproapelui său, și căzură deodată. Și să
chemă numele locului aceluia: Partea Viclea-
17 nilor, care iaste în Gavaon. Și să făcu răz-
boiul nesilnic tare forte în ziua aceaea; și greși
Avenir și oamenii lui Israil înaintea slugilor
18 lui David. Și fură acolo trei feciori ai
Saruiei: Ioav și Avesa și Asail. Și Asail – iușor
la piciorele lui ca o căprioară de ceale de
19 cîmpu; Și goni Asail denapoia lui Avenir, și
nu se abătu a mearge den direapta au de na
20 stînga de napoia lui Avenir. Și căută Ave-
nir denapoia lui și zise: „Au tu ești Asail sin-
21 gur?“ Și zise: „Eu sînt“. Și zise lui Avenir:
„Abate-te tu în direapta au în stînga și prinde
ție unul den voinici și ia ție toate armele lui“.
Și nu vru Asail să să abată den napoia
22 lui. Și adaose încă Avenir, zicînd lui Asail:
„Depărtează-te de la mine, ca să nu te lovescu
în pămînt! Și cum voiu rădica obrazul mieu
cătră Ioav? Și unde sînt aceastea? Întoarce-te
23 cătră Ioav, fratele tău!“ Și nu vrea să să dea
în laturi. Și-l lovi pre el Avenir cu denapoia
suliții lui în deșărt și trecu sulița pînă dena-
poia lui. Și căzu și muri supt el. Și fu tot cela
ce veniia pînă la locul unde au căzut acolo
24 Asail și muri, să feriia. Și goni Ioav și
Avesa denapoia lui Avenir. Și soarele apu-
nea, și ei au venit pînă la dealul lui Emmat,
carele iaste de spre fața Gheii, calea pustiiului
25 Gavaon. Și să adunară fiii lui Veniamin,
ceia den napoia lui Avenir, și să făcură într-un
26 pîlc și au stătut pre vîrful unui deal. Și
strigă Avenir pre Ioav și zise: „Au doară pînă
la biruință va mînca sabia? Au nu știi că amară
vor fi la ceale de apoi? Și pînă cînd nu vei zice
norodului să să întoarcă de denapoia fraților
27 noștri?“ Și zise Ioav: „Viu Domnul, că să nu fi
grăit, pentru căce atuncea de dimineață s-ar fi
suit norodul, fieștecarele denapoia fratelui său“.
28 Și trîmbiță Ioav cu trîmbița și stătu tot noro-
dul și nu mai goniră denapoia lui Israil și nu
mai adaosără încă a să bate. Și Avenir și 29
oamenii lui s-au dus la apus toată noaptea
aceaea; și trecea Iordanul și mearsără tot
șăsul și veniră la tabără. Și Ioav să întorse 30
de denapoia lui Avenir și adună tot norodul;
și să socotiră den fiii lui David 19 oameni și
Asail. Și slugile lui David au ucis dentru fiii 31
lui Veniamin, den oamenii lui Avenir, 360 de
oameni de la el. Și rădicară pre Asail și-l
astrucară pre el în mormîntul tătîni-său, în
Vithleaem. Și mearse Ioav și oamenii ce era 32
cu el toată noaptea și li să lumină lor în Hevron.

CAP III

i să făcu războiu multă vreame întru 1
mijlocul casei lui Saul și întru mijlocul
casei lui David. Și casa lui David mer-
gea și să întăriia, și casa lui Saul mer-
gea și slăbiia. Și să născură lui 2
David feciori 6 în Hievron. Și era cel dentîiu
născut al lui – Amnon al Ahinaamei Israil-
teancii; Și al doilea al lui – Daluia, cu Avi- 3
ghia Carmileanca; și al treilea – Avesalom,
feciorul Maahăi, featei lui Tholmi, împăratul
lui Gasir; Și al patrulea – Ornias, feciorul 4
Anghithei; și al cincelea – Safatia, al Avitaa-
lii; Și al șaselea – Iefruam, den Eglaha, 5
muiarea lui David. Aceștea s-au născut lui
David în Hievron. Și fu fiind războiu întru 6
mijlocul casei lui Saul și în mijlocul casei lui
David, și Avenir era ținînd casa lui Saul. Și 7
lui Saul era țiitoare; și numele ei – Resfa, fata
lui Ioil. Și intră cătră ea Avenir și zise Ievoste,
fiiul lui Saul, cătră Avenir: „Ce că ai întrat
cătră țiitoarea tătîne-mieu?“ Și să mînie 8
foarte Avenir pentru cuvîntul acesta pre
Ievosthe și zise Avenir cătră el: „Nu doară cap
de cîine sînt eu? Am făcut astăzi milă cu casa
lui Saul, tătîne-tău, și pentru frații și pentru
conoscuții lui, și nu m-am dus de bunăvoie la
casa lui David, și cerci asupra mea tu pentru
strîmbătatea unii muieri astăzi? Aceastea 9
să facă Dumnezău lui Avenir și aceastea să-i
adaogă lui, căci, în ce chip S-au jurat Domnul
lui David, așa voiu face lui în ziua aceasta: să
iau împărăția de la casa lui Saul Și să rîdic 10
scaunul lui David asupra lui Israil și preste
Iuda, de la Dan și pînă la Virsavie“. Și nu 11
mai putu Ievuste să răspunză lui Avenir
cuvînt, căci s-au înfricoșat de el. Și trimise 12
Avenir vestitori cătră David, la Thelam, unde
era, îndată zicînd: „Pune făgăduința ta
împreună cu mine și, iată, mîna mea
împreună cu tine, să întorc cătră tine toată
casa lui Israil“. Și zise David: „Bine! Eu 13
voiu pune cătră tine făgăduință, însă un
cuvînt eu cer de la tine, zicînd: Nu vei vedea
fața mea, de nu vei aduce pre Melhol, fata lui

14 Saul, venind tu să vezi fața mea". Și tri-
mise David către Ievuste, feciorul lui Saul,
soli, zicînd: „Dă-mi pre muiarea mea, pre
Melhol, pre carea am luat cu 100 de acopere-
mînturi de margenile acelor streini de fea-
15 liu". Și trimise Ievuste și o luo pre ea de la
bărbatul ei, de la Faltiil, feciorul lui
16 Selim. Și mergea bărbatul ei împreună cu
ea, mergînd și plîngînd denapoia ei, pînă la
Vaurim. Și zise către el Avenir: „Pasă, întoar-
17 ce-te!" Și să întoarse. Și zise Avenir către
cei bătrîni ai lui Israil, zicînd: „Ieri și alaltaieri
cercați pre David ca să împărățască preste
18 voi, Și acum, faceți, pentru că Domnul au
grăit pentru David, zicînd: 'În mîna robului
Mieu, lui David, voiu mîntui norodul Mieu,
pre Israil, den mîna celor streini de fealiu și
19 den mîna tuturor vrăjmașilor lui'". Și au
grăit Avenir și încă întru urechile lui Venia-
min; și mearse Avenir ca să grăiască în ure-
chile lui David, în Hevron, toate cîte au plăcut
întru ochii lui Israil și în ochii a toată casa lui
20 Veniamin. Și veni Avenir către David la
Hevron, și împreună cu el 20 de oameni; și
făcu David lui Avenir și oamenilor ce era cu el
21 ospăț. Și zise Avenir către David: „Scula-
mă-voiu dară și voiu mearge și voiu aduna
către domnul mieu împăratul pre tot Israilul
și pune-voiu cu el făgăduință și vei împărăți
preste toate carele pohteaște sufletul tău". Și
trimise David pre Avenir și mearse cu pace.
22 Și iată, slugile lui David și ai lui Ioav vin de la
pradă, și prăzi multe aducea împreună cu ei.
Și Avenir nu era cu David în Hevron, căce
l-au fost trimis pre el și s-au fost dus cu pace.
23 Și Ioav și toată oastea lui au venit, și să spuse
lui Ioav, zicînd: „Venit-au Avenir, feciorul lui
Nir, către David și l-au trimis pre el și s-au
24 dus cu pace". Și întră Ioav către împăratul
și zise: „Ce aceasta ai făcut? Iată, au venit
Avenir către tine; și pentru ce l-ai trimis pre
25 el și s-au dus cu pace? Au nu știi răutatea
lui Avenir, feciorul lui Nir? Ca să te amă-
gească au venit, și ca să știe întrarea ta și ieși-
26 rea ta, și să știe toate cîte tu faci!" Și să
întoarse Ioav de la David și trimise soli către
Avenir denapoia lui și-l întoarse pre el de la
27 fîntîna lui Seirat; și David nu știia. Și
întoarse pre Avenir la Hevron și-l abătu pre
el Ioav den laturea porții să grăiască către el,
viclenindu-l, și-l lovi acolo în deșărt pre el și
muri în sîngele lui Asail, fratele lui Ioav.
28 Și auzi David după aceasta și zise: „Nevinovat
sînt eu și împărăția mea de la Domnul, de
acum și pînă în veac, de sîngiurile lui Avenir,
29 feciorul lui Nir. Să sosească pre capul lui
Ioav și preste toată casa tătîne-său! Și să nu
lipsească den casa lui Ioav înfrînt și stricat
și ținînd cîrjă și căzînd în sabie și lipsindu-se de
pîine!" Iară Ioav și Avesa, fratele lui, au 30
ucis pre Avenir, pentru căci au omorît pre
Asail, fratele lor, la Gavaon la războiu. Și 31
zise David către Ioav și către tot nărodul ce
era cu el: „Rumpeți-vă hainele voastre și vă
încingeț cu saci și plîngeț înaintea lui Avenir!"
Și împăratul David mergea denapoia patu-
lui. Și astrucară pre Avenir în Hevron. Și 32
rădică împăratul glasul lui și plînse pre
groapa lui; și plînse tot nărodul pre
Avenir. Și plînse împăratul pre Avenir și 33
zise: „Au ca moartea lui Naval va muri Ave-
nir? Mînile tale nu s-au legat, picioarele 34
tale nu în obezi, n-ai apropiat ca Naval, înain-
tea a fiiului strîmbătății ai căzut!" Și să 35
adunară tot nărodul ca să-l plîngă pre el. Și
veni tot nărodul ca să cineaze cu David pîine
și încă fiind ziua; și să jură David, zicînd:
„Aceastea să facă mie Dumnezeu și aceastea
să-m adaogă, că, de nu va apune soarele, nu
voiu gusta pîine sau den fiece!" Și cunoscu 36
tot nărodul și plăcu înaintea lor toate cîte au
făcut împăratul înaintea a tot nărodul. Și 37
știu tot nărodul și tot Israilul în ziua aceaea că
nu s-au făcut de la împăratul ca să omoară pre
Avenir, feciorul lui Nir. Și zise împăratul 38
către slugile lui: „Nu știț că povățuitoriu mare
au căzut în ziua aceasta întru Israil? Și căci 39
eu sînt rod astăzi, și pus de împăratul? Iară
oamenii aceștea, fiii Saruiei, nesilnici mie-m
sînt. Să răsplătească Domnul celui ce face
ceale reale după răul lui!"

CAP IV

i auzi Ievosthe, fiiul lui Saul, că au 1
murit Avenir, feciorul lui Nir, în
Hevron, și să slăbănogiră mîinile lui,
și toți oamenii den Israil încremeniră.
Și doi oameni – mai mari preste rădi- 2
cările-asupra – lui Ievosthe, fiiul lui Saul:
numele unuia, Vaana, și numele al doilea,
Rihav, fiii lui Remoth Virotheului, den fiii lui
Veniamin, căci și Viroth să socotiia a fiilor lui
Veniamin, Și au fugit virotheii la Gheth și 3
au fost acolo nemernicind pînă în ziua
aceasta. Și la Ioanathan, fiiul lui Saul, – fiiu 4
rănit la picioare, fiiu de 5 ani și acesta, cînd au
venit veastea lui Saul și a lui Ionathan, fiiului
lui, den Israil; și-l rîdică pre el doica lui și
fugi, și fu pripindu-se ea să fugă, și au căzut
și s-au șchiopat; și numele lui – Memfivosthe.
Și mearseră fiii lui Remon, ai Virotheului, 5
Rihav și Vaana, și întrară la zăduful zilii în
casa lui Ievosthe, și el dormiia în așternut de
amiazăzi. Și iată, portărița casii curățiia 6
grîu și i să făcu somn și dormiia, și Rihav și
Vaana, frații, au trecut. Și întrară în casă, 7
și Ievosthe dormiia în patul lui în cămara
lui; și loviră pre el și omorîră pre el și lua-

8 ră capul lui. Și luînd capul lui, mearseră
calea cea de spre apus toată noaptea. Și au
adus capul lui Ievosthe lui David, la Hevron,
și ziseră către împăratul: „Iată capul lui
Ievosthe, fiiul lui Saul, vrăjmașului tău, carele
cerca sufletul tău; și au dat Domnul domnului
nostru împăratului izbîndire întru vrăjmașii
lui ca și în ziua aceasta de către Saul, vrăjma-
9 șul tău, și dentru semenția lui“. Și au răs-
puns David lui Rihav și lui Vaana, fratele lui,
fiilor lui Remmon Virotheului, și zise lor: „Viu
Domnul, Carele au mîntuit sufletul mieu den
10 toată primejdia, Căci cela ce mi-au spus
mie zicînd că au murit Saul și Ionathan, și el
era ca un colăcaș înaintea mea; și-l prinș pre
el și-l uciș pre el în Sichilag, căruia mi se
11 cădea mie să dau de veaste bună; Și acum
oameni răi au ucis pre om dirept, în casa lui,
pre patul lui, și acum voiu cerca sîngele lui
den mîinile voastre și voiu piarde pre voi de
12 pre pămînt“. Și porunci David slugilor lui
și-i omorîră pre ei; și le tăiară mîinile și
picioarele lor și spînzurară pre ei deasupra
șipotului în Hevron. Și capul lui Ievosthe l-au
îngropat în mormîntul lui Avenir, feciorul lui
Nir, în Hevron.

CAP V

1 Și mearseră toate fealiurile lui Israil
către David, la Hevron, și ziseră lui:
„Iată, oasele tale și pelițile tale –
2 noi. Și ieri, și alaltaieri, fiind Saul
împărat preste noi, tu erai cela ce
scoteai pre Israil. Și zise Domnul către tine:
‘Tu vei paște pre norodul Mieu, pre Israil, și
tu vei fi întru povățuitoriu preste norodul
3 Mieu, Israil’“. Și vin toț bătrînii lui Israil
către împăratul, la Hevron, și puse lor împă-
ratul David făgăduință, în Hevron, înaintea
Domnului. Și ungu pre împăratul David
4 preste tot Israilul. Fiiu de 30 de ani David
cînd au împărățit el, și 40 de ani au împărățit.
5 Șapte ani și luni 6 au împărățit la Hevron
preste Iuda și 33 de ani au împărățit preste
6 Israil și Iuda în Ierusalim. Și mearse David
și toț oamenii lui la Ierusalim către ievuseul
cela ce lăcuia pămîntul. Și să grăi lui David:
„Nu vei întra aicea, căce au stătut împotrivă
cei orbi și cei șchiopi, zicînd că: ‘Nu va întra
7 David aicea’“. Și luo David îngrădirea Sio-
8 nului; aceasta e cetatea lui David. Și zise
David în ziua aceaea: „Tot cel ce lovească pre
ievuseu, atingă-se de cuțit, și pre cei orbi și
șchiopi și pre cei ce urăscu sufletul lui David“.
Pentru aceaea vor zice: „Șchiopii și orbii nu vor
9 întra în Casa Domnului“. Și șăzu David întru
îngrădire și să chemă aceasta cetatea lui David.
Și o zidi pre ea cetate împrejur de la margine și
10 casa lui. Și mergea David mergînd și mărin-
du-se, și Domnul Tot-țiitoriul – împreună cu el.
Și trimise Hiram, împăratul Tirului, soli către 11
David și leamne de chedru și teslari de
leamne și meșteri de zidu de piatră, și zidiră
casa lui David. Și cunoscu David că au gătit 12
pre el Domnul întru împărat preste Israil și
cum că s-au rădicat împărăția lui pentru noro-
dul lui Israil. Și luo David încă muieri și ții- 13
tori den Ierusalim, după ce au venit el den
Hevron, și să făcură lui David încă feciori și
feate. Și aceastea-s numele celor ce s-au 14
născut lui în Ierusalim: Samus și Sovav și
Nathan și Solomon Și Evear și Elisue și 15
Nafic Și Iefie și Elisama și Elidae și Elfa- 16
lath, Samae, Iesivath, Nathan, Galoman,
Ievaar, Theithu, Sisfalath, Naghieth, Nafec,
Ionathan și Asemis, Voalimath, Elifaath. Și 17
auziră cei striini de fealiu că s-au uns David
împărat preste Israil și să suiră toț cei striini
de fealiu a cerca pre David. Și auzi David și să
pogorî la îngrădire. Și cei striini de fealiu 18
mearseră și căzură la Valea Titanilor. Și 19
întrebă David pren Domnul, zicînd: „Sui-mă-
voiu către cei striini de fealiu? Și da-i-vei pre
ei în mînile meale?“ Și zise Domnul către
David: „Suie-te, căce dînd voiu da pre cei
striini de fealiu în mînile tale“. Și veni 20
David den ceale de sus rupturi și tăie pre cei
striini de fealiu acolo. Și zise David: „Rupse
Domnul pre vrăjmașii miei, pre cei striini de
fealiu, înaintea mea, în ce chip să rup apele“.
Pentru aceaea s-au numit numele locului ace-
luia Deasupra Rupturilor. Și lăsară acolo 21
pre dumnezăii lor și luară pre ei David și
oamenii ce era cu el. Și zise David să arză pre
ei de tot cu foc. Și adaoseră încă cei striini 22
de fealiu a se suirea și căzură în Zăpodia Tita-
nilor. Și întrebă David pren Domnul, 23
zicînd: „Au sui-mă-voiu către cei streini de
fealiu și-i vei da pre ei în mînile meale?“ Și
zise Domnul: „Nu te vei sui întru întimpina-
rea lor; întoarce-te de la ei și te vei apropia
lîngă ei aproape de cel plîngătoriu. Și va fi 24
cînd vei auzi tu glasul clătirei desișului plîngă-
toriului, atuncea te vei pogorî către ei, căci
atuncea va ieși Domnul înaintea ta să taie în
războiul celor streini de fealiu“. Și făcu David 25
în ce chip porunci lui Domnul și lovi pre cei
streini de fealiu de la Gavaon pînă la Gazira.

CAP VI

Și adună încă David tot tînărul den 1
Israil, ca vro 70000. Și să sculă și 2
mearse David și tot norodul ce era
împreună cu el, și den boiarii Iudei, la
suire, ca să suie de acolo chivotul lui
Dumnăzău, peste carele s-au numit numele
Domnului puterilor șăzînd preste heruvim
preste el. Și suiră chivotul Domnului preste 3
un car nou. Și rîdicară pre el den casa lui Ami- 4
nadav celui den deal. Și Oza și frații lui, fiii lui

Aminadav, trăgea carul împreună cu chivotul,
5 și frații lui mergea înaintea sicriiului. Și
David și toți fiii lui Israil, jucînd înaintea
Domnului întru organe întinse cu vîrtute, și
cu cîntări, și cu canoane, și cu alăute, și cu
6 tîmpene, și cu țimbale, și cu fluiere. Și
veniră pînă la ariile lui Nahor și întinse Oza
mîna lui preste sicriiul lui Dumnezău ca să-l
ție pre el; și-l ținu, căci îl cîrmise pre el
7 vițelul. Și Să mînie cu urgie Domnul pre
Oza și lovi acolo pre dînsul Dumnezău pentru
obrăznecie și muri acolo lîngă sicriiul Domnu-
8 lui, înaintea lui Dumnezău. Și să mîhni
David pentru care lucru tăie Domnul tăiare
întru Oza. Și să chemă locul acela Tăiarea lui
9 Oza, pînă în ziua aceasta. Și să temu David
de Domnul în ziua aceaea, zicînd: „Cum va
10 întra cătră mine sicriiul lui Dumnezău?“ Și
nu vrea David ca să abată cătră dînsul sicriiul
făgăduinței Domnului în cetatea lui David, și
abătu pre el David la casa lui Avedara Ghe-
11 theului. Și au șăzut sicriiul Domnului în
casa lui Avedara Ghetheului luni 3 și blagos-
lovi Domnul toată casa lui Avedara și toate ale
12 lui. Și să spuse împăratului David, zicînd:
„Blagoslovi Domnul casa lui Avedara și toate
ale lui, pentru sicriiul lui Dumnezău“. Și
mearse David și sui sicriiul Domnului den
casa lui Avedara la cetatea lui David, cu vese-
13 lie. Și era împreună cu el ceia ce rîdica
sicriiul Domnului: 7 danțuri – și junghieare de
14 vițel și de miei. Și David răsuna cu organe
întinse înaintea Domnului, și David – îmbră-
15 cat în veșmînt luminos. Și David și toată
casa lui Israil suiră sicriiul Domnului, cu stri-
16 gare și cu glas de trîmbițe. Și să făcu
sicriiul Domnului sosind pînă la cetatea lui
David, și Melhol, fata lui Saul, să plecă pre
fereastră și văzu pre împăratul David jucînd
și zicînd cu lăuta înaintea Domnului; și
17 defăimă pre el întru inima ei. Și aduseră
înlăuntru sicriiul Domnului și-l puseră pre el
la locul lui, la mijlocul cortului care au întins
lui David; și aduse David ardere-de-tot înain-
18 tea Domnului și împăcăciuni. Și săvîrși
David aducînd arderele ceale de tot și ceale de
împăcări, și blagoslovi pre nărod întru
19 numele Domnului puterilor. Și împărți la
tot nărodul, la toată putearea lui Israil, de la
Dan pînă la Versavie, den bărbat pînă în
muiare, la fieștecarele cîte un covrig de pîine
și cîte o bucată de carne friptă și cîte o sco-
vardă den tigaie. Și să duse tot nărodul, fieș-
20 tecarele la casa lui. Și să întoarse David să
blagoslovească casa lui. Și ieși Melhol, fata lui
Saul, întru întimpinarea lui David și binecu-
vîntă lui și zise: „Ce s-au mărit astăzi împăra-
tul lui Israil, carele s-au descoperit astăzi
întru ochii slujnicelor robilor lui, în ce chip să
descopere descoperindu-se unul dentru cei
ce joacă!“ Și zise David cătră Melhol: 21
„Înaintea Domnului voiu juca. Și blagoslovit
Domnul, Carele m-au ales pre mine decît pre
tată-tău și decît toată casa lui, ca să mă puie
întru povățuitoriu preste nărodul Lui, preste
Israil. Și voiu juca și voiu sălta înaintea 22
Domnului și mă voiu descoperi încă așa, și
voiu fi nevreadnic întru ochii tăi, și cu slujni-
cele carele ai zis mie cum nu mă voiu slăvi“.
Și Melholii, featii lui Saul, nu s-au născut 23
copil pînă în ziua ce au murit.

CAP VII

Și să făcu cînd au șăzut împăratul în 1
casa lui, și Domnul îl moșteni pre el
după împrejur de cătră toți vrăjmașii
lui, Și zise împăratul cătră Nathan 2
prorocul: „Iată dară, eu lăcuiescu în
casa de chedru, și sicriiul lui Dumnezeu șade
în mijlocul cortului“. Și zise Nathan cătră 3
împăratul: „Toate cîte vor fi în inima ta, pasă
și fă, căci Domnul e împreună cu tine“.
Și să făcu în noaptea aceaea, Și fu cuvîntul 4/5
Domnului cătră Nathan, zicînd: „Pasă și zi
cătră robul Mieu, David: ‘Aceastea zice Dom-
nul: ‘Nu tu Îm vei zidi Mie casă a lăcui
Eu! Căci n-am lăcuit în casă den care zi am 6
scos pre fiii lui Israil den Eghipet pînă în ziua
aceasta, și eram umblînd întru popas și în
cort. Întru toate carele am petrecut întru 7
tot Israilul, de grăind am grăit cătră un fealiu a
lui Israil căruia am poruncit să pască pre
nărodul Mieu, Israil, zicînd: ‘Pentru căce nu
Mi-ai urzit Mie casă de chedru?’ Și acum 8
aceastea vei grăi robului Mieu, lui David:
‘Aceastea zice Domnul Tot-țiitoriul: ‘Luatu-
te-am pre tine den stîna oilor, ca să fii tu întru
povățuitoriu preste norodul Mieu, pre Israil.
Și eram împreună cu tine întru toate cîte mer- 9
geai și am surpat pre toț vrăjmașii tăi de cătră
fața ta și te-am făcut numit după numele celor
mari de pe pămînt. Și voiu pune loc noro- 10
dului Mieu, lui Israil, și-l voiu răsădi pre el și
va sălășlui deosebiș și nu va mai griji încă și
nu va mai adaoge fiiul strîmbătății a-l smeri
pre el ca de-nceput Și den zilele carele am 11
pus judecătoriu preste norodul Mieu Israil, și
te voiu odihni de cătră toți vrăjmașii tăi, și va
spune Domnul ție că casă vei zidi Lui. Și va 12
fi de să vor plini zilele tale și vei dormi cu
părinții tăi, și voiu rădica sămînția ta după
tine, carele va fi den pîntecele tău, și voiu găti
împărăția lui. Acesta va zidi casă numelui 13
Mieu, îndirepta-voiu scaunul lui pînă în
veac. Eu voiu fi lui Tată și el Îm va fi Mie 14
fecior. Și de va veni strîmbătatea lui, și-l
voiu mustra pre el cu toiagul oamenilor și
întru pipăirea fiilor oamenilor, Iară mila
Mea nu o voiu depărta de cătră el în ce 15
chip am depărtat de la cei ce am depăr-

16 tat dentru fața Mea. Și să va încredința
casa lui și împărăția lui pînă în veac înaintea
Mea, și scaunul lui va fi îndireptatu în veac'".
17 După toate cuvintele aceastea și după toată
videnia aceasta, așa au grăit Nathan cătră
18 David. Și întră împăratul David și șăzu
înaintea Domnului și zise: „Cine sînt eu,
Domnul mieu Doamne, și carea e casa mea,
de m-ai iubit pre mine pentru aceastea?
19 Și m-am micșurat puțin înaintea Ta, Domnul
mieu Doamne, și ai grăit pentru casa robului
Tău întru delungare! Și aceasta e leagea omu-
20 lui, Domnul mieu Doamne! Și ce va mai
adaoge David încă a grăi cătră Tine? Și acum,
Tu știi pre robul Tău, Domnul mieu Doamne!
21 Și pentru robul Tău ai făcut și după inema Ta
ai făcut, tot binele acesta să-l arăți robului
22 Tău! Pentru ca să Te mărescu, Domnul
mieu Doamne, căce nu iaste ca Tine și nu iaste
Dumnezău afară den Tine întru toate carele
23 am auzit întru urechile noastre! Și cine e ca
norodul Tău, Israil, altă limbă pre pămînt? În
ce chip l-au povățuit pre el Dumnezău, ca să
mîntuiască Luiș norod, ca să pui Tu nume, să
faci mărime și arătare, ca să scoți Tu den fața
norodului Tău, pre carii ai mîntuit Ție den
24 Eghipet, limbi și sălașuri? Și ai gătit Ție
pre norodul Tău, Israil, întru norod pînă în
veac, și Tu, Doamne, Te-ai făcut lor întru
25 Dumnezău. Și acum, Domnul mieu
Doamne, cuvîntul carele ai grăit pentru robul
Tău și casa lui, adeverești-l pînă în veac și fă
26 în ce chip ai grăit. Și acum, mărească-se
numele Tău pînă în veac, zicînd: 'Domnul
Atotțiitoriul – Dumnezău preste Israil!' Și casa
robului Tău, David, va fi îndereptată înaintea
27 Ta! Căce Tu, Doamne Întru-tot-țiitoare,
Dumnezăul lui Israil, ai descoperit ureachea
robului Tău, zicînd: 'Casă-ț voiu zidi ție!'
Pentru aceaea au aflat robul Tău inema lui ca
28 să să roage cătră Tine ruga aceasta. Și
acum, Domnul mieu Doamne, Tu ești Dum-
nezău, și cuvintele Tale vor fi adevărate; și ai
grăit pentru robul Tău bunătățile aceastea.
29 Și acum, înceape și blagosloveaște casa robu-
lui Tău ca să fie în veac înaintea Ta, căce Tu,
Domnul mieu Doamne, ai grăit, și den blagos-
lovenia Ta să să blagoslovească casa robului
Tău ca să fie în veac înaintea Ta".

CAP VIII

1 Și fu după aceasta, și lovi David pre cei
streini de fealiu și înfrînse pre ei și
luo David cea osebită den mîna celor
2 streini de fealiu. Și lovi David pre
Moav și împărți pre ei cu funi,
culcîndu-i pre ei pre pămînt; și să făcură
ceale doao funituri de omorît și ceale doao
funituri au prins vii. Și să făcu Moav lui
3 David întru robi, aducînd pocloane. Și
lovi David pre Adrazar, feciorul lui Raav, îm-
păratul țării Suva, mergînd el ca să-ș puie
mîna lui pre apa Efratului. Și au luat David 4
de ale lui 1000 de cară și 7000 de călăreți și
20000 de oameni pedestri; și sfărîmă David
toate carăle și au lăsat dentr-însele 100 de
cară. Și veni Siria Damascului să ajute lui 5
Adrazar, împăratul de Suva, și lovi David în
Sir 22000 de oameni. Și au pus David 6
strajă în Siria cea de spre Damasc. Și fu Sirul
lui David întru robi, aducînd pocloane. Și
mîntui Domnul pre David întru toate care
mergea. Și luo David lanțurile ceale de aur 7
carele era la slugile lui Adrazar, împăratul
Suvei, și le-au adus pre eale în Ierusalim.
Și le luo pre eale Susachim, împăratul Eghi- 8
petului, cînd să sui el la Ierusalim, în zilele lui
Rovoam, fiiul lui Solomon. Și de la Mete- 9
vac și den ceale alease cetăți ale lui Adrazar
au luat împăratul David aramă multă foarte;
cu aceasta au făcut Solomon marea cea de
aramă și stîlpii și scăldătoarele și toate vasele.
Și auzi Thou, împăratul den Imath, că au 10
înfrînt David toată putearea lui Adrazar. Și 11
au trimis Thou pre Ieduram, fiiul lui, cătră
împăratu David, ca să întreabe pre el de ale
păcii și să-l blagoslovească pre el pentru căci
au bătut pre Adrazar și au lovit pre el; căci
împotrivnic era lui Adrazar. Și în mînele lui
era vase de argint și vase de aur și vase de
aramă. Și aceastea le-au sfințit împăratul 12
David Domnului, cu argint și cu aur, carele au
sfințit dentru toate cetățile carele au supus,
den Idumea, Și de la Moav, și den fiii lui 13
Amon, și den cei streini de fealiu, și den Ama-
lic, și den prăzile lui Adrazar, feciorul lui
Raav, împăratul Suvei. Și făcu David 14
nume, și, învîrtejindu-se el, au lovit Idumea în
Ghievelem, la vro 18000 de oameni. Și au 15
pus în Idumea păzi, întru toată Idumea au
pus. Și să făcură toți idumeii robi împăratului.
Și mîntui Domnul pre David întru toate carele
au mers. Și au împărățit David preste tot 16
Israilul și era David făcînd judecată și direp-
tate preste tot norodul lui, și Ioav, feciorul
Saruiei, preste oaste, Și Iosafat, feciorul lui 17
Ahilud, preste ceale de aduse aminte, Și 18
Sadoc, feciorul lui Ahitov, și Ahimeleh, fecio-
rul lui Aviathar – preoții, și Sasa – logofătul,
Și Vaneas, feciorul lui Iodae, – sfeatnec și 19
[peste] helethoi și [peste] fel[ethoi]. Și fiii lui
David domni curții era.

CAP IX

Și zise David: „De iaste încă rămas în 1
casa lui Saul, și voiu face cu el milă,
pentru Ioanathan?" Și den casa lui 2
Saul era copil, și numele lui – Siva;
și-l chemară pre el cătră David. Și zise
cătră el împăratul: „Tu ești Siva?" Și zise: „Eu,
robul tău!" Și zise împăratul: „De au rămas 3

den casa lui Saul încă om, şi voiu face cu el
mila lui Dumnezău?" Şi zise Siva cătră împă-
ratul: „Încă iaste fiiu lui Ioanathan, vătămat la
4 picioare". Şi zise lui împăratul: „Unde e
acesta?" Şi zise Siva cătră împăratul: „Iată, în
casa lui Mahir, fiiul lui Ammiil, den Lodava".
5 Şi trimise împăratul David şi luo pre el den
casa lui Mahir, fiiul lui Ammiir, den Lodovar.
6 Şi veni Memfivoste, feciorul lui Ionathan,
feciorul lui Saul, cătră împăratul David şi căzu
preste faţa lui şi să închină lui. Şi-i zise lui
David: „Memfivostea?" Şi zise: „Iată robul
7 tău!" Şi zise lui David: „Nu te teame, căci
făcînd voiu face cu tine milă, pentru Ionathan,
tată-tău. Şi voiu aşăza ţie toată ţarena lui
Saul, tatălui tătîne-tău, şi tu vei mînca pîine la
8 masa mea pururea". Şi să închină lui
Memfivoste şi zise: „Cine sînt, robul tău, căci
ai căutat pre cîinele cel mortu, cel aseamene
9 mie?" Şi au chemat împăratul pre Siva,
copilaşul lui Saul, şi zise cătră el: „Toate cîte-s
ale lui Saul, şi toată casa lui, am dat fiiului
10 domnului tău. Şi vei lucra lui pămîntul, tu
şi fiii tăi şi robii tăi, şi vei aduce fiiului domnu-
lui tău pîini şi vor mînca; şi Memfivoste, fiiul
domnului tău, va mînca pîine pururea la masa
mea". Şi la Siva era 15 feciori şi 20 de
11 robi. Şi zise Siva cătră împăratul: „După
toate cîte au poruncit domnul mieu împăratul
robului său, aşa voiu face, robul tău". Şi
Memfivoste mînca la masa lui David, ca
12 unul dentru fiii împăratului. Şi la Memfi-
voste fiiu mic era, şi numele lui – Miha, şi
toată lăcuinţa casii lui Siva – robi lui Memfi-
13 voste. Şi Memfivoste lăcuia în Ierusalim,
căci la masa împăratului el pururea mînca. Şi
el era şchiop de amîndoao picioarele lui.

CAP X

1 Şi să făcu după aceasta, şi muri împă-
ratul fiilor lui Ammon şi împărăţi
2 Annon, fiiul lui, în locul lui. Şi zise
David: „Face-voiu milă cu Annon,
fiiul lui Naas, în ce chip au făcut tatul
lui împreună cu mine milă". Şi trimise David
să-l mîngîie pre el în mînile robilor lui, pentru
tatul lui. Şi mearseră fiii lui David la pămîntul
3 fiilor lui Ammon. Şi ziseră boiarii fiilor lui
Ammon cătră Annon, stăpînul lor: „Au doară
pentru căci cinsteaşte David pre tată-tău
înaintea ta căci au trimis ţie pre cei ce te mîn-
gîie? Nu ce pentru ca să cearce cetatea şi să o
iscodească pre ea ca să o surpe pre ea au tri-
4 mis David slugile lui cătră tine?" Şi au luat
Annon slugile lui David şi au ras barbele lor
jumătate şi le-au tăiat hainele lor jumătate,
pînă la şoldurile lor. Şi-i slobozi pre
5 ei. Şi spuseră lui David pentru oameni,
şi trimise întru întempinarea lor, căci era
oamenii batgiocuriţ foarte; şi zise împă-
ratul: „Şădeţ la Ieriho pînă vor răsări barbele
voastre, şi vă veţ întoarce". Şi văzură fiii 6
lui Ammon că s-au ruşinat norodul lui David,
şi au trimis fiii lui Ammon şi au năimit pre
Siria Vethraam şi pre Siria Siva şi pre Roov,
20000 de pedestri, şi pre împăratu lui Amalic,
Maaha, 1000 de oameni, şi pre Istov, 12000
de oameni. Şi auzi David şi trimise pre 7
Ioav şi toată oastea celor striini. Şi ieşiră 8
fiii lui Ammon şi au rînduit războiu lîngă uşa
porţii, şi Siria Suva şi Roov şi Istov şi Amalic
– sînguri în ţarenă. Şi văzu Ioav că s-au 9
făcut cătră el de cătră faţa războiului de cătră
faţă den potrivă şi den dos, şi alease den toţi
tinerii lui Israil şi să rînduiră dempotriva
Siriei. Şi rămăşiţa norodului au dat în mîna 10
lui Avesa, fratele lui, şi să rîndui împotriva fii-
lor lui Ammon. Şi zise: „De să va întări 11
Siria preste mine, şi veţ fi mie întru mîntuire;
şi de să vor întări fiii lui Ammon preste tine, şi
vom hi a te mîntui. Îmbărbătează-te, şi să 12
ne întărim pentru norodul nostru şi pentru
cetăţile Dumnezeului nostru, şi Domnul va
face binele întru ochii Lui". Şi să apropie 13
Ioav şi norodul lui împreună cu el la războiu
cătră Siria, şi au fugit de cătră faţa lui. Şi 14
fiii lui Ammon văzură că au fugit Siria, şi
fugiră de cătră faţa lui Avesa şi întrară în
cetate. Şi să întoarse Ioav de cătră faţa fiilor
lui Ammon şi mearse în Ierusalim. Şi văzu 15
Siria că au greşit înaintea lui Israil şi să adu-
nară într-un loc. Şi trimise Adrazar şi 16
strînse pre Siria cea decindea de rîul lui Hala-
mac; şi veniră la Elam, şi Sovac, domnul pute-
rii lui Adrazar, înaintea lor. Şi spuse lui 17
David şi strînse pre tot Israilul şi trecu Iorda-
nul şi sosi la Elam; şi să rîndui Siria împotriva
lui David şi deade războiu cu el. Şi fugi 18
Siria de cătră faţa fiilor lui Israil. Şi ucise
David den Siria 700 de cară, şi 40000 de călă-
reţi, şi pre Sovac, domnul puterii lui, îl lovi şi
muri acolo. Şi văzură toţi împăraţii, robii 19
lui Adrazar, că au greşit înaintea lui Israil şi
veniră de bunăvoie cu Israil şi slujiră lor. Şi să
spămîntară Siria ca să mai mîntuiască încă
pre fiii lui Amon.

CAP XI

Şi să făcu întorcîndu-se anul, la vrea- 1
mea ieşirii împăraţilor, şi trimise
David pre Ioav, şi pre slugile lui
împreună cu el, şi pre tot Israilul, şi
au stricat pre fiii lui Ammon; şi
şăzură prejur Ravath. Şi David şăzu în Ieru-
salim. Şi fu de cătră sară, şi David să sculă 2
den aşternutul lui şi umbla pren foişorul casii
împăratului; şi văzu muiare scăldîndu-se

den foișor, și muiarea – frumoasă la chip
3 foarte. Și trimise David și cercă pre
muiare. Și zise: „Au nu iaste aceasta Virsavie,
4 fata lui Eliav, muiarea Uriei Hetteului?“ Și
trimise David slugi și luo pre ea. Și întră cătră
ea și dormi cu ea. Și ea, curățindu-se de necu-
răția ei, și să întoarse la casa ei. Și luo în pîn-
5 tece muiarea. Și, trimițînd, porunci lui
David și zise: „Iată, eu sînt în pîntece
6 grea“. Și trimise David cătră Ioav, zicînd:
„Trimite cătră mine pre Urie Hetteul“. Și tri-
7 mise Ioav pre Urie cătră David. Și veni
Urie și întră cătră el. Și întrebă David: „În
pace – Ioav? Și întru pace – norodul lui? Și
8 întru pace – războiul lui?“ Și zise David
Uriei: „Pogoară-te la casa ta și spală picioa-
rele tale“. Șe ieși Urie den casa împăratului; și
9 ieși după dînsul ospăț de la împăratul. Și
dormi Urie lîngă ușa casii împăratului,
împreună cu toți robii domnului său, și nu
10 s-au pogorît la casa lui. Și povestiră lui
David, zicînd că: „Nu s-au pogorît Urie la casa
lui“. Și zise David cătră Urie: „Nu den cale tu
11 vii? Căce nu te-ai pogorît la casa ta?“ Și
zise Urie cătră David: „Chivotul și Israil și
Iuda lăcuiescu în corturi, și domnul mieu,
Ioav, și robii domnului mieu pre fața țarenii
tăbărăscu. Și eu voiu întra în casa mea să
mănîncu și să beau și să dormu cu muiarea
mea? Viu sufletul tău, de voiu face cuvîntul
12 acesta!“ Și zise David cătră Urie: „Șăzi
aicea încă astăzi, și mîine te voiu trimite“. Și
au șăzut Urie în Ierusalim în ziua aceaea și a
13 doao zi. Și-l chemă pre el David și au mîn-
cat înaintea lui și au băut și au îmbătat pre el.
Și ieși sara ca să dormă la așternutul lui, cu
robii domnului lui, și la casa lui n-au pogo-
14 rît. Și să făcu dimineață și scrise David
15 carte cătră Ioav și trimise cu mîna Uriei. Și
scrise în carte, zicînd: „Pune pre Urie în
preajma războiului celui tare și să vă întoar-
ceți denapoia lui, și să va răni și va
16 muri“. Și fu păzind Ioav la cetate, și puse
pre Urie la locul unde știia că oamenii puterii
17 sînt acolo. Și ieșiră oamenii cetății și să
bătea împreună cu Ioav; și au căzut den
norod, den robii lui David, și muri și Urie Het-
18 teul. Și trimise Ioav și porunci lui David
toate cuvintele războiului ca să le grăiască
19 cătră împăratul. Și porunci celui trimis,
zicînd: „După ce vei săvîrși toate cuvintele
20 războiului să grăiești cătră împăratul, Și va
fi de să va sui mînia împăratului și va zice ție:
‘Ce căci v-ați apropiat cătră cetate a vă bate?
N-ați știut că voru săgeta de asupra zidului?
21 Cine au lovit pre Avemeleh, feciorul lui Ierovaal,
fiiul lui Nir? Au nu muiare au aruncat o bucată
de piatră de moară asupra lui de asupra zi-
dului și au murit la Thamnasi? Pentru căci
v-aț apropiat la zidu?’, și vei zice: ‘Și Urie
Hetteul au murit’“. Și mearse trimisul lui 22
Ioav cătră împăratul la Ierusalim, și mearse și
spuse lui David toate cîte au poruncit lui Ioav,
toate cuvintele războiului. Și să mînie 23
David cătră Ioav și zise David cătră cel trimis:
„Pentru căci v-aț apropiat lîngă cetate ca să
vă bateți? Au n-aț știut că vă veț răni de la
zid? Cine au lovit pre Avemeleh, feciorul 24
lui Ierovaal? Au nu muiare au aruncat preste
el o bucată de piatră de moară de pre zidu și
au murit la Thamnasi? Pentru căci v-aț apro-
piat lîngă zidu?“ Și zise trimisul cătră 25
David: „Căci s-au întărit preste noi oamenii,
și ieșiră asupra noastră la țarină și ne-am
făcut asupra lor pînă la ușa cetății, Și au 26
săgetat ceia ce săgeată asupra slugilor tale de
asupra zidului și au murit dentru slugile
împăratului, și încă robul tău, Urie Hetteul, au
murit“. Și zise David cătră cel trimis: 27
„Aceasta vei grăi lui Ioav: ‘Nu rău fie întru
ochii tăi cuvîntul acesta, căci uneori așa și
alteori așa va mînca sabia. Întăreaște războiul
tău la cetate și o surpă pre ea și biruiaște pre
ea!’“ Și auzi muiarea Uriei că au murit 28
Urie, bărbatul ei, și au plîns pentru bărbatul
ei. Și trecu jalea și trimise David și o adună 29
pre ea la casa lui. Și să făcu lui muiare și să
născu lui fiiu. Și rău să arătă cuvîntul carele
au făcut David întru ochii Domnului.

CAP XII

Și trimise Domnul pre Nathan proro- 1
cul cătră David. Și întră la el și-i zise
lui: „Spune-mi dară mie judecată – și
zise lui –: 2 oameni era într-o cetate,
unul bogat și unul sărac. Și la cel 2
bogat era turme și cirezi multe foarte, Și la 3
cel sărac nu era nemica, fără de numai o mie-
lușa mică, carea au agonisitu-o și o au cruțat și
au hrănitu-o pre ea și au crescut împreună cu
el și împreună cu fiii lui deodată; den pîinea
lui mînca și den păharul lui bea și în sînul lui
dormiia, și era lui ca o fată. Și veni călăto- 4
riu la omul cel bogat, și nu se îndură să ia den
turmele lui și den cirezile lui ca să facă strei-
nului ce au venit cătră el, ce luo mielușaua
omului celui sărac și au făcut pre ea omului ce
au venit cătră el“. Și să mînie David cu 5
urgie foarte pre om, și zise David cătră
Nathan: „Viu Domnul, că fiiu de moarte iaste
omul carele au făcut aceasta. Și mielușița o 6
va plăti înșăptit, pentru căci că au făcut cuvîn-
tul acesta și pentru care nu s-au îndurat“.
Și zise Nathan cătră David: „Tu ești omul ce ai 7
făcut aceasta! Aceastea zice Domnul Dumne-
zăul lui Israil: ‘Eu sînt Carele te-am uns

pre tine în împărat preste Israil și Eu sînt Cela
ce te-am mîntuit pre tine den mîna lui Saul
8 Și am dat ție casa domnului tău și muierile
domnului tău în sînul tău și am dat ție casa lui
Israil și a Iudei. Și, de iaste puțin ție, voiu
9 adaoge ție ca și aceastea. Și ce căci ai defăi-
mat cuvîntul Domnului, ca să faci rău întru
ochii Domnului? Pre Urie Hetteul l-ai omorît
cu sabie și pre muiarea lui ai luat în muiare
ție, și pre el ai ucis cu sabia fiilor lui
10 Ammon. Și acum, nu se va depărta sabia
den casa ta pînă în veac, pentru căci că M-ai
defăimat pre Mine și ai luat pre muiarea Uriei
Hetteului ca să-ți fie ție întru muiare'.
11 Aceastea zice Domnul: 'Iată, Eu rîdic asupra
ta reale den casa ta și voiu lua pre muie-
rile tale înaintea ochilor tăi și voiu da
aproapelui tău, și se va culca cu muierile tale
12 înaintea soarelui acestuia. Căci ai făcut pre
ascuns, și Eu voiu face cuvîntul acesta înain-
tea a tot Israilul și înaintea soarelui acestuia'".
13 Și zise David lui Nathan: „Greșit-am Domnu-
lui!" Și zise Nathan către David: „Și Domnul
14 au mutat păcatul tău, nu vei muri. Fără
numai că întărîtîndu ai întărîtat pre vrăjmașii
tăi cu cuvîntul acesta, și încă fiiul tău, ce au
15 născut ție, cu moarte va muri". Și să duse
Nathan la casa lui. Și zdrobi Domnul pre copi-
lașul carele au născut muiarea Uriei lui David
16 și bolnăvi. Și cercă David pre Dumnezeu
pentru copilaș și posti David post; și întră și
17 mase și dormi pre pămînt. Și să sculară la
el cei mai bătrîni ai casii lui să-l scoale pre el
de la pămînt, și n-au vrut și n-au mîncat
18 împreună cu ei pîine. Și fu în ziua a șaptea,
și muri copilașul. Și să temură robii lui David
să-i spuie lui că au murit copilașul, căci au zis:
„Iată, cînd încă copilașul trăiia, am grăit către
el și n-au ascultat glasul nostru. Și cum vom
zice către el că au murit copilașul? Și va face
19 reale". Și pricepu David că slugile lui șop-
tescu și socoti David că au murit copilașul. Și
zise David către slugile lui: „Au murit-au
20 copilașul?" Și ziseră: „Au murit". Și să
sculă David de pre pămînt și s-au scăldat și
s-au uns și-ș premeni hainele lui și întră în
Casa lui Dumnezeu și să închină Lui. Și întră
în casa lui și cerșu pîini a mînca. Și pusără lui
21 pîine și au mîncat. Și ziseră slugile lui către
el: „Ce iaste cuvîntul acesta carele ai făcut
pentru copilaș? Căci, încă copilașul fiind viu,
plîngeai și postiiai și bdenuiai, și, cînd au
murit copilașul, te-ai sculat și ai mîncat pîine
22 și ai băut!" Și zise David: „Pînă cînd trăiia
încă copilașul, am postit și am plîns, căci am
zis: 'Cine știe de mă va milui Domnul și va trăi
23 copilașul?' Și acum au murit; pentru căci
aceasta eu postescu? Au putea-voiu întoarce pre
dînsul încă? Că eu voiu mearge către el, și
el nu să va întoarce către mine" Și mîngîia 24
David pre Versavie, muiarea lui, și întră către
ea și dormi cu ea. Și zemisli și născu fiiu și
chemă numele lui Solomon, și Domnul iubi
pre el. Și trimise cu mîna lui Nathan 25
prorocului și-i numi numele lui Iededi, cu
cuvîntul Domnului. Și deade războiu Ioav 26
la Ravaath fiilor lui Ammon și au luat cetatea
împărăției. Și au trimis Ioav vestitoriu 27
către David și zise: „Dat-am războiu la
Ravath și am luat cetatea apelor. Și acum, 28
adună rămășița norodului și te tăbărește
asupra cetății și o ia mai nainte pre ea, pentru
ca să nu iau eu mai ainte cetatea și să va
chema numele mieu preste ea". Și adună 29
David tot norodul și mearse la Ravath și
deade războiu întru ea și o luo pre ea. Și au 30
luat cununa lui Molhom, împăratului lor, den
capul lui, și cumpăna ei – un talant de aur și de
piatră scumpă, și era pre capul lui David; și
prăzile cetății au scos multe foarte. Și pre 31
norodul pre carele era întru ea l-au scos afară
și i-au pus la firăstrău și la ciulinii cei de hier
și la cuțitoaiele ceale de hier și i-au petrecut
pre ei pren cărămidărie. Și așa au făcut tutu-
ror cetăților fiilor lui Ammon. Și să întoarse
David și tot Israilul la Ierusalim.

CAP XIII

i să făcu după aceasta, și la Avesalom, 1
fiiul lui David, era sor frumoasă la
chip foarte, și numele ei – Thamar; și
o iubi pre ea Amnon, fiiul lui David.
Și să chinuia Amnon cît boliia foarte 2
pentru Thamar, soru-sa, căci fecioară era
aceasta și greu era întru ochii lui Amnon ca
să-i facă ceva ei. Și era la Amnon tovarăș, 3
și numele lui – Ioanadav, fiiu lui Samaa, fra-
telui lui David. Și Ioanadav – om înțelept
foarte. Și zise lui: „Ce-ți iaste că așa 4
bolești, fiiul împăratului, dimeneață-dime-
neață? Nu-m vei povesti mie?" Și zise lui
Amnon: „Pre Thamar, sora lui Avesalom, fra-
telui mieu, eu iubesc". Și zise lui Ionadav: 5
„Culcă-te pre așternutul tău și te bolnăveaște.
Și va întra tată-tău să te vază, și vei zîce către
el: 'Să vie dară Thamar, sora mea, și să mă
caute și să facă înaintea ochilor miei 2 colăcei,
ca să văz și să mănînc den mîinile ei'". Și 6
să culcă Amnon și boli. Și întră împăratul ca
să-l vază pre el și zise Amnon către împăra-
tul: „Vie dară Thamar, sora mea, către mine și
sucească înaintea ochilor miei 2 colăcei și voiu
mînca den mînele ei". Și au trimis David 7
către Thamar acasă, zicînd: „Pasă dară la casa
lui Amnon, fratelui tău, și fă lui de mîncat".
Și mearse Thamar la casa lui Amnon, fratelui ei, 8
și el culcat fiind. Și luo făină și frămîntă și suci
înaintea ochilor lui și coapse colăceii. Și 9

luo tigaia în carea turnă și turnă înaintea lui, și
nu vru să mănînce. Și zise Amnon: „Scoateți
tot omul de asupra mea!“ Și scoaseră tot omul
de asupra lui. Și zise Amnon către Thamar:
10 „Adu-mi înlăuntru în cămară mîncarea și voiu
mînca den mîna ta“. Și luo Thamar colăceii
11 carii i-au făcut Și aduse înlăuntru, lui
Amnon, fratelui ei, la așternut. Și aduse lui ca
să mănînce, și să apucă de ea și-i zise ei:
12 „Vino de te culcă cu mine, sora mea“. Și-i
zise lui: „Nu, fratele mieu, să nu mă smerești,
căci nu se va face așa în Israil. Să nu faci
13 nebunia aceasta. Și eu unde voiu purta
ocara mea? Și tu vei fi ca unul den cei fără de
minte întru Israil. Și acum, grăiaște dară către
împăratul, căci nu mă va opri de către tine“.
14 Și n-au vrut Amnon să asculte glasul ei și au
biruit preste ea și au smerit pre ea și s-au cul-
15 cat cu ea. Și o urî pre ea Amnon urîciune
mare foarte, că mare era urîciunea ce au urît
pre ea, mai mare de dragostea ce au îndrăgit
pre ea. Și-i zise ei Amnon: „Scolă-te, pasă!“
16 Și zise lui Thamar: („Ba, frate), căci mai mare
e răul cel de apoi decît cel dentîiu carele ai
făcut cu mine, ca să mă gonești pre mine“. Și
17 n-au vrut Amnon ca să asculte glasul ei. Și
chemă copilașul lui cela ce era ispravnic casii
lui și-i zise lui: „Scoate dară pre aceasta afară
18 de la mine și închide ușa după dînsa!“ Și
preste ea era îmbrăcăminte pînă în glezne,
căci așa să îmbrăca featele împăratului ceale
fecioare îmbrăcămintele lor. Și scoase pre ea
19 sluga lui afară și închise ușa după dînsa. Și
luo Thamar cenușă și puse pre capul ei și
îmbrăcămintea cea preste ea pînă în glezne o
rupse; și puse mînile ei preste capul ei și
20 mearse mergînd și strigînd. Și zise către ea
Avesalom, fratele ei: „Au Amnon, fratele tău,
au umblat cu tine? Și acum, sora mea, asur-
zeaște-te, căci frate ție iaste. Să nu pui la
inima ta ca să grăiești cuvîntul acesta“. Și
șăzu Thamar văduind la casa lui Avesalom,
21 fratele ei. Și auzi împăratul David toate
cuvintele aceastea și să mînie foarte, și nu
mîhni duhul lui Amnon, fiiului său, căci iubiia
22 pre el, căci dentîiu născut lui era. Și n-au
grăit Avesalom împreună cu Amnon den rău
pînă în bine, pentru că urîia Avesalom pre
Amnon, pre cuvîntul carele au smerit pre
23 Thamar, sora lui. Și să făcu întru 2 ani de
zile, și era tunzînd lui Avesalom la Velasor,
ceaea ce să ține de Efraim, și au chemat Ave-
24 salom pre toți fiii împăratului. Și veni Ave-
salom către împăratul și zise: „Iată dară, tund
robului tău; să meargă dară împăratul și slu-
25 gile lui împreună cu robul tău“. Și zise
împăratul către Avesalom: „Nu dară, fiiul
mieu, să nu meargem toți noi și să nu ne
îngreuiem preste tine“. Și-l sili pre el, și
n-au vrut ca să meargă; și-l blagoslovi
pre el. Și zise Avesalom către el: „Și de nu, 26
meargă dară cu noi Amnon, fratele mieu“. Și-i
zise lui împăratul: „Pentru căci va mearge
Amnon împreună cu tine?“ Și-l sili pre el 27
Avesalom și trimise împreună cu el pre
Amnon și pre toți fiii împăratului. Și au 28
făcut Avesalom ospăț ca și ospățul împăratu-
lui. Și porunci Avesalom slugilor lui, zicînd:
„Vedeț, deaca se va smeri inima lui Amnon
de vin și voiu zice către voi: 'Loviț pre
Amnon!', și-l omorîț pre el. Să nu vă teameț,
căci au nu-s eu cela ce poruncesc voao? Îmbăr-
bătați-vă și vă faceț întru fiii puterii!“ Și au 29
făcut slugile lui Avesalom lui Amnon în ce
chip au poruncit lor Avesalom. Și să sculară
toți fiii împăratului și șăzu om preste mușcoiul
lui și fugiră. Și fu fiind ei în cale, și auzul 30
veni către David, zicînd: „Lovit-au Avesalom
pre toți fiii împăratului, și n-au rămas dentru
ei nici unul“. Și să sculă împăratul și spin- 31
tecă hainele lui și dormi pre pămînt, și toate
slugile lui cei ce sta împrejurul lui rupseră
hainele lor. Și răspunse Ioanadav, feciorul 32
lui Samaa, fratele lui David, și zise: „Nu zică
domnul mieu împăratul că pre toți copilașii,
fiii împăratului, i-au omorît, căci numai
Amnon singur au murit; căci pre gura lui Ave-
salom era zăcînd, den ziua carea au smerit pre
Thamar, sora lui. Și acum, să nu puie dom- 33
nul mieu împăratul pre inima lui, zicînd că toți
fiii împăratului au murit, căci numai
Amnon singur au murit“. Și fugi Avesalom.
Și rădică copilașul-strajnicul ochii lui și văzu. 34
Și iată norod mult venind în cale denapoia lui,
den coastele muntelui la pogorîș. Și mearse
strajnicul și spuse împăratului și zise:
„Oameni am văzut den calea cea de spre
Oran, de o parte a muntelui“. Și zise Ioa- 35
nadav către împăratul: „Iată, fiii împăratului
de față sînt! După cuvîntul robului tău, așa s-au
făcut“. Și fu cînd săvîrși grăind, și, iată, fiii 36
împăratului veniră și rîdicară glasul lor și
plînseră; și încă și împăratul și toate slugile lui
au plîns plîngere mare foarte. Și Avesalom 37
au fugit și mearse către Tholmi, feciorul lui
Emiud, împăratul Ghiedsurii, la pămîntul
Hamaahad. Și au plîns împăratul David
preste fiiul lui toate zilele. Și Avesalom au 38
fugit și au mers la Ghiesur și era acolo ani
3. Și să potoli duhul împăratului ca să iasă 39
denapoia lui Avesalom, căci s-au mîngîiat
pentru Amnon că au murit.

CAP XIV

i conoscu Ioav, fiiul Saruiei, că inima 1
împăratului iaste pre Avesalom.
Și au trimis la Thecoe și au luat 2
de acolea fămeaie înțeleaptă și zise
către ea: „Plînge dară și te
îmbracă în haine de jale; și să nu te ungi
cu untdelemnu și vei fi ca o muiare

3 jălind pre mort preste multe zile; Şi vei
mearge către împăratul şi vei grăi către dînsul
după cuvîntul acesta". Şi puse Ioav cuvîntul
4 lui în rostul ei. Şi veni muiarea thecoianca
către împăratul şi au căzut preste faţa ei la
pămînt şi i să închină lui şi zise: „Mîntuiaşte,
5 împărate, mîntuiaşte!" Şi zise către ea
împăratul: „Ce iaste ţie?" Şi ea zise: „Şi foarte
muiare văduvă eu sînt şi au murit bărbatul
6 mieu. Şi la roaba ta – 2 feciori; şi s-au sfădit
amîndoi la cîmpu, şi nu era cine să-i scoaţă în
mijlocul lor; şi au lovit unul pre fratele lui şi
7 l-au omorît pre el. Şi iată, s-au sculat toată
moştenirea către roaba ta şi au zis: 'Dă pre
cela ce au lovit pre fratele lui şi-l vom omorî
pre el pentru sufletul fratelui lui care au omo-
rît; şi vom rădica şi pre moşneanul vostru!'
Şi vor stinge cărbunele mieu cela ce au rămas,
ca să nu puie bărbatului mieu rămăşiţă şi
8 nume preste faţa pămîntului". Şi zise
împăratul către muiare: „Pasă sănătoasă la
9 casa ta, şi eu voiu porunci pentru tine". Şi
zise muiarea thecoianca către împăratul:
„Asupra mea – fărădeleagea, domnul mieu
împărate, şi pre casa tătîne-mieu! Împăratul
10 şi scaunul lui – nevinovat". Şi zise împăra-
tul: „Cine e cel ce grăiaşte către tine? Şi vei
aduce pre el către mine, şi nu va mai adaoge
11 încă a să atinge de el". Şi zise muiarea:
„Aducă-ş aminte dară împăratul de Domnul
Dumnezăul lui cînd să va înmulţi rudenia sîn-
gelui ca să strige, şi ca să nu rădice pre fiiul
mieu!" Şi zise: „Viu e Domnul, de va cădea
12 den părul fiiului tău pre pămînt!" Şi zise
muiarea: „Grăiască dară roaba ta către dom-
nul mieu împăratul cuvînt". Şi zise:
13 „Grăiaşte!" Şi zise muiarea: „Pentru căce
ai socotit aceasta aşa pre norodul lui Dumne-
zău? Au den rostul împăratului cuvîntul
acesta, ca o greşală, ca să nu întoarcă împăra-
14 tul pre cel gonit al lui? Căce cu moarte vom
muri şi ca apa ceaea ce să pogoară pre
pămînt, carea nu să va aduna. Şi nu va lua
Dumnezău suflet, şi socotind ca să scoaţă de
15 la El pre cel gonit. Şi acum ce am venit a
grăi către împăratul domnul mieu cuvîntul
acesta, că mă va vedea norodul; şi va grăi
roaba ta: 'Grăiască dară către domnul mieu
împăratul, cîndai va face împăratul cuvîntul
16 roabei lui'. Că va asculta împăratul, mîn-
tuiască dară pre roaba lui den mîna omului
celuia ce cearcă să mă rîdice pre mine şi pre
17 fiiul mieu de la moştenirea lui Dumnezău. Şi
va grăi roaba ta: 'Facă-să dară cuvîntul domnu-
lui mieu împăratului întru jîrtvă, căce în ce chip
îngerul lui Dumnezău, aşa domnul mieu împăra-
tul, a auzi bunul şi răul. Şi va fi împreună cu tine
18 Domnul Dumnezăul tău'". Şi au răspuns
împăratul şi zise către muiare: „Să nu ascunzi
dară de către mine cuvînt carele eu te voiu
întreba pre tine". Şi zise muiarea: „Grăiască
dară domnul mieu împăratul!" Şi zise 19
împăratul: „Au mîna lui Ioav întru toate
aceastea împreună cu tine?" Şi răspunse şi
zise muiarea împăratului: „Viu e sufletul tău,
domnul mieu împărate, de iaste den dereapta
au den stînga den toate cîte au grăit domnul
mieu împăratul, căce robul tău Ioav, el mi-au
poruncit mie şi el au pus în rostul roabei tale
toate cuvintele aceastea. Pentru ca să învă- 20
luiescu faţa cuvîntului acestuia, au grăit robul
tău Ioav cuvîntul acesta, şi domnul mieu
împăratul – înţelept ca înţelepciunea îngeru-
lui lui Dumnezău, ca să conoască toate ceale
den inema ta". Şi zise împăratul către Ioav: 21
„Iată dară, am făcut ţie după cuvîntul tău
acesta. Pasă, întoarce pre copilaşu, pre Ave-
salom". Şi căzu Ioav preste faţa lui pre 22
pămînt şi să închină şi binecuvîntă pre împă-
ratul. Şi zise Ioav: „Astăzi au conoscut robul
tău că am aflat har întru ochii tăi, domnul
mieu împărate, căci au făcut domnul mieu
împăratul cuvînt robului tău". Şi să sculă 23
Ioav şi mearse la Ghiethsur şi aduse pre Ave-
salom la Ierusalim. Şi zise împăratul: „Să 24
să întoarcă la casa lui şi faţa mea să nu o
vază!" Şi să întoarse Avesalom la casa lui şi
faţa a împăratului nu o văzu. Şi ca Avesa- 25
lom nu era om frumos întru tot Israilul, lăudat
foarte, den urma piciorului şi pînă în creaşte-
tul lui nu era întru el hulă. Şi cînd tundea el 26
capul lui – şi fu de-nceputul zilelor întru zile
daca să tundea, căci să îngreuia preste el –, şi,
tunzîndu-l pre el, au pus părul capului lui 200
de sicle, cu siclul cel împărătesc. Şi să năs- 27
cură lui Avesalom 3 feciori şi o fată, şi numele
ei, Maoha; aceasta era muiare frumoasă la
chip foarte, şi să făcu muiare lui Rovoam,
feciorul lui Solomon, şi-i născu lui pre Avia.
Şi au şăzut Avesalom în Ierusalim 2 ani de 28
zile, şi faţa împăratului n-au văzut. Şi tri- 29
mise Avesalom către Ioav, ca să-l trimiţă pre
el către împăratul; şi n-au vrut să meargă
către el. Şi au trimis încă de al doilea rînd
către el şi n-au vrut să meargă. Şi zise Avesa-
lom către slugile lui: „Vedeţi dară partea în 30
ţarena lui Ioav lipită de mine, şi lui acolo
oarze; păsaţi şi o aprindeţi cu foc pre ea!" Şi
au ars slugile lui Avesalom partea lui Ioav cu
foc. Şi mearseră robii lui Ioav către el, 31
rumpîndu-ş hainele lor, şi ziseră: „Ars-au
robii lui Avesalom partea cu foc". Şi să sculă
Ioav şi au venit către Avesalom acasă şi zise
către el: „Pentru căci au ars slugile tale partea
mea cu foc?" Şi zise Avesalom către 32
Ioav: „Iată, am trimis către tine, zicînd:

'Vino aicea și te voiu trimite cătră împăratul,
zicînd: 'Pentru căci am venit de la Ghiethsur?
Bine mie era ca să fiu acolo. Și acum, iată, fața
împăratului n-am văzut; iară de iaste întru
mine strîmbătate, și mă omoară pre mine'".
33 Și întră Ioav cătră împăratul și-i spuse lui. Și
au chemat pre Avesalom și au întrat cătră
împăratul și s-au închinat lui și au căzut
preste fața lui pre pămînt înaintea feații
împăratului și foarte sărută împăratul pre
Avesalom.

CAP XV

1 Și fu după aceastea, și-ș făcu lui Avesa-
lom cară și călăreți, și 50 de oameni
2 să alearge înaintea lui. Și mînecă
Avesalom și stătu de spre mîna căii
porții. Și să făcu tot omul la carele era
judecată au venit cătră împăratul la judecată,
și strigă cătră el Avesalom și-i zise lui: „Den
care cetate ești tu?" Și zise omul: „Dentr-un
3 neam al lui Israil – robul tău". Și zise cătră
el Avesalom: „Iată, cuvintele tale-s bune și
lesne, și cel ce să auză nu iaste ție de lîngă
4 împăratul". Și zise Avesalom: „Cine mă va
pune judecătoriu pre pămînt, și la mine va
veni tot omul la carele va fi price și judecată,
5 și-l voiu îndirepta pre el". Și fu cînd să
apropia om a i să închina lui, și întinse mîna
6 lui și să apucă de el și sărută pre el. Și făcu
Avesalom după cuvîntul acesta la tot Israilul,
la ceia ce veniia la judecată cătră împăratul. Și
făcea ale lui Avesalom inemile fiilor lui
7 Israil. Și să făcu după 40 de ani, și zise Ave-
salom cătră tatul lui: „Mearge-voiu dară și
voiu plăti rugile carele m-am făgăduit Dom-
8 nului, în Hevron. Căci rugă s-au rugat
robul tău cînd lăcuia în Ghiedsur la Siria,
zicînd: 'De mă va întoarce, întorcîndu-mă
Domnul la Ierusalim, și voiu sluji Domnului'".
9 Și-i zise lui împăratul: „Pasă în pace". Și scu-
10 lîndu-se, mearse la Hevron. Și trimise
Avesalom iscoade în toate neamurile lui
Israil, zicînd: „Cînd veți auzi voi glasul Dom-
11 nului, și veți zice: 'Împărățit-au Avesalom
în Hevron!'" Și au mers împreună cu Avesa-
lom 200 de oameni den Ierusalim aleși, și,
mergînd, cu prostimea lor, n-au știut tot
12 cuvîntul. Și au trimis Avesalom și au che-
mat pre Ahitofel Galamoneanul, pre sfeatni-
cul lui David, den cetatea lui, de la Gola, jîrt-
vuind el jîrtvele. Și să făcu unire tare, și noro-
13 dul ce mergea și mult, cu Avesalom. Și
veni vestitoriul cătră David, zicînd: „Să făcu
inima oamenilor lui Israil denapoia lui Avesa-
14 lom". Și zise David la toate slugile lui, la
cei ce era împreună cu el în Ierusalim:
„Sculați-vă și să fugiț, căci nu iaste noao mîn-
tuire de cătră fața lui Avesalom. Sîrguiț a
mearge, pentru ca să nu sîrguiască și ne va
apuca pre noi și va scoate asupra noastră
răul și va lovi cetatea cu gură de sabie". Și 15
ziseră slugile împăratului cătră împăratul:
„După toate cîte va aleage domnul nostru
împăratul, iată, slugile tale". Și ieși împă- 16
ratul cu toată casa lui cu picioarele lor. Și lăsă
împăratul pre ceale zeace muieri, pre țiitoa-
rele lui, ca să păzească casa. Și ieși împăra- 17
tul Și toate slugile lui pedestri și au stătut 18
în casa cea departe. Și toate slugile lui de spre
mîna lui mergea: și tot herethi, și tot felethi, și
toți ghietheii, 600 de oameni, ceia ce au venit
pedestri den Ghieth, mergea pre aproape de
spre fața împăratului. Și zise împăratul 19
cătră Ethi Ghietheul: „Pentru căci mergi și tu
cu noi? Întoarce-te și lăcuiaște împreună cu
împăratul, căci strein ești tu și căci ai nemer-
nicit tu de la locul tău. De ai venit ieri, și 20
astăzi te voiu porni ca să mergi cu noi? Și eu
merg oriunde voiu mearge. Pasă și te
întoarce, și întoarce pre frații tăi împreună cu
tine, Și Domnul va face cu tine milă și ade- 21
văr!" Și răspunse Ethi împăratului și zise: 22
„Viu e Domnul și viu domnul mieu împăratul,
că în locul unde va fi domnul mieu împăratul,
și săvai la moarte, și săvai la viață, că acolo va
fi robul tău". Și zise împăratul cătră Ethi:
„Vino și treci cu mine!" Și trecu Ethi Ghe-
theanul, și împăratul, și toate slugile lui, și
toată gloata ce era cu dînsul. Și tot pămîn- 23
tul plîngea cu glas mare. Și tot nărodul mer-
gea, și împăratul trecu pîrîul Chiedrilor. Și tot
norodul și împăratul mergea pre fața drumu-
lui pre pustiiu. Și iată și Sadoc preotul, și 24
toți leviții împreună cu el, rădicînd sicriiul
făgăduinții Domnului de la Thevar; și au pus
sicriiul făgăduinții Domnului Dumnezău, și să
sui Aviathar pînă au încetat tot norodul a să
strînge den cetate. Și zise împăratul cătră 25
Sadoc: „Întoarce sicriiul lui Dumnezău la
cetate. De voiu afla har întru ochii Domnului,
și mă va întoarce și-m va arăta mie pre el și
podoaba lui. De va zice așa: 'N-am vrut 26
întru tine', iată, eu sînt, facă mie după binele
întru ochii Lui". Și zise împăratul lui Sadoc 27
preotul: „Vedeț, tu te întoarce la cetate cu
pace, și Ahimaas, feciorul tău, și Ioanathan,
feciorul lui Aviathar, amîndoi feciorii voștri
împreună cu voi. Vedeț, eu sînt voiu mînea 28
la Ravaoth al pustiiului pînă va veni cuvînt de
la voi ca să-m spuie mie". Și au întors Sadoc 29
și Aviathar sicriiul lui Dumnezău la Ierusalim și
au șăzut acolo. Și David să suia suișul Munte- 30
lui Maslinului, suindu-se și plîngînd, și capul
acoperit, și el mergea desculț, și tot norodul
ce era cu el descoperi omul capul lui, și să suia
suindu-se și plîngînd. Și să spuse lui 31
David, zicînd: „Și Ahitofel – întru cei jurați cu
Avesalom". Și zise David: „Rîsipeaște sfatul

32 lui Ahitofel, Doamne Dumnezăul mieu!" Și
era David venind pînă la Ros, unde s-au în-
chinat acolo Domnului, și, iată, întru întimpi-
narea lui – Husi, priatinul cel mai ales a lui
David, ruptă haina lui și pămînt pre capul
33 lui. Și zise lui David: „De vei treace cu
34 mine, și vei fi preste mine întru sarcină. Și
de te vei întoarce la cetate, și vei zice lui Ave-
salom: 'Și au trecut frații tăi și împăratul,
denapoia mea au trecut tată-tău; și acum, slu-
gă-ț sînt, împărate, lasă-mă să trăiescu. Slugă
tătîne-tău am fostu atuncea, și acum, eu –
robul tău'. Și-m vei răsipi sfatul lui Ahito-
35 fel. Și iată acolo, împreună cu tine, Sadoc
și Aviathar, preoții. Și va fi tot cuvîntul carele
vei auzi den rostul împăratului, și vei spune
36 lui Sadoc și Aviathar, preoților. Iată acolo,
împreună cu ei, doi fii ai lor, Ahimaas, feciorul
lui Sadoc, și Ionathan, fecior lui Aviathar; și
vei trimite cu mîna lor către mine tot cuvîntul
37 carele veț auzi". Și întră Husie, priatinul
lui David, în cetate, și Avesalom atuncea întra
în Ierusalim.

CAP XVI

1 Și David trecu oarece puțin de la Ros,
și iată Siva, copilașul lui Memfivoste,
întru întempinarea lui, și o păreache
de măgari încărcați, și preste ei – 200
de pîini și ifi de stafide și ifi de păpuș
de smochine și nevel de vin și 100 de finici.
2 Și zise împăratul către Siva: „Ce iaste aceas-
tea ție?" Și zise Siva: „Măgarii, la casa împă-
ratului, ca să șază preste ei; și pîinele și păpu-
șile, de mîncat slugilor; și vinul, a bea cei slă-
3 biț în pustiiu". Și zise împăratul: „Și unde e
fiiul domnului tău?" Și zise Siva către împă-
ratul: „Iată, șade în Ierusalim, căci au zis:
'Astăzi vor întoarce mie toată casa lui Israil
4 împărăția tătîne-mieu'". Și zise împăratul
lui Siva: „Iată – ție toate cîte-s ale lui Memfi-
voste". Și zise Siva închinîndu-se: „Măcar de
aș afla har întru ochii tăi, domnul mieu împă-
5 rate!" Și veni împăratul David pînă la Va-
thirim. Și iată, de acolo om ieșiia afară, den
rudenia casei lui Saul, și numele lui – Semei,
feciorul lui Tira. Și ieși mergîndu și bleste-
6 mînd Și împroșcînd cu pietri pre David și
pre toate slugile împăratului David; și tot
norodul era, și toți tarii, den direapta și den
7 stînga împăratului. Și așa au zis Semei cînd
blestema pre el: „Ieși, ieși, om al sîngiurilor
8 și om cel fără de leage! Întors-au asupra ta
Domnul toate sîngiurile casii lui Saul, pentru
căci ai împărățit pentru dinsul, și au dat Dom-
nul împărăția în mîna lui Avesalom, fiiului
tău. Și iată, tu cu răutatea ta, căci om
9 al sîngiurilor ești tu!" Și zise Avesa
al Saruiei către împăratul: „Pentru căci
bleastemă cîinele cel mort acesta pre
domnul mieu, pre împăratul? Treace-voiu
dară și-i voiu lua capul lui". Și zise împăra- 10
tul către Avesa: „Ce e mie și voao, fiii Saroiei?
Și lăsaț pre el și așa să bleasteme, că Domnul
au zis lui ca să bleasteme pre David, și cine va
zice: 'Ce ai făcut așa?'" Și zise David către 11
Avesa și către toate slugile lui: „Iată, fiiul
mieu, cela ce au ieșit den pîntecele mieu,
cearcă sufletul mieu, și încă acum fiiul Emi-
neului! Lăsaț pre el să bleasteme, căci au zis
lui Domnul. Cîndai va vedea Domnul întru 12
smerenia mea, și-m va întoarce mie bine
pentru blestemul lui în ziua aceasta". Și 13
mearse David și toț oamenii lui în cale. Și
Semei mergea den coastele muntelui, alătu-
rea cu el, mergînd și blestemînd și împroșcînd
cu pietri de alăturea lui și cu țărînă spulbera.
Și veni împăratul și tot norodul ce era cu el 14
obosiț și răsuflară acolo. Și Avesalom și tot 15
omul lui Israil au întrat în Ierusalim, și Ahi-
tofel împreună cu el. Și fu cînd veni Husi, 16
priatenul cel bun al lui David, către Avesa-
lom, și zise Husi către Avesalom: „Trăiască
împăratul!" Și zise Avesalom către Husi: 17
„Aceasta e mila ta cu priatenul tău? Pentru
căce nu te-ai dus cu priatenul tău?" Și zise 18
Husi către Avesalom: „Ce denapoia căruia au
ales Domnul și norodul acesta și tot omul lui
Israil, lui voiu fi și împreună cu el voiu șădea.
Și a doua: Cui eu voiu sluji? Au nu înaintea 19
fiiului lui? În ce chip am slujit înaintea tătîni-
tău, așa voiu fi înaintea ta". Și zise Avesa- 20
lom către Ahitofel: „Aduceți întru voi sfat ce
vom face". Și zise Ahitofel către Avesalom: 21
„Întră către țiitoarele tătîni-tău, pre carele au
lăsat ca să păzească casa lui, și va auzi tot
Israilul c-ai rușinat pre tatăl tău și să vor
întări mînile tuturor ce-s cu tine". Și au 22
întins cortul lui Avesalom asupra foișorului;
și întră Avesalom către țiitoarele tătîni-său,
între ochii a tot Israilul. Și sfatul lui Ahito- 23
fel carele au sfătuit în zilele dentîi, în ce chip
ar întreba neștine întru cuvîntul lui Dumne-
zău, așa tot sfatul lui Ahitofel, și la David, și la
Avesalom.

CAP XVII

Și zise Ahitofel către Avesalom: „Alea- 1
ge-voiu mie 12000 de oameni și mă
voiu scula și voiu goni denapoia lui
David noaptea. Și voiu veni 2
asupra lui, și el ostenit și slăbit la
mînă, și-l voiu spărea pre el și va fugi tot
norodul ce iaste împreună cu el și voiu ucide
pre împăratul însuș. Și voiu întorce tot no- 3
rodul către tine, în ce chip să întorce nevasta
către bărbatul ei. Fără de numai sufletul unui
om tu cerci, și la tot norodul va fi pace".

4 Și dirept cuvîntul – întru ochii lui Avesalom și
5 întru ochii a tuturor bătrînilor lui Israil. Și
zise Avesalom: „Chemați dară și pre Husi al
lui Arahi și vom auzi ce e în gura lui și încă și
6 lui". Și întră Husi cătră Avesalom. Și zise
Avesalom cătră dînsul, zicînd: „După cuvîntul
acesta au grăit Ahitofel. Au face-vom după
7 cuvîntul lui? Iară de nu, tu grăiește!" Și
zise Husi cătră Avesalom: „Nu iaste bun
acesta sfat carele au sfătuit Ahitofel în ceastă
8 dată". Și zise Husi: „Tu știi pre tată-tău și
pre oamenii lui că tari sînt foarte și amărîți la
sufletul lor ca o ursoaie lipsită de pui în țarină
și ca o scroafă nesilnică la cîmpu. Și tată-tău –
om războinic, și nu va poposi norodul.
9 Căce el, iată, iaste ascunsu întru unul den
munți au într-un loc den locuri, și va fi cînd va
cădea preste ei de întîiu și va auzi cel ce aude
și va zice: 'Să făcu înfrîngerea întru norodul
10 cel denapoia lui Avesalom!', Și încă el, fiiu
puterii, a căruia inema – ca inema leului,
topind să va topi, căce știe tot Israilul că e tare
tată-tău și fiii puterii toți cei ce sînt cu
11 el. Așa sfătuind eu am sfătuit: și adunînd să
va aduna la tine tot Israilul, de la Dan și pînă
la Viersavie, ca năsipul cel de la mare întru
mulțime, și fața ta, mergînd în mijlocul
12 lor, Și vom veni preste el întru unul den
locuri unde-l vom afla pre el acolo și ne vom
tăbărî asupra lui cum cade roao pre pămînt și
nu vom lăsa întru el și la toți oamenii ce-s cu el
13 nice unul. Și de să va aduna în cetate, și va
lua tot Israilul cătră cetatea aceaea funi și vom
trage pre ea pînă la pîrîu, pînă nu va rămînea
14 acolo nice piatră". Și zise Avesalom și tot
omul Israil: „Mai bun iaste sfatul lui Husi al lui
Arafi decît sfatul lui Ahitofel". Și Domnul au
poruncit să rîsipească sfatul lui Ahitofel cel
bun, pentru ca să aducă Domnul preste Ave-
15 salom realele toate. Și zise Husi al lui Arahi
cătră Sadoc și cătră Aviathar, preoții: „Așa și
așa au sfătuit Ahitofel pre Avesalom și pre cei
bătrîni ai lui Israil, și așa și așa am sfătuit
16 eu. Și acum trimiteț degrabă și porunciț lui
David, zicînd: 'Să nu mîi noaptea la Aravoth
al pustiiului, și încă trecînd grăbeaște', ca nu
cîndai va pleca pre împăratul și pre tot noro-
17 dul ce iaste împreună cu el". Și Ioanathan
și Ahiamas sta la fîntîna lui Roghil. Și mearse
slujnica și le povesti lor, și ei merg și spun
împăratului David, căci nu să putea ivi ca să
18 între în cetate. Și-i văzu pre ei o slugă și să
spuse lui Avesalom. Și mearseră amîndoi de pri-
pă și întrară în casa unui om la Vaurim; și la el –
19 groapă în curte, și să pogorîră acolo. Și luo
muiarea și întinse acoperemîntul preste fața
gropii și zbiciia preste ea arafoth, și nu să
conoscu cuvîntul. Și veniră slugile lui Ave- 20
salom cătră muiare la casă și ziseră: „Unde e
Ahimaas și Ioanathan?" Și zise lor muiarea:
„Trecură și puțină apă cerșură". Și n-au aflat
și s-au întors la Ierusalim. Și fu după ce să 21
duseră, ei ieșiră den groapă și să duseră și
spuseră împăratului David. Și-i zic lui: „Scu-
lați-vă și treaceț curînd apa, căci aceastea au
sfătuit asupra voastră Ahitofel". Și să sculă 22
David și tot norodul ce era împreună cu el și
au trecut Iordanul, pînă la lumină, démineața;
pînă întru unul nu s-au greșit carele n-au tre-
cut Iordanul. Și Ahitofel văzu că nu s-au 23
făcut sfatul lui, și-ș înșălă măgărița lui și să
sculă și să duse la casa lui și la cetatea lui. Și
au poruncit casii lui, și s-au spînzurat și au
murit și s-au îngropat în mormîntul tătîne-său.
Și David au trecut la Manaim, și Avesalom au 24
trecut Iordanul, el și tot omul lui Israil
împreună cu el. Și pre Amesai au pus Ave- 25
salom în locul lui Ioav asupra puterii. Și Ame-
sai – fecior de bărbat, și numele lui: Iether
Israilteanul; acesta au întrat cătră Avighea,
fata lui Iesai, sora Saruiei, maicii lui
Ioav. Și să tăbărî Avesalom și tot Israilul la 26
pămîntul Galaadului. Și fu cînd întră David 27
la Manaim, și Unezvi, feciorul lui Naas den
Ravath al fiilor lui Ammon, și Mahir, feciorul
lui Amiil cel den Lodavar, și Verzeli Galadi-
teanul, cel de la Roghielim, Au adus 10 28
straturi învăluite și 10 căldări și vase de lut
și grîu și orz și făină și pielm și bob și linte și
pîini Și miare și unt și oi și brînză de vaci. 29
Și aduseră lui David și norodului ce era îm-
preună cu el, a mînca, căci era norodul flă-
mînd și obosit și însătat în pustiiu.

CAP XVIII

i socoti David tot norodul ce era 1
împreună cu el și puse preste ei mai
mari preste mii și preste sute. Și 2
trimise David norodul, a treia parte,
cu mîna lui Ioav, și a treia, cu mîna lui
Avesa, feciorul Saruiei, fratele lui Ioav, și a
treia, cu mîna lui Ethi Ghietheului. Și zise
David cătră norod: „Ieșind voiu ieși și eu
împreună cu voi". Și ziseră: „Nu vei ieși, 3
căci, de vom fugi cu fugă, nu vor pune preste
noi inemă; și de vom muri jumătate den noi,
nu vor pune preste noi inemă, căci tu – ca noi
10000. Și acum bine e, căci tu vei fi noao în
cetate ajutoriu ca să ne ajuți". Și zise lor 4
împăratul: „Ce va plăcea întru ochii voștri,
voiu face". Și stătu împăratul de spre mîna
porții, și tot norodul ieșiia întru sute și întru
mii. Și porunci împăratul lui Ioav și lui 5
Avesa și lui Ethi, zicînd: „Cruțați-m mie pre
copilașul Avesalom!" Și tot norodul au au-

zit poruncind împăratul tuturor boiarilor
6 pentru Avesalom. Și ieși tot norodul în
dumbravă împotriva lui Israil și să făcu răz-
7 boiul în dumbrava lui Efraim. Și greși
acolo norodul lui Israil înaintea slugilor lui
David și să făcu înfrîngere mare în ziua
8 aceaea, ca la vro 20000 de oameni. Și să
făcu acolo războiul rășchirat preste fața a tot
pămîntul și prisosi dumbrava a mînca den
norod mai mulți decît ceia ce au mîncat sabia
9 în norod în ziua aceaea. Și timpină Avesa-
lom înaintea slugilor lui David. Și Avesalom
era călare pre mușcoiul lui. Și întră mușcoiul
supt desimea stejarului celui mare și s-au
încleștat capul lui în stejar și s-au spînzurat în
mijlocul ceriului și în mijlocul pămîntului, și
10 mușcoiul dedesuptul lui au trecut. Și văzu
un om și spuse lui Ioav. Și zise: „Iată, am
11 văzut pre Avesalom spînzurat în stejar". Și
zise Ioav omului celuia ce spunea lui: „Și iată,
ai văzut! Și căci nu l-ai lovit pre el acolo la
pămînt? Și eu aș hi dat ție 50 de sicle de argint
12 și un brîu". Și zise omul către Ioav: „Și de
ai pune tu în mînile meale 1000 de sicle de
argint, nu voiu pune mîna mea preste fiiul
împăratului, căci întru urechile noastre au
poruncit împăratul ție și lui Avesa și lui Ethi,
zicînd: 'Cruțați-m pre copilașul Avesalom!',
13 Ca să nu faceți întru sufletul lui strîmbătate.
Și tot cuvîntul nu se va ascunde de către
14 împăratul, și tu vei sta împotrivă". Și zise
Ioav: „Aceasta eu voiu înceape, nu așa voiu
rămînea înaintea ta!" Și luo Ioav trei săgeți în
mîna lui și le înfipse pre eale în inema lui Ave-
15 salom, Încă el fiind viu în inema stejarului.
Și încunjurară 10 slugi ce rîdeca unealtele lui
Ioav și loviră pre Avesalom și omorîră pre
16 el. Și trîmbiță Ioav cu cornul și să întoarse
norodul ca să nu gonească denapoia lui Israil,
17 căci nu să îndura Ioav de norod. Și luo Ioav
pre Avesalom și-l aruncă pre el într-o pră-
pastie mare în dumbravă, la rîpa cea mare, și
au stîlpit preste el grămadă de pietri mare
foarte. Și tot Israilul au fugit om la sălașul
18 lui. Iară Avesalom, încă fiind viu, au luat și
ș-au pus lui stîlp în carele s-au prins, în Zăpo-
dia Împăratului, căci au zis că nu e la el fecior
pentru ca să să pomenească numele lui, și au
numit stîlpul pre numele lui. Și au numit pre
el Mîna lui Avesalom, pînă în ziua aceasta.
19 Și Ahimaas, feciorul lui Sadoc, au zis: „Alerga-voiu
dară și voiu binevesti împăratului,
căci au judecat lui Domnul den mîna vrăjma-
20 șilor lui". Și zise lui Ioav: „Nu ești tu om
de bune vești în ziua aceasta, ce tu vei bine-
vesti în altă zi, iară în ziua aceasta nu vei
binevesti, pentru care lucru feciorul împă-
21 ratului au murit". Și zise Ioav lui Hu-
si: „Mergînd, spune împăratului cîte ai
văzut". Și să închină Husi lui Ioav și să
duse. Și adaosă încă Ahimaas, feciorul lui 22
Sadoc, și zise către Ioav: „Și fie că voiu alerga
dară și eu denapoia lui Husi!" Și zise Ioav:
„Pentru căci tu aceasta alergi, fiiul mieu?
Vino, nu iaste ție veaste bună, mergînd spre
folos". Și zise Ahimaas: „Dară ce, de voiu 23
alerga?" Și zise lui Ioav: „Aleargă!" Și au aler-
gat Ahimaas calea lui Chiehar și au întrecut
pre Husi. Și David șădea în mijlocul a doao 24
porți. Și mearse strejariul în cerdacul porții
de către zidu; și rădică ochii lui și văzu. Și iată
om alergînd sîngur înaintea lui. Și strigă 25
strejariul și spuse împăratului. Și zise împă-
ratul: „De iaste sîngur, bune vești sînt în ros-
tul lui". Și mergea mergînd și apropiindu-se. 26
Și văzu strejariul alt om alergînd; și strigă
strejariul către poartă și zise: „Iată și alt om
alergînd sîngur". Și zise împăratul: „Și acesta
e vestind bine". Și zise strejariul: „Eu văzu 27
alergătura cea dentîiu ca alergătura lui Ahi-
maas, feciorul lui Sadoc". Și zise împăratul:
„Om bun e acesta și întru veaste bună va
veni". Și strigă Ahimaas și zise către împă- 28
ratul: „Pace!" Și să închină împăratului cu
fața lui la pămînt și zise: „Blagoslovit Domnul
Dumnezeul tău, Carele au închis pre oamenii
ceia ce rădicase mîna lor preste domnul mieu
împăratul!" Și zise împăratul: „Pace copi- 29
lului Avesalom?" Și zise Ahimaas: „Văzut-am
mulțimea cea mare veselindu-se, cînd au tri-
mis Ioav, robul împăratului, și pre robul tău,
și n-am cunoscut ce iaste acolo". Și zise 30
împăratul: „Întoarce-te și dvoreaște aicea".
Și să întoarse și să stîlpi. Și iată, Husi 31
denapoia lui au venit și zise împăratului:
„Bine să să vestească domnul mieu împăratul,
căci au judecat ție Domnul astăzi den mîna
tuturor celor ce să scoală preste tine!" Și 32
zise împăratul către Husi: „De iaste pace
copilașului Avesalom?" Și zise Husi: „Facă-să
[precum] copilașul vrăjmaș[ii] domnului
mieu împăratului și toț cîț s-au sculat asupra
lui cu reale!" Și să turbură împăratul și să 33
sui în cerdacul porții și au plîns. Și așa au zis
cînd plîngea pre el: „Fiiul mieu, Avesalom!
Fiiul mieu, fiiul mieu Avesalom! Cine ar da
moartea mea pentru tine? Eu, pentru tine,
Avesalom! Fiiul mieu, fiiul mieu Avesalom,
fiiul mieu!"

CAP XIX

i să spuse lui Ioav, zicînd: „Iată, 1
împăratul plînge și tînguiaște pentru
Avesalom". Și să făcu mîntuire în 2
ziua aceaea întru jale la tot norodul,
căci au auzit norodul în ziua aceaea
zicînd că să întristează împăratul pentru
fiiul lui. Și să furișa norodul în ziua 3

aceaea, întra în cetate în ce chip să furișază
norodul ceia ce să rușinează cînd ei fug de la
4 războiu. Și împăratul au ascuns fața lui și
strigă împăratul cu glas mare, zicînd: „Fiiul
mieu, Avesalom! Avesalom, fiiul mieu, fiiul
5 mieu!“ Și întră Ioav către împăratul în casă
și zise: „Rușinat-ai astăzi obrazele tuturor
robilor tăi celor ce te-au scos astăzi pre tine, și
sufletul fiilor tăi, și al featelor tale, și sufletul
6 fămeilor tale, și sufletul țiitoarelor tale, Iu-
bind pre ceia ce te urăscu și urînd pre ceia ce
te iubescu, și ai spus astăzi cum nu sînt boiarii
tăi, nici slugi, căci am cunoscut astăzi că, de ar
fi trăit Avesalom, și toț noi – astăzi morți, că
7 aceasta era dirept întru ochii tăi. Și acum,
sculîndu-te, ieși afară și grăiaște întru inemile
robilor tăi, căci întru Domnul m-am jurat că,
de nu vei ieși afară astăzi, de va mînea om
împreună cu tine în noaptea aceasta. Și-ț
cunoaște ție căci rău e ție acesta mai mult
decît tot răul cela ce ț-au venit ție den tinerea-
8 țele tale pînă acum“. Și să sculă împăratul
și șăzu în poartă; și tot norodul povestiră,
zicîndu: „Iată, împăratul șade în poartă“. Și
întră tot norodul de spre fața împăratului la
poartă. Și Israil au fugit om la lăcașul lui.
9 Și era tot norodul pricindu-se întru toate
semințiile lui Israil, zicînd: „Împăratul David
ne-au mîntuit pre noi de către toți vrăjmașii
noștri, și el ne-au scos pre noi den mîna celor
striini de fealiu; și acum au fugit de pre
pămînt și de la împărăția lui, de Avesalom.
10 Și Avesalom, pre carele am uns asupra
noastră, au murit în războiu; și acum pentru
căce voi tăceți ca să întoarceți pre împăra-
11 tul?“ Și cuvîntul a tot Israilul au venit către
împăratul. Și împăratul David au trimis către
Sadoc și către Aviathar, preoții, zicînd:
„Grăiți către cei mai bătrîni ai Iudii, zicînd:
‘Pentru căce vă faceți mai tîrzii ca să întoarceți
pe împăratul la casa lui?’ – Și cuvîntul a tot
Israilul au venit către împăratul la casa lui –.
12 ‘Frații miei – voi, oasele meale și pelițile
meale – voi, și pentru căce vă faceți mai de
apoi ca să întoarceți pre împăratul la casa
13 lui?’ Și lui Amesai veț zice: ‘Nu osul mieu și
carnea mea – tu? Și acum, aceastea să facă
mie Dumnezău și aceastea să-m adaogă, de
nu căpetenie puterii vei fi înaintea mea toate
14 zilele, în locul lui Ioav!’“ Și au plecat inema
a tot omul Iudei ca unui om; și au trimis către
împăratul, zicînd: „Întoarce-te tu și toți robii
15 tăi!“ Și să întoarse împăratul și veni pînă la
Iordan. Și oamenii Iudii au venit la Galgala
ca să meargă întru întimpinarea împăratu-
lui ca să treacă Iordanul pre împăratul.
Și sîrgui Semei, feciorul lui Ghira, feciorul lui 16
Iemeni den Vaurim, și să pogorî cu oamenii
Iudei întru întimpinarea împăratului David,
Și 1000 de oameni împreună cu el, dentru 17
Veniamin, și Siva, sluga casii lui Saul, și 15
feciori ai lui împreună cu el, și 20 de robi ai
lui împreună cu el. Și îndireptară Iordanul
denaintea împăratului. Și posluşiră slujba 18
ca să treacă pre împăratul și trecu trecătoarea
ca să scoale casa împăratului și ca să facă ce e
dirept întru ochii lui. Și Semei, feciorul lui
Ghira, au căzut preste fața lui înaintea împă-
ratului, trecînd el Iordanul, Și zise către 19
împăratul: „Să nu socotească dară domnul
mieu împăratul fărădeleage și să nu-ți aduci
aminte cîte au făcut strîmbătate sluga ta în
ziua carea ieșiia domnul mieu împăratul den
Ierusalim, ca să puie împăratul pre inema
lui! Căce au conoscut robul tău că eu am 20
greșit. Și iată, eu am venit astăzi mai nainte
decît tot Israilul și decît casa lui Iosif ca să mă
pogoru întru întimpinarea domnului mieu
împăratului“. Și răspunse Avesae, feciorul 21
Saruiei, și zise: „Au pentru aceasta nu să va
omorî Semei, căce au blestemat pre unsul
Domnului?“ Și zise David: „Ce e mie și 22
voao, fiii Saruiei, căce vă faceți astăzi mie
întru vicleani? Astăzi nu să va omorî nici un
om den Israil, căce nu știu de voiu împărăți
astăzi eu pre Israil“. Și zise împăratul către 23
Semei: „Nu vei muri!“ Și să jură lui împăra-
tul. Și iată, Memfivoste, feciorul lui Iona- 24
than, fiiul lui Saul, s-au pogorît întru întimpi-
narea împăratului. Și n-au vindecat picioarele
lui, nice ș-au tăiat unghile, nice ș-au tocmit
mustața lui, și hainele lui nu ș-au spălat, den
ziua carea s-au dus împăratul pînă în ziua
carea el au venit cu pace. Și fu cînd întră în 25
Ierusalim întru timpinarea împăratului, și-i
zise lui împăratul: „Căci nu ai mers cu mine,
Memfivosthe?“ Și zise Memfivosthe către
el: „Domnul mieu împărate, robul mieu 26
m-au prilăstit, căci au zis sluga ta lui: ‘Înșălea-
ză-mi măgărița și voiu încăleca pre ea și voiu
mearge cu împăratul!’, căci e șchiop robul tău.
Și au meșterșuguit întru robul tău către dom- 27
nul mieu împăratul, și domnul mieu împăra-
tul, ca îngerul lui Dumnezău. Și fă binele
întru ochii tăi. Căci n-au fost, toată casa 28
tătîne-mieu, fără de numai oameni de moarte
domnului mieu împăratului, și ai pus pre
robul tău întru ceia ce mănîncă masa ta. Și ce
iaste mie încă îndireptare? Și a striga eu încă
către împăratul?“ Și zise lui împăratul: 29
„Pentru ce mai grăiești încă cuvintele tale?
Zis-am ție și lui Siva: ‘Împărțiți țare-
na!’“ Și zise Memfivosthe către împăra- 30
tul: „Și toate să le ia, după ce au venit
domnul mieu împăratul cu pace la casa lui“.

31 Și Verzeli Galaaditeanul s-au pogorît de la
Roghielim și au trecut cu împăratul Iordanul,
32 ca să-l petreacă pre el Iordanul. Și Verzeli
– om bătrîn foarte, fiiu de 80 de ani; și acesta
au hrănit pre împăratul cînd lăcuia el în
33 Manaim, căci om mare era foarte. Și zise
împăratul către Verzeli: „Tu vei treace cu
mine și voiu hrăni bătrîneațele tale împreună
34 cu mine, în Ierusalim". Și zise Verzeli către
împăratul: „Cîte zile sînt ale anilor vieții
meale, ca să mă suiu cu împăratul la Ierusa-
35 lim? Om de 80 de ani eu astăzi sînt. Au
doară cunoaște-voi întru mijlocul bunului și
întru mijlocul răului? Au conoaște-va încă
robul tău ce voiu mînca au ce voiu bea? Au
auzi-voiu încă glasul celor ce cîntă, au al cîn-
tăreațelor? Și pentru căci va fi robul tău încă
întru sarcină peste domnul mieu, preste
36 împăratul? Căci puțin va treace robul tău
Iordanul cu împăratul. Și pentru căci îm dă
37 mie împăratul răsplătirea aceasta? Și auză
dară robul tău, și voiu muri în cetatea
mea, lîngă groapa tătîne-mieu și a mîne-
38 mea. Și iată, robul tău Hamaam, fiiul
mieu, va treace cu domnul mieu, cu împăra-
tul; și fă lui ce e binele întru ochii tăi". Și zise
împăratul: „Cu mine dară să treacă Hamaam,
și eu voiu face lui binele întru ochii tăi, și
toate, oricîte vei aleage asupra mea, voiu face
39 ție". Și au trecut tot norodul Iordanul, și
împăratul au trecut. Și au sărutat împăratul
pre Verzeli și au blagoslovit pre el. Și s-au
40 întors la casa lui. Și au trecut împăratul la
Galgala, și Hamaam au trecut împreună cu el,
și tot norodul Iudei trecînd împreună cu
împăratul, și încă jumătate den norodul lui
41 Israil. Și iată, tot omul lui Israil au venit
către împăratul și zise către împăratul: „Ce
căci te-au furat pre tine frații noștri, omul
Iudei, ș-au trecut pre împăratul și casa lui Ior-
danul, și toți oamenii lui David împreună cu
42 el?" Și răspunse tot omul lui Israil omului
Iudei și ziseră: „Căci să apropie de mine
împăratul; și pentru căci așa te-ai mîniat
pentru cuvîntul acesta? Au mîncare am mîn-
cat de la împăratul? Au dare au dat, au
43 rîdicare au rîdicat noao?" Și răspunse
omul lui Israil omului Iudei și zise: „10 mîni
sînt mie întru împăratul; și dentîiu născut, eu
au tu? Și încă întru David sînt mai mult decît
tine. Și pentru căci aceasta m-ai suduit pre
mine și nu s-au socotit cuvîntul mieu cel
dentîiu către Iuda ca să întorc pre
împăratul mieu?" Și să nesîlni-
ci cuvîntul omului Iu-
dei mai mult decît
cuvîntul omu-
lui lui Isra-
il.

CAP XX

i acolo chemîndu-se un fiiu fără de 1
leage, și numele lui – Savee, feciorul
lui Vohori, om iemineu, și au trîmbi-
țat cu cornul și zise: „Nu iaste noao
parte întru David, nice moștenire
noao întru fiiul lui Iesei! Om la lăcașurile tale,
Israile!" Și s-au suit tot omul lui Israil de 2
denapoia lui David după Savee, feciorul lui
Vohori. Și omul Iudei s-au lipit lîngă împăra-
tul lor, de la Iordan și pînă la Ierusalim. Și 3
întră David în casa lui în Ierusalim. Și au luat
împăratul ceale zeace muieri, țiitoarele lui,
pre carele au lăsat să păzească casa, și le-au
dat pre eale în casă de pază; și le-au hrănit
pre eale, și către eale n-au întrat. Și era
oprite, pînă în ziua morții lor văduve
trăind. Și zise împăratul către Amesai: 4
„Strigă-m pre omul Iudei 3 zile; și tu aici
stăi". Și mearse Amesai ca să strige pre 5
Iuda, și au zăbovit den vreamea carea au rîn-
duit lui David. Și zise David către Amesai: 6
„Acum ne va face rău noao Savee, feciorul lui
Vohori, mai mult decît Avesalom. Și acum tu
ia împreună cu tine slugile domnului tău și
goneaște după el, cîndai să nu-ș afle lui cetăți
tari și va umbri ochii noștri". Și ieși dena- 7
poia lui Amesai și oamenii lui Ioav, și herethi,
și felethi, și toți cei tari; și ieșiră den Ierusa-
lim să gonească denapoia lui Savee, feciorul
lui Vohori. Și ei – lîngă piatra cea mare cea 8
de la Gavaon, și Amesai întră înaintea lor. Și
Ioav – îmbrăcat veșmînt îmbrăcămintea lui, și
preste el încinse sabie, spînzurată la mijlocul
lui în teaca ei, și sabia ieși și căzu. Și zise 9
Ioav lui Amesai: „De ești sănătos tu, fratele
mieu?" Și apucă mîna cea dreaptă a lui Ioav
de barba lui Amesai ca să-l sărute pre el. Și 10
Amesai n-au păzit sabia cea den mîna lui Ioav,
și lovi pre el cu ea Ioav în deșărt și i să vărsă
pîntecele lui preste pămînt. Și n-au îndoit lui,
și au murit. Și Ioav și Avesa, fratele lui, au
gonit după Savee, feciorul lui Vohori. Și 11
om au stătut preste el, dentru slugile lui Ioav,
și zise: „Cine e cel ce pohteaște pre Ioav? Și
cine-s ai lui David? Denapoia lui Ioav!" Și 12
Amesai, mort, tăvălit în sînge, în mijlocul dru-
mului; și văzu omul lui (Israil) că sta tot noro-
dul și întoarse pre Amesai den cale la țarină,
și au aruncat preste el haină, pentru căci au
văzut că tot cel ce veniia preste el sta. Și fu 13
cînd să abătu den cale, trecu tot omul (lui
Israil) denapoia lui Ioav, ca să gonească dena-
poia lui Savee, feciorul lui Vohori. Și au 14
trecut întru toate fealiurile lui Israil la Evel și
la Vethmaha, și pre toți în Hari, și toate cetă-
țile s-au adunat și au venit denapoia lui. Și 15
purceaseră și încunjurară preste el în Eves

și în Fermaha, și aruncară șanț către cetate și
stătu în zidul denainte, și tot norodul ce era
16 cu Ioav socotiia să surpe zidul. Și strigă muia-
re înțeleaptă de pe zidu și zise: „Auziț, auziț,
ziceț dară către Ioav: 'Apropie-te pînă aici!',
17 și voiu grăi către el". Și să apropie către ea
și zise muiarea: „De ești tu Ioav?" Și el zise:
„Eu". Și-i zise lui: „Ascultă cuvintele roabei
18 tale". Și zise Ioav: „Auzu eu sînt". Și zise
grăind: „Cuvînt au grăit dentîiu, zicînd: 'Între-
bînd s-au întrebat în Evel și în Dan!'. Lipsiră
ceale ce au pus credincioșii lui Israil: 'Între-
19 bînd întreabă în Evel!' și: 'Așa au zis!' De
au lipsit, eu sînt împăcăciune întăririlor lui
Israil, și tu cerci a omorî cetatea și maică de
cetăți în Israil! Și pentru căci prăpădești moș-
20 tenirea Domnului?" Și răspunse Ioav și
zise: „Blînd mie, blînd mie, de voiu prinde și
21 de voiu strica! Nu iaste așa cuvîntul, căci
om den muntele lui Efraim – Saavee, feciorul
lui Vohori, numele lui – ș-au rădicat mîna lui
preste împăratul David. Dați-mi pre dînsul
sîngur, și mă voiu duce de asupra cetății". Și
zise muiarea către Ioav: „Iată, capul lui să va
22 arunca către tine pren zidu". Și întră muia-
rea către tot norodul și au grăit către toată
cetatea, întru înțelepciunea ei, ca să ia capul
lui Saavie, feciorul lui Vohori. Și iau capul lui
Savie, feciorul lui Vohori, și-l aruncă pre el
către Ioav. Și trimbiță cu cornul și s-au răsipit
de la cetate de la el, om la lăcașurile lui. Și
Ioav să întoarsă la Ierusalim către împăratul.
23 Și Ioav, preste toată putearea lui Israil, și
Vaneas, feciorul lui Iodae, preste herethi și
24 preste felethi, Și Adoneram, preste bir, și
Iosafat, feciorul lui Ahiluth, pomenito-
25 riu, Și Susa, logofăt, și Sadoc și Aviathar,
preoții, și încă Iras a lui Iari era preot lui
David.

CAP XXI

1 Și să făcu foamete în zilele lui David, 3
ani, ani țiindu-se den an, și au cercat
David fața Domnului. Și au zis Dom-
nul: „Pre Saul și pre casa lui – strîm-
bătatea cu moartea sîngiurilor lui,
pentru care lucru au omorît pre gavaoni-
2 teani". Și au chemat împăratul David pre
gavaoniteani și au zis către ei. – Și gavaoniții
nu-s fiii lui Israil, fără de numai den sîngele
amoreului, și fiii lui Israil au jurat lor. Și au
cercat Saul să-i lovască pre ei pentru căci au
3 rîvnit el pre fiii lui Israil și a Iudei –. Și zise
David către gavaoniț: „Ce voiu face voao? Și cu
ce voiu îmblînzi și veț blagoslovi moștenirea
4 Domnului?" Și ziseră lui gavaoniții: „Nu iaste
noao argint au aur cu Saul și cu casa lui, și nu ias-
te noao om de omorîre den tot Israilul". Și zise:
5 „Ce ziceț voi și voiu face voao?" Și ziseră că-
tră împăratul: „Omul carele ne-au concenit
pre noi și carele ne-au gonit pre noi și carele
ne-au prelestit ca să ne surpe pre noi, să-l
piardem pre el ca să nu stea el în tot hotarul
lui Israil. Daț noao șapte oameni den fiii lui 6
și să-i răstignim pre ei Domnului în Gavao-
nul lui Saul, aleș Domnului". Și zise împăra-
tul: „Eu voiu da". Și nu s-au îndurat împă- 7
ratul de Memfivoste, fiiul lui Ionathan, fiiul lui
Saul, pentru jurămîntul Domnului cel întru
mijlocul lor: și întru mijlocul lui David și întru
mijlocul lui Ionathan, fiiul lui Saul. Și au 8
luat împăratul pre cei doi feciori ai Resfei,
featei lui Aia, țiitoarea lui Saul, pre carei au
născut lui Saul, pre Ermoni și pre Memfi-
vosthe, și pre cei 5 feciori ai Meholii, featei lui
Saul, pre carii au născut lui Izdri, fiiul lui Ver-
zeli al lui Maulathi, Și i-au dat pre ei în 9
mîna gavaoneanilor și i-au răstignit pre ei în
munte, înaintea Domnului, și căzură acolo cîte-
șapte într-un loc. Și ei s-au omorît în zilele
seacerii dentîiu, întru începătura seacerii oar-
zelor. Și luo Resfa, fata lui Aia, sacul și 10
și l-au așternut ei pre piatră, den ceputul sea-
cerii oarzelor pînă au picat preste dînșii apele
lui Dumnezeu den ceriu; și n-au dat pasările
ceriului să odihnească asupra lor, ziua, și jiga-
niile țarenii, noaptea. Și să spuseră lui 11
David toate cîte au făcut Resfa, fata lui Aia, ții-
toarea lui Saul. Și mearse David și luo 12
oasele lui Saul și oasele lui Ionathan, fiiului
său, de la oamenii fiilor lu Iavis Galaad, carei
au furat pre ei den ulița Vethsanii, căci au pus
pre ei acolo cei striini de fealiu în ziua carea
au lovit cei striini de fealiu pre Saul în Ghiel-
vue. Și au adus de acolo oasele lui Saul și 13
oasele lui Ionathan, fiiului lui. Și au adunat 14
oasele celor răstigniți. Și au îngropat oasele
lui Saul și oasele lui Ionathan, fiiului lui, și
oasele celor răstigniți, în pămîntul lui Venia-
min, alăturea în mormîntul lui Chis, tatăl lui.
Și au făcut după toate cîte au poruncit împă-
ratul. Și ascultă Dumnezău pămîntului după
aceasta. Și să făcu încă războiu celor striini 15
de fealiu cu Israil. Și să pogorî David și slugele
lui împreună cu el și au dat războiu cu cei
striini de fealiu. Și obosi David. Și Iezvi 16
unul era întru nepoții lui Rafain; și cumpăna
suliții lui – 300 de sicle, cumpănă de aramă; și el
– încinsu cu sabie; și socotiia să lovească pre
David. Și-i ajută lui Avesa, feciorul Saruiei, 17
și-l mîntui pre el Avesa și lovi pre cel striin de
fealiu și omorî pre el. Atuncea să jurară oame-
nii lui David, zicînd: „Nu vei mai ieși încă cu noi la
războiu și nu vei stinge lumina lui Israil". Și să 18
făcu după aceastea încă războiu în Ghieth

cu cei striini de fealiu. Atuncea au lovit
Sovohe al lui Asothia pre cei adunați den fiii
19 uriașilor. Și să făcu încă războiu în Rov cu
cei striini de fealiu. Și au lovit Eleanan, fecio-
rul lui Arori Vithleemiteanul, pre Goliath
Ghietheul, și lemnul suliții lui – ca sulul țesă-
20 torilor. Și să făcu încă războiu în Ghieth. Și
era om den Madon, și deagetele mînilor și
deagetele picioarelor lui, șase și șase, 24 la
21 număr; și acesta s-au născut lui Rafa. Și au
defăimat pre Israil; și au lovit pre el Ionathan,
22 feciorul lui Safa, fratele lui David. Patru
aceștea s-au născut, strenepoți uriașilor, lui
Rafa, în Gheth, și au căzut în mîna lui David și
în mîna robilor lui.

CAP XXII

1 Și au grăit David Domnului cuvintele
cîntării aceștiia, în ziua carea au scos
pre el Domnul den mîna a tuturor
vrăjmașilor lui și den mîna lui Saul. Și
2 zise: „Domnul – piatra mea și
3 tăria mea, și hălăduindu-mă mie. Dumne-
zăul mieu păzitoriu mie va fi; mie nădejduind,
voiu fi preste; El, sprejinitoriul mieu și cornul
mîntuirii meale, ajutoriul mieu și scăparea
mîntuirii meale, dentru cel strîmb mă va mîn-
4 tui. Lăudat voiu chema pre Domnul și
5 dentru vrăjmașii miei mă voiu mîntui. Căce
m-au cuprinsu înfrîngeri de moarte, și
6 pîraiele fărădelegii m-au spămîntat. Chi-
nuri de moarte m-au încungiurat, m-au apu-
7 cat nesilniciile morții. La primejdia mea
voiu chema pre Domnul și cătră Dumnezăul
mieu voiu striga. Și va auzi den beseareca
sfîntă a Lui glasul mieu și strigarea mea întru
8 urechile Lui. Și să turbură și să clăti
pămîntul, și temeiurile ceriului să turburară
împreună și să clătiră, căce S-au mîniat Dom-
9 nul pre ei. Și să sui fum întru urgia Lui, și
foc den gura Lui va mînca, cărbuni s-au ațîțat
10 dentru El. Și plecă ceriurile și Să pogorî, și
11 negură – supt picioarele Lui. Și au șăzut
preste heruvim, și zbură și Să ivi pre aripile
12 vînturiloru. Și puse întunearec ascunderea
Lui împrejurul Lui, cortul Lui, întunearecul
apelor; au îngrășat în norii văzduhurilor.
13 De lucirea den naintea Lui s-au ațîțat cărbuni
14 de foc. Și tună den ceriu Domnul, și Cel
15 Înalt au dat glasul Lui Și trimise săgeți
și rășchirară pre ei, și fulgeră fulger și-i
spămîntă pre ei. Și să iviră curgerile
16 mării, Și s-au descoperit temeiurile
lumii, întru certarea Domnului, de suflarea
17 duhului mîniei Lui. Și au trimis den năl-
țime și m-au luat, trasu-m-au den ape multe.
18 Mîntuitu-m-au den tăria vrăjmașilor, miei,
dentru ceia ce mă urăsc pre mine, căci s-au
19 întărit preste mine. Apucatu-m-au pre mi-
ne în ziua primejdiei meale, și Să făcu Domnul
întărirea mea Și mă scoase pre mine la lăr- 20
gime. Și m-au scos pre mine, căci au binevrut
întru mine. Și mi-au dat mie Domnul după 21
direptatea mea, și după curăția mînilor meale
îm va da mie, Căci am păzit căile Domnului 22
și n-am păgînit de la Dumnezăul mieu,
Căci toate judecățile Lui – în preajma mea, și 23
direptățile Lui nu s-au depărtat de la mine.
Și voiu fi curat Lui și mă voiu păzi-înainte de 24
fărădeleagea mea. Și-m va da mie Domnul 25
după direptatea mea și după curățenia mîni-
lor meale denaintea ochilor Lui. Cu cel 26
curat, Te vei curăți, și, cu omul desăvîrșit,
desăvîrșit vei fi. Și, cu cel ales, ales vei fi, 27
și, cu cel îndărătnic, îndărătnici-Te-vei. Și 28
pre norodul cel sărac vei mîntui și ochii mîn-
drilor vei smeri. Căci Tu vei lumina, Lumi- 29
nătoriul mieu, Doamne! Și Domnul va lumina
întunearecul mieu. Căci întru Tine voiu 30
alerga sprinten, și cu Dumnăzăul mieu voiu
sări zidu. Cel Tare – fără prihană calea Lui; 31
cuvîntul Domnului – lămurit cu foc; sprijăni-
toriu Acesta iaste tuturor celor ce nedejduiesc
preste El. Că cine e tare afară den Dom- 32
nul? Și cine e ziditoriu afară den Dumnezăul
nostru? Cel vîrtos, Cela ce mă întăreaște cu 33
puteare și puse nehulită calea mea, Puind 34
picioarele meale ca unui cerb, și la ceale nalte
puindu-mă, Cela ce învață mînile meale la 35
războiu, și sfărîmînd arc de aramă în brațul
mieu. Și ai dat mie scuteală mîntuirei 36
meale, și ascultarea Ta m-au înmulțit pre
mine. Lărgi-vei umbletile meale dedesup- 37
tul mieu, și nu s-au clătit picioarele meale.
Goni-voiu pre vrăjmașii miei și voiu stinge 38
pre ei și nu mă voiu întoarce pînă unde voiu
conceni pre ei. Și voiu frînge pre ei și nu se 39
vor scula și vor cădea supt picioarele meale.
Și mă vei întări cu puteare la războiu, îndu- 40
pleca-vei pre cei ce să scoală asupra mea supt
mine. Și pre vrăjmașii miei ai dat mie dos, 41
pre ceia ce mă urăsc pre mine, și i-ai omorît
pre ei. Striga-vor, și nu iaste ajutoriu cătră 42
Domnul și n-au ascultat lor. Și am fărîmat 43
pre ei ca țărîna pămîntului, ca tina den dru-
muri am supțiat pre ei. Și mă vei mîntui 44
den sabia noroadelor, păzi-mă-vei întru cap
limbilor. Norod carele nu l-am conoscut
mi-au slujit mie, Fii streini au mințit mie, la 45
auzul urechii m-au ascultat. Fii streini se 46
vor lepăda și vor greși dentru încuierile lor.
Viu Domnul și blagoslovit Păzitoriul mieu! Și 47
Se va înălța Dumnezăul mieu, Păzitoriul mîn-
tuirei meale. Tare e Domnul, Cela ce dă iz- 48
bîndiri mie, și certînd norodul supt mine, Și 49
m-au scos pre mine den vrăjmașii miei! Și den-
tru cei ce să scoală asupra mea, înălța-mă-vei,

dentru oamenii strîmbătăților mîntui-mă-vei.
50 Pentru aceaea ispovedui-mă-voiu Ție,
Doamne, întru limbi! Și numele Tău voiu
51 cînta, Mărind mîntuirele împăratului Lui și
făcînd milă unsului Lui, David, și seminției lui
pînă în veaci".

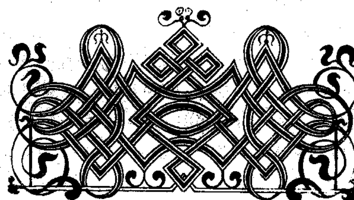
CAP XXIII

1 Și aceastea-s cuvintele lui David ceale
de apoi. Credincios David, fiiul lui
Iesei, și credincios omul pre carele au
sculat Domnul preste unsul Dumne-
zăul[ui] lui Iacov, și cuvioș psalmii
2 lui Israil. „Și Duhul Domnului au grăit
întru mine, și cuvîntul Lui pre limba mea.
3 Zice Dumnezăul lui Israil, mie au grăit Straj-
necul lui Israil: 'Pildă am zis: Întru oameni
4 cum veț întări frica lui Dumnezeu?' Și în
lumina lui Dumnezău demineața și să răsară
soarele, demineața n-au ieșit den lumină și ca,
5 den ploaie, otava den pămînt. Că, nu e așa,
casa mea – cu Cel Tare? Pentru că făgăduință
veacinică au pus mie, gata în toată vreamea,
crutată, căci toată mîntuirea mea și toată voia
– întru Domnul, căci nu va odrăsli cel fără de
6 leage. Ca un ghimp scos – toți aceștea, că
7 nu cu mîna se vor prinde, Și omul nu se va
osteni cu ochii, și mulțime de fier și de lemnu
de sulițe, și în foc cu ardere vor arde, întru
8 rușinea lor". Aceastea-s numele celor tari
ai lui David: Ievosthe Hananeul, cel mai mare
al celor trei iaste; Adinon Asoneanul, acesta
au zmult sabia lui pre 800 de răniți odată.
9 Și după el, Elianar, fecior fratelui tătîne-său,
întru cei 3 frați tari. Acesta era cu David în
Seran, cînd au ocărît el întru cei streini de fea-
liu, și cei streini de fealiu s-au adunat acolo la
10 războiu. Și strigă omul lui Israil înaintea
feații lui. Și el s-au sculat și au lovit întru cei
streini de fealiu pînă unde au ostenit mîna lui
și s-au lipit mîna lui de sabie. Și au făcut Dom-
nul mîntuire mare în ziua aceaea. Și norodul
s-au întors denapoia lui numai a dezbrăca.
11 Și după acesta, Samaia, feciorul lui Asa,Aru-
chieul. Și să adunară cei streini de fealiu La
Jiganii. Și era acolo o parte de țarină plină de
linte; și norodul au fugit de către fața celor
12 streini de fealiu. Și să stîlpi în mijlocul latu-
rii și hălădui pre ea și lovi pre cei streini de
13 fealiu; și făcu Domnu lui mîntuire mare. Și
să pogorîră 3 den cei 30 de boiarini și veniră la
Casoa către David, la peștera lui Odolam, și
ceată de streini de fealiu au tăbărît la zăpodia
14 lui Rafain. Și David era atuncea la îngrădi-
tură, și adunarea celor streini de fealiu era
15 atuncea în Vithleaem. Și pohti David și
zise: „Cine mă va adăpa apă den groapa ce
e la Vithleaem, cea den poartă?" Și
adunarea celor streini de fealiu – atuncea
16 în Vithleaem. Și rupseră cei trei tari
tabăra celor streini de fealiu și scoaseră
apă den groapa cea den Vithleaem, cea den
poartă. Și luară și mearseră către David, și
n-au vrut să o bea pre ea, și o vărsă pre ea
Domnului Și zise: „Blînd mie, Doamne, să 17
fac eu aceasta! Au bea-voiu sîngele oamenilor
celor ce au mers cu sufletul lor?" Și n-au vrut
să o bea pre ea. Aceastea au făcut cei trei tari.
Și Avesa, fratele lui Ioav, feciorul Saruiei, 18
acesta e întîiul celor 3. Și acesta au rădicat
sulița lui preste 300 de răniți. Și lui 19
numele, întru cei trei, dentru acei trei slăvit.
Și le fu lor întru căpetenie, și pînă la cei trei
n-au ajuns. Și Vaneas, feciorul lui Iodae, om 20
acesta mult la fapte, de la Cavasail. Și acesta
au lovit pre cei 2 feciori ai lui Ariil al lui Moav.
Și acesta s-au pogorît și au ucis leul în mijlocul
gropii, în ziua omătului. Și acesta au lovit 21
pre omul eghipteanul, om vederos, și în mîna
eghipteanului – suliță ca un lemn de punte; și
să pogorî către el cu un toiag, și apucă sulița
den mîna eghipteanului, și-l ucise pre el cu
sulița lui. Aceastea au făcut Vaneas, fecio- 22
rul lui Iodae; și numele lui întru cei trei
tari. Dentru cei 3 slăvit, și către cei 3 n-au 23
venit. Și l-au pus pre el David la auzirile lui.
Și numele celor tari ai lui David împăratului:
Asail, fratele lui Ioav, acesta e întru cei 30, 24
Eleanan, feciorul fratelui tătîne-său, den
Vithleaem, Semoth al lui Arodi, Hellis a 25/26
lui Hellothi, Ira, feciorul lui Ecchis Thiegoia-
nul, Aviezer Anathotheanul, Savuhe Aso- 27
theanul, Elon Aloniteanul, Moee Netofa- 28
theanul, Eli, feciorul lui Vaana Nithofa- 29
theanul, Ethi, feciorul lui Riva den Gavaa a lui
Veniamin, Vanea Farathonitheanul, Uri de 30
la Nalali al Gheii, Ariil, feciorul Aravothea- 31
nului, Zaor Varsamiteanul, Eliasa, feciorul 32
Lavoniteanului, Vasai al lui Goini al lui Ioa-
nathan fecior, Sama Arorîteanul, Ahean, 33
feciorul lui Arata Arathuriteanul, Elifalath, 34
feciorul lui Maahi, Eliav, feciorul lui Ahitofel
Gheloniteanul, Asare Carmileanul al lui 35
Urem, fecior Azvi, Igala, fecior lui Nathan, 36
și Vaan, fecior lui Agarin, Elih Amanitea- 37
nul, Ghelore Virotheul, cela ce rădica uneal-
tele lui Ioav, feciorul Saruiei, Iras Ethireul 38
Și Uria Ghitheul. De toți: 37. 39

CAP XXIV

Și au adaos urgie Domnul să să ațîțe în 1
Israil, și clăti pre David întru dînșii,
zicînd: „Pasă și numără pre Israil și
pre Iuda". Și zise împăratul către 2
Ioav, boiarinul puterii, cel cu el:
„Petreci dară toate fealiurile lui Israil și Iudei,
de la Dan și pînă la Versavie, și socotește
norodul și voiu ști numărul norodului". Și 3
zise Ioav către împăratul: „Și va adaoge Dom-
nul Dumnezeul tău către norodul tău ca pre
ei cu 100 de părți, și ochii domnului mieu

împăratului văzînd! Şi domnul mieu împăra-
4 tul pentru ce va întru cuvîntul acesta?" Şi
să învinci cuvîntul împăratului către Ioav şi
către boiarii puterii; şi ieşi Ioav şi boiarii
puterii înaintea împăratului, ca să socotească
5 pre norodul lui Israil. Şi trecură Iordanul şi
să tăbărîră la Aroir, den direapta cetăţii ceia
6 den mijlocul văii lui Gaad şi Eliezer, Şi
veniră la Galaad şi la pămîntul Vathason şi
7 Isthon şi Dase. Şi au mers la Danidan Şi au
încunjurat la Sidon şi au venit la Mapsartiru
şi la toate cetăţile eveului şi hananeului. Şi
merg de spre răsăritul Iudei, la Virsavie.
8 Şi au încunjurat la tot pămîntul şi au sosit
9 după a 9 lună şi 20 de zile la Ierusalim. Şi
au dat Ioav numărul socotealii norodului
împăratului: şi era Israil 800000 de oameni ai
puterii, zmulgînd sabie, şi omul Iudei 500000
10 de oameni de războiu. Şi lovi inema lui
David pre el după ce au numărat norodul. Şi
zise David către Domnul: „Greşit-am foarte,
făcînd cuvîntul acesta! Şi acum, Doamne,
rădică fărădeleagea robului tău, căci m-am
11 nebunit foarte!" Şi să sculă David demi-
neaţa. Şi cuvîntul Domnului s-au făcut către
12 Gaad prorocul, cela ce veade, zicînd: „Pasă
şi grăiaşte către David, zicînd: 'Aceastea zice
Domnul: 'Trei rădic Eu asupră-ţ; şi aleage ţie
13 una dentru eale, şi-ţ voiu face ţie'". Şi întră
Gaad către David şi spuse. Şi zise lui: „Aleage
ţie să ţi se facă: Au să vie ţie trei ani foamete
în pămîntul tău, au trei luni să fugi tu denain-
tea vrăjmaşilor tăi şi vor fi gonindu-te, au trei
zile să să facă moarte în pămîntul tău. Acum
dară cunoaşte şi vezi ce voiu răspunde Celui
14 ce m-au trimis". Şi zise David către Gad:
„Strîmtu mie de toate părţile foarte, cîteş-
treale. Cădea-voiu dară în mînule Domnului,
căci multe sînt îndurările Lui foarte, iară în
mînile oamenilor nu voiu cădea". Şi au ales
luiş David moartea. Şi zilele seacerii de
15 grîu, Şi deade Domnul în Israil moarte de
demineaţă pînă la vreame de prînzu. Şi au
început perirea în norod şi au murit den noro-
dul Domnului, de la Dan şi pînă la Versavie,
16 70000 de oameni. Şi întinse îngerul lui
Dumnezeu mîna lui la Ierusalim ca să-l strice
pre el, şi Să mîngîie Domnul spre răutate şi
zise îngerului celui ce strica întru norod:
„Mult iaste! Acum slobozi mîna ta". Şi îngerul
lui Dumnezeu era stînd prejur aria lui Orna
17 Evuseului. Şi zise David către Domnul,
deaca văzu el îngerul cel ce loviia norodul; şi
zise: „Iată, eu sînt, am făcut strîmbătate! Şi eu
sînt păstoriul; am făcut rău, şi aceştea, oile, ce
au făcut? Facă-să dară mîna Ta întru mine şi în-
18 tru casa tătîne-mieu!" Şi veni Gad către Da-
vid în ziua aceaea şi-i zise lui: „Suie-te şi pune
Domnului jîrtăvnic în aria lui Orna Ievuseu-
lui!" Şi să sui David după cuvîntul lui Gad 19
prorocului, în ce chip au poruncit lui Domnul.
Şi să plecă Orna şi văzu pre împăratul şi pre 20
slugile lui mergînd asupra lui; şi ieşi Orna şi
să închină împăratului preste faţa lui pre
pămînt. Şi zise Orna: „Ce că au venit dom- 21
nul mieu împăratul către robul lui?" Şi zise
David: „Să cumpăr de la tine aria, ca să
zidescu jîrtăvnic Domnului şi să să oprească
pierzarea de asupra norodului". Şi zise 22
Orna către David: „Să ia şi să aducă domnul
mieu împăratul Domnului ce e bine întru ochii
lui. Iată boii spre ardere-de-tot, şi roatele, şi
unealtele boilor, de leamne". Toate au dat 23
Orna împăratului. Şi zise Orna către împăra-
tul: „Domnul Dumnezeul tău să te blagoslo-
vească pre tine!" Şi zise împăratul către 24
Orna: „Nu! Ce căci cumpărînd voiu cumpăra
de la tine întru schimb, şi nu voiu aduce Dom-
nului Dumnezeului mieu ardere-de-tot în
dar". Şi cumpără David aria şi boii cu argint
de sicle 50. Şi zidi acolo David jîrtăvnic 25
Domnului şi au adus ardere-de-tot şi împăcă-
toare. Şi au adaos Solomon preste jîr-
tăvnic mai apoi, căci mic era dentîiu.
Şi Să făcu Domnul blînd pămîntului
şi să opri peirea de asupra lui
Israil.

A ÎMPĂRĂȚIILOR, A TREIA

CAP I

1 Și împăratul David, bătrîn îndelungat
de zile; și-l învăliia pre el cu haine, și
2 nu se încălziia. Și zisără slugele lui
către dînsul: „Să cearce domnului
nostru împăratului fecioară tînără și
va sta înaintea împăratului și va fi să încăl-
zească pre el și va dormi cu el și să va încălzi
3 domnul nostru împăratul“. Și cercară
fecioară frumoasă den tot hotarul lui Israil și
aflară pre Avisac Somaniteanca și o adusără
4 pre dînsa către împăratul. Și fecioara, la
chip frumoasă foarte, și era încălzind pe îm-
păratul și slujiia lui și împăratul n-au conoscut
5 pre ea. Și Adonias, fiiul Anghithei, să
înălță, zicînd: „Eu voiu împărăți!“ Și ș-au
făcut lui cară și călăreți și 50 de oameni alerga
6 înaintea lui. Și nu l-au oprit pre el tată-său
niceodinioară, zicînd: „Pentru căce tu aceasta
ai făcut?“ Și încă acesta, la chip frumos foarte,
și pre el l-au născut pe urma lui Avesalom.
7 Și să făcură cuvintele lui cu Ioav, fiiul Saruiei,
și cu Aviathar preotul; și ajutoriia denapoia
8 Adoniii. Și Sadoc preotul, și Vaneas,
feciorul lui Iodae, și Nathan prorocul, și
Semei, și Risi, și fiii tari ai lui David nu era
9 denapoia Adoniei. Și au junghiat Adonia oi
și viței și miei la piatra lui Zoeleth, carele era
lipită de fîntîna lui Roghil; și au chemat pre
toți frații lui, pre fiii împăratului și pre toți
10 oamenii Iudei, pre slugile împăratului. Și
pre Nathan prorocul și pre Vanea și pre cei
tari și pre Solomon, fratele lui, n-au che-
11 mat. Și zise Nathan către Virsavie, maica
lui Solomon, zicînd: „N-ai auzit că au împără-
țit Adonia, feciorul Anghithei, și domnul
12 nostru, David, n-au știut? Și acum vino să
te sfătuiescu sfat și izbăveaște sufletul tău și
13 sufletul fiiului tău, Solomon. Vino de întră
către împăratul David și vei grăi către el,
zicînd: 'Nu tu, domnul mieu împărate, te-ai
jurat roabei tale, zicînd că: 'Solomon, fiiul tău, va
împărăți după mine și el va șădea pre scaunul
14 mieu?' Și drept ce au împărățit Adonia?' Și
iată, încă tu grăind acolo cu împăratul, și eu voiu
întra după tine și voiu împlini cuvintele tale“.
15 Și întră Virsavie către împăratul în cămară. Și
împăratul, bătrîn foarte, și Avisac Somaniteanca
16 slujiia împăratului. Și să plecă Virsavie și să
închină împăratului; și zise împăratul: „Ce iaste
17 ție?“ Și ea zise: „Domnul mieu împărate, tu ai
jurat întru Domnul Dumnezăul tău roabei
tale, zicînd că: 'Fiiul tău, Solomon, va împă-
răți după mine și el va șădea pre scaunul
mieu'. Și acum, iată, Adonia au împărățit și 18
tu, domnul mieu împărate, n-ai știut. Și au 19
junghiat viței și oi și miei cît de multe; și au
chemat pre toți fiii împăratului și pre Avia-
thar preotul, și pre Ioav, boiarenul puterii; și
pre Solomon, robul tău, n-au chemat. Și 20
tu, domnul mieu împărate, ochii a tot Israilul
către tine, să le spui loru cine va șădea pre
scaunul domnului mieu împăratului, după
dînsul. Și va fi după ce să va pristăvi dom- 21
nul mieu împăratul, împreună cu părinții lui,
și voiu fi eu și Solomon, fiiul mieu, greșiți“ Și 22
iată, încă ea grăind către împăratul, și Nathan
prorocul au întrat. Și spusără împăratului, 23
zicînd: „Iată Nathan prorocul!“ Și întră la fața
împăratului și să închină împăratului cu fața
lui pre pămîntu. Și zise Nathan: „Domnul 24
mieu împărate, tu ai zis: 'Adonias va împărăți
după mine și el va șădea preste scaunul
mieu'? Căci s-au pogorît astăzi și au jun- 25
gheat viței și miei și oi cît de multe și au che-
mat pre toți fiii împăratului și pre boiarii
puterii și pre Aviathar preotul. Și iată, sînt
bînd și mîncînd înaintea lui și au zis: 'Trăiască
împăratul Adonia!' Și pre mine singur, 26
robul tău, și pre Sadoc preotul și pre Vanea,
fiiul lui Iodae, și pre Solomon, robul tău, n-au
chemat. De s-au făcut pren domnul mieu 27
împăratul cuvîntul acesta și n-ai conoscut
robului tău cine va șădea pre scaunul domnu-
lui mieu împăratului, după el?“ Și răspunse 28
împăratul David și zise: „Chemați-m pre Vir-
savie!“ Și întră înaintea împăratului și stătu
înaintea lui. Și să jură împăratul și zise: „Viu e 29
Domnul, Carele mi-au mîntuit sufletul mieu
den toată primejdia, Că, în ce chip am jurat 30
ție întru Domnul Dumnezăul lui Israil, zicînd
că Solomon, fiiul tău, va împărăți după mine
și el va șădea pre scaunul mieu pentru mine,
căci așa voiu face în ziua aceasta!“ Și să 31
plecă Virsavie preste față la pămînt și să
închină împăratului și zise: „Trăiască domnul
mieu, David împăratul, în veac!“ Și zise 32
împăratul David: „Chemați mie pre Sadoc
preotul și pre Nathan prorocul și pre Vania,
fiiul lui Iodae!“. Și întoarse înaintea împăra-
tului. Și zise împăratul lor: „Luați împreună 33
cu voi robii domnului vostru și încălărați pre
fiiul mieu, Solomon, pre mușcoiul mieu și-l
pogorîți pre el la Ghion. Și să-l ungă pre el 34
acolo Sadoc preotul și Nathan prorocul întru
împărat preste Israil. Și trîmbițați cu cornul și
veți grăi: 'Trăiască împăratul Solomon!' Și 35
vă veți sui denapoia lui și va întra înlăuntru și
va șădea preste scaunul mieu și el va împărăți în

locul mieu, și eu am poruncit ca să fie povă-
36 țitoriu preste Israil și preste Iuda". Și răs-
punse Vaneas, feciorul lui Iodae, împăratului
și zise: „Facă-se așa, adeverească Domnul
Dumnezău cuvîntul domnului mieu împăratu-
37 lui! În ce chip era Domnul cu domnul,
împăratul, așa să fie cu Solomon și să
mărească scaunul lui mai vîrtos decît scaunul
38 domnului mieu, David împărat!" Și să
pogorî Sadoc preotul și Nathan prorocul și
Vanias, fiiul lui Iodae, și herethi, și feleth,
și au încălerat pre Solomon pre mușcoiul
împăratului David și l-au adus pre el la Ghion.
39 Și au luat Sadoc preotul cornul untdelemnului
den cort ș-au uns pre Solomon. Ș-au trîmbi-
țat cu cornul și au zis tot norodul: „Trăiască
40 împăratul Solomon!" Și să sui tot norodul
denapoia lui și juca norodul cu danțuri și
veselindu-se veselie mare; și răsună pămîntul
41 cu glasul lor. Și auzi Adonia și toți cei che-
mați împreună cu el și ei săvîrșiră a mînca. Și
auzi Ioav glasul cornului și zise: „Ce e glasul
42 cetatea răsunînd?" Și încă el grăind, și iată,
Ionathan, feciorul lui Aviathar preotul, veni.
Și zise Adonia: „Întră, căci om a puterii ești tu
43 și bune vesteaște!" Și răspunse Ionathan și
zise Adoniei: „Și foarte domnul nostru,
împăratul David, au împărățit pre Solomon.
44 Și au trimis împreună cu el împăratul pre
Sadoc preotul și pre Nathan prorocul și pre
Vanea, feciorul lui Iodae, și pe herethi și pre
felethi; și l-au încălerat pre el preste mușcoiul
45 împăratului. Și l-au uns pre el Sadoc preo-
tul și Nathan prorocul întru împărat, la
Ghion, și s-au suit de acolo veselindu-se și au
răsunat cetatea; acesta e glasul carele ați
46 auzit". Și au șăzut Solomon pre scaunul
47 împărăției. Și au întrat robii împăratului să
binevestească pre domnul nostru, pre împă-
ratul David, zicînd: „Să îmbunească Dumne-
zeu numele lui Solomon, fiiului tău, mai sus
decît numele tău și să mărească scaunul lui
mai sus de scaunul tău!" Și s-au închinat
48 împăratul pre așternutul lui. Și încă așa au
zis împăratul: „Blagoslovit Domnul Dumne-
zăul lui Israil, Carele au dat astăzi dentru
semînța mea șăzînd pre scaunul mieu, și ochii
49 miei văd!" Și să spămîntară și să sculară
toți chemații Adoniei și să duseră om la calea
50 lui. Și Adonias s-au temut de către fața lui
Solomon; și să sculă și să duse și să apucă de
51 coarnele jîrtăvnicului. Și să spuse lui Solo-
mon, zicînd: „Iată, Adonias s-au temut de
împăratul Solomon și, iată, ține de coarnele
jîrtăvnicului, zicînd: 'Jure-mi-se astăzi împă-
ratul Solomon de nu va omorî pre robul lui cu
52 sabia!'" Și zise Solomon: „De se va face
întru fiiu de puteare, de va cădea den perii lui
pre pămînt; iară de se va afla răutate
întru el, se va omorî!" Și trimise împăratul 53
Solomon și-l pogorîră pre el de asupra jîrtăv-
nicului; și întră și să închină împăratului Solo-
mon; și zise lui Solomon: „Pasă la casa ta!".

CAP II

Și să apropiară zilele lui David ca să 1
moară el și porunci lui Solomon, fiiu-
lui lui, zicînd: „Eu sînt merg în 2
calea a tot pămîntul. Și te vei întări și
vei fi întru bărbat deplin! Și vei 3
păzi paza Domnului Dumnezeului tău, ca să
mergi întru căile Lui, să păzăști poruncile Lui
și direptățile Lui și judecățile Lui și mărturiile
Lui ceale scrise în leagea lui Moisi, ca să pri-
cepi ceale ce vei face după toate cîte voiu
porunci ție, Pentru ca să întărească Dom- 4
nul cuvîntul Lui carele au grăit pentru mine,
zicînd: 'De vor păzi fiii tăi calea lor, să meargă
înaintea Mea cu adevăr cu toată inima lor și cu
tot sufletul lor, zicînd, nu se va surpa ție om
de asupra scaunului lui Israil'. Și încă tu ai 5
conoscut cîte au făcut mie Ioav, feciorul
Saruiei, cîte au făcut la cei doi boiari ai puteri-
lor lui Israil, lui Avenir, feciorul lui Iir, și lui
Amesai, feciorul lui Iether, și au ucis pre ei și
au pus sîngiurile războiului în pace și au dat
sînge nevinovat cu brîul lui, ce e la mijlocul
lui, și cu cizma lui, ce e în piciorul lui. Și vei 6
face după înțelepciunea ta și nu vei aduce
bătrîneațele lui cu pace în iad. Și fiilor lui 7
Verzeli Galaaditeanul vei face milă și vor fi
întru cei ce mănîncă masa ta, căci așa s-au
apropiat mie cînd fugiiam de către fața lui
Avesalom, fratelui tău. Și iată, împreună 8
cu tine Semei, feciorul lui Ghira, feciorul lui
Iemeni den Vaurim, și acesta m-au blestemat
blestem iadovit în ziua carea mergeam în
tabere; și el s-au pogorît întru întimpinarea
mea la Iordan și m-am jurat lui întru Domnul,
zicînd: 'De te voiu omorî cu sabie!' Și să 9
nu-l nevinovățești pre el; căci om înțelept tu
ești și vei conoaște ce vei face lui și vei aduce
cărunțimea lui cu sînge în iad". Și să pres- 10
tăvi David cu părinții lui și să îngropă în ceta-
tea lui David. Și zilele lui, carele au împă- 11
rățit David preste Israil, 40 de ani: în Hevron
au împărățit 7 ani și în Ierusalim au împărățit
33 de ani. Și Solomon au șăzut pre scaunul 12
lui David, tatul lui, fiiu de 12 ani, și să găti
împărăția lui foarte. Și întră Adonia, fecio- 13
rul Anghithei, către Versavie, maica lui Solo-
mon, și să închină ei și ea zise: „Pace e întra-
rea ta?" Și el zise: „Pace!" Și zise: „Cuvînt 14
mie către tine!" Și zise lui: „Grăiaște!" Și 15
zise ei: „Tu știi că a mea era împărăția și
preste mine au pus tot Israilul fața lui, de
împărat; și să întorse împărăția și să făcu fra-
telui mieu, căce de la Domnul s-au făcut
lui. Și acum o cearere ceru eu de la ti- 16

ne, să nu-ți întorci fața ta". Și zise lui Versa-
17 vie: „Grăiaște!" Și zise ei: „Zi, dară, către
împăratul Solomon că nu-ș va întorce fața lui
de spre tine și-m va da mie pre Avesac Sama-
18 niteanca întru fămeaie". Și zise Virsavie:
„Bine, eu voiu grăi pentru tine împăratu-
19 lui". Și întră Virsavie către împăratul Solo-
mon ca să grăiască lui pentru Adonia. Și să
sculă împăratul întru întimpinarea ei și să
închină ei și au șăzut pre scaunul său și să
puse scaun maicii împăratului și au șăzut în
20 dereapta lui. Și-i zise lui: „O cearere mică
eu ceru de la tine, să nu întorci fața mea". Și
zise ei împăratul: „Ceare, maica mea, că nu te
21 voiu întorce". Și zise: „Dea-să Avisac Sama-
niteanca, Adoniii, fratelui tău, întru muiare".
22 Și răspunse împăratul Solomon și zise maicii
lui: „Și pentru ce tu ai cerșut pre Avisac
Samaniteanca Adoniei? Ceare lui împărăția –
căce acesta e fratele mieu cel mai mare decît
mine, și al lui Aviathar preotul, și al lui Ioav,
23 feciorul Saruiei voivodul, priaten". Și să
jură împăratul Solomon asupra Domnului,
zicînd: „Aceastea să-m facă mie Dumnezău și
aceastea să-m adaogă, că asupra sufletului
24 său au grăit Adonia cuvîntul acesta. Și
acum, viu e Domnul, Carele m-au gătit și
m-au pus pre scaunul lui David, tătîne-mieu,
și el mi-au făcut casă în ce chip au grăit Dom-
25 nul, că astăzi se va omorî Adonia". Și au
trimis împăratul Solomon cu mîna lui Vaneas,
fiiul lui Iodae, și-l ucise pre el și muri Adonias
26 în ziua aceaea. Și lui Aviathar preotul zise
împăratul: „Aleargă tu la Anatheth, la țarena
ta, căce om de moarte ești tu și în ziua aceasta
nu te voiu omorî, căce ai rîdicat sicriul făgă-
duinții Domnului înaintea lui David, tătîni-
mieu, și căce te-ai chinuit întru toate carele
27 s-au chinuit tatul mieu". Și scoase Solo-
mon pre Aviathar, ca să nu fie întru preot
Domnului, ca să să plinească cuvîntul Dom-
nului, carele au grăit pre casa lui Ili în Silom.
28 Și auzul au venit pînă la Ioav, fiiul Saruiei –
căce Ioav era plecat denapoia Adoniei, și
denapoia lui Solomon nu era plecat – și fugi
Ioav la lăcașul Domnului și să apucă de cornul
29 jîrtăvnicului. Și să spusă lui Solomon,
zicînd că au fugit Ioav la cortul Domnului și,
iată, să ține de cornurile jîrtăvnicului. Și
trimise Solomon împăratul către Ioav,
30 zicînd: „Ce ți s-au făcut ție de ai fugit la jîr-
tăvnic?" Și zise Ioav: „Căce m-am spămîntat
de fața ta și am fugit către Domnul". Și trimise
Solomon împăratul pre Vania, feciorul lui
Iodae, zicînd: „Pasă și ucide pre el și îngroapă
31 pre el!" Și veni Vanea, feciorul lui Iodae,
către Ioav la cortul Domnului și-i zise lui:
„Aceastea zice împăratul: 'Ieși afară!'" Și zise
Ioav: „Nu voiu ieși afară, că aici voiu muri!" Și
să întoarse Vaneas, feciorul lui Iodae, și zise
împăratului, zicînd: „Aceastea au grăit Ioav și
aceastea mi-au răspunsu mie". Și zise lui 32
împăratul: „Pasă și fă lui după cum au grăit
și-l ucide pre el și-l vei astruca pre dînsul; și
vei rădica astăzi sîngele carele în dar au văr-
sat Ioav de la mine și de la casa tătîni-mieu.
Și întoarse Domnul sîngele strîmbătății lui în 33
capul lui, în ce chip au timpinat la cei doi
oameni cei derepți și mai buni decît el, și au
ucis pre dînșii cu sabie și tată-mieu, David,
n-au știut sîngele lor: pre Avenir, feciorul lui
Nor, voivodul lui Israil, și pre Amesai, feciorul
lui Iether, voivodul Iudei. Și să întoarsă 34
sîngele lor în capul lui și în capul semințiiei lui
în veac; și lui David și semenții lui și casii lui
și scaunului lui facă-mi-se pace pînă în veac
de la Domnul!" Și să sui Vanias, feciorul lui 35
Iodae, și-l timpină pre el și-l omorî pre el; și
astrucă pre el în casa lui, în pustiiu. Și au 36
dat împăratul pre Vaneas, feciorul lui Iodae,
pentru el pre voivozii; și împărăția să opră-
vuiia în Ierusalim. Și pre Sadoc preotul au
dat împăratul întru preot mare în locul lui
Aviathar. Și trimițind împăratul, au chemat 37
pre Semei și-i zise lui: „Zideaște ție casă în
Ierusalim și șăz acolo și să nu ieși de acolo
necăiurilea. Și va fi în ziua ieșirii tale și vei 38
treace pîrîul Chiedrilor, știind să știi că cu
moarte vei muri, sîngele tău va fi preste capul
tău". Și-l jură pre el împăratul în ziua aceaea.
Și zise Semei către împăratul: „Bun e cuvîntul 39
carele ai grăit, domnul mieu împărate, așa va
face robul tău". Și șăzu Semei în Ierusalim 40
3 ani. Și să făcu după 3 ani, și fugiră doi robi ai
lui Semei către Anhus, feciorul lui Maaha,
împăratul Ghiethei. Și să spuse lui Semei,
zicînd: „Iată robii tăi în Ghieth". Și să sculă 41
Semei și înșălă măgărița lui și să duse în
Ghieth către Anhus, ca să cearce pre robii lui;
și mearse Semei și aduse pre robii lui den
Ghieth. Și să spuse lui Solomon, zicînd că 42
au mers Semei den Ierusalim la Ghieth și au
întors pre robii lui. Și au trimis împăratul 43
și au chemat pre Semei și zise către el: „Au nu
te-am jurat asupra Domnului și am mărturisit
asupră-ț, zicînd: 'În ce zi vei ieși den Ierusa-
lim și vei mearge în direapta au în stinga,
știind să știi că cu moarte vei muri'? Și ai zis
mie: 'Bun e cuvîntul carele ai auzit'. Și căci 44
n-ai păzit jurămîntul Domnului și porunca
carea am poruncit asupra ta?" Și zise 45
împăratul către Semei: „Tu ai știut toată
răutatea ta, carea știe inema ta carele ai făcut
lui David, tătîne-mieu; și au dat Domnul
răul tău în capul tău". Și împăratul Solo- 46

mon, blagoslovit, și scaunul lui David va fi
47 gata înaintea Domnului în veac. Și porunci
împăratul Solomon lui Vanea, fiiul lui Iodae,
și ieși și-l ucise pre el și muri.

CAP III

1 Și împărăția să întări în mîna lui Solo-
mon. Și să făcu ginere Solomon lui
Farao, împăratul Eghipetului, și luo
Solomon fata lui Farao și o băgă pre
ea în cetatea lui David, pînă a săvîrși
el a zidi casa lui și Casa Domnului dentîiu și
2 zidul Ierusalimului pre împrejur. Însă
norodul era tămîind la ceale nalte, pentru că
nu s-au zidit casă numelui Domnului pînă
3 acum. Și iubi Solomon pre Domnul, ca să
meargă întru poruncile lui David, tatul lui,
fără numai în ceale nalte făcea jîrtvă și
4 tămîia. Și să sculă împăratul și mearse la
Gavaon să facă jîrtvă acolo, căci aceaea e mai
naltă și mai mare: 1000 de ardere-de-tot au
5 adus Solomon pre jîrtăvnic la Gavaon. Și
Să ivi Domnul lui Solomon noaptea și-i zise
6 lui: „Ceare ceva cearere ție!" Și zise Solo-
mon: „Tu ai făcut cu robul Tău, David, tată-
mieu, milă mare, în ce chip au petrecut înain-
tea Ta cu adevăr și cu direptate și cu direpta-
tea inemii cu Tine, și ai păzit lui mila această
mare, să dai pre fiiul lui pre scaunul lui ca ziua
7 aceasta. Și acum, Doamne, Dumnezeul
mieu, Tu ai dat pre robul Tău în locul lui
David, tătîne-mieu, și eu sînt copilaș mic și nu
8 știu întrarea mea și ieșirea mea. Și robul
Tău, în mijlocul norodului Tău carele ai ales,
norod mult carele nu să va număra de mul-
9 țime și nu să va povesti. Și vei da robului
Tău inemă a auzi și a cerceta norodul Tău
întru dereptate, ca să priceapă întru mijlocul
bunului și răului; căci cine va putea să judece
10 pre norodul Tău cel greu acesta?" Și plăcu
cuvîntul înaintea Domnului, căci au cerșut
11 Solomon cuvîntul acesta. Și zise Domnul
cătră el: „Pentru căci ai cerșut de la Mine
cuvîntul acesta și n-ai cerșut de la Mine zile
multe și n-ai cerut avuție, nici n-ai cerut sufle-
tul vrăjmașilor tăi, ce ai cerșut ție priceapere
12 ca să auzi judecată, Iată, am făcut după
cuvîntul tău: iată, am dat ție inimă înțeleaptă
și învățată înaintea ta; ca tine nu s-au făcut
om și după tine nu se va scula de potriva
13 ta. Și ceale ce n-ai cerut dat-am ție: și avu-
ție și mărire; ca tine nu s-au făcut om asea-
14 mene ție întru împărați, toate zilele tale. Și
de vei mearge întru calea Mea, să păzăști
poruncile Meale și învățăturile Meale, în ce
chip au mers David, tată-tău, voiu înmulți
15 zilele tale". Și să deșteptă Solomon și, iată,
vis. Și să sculă și mearse la Ierusalim și stătu
de spre fața jîrtăvnicului cel denaintea si-
criiului făgăduinții Domnului, în Sion, și au
adus ardere-de-tot și au făcut împăcăciuni și
făcu ospăț mare lui și la toate slugile lui.
Atuncea s-au ivit doao muieri curve la împă- 16
ratul și au stătut înaintea lui. Și zise o
muiare: „Întru mine, domnul mieu: eu și 17
muiarea aceasta am lăcuit într-o casă și am
născut în casă. Și fu în ziua a treia, născînd 18
eu, au născut și muiarea aceasta; și noi într-un
loc, nu iaste nimeni cu noi, afară den noi
amîndoao în casă. Și au murit feciorul 19
muierii aceștiia noaptea, deaca au adormit
preste el. Și s-au sculat la miazănoapte și 20
au luat pre fiiul mieu den brațele meale, și
roaba ta dormiia, și l-au culcat pre el în sînul
ei și pre feciorul ei cel mort l-au culcat în sînul
mieu. Și m-am sculat demineața ca să 21
aplec pre feciorul mieu; și acela era mort. Și
iată, l-am socotit pre el dimeneața și nu era
fiiul mieu, carele am născut". Și zise muia- 22
rea ceaealaltă: „Ba, ce fiiul mieu, cel viu, iară
fiiul tău e cel mort". Și au grăit înaintea împă-
ratului. Și zise împăratul lor: „Tu zici că: 23
'Acesta e fiiul mieu, cel viu, și fiiul tău, cel
mort', și tu zici că: 'Nu e, ce numai feciorul
mieu iaste cel viu și fiiul tău, cel mort'". Și 24
zise împăratul: „Luați-mi o sabie". Și adu- 25
seră sabia înaintea împăratului. Și zise împă-
ratul: „Spintecați copilașul cel viu, cel suga-
riu, în doao; și daț jumătatea lui aceștiia și
jumătatea lui aceștiia". Și răspunse muia- 26
rea al căriia era fiiul cel viu și zise cătră împă-
ratul că s-au turburat zgăul ei pre fiiul ei; și
zise: „Întru mine, doamne, dați-i ei copilul, și
cu moarte să nu omorîți pre el". Și ceaea zise:
„Nici mie, nici ei să fie, împărțiți-l". Și răs- 27
punse împăratul și zise: „Daț copilașul cel viu
muierii ceiia ce au zis: 'Dați-l ei pre el, și cu
moarte să nu-l omorîț pre el'. Aceasta e maica
lui". Și au auzit tot Israilul judecata aceasta 28
carele au judecat împăratul și s-au spămîntat
de cătră fața împăratului, căci au văzut că
înțelepciunea lui Dumnezău întru el, ca să
facă îndireptare.

CAP IV

Și era împăratul Solomon împărățînd 1
preste Israil. Și aceștea-s boiarii 2
carii era lui: Azaria, fiiul lui Sadoc,
preotul; Eliam și Ahia, fiii lui Sisa, 3
logofeți; și Iosafat, fiiul lui Ahilud,
aducători aminte; Și Vaneas, feciorul lui 4
Iodae, preste puteare; și Sadoc și Aviathar,
preoții; Și Azarias, feciorul lui Nathan, 5
preste dvorealnici; și Zavud, fiiul lui Nathan,
priatin împăratului; Și Ahisar era deregă- 6
toriu casei împăratului și Eliav, fiiul lui Safat,
preste moștenire; și Adoniram, feciorul lui Av-
don, preste biruri. Și la Solomon, 12 isprav- 7
nici preste tot Israilul, a da venituri împăratului

și casei lui: o lună într-un an să făcu la unul să
8 dea. Și aceastea-s numele lor: Veanor, în
9 muntele lui Efraim, 1; Fiiul lui Dacarea, în
Mahimat și în Visalamim și în Vethsamis și
10 Elon, pînă la Vethanan; Un fecior să dea la
Aravoth a lui Soho și tot pămîntul lui Ofer;
11 Fiiul lui Aminadav, toată Nerthador; –
12 Tefaath, fata lui Solomon, era lui muiare –,
Unul. Vana, feciorul lui Ahilud, pre Thaanah
și Magghedo și toată casa lui San, cel de la
Solsarthan, supt Israil, și den Vithsaan, pînă
la Savelmaula, pînă la Veemerlai den Maal, 1;
13 Feciorul lui Naver, în Ramothul Galaadu-
lui, era cetăți ale lui Iair, feciorul lui
Manasi, în Galaad; acestuia parte Ergav, în
Vasan, 60 de cetăți mari, zidite, și zovoară de
14 aramă, unul; Ahinadav, feciorul lui Sado,
15 Manaim [1]; Ahimaas, în Neftalim – și
acesta au luat pre Masemaath, fata lui Solo-
16 mon, muiare –, [1] Vaana, feciorul lui Husi,
17 în Asir și în Vaaloth; Iosafat, fiiul lui Farue,
18 în Isahar; Semei, feciorul lui Ila, în Venia-
19 min; Gaver, feciorul lui Adai, în pămîntul lui
Galaad, pămîntul lui Sion, împăratul Esevon,
și Og, împăratul Vașanului. Și Nasiv, unul, în
20 pămînt Iuda. Și Israil, mulți foarte, ca năsi-
pul cel de la mare, întru mulțime, mîncînd și
21 bînd și veselindu-să. Și Solomon era căpe-
tenie întru toate împărățiile, den rîul pămîn-
tului celor streini de fealiu și pînă la hotarăle
Eghipetului. Și aducea lui daruri și slujiia lui
22 Solomon toate zilele vieții lui. Și acesta e
prînzul lui Solomon, pre zi: 30 de cori de făină
23 aleasă și 60 de cori de făină, Zeace viței
aleși și 20 de boi păscători și 100 de oi, afară
den cerbi și căprioare și pasări alease și săl-
24 batece. Căci era căpetenie întru tot decin-
dea de rîu, de la Thapsa pînă la Gaza, întru
toate împărățiile ceale decindea de rîu. Și era
25 lui pace den toate părțile lui împrejur. Și
lăcuia Iuda și Israil, nedejduind fieșcarele la
via lui și supt smochinul lui, de la Dan și pînă
26 la Virsavie, toate zilele lui Solomon. Și era
la Solomon 40000 de cai la cară și 12000
27 de călăreți. Și da ispravnicii așa împăratu-
lui Solomon, și toate poruncile la masa împă-
ratului, fieșcarele, luna lui, n-au schimbat
28 cuvînt. Și oarzele și paiele cailor și carălor
căra la locul unde vrea hi împăratul, fieșcarele
29 după rînduiala lui. Și au dat Domnul învă-
țătură și înțelepciune lui Solomon foarte și
răvărsare inemii, ca năsipul cel de pre lîngă
30 mare. Și să înmulți învățătura lui Solomon
foarte, mai mult decît mintea tuturor oameni-
lor vechi și mai mult decît toți înțelepții Eghi-
petului, și să măiestri mai mult decît toți
31 oamenii, Și să înțelepți mai mult decît
Ghiethan Israilteanul și Eman și Halhad
și decît Darda, fiiul lui Samaad; și să făcu
numele lui întru toate limbile împrejur. Și 32
au grăit Solomon 3000 de pilde; și era cîntări
lui 5000. Și au grăit pentru leamne, de la 33
chiedrul cel den Livan și pînă la isopul ce iase
pen zidu; și au grăit pentru dobitoace și
pentru zburătoare și pentru tîrîtoare și
pentru pești. Și au mers toate noroadele să 34
auză înțelepciunea lui Solomon, și luo daruri
de la toți împărații pămîntului, cîți auziia înțe-
lepciunea lui.

CAP V

Și trimise Hiram, împăratul Tirului, 1
slugile lui către Solomon, pentru căci
au auzit că pre el au uns întru împărat
în locul lui David, tătîne-său, căci
iubind era Hiram pre David toate
zilele. Și au trimis Solomon către Hiram, 2
zicînd: „Tu știi pre tată-mieu, David, că nu 3
putea ca să zidească casa numelui Domnului
Dumnezăului mieu, de către fața războaielor
ce l-au încunjurat pre el pînă i-au dat Domnul
pre ei supt urmele picioarelor lui. Și acum 4
au odihnit Domnul Dumnezăul mieu mie, pre
împrejur nu iaste hiclean, nu iaste timpinare
rea. Și iată, eu zic să zidesc casă numelui 5
Dumnezăului mieu, în ce chip au grăit Dom-
nul către David, tatăl mieu, zicînd: 'Fiiul tău,
pre carele voiu da în locul tău pre scaunul tău,
acesta va zidi casa numelui Mieu'. Și acum 6
porunceaște și să-m taie leamne den Livan. Și
iată, robii miei, împreună cu robii tăi, și sim-
bria lucrului tău da-voiu ție, după toate cîte
vei zice; căci tu știi că nu iaste la noi știind
leamne a tăia, precum sidoneanii". Și fu 7
după ce înțelease Hiram cuvintele lui Solo-
mon, să bucură foarte și zise: „Blagoslovit
Dumnezeu astăzi, Carele au dat lui David
fecior înțelept preste norodul cel mult
acesta". Și au trimis Hiram către Solomon, 8
zicînd: „Auzit-am de toate carele ai trimis
către mine. Eu voiu face toată voia ta la
leamne de chedru și de pefcu. Robii miei le 9
vor pogorî pre eale de la Livan la mare și eu le
voiu pune pre eale plute, den locul carele vei
trimite către mine; și le voiu scutura pre eale
acolo și tu le vei rădica. Și vei face voia mea,
ca să dai pîine casii meale". Și era Hiram 10
dînd lui Solomon chiedri și pini și toată voia
lui. Și Solomon au dat lui Hiram 20000 de 11
cori de grîu și mahil casii lui și 20000 de veth
de untdelemnu pisat; într-acesta chip da
Solomon lui Hiram pre an. Și Domnul au 12
dat înțelepciune lui Solomon, în ce chip au
grăit lui. Și era pace întru mijlocul lui
Hiram și întru mijlocul lui Solomon, și puseră
făgăduința întru mijlocul lor. Și scoase 13
împăratul Solomon bir den tot Israilul și era
birul de 30000 de oameni. Și-i trimi- 14

tea pre ei la Livan, 10000 în lună, premenin-
du-se: o lună era la Livan şi 2 luni la casa lor.
15 Şi Adoniram, preste bir. Şi era la Solomon
70000 rădicînd sarcini şi 80000 de tăietori de
16 piatră în munte, Afară den boiarii cei ce
era ispravnici preste lucru la Solomon, 3600,
ispravnicii norodului carii făcea lucrurile.
17 Şi porunci împăratul şi rădică pietri mari cin-
18 stite la temelia casii şi pietri cioplite. Şi au
cioplit robii lui Solomon şi robii lui Hiram şi
ghivliii şi au gătit pietrile şi leamnele 3 ani ca
să zidească casa.

CAP VI

1 Şi să făcu întru 440 de ani ai ieşirii fiilor
lui Israil den Eghipet, în anul al
patrulea, în luna a doao, împărăţind
împăratul Solomon preste Israil, şi
2 au zidit Casa Domnului. Şi casa
carea au zidit împăratul Solomon Domnului,
40 de coţi lungimea ei şi 20 cu cotul lărgimea
3 ei şi 25 coţi înălţimea ei. Şi elamul den faţa
besearicii, de 20 de coţi lungimea lui spre lăţi-
mea casii şi coţi 10 lărgimea lui de spre faţa
4 casii; şi zidi casa şi o săvîrşi pre ea. Şi au
5 făcut casii ferestri încujbite, ascunse. Şi au
dat pre zidul casii polemare pre împrejurul
besearicii şi la davir, şi au făcut coaste pre
6 împrejur. Coasta cea dedesupt de 5 coţi
lărgimea ei şi mijlocul de 6 coţi lărgimea şi al
treilea de 7 coţi lărgimea ei. Căci osebire au
dat casii pemprejururi, den afara casei,
pentru ca să nu se apuce de zidurile
7 casii. Şi casa cînd să clădiia, cu pietri în col-
ţuri, cioplite întregi, s-au clădit; şi ciocan şi
daltă şi toată unealta de hier nu s-au auzit în
8 casă, cînd să clădiia ea. Şi uşa coastii cei
dedesupt, supt umărul casii cel dirept, şi
sucită suire la mijloc, şi, den cea den mijloc la
9 al treilea, straşină. Şi zidi casa şi o săvîrşi
pre ea şi au acoperit casa cu poditură şi rîn-
10 duiale de chedri. Şi au clădit legăturile
pren toată casa, 5 coţi înălţimea ei, şi au
11 încleştat legătura cu leamne de chiedru. Şi
să făcu cuvîntul Domnului către Solomon,
12 zicînd: „Casa aceasta, carea tu zideşti, de
vei umbla întru poruncile Meale şi judecăţile
Meale vei face şi vei păzi toate poruncile
Meale să te afli întru eale, întări-voiu cuvîntul
Mieu cu tine, carele am grăit către David,
13 tată-tău. Şi voiu tocmi în mijlocul fiilor lui
Israil şi nu voiu părăsi pre norodul Mieu,
14 Israil". Şi zidi Solomon casa şi săvîrşi pre
15 ea. Şi clădi păreţii casei denlăuntru cu
leamne de chiedru, de la pardoseala casei şi
pînă la păreţi şi pînă la căpriori au căptuşitu-o,
cuprinzindu-o cu leamne denlăuntru, şi au
cuprins cea denlăuntru a casei cu scînduri
de pefcu. Şi au clădit cei 20 de coţi den 16
marginea zidului, o coastă, den pardosală
pînă la căpriori, şi au făcut ei denlăuntru de la
davir zidul, la Sfintele Sfintelor. Şi de 40 17
de coţi era beseareca de spre faţa lui
davir. Şi cu chiedru au căptuşit casa den- 18
lăuntru şi au săpat săpături şi frunze întinse
tot de chiedru, şi piatră nu să vedea. Şi 19
davir – în mijlocul casei denluntru, să dea
acolo sicriiul făgăduinţei Domnului. 20 de 20
coţi lungimea şi 20 de coţi lărgimea şi 20 de
coţi înălţimea lui. Şi au coperit pre el cu aur
încheiat; şi au făcut jîrtăvnic de chiedru de
spre faţa lui davir şi l-au cuprins cu aur pre
el. Şi toată casa au căptuşit cu aur, pînă la 21
sfîrşitul a toată casa. Şi au făcut întru davir 22
2 heruvimi de lemn de chiparos, de 10 coţi de
mari măsuraţi. Şi de 5 coţi aripa unui heru- 23
vim şi de 5 coţi a doua aripă a lui, 10 coţi den
sîmceaua aripii lui pînă la sîmceaua aripii
lui. Aşa la al doilea hieruvim întru o 24
măsură, o săvîrşire la amîndoi. Şi înălţi- 25
mea unui heruvim, zeace coţi, şi aşa şi al doi-
lea heruvim. Şi au pus amîndoi heruvimii 26
în mijlocul casei cei mai denlăuntru. Şi au
întins aripile lor şi să atingea o aripă de zidul
casei şi aripa heruvimului al doilea să atingea
de păreatele al doilea. Şi aripile lor în mijlocul
casei să atingea, aripă de aripă. Şi au căp- 27
tuşit heruvimii cu aur. Şi pre toţ păreţii 28
casei împrejur săpaţi au scris cu condeaiul
heruvimi şi finici şi întinse frunze la cel mai
denlăuntru şi la cel mai den afară. Şi par- 29
doseala casei o au căptuşit cu aur, cei mai
denlăuntru şi cei mai den afară. Şi la uşa lui 30
davir au făcut uşi de lemn de arechieth; şi stîlpii
uşilor, în cinci muchi. Şi doao uşi de lemn 31
de pin, şi săpături preste eale săpate, heru-
vimi şi finicuri şi frunze întinse; şi le căptuşi
cu aur şi să pogorîia aurul pre heruvimi şi pre
finicuri. Şi aşa au făcut porţii besericii 32
stîlpi de lemn de archieth, sclipuri împă-
trit. Şi pre amîndoao uşăle, leamne de pin; 33
2 bucăţi o uşă şi ţîţînile lor şi 2 bucăţi uşa a
doua, întorcîndu-se. Săpate cu heruvimi şi 34
finicuri şi întinse frunze şi cuprinse cu aur,
aducînd spre săpături. Şi au clădit curtea 35
cea mai denlăuntru, trei rînduri de necioplite,
şi rînduri făcute de chiedru pre împrejur.
Într-al patrulea an s-au întemeiat Casa Dom- 36
nului, în luna lui ziu. Şi în anul al unsprăzea- 37
celea, în luna lui vul – aceasta e luna a opta –
au săvîrşit casa, după toate cuvintele lui şi după
toate judecăţile lui; şi o zidi pre ea în 7 ani.

CAP VII

1 Și casa lui au ziditu-o Solomon în
2 Ghion și săvîrși toată casa lui. Și
au clădit casa cu lemn den Livan, de
100 de coți lungimea ei și de 50 de coți
lărgimea ei și de 30 de coți înălțimea
ei și de trei rînduri de leamne de chiedru și
3 umere de chiedru – stîlpi lor. Și au podit cu
chiedru casa deasupra, pre coastele stîlpilor,
4 și numărul stîlpilor, 45, Cincisprăzeace un
5 rînd. Și polemare, trei, și despărțitură
preste despărțitură întreite. Și toate ușăle și
despărțiturile, în 4 cornuri părmăcuite, și de
6 la ușă la ușă întreit. Și elam al stîlpilor, de
cincizeci de coți de lungu și de cincizeci de coți
în lat, înjugate, elam preste fața lor; și stîlpi și
7 grosime preste fața lor la elamini. Și elam
al scaunelor, unde va judeca acolo, elamul
divanului; și au căptușit cu leamne de chedru,
8 den față pînă în pod. Și casa lor întru carea
va șădea acolo, o curte sucindu-se împrejurul
acestora, după lucrul acesta. Și au zidit casă
featii lui Farao pre carea au luatu-o Solomon,
9 dupre elamul acesta. Toate aceastea, den
pietri cinstite cioplite dentru măsură den-
lăuntru și den afară și den temelie pînă în
10 vîrfu și afară la curtea cea mare, Cea înte-
meiată cu pietri prețuite mari, cu pietri de 10
11 coți și de 8 coți. Și deasupra cu pietri pre-
țuite, după această măsură, necioplite. Și
chiedri curții cei mari împrejur, trei rînduri
12 necioplite și un rînd de chiedru săpat, Și la
curtea Casii Domnului cea denlăuntru și la
13 elamul casei. Și au trimis împăratul Solo-
mon la Tiros și au luat pre Hiram de la Tiros,
14 Fecior unii fămei văduve, și acesta den fealiul
lui Neftalim, și tatul lui, om tirian, meșter de
aramă și plin de meșteșug și de priceapere și
conoștință a face tot lucrul cu aramă. Și să
duse cătră împăratul Solomon și au făcut
15 toate lucrurile. Și au topit pre cei 2 stîlpi la
elamul casii, și 18 coți înălțimea stîlpului, și
împrejurul 14 coți împrejura pre el, și grosi-
mea stîlpului, de 4 deagete săpăturile, și așa
16 stîlpul al doilea. Și doao glăvînțe deasupra
au făcut să le dea preste capetele stîlpilor,
vărsătură de aramă; de 5 coți înălțimea unii
glăvînțe și 5 coți înălțimea glăvînței a
17 doua. Și au făcut doao mreji, ca să acopere
glăvînța stîlpilor, și mreajă la o glăvînță și
mreajă la glăvînța a doua; și lucru spînzurat,
doao rînduri de rodii de aramă mrejite,
lucru spînzurat, rînd preste rînd, și așa au
18 făcut la a doua glăvînță. Și glăvînțe
preste capetele stîlpilor, lucru de, crin,
19 după elam, de 4 coți. Și polimar preste
amîndoi stîlpii, și deasupra coastelor bold,
și de rodii 200 de rînduri preste căpețeaua a
doua. Și s-au pus stîlpii lui elam al besea- 20
recii și au pus un stîlp și au numit numele lui
Iacum și au pus stîlpul al doilea și i-au numit
numele lui Voloz. Și preste capetele stîlpi- 21
lor, lucru de crin; și să săvîrși lucrul stîlpilor.
Și au făcut marea vărsată, 10 coți den buza ei 22
pînă în ceaea buză a ei, rătundă împrejur
aceasta, 5 coți înălțimea ei și usna 30 de coți
împrejura pre ea. Și răzimături dedesuptul 23
buzei ei împrejur o împrejura pre ea de 10
coți, ca să razime marea pre împrejur; doao
rînduri de răzimături vărsate la topitoriul
lor. Și 12 boi dedesuptul mării, 3 căutînd la 24
crivăț și 3 căutînd la mare și 3 căutînd la amia-
zăzi și 3 căutînd la răsărit; și marea preste ei
deasupra și toate dosurile lor la păreate. Și 25
grosimea ei de un pumnu și usna ei ca un
lucru de usnă de pahar, odraslă de crin; 2000
de hoi încăpea. Și au făcut 10 mehonoth de 26
aramă, 5 coți lungimea unui mehonoth și 4
coți lărgimea lui și 6 coți înălțimea lui. Și 27
acest lucru al mehonothilor, încheiat întru
eale și încheiat în mijlocul celor ieșite
afară. Și pre încheieturile lor întru ceale 28
ieșite afară, lei și boi și heruvimi, și pre la cea-
lea ce-s izbucnite așa, și deasupra și dedesup-
tul leilor și boilor jocuri, lucru de pogorîre.
Și 4 roate de aramă la un mehonoth, și osiile 29
de aramă; și 4 porți ale lor și umerii lor dede-
suptul scăldătorilor și umerele vărsate, de
laturea omului, zăcînd. Și gura ei, den- 30
lăuntru de căpețea, și nălțimea, un cotu; și
gura ei rătundă, făptură așa, de un cot și
jumătate; și pre gura ei săpături; și închegătu-
rile lor, în 4 muchi, nu rătunde. Și roatele, 31
4, supt obezi, și mîni în roate la mehonoth; și
înălțimea unii roate, de un cot și jumătate.
Și lucrul roatelor, lucru ca roatele carului; 32
mînile lor și umerile lor și lucrătura lor, toate
vărsate. Și 4 umere pre ceale 4 unghiuri ale 33
unui mehonoth, den mehonoth umerile
lui. Și pre capul mehonothului jumătate de 34
cot mărimea ei, rătundă împrejur, pre capul
mehonothului, și începătura mînilor lui și în-
chieturile lui. Și să deșchidea la închietu- 35
rile mînilor lui, și închieturile lui, heruvimi și
lei și finicuri, stînd, țiindu-se fieștecarele
după fața lui pre denlăuntru, premprejur. Ca 36
aceasta au făcut toate ceale zeace mehonothi,
o rînduială și o măsură la toate. Și au 37
făcut 10 vase de aramă, 40 de hoi încăpea
la un vas; cu măsură de patru coți un vas
preste un mehonothu, la ceale 10 meho-
nothuri. Și au pus ceale zeace mehono- 38
thuri, 5 de la umărul casii den na direapta

de spre răsărit şi 5 de spre umărul casii den
na stînga; şi marea, de la umărul casii den na
direapta, de spre răsărit, de la laturea răsări-
tului. Şi au făcut Hiraam căldările şi herbîntă-
39 toarile 3 şi cofele. Şi săvîrşi Hiram făcînd
toate lucrurile carele au făcut lui Solomon
40 împăratul în Casa Domnului: Stîlpi 2 şi
boldurile stîlpilor pre capetele stîlpilor, doao;
şi mrejile doao, ca să acopere amîndoao bol-
durile ciopliturile lor cealea ce sînt preste
41 stîlpi. Şi rodiile 400, la amîndoao mrejile,
doao rînduri de rodii la o mreaje, să acopere
42 amîndoao boldurile preste amîndoi stîlpii. Şi
mehonothurile zeace şi oalele zeace preste
43 mehonothuri. Şi marea 1 şi boi 12, dede-
44 suptul mării. Şi căldările şi tigăile 3, şi
cofele şi toate vasele cîte au făcut Hiraam
împăratului Solomon, Casii Domnului, şi stîl-
pii 48 ai casii împăratului şi Casii Domnului,
45 Toate lucrurile împăratului cîte au făcut
Hiraam, tot de aramă, nu era cumpănitură
arămii ce au făcut toate lucrurile aceastea,
den mulţime forte, nu era săvîrşire la cumpă-
46 nitura arămii care au făcut. Întru împreju-
rul Iordanului le-au vărsat pre eale împăra-
tul, întru grăsimea pămîntului, în mijlocul
47 Sochothului şi în mijlocul Gheiraanului. Şi
au dat împăratul Solomon toate vasele, den
mulţime foarte nu era cumpănitură arămii.
48 Şi au făcut Solomon toate unealtele în Casa
Domnului: jîrtăvnicul cel de aur şi masa
preste carea-s pîinile aducerii-înainte, de
49 aur. Şi luminătorile 5 den direapta şi 5 den
stînga, denaintea feaţii lui davir, de aur, în-
cheiate, şi făcliile şi luminătorile şi mucările,
50 de aur. Şi pragurile şi zăvoarăle şi păha-
răle şi blidele şi cădealniţile, de aur, încheiate;
şi ţîţînele uşilor casii ceii mai denlăuntru a
Sfîntului Sfintelor şi uşile casii besearicii, de
51 aur. Şi să plini tot lucrul carele au făcut
Solomon în Casa Domnului. Şi au băgat Solo-
mon înlăuntru sfintele lui David, tătîni-său, şi
toate sfintele lui Solomon, argintul şi aurul şi
unealtele, au dat la vistiiriile Casii Domnului.

CAP VIII

1 Atuncea adună împăratul Solomon
pre toţi bătrînii lui Israil şi pre toţ
boiarii fealiurilor, domnii seminţiilor
fiilor lui Israil, către împăratul Solo-
mon, în Ierusalim, ca să aducă sicriiul
făgăduinţii Domnului den cetatea lui David,
2 acesta e Sionul, În luna lui anin, la praznic,
3 aceasta iaste luna a şaptea. Şi au venit toţi
4 bătrînii. Şi rădicară preoţii sicriiul şi cortul
mărturiei şi toate vasele ceale sfinte, ceale den
cortul mărturiei. Şi împăratul şi tot Israi- 5
lul, înaintea sicriiului, jîrtvuind oi şi boi fără
de număr. Şi băgară preoţii sicriiul făgă- 6
duinţii Domnului la locul lui, la davir al casii,
la Sfintele Sfintelor, supt aripile heruvimilor,
Căci heruvimii era întinşi cu aripile preste 7
locul sicriiului şi acoperiia heruvimii preste
sicriiu şi preste sfintele lui deasupra. Şi 8
covîrşiia ceale sfinţite şi să vedea capetele
celor sfinţite den sfinte la faţa lui davir şi nu
se vedea afară, şi era acolo pînă în ziua
aceasta. Nu era în sicriiu, fără de ceale 9
2 leaspezi de piatră, leaspezile făgăduinţii,
carele au pus acolo Moisi, în Horiv, pre carele
au pus Domnul cu fiii lui Israil cînd ieşiia ei
den pămîntul Eghipetului. Şi să făcu deaca 10
ieşiră preoţii de la sfînt şi norul au umplut
Casa Domnului. Şi nu putea preoţii să stea 11
să slujască, de faţa norului, căci au umplut
mărirea Domnului Casa Domnului. Atun- 12
cea zise Solomon: „Domnul au zis ca să sălăş-
luiască în negură! Şi eu am zidit casă 13
numelui Tău sfînt, Ţie, şi gata şi şăderii Tale,
ca să Te sălăşluieşti Tu întru ea în veaci".
Şi întoarse împăratul faţa lui şi blagoslovi 14
împăratul pre tot Israilul, şi toată adunarea lui
Israil sta. Şi zise: „Blagoslovit Domnul, 15
Dumnezeul lui Israil, astăzi, Carele au grăit cu
rostul Lui pentru David, tatul mieu, şi în mîi-
nile Lui au plinit, zicînd: 'Den care zi am 16
scos pre norodul Mieu, Israil, den Eghipet, nu
am ales în cetate întru o semenţie a lui Israil,
ca să zidească casă, ca să fie numele Mieu
acolo, şi am ales în Ierusalim ca să-M fie
numele Mieu acolo şi am ales pre David ca să
fie povăţuitoriu preste norodul Mieu,
Israil'. Şi fu preste inima lui David, tătîne- 17
mieu, să zidească casă numelui Domnului
Dumnezăului lui Israil. Şi zise Domnul 18
către David, tatul mieu: 'Pentru căci au venit
pre inima ta ca să zideşti casă numelui Mieu,
bine ai făcut căci s-au făcut pre inima
ta. Însă tu nu vei zidi casa, ce numai fiiul 19
tău carele va ieşi den coastele tale, acesta va
zidi casă numelui Mieu'. Şi rădică Domnul 20
cuvîntul Lui carele au grăit, şi mă sculaiu în
locul lui David, tătîne-mieu, şi am şăzut pre
scaunul lui Israil după cum au grăit Domnul şi
am zidit casa numelui Domnului Dumnezeu-
lui lui Israil. Şi am pus acolo loc sicriiului în 21
carea iaste făgăduinţa Domnului, carea au pus
Domnul cu părinţii noştri, cînd i-au scos El
pre ei den pămîntul Eghipetului". Şi stătu 22
Solomon de spre faţa jîrtăvnicului Domnului,
înaintea a toată adunarea fiilor lui Israil, şi întin-
se mîinile lui la cer şi dzise: „Doamne, Dum- 23
nezeul lui Israil, nu iaste Dumnezeu ca Tine în
ceriu sus şi pre pămînt jos, cruţînd făgăduinţă şi
milă robului Tău celui ce mearge înaintea

24 Ta cu toată inima lui! Carele ai păzit robu-
lui Tău, lui David, tătîne-mieu, și ai grăit în
rostul Tău, și în mîinile Tale ai săvîrșit, cum
25 iaste ziua aceasta. Și acum, Doamne, Dum-
nezăul lui Israil, păzește robului Tău, lui
David, tătîne-mieu, carele ai grăit lui, zicînd:
'Nu se va rîdica ție om den fața Mea șăzînd pre
scaunul lui Israil, însă de vor păzi fiii tăi căile
lor, ca să meargă înaintea Mea în ce chip ai
26 mers tu înaintea Mea'. Și acum, Doamne,
Dumnezăul lui Israil, adeverească-să dară
27 cuvîntul lui David, tătîni-mieu! Căci de
acum adevărat va lăcui Dumnezău cu oamenii
pre pămînt? De vreame ce ceriul și ceriul
ceriului nu vor fi destule Ție, însă și casa
28 aceasta carea am zidit numelui Tău? Și să
cauți pre ruga mea și pre omilința mea,
Doamne, Dumnezeul lui Israil, să auzi bucu-
ria și ruga carea robul Tău să roagă înaintea
29 Ta astăzi către Tine, Ca să-Ț fie ochii deș-
chiș la casa aceasta ziua și noaptea, la locul
30 carele ai zis: 'Va fi numele Mieu acolo', Ca
să auzi ruga carea să roagă robul Tău la locul
acesta. Și vei asculta rugăciunea robului Tău
și norodului Tău, Israil, carele să vor ruga la
locul acesta, și Tu vei auzi la locul lăcuinții
31 Tale în ceriu și vei face și blînd vei fi. Oricîte
va greși fieștecarele aproapelui său și de va lua
preste el blestem ca să blasteme pre el, și va
veni și va mărturisi înaintea jîrtăvnicului Tău,
32 în casa aceasta, Și Tu vei asculta den ceriu și
vei face și vei judeca pre norodul Tău, Israil,
ca să nelegiuiască cel fără de leage, să-i dai
calea lui în capul lui și ca să îndireptezi direp-
33 tul, să-i dai lui după direptatea lui. Cînd va
greși norodul Tău, Israil, înaintea vrăjmași-
lor, căci vor greși Ție, și să vor întoarce și să
vor ispovedui numelui Tău și să vor ruga și să
34 vor umili în casa aceasta, Și Tu vei auzi den
ceriu și blînd vei fi păcatelor norodului Tău,
lui Israil, și-i vei întoarce pre ei la pămîntul
35 carele ai dat părinților lor. Cînd să va opri
ceriul și nu se va face ploaie, căci vor greși
Ție, și să vor ruga la locul acesta și să vor
mărturisi numelui Tău și de la păcatele lor să
36 vor întoarce, cîndu-i vei smeri pre dînșii, Și
vei asculta den ceriu și blînd vei fi păcatelor
robului Tău și norodului Tău, Israil, căci le vei
arăta lor calea cea bună ca să meargă întru ea
și vei da ploaie pre pămîntul Tău carele ai dat
37 norodului Tău întru moștenire. Foamete
de să va face, moarte de să va face, cînd va fi
arsură, omidii, pălitură de să va face și de-l va
dosădi pre el vrăjmașul lui întru una den cetă-
țile lui, toată tempinarea, toată durearea,
38 Toată ruga, toată omilința de să va face la fieș-
tece om, în ce chip ar cunoaște fieștecare
rana inemii lui și va întinde mînile lui la casa
aceasta, Și Tu vei asculta den ceriu, dentru 39
gata sălașul Tău, și blînd vei fi și vei face și vei
da la om după toate căile lui, în ce chip vei
cunoaște inema lui, căci Tu sîngur știi inema
tuturor fiilor oamenilor, Pentru ca să să 40
teamă de Tine toate zilele carele ei trăiescu
pre pămîntul carele ai dat părinților
noștri. Și la cel striin, carele nu iaste den 41
norodul Tău acesta, Israil, și va veni den pă-
mînt de departe pentru numele Tău, Căci 42
vor auzi numele Tău cel mare și mîna Ta cea
tare și brațul Tău cel înalt și vor veni și să vor
ruga la locul acesta, Și Tu vei asculta den 43
ceriu, dintru gata lăcașul Tău, și vei face după
toate cîte Te va ruga cel striin, pentru ca să
cunoască toate noroadele pămîntului numele
Tău și să să teamă de Tine ca și norodul Tău,
Israil, și vor cunoaște că numele Tău s-au
numit preste casa aceasta carea am zidit.
Cînd va ieși norodul Tău la războiu spre vrăj- 44
mașii lui, în calea care-i vei întoarce pre ei, și
să vor ruga întru numele Domnului, calea
cetății întru carea ai ales întru ea și casii care
am zidit numelui Tău, Și Tu vei asculta den 45
ceriu ruga lor și omilința lor și vei face îndi-
reptarea lor. Căci vor greși Ție, că nu iaste 46
om carele nu va greși, și vei aduce preste
ei și-i vei da pre ei înaintea vrăjmașilor și-i
vor robi pre ei cei ce robescu, la pămînt
departe au aproape, Și vor întoarce inimile 47
lor în pămîntul unde s-au mutat acolo, și să
vor întoarce și să vor ruga Ție în pămîntul
premenirii lor, zicînd: 'Greșit-am, nelegiuit-am,
strîmbătate am făcut', Și să vor întoarce 48
către Tine cu toată inima lor și cu tot sufletul
lor, în pămîntul vrăjmașilor lor unde i-ai
mutat pre dînșii, și să vor ruga către Tine,
calea pămîntului lor carele ai dat părinților lor
și cetății carii ai ales și casii carii am zidit
numelui Tău, Și vei asculta den ceriu, den 49
gata lăcașul Tău, rugăciunea lor și omilința lor
și vei face îndireptarea lor, Și blînd vei fi 50
strîmbătăților lor cărora au greșit Ție și după
toate defăimăturile lor carele au defăimat Ție
și vei da pre ei întru îndurări înaintea celor ce
i-au robit pre dînșii și să vor milosîrdi spre ei,
Căce norodul Tău și moștenire-Ți sînt, pre 51
carii i-ai scosu den pămîntul Eghipetului, den
mijlocul topitoriului de hier. Și fie ochii Tăi 52
și urechile Tale deșchise la ruga robului Tău și
la ruga norodului Tău, lui Israil, ca să asculți
pre ei întru toate carele se-ar ruga Ție!
Căce Tu ai osebit pre ei Ție întru moștenire, 53
dentru toate noroadele pămîntului, în ce chip

ai grăit cu mîna robului Tău, lui Moisi, cînd ai
scos Tu pre părinții noștri den pămîntul Eghi-
54 petului, Doamne, Doamne!" Atunce au
grăit Solomon pentru casă, după ce au săvîr-
șit a zidi pre ea: „Pre soarele l-au arătat în
ceriu Domnul, zise a lăcui în negură: 'Zideaște
casa Mea', – casă cuvioasă Ție a lăcui pre
înnoire". Nu,iată, aceasta e scrisă în Cartea
55 Cîntării? Și fu după ce săvîrși Solomon
rugîndu-se cătră Domnul toată ruga și omi-
linţa aceasta, și să sculă de la fața jîrtăvnicului
Domnului, fiindu îngenuchiat pre genunchile
56 lui, și mînile lui întinse la ceriu, Și stătu și
blagoslovi toată adunarea lui Israil cu glas
57 mare, zicînd: „Blagoslovit Domnul, astăzi,
Carele au dat odihnă norodului Său, lui Israil,
după toate cîte au grăit! Nu se împăreche un
cuvînt întru toate cuvintele Lui ceale bune,
carele au grăit cu mîna lui Moisi, robului
58 Lui. Fie Domnul Dumnezăul nostru
împreună cu noi, în ce chip era cu părinții
noștri; și ca să nu ne lase pre noi, nice să Să
59 întoarcă de către noi, Ce să pleace inimile
noastre cătră El, ca să meargem întru toate
căile Lui și să păzim toate învățăturile Lui și
poruncile Lui și direptățile Lui carele au
60 poruncit părinților noștri. Și să fie cuvin-
tele aceastea carele m-am rugat înaintea
Domnului Dumnezăului nostru astăzi, apro-
piindu-ne cătră Domnul Dumnezăul nostru
ziua și noaptea, ca să facă direptatea robului
Tău și direptatea norodului Tău, lui Israil,
61 cuvîntul zilii în ziua Lui, Pentru ca să
cunoască toate noroadele pămîntului că Dom-
nul Dumnezău acesta e Dumnezău și nu iaste
62 încă! Și fie inimile noastre deplin cătră
Domnul Dumnezăul nostru, curat să mear-
gem întru poruncile Lui și a păzi poruncile
63 Lui ca în ziua aceasta". Și împăratul și toți
fiii lui Israil au jîrtvuit jîrtvă înaintea Domnu-
64 lui. Și au jungheat împăratul Solomon jîrt-
vele împăcăciunilor, carele au jîrtvuit Dom-
nului, 22000 de boi și 120000 de oi, și înnoi
Casa Domnului împăratul și toți fiii lui
65 Israil. În ziua aceaea sfinți împăratul mijlo-
cul curții cei de spre fața Casii Domnului, căce
au făcut acolo arderea-de-tot și jîrtvele și seu-
rile împăcăciunilor, căce jîrtăvnicul cel de
aramă, cel denaintea Domnului, mic era, de
nu putea arderea-de-tot și darul și jîrtvele
66 împăcăciunilor. Și făcu Solomon praznecul
în ziua aceaea și tot Israilul cu el; adunare ma-
re, de la calea Ithimului pînă la rîul Eghipetu-
lui, înaintea Domnului Dumnezăului nostru,
67 șapte zile și șapte zile – 14 zile. Și în ziua a op-
ta au slobozit norodul și binecuvîntară pre împă-
ratul și mearseră fieșcarele la lăcașurile lui, veа-
seli și buni la inimă spre bunătățile carele au fă-
cut Domnul lui David, robului Său, și lui
Israil, norodului Său.

CAP IX

i fu daca săvîrși Solomon zidind Casa 1
Domnului și casa împăratului și toată
lucrarea lui Solomon cîte au vrut să
facă, Și Să ivi Domnul lui Solomon 2
al doilea rînd, în ce chip S-au ivit în
Gavaon, Și-i zise lui: „Auzit-am glasul 3
rugii tale și omilinței tale carii te-ai rugat
înaintea Mea; făcut-am ție după toată ruga ta
și am sfințit casa aceasta carea ai zidit ca să să
puie numele Mieu acolo în veac, și vor fi ochii
Miei acolo și inima Mea, toate zilele. Și tu, 4
de vei mearge înaintea Mea în ce chip au mers
David, tată-tău, cu curăția inimii și cu direp-
tate, ca să faci după toate carele am poruncit
lui, și poruncile Meale și învățăturile Meale
vei păzi, Și voiu rîdica scaunul împărăției 5
tale preste Israil în veac, în ce chip am grăit lui
David, tătîne-tău, zicînd: 'Nu ți se va rîdica ție
om povățind întru Israil!' Iară de vă veți 6
întoarce, întorcîndu-vă voi și fiii voștri de la
Mine, și nu veți cruța poruncele Meale și
învățăturile Meale carele au dat Moisi înain-
tea voastră și veți mearge și veți sluji la dum-
nezăi streini și vă veți închina lor, Și voiu 7
rîdica pre Israil după pămîntul carele au dat
lor, și casa aceasta carea am sfințit cu numele
Mieu voiu lepăda de către fața Mea și va fi
Israil întru stingere și întru graiu la toate lim-
bile. Și casa aceasta va fi,cea înaltă, tot cela 8
ce va treace pren ea se va minuna și va șuiera
și vor grăi: 'Pentru ce au făcut Domnul așa
pămîntului acestuia și casii aceștiia?' Și vor 9
zice: 'Pentru căci au părăsit pre Domnul
Dumnezăul lor, Carele au scos pre părinții lor
den pămîntul Eghipetului, den casa robiei, și
s-au sprijenit de dumnăzăi streini și s-au
închinat lor și au slujit lor – pentru aceaea au
adus Domnul preste ei tot răul acesta'". Și 10
fu după 20 de ani în carii au zidit Solomon
ceale doao case, Casa Domnului și casa împă-
ratului, Hiram în pămîntul Tirului ajutoriia 11
lui Solomon cu leamne de chiedru și cu
leamne de pin și cu aur și întru toată voia lui;
atuncea au dat împăratul Solomon lui Hiram
împăratul 20 de cetăți la pămîntul Galileii.
Și ieși Hiram de la Tiros și mearse la Galilea, 12
ca să vază cetățile carele au dat lui Solomon,
și nu i-au plăcut lui și zise: „Ce-s cetățile 13
aceastea carele mi-ai dat mie, o, frate?" Și le
numi pre eale Hotar, pînă în ziua de astăzi. Și 14
aduse Hiram lui Solomon 120 de talanți de
aur. Și aceasta e lucrarea împărțealii căriia au 15
adus împăratul Solomon ca să zidească Casa
Domnului și casa împăratului și zidul Ierusali-
mului și marginea, ca să grădească îngrădirea

cetății lui David și pre Asor și pre Magghiedo
16 și pre Gazer. Farao, împăratul Eghipetu-
lui, s-au suit și au luat pre Gazer și-u ars pre
ea cu foc și pre hananeul ce lăcuia în cetate l-au
omorît; și au dat pre ea Farao trimiteri fea-
17 tei lui, muierii lui Solomon. Și Solomon au
zidit Gazerul și pre Vethoron cea mai de
18 jos Și pre Valaath și pre Thamor în pustiiu
19 Și toate cetățile ceale tari carele era lui Solo-
mon și toate cetățile carălor și toate cetățile
călăreților și lucrarea lui Solomon carea au
lucrat, zidi în Ierusalim și la Livan și întru tot
20 pămîntul domniii lui. Tot cel rămas norod
de la heteul și de la amoreul și de la ferezeu și
de la hananeu și de la eveu și de la evuseu și
de la ghiergheseul, celora ce nu era den fiii lui
21 Israil, Feciorii lor cei rămaș în pămînt după
dînșii, pre carii nu putea fiii lui Israil ca să-i
surpe pre ei, și-i aduse pre ei Solomon în
22 dajde, pînă în ziua de astăzi. Și den fiii lui
Israil n-au dat Solomon la lucru, căci aceștea
era oamenii cei războinici și slugi lui și boiari
și domni lui și boiari carălor lui și călăreți
23 lui. Și era boiarii ceia ce știia preste lucru-
rile lui Solomon 550, domnind întru norodul
24 carele făcea lucrul. Iară fata lui Faraon
s-au suit de la cetatea lui David la casa ei
25 carea au zidit ei; atuncea au zidit Mello. Și
au adus Solomon întreit preste an arderi-de-tot
și împăcăciune preste jîrtăvnicul carele au
zidit Domnului și au tămîiat preste el, carele
iaste înaintea Domnului; și au săvîrșit
26 casa. Și au făcut împăratul Solomon cora-
bie lucrurilor lui Gaver, ce iaste lipită de
Elath, la marginea mării cei de apoi, în
27 pămîntul Edomului. Și au trimis Hiram în
corabie, den slugile lui, oameni corăbiari, a
umbla știind pre mare, cu slugile lui
28 Solomon. Și au venit la Sofira și au luat de
acolo 420 de talanzi de aur și au adus împăra-
tului Solomon.

CAP X

1 Și împărăteasa Sava au auzit numele
lui Solomon și numele Domnului și
veni să-l ispitească pre el cu cuvinte
2 întunecate. Și veni la Ierusalim cu
puteare grea foarte și cămile rădicînd
dulcețuri și aur mult foarte și piatră cinstită,
și intră către Solomon și-i grăi lui toate cîte
3 era în inema ei. Și-i spuse ei Solomon toate
cuvintele ei, nu era cuvînt ferit de către împă-
4 ratul, carele nu l-au spus ei. Și văzu împă-
răteasa Sava toată înțelepciunea lui Solomon
și casa carea au zidit și mîncările lui Solomon
5 Și șădearea slugilor lui și dvoreala slugilor lui și
îmbrăcămintea lui și păharnecii lui și arderea lui
cea de tot carea aducea în Casa Domnului, și-ș
ieși den minte. Și zise către Solomon 6
împăratul: „Adevărat e cuvîntul carele am
auzit în pămîntul mieu pentru cuvîntul tău și
pentru înțelepciunea ta! Și n-am crezut 7
celora ce-m grăia mie, pînă unde am venit;
văzut-au ochii miei și, iată, nu iaste nici jumă-
tate precum mi-au povestit mie; adaos-ai
înțelepciune și bune către eale preste tot
auzul carele am auzit în pămîntul mieu. Fe- 8
ricite muierile tale, fericite slugile tale aceas-
tea carii dvorescu înaintea ta pururea, cei ce
aud toată înțelepciunea ta! Fie Domnul Dum-
nezeul tău blagoslovit, Carele au vrut întru
tine ca să dea pre tine pre scaunul lui
Israil! Pentru căci iubeaște Domnul Dum- 9
nezeu pre Israil să-l întărească în veaci, și
te-au pus pre tine împărat preste ei, ca să faci
judecată cu direptate și întru judecățile lor".
Și au dat lui Solomon 120 de talanzi de aur și 10
îndulceturi multe foarte și piatră cinstită.
N-au fost venit după îndulceturile acealea
încă în mulțime, carele au dat împărăteasa
Sava împăratului Solomon. Și corabia lui 11
Hiram, carea rădica aurul de la Sofir, au adus
leamne necioplite foarte multe și piatră cin-
stită. Și au făcut împăratul leamnele cealea 12
necioplite propteale Casii Domnului și casii
împăratului și copuze și alăute cîntăreților.
N-au fost venit leamne ca acealea necioplite
pre pămînt, nici s-au ivit undeva, pînă în ziua
aceasta. Și împăratul Solomon au dat 13
împărăteasii Savei toate cîte au vrut și cîte au
cerșut, afară den toate cîte au fost dat ei pren
mîna împăratului Solomon. Și să întoarse 14
și veni la locul ei ea și toate slugile ei. Și era
cumpănitura aurului ce au venit lui Solomon
într-un an 666 talanzi de aur, Afară den 15
birul celor supuș și al negutătorilor ce să
înnegoțătoriia și al tuturor împăraților decin-
dea și al domnilor pămîntului. Și au făcut 16
împăratul Solomon 300 de sulițe de aur
bătute, 300 de auri încăpuse la o suliță, Și 17
300 de platoșe bătute de aur, trei taleri de aur
era pre o platoșe; și au dat pre eale împăratul
la casa cea de lemn den Livan. Și făcu 18
împăratul scaun de elifand mare și l-au fere-
cat pre el cu aur lămurit. Șase stepene 19
scaunului și săpături de viței la scaun dendă-
rătul lui și mîini de o parte și de alta pre scau-
nul șăderii și doi lei stînd lîngă mîini Și 20
12 lei stînd acolo, preste ceale 6 stepene, de o
parte și de alta. Și nu s-au făcut așa la toată
împărăția. Și toate unealtele cealea ce s-au 21
făcut de împăratul Solomon, de aur; și scăldă-
tori de aur și toate vasele Casii Domnului den
Livan, cu aur încheiate, nu era argint, căci
nu era băgat în samă în zilele lui So-

22 lomon. Căci corabie de Tharsis era la
împăratul Solomon pre mare, cu fiii lui
Hiram, una pe 3 ani veniia împăratului cora-
bie de la Tharsis, de aur și de argint, și de dinți
de elifand, și de maimuțe, și de pietri cioplite
23 și necioplite. Și să mări Solomon mai mult
decît toți împărații pămîntului, cu avuție și cu
24 înțelepciune. Și toți împărații pămîntului
cerca fața lui Solomon, ca să auză înțelepciu-
25 nea lui care au dat Domnul în inima lui, Și
ei aducea fiecarele darurile lui, fiecare vase de
aur și de argint și îmbrăcăminte, zmirnă
aleasă și îndulcituri și cai și mușcoi, den an în
26 an. Și adună Solomon cară și călăreți și era
la Solomon 40000 de iape la cară și 2000 de
călăreți și le-au pus pre eale în cetățile carălor
27 și, cu împăratul, în Ierusalim. Și au dat
împăratul aurul și argintul în Ierusalim, ca
pietrile; și chedrii, ca dudeaile au dat, ceale de
28 la șăsu, întru mulțime. Și ieșirea călăreților
lui Solomon, den Eghipet și de la Thecue;
neguțătorii împăratului lua den Thecue cu
29 schimbare. Și să suia ieșirea de la Eghipet:
carul pentru 100 de arginți și calul pentru 150
de arginți. Și așa la toți împărații Hettemului
și la împărații Siriei pre mare ieșiia.

CAP XI

1 Și împăratul Solomon era iubitoriu de
muieri și luo muieri streine, și pre fata
lui Farao, moaviteance, amaniteance,
siriance și idomeance și sidoneance și
2 hetteance și amoreance, Dentru
limbile care au oprit Domnul pre fiii lui Israil:
„Ca să nu întrați la eale și ei să nu între la voi,
pentru ca să nu abată sufletele voastre dena-
poia bozilor lor", la ei s-au lipit Solomon a
3 îndrăgi. Și era la dînsul muieri stăpîne 700,
și țiitoare 300; și au plecat lui muierile inima
4 lui. Și fu la vreamea bătrîneațelor lui Solo-
mon, muierile lui au abătut inima lui denapoia
altor dumnezei; și nu era inima lui deplin cu
Domnul Dumnezăul lui ca inima lui David,
5 tatul lui. Și mearse Solomon denapoia
Astartei, urîciunea sidoneanilor, și denapoia
împăratului lor, idolului fiilor lui Amon.
6 Și făcu Solomon răul înaintea Domnului și
n-au mers denapoia Domnului ca David, tatul
7 lui. Atuncea au zidit Solomon înalt lui
Hamos, idolul lui Moav, în muntele cel de
spre fața Ierusalimului, și împăratului lor,
chipului fiilor lui Amon, și Astartii, urîciunii
8 sidoneanilor. Și așa au făcut la toate muie-
rile lui ceale streine carele tămîia și jîrtvuia
9 bozilor lor. Și Să urgisi Domnul pre Solo-
mon căci s-au abătut inima lui de la Domnul
Dumnezeul lui Israil, Celuia ce S-au arătat
10 lui de 2 ori Și au poruncit lui de 2 ori pentru
cuvîntul acesta întru tot, ca să nu meargă
denapoia altor dumnezăi și să păzască și să
facă ceale ce au poruncit lui Domnul Dumne-
zău. Și zise Domnul către Solomon: 11
„Pentru căci s-au făcut aceastea cu tine și n-ai
păzit învățăturile Meale și poruncile Meale
carele am poruncit ție, rumpînd voiu rumpe
împărăția ta den mîna ta și o voiu da pre ea
robului tău. Însă în zilele tale nu voiu face 12
aceastea, pentru David, tatul tău. Den mîna
fiiului tău voiu lua pre ea. Însă toată împă- 13
răția nu voiu lua: un buzdugan voiu da fiiului
tău pentru David, tată-tău, și pentru Ierusa-
lim, cetatea carea am ales". Și rîdică Dom- 14
nul vrăjmași lui Solomon pre Ader Idumeul,
den seminția împărăției în Idumea. Și fu 15
cînd surpă David pre Edom, cînd mearse
Ioav, voivodul oștii, ca să îngroape stîrvurile,
și au tăiat toată partea bărbătească în Idu-
mea. Căci șase luni șădea acolo Ioav și tot 16
Israilul, în Idumea, pînă unde au pierdut tot
bărbatul den Idumea. Și fugi Ader, el și toți 17
oamenii idumeii den slugile tătîne-său
împreună cu el, și întrară în Eghipet; și Ader,
copilaș mic. Și să sculară oameni den ceta- 18
tea Madiamului și veniră la Faran și luară
oameni împreună cu ei; și veni către Farao,
împăratul Eghipetului, și întră Ader către
Farao și-i deade lui casă, și pîini rîndui lui, și
pămînt au dat lui. Și află Ader har înaintea 19
lui Farao foarte și-i deade lui muiare pre sora
muierii lui, sora Thecheminii cea mai mare.
Și-i născu lui sora Thecheminei, lui Ader, pre 20
Ganivathi, feciorul ei, și-l crescu pre el The-
chemina în mijlocul fiilor lui Farao; și era
Ganivath în casa lui Farao în mijlocul fiilor lui
Farao. Și Ader auzi în Eghipet că au murit 21
David cu părinții lui și cum că au murit Ioav,
boiarenul oștii, și zise Ader către Farao: „Tri-
mite-mă și mă voiu întoarce la pămîntul
mieu". Și-i zise Farao lui Ader: „Cu ce tu 22
mai puțin ești cu mine? Și, iată, tu cerci a
mearge la pămîntul tău". Și-i zise lui Ader:
„Nice într-un chip, că trimițînd mă vei tri-
mite!" Și rîdică Domnul lui Solomon vrăj- 23
maș pre Razron, fiiul lui Elideche, pre Vara-
meth și pre Adadezer, împăratul Suvei, dom-
nul lui. Și să adunară la el oameni și era 24
căpetenie celor împotrivnici și au luat înain-
te pre Damasec și au șăzut întru ea ș-au împă-
rățit în Damasec. Și era vrăjmași lui Israil 25
toate zilele lui Solomon – acesta e răul carele
au făcut Ader – și să îngreuie preste Israil și
împărăți în pămîntul Edomului. Și Iero- 26
voam, feciorul lui Navat, al lui Efrathi den
Sarira, fiiul al unii fămei văduve, rob lui Solo-
mon; și acesta e lucrul carele au făcut, cum au
rîdicat mînile preste împăratul Solomon:
Și împăratul Solomon au zidit marginea și au 27
închis îngrădirea cetății lui David, tătîne-său;
Și omul Ierovoam, vîrtos la putea- 28

re. Şi văzu Solomon copilaşul că e om de
treabă şi-l puse pre el preste greutățile casii
29 lui Iosif. Şi fu în vreamea aceaea, şi Iero-
voam ieşi den Ierusalim şi-l aflǎ pre el Ahia
Siloniteanul, prorocul, în cale şi-l abǎtu pre
el den cale. Şi Ahia, îmbrăcat cu haină noao.
30 Şi amîndoi, singuri în cîmp. Şi să apucă
Ahia de haina lui cea noao ce era preste el şi o
31 rupse pre ea în 12 rupturi. Şi zise lui Iero-
voam: „Ia ție 10 rupturi, căci aceastea zice
Domnul Dumnezăul lui Israil: 'Iată, Eu rump
împărăția den mîna lui Solomon şi-ț voiu da
32 ție 10 buzdugane. Şi 2 buzdugane vor fi lui
pentru robul Mieu, David, şi pentru Ierusa-
lim, cetatea carea am ales întru ea dentru
33 toate fealiurile lui Israil, Pentru căci M-au
lăsat pre Mine şi au făcut Astaartei, urîciunii
sidoneanilor, şi lui Hamos şi chipurilor lui
Moav şi la împăratul lor, supărarea fiilor lui
Ammon, şi n-au mersu în căile Meale ca să
facă ce e direpț înaintea Mea şi poruncile
Meale şi direptățile Meale, ca David, tatul
34 lui. Şi nu voiu lua împărăția toată den mîna
lui, pentru căce sprijinind voiu sprijini lui
toate zilele vieții lui, pentru David, robul
Mieu, carele am ales pre el, carele au crutat
35 poruncile Meale şi direptățile Meale. Şi
voiu lua împărăția den mîna fiiului său şi voiu
36 da ție ceale 10 buzdugane. Iară fiiului lui
voiu da ceale 2 buzdugane, pentru ca să fie
scaun robului Mieu, lui David, toate zilele,
înaintea Mea, în Ierusalim, cetatea pre carea
am ales Mie ca să-M poiu numele Mieu acolo.
37 Şi pre tine voiu lua şi vei împărăți întru carele
pohteaşte sufletul tău şi tu vei fi împărat
38 preste Israil. Şi va fi – de vei păzi toate cîte
poruncesc ție şi vei mearge întru căile Meale
şi vei face ce e bine înaintea Mea, ca să păzeşti
poruncile Meale şi învățăturile Meale, în ce
chip au făcut David, robul Mieu – şi voiu fi
împreună cu tine şi voiu zidi ție casă credin-
cioasă, în ce chip am zidit lui David, şi voiu da
39 ție pre Israil. Şi voiu chinui semințiia lui
David pentru aceastea, însă nu toate zilele'".
40 Şi au cercat Solomon să omoară pre Iero-
voam, şi să sculă şi fugi la Eghipet, cătră
Susachim, împăratul Eghipetului; şi era la
41 Eghipet pînă unde au murit Solomon. Şi
rămăşițele cuvintelor lui Solomon şi toate cîte au
făcut şi toată înțelepciunea lui nu, iată, aceastea
s-au scris în Cartea cuvintelor lui Solomon?
42 Şi zilele carele au împărățit Solomon în
Ierusalim preste tot Israilul, 40 de ani.
43 Şi adormi Solomon cu părinții lui şi-l îngro-
pară pre el în cetatea lui David, tatului lui, şi
împărăți Rovoam, fiiul lui,
în locul lui.

CAP XII

Şi mearse împăratul Rovoam la Si- 1
chima, căce la Sichima veniia tot
Israilul ca să-l împărățească pre el.
Şi fu daca auzi Ierovoam, feciorul lui 2
Navat, şi el încă fiind în Eghipet, după
ce fugise de fața împăratului Solomon şi
şădea în Eghipet, Şi au trimis şi l-au che- 3
mat pre el, şi veni Ierovoam şi tot norodul lui
Israil şi grăi norodul cătră împăratul Rovoam,
zicînd: „Tată-tău au îngreuiat jugul nostru, 4
şi tu acum iuşurează den lucrul tătîne-tău cel
nesilnic şi den lanțul lui cel greu, carele au dat
preste noi, şi-ț vom sluji ție". Şi zise cătră 5
ei: „Păsați pînă în 3 zile şi vă întoarceți cătră
mine!" Şi să dusără. Şi spuse împăratul 6
Rovoam celor mai bătrîni, carii era dvorind
înaintea lui Solomon, tatului lui, pînă trăia,
zicînd: „Cum voi sfătuiți şi voiu răspunde
norodului acestuia cuvînt?" Şi grăiră cătră 7
el, zicînd: „De vei fi în ziua aceasta rob noro-
dului acestuia şi vei sluji lor şi vei grăi cătră ei
cuvinte bune, vor fi ție robi toate zilele". Şi 8
lăsă sfatul celor mai bătrîni carii au sfătuit lui
şi să sfătui cu copiii ceia ce crescuse cu el, ceia
ce dvoriia înaintea feații lui, şi zise lor: „Ce 9
voi sfătuiți şi ce voiu răspunde norodului
acestuia, celor ce au grăit cătră mine, zicînd:
'Uşurează den jugul carele au dat tată-tău
preste noi!'?" Şi grăiră cătră el copiii ceia ce 10
s-au crescut cu el şi ziseră lui: „Aceastea vei
grăi norodului acestuia, celor ce au grăit cătră
tine, zicînd: 'Tată-tău au îngreuiat jugul
nostru, şi tu acum uşurează de asupra noas-
tră!', aceastea vei grăi cătră ei: 'Micşurarea
mea mai groasă iaste decît mijlocul tătîne-
mieu. Şi acum, tată-mieu au încărcat pre 11
voi cu jug greu, şi eu voiu adaoge preste
jugul vostru; tată-mieu v-au certat pre voi cu
bice, iară eu vă voiu certa pre voi cu
scorpii!'" Şi mearse Ierovoam şi tot noro- 12
dul cătră împăratul Rovoam în ziua a treia, în
ce chip au grăit lor împăratul lui Israil, zicînd:
„Întoarceți-vă cătră mine în ziua a treia!" Şi 13
răspunse împăratul cătră norod nesilniceaşte
şi lăsă împăratul Rovoam sfatul celor mai
bătrîni carele au sfătuit lui Şi au grăit cătră 14
dînşii după sfatul copiilor, zicînd: „Tată-mieu
au îngreuiat jugul vostru, şi eu voiu adaoge
preste jugul vostru; tată-mieu v-au certat pre
voi cu bice, iară eu voiu certa pre voi cu scor-
pii!" Şi n-au auzit împăratul norodul, căci era 15
îndărătnicia de la Domnul, ca să întărească cu-
vîntul Lui carele au grăit cu mîna lui Ahia Siloni-
teanul pentru Ierovoam, feciorul lui Navat. Şi 16
văzu tot Israilul că n-au ascultat împăratul gla-
sul lor şi răspunse norodul împăratului, zicînd:
„Ce iaste noao parte întru David? Şi nu

iaste noao moștenire întru fiiul lui Iesei!
Aleargă, Israile, la lăcașurile tale! Acum paș-
te-ți casa ta, Davide!“ Și să duse Israil la lăca-
17 șurile lui. Și fiii lui Israil, ceia ce lăcuia în
cetățile Iudei, au împărățit preste ei pre
18 Rovoam. Și au trimis împăratul pre Adoni-
ram, pre cel preste bir, și-l uciseră pre el cu
pietri tot Israilul și muri. Și împăratul
Rovoam apucă a să sui în car, a fugi în Ierusa-
19 lim. Și defăimă Israil la casa lui David pînă
20 în ziua aceasta. Și fu deaca auzi tot Israilul
cum s-au învîrtejit Ierovoam de la Eghipet, și
trimisără și chemară pre el la adunare, și-l
împărățiră pre el preste Israil; și nu era dena-
poia casii lui David, afară den neamul Iudei și
21 al lui Veniamin singuri. Și Rovoam întră în
Ierusalim și adună toată adunarea Iudei și
neamul lui Veniamin, 120 de voinici făcînd
războiu, ca să dea războiu cătră casa lui Israil,
să întoarcă împărăția lui Rovoam, fiiul lui
22 Solomon. Și să făcu cuvîntul Domnului
cătră Samea, omul lui Dumnezău, zicînd:
23 „Zi lui Rovoam, feciorul lui Solomon, împăra-
tului Iudei, și cătră toată casa Iudei și a lui
Veniamin și la rămășița norodului, zicînd:
24 'Aceastea zice Domnul: 'Nu vă veț sui, nici veț
da războiu cu frații voștri, fiii lui Israil; întoar-
că-să fieștecarele la casa lui, căci de la Mine
s-au făcut cuvîntul acesta!'“ Și au ascultat
cuvîntul Domnului și au potolit a mai mearge,
25 după cuvîntul Domnului. Și zidi Ierovoam
pre Sichima, cea den muntele Efraimului, și
lăcuia întru ea. Și ieși de acolo și zidi pre
26 Fanuil. Și zise Ierovoam în inima lui: „Iată,
acum se va întoarce împărăția la casa lui
27 David! De se va sui norodul acesta ca să
aducă jîrtvă în Casa Domnului, în Ierusalim,
și se va întoarce inima norodului cătră Dom-
nul și cătră domnul lor, Rovoam, împăratul
28 Iudei, și mă vor omorî pre mine!“ Și să sfătui
împăratul și făcu 2 junce de aur și zise cătră
norod: „Destul vă e voao a vă sui la Ierusalim!
Iată dumnezeii tăi, Israile, ceia ce te-au scos
29 pre tine den pămîntul Eghipetului!“ Și au
pus pre una în Vethil și pre una au pus în
30 Dan. Și să făcu cuvîntul acesta întru păcat.
Și mergea norodul denapoia uniia pînă la Dan
31 și lăsară Casa Domnului. Și au făcut case
pre înălțime și au făcut preoți o parte oarece
32 den norod, carii nu era den fiii lui Levi. Și
făcu Ierovoam praznec în luna a opta, în 15
zile ale lunii, după praznecul ce era în pămîn-
tul Iudii, și să sui pre jîrtăvnicul carele au
făcut în Vithil, ca să facă jîrtvă juncelor cărora
au făcut. Și au pus aproape în Vithel pre preo-
33 ții celor nalte care au făcut. Și să sui preste
jîrtăvnicul carele au făcut, în 15 zile, în luna a
opta, la praznecul carele au urzit de la ine-
ma lui și au făcut praznec fiilor lui Israil și
s-au suit pre jîrtăvnic ca să jîrtvuiască.

CAP XIII

i iată, omul lui Dumnezeu au venit de 1
la Iuda, [cu] cuvîntul Domnului, la
Vethil; și Ierovoam sta pre jîrtăvne-
cul lui ca să jîrtvuiască. Și chemă 2
preste jîrtăvnic cu cuvîntul Domnului și
zise: „Jîrtăvnic, jîrtăvnic, aceastea zice Domnul:
'Iată, fiiu să naște casii lui David, Iosia iaste
numele lui; și va jîrtvui preste tine pre preoții
cei ce jîrtvuiesc preste tine și oase de oameni
va arde preste tine'“. Și au dat în ziua 3
aceaea sămn, zicînd: „Acesta e cuvîntul carele
au grăit Domnul, zicînd: 'Iată, jîrtăvnicul să
sparge și să va vărsa grăsimea ceaea ce iaste
preste el!'“ Și fu deaca auzi împăratul 4
Ierovoam cuvîntul omului lui Dumnezeu,
celuia ce au chemat pre jîrtăvnicul den Vethil,
și întinse mîna lui împăratul pre jîrtăvnic,
zicînd: „Prindeți-l pre el!“ Și iată, secă mîna
lui carea au întins pre el și n-au putut ca să o
întoarcă pre ea cătră el. Și jîrtăvnicul s-au 5
spart și s-au vărsat grăsimea după jîrtăvnic,
după sămnul carele au dat omul lui Dum-
nezeu cu cuvîntul Domnului. Și zise împă- 6
ratul Ierovoam omului lui Dumnezeu: „Roa-
gă-te dară feații Domnului Dumnezeului tău
și să întoarcă mîna mea cătră mine“. Și să
rugă omul lui Dumnezeu feații Domnului și să
întoarse mîna împăratului cătră el și să făcu
ca și mai nainte. Și grăi împăratul cătră 7
omul lui Dumnezeu: „Întră cu mine în casă și
prînzează, și-ț voiu da ție dare!“. Și zise 8
omul lui Dumnezeu cătră împăratul: „De-m
vei da jumătate den casa ta, nu voiu întra cu
tine, nici voiu mînca pîine, nici voiu bea apă în
locul acesta, Căci așa Domnul mi-au 9
poruncit mie cu cuvîntul, zicînd: 'Să nu
mănînci pîine și să nu beai apă și să nu te
întorci în calea carea ai mers întru ea!'“ Și 10
să duse într-altă cale și nu să întoarse în calea
carea au venit întru ea la Vethil. Și un pro- 11
roc bătrîn lăcuia în Vethil, și vin feciorii lui
și-i povestesc lui toate faptele cîte au făcut
omul lui Dumnezeu în ziua aceaea în Vethil și
cuvintele carele au grăit împăratului; și să
întoarse fața tatului lor. Și grăi cătră ei 12
tatul lor, zicînd: „Pre ce cale au mers?“ Și-i
arătară lui fiii lui calea întru carea au mers
omul lui Dumnezeu, carele au ieșit den pămîntul
Iudei. Și zise fiilor lui: „Înșălați-m măgă- 13
rița!“ Și-i înșălară lui măgărița și încălecă
preste ea. Și mearse denapoia omului lui 14
Dumnezeu și-l află pre el șăzînd supt un stejar,
și-i zise lui: „Au tu ești omul lui Dumnezeu,

cel ce ai ieșit de la Iuda?“ Și zise: „Eu!“
15 Și-i zise lui: „Vino cu mine și mănîncă pîine!“
16 Și zise către el: „Nu voiu putea să mă întorcu
cu tine, nice voiu mînca pîine, nice voiu bea
17 apă în locul acesta, Căce așa mi s-au
poruncit cu cuvîntul Domnului, zicînd: ‘Să nu
mănînci pîine acolo și să nu beai apă acolo și
să nu te întorci în calea carea ai mersu întru
18 ea!’“ Și zise către el: „Și eu proroc sînt, ca
și tine, și îngerul au grăit către mine cu cuvîn-
tul Domnului, zicînd: ‘Întorce-l pre dînsul
către tine, la casa ta, și să mănînce pîine și să
19 bea apă!’“ Și minți lui. Și-l întoarse pre el
20 și mîncă pîine și bău apă în casa lui. Și fu el
șăzînd la masă și să făcea cu cuvîntul Domnu-
lui către prorocul cela ce l-au întors pre
21 el. Și zise către omul lui Dumnezău, cela ce
veniia de la Iuda, zicînd: „Aceastea zice Dom-
nul: ‘Pentru căce ai amărît cuvîntul Domnului
și n-ai cruțat porunca carea au poruncit ție
22 Domnul Dumnezăul tău Și te-ai întors și
ai mîncat pîine și ai băut apă în locul acesta
carele au grăit către tine, zicînd: ‚Să nu
mănînci pîine, nice să beai apă!‘, nu va întra
23 trupul tău în groapa părinților tăi!’“ Și fu
după ce mîncă el pîine și bău apă, și-i înșălă
24 lui măgariul prorocului și să întoarse. Și să
duse și-l află pre el un leu în cale și-l omorî
pre el, și era trupul lui lepădat în drum, și
25 măgariul sta lîngă el și leul sta lîngă trup. Și
iată, oameni pre aproape mergînd și văzură
mortăciunea aruncată în cale și leul sta lipit de
mortăciune. Și întrară și grăiră în cetate, unde
26 prorocul cel bătrîn lăcuia întru ea. Și auzi
cela ce l-au întors pre el den cale și zise:
„Omul lui Dumnezău acesta iaste, carele au
amărît cuvîntul Domnului, și l-au dat pre el
Domnul leului și l-au zdrobit pre el și l-au
omorît pre dînsul, după cuvîntul Domnului,
27 carele au grăit lui“. Și grăi către fiii lui,
28 zicînd: „Înșălați-mi măgariul!“ Și înșălară.
Și mearse și află trupul lui lepădat în cale, și
măgariul și leul sta lîngă trup; și n-au mîncat
leul trupul omului lui Dumnezău și n-au zdro-
29 bit pre măgariu. Și rădică prorocul trupul
omului lui Dumnezău și-l puse pre el pre
măgariu și-l întoarse pre el prorocul; și veni
30 la cetate ca să-l îngroape pre el. Și puse
trupul lui în groapa lui și-l plînsără pre el:
31 „Vai, frate!“ Și fu după ce l-au plînsu pre
el, și zise fiilor lui, zicînd: „De voiu muri,
îngropați-mă în groapa aceasta, unde omul lui
Dumnezău s-au îngropat întru ea, lîngă oasele
lui puneți-mă, pentru ca să să mîntuiască oa-
32 sele meale cu oasele lui; Căce făcîndu-se va fi
cuvîntul care au grăit, cuvîntul Domnu-
lui pre jîrtăvnicul cel den Vethil și pre casele
ceale nalte ce-s în Samaria“. Și după 33
cuvîntul acesta nu s-au întorsu Ierovoam den
răutatea lui; și s-au întorsu și au făcut den
partea norodului preoți celor nalte: cel ce
vrea umplea mîna lui și să făcea preot la ceale
nalte. Și să făcea cuvîntul acesta în păcat 34
casii lui Ierovoam și întru perire și stingere
de către fața pămîntului.

CAP XIV

În vreamea aceaea s-au bulnăvit Avia, 1
feciorul lui Ierovoam. Și muierii 2
lui zise Ierovoam: „Scoală-te și să te
premenești și nu vor cunoaște că tu
ești muiarea lui Ierovoam; și vei
mearge la Silo. Iată acolo Ahia prorocul;
acesta au grăit pentru mine ca să împărățesc
preste norodul acesta. Și ia în mîna ta 3
omului lui Dumnezău 10 pîini și covrigi fiilor
lui și struguri și un urcior de miare și vei
mearge către el: el va povesti ție ce va fi copi-
lului“. Și făcu așa muiarea lui Ierovoam; și 4
mearse la Silo și întră în casa lui Ahia, și omul
– bătrîn a vedea, și stîmpiia ochii lui de bătrî-
neațele lui. Și zise Domnul către Ahia: 5
„Iată, muiarea lui Ierovoam întră ca să cearce
cuvînt de la tine pentru fiiul ei, căci bolnav
iaste; după aceasta și după aceasta vei grăi
către ea. Și fu cînd întra ea, și ea să 6
înstreina“. Și fu daca auzi Ahia glasul picioa-
relor ei, întrînd ea întru deșchidere, și zise:
„Întră, muiarea lui Ierovoam, pentru căci
aceasta tu te înstreinezi? Și eu sînt trimis
către tine nesîlnic! Mergînd, zi lui Iero- 7
voam: ‘Aceastea zice Domnul Dumnezăul lui
Israil: ‘Pentru căci cît te-am înălțat pre tine
den mijlocul norodului și te-am dat povățito-
riu preste norodul lui Israil Și am rupt 8
împărăția de la casa lui David și am dat pre ea
ție, și nu te-ai făcut ca robul Mieu, David,
carele au cruțat poruncile Meale și carele au
mers denapoia Mea cu toată inima lui, ca să
facă ce e dirept întru ochii Miei; Și ai vicle- 9
nit a face decît toți cîți s-au făcut la fața ta și ai
mers și ț-ai făcut ție alți dumnezăi și vărsate, a
Mă mînia pre Mine, și pre Mine M-ai aruncat
denapoia ta, Pentru aceaea, iată, Eu aduc 10
răutate către casa lui Ierovoam și voiu surpa
pe Ierovoam pișind la păreate, țiindu-se și
rămășiță, întru Israil, și voiu aleage pre casa
lui Ierovoam în ce chip să aleage baliga, pînă
se va săvîrși el. Pre cel mort al lui Iero- 11
voam în cetate-l vor mînca cînii și pre cel
mort în țarenă îl vor mînca pasările ceriu-
lui’. Căci Domnul au grăit! Și tu scoală-te, 12
pasă la casa ta! Cînd vor întra picioa-
rele tale în cetate, va muri copilașul. Și-l 13
vor plînge pre el tot Israilul și-l vor
îngropa pre el, că acesta singur va întra lui
Ierovoam către groapă; căci s-au aflat întru

el cuvînt bun pentru Domnul Dumnezăul lui
14 Israil, în casa lui Ierovoam. Și va scula
Domnul Luiș împărat pre Israil, carele va lovi
casa lui Ierovoam în ziua aceasta și încă și
15 acum. Și va lovi Domnul pre Israil în ce
chip să clătește trestia în apă, și va zmulge
pre Israil de asupra pămîntului celui bun aces-
tuia carele au dat părinților lor, și va vîntura pre
ei decindea de rîu, pentru căci au făcut desișuri
16 lor, mîniind pre Domnul. Și va da Domnul
pre Israil pentru păcatele lui Ierovoam, carele
17 au greșit și carele au păcătuit pre Israil". Și
să sculă muiarea lui Ierovoam și mearse la
Sarira; și fu daca întră la pragul casii, și copilașul
18 au murit. Și l-au îngropat pre el Și l-au
plîns pre el tot Israilul, după cuvîntul Domnu-
lui, carele au grăit cu mîna robului Lui, Ahia
19 prorocului. Și prisositul cuvîntului lui Iero-
voam, cîte au dat războiu și cîte au împărățit,
iată, aceastea scrise sînt în Cartea cuvintelor
20 zilelor împăraților lui Israil. Și zilele carele
au împărățit Ierovoam, 22 de ani; și adormi cu
părinții lui și împărați Adad, fiiul lui, în locul
21 lui. Și Rovoam, feciorul lui Solomon, au
împărățit preste Iuda; fiiu de 41 de ani
Rovoam cînd au împărățit el, și 17 ani au
împărațit în Ierusalim, cetatea carea au ales
Domnul, să puie numele Lui acolo, den toate
fealiurile lui Israil; și numele maicii lui,
22 Naama Amaniteanca. Și au făcut Rovoam
răul înaintea Domnului; și-L întărîtă pre El
întru toate cîte au întărîtat părinții lui, întru
23 păcatele lor carele au păcătuit, Și-ș clădiră
și ei înalte și stîlpi și desișuri preste tot dealul
24 înalt și dedesupt a tot lemnul umbros. Și
sodomie să făcu pre pămînt; și au făcut de
toate urîciunile limbilor care au rîdicat Dom-
25 nul de către fața fiilor lui Israil. Și fu în anul
al cincea împărățind Rovoam, să sui Susa-
chim, împăratul Eghipetului, preste Ierusa-
26 lim. Și luo toate visteriile Casii Domnului și
27 avuțiile casei împăratului, Și sulițele ceale
de aur carele au luat David den mîna slugilor
lui Adrazar, împăratul Suvei, și le-au adus
28 pre eale la Ierusalim; Toate cîte au luat,
arme de aur, cîte au făcut Solomon, și le-au
adus pre eale la Eghipet. Și au făcut Rovoam
împăratul arme de aramă în locul lor și au pus
preste eale povățuitorii celor ce aleargă pre
aproape, ceia ce păziia poarta casei împăratu-
29 lui. Și să făcea cînd întra împăratul în Casa
Domnului, și le purta pre eale ceia ce alerga
pre aproape și le răzima pre eale la cămara
30 alergătorilor. Și rămășițele cuvintelor lui
Rovoam și toate cîte au făcut nu-s, iată, aceas-
tea scrise în Cartea cuvintelor zilelor împă-
31 raților Iudei? Și războiu era întru mijlocul
lui Rovoam și Ierovoam, toate zilele.
Și adormi Rovoam cu părinții lui și să astrucă 32
cu părinții lui în cetatea lui David. Și numele
maicii lui, Naama Amaniteanca. Și împărăți
Aviu, fiiul lui, [în] locul lui.

CAP XV

Și întru al 18 an împărățind Ierovoam, 1
feciorul lui Navat, împărăți Aviu,
feciorul lui Rovoam, preste Iuda.
Și 3 ani au împărățit preste Ierusa- 2
lim. Și numele maicii lui, Maaha, fata
lui Avesalom. Și mearse întru toate păca- 3
tele tătîne-său, carele au făcut înaintea lui, și
nu era inima lui deplin cu Domnul Dumnezeul
lui, ca inima lui David, tatului lui. Căci 4
pentru David au lăsat lui Domnul Dumnezeul
lui rămășiță în Ierusalim, pentru ca să puie
pre fiii lui după dînsul și să întărească Ieru-
salimul, În ce chip au făcut David direptul 5
înaintea Domnului și nu s-au abătut dentru
toate carele au poruncit lui, toate zilele vieții
lui, afară den cuvîntul Uriei Hetteului. Și 6
războiu era în mijlocul lui Rovoam și întru
mijlocul lui Ierovoam, toate zilele vieții
lui. Și rămășițele cuvintelor lui Avia și 7
toate cîte au făcut nu-s, iată, aceastea scrise în
Cartea cuvintelor zilelor împăraților Iudei? Și
războiu era întru mijlocul lui Aviu și întru mij-
locul lui Ierovoam. Și adormi Aviu 8
împreună cu părinții lui, în 20 de ani ai lui
Ierovoam, și să astrucă cu părinții lui în ceta-
tea lui David. Și împărățeaște Asa, fiiul lui, în
locul lui. Și în anul al 20 al lui Ierovoam, 9
împăratul lui Israil, împărățeaște Asa preste
Iuda. Și 41 de ani au împărățit în Ierusalim. 10
Și numele maicii lui, Maaha, fata lui Avesa-
lom. Și făcu Asa direptul înaintea Domnu- 11
lui, ca David, tată-său. Și rîdică pricăjitu- 12
rile de pre pămînt și goni toate deprinderele
carele au făcut părinții lui. Și pre Maaha, 13
maica lui, au mutatu-o, ca să nu fie povățui-
toare, cum au făcut adunare în desișul ei, și
tăia Asa afundările ei și le arse cu foc la pîrîul
Chedrilor. Iară ceale nalte nu le-au rîdicat. 14
Însă inima lui Asa era desăvîrșit cu Domnul,
toate zilele lui. Și băgă stîlpii tătîne-său și 15
stîlpii lui în Casa Domnului, de argint și de
aur Și vase. Și războiu era întru mijlocul lui 16
Asa și întru mijlocul lui Vaasa, împărat lui
Israil, toate zilele lor. Și să sui Vaasa, 17
împăratul lui Israil, asupra Iudei; și zidi pre
Rama ca să nu fie a întra și a ieși la Asa, împă-
ratul Iudei. Și luo Asa tot argintul și aurul 18
carele s-au aflat în visteriile Casii Domnului și
în visteriile casei împăratului și le-au dat pre
eale în mîinile slugilor lui și-i trimise pre ei
împăratul Asa către fiiul lui Ader, fiiul lui Ta-
ve, în Rama, feciorul lui Azail, împăratul Si-
riei, celuia ce lăcuia în Damasc, zicînd: „Pune 19
făgăduință întru mijlocul mieu și întru mijlo-

cul tău, şi întru mijlocul tătîne-mieu şi întru
mijlocul tătîne-tău. Iată, am trimis ţie daruri,
argint şi aur. Vino, răsipeaşte făgăduinţa ta
cea de către Vaasa, împăratul lui Israil, şi se
20 va sui de asupra mea". Şi ascultă fiiul lui
Ader pre împăratul Asa; şi trimise pre boiarii
puterilor lui în cetăţile lui Israil şi lovi pre Ain
şi pre Dan şi pre Avel, ale casei Maahăi şi tot
Henerethul, pînă la tot pămîntul Nefta-
21 lim. Şi fu deaca auzi Vaasa, şi părăsi a zidi
22 pre Rama şi să întoarse la Thersa. Şi împă-
ratul Asa porunci la tot Iuda, la Enachim, şi
rădicară pietrile den Rama şi leamnele ei
carele au zidit Vaasa; şi zidi cu eale împă-
ratul Asa tot muntele lui Veniamin şi straj-
23 niţa. Şi rămăşiţa cuvintelor lui Asa,şi toată
domnia lui, şi toate carele au făcut, şi cetăţile
carele au zidit, nu, iată, acestea sînt scrise în
Cartea cuvintelor zilelor împăraţilor Iudei?
Însă în vreamea bătrîneaţilor lui l-au durut
24 picioarele lui. Şi adormi Asa cu părinţii lui
şi să îngropă cu părinţii lui în cetatea lui
David, tatului lui. Şi împărăţeaşte Iosafat, fiiul
25 lui, pentru el. Şi Navat, fiiul lui Ierovoam,
împărăţeaşte preste Israil în anul al doilea al
lui Asa, împăratul Iudii, şi împărăţi preste
26 Israil ani doi. Şi făcu răul înaintea Domnu-
lui şi mearse în calea tătîne-său şi în păcatele
27 lui carele au păcătuit pre Israil. Şi au şăzut
prejur el Vaasa, feciorul lui Achia, preste casa
lui Veelan, fiiul lui Achia, şi lovi pre el în
Gavathonul celor striini de fealiu, şi Navat şi
28 tot Israilul şădea în Gavathon. Şi-l omorî
pre el Vaasa în anul al treilea al lui Asa (fiiul
lui Avia), împăratul Iudii, şi împărăţi în locul
29 lui. Şi fu deaca împărăţi, şi lovi toată casa
lui Ierovooam şi n-au lăsat toată răsuflarea lui
Ierovoam, pînă l-au surpat pre el, după
cuvîntul Domnului, carele au grăit cu mîna
30 robului Său, lui Ahia Siloniteanul, Pentru
păcatele lui Ierovoam, carele au păcătuit pre
Israil, şi întru scîrbirea lui carea au scîrbit
31 pre Domnul Dumnezeul lui Israil. Şi rămă-
şiţile cuvintelor lui Navaat şi toate cîte au
făcut nu-s, iată, aceastea scrise în Cartea
32 cuvintelor zilelor împăraţilor lui Israil? Şi
războiu era întru mijlocul lui Asa şi întru mij-
locul lui Vaasa, împăratul Israil, toate zilele
33 lor. Şi în anul al treilea al lui Asa, împăratul
Iudii, împărăţeaşte Vaasa, feciorul lui Ahia,
34 preste tot Israilul, la Thersa, 24 de ani. Şi făcu
răul înaintea Domnului şi mearse în calea lui Ie-
rovoam, feciorul lui Navat, şi întru păcatele lui,
carele au păcătuit pre
Israil.

CAP XVI

Şi să făcu cuvîntul Domnului în mîna 1
lui Iu, feciorul lui Anani, către Vaasa,
zicînd: „Pentru căci te-am rădicat 2
de la pămînt şi te-am dat îndireptăto-
riu preste norodul Mieu, Israil, şi ai
mers în calea lui Ierovooam şi ai păcătuit pre
norodul Mieu, pre Israil, ca să Mă porneşti cu
urgie întru ceale deşarte ale lor, Iată, Eu 3
rădic denapoia lui Vaasa şi denapoia casii lui
şi voiu da casa lui ca casa lui Ierovooam, fiiul
lui Navat. Pre cel mort al lui Vaasa în cetate 4
îl vor mînca pre el de tot cîinii, şi pre cel mort
al lui la cîmp mînca-l-vor pre el pasările
ceriului". Şi rămăşiţile cuvintelor lui Vaasa 5
şi toate cîte au făcut şi domniile lui nu-s, iată,
aceastea scrise în Cartea cuvintelor zilelor
împăraţilor lui Israil? Şi adormi Vaasa 6
împreună cu părinţii lui şi să îngropă în
Thersa. Şi împărăţeaşte Ila, fiiul lui, în locul
lui, în 28 de ani ai lui Asa, împăratul
Iudii. Şi grăi Domnul cu mîna lui Iu, fecio- 7
rul lui Anani prorocului, asupra lui Vaasa şi
asupra casii lui, şi preste tot răul carele au
făcut înaintea Domnului, ca să-L scîrbească
pre El cu faptele mînelor lui, ca să fie el ca şi
casa lui Ierovoam şi pentru ca să lovească pre
el. Întru 26 de ani ai lui Asa, împăratului 8
Iudii, Ila, feciorul lui Vaasa, au împărăţit
preste Israil doi ani, în Thersa. Şi întărîtă 9
asupra lui slugile lui şi Zamvri, boiarenul a
jumătate de călărime; şi el era în Thersa bînd,
îmbătîndu-să în casa lui Osa, deregătoriului
casii, în Thersa. Şi intră Zamvri şi lovi pre 10
el şi omorî pre dînsul în anul 27 al lui Asa,
împăratul Iudii, şi împărăţi pentru el. Şi fu 11
după ce împărăţi el, daca şăzu el pre scaunul
lui, şi lovi toată casa lui Vaasa şi nu-i lăsă lui
pişind la păreate, şi pre rudele şi priatenii
lui. Şi surpă Zamvri toată casa lui Vaasa, 12
după cuvîntul Domnului, carele au grăit
preste casa lui Vaasa şi către Ilie prorocul,
Pentru toate păcatele lui Vaasa şi lui Ila, fiiului 13
lui, în ce chip au păcătuit pre Israil, ca să scîr-
bească pre Domnul Dumnezăul lui Israil, în
ceale deşarte ale lor. Şi rămăşiţile cuvinte- 14
lor lui Ila şi toate cîte au făcut nu-s, iată,
aceastea scrise în Cartea cuvintelor zilelor
împăraţilor lui Israil? În 27 de ani ai lui 15
Asa, împăratului Iudii, Zamvri au împărăţit în
Thersa 7 zile. Şi tabăra lui Israil, pre
Gavathon, cea a celor striini de fealiu. Şi 16
auzi norodul în tabără, zicînd: „Să îndărăt-
nici Zamvri şi lovi pre împăratul şi au
împărăţit în Ierusalim pre Amvri, povăţui-
toriul oştii, preste Israil, în ziua aceaea, în
tabără!". Şi să sui Amvri, şi tot Israilul 17
împreună cu el, den Gavathon, şi au încunju-

18 rat asupra Thersaii. Şi fu daca au văzut
Zamvri că s-au luat lui cetatea, şi întră în peş-
tera casii împăratului şi aprinse preste el casa
19 împăratului cu foc. Şi muri pentru păcatele
lui carele au făcut, a face răul înaintea Dom-
nului, a mearge în calea lui Ierovoam, feciorul
lui Navat, şi întru păcatele lui carele au făcut,
20 cum au păcătuit pre Israil. Şi rămăşiţele
cuvintelor lui Zamvri şi războaiele lui carele
au făcut nu-s, iată, aceastea scrise în Cartea
cuvintelor zilelor împăraţilor lui Israil?
21 Atuncea se împarte norodu lui Israil: jumătate
de norod să face denapoia lui Thamni, fecio-
rul lui Gonath, ca să-l împărăţească pre el, şi
jumătate de norod să face denapoia lui
22 Amvri. Şi norodul ce era denapoia lui
Amvri au biruit pre norodul ce era denapoia
lui Thamni, feciorul lui Gonath. Şi au murit
Thamni şi Ioram, fratele lui, în vreamea
aceaea. Şi împărăţi Amvri după Thamni.
23 În anul 31 ai împăratului Asa împărăţeaşte
Amvri preste Israil, 12 ani. În Thersa împără-
24 ţeaşte 6 ani. Şi au cumpărat Amvri mun-
tele Semeronul de la Simir, domnul munte-
lui, în 2 talanţi de argint; şi au zidit muntele şi
au numit numele muntelui, căruia au zidit, pre
numele lui Semir, domnului muntelui, Semi-
25 ron. Şi au făcut Amvri răul înaintea Dom-
nului, şi au făcut rău mai mult decît toţi ceia
26 ce s-au făcut înaintea lui. Şi mearse în
toată calea lui Ierovoam, feciorul lui Navat, şi
întru păcatele lui, carele au păcătuit pre Israil,
a scîrbi pre Domnul Dumnezăul lui Israil,
27 întru deşartele lor. Şi rămăşiţele cuvinte-
lor lui Amvri şi toate cîte au făcut şi toată
domnia lui nu-s, iată, aceastea scrise în Car-
tea cuvintelor zilelor împăraţilor lui Israil?
28 Şi dormi Amvri împreună cu părinţii lui şi să
îngropă în Samaria. Şi împărăţeaşte Ahaav,
29 feciorul lui, pentru dînsul. Iară Ahaav,
feciorul lui Amvri, au împărăţit preste Israil
30 în 38 de ani ai lui Asa, împăratului Iudii. Şi
împărăţeaşte Ahaav, feciorul lui Zamvri,
preste Israil în Samaria doaozeci şi doi de ani.
Şi făcu Ahaav răul înaintea Domnului, ş-au
făcut reale mai multe decît toţi ceia denaintea
31 lui. Şi nu era lui destul a mearge întru
păcatele lui Ierovoam, feciorul lui Navat; şi
luo muiare pre Iezavel, fata lui Iethevaas,
împăratul sidoneanilor, şi mearse şi sluji lui
32 Vaal şi i să închină lui. Şi puse jîrtăvnic lui
Vaal în casa supărărilor lui, carele au făcut în
33 Samaria, şi au făcut Ahav desiş. Şi au adaos
Ahaav a face scîrbe, a scîrbi pre Domnul Dum-
nezăul lui Israil, şi sufletul lui a-l surpa. Au făcut
rău mai mult decît toţi împăraţii ceia ce s-au fă-
34 cut înaintea lui. Şi în zilele lui au zidit A-
hiil Vethiliteanul pre Ierihо; în Aviron, cel
dentîiu născut al lui, au întemeiat pre ea şi
întru Seguv, cel mai tînăr al lui, au pus porţile
ei, după cuvîntul Domnului, carele au grăit în
mîna lui Iisus, feciorul lui Navi.

CAP XVII

Şi zise Ilie prorocul, cel de la Thezva- 1
nul Galaadului, către Ahaav: „Viu e
Domnul Dumnezăul puterilor, Dum-
nezăul lui Israil, Căruia am stătut
înainte-I, de va fi întru anii aceştea
roao şi ploaie, fără de numai pren cuvîntul
rostului mieu!" Şi să făcu cuvîntul Domnu- 2
lui către Ilie: „Pasă de aici spre răsărituri şi 3
te ascunde la pîrîul lui Horath, cel de către
faţa Iordanului. Şi va fi den pîrîu vei bea 4
apă şi corbilor voiu porunci ca să te hrănească
acolo". Şi mearse şi făcu Ilie după cuvîntul 5
Domnului şi şăzu la pîrîul lui Horath, de către
faţa Iordanului. Şi corbii aducea lui pîini şi 6
carne dimineaţa şi pîini şi carne de către sară
şi den pîrîu bea apă. Şi fu după zile, şi să 7
uscă pîrîul, căci nu s-au făcut ploie pre
pămînt. Şi să făcu cuvîntul Domnului către 8
Ilie, zicînd: „Scoală-te şi pasă la Saretha a 9
Sidoniei şi vei lăcui acolo. Iată, am poruncit
acolo la o muiare văduo a te hrăni pre tine".
Şi să sculă şi mearse la Saretha. Şi veni la 10
poarta cetăţii şi, iată, acolo muiare văduo
aduna leamne. Şi strigă denapoia ei Ilie şi zise
ei: „Ia-mi, dară, puţinea apă într-un vas şi
voiu bea!" Şi mearse să ia şi strigă dena- 11
poia ei Ilie şi zise ei: „Lua-m-vei, dară, şi o
bucăţea de pîine în mîna ta şi voiu mînca!" Şi
zise muiarea: „Viu Domnul Dumnezăul 12
mieu, de iaste la mine turtă de pîine, fără de
numai cît o mînă de făină într-o ciutură şi
puţin untdelemn în urcior. Şi iată, voiu aduna
doao lemnişoare şi voiu întra şi voiu face eu
mie şi fiilor miei; şi vom mînca şi vom
muri!" Şi zise către ea Ilie: „Îndrăzneaşte, 13
întră şi fă după cuvîntul tău. Ce-m fă mie turtă
mică de acolo şi-m vei scoate mie întîiu; iară
ţie şi fiilor tăi vei face mai apoi. Căci aceas- 14
tea zice Domnul Dumnezăul lui Israil: 'Ciu-
tura făinii nu va lipsi şi urciorul cu untdelem-
nul nu se va împuţina, pînă în zilele care va da
Domnul ploaie pre pămînt!'" Şi mearse 15
muiarea şi făcu după cuvîntul lui Ilie şi-i
deade lui şi mînca ea şi el şi feciorii ei. Şi 16
ciutura făinii nu s-au fîrşit şi urciorul cu unt-
delemnul nu s-au împuţinat, după cuvîntul
Domnului, carele au grăit în mîna lui Ilie.
Şi fu după aceasta, şi bolnăvi feciorul muierii, 17
stăpînii casii, şi era boala lui foarte tare, pînă
unde n-au rămas într-însul duh. Şi zise către 18
Ilie: „Ce e mie şi ţie, omul lui Dumnezău? Ai ve-
nit către mine a-m aduce aminte strîmbă-

19 tățile meale și a omorî pre fiiul mieu?" Și
zise Ilie către muiare: „Dă-mi pre fiiul tău!" Și
luo pre el den sînul ei și-l sui pre el în foișor
în care el șădea acolo, și-l culcă pre el pre
20 patul lui. Și strigă Ilie către Domnul și zise:
„Vai, Doamne, mărturia văduvei cu carea eu
lăcuiesc cu ea Tu ai căznit, ca să omori pre
21 fiiul ei?" Și suflă copilașului de 3 ori și
chemă pre Domnul și zise: „Doamne, Dum-
nezeul mieu, întoarcă-să dară sufletul copila-
22 șului acestuia la dînsul!" Și să făcu așa și
[23] strigă copilașul Și-l pogorî pre el den cer-
dac în casă și-l deade pre el maicii lui. Și zise
24 Ilie: „Vezi, viu e fiiul tău!" Și zise muiarea
către Ilie: „Iată, am conoscut că om al lui
Dumnezeu ești tu, și cuvîntul Domnului în
rostul tău, adevărat!"

CAP XVIII

1 Și să făcu după zile multe, și cuvîntul
Domnului s-au făcut către Ilie în anul
al treilea, zicînd: „Pasă și te iveaște la
Ahav și voiu da ploaie preste fața
2 pămîntului!". Și mearse Ilie ca să
să ivească lui Ahav. Și era foamete tare în
3 Samaria. Și chemă Ahav pre Avdiu, dire-
gătoriul casei, și Avdiu era temîndu-se de
4 Domnul foarte. Și fu cînd bătea Iezavel pre
prorocii Domnului, și luo Avdiu 100 de
oameni proroci și-i ascunse pre ei, cîte 50, în
doao peștere, și-i hrăniia pre ei cu pîine și cu
5 apă. Și zise Ahav către Avdiu: „Vino și să
umblăm pre pămînt și la izvoarăle apelor și la
toate pîraiele, cîndai vom afla iarbă și vom
hălădui caii și mușcoii și nu se vor prăpădi
6 den dobitoace". Și-ș împărțiră lor calea a
umbla pren ea. Ahav mearse pre o cale sin-
7 gur, Și Avdiu mearse într-altă cale singur.
Și era Avdiu în cale și veni Ilie întru întimpi-
narea lui și Avdiu sîrgui și căzu preste fața lui
și zise: „Au tu ești sîngur, domnul mieu,
8 Ilie?" Și zise Ilie lui Avdiu: „Eu sînt. Pasă,
9 zi domnului tău: 'Iată Ilie!'" Și zise Avdiu:
„Ce am greșit că tu dai pre robul tău în mîinile
10 lui Ahav, a mă omorî pre mine? Viu e Dom-
nul Dumnezeul tău, de iaste limbă au împără-
ție unde n-au trimis domnul mieu a te cerca
pre tine; și ziseră: 'Nu iaste!' și au ars împără-
11 ția și satele ei căci n-au aflat pre tine. Și
acum tu zici: 'Pasă și spune domnului tău:
12 'Iată Ilie!' Și va fi de mă voiu duce eu de la
tine și Duhul Domnului te va rădica la
pămînt carele nu știu, și voiu întra să
spuiu lui Ahav și nu te va afla și mă va omorî,
și robul tău iaste temîndu-se de Domnul den
13 tinereațele meale. Au nu ți s-au spus ție,
domnului mieu, în ce chip am făcut cînd uci-
dea Iezavel pre prorocii Domnului? Și am luat
den prorocii Domnului 100 de oameni și i-am
ascuns pre ei în peșteri cîte 50 și i-am hrănit
14 pre ei cu pîine și cu apă? Și acum tu zici
mie: 'Pasă, zi domnului tău: 'Iată Ilie!',
și mă va omorî!" Și zise Ilie: „Viu e Domnul 15
puterilor, la Carele am dvorit înaintea Lui, că
astăzi mă voiu ivi lui!" Și mearse Avdiu 16
întru întimpinarea lui Ahav și-i spuse lui; și
alergă Ahav și mearse întru întimpinarea lui
Ilie. Și fu deaca văzu Ahav pre Ilie, și zise 17
Ahav către Ilie: „Au tu ești singur cela ce
îndărăpnicești pre Israil?" Și zise Ilie: „Nu 18
îndărăpnicesc eu pre Israil, ce numai tu și
casa tătîne-tău, cînd lăsați voi pre Domnul
Dumnezeul vostru și ai mers denapoia vaa-
limilor! Și acum trimite și adună tot Israi- 19
lul către mine la muntele Carmilului și pre
prorocii lui Vaal, 450, și pre prorocii rușinii, 450,
și pre proorocii desișurilor, 400, mîncînd masa
Iezavelii". Și trimise Ahav la tot Israilul și 20
au strîns pre toți prorocii la muntele Carmilu-
lui. Și să apropie Ilie către toți și zise lor 21
Ilie: „Pînă cînd voi veț șchiopăta pre amîn-
doao fluierele voastre? De iaste Domnul
Dumnezău, meargeți denapoia Lui; iară de e
Vaal acesta, meargeți după el!" Și nu răs-
punse norodul cuvînt. Și zise Ilie către 22
norod: „Eu am rămas proroc Domnului
însumi; și prorocii lui Vaal, 450 de oameni, și
prorocii desișului, 400. Dea-ne noao dară 23
2 boi; și aleagă-ș lor pre unul și-l fărîme și-l
puie pre leamne și foc nu puie deasupra; și eu
voiu face pre boul celalalt și foc nu voiu pune
deasupra. Și strigaț întru numele dumne- 24
zeilor voștri, și eu voiu chema întru numele
Domnului Dumnezeului mieu. Și va fi Dum-
nezău Carele va asculta cu foc, Acesta e Dum-
nezeu". Și răspunse tot norodul și ziseră:
„Bun e cuvîntul carele ai grăit!" Și zise Ilie 25
prorocilor rușinii: „Aleageți-vă pre un vițel și
faceț întîiu, căci mulți sînteți voi, și chemați
întru numele dumnezăului vostru; și foc nu
puneț deasupra!" Și luară vițelul și au făcut 26
și au chemat întru numele lui Vaal de dime-
neața pînă în amiazăzi și ziseră: „Ascultă-ne
pre noi, o, Vaal, ascultă-ne!" Și nu era glas și
nu era ascultare. Și alerga pre jîrtăvnicul
carele au făcut. Și să făcu amiazăzi și-i bat- 27
jocuri pre ei Ilie Thezviteanul și zise: „Che-
maț cu glas mare, căci dumnezeu iaste; căci
iaste grijă la el și împreună nu cîndai face
trebi el sau nu cîndai doarme el și se va
scula". Și chema cu glas mare și să tăia 28
după obiceaiul lor cu cuțite și cu fuște, pînă la
vărsarea sîngelui preste ei. Și prorociia 29
pînă au trecut înde sară; și fu ca vreamea de
amiazăzi; și prorociră pînă a să sui jîrtva, și nu
era glas și nu era ascultare; și grăi Ilie Thezvi-
teanul către prorocii supărărilor, zicînd:
„Mutați-vă de acum, și eu voiu face arderea
mea cea de tot!" Și să mutară și să dusără. Și 30
zise Ilie către norod: „Apropiați-vă către
mine!" Și să apropia tot norodul către el și
vindecă jîrtăvnicul Domnului, cel săpat. Și 31

luo Ilie 12 pietri, după numărul fealiurilor lui
Israil, în ce chip au grăit Domnul cătră el,
32 zicînd: „Israil va fi numele tău!“ Și clădi
pietrile în numele Domnului jîrtăvnic și făcu
mare încăpînd doao măsuri de sămînță
33 împrejurul jîrtăvnicului. Și clădi despicătu-
rile pre jîrtăvnicul care au făcut și au zdrumi-
cat ardere-de-tot și au pus preste despicături
34 și grămădi preste jîrtăvnic și zise: „Luați-mi 4
ciuture de apă și turnaț preste arderea-de-tot
și preste despicături!“ Și au făcut așa. Și zise:
„Îndoiț!“ Și îndoiră. Și zise: „Întreiț!“ Și
35 întreiră. Și mearse apa pre împrejurul jîr-
tăvnicului și marea au umplutu-o de
36 apă. Precum era vreamea a să aduce jîrtva,
și veni Ilie prorocul și zise: „Doamne, Dum-
nezăul lui Avraam și al lui Isaac și a lui Israil,
ascultă-mă astăzi cu foc, astăzi să cunoască
tot norodul acesta că Tu ești Domnul, Dum-
nezeul lui Israil, și eu robul Tău, și pentru Tine
37 am făcut lucrurile aceastea! Ascultă-mă,
Doamne, ascultă-mă cu foc și să conoască
norodul acesta că Tu ești Domnul Dumnezău
și Tu ai întors inima norodului acestuia îna-
38 poi!“ Și căzu foc de la Domnul den ceriu și
mîncă arderea cea de tot și despicăturile și
apa cea den mare, și pietrile și lutul au lins
39 focul. Și văzu tot norodul și căzu preste
fața lor și ziseră: „Adevărat Domnul iaste
acesta Dumnezeu, Domnul acesta iaste Dum-
40 nezău!“ Și zise Ilie cătră norod: „Prindeț
pre prorocii lui Vaal, nici unul să nu scape
dentr-înșii!“ Și-i prinsără pre ei și-i pogoară
pre ei Ilie la pîrîul Chison și-i junghe pre dîn-
41 șii acolo. Și zise Ilie lui Ahav: „Suie-te și
mănîncă și bea, căci glasul picioarelor ploiei!“
42 Și să sui Ahav să mănînce și să bea, și Ilie să
sui la Carmil și să plecă pre pămînt și-ș puse
43 obrazul lui întru mijlocul genuchilor lui. Și
zise copilașului lui: „Suie-te și caută la calea
mării!“ Și să sui și căută copilașul și zise: „Nu
iaste nemica!“ Și zise Ilie: „Și tu te întoarce de
șapte ori!“ Și să întoarse copilașul de 7
44 ori. Și fu în a șaptea, și iată nor mic, ca o
urmă de om, scoțînd apă den mare. Și zise:
„Suie-te și zi lui Ahaav: ‚Înjugă-ți carul și te
pogoară, să nu te apuce pre tine ploaia!'“
45 Și să făcu pînă acii și pînă colea, și ceriul să
întunecă cu nori și cu vînt și să făcu ploaie
mare. Și plîngea și mergea Ahaav pînă la
46 Israil. Și mîna Domnului s-au făcut pre Ilie
și-i strînse mijlocul lui și alerga înaintea lui
Ahaav, pînă la Israil.

CAP XIX

1 Și povesti Ahaav cătră Iezavel, muia-
rea lui, toate cîte au făcut Ilie și cum
2 au ucis pre proroci cu sabia. Și tri-
mise Iezavel cătră Ilie și zise: „Tu
ești Ilie și eu Iezavel! Aceastea să-m facă mie
dumnezăii și aceastea să-m adaogă, că, într-a-
cesta ceas, mîine, voiu pune sufletul tău ca
sufletul unuia dentru ei“. Și să spăre Ilie și 3
să sculă și să duse după sufletul lui și veni la
Virsavei, în pămîntul Iudii, și-ș lăsă copilașul
lui acolo. Și el mearse în pustiiu cale de o zi 4
și veni și șăzu dedesuptul archiethului și
cerșu sufletul lui să moară și zise: „Destul e
acum! Ia dară sufletul mieu de la mine,
Doamne, căci nu-s mai bun eu decît tată-mieu!“
Și să culcă și adormi acolo supt un co- 5
paciu și, iată, oarecare înger l-au atins pre el
și-i zise lui: „Scoală-te și mănîncă!“ Și 6
prăvi Ilie și iată, la căpătîiul lui, o turtă de ovăs
și un urcior de apă. Și să sculă și mîncă și 7
bău și, întorcîndu-se, dormi. Și să întoarse
îngerul Domnului de al doilea rînd și-l atinse
pre el și-i zise lui: „Scoală, mănîncă, că e
multă de cătră tine calea!“ Și să sculă și 8
mîncă și bău și mearse cu vîrtutea mîncării
aceiia 40 de zile și 40 de nopți pînă la muntele
lui Dumnăzău, Horiv. Și întră acolo în peș- 9
tere și poposi acolo. Și iată cuvîntul Domnului
cătră el și zise: „Ce, tu aici, Ilie?“ Și zise 10
Ilie: „Rîvnind am rîvnit Domnului celui Întru-
totțiitoriu, căci au părăsit pre Tine fiii lui
Israil, jîrtăvnicile Tale le-au săpat și pre pro-
rocii Tăi i-au omorît cu sabie; și am rămas eu
singur și cearcă sufletul mieu să-l ia!“ Și 11
zise: „Vei ieși mîine și vei sta înaintea Dom-
nului în munte! Și iată, va treace Domnul, și
vînt mare, tare topind munți și sfărîmînd
pietri înaintea Domnului în munte; nu e în
vînt Domnul. Și după vînt, cutremur; nu e în
cutremur Domnul. Și după cutremur, foc; nu 12
e în foc Domnul. Și după foc, glas de abur sup-
țire; și acolo e Domnul“. Și fu daca auzi Ilie, 13
și-ș acoperi obrazul lui cu cojocul lui și ieși și stă-
tu supt peștere și iată cătră el glas și zise: „Ce, tu
aici, Ilie?“ Și zise Ilie: „Rîvnind am rîvnit 14
Domnului Atotțiitoriului, căci au lăsat făgă-
duința Ta fiii lui Israil, jîrtăvnicile Tale le-au
rîsipit și pre prorocii Tăi i-au ucis cu sabie; ș-am
rămas eu singur, și cearcă sufletul mieu
ca să-l ia pre el“. Și zise Domnul cătră el: 15
„Pasă, întoarce-te în calea ta, la calea pustiiu-
lui Damascului, și vei mearge și vei unge pre
Azail întru împărat Siriei. Și pre Iu, fecio- 16
rul lui Namesi, vei unge întru împărat preste
Israil; și pre Elisei, feciorul lui Safat de la
Avelmaula, îl vei unge întru proroc pentru
tine. Și va fi pre cela ce va scăpa den sabia 17
lui Azail îl va omorî Iu; și pre cel ce va scăpa
den sabia lui Iu îl va omorî Elisei. Și vei 18
lăsa în Israil 7000 de oameni, toate genunchile
carele n-au înduplecat genunchiu la Vaal

19 și toată gura carea nu s-au închinat lui". Și
să duse de acolo și află pe Elisei, feciorul lui
Safat, și el ara cu boi. Și 12 părechi înaintea
lui și el întru cei 12. Și mearse Ilie la el și
20 aruncă cojocul lui preste el. Și lăsă Elisee
boii și alergă denapoia lui Ilie și zise: „Voiu
săruta pre tată-mieu și pre maică-mea și voiu
urma denapoia ta!" Și-i zise lui: „Pasă,
21 întoarce-te, căce am făcut ție". Și să
întoarse denapoia lui și luo păreachea de boi
și jîrtvui; și le fripse pre eale cu unealtele boi-
lor și dederă norodului și mîncară. Și să
sculă și mearse denapoia lui Ilie și-i slujiia lui.

CAP XX

1 Și feciorul lui Ader, împăratul Siriei,
adună toată puterea lui și să sui și
șăzu asupra Samariei,și 32 de împă-
rați împreună cu el și toată călărimea
și cară; și să suiră și șăzură împrejurul
2 Samariei și dederă războiu preste ea. Și
trimise soli cătră Ahaav, împăratul lui Israil,
3 la cetate și zise către el: „Aceastea zice fiiul lui
Ader: 'Argintul tău și aurul tău al mieu iaste și
muierile tale și fiii tăi cei buni, ale mea[le]
4 sînt!'" Și răspunse împăratul Israil și zise:
„În ce chip ai grăit, domnul mieu, împărate!
5 Al tău eu sînt și toate ale meale!" Și să
întoarsără solii și zisără: „Aceastea zice fiiul
lui Ader: 'Eu am trimis cătră tine, zicînd:
'Argintul și aurul tău și muierile tale și fiii tăi
6 să le dai mie! Căce într-acesta ceas, mîine,
voiu trimite pre slugile meale cătră tine și vor
çerca casa ta și casele slugilor tale, și va fi toate
pohtele ochilor lor preste carele vor pune
7 mînile lor, și vor lua'". Și chemă împăratul
lui Israil pre toți bătrînii pămîntului și zise:
„Cunoașteți dară și vedeți că răutate acesta
cearcă; căce au trimis cătră mine pentru
muierile meale și pentru fiii miei și pentru
featele meale, argintul mieu și aurul, n-aș opri
8 de la dînsul!" Și zisără lui cei bătrîni și tot
9 norodul: „Să nu-l asculți și să nu vei!" Și
zise solilor fiiului lui Ader: „Ziceți cătră
domnul vostru: 'Toate cîte ai trimis cătră
robul tău dentîi voiu face, iară cuvîntul acesta
nu voiu putea să-l facu!'" Și să sculară oame-
10 nii și-i întoarsără lui cuvînt. Și mai trimise
cătră el fiiul lui Ader, zicînd: „Aceastea să-mi
facă mie dumnezăii și aceastea să-mi adaogă,
de va ajunge țărîna Samariei vulpilor la tot
11 norodul pedestrilor miei!" Și răspunse
împăratul lui Israil și zise: „Destul iaste acum,
12 nu se făluiască cel gîrbov ca cel dirept!" Și fu
cînd răspunse lui cuvîntul acesta, bînd era el și
toți împărații ce era cu el în corturi, și zise slugi-
lor lui: „Faceți șanțu!" Și puseră șanțu prejur
cetate. Și iată, un proroc veni la Ahaav, 13
împăratul lui Israil, și-i zise: „Aceastea zice
Domnul: 'De ai văzut toată mulțimea cea mare
aceasta? Iată, Eu dau pre ea astăzi în mîna ta
și vei cunoaște că Eu-s Domnul'". Și zise 14
Ahaav: „Întru cine?" Și zise: „Aceastea zice
Domnul: 'Întru copilașii boiarilor țărîlor'". Și
zise Ahaav: „Cine va da războiu?" Și zise:
„Tu". Și socoti Ahaav slugile boiarilor țărî- 15
lor și să făcură 332; și după aceasta au socotit
norodul, tot fiiul puterii, 67000. Și ieși 16
amiazăzi, și feciorul lui Ader bînd și îmbătîn-
du-se în Sochoth, el și împărații, 32 de împă-
rați, într-ajutoriu lui. Și ieșiră voinicii boia- 17
rilor țărîlor dentîiu și trimise fiiul lui Ader și
spusără împăratului Siriei, zicînd: „Oameni
au ieșit den Samaria!" Și zise lor: „De ies 18
spre pace, prindeți-i pre ei vii! Și de ies spre
războiu, vii prindeț pre dînșii; și să nu iasă
den cetate!" Și aceștea ieșiră den cetate, 19
voinicii boiarilor țărîlor și puterea denapoia
lor, Și lovi fieștecarele pre cel de lîngă el 20
și îndoi fieștecarele pre cel de lîngă el și fugi
Siria; și-i goni pre ei Israil și hălăduiaște fiiul
lui Ader, împăratul Siriei, pre un cal a unui
călăraș. Și ieși împăratul Israil și luo toț 21
caii și carăle și lovi rană mare în Siria. Și 22
veni proroc cătră împăratul Israil și zise:
„Intărească-te și cunoaște și vezi ce vei face,
căci, întorcîndu-se anul, fiiul lui Ader, împă-
ratul Siriei, să suie asupra ta!" Și slugile 23
împăratului Siriei au zis cătră el: „Dumnezeu
al munților, Dumnezeul lui Israil, și nu Dum-
nezeul al văilor! Pentru aceaea s-au întărit
mai mult decît noi. Iară de le vom da războiu
lor pre șăs, cu adevărat ne vom întări mai
mult decît dînșii. Și cuvîntul acesta fă: Și 24
trimite pre împăraț, fieștecarele la locul său,
și pune în locul lor domni. Și voiu premeni 25
ție puteare după puterea ce au căzut de la
tine și călărime după călărime și cară după
cară și vom da războiu cătră ei la șăs și ne vom
întări preste ei". Și ascultă glasul lor și făcu
așa. Și fu întorcîndu-se anul, și socoti fiiul 26
lui Ader Siria și să sui la Efeca, la războiu
preste Israil. Și fiii lui Israil s-au socotit și 27
mearseră întru întempinarea lor și să tăbărî
Israil den preajma lor ca doao turme de capre
și Siria au împlut pămîntul. Și veni omul 28
lui Dumnezeu și zise împăratului lui Israil:
„Aceastea zice Domnul: 'Pentru căci au zis Si-
ria: 'Dumnezeu al munților, Domnul Dumne-
zeul lui Israil, și nu e Domnul văilor El', și voiu da
puterea cea mare aceasta în mîna ta și vei cu-
noaște că Eu sînt Domnul'". Și să tăbărăsc 29

aceștea împotriva celora 7 zile, și să făcu în
ziua a șaptea, și să apropie războiul și lovi
Israil pre Siria, 120000 de pedestri într-o zi.
30 Și fugiră ceia ce au rămas la Afeca cetatea, și
căzu zidul preste 27000 de oameni, ceia ce
rămăsease. Și fiiul lui Ader au fugit și au întrat
31 în casa cea de dormit, în cămară. Și ziseră
către el slugile lui: „Iată dară, știm că împăra-
ții casii lui Israil împăraț ai milii sînt; să
punem dară saci preste mijlocile noastre și
funi preste capetele noastre și să ieșim către
împăratul lui Israil, cîndai va lăsa vii sufletele
32 noastre!" Și încinseră saci preste mijlocile
lor și puseră funi preste capetele lor și ziseră
împăratului lui Israil: „Robul tău, feciorul lui
Ader, zice: 'Trăiască dară sufletul mieu!'" Și
33 zise: „De trăiaște încă, frate-m iaste!" Și
oamenii vrăjiră și adevărară și aleasără
cuvîntul den rostul lui și ziseră: „Fratele tău e
feciorul lui Ader!" Și zise: „Întraț și luaț pre
el!" Și ieși către el fiiul lui Ader și-l suiră
pre el către dînsul în car. Și zise către el:
34 „Cetățile carele au luat tată-mieu de la tată-
tău le voiu da ție înapoi; și ieșiri vei pune ție
în Damasc, în ce chip au pus tată-mieu în
Samaria". „Și eu cu făgăduință te voiu tri-
mite!" Și-i puse lui făgăduință și-l trimise pre
35 el. Și un om dentru fiii prorocilor zise către
aproapele lui, cu cuvîntul Domnului:
„Loveaște-mă dară!" Și n-au vrut omul să-l
36 lovească pre el. Și zise către el: „Pentru
căci n-ai ascultat glasul Domnului, iată, tu te
duci de la mine și te va lovi leu!" Și să duse de
la dînsul și-l aflä pre el un leu și-l lovi pre dîn-
37 sul. Și află pre alt om și-i zise: „Loveaște-mă
dară!" Și lovi pre el omul și, lovindu-l, îl
38 zdrobi. Și mearse prorocul și stătu la împă-
ratul lui Israil pre cale și legă cu o curea ochii
39 lui. Și fu după ce împăratul mergea pre
aproape, și acesta striga către împăratul și
zise: „Robul tău au ieșit la oastea războiului și,
iată, om aduse către mine un om și zise către
mine: 'Păzeaște pre omul acesta; iară de
sărindu va sări, și va fi sufletul tău pentru
40 sufletul lui sau talant de argint vei plăti!' Și
fu daca să socotiia robul tău încoace și încolea,
și acesta nu era!" Și zise către el împăratul lui
Israil: „Iată, judecățile lîngă mine ai ucis!" Și
sirgui și luo cureaua de la ochii lui și-l conoscu
pre el împăratul lui Israil că den proroci e
41 acesta. Și zise către el: „Aceastea zise
Domnul: 'Pentru căce ai scos tu om pierzăto-
riu den mîna ta, și va fi sufletul tău pentru
sufletul lui și norodul tău pentru norodul
42 lui'". Și mearse împăratul lui Israil
mîhnit și slobonogit și veni la Samaria.

CAP XXI

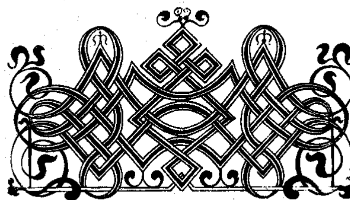

i să făcu după cuvintele aceastea, și o 1
vie era lui Navuthe Israilteanul lui,
lîngă aria lui Ahaav, împăratul Sama-
riei. Și grăi Ahaav către Navuthe, 2
zicînd: „Dă-m via ta și va fi mie întru
grădină de legumi, căce să apropie aceasta cu
casa mea, și-ț voiu da pentru ea altă vie, mai
bună decît aceasta; iară de place înaintea ta,
voiu da ție argint, schimbare viei aceștiia, și-m
va fi mie întru grădină de legumi". Și zise 3
Navuthe către Ahaav: „Să nu mi se facă de la
Dumnezăul mieu să dau moștenirea părinți-
lor miei ție!" Și veni Ahaav la casa lui 4
posomorît și mîhnit pentru cuvîntul carele au
grăit către dînsul Navuthe Israilteanul și zise:
„Nu-ț voiu da ție moștenirea părinților miei!"
Și să făcu sufletul lui Ahaav turburat și să cul-
că pre patul lui și acoperi obrazul lui și n-au
mîncat pîine. Și întră Iezavel, muiarea lui, 5
către dînsul și grăi către el: „Ce ție duhul turbu-
rat și nu ești tu mîncînd pîine?" Și zise 6
către ea: „Căce am grăit către Navuthe Israil-
teanul, zicînd: 'Dă-mi via ta pre argint, iară de
nu vei, altă vie pentru ea!' Și zise: 'Nu voiu da
ție moștenirea părinților miei!'" Și zise 7
către el Iezavel, muiarea lui: „Tu acum așa
faci, împăratul lui Israil? Scoală-te și mănîncă
pîine și te veseleaște, iară eu voiu da ție via lui
Navuthe Israilteanul". Și scrise carte pre 8
numele lui Ahaav și o pecetlui cu peceatea lui
și trimise cartea către cei bătrîni și către cei
volnici ce lăcuia cu Navuthe. Și era scris în 9
carte, zicînd: „Postiți postu și puneți să șază
Navuthea întru căpetenia norodului. Și puneți
Să șază împreună 2 oameni, fii fără de leage, 10
den preajma lui și să mărturisască asupra lui,
zicînd: 'Blagoslovit-ai pre Dumnezău și pre
împăratul!' Și-l scoață pre el și-l ucigă cu
pietri, să moară!" Și au făcut oamenii cetă- 11
ții lui cei bătrîni și cei volnici, ceia ce lăcuia în
cetatea lui, în ce chip au trimis către ei Iezavel
și în ce chip era scris în cărțile carele au trimis
către ei. Și poronciră post și au șăzut pre 12
Navuthe întru căpetenie norodului. Și 13
întrară doi oameni, fii den cei fără de leage, și
șăzură den preajma lui și mărturisiră asupra
lui oamenii ai ficlenirii, lui Navuthe, înaintea
norodului, zicînd: „Blagoslovi Navuthe pre
Dumnezău și pre împăratul!" Și-l scoasără
pre el afară den cetate și-l ucisără pre el cu
pietri și muri. Și trimisără către Iezavel, 14
zicînd: „Ucisu-s-au Navuthe cu pietri și au
murit!" Și fu după ce auzi Iezavel zicînd: 15
„Îngroapă-se Navuthe și muri!", și zise
Iezavel către Ahaav: „Scoală-te, moște-
neaște via lui Navuthe Israilteanul, carele
nu ț-au dat ție pre argint, căce nu

16 iaste Navuthe viu, căce au murit!“ Și fu
deaca auzi Ahaav că au murit Navuthe Israil-
teanul, și-ș rupse hainele lui și să învăli cu sac.
Și să făcu după aceasta, și să sculă și să pogorî
Ahaav în via lui Navuthe Israilteanul ca să o
17 moștenească pre ea. Și zise Domnul către
18 Ilie Thezvitea[nu] l, zicînd: „Scoală-te și te
pogoară întru întempinarea lui Ahaav, împă-
ratul lui Israil, cel den Samaria! Iată acesta în
via lui Navuthe, căci s-au pogorît acolo ca să o
19 moștenească pre ea! Și vei grăi către el,
zicînd: ‘Acestea zice Domnul: ‘În ce chip tu ai
ucis și ai moștenit?’ Pentru aceaea, aceastea
zice Domnul: ‘În locul carele au lins scroafele
și cîinii sîngile lui Navuthe, acolo vor linge
cățealele sîngele tău (și curvele să vor scălda
20 în sîngele tău)!’“ Și zise Ahaav către Ilie:
„Au aflatu-m-ai, vrăjmașul mieu?“ Și zise:
„Aflat-am, pentru căci în deșărt te-ai ispitit ca
să faci răul înaintea Domnului, ca să-L mînii
21 pre El. Aceastea zice Domnul: ‘Iată, Eu
aduc asupra ta reale și voi ațîța denapoia ta
și voiu piarde pre Ahaav, pișind la păreate, și
22 țiindu-se și rămas fiind, întru Israil. Și voiu
da casa ta ca și casa lui Ierovoam, feciorul lui
Navat, și ca și casa lui Vaasa, fiiul lui Ahia,
pentru urgisirile carele ai urgisit ș-ai păcătuit
23 pre Israil!’ Și către Iezavel au grăit Dom-
nul, zicînd: ‘Cîinii o vor mînca pre ea întru
24 înaintea-zidului lui Iezrael! Pre cel mort al
lui Ahaav în cetate-l vor mînca cîinii, și pre cel
mort al lui la cîmp vor mînca pasările ceriu-
25 lui! Însă în deșărt Ahaav, cel ce s-au vîndut
ca să facă răul înaintea Domnului, precum l-au
26 premenit pre el Iezavel, muiarea lui. Și să
urî foarte a mearge denapoia urîciunelor,
după toate carele au făcut amoreul pre carele
l-au surpat Domnul de către fața fiilor lui
27 Israil’“. Și fu deaca auzi Ahaav cuvintele
aceastea, și-ș rupse haina lui și încinse sac
preste trupul lui și posti și să învăli cu sac, în
ziua carea au ucis pre Navothe Israilteanul, și
28 mearse plecat. Și să făcu cuvîntul Domnu-
lui în mîna robului Său, lui Ilie, pentru Ahaav,
și zise Domnul: „Văzut-ai cum s-au umilit
Ahaav de către fața Mea? Pentru care lucru
căci s-au oprit de către fața Mea, nu voiu
aduce răutate în zilele lui, ce în zilele feciorу-
lui lui voiu aduce răutatea preste casa lui“.

CAP XXII

1 Și au șăzut 3 ani și nu era războiu întru
mijlocul Siriei și întru mijlocul
2 lui Israil. Și să făcu întru al trei-
lea an, și să pogorî Iosafat, împă-
ratul Iudii, către împăratul lui
3 Israil. Și zise împăratul lui Israil că-
tră slugile lui: „Au nu știț că al nostru e
Remath Galaad, și noi tăcem ca să nu luom
pre ea den mîna împăratului Siriei?“ Și 4
zise împăratul lui Israil către Iosafat: „Au sui-
te-vei împreună cu noi la războiu, la Rema-
thul Galaadului?“ Și zise Iosafat: „În ce chip
sînt eu, așa și tu; în ce chip norodul mieu,
norodul tău; în ce chip caii miei, caii tăi!“ Și 5
zise Iosafat, împăratul Iudii, către împăratul
lui Israil: „Întrebaț dară astăzi pre Dom- 6
nul!“ Și adună împăratul lui Israil pre toț pro-
rocii, ca vreo 40 de oameni, și zise lor împăra-
tul: „Mearge-voiu la Remath Galaad, la răz-
boiu, au opri-mă-voiu?“ Și ziseră: „Suie-te, și
dînd va da Domnul în mînile împăratu-
lui!“ Și zise Iosafat către împăratul lui 7
Israil: „Nu iaste aicea proroc al Domnului și
vom întreba pre Domnul pren el?“ Și zise 8
împăratul lui Israil către Iosafat: „Încă un om
iaste ca să întrebăm pren el pre Domnul, și eu
l-am urît pre el, pentru căci nu grăiaște
pentru mine bine, ce reale: Miheas, feciorul
lui Iemvla“. Și zise Iosafat, împăratul Iudii:
„Nu zică împăratul așa!“ Și chemă împăra- 9
tul lui Israil pre un scopit și zise: „Degrabă
adu pre Mihea, feciorul lui Iemvla!“ Și 10
împăratul lui Israil și împăratul Iudei, Iosafat,
șădea om pre scaunul lui, înarmaț, în porțile
Samariei, și toți prorocii prorociia înaintea
lor. Și-ș făcu lui Sedechia, fiiul lui Hanaam, 11
coarne de fier și zise: „Aceastea zice Domnul:
‘Cu aceastea vei împunge Siria, pînă se va
săvîrși’“. Și toți prorocii prorociia așa, 12
zicînd: „Suie-te la Remath Galaad și te va
bine-călători și va da Domnul în mîinile tale pre
împăratul Siriei“. Și vestitoriul carele au 13
mers să cheame pre Mihea au grăit lui, zicînd:
„Iată dară, toți prorocii cu o gură grăiesc bine
pentru împăratul. Fă-te dară și tu la cuvintele
tale după cuvintele unuia dentru aceștea și
grăiaște bine!“ Și zise Miheas: „Viu Dom- 14
nul, căci carele va grăi Domnul către mine,
aceastea voiu grăi!“ Și au venit către împă- 15
ratul și zise lui împăratul: „Mihea, sui-mă-
voiu la Remath Galaad, la războiu, au opri-
mă-voiu?“ Și zise lui: „Suie-te, și te va bine-
călători Domnul în mîinile împăratului!“ Și 16
zise lui împăratul: „Încă de doao ori eu te jur
pre tine pentru ca să grăiești către mine ade-
verință, întru numele Domnului!“ Și zise 17
Miheas: „Nu așa: am văzut pre tot Israilul
împrăștiat în munți, ca o turmă la carea nu
iaste păstoriu. Și zise Domnul: ‘Nu e domnul
acestora întru Dumnezeu? Să să întoarcă fiește-
carele la casa lui cu pace!’“ Și zise împăratul 18
lui Israil către Iosafat, împăratul Iudei: „N-am
zis către tine că nu-m proroceaște acesta mie
bune, ce numai reale?“ Și zise Miheas: „Nu 19
așa, nu-s eu! Ascultă cuvîntul Domnului, nu așa!
Am văzut pre Domnul Dumnezeul lui Israil șă-

zînd pre scaunul Lui și toată oastea ceriului
sta împrejurul Lui den direapta Lui și den
20 stînga Lui. Și zise Domnul: 'Cine va
înșăla pre Ahaav, împăratul lui Israil, și se va
sui și va cădea în Ramath Galaad?' Și zise
21 acesta așa și acesta zise așa. Și ieși duh și
stătu înaintea Domnului și zise: 'Eu îl voiu
înșăla pre el!' Și zise cătră el Domnul: 'Cu
22 ce?' Și zise: 'Voiu ieși și voiu fi duh menci-
nos întru rostul tuturor prorocilor lui'. Și
zise: 'Înșăla-vei și încă vei putea; ieși și fă
23 așa!' Și acum, iată, au dat Domnul duh
mincinos în rostul tuturor prorocilor aces-
tora; și Domnul au grăit pentru tine
24 reale". Și să apropie Sedochia, feciorul lui
Hanaan, și lovi pre Mihea preste falcă și zise:
„Care duh al Domnului e cela ce au grăit în
25 tine?" Și zise Mihea: „Iată, tu vei vedea în
ziua aceaea cînd vei întra în cămara cămării ca
26 să te ascunzi acolo". Și zise împăratul lui
Israil: „Prindeț pre Mihea și-l întoarceț pre el
cătră Amon, boiarinul cetății, și cătră Ioas,
27 feciorul împăratului, și zi: 'Așa zice împă-
ratul: 'Pune-l pre acesta în temniță și să
mănînce el pîine de necaz și apă de necaz,
28 pînă mă voiu întoarce eu cu pace'". Și zise
Mihea: „De te vei întoarce, întorcîndu-te cu
pace, n-au grăit Domnul întru mine". Și zise:
29 „Să asculte tot norodul!" Și să sui împăratul
lui Israil și Iosafat, împăratul Iudei, împreună
30 cu el la Ramath Galaad. Și zise împăratul
lui Israil cătră Iosafat, împăratul Iudei: „Aco-
pere-mă și voiu întra la războiu; și tu îmbracă
îmbrăcămintea mea". Și să acoperi împăratul
31 lui Israil și întră la războiu. Și împăratul
Siriei au poruncit boiarilor carălor lui celor
32, zicînd: „Nu bateț pre mic sau pre mare,
fără numai pre împăratul lui Israil singur".
32 Și fu deaca văzură boiarii carălor pre Iosafat,
împăratul Iudei, și ei ziseră: „Veade-se împă-
ratul lui Israil acesta!" Și-l încunjurară pre el
33 a-l bate. Și strigă Iosafat. Și fu deaca
văzură boiarii carălor că nu iaste împăratul lui
34 Israil acesta, și să întoarseră de la el. Și
întinse unul arcul chipzuit bine și lovi pre
împăratul lui Israil în mijlocul plămînii și în
mijlocul pieptului. Și zise vezeteului lui:
„Întoarce mînile tale și mă scoate den răz-
35 boiu, căci m-am rănit!" Și să înfrînse răz-
boiul în ziua aceaea, și împăratul era stînd
pre cale împotriva Siriei, de dimineață pînă în
sară, și piștiia sîngele de la rană în sînul caru-
lui și muri pînă în sară (și ieșiia sîngele den
36 zdrobitură pînă în sînul carului). Și stătu
strigătoriul oștii în tabără, apuind soarele, zi-
cînd: „Fișcarele la cetatea lui și fieștecarele la
37 pămîntul lui! Căci au murit împăratul!"
Și veniră la Samaria și îngropară pre
38 împăratul la Samaria. Și au spălat
sîngele de la car la fîntîna Samariei; și au
lins scroafele și cîinii sîngele, și curvele s-au
scăldat cu sîngele, după cuvîntul Domnului,
carele au grăit. Și rămășițile cuvintelor lui 39
Ahaav, și toate cîte au făcut, și case de elefandu
carea au făcut, și toate cetățile carele au făcut,
nu-s, iată, aceastea scrise în Cartea cuvintelor
zilelor împăraților lui Israil? Și adormi 40
Ahaav cu părinții lui și împărăți Ohozia,
feciorul lui, pentru dînsul. Și Iosafat, fecio- 41
rul lui Asa, au împărățit preste Iuda; în anul al
patrulea al lui Ahaav, împăratul lui Israil, au
împărățit Iosafat, feciorul lui Asa. De 35 de 42
ani cînd împărăți el și 25 de ani au împărățit în
Ierusalim. Și numele maicii lui – Azefca, fata
lui Salai. Și au mers în toată calea lui Asa, 43
tătîne-său, nu s-au abătut de la ea, ca să facă
cel direpț întru ochii Domnului. Însă den 44
ceale nalte n-au scos, căci norodul jîrtvuia și
tămîia la ceale nalte. Și să împăcă Iosafat 45
cu împăratul lui Israil. Și rămășițele cuvin- 46
telor lui Iosafat și domniile lui carele au făcut
nu-s, iată, aceastea scrise în Cartea cuvintelor
zilelor împăraților Iudei? Și pre cei rămași 47
den cei pricăjiți a celor rămași în zilele lui Asa,
tătîne-său, i-au rîdicat de pre pămînt. Și 48
împărat nu era stînd la Idumeia. Și Iosafat 49
au făcut corabii de Tharsis pentru ca să
meargă la Ofir pentru aur; și nu mergea, căci
s-au sfărîmat corăbiile la Ghesion
Gaver. Atuncea au zis Ohozia, feciorul lui 50
Ahaav, cătră Iosafat: „Meargă robii miei cu
robii tăi!" Și n-au vrut Iosafat. Și adormi 51
Iosafat cu părinții lui și să îngropă lîngă părin-
ții lui, în cetatea lui David, părintelui său, și
împărăți Ioram, feciorul lui, în locul lui. Și 52
Ohozia, feciorul lui Ahaav, au împărățit
preste Israil în Samaria în anul al 17 ai lui
Iosafat, împăratul Iudei. Ohozia, feciorul lui
Ahaav, au împărățit preste Israil în Samaria 2
ani. Și au făcut răul înaintea Domnului și 53
au mers în calea lui Ahaav, tătîne-său, și în
calea lui Iezavel, maică-sa, și în păcatele casii
lui Ierovoam, feciorul lui Navat, carele au
păcătuit pre Israil. Și au slujit valimilor, 54
și s-au închinat lor și au scîrbit pre
Domnul Dumnezăul lui Israil, după
toate cîte s-au făcut
înaintea lui.

A ÎMPĂRĂŢIEI, A PATRA

CAP I

1 Şi vicleni Moav întru Israil după ce
2 muri Ahaav. Şi căzu Ohozia pren
ceale făcute cu mreaje,ce era în cer-
dacul lui, în Samaria, şi bolnăvi. Şi
trimise soli şi zise către ei: „Păsaţi şi
cercaţi în Vaal Musca dumnezăul Acaronului
de voiu trăi den boala mea aceasta!“ Şi au
3 mers să întreabe prentr-însul. Şi îngerul
Domnului au grăit către Ilie Thezviteanul,
zicînd: „Sculîndu-te, pasă întru întimpinarea
solilor Ohoziei, împăratului Samariei, şi vei
grăi către ei: ‘Au pentru căci nu iaste Dumne-
zău în Ierusalim,voi meargeţi să cercaţi întru
4 Vaal Musca dumnezăul Acaronului?’ Şi nu
aşa că aceastea zice Domnul: ‘Patul preste
carele te-ai suit acolo, nu te vei pogorî de
preste el, căci acolo cu moarte vei muri’“. Şi
5 mearse Ilie şi zise către ei. Şi să întoarseră
solii către el şi zise către ei: „Pentru căci v-aţi
6 întors?“ Şi ziseră către el: „Om s-au suit
întru întimpinarea noastră şi zise către noi:
‘Vino de vă întoarceţi către împăratul cela ce
v-au trimis pre voi şi grăiţi către el: ‘Aceastea
zice Domnul: ‘Au pentru căci nu iaste Dumnă-
zău întru Israil, tu mergi a cerca întru Vaal
Musca dumnezăul Acaronului? Nu aşa, patul
preste carele te-ai suit acolo, nu te vei pogorî
de la el, căci cu moarte vei muri!’“ Şi întor-
cîndu-se, au spus împăratului în ce chip au
7 grăit Ilie. Şi ziseră lor împăratul: „Ce e
furma omului celui ce s-au suit întru întimpi-
nare voao şi au grăit către voi cuvintele aceas-
8 tea?“ Şi ziseră către el: „Om păros, şi brîu
de piale – încins mijlocul lui“. Şi zise: „Ilie
9 Thezviteanul acesta iaste“. Şi trimise către
el (povăţuitoriu) un căpitan de 50 de oameni şi
pre cei 50 de oameni ai lui. Şi să sui şi veni
către el. Şi iată, Ilie şădea pre vîrful muntelui.
Şi grăi cel preste 50 către el şi zise: „Omul lui
Dumnezău, împăratul te-au chemat, pogoa-
10 ră-te!“ Şi răspunse Ilie şi zise către cel preste
50: „Şi de sînt omul lui Dumnezău eu, să va
pogorî den ceriu foc şi va mînca pre tine şi pre
cei 50 ai tăi“. Şi să pogorî foc den ceriu şi
11 mîncă pre el şi pre cei 50 ai lui. Şi adaose
împăratul şi trimise către el altul preste 50 şi
pre cei 50 ai lui. Şi să sui şi grăi cel preste 50
către el şi zise: „Omul lui Dumnezău, aceastea
12 zice împăratul: ‘Degrabă te pogoară!’“ Şi
răspunse Ilie şi grăi către el şi zise: „De sînt
omul lui Dumnezău eu, se va pogorî foc den
ceriu şi va mînca pre tine şi pre cei 50 ai
tăi“. Şi să pogorî foc den ceriu şi mîncă pre el
şi pre cei 50 ai lui. Şi adaose împăratul încă 13
a trimite povăţuitoriu al treilea căpitan de 50
şi pre cei 50 ai lui. Şi veni către el cel preste
50, al treilea, şi să plecă pre genuchele lui
înaintea lui Ilie şi să rugă lui şi grăi către el şi
zise: „Omul lui Dumnezău, cinstească-să dară
sufletul mieu şi sufletul robilor tăi acestor 50
întru ochii tăi! Iată, să pogorî foc den ceriu 14
şi mîncă pre cei preste 50, pre cei dentîiu, şi
pre cei 50 ai lor. Şi acum cinstească-se dară
sufletul robilor tăi întru ochii tăi!“ Şi grăi 15
îngerul Domnului către Ilie şi-i zise: „Pogoa-
ră-te cu el, nu te teame de către faţa lor!“ Şi să
sculă Ilie şi să pogorî împreună cu ei către
împăratul. Şi grăi către el şi zise: „Aceas- 16
tea zice Domnul: ‘Ce căci ai trimis soli a cerca
întru Vaal Musca dumnezăul Acaronului, ca
cînd n-ar fi Dumnezău întru Israil a întreba
cuvîntul Lui? Pentru aceaea, patul pre carele
te-ai suit acolo, nu te vei pogorî de pre el, căci
cu moarte vei muri!’“ Şi au murit, după 17
cuvîntul Domnului, carele au grăit Ilie. Şi au
împărăţit Ioram, fratele Ohoziei, în locul lui,
căce nu era la el fecior; în anul al doilea al lui
Ioram, feciorul lui Iosafat, împăratul
Iudii. Şi rămăşiţele cuvintelor Ohoziei cîte 18
au făcut nu-s, iată, aceastea scrise în Cartea
cuvintelor zilelor împăraţilor lui Israil? Şi 19
Ioram, împăratul Ahaavului, împărăţeaşte
preste Israil, în Samaria, ani 12, în 21 de ani ai
împărăţiii lui Iosafat, împăratul Iudii. Şi au
făcut răul înaintea Domnului, însă nu ca fraţii
lui, nice ca maica lui. Şi au depărtat stîlpii 20
lui Vaal, carele au făcut tată-său, şi i-au zdro-
bit pre ei. Însă în păcatele casii lui Ierovoam,
feciorul lui Navat, carele au păcătuit pre
Israil, se-au lipit, nu s-au depărtat de către
eale. Şi Să mînie cu urgie Domnul la casa lui
Ahaav.

CAP II

Şi fu cînd vrea să rădice Domnul pre 1
Ilie cu cutremur ca în ceriu, şi mearse
Ilie şi Elisee la Galgala. Şi zise Ilie 2
către Elisei: „Şăzi dară aici, căci
Domnul m-au trimis pre mine pînă la
Vethil“. Şi zise Elisee: „Viu Domnul şi viu
sufletul tău, de te voi părăsi!“ Şi veniră la 3
Vethil. Şi ieşiră fiii prorocilor cei den Vethil
către Elisee şi ziseră către el: „Ştii că ia astăzi
Domnul pre domnul tău de asupra capului
tău?“ Şi zise: „Şi eu am conoscut, tăceţi!“.
Şi zise lui Ilie: „Şăzi dară aicea, căce Domnul 4
m-au trimis pre mine la Iereho“. Şi zise Eli-
see: „Viu Domnul şi viu sufletul tău, de te voiu
părăsi!“ Şi veniră la Iereho. Şi să apropiară 5
fiii prorocilor cei den Iereho către Elisee şi zisără
către el: „Ştii că astăzi ia Domnul pre domnul

tău de asupra capului tău?“ Și zise: „Și eu am
6 conoscut, tăceți!“. Și zise lui Ilie: „Șăzi dară
aicea, căce Domnul m-au trimis pînă la Ior-
dan“. Și zise Elisee: „Viu Domnul și viu sufle-
tul tău, de te voiu părăsi!“ Și mearseră amîn-
7 doi. Și 50 de oameni, fiii prorocilor, veniră
și stătură împotrivă de departe. Și amîndoi au
8 stătut lîngă Iordan. Și luo Ilie cojocul lui și
învălui și lovi apa și să despărți apa de o parte
9 și de alta și trecură amîndoi în pustiiu. Și fu
deaca trecură ei, și Ilie zise cătră Elisee:
„Ceare ce voiu face ție mai nainte decît mă
voiu văznesi de la tine“. Și zise Elisee: „Facă-se
dară îndoite întru duhul tău preste
10 mine!“ Și zise Ilie: „Ai îngreuiat a ceare“.
Și zise: „De mă vei vedea luîndu-mă de la
tine, și va fi ție așa; și de nu, nu se va
11 face“. Și fu ei mergînd, mergea și grăiia, și
iată car de foc și cai de foc, și osebi în mijlocul
amîndurora, și să luo Ilie cu cutremur ca în
12 ceriu. Și Elisee vedea și el striga: „Părinte,
părinte, carul lui Israil și călărețul lui!“ Și nu-l
mai văzu pre el încă. Și să apucă de hainele lui
13 și le spintecă pre eale în doao rupturi. Și
înălță cojocul lui Ilie, care au căzut deasupra
14 lui, Elisee; Și să întoarse Elisee și stătu pre
marginea Iordanului. Și luo cojocul lui Ilie,
care au căzut deasupra lui, și lovi apa și nu se
despărți. Și zise: „Unde e Dumnezăul lui Ilie
apfo?“ Și lovi apele și să spintecară într-o
parte și într-alta și trecu Elisee pre uscat.
15 Și-l văzură pre el fiii prorocilor cei den Ieri-
16 hon den preajmă și zisără: „Odihni-se
duhul lui Ilie pre Elisee“. Și veniră întru
întimpinarea lui și i să închinară lui pre
pămînt. Și zisără cătră el: „Iată dară, sînt
împreună cu slugile tale 50 de oameni, fiii
puterii; deci mergînd, să cearce pre domnul
tău să nu cîndai l-au rădicat pre el Duhul
Domnului și l-au aruncat pre el în Iordan
preste unul den munți sau preste unul den
dealuri“. Și zise Elisee: „Nu veț trimite!“
17 Și-l siliră pre el pînă unde să rușina. Și zise:
„Trimiteți!“ Și trimiseră 50 de oameni și-l
18 căutară trei zile și nu-l aflară pre el. Și să
întoarseră cătră el, și el șădea în Ieriho; și zise
Elisei: „N-am zis cătră voi să nu trimiteț?“
19 Și ziseră oamenii cetății cătră Elisee: „Iată
dară, lăcuința cetății – bună, precum tu,
doamne, vezi, și apele-s reale și pămîntul
20 sterpos!“ Și zise Elisee: „Luaț ciutură noao
21 și puneț acolo sare!“ Și luară și aduseră
cătră el. Și ieși Elisee la cursurile apelor și
aruncă acolo sare și zise: „Aceastea zice
Domnul: ‘Vindecu apele aceastea, nu va
22 mai fi de acolo moarte și sterpu’“. Și să
vindecară apele pînă în ziua aceasta,
după cuvîntul lui Elisee, carele au grăit.
Și să sui de acolo la Vethil. Și, suindu-se el pre 23
cale, și copilași mici ieșiră den cetate și batjo-
coriia pre el. Și ziseră lui: „Suie-te, pleșuvule,
suie-te, pleșuvule!“ Și prăvi denapoia lui și 24
văzu pre ei și-i blestemă pre ei cu numele
Domnului. Și iată, ieșiră 2 ursoaie den dum-
bravă și sparseră dentru ei 42 de copii.
Și mearseră de acolo la Muntile Carmilului, și 25
de acolo s-au întors la Samaria.

CAP III

Și Ioraam, feciorul lui Ahaav, au împă- 1
rățit în Samaria, întru Israil, în anul al
18 al lui Iosafat, împăratului Iudii. Și
împărăți 12 ani. Și făcu răul întru 2
ochii Domnului, însă nu ca tată-său,
nici ca maică-sa. Și mută stîlpii lui Vaal, carele
au făcut tată-său, Însă de păcatele lui Iero- 3
voam, feciorul lui Navath, carele au păcătuit
pre Israil, s-au lipit, nu s-au depărtat de la
eale. Și Mosa, împăratul Moavului, era în 4
ochidu și întorcea împăratului lui Israil întru
rădicare 100000 de miei și 100000 de berbeci
cu lînă. Și să făcu după ce muri Ahaav, și 5
ficleni împăratul Moavului întru împăratul lui
Israil. Și ieși împăratul Ioram în ziua 6
aceaea den Samaria și socoti pre Israil. Și 7
mearse și trimise cătră Iosafat, împăratul
Iudii, zicînd: „Împăratul Moavului hicleni
întru mine. Au mearge-vei cu mine asupra
Moavului la războiu?“ Și zise: „Sui-mă-voiu
aseamene tu mie, aseamene eu ție; ca norodul
mieu, norodul tău; ca caii miei, caii tăi“. Și 8
zise: „Pre care cale mă voiu sui?“ Și zise:
„Calea pustiiului Edomului“. Și mearse 9
împăratul lui Israil și împăratul Iudii și împă-
ratul Edomului și au încunjurat cale de 7 zile și
nu era apă la tabără și la dobitoacele ceale den
picioarele lor. Și zise slugilor lui împăratul 10
lui Israil: „O, căci au chemat Domnul pre cîte
3 împărații aceștea să-i dea pre ei în mîna lui
Moav!“ Și zise Iosafat cătră el, împăratul 11
Iudii: „Nu iaste aici proroc al Domnului, și
vom cerca pre Domnul pren el?“ Și răspunse
unul dentru slugile împăratului lui Israil și
zise: „Aici e Elisee, feciorul lui Safat, carele
turna apă pre mînile lui Ilie“. Și zise Iosa- 12
fat: „Iaste la el cuvîntul Domnului“. Și pogo-
rîră cătră el împăratul lui Israil și Iosafat,
împăratul Iudii, și împăratul Edomului. Și 13
zise Elisee cătră împăratul lui Israil: „Ce e mie
și ție? Pasă cătră prorocii tătîne-tău și cătră
prorocii mîne-ta!“ Și zise lui împăratul lui
Israil: „Nu cîndai chemă Domnul pre cîte 3
împărații aceștea ca să-i dea pre ei în mînile
lui Moav?“ Și zise Elisee: „Viu Domnul 14
puterilor, la Carele am dvorit înaintea Lui,
căci, de n-aș lua eu fața lui Iosafat, împă-
ratul Iudii, de aș fi căutat asupra ta și

15 aş fi văzut pre tine. Şi acum vezi, ia-mi cîn-
tărețu!" Şi fu deaca cîntă cel ce cînta, şi să făcu
16 preste el mîna Domnului. Şi zise: „Aceas-
tea zicea Domnul: 'Facet pîrîul acesta gropile-
17 gropile!' Căci aceastea zice Domnul: 'Nu
veț vedea vînt şi nu veț vedea ploaie, şi pîrîul
acesta se va umplea de apă şi veț bea voi, şi
18 taberele voastre, şi dobitoacele voastre'. Şi
uşoară e aceasta întru ochii Domnului, şi va
19 da pre Moav în mîinile voastre Şi veț lovi
toată cetatea tare, şi toată cetatea aleasă, şi tot
lemnul bun veț oborî şi toate şipotele apei să
astupaț şi toată partea bună o veț strica cu
20 pietri". Şi să făcu dimeneața suindu-se
jîrtva, şi, iată, ape veniia de pre calea Edomu-
21 lui şi să umplu pămîntul de apă. Şi tot Moa-
vul au auzit că s-au suit cei 3 împărați ca să-i
bată pre ei, şi s-au strîns după tutindini,
încinşi cu brîu şi în sus, şi au stătut la
22 hotaru. Şi să mînecară dimeneața, şi soa-
rele le-au răsărit preste ape, şi văzu Moav
23 den preajmă apele roşii ca sîngele Şi zise:
„Sînge e acesta de sabie, şi să bătură împăra-
ții şi lovi om pre aproapele lui. Şi acum,
24 preste prăzile lui, Moav!" Şi întrară în
tabăra lui Israil. Şi Israil s-au sculat şi au lovit
pre Moav. Şi fugiră de către fața lor; şi întrară
25 mergînd şi bătînd pre Moav. Şi cetățile
surpară şi preste toată partea bună au arun-
cat om piatra lui şi au umplutu-o pre ea, şi tot
şipotul apei au astupat, şi tot lemnul bun au
oborît, pînă ce au lăsat pietrile zidului sur-
pate; şi au încunjurat prăştiaşii şi au lovit pre
26 ea. Şi văzu împăratul Moavului că au întă-
rit preste el războiul şi luo împreună cu el 700
de oameni cu sabiile zmulte, ca să taie către
27 împăratul Edom, şi n-au putut. Şi luo pre
feciorul lui, pre cel dentîiu născut, pre carele
au pus împărat în locul lui, şi-l aduse pre el
ardere-de-tot preste zidu. Şi să făcu căință
mare preste Israil şi să rîdicară de la dînsul şi
să învîrtejiră la pămîntul lor.

CAP IV

1 Şi o muiare dentru fiii prorocilor striga
către Elisee, zicînd: „Robul tău, băr-
batul mieu, au murit; şi tu ai conoscut
că rob era temîndu-se de Domnul; şi
datornicul au venit să ia pre amîndoi
2 feciorii miei să-i fie lui robi". Şi zise către
ea Elisee: „Ce-ț voiu face? Spune-mi mie ce
iaste ție în casă?" Şi ea zise: „Nu iaste la roaba
ta nimică în casă fără cît numai untdelemnu
3 carele mă voiu unge". Şi zise către ea:
„Vino, ceare ție vase den afară, de la toți veci-
4 nii tăi, vase deşarte, şi nu împuțina. Şi vei
întra şi vei închide uşa asupra ta şi asupra fii-
lor tăi şi vei turna în vasele aceastea şi,
ce se va umplea, vei lua". Şi să duse de la el 5
şi făcu aşa şi închise uşa asupra ei şi asupra
fiilor ei; ei apropia către ea, şi ea turna. Şi 6
fu deaca să umplură vasele, şi zise către fiii
ei: „Apropiați încă către mine vase!" Şi ziseră
ei: „Nu mai iaste încă vas". Şi stătu untdelem-
nul. Şi veni şi spuse omului lui Dumnezeu. 7
Şi zise Elisee: „Pasă şi vinde untdelemnul şi
vei plăti cametele tale, şi tu şi fiii tăi veț trăi cu
celalalt untdelemn ce va rămînea." Şi să 8
făcu zio şi trecu Elisee la Soman. Şi acolo –
muiare mare. Şi-l opri pre el să mănînce
pîine. Şi să făcu mergînd el, adease să abătu a
mînca acolo pîine. Şi zise muiarea către 9
bărbatul ei: „Iată dară, am conoscut că omul
lui Dumnezeu, sfîntul acesta, mearge la noi
pururea. Să-i facem lui dară cerdac loc 10
mic şi să-i punem lui acolo pat şi masă şi
scaun şi sfeaşnic, şi va fi, cînd va veni către
noi, şi se va abate acolo". Şi să făcu într-o 11
zi, şi întră acolo şi să abătu la cerdac şi dormi
acolo. Şi zise către Ghiezi, copilaşul lui: 12
„Cheamă-mi pre somaniteanca aceasta!" Şi o
chemă pre ea şi stătu înaintea lui. Şi zise
lui: „Zi dară către ea: 'Iată, ne-ai grijit noao 13
toată grijirea aceasta; ce trebuie a face ție? De
iaste ție cuvînt către împăratul sau către boia-
rii puterii?'" Şi ea zise: „În mijlocul norodului
eu lăcuiescu odihnindu-mă". Şi zise către 14
Ghiezi: „Ce trebuie a face ei?" Şi zise
Ghiezi, copilaşul lui: „Şi foarte fecior nu iaste
ei, şi bărbatul ei iaste bătrîn". Şi zise: 15
„Cheamă-o pre ea!" Şi o chemă pre ea şi stătu
lîngă uşe. Şi zise Elisee către ea: „În vrea- 16
mea aceasta ca ceasul acesta viu, şi tu vei fi
zămislit fiiu!" Şi ea zise: „Nu, doamne, omul
lui Dumnezeu, să nu minți pre roaba ta!" Şi 17
în pîntece luo muiarea şi născu fiiu la vreamea
aceasta ca şi ceasul viu, în ce chip au grăit
către ea Elisee. Şi să îmbărbătă copilaşul. 18
Şi să făcu cînd ieşi copilaşul către tatul lui,
către cei ce secera, şi zise către tată-
său: „Capul mieu, capul mieu!" Şi zise 19
copilaşului: „Rîdică-l pre el către maica
lui!" Şi-l rădică pre el şi-l băgă pre el către 20
maica lui. Şi dormi pe genuchiul ei pînă în
amiazăzi şi au murit. Şi-l aduse pre el şi-l 21
adormi pre el pre patul omului lui Dumnezeu.
Şi închise asupra lui; şi ieşi şi chemă pre băr-
batul ei şi zise: „Trimite-m dară unul den 22
copilaş şi o măgăriță şi voiu alerga pînă la
omul lui Dumnezeu şi mă voiu întoarce". Şi 23
zise: „Ce e de mergi tu către el astăzi? Nu e
lună noao, nici sîmbătă". Şi ea zise: „Pace!"
Şi înşălă măgărița şi zise către copilaşul ei: 24
„Pasă şi umblă, nu zăbăvi a încăleca pînă voiu
zice ție: 'Vino!' Şi vei mearge şi vei sosi către
omul lui Dumnezeu la Muntele Carmilului".
Şi mearse şi veni pînă la omul lui Dumnezeu la 25

Muntele Carmilului. Și să făcu deaca văzu Eli-
see pre ea venind, și zise către Ghiezi, copila-
26 șul lui: „Vezi, somaniteanca e ceaea! Acum
aleargă întru întimpinarea ei și vei zice ei:
'Pace e ție?'" Și alergă întru întimpinarea ei și
zise ei: „Pace e ție? Pace e bărbatului tău?
27 Pace e copilașului?" Și ea zise: „Pace". Și
veni către Elisee la munte și să apucă de
picioarele lui. Și să apropie Ghiezi ca să o
împingă pre ea. Și zise Elisee: „Lasă-o pre ea,
căci sufletul ei supărat e, și Domnul au ascuns
28 de la mine și nu mi-au spus mie". Și ea
zise: „Au doară am cerșut fiiu de la domnul
mieu? Că am zis: 'Să nu faci înșălăciune cu
mine!'" Și zise Elisee lui Ghiezi: „Încinge mij-
locul tău și ia toiagul mieu în mîna ta și
29 pasă! Căci, de vei afla om, să nu-l blagoslo-
vești pre el; și de te va blagoslovi om, să nu-i
răspunzi lui. Și vei pune toiagul mieu preste
30 fața copilașului". Și zise maica copilașului:
„Viu Domnul și viu sufletul tău, de te voiu
lăsa". Și să sculă Elisee și mearse denapoia
31 ei. Și Ghiezi veni înaintea ei și puse
deasupra toiagul la fața copilașului, și nu era glas
și nu era ascultare. Și să întoarse întru întim-
pinarea lui și-i spuse lui, zicînd: „Nu s-au
32 sculat copilașul". Și întră Elisee în casă și,
33 iată, copilașul mort, culcat pre patul lui. Și
întră Elisee în casă și închise ușa asupra lor
34 amîndurora și să rugă către Domnul. Și să
sui și să culcă preste copilaș și puse gura lui
preste gura lui și ochii lui preste ochii lui și
mînile lui preste mînile lui și talpele lui preste
talpele lui, și-l suflă pre el și să induplecă
35 preste el, și să încălzi trupul copilașului. Și
să întoarse și umblă pren casă de o parte și de
alta, și să sui și acoperi preste copilaș și să
îmbărbătă copilașul pînă de 7 ori și deșchise
36 copilașul ochii lui. Și strigă Elisee către
Ghiezi și zise: „Cheamă pre somaniteanca
aceasta!" Și o chemă pre ea și întră către el; și
37 zise Elisee: „Ia-ț pre feciorul tău!" Și întră
muiarea și căzu lîngă picioarele lui și să
închină la pămînt și-ș luo pre fiiul ei și ieși. Și
38 Elisee să întoarse la Galgala. Și foametea
pre pămînt, și fiii prorocilor șădea înaintea
lui. Și zise Elisee copilașului lui: „Pune călda-
rea cea mare și fierbi fiertură fiilor proroci-
39 lor!" Și ieși la țarenă să strîngă arioth; și
află vie în țarenă și adună de la ea curcu-
bețeale sălbatice, plină haina lui. Și întră și
puse în căldarea hierturii, căci n-au
40 știut. Și turnă oamenilor să mănînce. Și fu
cînd mînca ei den hiertură, și, iată, strigară
și ziseră: „Moartea e în căldare, omul lui
41 Dumnezeu!" Și nu putea să mănînce. Și
zise: „Luaț făină și puneț în căldare!" Și zise
Elisee către Ghiezi, copilașul lui: „Toarnă
norodului și să mănînce!" Și nu să făcu aco-
lo încă cuvînt rău în căldare. Și om trecu 42
den Vetharlisa și aduse către omul lui Dum-
nezeu den roadele dentîiu 20 de pîini de orz și
păpuș de smochine în traista lui. Și zise: „Daț
norodului și mănînce!" Și zise posluşnecul 43
lui: „Ce voiu da acestea înainte la 100 de
oameni?" Și zise: „Dă norodului să mănînce,
căci aceastea zice Domnul: 'Mînca-vor și vor
lăsa'". Și mîncară și lăsară, după cuvîntul 44
Domnului.

CAP V

Și Neeman, boiarenul puterii Siriei, 1
era om mare înaintea domnului lui și
minunat la față, căci pren el au dat
Domnul mîntuire Siriei. Și omul
era vîrtos cu putearea, și stricat. Și 2
den Siria au ieșit tîlhari și au robit den pămîn-
tul lui Israil fecioară mică; și era înaintea
muierii lui Neeman. Și ea zise doamnei ei: 3
„De-ar fi domnul mieu înaintea prorocului lui
Dumnezeu, celui de la Samaria, atuncea-l va
curăți pre el de stricăciunea lui". Și întră și 4
spuse domnului ei și zise: așa și așa au grăit
fata cea den pămîntul lui Israil. Și zise 5
împăratul Siriei către Neeman: „Vino, întră
înlăuntru, și voiu trimite carte către împăratul
lui Israil!" Și mearse și luo în mînile lui 10
talanzi de argint și 6000 de galbeni de aur și
zeace rînduri de veșminte. Și au adus car- 6
tea către împăratul lui Israil, zicînd: „Și acum,
deaca va veni cartea aceasta către tine, iată,
am trimis către tine pre Neeman, robul mieu,
și să-l vindeci pre el de stricăciunea lui". Și 7
fu deaca citi împăratul lui Israil cartea, rupse
hainile lui și zise: „Au Dumnezeu sînt eu, a
învia au a omorî, de trimite acesta către mine
om ca să-l curățescu de stricăciunea lui?
Numai ce cunoașteț dară și vedeț că vinuiaște
acesta pre mine". Și fu deaca auzi Elisee, 8
omul lui Dumnezeu, că ș-au rupt împăratul
Israil hainele lui, și au trimis către împăratul
lui Israil, zicînd: „Pentru căci ț-ai rupt hai-
nele? Vie dară către mine Neeman și
cunoască că iaste proroc în Israil". Și veni 9
Neeman cu călărime și caru și stătu la ușile
casii lui Elisee. Și trimise Elisee vestitoriu 10
către dînsul, zicîndu: „Mergînd, scaldă-te de 7
ori în Iordan și să va întorce trupul tău ție și
să va curăți". Și să mînie Neeman și să 11
duse și zise: „Iată dară, zicea că va ieși către
mine și va sta și va chema întru numele Dom-
nului Dumnezăului lui și va pune mîna lui
preste loc și va culeage stricăciunea. Nu 12
mai bune sînt Avana și Farfar, rîurile
Damascului, decît Iordanul și toate apele
lui Israil? Au nu mergînd mă voiu scălda
întru eale și mă voiu curăți?" Și să abătu și

să duse cu mînie. Și să apropiară slugile
13 lui Și grăiră către el: „Mare cuvînt au grăit
prorocul către tine; nu vei face ce au zis către
14 tine? Scaldă-te și te curățeaște!" Și să
pogorî Neeman și să afundă în Iordan de 7 ori,
după cuvîntul lui Elisee, și să întoarse trupul
15 lui ca trupu de copilașu mic și să curăți. Și
să întoarse către Elisee el și toată tabăra lui și
veni și stătu înaintea lui și zise: „Iată dară, am
conoscut că nu iaste Dumnezău în tot pămîn-
tul, fără numai în Israil. Și acum ia mulțămita
16 de la robul tău". Și zise Elisee: „Viu Dom-
nul, la Carele am dvorit înaintea Lui, de voiu
17 lua". Și-l sili pre el să ia, și nu ascultă. Și
zise Neeman: „Și de nu, dea-se dară robului
tău gomor de o păreache de mușcoiu de
pămînt (și tu-m vei da den pămîntul roșiatec);
căce nu va mai face robul tău ardere-de-tot și
jîrtve la alți dumnezăi, fără numai la Domnul
18 sîngur. Cu cuvîntul acesta și pentru cuvîn-
tul acesta, și va ierta Domnul robului tău:
Cînd va întra domnul mieu la casa lui Rem-
man a să închina el și acolo să va odihni
preste mîna mea, și mă voiu închina în casa
lui Remman cînd să va închina el în casa lui
Remman; și va ierta dară Domnul robului tău
19 cu cuvîntul acesta". Și zise Elisee către
Neeman: „Pasă în pace!" Și mearse de la el la
20 havratha al pămîntului; Și zise Ghiezi,
copilașul lui Elisee, omului lui Dumnezău:
„Iată, pregetă domnul mieu lui Neeman Siru-
lui acestuia, ca să nu ia den mîna lui dentru
carele au adus. Viu Domnul, că de nu voiu
alerga denapoia lui și voiu lua de la el
21 ceva". Și goni Ghiezi denapoia lui Nee-
man, și văzu pre el Neeman alergînd dena-
poia lui și să întoarse întru întimpinarea lui de
22 la car și zise: „Pace e?" Și zise Ghiezi:
„Pace. Domnul mieu m-au trimis, zicînd:
'Iată, acum au venit către mine 2 copilași den
muntele lui Efraim, den fiii prorocilor; dă-le
dară lor talant de argint și 2 rînduri de veș-
23 minte'". Și zise Neeman cu blîndeațe: „Ia
dară talant de argint!" Și-l sili pre el și luo 2
talanți de argint în doao bordușale, și 2 rîn-
duri de veșminte deade asupra a 2 copilași ai
24 lui, și rădicară înaintea lui. Și veni la întu-
nearec și luo den mînile lor și puse în casă. Și
25 trimise pre oameni și să dusără. Și el veni
și dvoriia către domnul lui. Și zise către el Eli-
see: „De unde, Ghiezi?" Și zise Ghiezi: „N-au
26 mersu robul tău încoace și încolea". Și zise
către el Elisee: „Au nu inima mea au mersu cu
tine și știu că s-au întorsu omul de la carul lui
întru întimpinarea ta? Și cum ai luat argintul
și ai luat hainele, și vei lua cu eale grădini și
maslineturi și vii și oi și boi și slugi și slujnice?
Și lepra lui Neeman se va lipi întru tine și 27
întru sămînția ta în veac". Și ieși de la fața lui,
stricat ca zăpada.

CAP VI

i zisără feciorii prorocilor către Eli- 1
see: „Iată dară, locul întru carele noi
lăcuim înaintea ta – strîmt de către
noi. Să meargem dară pînă la Ior- 2
dan și să luom de acolo de om o
grindă și vom face noao acolo a lăcui acolo".
Și zise: „Păsați!" Și zise unul: „Vino cu 3
liniște, vino cu robii tăi!" Și zise: „Eu voiu
mearge". Și mearse împreună cu ei și 4
veniră la Iordan și tăia leamne. Și iată unul 5
răsturnînd grinda, și hierul, căzînd den codi-
riște, căzu în apă. Și strigă: „O, doamne, și
acesta era ascuns!" Și zise omul lui Dum- 6
nezău: „Unde au căzut?" Și i-au arătat lui
locul. Și tăie lemn și-l aruncă pre el acolo și
pluti hierul. Și zise: „Înalță-te pre tine!" Și 7
întinse mîna lui și luo pre el. Și împăratul 8
Siriei era dînd războiu întru Israil. Și să sfă-
tui către slugile lui, zicînd: „La locul acesta
oarecare elmoni voiu tăbărî". Și trimise 9
Elisee către împăratul lui Israil, zicînd:
„Păzeaște ca să nu treci întru locul acesta, căci
acolo Siria iaste ascunsă!" Și trimise împă- 10
ratul lui Israil la locul carele au zis lui Elisee și
s-au păzit de acolo nu o dată au de 2 ori.
Și să clăti sufletul împăratului Siriei pentru 11
cuvîntul acesta și chemă pre slugile lui și zise
către ei: „Nu-m veți spune mie cine mă vinde
la împăratul lui Israil?" Și zise unul den 12
slugile lui: „Nu, domnul mieu împărate, căci
prorocul Elisee cel den Israil spune împăratu-
lui lui Israil toate cuvintele carele vei grăi în
cămara așternutului tău". Și zise: „Umblați 13
de vedeți unde e el! Și trimițînd, voiu lua pre
el". Și spuseră lui zicînd: „Iată, în Dothaim".
Și au trimis acolo călăreț și car și puteare 14
grea. Și veniră noaptea și încunjurară ceta-
tea. Și să mînecă slujnecul lui Elisee a să 15
scula și ieși. Și iată puteare încunjurînd ceta-
tea, și cai, și cară. Și zise copilașul către el:
„O, doamne, cum vom face?" Și zise Eli- 16
see: „Nu te teame, căci mai mulți sînt cei ce
sînt cu noi decît cei ce sînt cu dînșii". Și să 17
rugă Elisee și zise: „Doamne, deșchide dară
ochii copilașului și să vază!" Și deșchise Dom-
nul ochii lui și văzu: Și iată, muntele plin
de cai, și car de foc pre împrejurul lui
Elisee. Și să pogorîră către el. Și să rugă 18
Elisee către Domnul și zise: „Loveaște dară
limba aceasta cu nevedeare!" Și-i lovi pre ei
cu nevedeare, după cuvîntul lui Elisee. Și 19
zise către ei Elisee: „Nu e aceasta cetatea
și nu e aceasta calea. Veniți după mine și voiu
duce pre voi la omul care căutați!" Și-i

20 duse pre ei la Samaria. Şi fu deaca întrară
în Samaria, şi zise Elisee: „Deşchide,
Doamne, dară ochii lor şi vază!“ Şi deşchise
Domnul ochii lor şi văzură: Şi iată, era în mij-
21 locul Samariei. Şi zise împăratul lui Israil
către Elisee, daca au văzut pre ei: „Au lovin-
22 du-i voiu lovi, părinte?“ Şi zise: „Nu-i vei
lovi, fără de numai pre carii ai robit cu sabia ta
şi cu arcul tău tu vei lovi. Pune pîini şi apă
înaintea lor şi mănînce şi bea şi meargă către
23 domnul lor“. Şi le puseră lor punere mare
şi mîncară şi băură. Şi trimise pre ei şi mear-
seră către domnul lor. Şi n-au mai adaos încă
tîlharii Siriei ca să vie la pămîntul lui
24 Israil. Şi să făcu după aceasta şi adună fiiul
lui Ader, împăratul Siriei, toată tabăra lui şi să
25 sui şi şăzu la Samaria. Şi să făcu foamete
mare în Samaria. Şi iată, şădea prejur ea,
pînă unde au ajuns capul de măgariu de 50 de
sicle de argint şi a patra parte de cav de găinaț
26 de porumbu, 5 sicle de argint. Şi era împă-
ratul lui Israil mergînd pre zidu, şi muiare
strigă către el, zicînd: „Mîntuiaşte, doamne
27 împărate!“ Şi zise ei: „Să nu te mîntuiască
Domnul, de unde te voiu mîntui? Au den arie,
28 au den teasc?“ Şi zise ei împăratul: „Ce
iaste ție?“ Şi zise: „Muiarea aceasta zise către
mine: 'Dă pre fiiul tău şi-l vom mînca pre el
astăzi, şi pre fiiul mieu mînca-l-vom mîine'.
29 Şi am fript pre fiiul mieu şi l-am mîncat pre el.
Şi ziş către ea în ziua a doua: 'Dă pre fiiul tău
şi să-l mîncăm pre el!' Şi au ascuns pre fiiul
30 ei“. Şi fu deaca auzi împăratul lui Israil
cuvintele muierii, rupse hainele lui. Şi el mer-
gea pre zidu. Şi văzu norodul şi iată – sacul pe
31 trupul lui, den lăuntru. Şi zise împăratul:
„Aceastea să facă mie Dumnezău şi aceastea
să-m adaogă, de va sta capul lui Elisee, fecio-
32 rul lui Safat, preste el astăzi!“ Şi Elisee
şădea în casa lui şi cei bătrîni şădea cu el. Şi
trimise om înaintea feații lui. Şi mai nainte
decît a veni cel trimis către el, şi el zise către
cei bătrîni: „Au nu ştiți că au trimis feciorul
ucigaşului acesta să ia capul mieu? Vedeți,
deaca va veni trimisul, închideți uşa şi-l necă-
jiți pre el la uşă. Nu e glasul picioarelor dom-
33 nului lui denapoia lui?“ Încă el grăind cu ei,
şi iată, trimisul pogorî către el şi zise: „Iată
această răutate, de la Domnul. Ce voiu mai
tărpi Domnului încă?“

CAP VII

1 Şi zise Elisee: „Ascultă cuvîntul Dom-
nului! Aceastea zice Domnul: 'Ca în
ceasul acesta, mîine, măsura de făină
de grîu, un siclu, şi 2 măsuri de orz,
2 un siclu, în porțile Samariei'“. Şi
răspunse cel al treilea după împăratul, preste
carele împăratul să odihniia preste mîna lui, că-
tră Elisee şi zise: „Iată, va face Domnul jghea-
buri în ceriu, nu va fi cuvîntul acesta!“ Şi Eli-
see zise: „Iată, tu vei vedea cu ochii tăi, şi de
acolo nu vei mînca!“ Şi 4 oameni era 3
leproşi lîngă uşa cetății şi zise om către aproa-
pele său: „Ce noi şădem aici pînă vom
muri? De vom zice: 'Să întrăm în cetate', şi 4
foametea – în cetate, şi vom muri acolo. Şi de
vom şădea aici, şi vom muri. Şi acum, veniți şi
să cădem la tabăra Siriei. De ne vor lăsa vii
pre noi, şi vom trăi; şi de ne vor omorî pre
noi, şi vom muri“. Şi să sculară întru întu- 5
nearec a întra în tabăra Siriei. Şi întrară în
mijlocul taberii Siriei şi, iată, nu iaste acolo
om. Şi Domnul auzit au făcut la tabăra 6
Siriei glas de car şi glas de cal şi glas de
puteare mare, şi zise om către aproapele său:
„Acum au năimit asupra noastră împăratul lui
Israil pre împărații heteilor şi pre împărații
Eghipetului ca să vie asupra noastră“. Şi să 7
sculară şi fugiră întru întunearec. Şi lăsară
corturile lor şi caii lor şi măgarii lor după cum
era în tabără şi fugiră către sufletul lor. Şi 8
întrară stricații aceştea pînă la o parte de
tabără, şi întrară într-un cort şi mîncară şi
băură şi rîdicară de acolo argint şi aur şi
îmbrăcăminte şi mearseră şi ascunseră. Şi să
întoarseră şi întrară la alt cort şi luară de
acolo şi mearseră şi ascunseră. Şi zise om 9
către aproapele său: „Nu aşa noi facem! Ziua
aceasta, zi de bună vestire iaste, şi noi tăcem
şi îngăduim pînă la lumină dimineață, şi vom
afla fărdeleage. Şi acum vino şi întră şi să spu-
nem la casa împăratului!“ Şi întrară şi stri- 10
gară către poarta cetății şi spuseră lor, zicînd:
„Întrat-am în tabăra Siriei şi, iată, nu iaste
acolo om şi glas de om, fără numai cal legat, şi
măgariu legat, şi corturile lor după cum
sînt“. Şi strigară portarii şi spuseră la casa 11
împăratului înlăuntru. Şi să sculă împăra- 12
tul noaptea şi zise slugilor lui: „Spune-
voiu dară voao ceale ce au făcut noao Siria:
Au cunoscut că flămînzi sîntem noi şi au ieşit
în tabără şi s-au ascuns în țarenă, zicînd că
'Vor ieşi den cetate şi-i vom prinde pre ei vii şi
în cetate vom întra'“. Şi răspunzind unul 13
den slugile lui, zise: „Să ia dară 5 den caii cei
rămaş – care au rămas aici, iată, sînt către
toată mulțimea lui Israil cea slăbită – şi vom
trimite acolo şi vom vedea“. Şi luară doi 14
călăreți de cai şi trimise împăratul lui Israil
denapoia împăratului Siriei, zicînd: „Păsaț şi
vedeți!“ Şi mearseră denapoia lui pînă la 15
Iordan şi, iată, toată calea plină de haine şi de
vase carele au lepădat Siria, spămîntîndu-se
ei. Şi să întoarseră trimişii şi povestiră
împăratului lui Israil. Şi ieşi norodul şi 16

jăcuiră toată tabăra Siriei. Și să făcu măsura
de făină de grîu un siclu și 2 măsuri de orz un
17 siclu, după cuvîntul Domnului. Și împăra-
tul au pus pre al treilea dupre el, preste carele
împăratul odihniia preste mîna lui, pre
poartă. Și-l călcă pre el norodul pre poartă și
muri, în ce chip au grăit omul lui Dumnezeu,
carele au grăit cînd s-au pogorît vestitoriul
18 cătră el. Și să făcu în ce chip au grăit Elisee
cătră împăratul, zicînd: „Doao măsuri de orz,
un siclu, și o măsură de făină de grîu, un
19 siclu, Și va fi ca în ceasul acesta, mîine, în
poarta Samariei". Și au răspuns al triilea
după împăratul lui Elisee și zise: „Iată, Dom-
nul face jgheaburi în ceriu, nu va fi cuvîntul
acesta". Și zise Elisee: „Iată, vei vedea cu
20 ochii tăi, și de acolo nu vei mînca". Și să
făcu așa, și-l călcă pre el norodul în poartă
și muri.

CAP VIII

1 Și Elisee grăi cătră muiarea căriia i-au
înviș feciorul, zicînd: „Scoală-te și
pasă tu și casa ta și nemerniceaște
unde vei nemernici, căci au chemat
Domnul foamete pre pămînt, și încă
2 veni preste pămînt șapte ani". Și să sculă
muiarea și făcu după cuvîntul lui Elisee: și
mearse ea și casa ei și nemerniciia în pămîn-
3 tul celor striini de fealiu șapte ani. Și să
făcu după sfîrșitul celor șapte ani, și să
întoarse muiarea de la cei striini de fealiu în
cetate și veni să strige cătră împăratul pentru
4 casa ei și pentru țarenile ei. Și împăratul
grăiia cătră Ghiezi, copilașul lui Eliseia, omul
lui Dumnezeu, zicînd: „Povesteaște-m dară
mie toate ceale mari carele au făcut
5 Elisee!" Și fu el povestindu împăratului
cum au înviș pre fiiul cel mort, și iată muia-
rea căriia au înviș pre fiiul ei Elisee, strigînd
cătră împăratul pentru casa ei și pentru țare-
nile ei. Și zise Ghiezi: „Doamne împărate,
aceasta e muiarea și acesta e fiiul ei pre carele
6 au înviș Elisee". Și întrebă împăratul pre
muiare și-i povesti lui. Și-i deade ei împăratul
un scopit, zicînd: „Întoarce toate ale ei și toate
roadele țarenii ei, den ziua care au lăsat ea
7 pămîntul, pînă astăzi". Și veni Elisee la
Damasc. Și fiiul lui Ader, împăratul Siriii,
boliia. Și spuseră lui, zicînd: „Veni omul lui
8 Dumnezeu pînă aicea". Și zise împăratul
cătră Azail: „Ia în mîna ta manaa și pasă întru
întempinarea omului lui Dumnezeu și cearcă
pre Domnul prentr-însul, zicînd: 'De voiu trăi
9 den boala mea aceasta?'" Și mearse Azail
întru întîmpinarea lui și luo manaa în mîna lui
și toate bunătățile Damascului, povară de
40 de cămile. Și veni și stătu înaintea lui și
zise cătră Elisee: „Fiiul tău, feciorul
lui Ader, împăratul Siriei, trimisu-m-au cătră
tine, zicînd: 'De voiu trăi dentru boala mea
aceasta?'" Și zise cătră el Elisee: „Pasă, zi 10
lui: 'Cu viață vei trăi!', și-m arătă Domnul că
cu moarte va muri". Și au stătut înaintea 11
feații lui, și zăcea darurile pînă unde au putre-
zit, și le-au pus pînă la rușine. Și plînse omul
lui Dumnezeu. Și zise Azail: „Ce e că dom- 12
nul mieu plînge?" Și zise: „Căce știu cîte reale
vei face fiilor lui Israil: tăriile lor le vei trimite
cu foc, și pre aleșii lor cu sabie vei ucide, și
pruncii lor îi vei trînti, și cealea ce au în pînte-
cele lor le vei spinteca". Și zise Azail: 13
„Cine iaste robul tău, cîinele cel mort, căci să
facă cuvîntul cel mare acesta?" Și zise Elisee:
„Arătatu-mi-au Domnul pre tine împărățînd
pre Siria". Și să duse de la Elisee și întră 14
cătră domnul lui. Și zise lui: „Ce au zis ție Eli-
see?" Și zise: „Zisu-mi-au Elisee: 'Cu viață
vei trăi'". Și fu a doao zi, și luo mahivar și-l 15
muie în apă și-l puse preste fața lui, și muri. Și
împărăți Azail în locul lui. În anul al cinci- 16
lea al lui Ierovoam, feciorul lui Ahaav, împă-
ratul lui Israil, au împărățit Ioraam, feciorul
lui Iosafat, împăratul Iudei. Fiiu de 32 de 17
ani era cînd împărățiia el, și 8 ani au împărățit
în Ierusalim. Și mearse în calea împărați- 18
lor lui Israil, în ce chip au făcut casa lui Ahav,
căci fata lui Ahaav era lui întru fămeaie; și
făcu răul înaintea Domnului. Și nu vru 19
Domnul să strice pre Iuda, pentru David,
robul Lui, în ce chip au zis ca să-i dea lui lumi-
nătoriu, și fiilor lui, toate zilele. În zilele lui 20
au viclenit Edom dedesuptul mîinii Iudei și
împărăți preste el împărat. Și să sui Ioram 21
la Sior și toate carăle cealea ce el. Și să făcu el
sculîndu-se, și lovi Edom, pre cela ce l-au
încunjurat pre el, și pre boiarii carălor, și fugi
norodul la lăcașurile lor. Și vicleni Edom 22
dedesuptul mîinii Iudei, pînă în ziua aceasta.
Atuncea au viclenit Nazvana, în vreamea
aceaea. Și rămășițele cuvintelor lui Ioraam 23
și toate cîte au făcut, nu, iată, s-au scris în
Cartea cuvintelor zilelor împăraților Iudei? Și 24
adormi Ioram cu părinții lui și să îngropă cu
părinții lui în cetatea lui David, tătîne-său. Și
împărăți Ohozia, fiiul lui, în locul lui. În 25
anul al 12 al lui Ioram, fiiul lui Ahav, împăra-
tul lui Israil, au împărățit Ohozia, fiiul lui
Ioram, împăratul Iudei. Fiiu de 22 de ani – 26
Ohozia, cînd împărăți el, și 1 an au împărățit
în Ierusalim. Și numele maicii lui – Gotholia,
fata lui Amvri, împăratul lui Israil. Și 27
mearse în calea casii lui Ahav și făcu răul
înaintea Domnului, ca și casa lui Ahaav, pentru
că ginere casei lui Ahav iaste. Și mearse cu 28
Ioram, feciorul lui Ahav, la războiu cu Azail, îm-
păratul celor streini de fealiu, în Ramma Gala-

29 dului. Și loviră sirii pre Ioram. Și să
întoarse împăratul Ioram ca să să vindece în
Israil de ranele carii au lovit pre el sirii la
Ramoth, cînd să bătea el cu Azail, împăratul
Siriei. Și Ohozia, feciorul lui Ioram, împăratul
Iudei, pogorî ca să vază pre Ioram, fiiul lui
Ahaav, în Iezar, căci boliia el.

CAP IX

1 Și Elisee prorocul au chemat unul
dentru fiii prorocilor și-i zise lui:
„Încinge mijlocul tău și ia șipul cu
untdelemnul acesta în mîna ta și pasă
2 la Ramoth a Galadii. Și vei întra
acolo și vei vedea acolo pre Iiu, fiiul lui Iosa-
fat, fiiul lui Namesi. Și vei întra și vei scula pre
el den mijlocul fraților lui și-l vei băga pre el
3 în cămară. Și vei lua șipul cu untdelemnul
și vei turna preste capul lui și vei zice: 'Aceas-
tea zice Domnul Dumnezăul lui Israil: 'Unsu-
te-am întru împărat preste Israil!' Și vei deș-
4 chide ușa și vei fugi și nu vei îngădui". Și
mearse copilașul prorocul la Ramoth
5 Galaad. Și întră și, iată, boiarii puterii
șădea, și zise: „Cuvînt am cătră tine, o, boia-
rine!" Și zise Iiu: „Cătră cine dentru toți noi?"
6 Și zise: „Cătră tine, boiarenule". Și să
sculă și întră în casă și turnă untdelemnul
preste capul lui și zise lui: „Aceastea zice
Domnul Dumnezăul lui Israil: 'Unsu-te-am
întru împărat preste norodul Domnului,
7 preste Israil. Și vei surpa casa lui Ahaav,
domnului tău, den naintea feații Meale, și vei
izbîndi sîngiurile robilor Miei, prorocilor, și
sîngiurile tuturor robilor Domnului den mîna
8 Iezavelii Și den mîna a toată casa lui
Ahaav, și vei surpa casa lui Ahaav, pre cel ce
să pișe la păreate, și țiindu-se și părăsit, întru
9 Israil, Și voiu da casa lui Ahaav ca casa lui
Ierovoam, fiiul lui Navat, și ca casa lui Vaasa,
10 fiiul lui Ahia. Și pre Iezavel vor mînca-o de
tot cîinii în partea Iezraelii și nu iaste cine să o
11 îngroape'". Și deșchise ușa și fugi. Și Iiu
ieși cătră slugile stăpînului lui, și zisără lui:
„Pace? Ce căce au întrat acest fluturatec cătră
tine?" Și zise lor: „Voi știți omul și voroavele
12 lui". Și ziseră: „Cu strîmbul e de nu ne vei
spune. Spune dară!" Și zise Iiu cătră dînșii:
„Așa și așa au grăit cătră mine, zicînd:
'Aceasta zice Domnul: 'Unsu-te-am întru
13 împărat preste Israil'". Și auzind, sîrguiră
și luo fieștecarele haina lui și o puse dede-
suptul lui, pentru că pre o stepenă șădea,
și trîmbițară cu buciunul și ziseră: „Au
14 împărățit Iiu!" Și să sculă fiiul lui
Iosafat, fiiul lui Namesi, asupra lui Ioraam.
Și Ioram acesta păziia în Ramoth Galad, el
și tot Israilul, de cătră fața lui Azail, împăratul
15 Siriei. Și să întoarse Ioram împăra-
tul ca să să vindece în Ierusalim de ranele
carele l-au lovit pre el sirii, cînd să bătea ei cu
Azail, împăratul Siriei. Și zise Iiu: „De iaste
sufletul vostru cu mine, să nu iasă den cetate
scăpat ca să meargă și să spuie în Iezrail".
Și sîrgui Iiu și mearse și să pogorî la Iezrael, 16
căce Ioraam, împăratul lui Israil, să vindeca în
Iezrael de săgetăturile ce l-au săgetat pre el
armimii în Ramath, în războiu cu Azail, împă-
ratul Siriei, căce el era tare și omul puterii;
adormi acolo, și Ohozia, împăratul Iudei, să
pogorî să vază pre Ioram. Și strejarul să 17
sui pre turnu în Iezrael și văzu praful lui Iiu
cînd veniia el și zise: „Prah eu văzu". Și zise
Ioram: „Ia un călărețu și trimeate înaintea lor
și zică: 'Pace e?'" Și mearse călărețul pe un 18
calu întru întimpinarea lui și zise: „Aceastea
zice împăratul: 'De iaste pace?'" Și zise Iiu:
„Ce e ție și păcii? Întoarce-te denapoia mea!"
Și spuse strejariul, zicînd: „Veni trimisul pînă
la ei, și nu s-au întorsu". Și trimise călăraș 19
al doile și veni cătră el și zise: „Aceastea zice
împăratul: 'De iaste pace?'" Și zise Iiu: „Ce e
ție și păcii? Întoarce-te denapoia mea!" Și 20
spuse strejariul, zicînd: „Veni pînă la ei, și nu
s-au întorsu. Și cel ce aducea aducea pre Iiu,
feciorul lui Namesi, căce cu schimbare să
făcu". Și zise Ioram: „Înjugă!" Și înjugă 21
caru. Și ieși împăratul lui Israil și Ohozia,
împăratul Iudei, om întru carul său, și ieșiră
întru întimpinarea lui Iiu și-l aflară pre el de o
parte a lui Navuthe Israilteanul. Și fu deca 22
văzu Ioram pre Iiu, și zise: „De e pace, Iiu?"
Și zise Iiu: „Ce e ție și păcii? Încă curviile
Iezavelii, maicii tale, și fărmăcăturile ei ceale
multe?" Și întorse Ioram mînile lui a fugi și 23
zise cătră Ohozia: „Vicleșug e, Ohozio!" Și-ș 24
umplu Iiu mîna lui cu arcul și lovi pre Ioram în
mijlocul braților lui și ieși săgeata pren inima
lui. Și îngenuche preste genuchele lui. Și 25
zise Iiu cătră Vaddecar, al treilea după el:
„Rădică-l și-l aruncă pre el în partea țarenii
lui Navuthe Israilteanul, căci ne-am adus
aminte, eu și tu, încălecînd pre vite denapoia
lui Ahaav, tătîne-său, și Domnul au grăit
preste el luarea aceasta, zicînd: 'De nu cu 26
sîngiurile lui Navuthe și sîngiurile fiilor lui am
văzut ieri, zice Domnul, și voiu răsplăti lui în
partea aceasta', zice Domnul. Și acum, luîn-
du-l dară, aruncă-l pre el într-o parte, după
cuvîntul Domnului". Și Ohozia, împăratul 27
Iudei, văzu; și fugi calea Vethganului. Și goni
după el Iiu și zise: „Și încă pre acesta!" Și-l
lovi pre el în car, suindu-se la Gai, carea iaste
a lui Evlaam. Și fugi la Maghedo și muri
acolo. Și-l suiră pre el slugile lui în car și 28
aduseră pre el la Ierusalim și-l îngro-

pară pre el în groapa lui, cu părinții lui, în
29 cetatea lui David. Și întru anul al 11 a lui
Ioram, împăratul lui Israil, au împărățit Oho-
30 zia preste Iuda. Și veni Iiu la Iezrael. Și
Iezavel auzi, și-ș văpsi ochii ei și-ș împodobi
capul ei și să plecă pre fereastră. Și Iiu întra în
31 cetate înlăuntru. Și zise: „De iaste pace
32 [lui] Zamvri, ucigătoriul domnului lui?" Și
rîdică fața lui la fereastră și văzu pre ea și
zise: „Cine ești tu? Pogoară-te cu mine!" Ple-
33 cară-se cătră el doi scopiți. Și zise: „Tăvăli-
ți-o pre ea!" Și o tăvălîră pre ea. Și să stropi
de sîngele ei cătră păreate și cătră cai și o căl-
34 cară pre ea. Și întră Iiu și mîncă și bău și
zise: „Socotiți dară pre osîndita aceasta și o
astrucați pre ea, căci fată de împărat
35 iaste". Și mearseră să o îngroape pre ea; și
nu se află întru ea altăceva fără de numai
36 capul și palmele mînilor și picioarele. Și să
întoarseră și spuseră lui. Și zise: „Cuvîntul
Domnului, carele au grăit cu mîna robului
Său, lui Ilie Thezviteanul, zicînd: 'În partea
Iezraelii vor mînca cîinii cărnurile Iezavelii,
37 Și va fi mortăciunea Iezavelii ca gunoiul pre
fața țarenii, întru partea Iezraelii, cît să nu-i
zică ei: Iezavel!'"

CAP X

1 Și lui Ahaav – 70 de fii în Samaria. Și
scrise Iiu carte și trimise în Samaria
cătră boiarii Samariei, cătră cei
bătrîni și cătră hrănitorii fiilor lui
2 Ahaav, zicînd: „Și acum, daca va
veni cartea aceasta cătră voi – și cu voi fiii
domnului vostru, și cu voi carul și caii, și cetăți
3 tari, și armele – Și veți vedea pre cel bun și
pre cel direpț întru fiii domnului vostru, și
puneți pre el preste scaunul tătîne-său și dați
4 războiu pentru casa domnului vostru!" Și
să spămîntară foarte și ziseră: „Iată, amîndoi
împărații n-au stătut împotriva feații lui, și
5 cum vom sta noi?" Și au trimis cei preste
case, și cei preste cetate, și bătrînii, și aplecă-
torii, cătră Iiu, zicînd: „Slugile tale – noi, și
oricîte vei zice cătră noi, face-vom. Nu vom
împărăți om; ce e bine întru ochii tăi vom
6 face". Și scrise cătră ei Iiu carte a doua,
zicînd: „De ai miei sînteți voi și glasul mieu
ascultați voi, luați capul oamenilor, fiilor
domnului vostru, și aduceți cătră mine, ca în
ceasul acesta mîine, în Iezrael". Și fiii împăra-
tului era 70 de oameni, aceștea bogații cetății
7 hrăniia pre dînșii. Și fu daca veni cartea
cătră ei, și luară pre fiii împăratului și jun-
ghiară pre ei, 70 de oameni, și puseră capetele
lor în coșuri și le trimiseră pre eale cătră el, la
8 Iezrael. Și veni solul și spuse lui, zicînd:
„Adus-au capetele fiilor împăratului". Și
zise: „Puneți-le pre eale, grămăzi 2, lîngă
poarta cetății, pînă dimineață". Și fu pînă 9
demineața, și ieși; și stătu la poarta (cetății) și
zise cătră tot norodul: „Direpți – voi! Iată eu
sînt, mă rîdicaiu preste domnul mieu și uciș
pre el; și cine au ucis pre toț aceștea? Vedeț 10
affo că nu va cădea den cuvîntul Domnului la
pămînt, căci au grăit Domnul preste casa lui
Ahaav. Și Domnul au făcut cîte au grăit cu
mîna robului Lui, Ilie". Și lovi Iiu pre toți 11
ceia ce au rămas în casa lui Ahaav, în Iezrael,
și pre toți gingașii lui și pre conoscuții lui și
pre popii lui, cît n-au lăsat lui rămășiță. Și 12
să sculă și mearse la Samaria el, la Vethacad
al păstorilor, în cale, și Iiu află pre frații Oho-
ziei, împăratul Iudei, și zise: „Cine sînteț 13
voi?" Și ziseră: „Frat Ohoziei – noi, și ne-am
pogorît la pacea fiilor împăratului și a fiilor
celor putearnici". Și zise: „Prindeț pre ei 14
vii!" Și prinseră pre ei vii și junghe pre ei la
Vethacad, 42 de oameni. Și n-au lăsat om
dentru dînșii. Și mearse de acolo și află pre 15
Ioanadav, feciorul lui Rihav, în cale, întru
întimpinarea lui. Și-l blagoslovi pre el și zise
cătră el Iiu: „De iaste inima ta cu inima mea
dreaptă în ce chip iaste inima mea cu inima
ta?" Și zise Ioanadav: „Iaste". Și zise Iiu: „Și
de iaste, dă mîna ta!" Și deade mîna lui. Și-l
sui pre el în car cătră dînsul Și zise cătră el: 16
„Vino cu mine și vezi cînd rîvniiu Domnului
Savaoth". Și-l șăzu pre el în carul lui. Și 17
întrară în Samaria și loviră pre toți ceia ce au
rămas lui Ahaav în Samaria, pînă i-au stins el,
după cuvîntul Domnului, carele au grăit cătră
Ilie. Și adună Iiu tot norodul și zise cătră ei: 18
„Ahav sluji lui Vaal puțin, și încă Iiu va sluji lui
multe. Și acum, toți prorocii lui Vaal, pre 19
toți robii lui și pre popii lui chemaț cătră mine,
om să nu se acopere, căci jîrtvă mie mare lui
Vaal. Tot carele se va feri nu va trăi". Și Iiu
făcu cu înșălăciune, ca să piarză pre robii lui
Vaal. Și zise Iiu: „Sfințiț jîrtvele lui Vaal și 20
slujba!" Și strigară. Și trimise Iiu întru tot 21
Israilul și zise zicînd: „Și acum, toți robii lui
Vaal și toți preoții lui și toți prorocii lui, nime-
nilea să nu rămîie, căci jîrtvă mare fac: Carele
va rămînea, nu va trăi". Și veniră toți robii lui
Vaal Și toți preoții lui și toți prorocii lui. 22
N-au rămas om carele n-au venit. Și întrară în
casa lui Vaal și să umplu casa lui Vaal gură la
gură. Și zise Iiu celor preste casa mesthaal: 23
„Scoateț îmbrăcăminte tuturor robilor lui
Vaal!" Și scoaseră lor împodobitoriul. Și 24
întră Iiu și Ioanadav, fiiul lui Rihav, la casa lui
Vaal și zise robilor lui Vaal: „Cercaț și vedeț
de iaste împreună cu voi den robii Domnu-
lui. Și scoateț pre toți robii Domnului, pre 25
cei ce să află acolo!" Și să făcu. Și deaca

grăi Iiu că nu era den robii Domnului, fără de
26 numai robii lui Vaal singuri, Și întră ca să
facă tămîieturile și arderile-de-tot. Și Iiu îș
rîndui lui afară 80 de oameni și zise: „Om
carele va scăpa den oameni care eu scoț pre
mîinile voastre, sufletul lui pentru sufletul
27 lui". Și fu deaca săvîrși făcînd arderea cea
de tot, și zise Iiu celor ce aleargă pre aproape
și tristaților: „Întrînd, îi loviț pre ei, să nu iasă
dentru ei om!" Și loviră pre ei cu gură de sabie
și-i aruncară cei ce aleargă și tristații și mear-
28 seră pînă la cetatea casii lui Vaal. Și scoa-
seră stîlpul lui Vaal și-l arseră pre el și oborîră
29 stîlpii lui Vaal. Și surpară casa lui Vaal și
orînduiră pre ea să fie baie pînă în ziua
30 aceasta. Și stinse Iiu casa lui Vaal dentru
31 Israil. Afară dentru păcatele lui Ierovoam,
feciorul lui Navat, carele au păcătuit pre Israil,
nu s-au depărtat Iiu den napoia lor: juncele
32 ceale de aur – în Vethil și în Dan. Și zise
Domnul către Iiu: „Pentru căci ai îmbunătățat
a facerea cel dirept întru ochii Miei și toate
cîte-s în inema Mea ai făcut casii lui Ahaav, fii
a patra ție-ț vor șădea pre scaunul lui
33 Israil". Și Iiu nu cruță ca să meargă întru
calea Domnului Dumnezeului Israil cu toată
inema lui; nu s-au depărtat de asupra păcate-
lor lui Ierovoam, feciorul lui Navat, carele au
34 păcătuit pre Israil. În zilele acealea înce-
put-au Domnul a înfrînge întru Israil; și lovi
35 pre ei Azail întru tot hotarul lui Israil, De la
Iordan, de spre răsăritul soarelui, tot pămîn-
tul Galaadului, al lui Gadi și al lui Ruvim și al
lui Manasi, de la Aroir, carele iaste pre margi-
nea pîrîului Arnon, și pre Galaad și pre
36 Vasan. Și rămășițile cuvintelor lui Iiu și
toate cîte au făcut și toată sila lui și războaiele
carea au făcut, nu, iată, aceastea-s scrise pre
Cartea cuvintelor zilelor împăraților Israil?
37 Și adormi Iiu cu părinții lui și-l îngropară pre
el în Samaria. Și împărăți Ioahaz, fiiul lui, în
38 locul lui. Și zilele carele au împărățit Iiu
preste Israil, 28 de ani, în Samaria.

CAP XI

1 Și Gotholia, maica Ohoziei, văzu că au
murit fiii ei, și să sculă și pierdu toată
2 sămînța împărăției. Și luo Iosavie,
fata împăratului Ioraam, sora Oho-
ziii, pre Ioas, feciorul fratelui ei, și-l
fură pre el dentru mijlocul fiilor împăratului,
celor ce să omorîia, pre dînsul și pre hrana lui, și
ascunse pre el în cămara paturilor de către fața
3 Gotholiei, și nu s-au omorît. Și era împreună
cu ea ascunzîndu-se în Casa Domnului 6 ani, și
4 Gotholia – împărățind preste pămînt. Și în
anul al șaptelea, trimise Iodae preotul
și luo pre cei preste sute ai horiilor și ai rasi-
milor și aduse pre ei către el, în Casa Domnu-
lui, și puse pre ei făgăduință Domnului și jură
pre ei înaintea Domnului și le arătă lor Iodae
pre feciorul împăratului Și porunci lor, 5
zicînd: „Acesta e cuvîntul carele vei face: A
treia parte dentru voi să între sîmbăta și păziț
paza casii împăratului în poartă, și a treia
parte în porta căilor, Și a treia, a porții 6
denapoia celor ce aproape aleargă. Și păziți
paza casii mesai. Și doao mîni întru voi, tot 7
cel ce iase sîmbăta, și vor păzi Casa Domnului
către împăratul. Și încunjuraț împrejurul 8
împăratului, om și arma lui în mîna lui, și cela
ce va întra la adiroth va muri; și f[iți] cu
împăratul cînd întra el și cînd ieșiia el". Și 9
făcură cei dupreste sute după toate cîte au
poruncit Iodae cel înțelegătoriu. Și luo om pre
oamenii lui, și pre cei ce întră înlăuntru sîm-
băta cu cei ce ies afară sîmbăta, și întrară
către Iodae preotul. Și deade preotul celor 10
preste sute suleţile și pre cei întreiți ai împă-
ratului David pre cei den Casa Domnului. Și 11
era în mînile horethilor și celor ce alerga pre
aproape; și au făcut cei preste sute și cei ce
alerga pre aproape după toate cîte au porun-
cit lor preotul. Și adună preotul Domnului tot
norodul pămîntului la Casa Domnului. Și 12
stătură cei ce aleargă pre aproape, omu și
arma lui în mîna lui, den umărul casii cel
dirept pînă la umărul casii cel stîngu al jîrtăv-
nicului și al casii, pre împrejurul împăratului.
Și trimise pre fiiul împăratului și deade preste 13
el și pre ezer și mărturia. Și împărăți pre el și-l
unse pre el, și plesniră cu mîna și ziseră:
„Trăiască împăratul!" Și auzi Gotholia gla- 14
sul celor ce aleargă pre aproapele norodului
și întră către norodu la Casa Domnului. Și 15
văzu: și iată, împăratul sta preste stîlpu, după
judecată, și cîntăreții și trîmbițile – către împăra-
tul, și tot norodul pămîntului bucurîndu-se și
trîmbițînd cu trîmbițe. Și rupse Gotholia hai-
nele ei și strigă: „Legătură, legătură!" Și 16
porunci Iodae preotul celor preste sute și
socotitorilor puterii și zise către ei: „Scoateți-o
pre ea afară den sadiroth! Și cela ce va întra
denapoia ei, cu moarte se va omorî cu sabie".
Căce zise preotul: „Și să nu moară în Casa
Domnului!" Și pusără preste ea mînile și 17
întră cu scopiții calea întrării cailor casii
împăratului și muri acolo. Și puse Iodae 18
făgăduință întru mijlocul Domnului și întru
mijlocul împăratului și întru mijlocul norodului,
ca să fie întru norodu Domnului. Și întră tot 19
norodul pămîntului la casa lui Vaal și-l sur-

pară pre el şi jîrtăvnicile lui, şi chipurile lui
le-au sfărîmat bine, şi pre Liathan, preotul lui
Vaal, l-au omorît înaintea feții jîrtăvnicilor. Şi
puse preotul socotitori la Casa Domnu-
20 lui. Şi luo pre cei preste sute şi pre horiii şi
pre rasimi şi pre tot norodul pămîntului şi
pogorî pre împăratul den Casa Domnului şi
întrară calea porții celor ce aleargă pre aproa-
pele casii împăratului şi-l şăzură pre el preste
21 scaunul împăraților. Şi să bucură tot noro-
dul pămîntului şi cetatea să potoli. Şi pre Gotho-
lia o au omorît cu sabie în casa împăratu-
22 lui. Fiiu de 7 ani – Ioas, cînd împărăți el.

CAP XII

1 În anul al şaptelea al lui Iiu, împărăți
Ioas; şi 40 de ani împărăți în Ierusa-
lim. Şi numele maicii lui – Savia, den
2 Virsavie. Şi făcu Ioas cel dirept
înaintea Domnului, toate zilele carele
3 l-au luminat pre el Iodae preotul. Afară
den ceale înalte nu s-au ferit, şi acolo încă
4 norodul jîrtvuia şi tămîia în ceale înalte. Şi
zise Ioas către preoți: „Tot argintul sfintelor,
cel ce să bagă în Casa Domnului, argint de
prețuire, omu argint luîndu al prețuirii, tot
argintul carele să va sui preste inima omului
5 ca să aducă întru Casa Domnului, Să-ş ia
lor preoții om de la vînzarea lor, şi ei vor ținea
vedec al casii, la toate unde s-ar afla acolo
6 vedec". Şi fu în 23 de ani ai împăratului
7 Ioas, n-au întărit preoții vedec al casii. Şi
chemă împăratul Ioas pre Iodae preotul şi pre
preoți şi zise către ei: „Ce căce nu întăriiați
vedec al casii? Şi acum nu luați argint de la
vînzările voastre, căce la vedec al casii da-veți
8 pre el!" Şi să tocmiră preoții ca să nu ia
argint de la norod şi ca să nu întărească vedec
9 al casii. Şi luo Iodae preotul un sicriiu şi
găuri gaură preste scîndura lui şi-l deade pre
el la mazivi în casa omului Casii Domnului. Şi
deaderă preoții ceia ce păziia pragul tot argin-
10 tul carele s-au aflat în Casa Domnului. Şi fu
deaca văzură că e mult argint în secriiu, şi să
sui logofătul împăratului şi preotul cel mare şi
zlătarii şi strînseră şi numărară argintul cela
11 ce s-au aflat în Casa Domnului. Şi deaderă
argintul cel ce s-au gătit pre mînile celor ce fac
lucrurile celor preste unealtele Casii Domnu-
lui. Şi au dat teslarilor leamnelor şi clăditori-
lor de case, celor ce fac în Casa Domnului,
12 Şi zidarilor şi meşterilor şi cioplitorilor pietri-
lor, ca să cîştige leamne şi pietri cioplite, ca să
ție pre vedec al Casii Domnului la toate cîte
13 s-au cheltuit la casă ca să întărească. Însă
nu se vor face Casii Domnului uşi de argint, cuie,
păhară şi trîmbițe, tot vasul de aur şi vas de
argint, dentru argintul carele s-au băgat în
Casa Domnului, Căci celor ce fac lucrurile 14
le vor da pre eale şi întăriră cu eale Casa
Domnului. Şi nu lua sama oamenilor 15
cărora da argintul pre mînile lor ca să dea
celora ce făcea lucrurile, căci întru credința
lor fac. Argint pentru păcat Şi argint 16
pentru greşală nu s-au băgat în Casa Domnu-
lui, preoților s-au făcut. Atuncea s-au suit 17
Azail, împăratul Siriei, şi deade războiu
asupra Ghiethii şi o luo pre ea Azail şi o lovi
pre ea. Şi rîndui Azail fața lui ca să să suie
asupra Ierusalimului. Şi luo Ioas, împăra- 18
tul Iudei, toate sfintele cîte au sfințit Iosafat şi
Ohozia, părinții lui şi împărații Iudei, şi sfin-
tele lui şi tot aurul carele s-au aflat întru viste-
riile Casii Domnului şi casii împăratului; şi
trimise lui Azail, împăratului Siriei, şi să sui
de la Ierusalim. Şi rămăşițile cuvintelor lui 19
Ioas şi toate cîte au făcut, nu-s, iată, aceastea
scrise pre Cartea cuvintelor zilelor împărați-
lor Iudei? Şi să sculară robii lui şi au făcut 20
toată legătura şi loviră pre Ioas în casa lui
Malon, cea de la Saala. Şi Ezehar, feciorul 21
lui Iemuath, şi Iezevoth, fiiul lui Somir, robii
lui, l-au lovit pre el şi muri. Şi-l astrucară pre
el cu părinții lui în cetatea lui David. Şi împă-
răți Amasias, feciorul lui, pentru el.

CAP XIII

Întru anul al 23 a lui Ioas, feciorul lui 1
Ohozia, împăratului Iudei, împărăți
Ioaham, fiiul lui Iiu, preste Israil, în
Samaria, 17 ani. Şi făcu răul înain- 2
tea Domnului şi mearse după păca-
tele lui Ierovoam, feciorul lui Navat, carele au
păcătuit pre Israil, nu s-au ferit de la eale.
Şi Să urgisi Domnul cu mînie pre Israil şi-i 3
deade pre ei în mîna lui Azail, împăratului
Siriei, şi în mîna feciorului lui Ader, feciorul
lui Azail, toate zilele. Şi să rugă Ioahaz fea- 4
ții Domnului şi-l ascultă pre el Domnul,
căci au văzut necazul lui Israil căci i-au necă-
jit pre ei împăratul Siriei. Şi deade Domnul 5
mîntuire lui Israil şi ieşi de desuptul mînii
Siriei, şi şăzură fiii lui Israil în lăcaşurile lor ca
şi ieri şi alaltaieri. Însă nu s-au ferit de 6
către greşalele casii lui Ierovoam, feciorul lui
Navat, carele au păcătuit pre Israil; întru eale
au mers şi încă desişul au stătut în Samaria.
Căci n-au rămas lui Ioa[haz] norod, fără 7
numai 50 de călăraşi şi 10 cară şi 10000 de
pedestri, căci i-au pierdut pre ei împăratul
Siriei şi-i puse pre ei ca țărîna la călcare. Şi 8
rămăşițile cuvintelor lui Ioahaz şi toate cîte
au făcut şi silile lui, nu-s aceastea scrise pre
Cartea cuvintelor zilelor împăraților Israil?

9 Și adormi Ioahaz cu părinții lui și-l astrucară
pre el cu părinții lui în Samaria. Și împărăți
10 Ioas, fiiul lui, pentru dînsul. În 39 de ani ai
lui Ioas, împăratului Iudei, au împărățit Ioas,
feciorul lui Ioahaz, preste Israil, în Samaria,
11 16 ani. Și făcu răul întru ochii Domnului,
nu să feri de către toate păcatele lui Ierovoam,
fiiul lui Navat, carele au păcătuit pre Israil;
12 întru eale au mers. Și rămășițele cuvinte-
lor lui Ioas, și toate cîte au făcut, și silele lui
carele au făcut cu Amesia, împăratul Iudei,
nu-s aceastea scrise pre Cartea cuvintelor
13 zilelor împăraților Israil? Și adormi Ioas cu
părinții lui, și Ierovoam șăzu pre scaunul lui.
Și să îngropă Ioas în Samaria, cu împărații lui
14 Israil. Și Elisee bolnăvi boala lui, pren
carea și muri. Și să pogorî către el Ioas, împă-
ratul lui Israil, și plînse preste fața lui și zise:
„Părinte, părinte, carul lui Israil și călărețul
15/16 lui!" Și-i zise Elisee: „Ia arc și săgeți!" Și
luo către el arc și săgeți. Și zise împăratului lui
Israil: „Suie mîna ta preste arc!" Și întinse
mîna lui Ioas preste arc și puse Elisee mîinile
17 lui preste mîinile împăratului Și zise:
„Deșchide fereastra de spre răsărit!" Și deș-
chise. Și zise Elisee: „Săgeată!" Și săgetă.
18 Și zise Elisee: „Săgeată mîntuirii Domnului și
săgeată mîntuirii în Siria: și vei lovi Siria în
Afec pînă în săvîrșit!" Și zise lui Elisee: „Ia
arc!" Și luo. Și zise împăratului lui Israil:
„Lovească în pămînt!" Și lovi împăratul de 3
19 ori și stătu. Și să mîhni preste el omul lui
Dumnezău și zise: „De ai fi lovit de 5 ori sau
de 6, atuncea ai fi lovit Siria pînă în săvîrșit; și
20 acum, de 3 ori vei lovi Siria". Și muri Eli-
see și-l astrucară pre el. Și tîlharii Moavului
21 veniră în pămînt, venind anul. Și fu ei
îngropînd pre om, și, iată, văzură pre tîlhari;
și aruncară pre om în groapa lui Elisee. Și
mearse omul și să atinse de oasele lui Elisee,
22 și trăi și să sculă pre picioarele lui. Și Azail,
împăratul Siriei, necăji pre Israil toate zilele
23 lui Ioahaz. Și-i milui Domnul pre ei și Să
îndură spre ei și prăvi către ei, pentru făgă-
duința Lui cea cu Avraam și cu Isaac și cu
Iacov, și n-au vrut Domnul să-i strice pre ei, și
nu i-au lepădat pre ei de către fața Lui pînă
24 acum. Și muri Azail, împăratul Siriei, și
împărăți feciorul lui Ader, fiiul lui, pentru
25 el. Și să întoarse Ioas, feciorul lui
Ioahaz, și luo cetățile den mîna fiiului lui
Ader, fiiul lui Azail, carele au luat den mîna
lui Ioahaz, tătîne-său, la războiu.

De 3 ori l-au lovit pre el
Ioas și întoar-
se cetățile
în Israil.

CAP XIV

Întru anul al doilea al lui Ioas, fiiul lui 1
Ioahaz, împăratul lui Israil, și au
împărățit Amesias, feciorul lui Ioas,
împăratul Iudei. Fiiu de 25 de ani 2
era cînd împărăți el, și 29 de ani
împărăți în Ierusalim. Și numele maicii lui –
Ioadin, den Ierusalim. Și făcu ce e dirept 3
întru ochii Domnului, însă nu ca David, tatul
lui; după toate cîte au făcut Ioas, tată-său, au
făcut. Însă ceale înalte nu le-au rădicat, 4
încă norodul jîrtvuia și tămîia întru ceale
nalte. Și fu deaca să întări împărăția în 5
mîna lui, și lovi pre robii lui, pre ceia ce au
lovit pre tatul lui. Și pre fiii celor ce au lovit 6
nu i-au omorît, în ce chip iaste scris în Cartea
Legii lui Moisi, în ce chip porunci Domnul
zicînd: „Nu vor muri părinții pentru fii și fiii
nu vor muri pentru părinț; fără numai fieșca-
rele întru păcatele lui va muri". Acesta au 7
lovit pre Edom în Ghiemela, 10000, și luară
Piatra cu războiu și chemă numele ei Iecthoil
pînă în ziua aceasta. Atuncea au trimis 8
Amesias soli către Ioas, feciorul lui Ioahaz,
feciorului lui Iiu, împăratul lui Israil, zicînd:
„Vino să ne ivim între obraze!" Și trimise 9
Ioas, împăratul lui Israil, către Amesia, împă-
ratul Iudii, zicînd: „Acan cel den Livan au tri-
mis către chiedrul cel den Livan, zicînd: 'Dă
fata ta fiiului mieu întru fămeaie!' Și trecură
hiarăle țarenii ceale den Livan și călcară pre
acana. Bătînd ai lovit pre Edumea și te-au 10
rădicat inema ta. Slăvească-te șăzînd în casa
ta. Și pentru căci pricești în răutatea ta? Și vei
cădea tu, și Iuda cu tine!" Și nu ascultă 11
Amesias. Și să sui Ioas, împăratul lui Israil; și
să iviră la obraze întru ei, și Amesias, împăra-
tul Iudii, la Vethsamis al Iudei. Și greși 12
Iuda de către fața lui Israil și fugi om la lăcașul
lui. Și pre Amesias, feciorul lui Ioas, fecio- 13
rul lui Ohoziei, împăratului Iudii, îl prinse
Ioas, fiiul lui Ahaz, împăratul lui Israil, în
Vethsamis. Și veni la Ierusalim și surpă în
zidul Ierusalimului, în poarta lui Efraim pînă
în poarta unghiurilor, 400 de coți. Și luo 14
aurul și argintul și toate unealtele ce s-au aflat
în Casa Domnului și în visteriile casii împăra-
tului, și pre fiii amestecăturilor, și s-au întors
la Samaria. Și rămăși[ți]le cuvintelor lui 15
Ioas, cîte au făcut cu sila lui și ceale ce s-au
bătut cu Amesia, împăratul Iudii, nu-s aceas-
tea scrise în Cartea cuvintelor zilelor împăra-
ților lui Israil? Și adormi Ioas cu părinții lui 16
și să astrucă în Samaria, cu împărații lui
Israil. Și împărăți Ierovoam, fiiul lui, pentru
dînsul. Și trăi Amesia, fiiul lui Ioas, împăratul 17
Iudii, după ce au murit Ioas, feciorul lui Ioa-

18 haz, împăratul lui Israil, 15 ani. Și rămăși-
țile cuvintelor Amesiii și toate cîte au făcut,
nu-s aceastea scrise în Cartea cuvintelor zile-
19 lor împăraților Iudii? Și să sculară preste el
rădicare în Ierusalim, și fugi la Lahis; și trimi-
seră denapoia lui la Lahis și-l omorîră pre el
20 acolo. Și-l rădicară pre dînsul pre cal, și să
astrucă în Ierusalim, cu părinții lui, în cetatea
21 lui David. Și luo tot norodul Iudii pre Aza-
ria, și acesta fiiu de 16 ani, și-l împărățiră pre
22 el pentru tată-său, Amesia. Acesta au zidit
pre Eloth și o întoarse pre dînsa Iudii, după ce
23 s-au prestăvit împăratul cu părinții lui. În
anul al 15 al Amesiei, feciorul lui Ioas, împă-
ratul Iudii, au împărățit Ierovoam, fiiul lui
24 Ioas, preste Israil, în Samaria, 41 de ani. Și
făcu răul înaintea Domnului, nu s-au ferit de
toate păcatele lui Ierovoam, feciorul lui Navat,
25 carele au păcătuit pre Israil. Acesta au
mutat hotarul lui Israil de la întrarea Imathei
pînă la Marea Aravei, după cuvîntul Domnu-
lui Dumnezeului lui Israil, carele au grăit cu
mîna robului Său, Iona, feciorul lui Amathi,
26 proorocului cel den Ghietha Hofer. Căci au
văzut Domnul smearenia lui Israil amară
foarte, și puțină, țiindu-se, și lipsiț și pără-
27 siți, și nu era cine să ajute lui Israil, Și n-au
grăit Domnul ca să stingă semînția lui Israil
de desuptul ceriului, și-i mîntui pre ei pren
28 mîna lui Ierovoam, feciorul lui Ioas. Și
rămășițile cuvintelor lui Ierovoam și toate cîte
au făcut, și silele lui, cîte au dat războiu și cîte
au întors Damascul și Emathul Iudei în Israil,
nu-s aceastea scrise în Cartea cuvintelor zile-
29 lor împăraților lui Israil? Și adormi Iero-
voam cu părinții lui, cu împărații lui Israil. Și
au împărățit Zaharia, fiiul lui, pentru dînsul.

CAP XV

1 Întru anul al 27 al lui Ierovoam, împă-
ratul lui Israil, au împărățit Azaria,
feciorul Amesiei, împăratului Iudii.
2 Fiiu de 16 ani era cînd împărățiia el, și
52 de ani au împărățit în Ierusalim. Și
numele maicii lui – Iehelia, den Ierusalim.
3 Și făcu cel direpț-bun înaintea Domnului,
după toate cîte au făcut Amesia, tatul lui.
4 Însă dentru ceale nalte n-au scos, încă noro-
5 dul jîrtvuia și tămîia întru ceale nalte. Și Să
atinse Domnul de împăratul și veni stricat
pînă în ziua morții lui și împărăți în casa
apfusothului. Și Ioatham, fiiul împăratului,
era în casă, judecînd norodul pămîntu-
6 lui. Și rămășițele cuvintelor Azariei și
toate cîte au făcut, nu-s aceastea scrise pre
Cartea zilelor cuvintelor împăraților Iudii?

Și adormi Azaria cu părinții lui și-l îngropară 7
pre el cu părinții lui în cetatea lui David. Și
împărăți Ioatham, fiiul lui, pentru dînsul. În 8
38 de ani ai Azariei, împăratului Iudii, au
împărățit Azaria, feciorul lui Ierovoam,
preste Israil, în Samaria, șase luni. Și făcu 9
răul întru ochii Domnului, în ce chip au făcut
părinții lui, nu s-au ferit de către toate păca-
tele lui Ierovoam, feciorul lui Navat, carele au
păcătuit pre Israil. Și să rădicară preste el 10
Selum, feciorul lui Iavis, și Chievdaam și
Selum, tatul lui, și loviră pre dînsul și-l omo-
rîră pre el. Și Sellum împărăți pentru dîn-
sul. Și rămășițele cuvintelor Azariei, iată, 11
sînt aceastea scrise în Cartea cuvintelor zile-
lor împăraților lui Israil. Acesta e cuvîntul 12
Domnului carele au grăit către Iu, zicîndu: „Fii a
patra vor șădea ție pre scaunul lui Israil!“
Și să făcu așa. Și Sellum, feciorul lui Iavis, 13
au împărățit întru Israil în anul treizeci și
noao al Azariei, împăratului Iudii. Și împărăți
Sellum o lună de zile în Samaria. Și să sui 14
Manaim, feciorul lui Gaddi, den Thersila, și
veni la Samaria și lovi pre Sellum, feciorul lui
Iavis, în Samaria, și-l omorî pre el; și împărăți
pentru dînsul. Și rămășițele cuvintelor lui 15
Selum și rîdicarea lui cu carele s-au rîdicat,
iată, sînt scrise pre Cartea cuvintelor zilelor
împăraților lui Israil. Atuncea lovi Manaim 16
pre Thersa și toate cîte era întru dînsa, și
hotarăle ei de la Thersila, căce n-au deșchis
lui. Și o lovi pre ea și pre toți dentr-însa. Și
pre ceale grecioase le spintecă. În anul al 17
39 al Azariei, împăratului Iudii, au împărățit
Manaim, feciorul lui Gaddi, preste Israil, în
Samaria, 10 ani. Și făcu răul înaintea Dom- 18
nului, nu s-au ferit de către toate păcatele lui
Ierovoam, feciorul lui Navat, carele au pără-
tuit pre Israil. În zilele lui Să sui Fula, împăra- 19
tul Asiriei, asupra pămîntului. Și Manaim au
dat lui Fula 1000 de talanți de argint, ca să fie
mîna lui cu el ca să întărească împărăția lui în
mîna lui. Și scoase Manaim argintul preste 20
Israil, preste tot cel tare în vîrtute să dea
împăratului asiriilor 50 de sicli la un om. Și să
întorse împăratul asiriilor și n-au stătut acolo
în pămînt. Și rămășițele cuvintelor lui 21
Manaim și toate cîte au făcut, nu-s aceastea
scrise pre Cartea cuvintelor zilelor împărați-
lor lui Israil? Și adormi Manaim cu părinții 22
lui. Și împărăți Facheias, fiiul lui, în locul
lui. Întru anul 50 al Azariei, împăratului 23
Iudii, au împărățit Facheias, feciorul lui
Manaim, preste Israil, în Samaria, doispră-
zeace ani.
Și făcu răul înaintea Domnului, nu s-au ferit 24

de cătră greşalele lui Ierovoam, feciorul lui
25 Navat, carele au păcătuit pre Israil. Şi să
rădică preste dînsul Fachee, feciorul lui
Romeliu, cel al treilea după el, şi lovi pre el în
Samaria, înaintea casii împăratului, cu Argov
şi cu Arif, şi cu el 50 de oameni den galadi-
teani. Şi-l omorî pre el şi împărăți pentru
26 el. Şi rămăşițele cuvintelor Facheii şi toate
cîte au făcut, iată, sînt scrise pre Cartea
27 cuvintelor împăraților lui Israil. În anul 52
al Azariei, împăratului Iudei, au împărățit
Fachee, feciorul lui Romeliu, preste Israil, în
28 Samaria, 20 de ani. Şi au făcut răul întru
ochii Domnului, nu s-au ferit de cătră toate
păcatele lui Ierovoam, feciorul lui Navat,
29 carele au păcătuit pre Israil. În zilele lui
Fachee, împăratul lui Israil, au venit Thagla
Falasar, împăratul asiriilor, şi au luat pre Aia
şi pre Avelvetha Maaha şi pre Aoh şi pre
Chienez şi pre Asor şi pre Galaad şi pre Gali-
lea, tot pămîntul Neftalimului, şi-i mută pre
30 dînşii la Siria. Şi rîdică rădicare Osie,
feciorul lui Ila, preste Fachee, feciorul lui
Romeliu, şi-l lovi pre el şi-l omorî pre el şi
împărăți în locul lui, în anul 20 al lui Ioatham,
31 feciorul Ohoziei. Şi rămăşițele cuvintelor
lui Fachee şi toate cîte au făcut, iată, aceas-
tea-s scrise pre Cartea cuvintelor zilelor
32 împăraților lui Israil. Întru anul al doilea al
lui Fachee, feciorul lui Romelie, împăratul lui
Israil, au împărățit Ioatham, feciorul Ohoziei,
împăratul Iudei. Fiiu de 25 de ani era cînd au
împărățit el, şi 16 ani au împărățit în Ierusa-
lim. Şi numele maicii lui – Ierusa, fata lui
33 Sadoc. Şi au făcut ce e dirept întru ochii
Domnului, după toate cîte a făcut Azaria, tată-
34 său. Însă ceale nalte nu le-au rădicat, încă
norodul jîrtvuia şi tămîia întru ceale nalte.
Acesta au zidit cetatea Casei Domnului cea
35 den sus. Şi rămăşițele cuvintelor lui Ioatham
şi toate cîte au făcut, nu-s aceastea scrise
pre Cartea cuvintelor zilelor împăraților
36 Iudei? În zilele acealea au început Domnul
a trimite în Iuda pre Raasom, împăratul
Siriei, şi pre Fachee, feciorul lui Romelie.
37 Şi adormi Ioatham cu părinții lui şi să îngropă
cu părinții lui în cetatea lui David, tătîne-său.
Şi împărăți Ahaz, feciorul lui, pentru dînsul.

CAP XVI

1 Întru anul al 17 al lui Fachee, feciorul
lui Romeliu, au împărățit Ahaz, fecio-
rul lui Ioatham, împăratul Iudei.
2 Fiiu de 20 de ani era Ahaz cînd
împărățiia el, şi 16 ani au împărățit în
Ierusalim. Şi n-au făcut ce e dirept întru ochii
Domnului Dumnezeului lui, cu credință, ca Da-
3 vid, tată-său. Şi mearse în calea lui Ierovoam,
feciorul lui Navat, împăraților lui Israil, şi încă
pre fiiul lui petrecea-l pren foc, după urîciu-
nile limbilor cărora au rădicat Domnul de
cătră fața fiilor lui Israil, Şi jîrtvuia şi 4
tămîia întru ceale nalte şi pre dealuri şi dede-
suptul a tot lemnul stufos. – Atuncea să sui 5
Raason, împăratul Siriei, şi Fachee, feciorul
lui Romeleu, împăratul lui Israil, la Ierusalim,
la războiu, şi bătea cetatea asupra lui Ahaz şi
nu putea să dea războiu. În vreamea 6
aceaea întoarse Raason, împăratul Siriei, pre
Elam Siriei şi scoase pre jidovii den Elad şi
idumeeii au venit la Elath şi lăcuiră acolo pînă
în ziua aceasta. Şi trimise Ahaz soli cătră 7
Thegla Falassar, împăratul aserianilor,
zicînd: „Robul tău şi fiiul tău – eu; suie-te şi
mă mîntuiaşte den mîna împăratului Siriei şi
den mîna împăratului lui Israil, celor ce s-au
sculat asupra mea". Şi luo Ahaz argintul şi 8
aurul ce s-au aflat în visteriile Casii Domnului
şi în visteriile casii împăratului şi trimise
împăratul[ui] asirianilor daruri. Şi-l 9
ascultă pre el împăratul asirianilor. Şi să sui
împăratul asirianilor la Damasc şi-l luo pre el
şi-l mută pre el, şi pre Raason împăratul au
omorît. – Şi mearse împăratul Ahaz întru 10
întimpinarea lui Thegla Falasar, împăratul
sirianilor, la Damasc. Şi văzu jîrtăvnicul în
Damasc şi trimise împăratul Ahaz cătră Uria
preotul asămănarea jîrtăvnicului şi tocmala
lui şi toată făptura lui. Şi clădi Uria preotul 11
jîrtăvnicul după toate cîte au trimis împăratul
Ahaz den Damasc. Aşa au făcut Uria preotul,
pînă au venit împăratul de la Damasc. Şi 12
veni împăratul Ahaz den Damasc şi văzu
împăratul jîrtăvnicul; şi să apropie cătră jîr-
tăvnic împăratul şi să sui preste el Şi 13
tămîie arderea lui şi jîrtva lui, şi turnarea lui
turna lui şi vărsă sîngele celor de împăcăciune
celor ale lui preste jîrtăvnicul Cel de 14
aramă, cel den preajma Domnului, şi-l aduse
de cătră fața Casii Domnului şi den mijlocul
jîrtăvnicului şi den mijlocul Casii Domnului,
şi-i arătă lui pre coapsa jîrtăvnicului de spre
miazănoapte. Şi porunci Ahaz împăratul 15
Uriei preotului, zicînd: „Preste jîrtăvnicul cel
mare adu cea de dimeneață ardere-de-tot
şi jîrtva cea de sară şi arderea cea de tot a
împăratului şi jîrtva lui şi arderea cea de tot a
tot norodului şi jîrtva lor şi turnarea lor şi tot
sîngele arderii-de-tot şi tot sîngele jîrtvei
preste eale vei turna; şi jîrtăvnicul cel de
aramă fi-m-va pre dimeneață". Şi făcu 16
Uria preotul după toate cîte au poruncit lui
Ahaz împăratul. Şi tăie împăratul Ahaz închi- 17
derile fundurilor şi mută de la eale scăldătoriul.
Şi marea o surpă de pre boii cei de aramă cei de
desuptul ei şi o deade pre ea pre fund de pia-

18 tră. Și temelia șăderii au zidit în Casa
Domnului și întrarea împăratului cea den
afară o au întors în Casa Domnului, de către
19 fața împăratului asirianilor. Și rămășițele
cuvintelor lui Ahaz cîte au făcut, nu-s aceas-
tea scrise pre Cartea cuvintelor zilelor împă-
20 raților Iudei? Și adormi Ahaz cu părinții lui
și să astrucă cu părinții lui în cetatea lui
David. Și împărăți Ezechia, feciorul lui, în
locul lui.

CAP XVII

1 În anul al 12 al lui Ahaz, împăratului
Iudei, împărăți Osie, fiiul lui Ila, în
2 Samaria, preste Israil, 9 ani. Și
făcu răul înaintea Domnului, însă nu
ca împărații lui Israil carii era mai
3 nainte de el. Preste acesta s-au suit Salma-
nasar, împăratul asiriilor, și i să făcu lui Osie
4 rob și-i întoarse lui daruri. Și află împăra-
tul asiriilor întru Osie strîmbătate, căci au tri-
mis soli către Sigor, împăratul Eghipetului, și
n-au adus daruri împăratului asiriilor în anul
acela. Și-l încunjurară pre el împăratul asirii-
lor și-l legă pre el în casă de pază. Și să sui
5 împăratul asiriilor întru tot pămîntul Și să
6 sui la Samaria și o bătu pre ea 3 ani. În anul
al noalea al lui Osie, au luat împăratul asiriilor
Samaria și mută pre Israil la asiriani și-i lăcui
pre ei în Alae și în Avor, la rîurile Gozanului și
7 Munții Midilor. Și să făcu, căci au greșit fiii
lui Israil Domnului Dumnezeului lor, Celui ce
i-au scos pre dînșii den pămîntul Eghipetului,
de supt mîna lui Farao, împăratul Eghipetu-
8 lui, și să temură de alți dumnezei Și mear-
seră întru dreptățile limbilor cărora au scos
Domnul de către fața fiilor lui Israil; și împă-
9 rații lui Israil cîte au făcut Și cîț s-au
îmbrăcat fiii lui Israil cu cuvinte nu așa asupra
10 Domnului Dumnezeului lui Și-ș clădiră lor
nalte întru toate cetățile lor, de la turnul păzi-
torilor pînă la cetatea tare, și stîlpiră lor stîlpi
și desișuri preste tot dealul înalt și supt tot
11 lemnul stufos, Și tămîiară acolo întru toa-
te înaltele, precum și limbile care le-au mutat
Domnul de către fața lor, și făcură împreună-
12 tori și sămnară a urgisi pre Domnul, Și slu-
jiră chipurilor cărora au zis Domnul lor să nu
13 facă cuvîntul acesta Domnului. Și Să mărtu-
risi Domnul întru Israil și în Iuda și în mîna a tu-
turor prorocilor Lui, a tot văzătoriul, zicînd:
„Întoarceți-vă de către căile voastre ceale
reale și cruțaț învățăturile Meale și direp-
tățile Meale și toată leagea carea am
poruncit părinților voștri, cîte am trimis lor
14 cu mîna robilor Miei, prorocilor“. Și n-au
ascultat și n-au năsilnicit umărul lor mai
tare decît umărul părinților lor, carii n-au cre-
zut Domnului Dumnezeului lor. Și goniră 15
făgăduința Lui și direptățile carele au pus
părinților lor, și mărturiile Lui, cîte au mărtu-
risit lor, n-au cruțat, și au umblat după deșăr-
tăciuni și s-au îndeșărtat, și au urmat limbilor
celor dupre împrejurul lor, cărora au poruncit
Domnul lor ca să nu facă ca aceastea. Și au 16
părăsit poruncile Domnului Dumnezeului lor
și au făcut lor topitură, 2 junce, și au făcut
desișuri și s-au închinat la toată putearea
ceriului și au slujit lui Vaal Și petrecea pre 17
fiii lor și pre featele lor pren foc și vrăjiia vrăji
și să descînta; și să ispitiră a face răul întru
ochii Domnului, să-L scîrbească pre El. Și 18
Să mînie Domnul foarte întru Israil, și-i
depărtă pre ei de către fața Lui, și n-au rămas,
afară den fealiul Iudii sîngur. Și încă Iuda 19
n-au cruțat poruncile Domnului Dumnezeului
lui și au mers întru direptățile lui Israil carele
au făcut. Și lepădară pre Domnul; și Să 20
mînie Domnul întru toată semenția lui Israil
și-i clăti pre ei și-i deade pre ei în mîna celor
ce jăfuiescu pre dînșii, pînă unde i-au lepădat
pre dînșii de către fața Lui. Însă căci Israil 21
asupra casii lui David au împărățit pre Iero-
voam, feciorul lui Navat, și scoase Ierovoam
pre Israil den napoia Domnului și-i păcătui
pre dînșii păcat mare. Și mearseră fiii lui 22
Israil întru tot păcatul lui Ierovoam carele au
făcut, nu s-au ferit de către el, Pînă unde au 23
mutat Domnul pre Israil de către fața Lui, în
ce chip au grăit Domnul în mîna tuturor robi-
lor Lui, prorocilor, și să mută Israil de asupra
pămîntului lui la asiriani pînă în ziua aceasta.
Și aduse împăratul asiriilor den Vavilon și de 24
la Hutha și de la Aia și de la Emath și de la
Sefaruaim și să lăcuiră în cetățile Samariei,
pentru fiii lui Israil, și moșteniră Samaria și să
lăcuiră în cetățile ei. Și fu la începutul 25
șăderii lor, nu s-au temut de Domnul; și tri-
mise Domnul întru dînșii pre lei, și era omo-
rînd întru dînșii. Și zisără împăratului asi- 26
rianilor zicîndu: „Limbile carele ai mutat [și]
le-ai așăzat în cetățile Samariei n-au conoscut
judecata Dumnezăului pămîntului, și au trimis
la dînșii lei și, iată, sînt omorînd pre ei, pentru
căce nu știu judecata Dumnezăului pămîntu-
lui“. Și porunci împăratul asirianilor, 27
zicînd: „Duceți de acolo și meargă și lăcuiască
acolo și-i voru lumina pre ei judecata Dumne-
zăului pămîntului“. Și adusără unul dentru 28
preoți dentru carii au adus de la Samaria și au
șăzut în Vethil; și era luminînd preotul pre
dînșii pentru ca să să teamă de Domnul.

29 Și era făcîndu-ș limbile dumnezăi lor, și au
pus în casa celor înalte cărora au făcut sama-
riteanii, limbi în cetățile lor întru carele
30 lăcuia. Și oamenii Vavilonului au făcut pre
Sochoth-Venith, și oamenii Huthului au făcut
pre Ghighel, și oamenii Emathului au făcut
31 pre Asimath, Și eveii au făcut pre Avlazer
și pre Tharah, și sepfurimii, cînd ardea pre fiii
lor cu foc, lui Andrameec și Anemeleh, dum-
nezăii lui Sefaruem. Și era temîndu-se de
Domnul, și lăcuiră urîciunele lor întru casele
celor înalte carele au făcut în Samaria, fiește-
32 care limbă în cetatea carea lăcuia întru ea. Și
era temîndu-se de Domnul, și-ș făcură lor
preoți celor înalte și-ș făcură lor în casa celor
33 înalte. Și de Domnul să temea, și chipurilor
să închina, după judecata limbilor de unde
34 i-au mutat pre dînșii de acolo. Pînă în ziua
aceasta ei făcea după judecata lor cea de-nce-
put; ei nu să temu și ei nu fac după direptățile
lor și după judecata lor și după leage și după
porunca carea au poruncit Domnul fiilor lui
35 Iacov, căruia au pus numele lui – Israil, Și
puse Domnul cu dînșii făgăduința și porunci
lor, zicînd: „Să nu vă teameți de dumnezăi
striini și să nu vă închinați lor și să nu slujiț lor
36 și să nu jîrtvuiț lor, Fără numai Domnului,
Carele v-au scos pre voi den pămîntul Eghi-
petului cu puteare mare și cu brațu înalt; de El
să vă teameți și Lui să vă închinați și Lui să
37 jîrtvuiți, Și direptățile Lui și judecățile Lui
și leagea Lui și poruncile carele au scris voao
păziți a face toate zilele, și să nu vă teameți de
38 alți dumnezăi! Și făgăduința carea au pus
cu voi să nu o uitați: Să nu vă teameți de alți
39 dumnezăi, Fără numai de Domnul Dumne-
zăul vostru să vă teameți, și El va scoate pre
voi den mîna tuturor vrăjmașilor voștri! Și să
40 nu auziți de judecata lor carele ei fac". Și
era limbile aceastea temîndu-se de Domnul,
și celor cioplite ale lor era slujind; și încă fiii
lor și fiii fiilor lor, în ce chip au făcut părinții
lor, așa fac pînă în ziua aceasta.

CAP XVIII

1 Și fu în anul al treilea al lui Osie, fecio-
rul lui Ila, împăratul lui Israil, au
împărățit Ezechia, feciorul lui Ahaz,
2 împăratul Iudii. Fiiu de 25 de ani –
cînd împărăți el, și 29 de ani au împă-
rățit în Ierusalim. Și numele maicii lui – Avutha,
3 fata Zahariei. Și făcu ce e direptu întru
ochii Domnului, după toate cîte au făcut
4 David, tatul lui. Și acesta rîdică ceale înalte
și sfărîmă toți stîlpii și surpă desișurile și șar-
pele cel de aramă carele au făcut Moisi, căce
pînă în zilele acealea era fiii lui Israil tă-
mîind lui, și-l chemă pre el Nesthan. Întru 5
Domnul Dumnezăul lui Israil nedejdui; și
după el nu s-au făcut aseamenea lui întru
împărații Iudei, șe întru cei ce s-au făcut
înaintea lui. Și să lipi Domnului, nu să feri 6
denapoia Lui, și păzi poruncile Lui, cîte au
poruncit Moisi. Și era Domnul cu el, întru 7
toate carele făcea, priceapea. Și ficleni întru
împăratul asiriilor și nu-i sluji lui. Acesta 8
au lovit pre cei streini de fealiu pînă la Gaza și
pînă la hotarul ei, de la turnul păzitorilor și
pînă la cetatea tare. Și fu în anul al patru- 9
lea al împăratului Ezechiei, acesta e anul al 7
lui Osie, fiiul lui Ila, împăratul lui Israil, să sui
Salmanasar, împăratul asirianilor, la Samaria
și o bătea pre ea. Și o luo pre ea La săvîrși- 10
tul a 3 ani, în al șaselea an al Ezechiei, acesta e
anul al noaolea al Osiei, împăratului Israil, și
să luo Samaria. Și o mută împăratul asiria- 11
nilor pe Samaria la asiriani, și-i puse pre dîn-
șii la Alae și la Avor, rîurile lui Gozan și Mun-
ții Midilor, Pentru căci n-au ascultat glasul 12
Domnului Dumnezeului lor și călcară făgă-
duința Lui, toate cîte au poruncit Moisi, robul
Domnului, și n-au ascultat, și n-au făcut. Și 13
întru al 14 an al împăratului Ezechiei, să sui
Senahirim, împăratul asirianilor, la cetățile
Iudei ceale tari și le luo pre eale. Și trimise 14
Ezechias, împăratul Iudei, soli cătră împăra-
tul asiriilor, la Lahis, zicînd: „Greșit-am!
Întoarce-te de asupră-mi. Oarece vei pune
asupra mea, purta-voiu!" Și puse împăratul
asiriilor asupra Ezechiei, împăratul Iudei, 300
de talanzi de argint și 30 de talanzi de
aur. Și deade Ezechias tot argintul carele 15
s-au aflat în Casa Domnului și în visteriile
casii împăratului. În vreamea aceaea au 16
tăiat Ezechia, împăratul Iudei, ușile beasearicii
Domnului și ceale răzimate, carele au poleit
Ezechias, împăratul Iudei,și le-au dat pre eale
împăratului asirianilor. Și trimise împă- 17
ratul asirianilor pre Tharthan și pre Ravosan
și pre Rapsachis, de la Lahis la Ierusalim,
cătră împăratul Ezechias, cu puteare grea
foarte. Și să suiră și veniră la Ierusalim și stă-
tură la știubeaiul scăldătorii ceii de sus, carea
iaste în calea țarinii nălbitoriului. Și stri- 18
gară cătră Ezechia, și ieșiră cătră el Eliachim
al Helchiei, deregătoriul casii, și Somna logo-
fătul și Ioas, feciorul lui Safat, aducătoriul
aminte. Și zise cătră dînșii Rapsachis: 19
„Ziceț dară cătră Ezechia: 'Aceastea zice
împăratul cel mare, împăratul asirianilor:
'Ce iaste nădeajdea aceasta carea nedăj- 20
duiești? Însă ai zis: Cuvintele buzelor – sfat și
puteare la războiu. Acum dară, în ce nedej-
duind, ai hiclenit la mine? Acum, iată, 21
nedejduiești ție pre toiagul cel de trestie
cel frînt acesta, pre Eghipet. Carele

se va răzima om preste el, și va întra în mîna
lui și-l va găuri pre el. Așa e Farao, împăratul
Eghipetului, la toți ceia ce nedejduiesc pre
22 el. Și cînd ai zis cătră mine: 'Pre Domnul
Dumnezeul nostru nedejduim!', nu acesta
singur Ezechia au depărtat ceale înalte ale lui
și jîrtăvnicele lui și au zis Iudei și Ierusali-
mului: 'Înaintea jîrtăvnicului acestuia veț
23 închina în Ierusalim!'? Și acum amesteca-
ți-vă dară cu domnul mieu, cu împăratul asi-
riilor, și-ț voiu da ție 2000 de cai, de vei putea
24 să dai ție călăreți preste ei. Și cum vei
întoarce fața oblăduitoriului de loc – unuia
den robii domnului mieu dentru cei mai mici?
Și ai nedejduit însuți în Eghipet la cară și la
25 călăreț. Acum dară, au fără de Domnul
ne-am suit pre locul acesta ca să-l stricăm pre
el? Domnul au zis cătră mine: 'Suie-te pre
26 pămîntul acesta și-l strică pre el!'". Și zise
Eliachim, feciorul Helchiei, și Somnas și Ioas
cătră Rapsachis: „Grăiaște dară cătră slugile
tale siriineaște, că auzim noi, și nu vei grăi
cătră noi jidoveaște; și pentru căci grăiești
întru urechile norodului celui de pre zidu?"
27 Și zise cătră ei Rapsachis: „Au doară cătră
domnul tău și cătră tine m-au trimis domnul
mieu să grăiesc cuvintele aceastea? Nu la
oamenii ceia, și șăd pre zidu ca să mănînce
balega lor și să bea udul lor împreună cu voi
28 odată?" Și stătu Rapsachis și strigă cu glas
mare jîdoveaște și grăi și zise: „Ascultați
cuvintele împăratului celui mare, împăratului
29 aseriilor! Aceastea zice împăratul: 'Nu
vă simețească pre voi Ezechia, căci nu va
putea pre voi ca să vă scoață den mîna
30 mea! Și nu vă nedejduiască pre voi Eze-
chias pre Domnul, zicînd: 'Scoțînd va scoate
pre noi Domnul și nu se va da cetatea aceasta
31 în mîna împăratului asirianilor'. Nu ascul-
tați pre Ezechia, căci aceastea zice împăratul
asirianilor: 'Faceți cu mine cuvîntare bună și
ieșiți cătră mine! Și va bea om via sa și om
smochinul lui va mînca și va bea apă den lacul
32 lui, Pînă voiu veni și voiu lua pre voi la
pămînt ca pămîntul vostru, pămînt al grîului
și al vinului, și al pîinilor și al viilor, pămîntul
maslinii untdelemnului și mierii; și veț trăi și
nu veți muri. Și să nu ascultați pre Ezechia,
căci vă înșală pre voi, zicînd: 'Domnul va mîn-
33 tui pre voi'. Au mîntuind au mîntuit bozii
limbilor, fieșcarele țara sa, den mîna împăra-
tului asirianilor? Unde iaste dumnezăul lui
34 Emath și a lui Arfad? Unde iaste dumne-
zăul lui Sepfaruaim, Ana și Ava? Au doară au
35 scos pre Samaria den mîna mea? Cine e
întru toți bozii pămînturilor carii au scos
pămînturile lor den mîna mea, căci va scoate
36 Domnul pre Ierusalim den mîna mea?'". Și
au amuțit și nu i-au răspuns lui cuvînt, căci
porunca împăratului era zicînd: „Să nu-i
răspundeți lui!" Și întră Eliachim, feciorul 37
Helchiei, diregătoriul casii, și Somnas logofă-
tul și Ioas, feciorul lui Iosafat, aducătoriul
aminte, cătră Ezechia, cu hainele rupte, și-i
povestiră lui cuvintele lui Rapsachis.

CAP XIX

Și fu deaca auzi împăratul Ezechias, și-ș 1
rupse hainele lui și să îmbrăcă cu
sac și întră în Casa Domnului. Și 2
trimise pre Eliachim, deregătoriul
casii, și pre Somnas logofătul și pre
bătrînii preoților, îmbrăcați cu saci, cătră
Isaia, fiiul lui Amos, prorocul Și ziseră 3
cătră el: „Aceastea zice Ezechia: 'Ziua neca-
zului și a mustrării și a scîrbei – ziua aceasta,
căci au venit fiii pînă la chinuri, și vîrtute nu
iaste la ceaea ce naște. Cîndai va auzi 4
Domnul Dumnăzăul tău toate cuvintele lui
Rapsachis, pre carele l-au trimis pre el împă-
ratul asirianilor, domnul lui, a ocărî pre Dum-
nezăul viu și a blestăma cu cuvinte carele au
auzit Domnul Dumnezăul tău, și vei lua rugă
pentru rămășița ce să află'". Și veniră slu- 5
gile împăratului Ezechiei cătră Isaia Și zise 6
lor Isaia: „Aceastea veți zice cătră domnul
vostru: 'Aceastea zice Domnul: 'Să nu te spari
de cuvintele care ai auzit, carele au blestemat
la Mine copilașii împăratului asiriilor! Iată, 7
Eu dau întru dînsul duh și va auzi veaste și se
va întoarce la pămîntul lui, și-l voiu surpa pre
el cu sabie în pămîntul lui'". Și să întoarse 8
Rapsachis și află pre împăratul asirianilor
dînd războiu asupra Lovnii, căci au auzit
că s-au sculat de la Halil. Și auzi pentru 9
Tharaca, împăratul etheopilor, zicînd: „Iată,
au ieșit a da războiu cu tine". Și să întoarse și
trimise soli cătră Ezechia, zicînd: „Așa să 10
ziceți Ezechiei, împăratului Iudeii: 'Nu te
semețască Dumnezăul tău, pre Carele tu
nedejduiești pre Dînsul, zicînd: 'Nu se va da
Ierusalimul în mînile împăratului asiriilor'.
Iată, tu ai auzit toate cîte au făcut împărații 11
asirianilor la toate pămînturile ca să le pro-
clețească pre eale. Și tu vei hălădui? Au 12
scoțind au scos pre ei bozii limbilor, pre carii
au stricat părinții miei, pre Gozan și pre
Haran și pre Fares și pre fiii lui Adem, cei den
Thalasarim? Unde iaste împăratul Ema- 13
thului și împăratul Arfadului? Și unde iaste
împăratul cetății Safaruim, Ana și Ava?'" Și 14
luo Ezechia cărțile de la mîna solilor și le citi
pre eale. Și să sui în Casa Domnului și le deș-
chise pre eale Ezichia înaintea Domnului Și 15
zise: „Doamne, Dumnezeul lui Israil, Cela ce
șăzi preste heruvimi, Tu ești Dumnezeu sîn-
gur în toate împărățiile pămîntului, Tu ai făcut
ceriul și pămîntul! Pleacă, Doamne, ureachea 16
Ta și ascultă pre mine! Deșchide, Doamne, ochii
Tăi și vezi! Și auzi cuvintele lui Senahirim ca-

rele au trimis a ocărî pre Dumnezeu viu.
17 Căci cu adevăr, Doamne, au pustiit împărăția
18 asirianilor limbile și tot pămîntul lor Și au
dat pre dumnezeii lor la foc, căci nu-s dumne-
zei, fără numai fapte de mîni omenești,
19 leamne și pietri, și-i pierdură pre dînșii. Și
acum, Doamne Dumnezeul nostru, mîntuiaș-
te-ne pre noi den mîna lui, și vor cunoaște
toate împărățiile pămîntului că Tu ești Dom-
20 nul Dumnezeu sîngur!" Și trimise Isaia,
fiiul lui Amos, către Ezichia, zicînd: „Aceastea
zice Domnul, Dumnezeul puterilor, Dumne-
zeul lui Israil: 'Auzit-am ceale ce te-ai rugat
către Mine pentru Senahirim, împăratul asi-
21 rianilor'. Așa iaste cuvîntul carele au grăit
Domnul pentru dînsul: 'Defăimătu-te-au și te
măscări fecioară, fata Sion; asupra ta capul ei
22 clăti fata Ierusalim. Pre cine ai defăimat și
pre cine ai blestemat și asupra cui ai înălțat
glas și ai rădicat întru înălțime ochii tăi? La
23 Sfîntul lui Israil! În mîna solilor tăi ai defăi-
mat pre Domnul și ai zis: 'Întru mulțimea
carălor meale eu mă voiu sui întru înălțimea
munților, partea Livanului! Și am tăiat mări-
mea chiedrului lui și ceale alease ale chiparo-
șilor lui și am venit la partea săvîrșirii lui,
24 dumbrava Carmilului lui. Eu am păzit Și
am băut ape striine și am pustiit cu urma
25 piciorului mieu toate rîurile îngrădirii'. Au
n-ai auzit că de departe pre dînsa am făcut, de
la zile de-nceput am ziditu-o pre ea? Și am
adus pre ea și să făcu la rădicările nemerniciei
26 războinici, cetăț tari. Și ceia ce lăcuiesc
întru dînsele slăbiră cu mîna, spămîntară-se
și să rușinară, să făcură ca iarba țarenii și
vearde buruiană, pajiște de case și călcări
27 denaintea celuia ce stă. Și șădearea ta, și
întrarea ta, și ieșirea ta am cunoscut, și mînia
28 ta. Pentru căci te-ai mîniat asupra Mea. Și
trufa ta s-au suit întru urechile Meale, și voiu
pune undețile Meale în nările tale și frîu în
buzele tale și te voiu întoarce în calea carea ai
29 venit întru ea. Și acesta e ție semnul: Vei
mînca într-acest an ceale strînse și în anul al
doilea cealea ce răsar; și la anul al treilea –
sămînță și seacere și răsădiri de vii, și veț
30 mînca roada lor. Și va adaoge cea hăläduită
casă a casii Iudii rădăcina cea ce au rămas jos
31 și va face roadă sus. Căci den Ierusalim va
ieși rămășiță și, mîntuindu-se, den muntele
Sionului'. Rîvnirea Domnului puterilor va
32 face aceastea. Nu așa, aceastea zice Dom-
nul către împăratul asiriilor: 'Nu va întra în
cetatea aceasta, zice Domnul, și nu va
săgeta acolo săgeată și nu va apuca preste ea
33 pavăță și nu va turna preste ea movilă. Pre
calea carea au venit, întru ea să va întoarce, și
în cetatea aceasta nu va întra, zice Domnul.
Și voiu sprejeni pentru cetatea aceasta, ca să 34
o mîntuiesc pre dînsa,pentru Mine și pentru
David, robul Mieu'". Și fu pînă în noapte, 35
și ieși îngerul Domnului și lovi în tabăra asi-
rianilor 185000. Și să mînecară dimeneața și
iată, toț – trupuri moarte. Și să rădică și 36
mearse și să întoarse Senahirim, împăratul
asirianilor, și lăcui în Ninevi. Și fu el închi- 37
nîndu-se în casa lui Neserah, dumnezăului
lui; și Adrameleh și Sarasar, fiiul lui, l-au lovit
pre dînsul cu sabie și scăpară la pămîntul Ara-
rat. Și împărăți Asordan, fiiul lui, în locul lui.

CAP XX

În zilele acealea bolnăvi Ezichia de 1
moarte. Și întră către el Isaia, feciorul
lui Amos, prorocul, și zise către el:
„Aceastea zice Domnul: 'Porunceaște
casii tale, căce mori tu și nu vei
trăi!'" Și întoarse Ezichia fața lui către 2
păreate și să rugă către Domnul, zicînd: „O, 3
dară Doamne, adu-Ți aminte de mine, dară
cîte am umblat înaintea Ta cu adevăr și cu
inemă plină, și binele întru ochii Tăi am
făcut!" Și au plînsu Ezichias cu plîngere
mare. Și era Isaia în curtea cea den mijloc, 4
și cuvîntul Domnului să făcu către el,
zicînd: „Întoarce-te și vei zice către Ezi- 5
chia, povățitoriul norodului Mieu: 'Aceastea
zice Domnul Dumnezăul lui David, tătîne-tău:
'Auzit-am ruga ta și am văzut lacrămile tale.
Iată, Eu te voiu vindeca pre tine, și în ziua a
treia te voiu sui la Casa Domnului; Și voiu 6
adaoge preste anii tăi 15 ani și den mîna
împăratului asirianilor te voiu mîntui, și ceta-
tea aceasta, și voiu scuti pentru cetatea
aceasta, pentru Mine și pentru David, robul
Mieu'". Și zise Isaia să ia o păpușe de 7
smochine și să puie preste rană și să va însă-
nătoși. Și zise Ezichias către Isaia: „Ce e 8
semnul că mă va mîntui Domnul și mă voiu
sui la Casa Domnului în ziua a treia?" Și 9
zise Isaias: „Acesta – ție semnul de la Domnul
că va face Domnul cuvîntul carele au grăit:
Mearge-va umbra zeace stepene, de să va
întoarce zeace stepene". Și zise Ezichias: 10
„Pre ușor e umbra a pleca zeace stepene. Nu,
ce să să întoarcă umbra zeace stepene îna-
poi". Și strigă Isaia prorocul către Domnul 11
și să întoarse umbra la numere înapoi zeace
stepene. În vreamea aceaea au trimis 12
Marodah Valadan, fiiul lui Valadan, împăratul
Vavilonului, [carte] și manaa către Ezichia,
căce au auzit că au bolnăvit Ezichia. Și să 13
bucură pentru dînșii Ezichia și le arătă loru
toată casa lui nehotha, argintul și aurul și unsori-

le şi untdelemnul cel bun şi casa unealtelor lui
şi cîte s-au aflat în visteriile lui. Nu era loc
carele n-au arătat lor Ezechia în casa lui şi
14 întru toată oblăduirea lui. Şi întră Isaia
prorocul cătră împăratul Ezechia şi zise cătră
el: „Ce au grăit oamenii aceştea? Şi de unde
au venit cătră tine?“ Şi zise Ezechias: „Den
pămînt departe au venit cătră mine, de la
15 Vavilon“. Şi zise: „Ce au văzut în casa ta?“
Şi zise Ezechias: „Toate cîte-s în casa mea au
văzut. Nu era în casa mea carea n-am arătat
lor, ce încă şi ceale den visteriile meale au
16 văzut“. Şi zise Isaia cătră Ezichia: „Ascultă
17 cuvîntul Domnului: 'Iată, zile vin, zice
Domnul, şi să vor lua toate cîte-s în casa ta şi
cîte au cîştigat părinţii tăi pînă în ziua aceasta
la Vavilon va întra'. Şi nu va rămînea cuvînt
18 carele au zis Domnul: 'Şi fiii tăi carii vor
ieşi de la tine, pre carii vei naşte, se voru lua şi
vor fi hadîmi în casa împăratului Vavilonu-
19 lui'“. Şi zise Ezechias cătră Isaia: „Bun e
cuvîntul Domnului carele au grăit. Fie pace în
20 zilele meale!“ Şi rămăşiţele cuvintelor
Ezichiei şi toată sila lui şi cîte au făcut, fîntîna
şi ştiubeaiul, şi băgă apă în cetate, nu-s, iată,
aceastea scrise în Cartea cuvintelor zilelor
21 împăraţilor Iudii? Şi adormi Ezechias cu
părinţii lui şi să îngropă în cetatea lui David.
Şi împărăţi Manasi, fiiul lui, în locul lui.

CAP XXI

1 Fiiu de 12 ani era Manasi cînd împărăţi
el şi 55 de ani împărăţi el în Ierusa-
lim. Şi numele maicii lui – Ofovia.
2 Şi făcu răul întru ochii Domnului şi
mearse după urîciunile limbilor
cărora au scos Domnul de cătră faţa fiilor lui
3 Israil. Şi să întoarse şi zidi ceale nalte
carele surpă Ezichia, tatul lui,şi rădică jîrtăv-
nic lui Vaal şi au făcut desişurile, în ce chip au
făcut Ahaav, împăratul lui Israil, şi să închină
4 la toată putearea ceriului şi sluji lor. Şi zidi
jîrtăvnic în Casa Domnului, în ce chip zice
Domnul: „În Ierusalim voiu pune numele
5 Mieu!“, Şi zidi jîrtăvnic la toată putearea
ceriului într-amîndoao curţile Casii Domnu-
6 lui Şi petrecea pre fiii lui pren foc şi să des-
cînta şi să vrăjiia şi făcu grăitori în pîntece şi
gîcitori; înmulţi a face răul întru ochii Domnu-
7 lui, ca să-L scîrbească pre El. Şi puse cio-
plitul desişului în casă în carea zise Domnul
cătră David şi cătră Solomon, fiiul lui: „În
casa aceasta şi în Ierusalim, în carea am ales
dentru toate fealiurile lui Israil, şi voiu pune
8 numele Mieu acolo în veac Şi nu voiu mai
adaoge a clăti piciorul lui Israil de la
pămîntul carele am dat părinţilor lor, carii
vor cruţa toate cîte am poruncit, după toa-
tă porunca carea au poruncit lor robul Mieu,
Moisi“. Şi n-au ascultat şi i-au înşălat pre 9
dînşii Manasi a face răul întru ochii Domnului
mai mult decît limbile carele au stins Domnul
den faţa fiilor lui Israil. Şi grăi Domnul cu 10
mîna robilor Lui, prorocilor, zicînd:
„Pentru carele cîte au făcut Manasi, împăratul 11
Iudei, urîciunile aceaste reale den toate cîte
au făcut amoreul cel denaintea lui, şi au scos
pre Iuda întru idolii lor, Nu aşa, aceastea 12
zice Domnul Dumnezeul lui Israil: 'Iată, Eu
aduc reale preste Ierusalim şi Iuda, cît fieşte-
carele, auzind, vor răsuna amîndoao urechile
lui; Şi voiu întinde preste Ierusalim 13
măsura Samariei şi cantariul casii lui Ahaav şi
voiu stinge pre Ierusalim, în ce chip să stinge
urciorul cela ce să unge şi să întoarce de cătră
faţa lui; Şi voiu goni rămăşiţa moştenirii 14
Meale şi voiu da pre ei în mîinile vrăjmaşilor
lor şi vor fi în jaf şi în pradă la toţi vrăjmaşii
lor, Pentru căci au făcut răul întru ochii 15
Miei şi era pornindu-Mă cu urgie den ziua
carea am scos pre părinţii lor de la Eghipet şi
pînă în ziua aceasta!'“ Şi încă sînge nevi- 16
novat au vărsat Manasi mult foarte, pînă unde
au umplut Ierusalimul gură la gură, afară den
păcatele lui carele au păcătuit pre Iuda ca să
facă răul întru ochii Domnului. Şi rămăşi- 17
ţele cuvintelor lui Manasi, şi toate cîte au făcut,
şi păcatul lui carele au păcătuit, nu-s aceastea
scrise în Cartea cuvintelor zilelor împăraţilor
Iudei? Şi adormi Manasi împreună cu 18
părinţii lui şi să îngropă în grădina casii lui, în
grădina lui Oza. Şi împărăţi Amos, fiiul lui, în
locul lui. Fiiu de 22 de ani Amos cînd împă- 19
răţi el, şi 2 ani au împărăţit în Ierusalim. Şi
numele maicii lui – Mesolam, fata lui Arus den
Itevaa. Şi făcu răul întru ochii Domnului, 20
în ce chip au făcut Manasi, tatul lui, şi mearse
întru toată calea carea au mers tatul lui şi sluji
idolilor cărora au slujit tatul lui şi să închină
lor Şi părăsi pre Domnul Dumnezeul 21
părinţilor lui şi n-au mers în calea Domnu-
lui. Şi să rădicară slugile lui Amos cătră 22
dînsul şi omorîră pre împăratul în casa
lui. Şi lovi tot nărodul pămîntului pre toţi 23
ceia ce s-au rîdicat preste împăratul Amos, şi
împărăţi norodul pre Iosia, feciorul lui,
pentru el. Şi rămăşiţele cuvintelor lui 24
Amos cîte au făcut, nu-s aceastea scrise în
Cartea cuvintelor zilelor împăraţilor Iudii?
Şi-l astrucară pre dînsul în groapa lui, în gră- 25
dina lui Oza. Şi împărăţi Iosia, fiiul lui, pentru
dînsul.

CAP XXII

Fiiu de 8 ani era Iosias cînd împărăţi 1
el şi 31 de ani au împărăţit în Ieru-
salim. Şi numele maicei lui –
Iethdia, fata lui Edia, den Vasuroth.

2 Și făcu ce e dirept întru ochii Domnului și
mearse întru toată calea lui David, tătîne-său,
3 nu s-au ferit în direapta au în stînga. Și fu
întru 18 ani ai împăratului Iosiei, în luna a
șaptea, trimise împăratul pre Sapfan, fecio-
rul lui Eseliu, feciorul lui Mosolam, logofătul
4 Casii Domnului, zicînd: „Suie-te către Hel-
chia, preotul cel mare, și pecetluiaște argintul
cela ce s-au băgat în Casa Domnului, carele au
5 băgat cei ce păzăsc pragul de la norod, Și
să-l dea pre el pre mînile celor ce fac lucrurile
celor ce stau în Casa Domnului". Și-l deade
pre el celor ce fac lucrurile în Casa Domnului
6 ca să întărească vedec al casii, Teslarilor și
clăditorilor și zidarilor, și ca să cîștige leamne
și pietri cioplite, ca să întărească vedec al
7 casii. Însă nu lua lor sama argintului cela ce
8 da lor, căci cu credință ei fac. Și zise Hel-
chias, preotul cel mare, către Sapfan logofă-
tul: „Cartea Legii am aflat în Casa Domnului".
Și deade Helchias lui Sapfan cartea și o citi
9 pre ea. Și aduse către împăratul Iosia și
întoarse împăratului cuvînt și zise: „Topit-au
robii tăi argintul carele s-au aflat în Casa
Domnului și l-au dat pre el pre mîna celor ce
fac lucrurile cealea ce stau în Casa Domnu-
10 lui". Și zise Sapfan logofătul către împăra-
tul, zicînd: „Cartea Legii mi-au dat mie Hel-
11 chias preotul". Și o citi pre ea Sapfan
înaintea împăratului. Și fu deaca auzi împăra-
tul cuvintele Cărții Legii, și-ș rupse hainele
12 lui. Și porunci împăratul Helchiei preotului
și lui Ahicam, feciorul lui Sapfan, și lui Aho-
vor, feciorul lui Miheu, și lui Sapfan logofătul
13 și Asaiei, robului împăratului, zicînd: „Pă-
saț, cercaț pre Domnul pentru mine și pentru
tot norodul mieu și pentru tot Iuda, pentru
cuvintele cărții aceștiia ce s-au aflat, căci mare
e urgia Domnului ațîțată întru noi, pentru
care lucru n-au ascultat părinții noștri cuvin-
tele cărții aceștiia, ca să facă după toate ce-s
14 scrise asupra noastră". Și mearse Helchia
preotul și Ahicam și Ahovar și Sapfan și
Asaias către Oldana prorocița, fămeaia lui
Selim, feciorul lui Thecue, feciorul lui Aras,
păzitoriului de haine, și aceasta lăcuia în Ieru-
salim, în maseni, și grăiră către ea după
15 aceasta. Și zise lor: „Aceastea zice Domnul
Dumnezeul lui Israil: Ziceț omului celuia ce
16 v-au trimis pre voiu către mine: 'Aceastea
zice Domnul: 'Iată, Eu aduc realele preste lo-
cul acesta și preste ceia ce lăcuiesc preste el, toa-
te cuvintele cărții care au citit împăratul Iudii,
17 Pentru care lucru M-au părăsit pre Mine și tă-
mîie la alți dumnezei, pentru ca să Mă mînie în-
tru toate faptele mînelor lor, și să va ațîța mînia
Mea în locul acesta și nu se va stinge'. Și 18
către împăratul Iudii, pre cela ce au trimis pre
voiu să cercaț pre Domnul, aceasta să ziceț
către el: 'Aceastea zice Domnul Dumnezeul
lui Israil: 'Cuvintele carele ai auzit, pentru 19
care lucru căci s-au mîniat inema ta și te-ai
rușinat de către fața Domnului, în ce chip ai
auzit cîte am grăit preste locul acesta și pre
ceia ce lăcuiesc întru el, ca să fie întru stingere
și întru osîndă, și ț-ai rupt hainele tale și ai
plîns înaintea Mea, și încă Eu am auzit – zice
Domnul – Nu așa, Eu te adaog către părin- 20
ții tăi și te vei aduna la mormîntul tău cu pace
și nu se vor ivi întru ochii tăi întru toate răută-
țile carele Eu aduc preste locul acesta și pre
ceia ce lăcuiesc pre el'". Și întoarseră împăra-
tului cuvîntul.

CAP XXIII

i trimise împăratul și adună către el 1
pre toți bătrînii Iudei și Ierusalimului.
Și să sui împăratul la Casa Domnului, 2
și tot omul Iudei și toți ceia ce lăcuiesc
în Ierusalim – împreună cu el, și preoții
și prorocii și tot norodul, de la mic pînă la
mare, și ceti la urechile lor toate cuvintele
Cărții Făgăduinței, ce s-au aflat în Casa Dom-
nului. Și să sculă împăratul către stîlp și 3
puse făgăduință înaintea Domnului ca să
meargă denapoia Domnului și a păzi porun-
cile Lui și mărturiile Lui și direptățile Lui, cu
toată inima și cu tot sufletul, ca să rădice
cuvintele făgăduinței aceștiia, ce-s scrise pre
cartea aceasta. Și stătu tot norodul întru făgă-
duință. Și porunci împăratul Helchiei, 4
preotului celui mare, și preoților îndoirii și
celor ce păzăsc pragul, ca să scoață den besea-
reca Domnului toate unealtele ceale făcute lui
Vaal și desimei și a toată putearea ceriului, și
le arse pre eale afară den Ierusalim, în Sadi-
moth al Chiedrilor, și puse țărîna lor la Ve-
thil. Și au ars pre homarimi care i-au dat 5
împărații Iudei și tămîia întru ceale înalte și
întru cetățile Iudei și întru împrejurele Ieru-
salimului și pre cei ce tămîia lui Vaal și soare-
lui și lunii și la mazorothi și la toată putearea
ceriului. Și scoase desișul den Casa Dom- 6
nului afară den Ierusalim, la pîrîul Chiedrilor,
și-l arse pre el la pîrîul Chiedrilor și-l mărunți
ca țărîna și aruncă țărîna lui la groapa fiilor
norodului. Și surpă casa cadisimilor celor 7
den Casa Domnului, unde acolo muierile
țesea podoabele desișului. Și aduse pre 8
toți preoții den cetățile Iudei, și pîngări
ceale înalte unde au tămîiat acolo preoții,
de la Dan și pînă la Viersavie. Și surpă
casa porților celor de la ușa porții lui Iisus,
boiarenului cetății, cel den stînga omu-

9 lui în poarta cetăţii. Însă nu s-au suit preo-
ţii celor înalte cătră jîrtăvnicul Domnului în
Ierusalim, fără numai a mînca azime în mijlo-
10 cul fraţilor lor. Şi pîngări pre Tofeth, pre
cela den rîpa fiiului Enom, ca să petreacă om
pre feciorul lui şi om pre fata lui lui Moloh
11 pren foc. Şi au ars caii carii au dat împăra-
ţii Iudei soarelui, întru întrarea Casii Domnu-
lui, la cămara lui Nathan scopitul, în Farurim,
12 şi carul soarelui au ars în foc. Şi jîrtăvnicile
cealea de preste casa cea înaltă a lui Ahaz,
carele au făcut împăraţii Iudei, şi jîrtăvnicile
carele au făcut Manasis într-amîndoao curţile
Casii Domnului le surpă împăratul şi le rupse
de acolo şi aruncă ţărîna lor la pîrîul Chiedri-
13 lor. Şi casa cea de către faţa Ierusalimului,
cea den na direapta muntelui Mosthath,
carele au zidit Solomon, împăratul lui Israil,
Asalii, urîciunii sidoneanilor, şi lui Hamos,
pricăjirea lui Moav, şi lui Moloh, urîciunii fii-
lor lui Ammon, au pîngărit împăratul. Şi surpă
14 stîlpii Şi sfărîmă desişurile şi împlu locu-
15 rile lor de oase de oameni. – Şi încă jîrtăv-
nicul cel den Vethil, cel înalt, carele au făcut
Ierovoam, feciorul lui Navat, carele au păcă-
tuit pre Israil, şi jîrtăvnicul acela şi cel înalt
l-au sfărîmat, şi zdrobi pietrile lui şi fărîmă ca
16 ţărîna şi arse desişul. Şi să abătu Iosias şi
văzu mormînturile cealea ce era acolo în
cetate şi trimise şi luo oasele den mormînturi
şi arse preste jîrtăvnic şi-l pîngări pre el, după
cuvîntul Domnului, carele au grăit omul lui
Dumnezău, cînd sta Ierovoam la praznec,
preste jîrtăvnic. Şi întorcîndu-se Iosia, rîdică
ochii lui spre mormîntul omului lui Dumne-
17 zău, celui ce au grăit cuvintele aceastea, Şi
zise: „Ce e movila aceaea carea eu văzu?" Şi
ziseră lui oamenii cetăţii: „Omul lui Dumne-
zău iaste, cela ce au ieşit de la Iuda şi au che-
mat cuvintele aceastea, carele au chemat
18 preste jîrtăvnicul den Vethil" Şi zise:
„Lăsaţi pre el, om să nu clătească oasele lui!"
Şi să aflară oasele lui cu oasele prorocului
19 celui ce au venit de la Samaria. – Şi încă
toate casele celor înalte, cealea den cetăţile
Samariei, carele au făcut împăraţii lui Israil ca
să mînie pre Domnul, le mută Iosias şi făcu
lor toate lucrurile carele au făcut în Vethil.
20 Şi au junghiat pre toţi preoţii celor înalte, pre
cei ce era acolo, pre jîrtăvnicile lor, şi arse oa-
sele oamenilor preste eale. Şi să întorsără la Ie-
21 rusalim. Şi porunci împăratul la tot norodul,
zicînd: „Faceţi Paştele Domnului Dumnezăului
vostru în ce chip iaste scris pre Cartea Făgăduin-
22 ţii aceştiia!" Căce nu s-au făcut Paştele aceas-
tea den zilele judecătorilor carii judeca pre
Israil şi tuturor zilelor împăraţilor lui Israil şi
împăraţilor Iudii, Fără numai în 18 ani ai 23
Iosiei împăratului s-au făcut Paştele aceastea
Domnului în Ierusalim. Şi încă pre grăitorii 24
den pîntece şi pre gîcitori şi therafinii şi idolii
şi toate pricăjirile ce s-au făcut, ceale den
pămîntul Iudii, şi în Ierusalim, le-au scos
împăratul Iosias, pentru ca să întărească
cuvintele Legii, ceale scrise pre cartea carea
au aflat Helchia preotul în Casa Domnului.
Aseamene lui nu s-au făcut mai nainte de el 25
împărat carele s-au întorsu cătră Domnul cu
toată inima lui şi cu tot sufletul lui şi cu toată
vîrtutea lui, după toată leage lui Moisi, şi după
el nu s-au sculat de potriva lui. Însă nu 26
S-au întorsu Domnul de mînia urgiei Lui ceii
mari carea S-au mîniat cu urgia Lui întru
Iuda, preste toate urgisirile carele au mîniat
pre El Manasi. Şi zise Domnul: „Şi pre 27
Iuda îl voiu depărta de cătră faţa Mea în ce
chip am depărtat pre Israil, şi voiu părăsi
cetatea aceasta carea am ales în Ierusalim, şi
casa carea am zis: 'Va fi numele Mieu
acolo'". Şi rămăşiţele cuvintelor Iosiei, şi 28
toate cîte au făcut, nu-s aceastea scrise pre
Cartea cuvintelor zilelor împăraţilor
Iudii? Şi întru aceastea zile să sui Farao 29
Nehao, împăratul Eghipetului, asupra împă-
ratului asirianilor, la rîul Efrathului. Şi
mearse Iosia împăratul întru întimpinarea lui;
şi-l omorî pre el Nehao în Maghiedo, deca l-au
văzut pre el. Şi-l suiră pre el slugile lui 30
mort în Maghiedo şi-l aduşără pre el la Ieru-
salim şi-l astrucară pre el în mormîntul lui, în
cetatea lui David. Şi luară norodul pămîntului
pre Ioahaz, feciorul Iosiei, şi-l unsără pre el
şi-l împărăţiră pre el în locul tătîni-
său. Fiiu de 23 de ani era Ioahaz cînd împă- 31
răţi el şi 3 luni împărăţi în Ierusalim. Şi
numele maicii lui – Amitan, fata Ieremiei, den
Lovna. Şi făcu răul înaintea Domnului, 32
după toate cîte au făcut părinţii lui. Şi-l 33
mută pre el Farao Nehao în Reflaa, în pămîn-
tul Emathului, ca să nu împărăţească în Ieru-
salim; şi deade pagubă pre pămînt 100 de
talanţi de argint şi 100 de talanţi de aur. Şi 34
împărăţi Farao Nehao preste dînşii pre Elia-
chim, feciorul Iosiei, împăratul Iudii, pentru
Iosia, tatul lui; şi întoarse numele lui: Ioa-
chim. Şi pre Ioazar au luat şi l-au dus la Eghi-
pet şi au murit acolo. Şi argintul şi aurul au 35
dat Ioachim lui Farao. Însă au pus bir pămîn-
tului ca să dea argintul pre rostul lui Farao;
om după putearea lui au dat argintul şi
aurul de la norodul pămîntului ca să dea
lui Farao Nehao. Fiiu de 25 de ani era 36

Ioachim cînd împărăți el și 11 ani au împărățit
în Ierusalim. Și numele maicii lui – Eldaf, fata
37 lui Fadel, den Ruma. Și făcu răul întru
ochii Domnului, după toate cîte au făcut
părinții lui.

CAP XXIV

1 În zilele lui, să sui Navohodonosor,
împăratul Vavilonului, și i să făcu lui
Ioachim rob 3 ani; și să întoarse și
2 ficleni întru dînsul. Și trimise
Domnul lui pre tîlharii haldeilor și
pre tîlharii Siriei și pre tîlharii Moavului și
pre tîlharii fiilor lui Ammon; și-i trimise pre ei
în pămîntul Iudei ca să să întărească, după
cuvîntul Domnului, carele au grăit cu mîna
3 robilor Lui, prorocilor. Însă mînia Domnu-
lui era asupra Iudei, să să leapede el de către
fața Lui, pentru păcatele lui Manasi, după
4 toate cîte au făcut. Și încă sînge nevinovat
au vărsat și umplu Ierusalimul de sînge
nevinovat. Și nu vru Domnul să Să îmblîn-
5 zască. Și rămășițele cuvintelor lui Ioa-
chim, și toate cîte au făcut, nu-s, iată, aceastea
scrise în Cartea cuvintelor zilelor împăraților
6 Iudei? Și adormi Ioachim cu părinții lui și
împărăți Iehonias, fiiul lui, pentru dînsul.
7 Și nu mai adaose încă împăratul Eghipetului
să iasă den pămîntul lui, căci au luat împăratul
Vavilonului, de la pîrîul Eghipetului pînă la
rîul Efrathului, toate cîte era ale împăratului
8 Eghipetului. Fiiu de 18 ani era Ioachim
cînd împărăți el și 3 luni împărăți în Ierusa-
lim. Și numele maicii lui – Nestha, fata lui Ela-
9 nasthan, den Ierusalim. Și făcu răul întru
ochii Domnului, după toate cîte au făcut tatul
10 lui. Și în vreamea aceaea să sui Navohodo-
nosor, împăratul Vavilonului, preste Ierusa-
11 lim și veni la cetate întru încunjurare. Și
întră Navohodonosor, împăratul Vavilonului,
la cetate la Ierusalim, și slugile lui bătea pre
12 ea. Și ieși Ioachim, împăratul Iudei, la
împăratul Vavilonului, el și slugile lui și maica
lui și boiarii lui și scopiții lui, și-i luo pre ei
împăratul Vavilonului într-a a opta an al împără-
13 ției lui. Și scoase toate visteriile de acolo,
cealea den Casa Domnului, și visteriile casii
împăratului, și tăie toate vasele ceale de aur
carele au făcut Solomon, împăratul lui Israil,
în beseareca Domnului, după cuvîntul Dom-
14 nului, Și mută Ierusalimul, și pre toți boia-
rii și pre cei tari la vîrtute, robime 10000, și
tot teslariul și închietoriul; și n-au rămas,
15 afară den săracii pămîntului. Și mută pre
Iehonia la Vavilon, și pre maica împăratului și
pre muierile împăratului și pre scopiții lui. Și pre
cei tari ai pămîntului i-au dus la streinătate, den
16 Ierusalim la Vavilon, Și pre toți oamenii pu-
terii, 7000, și pre teslari și pre închietori,
1000, toți tari, făcînd războiu, și-i aduse pre
ei împăratul Vavilonului în streinare la Vavi-
lon. Și împărăți împăratul Vavilonului pre 17
Vathania, feciorul lui, în locul lui, și-i puse
numele lui: Sedechias. Fiiu de 21 de ani – 18
Sedechia cînd împărăți el și 11 ani împărăți în
Ierusalim. Și numele maicii lui – Amita, fata
Ierimiei, de la Lovna. Și făcu răul întru 19
ochii Domnului, după toate cîte au făcut Ioa-
chim. Căci mînia Domnului era preste 20
Ierusalim și întru Iuda, pînă i-au lepădat pre
ei de către fața Lui. Și ficleni Sedechia
întru împăratul Vavilonului. Și fu în anul al 21
9 al împărăției lui, în luna a zeacea, în 11 ale
lunii, au venit Navohodonosor, împăratul
Vavilonului, și toată putearea lui, preste Ieru-
salim; și să tăbărî asupra lui Și zidi preste 22
el zid împrejur prejur el. Și veni cetatea întru
încunjurare pînă la 11 ani ai împăratului
Sedechiei, În 9 ale lunii [a patra], și să 23
întări foametea în cetate; și nu era pîine noro-
dului pămîntului. Și să rupse cetatea, și toți 24
oamenii războiului ieșiră noaptea, calea porții
cei den mijlocul zidurilor, aceasta iaste a gră-
dinii a împăratului, și haldeii – împrejurul
cetății. Și mearseră calea cea arăpască, Și 25
goni putearea hadeilor denapoia împăratului
și-l ajunseră pre el în Aravothul lui Ieriho, și
toată putearea lui răsipiră de asupra
lui. Și prinseră pre împăratul și-l aduseră 26
pre el către împăratul Vavilonului, la
Devlatha, și grăi cu el judecată. Și pre fiii 27
Sedechiei îi junghe înaintea ochilor lui; și orbi
pre ochii Sedechiei și-l legă pre el cu obezi
și-l duse pre el la Vavilon. Iară în luna a 28
cincea, în 7 ale lunii, acesta e anul al 19 al lui
Navohodonosor, împăratul Vavilonului, veni
Navuzardan, cel mai mare preste bucătari,
cela ce sta înaintea împăratului Vavilonului,
în Ierusalim. Și arse Casa Domnului și casa 29
împăratului și toate casele în Ierusalim; și
toată casa mare au arsu-o cel mai mare preste
bucătari. Și zidul Ierusalimului după 30
împrejur îl surpă putearea haldeilor. Și 31
prisosirea norodului și ce au rămas în cetate
și pre cei căzuți, carii au căzut la împăratul
Vavilonului, și rămășița întăriturii rîdică
Navuzardan, cel mai mare preste bucă-
tari. Și den săracii pămîntului lăsă cel 32
preste bucătari, de viari și de plugari. Și 33
stîlpii cei de aramă, cei den Casa Domnului,
și cuiuburile și marea cea de aramă, cea den
Casa Domnului, sfărîmară haldeii și aduseră
arama lor la Vavilon. Și căldările și cîrli- 34
gele și potirile și cățiile și toate vasele ceale de
aramă, cu carele slujesc cu eale, au luat. Și 35
cădelnițile și păharăle ceale de aur și ceale de
argint Au luat bucătariul cel mare. Stîlpi 2 și 36

o mare şi fundurile carele au făcut Solomon
Casii Domnului – nu era trasul arămii a toate
37 vasele. De 18 coţi înălţimea unui stîlp; şi
cel de asupra lui, cel de aramă, şi înălţimea
unui bold, de 3 coţi; şi mreaja şi rodiile preste
bold împrejur – toate de aramă. Şi ca aceastea
– la stîlpul al doilea, şi rodii 100, preste mreaje
38 împrejur. Şi luo cel mai mare preste bucă-
tari pre Saraia, preotul cel mare, şi pre Sofo-
nia feciorul ce era al doilea, şi pre cei 3 ce
39 păzăsc pragul. Şi den cetate au luat un
hadîm, carele era ispravnic preste oamenii
cei de războiu, şi 5 oameni de cei ce văd faţa
împăratului, cei ce s-au aflat în cetate, şi pre
logofătul boiarenului puterii, cel ce tocmeaşte
norodul pămîntului, şi 60 de oameni dentru
norodul pămîntului, cei ce s-au aflat în
40 cetate. Şi-i luo pre dînşii Navozardan, cel
mai mare preste bucătari, şi-i aduse pre ei
către împăratul Vavilonului, la Devlatha,
41 Şi-i lovi pre ei împăratul Vavilonului şi-i
omorî pre ei la Devlatha, în pămîntul Ema-
thului. Şi să depărtă cu lăcaşul Iuda de asupra
42 pămîntului lui. Şi norodul carele au rămas
în pămîntul Iudei, pre carele au lăsat Navoho-
donosor, împăratul Vavilonului, şi puse
preste ei pre Godolia, feciorul lui Safaan.
43 Şi auziră toţi boiarii puterii, ei şi oamenii lor,
căci au pus împăratul Vavilonului pre Godo-
lia, şi veniră către Godolia, la Masifa: şi
Izmaail, feciorul Nathaniei, şi Ionaan, feciorul
lui Carie, şi Sarais, feciorul lui Thanamath
Netofatheneanul, şi Iezoneas, feciorul lui
44 Lahathi, ei şi oamenii lor. Şi să jură Godo-
lia lor şi oamenilor lor şi zise lor: „Nu vă tea-
meţi de treacerea haldeilor! Şădeţi pre pămînt şi
slujiţi împăratului Vavilonului, şi bine va fi
45 voao!" Şi fu în luna a şaptea, veni Izmail,
fiiul Nathaniei, fiiul lui Elisama, den seminţia
împăraţilor, şi zeace oameni cu el. Şi lovi pre
Godolia, şi muri, şi pre jidovi şi pre haldei
46 carii era împreună cu dînsul la Masifa. Şi
să sculă tot norodul, de la mic pînă la mare, şi
boiarii puterii, şi întrară la Eghipet, căci s-au
47 spăreat de către faţa haldeilor. Şi fu în 37
de ani ai streinătăţii lui Ioachim, împăratului
Iudei, întru a 12 lună, în 27 ale lunii, înălţă
Evelmerodah, împăratul Vavilonului, în anul
împărăţiei lui, capul lui Ioachim, împăratul
48 Iudei, şi-l scoase pre el den casa pazii lui Şi
grăi către el bune şi deade scaunul lui
deasupra scaunelor împăraţilor celor dem-
49 preună cu el în Vavilon. Şi premeni hainele
păzii lui şi mînca pîine pururea înaintea
50 lui, toate zilele vieţii lui. Şi ospăţul lui –
ospăţ pururea s-au dat lui den casa împă-
ratului, cuvînt al zilii – în ziua
lui, toate zilele vieţii lui.

CARTEA ÎNTÎIA PARALIPOMENON

CAP I

Adam, Sith, Enos, Cainan, Maleleil, 1/2
Iared, Enoh, Mahthusala, Lameh, 3
Noe, Sim, Ham, Iafeth. Fiii lui 4/5
Iafeth: Gomer, şi Magog, şi Madai, şi
Ioian, Elisa, şi Thovev, şi Mosoh, şi
Thiras, 8. Şi feciorii lui Gomer: Ashanam, 6
şi Rifath, şi Thorgama, 3. Şi fiii Ioian: 7
Elida, şi Tharsig, şi Hettiim, şi Dodanin, 4.
Fiii lui Ham: Hus, şi Mesrem, Fud, şi Hanaan, 8
4. Şi fiii lui Hus: Sava, şi Evilat, şi Sevata, 9
şi Regmon, şi Sevehatha, 5. Şi fiii lui
Regma: Sava şi Dadan. Şi Hus au născut 10
pre Nevrod. Acesta au început a fi uriaş vînă-
toriu pre pămînt. Şi Mestrem au născut 11
pre Ludiimi, şi pre Enomiimi, şi pre Laviimi,
şi pre Nethoseimi, Şi pre Faftheroimi, şi 12
pre Fetrosoneimi, şi pre Hasloimi, de unde au
ieşit de acolo filistiimi şi caththoriimii; Şi 13
Hanaan au născut pre Sidona, cel dentîi năs-
cut al lui, Şi pre Hetteu, şi pre Evuseu, şi 14
pre Amoreu, şi pre Ghiergheseu, Şi pre 15
Eveu, şi pre Arucheu, şi pre Eseneu, Şi pre 16
Aruadeu, şi pre Samareu, şi pre Amathi. Şi 17
fiii lui Sim: Elam, şi Asur, şi Arfaxad, şi Lod, şi
Araam, şi Uz, şi Eul, şi Ghiether, şi Mosoh.
Şi Arfaxad au născut pre Cainan, şi Cainan au 18
născut pre Sala, şi Sala au născut pre Ever.
Şi lui Ever s-au născut 2 fii, numele unuia: 19
Falec, căce întru zilele lui să împărţi pămîntul,
şi numele fratelui lui, Iectan. Şi Iectan au 20
născut pre Elmodad, şi pre Salef, şi pre Arse-
moth, şi pre Iader, Şi pre Adoram, şi pre 21
Uzal, şi pre Decla, Şi pre Gamaal, şi pre 22
Avimeil, şi pre Sava, Şi pre Ufir, şi pre Evilat, 23
şi pre Ioav; toţi aceştea – feciorii lui Iec-
taan. Fiii lui Sim: Arfaxad, Cainan, Sala, 24
Ever, Falec, Ragav, Seruh, Nahor, Thara. 25/26
Avram – acesta e Avraam. Fiiul lui Avraam: 27/28
Isaac şi Izmail. Şi aceastea-s naşterile lor: 29
întîi născut [lui] Izmail – Naveoth; şi Chidar,
şi Avdeil, şi Mavsam, Şi Masema, şi Duma, 30
şi Massa, şi Adad, şi Theman, şi Ietur, şi
Nafis, şi Chiedma; aceştea sînt fii lui Izmail,
12. Şi fiii Heturii, ţiitoarei lui Avraam; şi-i 31
născu lui pre Zemvraam, şi pre Iexan, şi
Madam, şi pre Madiam, şi pre Ezvoc, şi pre
Sue (şase). Şi fiii lui Iexan: Sava şi Dadan, 32
2; şi fii lui Dadan: Raguil, şi Navdeil, şi
Assuelim, şi Lateseim, şi Lomim, 5. Şi 33
fiii lui Madiam: Ghiefaar, şi Ofer, şi

Enoh, şi Avida, şi Eldad; toţi aceştea – feciorii
34 Hetturii. Şi născu Avraam pre Isaac; fiii lui
35 Isaac: Isaf şi Israil. Fiii lui Isaf: Elifaz, şi
36 Raguil, şi Ievul, şi Ieglom, şi Core. Toţi fiii
lui Elifaz: Theman, şi Omar, Sofar, şi Gotham,
şi Chienez, 5; iară Thamna, ţiitoarea lui Eli-
37 faz, au născut lui pre Amalic. Şi fiii [lui]
Raguil: Naheth, şi Zare, şi Samme, şi Maze, 4.
38 Şi fiii lui Siir: Lotan, şi Suvan, şi Sevegon,
şi Ana, şi Doson, şi Asar, şi Rison, 7.
39 Şi fiii lui Lotan: Hori şi Imaan, şi sora lui
40 Lotan: Thamna, 3. Fiii lui Suvan: Aduar, şi
Manaathu, şi Uval, şi Sapfi, şi Onan, 5; şi fiii
41 lui Sevegon: Aia şi Anan, 2. Şi fiii lui Anan:
Dison şi Elevama, fata lui Anan, 2; şi fiii lui
Dison: Amadam, şi Esevan, şi Iethran, şi
42 Haran, 4. Şi fiii lui Asar: Valaam, şi Zaran,
şi Ilacan, 3; şi fiii lui Degon: Us şi Anaan,
43 doi. Şi aceştea-s împăraţii lor carii au
împărăţit în pămîntul Edomului mai nainte de
ce au împărăţit împărat întru fiii lui Israil:
Vala, feciorul lui Sepfor, şi numele cetăţii lui:
44 Dennava. Şi muri Vala şi împărăţi în locul
45 lui Iovaav, feciorul lui Zara den Vosira. Şi
muri Iovav şi împărăţi pentru el Asom, den
46 pămîntul Themanon. Şi muri Ason şi
împărăţi pentru el Adad, feciorul lui Vadad,
cela ce au lovit Madeamul, în ţarena lui Moav;
47 şi numele cetăţii lui: Evith. Şi muri Adad şi
48 împărăţi pentru el Samaa den Meserica. Şi
muri Samaa şi împărăţi pentru el Saul den
49 Rovoth, cei de lîngă rîu. Şi muri Saul şi
împărăţi pentru el Valenon, feciorul lui Aho-
50 vor. Şi muri Valenon şi împărăţi pentru el
Adad – Varath; şi numele cetăţii lui: Faul; şi
numele muierii lui: Metavel, fata lui
51 Mezaad. Şi muri Adad şi să făcură domni
în Edom: domn Theman, domn Alua, domn
52 Iethar, Domn Elevama, domn Ila, domn
53 Finon, Domn Scriez, domn Theman, domn
54 Vamail, Domn Gamesil, domn Areraman;
aceştea-s domnii Edomului.

CAP II

1 Şi aceştea-s fiii lui Israil: Ruvin,
Simeon, Levi, Iuda, Isahar, Zavulon,
2 Dan, Iosif, Veniamin, Nethalim, Gaad
3 şi Asir. Fiii Iudii: Ir, şi Avnan, şi
Silom, 3; aceştea s-au născut lui den
fata lui Sur, Sana Hananiteanca; şi să făcu Ir,
cel dentîiu născut al Iudii, rău înaintea Dom-
4 nului şi-l omorî pre el. Şi Thamar, noru-sa,
născu lui pre Fares şi pre Zara;toţ aceştea, fiii
5 Iudii, 5. Fiii lui Fares: Esrom şi Amoil.
6 Şi fiii lui Zara: Zamvri, şi Itham, şi Ethan, şi
7 Calhad, şi Darale; toţ aceştea, 5. Şi fiii lui
Harmi: Ahar, cel ce au turburat pre Isra-
il carele au făcut pricăjire la procleţire. Şi 8
fiii lui Itham: Azarias. Şi fiii lui Esrom, carii 9
s-au născut lui: Ieremeil, şi Aram, şi Aha-
lovi. Şi Aram au născut pre Aminadav, şi 10
Aminadav au născut pre Naason, boiarenul
casii Iudii. Şi Naasson au născut pre Sal- 11
mon, şi Salmon au născut pre Vooz. Şi 12
Vooz au născut pre Ovid, şi Ovid au născut
pre Iesee. Şi Iesee au născut pre cel dentîiu 13
născut al lui, Eliav, şi Aminadav – al doilea, şi
Samaa – al treilea, Şi Nathanail – al patru- 14
lea, şi Reila – al cincilea, Şi Asac – al şase- 15
lea, şi David – al şaptelea. Şi surorile lui: 16
Saruia şi Avighea; şi fiii Saruiei: Avesei, şi
Ioav, şi Asail, 3 aceştea. Şi Avigheia au 17
născut pre Amese, şi tatul lui Amesei, Iereth
Izmailteanul. Şi Ahalovi, feciorul lui 18
Esrom, au luat pre Azuva muiare, şi pre
Irioth; şi aceştea-s fiii ei: Iasar, şi Suvav, şi
Avdom. Şi muri Azuva; şi-ş luo lui Halev şi 19
pre Efrath, şi-i născu lui pre Ur. Şi Ur au 20
născut pre Uri, şi Uri au născut pre Vese-
leil. Şi după aceasta întră Iesrom cătră fata 21
lui Mahir, tatul lui Galaad, şi el o luo pre ea, şi
el de 65 de ani era, şi-i născu lui pre Ghiesuv.
Şi Ghiesuv au născut pre Iair, şi era lui 23 de 22
cetăţ în pămîntul Galaadului. Şi luo Ghe- 23
suv şi Aram oraşile lui Iair, de la ei, pre
Canath şi satele ei, 64 de cetăţ; toate aceastea
– ale fiilor lui Mahir, tatul lui Galaad. Şi 24
după ce au murit Esrom, au venit Halev [la]
Efrath şi [la] muierea lui Esrom, Avia, şi
născu lui pre Asdom, tatul lui Thecoe. Şi 25
era fiii lui Ierameil, celui dentîiu născut al lui
Esrom: cel dentîiu născut Ram, şi Vaana, şi
Aram, şi Asom, fratele lui. Şi era altă 26
muiare lui Ierameil, şi numele ei – Atara;
aceasta iaste maica lui Unam. Şi era fiii lui 27
Araam, celui dentîiu născut [lui] Ierameil:
Maas, şi Iamin, şi Acor. Şi era feciorii lui 28
Unam: Samme şi Iedae; şi fiii lui Samme:
Nadav şi Avisur. Şi numele muierii lui Avi- 29
sur – Avighea; şi-i născu lui pre Ozva şi pre
Modi. Şi fiii lui Nadav: Salad şi Afain; şi 30
muri Salad neavînd fii. Şi fiiul lui Afain, 31
Iesi; şi fiiul lui Iesi, Sosan; şi fiiul lui Sosan,
Dade. Şi fiii lui Dade: Ahisame, Iether şi 32
Ionathan; şi muri Iether neavînd feciori. Şi 33
fiii lui Ioanathan: Faleth şi Zaza; aceştea era
feciori lui Ierameil. Şi nu era la Sosan 34
feciori, fără de numai feate. Şi la Sosan 35
slugă era un eghiptean; şi numele lui – Ieraa.
Şi deade Sosan pre fata lui lui Ieraa, slugii
lui, întru muiare şi născu lui pre Ethi. Şi 36
Ethi născu pre Nathan, şi Nathan născu
pre Zavad, Şi Zavad născu pre Oflad, şi 37
Oflad născu pre Ovid, Şi Ovid născu pre 38

39 Iu. Iu născu pre Azaria, Şi Azaria născu
40 pre Hellis, şi Hellis născu pre Eliasa, Şi
Eliasa născu pre Sasomai, şi Sasomai născu
41 pre Salum, Şi Salum născu pre Iecomian,
42 şi Iecomias născu pre Elisama. Şi fiii lui
Halev, fratelui lui Ierameil: Maasa, cel dentîiu
născut al lui; acesta e tată lui Zif; şi fiii lui:
43 Marisa, tatul lui Hevron. Şi fiii lui Hevron:
44 Core, şi Thafu, şi Recom, şi Saama. Şi
Saama au născut pre Raem, tatul lui Ieresaan,
45 şi Ieresaan au născut pre Sama. Şi fiiul lui
Sama, Maon; şi Maon – tatul lui Vethsur.
46 Şi Ghefa, posadnica lui Halev, au născut pre
Araam, şi pre Mosa, şi pre Gazer; şi Aran au
47 născut pre Gazaz. Şi fiii lui [Iahdai] : Iade-
regma, şi Ioatham, şi Ghirsom, şi Falet, şi
48 Ghiefa, şi Segaf. Şi posadnica lui Halev,
Moha, au născut pre Siver şi pre Tharhana.
49 Şi născu Sef, tatul lui Madmina, şi pre Saul,
tatul lui Madevina, şi tatul lui Aghievda; şi
50 fata lui Halev – Asha. Aceştea era fiii lui
Halev: fiii lui Or, celui dentîiu născut; Efra-
51 thasoval, tatul lui Cariathiarim; Şi Solo-
mon, tatul lui Vithleaem; şi Mari, tatul lui
52 Vethghedor. Şi era fii la Soval, tatul lui
Cariathiarim: Araa, şi Esic, şi Amanith, şi
53 Umasfae, Şi Cariathiarim, şi Mifithim, şi
Isamathim, şi Isamariim; dentru aceştea au
54 ieşit saratheii şi esthaolii. Şi fiii lui Salomo:
Vithleém, şi Netofati, şi Ataroth, ai casii lui
55 Ioav, şi jumătate ai Manathisariei. Şi
sementia cărturarilor, ce lăcuia în Iavis:
Thargathiim şi Sohathim; aceştea-s cheneii,
ceia ce au ieşit de la Emath, tatul casii lui
Rihav.

CAP III

1 Şi aceştea era fiii lui David, cei ce s-au
născut lui în Hevron: cel dentîiu năs-
cut Amnon, cu Ahinaam Israilteanca;
al doilea, Daluia, cu Avighea Carmi-
2 leanca; Al treilea, Avesalom,
feciorul Maahaii, featii lui Tholmai, împăratu-
lui den Ghesur; al patrulea, Adonia, feciorul
3 Anghithei; Al cincilea, Savatias, cu Avitala;
al şaselea, Iethraam, cu Aglaa, muiarea
4 lui. Şase i s-au născut lui în Hevron; şi
împărăţi acolo 7 ani, 6 luni; şi 33 de ani au
5 împărăţit în Ierusalim. Şi aceştea i s-au
născut lui în Ierusalim: Samaa, şi Sovav, şi
Nathan, şi Solomon, 4, cu Virsavie, fata lui
6/7 Amiil; Şi Evar, şi Elisama, Şi Elifalet, şi
8 Naghis, şi Iafet, şi Iafie, Şi Elisama, şi
9 Eliada, şi Elifalet, 9, Toţi fiii lui David,
afară dentru fiii ţiitorilor, şi Thamar, sora
10 lor. Şi fiii lui Solomon: Rovoam, Avia, fiiul
lui, Asa, fiiul lui, Iosafat, fiiul lui, Ioram, fiiul
11/12 lui, Ohozias, fiiul lui, Ioas, fiiul lui, Ama-
sias, fiiul lui, Ozias, fiiul lui, Ioatham, fiiul
13 lui, Ahaz, fiiul lui, Ezichias, fiiul lui, Manasi,
14 fiiul lui, Amon, fiiul lui, Iosias, fiiul lui.

Şi fiii Iosiei: cel dentîiu născut – Iohanan, al 15
doilea – Ioachim, al treilea – Sadechias, al
patrulea – Sellum. Şi fiii lui Ioachim: Ieho- 16
nias, fiiul lui, Sedechias, fiiul lui. Şi fiii 17
Iehoniei–Asir: Salathiil, fiiul lui, Şi Melhi- 18
raam, şi Fadeas, şi Anesar, şi Ezechia, şi
Osamo, şi Savadias. Şi fiii lui Fadeia: 19
Zorovavel şi Semei; şi fiii lui Zorovavel:
Mosolam, şi Anania, şi Salimim, sora
lor, Şi Asuve, şi Oel, şi Varahia, şi Asadia, 20
şi Asoved, 5. Şi fiii Ananiei: Falteas, şi 21
Iesias, fiiul lui, Rafa, fiiul lui, Orna, fiiul lui,
Avdia, fiiul lui, Sehenias, fiiul lui. Şi fiiul 22
Seheniei: Samia; şi fiii Samiei: Latus, şi Ioal,
şi Veri, şi Noadi, şi Saf (şase); şi fiii Noadiii:
Eleone, şi Ezechia, şi Ezdricam, 3. Şi fiii 23
Elione: Uadia, şi Eliasevon, şi Fadea, şi
Acaum, şi Ionan, şi Dalea, şi Anan, şapte.

CAP IV

i fiii Iudei: Fares, Esrom, şi Harmi, şi 1
Or, şi Suva, Şi Sadeas, fiul lui; şi 2
Suva au născut pre Ieth, şi Ieth au
născut pre Ahimai şi pre Lad. Şi 3
aceastea-s naşterile lui Arathi. Şi
aceştea-s fiii lui Etan: Iesrail, şi Iesman, şi
Ievdan; şi numele surorii lor: Eseadesfon.
Şi Fanuil, tatul lui Gador, şi Ezer, tatul lui 4
Osa, aceştea-s fiii lui Or, celui dentîiu născut
lui Efratha, tatul lui Vithleaem. Şi lui Asur, 5
tatul lui Thecue, era 2 muieri: Hala şi
Maara. Şi născu lui Maara pre Ahaz, şi pre 6
Afer, şi pre Theman, şi pre Aastir; toţi aceş-
tea – fiii lui Nouras. Şi fiii lui Halaa: Sereth, 7
şi Soor, şi Esthanam. Şi Cozu au născut 8
pre Enov, şi pre Soviva, şi naşterile fratelui
lui Rihaav, fiii lui Iarin. Şi era Iavis mai slă- 9
vit decît fraţii lui, şi maica lui au chemat
numele lui Iavis, zicînd: „Căci am născut cu
dureare". Şi chemă Iavis pre Dumnezăul 10
lui Israil zicînd: „Blagoslovind, mă vei blagos-
lovi, şi vei înmulţi hotarăle meale, şi mîna Ta
va fi cu mine, şi vei face conoştinţe ca să nu
mă smereşti". Şi-i aduse lui Dumnezău toate
cîte au cerşut. Şi Halev, tatul Ahăi, au năs- 11
cut pre Mahir; acesta e tatul lui Asathon. Şi 12
Asathon au născut pre Safrefa, şi pre Fesi, şi
pre Thana, tatul cetăţii lui Naas, fratele lui
Selom, al lui Chenezi şi lui Ahaz; aceştea-s
bărbaţii Rifaii. Şi fiii lui Chienez: Gothoniil 13
şi Saraia; şi fiii lui Gothoniil: Athath şi [Ma-
nathi] ; Şi Manathi au născut pre Gofra, şi 14
Saraia au născut pre Ioraam, tatul lui Ghesasa-
rim, căci teslariu era. Şi fiii lui Halev, fiiul lui 15
Iefoni: Iru, Ila şi Naam; şi fiiul lui Iralaa:
Chinez. Şi fiii lui Amelim: Zif, şi Zifa, şi Thiria, 16
şi Eseril. Şi fiii lui Evri: Iether, Morad, şi Ofer, 17
şi Iamon; şi născu Ether pre Marun, şi pre Seme,
şi pre Iesva, tatul lui Ghedor, şi tatul lui

18 Esthamon. Şi fămeaia lui aceasta, Andia,
au născut lui pre Iared, tatul lui Ghiedor, şi
pre Aver, tatul lui Soho, şi pre Iethiil, tatul lui
Zanoi; şi aceştea-s fiii Vethiei, featei lui
19 Farao, carea o au luat Moril. Şi fiii muierii
Idumeancii, surorii lui Hanem; şi Dalia, tatul
lui Chieila, şi Simeon, tatul lui Iomam; şi fiii
lui Nem, tatul lui Chieila; al lui Garmi, al lui
20 Esthemon, Mahathi. Şi fiii lui Simeon:
Amnon, şi Ramnon, fiiul lui Anaan, şi Thim-
non; şi fiii lui Es: Zohath, şi fiii lui
21 Zohath. Fiii lui Eilo ai fiiului Iudei: Ir, tatul
lui Livaac, şi Laada, tatul lui Marisa, şi naşte-
rea rudelor lui Evdathavus, casii lui
22 Iesova, Şi Ioachim, şi oamenii lui Hoziva, şi
Ioas, şi Sarafi, carii au lăcuit în Moav şi-i
întoarse pre dînşii Avvedir la Mathuchiim.
23 Aceştea-s cărămidari, carii lăcuiescu în Taim
şi Gadira cu împăratul şi întru împărăţia lui să
24 întăriră şi lăcuiră acolo. Fiii lui Simeon:
25 Namuil, şi Iamin, şi Iariv, Zare, Şi Salem,
26 fiiul lui, Masan, fiiul lui, Masma, fiiul lui. Şi
fiii lui Masma: Savud, fiiul lui, Samad, fiiul lui,
27 Zachur, [fiiul lui], Semei, fiiul lui. Şi lui
Semei – fii 16 şi feate 6; şi la fraţii lor nu era fii
mulţi şi toate seminţiile lor nu s-au înmulţit ca
28 fiii Iudii. Şi lăcuiră în Virsavie, şi în
29 Savada, şi în Monada, şi în Esersual, Şi în
30 Valaa, şi în Asem, şi în Tholad, Şi în Va-
31 thuil, şi în Erma, şi în Sichilag, Şi în Veth
Marhavod, şi Imisuseosin, şi casii Varuseu-
rim; aceastea-s cetăţile lor, pînă la împăratul
32 David. Şi satele lor: Itam şi In, Remnon şi
33 Thohan, şi Assan, cetăţile [5]. Şi toate
satele lor pre împrejurul cetăţilor acestora,
pînă la Vaal, aceasta e ţinearea lor şi socoteala
34 lor. Şi Mosovav, şi Amalic, şi Iosias, fecio-
35 rul Amasiei, Şi Ioil, şi Iu, fiiul Asaviei, şi
36 fiiul Sareiei, fiiul lui Aseil, Şi Elione, şi
Iacova, şi Iesuia, şi Aseas, şi Iedeil, şi Ismail,
37 şi Vaneas, Şi Zuza, fiiul lui Safe al fiiului lui
Alom, fiiul lui Iedia, fiiul lui Semri, fiiul lui
38 Sameu. Aceştea-s care au trecut întru
numele boiarenilor, întru naşterile lor; şi
întru casele moşiilor lor să înmulţiră întru
39 înmulţime. Şi mearseră pînă a veni Ierara,
pînă la răsăriturile Gheii, ca să cearce păşune
40 dobitoacelor lor. Şi aflară păşune multe şi
bune, şi pămîntul largu înaintea lor, şi pace, şi
linişte, căce era den fiii lui Ham, celor ce
41 lăcuia acolo mai denainte. Şi veniră aceş-
tea ce era scrişi pre nume, în zilele Iezechiei,
împăratului Iudii, şi loviră pre lăcuitorii lor, şi
pre minei, pre carii au aflat acolo, şi procleţiră
pre ei pînă în ziua aceasta, şi au lăcuit în locul
lor, căce păşune dobitoacelor lor era acolo.
Şi dentru dînşii, den fiii lui Simeon, au mersu 42
la muntele Siir oameni 500; şi Faltias, şi Noa-
dias, şi Rafeas şi Oziil, fii sînt boiarinilor.
Şi au lovit pre ceialalţi, cei ce au rămas ai lui 43
Amalic şi au lăcuit acolo pînă în ziua aceasta.

CAP V

i fiii lui Ruvin, celui dentîi născut a 1
lui Israil, – căce acesta e cel dentîiu
născut şi, deaca să sui el pre patul
părintelui său, au dat blagoslovenia
lui fiiului său, lui Iosif, fiiu lui Israil, şi
nu s-au rudit întru naştere dentîiu; Căce 2
Iuda tare era cu vîrtute şi întru fraţii lui şi
întru povăţitoriu dentru el; şi blagoslovenia
lui Iosif –. Fiii lui Ruvin, celui dentîiu năs- 3
cut a lui Israil: Enoh şi Fallù, Esrom şi
Harmi. Fiii lui Ioil: Semei şi Vaneas, fiiul 4
lui, şi fiii lui Gog, fiiul lui Semei, Fiiul lui, 5
Miha, fiiul lui, Risin, fiiul lui, Veccra, fiiul 6
lui, pre carele l-au mutat Thegla Falasar,
împăratul lui Asur; acesta e boiarenul lui
Ruvin. Şi fraţii lui, moşiei lui, întru soco- 7
tealele lor, după naşterile lor: boiarenul Ioil şi
Zaharia. Şi Vale, feciorul lui Azuz, feciorul 8
lui Sama, feciorul lui Ioil; acesta au lăcuit în
Aroir, şi la Novan, şi la Veelmaon. Şi cătră 9
răsărit au lăcuit pînă venind ei în pustiiu, de la
rîul Efratului, căce dobitoacele lor multe era
în Galaad. Şi în zilele lui Saul au făcut răz- 10
boiu cătră nemearnici şi au căzut în mînile lor,
lăcuind în şatrele lor, toţi despre răsăritul
Galaadului. Fiii lui Gadu, den prejma lor, 11
au lăcuit în pămîntul Vasanului, pînă la Selha.
Ioil, cel dentîiu născut, şi Safan – al doilea, şi 12
Iani, logofătul Vasanului. Şi fraţii lor, după 13
casele moşiilor lor: Mihail, şi Mosolam, şi
Sovee, şi Iora, şi Iohan, şi Ovia, şi Ovid,
şapte. Aceştea-s fiii lui Avihail, fiii lui Ruvi, 14
Iaadi, fiii Galaadului, fiii lui Mihail, fiii lui Iese,
fiii lui Iede, fiiul lui Voz. Al fratelui fecior 15
lui Avdiil, fiiul lui Guni, boiarin casii moşiilor,
Lăcuia în Galaad, în Vasan, şi întru oraşile 16
lor, şi toate împrejurele Saromului, pînă la
ieşire. A tuturor socotinţă – în zilele lui Io- 17
tham, împăratului Iudii, şi în zilele lui Iero-
voam, împăratul lui Israil. Fiii lui Ruvin şi 18
ai lui Gad şi jumătate de fealiul a lui Manasi,
dentru fiii puterii, oameni rădicînd paveze şi
sabie, şi împlînd arcul, şi învăţaţ război –
44 760, ieşind la rînduială. Şi făcură răz- 19
boiu cu agarineanii, şi cu Itur, şi cu Nafis, şi cu
Navavdion, şi să întăriră preste dînşii. Şi 20
să deaderă în mînile lor agarineanii şi toate
lăcaşurile lor, căci cătră Dumnezeu au strigat

în războiu şi le asculta lor, căci au nădejduit
21 pre El. Şi au prădat marfa lor cămile 5 000
şi den oi 250 000 şi măgari 2 000 şi suflete de
22 oameni au robit 100 000; Căci rănit mulţi
au căzut, căci de la Dumnezeu era războiul. Şi
lăcuiră în locul lor pînă la mutarea în streină-
23 tate. Şi jumătate de feal al lui Manasi au
lăcuit pămîntul de la Vasan pînă la Vaan-
Ermon şi Sanir, şi muntele Aermon; şi ei în
24 Livan s-au înmulţit. Şi aceştea-s mai-marii
caselor moşiilor lor: Gofer, şi Iessi, şi Eliil, şi
Ierimia, şi Iodonia, şi Iediil, oameni vîrtucioşi
în puteare, oameni numiţ boiari, după casele
25 moşiilor lor. Şi au defăimat întru Dumne-
zeul părinţilor lor şi au curvit denapoia dum-
nezeilor noroadelor pămîntului, pre carii
26 i-au rădicat Dumnezeu de către faţa lor. Şi
rădică Dumnezeul lui Israil duhul lui Ful,
împăratul asirianilor, şi duhul lui Thegla
Falasar, împăratul asirianilor, şi prişleşiră
pre Ruvin, şi pre Gad, şi pre jumătate de fea-
liu a lui Manasi, şi-i duseră pre dînşii la Aalan,
şi Iovor, şi Araan, şi la rîul Gozan, pînă în ziua
aceasta.

CAP VI

1 Fiii lui Levi: Ghedson, Caath şi
2 Merari. Şi fiii lui Caaf: Amvram, şi
3 Isaar, Hevron, şi Oziil. Şi fiii lui
Amvram: Aaron, şi Moisi, şi Mariam;
şi fiii lui Aaron: Nadaav, şi Aviud,
4 Eleazar, şi Ithamar. Şi Eleazar au născut
pre Finees, şi Finees au născut pre Aviud,
5 Şi Aviud au născut pre Voche, şi Voche au
6 născut pre Ozi; Şi Ozi au născut pre Sarea,
7 şi Sarea au născut pre Marioth, Şi Marioth
au născut pre Amaria, şi Amaria au născut
8 pre Ahitov; Şi Ahitov au născut pre Sadoc,
9 şi Sadoc au născut pre Ahimaas; Şi Ahi-
maas au născut pre Azaria, şi Azaria au năs-
10 cut pre Ionan; Şi Ionan au născut pre Aza-
ria, – acesta este Azaria carele au preoţit în
casa carea au zidit Solomon în Ierusalim –.
11 Şi au născut Azarias pre Amaria, şi Amarias
12 au născut pre Ahitov; Şi Ahitov au născut
pre Sadoc, şi Sadoc au născut pre Sel-
13 lum; Şi Sellum au născut pre Elchia, şi
14 Elchia au născut pre Azaria; Şi Azaria au
născut pre Sarea, şi Sarea au născut pre Iose-
15 dec; Şi Iosedec mearse cînd muta Domnul
pre Iuda şi pre Ierusalim în mîna lui Navoho-
16 nosor, la Vavilon. Fiii lui Levi Ghiedson:
17 Caath şi Merari. Şi aceastea-s numele fii-
18 lor lui Ghiedson: Luveni şi Semei. Şi fiii lui
Caath: Amvram, şi Isaar, Hevron şi Oziil.
19 Şi fiii lui Merari: Mooli şi Musi; şi aceastea-s
20 rudeniile lui Levi, după moştenirea lor, Lui
Ghiedson: Lovani, fiiul lui, Iath, fiiul lui,
21 Semna, fiiul lui; Iola, fiiul lui, Addo, fiiul
lui, Zara, fiiul lui, Iethri, fiiul lui. Fiii lui 22
Caath: Isaar, fiiul lui, Aminadav, fiiul lui,
Core, fiiul lui, Asir, fiiul lui; Elcana, fiiul 23
lui, Avisaf, fiiul lui, Asir, fiiul lui, Caath, fiiul
lui; Uriil, fiiul lui, Ozia, fiiul lui, Saul, fiiul 24
lui. Şi fiii lui Elcana: Amasi, fiiul lui, Amioth, 25
fiiul lui, Elcana, fiiul lui, Sufi, fiiul lui, 26
şi Naath, fiiul lui; Eliav, fiiul lui, Ieremeil, 27
fiiul lui, Elcana, fiiul lui, Samuil, fiiul lui. Şi 28
fiii lui Samuil: cel dentîiu al lui născut, Ioil, şi
al doilea al lui, Avia. Fiii lui Merari: Mooli, 29
fiiul lui, Loveni, fiiul lui, Semei, fiiul lui, Ozia,
fiiul lui, Samaa, fiiul lui, Ananis, fiiul lui, 30
Asea, fiiul lui. Şi aceştea-s pre carii au pus 31
David pre mîna celor ce cîntă în Casa Domnu-
lui, întru aşăzarea sicriiului, de cînd s-au aşă-
zat; Şi era slujind înainte, în preajma cor- 32
tului casii mărturiei, cu cîntare, pînă a zidi
Solomon Casa Domnului în Ierusalim; şi au
stătut după judecata lor, la slujbele lor. Şi 33
aceştea-s ceia ce stau, şi fiii lor, dentru fiii lui
Caath: Aman cîntăreţul, fiiul lui Ioil, al fiiului
lui Samuil, Al fiiului lui Elcana, al fiiului lui 34
Ieremeil, al fiiului lui Eliav, al fiiului lui
Naath, Al fiiului lui Sufi, a fiiului lui Elcana, 35
al fiiului lui Amioth, al fiiului lui Amasi, Al 36
fiiului lui Elcana, al fiiului lui Ioil, al fiiului lui
Azariaei, al fiiului lui Safaniei, Al fiiului lui 37
Maath, al fiiului lui Aser, al fiiului lui Avia-
sath, al fiiului lui Elcana, al fiiului lui Asir, al
fiiului lui Core, al fiiului lui Aminadav, Al 38
fiiului lui Isaar, al fiiului lui Caath, al fiiului lui
Levi, al fiiului lui Israil. Şi fratele lui Asaaf, 39
cela ce sta den direapta lui Asaf, fiiul Varahiei,
al fiiului lui Samaa, Al fiiului lui Mihail, al 40
fiiului lui Masil, al fiiului lui Melhiei, Al 41
fiiului lui Ithaniei, al fiiului lui Zara, al fiiului
lui Adail, Al fiiului lui Itham, al fiiului lui 42
Zemma, al fiiului lui Semei, Al fiiului lui 43
Iaath, al fiiului lui Ghedson, al fiiului lui
Levi. Şi fiii lui Merari, fraţii lor de na 44
stînga: Etham, feciorul lui Husi, al feciorului
Avdiei, al feciorului lui Mahoi, Al fecioru- 45
lui Saviei, al feciorului Amasiei, al feciorului
lui Helisiei, Al feciorului Amasiei, al fecio- 46
rului lui Vanni, al feciorului lui Samir, Al 47
feciorului lui Mooli, al feciorului lui Musi, al
feciorului lui Merari, al feciorului lui Levi.
Şi fraţii lor, după casele moşiilor lor, daţi, 48
leviţii, la toată slujba posluşeniei cortului
Casii Domnului. Şi Aaron şi fiii lui, tămîind 49
preste jîrtăvnicul arderilor-de-tot, şi preste
jîrtăvnicul tămîierii, la tot lucrul sfînt al
sfintelor, şi a să ruga pentru Israil, după
toate cîte au poruncit Moisi, robul lui Dumne-
zău. Şi aceştea-s fiii lui Aaron: Elia- 50

zar, fiiul lui, Finies, fiiul lui, Aviud, fiiul lui;
51 Vochi, fiiul lui, Ozi, fiiul lui, Sarea, fiiul lui;
52 Marioth, fiiul lui, Amaria, fiiul lui, Ahitov, fiiul
53/54 lui; Sadoc, fiiul lui, Ahimaas, fiiul lui. Şi
aceastea-s lăcaşurile lor, întru oraşele lor şi
întru hotarăle lor, fiilor lui Aaron, rudeniei lui
55 Caath, căci lor li s-au făcut sorţii. Şi deade
56 lor pre Hevron, în pămîntul Iudei, Şi ceale
după împrejur ale ei prejur ea, iară ţarinile
cetăţii şi satele ei au dat lui Halev, feciorul lui
57 Iefone. Şi fiilor lui Aaron au dat cetăţile
pribeagilor, pre Hevron şi pre împrejururile
58 ei, şi pre Lovna şi pre împrejururile ei, Şi
pre Alom şi pre împrejururile ei, şi pre Chie-
lom şi pre împrejururile ei, şi pre Davir şi pre
59 împrejururile ei; Şi pre Asan şi pre împre-
jururile ei, şi pre Vethsamis şi pre împreju-
rile ei, şi pre Vethsur şi pre împrejururile
60 ei. Şi de la fealiul lui Veniamin: pre
Gavaon şi pre împrejururile ei, şi pre Ala-
moth şi pre împrejururile ei, şi pre Elamve şi
pre împrejururile ei, şi pre Anathoth şi pre
împrejururile ei, toate cetăţile lor – 13 cetăţi,
61 întru rudeniile lor. Şi fiiilor lui Caath, celor
rămaş dentru rudenia fealiului den jumătatea
62 fealiului lui Manasi, cu sorţu – cetăţi 10. Şi
fiilor lui Ghiedson, după rudenia lor, den fea-
liul lui Asir, şi den fealiul lui Nethalim, şi den
63 fealiul lui Manasi, în Vasan – cetăţi 13. Şi
fiilor lui Merari, după rudeniile lor, den fealiul
lui Ruvin, şi den fealiul lui Gad, şi den fealiul
64 lui Zavulon, cu sorţu – cetăţi 12. Şi au dat
fiii lui Israil leviţilor cetăţile şi pre împreju-
65 rile lor. Şi au dat pre eale cu sorţu, den fea-
liul fiilor Iudei, şi den fealiul fiilor lui Semeon,
şi den fealiul fiilor lui Veniamin, cetăţile
aceastea pre carele le vor chema pre eale pre
66 nume. Şi celor de la noroadele fiilor lui
Caath, s-au făcut cetăţi ale hotarălor lor, den
67 fealiul lui Efraim. Şi le-au dat lor cetăţile
pribegiei, pre Sihem şi pre împrejururile ei,
în muntele lui Efraim, şi pre Gazer şi pre
68 împrejururile ei, Şi pre Ecmaan şi pre
împrejururile ei, şi pre Vethoron şi pre
69 împrejururile ei, Şi pre Elom şi pre împre-
jururile ei, şi pre Ghethrimon şi pre împre-
70 jururile ei. Şi de la jumătate de fealiu a lui
Manasi: pre Enir şi pre împrejururile ei, şi
pre Ievlaam şi pre împrejururile ei, rudeniii
71 fiilor lui Caath, celor rămaş. Fiilor lui
Ghiedson, den rudenia a jumătatea de fealiu a
lui Manasi: pre Gavlon den Vasan şi pre
împrejururile ei, şi pre Astaroth şi pre împre-
72 jururile ei. Şi den fealiul lui Isahar: pre
Chedes şi pre împrejururile ei, şi pre Nadar şi
73 pre împrejururile ei, Şi pre Ramoth şi pre
împrejururile ei, şi pre Enaan şi pre împreju-
74 rurile ei. Şi de la fealiul lui Asir: pre Masia
şi pre împrejururile ei, şi pre Ravoth şi pre
împrejururile ei, Şi pre Acoac şi pre 75
împrejururile ei, şi pre Roov şi pre împrejuru-
rile ei. Şi de la fealiul lui Nethalim: pre 76
Cadis, în Galilea, şi pre împrejururile ei, şi
pre Hamoth şi pre împrejururile ei, şi pre
Cariathaim şi pre împrejururile ei. Şi fiilor 77
lui Merari, celor rămaşi, de la fealiul lui Zavu-
lon: pre Remon şi pre împrejururile ei, şi pre
Cadis şi pre împrejururile ei. Şi de decin- 78
dea de Iordan, Ieriho, despre răsăritul Iorda-
nului, den fealiul lui Ruvin: pre Vosor, în pus-
tiiu, şi pre împrejururile ei, şi pre Esa şi pre
împrejururile ei, Şi pre Cadimoth şi pre 79
împrejururile ei, şi pre Moapsath şi pre
împrejururile ei. Şi den fealiul lui Gad: pre 80
Ramath, în Galaad, şi pre împrejururile ei, şi
pre Naim şi pre împrejururile ei, Şi pre 81
Esevon şi pre împrejururile ei, şi pre Iazir şi
pre împrejururile ei.

CAP VII

Şi aceştea-s fiii lui Isahar: Thola, şi 1
Fua, Iasur, şi Somvran, 4. Şi fiii lui 2
Thola: Ozi, şi Rafaias, şi Iaroil, şi
Amin, şi Iathan, şi Samuil, boiari,
după casele moşiilor lor, lui Thola,
vîrtucioş la puteare, după naşterile lor;
numărul lor, în zilele lui David: 22000 şi
600. Şi fiii lui Ozi: Iezri; şi fiii lui Iezri: 3
Mihaail, şi Savdias, şi Ioil, şi Iosias – 5, boiari,
toţi aceştea. Şi împreună cu ei, după naşte- 4
rile lor, după casele moşiilor lor, tîlhari la
puteare să să rînduiască la războiu: 36000,
căci au înmulţit muieri şi feciori. Şi fraţii 5
lor, la toate rudeniile lui Isahaar, tari la
puteare: 87000, rudenia lor toată. Şi fecio- 6
rii lui Veniamin: Vale, şi Hovor, şi Iedeil,
3. Şi fiii lui Vale: Esevon, şi Ozias, şi Oziil, 7
şi Ierimuth, şi Urias – 5, boiari ai caselor
moşiilor lor, tari la puteare; şi rudenia lor:
22000 şi 34. Şi fiii lui Hovor: Samaria, şi 8
Ioas, şi Eliezer, şi Eliana, şi Amaria, şi Ier-
muth, şi Avia, şi Anathoth, şi Elmethem; toţ
aceştea – fiii lui Hovor; Şi rudenia lor, 9
după naşterile lor, boiari caselor moşiilor lor,
tari la puteare: 20000 şi 200. Şi fiii lui 10
Iedeil: Valaam; şi fiii lui Valaam: Iseos, şi
Veniamin, şi Aod, şi Ahanaan, şi Zithan, şi
Tharsis, şi Asair; Toţi aceştea – fiii lui 11
Iedeil, boiari ai moşiilor, tari la vîrtute, 17000
şi 200, ieşind cu puteare a bate războiu. Şi 12
Safan, şi Ifan, şi fiii lui Ierimuth Essud, fiiul
lui; Nethalim, fiiul lui; Iesiil, şi Goni, şi 13
Ieser, şi Selaim, fiii lui Valaam, fiiul lui. Fiii 14
lui Manasi: Esriil, pre carele au născut posad-
neca lui, Sirianca, şi au născut [şi] pre Mahir,
tatul lui Galaad. Şi Mahir au luat muiare 15
[din ai] lui Ofir şi lui Safin; şi numele
surorii lor: Maaha; şi numele celui al
doilea: Salpaad; şi să născură lui Salpaad

16 feate. Şi născu Maaha, fata lui Mahor, fiiu
şi-i chemă numele lui: Fares; şi numele frate-
17 lui lui: Sooror; Şi fiii lui: Ilam şi Racam; şi
fiii lui Ilam: Valaam. Aceştea-s fiii lui Gaad,
18 al fiiului lui Mahir, al fiiului lui Manasi. Şi
sora lui, Melhedi, au născut pre Iesud şi pre
19 Aviezer şi pre Maala. Şi să făcură fiii lui
Samira: Iim, şi Sihem, şi Lochiim, şi Eniam; şi
fiii lui Efraim: Thusalam, şi Raam, fiiul lui, şi
20 Thaam, fiiul lui; Şi Elad, fiiul lui, şi Thaa,
21 fiiul lui; Şi Zavad, fiiul lui, şi Suthela, fiiul
lui, şi Ezer, şi Elada; şi uciseră pre ei oamenii
den Ghieth, cei ce s-au născut la acel pămînt,
22 căci s-au pogorît să ia dobitoacele lor. Şi
plînse Efraim, tatul lor, zile multe, şi veniră
23 fraţii lui să-l mîngîie pre el. Şi întră cătră
fămeaia lui şi luo în pîntece; şi născu fecior şi
chemă numele lui: Varie, căci întru răutăţ
24 s-au făcut în casa lui. Şi fata lui, Saraa,
întru cei rămaş; şi zidi [ea] pre Vethoron, şi
pre cea de jos şi pre cea de sus, şi pre Sadra.
25 Şi Rafa, fiiul lui; şi Rasef, şi Thala, fiiul lui; şi
26 Thaan, fiiul lui; Şi Ladan, fiiul lui; şi
27 Amiud, fiiul lui; Elisama, fiiul lui; Run, fiiul
28 lui; Iosie, fiiul lui. Şi ţinearea lor şi lăcaşul
lor, Vethil, şi oraşăle ei; şi despre răsărit,
Noaran, cătră apusuri Gazerul şi oraşăle ei, şi
Sihem şi featele ei, pînă la Gaza şi oraşăle
29 ei; Şi pînă la hotarăle fiilor lui Manasi:
Vethsan şi featele ei, Thaanac şi featele ei, şi
Maghiedon şi featele ei; Dor şi oraşăle ei.
Întru aceastea au lăcuit fiii lui Iosif, fiiul lui
30 Israil. Fiii lui Asir: Iammna, şi Esud, şi Ies-
31 sue, şi Varie, şi Sare, sora lor. Şi fiii Variii:
32 Hover şi Melhil, acesta e tată lui Zaveth. Şi
Hover au născut pre Iaflet, şi pre Somir, şi
33 pre Hotham, şi pre Sul, sora lor. Şi fiii lui
Iaflet: Faseh, şi Amamaath şi Asoath; aceş-
34 tea-s fiii lui Aflet. Şi fiii lui Somir: Ihiur,
35 Ravgoe, şi Iova, şi Araam. Şi fiii lui Asud,
fratelui lui: Sufa, şi Iamna, şi Elim, şi
36 Amal. Fiii lui Soifa: Sue, Ariafer, şi Suan,
37 şi Vorin, Iemvra, Vasar, şi Iiud, şi Samma,
38 şi Selimvan, şi Iethran şi Veerra. Şi fiii lui
39 Iether: Iefonne, şi Fasfa, şi Are. Şi fiii lui
40 [Ula:] Olaarah, şi Aniil şi Rasia. Toţi aceş-
tea, fiii lui Asir, toţi boiari casii moşiilor, aleş,
tari la puteare, povăţitori boiarenilor; celor ce
s-au rudit, întru starea războiului, numărul
lor la rînduiala războiului: 26000.

CAP VIII

1 Şi Veniamin au născut pre Vala, cel
dentîiu născut al lui, şi pre Avil – al
2 doilea, şi pre Diera – al treilea, Şi
pre Nauil – al patrulea, şi pre Rafa – al
cincelea. Şi să făcură feciori lui Vala: 3
Aod, Ghira, şi Aviud, Şi Avisue, şi Nami, 4
şi Aod, Ghiram, şi Sapfraan, şi Aruram. 5
Aceştea sînt boiarii moşiilor celor ce 6
lăcuiescu în Gavaa, şi mutară pre ei la
Manoath. Şi Naaman, şi Ahia, şi Ghira, 7
acesta e Iglaal; şi născu Ghira pre Nazan, pre
Nua. Şi Seorin au născut în cîmpul lui 8
Moav, după ce l-au trimis ei pre el, şi Osim, şi
Vaara, muierile lui. Şi născu den Vaala, 9
muiarea lui, pre Iovaav, şi pre Samia, şi pre
Misa, şi pre Melhom, Şi pre Ioas, şi pre 10
Sehia, şi pre Marmia; aceştea-s fiii lui, boia-
rii neamurilor lor. Şi den Osim au născut 11
pre Amitov şi pre Elifaad. Şi fiii lui Elifaad: 12
Ever şi Misoam şi Samiil; acesta au zidit pre
Anon, şi pre Aodon, şi featele ei, pre Aod şi
featele ei, Şi Varia, şi Sama; aceştea-s 13
boiarii neamurilor celor ce lăcuiescu în Ailam;
şi aceştea-s carii au gonit pre ceia ce lăcuiescu
în Ghieth. Şi fraţii lor: Sosil, şi Iere- 14
moth, Şi Zavadia, şi Arad, Şi Avad, şi 15/16
Misolam, şi Iesfa, şi Ezia, fiii Variei; Şi 17
Zavadias, şi Mesoma, şi Ezichi, şi Aver; Şi 18
Iassi, şi Mari, şi Ezelia, şi Aovav, fiii lui
Elfaal. Şi Iachim, şi Zehri, şi Zevdi; Şi 19/20
Ilione, şi Salathi, şi Eliil; Şi Adia, şi Varia, 21
şi Samarath, fiii lui Semei; Şi Iesfan, şi 22
Avev, şi Eliil, şi Adria; Şi Avdon, şi Zehri, 23
şi Anan; Şi Ananias, şi Ilaam, şi Natha- 24
thias; Şi Iefathia, şi Fanuil, fiii lui Isaac. 25
Şi Sameas, şi Sareas, şi Ethnia; Şi Irsail, şi 26/27
Ilie, şi Zehrias, fiii lui Ieromoim. Aceştea-s 28
boiarii neamurilor, după naşterile lor, căpete-
nii; aceştea au lăcuit în Ierusalim. Şi în 29
Gavaon au lăcuit (Iiil), tatul lui Gavaon; şi
numele muierii lui: Maha. Şi fiiul lui cel 30
dentîiu născut: Afdon; şi Sur, şi Chis, şi Vaal,
şi Nadav, şi Nir; Şi Ghiedor, şi Aiu, şi fraţii 31
lui, şi Zaur, şi Mahaelud, Care au născut 32
pre Samaa; şi aceştea în preajma fraţilor lor
au lăcuit în Ierusalim cu fraţii lor. Şi Nir au 33
născut pre Chis, şi Chis au născut pre Saul, şi
Saul au născut pre Ionathan, şi pre Melhisue,
şi Aminadav, şi pre Ezvaal. Şi fiiul lui 34
Ionathan: Mefivaal – Memfivosthe; şi Mem-
fivaal au născut pre Miha. Şi fiii lui Miha: 35
(Fithoth), şi Maloh, şi Thares, şi Haas. Şi 36
Haas au născut pre Ioda, şi Ioda au născut pre
Elemeth, şi pre Asmoth, şi pre Zamvri; şi
Zamvri au născut pre Mosa, Şi Mosa au 37
născut pre Maana; Araha, fiiul lui, Eleasa,
fiiul lui, Asail, fiiul lui. Şi lui Asail – 6 fii; şi 38
aceastea-s numele lor: Esricaat, cel dentîiu
născut al lui, şi Izmail, şi Azarias, şi Avdia, şi

Saria, şi Anaan; toţi aceştea – fiii lui
39 Asail. Şi fiii lui Asic, fratelui lui: Olam, cel
dentîi născut al lui, şi Iesus – al doilea, şi Eli-
40 faas – al treilea. Şi să făcură fiii lui Ulaam
bărbaţi tari la vîrtute, împlînd arcul şi înmul-
ţind fii şi fiii fiilor, 150; toţi aceştea, den fiii lui
Veniamin.

CAP IX

1 Şi tot Israilul s-au socotit după semen-
ţiile lor şi, iată, sînt scriş în cartea
împăraţilor lui Israil şi a Iudei, cu cei
ce s-au preşleşit la Vavilon, pentru
netocmeala lor, carea au strîmbat.
2 Şi cei că lăcuia mai nainte în ţinerile lor, în
cetăţile lor, Israil, şi preoţii, şi leviţii, şi cei
3 daţi. Şi în Ierusalim au lăcuit den fiii Iudei,
şi den fiii lui Veniamin, şi den fiii lui Efraim, şi
4 dentr-ai lui Manasi. Uthi, fiiul lui Amiud, al
fiiului lui Amvri, al fiiului lui Vani, den fiii lui
5 Fares, fiiului Iudei. Şi de la Silom: Asaia,
6 cel dentîiu născut al lui, şi fiii lui. Şi den fiii
7 lui Zaara: Iil şi fraţii lor, 690. Şi den fiii lui
Veniamin: Sahom, fiiul lui Vosolam, al fiiului
8 Oduiei, fiiu lui Sanua. Şi Evnaa, feciorul lui
Ierovoam, şi Elav; şi aceştea-s fiii Oziei, fiiu-
lui lui Maher, şi Mosolam, fiiul Safatiei, al
9 fiiului lui Ragoil, al fiiului lui Iavane. Şi fra-
ţii lor, după naşterile lor, 956, toţi oameni
boiari ai neamurilor, începători de părinţi,
10 după casele neamurilor lor. Şi dentru
11 preoţi: Iodae, şi Ioarim, şi Ioachim. Şi Aza-
rias, feciorul Helchiei, al fiiului lui Mosolam,
al fiiului lui Saduc, al fiiului lui Merarioth, al
fiiului lui Ahitov, povăţuitori Casii lui Dumne-
12 zeu. Şi Adiam, fiiul lui Ieroam, al fiiului lui
Pashur, al fiiului Melhiei; şi Maasi, fiiul lui
Adeil, al fiiului lui Azera, al fiiului lui Moso-
lam, al fiiului lui Maselemoth, al fiiului lui
13 Emaar. Şi fraţii lor, povăţuitori, după
casele neamurilor lor, 1760, tari la vîrtute, la
14 lucrul slujbei Casii lui Dumnezău. Şi, den
leviţ, Sameas, feciorul lui Asuv, al fiiului lui
Azricaam, al fiiului lui Saviu, al fiiului fiilor lui
15 Merari; Şi Vacvacar, şi Aris, şi Garea, şi
Mathania, fiiul lui Miha, fiiul lui Zehri, fiiul lui
16 Asaf. Şi Avdia, feciorul Sameiei, al fecioru-
lui lui Golil, al feciorului lui Iduthun; şi Vara-
hia, feciorul lui Asaal, feciorului lui Elcana,
17 cela ce lăcuia în satele lui Netofathi. Şi por-
tarii: Sellum, şi Acum, şi Telmon, şi Eman, şi
18 fraţii lor, Sellum, boiarenul. Şi pînă în
Dadanim, în poarta împăratului despre răsă-
rituri; aceştea-s portarii la taberele fiilor lui
19 Levi. Şi Sellum, feciorul lui Core, al fecio-
rului lui Aviasaf, al feciorului lui Côre, şi
fraţii lui, după casa neamurilor lor, cori-
teanii, preste lucrurile slujbei, păzind pazele
cortului; şi părinţii lor, la tabăra Domnului
păzind întrarea. Şi Finies, feciorul lui Elia- 20
zar, povăţuitoriu era preste dînşii înaintea
Domnului. Şi după aceasta Zacarias, fecio- 21
rul lui Mosolomi, portariu uşii cortului mărtu-
riei. Toţi aleşii întru portari la praguri, 200 22
şi 12; aceştea în curţile lor, socotinţa rudeniei
lor şi luarea de samă a lor. Pre aceştea au 23
numărat şi au pus David şi Samuil, cela ce
vedea, în credinţa lor; şi aceştea şi fiii lor – la
porţile Casii Domnului, în casa cortului, ca să
păzească la rînduială pre zile. După ceale 4 24
vînturi, şi era portari: despre răsărit, despre
mare, şi amiazăzi, şi crivăţ. Şi fraţii lor, pre 25
la curţile lor, ca să vie la al 7 a vremilor, ca să
între preste 7 zile, den vreame în vreame,
împreună cu dînşii. Căci în credinţă sînt cei 26
4 tari ai portarilor aceştea leviţii; şi era
preste cămările şi preste visteriile Casii Dom-
nului. Şi premprejurul Casii lui Dumnezău 27
vor sălăşlui, căci preste dînşii e paza lor şi
preste chei, demineaţa a deşchide porţile
Sfîntului. Şi dentr-înşii – preste unealtele 28
slujbei, căci cu număr le vor băga pre eale şi
cu număr le vor scoate pre eale. Şi dentru 29
ei – puşi preste unealte, şi preste toate veş-
mintele sfinte, şi preste făina de grîu, şi
preste vin, şi preste untdelemn, şi preste
tămîie, şi preste mirosituri. Şi den fiii 30
preoţilor era făcători de mir cu mirositu-
rile. Şi Matathias, dentru leviţi, acesta e cel 31
dentîiu născut al lui Salum Coriteanul, cu cre-
dinţă – preste lucrurile jîrtvei tigăii tigăitorilor
marelui preot. Şi Vaneas Cathiteanul, 32
dentru fraţii lor – preste pîinele punerii-
înainte, ca să să gătească den sîmbătă în sîm-
bătă. Şi aceştea-s cîntăreţi boiari neamuri- 33
lor leviţilor, la cămară rînduiţi la slujba zile-
lor, căci ziua şi noaptea asupra lor era la
lucruri. Aceştea-s boiarii neamurilor levi- 34
ţilor, după naşterile lor, boiarii; aceştea au
lăcuit în Ierusalim. Şi în Gavaon au lăcuit 35
tatul lui Gavaon, Ieil; şi numele muierii lui:
Maaha. Şi fiiul lui, cel dentîiu născut, 36
Avdon; şi Sur, şi Chis, şi Vael, şi Nir, şi
Nadav, Şi Ghieddor, şi fraţii lor, Aiun, şi 37
Zehri, şi Machilod, Cela ce au născut pre 38
Samaa; şi aceştea întru mijlocul fraţilor lor au
lăcuit în Ierusalim, împreună cu fraţii
lor. Şi Nir au născut pre Chis, şi Chis au 39
născut pre Saul, şi Saul au născut pre Ionathan,
şi pre Melhisue, şi pre Aminadav şi pre Iz-
vaail. Şi fiii lui Ionathan: Memfivaal; şi Mem- 40
fivaal au născut pre Miha. Şi fiii lui Miha: Fi- 41
loth, şi Melhiil, şi Faraa, şi Azaer. Şi Azaer au 42
născut pre Ioda, şi Ioda au născut pre Alef,

şi pre Asmoth, şi pre Zamvri; şi Zamvri au
43 născut pre Meosa; Şi Meosa au născut pre
Vaana; Rafea, fiiul lui; Eleasa, fiiul lui; Asail,
fiiul lui; şi lui Asail – şase fii; şi aceastea-s
numele lor: Esricaam, cel dentîiu născut al
lui, [Vocru], şi Ismail, şi Azarias, şi Avdiia, şi
Anaan; aceştea-s fiii lui Asaail.

CAP X

1 Şi streinii de fealiu au dat războiu cătră
Israil, şi fugi omul israiltean de cătră
faţa celor streini de fealiu şi căzură
2 răniţi în muntele lui Ghelvue. Şi
goniră cei streini de fealiu denapoia
lui Saul şi denapoia fiilor lui; şi loviră cei
streini de fealiu pe Ionathan şi pre Aminadav
3 şi pre Melhisue, feciorii lui Saul. Şi să
îngreuie războiul preste Saul, şi aflară pre el
arcaşii cu arcele, şi să înfrînse, şi să duru de
4 arce. Şi zise Saul celui ce rîdica hainele lui:
„Zmulge sabia ta şi mă împunge cu ea, cîndai
să vie aceşti neobrezuiţ şi mă vor batjocori".
Şi nu vrea cela ce rîdica unealtele lui, că să
temea foarte; şi luo Saul sabia şi căzu preste
5 ea. Şi văzu cela ce rîdica unealtele lui căci
au murit Saul, şi căzu şi el preste sabia lui şi
6 muri. Şi muri Saul şi 3 feciori ai lui în ziua
aceaea; şi toată casa lui deodată au
7 murit. Şi văzu tot omul lui Israil în vale că
au fugit Israil, şi cum au murit Saul şi fiii lui; şi
lăsară cetăţile lor şi fugiră; şi veniră cei streini
8 de fealiu şi lăcuiră întru eale. Şi fu a doa zi,
şi veniră cei streini de fel ca să prade pre cei
răniţi şi aflară pre Saul şi pre fiii lui căzuţi în
9 muntele lui Ghelvue. Şi dezbrăcară pre el
şi luară capul lui şi unealtele lui, şi trimiseră
cei streini de fealiu la pămîntul celor streini
de fealiu împrejur, ca să binevestească întru
10 casele idolilor lor şi norodului lor. Şi au
pus unealtele lui în casa dumnezăului lor, şi
11 capul lui au pus în casa lui Dagon. Şi auziră
toţi ceia ce lăcuiescu în Iavisul Galadului toate
cîte au făcut cei striini de fealiu lui Saul, şi fii-
lor lui, şi lui Israil; şi să sculară den Galaad tot
12 omul tare şi veniră, Şi luară trupul lui Saul
şi trupurile fiilor lui şi le-au adus la Iavis; şi
astrucară oasele lor supt stejariu în Iavis, şi
13 postiră 7 zile. Şi muri Saul întru fărădelegile
lui, carele au nelegiuit Domnului după cuvîntul
Domnului, căce n-au păzit pre el şi căce au între-
bat întru ceia ce grăia den pîntece ca să cearce; şi
14 răspunse lui Samuil prorocul. Şi nu cercă
pre Domnul, şi-l omorî pre el, şi
întoarse împărăţia
lui lui David,
fiiului
Iese.

CAP XI

Şi să adunară tot omul lui Israil cătră 1
David, în Hevron, zicînd: „Iată,
oasele tale şi peliţele tale – noi. Şi 2
ieri şi alaltaieri, fiind Saul împărat, tu
erai cel ce băgai şi scoteai pre Israil, şi
zise Domnul Dumnezăul tău ţie:'Tu vei paşte
pre norodul Mieu, pre Israil, şi tu vei fi întru
povăţitoriu preste norodul Mieu, preste
Israil'". Şi veniră toţi bătrînii lui Israil 3
cătră împăratul, la Hevron; şi puse lor împă-
ratul David făgăduinţă în Hevron înaintea
Domnului. Şi unseră pre David întru împărat
preste Israil, după cuvîntul Domnului pren
mîna lui Samuil. Şi mearse împăratul 4
David şi tot Israilul la Ierusalim; aceasta e
Ievus, şi acolo ievuseii, cei ce lăcuia pămîn-
tul. Şi ziseră ceia ce lăcuia în Ievus lui 5
David: „Nu vei întra aici!" Şi luo David îngră-
direa Sionului, aceasta e cetatea lui David.
Şi zise David: „Tot cela ce va lovi ievuseu 6
dentîiu, va fi întru boiariu şi întru voivod!" Şi
să sui preste ea întîiu Ioav, feciorul Saruiei, şi
să făcu întru boiaren. Şi au şăzut David 7
întru îngrădire, pentru aceaea au chemat pre
ea cetatea lui David. Şi zidi cetatea împre- 8
jur, den margine şi pînă la ocol; şi Ioav au cru-
ţat rămăşiţa cetăţii, şi au dat războiu, şi au luat
cetatea. Şi mergea David, mergînd şi 9
mărindu-se, şi Domnul Atotţiitoriul – cu dîn-
sul. Şi aceştea-s boiarii celor tari, cei ce era 10
la David, cei ce întăriia cu el întru împărăţia
lui, cu tot Israilul, ca să-l împărăţească pre el,
după cuvîntul Domnului, preste Israil. Şi 11
acesta e numărul celor tari ai lui David: Ios-
vaal, feciorul lui Ahaman, căpetenia celor 30.
Acesta au zmult sabia lui deodată preste 300
de răniţi întru o vreame. Şi, după el, Elia- 12
zar, feciorul lui Dode al lui Ahohi, acesta era
întru cei 3 tari. Acesta era cu David la 13
Fasodamin; şi cei striini de fealiu s-au adu-
nat acolo spre războiu, şi era o parte de ţarină
plină de orzu, şi norodul au fugit de cătră faţa
celor striini de fealiu. Şi stătu în mijlocul 14
părţii, şi o mîntui pre ea, şi lovi pre cei striini
de fealiu, şi făcu Domnul mîntuire mare. Şi 15
să pogorîră cei 3 den cei 30 de boiari la piatră
cătră David, la peştera den Odolam, şi tabăra
celor striini de fealiu să tăbărîse la Zăpodia
Uriaşilor. Şi David era atuncea întru îngră- 16
dire şi aceasta era adunarea celor striini de
fealiu atuncea în Vithleaem. Şi pohti David 17
şi zise: „Cine mă va adăpa cu apă den groapa
Vithleaemului cea den poartă?" Şi rupsără 18
cei 3 tabăra celor striini de fealiu, şi scoasără
apă den groapa cea den Vithleaem, care era în
poartă; şi luară şi veniră cătră David, şi nu
vru David ca să o bea pre ea; şi o vărsă

19 pre ea Domnului şi zise: „Blînd mie Dom-
nul ca să facă cuvîntul acesta! Au sîngele
oamenilor acestora voiu bea? Întru sufletele
lor? Cu sufletele lor au adus pre ea!" Şi nu
vrea să bea pre ea. Aceastea au făcut cei 3
20 tari. Şi Avesa, fratele lui Ioav, acesta era
căpetenie acelor 3; acesta au zmult sabia lui
preste 600 de răniţ întru o vreame; şi acesta
21 era numit întru cei 3, Dentru cei trei, decît
cei doi mai slăvit, şi fu lor căpetenie şi pînă la
22 cei trei nu veniia. Şi Vaneas, feciorul lui
Iodae, fecior de om tare, multe-s fapele lui
pentru Vavasail; acesta au lovit pre cei 2, Ariil
Moav, şi acesta s-au pogorît şi au lovit pre leu
23 în groapă în ziua zăpăzii. Şi acesta au lovit
pre omul eghiptean, om vederos de 5 coţi, şi
în mîna eghipteanului - suliţă ca sulul pînza-
riului; şi pogorî asupra lui Vaneas cu toiag, şi
luo den mîna eghipteanului suliţa, şi-l ucise
24 pre el cu suliţa lui. Aceastea au făcut
Vaneas, fiiul lui Iodae. Şi acestuia numele
25 întru cei 3 tari. Decît cei 30 era slăvit
acesta, şi cătră cei 3 nu veniia; şi-l puse pre el
26 David preste părinteasca lui. Şi tarii pute-
rilor: Asail, fratele lui Ioav, Eleanan, feciorul
27 lui Dodoe, den Vithleaem; Samoth al lui
28 Adid, Helchis al lui Afelloni; Ore, feciorul
den Chis al lui Thecoi Afiezer, al lui Ana-
29 thothi; Savohai al lui Asothi, Ili al lui
30 Ahoi; Voore al lui Netovathi, Ellath, fecio-
31 rul lui Vainac al lui Netofathi; Ithai, feciorul
lui Rive, den muntele lui Veniamin, Venias al
32 lui Farathoni; Uri de la Neali, Galsaviil al
33 lui Aravethi; Azmoth al lui Varsomi, Eliava
34 al lui Salavoni; Oiras al lui Goini, Iona-
35 than, feciorul lui Saghiaarari; Ahiam,
feciorul lui Sahar al lui Arari, Zifaal, feciorul
36 lui Or; Afer al lui Mehurathi, Ahia al lui
37 Feloni; Asrai al lui Marmeli, Noorai fecio-
38 rul lui Avdi. Ioil fratele lui Nathan, Mavar,
39 feciorul lui Tarai; Sellic, feciorul lui
Ammoni, Naare al lui Viruthi, rădicînd uneal-
40 tele lui Ioav, feciorul Saruiei; Ira al lui
41 Ithiri, Gariv al lui Therii; Urias a lui
42 Heththi, Vazath, feciorul lui Ooli; Adina,
feciorul lui Saha al lui Ruvim, boiarin, şi
43 preste el, 30; Anaan, feciorul lui Maaha şi
44 lui Safat al lui Fathani; Ozia al lui Asta-
rothi, Sama şi Iiil, fiii lui Hotan al lui
45 Arari; Iediil feciorul lui Sameri, şi
Iozie, fratele lui al lui Othosai;
46 Eliil al lui Maoni, şi Ariva,
şi Osoia, fiiul lui, Enaam
şi Iethema Moaviteanul,
47 Eliil, şi Ovid,
şi Iesiil
al Meso-
viei.

CAP XII

Şi aceştea-s carii au venit cătră David 1
la Sichelag, încă ferindu-se de cătră
faţa lui Saul, feciorul lui Chis; şi aceş-
tea-s întru cei tari, ajutorind la răz-
boiu, Şi cu arcul, den direapta şi 2
den stînga, şi prăştiaş cu pietri şi cu arce,
dentru fraţii lui Saul, den Veniamin: Boia- 3
rin Ahiezer, şi Ioas, feciorul lui Samaa Gava-
theanului, şi Iezeil, şi Falith, fiii lui Zamoth, şi
Varahia şi Iua al lui Anathothi; Şi Sameas 4
Gavaoniteanul, tare întru cei 30 şi preste cei
30, şi Ieremia, şi Iezechiil, şi Ionan, şi Iozavav
al lui Gadirothi; Eliozi, şi Ierimuth, şi Vaa- 5
lia, şi Samaria, şi Safatia al lui Arufi; El- 6
cana, şi Iesias, şi Ieliil, şi Iezaar, şi Iezvaa,
coriteanii; Şi Ioila, şi Zavadia, fiii lui 7
Ioram, fiii lui Ghiedor. Şi de la Gaddi s-au 8
despărţit cătră David, de la pustiiu, tari, vîr-
toş, oameni ai rînduialei războiului, rădicînd
paveze şi suliţe; şi obraz de leu - obrazeli lor,
şi sprinteni ca căprioarile preste munţi, la
iuţime; Azer, căpetenia, Avdia al doilea, 9
Aliad al treilea, Masman al patrulea, Iere- 10
mia, al cincelea, Ieththia al şaselea, Eliil al 11
şaptelea, Ionnan al optulea, Elzavel al 12
noaolea, Ieremia al zeacelea, Mahvane al 13
11. Aceştea den fiii lui Gad, boiarii ai oştii, 14
unul la o sută mic, şi mare, la 1000. Aceştea 15
era carii au trecut Iordanul în luna cea dentîiu,
şi acesta era plin preste toată matca lui, şi au
gonit pre toţi ceia ce lăcuia văile, de la răsărit
pînă la apus. Şi veniră den fiii lui Veniamin 16
şi ai Iudii întru ajutoriul lui David. Şi David 17
ieşi întru întempinarea lor şi răspunse şi zise
lor: „De aţ venit în pace cătră mine, ca să aju-
taţ mie, fie-m mie inema spre unire asupra
voastră; şi de iaste ca să mă dau vrăjmaşilor
miei nu cu adevărul mîniii, să vază Domnul
părinţilor voştri şi să mustre!" Şi duh au 18
cuprins pre Amese, pre boiarenul celor 30, şi
zise: „Pasă, Davide, fiiul lui Iese, şi norodul
tău cu pace! Pace ţie şi pace ajutorilor tăi, căci
au ajutat Dumnezeul tău". Şi-i priimi pre dîn-
şii David şi au pus pre dînşii boiari puteri-
lor. Şi de la Manasi s-au osebit cătră 19
David, cînd au venit cei striini de fealiu
asupra lui Saul spre războiu, şi nu le-au ajutat
lor David, căci cu sfat s-au făcut de la voivozii
celor striini de fealiu, zicînd: „Întru capetile a oa-
menilor acelora să va întoarce cătră domnul lui
Saul". Şi-l goniră pre el. Şi mergînd David la 20
Sichelag, să lipiră lîngă el de la Manasi: Edna, şi
Iozavad, şi Iediil, şi Mihail, şi Iosafath, şi Eliu, şi
Salathi, căpetenii sînt miilor lui Manasi. Şi 21
aceştea au ajutorat lui David preste Ghieddru,

căce tari la vîrtute toț, şi era tari, povățind în
22 oaste cu puteare. Căci de zi în zi veniia
cătră David ca să ajute lui, întru puteare mare
23 ca puteare lui Dumnezeu. Şi aceastea-s
numele boiarilor oştelor, carii au venit cătră
David la Hevron, ca să întoarcă împărăția lui
Saul cătră dînsul, după cuvîntul Domnu-
24 lui: Fiii Iudii, purtători de paveze şi purtă-
25 tori de sulițe, 6800, tari la rînduială; Ai fii-
lor lui Simeon, tari la vîrtute, la rînduială,
26/27 7100; Den fiii lui Levi, 4600; Şi Ioda,
28 povățitoriul lui Aaron, şi cu el 3700. Şi
Sadoc, tînăr tare la vîrtute, şi ai casii tatului
29 lui, boiari 22. Şi dentru fiii lui Veniamin,
den frații lui Saul, 3000; şi încă mai mult ai lor
30 socotiia paza casii lui Saul. Şi den fiii lui
Efraim, 20800, tari la vîrtute, oameni numiț
31 după casele neamurilor lor. Şi den jumă-
tate de fealiu a lui Manasi, 18000; şi aceş-
tea s-au numit cu nume ca să împărățească
32 pre David. Şi den fiii lui Isahar, cunoscînd
preceapere la vreame, cunoscînd ce va face
Israil la căpeteniile lor, 8 sute, şi toți frații lor
33 împreună cu dînşii. Şi de la Zavulon, ieşind
la rînduiala războiului, întru toate unealtele
războiului, 50000, ca să ajute lui David nu cu
34 mînile deşarte. Şi de la Nefthalim, boiari
1000, şi cu ei împreună, cu pavețe şi cu sulițe,
35 37000. Şi de la deneani, rînduindu-să la
36 războiu, 28600. Şi de la Asir, ceia ce ieşiia
37 să ajute la războiu, 40000. Şi decindea de
Iordan, de la Ruvin şi de la Gaddi şi de la
jumătate de fealiu a lui Manasi, cu toate
unealtele de războiu, la războiu, 120000.
38 Toț aceştea oameni războinici, rînduindu-se
rînduială cu suflet de pace, şi veniră la
Hevron ca să împărățească pre David preste
tot Israilul. Şi cel ce au rămas den Israil într-un
suflet au venit ca să împărățească pre David.
39 Şi era acolo cu David, zile 3, mîncînd şi bînd,
40 căci au gătit lor frații lor. Şi megiaşii lor,
pînă la Isahar, şi Zavulon şi Nethalim, au adus
lor pre măgari, şi pre cămile, şi pre moşcoiu,
şi pre viței, mîncări, făină, păpuş de smo-
chine, stafide, vin, şi untdelemnu, şi viței, şi oi
întru mulțime, căci bucurie era întru Israil.

CAP XIII

1 Şi să sfătui David cu boiarii, şi cu cei
preste mii, şi cu cei preste sute, cu tot
2 povățitoriul, Şi zise David la toată
adunarea lui Israil: „De iaste preste
voi bine şi de la Domnul Dumnezăul
nostru să va spori, să trimitem cătră frații
noştri ce-s rămaşi în tot pămîntul lui Israil şi,
împreună cu dînşii preoții şi leviții, în cetățile
3 ținerii lor, şi se vor aduna cătră noi. Şi să
mutăm sicriiul Dumnezăului nostru că-
tră noi, căci n-au cercat pre el den zilele lui
Saul". Şi zise toată adunarea ca să facă aşa, 4
căci direpț e cuvîntul întru ochii a tot noro-
dul. Şi adună David pre tot Israilul, de la 5
hotarăle Eghipetului şi pînă la întrarea Ema-
thului, ca să aducă sicriiul lui Dumnezău den
cetatea Iarim. Şi sui pre dînsul David, şi tot 6
Israilul s-au suit la cetatea lui David, carea era
a Iudei, ca să suie de acolo sicriiul lui Dumne-
zău, Domnului Celuia ce şade preste heru-
vimi, unde s-au chemat numele Lui. Şi au 7
pus sicriiul lui Dumnezău pre car nou, den
casa lui Aminadav; şi Oza şi frații lui aducea
carul. Şi David şi tot Israilul, jucînd înain- 8
tea lui Dumnezău, cu toată puteare, şi cu
peaveți, şi cu copuze, şi cu alăute, şi cu tîm-
pene şi țîmbale, şi cu trîmbițe. Şi au venit 9
pînă la aria lui Chidon, şi au întins Oza mîna
lui ca să ție sicriiul, căce au abătut vițelul pre
el. Şi Să mînie Domnul cu urgie pre Oza 10
şi-l lovi pre el acolo, căci au întins mîna lui
preste sicriiu; şi au murit acolo înaintea lui
Dumnezău. Şi să mîhni David căci au tăiat 11
Domnul tăiare în Oza, şi numi locul acela
Tăiarea lui Oza, pînă în ziua aceasta. Şi să 12
temu David de Dumnezău în ziua aceaea,
zicînd: „Cum voiu băga cătră mine sicriiul lui
Dumnezău?". Şi n-au întors David sicriiul
cătră sine la cetatea lui David, şi-l abătu
pre el la casa lui Avedara Heteul. Şi au 13
şăzut sicriiul lui Dumnezău în casa lui Ave-
dara, în casa lui, 3 luni. Şi blagoslovi Dumne-
zău pre Avedara şi toate ale lui.

CAP XIV

Şi trimise Hemraa, împăratul Tirului, 1
soli cătră David, şi leamne de
chiedru, şi ziditori de păreți, şi teslari
de leamne, ca să zidească lui casă.
Şi conoscu David că l-au gătit pre el 2
Domnul întru împărat preste Israil, căci s-au
crescut pre înălțime împărăția lui, pentru
norodul lui, pentru Israil. Şi au luat David 3
încă muieri în Ierusalim şi să născură lui încă
fii şi feate. Şi aceastea-s numele lor carii s-au 4
născut, carii era lui în Ierusalim: Samua, şi
Sovav, Nathan, şi Solomon, Şi Ievaal, şi 5
Elisu, şi Elifaath, Şi Nefag, Şi Elisama şi 6/7
Vaal-Gada şi Elfalet. Şi auziră cei streini 8
de fealiu că s-au uns David întru împărat
preste tot Israilul, şi să suiră toți cei streini de
fealiu a cerca pre David; şi auzi David şi ieşi
întru întimpinarea lor. Şi cei streini de fea- 9
liu au venit şi au căzut în Valea Uriaşilor. Şi 10
întrebă David prin Dumnezău zicînd: „Au sui-
mă-voiu asupra celor streini de fealiu şi vei da
pre dînşii în mîinile meale?" Şi zise lui Dumne-
zău: „Suie-te şi voiu da pre dînşii în mîinile
tale". Şi să sui la Vaal Farasin şi lovi pre dînşii 11

acolo David; şi zise David: „Tăiat-au Dumne-
zău pre vrăjmaşii miei în mîna mea ca tăiarea
apei“. Pentru aceaea au chemat numele locu-
12 lui aceluia Tăiarea lui Vaal-Farasin. Şi
lăsară acolo pre dumnezeii lor cei streini de
fealiu şi zise David să-i arză cu foc de tot pre
13 dînşii. Şi adaoseră încă cei streini de fealiu
14 şi mai căzură în Valea Uriaşilor. Şi întrebă
David încă întru Dumnezeu, şi zise lui Dum-
nezeu: „Să nu mergi denapoia lor; întoarce-te
de la dînşii şi vei fi lîngă ei aproape de
15 peiri. Şi va fi cînd vei auzi tu glasul sunetu-
lui marginilor peririlor, atuncea vei întra la
războiu, căci au ieşit Dumnezău înaintea ta, ca
să lovească pre tabăra celor streini de
16 fealiu“. Şi făcu David în ce chip au poruncit
Dumnezău, şi au lovit tabăra celor streini de
17 fealiu, de la Gavaon pînă la Gazera. Şi să
făcu numele lui David la tot pămîntul şi Dom-
nul au dat frica lui preste toate limbile.

CAP XV

1 Şi-ş făcu lui casă în cetatea lui David şi
găti locul sicriiului lui Dumnezău şi
2 făcu lui cort. Atuncea zise David:
„Nu iaste ca să rîdice sicriiul lui Dum-
nezău, fără numai leviţii, că pre dînşii
au ales Dumnezău ca să rîdice sicriiul Dom-
3 nului şi ca să slujască Lui pînă în veac“. Şi
adună David pre tot Israilul în Ierusalim ca să
rîdice sicriiul Domnului la locul carele au gătit
4 lui. Şi adună David pre fiii lui Aaron şi pre
5 leviţ: Den fiii lui Caath: Uriil boiarinul şi
6 fraţii lui, 120; Den fiii lui Merari: Asaia
7 boiarinul şi fraţii lui, 220; Den fiii lui
Ghiedson: Ioil boiarinul şi fraţii lui, 130;
8 Den fiii lui Elisafan: Semei boiarinul şi fraţii
9 lui, 200; Den fiii lui Hevron: Eliil boiarinul
10 şi fiii lui, 80; Den fiii lui Oziil: Aminadav
11 boiarinul şi fraţii lui, 112. Şi chemă David
pre Sadoc şi pre Aviathar, preoţii; şi pre leviţ:
pre Uriil, pre Aghean, şi Ioil, şi Semian, şi
12 Eliil, şi Aminadav; Şi zise lor: „Voi, boiarii
neamurilor leviţilor, curăţiţi-vă voi şi fraţii
voştri, şi veţ aduce sicriiul Domnului Dumne-
zeului Israil, unde am gătit lui la gătirea
13 lui; Căci pentru că mai nainte, nefiind voi
gata, au tăiat Domnul Dumnezăul nostru întru
14 noi, căci n-am cercat cu judecată“. Şi s-au
curăţit preoţii şi leviţii, ca să suie sicriiul
15 Domnului Dumnezăului Israil. Şi luară fiii
leviţilor sicriiul lui Dumnezău, în ce chip
au poruncit Moisi cu cuvîntul lui
Dumnezău, după scrisoare, întru părîngi,
16 preste dînşii. Şi zise David căpeteniilor
leviţilor: „Puneţ pre fraţii lor, pre cîntăreţ,
cu meşteşuguri de cîntări, cu copuze, şi cu
alăute, şi cu ţimbale, ca să glăsuiască întru
17 înălţime cu glas de bucurie“. Şi puseră levi-
ţii pre Eman, feciorul lui Ioil, şi dentru fraţii
lui Asaaf, feciorul Varahiei, şi den fiii lui
Merari, fraţii lui, Ethan, feciorul lui
Chiseu. Şi cu ei, fraţii lor ai doilea: Zaha- 18
rias, şi Iiil, şi Semeramoth, şi Ieil, şi Anania, şi
Eliav, şi Vanaia, şi Maasia, şi Mathathia, şi
Elifaleu şi Machenia, şi Avdedom, şi Iiil, por-
tarii. Şi cîntăreţii, Elaan, Asaf şi Ethan, cu 19
ţimbale de aramă, ca să facă să să auză. Şi 20
Zaharias, şi Oziil, şi Semeramoth, şi Iiil, şi
Anani, şi Eliav, şi Amasia, şi Vaneas, cu
copuze preste alimoth. Şi Mathathias, şi 21
Elifaleas, şi Machenias, şi Avdidom, şi Ieil, şi
Ozias, cu alăute, amassenith, ca să întă-
rească. Şi Honini, boiarinul leviţilor, boia- 22
rinul cîntărilor, căci priceput era. Şi Vara- 23
hia, şi Elcana, portarii sicriiului. Şi Sove- 24
nia, şi Iosafat, şi Nathanail, şi Amasias, şi
Zaharias, şi Vane, şi Eliazar, preoţii, trîmbi-
ţînd cu trîmbiţele înaintea sicriiului lui Dum-
nezău; şi Avedom, şi Nia, portarii sicriiului lui
Dumnezău. Şi era David, şi bătrînii lui 25
Israil, şi cei preste mii, ceia ce mergea ca să
suie sicriiul făgăduinţii Domnului den casa lui
Avdedom, cu bucurie. Şi fu deaca întări 26
Dumnezău pre leviţ, rădicînd sicriiul făgă-
duinţii Domnului, şi junghiară 7 viţei şi 7 ber-
beci. Şi David, încins cu podoabă de vişin, 27
şi toţi leviţii, rîdicînd sicriiul făgăduinţii Dom-
nului, şi cîntăreţii, şi Honenias, boiarinul cîn-
tărilor celor ce cînta, şi preste David – veş-
mînt de vişin. Şi tot Israilul suind sicriiul 28
făgăduinţii Domnului, cu semnu şi cu glas
sofer, şi cu trîmbiţe, şi cu ţimbale, glăsuind în
alăute şi în copuze. Şi veni sicriiul făgă- 29
duinţii Domnului pînă la cetatea lui David, şi
Melhol, fata lui Saul, s-au plecat preste fe-
reastră şi au văzut pre împăratul David jucînd şi
săltînd, şi-l defăimă pre el în sufletul ei.

CAP XVI

Şi băgară săcriiul lui Dumnezău şi-l 1
răzimară pre el în mijlocul cortului
carele au întinsu lui David; şi aduseră
arderea-de-tot şi mîntuitoare înain-
tea lui Dumnezău. Şi săvîrşi David 2
aducînd arderile ceale de tot şi ceale de mîn-
tuire şi blagoslovi pre norodu întru numele
Domnului. Şi împărţi la tot omul lui Israil, 3
de la bărbat pînă la muiare, de om o pîine fră-
mîntată şi o bucată de carne friptă. Şi au 4
pus despre faţa sicriului făgăduinţii Domnu-
lui den leviţi, slujind şi glăsuind şi a mărturisi şi a
lăuda pre Domnul Dumnezăul lui Israil: Asaf 5
povăţitoriul şi al doilea lui Zaharias, Iiil, şi Sami-
ramoth, şi Iiil, şi Mathathia şi Eleav, şi Vanaia, şi
Avdedom, şi Iiil, cu organe, alăute şi copuze,

6 şi Asaf cu ţimbale răsunînd. Şi Vanaias şi
Oziil, preoţii, cu trîmbiţile, pururea înaintea
sicriiului făgăduinţii lui Dumnezău, în ziua
7 aceaea. Atuncea au rînduit David de-nce-
put a lăuda pre Domnul cu mîna lui Asaf şi a
8 fraţilor lui: „Mărturisiţi Domnului, che-
maţi numele Lui, arătaţi întru noroade ispră-
9 virile Lui! Cîntaţi Lui şi făluiţ pre El,
povestiţi la toţi minunele Lui, carele au făcut
10 Domnul! Lăudaţi în numele sfînt al Lui!
Veseli-se-va inima cercînd bunăvrearea Lui.
11 Cercaţi pre Domnul şi vă întăriţi, cercaţi faţa
12 Lui pururea! Pomeniţi minunele Lui carele
au făcut, seamnele Lui şi judecăţile rostului
13 Lui; Sămînţa lui Israil, slugile Lui, fiii lui
14 Iacov, aleşii Lui. Acesta e Domnul Dumne-
zăul nostru, întru tot pămîntul – judecăţile
15 Lui. Pomeniţi în veac făgăduinţa Lui,
cuvîntul Lui carele au poruncit întru mii de
16 rude, Carele au pus lui Avraam şi jurămîn-
17 tul lui Isaac. Şi-l puse pre dînsul lui Iacov
întru poruncă, şi lui Israil întru făgăduinţă
18 veacinică, Zicînd: 'Ţie voiu da pămîntul lui
19 Hanaan, funire moştenirii voastre'. Cînd
s-au făcut ei împuţinaţi întru număr, pînă
20 s-au împuţinat şi au nemernicit întru el, Şi
au mersu de la limbă la limbă şi de la împără-
21 ţie la alt norod, N-au lăsat om ca să-i
silească pre dînşii, şi au mustrat pentru dînşii
22 împăraţi: 'Să nu vă atingeţi de unşii Miei şi
23 întru prorocii Miei nu vicleniţi'. Cîntaţi
Domnului tot pămîntul, spuneţi den zi în zi
24 mîntuirea Lui. Tîlcuiţi întru limbi mărirea
Lui, întru toate noroadele – minunile
25 Lui, Căce mare e Domnul şi lăudat foarte,
26 înfricoşat iaste preste toţi dumnezăii. Căce
toţi dumnezăii limbilor – idoli, şi Domnul
27 ceriuri au făcut. Mărire şi laudă despre faţa
Lui, vîrtute şi falǎ în locul cel sfînt al
28 Lui. Daţi Domnului neamurile limbilor,
29 daţi Domnului mărire şi vîrtute. Daţi Dom-
nului slavă numelui Lui, luaţi daruri şi aduceţi
către faţa Lui, şi vă închinaţi Domnului întru
30 lăcaşuri sfinte ale Lui. Spară-se de către
faţa Lui pămîntul, isprăvească pămîntul şi nu
31 să clătească. Veselească-să ceriul şi bucu-
re-se pămîntul şi zică întru limbi: Domnul
32 împărăţind! Urla-va marea cu plinirea ei,
şi lemnul ţarenii, şi toate cîte-s într-însa.
33 Atuncea să vor bucura leamnele dumbrăvii
de către faţa Domnului, căce au venit a
34 judeca pămîntul. Mărturisiţi Domnului,
35 căce iaste bun, căce în veac e mila Lui, Şi
ziceţi: 'Mîntuiaşte-ne pre noi, Dumnezăul
mîntuirii noastre, şi adună pre noi, şi ne
scoate pre noi dentru limbi, ca să lăudăm
numele cel sfînt al Tău şi a ne fălui întru
laudele Tale! Blagoslovit Domnul Dumne- 36
zeul lui Israil den veac şi pînă în veac'; şi va
zice tot norodul: 'Amin'". Şi lăudară Dom- 37
nului. Şi lăsară acolo înaintea sicriiului făgă-
duinţii Domnului pre Assaf şi pre fraţii lui, ca
să slujască naintea sicriiului, pururea, den zi
la ziua lui. Şi Avdedom şi fraţii lui, 68; şi 38
Avdedom, fiiul lui Iathom, şi Ossala, por-
tari. Şi pre Sadoc, preotul, şi pre fraţii lui, 39
preoţii, înaintea cortului Domnului, în vama
cea den Gavaon, Ca să aducă arderi-de-tot 40
Domnului, preste jîrtăvnecul arderilor-de-
tot, pururea, dimeneaţa şi sara, şi după toate
ceale scrise în leagea Domnului, cîte au
poruncit preste fiii lui Israil, cu mîna lui
Moisi, robului lui Dumnezău. Şi cu dînşii: 41
Eman, şi Iedithum, şi ceialalţi cei aleş, pre
nume, ca să laude pre Domnul, căci e în veac
mila Lui. Şi, cu dînşii, trîmbiţe şi ţimbale a 42
răsuna, şi organe ale cîntărilor lui Dumnezeu;
iară fiii lui Idithum, la poartă. Şi mearse tot 43
norodul, fieştecare la casa lui, şi să întoarse
David ca să blagoslovească casa lui.

CAP XVII

i fu deaca lăcui David în casa lui, şi 1
zise David către Nathan prorocul:
„Iată, eu lăcuiesc în casă de chiedru,
şi sicriiul făgăduinţii Domnului –
dedesuptul pieilor". Şi zise Na- 2
than către David: „Tot ce e în sufletul tău, fă,
căci Dumnezeu cu tine iaste!" Şi fu în nop- 3
tea aceaea, şi să făcu cuvîntul Domnului către
Nathan, zicînd: „Pasă şi zi către David, sluga 4
Mea: 'Aşa au zis Domnul: Nu tu Îm vei zidi
casă Mie ca să lăcuiesc întru dînsa, Căci 5
n-am lăcuit în casă den ziua aceaea carea am
suit pre Israil şi pînă în ziua aceasta, şi eram
în cort la acoperimînt şi în popas, întru toate
carele am petrecut întru tot Israilul. De 6
grăind am grăit către un fealiu al lui Israil,
cărora am poruncit ca să pască pre norodul
Mieu zicînd: Căci nu Mi-aţ făcut casă de chie-
dru?' Şi acum aşa vei zice robului Mieu, lui 7
David: 'Aceastea zice Domnul Atotţiitoriul:
'Eu am luat pre tine de la stînă, denapoia tur-
melor, ca să fii întru povăţitoriu preste noro-
dul Mieu, preste Israil. Şi am fost cu tine 8
întru toate carele ai mers şi am surpat pre toţi
vrăjmaşii tăi de către faţa ta şi am făcut ţie
nume după numele celor mari ce era preste
pămînt. Şi voiu pune loc norodului Mieu, 9
lui Israil, şi-l voiu răsădi pre dînsul şi va lăcui
însuş şi nu va grijii încă, şi nu va mai adaoge
fiiul strîmbătăţii ca să-l smerească pre dînsul
ca şi de-nceput. Şi den zilele carele am pus ju- 10
decători preste norodul Mieu, Israil, şi am smerit
pre toţi vrăjmaşii tăi, şi te voiu creaşte, şi casă îţ

11 va zidi ţie Domnul. Şi va fi deaca ţi să vor
umplea zilele ţie şi vei adormi cu părinţii tăi şi
voiu rădica sămînţa ta după tine, carea va fi
den pîntecele tău, şi voiu găti împărăţia lui.
12 Acesta Îm va zidi Mie casă şi voiu îndirepta
13 scaunul lui pînă în veac. Eu voiu fi lui
părinte şi el Îm va fi Mie întru fiiu, şi mila Mea
nu voiu depărta de la dînsul, în ce chip am
depărtat de cătră ceia ce au fost înaintea ta.
14 Şi-l voiu încredinţa pre dînsul în casa Mea şi
întru împărăţia lui pînă în veac, şi scaunul lui
15 va fi îndireptat pînă în veac'". După toate
cuvintele aceastea şi după toată vedearea
16 aceasta, aşa au grăit Nathan cătră David. Şi
veni împăratul David şi şăzu în preajma Dom-
nului şi zise: „Cine sînt eu, Doamne Dumne-
zăule, şi care e casa mea, că m-ai iubit pre
17 mine pînă în veac? Şi să împuţinară aceas-
tea înaintea Ta, Dumnezăule, şi ai grăit preste
casa slugii Tale de departe şi m-ai socotit ca o
videnie a omului şi m-ai înălţat, Doamne
18 Dumnezăule! Ce va mai adaoge încă David
cătră Tine ca să mărească? Şi Tu pre robul
19 Tău ştii! Doamne, pentru robul Tău ai
făcut toată mărimea aceasta şi după inima Ta,
ca să cunoască toate mărirele Tale!
20 Doamne, nu iaste de potriva Ta şi nu iaste
Dumnezău afară den Tine, după toate cîte am
21 auzit întru urechile noastre. Şi nu iaste ca
norodul Tău, Israil, limbă încă pre pămînt, în
ce chip l-ai povăţuit pre el, Dumnezăule, ca să
mîntuieşti norod Ţie, ca să pui Ţie nume mare
şi strălucit, ca să iai de cătră faţa norodului
Tău pre carii ai mîntuit de la Eghipet limbi.
22 Şi ai dat pre norodul Tău, Israil, Ţie norod
pînă în veac, şi Tu, Domnul, Te-ai făcut lor
23 întru Dumnezău. Şi acum, Doamne, cuvîn-
tul tău carele ai grăit cătră sluga Ta şi pre casa
a lui, încredinţeaze-se pînă în veac, şi fă în ce
24 chip ai grăit. Şi încredinţască-se şi să
mărească numele Tău pînă în veac, zicînd:
Doamne, Doamne, cel Întru-tot-ţiitoriul
Dumnezăul lui Israil – Dumnezăul lui Israil!
Şi casa lui David, slugii Tale, va fi îndireptată
25 înaintea Ta, Căci Tu, Domnul Dumnezăul
mieu, ai deşchis ureachea slugii Tale ca să
zidească lui casă; pentru aceaea au aflat sluga
26 Ta a să ruga înaintea feaţii Tale. Şi acum,
Doamne, Tu eşti acela Dumnezău şi ai grăit
27 peste robul Tău bunătăţile aceastea. Şi
acum ai început a blagoslovi casa slugii Tale,
ca să fie în veac înaintea Ta, căci Tu, Doamne,
ai blagoslovit, şi blagosloveaşte în veac".

CAP XVIII

1 Şi fu după aceasta, şi lovi David pre cei
streini de fealiu, şi înfrînse pre ei, şi
luo pre Ghieth şi satele ei den mîna
2 a celor streini de fealiu. Şi lovi
David pre Moav şi era moaviteanii slugi
lui David, aducînd daruri. Şi lovi David pre 3
Adrazar, împăratul Suvei, în Emath, mergînd
el să puie mîna lui preste rîul Efratului.
Luat-au de la el David 1000 de cară şi 7000 de 4
cai şi 20000 de oameni pedestri; şi sfărîmă
David toate carăle şi au lăsat dentru eale 100
de cară. Şi veni Sirul de la Damasc să ajute 5
lui Adrazar, împăratul Suvei, şi lovi David ai
Sirului 22000 de oameni. Şi puse David 6
strajă în Siria cea despre Damasc, şi era lui
David întru slugi, aducînd daruri; şi mîntui
Domnul pre David întru toate carele mer-
gea. Şi luo David lanţurile ceale de aur, 7
carele era preste slugile lui Adrazar, şi aduse
pre eale în Ierusalim. Şi den Mataveth şi 8
den cetăţile ceale alease ale lui Adrazar au
luat David aramă multă foarte; dentru dînsa
au făcut Solomon marea cea de aramă şi stîl-
pii şi unealtele ceale de aramă. Şi auzi 9
Thou, împăratul Emathului, căci au lovit
David toată putearea lui Adrazar, împăratul
Suvei, Şi au trimis pre Aduram, fiiul lui, 10
cătră împăratul David, ca să-l întreabe pre el
ceale de pace şi ca să-l binecuvinteaze pre el,
pentru căci au bătut pre Adrazar şi-l lovi pre
el, căci om împotrivnic Thou era lui Adra-
zar. Şi toate unealtele de aur, şi de argint, 11
şi de aramă, şi aceastea le-au sfinţit împăratul
David Domnului, împreună cu argintul şi cu
aurul carele au luat den toate limbile: den Idu-
mea, şi den Moav, şi den fiii lui Ammon, şi
dentru cei streini de fealiu, şi dentru Ama-
lic. Şi Avesa, feciorul Saruiei, au lovit Idu- 12
mea în Valea Sărilor, 18000. Şi au pus în 13
vale straje, şi era toţi idumeii slugi lui David,
şi mîntuia Domnul pre David întru toate
carele mergea. Şi împărăţi David preste tot 14
Israilul şi era făcîndu judecată şi dereptate la
tot norodul lui. Şi Ioav, feciorul Saruiei, 15
preste oaste, şi Iosafat, feciorul lui Ahiud, cel
scriitoriu de-a aduce aminte; Şi Sadoc, fiiul 16
lui Ahitov, şi Avimeleh, fiiul lui Eleazar, preo-
ţii, şi Susa logofătul; Şi Vaneas, feciorul lui 17
Iodae, preste hierethi şi preste felethi, şi fiii
lui David cei dentîiu, următori împăratului.

CAP XIX

Şi fu după aceasta, muri Naas, împăra- 1
tul feciorilor lui Ammon, şi împărăţi
Anan, feciorul lui, pentru dînsul.
Şi zise David: „Face-voiu milă cu 2
Anan, feciorul lui Naas, în ce chip au
făcut tatul lui cu mine milă". Şi trimise David
soli ca să mîngîie pre dînsul pentru tată-său;
şi veniră slugele lui David la pămîntul
fiilor lui Ammon cătră Annaan, ca să-l
mîngîie pre el. Şi zisără boiarii fiilor lui 3
Ammon cără Anan: „Au cinstit David pre

tată-tău înaintea ta, ț-au trimis ție mîngîitori?
Nu, ce numai pentru ca să cearce cetatea și să
iscodească pămîntul au venit slugele lui cătră
4 tine!“. Și luo Anan pre slugele lui David, și
rase pre dînșii, și luo den veșmîntele lor
jumătate, pînă la înduplecare, și au trimes pre
5 ei. Și veniră să spuie lui David pentru
oameni și au trimis întru întîmpinarea lor,
căci era oamenii ocărîți foarte; și zise împăra-
tul: „Șădeți în Ieriho pînă vor răsări barbele
6 voastre, și vă întoarceți“. Și văzură fiii lui
Ammon căci să rușină norodul lui David, și
trimise Anaan și fiii lui Ammon 1000 de
talanți de argint, ca să năimească lor den Siria
dentru rîuri, și den Siria Maaha, și den Suva,
7 cară și călăriți. Și-ș năimiră lor 32000 de
cară, și pre împăratul den Maha și pre noro-
dul lui, și veniră și să tăbărîră den preajma
Midavei. Și fiii lui Ammon s-au adunat den
8 cetățile lor și au venit ca să-i bată. Și auzi
David, și au trimis pre Ioav și toată oastea
9 celor tari. Și ieșiră fiii lui Ammon, și să rîn-
duiescu la războiu lîngă poarta cetății; și
împărații carii au venit s-au tăbărît deosebiș,
10 la cîmpu. Și văzu Ioav că s-au făcut de cătră
față unii cu alții, ca să dea războiu cătră el de
cătră față și denapoi, și alease den toți voinicii
11 den Israil și s-au rînduit împotriva Sirului. Și
rămășița norodului au dat în mîna lui Avesse,
fratelui lui, și s-au rînduit dempotriva feciori-
12 lor lui Ammon. Și zise: „De se va mai întări
decît mine Sirul, și-m vei fi mie întru mîn-
tuire; și de să vor fiii lui Ammon mai întări
13 decît tine, și te voiu mîntui. Îmbărbăteaze-te
și să ne întărim pentru norodul nostru și
pentru cetățile Dumnezăului nostru, și Dom-
14 nul binele întru ochii Lui va face“. Și să
rîndui Ioav și tot norodul lui împreună cu el
împotriva sirilor spre războiu, și fugiră de
15 cătră ei. Și fiii lui Ammon văzură că au
fugit sirii și fugiră și ei de cătră fața lui Avese
și de cătră fața lui Ioav, fratelui lui, și veniră la
16 cetate; și veni Ioav la Ierusalim. Și văzu
Sirul că l-au înfrînt pre el Israil, și trimise soli
și scoase pre Sirul, pre cel decindea de rîu; și
Sofac, voivodul puterii lui Adrazar, înaintea
17 lor. Și să spuse lui David, și adună pre tot
Israilul, și trecu Iordanul, și veni asupra lor, și
să rîndui cătră ei; și să rîndui David den
preajma Sirului spre războiu, și-l bătu pre
18 el. Și fugi Sirul de cătră fața lui Israil și
ucise David de ai Sirului 7000 de cară și 40000
de oameni pidestri, și pre Sofac, voivodul
19 puterii lui, au ucis. Și văzură slugele lui
Adrazar că au căzut de cătră fața lui Israil,
și puseră cu David pace, și slujiră lui.
Și n-au vrut Sirul să ajute fiilor lui Ammon încă.

CAP XX

i fu în anul ce veni întru ieșirea împă- 1
raților, și aduse Ioav toată putearea
oștii, și stricară țara fiilor lui Ammon;
și veniră și șăzură prejur Ramma; și
David șăzu în Ierusalim; și au lovit și
Ioav pre Rama și o surpă pre dînsa. Și luă 2
David cununa lui Molhom, împăratului lor,
den capul lui, și să află trasul ei un talant de
aur, și întru ea piatră cinstită; și era pre capul
lui David. Și prăzile cetății scoase multe 3
foarte, și pre norodul ce era întru dînsa îl
scoase și-i hierestrui cu hierestraie și cu tesle
de hier și spintecături; și așa au făcut David
slugilor fiilor lui Ammon, și să întoarse David
și tot norodul lui în Ierusalim. Și fu după 4
aceasta, și să făcu încă războiu în Gazer cu cei
striini de fealiu. Atuncea au lovit Sovahe
Usathi pre Safu, den fiii uriașilor, și-l smeri
pre dînsul. Și să făcu încă războiu cu cei striini
de fealiu și lovi Eleanan, feciorul lui Iair, pre
Laomi, fratele lui Goliath Ghieththeului; și
lemnul suliții lui, ca sulul pînzarilor. Și să 5
făcu încă războiu în Ghieth; și era om preste
samă de mare, și deagetile lui: 6 și 6, 24; și
acesta era strănepot uriașilor. Și defăimă 6
pre Israil, și-l lovi pre dînsul Ionathan, fecio-
rul lui Samaa, fratele lui David. Aceștea s-au
făcut lui Rafa în Ghieth; toț era 4 uriași și că-
zură cu mîna lui David și cu mîna slugilor lui.

CAP XXI

i să sculă diavol întru Israil și clăti pre 1
David ca să numere pre Israil. Și 2
zise împăratul David cătră Ioav și
cătră boiarii puterii: „Păsaț (și)
număraț pre Israil, de la Virsavie
pînă la Dan, și aduceți cătră mine, și voiu
cunoaște numărul lor“. Și zise Ioav: „Să 3
adaogă Domnul preste norodul Lui, cum sînt
aceștea, cu 100 de părți! Și ochii domnului
mieu împăratului văzînd, nu, domnul mieu
împărate, toți domnului mieu slugi? Și pentru
căci va aceasta domnul mieu? Pentru ca să nu
se facă întru păcat norodului lui Israil?“ Și 4
cuvîntul împăratului să întări preste Ioav, și
ieși Ioav și umblă pre tot Israilul, și veni la
Ierusalim. Și deade Ioav numărul socotea- 5
lii norodului lui David, și era Israilul 1000 de
mii și 100000 de oameni zmulgînd sabia; și fiii
Iudei: 470000 de oameni zmulgînd sabie.
Și pre Levi și pre Veniamin nu l-au numărat 6
în mijlocul lor, căci să întări cuvîntul împă-
ratului pre Ioav. Și rău să arătă înaintea 7
lui Dumnezeu pentru lucrul acesta, și

8 lovi pre Israil. Şi zise David către Dumne-
zeu: „Greşit-am foarte, căci am făcut lucrul
acesta! Şi acum ia dară răutatea slugii Tale,
9 căci m-am îndeşărtat foarte". Şi grăi Dom-
nul către Gad, cel ce vedea lui David, zicînd:
10 „Pasă şi grăiaşte către David, zicînd: 'Aşa zice
Domnul: Trei Eu voiu rădica preste tine;
aleage ţie una dentru eale şi-ţ voiu face ţie'".
11/12 Şi veni Gad către David şi zise lui: „Aşa
zice Domnul: 'Aleage-ţ ţie sau 3 ani de foa-
mete, sau 3 luni a fugi tu de către faţa vrăjma-
şilor tăi, şi sabia vrăjmaşilor tăi să te apuce
pre tine, sau trei zile sabia Domnului, şi
moarte în pămînt, şi îngerul Domnului pier-
zînd întru toată moştenirea lui Israil'. Şi acum
vezi ce voi răspunde Celuia ce m-au trimis
13 pre mine cuvînt". Şi zise David către
Gad: „Strîmte îm sînt mie cîteştrei foarte.
Cădea-voiu dară întru mîinile Domnului, căci
multe-s îndurările Lui foarte, şi în mîinile
14 oamenilor nu voiu cădea". Şi au dat Dom-
nul moarte în Israil şi au căzut dentru Israil
15 70000 de oameni. Şi au trimis Dumnezău
înger la Ierusalim, ca să-l piarză pre el. Şi
deaca-l pierdea, văzu Domnul şi Să căi pentru
rău şi zise îngerului celui ce pierdea: „Destul
ţie, lase mîna ta!". Şi îngerul Domnului – stînd
16 în aria lui Orna Ievuseului; Şi rădică David
ochii lui şi văzu pre îngerul Domnului stînd
între pămînt şi între ceriu, şi sabia lui zmultă
în mîna lui întinse preste Ierusalim; şi căzu
David şi cei bătrîni ai lui Israil, îmbrăcaţi cu
17 saci, preste faţa lor. Şi zise David către
Dumnezău: „Nu eu am zis ca să numere întru
norod? Eu sînt cela ce am greşit, făcînd rău am
făcut; şi aceaste oi ce au făcut? Domnul Dum-
nezău, facă-se mîna Ta întru mine şi întru
casa tătîne-mieu, şi nu întru nărodul Tău spre
18 pierzare, Doamne!" Şi îngerul Domnului
zise lui Gad ca să zică către David pentru ca să
să suie să puie jîrtăvnic Domnului în aria lui
19 Orna Ievuseului. Şi să sui David, după
cuvîntul lui Gad, carele au grăit întru numele
20 Domnului. Şi să întoarse Orna şi văzu pre
împăratul şi 4 fii ai lui cu dînsul ascunzîndu-
21 se; şi Orna era trierînd grîu. Şi veni David
către Orna, şi să întoarse Orna şi văzu pre
David. Şi ieşi den arie şi să închină Orna lui
22 David cu faţa la pămînt. Şi zise David către
Orna: „Dă-mi mie locul tău, al ariei tale, şi
voiu zidi preste el jîrtăvnic Domnului. Cu
argint vreadnic mi-l dă pre el, şi se va potoli
23 rana dentru norod". Şi zise Orna către
David: „Ia ţie, şi facă domnul mieu împăratul
ce e bine înaintea lui. Iată, am dat viţeii
întru ardere-de-tot, şi plugul spre leamne,
24 şi grîul spre jîrtvă, toate le-am dat". Şi
zise împăratul David lui Orna: „Nu, fără
cît cumpărînd voiu cumpăra cu argint vread-
nic, căci nu voiu lua ale tale Domnului, ca să
aduc ardere-de-tot în dar Domnului". Şi 25
deade David lui Orna pentru locul lui sicli de
aur la tras 600. Şi clădi acolo David jîrtăv- 26
nic Domnului şi au adus ardere-de-tot a mîn-
tuirii; şi strigă către Domnul, şi ascultă pre el
cu foc den ceriu preste jîrtăvnicul arderii-de-
tot, şi au topit arderea-de-tot. Şi zise Dom- 27
nul către înger şi băgă sabia în teaca ei în
vreamea aceaea; şi deaca văzu David că au
ascultat lui Domnul în aria lui Orna Ievuseu-
lui, şi au jîrtvuit acolo. Şi cortul Domnului, 28
carele au făcut Moisi în pustiiu, şi jîrtăvnicul
arderilor-de-tot, în vreamea aceaea, era în
vama cea den Gavaon. Şi nu putea David 29
ca să meargă înaintea lui să cearce pre Dum-
nezău, căci sîrgui de către faţa sabiei îngerului
Domnului.

CAP XXII

i zise David: „Aceasta iaste Casa 1
Domnului Dumnezău şi acesta e jîr-
tăvnicul spre arderea-de-tot lui
Israil". Şi zise David să adune pre 2
toţi nemearnicii cei den pămîntul lui
Israil, şi puse cioplitori ca să cioplească pietri
netezite ca să zidească Casa Domnului. Şi 3
fier mult la cuiele uşilor şi porţilor, şi ţîţînile
au gătit, şi aramă întru mulţime, nu era
cumpănitură. Şi leamne de chedru nu era 4
număr, căci aducea sidoneanii şi 3 leamne de
chedru întru mulţime lui David. Şi zise 5
David: „Solomon, fiiul mieu, copilaş moale, şi
casa e a să zidi Domnului spre mărire în sus,
spre nume şi spre slavă întru tot pămîntul,
voiu găti lui". Şi găti David întru mulţime
înaintea morţii lui. Şi chemă pre Solomon, 6
fiiul lui, şi-i porunci lui ca să zidească casa
numelui Domnului lui Israil. Şi zise David: 7
„Solomon, fiiul mieu, mie mi s-au făcut
asupra sufletului ca să zidesc casă numelui
Domnului Dumnezăului mieu. Şi fu preste 8
mine cuvîntul Domnului, zicînd: 'Sînge întru
mulţime ai vărsat şi războaie mari ai făcut. Să
nu zideşti casă numelui Mieu, căci sîngiuri
multe ai vărsat preste pămînt înaintea Mea.
Iată, fiiu să naşte ţie, acesta va fi om de odihnă 9
şi-l voiu odihni pre el de către toţi vrăjmaşii
lui de premprejur, căci Solomon – numele lui,
şi pace şi linişte voiu da lui preste Israil în
zilele lui. Acesta Îm va zidi casă numelui 10
Mieu şi acesta Îm va fi Mie întru fiiu şi Eu lui
voiu fi întru părinte, şi voiu îndirepta scaunul
împărăţiei lui întru Israil pînă în veac'. Şi 11
acum, fiiul mieu, fi-va cu tine Domnul şi te
va spori şi vei zidi casă Domnului Dumne-
zăului tău, în ce chip au grăit pentru tine.
Fără numai dea-ţi învăţătură şi pri- 12

ceapere Domnul şi să te întărească preste
Israil, ca să păzeşti şi ca să faci leagea Dom-
13 nului Dumnezăului tău! Atuncea te vei
spori, de vei cruța a face poruncile şi judecă-
țile carele au poruncit Domnul lui Moisi,
preste Israil. Îmbărbătează-te şi te întăreaşte;
14 nu te teame, nice să te spari. Şi iată, eu,
după sărăcia mea, am gătit la Casa Domnului
talanzi de aur 100000, şi de argint talanzi 1000
de mii, şi aramă, şi hier căruia nu iaste tras,
căci întru mulțime iaste, şi leamne şi pietri am
15 gătit, şi spre aceastea adaoge. Şi cu tine –
Domnul, şi adaoge întru mulțime celor ce fac
lucrurile, meşteri şi cioplitori de pietri, şi tes-
16 lari de leamne; Şi tot înțeleptul la tot
lucrul, la aur, la argint, şi la hier, şi la aramă,
nu iaste număr. Scoală-te şi fă! Şi Domnul –
17 împreună cu tine!" Şi porunci David la toți
boiarii lui Israil să ajutorească lui Solomon,
fiiului lui, zicînd: „Au nu e Domnul cu
18 voi? Şi v-au odihnit pre voi de premprejur,
căci au dat în mîna voastră pre ceia ce lăcuiesc
pămîntul, şi să supuse pămîntul înaintea
19 Domnului şi înaintea norodului. Acum dați
inimile voastre şi sufletele voastre, ca să cer-
cați la Domnul Dumnezăul vostru, şi vă scu-
lați şi zidiți sfințenia Domnului Dumnezăului
vostru, ca să băgați sicriiul făgăduinței Dom-
nului şi unealtele ceale sfinte ale lui Dum-
nezău la casa ceaea ce să zideaşte numelui
Domnului".

CAP XXIII

1 Și David, fiind bătrîn şi plin de zile, au
împărățit pre Solomon, fiiul lui, în
2 locul lui, preste Israil. Şi adună
pre toți boiarii lui Israil, şi pre preoții,
3 şi pre leviții. Şi să numărară leviții
den 30 de ani şi în sus şi să făcu numărul lor,
4 după capul lor, oameni 38000. Dentr-aceş-
tea, ispravnici la lucrurile Domnului 24000, şi
5 logofeți şi judecători 6000; Şi 4000 de por-
tari şi 4000 lăudînd pre Domnul cu unealte
6 care au făcut ca să laude pre Domnul. Şi
împărți pre dînşii David rînduialele la fiii lui
7 Levi, lui Ghethsom, Caath şi Merari; Lui
8 Ghiethsom, lui Leadan şi lui Semei; La
fiiul lui Leadan, boiarini Iiil, şi Zethoth, şi Ioil,
9 3. Şi fiiul lui Semei, Salomith, şi Azail, şi
Aram, trei; aceştea-s boiarii neamurilor lui
10 Leadan. Şi fiilor lui Semii: [I]eth, şi Zeza,
şi Ioas, şi Veria; aceştea sînt fiii lui Semei,
11 4. Şi era Ieth, boiarinul, şi Zeza al doilea,
şi Ioas; şi Veria n-au înmulțit fii, şi s-au făcut
12 la o casă de neam, la socotință. Fiii lui
Caath: Amvram şi Iassar, Hevron, Oziil,
13 4. Fiii lui Amvram: Aaron şi Moisi; şi să o-
sebi Aaron a sfinți Sfînta Sfintelor, el şi fiii lui
pînă în veaci, ca să tămîiaze înaintea Domnu-
lui, să slujească Lui şi să să roage pre numele
Lui pînă în veac. Şi Moisi, omul lui Dum- 14
nezău; fiii lui s-au chemat la fealiul lui
Levi. Fiii lui Moisi: Ghersam şi Eliezer. Fiii 15
lui Ghersam: Suvail boiarinul. Şi era fiii lui 16
Eliezer: Ravea boiarinul; Şi nu era lui Elie- 17
zer fii alții; şi fiii lui Ravea crescură întru înăl-
țime. Fiii lui Saar: Salumoth boiarinul. 18
Fiii lui Hevron: Ieria boiarinul, Amaria, al 19
doilea, Iezeziil, al treilea, Iezechia, al patru-
lea. Fiii lui Oziil: Miha boiarinul şi Esia, al 20
doilea. Fiii lui Merari: Mooli şi Musi; fiii lui 21
Mooli: Eliazar şi Chis. Şi muri Eliazar şi nu 22
era lui fii, fără numai feate; şi le luară pre eale
feciorii lui Chis, frații lor. Fiii lui Musi: 23
Mooli, şi Eder, şi Iarimoth, 3. Aceştea-s fiii 24
lui Levi, după casele neamurilor lor, boiarini
neamurilor lor, după socoteala lor, după
numărul numelor lor, după capul lor, făcînd
lucrurile slujbei Casei Domnului den 20 de ani
şi în sus. Căci zise David: „Odihni Domnul 25
Dumnezeul lui Israil nărodului Lui şi lăcui în
Ierusalim pînă în veac". Şi leviții nu era 26
rîdicînd cortul şi toate unealtele lui la slujba
lui. Căci întru cuvintele lui David ceale de 27
apoi iaste numărul fiilor lui Levi de 20 de ani
şi în sus, Căci au pus pre ei cu mîna lui 28
Aaron ca să slujască la Casa Domnului pren
curți şi pren cămări şi la numărul tuturor sfin-
telor şi la lucrurile slujbei Casei lui Dumne-
zeu, Şi la pîinile punerii-înainte, şi la făina 29
jîrtvei, şi la plăcinte, şi la cea frămîntată, şi la
azime, şi la prăjite, şi la toată măsura; Şi a 30
pune dimeneața, a lăuda şi a mărturisi Dom-
nului, şi aşa sara; Şi preste toate cealea ce 31
să aduc în ardere-de-tot Domnului întru sim-
bete şi întru lunile noao şi la praznice, după
număr, după judecată preste ei, pururea
Domnului; Şi vor păzi păzile cortului măr- 32
turiei şi paza celui sfînt şi pazele fiilor lui
Aaron, fraților lor, ca să slujască în Casa
Domnului.

CAP XXIV

Și fiilor lui Aaron şi osebirile fiilor lui 1
Aaron: Nadav, şi Aviud, şi Eleazar, şi
Ithamar. Şi au murit Nadav şi 2
Aviud înaintea tatului lor, şi fii nu era
la dînşii; şi preoțiia Eleazar şi Itha-
mar, fiii lui Aaron. Şi împărți pre dînşii 3
David: şi Sadoc dentru fiii lui Eleazar, şi Ahi-
meleh den fiii lui Ithamar, după socoteala lor,
după slujba lor şi după casele neamurilor
lor. Şi să aflară fiii lui Eleazar mai mulț 4
întru boiarii puterilor decît fiii lui Ithamar; şi
împărți pre dînşii: fiilor lui Eleazar, spre boiari,

la case de neamuri, 16; şi fiilor lui Ithamar,
5 după casele neamurilor, 8. Şi împărţi pre
dînşii după sorţi, pre aceştea spre aceştea,
căci era boiari ai sfintelor şi boiari ai lui Dum-
nezău, întru fiii lui Eleazar şi întru fiii lui Itha-
6 mar. Şi i-au scris pre dînşii Samaias, fecio-
rul lui Nathanail, logofătul dentru Levi,
denaintea împăratului, şi boiarilor, şi [a lui]
Sadoc preotul, şi Ahimeleh, feciorul lui Avia-
thar, şi boiarii neamurilor, ai preoţilor şi ai
leviţilor casii neamului: unul, unul lui Eleazar;
7 şi unul, unul lui Ithamar. Şi ieşi sorţul cel
8 dentîiu lui Ioarim, lui Edia al doilea, Lui
9 Harim al treilea, lui Seorim al patrulea, Lui
Melhia al cincilea, lui Veniamin al şaselea,
10 Lui Accos al şaptelea, lui Avia al optulea,
11 Lui Iisu al noaolea, lui Sehenia al zeacelea,
12 Lui Elisuv al unsprăzeacelea, lui Iachim al
13 doaosprăzeace, Lui Ofa al treisprăzeace-
14 lea, lui Iesvaal al 14, Lui Velga al 15, lui
15 Emmir al 16, Lui Ethi al 17, lui Afesi al
16/17 18, Lui Fetia al 19, lui Ezechiil al 20, Lui
18 Ahin al 21, lui Gamul al 22, Lui Dalea al 23,
19 lui Ieili al 24. Aceasta e socoteala lor, după
slujba lor, a întra în Casa Domnului, după
judecata lor, pren mîna lui Aaron, tatul lor, în
ce chip au poruncit Domnul Dumnezăul lui
20 Israil. Şi fiilor lui Levi, celor rămaş fiilor lui
Amvram: Sovail; fiilor lui Sovail: Iadea;
21/22 Araviei: [Iesia] boiarenul. Şi lui Asari:
23 Salomoth; fiilor lui Solomoth: Iaath. Fiii lui
Ediu: Amadia al 2, Aziil al 3, Iecmoam al 4.
24/25 Fiilor lui Oziil: Miha; fiii lui Miha: Samir. Fra-
26 tele lui Miha: Isia; fiii Isiei: Zaharia. Fiii lui
Merari: Mooli şi Musi; fiii Oziei, fiii lui:
27 Voni. Fiii lui Merari lui Oziia, fiii lui:
28 Esoma, şi Zachur, şi Iovthi. Lui Mooli:
29 Eleazar; şi Ithamar, nu era la el feciori. Lui
30 Chis, fiii lui Chis: Ierameil. Şi fiii lui Musi:
Mooli, şi Eder, şi Erimoth; aceştea-s fiii leviţi-
31 lor, după casele neamurilor lor. Şi luară şi
ei sorţi, ca şi fraţii lor, fiii lui Aaron, înaintea
lui David împăratul, şi Sadoc, şi Ahimeleh, şi
boiarii neamurilor, preoţilor şi leviţilor, înce-
pători de părinţi, Aaron, ca şi fraţii lui cei mai
tineri.

CAP XXV

1 Şi puse David împăratul şi boiarii
puterii la lucruri pre fiii lui Asaf, şi
Eman, şi Idithun, pre cei ce răspund
cu copuze, şi cu alăute, şi cu tîmpene;
şi să făcu numărul lor, după capul
oamenilor ce lucrează întru lucrurile lor
fiii lui Asaf: Zachur, şi Iosif, şi Natha-
2 nias, şi Asiila. Fiii lui Asaf, ţiindu-se de
3 Asaf prorocul, lipiţ de împăratul. Lui
Idithun, fiii lui Idithun: Godolias şi Su-
ri, şi Iseas [Semei,] şi Asevias, şi Mathathias,
6, după tatăl lor, Idithun, cu copuzul răsunînd
mărturisire şi laudă Domnului. Lui Eman, 4
fiii lui Eman: Vohchias, şi Mathanias, şi
Oziil, şi Suvail, şi Erimuth, şi Ananias, şi
Anani, şi Eleatha, şi Godolathi, şi Romethi,
Iezer, şi Savah al lui Amallithi, şi Othir, şi
Meazoth. Toţi aceştea, fiii lui Eman, celui 5
ce răspunde împăratului cu cuvinte, a înălţa
cornu; şi au dat Dumnezău lui Eman fii 14 şi
feate 3. Toţi aceştea, cu tatul lor, lăudînd în 6
Casa Domnului cu ţimbale, şi cu alăute, şi cu
copuze, la lucrul Casii lui Dumnezău, lipiţi de
împăratul: Asaf, şi Idithun, şi Eman. Şi să 7
făcu numărul lor, cu fraţii lor învăţaţ a cînta şi
tot pricepătoriul, 8 sute şi 88. Şi luară lor 8
sorţu de rînduială, după cel mic şi după cel
mare den cei desăvîrşit şi den cei ce învăţa.
Şi ieşi sorţul dentîiu fiilor lui şi fraţilor lui, lui 9
Asaf: al lui Iosif, Godolias al 2, Inia, fiiul lui, şi
fraţii lui, 12. Al 3, Zachur, fiii lui şi fraţii lui, 10
12. Al 4, Iesri, fiii lui şi fraţii lui, 12. Al 5, 11/12
Nathan, fiii lui şi fraţii lui, 12. Al 6, Vocchi, 13
fiii lui şi fraţii lui, 12. Al şaptelea, Iereil, fiii 14
lui şi fraţii lui, 12. Al optulea, Iosia, fiii lui şi 15
fraţii lui, 12. Al noaolea, Matthania, fiii lui 16
şi fraţii lui, 12. Al 10, Meia, fiii lui şi fraţii 17
lui, 12. Al 11, Asriil, fiii lui şi fraţii lui, 18
12. Al 12, Asevia, fiii lui şi fraţii lui, 19
12. Al 13, Savail, fiii lui şi fraţii lui, 12. Al 20/21
14, Matthithia, fiii lui şi fraţii lui, 12. Al 15, 22
Ierimuth, fiii lui şi fraţii lui, 12. Al 16, Ana- 23
nia, fiii lui şi fraţii lui, 12. Al 17, Isvac, fiii 24
lui şi fraţii lui, 12. Al 18, Anania, fiii lui şi 25
fraţii lui, 12. Al 19, Mellithi, fiii lui şi fraţii 26
lui, 12. Al 20, Eliatha, fiii lui şi fraţii lui, 27
12. Al 21, Ithir, fiii lui şi fraţii lui, 12. Al 28/29
22, Ghedelthi, fiii lui şi fraţii lui, 12. Al 23, 30
Mazimoth, fiii lui şi fraţii lui, 12. Al 24, 31
Romemiezer, fiii lui şi fraţii lui, 12.

CAP XXVI

Şi împărţirile porţilor; fiii lui Cori: 1
Masellimi, fiiul lui Cori, den fiii
lui Asaf. Şi lui Moselemia fii: 2
Zaharia,cel dentîiu născut; Iadiil,
al doilea; Zavadia, al treilea; Natha-
nail, al patrulea; Olam, al cincelea; Iona- 3
than, al şaselea; Elionia, al şaptelea; Avde-
dom, al optulea. Şi lui Avdedom fii: 4
Samias, cel dentîiu născut; Iozavad, al doilea;
Ioa, al treilea; Zahalad, al patrulea; Rotha-
nuil, al cincelea; Amiil, al şaselea; 5

Issahar, al şaptelea; Falothi, al optulea,
6 căci l-au blagoslovit pre el Dumnezeu. Şi
lui Semia, fiiului lui, s-au născut feciori, celui
dentîiu născut al lui: Rose, la casa cea părin-
7 tească a lui, căci tari era la vîrtute. Fiii
Semiei: Othni, şi Rafail, şi Ovid, şi Elzavad, şi
Ahia, fii tari; Eliu, şi Savhia şi Izvahom.
8 Toţi aceştea, den fiii lui Avdedom, aceştea şi
fiii lor, şi fraţii lor, făcînd tare la lucru, 62, [ai]
9 lui Avdedom. Şi lui Mosolamia, fii şi fraţ,
10 18, tari; Şi lui Asa, fiilor lui Merari, fii
păzind începătura, căci nu era la dînsul cel
dentîiu născut, şi-l făcu pre el tatăl lui boiarin
11 împărţirei a doua; Helchias, al doilea;
Tavle, al treilea; Zaharias, al patrulea; toţ
12 aceştea, fii şi fraţ lui Asa, 13. La aceştea
sînt împărţealele porţilor, la boiarii celor tari,
slujbe pre zile, ca şi fraţii lor, a sluji în Casa
13 Domnului. Şi luară sorţi după cel mic şi
după cel mare, după casele neamurilor lor, la
14 poartă şi la poartă. Şi căzu sorţul cel
despre răsărit Selemiei; şi Zahariei şi fiii lui
Ioas, lui Melhia, luară sorţi şi ieşi sorţul cel
15 despre crivăţ. Lui Avdedom şi cel despre
16 amiazăzi, denaintea casei; Sefim, în al doilea
lui Asa, către apus, după poarta cămărăi sui-
17 rii, strajă în preajma străjii. Către răsărit
leviţ, 6 de zi, şi către crivăţ de zi patru; către
18 amiazăzi de zi patru, şi la iesefim, doi. La
cei ce să schimbă către apus, 4; şi la al treilea,
19 doi schimbîndu-se. Aceastea sînt împărţi-
rile portarilor, fiilor lui Core şi fiilor lui
20 Merari. Şi leviţii, fraţii lor, preste visteriile
Casei Domnului şi preste visteriile celor
21 sfinţite. Fiii lui [Le] dan: fiii lui Ghierson,
[al] lui Ledan, boiari ai neamurilor lui
22 [Le] dan şi lui Gherson: Ieili Şi fiii lui Ieili:
Zemeth şi Ioil, fraţii, preste visteriile Casii
23 Domnului. Lui Avrami şi lui Issari, Hevron
24 şi Ozeil; Şi Suvail al lui Ghersam, al lui Moisi,
25 povăţitoriu preste visterii. Şi fratelui lui,
lui Eliezer, Iavias fiiul, şi Iosias, şi Ioram, şi
26 Zehri, şi Salomoth. Aceştea, Salomoth şi
fraţii lor, preste toate visteriile sfintelor,
carele au sfinţit David împăratul şi boiarii
neamurilor, preste mii şi preste sute, şi căpe-
27 tenii puterii, Carele au luat den cetăţ şi den
prăzi şi au sfinţit dentru dînsele, ca să nu se
întîrziaze zidirea Casii Domnului Dumnezeu.
28 Şi preste toate sfintele lui Dumnezeu, lui
Samoil prorocului, şi lui Saul al lui Chis, şi lui
Avenir a lui Nir, şi lui Ioav al Saruiei, tot
carele au sfinţit, pren mîna lui Salomon şi a
29 fraţilor lui. Lui Isaari: Honenia şi fiii lui,

a lucrului cel den afară preste Israil, a logofeţi
şi a leage. Lui Hevroni: Asavias şi fraţii lui, 30
fii tari, 1000 şi 700 preste socotinţa lui Israil,
decindea de Iordan, către apusuri, la toată
slujba Domnului şi lucrul împăratului. Lui 31
Hevroni: Urias, boiarinul hevronilor, după
naşterile lor, după neamuri. Întru anul al 40
al împărăţiei lui [David] s-au socotit şi s-au
aflat om tare întru ei, întru Iazir al Galaadi-
tei. Şi fraţii lui, fii tari, 2000 şi 700 boiari ai 32
neamurilor. Şi-i puse pre ei David împăratul
preste Ruvin, şi Gaddi, şi pre jumătate de fea-
liu a lui Manasi, la toată porunca Domnului şi
cuvîntul împăratului.

CAP XXVII

i fiii lui Israil, după numărul lor, 1
boiari ai neamurilor, preste mii şi
preste sute, şi logofeţi carei slujăsc
norodului şi la tot cuvîntul împăratu-
lui, după împărţiri, şi la tot cuvîntul,
cela ce întră şi cela ce iase, lună den lună, la
toate lunile anului, o împărţală, 24000, Şi 2
preste împărţala cea dentîiu a lunii dentîiu,
Izvoaz al lui Zavdeil, preste împărţala lui,
24000; Den fiii lui Fares, boiarin al tuturor 3
boiarilor puterii, a lunii dentîiu. Şi preste 4
împărţala lunii a doua, Dode al lui Ehoh, şi
preste împărţala lui şi Macheloth, povăţuito-
riul, şi preste împărţala lui, 24000. Boiarii 5
ai puterii, cel al treilea la luna a treia, Vaneas
a lui Iodae preotul, boiarenul, şi la împărţala
lui, 24000. Acesta e Vaneas, cel mai tare 6
decît cei 30, şi preste cei 30, şi preste împăr-
ţeala lui Zavad, fiiul lui. Al patrulea, la luna 7
a patra, Asail, fratele lui Ioav, şi Zavadia,
feciorul lui, şi fraţii lui, preste împărţala lui,
24000. Al cincilea, în luna a cincea, povă- 8
ţuitoriul, Samaoth al lui Esraei, şi preste
împărţala lui, 24000. Al şaselea, în luna a 9
şase, Aduias al lui Ecchis Thecuianul, şi
preste împărţeala lui, 24000. Al şaptelea, 10
în luna a şaptealea, Hiellis cel de la Falus, den
fiii lui Efraim, şi preste împărţala lui,
24000. Al optulea, în luna a opta, Sovahe al 11
lui Usathasa al lui Zare, şi preste împărţala
lui, 24000. Al noaolea, în luna a noua, Avie- 12
zer de la Anathoth, den pămîntul lui Venia-
min, şi preste împărţala lui, 20000 şi
4000. Al zeacelea, în luna a 10, Meira cel de 13
la Nethofathi, al lui Zare, şi preste împărţala
lui, 24000. Al 11, în luna a 11, Vaneas, cel 14
de la Farathon, den fiii lui Efraim, şi preste
împărţala lui, 24000. Al 12, la luna a 12, 15
Holdiia, cel de la Nethofathi, al lui Gotho-
niil, şi preste împărţala lui, 20000 şi
4000. Şi preste fealiurile lui Israil, al 16
ruvinilor, povăţuitoriu, Eliezer al lui Ze-

17 hri; lui Semeon: Safatias al lui Maaha. Lui
Levi: Asavia al lui Camuil; lui Aaron: Sadoc;
18 Iudei: Elia, den frații lui David; lui Isahar:
19 Amri al lui Mihail; Lui Zavulon: Sameas al
lui Avdiu; lui Nethalim: Ierimoth al lui
20/21 Ziil; Lui Efraim: Osie al lui Ozaziu; La
jumătatea de fealiu a lui Manasi: Ioil, fiiul fra-
telui; la jumătatea de fealiu a lui Manasi
cea den pămîntul Gălaadului: Iadde al lui
Zavadeu, fiii lui Veniamin, Iasiil al lui
22 Avenir; Lui Dan: Azariil al lui Ioram; aceș-
tea-s căpeteniile părinților, ai fealiurilor lui
23 Israil. Și n-au luat David numărul lor den
20 de ani în jos, căci au zis Domnul să înmul-
24 țască pre Israil ca stealele ceriului. Și Ioav
al Saruiei au început a număra întru norod
și n-au săvîrșit, și s-au făcut întru aceastea
urgia preste Israil și nu s-au osebit numă-
rul în Cartea cuvintelor zilelor împăratului
25 David. Și preste visteriile împăratului:
Asmoth a lui Odiil; și preste visteriile ceale
den țarini, și în cetăți, și în sate, și în odăi, și în
26 turnuri: Ionathan al lui Oziu; Și preste plu-
garii ceia ce lucrează pămîntul: Ezre al lui
27 Hiluv; Și preste vii: Semei Arimathianul; și
preste visteriile cealea den locurile casei:
28 Zavdi al lui Sefami; Și preste maslineturi,
și preste dudele ceale de la șăs: Vallanan al lui
Ghiedori; iară preste visteriile untdelemnu-
29 lui: Ioas; Și preste boii cei păscători, cei de
la Saron: Sate al Sarumiei; și preste boii cei de la
30 văi: Sofat al lui Ade; Iară preste cămile:
Uvia Ismailiteanul; iară preste măgari: Iadias
31 cel den Maramoth; Și preste oi: Ioas Agari-
teanul; toți aceștea – ispravnici averilor lui
32 David împăratului. Și Ionathan, fratele
tatălui lui David, – sfeatnic, om priceput și
logofăt acesta; și Iiil al lui Ahamani, – cu fiii
33 împăratului. Și Ahitofel – sfeatnic împăra-
34 tului; și Husi – întîiu priatin împăratului. Și
după dînsul, Ahitofel; lîngă el, Iodae al lui Vaneu,
și Aviathar; și Ioav – voivodul împăratului.

CAP XXVIII

1 Și adună David pre toți boiarii lui
Israil, boiari ai judecătorilor și ai fea-
liurilor, și pre toți boiarii împărțeale-
lor, ai rînduialelor celor den prejurul
trupului împăratului, și boiarii miilor
și ai sutelor, și pre cămăraș, și pre cei preste
averile lui, și a toată agonisita împăratului și a
fiilor lui, împreună cu scopiții, și pre cei silnici, și
2 pre războinicii oștii, în Ierusalim. Și stătu Da-
vid împăratul în mijlocul adunării și zise: „Ascul-
tați-mă, frații miei și norodul mieu: Mie mi s-au
făcut în inimă să zidescu casă de odihnă si-
criiului făgăduinții Domnului și stare picioa-
relor Domnului, și am gătit cealea ce-s de
treabă lăcașului. Și Dumnezău au zis: ‘Nu 3
vei zidi Mie casă, ca să să numească numele
Mieu preste dînsa, căci om războinic ești tu și
sîngiuri ai vărsat’. Și au ales Domnul Dum- 4
nezeul lui Israil întru mine dentru toată casa
tătîne-mieu să fiu împărat preste Israil în
veac; și întru Iuda au ales împărăția și, den
casa Iudei, casa tatîne-mieu; și, întru fiii tătî-
ne-mieu, întru mine vru să mă fac eu împărat
preste tot Israilul. Și dentru toți fiii miei, 5
căci mulți feciori au dat mie Domnul, au ales
întru Solomon, fiiul mieu, să-l șază pre el
preste scaunul împărăției Domnului, preste
Israil. Și zise mie Dumnezău: ‘Solomon, 6
fiiul tău, va zidi casa Mea și curtea Mea, căci
am ales întru dînsul să-M fie Mie fecior și Eu
voiu fi lui întru părinte. Și voiu isprăvi 7
împărăția lui pînă în veac, de va întări a păzi
poruncile Meale și judecățile Meale ca în ziua
aceasta’. Și acum, despre fața a toată adu- 8
narea Domnului și întru urechile Dumnezău-
lui nostru, crutați și cercați toate poruncile
Domnului Dumnezăului nostru, pentru ca să
moșteniț pămîntul cel bun și să moșteniț de
tot fiilor voștri după voi pînă în veac. Și 9
acum Solomoane, fiiule, conoaște pre Dum-
nezăul părinților tăi și-I slujaște Lui cu inimă
dreaptă și cu suflet voitoriu, căci toate inimile
cearcă Domnul și tot gîndul știe. De-L vei
cerca pre El, se va afla ție, și de-L vei lăsa pre
El, te va lăsa pînă la săvîrșit. Vez acum că 10
Domnul te-au ales pre tine să zidești Lui casă
întru sfințenie, întăreaște-te și fă!“. Și 11
deade David lui Solomon, fiiului lui, pilda
besearicii, și a caselor lui, și zachilor lui, și
cerdacurilor, și cămărilor celor mai den
lăuntru, și a casii iertării. Și pilda carea au 12
avut întru duhul lui a curților Casei Domnului
și a tuturor cămărilor celor de pre împrejur,
ceale de la cămările Casii Domnului, și cămă-
rilor celor sfinte, Și celor de odihnă ale rîn- 13
duialelor preoților și leviților, și la tot lucrul
slujbei Casii Domnului, și al cămărilor uneal-
telor celor de slujbă, a slujbei Casii Domnu-
lui. Și la aur, trasul cumpăniturii lui, la 14
toate unealtele trebii și lucrului, și la toate
unealtele argintului, cu cumpănă, la toată
unealta lucrului și lucrului. Și cumpănitură 15
luminătorilor celor de aur, și fofeazelor lor de
aur, cu cumpăna luminătoriului, și luminăto-
riului și fofeazelor lui și luminătorilor de
argint, cu cumpăna, luminătoriului și fofea-
zelor lui, după lucrul luminătoriului și
luminătoriului. La auru au dat lui așijde- 16
relea cumpăna measelor a punerii-înainte,

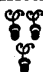
fieştecare masă de aur, şi aşijderelea celor de
17 argint, Şi a cîrligilor, şi a căuşilor, şi a
păharălor celor de aur, cumpănitura acelor de
aur; şi acelor de argint, şi căţiilor, chefure, a
18 fieştecăruia cumpănire. Şi cel al jărtăvni-
cului tămîierilor, den aur lămurit, trasul i-au
arătat lui; şi pilda carului hieruvimilor celor
întinşi cu aripile şi umbrind preste sicriiul
19 făgăduinţii Domnului. Toate cu scrisoarea
mînii Domnului au dat David lui Solomon,
după priceaperea lui ce i s-au făcut de lucrul
20 pildei. Şi zise David lui Solomon, fiiului
său: „Întăreaşte-te şi te vitejaşte şi fă, nu te
spărea, nice să te temi, căci Domnul Dumne-
zăul mieu – cu tine. Nu te va lăsa şi nu te va
părăsi pînă a săvîrşi tu tot lucrul slujbei Casii
21 Domnului. Şi iată pilda besericii şi a casii
lui, şi zacho a ei, şi cerdacurile, şi cămările
ceale mai denlăuntru, şi casa rugii, şi pilda
Casii Domnului; şi iată rînduialele preoţilor şi
leviţilor la toată slujba Casii Domnului Dum-
nezău. Şi cu tine, întru tot lucrul, tot nevoito-
riul cu înţelepciune, după tot meşteşugul, şi
boiarii, şi tot norodul – la toate cuvintele tale“.

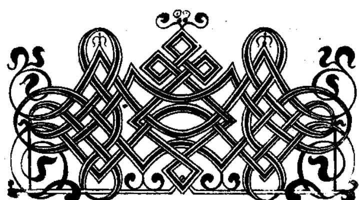
CAP XXIX

1 Şi zise David împăratul la toată aduna-
rea: „Solomon, fiiul mieu, unul e
carele au ales întru el Domnul, tînăr
şi moale, şi lucrul e mare, căce nu e la
om zidirea, ce numai la Domnul
2 Dumnezău. După toată putearea am gătit
la Casa Dumnezăului mieu aur, argint, aramă,
hier, leamne, pietri soam, şi împlerii pietri
scumpe, şi de multe fealiuri, şi toată piatra
3 cinstită şi parion multu. Şi încă! Binevrînd
eu, în Casa Dumnezăului mieu iaste mie
carele am făcut aur şi argint şi, iată, am dat la
Casa Dumnezăului mieu la înălţime, afară den
4 carele am gătit la Casa Sfintelor: Trei mii
de talanţi de aur de la Sufir şi 7000 de talanţi
de argint-lamură, ca să să spoiască cu aceas-
5 tea păreţii Sfîntului. La aur cu aurul, şi la
argint cu argintul, şi la tot lucrul pren mîna
meşterilor; şi cine e cela ce nevoiaşte să-şi
6 umple mînile lui astăzi Domnului?“ Şi să
îndemnară boiarii neamurilor, şi boiarii fiilor
lui Israil, şi cei preste mii şi cei preste sute, şi
ispravnicii lucrurilor, şi diregătorii casii
7 împăratului, Şi au dat la lucrurile Casii
Domnului 5000 de talanţi de aur, şi galbeni de
aur 10000, şi argint talanţi 10000, şi de aramă
8 talanţi 18000, şi de her talanţi 100000. Şi la
carii s-au aflat la dînşii piatră, au dat la cămările
Casii Domnului pren mîna lui Iil al lui Ghiedsoni.
9 Şi s-au bucurat norodul pentru căce s-au
nevoit, căce cu inimă plină s-au nevoit Dom-
10 nului. Şi David împăratul s-au veselit foar-
te. Şi binecuvîntă împăratul David pre Dom-
nul înaintea adunării, zicînd: „Blagoslovit eşti
Doamne, Dumnezăul lui Israil, Părintele
nostru, den veac şi pînă în veac! Ţie, 11
Doamne, mărirea, şi putearea, şi fala, şi
biruinţa, şi mărturisirea, şi vîrtutea, căce Tu
tuturor celor den ceriu şi pre pămînt stăpî-
neşti; de cătră faţa Ta să cutremură tot împă-
ratul şi limbă; Ţie, Doamne, împărăţia şi înăl-
ţarea la toate şi la toată domnia. De la Tine 12
e avuţia, şi mărirea de cătră faţa Ta; Tu tutu-
ror domneşti, Doamne, Domnul a toată dom-
nia, şi în mîna Ta vîrtutea şi sila, în mîna Ta,
milă atotţiitoare a mări şi a întări toate. Şi 13
acum, Doamne, mărturisimu-ne Ţie şi lău-
dăm numele pohvalii Tale. Şi cine-s eu şi 14
cine e norodul Tău, că am putut să ne nevoim
Ţie ca aceastea? Căce ale Tale sînt toate şi
dentru ale Tale am dat Ţie. Căce nemear- 15
nici sîntem înaintea Ta şi nemernicind ca toţi
părinţii noştri, ca umbra – zilele noastre pre
pămînt, şi nu iaste îngăduinţă. Doamne, 16
Dumnezăul nostru, cătră toată mulţimea
aceasta carea am gătit ca să să zidească casă
numelui celui sfînt al Tău, den mîna Ta iaste şi
Ţie-s toate. Şi am cunoscut, Doamne, că 17
Tu eşti Cela ce cercetează inimi şi direptate
iubeşti! Cu prostimea inimii meale m-am
nevoit toate aceastea, şi acuma pre norodul
Tău, carele s-au aflat aicea, am văzut cu vese-
lie nevoindu-se Ţie. Doamne Dumnezăul 18
lui Avraam şi Isaac şi al lui Israil, părinţilor
noştri, cruţă aceastea întru cugetul inimii
norodului Tău în veac, şi îndireptează inimile
lor cătră Tine. Şi lui Solomon, fiiul mieu, 19
dă-i inimă bună, ca să facă poruncile Tale şi
mărturiile Tale şi învăţăturile Tale şi ca să
aducă la săvîrşit facerea Casii Tale carea am
gătit“. Şi zise David la toată adunarea: 20
„Blagosloviţi dară pre Domnul, Dumnezăul
nostru!“ Şi blagoslovi toată adunarea pre
Domnul Dumnezăul părinţilor lor şi, plecînd
genuchele, s-au închinat Domnului şi împă-
ratului. Şi jîrtvui David Domnului jîrtvă şi 21
aduseră arderi-de-tot lui Dumnezău, a doao
zi den ziua dentîiu, viţei 1000, berbeci 1000,
miei 1000, şi turnările lor, şi jîrtve de mulţime
la tot Israilul. Şi mîncară şi băură înaintea 22
Domnului în ziua aceaea cu bucurie mare şi
împărăţiră de al doilea rînd pre împăratul
Solomon, fiiul lui David, şi-l unsără pre el
Domnului spre împărat, şi pre Sadoc spre
preoţie. Şi şăzu Solomon pre scaunul 23
Domnului spre împărat, pentru David, tatul
lui, şi să binevru, şi ascultară lui tot
Israilul; Şi boiarii, şi silnicii, şi toţi fiii 24
împăratului David, tătîne-său, să puseră
lui. Şi mări Domnul pre Solomon dea- 25
supra, înaintea a tot Israilul, şi i-au dat

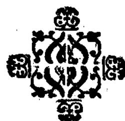
lui mărire de împărat, care nu s-au făcut la tot
împăratul înaintea lui deasupra lui Israil.
26 Și David, fiiul lui Iese, au împărățit preste tot
27 Israilul. Și zilele carele au împărățit preste
Israil – 40 de ani: în Hevron au împărățit 7
28 ani, și în Ierusalim au împărățit ani 33. Și
au murit cu bătrîneațe bune, plin de zile, cu
avuție și cu mărire; și împărăți Solomon, fiiul
29 lui, pentru dînsul. Iară cealealalte cuvinte
ale împăratului David, ceale dentîiu și ceale mai
de apoi, scrise sînt întru cuvintele lui Samoil,
celuia ce veade, și pre cuvintele lui Nathan
prorocului, și la cuvintele lui Gad, celui
ce veade; pentru toată împărăția lui,
și sila lui, și vremile carele s-au
făcut preste el, și preste
Israil, și preste toa-
te împărățiile pă-
mîntului.

CARTEA A DOUA, PARALIPOMENON

CAP I

Și să întări Solomon, fiiul lui David, 1
pre împărăția lui, și Domnul Dumne-
zeul lui – cu dînsul, și-l mări pre dîn-
sul întru înălțime. Și zise Solomon 2
către tot Israilul, celor preste mii și
celor preste sute, și judecătorilor, și tuturor
boiarilor înaintea a tot Israilul, boiarilor nea-
murilor, Și mearse Solomon și toată adu- 3
narea carea era cu dînsul la cea naltă de la
Gavaon, unde acolo era cortul mărturiii lui
Dumnezeu, carele au făcut Moisi, sluga Dom-
nului, în pustiiu. Iară sicriiul lui Dumnezeu 4
l-au suit David den cetatea Cariathiarim, căci
au gătit lui David, căci au întins lui cort în
Ierusalim. Și jîrtăvnecul cel de aramă 5
carele au făcut Vesleil, feciorul Uriei, fiiul lui
Or, acolo era, înaintea cortului Domnului; și
cercetă lui Solomon și adunarea toată. Și 6
aduse Solomon acolo preste jîrtăvnicul cel de
aramă înaintea Domnului, ce era în cortul
mărturiei, și au adus preste el ardere-de-tot
1000. În noaptea aceaea Să arătă Domnul 7
lui Solomon și zise lui: „Ceare ce-ț voiu da".
Și zise Solomon către Dumnezeu: „Tu ai făcut 8
cu David, tată-mieu, milă mare și m-ai împă-
rățit pentru dînsul. Și acuma, Domnul 9
Dumnezeu, încredințască-se dară numele
Tău preste David, tatul mieu, căci Tu m-ai
împărățit pre mine preste norod mult ca
țărîna pămîntului. Acum înțelepciune și 10
priceapere dă-m mie, și voiu ieși înaintea
norodului acestuia și voiu întra, căci cine va
judeca pre norodul Tău acest mare?" Și 11
zise Dumnezău către Solomon: „Pentru căci
s-au făcut aceasta întru inema ta și n-ai cerșut
avuție de bani, nici mărire, nici sufletul
nepriatenilor, și zile multe n-ai cerșut, ce ai
cerșut ție înțelepciune și priceapere, pentru
ca să judeci pre norodul Mieu, preste carele
te-am împărățit preste el, Înțelepciunea și 12
priceaperea dau ție; și avuție și bani și mărire
da-ț-voiu ție, în ce chip nu s-au făcut întru
împărățiile ceale denaintea ta aseamene ție, și
după tine nu va fi așa". Și veni Solomon 13
den Rama cea den Gavaon la Ierusalim, înain-
tea feații cortului mărturiei, și împărăți preste
Israil. Și adună Solomon cară și călăreț și 14
să făcură lui 1400 de cară și 12000 de călă-
reți; și le lăsă pre eale în cetatea carălor; și
norodul cu împăratul, în Ierusalim. Și 15
puse împăratul argintul și aurul în Ieru-
salim, ca pietrile și chiedrii au dat în Iudea,
ca dudele ceale de pre șăs întru mulțime.

16 Şi ieşirea călăreţilor lui Solomon, den Eghi-
17 pet; şi preţul neguţitorilor împăratului   Ca
să iasă, şi cumpăra; şi să suia şi scotea de la
Eghipet un car întru o mie de arginţ şi calul
150 de arginţ. Şi aşa la toţi împăraţii hetteilor
şi împăraţii Siriei în mînile lor aducea.

CAP II

1 Şi zise Solomon ca să zidească casă
numelui Domnului, şi casă împărăţiei
2 lui.   Şi adună împăratul Solomon
70000 de oameni cărători cu umărul
şi 30000 de cioplaş în munte; şi
3 ispravnici preste dînşii – 3000 şi 600.   Şi tri-
mise Solomon cătră Hiraam, împăratul Tiru-
lui, zicînd: „În ce chip ai făcut cu David, tatul
mieu, şi i-ai trimis lui chiedri ca să zidească lui
4 casă, ca să lăcuiască întru dînsa,   Şi iată eu,
fiiul lui, zidesc casă numelui Domnului Dum-
năzăului mieu, să o sfinţesc pre dînsa Lui, ca
să tămîiaze denaintea Lui tămîie de mirosituri
şi aduceri-înainte pururea şi a aducerea arderi-
de-tot pururea, demineaţa şi înde sară, şi în
sîmbăta, şi la luni noao, şi la praznicile Dom-
nului Dumnezăului nostru, în veac aceasta
5 preste Israil.   Şi casa carea eu zidesc e
mare, căci mare e Dumnezăul nostru decît toţi
6 dumnezăii.   Şi cine va putea ca să zidească
Lui casă? Căci ceriul şi ceriul ceriului nu ar
putea purta mărirea Lui. Şi cine-s eu, carele
zidesc Lui casă, fără de numai a tămîia înain-
7 tea Lui?   Şi acum trimite mie om înţelept şi
ştiind a face întru aur, şi întru argint, şi întru
aramă, şi întru hier, şi întru mohorît, şi întru
roşu, şi întru vînăt, şi ştiind a săpa săpătură
cu înţelepţii ce-s cu mine întru Iuda şi în Ieru-
8 salim, carei au gătit David, tată-mieu.   Şi
îmi trimite leamne de chiedru şi de archieth şi
de pini de Livan, căci eu ştiu că robii tăi ştiu
tăia leamne den Livan; şi iată, slugile tale cu
9 slugile meale vor mearge   Ca să-m gătească
leamne întru înmulţime, căci casa carea eu
10 zidesc mare e şi slăvită.   Şi iată, celora ce
lucrează, celor ce taie leamne, de mîncat am
dat grîu în daruri slugilor tale, cori de grîu
20000, şi de orz cori 20000, şi vin măsuri
11 20000, şi untdelemn măsuri 20000“.   Şi zise
Hiraam, împăratului Tirului, cu scrisoare, şi
au trimis cătră Solomon, zicînd: „Pentru căci
au iubit Domnul pre norodul Lui, au dat pre
12 tine preste dînşii întru împărat“.   Şi zise Hi-
raam: „Blagoslovit Domnul Dumnezăul lui
Israil, Carele au făcut ceriul şi pămîntul,
Carele au dat lui David împăratului fiiu înţe-
lept si ştiind ştiinţă şi priceapere, carele va zidi
13 casă Domnului şi casă împărăţiei lui!   Şi acum
am trimis ţie om înţelept şi ştiind priceapere,
14 pre Hiraam, sluga mea.   Maica lui e den fea-
tele lui Daan, şi tatul lui – om tirian, ştiind a
face cu aur şi cu argint, cu aramă, cu hier, cu
pietri şi cu leamne, şi a ţease cu mohorît şi cu
vînăt şi cu vişinul şi cu roşul, şi a ciopli ciopli-
turi, şi a cugeta tot cugetul şi cîte-i vei da lui,
cu înţelepţii tăi şi înţelepţii domnului mieu, lui
David, tătîne-tău.   Şi acum grîul şi orzul şi 15
vinul şi untul-de-lemnul carele au zis domnul
mieu, trimiţu-l slugilor lui.   Şi noi vom tăia 16
leamne de la Livan, după toată treaba a ta, şi
le vom aduce pre eale plute pre Marea Iopii, şi
tu le vei aduce pre eale la Ierusalim“.   Şi 17
adună Solomon pre toţi oamenii nemearnicii,
pre cei den pămîntul lui Israil, după numărul
carele i-au numărat pre dînşii David, tatul lui,
şi s-au aflat 153000 şi 600.   Şi au făcut 18
dentru dînşii 70000 cărători cu umărul, şi
80000 de cioplaşi în munte, şi 3000 şi 600
ispravnici preste norod.

CAP III

Şi începu Solomon a zidi Casa Domnu- 1
lui, în Ierusalim, în muntele lui Amo-
ria, unde S-au arătat Domnul lui
David, tătîne-său, în locul carele au
gătit David în aria lui Orna Ievuseu-
lui.   Şi începu a zidi în luna a doua, în anul 2
al patrulea al împărăţiei lui.   Şi aceastea au 3
început Solomon a zidi Casa lui Dumnezău,
de lungă cît măsura cea dentîiu, coţi 60, şi de
largă, coţi 20.   Şi elam den faţa casii, lun- 4
gime pre faţa lăţimei casii, de coţi 20 şi de năl-
ţime coţi 120; şi-l ferecă pre el pre denlăuntru
cu aur curat.   Şi casa cea mare au clădit cu 5
leamne de chiedru şi le ferecă cu aur curat şi
ciopli dentr-însul finicuri şi pripoite.   Şi 6
împodobi casa cu pietri cinstite întru
slavă.   Şi ferecă cu aur de la Faronim; şi au 7
ferecat casa cu aur, păreţii ei şi porţile şi
podurile şi uşile ei, şi au cioplit heruvimi pre
păreate.   Şi au făcut casa Sfîntului Sfinte- 8
lor, lungimea ei preste faţa lăţimei casii, de
coţi 20 şi lărgimea de coţi 20; şi o ferecă pre ea
cu aur curat, heruvimi întru talanzi 600.   Şi 9
trasul cuielor, trasul unui cuiu – de 50 de sicli
de aur, şi casa de sus au ferecat cu aur.   Şi 10
au făcut în casa Sfîntului Sfintelor heruvimi 2,
lucru den leamne neputrede, şi ferecă pre ei
cu aur.   Şi aripile heruvimilor de lungi coţi 11
20, şi o aripă – de 5 coţi, atingîndu-se de
păreatele casii, şi aripa ceaealaltă – de 5 coţi,
atingîndu-se de aripa celuialalt heruvim.   Şi 12
aripile heruvimilor acelora, întinse – de coţi
20, şi aceştea stînd pre picioarele lor, şi obra-
zele lor cătră casă.   Şi făcu catapetazma 13
de vînăt şi mohorît şi roşu şi vişin, şi
ţesu întru ea heruvimi.   Şi făcu înaintea 14

casii stîlpi 2, de coţi 35 de nalţi, şi căpeţealele
15 lor de 5 coţi. Şi făcu lănţuşă întru daviră şi
puse preste căpeţealele stîlpilor, şi făcu
16 rudioare 100 şi le puse preste lănţuşă. Şi
au pus stîlpii den faţa besearecii, unul den
direapta şi altul den stînga, şi numi numele
celui de-a direapta „Isprăvire" şi numele
celui de na stînga „Vîrtute".

CAP IV

1 Şi au făcut jîrtăvnic de aramă de 20 de
coţi de lung şi de 20 de coţi de larg şi
2 de 10 coţi de nalt. Şi au făcut mare
vărsată de 10 coţi măsurarea, den
buza ei pînă în buza ei, rătundă
împrejur, şi de 5 coţi de naltă, şi prem prejur
3 de 30 de coţi încunjura pre ea împrejur. Şi
asămănare de viţei pre dedesuptul ei împre-
jur vor împrejura pre ea 10 coţi, încunjurînd
scăldătoriul împrejur 2 fealiuri au vărsat, şi
4 pre viţei la topituri. În ce chip au făcut pre
ei 12 viţei: 3 căutînd la miazănoapte şi 3 cău-
tînd la apus şi 3 căutînd la amiazăzi şi 3 cău-
tînd la răsărit; şi marea preste ei deasupra, şi
5 era dosurile lor denlăuntru. Şi grosimea ei
– de un pumn, şi usna ei ca o usnă de pahar,
săpate cu odrasle de crin, încăpînd măsuri
6 3000; şi o săvîrşi. Şi făcu scăldători 10 şi
puse pre cinci den na direapta şi pre cinci den
na stînga, ca să speale cu eale lucrurile arderi-
lor-de-tot şi să le curăţască cu eale; şi marea,
7 ca să să speale preoţii întru dînsa. Şi au
făcut luminătorii cei de aur, 5, după judecata
lor: şi au pus în besearecă 5 den na direapta şi
8 5 den na stînga. Şi au făcut mease 10 şi au
pus în besearecă den na direapta 5 şi 5 den na
9 stînga, şi au făcut năstrăpi de aur 5. Şi au
făcut curtea preoţilor şi curtea cea mare şi
10 uşile curţii şi uşile lor ferecate cu aramă. Şi
marea o au pus de la unghiul casii den na
11 direapta pînă spre răsărit împotrivă. Şi au
făcut Hiram cîrligele şi căţiele şi gratia jîrtăv-
nicului şi toate unealtele lui. Şi săvîrşi Hiraam
a face tot lucrul carele au făcut împăratul
Solomon în Casa Domnului Dumnezău:
12 Stîlpi 2, şi preste ei măciuci cu hothareth
preste căpeţealele amîndurora stîlpilor, şi
mrej 2, a acoperi capetele hotharethilor
13 carele sînt preste capetele stîlpilor; Şi clo-
poţi de aur 400 la amîndoao mrejile, şi doao
fealiuri de rudioare întru o mreaje, ca să aco-
pere ceale doao măciuci ale hotharethilor
14 carele sînt deasupra stîlpilor. Şi mehonoth
au făcut 10, şi scăldătoarele au făcut preste
15 mehonoth, Şi marea 1, şi viţei cei 12
16 dedesuptul ei, şi opritorile, şi luotorile, Şi
căldările, şi cîrligele, şi năstrăpile, şi
toate vasele lor carele au făcut Hiraam; şi
aduse împăratului Solomon în Casa Domnu-
lui, de aramă curată. Întru împrejurul Ior- 17
danului au topit pre eale împăratul, întru gră-
simea pămîntului, în casa lui Sochoth şi în
casa Saridatha. Şi făcu Solomon toate 18
unealtele aceastea întru mulţime foarte, căci
n-au lipsit trasul arămii. Şi făcu Solomon 19
toate unealtele Casiei Domnului şi jîrtăvnecul
cel de aur şi measele, şi preste eale pîini ale
punerii-înainte. Şi luminătoarele şi fofea- 20
zile luminii, după judecată, şi de spre faţa lui –
davir de aur curat. Şi vergile lor şi fofea- 21
zele lor şi năstrăpile şi cădelniţele şi căţiile –
de aur curat. Şi uşa casii cea mai den- 22
lăuntru, cea de la Sfintele Sfintelor, şi uşile
casii besearicii – de aur. Şi să săvîrşi tot lucrul
carele au făcut Solomon în Casa Domnului;
Şi aduse Solomon sfintele lui David, tătîne- 23
său, şi argintul, şi aurul, şi toate unealtele, şi
le-au dat pre eale la visteria Casii Domnului.

CAP V

Atuncea adună Solomon pre toţi bătrî- 1
nii lui Israil şi pre toţi boiarii neamu-
rilor, pre povăţuitorii fealiurilor fiilor
lui Israil, la Ierusalim, ca să aducă
sicriiul făgăduinţii Domnului den
cetatea lui David, aceasta e Sion. Şi să 2
adună cătră împăratul tot omul lui Israil la
sărbătoare, aceasta e luna a şaptea. Şi 3
veniră toţi bătrînii lui Israil, şi luară toţ leviţii
sicriiul şi suiră sicriiul, şi cortul mărturiei,
Şi toate unealtele ceale sfinte den cort; şi-l 4
suiră pre el preoţii şi leviţii. Şi împăratul 5
Solomon, şi toată adunarea fiilor lui Israil, şi
cei ce să teamea, şi cei adunaţ ai lor – înaintea
sicriiului, jîrtvuind viţei şi oi carele nu să vor
număra şi carele nu să vor socoti de mulţime.
Şi băgară preoţii sicriiul făgăduinţii Domnului 6
la locul lui la davir al casii, la Sfintele Sfinte-
lor, dedesuptul aripilor heruvimilor. Şi era 7
heruvimii întinşi aripile lor preste locul
sicriiului şi acoperiia heruvimii preste sicriiu
şi preste părîngile lui deasupra. Şi încun- 8
jura părîngile, şi să vedea capetele părîngelor
dentru ceale sfinte la faţa lui davir, şi nu să
vedea afară. Şi era acolo pînă în ziua 9
aceasta, nu era în sicriiu afară den ceale 2
leaspezi carele au pus Moisi în Horiv, carele
au pus Domnul cu fiii lui Israil, cînd au ieşit ei
den pămîntul Eghipetului. Şi fu deaca 10
ieşiră preoţii de la sfinte, căci toţ preoţii carii
s-au aflat s-au sfinţit, şi nu era rînduiţ la rîn-
duială. Şi leviţii şi peaveţii toţ, cu fiii lui Asaaf, 11
cu Emaan, cu Idithum şi cu fiii lor, şi fraţii

lor, cei îmbrăcaţ cu veşminte de vişine, cu
ţimbale şi cu alăute şi cu cobuze stînd denain-
tea jîrtăvnicului, şi împreună cu dînşii 120 de
12 preoţi, trîmbiţind cu trimbiţile. Şi să făcu
un glas trîmbiţind şi pevețind, şi cînd glăsiia
cu un glas, ca să laude şi să mărturisească
Domnului, şi, după ce au înălţat glasul cu
trîmbiţele şi cu ţimbale şi cu meşterşuguri de
13 cîntări şi zicea: „Mărturisiţ Domnului, căci
bine iaste, căci în veac mila Lui!" Şi casa să
umplu de nor şi nu putea preoţii a sta a sluji,
de către faţa norului, căci au umplut mărirea
Domnului Casa lui Dumnezeu.

CAP VI

1 Atuncea zise Solomon: „Domnul au zis
2 ca să lăcuiască în negură; Şi eu am
zidit casă numelui Tău, Sfinte, Ţie, şi
gata a Te sălăşui pre Tine în veac".
3 Şi întoarse împăratul faţa lui şi bla-
goslovi toată adunarea lui Israil; şi toată adu-
4 narea lui Israil dvoriia; şi zise: „Blagoslovit
Domnul Dumnezeul lui Israil, Care au grăit cu
gura Lui către David, tatul mieu, şi în mînile
5 Lui au plinit, zicînd: 'Den ziua carea am
suit norodul Mieu den pămîntul Eghipetului,
n-am ales în cetate den toate fealiurile lui
Israil ca să zidească casă, ca să fie numele
Mieu acolo, şi n-am ales întru om ca să fie
întru povăţuitoriu preste norodul Mieu,
6 Israil. Şi am ales Ierusalimul, ca să fie
numele Mieu acolo, şi am ales pre David ca să
7 fie preste norodul Mieu, Israil'. Şi fu în
inima lui David, tătîne-mieu, ca să zidească
casă numelui Domnului Dumnezăului
8 Israil. Şi zise Domnul către David, tatul
mieu: 'Pentru căci s-au făcut pre inima ta ca
9 să zideşti casă numelui Mieu, Bine ai făcut
căci s-au făcut preste inima ta; însă tu nu vei
zidi casă Mie, căci fiiul tău, carele va ieşi den
mijlocul tău, acesta va zidi casă numelui
10 Mieu!' Şi au rîdicat Domnul cuvîntul acesta
carele au grăit, şi m-am făcut în locul lui
David, tătîne-mieu, şi am şăzut preste scau-
nul lui, în ce chip au grăit Domnul, şi am zidit
casa numelui Domnului Dumnezăului Israil.
11 Şi am pus acolo sicriiul întru carele e acolo
făgăduinţa Domnului, carea au pusu-o lui
12 Israil". Şi stătu înaintea jîrtăvnicului Dom-
nului, înaintea a toată adunarea lui Israil, şi
13 întinse mînile lui; Căci au făcut Solomon
vatră de aramă şi au pus pre ea în mijlocul
curţii sfîntului: de cinci coţi lungimea ei şi de 5
coţi lărgimea ei şi de trei coţi înălţimea ei. Şi stătu
preste ea şi căzu preste genuchele lui, înaintea a
toată adunarea lui Israil, şi întinse mînile lui la ce-
14 riu şi zise: „Doamne, Dumnezăul lui Israil, nu
iaste de potriva Ta Dumnezău în ceriu şi pre
pămînt, păzind făgăduinţa şi mila slugilor
Tale, celor ce merg înaintea Ta cu toată inima
lor; Carele ai păzit slugii Tale, lui David, 15
tătîne-mieu, carele ai grăit lui zicînd; şi ai
grăit cu rostul Tău, şi cu mînile Tale ai plinit
ca în ziua aceasta! Şi acum, Doamne, Dum- 16
nezăul lui Israil, cruţă slugii Tale, lui David,
tătîne-mieu, ceale ce ai grăit lui zicînd; şi ai
grăit cu rostul Tău şi ai plinit ca în ziua
aceasta, zicînd: 'Nu-ţ va lipsi ţie om de către
faţa Mea, şăzînd preste scaunul lui David,
însă de vor cruţa fiii tăi calea lor, ca să meargă
întru leagea Mea, cum ai mers înaintea
Mea'. Şi acum, Doamne, Dumnăzăul lui 17
Israil, încredinţască-se dară cuvîntul Tău
carele ai grăit slugii Tale, lui David! Căci de 18
va lăcui adevărat Dumnezău cu oamenii pre
pămînt? Unde ceriul şi ceriul ceriului nu
vor fi destule Ţie, şi ce iaste casa aceasta
carea am zidit? Şi vei căuta pre ruga slugii 19
Tale şi pre ruga mea, Doamne Dumnezăule,
ca să asculţi ruga mea, şi făgăduialii care sluga
Ta să făgăduiaşte înaintea Ta astăzi? Ca să 20
fie ochii Tăi deşchişi pre casa aceasta, ziua şi
noaptea, la locul acesta, carele ai zis să să
cheame numele Tău acolo. Ca să asculţi 21
ruga carea să roagă sluga Ta la locul acesta, şi
vei auzi omilinţa slugii Tale şi norodului Tău,
lui Israil, carele se vor ruga la locul acesta, şi
Tu vei asculta den locul sălăşluirei Tale den
ceriu şi vei auzi şi blînd vei fi. De va greşi 22
om aproapelui său şi va lua preste el blestem
ca să-l bleasteme pre dînsul, şi va veni şi va
blestema înaintea jîrtăvnicului în casa
aceasta, Şi Tu vei asculta den ceriu, şi vei 23
face, şi vei judeca robii Tăi, ca să răsplăteşti
celui fără de leage şi să-i dai căile lui la capul
lui, şi ca să îndireptezi direptul, ca să răsplă-
teşti fieştecăruia după direptatea lui. Şi de 24
se va înfrînge norodul Tău, Israil, înaintea
vrăjmaşilor, de vor greşi Ţie, şi se vor întoarce
şi vor mărturisi numele Tău şi se vor ruga şi
se vor omili înaintea Ta în casa aceasta, Şi 25
Tu vei asculta den ceriu şi blînd vei fi păcate-
lor norodului Tău, lui Israil, şi vei întoarce pre
dînşii la pămîntul carele ai dat lor şi părinţilor
lor. Cînd se va opri ceriul şi nu se va face 26
ploaie, căci vor greşi Ţie, şi se vor ruga la
locul acesta şi vor lăuda numele Tău şi de
către păcatele lor se vor întoarce, căci îi vei
smeri pre dînşii, Şi Tu vei asculta den 27
ceriu, şi blînd vei fi păcatelor slugilor, şi noro-
dului Tău, Israil, căci vei arăta lor calea cea
bună întru carea vor mearge întru ea şi vei da
ploaie preste pămîntul Tău carele ai dat noro-
dului Tău întru moştenire. Foamete de să 28
va face pre pămînt, moarte de să va face,

stricăciune de vînt, şi gălbenare, lăcustă şi
omidă de se va face, şi de-l va necăji pre el
vrăjmaşul pre denaintea cetăţilor lor, după
29 toată rana şi toată durearea, Şi toată ruga
şi toată umilinţa de să va face la omul şi la tot
norodul Tău, Israil, de va conoaşte omul atin-
gerea lui şi păcatul lui şi va întinde mînele lui
30 la locul acesta, Şi Tu vei asculta den ceriu,
dentru gata lăcaşul Tău, şi-l vei vindeca şi vei
da omului după căile lui în ce chip vei
cunoaşte inima lui, căce singur cunoşti inima
31 fiilor oamenilor, Pentru ca să să teamă de
Tine, ca să meargă întru toate căile Tale, toate
zilele carele ei trăiescu preste faţa pămîntului
32 carele ai dat părinţilor noştri. Şi tot striinul
carele nu den norodul Tău, den Israil, nu iaste
acesta, şi va veni den pămînt de departe
pentru numele Tău cel mare şi mîna Ta cea
tare şi braţul Tău cel înalt şi vor veni şi să vor
33 ruga la locul acesta, Şi Tu vei asculta den
ceriu, den gata lăcaşul Tău, şi vei face după
toate, oricîte Te va chema cel striin, ca să
cunoască toate noroadele pămîntului numele
Tău şi ca să să teamă de Tine ca şi norodul
Tău, Israil, şi a cunoaşte că numele Tău s-au
chemat preste casa aceasta carea am
34 zidit. Iară de va ieşi norodul Tău spre răz-
boiu preste vrăjmaşii Tăi, întru calea carea
vei trimite pre ei, şi se vor ruga cătră Tine
după calea cetăţii aceştiia carea ai ales întru
35 ea, şi casii carii am zidit numelui Tău, Şi vei
asculta den ceriu ruga lor şi umilinţa lor, şi vei
36 face îndireptarea lor. Căce vor greşi Ţie –
căce nu va fi om carele nu va greşi –, şi-i vei
lovi pre dînşii şi vei da pre dînşii în mînile
vrăjmaşilor lor, şi-i vor robi pre dînşii cei ce
au robit, la pămîntul vrăjmaşilor, la pămînt
37 departe au aproape, Şi vor întoarce inima
lor la pămîntul lor, unde s-au mutat acolo, şi
acolo se vor întoarce şi se vor ruga Ţie în
robia lor, zicînd: 'Greşit-am, nelegiuit-am şi
38 am păgînit', Şi se vor întoarce cătră Tine
cu toată inima lor şi cu tot sufletul lor, la pă-
mîntul celor ce au robit pre dînşii, unde i-au
robit pre dînşii, şi se vor ruga calea pămîntu-
lui lor carea ai dat părinţilor lor şi cetăţii căriia
ai ales şi casii căriia am zidit numelui Tău,
39 Şi vei auzi den ceriu, dentru gata lăcaşul Tău,
ruga lor şi umilinţa lor, şi vei face judecăţi şi
40 blînd vei fi norodului ce au greşit Ţie. Şi
acum, Doamne, fie ochii Tăi deşchiş şi urechile
Tale auzitoare la umilinţa locului acestuia.
41 Şi acum, scoală-Te, Doamne Dumnezăule, la
odihna Ta, Tu şi chivotul vîrtutei Tale; preoţii
Tăi, Doamne Dumnezău, s-au îmbrăcat mîntui-
re, şi cei curaţi ai Tăi veselească-se întru
bune. Doamne Dumnezău, să nu întorci 42
faţa unsului Tău, pomeneaşte milele Tale lui
David, robului Tău!"

CAP VII

i deaca săvîrşi Solomon rugîndu-se, 1
şi focul pogorî den ceriu şi mîncă de
tot arderile-de-tot şi jîrtvele, şi mări-
rea Domnului împlu casa. Şi nu 2
putea preoţii să între în Casa Domnu-
lui în vreamea aceaea, căce au umplut mări-
rea lui Dumnezău Casa Domnului. Şi toţi 3
fiii lui Israil vedea pogorîndu-se focul şi mări-
rea lui Dumnezău pre casă, şi căzură preste
faţă pre pămînt şi preste pardosala pietrii şi
să închinară şi lăudară Domnului: „Căce bine,
căce în veac mila Lui!" Şi împăratul şi tot 4
norodul – jîrtvuind jîrtve înaintea Domnu-
lui. Şi jîrtvui împăratul Solomon jîrtva: 5
viţei 22000, oi 120000; şi înnoi Casa lui Dum-
nezău împăratul şi tot norodul. Şi preoţii la 6
străjile lor stînd, şi leviţii cu unealte de cîntări
Domnului ale lui David împăratului, a mărtu-
risi înaintea Domnului: „Căci în veac mila
Lui!", cu laudele lui David pren mîna lor, şi
preoţii trîmbiţind cu trîmbiţele înaintea lor, şi
tot Israilul stînd. Şi au sfinţit Solomon mij- 7
locul curţii cei den Casa Domnului, căci au
făcut acolo arderile-de-tot, şi seurile mîntuiri-
lor, căci jîrtăvnicul cel de aramă carele au
făcut Solomon nu încăpea a priimi arderile-
de-tot şi jîrtvele şi seurile. Şi făcu Solomon 8
praznicul în vreamea aceaea 7 zile, şi tot
Israilul cu el, adunare mare foarte, de la între-
rea Emathu şi pînă la pîrîul Eghipetului. Şi 9
au făcut în ziua a opta ieşire, căci înnoirea jîr-
tăvnicului au făcut 7 zile şi praznicul 7
zile. Şi în 23 ale lunii a şaptea au trimis pre 10
norod la lăcaşurile lor, veselindu-se şi cu
inimă bună spre ceale bune carele au făcut
Domnul lui David, şi lui Solomon, şi lui Israil,
norodului Lui. Şi săvîrşi Solomon Casa 11
Domnului şi casa împăratului; şi toate cîte au
vrut întru sufletul lui Solomon a face în Casa
Domnului şi în casa lui s-au sporit. Şi Să ivi 12
Domnul lui Solomon noaptea şi zise lui:
„Auzit-am ruga ta şi am ales în casa aceasta
Mie în casă de jîrtvă. De voiu opri ceriul şi 13
nu se va face ploaie, şi de voiu porunci lăcustii
să mănînce lemnul, şi de voiu trimite omor
întru norodul Mieu, Şi de se va înfrunta 14
norodul Mieu, preste carii să cheamă numele
Mieu preste dînşii, şi se vor ruga şi vor
cerca faţa Mea şi se vor întoarce dentru
căile lor ceale reale, şi Eu voiu asculta den
ceriu şi blînd voiu fi păcatelor lor şi voiu
vindeca pămîntul lor. Şi acum ochii Miei 15
vor fi deşchiş şi urechile Meale as-

16 cultătoare la ruga locului acestuia. Şi acum
am ales şi am sfinţit casa aceasta ca să fie
numele Mieu acolo pînă în veac, şi vor fi ochii
17 Miei şi inima Mea acolo toate zilele. Şi tu,
de vei mearge înaintea Mea cum au mers
David, tatul tău, şi vei face după toate carele
au poruncit ţie, şi poruncile Meale şi judecă-
18 ţile Meale vei păzi, Şi voiu rîdica scaunul
împărăţiei tale, cum am făgăduit lui David,
tatului tău, zicînd: 'Nu ţi se va rădica ţie povo-
19 ţuitoriu om întru Israil!' Şi de vă veţ
întoarce voi şi veţ părăsi poruncile Meale şi
învăţăturile Meale carele am dat înaintea
voastră, şi veţ mearge, şi veţ sluji la alţ dumnezei
20 şi vă veţ închina lor, Şi voiu rîdica pre voi
de la pămîntul carele am dat voao, şi casa
aceasta, care am sfinţit numelui Mieu, lepăda-o-
voiu de cătră faţa Mea şi o voiu da pre ea în
21 pildă şi în poveaste întru toate limbile. Şi
casa aceasta, carea era înaltă, tot cela ce va
treace pren ea se va întrista şi va grăi: 'Pentru
care lucru au făcut Domnul aşa pămîntului
22 acestuia şi casii aceştiia?' Şi vor zice:
'Pentru căci au părăsit pre Domnul Dumne-
zăul părinţilor lor, pre Cela ce au scos pre
dînşii den pămîntul Eghipetului, şi s-au apu-
cat de alţ dumnezei şi s-au închinat lor şi au
slujit lor, şi pentru aceasta au adus preste
dînşii toată răutatea aceasta'".

CAP VIII

1 Şi să făcu după 20 de ani întru carele au
zidit Solomon Casa Domnului şi casa
2 lui, Şi cetăţile carele au dat Hiram
lui Solomon le-au zidit pre eale Solo-
mon şi au lăcuit acolo pre fiii lui
3 Israil, Şi au venit Solomon la Emath Suvaa
4 şi să întări preste ea. Şi zidi pre Thedmor
în pustiiu şi toate cetăţile tari carele au zidit
5 în Iemath. Şi au zidit Vethoronul cel de sus
şi Vethoronul cel de jos, cetăţi tari, ziduri,
6 porţi şi zăvoară; Şi pre Valaath şi toate
cetăţile tari carele era lui Solomon, şi toate
cetăţile carălor, şi cetăţile călăreţilor, şi cîte au
pohtit Solomon după pohta ca să zidească în
Ierusalim şi în Livan şi întru toată împărăţia
7 lui. Tot norodul cel ce a rămas de la ghetheu
şi de la amoreu şi de la ferezeu şi de la eveu şi
8 de la evuseu, carii nu-s dentru Israil, Ce
era dentru fiii lor ceia ce au rămas cu ei pre
pămînt, pre carii n-au pierdut de tot fiii lui
Israil, şi au adus pre ei Solomon în dajde pînă
9 în ziua aceasta. Şi dentru Israil n-au dat
Solomon întru slugi împărăţiei lui, căci aceş-
tea – oameni de războiu şi boiari tari şi boiari
10 ai carălor şi ai călăreţilor. Şi aceştea-s
boiarii ispravnicilor împăratului Solomon,
11 250, isprăvnicind la lucru întru norod. Şi
pre fata lui Farao au adus Solomon den ceta-
tea lui David la casa carea au zidit ei, căci au
zis: „Nu va lăcui muiarea mea în cetatea lui
David, împăratului Israil, căci sfînt iaste unde
au întrat sicriiul Domnului". Atuncea au 12
adus Solomon arderi-de-tot Domnului preste
jîrtăvnicul carele au zidit Domnului, denain-
tea norodului, Şi după cuvîntul den zi în zi 13
ca să aducă, după poruncile lui Moisi, întru
simbete şi în luni şi în praznice, 3 vremi ale
anului: la praznicul azimelor, şi la praznicul
săptămînilor, şi la praznicul corturilor. Şi 14
au pus după judecata lui David, tătîne-său,
împărţealele preoţilor, şi după slujbele lor; şi
leviţii la străjile lor, ca să laude şi să slujască
pre denaintea preoţilor, după cuvintele, den
zi în zi; şi portarii, după împărţealele lor, la
poartă şi la poartă, căci aşa e porunca lui
David, omul lui Dumnezeu. N-au trecut 15
poruncile împăratului pentru preoţi şi pentru
leviţi la tot cuvîntul şi la visterii. Şi să găti 16
tot lucrul dentru carea zi s-au pus temelia
pînă unde au săvîrşit Solomon Casa Domnu-
lui. Atuncea s-au dus Solomon la Gasion 17
Gaver şi la Elath cea pre lîngă mare, la pămîntul
Idumeii. Şi trimise Hiram cu mîna slugilor 18
lui vase, şi slugi ştiind marea, şi mearseră cu
slugile lui Solomon la Sofira şi au luat de acolo
350 de talanzi de aur şi au venit cătră împăra-
tul Solomon.

CAP IX

Şi împărăteasa Sava au auzit numele 1
lui Solomon şi au venit ca să-l ispi-
tească pre el cu cuvinte întunecoase
la Ierusalim, cu puteare grea foarte,
şi cămile rădicînd mirosituri, şi aur cît
de mult, şi piatră cinstită. Şi veni cătră Solo-
mon şi grăi lui toate cîte era întru sufletul ei.
Şi-i spuse ei Solomon toate cuvintele ei, şi n-au 2
trecut cuvînt de la Solomon carele nu l-au
spus ei. Şi văzu împărăteasa Sava înţelep- 3
ciunea lui Solomon, şi casa carea au zidit,
Şi bucatele measelor lui, şi şădearea slugilor 4
lui, şi starea posluşnicilor lui, şi îmbrăcămin-
tea lor, şi păharnicii lui, şi podoaba lor, şi
arderile ceale de tot carele aducea în Casa
Domnului, şi-ş ieşi den fire şi zise cătră împă-
ratul: „Adevărat cuvîntul carele am auzit în 5
pămîntul mieu pentru cuvintele tale şi pentru
înţelepciunea ta! Şi n-am crezut cuvintelor 6
lor, pînă unde am venit şi au văzut ochii miei.
Şi, iată, nu mi s-au spus mie jumătate den
mulţimea înţelepciunii tale; adaos-ai preste
auzul carele am auzit. Fericiţ oamenii 7
tăi şi fericite slugile tale aceastea, ceia

ce dvorescu ție înainte pururea, și auzind înțe-
8 lepciunea ta! Fie Domnul Dumnezeul tău
blagoslovit, Carele au vrut întru tine ca să te
dea preste scaunul lui întru împărat norodu-
lui tău! Pentru că au iubit Domnul Dumnezeul
tău pre Israil, ca să întărească pe el în veac,
și te-au dat pre tine preste el întru împărat, ca
9 să faci judecată și direptate!" Și au dat
împăratului 120 de talanzi de argint, și miro-
situri întru mulțime foarte, și piatră cinstită.
Și nu era ca unsorile acealea carele au dat
10 împărăteasa Sava împăratului Solomon. Și
slugile lui Hiram și slugile lui Solomon aducea
lui aur de la Sufir și leamne de pin și piatră
11 cinstită. Și făcu împăratul leamnele ceale
de pin scări la Casa Domnului și casii împăra-
tului, și copuze și alăute cîntăreților. Și nu
s-au ivit ca aceastea mai nainte în pămîntul
12 Iudei. Și împăratul Solomon au dat împă-
răteasii Savei toate voile ei carele au cerșut,
afară den toate carele au adus lui Solomon
împăratului, și să întoarse la pămîntul
13 ei. Și era trasul aurului carele i s-au adus
14 lui într-un an 666 talanzi de aur, Afară den
oamenii cei supuș și cei ce să negutitoriia, care
aducea, și den toți împărații arăpimei și dom-
nii pămîntului, carei toți aducea aur și argint
15 împăratului Solomon. Și făcu împăratul
Solomon 200 scuturi de aur bătute, - 600 de
16 auri curați era pre un scutur - Și 300 de
pavețe bătute de aur, - 300 de auri să cheltuia
preste fiecare pavăță - și le-au dat pre eale
17 împăratul în casa dumbrăvii Livanului. Și
făcu împăratul scaun de elefand de dinți mari,
18 și-l ferecă pre el cu aur de lamură. Și 6 ste-
pene scaunului, îmbrăcate cu aur, și razim
supt picioare au pus cu aur scaunului, și
unghiuri de o parte și de alta, preste scaunul
19 șăderii, și 2 lei stînd lîngă unghiuri, Și 12
lei stînd acolo preste ceale șase stepene, de o
parte și de alta; nu s-au făcut așa întru toată
20 împărăția. Și toate vasele casii împăratului
Solomon - de aur, și toate vasele casii dum-
brăvii Livanului - cu aur învălite; nu era
argintul socotit în zilele împăratului Solomon
21 întru nemica, Căci corabia împăratului
mergea la Tharsis, cu slugile lui Hiram, o dată
pren 3 ani veniia vasul de la Tharsis împăra-
tului, plină fiind de argint și de aur, și dinți de
22 elifand, și maimuțe, și thehim. Și să mări
Solomon mai mult decît toți împărații pămîn-
23 tului cu avuție și cu înțelepciune. Și toți
împărații pămîntului cerca fața lui Solomon,
să auză înțelepciunea lui carea au dat Dumne-
24 zău în inima lui. Și ei aducea fieștecarele
darurile lui: vase de argint și vase de aur, și
îmbrăcăminte, și zmirnă aleasă, și dul-
ceți, și cai, și mușcoi, den an în an. Și era 25
la împăratul Solomon 4000 de iape de cară și
12000 de călăreți; și au pus pre dînșii în cetă-
țile carălor și cu împăratul în Ierusalim. Și 26
era povățuitoriu tuturor împăraților, de la rîu
și pînă la pămîntul celor streini de fealiu și
pînă la hotarul Eghipetului. Și deade împă- 27
ratul aurul și argintul în Ierusalim ca pietrile;
și chiedrii i-au dat ca dudele ceale de pre șăs
întru mulțime. Și ieșirea călăreților - den 28
Eghipet lui Solomon, den tot pămîntul. Și 29
rămășițele cuvintelor lui Solomon ceale den-
tîiu și ceale de apoi, iată, aceastea scrise sînt
pre Cartea cuvintelor lui Nathan prorocului și
pre cuvintele lui Ahia Siloniteanul și întru
vedeniile lui Ioil, celuia ce vedea pentru Iero-
voam, feciorul lui Navat. Și împărăți Solo- 30
mon în Ierusalim preste tot Israilul 40 de
ani. Și adormi Solomon cu părinții lui și-l 31
îngropară pre dînsul în cetatea lui David, tătî-
ne-său. Și împărăți Rovoam, feciorul lui,
pentru dînsul.

CAP X

i veni Rovoam la Sihem, căci la 1
Sihem veniia tot Israilul ca să-l împă-
rățască pre dînsul. Și fu deaca auzi 2
Ierovoam, feciorul lui Navat, și el - la
Eghipet, cînd au fugit de către fața lui
Solomon împăratul și lăcui Ierovoam în Eghi-
pet, și să întoarse Ierovoam de la Eghipet.
Și trimise și-l chemară pre dînsul și au venit 3
Ierovoam cu toată adunarea lui Israil către
împăratul Rovoam, zicînd: „Tată-tău au 4
năsîlnicit jugul nostru; și acum iușureaze de
către lucrul tătîne-tău cel nesîlnic și de la
jugul lui cel greu carele au dat preste noi, și-ț
vom sluji ție". Și zise lor: „Păsați pînă în 5
trei zile, și veniți către mine". Și să duse
norodul. Și adună împăratul Rovoam pre 6
bătrînii cei ce sta înaintea lui Solomon, tătîne-
său, cîndu trăiia el, zicîndu: „Cum voi sfătuiți
ca să răspunzu norodului acestuia cuvînt?"
Și grăiră lui, zicîndu: „De va fi astăzi spre 7
bine norodului acestuia și vei binevrea și vei
grăi lor cuvinte bune, și vor fi ție slugi toate
zilele". Și lăsă sfatul celor bătrîni, care au 8
sfătuit lui, și s-au svătuit cu copiii carii s-au
crescut cu el, cei ce dvoriia înaintea lui. Și 9
zise lor: „Ce voi sfătuiți, și voiu răspunde
cuvînt norodului acestuia carii au grăit către
mine, zicînd: 'Slobozi den jugul carele au dat
tată-tău spre noi!'" Și au grăit lui copiii ceia 10
ce s-au crescut cu el, zicînd: „Așa vei grăi
norodului ce au grăit către tine, zicînd: 'Tată-
tău au îngreuiat jugul nostru, și tu slobozi
de asupra noastră!', așa vei zice către

dînşii: 'Cel mic deagetul mieu, mai gros iaste
11 decît mijlocul tătîni-mieu. Şi acum, tatul
mieu v-au certatu pre voi cu jug greu, şi eu voiu
adaoge preste jugul vostru; tată-mieu v-au
certat pre voi cu bice, şi eu voiu certa pre voi
12 cu scorpii!'" Şi veni Ierovoam şi tot noro-
dul către Rovoam în ziua a treia, în ce chip au
grăit împăratul, zicînd: „Întoarceţi-vă către
13 mine în a treia zi!" Şi răspunse împăratul
cu nesilnicie, şi lăsă împăratul Rovoam sfatul
14 bătrînilor Şi au grăit după sfatul tinerilor,
zicînd: „Tatul mieu au îngreuiat jugul vostru,
şi eu voiu adaoge preste el. Tatul mieu v-au
certat pre voi cu bice, şi eu voiu certa pre voi
15 cu scorpii!" Şi nu ştiia împăratul Rovoam,
căce era întoarcere de la Dumnezău, zicînd:
„Rădicat-au Domnul cuvîntul Lui, carele au
grăit cu mîna lui Ahia Siloniteanul pentru
16 Ierovoam, feciorul lui Navat, Şi a tot Israi-
lul, căce n-au ascultat împăratul lor". Şi răs-
punse norodul către împăratul, zicînd: „Carea
e noao partea întru David şi moştenirea întru
fiiul lui Iese? Aleargă la lăcaşurile tale, Israile!
Acum caută casa ta, Davide!" Şi mearse tot
17 Israilul la lăcaşurile lui. Şi oamenii lui Israil
şi cei ce lăcuia în cetăţile Iudii au împărăţit
18 preste ei pre Rovoam. Şi au trimis la dînşii
Rovoam împăratul pre Adaniram, pre cel
preste bir, şi l-au ucis pre el fiii lui Israil cu
pietri şi au murit. Şi auzi împăratul Rovoam şi
sîrgui a se sui în caru şi a fugi la Ierusalim.
19 Şi defăimă Israil în casa lui David pînă în ziua
aceasta.

CAP XI

1 Şi veni Rovoam la Ierusalim şi au adu-
nat casa Iudii şi a lui Veniamin,
180000 de voinici făcîndu războiu, şi
da războiu către Israil şi către Iero-
voam, ca să întoarcă împărăţia lui.
2 Şi să făcu cuvîntul lui Dumnezău către
Samea, omul lui Dumnezău, zicînd: „Zi către
Rovoam a lui Solomon, împăratul Iudii, şi
către tot Israilul, întru Iuda, şi întru Venia-
3 min, zicînd: 'Aceastea zice Domnul: 'Nu vă
veţi sui, nice veţi da războiu către fraţii voştri!
Întoarcă-se fieştecarele la casa lui, căce de la
Mine s-au făcut cuvîntul acesta!'" Şi au ascul-
tat cuvîntul Domnului şi să întoarsără, ca să
4 nu meargă preste Ierovoam. Şi lăcui Rovoam
5 în Ierusalim şi au zidit cetăţi zidite în Iudea. Şi
6 au zidit Vithleaemul, şi Etanul, şi Thecuia, Şi
7 Vethsavran, şi Sohoth, şi Odollam, Şi Ghieth,
8 şi Marisar, şi pre Zif, Şi pre Adurem, şi pre
9 Lahis, şi pre Azica, Şi pre Salaa, şi pre Elom,
şi pre Hevron, carea iaste la Iuda şi la Venia-
10 min cetăţi zidite. Şi le-au întărit pre eale
cu ziduri şi le-au dat lor povăţuitori şi punere
de bucate, untdelemn şi vin; Şi pren 11
cetate şi cetate – scuturi şi suliţe; şi le întări
pre eale întru mulţime foarte. Şi era la Iuda şi
la Veniamin. Şi preoţii şi leviţii carii era 12
întru tot Israilul s-au adunat către el den toate
hotarăle, Căci au lăsat leviţii lăcaşurile 13
ţinerilor lor şi au mers către Iuda la Ierusalim;
şi au scos pre ei Ierovoam şi fiii lui ca să nu
slujască Domnului Şi puse lui preoţii ai 14
înălţimilor şi idolilor şi celor deşarte şi viţeilor
carii au făcut Ierovoam; Şi au scos pre ei 15
den neamurile lui Israil, carii au dat inima lor
a cerca pre Domnul Dumnezăul lui Israil, şi
au venit la Ierusalim a jîrtvui Domnului Dum-
nezăul părinţilor lor. Şi întăriră împărăţia 16
Iudei şi întăriră pre Rovoam al lui Solomon în
ani 3, căci au mers întru căile lui David şi lui
Solomon, tătîne-său, 3 ani. Şi luo Rovoam 17
lui muiare pre Moolath, fata lui Ieremoth, fiiul
lui David, şi pre Avighea, fata lui Eliav al lui
Iesea. Şi născu lui fii pre Ieus şi pre Sama- 18
ria şi pre Zaam. Şi după aceasta au luatu-ş 19
lui pre Maaha, fata lui Avesalom, şi au născut
lui pre Avia şi pre Iethi şi pre Salemoth. Şi 20
iubi Rovoam pre Maaha, fata lui Avesalom,
mai mult decît pre toate muierile lui şi ţiito-
rile lui, căci muieri 18 avea şi ţiitori 60, şi au
născut 28 de feciori şi 60 de feate. Şi au pus 21
Rovoam întru căpetenie pre Avia al Maahăi
întru povăţuitoriu întru fraţii lui, căci a-l
împărăţi socotiia pre el, şi să crescu decît toţi
fraţii lui întru toţi fiii Iude[i] şi Veniamin, şi
întru cetăţile ceale tari, şi au dat întru eale
hrane întru mulţime multă, şi au cerşut mul-
ţime de muieri.

CAP XII

Şi fu deaca să găti împărăţia lui 1
Rovoam şi deaca să întări, au părăsit
poruncile Domnului, şi tot Israilul
împreună cu dînsul. Şi fu întru 2
anul al cincilea al împărăţiei lui
Rovoam, s-au suit Susachim, împăratul Eghi-
petului, preste Ierusalim (căci au greşit înain-
tea Domnului), Cu 1000 şi 800 de cară şi 3
60000 de cai, şi nu era număr mulţimei carea
au venit cu dînsul de la Eghipet: livii, troglodi-
teani şi arapi, Şi au biruit cetăţile ceale tari 4
carele era în Iuda, şi veniră la Ierusalim. Şi 5
Sameas prorocul au venit către Rovoam şi către
boiarii Iudei, carii s-au adunat la Ierusalim de
către faţa lui Susachim, şi zise lor: „Aşa au zis
Domnul: 'Voi M-aţ lăsat pre Mine, şi Eu voiu lăsa
pre voi în mîna lui (Susachim)'". Şi să ruşina- 6
ră boiarii Iudei şi împăratul şi ziseră: „Dirept e
Domnul!" Şi deaca au văzut Domnul că s-au 7

înfrînt, să făcu cuvîntul Domnului către
Sameas, zicînd: „S-au ruşinat, nu voiu strica
pre ei, şi voiu da pre dînşii cît de puţin spre
mîntuire, şi nu va pica mînia Mea preste Ieru-
8 salim cu mîna lui Susachim, Căci vor fi lui
întru slugi şi vor conoaşte slujba Mea şi slujba
9 împărăţiei pămîntului". Şi să sui Susa-
chim, împăratul Eghipetului, preste Ierusalim
şi au luat visteriile ceale den Casa Domnului
şi visteriile ceale den casa împăratului, toate
au luat, şi au luat scuturile ceale de aur carele
10 au făcut Solomon. Şi au făcut împăratul
Rovoam scuturi de aramă pentru dînsele, şi
puse preste eale Susachim, împăratul Eghi-
petului, boiarenii alergătorilor, pre ceia ce
11 păziia poarta împăratului. Şi fu deaca întră
împăratul în Casa Domnului, întra înlăuntru
ceia ce păziia şi cei ce alerga şi cei ce să întor-
12 cea întru întimpinarea alergătorilor. Şi
pentru căci s-au ruşinat el, s-au întors de la
el urgia Domnului şi nu la peire de săvîrşit;
13 pentru că şi întru Iuda era cuvinte bune. Şi
să întări împăratul Rovoam în Ierusalim şi
împărăţi. Şi de 41 de ani era Rovoam cînd au
împărăţit el, şi 17 ani au împărăţit în Ierusa-
lim, în cetatea carea au ales Domnul ca să
numească numele Lui acolo dintru toţii fiii lui
Israil; şi numele maicii lui – Nomma Amani-
14 teanca. Şi au făcut răul, căci n-au îndirep-
15 tat inema lui ca să cearce pre Domnul. Şi
cuvintele lui Rovoam ceale dentîiu şi ceale de
apoi nu, iată, sînt scrise întru cuvintele lui
Sammea prorocului şi Addo, celuia ce vedea,
şi faptele lui? Şi au dat războiu Rovoam lui
16 Ierovoam toate zilele. Şi muri Rovoam cu
părinţii lui, şi să îngropă în cetatea lui David,
şi împărăţi Avia, fiiul lui, pentru dînsul.

CAP XIII

1 Întru 18 ani ai împărăţiei lui Iero-
voam, au împărăţit Avia preste Iuda.
2 Şi 3 ani au împărăţit preste Ierusa-
lim; şi numele maicii lui – Maaha, fata
lui Uriil de la Gaveon. Şi războiu era
întru mijlocul lui Ierovoam şi întru mijlocul lui
3 Avia. Şi au rînduit Avia războiul cu
puteare, războinicii puterii – 400000 de
oameni tari –, şi Ierovoam rîndui către el răz-
boiu cu 800000 de oameni războinici ai puterii
4 cu vîrtute. Şi să sculă Avia de la muntele
Somoron, carele iaste în muntele lui Efraim,
şi zise: „Ascultaţi-mă, Ierovoam şi tot Israi-
5 lul! Nu iaste voao a cunoaşte căci Domnul
Dumnezeu au dat împărat pre David preste Is-
rail în veac, şi pre fiii lui întru făgăduinţă veacini-
6 că? Şi să sculă Ierovoam a lui Navat, sluga lui
Solomon al lui David, şi să osebi de la domnul
lui. Şi să adunară către el oameni ucigaş, 7
fii fără de leage, şi stătu împotrivă către
Rovoam, fiiul lui Solomon; şi Rovoam era mai
tînăr şi fricos la inemă şi n-au stătut împotriva
feaţii lui. Şi acum voi zice[ţi] ca să staţ 8
împotriva feaţii împărăţiei Domnului, pren
mîna fiilor lui David, şi voi – mulţime multă şi,
împreună cu voi, viţei de aur, pre carii au
făcut voao Ierovoam întru dumnezei. Carii 9
aţ scos preoţii Domnului, pre fiii lui Aaron şi
pre leviţi, şi aţ făcut voao preoţi den norodul a
tot pămîntului. Cela ce mearge a umplea
mînile lui cu 6 viţei den boi şi berbeci şapte, şi
să făcu întru preot la cela ce nu e Dumnezeu.
Şi noi pre Domnul Dumnezeul nostru nu 10
L-am părăsit, şi preoţii Lui slujăsc Domnului,
fiii lui Aaron şi leviţii. Şi întru rînduialele 11
lor tămîiază Domnului arderi-de-tot, dime-
neaţa şi sara, şi tămîie a împreunării, şi pune-
ri-de-pîine-înainte preste masa cea curată; şi
sfeaşnicul cel de aur, şi luminătorii arderii, ca
să aprinză înde sară, căci păzim noi pazele
Domnului Dumnezeului părinţilor noştri, şi
voi L-aţ părăsit pre Dînsul. Şi iată, cu noi e 12
de-nceput Domnul şi preoţii Lui şi trîmbiţile
însemnării, ca să însemneaze preste noi. Şi,
fiii lui Israil, să nu daţ războiu către Domnul
Dumnezeul părinţilor voştri, căci nu veţ
spori!" Şi Ierovoam întoarse straja cea 13
ascunsă ca să vie lui dendărăt. Şi să făcu
denaintea Iudii, şi straja dendărăt. Şi să 14
întoarse Iuda şi iată lui războiul denainte şi
denapoi, şi striga către Domnul, şi preoţii
trîmbiţară cu trîmbiţile. Şi strigară oame- 15
nii Iudii; şi fu cînd striga oamenii Iudii, şi
Domnul au lovit pre Ierovoam şi pre Israil
înaintea lui Avia şi a Iudii. Şi fugiră fiii lui 16
Israil de către faţa Iudii şi deade pre dînşii
Domnul în mînile lor. Şi lovi pre ei Avia şi 17
norodul lui rană mare, şi căzură răniţi de la
Israil 500000 oameni tari. Şi să smeriră fiii 18
lui Israil în ziua aceaea, şi să întăriră fiii Iudei,
căci au nedejduit pre Domnul Dumnezăul părin-
ţilor lor. Şi goni Avia denapoia lui Ierovoam şi 19
au luat de la el cetăţile, pre Vethil şi satele ei,
şi pre Iesana şi satele ei, şi pre Efron şi satele
ei. Şi n-au mai putut Ierovoam încă în toate 20
zilele lui Avia, şi lovi pre el Domnul şi
muri. Şi să întări Avia, şi luo lui muieri 14 21
şi născu feciori 22 şi 62 de feate. Şi rămăşi- 22
ţele cuvintelor lui Avia şi lucrurile lui,
şi cuvintele lui, scrise-s
pre Cartea cuvinte-
lor prorocului
Ado.

CAP XIV

1 Şi muri Avia cu părinţii lui şi astrucară
pre el în cetatea lui David; şi împă-
răţi Asa, fiiul lui, pentru dînsul; în
zilele lui Asa au odihnit pămîntul
2 Iudei 10 ani. Şi făcu Asa bunul şi
direptul înaintea Domnului Dumnezăului
3 lui. Şi depărtă jîrtăvnicile streinilor şi ceale
înalte, şi sfărîmă stîlpii, şi tăie desişu-
4 rile, Şi zise Iudei ca să cerceteaze pre
Domnul Dumnezăul părinţilor lor şi să facă
5 leagea Lui şi poruncile. Şi depărtă de la
toate cetăţile Iudei jîrtăvnicile şi idolii. Şi să
6 împăcă împărăţia înaintea lui. Şi zidi cetăţi
cu ziduri în pămîntul Iudei, căci s-au împăcat
pămîntul şi nu era lui războiu întru anii aceş-
7 tea, căci Domnul au odihnit lui. Şi zise
Iudei: „Să zidim cetăţile aceastea şi să facem
ziduri şi turnuri şi porţi şi zovoară, întru care
stăpînim pămîntul, căci în ce chip am cercetat
pre Domnul Dumnezăul nostru, ne-au cerce-
tat pre noi şi ne-au odihnit pre noi după
8 împrejur şi ne-au sporit noao". Şi să făcu
puteare lui Asa de purtători de arme rîdicînd
scuturi şi suliţe în pămîntul Iudei 300000 şi în
pămîntul lui Veniamin păvăţaşi şi arcaş
9 280000, toţi aceştea războinici puterii. Şi
ieşi preste dînşii Zarae Arapul cu puteare cu
1000 de mii şi cară 300 şi veni pînă la
10 Mariasa. Şi ieşi Asa întru întimpinarea lui
şi rîndui războiul în vale, de spre crivăţ, la
11 Marisa. Şi strigă Asa cătră Domnul Dum-
nezăul lui şi zise: „Doamne, nu iaste nepu-
tinţă la Tine a mîntui întru mulţi şi întru
puţini; întăreaşte pre noi, Doamne Dumne-
zăul nostru, căci pre Tine nedejduim şi pre
numele Tău am venit preste mulţimea această
multă! Doamne, Dumnezăul nostru Tu eşti, să
12 nu să întărească spre Tine om!" Şi lovi
Domnul pre arapi înaintea lui Asa şi înaintea
13 Iudei şi fugiră arapii. Şi goni pre ei Asa şi
norodul lui pînă la Ghedor, şi căzură arapii cît
nu era întru ei scăpare, căci s-au surpat înain-
tea Domnului şi înaintea puterii Lui; şi pră-
14 dară prăzi multe, Şi tăiară satele lor pre
împrejurul lui Ghiedor, căci s-au făcut spaima
Domnului preste dînşii, şi au prădat toate
cetăţile lor, căci prăzi multe au făcut la
15 dînşii. Şi încă corturi agonisite lor, şi pre
Amazenis au tăiat şi au luat oi multe şi cămile
şi s-au întors la Ierusalim.

CAP XV

1 Şi Azarias, feciorul lui Adad, să făcu
2 preste el Duhul Domnului, Şi ieşi
întru întimpinarea lui Asa şi la tot
Iuda şi la Veniamin şi zise lui: „Ascul-
taţi mie, Asa şi tot Iuda şi Veniamin!
Domnul – cu voi, pentru căci sînteţi voi cu El;
şi de veţi cerca pre El, Se va afla voao; şi de-L
veţi lăsa pre Dînsul, lăsa-va pre voi. Şi zise 3
multe lui Israil, întru cel ce nu e Dumnezău
adevărat, şi nu preot arătînd, şi în fărăde-
leage. Şi va întoarce pre dînşii la necaz 4
cătră Domnul Dumnezăul lui Israil şi-L vor
cerca pre El şi Se va afla lor. În vreamea 5
aceaea nu iaste pace celui ce iase şi celui ce
întră, căci spaima Domnului – preste toţi ceia
ce lăcuiesc ţările; Şi va da războiu limbă 6
cătră limbă şi cetate cătră cetate, căce Dum-
nezău i-au spămîntat pre dînşii cu tot neca-
zul. Şi voi întăriţi-vă şi nu se slăbească 7
mînile voastre, căci iaste plată lucrului
vostru". Şi deaca au auzitu Asa cuvintele 8
aceastea şi prorocia Azariei prorocul, şi să
întări şi scoase toate urîciunele de la tot
pămîntul Iudei şi a lui Veniamin şi den cetăţile
carele au ţinut Ierovoam în muntele lui
Efraim şi înnoi jîrtăvnicul Domnului, carele
era înaintea besericii Domnului. Şi adună 9
pre Iuda şi pre Veniamin şi pre cei nemear-
nici ce lăcuia împreună cu el, de la Efraim şi
de la Manasi şi de la Semeon, căce s-au lipit
cătră el dentru Israil mulţi deaca au văzut ei că
Domnul Dumnezău e împreună cu el. Şi să 10
adunară în Ierusalim în luna a treia, în anul
al 15 al împărăţiii lui Asa. Şi jîrtvui Dom- 11
nului în ziua aceaea, den prăzile carele au
adus, viţei 700 şi oi 7000. Şi petrecură cu 12
făgăduinţă ca să cearce pre Domnul Dumne-
zăul părinţilor lor den toată inima şi dentru
tot sufletul lor; Şi tot carele nu va cerceta 13
pre Domnul Dumnezăul lui Israil va muri, den
tînăr pînă în bătrîn, de la bărbat pînă la
fămeaie. Şi să jurară întru Domnul cu glas 14
mare, şi cu chiot, şi cu trîmbiţe, şi cu bucine, şi
să veseliră tot Iuda pentru jurămînt, Căce 15
dentru tot sufletul să jurară şi cu toată voia
L-au cercat pre El, şi S-au aflat lor, şi-i odihni
Domnul pre ei de pe împrejur. Şi pre 16
Maaha, maica lui, o mută ca să nu fie la
Astarta slujind; şi tăie idolul şi-l arse de tot în
pîrîul Chiedrului. Însă ceale nalte nu le-au 17
rădicat, căce era în Iuda şi Israil, ce inima lui
Asa să făcea plină toate zilele lui. Şi băgară 18
sfintele lui David, tătîni-său, şi sfintele Casii
lui Dumnezeu, argint şi aur şi vase. Şi răz- 19
boiu nu era împreună cu el pînă în 35 de ani ai
împărăţiii lui Asa.

CAP XVI

Şi la 38 de ani ai împărăţiii lui Asa, se 1
sui Vaasa, împăratul lui Israil,
preste Iuda şi zidi pre Ramma, ca
să nu dea ieşire şi întrare lui Asa,
împăratului Iudei. Şi luo Asa argint 2

și aur den visteriile Casii Domnului și casii
împăratului și trimise cătră fiiul lui Ader,
împăratul Siriei, cela ce lăcuia în Damascu,
3 zicînd: „Pune făgăduință întru mijlocul
mieu și întru mijlocul tău, și întru mijlocul tătî-
ne-mieu și întru mijlocul tătîne-tău! Iată, am
trimis ție argint și aur, vino de răsipeaște de
asupra mea pre Vaasa, împăratul lui Israil, și
4 să să ducă de la mine". Și auzi fiiul lui Ader
împăratului Asa și trimise pre boiarii puterii
lui preste cetățile lui Israil; și lovi pre Enon și
pre Dan și pre Avelmain și toate pre împreju-
5 rurile lui Neftalim. Și fu deaca auzi Vaasa,
împăratul lui Israil, părăsi a nu mai zidi pre
6 Ramma și încetă lucrul lui. Și Asa împăra-
tul aduse pre tot Iuda și luo pre toate pietrile
cetății Raamma și leamnele ei carii au clădit
Vaasa și zidi cu eale pre Gavee și pre Masfa.
7 Și în vreamea aceaea veni Anania prorocul
cătră Asa,împăratul Iudei,și zise lui: „Pentru
căce ai nădejduit pre împăratul Siriei și n-ai
nădejduit pre Domnul Dumnezăul tău, pentru
aceaea s-au mîntuit putearea împăratului
8 Siriei de la mîna ta. Nu arapii și liviii era ție
întru puteare multă și întru îndrăznire,și călă-
reții întru mulțime foarte? Și pentru căce ai
nădejduit pre Domnul, au dat pre dînșii în
9 mînile tale; Căce ochii Domnului privescu
preste tot pămîntul, ca să întărească cu toată
inima plină cătră Dînsul. Și acum n-ai știut la
10 aceasta; de acum va fi cu tine războiu". Și
să mînie Asa pre proroc și-l puse pre el în
temniță, căce s-au scîrbit pentru aceasta; și au
stricat Asa întru norodu în vreamea
11 aceaea. Și iată, cuvintele lui Asa, ceale den-
tîiu și ceale de apoi, scrise-s pre Cartea împă-
12 ratului Iudei și a lui Israil. Și să bolnăvi Asa
la 39 de ani ai împărăției lui, de picioarele lui,
cît foarte să bolnăvi; și la boala lui n-au cercat
13 pre Domnul, ce pre dohtori. Și adormi Asa
cu părinții lui și muri la 41 de ani ai împărăției
14 lui. Și l-au îngropat pre dînsul în mormîn-
15 tul carele au săpat în cetatea lui David. Și-l
adormiră pre el preste pat și-l umplură de
mirosituri, și cu fealiuri de mir ale făcătorilor
de mir, și-i făcură lui pogrebanie mare foarte.

CAP XVII

1 Și împărăți Iosafat, fiiul lui, pentru
dînsul; și să întări Iosafat preste
2 Israil. Și au dat puteare întru toate
cetățile Iudei ceale tari, și au pus
povățuitori întru cetățile Iudei și
în cetățile lui Efraem, carele au luat mai
3 nainte Asa, tatul lui. Și fu Domnul cu
Iosafat, căci au mers întru căile lui
David, tătîne-său, ceale dentîiu, și n-au cerce-
tat idolii, Ce pre Domnul Dumnezăul tătî- 4
ne-său au cercetat, și întru poruncile tătîne-său
au mers, și nu ca faptele lui Israil. Și îndi- 5
reptă Domnul împărăția în mîna lui, și dea-
deră tot Iuda daruri lui Iosafat, și să făcu lui
avuție și mărire multă. Și să înălță inima lui 6
în calea Domnului. Și încă au rădicat înălți-
mile și desișurile den pămîntul Iudei. Și în 7
anul al treilea al împărăției lui, au trimis pre
povățuitorii lui și pre fiii celor tari și pre
Avdia și pre Zaharia și pre Nathanail și Mihea
ca să învețe în cetățile Iudei; Și, împreună 8
cu ei, leviții Samaias și Nathanias și Zavdia și
Asiil și Semiramoth și Ionathan și Adonias și
Tovias și Tovadonias, leviții; și, împreună cu
ei, și Elisama și Ioraam, preoții. Și învăța 9
întru Iuda și, cu ei, – Cartea Legii Domnului;
și petrecură în cetățile Iudei și învăța năro-
dul. Și să făcu spaima Domnului preste 10
toate împărățiile pămîntului ceale dem preju-
rul Iudei, și nu da războiu cătră Iosafat. Și 11
de la cei streini de fealiu aducea lui Iosafat
daruri, și argint, și dări; și arapii aducea lui
berbeci den oi 7000 și 700 și țapi 7000 și
700. Și era Iosafat mergînd mai mare pînă 12
la înălțime, și au zidit în Iudea lăcașuri și cetăți
tari. Și lucruri multe i s-au făcut lui în 13
Iudea, și oameni războinici tari putînd, în
Ierusalim. Și acesta e numărul lor, după 14
casele neamurilor lor; și la Iuda, căpitani de
mii: Edna boiarinul, și cu dînsul fii tari ai
puterii 300000; Și, împreună cu el, Ionan 15
povățuitoriul și, cu dînsul, 880 de mii; Și, 16
cu el, Amasias al Zahariei, ceia ce nevoiescu
cu Domnul, și, cu el, 800000 tari ai
puterii; Și dentru Veniamin tari ai puterii: 17
Eliada și, cu el, arcaș și păvățaș 8000, tari în
puteare; Și, după el, Iozavad și, cu el, 180 18
de mii tari ai războiului. Aceștea-s cei ce 19
slujiia împăratului, afară den ceia ce au dat
împăratul în cetățile ceale tari, în toată Iudea.

CAP XVIII

Și să făcu lui Iosafat avuție și mărire 1
multă și să făcu ginere lui Ahaav.
Și pogorî pren săvîrșitul anilor cătră 2
Ahaav la Samaria; și junghe lui
Ahaav oi și viței mulți, și norodului ce
era împreună cu el, și iubiia pre el ca să să
suie împreună cu el la Ramoth a Galaadi-
tei. Și zise Ahaav, împăratul lui Israil, 3
cătră Iosafat, împăratul Iudei: „Au mearge-
vei cu mine la Ramoth al Galaaditei?" Și zise
lui: „Cum sînt eu, așa și tu; și în ce chip noro-
dul tău, și norodul mieu; și cu tine – la răz-
boiu". Și zise Iosafat cătră împăratul lui 4
Israil: „Cearcă dară astăzi pre Domnul".

5 Și adună împăratul lui Israil pre proroci, 400
de oameni, și zise lor: „Mearge-voiu la
Ramoth a Galaditii spre războiu, au conteni-
voiu?“ Și ziseră: „Suie-te și da-va Dumnezeu
6 în mînile împăratului“. Și zise Iosafat: „Nu
iaste aicea prorocul Domnului încă, și vom
7 cerca de la el?“ Și zise împăratul lui Israil
către Iosafat: „Iaste un om oarecarele a cerca
pren el pre Domnul, și eu l-am urît pre el,
pentru căci nu iaste prorocind pentru mine
spre bine, căci, toate zilele lui, spre reale;
acesta e Mihea, feciorul lui Iemvla“. Și zise
8 Iosafat: „Nu grăiască împăratul așa!“ Și
chemă împăratul lui Israil pre un scopit și
zise: „De sîrg cheamă pre Mihea, feciorul lui
9 Iemvla!“ Și împăratul lui Israil, și Iosafat,
împăratul Iudii, șăzînd fieștecarele pre scau-
nul lui și îmbrăcați în veșminte, șăzînd întru
lărgimea porții Samariii, și toți prorocii pro-
10 rociia înaintea lor. Și-ș făcu lui Sedechias,
feciorul lui Hanaan, coarne de hier și zise:
„Aceastea zice Domnul: 'Cu aceastea vei
11 împunge Siria pînă unde se va săvîrși'“. Și
toți prorocii prorociia așa zicînd: „Suie-te la
Ramoth Galaad și-ț va fi calea bună și va da
12 Domnul pre mînile împăratului“. Și sluga
carele au mers să cheame pre Mihea au grăit
lui zicînd: „Iată, au grăit prorocii într-un rost
bune pentru împăratul; și fie dară cuvintele
tale ca unuia dentru dînșii și vei grăi
13 bune“. Și zise Miheas: „Viu Domnul, ori-
care va zice Dumnezeu cătră mine, aceasta
14 voiu grăi“. Și veni cătră împăratul. Și zise
lui împăratul: „Mihea, mearge-voiu la
Ramoth Galaad spre războiu, au conteni-voiu?“
Și zise: „Suie-te și vei avea cale bună, și să
15 vor da în mînile voastre“. Și zise lui
împăratul: „De cîte ori eu te jur ca să nu
grăiești cătră mine, fără decît adevărul, în
16 numele Domnului?“ Și zise Miheas:
„Văzut-am răsipiț pre tot Israilul în munți, ca
oile carele nu iaste păstoriu la eale; și zise
Domnul: 'N-au povățitoriu aceștea, întoar-
17 că-să fieștecarele la locul lui cu pace'“. Și
zise împăratul lui Israil cătră Iosafat: „N-am
zis ție căci nu proroceaște pentru mine bune,
18 fără de numai reale?“ Și zise Miheas: „Nu
așa, ascultaț cuvîntul Domnului; văzut-am
pre Domnul șăzînd pre scaunul Lui, și toată
putearea ceriului dvoriia de-a direapta și de-a
19 stînga Lui. Și zise Domnul: 'Cine va amăgi
pre Ahaav, împăratul lui Israil, și să va sui și
va cădea în Ramoth Galaad?' Și zise acesta
20 așa, și acesta zise așa. Și ieși duhul și
stătu înaintea Domnului și zise: 'Eu voiu amăgi
21 pre dînsul'. Și zise Domnul: 'Cu ce?' Și zise:
„Ieși-voiu și voiu fi duh mincinos în rostul tutu-
ror prorocilor lui'. Și zise: 'Amăgi-vei și vei
putea; ieși și fă așa!' Și acum, iată, au dat 22
Domnul duh mincinos în rostul tuturor pro-
rocilor tăi aceștea; și Domnul au grăit asupra
ta reale“. Și să apropie Sedechias, feciorul 23
lui Hanaan, și lovi pre Miheas preste falcă și
zise lui: „Pre care cale au trecut Duhul Dom-
nului de la mine a grăi cătră tine?“ Și zise 24
Miheas: „Iată, vei vedea în ziua aceaea în care
vei întra cămară de cămară ca să te ascunzi“.
Și zise împăratul lui Israil: „Luaț pre Mihea 25
și-l întoarceț cătră Emmir, boiarenul cetății, și
cătră Ioas, fiiul împăratului, Și veți zice: 26
'Așa au zis împăratul: 'Puneț pre acesta la
casa de pază, și mănînce pîine de scîrbă și apă
de scîrbă pînă a mă întoarce cu pace'“. Și 27
zise Miheas: „De întorcînd te vei întoarce cu
pace, n-au grăit Domnul mie și zise: 'Ascultați
noroadele toate!'“ Și să sui împăratul lui 28
Israil, și Iosafat, împăratul Iudii, la Ramoth
Galaad. Și zise împăratul lui Israil cătră 29
Iosafat: „Și mă acopere de tot, și voiu întra la
războiu, și tu îmbracă îmbrăcămintea mea“.
Și să acoperi împăratul lui Israil și întră la
războiu. Și împăratul Siriii porunci boiari- 30
lor carălor, ce era cu el, zicînd: „Nu daț războiu
celui mic au celui mare, fără de numai pre
împăratul lui Israil însuș!“ Și fu deaca 31
văzură boiarii carălor pre Iosafat, și ei ziseră:
„Împăratul lui Israil iaste!“ Și-l încunjurară
pre el a-l bate. Și strigă Iosafat cătră Domnul,
și Domnul ascultă pre dînsul și-i întoarse pre
dînșii Dumnezău de la el. Și fu deaca 32
văzură boiarii carălor că nu era împăratul lui
Israil, și să întoarseră de la dînsul. Și un 33
om împlu arcul bine-chibzuind și lovi pre
împăratul lui Israil în mijlocul plămînii și în
mijlocul pieptului. Și zise vezeteului său:
„Întoarce mîna ta și mă scoate den războiu,
căce m-am rănit!“ Și să înfrînse războiul în 34
ziua aceaea, și împăratul lui Israil era stînd
pre car împotriva Siriei pînă în sară, și muri,
apuind soarele.

CAP XIX

i să întoarse Iosafat, împăratul Iudei, 1
la casa lui cu pace, la Ierusalim. Și 2
ieși întru timpinarea lui Iiu a lui
Anani prorocul și zise lui Iosafat
împăratul: „Au păcătosului tu ajuți?
Au celui urît de Domnul împrietenești-te?“ Și
zise lui Iiu: „Pentru aceaea nu s-au făcut
preste tine urgie de la Domnul, Fără 3
numai cuvinte bune s-au aflat întru tine,
căce ai rădicat desișurile de la pămîntul
Iudei și ai îndireptat inima ta a cerceta pre
Domnul“. Și lăcui Iosafat la Ierusalim și 4
iarăș ieși la norod, de la Virsavie pînă la
muntele Efraim, și-i întoarse pre dînșii că-

5 tră Domnul Dumnezăul părinților lor. Și au
pus pre judecătorii în toate cetățile Iudei ceale
6 tari, în cetate și în cetate. Și zise judecăto-
rilor: „Vedeți ce voi faceți, căce nu omului voi
judecați, fără numai Domnului, și cu voi
7 cuvintele judecății. Și acuma facă-se frica
lui Dumnezău preste voi, și cruțați și faceți,
căce nu iaste cu Domnul Dumnezăul vostru
strîmbătate, nice a lăuda obraz, nice a lua
8 daruri“. Și în Ierusalim au pus Iosafat
dentru leviți și dentru preoți și dentru
patriarșii lui Israil, la judecata Domnului și a
9 judeca pre ceia ce lăcuia în Ierusalim. Și au
poruncit către ei, zicînd: „Așa să faceți, cu
frica Domnului, cu adevăr și cu inimă
10 plină: Tot omul, judecata carele va veni
către voi, a fraților voștri ce lăcuiescu în cetă-
țile lor, întru mijlocul sîngelui sînge, și întru
porunca și învățătura, și la îndi[re]ptări și
judecăți, și le veți aleage lor, și nu vor greși
Domnului și nu va fi urgie preste voi și preste
11 frații voștri; așa să faceți și nu veți greși. Și
iată, Amarias preotul – povățitoriu preste voi
la tot cuvîntul Domnului, și Zavdias, feciorul
lui Ismail, povățitoriu la casa Iudei către tot
cuvîntul împăratului; și cărturarii și leviții –
înaintea feații voastre; întăriți-vă și faceți, și
va fi Domnul cu cel bun“.

CAP XX

1 Și după aceasta veniră fiii lui Moav și
fiii lui Amon și, împreună cu ei,
dentru amaniteani către Iosafat spre
2 războiu. Și veniră și arătară împă-
ratului, zicînd: „Venit-au spre tine
mulțime multă de decindea de mare, de la
Siria, și iată, sînt la Asasan Thamar, aceasta
3 iaste Engadi“. Și să spămîntă și deade
Iosafat fața lui a cerceta pre Domnul și strigă
4 post întru tot Iuda. Și să adună tot Iuda a
cerceta pre Domnul, și veniră de la toate cetă-
5 țile Iudei, veniră a cerceta pre Domnul. Și
să sculă Iosafat întru adunarea Iudei în Ieru-
salim, Casa Domnului, de spre fața curții cor-
6 tului, și zise: „Doamne, Dumnezăul părin-
ților miei, au nu Tu ești acela Dumnezău în
ceriu sus și Tu domnești tuturor împărățiilor
limbilor? Și în mîna Ta – vîrtutea silei, și nu
7 iaste către Tine a să împotrivi? Au nu ești
Tu Domnul Cela ce de tot ai pierdut pre cei ce
lăcuia pămîntul acesta de către fața noro-
dului Tău, Israil? Și ai dat pre el seminției
8 lui Avraam, celui iubit al Tău în veac? Și
au lăcuit întru el și au zidit Ție întru el
9 sfințenie numelui Tău, zicînd: ‘De vor
veni preste noi reale, sabie și judecăți,
moarte și foamete, sta-vom înaintea casii
aceștiia și înaintea Ta, căci numele Tău să
numeaște în casa aceasta, și vom striga către
Tine de necazul nostru și vei auzi și vei mîn-
tui’. Și acum, iată, fiii lui Amnon și Moav și 10
muntele Siir, la carii n-ai dat lui Israil ca să
treacă prentr-înșii, ieșind ei den pămîntul
Eghipetului, căci s-au abătut de la ei și nu i-au
surpat pre dînșii, Și iată, ei să ispitesc 11
preste noi a veni să ne scoațe pre noi dentru
moștenirea noastră carea ne-ai dat noao.
Doamne, Dumnezăul nostru, nu vei judeca 12
întru dînșii? Căci nu iaste noao puteare a sta-
rea împotrivă către mulțimea cea multă
aceasta carea au venit preste noi. Și nu 13
știm ce vom face lor, fără numai asupra Ta –
ochii noștri!“ Și tot Iuda – stînd înaintea 14
Domnului, și copiii lor, și muierile lor și fiii
lor. Și lui Oziil al Zahariei, den fiii lui 15
Vaneu, den fiii lui Eleil Amathanitului, al
levitului, dentru fiii lui Asaf, s-au făcut preste
el Duhul Domnului întru adunare și zise:
„Ascultați tot Iuda, și cei ce lăcuiesc în Ierusa- 16
lim, și împăratul Iosafat! Aceastea zice
Domnul voao sînguri: ‘Nu vă spămîntați, nice
vă înfricoșați de către fața gloatei aceștii
multe, căci nu iaste voao rînduiala, ce numai
lui Dumnezău!’ Mîine vă pogorîți preste 17
dînșii, iată, să suie de spre suirea lui Asis, și-i
veți afla pre dînșii la începutul rîului, de spre
fața pustiiului Eriil. Nu iaste voao a vă 18
bate; aceastea priceapeți, și vedeți mîntuirea
Domnului împreună cu voi. Iuda și Ierusalim,
să nu vă teameți, nici să vă spămîntați mîine a
ieși întru timpinarea lor! Și Domnul – cu
voi!“ Și plecîndu-se Iosafat preste fața lui, 19
și tot Iuda, și cei ce lăcuia în Ierusalim, au
căzut înaintea Domnului, ca să să închine
Domnului. Și să sculară leviții dentru fiii 20
lui Caath și dentru fiii lui Core a lăuda Dom-
nului Dumnezăului Israil cu glas mare pre
înălțime. Și mînecară dimeneață și ieșiră la 21
pustiiul Thecoe; și ieșind ei, stătu Iosafat și
strigă și zise: „Ascultați-mă, Iuda și cei ce
lăcuesc în Ierusalim! Creadeți întru Domnul
Dumnezăul nostru și vă veț încreade! Crea-
deți întru prorocul Lui, și bună vă va fi
calea!“ Și sfătuindu-să cu norodul, au pus 22
cîntăreți și, lăudînd Domnului, să mărturi-
sască și să laude sfintele cînd ieșiia înaintea
puterii; și zicea: „Mărturisiți-vă Domnului,
căci e bun, căci în veac mila Lui!“ Și cînd 23
începură ei lauda și mărturisirea, deade Dom-
nul strajă a bate pre fiii lui Ampion preste Moav
și muntele Siir, pre cei ce au ieșit asupra Iudei; și
s-au înfrînt. Și s-au sculat fiii lui Amon și 24
Moav preste cei ce lăcuiesc muntele Siir ca să-i
piarză de tot și să-i sfărîme pre ei; și deaca

au obîrşit pre cei ce lăcuiesc în Siir, să sculară
25 unii pre alţii a să surpa. Şi Iuda au venit la
straja pustiiului şi privi şi văzu mulţimea şi,
iată, toţi morţi căzuţ pre pămînt, nu era hălă-
26 duit. Şi ieşi Iosafat şi norodul lui ca să
prade prăzile lor; şi aflară dobitoace multe, şi
marhă, şi prăzi, şi vase poftite; şi au prădat
întru ei. Şi să făcură zile 3 prădînd ei prăzile,
27 căci multe era. Şi în ziua a patra s-au adu-
nat la Valea Blagosloveniei; pentru că acolo
au blagoslovit pre Domnul, pentru aceaea au
numit numele locului aceluia „Valea Blagoslo-
28 veniei" pînă în ziua aceasta. Şi să întoarse
tot omul Iudei la Ierusalim, şi Iosafat, povo-
ţuitoriul lor, cu veselie mare, căci i-au veselit
29 pre dînşii Domnul de cătră vrăjmaşii lor. Şi
întrară în Ierusalim cu alăute şi copuze şi cu
30 trîmbiţe la Casa Domnului. Şi să făcu
groaza Domnului preste toate împărăţiile
pămîntului, auzind ei că Domnul au dat răz-
31 boiu cătră vrăjmaşii lui Israil. Şi să împăcă
împărăţia lui Iosafat, şi odihni lui Dumnezeul
32 lui de pre împrejur. Şi împărăţi Iosafat
preste Iuda, fiind de ani 35 cînd împărăţi el, şi
25 de ani au împărăţit în Ierusalim; şi numele
33 maicii lui – Azuva, fata lui Sali. Şi mearse
întru căile tatălui său, Asa, şi nu s-au abătut
de cătră eale, ca să facă cel dirept înaintea
34 Domnului. Ce şi ceale nalte încă numai era,
şi încă norodul n-au îndireptat inima lor cătră
35 Domnul Dumnezăul părinţilor lor. Şi cea-
lealalte cuvinte ale lui Iosafat, ceale dentîiu şi
ceale de apoi, iată-s scrise în cuvintele lui Iiu
al lui Anani, carele au scris Cartea împăraţilor
36 lui Israil. Şi după aceasta s-au împreunat
Iosafat, împăratul Iudei, cătră Ohozia, împă-
ratul lui Israil, şi acesta au făcut fărăleage cînd
37 au făcut; şi au mers cătră el A face vase a
mearge la Tharsis, şi au făcut vase lucrurilor
38 Gaver. Şi au prorocit Eliezer al lui Dodia
de la Marisis preste Iosafat, zicînd: „În ce chip
te-ai împrietenit cu Ohozia, au surpat Dom-
nul limba ta şi au fărîmat vasele tale". Şi n-au
putut a mearge la Tharsis.

CAP XXI

1 Şi adormi Iosafat cu părinţii lui şi să
astrucă lîngă părinţii lui, în cetatea lui
David. Şi împărăţi Ioram, fiiul lui,
2 pentru dînsul. Şi lui era fraţi fiii lui
Iosafat, şase: Azarias, şi Iiil, şi Zaha-
rias, şi Azarias, şi Mihail, şi Safatia; toţi aceştea
– fiii lui Iosafat, împăratului Iudei. Şi le
deade lor tatăl lor dări multe, argint şi aur
şi arme, cu cetăţile ceale zidite în pămîntul
3 Iudei. Şi au dat împărăţia lui Ioram, că
4 acesta e dentîiu născut. Şi să sculă
Ioram preste împărăţia tătîne-său, şi să
întări; şi ucise pre toţi fraţii lui cu sabia, şi
dentru boiarii lui Israil. Fiind el de 32 de 5
ani, au stătut Ioram pre împărăţia lui, şi 8 ani
au împărăţit în Ierusalim. Şi mearse în 6
calea împăraţilor lui Israil, cum au făcut casa
lui Ahaav, căci fata lui Ahaav era lui muiare; şi
făcu răul înaintea Domnului. Şi nu vrea 7
Domnul să piarză de tot pre casa lui David,
pentru făgăduinţa carea au pus lui David şi
cum au zis lui să-i dea lui luminătoriu şi fiilor
lui toate zilele. În zilele acealea să osebi 8
Edom de la Iuda şi împărăţiră preste dînşii
împărat. Şi mearse Ioram cu boiarii lui şi 9
toată călărimea cu el; şi fu şi să sculă noaptea
şi lovi Edom pre cel ce încunjura pre el şi pre
boiarii carălor şi fugi norodul la lăcaşurile
lor. Şi să osebi Edom de la mîna Iudei pînă 10
în ziua aceasta, cînd să osebi [şi] Lovna în
vreamea aceaea de la mînile lui, Căci au 11
părăsit pre Domnul Dumnezeul părinţilor lui;
pentru că şi el au făcut înalte în toate cetăţile
Iiudii, şi curvi pre cei ce lăcuia în Ierusalim, şi
înşălă pre Iuda, Şi veni la el, cu scrisoare 12
de la Ilie prorocul, zicînd: „Aceastea zice
Domnul, Dumnezeul lui David, tătîne-tău:
'Pentru căci n-ai mers în calea lui Iosafat, tătî-
ne-tău, şi întru căile lui Asa, împăraţilor
Iudii, Şi ai mers întru căile împăraţilor lui 13
Israil şi ai curvit pre Iuda şi pre cei ce lăcuiesc
Ierusalimul, în ce chip au curvit casa lui
Ahaav, şi pre fraţii tăi, fiii tătîne-tău, pre cei
mai buni decît tine, i-ai omorît, Iată, Dom- 14
nul te va lovi pre tine rană mare întru norodul
tău şi întru fiii tăi şi întru muierile tale şi întru
toată casa ta. Şi tu – slăbiciune rea, şi cu 15
boala pîntecelui, pînă va ieşi pîntecele tău cu
boala den zile în zile!'" Şi rădică Domnul 16
preste Ioram pre cei striini de fealiu şi pre
arapi şi pre hotarnicii ethiopilor Şi să 17
suiră preste Iuda şi-l siliia, şi întoarseră toată
marfa carea au aflat în casa împăratului, şi
pre fiii lui, şi pre featele lui; şi n-au rămas lui
fecior, fără numai Ioahaz, cel mai mic dentru
fiii lui. Şi după aceastea toate, l-au lovit pre 18
el Domnul la pîntece cu boală întru care nu e
leac. Şi să făcu den zi în zi şi, deaca veni 19
vreamea zilelor doao zile, şi ieşi pîntecele lui
cu boala şi muri cu boală rea. Şi nu i-au făcut
norodul lui pogrebanie ca pogrebania părinţi-
lor lui. Şi era de 32 de ani cînd au împără- 20
ţit, şi 8 ani au împărăţit în Ierusalim; şi
mearse întru nelaudea şi să îngropă în ce-
tatea lui David, şi nu
în mormînturile
împăraţilor.

CAP XXII

1 Și împărățiră ceia ce lăcuia în Ierusa-
lim pre Ohozia, fiiul lui,pentru dînsul,
pre cel mic, pentru că pre toți cei mai
mari i-au ucis tîlhăretul ce au venit
asupra lor, arapii și amimazonii. Și
au împărățit Ohozia, feciorul lui Ioram, împă-
2 ratul Iudii, Fiind de ani 22 Ohozia cînd au
stătut împărat, și un an au împărățit în Ierusa-
lim; și numele maicei lui – Gotholia, fata lui
3 Amri. Și acesta au mers în calea casii lui
Ahaav, căci maica lui era sfeatnecă a păcă-
4 tui. Și făcu răul înaintea Domnului, ca casa
lui Ahaav, căci ei era lui sfeatnici, după ce au
5 murit tatul lui, ca să-l piarză pre el. Căci
întru svaturile lor au mers, și mearse cu
Ioram, feciorul lui Ahaav, împăratul lui Israil,
la războiu asupra lui Azail, împăratul Siriei, la
Ramoth Galaad; și loviră arcașii pre Ioram.
6 Și să întoarse Ioram a să vindeca la Iezrael de
rane, după ce l-au lovit pre dînsul sirii la
Ramoth, cînd da războiu el cătră Azail, împăra-
tul Siriei; și Ohozias, feciorul lui Ioram, împă-
ratul Iudii, să pogorî să vază pre Ioram, fecio-
rul lui Ahaav, la Iezrael, pentru că era bol-
7 nav. Și de la Dumnezeu s-au făcut peirea
Ohoziei, a veni cătră Ioram; și, ieșind el, ieși
împreună cu el Ioram cătră Iiu, feciorul lui
Amessi, unsul Domnului, la casa lui Ahaav.
8 Și fu deaca izbîndi Iiu casa lui Ahaav, și află
pre boiarii Iudii și pre frații Ohoziei slujînd
Ohoziei, și-i ucise pre dînșii; și ucise Iiu pre
9 Ioram, și fugi Ohozias. Și zise Iiu ca să
cearce pre Ohozia și-l prinseră pre el, lecuin-
du-se la Samaria, și-l aduseră pre el cătră Iiu;
și-l uciseră pre el, și-l astrucară pre el, căci
ziseră: „Fecior lui Iosafat iaste, carele au cer-
cat pre Domnul cu toată inema lui". Și nu era
în casa Ohoziei a să întări puteare pentru
10 împărăție. Și Gotholia, maica Ohoziei, au
văzut că au murit feciorul ei, și să sculă și
pierdu toată seminția împărăției în casa Iudii.
11 Și să sculă Și luo Iosaveth, fata împăratu-
lui, pre Ioas, feciorul Ohoziei, și-l fură pre el
den mijlocul fiilor împăraților, celor ce să
omorîia, și au dat pre el și hrana lui la cămara
paturilor; și l-au ascuns pre dînsul Iosa-
veth, fata împăratului Ioram, sora Ohoziei,
muiarea lui Iodae preotului, și-l ascunse
pre el de cătră fața Gotholiei și nu l-au
12 omorît pre dînsul. Și era cu ea în Ca-
sa lui Dumnezău ascuns 6 ani.
Și Gotholia au împă-
rățit pre pă-
mînt.

CAP XXIII

Și în anul al șaptelea să întări Iodae și 1
luo pre cei preste sute: pre Azaria,
feciorul lui Ioram, și pre Izmail, fecio-
rul lui Ionan, și pre Azaria, feciorul
lui Ovid, și pre Amasia, feciorul lui
Adea, și pre Elisafat, feciorul Zahariei,
împreună cu el în Casa Domnului. Și 2
încunjurară pre Iuda, și adună pre levit
dentru toate cetățile Iudei și pre boiarii nea-
murilor lui Israil și veniră la Ierusalim. Și 3
puseră toată adunarea Iudei făgăduință în
Casa lui Dumnezău cu împăratul, și le arătă
lor pre fiiul împăratului și zise lor: „Iată, fiiul
împăratului să împărățească, în ce chip au
grăit Domnul preste casa lui David. Și 4
acum cuvîntul acesta carele veț face: A treia
dentru voi între la sîmbăta sfintelor preoților
și a leviților și la porțile întrărilor; Și a 5
treia parte – în casa împăratului, și a treia
parte – în poarta cea den mijloc; și tot norodul
– în curțile Casii Domnului. Și nu între în 6
Casa Domnului de nu vor întra preoții și levi-
ții și fiii leviților cei ce slujăsc, că sfinți sînt; și
tot norodul păzască pazele Domnului. Și 7
vor încunjura leviții pre împăratul și, prem-
prejur, oameni și unealta lor în mîna lor; și cel
ce va întra în casă va muri. Și vor fi cu împă-
ratul, ieșind el și întrînd el!" Și făcură levi- 8
ții și tot Iuda după toate cîte au poruncit lor
Iodae preotul. Și luară fieștecarele oamenii
lui, dentru întîiu a sîmbetei pînă la ieșirea
sîmbetei, căci n-au slobozit Iodae preotul rîn-
duialele. Și au dat Iodae preotul pre cei 9
preste sute rînduiț, și sabiile, și scuturile, și
armele, carele era ale împăratului David, în
Casa lui Dumnezău. Și au pus nărodul tot, 10
fieștecarele cu armele lui, de la umărul casii
cel dirept pînă la umărul casii cel stîng, pre
jîrtăvnic și pre casă, preste împăratul împre-
jur. Și au scos pre fiiul împăratului și au dat 11
preste el împărăția și mărturiile, și-l împără-
țiră pre el și-l unseră pre el Iodae preotul și
fiii lui și ziseră: „Trăiască împăratul!" Și 12
auzi Gotholia glasul nărodului, celor ce alerga
și celor ce mărturisiia și lăuda pre împăratul,
și intră cătră împăratul la Casa Domnului. Și 13
văzu, și iată împăratul stînd la starea lui, și la
întrare boiarii, și trîmbițele; și boiarii –
împrejurul împăratului, și tot nărodul pămîn-
tului s-au veselit și au trîmbițat cu trîmbițele,
și cei ce cîntă cu organele – cîntări și lăudînd
laudă. Și-ș rupse Gotholia veșmîntul ei și strigă
și zise: „Rîdicînd vă rîdicați!" Și ieși Iodae 14
preotul și porunci celor preste sute și căpitanilor
puterii și zise lor: „Scoateți pre ea afară den ca-
să, și ieșiț denapoia ei, și să moară cu sabie!",

căci zise preotul: „Să nu moară în Casa Dom-
15 nului!“ Şi-i deaderă ei slobozire şi trecu
pren poarta călăreţilor casei împăratului, şi o
16 omorîră pre ea acolo. Şi puse Iodae făgă-
duinţă întru mijlocul lui şi întru mijlocul a tot
norodul şi întru mijlocul împăratului, ca să fie
17 norod Domnului. Şi întră tot norodul
pămîntului la casa lui Vaal şi-l surpă pre el şi
jîrtăvnicele lui, şi idolii lui i-au zdrumicat, şi
pre Matthan, preotul lui Vaal, l-au omorît
18 înaintea jîrtăvnicelor lui. Şi deade Iodae
preotul lucrurile Casii Domnului pren mîna
preoţilor şi a leviţilor şi au rîdicat rînduialele
preoţilor şi a leviţilor, carele au osebit David
preste Casa Domnului; şi el au adus ardere-
de-tot Domnului, în ce chip iaste scris în Car-
tea lui Moisi, cu veselie şi cu cîntări, pren
19 mîna lui David. Şi stătură portarii la porţile
Casii Domnului, şi nu va întra necurat la tot
20 lucrul. Şi au luat pre căpeteniile părinţilor,
şi pre silnici, şi pre boiarii norodului, şi pre
tot norodul pămîntului, şi au suit pre împăra-
tul la Casa Domnului, şi au întrat pren poarta
cea mai denlăuntru la casa împăratului, şi au
şăzut pre împăratul pre scaunul împărăţiei.
21 Şi să bucură tot norodul pămîntului, şi cetatea
să potoli; şi pre Gotholia o au omorît cu sabie.

CAP XXIV

1 Fiind de 40 ani Ioas cînd împărăţi el,
şi 40 de ani au împărăţit în Ierusalim;
şi numele maicii lui – Savia, den Vir-
2 savie. Şi au făcut Ioas cel direpț
înaintea Domnului, toate zilele lui
3 Iodae preotul. Şi luo Iodae 2 muieri, şi să
4 născură lui feţi şi feate. Şi să făcu după
aceasta pre inema lui Ioas ca să tocmască
5 Casa Domnului. Şi adună pe preoţii şi pe
leviţii şi zise lor: „Ieşiţi la cetăţile Iudei şi adu-
naţi de la tot Israilul argint ca să întărim Casa
Domnului nostru, den an în an, şi sîrguiţi a
6 grăi!“ Şi nu sîrguiră leviţii. Şi chemă împă-
ratul pre Iodae boiarenul şi zise lui: „Pentru
căci n-ai socotit pentru leviţi, ca să aducă de la
Iuda şi de la Ierusalim cea ascunsă luare de
Moisi, omul lui Dumnezău, căci au strîns pre
7 Israil la cortul mărturiei? Căci Gotholia era
fără de leage, şi fiii ei au surpat Casa Domnu-
lui, pentru că sfintele Casii Domnului au făcut
8 la Vaalim“. Şi zise împăratul: „Facă-se
chichiţă şi să puie la poarta Casei Domnului
9 afară. Şi să strige în Iuda şi în Ierusalim, să
aducă Domnului, în ce chip au zis Moisi, sluga
10 lui Dumnezău, preste Israil, în pustiiu“. Şi
deaderă toţi boiarii şi tot norodul, şi aducea şi
punea în chichiţă pînă să vrea împlea.
Şi fu deaca aducea chichiţa cătră ispravnicii 11
împăratului, pren mîna leviţilor, şi deaca au
văzut că s-au înmulţit argintul, şi veni logofă-
tul împăratului şi ispravnicul marelui preot şi
deşărtară chichiţa şi o rîdicară şi o puseră pre
ea la locul ei; aşa făcea den zi în zi şi aduna
argint mult. Şi-l deade pre el împăratul şi 12
Iodae preotul celor ce fac lucrurile la lucrul
Casii Domnului şi năimiia pietrari şi teslari ca
să tocmească Casa Domnului, şi fauri de hier
şi de aramă să tocmască Casa Domnului. Şi 13
făcea cei ce făcea lucrurile, şi să rîdică lun-
gime de lucruri în mînile lor, şi rîdicară Casa
Domnului pre starea ei şi o întăriră. Şi 14
deaca au săvîrşit, au adus cătră împăratul şi
cătră Iodae rămăşiţa argintului şi au făcut
vase în Casa Domnului, vase de posluşanie şi
ale arderilor-de-tot, şi cădelniţă de aur şi de
argint. Şi aduseră arderi-de-tot la Casa Dom-
nului pururea, în toate zilele lui Iodae. Şi 15
îmbătrîni Iodae, şi era plin de zile, şi muri,
fiind de 130 de ani cînd au murit el. Ş -l în- 16
gropară pre el în cetatea lui David, cu împă-
raţii, căce au făcut bunătate cu Israil şi cu
Dumnezău şi cu casa Lui. Şi fu după moar- 17
tea lui Iodae, întrară boiarii Iudei şi să închi-
nară împăratului; atuncea ascultă împăratul
lor. Şi lăsară Casa Domnului Dumnezăului 18
părinţilor lor, şi slujiia astartelor şi idolilor, şi
să făcu urgie preste Iuda şi pre Ierusalim în
ziua aceasta. Şi trimise cătră dînşii proroci 19
ca să-i întoarcă pre ei cătră Domnul, şi n-au
ascultat; şi au mărturisit lor, şi n-au ascul-
tat. Şi Duhul Domnului au îmbrăcat pre 20
Azaria al lui Iodae preotul, şi să sculă asupra
norodului şi zise lor: „Aceastea zice Domnul:
‘Ce voi vă abateţi den poruncile Domnului? Şi
nu veţi avea cale bună, căce aţi părăsit pre
Domnul, şi va părăsi pre voi!’“ Şi să rădi- 21
cară asupra lui şi-l ucisără cu pietri, pren
porunca lui Ioas împăratului, în curtea Casii
Domnului. Şi nu-ş aduse aminte Ioas îm- 22
păratul de mila carea au făcut Iodae, tată-său,
cu dînsul, şi au omorît pre fiiul lui; şi cînd
muriia, zise: „Vază Domnul şi judece!“ Şi 23
fu după săvîrşirea anului, să sculă preste el
putearea Siriei şi veni asupra Iudei şi asupra
Ierusalimului, şi pierdură pre toţi boiarii
norodului în beseareсă; şi toate prăzile lor
le-au trimis împăratului Damascului. Căce 24
că cu puţini oameni au venit putearea
Siriei, şi Dumnezău au dat în mînile lor
puteare multă foarte, căce au lăsat pre Dom-
nul Dumnezăul părinţilor lor, şi cu Ioas au fă-
cut judecăţi. Şi după ce s-au dus ei de la 25
dînsul, lăsînd pre dînsul în boale mari,

şi să rădicară preste el slugile lui întru sîngiu-
rile fiilor lui Iodae preotul şi-l omorîră pre el
preste patul lui şi muri; şi-l astrucară pre dîn-
sul în cetatea lui David, şi nu-l îngropară pre
26 el în mormîntul împăraţilor. Şi cei ce s-au
rădicat preste el: Zaved al lui Samaath Ama-
niteanul şi Iozaved al lui Samarith Moavitea-
27 nul Şi fiii lui toţi; şi veniră la el cîteşcinci şi
l-au omorît pre el. Şi cealealalte ale cuvintelor
lui, iată, scrise-s pre scrisoarea Cărţii împă-
raţilor. Şi împărăţi Amasias, fiiul lui, pentru
dînsul.

CAP XXV

1 Fiind de 25 de ani au împărăţit Ama-
sias, şi 29 de ani au împărăţit în Ieru-
salim; şi numele maicei lui – Odaen
2 de la Ierusalim. Şi făcu cel dirept
înaintea Domnului, iară nu cu inimă
3 plină. Şi fu după ce aşăză împărăţia în
mîna lui, şi omorî pre slugile lui, pre ceia ce au
4 omorît pre împăratul, pre tatul lui. Şi pre
fiii lor nu i-au omorît, după făgăduinţa legii
Domnului, în ce chip iaste scris în Leage, în
Cartea lui Moisi, în ce chip au poruncit Dom-
nul, zicînd: „Nu vor muri părinţi pentru
feciori, şi feciori nu vor muri pentru părinţi,
fără numai fieştecarele cu păcatul lor vor
5 muri". Şi adună Amasias casa Iudei şi-i
puse pre dînşii, după casele neamurilor lor,
preste mii şi preste sute, întru tot Iuda şi în
Ierusalim; şi-i numără pre ei den 20 de ani şi
în sus, şi-i află pre dînşii 300000, să iasă la
6 războiu, tari, ţiind suliţe şi pavăţă. Şi năimi
de la Israil 100000 tari la vîrtute, pentru o sută
7 de talanţi de argint. Şi omul lui Dumnezău
veni către el, zicînd: „Împărate, nu va treace
cu tine putearea lui Israil, căce nu iaste Dom-
8 nul cu Israil, al tuturor fiilor lui Efraim. Căci,
de vei cugeta a birui cu aceştea, şi te va în-
frînge Domnul înaintea vrăjmaşilor, căci iaste
de la Domnul să te întăreşti şi să
9 biruieşti". Şi zise Amasias omului lui Dum-
nezeu: „Şi ce voiu face cea 100 de talanzi care
am dat puterii lui Israil?" Şi zise omul lui
Dumnezeu: „Iaste la Domnul să-ţ dea ţie mai
10 mult decît aceştea". Şi osebi Amasias
putearea ce au venit la el de la Efraim, ca să
meargă la locul lor, şi să mîniară cu urgia lor
foarte preste Iuda, şi să întoarseră la locul lor
11 cu urgie de mînie. Şi Amasias să întări, şi
luo pre norodul lui, şi mearse la Valea Sărilor
12 şi lovi acolo pre fiii lui Siir, 10000. Şi 10000
au prins vii fiii Iudii şi-i aducea pre ei la
marginea rîpii şi-i răsturna pre ei de la
13 marginea rîpii şi toţi plesniia. Şi fiii
puterii, pre carii au întors Amasias ca să nu
margă cu el la războiu, au lovit preste cetăţile
Iudii, de la Samaria pînă la Vethoron, şi loviră
întru ei 3000 şi prădară prăzi multe. Şi fu 14
deaca veni Amasia, lovind Idumea, şi aduse
către el pre dumnezeii fiilor lui Siir şi-i puse
lui pre ei întru dumnezei; şi înaintea lor să în-
china şi lor jîrtvuia. Şi să făcu urgia Dom- 15
nului preste Amasia şi trimise lui proroc şi-i
zise lui: „Pentru căci ai cercat pre dumnezeii
norodului carii n-au scos pre norodul lor den
mîna ta?" Şi fu deaca grăi el către dînsul, 16
şi-i zise lui: „Au doară sfeatnic împăratului
te-am dat pre tine? Ia-te aminte, pentru ca să
nu te baţi". Şi tăcu prorocul şi zise: „Cunoscu
căci Domnul vrea asupra ta ca să te piarză,
căci ai făcut aceasta şi n-ai ascultat sfatul
mieu". Şi să sfătui Amasias, împăratul 17
Iudii, şi au trimis către Ioas, feciorul lui Ioa-
haz, fiiul lui Iiu, împăratul lui Israil, zicînd:
„Vino şi să ne vedem la obraze!" Şi trimise 18
Ioas, împăratul lui Israil, către Amasias, îm-
păratul Iudii, zicînd: „Achuh cel den Livan au
trimis către chedrul cel din Livan, zicînd:
'Dă-ţ fata ta după feciorul mieu muiare!' Şi
iată, vor veni hiarăle ţarenii, ceale den Livan.
Şi veniră hiarăle şi călcară pre Achuh.
Zis-ai: 'Iată, am lovit pre Idumea!' Şi te 19
semeţeaşte inema ta cea grea. Acum şăzi în
casa ta! Şi pentru căci sileşti întru răutate, şi
vei cădea tu şi Iuda cu tine?" Şi n-au ascul- 20
tat Amasias, căci de la Domnul s-au făcut ca
să-l dea pre el în mîna lui Ioas, căci au cercetat
pre dumnezeii idumeilor. Şi să sui Ioas, 21
împăratul lui Israil, şi să iviră unul către altul,
el şi Amasias, împăratul Iudii, în Vethsamis,
carea iaste a Iudii. Şi să înfrînse Iuda înain- 22
tea feaţii lui Israil, şi fugi fieştecarele la lăca-
şul lui. Şi pre Amasias, împăratul Iudii, cel 23
al lui Ioas, feciorul lui Ioahaz, l-au prins Ioas,
împăratul lui Israil, în Vethsamis, şi-l aduse
pre el la Ierusalim, şi surpă de la zidul Ierusa-
limului, de la poarta lui Efraim pînă la poarta
unghiului, 400 de coţ. Şi tot aurul şi argin- 24
tul, şi toate unealtele ce s-au aflat în Casa
Domnului, şi la Avdedom, şi visteriile casii
împăratului, şi pre fiii amestecărilor, şi să
întoarse la Samaria. Şi trăi Amasias al lui 25
Ioas, împăratul Iudii, după ce au murit Ioas
al lui Ioahaz, împăratul lui Israil, ani 15. Şi 26
cealealalte cuvinte ale Amasiei, ceale dentîiu
şi ceale de apoiu, nu-s scrise pre Cartea
împăraţilor Iudii şi Israil? Şi în vreamea 27
carea s-au depărtat Amasias de la Domnul,
şi să rădicară asupra lui rădicare şi au
fugit de la Ierusalim la Lahis; şi au

trimis după dînsul la Lahis şi l-au omorît pre
dînsul acolo. Şi-l luară pre el preste cai şi
îngropară pre el cu părinţii lui, în cetatea lui
David.

CAP XXVI

1 Şi luo tot norodul pămîntului pre Ozia,
şi el – fiiu de 16 ani, şi-l împărăţiră pre
2 el pentru tatal lui, Amasia. Acesta
au zidit Elathul, acesta au întors pre
ea Iudii, după ce au adormit împăra-
3 tul cu părinţii lui. Fiiu de 16 ani au împără-
ţit Ozias, şi 52 de ani au împărăţit în Irusa-
lim; şi numele maicei lui – Iehelia de la Ierusa-
4 lim. Şi făcu cel direpT înaintea Domnului,
după toate cîte au făcut Amasias, tată-său.
5 Şi era cercînd pre Domnul, în zilele Zahariei,
celui ce pricepea, cu frica Domnului; şi în
zilele lui care au cercetat pre Domnul, şi bine-
6 călători pre el Domnul. Şi ieşi şi deade răz-
boiu cătră cei streini de fealiu şi surpă zidurile
Ghethii şi zidurile Iavnirii, şi zidurile Azotu-
lui, şi au zidit cetăţile în Azot şi întru cei
7 streini de fealiu. Şi întări pre el Domnul
preste cei streini de fealiu şi preste arapii ceia
8 ce lăcuiesc la pietri şi preste minei. Şi dea-
deră mineii daruri Oziei, şi era numele lui pî-
nă la întrarea Eghipetului, căci s-au întărit pî-
9 nă sus. Şi zidi Ozia turnuri în Ierusalim şi
la poarta unghiului, şi la poarta văii, şi la
10 unghiuri, şi le întări pre dînsele. Şi zidi tur-
nuri în pustiiu şi ciopli gropi multe, căci dobi-
toace multe era lui la Efila şi la şăs, plugari şi
viari pren munţi şi la Carmil, căci om iubitoriu
11 de plugari era. Şi să făcu Oziei puteare
făcînd războiu şi ieşind la rînduială la războiu
şi intrînd la rînduială întru număr; şi era
numărul socotealii lor pren mîna lui (Iiil)
logofătului şi Maasiei judecătoriului, pren
12 mîna Ananiei, următoriului împăratului. Tot
numărul căpeteniilor părinţilor, tari la răz-
13 boiu, 2000 şi 600. Şi, cu dînşii, puteare de
războiu – 307 de mii şi 500, aceştea făcînd răz-
boiu cu puteare de vîrtute a ajuta împăratului
14 asupra vrăjmaşilor. Şi au gătit lor Ozia, la
toată putearea, scuturi, şi suliţe, şi misurce, şi
15 zale, şi arce, şi praştii de pietri. Şi făcu în
Ierusalim meşteşuguri meşterşuguite de
socotitoriu, ca să fie preste turnuri şi pre
unghiuri a lovi cu săgeţile şi cu pietri mari; şi
să auzi meşterşugul lor pînă departe, căci s-au
minunat a să ajuta, pînă unde s-au întărit.
16 Şi deaca s-au întărit, să înălţă inima lui ca să
strice, şi făcu strîmbătate întru Domnul Dum-
nezăul lui, şi întră în beseareca Domnului
ca să tămîiaze preste jîrtăvnicul tămîie-
17 rilor. Şi întră denapoia lui Zaharia pre-
otul, şi cu el – preoţii Domnului, 80 fii tari, şi
stătură asupra Oziei împăratului şi ziseră
lui: „Nu iaste ţie, Ozio, a tămîia Domnului, 18
ce preoţilor, fiilor lui Aaron, celor sfinţiţi să
tămîiaze! Ieşi den sfinţenie, căci te-ai depărtat
de la Domnul şi nu va fi ţie aceasta întru mă-
rire de la Domnul Dumnezău!“ Şi să mînie 19
Ozia, şi în mîna lui – cădelniţa, ca să tămîiaze
în besearecă; şi cînd să mînie el pre preoţii
Domnului, şi stricăciunea răsări în fruntea lui,
înaintea preoţilor, în Casa Domnului, de-
asupra jîrtăvnicului tămîierilor. Şi să 20
întoarse către el Zaharias, preotul cel mare, şi
preoţii; şi iată, el – stricat în fruntea lui; şi-l
goniră pre el de acolo, că şi el sîrguia să iasă,
căci l-au mustrat pre dînsul Domnul. Şi 21
Ozias împăratul era stricat pînă în ziua săvîr-
şirii lui, şi în casa apfusoth şădea stricat, căci
s-au scos de la Casa Domnului; şi Ioatham,
fiiul lui, preste împărăţia lui, judecînd norodul
pămîntului. Şi cealealalte cuvinte ale Oziei, 22
ceale dentîiu şi ceale de apoi, scrise de Isaia,
fiiul lui Amos proroculului. Şi adormi Ozias 23
cu părinţii lui, şi nu-l îngropară pre el cu
părinţii lui, în cîmpul îngropării împăraţilor,
căci au zis: „Stricat iaste!“ Şi împărăţi
Ioatham, fiiul lui, în locul lui.

CAP XXVII

Fiiu de 25 de ani era Ioatham cînd îm- 1
părăţi el, şi 16 ani au împărăţit el în
Ierusalim; şi numele maicii lui –
Ierusa, fata lui Sadoc. Şi făcu ce e 2
direpT înaintea Domnului, după toate
cîte au făcut Ozias, tatul lui, ce n-au întrat în
beseareca Domnului, şi încă nărodul periia.
Acesta au zidit poarta Casii Domnului cea nal- 3
tă şi în zidul ei au pus arme. Şi au zidit 4
cetăţi în muntele Iudei, şi în dumbrăvi – lă-
caşuri şi turnuri. Şi acesta au făcut războiu 5
cătră împăratul fiilor lui Ammon şi birui
preste el; şi-i da lui fiii lui Amon pre an 100 de
talanzi de argint şi 10000 de cori de grîu, şi de
orz 10000; aceastea aducea lui împăratul fiilor
lui Ammon preste an, în anul dentîiu şi în anul
al doilea şi al treilea. Şi să întări Ioatham, 6
căci au gătit căile lui înaintea Domnului Dum-
nezăului lui. Şi cealealalte cuvinte ale lui 7
Ioatham, şi războiul şi fapta lui, iată, scrise-s
pre Cartea cuvintelor împăraţilor Iudei şi
Israil. Fiiu de 25 de ani era împărăţind, şi 8
16 ani împărăţi în Ierusalim. Şi adormi 9
Ioatham cu părinţii lui şi
să astrucă în cetatea lui
David; şi împărăţi
Ahaz, feciorul
lui, în locul
lui.

CAP XXVIII

1 Fiiu de 25 de ani era Ahaz cînd împă-
răţi el, şi 16 ani au împărăţit în Ieru-
salim; şi n-au făcut ce e dirept înain-
tea Domnului, ca David, tatul lui,
2 Ce mearse după căile împăraţilor lui
3 Israil, pentru că cioplite au făcut, Şi idolilor
lor au jîrtvuit în pămîntul Enom, şi au adus fiii
lui pren foc, după urîciunile limbilor carele au
pierdut Domnul de către faţa fiilor lui Israil;
4 Şi tămîia preste ceale înalte, şi preste cerda-
5 curi, şi dedesuptul a tot lemnul des. Şi-l
deade pre el Domnul Dumnezăul lui pren
mîna împăratului Siriei, şi lovi întru el, şi robi
dentru dînşii robime multă, şi aduse la
Damasc. Şi în mîinile împăratului lui Israil
l-au dat pre el şi lovi întru dînsul rană
6 mare. Şi au ucis Fachee al lui Romeliu,
împăratul lui Israil, întru Iuda, într-o zi –
120000 de oameni tari la vîrtute, deaca au
părăsit ei pre Domnul Dumnezăul părinţilor
7 lor. Şi ucise Zehri, cel tare al lui Efraim,
pre Amasia, fiiul împăratului, şi pre Esricam,
povăţuitoriul casii lui, şi pre Elcana, următo-
8 riul împăratului; Şi robiră fiii lui Israil den
fraţii lor 800000 de muieri şi fii şi feate, şi prăzi
multe au prădat dentru ei şi au adus prăzile la
9 Samaria. Şi acolo era prorocul Domnului,
Odid – numele lui, şi ieşi întru timpinarea
puterii celor ce veniia la Samaria şi zise lor:
„Iată urgia Domnului Dumnezăului părinţilor
noştri preste Iuda şi au dat pre dînşii în mîinile
voastre şi aţi ucis întru dînşii cu urgie, şi pînă
10 la ceriu au ajuns. Şi acum, pre fiii Iudei şi
Ierusalimul voi ziceţi să-i agonisiţi de tot întru
robi şi roabe; nu, iată, sînt cu voi să mărtu-
risăsc Domnului Dumnezăului vostru?
11 Acum dară ascultaţi-mă şi întoarceţi robimea
carea aţi robit dentru fraţii voştri, căci urgia
12 mîniii Domnului e preste voi!“ Şi să scu-
lară boiarii dentru fiii lui Efraim, Azarias al lui
Iona, şi Varahias al lui Vasalimoth, şi Eze-
chias al lui Sellim, şi Amasias al lui Eldes,
13 preste ceia ce veniia de la războiu, Şi ziseră
lor: „Să nu băgaţi robimea aicea către noi
pentru că a greşi Domnului preste noi voi
ziceţi, să adaogeţ preste păcatele noastre şi
preste neconoştinţa noastră, căci mult iaste
păcatul nostru şi urgia Domnului preste
14 Israil!“ Şi părăsiră războinicii robimea şi
prăzile înaintea boiarilor şi a toată aduna-
15 rea. Şi să sculară oamenii carii s-au chemat
întru numele Domnului, şi să apucară de
robime, şi pre toţi golii i-au îmbrăcat den
prăzi, şi îmbrăcară pre dînşii, şi încălţară pre
dînşii, şi le deaderă a mînca şi a bea lor şi a să
unge, şi ajutora lor cu dobitoc, la tot neputincio-
sul, şi au adus pre ei la Iereho, cetatea finici-
lor, către fraţii lor, şi să întoarseră la Sama-
ria. În vreamea aceaea i-au trimis împăra- 16
tul Ahaz către împăratul Asur, să-i ajute
lui. Şi întru aceasta idumeii s-au rîdicat şi 17
au lovit în Iuda şi au robit robime. Şi cei 18
striini de fealiu s-au rîdicat a robi cetăţile
şăsului de spre amiazăzi a Iudei, şi luară pre
Vethsamis, şi pre ceale den Casa Domnului, şi
ceale den casa împăratului şi ale boiarilor, şi
au dat împăratului pre Ailon şi pre Gaddiron,
şi pre Soho şi satele ei, şi pre Gamzo şi satele
ei, şi pre Thamna şi satele ei, şi au lăcuit
acolo. Căce au smerit Domnul pre Iuda, 19
pentru Ahaz, împăratul Iudei, căce s-au
depărtat cu depărtare de la Domnul. Şi 20
veni către el Thaglath Falasaru, împăratul lui
Asur, şi-l lovi pre el şi mută pre cei de la
Damascu la Madia, şi den Siria au mutat a
lăcui Damascul. Şi luo Ahaz ceale den Casa 21
Domnului şi cealea den casa împăratului şi ale
boiarilor şi au dat împăratului lui Asur; şi nu
era lui întru ajutoriu. Fără numai pentru ca 22
să necăjască el, şi adaose a se depărta de la
Domnul şi zise împăratul Ahaz: „Cerce- 23
ta-voiu pre bozii Damascului, pre ceia ce mă bat
pre mine!“ Şi zise: „Căce dumnezeii împăra-
tului Siriei, ei vor birui lor, dară voiu jîrtvui
şi-m vor ajutori mie“. Şi ei i să făcură lui spre
piadică, şi la tot Israilul. Şi depărtă Ahaz 24
vasele Casii Domnului şi le tăia pre eale, şi
închise uşile Casii Domnului, şi au făcut lui
jîrtăvnice în tot unghiul în Ierusalim. Şi în 25
toată cetatea şi cetatea, şi în Iuda au făcut
înalte, ca să tămîiaze la dumnezei striini întru
ceale înalte, şi au mîniat pre Domnul Dumne-
zeul părinţilor lor. Şi cealealalte cuvinte 26
ale lui şi faptele lui, ceale dentîiu şi ceale de
apoi, iată-s scrise pre Cărţile împăraţilor
Iudei şi Israil. Şi adormi Ahaz cu părinţii 27
lui, şi să îngropă în cetatea lui David, şi nu
l-au băgat pre el la mormînturile împăraţilor
lui Israil; şi împărăţi lor Ezechias, fiiul lui, în
locul lui.

CAP XXIX

Şi Ezechias au împărăţit fiind de 25 de 1
ani, şi 29 de ani au împărăţit în Ieru-
salim; şi numele maicii lui – Avia, fata
Zahariei. Şi făcu ce e dirept înain- 2
tea Domnului, după toate cîte au făcut
David, tatul lui. Şi fu deaca stătu pre împă- 3
răţia lui, în luna dentîiu deşchise uşele Casii
Domnului şi le griji pre eale. Şi băgă preoţii şi 4
pre leviţi, şi puse pre ei la laturea de spre răsărit
Şi zise lor: „Ascultaţi-mă, leviţi, acum curăţi- 5
ţi-vă, şi curăţiţ Casa Domnului părinţilor noş-

6 tri şi scoateţi necurăţia dentru sfinte. Căce
s-au depărtat părinţii noştri şi au făcut răul
înaintea Domnului Dumnezăului nostru şi
lăsară pre El şi-ş întoarsără faţa lor de cătră
7 cortul Domnului şi deaderă grumazi Şi
închiseră uşile beserecii, şi să stinsără lumi-
nătorii; şi tămîie n-au tămîiat, şi ardere-de-tot
n-au adus în sfîntul Dumnezăului lui
8 Israil, Şi Să urgisi Domnul cu mînie preste
Iuda şi preste Ierusalim, şi deade pre ei întru
groază şi întru stingere şi întru şuierare, cum
9 voi vedeţi cu ochii voştri. Şi iată, s-au rănit
părinţii noştri cu sabie, şi fiii noştri şi featele
noastre şi fămeile noastre – cu robire în
10 pămînt striin. Şi acum sînt preste aceastea,
acum dară puneţi pre inima voastră ca să
puneţi făgăduinţă cu Domnul Dumnezeul lui
Israil, şi va întoarce urgia mîniei Lui de la
11 noi. Şi acum nu părăsiţi, căce întru voi au
ales Domnul să staţi înaintea Lui, să slujiţi Lui
12 şi să-I fiţi Lui slujind şi tămîind". Şi să scu-
lară leviţii, Maal al lui Amasi, şi Ioil al Zaha-
riei, den fiii lui Caath şi den fiii lui Merari, şi
Chis al lui Avdi, şi Azarias al lui Ilaelil, şi,
dentr-ai Ghiedsoniei, Ioadad al lui Zemma, şi
13 Ioadam; Aceştea-s fiii lui Ioaha; şi den fiii
lui Elisafan: Samari şi Iiil; şi den fiii lui Asaf:
14 Zaharia şi Matania; Şi den fiii lui Emman:
Iiil şi Semei; şi den fiii lui Adithum: Samathias
15 şi Oziil, Şi adunară pre fraţii lor şi să cură-
ţiră, după porunca împăratului, pren porunca
Domnului, ca să curăţească Casa Domnului.
16 Şi întrară preoţii înlăuntru, în Casa Domnu-
lui, ca să curăţască, şi scoaseră toată necură-
ţia ceaea ce s-au aflat în Casa Domnului şi în
curtea Casii Domnului, şi au priimit leviţii să
17 să scoaţă la pîrîul Chiedrilor afară. Şi înce-
pură în ziua dentîiu, lună noao a lunii dentîiu,
a se curăţi, şi în ziua a opta a lunii au întrat în
Casa Domnului şi au curăţit Casa Domnului în
opt zile, şi în ziua a 16 ale lunii dentîiu au
18 săvîrşit. Şi întrară înlăuntru cătră Ezechia
împăratul şi ziseră: „Curăţit-am toate ceale
den Casa Domnului: jîrtăvnecul arderii-de-
tot, şi vasele lui, şi masa punerii-denainte şi
19 toate vasele ei; Şi toate vasele carele au
pîngărit împăratul Ahaz întru împărăţia lui,
întru vicleşugul lui, şi am gătit şi am curăţit; şi
20 iată, sînt înaintea jîrtăvnicului Domnului". Şi
mînecă Ezechias împăratul şi adună boiarii
21 cetăţii şi să sui la Casa Domnului. Şi aduse
viţei 7 şi berbeci 7 şi miei 7 şi iezi de capre 7,
pentru păcat şi pentru împărăţie şi pentru sfinte
şi pentru Israil, şi zise fiilor lui Aaron, preo-
ţilor, să să suie preste jîrtăvnecul Domnului
Să jîrtvuiască viţeii, şi au priimit preoţii sîn- 22
gele şi au turnat preste jîrtăvnic, şi au junghiat
berbecii şi au turnat sîngele preste jîrtăvnic, şi
au junghiat mieii şi au turnat sîngele preste
jîrtăvnic. Şi au adus iezii cei pentru păcat 23
înaintea împăratului şi a adunării şi au pus
mînile lor preste dînşii. Şi jîrtvuiră pre 24
dînşii preoţii şi sprejăniră sîngele lor cătră jîr-
tăvnic şi să ruga pentru tot Israilul, căci zise
împăratul: „Pentru tot Israilul, arderea-de-
tot şi ceale pentru păcat!" Şi au pus pre 25
leviţ în Casa Domnului cu ţimbale şi cu alăute
şi cu copuze, după porunca lui David împăra-
tului şi lui Gad, celuia ce vedea împăratului, şi
lui Nathan prorocul, căci pren porunca Dom-
nului era învăţătura, cu mîna prorocilor
Lui. Şi stătură preoţii cu organele lui David 26
şi preoţii cu trîmbiţele. Şi zise Iezichias să 27
aducă arderea-de-tot preste jîrtăvnic şi, cînd
au început a aduce arderea-de-tot, au început
a cîntarea Domnului, şi trîmbiţele cătră orga-
nele lui David, împăratul lui Israil. Şi toată 28
adunarea striga, şi cîntăreţii cîntînd, şi trîmbi-
ţele trîmbiţînd, pînă unde s-au săvîrşit arde-
rea-de-tot. Şi deaca au săvîrşit aducînd, şi 29
să întoarse împăratul şi toţi cîţ era cu dînsul şi
să închinară Domnului. Şi zise Ezechias 30
împăratul şi boiarii leviţilor să laude pre
Domnul cu cuvintele lui David şi ale lui Asaf
prorocului, şi lăuda cu veselie, şi căzură şi să
închinară Domnului. Şi răspunse Ezechias 31
şi zise: „Acum aţ umplut mînile voastre Dom-
nului, şi aduceţ şi pomeniţ jîrtve de laudă la
Casa Domnului!" Şi aduse adunarea jirtve de
laudă la Casa Domnului, şi tot nevoitoriul cu
inema, arderi-de-tot. Şi să făcu numărul 32
arderii-de-tot carea au adus adunarea: viţei
70, berbeci 100, miei 800; la arderea-de-tot
Domnului – toate aceastea. Şi cei sfinţiţ: 33
viţei 600, oi 3000. Ce numai preoţii era 34
puţini şi nu putea să belească arderea-de-tot,
şi le ajutoriia lor fraţii lor, leviţii, pînă unde s-au
săvîrşit lucrul şi pînă unde s-au curăţit preoţii,
căci leviţii mai cu nevoinţă s-au curăţit decît
preoţii. Şi arderea cea de tot, multă întru 35
seurile săvîrşirii mîntuirii, şi turnările arde-
rii-de-tot, şi să isprăvi lucrul în Casa Domnului.
Şi să veseli Ezechias şi tot norodul 36
pentru căci au gătit pre
Dumnezeu norodul Lui, pen-
tru că fără de veaste
s-au făcut
cuvîn-
tul.

CAP XXX

1 Și trimise Ezichias preste tot Israilul și
Iuda, și cărți au scris la Efraim și la
Manasi, să vie la Casa Domnului la
Ierusalim să facă fasec Domnului
2 Dumnezăului Israil. Și să sfătui
împăratul și boiarii și toată adunarea cea den
3 Ierusalim să facă fasec în luna a doao, Căci
n-au putut să facă pre el în vreamea aceaea,
căci preoții nu s-au curățit deajuns, și nărodul
4 nu s-au adunat la Ierusalim. Și plăcu
cuvîntul înaintea împăratului și înaintea a
5 toată adunarea. Și puseră cuvînt ca să
treacă strigare întru tot Israilul, de la Virsavie
pînă la Dan, viind să facă fasec Domnului
Dumnezăului Israil la Ierusalim, căci mulți-
6 mea n-au făcut după scrisoare. Și mear-
seră cei ce aleargă cu scrisorile de la împăra-
tul și de la boiari la tot Israilul și Iuda, după
porunca împăratului, zicînd: „Fiii lui Israil,
întoarceți-vă cătră Domnul Dumnezăul lui
Avraam și Isaac și Iacov, și va întoarce pre cei
scăpați, ceia ce au rămas den mîna împăratu-
7 lui Asur. Și nu vă faceț ca frații voștri și ca
părinții voștri, carii s-au depărtat de la Dom-
nul Dumnezăul părinților lor, și au dat pre ei
8 în pustiire, în ce chip voi vedeț. Și nu vă
nesilniciț gîturile voastre ca părinții voștri;
daț laudă Domnului Dumnezăului Israil și
întrați întru sfințirea Lui carea au sfințit în
veac, și slujiț Domnului Dumnezăului vostru,
9 și va întoarce de la voi mînia urgiei. Căci
întorcîndu-vă voi cătră Domnul, frații voștri
și fiii voștri vor fi întru îndurări înaintea tutu-
ror celora ce i-au robit pre dînșii, și va
întoarce pre voi în pămîntul vostru, căci
milostiv și îndurătoriu – Domnul Dumnezăul
nostru, și nu va întoarce fața Lui de cătră voi,
10 de ne vom întoarce cătră Dînsul". Și era
ceia ce aleargă mergînd den cetate în cetate,
în muntele lui Efraim, și Manasi, și pînă la
Zavulon, și să făcură ca cînd ar batjocuri pre
11 ei și i-ar măscări; Fără de numai oameni de
la Asir și de la Manasi și de la Zavulon s-au
12 rușinat și au venit la Ierusalim Și la Iuda, și
fu mîna lui Dumnezău să le dea lor o inimă să
vie ca să facă după porunca împăratului și a
13 boiarilor, cu cuvîntul Domnului. Și să adu-
nară la Ierusalim nărod mult ca să facă praz-
nicul azimelor, în luna a doao, adunare multă
14 foarte. Și să sculară și surpară jîrtăvni-
cele ceale den Ierusalim, și toate întru carele
tămîia minciunilor le-au surpat și le-au
15 aruncat în pîrîul Chedrilor. Și au jun-
ghiaț fasec în 14 a lunii a doao, și preoții și
leviții s-au rușinat, și s-au curățit, și au adus
16 ardere-de-tot la Casa Domnului. Și au stă-
tut la starea lor, după judecata lor după
porunca lui Moisi, omului lui Dumnezău, și
preoții priimiia sîngiurile den mîna leviți-
lor, Căci mai mulți dentru adunare nu s-au 17
curățit, și leviții era mai mulți a jîrtvui fasec la
tot cela ce nu putea a să curăți Domnului;
Căci mai mult den norod de la Efraim și de la 18
Manasi și Isahar și Zavulon nu s-au curățit, ce
mîncară fasec preste Scrisoare. Și să rugă
Ezechias pentru dînșii, zicînd: „Domnul 19
Dumnezău e bun, roage-să pentru toată inima
îndireptătoare, ca să cerceteaze pre Domnul
Dumnezăul părinților lui, și nu după curățe-
nia sfinților". Și ascultă Domnul pre Eze- 20
chias și vindecă pre norod. Și făcură fiii lui 21
Israil cei ce s-au aflat în Ierusalim praznicul
azimelor 7 zile, cu veselie mare și lăudînd pre
Domnul den zi în zi, și preoții și leviții cu
unealtele vîrtutii Domnului. Și grăi Dom- 22
nul preste toată inima leviților celor ce pricep
priceapere bună Domnului, și au săvîrșit
praznicul azimelor 7 zile, jîrtvuind jîrtva de
mîntuire și mărturisindu-să Domnului Dum-
nezăul părinților lor. Și să sfătui toată adu- 23
narea o dată să facă alte 7 zile, și au făcut alte
7 zile cu veselie. Căci Ezechia au început la 24
Iuda și la toată adunarea 1000 de vițeі și 7000
de oi, și boiarii au început norodului vițeі 1000
și de oi 10000, și sfintele preoților, întru mul-
țime. Și să veseli toată adunarea Iudei, și 25
preoții, și leviții, și toată adunarea, și cei ce
s-au aflat den Ierusalim, și cei nemearnici ce
au venit de la pămîntul lui Israil, și cei ce
lăcuiesc în Iuda. Și să făcu veselie mare în 26
Ierusalim, căci den zilele lui Solomon, fiiul lui
David, împăratului Israil, nu s-au făcut ca
acesta praznic în Ierusalim. Și să sculară 27
preoții și leviții și binecuvîntară pre Dumne-
zău; și să auzi glasul lor și veni ruga lor la
lăcașul cel sfînt al Lui la ceriu.

CAP XXXI

Și deaca săvîrșiră toate aceastea, ieși 1
tot Israilul, cei ce s-au aflat în cetățile
Iudei, și au zdrobit stîlpii și au tăiat
desișurile și au svărîmat ceale înalte
și capiștile den toată Iudea și Venia-
min, și dentru Efraim, și de la Manasi, pînă la
săvîrșit, și să întoarse tot Israilul fieștecarele
la moștenirea lui și la cetățile lor. Și rîndui 2
Ezechias rînduialele preoților și leviților și
rînduialele fieștecăruia după slujba lui, preoți-
lor și leviților, la arderea cea de tot și la jîrtva
mîntuirei și a lăuda și a mărturisi și a sluji pre
la porțile curții Domnului. Și partea împă- 3
ratului dentru averile lui la arderea cea de
tot de dimeneața și cea de sară și arderile
ceale de tot ale simbetelor și la lunile cea-

le noao şi la praznice scrise în leagea Domnu-
4 lui. Şi zise norodului şi celor ce lăcuiesc în
Ierusalim să dea partea preoţilor şi leviţilor,
pentru ca să să întărească întru slujba Casii
5 Domnului. Şi deaca au poruncit cuvîntul,
au adaos fiii lui Israil începătura grîului şi
vinului şi untdelemnului şi a mierii; şi toată
roada ţarenii şi zeciuiala toată au adus întru
6 mulţime. Şi fiii lui Israil şi ai Iudei, şi ceia
ce lăcuia în cetăţile Iudei, şi ei au adus
zăciuială den viţei şi den oi şi zeciuială den
capre, şi au sfinţit Domnului Dumnezăului
lor, şi au adus şi au pus grămăzi-grămăzi.
7 În luna a treia au început grămăzile a să înte-
8 meia şi în luna a şaptea s-au săvîrşit. Şi
veni Ezechia şi boiarii şi văzură grămăzile şi
binecuvîntară pre Domnul şi pre norodul lui
9 Israil. Şi întreba Ezechias de preoţi şi de
10 leviţi pentru grămăzi. Şi zise cătră el Aza-
rias preotul, boiarenul casii lui Sadoc: „De
unde s-au început începătura a să aduce la
Casa Domnului, am mîncat şi am băut şi am
lăsat pînă la mulţime, căci Domnul au blagos-
lovit pre norodul Lui, şi am lăsat încă mulţi-
11 mea aceasta“. Şi zise Ezechias încă a găti
12 cămări la Casa Domnului. Şi au gătit şi au
băgat acolo începăturile şi zeciuialele, cu cre-
dinţă, şi preste eale ispravnic – Honenia levi-
13 tul şi Semeias, fratele lui, luînd rîndul. Şi
Iiil şi Ozazias şi Neth şi Asail şi Ieremoth şi
Ozavad şi Eliil şi Samahia şi Maath şi Vaneas
şi fiii lui – puşi pren Honenia şi Semei, fratele
lui, în ce chip porunci Ezechias împăratul şi
14 Azarias, povăţitoriul Casii Domnului. Şi
Cori al lui Iemna levitul, portariul de spre
răsărit, preste poduri, a da începăturile Dom-
15 nului şi sfintele sfintelor. Şi pren mîna
celor ce cînta, şi Veniamin şi Isu şi Semei şi
Amarias şi Sehonias, pren mîna preoţilor, cu
credinţă a da fraţilor lor, după rînduiale, după
16 cel mare şi după cel mic; Afară den prăsila
celor de parte bărbătească, den trei ani şi în
sus, la tot cela ce întra la Casa Domnului la
cuvîntul zilelor, la zi, la slujba rînduialii obi-
17 ciaiului lor. Aceasta e socoteala preoţilor,
după casele moşiilor, şi leviţii, întru rînduia-
lele lor, de 20 de ani şi în sus, cu
18 rînduială, Întru socoteale întru toată pră-
sila lor, muierilor lor, feciorilor lor şi featelor
lor, la toată mulţimea, căci cu credinţă au
19 curăţat sfîntul, Şi fiilor lui Aaron, celor ce
preoţesc în ţarine, şi dentru cetăţile lor, întru
toată cetatea şi cetatea, oameni carii s-au
numit pre nume să dea parte la toată partea
bărbătească întru preoţi şi la tot număratul
20 întru leviţi. Şi făcu aşa Ezechias întru tot
Iuda, şi au făcut cel bun şi cel direptu şi
adevărul înaintea Domnului Dumnezeului
lui. Şi întru tot lucrul întru carele au înce- 21
put cu lucrul în Casa Domnului, şi cu leage şi
cu poruncile, au cercat pre Dumnezăul lui şi
dentru tot sufletul lui au făcut, şi să spori.

CAP XXXII

Şi după cuvintele şi adevărul acesta, 1
venit-au Sennahiram, împăratul asi-
rianilor, şi veni asupra Iudii şi să
tăbărî asupra cetăţilor celor cu ziduri
şi zise ca să le ia pre dînsele. Şi 2
văzu Ezechias că au venit Senahiram cătră
faţa lui ca să să bată în Ierusalim Şi să sfă- 3
tui cu bătrînii lui şi cu cei tari să astupe apele
izvoarălor care era afară den cetate; şi întă-
riră lui. Şi adună norod mult şi astupă 4
apele izvoarălor şi rîul cel ce împarte pren
cetate, zicînd: „Să nu vie împăratul Asur, şi va
afla apă multă şi va birui“. Şi să întări 5
Ezechias şi zidi tot zidul cel surpat, şi turnuri,
şi afară înainte alt zidu, şi întări înălţimea cetă-
ţii lui David şi meşterşugui arme multe. Şi 6
puse boiari de războiu preste norod şi să
strînsără cătră el la uliţa porţii văii, şi grăi
după inima lor, zicînd: „Întăriţi-vă şi vă 7
îmbărbătaţi, şi nu vă teameţi, nice vă înfrico-
şaţi de cătră faţa împăratului Assur şi de cătră
faţa a toată limba ce iaste cu el, căce cu noi mai
mulţi decît cu dînsul sînt. Cu dînsul – bra- 8
ţuri trupeşti, iară cu noi e Domnul Dumnezeul
nostru, a mîntui şi a bate războiul nostru“. Şi
să îndîrji norodul pre cuvintele Ezechiii,
împăratului Iudii. Şi după aceasta trimise 9
Senahirim, împăratul asirianilor, pre slugile
lui asupra Ierusalimului, şi el – la Lahis, şi
toată oastea lui cu el; şi au trimis cătră Eze-
chias, împăratul Iudei, şi cătră tot Iuda cel den
Ierusalim, zicînd: „Aşa zice Senahirim, 10
împăratul asiriilor: ‘Pre cine voi nedejduiţi şi
şădeţi întru îngrădire în Ierusalim? Au nu 11
Ezechias vă înşală pre voi ca să vă dea pre
voi la moarte şi la foamete şi la seate, zicînd:
‘Domnul Dumnezăul nostru va mîntui pre voi
den mîna împăratului Asur’? Au nu iaste 12
acesta Ezichias carele au rădicat jîrtăvnicile
lui şi înălţimile lui şi zise Iudii şi celor ce
lăcuiescu în Ierusalim, zicînd: ‘Denaintea jîr-
tăvnicului acestuia să vă închinaţi şi preste el
să tămîiaţi’? Nu ştiţi ce am făcut eu şi pă- 13
rinţii miei la toate limbile ţărîlor? Au putînd
au putut dumnezeii limbilor a tot pămîntul să
mîntuiască pre norodul lor den mîna mea?
Cine e întru toţi dumnezeii limbilor acestora pre 14
carii au pierdut părinţii miei? Au putea să
mîntuiască pre norodul lor den mîna mea, ca
cînd va putea Dumnezăul vostru a vă mîn-

15 tui den mîna mea? Acum dară, nu vă amă-
gească pre voi Ezechias şi nu vă facă pre voi a
vă nedejdui după aceastea! Şi nu creadeţi lui,
căce nu va putea dumnezăul a toată limba şi al
împărăţiei ca să mîntuiască pre norodul lui
den mîna mea şi den mîna părinţilor miei,
căce Dumnezăul vostru nu va mîntui pre voi
16 den mîna mea!" Şi încă au grăit slugile lui
asupra Domnului Dumnezău şi asupra Eze-
17 chiei, slugii Lui. Şi carte au scris a defăima
pre Domnul Dumnezăul lui Israil, şi zise
pentru El zicînd: „Precum dumnezeii limbilor
pămîntului n-au scos pre noroadele lor den
mîna mea, aşa nu va scoate Dumnezeul Eze-
18 chiei pre norodul Lui den mîna mea!" Şi
strigă cu glas mare jidoveaşte preste Israil şi
pre norodul cel de pre zidu, pentru ca să aju-
torească lor şi să surpe, pentru ca să ia ceta-
19 tea. Şi au grăit de Dumnezeul Ierusalimu-
lui ca şi de dumnezeii noroadelor pămîntului,
20 fapte de mîni de oameni. Şi să rugă Eze-
chias împăratul şi Isaia, fiiul lui Ammos, pro-
rocul, pentru aceastea şi strigară la ceriu.
21 Şi trimise Domnul înger şi sfărmă pre tot răz-
boinicul tare, şi boiariu, şi voivod în tabăra
împăratului Asur, şi-ş întoarse obrazul cu
ruşine la pămîntul lui; şi veni la casa dumne-
zeului lui, şi cei ce au ieşit den pîntecele lui
22 surpară pre dînsul cu sabie. Şi mîntui
Domnul pre Ezechia şi pre ceia ce şădea în
Ierusalim den mîna lui Senahirim, împăratu-
lui Asur, şi den mîna tuturor, şi odihni pre ei
23 dupre împrejur. Şi mulţi aducea daruri
Domnului la Ierusalim şi daruri Ezechiei,
împăratului Iudii, şi să prearădică întru ochii
24 a toate limbile. Şi, după aceastea, în zilele
acealea bolnăvi Ezechias împăratul pînă la
moarte şi să rugă cătră Domnul; şi ascultă lui
25 şi semn i-au dat lui. Şi nu după darea carea
au dat lui au răsplătit Ezechias, şi să înălţă
inema lui, şi să făcu preste el urgie şi preste
26 Iuda şi preste Ierusalim. Şi să smeri Eze-
chias dentru înălţimea inemii lui, el şi cei ce
lăcuia Ierusalimul, şi n-au venit preste dînşii
27 urgia Domnului în zilele Ezechiii. Şi să făcu
Ezechiii avuţie şi mărire multă foarte; şi vis-
terii au făcut lui pentru argint, şi pentru aur,
şi de pietri cinstite, şi mirosituri, şi cămări de
28 aramă, şi vase pohtite, Şi jicniţe de roadele
grîului şi vinului şi a untdelemnului, şi sate, şi
iasle la tot dobitocul, şi stîni la turme, şi cetăţ
29 care au zidit lui, Şi dobitoc de oi şi de boi,
întru mulţime, căci i-au dat lui Domnul aveare
30 multă foarte. Acesta Ezechias au astupat
ieşirea apei Sionului cea de sus şi le-au îndirep-
tat pre eale în jos, cătră amiazăzi a cetăţii lui
David; s-au sporit Ezechia întru toate lucru-
rile lui. Şi aşa întru bătrînii boiarilor, cei ce 31
s-au trimis de la Vavilon cătră dînsul să
întreabe de dînsul semnul carele s-au făcut
pre pămînt, şi-l lăsă pre dînsul Domnul ca să-l
ispitească pre el, să ştie ceale de la inema
lui. Şi rămăşiţile cuvintelor Ezechiii şi mila 32
lui, iată, s-au scris întru prorocia Isaiei, fiiul
lui Ammos, prorocului, şi pre Cartea împăra-
ţilor Iudii şi Israil. Şi adormi Ezechias cu 33
părinţii lui şi astrucară pre dînsul întru suirea
mormînturilor fiilor lui David, şi mărire şi
cinste i-au dat lui, la moartea lui, tot Iuda şi
ceia ce lăcuiesc în Ierusalim. Şi împărăţi
Manasi, fiiul lui, în locul lui.

CAP XXXIII

Fiind de 12 ani Manasi cînd împărăţi 1
el, şi 50 de ani au împărăţit în Ierusa-
lim. Şi făcu răul înaintea Domnu- 2
lui, dentru toate urîciunele limbilor
care au pierdut de tot Domnul de
cătră faţa fiilor lui Israil. Şi să întoarse şi 3
zidi înălţimi carele au surpat Ezechias, tatul
lui, şi au pus stîlpi vaalimilor şi au făcut desi-
şuri şi s-au închinat la toată oastea ceriului şi
au slujit lor; Şi au zidit jîrtăvnic în Casa 4
Domnului, unde au zis Domnul: „În Ierusalim
va fi numele Mieu în veac!" Şi zidi jîrtăv- 5
nice la toată oastea ceriului într-amîndoao
curţile Casii Domnului. Şi el petrecea fiii 6
lui pren foc în pămîntul Venenom şi să des-
cînta şi să vrăjiia şi să fărmăca şi făcu grăitori
den pîntece şi vrăjitori şi înmulţi a face răul
înaintea Domnului, a-L mînia pre
Dînsul. Şi au pus cel cioplit şi cel cioplit 7
chipul carele au făcut în Casa Domnului, unde
au zis Domnul cătră David şi cătră Solomon,
fiiul lui: „În casa aceasta şi în Ierusalim, carele
am ales dentru toate fealiurile lui Israil, voiu
pune numele Mieu în veac! Şi nu voiu 8
adaoge a clăti piciorul lui Israil de la pămîntul
care am dat părinţilor lor; însă de vor păzi a
face toate carele am poruncit lor, după toată
leagea şi poruncile şi judecăţile, cu mîna lui
Moisi". Şi înşală Manasi pre Iuda şi pre cei ce 9
lăcuiesc în Ierusalim a face răul mai mult decît
toate limbile carele au rîdicat Domnul de cătră
faţa fiilor lui Israil. Şi grăi Domnul preste 10
Manasi şi preste norodul lui, şi n-au ascul-
tat. Şi au adus Domnul preste dînşii pre 11
boiarii puterii împăratului Asur, şi au prins
pre Manasi în legături şi l-au legat pre el cu
obezi şi l-au adus la Vavilon. Şi deaca să 12
necăji, cercă faţa Domnului Dumnezăului lui şi
să smeri foarte de cătră faţa Dumnezăului părin-

13 ţilor lui. Şi să rugă cătră El şi ascultă pre
dînsul şi ascultă strigarea lui şi-l întoarse pre
el la Ierusalim, spre împărăţia lui. Şi conoscu
14 Manasi că Domnul acesta iaste Dumnezău. Şi
după aceasta zidi zid afară den cetatea lui
David, de la amiazăzi, de spre răsăritul lui
Ghion, la pîrîu, şi de spre întrarea cea de pren
poarta peaştelui, şi au încunjiurat cea neum-
blată, ieşind pre poarta cea de premprejur, şi
puse la ea arme şi o nălţă pre ea foarte; şi au
pus boiari ai puterii preste toate cetăţile ceale
15 cu zid ale Iudei. Şi rîdică pre dumnezeii cei
streini şi cel cioplit den Casa Domnului, şi
toate jărtăvnicele carele au zidit în muntele
Casii Domnului, în Ierusalim, şi afară den
16 cetate. Şi tocmi jîrtăvnicul Domnului şi jîrt-
vui preste el jîrtve de mîntuire şi de laudă şi
zise Iudei ca să slujască Domnului Dumne-
17 zăului lui Israil. Însă încă nărodul preste
ceale înalte tămîia, însă în zadar Domnului
18 Dumnezăului lor. Şi rămăşiţele cuvintelor
lui Manasi şi ruga lui cea cătră Dumnezău şi
cuvintele celor ce vedea, ce grăiia cătră dîn-
sul, pre numele Domnului Dumnezăului lui
Israil, iată, pre Cuvintele împăraţilor lui
19 Israil. Şi ruga lui, şi cum l-au ascultat pre
dînsul, şi toate păcatele lui şi vicleşugurile lui,
şi locurile pre carele au zidit întru eale ceale
nalte şi au pus acolo desişuri şi cioplite, mai
nainte de a să întoarce el, iată, s-au scris pre
20 Cuvintele celor ce văd. Şi adormi Manasi
cu părinţii lui, şi-l îngropară pre el în grădina
casei lui; şi împărăţi Ammon, fiiul lui, pentru
21 dînsul. Fiind de ani 22 Amon cînd împărăţi
22 el, şi 2 ani au împărăţit în Ierusalim. Şi făcu
răul înaintea Domnului, cum au făcut Manasi,
tatul lui, şi la toate chipurile carele au
făcut Manasi, tatul lui, jîrtvuia Ammon şi
23 sluji lor. Şi nu să smeri înaintea lui Dum-
nezău cum s-au smerit Manasi, tatul lui, căci
24 fiiu-său, Ammon, au înmulţit păcatul. Şi să
rîdicară preste el slugile lui şi loviră pre dîn-
25 sul în casa lui. Şi lovi nărodul pămîntului
pre cei ce s-au rîdicat preste împăratul
Ammon, şi împărăţi nărodul pămîntului pre
Iosia, fiiul lui, pentru dînsul.

CAP XXXIV

1 Fiind de 8 ani Iosias cînd împărăţi el, şi
31 de ani au împărăţit în Ierusalim.
2 Şi făcu ce e direpț înaintea Domnului
şi mearse întru căile lui David, tătî-
ne-său, şi nu să abătu în direapta au în
3 stînga. Şi la al 10 ani al împărăţiei lui, şi el încă
copilaş, au început a cerca pre Domnul Dumne-
zăul lui David, tătîne-său, şi la al 12 ani ai împă-
răţiei lui au început a curăţi pre Iuda şi pre Ieru-
salim de ceale nalte şi de desişuri şi de capişti
şi de ceale cioplite. Şi au săpat înaintea 4
feaţii lui jîrtăvnicele vaalimilor şi ceale înalte
de preste eale, şi au tăiat desişurile şi ceale
cioplite, şi ceale topite le-au fărîmat şi le-au
mărunţit şi le-au topit şi le-au aruncat spre
faţa mormînturilor celor ce jîrtvuia lor. Şi 5
oase de preoţi au ars preste jîrtăvnicile lor, şi
au curăţit pre Iuda, şi pre Ierusalim, Şi în 6
cetăţile lui Manasi şi lui Efraim şi Semeon,
pînă la Neftalim şi în locurile lor prempre-
jur. Şi surpă jîrtăvnicile lor, şi desişurile şi 7
idolii i-au tăiat mărunţi, şi toate înaltele, şi
tăie de la tot pămîntul lui Israil şi să întoarse
la Ierusalim. Şi la 18 ani ai împărăţiei lui, 8
cînd porunci a curăţi pămîntul şi casa, trimise
pre Sapfan, fiiul Eseliei, şi pre Amesia, boia-
renul cetăţii, şi pre Ioas, fiiul lui Ioahaz, pre
cel scriitoriu de aduceri aminte, să întărească
Casa Domnului Dumnezăului lui. Şi veniră 9
cătră Helchia, preotul cel mare, şi deade
argintul cel ce s-au băgat în Casa Domnului,
carele au adunat leviţii, cei ce păzăsc paza,
den mîna lui Manasi şi Efraim şi de la boiari şi
de la toţi ceialalţi, den Israil şi de la fiii Iudei şi
Veniamin şi cei ce lăcuia în Ierusalim, Şi 10
deaderă pre el pre mîna celor ce fac lucrurile;
cei ce isprăvnicesc în Casa Domnului au dat
pre el celor ce fac lucrurile în Casa Domnului,
să tocmească şi să întărească casa. Şi au 11
dat teslarilor şi meşterilor de casă să cumpere
pietri cu 4 muchi şi leamne de grinzi, să aco-
pere casele carele au surpat împăraţii
Iudei. Şi oamenii făcea cu credinţă preste 12
lucruri; şi preste ei, socotitori, Iez şi Avdias,
leviţii, dentru fiii lui Merari, şi Zaharias şi
Mosollam, dentru fiii lui Caath, a socoti; şi tot
levitul şi tot cel ce să priceape, cu organe de
cîntări. Şi preste cei ce poartă în umăr, şi 13
ispravnici preste toţi ceia ce fac lucrurile, la
lucru şi la lucru; şi dentru leviţi, logofeţi şi
judicători şi portari. Şi cînd scotea ei 14
argintul cel ce să băga în Casa Domnului,
aflat-au Helchia preotul Carte, a Legii Dom-
nului – pren mîna lui Moisi. Şi răspunse 15
Helchias şi zise cătră Safan logofătul: „Cartea
a Legii am aflat în Casa Domnului!“ Şi au dat
Helchias cartea lui Safan. Şi aduse Safan 16
cartea cătră împăratul şi deade încă împăra-
tului samă, zicînd: „Tot argintul s-au dat în
mîna slugilor tale celor ce fac lucrurile“. Şi 17
topiră argintul ce s-au aflat în Casa Domnului,
şi au dat pre mîna socotitorilor şi pre mîna
celor ce fac lucrul. Şi spuse Safan logofă- 18
tul împăratului cuvînt, zicînd: „Carte mi-au
dat mie Helchias preotul“. Şi ceti pre 19

ea Safan înaintea împăratului. Şi fu deaca
auzi împăratul cuvintele legii, rupse hainele
20 lui. Şi porunci împăratul lui Helchias şi lui
Ahicam, fiiul lui Safan, şi lui Avdon, fiiul
Miheii, şi lui Safan logofătul, şi lui Asaias, slu-
21 gii împăratului, zicînd: „Păsaţi şi cercaţi
pre Domnul pentru mine şi pentru tot ce au
rămas în Israil şi în Iuda, pentru cuvintele
cărţii ce s-au aflat, căci mare e mînia Domnu-
lui carea s-au aţîţat întru noi, pentru căci n-au
ascultat părinţii noştri cuvintele Domnului, ca
să facă după toate ce sînt scrise în cartea
22 aceasta!" Şi mearse Helchias şi cei ce
zisease împăratul către Olda prorociţa, muia-
rea lui Sellim, fiiul lui Thecue, fiiul lui Eseri,
păzitoriului de haine, păzind poruncile, şi ea
lăcuia în Ierusalim, în masana, şi grăiră ei
23 după aceastea. Şi zise lor: „Aşa au zis
Domnul, Dumnezăul lui Israil, - ziceţi omului
celuia ce v-au trimis pre voi către
24 mine -: Aşa zice Domnul: 'Iată, Eu aduc
preste locul acesta reale şi preste cei ce
lăcuiesc întru el toate cuvintele ce-s scrise în
cartea cea cetită înaintea împăratului
25 Iudei, Pentru căci M-au părăsit pre Mine şi
au tămîiat la dumnezăi streini, pentru ca să
Mă mînie întru toate lucrurile mînilor lor.
Şi să aţîţă mînia Mea în locul acesta şi nu se va
26 stinge'. Şi către împăratul Iudei, ce v-au
trimis pre voi ca să cearce pre Domnul, aşa
27 veţi grăi lui: 'Aşa grăiaşte Domnul, Dum-
nezăul lui Israil: 'Cuvintele care le-ai auzit, şi
s-au înfrînt inima ta şi te-ai smerit de către
faţa Mea, deaca ai auzit cuvintele Meale pre
locul acesta şi pre ceia ce lăcuiescu pre dînsul,
şi te-ai smerit înaintea Mea, şi ţ-ai rumtu hai-
nele tale, şi ai plînsu înaintea Mea, şi Eu am
28 auzit, zice Domnul, Iată că te adaog către
părinţii tăi şi te vei adaoge către mormînturile
tale cu pace, şi nu vor vedea ochii tăi întru
toate răutăţile carele Eu aduc preste locul
acesta şi preste cei ce lăcuiescu pre dînsul'".
29 Şi dusără împăratului cuvînt. Şi trimise
împăratul şi adună pre cei bătrîni ai Iudei şi ai
30 Ierusalimului. Şi să sui împăratul Iuda la
Casa Domnului, şi tot Iuda, şi ceia ce lăcuiescu
Ierusalimul, şi preoţii, şi leviţii, şi tot norodul,
de la mic pînă la mare, şi ceti întru urechile lor
toate cuvintele Cărţii Făgăduinţii ce s-au aflat
31 în Casa Domnului. Şi să sculă împăratul
preste stîlpi şi puse făgăduinţă în Casa
Domnului, înaintea Domnului, ca să meargă
înaintea Domnului, să păzească poruncile
Lui şi judecăţile Lui şi învăţăturile Lui cu
toată inima şi cu tot sufletul, ca să facă
cuvintele făgăduinţii, ceale scrise pre cartea
32 aceasta. Şi puse pre toţi ceia ce s-au
aflat în Ierusalim şi în Iuda şi în Veniamin, şi
au făcut ceia ce lăcuia în Ierusalim făgăduinţă
în Casa Domnului Dumnezăul părinţilor
lor. Şi rădică Iosias toate urîciunele den tot 33
pămîntul carele era al fiilor lui Israil; şi au
făcut pre toţi ceia ce s-au aflat în Ierusalim şi
în Israil ca să slujască Domnului Dumnezeului
lor. În toate zilele lui nu s-au abătut den
napoia Domnului Dumnezeului părinţilor lui.

CAP XXXV

Şi făcu Iosias fasec, în Ierusalim, Dom- 1
nului Dumnezăului lui şi jîrtvui fase-
cul în ziua a 14 a lunii dentîiu. Şi 2
puse preoţi la pazile lor şi întări pre
dînşii la lucrurile Casii Domnului.
Şi zise leviţilor, celor tari întru tot Israilul, ca 3
să să sfinţească ei Domnului, şi a da săcriiul cel
sfînt în Casa Domnului; şi pusără sicriiul cel
sfînt la casa carea au zidit Solomon, fiiul lui
David, împăratul lui Israil. Şi zise împăratul:
„Nu iaste voao a rădica preste umăr nimica.
Acum dară slujiţ Domnului Dumnezeului
nostru şi norodului Său, Israil, Şi vă gătiţi 4
după casele neamurilor voastre şi după rîn-
duialele voastre, după scrisoarea lui David,
împăratul lui Israil, şi pren mîna lui Solomon,
fiiul lui, Şi staţi în casă după împărţealele 5
caselor neamurilor voastre, întru fraţii voştri,
fiii norodului, şi partea casii neamului întru
leviţi, Şi jîrtvuiţi fasec şi sfintele gătiţi fraţi- 6
lor voştri, ca să faceţi după cuvîntul Domnului
pren mîna lui Moisi". Şi au dat începătură 7
Iosia fiilor norodului: oi şi miei şi iezi den fiii
caprilor, toate la fasec; şi toate cîte s-au aflat,
la număr 30000, şi viţei 3000; aceastea - den
avearea împăratului. Şi boiarii lui au dat 8
începătură norodului şi preoţilor şi leviţilor,
şi au dat şi Helchias şi Zaharias şi Iiil, boiarii
Casii lui Dumnezău, şi ei au dat preoţilor la
fasec oi şi miei şi iezi, 2000 şi 600, şi viţei
300. Şi Honenias şi Vaneas şi Sias şi Natha- 9
nail, fratele lui, şi Asavia şi Iiil şi Iozavad,
boiarii leviţilor, au dat începătură leviţilor la
fasec oi 5000 şi veţei 500. Şi să isprăvi 10
slujba şi stătură preoţii la starea lor şi leviţii la
împărţealele lor, după porunca împăratu-
lui. Şi junghiară fasec şi turnară preoţii 11
sîngele den mîna lor, şi leviţii au belit. Şi 12
au gătit arderea-de-tot, ca să le dea lor după
împărţeală, după casele neamurilor, fiilor
norodului, ca să apropie arderile ceale de tot
Domnului, în ce chip iaste scris în Cartea
Legii lui Moisi; şi aşa de dimeneaţă. Şi frip- 13
seră pre fasec cu foc, după judecată, şi ceale
sfinte le-au fiert în căldări şi în cazanuri,

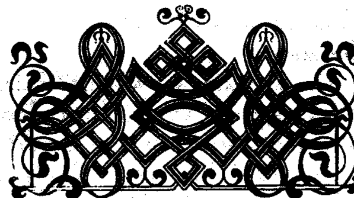
şi bine să isprăvi, şi alergară cătră toț fiii
14 norodului. Şi după ce au gătit lor şi preoți-
lor, că preoții, fiii lui Aaron – aducînd arderi-
le-de-tot şi seurile, pînă în noapte; şi leviții au
15 gătit lor şi fraților lor, fiilor lui Aaron. Şi
cîntăreții, fiii lui Asaf, preste starea lor, după
învățăturile lui David, Asaf, şi Eman, şi Idithum,
prorocii împăratului, şi boiarii, şi portarii
porții şi ai porții; nu era lor a să clăti de la
slujba sfintelor, căci frații lor, leviții, au gătit
16 lor. Şi s-au isprăvit Şi să găti toată slujba în
ziua aceaea, ca să facă fasec; şi aduseră arde-
ri-de-tot preste jîrtăvnicul Domnului, după
17 porunca împăratului Iosiei. Şi făcură fiii lui
Israil, cei ce să aflară, fasec în vreamea aceaea
18 şi praznicul azimilor, 7 zile. Şi nu s-au
făcut fasec de potriva lui întru Israil den zilele
lui Samuil prorocul; şi toți împărații lui Israil
n-au făcut fasec carele au făcut Iosia şi preoții
şi leviții şi tot Iuda şi Israil, ceia ce s-au aflat şi
19 ceia ce lăcuia în Ierusalim, Domnului. În 18
ani ai împărăției Iosiei s-au făcut fasec acesta.
20 După aceastea, toate carele au făcut Iosias în
casă, şi pre ceia ce grăiia den pîntece şi pre
gîcitori şi pre therafin şi chipurile şi caridim,
carele era în pămîntul Iudii şi Ierusalim, l-au
ars împăratul Iosias, pentru ca să întărească
cuvintele legii, ce-s scrise pre cartea carea au
aflat Helchias preotul în Casa Domnului; de
potriva lui nu s-au făcut înaintea lui, carele
s-au întors cătră Domnul cu toată inema lui,
şi cu tot sufletul lui, şi cu toată vîrtutea lui,
după toată leagea lui Moisi; şi după dînsul nu
s-au sculat de potriva lui; însă nu Să întoarse
Domnul de cătră urgia mîniii Lui cea mare
carea S-au mîniat cu mînie Domnul pre Iuda,
preste toate scîrbele lui carele au scîrbit
Manasi. Şi zise Domnul: „Şi încă pre Iuda
depărta-l-voiu de cătră fața Mea, în ce chip
am depărtat casa lui Israil şi am lepădat ceta-
tea care am ales, Ierusalimul, şi casa carea am
zis: 'Fi-va numele Mieu acolo!'" Şi să sui
Farao Nehao, împăratul Eghipetului, asupra
împăratului asirianilor, la rîul Iefratului, ca să
dea războiu lui în Harhamis; şi mearse împă-
21 ratul Iosia întru întimpinarea lui. Şi trimise
cătră el soli, zicînd: „Ce mie şi ție, împăratul
Iudii? Nu asupra ta viu astăzi războiu să fac,
ce pre locul războiului mieu. Şi Dumnezeu au
zis foarte să sîrguiesc eu; păzeaşte-te tu de
cătră Dumnezeul cel ce e cu mine, pentru ca să
22 nu te strice de tot pre tine!" Şi nu întoarse Io-
sias fața lui de cătră dînsul, ce numai a-i da răz-
boiu lui s-au întărit; şi n-au ascultat cuvintele lui
Nehao, pren rostul lui Dumnezeu, şi veni a da
războiu în cîmpul lui Magghedo. Şi săge- 23
tară arcaşii preste împăratul Iosia, şi zise
împăratul slugilor lui: „Scoateți-mă, căci am
durut foarte!". Şi-l scoaseră pre el slugile 24
lui den cară, şi-l suiră pre el pre carul al doilea
care era l ui, şi-l aduseră pre el la Ierusalim. Şi
muri şi să îngropă cu părinții lui. Şi tot Iuda şi
Ierusalimul au plîns pentru Iosia. Şi plînse 25
Ieremia pentru Iosia; şi ziseră toți boiarii şi
jupîneasele plîngere pentru Iosia, pînă astăzi
şi l-au dat pre el întru poruncă preste Israil şi,
iată, s-au scris la Plînsuri. Şi era cealealalte 26
cuvinte ale Iosiei şi nădeajdea lui scrise în lea-
gea Domnului, şi cuvintele lui ceale dentîiu şi
ceale de apoi, iată, scrise-s preste Cărțile
împăraților Israil şi Iudei.

CAP XXXVI

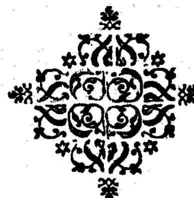
Şi luo norodul pămîntului pre Ioahaaz, 1
fiiul Iosiei, şi-l unseră pre el şi puseră
pre el, în locul tătîne-său, împărat
preste Ierusalim. Fiiu de 23 de ani 2
era Ioahaz cînd împărăți el, şi trei
luni împărăți preste Ierusalim; şi numele mai-
cii lui – Amital, fata Ieremiei, de la Lovna. Şi
făcu răul înaintea Domnului, după toate cîte
au făcut părinții lui. Şi legă pre acesta, pre
Ioahaz, Farao Nehao în Devlata, în pămîntul
Ethamului, ca să nu împărățască el în Ieru-
salim. Şi-l mută împăratul la Eghipet, şi 3
puse bir preste pămînt 100 de talanzi de
argint şi un talant de aur. Şi puse Farao 4
Nehao pre Eliachim, feciorul Iosiei, împărat
preste Iuda şi preste Ierusalim, pentru Iosia,
tatul lui, şi întoarse numele lui: Ioachim. Şi
luo Farao Nehao pre Ioahaz, fratele lui Ioa-
chim, şi-l aduse pre el la Eghipet şi au murit
acolo. Şi argintul şi aurul au dat lui Farao;
atuncea au început pămîntul a da bir pre
socoteală, ca să dea argintul după rostul lui
Farao; şi fieştecarele, după puteare, cerea
argintul şi aurul de la nărodul pămîntului, să
dea pre el la Farao Nehao. Fiind de 25 de 5
ani Ioachim cînd împărăți el, şi 11 ani împă-
răți în Ierusalim; şi numele maicii lui –
Zehora, fata lui Neriu, în Rama. Şi făcu răul
înaintea Domnului, după toate cîte au făcut
părinții lui. În zilele lui Ioachim veni Navoho-
donosor, împăratul Vavilonului, la pămîntul
acela; şi era slujind lui 3 ani, şi să despărți de
el. Şi trimise Domnul preste dînşii pre haldei
şi tîlhăreturile sirilor şi tîlhăretul moavitea-
nilor şi al fiilor lui Ammon şi al Samariei,
şi să despărțiră după cuvîntul acesta, după
cuvîntul Domnului cu mîna slugilor Lui,
prorocilor. Însă mînia Domnului era preste

Iuda,pentru ca să depărteaze pre el de cătră
faţa Lui, pentru păcatele lui Manasi, întru
toate carele au făcut, şi cu sîngele cel nevino-
vat carele au vărsat Ioachim şi au umplut
Ierusalimul cu sînge nevinovat; şi nu vru
6 Domnul să-i piarză de tot pre dînşii. Şi să
sui preste el Navohodonosor, împăratul Vavi-
lonului, şi-l legă pre el cu obezi de aramă şi
7 l-au adus la Vavilon. Şi o parte den vasele
Casii Domnului le-au adus la Vavilon şi le-au
pus pre dînsele în beseareca lui în Vavilon.
8 Şi rămăşiţele cuvintelor lui Ioachim şi toate
cîte au făcut, iată, aceastea-s scrise pre Cartea
cuvintelor zilelor împăraţilor Iudei. Şi adormi
Ioachim cu părinţii lui şi să îngropă în Gano-
zani cu părinţii lui. Şi împărăţi Iehonias, fiiul
9 lui, pentru dînsul. Fiiu de 18 ani Iehonias
cînd împărăţi el, şi 3 luni şi 10 zile au împără-
ţit în Ierusalim. Şi făcu răul înaintea Domnu-
10 lui. Şi, trecînd anul, au trimis împăratul
Navohodonosor şi l-au adus pre el la Vavilon,
cu unealtele ceale pohtite ale Casii Domnului,
şi împărăţi pre Sedechia, fratele tătîne-său,
11 preste Iuda şi preste Ierusalim. Fiiu de 21
de ani Sedechia cînd împărăţi el, şi 11 ani au
12 împărăţit în Ierusalim. Şi făcu răul înaintea
Domnului Dumnezăului lui, şi nu se înfrînse
de cătră faţa Ieremiei prorocul şi de rostul
13 Domnului, Pentru că au viclenit ceale de
cătră împăratul Navohodonosor carele au
jurat pre dînsul asupra lui Dumnezău, şi-ş
năsîlnici cerbicea lui, şi inima lui întări ca să
nu se întoarcă cătră Domnul Dumnezăul lui
14 Israil. Şi toţi cei mari ai Iudei şi preoţii şi
norodul pămîntului înmulţiră a defăima defăi-
mături, după toate urîciunile limbilor, şi au
pîngărit Casa Domnului cea den Ierusalim.
15 Şi au trimis Domnul Dumnezăul părinţilor lor
cătră ei cu mîna prorocilor Lui, mînecînd şi
trimiţînd îngerii Lui, căci era neîndurîndu-Se
16 de norodul Lui şi de sfinţirea Lui. Şi era
batjocorind pre îngerii Lui şi defăimînd
cuvintele Lui şi măscărind întru prorocii Lui,
pînă s-au suit mînia Domnului întru norodul
17 Lui cît nu era leac. Şi aduse preste dînşii
pre împăratul haldeilor şi ucise pre tinerii lor
cu sabie în casa sfinţeniei Lui; şi nu i s-au făcut
milă de Sedechia, şi spre fecioarele lor nu s-au
milostivit, şi pre bătrînii lor i-au dus. Toate le-au
18 dat pre mînile lor. Şi toate unealtele Casii
lui Dumnezău,ceale mari şi ceale mici, şi vis-
teriile Casii Domnului, şi toate visteriile
împăratului şi ale celor mai mari ai lor, toate
19 le-au adus la Vavilon. Şi arse Casa Dom-
nului, şi surpă zidul Ierusalimului, şi băştile
lui le arse cu foc, şi tot vasul înfrumusiţat
20 l-au pus la stingere. Şi mută pre cei ră-
maşi la Vavilon, şi era lui şi fiilor lui întru robi,
pînă la împărăţia midilor, Ca să să pli- 21
nească cuvîntul Domnului pren rostul Iere-
miei, pînă a priimi pămîntul sîmbetele lui a
sîmbeti; toate zilele pustiire[i] lui au sîmbetit,
întru plinirea a 70 de ani. În anul dentîiu al 22
lui Chiros, împăratul persilor, după ce s-au
plinit cuvîntul Domnului pren rostul Ieremiei,
rîdicînd Domnul duhul lui Chiros, împăratul
persilor, şi porunci a striga întru toată
împărăţia lui, cu scrisoare, zicînd: „Aceas- 23
tea zice Chiros, împăratul persilor: 'Toate
împărăţiile pămîntului au dat mie Domnul
Dumnezăul ceriului, şi El au poruncit
mie să-I zidesc Lui casă în Ierusalimul
cel den Iudea. Cel dentru voi, dentru
tot norodul Lui, fi-va Domnul
Dumnezăul lui cu dînsul,
şi să să suie!'"

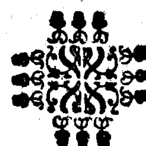

ESDRAS

1 Și în anul dentîiu al lui Chiros, împăratul persilor.
2 Și să sculară boiarii neamurilor Iudei.
3 Și împăratul Chiros au scos vasele Casii Domnului.
4 Și aceștea-s fiii țării, carii s-au suit de la robime.
5 Și aceștea-s cei ce s-au suit de la Thelmehel.
6 Și den fiii preoților.
7 Și den boiarii neamurilor.
8 Și șăzură preoții și leviții.
9 Și sosi luna [a șaptea].
10 Și să adună norodul ca un om.
11 Și să sculă Iisus al lui Iosedec.
12 Într-una de zile a lunii a șaptea.
13 Și Casa Domnului nu s-au întemeiat.
14 Și au dat argint pietrarilor.
15 Și în anul al doilea.
16 Și stătu Iisus și fiii lui.
17 Și stătură preoții împodobiți.
18 Și tot norodul însămnă cu glas mare.
19 Și mulți dentru preoți și leviți.
20 Și nu era norodul cunoscînd glasul însemnării.
21 Și glasul care să auziia pînă de departe.
22 Și zise către dînșii Zorovavel.
23 Și era norodul pămîntului oprind mînile norodului Iudei.
24 Întru împărăția lui Asuiru.
25 R[e]u[m] Vaaltam.
26 Și trimise împăratul către Reum Vaaltam.
27 Și atuncea birariul lui Arthasta împăratul.
28 Și proroci Angheu prorocul și Zaharia.
29 Atuncea s-au sculat Zorovavel al lui Salathiil și Iisus.
30 Într-aceasta vreame au venit asupra lor Thathanai domnul.
31 Tîlcuirea cărții care au trimis Thathanai domnul.
32 Atuncea Darie împăratul au pus gînd.
33 Atuncea Thathanai domnul.
34 Și au făcut fiii lui Israil preotul și leviții.
35 Și după cuvintele aceastea, întru împărăția lui Arthasastha, împăratul persilor, să sui Esdra.
36 Și aceasta e tîlcuirea poruncii.
37 Blagoslovit Domnul Dumnezeul părinților noștri.
38 Eu m-am întărit ca mîna Domnului.
39 În vreamea aceaea cei ce au venit de la robime.
40 Și s-au adunat către mine tot cel ce goneaște cuvîntul Domnului.
41 Și deaca să rugă Esdra.
42 Și să aflară dentru fiii preoților, cuvîntul Neemiei al Ahaliei.
43 Și fu în luna lui haselef, în anul al doaozecelea.
44 Și să făcu în luna lui nesan.
45 Și auzi Sanavalat Aron.
46 Și întorș lor cuvînt.

Și să sculă Eleasuv. 47
Și pre mîna fiilor oamenilor den Ieriho. 48
Și fu deaca auzi Sanavala[t] și Tovia și arapii 49
și ammaniteanii.
Să făcu deaca auziră vrăjmașii noștri. 50
În vreamea aceaea zise norodului. 51
Frații miei și cunoscuții miei. 52
Și am chemat pre preoți. 53
Și fu deaca să auzi lui Sanavaalat. 54
Și eu am întrat în casa lui Semi. 55
Și Tovias și Sanavalat. 56
Și să săvîrși zidul. 57
Și fu cînd să zidi zidul. 58
Și deade Dumnezeu întru inema mea. 59
Și aceștea s-au suit de la Thrammahel. 60
Și șăzură preoții. 61
Și stătu Esdra preotul pre vatră de lemn. 62
Și Iisus și Savaneas și Saravia era aducînd 63
norodul la priceapere.
Și zise Neemia. 64
Și leviții. 65
Și mearse norodul să mănînce și să bea. 66
Și în ziua a doua să adunară boiarii. 67
Și în 24 ale lunii aceștiia să adunară fiii lui 68
Israil.
Și stătu pre suirea leviților Iisus. 69
Și zise Esdra: „Tu ești Însuș Dumnezeu sîngur". 70
Și șăzură boiarii țării. 71
Și aceștea-s boiarii norodului. 72
Și aceștea-s preoții și leviții. 73
Și în zilele lui Ioachim, frații lor. 74
Și fiii lui Cadmiil, frații lor. 75
Și dentru fiii preoților. 76
Și stătură în ziua aceaea. 77
În ziua aceaea să citi în Cartea lui Moisi. 78
În zilele acealea văzură în Iuda călcînd teascu- 79
rile sîmbăta.
Și în zilele acealea văzură pre jidovi carii au 80
ținut muieri azoteance. 81

ESDRAS

CAP I

1.
1 Şi în anul dentîiu al lui Chiros, împăra-
tului persilor, ca să să săvîrşască
cuvîntul Domnului den rostul Iere-
miei, rădică Domnul duhul lui Chiros,
împăratul persilor, şi porunci glas în toată
împărăţia lui, şi încă cu scrisoare, zicînd:
2 „Aşa au zis Chiros, împăratul persilor: 'Toate
împărăţiile pămîntului au dat mie Domnul
Dumnezăul ceriului, şi El au socotit întru
mine ca să-I zidesc Lui casă în Ierusalim cea
3 den Iudea. Cine e întru voi dentru tot noro-
dul Lui? Şi va fi Dumnezăul lui cu dînsul, şi
să să suie la Ierusalimul cel de la Iudea şi să
zidească Casa Domnului, Dumnezăul lui
Israil! Acesta e Dumnezău, Cel den în Ierusa-
4 lim. Şi tot cel rămas, den toate locurile
unde el nemerniceaşte acolo, (şi) vor lua pre
dînsul oamenii locului lui cu argint şi cu aur şi
cu aveare şi cu dobitoace, cu ceale de bunăvoie,
la Casa lui Dumnezău cea den Ierusalim'".
5 **2.** Şi să sculară boiarii neamurilor Iudei şi ai
lui Veniamin, şi preoţii şi leviţii, toţi cărora au
rîdicat Dumnezău duhul lor ca să să suie să zi-
6 dească Casa Domnului cea den Ierusalim. Şi
toţi cei de pre împrejurul lor să întăriră cu mîinile
lor cu vase de argint cu aur (şi) cu aveare, şi cu
dobitoace, şi cu ospeaţe, afară dentru cei cu voie.
7 **3.** Şi împăratul Chiros au scos vasele Casei
Domnului, carele au luat Navohodonosor de
la Ierusalim şi le deade pre eale în casa dum-
8 nezeului lui. Şi le scoase pre eale Chiros,
împăratul persilor, pre mîna lui Mithradam
Gazvareanul, şi le numără pre eale lui Sava-
9 sar, boiarinului Iudei. Şi acesta e numărul
lor: năstrăpi de aur 30, şi năstrăpi de argint
10 1000, cădelniţe 29, Şi căţii de aur 30, şi de
argint îndoite 400 şi 10, şi alte vase 1000.
11 Toate vasele de aur şi de argint 5000 şi 400,
toate suindu-se cu Savasar de la streinătate,
den Vavilon, în Ierusalim.

CAP II

4.
1 Şi aceştea-s fiii ţărîi, cei ce să suia de la
robimea streinătăţii carea au înstrei-
nat Navohodonosor, împăratul Vavi-
lonului, la Vavilon şi s-au întors la
Ierusalim şi la Iuda, fieşcare om la cetatea
2 lui, Carii au venit cu Zorovavel: Iisus, Nee-
mias, Sareas, Reelias, Mardoheu, Valasan,
3 Masfar, Vague, Reum, Vaana. Numărul
oamenilor nărodului lui Israil: fiii lui Fores,
4/5 2172; Fiii Savvatiei, 372; Fiii lui Ares,
6 775; Fiii lui Faathmoav, cu fiii lui Iisue
7 Ioav, 2812; Fiii lui Elam, 1254;

Fiii lui Zathua, noao sute şi patruzăci şi 5; 8
Fiii lui Zahai, 760; 9
Fiii lui Vanui, 642; 10
Fiii lui Vavia, 623; 11
Fiii lui Avgad, 1222; 12
Fiii lui Adonicam, şase sute şi şasezăci 6; 13
Fiii lui Vague, 2056; 14
Fiii lui Addin, 454; 15
Fiii lui Atir Ezehiei, noaozăci şi opt; 16
Fiii lui Vassu, 333; 17
Fiii lui Iora, 112; 18
Fiii lui Assum , doao sute şi doaozăci şi 3; 19
Fiii lui Gaver, 95; 20
Fiii lui Vethlaem, 123; 21
Fiii lui Netofa, cincizăci şi şase; 22
Fiii lui Anathoth, 128; 23
Fiii lui Azmoth, 43; 24
Fiii lui Cariathiarim, Hafira şi Viroth, 743; 25
Fiii den Rama şi Gavaa, 621; 26
Oamenii den Mahmas, 122; 27
Oamenii den Vethil şi Aia, 423; 28
Fiii lui Nava, 52; 29
Fiii lui Maghevis, 156; 30
Fiii lui Ilamar, 1254; 31
Fiii lui Iram, 320; 32
Fiii Liddonului, Lodadi şi Ono, 725; 33
Fiii Ierehonului, 345; 34
Fiii lui Senaa, 3630; 35
Şi preoţii: fiii lui Iedua, casei lui Iisu, 973; 36
Fiii lui Emmir, 1052; 37
Fiii lui Fasur,1247; 38
Fiii lui Erem, 1017; 39
Şi leviţi: fiii lui Iisu şi Cadmiil cu fiii Oduiei, 40
74; Cei ce cîntă: fiii lui Asaf, 108; Fiii 41/42
portarilor: fiii lui Sellum, fiii lui Atir, fiii lui
Telmon, fiii lui Accuv, fiii lui Atita, fiii lui
Sove, toţi 139;
Nathineii: fiii lui Suaa, fiii lui Sufat, fiii lui 43
Avvaoth, Fiii lui Hiraos, fiii lui Sirsa, fiii lui 44
Fadon, Fiii lui Lavano, fiii lui Agava, 45
fiii lui Accuv,
Fiii lui Agav, fiii lui Salami, fiii lui Annan, 46
Fiii lui Gheddil, fiii lui Gaar, fiii lui Rea, 47
Fiii lui Rason, fiii lui Necoda, fiii lui Gazam, 48
Fiii lui Azon, fiii lui Fassi, fiii lui Rassi, 49
Fiii lui Assena, fiii lui Mune, fiii lui Nefusim, 50
Fiii lui Vacvuc, fiii lui Cufa, fiii lui Annur, 51
Fiii lui Vasaloth, fiii lui Mida, fiii lui Arsa, 52
Fiii lui Varcos, fiii Sisarii, fiii lui Thema, 53
Fiii Nathiei, fiii lui Atifa; 54
Fiii robilor lui Solomon, fiii lui Sote, 55
fiii lui Sefira, Fiii lui Faruhda, fiii lui Ieala, 56
fiii lui Chercon, Fiii lui Gheddil, fiii Safa- 57
tiei, fiii lui Attil, fiii lui Faherath Asevoim, fiii
lui Imei,
Toţi nathineii, împreună şi cu fiii lui Avde- 58
selma, 392.
5. Şi aceştea-s cei ce s-au suit de la Thel- 59
meleh, Thelarisa, Heruv, Idan, Emer, şi
n-au putut să povestească casa neamului

60 lor şi semenţia lor, de sînt den Israil: Fiii
Daleii, fiii Toviei, fiii lui Negohda, 652.
61 **6.** Şi den fiii preoţilor: şi ai lui Ovea, fiii lui
Accus, fiii lui Merzelle, care au luat den fea-
tele lui Verzelli Galaaditeanul muiare, şi să
62 chemă pre numele lor. Aceştea-s (cărora)
au cerşut scrisoarea lor, methoesimmii, şi nu
63 s-au aflat. Şi s-au scos de la preoţie Şi zise
Thersatha lor ca să nu mănînce den sfintele
sfintelor, pînă se va rîdica preot celor ce lumi-
64 nează şi celor deplin. Şi toată adunarea
65 împreună – ca vro 42000 şi 360, Afară den
robii lor şi slujnicile lor, aceştea-s 7000 şi 337.
66 Şi lor, cîntăreţi şi cîntătoare, 200. Caii lor,
67 736, muşcoii lor, 245, Cămilele lor, 435,
măgarii lor, 6000 şi 720.
68 **7.** Şi den boiarii neamurilor, deaca întrară
ei în Casa Domnului cea den Ierusalim, să
voiră la Casa lui Dumnezău ca să o puie pre ea
69 spre gătirea ei. Cum era putearea lor, au
dat la visteria lucrului, de aur drahme 61000,
şi de argint talanzi 5000, şi îmbrăcăminţi
preoţilor, 100.
70 **8.** Şi şăzură preoţii, şi leviţii, şi cei dentru
norod, şi cîntăreţii, şi portarii, şi nathineii
întru cetăţile lor, şi tot Israilul în cetăţile lor.

CAP III

9.
1 Şi sosi luna a şaptea, şi fiii lui Israil –
întru cetăţile lor.
10. Şi să adună norodul ca un om, la
Ierusalim.
2 **11.** Şi să sculă Iisus al lui Iosedec, şi fraţii lui,
preoţii, şi Zorovavel al lui Salathiil, şi fraţii lor
şi zidiră jîrtăvnicul Dumnezăului lui Israil, ca
să aducă preste el arderea-de-tot după ceale
scrise în Leagea lui Moisi, omului lui Dumne-
3 zău. Şi gătiră jîrtăvnicul preste gătirea lui,
căci spămîntare preste dînşi de spre noroa-
dele pămîntului, şi suiră preste el ardere-de-
4 tot Domnului, dimeneaţa şi sara. Şi au
făcut praznicul corturilor, după cum iaste
scris, şi ardere-de-tot den zi în zi, cu număr,
după cum iaste judecata sama zilei în ziua ei,
5 Şi după aceasta arderi-de-tot ale neîncetării şi la
luni noao şi la praznicile Domnului ceale sfinţite
şi la tot cel ce să voia de bunăvoie Domnului.
6 **12.** Într-una de zile a lunii a şaptea, au înce-
put a aduce arderi-de-tot Domnului.
13. Şi Casa Domnului nu s-au întemeiat.
7 **14.** Şi au dat argint pietrarilor şi teslarilor,
şi bucate şi băuturi şi untdelemn la sidoneani
şi tireanilor, ca să scoaţă leamne de chiedru
de la Livan cătră Marea Iopii, pren ştirea lui
Chiros, împăratului persilor, preste dînşii.
8 **15.** Şi în anul al doilea ce au venit ei la
Casa Domnului Dumnăzău cea den Ieru-
salim, în luna a doua, început-au Zoro-
vavel al lui Salathiil şi Iisus al lui
Iosedec şi ceialalţi den fraţii lor, preoţii, şi
leviţii, şi toţi ceia ce veniia de la robime la
Ierusalim, şi au pus pre leviţi den 20 de ani şi
în sus ca să facă biruinţă preste cei ce fac
lucrurile în Casa Domnului.
16. Şi stătu Iisus şi fiii lui şi fraţii lui, Cadoil şi 9
fiii lui, fiii Iudei, cu toţi împreună, ca să
biruiască preste cei ce făcea lucrurile în Casa
lui Dumnezău, fiii lui Inadad, fiii lor şi fraţii lor,
leviţii. Şi puse temeiu a zidi casă Domnului 10
17. Şi stătură preoţii împodobiţi, cu trîmbiţe,
şi leviţii, fiii lui Asaf, cu ţimbale, a lăuda pre
Domnul pre mînile lui David, împăratul lui
Israil, Şi răspunsără cu laudă şi mărturi- 11
sire Domnului căci e bună, căci în veac mila
Lui preste Israil.
18. Şi tot norodul clicuia cu glas mare cînd lău-
da Domnului pre întemeiarea Casii Domnului.
19. Şi mulţi den preoţi şi leviţi şi boiari ai 12
neamurilor cei bătrîni, carii ştiia casa cea den-
tîiu întru întemeiarea ei, şi această casă, cu
ochii lor, plîngea cu glas mare, şi gloata – cu
chiot cu veselie, ca să înalţe cîntare.
20. Şi nu era norodul cunoscînd glasul 13
însemnării veseliei de glasul plînsorii norodu-
lui, căce norodul striga cu glas mare, şi glasul
mare să auziia de departe.

CAP IV

21.
Şi auziră cei ce necăjesc pre Iuda şi pre 1
Veniamin că fiii înstreinării zidescu
casă Domnului Dumnezeului Israil,
Şi să apropiară cătră Zorovavel şi 2
cătră boiarii neamurilor şi ziseră lor: „Să
zidim cu voi, căce ca şi voi cercetăm pre Dum-
nezeul vostru şi şi noi Lui jîrtvuim den zilele
lui Assaradan, împăratul lui Assur, celui ce
ne-au adus pre noi aicea“.
22. Şi zisără cătră dînşii Zorovavel şi Iisus 3
şi ceialalţi boiari ai neamurilor lui Israil: „Nu e
noao şi voao a zidi casă Dumnezeului nostru,
căce noi singuri deodată vom zidi Domnului
Dumnezeului nostru, în ce chip ne-au porun-
cit noao Chiros, împăratul persilor“.
23. Şi era norodul pămîntului slobănogind 4
mînile Iudei, şi opriia pre ei a zidi, Şi năi- 5
mind preste dînşii, vrînd ca să răsipească sfa-
tul lor, toate zilele lui Chiros, împăratul persi-
lor, şi pînă la împărăţia lui Darie, împăratul
persilor.
24. Şi întru împărăţia lui Asuir şi la începutul 6
împărăţiei lui, au scris carte preste cei ce lăcuies-
cu Iuda şi şi Ierusalimul. Şi în zilele lui Artha- 7
sastha scris-au cu pace Mithridam şi Taveil, cu
ceialalţi dempreună cu ei robi, cătră Artha-
sastha, împăratul persilor. Scris-au birariul car-
te sirienească şi sirieneaşte tălmăcindu-se.
25. Reum Valtaam şi Sampsa logofătul 8
scris-au o carte asupra Ierusalimului, lui Ar-
thasastha împăratul. Aceastea au socotit

9 Reum Valtaam şi Sampsa logofătul şi ceialalţi
robi dempreună cu noi, dineii, afarsathaheii,
tarfaleii, arfaseii, arhineii, vavilonii, susana-
10 heii, saveii, elamiţii Şi ceialalţi den limbile
carele au înstreinat Assenafar cel mare şi cel
cinstit şi i-au lăcuit pre dînşii în cetăţile celor
ce să hotărăscu cu ei, şi rămăşiţa – decindea
11 de rîu. Aceasta e învăţătura cărţii căriia au
trimis cătră el: „Cătră Arthasastha împăratul,
12 slugile tale, oamenii decindea de rîu. Înştiin-
ţat să fie împăratului că jidovii carii s-au
suit de la tine cătră noi au venit la Ierusalim,
la cetatea cea vicleană şi rea, pre carea o
zidesc, şi zidurile ei întemeiatu-le-au şi teme-
13 liile ei le-au înălţat. Acum dară, în ştire să
fie împăratului că, de să va zidi de iznoavă
cetatea aceaea şi zidurile ei să vor întări,
biruri nu vor fi ţie, nice vor da. Şi aceasta
14 împăraţilor face rău. Şi acum dară, în ce
chip sare besearicii am măcinat şi ruşinea
împăratului nu iaste slobodă noao să vedem,
pentru aceaea am trimis şi am făcut ştire
15 împăratului, Pentru ca să socoteşti în Car-
tea pomenirii părinţilor tăi, şi vei afla în Car-
tea pomenirilor şi vei cunoaşte că cetatea
aceaea cetate vicleană e şi făcînd rău împăra-
ţilor şi ţărîi, şi fugiri de robi să făcu în mijlocul
ei den zilele veacului, pentru aceaea cetatea
16 aceasta s-au pustiit. Facem ştire dară noi
împăratului că, de se va cetatea aceaea zidi şi
zidurile ei să vor obîrşi, nu iaste ţie pace".
17 **26.** Şi au trimis împăratul cătră Reum Val-
taam şi cătră Sampsa logofătul şi ceialalţi
dempreună cu ei robi, cei ce lăcuiescu în
Samaria, şi la ceialalţ decindea de rîu, pace
18 şi zice: „Birariul care l-aţ trimis cătră noi
19 s-au chemat înaintea mea. Şi de la mine s-au
pus socoteală şi am socotit şi am aflat că ceta-
tea aceaea den zilele veacului preste împăraţ
să rădică, şi ficlenii şi pribegiri să fac într-însa,
20 Şi împăraţ tari să fac în Ierusalim şi
biruind tot apusul rîului şi biruri pline şi parte
21 li să dă lor. Şi acuma puneţ socoteală şi
supuneţ pre oamenii aceia şi cetatea aceaea
nu va mai zidi încă, ca, de la socoteală cruţîn-
22 du-vă, Răpaos a da pentru aceasta, pentru
ca să nu se înmulţască peire spre facere de
rău împăraţilor".
23 **27.** Atuncea birariul lui Arthasastha împăra-
tului au citit înaintea lui Reum Valtaam şi
Sampsa logofătul şi celor dempreună cu ei
robi, şi mearseră de sîrg la Ierusalim şi la Iuda
şi-i biruiră pre dînşii, cu cai şi cu putere.
24 Atuncea au contenit lucrul Casii lui Dumnezeu,
cel de la Ierusalim, şi era contenit pînă în al doi-
lea an al împărăţiei lui Darie, împăratul persilor.

CAP V

28.
Şi proroci Angheu prorocul şi Zaharia 1
al lui Addo prorocie preste fiii cei den
Iuda şi den Ierusalim, cu numele lui
Dumnezeu Israil preste dînşii. Atun- 2
cea s-au sculat Zorovavel al lui Salathiil şi Iisus,
fiiul lui Iosedec, şi au început a zidi Casa lui
Dumnezeu cea den Ierusalim, şi împreună cu
dînşii – prorocii lui Dumnezeu, ajutorindu-le lor.
30. Într-aceaea vreame au venit asupra lor 3
Thathane, domnul decindea de rîu, şi Sathar-
vuzane şi cei ce sînt robi împreună cu dînşii, şi
ca aceastea zise lor: „Cine au pus voao gînd a
zidi casa aceasta şi cheltuiala aceasta să o
isprăviţ?" Atunce aceastea ziseră lor: 4
„Carele-s numele oamenilor celor ce zidesc
cetatea aceasta?" Şi ochii lui Dumnezeu 5
s-au făcut preste robirea Iudii şi n-au supus
pre ei pînă ştire s-au făcut lui Darie împăra-
tul. Şi atunce s-au trimis birariului pentru
aceasta. Tîlcuirea scrisorei carii au trimis 6
Thathane, domnul decinde de rîu,
31. Şi Satharvuzan şi cei ce sînt robi
împreună cu ei, afarsaheii cei decinde de rîu,
lui Darie împăratul. Cu cuvinte au trimis 7
cătră dînsul şi aceastea s-au scris întru dînsa:
„Lui Darie împăratului, pacea toată! Înştiin- 8
ţat să fie împăratului căci am mers într-acea
jidovască ţară, la Casa Dumnezeului
celui mare, şi aceaea să zideaşte cu pietri
alease, şi leamne să pun în păreţ, şi lucrul
acela iscusit să face şi să sporeaşte în mînile
lor. Atuncea am întrebat pre cei bătrîni şi 9
aşa am zis lor: 'Cine au pus voao gînd această
casă a o zidi şi cheltuiala aceasta a o isprăvi?'
Şi numele lor i-am întrebat pre dînşii, ca să 10
facem ştire ţie, ca să-ţ scriem numele oameni-
lor, boiarilor lor. Şi cuvînt ca acesta au răs- 11
puns noao, zicînd: 'Noi sîntem robi Dumne-
zeului ceriului şi al pămîntului, şi zidim casa
carea era zidită mai nainte de aceasta cu mulţi
ani; şi un împărat al lui Israil mare o au zidit
pre dînsa şi au isprăvit pre dînsa lor. Iară 12
de cînd au mîniat părinţii noştri pre Dumne-
zeul ceriului, şi i-au dat pre dînşii pre mînile
lui Navohodonosor, împăratul Vavilonului,
haldeului, şi casa aceasta au surpat, şi noro-
dul l-au înstriinat la Vavilon. Ce în anul 13
dentîiu al lui Chiros, a împăratului vavilonea-
nilor, Chiros împăratul au pus gînd Casa a lui
Dumnezău aceasta să să zidească. Şi 14
vasele Casii lui Dumnezău ceale de aur şi de
argint, carele Navuhodonosor au adus den
casa cea de la Ierusalim şi le adusă pre eale
la beseareca împăratului le-au scos pre
eale Chiros împăratul de la beseareca împă-
ratului şi le-au dat lui Sasavasar, păzi-

15 toriului de visterie, celui preste visterie, Şi
zise lui: Toate vasele ia şi pasă, pune-le pre
eale în casa cea den Ierusalim, şi Casa lui
16 Dumnezău să să zidească la locul lor'. Atun-
cea Sasavasar acela au venit şi au dat temelii
Casii lui Dumnezău în Ierusalim. Şi de atun-
cea pînă acum s-au zidit, şi nu s-au săvîrşit.
17 Şi acum, de iaste la împăratul bine, soco-
tească în casa cămării împăratului Vavilonu-
lui, pentru ca să ştii că de la împăratul Chiros
s-au pus gînd să zidească Casa Dumnezăului
aceluia, cea den Ierusalim. Şi conoscînd
împăratul, pentru aceasta trimiţă cătră noi".

CAP VI

32.
1 Atuncea Darie împăratul au pus gînd şi
au socotit întru lăzile scrisorilor,
2 unde era visteriile în Vavilon. Şi să
află în cetatea Amatha, în lada cetăţii
mideanilor, un răvăşel, şi acesta era scris
3 într-însul: „Pomenire: În anul dentîiu al lui
Chiros împăratul, Chiros împăratul au pus
gînd pentru Casa lui Dumnăzău în Ierusalim:
Casă să zidească şi loc unde jîrtvuiesc jîrtvui-
rile. Şi puse înălţime de coţi 60, lărgimea ei –
4 de coţi 60. Şi case de pietri tari – trei, şi o
casă de lemn. Şi cheltuiala den casa împăratu-
5 lui să va da. Şi vasele Casii lui Dumnezău,
ceale de argint şi ceale de aur, carele Navoho-
donosor le-au adus de la casa cea den Ierusa-
lim şi le-au adus la Vavilon, să să dea şi să
meargă la beseareca cea den Ierusalim, la
locul unde s-au pus, în Casa lui Dumnezău .
6 Acum dară, să daţi, domnii cei decindea de
rîu, Zatharvuzane, şi robii cei împreună cu
dînşii, afarsahiei cei decindea de rîu, departe
7 fiind de acolo! (Şi acum) lăsaţi lucrul Casii
lui Dumnăzău! Povăţitorii jidovilor şi bătrînii
jidovilor Casa lui Dumnăzău aceaea să o
8 zidească pre locul ei! Şi de la mine soco-
teală s-au pus ca cîndai să nu faceţi ceva cu
bătrînii jidovilor acelora, ca să zidească Casa
lui Dumnăzău aceaea. Şi den avearea împăra-
tului, den birurile de decindea de rîu, cu
nevoinţă cheltuiale fie să să dea oamenilor
9 acelora, ca să nu să părăsască. Şi oricare
lipsă, şi fii de boi şi de berbeci şi miei – la
arderi-de-tot Dumnezăului ceriului; grîne,
sare, vin, untdelemn, după cuvîntul preoţilor
celor den Ierusalim fie dîndu-se lor, den zi în
10 zi, orice vor ceare, Pentru ca să fie
bune-mirosiri aducînd Dumnezăului ceriului,
şi se vor ruga pentru viaţa împăratului şi a fii-
11 lor lui. Şi de la mine s-au pus socoteală ca,
tot omul carele va schimba cuvîntul acesta, se
va lua lemn den casa lui şi dirept se va înfige
12 într-însul, şi casa lui va fi în jah. Şi Dumne-
zău, Căruia lăcuiaşte numele Lui acolo, să
surpe pre tot împăratul şi norod carele
va tinde mîna lui acolo să premenească şi să
piarză Casa lui Dumnezău aceaea, cea den
Ierusalim. Eu, Darie, am pus gînd. Cu
nevoinţă să fie!"
33. Atuncea Thathane, domnul de decindea 13
de rîu, şi Satharvuzane şi cei ce sînt robi
împreună cu dînşii, cătră cealea ce au trimis
împăratul Darie, aşa au făcut cu nevoinţă.
Şi cei bătrîni ai jidovilor au zidit, şi leviţii, cu 14
prorocia lui Aggheu prorocul şi a Zahariei,
fiiul lui Addo, şi de iznoavă zidiră şi întăriră,
den gîndul Dumnezăului lui Israil şi den
socoteala lui Chiros şi a lui Darie şi Artha-
sasta, împăratului persilor. Şi au săvîrşit 15
casa aceasta pînă în ziua a treia a lunii lui
adar, carele iaste an al şaselea al împărăţiei
lui Darie împăratului.
34. Şi făcură fiii lui Israil, preoţii şi leviţii, şi 16
ceialalţi den fiii înstreinării, tîrnosire Casei lui
Dumnezău cu veselie. Şi au adus la tîrnosi- 17
rea Casei lui Dumnezău aceştiia viţei 100,
berbeci 200, miei 400, iezi den capre, pentru
păcatul a tot Israilul, 12, spre numărul fealiu-
rilor lui Israil. Şi puseră pre preoţi întru 18
împărţealele lor şi pre leviţ întru osebirile lor,
preste treaba Casei lui Dumnezău în Ierusa-
lim, după scrisoarea Cărţii lui Moisi. Şi 19
făcură fiii înstreinării Paştile în 14 ale lunii
dentîiu, Căci s-au curăţit preoţii şi leviţii, 20
pînă la unul – toţi curaţi, şi au junghiat paştile
la toţi fiii înstreinării, şi fraţilor lor, preoţilor,
şi loruşi. Şi mîncară fiii lui Israil paştele, 21
cei ce au ieşit de la streinătate şi tot cela ce să
osebiia de necurăţia limbilor pămîntului cătră
ei, ca să cerceteaze pre Domnul Dumnezăul
lui Israil. Şi au făcut praznicul azimelor 7 22
zile cu veselie, căci au veselit pre dînşii Dom-
nul şi Domnul au întors inima împăratului
Asur preste dînşii, să să întărească mîinile lor
întru lucrurile Casei Dumnezăului lui Israil.

CAP VII

35.
Şi după cuvintele aceastea, întru împă- 1
răţia lui Arthasasta, împăratului per-
silor, să sui Esdras, fiiul lui Sareu, al
fiiului Azariei, al fiiului Helchiei,
Al fiiului lui Sellum, al fiiului lui Sadduc, al fiiului 2
lui Ashitov, Al fiiului Samariei, al fiiului 3
Exriei, al fiiului Ezviei, al fiiului lui Vocchi,
Al fiiului lui Avisue, al fiiului lui Finees, al fiiu- 4
lui lui Eliazar, al fiiului lui Aaron, preotului
celui dentîiu. Acesta Esdra s-au suit de la 5
Vavilon şi acesta – cărturariu iute în Leagea lui
Moisi, carele au dat Domnul Dumnezăul lui
Israil. Şi deade lui împăratul, căci mîna Dom-
nului Dumnezeului lui – preste dînsul, întru
toate carele cerca el. Şi să suiră den fiii lui 6
Israil şi den preoţi şi den leviţ şi cei ce cîntă

şi portarii şi nathenimii la Ierusalim, în anul al
7 şaptelea al lui Arthasasta împăratul. Şi
venirá la Ierusalim în luna a cincea, acesta e
anul al şaptelea al împăratului; căci întru una
a lunii dentîiu, el au întărit suirea cea de la
8 Vavilon, Iară întru una a lunii a cincea, au
venit la Ierusalim, căci mîna Dumnezăului lui
9 era bună preste dînsul. Căci Esdras au dat
în inima lui a cerca leagea şi a face şi a învăța
în Ierusalim porunci şi judecăț.
10 **36.** Şi aceasta e înțeleagerea poruncii care au
dat Arthasasta împăratul Esdrei preotului,
cărturariului Cărții cuvintelor poruncilor
Domnului, şi învățătorului preste Israil:
11 „Arthasasta, împăratul împăraților, Esdrei
preotului, scriitoriului legii Domnului Dum-
nezăului ceriului; – sfîrşitu-s-au cuvîntul şi
12 răspunsul –. De la mine s-au pus gînd ca
tot cel de bunăvoie întru împărăția mea, den
nărodul lui Israil, den preoți, leviț, ca să
13 meargă la Ierusalim, cu tine să meargă. De
cătră fața împăratului şi celor 7 sfeatnici ai lui
te-ai trimis să socoteşti preste Iuda şi Ierusa-
lim în leagea Dumnezăului lor, cea den mîna
14 ta, Şi să ducă la Casa Domnului argint şi
aur, carele împăratul şi sfeatnicii au voit
Dumnezeului lui Israil, Celui ce în Ierusalim
15 lăcuiaşte, Şi tot argintul şi aurul, orice vei
găsi în toată țara Vavilonului, cu bunăvoia
norodului şi a preoților, celor ce binevoiesc, la
16 Casa Domnului cea den Ierusalim; Şi pre
tot carele va mearge, pre acesta gata îl pune în
cartea aceasta, viței, berbeci, miei, şi jîrtvele
lor şi turnările lor, şi le vei aduce pre eale
preste jîrtăvnicul Casii Dumnezeului vostru,
17 celui den Ierusalim. Şi ce va fi pre tine şi
pre frații tăi să va îmbuna cu rămăşița argin-
tului şi aurului să faci, cum iaste plăcut Dum-
18 nezeului vostru faceț. Şi vasele ceale date
ție spre slujba Casii lui Dumnezeu, dă-le
19 înaintea lui Dumnezeu, în Ierusalim. Şi
rămăşița trebii Casii Dumnezeului tău, ce ți să
va părea ție să dai, vei da den casa visteriei
20 împăratului. Şi de la mine, Eu, Arthasasta
împăratul, am făcut ştire la toate visteriile, la
ceale decindea de rîu, ca tot ce va ceare Esdra
preotul şi scriitoriul legii Dumnezeului ceriu-
21 lui, gata să să facă, Pînă la talanzi de argint
100, şi pînă la grîu, cori 100, şi pînă la vin,
vate 100, şi pînă la untdelemn, vate 100, şi
22 sare, care nu iaste cu scrisoare. Tot care
iaste cu voia Dumnezeului ceriului să să facă
în Casa Dumnezeului ceriului! Feriți-vă, ca nu
cumva neştine să să ispitească la Casa Dum-
nezeului ceriului, pentru ca să nu se facă
urgie preste împărăția împăratului şi fiilor
23 lui. Şi voao s-au cunoscut: întru toți preo-
ții, şi leviții, cîntăreți, portari, nathenimi,
şi slujitorii Casii lui Dumnezeu aceştiia, bir să
nu fie ție, să nu stăpîneşti a-i robi pre ei. Şi 24
tu, Ezdro, în ce chip iaste învățătura lui Dum-
nezeu în mîna ta, pune logofeț şi judecători,
pentru ca să fie judecînd la tot norodul cel
decindea de rîu, la toți ceia ce ştiu leagea
Dumnezeului tău; şi celuia ce nu va şti, veț
arăta. Şi tot carele nu va fi făcînd leagea lui 25
Dumnezeu şi leagea împăratului, gata va fi,
judecata făcîndu-se dentru el, ori spre
moarte, ori spre certare, ori la paguba avu-
ției, ori la legături".
37. Blagoslovit Domnul Dumnezeul părinți- 26
lor noştri, Carele au dat în inema împăratului
aşa a slăvi Casa Domnului cea den Ierusalim,
Şi preste mine au plecat milă întru ochii 27
împăratului şi ai sfeatnicilor lui şi ai tuturor
boiarilor împăratului celor tari!
38. Şi eu mă întăriiu ca mîna lui Dumnezeu
cea bună preste mine şi am adunat de la Ieru-
salim boiari a să sui cu mine.

CAP VIII

i aceştea-s boiarii neamurilor lor, 1
povățitorii, suindu-se cu mine, întru
împărăția lui Arthasasta, împăratul
de la Vavilon: Den fiii lui Finees, 2
Ghirson; den fiii lui Ithamar, Daniil;
den fiii lui David, Atus; Den fiii Sahaniei, 3
den fiii lui Foros, Zaharia, şi cu dînsul, ceata,
150; Den fiii lui Faathmoav, Eleana, fiiul 4
lui Sarea, şi cu el 200, cei de parte bărbă-
tească; Şi den fiii Zathoiei, Ehenias, fiiul 5
lui Iaaziil, şi cu el 300, cei de parte bărbă-
tească; Şi den fiii lui Adden, Oden, ficiorul 6
lui Ionathan, şi cu el 50, cei de parte bărbă-
tească; Şi den fiii lui Edam, Isea, fiiul Athe- 7
liei, şi cu el 70, cei de parte bărbătească;
Şi den fiii Safatiei, Zavdias, fiiul lui Mihail, şi 8
cu el 80, cei de parte bărbătească; Şi den 9
fiii lui Ioav, Avdia, feciorul lui Iil, şi cu el 218,
cei de partea bărbătească; Şi den fiii lui 10
Vaani, Selimuth, feciorul Iosefiei, şi cu el 160,
cei de partea bărbătească; Şi den fiii lui 11
Vavi, Zaharias, fiiul lui Vavi, şi cu el 28, cei de
partea bărbătească; Şi den fiii lui Azgad, 12
Ionan, fiiul lui Icatan, şi cu el 110, cei de par-
tea bărbătească; Şi den fiii lui Adonicam, 13
după urmă-i, şi aceastea-s numele lor: Edifa-
lat, Ieil şi Sammeaa, şi cu el 60, cei de partea
bărbătească; Şi den fiii lui Vaguia, Uthe şi 14
Zavud, şi cu el 70, cei de partea bărbătească.
Şi-i adunaiu pre dînşii spre rîul cel ce 15
vine cătră Evi şi ne tăbărîm acolo zile trei.
Şi pricepuiu întru norod şi întru preoți, şi
den fiii lui Levi n-am aflat acolo. Şi am 16
trimis lui Eleazar, lui Ariil, Semiei

şi lui Maonan, şi lui Iariv, şi lui Elnatham, şi
lui Nathan, şi lui Zaharia, şi lui Messolam,
boiari, şi lui Iorim, şi lui Elnathan, pricepîn-
17 du-se, Şi i-am scos pre ei la boiari cu argin-
tul locului şi am pus în gura lor cuvinte a grăi
către Adia şi către fraţii lui, athinimilor, cu
argintul locului, ca să aducă noao cîntăreţi în
18 Casa Dumnezăului nostru. Şi veniră noao,
ca mîna Dumnezăului nostru bună la noi, om
sahon den fiii lui Mose al lui Levi al lui Israil.
19 Şi întîiu veniră fiii lui şi fraţii lui, 18. Şi pre
Asevia şi pre Isea, den fiii lui Merari, fraţii lui
20 şi fiii lui, 20, Şi den nathinimi, cărora au
dat David şi boiarii întru slujba leviţilor, na-
21 thinimi 220; toţi s-au adunat, cu nume. Şi
am chemat acolo postu, la rîul lui Athur, ca să
ne smerim înaintea Dumnezeului nostru, să
cearem de la Dînsul cale direaptă noao, şi
coconilor noştri, şi la toată agonisita noastră,
22 Căce m-am ruşinat a ceare de la împăratul
puteare şi călăreţi să ne mîntuiască pre noi de
vrăjmaşi în cale, căce am zis împăratului
zicînd: „Mîna Dumnezăului nostru – preste
toţi ceia ce-L cearcă pre El spre bine, şi tăria
Lui şi mînia Lui – preste toţi ceia ce-L pără-
23 sescu pre El!“ Şi am postit şi am cerşut de
la Dumnezeul nostru pentru aceasta, şi au
24 ascultat pre noi. Şi am osebit den boiarii
preoţilor doisprăzeace, lui Sareaa, lui Asavia,
25 şi cu ei, den fraţii lor, zeace, Şi am pus lor
argintul şi aurul şi vasele începăturii Casii
Dumnezeului nostru, carele au înălţat împă-
ratul şi sfeatnicii lui şi boiarii lui şi tot Israilul,
26 cei ce să afla. Şi am pus preste mîna lor de
argint talanţi şase sute şi cincizeci, şi vase de
argint o sută, şi talanţi de aur o sută, şi hafuri
de aur doaozeci, (la cale), de o mie de drahme,
şi vase de aramă bună, sclipind de multe fea-
27 liuri, poftite ca aurul. Şi ziş către ei: „Voi –
sfinţi Domnului Dumnezeu, şi vasele – sfinte,
şi argintul şi aurul – de bunăvoie Domnului
28 Dumnezeului părinţilor noştri! Prive-
gheaţi şi păziţi pînă veţi sta înaintea boiarilor,
preoţilor, şi leviţilor, şi boiarilor neamurilor
lui Israil, în Ierusalim, la corturile Casii Dom-
29 nului!“ Şi priimiră preoţii şi leviţii trasul
argintului şi aurului şi al vaselor, ca să le adu-
că la Ierusalim, la Casa Dumnezeului nostru.
Şi ne-am rădicat de la rîul lui Daus în doao- 30
sprăzeace ale lunii dentîiu, ca să venim la
Ierusalim. Şi mîna Dumnezeului nostru era
preste noi şi ne-au mîntuit pre noi den mîna
vrăjmaşului şi împotrivnicului în cale. Şi 31
am venit la Ierusalim şi am şăzut acolo zile
trei. Şi (fu) în ziua a patra, am pus argintul 32
şi aurul şi vasele în Casa Dumnezăului nostru,
pre mîna lui Maremoth, fiiului Uriei preotu-
lui; şi cu el, Eleazar, fiiul lui Finees, şi cu ei,
Iozavad, fiiul lui Iisu, şi Noadia, fiiul Vaaniei,
leviţii. Cu număr şi cu cumpănă toate, şi să 33
scrise toată cumpănitura.
39. În vreamea aceaea, cei ce au venit de la 34
robime, fiii înstreinării, au adus arderi-de-tot
Dumnezăului lui Israil viţei doisprăzeace,
pentru tot Israilul, berbeci noaozeci şi 6, miei
şaptezeci şi şapte, iezi pentru greşală doi-
sprăzeace, toate arderile-de-tot, Domnului.
Şi au dat rînduiala împăratului ispravnicilor 35
împăratului şi domnilor decindea de rîu, şi au
mărit pre norod şi pre Casa lui Dumnezău.

CAP IX

Si deaca să săvîrşiră aceastea, să apro- 1
piară către mine boiarii, zicînd: „Nu
s-au osebit norodul lui Israil şi preoţii
şi leviţii de către noroadele pămîn-
turilor, întru depărtările lor, lui
Hanani, al lui Ethi, al lui Ferezi, al lui Ievusi,
al lui Ammon, al lui Moavi, al lui Mosri şi al lui
Amori, Carii au luat den featele lor lui şi 2
feciorilor lor, şi să aduse sămînţa cea sfîntă
întru năroadele pămîntului; şi mîna boiarilor
şi voivozilor – întru netocmirea aceasta, den-ce-
put“. Şi deaca am auzit cuvîntul acesta, 3
mi-am spart hainele meale şi mă muiam şi
zmulgeam perii capului mieu şi den barba
mea şi şădeam mîlcomind.
40. Şi să adunară către mine tot cela ce 4
goneaşte cuvîntul Dumnezeului lui Israil,
pentru netocmirea înstreinării, şi eu – şăzînd
mîlcomind pînă la jîrtva cea de sară. Şi în 5
jîrtva cea de sară m-am sculat de la smerenia
mea. Şi cînd am rumt eu hainele meale, şi
adiam şi mă plec preste genuchele meale şi
întinz mîinile meale către Domnul Dumne-
zăul mieu şi ziş: „Doamne, Dumnăzăul 6

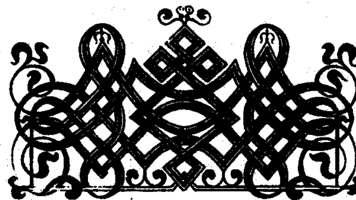
mieu, ruşinatu-m-am şi m-am înfrînt a înălţa
faţa mea către tine, căci fărădelegile noastre
s-au înmulţit mai mult decît perii capului
nostru şi păcatele noastre s-au mărit pînă la
ceriu! Den zilele părinţilor noştri sîntem în
7 păcat mare, pînă în ziua aceasta. Şi, întru
fărădelegile noastre, ne-am dat noi şi împăra-
ţii noştri şi fiii noştri în mîna împăraţilor lim-
bilor, cu sabie, şi cu robime, şi în jah, şi întru
ruşinea obrazului nostru, ca în ziua aceasta.
8 Şi acum, cît de puţin îmblînzască-Să Domnul
Dumnăzăul nostru, ca să ne lase noao spre
mîntuire şi să ne dea noao întărire în locul
sfinţeniii Lui, ca să ne lumineaze ochii noştri
şi să ne dea facere de viaţă mică întru robia
9 noastră. Căci robi sîntem, şi în robia
noastră nu ne-au părăsit pre noi Domnul
Dumnezăul nostru, şi au plecat preste noi
milă înaintea împăraţilor persilor, ca să ne
dea noao facere de viaţă, ca să înălţăm noi
Casa Dumnăzăului nostru, şi a rădica pustii-
rile ei, şi ca să dăm noao îngrădire în Iuda şi în
10 Ierusalim. Şi acum, ce vom zice, Dumne-
zăul nostru, după aceasta? Căci am lăsat
11 poruncile Tale, Carele ne-ai dat noao cu
mîna robilor Tăi, prorocilor, zicînd: 'Pămîntul
la carele întraţi acolo să-l moşteniţ pre dînsul,
pămînt ce să mută iaste, cu mutarea noroade-
lor limbilor, cu depărtările lor, cărora au
împlut pre el den gură în gură întru necură-
12 ţiile lor. Şi acum, featele voastre nu daţ fii-
lor lor, şi den featele lor nu luaţi fiilor voştri,
şi să nu cercetaţ pacea lor şi binele lor, pînă în
veac, pentru ca să vă întăriţi, şi veţi mînca
bunătăţile pămîntului şi să va da cu moştenire
13 fiilor voştri pînă în veac!' Şi, după tot ce va
veni preste noi – întru faptele noastre ceale
reale şi întru păcatul nostru cel mare; căce nu
iaste ca Dumnezăul nostru, căce ai iuşurat
fărădelegile noastre şi ai dat noao mîntuire.
14 Căci ne-am întors a răsipi poruncile Tale şi a
ne încuscri cu noroadele pămînturilor aces-
tora, să nu Te scîrbeşti pre noi pînă în săvîr-
şit, ca să nu fie rămăşiţă şi mîntuit?
15 Doamne, Dumnezăul lui Israil, dirept eşti
Tu, cînd am rămas mîntuiţ ca în ziua
aceasta! Iată, noi toţi – înaintea
Ta, în păcatele noastre, căci
nu iaste a sta înain-
tea Ta pentru
aceasta".

CAP X

41.

i deaca să rugă Esdras şi deaca să 1
mărturisi, plîngînd şi rugîndu-se
înaintea Casii lui Dumnezău, să adu-
nară către el de la Israil adunare
multă foarte, bărbaţi şi muieri şi voinici, căce
plînse norodul şi înălţă a plînge. Şi răs- 2
punse Sihenias, fiiul lui Iiil, den fiii lui Ilam,
şi zise Ezdrii: „Noi am viclenit Dumnezăului
nostru şi am luat muieri streine, dentru
noroadele pămîntului. Şi acum iaste nedeajde
lui Israil pentru aceasta. Şi acum să punem 3
făgăduinţă Dumnezăului nostru, să scoatem
toate muierile, şi ceale ce au născut dentru
eale, în ce chip vei. Scoală-te şi înfricoşază
pre dînşii cu poruncile Dumnezăului nostru;
şi cum iaste leagea să să facă. Scoală-te, 4
căce pre tine e cuvîntul, şi noi, cu tine! Întă-
reaşte-te şi fă!" Şi să sculă Esdras şi jură 5
pre boiari, pre preoţi, şi pre leviţi, şi pre tot
Israilul, ca să facă după cuvîntul acesta, şi au
jurat. Şi să sculă Esdras de către faţa Casii 6
lui Dumnezău şi să duse la visteria lui Ionan,
al fiiului lui Elisuv, şi mase acolo. Pîine n-au
mîncat şi apă n-au băut, căce jăluia pentru
netocmirea înstreinării. Şi aduseră glas 7
întru Iuda şi în Ierusalim, la toţi fiii înstreină-
rii, ca să să adune la Ierusalim; Tot carele 8
nu va veni în trei zile, în ce chip iaste sfatul
boiarilor şi bătrînilor, să va procleţi toată
avearea lui, şi el se va despărţi de la adunarea
înstreinării. Şi să adunară toţi oamenii 9
Iudei şi ai lui Veniamin la Ierusalim într-aceale
trei zile, aceasta e luna a noua; în 20 ale
lunii, au şăzut tot nărodul în uliţa Casii lui
Dumnezău, de gîlceava lor pentru cuvînt, şi
de iarnă. Şi să sculă Ezdra preotul şi zise 10
către dînşii: „Voi n-aţ băgat samă şi aţ ţinut
muieri streine, ca să adaogeţ preste greşala
Ierusalimului. Şi acum daţ laudă Domnului 11
Dumnezăului părinţilor noştri şi faceţi ce e
plăcut înaintea Lui şi vă osebiţ de la noroa-
dele pămîntului şi de la muierile streine".
Şi răspunseră toată adunarea cu glas mare 12
şi ziseră: „Mare iaste acest cuvînt al tău
preste noi a-l face. Ce norodul e mult, şi 13
vreamea iaste de iarnă, şi nu iaste puteare a
sta afară. Şi lucrul nu iaste într-o zi,
nici în doao, căci am înmulţit a face strîm-
bătate întru cuvîntul acesta. Ce să stea 14

boiarii noştri la toată adunarea şi la toţi ceia
ce-s în cetăţile noastre, carele au luat muieri
streine, să vie la vremi cu soroc, şi cu dînşii,
bătrînii cetăţii şi cetăţii, şi judecătorii, ca să
întoarcă urgia mîniei Dumnezăului nostru
15 dentru noi pentru cuvîntul acesta". Fără
numai Ionathan, fiiul lui Asail, şi Iasias, fiiul
lui Thecue, cu mine; şi Mesolam şi Savasthe
levitul,ajutînd lor; şi făcură aşa fiii înstreină-
16 rii. Şi să osebiră Esdra preotul şi bărbaţii
boiarii neamurilor, caselor neamurilor, şi toţi
pre nume, căci s-au întors într-o zi a lunii a
17 zeacea a cerceta cuvîntul. Şi au săvîrşit
întru toţi oamenii carii au luat muieri streine,
pînă într-o zi a lunii dentîiu.
18 **42.** Şi să aflară, den fiii preoţilor, carii au
ţinut muieri streine: den fiii lui Iisu, fiiul lui
Iosedec, şi fraţii lui, Maasia şi Eleezer şi Iarim
19 şi Gaddalia, Şi au dat mîna lor ca să scoaţă
muierile lor; şi pentru greşală - un berbeace
20 den oi, pentru păcatul lor; Şi den fiii lui
21 Emmiar, Anania şi Zavdia; Şi den fiii lui
Iram, Masias şi Elia şi Sameaa şi Ioil şi
22 Ozia; Şi den fiii lui Fasur, Elione, Maasia, şi
23 Ismail, şi Nathanail, şi Iozavad, şi Ilasa; Şi
den leviţi, Iozavad, şi Thamum, şi Colia - acesta
24 e Colitas - şi Fetia, şi Iuda, şi Eliezer; Şi den
cei ce cîntă, Elisav; şi den portari, Solmin, şi Tel-
min, şi Odue. Şi de la Israil, den fiii lui 25
Foros, Ramia, şi Azia, şi Melhia, şi Melmin, şi
Eliazar, şi Asavia, şi Vaneaa;
Şi den fiii lui Ellam, Maththania, şi Zaharia, şi 26
Eil, şi Avdia, şi Ierimoth, şi Ilia;
Şi den fiii lui Zaththua, Elioine, Elesuv, 27
Maththane, şi Armoth, şi Zavad, şi Oziva;
Şi den fiii lui Vavi, Ionan, Anania, şi Zavu, şi 28
Thali; Şi den fiii lui Vani, Mosollam, şi 29
Luh, Adeas, Iasuv, şi Saal, şi Rimoth;
Şi den fiii lui Faathmoav, Edne, şi Halil, şi 30
Vanea, Maasia, Maththania, Veselil şi Vanui
şi Manassi;
Şi den fiii lui Iram, Eliezer, Iesia, Melhia, 31
Sameas, Simeon,
Veniamin, Maluh, Samaria; 32
Şi den fiii lui Asim, Meththaneaa, Maththatha, 33
Zavad, Elifath, Ierami, Manassi, Semei;
Şi den fiii lui Vanei, Vudia, Amram şi Uil, 34
Vanneaa, Vaddeaa, Hellia, 35
Uania, Merimoth, Eliasiv, 36
Maththania, Maththne. 37
Şi făcură fiii Vanuiei şi fiii lui Semei, 38
Şi Selemias, şi Nathan, şi Adeaas, 39
Mahnada, Avusesi, 40
Aruezriil, şi Selemias, şi Samarias, 41
Selum, Amarias, Iosif; 42
Den fiii lui Navu, Ieiil, Maththathia, Zavad, 43
Zeveina, Iadea, şi Ioil, şi Vaneaa.
Toţi aceştea au fost luat muieri stri- 44
ine, şi sînt dentru aceastea
muieri carele au năs-
cut dentru
ei fii.

NEEMIA

CAP I

43.
1 Cuvintele Neemiei, fiiului Ahaliei. Și să
făcu în luna lui haselef, anul al doao-
zecilea, și eu eram în Susann avira,
2 Și veni Anani, unul dentru frații miei,
el și oameni de la Iuda, și am întrebat pre dîn-
șii pentru jidovii cei scăpaț, carii au rămas de
3 la robime, și pentru Ierusalim. Și zise cătră
mine: „Cei ce au rămas de la robime – acolo,
în țară, cu răutate mare și cu ocară; și zidurile
Ierusalimului – răsipite, și porțile lui s-au ars
4 cu foc". Și fu deaca auziiu eu cuvintele
aceastea, am șăzut și am plîns și am jelit zile;
și eram postind și rugîndu-mă înaintea Dum-
5 nezeului ceriului și am zis: „Nu dară,
Doamne, Dumnezeul ceriului, Cel tare și
mare și înfricoșat, cruțînd făgăduința și mila
celor ce iubesc pre Dînsul și celor ce păzesc
6 învățăturile Lui! Și fie ureachea Ta luînd
aminte, și ochii Tăi deșchiș, ca să auzi ruga
robului Tău, carea eu mă rog înaintea Ta
astăzi, ziua și noaptea, pentru fiii lui Israil,
robii Tăi, și voiu mărturisi pentru păcatele fii-
lor lui Israil, carele am greșit Ție. Și eu și casa
7 tătîne-mieu am greșit. Cu dezlegare am
dezlegat cătră Tine, și n-am cruțat învățătu-
rile și poruncile și judecățile carele ai poruncit
8 lui Moisi, sluga Ta. Adu-Ț aminte dară de
cuvîntul carele ai poruncit lui Moisi, slugii
Tale, zicînd: 'De vă veț împărechea voi, Eu
9 voiu răsipi pre voi întru noroade. Și de vă
veți întoarce cătră Mine și veți cruța poroncile
Meale și veți face pre eale, și de va fi răsipirea
voastră de la marginile ceriului, de acolo voiu
aduna pre dînșii și voiu băga pre dînșii la locul
carele am ales ca să lăcuiască numele Mieu
10 acolo'. Și aceștea-s slugile Tale și norodul
Tău, pre carii ai mîntuit cu putearea Ta cea
11 mare și cu mîna Ta cea tare. Nu dară, ce fie
ureachea Ta luînd aminte la ruga robului Tău
și la ruga slugii Tale, celor ce vor a să teame
de numele Tău! Și bine-călătorească dară
robului Tău astăzi, și dă pre el întru îndurări
înaintea omului acestuia!" Și eu eram păhar-
nic împăratului.

CAP II

44.
1 Și să făcu în luna lui nisan, în anul al
doaozecile al lui Arthasasta împă-
ratul, și era vinul înaintea mea, și
am luat vinul și am dat împăratului.
2 Și nu era altul înaintea lui. Și-m zise
împăratul: „Pentru căce e fața ta rea și nu
ești mai în fire? Și nu iaste aceasta,
fără numai vicleșugul inimii". Și mă temuiu
tare foarte. Și ziș împăratului: „Împăratul 3
în veac să trăiască! Pentru căce să nu se facă
rea fața mea, pentru că cetatea, casa mormîn-
turilor părinților miei, s-au pustiit, și porțile
ei s-au mîncat cu foc?" Și zise mie împăra- 4
tul: „Pentru cine tu aceasta ceri?" Și mă
rugaiu cătră Domnul Dumnezeul ceriului,
Și ziș împăratului: „De iaste pentru împăratul 5
bine și de să va îmbuna sluga ta înaintea ta, ca
să-l trimiți pre el la Iuda, la cetatea mormîntu-
rilor părinților miei, și voiu zidi-o pre
ea". Și zise mie împăratul și posadnica ce 6
ședea alăturea cu el: „Pînă cînd va fi călătoria
ta și cînd te vei întoarce?" Și mă îmbunaiu
înaintea împăratului și m-au trimis, și i-am
dat lui soroc. Și ziș împăratului: „De iaste 7
pentru împăratul bine, dea-mi cărți cătră
domnii cei decindea de rîu, ca să mă treacă
pînă voiu veni la Iuda, Și carte la Asaf, 8
păzitoriul grădinii carea iaste a împăratului,
să-m dea leamne să acopăr porțile turnului
casii și la zidul cetății și la casa carea voiu
întra cătră dînsa". Și deade mie împăratul, ca
mîna lui Dumnezeu cea bună – preste mine.
Și veniiu cătră domnii decinde de rîu și am dat 9
lor cărțile împăratului, și au trimis cu mine
împăratul căpitani ai puterii și călăreți.
45. Și auzi Sannavalat al lui Aroni și Tovia, 10
robul lui Ammoni, și rău lor li să făcu și să
mîhniră căce au venit omul să cearce bine fii-
lor lui Israil. Și veniiu la Ierusalim și eram 11
acolo zile trei. Și mă sculaiu noaptea eu, și 12
oameni puțini – împreună cu mine. Și n-am
spus vreunui om ce Dumnezău dă întru inima
mea ca să fac cu Israil, și dobitoc nu iaste cu
mine, fără numai dobitocul carele eu încalec
preste el. Și ieșiiu la Poarta lui Golila, cătră 13
gura Izvorului Smochinilor, și la Poarta
Gunoiului, și eram surpînd în zidul Ierusali-
mului, carele ei curățescu, și porțile lui s-au
mîncat cu foc. Și m-au trecut la Porta lui 14
Ain și la scăldătoarea împăratului, și nu era loc
dobitocului mieu a treace, dedesuptul mieu.
Și eram suindu-mă întru zidul pîrîului noap- 15
tea și eram zdrobind la zidu, și fuiu în Poarta
Rîpii și m-am întorsu. Și cei ce păziia n-au 16
cunoscut pentru ce am mersu și ce eu fac. Și
jidovilor și preoților și celor cinstiți și voivozi-
lor celor rămași ce fac lucrurile, pînă atuncea
n-am spus. Și am zis cătră dînșii: „Voi 17
vedeț răutatea aceasta carea sîntem întru ea,
cum Ierusalimul iaste pustiiu și porțile lui s-au
dat focului! Veniț și să zidim dară zidul
Ierusalimului, și nu vom mai fi încă ocară!"
Și am spus lor [de] mîna lui Dumne- 18

zeu, carea iaste bună preste mine, şi cuvintele
împăratului, carele zise mie. Şi ziş: „Să ne
sculăm şi să zidim!"Şi să întăriră mînile lor
19 spre bine. Şi auzi Sanavalat al lui Aroni şi
Tovia, robul cel al lui Ammoni, şi Ghisam al
lui Aravi şi ne-au batjocurit pre noi. Şi veniră
spre noi şi ziseră: „Ce iaste cuvîntul acesta
carele voi faceţ? Au asupra împăratului voi
20 vicleniţ?" **46.** Şi le-am întors lor cuvînt şi
am zis lor: „Dumnezeul ceriului, Acela ne va
spori noao. Şi noi – robii Lui curaţi, şi vom
zidi; şi voao nu va fi parte şi direptate şi
pamente în Ierusalim".

CAP III

47.
1 Şi să sculă Eliasuv, preotul cel mare, şi
fraţii lui, preoţii, şi zidiră Poarta
ceaea a Oilor. Ei au sfinţit pre ea şi au
pus porţile ei; şi pînă la Turnul Sutei,
l-au sfinţit pre el, pînă la Turnul lui Anemeil.
2 **48.** Şi pre mînile oamenilor den Ieriho şi pre
mînile fiilor lui Zachu, al fiiului lui
3 Ammani. Şi Poarta cea Păscoasă au ziditu-o
fiii lui Assana. Aceştea o au acoperitu-o pre
ea şi au acoperit uşile ei, şi lacatile ei şi zăvoa-
4 răle ei. Şi preste mînile lor au ţinut, de la
Ramoth, fiiul Uriei, al fiiului lui Accos, şi
preste mîna lor au ţinut Mosolam, fiiul Vara-
hiei, al fiiului lui Mazevil, şi pre mîna lor au
5 ţinut Sadoc, fiiul lui Vaana. Şi preste mîna
lor au ţinut thecoimii, şi tarii lor n-au băgat
6 cerbicea lor la lucrul domnului lor. Şi
Poarta lui Iasani au ţinut Ida, feciorul lui
Fasec, şi Messulam, feciorul Vasodiei; ei au
acoperit pre dînsa şi au pus porţile ei, şi laca-
7 tile ei şi zăvoarele ei. Şi preste mîna lor au
ţinut Maltia Gavaoniteanul şi Evaron Miro-
notheanul, oameni ai Gavaonului, şi den
Masfa pînă la scaunul boiarinului decindea de
8 rîu. Şi lîngă el au întemeiat Eziil, fiiul Aha-
riei, zlătari; şi preste mîna lor au ţinut Ana-
nias, pînă la Rocheim, şi au lăsat Ierusalimul
9 pînă la zidul cel lat. Şi preste mîna lor au
ţinut Rafea, feciorul lui Sur, boiarinul a jumă-
10 tate de premprejurul Ierusalimului. Şi
preste mîna lor au ţinut Iedeaa, fiiul lui Ero-
mamath, şi înaintea casii lui, şi preste mîna lui
11 au ţinut Attuth, fiiul Asavaniei. Şi al doilea
au ţinut Melhias, fiiul lui Iram, şi Asuv, fiiul lui
Faatmoav, şi pînă la Turnul Thanarimilor.
12 Şi preste mînile lui au ţinut Salum, fiiul lui
Salois, boiarinul a jumătatea de premprejurul
13 Ierusalimului, el şi featile lui. Poarta Văii
au ţinut Annun şi cei ce lăcuia în Zano; ei au
zidit pre ea şi au pus uşile ei, şi lacate-
le ei şi zăvoarăle ei; şi 1000 de coţ la zid, pînă
la Poarta Gunoiului. Şi Poarta Gunoiului o 14
au ţinut Melhia, fiiul lui Rihav, boiarinul
împrejurului Vithacranului, el şi fiii lui; şi au
acoperit pre ea şi au pus porţile ei, şi lacatile
ei şi zăvoarăle ei. Iară Poarta Izvorului au 15
întăritu-o Solomon, feciorul lui Haleze, boia-
rinul părţii Masfei; acesta au ziditu-o pre
dînsa şi au acoperitu-o pre dînsa şi au pus
porţile ei şi zăvoarăle ei şi zidul Scăldătorii
Pieilor, al tunderii împăratului, şi pînă la scă-
rile cealea ce să pogoară de la cetatea lui
David. Pe urma lui au ţinut Neemia, fecio- 16
rul lui Zavuh, boiarinul a jumătate de prem-
prejurul lui Vethsur, pînă la grădina mormîn-
tului lui David şi pînă la scăldătoarea cea ce
s-au făcut şi pînă la Vethagavarim. Pe 17
urma lui au ţinut leviţii, Raum, feciorul lui
Vanaim, preste mîna lui au ţinut Asavia, boia-
ren a jumătate de premprejurul lui Cheila, cu
împrejurul lui. Şi după el au ţinut fraţii lor, 18
Veni, feciorul lui Idaiad, boiarenul a jumătate
de premprejurul lui Cheila. Şi au ţinut 19
preste mîna lui Azur, feciorul lui Iisu, boiare-
nul lui Masfe, măsură a doua a suirei turnului,
ceea ce să împreună cu unghiul. Şi după el 20
au ţinut Varuh, feciorul lui Zavu, măsură a
doua, de la unghiu pînă la uşa Vitheliassuv, a
preotului celui mare. După acesta au ţinut 21
Meramoth, fiiul Uriei, al fiiului lui Accos,
măsură a doua, de la uşa Vithelisuv pînă la
săvîrşirea Vitheliasu. Şi după acesta au 22
ţinut preoţii, oamenii lui Ahehar. Şi după 23
acesta au ţinut Veniamin şi Asuv dempotriva
casii lui; şi după aceasta au ţinut Azarias,
feciorul lui Maaseu, al feciorului Ananiei,
aproape de casa lui. După acesta au ţinut 24
Vahni, feciorul lui Addad, măsură a doua, de
la Vitharia pînă la unghiu şi pînă la duple-
care. Falah, feciorul lui Uze, den preajma 25
unghiului, şi turnul ieşind afară den casa
împăratului, mai sus decît îngrădirea păzii; şi
după acesta Fadea, feciorul lui Foros. Şi 26
nathanimii era lăcuind în Ofal pînă în preajma
grădinii Porţii Apei, la răsărit, şi turnul cel ce
iase. Şi după dînsul au ţinut thecoimii, 27
măsură a doua, den preajma turnului celui
mare, celui ce iase, şi pînă la zidul lui
Ofla. Mai sus decît Poarta Cailor au ţinut 28
preoţii, om dempotriva casei lui. Şi după 29
dînsul au ţinut Sadduc, feciorul lui Emir, den
preajma casii lui; şi după el au ţinut Samaia,
fiiul Sihiniei, păzitoriul Porţii Răsăritului.
După acesta au ţinut Anania, fiiul Selemiei, şi 30
Annon, feciorul lui Silef, cel al şaselea, măsură
a doua; după dînsul au ţinut Messulam,

fiiul Varahiei, dempotriva pazii cămării
31 lui. După acesta au ţinut Melhia, fiiul sare-
filor, pînă la Vithanatheni, şi vînzătorii de
unealte, dempotriva porţii lui Amaficad şi
32 pînă la suirea înduplecării. Şi între mijlo-
cul suirei Porţii Oilor au ţinut căldărarii şi
neguţitorii.

CAP IV

1 Şi fu cînd auzi Sannavalat că noi zidim
zidul, şi rău era lui, şi să scîrbi foarte;
2 şi batjocoriia pentru jidovi, Şi zise
înaintea fraţilor lui: „Aceasta e putea-
rea somorenilor – şi zise – că jido-
vii aceştea zidesc cetatea lor? Oare jîrtvuiesc?
Oare putea-vor? Şi astăzi vor vindeca pietrile
3 după lutul pămîntului a să face arzînd?" Şi
Tovias Ammaniteanul alăturea cu el (veni) şi
ziseră către dînşii: „Au jîrtvuiesc sau vor
mînca preste locul lor? Au nu se va sui o vulpe
4 şi va surpa zidul pietrilor lor?" „Ascultă,
Dumnezăul nostru, că ne-am făcut întru bat-
jocură! Şi întoarce ocara lor în capul lor şi dă
pre dînşii în batjocură, la pămîntul
5 robiei. Şi să nu acoperi preste fărădelea-
gea lor, şi păcatul lor de către faţa Ta să nu se
stingă, căci au urgisit înaintea celor ce
6 zidesc". Şi am zidit zidul, şi să împreună
tot zidul, pînă la jumătatea lui, şi să făcu inima
norodului ca să zidească.
7 **49.** Şi fu deaca auzi Sanavalat şi Tovia şi ara-
pii şi ammaniteanii şi azotii că s-au suit creaş-
terea zidurilor Ierusalimului, că au început
rîsipirile a să astupa, şi rău lor li să păru
8 foarte. Şi să adunară toţi deodată să vie şi
să să tăbărască în Ierusalim şi să-l facă pre el
9 stingere. Şi ne-am rugat către Dumnezăul
nostru şi am pus străjari-înainte pre dînşii,
10 ziua şi noaptea, de către faţa lor. Şi zise
Iuda: „Sfărîmă-se vîrtutea vrăjmaşilor, şi
lutul e mult, şi noi nu vom putea să zidim la
11 zidu". Şi ziseră cei ce necăjiia pre noi: „Nu
vor cunoaşte şi nu vor vedea, pînă cînd vom
veni la mijlocul lor; şi vom ucide pre ei şi vom
12 potoli lucrul". Şi fu deaca veniră jidovii cei
ce lăcuia alăturea cu dînşii, şi ziseră noao:
„Suie-se dentru toate limbile, căci i-aţ pornit
13 preste noi". Şi am pus la ceale mai de jos ale
locului denapoia zidului, întru sprejeneale, şi
am pus nărodul după neamuri, cu sabiile lor,
14 cu fuşturile lor şi arcele lor. Şi văzuiu, şi
mă sculaiu şi ziş către cei cinstiţ şi către voi-
vozi şi către ceialalţi ai nărodului: „Nu vă teameţ
de către faţa lor! Aduceţi-vă aminte de Dumne-
zăul nostru cel mare şi înfricoşat, şi vă rînduiţ
pentru fraţii voştri, fiii voştri, featele voastre, şi
15 muierile voastre, şi casele voastre!" **50.** Şi fu
deaca auziră vrăjmaşii noştri că s-au făcut
ştire noao, şi au răsipit Dumnezău sfatul lor şi
ne-am întors toţi noi la zid, om la lucrul lui.
Şi fu den ziua aceaea, jumătate de cei rînduiţ 16
făcea lucrul şi jumătate de dînşii să ţinea de ei,
şi fuşturi, şi paveţe, şi arce, şi zale; şi boiarii –
denapoia a tot Iuda, celor ce zidiia la zid. Şi 17
cei ce căra era înarmaţ, într-o mînă făcea
lucrul lui şi într-alta ţinea arma. Şi zidarii, 18
fieşcare încins cu sabia lui prejur mijlocul lui,
şi au zidit; şi cela ce trîmbiţa cu buciunul, ală-
turea cu el. Şi ziş către cei cinstiţ şi către 19
boiari şi către ceialalţi ai nărodului: „Lucrul e
larg şi mult, şi noi ne rîsipim preste zid, om
de la fratele lui departe. În locul unde veţ 20
auzi glasul buciunului, acolo să vă adunaţ
către noi, Şi Dumnezăul nostru Se va bate 21
pentru noi". Şi noi făcînd lucrul, şi jumătate
de dînşii ţiind fuşturile, den vărsatul zorilor
pînă la ieşirea stealelor.
51. Şi în vreamea aceaea am zis nărodului: 22
„Fieştecarele cu voinicul lui mîneţ în mijlocul
Ierusalimului; şi fie voao noaptea strajă şi
ziua la lucrul". Şi eram eu, şi fraţii miei, şi 23
copilaşii, şi oamenii străjii după mine, şi nu
era dentru noi (acolo) dezbrăcîndu-se de hai-
nele lui; om şi arma lui, la apă.

CAP V

Şi să făcu strigarea nărodului şi a 1
muierilor lor mare către fraţii lor,
jidovii. Şi era unii zicînd: „Întru fiii 2
noştri şi întru featele noastre noi sîn-
tem mulţi; şi vom lua grîu şi vom
mînca şi vom trăi". Şi sînt unii zicînd: 3
„Ţarinile noastre şi viile noastre şi casele
noastre noi ne chizăşuim; şi vom lua grîu şi
vom mînca". Şi sînt unii zicînd: „Împru- 4
mutatu-ne-am argint, la birurile împăratului,
ţarinile noastre, şi viile noastre, şi casele
noastre. Şi acum, ca trupul fraţilor noştri, 5
trupul nostru; ca fiii lor, fiii noştri; şi iată, noi
silim pre fiii noştri şi pre featele noastre la
robie, şi sînt din featele noastre silindu-se, şi
nu iaste putearea mînilor noastre, şi ţarinile
noastre, şi viile noastre la cei cinstiţ". Şi 6
m-am mîhnit foarte, cum am auzit strigarea
lor şi cuvintele aceastea. Şi să sfătui inima 7
mea preste mine şi m-am pricit către cei cin-
stiţ şi boiari şi am zis lor: „Ceare-va om pre
fratele lui, carele voi faceţ?" Şi am dat preste
dînşii adunare mare şi am zis lor: „Noi am 8
cîştigat pre fraţii noştri, pre jidovi, pre cei
ce să vînd limbilor, cu voia noastră. Şi voi
vindeţ pre fraţii voştri şi să vor da noao?"
Şi au tăcut şi n-au aflat cuvînt. Şi am zis: 9
„Nu e bun cuvîntul carele voi faceţ!

Nu aşa, în frica Dumnezăului nostru veţ
mearge de cătră ocara limbilor vrăjmaşilor
noştri?
10 **52.** Şi fraţii miei şi conoscuţii miei şi eu am
pus noao argint şi grîu, lăsat-am dară ceare-
11 rea aceasta. Întoarceţi dară lor ca astăz
ţarinile lor, şi viile lor, şi maslinetul lor, şi
casele lor, şi den argint, grîul şi vinul şi untul-
12 de-lemn scoateţi lor". Şi ziseră: „Da-le-vom,
şi de la dînşii nu vom ceare; aşa vom face,
după cum tu zici".
53. Şi am chemat pre preoţi şi am jurat pre
13 dînşii să facă ca cuvîntul acesta. Şi îmbră-
cămintea mea am scuturat şi am zis: „Aşa să
scuture Dumnezău pre tot omul carele nu va
întări cuvîntul acesta den casa lui şi den oste-
neala lui şi va fi aşa scuturat şi deşert!" Şi zise
toată adunarea: „Amin!", şi lăudară pre Dom-
14 nul. Şi făcu norodul cuvîntul acesta. Şi încă
den ziua care au poruncit mie să fiu întru
boiarinii lor în pămîntul Iudei, den anul al 20
pînă la anul 32 al lui Arthasasta împăratul, ani
12, şi eu şi fraţii miei sila lor nu am
15 mîncat. Şi silele ceale dentîiu, care mai
nainte decît mine au îngreuiat preste dînşii, şi
au luat de la dînşii cu pîine şi cu vinu, mai pe
urmă argint, didrahme 40; şi cei scuturaţi ai
lor vor stăpîni preste norod. Şi eu n-am făcut
16 aşa, de cătră faţa fricii Domnului. Şi la
lucrul zidului acestuia am ţinut, şi ţarină
n-am agonisit, şi copilaşii miei toţi cei adunaţi
17 acolo, pentru lucrul. Şi jidovii şi boiarii,
150 de oameni, şi viind cătră noi de la limbile
ceale de pre împrejurul nostru, – la masa
18 mea. Şi era făcîndu-se într-o zi 1 viţel şi oi
6 alease şi un ied mi să făcea mie, şi în mijlocul
a 12 zile întru toate – mulţime de vin. Şi cu
aceastea pîinea domniei meale n-am cerşut,
căce greu e lucrul preste norodul acesta.
19 Adu-Ţi aminte de mine, Dumnezeule, spre
bine, toate cîte am făcut norodului acestuia.

CAP VI

54.
1 Şi fu după ce s-au auzit la Sanavalat şi
Tovia şi la Ghisam Arapul şi la ceia-
lalţi vrăjmaşi ai noştri că am zidit
zidul, şi n-au rămas la ei răsuflare; şi
eu pînă în vreamea aceaea şi n-am pusu la
2 porţi. Şi au trimis Sanavalat şi Ghisam
cătră mine, zicînd: „Vino şi să ne adunăm
într-un loc la sate, în cîmpul lui Ono!" Şi ei
3 socotindu-se mie a-m face hicleşug. Şi am
trimis la dînşii soli, zicîndu: „Lucru mare eu
fac şi nu voiu putea să mă pogor, ca să nu se
părăsască lucrul; deaca-l voiu săvîrşi pre el,
4 mă voiu pogorî cătră voi". Şi au trimis
cătră mine ca cuvîntul acesta, de patru rîn-
duri; şi le-am trimis lor ca aceastea.
Şi au trimis cătră mine Sanavalat, după 5
cuvîntul acesta, a cincea oară copilaşul lui,
şi carte deşchisă – în mîna lui, şi era scris
într-însa: „Auzitu-s-au la limbi, şi Ghisam 6
au zis că tu şi jidovii vă socotiţi să vicleniţi,
pentru aceaea zideşti tu zidul; şi tu – [a] te face
lor întru împărat; Şi cătră aceasta proroci 7
ai întărit ţie, pentru ca să şezi în Ierusalim
întru împărat în Iudea. Şi acum spune-se-vor
împăratului cuvintele aceastea. Şi acum vino
să ne sfătuim la un loc". Şi am trimis cătră 8
el, zicînd: „Nu s-au făcut ca cuvintele aceastea
care tu zici, căce că de la inimă tu minţi
acolo". Căce toţi ne sparu pre noi, zicînd: 9
„Să vor slobozi mînile lor de la lucrul acesta şi
nu să va face". Şi acum am întărit mînile
meale.
55. Şi eu am întrat în casa lui Semi, feciorul lui 10
Daleaa, al feciorului lui Metaveil, şi el – ferin-
du-se, şi zise: „Să ne adunăm în Casa lui Dum-
nezeu, în mijlocul ei, şi să închidem uşile ei,
căce vin să te ucigă pre tine, vin noaptea să te
ucigă pre tine". Şi ziş: „Cine iaste om precum 11
sînt eu şi va fugi? Sau cine e ca mine şi va
întra în Casă şi va trăi?" Şi cunoscuiu şi, 12
iată, Dumnezeu nu l-au trimis pre el, căci pro-
rocia – cuvînt asupra mea.
56. Şi Tovias şi Sanavalat au năimit asupra 13
mea gloată, pentru ca să mă înfricoşăz şi să
fac aşa şi să greşesc şi să mă fac lor întru
nume rău, pentru ca să mă ocărască pre mine.
Adu-Ţ aminte, Dumnezeul mieu, pentru 14
Tovia şi Sanavalat, că lucrurile lor sînt aceas-
tea, şi pentru Noadia prorocul şi ceialalţ pro-
roci carii era înfricoşindu-mă.
57. Şi să săvîrşi zidul în 25 ale lunii lui elul, în 15
52 de zile. Şi fu cînd auziră toţi vrăjmaşii 16
noştri, şi să spămîntară toate limbile ceale
demprejurul nostru; şi căzu frică mare întru
ochii lor foarte şi cunoscură că de la Dumne-
zeul nostru s-au făcut să să săvîrşască lucrul
acesta. Şi în zilele acealea, de la mulţi cin- 17
stiţ a Iudii cărţ mergea cătră Tovia, şi ale
Toviei veniia cătră dînşii, Căci mulţi den 18
Iuda juraţ era lui, căci ginere era Siheniei,
fiiului Iraei, şi Ionathan, feciorul lui, au luat
pre fata lui Messulam, al fiiului Varahiei,
muiare. Şi cuvintele ei era zicînd cătră 19
mine, şi cuvintele meale era scoţînd lui; şi cărţ
au trimis Toviei, să mă spare.

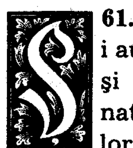
CAP VII

58.
Şi fu cînd să zidi zidul, şi am 1
pus porţile şi să socotiră portarii
şi cei ce cîntă şi leviţii. Şi am 2
poruncit Ananiei, fratelui mieu, şi
Ananiei, boiarinului şi virei în
Ierusalim, căci el era ca un om bun şi

3 temîndu-să de Dumnezău decît mulţ, Şi ziş
lor: „Nu să vor deşchide porţile Ierusalimului
pînă odată cu soarele; şi încă ei deşteptaţi
fiind, închiză-se porţile şi zăvorască-se, şi
pune strejari celor ce lăcuiesc în Ierusalim,
4 om la straja lui şi om denaintea casii lui!“ Şi
cetatea e largă şi mare, şi norodul puţin într-
însa; şi nu era case zidite.
5 **59.** Şi au dat Dumnezeu în inema mea şi am
adunat pre cei cinstiţ şi pre boiari şi pre norod
întru adunări, şi aflaiu carte a adunării, carii
s-au suit întîiu, şi am aflat scris într-însa.
6 Şi aceştea-s fiii ţării, carii s-au suit de la robi-
rea înstriinării carea au înstriinat Navohodo-
nosor, împăratul Vavilonului, şi s-au întors la
7 Ierusalim şi la Iuda, om la cetatea lui: Ceia
ce au venit cu Zorovavel, şi Iisus, şi Neemias,
Azarias, şi Veelma, Noeman, ai lui Mardoheu,
Vasan, Maasfarath (Esdras), Voguiai, Naum,
Vaana, Masfar. Oamenii norodului lui Israil:
8 Fiii lui Foros, 2100 şi 72;
9 Fiii Safatiei, 372;
10 Fiii lui Ira, 652;
11 Fiii lui Faathmoav ai fiilor lui Iisu şi Ioav, 2000
şi şase sute şi 18;
12 Fiii lui Elam, 1254;
13 Fiii Soththuiei, 8 sute şi 45;
14 Fiii lui Zachu, şapte sute şi şasezeci;
15 Fiii Vanuiei, 648;
16 Fiii lui Verei, 628;
17 Fiii lui Ghetad, 2000 şi trei sute şi 22;
18 Fiii lui Adonecam, şase sute şi 67;
19 Fiii lui Gavui, 2067;
20 Fiii lui Idin, 654;
21 Fiii lui Atir Ezechiei, cincizeci şi 8;
22 Fiii lui Isami, 328;
23 Fiii lui Vasei, 324;
24 Fiii lui Arif, 112; fiii lui Asen, 223;
25 Fiii lui Gavaon, 95;
26 Fiii lui Vethalim, 123; fiii lui Atofa, 56;
27 Fiii lui Anathoth, 128;
28 Fiii lui Azamoth, oamenii lui Vith, 42;
29 Oamenii den Cariathiarim, Cafira şi Viroth, 743;
30 Oamenii den Rama şi Gavaa, 621;
31 Oamenii den Mahimas, 122;
32 Oamenii den Vethil şi Ai, 123;
33 Oamenii a Naviei, 152; fiii den Maghivos, 156;
34 Fiii Ilamaei, 1252;
35 Fiii Iramului, 320;
36 Fiii Ierihonului, 345;
37 Fiii den David şi Ono, 721;
38 Fiii den Anana, 3930.
39 Preoţii: fiii lui Iodae, la casa lui Iisu, 973;
40 Fiii lui Emir, o mie şi cincizeci şi doi;
41 Fiii lui Faseur, o mie doao sute patruzeci şi 7;
42 Fiii lui Iram, o mie şi şaptesprăzeace.
43 Leviţii: Fiii lui Iisu ai lui Cadmiil,
44 La fiii lui Uduil, şaptezăci şi patru.

Cei ce cîntă: fiii lui Asaf, 120 şi 8. Portarii: 45/46
fiii lui Sellum, fiii lui Atir, fiii lui Telmon, fiii
lui Acuv, fiii lui Atita, fiii lui Savi, 130 şi
8. Nathinimii: fiii lui Ila, fiii lui Asefa, fiii lui 47
Zavaoth, Fiii lui Chiros, fiii Sisaiei, fiii lui 48
Faddon, Fiii lui Lavana, fiii lui Agava, fiii 49
lui Acuv, fiii lui Uta, fiii lui Chitar, fiii lui Gav,
fiii lui Selmei, Fiii lui Anan, fiii Sadeiei, fiii 50
lui Gaar, Fiii Raaiei, fiii lui Rasson, fiii lui 51
Nicoda, Fiii lui Ghezam, fiii lui Ozi, fiii lui 52
Fessi, Fiii lui Vissi, fiii lui Meinon, fiii lui 53
Nefosai, Fiii lui Vacvuc, fiii lui Ahifa, fiii lui 54
Arur, Fiii lui Vasaloth, fiii lui Mida, fiii lui 55
Adasan, Fiii lui Varcuv, fiii Sisarii, fiii lui 56
Thima,
Fiii Nisiei, fiii lui Atifa. 57
Fiii robilor lui Solomon: fiii lui Suti, fiii lui 58
Safarat, fiii lui Ferida, Fiii lui Lelil, fiii lui 59
Darcon, fiii lui Gadail, fiii lui Farahas, fiii lui
Savain, fiii lui Imim. Toţi nathinimii, şi fiii 60
robilor lui Solomon, 392.
60. Şi aceştea s-au suit de la Hermeleh, The- 61
lasar, Hiruv, Iron, Iemir, şi n-au putut să spuie
casele neamurilor lor şi semenţia lor, de sînt
de la Ierusalim: Fiii lui Daleaa, fiii lui Vuna, 62
fiii Toviei, fiii lui Nechida, 642. Şi dentru 63
preoţi: fiii Aviei, fiii lui Accos, fiii lui Verzelea,
căci au luat den featele lui Verzele Galaaditea-
nul muieri şi să chemară pre numele
lor, Aceştea au cercat scrisoare lor călăto- 64
riei-dempreună, şi nu s-au aflat; şi să depăr-
tară de la preoţie, Şi zise Arthasasta lor 65
pentru ca să nu mănînce den sfîntul sfintelor,
pînă unde se va scula preot să lumineaze. Şi 66
să făcu toată adunarea într-un loc la 42 de mii
şi 360, Afară den robii lor şi slujnicele lor, 67
cai 237, aceştea 7337; şi cîntăreţi şi cîntăreaţe,
236; Cai 730 şi 6, muşcoi 240 şi 5; Că- 68/69
mile 430 şi 5, măgari 6000 şi 720. Şi despre 70
partea căpeteniilor neamurilor, au dat la
lucrul lui Arthasasta, au dat la visterie auri
1000, năstrăpi 50 şi veşminte preoţilor,
30. Şi de la căpeteniile neamurilor au dat la 71
visteriile lucrului bani de aur 20000 şi
de argint mnas 2000, (şi) 300. Şi au dat 72
ceialalţi ai norodului de aur drahme 20000
şi de argint mnas 2000 şi 200 şi hothonoth
preoţilor 67.

CAP VIII

61.
i au şezut preoţii şi leviţii şi portarii 1
şi cîntăreţii şi cei de la norod şi
nathanimii şi tot Israilul în cetăţile
lor. Şi sosi luna a 7 şi fiii lui Israil 2
– în cetăţile lor. Şi să adunară tot norodul 3

ca un om la lărgimea cea denaintea Porţii Apei
şi ziş lui Esdra scriitoriului să aducă Cartea
legii lui Moisi, care au poruncit Domnul lui
4 Israil. Şi aduse Esdra preotul Leagea
înaintea adunării, de la bărbat pînă la muiare
şi tot cela ce să pricepea a auzi, într-una de
5 zile a lunii a şaptea. Şi ceti întru ea în
preajma uliţii cei denaintea Porţii Apelor, den
ceasul ce-au luminat soarele pînă la amiazăzi,
denaintea bărbaţilor şi muierilor, şi ei – price-
pîndu-se, şi urechile a tot norodului – la Cartea
legii.
6 **62.** Şi stătu Esdra scriitoriul preste o vatră
de lemn carea au făcut pentru ca să înveaţe.
Şi au stătut alăturea cu el Marthathias, şi
Sameaas, şi Ananias, şi Urias, şi Helchia, şi
Maasia, den direapta lui, şi den stînga Fadias,
şi Misail, şi Melhias, şi Osam, şi Asavadma,
7 (şi) Zaharias, şi Mesollam. Şi deşchise
Esdra Cartea înaintea a tot norodul, căce el
era deasupra norodului; şi fu cînd deşchise
8 pre ea, stătu tot norodul. Şi binecuvîntă
Esdra pre Domnul Dumnezăul cel mare şi
răspunse tot norodul şi zise: „Amin!", rîdi-
cînd mînile lor, şi să plecară şi să închinară
Domnului, cu faţa la pămînt.
9 **63.** Şi Iisus, şi Vaneas, şi Saravias (era înţe-
legîndu-le), Acan, Savatheos, Camptas, Aza-
rias, Iozavadan, Anifanes şi leviţii învăţa
norodul la Leage, şi norodul – întru starea
10 lui. Şi au cetit în Cartea legii lui Dumnezău
şi învăţa Esdra şi alegea întru ştiinţa Domnu-
lui şi pricepea norodul întru cetire.
11 **64.** Şi zise Neemias, carele iaste Athersatha,
şi Esdra, preotul şi cărturariul, şi leviţii şi cei
ce îndirepta norodul (şi zise) la tot norodul:
„Zi sfîntă iaste Domnului Dumnezăului
nostru, nu jeliţi, nici plîngeţi!", căci plîngea tot
12 norodul deaca au auzit cuvintele Legii. Şi
zise lor: „Păsaţi şi mîncaţi grăsimi şi beaţi
îndulciri şi trimiteţi părţi celora ce n-au, căci
sfîntă iaste ziua (Domnului) Dumnezăului
nostru! Şi să nu vă mîhniţi, căci bucuria Dom-
nului aceasta e tăria voastră".
13 **65.** Şi leviţii potoliia pre tot norodul, zicînd:
„Tăceţi, căci zi sfîntă, şi nu vă mîhniţi!"
14 **66.** Şi mearse tot norodul să mănînce şi să
bea şi a trimite părţi şi a face veselie mare,
căci au priceput întru cuvintele carele au ară-
tat lor.
15 **67.** Şi în ziua a doua s-au adunat boiarii
neamurilor la tot norodul, preoţii şi leviţii,
către Esdra scriitoriul, să însemneaze
16 preste toate cuvintele Legii. Şi aflară
scris în Leagea care au poruncit Domnul lui
Moisi, pentru ca să lăcuiască fiii lui Israil cu
17 colibi la praznic, în luna a şaptea, Şi ca să
trîmbiţeaze cu trîmbiţe în toate cetăţile lor
şi în Ierusalim. Şi zise Esdra: „Ieşiţi la munte
şi aduceţi frunză de maslin şi frunze de
leamne de chiparis şi frunză de mirsin şi
frunză de finic şi frunză de lemn stufos, să
facem colibi, după cum iaste scris". Şi ieşi 18
norodul şi aduseră şi făcură lor colibi, om
preste podul casii lui, şi în curţile lor, şi în
curţile Casii lui Dumnezău, şi în uliţile cetăţii,
şi pînă la casa lui Efraim. Şi au făcut toată 19
adunarea, cei ce s-au întors de la robire, colibi
şi au şăzut în colibi, căci n-au făcut den zilele
lui Iisu, fiiul lui Navi, aşa fiii lui Israil, pînă în
ziua aceaea. Şi să făcu veselie mare foarte.
Şi ceti în Cartea legii lui Dumnezău den zi în 20
zi, den ziua cea dentîiu pînă în ziua cea de
apoi; şi făcură praznic 7 zile şi, în ziua a opta,
ieşire, după judecată.

CAP IX

68.
i în ziua a 24 a lunii aceştiia, să adu- 1
nară fiii lui Israil, cu post, şi cu saci, şi
cu cenuşe preste capul lor. Şi să 2
osebiră fiii lui Israil de către tot fiiul
strein şi stătură şi mărturisiră păcatele lor şi
fărădelegile părinţilor lor. Şi stătură la sta- 3
rea lor şi cetiră în Cartea legii Domnului
Dumnezăului lor, a patra parte a zilei.
69. Şi era mărturisindu-se Domnului şi
închinîndu-se Domnului Dumnezăului lor.
Şi stătu la scara leviţilor Iisus şi fiii lui Cad- 4
miil, Sahania, feciorul Saraviei, fiii lui Hanani
şi strigară cu glas mare către Domnul Dumne-
zăul lor. Şi ziseră leviţii, Iisus şi Cadmiil, 5
Vani, Asavnia, Saraviaa, Odia, Savania,
Fatea: „Sculaţi-vă (şi) blagosloviţi pre Dom-
nul Dumnezăul nostru, den veac şi pînă în
veac! Şi vor blagoslovi numele mărirei Tale,
şi vor înălţa preste toată blagoslovenia, şi
lauda". Şi zise Esdra: „Tu eşti acela Dom- 6
nul Însuţ. Tu ai făcut ceriul şi ceriul ceriului şi
toată starea lor, pămîntul şi toate cîte sînt
întru el, mările şi toate cîte-s întru dînsele, şi
Tu faci vii toate, şi Ţie Ţi să închină oştile
ceriurilor. Tu eşti, Doamne, Dumnezău, 7
Tu ai ales pre Avraam şi l-ai scos pre dînsul
den ţara haldeilor şi i-ai pus numele lui –
Avraam. Şi ai aflat inima lui credincioasă 8
înaintea Ta, şi ai pus către el făgăduinţă să-i
dai lui pămîntul hananeilor şi al hetteilor şi al
amoreilor şi al ferezeilor şi al evuseilor şi al
ghergheseilor, (şi) să-l dai pre dînsul semen-
ţiei lui. Şi ai întărit cuvintele Tale, căci dirept
eşti Tu. Şi ai văzut smerenia părinţilor noştri 9
în Eghipet, şi strigarea lor ai auzit la Marea Ro-
şie. Şi ai dat seamne şi minuni în Eghipet, în- 10
tru Farao şi întru toate slugile lui şi întru tot nă-
rodul pămîntului lui, căci ai conoscut că s-au se-
meţit preste dînşii, şi ai făcut Ţie nume, ca în

11 ziua aceasta. Şi marea ai spintecat înaintea
lor, şi au trecut în mijlocul mării cu uscăciune;
şi pre cei ce goniia pre dînşii i-ai aruncat în
12 adîncime ca o piatră în apă tare. Şi cu stîlp
de nor i-ai îndireptat pre ei ziua şi cu stîlpi de
foc noaptea, ca să le lumineaze lor calea în
13 carea vor merge într-însa. Şi preste mun-
tele Sinaii Te-ai pogorît, şi ai grăit către dînşii
den ceriu, şi le-ai dat lor judecăţi direapte şi
legile adevărului, porunci şi învăţături
14 bune. Şi sîmbăta Ta cea sfîntă le-ai arătat
lor, învăţături şi porunci şi leage ai poruncit
15 lor, cu mîna lui Moisi, robului Tău. Şi pîine
den ceriu ai dat lor la împărţirea de pîine a
lor, şi apă den piatră ai scos lor la seatea lor, şi
ai zis lor să între să moştenească pămîntul la
16 carele ai întins mîna Ta să le dai lor. Şi ei şi
părinţii noştri s-au semeţit şi nesîlnicîră cer-
bicea lor, şi n-au ascultat poruncile Tale, Şi
17 nu băgară samă a asculta, şi nu ş-au adus
aminte de minunile carele ai făcut întru ei, şi
au năsîlnicit cerbicea lor, şi au dat căpetenie
să să întoarcă la robia lor la Eghipet. Şi Tu –
Dumnezău lăsînd păcatele, milostiv fiind şi
îndurătoriu, mult-îngăduitoriu şi mult-milos-
18 tiv, şi [nu]-i părăsiş pre ei. Şi încă ş-au
făcut lui viţel vărsat şi ziseră: 'Aceştea-s dum-
nezăii ceia ce ne-au scos pre noi den pămîntul
19 Eghipetului!'; şi au făcut urgisire mare. Şi
Tu, cu milosîrdiile Tale ceale mari, nu i-ai
părăsit pre dînşii în pustiiu; stîlpul norului nu
l-ai abătut de la dînşii ziua, a-i îndirepta pre
dînşii în cale, şi stîlpul focului, noaptea, să
lumineaze lor calea întru carea vor mearge
20 întru ea. Şi Duhul Tău cel bun ai dat, să-i
înţelepţeşti pre dînşii, şi mana Ta n-ai lipsitu-o
den gura lor, şi apă le-ai dat lor la seatea
21 lor. Şi 40 de ani i-ai hrănit pre dînşii în
pustie, nu le-au lipsit lor nimică, hainele lor
nu s-au vechit şi încălţămintele lor nu s-au
22 spart. Şi ai dat lor împărăţie, şi năroduri ai
împărţit lor, şi au moştenit pămîntul lui Sion,
împăratului Esevonului, şi pămîntul lui Og,
23 împăratul Vasanului. Şi pre fiii lor ai
înmulţit ca stealele ceriului, şi i-ai băgat pre
dînşii la pămîntul carele ai zis părinţilor lor, şi
24 au moştenit pre dînsul. Şi întrară fiii lor şi
moşteniră pămîntul; şi ai surpat înaintea lor
pre cei ce lăcuiesc pămîntul hananeilor şi ai
dat pre dînşii în mîinile lor, şi pre împăraţii
lor, şi pre năroadele pămîntului, să le facă lor
25 după cum va plăcea înaintea lor. Şi luară
cetăţi înalte şi pămînt gras, şi au moştenit
case pline de toate bunătăţile, gropi cioplite,
vii şi maslinet, şi tot lemnul de mîncat, întru
mulţime. Şi mîncară, şi să săturară, şi să îngră-
şară, şi să desfătară, întru bunătatea Ta cea
mare. Şi să schimbară şi să depărtară de 26
către Tine, şi au aruncat leagea Ta denapoia
trupului lor, şi pe prorocii Tăi au ucis, carii să
mărturisiia întru dînşii ca să-i întoarcă pre
dînşii către Tine, şi au făcut urgisiri mari.
Şi ai dat pre dînşii în mîna celor ce năcăjesc 27
pre dînşii, şi i-au năcăjit pre dînşii. Şi au stri-
gat către Tine în vreamea primejdiei lor, şi Tu,
den ceriul Tău, ai auzit şi, cu îndurările Tale
ceale mari, ai dat lor mîntuire şi ai mîntuit pre
dînşii den mîna celor ce năcăjesc pre dînşii.
Şi deaca s-au odihnit, s-au întors a face răul 28
înaintea Ta. Şi ai părăsit pre dînşii în mînile
vrăjmaşilor lor, şi stăpîniră întru dînşii. Şi
iarăş strigară către Tine, şi Tu, den ceriu, ai
ascultat, şi ai izbăvit pre dînşii cu îndurările
Tale şi în vremi multe. Şi ai mărturisit lor 29
să-i întorci pre ei la leagea Ta, iară ei s-au
semeţit şi n-au ascultat, ce întru poruncile
Tale şi judecăţile au greşit, carele, făcîndu-le
pre dînsele, omul va trăi întru dînsele; şi au
dat umăr neascultătoriu, şi cerbicea lor au
năsîlnicit, şi n-au ascultat. Şi ai îngăduit 30
asupra lor ani mulţi şi ai mărturisit preste ei
cu Duhul Tău, cu mîna prorocilor Tăi, şi n-au
ascultat, şi ai dat pre dînşii în mîna noroade-
lor pămîntului. Şi Tu, cu îndurările Tale 31
ceale multe, n-ai făcut pre dînşii la săvîrşire, şi
n-ai lăsat pre dînşii, căci tare eşti, şi milostiv,
şi îndurătoriu. Şi acum, Dumnezeul nostru 32
cel putearnic, cel mare, cel tare şi cel înfrico-
şat, păzind făgăduinţa şi mila Ta, să nu se
împuţineaze înaintea Ta toată osteneala carea
au aflat pre noi, şi pre împăraţii noştri, şi pre
boiarii noştri, şi pre preoţii noştri, şi pre pro-
rocii noştri, şi pre părinţii noştri, şi întru tot
norodul Tău, den zilele împăraţilor Asurului
şi pînă în ziua aceasta. Şi Tu dirept (eşti) 33
preste toate cealea ce vin preste noi, căci ade-
vărul ai făcut, şi noi am greşit. Şi împăraţii 34
noştri, şi boiarii noştri, şi preoţii noştri, şi
părinţii noştri n-au făcut leagea Ta şi n-au
luat aminte poruncile Tale şi mărturiile Tale,
carele ai mărturisit lor. Şi ei, întru împără- 35
ţia Ta şi întru bunătatea Ta cea multă, carea ai
dat lor, şi în pămîntul cel larg şi gras, carele ai
dat înaintea lor, n-au slujit Ţie şi nu s-au
întors den năravurile lor ceale reale. Iată, 36
astăzi sîntem robi, şi pămîntul carele ai dat
părinţilor noştri să mănînce roada lui şi
bunătăţile lui, iată, sîntem robi preste
dînsul. Şi roadele lui ceale multe s-au fă- 37

cut împăraților cărora ai dat preste noi întru
păcatele noastre, și preste trupurile noastre
stăpînesc, și-ntru dobitoacele noastre, cum le
iaste plăcut lor, și întru primejdii mari sîn-
38 tem. Și întru toate aceastea, noi punem
credință și scriem, și pecetluiesc (toț) boiarii
noștri, leviții noștri, preoții noștri".

CAP X

1 Și, preste cei ce pecetluiesc: Neemias
Arthasasta, fiiul Ahaliei, și Sede-
2 chias, Fiiul [S]aareii, (și) Azaria,
3 (și) Ieremias, Fasur, Amaria, Mel-
4 hia, Attus, Savani, Maluh,
5 Iram, Meramoth, Avdia,
6 Daniil, Ganathon, Varuh,
7 Mesulam, Avdia, Miamim,
8 Maazia, Melgai, Samea, aceștea-s preoții.
9 Și leviții: Iisus, fiiul Azariei, al lui Vaneu,
10 den fiii lui Inalad, Cadmiil Și cu frații lui,
Savania, Oduia, Calitan, Felia, Anan,
11 Miha, Roov, Asevias,
12 Cachor, Saravia, Sevania,
13 Odua, fiii lui Vanune.
14 Boiarii norodului: Foros, Faatmoav, Ilam,
Zathuia,
15 Fiii lui Vani, Asgag, Vivai,
16 Anania, Vaghi, Idin, Atir,
17 Ezechia, Azzur,
18 Oduia, Isam, Visa, Irif,
19 Anathoth, Novai,
20 Megafis, Mesulam, Izer, Meso-
21 Zevil, Sadduc, Ieddua,
22 Faltia, Anan, Anea,
23 Osie, Anania, Asuv,
24 Ado, Fale, Sovic,
25 Raum, Essavana, Maasia,
26 Și Aia, Enan, Inam,
27 Laluh, Reum, Vaana.
28 Și ceialalți ai norodului, preoți, și levit, și
portarii, cei ce cînta, nathanimii, și tot cela ce
mergea de la nărodul pămîntului cătră leagea
lui Dumnezău, muierile lor, fiii lor, featele
29 lor, Tot cela ce știia și pricepea, să întăriia
preste frații lor, și au blestemat pre dînșii, și
întrară în blestem și în jurămînt, ca să meargă
în leagea lui Dumnezău, carea s-au dat în
mîna lui Moisi, robului lui Dumnezău, ca să
păzască și să facă toate poruncile Domnului
Dumnezăului nostru, și judecățile Lui, și
30 poruncile Lui, Și ca să nu dăm featele
noastre nărodurilor pămîntului, și featele lor
31 nu vom lua fiilor noștri. Și năroadele
pămîntului, ceia ce aduc cumpărăturile și
toată vînzarea în ziua sîmbetei ca să vînză, să
nu-l cumpărăm de la dînșii sîmbăta și în zi
sfîntă. Și ne vom sui în anul al șaptelea, și cea-
32 rerea – a toată mîna. Și să întărim preste noi
porunci, a da preste noi a treia de didrahmă
preste an la lucrul Casii Dumnezăului
nostru, La pîinile obrazului, și jîrtva neîn- 33
cetării, și toată arderea neîncetării sîmbetelor,
lunilor noao, la praznice, și la sfinte, și ceale
pentru păcate, să să roage pentru Israil, și la
lucrurile Casii Dumnezăului nostru. Și 34
sorți am pus pentru darurile aducerii de
leamne, preoții și leviții și norodul să aducă la
Casa Dumnezăului nostru, [de] la casele nea-
murilor noastre, la vremi, den an în an, să
ațîțe pre jîrtăvnicul Domnului Dumnezăului
nostru, în ce chip iaste scris în Leage; Și a 35
aduce ceale dentîiu roade ale pămîntului
nostru și ceale dentîiu născute ale roadei a tot
lemnul, den an în an, la Casa Domnului; Și 36
ceale dentîiu născute fiilor noștri și dobitoace-
lor noastre, în ce chip iaste scris în Leage, și
ceale dentîiu născute ale boilor noștri și ale
turmelor noastre să aducem la Casa Dumne-
zăului nostru Preoților și celor ce slujăscu 37
în Casa Dumnezăului nostru. Începătura grî-
nelor noastre și începăturile noastre și roada
a tot lemnul, vinului și a untdelemnului vom
aduce preoților, la camăra Casei Dumnezău-
lui nostru; și zeciuialele pămîntului nostru –
leviților, și aceștea, leviții, zeciuind în toate
cetățile robirei noastre. Și va fi preotul, 38
fiiul lui Aaron, cu levitul întru zeciuiala levitu-
lui, și leviții vor aduce zeciuiala zeciuialei la
Casa Dumnezăului nostru, la visterie, la Casa
lui Dumnezău, Căci la visterie vor băga fiii 39
lui Israil și fiii lui Levi începăturile grîului și
ale vinului și ale untul-de-lemnului; și acolo –
vasele ceale sfinte, și preoții-slujitorii, și por-
tarii, și cei ce cîntă. Și nu vom părăsi Casa
Dumnezăului nostru.

CAP XI

71.
Și au șăzut boiarii norodului în Ierusa- 1
lim. Și rămășița norodului au pus
sorțu să aducă unul den zeace să șază
în Ierusalim, cetatea cea sfîntă, și noao
părți – în cetăți. Și binecuvîntă norodul pre 2
toți oamenii, pre cei ce voia a șădea în Ierusalim.
72. Și aceștea-s boiarii țării, carii au șăzut în 3
Ierusalim; și în cetățile Iudei au șăzut om întru
ținearea lui; în cetățile lor, [în] Israil, preoții,
și leviții, și nathineii, și fiii robilor lui Solo-
mon. Și în Ierusalim au șăzut den fiii Iudei 4
și den fiii lui Veniamin. Den fiii Iudei: Atheaa,
feciorul Aziei, feciorul Zahariei, feciorul
Samariei, feciorul Safatiei, feciorul lui Maseil,
și den fiii lui Fares, Și Malia, feciorul lui 5
Varuh, fiiul lui Halaza, fiiul Oziei, fiiul
Adaiei, fiiul lui Ioarim, fiiul Zahariei, fiiul
lui Siloni. Toți fiii lui Fares, cei ce șăd în 6
Ierusalim, 468, oameni ai puterii. Și 7
aceștea-s fiii lui Veniamin: Silo, feciorul lui
Mesula, feciorul lui Ioad, feciorul Fadaiei,

feciorul Coleiei, feciorul Maasiei, feciorul lui
8 Ethiil, feciorul lui Iosea, Şi, denapoia lui,
9 Ghiveili, 928. Şi Ioil, feciorul lui Zehri, -
socotitoriu preste dînşii; şi Iuda, feciorul lui
10 Asana, - de la cetate, al doilea. Dentru
preoţi (şi): Iadia, feciorul lui Ioarim,
11 Iahin, Sarea, feciorul Elhiei, feciorul lui
Messulam, feciorul lui Aduc, feciorul lui
Marioth, feciorul lui Aitov, - den preajma
12 Casii lui Dumnezău; Şi fraţii lor făcînd
lucrul Casii, 800 şi 22; şi Adeaa, feciorul lui
Ieroam, al fiiului Falaliei, al fiiului lui Namasi,
al fiiului Zahariei, al fiiului lui Fasethur, al
13 fiiului Melhiei, Şi fraţii lui, boiarii neamu-
rilor, 200 şi 42; şi Mesea, fiiul lui Esriil, al fiiu-
lui lui Ahaze, al fiiului lui Mesarimith, al fiiului
14 lui Emir, Şi fraţii lui, tari ai rînduialii, 128;
şi socotitori preste dînşii, Socriil, fiiul celor
15 mari. Şi den leviţi: Samea; fiiul lui Assuv,
fiiul lui Esri, al fiiului Asaviei, al fiiului lui
16 Vuni, Şi Savvateos, şi Ioazavath - preste
lucrurile Casii lui Dumnezău cei den afară,
17 den boiarii leviţilor. Şi Mathanias, feciorul
lui Miha, fiiul lui Zavdi, al fiiului lui Asaf, -
boiarin al laudii; şi Iuda - al rugii, şi Vacvuchia,
al doilea dentru fraţii lui, şi Avda, fiiul lui
Sammua, al fiiului lui Galal, al fiiului lui Iedu-
18 dun; Toţi leviţii în cetatea cea sfîntă,
19 284. Şi portarii: Acuv, Telamin, şi fraţii lor,
20 cei ce păzesc la porţi, 172. Iară ceaealaltă
rămăşiţă a lui Israil, şi preoţii, şi leviţii - în
toate cetăţile jidovimei, om la moştenirea
21 lui. Şi nathineii carei au lăcuit în Ofla; şi
22 Sia şi Ghisfa - preste nathinei. Şi socoti-
tori leviţilor, în Ierusalim: Ozi, feciorul lui
Vani, feciorul Asaviei, fiiul Mathaniei, Miha;
şi socotitori leviţilor: Ozi, fiiul lui Vani, fecio-
rul Saviei, feciorul lui - den fiii lui Asaf, celor
ce cîntă den preajma lucrului Casii lui Dum-
23 nezău, Căci porunca împăratului - preste
dînşii, şi rămînea cu credinţă pre cîntăreţi
24 cuvîntul fieştecăriia zi, în ziua lui. Şi
Fataai, feciorul lui Vasiza, den fiii lui Zara, al
fiiului Iudei, - cătră mîna împăratului, la tot
25 cuvîntul cătră norod. Şi cătră odăile în
ţarina lor, şi den fiii Iudei au şăzut în Caria-
tharvee şi întru featele ei, şi în Divon şi întru
26 featele ei, şi în Cavziil şi întru curţile ei, Şi
27 în Iisu, şi în Molada, şi în Vithfalet, Şi în
28 Asarsual, şi în Virsavee şi în featele ei, Şi
29 în Sichilag, şi în Macona şi în featele ei, Şi
30 în Ieremon, şi în Saraa, şi în Iarmuth, Şi în
Zanoa, şi Odolam şi odăile lor, şi în Lahis şi în
ţarenile ei, şi în Azeca şi în featele ei. Şi să
tăbărîră în Virsavee, pînă la rîpa lui
31 Ennom. Şi fiii lui Veniamin - de la Gavaa,
şi Mahmas, şi Ghea, şi Vethil şi featelor ei,
Şi în Anathoth, Nov, Anania, 32
Asor, Rama, Ghethaim, 33
Adid, Sevoim, Navallat, Lod, 34
Şi Ono, Ghiarasim. 35
Şi den leviţi, părţile Iudei, - lui Veniamin. 36

CAP XII

73.
Şi aceştea-s preoţii şi leviţii cei ce s-au 1
suit cu Zorovavel, fiiul lui Salathiil
şi Iisu: Saraia, Ieremias, Esdra,
Amaria, Maluh, Attus, 2
Sehenias, Reum, Meremoth, 3
Addo, Ghiniththon, Avias, 4
Miamin, Maadias, Velga, 5
Samaia, Ioiariv, Iedeas, 6
Sallu, Ammoc, Helchias, Iedeas. Aceştea-s 7
boiarii preoţilor, şi fraţii lor, în zilele lui
Iisu. Şi leviţii: Iisu, Vanui, Cadmiil, Sara- 8
via, Iodae, Maththania, - preste mîini, el şi
fraţii lui. Şi Vacvutchias şi Unni, fraţii, - în 9
preajma lor, la rînduiale. Şi Iisus au născut 10
pre Ioachim, şi Ioachim au născut pre Eliasiv,
şi Eliasiv, pre Iodae, Şi Iodae au născut pre 11
Ionathan, şi Ionathan au născut pre Adu.
74. Şi în zilele lui Ioachim, (fraţii lui) era 12
preoţii (şi) boiarii neamurilor: la Saraia, Ama-
ria; la Ieremia, Anania; Lui Esdra, Mesu- 13
lam; lui Amaria, Ionan; Lui Amaluh, Iona- 14
than; Selheniei, Iosif; Lui Arrea, Manas; 15
lui Marioth, Elche; Lui Adadai, Zaharia; lui 16
Ganathoth, Mesolam; Lui Avia, Zehri; lui 17
Veniamin, chiros lui, Feleti; Lui Valgas, 18
Mammu; [lui] Semenia, Ionathan; Lui 19
Iarim, Mathanai; lui Edio, Ozi; Lui Salai, 20
Calai; lui Amon, Caved; Lui Elchia, Asa- 21
vias; [lui] Ionathan, Sail. Preoţii, în zilele 22
lui Eliasiv, Ioada, şi Ioa, şi Ioanan, şi Idua,
scriş boiari ai neamurilor, şi preoţi, întru
împărăţia lui Darie Persului. Şi fiii lui Levi, 23
boiarii neamurilor, scriş pre Cartea cuvinte-
lor zilelor, şi pînă în zilele lui Ionan, fiiul lui
Elisue. Şi boiarii leviţilor: Aravia, şi Sara- 24
via, şi Iisu,
75. Şi fiii lui Cadmiil, şi fraţii lor, dempotriva
lor - ca să laude şi să fălească întru porunca
lui David, omului lui Dumnezeu, rînduială că-
tră rînduială. Maththanias, şi Vacvuchias, 25
Avdia, Mesolam, Talmon, Accuv, - păzind por-
tarii păzii, deaca am adunat eu pre portari. A- 26
ceştea - în zilele lui Ioachim, fiiul lui Iisu, fiiul lui
Iosedec, şi în zilele Neemiei, şi Esdra, preotu-
lui şi scriitoriului. Şi întru înnoirile ziduri- 27
lor Ierusalimului, au cercat pre leviţ în locu-
rile lor, ca să-i aducă pre dînşii la Ierusalim,
ca să facă înnoiri şi veselie, la dodatha, şi cu
cîntări în ţimbale şi canoane şi copuze. Şi să 28
adunară fiii celor ce cînta şi de premprejur, de

pren ţară, la Ierusalim, şi de la odăile lui Neto-
29 fathi, Şi de la Vetth-Galgal, şi den ţarinile
30 lui Gava şi Azmoth; Căci odăi au zidit lor
cei ce cîntă în Ierusalim. Şi s-au curăţit preoţii
şi leviţii, şi curăţiră pre norod, şi pre portari,
31 şi zidul. Şi aduseră pre boiarii Iudii asupra
zidului şi au pus doi pentru laudă mare şi tre-
cură den na direapta, deasupra zidului Porţii
32 Gunoiului. Şi mearseră denapoia lor Osaia
33 şi jumătate den boiarii Iudii, Şi Azarias, şi
Esdra, şi Mesolam, Iuda, şi Veniamin, şi
Sameas, şi Ieremias,
34 **76.** Şi den fiii preoţilor, cu trîmbiţe, Zaha-
rias, feciorul lui Ionathan, feciorul Samariei,
feciorul Maththaniei, feciorul Mahaiei, fecio-
35 rul Zachu, feciorul lui Asaf, Şi fraţii lui,
Samaìa şi Oziil, Ghelon, Iamea, Nathanail, şi
Iuda, Anani, – a lăuda cu cîntările lui David,
omului lui Dumnezeu; şi Esdra, scriitoriul, –
înaintea lor, pre poartă, a lăuda pren preajma
36 lor. Şi să suiră pre scările cetăţii lui David,
întru suirea zidului, deasupra casii lui David,
37 şi pînă la Poarta Apei despre răsărit. Şi
pentru laudă a doua ieşiia timpinînd lor; şi eu
– denapoia ei, şi jumătate de norod – deasupra
zidului, pre deasupra Turnului Thanurimilor
38 şi pînă la zidul cel larg; Şi deasupra zidului
lui Efraim şi pre Poartă la Iana, şi la Poarta cea
Păscoasă şi Turnul lui Anameil, şi de la Turnul
lui Mia şi pînă la Poarta Oilor; şi au stătut la
39 Poarta Păzii. Şi au stătut amîndoao ale lau-
dei în Casa lui Dumnezău; şi eu, şi jumătate
40 de voivozi cu mine, Şi preoţii, Eliachim,
Maasias, Veniamin, Mihias, Elione, Zaharias,
41 Ananias – cu trîmbiţe; Şi Maasias, şi
Simias, şi Eleazar, şi Ozi, şi Ionan, şi Melhias,
şi Eliamias, şi Ezur. Şi să auziră cei ce cînta, şi
42 Iezrias, şi să socotiră şi pofăluiră. Şi jun-
ghiară în ziua aceaea junghieri mari şi să
veseliră, căci Dumnezău i-au veselit pre dînşii
tare; şi muierile lor şi fiii lor s-au veselit, şi să
auzi veselie în Ierusalim de departe.
43 **77.** Şi au pus în ziua aceaea oameni preste
cămările păzii la visterii, la începuturi şi
zăciuiale, şi la cei adunaţi întru dînşii; la boia-
ri cetăţilor, părţi preoţilor şi leviţilor, căci
veselie era în Iuda, şi preste preoţi, şi preste
44 leviţii cei ce stau. Şi au păzit păzile Casii
Dumnăzăului lor, şi păzile curăţirei, şi pre
cei ce cîntă, şi pre portari, cum sînt porun-
cile lui David şi lui Solomon, fiiului
45 lui. Căci în zilele lor şi Asaf, de-nceput,
întîiul cîntăreţilor spre laudă şi spre ţală lui
46 Dumnezău. Şi tot Israilul, în zilele lui
Zorovavel şi în zilele Neemiei, – dînd părţi
celor ce cîntă şi portarilor, cuvîntul zilei, în
ziua lui; şi sfinţind leviţilor, şi leviţii sfinţind
fiilor lui Aaron.

CAP XIII

78.
În ziua aceaea să citi în Cartea lui 1
Moisi la urechile norodului şi să află
scris într-însa cum să nu întrе amani-
teani şi moaviteani în adunarea lui
Dumnezău pînă în veac, Căci n-au timpi- 2
nat fiilor lui Israil cu pîine şi cu apă, şi au năi-
mit preste dînşii pre Valaam ca să-i blasteme
pre dînşii; şi întoarse Dumnăzăul nostru bles-
temul spre blagoslovenie. Şi fu deaca 3
auziră Leagea, şi să osebiră toată amestecă-
tura întru Israil. Şi, mai nainte decît 4
aceasta, Eliasiv preotul, cel ce lăcuia în viste-
ria Casii Dumnezăului nostru, – aproape de
Tovia, Şi au făcut lui visterie mare, şi acolo 5
era mai nainte dînd manaa, şi tămîia, şi
zeciuiala a grîului şi vinului şi a untdelem-
nului, porunca leviţilor, şi a cîntăreţilor, şi a
portarilor, şi începăturile preoţilor. Şi 6
întru toată aceasta n-am fost în Ierusalim, căci
la 32 de ani ai lui Arthasasta, împăratul Vavi-
lonului, am venit cătră împăratul şi, după
săvîrşitul zilelor, m-am cerşut de la împăra-
tul Şi am venit la Ierusalim. Şi am priceput 7
întru răutatea carea au făcut Eliasiv lui Tovia,
să-i facă lui visterie în curtea Casii lui Dumne-
zău. Şi rău mi-au părut foarte, şi am arun- 8
cat toate unealtele casii Toviei afară den vis-
terie. Şi am zis şi am curăţit visteriile, şi am 9
întors acolo unealtele Casii lui Dumnăzău,
pre manaa şi tămîie. Şi am conoscut că 10
părţile leviţilor nu s-au dat şi au fugit om la
ţarina lui, leviţii şi cîntăreţii făcînd
lucrul. Şi m-am pricit cu voivozii şi am zis: 11
„Pentru căci s-au părăsit Casa lui Dumne-
zău?" Şi adunaiu pre dînşii şi am pus pre dîn-
şii la starea lor. Şi tot Iuda au adus 12
zăciuiala grîului şi a vinului şi a untul-de-lem-
nului la visterii. Şi am poruncit pre mîna 13
Selemiei preotului şi Sadoc scriitoriului şi
Fadea, dentru leviţ, şi pre mîna lor – Anan,
feciorul lui Zahul, feciorul lui Mathaneu, căci
credincioşi s-au socotit preste dînşii, să
împarţă fraţilor lor. Adu-Ţi aminte, Dum- 14
nezăule, de mine întru aceasta şi nu să stingă
mila mea carea am făcut în Casa Domnului
Dumnezeului mieu şi întru păzile lui.
79. Şi în zilele acealea văzut-am în Iuda 15
călcînd teascuri sîmbăta, şi aducînd snopi,
şi încărcînd preste măgari şi vin şi struguri
şi smochine şi toată sarcina, şi aducînd
la Ierusalim în ziua sîmbetei. Şi am mărtu-
risit în ziua vînzării lor, căci vindea

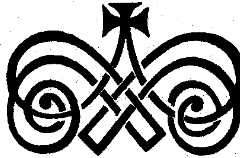
16 de mîncat. Şi tireanii au şăzut întru ea, adu-
cînd peaşte, şi toată vînzarea vînzînd sîmbăta
17 fiilor Iudei şi în Ierusalim. Şi m-am pricit
cu fiii Iudei cei volnici şi am zis lor: „Ce iaste
cuvîntul acesta cel rău carele voi faceţ şi spur-
18 caţ ziua sîmbetei? Nu aşa au făcut părinţii
noştri, şi au adus preste dînşii Dumnezăul
nostru şi preste noi toate realele aceastea şi
preste cetatea aceasta? Şi voi adaogeţi urgie
19 preste Israil, să spurcaţi sîmbăta". Şi fu
cînd să puseră porţi în Ierusalim mai nainte
de sîmbătă, şi ziş şi au închis porţile, şi am zis
ca să nu le deşchiză pre dînsele pînă în urma
sîmbetei. Şi den copilaşii miei am pus la porţi,
20 că să nu rădice sarcini în ziua sîmbetei. Şi
au mas toţi şi au făcut vînzare afară den Ieru-
21 salim, o dată şi de doao ori. Şi m-am măr-
turisit lor şi am zis către ei: „Pentru căci voi
mîneţi în preajma zidului? De veţ face al doi-
lea rînd, voiu întinde mîna mea preste voi!"
Den vreamea aceaea n-au venit sîmbăta.
22 Şi am zis leviţilor, carii era curăţindu-se şi
viind a păzi porţile, să sfinţească ziua sîmbetei.
80. Către aceasta, adu-Ţi aminte de mine,
Dumnezăul mieu, şi nu Te îndura de mine,
23 după mulţimea milii Tale! Şi în zilele
acealea am văzut jidovii carii au ţinut muieri
24 azoteance, ammaniteance, moaviteance, Şi
fiii lor jumătate grăiesc azotieneaşte, şi nu sînt
ştiind a grăi jidoveaşte, ce după limba nărodu-
25 lui şi a nărodului. Şi m-am pricit cu dînşii,
şi am blestemat pre dînşii, şi am lovit întru
dînşii oameni, şi i-am smult pre dînşii, şi am
jurat pre dînşii întru Dumnezău: „De veţ da
featele voastre fiilor lor şi de veţ lua den fea-
26 tele lor fiilor voştri şi voao! Au nu aşa au
greşit Solomon, împăratul lui Israil? Şi în
limbi multe nu era împărat de potriva lui. Şi
iubit lui Dumnezău era, şi au dat pre dînsul
Dumnezău întru împărat preste tot Israilul. Şi
pre acesta l-au abătut muierile ceale streine.
27 Încai de voi să nu auzim a face toată răutatea
aceasta, să defăimaţ întru Dumnezăul nostru,
28 să ţineţ muieri streine!" – Şi den fiii lui
Ioada al lui Eltuv, preotului celui mare, gine-
rile lui Sanavalaat Uraniteanului; şi-l goniiu
29 pre dînsul de la mine. Pomeneaşte pre ei,
Dumnezăul mieu, pentru spurcăciunea preo-
30 ţiei, şi pre leviţi! – Şi am curăţit pre ei de
toată striinătatea şi am pus rînduiale preoţilor
şi leviţilor, om după lucrul lui, şi la darul pur-
tătorilor de leamne în vremi de ani, şi întru
naşterile dentîiu. Pomeneaşte-mă, Dumne-
zăul nostru, spre bunătate!

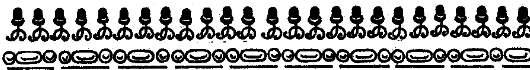
[CATASTIH. ESTHIR]

Anul al doilea împărăţind Artaxerxu. 1
Şi fu după cuvintele aceastea. 2
Şi om era jidov, în Susis cetatea, şi numele lui 3
– Mardoheos.
Şi întră Esthir către Artaxerx împăratul. 4
Şi să mîhniră cei doi hadîmi ai împăratului, 5
cei mai mari preste păzitorii trupului.
Şi după aceasta au mărit împăratul Artaxerx 6
pre Amman.
Şi le arătă lor Mardoheu că jidov iaste. 7
Şi grăi către împăratul Artaxerx, zicînd. 8
Împărat mare, Artaxerx, celor de la India 9
pînă la arăpime.
Iară Mardoheu, cunoscînd ce să săvîrşaşte. 10
Şi întrară roabele şi hadîmii împărăteasii şi-i 11
spuseră ei.
Iară Esthir, chemînd pre Ahratheu, hadîmul ei. 12
Şi intrînd Ahratheu, au grăit ei. 13
Şi zise Esthir către Ahratheu. 14
Şi spuse Ahratheu lui Mardoheu. 15
Şi au trimis Mardoheu către Ahratheu. 16
Şi au trimis Esthir pre cela ce au venit la 17
dînsa.
Şi mergînd Mardoheu, au făcut cîte au 18
poruncit lui Esthir.
Şi Esthir împărăteasa au fugit la Domnul. 19
Şi fu în ziua a treia. 20
Şi el şedea pre scaun. 21
Şi căzu împărăteasa. 22
Şi au primenit Dumnezeu duhul împăratului 23
spre îmblînzire.
Şi-i zise lui: „Văzutu-te-am, doamne, ca înge- 24
rul lui Dumnezău!"
Cînd voroviia ei. 25
Şi zise împăratul: „Ce vei, Esthir?" 26
Şi zise Esthir: „Zio vestită astăzi îm iaste". 27
Şi zise împăratul: „Sîrguiţi pre Amman!" 28
Şi ieşi Aman de la împăratul prea veasel. 29
Şi zise către el Zosara, muiarea lui. 30
Şi plăcu cuvîntul lui Aman. 31
Iară Domnul au depărtat somnul de la împă- 32
ratul.
Şi cînd întreba împăratul pentru bunăvoia lui 33
Mardoheu.
Şi zise împăratul lui Amman: „Ce voiu face 34
omului carele eu voiu să-l mărescu?"
Şi zise împăratul lui Amman: „Bine ai grăit". 35
Şi luo Amman văşmîntul şi calul, şi au împo- 36
dobit pre Mardoheu.
Iară Amman s-au întors acasă-ş. 37
Încă ei grăind. 38
Şi zise împăratul Esthirii, a doao zi, în locul. 39
Şi răspunzind, zise. 40
Şi zise împăratul: „Ce iaste aceasta?" 41
Şi zise Isthir: „Om vrăjmaş iaste Amman". 42
Şi împăratul s-au sculat de la ospăţ la grădină. 43
Şi s-au întors împăratul de la grădină. 44
Şi zise Vuhathan, unul den hadîmi, către 45
împăratul.

46 Şi zise împăratul: „Răstignească-se pre el!“
47 Şi zise împăratul Esthirii împărăteasei.
48 Şi să chemară scriitorii în luna dentîiu.
49 Împăratul, marele Artaxerx, de la India pînă la arăpime.
50 Iară călăreţii au ieşit sîrguind.
51 Şi zise Esthir împăratului: „Dea-se jidovilor să să trebuiască aşa a doao zi!“

Şi au scris Mardoheu cuvintele aceastea la 52
carte.
Şi au scris Esthir împărăteasa, fata lui Amina- 53
dav.
Şi au scris împăratul pre împărăţia pămîntu- 54
lui şi a mării.
În anul al patrulea împărăţind Potolomeu şi 55
Cleopatra.

ESTHIR. CAP I

[Visul lui Mardoheu]

In anul al doilea împărăţind Artaxerxu cel Mare, într-una a lunii lui nisan, vis au văzut Mardoheu al lui Iair, al lui Semeiu, al lui Chiseu, den fealiul lui Veniamin, om jidov, lăcuind în cetatea Susis, om mare, slujitoriu fiind în curtea împăratului. Şi era den robimea carea au robit Navohodonosor, împăratul Vavilonului, de la Ierusalim, împreună cu Iehonie, împăratul Iudei. Şi acesta era visul lui: „Şi iată glas de gîlceavă, trăsnete, şi cutremure, şi turburare pre pămînt. Şi iată, 2 bălauri mari gata veniră înainte amîndoi să să lupte. Şi li să făcu lor glas mare, şi cu glasul lor să găti toată limba de războiu, ca să bată limba direpţilor. Şi iată zi de întunearec, şi de negură, necaz şi nevoie, şi chin, turburare mare pre pămînt; şi să turbură toată limba direaptă, temîndu-se de realele lor, şi să gătiră a peri; şi strigară către Dumnezău, şi de strigarea lor să făcu ca cum ar fi dentru izvor mic – rîu mare, apă multă; şi lumină, şi soarele au răsărit, şi cei smeriţi s-au înălţat şi au mîncat pre cei slăviţi.“ Şi deşteptîndu-se Mardoheu, cel ce au văzut acest vis şi ce Dumnăzău au sfătuit să facă, avea visul acesta în inimă şi întru tot cuvîntul vrea să cunoască pre el pînă în noapte. Şi să aşăză Mardoheu în curte, cu Gavatha şi Thara, cei doi hadîmi ai împăratului, cei ce păzesc curtea, şi au auzit lor gîndurile, şi grijăle lor au cercat şi au înţeles că gătesc mînile lor să puie preste Artaxerxu împăratul. Şi au arătat împăratului pentru dînşii, şi au cercetat împăratul pre cei doi scopiţ ai lui şi, mărturisind, s-au adus. Şi au scris împăratul cuvintele aceastea, întru pomenire; şi Mardoheu au scris pentru cuvintele aceastea. Şi porunci împăratul lui Mardoheu să slujască în curte, şi-i deade lui dări pentru aceasta. Şi era Aman Amadath, vugheul, slăvit înaintea împăratului; şi cercă a face rău lui Mardoheu şi norodului lui, pentru cei doi hadîmi ai împăratului.

CAP I

Şi fu după cuvintele aceastea, în zilele 1
lui Artaxerxu – acesta Artaxerxu, de
la India, 127 de ţări au biruit –, Şi 2
întru aceastea zile cînd să puse în
scaun împăratul Artaxerxu, în Susis
cetatea, La al treilea an împărăţind el, 3
ospăţ făcu priatenilor şi celoralalte limbi şi la
cei cinstiţi ai persilor şi ai midilor şi la boia-
rii domnilor. Şi după aceasta, deaca au ară- 4
tat lor avuţia împărăţiei lui şi mărirea veseliei
lui pren zile 180, Şi, cînd să plinirăzilele 5
nuntei, au făcut împăratul ospăţ limbilor celor
ce s-au aflat la cetate, în zile 6, în curtea casii
împăratului, Împodobită cu vişine şi verzi, 6
întinse pre funi de vişăne şi mohorîte, pre
belciugi de aur şi de argint, pre stîlpi de parin
şi de piatră; Paturi de aur şi de argint, pre 7
aşternut cu pietri, piatră de zmaragd şi de
pinin şi de parin piatră, şi aşternuturi lumi-
noase, cu împistrituri înflorite, împrejur –
trandafiri răvărsaţ; Păhară de aur şi de argint 8
şi de anthrax, păhar pus înainte, de 30 de talanzi,
vin mult şi dulce, carele sîngur împăratul

bea, iară băutura aceasta nu după leagea cea
obiciuită să făcea, ce aşa au vrut împăratul şi
au poruncit diregătorilor casii să facă voia lui
9 şi a oamenilor. Şi Astina împărăteasa au
făcut ospăţ muierilor în curţile împărăteşti,
10 unde era împăratul Artaxerx. Iară în ziua a
şaptea, veasel fiind împăratul, zise lui Aman
şi Vazan şi Thara şi Varazi şi Zathontha şi
Avataza şi Tharavaza, celor 7 scopiţ ai împă-
11 ratului Artaxerx, Să aducă pre împără-
teasa către dînsul, să o împărăţească pre ea, şi
să-i puie ei stema, şi să o arate pre ea la toţi
boiarii, şi la limbi frumseaţile ei, căci fru-
12 moasă era. Şi n-au ascultat lui Astina
13 împărăteasa, să vie cu hadîmii. Şi să mîhni
împăratul şi să scîrbi, şi zise priatinilor lui:
„Ca aceastea au grăit Astina, faceţ dară
14 pentru aceasta leage şi judecată!" Şi veniră
la el Archeseos şi Sarsotheos şi Malisear,
boiarii persilor şi midilor, cei de aproape ai
împăratului, cei dentîiu şăzînd aproape de
15 împăratul, Şi spuseră lui, după pravile,
cum să cuvine a face Astinii împărătesei, căci
n-au făcut cealea ce au poruncit împăratul
16 pren scopiţ. Şi zise Muheu către împăratul
şi către boiari: „Nu împăratului numai au
făcut strîmbătate Astina împărăteasa, ce şi
tuturor boiarilor şi povăţuitorilor împăratu-
17 lui – Pentru că au povestit lor cuvintele
împărătesei şi cum au grăit împotriva împă-
ratului –; deci deaca au grăit împotriva împă-
18 ratului Artaxerx Aşa astăzi, doamnele cea-
lealalte ale boiarilor persilor şi midilor,
auzind cealea ce s-au grăit împăratului de
către dînsa, vor cuteza aşijderea a necinsti
19 pre bărbaţii lor. Deci, de să pare împăratu-
lui, poruncească poruncă împărătească şi să
scrie după pravilele midilor şi persilor, şi nu
într-alt chip, să trebuiască nici să mai între
încă împărăteasa către dînsul, şi împărăţia ei
să o dea împăratul la o muiare mai bună decît
20 dînsa. Şi să să auză leagea cea de împăra-
tul, carea va face întru împărăţia lui, şi aşa
toate muierile vor pune credinţă şi cinste băr-
21 baţilor lor, de la sărac pînă la bogat". Şi
plăcu cuvîntul împăratului şi boiarilor, şi făcu
22 împăratul în ce chip au grăit Muheu. Şi au
trimis la toată împărăţia, pren ţară, după
graiul lor, ca să le fie frică lor, întru casele lor.

CAP II

1 Şi după cuvintele aceastea, încetă
împăratul de mînie şi n-au mai
pomenit de Astina, aducîndu-ş
aminte cîte au grăit şi cum au judecat
2 pre ea. Şi ziseră slugile împăratu-
lui: „Cearce-se împăratului featişoare ne- 3
stricate, bune la chip, şi va pune împăratul
preste sate, în toate ţările împărăţiei lui, şi să
aleagă featişoare, fecioare frumoase la chip,
la Susa cetatea, la casa muierilor, şi să să dea
la hadîmul împăratului, la păzitoriul muieri-
lor, şi să dea săpun şi ceaealaltă socotinţă.
Şi muiarea carea va plăcea împăratului va 4
împărăţi în locul Astinii". Şi plăcu împăratu-
lui lucrul, şi făcu aşa.
3. Şi era un om jidov în Susis cetatea, şi 5
numele lui – Mardoheu al lui Iair, al lui
Semeiu, al lui Chiseu, den fealiul lui Venia-
min, Carele era rob den Ierusalim, carele 6
au robit Navohodonosor, împăratul Vavilonu-
lui. Şi era la el copilă crescută, fată a lui 7
Aminadav, fratelui tătîne-său, şi numele ei –
Esthir; şi deaca au murit părinţii ei, o au
pedepsit pre ea ca să-i fie lui fămeaie. Şi era
feteşoara frumoasă la chip. Şi cînd s-au 8
auzit a împăratului poruncă, s-au adunat
multe feteşoare la Susa cetatea, supt mîna lui
Ighea. Şi să aduse Esthir către Ighea, păzito-
riul muierilor. Şi plăcu lui feteşoara, şi au 9
aflat har înaintea lui, şi sirgui a-i darea ei
săpunul, şi partea, şi ceale 7 feate, ceale
alease ei,de la împărăţie; şi isprăvi ei bine, şi
roabelor ei, la casa muierilor. Şi n-au ară- 10
tat Esthira neamul ei, nice moşia, căce Mar-
doheu porunci ei ca să nu spuie. Şi preste 11
toate zilele îmbla Mardoheu pren curtea
muierilor, socotind ce să va tîmpla Esthi-
rii. Pentru că aceasta era vreamea featei a 12
întra către împăratul – cînd va plini luni 12,
pentru că aşa să plinescu zilele socotinţii: 6
luni – cu mirositurile şi cu săpunurile muieri-
lor, şi luni 6 – ungîndu-se cu untdelemn de
mirsin; Şi atuncea întră către împăratul. Şi 13
cui va zice, să o dea pre ea să între cu el den
casa muierilor pînă la casele împăratului.
De către sară întră, şi de către zio aleargă la 14
casa muierilor cea a doao, unde e Ighe, scopi-
tul împăratului, păzitoriul muierilor; şi nu mai
întră către împăratul, de nu să va chema pre
nume. Şi cînd să împlea vreamea Esthirii, 15
featei lui Aminadav, fratelui tatălui Mardo-
heu, a întra la împăratul, nemica n-au defăi-
mat den carele au poruncit ei hadîmul, păzito-
riul muierilor. Pentru că era Esthir aflînd 16
har de la toţi ceia ce o vedea pre ea.
4. Şi întră Esthir către Artaxerxu împăratul,
la 12 luni, care iaste adar, în al şaptea an al
împărăţiei lui. Şi îndrăgi împăratul pre 17
Esthir, şi află har mai mult decît toate fecioa-
rele, şi au pus preste ea diadima cea femeias-
că. Şi au făcut împăratul băuturi la toţi 18
priatenii lui şi puterilor în zile 7, şi înălţă
nuntele Esthirii, şi slobozenie au fă-

19 cut celor de supt împărăţia lui. Iară Mardo-
20 heu slujiia în curte. Iară Esthir n-au arătat
moşia ei, pentru că aşa au poruncit ei Mardo-
heu, să să teamă de Dumnezău şi să facă
poruncile lui, în ce chip era cu el; şi Esthir
n-au schimbat petreacerea ei.
21 **5.** Şi să mîhnіră cei 2 scopiţi ai împăratului,
cei mai mari, păzitorii trupului, căce s-au adus
înainte Mardoheu, şi cerca a ucide pre Arta-
22 xerxu împăratul. Şi să arătă lui Mardoheu
cuvîntul şi au arătat Esthirii şi ea au arătat
împăratului ale vicleşugului; iară împăratul
au cercat pre cei 2 scopiţi şi i-au spînzurat pre
ei. Şi au poruncit împăratul să osăbească
întru pomenire întru cea împărătească adu-
nare de cărţi, pentru bunăvrearea lui Mardo-
heu, întru laudă.

CAP III

6.
1 După aceasta, au mărit împăratul Arta-
xerxu pre Aman al lui Amadathu,
vugheul, şi-l înălţă pre el, şi şădea
2 mai sus decît toţi priatinii lui. Şi
toţi cei den curte i să închina lui, pentru că aşa
au poruncit împăratul să facă, iară Mardoheu
3 nu să închina lui. Şi grăiră cei den curtea
împăratului lui Mardoheu: „Mardohee, ce nu
4 asculţi ceale ce să grăiesc de împăratul?" În
toate zilele grăiia lui, şi nu-i asculta; şi spu-
seră lui Amman de Mardoheu, că stă împo-
triva cuvintelor împăratului. Şi le arătă lor
Mardoheu cum jidov iaste.
5 **7.** Şi conoscînd Aman că nu i să închină lui
6 Mardoheu, să mînie foarte Şi vru ca să
stingă pre toţi jidovii cîţ sînt supt împărăţia lui
7 Artaxerxu. Şi au făcut sfat în anul al 12 al
împărăţiei lui Artaxerxu şi au pus sorţi den zi
în zi şi den lună în lună ca să piarză într-o zi
neamul lui Mardoheu; şi au căzut sorţul în 14
ale lunii carea iaste adar.
8 **8.** Şi au grăit cătră împăratul Artaxerxu,
zicînd: „Iaste limbă rîsipită între limbi în toată
împărăţia ta, şi legile lor – streine decît toate
limbile, şi de legile împăratului nu ascultă. Şi
9 nu se cade împăratului a lăsa pre dînşii. De
să pare împăratului, răspunză să-i piarză pre
ei, iară eu voiu scrie la visteria împăratului
10 talanzi de argint 10000". Şi luînd împăratul
inelul, au dat în mîna lui Amman, să pecet-
luiască după cum iaste scris asupra jidovi-
11 lor. Şi zise împăratul lui Amman: „Argintul
aibi-l, iară cu limba jidovească fă cum
12 vei". Şi s-au chemat scriitorii împăratului
în luna dentîiu, în 13 zile, şi au scris cum au
poruncit Amman voivozilor şi boiarilor,
preste toată ţara, de la India pînă la ţara
arăpească, la ceale 127 de ţări, domnilor
limbilor, după graiul lor, pren Artaxerxu
13 împăratul. Şi s-au trimis pren purtători
de cărţi la împărăţia lui Artaxerx, să piarză
neamul jidovăsc într-una de zile a lunii a 12,
care iaste adar, şi să jăhuiască averile lor.
9. Iară izvodul cărţii iaste acesta: „Împărat
marele Artaxerxu – celor de la India pînă la
arăpime, la 127 de ţări, domnii şi biruitorii
locurilor cei supuş, aceastea scrie: 'A multe
limbi domnind şi a toată lumea biruind, vrut-am,
nu cu obrăznicia cinstei semeţindu-mă, ce
mai cu lineşte şi cu blîndeaţe pururea petre-
cînd, pre cei supuş neclentite preste toată
vreamea a aşăza vieţile, şi împărăţia lină, şi
îmblată pînă la margine, vrînd să dau şi ca să
înnoiesc de iznoavă cea pohtită la toţi oamenii
pace. Şi întrebînd pre sfeatnicii miei în ce
chip s-ar aduce aceasta la săvîrşit, cel ce cu
înţelepciune lîngă noi au strălucit şi întru
bunăvreare nepremenit şi cu adeverită cre-
dinţă dovedit, şi a doua de împărăţia mea cin-
stit fiind, Aman, au arătat noao întru toate
ceale den lume neamuri să fie amestecat un
neam năsilnic oarecarele, cu legile împotriv-
nic cătră toată limba şi ale împăraţilor izgo-
nind pururea porunci, ca să nu se aşaze cea ce
de cătră noi să îndirepteazâ fără prehană
împreună stăpînire. Socotind dară această
limbă osebită împotrivă cu petreacerea la tot
omul pururea aflîndu-se, în petreacerea legi-
lor înstreinat fiind, premenind şi rău gîndind
la ale noastre lucruri, cealea mai reale săvîr-
şind răutăţi şi a nu nemeri împărăţia spre
întemeiare bună. Poruncit-am dară, pre cei ce
să însemnează voao întru ceale scrise de
Amman, cel ce e rînduit preste lucruri şi al
doilea părinte al nostru, toţi, cu muieri şi cu
copii, să piară cu toată rădăcina, cu sabiile
vrăjmaşilor, fără de nici o jale şi milă, în 14 ale
lunii a 12, adar, acestuia an, pentru ca cei mai
denainte şi acum vrăjmaş, într-o zi, cu sila la
iad pogorîndu-să, la cea viitoare vreame întă-
rite şi neclătite vor da noao pren săvîrşit
lucrurile'". Iară izvoadele cărţilor să punea 14
după ţară; şi să porunci la toate limbile gata să
fie la ziua aceasta. Şi să sîrguia lucrul şi la 15
Susa; iară împăratul şi Amman să desfăta, şi
cetatea să turbura.

CAP IV

Iară Mardoheu, cunoscînd ce să 1
isprăveaşte, rupse hainile lui, şi să
îmbrăcă cu sac, şi să presără cu
cenuşă şi, sărind pren uliţele cetăţii,
striga cu glas mare: „Piare o limbă,
nemică strîmbătate făcînd!" Şi veni pînă 2
la poarta împăratului şi stătu, căci nu-i
era lui slobod să între în curte, avînd
sac şi cenuşă. Şi în toată ţara unde să 3
punea cărţile, strigare şi tînguire şi jale

mare fiind jidovilor, sac şi cenuşă îş aşter-
nură lor.
4 **11.** Şi întrară slujnicele şi hadîmii împără-
teasei şi spuseră ei. Şi să întristă auzind
ce s-au făcut, şi trimise să împodobască pre
Mardoheu şi să-i ia lui sacul, şi el nu ascultă.
5 **12.** Şi Esthir chemă pre Ahratheu, hadîmul
ei, carele dvoriia la ea, şi trimise ca să ştie de
6 la Mardoheu adevărul. Şi Mardoheu i-au
arătat lui ce s-au făcut, şi făgăduinţa carea
s-au făgăduit Amman împăratului la visterie,
de 10000 de talanz, pentru ca să piarză pre
7 jidovi. Şi izvodul carele în Susa s-au pus,
pentru ca să piarză pre dînşii, au dat lui să
arate Esthirii; şi-i zise lui să-i poruncească ei
să între să să roage împăratului şi să-l roage
pre el pentru norod. „Aducîndu-ţ aminte de
zilele smereniei tale, cum te-ai hrănit în
mînile meale, pentru că Amman, cel al doilea
după împăratul, au grăit asupra noastră spre
moarte, roagă pre Domnul, şi grăiaşte împă-
ratului pentru noi, şi ne izbăveaşte pre noi
den moarte!"
8 **13.** Şi întrînd Ahratheu, grăi către Esthir
toate cuvintele aceastea.
9 **14.** Şi zise Esthir către Ahratheu: „Mergi
10 către Mardoheu şi zi Că toate limbile a
împărăţiei ştiu cum tot omul au muiarea
carele va întra către împăratul la curtea cea
mai denlăuntru, nechemat, nu iaste lui mîn-
tuire, afară den cela căruia va întinde împăra-
tul toiagul cel de aur, acela se va mîntui. Şi eu
nu m-am chemat a întra către împăratul, sînt
aceastea zile 30".
11 **15.** Şi spuse Ahratheu lui Mardoheu toate
cuvintele Esthirii.
12 **16.** Şi zise Mardoheu către Ahratheu: „Pasă
şi zi ei: 'Esthir, să nu zici întru sineţ că te vei
mîntui sîngură, întru împărăţie, afară den toţi
13 jidovii. Că de nu vei asculta într-această
vreame, de aiurilea ajutoriu şi acoperemînt va
fi jidovilor, iară tu şi casa tătîne-tău veţ peri.
Şi cine ştie de vei fi împărăţit la vreamea
aceasta?'"
14 **17.** Şi trimise Esthir pre cel ce veni către ea
15 către Mardoheu, zicînd: „Mergînd, adună
pre jidovii cei den Susa şi postiţi pentru mine.
Şi să nu mîncaţi, nici să beaţi pînă în 3 zile, şi
noaptea şi ziua; şi eu şi roabele meale nu vom
mînca, şi atuncea voiu întra către împăratul,
afară den leage, măcară de va trebui să şi
pieiu".
16 **18.** Şi mergînd Mardoheu, făcu cîte i-au
poruncit lui Esthir. Şi să rugă Domnului,
pomenind toate lucrurile Domnului, şi zise:
„Doamne, Doamne, Împărate Atotţiitoriul,
căci la stăpînirea Ta aceasta toată iaste, şi nu
iaste cine să stea împotriva Ta, vrînd Tu a mîntui
pre Israil. Căci Tu ai făcut ceriul şi pămîntul, şi
tot ce iaste minunat întru cel de supt ceriu, şi
Domn eşti tuturor, şi nu iaste carele se va
împotrivi Ţie, Domnului! Tu toate le ştii, Tu ştii, Doamne, că nu cu semeţie, nici cu mîndrie, nici cu iubire de cinste am făcut aceasta ca să nu mă închin celui mîndru Aman, căci binevream a săruta talpele picioarelor lui, către mîntuirea lui Israil. Ce am făcut aceasta pentru ca să nu puiu mărirea omului deasupra mărirei lui Dumnezău şi să nu mă închin nimenui afară den Tine, Domnul mieu; şi nu voiu face aceasta cu semeţie. Şi acumu, Doamne Dumnezăule, Împărate, nu Te îndura de norodul Tău, căci caută noao întru perire şi pohtiră a piarde cea dentîiu moştenirea Ta. Nu treace cu vedearea partea Ta, cea ce Ţ-ai mîntuit Ţie den pămîntul Eghipetului! Ascultă ruga mea şi Te îmblînzeaşte soţului Tău; întoarce jalea noastră întru bună petreacere, pentru ca, vii fiind, vom lăuda numele Tău, Doamne; şi să nu stingi rostul celor ce Te laudă, Doamne".

19. Şi tot Israilul strigă, den vîrtutea lor, căci moartea lor întru ochii lor era. Şi Esthir împărăteasa scăpă către Domnul, cu frică de moarte fiind cuprinsă, şi, luînd hainele mărirei ei, să îmbrăcă cu haine de chinuire şi de jale; şi, în locul celor mîndre unsori, cu cenuşe şi cu gunoiu împlu capul ei, şi trupul ei îl smeri foarte, şi tot locul podoabei veseliei ei au împlut de cel sucit părul ei; şi să ruga Domnului Dumnezăului Israil şi zise: „Domnul mieu, Împăratul nostru Tu eşti sîngur! Ajută-mi cei sîngure şi care n-are ajutoriu, fără numai pre Tine, căci primejdia mea iaste în mîna mea! Eu auziiam de naşterea mea, în fealiul neamului mieu, că Tu, Doamne, ai luat pre Israil, dentru toate limbile, şi pre părinţii noştri, dentru toţi strămoşii lor, întru moştenire veacinică, şi ai făcut lor cîte ai grăit. Şi acum am greşit înaintea Ta şi ne-ai dat pre noi în mînile vrăjmaşilor noştri, pentru căci am slăvit pre dumnăzăii lor; direpț eşti, Doamne! Şi acum nu să destulîră întru amărăciunea robiei noastre, ce ai pus mîinile lor pre mîinile idolilor lor, să rîdice porunca rostului Tău şi să stingă moştenirea Ta şi a astupa rostul celor ce Te laudă şi a stinge mărirea casei Tale şi a jîrtăvnicului Tău şi a deşchide rostul limbilor spre bunătăţile celor deşarte şi a să minuna împărat trupesc în veac. Nu da, Doamne, toiagul Tău celor ce nu sînt, şi să nu batjocurească întru cădearea noastră, ce întoarce sfatul lor preste dînşii, iară pre cela ce au început preste noi îl dovedeaşte! Adu-Ţi aminte, Doamne, cunoaşte-Te la vreamea primejdiei noastre, şi pre mine mă îndrăzneaşte. Împărate al dumnezăilor şi a toată domnia biruind, dă cuvînt bine rînduit în rostul mieu, înaintea leului, şi mută inima lui spre ură celui ce ne bate pre noi spre conceni-

rea lui şi celor ce sînt într-un gînd cu dînsul.
Iară pre noi ne mîntuiaşte cu mîna Ta şi-m
ajută, cei singure şi cei ce nu are, fără numai
pre Tine; Doamne, a tuturor conoştinţa ai şi
ştii că am urît mărirea celor fără de leage şi
urăsc patul celor neobrezuiţ şi a tot streinul.
Tu ştii nevoia mea, că urăsc semnul mîndriei
meale care iaste preste capul mieu în zilele
vederii meale, urăsc pre el ca o cîrpă a unii ce
are pre sine şi nu-l port în zilele lineştii meale
pre el. Şi n-au mîncat roaba Ta masa lui
Amman, şi n-am slăvit ospăţul împăratului,
nici am băut vin de turnări; şi nu s-au veselit
roaba Ta den zilele premenirii meale pînă
acum, fără numai pre Tine, Doamne, Dumne-
zăul lui Avraam. Dumnezăul cela ce poate
preste toţi, ascultă glasul celor fără de
nedeajde, şi mîntuiaşte pre noi den mîna celor
ce să hiclenesc, şi mă mîntuiaşte de frica mea".

CAP V

20.
1 Şi fu a ziua a treia după ce au tăcut
rugîndu-se, s-au dezbrăcat den hai-
nele slujbei şi să îmbrăcă cu mărirea
ei; şi, făcîndu-se strălucită, chemînd
pre Cel al tuturor văzătoriu Dumnezău şi
mîntuitoriu, luo pre ceale 2 roabe; şi pre una
să răzima ca cînd s-ar gingăşi, iară ceealaltă
mergea după dînsa, uşurînd îmbrăcămintea
ei. Şi ea – rumenind în vreamea frumuseţelor
ei, şi faţa ei – blîndă foarte, mîngîioasă, iară
inima ei – încremenită de frică. Şi întrînd
toate uşile, stătu înaintea împăratului.
21. Şi el şădea pre scaunul împărăţiei lui şi
cu toată podoaba arătării lui să îmbrăcase, tot
cu aur şi cu pietri scumpe, şi era înfricoşată
2 foarte. Şi, rădicînd obrazul lui aprins cu
mărire, cu vreamea mîniei căută.
22. Şi căzu împărăteasa şi schimbă faţa ei
spre leşinare şi să îndupleca pre capul roabei
cei ce mergea.
23. Şi premeni Dumnezău duhul împăratului
spre lineşte şi, îngrijindu-se, sări den scaunul
lui şi o puse pre ea pre braţele lui, pînă unde
veni în fire, şi o mîngîia pre ea cu cuvinte de
pace şi zise ei: „Ce iaste, Esthir? Eu – fratele
tău! Îndrăzneaşte, nu vei muri, căci de opşte
iaste porunca noastră. Apropie-te!" Şi rădi-
cînd toiagul cel de aur, l-au pus preste gruma-
zii ei; şi o trase pre ea şi zise: „Grăiaşte-mi!"
24. Şi zise lui: „Văzuiu-te, doamne, ca pre
îngerul lui Dumnezău,şi să turbură inima mea
de către frica mărirei tale, căci minunat eşti,
doamne, şi faţa ta e plină de daruri".
25. Iară grăind ea, căzu de leşinarea ei; şi
împăratul să înturbura şi toată curtea lui mîn-
gîia pre ea.
3 **26.** Şi zise împăratul: „Ce vei, Esthir? Şi ce
iaste ruga ta? Pînă la jumătate de împărăţia
mea, şi va fi ţie".
4 **27.** Şi zise Esthir: „O zi mie în-
sămnată astăz iaste. Deci, de să pare împăra-
tului, să vie şi împăratul şi Amman la ospăţul
carele voiu face astăzi".
28. Şi zise împăratul: „Sîrguiţi [pre] 5
Amman, pentru ca să facem cuvîntul Esthi-
rii!" Şi mearsără amîndoi la ospăţ carele au
făcut Esthir. Iară la băutură zise împăratul 6
către Esthir: „Ce iaste ţie, împărăteasă Esthir?
Şi va fie ţie cîte te rogi". Şi zise: „Cearerea 7
mea şi ruga mea: De am aflat har înaintea
împăratului, Vie împăratul şi Amman a 8
doua zi, mîine, la ospăţul carele voiu face lor,
şi mîine voiu face ca aceastea".
29. Şi ieşi Amman de la împăratul prea vea- 9
sel şi bucurîndu-se. Iară deaca văzu Amman
pre Mardoheu jidovul în curte, s-au mîniat
foarte. Şi mergînd acasă-ş, au chemat pre 10
priateni şi pre Zosara, muiarea lui, Şi au 11
arătat lor avuţia lui şi mărirea carea împăratul
lui o au datu-o şi cum au făcut pre el a fi mai
mare şi a povăţi împărăţia. Şi zise Amman: 12
„N-au chemat împărăteasa cu împăratul pre
nime la ospăţ, fără numai pre mine; şi de
mîine m-au chemat. Şi aceastea mie nu mi 13
se plac, cînd văzu pre Mardoheu jidovul în
curte".
30. Şi zise către el Zosara, muiarea lui, şi 14
priatenii: „Să ţi să taie lemn de coţi 50, şi din-
su-de-dimineaţă şi zi împăratului, şi să să
spînzure Mardoheu pre lemn. Iară tu întră la
ospăţ cu împăratul şi te veseleaşte".
31. Şi plăcu cuvîntul lui Amman, şi găti lemnul. 15

CAP VI

32.
Iară Domnul depărtă somnul împăra- 1
tului în noaptea aceaea, şi zise pos-
luşnicului lui să aducă scrisori de
pomenirele zilelor, Să-i cetească 2
lui. Şi află scrisorile cealea ce s-au scris
pentru Mardoheu, cum au spus împăratului
pentru cei doi hadîmi ai împăratului, cînd
păziia ei şi cerca a pune mînile lor preste
Artaxerxu. Şi zise împăratul: „Ce cinste 3
sau dar am făcut lui Mardoheu?" Şi ziseră slu-
gile împăratului: „N-ai făcut lui nemică".
33. Iară cînd întreba împăratul pentru cre- 4
dinţa lui Mardoheu, iată Amman în curte. Şi
zise împăratul: „Cine e în curte?" Iară Amman
întră a zice împăratului să spînzure pre Mardo-
heu de lemnul carele au gătit. Şi ziseră pos- 5
luşnicii împăratului: „Iată, Amman stă în curte".
Şi zise împăratul: „Chemaţi pre dînsul!"
34. Şi zise împăratul lui Amman: „Ce voiu face 6
omului pre carele eu voiu să-l cinstescu?" Şi 7
zise întru sineş Amman: „Pre cine va împăratul
să cinstească, fără numai pre mine?" Şi zise 8
către împăratul: „Pre omul carele împăratul
va să cinstească, să aducă slugile împăratului
veşmînt de vişin, cu carele împăratul să
îmbracă, şi cal carele încalecă împăratul,

9 Și să dea unuia den priatenii împăratului cei
slăviți și să împodobească pre om pre carele
împăratul iubeaște, și să-l încalece pre el pre
cal și să strige pre ulițile cetății, zicînd: 'Așa va
fi la tot omul pre carele împăratul va mări!'"
10 **35.** Și zise împăratul lui Amman: „Bine ai
grăit! Așa fă lui Mardoheu jidovului, celuia ce
slujaște în curte. Și să nu ți se smintească
cuvînt carele ai grăit!"
11 **36.** Și luo Amman podoaba și calul, și împo-
dobi pre Mardoheu, și-l sui pre el pre cal, și
trecu pren ulița cetății și strigă, zicînd: „Așa
va fi la tot omul pre carele împăratul va să-l
12 cinstească!" Și să întorse Mardoheu la
curte, și Amman să întoarse acasă-ș, mîhnin-
du-se asupra capului-ș.
13 **37.** Și povesti Amman ceale ce s-au întîmplat
lui Zosarii, muierii lui, și priatinilor. Și ziseră
către el priatenii și muiarea lui: „De iaste den
neamul jidovilor Mardoheu, și ai început a te
smeri înaintea lui, căzînd vei cădea; nu vei
putea asupra lui să-ț izbîndești, că Dumnezeu
viu e cu el".
14 **38.** Încă ei grăind, sosiră hadîmii, sîrguind
pre Amman la ospățul care au gătit Esthir.

CAP VII

1 Și întră împăratul și Amman să bea
împreună cu împărăteasa.
39. Și zise împăratul Esthirii, în ziua
2 a doao,la băutură: „Ce iaste, Esthir
împărăteasă? Și ce iaste cearerea ta?
Și ce e rugăciunea ta? Și va fi ție pînă la jumă-
tate de împărăția mea".
3 **40.** Și răspunzind, zise: „De am aflat har
înaintea împăratului, dea-se sufletul cearerii
4 meale și norodul mieu – rugii meale. Pentru
că ne-am vîndut, eu și norodul mieu, spre peire
și spre jah și robime; și noi și copiii noștri –
întru robi și roabe, și ai părăsit, pentru că nu e
vreadnec pîrîșul curții împăratului".
5 **41.** Și zise împăratul: „Cine e acesta carele
au îndrăznit a face lucrul acesta?"
6 **42.** Și zise Esthir: „Omul cel vrăjmaș, Amman
cel rău – acesta". Iară Amman să turbură de că-
tră împăratul și de către împărăteasa.
7 **43.** Iară împăratul să sculă de la masă în gră-
dină; iară Amman ruga pre împărăteasa și
cerea milă, pentru că vedea pre sine întru
reale fiind.
8 **44.** Și să întoarse împăratul den grădină, iară
Aman căzuse pre pat, rugînd pre împără-
teasa. Și zise împăratul: „Pînă și pre muierea
mea sileaște, în casa mea?" Iară Amman,
auzind, i se înfrînse obrazul.
9 **45.** Și zise Vusathan, unul den hadîmi – și aces-
ta știia lemnul acesta al crucii, văzîndu-l în casa
lui Amman, cîndu-l chema pre dînsul la cina îm-
părațiilor și, pentru acela întrebînd, au știut de la
unul den copii cea ce să găteaște –; și zise către
împăratul: „Iată, și lemnul au gătit Amman lui
Mardoheu, celuia ce au grăit pentru împăra-
tul, și s-au înfipt la Aman de 50 de coți".
46. Și zise împăratul: „Răstignească-se 10
preste dînsul!" Și să spînzură Aman pre lem-
nul carele au gătit lui Mardoheu. Și atuncea
împăratul să potoli de mînie.

CAP VIII

Și într-aceaea zi împăratul Artaxerx au 1
dăruit Esthirii cîte sînt ale lui Aman
părț lui; și Mardoheu să chemă de
împăratul, căci au arătat Esthir că
iaste rudenie cu el. Și luo împăra- 2
tul inelul carele au luat de la Amman și l-au
dat pre dînsul lui Mardoheu. Și puse Esthir 3
pre Mardoheu preste toate ale lui Amman. Și
adaogînd, au grăit către împăratul și au căzut
la picioarele lui și să ruga să rădice răuta-
tea lui Amman și cîte au făcut jidovilor. Și 4
au întins împăratul Iesthirii toiagul cel de
aur. Și să sculă Iesthir de a starea lîngă 5
împăratul și zise Iesthir: „De ți se pare și am
aflat har, trimiță-se să să întoarcă cărțile ceale
trimise de către Amman, ceale ce au scris să
piarză jidovii carii sînt întru împărăția ta;
Că cum voiu putea vedea chinuirea norodului 6
mieu și cum voiu putea să mă mîntuiesc întru
perirea moșiei meale?"
47. Și zise împăratul către Esthir: „De 7
vreame ce toată avearea lui Amman am dat și
ț-am dăruit ție, și pre el l-am spînzurat pre
lemn căci au rădicat mînile preste jidovi, ce
încă mai ceri? Scrieți și voi, dentru numele 8
mieu, după cum vă se pare voao, și pecetluiți
cu inelul mieu, Pentru că, cîte să scriu 9
poruncind împăratul și să vor pecetlui cu ine-
lul mieu, nu iaste lor a sta împotrivă".
48. Și să chemară scriitorii în luna dentîiu,
carea iaste nisan, în 23 a acestui an, și s-au
scris jidovilor cîte au poruncit diregătorilor
casii și boiarilor domnilor, de la India pînă la
țara arăpască, 127 de domnii, după țară și
țară, după graiul lor. Și să scrise pren 10
împăratul și să pecetlui cu inelul lui. Și au tri-
mis scrisorile pren purtătorii de cărți, În ce 11
chip au poruncit lor să umble leagea lor în
toată cetatea, și să ajute lor și să facă vrăjma-
șilor lor și nepriatenilor lor cum le iaste voia,
Într-o zi întru toată împărăția lui Artaxerxu, 12
în 13 ale lunii a 12, carea iaste adar, cărora
iaste izvodul cărții ceale scrise:
49. „Împărat mare Artaxerxu – celor de la India
pînă la arăpime 127 de domnii domni ai țărilor și
celor ce ale noastre gîndesc, să să bucure! Mulți,
cu cea prea multă a făcătorilor de bine bunătate
mai adease cinstindu-se, mai mare au gîndit; și
nu numai pre cei ce-s supuș noao cearcă a face
rău și, sațiul neputînd suferi, și la ai lor fācă-

tori de bine să ispitesc a meşterşugului; şi mulţimita nu numai dentru oameni stricîndu-o, ce şi cu semeţiile nenumăratelor bunătăţi văznesîndu-se, de a Celui ce toate veade, pururea Dumnezău, cea urîtoare de reale socotesc a fugi certare; şi, de multe ori, şi pre mulţi dentru cei pre cinste rînduiţi, celor încrezuţi priateni a da lucrurile mîngîiarea, părtaş de sîngiuri nevinovate făcîndu-i, i-au pus la primejdii nesuferite, cu cea rău obiciuită minciună, cu prilestire prilestind a celor ce stăpînesc întreagă bunăvreare. Şi a socoti să cade nu atîta dentru ceale mai vechi, precum am arătat, istorii, [ci], cîte sînt înaintea picioarelor noastre cercînd, fără de curăţie săvîrşite, [ale] celor ce puternicesc cu nevreadneca omorîre, şi a socoti, la ceale den urmă, ca împărăţia neclătită la toţi oamenii cu pace o vom da, trebuindu-ne cu primeniri, şi cealea ce supt vedeare vin cercetîndu-le pururea mai cu blîndă timpinare. Ca cum Amman Amadathu, machidoneanul, cu adevărurile strein sîngelui persilor şi mult fiind osebit de bunătatea noastră, împrietnicindu-se noao, aflat-au cea ce aveam către toată limba iubire de oameni, întru atîta cît a să zice noao părinte şi, închinîndu-se de către toţi, al doilea a împărătescului scaun obraz obîrşind; şi nesuferind mîndria, meşterşugui de împărăţie să ne lipsască pre noi, şi de duh, şi pre al nostru mîntuitoriu şi preste toate făcătoriu de bine Mardoheu, şi pre cea fără de prihană a împărăţiei obştuitoare, Esthir, cu toată a lor limbă, cu multe încîlcituri de meşterşuguri de prileştiri cerşîndu-i la pierzare. Pentru că, pren meşterşugurile aceastea,gîndi, luînd pre noi pustii, a persilor biruinţă la machidoneani să o mute. Iară noi pre cei de cel de 3 ori pîngărit daţi la stingere jidovi aflăm nu făcători de reale fiind, ce prea cu direapte vieţuindu-se legi, şi fiind fiiu Celui înalt, mai mare, viului Dumnezău, Celui ce îndireptează noao şi strămoşilor noştri împărăţia întru cea prea bună vreare. Bine dară veţi face neurmînd celor de Amman Amodath trimise cărţi, pentru că el aceastea făcîndu-le, spre Porţile Susilor s-au răstignit cu toată casa, cea vreadnică a Celuia ce toate ţine Dumnezău degrabă dînd lui judecată. Iară izvodul cărţii aceştiia puind în tot locul, cu îndrăznire să lăsaţi jidovii să petreacă cu pravilele lor, şi a le întări lor, pentru ca pre cei ce den vreamea primejdiei s-au rîdicat preste dînşii să-ş izbîndească la 13 zile a lunii a 12, adar, întru aceasta zi, pentru că aceasta Cela ce pre toate puterniceaşte Dumnezău, pentru perirea alesului neam, au făcut lor veselie. Şi voi dară, întru ceale numite ale voastre sărbători, însem-
nată zi cu toată desfătăciunea faceţ, pentru ca
şi acum, după aceasta, mîntuire să fie voao şi
celor ce bine vor persilor, iară celor ce viclenesc noao, pomenire pierzării. Iară toată
cetatea sau ţară, preste tot, carea ca aceastea
nu va face, cu suliţă şi cu foc se va potopi cu
urgie, nu numai oamenilor necălcată, ce şi
hiarălor, şi pasărilor, în toată vreamea prea
urîtă va fi. Iară izvoadele să s[ă] puie în 13
vedeala ochilor în toată împărăţia şi gata să fie
toţi jidovii întru aceasta zi să bată pre vrăjmaşii lor". Şi călăreţii ieşiră sîrguind ceale de 14
împăratul zise să facă. Şi puse porunca şi în
Susa. Şi Mardoheu ieşi împodobit cu veş- 15
mîntul cel împărătesc, şi cunună avînd de aur,
şi diadimă de vişin mohorîtă; şi văzînd cei den
Susa s-au veselit. Iară jidovilor să făcu lu- 16
mină şi veselie. Pren cetăţi şi ţări, oriunde 17
s-au pus porunca, bucurie şi veselie jidovilor,
desfătare şi veselie. Şi mulţi dentru limbi să
obrezuia şi să jidoviia, pentru frica jidovilor.

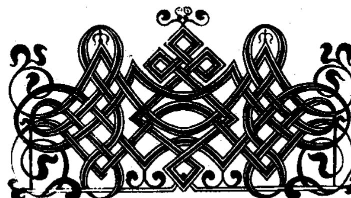
CAP IX

50.
Pentru că la a 12 lună, în 13 ale lunii 1
carea iaste adar, veniră cărţile ceale
scrise de către împăratul. Şi întru 2
aceaea zi au perit ceia ce era împotriva jidovilor, pentru că nimeni n-au stătut
împotrivă, temîndu-se de dînşii, Pentru că 3
boiarii domnilor şi tiranii şi scriitorii împărăteşti cinstiia pre jidovi, Că frica lui Mardo- 4
heu zăcea preste dînşii. Pentru că au căzut 5
porunca împăratului să să numească în toată
împărăţia; Şi în Susis cetatea au ucis jidovii 6
oameni 500; Şi pre Farsan-Nesthain, şi 7
Delfon, şi Fasga, Şi Fardatha, şi Varea, şi 8
Sarvaca, Şi Marmasim, şi Arufeu, şi 9
Arseon, şi Zavuthethan, Pre cei 10 feciori 10
ai lui Aman Amadath, vugheului, vrăjmaşul
jidovilor, şi jăfuiră. Întru aceaea zi Şi să 11
deade împăratului numărul celor periţi în
Susa. Şi zise împăratul către Esthir: „Pier- 12
dut-au jidovii în Susa oameni 500 în cetate,
dară împrejur în ce chip socoteşti că or fi
făcut? Dară ce te mai rogi încă? Şi va fi ţie".
51. Şi zise Esthir împăratului: „Dea-se jido- 13
vilor să facă aşa şi mîine, ca să spînzure pre
cei 10 feciori ai lui Aman". Şi au poruncit 14
împăratul aşa să fie şi au pus jidovilor cetăţii
trupurile fiilor lui Amman, să le spînzure. Şi 15
să adunară jidovii la Susa în 14 a lui adar şi
uciseră oameni 300, şi nimica n-au jăfuit.
Iară ceialalţi jidovi, cei dentru împărăţie, să 16
adunară şi lor ajuta; şi să odihniră de către
războaie, pentru că pierdură dentru ei
15000, în 13 a lui adar, şi nemica n-au
jăfuit. Şi odihniră în 14 aceştii luni. 17
Şi o ţinea pre dînsa zi de odihnă, cu bucu- 18

rie şi cu veselie. Iară jidovii cei den cetatea
19 Susii să adunară şi în 14 să odihniră. Şi în
15 aşijdirea petrecea cu bucurie şi veselie.
Pentru aceaea dară jidovii cei răsipiţi pren
toată ţara den afară petrec ziua a 14 a lui adar,
zi bună, cu veselie trimiţind părţi fieştecare la
aproapele-ş, iară cei ce lăcuiescu la scaunele
cetăţilor şi la a 15 zi a lui adar fac veselie tri-
miţind părţi celor de aproape.
20 **52.** Şi scrise Mardoheu cuvintele aceastea
într-o carte şi trimise jidovilor, cîţi era întru a
lui Artaxerxu împărăţie, celor de aproape şi
21 celor de departe, Să întărească zilele
aceastea bune şi să petreacă a 14 şi a 15 a lui
22 adar, Pentru că întru aceastea zile s-au
odihnit jidovii de cătră vrăjmaşii lor, şi luna
întru carea s-au întorsu lor, carea era adar,
den jale spre bucurie şi de la dureare la zi
bună, a petreace tot la zile bune de nuntă şi de
veselie, trimiţînd părţi priatenilor şi săraci-
23 lor. Şi priimiră jidovii în ce chip au scris lor
24 Mardoheu, Cum Amman Amadath, machi-
doneanul, vrăjbiia lor, în ce chip au pus răs-
25 punsu şi sorţu să-i piarză pre dînşii, Şi cum
au întrat cătră împăratul, zicînd să spînzure
pre Mardoheu, şi cîte au ispitit să aducă
preste jidovi reale, preste el s-au făcut, şi s-au
26 spînzurat el şi feciorii lui. Pentru aceaea
s-au chemat zilele aceastea „Frure", pentru
„sorţi", căce cu limba lor să cheamă „frure".
Pentru cuvintele cărţii aceştiia, şi cîte au păţit
pentru aceastea, şi cîte lor li s-au făcut şi li
27 s-au întărit, Şi priimiia jidovii preste ei, şi
pre seminţia lor, şi pre cei ce să pun înainte
asupra lor, nicecum într-alt chip să vor trebui
zilele aceastea, pomenire făcîndu-se, după
28 rudă şi rudă, şi cetate, şi neam, şi ţară; Iară
zilele aceastea ce să zic Frure să vor petreace
în toată vreamea şi pomenirea lor nu va lipsi
pînă în rude.
29 **53.** Şi au scris Esthir împărăteasa, fata lui
Aminadav, şi Mardoheu jidovul cîte au făcut
30 atuncea, Întărire scrisorii celor ce să zic
Frure. Şi Mardoheu şi Esthir împărăteasa au
31 pus loruş asupra lor, Şi atuncea puind
32 după sănătatea lor şi sfatul lor. Şi Esthir cu
cuvîntul au întărit în veac şi s-au scris întru
pomenire.

CAP X

54.
1 Şi scrise împăratul preste împărăţia
2 pămîntului şi a mării. Şi tăria lui, şi
vitejia, avuţia şi mărirea împărăţiei
lui, iată, s-au scris în Cartea împăraţilor
3 persilor şi a midilor. Întru pomenire cînd
Mardoheu era al doilea după împăratul Artaxer-
xu, şi mare era întru împărăţie, şi slăvit de ji-
dovi şi iubindu-se, povestiia petreacerea la
toată limba lor. Şi zise Mardoheu: „De la 4
Dumnezeu s-au făcut aceastea, Pentru că 5
mi-am adus aminte de visul carele am visat
pentru cuvintele aceastea, pentru că n-au tre-
cut dentru dînsele cuvînt. Izvorul cel mic, 6
carele s-au făcut rîu, şi era lumină şi soare şi
apă multă – Esthir iaste rîul, pre carele o au
luat împăratul şi o au făcut împărăteasă.
Iară cei doi bălauri – eu sînt şi Amman. 7
Iară limbile – ceale ce s-au adunat să piarză 8
numele jidovilor. Limba mea – aceasta 9
iaste, Israil, ce au strigat cătră Dumnezău şi
s-au mîntuit. Şi mîntui Domnul pre norodul
Lui, şi ne izbăvi Domnul pre noi dentru toate
realele aceastea, şi făcu Dumnezău seamnele
şi minunele ceale mari, carele nu s-au făcut
întru limbi. Pentru aceaea au făcut sorţi 2:
unul norodului lui Dumnezău şi altul la toate
limbile; şi veniră cei 2 sorţi aceştea la ceas şi
la vreame şi la ziua a judecăţii înaintea lui
Dumnezău întru toate limbile şi-Ş aduse
Dumnezău aminte de norodul Său şi îndi-
reptă moştenirea Lui. Şi vor fi lor zilele 10
aceastea, în luna lui adar, în 14 zile şi în 15 a
aceştii luni, cu adunare şi cu bucurie, cu vese-
lie înaintea lui Dumnezău, după rude, în veac,
întru norodul Lui.
55. În anul al patrulea împărăţind Potole- 11
meiu şi Cleopatra, au adus Dositheu, carele
au zis că iaste preot şi levit, şi
Potolomeiu, feciorul lui, cea
mai denainte a lor pusă
carte a celor ce să zic
Frure, carea au zis că
iaste şi o au tălmă-
cit Lisimah Po-
tolomeu, cel
den Ierusa-
lim.

IOV

CAP I

1 Om oarecarele era în ţara Avsitidii,
căruia era numele Iov; şi era omul
acela fără de prihană, dirept, adevă-
rat cinstitoriu de Dumnezeu, ferin-
2 du-se de tot lucrul rău. Şi să făcură
3 lui fii 7 şi feate 3. Şi era dobitoacele lui: oi
7000, cămile 3000, părechi de boi 500, şi
măgăriţe păscătoare 500, şi posluşire multă
foarte; şi lucrure mari era lui pre pămînt. Şi
era omul acela de bun neam, despre răsărita
4 soarelui. Şi mergînd împreună fiii lui, unul
la altul, făcea ospăţ în toate zilele, luînd
împreună cu dînşii şi pre ceale 3 surori ale lor
5 să mănînce şi să bea cu dînşii. Şi după ce să
vrea săvîrşi zilele băuturii, trimitea Iov şi
curăţiia pre dînşii, sculîndu-se dimeneaţa şi
aducînd pentru dînşii jîrtve, după numărul
lor, şi un viţel pentru greşala, pentru sufletele
lor, pentru că zicea Iov: „Ca nu cîndai fiii miei,
întru cugetele lor, reale au gîndit cătră Dum-
6 nezeu". Aşa făcea Iov toate zilele. Şi să
făcu ziua aceasta şi, iată, veniră îngerii lui
Dumnezeu să stea înaintea Domnului, şi dia-
7 volul – venind cu dînşii. Şi zise Domnul
diavolului: „De unde ai venit?" Şi răspunzînd
diavolul Domnului, zise: „Împrejurînd
pămîntul şi umblînd pre supt ceriu, de faţă
8 sînt". Şi-i zise lui Domnul: „Apropiat-ai cu
cugetul tău asupra robului Mieu Iov? Căci nu
iaste den cei dupre pămînt ca el om dirept,
fără de prihană, adevărat temătoriu de Dum-
9 nezeu, ferindu-se de tot lucrul rău". Răs-
punse diavolul şi zise înaintea Domnului: „Au
10 în dar să teame Iov de Dumnezeu? Nu Tu
ai îngrădit ceale den afară ale lui şi ceale den
lăuntru ale casii lui? Şi tuturor cîte-s ale lui
împrejur? Şi faptele mînelor lui ai blagoslovit,
şi dobitoacele lui multe le-ai făcut pre pămînt.
11 Ce trimite mîna Ta şi Te atinge de toate carele
are, au doară la faţa Ta Te va blagoslovi?"
12 Atuncea zise Domnul diavolului: „Iată, toate
cîte sînt lui dau în mîna ta, ce de el să nu te
atingi". Şi ieşi diavolul de cătră faţa Domnu-
13 lui. Şi era ca în ziua aceasta, fiii lui Iov şi
featele lui bea vin în casa fratelui lor celui mai
14 mare. Şi iată, vestitoriu veni cătră Iov şi
zise lui: „Părechile boilor ara şi măgăriţele să
15 păştea lipite de dînsele. Şi venind cei ce
robesc, robiră pre eale; şi pe slugi au ucis cu
gură de sabie. Şi scăpînd eu sîngur, veniiu
16 să-ţ spuiu". Încă acesta grăind, veni alt
vestitoriu cătră Iov şi zise: „Foc de la Dumne-
zeu au căzut den ceriu pre pămînt şi mîncă
oile, şi pre păstorii i-au ars aşijderelea. Şi
scăpînd eu sîngur, veniiu să-ţ spuiu". Încă 17
acesta grăind, veni alt vestitoriu cătră Iov şi
zise lui: „Călăreţii au făcut noao 3 căpetenii şi
au încunjurat cămilele şi le-au robit pre dîn-
sele; şi pre slugi i-au omorît cu sabie. Şi am
scăpat eu sîngur şi veniiu ca să-ţ povestesc".
Încă acesta grăind, alt vestitoriu veni cătră 18
Iov, zicînd: „Feciorii tăi şi featele tale mîncînd
şi bînd la feciorul tău, la fratele lor cel mai
mare, Fără de veaste vînt mare au venit de 19
la pustiiu şi s-au atins de ceale 4 unghiuri ale
casii; şi au căzut casa preste feciorii tăi şi au
murit. Şi scăpaiu eu sîngur, şi veniiu ca să-ţ
povestesc". Aşa auzind Iov, sculîndu-se, 20
rupse hainele lui, şi au tuns părul capului lui,
şi au preserat ţărînă preste capul lui, şi
căzînd jos, să închină Domnului, şi zise:
„Eu gol am ieşit den pîntecele maicii meale, 21
gol voiu şi întra acolo. Dumnezău au dat,
Dumnezău au luat; în ce chip Domnului s-au
părut, aşa s-au şi făcut, fie numele Domnului
blagoslovit în veaci!" Întru aceastea toate 22
ce i s-au întîmplat lui, n-au greşit Iov nici cu
buzele lui şi n-au dat nebunie lui Dumnezău.

CAP II

Şi fu ca ziua aceasta, şi veniră îngerii 1
lui Dumnezău a sta înaintea Domnu-
lui; şi diavolul veni în mijlocul lor ca
să stea înaintea Domnului. Şi zise 2
Domnul diavolului: „De unde vii tu?"
Atuncea zise diavolul înaintea Domnului:
„Îmblînd preste cel de supt ceriu şi călătorind
cel preste tot, sînt de faţă". Zise Domnul 3
cătră diavolul: „Luat-ai aminte pre robul
Mieu Iov, căci nu iaste ca dînsul den cei de pre
pămînt, om aseamenea lui, fără răutate, ade-
vărat fără de prihană, temătoriu de Dumne-
zău, ferindu-se de tot răul. Şi încă să ţine de
nerăutate, şi tu ai zis averile lui în zadar să le
pierzi". Şi răspunzînd diavolul, zise Dom- 4
nului: „Piale preste piale! Şi toate cîte-s la om
va da pentru sufletul său. Însă nu, ce trimi- 5
ţînd mîna Ta, atinge de oasele lui şi de trupul
lui! Au nu în faţă te va blagoslovi". Şi zise 6
Domnul diavolului: „Iată, dau ţie pre dînsul,
numai sufletul lui păzeaşte". Şi ieşi diavo- 7
lul de la faţa Domnului şi lovi pre Iov cu rană
rea, de la picioare pînă la cap. Şi-ş luo lui 8
un hîrb pentru ca să-ş rază puroile, şi el şădea
pre gunoiu, afară den cetate. Şi trecînd 9
vreame multă, zise lui muiarea lui: „Pînă cînd vei
îngădui zicînd: 'Iată, aştept încă vreame puţină,
aşteptînd nădeajdea mîntuirii meale'? Căci iată,

s-au stins pomana ta de pre pămînt, feți și
feate, ale pîntecelui mieu chinuri și durori,
pre carii în zadar am ostenit cu trude. Și tu
singur în putreziciunea viermilor șăzi, mîind
descoperit. Și eu – rătăcită și slujnică, den loc
în loc împrejurînd și den casă în casă, aștep-
tînd soarele cînd va apune, pentru ca să mă
odihnesc de ostenealele meale și de durorile
carele pre mine acum mă țînu. Ce zi ceva
10 cuvînt cătră Domnul și mori!" Și el căutînd
zise ei: „Pentru căci ca una den ceale fără de
minte muieri ai grăit? De am priimit ceale
bune den mîna Domnului, ceale reale să nu le
sufirim?" Întru toate aceastea ce s-au întîm-
plat lui, nemica n-au greșit Iov cu buzele nain-
11 tea lui Dumnezău. Și auzind cei trei pria-
tini ai lui realele toate ceale ce au venit preste
dînsul, au venit fieștecarele dentru a sa țară
cătră el: Elifaz, al themanilor împărat, și Val-
dad, al safheilor tiran, Sofar, al mineilor
împărat. Și veniră cătră el toți odată, ca să să
12 mîngîie, și să-l socotească pre el. Și văzîn-
du-l pre el de departe, nu l-au conoscut. Și
strigînd cu glas mare, au plîns, rumpînd fiește-
carele podoaba lui și spulberînd pămînt
13 preste capete-ș, spre ceriu. Au șăzut lîngă
el 7 zile și 7 nopți, și niciunul dentru dînșii au
grăit cuvînt cătră el, pentru că vedea rana
groaznică fiind și mare foarte.

Cătră priatini voroavă.

CAP III

1 După aceasta deșchise Iov gura lui și
2/3 blestemă ziua lui, Zicînd: „Piară
ziua întru carea am născut și noaptea
aceaea întru carea au zis: 'Iată
4 făt!' Noaptea aceaea să fie întu-
nearec și să nu o cearce pre ea Domnul de
5 sus, nici să vie la ea lumină! Ce să o ia pre
dînsa întunearec și umbră de moarte, să vie
preste dînsa negură! Blasteme-se ziua
6 aceaea, Și noaptea aceaea, să o ia pre dînsa
întunearec! Să nu fie în zilele anului, nici să
7 nu se numere în zilele lunilor! Ce noaptea
aceaea fie dureare, și nu vie preste dînsa
8 veselie, nici bucurie! Ce bleasteme pre ea
cel ce bleastemă ziua aceaea, cela ce va să
prinză chitosul cel mare! Întuneci-se stealele
9 nopții aceiia Și nu îngăduiască, și la lumină
nu vie, și să nu să vază luceafărul răsărind!
10 Căci n-au închis porțile pîntecelui maicii meale,
că ar fi mîntuit durearea de cătră ochii miei;
11 Pentru căci dară în pîntece n-am murit? Și den
12 pîntece am ieșit, și nu îndată am perit? Și
pentru căci au timpinat mie genuchile? Și pentru
13 ce țîțele am supt? Acum dormind aș fi încetat,
14 și culcîndu-mă m-aș fi odihnit Cu îm-
părații, sfeatnicii pămîntului, carii să semețiia
întru sabii, Sau cu boiarii cărora mult iaste 15
aurul, carii au împlut casele lor de
argint, Sau ca o lepădătură ieșind den 16
zgăul mîne-sa, sau ca pruncii carii n-au văzut
lumina. Acolo cei fără credință au ațîțat 17
mînia urgiei, acolo au odehnit cei trudiți cu
trupul. Și toți odată, cei veacinici, n-au 18
auzit glas de birari. Mic și mare acolo iaste, 19
și slugă netemîndu-se de domnul lui. Că 20
pentru căci s-au dat celor dentru amărăciune
lumină și viața sufletelor celor ce sînt în
durori? Carii pohtesc moartea, și nu o 21
nemeresc, scurmîndu-o ca nește comoară, 22
Și veaseli s-au făcut de o vor nemeri. Moar- 23
tea omului odihnă e, pentru că au închis Dum-
nezău asupra lui. Pentru că, mai nainte de 24
bucatele meale, suspin mie vine și lăcrămez
eu, cuprins fiind de frică. Pentru că frica 25
carea am grejit venitu-mi-au; și de care m-am
temut întimpinatu-m-au. Nici am avut 26
pace, nici mi-au ticnit, nici m-am odihnit, ce
au venit mie urgie".

CAP IV

Și răspunzînd Elifaz Themaniteanul, 1
zise: „Au doară de multe ori ți s-au 2
grăit ție cu osteneală, și putearea
cuvintelor tale cine va suferi? Că, 3
de vreame ce tu ai învățat pre mulți,
și mîini slabe ai mîngîiat, Și pre cei bolnavi 4
ai sculat cu cuvintele, și la genuchi neputin-
cioase îndrăznire ai pus, Și acum au venit 5
preste tine dureare și s-au atins de tine, și tu
ai sîrguit. Care dentru amîndoao, nu frica 6
ta iaste întru nebunie? Și nedeajdea ta, și rău-
tatea căii tale? Adu-ți aminte dară cine, 7
curat fiind, au perit? Sau cînd cei adevărați cu
toată rădăcina au perit? În ce chip am 8
văzut pre cei ce ară ceale fără de cale, și cei ce
samănă pre dînsele dureri vor secera loruș.
Den porunca Domnului vor peri și den duhul 9
urgiei Lui să vor stinge. Tăria leului și gla- 10
sul leoaiei și semeția bălaurilor s-au stins.
Furnicoleul au perit, neavînd mîncare, și puii 11
leilor s-au părăsit unul de altul. Iară de 12
s-au făcut vrun cuvînt adevărat în cuvintele
tale, nemica dentr-aceastea rău te-ar fi întim-
pinat. Care dentru amîndoao nu va priimi
ureachea mea minunate de la Dînsul? Și cu 13
frică și cu răsunare de noapte cădea frică
preste oameni. Frică m-au întimpinat și 14
tremur, și tare oasele meale le-au clătenat.
Și duh preste fața mea au venit, și s-au 15
încrețit mie perii și pelițele. Sculaiu-mă, 16
și nu conoscuiu; văzuiu, și nu era închi-
puire înaintea ochilor miei, fără de numai
abur și glas auziiam. Pentru ce? Au doa- 17

ră curat va fi păminteanul înaintea Domnu-
lui? Au, den faptele Lui, fără de prihană e
18 omul? De nu se încreade spre slugile Lui,
iară asupra îngerilor Lui strîmbu ceva au gîn-
19 dit, Şi pre cei ce lăcuiescu în case de lut,
dentru carii şi noi dentru acelaş lut sîntem,
20 lovi pre ei ca în chip de cari. Şi de demi-
neaţă pînă în sară nu mai sînt, pentru că,
21 neputînd ei lor să-ş ajute, au perit. Pentru
că au suflat lor, şi s-au uscat; periră pentru
căce n-au avut ei învăţătură.

CAP V

1 Şi să cheamă, de te va asculta cineva
sau de vei vedea pre vreun înger den
2 cei sfinţi! Pentru că pre cel fără de
minte îl ucide urgia, iară pre cel rătă-
3 cit îl omoară rîvnirea. Iară eu am
văzut pre cei fără de minte rădăcină puind, ce
4 îndată li se mîncă lor petreacerea. Facă-se
fiii lor departe de mîntuire, şi să vor smeri pre
la uşele celor mai mici, şi nu va fi cel ce izbă-
5 veaşte. Pentru că ceale ce aceia au săcerat,
direpţii vor mînca; şi ei dentru răutăţi scoşi
6 vor fi, răsipească-se lor vîrtutea. Pentru că
nu va ieşi den pămînt osteneală, nice den
7 munţi va odrăsli trudă. Ce omul să naşte cu
osteneală, şi puii vulturului la înălţime zbu-
8 rară; Şi nu însă, ce eu mă voiu ruga lui
Dumnezău, pre Atotstăpînitoriul voiu
9 chema, Pre Cela ce face mari şi nesocotite,
slăvite şi minunate, cărora nu iaste număr,
10 Pre Cela ce dă ploaie pre pămînt, Ce tre-
11 mite apă preste cel de supt ceriu, Pre Cela
ce face pre cei smeriţi la înălţime şi pre cei
12 pierduţi sculîndu-i, Premenind sfaturile
celor marghioli, şi nu vor face mîinile lor ade-
13 văr, Cel ce prinde pre cei învăţaţi cu înţe-
lepciune şi sfatul celor mult încîlciţi au
14 mutat: Ziua va timpina lor întunearec,
iară în amiazazi vor pipăi întocma cu noaptea;
15 Şi piară în războiu, şi cel neputincios să iasă
16 den mîna silnecului. Şi fie celui neputin-
cios nedeajde, şi gura năpăstuitoriului să să
17 astupe. Şi fericitu-i omul pre carele au
mustrat Domnul! Şi dojenirea Atotţiitoriului
18 nu tăgădui, Pentru că El face a durea, şi
iarăş aduce la loc; lovit-au, şi mînile Lui au
19 vindecat. De şase ori den nevoi te va
scoate, iară în a şaptea nu se va atinge de tine
20 răul. În foamete te va mîntui den moarte, şi
în războiu den mîna fierului te va dezlega.
21 Den biciul limbii te va ascunde, şi nu te vei
teame de răutăţi viitoare, de cătră omul ce
22 nice un bine grăiaşte. Celor strîmbi şi fără
de leage vei batjocori, şi de hiarăle ceale săl-
23 batece nu te vei teame, Căce cu pietrile
cîmpului e făgăduinţa ta, şi hiarăle ţarenii
vor împăca ţie, pentru că hiarăle ceale sălba-
tece vor împăca ţie. După aceaea vei 24
cunoaşte că ţie se va împăca casa, şi petreace-
rea cortului tău nu va greşi, Şi vei cunoaşte 25
că e multă seminţia ta, şi fiii tăi vor fi ca toată
iarba ţarenii. Şi vei veni la groapă ca un 26
grîu copt, la vreame săcerîndu-se, sau ca un
stog la arie, la vreame aducîndu-se. Şi iată, 27
ca aceastea aşa le-am cercetat, aceastea sînt
carele am auzit. Şi tu cunoaşte ţie ce ai [de]
făcut!".

CAP VI

Şi răspunzînd Iov, zise: „Că de ar şti 1/2
neştine să-m stea urgia mea şi duro-
rile meale să le rădice cu jugul deo-
dată, Şi dară decît năsipul de pre 3
lîngă mare mai greu va fi! Ce, după
cum să pare, cuvintele meale sînt reale.
Pentru că săgeţi de la Domnul în trupul mieu 4
sînt, cărora mînia lor îm stoceaşte sîngele;
cînd voiu începe a grăi, mă împung. Pentru 5
căci au în zadar va striga măgariul sălbatec,
fără de numai mîncarea cercînd? Sau de va
rumpe glas bou, la iasle avînd mîncările? De 6
se va mînca pîine fără de sare? Sau de iaste
gustare întru cuvinte deşarte? Pentru că 7
nu poate sufletul mieu a să potoli. Că putoare
văz mîncările meale, ca mirosirea leu-
lui. Pentru că, de va da, şi-m va veni mie 8
cearerea, şi nădeajdea mea va da Domnul.
Începînd Domnul rănească-mă, iară la săvîr- 9
şit să nu mă omoară. Şi fie mie cetatea 10
mormînt, asupra căriia preste ziduri săriiam
preste ea; nu mă voiu scumpi, pentru că n-am
minţit cuvintele sfinte ale Dumnezăului mieu.
Pentru căce mi-e putearea, căci rabd? Sau 11
carea mi-e vreamea, căci îngăduiaşte sufletul
mieu? Au vîrtute de piatră e vîrtutea mea? 12
Au peliţele meale sînt de aramă? Au nu pre 13
El nădejduiam? Iară ajutoriul de la mine iaste
depărtat. M-au depărtat mila, şi socotinţa 14
Domnului m-au trecut cu vedearea. Nu 15
m-au văzut pre mine cel mai de aproapele al
mieu; ca un pîrîu ce seacă sau ca un val m-au
trecut pre mine. Carii să smeriia de mine, 16
acum au căzut preste mine ca nişte omăt sau
gheaţă îngheţată. Precum topindu-se, căl- 17
dură făcîndu-se, nu s-au conoscut unde
iaste, Aşa şi eu, m-am părăsit de cătră toţi, 18
şi am perit, şi înstreinat de casă m-am făcut.
Vedeţ căile themaneanilor, drumurile savo- 19
neanilor, cei ce vedeţi. Şi ruşine vor plăti 20
cei ce nădejduiesc pre cetăţi şi pe bani.
Iară şi voi dară, m-aţ asuprit pre mine fără de 21
milă; deci, văzînd a mea rană, teameţi-vă!
Pentru căci? Au doară ceva am cerşut de la 22
voi? Au de putearea cea de la voi sînt lipsit,
ca să mă mîntuiţ de vrăjmaş Sau den 23
mînile sîlnicilor să mă izbăviţ pre mine?

24 Învățați-mă și eu voiu asurzi; de m-am înșălat
25 întru ceva, spuneți-m! Ce, după cum să
pare, reale-s cuvintele celui adevărat!
26 Pentru că nu de la voi vîrtute cer, nici mustra-
rea voastră cuvintele meale va înceta, pentru
că nu voiu suferi răspunsul graiului vostru.
27 Fără de numai că pre sărac cădeți, și vă săltaț
28 preste priatinul vostru. Și acum căutînd în
29 fața voastră, nu voiu minți. Șădeți dară și
să nu fie strîmb; și iarăș cu cel dirept veți
uni-vă, pentru că nu iaste în limba mea strîmbă-
tate. Au nu gîtlejul mieu priceaperi cercetează?

CAP VII

1 Carea dentru amîndoao, au nu ispitire
iaste viața omului pre pămînt și ca un
2 năimit al unii zile e viața lui? Sau
ca o slugă temîndu-se de domnul lui
și nemerind umbră? Sau ca un năimit
3 așteptînd plata lui? Așa și eu am răbdat
luni seci, și nopțile durorilor date mie
4 sînt. De voiu dormi, zic: Cînd e ziua?' Și
deaca mă voiu scula, iarăș: Cînd e sara?' Și
plin mă fac de durori de cu sară pînă demi-
5 neața. Și să frămîntă trupul miu întru
putreziciunea viermilor, și topesc grunjii
6 pămîntului răzindu-mă de puroi. Și viața
mea iaste mai ușoară decît graiul și au
7 perit întru deșartă nădeajde. Adu-Ți
aminte dară, că duhul mi-e viața și nu se
va mai întoarce ochiul mieu să vază
8 bine. Nu mă va mai vedea ochiul celui ce
mă veade; ochii Tăi – întru mine, și nu voiu
9 mai fi, Ca un nor ce s-au curățit de la ceriu.
Pentru că, de se va pogorî om la iad, încă nu
10 se va mai sui, Nici nu se va mai întoarce la a
lui casă, nici-l va mai conoaște pre el încă
11 locul lui. Nici eu dară voiu cruța gura mea,
grăi-voiu fiind în nevoia duhului mieu, deș-
chide-voiu, cu amărăciunea sufletului mieu
12 cuprinzîndu-mă. Carea dentru amîndoao:
marea sînt, au bălaur, căci ai pus preste mine
13 strajă? Zis-am că: 'Mă va mîngîia patul
mieu și voiu aduce cătră mine osebi cuvînt
14 zăcerii meale', Înspăimezi-mă cu visuri, și
15 cu videnii mă îngrozești. Mîntui-vei de la
duhul mieu sufletul mieu și de la moarte
16 oasele meale. Pentru că nu voiu trăi în veac
pentru ca să îndelungesc la mînie; depărtea-
ză-Te de la mine, că deșartă îm iaste viața.
17 Pentru căci iaste omul, căci l-ai mărit pre dîn-
18 sul, au căci iai aminte la el? Sau socoteala
lui vei face pînă dimeneața? Și la odihnă pre
el vei judeca? Pînă cînd nu mă laș, nici mă slo-
bozi, pînă unde voiu înghiți scuipitul mieu cu
19 dureare? De am greșit eu, ce voiu putea
face? Cela ce știe gîndul oamenilor, pentru
căci m-ai pus pre mine rugătoriu Ție și sînt
20 preste Tine sarcină? Pentru căci n-ai fă-
cut fărădelegii meale uitare și curăție păcatu-
lui mieu? Și acum la pămînt voiu mearge, și
mînecînd nu mai sînt".

CAP VIII

Și răspunzînd Valdad Safhitul, zise: 1
„Pînă cînd vei grăi aceastea? 2
Duhul cu multe cuvinte – al rostului
tău. Au Domnul va face strîmbă- 3
tate judecînd? Sau Cela ce au făcut
toate va turbura cel dirept? De fiii tăi au 4
greșit înaintea Lui, au trimis în mînă fărădele-
gile lor. Iară tu mînecă, cătră Domnul Atot- 5
țiitoriul rugîndu-te. De vei fi curat și ade- 6
vărat, îț va asculta ție ruga și-ț va așăza ție
petreacerea direptății. Și vor fi dară ceale 7
dentîiu ale tale puține, iară ceale de apoiu ale
tale, nepovestite. Căci întreabă ruda den- 8
tîiu și ia urma după ruda părinților. Pentru 9
că de ieri sîntem, și nu știm, pentru că umbră
iaste pre pămînt viața noastră. Au nu aceș- 10
tea vor învăța pre tine și vor povesti ție și de
la inemă vor scoate cuvinte? Au odrăs- 11
lească papora fără de apă, au înălța-se-va
trestia fără de băutură? Încă fiind pre 12
rădăcină, și nu se va secera? Mai nainte de
a bea toată iarba, nu se va usca? Așa dară vor 13
fi ceale de apoi ale tuturor celor ce uită pre
Domnul, pentru că nădeajdea celui necurat
piare. Pentru că nelăcuită îi va fi lui casa și 14
păianjen lui i să va nemeri cortul. De va 15
răzima casa lui, nu va sta; și apucîndu-se el,
nu va îngădui. Pentru că umăd de soare 16
iaste și den putreziciunea lui odrasla lui va
ieși. Pre adunare de piatră doarme și în 17
mijlocul halisilor va trăi. Iară de va înghiți, 18
locul îl va înșăla pre dînsul. Nu ai văzut ca 19
aceastea că surparea necuratului ca aceasta
iaste? Și den pămîntul altora va odrăsli.
Pentru că Domnul nu va depărta pre cel fără 20
de răutate și tot darul necuratului nu va prii-
mi. Iară gura celor adevăraț gură va 21
umplea de rîs și buzele lor de mărturisi-
re. Iară nepriatenii lor să vor îmbrăca cu 22
rușine, și petreacearea necuratului nu va fi".

CAP IX

Și răspunzînd Iov, zicea: „Cu ade- 1/2
vărat știu că așa iaste, căci cum va fi
dirept cel pămîntean lîngă Domnul?
Pentru că de va vrea să să judece cu 3
El, nu va asculta lui, pentru ca să nu
grăiască împotrivă spre un cuvînt al Lui
den buze. Pentru că înțelept iaste la 4
cuget, tare și mare; cine vîrtos făcîndu-se
înaintea Lui au răbdat? Cela ce înve- 5
cheaște munții, și nu știu; Cel ce-i surpă
pre dînșii cu urgie; Cel ce clătească 6

pămîntul den temelie, şi stîlpii lui să clati-
7 nă; Cela ce zice soarelui şi nu răsare, şi
8 asupra stealelor pecetluiaşte; Cela ce au
întins ceriul sîngur şi umblă ca pre faţa
9 pămîntului pre mare; Cela ce face Găinuşa
şi Luceafăr de sară şi Raliţa despre miaza-
10 noapte şi pre ţiitoriul răsăritului; Cela ce
face mari şi nesocotite, slăvite şi minunate,
11 cărora nu iaste număr. De mă va covîrşi,
nu voiu vedea; şi de mă va treace, nici aşa am
12 ştiut. De va mîntui, cine va întoarce? Sau
13 cine va zice Lui: 'Ce ai făcut?' Pentru că El
au întors mînie, de El s-au înduplecat chitoa-
14 sele ceale de supt ceriu. Iară de mă va
15 asculta, au va aleage cuvintele meale? Că
de voiu fi dirept, nu mă va asculta; judecăţii
16 Lui mă voiu ruga. Şi de voiu chema şi va
asculta, nu crez că au ascultat glasul mieu.
17 Au cu negura mă va sfărîma? Şi sfărîmările
18 multe mi s-au făcut în zadar. Pentru că nu
mă lasă să răsuflu, ce mă împlu de amărăciu-
19 ne. Căci poate cu tărie. Cine dară judecăţii
20 Lui se va împotrivi? Că de voiu fi dirept,
rostul mieu va fi necredincios; şi de voiu fi
fără de prihană, strîmb mă voiu aleage.
21 Că de am păgînit, nu ştiu cu sufletul, însă mi
22 să ia viaţa. Pentru aceaea am zis: 'Pre Cel
23 mare şi sîlnec piarde urgia, Căci răii – cu
moarte minunată, iară direpţii să batjocu-
24 resc. Pentru că s-au dat la mînile necuratu-
lui. Obrazele judecătorilor ei acopere. Iară de
25 nu El iaste, cine iaste?' Iară viaţa mea mai
uşoară iaste decît un alergătoriu; fugit-au,
26 şi n-au ştiut. Au şi iaste la corăbii urmă de
cale, au a vulturului zburînd, cercînd mînca-
27 re? Că de voiu zice, voiu uita grăind, plecînd
28 cu obrazul voiu suspina. Clătescu-mă cu
toate mădulările, pentru că ştiu că nevinovat
29 nu mă vei lăsa. Şi de vreame ce-s păgîn,
30 pentru căci n-am murit? Că de mă voiu
scălda cu zăpadă şi de mă voiu curăţi cu mîni
31 curate, Destul cu smîrdă m-ai muiat şi
32 m-au urît pre mine veşmîntul mieu. Pentru
că nu eşti om ca mine, căruia voiu sta împo-
trivă, pentru ca să venim deodată la judecată.
33 Măcară de ar fi cel de la mijlocul nostru, Şi
mustrînd şi ascultînd întru mijlocul amîndu-
34 ror. Uşurează de la mine toiagul, şi frica lui
35 nu mă stropşască, Şi nu mă voiu teame ce
voiu grăi; pentru că nu aşa ştiu-împreună.

CAP X

1 Ostenind cu sufletul mieu, suspinînd
slobozi-voiu cătră El cuvintele meale;
grăi-voiu, amărăciunea sufletului
2 mieu cuprinzîndu-mă, Şi voiu grăi
cătră Domnul: 'Nu mă învăţa a păgîni!
3 Şi pentru căci aşa m-ai judecat? Au bi-
ne-Ţ iaste de voiu face strîmbătate, căci voiu
tăgădui faptele mînelor Tale; şi la sfatul necu-
raţilor ai luat aminte? Au precum veade cel 4
pemintean prevezi? Au cum veade omul vei
căuta? Au viaţa Ta omenească iaste, au anii 5
Tăi – de bărbat? Căci ai cercetat fărădelea- 6
gea mea şi păcatele meale ai urmat. Pentru 7
că ştii că n-am păgînit; dară cine iaste cela ce
den mînile Tale scoate? Mînile Tale m-au 8
zidit şi m-au făcut; după aceasta, premenin-
du-mă, m-ai lovit. Adu-Ţi aminte dar că lut 9
m-ai zidit şi la pămînt iarăş mă întorci. Au 10
nu ca laptele m-ai muls şi m-ai închegat pre
mine aseamenea cu caşul? Cu piale şi cu 11
carne m-ai îmbrăcat şi cu oase şi vine m-ai
încleşteat. Şi viaţă şi milă ai pus lîngă mine, 12
şi socotinţa Ta mi-au păzit duhul. Aceastea 13
avînd întru Tine, ştiu că toate le poţi şi nemica
nu Ţi-e cu neputinţă. Că de voiu greşi, 14
păzeaşte-mă, şi de fărădeleage nu nevinovat
m-ai făcut. Că de voiu păgîni, vai de mine. 15
Şi de voiu fi dirept, nu pociu să mă plec,
pentru că plin de necinste sînt. Pentru că 16
mă vînez ca un leu la junghiare, pentru că,
iarăş primenind, greu mă pierzi, De 17
iznoavă înnoind asupra mea cercetarea mea.
Şi cu urgie mare mie Te-ai făcut şi ai adus
preste mine dodiiale. Pentru căci dară den 18
pîntece m-ai scos, şi n-am murit, şi ochiul pre
mine nu m-au văzut, Şi ca cînd n-aş fi fost 19
m-am făcut? Pentru căci dară den pîntece în
mormînt nu m-am mîntuit? Au nu e puţină 20
vreamea vieţii meale? Lasă-mă să odihnesc
puţin, Mainte de ce a mearge de unde nu 21
mă voiu întoarce, La pămînt întunecos şi 22
neguros, la pămînt de întunearec veacinic,
unde nu iaste lumină, nice a vedea viaţa
pemintenilor'".

CAP XI

i răspunzind Sofar Mineul, zise: 1
„Cela ce grăiaşte ceale multe şi răs- 2
punsul va auzi. Au şi cela ce gră-
iaşte bine gîndeaşte că dirept iaste?
Blagoslovit cel născut den muiare cu 3
puţină viaţă. Nu te face mult întru cuvinte,
pentru că nu iaste cel ce să va prigoni cu tine.
Pentru că nu zice că: 'Curat sînt cu faptele şi 4
fără de prihană înaintea Lui!' Ce cum oare 5
Domnul va grăi cătră tine şi va deşchide
buzele Lui cu tine? După aceaea va povesti 6
ţie putearea înţelepciunii, pentru că îndoit va
fi celor ce-s ca tine; şi atuncea vei conoaşte că
vreadnice ţie s-au nemerit de la Domnul de
ceale ce ai greşit. Au urma Domnului vei 7
afla, au la marginile carea au făcut Atotţiitoriul ai
ajunsu? Înaltu e ceriul şi ce vei face? Şi, mai 8
adînce decît ceale den iad, ce ştii? Sau mai 9

lungi decît măsura pămîntului sau lărgimea
10 mării? Şi de le va surpa toate, cine va grăi
11 Lui: Ce-ai făcut?' Pentru că El ştie lucru-
rile celor fără de leage şi, văzînd ceale fără de
12 cale, nu le va treace cu vedearea. Şi omul
într-alt chip înoată cu cuvintele, şi pămintea-
nul ce e născut den muiare aseamene e cu un
13 măgariu pustnic. Pentru că, de ai pus tu
14 curată inima ta şi întinzi mînile cătră El, De
iaste ceva fără de leage în mînile tale, departe
fă pre El de la tine; şi strîmbătatea întru
15 petreacerea ta să nu mîie. Pentru că aşa va
străluci obrazul tău ca nişte apă curată şi te
vei dezbrăca de smîrdă şi nu te vei
16 teame. Şi truda o vei uita, ca un val ce va
17 treace, şi nu te vei teame. Şi ruga ta – ca
Luceafărul, şi den namiazăzi va răsări ţie via-
18 ţă. Şi nedejduind vei fi, căce iaste ţie
nedeajde; şi den griji şi purtare de grije să va
19 ivi ţie pace. Pentru că vei lineşte, şi nu va fi
cel ce să-ţi dea războiu. Şi premenindu-se,
20 mulţi îţ vor ajuta. Şi mîntuirea pre ei va
părăsi, pentru că nedeajdea lor e pierzare,şi
ochii necuraţilor se vor topi".

Cătră priateni voroavă

CAP XII

1/2 Şi răspunzîndu Iov, zise: „După
aceaea voi sînteţ oameni. Au cu voi va
3 muri învăţătura? Că şi mie inema
4 ca şi voao iaste. Pentru că direptul
om şi fără de prihană s-au făcut întru
5 batjocură. Pentru că în vreame norocită au
fost gătit să cază supt alţii şi casele lui să să
6 prade de cei fără de leage. Iară însă nice
unul să nu să nedejduiască, rău fiind, nevino-
vat a fi; cîţi urgisescu pre Domnul, cum nu şi
7 certare lor va fi? Ce dară întreabă ceale cu
4 picioare, de-ţ voru spune, şi pasările ceriu-
8 lui, de vor povesti ţie. Povesteaşte pămîn-
tului, de-ţ va spune ţie; şi-ţi vor tîlcui ţie peştii
9 mării. Cine dară n-au conoscut, întru toate
aceastea, că mîna Domnului au făcut aceas-
10 tea? De nu în mîna Lui sufletul tuturor vii-
11 lor şi duhul a tot omul? Pentru că ureachea
cuvintele împarte, iară gîtlejul mîncări gus-
12 tă. În multă vreame – învăţătură, iară în
13 multă viaţă – ştiinţă. Lîngă El – înţelepciu-
nea şi putearea; la El – sfat şi priceapere.
14/15 De să va surpa, cine va zidi? De va închide
16 asupra oamenilor, cine va deşchide? De va
opri apa, va usca pămîntul; iară de o va
slobozi, au pierdut pre el, zrobindu-l.
17 Lîngă El e tăria şi vîrtutea, la El – ştiinţa
şi priceaperea. Aducînd sfeatnici robiţ, şi
pre judecătorii pămîntului i-au îngrozit.
Aşăzînd împăraţii preste scaune, şi legă cu 18
brîul mijlocile lor. Trimiţînd preoţ robiţ, şi 19
pre silnicii pămîntului i-au surpat. Schim- 20
bînd buzele credincioşilor, şi priceaperea
celor mai bătrîni cunoscu. Turnînd ne- 21
cinste preste boiari, şi pre cei smeriţ au vin-
decat. Descoperind adînce den tunearec, 22
şi scoase la lumină umbra morţii. Rătăcind 23
limbi, şi pierzînd pre eale; aşternînd limbi, şi
povăţind pre dînsele. Premenind inemile 24
boiarilor pămîntului, şi au rătăcit pre dînşii în
calea carea n-au ştiut, Să pipăie întunearec 25
şi nu lumină şi rătăcească ca cel beat.

CAP XIII

Iată, aceastea văzut-au ochiul mieu şi 1
au auzit ureachea mea. Şi ştiu cîte 2
şi voi ştiţ,şi nu mai nepriceput sînt
decît voi. Însă nu, ce eu cătră 3
Domnul voiu grăi şi voiu mustra
înaintea Lui de va vrea. Iară voi sînteţ doh- 4
tori strîmbi şi vraci de reale toţi. Fie dară 5
voao a asurzi şi se va nemeri voao întru înţe-
lepciune. Şi ascultaţ mustrarea rostului 6
mieu şi judecata buzelor meale luaţ amin-
te! Au doară înaintea Domnului grăiţ şi 7
înaintea Lui răspundeţ făţişat? Au vă veţ 8
îndoi? Voişi înşivă judecători vă faceţ.
Pentru că binele va urma pre voi; pentru că, 9
de veţ face toate, vă veţ adaoge lîngă Dîn-
sul. Nemică mai puţin va mustra pre voi. 10
Iară şi pre ascuns obraze veţ lăuda, Care 11
dentru amîndoao, nu vultoarea Lui va strun-
cina pre voi şi frica de la El va cădea preste
voi? Şi să va istovi trufa voastră întocma cu 12
cenuşa; trupul e de lut. Asurziţ, pentru ca 13
să grăiesc şi să mă odihnesc de mînie,
Luînd peliţile meale cu dinţii, şi sufletul mieu 14
voi pune în mîna mea. De mă va prinde 15
Silnecul, de vreame ce au şi început, au doară
grăi-voiu şi voiu mustra înaintea Lui. Şi 16
aceasta mi să va aleage întru mîntuire, pentru
că nu înaintea Lui vicleşugul va întra.
Ascultaţ cuvintele meale, pentru că voiu 17
povesti voao ascultînd. Iată, eu aproape 18
sînt de judecata mea, ştiu eu că direpţ mă voiu
arăta. Pentru că cine iaste cel ce să va 19
judeca cu mine? Că acum voiu asurzi şi voiu
lipsi. Şi doao să-m isprăveşti, atuncea de 20
cătră faţa Ta nu mă voiu ascunde: Mîna de 21
cătră mine depărtează şi frica Ta să nu mă
îngrozească. Şi apoi vei chema, şi eu voiu 22
asculta Ţie. Au vei grăi, şi eu voiu da răs-
puns. Cîte sînt păcatele meale şi fără- 23
delegile meale? Învaţă-mă carele sînt.
Pentru căci de cătră mine ascunzi şi îmi povă- 24
ţeaşte împotrivnicul la Tine? Au ca de o 25
frunză ce se clăteaşte de vînt Te vei spăria sau

ca unii buruiane ce să porneaşte de vînt stai
26 împotriva mea? Căci ai scris preste mine
reale şi ai pus mie ale tinereaţelor greşale?
27 Ai pus dară mie piciorul întru oprealişte şi
mi-ai păzit toate faptele şi la rădăcinile picioa-
28 relor meale ai sosit, Carele mă vechesc
tocma ca un foale sau ca o haină mîncată de
molii.

CAP XIV

1 Pentru că pămenteanul născut de
muiare cu puţină viaţă şi plin de urgie
2 iaste, Sau ca o floare înflorind au
căzut şi au fugit ca o umbră şi nu va
3 sta. Au nu şi acestuia socoteală ai
făcut, şi pre acesta ai făcut ca să între cu jude-
4 cată înaintea Ta? Pentru că cine va fi curat
5 de smîrdă? Ce nu e nimene. Măcară şi o zi
de va fi viaţa lui pre pămînt, nenumărate-s
lunile lui lîngă dînsul, la vreame le-ai pus şi nu
6 va covîrşi. Depărteaze-Te de la dînsul,
pentru ca să să aşaze şi să binevoiască viaţa ca
7 şi năimitul. Pentru că iaste copaciului
nădeajdea că, de se va tăia, încă va înflori şi
8 tulpina lui nu va lipsi. Pentru că, de va
îmbătrîni în pămînt rădăcina lui şi în piatră se
9 va săvîrşi buciumul lui, De mirosirea apei
va odrăsli şi va face săcerătură ca şi un tînăr
10 răsad. Iară omul murind, s-au dus şi,
11 căzînd pămenteanul, nu mai iaste încă. Că
cu vreame să împuţinează marea, şi rîul, pus-
12 tiindu-se, s-au uscat. Şi omul, adormind, nu
se va mai scula, pînă unde ceriul nu se va mai
coase; şi nu se vor mai deştepta den somnul
13 lor. Pentru că măcară de m-ai fi păzit în iad
şi m-ai fi ascuns pre mine pînă Ţi s-ar fi poto-
lit mînia şi-m vei rîndui vreamea întru care
14 pomenirea mea vei face! Pentru că, de va
muri omul, va trăi săvîrşind zilele vieţii lui.
15 Îngădui-voiu pînă iarăş mă voiu face. Apoi
vei chema şi eu Ţie voiu asculta; şi faptele
16 mîinilor Tale nu le depărta. Şi ai numărat
deprinderile meale, şi nu Te va treace nemica
17 dentru păcatele meale. Şi ai pecetluit fără-
delegile meale întru pungă şi ai însemnat verice,
18 fără de voie, am ieşit den cale. Şi însă muntele
căzînd va cădea şi piatra vechi-se-va den locul
19 ei. Pietri au dumicat apele şi au închegat
apele ceale întinse ale lutului pămîntului. Şi
20 îngăduinţa omului ai pierdut. Împingînd
pre dînsul la săvîrşit, şi să duse; pus-ai
21 preste el faţa şi l-ai trimis. Şi
mulţi făcîndu-se fiii lui, nu ştie;
şi de se vor face puţini, nu-i
22 e în ştire; Fără de
numai trupul lui au
durut şi sufletul
lui au plîns".

CAP XV

Şi răspunzînd Elefaaz Themaniteanul, 1
zise: „Care e înţeleptul, răspunsul 2
va da duhul priceperii, şi au umplut
durearea pîntecelui, Mustrînd cu 3
cuvinte care nu se cuvin şi cu
cuvinte cu carele nu e niciun folos? Nu şi 4
tu ai depărtat frica şi ai săvîrşit cuvinte ca
aceastea înaintea Domnului? Vinovat cu 5
cuvintele rostului tău, nici ai ales cuvintele sil-
nicilor. Mustre-te gura ta, şi nu eu; şi 6
buzele tale să mărturisească asupra
ta. Pentru ce? Au dentîiu decît oamenii ai 7
născut? Au mai nainte de dobitoace te-ai
zămislit? Au rînduiala Domnului ai auzit, 8
au sfeatnic pre tine au trebuit Dumnezău şi la
tine au sosit înţelepciunea? Pentru că ce 9
ştii, care nu o ştim? Sau ce pricepi tu, carea nu
şi noi? Şi încă bătrîn, şi încă vechiu întru 10
noi, mai greu decît tată-tău cu zilele.
Dentru carele ai greşit, puţine ai bătut, mare 11
preste samă ai grăit. Ce au îndrăznit inima 12
ta sau ce au adus ochii tăi, Că mînia ai spart 13
înaintea Domnului şi ai scos den gură cuvinte
ca aceastea? Pentru că cine, fiind om, va fi 14
fără de prihană sau ca cînd va să fie dirept cel
născut den muiare? Deaca asupra sfinţilor 15
nu creade, şi ceriul nu e curat înaintea
lui. Şi iaste urît şi necurat omul bînd 16
strîmbătăţi tocma cu băutura. Şi voiu 17
spune ţie, ascultă-mă! Cealea dară ce am
văzut voiu povesti ţie, Carele înţelepţii vor 18
grăi şi nu au ascuns părinţii lor. Numai 19
lor înşuşi s-au dat pămîntul şi n-au venit de
alt neam preste ei. Toată viaţa celui necu- 20
rat cu grijă e, şi anii număraţ sînt daţ silnecu-
lui, Şi frica lui – întru urechile lui; cînd i să 21
pare că atuncea e în pace, va veni lui
peirea. Nu crează a să întoarce de la întu- 22
nearec. Pentru că s-au dat acum în mînile fie-
rului Şi s-au rînduit spre hrana brehnace- 23
lor. Şi văzu întru sine că rămîne întru
cădeare. Şi ziua acea întunecoasă pre el va
stîrvi, Şi nevoie şi necaz pre el va ţinea ca 24
un voivod stătătoriu înainte căzînd, Căci au 25
rîdicat mîna înaintea Domnului, şi înaintea lui
Dumnezău Atotţiitoriului au stătut împotrivă;
Şi alergă înaintea Lui cu sudalmă, întru grăsi- 26
mea umărului paveţii lui, Căci au acoperit 27
faţa lui cu seul şi au făcut răzor preste coapse.
Şi lauda lui – sudalma, Să mîie în cetăţi 28
pustii şi să între în case nelăcuite. Şi ceale ce
aceia au gătit, alţii vor căra. Nici nu se va 29
îmbogăţi, nici nu vor rămînea lui averile; nici
va pune pre pămînt umbră, Nici va scăpa 30
de întunearec. Stîlparea lui să o veştejască
vîntul şi să-i cază ei floarea! Nu crea- 31

ză că va răbda, pentru că deşarte se vor istovi
32 lui. Tăiarea lui mai nainte de ceas se va
33 strica şi tulpina lui nu va odrăsli. Şi să să
culeagă ca o aguridă, mai nainte de vreame, şi
34 cază ca floarea maslinului. Pentru că măr-
turia necuratului – moartea, şi foc va arde
35 asupra caselor celor ce priimesc daruri. Şi
în zgău va lua durori, şi se vor istovi lui
deşarte, şi pîntecele lui va suferi vicleşug".

CAP XVI

1/2 Şi răspunzînd Iov, zise: „Auzit-am
ca aceastea multe; mîngîitori de reale
3 – toţi. Pentru căci? Au rînduială
iaste graiurilor duhului? Sau ce va
dodei pre tine, căci vei răspunde? Şi
eu ca şi voi voiu grăi, de ar fi supus sufletul
4 vostru în locul cestuia al mieu. Şi apoi voiu
sări întru voi cu graiuri şi voiu clăti asupra
5 voastră capul mieu. Şi fie vîrtute în rostul
6 mieu şi pornirea buzelor nu voiu pregeta. Că
de voiu grăi, nu voiu durea rana; iară de voiu
7 şi tăcea, ce mai puţin mă voiu răni? Iară
acum prea trudit m-au făcut, năuc, putred.
8 Şi Te-ai apucat de mine, Întru mărturie
m-am făcut; şi să sculă întru mine minciuna
9 mea, în faţa mea au dat răspuns. Cu urgie
isprăvindu-Ş, mă oborî, scîrşni asupra mea
dinţii, săgeţile bîntuitoriului Lui pre mine
10 căzură. Cu ţaglele ochilor au sărit, cu ascu-
ţit m-au lovit în genuche şi cu toţi odată foarte
11 au alergat asupra mea. Pentru că mă deade
Domnul în mînile nedirepţilor şi spre cei
12 necuraţi mă aruncă. Fiind în pace, mă
13 răsipi; luîndu-mă de chică, mă zmulse, Pu-
se-mă ca pre un strajnic. Încunjurară-mă cu
fuştiuri, lovind în muşchii miei nemilostivin-
14 du-să, au vărsat la pămînt hiarea mea. Oborî-
ră-mă stîrv preste stîrv, alergară către mine
15 cei ce putea. Sac cusură preste pialea mea,
16 şi tăria mea în pămînt să stinse. Pîntecele
mieu s-au opărit de plînsoare, şi preste gea-
17 nele meale – umbră. Şi strîmb nemică nu
era în mînile meale, şi ruga mea – curată.
18 Şi, păminte, să nu acoperi preste sîngele tru-
19 pului mieu, nici să fie loc strigării meale. Şi
acum, iată, în ceriuri mărturia mea, şi ştiuto-
20 riul mieu – întru înălţimi. Şi scoase ruga
mea către Domnul, şi înaintea Lui picà ochiul
21 mieu. Şi fie mustrare omului înaintea
Domnului şi fiiului omului la aproapele lui!
22 Şi încă ani nenumăraţi au venit, şi pre calea
carea nu mă voiu mai întoarce voiu mearge.

CAP XVII

1 Dieiu, cu duhul purtîndu-mă, şi mă
rog de îngropare, şi nu nemeresc.
2 Mă rog ostenind, şi ce voiu face? Şi
mi-au furat mie averile striinii.
3 Cine iaste acesta? Cu mîna mea să să
leage? Căci inema lor ai ascuns de minte, 4
pentru aceaea nu vei înălţa pre ei. Cu parte 5
de răutate va povesti, ochii pentru fii s-au
topit. Şi m-ai pus de poveaste în limbi şi rîs 6
lor mă suiiu. Pentru că să orbiră de urgie 7
ochii miei, încunjuraiu-mă tare de către toţi.
Minune cuprinse pre cei adevăraţ pentru 8
aceastea. Şi direptul preste cel fără de leage
să să rădice. Şi să ţie credinciosul calea lui 9
şi cel curat la mînă ca să ia îndrăznire. Însă 10
nu, ce toţi vă răzimaţ; şi veniţ dară, căci să nu
aflu întru voi adevăr. Zilele meale trecură 11
cu alergare şi să rupseră închieturile inemii
meale. Noaptea întru zi am pus; lumina, 12
aproape de către faţa întunearecului. Că de 13
voiu îngădui, iadul – mie casa, şi întru negură
aşternutu-mi-s-au aşternutul. Moartea am 14
chemat tată să-m fie; şi maică mie şi sor –
putrezăciunea. Unde dară încă iaste mie 15
nădeajde? Au bunătăţile meale voiu vedea?
Au cu mine la iad să vor pogorî? Au cu toate 16
odată întru ţărînă ne vom pogorî?"

CAP XVIII

Şi răspunzînd Valdat Safhiteul, zise: 1
„Pînă cînd nu vei înceta? Opreaşte, 2
pentru ca şi noi să grăim! Pentru 3
căci dară ca nişte dobitoce am tăcut
înaintea ta? Trebuiaşte-ţ ţie urgia! 4
Pentru căci? De vei muri tu, nelăcuit va fi cel
de supt ceriu? Au surpa-se-vor munţii den
temeaie? Şi lumina celor păgîni să va 5
stinge şi nu se va istovi lor văpaia. Lumina 6
lui – întunearec, întru petreacere, şi sfeaşni-
cul preste dînsul să va stinge. Vîneaze cei 7
mai mici averile lui şi greşască svatul
lui. Puie-se piciorul lui în laţ, în mreajă să 8
să încurce. Şi să vie preste dînsul laţuri; 9
întări-va preste el pre cei însătoşaţ. Şi să 10
ascunse în pămînt funea lui, şi cursa lui – pre
cărări. Împrejur să piarză pre dînsul 11
durori, şi mulţ – prejur picioarele lui, ca să vie
în foamete strimtă. Şi cădearea lui s-au 12
gătit minunată. Şi să mănînce lui ramurile 13
picioarelor. Şi va mînca ceale înfrumse- 14
ţate ale lui moartea. Ca să ţie den petrea- 15
cerea lui vindecare şi să-l oprească pre el
nevoie cu vină împărătească. Să lăcuiască 16
în cortul lui în noaptea lui, răsipi-se-vor ceale
binecuvioase ale lui cu iarbă pucioasă. De- 17
desupt rădăcinele lui să vor usca şi deasupra
va cădea secerişul lui. Pomenirea lui să 18
piară dupre pămînt şi va fi numele lui preste
faţa cea mai den afară. Împingă-l pre el 19
den lumină la întunearec, şi den lume l-au
mutat pre el. Nu va fi cunoscut întru noro- 20
dul lui, nici mîntuită întru cel de supt ceriu
casa lui, ce întru ale lui vor trăi alţii. Preste 21

dînsul au suspinat cei de apoi, iară pre cei
22 dentîiu cuprinse-i minune. Aceastea-s
casele nedirepților și acesta e locul celora ce
nu știu pre Domnul".

CAP XIX

1/2 Și răspunzînd Iov, zise: „Pînă cînd
trudit veț face sufletul mieu și mă veț
surpa cu cuvinte? Cunoașteț numai
3 că Domnul m-au făcut așa. Trăiț
asupra mea, nerușinîndu-vă de mine
4 mă asupriți. Și dară, cu adevărat eu mă
înșălaiu și lîngă mine mîne înșălăciunea, a
grăi cuvintele meale carele nu să cuveniia,
graiurile meale să înșală și nu asupra vre-
5 mii. Lasă dară că asupra mea vă măriț și
6 mustraț asupră-mi ocări; Cunoașteți dară
că Domnul iaste Cel ce au turburat, și tăria
7 Lui preste mine înălță. Iată, rîz, ocări nu
voiu grăi. Striga-voiu, și necăire judecată nu
8 e. Împrejur sînt ziditu și nu voiu treace;
9 preste fața mea întunearec au pus. Și mări-
rea de la mine au dezbrăcat și luo cununa den
10 capul mieu. Rumpse-mă împrejur și mă
11 duș. Și tăie ca un copaciu nedeajdea mea. Și
greu cu urgie mie au făcut și mă socoti pre
12 mine ca pre un vrăjmaș. Și totodată au
venit bîntuialele Lui preste mine, întru căile
13 meale m-au încunjurat cei șăzători. De la
mine frații miei s-au depărtat, cunoscut-au
14 pre cei striini decît pre mine. Și priatenii
miei nemilostivi s-au făcut; nu s-au lipit lîngă
15 mine cei mai aproape de mine, Și ceia ce
știia numele mieu m-au uitat. Vecinii casii și
slujnicile meale, de alt neam eram înaintea
16 lor. Sluga mea am strigat, și n-au ascultat,
17 și rostul mieu să ruga. Și rugam pre muia-
rea mea și chemam lingușind pre fiii țiitorilor
18 meale, Iară ei în veac m-au părăsit. Cînd mă
19 voiu scula, asupra mea grăiescu. Urîtu-m-au
ceia ce mă știia; pre carii dară îndrăgisem mă
20 asupriră. În pialea mea au putrezit cărnu-
rile meale, și oasele meale în dinți să țin.
21 Miluiți-mă, miluiți-mă, o, priatenilor, pentru
că mîna Domnului iaste cea ce s-au atins de
22 mine! Și pentru căce mă goniți, ca și Dom-
nul, și de trupul mieu nu vă săturați?
23 Pentru că cine va da să să scrie graiurile
24 meale și să să puie eale în carte în veac? Cu
condeiu de fier și de plumbu sau în pietri ar
25 săpa? Pentru că știu că veacinicu iaste Cela
ce va a mă slobozi pre pămînt. Să va scula
26 pialea mea ce sufere aceastea. Pentru că de
la Domnul aceastea mi s-au săvîrșit, carele eu
27 mie mi le știu, Carele ochiul mieu le-au
văzut, și nu altul. Și toate mie mi s-au săvîrșit
28 în sîn. Iară de veț grăi: 'Ce vom grăi
înaintea lui, și rădăcina cuvîntului vom a-
fla întru el?', Teameți-va dară și voi de 29
asupreală, pentru că mînie preste cei fără de
leage va veni și atuncea vor conoaște unde le
iaste lor avearea".

CAP XX

Și răspunzînd Sofar Mineul, zise: 1
„Nu așa gîndiiam să răspunzi tu 2
aceastea împotrivă, și nu priceapeți
mai multu decît și eu. Învățătura 3
rușinii meale voiu auzi și duh dentru
priceapere răspunde mie. Nu aceastea ai 4
conoscut de la aceasta, de cînd s-au pus om
preste pămînt? Și veselia celor necurați – 5
cădeare minunată, și veselia celor fără de
leage – cădeare și pierzare, De să vor sui în 6
ceriu ale lui daruri și jîrtva lui de nori să va
atinge. Pentru că, cînd i să pare că de acum 7
iaste întemeiat, atuncea desăvîrșit piare. Și
ceia ce l-au știut pre el vor grăi: 'Unde ias-
te?' Ca un vis ce va zbura nu se va afla și 8
zbură ca un năluc de noapte. Ochiul au tre- 9
cut cu vedearea, și nu va mai adaoge, și nu-l
va mai socoti pre el locul lui. Pre fiii lui să-i 10
piarză cei mai de jos și mînile lui ațîțe dorori.
Oasele lor s-au împlut de tinereațele lui, și cu 11
dînsul preste țărînă va dormi. De să va 12
îndulci în rostul lui răutatea, ascunde-va pre
ea supt limba lui. Și nu se va îndura de 13
dînsa, și nu va părăsi pre ea, și va aduna pre
ea în mijlocul gîtlejului lui. Și nu va putea 14
să-ș ajute lui; hiarea aspidei – în pîntecele
lui. Avuție strîmbă adunîndu-se, să va obo- 15
rî den casa lui; trage-l-va pre el înger, Și 16
mînia bălaurilor să-l sugă, și-l ucigă pre el
limba șarpelui. Să nu vază mulgere de 17
dobitoace, nici pășunea mierii și a untului.
În zadar și în deșărt au ostenit pre avuție 18
dentru care nu va gusta, ca o paporă nemeste-
cată, neînghițită. Pentru că ale multora 19
putearnici case au sfărîmat, și petreacerea au
jăfuit, și n-au întăritu-o. Nu iaste lui mîn- 20
tuirea la avuții, în pohta lui nu se va mîntui.
Nu iaste lăsare bucatelor lui, pentru aceaea nu 21
vor înflori lui bunătățile. Și cînd i să pare 22
că acum e plin, se va necăji și toată nevoia
preste dînsul va veni. De iaste cumva să-ș 23
umple pîntecele lui, trimite-va preste el mînia
urgiei, să vie preste el durori. Și să nu 24
scape den mîna ferului, să-l rănească pre el
arc de aramă. Și să să petreacă pren gura 25
lui săgeată și steale întru petreacerile lui să
umble. Preste el – frici; Și tot întunearecul 26
la el să îngăduiască. Mînca-l-va pre dînsul foc
nears și să-i chinuiască lui nemearnicul casa.
Și să descopere ceriul nelegiuirile lui și pămîntul 27
să să scoale preste el. Să tragă casa lui pierza- 28
rea la săvîrșit, ziua urgiei să vie preste el.

29 Aceasta e partea omului necurat de la Domnul
și agonisita averilor lui de la Socotitoriu".

CAP XXI

1/2 Și răspunzind Iov, zise: „Ascultaț,
ascultați-m cuvintele, pentru ca să nu
fie mie de la voi această mîngîiare.
3 Rădicați-mă, și eu voiu grăi,
și apoi nu veț batjocuri pre mine.
4 Pentru căce? Au a omului e mustrarea mea?
5 Au pentru ce nu mă voiu mînia? Căutînd la
mine, vă mirați, mîna puind preste falcă.
6 Pentru că, de-m voiu și aduce aminte, mă tur-
7 bur și au durori pelițele meale. Pentru căci
necurații trăiesc, și s-au vechit, și cu avuție?
8 Sămînța lor – după suflet, și feciorii lor –
9 înaintea ochilor. Casele lor sporesc, și frică
necăiri și biciu de la Domnul nu iaste preste
10 dînșii. Vaca lor n-au născut crud, și scăpă
lor ceaea ce avea în pîntece și n-au greșit.
11 Și rămîn ca niște oi veacinice, și copiii lor pre
12 aproape joacă, Luînd canon și copuz, și să
13 veselesc cu glas de cîntare. Și săvîrșiră
întru bunătăți viața lor, și în odihna iadului au
14 dormit. Și zice Domnului: Depărtează-Te
15 de la mine! Căile Tale a le ști nu voiu! Ce e
destul ca să slujim Lui? Și ce folos căci vom
16 timpina Lui?' Pentru că în mînile lor era
17 bune și faptele necuraților nu le veade. Nu
însă, ce și luminătoriul necredincioșilor se va
stinge și va veni preste ei de tot surparea și
18 chinuri pre ei vor ținea de la urgie. Și vor fi
ca niște paie naintea vîntului sau ca niște prah
19 pre carele au luat volbura. Să lipsască pre
fii averile lui? Va răsplăti cătră el și va
20 cunoaște? Vază ochii lui junghearea lui, și de
21 la Domnul să nu se mîntuiască! Căci voia
lui e în casa lui împreună cu el? Și numerele luni-
22 lor lui s-au împărțit. Care nu e Domnul
Cela ce învață priceaperi și știință? Și El pre
23 cei învățați aleage. Acesta va muri în tăria
puterii lui, și tot bine-pătimind și bine-petre-
24 cînd, Și ficații lui – plini de seu, și măduha
25 lui se va vărsa. Și cela moare de amărăciu-
26 nea sufletului, nemîncînd niciun bine. Și
toți odată pre pămînt dorm și putreziciune
27 pre dînșii au acoperit. Deci știu pre voi că
28 cu îndrăznire vă aflaț asupră-mi. Căci veț
grăi: Unde e casa boiarinului? Și unde iaste
acoperemîntul lăcașurilor celor fără de cre-
29 dință? Întrebați pre cei ce merg pre lîngă
30 cale și seamnele lor nu le va înstreina. Căci
la ziua peirii să ușureaze cel ficlean, la ziua
31 urgiei lui se va aduce. Cine va spune înain-
tea feații lui calea lui? Și carea el au făcut, cine
32 va răsplăti lui? Încailea el la groapă s-au adus
33 și preste mormînt au bdenuit. Să îndulciră lui
pietricealele pîrîului, și după dînsul tot omul va
mearge, și înaintea lui nenumărați. Și cum 34
mă mîngîiați în deșert? Iară cum eu să mă
încetez preste voi nimică?"

CAP XXII

Și răspunzînd Elefaz Themaniteanul, 1
zise: „Care e, nu Domnul iaste Cel 2
ce învață priceaperea și știința?
Pentru căce grijă e Domnului, de tu 3
ai fost la lucruri fără prihană? Sau
folos, căci vei întinde calea ta? Sau băgîn- 4
du-te în samă, mustra-te-va și va veni cu tine
la judecată? Care e, nu răutatea ta iaste 5
multă și nenumărate-ț sînt ție păcatele? Și 6
zălogiiai pre frații tăi în zadar și îmbrăcămin-
tea celor goli luai. Nici cu apă pre cei setoș 7
ai adăpat, ce flămînzilor ai lipsit pîinea. Și 8
ai lăudat unora feațele și ai lăcuit săracii pre
pămînt. Și pre văduve le-ai trimis deșarte 9
și pre surumani ai chinuit. Pentru aceaea 10
încunjuratu-te-au lațuri și te-au sîrguit răz-
boiu minunat. Lumina ție întunearec să 11
întîmplă; și, adormind, apă te-au acoperit.
Au nu Cela ce lăcuiaște în ceale nalte pri- 12
veaște și pre cei ce să purta cu semeție i-au
smerit? Și ziseș: 'Ce au conoscut Cel tare? 13
Au asupra negurii judecă? În nor e ascun- 14
derea Lui și nu se va vedea; și ocolul ceriului
mearge'. Au calea veacinică vei păzi, carea 15
o au călcat oameni [ne] direpți, Carii s-au 16
luat fără de vreame? Rîu curătoriu iaste
temeiurile lor. Ceia ce zic: Domnul ce va 17
face noao? Sau ce va aduce noao Atotțiito-
riul?', Și El au împlut casele lor de bună- 18
tăți, și 'Sfatul celor necurați – de la Mine
departe!' Văzînd, direpții au rîs; și cel fără 19
prihană batjocorit-au pre dînșii. De nu au 20
perit starea lor și rămășița lor o va mînca
foc. Și te fă nesîlnic, de vei răbda. Și după 21
aceaea, roada ta va fi întru bunătăți. Și 22
scoate den gura Lui mărturisire și ia graiurile
Lui în inima ta! Iară de te vei întoarce și vei 23
smeri pre tine înaintea Domnului, și departe
ai făcut de la petreacerea ta pre cel nedirept.
Va pune preste lut în piatră și ca piatra pîrîu- 24
lui Sofir. Fi-va dară ție Cel întrutotțiitoriu 25
ajutoriu de cătră vrăjmași și curat te va da, ca
argintul cel cu foc lămurit. După aceaea te 26
vei îndrăzni înaintea Domnului, căutînd la
ceriu lin. Și rugîndu-te tu cătră El, va 27
asculta pre tine; și va da ție ca să-ți dai
rugile. Și va așăza ție petreacerea direptă- 28
ții, și pre căile tale fi-va lumină. Căci ai 29
smerit pre tine, și va grăi: Semețitu-s-au'; și
pre cel gubav, cu ochii va mîntui. Izbăvi-va 30
pre cel nevinovat și te mîntuiaște, cu curate
mînile tale".

CAP XXIII

1/2 Și răspunzînd Iov, zise: „Și dară
știu că den mîna mea mustrarea mea
iaste și mîna Lui grea să făcu preste
3 suspinul mieu. Cine oare ar ști că
aș afla pre Dînsul și aș veni la săvîr-
4 șit? Zicere-aș și mie – judecată, și gura mea
5 voiu împlea de mustrări. Și aș conoaște
lucrurile carele îm va grăi, și de aș simți pre
6 cine-m va spune. Și de va veni asupră-mi
cu multă vîrtute, și apoi cu înfricoșarea nu-m
7 va isprăvi. Pentru că adevărul și mustrarea
de la El iaste, și să scoață la săvîrșit judecata
8 mea. Pentru că la ceale dentîiu voiu
mearge și încă nu voiu mai fi; dară ceale de
9 apoi, ce știu? În stînga făcînd El, și nu
m-am ținut. Mă va cuprinde cu direapta, și nu
10 voiu vedea. Pentru că știu acum calea mea,
11 alesu-m-au ca aurul. Și voiu ieși întru
poruncile Lui, pentru că căile Lui am păzit și
12 nu mă voiu abate den poruncile Lui. Și nu
mă voiu petreace, și în sînul mieu am ascuns
13 graiurile Lui. Iară de au și judecat El așa,
cine iaste cela ce stă împotriva Lui? Pentru că
14 ce au vrut El, au și făcut. Pentru aceaea
spre El am sîrguit. Și dojenindu-mă, am avut
15 grijă de El spre aceasta. De către fața Lui
să mă preasîrguiască, voiu socoti și mă voiu
16 înfricoșa de către El. Și Domnul au muiat
inima mea, și Atotțiitoriul au sîrguit spre
17 mine. Pentru că n-am știut că-m va veni
mie întunearec, și fața mea o au acoperit
negură.

CAP XXIV

1 Și pentru căce pre Domnul nu L-au
2 greșit ceasurile, Iară cei necredin-
cioși hotarul au covîrșit, turma cu
3 păstoriul jăfuind? Asinul săracului
au luat și vaca văduvei pre carea au
4 văduvit. Abătură pre cei neputincioș den
calea cea dreaptă, și cu totul s-au ascunsu cei
5 blînzi ai pămîntului. Și să istovîră ca niște
măgari în țarină, (pentru mine) ieșind a lor
rînduială; să îndulci lor pîinea, la cei mai
6 tineri. Țarină mai nainte de vreame,
nefiind a lor, au secerat. Și cei neputincioși
viile necuraților fără simbrie și nemîncați au
7 lucrat. Și pre mulți goli au adormit fără de
haine, și îmbrăcămintea sufletului lor au luat.
8 De către rîurile munților să umezescu, ne-
avînd ei acoperemînt, cu piatră s-au îmbrăcat.
9 Au hrăpit pre cel suruman de la țîță, și pre cel
10 căzut l-au smerit. Și pre cei goli au adormit
cu strîmbătate, și pîinea celor flămînzi au luat.
11 În strimturi cu strîmbătate au pîndit, și calea
12 direpților n-au știut. Carei den cetate și
den casele lor s-au izgonit, și sufletul prunci-
lor au suspinat tare, și El pentru căce acestora
socoteală n-au făcut? Pre pămînt fiind ei, și 13
n-au cunoscut; și calea direptății n-au fost
știind, nice cărările lor au îmblat. Și conos- 14
cînd lucrurile lor, au dat pre dînșii la întunea-
rec; și noaptea va fi ca un fur. Și ochiul 15
preacurvariului au păzit întunearecul, zicînd:
'Nu mă va lua aminte mai nainte ochiul'; și
ascundere feații au pus. Săpat-au întru- 16
ntunearec case; ziua au pecetluit pre sine,
n-au conoscut lumină. Căce totodată dimi- 17
neața – lor umbră de moarte, căce va cunoaște
turburările umbrei morții. Mai ușor iaste 18
preste fața apei; bleasteme-se partea lor pre
pămînt, și să ivească oasele lor pre pămînt
uscate. Și brățișorul săracului au jefuit. 19
După aceaea să pomeni lor păcatul, Și ca o 20
ceață de roao nevăzută s-au făcut. Și să să dea
lui ceale ce au făcut, și să să zdrobească tot cel
nedirept, întocma cu lemnul nevindecat. Și 21
cei stearpe bine nu i-au făcut, și muiarea n-au
miluit, Și cu mînie au surpat pre cei nepu- 22
tincioș. Sculîndu-se dară, nu va creade
asupra vieții lui. Bolnăvind, nu nedej- 23
duiască să să însănătoșaze, ce va cădea cu
boală, Pentru că pre mulți au chinuit. Înăl- 24
țarea lui să veșteji ca o verdeață la căldură sau
ca un spic den paiu însuș fiind căzut. Iară 25
de nu, cine iaste cela ce zice că minciuni eu zic
și va pune întru nemică cuvintele meale?"

CAP XXV

Și răspunzînd Valda Safhitul, zise: 1
„Ce e dară? Cuvînt înainte au frică de 2
la El, Cela ce face toată lumea cu cel
înalt? Pentru că au neștine va 3
socoti că va fi delungare la tîlhari? Și
pre carii nu vor veni poruncile de la El?
Pentru că cum va fi direpț pămînteanul înain- 4
tea Domnului? Sau cine ar curăți pre sine,
cela ce e născut den muiare? De va porunci 5
lunei, nu va lumina; și stealele nu-s curate
înaintea Lui. Și lasă, omul iaste putrezi- 6
ciune și fiiul omului, viarme!"

CAP XXVI

Și răspunzînd Iov, zise: „Cui te ală- 1/2
turi, au cui vei să ajuț care e? Au nu la
care iaste multă vîrtute și la carele
brațul cel tare iaste? Cu cine te-ai 3
sfătuit împreună? Nu cu cela la carele
e toată înțelepciunea? Cui vei urma? Nu celuia
ce-i e putearea mai mare? Cui ai spus cuvin- 4
te? Și suflarea ceaea ce iase den tine, a cui ias-
te? Au doară uriaș să vor apleca dedesuptul 5
apei și vecinilor ei? Gol e iadul înaintea 6

7 Lui, şi nu iaste învălitură pierzării Lui. Întinzind crivețul preste nemică, spînzurînd
8 pămîntul preste nimică; Legînd apa întru norii Lui, şi n-au rîurat norul dedesuptul
9 Lui. Cela ce ține obrazul scaunului, întin-
10 zînd preste el norul Lui. Porunca au golitu-o preste fața apei pînă la săvîrşirea luminii cu
11 întunearecul. Şi stîlpii ceriului se-au întins
12 şi să minunară de certarea Lui. Cu vîrtutea au potolit marea, şi cu ştiința au aşternut chi-
13 tosul. Şi încuitorile ceriului temu-se de El, şi cu poruncă au omorît pre şarpele cel
14 viclean. Iată,aceastea-s părțile căii Lui şi pre umezala cuvîntului vom auzi întru El. Şi tăria trăsnetului Lui, cine ştie cînd o va face?"

CAP XXVII

1 Şi încă adăogînd, Iov zise cu cuvînt-
2 înainte: „Viu Dumnezău, Carele aşa m-au judecat şi Cel întrutotțiitoriu, Ce mi-au amărît sufletul mieu,
3 Aşa încă suflarea mea fiind înlăuntru şi Duhul dumnezăiesc, Cel ce să află mie în
4 nas, Ca să nu grăiască buzele meale fărădeleage, nici sufletul mieu va cerceta nedirep-
5 tăți! Nu-m fie mie a răspunde pre voi direpți, pînă cînd voiu muri, pentru că nu-m
6 voiu schimba neräutatea mea. Şi la direptate luînd aminte,însă nu mă împing înainte, pentru că nu ştiu întru mine fără de cale a
7 face. Însă nu, ce fie vrăjmaşii miei ca surparea celor necredincioşi şi cei ce să rîdică
8 asupra mea,ca perirea celor fără de leage. Şi carea iaste nădeajdea celui necurat, căci lăcomeaşte nădejduind pre Domnul, oare mîntui-
9 se-va? Au ruga lui va asculta Dumnezău?
10 Sau venind lui nevoie, Au are vreo îndrăznire înaintea Lui? Sau ca cînd ar chema El, va
11 asculta lui? Ce dară voiu povesti voao ce iaste în mîna Domnului; ceale ce sînt la Atot-
12 țiitoriul nu voiu minți. Iată, toți ştiți că
13 deşarte întru deşarte puneț. Aceasta e partea omului necredincios de la Domnul; şi agonisita silnicilor va veni de la Atotțiitoriul
14 preste ei. Iară de se vor face mulți fiii lor, la jungheare vor fi. Iară de se vor şi îmbărbăta,
15 vor ceare. Iară ceia ce trăiesc lui cu moarte vor muri; şi văduvele lor nimenea nu le vor
16 milui. De va aduna ca pămîntul argintul şi
17 tocma cu lutul va găti aurul, Aceastea toate direpții le vor cruța şi banii lui cei adevărați
18 vor ținea. Şi să istovi casa lui ca nişte molii şi ca nişte paianjin ceale ce au păzit.
19 Bogatul adormi-va şi nu va mai adaoge;
20 ochii lui au deşchis, şi nu iaste. Timpinară pre el ca apa durorile, şi cu noapte
21 l-au luat pre el negura. Şi-l va lua pre el arsura şi se va duce, şi-l va vîntura pre el
den locul lui. Şi va arunca preste el şi nu Se 22
va milostivi; den mîna Lui cu fuga va fugi.
Plesni-vor preste el mîinile lor şi va şuiera 23
pre el den locul lui.

CAP XXVIII

Pentru că iaste argintului loc de unde 1
să face şi locul aurului de unde să
strecoară. Pentru că fierul den 2
pămînt să face şi arama ca piatra să
ciopleaşte. Rînduială au pus întu- 3
nearecului şi tot săvîrşitul el îl socoteaşte cu
amăruntul. Piatră, întunearec şi umbra morții
– Rumperea pîrîului e den năsip. Iară cei ce 4
uitară calea cea direaptă slăbiră dentru
pămînteani. S-au clătit pămîntul, dentr- 5
însul va ieşi pîine, dedesupt el s-au întors ca
focul. Locul samfirului – pietrile lui; şi lutul 6
– aurului lui. Calea, nu o au cunoscut pre 7
ea pasăre, şi n-au căutat pre ea ochiu de breh-
nace. Şi n-au călcat pre el fiii mîndrilor, n-au 8
trecut preste dînsul leul. Întru cea colțo- 9
roasă au întins mîna lui şi strică dezrădăci-
nînd munții. Gropilele apelor, vizuniile şi 10
țărmurile rîurilor au rupt şi tot cinstit au văzut
ochiul mieu. Şi adîncurile rîurilor au aco- 11
perit şi arătă a lui puteare la lumină. Şi 12
înțelepciunea de unde s-au aflat? Şi care e
locul ştiinții? N-au văzut pemintean calea 13
ei, nici s-au aflat întru oameni. Bezna zise: 14
'Nu iaste întru mine!' Şi marea zise: 'Nu iaste
împreună cu mine!' Nu va da încuiare 15
pentru dînsa şi nu va sta argint schimbarea
ei. Şi nu se va ținea cu aurul lui Sofir, cu 16
onix cinstit şi samfir. Nu să va potrivi cu ea 17
aurul şi stecla, şi schimbarea ei – vase de
aur. Ceale nalte şi gavis nu să vor pomeni, 18
şi trage înțelepciunea decît ceale mai den-
lăuntru. Nu se va potrivi cu ea piatra topa- 19
zion a arăpimei, cu aur curat nu se va ținea
împreună. Şi învățătura de unde s-au 20
aflat? Şi care iaste locul priceaperei? Uită 21
pre tot omul şi de către pasările ceriului să
ascunse. Pierzarea şi moartea ziseră: 'Şi 22
am auzit a ei cinste'. Dumnezău bine au 23
întărit ei calea, şi El ştie locul ei. Pentru că 24
El pre tot cel de supt ceriu veade, Ştiind ceale 25
de pe pămînt toate carele au făcut: a vînturilor
cumpănă, Ale apei măsuri. Cînd au făcut aşa. 26
văzînd au numărat, şi calea – întru scuturare de
glas. Atuncea au văzut pre ea şi au tîlcuit 27
pre ea, gătind au urmat. Şi zise 28
omului: 'Iată, cinstea dumnezăiască iaste înțelepciunea, iară a să feri de reale iaste ştiința!'"

A lui Iov cătră priatini voroavă, a 11.

CAP XXIX

1 Şi încă adăogînd, Iov zise cu cuvînt-
2 înainte: „Cine m-ar pune pre lună
înaintea zilelor cărora Dumnezău
3 m-au păzit, Ca cînd luciia lumină-
toriul Lui preste capul mieu, cînd cu
4 lumina Lui mergeam la întunearec, Cînd
eram den destul cu căi, cînd Dumnezău soco-
5 teală făcea casei meale, Cînd eram avut
foarte, şi împrejurul mieu – copiii miei,
6 Cînd să vărsa căile meale cu unt şi munţii miei
7 să vărsa cu lapte, Cînd ieşiiam mînecînd la
8 cetate şi în uliţă mi se punea mie jăţiul? Vă-
zîndu-mă, tinerii s-au ascuns, iară bătrînii toţi
9 au stătut. Şi boiarii au încetat a grăi, deage-
10 tul puind preste gură. Şi cei ce au auzit
m-au fericit, şi limba lor cu gîtlejul lor s-au
11 lipit. Căci ureachea au auzit, şi m-au feri-
12 cit; şi ochiul, văzîndu-mă, s-au abătut. Pentru
că am mîntuit pre sărac den mîna silnicului, şi
surumanului căruia nu era ajutoriu am
13 ajutat. Blagoslovenia celui pierdut preste
mine să vie, şi rostul văduvei m-au blagoslo-
14 vit. Şi cu direptatea mă îmbrăcam, şi mă
învăliiam cu judecata, întocma cu veşmîn-
15 tul. Ochiu eram orbilor şi picior şchiopi-
16 lor. Eu eram părinte celor neputincioşi, şi
17 judecata carea n-am ştiutu-o am cercat. Şi
am zdrobit măsealele nedirepţilor, den mijlo-
18 cul dinţilor lor jăfuirea am scos. Şi ziş:
'Vîrsta mea va îmbătrîni, ca un bucium de
19 finic multă vreame voiu trăi. Rădăcina mea
s-au deşchis pre apă, şi roao va mînea în sece-
20 rişul mieu. Slava mea e noao cu mine, şi
21 arcul mieu în mîna lui mearge'. De mine
auzind, au luat aminte; şi au tăcut preste sfa-
22 tul mieu. Preste ale meale cuvinte n-au
adaos, şi veaseli să făcea cînd lor grăiiam.
23 Ca un pămînt însetoşat aşteptînd ploaia, aşa
24 aceştea pre graiul mieu. De voiu rîde cătră
ei, nu vor creade; şi lumina obrazului mieu nu
25 cădea. Ales-am calea lor şi am stătut boia-
rin; şi lăcuiam ca un împărat întru tîlhari, în
ce chip pre cei smeriţ mîngîiam.

CAP XXX

1 Iară acum mă batjocuriră cei mai
mici, acum mă dojănesc întru parte
cărora defăimam părinţii lor, pre
carii n-am socotit vreadnici cîinilor
2 dobitoacelor meale. Şi încă tăria
mînilor lor – pentru ce mie? Întru ei peri
3 săvîrşirea, Cu lipsă şi cu foamete trăgîn-
du-mă. Cei ce fugiia fără de apă ieri –
4 necaz şi chinuire; Cei ce încunjură fără
foamete preste răsunătoriu şi ceia ce fără
5 flămînzie sînt ale lor bucate, Şi ne-
cinstiţi şi defăimaţi, lipsiţi de tot binele, carii
şi rădăcinele leamnelor mesteca, de foamete
mare; sculatu-s-au asupră-mi furi, Cărora 6
casele lor era găuri de pietri. Şi în mijlocul 7
celor cu glas bun vor striga carii supt uscă-
ciuni sălbatece petrecea, Fiii celor fără 8
minte şi numele celor necinstiţi şi cinste
stinsă de pre pămînt. Iară acum copuz sînt 9
eu lor şi de poveaste mă au. Şi mă urîră, 10
depărtîndu-să departe, şi de cătră faţa mea nu
scumpiră scuipitul. Pentru că deşchizînd 11
tulba lui m-au chinuit, şi frîu feaţii meale au
trimis. Spre odrasla cea despre direapta 12
s-au rîdicat, piciorul lui au întins şi au făcut
cale preste mine cărările peirei lor. Bătu- 13
tu-s-au cărările meale, pentru că m-au dez-
brăcat de veşmîntul mieu. Cu săgeţile lui 14
m-au împroşcat, şi face cu mine cum îi iaste
voia, întru dureri m-am frămîntat. Întorcu- 15
mi-să durorile, dusu-mi-s-au nădeajdea ca un
vînt, şi ca un nor mîntuirea mea. Şi acum 16
preste mine se va vărsa sufletul mieu, şi mă
ţin pre mine, zilele durorilor. Şi cu noaptea 17
oasele meale s-au ars, şi vinele meale s-au
dezlegat. Cu multă vîrtute s-au apucat de 18
veşmîntul mieu, ca gulerul cămăşii meale
m-au cuprins pre mine. Şi mă socoteşti pre 19
mine întocma cu lutul, în pămînt şi în cenuşe –
partea mea. Şi am strigat cătră Tine, şi nu 20
mă asculţi; stătut-au şi m-au socotit. Şi s-au 21
suit preste mine, fără de milostivire, cu mînă
tare m-ai bătut. Şi m-ai rînduit pre mine 22
întru durori, şi m-ai lepădat de la mîntui-
re. Pentru că ştiu că moartea mă surpă, 23
căci casa a tot pămînteanul pămîntul iaste.
Pentru că macară de aş putea pre mine să mă 24
omor sau să mă rog altuia şi-m va face mie
aceasta. Şi eu preste tot neputinciosul am 25
plîns, suspinat-am văzînd om în nevoie. Şi 26
eu aşteptînd bunătăţi, iată, mi-au sosit mai
mult zile de răutăţi. Inima mea s-au fier- 27
bîntat şi nu va tăcea, apucatu-m-au zile de
sărăcie. Suspinînd, am mers fără de mînie, 28
şi am stătut întru adunare strigînd. Şi frate 29
m-am făcut sirinilor şi priaten struţilor. Şi 30
pialea mea s-au ucis tare, şi oasele meale să
ojogiră de arsură. Şi ieşi spre jale copuzul 31
mieu, şi cîntarea mea – mie spre plîngere.

CAP XXXI

Făgăduinţă am pus ochilor miei şi nu 1
voiu priceape spre ficioară. Şi ce 2
au împărţit Dumnezău de sus şi moş-
tenirea celui destul den ceale nal-
te? Vai, peire – celui strîmbu şi 3
înstriinare celor ce fac fărădeleagea! Au nu 4
El va vedea calea mea şi toate cărările meale

5 va număra? Iară de aş fi mers cu batjocori-
torii şi de ar fi sîrguit piciorul mieu la vicle-
6 şug, Pentru că stau cu cumpănă direaptă,
7 văzut-au Domnul nerăutatea mea. De s-au
abătut piciorul mieu den cale şi de au urmat cu
ochiul inima mea şi de m-am atins cu mînile
8 meale de daruri, Să mi să samene dară, şi
alţii să mănînce, şi fără de rădăcină să mă fac
9 pre pămînt. Sau de au şi urmat inima mea
la muiarea altui om sau de am şi pîndit la uşăle
10 ei, Să placă dară şi muiarea mea altui băr-
bat, iară pruncii mei să să smerească.
11 Pentru că mînia urgiei neoprită e a pîngări a
12 omului fămeaie. Pentru că foc iaste arzăto-
riu preste toate zilele şi, la carele va veni, den
13 rădăcină l-au pierdut. Sau de am defăimat
judecata slugii meale sau a slujnicii, judecîn-
14 du-se ei către mine, Pentru că ce voiu face
de-m va face cercetare Domnul?Iară de va fi
15 şi socoteală, ce răspunsu voiu face? Care
e? Au nu precum şi eu am fost în pîntece,şi
aceia au fost? Şi ne-am făcut întru acesta pîn-
16 tece. Şi cei neputincioşi treaba carea odi-
nioară avea n-au greşit, şi ochiul văduvei
17 n-am topit. Şi de am mîncat pîinea mea
sîngur şi n-am dat şi celui sărac dentr-însa;
18 Căce den tinereaţele meale hrăniiam ca un
părinte, şi den zgăul maicii meale am povă-
19 ţit. Sau de am trecut pre cel golu perind şi
20 nu l-am îmbrăcat, Şi cei neputincioşi de nu
m-au binecuvîntat, şi de tunderea mieilor
21 miei s-au încălzit umerile lor; De am rădi-
cat asupra săracului mîna, nedejduind căce
22 mult ajotoriu mie îm iaste, Să să desparţă
dară umărul mieu dentru închietură şi braţul
23 mieu den cot Să să zdrobească; pentru că
frica Domnului m-au ţinut pre mine şi de lua-
24 rea Lui nu voiu suferi. De am pus aurul
putearea mea sau de am nedejduit la piatră
25 scumpă, Sau de m-am veselit făcîndu-mi-să
avuţie multă, sau de am pus mîna mea pre cei
26 nenumăraţi; Sau nu vedeam soarele ce
luminează că să lipseaşte şi luna stricîndu-se?
27 Pentru că nu iaste pre dînşii. Şi de s-au
înşălat pre ascunsu inima mea şi de am pus
mîna mea preste rostul mieu şi am săru-
28 tat, Şi aceasta poate să fie fărădeleagea
mea cea mai mare, de se va socoti, căce am
29 minţit înaintea Domnului celui Înalt. Şi de
m-am veselit preste cădearea nepriatinilor
30 miei, şi zise inima mea: Bine, să auză dară
ureachea mea blăstemul mieu şi să mă fac dară
poveaste, de către norodul mieu chinuindu-mă'.
31 Şi de au zis de multe ori slujnicile meale:
Cine ne-ar da noao den cărnurile lui să ne sătu-
32 răm?' Fiind eu foarte bun, şi afară nu mînea
striin, şi uşa mea la tot cel ce veniia să deşchi-
dea. Şi de am greşit fără de voie, am ascuns 33
păcatul mieu, Că nu m-am înfruntat de 34
multă mulţimea gloatei, ca să nu mărturisesc
înaintea lor, Şi de am lăsat pre cel neputin- 35
cios să iasă den uşa mea cu sînul deşert, (de
nu mă temeam), Cine va da pre cel ce va 36
auzi pre mine? Şi mîna Domnului mieu, de nu
mă vream teame? Şi scrisoarea carea aveam
asupra cuiva, pre umere puind cunună, o
vream ceti; Şi de nu o spărgeam şi o dam, 37
nemică luînd de la datornic; De au suspinat 38
pămîntul vreodinioară asupră-mi sau de au
plînsu rozoarele lui toate odată, Sau de am 39
mîncat vîrtutea lui sîngur, fără de preţu, sau şi
luînd sufletul domnului pămîntului am întris-
tat, Pentru grîu dară să-m iasă urzică şi 40
pentru orzu, rug!" Şi tăcu Iov cu graiurele.

CAP XXXII

i încetară şi cei trei priateni ai lui încă 1
a mai grăi împotriva lui Iov, pentru că
era Iov dirept înaintea lor. Şi să 2
mînie Elius al lui Varahiil Vuzeanul,
den rudenia lui Ram, al ţărăi Afsitidii.
Şi să mînie pre Iov foarte, pentru căce dove-
diia pre sine dirept înaintea Domnului. Şi 3
asupra celor trei priatini să mînie foarte,
pentru căce n-au putut să răspunză împotri-
vă-graiuri lui Iov, şi-l pusără pre dînsul a fi
necredincios. Şi Elius îngădui a da răs- 4
punsu lui Iov, căce mai bătrîni decît el sînt ei
cu zilele. Şi văzu Elius că nu iaste răspunsu 5
în rostul celor trei oameni şi să mînie cu urgia
lui. **(Al lui Eliu către priateni şi către Iov
împotrivă-răspuns).** Şi răspunzînd Elius al 6
lui Varahiil Vuziteanul, zise: „Mai tînăr sînt
cu anii, iară voi sînteţ mai bătrîni. Pentru
aceaea am tăcut, temîndu-mă ca voao să vă
povestesc a mea ştiinţă. Şi am zis că: Nu 7
iaste vreamea ceaea ce grăiaşte şi, în mulţi
ani, ei ştiu învăţătura. Ce duh iaste întru 8
cei pămenteani, şi suflarea Atotţiitoriului
iaste ceaea ce învaţă. Nu cei cu ani mulţ 9
sînt cei înţelepţi, nici cei bătrîni ştiu judeca-
ta. Pentru aceaea ziş: Ascultaţi-mă, şi voiu 10
povesti voao ceale ce ştiu. Băgaţ în urechi
graiurile meale, pentru că voiu grăi, voi ascul-
tînd. Iată, am auzit cuvintele voastre, bă- 11
gat-am în urechi pînă la priceaperea voas-
tră, Pînă unde veţ cerca cuvintele şi pînă la 12
voi voiu priceape. Şi iată, nu era lui Iov
mustrîndu-l, răspunzînd graiurile lui, dentru
voi, Pentru ca să nu ziceţ: 'Aflat-am înţe- 13
lepciunea Domnului adăogîndu-ne'. Şi la 14
om v-aţ întors a grăi cuvinte ca aceas-

15 tea. – S-au spămîntat, n-au mai răspuns
16 încă, au vechit dentr-înșii cuvintele, Răb-
dat-am, căci nu am grăit; căci au stătut și n-au
17 răspuns. Căci voiu răspunde și eu o parte –.“
Și răspunzînd Elius, zice: „Iarăș voiu grăi,
18 Pentru că plin sînt de cuvinte, pentru că mă
19 piarde pre mine duhul pîntecelui. Și pînte-
cele mieu, ca un foale de must ce fiarbe iaste
legat, sau ca un foi spartă al unui
20 faur. Grăi-voiu, pentru ca să mă odihnesc
21 deșchizînd buzele. Pentru că de om nu mă
voiu rușina, și încă nici de pămintean nu-m va
22 fi greață. Pentru că nu știu a lăuda față.
Iară de nu, și pre mine moliile mă vor mînca.

CAP XXXIII

1 Și nu așa, ce ascultă, Iov, cuvintele
meale și graiul mieu bagă în urechi!
2 Pentru că, iată, am deșchis gura mea
și au grăit limba mea întru gîtlejul
3 mieu. Curată mie inema cu graiu-
rile, și priceaperea buzelor meale curate va
4 gîndi. Duhul cel dumnezeiesc iaste Cel ce
m-au făcut pre mine și suflarea Atotțiitoriului
5 iaste ceaea ce mă învață pre mine. De poți,
dă-m răspuns mie cătră aceastea. Îngă-
duiaște, stăi cătră mine și eu cătră tine.
6 Den tină te-ai întregit tu, ca și eu; dentru
7 aceastaș ne-am săvîrșit. Nu frica mea te va
struncina, nici mîna mea grea va fi preste
8 tine. Ce numai ai zis întru urechile meale,
glasul cuvintelor tale am auzit. Pentru căci
9 zici: Curat sînt, nefiind greșit; și fără hulă
10 eram, n-am nelegiuit, Și hulă asupra mea
au aflat, și mă socoteaște ca pre un vrăj-
11 maș, Și au pus în lemnul mieu piciorul tău
12 și au păzit toate căile meale!' Pentru că,
cum zici: Dirept sînt, și nu m-au ascultat'?
Pentru că veacinic iaste Cel deasupra pămîn-
13 teanilor, Și zici: Pentru căci direptății
meale n-au ascultat mie tot cuvîntul?'
14 Pentru că grăind o dată Domnul, iară a doao-
15 ră iaste vis, Au întru cugetare de noapte,
sau ca cînd cade groaznică frică preste
16 oameni, preste adormituri pre pat. Atun-
cea descopere mintea omului în chipuri de
frică, cu unele ca aceastea pre ei au înfrico-
17 șat, Să întoarcă om de la strîmbătate și tru-
18 pul lui de la cădeare au mîntuit. Și nu s-au
îndurat sufletul lui de la moarte și ca să nu
19 cază el în războiu. Și iarăș mustră pre el
întru boală pre pat, și mulțimea oaselor lui au
20 amorțit, Și toată mîncarea grîului nu va
putea să-i priimască, și sufletul lui mîncare
21 pohteaște, Pînă unde i să vor putrezi lui
22 pelițele și va dovedi oasele lui deșarte, Și
să apropie la moarte sufletul lui și viața lui în iad.
De vor fi 1000 de îngeri purtători de moarte, 23
unul dentru dînșii nu-l va răni pre el, de va
gîndi cu inema să să întoarcă cătră Domnul; și
va povesti omului hula lui și fărădelegea lui va
arăta. Opri-l-va ca să nu cază el la moarte 24
și va întineri lui trupul ca unsoarea pre
păreate și oasele lui le va împlea de mădu-
hă. Și va muia lui pelițele ca unui prunc și-l 25
va așăza pre el îmbărbătîndu-să întru oameni.
Și rugîndu-se cătră Domnul, și priimite 26
lui vor fi și va întra cu față lină; cu mărturisire
va da oamenilor direptate. Și apoi atuncea 27
să va huli omul însuș, luiș zicînd: Ca ce feal
făceam! Și nu cu vreadnice m-au certat de
carele am greșit! Mîntuiaște sufletul mieu, 28
ca să nu viu la peire, și viața mea lumină va
vedea'. Iată, aceastea toate le lucrează Cel 29
tare, căi trei, cu omul. Ce mîntui sufletul 30
mieu den moarte, pentru că viața mea întru
lumină va lăuda pre El. Bagă în urechi, Iov, și 31
ascultă-mă! Amuțeaște, și eu voiu grăi. De 32
sînt ție cuvinte, răspunde mie! Grăiaște,
pentru că voiu să te îndireptezi tu! Iară de 33
nu, tu ascultă-mă: Asurzeaște, și te voiu
învăța înțelepciunea!“

CAP XXXIV

Și răspunzînd Elius, zise: „Asculta- 1/2
ți-mă, înțelepților, știind a lua
aminte mînile, Căci ureachea cu- 3
vinte ispiteaște, și gîtlejul gustă mîn-
care. Judecată să luăm noao, să 4
cunoaștem în mijlocul nostru ce iaste bun.
Căci au zis Iov: Dirept sînt, Domnul mi-au 5
mîntuit judecata; Și au mulțit cu judecata 6
mea, sîlnică e săgeata mea fără de strîmbăta-
te!' Cine e om ca Iov? Bînd batjocură ca 7
apa, Nepăcătuind, nici păgînind, nici întru 8
tot împreunîndu-se cu cei ce fac ceale fără de
leage, ca să meargă cu cei fără de credință.
Pentru că să nu zici că: Nu va fi socotința 9
omului!' Și socoteala lui – de la Domnul.
Pentru aceaea, cei priceput la inemă, asculta- 10
ți-mă: Să nu-m fie mie înaintea Domnului a
păgîni și înaintea Atotțiitoriului a turbura cel
dirept, Ce dă omului după cum face fiește- 11
carele dentru ei și în cărarea omului afla-va
pre el. Socotești dară pre Domnul fără de 12
cale a face? Sau Cel întrutotțiitoriu va
turbura judecata, Cela ce au făcut pămîntul?
Și cine iaste Cel ce face pre cel de supt ceriu și 13
ceale ce-s într-însul toate? Că de va vrea 14
să oprească și duhul lîngă El să socoteas-
că, Muri-va tot trupul deodată, pentru că 15
tot pămînteanul la pămînt va mearge, de unde
s-au și zidit. Iară de nu pricepi, ascultă 16

aceastea, bagă în urechi glasul cuvintelor!
17 Vez tu pre cel ce face fărădeleage, şi pre Cel
ce piarde pre cei răi fiind veacinic dirept.
18 Necredincios, Cela ce zice împăratului: Fără-
leage faci!' [şi] Prea necredincios!' boiari-
19 lor; Carele nu S-au ruşinat de către faţa
celui cinstit, nici ştie cinste a pune celor bogaţ,
20 să să laude feaţele lor? Şi deşarte lor să vor
istovi a striga şi a să ruga omului, pentru că s-au
purtat fără de leage, încuindu-se cei fără de
21 putinţă. Pentru că El văzătoriu iaste fapte-
lor oamenilor şi niciuna Îl uită pre El de cîte
22 fac, Nici iaste loc a să ascunde cei ce fac
23 ceale fără de leage. Căci nu preste om va
pune încă, pentru că Domnul preste toţi pri-
24 veaşte, Cela ce priceape ceale nepricepute,
slăvite şi minunate, cărora nu iaste
25 număr, Cela ce cunoaşte lucrurile lor, şi va
26 întoarce noaptea, şi să vor smeri; Şi au
stins pre cei necuraţ, şi văzuţ sînt înaintea
27 Lui Căci s-au abătut den leagea lui Dum-
nezeu şi direptăţile Lui nu le-au cunoscut,
28 Ca să aducă preste El strigarea de sărac; şi
29 strigarea săracilor va auzi, Şi El linişte va
da. Şi cine va vinui şi va ascunde faţa şi cine-L
va vedea pre El? Şi asupra limbii şi asupra
30 omului deodată Împărăţind om făţarnic de
31 către greutatea norodului, Căci către cel
tare, cela ce zice: Luat-am, nu voiu zăloji!
32 Fără de mine voiu vedea. Tu îm arată: de am
33 făcut strîmbătate, nu voiu adaoge', Nu de la
tine să o plăteşti pre dînsa? Căci tu o vei
împinge? Că tu o vei aleage, şi nu eu? Şi ce ai
34 conoscut? Grăiaşte! Pentru aceaea înţelep-
ţii la inimă vor grăi aceastea şi omul înţelept
35 mi-au ascultat cuvîntul. Şi Iov nu întru pri-
ceapere au grăit, şi graiurile lui nu-s în ştiin-
36 ţă. Însă nu, ce te învaţă, Iov, să nu dai încă
37 răspunsul ca şi cei fără de minte, Pentru ca
să nu adaogem preste păcatele noastre, şi
fărădeleage preste noi se va socoti, multe
grăind graiuri înaintea Domnului".

CAP XXXV

1/2 Şi răspunzînd încă Elius, zise: „Ce
aceasta ai socotit întru judecată? Tu
cine eşti? Căci ai zis: Dirept sînt
3 înaintea Domnului'? Sau vei grăi:
4 Ce voiu face, greşînd?' Şi eu îţ
voiu da ţie răspuns şi la cîte trei priatinii
5 tăi. Priveaşte la ceriu şi vezi, şi socoteaşte
6 norii cum sînt sus de la tine. De ai greşit, ce
vei face? Iară de şi multe ai nelegiuit, ce poţi
7 să faci? De vreame dară ce eşti dirept, ce
8 vei da Lui? Sau ce den mîna ta va lua? La
omul ce e aseamene ţie – necurăţia ta; şi la
9 fiiul omului – direptatea ta. De către
mulţime asuprindu-se, vor striga; vor
ţipa den braţul multora. Şi n-au zis: Unde 10
iaste Dumnezău, Cela ce m-au făcut, Cela ce
rînduiaşte păzile de noapte, Cela ce mă 11
hotăraşte de către dobitoacele pămîntului şi
de către pasările ceriului?' Acolo vor 12
striga, însă nu vor auzi, de sudalma celor
răi. Pentru că ceale fără de cale a vedea nu 13
va Domnul. Pentru că Acela Atotţiitoriul
văzătoriu iaste celor ce săvîrşesc fărădelegile,
şi mă va mîntui. Şi te judecă înaintea Lui, 14
de poţi pre El să-L lauzi, cum iaste şi acum,
Pentru că Nu iaste socotind urgia Lui, n-au 15
cunoscut la greşale foarte'. Şi Iov în 16
deşărt deşchide gura lui, cu neconoştinţa
cuvinte îngreuiază".

A lui Eliu voroavă a cincea

CAP XXXVI

Şi adăogînd Eliu încă, zice: „Îngă- 1/2
duiaşte-mă puţinel încă, pentru ca să
te învăţ, pentru că mai iaste la mine
cuvînt. Luînd ştiinţa mea mică, şi 3
cu faptele meale direapte voiu grăi cu
adevărat. Şi nu strîmbe graiuri cu strîmbă- 4
tate vei priceape. Şi să ştii că Domnul nu 5
va izgoni pre cel fără de răutate. Tare e cu vîr-
tute, Însă inimile necredincioşilor nu va 6
învia şi judecăţile săracilor le va da. Nu va 7
lua de la cel dirept ochii Lui, şi cu împăraţi în
scaun va pune pre dînşii întru biruinţă; şi se
va înălţa, Şi cei băgaţi în cătuşi se vor opri 8
cu fune de sărăcie. Şi va povesti lor 9
faptele lor şi greşalele lor, căci se vor
întări. Ce celui dirept va asculta, şi zise 10
că se vor întoarce de către strîmbătate.
De vor asculta şi vor sluji, vor isprăvi zilele 11
lor spre bunătăţi şi anii lor spre fapte bune.
Iară pre cei necredincioşi nu-i mîntuiaşte, 12
nevrînd ei să ştie pre Domnul, Şi pentru 13
căci, învăţîndu-se, neascultă[to]ri era. Şi
cei făţarnici la inimă rîndui-vor mînia, nu vor
striga, căci au legat pre ei. Să moară dară la 14
tinereaţe sufletul lor, iară viaţa lor rănindu-se
de îngeri, Căci au necăjit pre cel slab şi 15
neputincios. Şi judecata celor blînzi va rîn-
dui. Şi încă te-au înşălat pre tine den rostul 16
vrăjmaşului. Beznă, vărsare – dedesuptul ei,
şi să pogorî masa ta plină de grăsime. Şi 17
judecata de către cei direpţi nu o va lipsi, şi
mînia preste cei necredincioşi va fi, pentru
necurăţia darurilor care priimiia pre strîmbă-
tăţi. Să nu te abată de bunăvoie mintea 18
De la rugă, la nevoie fiind cei neputincioşi; şi 19
pre toţi ceia ce au puteare Să nu tragi 20
noaptea ca să suie alţii pentru dînşii, Ce 21
păzeaşte să nu faci fără de cale, pentru că dentru
aceastea vei scoate den sărăcie. Iată, Cel ta- 22

re va întări cu vîrtutea Lui, pentru că cine
23 iaste ca El silnic? Și cine iaste cel ce cerce-
tează ale Lui lucruri? Sau cine e cela ce au zis:
24 Făcut-au strîmbătate!'? Adu-ți aminte că
mari sînt lucrurile Lui, dentru carele au stăpî-
25 nit oamenii. Tot omul au văzut întru sine,
26 cîți păminteani sînt răniți. Iată, Cel tare e
mult, și nu vom conoaște numărul anilor Lui,
27 și nesăvîrșit! Și numărate-I sînt Lui picătu-
rile ploii, și se vor vărsa preste ploaie în
28 nor. Curge-vor vechituri, și umbri nori
preste nepovestiți păminteani; (vreame au
pus) dobitoacelor, și știu rînduiala zăcerii.
Întru toate aceastea nu s-au cercetat ție cuge-
tul, nice să premenească inima ta de trup?
29 Și de vei priceape întinderea norului, tocmi-
30 rea cortului Lui, Iată, întinde preste el
rază; și înrădăcinările mării au acoperit.
31 Pentru că prentr-înșii va judeca noroadele,
32 da-va hrană celui ce poate. Preste mîini au
33 acoperit lumină Și au poruncit pentru ea
întru cel ce timpină. Povesti-va pentru dîn-
sul priatenului lui; agonesite și pentru
strîmbătate.

CAP XXXVII

1 Și de aceasta s-au scuturat inima mea
2 și au cursu den locul ei. Ascultă
auz întru urgia mîniei Domnului, și
cercetare den rostul Lui va ieși!
3 Dedesuptul a tot ceriului e începătura
Lui, și lumina Lui – pre aripile pămîntului.
4 Denapoia Lui va striga cu glas, tuna-va cu gla-
sul sudalmii Lui, și nu va premeni pre dînșii,
5 căce va auzi glasul Lui. Tuna-va Cel tare cu
glasul Lui minunat. Ceas au pus dobitoacelor,
și știu a dormirii rînduială. Pre aceastea toate
nu ți s-au cercat cugetul, nice să schimbă
inima ta de la trup? Pentru că au făcut mari
6 carele nu le-am știut, Poruncind zăpăzii:
Fă-te pre pămînt!'. Și iarna – cu ploile să tur-
7 bure, cu ploile puterii Lui. În mîna a tot
omul pecetluiaște, ca să cunoască tot omul a
8 lui slăbiciune. Și întrară hiară supt acope-
9 remînt și odihniră pre zăceare. Den cămări
10 vin durori, și den vîrfuri – frig. Și den
suflarea Celui tare da-va gheață, și cîrmuiaște
11 apa cum Îi iaste voia. Și pre cel ales spă-
mentează norul, răsipi-va norul lumina Lui.
12 Și El cruguri va strica, unde vrea, la lucrurile
lor. Toate, oricîte va porunci lor, aceastea sînt
13 rînduite de la El pre pămînt, Ori la învăță-
turi, ori la pămîntul Lui, ori la milă va afla pre
14 El. Bagă în urechi aceastea, Iov! Stăi, înva-
15 ță-te putearea Domnului! Știm că Domnul
au pus lucrurile Lui, lumină făcînd dentru
16 întunearec. Și știe despărțirea norilor, și
ceale minunate căderi ale celor răi. Și veș- 17
mîntul tău e fierbinte, și să potoleaște pre
pămînt de la miazăzi. Întări-vei cu el la 18
vechituri, tari ca vedearea răvărsării.
Pentru căce învață-mă, ce voi grăi Lui? Și 19
vom potoli multe zicînd: Au carte sau scrii- 20
toriu stă lîngă mine, pentru ca om stînd să
tacă? Și la toți nevăzută e lumina, curată 21
iaste întru vechituri, ca și cea de la El întru
nori. De la miazănoapte – nori cu față de 22
aur; pre aceștea mare e slava Și cinstea de 23
la Totțiitoriul. Și nu aflăm pre altul aseamene
cu putearea Lui, Cela ce judecă ceale
direapte; nu gîndești să-L auzi pre El?
Pentru aceaea se vor teame de El oamenii, și 24
se vor teame de El cei înțelepți la inimă".

CAP XXXVIII

Și după ce încetă Iliu de voroavă, zise 1
Domnul lui Iov, pren volbură și pren
nori: „Cine e acesta ce-M ascunde 2
Mie sfatul, și țiind graiurile în inimă,
dară pre Mine socoteaște să ascunză?
Încinge ca un om mijlocul tău, și te voiu 3
întreba, și tu să-M răspunzi: Unde ai fost cînd 4
puneam temeiul pămîntului? Și-M spune Mie,
de știi priceapere. Cine au pus măsurile 5
lui, de știi? Sau cine e cela ce au adus fune
preste dînsul? Pre ce sînt stîlpii lui înfipți? 6
Și cine iaste cela ce au pus piatră încolțurată
preste dînsul? Cînd s-au făcut stealele, 7
M-au lăudat cu glas mare toți îngerii Miei. Și 8
am îngrădit marea cu porți, cînd să porniia
den pîntecele maicii ei ieșind. Și am pus ei 9
nor îmbrăcare și cu negură pre ea am înfă-
șat. Și am pus ei hotară, puind ei împrejur 10
lacăte și porți. Și am zis ei: Pînă aicea să 11
vii, și să nu covîrșești; ce întru tine să să
fărîme valurile tale!' Au asupra ta am rîn- 12
duit lumina cea de dimeneață, și luceafărul
știe rînduiala sa, Să să apuce de arepile 13
pămîntului, să scuture pre cei necurați dentru
el? Au tu luînd de la pămînt tină ai zidit vită 14
și grăitoriu pre dînsul l-ai pus pre pămînt? Și 15
ai luat de la cei necurați lumina, și brațul mîn-
drilor ai sfărîmat? Venit-ai la pămîntul 16
mării, și în urmele beznii îmblat-ai? Și 17
deșchidu-ți-se ție cu frică porțile morții, și
portarii iadului, văzîndu-te, spămîntatu-s-au?
Și învățatu-te-ai lățimea cea de supt ceriu? 18
Spune-m dară mie cîte care iaste? Și în ce 19
pămînt mîne lumina, și al întunearecului loc
care e? Au duce-Mă-vei la hotarăle lor? Au 20
de și știi cărările lor? Știi dară, că atuncea 21
te-ai născut, și numărul anilor tăi e mult! Și 22
ai venit la visteriile omătului, și visteriile

23 smidii ai văzut. Şi să află ţie la vreamea
vrăjmaşilor, la ceasul războiului şi bătăii.
24 Şi de unde iase bruma sau să răsîpeaşte
25 aostrul la cel dedesupt ceriu? Şi cine au
gătit ploii cei buhoioase curgerea, şi calea
26 urletelor, Ca să ploao pre pămînt unde nu
e om, în pustiiu unde nu iaste om întru
27 el, Ca să sature pre cel necălcat şi nelăcuit,
şi a răsări ieşire de pajişte? Cine iaste tatăl
28 ploii? Şi cine iaste cela ce au născut bulgări
29 de roao? Şi dentr-al cui pîntece iase
gheaţa? Şi bruma în ceriu cine o au
30 născut? Au pogoară-se ca o apă curînd?
31 Faţa beznii cine o au rînduit? Şi preceput-ai
legătura Găienuşii? Şi îngrădirea Orionu-
32 lui deşchis-ai? Au deşchide-vei zodiile în
vreamea lor, şi pre luceafărul de sară de păr
33 aduce-l-vei pre el? Şi ştii schimbările
ceriului, sau ceale de supt ceriu totodată
34 făcîndu-să? Şi vei chema norul cu glas, şi
cu cutremur de apă pornitoare te va asculta?
35 Şi vei trimite trăsnete şi vor mearge? Şi vor
36 grăi ţie: 'Ce iaste?' Şi cine au dat muierilor
învăţătura ţeseturii? Sau ştiinţa împistritu-
37 rii? Şi cine e cel ce numără norii cu înţelep-
38 ciunea, şi ceriul la pămînt l-au plecat? Şi
iaste răvărsat ca pămîntul cu pulberea, şi l-am
39 lipit pre el ca pre o piatră cu 4 muchi. Şi
vei vîna leilor mîncare? Şi vei sătura sufletele
40 bălaurilor? Pentru că să tem în zăcerile lor,
41 şăd în păduri, păzind într-ascuns. Şi cine
au gătit corbului mîncare? Pentru că puii lui
către Domnul strigă, rătăcindu-se, mîncările
cercînd.

CAP XXXIX

1 De ai cunoscut vreamea naşterii pietrii
ţap-cerbului? Şi ai păzit chinurile
2 cerbilor? Şi ai numărat lunele lor
pline ale naşterii lor? Şi durorile lor
3 ai dezlegat? Şi ai hrănit copiii lor
fără de frică? Şi chinurile lor le vei
4 trimite? Vor lepăda fiii lor, înmulţi-se-vor
întru naştere, ieşi-vor şi nu se vor mai
5 întoarce la ei. Şi cine iaste cela ce au lăsat
măgariul sălbatec slobod, şi legăturile lui cine
6 au dezlegat? Şi am pus petreacerea lui –
7 pustiiul şi lăcaşurile lui – sărătura. Batjo-
curind mulţimea gloatei cetăţii şi hula birariu-
8 lui neauzînd, Socoti-va munţii păşunea lui
9 şi pe urma a totă verdeaţa cearcă. Vrea-va
ţie şi inorodul să-ţ slujască, sau să doarmă pre
10 iaslea ta? Şi vei lega cu cureale jugul lui,
11 sau trage-va ţie răzoare în cîmp? Şi
nădejduieşti preste dînsul că multă e
vîrtutea lui? Şi vei lăsa preste el faptele
12 tale? Şi creade-vei că-ţ va da ţie sămînţa
13 şi va aduce ţie trierişul? Aripa celor ce
să veselesc, neelasa, de va zămisli asida şi
nesa? Căci va lăsa la pămînt oaole ei, şi 14
preste ţărînă va cloci, Şi au uitat că piciorul 15
le va rîsipi şi hiarăle cîmpului vor călca.
Nesîlnici fiii ei, nu ca pre sine, în deşărt au 16
ostenit fără de frică. Căci au tăcut ei Dum- 17
nezău înţelepciunea, şi n-au făcut ei parte
spre priceapere. După vreame întru înăl- 18
ţime va înălţa, şi va batjocuri pre cal şi pre
călăreţul lui. Au tu ai pus calului puteare, şi 19
ai pus grumazului lui frică? Şi ai pus preste 20
el armele toate, şi mărirea piepturilor lui
îndrăznire? Săpînd cu piciorul, să îndîr- 21
jaşte, şi iase la cîmp cu vîrtute; timpinînd
săgeţ, Batjocureaşte, şi nu se va întoarce 22
de la fier. Preste el să semeţeaşte arcul şi 23
sabia, Şi urgia va piarde pămîntul, însă nu 24
va creade, pînă ce va da semn Trîmbiţa. Şi 25
făcînd semn trîmbiţa, zice: 'Bine!' Şi de
departe ulmă războiul, cu chiot şi strigare.
Sau dentru a ta ştiinţă stătu şoimul, întinzînd 26
aripile neclătit, căutînd ceale despre austru?
Şi pre porunca ta să înalţă vulturul Şi grip- 27/28
sorul, pre cuibul lui şăzînd, mîne pre colţ de
piatră şi ascuns? Acolo fiind, cearcă mîncă- 29
rile, de departe ochii lui străjuiesc. Şi puii 30
lui să frămîntă în sînge, şi oriunde vor fi
morţi, îndată să află“. Şi răspunse Domnul 31
Dumnezău lui Iov şi zise: „Nu judecată cu 32
Cel den destul judeci? Mustrînd pre Dumne-
zeu, va răspunde pre dînsa“. Şi răspun- 33
zînd Iov, zise Domnului: „Ce mă mai judec 34
eu dojănindu-mă şi mustrînd pre Domnul,
auzind ca aceastea, nemica fiind? Şi eu care
răspuns voiu da către aceastea? Mîna voiu
pune preste gura mea. O dată am grăit, 35
iară al doilea nu voiu adaoge“.

CAP XL

Şi răspunzînd Domnul, zise lui Iov, den 1
nor: „Nu, ce încinge ca un om 2
mijlocul tău, şi te voiu întreba pre tine, şi
tu Îm răspunde! Au depărtezi-Mi 3
judecata? Şi Mă socoteşti nu
într-alt chip ţie să fiu isprăvit, fără de numai
pentru ca să te arăţi dirept? Au braţul tău 4
iaste asupra Domnului, au cu glas ca El tuni?
Şi ia înălţime şi tărie şi mărire, şi cu cinste te 5
îmbracă. Şi trimite îngeri cu urgie, şi pre 6
tot semeţul smereaşte, Şi pre cel mîndru 7
stinge-l, şi pre necuraţ îndată-i întoarce,
Şi ascunde totodată în pămînt afară, şi obra- 8
zele lor de necinste le imple. Şi voiu 9
povesti dară că poate direapta ta să mîn-
tuiască. Ce iată dară hiară lîngă tine; 10
iarbă întocma cu boii mănîncă. Iată dară 11
vîrtutea ei pre mijloc, şi tăria ei pre buricul
pîntecelui. Pus-au coada ca un chiparos 12

13 şi vinele ei s-au împletecit. Coastele ei –
coaste de aramă, şi spinarea ei – fier vărsat.
14 Aceasta iaste începătura zidirii Domnului,
făcută ca să să batjocurească de cătră îngerii
15 Lui. Şi venind la munte încolţorat, au făcut
16 veselie celor cu 4 picioare în tartar. Supt
multe fealiuri de copaci doarme, lîngă paporă
17 şi trestie şi rogoz. Şi să umbresc întru
dînsa copaci mari cu stîlpări şi ramuri den
18 ţarină. De să va face necătură, nu va simţi;
nădejduiaşte căci va izbi Iordanul în gura
19 ei. În ochiul ei va sprijeni pre el; înfăşurîn-
20 du-se, găuri-va nasul. Şi aduce-vei bălau-
rul cu undiţa şi pune-vei căpăstru prejur
21 nasul lui? Au lega-vei belciug de narea lui,
22 şi cu brăţare vei găuri buza lui? Şi grăi-va
23 ţie cu rugă, rugăciune moale? Şi pune-va
cu tine făgăduinţă? Şi-l vei lua pre dînsul rob
24 veacinic? Şi vei juca cu el ca cu o pasăre?
Sau lega-l-vei pre el ca pre o vrabie unui
25 copil? Şi să hrănesc întru dînsul limbi, şi-l
26 împart pre el limbile finicilor. Şi tot ce
umblă pre apă, adunîndu-se, nu vor aduce o
piale a coadii lui, şi în cinurile păscarilor capul
27 lui. Şi vei pune preste el mînile, aducîndu-ţ
aminte de războiu în trupul lui, şi să nu să mai
facă încă.

CAP XLI

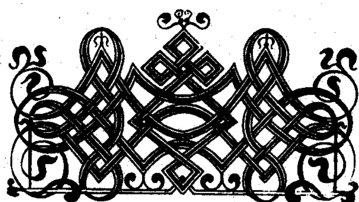
1 Nu l-ai văzut pre dînsul, nici de ceale ce
2 să grăiesc te-ai mirat? Nu te temi
căci Mi s-au gătit Mie? Pentru că cine
iaste cela ce Mi-au stătut împotrivă?
3 Sau cine-M va sta împotrivă-Mi şi va
îngădui, de iaste tot cel de supt ceriu al
4 Mieu? Nu voiu tăcea pentru el, şi cu cuvîn-
tul puterii voiu milui pre cel întocma cu el.
5 Cine va descoperi faţa îmbrăcării lui, şi la
6 închiiarea zalei lui cine ar întra? Porţile
obrazului lui cine va deşchide? Pemprejurul
7 dinţilor lui iaste frică. Ficaţii lui – paveze de
aramă, şi legătura lui – ca piatra smiritului.
8 Unul de alalt să lipesc, şi Domnul petreace
9 pre el. Omul cu fratele lui să va lipi, Îm-
10 preună-se şi nu să vor despărţi. Întru stăr-
nutarea lui va luci lumină, şi ochii lui – chip de
11 luceafăr. Den gura lui ies ca neşte făclii
12 arzînd şi scapără ca neşte gratii de foc. Şi
den nările lui iase ca neşte fum de cuptoriu
13 arzînd cu foc de cărbuni. Sufletul lui – ca
cărbunii; şi ca para focului den gura lui
14 iase. Şi în cerbicea lui stă puteare, înaintea
15 lui cură pierzare. Şi peliţile trupului lui
sînt lipite; toarnă preste el, nu se va
16 clăti. Inema lui iaste înfiptă ca o piatră şi
17 stă ca o năcovalnă ce nu răsare. Şi întor-
cîndu-se el, frică e hiarălor celor cu 4 picioare
pre pămînt săltînd. De vor tempina pre el 18
fuşture, nemică nu-l vor înfricoşa, suliţă rădi-
cată şi za, Pentru că socoteaşte fierul ca 19
paiele şi arama ca un lemnu putred. Nu-l 20
va vătăma pre el arcu de aramă, şi socoteaşte
lovitura de piatră ca iarba. Ca trestia s-au 21
socotit ciocanele; şi batjocoreaşte cutremurul
celui purtătoriu de foc. Aşternutul lui – 22
ţăpuşi ascuţite; şi tot aurul mării, supt dînsul –
ca nişte tină nepovestită. Undează bezna 23
ca o căldare, şi socoteaşte marea ca o ştersură,
Şi pre tartarul beznii ca pre un rob. 24
Socoti bezna întru primblare. Nu iaste 25
nemică pre pămînt aseamene lui, făcut să să
batjocorească de îngerii Miei. Pre tot cel 26
înalt veade; şi pre el – împăratul tuturor celor
den ape".

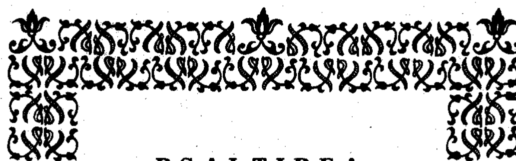
CAP XLII

Şi răspunzînd Iov, zise Domnului: 1
„Ştiu că toate poţi şi Ţie nu e neputin- 2
cios nemica. Pentru că cine iaste 3
cela ce ascunde de Tine sfatul? Şi
scumpindu-şi cuvintele, şi pre Tine
socoteaşte să Te ascunză? Şi cine va povesti
mie ceale ce n-am ştiut, mari şi minunate,
carele n-am ştiut? Şi ascultă-mă, Doamne, 4
pentru ca şi eu să grăiescu! Şi Te voiu întreba
pre Tine, şi Tu mă învaţă. Cu auzul urechii 5
Te auziiam manainte, iară acum ochiul mieu
Te-au văzut pre Tine. Pentru aceaea m-am 6
defăimat pre mine şi m-am topit, şi mă soco-
tescu pre mine pămînt şi cenuşă". Şi fu 7
după ce au grăit Domnul toate cuvintele
aceastea lui Iov, zise Domnul lui Elifaz The-
maniteanul: „Greşit-ai tu şi cei 2 priateni ai
tăi, pentru că n-aţi grăit înaintea Mea nemica
adevărat, precum robul Mieu, Iov. Şi acum 8
luaţi şapte viţei şi 7 berbeci şi meargeţi cătră
robul Mieu, Iov, şi va face jîrtvă pentru voi. Şi
Iov, robul Mieu, se va ruga pentru voi, că, de
nu aş priimi faţa lui şi de nu ar fi pentru el, aş
fi pierdut pre voi, pentru că n-aţi grăit adevă-
rat asupra robului Mieu, Iov". Şi mearse 9
Elifaz Themaniteanul şi Valdad Safhitul şi
Sofar Mineul şi au făcut în ce chip le-au
poruncit lor Domnul; şi dezlegă păcatul lor,
pentru Iov. Şi Domnul adaose pre Iov. 10
Şi rugîndu-se el şi pentru priatenii lui, şi le
lăsă lor păcatul. Şi deade Domnul îndoite cîte
era mai nainte lui Iov, întru îndoire. Şi 11
auziră toţi fraţii lui şi sororile lui toate cîte i
s-au întîmplat lui şi veniră cătră el, şi toţi cîţ
ştiia pre dînsul dentîiu. Şi mîncînd şi bînd
lîngă el, l-au mîngîiat pre el, şi să mirară
pentru toate cîte adusease preste el Dom-
nul. Şi-i deade lui fieştecarele cîte o 12

mieluşiţă şi cîte un aur de 4 drahme nepecet-
luit. Şi Domnul blagoslovi ceale de apoi ale lui
Iov decît ceale dentîiu. Şi era dobitoacele lui oi
14000, cămile 6000, părechi de boi 1000,
13 măgăriţe păscătoare 1000. Şi să născură lui
14 fii 7 şi feate 3. Şi numi pre cea dentîiu Zio,
şi pre a doao Casia, şi prea a treia Cornul
15 Amalthiei. Şi nu s-au aflat ca featele lui Iov
mai bune decît eale în ceale de supt ceriu. Şi le
16 deade lor tată-său moştenire întru fraţi. Şi
trăi Iov după rană ani 170, iară preste tot au
trăit ani 248. Şi văzu Iov pre fiii lui, şi pre fiii
17 fiilor lui, a patra rudă. Şi muri Iov bătrîn şi
plin de zile. Şi iaste scris cum el iarăş să fie
înviş cu carii Domnul au înviş; acesta să tîl-
cuiaşte den cartea cea siriinească; în pămîntul
Afsitedei lăcuind, la hotarăle Idumeii şi Ara-
viei. Şi era mai nainte numele lui – Ioval. Şi
luînd muiare harapcă, născu fiiu căruia fu
numele Enon. Şi era acesta den tată-său,
Zare, fecior den feciorii lui Isaf, şi den mumă-
sa, Vosora, care iaste el al cincilea de la
Avraam. Şi aceştea-s împăraţii carii au împără-
ţit în Edom, care ţări au stăpînit şi el: întîiu – Va-
lac al lui Veor; şi numele cetăţii lui – Dennava; şi,
după Valaac, Iovav, ce să chema Iov; după aces-
ta, Asomi, cela ce era domn den ţara Themaniti-
dii; după acesta, Adad, feciorul lui Vadad, cel
ce au tăiat pre Madiam în cîmpul lui Moav, şi
numele cetăţii lui – Ghiethem; iară cei ce au
venit cătră el priateni: Elifaz, den
fiii lui Isaf, împăratul themani-
lor; Valdad, împăratul safhe-
ilor; Sofar, împăratul
mineilor.

PSALTIREA

Psalmul lui David, nescris deasupra la jidovi.
A lui David prorocului şi împăratului viersu I

Fericit omul carele n-au mersu în sfa- 1
tul necuraţilor şi în calea păcătoşilor
n-au stătut şi pre scaunul ucigaşilor
n-au şezut, Ce în leagea Domnului – 2
voia lui, şi în leagea Lui va cugeta ziua
şi noaptea. Şi va fi ca lemnul cel răsădit 3
lîngă trecătorile apelor, carele roada lui va da
în vreamea lui şi frunza lui nu va cădea; şi
toate, oricîte va face, se vor îndirepta. Nu 4
aşa – necredincioşii, nu aşa, ce ca praful
carele aruncă vîntul de pre faţa pămîntului.
Pentru aceaea nu vor învia necredincioşii la 5
judecată, nice păcătoşii în sfatul direpţilor.
Căce cunoaşte Domnul calea direpţilor, şi 6
calea necredincioşilor va peri.

Psalmul lui David II

Pentru ce s-au înfierbîntat limbile şi 1
noroadele au cugetat deşarte? Stă- 2
tut-au aproape împăraţii pămîntului,
şi boiarii s-au adunat într-un loc
asupra Domnului şi asupra unsului
Lui: „Să rumpem legăturile lor şi să lepă- 3
dăm de preste noi jugul lor". Cel ce 4
lăcuiaşte în ceriuri va batjo[co]ri pre dînşii, şi
Domnul va defăima pre ei. Atuncea va grăi 5
cătră dînşii cu urgia Lui, şi cu mînia Lui va tur-
bura pre dînşii: „Şi Eu Mă puş împărat de 6
Dînsul preste Sion, muntele cel sfînt al Lui,
povestind porunca Domnului. Domnul 7
zise cătră Mine: Fiiul Mieu eşti Tu, Eu astăzi
Te-am născut. Ceare de la Mine, şi-Ţ voiu 8
da Ţie limbi moştenirea Ta, şi ţinearea Ta,
marginile pămîntului. Paşte-vei pre dînşii 9
cu toiag de fier, ca vasele a olariului zdrobi-
vei pre dînşii'". Şi acum, împăraţilor, pri- 10
ceapeţi! Certaţi-vă toţi ceia ce judecă pămîn-
tul! Slujiţi Domnului cu frică şi vă bucuraţi 11
Lui cu cutremur. Apucaţi învăţătura, ca nu 12
cîndai Se va mînia Domnul şi veţi peri den calea
cea direaptă. Cînd să va aţîţa degrabă mînia 13
Lui, fericiţ toţi ceia ce nedejduiţi pre Dînsul.

Psalmu al lui David, cîndu fugiia de că-
tră faţa lui Avesalom, fiiul lui, III

Doamne, ce să înmulţiră ceia ce mă 1
necăjesc? Mulţi să scoală asupră-mi!
Mulţi zic sufletului mieu: „Nu iaste 2
mîntuire lui întru Dumnezăul lui".
(Strigare) Şi Tu, Doamne, ajutoriul 3

mieu eşti, slava mea, şi înălţînd capul mieu.
4 Cu glasul mieu cătră Domnul am strigat şi mă
5 ascultă den muntele cel sfînt al Lui. (Strigare)
Şi eu mă culcaiu şi adormiiu, sculaiu-mă, căce
6 Domnul îm va ajuta mie. Nu mă voiu teame
de zeci de mii de noroade ale celor ce pre
împrejur mă împresoară. Scoală, Doamne,
7 mîntuiaşte-mă, Dumnezăul mieu, Că Tu ai
lovit pre toţi ceia ce-m vrăjmăşuiesc în deşert;
8 dinţii păcătoşilor ai zrobit. A Domnului e
mîntuirea, şi preste norodul Tău blagoslovenia Ta. Slava.

La săvîrşit, în laude, psalmul lui David IV

1 Cînd am strigat eu, ascultatu-m-ai,
Dumnezăul direptăţii meale! Întru
2 primejdie lărgit-ai pre mine! Mi-
lostiveaşte-Te spre mine şi ascultă
3 ruga mea. Fiii oamenilor, pînă
cînd grei la inimă? Pentru căci iubiţi deşerta-
4 rea şi cercaţi minciuna? (Strigare) Şi
conoaşteţi că au minunat Domnul pre cel
curat al Lui; Domnul va asculta pre mine, cînd
5 voiu striga cătră El. Mîniaţi-vă, şi nu gre-
şiţi; ceale ce ziceţi întru inimile voastre, pre
6 aşternuturile voastre vă umiliţi. (Strigare)
Jîrtvuiţi jîrtva direptăţii şi nedejduiţi pre
Domnul. Mulţi zic: „Cine va arăta noao bună-
7 tăţile?“ Însămnă-se preste noi lumina fea-
ţei Tale, Doamne! Dat-ai veselie la inima
8 mea, De roada grîului, vinului şi untdelem-
9 nului lor s-au înmulţit. Cu pace deodată mă
10 voiu culca şi voiu adormi, Căci Tu,
Doamne, deusebi pre nedeajde m-ai lăcuit.

La săvîrşit, pentru cea moştenitoare, psalmul lui David V

1 Graiurile meale bagă-le în urechi,
Doamne! Înţeleage strigarea mea!
2 Ia aminte glasului rugii meale, Împă-
ratul mieu şi Dumnezăul mieu,
3 Căci cătră Tine mă voiu ruga,
Doamne! Dimeneaţa asculta-vei glasul
4 mieu; Dimeneaţa dvori-voiu Ţie şi mă vei
vedea. Că nu Dumnezău vrînd fărădeleagea
5 eşti Tu; Nu va nemernici lîngă Tine cel ce
vicleneaşte, nici vor rămînea cei fără de leage
6 în preajma ochilor Tăi. Urîş pre toţi ceia ce
fac fărădeleagea. Piarde-vei pre toţi ceia ce
7 grăiesc minciuna; Pre bărbatul sîngiurilor
8 şi viclean uraşte Domnul. Şi eu, întru mul-
ţimea milei Tale, întra-voiu în casa Ta, închi-
na-mă-voiu cătră beseareca cea sfîntă a Ta,
9 cu frica Ta. Doamne, povăţeaşte-mă întru
direptatea Ta, pentru vrăjmaşii miei! Îndirep-
10 tează înaintea Ta calea mea. Căci nu iaste
în rostul lor adevăr, inima lor e deşartă;
11 Groapă deşchisă,grumazul lor; cu limbile lor
vicleniia. Judecă-i pre ei, Dumnezăule;
Cază den sfaturile lor; după mulţimea necre- 12
dinţelor lor scoate-i pre dînşii, căci Te-au
amărît, Doamne. Şi să veselească toţi ceia 13
ce nedejduiesc pre Tine; în veac se vor bucura
şi vei sălăşlui întru ei. Şi se vor fălui întru 14
Tine toţi cei ce iubesc numele Tău, căci Tu vei
blagoslovi pre cel direpț. Doamne, ca cu o 15
armă de bună voire ne-ai cununat pre noi.

La săvîrşit, întru laude, pentru a opta, psalmu lui David VI

Doamne, nu cu mînia Ta să mă mustri, 1
nici cu urgia Ta să mă cerţi. Mi- 2
luiaşte-mă, Doamne, căci slab sînt;
vindecă-mă, Doamne, căci să turbu-
rară oasele meale; Şi sufletul mieu 3
să turbură foarte; şi Tu, Doamne, pînă cînd?
Întoarce-Te, Doamne, şi izbăveaşte suflе-
tul mieu. Mîntuiaşte-mă pentru mila Ta! 4
Căci nu iaste în moarte pomenirea Ta; şi în 5
iad cine se va mărturisi Ţie? Ostenit-am 6
întru suspinul mieu, scălda-voiu în toate nop-
ţile patul mieu,cu lacrămile meale aşternutul
mieu voiu uda. Turbură-se de mînie ochiul 7
mieu, vechiiu-mă întru toţi vrăjmaşii miei.
Depărtaţi-vă de la mine toţi ceia ce faceţ fără- 8
deleage, căci au ascultat Domnul glasul plîn-
sorii meale. Auzit-au Domnul ruga mea, 9
Domnul rugăciunea mea au priimit. Ruşi- 10
neaze-se şi să turbure foarte toţi vrăjmaşii
miei; întoarcă-se şi să ruşineaze foarte pren
sîrguială. Slava.

Psalm al lui David carele l-au cîntat Domnului pentru cuvintele lui Husi, feciorul lui Iemeni, VII

Doamne, Dumnăzăul mieu, pre Tine 1
nădejduiiu; mîntuiaşte-mă de toţi cei
ce mă gonesc şi mă mîntuiaşte, Ca 2
nu cîndai va hrăpi ca un leu sufletul
mieu, nefiind cel ce mîntuiaşte, nici
cel ce hălăduiaşte. Doamne, Dumnezăul 3
mieu, de am făcut aceasta, de iaste strîmbă-
tate întru mîinile meale, De am răsplătit 4
celor ce-m dau mie reale, să caz dară de la
vrăjmaşii miei deşărt, Să gonească dară 5
vrăjmaşul sufletul mieu şi să apuce, şi să calce
la pămînt viaţa mea şi mărirea mea în ţărînă
să o sălăşluiască. (Strigare) Scoală-Te, 6
Doamne, cu urgia Ta, înalţă-Te cu mînie
asupra vrăjmaşilor Tăi; Şi Te scoală 7
Doamne, Dumnezăul mieu, cu porunca carea
ai poruncit, şi adunarea năroadelor Te va
încungiura, Şi pentru aceasta întru înăl- 8
ţime întoarce-Te. Domnul va judeca năroa-
dele; Judecă mie, Doamne, după direp- 9
tatea mea, şi după nerăutatea cea ce e
asupra mea. Săvîrşască-se dară vicle- 10
şugul celor păcătoşi şi vei îndirepta pre cel
direpț, cercetînd inimile şi muşchii,
Dumnezău. Direpț e ajutoriul mieu de la 11

Dumnezău, Cel ce mîntuiaşte pre cei drepţi
12 la inimă. Dumnezău judecătoriu dirept e şi
tare şi mult îngăduitoriu şi neaducînd urgie, în
13 toate zilele. De nu vă veţ întoarce, sabia
Lui o va luci, arcul Lui au încordat şi l-au gătit
14 pre el Şi întru el au gătit arme de moarte;
15 săgeţile Lui celor ce ard le-au făcut. Iată,
chinui strîmbătatea, zemisli dureri şi născu
16 fărădeleage. Groapă săpă şi o adîncă pre
17 ea şi va cădea în groapa carea au făcut. În-
toarce-se-va durearea lui la capul lui şi pre
creaştetul lui strîmbătatea lui se va pogorî.
18 Mărturisi-mă-voiu Domnului după direptatea
Lui şi voiu cînta numelui Domnului Celui Înalt.

La săvîrşit, pentru teascuri, psalm al lui David VIII

1 Doamne, Domnul nostru, foarte e
minunat numele Tău întru tot
2 pămîntul! Căci s-au rădicat mare
3 cuviinţa Ta mai sus de ceriuri. Den
rostul pruncilor şi sugătorilor ai întă-
rit laudă pentru vrăjmaşii Tăi, ca să surpe pre
4 vrăjmaşi şi izbînditori. Căci voiu vedea
ceriurile, lucrurile deagetelor Tale, luna şi
5 stealele carele Tu ai întemeiat. Ce iaste
omul, căci pomeneşti pre el? Sau fiiul omului,
6 căci socoteşti pre el? Înmicşoratu-l-ai pre
dînsul puţin oarece decît îngerii, cu mărire şi
cinste l-ai cununat pre el şi l-ai pus pre dîn-
7 sul preste faptele mîinilor Tale, Toate le-ai
supus supt picioarele lui. Oile şi vacile toate;
8 şi încă şi dobitoacele cîmpului, Pasările
ceriului şi peştii mării, cealea ce merg pre
9 cărările mărilor. Doamne, Domnul nostru,
foarte iaste minunat numele Tău în tot
pămîntul. Slava.

Cathisma 2. La săvîrşit, pentru ceale ascunse ale fiiului lui, psalomul lui David IX

1 Mărturisi-mă-voiu Ţie, Doamne, cu
toată inema mea, povesti-voiu toate
2 minunele Tale. Veseli-mă-voiu şi
mă voiu bucura întru Tine, cînta-voiu
3 numelui Tău, Înalte. Cînd să va
întoarce vrăjmaşul mieu înapoi, slăbi-vor şi
4 vor peri de cătră faţa Ta. Căci ai făcut jude-
cata mea şi legiuirea mea, şăzut-ai pre scaun,
5 Cel ce judeci direptatea. Certaş limbile şi
peri necredinciosul, numele lor l-ai stins în
6 veac şi în veacul veacului. Vrăjmaşului
lipsiră sabiile desăvîrşit şi cetăţ surpaş.
7 Peri pomenirea lui cu sunet, şi Domnul în
8 veac rămîne. Gătit-ai cu judecată scaunul
Lui; şi El va judeca lumea cu direptate,
9 judeca-va norodul cu direptate. Şi Să
făcu Domnul scăpare săracului, ajutoriu la
10 bune vremi, întru năcazuri. Şi nădej-
duiască pre Tine cei ce cunosc numele
Tău, căci n-ai părăsit pre cei ce Te cercetază,
Doamne! Cîntaţ Domnului, Celui ce 11
lăcuiaşte în Sion, povestiţ întru limbi tocmea-
lele Lui! Căci Cela ce cercetează sîngiurile 12
lor Şi-au adus aminte. N-au uitat strigarea
săracilor. Miluiaşte-mă, Doamne! Vezi 13
smerenia mea de cătră vrăjmaşii miei, Cela 14
ce mă înalţi pre mine den porţile morţii,
pentru ca să povestesc toate laudele Tale, în
porţile featei Sionului. Veseli-ne-vom pre 15
mîntuirea Ta; înfipseră-se limbile întru stri-
căciunea carea au făcut; În laţul acesta care 16
au ascuns prinse-se piciorul lor. Cunoaş- 17
te-Se Domnul, judecăţi făcînd! Întru faptele
mînilor Lui să prinse păcătosul. (Cîntare a 18
strigării) Întoarcă-se păcătoşii la iad, toate
limbile ceale ce uită pre Dumnezeu. Căci 19
nu pînă în săvîrşit să va uita săracul, răbdarea
săracilor nu va peri desăvîrşit. Scoală-Te, 20
Doamne, nu să întărească omul, judece-se
limbile înaintea Ta. Pune, Doamne, tocmi- 21
toriu de leage preste ei; cunoască limbile că
oameni sînt. (Strigare) Pentru căci, 22
Doamne, stai de departe, treci cu vedearea la
bune vremi întru necazuri? Cînd să seme- 23
ţeaşte necredinciosul, aţîţă-se săracul; prin-
du-se întru svaturile carele socotesc. Căci 24
să laudă păcătosul întru pohtele sufletului lui,
şi cel ce face strîmbătate să binecuvintează.
Întărîtă pre Domnul păcătosul, după mulţi- 25
mea urgiei lui; nu va cerceta. Nu iaste 26
Dumnezeu înaintea lui, spurcă-se căile lui în
toată vreamea. Strică-se judecăţile Tale de 27
cătră faţa lui, tuturor vrăjmaşilor lui va stă-
pîni de tot. Pentru că zise întru inema lui: 28
„Nu mă voiu clăti den rudă în rudă, fără de
rău". Carea de blestem rostul lui iaste plin 29
şi de amărăciune şi de vicleşug; supt limba lui
osteneală şi dureare. Şade întru vicleşug 30
cu cei avuţ, întru ascunsuri, ca să ucigă pre cel
nevinovat; Ochii lui la cel sărac să uită. 31
Pîndeaşte întru ascuns, ca leul la stîna lui; 32
pîndeaşte ca să apuce pre sărac, să apuce pre
sărac deaca-l va trage pre el. În laţul lui va 33
smeri pre el; pleca-se-va şi va cădea deaca va
stăpîni el pre săraci. Pentru că au zis întru 34
inema lui: „Uitat-au Dumnezeu! Întors-au
faţa Lui, ca să nu vază desăvîrşit". Scoa- 35
lă-Te, Doamne, Dumnezeul mieu, înalţe-se
mîna Ta, nu uita pre săracii Tăi desăvîrşit.
Pentru care lucru au întărîtat necredinciosul 36
pre Dumnezeu? Pentru că au zis întru inema
lui: „Nu va cerceta". Vezi, că Tu osteneala 37
şi durearea socoteşti, ca să-l dai pre el în mîni-
le Tale. Ţie s-au lăsat săracul, surumanului 38
Tu ai fost ajutoriu. Zdrobeaşte braţul celui 39
păcătos şi rău; cerca-se-va păcatul lui şi

40 nu se va afla. Domnul Împărat e în veac şi
în veacul veacului! Periţi, limbi, den pămîntul
41 Lui! Pohta săracilor ascultat-ai, Doamne,
la gătirea inimilor lor luo aminte ureachea Ta.
42 Judecă săracului şi smeritului, pentru ca să nu
mai adaogă încă a să mări omul pre pămînt.

La săvîrşit, psalmul lui David X

1 Pre Domnul nădejduiesc. Cum va grăi
sufletului mieu: „Mută-te pren munţi
2 ca o vrabie“? Căce, iată, păcătoşii
au întins arcul, gătiră săgeţi în tulbă,
ca să săgeate întru ceaţă pre cei
3 direpţi la inimă. Căci carele Tu ai întărit, ei
4 le-au surpat; şi direptul ce-au făcut? Dom-
nul, în beseareca cea sfîntă a Lui; Domnul, în
5 ceriu scaunul Lui. Ochii Lui la cel sărac
privesc, geanele Lui cercetează pre fiii oame-
6 nilor. Domnul cercetează pre cel dirept şi
pre cel necredincios; iară cel ce iubeaşte
7 strîmbătatea uraşte sufletul Lui. Ploua-va
preste cei păcătoşi laţuri, foc şi iarbă
pucioasă; şi duh de vivor partea păharului
8 lor. Căci dirept e Domnul şi direptăţi au
iubit, îndireptări au văzut faţa Lui. Slava.

La săvîrşit, pentru a opta, psalmul lui David XI

1 Mîntuiaşte-mă, Doamne, căci au lipsit
cel curat, căci s-au împuţinat adevă-
2 rurile de către fiii oamenilor. În
deşărt au grăit fieştecarele către
aproapele său, buze vicleane la inimă, şi
3 în inimă au grăit reale. Piarză de tot Dom-
nul toate buzele ceale vicleane şi limbă grăi-
4 toare mare, Pre cei ce au zis: „Limba
noastră vom mări, buzele noastre lîngă noi
5 sînt; cine iaste noao Domnu?“. „Pentru
necazul săracilor şi suspinul measerilor acum
6 Mă voiu scula - zice Domnul; Pune-voiu
întru mîntuire, Mă voiu îndrăzni întru el“.
7 Cuvintele Domnului, cuvinte curate, argint cu
foc lămurit ispitit pămîntului, curăţit de 7
8 ori. Tu, Doamne, să ne păzeşti pre noi şi să
ne cruţi pre noi de către neamul acesta şi în
9 veac. Împrejur necredincioşii îmblă; după
înălţimea Ta ai înmulţit fiii oamenilor.

La săvîrşit, psalmul lui David XII

1 Pînă cînd, Doamne, mă vei uita desă-
vîrşit, pînă cînd întorci faţa Ta de
2 către mine? Pînă cînd voiu pune
sfaturi întru sufletul mieu, durori în
3 inima mea, ziua şi noaptea? Pînă
cînd se va înălţa vrăjmaşul mieu asupra mea?
Caută, ascultă-mă, Doamne, Dumnezăul mieu.
4 Luminează ochii miei, ca nu cîndai să adorm
de moarte, ca nu cîndai să zică vrăjmaşul
5 mieu: „Întăriiu-mă către dînsul“. Cei ce mă
necăjesc bucura-se-vor de mă voiu clăti; şi eu
6 pre mila Ta nădejduiiu. Bucura-se-va inima
mea pre mîntuirea Ta; cînta-voiu Domnului,
Celui ce au făcut bine mie, şi voiu cînta nume-
lui Domnului Celui Înalt.

La săvîrşit, psalmul a lui David XIII

Zise cel fără minte întru inima lui: „Nu 1
iaste Dumnezău!“ Stricară-se şi să 2
urîră întru meşteşugiri; nu iaste
făcînd bunătate, nu iaste pînă întru
unul. Domnul den ceriu Să plecă 3
preste fiii oamenilor, ca să vază de iaste price-
pînd sau cercetînd pre Dumnezeu. Toţi 4
s-au abătut, odată s-au netrebuit; nu iaste
făcînd bunătate, nu iaste pînă la un. Nu vor 5
cunoaşte toţi cei ce fac fărădeleagea? Cei ce
mănîncă pre norodul Mieu cu mîncare de
pîine Pre Domnul nu L-au chemat. Acolo 6
s-au înfricoşat cu frică, unde nu era frică,
Căce Domnul - în rudă direaptă. Sfatul săra- 7
cului l-aţi ruşinat, căce Domnul nedeajdea lui
iaste: „Cine va da den Sion mîntuirea lui 8
Israil?“ Cînd va întoarce Domnul robimea
norodului Său, bucura-se-va Iacov şi să va
veseli Israil. Slava.

La săvîrşit, psalmul lui David XIV

Doamne, cine va nemernici întru săla- 1
şul Tău, sau cine va sălăşlui în
muntele cel sfînt al Tău? Mergînd 2
fără prihană şi făcînd direptate,
Grăind adevăr în inima lui;, carele 3
n-au viclenit în limba lui Şi n-au făcut veci- 4
nului lui rău, şi ocară n-au luat pre cei de
aproape ai lui. Defăimă-se înaintea Lui cel 5
ce vicleneaşte, iară pre cei ce să tem de Dom-
nul va slăvi; Cela ce jură aproapelui lui şi 6
nu defaimă, argintul lui n-au dat pre camătă şi
daruri pentru cei nevinovaţi n-au luat. Cela 7
ce face aceastea nu să va clăti în veac.

Scrisoare pre stîlpu a lui David XV

Păzeaşte-mă, Doamne, căce pre Tine 1
am nedejduit. Zis-am Domnului:
„Domnul mieu eşti Tu, căce bunătă-
ţile meale nu-Ţi trebuiescu“. Sfin- 2
ţilor celor den pămîntul Lui s-au
minunat Domnul, toate voile Lui întru dîn-
şii. Înmulţitu-s-au slăbiciunile lor, după 3
aceastea au sîrguit. Nu voiu aduna adună- 4
rile lor den sîngiuri, nice voiu pomeni numele
lor pren buzele meale. Domnul, partea 5
moştenirii meale şi păharului mieu; Tu eşti
cela ce aşezi moştenirea mea mie. Funi au 6
căzut preste mine întru cei mai tari, pentru că
moştenirea mea mai tare iaste mie. Bine- 7
cuvînta-voiu pre Domnul, Cela ce m-au înţe-
lepţit pre mine; şi încă şi pînă în noapte m-au
certat muşchii miei. Vedeam pre Domnul 8
înaintea mea pururea, căci den direapta mea
iaste, pentru ca să nu mă clintesc. Pentru 9
aceaea veseli-să inima mea şi să bucură limba

mea şi încă şi trupul mieu să va sălăşlui pre
10 nedeajde, Căce nu vei părăsi sufletul mieu
la iad, nice vei da pre cel curat al Tău să vază
11 stricăciune. Arătat-ai mie căile vieţii;
împlea-mă-vei de veselie cu faţa Ta, în frum-
săţări în direapta Ta, desăvîrşit.

Rugăciunea lui David XVI

1 Ascultă, Doamne, direptăţile meale,
2 ia aminte rugăciunea mea, Bagă
în urechi ruga mea, nu cu buze
3 vicleane. De la faţa Ta judecata
mea să iasă, ochii miei vază direptăţi.
4 Ispitit-ai inima mea, socotit-ai noaptea; ispiti-
tu-m-ai, şi nu s-au aflat întru mine strîmbăta-
5 te. Ca să nu grăiască rostul mieu lucrurile
oamenilor, pentru cuvintele buzelor Tale eu
6 am păzit căi năsilnice. Întăreaşte umble-
tele meale întru cărările Tale, pentru ca să nu
7 se clintească paşii miei. Eu am strigat, căce
m-ai ascultat, Dumnezău; pleacă ureachea Ta
8 mie şi ascultă cuvintele meale. Minunează
milele Tale, Cela ce mîntuieşti pre cei ce
9 nedejduiesc pre Tine, Den cei ce stau
împotriva direaptei Tale. Păzeaşte-mă,
10 Doamne, ca lumina ochiului; Întru acope-
rirea arepilor Tale mă vei acoperi de către
faţa necredincioşilor, celor ce m-au necăjit
11 pre mine. Vrăjmaşii miei sufletul mieu au
cuprins; seul lor au închis, gura lor au grăit
12 mîndrie. Scoţîndu-mă, acum m-au încun-
jurat, ochii lor puseră ca să abată la pămînt.
13 Luară-mă ca un leu gata la vînat şi ca un puiu
14 de leu lăcuind întru ascunsuri. Scoală-Te,
Doamne, apucă-i pre ei şi-i împiadecă pre
dînşii! Izbăveaşte sufletul mieu de către cel
necurat, sabia Ta de la vrăjmaşii mînii Tale.
15 Doamne, den puţini de la pămînt împarţi pre
ei în viaţa lor; şi de ceale ascunse ale Tale să
16 împlu pîntecele lor. Săturatu-s-au de fii şi
17 au lăsat rămăşiţele pruncilor lor. Iară eu
întru direptate ivi-mă-voiu feaţii Tale, sătura-
mă-voiu, arătîndu-mi-se mărirea Ta. Slava.

Cathisma 3, la săvîrşit, copilului Domnului, lui David, carele au grăit Domnului cuvintele cîntării aceştiia, în ziua care l-au izbăvit pre el Domnul den mîna tuturor vrăjmaşilor lui şi den mîna lui Saul, şi zise, XVII

1 Îndrăgi-Te-voiu, Doamne, vîrtutea
mea. Domnul, întărirea mea şi scăpa-
2 rea mea şi izbăvitoriul mieu, Dum-
nezăul mieu, ajutoriul mieu, şi voiu
3 nedejdui pre Dînsul, Scutitoriul
mieu şi cornul mîntuirei meale şi sprijenito-
4 riul mieu. Lăudînd voiu chema pre Dom-
nul şi de vrăjmaşii miei mă voiu mîntui.
5 Cuprinsu-m-au durori de moarte şi pîraile
6 fărădelegii m-au turburat. Chinurile ia-
dului m-au încunjurat; apucatu-m-au laţurile
morţii. Şi, necăjindu-mă, am chemat pre 7
Domnul şi către Dumnezăul mieu am stri-
gat. Auzit-au den beseareca sfîntă a Lui 8
glasul mieu şi strigarea mea înaintea Lui va
întra în urechile Lui. Şi să clătină şi plin de 9
cutremur să făcu pămîntul şi temeaiele mun-
ţilor s-au turburat şi s-au clătit, căci S-au
urgisit lor Dumnezău. Sui-se fum întru 10
urgia Lui şi foc de către faţa Lui să va aprinde,
cărbuni s-au aţîţat de către Dînsul. Şi plecă 11
ceriurile şi Să pogorî, şi negură supt picioa-
rele Lui. Şi Să sui preste heruvim şi zbură, 12
şi zbură pre aripile vînturilor. Şi puse întu- 13
nearec ascunderea Lui, împrejurul Lui cortul
Lui, întunecoasă apă în norii văzduhuri-
lor. De lucire înaintea Lui norii au trecut, 14
smidă şi cărbuni de foc. Şi tună den ceriu 15
Domnul şi Cel Înalt au dat glasul Lui. Tri- 16
mise săgeţi şi răsipi pre ei, şi fulgere au
înmulţit şi-i turbură pre ei. Şi să iviră 17
izvoarăle apelor şi să descoperiră temeaiele
lumii, De certarea Ta, Doamne, de suflarea 18
Duhului urgiei Tale. Trimise dentru înăl- 19
ţime şi mă luo pre mine, apucă-mă den ape
multe. Mîntui-mă-va dentru tari vrăjmaşii 20
miei şi de cei ce mă urăsc pre mine, căci să
mai întăriră decît mine. Apucatu-m-au în 21
ziua răutăţii meale şi Să făçu Domnul întă-
ritura mea. Şi mă scoase întru lărgime, 22
izbăvi-mă-va, căci m-au vrut. Şi-m va da 23
Domnul după direptatea mea şi după curăţenia
mînilor meale îm va da. Căci am păzit căile 24
Domnului şi n-am păgînit de la Dumnezăul
mieu. Căci toate judecăţile Lui înaintea 25
mea şi direptăţile Lui nu s-au depărtat de la
mine. Şi voiu fi fără prihană cu Dînsul şi 26
mă voiu păzi de către fărădeleagea
mea. Şi-m va da Domnul după direptatea 27
mea şi după curăţenia mînilor meale înaintea
ochilor Lui. Cu cel direpț, direpț vei fi; şi cu 28
omul nevinovat, nevinovat vei fi. Şi cu cel 29
ales, ales vei fi; şi cu cel îndărătnic vei îndă-
rătnici. Căci Tu nărodul smerit vei mîntui 30
şi ochii mîndrilor vei smeri. Căci Tu vei 31
lumina luminătoriul mieu, Doamne, Dumne-
zeul mieu, lumina-vei întunearecul mieu.
Căci întru Tine mă voiu izbăvi de bîntuială şi 32
cu Dumnezeul mieu voiu sări zid. Dumne- 33
zeul mieu, fără prihană e calea Lui, cuvintele
Domnului lămurite-s, scutitoriu iaste tuturor
celor ce nădejduiesc pre Dînsul. Pentru că 34
cine e Dumnezeu, afară den Domnul? Sau carele
e Dumnezeu, afară de Dumnezeul nostru?
Dumnezeu, Cel ce mă încinge cu puteare şi au 35
pus fără prihană calea mea, Întărind picioa- 36
rele meale ca unui cerb, şi pre ceale înal-

37 te puindu-mă, Învățînd mînile meale la
războiu și ai pus arc de aramă brațele mea-
38 le. Și ai dat mie scuteală de mîntuire și
39 direapta Ta m-au sprejenit. Și învățătura
Ta m-au îndireptat desăvîrșit și certarea Ta
40 aceasta mă va învăța. Lărgit-ai pașii miei
dedesuptul mieu, și n-au slăbit urmele mea-
41 le. Goni-voiu pre vrăjmașii miei și voiu
prinde pre dînșii, și nu mă voiu întoarce, pînă
42 unde vor lipsi. Năcăji-voiu pre dînșii și nu
vor putea să stea, cădea-vor supt talpele mea-
43 le. Și mă încinseș cu puteare la războiu,
împiedecaș pre toți pre cei ce să scula asupra
44 mea dedesuptul mieu. Și pre vrăjmașii
miei datu-mi-ai dos și pre cei ce urăsc pre
45 mine i-ai pierdut de tot. Strigară, și nu era
cel ce mîntuiaște, cătră Domnul, și n-au ascul-
46 tat pre dînșii. Și voiu mărunți pre ei ca
țărîna în fața vîntului, ca tina ulițelor voiu
47 mărunți pre dînșii. Izbăvi-mă-vei de pricea
norodului, pune-mă-vei întru cap de limbi.
48 Norod carele n-am cunoscut mi-au slujit mie,
49 la auzirea urechii m-au ascultat. Fii striini
au mințit mie, fii striini s-au vechit și s-au
50 șchiopat de cătră căile lor. Viu Domnul, și
blagoslovit Dumnezeul mieu, și să înalțe
51 Dumnezeul mîntuirei meale. Dumnezeu,
Cel ce dai izbîndiri mie și ai supus noroade
supt mine, izbăvitoriul mieu de vrăjmașii miei
52 cei cu urgie, De cătră cei ce să scoală preste
mine înălța-mă-vei, de cătră omul nedirept
53 izbăvi-mă-vei. Pentru aceaea mărturisi-
mă-voiu Ție întru limbi, Doamne, și numelui
54 Tău cînta-voiu. Mărind mîntuirile împăra-
tului și făcînd milă unsului, lui David, și
semenției lui, pînă în veac. Slava.

La săvîrșit, psalm al lui David XVIII

1 Ceriurile povestesc mărirea lui Dum-
nezeu și facerea mînilor Lui poves-
2 tească întărirea. Ziua zilei va iz-
bîcni cuvînt și noaptea nopții poves-
3 tească minte. Nu-s graiuri, nici
4 cuvinte, cărora nu să aud glasurile lor. La
tot pămîntul ieși răspunsul lor și la marginile
5 lumii cuvintele lor. În soare au pus lăcașul
lui; și el ca un ginere ieșind den cămara lui.
6 Bucura-se-va ca un uriaș să alearge cale; den
7 marginea ceriului ieșirea lui Și istovul lui pînă
în marginea ceriului, și nu iaste cel ce să va
8 ascunde de căldura lui. Leagea Domnului fă-
ră prihană e, întorcînd suflete; mărturia Dom-
9 nului credincioasă e, înțelepțind pruncii; Di-
reptățile Domnului direapte-s, veselind inema;
porunca Domnului lucie iaste, luminînd ochii;
10 Frica Domnului curată e, rămîind în veacul
veacului; judecățile Domnului adevărate-s,
îndireptate deodată. Pohtite-s mai mult 11
decît aurul și piatră cinstită multă și mai dulce
decît miarea și fagurul. Pentru că și robul 12
Tău păzeaște aceastea; și păzînd aceastea,
răsplătire multă. Greșalele cine le va pri- 13
ceape? Dentru ceale ascunse ale meale cură-
țeaște-mă și de cătră cei streini cruță pre
robul Tău; De nu mă vor stăpîni, atuncea 14
fără prihană voiu fi și mă voiu curăți de păcat
mare. Și vor fi la bunăvreare cuvintele ros- 15
tului mieu și cercetarea inimii meale înaintea
Ta pururea; Doamne, ajutoriul mieu și mîn-
tuitoriul mieu.

La săvîrșit, psalmul lui David XIX

Asculte-te Domnul în ziua necazului, 1
scutească-te numele Dumnezăului lui
Iacov. Trimiță ție ajutoriu dentru 2
cel sfînt și den Sion sprejenească pre
tine. Pomenească toată jîrtva ta, și 3
arderea ta cea de tot să o îngraș. (Strigare) 4
Dea ție Domnul după inima ta și tot sfatul tău
să-l plinească. Bucura-ne-vom pre mîntui- 5
rea ta și întru numele Domnului Dumnezeului
nostru ne vom mări. Plinească Domnul 6
toate cearerile tale. Acum conoscuiu că au
mîntuit Domnul pre unsul Lui. Asculta-l-va 7
pre dînsul den ceriul cel sfînt al Lui, în sile mîn-
tuirea direaptei Lui. Aceștea cu cară, și aceș- 8
tea cu cai; și noi în numele Domnului Dumne-
zăului nostru ne vom chema. Ei s-au împie- 9
decat și au căzut, și noi ne-am sculat și ne-am în-
direptat. Doamne, mîntuiaște pre împăratul 10
și ascultă pre noi ori în ce zi Te vom chema.

Psalm a lui David XX

Doamne, întru puterea Ta veseli-se-va 1
împăratul și pre mîntuirea Ta se
va bucura foarte. Pohta inimii lui 2
ai dat lui și de voia buzelor lui n-ai
lipsit pre dînsul. (Strigare) Căci l-ai 3
apucat pre el cu blagosloveniile bunătății,
pus-ai pre capul lui cunună de piatră cinsti-
tă. Viață au cerșut Ție și ai dat lui îndelun- 4
gare de zile, în veacul veacului. Mare e 5
slava lui întru mîntuirea Ta, mărire și mare
cuviință vei pune preste el. Căci da-vei lui 6
blagoslovenie în veacul veacului, veseli-vei
pre dînsul cu bucurie cu fața Ta. Căci 7
împăratul nedejduiaște pre Domnul și cu mila
Celui Înalt nu se va clăti. Afle-se mîna Ta la 8
toți vrăjmașii Tăi, direapta Ta să afle pre toți
cei ce Te urăsc pre Tine. Căci pune-vei pre 9
dînșii ca un cuptoriu de foc la vreamea feații
Tale. Domnul cu urgia Lui va turbura pre 10
dînșii și va mînca de tot pre ei focul. Rodul 11
lor de pre pămînt piarde-l-vei și sămînța lor
de la fiii oamenilor. Căci plecară spre Tine 12
reale, cugetară sfaturi cu care nu vor pu-

13 tea să stea. Căci vei pune pre dînşii umăr,
14 în cei rămaşi ai Tăi găti-vei faţa lor. Înalţă-Te,
Doamne, întru putearea Ta; cînta-vom şi vom
peveţi puterniciile Tale. Slava.

La săvîrşit, pentru sprejeneala cea de la zori, psalmul lui David XXI

1 Dumnezău, Dumnezăul mieu, ia
aminte la mine, pentru căci mă pără-
sişi? Departe de la mîntuirea mea
2 cuvintele greşalelor meale. Dum-
nezăul mieu, striga-voiu ziua, şi nu
vei asculta, şi noaptea, şi nu la necunoştinţa
3 mea. Şi Tu în ceale sfinte lăcuieşti, lauda
4 lui Israil. Pre Tine au nedejduit părinţii
noştri; nedejduiră şi ai izbăvit pre dînşii.
5 Către Tine strigară şi să mîntuiră, pre Tine
6 nedejduiră şi nu se ruşinară. Iară eu sînt
viarme, şi nu om, ocara oamenilor şi defăima-
7 rea nărodului. Toţi ceia ce mă văd batjocu-
ritu-m-au, grăiră în buze, clătiră capul:
8 „Nedejduit-au pre Domnul, izbăvească pre el,
9 spăsească pre el, că-l va pre el". Căci Tu
eşti Cela ce m-ai zmult den pîntece, nedeajdea
mea, de la ţîţele maică-mea. Spre Tine mă
10 aruncaiu den zgău, Den pîntecele maicei
meale, Dumnezeul mieu eşti Tu, să nu Te
11 depărtezi de la mine. Căci năcazul e
aproape, căci nu iaste cel ce să-mi ajute
12 mie. Împrejurară-mă viţei mulţi, tauri graş
13 mă încungiurară. Deşchiseră asupra mea
14 gura lor ca un leu hrăpind şi răcnind. Ca o
apă mă vărsaiu şi să răsipiră toate oasele
15 meale. Să făcu inema mea ca o ceară,
topindu-se în mijlocul pîntecelui mieu.
16 Uscă-se ca un hîrb vîrtutea mea, şi limba mea
s-au lipit de gîtlejul mieu, şi la ţărîna morţii
17 m-ai pogorît. Căci m-au încunjurat cîini
mulţi, adunarea celor ce mă viclenesc mă
18 cuprinseră. Săpară mînile meale şi picioarele
19 meale, numărară toate oasele meale. Şi ei
socotiră şi mă văzură, împărţiră hainele
meale lor şi pre îmbrăcămintea mea aruncară
20 sorţ. Iară Tu, Doamne, să nu depărtezi aju-
toriul Tău de la mine, spre prejeneala mea ia
21 aminte. Izbăveaşte de la sabie sufletul
mieu şi den mîna cîinelui, pre cel sîngur năs-
22 cut al mieu. Mîntuiaşte-mă den gura leului
şi de la coarnele inorogilor, smerirea mea.
23 Povesti-voiu numele Tău fraţilor miei; în mij-
24 locul adunării lăuda-Te-voiu. Cei ce vă tea-
meţi de Domnul, lăudaţi pre Dînsul; toată să-
25 mînţa lui Iacov, măriţi pre Dînsul! Teamă-se
dară de Dînsul toată sămînţa lui Israil, căci n-au
26 ocărît, nici au defăimat ruga săracului, Nici au
întors faţa Lui de la mine şi, cînd am strigat către
27 El, ascultatu-m-au. De la Tine lauda mea,
întru adunare mare mărturisi-mă-voiu Ţie; ru-
gile meale voi da înaintea celor ce să tem
de Dînsul. Mînca-vor săracii şi să vor 28
sătura şi vor lăuda pre Domnul cei ce cerce-
tează pre Dînsul, trăi-vor inemile lor în vea-
cul veacului. Pomeni-vor şi să vor întoarce 29
către Domnul toate marginile pămîntului.
Şi să vor închina înaintea Lui toate neamurile 30
limbilor. Căci a Domnului e împărăţia şi El 31
oblăduiaşte limbile. Mîncară şi să închi- 32
nară toţi graşii pămîntului, înaintea Lui vor
cădea toţi ceia ce să pogoară la pămînt. Şi 33
sufletul mieu Lui trăiaşte şi semenţia mea va
sluji Lui. Spune-se-va Domnului ruda 34
ceaea ce vine şi vor vestui direptatea Lui la
norodul cel ce să va naşte, pre carele au făcut
Domnul.

Psalm a lui David XXII

Domnul paşte-mă şi nemica nu-m va 1
lipsi; la locul otăvii, acolo m-au sălăş-
luit. Pre apă de răpaos mă hrăni 2
pre mine, sufletul mieu întoarse.
Poveţuitu-m-au pre cărările direptă- 3
ţii, pentru numele Lui. Că, de voiu şi 4
mearge în mijlocul umbrei morţii, nu mă voiu
teame de reale, căci Tu cu mine eşti. Toia- 5
gul Tău şi varga Ta, aceasta m-au mîngîiat.
Gătit-ai înaintea mea masă den preajma celor 6
ce mă năcăjesc. Muiaşi cu untdelemn capul 7
mieu, şi păharul Tău îmbătînd ca un prea
tare. Şi mila Ta mă va goni toate zilele vie- 8
ţii meale. Şi a lăcui eu în casa Domnului la
îndelungare de zile.

Psalmul lui David, a unii den sîmbete, XXIII

Al Domnului iaste pămîntul şi împlea- 1
rea lui, lumea şi toţi cei ce lăcuiesc
într-însul. Acesta pre mări au înte- 2
meiat pre el şi pre rîuri l-au gătit pre
el. Cine să va sui la muntele Dom- 3
nului? Au cine va sta în locul cel svînt al
Lui? Nevinovat la mîni şi curat la inemă, 4
carele n-au luat pre deşert sufletul lui şi n-au
jurat pre vicleşug aproapelui său. Acesta 5
va lua blagoslovenie de la Domnul şi miloste-
nie de la Dumnezeu, Mîntuitoriul lui.
Aceasta e ruda celor ce cearcă pre Domnul şi 6
celor ce cearcă faţa Dumnezăului lui
Iacov. (Strigare) Rădicaţi porţile, boiari, 7
ale voastre şi vă rădicaţi porţi veacinice, şi va
întra Împăratul mărirei. Cine e acesta, 8
Împăratul mărirei? Domnul tare şi putearnic,
Domnul tare e în războiu. Rădicaţi porţile, 9
boiari, ale voastre şi vă rădicaţi porţi veaci-
nice, şi va întra Împăratul mărirei. Cine 10
iaste acesta, Împăratul mărirei? Domnul
puterii: Acesta e Împăratul slavei. Slava.

Cathisma 4, psalmu a lui David XXIV

1 Cătră Tine, Doamne, rădicaiu sufletul
mieu, Dumnezăul mieu. Pre Tine
nedejduiu, să nu mă ruşinezu în
2 veac, Nice să mă batjocorească
vrăjmaşii miei! Pentru că toţi ceia ce
Te îngăduiesc pre Tine nu se vor ruşina;
3 Ruşineaze-se cei ce nelegiuiescu în zadar.
4 Căile Tale, Doamne, arată-mi mie şi cărările
5 Tale învaţă-mă. Povăţeaşte-mă pre adevărul
Tău şi mă învaţă, căce Tu eşti Dumnezău,
Mîntuitoriul mieu, şi pre Tine Te-am îngăduit
6 toată ziua. Adu-Ţi aminte de îndurările
Tale, Doamne, şi milele Tale, căce den veac
7 sînt. Păcatele tinereaţelor meale şi ale
necunoştinţii meale să nu-Ţi aduci aminte.
8 După mila Ta, adu-Ţi aminte Tu, pentru
9 bunătatea Ta, Doamne. Bun şi direpț iaste
Domnul; pentru aceaea va pune leage celor
10 greşiţi în cale. Povăţui-va pre cei blînzi la
judecată, învăţa-va pre cei blînzi căile
11 Lui. Toate căile Domnului, milă şi adevăr
celor ce cearcă făgăduinţa Lui şi mărturiile
12 Lui. Pentru numele Tău, Doamne, şi iartă
13 păcatul mieu, pentru că multu iaste. Cine
iaste omul cel ce să teame de Domnul? Pune-va
14 leage lui în calea care au ales. Sufletul lui
întru bunătăţi va mînea şi sămînţa lui va moş-
15 teni pămîntul. Întărirea Domnului,celor ce
să tem de Dînsul şi făgăduinţa Lui va arăta
16 lor. Ochii miei pururea cătră Domnul, căce
17 El va scoate den laţ picioarele meale. Pri-
veaşte preste mine şi mă miluiaşte, căce sîn-
18 gur născut şi sărac sînt eu. Necazurile ini-
mii meale s-au înmulţit, den nevoile meale
19 scoate-mă. Vezi smerirea mea şi ostineala
20 mea şi lasă toate păcatele meale. Vezi pre
vrăjmaşii miei că s-au înmulţit şi urîciune
21 strîmbă m-au urît. Păzeaşte sufletul mieu
şi mă izbăveaşte să nu mă ruşinezu, căce am
22 nedejduit pre Tine. Cei fără răutate şi cei
direpţi să lipiia de mine, căce Te-am îngăduit
23 pre Tine, Doamne. Mîntuiaşte, Dumne-
zăule, pre Israil den toate năcazurile lui.

Psalmul a lui David XXV

1 Judecă-mă, Doamne, căce eu întru
nerăutatea mea am mers şi pre Dom-
2 nul nedejduind nu voiu slăbi. Ispi-
teaşte-mă, Doamne, şi mă cearcă,
lămureaşte rănichii miei şi inima
3 mea. Că mila Ta înaintea ochilor miei iaste
4 şi bine am plăcut întru adevărul Tău. N-am
şăzut cu adunarea deşertării şi cu cei ce nele-
5 giuiescu nu voi întra înlăuntru. Urît-am
adunarea celor ce să viclenescu şi cu cei
6 necredincioşi nu voiu şădea. Spăla-voiu
întru cei nevinovaţi mînile meale şi voiu
încungiura jîrtăvnicul Tău, Doamne, Ca să 7
auz eu glasul laudei Tale şi a povesti toate
minunile Tale. Doamne, iubit-am bunăcu- 8
viinţa casii Tale şi locul lăcaşului mărirei
Tale. Să nu pierzi cu cei necredincioşi 9
sufletul mieu şi cu oamenii sîngiurilor viaţa
mea, Cărora sînt în mîini fărădelegile, 10
direapta lor s-au împlut de daruri. Iară 11
eu întru nerăutatea mea am mers; mîn-
tuiaşte-mă, Doamne, şi mă miluiaşte. Pi- 12
ciorul mieu au stătut în direptate; întru adu-
nări binecuvînta-Te-voiu, Doamne.

Psalmu a lui David, mai nainte decît a să unge, XXVI

Domnul e lumina mea şi Mîntuitoriul 1
mieu; de cine mă voiu teame?
Domnul, scutitoriul vieţii meale; de 2
cine mă voiu spămînta? Cînd s-ar 3
apropia asupra mea cei ce chinuiesc,
ca să mănînce cărnurile meale, Cei ce mă 4
necăjesc şi vrăjmaşii miei, ei au slăbit şi au
căzut. Şi de se va rîndui asupra mea 5
tabără, nu se va înfricoşa inima mea. De se 6
va rîdica asupra mea războiu, întru aceasta eu
nedejduiesc. Una am cerşut de la Domnul, 7
aceasta voiu ceare: a lăcui eu în casa Domnu-
lui, toate zilele vieţii meale, A vedea frum- 8
seţarea Domnului şi a socoti beseareca cea
sfîntă a Lui. Căci m-au ascuns în cortul Lui 9
în ziua răutăţilor meale, acoperitu-m-au întru
ascunsul cortului Lui. În piatră m-au înăl- 10
ţat şi acum, iată, au înălţat capul mieu preste
vrăjmaşii miei. Încungiurat-am şi am jîrt- 11
vuit în cortul Lui jîrtvă de mîntuire şi de clic,
cînta-voiu şi voiu peveţi Domnului. As- 12
cultă, Doamne, glasul mieu, carele am strigat,
miluiaşte-mă şi mă ascultă. Ţie au zis 13
inima mea: „Pre Domnul voiu cerca". Cercă-Te
faţa mea, faţa Ta, Doamne, voiu cerca.
Să nu-Ţi întorci faţa Ta de cătră mine şi să nu 14
Te abaţi cu urgie de la robul Tău. Ajutoriu 15
mie fii, să nu mă depărtezi şi să nu mă laşi,
Dumnezău, Mîntuitoriul mieu. Căci tată- 16
mieu şi maica mea m-au părăsit, şi Domnul
m-au luat pre mine. Îndireptează-mă, 17
Doamne, în calea Ta şi mă povăţuiaşte în
cărare direaptă pentru vrăjmaşii miei. Să 18
nu mă dai la sufletele celor ce mă necăjesc pre
mine, căci s-au sculat asupra mea mărturii
strîmbe şi minţi strîmbătatea eiş. Crez ca 19
să văz bunătăţile Domnului în pămîntul celor
vii. Îngăduiaşte pre Domnul, îmbărbătea- 20
ză-te şi să întărească inima ta şi îngăduiaşte
pre Domnul. Slava.

Psalmul lui David XXVII

Cătră Tine, Doamne, striga-voiu, Dum- 1
nezăul mieu, să nu taci de cătră mine şi
mă voiu asămăna celor ce să pogoară la
groapă. Ascultă, Doamne, glasul ru- 2

gării meale cînd mă rogu cătră Tine, cînd
rădic mînile meale cătră besearecа cea sfîntă
3 a Ta. Să nu mă tragi împreună cu cei păcă-
toşi şi cu cei ce fac strîmbătate să nu mă
4 pierzi, Celor ce grăiesc pace cu cei de
5 aproape ai lor, şi reale în inimile lor. Dă-le
lor, Doamne, după faptele lor şi după vicleşu-
6 gul tocmealelor lor. După faptele mînilor
7 lor dă-le lor, dă-le lor răsplătirea lor. Căci
n-au priceput la faptele Domnului şi la faptele
mînilor Lui, surpa-vei pre dînşii şi nu vei zidi
8 pre dînşii. Blagoslovit Domnul, căci au
9 ascultat glasul rugii meale. Domnul, ajuto-
riul mieu şi scutitoriul mieu; pre El au nedej-
10 duit inima mea şi mă ajutoraiu. Şi odrăsli
trupul mieu şi den voia mea mă voiu mărturisi
11 Lui. Domnul e întărirea norodului Lui şi
scutitoriu mîntuirilor unsului Lui iaste.
12 Mîntuiaşte pre norodul Tău şi blagosloveaşte
moştenirea Ta; şi paşte pre ei şi-i nalţă pre ei
pînă în veac.

Psalmul lui David, spre scosul cortului, XXVIII

1 Aduceţi Domnului, fiii lui Dumnezău,
aduceţi Domnului fii de berbeci;
2 Aduceţi Domnului mărire şi cinste,
aduceţi Domnului mărire numelui
Lui, închinaţi-vă Domnului în curtea
3 sfîntă a Lui. Glasul Domnului spre ape,
Dumnezăul mărirei au tunat; Domnul preste
4 ape multe. Glasul Domnului cu puteare,
5 glasul Domnului cu mare cuviinţă; Glasul
Domnului zdrobind chedrii şi va zdrobi Domnul
6 chedrii Livanului; Şi va mărunţi pre dînşii
ca viţelul Livanului; şi cel iubit, ca fiiul inoro-
7 gilor. Glasul Domnului tăind para focului,
glasul Domnului clătind pustiiul, şi va clăti
8 Domnul pustiiul lui Cadis. Glasul Domnu-
lui întărind cerbii; şi va descoperi dumbră-
vile; şi în besearecа Lui tot carele zice:
9 „Mărire!“. Domnul potopul va lăcui şi va
10 şădea Domnul Împărat în veac. Domnul
vîrtute norodului Lui va da, Domnul va bla-
goslovi pre nărodul Lui cu pace.

Psalmul cîntării înnoirei casei lui David XXIX

1 Înălţa-Te-voiu, Doamne, căci m-ai
luat pre mine şi n-ai veselit pre vrăj-
2 maşii miei asupra mea. Doamne,
Dumnezăul mieu, strigat-am cătră Tine
3 şi m-ai vindecat. Doamne, scos-ai
den iad sufletul mieu, mîntuitu-m-ai dentru
4 cei ce pogoară în groapă. Cîntaţi Domnu-
li, cei curaţ ai Lui, şi vă mărturisiţi cu pome-
5 nirea sfinţirei Lui! Căci urgie mînia Lui, şi
6 viaţă în voia Lui. Sara va mînea plîngere, şi
7 dimineaţă, bucurie. Şi eu am zis întru
bunăvoia mea: „Nu mă voiu clăti în veac!“
8 Doamne, în voia Ta dă frumuseaţei meale pu-
9 teare. Şi-Ţ întorseşi faţa Ta şi mă făcuiu tur-
burat. Cătră Tine, Doamne, voiu striga şi 10
cătră Dumnezăul mieu mă voiu ruga. Ce-i 11
folos în sîngele mieu, cînd mă pogor eu întru
stricăciune? Au mărturisi-va Ţie ţărîna? 12
Au vesti-va adevărul Tău? Auzi Domnul şi 13
mă milui, Domnul S-au făcut ajutoriu mie.
Întors-ai plîngerea mea spre bucurie mie, 14
rupseşi sacul mieu şi mă încinseşi cu bucu-
rie. Pentru ca să-Ţ cînte mărirea mea şi nu 15
mă voiu umili; Doamne, Dumnezăul mieu, în
veac mărturisi-mă-voiu Ţie. Slava.

La săvîrşit, psalmul lui David, ieşirei den fire, XXX

Pre Tine, Doamne, nedejduiu, să nu 1
mă ruşinez în veac; întru direptatea
Ta, izbăveaşte-mă şi mă scoate.
Pleacă cătră mine ureachea Ta, gră- 2
beaşte a mă scoate pre mine. Fii 3
mie întru Dumnezău scutitoriu şi spre casa
scăpării a mă mîntui. Căci întărirea mea şi 4
scăparea mea eşti Tu şi pentru numele Tău mă
vei povăţui şi mă vei hrăni. Scoate-mă-vei 5
den laţul acesta, carele au ascuns mie, căci Tu
eşti scutitoriul mieu, Doamne. În mîinile 6
Tale pune-voiu duhul mieu, mîntuitu-m-ai,
Doamne, Dumnezăul adevărului. Urît-ai 7
pre cei ce păzesc deşertăciune în zadar. Şi 8
eu pre Domnul am nedejduit, bucura-mă-voiu
şi mă voiu veseli pre mila Ta. Căci ai căutat 9
spre smerenia mea, mîntuit-ai den nevoi
sufletul mieu. Şi nu m-ai închis în mîinile 10
vrăjmaşilor; pus-ai în loc larg picioarele
meale. Miluiaşte-mă, Doamne, căci mă 11
necăjăsc; turbură-se cu mînie ochiul mieu,
sufletul mieu şi pîntecele mieu. Căci au lip- 12
sit cu dureare viaţa mea şi anii miei în suspi-
nări; Slăbi cu sărăcie vîrtutea mea şi oasele 13
meale s-au turburat. Lîngă toţi vrăjmaşii 14
miei mă făcuiu ocară, şi vecinilor miei foarte,
şi frică cunoscuţilor miei. Cei ce mă vedea 15
afară fugiră de la mine. Mă uitaiu ca un mort
de la inimă, Făcuiu-mă ca un vas pierdut, 16
căci am auzit ura a multora den cei ce
nemernicesc împrejur; Cînd să adunară 17
ei într-un loc asupra mea, ca să ia sufletul
mieu au sfătuit. Şi eu pre Tine, Doamne, 18
nedejduiu, ziş: „Tu eşti Dumnezăul mieu, în
mîinile Tale sorţii miei!“ Izbăveaşte-mă 19
den mîna vrăjmaşilor miei şi de cei ce mă
gonesc pre mine. Arată faţa Ta preste robul 20
Tău, mîntuiaşte-mă cu mila Ta. Doamne, 21
să nu mă ruşinez, căce Te-am chemat pre
Tine. Ruşineaze-se necuraţii şi să să 22
pogoare în iad, mute să să facă buzele ceale
vicleane, Cealea ce grăiescu asupra direp- 23
tului fărădeleage, cu mîndrie şi defăimare.
Foarte e multă mulţimea bunătăţii Tale, Doam- 24
ne, carea ai ascunsu celora ce să tem de Tine.
Ai făcut celora ce nedejduiesc pre Tine îna- 25

26 intea fiilor oamenilor. Ascunde-vei pre
dînşii întru ascunderea obrazului Tău de tur-
27 burarea oamenilor. Acoperi-vei pre dînşii
28 în cort, de pricea limbilor. Blagoslovit
Domnul, căce au minunat mila Lui în cetatea
29 îngrădirii. Şi eu zişu întru dezmetecirea
mea: „Lepădatu-m-am de cătră faţa ochilor
30 Tăi". Pentru aceaea ai ascultat glasul rugii
31 meale cînd strigu cătră Tine. Iubiţi pre
Domnul, toţi curaţii Lui, căce adevăruri
cearcă Domnul şi răsplăteaşte celor ce de pri-
32 sosit facu mîndrie. Îmbărbătaţi-vă şi întă-
rească-se inima voastră, toţi ceia ce nedejduiţi
pre Domnul!

Psalmul lui David, al priceaperii, XXXI

1 Fericiţi cărora să iertară fărălegile şi
2 cărora să acoperiră păcatele. Feri-
cit bărbatul căruia nu va socoti Dom-
nul păcatul, nice iaste în rostul lui
3 vicleşug. Căce am tăcut, vechiră-să
4 oasele meale strigînd eu toată ziua. Căce
ziua şi noaptea să îngreoie preste mine mîna
Ta, întorşu-mă spre chinuire înfigîndu-se mie
5 ghimpu. (Strigare) Fărădeleagea mea am
cunoscut şi păcatul mieu n-am acoperit.
6 Zis-am: „Mărturisi-voiu asupra mea fărăde-
leagea mea Domnului". Şi Tu ai lăsat păgînă-
7 tatea inimii meale. (Strigare) Pentru
aceasta ruga-se-va cătră Tine tot curatul în
8 vreamea bine tocmită, Însă în potop de ape
9 multe cătră el nu să vor apropia. Tu-m eşti
scăparea de necazul cela ce mă cuprinde;
bucuria mea, mîntuiaşte-mă de cătră cei ce m-au
10 încungiurat. (Strigare) „Învăţa-te-voiu şi
ocîrmui-te-voi în calea aceasta carea vei
mearge, întări-voiu asupra ta ochii Miei.
11 Nu vă faceţi ca calul şi muşcoiul, la carii nu
12 iaste priceapere. Cu zăbală şi cu frîu fălcile
lor să le sugrumi, celor ce nu să apropie cătră
13 tine". Multe-s bătăile păcătosului, iară pre
cel ce nedejduiaşte pre Domnul, milă îl va
14 încungiura. Bucuraţi-vă pre Domnul şi vă
veseliţi, direpţilor, şi vă lăudaţi toţi cei direpţi
la inimă! Slava.

Cathisma 5. Psalmu al lui David, nescris deasupra la jidovi, XXXII

1 Bucuraţi-vă, direpţii, întru Domnul;
2 celor direpţi cuvine-se lauda. Măr-
turisiţi-vă Domnului cu copuze, cu
3 canon cu 10 strune, Cîntaţi Lui
cîntare noao, bine cîntaţi Lui cu clic!
4 Căce direpţ e cuvîntul Domnului şi toate fap-
5 tele Lui, cu credinţă. Iubeaşte milostenie şi
judecată Domnul; de mila Domnului plin e
6 pămîntul. Cu cuvîntul Domnului ceriurile
s-au întărit şi cu duhul rostului Lui toată putea-
7 rea lor. Adunînd ca un foale apele mării,
puind în visterii beznele. Să să teamă de 8
Domnul tot pămîntul şi de Dînsul să să cutre-
mure toţi ceia ce lăcuiesc în lume. Căci El 9
au zis, şi s-au făcut; El au poruncit, şi s-au
zidit. Domnul răsipeaşte svaturile limbilor 10
şi defaimă socotealele norodurilor şi defaimă
svaturile boiarilor. Iară svatul Dmnului în 11
veac rămîne, gîndurile inemii Lui, den nea-
muri şi în neamuri. Fericit norodul căruia 12
iaste Domnul Dumnezeul lui, norod pre
carele au ales spre moştenire Lui! Den 13
ceriu privi Domnul, văzu pre toţi fiii oameni-
lor. Den cel gata lăcaşul Lui, privi preste 14
toţi ceia ce lăcuiesc pămîntul. Cel ce au 15
zidit deosăbi inemile lor, Cela ce priceape
toate lucrurile lor. Nu să mîntuiaşte împă- 16
rat pentru multă puteare şi uriaş nu să va
mîntui cu mulţimea vîrtutei lui. Minciunos 17
e calul spre mîntuire, şi cu mulţimea tăriei lui
nu să va mîntui. Iată, ochii Domnului spre 18
ceia ce să tem de Dînsul, ceia ce nădejduiesc
spre mila Lui, Ca să izbăvească den moarte 19
sufletele lor şi să-i hrănească pre dînşii în foa-
mete. Şi sufletul nostru va îngădui Domnu- 20
lui, căci ajutoriu şi scutitoriu noao iaste.
Căci întru Dînsul să va veseli inema noastră şi 21
întru numele cel svînt al Lui am nădejduit.
Facă-se, Doamne, mila Ta preste noi, în ce 22
chip am nădejduit pre Tine!

Psalm lui David, cînd premeni faţa lui înaintea lui Avimeleh şi-l slobozi pre dînsul şi să duse, XXXIII

Bine voiu cuvînta pre Domnul în toată 1
vreamea, pururea lauda Lui în gura
mea. Întru Domnul să va lăuda 2
sufletul mieu! Auză cei blînzi şi să să
veselească. Măriţ pre Domnul 3
împreună cu mine şi să înălţăm numele Lui
dempreună! Cercat-am pre Domnul şi mă 4
ascultă; şi den toate necazurile meale mă mîn-
tui pre mine. Apropiaţi-vă cătră Dînsul şi 5
vă luminaţ şi feaţele voastre nu să vor
ruşina. Săracul acesta au strigat, şi Dom- 6
nul au ascultat pre dînsul şi den toate scîrbele
lui mîntui pre el. Tăbărî-va îngerul Dom- 7
nului împrejurul celor ce să tem de Dînsul şi
va izbăvi pre ei. Gustaţi şi vedeţi că bun e 8
Domnul; fericit bărbatul carele nădejduiaşte
pre El! Teameţi-vă de Domnul, toţi svinţii 9
Lui, căci nu iaste lipsă celor ce să tem de Dîn-
sul. Bogaţii au sărăcit şi au flămînzit, iară 10
cei ce cearcă pre Domnul nu să vor împuţina
de tot binele. Veniţi, fiilor, ascultaţi-mă, 11
frica Domnului voiu învăţa pre voi. Cine e 12
omul cela ce va viaţă, iubind a vedea zile
bune? Înceată limba ta de rău, şi buzele 13
tale ca să nu grăiască vicleşug. Fereaş- 14

te-te de rău şi fă bine, cearcă pacea şi o
15 goneaşte pre ea. Ochii Domnului spre cei
16 direpţi şi urechile Lui la ruga lor. Şi faţa
Domnului preste cei ce fac rău, ca să piarză de
17 tot den pămînt pomenirea lor. Strigară
direpţii, şi Domnul auzi pre ei, şi den toate
18 nevoile lor izbăvi pre dînşii. Aproape e
Domnul de cei zdrobiţi la inemă şi pre cei
19 smeriţi cu duhul va mîntui. Multe-s scîr-
bele direpţilor, şi dentru toate ale lor va izbăvi
20 pre ei Domnul. Păzeaşte Domnul toate
oasele lor şi unul dentru eale nu să va
21 zdrobi. Moartea păcătoşilor e rea şi cei ce
22 urăsc pre cel direpṭ vor greşi. Mîntui-va
Domnul sufletele robilor Lui şi nu vor greşi
toţi ceia ce nedejduiesc pre El. Slava.

Psalm al lui David XXXIV

1 Judecă, Doamne, pre cei ce-m fac
strîmbătate; dă războiu celora ce dau
2 războiu mie! Apucă-Te de armă şi
de pavăţă şi Te scoală într-ajutoriul
3 mieu! Varsă sabie şi închide den
preajma celor ce mă gonesc pre mine; ziş
sufletului mieu: „Mîntuirea ta Eu sînt!“
4 Ruşineaze-se şi să sfiască cei ce cearcă sufle-
5 tul mieu! Întoarcă-se îndărăt şi să să ruşi-
6 neaze cei ce gîndesc mie rău! Facă-se ca
prahul spre faţa vîntului, şi îngerul Domnului
7 necăjind pre ei! Facă-se calea lor întunea-
rec şi lunecare; şi îngerul Domnului gonind
8 pre dînşii! Căci în dar au ascuns mie strică-
ciunea laţului lor, în deşărt au ponosluit sufle-
9 tul mieu. Vie lui laţ, carele nu-l ştie, şi vîna-
tul carele au ascuns să-l prinză pre el; şi în laţ
10 va cădea întru el! Iară sufletul mieu se va
bucura întru Domnul, înfrîmsăţa-se-va spre
11 mîntuirea lui. Toate oasele meale vor zice:
„Doamne, Doamne, cine e aseamenea Ţie,
12 Izbăvind pre sărac den mîna celor mai tari
decît el, şi pre sărac şi measer de la cei ce
13 jehuiesc pre dînsul?“ Sculîndu-se mie
mărturii strîmbe, cealea ce nu ştiia mă
14 întreba. Îm răsplătiia reale pentru bune şi
15 stîrpiciune sufletului mieu. Şi eu, cînd ei
16 mă bîntuia, mă îmbrăcam cu sac. Şi sme-
riiam cu post sufletul mieu, şi ruga mea în
17 sînul mieu se va întoarce. Ca la unul de
aproape, ca la un frate al nostru, aşa bine-i
plăceam, ca cînd aş jeli şi m-aş mîhni, aşa mă
18 smeriiam. Şi asupra mea s-au veselit şi
s-au adunat, adunatu-s-au preste mine vînătăi,
19 şi n-am ştiut. Desfăcură-se şi nu să umiliră,
ispitiră-mă, batjocoriră-mă cu batjocură, scrîş-
20 niră dinţii lor asupra mea. Doamne, cînd vei
vedea? Depărtează sufletul mieu de faptul lor cel
rău, de la lei, pre cel sîngur născut al mieu!
21 Mărturisi-mă-voiu Ţie întru adunare multă, în-
22 tru norod greu lăuda-Te-voiu. Să nu se bu-
cure pre mine cei ce învrăjbesc mie pre strîm-
bătate, cei ce mă urăsc în dar şi clipind cu
ochii. Căci mie de pace grăiia, şi pre urgie 23
vicleşuguri gîndiia. Şi lărgiră asupra mea 24
gura lor, ziseră: „Bine e, bine e, văzură ochii
noştri“. Văzuş, Doamne, să nu taci, Doamne, 25
să nu Te depărtezi de la mine! Scoală-Te, 26
Doamne, şi ia aminte la judecata mea, Dum-
nezăul mieu şi Domnul mieu, la legiuirea
mea! Judecă-mă, Doamne, după direpta- 27
tea Ta, Doamne Dumnezăul mieu, şi să nu se
bucure spre mine. Să nu zică întru inimile 28
lor: „Bine e, bine e sufletului nostru“, nici să
zică: „Înghiţitu-l-am pre dînsul“. Ruşinea- 29
ze-se şi să sfiască deodată cei ce să bucură
spre realele meale. Îmbrace-se cu ruşine şi 30
înfruntare cei ce grăiesc mari asupra mea.
Bucure-se şi să veselească cei ce vor direptatea 31
mea şi zică pururea: „Mărească-Se Domnul!“
cei ce vor pacea robului Lui! Şi limba mea va 32
cerceta direptatea Ta, toată ziua lauda Ta.

La săvîrşit; la copil Domnului, la David, XXXV

Zice cel fără de leage ca să greşască 1
întru sine: „Nu iaste frica lui Dumne-
zău în preajma ochilor lui“. Căci 2
au viclenit înaintea lui ca să afle fără-
deleagea lui şi să urască. Graiurile 3
gurii lui, fărădeleage şi vicleşug; nu vru să
priceapă ca să îmbuneaze. Fărădeleage 4
gîndi pre aşternutul lui, aproape stătu lîngă
toată calea nu bună şi răutatea n-au depăr-
tat. Doamne, în ceriu e mila Ta, adevărul 5
Tău, pînă la nori. Direptatea Ta, ca munţii 6
lui Dumnezău, judecăţile Tale, beznă multă.
Oameni şi dobitoace mîntui-vei, Doamne, 7
foarte înmulţişi mila Ta, Dumnezăule. Şi 8
fiii oamenilor în umbra aripilor Tale
vor nedejdui. Îmbăta-se-vor de-ngrăşarea 9
casei Tale şi pîrîul desfătăciunii Tale vei
adăpa pre dînşii. Căci lîngă Tine e izvor de 10
viaţă; întru lumina Ta vom vedea lumină.
Întinde mila Ta celor ce Te cunosc pre Tine şi 11
direptatea Ta celor direpţi la inimă. Să nu-m
vie mie piciorul mîndriei Şi mîna păcătosu- 12
lui să nu mă clătească! Acolo căzură toţi 13
ceia ce fac fărădeleage, împinseră-se afară şi
nu vor putea să stea. Slava.

Psalm a lui David XXXVI

Nu te apropia cu rîvnire întru cei ce 1
viclenesc, nici rîvni celora ce fac fără-
deleagea. Că ca o iarbă curînd se 2
vor usca şi ca legumile pajiştei
curînd vor cădea. Nedejduiaşte 3
pre Domnul şi fă bunătate; şi lăcuiaşte
pămîntul, şi te vei paşte pre avuţia lui.
Desfătează-te în Domnul, şi daţ-va ţie cea- 4
rerile inimii tale. Descopere către Domnul 5
calea ta, şi nedejduiaşte pre El, şi El va

6 face. Şi va scoate ca lumina direptatea ta, şi
7 judecata ta ca amiazăzi. Supune-te Dom-
nului şi roagă pre Dînsul; nu te apropia cu
rîvnirea la cela ce să binecălătoreaşte în calea
8 lui, la omul ce face fărădeleagea. Poto-
leaşte-te de urgie şi părăseaşte mînia; nu te
9 apropia cu rîvnirea ca să vicleneşti. Căci
ceia ce viclenesc de tot vor peri; iară cei ce
îngăduiesc pre Domnul, ei vor moşteni pămîn-
10 tul. Şi încă puţin, şi nu va fi păcătosul; şi vei
11 cerca locul lui, şi nu-l vei afla. Iară cei
blînzi vor moşteni pămîntul şi se vor desfăta
12 pre mulţimea păcii. Păzi-va păcătosul pre
cel dirept şi va scrîşni asupra lui dinţii
13 lui. Iară Domnul va batjocuri pre el, că mai
14 nainte veade că va veni ziua lui. Sabie au
15 zmult păcătoşii, întinseră arcul lor, Ca să
oboară pre sărac şi pre measer, ca să junghe
16 pre cei direpţi la inimă. Sabia lor între în
inimile lor şi arcele lor să să zdrobească.
17 Mai bine puţinel celui dirept, decît avuţia
18 multă a păcătoşilor. Căci braţele păcătoşi-
lor se vor zdrobi, şi întăreaşte pre cei direpţi
19 Domnul. Cunoaşte Domnul căile celor fără
20 prihană şi moştenirea lor în veac va fi. Nu
se vor ruşina în vreame rea şi în zilele foame-
ţii se vor sătura, căci păcătoşii vor
21 peri. Iară vrăjmaşii Domnului, îndată ce să
măriră, ei şi să înălţară, lipsind ca fumul lip-
22 siră. Împrumuteaze-se păcătosul, şi nu va
23 plăti; iară direptul îndură-se şi dă. Căci cei
ce blagoslovesc pre El vor moşteni pămîntul,
iară cei ce blastemă pre El de tot vor
24 peri. De la Domnul paşii omului să îndi-
25 reptează şi calea lui va vrea foarte. Cînd va
cădea, nu se va struncina, căci Domnul spre-
26 jeneaşte mîna lui. Tînăr fuiu, ce şi îmbătrî-
niiu, şi nu văzuiu pre direptul părăsit, nici
27 sămînţa lui cerînd pîine. Toată ziua
miluiaşte şi împrumutează direptul; şi
28 sămînţa lui la blagoslovenie va fi. Fe-
reaşte-te de rău şi fă bine şi lăcuiaşte în veacul
29 veacului. Că Domnul iubeaşte judecată şi
nu va părăsi pre cei curaţi ai Lui; în veac se
30 vor păzi. Şi cei fără de leage se vor goni şi
sămînţa celor necredincioşi se va piarde de
31 tot. Iară direpţii vor moşteni pămîntul şi
vor sălăşlui în veacul veacului preste
32 el. Gura direptului va deprinde învăţătură
33 şi limba lui va grăi judecată. Leagea
Dumnezăului lui, în inima lui; şi nu se vor
34 poticni paşii lui. Socoteaşte păcătosul
pre cel dirept şi cearcă a-l omorî pre
35 el, Iară Domnul nu-l va părăsi pre el în
mînile lui, nice va osîndi de tot pre el cînd
36 să va judeca cu el. Îngăduiaşte pre Domnul
şi păzeaşte calea Lui; şi te va înălţa, ca să
moşteneşti de tot pămîntul: cînd pieru de tot
păcătoşii, vedea-vei. Văzuiu pre cel necu- 37
rat preaînălţîndu-se şi în sus rădicîndu-se, ca
chedrii Livanului. Şi trecuiu, şi iată, nu fu; 38
şi cercaiu pre dînsul, şi nu să află locul
lui. Păzeaşte nerăutatea şi vezi direptatea; 39
căce iaste rămăşiţă la omul de pace. Iară 40
cei fără de leage vor peri de tot, deodată;
rămăşiţile celor necuraţi vor peri de tot. Şi 41
mîntuirea direpţilor, de la Domnul; şi scutito-
riu lor iaste în vreamea necazului. Şi le va 42
ajuta lor Domnul şi va izbăvi pre dînşii şi-i va
scoate pre ei de la cei păcătoşi şi va mîntui pre
dînşii, căce au nedejduit pre Dînsul. Slava.

Cathisma 6. Psalmul lui David, întru pomenire pentru sîmbăta, XXXVII

Doamne, nu cu mînia Ta să mă mustri, 1
nice cu urgia Ta să mă cerţi! Căce 2
săgeţile Tale s-au înfipt în mine şi ai
întărit preste mine mîna Ta. Nu iaste
vindecare în trupul mieu, de către
faţa urgiei Tale; Nu iaste pace întru oasele 3
meale, de către faţa păcatelor meale. Căce 4
fărădelegile meale covîrşiră capul mieu; ca o
sarcină grea să îngreoiară preste mine. Îm- 5
puţiră-să şi putreziră ranele meale de către
faţa nebuniei meale. Tînguitu-m-am şi 6
m-am gîrbovit pînă în săvîrşit, toată ziua mîh-
nit mergeam. Că vintrele meale s-au 7
împlut de ocări şi nu iaste leac în trupul
mieu. Chinuiiu-mă şi mă smeriiu foarte, 8
răcniiam de la suspinarea inimii meale.
Doamne, înaintea Ta toată pohta mea, şi sus- 9
pinul mieu de la Tine nu s-au ascunsu.
Inima mea s-au turburat, părăsitu-m-au vîr- 10
tutea mea; şi lumina ochilor miei, şi aceasta
nu iaste cu mine. Priatenii miei Şi cei de 11/12
aproape ai miei den prejma mea să apropiară
şi stătură şi cei mai de aproape de mine de
departe stătură şi mă siliia cei ce cerca sufle-
tul mieu. Şi cei ce cerca răutăţile meale 13
grăiră deşertăciune şi vicleşuguri toată ziua
cugetară. Şi eu ca un surd nu auziiam; şi ca 14
cel fără graiu, ce nu deşchide gura lui. Şi 15
mă făcuiu ca un om ce nu aude şi n-are în gura
lui mustrări. Căce pre Tine, Doamne, 16
nedejduiiu, Tu vei asculta Doamne, Dumne-
zăul mieu. Căce am zis: „Ca nu cîndai să 17
vor bucura vrăjmaşii miei mie şi clătindu-se
picioarele meale, asupra mea grăiră mari“.
Căce eu spre vînătăi gata sînt şi durearea mea 18
înaintea mea iaste pururea. Căce fărăde- 19
leagea mea eu voiu povesti şi voiu griji
pentru păcatul mieu. Iară vrăjmaşii miei 20
trăiescu şi să mai întăriră decît mine; şi să
înmulţiră cei ce mă urăscu pre mine pre
strîmbătate. Cei ce-m răsplătescu mie 21
reale pentru bune mă pîrîia, de vreame ce goni-

22 iam bunătatea. Să nu mă părăseşti,
Doamne! Dumnezăul mieu, să nu Te depăr-
23 tezi de la mine! Ia aminte la ajutoriul mieu,
Doamne al mîntuirii meale!

La săvîrşit, lui Idithum; cîntarea lui David XXXVIII

1 Ziş: „Păzi-voiu căile meale ca să nu
2 greşescu cu limba mea. Puş gurei
meale pază, cînd să aşază păcătosul
3 înaintea mea". Asurziiu-mă şi mă
smeriiu şi tăcuiu den bunătăţi, şi
4 durearea mea să înnoi. Să încălzi inema
mea înlăuntrul mieu şi întru cugetul mieu aţî-
5 ţa-să-va foc. Grăi-voiu cu limba mea:
6 „Arată-m, Doamne, săvîrşitul mieu Şi nu-
mărul zilelor meale care iaste, pentru ca să
7 cunosc ce lipsesc eu". Iată, cu palma ai pus
zilele meale şi statul mieu, ca o nemică înain-
8 tea Ta. Însă toate-s deşarte, tot omul
9 trăind. (Strigare) Pentru aceaea într-un
chip mearge omul, însă în zădar să turbu-
10 ră; Strînge comori, şi nu ştie cui va strînge
11 pre eale. Şi acum carea e îngăduinţa mea,
nu e Domnul? Şi statul mieu de la Tine iaste.
12 (Strigare) De cătră toate fărădelegile meale
izbăveaşte-mă; ocară celui fără minte mă
13 dedeş! Asurziiu şi n-am deşchis gura mea,
căci Tu ai făcut. Depărtează de la mine bicele
14 Tale! Pentru că de la vîrtutea mînii Tale eu
m-am lipsit. Întru mustrări, pentru nelegiuiri
15 ai certat pre om Şi potopiş ca un painjin
sufletul lui; însă în deşertu e tot omul.
16 (Strigare) Ascultă ruga mea, Doamne, şi umi-
linţa mea; bagă în urechi lacrămile meale!
17 Să nu taci, căci nemearnic sînt eu la Tine şi
18 prişleţ, ca şi toţi părinţii miei! Slobozi-mi,
pentru ca să răsuflu mai nainte de a mă duce
şi nu încă voiu mai fi!

La săvîrşit, psalmul lui David XXXIX

1 Îngăduind, îngăduiiu pre Domnul şi
2 luo aminte mie, Şi ascultă rugăciu-
nea mea şi mă scoase den groapa
3 ticăloşiei şi den tina noroiului, Şi
puse preste piatră picioarele meale şi
4 îndireptă paşii miei, Şi puse în gura mea
cîntare noao, laudă Dumnezeului nostru.
5 Vedea-vor mulţi şi să vor spărea şi vor nădej-
6 dui pre Domnul. Fericit bărbatul căruia
iaste numele Domnului nădeajdea lui şi n-au
privit la deşertăciuni şi mînii mincinoase!
7 Multe ai făcut Tu, Doamne, Dumnezeul mieu,
minunile Tale; şi gîndurilor Tale nu iaste cine
8 să se aseamene Ţie. Vestiiu şi grăiiu; înmulţi-
9 ră-se preste număr. Jîrtvă şi prinos nu vru-
10 seş, şi trupul mi-ai închegat; Arderi-de-tot şi
pentru păcat n-ai cerşut. Atuncea am zis: „Iată,
11 viu! – Întru căpeţeale de carte scrisu-s-au
pentru mine – ca să fac voia Ta, Dumnezeul
mieu, vrut-am şi leagea Ta în mijlocul pînte-
celui mieu". Binevestiiu direptate în adu- 12
nare mare; iată, buzele meale nu voiu lipi;
Doamne, Tu cunoscuş! Direptatea Ta n-am 13
ascuns în inema mea, adevărul Tău şi mîntui-
rea Ta am zis, N-am ascuns mila Ta şi ade- 14
vărul Tău de cătră adunare multă. Şi Tu, 15
Doamne, să nu depărtezi îndurările Tale de
cătră mine; mila Ta şi adevărul Tău pururea
să mă sprejenească. Căci mă cuprinseră 16
reale, cărora nu iaste număr, apucară-mă
fărădelegile meale; şi nu putuiu a vedea. Mai 17
înmulţiră-se decît perii capului mieu şi inema
mea mă părăsi. Binevoiaşte, Doamne, ca 18
să mă izbăveşti pre mine! Doamne, a ajuta
mie Te apropie! Ruşineaze-se şi să înfrun- 19
teaze deodată cei ce cearcă sufletul mieu, ca
să-l rădice pre dînsul. Întoarcă-se îndărăt 20
şi să ruşineaze cei ce vor mie reale. Poarte-ş
îndată ruşinea lor cei ce zic mie: „Bine, 21
bine!" Bucure-se şi să veselească spre 22
Tine toţi ceia ce Te cearcă, Doamne, şi zic
pururea: „Mărească-Se Domnul!", cei ce
iubesc mîntuirea Ta. Şi eu sărac sînt şi 23
measer; Domnul purta-m-va grija mea. Aju- 24
toriul mieu şi scutitoriul mieu eşti Tu; Dumne-
zăul mieu, să nu Te zăboveşti! Slava.

La săvîrşit, psalmul lui David XL

Fericit cel ce înţeleage pre sărac şi 1
measer! În ziua rea izbăvi-va pre dîn-
sul Domnul. Domnul să-l păzască 2
pre el şi să-l trăiască pre el şi să-l
fericească pre el pre pămînt şi să nu-l
dea pre el în mînile vrăjmaşilor lui! Dom- 3
nul ajuta-i-va lui pre patul durerii lui; tot
aşternutul lui ai întors la boala lui. Eu ziş: 4
„Doamne, miluiaşte-mă, vindecă sufletul
mieu, căci au greşit Ţie". Vrăjmaşii miei 5
ziseră reale mie: „Cînd va muri şi va peri
numele lui?" Şi de vrea întra a vedea, în 6
deşărt grăia; inima lui îş adună fărădeleage
lui, Ieşiia afară şi grăiia împreună. 7
Asupra mea şoptiia toţi vrăjmaşii miei, asupra 8
mea gîndiia reale mie. Cuvînt fără de leage 9
puseră asupra mea: „Au cela ce doarme nu va
adaoge a să scula?" Pentru că omul păcii 10
meale, pre carele am nedejduit, cel ce
mănîncă pîinile meale, mări preste mine
înşelăciune. Şi Tu, Doamne, miluiaşte- 11
mă şi mă scoală şi voiu răsplăti lor. Întru 12
aceasta conoscuiu căci ai vrut pre mine, căci
nu se va bucura nepriatenul mieu pre mine.
Şi mie pentru neràutatea-mi ai ajutorit şi 13
mă adeveriş înaintea Ta în veac. Binecu- 14
vîntat Domnul Dumnezăul lui Israil, den
veac şi pînă în veac! Facă-se!
Facă-se!

La săvîrşit, spre priceapere fiilor lui Core, XLI

1 În ce chip pohteaşte cerbul spre
izvoarăle apelor, aşa pohteaşte sufle-
tul mieu cătră Tine, Dumnezăule!
2 Însetoşă sufletul mieu cătră Dumne-
zău cel vîrtos, cel viu; cînd voiu veni
3 şi mă voiu ivi feaţei lui Dumnezău? Făcură-se
lacrămile meale mie pîine, ziua şi noaptea,
cînd mi să zicea mie în toate zilele: „Unde
4 iaste Dumnezăul tău?" Aceastea mi-am
adus aminte şi am răvărsat preste mine sufle-
tul mieu, căci voiu treace în loc de cort minu-
5 nat, pînă la casa lui Dumnezău, Cu glas de
bucurie şi de mărturisire glasului ce präz-
6 nuiaşte. Pentru ce mîhnit eşti, sufletul
7 mieu, şi pentru căci mă turburi? Nedej-
duiaşte pre Dumnezău, căci mă voiu mărturisi
Lui, Mîntuitoriul feaţei meale şi Dumnăzăul
8 mieu. Cătră mine sufletul mieu să turbură;
pentru aceaea pomeni-Te-voiu den pămîntul
9 Iordanului şi Ermonii, de la munte mic. Cel
fără fund pre cel fără fund cheamă la glasul
10 jgheaburilor Tale, Toate rîdicările Tale şi
11 valurile Tale preste mine veniră. Ziua
porunci-va Domnul mila Lui şi noaptea, cîn-
12 tarea Lui lîngă mine. Rugă Dumnezăului
vieţii meale zice-voiu lui Dumnezău: „Sprije-
13 nitoriu îm eşti. Pentru căci m-ai uitat? Şi
pentru căci mîhnind merg, cînd mă năcăjaşte
14 nepriatinul?" Cînd să frîngea de tot oasele
15 meale şi mă ocărîia nepriatenii miei, Cînd
zicea ei mie în toate zilele: „Unde iaste Dum-
nezăul tău?" Pentru ce mîhnit eşti, sufletul
16 mieu, şi pentru căci mă turburi? Nedej-
duiaşte pre Dumnezău, căci mă voiu mărturisi
Lui, Mîntuitoriul feaţii meale şi Dumnăzăul
mieu.

Psalmul lui David, nescris deasupra la jidovi, XLII

1 Judecă mie, Dumnezăule, şi legiuiaşte
judecata mea de limbă necurată! De
cătră om strîmb şi viclean mîntuiaş-
2 te-mă! Căci Tu eşti Dumnezău,
întărirea mea; pentru căci m-ai
depărtat? Şi pentru căci mîhnind merg, cînd
3 mă necăjaşte nepriatinul? Trimite lumina
Ta şi adevărul Tău; aceastea m-au povăţit şi
m-au adus la muntele cel sfînt al Tău şi la
4 lăcaşurile Tale. Şi voiu întra cătră jîrtăvni-
cul lui Dumnezău, cătră Dumnezeu, Cel ce
5 veseleaşte tinereaţele meale. Mărturisi-
mă-voiu Ţie întru alăută, Dumnezău, Dumne-
zăul mieu! Pentru ce mîhnit eşti, sufletul
6 mieu, şi pentru ce mă turburi? Nădej-
duiaşte pre Dumnezău, căci mă voiu mărturisi
Lui, Mîntuitoriul feaţii meale şi
Dumnezeul mieu. Slava.

La săvîrşit, fiilor lui Core, spre priceapere, XLIII

Dumnezău, cu urechile noastre am 1
auzit şi părinţii noştri ne-au spus
noao Lucrul carele ai făcut în zilele 2
lor, în zilele de-nceput. Mîna Ta 3
limbi au pierdut de tot şi i-ai sădit de
tot pre dînşii; chinuit-ai noroade şi le-ai scos
pre eale. Pentru că nu cu sabia lor au moş- 4
tenit pămînt şi braţul lor n-au mîntuit pre dîn-
şii, Ce direapta Ta şi braţul Tău şi lumina 5
feaţii Tale, căci bine ai vrut întru dînşii. Tu 6
eşti Acela, Împăratul mieu şi Dumnezăul
mieu, Cel ce porunceaşte mîntuirile lui Iacov!
Cu Tine pre vrăjmaşii noştri vom împunge, şi 7
cu numele Tău vom supune pre cei ce să
scoală asupra noastră. Pentru că nu pre 8
arcul mieu voiu nedejdui şi sabia mea nu mă
va mîntui; Pentru că ne-ai mîntuit pre noi 9
de cătră cei ce necăjesc pre noi, şi pre cei ce
urăsc pre noi ai ruşinat. Întru Dumnezău 10
ne vom lăuda toată ziua şi întru numele Tău
ne vom mărturisi în veac. (Strigare) Şi 11
acum ne-ai împins şi ne-ai ruşinat pre noi şi
nu vei ieşi, Dumnezăule, întru puterile noas-
tre; Întors-ai pre noi mai îndărăt decît pre 12
vrăjmaşii noştri, şi cei ce urîia pre noi jefuia
loruş. Dat-ai pre noi ca oile mîncării şi în 13
limbi ne-ai răsipit pre noi. Vîndut-ai pre 14
nărodul Tău fără de preţ şi nu era mulţime
întru clicurile lor. Pusu-ne-ai pre noi ocară 15
vecinilor noştri, batjocură şi ocară celor de
pre împrejurul nostru. Pus-ai pre noi pildă 16
întru limbi, clătire de cap întru năroade.
Toată ziua ruşinea mea înaintea mea iaste şi 17
ruşinea obrazului mieu mă acopere De gla- 18
sul celui ce ocăraşte şi cleveteaşte, de
cătră faţa vrăjmaşului şi celui ce goneaşte.
Aceastea toate venit-au preste noi şi n-am 19
uitat pre Tine şi n-am făcut strîmbătate întru
făgăduinţa Ta Şi nu să depărtă înapoi 20
inima noastră; şi abătuşi cărările noastre de
cătră calea Ta, Căci ne-ai smerit pre noi în 21
loc de chinuri şi ne-au acoperit pre noi umbră
de moarte. De am uitat numele Dumnezău- 22
lui nostru şi de am întins mîinile noastre cătră
dumnezău strein, Au nu Dumnezău va 23
cerca aceastea? Pentru că El ştie ascunsele
inimii. Căci pentru Tine ne omorîm toată 24
ziua, socotitu-ne-am ca nişte oi de junghea-
re. Scoală-Te! Pentru căci dormi, Doam- 25
ne? Rîdică-Te şi să nu leapezi desăvîrşit!
Pentru căci faţa Ta întorci? Uiţi sărăcia 26
noastră şi necazul nostru? Căci să smeri la 27
ţărînă sufletul nostru, lipi-se la pămînt pînte-
cele nostru. Învie, Doamne, ajută noao şi 28
mîntuiaşte pre noi pentru numele Tău!

La săvîrşit, pentru cei ce să vor schimba, fiilor lui Core, spre priceapere. Cîntare pentru cel iubit, XLIV

1 Izbucni inema mea cuvînt bun; zic
eu: Faptele meale, împăratului,
2 Limba mea, trestia scriitoriului,
3 curînd scriitoare. Frumos cu fru-
museaţea decît fiii oamenilor, răvăr-
să-se dar în buzele tale! Pentru aceaea au
blagoslovit pre tine Dumnezeu în veac.
4 Încinge sabia ta pre coapsa ta, putearnice,
5 Cu frumuseaţea ta şi cu ghizdăvia ta; şi
întinde şi bine călătoreaşte şi împărăţeaşte,
6 Pentru adevăr şi blîndeaţe şi direptate, şi te
7 va povăţui minunată direptatea ta. Săgeţile
tale ascuţite-s, putearnice, noroadele supt
tine vor cădea, în inema vrăjmaşilor împăra-
8 tului. – Scaunul Tău, Dumnezeule, în veacul
veacului; toiagul direptăţii, toiagul împărăţiei
9 Tale! – Ai iubit direptatea şi ai urît fărădelea-
gea; pentru aceaea unse-te pre tine Dumne-
zeu, Dumnezeul tău, cu untdelemnul bucuriei,
10 mai vîrtos de părtaşii tăi. Zmirnă şi stacti şi
casie, de la hainele tale; den turnuri de pil,
dentru carele te-au bucurat featele împăraţi-
11 lor întru cinstea ta. Înainte stătu împără-
teasa den dreapta ta, cu îmbrăcăminte cu aur
12 îmbrăcată împistrită. Ascultă, fiică, şi vezi,
şi pleacă ureachea ta, şi uită norodul tău şi
13 casa tătîne-tău. Şi va pofti împăratul fru-
museaţea ta, căci acesta iaste domnul tău; şi
14 te vei închina lui. Şi fata Tirului cu daruri,
15 faţa ta o vor ruga bogaţii norodului. Toată
mărirea featei împăratului pre denlăuntru; cu
16 lanţuri de aur înfăşurată împodobită. Adu-
ce-să-vor împăratului fecioare denapoia ei,
ceale de aproapele ei aduce-să-vor ţie. Adu-
17 ce-să-vor cu veselie şi cu bucurie. Aduce-
18 să-vor la bisearica împăratului. Pentru
părinţii tăi s-au născut fiii tăi; pune-vei pre
19 dînşii boiari preste tot pămîntul. Pomeni-
vor numele tău în toată ruda şi ruda.
20 Pentru aceaea noroadele să vor mărturisi ţie,
în veac şi în veacul veacului.

La săvîrşit, pentru fiii lui Core, pentru ceale ascunse, psalm XLV

1 Dumnezeul nostru, scăpare şi
puteare, ajutoriu întru primejdiile
ce ne-au aflat pre noi foarte.
2 Pentru aceaea nu ne vom teame
cînd să va clăti pămîntul şi să vor
3 premeni munţii în inemile mărilor. Sunară
şi să turburară apele lor, turburară-se munţii
4 cu tăria lui. (Strigare) Pornirile râului
veselesc cetatea lui Dumnezeu, svinţi lăcaşul
5 Lui cel înalt. Dumnezeu e în mijlocul ei: şi
nu să va clăti, ajuta-i-va ei Dumnezeu de cătră
dimeneaţă, dimeneaţă. Turburară-se lim- 6
bile, plecară împărăţii; dat-au glasul Lui Cel
Înalt, clătină-se pămîntul. Domnul puteri- 7
lor, cu noi, sprijenitoriu noao, Dumnezeul lui
Iacov. (Strigare) Veniţi şi vedeţi faptele lui 8
Dumnezeu, carele au pus seamne pre pămînt,
rădicînd războaie pînă la marginile pămîntu-
lui. Arc va sfărîma şi va frînge arma şi scu- 9
turile va arde cu foc. „Lăsaţ lucrul şi 10
cunoaşteţi că Eu sînt Dumnezeu; înălţa-Mă-
voiu întru limbi, înălţa-Mă-voiu pre pămînt".
Domnul puterilor, cu noi, ajutoriu noao, 11
Dumnezeul lui Iacov. Slava.

Cathisma 7. La săvîrşit, pentru fiii lui Core, psalm XLVI

Toate limbile bateţ cu mînile, clicuiţ lui 1
Dumnezeu cu glas de bucurie! Căci 2
Domnul e Preaînalt, înfricoşat, Împă-
rat mare preste tot pămîntul.
Supuse noroade noao şi limbi supt 3
picioarele noastre; Ales-au noao moşteni- 4
rea Lui, frumuseaţea lui Iacov, carea au
iubit. (Strigare) Să sui Dumnezeu cu clic, 5
Domnul cu glas de trîmbiţă. Cîntaţi Dum- 6
nezeului nostru, cîntaţi! Cîntaţi Împăratului
nostru, cîntaţi! Căci e Împărat a tot pămîn- 7
tul Dumnezeu; cîntaţi înţelepţeaşte! Împără-
ţit-au Dumnezău preste limbi, Dumnezău
şade pre scaunul cel sfînt al Lui. Boiarii 8
noroadelor s-au adunat cu Dumnezăul lui
Avraam, căce ai lui Dumnezău cei tari ai
pămîntului; foarte să rădicară.

Psalmu al cîntării fiilor lui Core, a doao a sîmbetei, XLVII

Mare e Domnul şi lăudat foarte în ceta- 1
tea Dumnezăului nostru, în muntele
cel sfînt al Lui; Cu bună rădăcină, 2
bucurie a tot pămîntul, măgurile Sio-
nului, coastele crivăţului, cetatea
Împăratului Celui mare. Dumnezău în cur- 3
ţile ei Să cunoaşte, cînd sprejeneaşte pre
ea. Căce iată, împăraţii pămîntului să adu- 4
nară, trecură împreună. Aceştea, văzînd 5
aşa, să mirară, să turburară, să clătiră, cutre-
mur apucă pe ei; Acolo, chinuri ca ceii ce 6
naşte. Cu duh silnic fărîma-vei vasele Tharsi-
sului. În ce chip am auzit, aşa am şi văzut, 7
în cetatea Domnului puterilor, în cetatea
Dumnezăului nostru: Dumnezău au înte- 8
meiat pre ea în veac. (Strigare) Apucat-am,
Dumnezăule, mila Ta în mijlocul norodului
Tău! După numele Tău, Dumnezău, aşa şi 9
lauda Ta, preste marginile pămîntului; de
direptate plină e dreapta Ta. Veselească- 10
se muntele Sionului şi să bucure featele Iudeii
pentru judecăţile Tale, Doamne! Încungiu- 11
raţi Sionul şi cuprindeţi pre el, povestiţi în

12 turnurile lui, Puneți inimile voastre la
puterea lui și împărțiți curțile ei, pentru ca să
13 povestiți la altă rudă. Căce Acesta e Dum-
nezăul nostru în veac și în veacul veacului,
Acesta ne va paște pre noi în veaci.

La săvîrșit, fiilor lui Core, psalmu XLVIII

1 Auziți aceastea toate limbile, băgați în
urechi toți ceia ce lăcuiescu
2 lumea: Și cei născuți den pămînt,
și fiii oamenilor, dempreună bogat și
3 sărac! Gura mea grăi-va înțelep-
ciune și cugetul inimii meale, priceape-
4 re. Pleca-voiu la pildă ureachea mea,
deșchide-voiu în psaltire gîcitoarea mea.
5 Pentru ce mă tem în ziua rea? – fărădeleagea
6 călcîiului mieu mă va încungiura. Cei ce
nedejduiescu pre putearea lor și pre mulțimea
7 avuției lor să fălescu. Fratele nu mîn-
tuiaște; mîntui-va omul? Nu va da lui Dumne-
8 zău răscumpărarea lui Și prețul mîntuirii
sufletului lui, și osteni în veac; și va trăi desă-
9 vîrșit. Nu va vedea stricăciune de tot cînd
va vedea pre cei înțelepți murind; deodată cel
10 nebun și cel fără minte peri-vor. Și vor
părăsi streinilor avuția lor; și mormînturile
11 lor, casele lor în veac, Lăcașurile lor în
rudă și rudă; numiră numele lor preste
12 pămînturile lor. Și omul în cinste fiind, nu
pricepu; să alătură cu dobitoacele ceale fără
13 minte și să asămănă lor. Această cale a lor
piadecă e lor, și după aceasta în gura lor vor
14 binevoi. (Strigare) Ca niște oi în iad au pus,
15 moartea-i va paște pre dînșii. Și-i vor stă-
pîni de tot pre ei cei direpți dimineața și ajuto-
riul lor să va vechi în iad; den cinstea lor s-au
16 scos. Însă Dumnezău va mîntui sufletul
mieu den mîna iadului, căce mă prinde.
17 (Strigare) Nu te teame cînd se va îmbogăți
omul, sau cînd să va înmulți mărirea casii
18 lui. Căce nu cînd va muri el va lua toate,
19 nice să va pogorî cu el mărirea lui. Căce
sufletul lui în viața lui blagoslovi-se-va; măr-
20 turisi-va ție cînd vei face bine lui. Întra-va
pînă la ruda părinților lui, pînă în veac nu va
21 vedea lumină. Și omul întru cinste fiind nu
pricepu, să alătură dobitoacelor celor fără
minte și să asămănă lor. Slava.

Psalmul lui Asaf, XLIX

1 Dumnezăul dumnezăilor, Domnul, au
2 grăit și au chemat pămîntul, De la
răsăriturile soarelui pînă la apusuri,
den Sion e bunăcuviința frumseații
3 Lui. Dumnezău întru arătare va
veni, Dumnezăul nostru, și nu va tăcea.
4 Foc înaintea Lui se va arde, și împrejurul Lui,
5 vifor foarte. Chema-va ceriul sus și pămîn-
tul, ca să osebească pre norodul Lui.
Adunați Lui pre curații Lui, pre cei ce pun 6
făgăduința Lui pre jirtve. Și vor vesti 7
ceriurile direptatea Lui, căci Dumnezău jude-
cătoriu iaste. (Strigare) „Ascultă, norodul 8
Mieu, ceale ce voiu grăi ție, Israile, și voiu
mărturisi ție: Dumnezău, Dumnezăul tău sînt
Eu. Nu preste jirtvele tale mustra-te-voiu; 9
și arderile tale ceale de tot înaintea Mea sînt
pururea. Nu voiu priimi den casa ta viței, 10
nici den turmele tale țapi. Căci ale Meale 11
sînt toate hiarăle dumbrăvii, dobitoace în
munți, și boi. Conoscut-am toate pasările 12
ceriului și frumseațea țarenii cu Mine ias-
te. De voiu flămînzi, nu voiu zice ție, 13
pentru că a Mea iaste lumea și împlearea
ei. Au mînca-voiu carne de taur, sau sînge 14
de țapi voiu bea? Jîrtvuiaște la Dumnezău 15
jîrtvă de laudă și dă Celui Preaînalt rugile
tale. Și Mă cheamă pre Mine în ziua neca- 16
zului tău și te voiu scoate și Mă vei proslă-
vi". Și păcătosului zise Dumnezău: 17
„Pentru căci tu povestești direptățile Meale și
iai făgăduința Mea pren gura ta? Și tu urîș 18
învățătura și scoseș cuvintele Meale îndă-
răt. De vedeai fur, alergai împreună cu el și 19
cu cel preacurvariu partea ta puneai. Gura 20
ta înmulți răutate și limba ta împletiia vicleșu-
guri. Șezînd asupra fratelui tău clevetiiai și 21
asupra fiiului maicii tale puneai poticneale;
aceastea ai făcut, și am tăcut. Gîndiș fără- 22
deleage, că voiu fi cu tine aseamenea; mustra-
te-voiu și voiu pune înaintea feații tale păca-
tele tale. Priceapeți dară aceastea, cei ce 23
uitați pre Dumnezău, ca nu cîndai va răpi și
nu va fi cel ce izbăveaște! Jîrtva laudei Mă 24
va mări și acolea e calea cu carea voiu arăta lui
mîntuirea Mea".

L

La săvîrșit, psalmul lui David, cînd au întrat cătră dînsul Nathan prorocul, cînd întră cătră Virsavie, muiarea lui Urie

Miluiaște-mă, Doamne, după mare 1
mila Ta Și după mulțimea îndură- 2
rilor Tale, stinge fărădeleagea mea!
Mai mult mă spală de fărădelegile 3
meale și de păcatul mieu curățeaște-
mă! Căci fărădeleagea mea eu conosc și 4
păcatul mieu înaintea mea iaste pururea.
Ție unuia greșiiu și răul înaintea Ta am făcut, 5
pentru ca să Te îndireptezi întru cuvintele
Tale și ca să biruiești cînd vei judeca Tu.
Pentru că iată, întru fărădelegi mă zămisliiu și 6
întru păcate mă născu maica mea. Pentru că 7
iată, adevărul iubiș: ceale neivite și ceale ascun-
se ale înțelepciunii Tale ai arătat mie. Stropi- 8
mă-vei cu isop și mă voiu curăți; spăla-mă-vei,

9 şi mai vîrtos decît zăpada mă voiu albi. Îm
vei da auzului bucurie şi veselie, bucura-se-
10 vor oase smerite. Întoarce faţa Ta de către
păcatele meale, şi toate fărădelegile meale
11 stinge! Inimă curată zideaşte întru mine,
Doamne, şi duh direpт înnoiaşte întru ceale
12 denlăuntru ale meale. Nu mă lepăda de
către faţa Ta şi Duhul Tău cel Sfînt să nu-L iai
13 de la mine. Dă-m mie bucuria mîntuirei
Tale şi cu duh povăţuitoriu întăreaşte-mă.
14 Învăţa-voiu pre cei fără de leage căile Tale, şi
cei necredincioşi spre Tine se vor
15 întoarce. Izbăveaşte-mă den sîngiuri,
Dumnezăule, Dumnezăul mîntuirei meale;
bucura-se-va limba mea de direptatea Ta.
16 Doamne, buzele meale deşchide-vei şi gura
17 mea vesti-va lauda Ta. Că de ai fi vrut
jîrtvă, aş fi dat; arderi-de-tot nu vei bine-
18 voi. Jîrtvă lui Dumnezău, duh zdrobit;
inimă înfrîntă şi smerită Dumnezău nu o va
19 defăima. Îmbunează, Doamne, cu bunăvoi-
rea Ta Sionul şi zidească-se zidurile Ierusali-
20 mului. Atuncea vei binevoi jîrtva direptăţii,
aducere-în-sus şi arderi-de-tot; atuncea vor
aduce către jîrtăvnicul Tău viţei. Slava.

La săvîrşit, priceaperii lui David, cînd venise Doic Idumeul şi vestise lui Saul şi zise lui: „Veni David la casa lui Avimeleh", LI

1 Ce te făluieşti întru răutate, cel tare?
2 Fărădeleage, toată ziua, Strîmbă-
tate au gîndit limba ta; ca un briciu
3 ascuţit ai făcut vicleşug. Iubit-ai
răutatea mai mult decît bunătatea,
strîmbătate – mai mult decît a grăi direptate.
4 (Strigare) Iubit-ai toate cuvintele prăpădirii,
5 limbă vicleană! Pentru aceaea Dumnezău
te va surpa desăvîrşit, să te zmulgă şi să te
rîdice de la lăcaşul tău şi înrădăcinarea ta de la
6 pămîntul celor vii. (Strigare) Vedea-vor
direpţii, şi să vor spămînta, şi spre el vor rîde,
şi vor zice: „Iată om carele n-au pus pre Dum-
7 nezău ajutoriul lui, Ce nedejdui pre mulţi-
mea avuţiei lui şi să întări spre deşărtăciunea
8 lui". Şi eu, ca un maslin prea rodit în casa
lui Dumnezău; nădejduiu pre mila lui Dum-
9 nezău, în veac şi în veacul veacului. Mărtu-
risi-mă-voiu Ţie în veac, căci ai făcut; şi voiu
îngădui numele Tău, căci iaste bun înaintea
celor curaţi ai Tăi.

La săvîrşit pentru maeleth, priceaperii lui David, LII

1 Zise cel fără minte întru inima lui:
2 „Nu iaste Dumnezău". Stricară-se
şi să urîră întru fărădelegi, nu iaste
3 făcînd binele. Dumnezău den ceriu
plecă spre fiii oamenilor, ca să vază
de iaste pricepătoriu, sau cercetînd pre Dum-
nezău. Toţi s-au abătut, împreună să 4
netrebnicíră; nu iaste făcînd binele, nu iaste
pînă într-unul. „Au nu vor cunoaşte toţi 5
ceia ce fac fărădeleagea, cei ce mănîncă de tot
pre nărodul Mieu întru mîncare de pîine? –
Pre Domnul n-au chemat". Acolo s-au temut 6
teamere, unde nu era teamere. Căci Dum- 7
nezău au răsipit oasele celor plăcuţi de
oameni; ruşinară-se, căci Dumnezău defăimă
pre dînşii. Cine va da den Sion mîntuirea 8
lui Israil? Cînd va întoarce Dumnezău robi-
mea nărodului Său, bucura-se-va Iacov şi se
va veseli Israil.

La săvîrşit, întru laudele; priceaperii lui David, cînd veniră zifeii şi ziseră lui Saul: „Nu, iată, David s-au ascuns la noi", LIII

Dumnezăule, întru numele Tău mîn- 1
tuiaşte-mă şi cu putearea Ta jude-
că-mă! Dumnezăule, ascultă rugă- 2
ciunea mea, bagă în urechi graiurile
gurii meale! Căci streini s-au rîdi- 3
cat asupra mea, şi cei tari au cerşut sufletul
mieu şi nu puseră pre Dumnezău înaintea lor.
(Strigare) Pentru că iată, Dumnezău ajută mie 4
şi Domnul, sprejenitoriu sufletului mieu!
Întoarce-va răutăţile vrăjmaşilor miei; cu 5
adevărul Tău piarde-i pre dînşii! De bună- 6
voie jîrtvui-voiu Ţie, mărturisi-mă-voiu
numelui Tău, Doamne, căci e bun; Căci 7
dentru toată grija mîntuitu-m-ai şi întru vrăj-
maşii miei privi ochiul mieu.

La săvîrşit, întru laude; priceaperii lui Asaf, LIV

În urechi bagă, Dumnezăule, ruga 1
mea, şi nu treace cu vedearea rugă-
ciunea mea; ia aminte mie şi ascultă-
mă! Mîhniiu-mă întru voroava 2
mea şi mă turburaiu de către glasul
vrăjmaşului şi de necazul păcătosului. Căci 3
abătură spre mine fărădeleagea şi cu urgie
pizmuiia mie. Inima mea să turbură în 4
mine şi înfricoşare de moarte căzu preste
mine. Frică şi cutremur veni asupra mea şi 5
mă acoperi întunearec. Şi ziş: „Cine-m va 6
da mie aripi ca porumbului, şi voiu zbura şi
voiu odihni?" Iată, îndelungaiu pribegind 7
şi maş în pustie. (Strigare) Nedejduiam pre 8
Dumnezău, pre Cel ce mă mîntuiaşte de
împuţinarea sufletului şi den vifor. Prăpă- 9
deaşte, Doamne, şi împarţi limbile lor, căce
văzuiu fărădeleage şi price în cetate; Ziua 10
şi noaptea încungiura-va pre ea preste zidu-
rile ei şi fărădeleage şi osteneală în mijlocul ei
şi strîmbătate; Şi nu lipsi den uliţile ei 11
camătă şi vicleşug. Că, de m-ar fi ocărît vrăj- 12
maşul, aş hi răbdat. Şi cel ce mă uraşte de au 13
grăit asupra mea mare, fi-m-aş ascunsu de el.

14 Iară tu, oame, întocma la suflet, povaţa mea şi
15 cunoscutul mieu, Care împreună îndulcişi-mi
mîncări, în casa lui Dumnezău mearsem cu un
16 gînd! Vie dară moarte preste ei şi să să
17 pogoare la iad vii, Căce vicleşug e întru
18 nemerniciile lor, în mijlocul lor. Eu cătră
Dumnezău strigaiu şi Domnul ascultă pre
19 mine. Sara şi dimineaţa şi amiazăzi povesti-
voiu şi voiu vesti, şi va asculta glasul
20 mieu. Mîntui-va cu pace sufletul mieu de la
cei ce să apropie de mine, căce întru mulţi era
21 cu mine. Auzi-va Domnul şi va smeri pre
dînşii Cel ce iaste mai nainte de veaci. (Stri-
22 gare) Pentru că nu iaste lor schimbare,
căce nu s-au temut de Dumnezău. Întinse
23 mîna Lui cînd răsplătiia; Spurcară făgă-
duinţa Lui, împărţiră-să de urgia feaţii Lui şi
24 să apropiară inimile lor. Muiară-să cuvin-
tele lor mai mult decît untul-de-lemnul, şi eale
25 sînt improşcături. Aruncă spre Domnul
grija ta şi El te va hrăni, nu va da în veac
26 clătire direptului. Şi Tu, Dumnezăule,
pogorî-i-vei pre dînşii la puţul stricăciunii.
27 Bărbaţii sîngiurilor şi vicleşugului nu vor
înjumătăţa zilele lor; iară eu, Doamne, nedej-
dui-voiu pre Tine. Slava.

**Cathisma 8. La săvîrşit, pentru noro-
dul celor de la sfinte depărtat;
lui David la scrisoare de stîlpu,
cîndu-l opriră pre el cei
striini de fealiu
în Gheth, LV**

1 Miluiaşte, Dumnezăule, căce m-au căl-
cat omul, toată ziua dînd războiu mă
2 necăji. Călcară-mă de tot nepriate-
nii miei toată ziua, căce mulţi-s ceia
ce-m dau războiu de la înălţime.
3 Ziua nu mă voiu teame şi eu voiu nedejdui pre
4 Tine. Întru Dumnezău lăuda-voiu cuvin-
tele meale, pre Dumnezău nedejduiiu; nu mă
5 voiu teame ce-m va face mie carnea. Toată
ziua cuvintele meale urîia, asupra mea toate
6 gîndurile lor spre rău. Nemernici-vor şi
7 vor ascunde ei; călcîiul mieu vor păzi, În ce
chip au răbdat sufletul mieu; pentru nemică
vei împinge pre dînşii, cu urgie noroade vei
8 pogorî. Dumnezăule, viaţa mea povestit-am
9 Ţie; pus-ai lacrămile meale înaintea Ta, Ca
şi în făgăduinţa Ta. Întoarce-se-vor vrăjmaşii
10 miei îndărătu, Întru careş zi voiu chema
pre Tine. Iată cunoscuiu că Dumnezăul mieu
11 eşti Tu. Spre Dumnezău lăuda-voiu cuvînt,
spre Domnul lăuda-voiu cuvîntul; pre Dum-
nezău nedejduiiu, nu mă voiu teame ce-m
12 va face mie omul. Întru mine sînt, Dum-
nezeule, făgăduialele carele voiu răspleti
13 laudei Tale, Căce ai izbăvit sufletul
mieu den moarte, ochii miei de lacrămi şi picioa-
rele meale de la lunecare, bine voiu plăcea înain-
tea Domnului, în lumina celor vii.

**La săvîrşit, „Nu strica", lui David spre scri-
soare de stîlpu, cînd el fugiia
de cătră faţa lui Saul
la peşteră, LVI**

Miluiaşte-mă, Dumnezăule, miluiaş- 1
te-mă, căci pre Tine nedejduiaşte
sufletul mieu! Şi în umbra aripilor 2
Tale voiu nedejdui, pînă unde va
treace fărădeleagea. Striga-voiu 3
cătră Dumnezăul Cel Preaînalt, Dumnezăul
Cela ce mi-au făcut bine. Trimise den ceriu 4
şi mă mîntui, deade în ocară pre cei ce mă
calcă de tot. Trimise Dumnezău mila Lui şi 5
adevărul Lui şi mîntui sufletul mieu den mij-
locul puilor de lei. Culcaiu-mă turburat;
Fiii oamenilor, dinţii lor, arme şi săgeţi, şi 6
limba lor, sabie ascuţită. Înalţă-Te preste 7
ceriuri, Dumnezeule, şi preste tot pămîntul
mărirea Ta. Cursă gătiră picioarelor meale 8
şi mi-au împilat sufletul mieu; Săpară 9
înaintea feaţii meale groapă şi căzură într-însa.
(Strigare) Gata e inema mea, Dumnezeule, 10
gata e inema mea! Cînta-voiu şi voiu peveţi
întru mărirea mea. Deşteaptă-te, mărirea 11
mea! Deşteaptă-te, canonul şi lăuta! Deştep-
ta-mă-voiu dimeneaţa. Mărturisi-mă-voiu 12
Ţie întru noroade, Doamne! Cînta-voiu Ţie
întru limbi! Căci să mări pînă la ceriuri 13
mila Ta şi pînă la nori adevărul Tău. Înalţă-Te 14
preste ceriuri, Dumnezeule, şi preste tot
pămîntul mărirea Ta.

**La săvîrşit, „Să nu strici", lui David la
scrisoarea stîlpului, LVII**

De adevărat oare direptate grăiţi, ceale 1
direapte judecaţi, fii oamenilor?
Pentru că în inemă fărădeleage 2
lucraţi pre pămînt, strîmbătate mînile
voastre împletesc. Înstreinară-se 3
păcătoşii, den zgău, rătăcitu-s-au den pîntece,
grăit-au minciuni. Mînia lor e după asămă- 4
narea şarpelui, ca unii aspide surde, şi-ş
astupă urechile ei, Carea nu va auzi glasul 5
celor ce cîntă, otrăveaşte-se otrăvindu-se de
înţelept. Dumnezeu zdrobi-va dinţii lor în 6
gura lor; măsealele leilor sfărîmă Domnul.
Defăima-se-vor ca nişte apă curătoare; întinde- 7
va arcul Lui pînă unde vor slăbi. Ca o ceară 8
topindu-se să vor rădica; căzu foc preste dînşii şi
nu văzură soarele. Mai nainte de ce ar pri- 9
ceape spinii voştri păducelul, ca pre nişte vii,
ca într-o urgie va înghiţi de tot pre dînşii.
Veseli-se-va direptul cînd va vedea izbîndă; 10
mînile lui va spăla în sîngele păcătosu-
lui. Şi va zice omul: „De iaste oare roadă 11
direptului! Oare iaste Dumnezeu judecînd pre

dînşii pre pămînt?" Slava.

La săvîrşit, „Să nu strici", lui David, la scrisoarea stîlpului, cînd trimise Saul şi păzi casa lui, ca să-l omoară pre el, LVIII

1 Scoate-mă dentru vrăjmaşii miei,
Dumnezeule, şi dentru cei ce să
scoală asupra mea mîntuiaşte-mă!
2 Izbăveaşte-mă de cei ce fac fărăde-
leagea şi de oamenii sîngiurilor mîn-
3 tuiaşte-mă! Căci iată, au vînat sufletul
4 mieu; puseră-se asupra mea cei tari. Nici
fărădeleagea mea, nici păcatul mieu,
Doamne! Fără de nelegiuire am alergat şi am
5 îndireptat; Scoală-Te spre timpinarea mea
şi vezi. Şi Tu, Doamne, Dumnezeul puterilor,
6 Dumnezeul lui Israil, Ia aminte a socoti
toate limbile, să nu Te milostiveşti spre toţi
7 ceia ce fac fărădeleagea! (Strigare) Întoar-
ce-să-vor către sară şi vor muri de foame, ca
8 un cîine, şi vor încungiura cetatea. Iată, ei
vor răspunde cu gura lor, şi sabie, în buzele
9 lor; căci cine au auzit? Şi Tu, Doamne, bat-
jocuri-vei pre dînşii, defăima-vei toate lim-
10 bile. Tăria mea către Tine voiu păzi, căci
Tu, Dumnezeu, sprejenitoriul mieu eşti,
Dumnezeul mieu, mila Lui mă va apuca.
11 Dumnezeul mieu arăta-m-va mie întru
nepriatenii miei. Să nu-i omori pre dînşii, ca
12 nu cîndai să uite leagea Ta; Răsipeaşte pre
dînşii cu putearea Ta şi pogoară-i pre dîn-
13 şii, scutitoriul mieu, Doamne. Păcatul
gurii lor, cuvîntul buzelor lor, şi să să prinză
14 întru mîndria lor. Şi den osîndă şi min-
ciună să vor vesti cu săvîrşire, cu urgie de
15 concenire, şi nu vor fi. Şi vor cunoaşte că
Dumnezeu stăpîneaşte lui Iacov şi margi-
16 nelor pămîntului. (Strigare) Întoarce-să-vor
către sară şi vor muri de foame ca cîinele şi
17 vor încungiura cetatea. Ei să vor răsipi a
mînca, iară de nu să vor sătura, şi vor
18 răpşti. Şi eu voiu cînta puterii Tale şi mă
19 voiu bucura dimeneaţa de mila Ta, Căci
Te-ai făcut sprejenitoriu mie şi scăpare mie,
20 în ziua necazului mieu. Ajutoriul mieu eşti,
Ţie voiu cînta, că Tu, Dumnezeu, sprejenito-
riul mieu eşti, Dumnezeul mieu, mila mea.

La săvîrşit, celor ce se vor schimba, spre scrisoarea stîlpului lui David, spre învăţătură, cînd au ars Mijlocul-Rîurilor Siriei şi Siria Sova, şi să întoarse Ioav şi lovi pre Edom în Valea Sărilor, 12000, LIX

1 Dumnezău, împinsu-ne-ai pre noi şi ne
surpaş pre noi, urgisişi-Te; şi Te
2 milostiviş spre noi! Clătiş pămîn-
tul şi-l scuturaş pre dînsul; vindecă
sfărîmările lui, căci s-au clătit!
Arătat-ai norodului Tău năsîlnice şi ne adă- 3
paş pre noi cu vinul umilinţii. Dat-ai celor 4
ce să tem de Tine semn ca să fugă de către faţa
arcului. (Strigare) Pentru ca doară s-ar 5
izbăvi cei iubiţi ai Tăi, mîntuiaşte cu direapta
Ta şi ascultă-mă. Dumnezău au grăit în 6
sfîntul Lui: „Bucura-Mă-voiu şi voiu împărţi
Sichima şi Valea Corturilor voiu măsura.
Al Mieu iaste Galaad şi al Mieu iaste Manasis 7
şi Efraim, întărirea capului Mieu; Iuda, 8
împăratul Mieu, Moav, căldarea nedejdii
Meale; Preste Idumea voiu întinde încălţă- 9
mintea Mea, Mie cei streini de fealiu Mi să
supuseră". Cine mă va aduce la cetatea 10
îngrădirei? Sau cine mă va povăţi pînă la Idu-
mea? Au nu Tu, Dumnezău, Cel ce ne-ai 11
împins pre noi? Şi nu vei ieşi, Dumnezău,
întru puterile noastre? Dă-ne noao ajuto- 12
riu den năcaz; că deşartă e mîntuirea omului.
Întru Dumnezău face-vom puteare şi El va 13
defăima pre cei ce necăjesc pre noi.

La săvîrşit, întru laude, lui David psalm LX

Ascultă, Dumnezăule, rugăciunea mea, 1
ia aminte la ruga mea! De la mar- 2
genile pămîntului către Tine am stri-
gat, cînd să mîhni inima mea; în
piatră înălţaşi-mă. Povăţuitu-m-ai, 3
căci Te-ai făcut nedeajdea mea, turn de vîr-
tute de către faţa vrăjmaşului. Nemernici- 4
voiu întru lăcaşul Tău, în veaci; acoperi-mă-
voiu în acoperemîntul aripilor Tale, (Stri- 5
gare) Căci Tu, Dumnezău, ascultat-ai rugile
meale, dat-ai moştenire celor ce să tem de
numele Tău. Zile preste zile împăratului 6
vei adaoge, anii lui pînă la zi, de rudă şi de
rudă. Rămînea-va în veac înaintea lui 7
Dumnezău; mila şi adevărul lui cine va cer-
ceta? Aşa voiu cînta numelui Tău în veaci, 8
ca să dau eu rugile meale den zi în zi. Slava.

La săvîrşit, pentru Idithum, psalmul lui David LXI

Au nu lui Dumnezău se va supune 1
sufletul mieu? Pentru ca la El e mîn-
tuirea mea. Pentru că El e Dumne- 2
zăul mieu şi Mîntuitoriul mieu, Spri-
jenitoriul mieu; nu mă voiu clăti mai
mult. Pînă cînd vă puneţi preste om? Uci- 3
deţi toţi voi ca la un păreate povîrnit şi ca la
un gard împins. Însă cinstea mea au sfătuit 4
să o izgonească, alergară cu seate; cu gura
lor binecuvînta şi cu inima lor blestema.
(Strigare) Ce numai lui Dumnăzău supune-te, 5
sufletul mieu, căci la El e îngăduinţa
mea. Căci El e Dumnezăul mieu şi Mîntui- 6
toriul mieu, Sprijenitoriul mieu; nu mă
voiu mai muta cu scularea. Spre Dum- 7

năzău, Mîntuitoriul mieu, şi mărirea mea;
Dumnezăul ajutoriului mieu; şi nedeajdea
8 mea, pre Dumnezău. Nădejduiţi spre El
toată adunarea noroadelor, vărsaţi înaintea
Lui inimile voastre, căci Dumnezău, ajutoriul
9 nostru. (Strigare) Însă deşerţi sînt fiii
oamenilor, mincinoş fiii oamenilor, în cum-
pene a face strîmbătate ei den deşertăciune
10 împreună. Nu nădejduiţi pre strîmbătate şi
spre jah, nu pohtiţi;avuţia, de va cură, nu vă
11 puneţi aproape inima. O dată au grăit
Dumnezău, doao aceastea am auzit, căci:
„Tăria e a lui Dumnezău". Şi a Ta e, Doamne,
mila, căci Tu vei răsplăti fieştecăruia după
faptele lui.

Psalmul lui David, cînd era el în pustiiul Iudeii, LXII

1 Dumnezău, Dumnezăul mieu, cătră
2 Tine mînec! Însetă-Te sufletul
mieu, de cîte ori trupul mieu–Ţie,
3 În pămînt pustiiu şi necălcat şi fără
apă. Aşa întru cel sfînt arătaiu-mă
Ţie, ca să văz putearea Ta şi mărirea Ta.
4 Căci mai bună e mila Ta decît vieţile; buzele
5 meale lăuda-Te-vor. Aşa Te voiu binecu-
vînta în viaţa mea, în numele Tău rîdica-voiu
6 mîinile meale, Ca den seu şi grăsime să să
sature sufletul mieu, şi cu buze de bucurie lău-
7 da-va gura mea. De-m aduceam aminte de
Tine preste aşternutul mieu, demineţile cuge-
tam cătră Tine, căci Te făcuşi ajutoriul mieu
8 Şi întru acoperemîntul aripilor Tale bucura-
mă-voiu. Să lipi sufletul mieu dupe Tine, şi
9 pre mine m-au sprejenit direapta Ta. Şi ei
în deşărt cercetară sufletul mieu, întra-vor în
ceale mai de jos ale pămîntului; da-se-vor în
10 mîinile sabiei, părţi vulpilor vor fi. Şi
împăratul se va veseli spre Dumnezău, lăuda-
se-va tot cela ce să jură întru El, căci să astupă
gura celora ce grăiesc strîmbătăţ.

La săvîrşit, psalmul lui David LXIII

1 Ascultă, Dumnezău, glasul mieu, cînd
mă voiu ruga cătră Tine; de cătră
frica vrăjmaşului scoate sufletul
2 mieu! Acopere-mă de cătră învă-
luirea celor ce viclenesc, de mulţimea
3 celor ce fac strîmbătatea, Carii au ascuţit ca
sabia limbile lor, întinseră arcul lor, lucru
amar, ca să săgeate de tot întru ceale ascunse
4 pre cel curat. Fără veaste îl vor săgeta pre
el şi nu se vor spămînta; întăriră-ş lor cuvînt
5 hiclean, Povestiră a ascunde laţu; ziseră:
cine va vedea pre dînşii? Cercetară fărădelea-
6 gea, părăsiră cercetînd cercetări, Apro-
pia-se-va omul şi inima, adîncă. Şi Se va
7 înălţa Dumnezău, Săgeata pruncilor să
făcură ranele lor şi slăbiră preste dînşii
8 limbile lor. Turburară-să toţi carii văd
9 pre dînşii şi să temu tot omul. Şi poves-
tiră lucrurile lui Dumnezău şi faptele Lui au
priceput. Veseli-se-va cel dirept întru 10
Domnul şi va nădejdui spre El şi se vor lăuda
toţi cei direpţi la inimă. Slava.

Cathisma 9. La săvîrşit, psalm cîntării lui David (Cîntare a Ieremiei şi a lui Iezichiil, a nemerniciei nărodului, cînd vrea să iasă), LXIV

Ţie Ţi să cuvine laudă, Dumnezăule, în 1
Sion şi Ţie Ţi se va răsplăti rugăciune
în Ierusalim. Ascultă ruga mea, 2
cătră Tine tot trupul va veni. Cu- 3
vintele celor fără de leage întăriră
preste noi şi necurăţiile noastre Tu vei
ierta. Fericit pre carele ai ales şi l-ai luat; 4
lăcui-va în curţile Tale. Sătura-ne-vom 5
întru bunătăţile casii Tale; sfîntă e beseareca
Ta minunată,cu direptate. Ascultă pre noi, 6
Dumnezău, Mîntuitoriul nostru, nădeajdea
tuturor marginilor pămîntului şi a celor den
mare, departe, Gătind munţii cu vîrtutea 7
Lui, încins cu puteare, Cela ce turbură chitul
mării, sunetele valurilor ei cine le va
suferi? Turbura-se-vor limbile şi se vor 8
spămînta ceia ce lăcuiesc marginile, de cătră
seamnele Tale; ieşirile de dimineaţă şi de sară
vei înfrumuseţa. Socotiş pămîntul şi-l 9
îmbătaş pre dînsul, înmulţiş a-l îmbogăţi pre
el. Rîul lui Dumnezău să împlu de ape; 10
gătiş hrana lor, căci aşa e gătirea. Brazdele 11
lui îmbătă-le, înmulţeaşte naşterile lui, cu
picăturile lui veseli-se-va răsărind. Bla- 12
goslovi-vei cununa anului bunătăţii Tale şi
cîmpii Tăi împlea-se-vor de grăsime. În- 13
grăşa-se-vor ceale frumoase ale pustiiului şi
cu bucurie dealurile se vor încinge. Îmbră- 14
cară-se berbecii oilor şi văile vor înmulţi
grîul; striga-vor, pentru că vor lăuda.

La săvîrşit, cîntarea psalmului învierilor, LXV

Glicuiţi Domnului, tot pămîntul; cîntaţi 1
dară numelui Lui; daţi mărire laudei
Lui! Ziceţi lui Dumnezău: „Foar- 2
te-s înfricoşate lucrurile Tale! Cu
mulţimea tăriei Tale, minţi-Te-vor
vrăjmaşii Tăi. Tot pămîntul închine-se Ţie 3
şi cînte Ţie, cînte dară numelui Tău, Prea-
înalte!" (Strigare) Veniţ şi vedeţi lucrurile 4
lui Dumnezău, cît e de înfricoşat în sfaturi,
mai mult decît fiii oamenilor, Cel ce 5
întoarce marea spre uscat; în rîu vor treace cu
piciorul. Acolo ne vom veseli spre El, Celui 6
ce biruiaşte cu putearea Lui veacul; ochii Lui
preste limbi privescu; cei ce amărăscu nu se
înalţe întru sine. (Strigare) Binecuvîntaţi, 7
limbilor, pre Dumnezăul nostru şi ascultaţi
glasul laudei Lui, Celui ce au pus sufletul 7

mieu în viață şi n-au dat spre clătire picioa-
9 rele meale! Căce ne-ai ispitit pre noi,
Dumnezăule, lămuritu-ne-ai pre noi cum să
10 lămureaşte argintul. Băgaşi-ne pre noi în
lațu, pus-ai necazuri pre umărul nostru, încă-
lecat-ai oameni preste capetele noastre,
11 Trecum pren foc şi apă, şi ne-ai scos pre noi
12 la răpaos. Întra-voiu în casa Ta cu arderi-
de-tot, da-Ț-voiu rugile meale carele au ose-
13 bit buzele meale Şi au grăit gura mea în
14 necazul mieu. Arderi-de-tot cu măduhă
aduce-Ț-voiu Ție, cu tămîie şi cu berbeci,
15 aduce-Ț-voiu boi cu țapi. (Strigare) Veniți
de ascultați şi voiu povesti voao, toți ceia ce să
tem de Dumnezău, cîte au făcut sufletului
16 mieu! Cătră Dînsul cu gura mea am strigat
17 şi am înălțat supt limba mea. Strîmbătate
de vedeam în inima mea, să nu mă asculte
18 Domnul. Pentru aceaea ascultă-mă Dum-
nezău, luo aminte glasului rugăciunii meale.
19 Blagoslovit Domnul, Carele n-au depărtat
rugăciunea mea şi mila Lui de cătră mine!

La săvîrşit, întru laude, psalmul cîntării lui David LXVI

1 Dumnezău să ne cruțe pre noi şi să ne
blagoslovească pre noi, să lumineaze
fața Lui spre noi şi să ne miluiască
2 pre noi! Ca să cunoaştem pre
pămînt calea Ta, în toate limbile mîn-
3 tuirea Ta. Mărturisască-se Ție noroadele,
Dumnezăule, mărturisască-se Ție noroadele
4 toate! Veselească-se şi să bucure limbile,
căce vei judeca noroadele cu direptate şi limbi
5 în pămînt vei povățui. (Strigare) Mărturi-
sască-se Ție noroadele, Doamne, mărturi-
sască-se Ție noroadele toate. Pămîntul au dat
roada lui. Blagoslovească pre noi Dumnezău,
6 Dumnezăul nostru. Blagoslovească pre noi
Dumnezău şi să să spăminteaze de El toate
marginile pămîntului! Slava.

La săvîrşitul cîntării, psalmul lui David LXVII

1 Scoale-Se Dumnezău şi răsipească-se
vrăjmaşii Lui şi fugă de cătră fața Lui
2 cei ce-L urăscu pre Dînsul! Cum
lipseaşte fumul, să lipsască; cum să
topeaşte ceara de cătră fața focului,
aşa vor peri păcătoşii de cătră fața lui Dumne-
3 zău. Şi direpții veselească-se, bucure-se
înaintea lui Dumnezău, înfrumsățeaze-se cu
4 veselie. Cîntați lui Dumnezău, pevețuiți
numelui Lui; faceți cale Celui ce e încălecat
5 pre apusuri, Domnul – numele Lui. Şi vă
bucurați înaintea Lui. Turbure-se de cătră
fața Lui, Părintelui celor săraci şi Judecăto-
6 riul văduvelor! Dumnezău, în locul cel
sfînt al Lui; Dumnezău lăcuiaşte pre cei
7 ce sînt într-un chip în casă, Scoțînd pre
cei den obezi cu vitejie, aşijdirea pre
cei ce amărăscu, pre cei ce lăcuiesc în mor-
mînturi. Dumnezău, cînd ieşiiai Tu înain- 8
tea norodului Tău, cînd treceai în pustiiu,
(Strigare) Pămîntul să cutremură, pentru că şi 9
ceriurile picară de cătră fața Dumnezăului
Sinaii, de cătră fața Dumnezăului lui Israil.
Ploaie de bunăvoie vei osebi, Dumnezăule, 10
moştenirii Tale; şi au slăbit, şi Tu vei întări
pre dînsa; Dobitocele Tale lăcuiescu întru 11
ea; gătiş cu bunătatea Ta săracului, Dumne-
zăule. Domnul va da cuvînt celor ce bine- 12
vestesc, cu puteare multă. Împăratul pute- 13
rilor al celui iubit; cu înfrumusițarea casii să
împarță prăzi. De veți dormi în mijlocul 14
sorților, aripi de porumb, ferecate cu argint,
şi spatele lui cu verdeață de aur. Cînd ose- 15
beaşte Cel ceresc împărați preste el, omeți-
se-vor în Selmon; muntele lui Dumnezău,
munte gras, Munte închegat, munte gras. 16
Pentru ce socotiți, munți închegați, Mun- 17
tele care au binevoit Dumnezeu să lăcuiască
într-însul? Pentru că şi Domnul va lăcui desă-
vîrşit. Carul lui Dumnezeu cu zeace mii de 18
părți, mii de cei ce îndireptează; Domnul
întru ei, în Sinai, 'în cel svînt. Suişi-Te 19
întru nălțime, robiş robime, luaş dări întru
oameni, Pentru ca şi pre cei neascultători 20
să lăcuieşti. Domnul Dumnezeu, blagoslovit.
Blagoslovit e Domnul în zi preste zi; să spo- 21
rească noao Dumnezeu mîntuirilor noastre.
(Strigare) Dumnezeul nostru, Dumnezeu a 22
mîntui; şi ale Domnului Domnului, ieşirile
morții. Însă Dumnezeu va sfărîma capetele 23
vrăjmaşilor Lui, creaştetul părului celor ce
umblă întru greşalele lor. Zise Domnul: 24
„Den Vasan întoarce-M-voiu, întoarce-Mă-voiu
în fundurile mării, Pentru ca doară s-ară 25
văpsi piciorul tău cu sînge, limba cîinilor tăi,
den vrăjmaş de la dînsul". Văzură-se 26
îmbletele Tale, Dumnezeu, îmbletele Dumne-
zeului mieu, Împăratului, Celui den cel
svînt. Apucară boiarii țiindu-se de cei ce 27
cînta, în mijlocul fetişoarelor tîmpănăreațe.
În adunări binecuvîntaiu pre Dumnezeu, pre 28
Domnul den izvoarăle lui Israil. Acolo Ve- 29
niamin, mai tînăr, întru spămîntare, Boia- 30
rii Iudii, povățuitorii lor, boiarii Zavulonului,
boiarii Neftalimului. Porunceaşte, Dumne- 31
zăule, puterii Tale, întăreaşte, Dumnezeule,
aceasta carea ai făcut întru noi. De la 32
bisearica Ta, preste Ierusalim, Ție vor aduce
împărații daruri. Ceartă hiarăle trestiei, 33
adunarea taurilor în juncele năroadelor, ca să
să închiză cei ispitiți cu argintul! Răsi- 34
peaşte limbile cealea ce vor războaiele.
Veni-vor soli de la Eghipet; Ethiopia va
apuca înainte mîna ei lui Dumnezeu. Împă- 35
rățiile pămîntului, cîntați lui Dumnezeu,
pevețuiți Domnului, (Strigare) Celuia ce 36

S-au suit preste ceriul ceriului despre răsări-
37 turi! Iată, va da glasul Lui glas de puteare.
Dați mărire lui Dumnezeu! Pre Israil mare-
38 cuviința Lui şi putearea Lui în nori. Minu-
nat e Dumnezeu întru svinții Lui. Dumnezeul
lui Israil, Acesta va da puteare şi întărire
norodului Lui. Blagoslovit Dumnezău. Slava.

La săvîrşit, pentru cei ce să vor schimba, psalm lui David LXVIII

1 Mîntuiaşte-mă, Doamne, căci întrară
2 apele pînă la sufletul mieu. Înfip-
şu-mă în noroiul adîncului şi nu iaste
3 stare. Veniiu la adîncurile mării şi
4 vihor mă prăpădi. Osteniiu stri-
gînd, amorțit-au gîtlejul mieu, slăbiră ochii
miei de a nădejdui eu pre Dumnezăul mieu.
5 Înmulțiră-se mai mult decît perii capului mieu
6 cei ce mă urăsc în dar. Întăriră-se vrăj-
maşii miei, cei ce mă goniia pre mine cu
strîmbătate; cealea ce nu jăfuiam, atuncea
7 plătiiam. Dumnezăule, Tu ai cunoscut
necunoştința mea şi greşalele meale de la
8 Tine nu s-au ascuns. Să nu să ruşineaze
spre mine cei ce Te îngăduiesc, Doamne,
9 Doamne al puterilor, Nici să să ruşineaze
pre mine cei ce Te cercetează pre Tine, Dum-
10 nezăul lui Israil! Căci pentru Tine am sufe-
rit ocară, acoperit-au ruşinea obrazul
11 mieu. Înstreinat fuiu fraților miei şi strein
12 fiilor maicii meale, Căci rîvnirea casii Tale
m-au mîncat pre mine şi ocărîle celor ce Te
13 ocărăsc pre Tine căzură preste mine. Şi
acoperiiu cu post sufletul mieu şi fu întru
14 ocări mie. Şi puş îmbrăcămintea mea sac şi
15 fuiu lor în pildă. Asupra mea limbuțiia cei
ce şădea în porți şi la mine cînta ceia ce bea
16 vin. Şi eu, cu ruga mea cătră Tine, Doamne;
17 vreamea e de bunăvoință, Dumnezăule, cu
mulțimea milii Tale; ascultă-mă cu adevărul
18 mîntuirii Tale, Mîntuiaşte-mă den tină
pentru ca să nu mă înfig; mîntui-m-aş de cei
19 ce mă urăsc şi de adîncurile apelor. Să nu
mă prăpădească viforul apei, nici să mă
înghiță adîncul, nici să cuprinză asupra mea
20 fîntîna gura sa. Ascultă-mă, Doamne, că
bună e mila Ta, după mulțimea milosirdiilor
21 Tale priveaşte spre mine! Să nu întorci
fața Ta de la sluga Ta, căci mă necăjăsc.
22 Degrabă ascultă-mă. Ia aminte sufletului
mieu şi mîntuiaşte pre el; pentru vrăjmaşii
23 miei mîntuiaşte-mă, Pentru că Tu cunoşti
ponoslul mieu şi ruşinea mea şi înfruntarea
24 mea; Înaintea Ta, toți ceia ce mă necăjăsc pre
mine; ocară aşteptă sufletul mieu şi ticăloşi-
25 re, Şi îngăduiiu pre cel ce să mîhniia împreu-
nă, şi nu fu; şi pre cei ce mîngîia, şi n-am
26 aflat. Şi deaderă la mîncarea mea fiare şi la
27 seatea mea adăpară-mă cu oțet. Facă-să ma-
sa lor înaintea lor întru laț şi întru răsplătire şi
întru poticnire; Întunece-să ochii lor ca să 28
nu vază şi umărul lor pururea îl gîrboveaş-
te; Varsă spre ei urgia Ta şi mînia urgiei 29
Tale să-i cuprinză pre ei; Facă-se curtea 30
lor pustie şi în lăcaşurile lor nu fie cel ce
lăcuiaşte. Căci, pre carele Tu ai bătut, ei 31
l-au gonit şi pre durearea ranelor meale l-au
pus; Adaoge fărdeleage preste fărdeleagea 32
lor şi să nu între întru direptatea Ta. Ştear- 33
gă-să den cartea celor vii şi cu cei direpți
să nu să scrie. Sărac şi duios sînt eu; mîn- 34
tuirea Ta, Dumnezăule, să mă sprejenească.
Lăuda-voiu numele Dumnezăului mieu cu 35
cîntare, mări-L-voiu pre El cu laudă; Şi va 36
plăcea lui Dumnezău mai mult decît vițel tînăr
ce-ş răsare coarne şi unghi. Vază săracii şi 37
să să veselească; cercetați pre Dumnezău şi
va trăi sufletul vostru! Căci au ascultat pre 38
cei săraci Domnul şi pre cei legați ai Lui nu
i-au defăimat. Laude-L pre Dînsul ceriu- 39
rile şi pămîntul, marea şi cîte să tîrăsc întru
dînsa. Că Dumnezău va mîntui Sionul şi se 40
vor zidi cetățile Iudei. Şi vor lăcui acolo şi 41
vor moşteni pre dînsa. Şi semenția robilor 42
Tăi vor ținea pre ea şi cei ce iubesc numele
Tău vor lăcui într-însa.

La săvîrşit, lui David spre pomenire, ca să mîntuiască Domnul, LXIX

Dumnezău, la ajutorul mieu ia aminte! 1
Doamne, ca să-mi ajutoreşti mie, sîr-
guiaşte! Ruşineaze-se şi să înfrun- 2
teaze cei ce cearcă sufletul mieu;
Întoarcă-se îndărăt şi să să ruşineaze 3
cei ce-m vor mie reale; Întoarne-se îndată 4
ruşinîndu-se cei ce-m zicea mie: „Bine e, bine
e!“ Bucure-se şi să veselească spre Tine 5
toți cei ce Te caută pre Tine, Dumnezăule, şi
zică pururea: „Mărească-Se Domnul!“ cei ce
iubesc mîntuirea Ta. Şi eu sărac sînt şi 6
measer, Dumnezăule, ajută-mi! Ajutoriul 7
mieu şi Izbăvitoriul mieu eşti Tu, Doamne, nu
zăbovi! Slava.

Cathisma 10

Lui David psalm, fiilor lui Ionadav şi al celor dentîiu ce s-au robit, fără de scrisoare deasupra la jidovi, LXX

Spre Tene, Doamne, nedejduiiu, să nu 1
mă ruşinezu în veac; întru direptatea
Ta izbăveaşte-mă şi mă scoate,
Pleacă cătră mine ureachea Ta şi mă 2
mîntuiaşte. Fii mie întru Dumnezău 3
scutitoriu şi în loc tare ca să mă mîntuieşti,
Căci întărirea mea şi scăparea mea eşti Tu. 4
Dumnezăul mieu, izbăveaşte-mă den mîna pă- 5
cătosului, den mîna celui ce face fărădeleage şi
face strîmbătate, Că Tu eşti îngăduința mea, 6
Doamne; Doamne, nădeajdea mea den tine-
reațele meale. Pre Tine m-am răzimat den 7
zgău, den pîntecele maicii meale Tu-m eşti a-

8 coperitoriu; Întru Tine e lauda mea puru-
rea; ca o minune fuiu celor mulţi, şi Tu, ajuto-
9 riul mieu tare. Împle-să gura mea de laudă,
pentru ca să laud mărirea Ta, toată ziua mare-
10 cuviinţa Ta. Să nu mă leapezi la vremi de
bătrîneaţe; cînd va lipsi vîrtutea mea, să nu
11 mă părăseşti! Că ziseră vrăjmaşii miei mie
şi cei ce păzesc sufletul mieu sfătuiră împreu-
12 nă, Zicînd: „Dumnezău l-au părăsit pre
dînsul, goniţi-l şi-l prindeţi pre dînsul, căci nu
13 iaste cel ce-l izbăveaşte". Dumnezăul
mieu, să nu Te depărtezi de la mine; Dumne-
zăul mieu, la ajutoriul mieu ia aminte!
14 Ruşineaze-se şi lipsască cei ce părăsesc sufle-
tul mieu, îmbrace-se cu ruşine şi cu înfruntare
15 cei ce cearcă realele meale! Şi eu pururea
voiu nedejdui pre Tine şi voiu adaoge preste
16 toată lauda Ta. Gura mea va vesti direpta-
17 tea Ta, toată ziua mîntuirea Ta, Căci n-am
conoscut tocmeale. Întra-voiu cu puternicia
Domnului; Doamne, aduce-m-voiu aminte de
18 direptatea Ta numai. Dumnezăul mieu,
ceale ce m-ai învăţat, den tinereaţele meale şi
19 pînă acum voiu vesti minunele Tale. Şi
20 pînă la bătrîneaţe şi cărunteaţe, Dumnă-
21 zăul mieu, să nu mă părăseşti, Pînă voiu
vesti braţul Tău la neamul tot carele iaste vii-
22 toriu! Sila Ta şi direptatea Ta, Dumnezău,
pînă la ceale înalte, carele ai făcut mie măriri.
23 Dumnezăule, cine e aseamenea Ţie? Cîte ai
arătat mie năcazuri multe şi reale! Şi întor-
cîndu-Te, m-ai înviat şi den beznile pămîntu-
24 lui scoseşi-mă. Înmulţit-ai asupra mea
mărirea Ta şi, întorcîndu-Te, m-ai mîngîiat şi
den fără-fundurile pămîntului iarăş mă sco-
25 seşi. Pentru că şi eu mă voiu mărturisi
Ţie întru noroade, Doamne, cu meşteşuguri
de cîntare, adevărul Tău, Dumnăzăule,
cînta-Ţ-voiu cu alăută, Cel Sfînt al lui
26 Israil. Bucura-se-vor buzele meale cînd
cînt Ţie şi sufletul mieu, carele ai mîn-
27 tuit. Şi încă şi limba mea toată ziua va
cugeta direptatea Ta, cînd se vor ruşina şi se
vor înfrunta cei ce cearcă realele meale.

La Solomon, psalmul lui David LXXI

1 Dumnezău, judecata Ta împăratului dă
şi direptatea Ta, fiiului împăratului,
2 Să judece pre norodul Tău cu direp-
tate şi pre săracii Tăi, cu judecată.
3 Să ia munţii pace norodului şi
4 dealurile, direptate. Judeca-va pre să-
racii norodului şi va mîntui pre fiii săracilor
5 şi va smeri pre cel năpăstuitoriu. Şi va
rămînea împreună cu soarele şi mai
nainte de lună, în neamuri de neamuri.
6 Pogorî-se-va ca ploaia pre lînă şi ca o pică-
7 tură ce pică pre pămînt. Răsări-va în
zilele lui direptate şi mulţime de pace, pînă
unde să va rădica luna. Şi va domni de tot, 8
de la mare pînă la mare şi de la rîuri pînă la
marginile lumii. Înaintea lui vor cădea ara- 9
pii şi vrăjmaşii lui ţărînă vor linge. Împăra- 10
ţii Tharsisului şi ostroavele daruri vor aduce,
împăraţii arapilor şi Sava daruri vor adu-
ce. Şi să vor închina lui toate împărăţiile 11
pămîntului, toate limbile sluji-vor lui. Căce 12
au izbăvit pre sărac de la cel silnic şi pre cel
measer, căruia n-au fost ajutoriu. Nu să va 13
îndura de cel sărac şi measer, şi sufletele
measerilor le va mîntui. Den camătă şi den 14
strîmbătate mîntui-va sufletele lor şi cinstit
numele lui înaintea lor. Şi va trăi şi să va da 15
lui den aurul Araviei şi să vor ruga pentru
dînsul pururea, toată ziua bine vor cuvînta
pre dînsul. Fi-va razim în pămînt preste 16
vîrfurile munţilor, să va rădica mai sus decît
Livanul roada lui şi vor înflori den cetate ca
iarba pămîntului. Fi-va numele lui binecu- 17
vîntat întru veaci, mai nainte de soare rămîne
numele lui. Şi să vor blagoslovi întru el 18
toate neamurile pămîntului, toate limbile vor
ferici pre el. Blagoslovit Domnul, Dumne- 19
zăul lui Israil, Cel ce face minuni sîngur! Şi 20
blagoslovit numele mărirei Lui, în veac şi în
veacul veacului! Şi să va împlea de mărirea 21
Lui tot pămîntul. Facă-se, facă-se! Slava.

Sfîrşiră-să laudele lui David, fiiului lui Iessei. Psalmul lui Asaf LXXII

Cît e de bun Dumnezăul lui Israil celor 1
direpţi la inimă! Şi mie puţin mi să 2
lunecară picioarele, puţin să răvăr-
sară paşii miei. Căci am rîvnit spre 3
cei fără de leage, pacea păcătoşilor
văzînd, Căci nu iaste apesteală la moartea 4
lor şi întărire întru bătaia lor. Întru oste- 5
nealele oamenilor nu sîntu şi cu oamenii nu se
vor răni. Pentru aceaea i-au prinsu pre ei 6
mîndria lor desăvîrşit, îmbrăcară-se cu strîm-
bătatea şi cu necurăţia lor. Ieşi-va ca den 7
rostu strîmbătatea lor, trecură la plăcearea
inimii. Gîndiră-se şi grăiră cu vicleşug, 8
strîmbătate la înălţime grăiră. Pusără la 9
ceriu gura lor şi limba lor trecu preste
pămînt. Pentru aceaea întoarce-se-va 10
norodul mieu aicea şi zile pline se vor afla
întru dînşii. Şi zisără: „Cum au conoscut 11
Dumnezău şi de iaste conoştinţă întru Cel
Înalt?" Iată, aceştea păcătoşii şi carii îndirep- 12
tează în veaci, cuprinsără avuţie. Şi ziş: „Oa- 13
re în deşert am îndireptat inima mea şi am spălat
întru cei nevinovaţi mînile meale? Şi fuiu bă- 14
tut toată ziua şi mustrarea mea-dimineţile".

15 Să vream zice: „Povesti-voiu aşa", iată, rudei
16 fiilor Tăi făgăduiiu. Şi gîndiiu a şti aceasta;
17 trudă iaste înaintea mea. Pînă unde voiu
întra la sfinţirea lui Dumnezău şi voiu înţe-
18 leage la ceale de-apoi ale lor: Însă pentru
vicleşugurile lor puseş lor reale, oborîşi-i pre
19 ei cînd să semeţiră. Cum să făcură întru
pustiire, îndată! Să sfîrşiră, periră pentru
20 fărădeleagea lor. Ca un vis celui ce să
scoală, Doamne, în cetatea Ta, chipul lor vei
21 defăima. Căce să aţîţă inima mea şi rănichii
miei să premeniră şi eu, ocărît, şi n-am
22 ştiut; Dobitoc mă făcuiu lîngă Tine. Şi eu –
23 pururea cu Tine. Ţinuş de mîna direaptei
meale; şi în sfatul Tău m-ai povăţuit şi cu
24 mărire m-ai luat. Pentru că ce iaste mie în
ceriu? Şi de la Tine ce am vrut pre pămînt?
25 Sfîrşi-se inema mea şi trupul mieu, Dumne-
zăul inemiei meale, şi partea mea, Dumnezeul
26 mieu, în veac. Căci iată, cei ce să depăr-
tează pre sine de la Tine pier, pierduş de la
27 Tine de tot pre cel ce curveaşte. Şi mie a
mă lipi de Dumnezeu bine iaste, a pune întru
Domnul nădeajdea mea, ca să povestesc eu
toate laudele Tale în porţile featei Sionului.

Înţeleagerii lui Asaf, LXXIII

1 Dirept ce, Dumnezăule, ne lepădaş
desăvîrşit, urgisi-se mînia Ta preste
2 oile păşunei Tale? Adu-Ţi aminte
de adunarea Ta, carea ai cîştigat
3 de-nceput. Mîntuit-ai toiagul moş-
tenirei Tale, muntele Sion acesta, carele ai
4 lăcuit întru el. Rădică mînile Tale preste
mîndriile lor la săvîrşit, cîte au viclenit vrăj-
5 maşul întru cel svînt al Tău. Şi s-au făluit
cei ce Te urăsc pre Tine în mijlocul praznecu-
6 lui Tău; Puseră seamnele lor seamne şi
7 n-au ştiut ca la ieşiri mai pre sus. Ca întru o
dumbravă de leamne, cu topoară au tăiat uşile
Lui deodată, cu săcuri şi cu bardă surpară pre
8 el. Arseră cu foc svinţenia Ta; la pămînt
9 spurcară lăcaşul numelui Tău. Ziseră întru
inemile lor rudeniile lor dempreună: „Veniţi
şi să potolim toate praznecile lui Dumnezeu
10 de la pămînt!" Seamnele lor n-am văzut;
nu iaste încă proroc şi pre noi nu va cunoaşte
11 încă. Pînă cînd, Dumnezeule, va ocărî vrăj-
maşul, întărîta-va pizmaşul numele Tău la
12 săvîrşit? Pentru căci întorci mîna Ta şi
direapta Ta den mijlocul sînului Tău, la săvîr-
13 şit? Şi Dumnezeu, Împăratul nostru, mai
nainte de veac făcu mîntuire în mijlocul
14 pămîntului. Tu ai întărit cu putearea Ta
marea, Tu zdrobiş capetele bălaurilor în
15 apă; Tu zdrobiş capul zmeului, datu-l-ai
16 pre el mîncare noroadelor arapilor. Tu ai rupt
izvoară şi pîraie, Tu uscaş rîurile ceale de-n-
ceput. A Ta iaste ziua şi a Ta iaste noaptea, 17
Tu săvîrşiş lumina şi soarele. Tu ai făcut 18
toate hotarăle pămîntului; vară şi primăvară,
Tu ai zidit pre eale. Adu-Ţi aminte de 19
aceasta: vrăjmaşul ocărîia pre Domnul şi
nărod fără minte defăimă numele Tău. Să 20
nu dai fiarălor sufletul ce să mărturiseaşte
Ţie, sufletele measerilor Tăi să nu uiţi în
săvîrşit. Caută la făgăduinţa Ta, căci s-au 21
plinit cei întunecaţi ai pămîntului de casele
fărădelegilor. Să nu să întoarcă smerit şi 22
înfruntat; săracul şi measerul vor lăuda
numele Tău. Scoală-Te, Doamne, judecă 23
judecata Ta, adu-Ţ aminte de ocara Ta, cea de
către cel fără minte, toată ziua. Nu uita gla- 24
sul posluşnicilor Tăi, mîndria celor ce Te
urăsc pre Tine să sui pururea. Slava.

La săvîrşit, „Să nu strici", psalmul cîntării lui Asaf LXXIV

Mărturisi-ne-vom Ţie, Dumnezeu, 1
mărturisi-ne-vom Ţie şi vom chema
numele Tău. Povesti-voiu toate 2
minunile Tale. „Cînd voiu lua vreame
Eu, direptatea voiu judeca. Să topi 3
pămîntul şi toţi ceia ce lăcuiesc întru dînsul;
(Strigare) Eu am întărit stîlpii lui". Ziş 4
celor ce fac fărădeleage: „Nu faceţi fărăde-
leage!" Şi celor ce greşesc: „Nu înălţaţ corn!"
Nu rădicaţi la înălţime cornul vostru şi nu 5
grăiţ asupra lui Dumnezeu strîmbătate! Căci 6
nici de la ieşituri, nici de la apusuri, nici de la
pustii munţi, căci Dumnezeu Judecătoriu
iaste. Pre cesta smereaşte, şi pre cesta 7
înalţă, căci păhar iaste în mîna Domnului, de
vin curat, plin de amestecătură. Şi plecă 8
den cesta în cesta, însă drojdiile lui nu s-au
deşărtat, bea-vor toţi păcătoşii pămîntului.
Şi eu mă voiu bucura în veac; cînta-voiu
Dumnezăului lui Iacov. Şi toate coarnele 9
păcătoşilor voiu zdrobi; şi se va înălţa cornul
direptului.

La săvîrşit, întru laude, psalmu lui Asaf, cîntare către asiriani, LXXV

Cunoscut e în Iudea Dumnezău, în 1
Israil mare e numele Lui. Şi să 2
făcu în pace locul Lui şi lăcaşul Lui în
Sion. Acolo zdrobi tăriile arcelor, 3
arma şi sabia şi războiul. (Striga- 4
re) Luminezi Tu minunat, de la munţi veaci-
nici. Turburară-se toţi cei nepricepuţi la
inimă, Adormiră somnul lor; şi nu aflară 5
nemică toţi oamenii avuţiei cu mîinile
lor. De certarea Ta, Dumnezăul lui Iacov, 6
adormit-au cei călări pre cai. Tu înfrico- 7
şat eşti! Şi cine va sta împotriva Ta, de
atuncea e urgia Ta? Den ceriu ai ascultat 8
judecata; pămîntul s-au temut şi au odihnit,
Cînd Se va scula la judecată Dumnezău ca să 9

mîntuiască pre toți blînzii pămîntului.
10 (Strigare) Căci gîndirea omului va mărturisi
Ție și rămășița gîndirei va prăznui Ție.
11 Rugați-vă și răsplătiți Domnului Dumnezău-
lui nostru! Toți cei premprejurul Lui
12 aduce-vor daruri Celui înfricoșat și luăto-
riului duhurilor boiarilor, groaznic lîngă
împărații pămîntului.

La săvîrșit, pentru Idethum, psalmul lui Asaf LXXVI

1 Cu glasul mieu către Domnul am stri-
gat, cu glasul mieu către Dumnezău,
2 și-m luo aminte. În ziua necazului
mieu pre Dumnezău am cercetat; cu
mîinile meale înaintea Lui noaptea, și
3 nu mă amăgiiu; Să părăsi a să mîngîia
sufletul mieu. Adușu-mi aminte de Dumnezău
și mă veseliiu; mă uimiiu întru mine și leșină
4 duhul mieu. (Strigare) Apucară înainte
străji ochii miei, turburaiu-mă, și n-au
5 grăit. Socotiiu zilele vechi și anii veacinici
6 îm aduș aminte. Și cugetaiu noaptea cu
inima mea, chitiiam și cerca sufletul mieu:
7 Au doară în veaci va lepăda Domnul și nu va
8 adaoge a binevoi încă? Au desăvîrșit mila
Lui o va tăia? Conceni cuvînt den rudă în
9 rudă? Au uita-va a Să milostivi Dumnezău?
Au opri-va întru urgia Lui îndurările Lui?
10 (Strigare) Și ziș: „Acum începuiu, aceasta e
11 premenirea direaptei Celui de sus!" Pome-
niiu lucrurile Domnului, căci îm voiu aduce
12 aminte de-ncepătura minunilor Tale; Și
voiu cugeta întru toate lucrurile Tale și întru
13 tocmealele Tale voiu glumi. Dumnezeule,
întru cel sfînt e calea Ta! Cine e Dumnezău
mare ca Dumnezăul nostru? Tu ești Dumne-
14 zău, Cel ce faci minuni; Ai arătat întru
năroade putearea Ta. Mîntuiș cu brațul Tău
pre nărodul Tău, pre fiii lui Iacov și Iosif.
15 (Strigare) Văzură-Te apele, Doamne, văzură-Te
apele și să spămîntară, turburară-se bezne-
16 le, Mulțimea sunetului apelor. Glas dea-
17 deră norii, Pentru că și săgețile Tale trec.
18 Glasul tunetului Tău, în roată; Străluciră
fulgerele Tale lumii; clătină-se și să îngrozi
19 pămîntul. În mare-căile Tale, și cărările
Tale, în ape multe; și urmele Tale nu se vor
20 cunoaște. Povățuiși ca pre niște oi nărodul
Tău, cu mîna lui Moisi și a lui Aaron. Slava.

Cathisma 11
Stihuri la dumnezăiescul David

Taci, Orfef, leapădă, Ermi, läuta.
Cel cu trei picioare den Delfis, încă apune-te spre uitare.
Că David noao, a duhului lovind lăută,
Iveaște ascunsele tainilor lui Dumnezău.
Mulțime de vechi istoreaște minuni.
Porneaște spre laudă Celui ce au zidit lumea,
Mîntuind pre toți; tăinuiaște și scrie.
Pre cei ce greșesc spre-ntoarcere-i aduce.
Cu multe ș-alte și a judecătoriului arătînd leage,
A curăți învață sufleteștile greșale.
Lui Dumnezău slavă.
A armoniei sfinte, ca miarea de dulce, cîntările lui David.

Înțeleagerii lui Asaf LXXVII

Luați aminte, norodul mieu, la leagea 1
mea, plecați ureachea voastră la
graiurile gurii meale! Deșchide- 2
voiu în pilde rostul mieu, răspunde-
voiu întrebări de-nceput. Cîte am 3
auzit și am conoscut pre eale, și părinții noștri
au povestit noao; Nu s-au ascuns de la fiii 4
lor la altă rudă, Vestind laudele Domnului 5
și silele Lui și minunele Lui care au făcut.
Și rîdică mărturie întru Iacov și leage puse în 6
Israil, Cîte au poruncit părinților noștri, ca 7
să arate pre eale fiilor lor; pentru ca să
conoască altă rudă, Fiii cei ce se vor naște 8
și se vor scula și vor vesti pre eale fiilor
lor. Pentru ca să puie pre Dumnezău 9
nedeajdea lor și să nu uite lucrurile lui Dum-
nezău și poruncile Lui voiu cerceta. Pentru 10
ca să nu se facă ca părinții lor, rudă întoartă și
amărîtoare, Rudă carea n-au îndireptat 11
inima ei și nu se încredință cu Dumnezău
duhul ei! Fiii lui Efrem, încordînd și lovind 12
cu arcele, întoarseră-se în ziua războiului;
N-au păzit făgăduința lui Dumnezău și în lea- 13
gea Lui n-au vrut să meargă. Și au uitat 14
facerile ceale de bine ale Lui, și minunile Lui,
carele au arătat lor, Înaintea părinților lor, 15
carele au făcut minuni în pămîntul Eghipetu-
lui, în cîmpul lui Taneos. Rupse marea și 16
trecu pre ei, opri apele ca un foale. Și 17
povățui pre dînșii cu nor ziua, și toată noaptea
cu lumină de foc. Rupse piatra în pustiiu 18
și-i adăpă pre ei, ca într-o beznă multă. Și 19
scoase apă den piatră și pogorî ca rîurile ape-
le. Și adaoseră încă a greși Lui, amărîră 20
pre Cel Nalt la loc fără de apă. Și ispitiră 21
pre Dumnăzău întru inimile lor a ceare mîncări
sufletelor lor. Și clevetiră asupra lui Dumne- 22
zău și ziseră: „Au putea-va Dumnezău să gă-
tească masă în pustie? De vreame ce au lovit 23
piatra și curseră ape și pîraiele să înecară, Au 24
și pîine poate da, sau să gătească masă norodului
Lui?" Pentru aceaea auzi Domnul și Să mînie 25
și foc să ațîță întru Iacov și urgie să sui preste Is-
rail, Căci n-au crezut întru Dumnezău, nici au 26
nedejduit pre Mîntuitoriul lui. Și porunci 27
norilor de asupra și ușăle ceriului deșchise. Și 28
ploo lor mana să mănînce și pîinea ceriu-

29 lui deade lor. Pîinea îngerilor mîncă omul;
30 hrană trimise lor de saţiu. Rădică austrul
den ceriu şi aduse cu putearea Lui vîntul
31 livei. Şi ploo preste dînşii ca pulberea căr-
nuri şi ca năsipul mării pasări zburătoare.
32 Şi căzură în mijlocul taberii lor, împrejurul
33 lăcaşălor lor. Şi mîncară şi să săturară
foarte şi pohta lor aduse lor, nu să lipsiră de
34 către pohta lor. Încă mîncarea fiind în gura
lor, şi urgia lui Dumnezău să sui preste dîn-
35 şii Şi ucise întru cei mai mulţi ai lor şi pre
36 cei aleş ai lui Israil îi împiedecă. Cu toate
aceastea, mai greşit-au încă şi n-au crezut
37 întru minunile Lui. Şi să sfîrşiră cu deşer-
tăciune zilele lor şi anii lor, cu sîrguială.
38 Cîndu-i omorîia pre dînşii, atuncea cerca pre
El şi să întorcea şi mîneca către Dumne-
39 zău. Şi-ş aduseră aminte că Dumnezău
Ajutoriu lor iaste şi Dumnezău Cel Nalt Mîn-
40 tuitoriu lor iaste. Şi-L iubiră pre Dînsul cu
41 gura lor şi cu limba lor au minţit Lui. Şi
inima lor nu era dreaptă cu Dînsul, nice s-au
42 încrezut întru făgăduinţa Lui. Şi El iaste
milostiv şi iartă păcatele lor şi nu va strica.
43 Şi va înmulţi a întoarce mînia Lui şi nu va
44 aţîţa toată mînia Lui. Şi-Ş aduse aminte că
trup sînt, duh mergînd, şi nu întorcîndu-se.
45 De cîte ori amărîră pre Dînsul în pustie,
46 mîniară pre Dînsul la pămînt fără apă? Şi
să întoarseră şi ispitiră pre Dumnezău şi pre
47 Cel Sfînt al lui Israil întărîtară. Nu-ş adu-
seră aminte de mîna Lui, de ziua care au mîn-
48 tuit pre ei den mîna celui ce-i supăra; Cum
au pus în Eghipet seamnele Lui, şi minunile
49 Lui în cîmpul lui Taneos; Şi întoarse în
sînge rîurile lor şi şipotele lor, pentru ca să nu
50 bea. Trimise la ei muscă cîinească şi-i
mîncă pre ei, şi broască, şi strică pre dîn-
51 şii. Şi deade păliciunii roadele lor şi oste-
52 nealele lor, lăcustei. Ucise cu grindină via
53 lor şi dudele lor,cu bruma. Şi deade la grin-
dină dobitoacele lor şi avearea lor, focului.
54 Trimise la ei urgia mîniei Lui, mînie şi urgie şi
55 necaz, trimitere pren îngeri răi. Făcu cale
cărării urgiei Lui şi nu cruţă de moarte sufle-
tele lor şi dobitoacele lor la moarte le închi-
56 se. Şi lovi pre tot cel dentîi născut în pă-
mîntul Eghipetului, începătura de toată truda
57 lor, în lăcaşurile lui Ham. Şi rădică ca oile pre
norodul Lui şi sui pre ei ca o turmă în pus-
58 tie. Şi-i povăţui pre dînşii pre nădeajde, şi nu
s-au înfricoşat,şi pre vrăjmaşii lor acoperitu-i-au
59 marea. Şi-i băgă pre dînşii la muntele sfinţe-
niei Lui, muntele acesta carele au cîştigat di-
reapta Lui. Şi izgoni de către faţa lor limbi 60
şi le deade cu sorţi lor, cu fune de dare de
sorţi; Şi sălăşlui întru sălaşurile lor nea- 61
murile lui Israil. Şi ispitiră şi amărîră pre 62
Dumnezău Cel Preaînalt, şi mărturiile Lui nu
le-au păzit. Şi să întoarseră şi viclenîră 63
ca şi părinţii lor, întoarseră-se la arcu
strîmbu. Şi-L urgisiră pre Dînsul în dealu- 64
rile lor şi cu ceale cioplite ale lor mîniară pre
El. Auzi Dumnezău şi trecu cu vedearea şi 65
defăimă foarte pre Israil. Şi lepădă cortul 66
lui Silom, lăcaşul carele au lăcuit întru
oameni. Şi deade la robime vîrtutea lor şi 67
frumseaţea lor, la mînile vrăjmaşilor. Şi 68
închise cu sabie pre norodul Lui şi moşne-
nirea Lui trecu cu vedearea. Pre junii lor 69
i-au mîncat focul şi fecioarele lor nu să
jelîră. Preoţii lor cu sabie căzură şi vădu- 70
vele lor nu să vor plînge. Şi să sculă ca cel 71
adormit Domnul, ca un tare şi ameţit de
vin, Şi lovi pre vrăjmaşii Lui dendărat; 72
ocară veacinică deade lor. Şi lepădă lăcaşul 73
lui Iosif şi pre fealiul lui Efraim n-au
ales; Ce alease pre fealiul Iudii, muntele 74
Sionul, care l-au iubit. Şi zidi ca a inorodu- 75
lui svinţenia Lui; la pămînt întemeia pre dîn-
sul în veac. Şi alease pre David,robul Lui, 76
şi-l luo pre el den turmele oilor, de după ceale
fătătoare l-au luat pre dînsul, Să pască pre 77
Iacov, robul Lui, şi pre Israil, moşnenirea
Lui. Şi păscu pre dînşii cu nerăutatea ine- 78
mii sale, şi cu priceaperile mînilor lui povăţui
pre ei. Slava.

Psalm lui Asaf LXXVIII

Dumnezeule, veniră limbi la moşneni- 1
rea Ta, spurcară biseareca cea svîntă
a Ta, Puseră Ierusalimul ca o 2
cramă. Puseră mortăciunile robilor
Tăi mîncări pasărilor ceriului, cărnu-
rile celor curaţi ai Tăi, fiarălor pămîntu-
lui. Vărsară sîngele lor ca apa împrejurul 3
Ierusalimului, şi nu era cine să-i îngroape.
Făcutu-ne-am ocară vecinilor noştri, batjo- 4
cură şi rîs celor demprejurul nostru. Pînă 5
cînd, Doamne, Te vei urgisi desăvîrşit, aţîţa-
să-va ca focul rîvnirea Ta? Varsă urgia Ta 6
preste limbile carele nu Te ştiu şi preste
împărăţiile carele numele Tău nu l-au che-
mat. Căci au mîncat pre Iacov şi locul lui 7
l-au pustiit. Să nu-Ţi aduci aminte de ceale 8
vechi fărădelegi ale noastre, degrabă să ne
apuce pre noi milosîrdiile Tale, Doamne, căci
am sărăcit foarte. Ajută noao, Dumnezeu, 9
Mîntuitoriul nostru, pentru mărirea numelui
Tău! Doamne, izbăveaşte pre noi şi iartă
păcatele noastre, pentru numele Tău! Ca 10
nu cîndai vor zice limbile: „Unde iaste Dum-

nezeul lor?“ Şi să să cunoască întru limbi,
11 înaintea ochilor noştri, Izbînda sîngelui
robilor Tăi, celui vărsat; între înaintea Ta sus-
12 pinul celor legați. După mărimea brațului
13 Tău, ocroteaşte pre fiii celor omorîți. Răs-
plăteaşte vecinilor noştri, cu 7 părți în sînul
lor, ocara lor care au ocărît pre Tine,
14 Doamne! Iară noi, norodul Tău şi oile
păşunii Tale, ne vom mărturisi Ție, Dumne-
15 zeule, în veac, În neam şi în neam vom
vesti lauda Ta.

La săvîrşit, pentru ceia ce să vor schimba, mărturie lui Asaf, psalmu pentru assiriani LXXIX

1 Cela ce paşti pre Israil, ia aminte, Cela
ce povățuieşti ca pre o oaie pre
2 Iosif! Cela ce şezi preste heruvimi,
iveaşte-Te înaintea lui Efraim şi
3 Veniamin şi Manassi. Rădică putea-
rea Ta şi vino, ca să ne mîntuieşti pre
4 noi! Dumnezeu, întoarce pre noi şi arată
5 fața Ta şi ne vom mîntui! Doamne, Dum-
nezeul puterilor, pînă cînd Te vei scîrbi spre
6 ruga robilor Tăi? Hrăni-ne-vei pre noi
pîine de lacrămi şi ne vei adăpa pre noi cu
7 lacrămi cu măsură. Pus-ai pre noi întru
prigonire vecinilor noştri şi vrăjmaşii noştri
8 batjocuriră pre noi. Doamne, Dumnezeul
puterilor, întoarce pre noi şi iveaşte fața Ta
9 şi ne vom mîntui! Vie de la Eghipet ai rădi-
10 cat, scoseşi limbi şi răsădiş pre ea. Făcut-ai
cale înaintea ei şi răsădiş rădăcinile ei, şi
11 împlu pămîntul. Acoperi munții umbra ei
12 şi mlădițile ei, chedrii lui Dumnezeu. În-
tinse vițele ei pînă la mare şi pînă la rîuri,
13 odraslele ei. Pentru ce răsipeşti gardul ei şi
14 culeg pre ea toți ceia ce merg pre cale? O
strică pre ea scroafă den dumbravă şi vier săl-
15 batec pre ea o păscu. Dumnezeul puterilor,
întoarce-Te dară şi caută den ceriu şi vezi şi
16 socoteaşte via aceasta! Şi o săvîrşaşte pre
ea, pre carea au răsădit direapta Ta, şi preste
17 fiiul omului, pre carele ai întărit Ție! Arsă
cu foc şi săpată! De cătră certarea feații Tale
18 peri-vor. Facă-să mîna Ta preste omul
direaptei Tale şi preste fiiul omului, pre
19 carele ai întărit Ție! Şi nu ne vom depărta
de cătră Tine; învia-ne-vei pre noi şi numele
20 Tău îl vom chema. Doamne, Dumnezeul
puterilor, întoarce-ne pre noi şi iveaşte fața
Ta, şi ne vom mîntui!

La săvîrşit, pentru teascuri, psalm al cîntării lui Asaf LXXX

1 Bucurați-vă lui Dumnezău, ajutoriului
nostru; clicuiți Dumnezăului lui
2 Iacov! Luați psalm şi dați tîmpănă,
canon înfrumusețat cu alăută!
3 Trîmbitați în lună noao cu trîmbițe, în
bună rînduită zi a sărbătorii voastre! Căci 4
poruncă lui Israil iaste şi judecata Dumnezău-
lui Iacov. Mărturie în Iosif puse pre dînsul,
cînd ieşi el den pămîntul Eghipetului; limba
carea n-au ştiut au auzit: „Depărtă de sar- 5
cini umărul lui, mîinile lui întru coşniță au
lucrat. Întru necaz M-ai chemat şi te-am 6
izbăvit pre tine, ascultatu-te-am întru ascun-
dere de vifor, ispititu-te-am la Apa Pricei.
(Strigare) Ascultă, nărodul Mieu, şi voiu măr- 7
turisi ție, Israil: De Mă vei auzi, nu va fi întru
tine Dumnezău nou, nici te vei închina la
dumnezău strein, Pentru că Eu sînt Dom- 8
nul Dumnezăul tău, Cela ce te-au scos den
pămîntul Eghipetului; lărgeaşte gura ta şi
voiu împlea pre ea. Şi n-au ascultat năro- 9
dul Mieu glasul Mieu şi Israil nu luo aminte
Mie. Şi trimiş pre dînşii după tocmealele 10
inimilor lor, mearge-vor întru tocmealele
lor. De M-ar fi ascultat nărodul Mieu, 11
Israil, de ar fi mers în căile Meale, Întru 12
nemică aş fi smerit pre vrăjmaşii lor şi pre cei
ce necăjiia pre dînşii aş fi pus mîna
Mea“. Vrăjmaşii Domnului mințiră Lui, şi 13
va fi vreamea lor în veac. Şi hrăni pre ei 14
den grăsimea grîului şi den piatră cu miare au
săturat pre dînşii. Slava.

Psalmu lui Asaf LXXXI

Dumnezău stătu în adunare de dum- 1
nezăi şi în mijloc pre dumnezăi va
osebi. Pînă cînd judecați strîmbă- 2
tate şi feațele păcătoşilor vegheați?
(Strigare) Judecați surumanul şi 3
săracul, pre cel smerit şi pre cel measer îndi-
reptați. Scoateț pre cel measer şi pre cel 4
sărac, den mîna păcătosului izbăviți-l pre dînsul!
N-au conoscut, nici au priceput, întru-ntu- 5
nearec merg; clătească-se toate temeaiele
pămîntului. Eu ziş: „Dumnezăi sînteț şi fiii 6
Celui de Sus toți“. Şi voi ca nişte oameni 7
muriți şi ca unul den boiari cădeți. Scoală, 8
Dumnezăule, judecă pămîntul, căci Tu vei
moşteni de tot întru toate limbile!

Cîntare, psalmu lui Asaf LXXXII

Doamne, cine să va asămăna Ție? Să 1
nu taci, nici să Te potoleşti,
Doamne! Căci iată, vrăjmaşii Tăi 2
răsunară şi cei ce urăsc pre Tine rădi-
cară cap. Preste nărodul Tău meş- 3
terşuguiră gînd şi sfătuiră asupra sfinților
Tăi. Ziseră: „Veniți şi să-i piardem de tot 4
pre dînşii den limbă şi să nu se pomenească
numele lui Israil încă!“ Că să sfătuiră întru 5
unire dempreună, asupra Ta făgăduință
puseră lăcaşurile idumeilor şi ismailteanii,
Moav şi agareanii, Gheval şi Ammon şi Ama- 6
lic, cei streini de fealiu, cu cei ce lăcuiescu
Tirul. Pentru că şi Asur veni împreună 7

cu dînşii, făcură-se spre sprejeneală fiilor lui
8 Lot. (Strigare) Fă lor ca lui Madiam şi Sisa-
9 rii, ca lui Iavim la pîrîul Chisson. Periră de
tot în Aendor, făcură-se ca balega pămîntu-
10 lui. Pune pre boiarii lor ca pre Oriv şi Ziv şi
11 Zevee şi Salmanan, Pre toţi boiarii lor,
carii au zis: „Să moştenim noao jîrtăvnicul lui
12 Dumnezău!“ Dumnezeul mieu, pune-i pre
ei ca pre o roată, ca trestia despre faţa vîntu-
13 lui, Ca focul carele va arde dumbrava, ca
14 para carea va arde munţii, Aşa vei goni pre
dînşii cu viforul Tău şi cu urgia Ta vei turbura
15 pre dînşii. Împle obrazele lor de necinste şi
16 vor cerca numele Tău, Doamne. Ruşinea-
ze-se şi să turbure în veacul veacului şi să
17 înfrunteaze şi piară. Şi cunoască că
numele Ţie – Domnul. Tu sîngur nalt preste
tot pămîntul!

La săvîrşit, pentru teascuri, fiilor lui Core, psalm LXXXIII

1 Cîtu-s de îndrăgite sălaşele Tale,
Doamne al puterilor! Pofteaşte şi să
sfîrşaşte sufletul mieu la curţile Dom-
2 nului; Inima mea şi trupul mieu
bucurară-se pre Dumnezăul cel viu.
3 Pentru că şi vrabia ş-au aflat ei casă şi turtu-
4 reaua cuiubu ei, unde va pune puii ei: Jîr-
tăvnicile Tale, Doamne al puterilor, Împăra-
5 tul mieu şi Dumnezăul mieu. Fericiţi ceia
ce lăcuiesc în casa Ta, în veacii veacilor
6 lăuda-Te-vor pre Tine. (Strigare) Fericit
omul căruia iaste ajutoriul lui de la Tine; suiri
în inima lui au pus, la Valea Plîngerii, la locul
7 carele au pus. Pentru că blagoslovenii va
da cel ce pune leage, mearge-vor den puteare
în puteare, ivi-Se-va Dumnezăul dumnezăi-
8 lor în Sion. Domnul, Dumnezăul puterilor,
ascultă ruga mea, bagă în ureache, Dumne-
9 zăul lui Iacov! (Strigare) Scutitoriul nostru,
vezi, Dumnezăule, şi caută la faţa unsului
10 Tău! Căci mai bună e o zi în curţile Tale
11 decît mii. Ales-am a mă lepăda în casa
Dumnezăului mieu, mai vîrtos decît a lăcui la
12 sălaşăle păcătoşilor. Căci milă şi adevăr
iubeaşte Domnul Dumnezău, dar şi mărire
13 da-va Domnul. Nu va lipsi bunătăţile celor
ce merg cu nerăutate. Doamne Dumnezăul pu-
terilor, fericit omul cel ce nădejduiaşte pre Tine!

La săvîrşit, fiilor lui Core, psalm LXXXIV

1 Bine vruş, Doamne, pămîntului Tău,
2 întorseşi robimea lui Iacov. Lă-
sat-ai fărădelegile norodului Tău,
acoperit-ai toate păcatele lor.
3 (Strigare) Potoliş toată mînia Ta;
întorsu-Te-ai de cătră urgia mîniei Tale.
4 Întoarce pre noi, Dumnezăul mînţuirilor
noastre, şi întoarce mînia Ta de preste
5 noi! Au în veaci vei urgisi preste noi? Au
întinde-vei urgia Ta den rudă în rudă?
Dumnezău, Tu întorcîndu-Te vei învia pre 6
noi, şi norodul Tău se va veseli preste
Tine. Arată-ne noao, Doamne, mila Ta, şi 7
mîntuirea Ta da-ne-vei noao. Auzi-voiu ce 8
va grăi întru mine Domnul Dumnezău; căci va
grăi pace preste norodul Lui Şi preste cei 9
curaţi ai Lui şi preste cei ce întorc inima cătră
El. Însă aproape e de ceia ce să tem de Dîn- 10
sul mîntuirea Lui, ca să sălăşluiască mărire în
pămîntul nostru. Mila şi adevărul s-au 11
întimpinat, direptatea şi pacea s-au săru-
tat. Adevărul den pămînt au răsărit şi 12
direptatea den ceriu să plecă. Pentru că şi 13
Domnul da-va bunătate şi pămîntul nostru
da-va roada lui. Direptate înaintea Lui 14
mearge-va şi va pune la cale paşii Lui. Slava.

Cathisma 12. Ruga lui David LXXXV

Pleacă, Doamne, ureachea Ta şi mă 1
ascultă, căci sărac şi measer sînt
eu. Păzeaşte sufletul mieu, căci 2
curat sînt; mîntuiaşte pre robul Tău,
Dumnăzăul mieu, pre cel ce nedej-
duiaşte pre Tine! Miluiaşte-mă, Doamne, 3
căci cătră Tine voiu striga toată ziua. Vese-
leaşte sufletul robului Tău, căci cătră Tine
rîdicaiu sufletul mieu. Căci Tu, Doamne, 4
bun şi blînd şi mult-milostiv la toţi ceia ce Te
cheamă pre Tine. Bagă în urechi, Doamne, 5
rugăciunea mea şi ia aminte glasul rugii mea-
le! În ziua necazului mieu strigaiu cătră 6
Tine, căci m-ai ascultat. Nu iaste aseame- 7
nea Ţie întru dumnezăi, Doamne, şi nu iaste
după faptele Tale. Toate limbile cîte ai 8
făcut veni-vor şi se vor închina înaintea Ta,
Doamne, şi vor mări numele Tău. Căci 9
mare eşti Tu şi făcînd minuni, Tu eşti Dumne-
zău sîngur. Povăţuiaşte-mă, Doamne, 10
întru calea Ta şi voiu mearge întru adevărul
Tău; veselească-se inima mea, ca să să teamă
de numele Tău. Mărturisi-mă-voiu Ţie, 11
Doamne Dumnezăul mieu, dentru toată inima
mea şi voiu mări numele Tău în veac. Căce 12
mila Ta mare e preste mine şi ai izbăvit sufle-
tul mieu den iadul cel mai de jos. Dumne- 13
zăule, cei fără de leage s-au rădicat asupra
mea şi adunarea celor tari au cercat sufletul
mieu şi n-au pus înainte pre Tine înaintea
lor. Şi Tu, Doamne Dumnezăul mieu, milo- 14
sîrd şi milostiv, mult îngăduitoriu şi mult
milostiv şi adevărat. Priveaşte preste mine 15
şi mă miluiaşte, dă tăria Ta slugii Tale şi mîn-
tuiaşte pre fiiul slujnicii Tale. Fă cu mine 16
semn spre bine şi vază cei ce mă urăsc pre
mine şi să să ruşineaze, căci Tu, Doamne,
mi-ai ajutat mie şi m-ai mîngîiat.

Fiilor lui Core, psalmul cîntării LXXXVI

1 Temeiurile lui – în munții cei sfinți.
Iubeaște Domnul porțile Sionului,
mai vîrtos decît toate sălașele lui
2 Iacov. Slăvite să grăiră pentru
3 tine, cetatea lui Dumnezău. (Stri-
gare) Aduce-m-voiu aminte de Raav și de
4 Vavilon celor ce mă cunoscu pre mine. Și
iată, cei streini de fealiu și Tirul și nărodul
5 arapilor, aceștea s-au născut acolo. „Maică
Sion“, grăi-va omul, și om s-au născut întru
ea și sîngur Cel Preaînalt au întemeiat pre
6 dînsa. Domnul va povesti întru scrisoarea
năroadelor și boiarilor acestora, celor ce s-au
7 născut întru ea. (Strigare) Ca celor ce să
veselesc tuturor lăcașul întru tine.

Cîntare psalmului fiilor lui Core, la săvîrșit, pentru maeleth, ca să răspunză, priceaperii lui Etham Israilteanul, LXXXVII

1 Doamne, Dumnezăul mîntuirii meale,
ziua am strigat și noaptea înaintea
2 Ta. Între înaintea Ta ruga mea;
pleacă ureachea Ta la rugăciunea
3 mea, Căci se împlu de reale sufle-
tul mieu și viața mea la iad s-au apropiat.
4 Socotiiu-mă cu cei ce să pogoară în groapă;
făcuiu-mă ca un om neajutorit, în morți slo-
5 bod. Ca niște răniț ce dorm în mormînt, de
carii nu Ți-ai mai adus aminte, și ei de la mîna
6 Ta s-au împins. Pusu-m-au în groapa cea
mai de jos, întru întunearece și în umbra mor-
7 ții. Asupra mea să întări mînia Ta și toate
8 valurile Tale aduseși preste mine. (Stri-
gare) Depărtaș cunoscuții miei de la mine,
9 pusără-mă urîciune lor. Dedeiu-mă și nu
10 ieșiiam, ochii miei slăbiră de sărăcie. Stri-
gaiu către Tine, Doamne, toată ziua, întinș
11 către Tine mîinile meale. Au morților vei
faci minuni, au doftorii se vor scula și vor
12 mărturisi Ție? Au povesti-va cineva în
mormînt mila Ta și adevărul Tău întru pierza-
13 re? Au cunoaște-se-vor întru întunearec
minunile Tale și direptatea Ta în pămînt
14 uitat? Și eu către Tine, Doamne, strigaiu și
15 dimineața ruga mea să Te apuce. Pentru
ce, Doamne, leapezi sufletul mieu, întorci fața
16 Ta de către mine? Sărac sînt eu și întru
osteneale den tinereațele meale, și înălțîn-
17 du-mă mă smeriiu și mă ticăloșiiu. Preste
mine veniră urgiile Tale, înfricoșările Tale
18 m-au turburat. Încungiurară-mă ca apa,
19 toată ziua mă cuprinseră dempreună. Depăr-
tași de către mine priatinul și aproapele, și pre
cei cunoscuți ai miei den ticăloșie. Slava.

Priceaperii lui Etham Israilteanul, LXXXVIII

1 Milele Tale, Doamne, în veac voiu cînta.
2 La rudă și la rudă vesti-voiu adevărul
3 Tău, în rostul mieu. Căci ai zis: În
veac milă se va zidi, în ceriuri găti-se-va
adevărul Tău. „Pus-am făgăduință celor 4
aleși ai Miei, juratu-M-am lui David, robului
Mieu, pînă în veac găti-voiu sămînța ta. Și 5
voiu zidi în neam și în neam scaunul tău“.
(Strigare) Mărturisi-vor ceriurile minunile 6
Tale, Doamne, adevărul Tău întru adunarea
sfinților. Căci cine în nori se va potrivi cu 7
Domnul, asămăna-se-va Domnului întru fiii
lui Dumnezău? Dumnezău slăvindu-Se în 8
svatul svinților, mare și înfricoșat iaste,
preste toți cei de premprejurul Lui.
Doamne Dumnezeul puterilor, cine e asea- 9
menea Ție? Tare ești, Doamne, și adevărul
Tău – împrejurul Tău. Tu stăpînești tăria 10
mării, și pornirea valurilor ei Tu potolești.
Tu smeriș ca pre un rănit pre cel mîndru, cu 11
brațul puterii Tale răsipit-ai vrăjmașii Tăi.
Ale Tale sînt ceriurile și al Tău iaste pămîntul; 12
lumea și împlearea ei Tu ai întemeiat; miază-
noaptea și marea Tu ai zidit. Thavor și 13
Ermon întru numele Tău să vor veseli; brațul
Tău, cel cu puteare. Întărească-se mîna Ta, 14
înalțe-se direapta Ta; direptatea și judecata,
gătirea scaunului Tău. Mila și adevărul 15
mearge-vor înaintea feații Tale. Fericit noro-
dul carele știe clicul. Doamne, în lumina 16
feații Tale vor mearge și întru numele Tău să
vor bucura toată ziua și întru direptatea Ta
înălța-se-vor. Căci lauda puterii lor Tu ești 17
și întru bunăvrearea Ta înălța-se-va cornul
nostru. Căci a Domnului sprejeneala și a 18
Svîntului Israil, împăratului nostru. Atun- 19
cea ai grăit în vedeare fiilor Tăi și ai zis: „Pu-
s-am ajutoriu asupra celui tare, înălțaiu ales
den norodul Mieu. Aflat-am pre David, 20
robul Mieu, cu untdelemn svînt al Mieu unș
pre el; Pentru că mîna Mea sprejeni-va lui 21
și brațul Mieu întări-l-va pre dînsul. Nu va 22
folosi vrăjmaș întru el și fiiul fărădelegii nu va
adaoge a face rău lui. Și voiu zdrobi de 23
către fața lui pre vrăjmașii lui și pre cei ce
urăsc pre el înfrînge-i-voiu. Și adevărul 24
Mieu și mila Mea, cu dînsul; și în numele Mieu
nălța-se-va cornul lui. Și voiu pune în 25
mare mîna lui și în rîuri direapta lui; El Mă 26
va chema pre Mine: ‘Tată-m ești Tu, Dumne-
zeul mieu, și sprejenitoriul mîntuirii mea-
le’. Și Eu dentîiu născut pune-l-voiu pre 27
dînsul, înalt lîngă împărații pămîntului; În 28
veac păzi-voiu lui mila Mea și făgăduința Mea
credincioasă lui. Și voiu pune în veacul 29
veacului sămînța lui și scaunul lui ca zilele
ceriului; De vor lăsa fiii lui leagea Mea și 30
după judecățile Meale nu vor mearge, De 31
vor spurca direptățile Meale, și poruncile
Meale nu le vor păzi, Socoti-voiu cu 32
toiag fărădelegile lor și cu bice strîmbă-

33 ţăţile lor. Iară mila Mea nu o voiu răsipi de
la ei, nici voiu face strîmbătate întru adevărul
34 Mieu, Nici voiu spurca făgăduinţa Mea şi
ceale ce ies pren buzele Meale nu le voiu
35 defăima. Odată am jurat în svîntul Mieu:
De voiu minţi lui David? Sămînţa lui în veac
36 va rămînea. Şi scaunul lui, ca soarele
înaintea Mea şi ca luna întărită în veac; şi
37 martur în ceriu credincios". (Strigare) Şi
Tu ai lepădat şi ai ocărît, sfiiş pre unsul Tău.
38 Surpaş făgăduinţa robului Tău, spurcaş la
39 pămînt svinţenia lui. Oborîş toate gardu-
40 rile lui, pus-ai tăriile lui frică. Jefuia pre el
toţi ceia ce călătoriia în cale, să făcu ocară
41 vecinilor lui. Înălţaş direapta celor ce năcă-
jesc pre dînşii, veseliş pre toţi vrăjmaşii
42 lui. Întors-ai ajutoriul sabiei lui şi nu spre-
43 jeniş lui în războiu. Stricaş den curăţenia
44 lui, scaunul lui la pămînt l-ai surpat. Înmic-
şuraş zilele anului lui, vărsaş preste el ruşi-
45 ne. (Strigare) Pînă cînd, Doamne, Te
întorci desăvîrşit, aţîţa-se-va ca focul urgia
46 Ta? Adu-Ţi aminte ce e statul mieu; au
doară ai zidit în deşert pre toţi fiii oameni-
47 lor? Cine iaste omul carele va trăi şi nu va
vedea moarte, izbăvi-va sufletul lui den mîna
48 iadului? (Strigare) Unde sînt milele Tale
ceale de-nceput, Doamne, carele ai jurat lui
49 David întru adevărul Tău? Adu-Ţi aminte,
Doamne, de ocara robilor Tăi, carea am spre-
50 jenit în sînul mieu, a multe limbi, Carea
ocărîră pizmaşii Tăi, Doamne, cu carea au
51 ocărît schimbarea unsului Tău! Blagoslovit
Domnul în veac! Facă-se! Facă-se! Slava.

Rugăciunea lui Moisi, omului lui Dumnezău, LXXXIX

1 Doamne, scăpare Te făcuş noao în rudă
2 şi rudă. Mai nainte de a să face
munţii şi a să urzi pămîntul şi lumea
şi den veac şi pînă în veac Tu eşti.
3 Să nu întorci om la smerenie; şi ziseş:
4 „Întoarceţi-vă, fiii oamenilor!" Căci o mie
de ani înaintea ochilor Tăi, Doamne, ca ziua
5 de ieri, carea au trecut, Şi straja în noapte;
ponoslurile lor ani vor fi, dimineaţa ca pajiş-
6 tea va treace. Dimineaţa înflori-va şi va
treace, de cu sara să cază, învîrtoşaze-se şi să
7 usuce. Căci ne-am sfîrşit întru urgia Ta, şi
8 întru mînia Ta ne-am turburat. Pus-ai
fărădelegile noastre înaintea Ta, veacul
9 nostru la luminarea feaţii Tale. Căci toate
zilele noastre s-au sfîrşit şi întru urgia Ta
10 ne-am sfîrşit. Anii noştri ca paianjinul so-
cotiiam; zilele anilor noştri, întru dînşii, 70 de
11 ani. Şi de vor fi în puteri, 80 de ani; şi cel mai
mult al lor, osteneală şi dureare. Căci au 12
venit blîndeaţe preste noi, şi ne vom
certa. Cine ştie tăria urgiei Tale? Şi de frica 13
Ta mînia Ta să numere? Direapta Ta aşa o 14
arată mie, şi pre cei legaţi cu inima, întru
învăţătură. Întoarce-Te, Doamne! Pînă 15
cînd? Şi Te mîngîie spre robii Tăi! Împlutu- 16
ne-am dimineaţa de mila Ta, Doamne, şi
ne-am bucurat, şi ne-am veselit în toate zilele
noastre. Să ne veselim pentru care zile 17
ne-ai smerit pre noi, anii întru carii am văzut
reale. Şi vez spre robii Tăi şi spre faptele 18
Tale şi povăţeaşte pre fiii lor. Şi fie lumina 19
Domnului Dumnezăului nostru preste noi, şi
faptele mîinilor noastre îndireptează preste
noi şi lucrul mînilor noastre îndireptează.

Laudă cîntării lui David, nescrisă deasupra la jidovi, XC

Cel ce lăcuiaşte în ajutoriul Celui Nalt, 1
întru acoperemîntul Dumnezăului
ceriului va petreace. Zice-va Dom- 2
nului: „Sprejenitoriul mieu eşti şi
scăparea mea, Dumnezăul mieu, şi
voiu nădejdui pre El". Căci El te va izbăvi 3
den laţul vînătorilor şi den cuvîntul gîlcevito-
riu. Cu spatele Lui va umbri ţie şi supt ari- 4
pile Lui vei nădejdui. Cu armă te va încun- 5
giura adevărul Lui, nu te vei teame de frică de
noapte, De săgeată ce zboară ziua, de lucru 6
ce întru întunearec umblă, de întîmplare şi
diavol de amiazăzi. Cădea-va den laturea 7
ta o mie şi zeace mii den direapta ta, şi cătră
tine nu se va apropia; Fără numai cu ochii 8
tăi vei socoti, şi răsplătirea păcătoşilor vei
vedea. Căci Tu, Doamne, nădeajdea mea; 9
pre Cel Înalt ai pus scăpare ţie. Nu se vor 10
apropia cătră tine reale, şi biciu nu se va
apropia în sălaşul tău. Căci îngerilor Lui va 11
porunci pentru tine ca să te păzească în toate
căile tale. Pre mîini rîdica-te-vor, ca să nu 12
împiadeci de piatră piciorul tău. Preste 13
aspidă şi vasiliscu vei încăleca şi vei călca pre
leu şi pre bălaur. „Căci pre Mine nedejdui 14
şi voiu izbăvi pre el, acoperi-voiu pre el, căci
au conoscut numele Mieu. Striga-va cătră 15
Mine şi voiu asculta pre el; cu dînsul sînt în
necaz, scoate-voiu pre dînsul şi-l voiu mări
pre el. Cu delungare de zile împlea-voiu 16
pre el şi voiu arăta lui mîntuirea Mea". Slava.

Cathisma 13. Psalmul cîntării, la ziua sîmbetei, XCI

Bine e a să mărturisi Domnului şi a 1
cînta numelui Tău, Preaînalte, A 2
vesti dimineaţa mila Ta şi adevărul
Tău preste noapte, În psaltire cu 3
zeace strune, cu cîntare în alăută.
Căci m-ai veselit, Doamne, cu facerea Ta şi întru 4

faptele mîinilor Tale bucura-mă-voiu.
5 Foarte să măriră faptele Tale, Doamne, foarte
6 să adîncară gîndurile Tale. Om fără minte
nu va cunoaşte, şi cel nepriceput nu va pri-
7 ceape aceastea. Cînd vor răsări păcătoşii
ca iarba şi să plecară toţi ceia ce fac fărădelea-
8 gea, Pentru ca să piară de tot în vacul vacu-
9 lui. Şi Tu, Preaînalt în veac, Doamne. Căci
iată, vrăjmaşii Tăi, Doamne, căci iată-i, vrăj-
maşii Tăi pier; şi se vor răsipi toţi ceia ce fac
10 fărădeleagea. Şi se va înălţa ca al inorodu-
lui cornul mieu, şi bătrîneaţele meale cu unt-
11 delemn gras. Şi privi ochiul mieu întru
vrăjmaşii miei şi întru cei ce să scoală preste
mine, ce viclenesc, auzi-va ureachea mea.
12 Direptul ca finicul va înflori, ca chedrul cel
13 den Livan se va înmulţi. Răsădiţi în casa
Domnului, în curţile Dumnezăului nostru vor
14 înflori. Încă se vor înmulţi cu bătrîneaţe
grase şi bine pătimind vor fi, ca să vesteas-
15 că Căci dirept e Domnul Dumnezăul
nostru, şi nu iaste strîmbătate întru El.

La ziua cea mainte de sîmbătă, cînd să lăcui pămîntul; laudă cîntării lui David XCII

1 Domnul au împărăţit, cu bunăcuviinţă
Să îmbrăcă, îmbrăcă-Să Domnul în
2 puteare şi Să încinse. Pentru că-Ş
întări lumea, carea nu se va clăti.
3 Gata e scaunul Tău, de atuncea den
4 veac eşti Tu. Rîdicară rîurile, Doamne,
5 rîdicară rîurile glasurile lor, Rîdica-vor
rîurile sfărîmăturile lor, de glasuri de ape
6 multe. Minunate-s rîdicările mării, minu-
7 natu e întru ceale înalte Domnul. Mărturiile
Tale să încrezură foarte, casii Tale să cuvine
sfinţire, Doamne, întru îndelungare de zile.

Psalmu lui David, a patra sîmbetei, XCIII

1 Dumnezăul izbîndelor, Domnul, Dumne-
2 zăul izbîndelor Să arătă. Înalţă-Te,
Cel ce judeci pămîntul, răsplă-
teaşte răsplătire celor mîndri. Pînă
3 cînd păcătoşii, Doamne, Pînă cînd
4 păcătoşii se vor făli? Răspunde-vor şi vor
grăi strîmbătate, grăi-vor toţi ceia ce fac fără-
5 delegea? Pre norodul Tău, Doamne, au
smerit şi pre moştenirea Ta au chinuit.
6 Vădua şi săracul omorîră şi pre nemearnic
7 uciseră. Şi ziseră: „Nu va vedea Domnul,
8 nici va priceape Dumnezăul lui Iacov". Pri-
ceapeţi dară, cei fără minte întru norod, şi,
9 nebuni, vreodată gîndiţi? Cel ce au răsădit
ureachea nu aude? Au cela ce au zidit ochiul
10 nu socoteaşte? Cel ce ceartă limbi, nu va
11 mustra? Cel ce învaţă pre om minte, Dom-
nul, conoaşte gîndurile oamenilor că sînt
în deşărt. Fericit omul ori pre carele vei 12
certa, Doamne, şi den leagea Ta învăţă-l-vei
pre el, Ca să-l îmblînzeşti pre el den zile 13
reale, pînă unde se va săpa păcătosului groa-
pă. Căci nu va lepăda Domnul pre norodul 14
Lui şi moştenirea Lui nu va părăsi, Pînă 15
unde direptatea se va întoarce la judecată şi
ţiindu-se de ea toţi cei direpţi la inimă. 16
(Strigare) Cine să va scula mie preste cei ce
viclenesc? Sau cine va sta împreună cu mine
preste ceia ce fac fărădeleagea? De nu 17
Domnul mi-ar fi ajutat mie, cît de aproape are
fi lăcuit lîngă iad sufletul mieu! De ziceam: 18
„Clăti-să piciorul mieu", mila Ta, Doamne, aju-
ta-m mie. După mulţimea durorilor meale 19
în inima mea, mîngîierile Tale au veselit
sufletul mieu. Nu fie împreună cu Tine 20
scaunul fărădelegii, cel ce zideaşte osteneală
preste poruncă. Vîna-vor preste sufletul 21
direptului şi sînge nevinovat vor osîndi. Şi 22
mi să făcu mie Domnul întru scăpare şi Dum-
nezăul mieu, spre ajutor nădejdii meale. Şi 23
va răsplăti lor Domnul fărădeleagea lor şi
după răutatea lor stinge-i-va pe dînşii Dom-
nul Dumnezău. Slava.

Laudă cîntării lui David, nescrisă deasupra la jidovi, XCIV

Veniţi să ne bucurăm Domnului, să cli- 1
cuim lui Dumnezău, Mîntuitoriului
nostru! Să apucăm faţa Lui cu 2
mărturii şi cu cîntări să clicuim
Lui! Căci Dumnezău mare e Dom- 3
nul, şi Împărat mare preste tot pămîntul. Căci 4
în mîna Lui – marginile pămîntului şi înălţi-
mile munţilor ale Lui sînt. Căci a Lui iaste 5
marea şi El au făcut pre ea, şi uscatul mînile
Lui au zidit. Veniţi să ne închinăm şi să 6
cădem Lui şi să plîngem înaintea Domnului,
Celui ce ne-au făcut pre noi. Căci Acesta 7
iaste Dumnezeul nostru, şi noi norodul păşu-
nei Lui şi oile mînii Lui. Astăzi de veţi auzi 8
glasul Lui: „Nu învîrtoşaţ inemile voastre,
Ca întru amărăciune, ca ziua ispitirii în pustie, 9
Unde M-au ispitit pre Mine părinţii voştri, 10
ispitiră-Mă şi văzură faptele Meale! Patru- 11
zeci de ani am supărat neamului aceluia şi ziş:
'Pururea să înşală cu inemile'. Şi ei n-au 12
cunoscut căile Meale, că am jurat întru urgia
Mea: 'De vor întra la odihna Mea!'"

Lauda cîntării lui David, cînd casa zidiia, după robie, nescrisă deasupra la jidovi, XCV

Cîntaţi Domnului cîntare noao, cîntaţi 1
Domnului tot pămîntul! Cîntaţi 2
Domnului, blagosloviţi numele Lui,
binevestiţi den zi în zi mîntui-
rea Lui! Vestiţi întru limbi mă- 3

rirea Lui, în toate noroadele minunile Lui!
4 Căci mare e Domnul şi lăudat foarte, groznic
5 iaste, mai mult decît toţi dumnezeii. Căci
toţi dumnezeii limbilor sînt dimoni; iară
6 Domnul ceriurile au făcut. Mărturisire şi
frumuseaţe e înaintea Lui, svinţire şi mare
7 cuviinţă întru svinţirea Lui. Aduceţ Dom-
nului, neamurile limbilor, aduceţi Domnului
mărire şi cinste; aduceţi Domnului mărire
8 numelui Lui! Rădicaţi jîrtve şi meargeţi în
curţile Lui; închinaţi-vă Domnului, în curtea
9 cea svîntă a Lui! Cutremure-se de către
faţa Lui tot pămîntul; ziceţi întru limbi că
10 Domnul au împărăţit! Pentru că au isprăvit
lumea, carea nu se va clăti; judeca-va noroa-
11 dele cu direptate. Veselească-se ceriurile şi
să bucure pămîntul, clătească-se marea şi pli-
nirea ei; bucura-se-vor cîmpii şi toate cîte-s
12 întru ei! Atuncea să vor bucura toate
leamnele dumbrăvii de către faţa Domnului,
căci vine, căci vine a judeca pămîntul!
13 Judeca-va lumea cu direptate şi noroadele cu
adevărul Lui.

Psalmul lui David, cînd pămîntul lui să aşaza, nescris deasupra la jidovi, XCVI

1 Domnul au împărăţit, bucure-se
pămîntul, veselească-se ostroave
2 multe! Nor şi negură împrejurul
Lui, direptate şi judecată, direptarea
3 scaunului Lui. Foc înaintea Lui
mearge-va şi va pîrjoli împrejur pre vrăjmaşii
4 Lui. Străluciră fulgerile Lui lumiei; văzu şi
5 să clăti pămîntul. Munţii ca ceara să topiră
de către faţa Domnului, de către faţa Domnu-
6 lui a tot pămîntul. Vestiră ceriurile direpta-
tea Lui şi văzură toate noroadele mărirea
7 Lui. Ruşineaze-se toţi ceia ce să închină
celor cioplite, cei ce să fălesc în idolii
8 lor. Închinaţi-vă Lui, toţi îngerii Lui! Auzi
9 şi să veseli Sionul Şi să bucurară featele
jidovimei pentru judecăţile Tale, Doamne.
10 Pentru că Tu Domn Nalt eşti preste tot
pămîntul; foarte Te-ai preaînălţat, mai mult
11 decît toţi dumnezeii. Cei ce iubiţ pre Dom-
nul, urîţi realele! Păzeaşte Domnul sufletul
curaţilor Lui; den mîna păcătosului izbăvi-va
12 pre dînşii. Lumină răsări direptului şi celor
13 drepţi la inemă,veselie. Veseliţi-vă, direp-
ţii, întru Domnul şi vă mărturisiţi cu pomeni-
rea svinţirii Lui. Slava.

Psalmul lui David CXVII

1 Cîntaţi Domnului cîntare noao, că
2 minunate au făcut Domnul! Mîn-
tuitu-l-au pre el direapta Lui şi
3 braţul cel svînt al Lui. Arătă
Domnul mîntuirea Lui, înaintea lim-
4 bilor descoperi direptatea Lui. Pomeni
mila Lui lui Iacov şi adevărul Lui lui Israil.
Văzut-au toate marginile pămîntului mîntui- 5
rea Dumnezeului nostru. Clicuiţ lui Dum- 6
nezeu, tot pămîntul; cîntaţi şi vă bucuraţi şi
cîntaţi! Peveţuiţi Domnului cu alăută, cu 7
alăută şi cu glas de cîntare, cu trîmbiţe bătute
şi cu glas de trîmbiţă de corn, Clicuiţi 8
înaintea Împăratului,Domnului. Clătească-se
marea şi plinirea ei, lumea şi toţi ceia ce
lăcuiesc întru ea. Rîurile bate-vor cu mîna 9
deodată, măgurile se vor veseli de către faţa
Domnului, căci vine, căci apropie a judeca
pămîntul. Judeca-va lumea cu direptate şi 10
noroadele cu îndireptare.

Psalmul lui David XCVIII

Domnul au împărăţit: urgisască-se 1
noroadele; Cela ce şade pre heruvimi:
clatine-se pămîntul! Domnul în Sion 2
mare şi înalt iaste preste toate noroa-
dele. Mărturisască-se numele Tău 3
cel mare, căci groznic şi sfînt iaste. Şi cinstea
Împăratului judecată iubeaşte. Tu ai gătit 4
îndireptări; judicată şi direptate întru Iacov
Tu ai făcut. Înălţaţi pre Domnul Dumne- 5
zăul nostru şi vă închinaţi supunerii picioare-
lor Lui, căci sfînt iaste! Moisi şi Aaron, 6
întru preoţii Lui, şi Samoil, întru cei ce
cheamă numele Lui, Chema pre Domnul; şi 7
El asculta pre dînşii, cu stîlp de nor grăia către
dînşii; Căci păziia mărturiile Lui şi porun- 8
cile Lui carele au dat lor. Domnul Dumne- 9
zăul nostru, Tu auziiai pre ei; Tu bun iertăto-
riu Te făceai lor, şi izbîndind preste toate toc-
mealele lor. Înălţaţi pre Domnul Dumnă- 10
zăul nostru şi vă închinaţi la măgura cea sfîntă
a Lui, căci sfînt Domnul Dumnezăul nostru!

Psalm lui David, spre mărturisire, XCIX

Clicuiţi Domnului, tot pămîntul, slujiţi 1
Domnului cu veselie! Întraţi înain- 2
tea Lui cu bucurie! Conoaşteţi că
Domnul, Acesta iaste Dumnezăul
nostru, El ne-au făcut pre noi, şi nu
noi. Şi noi, norodul Lui şi oile păşunei Lui. 3
Întraţi la porţile Lui cu ispovedanie, la curţile
Lui cu laude mărturisiţi-vă Lui! Lăudaţi 4
numele Lui! Căci iaste bun Domn; în veac
mila Lui şi pînă în neam şi în neam adevărul Lui!

Psalm a lui David C

Milă şi judecată cînta-Ţ-voiu Ţie, 1
Doamne. Cînta-voiu şi voiu 2
priceape în cale fără prihană. Cînd
vei veni către mine? Mergeam 3
întru nerăutatea inimii meale în
mijlocul casii meale. Nu puneam înaintea 4
ochilor miei lucru fără de leage; pre cei ce
făcea călcări de leage am urît. Nu să 5

lipi de mine inimă îndărătnică, abătîndu-se de
6 la mine; cel rău nu cunoşteam. Pre cel ce
clevetiia pre ascuns pre aproapele său, pre
7 acesta îl goniiam. Cu cel mîndru ochiu şi cu
nesăţioasă inimă, cu acesta nu mîncam
8 împreună. Ochii miei, preste credincioşii
pămîntului, ca să şază ei împreună cu mine;
mergînd în cale fără prihană, acela îm slu-
9 jiia. Nu lăcuia în mijlocul casei meale făcînd
mîndrie; grăind nedireptăţi, nu să îndirepta
10 înaintea ochilor miei. Întru demineţi am
ucis pre toţi păcătoşii pămîntului, ca să pierz
de tot, den cetatea Domnului, pre toţi ceia ce
fac fărădeleagea. Slava.

Cathisma 14. Rugăciune la sărac, cînd se va supăra şi înaintea Domnului va răvărsa rugăciunea lui, CI

1 Doamne, ascultă ruga mea şi strigarea
2 mea cătră Tine vie! Să nu întorci
faţa Ta de cătră mine; ori întru carea
zi mă necăjesc, pleacă cătră mine
3 ureachea Ta! În carea zi voiu
4 chema pre Tine, degrabă ascultă-mă! Căci
săvîrşiră ca fumul zilele meale şi oasele meale
5 ca o uscăciune să uscară. Bătut fuiu ca
iarba şi să uscă inima mea; căci am uitat a
6 mînca pîinea mea. De glasul suspinului
7 mieu să lipi osul mieu de carnea mea. Asă-
mănaiu-mă cu pelecanul pustinic, făcuiu-mă
8 ca corbul de noapte în jărişte. Am prive-
gheat şi m-am făcut ca o vrabie ce e singură
9 pre casă. Toată ziua mă ocărîia nepriatenii
miei, şi cei ce lăuda pre mine asupra mea să
10 jura. Că cenuşă ca pîinea mîncaiu şi bău-
11 tura mea cu plînsoare amestecam, De cătră
faţa urgiei Tale şi mîniei Tale; căci rădicîn-
12 du-mă, m-ai surpat. Zilele meale ca umbra
13 să plecară şi eu ca iarba mă uscaiu. Şi Tu,
Doamne, în veac rămîi şi pomenirea Ta, în
14 neam şi în neam. Tu, sculîndu-Te, vei milui
Sionul, căce vreamea e a Te milostivi spre el,
15 că au venit vreamea. Căce bine au vrut
robii Tăi pietrile lui, şi ţărîna lui vor
16 cruţa. Şi se vor teame limbile de numele
Domnului şi toţi împăraţii pămîntului, de
17 mărirea Ta. Căce va zidi Domnul Sionul şi
18 să va ivi întru mărirea Lui. Caută spre ruga
19 celor smeriţi, şi n-au defăimat ruga lor. Să
să scrie aceasta la altă rudă şi norodul cel ce
20 să zideaşte va lăuda pre Domnul; Căce să
plecă dentru nălţimea cea sfîntă a Lui, Dom-
21 nul den ceriu preste pămînt privi, Ca să au-
ză suspinul celor obeziţi, ca să dezleage pre fiii
22 celor omorîţ, Ca să vestească în Sion numele
23 Domnului şi lauda Lui în Ierusalim, Cînd să
vor aduna noroade dempreună şi împăraţi a sluji
24 Domnului. Răspunse[i] Lui în calea vîrtutei
Lui: Împuţinarea zilelor meale vesteaşte-mi;
Nu mă lua la înjumătăţarea zilelor meale; în 25
neam de neamuri – anii Tăi. De-nceput Tu, 26
Doamne, pămîntul ai întemeiat şi faptele
mînilor Tale sînt ceriurile. Acealea vor 27
peri, iară Tu vei rămînea, şi toţi ca haina să
vor vechi, Şi ca o învălitoare învăli-vei pre 28
ei, şi să vor premeni. Iară Tu acelaş eşti, şi
anii Tăi nu vor lipsi. Fiii robilor Tăi voru 29
sălăşlui şi sămînţa lor în veac să va îndirepta.

Psalmul lui David CII

Binecuvintează, sufletul mieu, pre 1
Domnul şi toate ceale denlăuntrul
mieu, numele cel sfînt al Lui! Bla- 2
gosloveaşte, sufletul mieu, pre Dom-
nul, şi nu uita toate răsplătirile
Lui! Pre Cela ce bine iartă toate fărădele- 3
gile tale, pre Cela ce vindecă toate boalele
tale; Pre Cel ce izbăveaşte den stricăciune 4
viaţa ta, pre Cela ce te cunună cu milă şi milo-
sîrdii; Pre Cela ce satură întru bunătăţi 5
pohta ta; înnoi-se-vor ca ale vulturului tine-
reaţele tale. Făcînd mile Domnul şi judeca- 6
tă la toţi ceia ce li să face strîmbătate. Arătă 7
căile Lui lui Moisi, fiilor lui Israil voile
Lui. Îndurătoriu şi milostiv – Domnul, mult 8
îngăduitoriu, şi mult milostiv. Nu desăvîr- 9
şit Să va urgisi, nici în vac va ţinea mînie.
Nu după fărădelegile noastre au făcut noao, 10
nici după greşalele noastre ne răsplăti noao,
Căci după înălţimea ceriului de la pămînt au 11
întărit Domnul mila Lui preste ceia ce să tem
de El. Pre cît sînt depărtate răsăriturile de 12
apusuri, depărtă de cătră noi fărădelegile
noastre. În ce chip miluiaşte părintele pre 13
fii, au miluit Domnul pre cei ce să tem de El,
căci El au cunoscut ziditura noastră. Adu- 14
se-Ş aminte că ţărînă sîntem; omul, ca iarba
zilele lui; ca floarea cîmpului, aşa va
înflori. Căci duh trecu într-însul şi nu va fi, 15
şi nu va mai cunoaşte încă locul lui. Iară 16
mila Domnului, den veac şi pînă în veac preste
ceia ce să tem de Dînsul. Şi direptatea Lui, 17
preste fiii fiilor, la cei ce păzescu făgăduinţa
Lui Şi pomenescu poruncile Lui, ca să le 18
facă pre eale. Domnul în ceriu găti scaunul 19
Lui şi împărăţia Lui tuturor stăpîneaşte.
Binecuvîntaţi pre Domnul, toţi îngerii Lui cei 20
tari la vîrtute, făcînd cuvîntul Lui, ca să auziţi
glasului cuvintelor Lui! Binecuvîntaţi pre 21
Domnul, toate puterile Lui, slujitorii Lui
făcînd voia Lui! Binecuvîntaţi pre Domnul, 22
toate faptele Lui, în tot locul stăpînirii Lui;
binecuvintează, sufletul mieu, pre Domnul!
Slava.

Psalmul lui David, pentru alcă-

tuirea lumii, CIII

1 Binecuvintează, sufletul mieu, pre
Domnul! Doamne, Dumnezăul mieu,
2 mărişi-Te foarte! Cu mărturisire şi
mare cuviinţă îmbrăcaşi-Te, îmbră-
3 cîndu-Te cu lumină, ca o haină; În-
tinzînd ceriul ca o piale; Cel ce acoperi cu ape
4 cerdacurile lui; Cela ce pune nori încăleca-
rea Lui; Cela ce îmblă preste aripile vînturi-
5 lor; Cela ce face îngerii Lui duhuri şi pre
6 slugile Lui,pară de foc; Cela ce întemeiază
pămîntul pre întemeiarea lui, nu se va pleca
7 în veacul veacului. Fără-fundul, ca o haină
– îmbrăcămintea lui, preste munţi sta-vor
8 ape. De către certarea Ta fugi-vor, de gla-
9 sul tunetului Tău se vor spăria. Suie-să
munţii şi să pogoară cîmpii la locul carele ai
10 întemeiat lor. Hotar ai pus, carele nu-l vor
treace, nici se vor întoarce a acoperi pămîn-
11 tul. Cela ce trimite izvoară în văi, între mij-
12 locul munţilor treace-vor ape. Adăpa-vor
toate hiarăle cîmpului, priimi-vor colunii la
13 seatea lor. Preste eale pasările ceriului vor
sălăşlui; den mijlocul pietrilor da-vor
14 glas. Adăpînd munţi den cerdacurile Lui,
den roada faptelor Tale sătura-se-va pămîn-
15 tul. Cel ce răsare iarbă dobitoacelor şi
16 pajeşte la lucrul oamenilor, Ca să scoaţă
pîine den pămînt şi vinul veseleaşte inima
17 omului, Ca să netezască faţa cu untdelemn,
18 şi pîinea inima omului întăreaşte. Sătura-
se-vor leamnele cîmpului, chedrii Livanului,
carele ai răsădit; acolo pasări vor
19 încuiba. Lăcaşul erodiului povăţuiaşte lor;
munţii cei înalţi – cerbilor, piatra – scăpare
20 iepurilor. Făcu pre luna la vremi, soarele
21 cunoscu apusul lui. Puseş întunearec şi să
făcu noapte; întru ea vor treace toate hiarăle
22 dumbrăvii. Puii de lei – răcnind ca să apuce
şi să ceară de la Dumnezău mîncare lor.
23 Răsări soarele şi să adunară şi la staolile lor
24 vor zăcea. Ieşi-va omul la lucrul lui şi la
25 lucrarea lui pînă în sară. Foarte să mărîră
lucrurile Tale, Doamne, toate cu înţelepciune
le-ai făcut; să împlu pămîntul de zidirea
26 Ta! Marea aceasta – cea mare şi largă;
27 acolo – jiganii cărora nu iaste număr, Dobi-
28 toace mici şi mari. Acolo vase merg; Bălau-
rul acesta carele ai zidit a să batjocuri cu el.
Toate către Tine aşteaptă să le dai hrană lor la
29 bună vreame. Dîndu Tu lor, aduna-vor;
deşchizînd Tu mîna, toate se vor împlea de
30 bunătate; Şi întorcînd Tu faţa Ta, se vor
turbura; lua-le-vei duhul lor şi se vor sfîrşi şi
31 la ţărîna lor se vor întoarce. Trimite-vei
duhul Tău şi se vor zidi şi vei înnoi faţa
32 pămîntului. Fie mărirea Domnului în
veaci! Veseli-Se-va Domnul pre faptele Lui,
33 Cela ce priveşti pre pămînt şi faci pre el
a tremura; Cel ce Să atinge de munţi şi să
afumă! Cînta-voiu Domnului în viaţa mea, 34
pevetui-voiu Dumnezăului mieu pînă voiu
fi. Îndulcească-se Lui socoteala mea, şi eu 35
mă voiu veseli pre Domnul. Sfîrşască-se 36
păcătoşii de la pămînt şi cei fără de leage, cît
să nu fie ei. Binecuvintează, sufletul mieu, pre
Domnul! Slava.

Alliluia. CIV

Mărturisiţi-vă Domnului şi chemaţi 1
numele Lui, vestiţi întru limbi faptele
Lui. Cîntaţi Lui şi pevetuiţ Lui; 2
povestiţi toate minunile Lui. Lău- 3
daţi-vă întru numele cel sfînt al Lui;
veselească-se inima celor ce cearcă pre Dom-
nul. Cercaţi pre Domnul şi vă întăriţi; cer- 4
caţi faţa Lui pururea. Pomeniţi minunile 5
Lui carele au făcut, ciudeasele Lui şi judecă-
ţile rostului Lui, Sămînţa lui Avraam, robii 6
Lui; fiii lui Iacov, aleşii Lui. Acesta e Dom- 7
nul Dumnezăul nostru, în tot pămîntul jude-
căţile Lui. Pomeni în veac făgăduinţa Lui, 8
cuvînt care au poruncit întru o mie de nea-
muri, Carele au pus lui Avraam şi jurămîn- 9
tul Lui lui Isaac. Şi puse pre el lui Iacov 10
spre poruncă şi lui Israil spre făgăduinţă veaci-
nică, Zicînd: „Ţie voiu da pămîntul lui 11
Hanaan funire moştenirii voastre". Fiind 12
ei la număr puţini, împuţinaţi şi nemearnici
într-însul, Şi trecu den limbă în limbă şi de 13
la o împărăţie, la alt norod, Nu lăsă om ca 14
să le facă lor strîmbătate şi mustră pentru
dînşii împăraţi: „Nu vă atingeţi de unşii 15
Miei, şi întru prorocii Miei nu vicleniţi!" Şi 16
chemă foamete pre pămînt, toată întărirea
pîinii o zdrobi. Trimise înaintea lor om; 17
întru rob să vîndu Iosif. Smeriră cu obezi 18
picioarele lui, în hier petrecu sufletul lui pînă
va veni cuvîntul Lui. Cuvîntarea Domnului 19
lămuri pre el; trimise împărat şi dezlegă pre
el boiarin de norod şi-l lăsă pre el. Puse-l 20
pre el domn casii lui şi boiarin a toată cîştiga-
rea lui, Ca să cearte pre boiarii lui ca pre 21
sine şi pre cei bătrîni ai lui ca să-i înţelep-
ţască. Şi întră Israil la Eghipet şi Iacov 22
nemernici în pămîntul lui Ham. Şi crescu 23
pre norodul Lui foarte şi-l întări pre el mai
mult decît pre nepriatenii lui. Întoarse 24
inima lui ca să urască pre norodul Lui, ca să-i
robească întru robii Lui. Trimise pre Moisi, 25
robul Lui, pre Aaron, carele au ales Lui. Puse 26
întru dînşii cuvintele seamnelor Lui şi minunilor
Lui în pămîntul lui Ham. Trimise întunearec 27
şi întunecă, căci amărîră cuvintele Lui; În- 28
toarse apele lor spre sînge şi omorî peştii lor;
Scoase pămîntul lor broaşte în cămările împără- 29
ţiilor lor. Zise şi veni muscă cîinească şi 30

31 muşiţe în toate hotarăle lor. Puse ploile lor
32 grindină, foc arzînd în pămîntul lor; Şi lovi
viile lor şi smochinii lor şi zdrobi tot lemnul
33 hotarului lor. Zise, şi veni lăcustă şi omidă,
34 cărora nu era număr, Şi mîncă toată iarba
în pămîntul lor şi mîncă toată roada pămîntu-
35 lui lor. Şi lovi tot dentîiu născutul, în
pămîntul lor, începătura a toată osteneala
36 lor, Şi-i scoase pre ei cu argint şi cu aur, şi
nu era întru neamurile lor cel ce boleaşte.
37 Veseli-se Eghipetul întru ieşirea lor, căci căzu
38 frica lor preste ei. Întinse nor spre acope-
rirea lor şi foc, ca să lumineaze lor noap-
39 tea. Cerşură şi veniră cîrstei şi cu pîinea
40 ceriului săturară pre ei. Rupse piatra şi
curseră ape, mearseră întru rîuri fără ape,
41 Căci Îş aduse aminte de cuvîntul cel sfînt al
42 Lui, cel cătră Avraam, robul Lui, Şi scoase
norodul Lui cu bucurie şi pre cei aleş ai Lui cu
43 veselie, Şi le deade lor ţările limbilor şi
44 osteneala noroadelor moştnenîră, Pentru
ca să păzască direptăţile Lui şi leagea Lui vor
cerceta. Slava.

Cathisma 15. Alliluia. CV

1 Mărturisiţi-vă Domnului, căci e bun,
2 căci în veac mila Lui! Cine va grăi
puterniciile Domnului, auzite va face
3 toate laudele Lui? Fericiţi ceia ce
păzesc judecata şi fac direptate în
4 toată vreamea. Adu-Ţi aminte de noi,
Doamne, întru bunăvrearea norodului Tău;
5 socoteaşte pre noi întru mîntuirea Ta, Ca
să vedem întru bunătatea aleşilor Tăi, ca să ne
veselim întru veselia limbii Tale, ca să ne lău-
6 dăm cu moştnenirea Ta. Greşit-am cu
părinţii noştri, nelegiuit-am, făcut-am strîm-
7 bătate. Părinţii noştri în Eghipet n-au pri-
ceput minunile Tale, nu ş-au adus aminte de
8 mulţimea milei Tale Şi amărîră suindu-se
9 la Marea Roşie. Şi mîntui pre dînşii pentru
numele Lui, ca să cunoască puternicia Lui.
10 Şi certă pre Marea Roşie şi secă şi povăţui pre
11 dînşii în beznă ca în pustie; Şi mîntui pre
dînşii de mîna celuia ce uraşte şi mîntui pre ei
12 den mîna vrăjmaşilor; Acoperi apa pre cei
ce necăjiia pre ei, unul dentru dînşii n-au
13 rămas Şi crezură cuvîntul Lui şi cîntară
14 lauda Lui; Sîrguiră, uitară lucrurile Lui, nu
15 îngăduiră svatul Lui; Şi poftiră poftă în
pustiiu şi ispitiră pre Dumnezeu în loc fără de
16 apă. Şi deade lor cearerea lor, trimise saţiu
17 la sufletele lor. Şi scîrbiră pre Moisi în
tabără, pre Aaron, pre svîntul Domnului.
18 Să deşchise pămîntul şi înghiţi pre Dathan
şi acoperi preste adunarea lui Aviron.

Şi să aţîţă foc întru adunarea lor, pară au mis- 19
tuit pre păcătoşi. Şi au făcut viţel în Horiv 20
şi să închinară la cel cioplit. Şi schimbară 21
mărirea Lui întru asemănare de viţel, ce
mănîncă iarbă. Şi uitară pre Dumnezeu, 22
Cel ce mîntuiaşte pre dînşii, pre Cela ce au
făcut mari în Eghipet, minunate în pămîntul
lui Ham, înfricoşate la Marea Roşie. Şi zise 23
ca să-i piarză de tot pre dînşii, de nu ar fi stă-
tut Moisi, cel ales al Lui, întru zdrobire înain-
tea Lui, Ca să întoarcă mînia Lui, ca să nu-i 24
piarză de tot pre ei. Şi defăimară pămînt 25
pohtit, nu crezură cuvîntul Lui; şi răpştiră în
sălaşele lor, nu ascultară glasul Domnului.
Şi rădică mîna Lui preste dînşii, ca să-i surpe 26
pre ei în pustiiu Şi ca să le oboară sămînţa 27
lor întru limbi şi să-i răsipască pre dînşii pren
ţări. Şi să lipiră de Veelfegor şi mîncară 28
jîrtvele morţilor. Şi-L întărîtară pre El 29
întru tocmealele lor şi să înmulţi întru dînşii
cădearea. Şi stătu Finees şi izbîndi şi încetă 30
rana, Şi să socoti lui întru direptate, în neam şi 31
în neam, pînă în veac. Şi-L mîniară pre El 32
la Apa Pricei şi să dosădi Moisi pentru ei, că
amărîră Duhul Lui, Şi usebi cu buzele lui. 33
N-au pierdut de tot limbile carele au zis Domnul
lor, Şi să amestecară întru limbi şi învăţară 34
faptele lor şi slujiră celor cioplite ale lor şi li se
făcu lor întru piadecă. Şi jîrtvuiră pre fiii 35
lor şi pre featele lor dracilor Şi vărsară 36
sînge nevinovat, sîngele fiilor lor şi al feate-
lor, cărora au jîrtvuit cioplitelor lui Hanaan,
Şi să omorî cu ucidere pămîntul întru sînge, 37
Şi să spurcă cu faptele lor şi curviră cu toc-
mealele lor. Şi Să urgisi cu mînie Domnul 38
preste norodul Lui şi urî moşnenirea
Lui. Şi-i deade pre dînşii în mînile vrăjma- 39
şilor şi stăpîniră pre ei ceia ce urîia pre dîn-
şii Şi necăjiră pre ei vrăjmaşii lor şi să 40
smeriră supt mînile lor. De multe ori au mîn-
tuit pre dînşii, Iară ei L-au amărît pre El cu 41
svatul lor şi s-au smerit cu fărădelegile
lor. Şi văzu Domnul cînd să năcăjiia ei, cînd 42
El auzi rugăciunea lor, Şi-Ş aduse aminte 43
de făgăduinţa Lui şi Să căi după mulţimea
milei Lui, Şi-i deade pre ei la mile înaintea 44
tuturor cărora au robit pre dînşii. Mîntuiaş- 45
te-ne pre noi, Doamne, Dumnezeul nostru, şi
ne adună pre noi den limbi, Ca să ne măr- 46
turisim numelui Tău celui svînt, ca să ne fălim
întru lauda Ta. Binecuvîntat - Domnul 47
Dumnezeul lui Israil, den veac şi pînă în veac!
Şi va grăi tot norodul: „Facă-se. Facă-se!“
Slava.

Alliluia. CVI

1 Mărturisiţi-vă Domnului, căci e bun,
2 căci e în veac mila Lui!“ Zică cei
mîntuiţi de Domnul, pre carii au mîn-
tuit den mîna vrăjmaşului, şi den ţări
3 au adunat pre dînşii, De la răsări-
4 turi, şi apusuri, şi crivăţ, şi mare. Rătăciră
în pustiiul cel fără apă, calea cetăţii lăcaşului
5 n-au aflat, Flămînzind şi însetînd, sufletul
6 lor întru dînşii să săvîrşiia; Şi strigară
cătră Domnul, năcăjindu-se ei, şi den nevoile
7 lor mîntui pre ei, Şi povăţă pre ei la cale
direaptă, ca să meargă la cetate de lăcaş.
8 Mărturisască-se Domnului milele Lui şi
9 minunele Lui fiilor oamenilor! Căci au
săturat suflet deşert şi suflet flămînd împlu de
10 bunătăţi. Pre cei ce şedea întru întunearec
şi în umbra morţii, legaţi cu sărăcie şi cu
11 fier, Căce au amărît cuvintele lui Dumne-
12 zău şi sfatul Celui Nalt întărîtară, Şi să
smeri întru osteneale inimile lor, slăbiră, şi nu
13 era cine ajuta; Şi strigară cătră Domnul
cînd să necăjiia ei şi den nevoile lor mîntui pre
14 dînşii, Şi-i scoase pre ei dentru întunearec
şi umbra morţii şi legăturile lor au rumtu.
15 Mărturisască-se Domnului milele Lui şi
16 minunile Lui fiilor oamenilor! Căce au sfă-
rîmat porţi de aramă şi zăvoară de fier frîn-
17 se. Îi sprejini pre dînşii den calea fărădele-
gii lor, că pentru păcatele lor s-au smerit.
18 Toată mîncarea urî sufletul lor şi să apropiară
19 pînă la porţile morţii. Şi strigară cătră
Domnul cînd să necăjiia ei şi den nevoile lor
20 mîntui pre ei, Trimise cuvîntul Lui, şi vin-
21 decă pre ei dentru stricăciunile lor. Mărtu-
risască-se Domnului milele Lui, şi minunile
22 Lui fiilor oamenilor! Şi jîrtvuiască Lui
jîrtvă de laudă, şi vestească faptele Lui cu
23 bucurie! Cei ce să pogoară la mare cu vase,
24 făcînd lucrare în ape multe, Aceştea au
văzut faptele Domnului şi minunile Lui întru
25 adîncu. Zise şi stătu duh de vifor şi să înăl-
26 ţară valurile ei; Suie-să pînă la ceriuri şi să
pogoară pînă la ceale fără funduri, sufletul lor
27 întru răutăţi să topiia. Turburară-să, clăti-
ră-să, ca cel ce să îmbată; şi toată învăţătura
28 lor să cufundă. Şi strigară cătră Domnul
cînd să necăjiia ei şi den nevoile lor scoase-i
29 pre dînşii Şi porunci vihorului şi stătu
30 spre abur, şi încetară valurile ei. Şi să
veseliră, căce s-au aşăzat, şi povăţui pre
31 dînşii la limanul voii lor. Mărturisască-se
Domnului milele Lui şi minunile Lui fii-
32 lor oamenilor! Înalţe-L pre Dînsul întru
adunarea norodului şi întru şedearea bătrîni-
lor laude-L pre El. Puse rîuri la pustiiu şi 33
cursorile apelor la seate, Pămîntul rodito- 34
riu la sărătură,de răutatea celor ce lăcuiescu
într-însul. Pus-au pustiiul la iazere de apă 35
şi pămîntul fără de apă la cursori de ape Şi 36
lăcui acolo flămînzind şi au aşezat cetăţi de
lăcuinţă Şi sămănară ţarine şi răsădiră vii 37
şi au făcut roadă de naştere Şi-i blagoslovi 38
pre ei şi să înmulţiră foarte şi dobitoacele lor
nu le-au împuţinat. Şi să împuţinară şi 39
căzură la rău de năcazul realelor şi durerii.
Răvărsatu-s-au ocară preste boiarii lor şi-i 40
rătăci pre dînşii întru neumblată, şi nu
cale. Şi ajută săracului den sărăcie şi puse 41
ca oile neamului. Vedea-vor direpţii şi să 42
vor veseli şi toată fărădeleagea va astupa gura
ei. Cine e înţelept,şi va păzi aceastea şi va 43
priceape milele Domnului. Slava.

Cîntare a psalmului lui David CVII

Gata e inima mea, Doamne, gata e 1
inima mea; cînta-voiu şi voiu peveţui
întru mărirea mea. Scoală-te, 2
slava mea! Deştaptă-te, psaltire şi
alăută! Deştepta-mă-voiu la mîneca-
te. Mărturisi-mă-voiu Ţie întru noroade, 3
Doamne, cînta-voiu Ţie întru limbi, Căce 4
mare e deasupra ceriurilor mila Ta şi pînă la
nori adevărul Tău. Înalţă-te preste ceriuri, 5
Dumnezău, şi preste tot pămîntul mărirea Ta;
pentru ca să să izbăvească cei iubiţi ai Tăi,
Mîntuiaşte cu direapta Ta şi mă ascultă! Dum- 6
nezău au grăit întru sfîntul Lui: „Înălţa- 7
Mă-voiu şi voiu împărţi Sîchima şi Valea Cor-
turilor voiu măsura. Al Mieu iaste Galaad 8
şi al Mieu iaste Manasi; şi Efraim, sprejenire
capului Mieu; Iuda, împăratul Mieu; Moav, 9
căldarea nădejdei Meale, Preste Idumea 10
voiu pune încălţămintea Mea, Mie cei de alt
neam să supuseră“. Cine mă va aduce la 11
cetatea îngrădirii? Au cine mă va povăţui pînă
la Idumea? Au nu Tu, Dumnezău, Cela ce 12
ne-ai lepădat pre noi? Şi nu vei ieşi, Dumne-
zăule, întru puterile noastre? Dă-ne noao 13
ajutoriu den supărare; şi deşartă e mîntuirea
omului. Întru Dumnezău vom face puteare 14
şi Acesta va defăima pre vrăjmaşii noştri.

La săvîrşit, psalmul lui David CVIII

Dumnezău, lauda mea să nu o taci! Căci
gura păcătosului şi gura vicleanului
asupra mea să deşchise, Grăit-au 2
împotriva mea cu limbă vicleană şi cu
cuvinte de urîciune m-au încungiurat
şi-m deaderă războiu în zadar. În loc să mă 3
iubească, mă pîrîia, şi eu mă rugam. Şi pu- 4
seră asupra mea reale în loc de bune şi ură,

5 în loc de îndrăgirea mea. Pune preste dîn-
sul greşit şi diavolul să stea den direpta lui.
6 Cînd se va judeca el, să iasă osîndit şi ruga lui
7 facă-se întru păcat. Fie zilele lui puţine şi
8 oblăduirea lui să o ia altul. Facă-se fiii lui
9 săraci şi muiarea lui, văduă. Legănîndu-se
să să scoale fiii lui şi să ceară; scoaţă-se den
10 jirăştele caselor lor. Cerceteaze datornicul
toate cîte sînt la el şi jăfuiască streinii oste-
11 nealele lui. Să nu fie lui sprejenitoriu, nici
să să facă milostivitoriu surimanilor lui.
12 Facă-să fiii lui întru pierzare, într-un neam
13 stingă-se numele lui. Pomenească-se de
iznoavă fărădeleagea părinţilor lui înaintea
Domnului; şi păcatul maicii lui să nu să stin-
14 gă. Facă-se înaintea Domnului pururea şi
piară de tot den pămînt pomeana lor, pentru
15 căci nu ş-au adus aminte a face milă. Şi
goni pre omul cel measer şi sărac şi umilit la
16 inimă, a-l omorî. Şi iubi blăstămul, şi va
veni la dînsul; şi nu vru blagoslovenia, şi se va
17 depărta de la el. Şi să îmbrăcă cu blăstemul
ca cu o haină, şi întră ca o apă în maţele lui şi
18 ca untul-de-lemn în oasele lui. Facă-se lui
ca o haină carea să îmbracă şi ca brîul carele
19 pururea să încinge. Acesta e lucrul celor ce
mă pîrăsc pre mine de la Domnul şi celor ce
20 grăiesc reale asupra sufletului mieu. Şi Tu,
Doamne, Doamne, fă cu mine pentru numele
21 Tău, căci bună e mila Ta. Izbăveaşte-mă,
căci sărac şi measer sînt eu şi inima mea să
22 turbură înlăuntrul mieu. Ca umbra, cînd să
abate ea, mă răsipiiu, scuturaiu-mă ca lăcus-
23 tele. Genuchele meale slăbiră de post şi
24 carnea mea să schimbă de untdelemn. Şi
eu mă făcuiu ocară lor; văzură-mă, clătiră
25 capetele lor. Ajută-mi, Doamne, Dumne-
zăul mieu, şi mă mîntuiaşte, după mila
26 Ta! Şi cunoască că e mîna Ta aceasta şi Tu,
27 Doamne, ai făcut pre dînsa. Blăstăma-vor
ei, şi Tu vei blagoslovi. Cei ce să rădică
asupră-mi ruşineaze-se, iară robul Tău se va
28 veseli. Îmbrace-să cei ce mă pîrăsc pre
mine în ruşine şi să învălească ca cu un veş-
29 mînt cu ruşinea lor. Mărturisi-mă-voiu
Domnului foarte în rostul mieu şi în mijlocul
30 multora voiu lăuda pre El, Căci stătu den
dereapta săracului, ca să mîntuiască de spre
cei ce gonesc sufletul mieu. Slava.

Cathisma 16. Psalmul lui David CIX

1 Zise Domnul Domnului mieu: „Şăzi
2 den direapta Mea, Pînă voiu pune
pre vrăjmaşii Tăi supunere picioarelor
3 Tale". Toiagul puterii trimite-Ţ-va
Ţie Domnul den Sion: „Şi biruiaşte în
4 mijlocul vrăjmaşilor Tăi!" Cu Tine, începă-
tura în ziua puterii Tale, întru minunile sfinţi-
lor Tăi; den pîntece mainte de luceafă-
rul am născut pre Tine. Jură-Să Domnul şi 5
nu Se va căi: „Tu – preot în veac, după orîn-
duiala lui Melhisedec". Domnul den di- 6
reapta Ta sfărîmat-au în ziua urgiei Lui împă-
raţi. Judeca-va întru limbi; plini-va căderi; 7
zdrobi-va capete, pre pămînt, ale multora;
Den pîrîu pre cale va bea: pentru aceaea va 8
înălţa capul.

Alliluia. CX

Mărturisi-mă-voiu Ţie, Doamne, cu 1
toată inema mea, în svatul celor
direpţi şi în adunare! Mare-s lu- 2
crurile Domnului, cercate la toate
voile Lui! Mărturisire şi mare 3
cuviinţă, lucrul Lui şi direptatea Lui rămîne în
veacul veacului. Pomenire făcu minunelor 4
Lui; milostiv şi îndurătoriu, Domnul. Hrană au
dat celor ce să tem de Dînsul, Pomeni-va în 5
veac făgăduinţa Lui; putearea lucrurilor Lui
vestit-au norodului Său, Ca să le dea lor 6
moştenirea limbilor: faptele mînelor Lui, ade-
vărul şi judecata. Crezute-s toate poruncile 7
Lui, întărite în veacul veacului, făcute cu ade-
văr şi direptate. Mîntuire trimise norodu- 8
lui Său, porunci în veac făgăduinţa Lui.
Svînt şi înfricoşat iaste numele Lui; începă- 9
tura înţelepciunii – frica Domnului Şi pri- 10
ceapere bună la toţi ceia ce fac pre ea. Lauda
Lui rămîne în veacul veacului.

Alliluia CXI

Fericit omul cela ce să teame de Dom- 1
nul; întru poruncile Lui vrea-va
foarte. Tare în pămînt va fi să- 2
mînţa lui; neamul direpţilor să va
blagoslovi. Măriri şi avuţie în casa 3
lui; şi direptatea lui rămîne în veacul veacu-
lui. Răsări întru întunearec lumină direpţi- 4
lor, milostiv şi îndurătoriu şi dirept. Bun 5
om cela ce să îndură şi împrumutează; găti-va
cuvintele lui la judecată, căci în veac nu să va
clăti. La pomenire veacinică va fi direptul, 6
de auz rău nu să va teame. Gata e inema lui 7
să nădejduiască pre Domnul; întăritu-s-au
inema lui, nu să va teame, pînă unde va căuta
spre vrăjmaşii lui, Răsipi, deade săracilor; 8
direptatea lui rămîne în veacul veacului,
Cornul lui să va înălţa cu mărire; păcătosul va
vedea şi să va urgisi, dinţii lui va scrişni şi să 9
va topi; pohta păcătosului va peri. Slava.

Alliluia CXII

Lăudaţi, copii, pre Domnul, lăudaţi 1
numele Domnului! Fie numele 2
Domnului blagoslovit de acum şi pînă
în veac! De la răsăritul soarelui, 3
pînă la apusuri, lăudat numele Dom-
nului! Înalt preste toate limbile, Domnul, 4
preste ceriuri mărirea Lui! Cine e ca Domnul 5
Dumnezeul nostru, Cel ce lăcuiaşte întru cea-

le înalte şi ceale smerite privind în ceriu şi în
6 pămînt? Cel ce rădică de la pămînt pre
sărac şi de la gunoiu rădicînd pre measer,
7 Ca să-l şază pre el cu boiarii, cu boiarii noro-
8 dului Lui. Cel ce lăcuiaşte pre stearpă în
casă, maică preste feciori veselindu-se.

Alliluia. CXIII

1 În ieşirea lui Israil de la Eghipet, casei
2 lui Iacov den norod varvar, Să
făcu Iudea svinţirea ei; Israil, stăpîni-
3 rea ei. Marea văzu şi fugi, Iordanul
4 să întoarsă îndărăt. Munţii săltară
5 ca berbecii şi dealurile, ca mieii oilor. Ce-ţi
iaste ţie, mare, de ai fugit? Şi tu, Iordane, de ai
6 întors îndărăt? Munţii, că aţi săltat ca ber-
7 becii, şi dealurile, ca mieii oilor? De cătră
faţa Domnului să clătină pămîntul, de cătră
8 faţa Dumnezeului lui Iacov, Celuia ce au
întors piatra, în iazere de ape, şi cea în colţuri
cioplită, în izvoară de ape. Nu noao, Doam-
9 ne, Nu noao, ce numai numelui Tău dă
10 mărire, Pre mila Ta şi pre adevărul Tău, ca
nu cîndai să zică limbile: „Unde iaste Dumne-
11 zeul lor?“ Şi Dumnezeul nostru, în ceriu şi
12 pre pămînt, toate cîte au vrut au făcut. Ido-
lii limbilor – argint şi aur, fapte de mîni de
13 oameni; Gură au, şi nu vor grăi; ochi au, şi
14 nu vor vedea; Urechi au, şi nu vor auzi;
15 nasuri au, şi nu vor mirosi; Mîni au, şi nu
vor pipăi; picioare au, şi nu vor îmbla; nu vor
16 glăsui cu gîtlejul lor. Aseamenea lor să să
facă cei ce fac aceastea şi toţi ceia ce nădej-
17 duiesc preste ei. Casa lui Israil nădejdui
pre Domnul, ajutoriu şi scutitoriu lor iaste.
18 Casa lui Aaron nădejdui pre Domnul, ajutoriu
19 şi scutitoriu lor iaste. Ceia ce să tem de
Domnul nădejduiră pre Domnul, ajutoriu şi
20 scutitoriu lor iaste. Domnul pomenind pre
21 noi, blagoslovi pre noi; Blagoslovi casa lui
22 Israil, blagoslovi casa lui Aaron, Blagoslovi
pre cei ce să tem de Domnul, pre cei mici, cu
23 cei mari. Adaogă Domnul preste voi,
24 preste voi şi preste fiii voştri! Blagosloviţi
sînteţi voi Domnului, Celui ce au făcut ceriul
25 şi pămîntul. Ceriul ceriului – Domnului; şi
26 pămîntul l-au dat fiilor oamenilor. Nu cei
morţi Te vor lăuda, Doamne, nice toţ ceia ce
27 lăcuiescu în iad, Ce noi, cei vii, vom blagos-
lovi pre Domnul, de acum şi pînă în veac.

Alliluia. CXIV

1 Îndrăgiiu, căce va asculta Domnul gla-
2 sul rugii meale, Căce au plecat
ureachea Lui mie, şi în zilele meale Îl
3 voiu chema. Cuprinsără-mă du-
rori de moarte, primejdiile iadului afla-
4 tu-m-au; Necaz şi durori aflaiu, şi numele
Domnului am chemat: „O, Doamne, izbă- 5
veaşte sufletul mieu!“ Milostiv Domnul şi
dirept, şi Dumnezăul nostru miluiaşte.
Păzind pruncii Domnul; smeriiu-mă şi mă 6
mîntui. Întoarce-te, sufletul mieu, la 7
odihna ta, căce Domnul au făcut bine ţie;
Căce au scos sufletul mieu den moarte, ochii 8
miei den lacrămi şi picioarele meale de la
lunecare. Bine voiu plăcea înaintea Dom- 9
nului în ţara celor vii. Slava.

Alliluia CXV

Crezut-am, pentru aceaea am grăit şi 1
eu m-am smerit foarte. Şi eu ziş 2
întru uimirea mea: „Tot omul – min-
cinos!“ Ce voiu răsplăti Domnului 3
pentru toate cîte au dat mie? Pă- 4
har de mîntuire voiu lua şi numele Domnului
voiu chema. Rugile meale Domnului voiu 5
da naintea a tot norodului Lui. Cinstită e
înaintea Domnului moartea cuvioşilor Lui.
O, Doamne, eu – robul Tău, eu – robul Tău şi 6
fiiul slujnicii Tale. Rumpseşi legăturile 7
meale, Ţie voiu jîrtvui jîrtve de mîntuire şi în-
tru numele Domnului voiu chema. Rugile 8
meale Domnului voiu da, naintea a tot noro-
dul Lui, în curţile casii Domnului, în mijlocul
tău, Ierusalime.

Alliluia. CXVI

Lăudaţi pre Domnul, toate limbile; 1
făliţi pre El, toate noroadele!
Căce să întări mila Lui preste noi şi 2
adevărul Domnului rămîne în veac.

Alliluia. CXVII

Mărturisiţi-vă Domnului, căce e bun, 1
căci în veac – mila Lui! Zică, dară, 2
casa lui Israil căce e bun, căce e în
veac mila Lui! Să zică, dară, casa 3
lui Aaron, că e bun, că e în veac mila
Lui! Zică dară, toţi ceia ce să tem de Dom- 4
nul, că e bun, că e în veac mila Lui! Den 5
scîrbă chemaiu pre Domnul şi mă ascultă spre
lărgime. Domnul, mie ajutoriu şi nu mă 6
voiu teame ce-m va face mie omul. Domnul, 7
mie ajutoriu şi eu voiu vedea pre pizmaşii
miei. Bine e a nedejdui pre Domnul decît a 8
nedejdui pre om; Bine e a nedejdui pre 9
Domnul decît a nedejdui pre boiari. Toate 10
limbile încunjurară-mă: şi cu numele Domnu-
lui îm izbîndiiu pre ei. Încungiurîndu-mă 11
încunjurare, şi cu numele Domnului îm izbîn-
diiu pre ei. Încunjurară-mă ca albinile 12
fagurul, şi se aţiţară ca focul în spini, şi cu
numele Domnului îm izbîndiiu pre ei.
Împinsu fiind, mă întorşu a cădea, şi Domnul 13
m-au sprijenit. Vîrtutea mea şi lauda mea – 14
Domnul; şi fu mie întru mîntuire. Glas de 15
bucurie şi de mîntuire în corturile direpţi-
lor: „Direapta Domnului făcu puteare, 16
direapta Domnului mă înalţă, direapta

17 Domnului făcu puteare!“ Nu voiu muri, ce
voiu trăi şi voiu povesti lucrurile Domnu-
18 lui. Certînd mă certă Domnul, şi morţii nu
19 mă deade. Deşchideţi mie porţile direptă-
ţii; întrînd întru eale, mărturisi-mă-voiu
Domnului. Aceasta e poarta Domnului; direp-
20 ţii vor întra întru ea. Mărturisi-mă-voiu
Ţie, căce ai ascultat mie şi Te făcuşi mie întru
21 mîntuire. Piatra carea nu o au socotit zidi-
22 torii, aceasta fu în capul unghiului. De la
Domnul s-au făcut aceasta şi iaste minunată
23 întru ochii noştri. Aceasta e ziua carea o au
făcut Domnul; să ne bucurăm şi să ne veselim
24 întru dînsa. O, Doamne, mîntuiaşte-mă
dară! O, Doamne, sporeaşte dară! Blagoslovit
25 cel ce vine întru numele Domnului; Bla-
goslovit-am pre voi den casa Domnului.
26 Dumnezău – Domnul şi Să ivi noao. Adu-
naţi sărbătoare întru umbrare, pînă la cornu-
27 rile jîrtăvnicului! Dumnezăul mieu eşti Tu
şi mă voiu ispovedi Ţie; Dumnezăul mieu eşti
28 Tu, şi Te voiu înălţa. Mărturisi-mă-voiu
Ţie, căci ai ascultat pre mine şi Te făcuş mie
29 întru mîntuire. Mărturisiţi-vă Domnului,
căci e bun, căci în veac mila Lui! Slava.

Cathisma 17. Alliluia. CXVIII

1 Fericiţi cei nevinovaţi în cale, cei ce
2 îmblă în leagea Domnului! Fericiţi
ceia ce cearcă mărturiile Lui; cu toată
3 inima vor cerceta pre El, Pentru că
nu cei ce fac fărădeleagea în căile Lui
4 au mers. Tu ai poruncit poruncile Tale ca
5 să le păzim foarte. Măcară de s-ar îndi-
repta căile meale, ca să păzesc direptăţile
6 Tale! Atuncea nu mă voiu ruşina eu, cînd
voiu vedea preste toate poruncile Tale.
7 Mărturisi-mă-voiu Ţie cu direptatea inimii,
8 învăţînd eu judecăţile direptăţii Tale. Îndi-
reptările Tale păzi-le-voiu; nu mă părăsi pînă
9 în sfîrşit! Întru ce va isprăvi tînărul calea
10 lui? Întru cruţarea cuvintelor Tale. Cu
toată inima am cercat pre Tine; să nu mă lea-
11 pezi de către poruncile Tale! În inima mea
am ascuns cuvintele Tale, pentru ca să nu
12 greşesc Ţie. Blagoslovit eşti, Doamne; în-
13 vaţă-mă direptăţile Tale! Cu buzele meale
14 vestiiu toate judecăţile rostului Tău. În
calea mărturiilor Tale mă desfătaiu ca spre
15 toată avuţia. Întru poruncile Tale voiu
16 zăbovi şi voiu socoti căile Tale. Întru direp-
tăţile Tale voiu cugeta, nu voiu uita cuvintele
17 Tale. Răsplăteaşte robului Tău! Trăiaşte-mă,
18 şi voiu păzi cuvintele Tale. Descoperi ochii
miei, şi voiu socoti minunile den leagea
19 Ta. Nemearnic sînt eu în pămînt; să nu
20 ascunzi de la mine poruncile Tale. Pofti
sufletul mieu ca să poftească judecăţile Tale,
în toată vreamea. Certaş pre cei mîndri; 21
blăstămaţi ceia ce să abat de către poruncile
Tale. Ia de premprejurul mieu ocara şi 22
defăimarea, căci mărturiile Tale am cerce-
tat. Pentru că au şezut boiari şi asupra mea 23
grăiia, iară robul Tău zăboviia întru direptă-
ţile Tale. Pentru că mărturiile Tale cugetul 24
mieu iaste; şi sfaturile meale, direptăţile
Tale. Lipitu-s-au de pămînt sufletul mieu; 25
trăiaşte-mă după cuvîntul mieu. Căile 26
meale vestiiu şi m-ai ascultat; învaţă-mă
direptăţile Tale. În calea îndireptărilor 27
Tale înţelepţeaşte-mă şi voiu zăbovi întru
minunile Tale. Adormită sufletul mieu de 28
trîndăvie; adeverează-mă întru cuvintele
Tale. Calea strîmbătăţii depărtează de la 29
mine şi cu leagea Ta miluiaşte-mă! Calea 30
adevărului am ales şi judecăţile Tale n-am
uitat. Lipiiu-mă de mărturiile Tale; 31
Doamne, nu mă ruşina! Calea poruncilor 32
Tale am alergat, cînd ai lărgit inima mea.
Leage pune mie, Doamne, calea direptăţilor 33
Tale, şi voiu cerceta-o pre ea pururea. Înţe- 34
lepţeaşte-mă şi voiu cerceta leagea Ta şi voiu
păzi pre ea cu toată inima mea. Povăţuiaş- 35
te-mă în calea poruncilor Tale, căci pre dînsa
vruiu. Pleacă inima mea la mărturiile Tale, 36
şi nu la lăcomie. Întoarce ochii miei, ca să 37
nu văz deşertăciune; în calea Ta trăiaşte-mă.
Pune robului Tău cuvîntul Tău la frica 38
Ta. Ia demprejurul mieu ocara mea carea 39
am prepus, căci judecăţile Tale-s bune.
Iată, poftiiu poruncile Tale; întru direptatea 40
Ta trăiaşte-mă. Şi să vie preste mine mila 41
Ta, Doamne, mîntuirea Ta, după cuvîntul
Tău! Şi voiu răspunde celor ce-mi împută 42
cuvînt, căci am nedejduit pre cuvintele
Tale. Şi să nu iai den rostul mieu cuvîntul 43
adevărului, pînă la foarte, căci pre judecăţile
Tale nedejduiiu Şi voiu cruţa leagea Ta 44
pururea în veac şi în veacul veacului. Şi 45
mergeam întru lărgime, căci poruncile Tale
am cercat. Şi grăiiam întru mărturiile Tale 46
înaintea împăraţilor, şi nu mă ruşinam. Şi 47
cugetam întru poruncile Tale, carele am iubit
foarte. Şi am rădicat mîinile meale către 48
poruncile Tale, carele am iubit, şi zăboviiam
întru direptăţile Tale. Pomeneaşte cuvin- 49
tele Tale robului Tău, cărora m-ai nedej-
duit. Aceasta m-au mîngîiat întru smerenia 50
mea, căci cuvîntarea Ta m-au trăit. Cei 51
mîndri nelegiuiră foarte, iară de la leagea Ta
nu m-am abătut. Pomenit-am judecăţile 52
Tale den veac, Doamne, şi mă mîngîiai.
Mîhnire mă cuprinse de la cei păcătoşi, carii ce 53
părăsăscu leagea Ta. Cîntate era mie direptă- 54
ţile Tale în locul nemerniciei meale. Îm a- 55

duş aminte noaptea de numele Tău, Doamne,
56 şi păziiu leagea Ta. Aceasta mi să făcu mie,
57 căci direptăţile Tale am cercetat. Partea
mea eşti Doamne, ziş a păzi leagea Ta.
58 Rugaiu-mă feaţii Tale cu toată inima mea,
59 miluiaşte-mă după cuvîntarea Ta. Socotiiu
căile Tale şi am întors picioarele meale la
60 mărturiile Tale. Gătiiu-mă şi nu mă turbu-
61 raiu a păzi poruncile Tale. Funile păcătoşi-
lor să încîlciră la mine, şi leagea Ta n-am
62 uitat. La miazănoapte m-am sculat ca să
mă mărturisescu Ţie, spre judecăţile direptă-
63 ţii Tale. Părtaş eu sînt tuturor celor ce să
tem de Tine şi celor ce păzăsc poruncile
64 Tale. De mila Ta, Doamne, plinu e pămîn-
65 tul; direptăţile Tale învaţă-mă. Bunătate ai
făcut cu robul Tău, Doamne, după cuvîntul
66 Tău. Bunătate şi învăţătură şi cunoştinţă
învaţă-mă, căci poruncile Tale am crezut.
67 Mainte de a mă smeri, eu am păcătuit; pentru
68 aceaea cuvîntarea Ta am păzit. Bun eşti
Tu, Doamne, şi cu bunătatea Ta învaţă-mă
69 direptăţile Tale. Înmulţi-se preste mine
strîmbătatea mîndrilor, şi eu cu toată inima
70 voiu cerceta poruncile Tale. Închegatu-s-au
ca laptele inima lor, iară eu leagea Ta am
71 cercetat. Bine e mie, căci m-ai smerit,
72 pentru ca să învăţ direptăţile Tale. Bună
mi-e leagea gurii Tale, decît mii de aur şi de
argint. Slava.

Stare 1

73 Mîinile Tale făcură-mă şi mă zidiră;
înţelepţeaşte-mă şi voiu învăţa
74 poruncile Tale. Ceia ce să tem de
Tine vedea-mă-vor şi se vor veseli,
căci la cuvintele Tale am nedej-
75 duit. Cunoscut-am, Doamne, că direptate e
judecăţile Tale şi cu adevăr m-ai smerit pre
76 mine. Facă-să dară mila Ta ca să mă mîn-
gîie pre mine, după cuvîntarea Ta, robului
77 Tău. Vie mie îndurările Tale şi voiu trăi,
78 căci leagea Ta cugetul mieu iaste. Ruşinea-
ze-se mîndrii, căci fără direptate au nelegiuit
mie; şi eu voiu zăbovi întru poruncile Tale.
79 Întoarcă-mă pre mine ceia ce să tem de Tine
80 şi ceia ce cunosc mărturiile Tale. Facă-se
inima mea nevinovată întru direptăţile Tale,
81 pentru ca să nu mă ruşinez. Sfîrşaşte-să la
mîntuirea Ta sufletul mieu, la cuvintele Tale
82 nedejduiiu. Sfîrşiră-se ochii miei la cuvîntăto-
83 riul Tău, zicînd: „Cînd mă vei mîngîia?" Căci
m-am făcut ca un foale la brumă, direptăţile Tale
84 n-am uitat. Cîte sînt zilele robului Tău, cînd
îm vei face mie judecată de cătră cei ce mă go-
85 nesc? Povestiră mie cei fără de leage limbuţii;
86 ce nu e ca leagea Ta, Doamne. Toate porunci-
le Tale – adevăr; pre strîmbătate m-au gonit pre
87 mine. Ajută mie! Cît de puţin mă concenîră
la pămînt, şi eu n-am părăsit poruncile Tale.
După mila Ta trăiaşte-mă şi voiu păzi mărtu- 88
riile gurii Tale. În veac, Doamne, cuvîntul 89
Tău rămîne în ceriu. În rudă şi în rudă, ade- 90
vărul Tău. Întemeiat-ai pămîntul şi rămîne.
Cu rînduiala Ta rămîne ziua, căci toate-s 91
roabe Ţie. De nu căci leagea Ta cugetul 92
mieu iaste, atuncea aş peri întru smerenia
mea. În veac nu voiu uita îndireptările 93
Tale, căci întru eale m-ai trăit.

Starea a doua

Al Tău sînt eu, mîntuiaşte-mă, căci 94
direptăţile Tale am cercetat. Pre 95
mine îngăduiră păcătoşii ca să mă
piarză. Mărturiile Tale price-
puiu. A toată săvîrşirea văzuiu 96
marginea, largă e porunca Ta foarte. Cît 97
iubiiu leagea Ta, Doamne, toată ziua cugetul
mieu iaste. Mai mult decît pre nepriatinii 98
miei m-ai învăţat porunca Ta, căci în veac a
mea iaste. Mai mult decît toţi ceia ce mă 99
învaţă pre mine pricepuiu, căci mărturiile
Tale cugetul mieu iaste. Mai mult decît cei 100
bătrîni pricep, căci poruncile Tale cerce-
taiu. Den toată calea rea am oprit picioa- 101
rele meale, pentru ca să păzesc cuvintele
Tale. De la judecăţile Tale nu m-am abătut, 102
căci Tu ai pus leage mie. Cîtu-s de dulci gîtle-
jului mieu cuvintele Tale, mai mult decît
miarea rostului mieu! De la poruncile 103
Tale pricep, pentru aceaea am urît toată
calea strîmbătăţii. Luminătoriu picioarelor 104
meale e leagea Ta, şi lumină cărărilor meale.
Juraiu şi puş ca să păzesc judecăţile direptăţii 105
Tale. Smeriiu-mă pînă în săvîrşit; Doam- 106
ne, trăiaşte-mă după cuvîntul Tău! Ceale 107
de bunăvoie ale gurii meale binevoiaşte dară,
Doamne, şi judecăţile Tale învaţă-mă!
Sufletul mieu – în mînile Tale pururea şi lea- 108
gea Ta n-am uitat. Puseră păcătoşii laţ mie, 109
şi den poruncile Tale nu mă rătăciiu. Moş- 110
teniiu mărturiile Tale în veac, căci bucurie ini-
mii meale sînt. Plecaiu inema mea, ca să 111
fac direptăţile Tale în veac pentru răsplă-
tire. Pre cei fără de leage urîiu şi leagea Ta 112
îndrăgiiu. Ajutoriul mieu şi sprejenitoriul 113
mieu eşti Tu, la cuvintele Tale nădej-
duiiu. Abateţi-vă de la mine, cei ce vicleniţ, 114
şi voiu cerceta poruncile Dumnezeului mieu.
Sprejeneaşte-mă după cuvîntarea Ta şi mă 115
trăiaşte, şi nu mă ruşina de la aşteptarea mea!
Ajută-mi, şi mă voiu mîntui şi voiu cugeta întru 116
direptăţile Tale pururea. Defăimaş pre toţi 117
ceia ce viclenesc de la direptăţile Tale, căci
strîmbă e gîndirea lor. Smintiţi am socotit pre 118
toţi păcătoşii pămîntului, pentru aceaea am iu-
bit mărturiile Tale. Ţintuiaşte de frica Ta 119

cărnurile meale, pentru că de judecățile Tale
120 mă spămîntaiu. Făcut-am judecată şi di-
reptate; să nu mă dai pre mine la cei ce mă
121 năpăstuiesc. Priimeaşte pre robul Tău
spre bine; să nu mă năpăstuiască mîndrii.
122 Ochii miei să sfîrşiră la mîntuirea Ta şi la
123 cuvîntătoriul direptății Tale. Fă cu robul
Tău după mila Ta şi direptățile Tale învață-mă.
124 Robul Tău sînt eu; înțelepțeaşte-mă şi voiu
125 cunoaşte mărturiile Tale. Vreamea e a face
126 Domnului; răsipiră leagea Ta. Pentru
aceaea iubiiu poruncile Tale, mai mult decît
127 aurul şi topazion. Pentru aceaea cătră
toate poruncile Tale mă îndireptam, toată
128 calea strîmbă am urît. Minunate-s mărtu-
riile Tale; pentru aceaea le-au cercetat pre
129 eale sufletul mieu. Arătarea cuvintelor
Tale lumina-va şi va înțelepți pruncii.
130 Gura mea am deşchis şi am tras duh, căci
poruncile Tale poftiiam. Slava.

Starea a treia

131 Priveaşte spre mine şi mă miluiaşte,
după judecata celor ce iubesc numele
132 Tău. Paşii miei îndireptează după
cuvîntătoriul Tău şi să nu mă stăpî-
133 nească toată fărădeleagea. Mîn-
tuiaşte-mă de năpastea oamenilor şi voiu păzi
134 poruncile Tale. Fața Ta iveaşte spre robul
135 Tău şi mă învață direptățile Tale. În cur-
sori de apă se afundară ochii miei, de vreame
136 ce n-am păzit leagea Ta. Dirept eşti,
Doamne, şi direapte-s judecățile Tale.
137 Poruncişi direptate mărturiile Tale şi adevăr
138 foarte. Topitu-m-au rîvnirea Ta, căce ui-
139 tară cuvintele Tale vrăjmaşii miei. Lămurit
cuvîntătoriul Tău foarte, şi robul Tău iubi pre
140 el. Tînăr eu sînt şi ocărît; direptățile Tale
141 nu le-am uitat. Direptatea Ta direptate e în
142 veac şi leagea Ta – adevăr. Năcazuri şi
nevoi aflară-mă; poruncile Tale – cugetul
143 mieu. Direptate-s mărturiile Tale în veac;
144 înțelepțeaşte-mă şi voiu trăi. Strigaiu cu
toată inima mea: Ascultă-mă, Doamne!
145 Direptățile Tale voiu cerceta. Strigaiu Ție;
mîntuiaşte-mă, şi voiu păzi mărturiile Tale.
146 Apucaiu fără vreame şi strigaiu, la cuvintele
147 Tale nedejduiiu. Apucară-mă ochii miei
spre mînecate, ca să deprinzu cuvintele Tale.
148 Glasului mieu ascultă, Doamne, după mila Ta;
149 după judecata Ta trăiaşte-mă. Apropiară-se
cei ce mă goniia cu nelegiuire, şi de la leagea Ta
150 s-au depărtat. Aproape eşti, Doamne, şi toate
151 căile Tale – adevăr. De-nceput cunoscuiu
dentru mărturiile Tale, căce în veac întemeiaş
152 pre eale. Vezi smerenia mea şi mă scoate,
153 căce leagea Ta n-am uitat. Judecă ju-
decata mea şi mă mîntuiaşte; pentru cuvîntul
Tău trăiaşte-mă! Departe e de la păcătoşi 154
mîntuirea, căce direptățile Tale n-au cru-
țat. Milosîrdiile Tale multe-s, Doamne; şi 155
după judecata Ta trăiaşte-mă. Mulți-s ceia 156
ce mă gonescu şi mă necăjescu; de la mărtu-
riile Tale nu m-am abătut. Văzuiu neprice- 157
puți şi mă topiiam, căce cuvintele Tale n-au
păzit. Caută că poruncile Tale am iubit, 158
Doamne, în mila Ta trăiaşte-mă. Începă- 159
tura cuvintelor Tale e adevărul şi în veac toate
judecățile direptății Tale. Boiarii goniră-mă 160
în zadar; şi de cuvintele Tale să înfricoşă
inima mea. Bucura-mă-voiu eu pre cuvin- 161
tele Tale ca cela ce aflâ jafuri multe. Strîm- 162
bătatea am urît şi m-am scîrbit, şi leagea Ta
îndrăgiiu. De şapte ori ziua lăudaiu-Te, pre 163
judecățile direptății Tale. Pace multă la cei 164
ce iubescu leagea Ta, şi nu iaste lor piade-
că. Aşteptam mîntuirea Ta, Doamne, şi 165
poruncile Tale îndrăgiiu. Păzi sufletul mieu 166
mărturiile Tale şi le iubi foarte. Păzit-am 167
poruncile Tale şi mărturiile Tale, căce toate
căile meale înaintea Ta sînt, Doamne.
Apropie-se rugăciunea mea înaintea Ta, 168
Doamne; după cuvîntarea Ta înțelepțeaşte-mă.
Între rugăciunea mea înaintea Ta, Doamne; 169
după cuvîntătoriul Tău mîntuiaşte-mă.
Izbucnească buzele meale laudă cînd mă vei 170
învăța direptățile Tale. Răspunză limba 171
mea cuvintele Tale, căce toate poruncile Tale
direptate sînt. Facă-se mîna Ta a mă mîn- 172
tui, căce poruncile Tale am ales. Poftiiu 173
mîntuirea Ta, Doamne; şi leagea Ta deprin-
dere mie iaste. Trăi-va sufletul mieu şi Te 174
va lăuda, şi judecățile Tale ajuta-m-vor
mie. Rătăciiu ca o oaie pierdută; cearcă pre 175
robul Tău, căce poruncile Tale n-am uitat.
Slava.

Cathisma 18. Cîntarea stepenilor CXIX

Cătră Domnul, cînd mă necăjiiu, stri- 1
gaiu şi mă ascultă. Doamne, izbă- 2
veaşte sufletul mieu de buze nedi-
reapte şi de limbă vicleană! Ce să 3
va da Ție şi ce să va adaoge Ție cătră
limba vicleană? Săgețile Celui tare – ascu- 4
țite, cu cărbunii cei pustinici. Vai, că 5
nemernicia mea s-au delungat, sălăşluiiu-mă
cu sălaşurile lui Chidar! Multe nemernici
sufletul mieu. Cu cei ce urîia pacea eram cu
pace; cînd grăiiam lor, îm da război în zadar. 6

Cîntarea stepenelor. CXX

Rădicaiu ochii miei la munți; de unde 1
va veni ajutoriul mieu? Ajutoriul 2
mieu – de la Domnul, Cela ce au făcut
ceriul şi pămîntul. Să nu dai la clă- 3
tire piciorul Tău, nici să dormitea-

4 ze Cela ce te păzeaşte pre tine. Iată, nu va
dormita, nici va adormi Cela ce păzeaşte pre
5 Israil. Domnul păzi-te-va. Domnul să te
păzască pre tine, pre mîna direapta ta.
6 Ziua soarele nu te va arde, nici luna noap-
7 tea. Domnul te va păzi pre tine de cătră tot
8 răul; păzi-va sufletul tău Domnul. Domnul
va păzi întrarea ta şi ieşirea ta, de acum şi
pînă în veac.

Cîntarea stepenilor CXXI

1 Veseliiu-mă spre cealea ce mi s-au zis
mie: „La casa Domnului mearge-vom!"
2 Stînd era picioarele noastre în curţile
tale, Ierusalim. Ierusalime, care te
zideşti ca o cetate, căriia partea ei
3 dempreună! Pentru că acolo s-au suit nea-
murile, fealiurile Domnului, mărturia lui
4 Israil, Ca să să mărturisască numelui Dom-
5 nului. Căci acolo au şezut scaune la jude-
6 cată, scaune la casa lui David. Întrebaţi
dară ceale de pace Ierusalimului; şi ieftinătate
7 celor ce te iubesc pre tine! Facă-să dară
pace întru putearea ta şi ieftinătate întru băş-
8 tile turnului tău. Pentru fraţii miei şi
pentru vecinii miei grăiam dară pace pentru
9 tine. Pentru casa Domnului Dumnezăului
nostru, am cercetat ceale bune ţie.

Cîntarea stepenilor CXXII

1 Cătră Tine rîdicaiu ochii miei, Cela ce
2 lăcuieşti în ceriu. Iată, ca ochii
3 robilor în mînile stăpînilor lor, Ca
ochii slujnicii la mînile stăpînei ei,
aşa-s ochii noştri cătră Domnul Dum-
nezăul nostru, pînă unde Se va milostivi spre
4 noi. Miluiaşte-ne pre noi, Doamne, miluiaş-
te-ne, căci întru mult ne-am împlut de hulă!
5 Întru mult să împlu sufletul nostru [de] ocara
celor ce sînt în bogăţie şi hula celor mîndri.

Cîntarea stepenilor CXXIII

1 De nu ar fi că Domnul era întru noi –
2 zică dară Israil! –, De nu ar fi că
Domnul era întru noi, cînd s-ar rîdica
oameni preste noi, oare vii ne-ar fi
înghiţit pre noi, cînd s-au urgisit
3 mînia lui preste noi. Oare apa ne-ar fi
4 cufundat pre noi, Pîrîu au trecut sufletul
nostru, oare trecut-au sufletul nostru apa
5 cea neaşăzată! Blagoslovit Domnul, Ca-
rele n-au dat pre noi spre vînat dinţilor
6 lor! Sufletul nostru ca o pasăre să izbăvi
7 den laţul vînătoriului; Laţul să zdrobi şi noi
8 ne-am mîntuit. Ajutoriul nostru, întru nu-
mele Domnului, Celui ce au făcut ceriul şi
pămîntul. Slava.

Cîntarea stepenilor CXXIV

Ceia ce nedejduiesc pre Domnul, ca 1
muntele Sionului; nu se va clăti în veac
cela ce lăcuiaşte în Ierusalim. Munţi 2
– împrejurul lui şi Domnul – împrejurul
norodului Lui, de acum şi pînă în veac.
Căci nu va lăsa Domnul toiagul păcătoşilor pres- 3
te sorţul direpţilor, pentru ca să nu întinză direp-
ţii întru fărădelegi mînile lor. Fă bine, Doam- 4
ne, celor buni şi celor direpţi la inimă. Iară pre 5
cei ce pleacă la îndărătnicii duce-i-va Domnul cu
ceia ce fac fărădeleagea. Pace preste Israil!

Cîntarea stepenilor CXXV

Cînd întoarse Domnul robirea Sionului, 1
făcutu-ne-am ca nişte mîngîiaţi. A- 2
tuncea să împlu de bucurie gura noastră
şi limba noastră, de veselie. Atuncea 3
vor grăi întru limbi: „Mări Domnul a 4
face cu dînşii!" Mări Domnul a face cu noi, făcu-
tu-ne-am veselindu-ne. Întoarce, Doamne, 5
robimea noastră, ca pîraiele în austru! Cei ce 6
samănă cu lacrămi, cu bucurie vor secera.
Mergînd mergea şi plîngea puind semenţile lor. 7
Şi venind vor veni cu bucurie rîdicînd znopii lor. 8

Cîntarea stepenilor CXXVI

De nu va Domnul zidi casa, în deşărt au 1
ostenit cei ce zidesc. De nu va Dom- 2
nul păzi cetatea, în deşărt au privegheat
cel ce păzeaşte; în deşărt voao iaste a
mîneca, Sculaţi-vă, după ce aţ şăzut, 3
ceia ce mîncaţi pîinea durerii, Cînd va da iubi- 4
ţilor Lui somnu! Iată, moştenirea Domnului –
fiii, plata rodului pîntecelui! Ca nişte săgeţi în 5
mîna celui tare, aşa – fiii celor scuturaţi. Feri- 6
cit cine va plini pofta lui dentru dînşii; nu se vor
ruşina cînd grăiesc vrăjmaşilor lor în porţi.

Cîntarea stepenilor CXXVII

Fericiţi toţi ceia ce să tem de Domnul, 1
ceia ce merg în căile Lui! Osteneale- 2
le roadelor tale vei mînca; fericit eşti şi
bine-ţ-va fi. Muiarea ta – ca o vie ro- 3
dită în laturile casei tale; Fiii tăi – ca 4
nişte tinere odrasle de maslin împrejurul measei
tale. Iată, aşa se va blagoslovi omul cela ce să 5
teame de Domnul. Blagoslovească-te Dom- 6
nul den Sion şi să vezi bunătăţile Ieusalimului
toate zilele vieţii tale. Şi să vezi fiii fiilor tăi. 7
Pace preste Israil!

Cîntarea stepenilor CXXVIII

De multe ori îm deaderă războiu den ti- 1
nereaţele meale – zică dară Israil! –,
De multe ori îm deaderă războiu den 2
tinereaţele meale şi încă nu putură
spre mine. Pre umărul mieu cio- 3
pliia păcătoşii, îndelungară fărădeleagea lor.

4 Domnul cel direpi tăia grumazii păcătoşilor; ru-
şineaze-se şi să întoarcă îndărăt toţi ceia ce urăsc
5 Sionul. Facă-se ca iarba podurilor, carea mai
6 nainte de a să zmulge să uscă, De carele n-au
împlut mîna lui săcerătoriul şi sînul lui, cel ce adu-
7 nă znopii! Şi nu ziseră cei ce trec pre aproape:
8 „Blagoslovenia Domnului, preste voi! Blagos-
lovit-am pre voi întru numele Domnului". Slava.

Cîntarea stepenilor CXXIX

1 Den adîncuri strigaiu Ţie, Doamne!
2 Doamne, ascultă glasul mieu! Fa-
că-se urechile Tale păzind la glasul rugii
3 meale. De vei lua aminte fărădelegi-
le, Doamne, Doamne, cine va suferi?
4 Căci lîngă Tine iertarea iaste, pentru numele
5 Tău îngăduiiu-Te, Doamne; Îngădui sufletul
mieu la cuvîntul Tău, nedejdui sufletul mieu pre
6 Domnul, De la straja de dimineaţă pînă în
noapte; de la straja de dimineaţă nedejduiască
7 Israil pre Domnul. Căci lîngă Domnul e mila
8 şi multă mîntuire lîngă El. Şi El va mîntui pre
Israil den toate fărădelegile lui.

Cîntarea stepenilor CXXX

1 Doamne, nu să înălţă inima mea, nici să
2 înălţară ochii miei, Nici merş întru
măriri, nici întru minunate, mai mult
3 decît mine; De nu mă smeriiam, ce
4 înălţaiu sufletul mieu, Ca înţărca-
tul spre maica lui, aşa să răsplăteşti sufletului
5 mieu. Nedejduiască Israil pre Domnul, de
acum şi pînă în veac!

Cîntarea stepenilor CXXXI

1 Adu-Ţi aminte, Doamne, de David şi
2 de toate blîndeaţele lui, Cum s-au
jurat Domnului, făgăduitu-s-au Dum-
3 nezăului lui Iacov: „De voiu întra
în sălaşul casei meale, de mă voiu sui
4 pre patul aşternutului mieu, De voiu da
somnu ochilor miei şi geanelor meale adormi-
5 tare, Şi odihnă tîmplelor meale, pînă unde
voiu afla loc Domnului, sălaş Dumnezăului lui
6 Iacov". Iată, am auzit pre ea în Efratha,
7 aflăm pre ea în cîmpii Dumbrăvii. „Întra-
vom la lăcaşurile Lui, închina-ne-vom la locul
8 unde au stătut picioarele Lui". Scoală-Te,
Doamne, la odihna Ta, Tu şi chivotul sfinţirii
9 Tale! Preoţii Tăi îmbrăca-se-vor cu direp-
10 tatea, şi curaţii Tăi se vor bucura. Pentru
David, robul Tău, să nu întorci faţa unsului
11 Tău! Jură Domnul lui David adevăr şi nu
va lepăda pre el: „Den roada pîntecelui tău
12 pune-voiu preste scaunul tău. De vor păzi
fiii tăi făgăduinţa Mea şi mărturiile Meale
13 aceastea, carele voiu învăţa pre ei, Şi fiii
lor pînă în veac vor şedea pre scaunul tău".
14 Căce au ales Domnul Sionul, osebi pre dînsul
15 spre lăcaş Lui. „Aceasta e odihna Mea
în veacul veacului, aicea voiu lăcui, căce am
ales pre el. Vînatul lui blagoslovind voiu 16
blagoslovi; pre săracii lui sătura-i-voiu de pî-
ne. Pre preoţii lui îmbrăca-i-voiu cu mîn- 17
tuire, şi curaţii lui cu bucurie să vor bucu-
ra. Acolo voiu răsări cornul lui David, 18
gătit-am luminătoriu unsului Mieu. Pre 19
vrăjmaşii lui îmbrăca-i-voiu cu ruşine, şi
preste dînsul va înflori sfinţenia Mea".

Cîntarea stepenilor CXXXII

Iată dară ce e bun sau ce e înfrumseţat, 1
fără numai a lăcui fraţii dempreună!
Ca mirul preste cap, cel ce pogoară 2
preste barbă, pre barba lui Aaron,
Ce pogoară pre marginea îmbrăcămin- 3
tei lui, ca roao a Ermonului, cea ce să pogoară
pre munţii Sionului. Căce acolo au poruncit 4
Domnul blagoslovenia, viaţă pînă în veac.

Cîntarea stepenilor CXXXIII

Iată dară, binecuvîntaţi pre Domnul, 1
toţi robii Domnului, Ceia ce staţi în 2
casa Domnului, în curţile casii Dum-
nezăului nostru! În nopţi rădicaţi 3
mînile voastre la sfinte, blagosloviţi
pre Domnul! Blagoslovească-te Domnul 4
den Sion, Cela ce au făcut ceriul şi pămîntul!

(Slava. Cathisma 19) Alliluia, CXXXIV

Lăudaţi numele Domnului, lăudaţi, 1
robii, pre Domnul, Cei ce staţi în 2
casa Domnului, în curţile casii Dum-
nezăului nostru! Lăudaţi pre 3
Domnul, căce e bun Domnul, cîntaţi
numelui Lui, căce e bun! Căce pre Iacov au 4
ales Lui Domnul, pre Israil, spre aveare
Lui. Căce eu am cunoscut că e mare Dom- 5
nul, şi Domnul nostru – mai mare decît toţi
dumnezăii. Toate cîte au vrut Domnul au 6
făcut în ceriu şi pre pămînt, în mări şi în toate
beznele. Suind nori de la marginea pămîn- 7
tului, fulgere la ploaie au făcut. Cela ce 8
scoate vînturi den visteriile lui; carele au lovit
ceale dentîi născute ale Eghipetului, den om
pînă în dobitoc. Trimis-au seamne şi 9
minuni în mijlocul tău, Eghipte, întru Faraon
şi întru toţi robii lui. Carele au lovit limbi 10
multe şi au ucis împăraţi tari, Pre Sion, 11
împăratul amoreilor, şi pre Og, împăratul
Vasanului, şi toate împărăţiile lui Hanaan,
Şi deade pămîntul lor moşnenire lui Israil, 12
norodului Lui. Doamne, numele Tău – în 13
veac, şi pomenirea Ta – în rudă şi în rudă.
Căce va judeca Domnul pre norodul Lui, şi 14
preste robii Lui Să va mîngîia. Idolii limbi- 15
lor – argint şi aur, fapte de mîini omeneşti.
Gură au, şi nu vor grăi, ochi au, şi nu vor 16
vedea, Urechi au, şi nu vor auzi, pentru că 17
nu iaste duh în gura lor. Aseamenea cu dînşii 18
facă-se ceia ce fac aceastea şi toţi ceia ce nedej-

19 duiescu preste ei! Casa lui Israil, binecu-
vîntați pre Domnul; casa lui Aaron, binecu-
20 vîntați pre Domnul; Casa lui Levi, binecu-
vîntați pre Domnul; ceia ce vă teameți de
21 Domnul, binecuvîntați pre Domnul! Bine e
cuvîntat Domnul den Sion, Cela ce lăcuiaște
Ierusalimul.

Aliluia, CXXXV

1 Mărturisiți-vă Domnului, căci iaste
2 bun, căci e în veac mila Lui! Măr-
turisiți-vă Dumnezăului dumnezei-
3 lor, căci e în veac mila Lui! Mărtu-
risiți-vă Domnului domnilor, căce e
4 în veac mila Lui! Celuia ce au făcut minuni
5 mari sînguri, căci e în veac mila Lui! Celuia
ce au făcut ceriurile cu preceapere, căci e în
6 veac mila Lui! Celui ce au întărit pămîntul
7 preste ape, căci e în veac mila Lui! Celui ce
au făcut luminători mari sîngur, căci e în veac
8 mila Lui; Soarele, spre stăpînirea zilei,
9 căci e în veac mila Lui; Luna și stealele,
spre stăpînirea nopții, căci e în veac mila
10 Lui! Cela ce au lovit Eghipetul cu cei den-
11 tîiu născuți ai lor, căci e în veac mila Lui, Și
au scos pre Israil den mijlocul lor, căci e în
12 veac mila Lui, Cu mînă tare și cu braț înalt,
13 căci e în veac mila Lui! Celuia ce au împăr-
țit Marea Roșie în despărțituri, căci e în veac
14 mila Lui, Și au trecut pre Israil pren mijlo-
15 cul ei, căci e în veac mila Lui, Și au scuturat
pre Faraon și putearea Lui în Marea Roșie,
16 căci e în veac mila Lui! Celui ce au trecut
nărodul Lui în pustiiu, căci e în veac mila
17 Lui! Celui ce au lovit împărați mari, căci e
18 în veac mila Lui! Și au omorît împărați tari,
19 căci e în veac mila Lui, Pre Sion, împăratul
20 amorreilor, căci e în veac mila Lui, Și pre
Og, împăratul Vasanului, căci e în veac mila
21 Lui, Și au dat pămîntul lor moșnenire, căci
22 e în veac mila Lui, Moșnenire lui Israil,
23 robului Lui, căci e în veac mila Lui! Căci
întru smearenia noastră pomeni pre noi
24 Domnul, căci e în veac mila Lui! Și ne mîn-
tui pre noi de vrăjmașii noștri, căci e în veac
25 mila Lui! Cela ce dă hrană la tot trupul, căci
26 e în veac mila Lui! Mărturisiți-vă Dumne-
zeului ceriului, căci e în veac mila Lui!

Lui David, pren Ieremia, CXXXVI

1 La rîurile Vavilonului, acolo am șăzut
și am plîns, pomenind noi Sionul.
2 La sălcii, în mijlocul lui, am spîn-
3 zurat unealtele noastre, Căci
acolo ne-au întrebat pre noi cei ce
4 ne-au robit pre noi cuvinte de cîntări, Și
cei ce ne-au adus pre noi laudă: „Cîntați
5 noao den cîntările Sionului!“ Cum vom
cînta cîntarea Domnului pre pămînt striin?
De te voiu uita, Ierusalime, să să uite direapta 6
mea! Să să lipască limba mea de gîtlejul 7
mieu, de nu-m voiu aduce aminte de tine,
De nu voiu rîndui întîiu Ierusalimul ca la înce- 8
pătura veseliei meale! Adu-Ți aminte, 9
Doamne, de fiii Edomului ziua Ierusalimu-
lui, Cei ce zicea: „Deșertați, deșertați pînă 10
la temeliile lui!“ Fata Vavilonului cea tică- 11
loasă! Fericit carele-ț va da ție răsplătirea ta
carea ai dat noao. Fericit cine va prinde și 12
va trînti pruncii tăi cătră piatră. Slava.

Cîntare lui David, a lui Aggheu și a Zahariei, CXXXVII

Mărturisi-mă-voiu Ție, Doamne, cu 1
toată inema mea, și înaintea îngerilor
cînta-voiu Ție, căci ai auzit toate
graiurile rostului mieu. Închina- 2
mă-voiu cătră bisearica cea svîntă a
Ta și mă voiu mărturisi numelui Tău, Pre 3
mila Ta și adevărul Tău; căci ai mărit preste
tot numele cel svînt al Tău. În carea zi Te 4
voiu chema, de sîrg ascultă-mă! Înmulți-
mă-vei în sufletul mieu cu putearea Ta.
Mărturisască-se Ție, Doamne, toți împărații 5
pămîntului, căci au auzit toate graiurile gurii
Tale, Și cînte întru cîntările Domnului, căci 6
mare e mărirea Domnului, Căci înaltu e 7
Domnul, și ceale smerite priveaște și ceale înalte
de departe cunoaște. De voiu mearge în mij- 8
locul năcazului, trăi-mă-vei! Preste urgia vrăj-
mașilor miei întinseș mîna Ta și mă mîntui di-
reapta Ta. Domnul va răsplăti pentru mine. 9
Doamne, mila Ta, în veac; faptele mînilor Tale
să nu le treci cu vedearea.

La săvîrșit, lui David, psalmul Zahariei întru răsipire, CXXXVIII

Doamne, ispitiși-mă și mă cunoscuș. 1
Tu cunoscuși ședearea mea și scula-
rea mea; Tu pricepi gîndurile 2
meale de departe. Cărarea mea și
funea mea Tu ai iscoditu-o, Și 3
toate căile meale le-ai văzut înainte; căci nu
iaste vicleșug în limba mea. Iată, Doamne, 4
Tu cunoscuș toate, ceale de apoi și ceale de-nce-
put; Tu m-ai zidit, și ai pus preste mine mîna
Ta. Minună-se știința Ta, de cătră mine; să 5
întări, nu voiu putea cătră ea. Unde voiu 6
mearge de cătră Duhul Tău, și de cătră fața Ta
unde voiu fugi? De mă voiu sui la ceriu, Tu 7
acolo ești; de mă voiu pogorî la iad, ești de
față; De-m voiu lua arepile meale la mîne- 8
cate și voiu lăcui la margenile mării, Pentru 9
că și acolo mîna Ta mă va povățui și mă va
ținea direapta Ta. Și ziș: „Oare întunearec 10
călca-mă-va, și noaptea – lumină întru desfătă-
ciunea mea?“. Căci întunearec nu se va întu- 11
neca de la Tine, și noaptea ca ziua se va lumina;

cum iaste întunearecul ei, aşa e şi lumina
12 ei. Căci Tu ai cîştigat rănichii miei, spri-
jenitu-m-ai den pîntecele maicei meale.
13 Mărturisi-mă-voiu Ţie, că cu groază Te-ai
minunat; minunate-s lucrurile Tale, şi sufle-
14 tul mieu conoaşte foarte. Nu s-au ascuns
osul mieu de la Tine, carele ai făcut întru
ascuns, şi statul mieu, întru ceale prea de jos
15 ale pămîntului. Cel nefăcut al mieu au
conoscut ochii Tăi şi pre cartea Ta toţi se vor
scrie; ziua se vor zidi, şi nimea, întru dînşii.
16 Şi mie foarte să cinstiră priatenii Tăi, Dumne-
zăule, o, foarte să întăriră începăturile lor.
17 Număra-i-voiu pre dînşii, şi mai mult decît
năsipul se vor înmulţi. Sculaiu-mă şi încă sînt
18 cu Tine. De vei omorî pre păcătoşi, Dum-
nezăule! Oamenii sîngerilor, abateţi-vă de la
19 mine, Căci pricitori sînteţi la gînduri! Lua-
20 vor la deşertăciune cetăţile Tale. Au nu pre
cei ce Te-au urît, Doamne, am urît, şi pre vrăj-
21 maşii Tăi mă topiiam? Deplin ură urîiam
pre ei, în loc de nepriatini mi să făcură.
22 Ispiteaşte-mă, Doamne, şi conoaşte inima
mea; cearcă-mă şi conoaşte cărările mea-
23 le Şi vezi de iaste cale fără de leage în
mine şi mă povăţeaşte în cale veacinică.

La săvîrşit, psalmul lui David CXXXIX

1 Scoate-mă, Doamne, de la omul
viclean; de om nedirept mîntuiaşte-mă,
2 Carii au socotit strîmbătate la
inimă, toată ziua rînduia războaie.
3 Ascuţiră limbile lor ca a şarpelui;
4 otrava aspidelor – supt buzele lor. (Stri-
gare) Păzeaşte-mă, Doamne, den mîna păcă-
tosului; de oameni nedirepţi scoate-mă,
5 Carii au socotit ca să împiadece paşii miei.
6 Ascunseră mîndrii laţ mie Şi cu funi au
întins laţ picioarelor meale; ţiindu-se de
7 cărare, piadeci puseră mie. (Strigare) Zis
Domnului: „Dumnezăul mieu eşti, bagă în
urechi, Doamne, glasul rugii meale".
8 Doamne, Doamne, putearea mîntuirei meale,
umbriş preste capul mieu, în ziua războiu-
9 lui. Să nu mă dai, Doamne, de la pohta
mea, celui păcătos; gîndiră asupra mea; să nu
mă părăseşti, pentru ca să nu se înalţe.
10 (Strigare) Capul încungiurării lor, truda buze-
11 lor lor, va acoperi pre dînşii! Cădea-vor
preste dînşii cărbuni; cu foc vei oborî pre ei,
12 cu ticăloşii, şi nu vor suferi. Om limbut nu
se va îndirepta pre pămînt, pre bărbatul
strîmb realele-l vor vîna spre stricăciuni.
13 Conoscuiu că va face Domnul judecata săraci-
14 lor şi direptatea measerilor; Însă direpţii
vor mărturisi numele Tău şi vor lăcui direpţi
împreună cu faţa Ta. Slava.

Psalm lui David CXL

Doamne, strigaiu către Tine, ascultă-mă: 1
ia aminte glasul rugii meale, cînd
strig către Tine! Îndirepteaze-se 2
ruga mea ca tămîia înaintea Ta, rîdi-
carea mînilor meale, jirtvă de sară.
Pune, Doamne, straje gurii meale, şi uşă de 3
îngrădire împrejur buzelor meale. Să nu 4
abaţi inima mea la cuvinte de vicleşug, ca să
vinuiesc vini în păcate Cu oameni ce 5
lucrează fărădeleagea, şi nu mă voiu însoţi cu
aleşii lor. Certa-mă-va direptul cu milă şi 6
mă va mustra, şi untdelemnul păcătosului să
nu ungă capul mieu; Căci încă şi ruga mea, 7
întru bune-vrerile lor. Să înghiţiră lîngă
piatră judecătorii lor. Auzi-vor graiurile 8
meale, căci să îndulciră; ca grăsimea pămîn-
tului să rumpse pre pămînt, Răsipiră-se 9
oasele lor lîngă iad. Căci către Tine-s Doam-
ne, Doamne, ochii miei; pre Tine nedejduiu,
să nu iai sufletul mieu. Păzeaşte-mă de 10
laţul carele mi-au întins mie şi de piadecile
cealea ce fac mie fărădeleagea. Cădea-vor 11
în mreaja lor păcătoşii; în sîngurătate sînt eu
pînă voiu treace.

Priceaperii lui David, fiind el în peşteră, rugîndu-se, CXLI

Cu glasul mieu către Domnul strigaiu, 1
cu glasul mieu către Domnul mă
rugaiu. Vărsa-voiu înaintea Lui 2
ruga mea, necazul mieu înaintea Lui
voiu vesti. Cînd lipsiia dentru 3
mine duhul mieu, şi Tu conoscuş cărările
meale. În calea aceasta carea mergeam 4
ascunseră laţ mie. Socotiiam în a direapta 5
şi priviiam, şi nu era cela ce mă cunoaşte.
Peri fuga de la mine, şi nu iaste cela ce cearcă 6
sufletul mieu. Strigaiu către Tine, Doam- 7
ne, ziş: „Tu eşti nedeajdea mea, partea mea
eşti în pămîntul celor vii". Ia aminte către 8
ruga mea, căci mă smeriiu foarte. Mîn- 9
tuiaşte-mă de cei ce mă gonescu pre mine,
căci să întăriră preste mine. Scoate den 10
temniţă sufletul mieu, ca să să mărturisască
numelui Tău. Pre mine mă vor îngădui 11
direpţii pînă unde îm vei răsplăti.

Psalmul lui David, cînd goniia pre dînsul Avesalom, fiiul lui, CXLII

Doamne, ascultă ruga mea, bagă în 1
urechi rugăciunea mea; întru adevă-
rul Tău ascultă-mă, întru direptatea
Ta! Şi să nu întri la judecată cu 2
robul Tău, căci nu se va îndirepta
înaintea Ta tot viul. Căci au gonit vrăjma- 3
şul sufletul mieu, smeri la pămînt viaţa mea;
Şăzutu-m-au întru întunecări ca morţii 4
vacului şi să obidi întru mine duhul mieu.
Întru mine să turbură inima mea; îm aduş 5
aminte de zilele ceale de-nceput, învăţaiu-mă

întru toate lucrurile Tale, în faptele mîinilor
6 Tale mă învăţam. Întinş cătră Tine mîinile
meale; sufletul mieu ca pămîntul fără de apă e
7 Ţie. (Strigare) De sîrg ascultă-mă, Doam-
8 ne! Să sfîrşi duhul mieu. Să nu întorci faţa
Ta de la mine, şi mă voiu asămăna celor ce să
9 pogoară la groapă! Auzită fă mie demi-
neaţa mila Ta, căci pre Tine nedejduiiu.
10 Arată-mi, Doamne, calea întru carea voiu
mearge, căci cătră Tine rîdicaiu sufletul
11 mieu. Scoate-mă dentru vrăjmaşii miei,
Doamne, cătră Tine fugiiu. Învaţă-mă ca să
fac voia Ta, căci Tu eşti Dumnezăul mieu.
12 Duhul Tău cel bun povăţui-mă-va în pămînt
dirept. Pentru numele Tău, Doamne, mă vei
13 trăi; în direptatea Ta Scoate-vei den necaz
sufletul mieu. Şi întru mila Ta vei piarde de
14 tot pre pizmaşii miei, Şi vei piarde pre toţi
ceia ce necăjăsc sufletul mieu, căci eu robul
Tău sînt. Slava

Cathisma 20. Psalmul lui David, cătră Goliath, CXLIII

1 Bine e cuvîntat Domnul Dumnezăul
mieu, Cel ce învaţă mîinile meale la
rînduială, deagetele meale la războiu.
2 Mila mea şi Scăparea mea, Sprejeni-
3 toriul mieu şi Mîntuitoriul mieu,
Scutitoriul mieu, şi preste El am nedejduit, Cela
4 ce supune nărodul mieu supt mine! Doam-
ne, ce iaste omul, căci Te-ai cunoscut lui, sau
5 fiiul omului, căci îl socoteşti pre el? Omul
întru deşărtăciune să asămănă, zilele lui ca
6 umbra trec. Doamne, pleacă ceriurile şi Te
pogoară, atinge-Te de munţi şi se vor afu-
7 ma! Fulgeră fulger, şi vei răsipi pre dînşii!
Trimite săgeţile Tale, şi vei turbura pre
8 ei! Trimite mîna Ta dentru înălţime, scoa-
te-mă şi mă mîntuiaşte den ape multe, den
9 mîna fiilor celor streini, Cărora gura au
grăit în deşărt şi direapta lor – direaptă de
10 strîmbătate. Dumnezeule, cîntare noao
cînta-voiu Ţie, cu psaltire cu zeace strune cîn-
11 ta-voiu Ţie, Celui ce dă mîntuirea împăra-
ţilor, Celui ce mîntuiaşte pre David, robul
12 Său, den sabie rea. Mîntuiaşte-mă şi mă
scoate den mîna fiilor celor striini, cărora
gura au grăit deşertăciune, şi direapta lor –
13 direapta strîmbătăţii! Cărora fiii lor – ca
nişte tinere răsădituri, întărite întru tinerea-
14 ţele lor; Featele lor – înfrîmsăţate, împo-
15 dobite, ca asămănarea besearicii; Cămările
lor – pline, vărsîndu-se den ceaea în ceaea;
16 Oile lor – mult fătătoare, înmulţind în ieşirile lor;
17 boii lor – graş; Nu iaste căzătură de gard, nici
18 trecătoare, nici strigare în uliţele lor! Au feri-
cit norodul la carele aceastea sînt, fericit norodul
căruia Domnul – Dumnezeul lui!

Laudei lui David, CXLIV

Înălţa-Te-voiu, Dumnezeul mieu, 1
Împăratul mieu, şi voiu binecuvînta
numele Tău în veac şi în veacul vea-
cului. Preste toată ziua blagoslovi- 2
Te-voiu şi voiu lăuda numele Tău în
veac şi în veacul veacului. Mare e Domnul 3
şi lăudat foarte şi mărimei Lui nu iaste margi-
ne. Rudă şi rudă va lăuda lucrurile Tale şi 4
putearea Ta vor vesti. Mare-cuviinţa mări- 5
rei svinţirii Tale vor grăi şi minunele Tale vor
povesti. Şi putearea celor groaznice ale 6
Tale vor grăi şi mărimea Ta vor povesti.
Pomenirea mulţimei bunătăţii Tale vor 7
izbucni şi cu direptatea Ta să vor bucura.
Îndurătoriu şi milostiv Domnul, mult îngădui- 8
toriu şi mult milostiv. Bun e Domnul tutu- 9
ror şi îndurările Lui – preste toate lucrurile
Lui. Mărturisască-se Ţie, Doamne, toate 10
faptele Tale şi curaţii Tăi blagoslovească-Te
pre Tine. Mărirea împărăţiei Tale vor grăi 11
şi puternicia Ta vor grăi, Ca să arate fiilor 12
oamenilor puternicia Ta şi mărirea marii-
cuviinţei împărăţiei Tale. Împărăţia Ta – 13
împărăţia tuturor vacurilor, şi stăpînirea Ta –
întru toată ruda şi ruda. Credincios Dom- 14
nul, întru toate cuvintele Lui, şi curat, întru
toate lucrurile Lui. Sprejeneaşte Domnul 15
pre toţi ceia ce cad şi îndireptează pre toţi ceia
ce-s dărîmaţi. Ochii tuturor la Tine nădej- 16
duiesc şi Tu dai lor hrană în vreame bună.
Deşchizi Tu mîna Ta şi saturi pre tot viul den 17
bunăvoie. Dirept e Domnul întru toate 18
căile Lui şi curat întru toate lucrurile Lui.
Aproape e Domnul la toţi ceia ce cheamă pre 19
El, la toţi ceia ce cheamă pre El cu ade-
văr. Voia celor ce să tem de El va face şi 20
rugii lor va asculta şi va mîntui pre dînşii.
Păzeaşte Domnul pre toţi ceia ce iubesc pre 21
El, şi pre toţi păcătoşii va piarde de tot.
Lauda Domnului va grăi gura mea, şi blagoslo- 22
vească tot trupul numele cel svînt al Lui în
veac şi în veacul veacului. Slava.

Alliluia a lui Aggheu şi Zaharia, CXLV

Laudă, sufletul mieu, pre Domnul! 1
Lăuda-voiu pre Domnul în viaţa mea,
cînta-voiu Dumnezeului mieu pînă
voiu fi! Nu nădăjduiţi pre boiari, 2
pre fiii oamenilor, la carii nu iaste
mîntuire. Ieşi-va duhul lui şi să va întoarce 3
la pămîntul lui; în ziua aceaea vor peri toate
gîndurile lui. Fericit căruia Dumnezeul lui 4
Iacov e ajutoriu lui, nădeajdea lui pre Dom-
nul Dumnezeul lui, pre Cela ce au făcut ceriul
şi pămîntul, marea şi toate ce-s întru dîn-
săle, Pre Cela ce păzeaşte adevărul în veac, 5
făcînd judecată celor ce să năpăstuiesc,

6 dînd hrană celor flămînzi. Domnul dez-
leagă pre cei ce-s în obeade, Domnul înţelep-
7 ţeaşte orbii. Domnul îndireptează pre cei
dărîmaţ. Domnul iubeaşte pre cei direpţi.
8 Domnul păzeaşte pre cei prişleţi, pre sărac şi
pre văduo va ajutori, şi calea păcătoşilor va
9 stinge. Împărăţi-va Domnul în veac; Dum-
nezeul tău, Sion, – în neam şi în neam.

Alliluia, CXLVI

1 Lăudaţi pre Domnul, căci e bun psal-
mul; Dumnezeului nostru îndulceas-
2 că-să lauda! Zidind Ierusalimul,
Domnul răşchirările lui Israil va adu-
3 na, Cela ce vindecă pre cei zdrobiţ
4 la inemă şi legînd struncinăturile lor, Cel
ce numără mulţimea stealelor şi la toate la
5 eale nume chemînd. Mare e Domnul nos-
tru şi mare e vîrtutea Lui şi priceaperii Lui nu
6 iaste număr! Luînd la Sine pre cei blînzi
Domnul, şi smerind pre cei păcătoş, pînă la
7 pămînt. Înceapeţi Domnului cu mărturi-
sire, cîntaţi Dumnezăului nostru cu alăută,
8 Celuia ce înväleaşte ceriul cu nori, Celui ce
9 găteaşte pămîntului ploaie, Celui ce răsare
în munţi iarbă şi pajişte la lucrul oamenilor,
10 Dînd dobitoacelor hrana lor şi puilor corbilor
11 celor ce cheamă pre El! Nu întru puternicia
calului va vrea, nici în pulpele omului bine-
12 voiaşte. Binevoiaşte Domnul întru cei ce să
tem de Dînsul şi întru cei ce nedejduiesc pre
mila Lui. Aliluia.

A lui Angheu şi Zahariei, CXLVII

1 Laudă, Ierusalime, pre Domnul, fă-
2 leaşte pre Domnul tău, Sion! Căci
au întărit zăvoarăle porţii tale, bla-
goslovit-au pre fiii tăi întru
3 tine Cel ce au pus hotarăle tale
4 pace şi de grăsime de grîu săturîndu-te. Căci
trimiţînd cuvîntătoriul Lui pămîntului, cît de
5 sîrg va alerga cuvîntul Lui. Dînd omătul
Lui ca lîna, negura ca cenuşa celui ce presa-
6 ră; Puind gheaţa Lui ca pîinile; în faţa
7 gerului Lui cine va suferi? Trimite-va
cuvîntul Lui şi le va topi pre eale, sufla-va
8 vîntul Lui şi vor cură apele: Cel ce ves-
teaşte cuvîntul Lui lui Iacov, direptăţi şi jude-
9 căţile Lui lui Israil. N-au făcut aşa la toată
limba, şi judecăţile Lui nu le-au arătat. Slava.

Aliluia, a lui Anghieu şi lor, Zahariei, CXLVIII

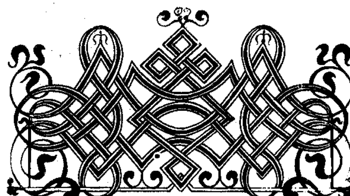
1 Lăudaţi pre Domnul den ceriuri,
lăudaţi pre El întru ceale înalte!
2 Lăudaţi pre El, toţi îngerii Lui,
lăudaţi pre El, toate puterile Lui!
3 Lăudaţi pre El, soarele şi luna, lău-
4 daţi pre El, toate stealele şi lumina! Lăudaţi
pre El, ceriurile ceriurilor, şi apa cea pre
deasupra ceriurilor laude numele Domnu-
lui! Căci El au zis şi s-au făcut, El au porun- 5
cit şi s-au zidit, Pus-au pre eale în veac şi în 6
veacul veacului, poruncă au pus şi nu va trea-
ce. Lăudaţi pre Domnul, den pămînt, băla- 7
uri şi toate beznele; Foc, grindină, zăpadă, 8
gheaţă, vînt de vifor, cealea ce fac cuvîntul
Lui; Munţii şi toate dealurile, leamne rodi- 9
toare şi toţi chedrii; Hiarăle şi toate dobi- 10
toacele tîrîitoare şi pasări zburătoare;
Împăraţii pămîntului şi toate noroadele, 11
boiari şi toţi judecătorii pămîntului; Tinerii 12
şi fecioare, bătrîni, cu cei mai tineri, laude
numele Domnului! Căci să înălţă numele Lui
sîngur: Mărturisirea Lui – pre pămînt şi în 13
ceriu. Şi va înălţa cornul norodului Lui:
Laudă la toţi cei curaţi ai Lui, la fiii lui Israil, 14
norodului ce să apropie de El!

Aliluia, CXLIX

Cîntaţi Domnului cîntare noao, lauda 1
Lui în beseareca cuvioşilor! Vese- 2
lească-se Israil de Cel ce l-au făcut şi
fiii Sionului să să bucure de Împăra-
tul lor! Să laude numele Lui cu 3
danţ, cu tîmpănă şi cu psaltire cîntă Lui!
Căci bineva Domnul întru norodul Lui şi va 4
înălţa pre cei blînzi cu mîntuire. Făli-se- 5
vor cei curaţi cu mărire şi se vor bucura pre
aşternuturile lor! Înălţările Dumnezăului – 6
în gîtlejul lor şi sabii de amîndoao părţile
ascuţite în mînile lor, Ca să facă izbîndă 7
întru limbi, mustrări întru noroade; Ca să 8
leage pre împăraţii lor cu obezi şi pre slăviţii
lor cu cătuşi de fier, Ca să facă întru ei 9
judecată scrisă! Mărirea aceasta fi-va la toţi
cei curaţi ai Lui.

Aliluia, CL

Lăudaţi pre Dumnezău întru sfinţii 1
Lui! Lăudaţi pe Dînsul întru întărirea
puterii Lui! Lăudaţi pentru puter- 2
niciile Lui, lăudaţi pre El după mulţi-
mea mărimei Lui! Lăudaţi pre 3
Dînsul cu glas de trîmbiţă, lăudaţi pre El cu
psaltire şi alăută! Lăudaţi pre El cu tîm- 4
pănă şi danţ, lăudaţi pre El cu strune şi orga-
ne! Lăudaţi pre El cu ţimbale bine răsu- 5
nătoare, lăudaţ pre El cu ţimbale
de clic! Toată suflarea să laude
pre Domnul! Slava.

PARIMIILE LUI SOLOMON

CAP I

1 Parimiile lui Solomon, fiiul lui David,
2 carele au împărățit în Israil, Ca să
cunoască înțelepciunea și învățătura,
și să socotească cuvintele înțelepciu-
3 nei, Și să priimască întorsurile
cuvintelor, și dezlegările cuvintelor întune-
coase, și să socotească direptatea adevărată,
4 și judecata a o îndirepta, Pentru ca să dea
la cei nerăi măiestrie și la copilul tînăr sîmțire
5 și cugetare. Pentru că, auzind aceastea,
6 înțeleptul mai înțelept va fi, Și cel socotito-
riu ocîrmuire va cîștiga și va priceape pilda, și
întunecosul cuvînt, și graiurile înțelepților, și
7 gîciturile: Începătura înțelepciunii – frica
Domnului, și priceapere bună la toți ceia ce
fac pre ea. Bunăcredință la Dumnezău – înce-
pătura simțirii, și înțelepciunea; și învățătura
8 necuraților vor defăima. Ascultă, fiiule,
legile tătîne-tău și nu lepăda învățăturile
9 mîne-ta, Pentru că cunună de daruri vei
priimi la creaștetul tău și lănțuș de aur prejur
10 grumazul tău. Fiiule, să nu te rătăcească
11 oameni păgîni, nici să voiești, Săvai de te
vor ruga, zicînd: „Vino cu noi de te însoțeaște
la sînge, și să ascundem în pămînt om dirept
12 cu strîmbătate, Și să-l înghițim pre el de
viu ca iadul, și să rîdicăm a lui pomenirea de la
13 pămînt; Cîștigarea lui cea de mult preț să o
apucăm, și să împlem casele noastre de prăzi.
14 Și sorțul tău pune între noi, și pungă de obște
să cîștigăm toți, și o cămară să să facă
15 noao!". Să nu mergi în căi cu dînșii; abate
16 piciorul tău den cărările lor, Pentru că
picioarele lor la răutate aleargă, și sîrguitori
17 sînt a vărsa sînge. Pentru că nu cu strîm-
18 bătate să întind mrejile la pasări. Pentru că
aceștea ce sînt părtași la ucidere îș cîștigă lor
reale, și surparea oamenilor fără de leage rea e.
19 Aceaste căi sînt ale tuturor celor ce
isprăvesc ceale fără leage, pentru că cu necu-
20 răția sufletul lor îș rădică. Înțelepciunea
întru ieșire să laudă, și în ulițe cinste poar-
21 tă, Și pre marginile zidurilor să mărturi-
seaște, și la porțile silnicilor dvoreaște și, la
22 porțile cetății îndrăznind, zice: „Ori, cîtă
vreame cei nerăi se vor ținea de direptate, nu
se vor rușina, iară cei fără minte, ai sudălmii
fiind poftitori, necurați făcîndu-se, urîră sîm-
23 țirea? Și vinovați să făcură mustrărilor.
Iată, voiu izbucni voao graiul suflării meale
și voiu învăța pre voi al mieu cuvînt.
De vreame ce vă chemam și nu m-aț ascultat, 24
și am întins cuvinte și nu luați aminte, Ce 25
mincinoase aț făcut sfaturile meale și la ale
meale mustrări n-aț luat aminte. Pentru 26
aceaea și eu, la peirea voastră, voiu rîde și mă
voiu veseli, cînd va veni voao piarderea; Și 27
deaca va veni voao fără veaste gîlceava, și
surparea aseamene vihorului va fi, sau cînd
vine voao necaz și încungiurare. Pentru că 28
va fi cînd mă veț chema, eu nu voiu asculta
voao; cerca-mă-vor răii și nu mă vor afla,
Pentru că au urît învățătura, și frica Domnului 29
n-au ales, Nici vrea la ale meale sfaturi să 30
ia aminte, batjocuriia ale meale mustrări.
Pentru aceaea vor mînca ale căii lor roade, și 31
de a lor necurăție se vor sătura; Că, pentru 32
căci făcea strîmbătate pruncilor, se vor omorî,
și cercetarea pre necurați piarde; Iară cela 33
ce pre mine ascultă va sălășlui pre nedeajde și
va odihni fără frică de către tot răul".

CAP II

Fiiule, de priimind graiul poruncii 1
meale vei ascunde lîngă tine, As- 2
culta-va înțelepciune ureachea ta, și
vei alătura inema ta la priceapere, și
o vei apropia pre ea spre învățătură
fiiului tău; Pentru că, de vei chema înțelep- 3
ciunea, și priceaperii vei da glasul tău, și sîm-
țirea vei cerca cu mare glas, Și de vei cerca 4
pre ea, ca argintul și ca comorăle vei cerca-o
pre ea, Atuncea vei priceape frica Domnu- 5
lui și cunoștința lui Dumnezău vei afla; Căce 6
Domnul dă înțelepciune, și de la fața Lui iaste
mintea și priceaperea; Și adună visterie 7
celor ce isprăvescu mîntuirea; și scuteaște
călătoria lor; Ca să păzească calea direptă- 8
ților, și calea celor ce să tem de El va
păzi. Atuncea vei priceape direptatea și 9
judecata, și vei isprăvi toate osiile bune.
Pentru că, de va veni înțelepciunea la cugetul 10
tău, și sîmțirea la sufletul tău bună să va
părea, Sfatul cel bun te va păzi și socoteala 11
cea curată te va cruța, Pentru ca să te mîn- 12
tuiască de la calea cea rea și de către om ce
grăiaște nemică de crezut. O, ceia ce pără- 13
sescu căile direapte ca să meargă în căile întu-
neareculuii! O, ceia ce să bucură spre reale 14
și să veselescu spre întoarcere rea, Cărora 15
cărările-s întoarte, și șovăite roatele lor! Ca 16
să te depărteaze de la calea direaptă, și strein de
direptul gînd, fiiule, să nu te apuce sfatul
rău, Care lasă învățătura tinereațelor, făgă- 17
duința lui Dumnezeu fiind uitată, Pentru că 18
au pus lîngă moarte casa lui, și lîngă iad, cu pă-
mînteanii, osiile lui; Toți cîți mergu într-însul 19
nu se vor mai întoarce, nici vor apuca

cărări direapte, pentru că nu să prinde de anii
20 vieţii. Pentru că, de ar mearge în căi bune,
aflar-ar cărările direptăţii neatede. Cei buni
vor fi lăcuitori pămîntului şi cei nerăi vor
21 rămînea întru el, Căce direpţii vor sălăşlui
22 pămîntul şi curaţii vor rămînea întru el. Şi
căile necuraţilor den pămînt pier, şi cei fără
de leage se vor scoate de la el.

CAP III

1 Fiiule, ale meale legiuiri nu uita, şi
graiurile meale cruţe a ta inimă,
2 Pentru că îndelungare de viaţă şi
anii vieţii şi pace vor adaogea ţie.
3 Milele şi credinţele nu te lipsescu, şi
le atinge pre eale preste grumazi, scrie-le pre
4 eale pre leaspedea inimii tale, Şi vei afla
har. Şi gîndeaşte înainte bune, înaintea Dom-
5 nului şi a oamenilor. Fii nedejduind cu
toată inima pre Dumnezău, şi pre a ta învăţă-
6 tură nu te semeţi. În toate căile tale cu-
noaşte-o pre ea, pentru ca să îndirepteaze
7 căile tale. Nu fii înţelept întru sine, şi te
teame de Dumnezău, şi te abate de tot răul.
8 Atuncea va fi vindecare trupului tău şi soco-
9 teală oaselor tale. Cinsteaşte pre Domnul
den ale tale direapte osteneale şi dă începă-
tură Lui den ale tale roade ale direptăţii,
10 Pentru ca să să împle cămările tale de saţiu de
grîu, şi cu vin teascurile tale să vor răvăr-
11 sa. Fiiule, nu defăima învăţătura Domnu-
12 lui, nice te muia de El mustrîndu-te, Pentru
că pre cela ce iubeaşte Domnul ceartă, şi bate
13 pre tot fiiul carele priimeaşte. Fericit omul
carele au aflat înţelepciunea şi pămînteanul
14 carele ştie înţelepciunea, Pentru că mai
bine e pre ea a neguţători decît visterii de aur
15 şi de argint. Şi mai cinstit iaste decît pie-
trile ceale de mult preţ; nu să împoncişază ei
nici un rău, bine cunoscută iaste la toţi ceia
ce să apropie de ea; şi tot ce e cinstit nu iaste
16 vreadnic ei. Pentru că lungimea traiului şi
anii vieţii – în direapta ei, iară în stînga ei –
bogăţie şi mărire; den rostul ei iase direptate;
17 şi leage şi milă pre limbă poartă. Căile ei –
18 căi bune, şi toate cărările ei – cu pace. Lemn
de viaţă iaste la toţi ceia ce să ţin de dînsa şi
celor ce să razimă pre ea ca pre Domnul e
19 întemeiată. Dumnezeu cu înţelepciunea
întemeie pămîntul şi găti ceriurile cu min-
20 tea. Cu simţirea Lui beznile să rupsără şi norii
21 curseră roao. Fiiule, să nu preacuri, şi cruţă al
22 mieu sfat şi socoteală, Pentru ca să trăiască
sufletul tău, şi har să fie prejur grumazul tău; şi
va fi vindecare trupului tău, şi socotinţă oaselor
tale. Pentru ca să mergi nădejduind cu 23
pace toate căile tale, şi piciorul tău nu să va
poticni. Pentru că, de vei şedea, fără frică 24
vei fi, şi de vei adormi, dulce vei dormi. Şi 25
nu te vei teame de frica ce au venit, nici de
pornirile necuraţilor care vin, Pentru că 26
Domnul va fi preste toate căile tale şi vor
răzima piciorul tău pentru ca să nu te clăteşti.
Nu te depărta a face bine celui lipsit, cînd 27
va avea mîna ta a ajuta. Să nu zici: „Intur- 28
nîndu-te, mai întoarce-te, şi mîine voiu da",
putincios tu fiind a face bine, pentru că nu ştii
ce va naşte ceaea ce vine. Nu merşterşugui 29
asupra priatenului tău reale, carele nemerni-
ceaşte şi nădejduiaşte pre tine. Nu iubi a 30
face vrajbă cătră om în deşert, pentru ca să nu
să facă vreun rău la tine. Să nu cîştigi al 31
răilor oameni ponoslu, nici să rîvneşti căile
lor, Pentru că necurat iaste înaintea Dom- 32
nului tot cel fără leage, şi întru cei direpţi nu
să adună. Blestemul Domnului – în casele 33
necuraţilor, şi curţile direpţilor să blagoslo-
vesc. Domnul celor mîndri să împoncişază, 34
iară celor smeriţ dă har. Mărirea cei înţe- 35
lepţi o vor moşneni, şi cei necredincioş înăl-
ţară necinste.

CAP IV

Ascultaţi, fii, învăţătura tatălui, şi 1
luaţi aminte a cunoaşte socoteala;
Pentru că dar bun hărăzesc voao, 2
cuvîntul mieu să nu-l părăsiţ.
Pentru că şi eu am fost fiiu tătîne- 3
mieu, ascultătoriu, şi iubindu-mă în faţa mai-
cei, Carei mă învăţa şi zicea: „Razime-se 4
cuvîntul în inema ta! Păzeaşte poruncile, nu
uita, Cîştigă înţelepciunea, cîştigă pricea- 5
perea; să nu uiţi, nici să treci cu vedearea
graiul gurii meale, nici să te abaţi de cătră
graiurile gurii meale! Să nu părăseşti pre 6
ea, şi să va ţinea de tine; iubeaşte pre ea, şi
cruţa-te-va. Începătura înţelepciunii iaste 7
a cîştega înţelepciunea; şi în toată cîştegarea
ta cîştigă priceapere. Îngrădeaşte-o pre ea, 8
şi te va înălţa; cinsteşte-o pre ea, pentru ca să
nu te cuprinză; Pentru ca să dea capului 9
tău cunună de daruri, şi cu cununa desfătăciu-
nei va scuti pre tine". Auzi, fiiule, şi prii- 10
meaşte ale meale cuvinte, şi să vor înmulţi ţie
anii vieţii tale, pentru ca să ţi să facă ţie multe
căi vieţii; Pentru că căile înţelepciunei te 11
învaţă, şi te puiu pre tine la cărări direapte.
Pentru că, de vei mearge, nu să vor închide ţie 12
paşii şi, de vei alerga, nu vei osteni. Apucă-te 13
de a mea învăţătură, nu te lăsa, ce păzeaşte pre
ea ţie în viaţa ta. În căile necuraţilor să nu 14
mergi, nici să rîvneşti căile celor fără leage. În 15
care loc să vor tăbărî, să nu mergi acolo,

16 abate-te de la ei şi scapătă, Pentru că nu
vor adormi de nu vor face rău; luatu-s-au
17 somnul de la ei şi nu dorm. Pentru că aceş-
tea mănîncă bucatele necurăţiei şi cu vin fără
18 de leage să îmbată. Iară căile direpţilor
aseamene cu lumina strălucescu, merg şi
19 luminează pînă unde isprăveaşte ziua; Iară
căile necuraţilor întunecoase-s, nu ştiu cum
20 să împiadecă. Fiiule, la ale meale cuvinte ia
aminte, şi la ale meale cuvinte alătură-ţ
21 ureachea! Pentru ca să nu te părăsască
izvoarăle tale, păzeaşte-le pre eale întru a ta
22 inimă, Pentru că viaţă iaste la toţi ceia ce
află pre eale, şi la tot trupul lor vindecare.
23 Cu toată paza ta păzeaşte a ta inimă, pentru că
24 dentru aceastea-s ieşire de viaţă. Ia dem-
prejurul tău cea îndărăpnică gură şi nedi-
reapte buze departe de la tine împinge.
25 Ochii tăi dirept să caute şi geanele tale să cli-
26 pască dirept. Direapte alergături fă cu
27 picioarele tale şi căile tale îndireptează. Să
nu te abaţi în direapta, nici în stînga, şi
întoarce piciorul tău de către calea cea rea.
28 Pentru că căile ceale den na direapta le ştie
Domnul, şi întoarte sînt ceale den na stîn-
29 ga. Şi El direapte va face alergăturile tale şi
călătoriile tale cu pace le va aduce înainte.

CAP V

1 Fiiule, la a mea înţelepciune ia aminte,
şi la cuvintele meale alătură-ţ urea-
2 chea, Pentru ca să păzăşti soco-
tinţa bună; şi sîmţirea buzelor meale
3 poruncesc ţie. Nu lua aminte la
muiare rea, pentru că miare cură den buzele
muierii curve; pînă la o vreame unge gîtlejul
4 tău, Însă mai apoi mai amar vei afla decît
hiarea şi ascuţit mai mult decît sabia cu doao
5 ascuţite. Pentru că ale nebuniei picioare
pogoară pre ceia ce să deprind cu ea cu
6 moarte la iad; Şi urmele ei nu să razimă,
pentru că în căile vieţii nu mearge, şi greşite-s
7 alergăturile ei, şi nu bine cunoscute. Acum,
fiiule, ascultă-mă şi să nu faci mincinoase
8 cuvintele meale! Departe de la ea fă calea
9 ta, să nu te apropii de uşile casii ei, Pentru
ca să nu dea la alţii viaţa ta, şi traiul tău la cei
10 nemilostivi; Pentru ca să nu să sature
streinii de vîrtutea ta, şi ale tale osteneale la
11 case streine vor întra; Şi te vei căi la ceale
de apoi ale tale, cînd se vor roade peliţele tru-
12 pului tău, Şi vei grăi: „Cum urîiu învăţătura, şi
13 mustrările le abătu inima mea? Nu ascultaiu
glasul celui ce mă certa şi mă învăţa, nici mi-am
14 alăturat ureachea. Preste puţin mă făcuiu în-
tru tot rău, în mijlocul adunării şi împreună-
15 rii". Fiiule, bea ape den ale tale vase şi den iz-
16 vorul fîntînilor tale. Să să preaverse ţie ape-
le den izvorul tău, şi la uliţele tale îmble apele
tale. Fie ţie sîngur avute, şi nimerea strein 17
să fie părtaş cu tine. Izvorul tău al apei fie 18
ţie osebită, şi te veseleaşte împreună cu muia-
rea cea den tinereaţele tale. Cerbul priinţii 19
şi mînzul darurilor tale să-ş petreacă cu tine;
şi aceasta a ta să să socotească şi fie împreună
cu tine în toată vreamea. Pentru că în 20
priinţa aceştiia împrejurîndu-te, înmulţit vei
fi; nu fii mult către cea streină, nici te ţinea în
braţele ce nu-s ale tale. Pentru că înaintea 21
ochilor lui Dumnezeu sînt căile omului, şi la
toate alergăturile lui socoteaşte. Fărădele- 22
gile pre om venează, şi cu şirurile păcatelor
sale fieştecarele să strînge. Acesta moare 23
cu cei neînvăţaţi, şi den mulţimea avuţiei lui
să lepădă şi peri pentru nebunie.

CAP VI

Fiiule, de te vei chizăşui pre al tău pria- 1
tin, da-vei mîna ta la vrăjmaş;
Pentru că laţu tare e la om buzele lui, 2
şi să prinde cu buzele gurii lui. Fă, 3
fiiule, ceale ce-ţ poruncesc eu, şi te
mîntuiaşte. – Pentru că vei veni la mîinile răi-
lor pentru priatinul tău – fii neslăbindu-te, şi
învitează şi pre priatinul tău carele l-ai chiză-
şuit. Să nu dai somnu ochilor tăi, nici să 4
dormitezi cu geanele tale, Pentru ca să te 5
mîntuieşti ca căprioara den laţ şi ca pasărea
den cursă. Pasă către furnică, o, leaneşule, 6
şi rîvneaşte văzînd căile ei, şi fii decît aceaea
mai înţelept! Pentru că la ea arătură 7
nefiind, nici pre cel ce să o îndeamne avînd,
nici supt stăpîn fiind, Găteaşte vara hrana 8
şi multă strînsoare la seacere. Sau pasă către
albină şi află cît iaste de lucrătoare, şi lucrul
foarte cuvios face, ale căriia osteneale împă-
raţii şi proştii spre sănătate le aduc, şi pohtită
iaste la toţi, şi slăvită; macară fiind la tărie
slabă, pre înţelepciune cinstindu-o, să aduse
înainte. Pînă cînd, leaneşule, zaci? Şi cînd 9
den somn te vei scula? Puţin dormi, şi 10
puţin şezi, şi puţin dormitezi, şi puţin îmbră-
ţăşezi cu mînile pieptul. După aceaea vine 11
ţie ca un rîu curătoriu sărăcia, şi încă lipsa, ca
un bun alergătoriu. Iară de vei fi fără de 12
leane, veni-va ca izvorul seacerea ta, şi lipsa,
ca un rău alergătoriu, va fugi de la tine.
Omul fără minte şi fără de leage mearge-va în 13
căi nu bune. Şi acesta face semn cu ochiul, şi
însemnează cu piciorul, şi învaţă cu înduple-
căturile deagetelor, Şi inima îndărătnică 14
meşterşuguiaşte reale în toată vreamea.
Unul ca acesta gîlcevi întăreaşte la cetate.
Pentru aceaea fără veaste vine peirea lui, 15
tăiare şi sfărîmare nevindecată. Pentru 16

că să bucură la toate care uraşte Domnul şi
zdrobeaşte pentru necurăţia sufletului.
17 Ochiul sămeţului, limba nedireaptă, mînile ce
18 varsă sînge dirept, Şi inima ce meşterşu-
guiaşte gînduri reale, şi picioarele ce sîrguiesc
19 a face rău vor peri de tot; Aţîţă minciuni
mărturia strîmbă şi trimite judecăţi în mijlocul
20 fraţilor. Fiiule, păzeaşte legile tătîne-tău şi
21 nu lepăda obiceaiele mîne-ta. Şi le lipeaşte
pre eale preste sufletul tău pururea şi încheaie
22 împrejurul grumazului tău. Cînd îmbli, o ia
cu tine pre ea, şi cu tine fie; şi cînd dormi,
păzască-te, pentru ca, sculîndu-te, să voro-
23 vască cu tine. Căci sfeaşnic e porunca legii,
şi lumină, şi calea vieţii, şi mustrare, şi învăţă-
24 tură, Ca să te păzască de fămeaia cu băr-
25 bat, şi de pîră de limbă streină. Fiiule, să
nu te biruiască pohta frumuseaţelor, nici să
te vinezi cu ochii tăi, nici să te hrăpeşti de gea-
26 nele ei. Pentru că preţul curvei e cît şi a
unii pîini, şi fămeaia bărbaţilor cinstite suflete
27 vinează. Lega-va neştine foc în sîn, şi hai-
28 nele nu-ş va arde? Au va îmbla neştine pre
cărbuni de foc aprinşi, şi picioarele nu-ş va
29 arde? Aşa cela ce întră către fămeaia cu
bărbat, nu se va dezvinovăţi, nici tot cela ce se
30 va atinge de dînsa. Nu e cu minune de se va
prinde neştine furînd, pentru că fură ca să
31 sature suflet flămînd. Iară de se va prinde,
plăti-i-va cu 7 părţi şi, toate agonisitele lui
32 dînd, se va izbăvi. Iară preacurvariul,
pentru lipsa minţilor, perire sufletului lui cîş-
33 tigă. Chinuri şi necinste sufere, şi ocara lui
34 nu se va stinge în veac. Pentru că plinu-i de
rîvnirea mîniei bărbatului ei, nu se va conteni
35 în ziua judecăţii. Nu va schimba pentru nici
o răscumpărare vrajba, nici se va slobozi pren
multe daruri.

CAP VII

1 Fiiule, păzeaşte ale meale cuvinte şi
poruncile meale ascunde lîngă tine.
2 Fiiule, cinsteaşte pre Domnul şi te vei
întări, şi afară den El nu te teame de
3 altul. Păzeaşte ale meale porunci
şi vei trăi, şi ale meale cuvinte – ca luminele
ochilor. Pune-le pre eale prejur deagetele tale
4 şi le scrie preste lăţimea inimii tale! Zi înţe-
lepciunei sora ta să fie, şi mintea conoscută ţi-o
5 cîştigă ţie, Pentru ca să te păzască de către
muiare streină şi rea, de te va pune cu cuvintele
6 ceale ce-s spre dar. Pentru că, de pre fereas-
7 tră den casa ei la uliţe privind, Ori pre care ti-
nerel va vedea, den cei fără minte feciori lipsit de
8 minte, Mergînd în unghiu în poticele casei
9 ei Şi grăind întru întunearec de sară, cînd li-
10 nişte de noapte va fi, şi neguroasă, Şi
muiarea-l timpină pre el, chip avînd curvăsc,
carea face a zbura inimile tinerilor. Şi răs- 11
făţată iaste şi nestîmpărată, şi în casă nu să
aşază picioarele ei; Pentru că oareşcîtă 12
vreame afară să dezmiardă şi cîtăva vreame
în uliţă pren tot unghiul pîndeaşte, După 13
aceaea, apucîndu-se, sărută pre el, şi cu obraz
fără de ruşine zise lui: „Jîrtvă de pace îm 14
iaste, astăzi dau rugile meale; Pentru 15
aceaea am ieşit întru întimpinarea ta, poftind
a ta faţă, aflatu-te-am. Cu făşuri am întinsu 16
patul mieu, cu aşternuturi am aşternut de
ceale de la Eghipet. Am stropit stratul mieu 17
cu şofran şi casa mea cu scorţişoare. Vino, 18
şi să ne desfătăm cu iuboste pînă la mînecate;
vino, şi cu dragoste să ne tăvălim, Pentru 19
că nu iaste bărbatul mieu acasă, s-au dus cale
delungată, Legătură de argint luînd în mî- 20
nile lui, pren zile multe se va întoarce la casa
lui". Şi-l rătăci pre el cu multă voroavă, şi 21
cu laţurile ceale de la buze scăpătă-l pre
el. Şi el urmă ei zburîndu-se, şi ca un bou la 22
giunghiare să aduce, şi ca un cîine la legătu-
ră, Sau ca un cerbu cu săgeata rănindu-să 23
la ficat, şi sîrguiaşte ca pasărea la laţ, neştiind
că pentru suflet aleargă. Acum dară, fiiule, 24
ascultă-mă şi ia aminte cuvintelor gurii mea-
le. Să nu se abată la căile ei inima ta şi să nu 25
te rătăceşti în drumurile ei, pentru că pre
mulţi rănind i-au surpat, Şi nenumăraţi 26
sînt pre carei au omorît. Căile iadului e 27
casa ei, pogorîndu la cămările morţii.

CAP VIII

Pentru aceaea tu înţelepciunea mărtu- 1
riseaşte, ca mintea să te asculte,
Pentru că pre ceale înalte vîrfuri 2
iaste, şi în mijlocul cărărilor stă, Şi 3
lîngă porţile silnicilor dvoreaşte, şi la
întrări să laudă: „Pre voi, o, oamenilor, vă 4
rog; şi slobozescu al mieu glas fiilor oameni-
lor. Gîndiţi, cei fără răutate, măiestria şi, cei 5
neînvăţaţi, însemnaţi la inimă! Ascultaţi-mă, 6
că cuvioase voiu grăi şi voiu scoate den buze di-
reapte; Că adevărul va cerceta gîtlejul mieu, 7
şi urîte sînt înaintea mea buzele mincinoase.
Cu direptate-s toate graiurile gurii meale, 8
nimică fiind întru eale strîmbu, nice încîlcit;
Toate-s înaintea celor ce pricep, şi direapte – 9
celor ce află cunoştinţa. Luaţi învăţătură, şi 10
nu argint; şi minte, mai multă decît aur lămu-
rit; şi luaţi simţiri, decît aur curat; Pentru 11
că mai bună e înţelepciunea decît pietrile
ceale scumpe, şi tot cinstitul nu iaste vread-
nec ei. Eu, înţelepciunea, sălăşluiiu sfa- 12

tul; şi mintea, şi gîndul – eu am chemat.
13 Frica Domnului uraşte strîmbătatea, semeţia,
şi mîndria, şi căile vicleanilor. Şi urîiu eu
14 ceale încîlcite căile răilor. Al mieu e sfatul
şi întemeiarea, a mea iaste înţelepciunea, şi a
15 mea e vîrtutea. Pren mine împăraţii împă-
16 răţescu şi silnicii scriu direptate. Pren
mine cei mari să mărescu, şi tiranii pren mine
17 biruiescu pămîntului. Eu pre cei ce mă
iubescu îndrăgescu şi cei ce cearcă pre mine
18 afla-vor dar. Avuţia şi mărirea la mine
iaste, şi cîştigarea a multora, şi direptatea.
19 Mai bine pre mine să mă rodească decît aurul
şi piatră scumpă, şi ale meale roduri mai bune
20 sînt decît argintul cel ales. În căile direptă-
ţii umblu, şi în mijlocul cărărilor adevărului
21 mă întorc, Pentru ca să împarţu celor ce
mă iubescu aveare, şi visteriile lor să le împlu
de bunătăţi. De voiu spune voao ceale ce să
fac în toate zilele, voiu pomeni ceale den veac
22 să le număr. Domnul zidi pre mine, înce-
23 pătura căilor Lui la lucrurile Lui; Mainte de
veac mă întemeie, de-nceput, mai nainte decît
24 a face pămîntul, Şi mai nainte decît a face
beznele, mai nainte decît a ieşi izvoarăle ape-
25 lor, Mai nainte de a se întări munţii, şi mai
26 nainte de toate dealurile mă naşte. Domnul
au făcut ţări şi nelăcuite, şi margini lăcuite
27 celui de supt ceriu. Cînd gătiia ceriul, eram
de faţă cu El; cînd usebiia scaunul Său preste
28 vînturi, Cînd tari făcea pre cei de sus nori,
şi cum tare punea izvoarăle celui de supt
29 ceriu, Cînd punea mării cercetarea Lui, şi
apele nu vor treace gura lui, şi tari făcea
30 temeaile pămîntului; Eram lîngă El toc-
mind, eu eram cu carea să bucura, şi în toate
zilele mă veseliiam în faţa Lui preste toată
31 vreamea; Cînd Să veseliia lumea săvîr-
şind, şi Să veseliia întru fiii oamenilor.
32 Acum dară, fiiule, ascultă-mă, şi fericiţ carii
33 căile meale vor păzi. Ascultaţi înţelepciu-
nea şi vă înţelepţiţ, şi să nu vă astupaţi urechi-
34 le. Fericit omul carele mă va asculta şi
omul carele ale meale căi va păzi, preveghind
la ale meale uşi pururea, păzind pragurile
35 întrărilor meale; Pentru că ieşirile meale –
ieşiri de viaţă, şi să găteaşte vrearea de la
36 Domnul. Iară cei ce greşesc la mine păgî-
nesc la ale lor suflete; şi cei ce urăsc pre mine
iubesc moartea".

CAP IX

1 Înţelepciunea îş zidi ei casă şi o
2 întări cu stîlpi 7. Junghiat-au ale
ei junghieri, şi turnă în clonderi
al său vin, şi găti a ei masă.
3 Trimise pre a ei robi chemînd cu
înaltă strigare spre clondiriu, zicînd:
„Carele iaste dentru voi fără de minte abată-se 4
către mine!" Şi celor lipsiţi de minte zise:
„Veniţ de mîncaţi pîinea mea, şi beaţi vin 5
carele am turnat voao. Părăsiţi nebunia, şi 6
veţi trăi, în veac veţi împărăţi; şi cercaţi înţe-
lepciunea, pentru ca să trăiţi, şi îndireptaţi
priceaperea cu mintea". Cela ce ceartă pre 7
cei răi îş va lua lui necinste; şi mustrînd pre
cel necurat, să va huli pre sine; şi mustrările
la cel necurat – rane lui. Nu mustra pre cei 8
răi, pentru ca să nu te urască; mustră pre cel
înţelept, şi te va iubi. Dă celui înţelept pri- 9
cină, şi mai înţelept va fi; arată direptului, şi
va adaoge a priimi. Începătura înţelepciu- 10
nii – frica Domnului, şi sfatul svinţilor – pri-
ceaperea; iară a cunoaşte leagea iaste a cuge-
tului bun. Pentru că într-acesta chip multă 11
vreame vei trăi, şi să vor adaoge ţie anii vieţii
tale. Fiiule, de vei fi înţelept, ţie înţelept vei 12
fi, şi celor de aproapele tău; iară de vei
petreace rău, sîngur vei suferi realele; fiiul
certat înţelept va fi, şi pre cel nebun slugă va
avea; carele să razimă pre minciuni, acesta va
naşte vînturi, şi acesta va goni pasări zbură-
toare, pentru că au lăsat căile viei lui, şi osiile
arăturii lui au rătăcit, şi mearge pren pustiiu
fără apă, şi în pămînt rînduit întru seteciuni,
şi adună cu mînile nedorire. Fămeaia fără 13
de minte şi obraznică lipsită de pîine să face,
carea nu ştie ruşinea. Şăzut-au la uşile 14
casii ei preste jăţiu, la iveală, în uliţe, Che- 15
mînd pre ceia ce trecea pre cale, pre cei ce
mergea direpţ întru căile lor: „Carele iaste
întru voi prea fără de minte, abată-se către
mine". Şi celor lipsiţ de minte poruncesc, 16
zicînd: „De pîine ascunsă cu dulceaţă vă 17
atingeţi, şi den apă dulce de furteşag să
beaţi". Şi el nu ştie că peminteanii lîngă ea 18
pier, şi la fundul iadului să timpină. Ce sai, 19
să nu zăbăveşti în locul ei, nici să pui ochiul
tău spre ea, pentru că aşa vei treace ca apa
striin, şi vei treace rîul striin, şi de apa striină
te depărtează, şi den izvor striin să nu beai,
pentru ca multă vreame să trăiaşti şi să ţi se
adaogă ţie anii vieţii tale.

CAP X

Fiiul înţelept veseleaşte pre tatăl, iară 1
fiiul nebun iaste întristare maicii.
Nu vor folosi vistierii celor fără de 2
leage, şi direptatea izbăveaşte den
moarte. Nu va omorî cu foame 3
Domnul sufletul direpţilor, şi viaţa celor
necuraţi o va surpa. Sărăcia pre om sme- 4
reaşte, şi mînile celor viteaj îmbogăţes-
cu-se. Fiiul certat înţelept va fi, şi pre 5
cel nebun slugă-l va avea. Scăpă de 6
la zăduf fiiul înţelept, şi stricat de

vînt să face la seacere fiiul fără de leage.
7 Blagoslovenia Domnului pre capul direptului,
şi gura celor necredincioşi o acopere plîngere
8 fără de vreame. Pomenirea direpţilor – cu
laude, şi numele celor necuraţi să stinge.
9 Cel înţelept la inimă va priimi porunci, iară
cel neacoperit la buze îndărătnicind să va
10 împiedeca. Cine mearge cu prostime,
mearge nedejduind; şi cel ce îndărătniceaşte
11 căile lui se va conoaşte. Cela ce face semnu
cu ochiul cu vicleşug adună oamenilor voi
reale, iară cel ce mustră cu îndrăznire face
12 pace. Izvorul vieţii – în mîna direptului, şi
13 gura păgînului o va acoperi pierzarea. Ura
rădică price, şi pre toţi ceia ce nu se pricescu îi
14 va acoperi prieteşugul. Care den buze
scoate înţelepciune, cu toiag bate pre omul
15 fără de inimă. Înţelepţii vor ascunde simţi-
rea, şi gura obraznicului apropie-se la sfărî-
16 mare. Cîştigarea avuţiilor – cetate tare, şi
17 sfărîmarea celor necuraţi – sărăcia. Fap-
tele direpţilor viaţă fac, şi roadele celor necu-
18 raţi păcatele. Căile vieţii păzeaşte învăţă-
tura, şi învăţătura nemustrată rătăceaşte.
19 Acopere vrajba buzele direapte, şi cei ce scot
20 sudălmi prea fără de minte sînt. Den cu-
vinte multe nu vei scăpa de păcat; şi scumpin-
21 du-ţi cuvintele, înţelept vei fi. Argintul
lămurit – limba direptului, şi inima celui necu-
22 rat se va sfîrşi. Buzele direpţilor ştiu înalte,
23 iară cei fără de minte cu lipsă mor. Blagos-
lovenia Domnului pre capul direptului,
aceasta îmbogăţeaşte şi nu se va adaoge ei
24 în inimă mîhnire. Cu rîsul nebunul face
reale, iară învăţătura la om naşte înţelep-
25 ciune. Cu perirea cel necurat să poartă, şi
26 pofta direptului – priimită. Mergînd vifo-
rul, piare cel necurat; şi direptul, abătîndu-se,
27 să mîntuiaşte în veac. În ce chip e agurida
la dinţi stricătoare şi fumul la ochi, aşa fărăde-
28 leagea celor ce să poartă cu ea. Frica Dom-
nului adaoge zilele, şi anii necuraţilor să vor
29 împuţina. Zăboveaşte la direpţi veselia,
30 iară nădeajdea necuraţilor piare. Întărirea
curatului – frica Domnului, şi sfărîmare celor
31 ce fac reale. Direptul în veac nu se va slăbi,
32 şi necuraţii nu vor lăcui pămîntul. Gura
direptului pică înţelepciune, şi limba nedirep-
33 tului piare. Buzele oamenilor direpţi pică
daruri, şi gura celor necuraţi să întoarce.

CAP XI

1 Cumpenile vicleane – urîciune înain-
tea Domnului, şi cîntariul dirept –
2 priimit la Dînsul. Oriunde va întra
sudalmă, acolo şi necinste; şi gura
smeriţilor cercetează învăţătura.
3 Săvîrşirea celor direapte va povăţui pre
dînşii, şi împiedecătura nebăgătorilor de
samă va prăda pre ei. Nu vor folosi averile 4
în ziua mîniei, şi direptatea va izbăvi de la
moarte; murind direptul, lăsă lăcuinţă, şi gata
să face şi bucuroasă perirea necuraţilor.
Direptatea nevinovatului îndireptează căi, şi 5
necurăţia cade asupra strîmbătăţii. Direp- 6
tatea oamenilor direpţi va izbăvi pre ei, şi cu
nesfatul să prind cei fără de leage. Murind 7
omul dirept, n-au perit nădeajdea, iară fala
necuraţilor au perit. Direptul den vînat 8
iase, şi pentru el să dă cel necurat. În gura 9
necuraţilor – laţu cetăţeanilor, şi simţirea
direpţilor bine-călătorită. Întru bunătăţile 10
direpţilor să îndireptă cetatea, şi întru perirea
necuraţilor – bucurie. Cu blagoslovenia 11
direpţilor se va înălţa cetatea, şi cu gura necu-
raţilor s-au săpat. Batjocureaşte pre cetă- 12
ţeani cel lipsit de minte, şi omul înţelept
linişte poartă. Omul îndoit la limbă desco- 13
pere sfaturi la adunare, şi cel credincios la
duh ascunde lucrurile. La carii nu iaste 14
ocîrmuire cad ca frunzele, şi mîntuirea iaste
cu mult sfat. Cel rău face rău cînd se va 15
împreuna cu direptul, şi uraşte sunetul ade-
verinţii. Muiarea de treabă rădică bărbatu- 16
lui mărire, şi scaunul necinstei iaste muiarea
urînd ceale direapte. De avuţie leaneşii lipsiţi
să fac, iară viteajii razimă spre avuţie.
Sufletului lui bine face omul milostiv, şi 17
piarde al său trup cel nemilostiv. Necuratul 18
face fapte nedireapte, şi sămînţa direpţilor –
plata adevărului. Fiiul dirept să naşte spre 19
viaţă, gonirea necuratului – spre moarte.
Urîte-s Domnului încîlcitele căi, şi priimiţi 20
sînt la El toţi nevinovaţii în cale. Asupra 21
mîinii puind mîinile cu strîmbătate, nu necer-
tat va fi de răutăţi, şi cel ce seamănă direpta-
tea lua-va plată credincioasă. În ce chip 22
iaste cercelul de aur în nasul scroafei, aşa la
fămeaia îndărătnică frumuseaţea. Pofta 23
direpţilor toată e bună, iară nedeajdea necu-
raţilor va peri. Sînt cei ce ale lor samănă 24
carii mai multă fac, şi sînt şi cei ce adună ceale
streine carii să împuţinează. Tot sufletul ce 25
bine să cuvintează iaste prost, şi omul mînios nu
e cu chip bun. Cela ce ţine grîul, să-l lase pre 26
el limbilor; şi blagoslovenia – în capul celui dar-
nic. Cel ce meşterşuguiaşte ceale bune cearcă 27
dar bun; iară pre cel ce cearcă realele, îl vor apu-
ca pre el. Cel ce nedejduiaşte pre avuţia lui, 28
acesta va cădea; iară cela ce să apucă de direpţi,
acela va răsări. Cela ce nu să poartă împreu- 29
nă cu casa lui, va moşteni vînt; şi va sluji cel fără
de minte la cel înţelept. Den roada direptăţii 30
odrăsleaşte copaciul vieţii, şi să omoară fără
de vreame sufletele celor fără de leage.

31 De vreame ce direptul abia să spăseaşte, dară
necuratul şi păcătosul unde se va ivi?

CAP XII

1 Cela ce iubeaşte învăţătura, iubeaşte
sîmţirea; iară cel ce uraşte mustră-
2 rile, nebun e. Mai bun iaste cel ce
află dar de la Domnul Dumnezău, şi
omul fără de leage se va milcomi-
3 şi. Nu va isprăvi omul de la cel fără de
leage, şi rădăcinile direpţilor nu se vor scoa-
4 te. Muiarea bărbată cunună e bărbatului ei,
şi, în ce chip e în lemn viarmele, aşa pre băr-
5 bat piarde muiarea făcătoare de reale. So-
cotealele direpţilor – judecăţi, şi ocîrmuiesc
6 necuraţii vicleşuguri. Cuvintele necuraţi-
lor vicleane-s spre sînge, şi gura direpţilor va
7 izbăvi pre dînşii. Oriunde se va întoarce,
cel necurat să stinge, şi casele direpţilor vor
8 rămînea. Gura înţeleptului să laudă de om,
9 şi cel greu la inimă să batjocureaşte. Mai
bine omul întru necinste slujindu-ş lui, decît
cinste pre sine puind şi lipsit fiind de pîi-
10 ne. Direptului i să face milă de sufletele
dobitoacelor lui, iară ficaţii necuraţilor nemi-
11 lostivi sînt. Cela ce lucrează al său pămînt
se va sătura de pîine, iară cei ce gonesc în
12 deşărt sînt lipsiţi de minte. Carele e dulce
în petreacerile vinurilor, întru ale lui tării
13 lua-va necinste. Poftele necuraţilor reale
sînt, iară rădăcinele direpţilor în tării sînt.
14 Pentru păcatele buzelor cade în laţuri păcăto-
sul, şi lunecă den eale direptul. Cela ce caută
lin, milui-se-va, iară cel ce va timpina în porţi,
15 va necăji sufletele. Den rodurile gurii
sufletul omului se va sătura de bunătăţi, şi
răscumpărarea buzelor lui se va da lui.
16 Căile celor fără de minte dreapte-s înaintea
17 lor, şi ascultă sfaturile înţeleptul. Nebunul
într-aceaeaş zi vesteaşte urgia lui, şi ascunde
18 a lui necinste omul viclean. Dovedita cre-
dinţă vesti-va direptul, şi mărturia strîmbilor
19 vicleană e. Sînt ceia ce grăiesc de rănesc
ca cu sabia, şi limbile înţelepţilor vindecă.
20 Buzele adevărate isprăvesc mărturisala, şi mar-
21 turul iute are limbă strîmbă. Vicleşugul e în
inima celui ce meşterşuguiaşte reale, iară cei ce
22 vor pacea se vor veseli. Nu va plăcea direptu-
lui nemica strîmb, şi necuraţii se vor umplea de
23 reale. Scîrbă-s Domnului buzele mincinoase,
24 şi cel ce face credinţă priimită e lîngă El. Omul
priceput – scaunul simţirii, şi inima celor fără de
25 minte va întimpina la blestemuri. Mîna celor
aleş birui-va pre lesne, şi vicleanii vor fi la
26 pradă. Groznicul cuvînt turbură inima omu-
lui a direpţ, şi veastea bună veseleaşte-l pre
27 dînsul. Conoscătoriul drept luiş priaten
va fi, iară gîndurile necuraţilor nesuferite-s.
Pre cei ce greşăsc îi vor goni realele, şi calea
necuraţilor rătăci-va pre dînşii. Nu va ne- 28
meri vicleanul vînat; şi cîştigare cinstite –
omul[ui] curat. În căile direptăţii – viaţa, şi 29
căile pomenitorilor de reale sînt spre moarte.

CAP XIII

Fiiul iscusit e ascultătoriu tatălui, şi 1
fiiul neascultătoriu – întru perzare.
Den roadele direptăţii mînca-va cel 2
bun, şi sufletele celor fără de leage
peri-vor fără de vreame. Cine-ş 3
păzeaşte gura sa, păzeaşte al său suflet; iară
cel îndrăzneţ la buze înfricoşa-va pre sine.
Întru pofte iaste tot cela ce iaste fără de lucru, 4
iară mînile celor bărbaţi sînt întru nevoin-
ţă. Cuvîntul strîmb uraşte-l cel direpţ, şi 5
necuratul ruşinează-se şi nu va avea îndrăz-
nire. Direptatea păzeaşte pre cei fără rău- 6
tate, şi pre cei necuraţi răi îi face păcatul.
Sînt ceia ce îmbogăţesc pre sine neavînd 7
nemica, şi sînt ceia ce smeresc pre sine cu
multă avuţie. Răscumpărarea sufletului 8
omului e avuţia sa, şi săracul nu îngăduiaşte
înfricoşarea. Lumina e la direpţi pururea, 9
şi lumina necuraţilor stinge-se. Suflete
vicleane rătăcescu-se în păcate, iară direpţii
îndură-se şi miluiesc. Răul cu sudalmă face 10
reale, şi cei ce-s conoscători de sine înţelepţi
sînt. Avearea, sîrguindu-se cu fărădeleage, 11
mai puţină să face, iară cela ce strînge lui cu
bună-credinţă se va înmulţi. Direptul în- 12
dură-se şi împrumutează. Mai bunu e cel ce
înceape a ajutori inimii decît cela ce să făgă-
duiaşte şi la nedeajde aduce, pentru că copa-
ciul vieţii e pofta cea bună. Cine nu bagă în 13
samă lucrul, nebăga-se-va în samă de el; iară
cel ce să teame de poruncă, acela e sănă-
tos. La fiiul viclean nemica bun nu iaste, 14
iară la sluga înţeleaptă sporite lucrure vor fi şi
să va îndirepta calea lui. Leagea înţeleptu- 15
lui – izvorul vieţii, iară cel fără de minte de laţ
va muri. Priceaperea bună dă dar, iară a 16
cunoaşte leagea iaste a cugetului bun, şi căile
celor nebăgători de samă – întru perire. Tot 17
vicleanul face cu minte, iară cel fără de minte
îş întinse a lui răutate. Împăratul dîrz 18
cădea-va la reale, şi slugă înţelept izbăvi-va
pre el. Sărăcia şi necinstea rădică învăţă- 19
tura, iară cela ce păzeaşte mustrările să va
mări. Poftele necuraţilor îndulcesc sufletul, şi 20
faptele necuraţilor departe-s de minte. Cel ce 21
umblă împreună cu cei învăţaţi, învăţat va fi, iară
cela ce mearge cu cei fără de minte, cunoaşte-
se-va. Pre cei ce greşăsc goni-i-va realele, 22
iară pre cei direpţi îi va apuca binele.

23 Omul bun va moşteni pre fiii fiilor, şi să
agoniseaşte direpţilor avuţia necuraţilor.
24 Direpţii face-vor cu avuţie ani mulţi, iară cei
25 nedirepţi pier degrabă. Care nu să îndură
de toiag, uraşte pre fiiul lui, iară cela ce-l
26 iubeaşte cu nevoinţă-l ceartă. Direptul,
mîncînd, satură sufletul lui, iară sufletile
necuraţilor lipsite-s.

CAP XIV

1 Înţeleaptele muieri zidiră case, iară
cea nebună o au săpat cu mînile ei.
2 Cela ce mearge dirept teame-se de
Domnul, iară cela ce şovăiaşte în
3 căile lui ruşina-se-va. Den gura
celor fără de minte – toiag de sudalmă, şi
4 buzele înţelepţilor păzeaşte-i pre ei. Unde
nu-s boi, iaslele-s curate; şi unde-s multe
5 pîini, arătată e vîrtutea boului. Mărturia
credincioasă nu minte, şi aţîţă minciuni măr-
6 turia mincinoasă. Cerca-vei înţelepciunea
la cei răi, şi nu o vei afla; şi simţirea lîngă cei
7 înţelepţi e uşoară. Toate-s împotrivă omu-
lui fără de minte, armele simţirii – buzele
8 înţeleapte. Înţelepciunea celor harnici cu-
noaşte-va căile lor, şi gîndul celor fără de
9 minte – în rătăcire. Casele celor fără de
leage datoare vor fi de curăţie, şi casele direp-
10 ţilor priimite-s. Inema omului simţitoare
mîhnitoare e sufletului său; şi, cînd să vese-
leaşte, nu să ameastecă cu sudalma sa.
11 Casele necuraţilor stinge-se-vor, şi corturile
12 celor ce isprăvescu sta-vor. Iaste calea
carea să pare a fi dreaptă lîngă oameni, iară
13 svărşitul ei vine la fundul iadului. În vese-
lie nu să ameastică mîhnirea, şi săvîrşiturile
14 bucuriei la plîngere vin. De căile lui
umplea-se-va cel dîrz la inemă, şi den cuge-
15 tele lui e omul bun. Cel prost creade la tot
16 cuvîntul, şi vicleanul vine la căinţă. Înţe-
leptul, spămîntîndu-se, s-au abătut de la rău,
iară cel fără de minte, luiş nădejduind, ameas-
17 tecă-se cu cel fără de leage. Cel iute la
mînie face fără de svat, iară omul înţelept
18 multe sufere. Împărţi-vor cei fără de minte
răutatea, iară cei ştiutori vor birui simţi-
19 rea. Luneca-vor răii înaintea celor buni, şi
20 necuraţii vor sluji la uşile direpţilor. Pria-
tenii vor urî pre priateni săraci, şi priatenii
21 bogaţilor sînt mulţi. Cela ce necinsteaşte
pre sărac greşaşte, iară cel ce miluiaşte pre
22 sărac iaste fericit. Rătăcindu-se cei strîmbi
meşterşuguiesc reale, iară mila şi adevărul
23 meşterşuguiesc cei buni. Nu ştiu mila şi
24 credinţa meşterii de reale, Şi milele şi cre-
25 dinţele – lîngă meşterii cei buni. La tot cela
ce grijaşte poate să fie şi mult, iară cel dulce şi
26 fără de dureare în lipsă va fi. Cununa
înţelepţilor – avuţia lor, iară zăbava ce-
lor fără de minte e rea. Mîntui-va den reale 27
sufletul mărturia credincioasă, şi aţîţă min-
ciuni vicleanul. În frica Domnului – nedeaj- 28
dea vîrtuţii, şi la fiii lui va părăsi razim de
pace. Frica Domnului – izvorul vieţii, şi 29
face a te abate den laţul morţii. În multă 30
limbă – mărirea împăratului, şi întru lipsirea
norodului – surparea silnicului. Bărbatul 31
mult-răbdătoriu mult e la înţelepciune, iară
cel tare cu puţin la suflet fără minte e. Băr- 32
batul îmblînzitoriu de mînie iaste inimii vra-
ciu, şi carul oaselor – inima simţitoare. Cel 33
ce năpăstuiaşte pre cel sărac întărîtă pre Cel
ce l-au făcut pre el, iară cela ce cinsteaşte pre
El miluiaşte pre sărac. Întru răutatea lui se 34
va împinge necredinciosul, iară cela ce nedej-
duiaşte pre Domnul cu a lui curăţie direpte.
În inima cea bună a bărbatului odihni-se-va 35
înţelepciunea, iară în inima celor fără de
minte nu se priceape. Direptatea înalţă 36
nărodul, şi împuţinează neamurile păcatele.
Priimită e la împăratul sluga înţăleaptă, şi cu a 37
lui bună învîrtejire rădică-ş necinstea.

CAP XV

Urgia piarde şi pre cei înţelepţi, şi răs- 1
punsul, supuindu-se, întoarce mînia;
şi cuvîntul de-ntristare rîdică urgii.
Limba înţelepţilor bune ştie, şi gura 2
celor fără de minte vesteaşte reale.
În tot locul ochii Domnului privesc, şi pre cei 3
răi şi pre cei buni. Vindecarea limbii – 4
copaciul vieţii, şi cela ce păzeaşte pre ea
umplea-se-va de duh. Cel fără de minte 5
batgiocureaşte învăţătura părintelui, iară cela
ce păzeaşte poruncile mai ştiut e. Îndirep- 6
tatea ce prisoseaşte iaste puteare multă, şi cei
necuraţi cu toată rădăcina de pre pămînt vor
peri. La casele direpţilor – tărie multă, şi 7
roadele necuraţilor vor peri. Buzele înţe- 8
lepţilor legate-s cu simţirea, şi inimile celor
fără de minte nu-s întemeiate. Jîrtfa necu- 9
raţilor urîciune e Domnului, iară rugile celor
ce să îndireptează priimite-s lîngă El. Urî- 10
ciuni-s Domnului căile necuratului, pre cei ce
gonesc direptatea iubeaşte. Învăţătura 11
celui prost să cunoaşte de cei ce trec pre cale,
şi cei ce urăsc mustrările mor grozav. Iadul 12
şi pierzarea aiave-s lîngă Domnul, cum nu şi
inimile oamenilor? Nu va îndrăgi cel neînvă- 13
ţat pre cei ce mustră pre el, şi cu înţălepţii nu se
va dumăi. A inimii ce să veseleaşte faţa înflo- 14
reaşte, şi fiind în voi reale posomoraşte-să.
Inima dreaptă cearcă sîmţirea, şi gura celor ne- 15
certaţi va cunoaşte realele. În toată vreamea 16
ochii celor răi aşteaptă reale, iară cei buni înce-
tează pururea. Mai bună e mică parte cu frica 17
Domnului decît visterii mari cu fără de frică.

18 Mai bun e ospăţul de legumi spre prieteşug şi
dar, decît punere înainte de viţei cu vrajbă.
19 Omul mînios găteaşte vrăjbi, iară cel îndelun-
gat la mînie şi pre cea viitoare potoleaşte. Cel
mult – îngăduitoriu om va stinge judecăţi, iară
20 cel necurat mai vîrtos le rădică. Căile celor
ce şăd fără de lucru sînt aşternute cu spini,
21 iară ale celor destoinici bătute-s. Fiiul înţe-
lept veseleaşte pre tatăl, şi fiiul fără de minte
22 batgiocureaşte maica lui. Cărările nebunu-
lui sînt lipsite de minte, şi omul înţălept, îndi-
23 reptînd, va mearge. Covîrşăsc cu gîndurile
ceia ce nu cinstesc adunările, şi în inimile
24 celor ce să sfătuiesc rămîne sfatul. Şi nu va
asculta cel rău lui, nici va zice desăvîrşit
25 cevaşi bun la obşte. Căile vieţii – socotea-
lele priceputului, ca, abătîndu-se, den iad se
26 va mîntui. Casele semeţilor le surpă Dom-
27 nul, şi întări hotarul văduvei. Urîciune e
Domnului gîndul strîmbu, şi graiurile curaţi-
28 lor – cuvioase. Piarde pre sine cela ce ia
daruri, iară cela ce uraşte luările darurilor să
29 mîntuiaşte. Cu milele şi cu credinţele să
curăţescu păcatele, şi cu frica Domnului să
30 abătu tot de la rău. Inima direpţilor va cer-
ceta credinţa, şi gura necuraţilor răspunde
31 reale. Priimite-s lîngă Domnul căile oame-
nilor direpţi, şi, pren mijlocul lor, şi vrăjmaşii
32 priateni să fac. Departe lipseaşte Dumne-
zău de la cei necuraţi, şi rugile direpţilor
33 ascultă. Mai bună e puţină luare cu direp-
tate decît multe roduri cu strîmbătate.

CAP XVI

1 Inima omului să gîndească ceale
direapte, ca de Dumnezău să să toc-
2 mească paşii lui. Văzînd ochiul
bune, veseleaşte inima, şi veastea
bună îngraşă oasele. Cela ce ascultă
mustrările vieţii în mijlocul înţelepţilor va
3 petreace. Cine izgoneaşte învăţătura uraş-
te-se pre sine, iară cela ce păzeaşte mustră-
4 rile iubeaşte sufletul lui. Frica Domnului –
învăţătura şi înţelepciunea, şi începătura
măririi se va răspunde ei; şi mearge înainte la
5 cei smeriţi mărirea. Toate lucrurile smeri-
tului ivite-s lîngă Dumnezău, iară necuraţii în
6 zio rea pier. Necurat e lîngă Dumnezău tot
cel cu inima naltă; asupra mînii mînile puind
7 cu strîmbătate, nu va fi nevinovat. Începă-
tura căii bune – a face ceale direapte, şi
priimite-s lîngă Dumnezău mai vîrtos decît
8 a jîrtvui jîrtve. Cela ce cearcă pre
9 Domnul afla-va minte cu direptate, Şi
ceia ce direpţ Îl cearcă pre El afla-vor pace.
10 Toate lucrurile Domnului cu direptate-s, şi
să păzeaşte cel păgîn la ziua cea rea.
Vrajă e pre buzele împăratului, şi la judecată 11
nu se va rătăci gura lui. Pornirea cumpenii 12
direptate e lîngă Dumnezău, şi faptele Lui –
cumpăniturii direapte. Urîciune e împăra- 13
tului cel ce face reale, pentru că cu direpta-
tea se găteaşte scaunul domniei. Priimite-s 14
la împăratul buzele direapte, şi cuvintele
direapte iubeaşte domnul. Mînia împăra- 15
tului – îngerul morţii, şi omul înţelept va
îmblînzi pre el. În lumina vieţii – fiiul 16
împăratului, şi cei priimiţi lui – ca norul tîr-
ziu. Cuiuburile învăţăturii mai alease sînt 17
decît aurul, şi cuiuburile înţelepciunii mai
alease-s decît argintul. Cărările vieţii aba- 18
tu-se de la reale, şi îndelungarea vieţii – căile
direptăţii. Cel ce priimeaşte învăţătura în cei
buni va fi, şi cel ce păzeaşte mustrările înţe-
lepţi-se-va. Cine păzeaşte căile lui păzeaşte al
său suflet, şi, iubind viaţa lui, va opri gura
lui. Mainte de surpare povăţuiaşte seme- 19
ţia, şi înaintea căderii, gîndirea cea
rea. Mai bun iaste cel lin la mînie cu smere- 20
nie decît cel ce împarte prăzi cu cei semeţi; cel
priceput la lucruri aflături de bunătăţi iaste, şi
nedejduind pre Domnul fericit e. Pre cei 21
înţelepţi şi pricepuţi răi îi numescu, iară cei
dulci la cuvînt mai multe vor auzi. Izvorul 22
vieţii în gîndire e la cei ce o au, şi învăţătura
celor fără de minte rea iaste. Inima înţe- 23
leptului gîndi-va cealea den rostul lui, şi pre
buze purta-va a conoaşte pre sine. Fagur 24
de miare – cuvintele bune, şi îndulcirea lor –
leacul sufletului. Sînt căi părîndu-se 25
direapte a fi la om, iară ceale de apoi ale lor
caută la fundul iadului. Bărbatul întru oste- 26
neale osteneaşte lui, şi grăbeaşte a luiş peire,
însă cel îndărătnic pre gura luiş poartă
peirea. Bărbatul fără de minte sapă lui 27
reale, şi pre buzele lui adună foc. Bărbatul 28
îndărătnic trimite reale, şi luminătoriu de
vicleşug aţîţă răilor şi osăbeaşte priatenii.
Bărbatul fără de leage înşăla-va priatenii, şi 29
poartă pre ei la căi nu bune. Întărind ochii 30
lui, gîndeaşte îndărătnicii, şi, muşcînd buzele
lui, aleage toate realele; acesta cuptoriu iaste
răutăţii. Cununa laudii – bătrîneaţele, şi în 31
căile direptăţii să află. Mai bun iaste omul cel 32
îndelungat la mînie decît cel vîrtos, şi bărbat
înţelepciune avînd decît o arătare mare, şi cel
ce-ş biruiaşte urgia decît
cela ce ia cetate. Însă 33
nu rîvni toate la cei
strîmbi, iară de la
Domnul toate ceale
direapte.

CAP XVII

1 Mai bine pîine cu bucurie, cu pace, decît
casă plină de multe bunătăţi şi decît
2 nedireapte jîrtve cu vrajbă. Sluga
înţeleaptă birui-va stăpîni fără de
minte, şi întru fraţi va împărţi
3 părţi. În ce chip să ispiteaşte în cuptoriu
argintul şi aurul, aşa ceale alease inimi lîngă
4 Domnul. Cel rău ascultă limba celor fără de
leage, şi direptul nu ia aminte la buzele min-
5 cenoase. Cela ce batjocureaşte pre sărac
întărîtă pre Cel ce l-au făcut pre el, şi cel ce să
bucură pre cel ce piare, nu va fi fără vină; iară
6 cela ce i să face milă, milui-se-va. Cununa
bătrînilor – fiii fiilor, şi fala fiilor – părinţii lor.
Celui credincios e toată lumea cu banii, iară
7 celui necredincios nici un ban. Nu se vor
tocmi la cel fără de minte buze credincioase,
8 nici la cel dirept buze mincinoase. Plata
darurilor – învăţătura, la cei ce să trebuiesc cu
dînsa; şi unde se va înturna, bine se va călă-
9 tori. Care ascunde strîmbătăţi, cearcă prie-
teşugul, şi carele uraşte a ascunde, desparte
10 priatenii şi rudeniile. Svărîmă înfricoşarea
inima înţeleptului, iară cel fără de minte,
11 bătîndu-se, nu simte. Prici va rîdica tot
omul rău, şi Domnul înger nemilostiv va tri-
12 mite lui. Cădea-va grija la om înţelept, iară
13 cei fără de minte socotesc reale. Carele dă
reale pentru bune, nu se vor clăti realele den
14 casa lui. Volnecie dă cuvintelor începătura
direptăţii, şi povăţuiaşte-înainte a lipsii prici
15 şi vrajbă. Cel ce judecă pre cel strîmb
dirept, şi pre cel dirept strîmb, necurat şi urît
16 lîngă Dumnezău. Pentru căci au fost banii
la cel fără de minte? Că a dobîndi înţelepciu-
17 nea cel rău la inimă nu va putea. Carele
înaltă face casa lui, cearcă surpare; iară cel ce
18 şovăiaşte a şti, cădea-va la reale. În toată
vreamea priatin să-ţi fie ţie, fraţii la nevoi de
19 folos să fie, că pentru aceaea să fac. Bărba-
tul fără de minte bate în palme şi să veseleaşte
luiş ca şi cel ce să chizăşuiaşte cu chizăşie pre
al său priatin, şi pre buzele lui foc agoni-
20 seaşte. Cel iubitoriu de păcat bucură-se la
vrăjbi, cela ce înaltă-ş face casa caută sur-
21 pare. Şi cel tare de inimă nu va timpina la
bunătăţi, şi bărbatul ce pre lesne-ş schimbă
22 limba va cădea la reale. Şi inima celui fără
de minte durere e la cel ce o are. Nu să vese-
leaşte părintele pre fiiul necertat, şi fiiul înţelept
23 veseleaşte maica lui. Inima ce să veseleaşte a
fi sănătos face, şi omului mîhnitoriu usucă-i-să
24 oasele. Celui ce ia daruri cu strîmbătate în
sînuri nu i să sporesc căile, şi necuratul abate
25 căile direptăţii. Obraz priceput iaste al o-
mului celui învăţat, iară ochii celui fără de
minte – pre margenile pămîntului. Urgia 26
părintelui – fiiul fără de minte, şi durearea
ceiia ce l-au născut pre el. A păgubi pre 27
omul dirept nu iaste bine, nici cel curat a
vicleni pre silnicii direpţi. Carele să scum- 28
peaşte a scoate cuvînt năsilnic cunoaşte pre
sine, şi cel mult-îngăduitoriu bărbat înţelept
iaste, (mai bun decît cela ce nu cearcă a şti).
Celui fără de minte, întrebînd înţelepciunea, 29
înţelepciune să va socoti, şi năuc neştine pre
sine făcîndu-se, părea-se-va înţelept a fi.

CAP XVIII

Pricini cearcă omul, vrînd a se osebi 1
de priateni, şi în toată vreamea ocărît
iaste. Nu-i trebuiaşte înţelepciu- 2
nea celui fără de minte, pentru că mai
vîrtos să trage la nebunie. Cînd vine 3
necuratul la adîncul realelor, dosădeaşte, şi
vine lui necinste şi ocară. Apă adîncă e 4
cuvîntul în inema omului, şi rîu săltînd, şi
izvorul vieţii. A lăuda faţa necuratului nu 5
iaste bine, nici cel curat a abate direptatea la
judecată. Buzele celui fără de minte aduc 6
pre dînsul la reale, şi gura lui cea dîrză pre
moarte cheamă. Gura nebunului – surpa- 7
rea lui, şi buzele lui – laţ sufletului lui. Pre 8
cei leaniş biruiaşte-i frica, şi sufletele oameni-
lor muieroş vor flămînzi. Cela ce nu să vin- 9
decă pre sine în faptele lui frate iaste celui ce
pre sine să strică. Den mărimea vîrtutei – 10
numele Domnului; şi, la El alergînd, direpţii
să înalţă. Avearea omului bogat – cetate 11
tare, şi mărirea ei mult umbreaşte. Mai 12
nainte de surpare să înalţă inema omului, şi
mai nainte de mărire să smereaşte. Carele 13
răspunde cuvînt mai nainte de ce va auzi,
nebunie iaste lui şi ocară. Mînia omului o 14
potoleaşte sluga cea înţeleaptă. Pre omul slab
la suflet cine-l va suferi? Inema înţeleptu- 15
lui cîştigă simţirea, şi urechile înţelepţilor
cearcă gîndurile. Darea omului lărgeaşte 16
pre el şi lîngă silnici îl aşază pre el. Direp- 17
tul luiş iaste pîrîş întru graiul dentîiu. Şi dea-
ca-l va asupri pîrîşul, să mustră. Pricele le 18
potoleaşte sorţul, şi întru domni hotăraşte.
Frate de către frate ajutorindu-se, ca o cetate 19
tare şi înaltă, şi poate ca o întemeiată
împărăţie. Den roadele gurii omul umple 20
pîntecele lui, şi den roadele buzelor lui sătu-
ra-se-va. Moartea şi viaţa e în mîna limbii, 21
şi cei ce o stăpînesc pre ea mînca-vor
roadele ei. Carele au aflat muiare bună, 22
aflat-au daruri, şi au luat de la Domnul
îmblînzire. Carele scoate pre muiarea 23

bună, scoate bunătățile. Și cela ce ține pre cea
preacurvă, fără de minte e și necurat. Nebu-
nia omului strică căile lui, și pre Dumnezeu
24 vinuiaște cu inema lui. Rugăciuni răspunde
săracul, și cel bogat răspunde nesilnec.
25 Omul – priatenilor spre prietenie, și iaste
priaten lipindu-se mai mult decît fratele.

CAP XIX

1 Mai bun iaste săracul mergînd în pros-
timea lui decît îndărătnic la buzele lui,
2 și acesta fără de minte. Și încă
fără de știință sufletul nu iaste bun, și
cela ce sîrguiaște cu picioarele, gri-
3 șaște. Nebunia omului strică căile lui, și pre
4 Dumnezeu vinuiaște cu inema lui. Avuția
adaoge priateni mulți, iară cel sărac și de pria-
5 tenul cel are să lipseaște. Mărturia minci-
noasă nu va fi fără de certare, și cela ce
6 pîraște cu strîmbătate nu va scăpa. Mulți
odihnesc feațele împăraților, și tot cel rău
7 face-se ocară omului. Tot cela ce pre fra-
tele sărac urăște, și de priiteșug departe va fi.
Gîndurile bune la ceia ce-l știu pre dînsul va
apropia, și omul înțelept îl va afla pre el. Cela
8 ce multe reale face isprăveaște răutatea. Și
carele întărîtă cuvinte nu se va mîntui. Cel
ce cîștigă înțelepciune iubeaște pre sine, și
carele păzeaște înțelepciunea afla-va ceale
9 bune. Mărturia mincinoasă nu va fi necer-
tată, și cine va ațîța răutatea peri-va de
10 ea. Nici de un folos e celui fără de minte
desfătăciunea, și de va înceape sluga cu seme-
11 ție a domni. Omul milostiv mult-îngă-
duiaște, și fala lui vine asupra celor fără de
12 leage. Înfricoșarea împăratului aseamene
e cu răcnirea leului, și ca roua pre iarbă, așa e
13 îmblînzirea lui. Rușinea tatului – fiiul fără
de minte, și nu-s curate rugile de la simbria
14 curvei. Casă și aveare împart părinții la
feciori, și de la Domnul să lipeaște muiarea
15 la bărbat. Frica opreaște pre bărbatul
muieros, și sufletul celui fără de lucru va flă-
16 mînzi. Carele păzeaște porunca, păzeaște
al său suflet, iară cela ce huleaște ale Sale căi,
17 piare. Împrumutează pre Dumnezău cel ce
miluiaște pre sărac, și după darea lui îi va răs-
18 plăti lui. Ceartă pre fiiul tău, pentru că așa
va fi cu bună nădeajde. Și la simeție nu te
19 rîdica cu sufletul tău. Cel rău gînditoriu
bărbat mult se va păgubi. Și de va fi și lacom,
20 și sufletul lui va adaoge. Ascultă, fiiule,
învățătura tătîne-tău, ca înțelept să te faci la
21 ceale de apoi ale tale. Multe gînduri sînt
în inima omului, iară sfatul Domnului în
22 veac rămîne. Roada la om e milostenia, și
mai bine săracul drept decît bogatul min-
23 cinos. Frica Domnului la viața omului,
iară cel fără de frică petreace-va în locuri
unde nu socoteaște mintea. Cela ce 24
ascunde în sînurile lui mîinile cu strîmbătate,
nici la gură nicicum le va aduce pre
eale. Ucigașul, bătîndu-se, cel fără de 25
minte mai rău va fi; și de vei mustra pre omul
înțelept, socoti-va simțirea. Cela ce necin- 26
steaște pre tatăl și să leapădă de maica lui,
rușina-se-va și ocărît va fi. Fiiul, părăsîn- 27
du-se a păzi învățătura tătîne-său, deprinde-va
graiuri reale. Cela ce chizășuiaște copilul 28
fără de minte rușina-va direptatea, și gura
celor necurați înghiți-va judecata. Gătes- 29
cu-se celor nestîmpărați biciuri, și cazne
aseamene celor fără de minte.

CAP XX

Nestîmpărat lucru e vinul și semeață e 1
beția, și tot stricătoriul nu va fi înțe-
lept. Nu se osebeaște înfricoșarea 2
împăratului de mînia leului, iară cel
ce întărîtă pre el (și să ameastecă)
greșaște în sufletul lui. Mărire e omului a 3
urî sudălmile, și tot cel fără de minte cu unele
ca aceastea să împleticeaște. Ocărîndu-se, 4
leaneșul nu se va rușina; așa e și cel ce să
împrumutează grîu la seacere. Apă adîncă 5
e sfatul în inima omului, și omul înțelept îl va
zlei pre el. Mare și cinstit lucru iaste omul 6
milostiv; și om credincios lucru cu nevoie
iaste a afla. Carele petreace nevinovat 7
întru direptate, ferciți pre feciorii lui va
lăsa. Cînd împărat drept va șădea pre 8
scaun, nu va sta împotriva ochilor lui tot
răul. Cine se va făli să aibă inimă curată? 9
Sau cine se va fățeșa curat a fi de păcate?
Celui ce grăiaște de rău pre tată au pre maică, 10
stinge-se-va luminătoriul, și luminile ochilor
lui vedea-vor întunearec. Partea ce să gră- 11
beaște dentru întîiu, în ceale de apoi nu se va
binecuvînta. Să nu zici: „Plăti-voiu nepria- 12
tinului", ce îngăduiaște pre Domnul, ca să
ajute ție. Cantariul mare și mic, și măsurile 13
îndoite, necurate-s înaintea Domnului amîn-
doao. Și cela ce le face pre eale, Întru toc- 14
mealele lui împiedeca-se-va. Tinerelul – cu
cel curat, și dreaptă e calea lui. Ureachea 15
aude și ochiul veade, lucrurile Domnului –
amîndoao. Nu iubi a cleveti, pentru ca să 16
nu te rădici, ce deșchide ochii tăi și te satură
de pîine. „Rău, rău!" zice cela ce cumpără, 17
și deaca se va duce, atuncea se va făli. Sînt 18
de aur și mulțime de pietri scumpe și vase cin-
stite buzele priceaperii. Ia haina celui ce să 19
chizășuiaște pentru cel striin, și striinează
lor de la el. Dulce e la om pîinea min- 20
ciunii, și apoi se va umplea gura lui de halice.
Gîndurile cu sfatul să întemeiază, și cu cîr- 21
muiri să face războiul. Cela ce descope- 22

re sfaturi întru adunare, mearge cu 2 limbi. Şi
cu cela ce lărgeaşte buzele lui nu te ameste-
23 ca! Urîciune e Domnului cîntariu îndoit, şi
cumpăna vicleană nu e bună înaintea Lui.
24 De la Domnul să îndireptează paşii omului. Şi
pămînteanul cum ar putea socoti căile lui?
25 Laţ e la omul curînd de ale sale ceva a sfinţi,
că, după ce se va făgădui, a să căi se face.
26 Vînturătoriul celor necuraţi e împăratul înţe-
27 lept, şi va pune preste ei roată. Lumina
Domnului – suflarea a oamenilor, care cerce-
28 tează cămărîle pîntecelui. Milostenia şi
adevărul pază e împăratului, şi vor încungiura
29 cu direptate scaunul lui. Podoaba la tineri e
înţelepciunea, şi mărirea bătrînilor – cărun-
teaţele; struncinături şi sfărîmături timpi-
nă-să la reale, şi rane la cămărîle pîntecelui.

CAP XXI

1 În ce chip e pornirea apei, aşa inima
împăratului în mîna lui Dumnezău;
oriunde va vrea să o pleace, acolo o
2 au plecat pre ea. Tot omul i se pare
întru sine că e dirept, şi îndireptează
3 inimile Domnul. A face direapte şi a grăi
adevăr mai plăcute-s lîngă Dumnezău mai
4 mult decît al jîrtvelor sînge. Mare e la
sudalmă cu gîndul cel dîrz la inimă, şi lumină-
5 toriul necuraţilor păcatele sînt. Gîndurile
celui bărbat numai ce sînt la prisosire, şi tot
cela ce nu sîrguiaşte numai ce e la lipsă.
6 Cela ce isprăveaşte vestierii cu limbă minci-
noasă deşarte goneaşte pre laţurile morţii.
7 Perirea la cei necuraţi se va priimi, pentru că
8 nu vor să facă ceale direapte. Cătră cei
îndărătnici îndărătnice căi trimite Dumnezău.
Pentru că [sînt] curate, şi direapte-s lucrurile
9 lui. Mai bine e a lăcui la un unghiu desco-
perit decît în ceale văruite, cu strîmbătate şi în
10 casă de obşte. Sufletul celui necurat pof-
teaşte ceale reale, nu se va milui nice de unul
11 dentru oameni. Păgubindu-se cel nestîm-
părat, mai ştiutoriu să face cel nerău; şi price-
12 pînd, înţeleptul va priimi minte. Priceape-va
direptul inemile necuraţilor şi defaimă pre cei
13 necuraţi întru reale. Careleş astupă urechile
lui ca să nu asculte pre cel bolnav, şi el va
14 striga şi nu va avea cine să-l asculte. Darea
pre ascunsu întoarce urgiile, şi cel ce să scum-
15 peaşte de daruri mînie mare rădică. Vese-
lia direpţilor – a face judecată, şi cel curat
16 necurat iaste lîngă făcătorii de rău. Bărba-
tul, rătăcindu-se den calea direptăţii, în adu-
17 narea uriaşilor se va odihni. Bărbatul lipsit
iubeaşte veselie, iubind vinul şi untde-
18 lemnul spre avuţie. Şi curăţitura direp-
tului e cel fără de leage, şi pentru cei direpţi
cel fără de leage. Mai bine e a lăcui în 19
pămînt pustiiu decît cu muiarea sfadnică şi
limbută şi vrăjmaşă. Comoară poftită odih- 20
ni-se-va în casa celui înţelept, şi oamenii cei
fără de minte înghiţi-o-vor pre ea. Calea 21
direptăţii şi milosteniei cîştiga-va viaţă şi
mărire. Cetăţi tari călcă înţeleptul, şi 22
surpă tăria preste carea nedejduia necuraţii.
Cine păzeaşte gura lui şi limba, păzeaşte de 23
scîrbă sufletul lui. Dîrzul şi obraznicul şi 24
mîndrul ciumă să cheamă, iară carele ţine
minte răul fără de leage e. Poftele pre cel 25
leaneş îl omoară, pentru că nu vor mînile lui a
face ceva. Necuratul pohteaşte toată ziua 26
pohte reale, iară direptul miluiaşte şi să
îndură fără de scumpeate. Jîrtvele necura- 27
ţilor – urîciunea Domnului, pentru că fără de
leage le aduc pre eale. Mărturia mincinoasă 28
piare, şi bărbatul ascultătoriu păzindu-se va
grăi. Necuratul bărbat cu obrăznicie stă 29
înaintea feaţii, iară cel dirept, acela va pri-
ceape căile lui. Nu iaste înţelepciune, nu 30
iaste vitejie, nu iaste sfat spre cel necurat.
Calul să găteaşte la ziua războiului, şi de la 31
Domnul e agiutoriul.

CAP XXII

Mai ales iaste numele bun decît avuţia 1
multă; şi decît argintul şi aurul – darul
bun. Săracul şi bogatul s-au în- 2
tempinat înde sine, şi pre amîndoi
Domnul i-au făcut. Cel ce e făcăto- 3
riu de reale, văzînd pre cel rău certîndu-se
tare, să pedepseaşte şi el, iară cei fără de
minte trecînd să păgubiră. Neamul înţelep- 4
ciunii – frica Domnului, şi avuţia şi mărirea şi
viaţa. Ciulini şi laţuri – în căile ceale 5
strîmbe, iară cela ce păzeaşte sufletul lui să va
feri de la eale. Înnoiaşte copilul după calea 6
lui, şi încă de va şi îmbătrîni, nu se va depărta
de la ea. Bogaţii vor stăpîni pre cei săraci, 7
şi slugele la stăpînii lor vor împrumuta.
Cela ce samănă reale, reale va şi săcera, şi 8
rana faptelor lui va săvîrşi; pre omul blînd şi
dătătoriu iubeaşte Dumnezeu, şi deşărtarea
lucrurilor lui va săvîrşi. Cela ce miluiaşte 9
pre săracul, el să va hrăni, pentru că den pîi-
nea lui au dat săracului (biruinţă şi cinste cîş-
tigă cela ce daruri dă, însă ia sufletul celora ce
le au). Scoate den adunare pre ucigaş, şi va 10
ieşi cu dînsul pricea, pentru căci, cînd va
şădea în adunare, pre toţi necinsteaşte.
Iubeaşte Domnul inemile curate, şi priimiţ 11
sînt Lui toţi cei curaţi în căile lor. Cu buzele va
paşte împăratul. Şi ochii Domnului păzesc 12

simţirea şi defaimă cuvintele ceale fără de lea-
13 ge. Să cură şi zice leaneşul: „Leu iaste în
14 căi, şi în uliţe ucigaş“. Groapă adîncă –
gura celui fără de leage, şi cela ce s-au urît
de către Domnul va cădea într-însa. Sînt căi
reale înaintea omului, şi nu iubeaşte ca să să
întoarcă de la eale, şi a se întoarce trebuie den
15 calea şovăită şi rea. Negîndirea zboară
inema tînărului, toiagul învăţăturii departe e
16 de la el. Cela ce năpăstuiaşte pre sărac
multe face ale lui reale, şi dă bogatului pre mai
17 puţin. Pre cuvintele înţelepţilor apropie
ureachea ta şi ascultă ale meale cuvinte, şi
18 inema ta aşază-o pentru ca să cunoşti Că
bune sînt. Şi de vei pune pre eale la inema ta,
veseli-te-vor deodată pre buzele tale.
19 Pentru ca să-ţi fie ţie pre Domnul nădeajdea,
20 şi va arăta ţie calea lui. Şi tu scrii-le ţie pre
eale întreit, la sfat, şi la gînd, şi la cunoştinţă,
21 pre lărgimea inemii tale. Învăţu-te dară
cuvînt adevărat şi minte bună a asculta, ca să
răspunzi tu cuvintele adevărului celor ce te
22 întreabă. Nu sili pre measer pentru că
sărac iaste, şi să nu necinsteşti pre cel slab în
23 porţi, Pentru că Domnul va judeca lui jude-
cata, şi va mîntui pre cel fără de trup suflet al
24 tău. Nu fii priaten cu omul mînios, şi cu
25 priaten mînios nu te amesteca, Pentru ca
să nu înveţi den căile lui, şi vei lua laţuri la
26 sufletul tău. Nu da pre tine la chezeşie,
27 ruşănîndu-te de obraz, Pentru că, de nu vei
avea de unde să plăteşti, lua-vor aşternutul
28 cel de supt coastele tale. Nu rădica hotarăle
29 veacinice carele au pus părinţii tăi. Omul
vederos şi iute la lucrurile lui la împăraţ tre-
buie a dvori, şi să nu dvorească la oameni
leaneş.

CAP XXIII

1 De vei şădea a cina la masa silnicului,
cu gîndul gîndeaşte ceale ce să pun
2 înainte-ţi; Şi pune mîna ta, ştiind
cum că aceastea trebuie tu să
găteşti; iară de eşti mai nesăţios,
3 Nu pofti bucatele lui, pentru că aceastea să ţin
4 de viaţă mincinoasă. Nu te întinde, fiind
measer, cu cel avut, şi cu al tău gînd lip-
5 seaşte-te. De vei pune al tău ochiu către el,
nicăirea nu se va ivi, pentru că i s-au făcut lui
aripi ca unui vultur şi să întoarce la casa celuia
6 ce stă înaintea lui. Nu cina împreună cu
7 omul zavistnic, nici pofti den bucatele lui, Că
precum oricine va înghiţi păr, aşa mănîncă şi
8 bea. Nici către tine să-l bagi pre el Şi să
mănînci pîinea ta cu el, pentru că va bợrî pre
9 ea şi va strica cuvintele tale ceale bune. La
urechile celui fără de minte nemica nu zice,
ca nu cîndai să batjocurească pre ceale înţe-
leapte cuvinte ale tale. Să nu muţi hotarăle 10
veacinice, şi la agonisita săracilor să nu întri,
Pentru că Cela ce mîntuiaşte pre ei, Domnul, 11
tare iaste şi va judeca judecata lor împreună
cu tine. Dă la învăţătură inima ta, şi urechile 12
tale le găteaşte la cuvintele simţirii. Nu 13
lipsi a certa pruncul, nici de-l vei lovi pre el cu
toiag. Nu va muri Pentru că tu îl vei lovi pre 14
el cu toiag, şi sufletul lui den moarte îl vei
izbăvi. Fiiule, de se va face inima ta înţe- 15
leaptă, veseli-vei şi pre a mea inimă, Şi 16
întru deprinderea cuvintelor ale tale buze
către ale meale buze, de vor fi direapte. Nu 17
rîvnească inima ta păcătoşilor, ce în frica
Domnului fii toată ziua, Pentru că, de le vei 18
păzi aceastea, fiţ-vor ţie nepoţi, şi nădeajdea
ta nu să va depărta. Ascultă, fiiule, şi te fă 19
înţelept, şi înd[ir]eptează gîndurile inimii
tale. Nu fii beţiv, nici te întinde la sfa- 20
turi, şi la cumpărăturile cărnii, Pentru că 21
tot curvariul şi beţivul va sărăci, şi se va îm-
brăca cu rupte şi dezmăţate tot somnurosul.
Ascultă, fiiule, de părintele cela ce te-au năs- 22
cut, şi nu huli căci au îmbătrînit maica ta.
Cîştigă adevărul şi nu lepăda înţelepciunea, 23
şi învăţătura, şi priceaperea. Bine hră- 24
neaşte tatul dirept, şi pre fiiul înţelept vese-
leaşte-se inima lui. Veselească-se tatul şi 25
maica pre tine şi bucure-se ceia ce te-au năs-
cut. Dă-m, fiiule, a ta inimă şi ai tăi ochi ale 26
meale căi să păzească, Pentru că cadă sur- 27
pată iaste casa striină, şi fîntînă strîmtă e cea
striină. Pentru că acesta degrabă piare, şi 28
tot cel fără de leage va peri. La cine e vai? 29
La cine e gîlceavă? La cine-s judecăţi? La
cine-s voi reale şi bîrfeale? La cine-s zdrobi-
turile în zadar? Ai cui sînt ochii urduroşi?
Au nu ai celor ce să zăbovesc în vinuri, au nu 30
celor ce urmează unde băuturi să fac? Nu vă
îmbătaţi cu vin, ce vă voroviţi cu oameni
direpţi, şi voroviţi întru primblări. Pentru 31
că, de vei da la păhară şi la potire ochii tăi,
apoi vei îmbla mai gol decît un pilug; Şi cea 32
mai de apoi ca de şarpe rănit să întinde şi ca
de chierast să varsă lui veninul. Ochii tăi 33
cînd vor vedea pre striin, atuncea gura ta va
grăi strîmbe, Şi vei zăcea ca în inima mării, 34
şi ca un cîrmaciu la multă fortună, şi vei grăi:
„Bătea-mă, şi nu am durut; şi mă bat- 35
jocurira, Şi eu nu ştiiam. Cînd 36
mînecatul va fi, pentru ca, ve-
nind, voiu cerca cu care-
le voiu mearge
împreună?“

CAP XXIV

1 Fiiule, să nu te potriveşti cu oamenii
răi, nici să pofteşti a fi cu dînşii,
2 Pentru că minciuni cugetă inima lor,
3 şi osteneale buzele lor grăiesc. Cu
înţelepciunea să zideaşte casă (şi cu
4 priceaperea să îndireptează). Cu simţirea
să umplu cămările de toată avuţia cinstită şi
5 bună. Mai bun iaste înţeleptul decît cel
tare, şi omul ce are minte decît o arătură
6 mare. Cu otcîrmuirea să face războiul, şi
ajutoriul iaste cu inima cea sfătuitoare.
7 Înţelepciunea şi gîndul bun – la porţile înţe-
lepţilor. Înţelepţii nu să abat den leagea Dom-
8 nului, Ce socotesc întru adunări. La cei
9 necertaţi timpină moarte, Şi moare cel fără
de minte întru păcate. Necurăţia iaste la omul
10 pierzătoriu, Pîngări-se-va în ziua cea rea şi
11 în ziua scîrbei, pînă unde se va săvîrşi. A
izbăvi pre ceia ce să aduc la moarte şi a răs-
cumpăra pre cei ce să întind, nu te scumpi!
12 Şi de vei zice: „Nu ştiu pre acesta“, să ştii că
Domnul inimile tuturor cunoaşte, şi Cela ce
au zidit suflare la toţi, Acela ştie toate, Carele
va răsplăti fieştecăruia după faptele lui.
13 Mănîncă miare, fiiule, pentru că e bun fagu-
rul, pentru ca să ţi să îndulcească gîtlejul,
14 Pentru că aşa vei simţi înţelepciunea la sufle-
tul tău; pentru că, de vei afla, fi-va bună săvîr-
15 şirea ta, şi nedeajdea nu te va părăsi. Să nu
apropii la cel necurat păşunea direpţilor, nici
16 să te amăgeşti cu saţiul pîntecelui; Pentru
că de 7 ori va cădea direptul, şi se va scula,
17 iară cei necuraţi vor slăbi în reale. De va
cădea nepriatinul tău, să nu te bucuri pre el, şi
18 întru împiedecarea lui nu te înălţa, Căci va
vedea Domnul şi nu-I va plăcea Lui, şi va
19 întoarce mînia Lui de la dînsul. Nu te
bucura pre ceia ce fac rău, nici rîvni pre cei
20 păcătoşi, Pentru că nu se vor face nepoţi la
cei răi, şi lumina necuraţilor stinge-se-va.
21 Teame-te de Dumnezău, fiiule, şi de împăra-
tul, şi niciunuia să nu fii neascultătoriu,
22 Pentru că fără de veaste vor plăti spre cei
necuraţi; şi caznele amînduror cine le ştie?
23 Şi aceastea zic voao, înţelepţilor: A cu-
24 noaşte faţa la judecată nu iaste bine. Cela
ce zice necuratului: „Drept iaste“, blestemat
25 năroadelor va fi, şi urît la limbi. Şi cei ce
mustră mai buni se vor arăta, şi preste ei va
26 veni blagoslovenie bună, Şi buzele vor iubi,
27 răspunzînd cuvinte bune. Găteaşte la ieşire
faptele tale, şi te găteaşte la ţarină, şi pasă dena-
28 poia mea, şi de iznoavă vei zidi casa ta. Nu fii
mincinoasă mărturie pre al tău cetăţean, nici te
29 lărgi cu ale tale buze! Să nu zici: „În ce chip au
făcut mie, face-voiu lui, şi voiu plăti lui ceale ce
m-au năpăstuit“. Ca o arătură e omul fără 30
de minte, şi ca via e omul lipsit de minte;
De-l vei lăsa pre el, ţeleni-se-va şi se va îmbu- 31
ruiena tot, şi să face părăsit, şi îngrădirile pie-
trilor lui să sapă de tot. Apoi eu m-am căit, 32
căutat-am ca să aleg învăţătura. „Puţin 33
dormitez, puţin dormu, şi puţin îmbrăţăşaz cu
mîinile pieptul“; şi de vei face aceasta,
Veni-va mergînd înainte sărăcia ta, şi lipsa – 34
ca un bun alergătoriu.

CAP XXV

Aceastea-s pildele lui Solomon ceale 1
nealease, carele au scris priatenii
Ezechiei, împăratului Iudeii. Mări- 2
rea lui Dumnezău ascunde cuvînt, şi
mărirea împăratului cinsteaşte po-
runca lui. Ceriul e înalt şi pămîntul adîncu, 3
şi inima împăratului – neoblicită. Bate 4
argintul nelămurit, şi se va curăţa curat
tot. Ucide pre necuraţi denaintea împăra- 5
tului, şi va isprăvi întru direptate scaunul
lui. Nu te mîndri naintea împăratului, nice 6
în lucrurile silnicilor sta, Pentru că mai 7
bine e a ţi se zice: „Să te sui!“, decît a te smeri
în faţa silnicului; ceale ce au văzut ochii tăi,
grăiaşte. Nu cădea la sfadă în grabă, pentru 8
ca să nu te căieşti mai apoi, cînd te va ocărî
priatenul tău. Tu stăi înapoi, nu huli, ca să 9
nu te ocărască priatenul. Şi sfada ta şi 10
vrajba ta nu se va depărta, ce va fi ţie întocma
cu moartea; harul şi prieteşugul mîntuiaşte,
carele întăreaşte-le ţie, pentru ca nu ocărît să
fii, ce păzeaşte căile tale bine premenindu-le.
Măru de aur la şir de sardion, aşa a zice cuvîn- 11
tul la cel ce se cuvine lui. La cercel de aur 12
sardion de mult preţu iaste legat: cuvîntul
înţelept – la bună ascultătoare ureache. În 13
ce chip ieşirea zăpăzii la seacere zădufului
foloseaşte, aşa vestitoriul credincios celor ce
l-au trimis pre el; că spre sufletele celor ce să
trebuiescu cu el foloseaşte. Cumu-s vîntu- 14
rile şi norii şi ploile prea lucii, aşa sînt cei ce
să făluiescu pre dare mincenoasă. Întru 15
îndelungarea mîniei – sporiul împăratului, şi
limba moale zdrobeaşte oase. Miare aflînd, 16
mănîncă cîtu e destul, ca nu cîndai, umplîn-
du-te, vei borî. Raru bagă piciorul tău cătră 17
priatenul tău, ca nu cîndai, săturîndu-se de
tine, urî-te-va. Zburătură şi sabie, şi să- 18
geata fără de smîrdă, aşa e şi omul carele
mărturiseaşte asupra priatenului lui mărturie
mincinoasă. Calea răului şi piciorul celui 19
fără de leage peri-va în zio rea. În ce chip e 20
oţetul la rană nefolositoriu şi fumul la ochi,
aşa, căzînd vătămare în trup, inima mîhneaşte.
În ce chip molia în haină şi viarmele în 21
lemnu, aşa voia rea a omului strică inima.

22 De e flămînd vrăjmaşul tău, hrăneaşte-l pre
23 el; de-i iaste seate, adapă-l pre el; Pentru
că, făcînd aceasta, cărbuni de foc vei grămădi
preste capul lui, şi Domnul răsplăti-ţ-va ţie
24 bune. Vîntul crivăţ rădică nori, şi obrazul
25 obraznic limbă întărîtă. Mai bine e a lăcui
într-un unghiu de pod, decît cu muiarea
26 suduitoare în casă de obşte. În ce chip apa
reace la sufletul însetat iaste dulce, aşa e
27 veastea bună de la pămînt de departe. Precum
de va astupa neştine izvor şi a apei ieşire
va strica, aşa fără podoabă a cădea direptul
28 înaintea necuratului. A mînca miare multă
nu iaste bine, şi trebuie a cinsti cuvintele slă-
29 vite. În ce chip cetatea la ziduri e surpată şi
nezidită, aşa bărbatul carele nu cu sfat face
ceva.

CAP XXVI

1 În ce chip roao la seacere şi în ce chip
ploaia vara, aşa nu iaste la cel fără de
2 minte cinste. În ce chip pasările
zboară şi vrabiile, aşa blestemul în
deşărt nu va veni asupra nemărui.
3 În ce chip biciul la cal şi boldul la măgariu, aşa
4 e toiagul la norodul fără de leage. Nu răs-
punde la cel fără minte după nebunia lui,
5 pentru ca să nu fii aseamene lui, Ce răs-
punde celui nebun cătră nebunia lui, pentru
6 ca să nu se pară înţelept la sine. Den căile
lui ocară face cela ce au trimis pren vestitoriu
7 fără de minte cuvînt. Ia meargerea vinelor
şi fărădeleagea den rostul celor fără de minte.
8 Cela ce leagă piatra în praştie aseamene iaste
celuia ce dă celui fără de minte mărire.
9 Ghimpi cresc în mîna beţivului şi robie în
10 mîna celor fără de minte. Mult să bate de
valuri tot trupul celor fără minte, pentru că să
11 surpă spămîntarea lor. Ca cîinele cînd vine
spre a lui borîtură şi urît să face, aşa şi cel fără
de minte, cu răul său întorcîndu-se la al său
păcat. Iaste ruşine aducînd păcat, şi iaste
12 ruşine aducînd mărire şi dar. Văzuiu băr-
bat ce i să păru lîngă sine a fi înţelept, însă
nedeajde avu mai multă cel fără de minte decît
13 el. Zice leaneşul trimiţîndu-se la cale: „Leu
14 e în căi şi în uliţe ucigaş". În ce chip uşa să
întoarce la ţîţînă, aşa leaneşul pre patul
15 lui. Ascunzînd leaneşul mîna în sînul lui, nu
16 poate să aducă la gură. Mai înţelept luiş lea-
neşul i să pare, decît cel ce în săturare duce veas-
17 te. În ce chip cela ce ţine de coada cîinelui, aşa
18 cela ce stă înainte pentru judecată striină. În
ce chip ceia ce ispitesc pun înainte cuvinte la oa-
meni, iară cela ce va timpina cuvîntul întîiu se
19 va împedeca, Aşa toţi ceia ce într-ascuns pîn-
desc pre ai lor priateni şi, cînd se vor vedea,
zic că „Glumind, am făcut". În multe leam- 20
ne odrăsleaşte focul, şi, unde nu iaste iute la
mînie, să potoleaşte sfada. Grătariu pre 21
cărbuni şi leamne în foc, şi omul suduitoriu –
spre gîlceava sfăzii. Cuvintele mîngîitori- 22
lor moi sînt şi aceştea bat la locurile ficaţi-
lor. Argintul, dîndu-se cu vicleşug, ca hîr- 23
bul să să socotească. Buzele vicleane acopere
inimă mîhnită. Cu buzele toate le prii- 24
meaşte jăluindu-se vrăjmaşul, iară în inimă
meşterşuguiaşte vicleşuguri. Săvai de ţi 25
s-ar ruga vrăjmaşul cu glas mare, să nu-l
asculţi, pentru că 7 vicleşuguri sînt în sufletul
lui. Cine ascunde vrajba, închiagă vicleşu- 26
gul, şi descopere ale sale greşale cel bine
conoscut întru adunare. Cela ce sapă 27
groapa aproapelui său, într-însa va cădea; şi
cel ce tăvăleaşte piatră, preste el se va tăvăli.
Limba mincinoasă uraşte adevărul, şi gura 28
cea neacoperită face neaşăzări.

CAP XXVII

Nu te făli spre ceale de mîine, pentru că 1
nu ştii ce va naşte ceaea ce vine.
Laude-te aproapele-ţi, şi nu gura ta; 2
striinul, şi nu buzele tale. Grea e 3
piatra şi cu nevoie purtat năsipul; şi
urgia celui fără de minte mai grea e decît
amîndoao. Nemilostivă e mînia şi iute e 4
urgia, iară nemică nu rabdă rîvnirea. Mai 5
bune-s mustrările descoperindu-se decît
ascuns priiteşug. Mai vreadnice-s de cre- 6
dinţă ranele priatenului decît sărutările ceale
de bună voie ale vrăjmaşului. Sufletul, în 7
săturare fiind, batjocureaşte fagurii; iară
sufletului ce e la lipsă, şi ceale amară dulce i să
par. În ce chip cînd pasărea va zbura den- 8
tru al său cuiub, aşa omul să robeaşte cînd să
înstreinează de la ale sale locuri. Cu miruri 9
şi cu vinuri şi cu tămîie să veseleaşte inima, şi
să sparge de primejdii sufletul. Pre priate- 10
nul tău sau pre priatenul părintesc să nu-l
părăseşti, şi la casa frăţîne-tău să nu între
nenorocind; mai bun e priatenul aproape
decît frate lăcuind departe. Înţelept fii, 11
fiiule, pentru ca să ţi se veselească inema; şi
întoarce de la tine cuvintele ocărîte. Marghio- 12
lul, realele viind, să ascunse, iară cei fără de
minte, mergînd, pagubă vor plăti. Ia haina 13
lui, pentru c-au trecut semeţul, carele ceale
striine strică. Cela ce binecuvintează pria- 14
tenul dimeneaţa cu glas mare, decît cel ce
bleastemă, nemica nu să va părea că iaste
osebit. Picăturile scot pre om în zi de iarnă 15
den casa lui, aşijderea şi muiarea sudalnică
den casa ei. Crivăţul nesilnic vînt iaste, 16

17 iară pre nume iscusit să cheamă. Fier pre
fier ascute, şi omul întărîtă faţa prietenu-
18 lui. Cine răsădeaşte smochin, mînca-va
roadele lui; şi cine păzeaşte pre al său domn,
19 să va cinsti. În ce chip nu-ş samănă feaţele
la feaţe, aşa nici inemile oamenilor sînt potri-
20 vă. Iadul şi perirea nu se satură, aşijderea
şi ochii oamenilor sînt nesăţioş. Urîciune e
Domnului cela ce împoncişază ochiul, şi cei
21 neînvăţaţi - neopriţ la limbă. Ispitirea la
argint şi la aur - lămurirea, şi bărbatul să ispi-
teaşte pren rostul celora ce laudă pre el.
Inema celui fără de leage cercetează reale, şi
22 inema dreaptă cearcă mintea. De vei bate
pre cel fără de minte, în mijlocul adunării
23 necinstindu-l, nu vei lua nebunia lui. Cu
cunoştinţă vei cunoaşte sufletele turmei tale
24 şi vei întări inema ta la ale tale cirezi, Căci
nu e în veac la om putearea şi vîrtutea, nici dă
25 den neam în neam. Poartă grija celor den
cîmp verzi, şi vei tunde iarbă, şi adună
26 buruian de munte, Pentru ca să aibi oi de
îmbrăcăminte. Cinsteaşte-ţ cîmpul, pentru ca
27 să-ţ fie ţie miei. Fiiule, de la mine ai graiuri
cuvioase în viaţa ta şi în viaţa slugilor tale.

CAP XXVIII

1 Fuge necuratul, nimenea gonindu-l,
iară direptul ca un leu nădejduiaşte.
2 Pentru păcatele necuraţilor judecăţi
să scoală, şi omul isteţ va stinge pre
3 eale. Viteazul întru cei fără de cre-
dinţă năpăstuiaşte pre săraci. Ca o ploaie
4 mare şi nefolositoare, Aşa ceia ce au lăsat
leagea laudă necurăţia; şi ceia ce iubesc leagea
5 pun împrejurul lor zidu. Oamenii răi nu
vor gîndi judecată, iară ceia ce cearcă pre
6 Domnul înţeleage-vor întru tot. Mai bun e
săracul mergînd cu adevăr decît bogatul min-
7 cinos. Păzeaşte leagea fiiul înţelegătoriu,
iară cela ce paşte necurăţia necinsteaşte pre
8 tatul lui. Cela ce înmulţeaşte avuţia lui cu
camete şi lăcomii, celui ce miluiaşte pre săraci
9 adună pre ea. Cela ce abate ureachea lui ca
să nu auză leagea, şi el ruga lui ş-au urît.
10 Carele rătăceaşte pre cei direpţi în cale rea, la
stricăciune el va cădea; iară cei fără de leage
vor treace ceale bune şi nu vor întra la eale.
11 Înţelept lîngă sine e omul avut, şi tot înţelep-
12 tul va defăima pre el. Pentru ajutoriul di-
repţilor mult să va face mărire, şi în locurile
13 necuraţilor prindu-se oamenii. Cela ce aco-
pere necurăţia lui nu se va spori, iară cel ce tăl-
14 măceaşte mustrările iubi-se-va. Ferici omul
carele să teame de toate pentru smerire, iară
15 cel nesilnic la inemă cădea-va la reale. Leu
flămînd şi lup setos iaste cel ce te răneaşte,
sărac fiind, de fealiu sărăcăcios. Împărat ce 16
e lipsit de venituri - mare asupritoriu iaste,
iară cel ce uraşte strîmbătatea, îndelungată
vreame va trăi. Cela ce ia în chezăşie pre 17
bărbatul ce iaste în vină de ucidere, pribeag
va fi, şi nu întru întemeiare. Ceartă pre fiiu, şi
te va iubi şi va da podoabă sufletului tău; nu
va asculta la limbă fără de leage. Cel ce 18
mearge direpţ ajutoritu-s-au, iară cela ce
mearge în căi strîmbe se va încleşta. Cela 19
ce lucrează pămîntul lui se va sătura de pîine,
iară cel ce goneaşte zăbavă umplea-se-va de
sărăcie. Omul ce e vreadnic de credinţă 20
mult se va blagoslovi, iară cel rău nu va fi
necertat. Cine nu să ruşinează de obrazele 21
direpţilor, nu iaste bun; unul ca acesta pentru
o bucată de pîine va vinde pre om. Gră- 22
beaşte a să îmbogăţi omul zavistnic, şi nu ştie
că cel milostiv va birui pre el. Iară cela ce 23
dovedeaşte căile omului har va avea mai mult
decît cela ce să îmbunează cu limba. Cine 24
leapădă pre tată sau pre mumă şi i să pare
cum nu greşaşte, acesta împreunătoriu iaste
omului celui necurat. Nesăţiosul om va 25
judeca în deşărt, iară carele nedejduiaşte pre
Domnul întru socotinţă va fi. Carele nedej- 26
duiaşte cu inimă dîrză, unul ca acesta e
nebun; iară carele mearge cu înţelepciune
mîntui-se-va. Iară carele dă săracilor nu se 27
va lipsi, iară carele întoarce ochiul lui în multă
lipsă va fi. În locurile necuraţilor suspină 28
direpţii, şi întru acelora peiri înmulţi-se-vor
direpţii.

CAP XXIX

Mai bun e omul ce mustră decît omul ce 1
e năsilnic la cerbice, pentru că, fără
de veaste arzîndu-se el, nu iaste vin-
decare. Lăudîndu-se direpţii, ve- 2
seli-se-vor năroadele, şi de boiarii
ce-s fără de leage suspină bărbaţii. De băr- 3
batul ce iubeaşte învăţătura veseleaşte-se
tatul lui, iară carele va paşte curve va piarde
avuţia. Împăratul direpţ rîdică ţară, iară 4
bărbatul fără de leage de tot o sapă. Carele 5
găteaşte de spre faţa nepriatinului său mreajă,
o pune pre ea la picioarele lui. La omul ce 6
păcătuiaşte mare e laţul, iară direptul în bucu-
rie şi în veselie va fi. Ştie direptul a judeca 7
la săraci, iară cel necurat nu va priceape jude-
cata; şi la sărac nu iaste minte a să cunoaşte
pre sine. Oamenii fără de leage au aţîţat ce- 8
tate, şi înţelepţii întoarseră urgia. Bărbatul în- 9
văţat judecă limbi, iară omul rău, urgisindu-să,
batgiocureaşte şi nu se spămintează. Bărbaţii 10
părtaş de sîngiuri urî-vor pre cel curat,
iară cei direpţi cerca-vor sufletul lui. Toată 11
mînia lui îş arată cel fără de minte, şi înţelep-

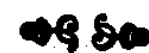
12 tul ascunde pre amăruntul. Împăratului ce
ascultă cuvîntul strîmb toți cei de supt dînsul
13 fără de leage sînt. Împrumutătoriul și da-
tornicul, unul cu altul împreunîndu-se, soco-
14 tință face amîndurora Domnul. Împăratul
cu adevăr judecînd pre săraci, scaunul lui
15 întru mărturie se va pune. Ranele și mus-
trările dau învățătura, și copilul rătăcindu-se
16 rușinează părinții lui. Mulți fiind cei necu-
rați, multe să fac păcatele, și direpții, căzînd
17 aceia, plini de frică să fac. Ceartă pre fiiul
tău, și te va odihni și va da podoabă sufletului
18 tău. Să nu fii tîlcuitoriu la limbă fără de
leage, și cel ce păzeaște leagea fericit iaste.
19 Cu cuvintele nu se va certa sluga năsilnică, că,
20 de va și înțeleage, iară nu va asculta. De vei
vedea bărbat grabnic la cuvinte, să știi că
nedeajde are mai mult cel fără de minte decît
21 dînsul. Carele să desfrînează den copilărie,
slugă va fi; și mai tîrziu se va durea spre
22 sine. Omul mînios rădică price, și bărbatul
23 urgisitoriu au săpat păcatul. Semeția pre
om smereaște, și pre cei ce gîndesc cu smerire
24 razimă-i cu mărire Domnul. Cine împarte
cu furul, urăște-ș sufletul lui; și de se va pune
25 jurămînt, auzind nu vor spune. Temîndu-se
și rușinîndu-se de oameni, s-au împiedecat;
iară ceala ce nedejduiaște pre Domnul,
26 veseli-se-va. Necurăția la om dă greșală,
iară carele nedejduiaște pre Stăpînitoriul,
27 mîntui-se-va. Mulți slujăsc obrazelor po-
vățuitorilor, iară de la Domnul să face direp-
28 tul la om. Urîciune e direptului omul
strîmb, și urîciune e celui fără de leage calea
ce îndireptează.

CAP XXX

1 Aceastea zice bărbatul celor ce cred lui
2 Dumnezău și încetează: „Pentru
că mai fără de minte sînt decît toți
oamenii și înțelepciunea omului nu
3 iaste în mine, Și Dumnezău m-au
învățat înțelepciune, și mintea sfinților am
4 conoscut. Cine s-au suit în ceriu și s-au
pogorît? Cine au adunat vînturile în sîn? Cine
au întorsu toată apa întru haină? Cine au
biruit toate marginile pămîntului? Ce e
numele lui? Sau ce e numele fiilor lui? Pentru
5 ca să conoască Că toate cuvintele lui Dum-
nezău sînt lămurite, și ajută El celor ce să
6 smerescu de Dînsul. Nu adaoge la cuvin-
tele Lui, ca să nu te dovedească, și mincinos
7 vei fi. Doao ceru de la Tine, să nu iai harul
8 mieu mainte de ce voiu muri eu: Cuvîntul
deșărt și mincinos departe de la mine îl fă. Avu-
9 ție și sărăcie nu-m da, Ce-m rînduiaște ceale
10 ce-m trebuie și ceale de ajunsu, Pentru ca nu,
săturîndu-mă, mincinos mă voiu face, și voiu
zice: 'Cine mă veade?'; au sărac făcîndu-mă,
voiu fura, și voiu jura în numele lui Dumne-
zău. Să nu dai pre rob la mînile stăpînului 11
lui, pentru ca să nu te bleasteme, și te vei
stinge. Nepotul rău pre tatul blastămă, și 12
pre mumă nu binecuvintează. Nepotul rău 13
direpț pre sine să judecă, și ieșirea lui n-au
spălatu-o. Nepotul rău înalți ochi are și cu 14
geanele lui să înalță; nepotul rău are dinți de
sabie și măsealele barde, ca să mistuiască și să
mănînce de tot pre cei slabi de la pămînt și pre
săracii lor dentru oameni. Lipitoarei trei 15
feate era cu dragoste iubindu-se și aceaste
trei nu o sătura pre ea, și a patra nu-i fu destul
a zice: 'Deajuns e'. Iadul, și dragostea 16
muierii, și pămîntul neumplut de apă, și apa,
și focul nu vor zice: 'Destul e'. Ochiul cel ce 17
batgiocoreaște pre tatăl și necinsteaște bătrî-
neațele maicii, să-l taie pre el corbii den văi, și
să-l mănînce de tot pre el puii vulturilor. Și 18
trei îm sînt preste putință a le gîndi, și a patra
nu o cunoscu: Urmele vulturului ce zboară, 19
și căile șarpelui pre piatră, și cărările corabiei
ce mearge pre mare, și căile omului la tinereațe.
Ca aceasta e calea muierii preacurve, carea, 20
cînd va face, spălîndu-se, nemică zice că au
făcut fără cale. Pren trei lucruri să clă- 21
teaște pămîntul, și al patrulea nu poate să-l
poarte: De va împărăți slugă, și nebunul să 22
va umplea de bucate; Și slujneca de va 23
scoate pre a ei stăpînă, și muiarea urîtă de va
nemeri bărbat bun. Și patru sînt mai mici 24
pre pămînt, și aceastea-s mai înțeleapte decît
ceale înțeleapte: Furnicile, la carele nu 25
iaste vîrtute, și gătescu vara hrană; Și ari- 26
cii, neam slab, carii au făcut în pietri casele
lor; Neîmpărățită iaste lăcusta, și dentru o 27
poruncă osteneaște cu bun obiceaiu; Și 28
nevăstuica, pre mîni răzimîndu-se, și pre
lesne fiind a să prinde, lăcuiaște întru tăriile
împăraților. Și trei sînt carele cu sporiu 29
mergu, și a patra carea bine treace: Puiul 30
de leu mai vîrtos e decît dobitoacele, care nu
să întorce, nice să teame de dobitoc; Și 31
cocoșul umblînd în găini cu bun suflet, și țap
povățuind turma, și împăratul povestind întru
limbi. De te vei da pre sine la veselie și 32
vei întinde mîna ta cu vrajbă, te vei
[ne] cinsti. Mulge lapte, și va fi unt; 33
și de vei stoarce nările, va ieși
sînge; și de vei trage
cuvintele, vor ieși
judecăți și
vrajbă".

CAP XXXI

1 Ale meale cuvinte grăitu-s-au de Dum-
nezău împăratul[ui], legiuire, pre
2 carele au certat maica lui: „Ce vei
păzi, fiiule? Graiurile lui Dumnezău.
Dentîi născut, ţie zicu, fiiule! Ce,
fiiule pîntecelui mieu? Ce e, fiiule rugăciuni-
3 lor meale? Nu da muierilor a ta avuţie, şi
4 gîndul tău, şi viaţa, la sfatul de apoi. Cu sfat
toate fă, cu sfat bea vin. Silnicii mînioşi sînt;
5 vin să nu bea, Pentru ca nu cumva, bînd,
vor uita învăţătura, şi dirept a judeca nu vor
6 putea pre cei slabi. Daţi beţie celor den
7 mîhniri şi vin a bea celor den dureri, Ca să
uite sărăcia şi de osteneale să nu-şi mai aducă
8 aminte. Fiiule, deşchide gura ta cu cuvîntul
lui Dumnezău şi judecă toate sănătos!
9 Deşchide gura ta şi judecă dirept, şi osebeaşte
10 pre sărac şi pre slab! Muiare bărbată cine
va afla? Mai cinstită iaste decît pietri scumpe
11 una ca aceasta. Nedejduiaşte pre ea inima
bărbatului ei; una ca aceasta de bune prăzi nu
12 se va lipsi, Pentru că lucrează bărbatului
13 spre bine în toată viaţa. Depănînd lînă şi
14 in, au făcut bună treabă cu mînile ei. Să
făcu ca o corabie ce să neguţătoreaşte pre
15 departe şi-ş adună avuţia ei. Şi să scoală de
noapte, şi au dat mîncări casii şi lucruri la sluj-
16 nece. Văzînd arătură, au cumpărat, şi den
17 roadele mînilor ei răsădi aveare. Încingînd
vîrtos mijlocul ei, răzimă braţul ei la lucru.
18 Şi gustă că e bine a lucra, şi nu se stinge lumi-
19 nătoriul ei toată noaptea. Coturile ei le
întinde spre ceale de folos, şi mînile ei le
20 razimă la fus. Şi mînile ei le deşchise săra-
21 cului, şi roadă întinse la sărac. Nu grijaşte
de ceale den casă bărbatul ei, cînd zăboveaşte
undeva, pentru că toţi ceia de lîngă ea să
22 îmbracă. Îndoite cămăşi au făcut bărbatu-
lui ei, şi den vison şi mohorît – ei îmbră-
23 căminţi. Şi socotit să face bărbatul ei la
porţi, cînd va şădea în adunare cu bătrînii cei
24 ce lăcuiesc pămîntul. Cearşafuri au făcut şi
le-au vîndut finiceanilor şi cingători hananei-
25 lor. Cu puteare şi cu bună-cuviinţă s-au
26 îmbrăcat, şi să veseli în zilele de apoi. Gura
ei o deşchise cu socotinţă şi cu leage, şi
27 rînduială porunci limbii ei. Strimte-s cără-
rile caselor ei, şi mîncări leaneşe n-au
28 mîncat. Rîdică fiii ei şi să îmbogăţiră, şi
29 bărbatul ei lăudă pre ea: 'Multe feate au
făcut puteare, multe au făcut tari, iară tu mai
30 sus eşti şi le-ai covîrşit pre toate'. Minci-
noasele plăceri, şi deşartă frumseaţea
(muierii nu iaste întru tine), pentru că
muiarea înţeleaptă să binecuvintea-
ză (şi frica Domnului aceasta lau-
de). Daţi ei den roadele 31
buzelor ei şi să laude
în porţi bărba-
tul ei".

CARTEA ECLISIASTULUI

CAP I

Graiurile Eclisiastului, fiiului lui David, 1
a împăratul lui Israil, în Ierusalim.
Deşărtarea deşărtărilor, zise Ecli- 2
siastul, deşărtarea deşărtărilor, toa-
te-s deşărtare! Care e prisosirea 3
omului, în toată truda lui care trudeaşte supt
soare? Neam mearge şi neam vine, şi 4
pămîntul în veac stă. Şi răsare soarele, şi 5
apune soarele, şi la locul lui trage el răsărind,
iase către austru şi încungiură către crivăţ.
Încungiură încungiurînd, mearge duhul, şi la 6
încungiurările lui întoarce-se duhul. Toate 7
pîraiele merg în mare, şi marea nu se împle.
La locul unde pîraiele merg, acolo eale se vor
întoarce a mearge. Toate cuvintele sînt cu 8
trudă. Nu va putea bărbat a grăi, şi nu se va
sătura ochiul a vedea, şi nu se va împlea
ureachea de auz. Ce e cea ce fu? Ceaea ce 9
va să fie. Şi ce e cea ce s-au făcut? Aceasta
ce va să să facă; Şi nu iaste tot proaspăt 10
supt soare. Carele va grăi şi va zice: „Vezi,
acesta nou iaste", acum s-au făcut în veacii
carii s-au făcut denaintea noastră. Nu iaste 11
pomenire la cei dentîiu; şi încă la cei de apoi
făcîndu-se, nu va fi lor pomenire cu ceale ce
se vor face la ceale de apoi. Eu, Eclisiastul, 12
am fost împărat preste Israil, în Ierusalim.
Şi am dat inima mea a cerceta şi a socoti cu 13
înţelepciunea pentru toate cîte s-au făcut supt
ceriu; căci migăială rea au dat Dumnezău fii-
lor oamenilor ca să migăiască întru sine.
Văzuiu toate faptele ceale făcute de supt soare 14
şi, iată: toate deşărtare şi voie de duh. Cel 15
întort nu se poate împodobi, şi lipsa nu se va
putea număra. Grăit-am eu în inima mea a 16
zice: „Iată, eu mă măriiu, şi adaoş înţelep-
ciune preste toţi carii fură înaintea mea în
Ierusalim, şi inima mea văzu multă înţelep-
ciune şi minte. Şi dediu inima mea a 17
conoaşte înţelepciune şi minte, pilde şi
ştiinţă; conoscuiu eu că încă si aceasta iaste
voie a duhului, Căci întru mulţimea 18
învăţăturii – mulţime de minte, şi cela ce
adaoge înţeleagere, adaoge-va dureare".

CAP II

1 Ziş eu în inema mea: „Vino dară să te
ispitesc întru veselie, şi vezi întru
bine". Şi, iată, să făcu aceasta deşărtă-
2 ciune. Rîsului ziş: „Împrejurare",
3 şi veselie[i]: „Ce aceasta faci?" Şi
socotiiu de va slăbănogi inema mea cu nişte
vin trupul mieu, – şi inema mea mă povăţui cu
învăţătură şi a birui pe veselie –, pînă unde
voiu vedea care e binele fiilor oamenilor care
făcu supt soare numărul zilelor vieţii lor.
4 Mărit-am fapta mea, ziditu-mi-am case,
5 răsăditu-mi-am mie vii, Făcutu-mi-am
grădini şi livezi, şi răsădiiu întru eale tot lem-
6 nul de toată roada; Făcut-am mie scăldă-
tori de ape, ca să adăp dentru eale dumbrăvi
7 ce odrăsleaşti leamne; Cîştegat-am slugi şi
slujnece, şi de casă născuţi să făcură mie, şi
încă cîştigare de cireadă şi de turme multe să
făcură mie, mai mult decît toţi ceia ce s-au
8 făcut înaintea mea în Ierusalim; Adunaiu
mie argint şi aur, şi averile împăraţilor şi ale
ţărîlor; făcut-am mie cîntăreţi şi cîntăreaţe, şi
desfătăciunile fiilor omului, mestecători de
9 vin şi mestecătoare. Şi mă măriiu şi adaoş
înţelepciune mai multă decît toţi ceia ce s-au
făcut înaintea mea în Ierusalim; şi încă învă-
10 ţătura mea au stătut mie. Şi tot ce au cerşut
ochii miei n-au fost depărtat de către dînşii;
n-am oprit inema mea de către toată veselia,
căci inema mea să veseli întru toată osteneala
mea, şi aceasta să făcu împărţeale de către
11 toată truda mea. Şi căutaiu eu întru toate
faptele meale carele au făcut mînile meale şi
în truda carea am ostenit a face şi, iată, toate
în deşărt, şi voia duhului, şi nu iaste prisosire
12 supt soare. Şi căutaiu eu ca să văz învăţă-
tura, şi împrejurarea, şi fără-de-mintea; căci
cine e omul carele va veni denapoia sfatului,
13 toate cîte au făcut întru el? Şi văzuiu eu că
sînt prisosiri înţelepciunei mai mult decît
nebunia, cîtu e prisosirea luminii mai multu
14 decît întunearecul. Ochii înţeleptului – în
capul lui, şi cel fără de minte întru întunearec
mearge. Şi cunoscuiu şi eu că o timpinare va
15 timpina la toate aceastea. Şi ziş eu în inema
mea: „Cumu e întimpinarea celui fără de
minte, şi mie mi să va timpina; şi pentru căci
m-am măiestrit?" Eu de prisosit grăiiu în
inema mea – pentru că cel fără de minte den
prisosire grăiaşte –, căci şi aceasta e deşărtă-
16 ciune, Căci nu iaste pomenirea celui înţe-
lept cu a celui fără de minte, în veac, în ce chip
dară zilele la ceale viitoare toate s-au uitat; şi
cum va muri înţeleptul cu cel fără de minte?
Şi am urît viaţa, căci vicleană iaste asupra 17
mea fapta cea făcută supt soare, căci toate-s
deşărtare şi voie de duh. Şi urîiu eu toată 18
lumea şi truda mea carea am trudit supt
soare, căci las pre ea omului care s-au făcut
după mine; Şi cine ştie de va fi înţelept au 19
fără de minte? Şi, de stăpîneaşte întru toată
osteneala mea carele am ostenit şi am măies-
trit supt soare, şi aceasta e deşărtare. Şi 20
m-am întors eu ca să aşăz inemii meale în toată
truda care am trudit supt soare, Căci iaste 21
omul de e truda lui întru înţelepciune şi întru
minte şi întru vitejie, şi omul la carele n-au oste-
nit da-va lui partea lui. Şi încă aceasta e în
deşărt şi răutate mare. Căci [ce] să face la 22
om, în toată truda lui, şi în voia inemii lui, în
ce chip el osteneaşte supt soare? Căci toate 23
zilele lui – ale durerilor, şi a mînii migăiale la
el, şi încă noaptea nu doarme inema lui. Şi
aceasta deşărtare iaste. Nu iaste bine la 24
om, fără de numai ce va mînca şi ce va bea şi
va arăta sufletului lui bine întru osteneala lui.
Şi încă aceasta am văzut eu că de la mîna lui
Dumnezeu iaste. Căci cine va mînca? Şi 25
cine va bea afară den El? Căci, la omul cel 26
bun înaintea feaţii Lui, dat-au înţelepciunea şi
mintea şi veselia; şi, celui ce greşaşte, dat-au
migăială ca să meargă şi să adune ca să dea
celui bun înaintea feaţii lui Dumnezău. Căci şi
aceasta e deşărtare şi voia duhului.

CAP III

La toate e vreamea şi vreamea e la tot 1
lucrul supt soare: Vreame a naşte 2
şi vreame a muri, vreame a răsădi şi
vreame a zmulge pre cel răsădit.
Vreame e a omorî şi vreame e a vin- 3
deca, vreame e a surpa şi vreame e a zidi.
Vreame e a plînge şi vreame e a rîde, vreame 4
e a să tîngui şi vreame e a juca. Vreame e a 5
zvîrli pietri şi vreame e a strînge pietri, vrea-
mea e a cuprinde şi vreamea e a să depărta
de cuprindere. Vreamea e a căuta şi vrea- 6
mea e a piarde, vreamea e a păzi şi vreamea e
a scoate. Vreamea e a rumpe şi vreamea e 7
a coase, vreamea e a tăcea şi vreame e a grăi.
Vreamea e a iubi şi vreamea e a urî, vreamea 8
e a războiului şi vreamea e a păcii. Ce iaste 9
prisosirea celui ce face întru carele el tru-
deaşte? Văzuiu împreună toată migăiala 10
care o au dat Dumnezău fiilor oamenilor ca să
migăiască întru ea. Toate carele au făcut – 11
bune fieşcarele la vreamea lui; şi încă tot
vacul au dat în inima lor, pentru ca să nu
afle omul făptura care au făcut Dumnezău,
de-nceput şi pînă în săvîrşit. Cunoscuiu că 12
nu iaste bine întru ei, fără numai a să veseli

13 şi a face bine în viaţa lui; Şi tot omul care
va mînca şi va bea şi va vedea bun în toată
osteneala lui, aceasta dare lui Dumnezău ias-
14 te. Cunoscuiu că toate cîte au făcut Dumne-
zău, aceastea vor fi în veac asupra lor; [la
eale] nu iaste a adaoge, de la eale nu iaste a
lua, şi Dumnezău au făcut pentru ca să să
15 teamă de faţa Lui. Ceaea ce să face acum
iaste; şi cîte-s a să face acum s-au făcut; şi
Dumnezău va cerca pre cela ce să goneaşte.
16 Şi încă am văzut supt soare locul judecăţii, şi
acolo e cel necurat; şi locul direptului, acolo e
17 cel bun-credincios. Şi ziseiu eu în inima
mea: „Împreună cu cel drept şi împreună cu
cel necurat va judeca Dumnezău, căci vreame
18 e la tot lucrul şi la toată fapta acolo“. Ziş eu
în inima mea pentru graiurile fiilor omului:
„Căci va osebi pre ei Dumnezeu, şi ca să arate
19 că ei dobitoace sînt. Şi, la ei, ca întimpina-
rea fiilor omului – şi întimpinarea dobitocului,
o timpinare la ei; în ce chip iaste moartea
acestuia, aşa şi moartea acestuia, şi un duh la
toate. Şi ce au prisosit omul decît dobitocul?
20 Nemică, căci toate-s deşarte. Toate merg la
un loc: toate s-au făcut den ţărînă şi toate se
21 vor întoarce la ţărînă. Şi cine au văzut
duhul fiilor omului, de să suie în sus? Şi duhul
dobitocului, de să pogoară el jos la pămînt?“
22 Şi văzuiu că nu iaste bine, fără de numai ceaea
ce se va veseli omul întru faptele lui, căci
aceaea e partea lui. Căci cine îl va aduce pre el
ca să vază întru care va fi după el?

CAP IV

1 Şi mă întorş eu şi văzuiu toate năpăş-
tile cealea ce să fac supt soare. Şi iată
lacrăma celor ce să năpăstuiesc, şi nu
iaste lor cel ce mîngîie; şi de la mîna
celor ce năpăstuiesc pre dînşii – pu-
2 teare, şi nu iaste lor mîngîitoriu. Şi am feri-
cit eu pre toţi ceia ce au murit, pre cei ce au
murit, mai bine decît pre cei vii, căci ei sînt vii
3 pînă acum. Şi, mai bun decît amîndoi aceş-
tea, carele încă nu s-au născut, carele nu ştie
toată facerea cea rea care iaste făcută supt
4 soare. Şi văzuiu eu toată osteneala şi îm-
preună toată vitejia facerii că e aceasta rîvni-
rea omului de la priatenul lui. Şi încă aceasta
5 e deşărtare şi voia duhului. Cel fără de min-
te îmbrăţăşă mînile lui şi mîncă cărnurile lui.
6 Mai bine iaste o împleare de mînă de odihnă de-
cît umpleare de 2 mîni de trudă şi de voia duhu-
7 lui. Şi mă întorşu eu, şi văzuiu deşertăciune
8 supt soare. Iaste unul, şi nu iaste al doilea, şi
încă fecior şi frate nu iaste lui. Şi nu iaste săvîrşit
la toată truda lui, şi încă ochiul lui nu să satu-
ră de avuţie. „Şi cui eu trudesc şi lipsescu su-
fletul mieu de bunătate?“. Şi aceasta e deşăr-
tare, şi migăială rea iaste. Mai buni sînt doi 9
decît unul, cărora iaste lor plată bună întru
truda lor; Căci, de va cădea unul, celalalt 10
rădică pre părtaşul lui; şi vai acestui unuia,
cînd va cădea şi nu va fi al doilea ca să-l rădice
pre dînsul. Şi încă, de vor dormi amîndoi, 11
şi căldură la ei; şi unul cum să va încălzi? Şi 12
măcară de să va întări cel unul, şi cei doi vor
sta împotriva lui, şi funea cea întreită nu
curînd să va rumpe. Mai bun iaste copilul 13
sărac şi înţelept decît împăratul bătrîn şi fără
de minte, carele n-au mai conoscut a mai lua
aminte încă; Căce den casa legăturilor 14
ieşi-va a împărăţi, căci şi întru împărăţia lui
s-au făcut sărac. Văzut-am pre toţi cei vii, 15
cei ce umblă supt soare, cu tînărul cel al doi-
lea, carele va sta pentru el. Nu iaste săvîr- 16
şire la tot norodul, la toţi cîţi s-au făcut înain-
tea lor, şi încă cei mai de apoi nu să vor veseli
întru el, căci şi aceasta e deşărtare şi voia
duhului. Păzeaşte piciorul tău cu carele vei 17
mearge la casa lui Dumnezău şi aproape – a
auzi; decît darea celor fără de minte – jîrtva ta,
căci nu sînt ştiind ca să facă bine.

CAP V

Nu grăbi asupra gurii tale, şi inima ta 1
nu sîrguiască ca să scoaţă cuvînt
înaintea lui Dumnezău, căce Dumne-
zeu e în ceriu sus, şi tu pre pămînt
jos; spre aceasta fie-ţi cuvintele tale
puţine. Că vine visul întru mulţime de do- 2
deială, şi glasul celui fără de minte – întru
mulţime de cuvinte. În ce chip vei făgădui 3
făgăduinţa lui Dumnezău, nu zăbovi a o da
pre ea, căce nu iaste la nebunie voie; tu dară,
de te vei făgădui, dă! Mai bine e a nu te 4
făgădui, decît, făgăduindu-te, să nu dai. Nu 5
da gura ta ca să greşască trupul tău, şi să nu
zici înaintea feaţii lui Dumnezău că: „Ne-
ştiinţă iaste“, pentru ca să nu Se urgisască
Dumnezău pre glasul tău, şi va strica faptele
mînilor tale. Căce, întru mulţimea visurilor 6
şi deşărtăciunilor şi a cuvintelor multe, tu de
Dumnezău te teame! Săvai năpastea săra- 7
cului şi jaful judecăţii şi al direptăţii vei vedea
în ţară, nu te mira de lucru, căci cel înalt
asupra celui înalt să va păzi, Şi înalţi – 8
preste ei. Şi prisosirea pămîntului preste tot
iaste împărat, ţarina fiind lucrată. Iubind 9
argintul, nu să va sătura de argint. Şi cine au
iubit întru mulţimea lor roadele? Şi acesta e
deşărtare. Întru mulţime de bunătăţi să 10
înmulţiră ceia ce mănîncă pre ea. Şi ce e vite-
jia celui de lîngă ea? Căci începătură a ve-

11 dea cu ochii lui. Dulce e somnul robului,
săvai puținel, săvai mult va mînca; iară celui
ce s-au săturat a se îmbogăți, nu iaste lăsînd
12 pre el să adoarmă. Iaste boala carea o am
văzut supt soare: avuție păzindu-se la cel ce e
13 a lui, spre răul lui, Și piare avuția aceaea
întru migăială rea; și au născut fiiu, și nu iaste
14 în mîna lui nemică. În ce chip au ieșit den
pîntecele maicei lui, gol, întoarce-se-va ca să
meargă cum au venit; și nemică nu va lua cu
truda lui, pentru ca să meargă în mîna lui.
15 Și încă aceasta e rea boală, pentru că, în ce
chip au venit, așa va și mearge. Și ce e prisosi-
16 rea lui carea trudeaște în vînt? Și încă toate
zilele lui – întru întunearec și în jale, și mînie
17 multă, și boală, și scîrbă. Iată, am văzut eu
binele carele iaste bun: a mînca, și a bea, și a
vedea bunătatea în toată truda lui carea va
trudi supt soare, numărul zilelor vieții lui care
au dat lui Dumnezeu, căci aceasta e partea
18 lui. Și încă tot omul căruia au dat lui Dum-
nezeu bogăție și aveare, și l-au volnicit pre el
ca să mănînce dentr-însele, și să ia partea lui,
și ca să să veselească întru osteneala lui;
19 aceasta darea lui Dumnezeu iaste, Căci nu
mult să vor pomeni zilele vieții lui, căci Dum-
nezeu migăiaște pre el, în veselia inemii lui.

CAP VI

1 Iaste răutate carea am văzut supt
soare, și multă iaste supt om;
2 Omul căruia va da lui Dumnezeu avu-
ție și aveare și slavă, și nu iaste lip-
sindu-se cu sufletul lui de toate carele
va pofti, și nu va stăpîni lui Dumnezeu ca să
mănînce dentru eale, căci om striin va mînca
pre el. Și aceasta e deșartare, și boală rea ias-
3 te. De să va face om de 100 de ani, și mult
va trăi, și cît de multe vor fi zilele anilor lui, și
sufletul lui nu să va sătura de bunătate, și încă
îngropare nu s-au făcut lui, zis-am: „Mai bună
4 e lepădătura femeii decît el!" Căci întru
deșărtăciune au venit, și întru-ntunearec
mearge, și întru-ntunearec numele lui să va
5 acoperi, Și încă soarele n-au văzut, și nu
am odihna acestuia mai multă decît a celuia.
6 Și, de au trăit trecători de 1000 de ani, și
bunătate n-au văzut, au nu la un loc vor
7 mearge toate? Toată osteneala omului – la
8 gura lui, și încă sufletul nu se va împlea. Căci
ce e prisosirea înțeleptului mai multă decît
celui fără minte? Pentru căci săracul știe a
9 mearge în preajma vieții. Mai bună e vedea-
rea ochilor decît cel ce mearge cu sufletul. Și
încă aceasta e deșărtăciune și voie a duhului.
10 Orice s-au făcut, iată, s-au chemat numele lui,
și să cunoscu ce iaste omul, și nu va putea să
să judece cu cel mai tare decît el. Căci sînt 11
cuvinte multe, înmulțind deșărtăciune.

CAP VII

Căci prisoseală e la om? Căci cine știe 1
binele omului în viață, numărul zile-
lor vieții deșărtăciune e lui? Și au
făcut pre eale în umbră, căci cine va
povesti omului ce va fi după el supt
soare? Mai bun iaste numele decît untde- 2
lemn bun, și ziua morții decît ziua nașterii.
Mai bine e a mearge la casa plîngerii decît a 3
mearge la casă de băutură, după cum aceasta
e săvîrșit la tot omul, și cel ce e viu da-va bun
la inema lui. Mai bună e mînia decît rîsul, 4
căci întru răutatea obrazului să va îmbuna
inema. Inema înțelepților – în casa plînge- 5
rii, și inema celor fără minte – în casa vese-
liei. Mai bine e a auzi certarea înțeleptului 6
decît omul ce aude cîntările celor fără min-
te. În ce chip iaste glasul spinilor supt căl- 7
dare, așa e rîsul celor fără minte. Și încă
aceasta e deșărtăciune. Căci năpastea îm- 8
prejur poartă pre înțelept și strică inima bunii
nașterii lui. Mai bună e săvîrșirea cuvinte- 9
lor decît începătura lui; mai bunu e cel ingă-
duitoriu decît cel înalt cu inima. Să nu sîr- 10
guiești cu duhul tău a te mînia, căci mînia în
sînul celor fără minte se va odihni. Să nu 11
zici: „Ce s-au făcut, căci zilele ceale de mainte
éra mai bune decît aceastea?", căci nu întru
înțelepciune ai întrebat pentru aceasta. Bună 12
e învățătura cu dare de sorți, și prisosirea,
celor ce văd soarele, Căci, în umbra ei, 13
înțelepciunea – ca umbra argintului; și priso-
sirea minții, a înțelepciunei, înțelepciunea va
învia pre cel de la ea. Vezi faptele lui Dum- 14
nezău, căci cine va putea a împodobi pre
carele Dumnezău va înfrînge? În ziua 15
bunătății lui, trăiaște în bine, și vezi, în ziua
răutății, vezi încă și tu cu aceasta tocmirea
acestora care au făcut Dumnăzău, pentru
graiu, pentru ca să nu afle omul după dînsul
nemică. Toate le-am văzut în zilele deșăr- 16
tăciunii meale: iaste dirept perind întru
direptatea lui, și iaste necuratul rămîind întru
răutatea lui. Nu te face dirept pre multe, 17
nici te înțelepți de prisosit, ca nu cîndai te vei
spărea. Și nu păgîni spre mult și nu te face 18
năsilnic, ca nu cîndai vei muri întru nevrea-
mea ta. Bine e a te ținea întru aceasta, și 19
încă de aceasta să nu pîngărești mîna ta, căci
temătorilor de Dumnezău ieși-vor toate.
Înțelepciunea va ajuta înțeleptului mai mult 20
decît 10 stăpînitori ce vor fi în cetate. Căci 21

om nu iaste direpț pre pămînt, carele va face
22 bine şi nu va greşi. Şi încă la toate cuvin-
tele carele vor grăi cei necuraţi, să nu pui
inima ta, pentru ca să nu auzi pre robul tău
23 blestemîndu-te; Căci de multe ori te va
vicleni pre tine, şi cu pogorîri multe va face
rău inimii tale, pentru că şi tu ai blestemat pre
24 alţii mulţi. Toate aceastea le-am ispitit cu
25 înţelepciunea; Ziş: „Înţelepţi-mă-voiu", şi
ea s-au depărtat de la mine mai departe decît
era, şi adîncă adîncătură e; cine o va afla pre
26 ea? Încunjuraiu eu, şi inima mea, a
cunoaşte şi a cerceta şi a cerca înţelepciunea
şi sorţul, şi a conoaşte nebunia celui necre-
27 dincios, şi năsîlnicia, şi învăluiala. Şi aflu
eu, mai amară pre dînsa decît moartea, cu
muiarea – carea iaste vînare, şi mreji – inima
ei, legătura – în mînile ei. Cel bun înaintea
feaţii lui Dumnăzău se va rîdica de la ea, şi cel
28 ce păcătuiaşte prinde-se-va întru ea. Vezi,
aceasta aflaiu, zise Eclisiastul, una cîte una a
29 afla gîndul Pre carele au cercat sufletul
mieu, şi n-am aflat; şi un om dentru 1000 am
aflat, şi muiare întru toate aceastea n-am
30 aflat. Însă, vezi, aceasta am aflat, carea au
făcut Dumnezău împreună cu omul direpț, şi
ei au cercat gînduri multe. Cine ştie înţelep-
ciunea şi cine ştie dezlegarea cuvîntului?

CAP VIII

1 Înţelepciunea omului lumina-va faţa
lui, şi cel fără ruşine la faţa lui se va
2 urî. Gura împăratului păzeaşte,şi a
călca jurămîntul lui lui Dumnăzău
3 Să nu sîrguieşti! De către faţa lui
mearge-vei, că nu stai la cuvînt rău, căci tot ce
4 va vrea face-va, În ce chip, cuvîntul împă-
ratului stăpînind, cine va grăi lui: „Ce vei
5 face?". Cela ce păzeaşte porunca nu va
conoaşte cuvîntul rău, şi vreamea judecăţii
6 cunoaşte-va inima înţeleptului, Căci în tot
lucrul iaste vreamea judecăţii, căci mintea
7 omului iaste multă preste el. Căci nu iaste
conoscînd ce e ceaea ce va să fie, căci, în ce
8 chip va fi, cine va spune lui? Nu iaste om
stăpînind întru duh ca să oprească împreună
cu duhul. Şi nu iaste stăpînind în ziua morţii,
şi nu iaste trimitere întru zi de războiu, şi nu
9 va mîntui necurăţia pre cel de la ea. Şi
toată aceasta văzuiu, şi am dat inima mea la
toată facerea care s-au făcut supt soare, toate
cîte au stăpînit omul întru om ca să-i facă rău
10 lui. Şi atuncea văzuiu necuraţi în gropi
băgaţi, şi dentru cel sfînt, şi mearseră şi să
lăudară în cetate că aşa au făcut. Şi încă aceasta e
11 deşărtăciune. Căci nu iaste făcîndu-se
price dentru ceia ce fac răul, în grabă, pentru
aceaea să adeveri inima fiilor omului întru
dînşii ca să facă răul. Cel ce au greşit au 12
făcut răul de atuncea şi de la delungarea lor,
căci şi ştiu eu că iaste bine celor ce să tem de
Dumnezău pentru ca să să teamă de către faţa
Lui. Şi bine nu va fi necuratului, şi nu va 13
îndelunga zilele în umbră carele nu iaste
temîndu-se de către faţa lui Dumnezău.
Iaste deşărtare carea s-au făcut pre pămînt, 14
căci sînt direpţi căci ajunge preste ei ca făp-
tura necuraţilor, şi sînt necuraţi căci ajunge
preste ei ca făptura direpţilor; zis-am că încă
şi aceasta e în deşărt! Şi am lăudat împre- 15
ună pre veselie, căci nu iaste bine omului supt
soare, fără numai a mînca şi a bea şi a să
veseli, şi aceasta mearge împreună cu el în
truda lui, în zilele vieţii lui care i-au dat lui
Dumnezău supt soare. Întru carei am dat 16
inima mea a cunoaşte înţelepciunea şi a vedea
migăiala făcută pre pămînt, căci şi în zi şi în
noapte somn la ochii lui nu iaste văzînd, Şi 17
văzuiu toate faptele lui Dumnezău, că nu va
putea omul afla împreună cu faptul cel făcut
supt soare. Oricîte va trudi omul a afla. şi nu
va afla; şi încă oricîte va zice înţeleptul a
cunoaşte, nu va putea afla. Că toată 18
aceasta am dat la inima mea, şi inima mea
toată au văzut aceasta:

CAP IX

În ce chip sînt direpţii şi înţelepţii şi 1
faptele lor în mîna lui Dumnezău, şi
încă dragoste şi urîciune nu iaste
omul ştiind. Toate-s înaintea feaţii 2
lor deşărtare, întru toate o timpinare:
direptului şi celui necredincios, răului şi
bunului, şi curatului şi necuratului, şi celui ce
jîrtvuiaşte şi celui ce nu jîrtvuiaşte, şi în ce
chip iaste cel bun, în ce chip iaste cel ce gre-
şaşte, şi în ce chip cel ce jură, precum cel ce să
teame de jurămînt. Aceasta e rea întru tot 3
cel făcut de supt soare, căci o timpinare e la
toate. Şi încă inima fiilor omului să împlu de
rău, şi învăluiale – întru inima lor, şi în viaţa
lor, şi denapoia lor, spre morţi. Căci cine e 4
cel ce să împreună către toţi cei vii? Iaste
nădeajde, căci cîinele cel viu acesta mai bun e
decît leul cel mort. Căci cei vii cunoaşte-vor 5
că vor muri, şi cei morţi nu sînt cunoscînd
nimică, şi nu iaste lor încă plată, căci s-au
uitat pomenirea lor. Şi încă iubirea lor, şi 6
încă urîciunea lor, şi încă rîvnirea lor, iată, au
perit, şi încă parte nu iaste lor încă în veac întru
tot ce e făcut supt soare. Vino, mănîncă cu ve- 7
selie pîinea ta şi bea cu inimă bună vinul tău, căci
acum au binevrut Dumnezău faptele tale. În- 8
tru toată vreamea fie hainele tale albe, şi untde-
lemnu de pre capul tău nu se lipsască. Şi vezi 9

viață cu fămeaia care ai îndrăgit, toate zilele
vieții tinereațelor tale cealea ce ți s-au dat ție
supt soare, toate zilele deşărtării tale, căci
aceasta e partea ta în viața și întru truda ta
10 carea tu trudeşti supt soare. Toate, oricîte
va afla mîna ta a face, în ce chip iaste putearea
ta, fă, căci nu iaste fapt, şi gînd, şi minte, şi
înțelepciune, în iad, unde tu mergi acolo.
11 Întorşu-mă şi văzuiu supt soare că nu e celor
sprinteni alergătura, şi nu e celor tari războiul,
şi încă acestuiaş înțelept nu e nescari
pîine, şi încă nu celor de-nțeles – avuția, şi
încă nu celor ce cunoscu – harul, că vreame şi
12 timpinare va întimpina la toți aceia. Şi încă
nu cunoscu omul vreamea lui; ca peştii cei ce
să vînează în mreaje rea, şi ca pasările ceale
ce să vînează în laț, ca aceastea să prind fiii
omului la vreamea rea, cînd va cădea preste
13 dînşii fără de veaste. Şi încă aceasta văzuiu
înțelepciune supt soare, şi mare iaste cătră
14 mine: Cetate mică şi oamenii ei puținei, şi
va veni preste ea împărat mare şi o va încunjura
pre ea, şi va clădi preste ea şanțuri
15 mari, Şi va afla întru ea om sărac înțelept
şi va mîntui lor cetatea întru înțelepciunea lui;
şi omul n-au pomenit împreună cu omul cel
16 sărac acela. Şi ziş eu: „Mai bună e înțelepciunea
decît putearea, şi învățătura săracului
– defăimată, şi cuvintele lui nu sînt ascul-
17 tîndu-se". Cuvintele înțelepților întru
odihnă să aud decît strigarea celor ce
biruiescu cu nebunie. Mai bună e înțelepciunea
decît unealtele războiului, şi, păcătuind
unul, va piarde bunătate multă.

CAP X

1 Muştele, murind, putrezescu tocmirea
îndulcirei untdelemnului; mai cinstit
e cel puțin al înțelepciunei decît
2 mărire mare a nebuniei. Inima
înțeleptului – la direptul lui, şi inima
3 celui fără minte – la stîngul lui. Şi încă în
cale, cînd cel fără minte mearge, inima lui să
va scădea şi, ceale ce va socoti, toate nebunie
4 sînt. De să va sui duhul celui ce biruiaşte
preste tine, locul tău să nu laşi, căce vindecarea
5 rea va potoli greşale mari. Iaste răutatea
carea o am văzut supt soare că fără voie au
6 ieşit de cătră fața celui ce biruiaşte: Deade-să
cel fără minte întru nălțări mari, şi bogații
7 întru smerire vor şădea. Văzuiu robi pre
cai, şi boiari mergînd ca nişte robi pre pămînt.
8 Cel ce sapă groapă, într-însa va cădea; şi pre
cel ce curățeaşte gardul, muşca-l-va pre el
9 şarpe. Scoțînd pietri, osteni-se-va întru
eale; despicînd leamne, primejdui-va întru
10 eale. De va cădea fierul, şi el fața ş-au turburat,
şi puteri va întări, şi prisosirea omului –
înțelepciunea. De va muşca şarpele, nu în 11
şoptă, şi nu iaste prisosire celui ce vrăjaşte.
Cuvintele gurii înțeleapte iaste har, şi 12
buzele celui fără minte îl vor prăpădi pre dînsul.
Începătura cuvintelor gurii lui – nebu- 13
nie, şi cea de apoi a gurii lui – învăluială
rea. Cel fără minte mulțeaşte cuvinte. N-au 14
cunoscut omul ce e ceaea ce să face, şi ce e
ceaea ce va să fie, ce e denapoia lui; şi cine va
povesti lui? Osteneala celor fără minte va 15
trudi pre el, carele n-au cunoscut ca să
meargă la cetate. Vai ție, cetate care împă- 16
ratul tău iaste tînăr şi boiarii tăi dimineața
mănîncă! Fericit tu, pămînt care e împăra- 17
tul tău fiiul volnicilor şi boiarii tăi la vreame
vor mînca în puteare, şi nu să vor ruşina!
Întru leneviri pleca-se-va grinzirea, şi în 18
zăbava mînilor pica-va casa. Spre rîs fac 19
pîinea; şi vinul şi untul-de-lemnul – ca să să
veselească cei vii; şi argintului vor asculta
toate. Şi încă întru socotința ta să nu blas- 20
temi pre bogat, nice pre împărat; şi în cămările
aşternuturilor tale, să nu blastemi pre cel
bogat, căce pasărea ceriului va duce glasul tău
şi cel ce are arepile spune-va cuvîntul tău.

CAP XI

Trimite pîinea ta pre fața apei, căci 1
întru mulțimea zilelor vei afla pre
ea. Departe celor şapte, şi încă la 2
cei 8, căci nu conoşti ce va fi rău pre
pămînt. De se vor plini norii de 3
ploaie, preste pămînt vor turna. Şi de va
cădea lemn în austru, şi săvai în crivăț, la locul
unde va cădea lemnul, acolo va fi. Păzind 4
vîntul, nu va sămăna; şi căutînd la nori, nu va
secera Întru carele nu iaste conoscînd care 5
e calea duhului. Ca oasele în pîntecele ceii ce
poartă naştere, aşa nu vei conoaşte faptele lui
Dumnezău, cîte va face toate. Dimineața 6
samănă sămînța ta, şi ziua nu lasă mîna ta,
căci nu conoşti care va rîndui ceasta au ceaea
şi de vor fi amîndoao dempreună bune. Şi 7
dulce e lumina şi bună la ochi a vedea
împreună cu soarele. Căci, de va şi trăi ani 8
mulți omul, întru toate aceastea se va veseli,
şi vor pomeni zilele întunearecului, că multe
vor fi. Tot cel ce vine deşărtăciune e. Vese- 9
leaşte-te, tinerelule, în tinereațele tale, şi te
îmbuneaze inima ta în zilele tinereațelor tale,
şi îmblă în căile inimii tale fără prihană, şi nu
întru vedearea ochilor tăi, şi conoaşte că
preste toate aceastea aduce-te-va Dumnezău
la judecată. Şi depărtează mînia de la 10
inima ta, şi fereaşte răul de la trupul tău,
căci tinereațele şi nebunia e deşărtare.

CAP XII

1 Şi-ţ adu aminte de Cel ce te-au zidit
pre tine, în zilele tinereaţelor tale,
pînă unde nu vor veni zilele răutăţii
tale şi vor ajunge ani întru carele vei
grăi: „Nu iaste mie întru dînşii voie",
2 Pînă unde nu se va întuneca soarele, şi
lumina, şi luna, şi stealele, şi se vor întoarce
3 norii denapoia ploii. În ziua carea se vor
clăti paznicii casii, şi se vor înturna oamenii
puterii, şi au sărbat cealea ce macină, căci
s-au împuţinat, şi se vor întuneca cealea ce
4 văd în gauri, Şi vor închide uşăle în tîrg,
întru slăbiciunea glasului cei ce măcina, şi se
va scula la glasul vrabiii, şi se vor smeri toate
5 featele cîntării, Şi încă de la înălţare vor
vedea şi spămîntare în cale, şi va înflori mig-
dalul, şi se va îngroşa lăcusta, şi se va răsîpi
chiparosul, căci au mers omul la casa veacului
său, şi au încunjurat în tîrg cei ce să
6 tînguiesc, Pînă unde nu se va înturna funea
argintului, şi se va zdrobi înflorirea aurului, şi
se va zdrobi ciutura la izvor, şi se va învîrti
7 roata la groapă, Şi se va întoarce ţărîna la
pămînt, în ce chip era, şi duhul se va întoarce
8 cătră Dumnăzău, Carele au dat pre el. De-
şărtarea deşărtărilor, zise Eclisiastul, toate-s
9 deşarte . Şi de prisosit iaste căci s-au făcut
Eclisiastul înţelept, şi căci au învăţat minte
împreună cu omul, şi ureachea au urmat
10 podoaba pildelor. Mult Cercă Eclisiastul a
afla cuvintele voii, şi cea scrisă a direptăţii,
11 cuvintele adevărului. Cuvintele înţelepţi-
lor – ca strămurările, şi ca cuie arse în foc,
care de la tocmeale s-au dat, de la un Păsto-
12 riu. Şi prisosit iaste dentru eale, fiiul mieu:
Păzeaşte a face cărţi multe, nu iaste săvîrşit;
13 şi cercetare multă – trudă trupului. Săvîrşitul
cuvîntului tot auzi: De Dumnezău te teame, şi
poruncile Lui păzeaşte, căci aceasta e tot omul.
14 Căci toată facerea Dumnezău va duce la
judecată întru tot ce e trecut
cu vedearea, ori bine, ori rău. La Ecli-
siast, cea de săvîrşit, ca la niş-
te mari, şi desăvîr-
şit pune învăţă-
tura.

CÎNTAREA CÎNTĂRILOR

CAP I

Sărute-mă de la sărutările gurii lui, 1
căci mai bune-s ţîţele tale decît
vinul. Şi mirosul mirurilor tale, 2
mai mult decît toate miroasele; mir
deşărtat – numele tău; pentru aceaea
fecioarele te iubiră. Traseră-te, denapoia ta, 3
la mirosul mirurilor tale vom alerga! Băgă-mă
împăratul în cămara lui. Bucura-ne-vom şi ne
vom veseli întru tine, iubi-vom ţîţele tale mai
mult decît vinul. Direptatea iubitu-te-au!
Neagră sînt eu şi frumoasă, featele Ierusali- 4
mului, ca sălaşele Chidarului, ca corturile lui
Solomon. Nu mă vedeţi căci eu sînt 5
negrindu-mă, căci m-au ars soarele. Fiii mai-
cii meale s-au învrăjbit întru mine, puseră-mă
păzitoare în vii, via mea n-am păzit! Po- 6
vesteaşte-mi, pre carele au iubit sufletul
mieu, unde paşti? Unde zaci în amiazăzi? Ca
nu doară să-m facă ca ceaea ce să învăluiaşte
pre cerezile priatenilor tăi! De nu te vei 7
cunoaşte pre sine, cea frumoasă întru fămei,
ieşi tu întru călcîile turmelor şi paşte iadele
tale spre sălaşurile păstorilor! Cu călări- 8
mea mea întru carăle lui Faraon asămăna-
tu-te-am, ceaea ce eşti aproape de mine!
Ce s-au înfrumusăţat fălcile tale, ca ale turtu- 9
realei, cerbicea ta – ca nişte şiruri! Asămă- 10
nări de aur face-vom ţie, cu pistrituri de
argint. Pînă unde iaste împăratul întru 11
înduplecarea lui, nardul mieu dat-au mirosul
lui. Legătura stactiei – iubitul mieu, în mij- 12
locul ţîţelor meale va petreace. Strugur de 13
chipru e fratele mieu mie, în vie în [En]gadi.
Iată, eşti frumoasă, cea de aproapele mieu! 14
Iată, eşti frumoasă, ochii tăi – porumbi!
Iată, eşti bun, fratele mieu! Şi încă înfrumuse- 15
ţat! Patul nostru – umbros! Grinzile caselor 16
noastre – chedri, podurile noastre – chiparoş.

CAP II

Eu – floarea cîmpului, crinul văilor. 1
Ca crinul în mijlocul spinilor, aşa e 2
iubitul mieu în mijlocul featelor. Ca 3
mărul în leamnele dumbrăvii, aşa – fra-
tele mieu între mijlocul fiilor. În um-
bra lui am pohtit şi am şăzut, şi roada lui e dulce
în gîtlejul mieu. Băgaţi-mă în casa vinului, 4
grămădiţ preste mine dragoste. Întăriţi-mă 5
întru mirosituri, clădiţi-mă în meri, căci rănită-s
de dragoste eu. Stînga lui – supt capul

7 mieu şi direapta lui mă va cuprinde. Jura-
tu-v-am pre voi, featele Ierusalimului, în
puteri şi în tăriile ţarinei, de veţi scula şi veţi
deştepta dragostea, pînă unde va vrea!
8 Glasul fratelui mieu! Iată, aşa vine, sărind
9 preste munţi, săltînd preste dealuri. Asea-
mene iaste frăţiorul mieu cu căprioara sau cu
puii de cerbi (preste munţii lui Vethil); iată,
acesta stătu denapoia păreatelui nostru, pri-
vind pre firestri, plecîndu-se pren mreji.
10 Răspunde frăţiorul mieu şi zice mie: „Scoală,
vino, cea de aproapele mieu, frumoasa
11 porumbiţa mea! Că iată, iarna au trecut,
12 ploaia să duse, mearse la sine. Florile să
iviră pre pămînt, vreamea pleavilii au sosit,
glasul turturealii s-au auzit în pămîntul
13 nostru. Smochinul au scos ceale fără
vreame smochinele lui, şi viile înfloresc, dea-
deră miros. Scoală, vino, cea de aproapele
mieu, frumoasa mea (porumbiţa mea, vino) şi
14 vino tu! Porumbiţa mea, în acoperemîntul
pietrii, ţiindu-te de zidul denainte, arată-mi
faţa ta şi fă-mă să auz glasul tău! Căci glasul
15 tău dulce e şi faţa ta frumoasă! Prindeţi
noao vulpi mici stricînd viile; şi viile noastre
16 înfloresc“. Frăţiorul mieu – mie, şi eu – lui,
17 cel ce paşte în crini. Pînă unde va înceta
ziua şi se vor pleca umbrele, te întoarce, asa-
mănă-te tu, frăţiorul mieu, cu căpriorul sau cu
puiul cerbilor preste munţii încunjurărilor.

CAP III

1 În patul mieu noaptea am căutat pre
carele au iubit sufletul mieu; cerca-
tu-l-am pre el, şi nu l-am aflat, che-
mat-am pre el, şi nu m-au ascultat.
2 Scula-mă-voiu dară şi voiu încunjura
în cetate, în tîrguri şi pren uliţe, şi voiu cerca
pre carele au iubit sufletul mieu. Cercatu-l-am
pre el, şi n-am aflat pre el, chematu-l-am
3 pre el, şi nu m-au ascultat. Aflatu-m-au cei
ce păzăsc, cei ce încunjură în cetate. „Au
doară pre care au iubit sufletul mieu aţ
4 văzut?“ Cît de puţin deaca trecuiu de la ei,
pînă unde aflaiu pre carele au iubit sufletul
mieu; ţinutu-l-am pre el şi nu l-am lăsat, pînă
unde l-am băgat pre el în casa mîne-mea şi la
5 cămara ceiia ce m-au zămislit. Jurat-am
pre voi, featele Ierusalimului, întru puteare şi
întru tăriile ţarinii, de veţ rădica şi veţ scula
6 dragostea, pînă unde va vrea! Care e aceasta
ce să suie den pustiiu, ca buciumi de fum, tămîia-
tă cu zmirnă şi tămîie, den toate prafurile făcăto-
7 riului de mir? Iată patul lui Solomon, 60 de
putearnici împrejurul lui, den cei tare ai lui Israil,
8 Toţi ţiind sabie, învăţaţi războiul; om – sabia
lui preste coapsa lui, de spaima nopţilor.
9 Nesilie ş-au făcut lui împăratul Solomon den
leamnele Livanului. Stîlpii lui au făcut de 10
argint şi plecătoriul lui de aur şi primblarea
lui mohorîtă, înlăuntrul lui cu pietri aşternut;
dragostea de la featele Ierusalimului. Fea- 11
tele Sionului, ieşiţ şi vedeţ la împăratul Solo-
mon, întru cununa carea l-au cununat pre
dînsul maica lui, în ziua gineriei lui şi în ziua
veseliei inimii lui!

CAP IV

Iată, eşti frumoasă, cea de aproapele 1
mieu, iată, eşti frumoasă! Ochii tăi –
porumbiţe, afară den tăcearea ta;
părul tău – ca turmele caprelor
carele s-au descoperit de la Galaad.
Dinţii tăi – ca turmele celor tunse, carele 2
s-au suit de la baie, toate cu geamene, şi fără
fiiu nu iaste întru eale. Ca funea cea roşie – 3
buzele tale şi graiul tău – frumos. Ca coaja
rodiei – mărul tău, afară den tăcearea ta.
Ca turnul lui David – grumazul tău, cel zidit la 4
Thalpioth: 1000 de scuturi spînzuraţi sînt pre
el, toate svîrliturile celor tari. Doao ţîţe ale 5
tale – ca doi pui geameni ai căprioarii, cei ce
pasc în crini. Pînă unde va sufla ziua şi se 6
vor porni umbrele, mearge-m-voiu mie cătră
măgura zmirnei şi cătră dealul Livanului.
Toată eşti frumoasă, cea de aproapele mieu, 7
şi hulă nu iaste întru tine. Vino de la Livan, 8
mireasă, vino de la Livan! Veni-vei şi vei
treace de-nceputul credinţei, de la capul lui
Saniir şi Aermon, de la stînile leilor, de la
munţii pardoşilor. Datu-ne-ai inimă, sora 9
noastră, mireasă, îndîrjitu-ne-ai pre noi cu
unul dentru ochii tăi, cu un şîr de la grumazul
tău. Ce să înfrumseţară ţîţele tale, sora 10
mea, nevastă! Ce să înfrumseţară ţîţele 11
tale de vin! Şi mirosul hainelor tale – mai mult
decît toate mirosurile! Fagur pică buzele 12
tale, nevastă, miare şi lapte e supt limba ta, şi
mirosul hainelor tale – ca mirosul Livanului.
Grădină închisă, soru-mea, nevastă, Gră- 13
dină închisă, izvor pecetluit. Trimiterile 14
tale – grădină cu rodii, cu roadă den muguri,
chipri cu nardii: Nardu şi şofran, trestie şi 15
scorţişoară, de toate leamnele Livanului,
zmirnă, aloi, cu toate ceale de frunte mirosuri.
Izvorul grădinii şi fîntîna apei vii şi duduind,
de la Livan. Scoală-te, criveţe, şi vino, 17
austre, şi suflă spre grădina mea şi curgă
mirosurile tale.

CAP V

Pogoare-se frăţiorul mieu la grădina 1
lui şi să mănînce roada poamelor 2
lui. Întraiu în grădina mea, soru-
mea, nevastă! Cules-am zmirna
mea, cu mirosurile meale, mîncat-am
pîinea mea cu miarea mea, băut-am vinul
mieu cu laptele mieu. Mîncaţi, cei de
aproape, şi beaţi şi vă îmbătaţi, fra-

3 ților! Eu dormu și inema mea bdenuiaște,
glasul frățiorului mieu bate la ușă: „Deșchide-m,
sora mea, cea de aproapele mieu, porumbița
mea, deplina mea, căce capul mieu să împlu
de roao și părul mieu, de răurări de
4 noapte". Dezbrăcatu-m-am de cămașa
mea, cum mă voiu îmbrăca cu ea? Spălat-am
picioarele meale, cum voiu pîngări pre
5 eale? Frățiorul mieu trimis-au mîna lui
pren gaură și pîntecele mieu să turbură spre
6 el. Sculaiu-mă eu să deșchiz fratelui mieu,
den mînile meale au picat zmirnă, deagetele
meale, pline de zmirnă, pre mînile încuito-
7 rii. Deșchișu eu frățiorului mieu, frățiorul
mieu trecu; sufletul mieu ieși, cu cuvîntul lui
cercaiu-l pre el, și n-am aflat pre el; che-
maiu-l pre el, și n-au ascultat pre mine.
8 Aflatu-m-au păzitorii cei ce încunjură cetatea,
lovîră-mă și mă rănîră, luară-m brobodealni-
9 cul mieu de la mine păzitorii zidurilor. Ju-
rat-am pre voi, featele Ierusalimului, întru
puteri și întru tăriile țarinii, de veți afla pre
frățiorul mieu, vestiți lui căce rănită de dra-
10 goste eu sînt! Ce e frățiorul tău, de la fră-
țior, cea frumoasă în muieri? Ce e frățiorul
tău, de la frățior, căce așa ne-ai jurat pre
11 noi? Frățiorul mieu – alb și rumen, alesu
12 dentru zeci de mii. Capul lui – cap de aur;
13 cosițele lui – brazi, neagri ca corbul. Ochii
lui – ca porumbițele preste împlerile apelor,
spălate cu lapte, șăzînd la împlerile
14 apelor. Fălcile lui – ca năstrăpile mirosului,
odrăslind mirosituri; buzele lui – crini picînd
15 zmirnă aleasă. Mînile lui – oable de aur,
pline de tharsis; pîntecele lui – tablă de ele-
16 fand preste piatră de zamfir. Pulpele lui –
stîlpi de marmură, întemeiați pe cuiburi de
aur; chipul lui – ca Livanul, ales ca
17 chedrii. Gîtlejul lui – îndulcire și tot pohtă;
acesta e frățiorul mieu și acesta e aproapele
18 mieu, featele Ierusalimului! Unde să duse
frățiorul tău, cea frumoasă întru muieri?
Unde au privit frățiorul tău? Și-l vom cerca
pre el cu tine împreună.

CAP VI

1 Frățiorul mieu pogoară-se la grădina
lui, la năstrăpile mirosului, să pască
2 în grădini și să adune crini. Eu fră-
țiorului mieu, și frățiorul mieu mie,
3 cel ce paște în crini. Frumoasă
ești, cea de aproapele mieu, ca o bunăvreare,
frumoasă ca Ierusalimului, spaimă, ca ceale
4 rînduite. Întoarce ochii tăi den potriva
mea, căce ei m-au zburat. Părul tău – ca turmele
5 caprelor, carele s-au suit de la Galaad. Dinții
tăi – ca turmele celor tunse, carele s-au suit de la
baie, toate cu geameni, și nefăcînd copii și nu
6 iaste întru eale. Ca o ață roșie – buze-
le tale și graiul tău – frumos, ca coaja rodiei,
mărul tău, afară den tăcearea ta. 60 sînt 7
împărătease și 80 țiitoare, și fecioare care
n-au număr; Una iaste porumbița mea, 8
deplina mea; una iaste maicii ei, aleasă iaste
ceea ce au născut pre ea. Văzutu-o-au pre ea
feate și au fericit pre ea; împărătease și ții-
torile, și vor lăuda pre ea. Care e aceasta 9
carea să iveaște ca zorile, frumoasă ca luna,
aleasă ca soarele, spaimă ca ceale rînduite?
La grădina nucului am pogorît, să văz întru 10
nașterea pîrîului, să văz de au înflorit via,
înflorit-au rodiile; acolo voiu da țîțele meale
ție. N-au cunoscut sufletul mieu, pusu-m-au 11
întru carăle lui Aminadav. Întoarce-te! 12
Întoarce-te, Sulamiteanco! Întoarnă-te și
vom vedea întru tine!

CAP VII

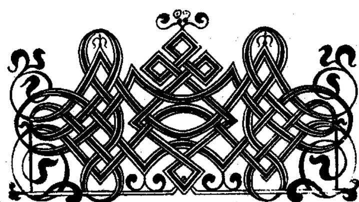

Ce veț vedea la Sulamiteancă ceaea ce 1
vine, ca horele taberilor? Ce s-au
înfrumusățat pașii tăi cu încălțămin-
tele tale, fiica lui Navad! Rîndurile
coapselor tale aseamene-s cu șîru-
rile, lucru de mîni de meșter. Buricul tău – 2
clondiriu oblu, nu lipsindu-se de amestecă-
tură; pîntecele tău – stog de grîu îngrădit cu
crini. Doao țîțe ale tale – ca doi pui geameni 3
de căprioară. Cerbicea ta – ca un turn de 4
elefand; ochii tăi – ca iazere în Esevon, în
porți de mulțime de feate; narea ta – ca turnul
Livanului, socotind fața Damascului. Capul 5
tău preste tine – ca carmilul, și împletitura
capului tău – ca mohorîtul, împărat legat întru
alergături. Ce te-ai înfrumusățat și ce te-ai 6
îndulcit, dragoste, întru desfătăciunile tale!
Aceasta e mărimea ta. Asămănași-te finicului 7
și țîțele tale, cu strugurii. Ziș: „Sui-mă-voiu 8
preste finic, ținea-voiu înălțimile lui". Și
vor fi dară țîțele tale ca strugurii viei și miro-
sul nasului tău, ca mearele. Și gîtlejul tău, 9
ca vinul cel bun, mergînd la frățiorul mieu la
îndireptări, destulindu-mă cu buzele meale și
cu dinții. Eu – frățiorului mieu, și preste 10
mine întoarcerea lui. Vino, frățiorul mieu, 11
să ieșim la țarină, să mînem în sate! Să mîi- 12
necăm la vii, să vedem de au înflorit via, înflo-
rit-au coacerea, înflorit-au rodiile; acolo voiu
da țîțele meale ție. Mandragorile au dat 13
miros și, la ușile noastre, toate roadele pomi-
lor, noao spre vechi, frățiorul mieu, păzit-am ție.

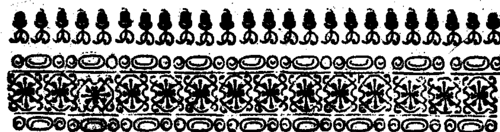
CAP VIII

Cine-ț va da, frățiorul mieu, sugînd 1
țîțele maicii meale; aflîndu-te afară,
săruta-te-voiu și încă nu mă vor
defăima. Lua-te-voiu, băga-te-voiu 2
în casa maicii meale și la cămara cei

ce m-au zemislit învăța-me-i; adăpa-te-voiu
de vinul cel mirositoriu de la curgerea rodii-
3 lor meale. Stînga lui – supt capul mieu și
4 direapta lui mă va lua pre mine. Jurat-am
pre voi, featele Ierusalimului, întru puteri și
întru tăriile țarinei, ce rădicați și ce sculaț dra-
5 gostea pînă unde va vrea! Cine e aceasta ce
să suie albită, înflorită, răzimîndu-se pre fră-
țiorul ei? Supt măr am sculat, pre tine acolo
te-au chinuit maica ta, acolo te-au chinuit
6 ceaea ce te-au născut. Pune-mă ca o
peceate pre inema ta, ca o peceate pre brațul
tău! Căci tare e ca moartea dragostea; grea e
ca iadul rîvnirea. Prejur peanele ei – ca prejur
peanele focului; cărbuni de foc – văpăile
7 ei. Apă multă nu va putea să stingă dragos-
tea și rîurile nu vor potopi pre ea; de va da
bărbatul toată avuția lui în dragoste, cu defăi-
8 mare îl vor defăima pre el. Sor noastră e
mică și țîțe n-are; ce vom face surorii noastre
9 în ziua carea să va grăi întru ea? De iaste
zidu, să zidim preste ea băști de argint; și de iaste
10 ușă, să scriem pre ea scîndură de chedru. Eu
– zidu, și țîțele meale – ca turnurile; eu eram
11 înaintea ochilor lui aflînd pace. Vie s-au
făcut lui Solomon în Veelamon; dat-au via lui
celor ce păzesc, omul va aduce întru roada lui
12 1000 de arginți. Via mea a mea e înaintea
mea; cei o mie – ai lui Solomon și cei 200 –
13 celor ce păzesc roada lui! Cela ce șade
în grădini, priatenii luînd aminte gla-
14 sului tău, auzit îl fă mie! Fugi,
frățiorul mieu, și te asamănă
cu căprioara sau cu puiul
cerbului preste mun-
ții mirositu-
rilor.

ISAIA

CAP I

Vedearea carea au văzut Isaia, feciorul 1
lui Amos, carea au văzut asupra
Iudeii, asupra Ierusalimului, întru
împărăția lui Ozie și lui Ioatham și
Ahaz și Ezechia, carii au împărățit
Iudea. Ascultă, ceriule, și bagă în urechi, 2
pămînte, căci Domnul au grăit: „Fii am născut
și am înălțat și ei pre Mine M-au defăi-
mat. Conoscut-au boul pre cel ce l-au cîști- 3
gat și măgariul iaslea domnului lui, și Israil
pre Mine nu Mă cunoscu și nărodul Mieu n-au
priceput". Vai, limbă păcătoasă, nărod plin 4
de păcate, sămînță rea, fii fără de leage, pără-
sit-aț pre Domnul și aț mîniat pre Sfîntul lui
Israil, streinară-se îndărăt. Ce încă veț 5
răni, adăogînd fărădeleage? Tot capul la
dureare și toată inima la întristare. De la 6
picioare pînă la cap nu iaste întru el întregă-
ciune, nici rană, nici struncinare, nici zgaibă
îmflată, nu iaste unsoare a pune, nici untde-
lemn, nici legături. Pămîntul vostru – pus- 7
tiiu, cetățile voastre – arse cu foc, țara
voastră, înaintea voastră, cei streini o
mănîncă de tot pre ea și s-au pustiit, surpată
fiind de năroade streine. Părăsi-se-va fata 8
Sionului ca o colibă într-o vie și ca un pătul
într-o grădină cu crastaveț, ca o cetate încun-
giurată. Și de nu Domnul Savaoth ar fi 9
lăsat noao sămînță, ca Sodomul ne-am fi făcut
și ca Gomorul ne-am fi asămănat. Ascultaț 10
cuvîntul Domnului, boiarii Sodomului; luați
aminte leagea lui Dumnezău, nărodul Gomo-
rului. „Ce e Mie mulțimea jîrtvelor 11
voastre? – zice Domnul. Plin sînt de arderi-
de-tot (și) de berbeci și seu de miei; și sînge de
tauri și de țapi nu voiu. Nici de aț veni să vă 12
arătaț Mie, pentru că cine au cercetat aceastea
den mîinile voastre, ca să călcați curtea
Mea? Nu vă veț adaoge de veț aduce făină 13
de grîu, deșartă tămîie – urîciune Îm iaste.
Lunile ceale noao ale voastre și sîmbetele și zi 14
mare nu sufăr; post și țineare de lucru și
lunile ceale noao ale voastre și sărbătorile
voastre urăște sufletul Mieu; făcutu-v-aț Mie
spre sațiu, nu voiu mai părăsi păcatele
voastre. Cînd veț întinde mîinile, întoarce- 15
voiu ochii Miei de cătră voi și, de veț înmulți
ruga, nu voiu asculta pre voi, pentru că
mîinile voastre pline sînt de sînge. Scăl- 16
dați-vă, curați vă faceț, luați răutățile de la
sufletele voastre denaintea ochilor Miei, pă-
răsiți-vă de răutățile voastre. Învățați bi- 17

ne a face, cercetați judecata, mîntuiț pre cel ce
să năpăstuiaşte, judecați săracului şi îndirep-
18 tați văduva. Şi veniț şi să ne întrebăm –
zice Domnul – şi, de vor fi păcatele voastre ca
cel negru, ca zăpada le voiu albi; şi de vor fi ca
19 roşiul, ca lîna le voiu albi. Şi, de veț vrea şi
Mă veț asculta, bunătățile pămîntului veț mîn-
20 ca. Iară de nu veț vrea, nici Mă veț asculta,
sabia pre voi va mînca", pentru că gura Dom-
21 nului au grăit aceastea. Cum s-au făcut
curvă cetatea cea credincioasă, Sionul, plin de
judecată, în carea direptatea dormi întru ea şi
22 acum ucigaş? Argintul vostru – nelămurit,
cîrciumarii tăi ameastecă vinul cu apă.
23 Boiarii tăi nu ascultă, părtaş de furi, iubind
daruri, gonind răsplătire, pre săraci nu jude-
cînd şi judecata văduvelor neluînd aminte.
24 Pentru aceaea, aceastea zice Stăpînitoriul,
Domnul Savaoth: „Vai, cei putincioşi ai lui
Israil, pentru că nu se va potoli mînia Mea
spre cei vrăjmaş şi judecata de către vrăjmaşii
25 Miei voiu face. Şi voiu aduce mîna Mea
preste tine şi voiu lămuri spre curat şi pre cei
neascultători voiu piarde şi voiu lua pre toți
cei fără leage de la tine şi pre toți sămeții.
26 Şi voiu pune pre judecătorii tăi ca mai nainte
şi pre sfeatnicii tăi ca den ceput, şi după
aceasta te vei chema cetatea direptății, mitro-
27 polie credincioasă. Sion, cu judecată se va
28 mîntui robimea ei şi cu milostenie". Şi se
vor zdrobi cei fără leage şi cei păcătoşi
deodată, şi cei ce au părăsit pre Domnul con-
29 ceni-se-vor. Pentru căci se vor ruşina de
către idolii lor, carele ei vrea, şi să ruşinară la
30 grădinile carele au poftit. Pentru că vor fi
ca un terevinth ce au lepădat frunzele lui şi ca
31 o grădină neavînd apă. Şi va fi vîrtutea lor
ca puzderia cîlților şi lucrurile lor împreună
ca nişte scîntei, şi vor arde de tot cei fără de
leage şi nu va fi cine să stingă.

CAP II

1 Cuvîntul carele s-au făcut către Isaia,
feciorul lui Amos, pentru Iudea şi
2 pentru Ierusalim. Că va fi în zilele
ceale de apoi ivit muntele Domnului
şi casa lui Dumnezău pre vîrfurile
măgurilor şi se va înălța mai sus decît dealu-
3 rile şi vor veni într-însa toate limbile. Şi
vor mearge limbi multe şi vor grăi: „Veniți şi
să ne suim la muntele Domnului şi la casa
Dumnezăului lui Iacov, şi va vesti noao calea
Lui şi vom mearge întru dînsa". Pentru că den
Sion va ieşi leagea şi cuvîntul Domnului den
4 Ierusalim. Şi va judeca în mijlocul limbilor
şi va dovedi norod mult; şi vor tăia sabiile lor
la pluguri şi fuştiurile lor pre seaceri, şi nu va
lua limbă spre limbă sabie şi nu se vor mai
învăța încă a să bate. Şi acum, casa lui 5
Iacov, veniți şi să meargem întru lumina
Domnului! Pentru că lăsă norodul Lui, 6
casa lui Iacov, căci s-au împlut ca den ceput
țara lor de vrăji, ca a celor striini de fealiu, şi
fii mulți de fealiu striini s-au făcut lor.
Pentru că să împlu țara lor de argint şi de aur, 7
şi nu era număr visteriilor lor. Şi să împlu 8
pămîntul de cai, şi nu era număr carălor lor; şi
să împlu pămîntul de urîciunele faptelor
mînilor lor şi să închinară celor ce au făcut
deagetul lor. Şi să plecă omul şi să smeri 9
bărbatul şi nu voiu părăsi pre ei. Şi acum 10
întrați la pietri şi vă ascundeți la pămînt de
către fața fricii Domnului şi de mărirea vîrtu-
tei Lui, cînd Se va scula să piarză pămîn-
tul. Pentru că ochii Domnului înalți sînt, şi 11
omul – smerit; şi se va smeri înălțimea oame-
nilor şi Se va înălța Domnul Însuş în ziua
aceaea. Pentru că ziua Domnului Savaoth 12
– preste tot dosăditoriul şi mîndrul şi preste
tot înălțatul şi rîdicatul, şi se vor smeri; Şi 13
preste tot chedrul Livanului celor înalte şi
rîdicate şi preste tot copaciul ghindii Vasanu-
lui, Şi preste înaltă măgură şi preste tot 14
dealul înalt, Şi preste tot turnul înalt şi 15
preste tot zidul înalt, Şi preste tot vasul 16
mării şi preste toată privirea frumseațelor
vaselor. Şi se va smeri tot omul şi va cădea 17
înălțimea oamenilor, şi Se va înălța Domnul
sîngur în ziua aceaea. Şi ceale făcute de 18
mîni toate le vor ascunde, Băgîndu-le la 19
peşteri şi în spinticăturile pietrilor şi în gau-
rile pămîntului de către fața înfricoşării Dom-
nului şi de slava puterii Lui, cînd Se va scula
să surpe pămîntul. Pentru că în ziua aceaea 20
va scoate omul urîciunele lui ceale de argint şi
ceale de aur, carele au făcut a să închina, celor
deşarte şi liliacilor, Ca să între în gaurile 21
pietrii ceii tari şi la spintecăturile pietrilor de
către fața înfricoşării Domnului şi de mărirea
puterii Lui, cînd Se va scula să piarză pămîn-
tul. Conteniți voao de la omul carele ră- 22
suflă cu narea lui, căci în cine s-au socotit?

CAP III

Iată dară Stăpînul, Domnul Savaoth, 1
lua-va de la Israil şi de la Iudea pre
cel putincios şi pre cea putincioasă,
putearea pîinii şi putearea apei,
Uriaşi şi vîrtucios, om războinic şi jude- 2
cătoriu şi proroc şi chipzuitoriu şi bătrîn şi căpi-
tan de 50 şi minunat sfeatnic şi înțelept mai mare
preste teslari şi priceput ascultătoriu. Şi voiu 3

pune tineri căpetenii lor şi batjocoroşii vor
4 stăpîni pre ei. Şi va cădea norodul, om
către om şi om către aproapele lor; împiede-
ca-să-va copilul către cel bătrîn, cel necinstit
5 către cel cinstit. Căce va uita om pre fratele
său şi rudeniei tătîni-său, zicînd: „Haină ai,
căpetenie fii noao, şi mîncarea mea sup tine
6 să fie". Şi, răspunzînd, în ziua aceaea va
grăi: „Nu voiu fi ţie căpetenie, pentru că nice
în casa mea iaste pîine, nice haină, nu voiu fi
7 căpetenie norodului acestuia". Căce să
părăseaşte Ierusalimul şi Iudea au căzut, şi
limbile lor cu fărădelegile ceale spre Domnul
neascultînd, pentru căce acum să smeri mări-
8 rea lor. Şi ruşinea feaţii lor să împotrivi
lor, şi păcatul lor ca al sodomleanilor l-au ves-
tit şi l-au ivit – vai sufletului lor, pentru căce
9 au sfătuit sfat rău asupra lor, Zicînd: „Să
legăm pre cel direpţ, căce de rea treabă ne
iaste"; deci naşterile lucrurilor lor vor mîn-
10 ca. Vai celui fără de leage, reale după fap-
11 tele mînilor lui întîmpla-să-vor lui. Noro-
dul Mieu, ispravnicii voştri vă spicuiescu pre
voi şi cei ce cer vor stăpîni pre voi; norodul
Mieu, cei ce fericescu pre voi rătăcescu pre
voi şi cărarea picioarelor voastre o scutură.
12 Ce acum va sta la judecată Domnul şi va pune
13 la judecată norodul Lui. Acesta, Domnul, la
judecată va veni cu cei mai bătrîni ai norodu-
lui şi cu boiarii Lui şi: „Voi căce aţi arsu via
Mea şi jacul săracului în casele voastre?
14 Pentru ce voi năpăstuiţi norodul Mieu şi faţa
săracilor ruşinaţi?" – zice Domnul, Domnul
15 oştilor. Aceastea zice Domnul: Pentru căce
s-au înălţat featele Sionului şi au mersu cu
grumaz nalt şi în clipealele ochilor şi cu mer-
sul picioarelor împreună, tîrînd hainele, şi cu
16 picioarele împreună jucînd, Şi va smeri
Dumnezău stăpînile, featele Sionului, şi
17 Domnul va descoperi chipul lor În ziua
aceaea şi lua-va Domnul mărirea îmbrăcă-
18 minţii lor şi ceapsele Şi podoaba grumazi-
lor şi lefthul şi podoaba feaţii lor şi tocmirea
19 podoabei cei de mărire Şi gherdanele şi
brăţările şi inealele şi ceale de na direapta şi
20 cei împletiţi cercei Şi ceale premprejur
mohorîte şi ceale mijlocii mohorîte şi acoperi-
21 turile ceale ce-s în casă Şi ceale lucii foarte
22 şi ceale vişine şi ceale vinete Şi roşie şi
vison, cu aur şi vînăt împreună ţăsut, şi bro-
23 bodealnici închise. Şi va fi în loc de mirose-
nia cea frumoasă prah, şi în loc de brîu cu
fune te vei încinge, şi pentru podoaba capului
cea de aur pleşuvire vei avea, pentru faptele
tale, şi pentru haina cea mijlocie mohorîtă te
24 vei încinge cu sac. Şi fiiul tău cel preafru-
mos, pre carele iubeşti, cu sabie va cădea şi
cei vîrtucioşi ai voştri cu sabie vor cădea şi să
vor smeri. Şi vor plînge raclele podoabei 25
voastre şi vei rămînea sîngur şi la pămînt te
vei face ţărînă.

CAP IV

i să vor apuca şapte muieri de un om 1
într-aceaea zi, zicînd: „Pîinea noastră
vom mînca şi hainele noastre vom
îmbrăca, fără numai numele tău să să
cheame preste noi; ia ponoslul nos-
tru". În ziua aceaea lumina-va Dumnezău 2
cu sfat cu mărire pre pămînt, ca să înalţe şi să
mărească pre cel rămas al lui Israil. Şi va fi 3
cel rămas în Sion şi cel rămas în Ierusalim
sfinţi să vor chema, toţi cei ce s-au scris la
viaţă în Ierusalim. Căce va spăla Domnul 4
tina fiilor şi a featelor Sionului, şi sîngele
Ierusalimului va curăţi den mijlocul lui cu duh
de judecată şi cu duh de arsură. Şi va veni, 5
şi va fi tot locul muntelui Sionului şi toate
premprejurile lui va umbri norul ziua şi pre-
cum fumul şi lumina focului arde noaptea;
Cu toată mărirea se va acoperi, şi va fi la 6
umbră de zăduh şi întru acoperemînt şi întru
ascuns de năsîlnicie şi ploaie.

CAP V

înta-voiu dară celui iubit cîntarea 1
iubitului mieu, viei meale. Vie s-au
făcut celui iubit în corn, în loc gras.
Şi gard am pus împrejur şi am şen- 2
ţuit, şi am răsădit viţă bună, rodnică,
şi am zidit turn în mijlocul ei, şi înainte teasc
am săpat întru ea, şi aşteptaiu să facă stru-
guri, şi făcu spini. Şi acum, cei ce lăcuiţi 3
Ierusalimul şi omul Iudei, judecaţi întru mine
şi întru mijlocul viii meale. Ce voiu face 4
încă viii meale şi n-am făcut ei? Pentru căci
am aşteptat ca să facă struguri, şi au făcut
mărăcini. Acum dară voiu povesti voao ce 5
eu voiu face viei meale: lua-voiu gardul ei şi
va fi în jah, şi voiu răsipi zidul ei şi va fi spre
călcare-de-tot. Şi voiu lăsa via mea şi nu se 6
va tăia, nici se va săpa, şi se va sui pre ea ca
pre ţealenă spinul, şi norilor voiu porunci ca
să nu ploao la ea ploaie. Pentru că via 7
Domnului Savaoth casa lui Israil iaste, şi omul
Iudei – tînără odraslă iubită; aşteptaiu ca să
facă judecată, şi făcu fărădeleage, şi nu direp-
tate, ce strigare. Vai de ceia ce împreună 8
casă către casă şi ţarină către ţarină apro-
piind, pentru ca al vecinului să ia cevaş; sau
lăcui-veţi sînguri pre pămînt? Pentru că s-au 9
auzit la urechile Domnului Savaoth aceastea,
pentru că, de se vor face case multe, spre pustiiu
vor fi mari şi bune şi nu vor fi cei ce lăcuiesc în-

10 tru eale. Pentru că unde lucrează zeace
părechi de boi va face un urcior, şi cel ce
11 samănă artave 6 face-va măsuri trei. Vai,
ceia ce să scoală dimeneaţă şi gonesc îmbăta-
rea, cei ce îngăduiesc tîrziu, pentru că vinul
12 opări-va pre ei. Pentru că cu alăute şi
canon şi tîmpene şi fluiere beau vinul, şi fap-
tele Domnului nu le văd şi faptele mînilor Lui
13 nu le socotesc. Deci dară robit norodul
mieu s-au făcut, pentru căci nu ştiia ei pre
Domnul; şi mulţime s-au făcut de morţi,
14 pentru foamete şi însătoşare de apă. Şi
lărgi iadul sufletul lui şi deşchise gura lui, ca
să nu lase; şi se vor pogorî cei slăviţi şi cei
mari şi avuţii şi lacomii ei şi cel ce să bucura
15 întru ea. Şi se va smeri om, şi se va necinsti
16 bărbat, şi ochii cei rîdicaţi smeri-se-vor. Şi
Se va înălţa Domnul Savaoth întru judecată şi
Dumnăzău cel Sfînt mări-Se-va întru directa-
17 te. Şi se vor paşte cei hrăniţi ca taurii, şi
pustiile celor apucaţi mieii le vor mînca.
18 Vai, ceia ce tîrăsc păcatele lor ca cu o fune
lungă şi ca cu o curea a unii junce de jug fără-
19 legile (lor), Ceia ce zic: „Curînd să să apro-
pie ceale ce va face, pentru ca să vedem, şi vie
sfatul Sfîntului [lui] Israil, pentru ca să co-
20 noaştem". Vai, ceia ce zic cel rău bun şi cel
bun rău, ceia ce pun întunearecul lumină şi
lumina întunearec, ceia ce pun cel amar dulce
21 şi cel dulce amar. Vai, cei pricepuţi întru
22 sine şi înaintea lor ştiutori. Vai, cei ce pot ai
voştri, cei ce beau vinul şi silnicii şi cei ce
23 ameastecă sichera. Cei ce îndireptează pre
cel necurat, pentru daruri, şi cel dirept de la
24 cel direpţ rîdicînd. Pentru aceaea, în ce
chip va arde trestia de cărbunele focului, şi va
arde de pară slobodă, rădăcina lor ca ţărîna
va fi, şi floarea lor ca prahul se va sui, pentru
că n-au vrut leagea Domnului Savaoth, ce
25 cuvîntul Sfîntului [lui] Israil întărîtară. Şi
Să mînie cu urgie Domnul Savaoth preste
norodul Lui; şi puse mîna Lui preste ei şi lovi
pre ei şi să întărîtară munţii; şi să făcură mor-
tăciunele lor ca gunoiul în mijlocul drumului;
şi întru toate aceastea nu s-au întors mîna
26 Lui, ce încă mîna Lui naltă e. Pentru
aceaea rîdica-va semn în limbile ceale de
departe şi va şuiera de la marginea pămîntu-
27 lui, şi, iată, degrabă sprinten vine. Nu vor
flămînzi, nici vor osteni, nici vor dormita, nici
vor dormi, nici vor dezlega brînele lor de la
mijlocul lor, nici se vor rumpe curealele încăl-
28 ţămintelor lor. Cărora săgeţile ascuţite sînt şi
arcele lor încordate, picioarele cailor lor ca o pia-
tră tare s-au socotit, roatele carălor lor ca un vi-
29 for. Pornescu-se ca leii şi au stătut ca puii le-
ului, Şi să va apuca şi va striga ca o hiară şi 30
va scoate, şi nu iaste cel ce mîntuiaşte pre ei.
Şi va striga pentru ei în ziua aceaea, ca glasul
mării ce văluiaşte. Şi vor căuta la ceriu, sus şi
jos: şi, iată, întunearec năsîlnic întru lipsa lor.

CAP VI

i fu în anul carele au murit Ozia împă- 1
ratul, văzut-am pre Domnul şăzînd
pre scaun înalt şi rădicat şi plină casa
de mărirea Lui. Şi serafimi sta 2
împrejurul Lui, şi 6 aripi la unul, şi 6
la altul, şi cu doao acoperiia faţa, şi cu doao
acoperiia picioarele, şi cu doao zbura. Şi 3
striga unul cătră altul şi zicea: „Sfînt, Sfînt,
Sfînt, Domnul Savaoth, plin tot pămîntul de
mărirea Lui". Şi să rădică pragul de sus al 4
uşii de glasul care striga, şi casa să umplu de
fum. Şi ziş: „O, ticălosul, eu, căci m-am 5
umilit, căci, om fiind şi necurate buze avînd,
în mijlocul norodului ce are buze necurate eu
lăcuiesc şi pe Împăratul, Domnul Savaoth,
văzuiu cu ochii miei". Şi să trimise cătră 6
mine unul den serafimi, şi în mînă avea căr-
bune carele cu lingura l-au luat de la jîrtăv-
nic. Şi atinse de gura mea şi zise: „Iată, au 7
atins acesta de buzele tale şi va lua fărădele-
gile tale, şi păcatele tale le va curăţi". Şi auziiu
glasul Domnului zicînd: „Pre cine voiu tri- 8
mite? Şi cine va mearge cătră norodul
acesta?" Şi ziş: „Iată, eu sînt, trimite-mă".
Şi zise: „Pasă şi zi norodului acestuia: 'Cu 9
auzul să auziţ şi să nu priceapeţi, şi căutînd să
căutaţi şi să nu vedeţi'. Pentru că s-au 10
îngrăşat inema nărodului acestuia, şi cu
urechile lor greu au auzit şi ochii lor au închis,
ca nu cîndai să vază cu ochii şi cu urechile să
auză şi cu inema să priceapă, şi să vor
întoarce şi voiu vindeca pre dînşii". Şi ziş: 11
„Pînă cînd, Doamne?" Şi zise: „Pînă unde
să vor pustii cetăţ a nu să lăcui şi case a
nu fi oameni şi pămîntul va rămînea pustiiu".
Şi, după aceasta, îndelunga-va Dumnezeu 12
oamenii şi să vor înmulţi cei ce au rămas pre
pămînt. Şi încă preste el iaste al zeacele, şi 13
iarăş va fi la pradă ca tereventhul şi ca ghinda
cînd va cădea den găocea ei; sămînţă sfîntă –
stîlpirea ei.

CAP VII

i fu în zilele lui Ahaz şi lui Ioachim, 1
fiiului Oziei, împăratului Iudii, să
sculă Rasin, împăratul Aramului, şi
Fache, fiiul Romeliei, împăratul lui
Israil, preste Ierusalim, ca să-l bată
pre el, şi nu putură ca să-l bată pre el.
Şi să vesti în casa lui David, zi- 2

cînd: „Să tocmi Aram către Efraim". Şi să
spămîntă sufletul lui şi sufletul norodului lui,
în ce chip în dumbravă lemnul de vînt să va
3 clăti. Şi zise Domnul către Isaia: „Ieşi în
timpinarea lui Ahaz, tu şi cela ce au rămas,
Iasuv, feciorul tău, către scăldătoarea căii cei
4 de sus a ţarinei nălbitoriului. Şi vei grăi lui:
'Păzeaşte a te potoli şi nu te teame, nici sufle-
tul tău slăbească de ceale doao leamne ale
tăciunelor ce fumegă acelora, pentru că cînd
urgia mîniei să va face, iarăş voiu vindeca şi
5 fiiul lui Aram, şi fiiul lui Romelie. Căci au
sfătuit sfat rău Efraim şi fiiul lui Romelie
6 pentru tine, zicînd: Sui-ne-vom la Iudea şi,
grăind împreună cu ei, întoarce-i-vom pre
dînşii către noi şi vom împărăţi ei pre fiiul lui
7 Taveil'. Aceastea zice Domnul Savaoth:
8 'Nu va rămînea sfatul acesta, nici va fi. Ce
capul lui Aram – Damascul, şi capul Damas-
cului – Raasim; ce preste 65 de ani va lipsi
9 împărăţia lui Efraim preste norod. Şi capul
lui Efraim – Somoron, şi capul lui Somoron –
fiiul lui Romelie. Şi de nu veţi creade, nici veţi
10 înţeleage'". Şi adaose Domnul a grăi lui
11 Ahaz, zicînd: „Ceare ţie semn de la Dom-
nul Dumnezeul tău: întru adîncare, au întru
12 înălţime". Şi zise Ahaz: „Nu voiu ceare,
13 nici voiu ispiti pre Domnul". Şi zise: „As-
cultaţi, dară, casa lui David, au mică voao
iaste nevoinţă a da oamenilor? Şi cum Dom-
14 nului daţ nevoinţă? Pentru aceaea da-va
Domnul, El, voao semn: iată, Fecioară în pîn-
tece va lua şi va naşte Fiiu şi vei chema
15 numele Lui Emmanuil. Unt şi miare va
mînca, şi, mai nainte decît a cunoaşte El au a
16 aleage realele şi va aleage binele. Căci,
mainte de a cunoaşte Copilul binele sau răul,
nu ascultă răului ca să aleagă binele, şi va
rămînea pămîntul, de carele tu temi, de la faţa
17 celor doi împăraţi. Ce va aduce Dumnezău
preste tine şi preste nărodul tău şi preste casa
părintelui tău zile, carele încă n-au venit den
carea zi au luat Efraim de la Iuda, pre împăra-
18 tul asirianilor. Şi va fi în ziua aceaea şuie-
ra-va Domnul muştelor, care domnescu o
parte a rîului Eghipetului, şi albinei, carea
19 iaste în ţara asirianilor. Şi vor ieşi şi se vor
odihni toţi în văile ţării şi în găurile pietrilor şi
în peşteri şi la toată spărtura şi în tot lem-
20 nul. În ziua aceaea rade-va Domnul, cu bri-
ciul cel îmbătat decindea de rîul, împăratului
asirianilor capul şi perii picioarelor şi barba
21 va lua. Şi va fi în ziua aceaea, hrăni-va
22 omul juncă de boi şi 2 oi. Şi va fi den prea
mult a bea lapte, mînca-va unt, căci unt şi
lapte va mînca tot cel ce au rămas pre pămînt.
23 Şi fi-va în ziua aceaea, fi-va tot locul unde
vor fi 1000 de vii 1000 de sicli, spre ţealină vor
fi şi spre spini. Cu săgeată şi cu săgetături vor 24
întra acolo, căci ţealină şi mărăcini va fi tot pă-
mîntul. Şi tot muntele arat ara-se-va, însă nu 25
va veni acolo frică, pentru că va fi den ţealină şi
den spini păşunea oii şi călcătura boului".

CAP VIII

Şi zise Domnul către mine: „Ia ţie o 1
bucată de hîrtie noao, mare, scrie
într-însa cu condeiul omului: 'Ca iute
pradă a face jafurilor'. Pentru că 2
de faţă iaste, şi mărturii Mie-M fă
credincioşi oameni, pre Uria, preotul, şi pre
Zaharia, feciorul Varahiei". Şi veniiu către 3
prorociţă şi luo în pîntece, şi născu fiiu, şi zise
Domnul mie: „Cheamă numele lui 'De sîrg
pradă, iute jăfuiaşte'. Pentru căci, mai 4
nainte decît a cunoaşte copilul a chema pre
tată au pre maică, lua-va putearea Damascu-
lui şi prăzile Samariei înaintea împăratului
asirianilor". Şi adaose Domnul a grăi mie, 5
zicînd încă: „Pentru căci nu va nărodul 6
acesta apa lui Siloam, carea mearge încet, ce
vor să aibă pre Rasin şi pre fiiul lui Romeliu
împărat preste voi", Pentru aceaea, iată, 7
Domnul aduce preste voi apa rîului cea tare şi
multă, pre împăratul asirianilor şi mărirea lui,
şi se va sui preste toată valea voastră şi va
îmbla preste tot zidul vostru. Şi va lua de la 8
Iudea om carele va putea cap să rîdice, au cu
putinţă a săvîrşi ceva, şi va fi tabăra lui ca să
împle lăţimea ţării tale. „Cu noi – Dumnezău,
Cunoaşteţi limbi şi vă biruiţ, şi ascultaţi pînă 9
la marginea pămîntului, întărindu-vă biruiţi-vă,
că, de vă veţ iarăş întări, iară vă veţ birui.
Şi vericare sfat vă veţ sfătui, răsipi-l-va Dom- 10
nul, şi cuvîntul carele veţ grăi nu va rămînea
întru voi, căci cu noi – Dumnezău". Aşa 11
zice Domnul, la mîna cea tare nu ascultă la
meargerea căii nărodului acestuia, zicînd:
„Ca nu cîndai să zică năsilnic, pentru că tot, 12
orice va zice norodul acesta, năsilnic iaste, şi
de frica lui să nu vă teameţ, nici să vă turbu-
raţ. Pre Domnul puterilor, pre El sfinţiţi, şi 13
El va fi frica ta, că, de vei fi pre El nedej-
duind, Fi-va ţie întru sfinţenie, şi nu ca la a 14
pietrii împiedecare veţ timpina, nici ca a pie-
trii căzătură, şi casele lui Iacov în laţ şi în gro-
pilă şăzînd în Ierusalim. Pentru aceaea vor 15
slăbi întru ei mulţi şi vor cădea şi se vor
zdrobi, şi se vor apropia şi se vor prinde
oameni, întru întemeiare fiind". Atuncea 16
aiave vor fi cei ce pecetluiesc, ca să nu înveaţe
leagea. Şi va grăi: „Îngădui-voiu pre Dumne- 17
zău, pre Cel ce au întors faţa Lui de la casa lui Ia-
cov, şi, nedejduind, voiu fi preste El. Iată eu şi 18
copiii, care mi-au dat Dumnezău, şi vor fi seam-

ne şi minuni în casa lui Israil, de la Domnul
Savaoth, Care lăcuiaşte în muntele Sionului".
19 Şi de vor zice cătră voi: „Cercaţi pre cei ce
grăiescu den pîntece şi pre cei ce de la pămînt
strigă, pre cei ce grăiesc în deşărt, carii den
pîntece vor glăsui". „Au nu limbă cătră Dum-
nezăul lor vor cerceta? Dirept ce vor cerceta
20 pentru cei vii pre cei morţi?" Pentru că
leage la ajutoriu au dat, pentru ca să zică nu
iaste ca cuvîntul acesta, pentru carele nu iaste
21 daruri a da pentru el. Şi vor avea preste
voi rea foamete şi va fi deaca veţ flămînzi, vă
veţ mîhni şi rău veţ grăi pre boiarini şi ceale
22 părinteşti, şi vor căuta la ceriu sus. Şi la
pămînt jos vor căuta, şi, iată, lipsă strimtă şi
întunearec, necaz şi strînsoare şi întunearec
cît să nu vază; şi nu să va tîngui cel ce iaste
întru îngustare pînă la vreamea; aceasta întîiu
de sîrg bea.

CAP IX

1 Degrabă fă ţara Zavolonului, pămîntul
Neftalimului şi ceialalţi cei spre mar-
ginea mării şi decindea de Iordan,
2 Galilea limbilor. Norodul cel ce
mergea întru întunearec văzu lumină
mare; ceia ce lăcuiescu în locul şi umbra mor-
3 ţii, lumina-va lumina preste voi. Pre cel
mai mult al norodului ai pogorît cu veselie, şi
să vor veseli înaintea Ta [ca] cei ce să vese-
lescu la seacere şi în ce chip cei ce pradă
4 prăzi. Pentru căce s-au luat jugul cel ce
preste ei zace şi toiagul cel preste grumazul
lor, pentru că toiagul celor ce cer l-au răsipit
5 ca în ziua aceaea ce era pre Madiam. Căce
toată podoaba adunată cu vicleşug şi haina cu
împăcăciune vor plăti şi vor vrea de s-ar fi
6 făcut arşi cu foc. Căce Copil s-au născut
noao, Fiiu şi să deade noao, Căruia domnia să
făcu preste umărul Lui, şi să cheamă numele
Lui: „Al marelui sfat Înger, minunat Sfeatnic,
Dumnezău tare, biruitoriu, Domnu păcii,
Părintele veacului celui viitoriu", pentru că
voiu aduce pace preste boiari şi sănătatea
7 Lui. Şi mare e stăpînirea Lui, şi păcii Lui
nu iaste săvîrşit preste scaunul lui David şi
împărăţia lui să o îndirepteaze pre ea şi să
sprijănească cu judecată şi cu direptate, de
acum şi pînă în veac. Rîvnirea Domnului Sa-
8 vaoth va face aceasta. Moarte au trimis Dom-
9 nul preste Iacov, şi veni preste Israil. Şi vor
cunoaşte tot norodul lui Efraim şi cei ce şăd în
Samaria, cu semeţie şi cu înaltă inimă zicînd:
10 „Cărămizele căzură; ce veniţi să cioplim pietri şi
să tăiem dudi şi chedri şi să ne zidim noao tur-
11 nuri". Şi va dărîma Dumnezău pre cei ce să
scoală pre măgura Sionului preste El şi pre vrăj-
12 maşii Lui va răsipi: Siria despre răsăriturile
soarelui şi pre elini de la apusurile soarelui,
pre cei ce mănîncă pre Israil cu toată gura;
preste toate aceastea nu s-au întorsu mînia,
ce încă e mîna naltă. Şi norodul mieu nu 13
s-au întorsu, pînă s-au rănit, şi pre Domnul
puterilor nu L-au cercat. Şi au luat Domnul 14
de la Israil capul şi coada, mare şi mică, întru
o zi: Bătrînu şi pre cei ce obrazele laudă – 15
aceasta e începătura, şi proroc învăţînd fără-
deleage – acesta e coada. Şi vor fi cei ce 16
fericescu norodul acesta rătăcind şi vor înşăla
pentru ca să-i înghiţă pre ei. Şi pentru 17
aceaea pre tinerii lor nu Se va veseli Domnul
şi pre sărăimanii lor şi pre văduvele lor nu le
va milui, căce toţi-s fără leage şi răi, şi toată
gura grăiaşte strîmbătăţi; preste toate aceas-
tea nu s-au întorsu mînia Lui, ce încă mîna
Lui e înaltă. Şi va arde ca focul fărădelea- 18
gea şi ca troscotul uscat să va mînca de foc; şi
va arde întru desişurile dumbrăvii, şi va
mînca împreună împrejurele dealurilor toate.
Pentru mînia urgiei Domnului ars-au pămîn- 19
tul tot, şi va fi norodul ca cînd ar fi arsu de foc.
Om pre fratele lui nu va milui, Ce va abate 20
în na direapta, căce va flămînzi, şi va mînca
ceale de na stînga, şi nu se va sătura omul
mîncînd cărnurile braţului lui. Pentru că va 21
mînca Manassis al lui Efraim şi Efraim al lui
Manassi, căce împreună vor încunjura pre
Iuda; preste toate aceastea nu s-au întorsu
mînia, ce încă mîna Lui înaltă e.

CAP X

Vai celor ce scriu vicleşug, pentru că 1
scriind, vicleşug scriu, Abătînd ju- 2
decata săracilor, jecuind judecata
measerilor norodului Mieu, ca să le
fie lor văduva în jah şi sărămanul
spre pradă. Şi ce vor face în ziua socotea- 3
lei? Pentru că năcazul vostru de departe va
veni. Şi cătră cine veţi fugi ca să vă ajutoriţi?
Şi unde veţi lăsa mărirea voastră Ca să nu 4
cădeţi la aducere? Şi dedesuptul celor ucişi
vor cădea. Şi preste toate aceastea nu s-au
întors urgia Lui, ce încă mîna Lui înaltă e.
Vai asirianilor, toiagul mîniei Meale şi al 5
urgiei iaste în mînile lor. Urgia Mea la 6
limbă fără de leage o voiu trimite şi la al Mieu
norod voiu rîndui să facă prăzi şi jafure şi a
călca cetăţile şi a le pune pre eale la prah.
Şi el nu aşa să mînie şi cu sufletul nu aşa 7
socoti, ce a mîntui gîndul lui şi a piarde
limbi nu puţine. Şi de voiu zice lui: „Tu 8
sîngur eşti domn?" Şi va grăi: „N-am luat 9
ţara cea de asupra Vavilonului şi Hala-
nului, unde turnul s-au zidit? Şi am luat
Arăpimea şi Damascul şi Samaria?" În ce 10

chip aceastea am luat, toate domniile voiu lua;
văietaţi-vă, ceale cioplite în Ierusalim şi în
11 Samaria, Pentru că în ce chip am făcut
Samariei şi celor făcute de mîna ei, aşa voiu
12 face şi Ierusalimului şi idolilor lui. Şi fi-va
cînd va istovi Domnul toate făcînd în muntele
Sionului şi în Ierusalim, duce-va preste gîn-
dul cel mare, preste domnul asirianilor, şi pre
13 înălţimea mărirei ochilor lui, Pentru că au
zis: „Cu putearea voiu face şi cu înţelepciunea
priceaperei, lua-voiu hotarăle limbilor şi vîr-
tutea lor voiu prăda şi voiu clăti cetăţ lăcui-
14 te. Şi lumea toată o voiu lua cu mîna ca un
cuiub şi ca pre nişte oao părăsite voiu rădica,
şi nu iaste carele îm va scăpa sau îm va grăi
15 împotrivă şi deşchizînd gura şi puind". Au
mări-se-va săcurea fără de cela ce taie cu ea?
Au înălţa-se-va herestreu fără de cela ce-l
trage pre el? Aşijderea, de va rădica neştine
toiagul sau lemn, înălţa-se-va lemnul? Şi nu
16 aşa, Ce va trimite Domnul Savaoth la cin-
stea ta necinste, şi la mărirea ta foc arzînd va
17 arde. Şi va fi lumina lui Israil spre foc şi-l
va sfinţi pre el cu foc arzătoriu şi va mînca ca
18 iarba fiinţa. În ziua aceaea stinge-să-vor
munţii şi dealurile şi dumbrăvile, şi va mînca
de la suflet pînă la trupuri; şi va fi cel ce fuge
19 ca cel ce fuge de pară de foc arzătoare. Şi
ceia ce au rămas de la ei număr vor fi, şi copil
20 mic va scrie pre ei. Şi va fi în ziua aceaea
nu se va mai adaoge cel rămas al lui Israil, şi
cei ce s-au mîntuit ai lui Iacov nu încă nădej-
duind vor fi preste cei ce i-au năpăstuit pre ei,
ce vor fi nădejduind pre Domnul cel Sfînt al
21 lui Israil cu adevărul, Şi va fi cel rămas al
22 lui Iacov spre Dumnezeu, Cel ce poate. Şi,
de să va face nărodul lui Israil ca năsipul
mării, rămăşiţa lor să va mîntui; căci cu-
vînt săvîrşind şi împuţinînd întru direptate,
23 Căci cuvînt pre scurt Domnul Domnul puteri-
24 lor va face în lumea toată. Pentru aceaea,
aceastea zice Domnul Savaoth: „Nu te teame,
norodul Mieu, cei ce lăcuiesc în Sion, de asi-
riani, căci cu toiagul lovi-te-va, pentru că rană
aduce preste tine ca să vază calea Eghipetu-
25 lui. Pentru căci încă puţin, şi să va potoli
26 urgia şi mînia Mea preste sfatul lor". Şi va
rădica Domnul Dumnezeul puterilor preste ei
cap rana lui Madiam la loc de năcaz, şi mînia
Lui la calea cea despre mare, la calea cea
27 despre Eghipet. Şi va fi în ziua aceaea
lua-se-va jugul Lui de la umărul tău şi frica
Lui de la tine, şi să va strica jugul de la
28 umerile voastre. Pentru că va veni la
cetatea Anghe şi va treace la Magghedo şi în
Mahmas pune-va unealtele Lui. Şi va 29
treace valea şi va veni la Anghea, frică va
apuca pre Rama, cetatea lui Saul va fugi.
Nechează glasul tău, fată Gallim, asculta-va 30
Laisa, asculta-va în Anathoth. Şi să tur- 31
bură Mademina, şi cei ce lăcuiţi în Gavim
mîngîiaţ. Astăzi în cale a rămînea, rugaţi-vă 32
cu mîna, muntele, fata Sionului, şi dealurile
ceale den Ierusalim. Iată, Stăpînitoriul, 33
Domnul Savaoth, scutură pre cei slăviţi cu
vîrtute, şi cei înalţi cu semeţie sfărma-se-vor;
şi cei înalţi cădea-vor şi se vor smeri. Şi 34
vor cădea cei înalţi cu sabie, şi Livanul îm-
preună cu cei înalţi va cădea.

CAP XI

Şi va ieşi Toiag den rădăcina lui Iesei şi 1
Floare den rădăcina lui şi Se va
sui. Odihni-Se-va preste El Duhul 2
Domnului, duhul înţelepciunei şi pri-
ceaperii, duhul sfatului şi al puterii,
duhul cunoştinţei şi al bunei-credinţe.
Împlea-L-va pre El duhul înfricoşării lui 3
Dumnezeu. Nu după mărire va judeca, nici
după graiu va dovedi, Ce va judeca smeri- 4
tului judecată şi va mustra pre smeriţii
pămîntului şi va lovi pămîntul cu cuvîntul
gurii Lui şi cu duhul pren buze va omorî pre
cel necurat. Şi va fi cu direptate încins mij- 5
locul Lui şi cu adevăr învălite coastele Lui.
Şi va paşte împreună lupul cu mielul, şi par- 6
dosul va odihni împreună cu iedul şi viţelul, şi
leul şi taurul împreună se vor paşte, şi copil
mic va aduce pre ei. Şi bou şi urs împreună 7
se vor paşte şi împreună copiii lor vor fi, şi
leul ca boul mînca-va paie. Şi copil prunc 8
pren gaurile aspidelor şi pre zăcearea fiilor
aspidelor mîna va pune. Şi nu vor face rău, 9
nici vor putea să piarză pre nici unul pre
muntele cel sfînt al Mieu, pentru că s-au
împlut tot pămîntul împreună a cunoaşte pre
Domnul, ca apă multă a acoperi mări. Şi 10
fi-va în ziua aceaea rădăcina lui Iesei Cel ce Să
scoală a stăpîni limbile, întru El limbile vor
nedejdui, şi va fi odihna Lui cinste. Şi va fi 11
în ziua aceaea adaoge-va Domnul a arăta
mîna Lui ca să rîvnească pre cea rămasă
rămăşiţa norodului, care va rămînea de la asi-
riani şi de la Eghipet şi de la Vavilon şi de la
Ethiopia şi de la elamiteani şi de la răsăritu-
rile soarelui şi de la Arăpime. Şi va rîdica 12
semn la limbi şi va aduna pre cei periţ ai lui
Israil şi pre cei răsipiţi ai Iudei va aduna den
ceale 4 aripi ale pămîntului. Şi se va rîdica 13
rîvnirea lui Efraim, şi vrăjmaşii Iudei vor
peri; Efraim nu va rîvni Iudei, şi Iuda nu va ne-
căji pre Efraim. Şi vor zbura cu vasele celor 14
streini de fealiu, marea împreună o vor prăda şi
pre cei de la răsăriturile soarelui şi Idumea; şi

pre Moav mîinile întîiu vor pune, şi fiii lui
15 Amon întîiu vor auzi. Şi va pustii Domnul
marea Eghipetului şi va pune mîna Lui preste
rîu [cu] cuvînt sîlnic, şi va lovi 7 văi, cît să
16 treacă el cu cizmele. Şi va fi treacere celui
rămas nărodului Mieu în Eghipet, şi va fi lui
Israil ca în ziua cînd au ieşit den pămîntul
Eghipetului.

CAP XII

1 Şi va grăi în ziua aceaea: „Binecuvîn-
ta-Te-voiu, Doamne, pentru căci
Te-ai urgisit mie şi ai întors mînia Ta
2 şi m-ai miluit pre mine. Iată Dum-
nezăul mieu, Mîntuitoriul mieu,
nădejduind voiu fi pre El, tocmi-mă-voiu
întru El şi nu mă voiu teame, pentru căci
mărirea mea şi lauda mea Domnul iaste şi fu
3 mie întru mîntuire“. Şi scoateţ apă cu
4 veselie den izvoarăle Mîntuitoriului. Şi vei
grăi în ziua aceaea: „Lăudaţi pre Domnul,
strigaţi numele Lui, vestiţi întru limbi ceale
slăvite ale Lui, aduceţi-vă aminte că s-au înăl-
5 ţat numele Lui. Lăudaţ numele Domnului,
căci înalte au făcut, vestiţi aceastea în tot
6 pămîntul. Şi vă bucuraţi şi vă veseliţ, cei ce
lăcuiesc Sionul, căci Să înălţă Cel Sfînt al lui
Israil în mijlocul lui“.

CAP XIII

1 Videnie asupra Vavilonului, carea au
2 văzut Isaia, feciorul lui Amos. Pre
muntele şăs rădicaţ semn, înălţaţi lor
glasul, nu vă teameţ, rugaţi-vă cu
3 mîna: „Deşchideţ, boiarii. Eu Mă
tocmesc şi Eu aduc pre dînşii; uriaş vin să pli-
nească mînia Mea bucurîndu-se împreună,
4 suduind“. Glas de limbi multe preste
munţi, aseamene a limbi multe, glas de împă-
raţi şi de limbi adunate; Domnul Savaoth
poruncit-au la limbă ce să bate cu arme.
5 Veniţi den pămînt departe, de la marginea
temeiului ceriului, Domnul şi cei războinici cu
6 arme ai Lui, ca să strice toată lumea. Văie-
taţi-vă, pentru că aproape iaste ziua Domnu-
7 lui, şi surpare de la Domnul va veni. Pentru
aceaea, toată mîna se va slobonogi şi tot sufle-
8 tul omului va leşina. Turbura-se-vor solii,
şi chinuri pre ei vor apuca ca unii muieri ce
naşte; şi se vor împărechea unul cătră altul şi
se vor înspăima şi faţa lor ca para focului vor
9 primeni. Pentru că, iată, ziua Domnului vi-
ne nevindecată, şi mînie de pizmă şi de urgie,
ca să puie lumea pustie şi pre păcătoşi să
10 piarză dentr-însa. Pentru că stealele ceriu-
lui şi raliţa şi toată podoaba ceriului lumina
lor nu o vor da, şi va întuneca soarele răsărind şi
11 luna nu va da lumina ei. Şi voiu porunci la
toată lumea reale şi celor necuraţi păcatele
lor; şi voiu piarde sudalma celor fără leage şi
semeţia mîndrilor voiu smeri. Şi vor fi cei 12
rămaşi cinstiţi mai vîrtos decît aurul cel nelă-
murit, şi omul mai mult cinstit va fi decît
piatra de sapfir. Pentru că ceriul se va 13
mînia şi pămîntul se va clăti den temeliile lui
pentru mînia urgiei Domnului Savaoth, în
ziua carea va veni mînia Lui. Şi vor fi cei 14
rămaş ca o căprioară ce fuge şi ca o oaie ce
rătăceaşte şi nu iaste cine să o aducă, ca omul
la norodul lui să să întoarcă şi omul la ţara lui
va goni. Pentru că cine se va prinde birui- 15
se-va, şi carii sînt adunaţi cădea-vor cu sabie.
Şi fiii lor sparge-i-vor înaintea lor şi casele lor 16
prăda-le-vor şi pre muierile lor vor avea.
Iată, rîdic asupra voastră pre midiani, carii 17
argintul nu socotesc, nici de aur lipsă au.
Săgetăturile tinerilor vor sfărîma şi pre fiii 18
voştri nu vor milui, nici pre fiii tăi se vor
milostivi ochii lor. Şi va fi Vavilonul, carele 19
să cheamă slăvit de la împăratul haldeilor, în
ce chip au prăpădit Dumnezău Sodomul şi
Gomorul. Nu se va lăcui în vreamea veaci- 20
nică, nici vor întra la dînsul pren multe nea-
muri, nici vor treace pren el arapii, nici păs-
tori nu se vor odihni întru el. Şi oare înce- 21
ta-vor acolo hiarăle, şi se vor împlea casele de
sunet, şi se vor odihni acolo sirinel, şi diavoli
acolo vor juca, Şi onochentavrii acolo vor 22
lăcui, şi vor puia aricii în casele lor.

CAP XIV

Curînd vine şi nu zăboveaşte, şi zilele 1
lor nu se vor trage. Şi va milui Dom-
nul pre Iacov şi va aleage încă pre
Israil, şi se vor odihni pre pămîntul
lor, şi cel pemintean se va lipi cătră ei
şi se va lipi cătră casa lui Iacov. Şi vor lua 2
pre dînşii limbi şi-i vor băga la locul lor, şi-i
vor moşteni de tot şi se vor înmulţi pre
pămîntul lui Dumnezău spre robi şi roabe; şi
vor fi robi cei ce au robit pre ei, şi se vor stă-
pîni ceia ce au stăpînit pre ei. Şi va fi în 3
ziua aceaea odihni-te-va Domnul de dureare
şi de mînia ta şi de robia ta cea grea care ai
slujit lor. Şi vei lua plîngerea aceasta peste 4
împăratul Vavilonului şi vei grăi în ziua
aceaea: „Cum s-au odihnit cel ce ceare şi s-au
odihnit sîrguitoriul! Zdrobi Domnul jugul 5
păcătoşilor, jugul boiarilor, lovind limba cu
mînie cu rană nevindecată, Lovind limba 6
cu rana mîniei, cu carea nu s-au milostivit.
S-au odihnit nedejduind, tot pămîntul strigă 7
cu veselie. Şi leamnele Livanului s-au 8
veselit spre tine, şi chedrul Livanului: ‘De
cînd tu ai adormit, nu s-au suit cel ce taie
pre noi’. Iadul de jos să amărî întimpi- 9
nîndu-te, sculară-să cu tine împreună

toţi uriaşii cei ce au biruit pămîntul, cei ce s-au
sculat den scaunele lor, toţi împăraţii limbi-
10 lor. Toţi vor răspunde ţie şi vor grăi: 'Şi tu
te-ai prinsu, ca şi noi, şi întru noi te-ai soco-
11 tit'. Pogorîtu-s-au la iad mărirea ta, cea
multă veselia ta; dedesuptul tău aştearne-vor
12 putrejune, şi rămăşiţa ta – viarme. Cum au
căzut den ceriu luceafărul cel ce dimineaţa
răsare! Se zdrobi la pămînt cel ce trimite la
13 toate limbile. Şi tu ai zis întru cugetul tău:
'În ceriu mă voiu sui, deasupra stealelor
ceriului pune-voiu scaunul mieu. Şedea-voiu
în măgură naltă, preste munţii cei nalţi, cei
14 despre miazănoapte. Sui-mă-voiu dea-
supra norilor, fi-voiu de potriva Celui Înalt'.
15 Şi acum la iad te vei pogorî şi la temeaiele
16 pămîntului. Cei ce vor vedea pre tine mira-
se-vor de tine şi vor grăi: 'Acesta e omul ce
întărîtă pămîntul, ce clăteaşte împăraţii?
17 Cel ce au pus lumea toată pustie şi cetăţile lui
au surpat, pre cei den aducere n-au slobo-
18 zit?' Toţi împăraţii limbilor au dormit în
19 cinste, om în casa lui. Şi tu te vei lepăda în
munţi, ca un mort urît, cu mulţi morţi împunşi
cu sabia, pogorînd la iad. În ce chip haină în
20 sînge cruntată nu va fi curată, Aşa nice tu
nu vei fi curat, pentru căce pămîntul Mieu ai
pierdut şi norodul Mieu ai omorît. Nu vei
rămînea în veac de vreame, sămînţă viclea-
21 nă! Găteaşte copiii tăi să să junghe cu păca-
tele tătîne-său, pentru ca să nu să scoale şi
vor moşteni pămîntul şi vor împlea pămîntul
22 de vrăjmaşi". „Şi Mă voiu scula asupra lor
– zice Domnul Savaoth – şi voiu piarde lor
numele şi rămăşiţa şi sămînţa – aceastea zice
23 Domnul – Şi voiu pune Vavilonia pustie ca
să lăcuiască arici, şi va fi întru nemică, şi voiu
pune pre ea groapă de tină spre pierzare".
24 Aceastea zice Domnul Savaoth: „În ce chip
am grăit, aşa va fi, şi în ce chip am sfătuit, aşa
25 va rămînea, Ca să pierzu pre asiriani pre pă-
mîntul Mieu şi pre munţii Miei, şi vor fi spre căl-
care, şi să va lua de la ei jugul lor şi cinstea lor de
26 la umerile lor să va lua". Acesta e sfatul carele
au sfătuit Domnul preste toată lumea şi aceasta
e mîna cea înaltă preste toate limbile.
27 Pentru că ceale ce Dumnezău cel Sfînt au sfă-
tuit, cine va răsipi? Şi mîna Lui cea înaltă
28 cine o va întoarce? În anul carele au murit
împăratul Ahaz s-au făcut cuvîntul aces-
29 ta: „Să nu vă veseliţi, cei striini de fealiu
toţi, pentru că s-au zdrobit jugul celui ce loviia
pre voi; pentru că den sămînţa şarpelui
ieşi-vor pui de aspidă, şi puii lor vor ieşi
30 şerpi zburători. Şi să vor paşte săracii
prentr-însul, şi săracii oameni pre pace să vor
odihni; şi va omorî cu foame sămînţa ta şi
rămăşiţa ta va omorî. Văietaţi-vă, porţile 31
cetăţilor, strige cetăţi turburate, cei striini de
fealiu toţi, căce de la crivăţ fum vine, şi nu
iaste a fi". Şi ce vor răspunde împăraţii 32
limbilor? Că Domnul au întemeiat Sionul, şi
pren El să vor mîntui cei smeriţi ai norodului.

CAP XV

Graiul cel asupra Moavitidei. „Noaptea 1
va peri Moavita, pentru că noaptea
va peri zidul Moavitidei. Mîhniţi-vă
întru voi, Pentru că piare şi Ne- 2
von, unde e capiştea voastră; acolo vă
veţi sui a plînge pre Navaton al Moavitidei.
Văietaţi-vă, preste tot capul pleşuvire, toate
braţurile tăiate în uliţele lor, încingeţi-vă cu
sacii şi vă tînguiţ pre podurile ei, Şi în ule- 3
ţile ei şi în răspîntiile lor toţi văietaţi-vă cu
plînsori. Căci strigă Esevon şi Eleali, pînă 4
la Iasa să auzi glasul lor; pentru aceaea mijlo-
cul Moaviteancii strigă, sufletul ei va cunoaş-
te. Inema Moavitidei strigă întru ea pînă la 5
Sigor, pentru că juncă iaste de 3 ani; şi la sui-
rea Luithii către tine plîngînd să vor sui, pre
calea Aroniimului strigă zdrobire şi cutre-
mur. Apa Nemrimei pustie va fi şi iarba va 6
lipsi, pentru că iarbă vearde nu va fi. Au 7
doară şi aşa să va mîntui? Pentru că voiu
aduce pre vale arapi şi vor lua pre ea.
Pentru că împreună-strigarea hotarul Moavi- 8
tidei pînă la Galim, şi vaietul ei pînă la fîntîna
lui Elim – vaietul ei. Pentru că apa Devo- 9
nului împlea-se-va de sînge, pentru că voiu
aduce preste Devon arapi şi voiu rădica
sămînţa lui Moav şi a lui Ariil
şi rămăşiţa Adamei.

CAP XVI

Trimite-voiu ca jiganiile preste pă- 1
mînt; au piatră pustie va fi măgura
featei Sionului? Pentru că vei fi ca 2
de pasăre ce zboară puiu luat, fată
Moav, după aceaea şi Arnon. Mai 3
multe te sfătuiaşte şi fă acoperemînt jalei ei
pururea; într-amiazăzi cu întunearec fug,
spămîntară-se, să nu te aduci. Lăcui-vor 4
lîngă tine pribeagii lui Moav, fi-vor acoperi-
mînt voao de către faţa celui ce goneaşte, pen-
tru că s-au rădicat ajutoriul tău, şi boiarenul au
perit cela ce călca de tot pre pămînt. Şi să va 5
găti scaun cu milă şi va şădea preste el cu adevăr
în cortul lui David, judecînd şi cercetînd judecată
şi sîrguind direptate. Auzit-am semeţia lui 6
Moav, semeţ foarte; mîndria şi semeţia lui şi
pizma lui – nu e aşa vraja ta, Nu aşa. Văie- 7
ta-se-va Moav, pentru că în Moavitida toţi să

vor văieta; celor ce lăcuiesc Desethul cerceta-vei
8 şi nu te vei înfrunta. Cîmpii Esevonului
jeli-vor, viile den Sevama înghiţind limbile,
călcînd de tot viile ei pînă la Iazir; să nu vă
împreunaţi, rătăciţi-vă în pustiiu, cei trimiş de
la ea s-au părăsit, pentru că au trecut marea.
9 Pentru aceaea voiu plînge, ca plîngerea Iazi-
rului, via lui Sevama; copacii tăi oborîtu-i-au
Esevon şi au grăit că pre seacere şi pre culesul
10 tău voiu călca, şi toate vor cădea. Şi să va
rădica veselie şi bucurie den vii, şi viile tale nu
să va veseli şi nu vor călca vin în teascuri,
11 pentru că au încetat. Pentru aceaea pînte-
cele Mieu spre Moav ca o lăută va suna, şi
ceale den lăuntrul Mieu ca un zidu ai noit.
12 Şi fi-va ca să te ruşinezi tu, căci au ostenit
Moav întru capişti şi va întra la ceale făcute cu
mîna lui ca să să roage, şi nu va putea ca să
13 scoaţă pre ea". Acesta e graiul carele au
14 grăit Domnul pentru Moav cînd au grăit. Şi
acum grăi Domnul, zicînd: „În 3 ani ai anilor
năiemitului să va necinsti mărirea Moavului,
cu toată avuţia cea multă, şi va rămînea pre
puţin şi necinstit".

CAP XVII
Graiul cel asupra Damascului.

1 Iată, Damascul rădica-se-va de la
2 cetăţi şi va fi spre cădeare, Părăsit
în veac spre zăcearea şi odihna tur-
melor, şi nu va fi cel ce goneaşte.
3 Şi nu va mai fi încă tare ca să scape
acolo Efraim, şi nu va mai fi încă împărăţie în
Damasc, şi rămăşiţa sirilor, pentru că tu nu
eşti mai bun decît fiiul lui Israil şi decît
mărirea lor – aceastea zice Domnul Savaoth.
4 Fi-va în ziua aceaea lipsă mărirei lui Iacov şi cea-
le mai multe ale mărirei lui cutremura-se-vor.
5 Şi va fi în ce chip va aduna neştine săcerătură
stînd şi sămînţa spicurilor va secera, şi va fi în
ce chip va aduna neştine spic în vale tare,
6 Şi vor rămînea într-însa paie, sau ca bor-
boane de masline 2 sau 3 pre vîrful naltului,
au 4, au 5 preste stîlpările lor vor rămînea –
aceastea zice Domnul Dumnezăul lui Israil.
7 În ziua aceaea nedejduind va fi omul pre Cel
ce l-au făcut pre el şi ochii lui la Sfîntul lui
8 Israil vor căuta. Şi nu vor fi nedejduindu-se
pre capişti, nici pre fapte de mîni carele au
făcut deagetele lor, şi nu vor vedea copacii,
9 nici urîciunele lor. În ziua aceaea fi-vor
cetăţile tale părăsite, în ce chip au părăsit
amoreii şi eveii de către faţa fiilor lui Israil, şi
10 vor fi pustie. Pentru căci ai lăsat pre Dum-
nezău, mîntuitoriul tău, şi de Domnul, aju-
toriul tău, nu ţi-ai adus aminte, pentru
aceaea vei sădi răsad necredincios şi să-
mînţă necredincioasă. Şi în ziua carea vei 11
sădi, vei rătăci; şi dimeneaţa de vei sămăna,
înflori-va spre seacere în care zi vei însorţi, şi
ca tatăl omului vei însorţi pre fiii tăi. Vai, 12
mulţime de limbi multe, ca marea învăluindu-se,
aşa vă veţi turbura, şi umărul a multe limbi
ca apa va răsuna; ca apă multă Limbi 13
multe, ca apă multă cu silă pornindu-se, şi-i
va izgoni pre ei şi departe pre ei va goni, ca
prahul den paie vînturîndu-se în preajma vîn-
tului şi ca pulberea roatei ce să poartă de vol-
bură. Către sară va fi jale, pînă a nu fi 14
dimeneaţă, şi nu va fi. Aceasta e partea celor
ce v-au jăhuit pre voi şi moştenirea celor ce
pre voi au moştenit.

CAP XVIII

Vai de pămîntul căruia sînt aripile 1
corăbiilor decindea de rîurile Ethio-
piei, cela ce trimite în mare zăloage şi
cărţi de hîrtie asupra apei, Pentru 2
că vor mearge vestitori uşori către
înălţime rîdicată şi striin norod şi năsîlnic
(cine iaste decindea de el?), limbă nenedej-
duită şi călcată – acum rîurile pămîntu-
lui. Tot ca o ţară lăcuită se va lăcui ţara lor, 3
ca un semn de la munte se va rîdica, ca al
trîmbiţii glas se va auzi. Pentru căci aşa au 4
zis Domnul mie: „Întăritură va fi întru a Mea
cetate, ca lumina arsurii de amiazăzi şi ca
norul roaoi în zi de seacere va fi". Mai 5
nainte de seacere, cînd se va săvîrşi floarea şi
agurida va înflori, floare agurizînd, şi va lua
strugurașii cei mici cu seacerile şi viţişoarele
le va lua şi le va tăia Şi va lăsa împreună 6
pasărilor ceriului şi hiarălor pămîntului, şi se
vor aduna preste ei pasările ceriului, şi toate
hiarăle pămîntului preste ea vor veni. În 7
vreamea aceaea aduce-se-vor daruri Domnu-
lui Savaoth de la norod chinuit şi zmult şi de
la norod mare de acum şi în vacul vremii,
limbă nedejduitoare şi călcată de toţi, care
iaste în partea rîului ţării lui, la locul unde e
numele Domnului Savaoth, la muntele sfînt.

CAP XIX
Videnia Eghipetului.

Iată, Domnul şade pre nor uşor şi va 1
veni la Eghipet. Şi se vor clăti ceale
făcute de mînă ale Eghipetului de
către faţa Lui şi inima lor înfrînge-se-va
întru ei. Şi se vor rădica eghiptea- 2
nii asupra eghipteanilor, şi va bate om pre
fratele lui şi om pre aproapele său, cetate
asupra cetăţii şi leage asupra legii. Şi se va 3
turbura duhul eghipteanilor întru ei, şi sfatul
lor îl voiu răsipi; şi vor întreba pre dumnezăii lor
şi chipurile lor şi pre cei ce den pămînt glă-

4 suiesc şi pre cei ce den pîntece grăiesc. Şi
voiu da Eghipetul pre mînă de oameni domni
năsilnici, şi împăraţi năsilnici vor stăpîni pre
5 ei – aceastea zice Domnul Savaoth. Şi vor
bea eghipteanii apa cea de la mare, şi rîul va
6 seca şi se va usca. Şi vor seca rîurile şi
iazurile rîului, şi se va usca toată adunarea
7 apei. Şi în tot băhnişul trestiei şi al paporei
şi burăiana cea vearde toată ce e împrejurul
rîului şi tot ce să samănă pren rîu usca-se-va
8 pălită de vînt. Şi vor suspina păscarii, şi
vor suspina toţi ceia ce pun undeţe la rîu şi
9 ceia ce pun năvoade, şi mrejearii vor jăli. Şi
ruşinea va cuprinde pre cei ce lucrează inul
10 cel despicat şi pre cei ce lucrează vison. Şi
vor fi ceia ce lucrează aceastea întru dureare,
şi toţi ceia ce fac bearea se vor mîhni şi sufle-
11 tele îi vor durea. Şi nebuni vor fi boiarii lui
Taneos cei înţelepţi, sfeatnicii împăratului,
sfatul lor se va nebuni. Cum veţ grăi împăra-
tului: „Fiii înţelepţilor – noi, fiii împăraţilor
12 celor den ceput"? Unde sînt acum înţelep-
ţii tăi? Şi spuie ţie şi zică ce au sfătuit Domnul
13 Savaoth preste Eghipet. Sfîrşiră-să boiarii
lui Taneos şi să înălţară boiarii lui Memfios, şi
14 vor înşăla Eghipetul şi neamurile. Pentru
că Domnul au turnat lor duh de înşălăciune şi
au înşălat Eghipetul întru toate faptele lor, în
ce chip rătăceaşte cel ce să îmbată şi cel ce
15 boraşte împreună. Şi nu va fi la eghipteani
lucru carele va face cap şi coadă şi începătură
16 şi săvîrşit. Şi în ziua aceaea fi-vor eghip-
teanii ca muierile în frică şi groază de către
faţa mîniei Domnului Savaoth, care El va
17 pune preste ei. Şi va fi ţara iudeilor eghip-
teanilor întru spămîntare; tot carele va numi
pre ea lor, înfricoşa-se-vor, pentru sfatul
carele au sfătuit Domnul Savaoth asupra ei.
18 În ziua aceaea fi-vor 5 cetăţi în Eghipet grăind
cu limba cea hananiteancă şi jurîndu-se pre
numele Domnului Savaoth: Cetate-Asedec se
19 va chema o cetate. În ziua aceaea fi-va jîrtăv-
nic Domnului în ţara Eghipetului şi stîlp către
20 hotarul ei Domnului. Şi va fi întru semn în
veac Domnului în ţara Eghipetului; că vor striga
către Domnul pentru ceia ce necăjăsc pre ei,
şi va trimite lor om carele va mîntui pre dînşii,
21 judecînd va mîntui pre ei. Şi cunoscut va fi
Domnul eghipteanilor şi vor cunoaşte eghip-
teanii pre Domnul în ziua aceaea. Şi vor face
jîrtve şi dar şi vor făgădui făgade Domnului, şi
22 le vor da. Şi va lovi Domnul pre eghipteani
cu rană, şi va vindeca pre ei. Şi se vor
întoarce către Domnul şi îi va asculta pre dîn-
23 şii, şi va vindeca pre ei cu vindecare. În
ziua aceaea fi-va calea Eghipetului către a-
siriani şi vor întra asiriii la Eghipet şi eghip-
teanii vor mearge către asiriani, şi vor sluji
eghipteanii asirianilor. În ziua aceaea fi-va 24
Israil al treilea întru eghipteani şi întru asi-
riani blagoslovit pre pămîntu, Carele au 25
blagoslovit Domnul Savaoth, zicînd: „Bla- 26
goslovit – nărodul Mieu, cel de la Eghipet şi
cel dentru asiriani, şi moştenirea Mea, Israil!"

CAP XX

În anul carele au întrat Nathan la Azot, 1
cînd să trimise de Arna, împăratul
asiriilor, şi bătu Azotul şi îl luă pre
el, Atuncea grăi Domnul către 2
Isaia, feciorul lui Amos, zicînd: „Pasă
şi ia sacul tău de la mijlocul tău şi călţunii tăi
desculţă de la picioarele tale". Şi fă[cu] aşa,
mergînd gol şi desculţu. Şi zise Domnul: 3
„În ce chip au mers sluga Mea Isaia gol şi des-
culţu 3 ani, va fi în seamne şi minuni eghip-
teanilor şi ethiopilor. Căce aşa va aduce 4
împăratul asirianilor robimea Eghipetului şi a
ethiopilor, pre tineri şi pre bătrîni goli şi des-
culţi, împreună acoperiţi cu ruşinea Eghipe-
tului. Şi să vor ruşina biruindu-se spre 5
ethiopi, pre carii era nedejduind eghipteanii,
pentru că era la ei mărire. Şi vor grăi cei ce 6
lăcuiescu în ostrovul acesta în ziua aceaea:
'Iată, noi eram nădejduind a fugi la dînşii
într-ajutoriu, nu putea să să mîntuiască de la
împăratul asirianilor. Şi cum noi ne vom
mîntui?'"

CAP XXI
Graiul pustiiului.

Ca o volbură pren pustiiu treacă den 1
pustiiu venind înfricoşat de la pă-
mînt. Videnia şi rău mi s-au vestit: 2
cel ce să leapădă, să leapădă, cel
ce nelegiuiaşte, nelegiuiaşte. Asupra
mea, elamiteanii şi solii persilor asupra mea
vinu! Acum voiu suspina şi mă voiu mîngîia
pre mine. Pentru aceaea să împlu mijlocul 3
mieu de slobonogire şi chinuri mă apucară, ca
pre ceaea ce naşte; strîmbătate am făcut ca să
nu auzu, sîrguiiu ca să nu văzu. Inima mea 4
rătăceaşte şi fărădeleagea mea mă afundă,
sufletul mieu stă la frică. Gătiţi masa, mîn- 5
caţi, beaţi; sculîndu-vă, voi, boiarii, zmulgeţi
scuturile. Că aşa au zis către mine Domnul: 6
„Mergînd puneţi ţie strajnic şi ce vei vedea ves-
teaşte". Şi am văzut 2 călăreţi de cai şi călăreţi 7
de măgariu şi călăreţi de cămilă, ca să asculte as-
cultare multă. Şi cheamă pre Uria la straja 8
Domnului şi zise: „Stătuiu preste toată ziua şi la
tabără eu am stătut toată noaptea. Şi, iată, el 9
vine, călăreţi pre 2 oameni". Şi răspunzînd, zise:
„Căzu Vavilonul şi toţi idolii lui, şi ceale făcu-

10 te cu mîna lui să zrobiră la pămînt". Ascul-
taţi, cei rămaşi şi cei chinuiţi, auziţi carele am
auzit de la Domnul Savaoth, Dumnezeul lui
Israil ne-au vestit noao.

Videnia Idumeii.

11 Cătră mine cheamă de la Siir: „Păziţi zăbrea-
12 lele!" „Păzescu dimineaţa şi noaptea. De
vei cerca, cearcă şi lîngă mine lăcuiaşte".
13 Graiul cel den Aravia. În dumbravă sara vei
14 dormi, au în calea lui Dedan. Întru timpi-
narea celui ce e setos de apă, aduceţi, cei ce
lăcuiescu în ţara Themanului, cu pîine timpi-
naţi pre cei ce fug pentru mulţimea celor
omorîţi, şi pentru mulţimea celor ce rătă-
15 cescu, Şi pentru mulţimea sabiei, şi pentru
mulţimea săgetăturilor celor întinse, şi pentru
mulţimea celor ce au căzut în războiu.
16 Pentru căce aşa au zis mie Domnul: „Încă un
an, ca un an al celui năimitu, lipsi-va mărirea
fiilor lui Chidar". Şi rămăşiţa săgetăturilor
celor tari, fii ai lui Chidar, fi-va puţină, pentru
căce Domnul au grăit, Dumnezăul lui Israil.

CAP XXII

Videnia Văii Sionului.

1 Ce s-au făcut ţie, că acum v-aţi suit toţi
2 în poduri? În deşert să împlu ceta-
tea de cei ce strigă: răniţii tăi – nu
răniţi de sabie, nici morţii tăi – morţi
3 de războaie. Toţi boiarii tăi au
fugit, şi cei ce s-au prins vîrtos legaţi sînt, şi
cei ce-s putincioşi întru tine departe au
4 fugit. Pentru aceaea am zis: „Lăsaţi-mă,
amar voiu plînge, nu întăriţ a mă ruga spre
5 surparea featei rudeniei meale! Căce ziua
turburării şi a pierzării şi a călcării iaste şi
rătăcire de la Domnul Savaoth în valea Sio-
nului; să rătăcescu den mic pînă la mare, să
6 rătăcescu pren munţi. Şi elamiteanii au
luat tulbe şi călăreţii oameni pre cai şi adu-
7 nare de rînduiale războiului. Şi vor fi ceale
alease văile tale împlea-se-vor de cară, şi
8 călăreţii vor astupa porţile tale. Şi vor des-
coperi porţile Iudei şi vor privi în ziua aceaea
9 la casele ceale alease ale cetăţii. Şi vor des-
coperi ascunsele caselor marginii lui David, şi
au văzut că sînt mai mulţi şi cum că s-au întors
10 apa scăldătorii cei den ceput în cetate, Şi
cum că au surpat casele Ierusalimului spre
11 tăriile zidului cetăţii. Şi aţ făcut voao apă
în mijlocul a doao ziduri, mai înlăuntru de
scăldătoarea cea veache, şi n-aţ căutat la Cela
ce den ceput au făcut pre el, şi pre Cel ce au
12 zidit pre el n-aţ văzut. Şi au chemat
Domnul Savaoth în ziua aceaea spre plîn-
gere şi tînguire şi radere şi încingere de
13 saci. Şi ei au făcut veselie şi bucurie, jun-
ghind viţei şi jîrtvuind oi, ca să mănînce căr-
nuri şi să bea vin, zicînd: 'Să mîncăm şi să
bem, pentru că mîine murim'. Şi descope- 14
rite aceastea sînt în urechile Domnului
Savaoth, că nu se va lăsa voao păcatul acesta
pînă cînd veţ muri". Aceastea zice Domnul 15
Savaoth: „Pasă la cămară cătră Somna,
cămăraşul, şi zi lui: 'Ce iaste ţie aici? Şi ce-ţ 16
iaste ţie aici? Că ai cioplit ţie aici mormînt şi ai
făcut ţie întru nalt mormînt şi ai scris ţie în
piatră cort? Iată, dară, Domnul Savaoth va 17
scoate şi va surpa om şi va lua veşmîntul
tău Şi cununa ta cea slăvită şi te va lepăda 18
la ţară mare şi nenumărată, şi acolo vei muri;
şi va pune carul tău cel bun la necinste şi casa
boiariului tău spre călcare. Şi te vei lua den 19
diregătoria casii tale şi den starea ta. Şi va 20
fi în ziua aceaea şi voiu chema pre sluga Mea,
pre Eliachim a lui Helchiu, Şi-l voiu 21
îmbrăca pre el cu veşmîntul tău şi cununa ta
da-o-voiu lui şi tăria şi diregătoria casii tale
da-o-voiu la mîna lui, şi va fi ca un părinte
celor ce lăcuiesc în Ierusalim şi celor ce
lăcuiesc în Iuda. Şi voiu da lui cheaia casii 22
lui David preste umărul lui: şi va deşchide, şi
nu va fi cela ce va închide, şi va închide, şi nu
va fi cel ce deşchide; şi voiu da mărirea lui
David lui şi va domni şi nu va fi cine să pri-
cească. Şi voiu pune pre el biruitoriu în loc 23
credincios, şi va fi la scaunul măririi casii tătî-
ne-său. Şi va fi nădejduind pre el tot slăvi- 24
tul în casa tătîne-său, de la mic pînă la mare,
tot vasul cel mic de la vasul aganothilor, şi vor
fi spînzurîndu-se lui. În ziua aceaea – 25
aceastea zice Domnul Savaoth – mişca-se-va
omul cel întemeiat în loc credincios şi se va
lua şi va cădea şi se va piarde toată mărirea
cea de pre el'", căci Domnul au grăit.

CAP XXIII

Videnia Tirului.

Văietaţi-vă, corăbiile Carhidonului, 1
căci au perit, şi încă nu vor mai veni,
den pămîntul chiteilor adus-au robi.
Cu cine aseamene s-au făcut cei ce 2
lăcuiesc în ostrov? Schimbătorii Fini-
chiei, trecînd marea, În apă multă, sămînţă 3
de schimbători, ca seacerea băgîndu-se
înlăuntru – schimbătorii limbilor. „Ruşi- 4
neaze-te, Sidonul" – zise marea; şi vîrtutea
mării zise: „N-am chinuit, nici am născut, nici
am hrănit tineri, nici am înălţat ficioare".
Şi cînd se va face auzit la Eghipet, apuca-i-va 5
pre ei dureare pentru Tir. Păsaţi la Carhidon, 6
văietaţi-vă, cei ce lăcuiesc în ostrovul acesta.
Nu era aceasta voao sudalma den ceput mainte 7
de ce s-au dat ea? Cine au sfătuit aceastea 8
asupra Tirului? Au mai mică iaste, au nu
poate? Neguţătorii ei – slăviţ, boiari sînt ai

9 pămîntului. Domnul Savaoth S-au sfătuit
să strice toată semeția celor slăviț și să necin-
10 stească pre tot slăvitul pre pămînt. Lu-
crează pămîntul tău, pentru că corabii nu mai
11 vin încă de la Carhidon. Și mîna ta nu
mai poate pre marea, cea ce întărîtă împă-
rați; Domnul Savaoth au poruncit pentru
Hanaan să piarză ei vîrtutea. Și vor grăi:
12 „Încă să nu mai adaogeți a sudui și a năpăstui
pre fata Sionului; și, de vei mearge la chi-
13 teani, nici acolo odihnă va fi ție. Și la
pămîntul haldeilor, și acesta s-au pustiit de la
asiriani, nici acolo ție odihnă va fi, căci zidul
14 ei au căzut". Văietați-vă, corăbiile Carhi-
15 dunului, căci au perit tăria voastră. Și va fi
în ziua aceaea rămînea-va Tiros ani 70, ca
vreamea unui împărat, ca vreamea omului; și
va fi după 70 de ani Tiros va fi ca cîntarea cur-
16 vei: „Ia alăută, desfrînează-te, cetate curvă
uitată, bine zi în lăută multe cîntări, ca să ți să
17 facă ție pomenire". Și va fi după cei 70 de
ani socoteală va face Dumnezău Tirului, și
iarăș se va așeza la cea dentîiu și va fi scală la
toate împărățiile lumii preste fața pămîntului.
18 Și va fi ei neguțitoria și plata sfîntă Domnului;
nu lor se va aduna, ce celor ce lăcuiesc înain-
tea Domnului, în Ierusalim. Toată neguțitoria
ei – a mînca și a bea și a să sătura, și la tocmală
paminte înaintea Domnului.

CAP XXIV

1 Iată, Domnul strică de tot lumea toată,
și va pustii pre dînsa și va descoperi
fața ei și va răsipi pre cei ce lăcuiesc
2 într-însa. Și va fi norodul ca preo-
tul și sluga ca domnul și slujnica ca
doamna, fi-va cela ce cumpără ca cela ce
vinde, cel ce împrumutează ca cel ce să
împrumutează, și cel ce e datoriu în ce chip
3 iaste datornicul. Cu stricare se va strica
pămîntul și cu plenuire se va plenui pămîn-
4 tul, Pentru că gura Domnului au grăit
aceastea. Plînse pămîntul și strică lumea,
5 plînseră cei nalți ai pămîntului. Și pămîn-
tul făcu fărădelegi pentru cei ce lăcuiesc
prestre el, pentru că leagea Domnului au căl-
cat și au răsipit, premenit-au poruncile, făgă-
6 duința veacinică. Pentru aceaea poate fi va
mînca pămîntul, căci au greșit cei ce lăcuiesc
pre el; pentru aceaea săraci vor fi ceia ce lă-
cuiesc în pămînt, rămînea-vor oameni puțini.
7 Plînge-va vinul, plînge-va via, suspina-vor toți
8 ceia ce veselesc sufletul. Încetat-au veselia
tîmpenilor, părăsitu-s-au obrăznicia și avuția
necuraților, părăsitu-s-au glasul alăutii.
9 Rușinatu-s-au, n-au băut vin, amară să făcu
10 îmbătarea celor ce beau. Pustiitu-s-au toa-
tă cetatea, închide-va casa, ca să nu între.
Văietați-vă pentru vin petutinderilea; înce- 11
tat-au veselia pămîntului, duse-se toată vese-
lia pămîntului. Și vor rămînea cetăți pustii 12
și case părăsite vor peri. Aceastea toate 13
vor fi în pămînt în mijlocul limbilor: în ce chip
neștine ar culeage măslinul, așa vor culeage
pre ei, și de va înceta culesul, Și aceștea 14
cu glas vor striga, și ceia ce au rămas pre
pămînt se vor veseli împreună cu mărirea
Domnului. Turbura-se-va apa mării, Pentru 15
aceaea mărirea Domnului în ostroavele mării va
fi, numele Domnului slăvit va fi: „Doamne, 16
Dumnezăul lui Israil". De la arepile pămîntu-
lui minuni am auzit: „Nădeajde celui bun-cre-
dincios!" Și vor grăi: „Vai celor neascultă- 17
tori, cei ce nu ascultă leagea!" Frică și 18
groapă și laț – preste voi, ceia ce lăcuiesc pre
pămînt, și va fi cela ce fuge de frică va cădea în
groapă, și cela ce va ieși den groapă prin-
de-se-va de lați, căci ferestri den ceriu s-au
deșchis și se vor clăti temeaiele pămîntului.
Cu turburare se va turbura pămîntul și cu 19
lipsă se va lipsi pămîntul. Și cu clătire se 20
va clăti pămîntul, plecă-se și se va cutremura
ca o cramă pămîntul, ca cel beat și amețit; și
va cădea și nu va putea să să scoale, pentru că
birui preste el fărădeleagea. Și va fi în ziua 21
aceaea aduce-va Dumnezău preste podoaba
ceriului mîna și preste împărații pămîntu-
lui. Și vor aduna adunarea lui și se vor în- 22
chide la tărie și la legături; pren multe nea-
muri socoteală va fi lor, și se va topi cărămida
și va cădea zidul, Și să va înfrunta luna și 23
să va rușina soarele, căci va împărăți Domnul
în Sion și în Ierusalim și înaintea celor
bătrîni Să va slăvi.

CAP XXV

Doamne Dumnezeul mieu, mări-Te- 1
voiu, lăuda-voiu numele Tău, căci ai
făcut minunate lucrure; sfatul den
ceput adevărat facă-se, Doamne.
Căci ai pus cetăți la pămînt, cetăți 2
tari, ca să nu cază temeaiele lor; cetatea celor
necurați în veac nu să va zidi. Și pentru 3
aceaea Te va binecuvînta norodul cel sărac,
și cetățile oamenilor celor ce să năpăstuiesc
bine Te vor cuvînta. Pentru că Te-ai făcut 4
la toată cetatea smerit ajutoriu și celor ce au
necinstit pentru lipsa acoperimînt, de la
oameni răi izbăvi-vei pre ei, acoperemînt
celor însetoșaț și duhul oamenilor celor nă-
pustuiți. Bine Te vor cuvînta, Ca nește oa- 5
meni puțini la suflet însetoșînd în Sion, căci vei
mîntui pre dînșii de către oameni vicleani, la carii
pre noi ne-ai dat. Și va face Domnul Savaoth 6
la toate limbile pre măgura aceasta: be-vor

7 veselie, bea-vor vin, Unge-se-vor cu mir în
muntele acesta, dă aceastea toate la limbi,
pentru că acest sfat e preste toate limbi-
8 le. Înghiți moartea puternecind, și iară luă
Domnul Dumnezeu toată lacrăma de către
toată fața; ocara norodului luo de la tot pă-
mîntul, pentru că gura Domnului au grăit.
9 Și vor grăi în ziua aceaea: „Iată Dumnezeul
nostru, pre Carele nădejduiam și ne va mîntui
pre noi; Acesta e Domnul, îngăduit-am Lui și
ne vom bucura și ne vom veseli spre mîntui-
10 rea noastră". Odihnă va da Dumnezeu
preste muntele acesta; și să va călca Moavi-
11 tida, în ce chip calcă aria cu cară. Și va
întinde mînile lui, în ce chip și el au smerit a
piarde; și va smeri semeția lui preste ceale ce
12 au pus mînile. Și înălțimea pribegirii casii
tale va smeri și să va pogorî pînă la pămînt.

CAP XXVI

1 În ziua aceaea cînta-vor cîntarea
aceasta pre pămîntul Iudii, zicînd:
„Iată cetate tare, și Mîntuitoriu
noao pune-va zidul și prejur-zidu.
2 Deșchideț porțile, între norod păzind
3 direptate și păzind adevărul, Sprejenind
adevărul și păzind pace, căci pre Tine cu
4 nădeajde au nădejduit, Domnul pînă în
veac, Dumnezeu cel Mare, cel Veacinic,
5 Carele smerind ai pogorît pre cei ce lăcuiesc
întru ceale înalte. Cetăț tari vei surpa și vei
6 aduce pînă la fața pămîntului, Și vor călca
pre eale picioarele celor blînzi și pașii smeri-
7 ților. Calea celor buni-credincioș dreaptă
s-au făcut, și gătită e calea celor buni-credin-
8 cioș. Pentru că calea Domnului e judecata,
nădejduit-am pre numele Tău și pre pomeni-
9 rea care pohteaște sufletul mieu. De noap-
te mînecă duhul mieu către Tine, Dumne-
zeule, pentru că lumină e poruncele Tale pre
pămînt. Direptate învățaț, cei ce lăcuiț pre
10 pămînt! Pentru că s-au părăsit cel necurat,
tot carele nu va învăța direptate pre pămînt
adevăr nu va face; rădice-se cel necurat,
pentru ca să nu vază slava Domnului.
11 Doamne, înalt e brațul Tău, și nu știia; și,
cunoscînd, să vor rușina: rîvnire va lua pre
norodul cel neînvățat, și acum foc pre cei îm-
12 potrivnici va mînca. Doamne Dumnezeul
nostru, pace dă noao, pentru că toate ne-ai
13 dat noao. Doamne Dumnezeul nostru, cîș-
tigă-ne pre noi; Doamne, afară den Tine pre
14 altul nu știm, numele Tău numim. Și morții
viață nu vor vedea, nici dohtorii nu vor învia,
pentru aceaea ai adus și ai pierdut și ai
rădicat toată partea bărbătească a lor.
15 Adaoge lor reale, Doamne, adaoge reale
celor slăviți ai pămîntului; departe ai fă-
cut toate hotarăle pămîntului. Doamne, 16
întru necaz ne-am adus aminte de Tine, întru
necaz mic certarea Ta la noi. Și în ce chip 17
ceaea ce să chinuiaște apropie-se a naște și
asupra chinului ei au strigat, așa ne-am făcut
cu cel iubit al Tău pentru frica Ta, Doam-
ne. În pîntece am luat ș-am chinuit și am 18
născut duhul mîntuirii Tale, carele ai făcut
preste pămînt; nu vom cădea, ce vor cădea toți
ceia ce lăcuiescu pre pămînt. Scula-să-vor 19
cei morți și să vor rădica cei den mormînturi
și se vor veseli cei de pre pămînt, pentru că
roaua cea de la Tine vindecare lor iaste, și
pămîntul necuraților va cădea. Pasă, noro- 20
dul mieu, întră la cămara ta, încuie ușa ta,
ascunde-te puțin cîtuș de cîtu, pînă va treace
mînia Domnului. Pentru că, iată, Domnul 21
de la Cel Sfînt aduce urgia preste ceia ce
lăcuiescu preste pămînt. Și va descoperi
pămîntul sîngele lui și va acoperi de tot pre cei
morți încă".

CAP XXVII

În ziua aceaea aduce-va Dumnezău 1
sabia cea sfîntă și mare și cea tare
preste bălaurul – șarpele fugind,
preste bălaurul – șarpele cel strîmb,
și va omorî pre bălaurul cel den
mare. În ziua aceaea via cea bună pohtă 2
biruiaște asupra ei. Eu, cetate tare, cetate 3
încungiurată, în deșărt voiu adăpa pre ea,
pentru că se va lua noaptea și ziua va cădea
zidul ei. Nu iaste carea nu s-au apucat de 4
ea. Cine Mă va pune să păzescu paie în ța-
rină? Pentru bătaia aceasta am defăimat pre
ea. Deci pentru aceaea au făcut Domnul 5
toate cîte au rînduit: „Arsu-m-am" – striga-vor
toți ceia ce lăcuiescu întru dînsa, „să facem o
pace Lui, să facem pace". Cei ce vin, fiii lui 6
Iacov, răsări-va și va înflori Israil, și să va
sătura lumea de roada lui. Au nu în ce chip 7
el au lovit, și el așa se va răni? Și precum el
au omorît, și el așa să va omorî? Sfădin- 8
du-se și ocărîndu, va trimite pre ei; n-ai
fost tu cel ce cugetai cu duhul cel năsîlnic să
omori pre ei cu duhul mîniei? Pentru 9
aceaea se va lua fărădeleagea lui Iacov, și
aceasta iaste blagoslovenia lui, cînd voiu lua
păcatul lui, cînd vor pune toate pietrile capiș-
tilor tăiate de tot, ca țărîna măruntă; și nu vor
rămînea copacii lor, și idolii lor – tăiați, ca o
dumbravă departe. Cea ce să lăcuiaște 10
turmă lăsată va fi, ca o turmă părăsită; și va fi
multă vreame la pășune, și acolo vor odihni tur-
me. Și după vreame nu va fi întru ea verdea- 11
ță, pentru căce s-au uscat. Muieri venind de la
vedeare, veniți! Pentru că nu iaste norodu avînd
priceapere, pentru aceaea nu Se va milostivi
spre ei Cel ce au făcut pre ei, nici Cel ce au zidit

12 pre ei nu-i va milui. Şi va fi în ziua aceaea
astupa-va Domnul de la iazul rîului pînă la
Rinocuron hotarul Eghipetului, şi voi adunaţi
13 cîte unul pre fiii lui Israil. Şi va fi în ziua
aceaea vor trîmbiţa cu trîmbiţa cea mare, şi
vor veni cei periţi în ţara asiriilor şi cei periţi
în Eghipet, şi se vor închina Domnului pre
muntele cel sfînt în Ierusalim.

CAP XXVIII

1 Vai cununii semeţiei, năimiţii lui
Efraim, floarea ce au căzut den mă-
rire preste vîrful muntelui celui gras,
2 cei ce să îmbată fără de vin. Iată,
tare e şi năsîlnică mînia Domnului şi
ca grindina ce să pogoară neavînd acopere-
mînt, cu silă pogorîndu-se; ca mulţime de apă
multă tîrînd ţară în pămînt va face odihnă şi
3 cu mînile. Şi cu picioarele se va călca cu-
4 nuna semeţiei, năimiţii lui Efraim. Şi va fi
floarea ce au căzut a nădejdii măririi pre vîrful
măgurii ceii nalte ca cel ce aleargă înainte la
smochin, care, văzîndu-o, mainte de a o lua în
5 mîna lui, vrea-va să înghiţă pre ea. În ziua
aceaea fi-va Domnul Savaoth cununa nădej-
dii, cea împletită ale mărirei, la norodul mieu
6 ce au rămas la Eghipet. Şi va rămînea cu
duh de judecată la judecată şi puteare celor ce
7 opresc a omorî. Pentru că aceştea cu vin
rătăciţi sînt, rătăcîră pentru beţie preot şi
proroc, spămîntară-se pentru îmbătare, să
înghiţiră pentru vin, cutremurară-se de îmbă-
8 tarea de sichera, rătăcîră – Aceasta iaste
arătarea. Oare mînca-va sfatul acesta, pentru că
9 sfatul acesta e pentru lăcomie. Cui am vestit
reale şi cui am vestit veaste, cei înţărcaţi de la
10 lapte, cei zmulşi de la ţîţă? „Necaz preste
necaz aşteaptă, nădeajde preste nădeajde,
11 încă puţin, încă puţin“, Pentru defăimarea
buzelor prentr-altă limbă, că vor grăi norodu-
12 lui acestuia, Zicînd: „Aceasta e odihna
celui flămînd, şi aceasta e surparea“, şi n-au
13 vrut să asculte. Şi va fi lor cuvîntarea lui
Dumnezău „necaz preste necaz, nădeajde
preste nădeajde, încă puţin, încă puţin“,
pentru ca să meargă şi să cază îndărăt, şi se
vor surpa şi vor sta la cumpănă şi se vor prin-
14 de. Pentru aceaea ascultaţi cuvîntul Dom-
nului, bărbaţi chinuiţi şi boiari ai norodului
15 acestuia den Ierusalim, Căci aţi zis: „Am făcut
făgăduinţă cu iadul şi cu moartea tocmeale, vol-
bură aducîndu-se de va treace nu va veni preste
noi, pus-am minciuna nădeajdea noastră şi cu
16 minciuna ne vom acoperi“. Pentru aceaea
aşa zice Domnul: „Iată, Eu voiu pune la temeaie-
le Sionului piatră de mult preţ aleasă, încolţu-
rată, cinstită la temeaiele lui; şi cela ce va
17 creade spre ea, nu se va ruşina. Şi voiu
pune judecata spre nădeajde şi milostenia
Mea spre cumpene, şi ceia ce nădejduiesc în
deşărt în minciună, că nu va treace pre voi
furtuna. Au şi lua-va voao făgăduinţa mor- 18
ţii şi nădeajdea voastră cea către iad nu va
rămînea. Volbură învăluindu-se de va veni,
veţi fi ei spre călcare-de-tot. Cînd va 19
treace, lua-va pre voi; dimeneaţa, dimeneaţa
va treace zile, şi noaptea va fi nădeajde rea –
învăţaţi a auzi!“ Păsîndu-ne nu putem să 20
ne batem, şi noi slăbim a ne aduna. Ca un 21
munte al necuraţilor scula-Se-va Domnul şi
va fi în valea Gavaonului; cu mînie va face
lucrurile Lui, lucru de amărăciune; şi mînia
Lui cu înstreinare se va purta, şi putreziciu-
nea Lui – striină. Şi voi să nu vă veseliţi, 22
nici să să întărească ale voastre legături,
pentru căci săvîrşite şi rînduite lucruri am
auzit de la Domnul Savaoth, ceale ce va face
preste tot pămîntul. Băgaţi în urechi şi 23
auziţi glasul mieu, luaţi aminte şi ascultaţi
cuvintele meale! Au doară toată ziua va 24
cela ce ară să are? Au sămînţa va găti mai
nainte decît a lucra pămîntul? Nu cînd va 25
netezi faţa lui, atuncea va sămăna puţină
neghină au chimen? Şi iarăş va sămăna grîu şi
orz şi mălaiu şi hricică în hotarăle tale? Şi 26
te voiu certa cu judecata Dumnezăului tău, şi
te vei veseli. Pentru că nu cu greutate să 27
curăţeaşte neghina, nici roate de car va aduce
la chimen, ce cu toiag să scutură neghina, şi
chimenul cu pîine să va mînca. Pentru că 28
nu în veac eu voao mă voiu urgisi, nici glasul
amărăciunii meale va mînca de tot pre voi.
Şi minunile aceastea de la Domnul Savaoth 29
au ieşit; sfătuiţ, înălţaţ deşartă mîngîiare.

CAP XXIX

Vai, cetatea Ariil, care o au bătut 1
David! Adunaţ roade den an în an,
pentru că veţi mînca cu Moav.
Pentru că voiu necăji pre Israil, şi va 2
fi la ea vîrtutea şi avuţia la Mine. Şi 3
voiu încungiura ca David asupra ta, şi voiu
pune împrejurul tău şanţ şi voiu zidi şi voiu
pune împrejurul tău turnuri. Şi să vor 4
smeri la pămînt cuvintele tale, şi la pămînt
cuvintele tale să vor afunda; şi va fi ca ceia ce
strigă den pămînt glasul tău, şi către faţa
pămîntului glasul tău va slăbi. Şi va fi ca 5
pulberea de la roată avuţia celor necuraţi, şi
ca ţărîna ce spulberă mulţimea celor ce te asu-
presc; şi va fi ca o puntură îndată De la Dom- 6
nul Savaoth. Pentru că socoteală va fi cu tunet şi
cutremur şi glas mare, volbură învăluindu-se şi
pară de foc mistuind. Şi va fi ca cel ce visează 7
în somn avuţia tuturor limbilor cîţi au oştit

preste Israil, şi toţi ceia ce oştesc preste Ieru-
salim, şi toţi cei adunaţ asupra lui şi cei ce
8 năcăjesc pre dînsul. Şi vor fi ca cei ce în
somn beau şi mănîncă, şi sculîndu-se în
deşărt e lor visul, şi în ce chip visează cel ce-i
e seate ca şi cela ce bea, şi sculîndu-se încă-i e
seate şi sufletul lui în deşărt au nădejduit; aşa
va fi avuţia tuturor limbilor cîţi au oştit preste
9 muntele Sionului. Slobozîţă-vă şi ieşiţi în
lature şi ameţîţă-vă, nu de rachiu, nici de
10 vin. Căci au adăpat pre voi Domnul cu duh
de omilinţă şi va clipi ochii lor şi ai prorocilor
lor şi ai boiarilor lor, cei ce văd ceale ascun-
11 se. Şi va fi voao toate cuvintele aceastea ca
cuvintele cărţii cei pecetluite aceştiia, carea o
va da pre ea la om ce ştie carte, zicînd:
„Citeaşte aceasta!“ şi va grăi: „Nu poci să
12 citesc, pentru că iaste pecetluită“. Şi să va
da cartea aceasta la mînă de om ce nu ştie
carte, şi va grăi lui: „Citeaşte aceasta!“ şi va
13 grăi: „Nu ştiu carte“. Şi zise Domnul:
„Apropie-se Mie norodul acesta cu gura lui şi
cu buzele lui cinstescu-Mă, iară inema lor
departe iaste de la Mine, şi în zădar cred în
Mine învăţînd porunci omeneşti şi dăscălii.
14 Pentru aceaea, iată, Eu voiu adaoge ca să mut
pre norodul acesta şi voiu muta pre ei şi voiu
piarde înţelepciunea înţelepţilor şi priceape-
rea celor pricepuţi voiu ascunde“. Vai de cei
15 ce adînc sfat fac, şi nu pren Domnul!. Vai
de cei ce în taină sfat fac şi vor fi întru întu-
nearec faptele lor şi vor grăi: „Cine ne-au
văzut pre noi şi cine pre noi ne va cunoaşte
16 sau ceale ce noi facem?“ Au nu ca lutul ola-
riului vă veţi socoti? Au zice-va ziditura celui
ce au zidit pre ea „nu tu m-ai zidit“? Sau fapta
celui ce o au făcut „nu înţelepţeaşte m-ai
17 făcut“? Nu încă puţin şi să va muta Livanul
ca muntele Hermelului şi Hermelul spre dum-
18 bravă să va socoti? Şi vor auzi în ziua
aceaea surzii cuvintele cărţii, şi cei de la întunea-
rec şi cei den negură ochii orbilor vor vedea.
19 Şi se vor bucura săracii pentru Domnul cu
veselie, şi cei fără nădeajde den oameni se vor
20 sătura de veselie. Sfîrşitu-s-au cel fără de
leage şi peri cel mîndru, şi periră de tot cei ce
21 fac fărădeleage spre răutate Şi cei ce fac a
greşi oameni cu cuvîntul. Şi pre toţi ceia ce
mustră în porţi piadecă vor pune, pentru că
au curmezişat spre cei strîmbi pre cel dirept.
22 Pentru aceaea, aceasta zice Domnul preste
casa lui Iacov, carea au osebit de la Avraam:
„Nu acum se va ruşina Iacov, nici acum
23 faţa va premeni Israil; Ce cînd vor vedea
fiii lor faptele Meale, pren Mine vor sfinţi
numele Mieu şi vor sfinţi pre Sfîntul lui
Iacov, şi de Dumnezăul lui Israil teame-
se-vor“. Şi vor cunoaşte cei ce rătăcescu 24
cu duhul priceaperea, şi cei ce răpştesc
învăţa-se-vor a asculta, şi limbile ceale ce fân-
căvesc învăţa-se-vor a grăi pace.

CAP XXX

Vai, feţi vicleani, – aceastea zice Dom- 1
nul – făcut-aţ sfat nu pren Mine şi
tocmeale nu pren Duhul Mieu, ca să
adaogeţ păcate preste păcate, Cei 2
ce merg a să pogorî la Eghipet, şi pre
Mine nu M-au întrebat, ca să să ajutorească
de Farao şi să să acopere de eghipteani.
Pentru că va fi voao acoperemîntul lui Farao 3
spre ruşine şi celor ce nădejduiesc spre Eghi-
pet ocară“. Căci sînt în Tani căpetenii ves- 4
titori răi, În deşărt vor osteni cătră norod 5
carele nu le va folosi lor spre ajutoriu, ce spre
ruşine şi ocară.
Videnia hiarălor celor den pustiiu.
Cu necaz şi cu strînsoare, leu şi puiu de leu de 6
acolo şi aspide şi puiu de aspide zburătoare,
carii aducea pre măgari şi pre cămile avuţia
lor cătră limbă carea nu va folosi lor spre aju-
toriu, ce spre ruşine şi ocară. Eghipteanii 7
în deşărt şi în zadar vor folosi voao, vesteaş-
te-le lor că în deşărt iaste mîngîiarea voastră
aceasta. Acum dară şăzînd scrie pre leas- 8
pede aceastea şi pre carte, că vor fi aceastea la
zilele vremilor şi pînă în veac. Căci nărod 9
neascultătoriu iaste, fii mincinoş, carii nu
vrea să asculte leagea lui Dumnezeu, Cei 10
ce zic prorocilor: „Nu vestiţ noao!“ şi celor ce
văd videniile: „Nu grăiţ noao, ce grăiţ noao şi
spuneţ noao altă rătăcire Şi întoarceţ pre 11
noi den calea aceasta, luaţ de la noi cărarea
aceasta şi luaţ de la noi Cuvîntătoriul lui
Israil!“ Pentru aceaea aceastea zice Dom- 12
nul, Cel Sfînt al lui Israil: „Căci nu v-aţ supus
cuvintelor acestora şi aţ nădejduit pre min-
ciuni, şi căci ai cîrtit şi nădejduit ai fost pre
cuvîntul acesta, Pentru aceaea fi-va voao 13
păcatul acesta ca un zidu căzînd îndată al unii
cetăţi tari ce s-au luat, căriia îndată e de faţă
cădearea; Şi cădearea ei va fi ca o zdrobi- 14
tură a unui vas de strachină de cărămidă sup-
ţire, cît să nu să afle întru ei hîrb cu care să iai
foc şi cu care vei turna apă puţină“. Aşa 15
zice Domnul Domnul, Sfîntul lui Israil: „Cînd
te vei întoarce vei suspina, atuncea te vei
mîntui şi vei cunoaşte unde ai fost; cînd nădej-
duiai pre ceale deşarte, deşartă vîrtutea voastră
s-au făcut“. Şi nu vreaţi să auziţi, ce aţ zis:
„Pre cai vom fugi!“ – pentru aceaea, veţ fugi! Şi 16
aţ zis: „Pre sprintine încălecări ne vom sui!“ –
pentru aceaea, sprintini vor fi cei ce vor goni pre
voi. O mie de glasul unuia vor fugi, şi de glasul 17
a cincea fugi-vor mulţi, pînă unde veţ rămî-

nea ca un catart pre munte şi ca un steag pur-
18 tîndu-l pre deal. Şi iarăş vă va îngădui
Dumnezeu ca să Să milostivească spre voi, şi
pentru aceaea înălţa-Să-va ca să vă miluiască
pre voi, pentru că judecătoriu e Domnul
Dumnezăul vostru; fericiţi cei ce rămîn întru
19 El. Pentru că norod sfînt în Sion va
lăcui şi în Ierusalim şi cu plîngere au plînsu:
„Miluiaşte-mă!" Milui-te-va [la] glasul strigă-
20 rii tale; cînd l-au văzut, ascultatu-te-au. Şi
va da Domnul voao pîine de scîrbă şi apă de
necaz, şi nu încă ţi se vor apropia ceia ce rătă-
cescu pre tine, căce ochii tăi vor vedea pre cei
21 ce te rătăcescu, Şi urechile tale vor auzi
cuvintele celor ce denapoi pre tine au rătăcit,
cei ce zicu: „Aceasta e calea, să meargem
22 întru ea, veri în direapta, veri în stînga". Şi
vei pîngări idolii cei ferecaţi cu argint şi cei
ferecaţi cu aur, mărunţi îi vei face şi-i vei vîn-
tura ca apa cei ce are pre sine şi ca pre nişte
23 balegă îi vei lepăda pre ei. Atuncea va fi
ploaie seminţii pămîntului tău, şi pîinea rodu-
lui pămîntului tău va fi săturare şi grasă. Şi să
vor paşte ţie dobitoacele în ziua aceaea în loc
24 gras şi larg, Taurii voştri şi boii cei ce
lucrează pămîntul mînca-vor paie amestecate
25 cu orzu vînturat. Şi va fi preste tot muntele
înalt şi preste tot dealul înălţat apă mergînd în
ziua aceaea, cînd vor peri mulţi şi cînd va
26 cădea turnuri. Şi va fi lumina lunii ca
lumina soarelui şi lumina soarelui cu 7 părţi
mai mult în ziua cînd va vindeca Domnul
zdrobirea norodului Lui, şi durearea ranii tale
27 va vindeca. Iată, numele Domnului vine
pren vreame multă, arzătoare mînie: cu mă-
rire e cuvîntarea buzelor Lui, cuvîntarea e
plină de urgie şi urgia mîniei Lui ca focul va
28 mînca. Şi Vîntul Lui ca apa în vale tîrîndu-se
va veni pînă la grumazi, şi Se va împărţi ca
să turbure limbile spre rătăcire deşartă, şi va
goni pre ei rătăcirea şi va prinde pre ei înain-
29 tea feaţii lor. Au doară pururea trebuie voi
să vă veseliţi şi să întraţi la sfintele Meale
pururea ca cînd aţi prăznui, şi ca cînd v-aţi
veseli să întraţi cu fluier la muntele Domnu-
30 lui, către Dumnezăul lui Israil? Şi auzită va
face Domnul mărirea glasului Lui şi mînia
braţului Lui să-l arate cu mînie şi cu urgie şi
para focului mistuind de tot; detuna-va cu silă
şi ca apa şi grindina ce să poartă împreună cu
31 silă. Pentru că pren glasul Domnului birui-
se-vor asirianii cu rana carea va lovi pre
32 ei. Şi va fi lui premprejur, de unde era lor
nădeajdea ajutoriului pre care el nădejduia; ei
cu tîmpene şi cu alăute vor da războiu lui
33 dentru schimbare. Pentru că nu mainte de
zile te vei vicleni; au doară şi ţie s-au gătit să
împărăţeşti? Valea adîncă, leamne zăcînd,
focu şi leamne multe – e mînia Domnului ca o
vale arzînd de iarbă pucioasă.

CAP XXXI

ai cei ce pogoară la Eghipet pentru 1
ajutoriu, cei ce pre cai nădejduiescu şi
pre cară, căce sînt multe, şi de cai
mulţime foarte, şi n-au auzit nădej-
duind pre Sfîntul lui Israil şi pre
Dumnezău nu L-au cercat. Şi El înţelep- 2
ţeaşte aducea preste ei reale, şi cuvîntul Lui
nu se va călca. Şi Se va scula preste case de
oameni răi şi pre nădeajdea lor cea deşar-
tă: Pre om eghiptean – şi nu Dumnezeu, 3
pre trupuri de cai, şi nu iaste ajutoriu. Şi
Domnul va aduce mîna Lui preste dînşii, şi
vor osteni cei ce ajută, şi împreună toţi vor
peri cu sabie. Căci aşa au zis mie Domnul: 4
„Precum cînd va striga leul sau puiul leului
pre vînatul carele au prinsu, şi va striga
preste el pînă unde se vor umplea munţii de
glasul lui, şi s-au biruit şi de mulţimea mîniei
s-au spămîntat, aşa va pogorî Domnul
Savaoth să oştească preste muntele Sion,
preste măgurile ei. Ca pasările ce zboară, 5
aşa va scuti Domnul Savaoth pentru Ierusa-
lim, va scuti şi va scoate şi va ocroti şi va mîn-
tui". Întoarceţi-vă, cei ce adîncul sfat şi 6
fărădeleage sfătuiţ, fiii lui Israil! Căci în 7
ziua aceaea lepăda-se-vor oamenii de ceale
făcute de mînă ale lor ceale de argint şi de
ceale făcute de mînă ceale de aur, carele au
făcut mîinile lor. Şi va cădea Asur nu cu 8
sabia omului, nici sabia omului îl va mînca pre
el, şi va fugi nu de către faţă de sabie; şi tinerii
fi-vor la biruinţă, Pentru că cu piatră se 9
vor cuprinde ca cu şanţu şi se vor birui, şi cela
ce fuge se va prinde. Aceastea zice Domnul:
„Fericit cel ce are în Sion sămînţă şi rude în
Ierusalim!"

CAP XXXII

entru că, iată, împărat direpț va 1
împărăţi şi boiarii cu judecată vor stă-
pîni. Şi va fi omul ascunzînd cu- 2
vintele lui şi se va ascunde ca de la
apa ce să duce; şi se va arăta în Sion
ca un rîu mergînd slăvit în pămînt sătos. Şi 3
încă nu vor mai fi nădejduind pre oameni, ce
vor da urechile spre auzire. Şi inima celor 4
slabi va lua aminte a auzi, şi limbile ceale ce
făncăvesc curînd vor învăţa a grăi pace. Şi în- 5
că nu vor mai zice celui nebun a stăpîni, şi încă
nu vor mai zice slugile tale: „Taci!" Pentru că 6
cel nebun nu bune va grăi, şi inima lui deşarte va
gîndi: a săvîrşi fărădeleage şi a grăi către
Domnul înşălăciune, ca să samene sufletele flă-

mînde, şi sufletele ceale însătoşate deşarte să
7 le facă. Pentru că sfatul celor răi fărăde-
leage va sfătui, ca să strice pre cei smeriț cu
cuvinte strîmbe şi să răsipască cuvintele sme-
8 riților cu judecată. Iară cei buni-credincioşi
înțeleapte au sfătuit, şi acest sfat va rămî-
9 nea. Muieri bogate, sculați-vă şi auziți gla-
sul mieu; feate, auziți, pre nădeajde, cuvintele
10 meale. Zilele anului pomenire faceț în
dureare cu nădeajde; cheltuitu-s-au culesul,
încetat-au sămînța şi încă nu va mai veni.
11 Stați în laturi, mîhniți-vă, ceale ce nădejduiț,
dezbrăcați-vă, goale vă faceț, încingeți-vă cu
12 saci mijlocele Şi preste țîțe vă tăiați de la
13 pofta țarinii şi de la roada viei. În pămîntul
nărodului mieu spini şi iarbă se va sui şi den
toată casa veselia se va rădica, cetate
14 avută. Case părăsite avuția cetății vor lăsa,
case poftite; şi vor fi satele peştere pînă în
veac, veselie de măgari sălbateci, păşune de
15 păstori, Pînă unde va veni preste noi Duh
de la înălțime. Şi va fi pustiiu Hermelul, şi
Hermelul în loc de dumbravă se va socoti.
16 Şi se va odihni în pustiiu judecată, şi direptate
17 în Carmil va lăcui. Şi vor fi faptele direptă-
ții pace şi va ținea direptatea odihnă, şi nădej-
18 duiți vor fi pînă în veac. Şi va lăcui nărodul
Lui în cetatea păcii, şi va lăcui nădejduind, şi
19 se vor odihni cu avuție. Şi grindina, de se
va pogorî, nu va veni preste noi. Şi vor fi cei
ce lăcuiesc în dumbrăvi nădejduind ca şi cei de
20 la cîmpie. Ferici̦ț cei ce samănă preste
toată apa, unde bou şi măgariu calcă.

CAP XXXIII

1 Vai celor ce chinuiesc pre voi, şi pre voi
nimeni nu vă face chinuiți; şi cel ce
defaimă, pre voi nu defaimă. Prinde-
se-vor defăimătorii şi se vor da, şi ca
molia preste haină, aşa se vor birui.
2 Doamne, miluiaşte pre noi, pentru că pre
Tine nădejduim; făcutu-s-au sămînța celor
neascultători spre peire, şi mîntuirea voastră
3 în vreamea primejdiei. Pentru glasul fricii
Tale s-au spămîntat năroadele de frica Ta, şi
4 să răsipiră limbile. Şi acum se vor aduna
prăzile voastre, de la mic şi de la mare; în ce
chip va aduna neştine lăcuste, aşa vor batjo-
5 cori voao. Sfîntu e Dumnezăul cel ce
lăcuiaşte în ceriuri nalte, că împlu Sionul de
6 judecată şi de direptate. Cu leage se vor da,
întru visterii – mîntuirea noastră; acolo înțe-
lepciune şi ştiință şi bună-credință cătră
7 Domnul – aceastea-s visteriile direptății. Iată,
dară, întru frica voastră aceştea se vor teame;
de carii vă teameți, ajutori-se-vor de cătră
voi, pentru că vestitori se vor trimite, poftind
8 pace, amar plîngînd. Pentru că se vor pustii
căile lor, potolitu-s-au frica limbilor, şi cea
cătră ei făgăduință să rădică şi nu vor socoti
pre ei oameni. Plînse pămîntul, ruşină-se 9
Livanul, să făcu ca un pustiiu Saronul, ivite
vor fi Galilea şi Carmilul. „Acum Mă voiu 10
scula, – zice Domnul – acum Mă voiu slăvi,
acum Mă voiu înălța". Acum veți vedea, 11
acum veți simți, deşartă va fi vîrtutea duhului
vostru, foc va mînca pre voi. Şi va fi limbi 12
arse de tot, ca spinul în țarenă aruncat şi ars
de tot. „Auzi-vor cei de departe ceale ce am 13
făcut şi vor conoaşte cei ce să apropie putea-
rea Mea". Depărtară-se cei den Sion fără 14
de leage, apuca-va cutremur pre cei necurați.
Cine va vesti voao că foc arde? Cine va vesti
voao locul cel veacinic? Mergînd întru 15
direptate, grăind cale direaptă, urînd fărăde-
leagea şi strîmbătatea şi mîinile ferindu-le de
cătră daruri, îngreuind urechile pentru ca să
nu auză judecata sîngelui, clipind ochii lui
pentru ca să nu vază nedireptatea, Acesta 16
va lăcui în peşteră naltă de piatră tare; pîine
lui se va da, şi apa – lui credincioasă. Împă- 17
rat cu mărire veți vedea şi ochii voştri vor
vedea pămînt de departe. Sufletul vostru 18
va cerceta frică: unde sînt cărturarii? unde
sînt cei ce sfătuiesc? unde iaste cela ce
numără pre cei ce hrănesc-împreună, mic şi
mare, norod? Cu care nu s-au sfătuit 19
împreună, nici ştiia pre cel adînc la glas ca să
nu auză norod defăimat, şi nu iaste la cela ce
aude priceapere. Iată Sion, cetatea, mîntui- 20
rea noastră; ochii tăi vor vedea Ierusalimul,
cetate bogată, corturi carele nu se vor clăti,
nici se vor clăti țăruşii cortului ei în veacul
anului, nici ațele lui nu se vor rumpe. Căci 21
numele Domnului mare iaste voao, locul voao
va fi rîuri şi iazurile late şi largi; nu vei mearge
pre această cale, nici va mearge corabie
mînîndu-se, pentru că Dumnezăul mieu mare
iaste, nu mă va treace. Domnul e Judecăto- 22
riu noao, Domnul – Biruitoriu noao, Domnul
– Împărat noao, Domnul, Acesta pre noi ne va
mîntui. Rupseră-se funile tale, căci nu s-au 23
întărit; catartul tău s-au plecat, nu va slobozi
veatrelele; nu va rîdica semn, pînă unde se va
da la pradă, deci mulți şchiopi pradă vor
face. Şi nu va zice norodul ce lăcuiaşte 24
întru dînsul: „Osteni-voiu", pentru că s-au
lăsat lor păcatul.

CAP XXXIV

Apropiați-vă, limbi, şi auziți, boiari! 1
Auză pămîntul şi cei dentru dînsul,
lumea şi norodul ce e întru dînsul.
Pentru că mînia Domnului iaste 2
preste toate limbile şi urgia preste
numărul lor, ca să-i piarză pre ei şi să-i dea
pre ei la junghiare. Şi răniții lor se vor 3

lepăda şi cei morţi, şi se va sui lor mirosul şi
4 se vor uda măgurile de sîngele lor. Şi se
vor topi toate puterile ceriului, şi se va învălui
ceriul ca o carte, şi toate stealele vor cădea ca
frunzele den vie şi în ce chip cad frunzele de
5 la smochin. Îmbătatu-s-au sabia Mea în
ceriu, iată, preste Idumea se va pogorî şi
6 preste norodul pierzării cu judecată. Sabia
Domnului s-au împlut de sînge, să îngrăşă de
seu de sînge de ţapi şi de miei şi de seu de ţapi
şi de berbeci, căci jîrtvă e lui Dumnezeu în
7 Vosor şi junghiare mare în Idumea. Şi vor
cădea cei gingaş cu ei împreună şi berbecii şi
taurii, şi să va îmbăta pămîntul de sînge şi
8 lutul lui şi de seul lor să va sătura, Pentru
că ziua judecății Domnului iaste şi anul izbîn-
9 dirii judecății Sionului. Şi să vor întoarce
văile lui spre smoală şi pămîntul lui spre iarbă
pucioasă, şi va fi pămîntul lui ca smoala arză-
10 toare, Noaptea şi ziua, şi nu se va stinge în
veacul anului; şi să va sui fumul lui în sus, pre
neamurile ei să va pustii, şi în vreame multă
11 să va pustii. Şi vor lăcui într-însul pasări şi
aricii şi stîrci şi corbi, şi să va pune preste el
funea măsurii pămîntului pustiiu, şi onochen-
12 tavrii vor lăcui într-însul. Boiarii lui nu vor
fi, pentru că împărații lui şi cei mai mari ai lui
13 vor fi la pierzare. Şi vor odrăsli în cetăţile
lor leamne înghimpoase şi la tăriile lui, şi vor
14 fi odăi sirinilor şi curte pasărilor. Şi să vor
timpina diavoli cu onochintavri şi vor striga
unul către altul; acolo se vor odihni onochin-
15 tavri, pentru că-ş aflară lor odihnă; Acolo
încuibă ariciul şi mîntui pămîntul copiii lui cu
întemeiare; acolo s-au întimpinat cerbii şi
16 ş-au văzut obrazele înde sine. Cu număr au
trecut şi una dentru eale n-au perit, una pre
altă n-au cercat, căci Domnul lor au poruncit
17 şi Duhul Lui le-au adunat pre eale. Şi El va
pune preste dînşii sorţi, şi mîna Lui împărţi
lor a se paşte. În veacul anului veţi moşneni,
la neamurile neamurilor să vor odehni preste el.

CAP XXXV

1 Veseleaşte-te, pustiiul care eşti înseto-
şat, şi să bucure pustiiul şi înflorească
2 ca un crin. Şi vor înflori şi să vor
bucura ceale pustie ale Iordanului;
mărirea Livanului datu-s-au lui şi
cinstea Carmilului, şi norodul mieu va vedea
mărirea Domnului şi înălţimea Dumne-
3 zeului nostru. Întăriţi-vă, mîni lăsate şi
4 genuchi slăbănoage, rugaţi-vă, Cei slabi
de inemă cu cugetul, întăriţi-vă, nu vă
teamereţi. Iată, Dumnezeul nostru cu judecată
cată răsplăteaşte şi va răsplăti, Aces-
ta va veni şi va mîntui pre noi. Atuncea să 5
vor deşchide ochii orbilor şi urechile surzilor
vor auzi. Atuncea va sări cel şchiop ca cer- 6
bul şi desfătată va fi limba gîngavilor, căci să
rupse în pustiiu apă şi vale în pămînt sătos.
Şi va fi cel fără de apă spre mociorită şi la 7
pămîntul setos izvorul apei va fi. Acolo –
veselie pasărilor, odăi de turme de trestie şi
bahnă. Fi-va acolo cale curată şi cale sfîntă 8
să va chema, şi nu va treace acolo necurat,
nici va fi acolo cale necurată; şi cei răsipiţi
mearge-vor pre cale şi nu vor rătăci. Şi nu 9
va fi acolo leu, nici den hiarăle ceale reale nu
se vor sui la el, nici să vor afla acolo, ce vor
mearge întru dînsul mîntuiţ Şi adunaţi 10
pren Domnul şi să vor întoarce. Şi vor veni la
Sion cu veselie, şi veselie veacinică preste
capul lor, pentru că pre capul lor laudă şi
bucurie şi veselie va apuca pre ei, fugit-au
durearea şi mîhnirea şi suspinul.

CAP XXXVI

Şi fu în anul 14, ani împărăţindu Eze- 1
chia, să sui Senahirim, împăratul asi-
riilor, preste cetăţile Iudei ceale tari
şi le-au luat pre eale. Şi trimise 2
împăratul asirianilor pre Rapsachi de
la Lahis la Ierusalim către împăratul Ezechia
cu puteare multă, şi stătu la ştiubeaiul scăldă-
torii cei de sus, în calea ţarinii nălbitoriului.
Şi ieşi către el Eliachim al Helchiei, diregăto- 3
riul casii, şi Somnas, scriitoriul, şi Ioah a lui
Asaf, scriitoriul de pomenire. Şi zise lor 4
Rapsachis: „Ziceţ dară către Ezechia: 'Aceas-
tea zice împăratul cel mare, împăratul asiria-
nilor: Pre cine nădejduieşti? Au doară în 5
sfat sau în cuvinte de buze rînduiala să face?
Şi acum pre ce nădejduieşti de nu asculţi
mie? Iată, nădejduind eşti preste toiagul cel 6
de trestie cel frînt acesta, pre Eghipet: după
ce să va răzima omul preste el, intra-va în
mîna lui şi o va găuri – aşa iaste Faraon, împă-
ratul Eghipetului, şi toţi ceia ce nădejduiesc
preste dînsul'. Iară de ziceţi către mine: 7
'Pre Domnul Dumnezeu nădejduim', au nu
iaste El Căruia au luat Ezechia ceale înalte ale
Lui şi jîrtăvnicile Lui şi zise Iudei şi Ierusa-
limului: 'Pre faţa jîrtăvnicului acestuia să vă
închinaţi!'? Acum amestecaţi-vă dară cu 8
domnul mieu, cu împăratul asirianilor, şi voiu
da voao doao mii de cai, de veţi putea să daţ
încălecători preste ei. Şi cum veţi putea să 9
vă întoarceţi la faţa biruitorilor locurilor?
Slugi sînt ceia ce nădejduiesc preste
eghipteani la cale şi la călăreţ. Şi 10
acum, au fără de Domnul ne-am suit asupra
ţării aceştiia a o bate pre ea? Domnul
zise către mine: 'Suie-te preste pămîntul

11 acesta şi-l strică pre el!'“ Şi zise Eliachim
şi Somnas şi Ioah către Rapsachi: „Grăiaşte
dară către slugile tale siriineaşte, pentru că
vom auzi noi, şi nu grăi către noi jidoveaşte; şi
pentru căci grăieşti la urechile oamenilor
12 celor ce stau preste zidu?“ Şi zise către ei
Rapsachis: „Au către domnul vostru au către
voi au trimis pre mine domnul mieu să grăiesc
cuvintele aceastea? Au nu către oamenii cei ce
şăd pre zidu, pentru ca să mănînce baligă şi
13 să bea pişat cu voi împreună?“ Şi stătu
Rapsachis şi strigă cu glas mare, jidoveaşte, şi
zise: „Ascultaţ cuvintele împăratului celui
14 mare, împăratului asirianilor. Aceastea
zice împăratul: 'Nu vă înşale pre voi Iezechia
cu cuvintele, nu va putea să mîntuiască pre
15 voi. Şi nu zică voao Ezechias că va mîntui
pre voi Dumnezeu şi nu se va da cetatea
16 aceasta în mîna împăratului asirianilor; Să
nu ascultaţi de Ezechia!' Aceastea zice împă-
ratul asirianilor: 'De veţi să vă grăiţi de bine,
ieşiţi către mine şi veţi mînca fieştecarele via
lui şi smochinii şi veţi bea apă den lacul vos-
17 tru, Pînă voiu veni şi voiu lua pre voi la
pămînt ca şi pămîntul vostru, pămînt al grîu-
18 lui şi al vinului şi al pîinilor şi al viilor. Să
nu vă înşale pre voi Ezechia zicînd: Dumne-
zeu va mîntui pre voi! Au doară au mîntuit
dumnezeii limbilor fieştecarele pre a sa ţară
19 den mîna împăratului asirianilor? Unde
iaste dumnezeul lui Emath şi Arfaath? Şi
unde e dumnezeul cetăţii Semfaruem? Au
putea a mîntui Samaria den mîna mea?
20 Cine e den dumnezeii toţi ai limbilor acestora
care au mîntuit pămîntul lui den mîna mea, ca
să mîntuiască Dumnezeu pre Israil den mîna
21 mea?'“ Şi au tăcut şi n-au răspuns lui
nemică cuvînt, pentru că au poruncit împăra-
22 tul nemica să nu răspunză. Şi întră Elia-
chim a lui Helchiu, diregătoriul casii, şi Som-
nas, scriitoriul puterii, şi Ioah al lui Asaf,
cel scrietoriu de pomenire, către Ezechia,
cu hainele rupte, şi spuseră lui cuvintele
Rapsacului.

CAP XXXVII

1 Şi fu deaca auzi împăratul Ezechia,
rupse hainile lui şi să îmbrăcă cu sac
2 şi să sui la casa Domnului. Şi tri-
mise pre Eliachim, diregătoriul casii,
şi pre Somna scriitoriul şi pre cei mai
bătrîni ai preoţilor, îmbrăcaţ cu saci, către
Isaia, fiiul lui Amos, prorocul, şi zisără lui:
3 „Aceastea zice Ezechia: 'Ziua ocării şi a mustră-
rii şi a urgiei, iată, ziua de astăzi, căce vine chinul
4 ceiia ce naşte, şi puteare n-are a naşte. Cîndai
va asculta Domnul Dumnezăul tău cuvintele lui
Rapsacu, carele au trimis împăratul asirianilor,
domnul lui, a ocărî pre Dumnezăul cel Viu şi a
ocărî cuvintele carele au zidit Domnul Dum-
nezăul tău; şi te vei ruga către Domnul Dum-
nezăul tău pentru cei rămaş aceştea'“. Şi 5
veniră slugile împăratului Ezechiii către Isaia.
Şi zise lor Isaia: „Aşa veţi grăi către domnul 6
vostru: 'Aceastea zice Domnul: Să nu te temi
de cuvintele carele ai auzit, carele M-au ocărît
solii împăratului asirianilor. Iată, Eu voiu 7
pune la el duhu, şi, auzînd veaste, se va în-
toarce la ţara lui şi va cădea cu sabie în pămîn-
tul lui'“. Şi să întoarsă Rapsachis şi apucă 8
pre împăratul asirianilor dînd războiu la
Lovna, Şi auzi cum s-au sculat de la Lahis. 9
Şi ieşi Tharaca, împăratul ethiopilor, ca să-l
încungiure pre el şi, auzînd, s-au întorsu şi
trimise vestitoriu către Ezechia, zicînd:
„Aşa veţi grăi Ezechiei, împăratului Iudeii: 10
'Nu te înşale Dumnezeul tău preste Carele
nădejduieşti, zicînd: Nu se va da Ierusalimul
în mîna împăratului asirianilor! Tu n-ai 11
auzit ceale ce au făcut împăraţii asirianilor,
cum au pierdut tot pămîntul? Şi tu vei scăpa?
Au doară mîntuit-au pre ei dumnezeii limbi- 12
lor, pre carii au pierdut părinţii miei, pre
Gozan şi Haran şi Rasem, carele sînt în ţara
Theemath? Unde sînt împăraţii Emathu- 13
lui? Şi unde-s ai Arfathului? Şi unde-s ai cetă-
ţii Epfaruimului, Ana şi Ava?'“ Şi luo Eze- 14
chias cartea de la vestitoriu şi o ceti; şi să sui
la casa Domnului şi o deşchise pre dînsa
înaintea Domnului, Şi să rugă Ezechias 15
către Domnul, zicînd: „Domnul Savaoth, 16
Dumnezăul lui Israil, Cela ce şezi preste hie-
ruvimi, Tu eşti Dumnezău sîngur a toată
împărăţia lumii, Tu ai făcut ceriul şi pămîn-
tul. Pleacă, Doamne, ureachea Ta, ascultă, 17
Doamne, deşchide, Doamne, ochii Tăi, caută,
Doamne, şi vezi şi auzi toate cuvintele lui
Senahirim, carele au trimis a ocărî pre Dum-
nezăul cel Viu. Pentru că cu adevăr, 18
Doamne, pustiit-au toată lumea împăraţii asi-
rianilor şi ţara lor. Şi au pus idolii lor în 19
foc, pentru că nu era dumnezei, ce fapte de
mîni de oameni, leamne şi pietri, şi au pierdut
pre ei. Şi acum, Doamne Dumnezeul 20
nostru, mîntuiaşte-ne pre noi den mîna lor,
pentru ca să conoască toată împărăţia pămîn-
tului că Tu eşti Dumnezău sîngur“. Şi să 21
trimise Isaia, fiiul lui Amos, către Ezechia, şi
zise lui: „Aceastea zice Domnul Dumnezăul
lui Israil: 'Auzit-am ceale ce te-ai rugat către
Mine, pentru Senahiram, împăratul asirianilor'.
Acesta e cuvîntul carele au grăit pentru dînsul 22
Dumnezău: 'Defăimatu-te-au şi te-au batjocurit
fecioară, fata Sionului, preste tine capul au clătit
fata Ierusalimului. Pre cine ai ocărît şi 23

ai întărîtat? Sau cătră cine ai înălțat glasul
tău? Și n-ai rădicat la înălțime ochii tăi, la
24 Sfîntul lui Israil? Că pren vestitori ai ocărît
pre Domnul, pentru că tu ai zis: Cu mulțimea
carălor eu m-am suit la vîrful munților și la
ceale de apoi ale Livanului, și am tăiat înălți-
mea chedrului lui și frumuseațele chiparosu-
lui și am întrat la nălțime de o parte de dum-
25 bravă. Și am pus podu și am pustiit ape și
26 toată adunarea apei. Nu aceastea ai auzit,
demult care am făcut Eu? Den zilele den ceput
am rînduit, și acum am arătat a pustii limbi
întru tării și pre cei ce lăcuiescu în cetăți
27 tari. Sloboziiu mînile, și să uscară și să
făcură ca iarba uscată în poduri și ca trosco-
28 tul. Și acum, odihna ta și ieșirea ta și întra-
29 rea ta Eu știu. Și mînia ta carea te-ai mîniat
și amărăciunea ta s-au suit cătră Mine, și voiu
pune căpăstru în nasul tău și frîu la buzele
tale, și te voiu întoarce pre calea carea ai venit
30 întru dînsa. Și acesta e ție semnul: mă-
nîncă acest an carele ai semănat, și în anul al
doilea rămășița, și la al treilea, sămănînd,
secerați și răsădiți vii și veți mînca roada
31 lor. Și vor fi cei rămași în Iudea odrăsli-vor
rădăcinele în jos și vor face sămînță în sus.
32 Căci den Ierusalim vor fi cei rămași și cei ce să
mîntuiesc den muntele Sionului'. Rîvnirea
33 Domnului Savaoth va face aceastea. Pen-
tru aceaea așa zice Domnul asupra împăratu-
lui asirianilor: 'Nu va întra la cetatea aceasta,
nici va pune preste ea săgeată, nici va pune
preste ea scut, nici va împrejura pre dînsa cu
34 șanțu, Ce pre calea carea au venit întru ea
se va întoarce, și la cetatea aceasta nu va
35 întra!' Aceastea zice Domnul: 'Scuti-voiu
prentru cetatea aceasta, ca să o mîntuiesc pre
dînsa, pentru Mine și pentru David, sluga
36 Mea'". Și ieși îngerul Domnului și omorî
den tabăra asirianilor 185000 și, sculîndu-se
dimeneața, aflară toate trupurile moarte.
37 Și să duse întorcîndu-se și să întoarse Sena-
hirim, împăratul asirianilor, și lăcui în Ninevi.
38 Și cînd el să închina în casa lui Assarah, dum-
nezăului lui, începătoriul părinților lui, Adra-
meleh și Sarasar, fiii lui, l-au lovit pre el cu
sabii, și ei scăpară la Armenia. Și împărăți
Asordan, fiiul lui, în locul lui.

CAP XXXVIII

1 Și fu în vreamea aceaea bolnăvi Eze-
chia pînă la moarte; și veni cătră el
Isaias, fiiul lui Ammos, prorocul, și
zise cătră el: „Aceastea zice Domnul:
'Rînduiaște pentru casa ta, pentru că
2 vei muri tu și nu vei trăi'". Și întoarse
Ezechias fața lui cătră păreate și să rugă cătră
Domnul, zicînd: „Adu-Ți aminte, Doamne, 3
că am mers înaintea Ta cu adevăr și cu inimă
adevărată și ceale plăcute înaintea Ta am
făcut"; și plînse Ezechias cu plîngere mare.
Și fu cuvîntul Domnului cătră Isaia, zicînd: 4
„Mergi și zi Ezechiei: 'Aceastea zice Domnul 5
Dumnezăul lui David, tătîne-tău: Auzit-am
rugăciunea ta și văzuiu lacrămile tale, iată,
adaog cătră vreamea ta 15 ani. Și den mîna 6
împăratului asirianilor mîntui-voiu pre tine și
cetatea aceasta, și voiu scuti pentru cetatea
aceasta'". Și acesta – ție semnul de la Dom- 7
nul, cum că va face Dumnezău cuvîntul acesta
în ce chip au grăit: „Iată, Eu voiu întoarce 8
umbra stepenilor, care au pogorît ceale zeace
stepene ale casii tătîne-tău soarele, întoarce-
voiu soarele ceale 10 stepene, pre care au
pogorît umbra". Și să sui soarele ceale 10 ste-
pene, carele să pogorî umbra.
Ruga Ezechiei, împăratului Iudeii, cînd să bol- 9
năvi și să sculă den boala lui:
„Eu am zis: 'Întru înălțimea zilelor meale 10
mearge-voiu în porțile iadului, părăsi-voiu
anii cei rămași'. Zis-am: 'Încă nu voiu mai 11
vedea mîntuirea lui Dumnezău preste pămîn-
tul celor vii, încă nu voiu mai vedea Mîntuito-
riul lui Israil pre pămînt, încă nu voiu mai
vedea om cu cei ce lăcuiesc, Lipsiiu den 12
rudenia mea. Părăsit-am rămășița vieții
meale, ieși și să duse de la mine ca și cel ce
surpă, cort întinzînd, duhul mieu la mine să
făcu ca pînza pînzariului, apropiindu-se să o
taie'. În ziua aceaea Dedeiu-mă pînă dime- 13
neața, ca un leu, așa au zdrobit toate oasele
meale, pentru că den zi m-am dat pînă în
noapte. Ca o rîndurea, așa voiu glăsui, și ca 14
porumbița, așa voiu cugeta. Pentru că să 15
sfîrșiră ochii miei căutînd la înălțimea
ceriului, cătră Domnul, Carele m-au scos și
mi-au luat durearea sufletului. Doamne, că 16
pentru el s-au vestit Ție, și-m rădicaș răsufla-
rea și, mîngîind, mă trăiiu. Iată, în pace e 17
amărăciunea mea, pentru că ai luat sufletul
mieu, ca să nu piară, și ai lepădat denapoia
mea păcatele. Pentru că nu cei den iad vor 18
lăuda pre Tine, nici ceia ce au murit vor bla-
goslovi pre Tine, nici vor nădejdui cei den iad
milostenia Ta; Cei vii Te vor blagoslovi pre 19
Tine, în ce chip și eu, pentru că de astăzi copii
voiu face, carii vor vesti direptatea Ta,
Doamne al mîntuirii meale. Și nu voiu părăsi 20
blagoslovindu-Te cu psaltirea toate zilele
vieții meale denaintea casei lui Dumnezău!"
Și zise Isaia cătră Ezechia: „Ia păpușă de smo- 21
chine și freacă și fă blastru deasupra, și sănătos
vei fi". Și zise Ezechia: „Acesta e semn cătră 22
Ezechia că mă voiu sui la casa lui Dumnezău".

CAP XXXIX

1 În vreamea aceaea trimis-au Meodah
Valadan, feciorul lui Valadan, împă-
ratul Vaviloniei, cărţi şi soli şi da-
2 ruri Ezechiei, Pentru că au auzit că
s-au bolnăvit pînă la moarte şi s-au
sculat. Şi să bucură de ei Ezechia, bucurie
mare, şi le arătă lor casa lui nehotha şi a
argintului şi a aurului şi a zmirnei aleasă şi a
tămîieturilor şi a mirului şi toate casele uneal-
telor visteriei şi toate cîte era în visteriile lui;
şi nu era nemica carea n-au arătat lor Ezechia
3 în casa lui şi întru toată oblăduirea lui. Şi
veni Isaia prorocul cătră Ezechia împăratul şi
zise cătră el: „Ce zic oamenii aceştea? Şi de
unde au venit cătră tine?“ Şi zise Ezechia:
„Den pămînt departe au venit cătră mine, de
4 la Vavilon“. Şi zise Isaia: „Ce au văzut în
casa ta?“ Şi zise Ezechia: „Toate ceale den
casa mea au văzut, şi nu iaste în casa mea
care n-au văzut, ce încă şi ceale den visteriile
5 meale“. Şi zise Isaia lui: „Ascultă cuvîntul
6 Domnului Savaoth: 'Iată, zile vin – zice
Domnul – şi vor lua toate ceale den casa ta, şi
cîte au strîns părinţii tăi pînă în ziua aceasta
la Vavilon vor veni, şi nemica nu vor lăsa'.
7 Şi zise Dumnezău că şi den fiii tăi carii ai năs-
cut vor lua şi-i vor face scopiţi în casa împăra-
8 tului vaviloneanilor“. Şi zise Ezechias
cătră Isaia: „Bun iaste cuvîntul Domnului
carele au grăit, facă-se dară pace şi direptate
în zilele meale!“

CAP XL

1 Mîngîiaţi, mîngîiaţi pre nărodul Mieu“ –
2 zice Dumnezăul vostru. Preoţi,
grăiţ în inima Ierusalimului, mîngîiaţ
pre el, căci să umplu smerenia lui,
dezlegă-se păcatul lui, căci au priimit
den mîna Domnului îndoite pacatele lui.
3 Glasul celui ce striga în pustiiu: „Gătiţ calea
Domnului, dreapte faceţ cărările Dumnezău-
4 lui nostru“. Toată valea se va umplea şi
toată măgura şi dealul se va smeri, şi vor fi
toate ceale încîlcite dreapte şi cea clinciu-
5 roasă spre căi neatede. Şi se va ivi mărirea
Domnului şi va vedea tot trupul mîntuirea lui
6 Dumnezău, căci Domnul au grăit. Glasul
Celui ce zicea: „Strigă!“ Şi ziş: „Ce voiu stri-
7 ga?“ „Tot trupul – iarbă, şi toată mărirea
8 omului – ca floarea ierbii“. Uscă-se iarba şi
floarea au căzut, iară cuvîntul Dumnezăului
9 nostru rămîne în veac. Pre măgură înaltă
suie-te, cel ce binevesteşti Sionul; înalţă cu vîr-
tute glasul tău, cel ce binevesteşti Ierusalimul;
înălţaţi, nu vă teamereţ, zi cetăţilor Iudei:
10 „Iată Dumnezeul vostru!“ Iată, Domnul Dom-
nul cu vîrtute vine şi braţul Lui cu domnie, iată,
plata Lui – cu El, şi lucrul – înaintea Lui. Ca 11
păstoriul va paşte turma Lui şi cu braţul Lui
aduna-va miei, şi pre ceale ce au în pîntece va
mîngîia. Cine au măsurat cu mîna apa şi 12
ceriul cu palma şi tot pămîntul cu pumnul?
Cine au pus munţii cu cantariul şi codrii cu
cumpăna? Cine au cunoscut gîndul Dom- 13
nului şi cine Lui sveatnic s-au făcut, carele va
îndirepta pre El? Au cătră cine S-au svătuit 14
şi au îndireptat pre El? Sau cine au arătat Lui
judecată? Sau calea priceaperii cine au arătat
Lui? Sau cine au dat mai nainte Lui şi să va
răsplăti lui? De sînt toate limbile ca o pică- 15
tură de la cadă şi ca o plecare de cumpănă
s-au socotit, şi ca scuipitul să vor socoti. Şi 16
Livanul nu e destul spre ardere, şi toate dobi-
toacele nu-s destule spre ardere-de-tot. Şi 17
toate limbile ca nemica sînt, şi întru nemica
s-au socotit Lui. Cu cine aţi asămănat pre 18
Domnul şi cu ce asămănare aţi asămănat pre
El? Au chip au făcut teslariul? Au zlătariul, 19
topind aur, L-au ferecat pre El? Asămănare
L-au făcut pre Dînsul? Pentru că teslariul 20
lemn neputred aleage şi înţelepţeaşte va
cerca cum va pune pilda lui, şi pentru ca să nu
se clătească. Nu veţi cunoaşte? Nu veţi 21
auzi? Nu s-au vestit den ceput voao? N-aţ
cunoscut temeaiele pămîntului? Cela ce 22
ţine încungiurarea pămîntului, şi cei ce
lăcuiesc întru el ca lăcustele, Cel ce au întins
ca o cămară ceriul şi au întins ca un cort a
lăcui, Cela ce au dat stăpînitoriu ca nemica 23
să stăpînească, şi pămîntul ca o nemica l-au
făcut. Pentru că nu vor răsădi, nici vor 24
sămăna, nici să va înrădăcina la pămînt rădă-
cina lor; suflă preste ei şi s-au uscat, şi vifor
ca neşte uscăciuni va lua pre ei. „Acum 25
dară cu cine M-aţ asămănat şi Mă voiu înăl-
ţa?“ – zise Cel Svînt. Căutaţi la înălţime 26
cu ochii voştri şi vedeţ: Cine au arătat toate
aceastea? Cela ce scoate după număr podoaba
lui, pre toţi pre nume va chema; de la multă
slavă şi întru tăria vîrtutei Lui nemica nu
te-au amăgit. Că au doară zice-vei, Iacov, 27
şi ce ai grăit, Israil: „Ascunsu-s-au calea mea
de la Dumnezeu, şi Dumnezeul mieu judecata
o au luat şi s-au depărtat!“? Şi acum n-ai 28
cunoscut, de nu ai fi auzit? Dumnezeu veaci-
nic, Dumnezeu cela ce au meşterşuguit margi-
nele pămîntului, nu va flămînzi, nici va osteni,
nici iaste aflare înţelepciunii Lui, Dînd celor 29
flămînzi vîrtute şi celor ce n-au dureare mîhni-
re. Pentru că vor flămînzi cei mai tineri şi vor 30
trudi tinerii, şi cei aleş fără de vîrtute vor fi; Şi 31
cei ce vor îngădui pre Dumnezeu primeni-vor

vîrtute, face-vor peane ca vulturii, alerga-vor
şi nu vor osteni, mearge-vor şi nu vor
flămînzi.

CAP XLI

1 Innoiţi-vă cătră Mine, ostroave,
pentru că boiarii vor premeni vîrtu-
tea; apropie-se şi grăiască împreună,
2 atunce judecată vestuiască. Cine
au rădicat de la răsărituri direptate,
chemat-au pre ea dendărătul lui şi mearge-va?
Da-va înaintea limbilor şi împăraţi va spă-
mînta şi va da la pămînt sabiile lor şi ca nişte
3 hriascuri lepădate arcele lor; Şi va goni pre
ei, treace-va cu pace calea picioarelor lui.
4 Cine au tocmit şi au făcut acestea? Chemă pre
ea Cela ce chemă pre ea de la începutul nea-
murilor, Eu, Dumnezeu dentîiu, şi la ceale vii-
5 toare Eu sînt. Văzut-au limbi şi s-au spă-
mîntat, marginele pămîntului s-au turburat,
6 apropiară-se şi veniră împreună Judecînd
fieştecarele aproapelui său şi fratelui să ajuto-
7 rească, şi va grăi: „Întăritu-s-au!“ Om tes-
lariu şi faur bătînd cu ciocanul împreună
mîind, atuncea va grăi: „Punere bună iaste“;
întăritu-le-au pre eale cu cuie, pune-vor pre
8 eale şi nu să vor clăti. Şi tu, Israile, fiiul
Mieu, Iacov, şi pre carele am ales, sămînţa lui
9 Avraam, carea am iubit, Pre carele am
sprejenit de la marginile pămîntului şi den
străjile lui te-am chemat şi am zis ţie: „Fiiul
Mieu eşti, alesu-te-am şi nu te-am părăsit“,
10 Nu te teame, pentru că cu tine sînt, nu te
înşăla, pentru că Eu sînt Dumnezăul tău, Cela
ce au întărit pre tine şi am ajutorit ţie şi te-am
întemeiat cu direapta Mea cea direaptă.
11 Iată, să vor înfrunta şi se vor ruşina toţi ceia
ce-s împotriva ta, pentru că vor fi ca cînd n-ar
12 fi şi vor peri toţi împotrivnicii tăi. Cerca-
vei pre ei şi nu vei afla pre oamenii carii vor
nelegiui la tine, pentru că vor fi ca şi nefiind şi
nu vor fi ceia ce împotrivă să bat cu tine.
13 Pentru că Eu – Dumnezăul tău, Cela ce ţiu
direptatea ta, Cela ce-ţ zic: „Nu te teame, Eu
14 sînt ajutoriul tău. Nu te teame, Iacov, cel
împuţinat Israil, Eu am ajutat ţie“ – zice Dum-
nezeul tău, Cela ce mîntuiaşte pre tine, Sfîn-
15 tul lui Israil. Iată, am făcut pre tine ca nişte
roate noao de car, trierînd în chip de detună-
tură, şi vei triera măguri şi vei mărunţi dealuri
16 şi ca ţărîna le vei pune; Şi vei vîntura şi
vîntul va lua pre ei şi volbura va răsipi pre ei,
şi tu te vei veseli întru sfinţii lui Israil. Şi se
17 vor bucura săracii şi lipsiţii, Pentru că vor
ceare apă şi nu va fi, limba lor de seate s-au
uscat, Eu, Domnul Dumnezău, Eu voiu asculta
lor, Dumnezăul lui Israil, şi nu voiu părăsi pre ei,
Ce voiu deşchide pren munţi rîuri şi în mijlo- 18
cul cîmpilor izvoară, face-voiu pustiiul spre
bălţi de ape şi pre cel însetoşat pămînt întru
adîncături de apă. Pune-voiu la pămîntul 19
cel fără de apă chedru şi tisă şi mirsină şi chi-
paros şi plop, Pentru ca să vază şi să 20
conoască şi să gîndească şi să ştie împreună
că mîna Domnului au făcut aceastea toate, şi
Sfîntul lui Israil le-au arătat. „Apropie-să 21
judecata voastră“ – zice Domnul Dumnezău.
„Apropiatu-s-au sfaturile voastre“ – zice
Împăratul lui Iacov. Apropie-se şi ves- 22
tească voao ceale ce [se] vor întîmpla, sau
ceale mai denainte care era aţi zis, şi să luăm
aminte şi vom conoaşte ce-s ceale de apoi, şi
ceale ce vin Ziceţi noao. Spuneţi noao 23
ceale ce vin mai apoi, şi vom conoaşte că
dumnezei sînteţi; faceţi bine şi faceţi rău, şi ne
vom mira şi vom vedea împreună. Că de 24
unde sînteţi voi şi de unde-s lucrurile
voastre? Den pămînt; urîciune au ales pre
voi. Şi Eu am rădicat pre cel de la miază- 25
noapte şi pre cei de la răsăriturile soarelui,
chema-să-vor cu numele Mieu; vie biruitorii,
şi ca lutul olariului şi ca olariul călcînd lutul,
aşa vă veţi călca de tot. Pentru că cine va 26
vesti ceale den ceput, pentru ca să ştim, şi
ceale denainte, şi vom zice că adevărate sînt?
Nu iaste cel ce va zice mai nainte, nice cela ce
va auzi voao cuvintele. Începătura Sionu- 27
lui voiu da şi pre Ierusalim voiu ruga pre
cale. Pentru că dentru limbi, iată, nemica, 28
şi de la idolii lor nu era cine să vestească; şi de
voiu întreba pre ei: „De unde iaste?“, nu-M
vor răspunde Mie. Pentru că sînt ceia ce 29
fac pre voi, şi în deşert ceia ce înşală pre voi.

CAP XLII

Iacov, Sluga Mea, sprijini-voiu pre 1
El, Israil, Cel Ales al Mieu, priimit-au
pre El sufletul Mieu; dat-am Duhul
Mieu preste El, judecată limbilor va
scoate. Nu va striga, nice va pă- 2
răsi, nice se va auzi afară glasul Lui. Tres- 3
tie frîntă nu va frînge şi inul afumîndu-se nu-l
va stinge, ce la adevăr va scote judecată.
Străluci-va şi nu Se va frînge pînă unde va 4
pune pre pămînt judecată, şi pre numele Lui
limbi vor nădejdui. Aşa zice Domnul Dum- 5
nezău, Cel ce au făcut ceriul şi au întărit pre
el, Cel ce au întărit pămîntul şi ceale dentru el,
şi dînd răsuflare norodului ce e pre dînsul şi
duhul celor ce calcă preste dînsul: „Eu, 6
Domnul Dumnezău, chematu-Te-am cu de-
reptate şi Te voiu ţinea de mînă şi Te voiu
întări, şi Te-am dat pre Tine spre făgăduinţa
rudeniii Meale, spre Lumina limbilor, Să 7
deşchizi ochii orbilor, să scoţi legaţi den legă-

turi şi den casa temniţei pre cei ce şăd întru
8 întunearec. Eu, Domnul Dumnezău, aces-
ta-M iaste numele, mărirea Mea altuia nu
voiu da, nici bunătăţile Meale celor ciopli-
9 te". Ceale dentîiu, iată, au venit; şi noao,
carele Eu voiu vesti, şi mai nainte de a
10 vesti s-au arătat voao. Lăudaţ Domnului
laudă noao, biruinţa Lui; măreaşte-să numele
Lui de la marginea pămîntului, cei ce să
pogoară la mare şi înoată pre ea, şi ostroavele
11 şi cei ce lăcuiesc pre eale. Veseleaşte-te,
pustiiule şi satele ei, odăile şi cei ce lăcuiesc
Chidarul! Veseli-se-vor ceia ce lăcuiesc în
Piatră, de la marginea munţilor striga-vor.
12 Da-vor lui Dumnezău mărire, bunătăţile Lui
13 în ostroave vor vesti. Domnul Dumnezăul
puterilor va ieşi şi va zdrobi războiul, rădica-va
rîvnirea şi va striga preste vrăjmaşi El cu vîr-
14 tute: „Tăcut-am den veac, au şi pururea
voiu tăcea şi voiu răbda? Ca ceaea ce naşte am
îngăduit, scoate-voiu şi voiu usca împreună.
15 Pustii-voiu măgurile şi dealurile şi toată iarba
lor voiu usca, şi voiu pune rîurile spre
16 ostroave şi bălţile voiu usca. Şi voiu aduce
pre orbi în calea carea n-au ştiut, şi cărărele
carele nu le-au ştiut a le călca voiu face pre
dînşii; face-voiu lor întunearecul spre lumină
şi ceale strîmbe direapte. Aceastea graiuri
17 voiu face lor şi nu voiu părăsi pre ei". Şi ei
s-au întors îndărăt; ruşinaţi-vă cu ruşine, cei
ce nădejduiţi pre ceale cioplite, ceia ce ziceţ
topiturilor: „Voi sînteţ dumnezăii noştri!"
18 Cei surzi, auziţi, şi cei orbi, căutaţi a vedea.
19 Şi cine e orb, fără de numai slugile Meale? Şi
surzi, fără de numai cei ce domnesc pre ei?
Cine e orb ca cel depărtat? Şi s-au orbit robii
20 lui Dumnezău. Văzut-aţi de multe ori, şi
n-aţ păzit urechile deşchise şi n-aţ auzit.
21 Domnul Dumnezău vrea ca să să îndirepteaze
22 şi să mărească lauda. Şi văzuiu, Şi să făcu
nărodul prădat şi jăfuit, pentru că laţul – în
cămări pretutindinilea, şi în case împreună,
unde au ascuns pre dînşii, făcură-să spre jah,
şi nu era cel ce să scoaţă jaful, şi nu era cel ce
23 să zică: „Plăteaşte!" Cine e întru voi carele
va băga în urechi aceastea, carele va asculta la
24 ceale viitoare? Cine au dat în jaf pre Iacov
şi pre Israil la cei ce pradă pre el? Au nu Dum-
nezău, Căruia au greşit Lui şi nu vrea întru
căile Lui a mearge, nici a auzi leagea Lui?
25 Şi aduse preste ei urgia mîniei Lui, şi să întări
preste ei războiu. Şi cei ce ard pre ei împrejur
şi n-au conoscut fieştecarele
dentru ei, nici au
pus în inimă.

CAP XLIII

Şi acum aşa zice Domnul Dumnezăul 1
cela ce au făcut pre tine, Iacov, şi
cela ce te-au zidit pre tine, Israil: „Nu
te teame, căci te-am mîntuit pre tine;
chemat-am numele tău, al Mieu eşti
tu. Şi, de vei treace pren apă, cu tine sînt, şi 2
rîurile nu te vor acoperi; şi, de vei treace pren
foc, nu vei arde de tot, pară nu te va arde.
Căci Eu sînt Domnul Dumnezăul tău, Sfîntul 3
lui Israil, Cel ce mîntuiesc pre tine; făcut-am
schimbarea ta: Eghipetul şi Etheopia şi Soina
pentru tine. De cînd te-ai făcut cinstit 4
înaintea Mea, măritu-te-ai, şi Eu te-am iubit;
şi voiu da oameni pentru tine şi boiari pentru
capul tău. Nu te teame, că cu tine sînt; de la 5
răsărituri voiu aduce sămînţa ta şi de la apu-
suri te voiu aduna. Zice-voiu crivăţului: 6
'Adu!' şi livei: 'Nu opri!' Adu pre fiii Miei den
pămîntul cel de departe şi featele Meale de la
marginile pămîntului, Pre toţi cîţ sînt che- 7
maţi pre numele Mieu, pentru că cu mărirea
Mea l-am tocmit pre el şi l-am zidit pre el şi
l-am făcut pre el. Şi am scos norod orb, şi 8
ochii sînt aşîjderea orbi, şi surde urechile
avînd. Toate limbile s-au adunat împreună 9
şi se vor aduna boiarii dentru ei; cine le va
vesti aceastea? sau ceale den ceput cine le va
vesti noao? Aducă mărturiile lor şi să îndirep-
teaze şi asculte şi zică adevărate. Fiţi Mie 10
mărturii şi Eu martur – [zice] Domnul Dum-
nezău – şi sluga care am ales, ca să conoaşteţi
şi să creadeţi şi să priceapeţi că Eu sînt, înain-
tea Mea nu s-au făcut alt Dumnezău şi după
Mine nu va fi. Eu sînt Dumnezău şi nu va fi 11
afară den Mine mîntuind. Eu vestiiu şi 12
mîntuiiu, ponosluiiu şi nu era întru voi striin;
voi Mie marturi şi Eu [martur – zice] Dom-
nul. Dumnezău – încă den ceput, şi nu iaste 13
cela ce va scoate den mînile Meale; face-voiu,
şi cine va întoarce aceasta?" Aşa zice Dom- 14
nul Dumnezău, Cel ce mîntuiaşte pre voi, Cel
Sfînt al lui Israil: „Pentru voi trimite-voiu la
Vavilon şi voiu scula pre toţi fugind, şi haldeii
cu corăbiile se vor slăvi. Eu – Domnul 15
Dumnezău, Sfîntul vostru, Cela ce au arătat
pre Israil, Împăratul vostru". Căci aceastea 16
zice Domnul, Cela ce dă cale în mare şi cărare
în apă tare, Cela ce au scos cară şi călărime 17
şi gloată tare, ce au adormit şi nu se vor scula,
stinseră-se ca inul stins: „Nu pomeniţi 18
ceale dentîiu şi ceale den ceput nu
gîndiţi. Iată, Eu fac noao carele acum vor 19
răsări şi veţi conoaşte pre eale; şi voiu face în
pustiiu cale şi în ceale fără de apă
rîuri. Binecuvînta-Mă-vor hiarăle ţarenii, 20
sirinele şi featele pasărilor, căci am dat în
pustiiu apă şi rîuri în ceale fără de apă, ca să
adape neamul Mieu cel ales, Norodul Mieu, 21
pre carele am ocrotit bunătăţile Meale a po-

22 vesti. Nu acum am numit pre tine, Iacov,
23 nici a osteni pre tine am făcut, Israil. N-ai
adus Mie oile tale jîrtvei tale, nici întru jîrtvele
tale ai mărit pre Mine, n-ai slujit cu jîrtvele,
24 nici trudit te-am făcut în Livan, Nici ai cîş-
tigat Mie tămîie fără de argint, nici grăsimea
jîrtvelor tale am poftit, ce în păcatele tale ai
stătut înaintea Mea şi în strîmbătăţile tale.
25 Eu sînt Acela ce sting fărădelegile tale pentru
Mine şi păcatele tale şi nu voiu pomeni.
26 Iară tu îţi adu aminte şi să ne judecăm
împreună; zi tu fărădelegile tale întîiu, pentru
27 ca să te îndireptezi. Părinţii voştri întîiu au
greşit, şi boiarii voştri au nelegiuit la Mine,
28 Şi au pîngărit boiarii sfintele Meale. Şi am dat
a piarde pre Iacov şi pre Israil spre ocară".

CAP XLIV

1 Şi acum ascultă, Iacov, sluga Mea, şi
2 Israil, pre carele am ales. Aşa zice
Domnul Dumnezău, Cela ce au zidit
pre tine şi te-au urzit den pîntece:
„Încă te vei ajuta, nu te teame, sluga
Mea Iacov şi cel iubit Israil, pre carele am
3 ales. Eu voiu da apă spre seate celor ce
merg în loc fără de apă, pune-voiu Duhul
Mieu preste sămînţa ta şi blagosloveniile
4 Meale preste fiii tăi, Şi vor răsări ca în mij-
locul apei iarba şi ca salcea preste toată apa ce
5 cură". Acesta va zice: „Al lui Dumnezău
sînt", şi acesta va striga pre numele lui Iacov,
şi altul va scrie cu mîna lui: „Al lui Dumnezău
6 sînt", şi pre numele lui Israil va striga. Aşa
zice Dumnezău, Împăratul lui Israil şi Cela ce
au mîntuit pre el, Dumnezău Savaoth: „Eu –
întîiu şi Eu – după aceastea, afară den Mine
7 nu iaste Dumnezău. Cine e cum sînt Eu?
Stea şi cheame şi vestească şi gătească Mie de
cînd am făcut om în veac, şi ceale viitoare
8 mainte de a veni spuie voao. Nu vă desco-
periţi, nici vă rătăciţi; au nu den ceput aţi
băgat în urechi şi am vestit voao? Marturi voi
9 sînteţi De iaste Dumnezău afară den Mine.
Şi nu era atuncea ceia ce zidesc şi cei ce scriu,
toţi întru deşărt, făcînd pohtele lor, carele nu
vor folosi lor; şi marturi lor sînt, nu vor vedea
şi nu vor cunoaşte, pentru ca să să ruşinea-
10 ze. Cine zideaşte pre cel vîrtos şi pre cel
11 cioplit, va topi spre nefolos. Iată, toţi ceia
ce să împreună cu el să vor ruşina (ceia ce fră-
mîntă dumnezeu şi cioplesc ceale nefolosi-
toare) şi toţi de unde s-au făcut s-au uscat şi
surzi dentru oameni; adune-se toţi şi stea
împreună, şi să înfrunteaze şi să ruşineaze
12 împreună. Căci au ascuţit teslariul fierul, cu
tesla au lucrat pre el în cărbuni şi cu dalta au fă-
cut pre el, şi au lucrat pre el cu vîrtutea braţu-
lui [lui] ; şi va flămînzi şi va slăbi şi nu va bea
apă. Alegînd teslariul lemnu, au pus pre el 13
cu măsură şi au închipuit pre el cu condeiu,
făcut-au pre el în unghiuri şi cu cleiu au ase-
mănat pre el; şi l-au făcut ca chip de om şi ca
frumuseaţea omului, să-l puie pre el în casă.
La carele au tăiat lui chedri şi au luat ghindă 14
sălbatecă şi stejari, şi au întărit pre el lemn
den dumbravă, carele au răsădit Domnul
pefcu şi ploaia l-au lungit, Pentru ca să fie 15
oamenilor spre ardere. Şi luînd dentru el să
încălzi şi arzînd au copt pîine preste el, iară
rămăşiţa o au făcut dumnezei şi să închină lor;
făcut-au pre dînsul cioplit şi îngenuche la
ei. Căruia jumătatea lui au ars cu foc şi 16
preste jumătatea lui au copt în cărbuni pîini şi
preste el carne au mîncat, frigînd au fript frip-
tură şi să sătură; şi, încălzindu-se, zise: 'Dulce
e mie, căci mă încălziiu şi văzuiu foc'. Iară 17
ce au rămas l-au făcut dumnezeu cioplit, înge-
nunche la el şi să închină şi să roagă lui,
zicînd: 'Scoate-mă, că dumnezeul mieu eşti
tu!' N-au cunoscut a gîndi că s-au întunecat 18
a vedea cu ochii lor şi a socoti cu inema
lor. Şi n-au socotit cu sufletul lui, nici au 19
cunoscut cu înţelepciunea că jumătatea lui au
ars cu foc şi au copt pre cărbunii lui pîine şi,
frigînd carne, au mîncat, şi rămăşiţa lui spre
urîciune au făcut şi să închină lui. Cunoaşte 20
că cenuşă e inema lor, şi să înşală, şi nimenea
poate să scoaţă sufletul lui; vedeţ, să nu grăiţ
că 'Minciună e în direapta mea'. Adu-ţ 21
aminte de aceastea, Iacove şi Israile, căci
slugă a Mea eşti tu; frămîntatu-te-am sluga
Mea, şi tu, Israile, nu Mă uita. Pentru că, 22
iată, am şters ca un nor fărădelegile tale şi ca
un întunearec păcatele tale; întoarce-te către
Mine, şi te voiu mîntui pre tine!" Ve- 23
seliţi-vă, ceriuri, căci au miluit Dumnezău pre
Israil; trîmbiţaţ, temeaiele pămîntului, stri-
gaţi, munţii, veselie, dealurile şi toate leam-
nele ce-s întru eale, că au mîntuit Dumnezău
pre Iacov, şi Israil să va mări. Aşa zice 24
Domnul, Cela ce mîntuiaşte pre tine şi te fră-
mîntă den pîntece: „Eu – Domnul, Cela ce
săvîrşaşte toate, întins-am ceriul sîngur şi am
întărit pămintul. Cine altul va răsipi seam- 25
nele celor grăitori den pîntice şi vrăjile de la
inemă, întorcînd pre cei înţelepţi înderăt şi
sfatul lor nebunind Şi puind graiul slugii 26
Lui şi sfatul îngerilor Lui adeverind? Cela ce
zice Ierusalimului: 'Lăcui-te-voiu', şi cetăţilor
Iudii: 'Zidi-vă-veţi', şi pustiile ei voiu rădi-
ca. Cela ce zice beznii: 'Pustii-te-vei, şi rîurile 27
tale voiu usca'. Cela ce zice lui Chiros să soco- 28

tească, şi: 'Toate voile Meale va face'. Cela ce
zice Ierusalimului: 'Zidi-te-vei, şi casa cea
sfîntă a Mea o voiu întemeia'".

CAP XLV

1 Aşa zice Domnul Dumnezeul unsului
Mieu, lui Chiros, pre care am ţinut de
direapta lui să asculte înaintea lui
limbi, şi putearea împăraţilor voiu
rumpe; deşchide-voiu înaintea lui
2 porţi şi cetăţile nu să vor închide: „Eu
înaintea ta voiu mearge şi munţii voiu netezi,
uşă de aramă voiu zdrobi şi zăvoară de fier
3 voiu fărîma, Şi voiu da ţie visterii întune-
coase, ascunse nevăzute deşchide-voiu ţie,
pentru ca să cunoşti că Eu sînt Domnul Dum-
nezăul tău, Cela ce chemu numele tău, Dum-
4 nezăul lui Israil. Pentru sluga Mea, Iacov,
şi Israil, cel ales al Mieu, Eu chema-te-voiu
pre numele tău şi te voiu priimi, şi tu nu M-ai
5 conoscut Că Eu sînt Domnul Dumnezău, şi
nu iaste încă afară den Mine Dumnezău; întă-
6 ritu-te-am şi nu M-ai ştiut. Pentru ca să
conoască cei de la răsăriturile soarelui şi cei
de la apus că nu iaste Dumnezău afară den
7 Mine. Eu – Domnul Dumnezău, şi nu iaste
încă; Eu – Cela ce am tocmit lumina şi am
făcut întunearecul, Ceala ce facu pace şi
zidescu reale; Eu – Dumnezău, Cela ce facu
8 toate aceastea. Veselească-să ceriul de
asupra şi norii rîureaze direptate, răsaie
pămîntul şi odrăslească milă şi direptate
răsaie împreună; Eu sînt Dumnezău, Cela ce
9 am zidit pre tine. Făcînd mai bine, am toc-
mit ca lutul olariului. Au doară cela ce ară va
ara pămîntul toată ziua? Au zice-va lutul ola-
riului: 'Ce faci, căci nu lucrezi? nici ai mîini?'
Au răspunde-va zidirea către cela ce au
10 frămîntat pre dînsa? Cela ce zice părinte-
lui: 'Ce vei naşte?' şi maicii: 'Ce chinuieşti?'"
11 Că aşa zice Domnul Dumnezău, Cel Sfînt al
lui Israil, Cela ce au făcut ceale viitoare:
„Întrebaţi-Mă pentru fiii Miei, şi pentru fap-
12 tele mînilor Meale porunciţi-Mi. Eu am
făcut pămîntul şi om preste el, Eu cu mîna
Mea am întărit ceriul, Eu tuturor stealelor am
13 poruncit. Eu l-am sculat pre el cu direptate
împărat, şi toate căile lui – direapte; acesta va
zidi cetatea Mea şi robimea norodului Mieu va
întoarce, nu cu răscumpărări, nice cu daruri"
14 – zice Domnul Savaoth. Aşa zice Domnul
Savaoth: „Ostenit-au Eghipetul şi neguţăto-
ria ethiopilor, şi savaimii, oamenii cei nalţi, la
tine vor treace şi ţie vor fi robi, şi denapoia ta
vor veni legaţi cu cătuş, şi vor treace către tine
şi se vor închina ţie şi întru tine se vor ruga,
căce întru tine e Dumnezău, şi: 'Nu iaste Dum-
15 nezău afară den Tine, Pentru că Tu eşti Dum-
nezău, şi n-am ştiut, Dumnezăul lui Israil, mîn-
16 tuitoriu'". Ruşina-să-vor şi să vor înfrunta
toţi ceia ce să împotrivescu Lui, şi vor mearge
cu ruşine; înnoiţi-vă către Mine, ostroave!
Israil mîntuiaşte-se de Domnul, mîntuire 17
veacinică; nu să vor ruşina şi nu să vor
înfrunta pînă în veac încă (pentru că nu încă
se vor ruşina, măcară că pentru rătăcirea idolilor
s-au înfruntat mainte). Căci aşa zice Dom- 18
nul, Cela ce au făcut ceriul – Acesta e Dumne-
zău, Cel ce au arătat pămîntul şi au făcut pre
el, Acesta au rînduit pre el, nu întru deşărt au
făcut pre el, ce a să lăcui au zidit pre el: „Eu
sînt Domnul, şi nu iaste încă. Nu întru 19
ascunsu am grăit, nici în locul pămîntului
întunecos, n-am zisu semenţiei lui Iacov: 'În
deşărt cercaţi!' Eu sînt Domnul, Cela ce
grăiescu cu direptate şi vestescu adevărul.
Adunaţi-vă şi veniţi, sfătuiţi-vă împreună, 20
ceia ce vă mîntuiţi de la limbi. N-au conoscut
ceia ce rădică lemnul cioplitura lor şi ceia ce
să roagă către dumnezei carii nu mîntuiescu.
Cei ce vestescu, apropie-se, pentru ca să 21
cunoască împreună – Cine au făcut aceastea
auzite den ceput? Atuncea va vesti voao – Nu-s
Eu Domnul? Dumnezău nu iaste altul afară
den Mine, dirept şi mîntuitoriu nu iaste afară
den Mine. Întoarceţi-vă către Mine şi vă 22
veţi mîntui, cei de la marginea pămîntului, Eu
sînt Dumnezău, şi nu iaste altul. Asupra 23
Mea Mă jur! De nu va ieşi den gura Mea
direptate, cuvintele Meale nu se vor întoarce,
căci Mie se va pleca tot genuchiul şi va jura
toată limba Pre Dumnezău, zicînd: 'Direp- 24
tate şi mărire către El va veni, şi să vor ruşina
toţi ceia ce să împart pre ei. De la Domnul se
vor îndirepta, Şi întru Dumnezeu se va 25
slăvi toată sămînţa fiilor lui Israil'".

CAP XLVI

Căzu Vil, să zdrobi Dagon, făcură-se 1
cioplitele lor spre hiară şi dobitoace;
rîdicaţi pre eale legate ca sarcena la
cel ostenit, Obosit şi flămînd, 2
neputînd împreună, carii nu vor
putea să să mîntuiască de la războiu, şi ei
robiţi s-au adus. „Ascultaţi-Mă, casa lui 3
Iacov şi toată rămăşiţa lui Israil, ceia ce să
rîdică den pîntece şi să pedepsesc den copilă-
rie: Pînă la bătrîneaţe Eu sînt, şi pînă veţi 4
îmbătrîni de tot Eu sînt, Eu sufăr pre voi, Eu
am făcut şi Eu voiu părăsi, Eu voiu apuca şi
voiu mîntui pre voi. Cu cine M-aţi asămă- 5
nat? Vedeţi, meşterşuguiţi-vă, ceia ce vă rătă-
ciţi. Şi ceia ce puneţi împreună aur den sac şi 6
argint cu cumpăna, pune-vor cu cumpăna şi năi-
mind aur au făcut făcute de mîni şi, plecîndu-se,
să închină lui. Rîdică pre el pre umăr, şi merg; 7
şi de vor pune pre el, pre locul lui rămîne, nu se
va mişca; şi carele va striga către el, nu va ascul-

ta, de la reale nu-l va mîntui pre el.
8 Aduceţi-vă aminte de aceastea şi suspinaţi,
pocăiţi-vă, cei rătăciţi, întoarceţi-vă cu inima.
9 Şi vă aduceţi aminte ceale de mai nainte den
veac, că Eu sînt Dumnezău, şi nu iaste altul
10 afară den Mine. Vestind mai nainte ceale
de apoi, pînă a nu să face aceastea, şi
împreună s-au săvîrşit; şi am zis: Tot sfatul
Mieu va sta şi toate cîte am sfătuit face-voiu,
11 Chemînd de la răsărituri pasăre şi de la
pămînt de departe pentru carele am sfătuit,
am grăit şi încă am adus, zidit-am şi am făcut,
adusu-l-am pre el şi am sporit calea lui.
12 Auziţi-Mă, ceia ce aţi pierdut inima, cei
13 departe de la direptate. Apropiat-am
direptatea Mea, nu se va depărta, şi mîntuirea
celor de lîngă Mine nu voiu întîrzia. Dat-am în
Sion mîntuire lui Israil spre mărire".

CAP XLVII

1 Pogoară-te, şezi pre pămînt, fecioară,
fata Vavilonului, şezi întră la pămînt,
nu iaste scaun, fata haldeilor, căci
încă nu vei adaoge a te chema moale
2 şi gingaşă. Ia moară, macină făină,
descopere rămăşiţa ta, cruţă cărunteaţele,
descopere pulpele, treci rîurile.
3 Descoperi-se-va ruşinea ta, arăta-se-vor ocărîle
tale; cel dirept de la tine voiu lua, încă nu vei mai
4 da la oameni". Cela ce te-au mîntuit pre tine,
Domnul Savaoth – numele Lui, Sfîntul lui
5 Israil: „Şăzi umilită, întră la întunearec,
fata haldeilor, nu te vei mai chema încă puterea
6 rea împărăţiei. Întărîtatu-M-am pre norodul
dul Mieu, pîngărit-ai moştenirea Mea. Eu am
dat pre ei în mîna ta, şi tu nu le-ai dat lor milă,
7 celui mai bătrîn ai îngreuiat jugul foarte. Şi
ai zis: 'În veac voiu fi stăpînă!' N-ai gîndit
aceastea în inima ta, nici ţi-ai adus aminte de
8 ceale de apoi. Acum, dară, ascultă aceastea,
tea, gingaşo, ceaea ce şăzi, cea ce nădejduieşti,
duieşti, ceaea ce zice în inima ei: 'Eu sînt, şi nu
iaste alta; nu voiu şădea văduo, nici voiu
9 conoaşte sărăcia'. Şi acum vor veni preste
tine aceaste 2 fără de veaste, într-o zi: nefeciorie
ciorie şi vădovie; veni-vor fără de veaste
asupra ta, întru fărmăcătoria ta, în putearea
10 vrăjitorilor tăi foarte. Cu nădeajdea vicleniii
niii tale, şi tu ai zis: 'Eu sînt, şi nu iaste alta!'
Conoaşte că priceaperea acestora va fi şi
curvia ta ţie ruşine. Şi ai zis cu inima ta: 'Eu
11 sînt, şi nu iaste alta!' Şi va veni asupra ta
peire, şi nu vei conoaşte, şi vei cădea într-însa;
şi va veni la tine chinuire, nu vei putea să te
faci curată; şi va veni asupra ta fără de veaste
12 peire, şi nu vei conoaşte. Stăi acum întru
vrăjile tale şi întru multă fărmăcătoria ta,
carele învăţai den tinereaţele tale, de
vei putea să-ţi foloseşti, de vei putea cîndai să
te întăreşti. Ostenit-ai întru sfaturile tale, 13
stea dară şi te mîntuiască pre tine cuvîntătorii
de stealele ceriului, ceia ce văd stealele vestească
tească ţie ce va să vie asupra ta. Iată, toţi ca 14
uscăciunile preste foc se vor arde de tot şi nu
vor scoate sufletul lor den para focului; căci ai
cărbuni de foc, arde-va preste ei. Aceştea 15
vor fi ţie ajutoriu, ostenit-ai întru premenire
den tinereaţe, omul dentru sine au rătăcit, şi
ţie nu iaste mîntuire".

CAP XLVIII

Ascultaţ aceastea, casa lui Iacov, cei 1
chemaţ pre numele lui Israil şi den
apa Iudei aţ ieşit, ceia ce vă juraţ pre
numele Domnului Dumnezăului lui
Israil, pomenindu-se nu cu adeverie
ciune, nici cu direptate, Şi sprejenindu-vă 2
cu numele cetăţii cei sfinte şi pre Dumnezăul
lui Israil vă răzimaţ, Domnul Savaoth – numele
mele Lui: „Ceale mai denainte încă le-am 3
vestit, şi den rostul Mieu au ieşit şi auzit s-au
făcut; fără de veaste au făcut şi au venit.
Cunosc că năsîlnic eşti şi vînă de fier – gîtul 4
tău, şi fruntea ta – de aramă. Şi am vestit 5
ţie de multe, pînă a nu veni ceale ce vor să vie
asupra ta, auzit ţie am făcut, ca nu cîndai să
zici că 'Idolii miei au făcut', şi vei zice că 'Ceale
cioplite şi ceale vărsate mi-au poruncit mie'.
Auzit-aţ toate, şi voi n-aţ cunoscut; ce încă şi 6
acum auzite ţie ţi-am făcut ceale noao de
acum, care sînt să să facă, şi n-ai zis. Acum 7
să face, şi nu mai demult, şi nu la ceale mai
denainte zile, şi ai auzit aceastea, să nu zici:
'Aşa, ştiu pre eale'. Nici ai conoscut, nici ai 8
ştiut, nici den ceput am deşchis ţie urechile,
pentru că am cunoscut că defăimînd vei
defăima şi fără de leage încă den pîntece te vei
chema. Pentru numele Mieu arăta-voiu 9
ţie mînia Mea şi ceale mărite ale Meale
aduce-le-voiu preste tine, pentru ca să nu te
pierz de tot. Iată, am vîndut pre tine nu pre 10
argint, şi te-am curăţit den cuptoriul sărăciei.
Pentru Mine face-voiu ţie, căci cu numele 11
Mieu să spurcă, şi mărirea Mea altuia nu o
voiu da. Ascultă-Mă, Iacove, şi Israil, pre 12
carele Eu chem: Eu sînt Cel dentîiu şi Eu sînt
în veac. Şi mîna Mea au întemeiat 13
pămîntul, şi direapta Mea au întărit ceriul.
Chema-voiu pre ei şi vor sta împreună. Şi 14
se vor aduna toţi şi vor auzi. Cine au spus lor
aceastea? Iubindu-te, am făcut voia ta asupra
Vavilonului, ca să rădic sămînţa haldeilor. Eu 15
am grăit, Eu am chemat, adus-am pre el şi am
sporit calea lui. Apropiaţi-vă cătră Mine şi ascultaţi
cultaţi aceastea: Nu den ceput întru ascuns am 16
grăit, cînd s-au făcut acolo eram". Şi acum

Domnul Domnul au trimis pre mine şi Duhul
17 Lui. Aşa zice Domnul, Cela ce au mîntuit
pre tine, Sfîntul lui Israil: „Eu, Domnul Dum-
nezăul tău, am arătat ţie ca să afli tu calea
18 întru carea vei mearge întru ea. Şi, de ai
[fi] auzit poruncile Meale, fi s-ar făcut ca un
rîu pacea ta şi direptatea ta ca valul mării.
19 Şi s-ar fi făcut ca năsipul sămînţa ta şi fiii pîn-
tecelui tău ca ţărîna pămîntului. Nici acum nu
te vei piarde de tot, nici va peri numele tău
20 înaintea Mea. Ieşi den Vavilon, fugind de la
haldei; glas de veselie vestiţi şi auzită să să
facă aceasta, vestiţi pînă la marginea pămîn-
tului, ziceţ: 'Mîntuit-au Domnul pre robul Lui,
21 pre Iacov. Şi, de se vor însetoşa, în pustiiu
aduce-va pre ei, apă den piatră scote-le-va
lor'; sparge-se-va piatra şi cură-va apă şi va
22 bea norodul Mieu. Nu iaste a să bucura –
zice Domnul – celor necuraţ".

CAP XLIX

1 Ascultaţi-Mă, ostroave, şi luaţi aminte,
limbi! Pren vreame multă sta-va, zice
Domnul. Den pîntecele maicii Meale
2 au chemat numele Mieu, Şi au pus
gura Ta ca o sabie ascuţită şi supt
acoperemîntul mîinii Lui au ascuns pre Mine,
pusu-M-au ca o săgeată aleasă şi în tulba Lui
3 M-au ascuns pre Mine. Şi zise Mie: „Robul
Mieu eşti Tu, Israil, şi întru Tine Mă voiu
4 proslăvi". Şi Eu ziş: „În deşărt osteniiu, în
zadar şi întru nemică am dat vîrtutea Mea";
pentru aceaea judecata Mea lîngă Domnul
iaste şi durearea Mea înaintea Dumnezeului
5 Mieu. Şi acum aşa zice Domnul, Cela ce
M-au zidit den pîntece rob Lui, ca să adune
pre Iacov către El şi pre Israil – Mă voiu
aduna şi Mă voiu slăvi înaintea Domnului, şi
6 Dumnezeul Mieu fi-M-va Mie vîrtute – Şi
zise Mie: „Mare iaste Ţie a Te chema Fiiul
Mieu, ca să întăreşti neamurile lui Iacov, şi
răsipirea lui Israil întoarce; iată, am dat pre
Tine spre făgăduinţa neamului, spre Lumină
limbilor, ca să fii Tu spre mîntuire pînă la
7 marginea pămîntului". Aşa zice Domnul,
Cela ce te-au izbăvit, Dumnezeul lui Israil:
„Sfinţiţ pre Cela ce defaimă sufletul Lui, pre
Cela ce să uraşte de limbi, pre Robul boiari-
lor; împăraţi vor vedea pre El, şi să vor scula
boiarii şi să vor închina Lui pentru Domnul,
căci credincios iaste Sfîntul lui Israil, şi am
8 ales pre Tine". Aşa zice Domnul: „În vreame
priimită am ascultat pre Tine şi în zi de mîntuire
am ajutat Ţie, şi Te-am zidit şi Te-am dat spre
făgăduinţa limbilor, ca să aşăzi pămîntul şi să
9 moştineşti moşteniri pustii, Zicînd celor
den legături: 'Ieşiţi!', şi celor de la întunearec
a să descoperi". În toate căile să vor paşte şi
10 în toate cărările – păşunea lor. Nu vor flă-
mînzi, nici vor înseta, nici va lovi pre ei căl-
dura, nici soarele, ce Cela ce miluiaşte pre ei îi
va mîngîia şi pren izvoară de ape aduce-va
pre ei. Şi voiu pune toată măgura spre cale 11
şi toată cărarea spre păşunea lor. Iată, 12
aceştea de departe vor veni, aceştea de la
miazănoapte şi de la mare, şi alţii den pămîn-
tul persilor. Veseliţi-vă, ceriuri, şi să să 13
bucure pămîntul, strige măgurile veselie şi
dealurile direptate, căci au miluit Dumnezeu
pre norodul Lui şi pre cei smeriţi ai norodului
Său i-au mîngîiat. Şi zise Sion: „Părăsitu- 14
m-au Domnul, şi Domnul m-au uitat pre
mine". „Au uita-va muiarea copilul ei? sau 15
a nu milui fiii pîntecelui ei? Iară deşi aceastea
va uita muiarea, iară Eu nu voiu uita pre tine"
– zise Domnul. Iată, pre mînile Meale am 16
zugrăvit zidurile tale, şi înaintea Mea eşti
pururea. Şi curînd te vei zidi de care te-ai 17
surpat, şi ceia ce au pustiit pre tine ieşi-vor de
la tine. Rădică împrejur ochii tăi şi vezi pre 18
toţi: iată, s-au adunat şi au venit către tine; viu
– Eu, zice Domnul, că pre toţi pre ei ca o
podoabă-i vei îmbrăca şi vei pune împrejurul
tău pre ei, ca nevasta podoaba. Căci pus- 19
tiile tale şi ceale surpate şi ceale căzute, că
acum te vei strămuta de cei ce lăcuiesc, şi să
vor depărta de la tine ceia ce te înghit pre
tine. Pentru că vor zice la urechile tale fiii 20
tăi pre carei ai pierdut: „Strîmt mie locul,
fă-m mie loc pentru ca să lăcuiesc". Şi vei 21
grăi întru inema ta: „Cine au născut mie pre
aceştea? Şi eu fără de feciori sînt şi văduo,
nemearnecă şi închisă, şi pre aceştea cine mi
i-au hrănit? Şi eu am rămas sîngură, dară
aceştea unde au fost?" Aşa zice Domnul 22
Domnul: „Iată, rădic la limbi mîna Mea şi la
ostroave rădica-voiu semnul Mieu; şi voiu
aduce pre fiii tăi în sîn, şi pre featele tale
preste umăr le vor rădica. Şi vor fi împă- 23
raţi aplecători ţie, şi împărăteasele lor – doici
ţie; preste faţa pămîntului închina-se-vor ţie
şi ţărîna picioarelor tale vor linge; şi vei
cunoaşte că Eu – Domnul Dumnezeu, şi nu
să vor ruşina ceia ce îngăduiesc pre Mine".
Au lua-va neştine de la uriaş prăzi? Şi de va 24
robi neştine cu strîmbătate, hălădui-va?
Căce aşa zice Domnul, că „De va robi neştine 25
uriaş, lua-va prăzi; şi, luînd de la cela ce
poate, să va mîntui; şi Eu judecata ta voiu
judeca, şi Eu pre fiii Miei voiu mîntui. Şi 26
vor mînca ceia ce au necăjit pre tine trupurile
lor, şi vor bea ca vinul nou sîngele lor, şi să va
îmbăta tot trupul, căci Eu – Domnul, Cela ce
am mîntuit pre tine şi sprejănind vîrtutea
lui Iacov".

CAP L

1 Aşa zice Domnul: „Care e cartea slobo-
zirei maicii voastre, cu carea am slo-
bozit pre ea? Sau cu ce datornic (al
celor ce Mă vînd pre Mine, cu carele)
am vîndut pre voi (lui)? Iată, cu păca-
tele voastre v-aţi vîndut, şi cu fărălegile
2 voastre am trimis maica voastră. (Cu trup)
pentru căci am venit şi nu era om? chemat-am,
şi nu era cel ce să auză. Au nu poate mîna Mea
a mîntui, au nu pociu a scoate? Iată, cu dove-
deala Mea pustii-voiu marea şi voiu pune rîu-
rile pustie şi să vor usca peştii lor, nefiind
3 apă, şi vor muri cu seate. Îmbrăca-voiu
ceriul cu întunearec şi ca un sac voiu pune
4 învălitura lui“. Domnul Domnul Îm dă Mie
limba învăţăturii, ca să cunoscu cînd să cade
5 a zice cuvîntu. Puse-Mi dimineaţa, dimi-
6 neaţa puse-Mi Mie ureache a auzi. Şi învă-
ţătura Domnului Domnului deşchide-Mi Mie
urechile, şi Eu nu Mă împoncişăz, nice prices-
7 cu. Umărul Mieu l-am dat spre bătăi şi făl-
cile Meale spre palme, şi obrazul Mieu nu
8 l-am întors de cătră ruşinea scuipiturilor. Şi
Domnul Domnul ajutoriu Mie Îm fu, pentru
aceaea nu M-am înfruntat, ce am pus obrazul
Mieu ca o piatră tare, şi cunoscuiu că nu Mă
9 voiu ruşina. Căce să apropie Cela ce au
îndireptat pre Mine. Cine e cel ce să judecă cu
Mine? Stea împotriva Mea împreună. Şi cine
e cel ce să judecă cu Mine? Apropie-se de
Mine. Iată, Domnul Domnul va ajuta Mie;
cine-M va face rău Mie? Iată, toţi voi ca o
haină vă veţi vechi şi ca cariul va mînca pre
10 voi. Cine e întru voi cela ce să teame de
Domnul? Asculte glasul Slugii Lui. Cei ce
merg întru întunearec şi nu iaste lor lumină,
nădejduiţi pre numele Domnului şi vă răzi-
11 maţi pre Domnul. Iată, toţi voi foc ardeţi şi
întăriţi para focului; meargeţi cu lumina focu-
lui vostru şi cu para carea aţi aţîţat. Pentru
Mine s-au făcut aceastea voao, cu mîhnire
veţi adormi.

CAP LI

1 Auziţi-Mă, ceia ce goniţi direptul şi cer-
caţi pre Domnul! Priviţi la piatra cea
întărită carea aţi cioplit şi la gaura
2 gropii carea aţi săpat. Priviţi la
Avraam, tatul vostru, şi la Sarra,
ceaea ce chinuiaşte pre voi; căce unul era, şi
am chemat pre el şi l-am blagoslovit pre el şi
3 l-am îndrăgit pre el şi l-am înmulţit pre el. Şi
pre tine acum te voiu mîngîia, Sione, şi am
mîngîiat toate pustiile lui, şi voiu pune pustiile
lui ca raiul şi ceale de cătră apusurile lui ca
raiul Domnului; veselie şi bucurie afla-vor
4 întru el, mărturisire şi glas de laudă. Ascul-
taţi-Mă, ascultaţi-Mă, norodul Mieu, şi împăraţi,
cătră Mine luaţi aminte, căce leage de la Mine
va ieşi şi judecata Mea – spre lumina limbi-
lor. Apropie-se curînd direptatea Mea şi 5
va ieşi ca o lumină mîntuitoriul Mieu, şi la
braţul Mieu limbi vor nădejdui; pre Mine
ostroavele Mă îngăduiescu şi pre braţul Mieu
vor nădejdui. Rădicaţi la ceriu ochii voştri 6
şi priviţi la pămînt jos, căce ceriul ca fumul
s-au întărit şi pămîntul ca o haină se va vechi;
şi ceia ce lăcuiesc ca aceastea vor muri, şi
mîntuitoriul Mieu în veac va fi şi direptatea
Mea nu va lipsi. Auziţi-Mă, ceia ce ştiţ 7
judecata, nărodul Mieu, căruia e leagea Mea
în inima voastră: nu vă teameţ de mustrarea
oamenilor şi cu defăimarea lor nu vă biruiţ,
Pentru că ca o haină se va mînca de vreame şi 8
ca lîna să va mînca de molii; iară direptatea
Mea în veac va fi, şi mîntuirea Mea spre nea-
muri de neamuri. Scoală-te, scoală-te, 9
Ierusalime, şi te îmbracă cu vîrtutea braţului
tău; scoală-te ca den ceputul zilei, ca neamul
veacului. Au nu eşti Tu Cela ce ai cioplit lăţi-
mea rumpînd pre bălaur, nu eşti Tu Cela ce 10
pustieşti marea, apa, mulţimea beznii, Ceaea
ce ai pus adîncurile mării cale de trecătoare
celor ce să izbăvesc şi să mîntuiesc? Pentru 11
că de Domnul se vor întoarce şi vor veni la
Sion cu veselie şi cu bucurie veacinică, pentru
că pre capul lor – laudă; şi veselie îi va apuca
pre ei, fugit-au durearea şi mîhnirea şi suspi-
nul. Eu sînt, Eu sînt Acela ce te mîngîiu! 12
Cunoaşte cine fiind tu te-ai spăimîntat de om
muritoriu şi de fiiul omului, carii ca iarba s-au
uscat. Şi ai uitat pre Dumnezău, Carele 13
te-au făcut pre tine, pre Cela ce au făcut ceriul
şi au întemeiat pămîntul, şi te temeai pururea
în toate zilele de obrazul mîniei ceia ce necă-
jaşte pre tine, pentru că în ce chip au sfătuit ca
să te rădice pre tine; şi acum unde e mînia
celui ce te necăjaşte? Pentru că mîntuindu-te 14
tu, nu va sta, nici va zăbovi, şi nu va omorî
spre stricare şi nu va lipsi pîinea lui. Căci 15
Eu – Dumnezăul tău, Cela ce turbură marea şi
sună valurile ei, Domnul Savaoth. Pune-voiu 16
cuvintele Meale în rostul tău şi supt umbra
mîinii Meale te voiu acoperi, întru care am
întărit ceriul şi am întemeiat pămîntul; şi va
zice Sionul: „Domnul eşti Tu!“ Scoală-te, 17
scoală-te, învie, Ierusalimule, cela ce ai băut
den mîna Domnului păharul mîniei Lui,
pentru că păharul căderii, cupa mîniei ai băut
şi ai deşărtat. Şi nu era cel ce să te mîngîie den 18
toţi fiii tăi carii ai născut, şi nu era cela ce să te
apuce de mînă nici den toţi fiii tăi carii ai înăl-
ţat. Pentru aceaea aceastea-s împotrivă ţie – 19
cine se va mîhni pre tine? Cădeare şi zdrobire,
foamete şi sabie. Cine te va mîngîia? Fiii tăi – 20

ceia ce-s lipsiţ, ceia ce dorm pre marginea
a toată ieşirea, ca o sfeclă jumătate fiartă,
cei plini de mînia Domnului, slobonogiţ
21 pren mînia Domnului Dumnezău. Pentru
aceaea ascultă, smerită şi îmbătată, nu de vin!
22 Aşa zice Domnul Domnul Dumnezău, Cela ce
judecă pre nărodul Lui: „Iată, am luat den
mîna ta păharul căderii, cupa mîniei Meale, şi
23 nu vei mai adaoge încă a-l bea! Şi voiu da
pre el în mîinile celor ce au năpăstuit pre tine
şi celor ce au smerit pre tine, carii au zis sufle-
tului tău: 'Pleacă-te, pentru ca să treacem!' Şi
ai pus tocma cu pămîntul ceale den lăuntru ale
tale afară la cei ce merg alăturea".

CAP LII

1 Rădică-te, rădică-te, Sionule, îmbracă
vîrtutea ta, Sionule, şi tu îmbracă mă-
rirea ta, Ierusalime, cetatea cea sfîn-
tă! Nu va mai adaoge a treace pren
2 tine neobrezuit şi necurat. Scutură
ţărîna şi te scoală, şăzi, Ierusalime; dezbracă
legătura gîtului tău, cea robită, fata Sionu-
3 lui. Căci aceastea zice Domnul: „În dar v-aţ
vîndut şi nu cu argint vă veţi răscumpăra".
4 Căci aşa zice Domnul Domnul Dumnezău:
„La Eghipet au pogorît norodul Mieu mai
nainte ca să nemernicească acolo, şi la asi-
5 riani cu sila s-au adunat. Şi acum ce va fi
aicea? – aceastea zice Domnul: Căci s-au luat
norodul Mieu în dar, miraţi-vă şi văietaţi-vă;
– aceastea zice Domnul: Pren voi pururea
numele Mieu să blastemă întru limbi.
6 Pentru aceaea va conoaşte norodul Mieu
numele Mieu, în ziua aceaea, căci Eu sînt
7 Acela ce grăiesc, de faţă sînt". Ca ceasul
preste munţi, cîtu-s de înfrumuseţate picioa-
rele celor ce binevestesc auzirea păcii, ca cel
ce binevesteaşte ceale bune, că auzită va face
mîntuirea ta, zicînd Sion: „Împărăţi-va ţie
8 Dumnezău!" Căci glasul celor ce păzesc
pre tine s-au înălţat şi cu glasul împreună se
va veseli, căci ochi către ochi vor vedea cînd
9 va milui Domnul pre Sion. Strige veselie
împreună pustiile Ierusalimului, căci au miluit
10 Domnul pre el şi au mîntuit Ierusalimul. Şi
va descoperi Domnul braţul cel sfînt al Lui
înaintea tuturor limbilor, şi vor vedea toate
marginile pămîntului mîntuirea cea de la
11 Dumnezăul nostru. Depărtaţi-vă, depărta-
ţi-vă, ieşiţi de acolo şi de necurat să nu vă
atingeţi, ieşiţi den mijlocul lui, osebiţi-vă, ceia
12 ce purtaţi unealtele Domnului. Căci nu cu
turburare veţi ieşi, nici cu fugă veţi mearge,
pentru că va mearge înaintea voastră Dom-
nul, Cela ce vă adună pre voi, Dumnezăul
13 lui Israil. Iată, va priceape Fiiul Mieu, şi Se
va înălţa şi Se va mări şi Se va rîdica
foarte. În ce chip se vor spăminta asupra 14
Ta mulţi – aşa se va necinsti de cătră oameni
chipul Tău şi direapta Ta de fiii oamenilor –
Aşa se vor mira limbi multe de El, şi vor ţinea 15
împăraţi gura lor, căci cărora nu s-au vestit
pentru Dînsul vor vedea, şi cei ce n-au auzit
vor priceape.

CAP LIII

Doamne, cine au crezut auzului 1
nostru? Şi braţul Domnului la cine
s-au descoperit? Vestit-am ca un 2
copil înaintea Lui, ca rădăcina în
pămînt sătos; nu iaste chip la El, nici
mărire; şi văzum pre El, şi nu avea chip, nici
frumseaţe. Ce chipul Lui – necinstit şi lip- 3
sit mai mult decît toţi fiii oamenilor, om întru
rană fiind şi ştiind a purta boală, căci s-au
întors faţa Lui, să necinsti şi nu se socoti.
Acesta păcatele noastre poartă şi pentru noi 4
Să chinuiaşte, şi noi am gîndit a fi El în
dureare şi în rană de Dumnezău şi în patimă
rea. Şi El Să răni pentru păcatele noastre 5
şi Să bolnăvi pentru fărădelegile noastre;
învăţătura păcii iaste noao întru El, cu rana
Lui noi ne-am vindecat. Toţi ca nişte oi 6
ne-am rătăcit, om pre calea lui rătăci, şi Dom-
nul L-au dat pre El păcatelor noastre. Şi 7
El, pentru căci e chinuit, nu deşchide gura
Lui; ca o oaie spre junghiare să aduse şi ca
mielul înaintea celui ce tunde, fără de glas, aşa
nu deşchide gura Lui. Cu smerenie jude- 8
cata Lui s-au rîdicat; rudenia Lui cine o va
povesti? Căci să rîdică de la pămînt viaţa Lui,
de la fărădelegile norodului Mieu adusu-s-au
la moarte. Şi voiu da pre cei răi în loc de 9
îngroparea Lui şi pre cei avuţi în loc de moar-
tea Lui, căci fărădeleage n-au făcut, nici ficle-
şug în gura Lui. Şi Domnul va să-L cură- 10
ţască pre El de rană; de veţi da pentru păcat,
sufletul vostru vedea-va sămînţă îndelungată
cu viaţă. Şi va Domnul cu mîna Lui ca să 11
ia de la durearea sufletului Lui, să arate Lui
lumină şi să zidească cu înţeleagerea, să îndi-
repteaze pre Cel dirept, Cel ce bine lucrează
la mulţi, şi păcatele lor Acesta le va purta.
Pentru aceaea Acesta va moşteni pre mulţi şi 12
prăzile celor tari va împărţi, pentru carea
s-au dat la moarte sufletul Lui, şi întru cei fără
de leage să socoti; şi El păcatele multora au
suferit şi pentru fărădelegile lor S-au dat.

CAP LIV

Veseleaşte-te, stearpo, ceaea ce nu 1
naşte, rumpe şi strigă, ceaea ce nu
chinuieşti, căci mulţi sînt fiii pustiiu-
lui, mai vîrtos decît ai ceia ce are
pre bărbat, pentru că zise Domnul.
Lărgeaşte locul cortului tău şi pieile gar- 2

durilor tale înfige-le, nu te scumpi; lungeaşte
3 funile tale şi ţăruşii tăi întăreaşte! Încă în
na direapta şi în na stînga întinde, şi sămînţa
ta limbi va moşteni, şi cetăţ pustii vei sălăş-
4 lui. Nu te teame căci te-ai ruşinat, nici să te
înfruntezi căci te-ai ocărît, căci ruşine veaci-
nică vei uita şi ocara văduvirii tale să nu mai
5 pomeneşti încă. Căci domnul Cela ce te
face pre tine e, Domnul Savaoth – numele
Lui; şi Cela ce au mîntuit pre tine Acesta e,
Dumnezeul lui Israil la tot pămîntul să va che-
6 ma. Nu ca o muiare părăsită şi cu puţin
suflet chemat-au pre tine Domnul, nici ca o
muiare den tinireaţe urîtă, zise Dumnezeul
7 tău. Puţină vreame te lăsaiu, şi cu milă
8 mare te voiu milui. Cu mînie puţină am
întors faţa Mea de către tine, şi cu milă veaci-
nică te voiu milui, zise Cel ce te-au izbăvit,
9 Domnul. De la apa cea de la Noe aceasta Îm
iaste, precum am jurat către el în vreamea
aceaea pămîntului, să nu se mînie pre tine
10 încă, nici cu înfricoşarea ta. Munţii a să
premeni, nici dealurile tale să vor mai clăti,
aşa nici cea de la Mine milă ţie va lipsi, nici
făgăduinţa păcii Meale nu se va muta, pentru
11 că au zis „Blînd – ţie“ Domnul. Smerită şi
neaşăzată, nu te mîngîiaş; iată, Eu gătesc ţie
anthrax – piatra ta, şi temeaile tale – zamfir.
12 Şi voiu pune zăbrealele tale iaspin, şi porţile
tale pietri, de criştal pietri, şi curtea ta pietri
13 alease. Şi pre toţi fiii tăi învăţaţ lui Dumne-
14 zeu şi întru multă pace – fiii tăi. Şi cu direp-
tate te vei zidi, fericindu-te de cei strîmbi, şi
nu te vei teame, şi groază nu se va apropia ţie.
15 Iată, nemearnici vor veni pren Mine şi vor
lăcui lîngă tine, şi spre tine vor pribegi.
16 Iată, Eu te-am zidit pre tine, nu ca faurul
suflînd în căţie cărbunii şi scoţînd vas la lucru;
17 şi Eu te-am zidit, nu la peire a te strica. Tot
vasul făcut spre tine nu se va spori, şi tot gla-
sul să va scula spre tine la judecată; pre toţi
pre ei vei birui, şi vinovaţii tăi fi-vor într-însa.
Iaste moştenire celor ce slujăsc Domnului, şi
voi Mie veţi fi direpţi, zice Domnul.

CAP LV

1 Ceia ce sînteţ însătoşaţ, păsaţ la apă; şi
cîţi n-aveţ argint, mergînd cumpăraţ
şi mîncaţ, şi meargeţ şi cumpăraţ fără
de argint şi fără preţ vin şi seu.
2 Direpţ ce cinstiţ argintul nu în pîine?
3 Şi truda voastră nu spre săturare? Ascul-
taţă-Mă, şi veţi mînca ceale bune şi să va desfăta
întru bunătăţi sufletul vostru. Luaţi aminte
cu urechile voastre şi urmaţi căilor Mea-
le. Ascultaţi-Mă, şi va trăi întru bunătăţi
sufletul vostru. Şi voiu pune voao făgăduinţă
veacinică ceale curate ale lui David, ceale cre-
dincioase. Iată, mărturie în limbi am dat 4
pre el, biruitoriu şi poruncitoriu limbilor. Iată, 5
limbi carele n-au ştiut pre tine chema-te-vor,
şi noroadele carele nu ştiu pre tine spre tine
vor pribegi, pentru Domnul Dumnezăul tău şi
Sfîntul lui Israil, căci au mărit pre tine.
Cercaţi pre Domnul şi, aflînd pre El, che- 6
maţi-L. Şi cînd S-ar apropia de voi, Să lase 7
cel necurat căile lui şi omul fără de leage sfa-
turile lui şi să să întoarcă către Domnul, şi să
va milui, şi către Dumnezăul vostru, căce
întru mult va lăsa păcatele voastre. Pentru 8
că nu-s sfaturile Meale ca sfaturile voastre,
nici căile Meale ca căile voastre, zice Dom-
nul. Ce în ce chip iaste depărtat ceriul de 9
pămînt, aşa e depărtată calea Mea de către
căile voastre şi cugetele voastre de la cugetul
Mieu. Pentru că în ce chip s-ar pogorî 10
ploaia au zăpada de la ceriu şi nu se va
întorce pînă unde va îmbăta pămîntul şi să va
topi şi va răsări şi va da sămînţă celui ce
samănă şi pîine la mîncare, Aşa va fi cuvîn- 11
tul Mieu, carele va ieşi den gura Mea, nu se va
întoarce către Mine deşărt pînă unde să vor
săvîrşi oricîte am vrut, şi voiu spori căile tale
şi poruncile Meale. Pentru că cu veselie 12
veţi ieşi şi cu bucurie vă veţi învăţa; pentru că
munţii şi dealurile vor sălta, aşteptînd pre voi
cu bucurie, şi toate leamnele ţarinii să vor lovi
cu stîlpările, Şi în loc de papοră să va sui 13
chiparos, şi în loc de măceş să va sui mirsina;
şi va fi Domnul în nume şi în semnu veacinic
şi nu va lipsi.

CAP LVI

Aceastea zice Domnul: „Păziţi judecata 1
şi faceţi direptate, pentru că s-au
apropiat păharul Mieu a veni şi mila
Mea a să descoperi“. Fericit băr- 2
batul carele face aceastea şi omul
care să ţine de eale, şi păzind sîmbetele a nu le
spurca, şi păzind mînile lui, ca să nu facă
strîmbătăţi. Nu zică cel striin de neam, cel 3
ce e aproape către Domnul, zicînd: „Cu osă-
bire mă va osăbi poate fi pre mine Domnul de
la norodul Lui!“ Şi nu zică scopitul că „Lemnu
sînt eu sec!“ Că aceastea zice Domnul hadî- 4
milor, că „De vor păzi sîmbetele Meale şi vor
aleage ceale ce Eu voiu şi să vor ţinea de făgă-
duinţa Mea, da-voiu lor în casa Mea şi în zidul
Mieu loc numit, mai bun decît fii şi feate; Nu- 5
me veacinic voiu da lor şi nu va lipsi. Şi celor 6
aleşi striini de fealiu, ceia ce sînt lîngă Domnul a
slujirea Lui şi a iubi numele Domnului, ca să fie
Lui spre robi şi roabe, şi pre toţi ceia ce păzesc

sîmbetele Meale, să nu le spurce, şi pre cei ce
7 să ţin de făgăduinţa Mea, Băga-i-voiu pre
dînşii la muntele cel sfînt al Mieu şi voiu veseli
pre ei în casa rugii Meale; arderile-de-tot ale
lor şi jîrtvele lor fi-vor priimite pre jîrtăvnicul
Mieu, pentru că casa Mea casă de rugă să va
8 chema la toate limbile". Zise Domnul, Cela
ce adună pre cei răsipiţi ai lui Israil, că „Voiu
9 aduna preste el adunare". Toate hiarăle
ceale sălbateci, veniţi, mîncaţi, toate hiarăle
10 dumbrăvii. Vedeţi că au orbit toţi, n-au
cunoscut; toţi cîinii – năuci, nu vor putea
lătra, visînd aşternutul, iubind adormita.
11 Şi cîinii – fără ruşine la suflet, neştiind saţiul;
şi sînt hicleani, neştiind înţeleagerea; toţi la
căile lor au urmat, fieştecarele după a lui pri-
12 sosire pre marginile lui: „Veniţ, să luăm
vin şi să ne îmbătăm beţie! Şi va fi ca această
zi, mîine, mare împrejurul tău".

CAP LVII

1 Cît de tare vedeţ cum direptul au perit,
şi nici un om priimeaşte la inimă, şi
bărbaţi direpţi să rîdică, şi nimeni nu
priceape, pentru că de către faţa
2 strîmbătăţii să rîdică direptul. Fi-va
în pace îngroparea lui, rîdicatu-s-au den mij-
3 loc. Şi voi vă apropiaţi aicea, fii fără
de leage, sămînţa celor preacurvari şi a
4 curvei. Întru cine v-aţ desfătat? Şi spre
cine aţ deşchis gura voastră? Şi asupra cui aţ
slobozit limba voastră? Nu sînteţ voi fiii pier-
5 zării, sămînţă necinstită, Ceia ce să roagă
la idoli supt copaci deşi, junghind pre fiii lor în
6 văi, în mijlocul pietrilor? Aceaea ţi-e partea,
acesta e sorţul tău! Şi acelora ai vărsat turnări
şi acestora ai adus jîrtve. Pre aceştea dară nu
7 Mă voiu urgisi? – zice Domnul. Pre munte
nalt şi rîdicat, acolo e aşternutul tău, şi acolo
8 ai suit jîrtvele tale. Şi denapoia stîlpilor uşii
tale pus-ai pomeniri; gîndiiai că de te vei
depărta de la Mine, mai mult ceva vei avea.
9 Iubiş pre ceia ce dormu cu tine Şi ai mulţit
curvia ta cu ei şi mulţi ai făcut pe cei departe
de la tine. Şi ai trimis soli preste hotarăle tale,
10 şi te întorseş şi te-ai smerit pînă la iad. Cu
multe căile tale ai ostenit, şi n-ai zis: „Înceta-
voiu, întărindu-Mă", căci ai făcut aceastea,
11 pentru aceaea nu te-ai rugat Mie. Tu de
care te-ai temut te-ai înfricoşat, şi M-ai min-
ţit, şi nu ţi-ai adus aminte de Mine, nici M-ai
luat în cuget, nici la inima ta? Şi Eu, văzînd
pre tine, trec cu vedearea, şi de Mine nu te-ai
12 temut. Şi Eu voiu vesti direptatea ta şi realele
13 tale, carele nu vor folosi ţie. Cînd vei striga,
scoaţă-te den necazul tău! Pentru că pre aceş-
tea toţi vîntul îi va lua şi-i va duce volbura.
Iară ceia ce să ţin de Mine agonisi-vor pămînt
şi vor moşteni măgura cea sfîntă a Mea. Şi 14
vor grăi: „Curăţiţ de către faţa lui căile şi rădi-
caţ împiedecări den calea nărodului Mieu".
Aceastea zice Cel Preaînalt, Cela ce întru înăl- 15
ţimi lăcuiaşte veacul, Sfînt întru sfinţi e
numele Lui, Domnul Preanalt întru sfinţi
odihnindu-Se şi la cei cu puţin suflet dînd
multă îngăduinţă şi dînd viaţă la cei zdrobiţi
cu inima: „Nu în veac voiu izbîndi pre voi, 16
nici pururea Mă voiu urgisi spre voi, pentru
că duhul de la Mine va ieşi şi suflarea toată Eu
am făcut. Pentru puţin oarece păcat am 17
mîhnit pre el şi l-am lovit pre el şi Mi-am
întors faţa Mea de la el, şi să mîhni şi mearse
trist în căile lui. Căile lui am văzut şi am 18
vindecat pre el şi am mîngîiat pre el şi am dat
lui mîngîiare adevărată, Pace preste pace 19
celor departe şi celor aproape fiind".Şi zise
Domnul: „Vindeca-voiu pre ei! Şi cei 20
strîmbi aşa se vor bate de valuri, şi a să odihni
nu vor putea. Nu iaste a să bucura celor ne- 21
curaţ" – zise Dumnezău.

CAP LVIII

Strigă cu puteare şi nu te conteni, ca o 1
trîmbiţă nalţă glasul tău şi vesteaşte
nărodului Mieu păcatele lor şi casei
lui Iacov fărădelegile lor. Pre Mine 2
den zi în zi ei Mă caută şi a cunoaşte
căile Meale pohtesc; ca un norod făcînd
direptate şi judecata Dumnezăului lui nepără-
sind, Îm ceru acum judecată dreaptă şi a să
apropia de Dumnăzău poftesc, Zicînd: „Ce 3
e, căci am postit şi n-ai văzut? Smerit-am
sufletele noastre şi n-ai conoscut?" Pentru
că în zilele posturilor voastre aflaţi voiele
voastre şi pre toţi cei de supt mînile voastre îi
asupriţi. Spre judecăţi şi sfăzi postiţi şi 4
bateţi cu pumni pre cel smerit; drept ce-M
postiţi, ca astăzi a să auzi întru strigare glasul
vostru? Nu acest post şi zi am ales Eu a 5
smeri omul sufletul lui; nici de vei îndupleca
ca un belciug grumazul tău şi sac şi cenuşă vei
aştearne supt tine, nici aşa veţi chema post
priimit. Nu ca acest post am ales, zice 6
Domnul, ce dezleagă toată legătura strîmbă-
tăţii, dezleagă îndărătniciile sîlnicilor, schim-
bări trimite pre cei surpaţi întru slobozire, şi
toată adunarea ta de scrisoare nedireaptă
sparge-o. Dumică la cel flămînd pîinea ta şi 7
pre săracii cei fără de acoperemînt bagă-i în
casa ta; de-l vei vedea gol, îmbracă-l, şi den
rudele semenţiei tale să nu treci cu vedea-
rea. Atuncea se va ivi de timpuriu lumina ta, 8
şi vindecările tale curînd vor răsări, şi va mear-

ge înaintea ta direptatea ta şi mărirea lui
9 Dumnezău te va cuprinde. Atuncea vei
striga, şi Dumnezău va asculta pre tine; încă
grăind tu, va zice: „Iată, de faţă sîntu!“ De vei
lua de la tine legătura şi întinderea de mînă şi
10 graiul răpştirei, Şi vei da celui flămînd pîi-
nea den sufletul tău şi sufletul smerit vei
sătura, atuncea va răsări întru întunearec
lumina ta, şi întunearecul tău – ca amiazăzi.
11 Şi va fi Dumnezăul tău cu tine împreună
pururea, şi te vei sătura în ce chip pofteaşte
sufletul tău. Şi oasele tale se vor îngrăşa şi vor
fi ca o grădină îmbătîndu-se şi ca un izvor pre
carele nu l-au părăsit apa; şi oasele tale ca
iarba vor răsări şi se vor îngrăşa, şi vor moş-
12 teni neamuri den neamuri. Şi se vor zidi ţie
ceale pustii veacinice, şi vor fi temeaiele tale
veacinice neamurile neamurilor; şi te vei
chema ziditoriu de îngrădire, şi cărările tale
13 ceale de pren mijloc vei înceta. De vei în-
toarce piciorul tău de la sîmbete, ca să nu faci
voile tale în ziua cea sfîntă, şi vei chema sîm-
betele gingaşă, sfinte Dumnezăului tău, şi nu
vei rîdica piciorul tău spre lucru, nici vei grăi
14 cuvînt cu urgie den gura ta, Şi vei fi nădej-
duind pre Domnul, şi te va sui preste bunătă-
ţile pămîntului, şi te va hrăni, moştenirea lui
Iacov, tătîne-tău, pentru că gura Domnului au
grăit aceastea.

CAP LIX

1 Au nu poate mîna Domnului a mîntui?
Au îngreuiat-au ureachea Lui ca să
2 nu asculte? Ce păcatele voastre
osebesc întru mijlocul vostru şi întru
mijlocul lui Dumnezău, şi pentru
păcatele voastre au întors faţa despre voi,
3 ca să nu vă miluiască. Pentru că mînile
voastre pîngărite-s cu sînge şi deagetele
voastre întru păcate; şi buzele voastre au
grăit fărădeleage şi limba voastră strîmbătate
4 cugetă. Nimeni nu grăiaşte direapte, nici
iaste judecată adevărată; nădejduiesc pre
ceale deşarte şi grăiesc deşarte, căci nasc
5 dureare şi fată fărădeleage. Oaole aspide-
lor au spart şi pînza păianjănului ţes, şi cel ce
va să mănînce den oaole lor, sfărîmînd vîrful,
6 află într-însul şi vasilisc. Pînza lor nu va fi
ca haina, nici să vor îmbrăca den faptele lor,
pentru că lucrurile lor sînt lucrurile fărădele-
7 gii. Şi picioarele lor spre vicleşug aleargă,
grabnici sînt a vărsa sînge; şi gîndurile lor –
gînduri de ucideri, zdrobire şi chinuire – în căile
8 lor. Şi calea păcii nu o ştiu, şi nu iaste judecată
întru căile lor, pentru că cărările lor stricate-s,
9 carele urdină, şi nu ştiu pacea. Pentru aceaea
depărtă-se judecata de la ei, şi nu-i va apuca
pre ei direptatea; îngăduind ei lumina, să făcu
lor întunearec, aşteptînd zorile, fără vreame
au îmblat. Pipăi-vor ca orbii păreatele, şi 10
ca şi cînd n-ar avea ochi vor pipăi; şi vor
cădea întru amiazăzi ca întru amiazănoapte,
ca şi cînd ar muri. Suspina-vor ca ursul şi 11
ca porumbiţa împreună vor mearge; îngă-
duit-am judecată şi nu iaste mîntuire, departe
s-au depărtat de la noi. Pentru că multă e 12
fărădeleagea noastră înaintea Ta, şi păcatele
noastre s-au împoncişat noao; pentru că fără-
delegile noastre-s întru noi, şi strîmbătăţile
noastre am cunoscut. Păgînit-am şi am 13
minţit şi ne-am depărtat denapoia Dumne-
zeului nostru, grăit-am strîmbătăţi şi n-am
ascultat, năşteam şi cugetam de la inema
noastră cuvinte strîmbe. Şi am depărtat în- 14
dărăt judecata, şi direptatea departe stă,
Căci să cheltui întru căile lor adevărul, şi pren 15
cale direaptă nu putea ca să treacă. Şi adevă-
rul s-au rădicat, şi au mutat cugetul lor a înţe-
leage. Şi văzu Domnul şi nu-I plăcu Lui, 16
căci nu era judecată. Şi văzu şi nu era om, şi
socoti şi nu era cel ce să sprejenească, şi-i
apără pre ei cu braţul Lui şi cu milostenia i-au
întărit. Şi Să îmbrăcă cu direptatea ca cu o 17
za şi puse misurca mîntuirei în cap; şi Să
îmbrăcă în haină de izbîndire şi cu veşmîntul
Lui, Ca răsplătind răsplătire – ocară împo- 18
trivnicilor. Şi să vor teame cei de la apus de 19
numele Domnului şi cei de la răsăriturile soa-
relui de numele cel slăvit, pentru că va veni ca
un rîu sîlnic urgia de la Domnul, veni-va cu
mînie. „Şi va veni pentru Sion Cel ce izbă- 20
veaşte şi va întoarce necurăţiile de la
Iacov. Şi aceasta e lor cea de la Mine făgă- 21
duinţă – zise Domnul: Duhul Mieu, Carele
iaste preste tine, şi graiurile Meale, carele am
dat în gura ta, nu vor lipsi den gura ta şi den
gura sămenţiei tale – pentru că zise Domnul –
de acum şi în veac“.

CAP LX

Luminează-te, luminează-te, Ierusa- 1
lime, pentru că vine lumina ta, şi
mărirea Domnului preste tine au ră-
sărit! Iată, întunearec va acoperi 2
pămîntul, şi negură – preste limbi; şi
preste tine Să va arăta Domnul, şi mărirea
Lui asupra ta să va ivi. Şi vor mearge îm- 3
păraţ cu lumina ta şi limbi cu strălucirea ta.
Rîdică ochii tăi împrejur şi vezi adunaţi pre toţi 4
fiii tăi; venit-au toţ fiii tăi de departe, şi featele ta-
le preste umăr să vor rîdica. Atuncea vei ve- 5
dea şi te vei veseli şi te vei înfricoşa şi te vei spă-
mînta cu inima, căci să va premeni întru tine

6 avuţia mării şi a limbilor şi a nároadelor. Şi
vor veni ţie cirezi de cămile, şi te vor acoperi
pre tine cămilele Madiamului şi Ghifarului;
toţi de la Sava vor veni, aducînd aur şi tămîie;
vor aduce şi piatră cinstită, şi mîntuirea Dom-
7 nului vor binevesti. Şi toate oile Chidarului
să vor aduna ţie, şi berbecii Naveothului
veni-vor ţie, şi să vor aduce priimite preste
jîrtăvnicul Mieu, şi casa rugii Meale să va
8 mări. Şi cine-s aceştea – ca norii zboară şi
9 ca porumbiţele cu puii? Pre Mine ostroa-
vele Mă aşteptară şi corăbiile la Darsis den-
tîiu, să aducă pre fiii tăi de departe, şi argintul
şi aurul lor împreună cu ei, şi pentru numele
Domnului cel Sfînt, şi pentru că Sfîntul lui
10 Israil mărit iaste. Şi vor zidi cei striini de
rudă zidurile tale şi împăraţii lor vor dvori ţie,
că pentru mînia Mea te-am lovit pre tine şi
11 pentru milă te-am iubit pre tine. Şi să vor
deşchide porţile tale pururea, ziua şi noaptea
nu să vor închide, ca să să aducă cătră tine
putearea limbilor, şi împăraţii lor aducîndu-se.
12 Pentru că limbile şi împăraţii carii nu vor sluji
ţie vor peri, şi limbile cu pustiire să vor pus-
13 tii. Şi mărirea Livanului cătră tine va veni,
cu chiparos şi cu molidvu şi cu chedru
împreună să cinstească locul cel sfînt al Mieu,
14 şi locul picioarelor Meale voiu mări. Şi vor
mearge cătră tine temîndu-se fiii celor ce au
smerit pre tine şi te-au întărîtat pre tine, şi te
vei chema Cetatea Domnului, Sionul Sfîntului
15 [lui] Israil. Pentru căci te-ai făcut tu părăsit
şi urît, şi nu era cel ce să-ţi ajute, şi te voiu
pune bucurie veacinică veseliei întru neamu-
16 rile neamurilor. Şi vei suge laptele limbilor
şi avuţia împăraţilor vei mînca; şi vei cu-
noaşte că Eu sînt Domnul, Cel ce mîntuiescu
pre tine şi Cel ce te scoţu pre tine, Dumnezăul
17 lui Israil. Şi pentru aramă aduce-ţ-voiu
aur, şi pentru fier aduce-ţ-voiu argint, şi
pentru leamne aduce-ţ-voiu aramă, şi pentru
pietri – fier. Şi voiu da boiarii tăi în pace şi pre
18 socotitorii tăi întru direptate; Şi nu să va
auzi încă strîmbătate în pămîntul tău, nici zdro-
bire, nici chinuire în hotarăle tale, ce să va chema
mîntuire zidurile tale, şi porţile tale cioplitu-
19 ră. Şi nu va fi ţie încă soarele spre lumina
zilei, nici răsăritul lunii va lumina noaptea ta,
ce va fi ţie Domnul lumină veacinică şi Dum-
20 nezău – mărirea ta. Pentru că nu va apune
soarele ţie, şi luna nu-ţ va lipsi; pentru că va fi
ţie Domnul lumină veacinică şi să vor împlea
21 zilele plîngerii tale. Şi norodul tău tot –
dirept, şi pren veac vor moşteni pămîntul,
păzind răsăditura, faptele mînilor Lui spre
mărire. Cel împuţinat fi-va întru mii şi cel 22
mai mic întru limbă mare; Eu, Domnul, după
vreame aduna-i-voiu pre ei.

CAP LXI

uhul Domnului – preste Mine, pentru 1
Care M-au unsu; a binevesti săracilor
M-au trimisu, a vindeca pre cei zdro-
biţi cu inima, a propovedui celor
robiţi iertare şi celor orbi vedeare,
A chema an Domnului priimit şi zi de răsplă- 2
tire, a mîngîia pre toţi ceia ce plîngu; Să să 3
dea la cei ce plîngu Sionul, să dea lor mărire
pentru cenuşă, unsoare de veselie celor ce
plîngu, podoabă mărirei în loc de duh de trîn-
dăvie; şi să vor chema neamurile direptăţii,
sădirea Domnului spre mărire. Şi vor zidi 4
pustiile veacinice, ceale pustiite mai nainte
vor rădica; şi vor înnoi cetăţi pustii, pustiite în
neamuri. Şi vor veni de alte neamuri păs- 5
cînd oile tale, şi striini de fealiu – plugari şi
viari. Iară voi preoţii Domnului vă veţi 6
chema, slujitori Dumnezăului vostru grăi-se-va
voao; tăria limbilor veţi mînca de tot şi cu avu-
ţia lor vă veţi minuna. Aşa de al doilea vor 7
moşteni pămîntul, şi veselie veacinică –
preste capul lor. Pentru că Eu sînt Dom- 8
nul, Cela ce iubescu direptatea şi urăscu jahul
den strîmbătate; şi voiu da truda lor direpţilor
şi făgăduinţa veacinică voiu spune lor. Şi 9
să va cunoaşte întru limbi sămînţa lor şi fiii lor
în mijlocul nároadelor; tot carele va vedea pre
ei va cunoaşte pre ei, căci aceştea-s sămînţă
blagoslovită de Dumnezău, Şi cu veselie se 10
vor veseli spre Domnul. Să să bucure sufletul
Mieu spre Domnul, pentru că îmbrăcă pre
Mine cu haină de mîntuire şi cu cămaşă de
veselie, ca unui ginere puse Mie mitră şi ca
pre o nevastă Mă împodobi cu podoabă. Şi 11
ca un pămînt crescînd floarea lui şi ca o gră-
dină ce odrăsleaşte sămînţele ei, aşa va răsări
Domnul Domnul direptatea şi bucuria înain-
tea tuturor limbilor.

CAP LXII

entru Sion nu voiu tăcea şi pentru 1
Ierusalim nu voiu părăsi, pînă unde
va ieşi ca o lumină direptatea Mea şi
mîntuirea Mea ca o făclie va arde.
Şi vor vedea limbile direptatea ta şi 2
toţi împăraţii mărirea ta, şi te va chema pre
tine numele tău cel nou, carele va numi Dom-
nul pre el. Şi vei fi cununa frumuseaţii în 3
mîna Domnului şi diadima împărăţiei în mîna
Dumnezăului tău. Şi nu încă te vei chema 4
„Părăsită“ şi pămîntul tău încă nu se va
chema „Pustiiu“, pentru că ţie se va chema
„Voia Mea“ şi pămîntul tău „Lăcuit“, căci
va binevoi Domnul întru tine şi pămîntul

5 tău se va lăcui-împreună. Şi ca cînd ar lăcui
tînăr cu fecioară, aşa vor lăcui fiii tăi îm-
preună cu tine; şi va fi în ce chip se va veseli
ginerele pentru mireasă, aşa Se va veseli
6 Domnul spre tine. Şi preste zidurile tale,
Ierusalime, pus-am strejari toată ziua şi toată
noaptea, carii pînă la săvîrşit nu vor tăcea
pomenind pre Domnul. Pentru că nu iaste cu
7 voi depotrivă, De te vei îndirepta, Ierusa-
8 lime, şi vei face semeţie pre pămînt. Ju-
ră-Se Domnul asupra direaptei Lui şi asupra
vîrtutei braţului Lui, şi „De voiu da încă grîul
tău şi mîncările tale vrăjmaşilor tăi, şi de vor
bea încă fii streini vinul tău, spre carele ai
9 ostenit. Ce numai cei ce au adunat vor
mînca pre eale şi vor lăuda pre Domnul, şi
ceia ce le-au adunat bea-vor pre eale întru
10 lăcaşăle ceale sfinte ale Meale". Meargeţi
pren porţile Meale şi faceţ cale nărodului
Mieu şi pietrile ceale den cale lepădaţi-le,
11 rădicaţi semn la limbi. Pentru că, iată,
Domnul au făcut auzit pînă la marginea pă-
mîntului: „Ziceţ featii Sionului: 'Iată, Mîntui-
toriul ţie vine, avînd plata Lui cu El şi lucrul
12 Lui înaintea feaţii Lui'". Şi va chema pre el
„Nărod sfînt, mîntuit de Domnul", şi tu te vei
chema „Cercată Cetate", şi nu „Părăsită".

CAP LXIII

1 Cine e Acesta, Carele au venit de la
Edom, ruşaţa hainelor – de la Vosor?
Acesta e înfrumuseţat întru podoaba
Lui, strigă cu vîrtute: „Eu vorovesc
direptate şi judecata mîntuirii".
2 Pentru căci hainele Tale sînt roşii şi îmbrăcă-
3 mintele Tale ca de la un teasc călcat? „Plin
călcat de tot, şi dentru limbi nu iaste om cu
Mine, şi i-am călcat pre ei cu mînia Mea şi
zdrobiiu pre ei ca pămîntul, şi aduş sîngele lor
la pămînt, şi toate îmbrăcămintele Meale am
4 pîngărit. Pentru că zi de răsplătire veni
asupra lor, şi anul răscumpărării iaste de
5 faţă. Şi căutaiu, şi nu era ajutoriu; şi soco-
tiiu, şi nimeni nu sprejeniia; şi au mîntuit pre
6 ei braţul Mieu, şi mînia Mea sosi. Şi-i căl-
caiu pre ei cu mînia Mea şi aduş sîngele lor la
7 pămînt". Mila Domnului pomeniiu, bună-
tăţile Domnului întru toate, carele noao răs-
plăteaşte; Domnul – judecătoriu bun casii lui
Israil, aduce noao după mila Lui şi după mul-
8 ţimea direptăţii Lui. Şi zise: „Nu – norodul
Mieu? Fiii nu vor defăima". Şi Să făcu lor spre
9 mîntuire. Den tot necazul lor, nu sol, nici în-
ger, ce Sîngur Domnul au mîntuit pre ei, iubind
pre ei, şi nu Se îndură de ei; El au răscumpărat
pre ei şi i-au luat pre ei şi-i înălţă pre ei toate zile-
10 le veacului. Iară ei n-au ascultat şi întărîta-
ră Duhul cel Sfînt al Lui; şi Să întoarse lor
Domnul spre vrajbă, şi El au bătut pre ei.
Şi au pomenit zilele veacinice: unde e Cela ce 11
au suit den pămînt pre păstoriul oilor? unde e
Cela ce au pus întru ei pre Duhul cel Sfînt?
Cela ce au adus cu direapta pre Moisi, braţul 12
mărirei Lui? Aşa au adus pre norodul Tău – să
întări apa de către faţa lui, să facă Lui nume
veacinic. Adusu-i-au pre ei pren beznă ca 13
pre un cal pren pustie, şi n-au ostenit. Şi ca 14
dobitoacele pren cîmpi, Să pogorî Duh de la
Domnul şi-i povăţi pre ei; aşa ai adus pre
norodul Tău, ca să faci Ţie nume de slavă.
Întoarce-Te den ceriu şi vezi den casa cea 15
sfîntă a Ta şi mărirea Ta; unde iaste rîvnirea
Ta şi vîrtutea Ta? unde iaste mulţimea milei
Tale şi îndurările Tale, de ai suferit pre noi?
Pentru că Tu eşti Părinte noao, căci Avraam 16
n-au conoscut pre noi, şi Israil nu ne-au ştiut
pre noi, ce Tu, Doamne – Părintele nostru;
mîntuiaşte-ne pre noi, den ceput numele Tău
preste noi iaste. Ce ne-ai rătăcit pre noi, 17
Doamne, dentru calea Ta, învîrtoşat-ai ini-
mile noastre ca să nu ne teamem de Tine?
Întoarnă-Te pentru robii Tăi, pentru neamu-
rile moştenirei Tale, Ca puţin să moştenim 18
măgura cea sfîntă a Ta, vrăjmaşii noştri căl-
cară sfinţirea Ta. Făcutu-ne-am ca den 19
ceput, cînd n-ai stăpînit pre noi, nici s-au che-
mat numele Tău preste noi.

CAP LXIV

De vei deşchide ceriul, cutremur va 1
apuca pre munţi de către Tine, şi se
vor topi, În ce chip ceara de către 2
faţa focului să topeaşte. Şi va arde foc
pre vrăjmaşi, şi arătat va fi numele
Domnului întru vrăjmaşi; de către faţa Ta lim-
bile se vor turbura. Cînd faci ceale slăvite, 3
cutremur va apuca de către Tine munţii.
Den veac n-am auzit, nici ochii noştri au văzut 4
dumnezău afară den Tine şi faptele Tale,
carele vei face celor ce îngăduiesc milă.
Pentru că va întimpina la cei ce îngăduiesc şi 5
la cei ce fac direptatea, şi de căile Tale îş vor
aduce aminte. Iată, Tu Te-ai mîniat, şi noi am
greşit; pentru aceaea am rătăcit. Şi ne-am 6
făcut ca nişte necuraţi toţi noi, ca o cîrpă a ceii
ce are pre sine – toată direptatea noastră; şi
am căzut ca frunzele pentru fărădelegile
noastre, aşa vîntul ne va duce pre noi. Şi 7
nu iaste cela ce va chema numele Tău şi cel ce
ş-au adus aminte să să ţie de Tine, căci ai
întors faţa Ta de către noi şi ne-ai dat pre
noi pentru fărădelegile noastre. Şi acum, 8
Domn, Părinte noao Tu eşti, iară noi – tină,
lucrurile mînilor Tale toţi. Nu Te urgisi pre 9
noi foarte şi nu cu vreame să pomeneşti păcate-

le noastre. Şi acum, caută, Doamne, că noro-
10 dul Tău sîntem toţi noi. Cetatea Sfîntului
Tău făcutu-s-au pustie, Sionul ca un pustiiu
11 s-au făcut, Ierusalimul spre blestem. Casa
sfinţirei noastre şi mărirea, carea au blagoslo-
vit părinţii noştri, s-au făcut arsă de foc, şi
12 toate ceale slăvite ale noastre au scăzut. Şi
preste toate aceastea suferit-ai, Doamne, şi ai
tăcut şi ne-ai smerit pre noi foarte.

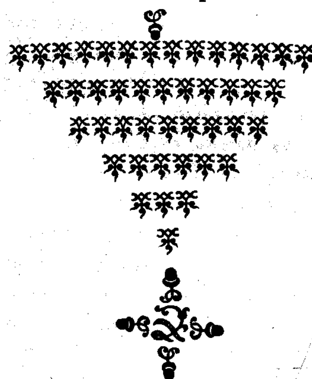
CAP LXV

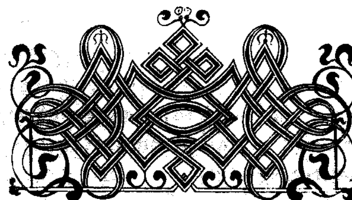
1 Arătat fuiu la ceia ce pre Mine nu Mă
cerca, aflaiu-Mă la ceia ce pre Mine
nu Mă întreba; ziş: „Iată, sînt", la
limbă carii n-au chemat numele
2 Mieu. Întins-am mîinile Meale
toată ziua cătră nărod neascultătoriu şi pri-
cealnic, carii n-au mers pre cale adevărată, ce
3 denapoia păcatelor lor. Nărodul acesta,
cela ce Mă întărîtă pre Mine înaintea Mea
pururea, aceştea jîrtvuiesc în grădini şi
tămîiază pre leaspezi dimonilor, care nu
4 sînt; Şi în mormînturi şi în peşteri dorm
pentru vise, ceia ce mănîncă cărnuri de porc
şi zama jîrtvelor, pîngărite-s toate vasele lor;
5 Ceia ce zic: „Departe de la mine, nu te apro-
pia de mine, căci curat sînt"; acesta e fumul
mîniei Meale, foc arde întru el toate zilele.
6 Iată, iaste scris înaintea Mea: „Nu voiu tăcea,
pînă unde voiu răsplăti, şi voiu răsplăti în
sînul lor; păcatele lor şi ale părinţilor lor –
zice Domnul – care au tămîiat preste măguri
şi preste munţi M-au ocărît pre Mine, da-voiu
7 lucrurile lor în sînul lor". Aşa zice Domnul:
„În ce chip se va afla borboana în strugur şi vor
zice 'Să nu strice pre ea, căci blagoslovenie
iaste întru ea', aşa voiu face pentru cela ce-M
slujaşte Mie, pentru acela nu voiu piarde pre
8 toţi. Şi voiu scoate cea den Iacov sămînţă şi
cea den Iuda, şi va moşteni muntele cel sfînt al
Mieu, şi vor moşteni aleşii Miei şi robii Mii şi
9 vor lăcui acolo. Şi vor fi în dumbravă odăi
de turme şi valea lui Ahor spre odihna cirezi-
lor nărodului Mieu, carii au cercat pre Mine.
10 Iară voi, cei ce M-aţ părăsit şi aţ uitat muntele
cel sfînt al Mieu şi gătiţ diavolului masă şi
11 împleţ nărocului turnare, Eu voiu da pre
voi spre sabie, toţi cu jungheare veţ cădea,
căci am chemat pre voi şi n-aţ ascultat, grăit-am
şi n-aţ auzit şi aţ făcut răul înaintea Mea şi
12 ceale ce nu vream aţ ales". Pentru aceaea
aceastea zice Domnul: „Iată, ceia ce slujăsc
Mie vor mînca, şi voi veţ flămînzi; iată, ceia ce
13 slujăsc Mie vor bea, şi voi veţ însăta; Iată,
ceia ce slujăsc Mie se vor veseli, şi voi vă veţ
14 ruşina; Iată, ceia ce slujăsc Mie se vor bu-
cura cu veselie, şi voi veţ striga pentru durea-
rea inimii voastre şi de zdrobirea duhului vostru
15 veţ văieta-vă". Pentru că veţ părăsi nu-
mele vostru spre săturarea celor aleş ai Miei,
şi pre voi va omorî Domnul, şi celor ce slujăsc
Mie se va chema nume nou, Carele se va 16
blagoslovi pre pămînt; pentru că vor binecu-
vînta pre Dumnezăul cel Adevărat, şi cei ce să
jură pre pămînt să jură pre Dumnezău cel
Adevărat; pentru că vor uita necazul lor cel
dentîiu, şi nu va veni în inima lor; Pentru 17
că va fi ceriul nou şi pămîntul nou, şi nu-ş vor
aduce aminte de ceale de mai nainte, nici va
veni în inima lor, Ci veselie şi bucurie vor 18
afla întru ea, căci, iată, Eu fac bucurie Ierusa-
limul şi nărodul Mieu veselie. Şi Mă voiu 19
bucura preste Ierusalim şi Mă voiu veseli
preste nărodul Mieu, şi nu încă se va auzi
întru dînsul glas de plîngere, nici glas de stri-
gare. Nici se va face încă acolo fără de 20
vreame şi bătrîn, care să nu-ş împle vreamea
lui; pentru că va fi cel tînăr de 100 de ani, şi
păcătosul – cel ce va muri de 100 de ani şi
blestemat va fi. Şi vor zidi case şi ei vor 21
lăcui înlăuntru, şi vor răsădi vie şi ei vor
mînca roadele lor şi vinul vor bea. Şi nu 22
vor zidi şi alţii vor lăcui, şi nu vor răsădi şi alţii
vor mînca; pentru că după zilele lemnului vie-
ţii fi-vor zilele norodului Mieu, pentru că
lucrurile ostenealelor lor vor vechi. Iară 23
cei aleş ai Miei nu vor osteni în dăşărt, nici vor
face fecior spre osîndă, căci sămînţă blagoslo-
vită de Dumnezău iaste, şi fiii lor împreună cu
ei vor fi. Şi va fi mai nainte decît a strigarea 24
ei Eu voiu asculta lor, încă grăind ei voi zice:
„Ce iaste?" Atuncea lupii cu miei să vor 25
paşte împreună, şi leul ca boul va mînca paie,
şi şarpele pămînt ca pîinea; nu vor face strîm-
bătate, nici vor striga preste măgura cea sfîn-
tă a Mea, zice Domnul.

CAP LXVI

Aşa zice Domnul: „Ceriul Mie – scaun, 1
şi pămîntul – supunere picioarelor
Meale; care casă veţ să-M zidiţ Mie?
şi care iaste locul odihnirei Meale?
Pentru că toate aceastea le-au făcut 2
mîna Mea, şi sînt ale Meale toate aceastea" –
zice Domnul. Şi preste carele voiu privi fără
numai preste cel smerit şi lin şi care tremură
de cuvintele Meale? Iară cel fără de leage, 3
cela ce-M junghie Mie viţăl ca cela ce bate om,
şi cela ce jîrtvuiaşte den turmă ca cela ce ucide
cîine, şi cela ce aduce făină de grîu ca sîngele
de porc, cela ce dă tămîie spre pomenire ca cel ce
bleastămă – şi ei au ales căile lor şi urîciunile lor,
carele sufletul lor au voit, Şi Eu voiu aleage 4
batjocurile lor şi păcatele lor voiu răsplăti lor;
căci am chemat pre ei şi n-au ascultat pre Mine,
grăit-am şi n-au auzit, şi au făcut răul înain-
tea Mea şi carele n-am vrut au ales. Ascultaţ 5

cuvintele Domnului, ceia ce tremură de
cuvîntul Lui; zicet „fraţii noştri" celor ce
urăsc pre voi şi să scîrbesc, pentru ca numele
Domnului să să mărească şi să să arate întru
6 veselia lor, şi aceia să vor ruşina. Glasul
strigării den cetate, glasul den besearică, gla-
sul Domnului răsplătind răsplătire celor ce să
7 împoncişază. Mai nainte de a naşte cea ce
să chinuiaşte, mai nainte de ce va veni durea-
8 rea chinurilor, fugi şi născu făt. Cine au
auzit ca aceasta? şi cine au văzut aşa? De au
chinuit pămîntul într-o zi sau de au şi născut
limbă deodată, căci au chinuit şi au născut
9 Sionul copiii lui? Şi Eu am dat aşteptarea
aceasta, şi n-au pomenit pre Mine, zise Dom-
nul. Iată, Eu născătoare şi stearpă am făcut,
10 zise mie Dumnezeul tău. Veseleaşte-te, Ie-
rusalime, şi facet zbor întru el, toţi ceia ce
iubiţi pre el, şi cei ce lăcuiţ pre dînsul, bucura-
ţi-vă împreună cu el cu bucurie, toţi cîţ plîngeţ
11 preste el, Pentru ca să sugeţ şi să vă săturaţ
de ţîţa mîngîierii lui, pentru că, sugînd, să vă
12 desfătaţ de la întrarea mărirei lui. Căci
aceastea zice Domnul: „Iată, Eu voiu pleca
spre ei ca un rîu de pace şi ca pîraiele înecînd
mărirea limbilor; copiii lor preste umăr să vor
13 rădica şi pre genuchi să vor mîngîia. Ca şi
cînd pre niştine muma ar mîngîia, aşa şi Eu
voiu mîngîia pre voi, şi în Ierusalim veţ mîn-
14 gîia-vă". Şi veţ vedea, Şi să va veseli inema
voastră, şi oasele voastre ca iarba vor creaşte;
şi cunoscută va fi mîna Domnului celor ce să
tem de El, şi va înfricoşa pre cei ce-s neascul-
15 tători. Pentru că, iată, Domnul ca focul va
veni şi ca viforul carăle Lui, ca să dea cu mînie
izbîndire şi depărtarea Lui cu pară de foc.
16 Pentru că cu focul Domnului să va judeca tot
pămîntul şi cu sabia Lui tot trupul; mulţi răniţi
17 vor fi de Domnul. Ceia ce să sfinţescu şi să
curăţăsc la grădini şi înaintea uşilor, mîncînd
carne de porcu şi urîciunile şi şoarecile, de-
18 odată să vor mistui, zise Domnul, Şi Eu
faptele lor şi gîndul lor ştiu. Şi Eu viu a aduna
toate limbile şi striini, şi vor veni şi vor
19 vedea mărirea Mea. Şi voiu lăsa asupra lor
sămnu şi voiu trimite dentru dînşii mîntuiţi la
limbi, la Tharsis şi Fud şi Lud şi Mosoh şi la
Thuvel şi la Elada şi la ostroavele ceale
departe, carii n-au auzit numele Mieu, nici au
20 văzut mărirea Mea, Şi vor vesti mărirea
Mea întru limbi. Şi vor aduce pre fraţii
voştri den toate limbile dar Domnului, cu
cai şi cară, cu năsilii de muşcoi cu
umbrare, la sfînta cetate a Ierusalimului, şi
zise Domnul, ca şi cînd ar aduce fiii lui Israil
jîrtvele lor Mie cu veselie, cu cîntări la casa
Domnului. Şi dentru ei voiu lua preoţi şi 21
leviţi, zise Domnul. Pentru că în ce chip 22
ceriul iaste nou şi pămîntul nou, carele Eu fac,
rămîne înaintea Mea, zice Domnul, aşa va sta
sămînţa voastră şi numele vostru. Şi va fi 23
lună den lună şi sîmbătă den sîmbătă veni-va
tot trupul a să închina înaintea Mea în
Ierusalim, zise Domnul. Şi vor 24
ieşi şi vor vedea oasele oameni-
lor celor ce au ieşit den po-
runca Mea; pentru că viar-
mele lor nu va muri, şi
focul lor nu să va
stinge, şi vor fi
spre vedeare
la tot trupul.

IEREMIA

CAP I

1 Cuvîntul lui Dumnezău, carele s-au
făcut spre Ieremia al Helchiei, den
preoţi, carele lăcuia în Anathoth, în
2 pămîntul lui Veniamin. Cum să
făcu cuvîntul lui Dumnezău către dîn-
sul, în zilele Iosiei, feciorul lui Ammon, împă-
ratul Iudeii, la al treisprăzeacelea an întru
3 împărăţia lui. Şi fu în zilele lui Ioachim,
fiiul Iosiei, împăratului Iudei, pînă la al un-
sprăzeacelea an al lui Sădechie, fiiul Iosiei,
împăratului Iudei, pînă la robimea Ierusali-
4 mului, în al cincilea lună. Şi să făcu cu-
5 vîntul Domnului către mine, zicînd: „Mai
nainte de a te frămînta în pîntece te ştiu pre
tine; şi mai nainte de a ieşi tu den zgău, te-am
6 sfinţit, proroc spre limbi te-am pus". Şi
ziş: „Cela ce eşti, Stăpîne Doamne, iată, nu
7 ştiu a grăi, căce tînăr eu sînt!" Şi zise Dom-
nul către mine: „Nu zice că 'Tînăr sînt eu', că-
ce către toţi carii te voiu trimite, vei mearge, şi
8 după toate cîte voiu porunci ţie, vei grăi. Să
nu te temi de către faţa lor, căci Eu cu tine sînt, ca
9 să te scoţu pre tine", zice Domnul. Şi întinse
Domnul mîna Lui către mine şi să atinse de
10 gura mea, şi zise Domnul către mine: „Iată,
am dat cuvintele Meale în gura ta! Iată, pusu-
te-am astăzi preste limbi şi preste împărăţii, a
dezrădăcina şi de tot a săpa şi a răsipi, şi de
11 iznoavă a zidi şi de tot a răsădi". Şi să făcu
cuvîntul Domnului către mine, zicînd: „Ce tu
12 vezi, Ieremio?" Şi ziş: „Toiag de nuc". Şi
zise Domnul către mine: „Bine ai văzut,
pentru căci am priveghiat Eu preste cuvintele
13 Meale, ca să le fac pre eale". Şi să făcu
cuvîntul Domnului de al doilea către mine,
zicînd: „Ce tu vezi?" Şi ziş: „Căldare dede-
supt arzind văz eu, şi faţa ei – de către faţa cri-
văţului!" Şi zise Domnul către mine: „Pentru
că să vor aţîţa răutăţile de către faţa crivăţu-
14 lui!" Şi zise către mine: „De către faţa cri-
văţului să vor aţîţa realele preste toţi ceia ce
15 lăcuiescu pămîntul, Pentru căci, iată, Eu
chem împreună toate împărăţiile pămîntului
de la crivăţ, zice Domnul, şi vor veni şi vor
pune fieştecarele scaunul lui pre denaintea
uşilor porţilor Ierusalimului şi preste toate zidu-
rile ceale demprejurul lui şi preste toate cetăţile
16 Iudei. Şi voiu grăi către dînşii cu judecată
preste toată răutatea lor, în ce chip M-au părăsit
pre Mine şi au jîrtvuit la dumnezăi striini
şi s-au închinat la faptele mînilor lor. Şi tu 17
încinge mijlocul tău şi te scoală şi zi către ei
toate, oricîte voiu porunci ţie. Să nu te temi de
către faţa lor, nice să te înfricoşezi înaintea
lor, căci cu tine sînt, ca să te scoţu pre tine,
zice Domnul. Iată, te-am pus în ziua de 18
astăzi ca o cetate tare şi ca un zidu de aramă
tare la toţi împăraţii Iudii, şi la boiarii lui, şi la
preoţii lui, şi la norodul pămîntului. Şi vor 19
da războiu spre tine, şi nu vor putea către
tine, pentru căci cu tine Eu sînt, ca să te scoţu
pre tine", zise Domnul.

CAP II

Şi zise: „Aceastea zice Domnul: 1
Aduşu-M aminte de mila tinereaţelor 2
tale şi de dragostea săvîrşirei tale ca
să urmezi tu la sfîntul Israil, zice
Domnul. Sfînt e Israil! Domnului – 3
începătura roadelor lui. Toţi ceia ce mîncă pre
el vor greşi, reale vor veni preste dînşii", zice
Domnul. Auziţi cuvîntul Domnului, casa lui 4
Iacov şi toată semenţia casei lui Israil!
Aceastea zice Domnul: „Ce au aflat părinţii 5
voştri întru Mine greşală, că s-au depărtat
departe de la Mine şi au mers denapoia
celor deşarte şi să deşărtară? Şi nu 6
ziseră: 'Unde iaste Domnul, Cela ce ne-au
scos pre noi den pămîntul Eghipetului, Cela
ce ne-au povăţuit pre noi în pustiiu, la pămînt
neispitit şi neîmblat, în pămînt fără de apă şi
fără de roadă, în pămînt carele n-au îmblat
întru el bărbat nemică şi n-au lăcuit om aco-
lo?' Şi v-am băgat pre voi la Carmil, ca să 7
mîncaţi voi roadele lui şi bunătăţile lui; şi aţi
întrat şi aţi pîngărit pămîntul Mieu, şi moşte-
nirea Mea aţi pus spre urîciune. Preoţii nu 8
ziseră: 'Unde iaste Domnul?' Şi ceia ce să
ţinea de leage nu Mă ştiia pre Mine, şi păstorii
păgîniia spre Mine, şi prorocii prorociia lui
Vaal, şi după nefolosire au mers. Pentru 9
aceaea încă Mă voiu judeca către voi, zice
Domnul, şi către fiii fiilor voştri Mă voiu jude-
ca. Căci treaceţi la ostroavele Hetiimului şi 10
vedeţi! Şi la Chidar trimiteţi, şi socotiţi foarte,
şi vedeţi de s-au făcut ca aceastea! De vor 11
primeni limbile dumnezăii lor? Şi aceştea
nu-s dumnăzăi. Iară norodul Mieu premeni
mărirea lui, dentru carea nu să vor folosi.
Spămîntă-se ceriul spre aceasta şi să îngrozi 12
pămîntul spre mult foarte! zice Domnul.
Căce doao şi vicleane făcu norodul Mieu: pre 13
Mine Mă părăsiră, izvorul apei vieţii, şi
săpară lor gropi surpate, care nu vor putea
apă a ţinea. Au rob iaste Israil, au născut 14
den casă iaste? Prentru căci spre pradă să
făcu? Preste el răcniia lei şi au dat glasul lor 15

carii au rînduit pămîntul lor spre peire, şi
cetăţile lui s-au săpat de tot, pentru că nu să
16 lăcuiesc. Şi fiii Menfiii şi Tafneii au conos-
17 cut pre tine şi batjocuriia pre tine. Au nu
aceastea au făcut ţie pentru că ai părăsit tu
18 pre Mine?, zice Domnul Dumnezăul tău. Şi
acum ce e ţie şi căii Eghipetului, ca să beai apa
Ghionului? Şi ce e ţie şi căii asirianilor, ca să
19 beai apa rîurilor? Certa-te-va viclenia ta, şi
răutatea ta mustra-te-va. Şi conoaşte şi vezi
că amar ţie a părăsi tu pre Mine, zice Domnul
Dumnezăul tău. Şi n-am binevoit întru tine,
20 zice Domnul Dumnezăul tău, Căci den veac
ai zdrobit jugul tău şi ai rumt legăturile tale şi
ai zis: 'Nu voiu sluji Ţie, ce voiu mearge preste
tot dealul înalt, şi dedesuptul a tot lemnul
umbros, acolo mă voiu răsfăţa întru curvia
21 mea'. Şi Eu te-am răsădit viţă roditoare,
toată adevărată; cum te-ai întors spre amără-
22 ciune, via cea streină? Şi de te vei spăla cu
silitră şi vei înmulţi ţie iarbă, spurcatu-te-ai
întru strîmbătăţile tale înaintea Mea, zice
23 Domnul. Cum vei grăi: 'Nu m-am pîngărit
şi denapoia lui Vaal n-am mers'? Vezi căile
tale întru mulţimea bărbaţilor şi conoaşte ce
ai făcut. Tîrziu glasul ei s-au văietat de căile
24 ei. Lărgit-au spre apa pustiiului, întru pof-
tele sufletului ei să purta de vînt. Cine va
întoarce pre ea? Toţi ceia ce cearcă pre ea nu
vor osteni, întru smerenia ei vor afla pre ea.
25 Întoarce piciorul tău den cale clenciuroasă, şi
gîtlejul tău de la seate. Şi ea zise că: 'Mă voiu
viteji', căci au fost iubit striini şi denapoia lor
26 mergea. Ca ruşinea furului, cînd să va
prinde, aşa să vor ruşina fiii lui Israil, ei şi
împăraţii lor, şi boiarii lor, şi preoţii lor, şi
27 prorocii lor. Lemnului au zis că: 'Tată îm
eşti tu', şi pietrii: 'Tu ai născut pre mine'; şi au
întors spre Mine spatele şi nu feaţele lor, şi în
vreamea răutăţilor lor vor grăi: 'Scoală-Te şi
28 ne mîntuiaşte pre noi!' Şi unde sînt dum-
nezăii tăi carii ai făcut ţie? Au scula-se-vor şi
vor mîntui pre tine în vreamea răutăţii tale?
Căci după numărul cetăţilor tale era dumne-
zăii tăi, Iudo, şi după numărul răspîntiilor
29 Ierusalimului jîrtvuia lui Vaal. Drept ce
grăiţ către Mine? Toţi voi v-aţ păgînit şi toţi
30 voi aţi nelegiuit la Mine, zice Domnul. În
deşărt am lovit pre fiii voştri, învăţătură n-aţ
priimit, sabie au mîncat pre prorocii voştri, ca
leul ce piare de tot, şi nu v-aţ spăreat".
31 Auziţ cuvîntul Domnului, aceastea zice Dom-
nul: „Au doară pustiiu M-am făcut lui Israil?
Au pămînt ţelinit? Pentru căci au zis norodul
Mieu: 'Nu ne vom stăpîni şi nu vom veni către
Tine încă?' Au uita-va nevasta podoba ei şi 32
fecioara legătura pieptului ei? Iară norodul
Mieu uitatu-M-au zile cărora nu iaste număr.
Ce în bine vei mai isprăvi întru căile tale, ca să 33
cerci iubire? Nu aşa, ce şi tu ai viclenit a pîn-
gări căile tale. Şi în mînile tale s-au aflat 34
sîngiuri de suflete nevinovate. Nu pren scor-
buri am aflat pre ei, ce pren tot stejariul. Şi 35
ziş: 'Nevinovat sînt, ce întoarcă-se mînia Lui
de la mine!' Iată, Eu Mă judec către tine, 36
zicînd tu: 'N-am greşit!' Căci ai defăimat
foarte a îndoi căile tale? Şi de la Eghipet te vei
ruşina, în ce chip te-ai ruşinat de la Assur.
Căci şi de aicea vei ieşi, şi mînile tale – preste 37
capul tău, căci au depărtat Domnul nădeajdea
ta şi nu te vei spori întru dînsa.

CAP III

De va slobozi bărbatul muiarea lui, şi 1
să va duce de la el şi va fi la alt bărbat,
au întorcîndu-se, să va întoarce către
el încă? Nu pîngărindu-se să va pîn-
gări muiarea aceaea? Şi tu ai curvit
întru păstori mulţi, şi te întorceai către Mine,
zice Domnul. Rădică ochii tăi spre cea 2
dreaptă şi vezi: Unde nu te-ai frămîntat? În
căi ai şăzut lor ca o cioară pustiită, şi pîngăriş
pămîntul întru curviile tale şi întru răutăţile
tale. Şi avuseş păstori mulţi spre piadecă 3
ţie, faţa ta de curvească să făcu, obrăzniciş
către toţi! Nu ca o casă M-ai chemat, şi 4
părinte şi începătoriu fecioriei tale? Au 5
rămînea-vei în veac? Au cruţa-să-va spre
biruinţă? Iată, ai grăit şi ai făcut ceale reale
aceastea şi ai putut". Şi zise Domnul către 6
mine în zilele Iosiei împăratului: „Văzut-ai
carele au făcut Mie lăcaşul lui Israil? Mers-au
preste tot muntele înalt şi dedesuptul a tot
lemnul frunzos şi au curvit acolo. Şi am zis, 7
după ce au curvit ea toate aceastea: 'Către
Mine te întoarce!' Şi nu s-au întors. Şi văzu 8
netocmeala ei cea netocmită a Iudei. Şi văzuiu
că pentru toate carele să părăsi, întru carele
să preacurviia lăcaşul lui Israil. Şi am slobozit
pre ea şi am dat carte de despărţire la mînile
ei, şi nu să temu cea netocmită a Iudei. Şi mer-
gea şi curvi şi ea. Şi să făcu întru nemică 9
curvia ei, şi au preacurvit lemnul şi piatra.
Şi întru toate aceastea nu să întoarse către Mine 10
cea fără de tocmală a Iudei dentru toată inema ei
cea pren minciuni". Şi zise Domnul către mi- 11
ne: „Îndireptă sufletul ei Israil de la cea netocmi-
tă a Iudei. Mergi şi citeaşte cuvintele aceastea 12
către crivăţ; şi vei grăi: 'Întoarce-te către Mine,

lăcaşul lui Israil, zice Domnul, şi nu voiu întări
faţa Mea către voi, căci milostiv Eu sînt, zice
Domnul, şi nu voiu ţinea voao mînie în veac.
13 Însă cunoaşte strîmbătatea ta, că la Domnul
Dumnezeul tău ai necredinţat şi ai răvărsat
căile tale spre streini, dedesuptul a tot lemnul
frunzos, şi glasul Mieu n-ai ascultat, zice
14 Domnul. Întoarceţi-vă, fii depărtaţ, zice
Domnul, pentru că Eu voiu stăpîni de tot pre
voi şi voiu lua pre voi unul den cetate şi doi
15 den neam şi voiu aduce pre voi la Sion. Şi
voiu da voao păstoriu după inema Mea şi vor
16 paşte pre voi, păscînd neştiinţă. Şi va fi de
vă veţ înmulţi şi vă veţi creaşte pre pămînt,
zice Domnul; în zilele acealea nu vor mai grăi
încă: 'Chivotul făgăduinţei sfîntului Israil!';
nu se va sui preste inemă, nu să va numi, nici
17 să va socoti, şi nu să va mai face. În zilele
acealea şi în vreamea aceaea numi-vor Ieru-
salimul 'Scaunul Domnului', şi să vor aduna
toate limbile la dînsul şi nu vor mai mearge
18 încă după poftele inimii lor ceale reale. În
zilele aceale veni-vor împreună casa lui Israil
preste casa Iudei, şi vor veni dempreună de la
pămîntul miezii-nopţi şi de la toate ţările, pre
pămîntul carele am moştenit pre părinţii
19 lor. Şi Eu ziş: Facă-se, Doamne! Încă, rîn-
dui-te-voiu spre fii şi voiu da ţie pămînt ales,
moştenirea lui Dumnezău Atotţiitoriul limbi-
lor. Şi ziş: Părinte Mă chemaţ pre Mine, şi de
20 la Mine să nu vă întoarceţ! Însă, cum nu
bagă în samă muiarea pre cela ce să împreună
cu ea, aşa au defăimat întru Mine casa lui
21 Israil, zice Domnul. Glas den buze să auzi,
al plîngerii şi al rugii fiilor lui Israil, căci
făcură strîmbătate întru căile lor; uitară pre
22 Dumnezeu cel sfînt al lor. Întoarceţi-vă, fii,
întorcîndu-vă, şi voiu vindeca zdrobiturile
voastre!" „Iată, robi noi vom fi Ţie, căci Tu,
Domnul Dumnezăul nostru eşti. Cu adevărat,
întru minciună era munţii şi putearea măguri-
lor, însă prin Domnul Dumnezăul nostru – mîn-
23 tuirea lui Israil. Şi ruşinea topi trudele
părinţilor noştri den tinereaţele lor, oile lor, şi
viţeii lor, şi pre fiii lor, şi pre featele lor.
24 Am adormit întru ruşinea noastră şi acoperi
pre noi necinstea noastră, pentru căci înain-
tea Dumnezăului nostru am greşit noi şi
părinţii noştri, den tinereaţele noastre pînă în
ziua aceasta, şi n-am ascultat glasul Domnului
Dumnezăului nostru".

CAP IV

1 De să va întoarce Israil, zice Domnul,
către Mine, şi să va întoarce, şi de vei
lua demprejurul tău urîciunile lui
den gura lui, şi de către faţa Mea să
2 va smeri Şi va jura: 'Viu Domnul
cu adevărat, cu judecată şi cu direptate!', şi
vor binecuvînta întru El limbi, şi întru El vor
lăuda pre Dumnezău în Ierusalim, Căci 3
aceastea zice Domnul bărbaţilor Iudei şi celor
ce lăcuiesc Ierusalimul: Înnoiţi-vă înnoi- 4
turi şi să nu sămănaţi preste ghimpi; obrezui-
ţi-vă Dumnezăului vostru şi obrezuiţ năsîlni-
cia inimii voastre, bărbaţi iudei şi cei ce lăcuiţ
în Ierusalim, să nu iasă ca focul mînia Mea; şi
să va aţîţa, şi nu va fi cela ce stinge de către
faţa vicleşugului tocmealelor voastre. Ves- 5
tiţi în Iuda, şi să să auză în Ierusalim! Ziceţ:
'Sămnu faceţ cu trîmbiţa pre pămînt şi strigaţi
tare!' Ziceţ: 'Adunaţi-vă şi să întrăm la cetă-
ţile ceale cu ziduri!' Luînd, fugiţ la Sion!
Sîrguiţ, nu staţi, căci reale Eu aduc de la mia- 6
zănoapte şi surpare mare! Sui-să leul den 7
bîrlogul lui şi pierzînd limbile le rădică; şi ieşi
den locul lui, ca să puie pămîntul tău spre
pustiire, şi cetăţile tale să vor surpa, nelă-
cuindu-se eale. Spre aceastea, încingeţi-vă 8
saci, şi vă tînguiţi şi văietaţi-vă, pentru căci nu
s-au întors urgia mîniei Domnului de la voi.
Şi va fi întru aceaea zi, zice Domnul, piar- 9
de-se-va inima împăratului şi inima boiarilor;
şi preoţii să vor spămînta şi prorocii se vor
mira". Şi ziş: „O, Stăpîne Doamne! Oare 10
înşălînd ai înşălat pre nărodul acesta şi Ieru-
salimul, zicînd: 'Pace va fi voao!' Şi să va
atinge sabia pînă la sufletul lor. În vreamea 11
aceaea, zice-vor nărodului acestuia şi Ierusa-
limului: 'Duhul rătăcirii în pustie, calea featii
nărodului Mieu – nu spre curat, nici spre
sfînt! Duh de plinire Îm va veni, şi acum Eu 12
voiu grăi judecăţile Meale către ei. Iată, ca 13
norul să vor sui, şi ca viforul – carăle lor, mai
sprinteni decît vulturii – caii lor'. Vai noao,
căci muncim!" „Spală de răutate inima ta, 14
Ierusalime, pentru să te mîntuieşti! Pînă cînd
sînt întru tine gîndurile trudelor tale?
Pentru că glasul celui ce să suie de la Dan 15
veni-va mie şi se va auzi durearea den mun-
tele lui Efraim. Pomeniţi limbi: 'Iată, au 16
venit!' Vestiţi în Ierusalim: 'Învîrtejiri vin den
pămînt departe şi au dat spre cetăţile Iudii
glasul lor!' Ca cei ce păzescu ţarină s-au fă- 17
cut spre ea împrejur, căci de Mine te-ai lenevit,
zice Domnul. Căile tale şi tocmealele tale au 18
făcut aceastea ţie; aceasta e răutatea ta, căci e
amară, că s-au atinsu pînă la inima ta!" Pînte- 19
cele mieu mă doare şi simţiturile inimii meale!
Meastecă sufletul mieu, scutură-să inima mea;
nu voiu tăcea, căci glas de trîmbiţă auzi sufle-
tul mieu, strigare de războiu. Şi a chinuirei 20
zdrobire cheamă, căce au chinuit tot pămîntul,
fără de veaste au chinuit cortul. Rumpseră-să
pieile meale. Pînă cînd voiu vedea fugind, 21

22 auzind glasul trîmbiților? –„Pentru căci
povățuitorii norodului Mieu pre Mine n-au
știut; fii fără de minte sînt și nepricepuți!
Măiestri sînt a face rău, iară a face bine n-au
23 conoscut!“ –„Căutaiu spre pămînt și, iată,
nemica; și la ceriu, și nu era luminile lui.
24 Văzuiu munții, și era tremurînd, și toate dea-
25 lurile turburîndu-se. Căutaiu și, iată, nu
era om. Și toate pasările ceriului să spăminta-
26 se. Văzuiu și, iată, Carmilul – pustiiu, și
toate cetățile arse cu foc de către fața Domnu-
lui; și de către fața urgiei mîniei Lui s-au stin-
27 su“. Aceastea zice Domnul: „Pustiiu va fi
28 tot pămîntul, și concenire nu voiu face. Și
pre aceastea jălească pămîntul, și întunece
ceriul de sus, pentru căci am grăit, și nu Mă
voiu căi; pornitu-M-am și nu M-am întorsu de
29 la el“. –„De glas de călăreți și arcu întinsu
să feri toată țara; întrară la peștere, și la desi-
șuri să ascunsără, și pre pietri s-au suit; toată
cetatea s-au părăsit, nu lăcuiaște întru eale
30 om“. –„Și tu ce vei face, de te vei îmbrăca
cu roșiu și te vei împodobi cu podoabă de aur,
de vei unge cu rîstic ochii tăi? În deșert e
înfrumsețarea ta, lepădatu-te-au ibovnicii tăi,
31 sufletul tău cearcă. Căci glas ca al ceii ce să
chinuiaște am auzit, suspinul tău – ca ceii ce
dentîi naște; glasul featei Sionului să va slăbi,
și va slobozi mînile ei: 'Vai eu, căci să sfîrșaște
sufletul pre cei omorîți!'

CAP V

1 Alergați pemprejur în căile Ierusalimu-
lui, și vedeți și cunoașteți și cercați în
ulițele lui, de veți afla bărbat de iaste
făcînd judecată și cercîndu credința.
Și blînd voiu fi lor, zice Domnul.
2 'Viu Domnul!' zic; pentru aceaea nu întru
3 minciuni să jură?“ –„Doamne! Ochii Tăi –
spre credință: Bătut-ai pre ei, și n-au durut;
concenit-ai pre ei, și n-au vrut să priimască
învățătură; întăriră feațele lor mai mult decît
4 piatra și n-au vrut să să întoarcă. Și eu ziș:
'Poate fi săraci sînt, pentru căci n-au putut,
căci n-au cunoscut calea Domnului și judecata
5 lui Dumnezău. Mearge-voiu către cei mai
aleși și voiu grăi lor, căci ei au conoscut calea
Domnului și judecata lui Dumnezău'. Și iată,
cu toți dempreună surpară jug, rumpseră legă-
6 turi. Pentru aceaea lovi pre ei leu den dum-
bravă, și lupu pînă la case îi pierdu pre ei, și par-
dos priveghe spre cetățile lor; toți ceia ce ies de la
ei să vor vîna, căce au înmulțit necurățiile lor, în-
7 tăritu-s-au întru urechile lor“. –„Cu care den-
tru aceastea voiu fi ție blînd? Fiii tăi au părăsit
pre Mine și să jura întru ceia ce nu-s dumne-
zei. Și-i sătura pre ei și preacurviia și în
casele curvelor poposiia. Cai nebuni spre 8
parte fămeiască să făcură, fieștecarele spre
fămeaia aproapelui său necheza. Au asu- 9
pra acestora nu voiu socoti? zice Domnul. Au
întru limbă ca aceasta nu va izbîndi sufletul
Mieu? Suiți-vă pre băștile ei și săpați de 10
tot, și concenire să nu faceți! Lăsați proptea-
lele lor, căci ale Domnului sînt. Căci defăi- 11
mînd, defăimă spre Mine, zice Domnul, casa
lui Israil și casa Iudei. Mințiră Domnului 12
lor și ziseră: 'Nu sînt aceastea, nu vor veni
preste noi reale, și sabie și foamete nu vom
vedea. Prorocii noștri era în vînt, și cuvîn- 13
tul Domnului nu era la ei. Așa va fi lor'“.
Pentru aceaea, aceastea zice Domnul Atotții- 14
toriul: „Pentru care lucru ați grăit cuvîntul
acesta, iată, Eu am dat cuvintele Meale în ros-
tul tău – foc, și pre norodul acesta – leamne, și
va mistui pre ei. Și iată, Eu aduc preste voi 15
limbă de departe, casa lui Israil, zice Dom-
nul, limbă căriia nu vei auzi glasul limbii ei,
Toți vîrtoș, Și vor mînca secerătura 16/17
voastră și pîinile voastre; și vor mînca de tot
pre fiii voștri și pre featele voastre; și vor
mînca de tot oile voastre și vițeii voștri; și vor
mînca viile voastre și smochineturile voastre
și maslineturile voastre; și vor triera cetățile
ceale tari ale voastre, preste carele voi nădej-
duiți preste eale cu sabie. Și va fi în zile 18
acealea, zice Domnul Dumnezăul tău, nu voiu
face pre voi spre concenire. Și va fi cînd 19
veți zice: 'Pentru care lucru au făcut Domnul
Dumnezăul nostru noao toate aceastea?', și
vei zice lor: 'Pentru căci ați părăsit pre Mine și
ați slujit la dumnezăi striini în pămîntul
vostru, așa veți sluji la striini în pămînt care
nu va fi al vostru'. Vestiți aceastea la casa 20
lui Iacov și să să auză în casa Iudei: Auziți 21
dară aceastea, norod nebun și fără inimă!
Ochi sînt la ei, și nu văd; urechi la ei, și nu
aud. Au de Mine nu vă veți teame? zice 22
Domnul. Au de către fața Mea nu vă veți sfii?
De Cela ce au pus năsipul hotar mării,
poruncă veacinică, și nu va covîrși pre el; și se
va turbura, și nu va putea; și vor suna valurile
ei, și nu va covîrși pre el. Și la norodul 23
acesta să făcu inimă neascultătoare și nebăgă-
toare în samă. Și să abătură și să duseră; Și 24
n-au zis în inima lor: 'Să ne teamem dară de
Domnul Dumnăzăul nostru, Cela ce dă noao
ploaie timpurie și tîrzie, după vreamea plini-
rei poruncii seacerii, și au păzit noao'.
Fărădelegile voastre au abătut aceastea și 25
păcatele voastre au depărtat bunătățile de
către voi. Căci s-au aflat în norodul Mieu 26
necredincioș, și lațuri au întins ca să strice oa-

27 meni şi prindea. Ca laţul întins, plin de
pasări, aşa casele lor pline de vicleşug; pentru
28 aceaea s-au mărit şi s-au îmbogăţit. S-au
îngrăşat şi au călcat judecata; n-au judecat
judecata săracului, şi judecata văduvei n-au
29 judecat. Au spre aceastea nu voiu socoti?
zice Domnul. Au în limbă ca aceaea nu va
30 izbîndi sufletul Mieu? Spămîntare şi înfri-
31 coşate să făcură pre pămînt. Prorocii pro-
rocesc strîmbe, şi preoţii bătură în palmele
lor, şi norodul Mieu au iubit aşa. Şi ce veţi face
la ceale după aceastea?"

CAP VI

1 Întăriţi-vă, fiii lui Veniamin, den mij-
locul Ierusalimului, şi în Thecue trîm-
biţaţi cu trîmbiţă, şi preste Vitha-
harma rîdicaţi semn, căci reale să
ivîră de la miazănoapte şi zdrobire
2 mare să face. Şi se va lua înălţimea ta, fată
3 Sion! La ea vor veni păstori şi turmele lor
şi vor înfige spre ea colibi împrejur şi vor
4 paşte fieştecarele cu mîna lui. Rînduiţi-vă
asupra ei spre războiu! Sculaţi-vă şi să ne
suim asupra ei în amiazăzi! Vai noao, căci s-au
5 plecat ziua, căci să sfîrşăsc umbrele zilii! Scu-
laţi-vă şi să ne suim preste ea noaptea şi să stri-
6 căm temeaiele ei! Căci aceastea zice Domnul
puterilor: 'Tăiaţi leamnele ei! Varsă preste
Ierusalim puteare! O, cetate mincinoasă!
7 Toată sila e întru dînsa. În ce chip răceaşte
groapa apa, aşa răceaşte răotatea ei. Necură-
ţie şi ticăloşie să va auzi întru ea preste faţa ei
pururea, cu dureare şi cu bătaie. Certa-te-
8 vei, Ierusalime, să nu se depărteaze sufletul
Mieu de la tine, să nu te facă pămînt neum-
9 blat, carele nu să va lăcui!'" Căci aceastea
zice Domnul puterilor: „Culeageţ, culea-
geţ ca o vie rămăşiţile lui Israil! Întoarceţi-
vă, ca cel ce culeage în cunoştinţa lui!"
10 –„Cătră cine voiu grăi şi mă voiu mărturisi şi
va auzi? Iată, neobrăzuite-s urechile lor şi nu
pot să auză! Iată, cuvîntul Domnului să făcu
lor spre ocară! Nu vor vrea pre el să-l ascul-
11 te!" –„Şi mînia Mea am plinit, şi am oprit şi
n-am concenit pre ei. Turna-voiu preste
prunci denafară şi spre adunarea tinerilor
împreună, căci bărbat şi muiare să vor
12 prinde, bătrîn cu cel plin de zile. Şi să vor
înturna casele lor la alţii, ţarine şi muierile lor
deodată, căci voiu întinde mîna Mea pre ceia
ce lăcuiesc pămîntul acesta, zice Domnul,
13 Căci de la cel mic al lor pînă la mare, toţi au
făcut fărădeleage; de la preot şi pînă la proroc
14 mincinos, toţi au făcut mincinoase. Şi vin-
deca zdrobirea norodului Mieu, defăimînd şi zi-
15 cînd: 'Pace!' Şi unde e pace? Ruşinară-se,
căci s-au săvîrşit, şi nu ca cei ce să ruşinează să
ruşinară, şi necinstea lor n-au cunoscutu-o.
Pentru aceaea vor cădea în cădearea lor şi în
vreamea socotealei lor peri-vor", zice Dom-
nul. Aceastea zice Domnul: „Staţi pren căi 16
şi vedeţi şi întrebaţi cărările Domnului veaci-
nice şi vedeţi carea iaste calea cea bună; şi
mearget întru ea şi veţ afla curăţire sufle-
telor voastre". Şi ziseră: „Nu ne vom duce!"
–„Pus-am preste voi strejari; ascultaţi gla- 17
sul trîmbiţei!" Şi ziseră: „Nu vom auzi!"
– „Pentru aceaea auzit-am limbile şi ceia ce 18
pasc turmele lor. Ascultă, pămînte! Iată, 19
Eu aduc preste norodul acesta reale, roada
urîrei lor, căci la cuvîntul Mieu nu luară
aminte, şi leagea Mea o lepădară. Pentru 20
căci tămîie de la Sava Îm aduceţi şi scorţişoară
den pămînt departe? Şi arderile ceale de tot
ale voastre nu-s priimite şi jîrtvele voastre nu
M-au îndulcit pre Mine". Pentru aceaea, 21
aceastea zice Domnul: „Iată, Eu dau preste
nărodul acesta boală, şi vor boli întru ea
părinţi şi fii împreună, vecinul şi cel de aproa-
pele lui vor peri". Aceastea zice Domnul: 22
„Iată, norod vine de la crivăţ şi limbi să vor
rădica de la marginile pămîntului. Arc şi 23
fuşte vor ţinea, năsilnic iaste şi nu va milui;
glasul lui – ca marea ce aduce valuri; cu cai şi
cară să va rîndui, ca focul, spre războiu cătră
tine, fată Sion!" –„Auzit-am auzul lor, slă- 24
bănogiră-se mînile noastre; necaz ne cu-
prinse pre noi, chinuri ca ceiia ce naşte. Nu 25
ieşiţ afară la ţarină şi în căi nu îmblaţi, căci
sabia nepriatenilor lăcuiaşte prempregiur!
Fata norodului Mieu! Încinge-te cu sac şi pre- 26
sară cenuşă! Fă-ţi jale ibovnicului, tînguire de
milă, căci fără veaste va veni chinul preste
voi!" –„Ispititoriu am dat pre tine întru 27
noroade ispitite; şi vei cunoaşte cînd voiu
ispitiiu Eu calea lor. Toţi neacultători, mer-
gînd încîlcită, aramă şi fier. Toţi stricaţi 28
sînt! Să sfîrşi foiul de la foc, să sfîrşi plum- 29
bul. În deşert zlătariul bate argintul, vicleşu-
gurile lor nu s-au topit. 'Argint lepădat' 30
chemaţi pre ei, căci i-au izgonit pre ei
Domnul".

CAP VII

Ascultaţi cuvîntul Domnului, toată 1
jidovimea! Aceastea zice Domnul 2
puterilor, Dumnezeul lui Israil: „De
veţi îndirepta căile voastre şi tocmea-
lele voastre, şi voiu lăcui pre voi în
locul acesta. Nu vă nădejduiţ spre voi 3
cuvinte mincinoase, căci mai mult nemică nu
vor folosi voao, zicînd: 'Beseareca Domnului
beseareca Domnului iaste'. Că, de veţ is- 4
prăvi isprăvind căile voastre şi tocmealele voas-
tre şi, făcînd, veţ face judecată întru mijlo-

cul omului şi întru mijlocul aproapelui său,
5 Şi nemearnicul şi surumanul şi vădua să nu
asupriţi, şi sînge nevinovat să nu vărsaţi în
locul acesta, şi denapoia altor dumnezăi să nu
6 mearget spre rău voao, Şi voiu lăcui pre
voi în locul vostru, în pămîntul carele am dat
părinţilor voştri den veac şi pînă în veac.
7 Iară de veţ nădejdui voi pre cuvinte minci-
8 noase, de unde nu vă veţ folosi, Şi ucideţ,
şi preacurviţ, şi furaţ, şi juraţ pre strîmb, şi
tămîiaţi la Vaal, şi mearget denapoia dumne-
zăilor streini, carii nu ştiţi, ca să vă fie voao
9 rău, Şi aţ venit şi aţ stătut înaintea Mea în
Casă unde să numeaşte numele Mieu preste
ea şi aţ zis: 'Feritu-ne-am ca să nu facem toate
10 urîciunile aceastea!', Au peşteri tîlharilor –
Casa Mea unde să numeaşte numele Mieu
întru ea acolo înaintea voastră? Şi iată, Eu
11 văzuiu", zice Domnul. „Căci mearget la
locul Mieu cel de la Silom, unde am sălăşluit
numele Mieu preste el acolo înainte, şi vedeţ
ceale ce am făcut lui de cătră faţa răutăţii
12 nărodului Mieu, Israil. Şi acum, pentru
care lucru aţ făcut toate aceastea lucruri, şi am
grăit cătră voi, şi nu M-aţ ascultat pre
Mine, şi v-am chemat pre voi, şi n-aţ răspuns,
13 (Deci) face-voiu şi Eu Casii aceştiia unde să
cheamă numele Mieu preste ea, preste carea
voi nădejduiţ preste ea, şi locului carele am
dat voao şi părinţilor voştri, în ce chip am
14 făcut Silomului. Şi voiu lepăda pre voi de
cătră faţa Mea, în ce chip am lepădat pre fraţii
15 voştri, toată sămînţa lui Efraim! Şi tu nu te
ruga pentru nărodul acesta şi nu te ruga ca să
să miluiască aceştea, şi nu te ruga şi să nu te
apropii de Mine pentru ei, căci nu voiu ascul-
16 ta. Au nu vezi ce fac ei în cetăţile Iudei şi în
17 căile Ierusalimului? Fiii lor adună leamne,
şi părinţii lor ard foc, şi muierile lor fărîmă
aluat, ca să facă hamoni oştii ceriului; şi au
turnat turnări la dumnezei streini, pentru ca
18 să Mă mînie. Au doară ei Mă scîrbesc pre
Mine?", zice Domnul, „nu pre ei, pentru ca să
19 să ruşineaze obrazele lor?" Pentru aceaea,
aceastea zice Domnul: „Iată, urgia şi mînia
Mea să varsă preste locul acesta, şi preste
oameni, şi preste dobitoace, şi preste tot lem-
nul ţarinii lor, şi preste roadele pămîntului; şi
20 va arde şi nu se va stinge". Aceastea zice
Domnul: „Arderile ceale de tot ale voastre
adunaţ cu jîrtvele voastre şi mîncaţi carne,
21 Căci n-am grăit cătră părinţii voştri şi n-am
poruncit lor, în ziua carea am scos pre ei den
pămîntul Eghipetului, pentru arderi-de-tot şi
22 jîrtve, Fără numai graiul acesta am poruncit
lor, zicînd: Ascultaţi glasul Mieu, şi voiu fi voao
întru Dumnezău şi voi veţ fi Mie întru nărod, şi
mearget în toate căile Meale, oricarele voiu
porunci voao, pentru ca să vă fie voao bine.
Şi n-au ascultat pre Mine, nici au apropiat 23
ureachea lor, ce au mers întru gîndurile inimii
lor cei reale şi să făcură la ceale dendărăt, nu
la ceale denainte, den carea zi au ieşit părinţii
lor den pămîntul Eghipetului şi pînă în ziua
aceasta. Şi am trimis cătră ei pre toţi robii 24
Miei, prorocii, ziua şi dimeneaţa, şi am tri-
mis, Şi n-au ascultat pre Mine, şi nu s-au 25
apropiat ureachea lor, şi ş-au învîrtoşat cer-
bicea lor mai mult decît părinţii lor. Şi vei 26
grăi lor cuvîntul acesta, şi nu vor asculta pre
tine; şi vei chema pre ei, şi nu vor răspunde
ţie. Şi vei grăi cătră ei: 'Această limbă, care 27
n-au auzit glasul Domnului lor, nici au priimit
învăţătura, să sfîrşi credinţa den rostul lor'.
Tunde capul tău şi leapădă! Şi ia pre buze 28
plîngere, căci au izgonit Domnul şi au lepă-
dat ruda care făcea aceastea; căce au făcut
fiii Iudii răul înaintea Mea", zice Domnul.
„Rînduit-au urîciunele lor în Casă unde s-au 29
chemat numele Mieu preste ea, ca să o pîngă-
rească pre ea. Şi au zidit capişte lui Tafeth, care-
le iaste în valea fiiului Ennom, ca să arză-de-tot
pre fiii lor şi featele lor cu foc, care n-am
poruncit lor şi n-am socotit în inima Mea.
Pentru aceaea, iată, zile vin, zice Domnul, şi 30
nu vor mai zice încă 'Capiştea lui Tafeth' şi
'Valea fiiului Ennom', ce 'Valea celor omorîţi';
şi-i vor îngropa în Tafeth, nefiind loc. Şi 31
vor fi morţii norodului acestuia spre mîncare
pasărilor ceriului şi hiarălor pămîntului, nu
va fi cine să apere. Şi voiu surpa den cetă- 32
ţile Iudii şi den răspîntiile Ierusalimului glasul
celor ce să veselescu şi glasul celor ce să
bucură, glasul ginerelui şi glasul neveastei,
căce spre pustiire va fi tot pămîntul".

CAP VIII

În vreamea aceaea, zice Domnul, 1
deşchide-vor oasele împăraţilor Iudii
şi oasele boiarilor lor şi oasele preoţi-
lor şi oasele prorocilor lor şi oasele
celor ce lăcuiescu în Ierusalim den
mormînturile lor Şi le vor zbici pre eale 2
spre soare şi spre lună şi spre toate stealele şi
spre toată oastea ceriului, care au iubit şi
cărora au slujit şi cărora au mersu denapoia
lor şi de carii să ţinea şi la carii s-au închinat
ei. Nu să vor tăia, nici să vor îngropa, şi vor fi
spre pildă preste faţa a tot pămîntul, Căci 3
au mai ales moartea decît viaţa; şi la toţi ceia-
lalţi ce au rămas de la rudenia aceaea, în tot locul,
oriunde-i voiu scoate pre dînşii acolo". Căci 4
aceastea zice Domnul: „Au doară cel ce cade

nu să scoală? Sau cel ce să întoarce nu să
5 întoarce? Pentru că să întoarse norodul
acesta întoarcere fără ruşine şi să biruiră de
tot întru voia lor şi nu vrură a să întoarce?
6 Băgaţi în urechi dară şi auziţi! Nu aşa vor grăi,
nu iaste om care să să pocăiască de la răutatea
lui, zicînd: 'Ce am făcut?' Rămase cela ce
aleargă de la alergătura lui ca calul şezătoriu
7 întru nechezarea lui. Şi asida în ceriu co-
noscu vreamea ei, turtureaoa şi rîndureaoa,
pasările ţarenii, păziră vremile întrării lor;
iară norodul Mieu acesta n-au cunoscut jude-
8 căţile Domnului. Cum veţi grăi că: 'Înţe-
lepţi sîntem noi, şi leagea Domnului cu noi
iaste'? În deşert să făcu trestia minciunoasă la
9 scriitori! Ruşinară-să înţelepţii, acoperiră
capul lor; şi să spămîntară şi să prinsără, căci
cuvîntul Domnului l-au izgonit. Care înţelep-
10 ciune e întru dînşii? Pentru aceaea voiu da
muierile lor altora şi ţarinile lor, moştenitori-
lor, căci, de la mic pînă la mare, toţi iubirea
argintului gonesc; şi, de la proroc pînă la
11 preot, toţi fac minciună. Şi vindecă surpa-
rea norodului Mieu către necinste, zicînd:
12 'Pace! Pace!'; şi nu era pace! Ruşinară-să,
căci urîciune au făcut? Şi cu ruşine nu s-au
ruşinat, şi a să ruşina nu ştiu. Pentru aceaea
vor cădea între mijloc căzînd, în vreamea
13 socotealei lor vor cădea", zice Domnul. „Şi
vor aduna roadele lor, zice Domnul, nu iaste
strugur în vie şi smochine în smochin, şi frun-
14 zele au căzut de tot". –„Şi spre ce noi şă-
dem?" – „Adunaţi-vă şi să întrăm la cetăţile
ceale tari şi să ne lepădăm acolo, căci Dumne-
zău ne-au lepădat pre noi şi ne-au adăpat
apă de hiare, căci am greşit înaintea Lui.
15 Adunatu-ne-am spre pace, şi nu era bune la
vreamea vindecării şi nu era sîrguială".
16 –„De la Dan vom auzi glasul iuţimei cailor lui,
de la glasul nechezării călărimei cailor lui să
clăti tot pămîntul; şi va veni şi va mînca de tot
pămîntul, şi plinirea lui, cetatea, şi pre cei ce
17 lăcuiescu întru dînsa. Pentru căci, iată, Eu
trimiţ la voi şărpi omorîtori, la carii nu iaste a
18 descîntarea, Şi vor muşca pre voi fără vin-
decare cu durearea inimii voastre cei izmeni-
19 te! Iată (strigare) glasul strigării featii
nărodului Mieu, de la pămînt departe: 'Au
Domnul nu iaste în Sion? Sau împărat nu
iaste acolo?' – „Pentru căci M-au urgisit cu
ceale cioplite ale lor şi întru deşărtări streine?"
20 Să petrecu vara, trecu seacerea, şi noi nu ne-am
21 mîntuit. –„Spre surparea featei nărodului
Mieu Mă întunecaiu; întru izmenire Mă întăriră
22 durori ca ceaea ce naşte. Şi au răşină nu iaste
în Galaad? Au doftor nu iaste acolo? Pentru căci
nu să sui vindecarea featei nărodului Mieu?"

CAP IX

Cine va da capului mieu apă şi ochilor 1
miei izvoară de lacrămi, şi voiu plînge
pre nărodul mieu acesta, ziua şi
noaptea, pre cei răniţ ai featii năro-
dului mieu? Cine îm va da în pus- 2
tiiu sălaş mai de margine, şi voiu părăsi pre
nărodul mieu şi mă voiu duce de la ei? Căci
toţi să preacurvesc, adunarea celor defăimă-
tori! Şi întinseră limba lor ca un arc min- 3
cinos şi nu credinţa putu pre pămînt, căci den
reale la reale au ieşit şi pre Mine n-au cunos-
cut!", zice Domnul. „Fieştecarele de către 4
aproapele său păziţi-vă şi pre fraţii lor nu
nădejduiţ, căci tot fratele cu amăgitură va
amăgi şi tot priatenul cu vicleşug mearge.
Fieştecarele asupra priatinului lui va bat- 5
jocuri, adevăr nu vor grăi; învăţă-se limba lor
a grăi minciuni; năpăstuiră şi nu lipsiră a să
întoarce. Camătă preste camătă, vicleşug 6
preste vicleşug, n-au vrut să ştie pre Mine",
zice Domnul. Pentru aceaea, aceastea zice 7
Domnul puterilor: „Iată, Eu voiu lămuri pre ei
şi voiu ispiti pre ei, căci voiu face de către faţa
vicleşugului featii nărodului Mieu. Săgeată 8
rănitoare e limba lor; vicleane-s graiurile
gurii lor; cu aproapele lui grăiaşte de pace, şi
întru sine are vrajba. Au asupra acestora 9
nu voiu socoti, zice Domnul, sau la nărod ca
acesta nu va izbîndi sufletul Mieu? Preste 10
măguri luaţi tînguire şi pre căile pustiiului
plîngere, căci s-au săvîrşit, pentru că nu sînt
oameni, n-au auzit glasul stăpînirei; den
pasările ceriului şi pînă la dobitoace spămîn-
tară-să, dusără-să. Şi voiu da Ierusalimul 11
spre înstreinare, spre lăcuinţă bălaurilor, şi
cetăţile Iudei spre stingere le voiu pune, nelă-
cuindu-se". Cine e omul înţelegătoriu şi înţe-
leagă aceasta? Şi, la care e cuvîntul gurii
Domnului către el, vestească voao: pentru
care lucru peri pămîntul? Aprinse-se ca pus-
tiiul, neumblîndu-se el? Şi zise Domnul 12
către mine: „Pentru căci au părăsit ei leagea
Mea carea am dat înaintea feaţii lor şi n-au
ascultat glasul Mieu, Ce au mers denapoia 13
celor alease ale inimii lor ceii reale şi dena-
poia idolilor carele au învăţat pre ei părinţii
lor", Pentru aceaea, aceastea zice Domnul 14
puterilor, Dumnezăul lui Israil: „Iată, Eu hră-
nesc pre ei cu nevoi, şi voiu adăpa pre ei apă
de hiare, Şi voiu răsipi pre dînşii întru 15
limbi la carii nu conoştea ei şi părinţii lor, şi
voiu trimite la dînşii sabia, pînă-i voiu topi
pre ei cu dînsa". Aceastea zice Domnul 16
puterilor: „Chemaţi pre cealea ce plîng, şi să
vie; şi către ceale măiastre trimiteţi, Şi răs- 17
punză; şi să ia preste noi plîngere, şi pogoare
ochii voştri lacrămi, şi geanele voastre cure apă,

18 Căci glasul cel de jale să auzi în Sion: 'Cum am
chinuit! Ne-am ruşinat foarte, căci am părăsit
pămîntul şi am lepădat sălăşluirile noas-
19 tre'". –„Ascultaţi dară, muieri, cuvîntul lui
Dumnezău şi priimască urechile voastre
cuvintele gurei Lui; şi învăţaţi featele voastre
jale şi muiarea pre cea de aproapele ei, plîn-
20 gere, Căci să sui moarte pren ferestrile
voastre, întră la pămîntul vostru, ca să zdro-
bească prunci pre den afară şi tinerii de pren
21 uliţă. Şi vor fi morţii oamenilor spre pildă,
preste faţa cîmpului pămîntului vostru, şi ca
22 iarba denapoia celui ce coseaşte. Şi nu va fi
cel ce să adune". Aceastea zice Domnul: „Nu
să laude înţeleptul întru înţelepciunea lui şi
nu se laude cel vîrtos întru vîrtutea lui şi nu se
23 laude cel bogat întru bogăţia lui, Ce întru
aceasta să să laude cel ce să laudă a înţeleage
şi a Mă conoaşte că Eu sînt Domnul, Cela ce
fac milă şi judecată şi direptate pre pămînt,
căci întru aceastea e voia Mea", zice Dom-
24 nul. „Iată, zile vin, zice Domnul, şi voiu
socoti preste toţi cei obrezuiţi marginea aco-
25 perirei lor, Preste Eghipet, şi preste Idu-
mea, şi preste Edom, şi preste fiii lui Ammon,
şi preste fiii lui Moav, şi preste tot cela ce
tunde împrejur cealea de la faţa lui, ceia ce
lăcuiesc în pustiiu, căci toate limbile neobre-
zuite-s la trup, şi toată casa lui Israil – neobre-
zuiţi la inima lor".

CAP X

1 Ascultaţi cuvîntul Domnului, carele au
grăit cătră voi, casa lui Israil!
2 Aceastea zice Domnul: „După căile
limbilor nu învăţaţi şi de seamnele
ceriului nu vă teamereţi, căci să tem
3 de eale cu obrazele lor; Căci legiuirile lim-
bilor deşarte-s: lemn iaste, den dumbravă
4 tăiat, lucru de teslariu şi topitură; Cu argint
şi cu aur înfrumuseţate sînt, cu ciocane şi cu
cuie le-au întărit pre eale, pune-le-vor pre
5 eale şi nu se vor mişca. Argintul bătut
iaste, nu vor îmbla; rîdicîndu-se, rîdica-se-vor,
căci nu vor păşi. Nu vă temeţi de eale,
căci nu vor face rău, şi bine nu iaste întru
6 eale". –„Nu iaste aseamenea cu Tine,
Doamne! Mare eşti Tu şi mare e numele Tău
7 întru vîrtute! Cine nu se va teame de Tine,
Împărate al limbilor? Pentru că Ţie să cuvine,
că întru toţi înţelepţii limbilor şi întru toate
împărăţiile lor nu iaste aseamenea Ţie.
8 Împreună cei fără minte şi cei nesocotitori sînt
9 dăscălia deşărtărilor lor, lemn iaste! Argint li-
pit iaste, de la Tharsis veni-va; aurul – Mofaz; şi
mîna zlătarilor, lucruri de meşteri; toate cu vînăt
10 şi mohorîte vor îmbrăca pre eale. Aşa să zi-
ceţ lor: 'Dumnezăi carii ceriul şi pămîn-
tul n-au făcut să piară de pre pămînt şi de-
desuptul ceriului acestuia!'" Dumnezău – 11
Cela ce au făcut pămîntul cu putearea Lui,
Cela ce au îndireptat lumea cu înţelepciunea
Lui şi cu mintea Lui au întins ceriul, Şi 12
mulţime de ape în ceriu, şi sui nori de la mar-
ginea pămîntului; fulgere spre ploaie au făcut
şi scoase vînturi (lumină) den visteriile lor.
Nebunitu-s-au tot omul de minte; ruşină-se 13
tot zlătariul pre ceale săpate ale lui, căci min-
cinoase au topit; nu iaste duh întru eale.
Deşarte sînt, lucrure batjocurite; în vreamea 14
socotirei lor vor peri. Nu iaste ca aceasta 15
parte la Iacov, căci Cela ce au zidit toate, acela
iaste moşnenirea Lui; Domnul – numele Lui.
Adună den afară statul tău cel ce lăcuiaşte 16
întru cei aleşi, căci aceastea zice Domnul:
„Iată, Eu împiadec pre ceia ce lăcuiesc pămîn- 17
tul acesta cu necaz, şi voi năcăji pre ei, pentru
ca să să afle rana ta". Vai preste zdrobitura 18
ta! Duioasă rana ta! Şi eu ziş: Aşa e aceasta
rana ta şi te apucă pre tine. Cortul tău au 19
chinuit, peri, şi toate pieile tale să spintecară;
fiii miei şi oile meale nu sînt; nu iaste încă loc
cortului mieu, locul pieilor meale, Căci 20
păstorii au ieşit den minte şi pre Domnul n-au
cercetat; pentru aceaea n-au socotit toată
păşunea, şi să răsipiră. Glasul auzirii, iată, 21
vine! Şi cutremur mare den pămîntul de la
miazănoapte, ca să rînduiască cetăţile Iudii
spre stingere şi zăceare pasărilor. Ştiu, 22
Doamne, că nu e a omului calea lui, nici băr-
bat va mearge şi va isprăvi călătoria lui.
Ceartă-ne pre noi, Doamne, însă cu judecată, 23
şi nu cu mînie, pentru ca să nu ne faci pre noi
puţini! Varsă mînia Ta preste limbile cea- 24
lea ce nu Te ştiu pre Tine, şi preste împără-
ţiile carele numele Tău nu l-au chemat, căci au
mîncat pre Iacov şi au topit pre Israil!

CAP XI

Cuvîntul carele s-au făcut de cătră 1
Domnul cătră Ieremia, zicînd: „Auzi 2
cuvintele făgăduinţii aceştiia, şi vei
grăi cătră oamenii Iudei şi cătră cei ce
lăcuiesc în Ierusalim şi vei grăi cătră
ei. Aceastea zice Domnul, Dumnezeul lui 3
Israil: Blestemat omul carele nu va asculta
cuvintele făgăduinţei aceştiia carea am po-
runcit părinţilor voştri în ziua carea am scos
pre ei den pămîntul Eghipetului, den cupto-
riul cel de fier, zicînd: Ascultaţi glasul Mieu 4
şi faceţ toate, oricîte voiu porunci voao, şi
veţi fi Mie norod, şi Eu voiu fi voao Dum-
nezeu, Pentru ca să întăresc jurămîntul 5
Mieu carele am jurat părinţilor voştri ca să
le dau lor pămînt ce cură miare şi lapte,

ca cum e ziua aceasta!“ Şi răspunş şi ziş:
6 „Facă-să, Doamne!“ Şi zise Domnul cătră
mine: „Citeaşte toate cuvintele aceastea în
cetăţile Iudii şi denafara Ierusalimului, zicînd:
7 ‘Auziţi cuvintele făgăduinţei aceştiia şi le faceţ
pre eale, căci mărturisind mărturisiiam împreună
părinţilor voştri, în ziua carea am scos
pre ei den pămîntul Eghipetului pînă în ziua
aceasta, mînecînd mărturisiiam împreună,
8 zicînd: ‘Ascultaţi glasul Mieu!’ Şi n-au
ascultat, nici plecară ureachea lor, ce mergea
fieştecarele întru încîlcirea inemii lor cei
vicleane. Şi aduş cătră ei toate cuvintele făgăduinţei
aceştiia carea am poruncit ca să facă,
9 şi n-au făcut’“. Şi zise Domnul cătră mine:
„Să află legătură întru bărbaţii Iudei şi întru
10 ceia ce lăcuiesc în Ierusalim. Întoarseră-se
spre strîmbătăţile părinţilor lor celor mai
denainte, carii n-au vrut să asculte cuvintele
Meale şi, iată, ei mergu denapoia dumnezeilor
striini, ca să slujască lor. Şi răsipi casa lui
Israil şi casa Iudei făgăduinţa Mea, carea am
11 pus cătră părinţii lor“. Pentru aceaea,
aceastea zice Domnul: „Iată, Eu aduc preste
norodul acesta reale, den carele nu vor putea
ca să iasă dentr-însele; şi vor striga cătră
12 Mine, şi nu voiu asculta pre ei. Şi vor
mearge cetăţile Iudei şi cei ce lăcuiescu Ierusalimul
şi vor striga cătră dumnezeii lor,
cărora ei tămîiază lor, carii nu vor mîntui pre
13 ei în vreamea chinuirii lor. Căci pre numărul
cetăţilor tale era dumnezeii tăi, Iudo, şi pre
numărul ieşirilor Ierusalimului au rînduit
14 capişti a tămîia pre Vaal. Şi tu nu te ruga
pentru norodul acesta şi nu te ruga pentru ei
la rugă şi rugăciune, căci nu voiu asculta la
vreamea carea Mă cheamă pre Mine, în vrea-
15 mea chinuirii lor. Pentru ce cea iubită în
Casa Mea au făcut urîciune? Au rugăciune şi
cărnuri sfinte vor lua de la Tine răutăţile tale?
16 Au de aceasta vei scăpa? ‘Maslin cu bună
umbră, frumos la chip’ au numit Domnul
numele tău. La glasul tăiarii lui au răsădit; să
17 făcură de nimica ramurile ei. Şi Domnul
puterilor, Cela ce de tot te-au răsădit, grăit-au
asupra ta reale, pentru răutatea casii lui Israil
şi casei Iudii, căci ş-au făcut lor a Mă urgisi,
18 tămîind ei la Vaal“. Doamne, arată mie şi
voiu cunoaşte; atuncea văzuiu tocmealele lor.
19 Şi eu, ca un miel blînd aducîndu-se să să jîrtvuiască,
n-am cunoscut [că] asupra mea au
gîndit gînd rău, zicînd: „Veniţi şi să punem
lemn în pîinea lui şi să-l surpăm pre el de la
pămîntul celor vii, şi numele lui nu să va mai
20 pomeni încă“. Doamne al puterilor, judecînd
direpț, ispitind rănichii şi inimile, de aş vedea cea
de la Tine izbîndă dentru ei, căci cătră
Tine descoperiiu îndireptarea mea. Pentru 21
aceaea, aceastea zice Domnul preste oamenii
den Anathoth, ceia ce cearcă sufletul mieu,
ceia ce zic: „Nu vei proroci pre numele Domnului!
Iară de nu, vei muri în mînile noastre!“
Pentru aceaea, aceastea zice Domnul 22
puterilor: „Iată, Eu socoti-voiu asupra lor;
tinerii lor cu sabie vor muri, şi fiii lor şi featele
lor muri-vor cu foamete. Şi rămăşiţă nu va 23
fi lor, căci voiu aduce reale preste ceia ce
lăcuiescu în Anathoth, în anul socotirii lor“.

CAP XII

Direptu eşti, Doamne, că voiu răs- 1
punde cătră Tine, însă judecăţi voiu
grăi cătră Tine: Ce e că calea necuraţi-
lor să sporeaşte, îndireptatu-s-au toţi
cei ce defaimă defăimări? Răsădiş 2
pre ei şi să înrădăcinară; făcură fii şi făcură
roadă. Aproape eşti Tu de gura lor şi departe
de la rănichii lor! Şi Tu, Doamne, ştii pre 3
mine; ispitit-ai inima mea. Înaintea Ta adu-
nă-i pre ei ca oile spre junghiare! Curăţeaşte-i
pre ei la ziua jungherii lor! Pînă cînd va 4
plînge pămîntul şi toată iarba ţarinii să va
usca de răutatea celor ce lăcuiescu întru el?
Strînsără-să dobitoace şi pasări, căci au zis:
„Nu va vedea Dumnezău căile noastre!“.
–„Ale tale picioare aleargă şi te slobonogescu 5
pre tine; cum te vei găti pre cai? Şi în pămîn-
tul păcii tale te nădejduieşti; cum vei face
întru înfierbîntarea Iordanului? Căci şi fra- 6
ţii tăi şi casa tătîni-tău, şi aceştea să lăpădară
de tine şi aceştea au strigat, dendărătul tău
adunară-să. Să nu te încrezi întru ei, cînd vor
grăi cătră tine cu pace! Părăsit-am casa 7
Mea, lăsat-am moştenirea Mea, dat-am cel
iubit suflet al Mieu pre mîinile vrăjmaşilor
lui. Să făcu moştenirea Mea Mie ca un leu 8
în dumbravă, deade asupra Mea glasul ei;
pentru aceaea am urît pre ea. Au peştera
leoaicei iaste moştenirea Mea Mie? Au 9
peşteră e împrejurul ei preste ea? Păsaţi!
Adunaţ toate hiarăle cîmpului şi să vie ca să
mănînce pre ea! Păstori mulţi stricară via 10
Mea, pîngăriră partea Mea, deaderă partea
cea poftită a Mea spre pustiiu neumblat.
Făcură-să spre peirea pierzării prin Mine; cu 11
stingere stinsă-se tot pămîntul, căci nu iaste
om care să puie la inimă. Preste toată ieşi- 12
rea în pustiiu au venit, chinuind, căci sabia
Domnului va mînca de la marginea pămîntu-
lui şi pînă la marginea pămîntului, nu iaste
pace la tot trupul. Sămănat-aţ grîu, şi spini aţ 13
secerat; sorţii lor nu vor folosi lor. Ruşinaţi-vă
de fala voastră, de ocară înaintea Domnu-
lui!“ Căci aceastea zice Domnul pentru toţi 14
vecinii cei răi: „Ceia ce să ating de moşte-

nirea Mea carea am împărțit nărodului Mieu,
lui Israil, iată, Eu zmulg pre ei de la pămîntul
lor, și pre Iuda voiu scoate den mijlocul lor.
15 Și va fi după ce voiu scoate Eu pre ei, Mă voiu
întoarce și voiu milui pre ei. Și voiu lăcui pre
ei, pre fieștecarele la moștenirea lui și fiește-
16 carele la pămîntul lui. Și va fi, de învățînd,
vor învăța calea nărodului Mieu a să jura în
numele Mieu: 'Viu Domnul!', în ce chip au
învățat pre nărodul Mieu a să jura pre Vaal, și
să va zidi în mijlocul nărodului Mieu. Iară de
17 nu să vor întoarce, Și voiu rădica limba
aceaea cu rădicare și pierzare", zice Domnul.

CAP XIII

1 Aceastea zice Domnul: „Pasă și cîștigă
ție încingere de in și pune pre mijlo-
2 cul tău; și în apă nu va treace". Și
cîștigaiu încingerea, după cuvîntul
Domnului, și puș prejur mijlocul
3 mieu. Și să făcu cuvîntul Domnului cătră
4 mine, zicînd: „Ia încingerea cea dempreju-
rul mijlocului tău și scoală-te și pasă la Efrat și
5 ascunde pre ea acolo, în gaura pietrii". Și
merș și o ascunș la Efrat, în ce chip mi-au
6 poruncit mie Domnul. Și fu după zile
multe, și zise Domnul cătră mine: „Scoală-te
și pasă la Efrat și ia de acolo brîul carele am
7 poruncit ție ca să-l ascunzi acolo". Și merș
la apa Efratului și săpaiu și luaiu brîul den
locul unde am îngropat pre el acolo. Și iată,
stricat era, care să nu fie de treabă la nemi-
8 că. Și să făcu cuvîntul Domnului cătră
9 mine, zicînd: „Aceastea zice Domnul: Așa
voiu strica semeția Iudei și semeția Ierusali-
10 mului, cea multă aceasta semeție. Pre cei
ce nu vor să asculte cuvintele Meale, ce au
mers întru încîlcirea inimii lor cei vicleane, și
pre cei ce au mers după dumnezăi streini ca
să slujască lor și să să închine lor, și vor fi ca
brîul acesta care nu se va trebui la nemică.
11 Căci, în ce chip să lipeaște brîul prejur mijlo-
cul omului, așa am lipit cătră Mine casa lui
Israil și toată casa Iudei, ca să să facă Mie spre
nărod numit, și spre falã, și spre mărire; și
12 n-au ascultat de Mine. Și vei grăi cătră
nărodul acesta: 'Tot foalele să va împlea de
vin'. Și va fi de vor zice cătră tine: 'Au cunos-
cînd nu vom cunoaște că tot foalele să va
13 împlea de vin?', Și vei grăi cătră ei: 'Aceas-
tea zice Domnul: 'Iată, Eu voiu împlea pre toți
ceia ce lăcuiesc pămîntul acesta, și pre împă-
rații lor, pre ceia ce șăd, fiii lui David, pre
scaunul lui, și pre preoți, și pre proroci, și pre
Iuda, și pre toți ceia ce lăcuiesc în Ierusalim cu
14 îmbătare. Și voiu răsipi pre ei, pre bărbat,
și pre fratele lui, și pre părinții lor, și pre fiii lor
deodată; și nu voiu dori, zice Domnul, și nu-M
va fi milă și nu Mă voiu milostivi de cătră
stricarea lor'. Auziți și băgați în urechi și 15
nu vă rădicați, căci Domnul au grăit! Dați 16
Domnului Dumnezeului vostru mărire mai
nainte de a întuneca și mai nainte de a să
împiedeca picioarele voastre preste munți
întunecoși; și veți aștepta la lumină, și acolo –
umbra morții, și să vor pune la întunearec.
Iară de nu veț auzi, pre ascuns plînge-va 17
sufletul mieu de cătră fața semeției; și vor
pogorî ochii voștri lacrămi, căci să surpă
turma Domnului. Ziceț împăratului și silni- 18
cilor: 'Smeriți-vă și ședeți, căci s-au surpat
den capul vostru cununa mărirei voastre!'
Cetățile ceale despre austru să închiseră 19
împreună și nu era cel ce să deșchiză; să
înstriină Iuda, săvîrșiră înstriinare deplin.
Rădică ochii tăi, Ierusalime, și vezi pre cei ce 20
vin de la crivăț: Unde iaste turma carea s-au
dat ție, oile mărirei tale? Ce vei grăi, cînd te 21
vor socoti pre tine? Și tu ai învățat pre ei
asupra ta învățături la început. Durori te vor
apuca, ca pre muiarea ce naște. Și de vei 22
zice în inema ta: 'Pentru căci întimpină mie
aceastea?' – Pentru mulțimea strîmbătății tale
descoperiră-se denapoile tale, să să ivească
călcîile tale. De va premeni arapul pialea 23
lui și pardosul împistriturile lui, și voi veți
putea a face bine, fiind învățați rău. Și-i 24
împrăștiaiu pre ei ca ojogiturile ce se duc de
vînt spre pustiiu. Acesta e sorțul tău și 25
parte, a nu asculta voi Mie, zice Domnul, cum
M-ai uitat pre Mine și ai nădejduit pre minciuni.
Și Eu voiu descoperi ceale denapoi ale tale 26
preste fața ta, Și să va ivi necinstea ta. 27
Preacurviile tale și nechezarea ta și înstriina-
rea curviei tale preste dealuri și în țarini am
văzut, urîciunile tale. Vai ție, Ierusalime,
căci nu te-ai surpat denapoia mea! Pînă cînd
vei fi?"

CAP XIV

Cuvîntul Domnului, carele au făcut 1
cătră Ieremia pentru neplouare.
Plînse jidovimea, și porțile ei să de- 2
șertară, și să întunecară pre pămînt,
și strigarea Ierusalimului să sui. Și 3
cei putearnici ai ei trimiseră pre cei mai tineri
ai lor la apă; venit-au la fîntîni, și n-au aflat
apă. Și au întors vasele lor deșarte. Și 4
lucrurile pămîntului s-au săvîrșit, căci nu era
ploaie. S-au rușinat plugarii, acoperiră cape-
tele lor. Și cerbii în țarină fătară și pără- 5
siră, căci nu era iarbă. Măgarii sălbateci 6
stătură pren codri, și traseră vînt, săvîrșiră-se
ochii lor, că nu era buruiană. De norodul 7
strîmbătății, păcatele noastre înpomcișară-se
noao. Doamne, fă noao pentru numele

Tău, căci multe-s păcatele noastre înaintea
8 Ta, căci Ţie am greşit. Îngăduiala lui Israil,
Doamne, şi mîntuieşti în vreamea răutăţi-
9 lor; Pentru căci Te-ai făcut ca un nemeare-
nic pre pămînt? Şi ca un pămintean abătîndu-se
spre popas? Au fi-vei ca un om adormit fiind?
Au ca un om ce nu poate a mîntui? Şi Tu întru
noi eşti, Doamne, şi numele Tău s-au chemat
10 preste noi, să nu uiţi pre noi! – Aşa zice
Domnul norodului acestuia: „Îndrăgiră a
mişca picioarele lor şi nu s-au scumpit; şi
Dumnezău n-au binevoit întru ei. Acum Îş va
11 aduce aminte de strîmbătatea lor". Şi zise
Domnul către mine: „Nu te ruga pentru noro-
12 dul acesta spre bine! Căci, de vor posti, nu
voiu auzi rugile lor; şi de vor aduce arderi-
de-tot şi jîrtve, nu voiu binevoi întru ei, căci cu
cuţit şi cu foamete şi cu moarte Eu voiu con-
13 ceni pre ei". Şi ziş: „Cela ce eşti, Doamne,
iată, prorocii lor vor proroci şi zic: 'Nu veţi
vedea sabie, nici foamete va fi întru voi, căci
adevăr şi pace voiu da pre pămînt şi în locul
14 acesta'". Şi zise Domnul către mine: „Min-
ciuni prorocii prorocesc pre numele Mieu! N-am
trimis pre ei şi n-am poruncit lor şi n-am grăit
către ei, căci vederi mincenoase şi vrăji şi des-
cîntături şi voile inimilor ei prorocesc
15 voao". Pentru aceaea, aceastea zice Dom-
nul pentru prorocii: „Ceia ce prorocesc pre
numele Mieu minciuni, şi Eu n-am trimis pre
ei, carii zic: 'Sabie şi foamete nu va fi pre
pămîntul acesta', cu moarte, cu boală vor
muri şi cu foamete să vor conceni prorocii
16 Şi norodul la carii ei prorocesc lor, şi vor fi
lepădaţi în răspîntiile Ierusalimului de către
faţa sabiei şi foameţii; şi nu va fi cel ce să
îngroape pre ei şi fămeile lor şi fiii lor şi fea-
tele lor. Şi voiu vărsa preste ei răutăţile
17 lor. Şi vei grăi către ei cuvîntul aceasta:
'Pogorîţi preste ochii voştri lacrămi, ziua şi
noaptea, şi să nu să sfîrşască, căci cu zdrobi-
tură mare să zdrobi faţa norodului Mieu şi cu
18 rană duioasă foarte'. De voiu ieşi la cîmp,
şi iată, răniţi de sabie; şi de voiu întra la
cetate, şi iată, dureare de foamete; căci preot
şi proroc mearseră la pămîntul carele n-au
19 ştiut". – „Au doară izgonind au izgonit pre
Iuda? Şi de la Sion s-au depărtat sufletul Tău?
Pentru ce ne-ai lovit pre noi, şi nu iaste noao
vindecare? Îngăduit-am spre pace, şi nu era
bunătăţi; la vreame de vindecare, şi iată, turbu-
20 rare! Conoscut-am, Doamne, păcatele noas-
tre, strîmbătăţile părinţilor noştri, căci am greşit
21 înaintea Ta! Încetează, pentru numele Tău!
Să nu pierzi scaunul mărirei Tale! Adu-Ţi amin-
te să nu răsipeşti făgăduinţa Ta cea ce e cu noi!
Au iaste în idolii limbilor ploînd? Şi ceriul va
da saţiul lui? Au nu Tu eşti sîngur, şi Te vom
îngădui pre Tine, Doamne, căci Tu ai făcut
toate aceastea!"

CAP XV

Şi zise Domnul către mine: „De va sta 1
Moisi şi Samuil înaintea feaţii Meale,
nu iaste sufletul Mieu către ei! Slo-
[bozi] norodul acesta şi să iasă! Şi 2
va fi de vor zice către tine: 'Unde
vom ieşi?', şi vei grăi către ei: 'Aceastea zice
Domnul Dumnezău: Cîţi la moarte, la moarte;
cîţi la sabie, la sabie; şi cîţi la foamete, la foa-
mete; şi cîţi la robie, la robie. Şi voiu 3
izbîndi asupra lor, patru chipuri, zice Dom-
nul: Sabia, spre junghiare; şi cîinii, spre spar-
gere; şi fiarăle pămîntului şi pasările ceriului,
spre mîncare şi spre stricare. Şi voiu da 4
pre ei la nevoi la toate împărăţiile pămîntului,
pentru Manasi, feciorul Ezechiei, împăratul
Iudei, pentru toate cîte au făcut în Ierusa-
lim. Cui va fi milă de tine, Ierusalime? Sau 5
cine să va sfii asupra ta? Au cine să va
întoarce spre pace ţie? Tu M-ai urît, zice 6
Domnul, denapoi vei mearge. Şi voiu întinde
mîna Mea şi te voiu strica pre tine! Şi încă nu
voiu părăsi pre ei. Şi voiu sămăna pre ei cu 7
sămănare. În porţile norodului Mieu, să
făcură fără feciori, pierdură norodul Mieu,
pentru răutăţile lor. Înmulţiră-să văduvele 8
lor mai mult decît năsipul mării. Aduseră spre
mumă chinuirea tinerelului într-amiazăzi,
chin lepădară preste ea fără de veaste, cutremur
şi sîrguială. Deşertă-se ceaea ce naştea 9
şapte, să chinui sufletul ei, apuse soarele
preste ea, că, fiind ziua spre namiază, să
ruşină şi să ocărî; pre cei rămaşi ai lor spre
sabie îi va da înaintea vrăjmaşilor lor'", zice
Domnul. – „Vai eu, maică, ca pre cine m-ai 10
născut, bărbat judecîndu-să şi osăbindu-să în
tot pămîntul? Nici am folosit, nici mi-au folosit
mie nimerile, vîrtutea mea s-au sfîrşit întru
cei ce mă blestema. Facă-se, Doamne, 11
îndireptîndu-se ei, de nu am stătut în vrea-
mea răutăţilor lor şi în vreamea năcazului lor
spre bunătăţi către vrăjmaş!" – „De se va 12
cunoaşte fieru, şi învălitură de aramă putea-
rea ta. Şi comorile tale spre pradă le voiu 13
da, schimbare pentru toate păcatele tale şi în
toate hotarăle tale. Robi-te-voiu de tot îm- 14
prejurul vrăjmaşilor tăi, în pămîntul care n-ai
ştiut, căci foc s-au aţîţat dentru mînia Mea, pres-
te voi să va arde!" – „Doamne! Adu-Ţi amin- 15
te de mine şi mă socoteaşte şi mă fă nevinovat
dentru ceia ce mă gonescu pre mine nu spre în-
delungu-răbdare. Cunoaşte că am luat pentru
Tine ocară. Pentru ceia ce defaimă cuvintele 16
Tale, conceneaşte pre ei, şi va fi cuvîntul Tău mie

spre veselie şi bucurie inimii meale, căce s-au
chemat numele Tău asupra mea, Doamne
17 Atotţiitoriul! N-am şezut în adunarea lor,
jucînd ei, ce numai mă temeam de către faţa
mînii Tale; deosebi şedeam, căci de amără-
18 ciune m-am săturat. Pentru căci biruiescu
asupra mea cei ce mă mîhnescu? Rana mea e
tare; de unde mă voiu vindeca? Făcîndu-se, să
făcu mie ca o apă mincinoasă, neavînd credin-
19 ţă". – Pentru aceaea, aceastea zice Dom-
nul: „De te vei întoarce şi te vei aşeza şi înain-
tea feaţii Meale vei sta, şi de vei scoate cinstit
den nevreadnic, ca gura Mea vei fi; şi să vor
întoarce ei către tine, şi tu nu te vei întoarce
20 către ei. Şi te voiu da la norodul acesta ca
un zid de aramă tare, şi vor da războiu către
tine şi nu vor putea către tine, pentru căci cu
21 tine sînt a te mîntui Şi a te scoate, zice
Domnul. Şi te voiu mîntui pre tine den mînile
celor răi şi te voiu izbăvi den mîna pierză-
torilor".

CAP XVI

1 Şi tu să nu iai muiare (zice Domnul
Dumnezăul lui Israil) şi nu ţi se va
naşte ţie fecior, nici fată în locul aces-
2 ta". Căci aceastea zice Domnul
Dumnezău pentru fiii şi featele carele
s-au făcut în locul acesta şi pentru maicile lor,
ceale ce au născut pre ei, şi pentru taţii lor,
ceia ce au plămădit pre ei în pămîntul aces-
3 ta: „Cu moarte bolnăvicioasă vor muri, nu
să vor tăia, nici să vor îngropa, spre pildă pre
faţa pămîntului vor fi, cu sabie şi foamete să
vor conceni; şi vor fi stîrvurile lor spre mîn-
care hiarălor pămîntului şi pasărilor ceriu-
4 lui". Aceastea zice Domnul: „Să nu întri în
danţul lor şi să nu mergi să tînguieşti şi să nu
plîngi pre ei, căci am depărtat pacea Mea de la
norodul acesta, zice Domnul, mila şi miloste-
5 niile. Şi vor muri mari şi mici în pămîntul
acesta, nu să vor îngropa şi nu să vor plînge;
nu să vor tîngui pre ei şi nici pleşuvituri nu
6 vor face şi nu să vor rade. Şi nu să va frînge
pîine întru plîngerea lor spre mîngîiare la cel
mortu; nu-l vor adăpa pre el păhar spre mîn-
gîiare spre tatăl şi spre maica lui. La casa
ospăţului să nu întri tu ca să şazi împreună cu
7 ei ca să mănînci şi să beai". Pentru căci
aceastea zice Domnul Dumnezăul lui Israil:
8 „Iată, Eu voiu strica den locul acesta înaintea
ochilor voştri şi în zilele voastre glas de bucu-
rie şi glas de veselie, glas de ginere şi glas de
9 nevastă. Şi va fi cînd vei vesti nărodului
acestuia toate cuvintele aceastea şi vor zice
către tine: 'Pentru căci au grăit Domnul a noas-
tre toate răutăţile aceastea? Carea e strîmbăta-
tea noastră? Şi care iaste păcatul nostru care
am greşit înaintea Domnului Dumnezăului
nostru?' Şi vei grăi către ei: Pentru căci 10
M-au părăsit părinţii voştri, zice Domnul, şi
au mers denapoia a dumnezăi streini şi au
slujit lor şi s-au închinat lor, şi pre Mine M-au
părăsit şi leagea Mea n-au păzit! Şi voi mai 11
mult aţ viclenit decît părinţii voştri. Şi iată,
voi meargeţi fieştecarele după plăcerile inimii
voastre cei vicleane, ca să nu ascultaţi pre
Mine. Şi voiu lepăda pre voi de la pămîntul 12
acesta la pămîntul carele n-aţ ştiut voi şi
părinţii voştri; şi veţ sluji acolo la alţi dumne-
zei, carii nu vor da voao milă. Pentru 13
aceaea, iată, zile vin, zice Domnul, nu vor mai
zice încă 'Viu Domnul, Cela ce au scos pre fiii
lui Israil den pămîntul Eghipetului', Ce 14
'Viu Domnul, Carele au suit casa lui Israil de
la pămîntul despre miazănoapte şi de la toate
ţările unde s-au scos acolo'. Şi voiu aşăza pre
ei la pămîntul lor, carele am dat părinţilor lor.
Iată, Eu trimiţ pre cei mulţi păscari, zice 15
Domnul, şi vor vîna pre ei. Şi după aceaea tri-
mite-voiu pre mulţii vînători şi vor vîna pre ei
deasupra a tot muntele şi deasupra a tot dea-
lul şi den gaurile pietrilor. Căci ochii Miei 16
sînt preste toate căile lor, şi nu s-au as-
cuns strîmbătăţilor lor denaintea ochilor
Miei. Şi voiu răsplăti îndoite răutăţile lor şi 17
păcatele lor întru carele au pîngărit pămîntul
Mieu întru mortăciunile urîciunilor lor şi întru
fărădelegile lor întru carele au păcătuit moş-
tenirea Mea". – „Doamne, Tu eşti putearea 18
mea şi ajutoriul mieu şi scăparea mea în zilele
răutăţilor! Către Tine limbi vor veni de la
marginea pămîntului şi vor grăi că 'Idoli min-
cinoş au cîştigat părinţii noştri, şi nu iaste
întru ei folos!' Au face-va luiş omul dum- 19
nezăi? Şi aceştea nu-s dumnezăi!" – „Pen- 20
tru aceaea, iată, Eu voiu arăta lor în vreamea
aceasta mîna Mea şi voiu arăta lor putea-
rea Mea şi vor cunoaşte că Mie e numele
Domnul!"

CAP XVII

Păcatul Iudei scris iaste cu condeiu de 1
fier, în unghe de diamant săpat pre
leaspedea inimii lor şi pre coarnele
capiştelor lor, Cînd pomeniia pre 2
fiii lor capiştilor lor şi desişurilor lor,
preste lemn des, preste munţii cei înalţi. O, 3
munteane! La cîmp avuţia ta şi toate visteriile
tale prăzii voiu da; ceale înalte ale tale întru
păcat sînt în toate hotarăle tale. Şi vei 4
rămînea de moştenirea ta carea am dat ţie, şi
a sluji te voiu face vrăjmaşilor tăi în pămîntul
carele nu-l ştii, căci foc aţ aţîţat întru mînia
Mea, pînă în veac va arde". Aceastea zice 5
Domnul: „Blestemat iaste omul carele are
nădeajdea pre om şi va răzima trupul braţului

lui pre dînsul, şi de la Domnul să va depărta
6 inima lui. Şi va fi ca mirsinul cel sălbatec ce
iaste în pustie; nu va vedea cînd va veni bună-
tăţile, şi să va sălăşlui întru neadăpostiri de
ape şi în pustiiu, în pămînt sătos, carele nu
7 se va lăcui. Şi blagoslovitu e omul cela ce
nădejduiaşte pre Domnul şi va fi Domnul
8 nădeajdea lui. Şi va fi ca lemnul cel odrăslit
lîngă ape, şi pre umezală va pune rădăcinile
lui, şi nu să va teame cînd va veni zăduful, şi
va fi într-însul odrasle frunzoase; în anul cel
fără de ploaie nu să va teame şi nu va lipsi a
9 face roadă. – Adîncă e inima decît toate, şi
om iaste; şi cine-l va conoaşte pre el? –
10 Eu sînt Domnul, Care cercetezu inimi şi ispi-
tesc rănichii, ca să dau fieştecăruia după căile
11 lui şi după roadele tocmealelor lor". – Glă-
sui potîrnichea, adună ceale ce n-au născut,
făcînd avuţia ei nu cu judecată; la jumătatea
zilelor ei vor părăsi pre ea, şi la cea de apoi a
12 ei va fi nebună. – „Scaun înălţat de mărire
13 iaste sfinţirea noastră. Îngăduire lui Israil,
Doamne! Toţi ceia ce Te părăsăsc pre Tine
ruşineaze-se! Depărtaţi pre pămînt să să
scrie, căci au părăsit izvorul vieţii, pre Dom-
14 nul! Vindecă-mă, Doamne, şi mă voiu tă-
mădui; mîntuiaşte-mă şi mă voiu mîntui, căci
15 fala mea Tu eşti! Iată, ei zic către mine:
16 'Unde iaste cuvîntul Domnului? Vie!' Şi eu
n-am ostenit viind denapoia Ta, şi ziua omu-
lui nu am poftit. Tu ştii: ceale ce ies pren
17 buzele meale, înaintea feaţii Tale sînt. Să
nu Te faci mie spre înstreinare, cruţîndu-mă
18 în ziua cea rea. Şi să să ruşineaze ceia ce mă
gonesc şi să nu mă ruşinezu eu; înfricoşaze-se
ei şi să nu mă înfricoşăz eu. Adu preste ei
zi rea, cu îndoită zdrobire zdrobeaşte-i
19 pre ei! Aceastea zice Domnul către mine:
„Pasă şi stăi în porţile fiilor norodului tău, în
carele întră într-însele împăraţii Iudei şi în
carele ies întru eale şi în toate porţile Ierusali-
20 mului. Şi vei grăi către ei: 'Auziţi cuvîntul
Domnului, împăraţii Iudei şi toată Iudea şi tot
Ierusalimul, ceia ce întraţi în porţile aceas-
21 tea! Aceastea zice Domnul: 'Păziţi sufletele
voastre şi nu rîdicaţi sarcine în zio sîmbetelor
22 şi nu băgaţi pren porţile Ierusalimului. Şi
nu scoateţi sarcine den casele voastre în ziua
sîmbetelor, şi tot lucrul să nu faceţi; sfinţiţi
ziua sîmbetelor, în ce chip am poruncit părin-
23 ţilor voştri'; Şi n-au auzit şi n-au plecat
ureachea lor şi au mai învîrtoşat cerbicea lor
decît părinţii lor, ca să nu Mă asculte pre
24 Mine şi să nu priimască învăţătură. Şi va fi
de Mă veţi asculta, zice Domnul, ca să nu
băgaţi sarcine pren porţile cetăţii aceştiia
în ziua sîmbetelor şi să sfinţiţi ziua sîm-
betelor ca să nu faceţi întru dînsa tot lucrul,
Şi vor întra pren porţile cetăţii aceştiia împă- 25
raţi şi boiari, şăzînd pre scaunul lui David, şi
călări vor fi pre carăle şi pe caii lor, ei şi boia-
rii lor, oamenii Iudei şi cei ce lăcuiesc în Ieru-
salim; şi să va lăcui cetatea aceasta în
veac. Şi vor veni den cetăţile Iudei şi de 26
premprejurul Ierusalimului şi den pămîntul
lui Veniamin, şi de la cîmpie şi den munte, şi
den cei despre austru, aducînd arderi-de-tot
şi jîrtve şi tămîituri şi mană, şi tămîie aducînd
laudă la Casa Domnului. Şi va fi de nu Mă 27
viţi asculta pre Mine, ca să sfinţiţi ziua sîmbe-
telor, ca să nu rîdicaţi sarcine şi să nu întraţi
în porţile Ierusalimului în ziua sîmbetelor, şi
voiu aprinde foc în porţile ei şi va mistui uli-
ţele Ierusalimului şi nu să va stinge".

CAP XVIII

uvîntul carele s-au făcut de la 1
Domnul către Ieremia, zicînd:
„Scoală-te şi te pogoară la casa olariu- 2
lui! Şi acolo vei auzi cuvintele Meale".
Şi mă pogorîiu la casa olariului şi, iată, 3
el făcea lucru pre pietri. Şi căzu vasul 4
carele el făcea în mînile lui; şi iarăş el îl făcu
pre acela alt vas, în ce chip au plăcut înaintea
lui a face. Şi să făcu cuvîntul Domnului 5
către mine, zicînd: „Au ca olariul acesta nu 6
voiu putea să vă fac pre voi, casa lui Israil?
Iată, ca tina olariului voi sînteţi în mînile Mea-
le. Săvîrşitul voiu grăi asupra limbii, au 7
asupra împărăţiei, ca să-i rădic pre dînşii şi
să-i pierz. Şi să va întoarce limba aceaea 8
den toate răutăţile lor şi Mă voiu căi pentru
realele carele am socotit ca să le fac lor. Şi 9
desăvîrşit voiu grăi asupra limbii şi împără-
ţiei, ca să să zidească de iznoavă şi să să răsă-
dească de tot. Şi vor face ceale reale înain- 10
tea Mea, ca să nu auză glasul Mieu, şi Mă voiu
căi pentru bunătăţile carele am grăit ca să le
fac lor. Şi acum zi către oamenii Iudei şi 11
către ceia ce lăcuiesc Ierusalimul: 'Iată, Eu
urzesc asupra voastră reale şi gîndesc asupra
voastră gînd. Întoarcă-se dară fieştecarele de la
calea lui cea vicleană, şi mai bune faceţi tocmea-
lele voastre!' Şi ziseră: 'Îmbărbătămu-ne, 12
că după urîciunile noastre vom mearge; şi
fieştecarele ceale plăcute ale inemii lui cei vi-
cleane vom face'". Pentru aceaea, aceastea 13
zice Domnul: „Întrebaţi dară întru limbi: Cine au
auzit ca aceastea înfricoşate care foarte au
făcut fecioara lui Israil? Au lipsi-vor de la 14
piatră ţîţe, au zăpadă de la Livan? Au abate-se
apa cu sila, în sus ducîndu-se? Căci au 15

uitat pre Mine norodul Mieu. În deşert au
tămîiat şi vor slăbi în căile lor poteci veaci-
nice, ca să să bată cărările, neavînd cale spre
16 meargere, Ca să rînduiască pămîntul lor
spre stingere şi şuierare veacinică; toţi ceia ce
merg prentr-însele să vor spămînta şi vor
17 clăti capul lor. Ca vînt pălitoriu sămăna-i-voi
pre ei spre faţa vrăjmaşilor lor; arăta-voiu lor
18 ziua perirei lor". Şi ziseră: „Veniţ să
socotim asupra Ieremiei gînd, căci nu piare
leagea de la preot şi svatul de la cel priceput şi
cuvîntul de la proroc. Veniţ şi să-l batem pre
el în limbă şi nu vom asculta cuvîntele lui toa-
19 te". Ascultă-mă, Doamne, şi ascultă glasul
20 îndireptării meale. De să răsplătesc pentru
bune, reale? Căci au vorovit împreună graiuri
asupra sufletului mieu şi certarea lor mi-o au
ascuns. Adu-Ţ aminte, Doamne, stînd eu spre
faţa Ta ca să grăiesc pentru ei bune, ca să
21 întorci mînia Ta de către ei. Pentru aceaea,
dă pre fiii lor spre foamete şi adună-i pre ei
spre mîni de sabie. Facă-se muierile lor fără
fii şi vădue, şi bărbaţii lor fie omorîţ cu
moarte, şi tinerii lor căzuţ cu sabie la războiu!
22 Facă-se strigare în casele lor, adu asupra lor
tîlhari fără de veaste, căci au început cuvînt
spre prinderea mea şi laţuri au ascuns
23 asupra mea. Şi Tu, Doamne, ai cunoscut
tot sfatul lor asupra mea, spre moarte; să nu
faci fără vină strîmbătăţile lor, şi păcatele lor
de către faţa Ta să nu le lipseşti. Facă-se slă-
biciunea lor înaintea Ta; în vreamea mîniei
Tale fă întru dînşii!"

CAP XIX

1 Atuncea zise Domnul către mine:
„Pasă şi cîştigă ţie vas făcut de lut şi
vei aduce den cei mai bătrîni ai noro-
dului şi den cei mai bătrîni ai preoţi-
2 lor. Şi vei ieşi la mormîntul fiilor
fiilor lor, carele iaste înaintea uşilor porţilor
cetăţii Tharsis, şi citeaşte acolo toate cuvin-
3 tele aceastea carele voiu grăi către tine. Şi
vei grăi lor: 'Auziţ cuvîntul Domnului, împă-
raţii Iudii şi bărbaţii Iudii şi ceia ce lăcuiescu la
Ierusalim şi ceia ce întraţi în porţile aceastea!
Zice Domnul Dumnezăul lui Israil: 'Iată, Eu
aduc preste locul acesta reale, cît tot cine va
4 auzi pre eale vor suna urechile lor, Pentru ca-
re lucru M-au părăsit şi au înstreinat locul acesta
şi au tămîiat întru el la dumnezei striini carii nu
ştiia ei şi părinţii lor; şi împăraţii Iudii au împlut
5 locul acesta de sîngiuri nevinovate Şi au zidit
înalte Vaalii, ca să arză pre fiii lor cu foc, ceale ce
n-am poruncit, nici am cugetat în inima Mea.
Pentru aceaea, iată, zile vin, zice Domnul, şi 6
nu să va mai chema locului acestuia 'Cădeare'
şi 'Mormînt fiiului lui Enom', fără numai
'Mormîntul jungherii'. Şi voiu junghea sfa- 7
tul Iudii şi al Ierusalimului în locul acesta, şi
voiu surpa pre ei cu sabie înaintea vrăjmaşi-
lor lor şi în mînile celora ce cearcă sufletul lor,
şi voiu da pre morţii lor spre mîncare pasări-
lor ceriului şi hiarălor pămîntului. Şi voiu 8
pogorî cetatea aceasta spre stingere şi spre
şuierare; tot cela ce va mearge aproape de ea
să va mîhni şi va şuiera pentru toată rana
aceasta. Şi vor mînca trupúrile fiilor lor şi 9
trupurile featelor lor; şi fieştecarele trupurile
aproapelui său vor mînca întru îngrădire şi
întru încunjurarea carea vor încunjura pre ei
vrăjmaşii lor. Şi vei zdrobi cana înaintea ochi- 10
lor oamenilor celor ce vor ieşi cu tine şi vei
grăi către ei: 'Aceastea zice Domnul: 'Aşa 11
voiu sfărîma norodul acesta şi cetatea
aceasta, în ce chip să zdrobeaşte un vas de lut
care nu va mai putea să să vindece încă; şi în
Tofeth să vor îngropa, căci nu iaste loc a să
îngropa. Aşa voiu face, zice Domnul, locu- 12
lui acestuia şi celor ce lăcuiescu întru el, ca să
să dea cetatea aceasta ca pămîntul cel ce
cade. Şi casele Ierusalimului şi casele 13
împăraţilor Iudii vor fi în ce chip locul cela ce
cade de necurăţiile lor, în toate casele întru
carele au tămîiat preste podurile lor la toată
oastea ceriului şi au turnat turnări la dumne-
zei striini'". Şi veni Ieremia de la cădearea 14
locului Tafeth, unde l-au trimis pre el Domnul
acolo ca să prorocească, şi stătu în curtea
Casii Domnului şi zise către tot norodul:
„Aceastea zice Domnul: 'Iată, Eu aduc preste 15
cetatea aceasta şi preste toate cetăţile ei şi
preste satele ei toate realele carele am grăit
asupra ei şi preste cetăţile ei, căci au în-
vîrtoşat cerbicea lor a nu asculta poruncile
Meale'".

CAP XX

Şi auzi şi Pashor, fiiul lui Emir preotul, 1
acesta era pus povăţuitoriu Casii
Domnului, Ieremia prorocind cuvin-
tele aceastea. Şi-l lovi pre el şi-l 2
puse pre dînsul la locul de muncă,
care era în poarta casii cei rînduite de la
tată-său, care era în Casa Domnului. Şi 3
scoase Pashor pre Ieremia den locul închiso-
rii şi zise către el Ieremia: „Nu Pashor au che-
mat Domnul numele tău fără numai 'înstrei-
nat', Pentru căci aceastea zice Domnul: 4
'Iată, Eu dau pre tine la înstreinare, împreună
cu toţi priatenii tăi; şi vor cădea de sabia
vrăjmaşilor lor şi ochii tăi vor vedea, şi pre
tine şi pre tot Iuda voiu da la mînile Vavi-
lonului, şi vor înstreina pre ei şi vor tăia

5 de tot pre ei cu sabii. Şi voiu da toată
putearea cetăţii aceştiia şi toate trudele ei şi
toate visteriile împăratului Iudii în mînile
vrăjmaşilor lor; şi vor aduce pre ei la Vavilon.
6 Şi tu, Pashor, şi toţi ceia ce lăcuiescu în casa ta
mearge-veţi în robie, şi în Vavilon vei muri; şi
acolo te vei îngropa tu şi toţi priatinii tăi, cărora
7 au prorocit lor minciuni'". – Amăgişi-mă,
Doamne, şi mă amăgiiu; biruiş şi Te întă-
riş, făcuiu-mă spre rîs, în toată ziua fuiu
8 batjocurindu-mă. Căci cu cuvîntul mieu cel
amar voiu rîde defăimare şi becisnicie voiu
chema, căci să făcu cuvîntul Domnului spre
ocară mie şi spre batjocură în toată ziua
9 mea. Şi ziş: Nu voiu numi numele Domnu-
lui şi nu voiu mai grăi încă pre numele Lui; şi
să făcu ca focul ce arde pîrjolind în oasele
meale; şi mă părăsiiu de petutindinilea şi nu
10 poci să sufăr. Căci am auzit hula multora
adunîndu-să de prempregur: „Rădicaţi-vă şi
să ne rădicăm asupra lui toţi oamenii, priatinii
lui; păziţ ceaea ce e în gîndul lui, doară să va
înşăla, şi vom putea asupra lui şi vom lua
11 izbînda noastră de la el". Şi Domnul – cu
mine, ca un războinic putînd; pentru aceaea
au gonit şi a socoti nu putea; ruşinară-să
foarte, căci n-au socotit necinstile lor carele
12 pren veac nu se vor uita. Doamne, Cel ce
ispiteşti ceale direapte şi cunoşti rănichii şi
inimile, să văz cea de la tine izbîndă la ei, căci
către Tine am descoperit răspunsurile mea-
13 le. Cîntaţi Domnului, lăudaţ Lui, căci au
scos sufletul săracului den mîna celor mai
14 tare. Blestămată fie ziua întru carea am
născut întru ea, ziua întru carea m-au născut
maica mea; să nu fie vreadnică de rugăciune.
15 Blestămat fie omul cela ce au bine-vestit
tătîne-meu, zicînd că: „Să născu ţie făt,
16 veselindu-să iaste". Fie omul acela ca cetă-
ţile carele au prăpădit Domnul cu mînie şi nu
S-au căit; auză strigare dimeneaţă şi clic în
17 amiazăzi, Căci nu m-au ucis în zgăul maicii
meale, şi să făcu mie maica mea groapă mie şi
18 zgăul – de zămislire veacinică. Pentru ce
aceasta am ieşit den zgău, ca să văz trude şi
dureri şi să săvîrşiră în ruşine zilele meale?

CAP XXI

1 Cuvîntul carele s-au făcut de la Dom-
nul către Ieremia, cînd trimise către
el împăratul Sedechias pre Pashur,
fiiul Melhiei, şi pre Sofonia, fiiul lui
2 Vaseu preotul, zicînd: „Întreabă
pentru noi pre Domnul, că împăratul Vavilo-
nului stă asupra noastră, doară va face Dom-
nul după toate minunile Lui şi se va duce de
3 asupra noastră". Şi zise către ei Ieremia:
„Aşa veţ grăi către Sedechia, împăratul
Iudei: 'Aceastea zice Domnul: 'Iată, Eu 4
întorcu armele ceale de războiu, cu care voi
daţ războiu cu eale către haldeii cei ce au în-
chis pre voi denafara zidului, şi voiu aduna pre ei
la mijlocul cetăţii aceştiia. Şi voiu bate Eu 5
pre voi cu mînă întinsă şi cu braţ tare, cu
mînie şi cu urgie mare. Şi voiu lovi pre toţi 6
ceia ce lăcuiesc în cetatea aceasta, pre oameni
şi pre dobitoace, cu moarte mare, şi vor muri'.
Şi după aceaea, aşa zice Domnul: 'Da-voiu 7
pre Sedechia, împăratul Iudei, şi pre fiii lui şi
pre nărodul care au rămas în cetatea aceasta,
de moarte şi de foamete şi de sabie în mîna
vrăjmaşilor lor celor ce cearcă sufletele lor; şi
vor tăia pre ei de tot cu gură de sabie; nu Mă
voiu scumpi de dînşii şi nu Mă voiu milostivi
spre înşii'. Şi către nărodul acesta vei grăi: 8
'Aceastea zice Domnul: 'Iată, Eu am dat înain-
tea feaţii voastre calea vieţii şi calea mor-
ţii. Cela ce şade în cetatea aceasta va muri 9
cu sabie şi cu foamete; şi cela ce iase a să
duce la haldei, ceia ce au închis pre voi, trăi-va
şi va fi sufletul lui spre prăzi şi va trăi,
Pentru căci am întărit faţa Mea preste cetatea 10
aceasta spre reale şi nu spre bune'. Zice
Domnul: 'În mînile împăratului Vavilonului să
va da şi va arde de tot pre ea cu foc'. Casa 11
împăratului Iudei, auziţ cuvîntul Domnului!
Casa lui David, aceastea zice Domnul:
'Judecaţi dimeneaţa judecată şi îndireptaţi şi 12
scoateţ pre cel jefuit den mîna celui ce năpăs-
tuiaşte pre el, pentru ca să nu să descopere ca
focul urgia Mea, şi va arde şi nu va fi cel ce să
stingă. Iată, Eu – către tine, cela ce lăcuieşti 13
Valea Sorului cea cîmpoasă, pre ceia ce zic:
'Cine va înfricoşa pre noi?' sau 'Cine va întra
către lăcuinţa noastră?' Şi voiu aprinde foc 14
în dumbrava ei şi va mînca toate ceale de pre
împrejurul ei'".

CAP XXII

Aceastea zice Domnul: „Pasă şi te 1
pogoară la casa împăratului Iudei şi
vei grăi acolo cuvîntul acesta şi vei
zice: 'Ascultă cuvîntul Domnului, 2
împărate al Iudei, cela ce şăz pre sca-
unul lui David, tu şi casa ta, norodul tău şi cei
ce întră pren porţile aceastea! Aceastea 3
zice Domnul: 'Faceţ judecată şi direptate şi
scoateţ pre cel jăfuit den mîna celuia ce-l
năpăstuiaşte pre el; şi pre cel nemearnic şi
pre sărac şi pre văduvă să nu-i asupriţ; şi nu
păgîniţ, şi sînge nevinovat să nu vărsaţ în
locul acesta, Pentru căci, de veţ face făcînd 4
cuvîntul acesta, şi vor întra în porţile casei
aceştiia împăraţi şăzînd preste scaunul lui
David, şi pre cară şi cai vor fi şăzînd ei şi
feciorii lor şi norodul lor. Iară de nu veţi face 5

cuvintele aceastea, asupra Mea M-am jurat,
zice Domnul, că spre pustiire va fi casa aceas-
6 ta'. Că aceastea zice Domnul asupra casei
împăratului Iudei: 'Galaadule, tu Mie – înce-
pătura Livanului, de nu voiu pune pre tine la
7 pustiiu, cetăţi carele nu să vor lăcui. Şi voiu
aduce asupra ta om pierzătoriu şi săcurea lui;
şi vor tăia pre cei aleşi chedrii tăi şi vor pune
8 în foc. Şi vor treace limbi multe pren ceta-
tea aceasta şi vor grăi fieştecarele cătră
aproapele lui: 'Pentru ce au făcut Domnul aşa
9 cetăţii aceştii mari?' Şi vor zice: 'Pentru
căci au părăsit făgăduinţa Domnului Dumne-
zeului lor şi s-au închinat la dumnezăi striini
10 şi au slujit lor'. Nu plîngeţi pre cel mort,
nici vă tînguiţi pre el! Plîngeţi cu plîngere pre
cel ce iase, căci nu să va mai întoarce încă, nici
11 va vedea pămîntul moşiei lui'. Pentru căci
aceastea zice Domnul asupra lui Selim, fiiul
Iosiei, cela ce împărăţeaşte în locul Iosiei,
tatul lui, carele au ieşit den locul acesta:
12 'Nu să va mai întoarce acolo încă, ce numai în
locul acesta unde l-am mutat pre el, acolo va
muri şi pămîntul acesta nu-l va vedea încă.
13 Ca cela ce zideaşte casa lui nu cu direptate şi
cerdacurile lui nu cu judecată, la el aproapele
lui lucrează în dar şi plata lui nu o va da lui.
14 Zidit-ai ţie casă cu măsură, cerdacuri largi şi
usebite cu ferestri şi căptuşite cu chedru şi
15 văruite cu minău. Au nu vei împărăţi, căci
te-ai întărîtat tu întru Aham, tatăl tău? Nu vor
mînca şi nu vor bea. Mai bine tu să faci jude-
16 cată şi direptate bună. N-au cunoscut, n-au
judecat judecata smeriţilor, nici judecata mea-
serului. Nu e aceasta a nu cunoaşte tu pre
17 Mine?' zice Domnul. Iată, nu sînt ochii tăi
direpţi, nici inema ta bună, ce la lăcomia ta şi
la sîngele cel nevinovat, ca să-l verşi pre el, şi
la strîmbătăţi şi la ucideri, ca să le faci pre
18 eale. Pentru aceaea, aceastea zice Domnul
asupra lui Ioachim, feciorul Iosiei, împăratu-
lui Iudii: 'Şi preste omul acesta nu să vor tîn-
gui pre el: 'O, frate!', nici vor plînge pre el:
19 'Vai, Doamne!' Îngropare nu se va în-
gropa, putrezind să va lepăda decindea de
20 poarta Ierusalimului'. Suie-te la Livan şi
strigă; şi la Vasan dă glasul tău, şi strigă
decindea de mare, căci să sfărîmară toţi ibov-
21 nicii tăi! Grăit-am cătră tine întru cădearea
ta, şi ai zis: 'Nu voiu asculta'. Aceasta e calea
ta; den tinereaţele tale n-ai ascultat glasul
22 Mieu. Pre toţi păstorii tăi va paşte vîntul, şi
ibovnicii tăi întru robire vor ieşi, că atuncea te
vei ruşina de cătră toţi ceia ce te iubesc pre tine.
23 Lăcuind în Livan, încuibînd în chedri, foarte
vei suspina, cînd vor veni ţie durori ca ceiia
ce naşte. Viu Eu, zice Domnul, de să va face 24
făcîndu-să Iehonia, fiiul lui Ioachim, împăra-
tul Iudei, pecetluire pre mîna cea dreaptă a
Mea, de acolo te voiu zmulge Şi te voiu da 25
pre mîna celor ce cearcă sufletul tău, de carii
tu te temi de cătră faţa lor, la mîna haldei-
lor. Şi voiu lepăda pre tine şi pre maica ta, 26
ceaea ce te-au născut, la pămînt unde nu ai
născut acolo; şi acolo vei muri. Iară la 27
pămîntul carele ei să roagă cu sufletul lor nu
să vor înturna'. Necinstitu-s-au Iehonia ca 28
un vas căruia nu iaste treaba lui, căci să
lepădă şi să scoase la pămîntul carele nu ştiia
– Pămînte, pămînte, auzi cuvîntul Domnului! 29
Scrie pre omul acesta: izgonit om, căci nu va 30
mai adaoge den seminţia lui bărbat şăzînd pre
scaunul lui David, biruitoriu în Iuda".

CAP XXIII

, păstori, ceia ce răsipiţi şi stricaţi oile 1
păşunei lor! Pentru aceaea, aceas- 2
tea zice Domnul preste ceia ce pasc
norodul mieu: „Voi aţi răsipit oile
Meale şi le-aţi scos afară şi nu le-aţi
socotit pre eale. Iată, Eu voiu izbîndi asupra
voastră după ceale reale tocmeale ale voas-
tre. Şi Eu voiu priimi pre cei rămaş ai 3
norodului Mieu preste tot pămîntul unde am
scos pre ei acolo, şi voiu aşăza pre ei la păşu-
nea lor şi să vor creaşte şi să vor înmulţi. Şi 4
voiu scula lor păstori carii vor paşte pre ei, şi
nu să vor mai teame încă, nici să vor înfricoşa,
zice Domnul. Iată, zile vin, zice Domnul, şi 5
voiu rîdica lui David odraslă dreaptă şi va
împărăţi împărat drept şi va înţeleage şi va
face judecată şi direptate pre pămînt. În 6
zilele lui să va mîntui Iuda, şi Israil va sălăşlui
nădejduind; şi acesta e numele lui, carele va
chema pre el 'Domnul Iosedec'. Pentru 7
aceaea, iată, zile vin, zice Domnul, şi nu vor
mai grăi încă ,Viu Domnul, Carele au scos
casa lui Israil den pămîntul Eghipetu-
lui', Ce 'Viu Domnul, Cela ce au scos şi au 8
adunat toată sămînţa lui Israil de la pămîntul
despre miazănoapte şi de la toate ţările unde
s-au scos acolo, şi au aşăzat pre ei la locul
lor'". Întru proroci: „Să zdrobi inima mea 9
în mine; clătiră-se oasele meale toate; făcuiu-mă
ca un om zdrobit şi ca un om cuprins fiind de
vin de cătră faţa Domnului şi de cătră faţa
bunii-cuviinţei mărirei Lui. Căci de cătră 10
faţa acestora plînse pămîntul; uscară-să
păşunile pustiiului şi să făcu dumbrava lor rea
şi putearea lor aşa". – „Căci preot şi proroc 11
s-au pîngărit şi în Casa Mea văzuiu răută-
ţile lor, Pentru aceaea facă-să lor calea lor 12
spre lunecare întru negură şi să vor împiede-

ca şi vor cădea întru ea, pentru căci voiu
aduce preste ei reale în anul socotirei lor, zice
13 Domnul. Şi întru prorocii Samariei văzut-am
fărădelegi: prorociră (în numele Mieu) pren
Vaal şi au rătăcit pre norodul Mieu, Israil.
14 Şi întru prorocii Ierusalimului am văzut groz-
nice: preacurvindu-să şi mergînd întru min-
ciuni şi sprijenind mîni multe, ca să nu să
întoarcă fieştecarele de la calea lui cea rea;
făcutu-s-au Mie toţi ca Sodomul, şi cei ce
15 lăcuiesc într-însul – ca Gomorul!" Pentru
aceaea, aceastea zice Domnul puterilor: „Iată,
Eu hrănesc pre ei cu dureare şi voiu adăpa
pre ei apă amară, căci de la prorocii Ieru-
salimului ieşi spurcăciune la tot pămîntul".
16 Aşa zice Domnul Atotţiitoriul: „Nu ascultaţi
cuvintele prorocilor, că în deşert îş fac lor
videnii; şi de la inima lor grăiescu, şi nu de la
17 gura Domnului. [Ei] zicu celora ce leapădă
cuvîntul Domnului 'Pace va fi voao'; şi la toţi
ceia ce mergu spre pohtele lor şi la tot cela ce
mearge întru înşelăciunea inimii lui: 'Nu vor
18 veni asupra ta reale'". „Căci cine au stătut
la voroava Domnului şi au văzut cuvîntul Lui?
19 Cine au băgat în urechi şi au auzit? Iată,
cutremur de la Domnul şi urgie iase; spre
cutremur învîrtejindu-se veni-va? Preste cei
20 necuraţi va veni. Şi nu încă să va întoarce
mînia Domnului pînă unde o va face pre ea şi
pînă unde va întări pre ea de la izdărătura ini-
mii Lui; la săvîrşitul zilelor socoti-vor pre
21 eale". – „N-am trimis prorocii, şi ei alerga;
22 nici am grăit către ei, şi ei prorociia. Şi de
au stătut la voroava Mea şi de au auzit cuvin-
tele Meale, şi pre norodul Mieu ar fi întorsu
23 de la ceale reale tocmeale ale lor. Dumne-
zeu de aproape Eu sînt, zice Domnul, şi nu
24 Dumnezău de departe. Au ascunde-se-va
neştine întru ceale ascunse şi Eu nu-l voiu
vedea pre el? Au nu ceriul şi pămîntul Eu pli-
25 nesc?, zice Domnul. Auzit-am ceale ce gră-
iescu prorocii carele prorocescu pre numele
26 Mieu minciuni, zicînd: 'Visat-am vis'. Pînă
cînd va fi în inima prorocilor celor ce proro-
cescu minciuni, prorocind ei voile inimilor
27 lor? Celor ce socotescu ca să uite leagea
Mea întru visele lor carele povestiia fiecarele
aproapelui său, în ce chip au uitat părinţii lor
28 numele Mieu întru Vaal. Prorocul întru
carele iaste visul, povestească visul lui; şi
întru carele cuvîntul Mieu către el, poves-
tească cuvîntul Mieu pre adevărat. Ce sînt
paiele spre grîu? Aşa sînt cuvintele Meale, zice
29 Domnul. Nu-s, iată, cuvintele Meale ca focul
arzătoare, zice Domnul, şi ca un ciocan tăind pia-
tră? Iată, Eu – pentru aceaea către proroci, zice
Domnul Dumnezău, ceia ce fură cuvintele Meale
30 fieştecarele de la aproapele său. Iată, Eu –
către prorocii ceia ce scot prorociile limbii şi
dormitează adormirea lor. Iată, Eu – către 31
prorocii ceia ce prorocescu vise mincinoa-
se. Şi nu povestiia pre eale, şi au rătăcit 32
pre norodul Mieu întru minciunile lor şi întru
înşălăciunile lor; şi Eu n-am trimis pre ei şi
n-am poruncit lor, şi folos nu vor folosi noro-
dului acestuia. Şi de te vor întreba norodul 33
acesta, au preot, au proroc, zicînd: 'Ce e lua-
rea Domnului?', şi vei grăi lor: 'Voi sînteţi lua-
rea'; şi voiu sparge pre voi, zice Dom-
nul; Şi prorocul şi preoţii şi norodul carii 34
vor zice 'Luarea Domnului!', şi voiu izbîndi
pre omul acela şi pre casa lui. Aşa veţi grăi 35
fieştecarele către aproapele lui şi fieştecarele
către fratele lui: 'Ce au răspunsu Domnul?' şi
'Ce au grăit Domnul?' Şi 'luarea Domnului' 36
nu mai numiţi încă, căce 'luarea omului' fi-va
cuvîntul lui; şi pentru aceaea au grăit Domnul
Dumnezăul nostru, şi aţi întorsu cuvintele
Dumnezăului celui viu. Aşa veţi grăi către 37
proroc: 'Ce au răspunsu ţie Domnul?' Şi: 'Ce
au grăit Domnul?' Şi de veţi zice 'luarea 38
Domnului', pentru aceaea, zice Domnul
Dumnezăul nostru pentru care lucru aţi zis
cuvîntul acesta 'luarea Domnului', şi am tri-
mis către voi, zicînd: 'Nu veţi zice 'luarea
Domnului', Pentru aceaea, iată, Eu iau şi 39
spargu pre voi şi cetatea carea am dat voao şi
părinţilor voştri. Şi voiu da preste voi 40
ocară veacinică şi necinste veacinică, carea
nu se va uita'".

CAP XXIV

Arătatu-mi-au Domnul doao coşniţe de 1
smochine, stînd despre faţa beseare-
cii Domnului, după ce au streinat
Navohodonosor, împăratul Vavilo-
nului, pre Iehonia, feciorul lui Ioa-
chim, împăratul Iudei, şi pre boiari, şi pre
meşteri, şi pre cei legaţi, şi pre cei bogaţi den
Ierusalim şi-i aduse pre ei la Vavilon. O 2
coşniţă de smochine – bune foarte, ca smochi-
nele ceale timpurie, şi coşniţa a doaua de smo-
chine – reale foarte, carele nu se vor mînca,
de răutatea lor. Şi zise Domnul către mine: 3
„Ce vezi, Ieremio?" Şi ziş: „Smochine! Smo-
chinele ceale bune bune-s foarte, şi ceale
reale reale-s foarte, carele nu se vor mînca,
de răutatea lor". Şi să făcu cuvîntul Dom- 4
nului către mine, zicînd: „Aceastea zice 5
Domnul Dumnezăul lui Israil: 'Ca smochinele
ceale bune aceastea, aşa voiu cunoaşte pre cei
streinaţ ai Iudei, pre carii am trimis den locul
acesta la pămîntul haldeilor spre bunătăţi. Şi 6
voiu întări ochii Miei spre ei spre bunătăţi şi voiu
aşăza pre ei la pămîntul acesta spre bunătăţi şi
voiu zidi de iznoavă pre ei, şi nu voiu surpa pre
ei; şi voiu răsădi de tot pre ei, şi nu-i voiu zmulge.
Şi voiu da lor inimă ca să ştie ei pre Mine, căci 7

Eu sînt Domnul. Şi-M vor fi Mie nărod, şi Eu
voiu fi lor Dumnezău, şi căci se vor întoarce
8 cătră Mine dentru toată inima lor. Şi ca
smochinele ceale reale, carele nu se vor
mînca, de răutatea lor, aceastea zice Domnul,
aşa voiu da pre Sedechia, împăratul Iudei, şi pre
diregătorii lui, şi rămăşiţa Ierusalimului, pre cei
rămaş în pămîntul acesta, şi pre cei ce lăcuiescu
9 în Eghipet, Şi voiu da pre ei spre răsipiri la
toate împărăţiile pămîntului şi vor fi spre ocară şi
spre pildă, şi spre ură şi spre blestem, în tot locul
10 unde voiu scoate pre ei acolo. Şi voiu trimite
la ei foamete şi moarte şi sabie, pînă să vor sfîrşi
de la pămîntul carele am dat lor'".

CAP XXV

1 Cuvîntul carele s-au făcut cătră Iere-
mia preste tot nărodul Iudei, în anul
al patrulea al lui Ioachim, fiiul Iosiei,
împăratul Iudei, acesta e anul dentîiu
al lui Navohodonosor, împăratul
2 Vavilonului, Carele au grăit cătră tot năro-
dul Iudei şi cătră ceia ce lăcuiesc în Ierusalim,
3 zicînd: „La al 13 an al Iosiei, fiiul lui Amos,
împăratul Iudei, şi pînă în ziua aceasta, 23 de
ani, şi am grăit cătră voi, mînecînd şi zicînd.
4 Şi trimiteam cătră voi pre robii Miei, prorocii,
de noapte trimiţindu-i, şi n-aţ ascultat şi n-aţ
5 luat aminte cu urechile voastre. Întoarceţi-vă
fieştecarele de cătră calea lui cea rea şi de la
ceale reale tocmeale ale voastre, şi veţ lăcui
pre pămîntul carele am dat voao şi părinţilor
6 voştri den veac şi pînă în veac. Nu mear-
geţi denapoia a dumnezăi streini ca să slujiţ
lor şi ca să vă închinaţ lor, pentru ca să nu Mă
porniţi spre urgie cu faptele mîinilor voastre,
ca să facu rău voao.
7 Şi n-aţ ascultat pre Mine".
8 Pentru aceaea, aceastea zice Domnul: „De
9 vreame ce n-aţ crezut cuvintele Meale, Iată,
Eu voiu trimite şi voiu lua moştenirea de la
crivăţ şi voiu aduce pre ei preste pămîntul
acesta şi preste cei ce lăcuiesc pre el şi preste
toate limbile ceale de premprejurul lor şi voiu
pustii pre ei şi voiu da pre ei spre stingere şi
10 spre şuierare şi spre ocară veacinică. Şi
voiu piarde de la ei glas de bucurie şi glas de
veselie, glas de ginere şi glas de nevastă,
11 miros de mir şi lumina luminătoriului. Şi
va fi tot pămîntul spre stingere şi vor sluji
12 întru limbi 70 de ani. Şi deaca să vor
împlea cei 70 de ani, izbîndi-voiu limba
aceaea, zice Domnul, şi voiu pune pre ei spre
13 stingere veacinică. Şi voiu aduce preste
pămîntul acela toate cuvintele Meale carele
am grăit asupra lui, toate cîte-s scrise în cartea
aceasta, carele au prorocit Ieremia preste toate
14 limbile. Căci au slujit lor cînd era limbi
multe şi împăraţi mari, şi voiu răsplăti lor
după faptele lor şi după lucrurile mînilor
lor". Aşa zise Domnul Dumnezeul lui 15
Israil: „Ia păharul vinului acestui chiar den
mîna Mea şi vei adăpa toate limbile cătră
carele Eu trimiţ cătră ei. Şi vor bea şi vor 16
borî şi vor nebuni de cătră faţa sabiei carea Eu
voiu trimite în mijlocul lor". Şi luaiu păha- 17
rul den mîna Domnului şi am adăpat toate
limbile carele m-au trimis pre mine Domnul
cătră eale: Ierusalimul, şi cetăţile Iudii, şi 18
împăraţii Iudii, şi boiarii lui, ca să-i puie pre ei
spre pustiire şi spre stingere şi spre şuie-
rare, Şi pre Faraon, împăratul Eghipetu- 19
lui, şi pre slugile lui, şi pre boiarii lui, şi pre tot
norodul lui, Şi pre toţi cei amestecaţi ai lui, 20
şi pre toţi împăraţii celor striini de fealiu, şi
Ascalonul, şi Gaza, şi Acaronul, şi rămăşiţa
Azotului, Şi pre Idumea, şi pre Moavita, şi 21
pre fiii lui Ammon, Şi împăraţii Tirului, şi 22
împăraţii Sidonului, şi împăraţii cei de decin-
dea de mare, Şi pre Dedan, şi pre Theman, 23
şi pre Ros, şi pre tot tunsul denaintea feaţii
lui, Şi pre toţi amestecaţii, ceia ce poposesc 24
în pustiiu, Şi pre toţi împăraţii Dedanului, 25
şi pre toţi împăraţii persilor, Şi pre toţi 26
împăraţii de la Apiliot, cei departe şi cei
aproape, fieştecarele cătră fratele său, şi toate
împărăţiile ceale de preste faţa pămîntului.
– „Şi vei grăi lor: 'Aşa zice Domnul Dumne- 27
zău Atotţiitoriul, Dumnezeul lui Israil: 'Beaţ,
îmbătaţi-vă, şi borîţ, şi veţ cădea, şi nu vă veţi
scula de cătră faţa sabiei carea voiu trimite în
mijlocul vostru!' Şi va fi cînd nu vor vrea 28
să priimească păharul den mîna ta ca să bea,
şi vei grăi: Aşa zise Domnul: 'Bînd, veţ
bea! Căci în cetatea întru carea s-au numit 29
numele Mieu preste ea, Eu viu a chinui; şi voi
cu curăţenie nu vă veţi curăţi, căci sabie Eu
chem preste toţi ceia ce şăd pre pămînt!' Şi 30
tu vei proroci preste ei toate cuvintele aceas-
tea şi vei zice: 'Domnul de la cel înalt va lucra;
de la lăcaşul cel sfînt al Lui da-va glasul Lui;
cuvînt va isprăvi preste locul Lui; şi aceştea
ca ceia ce culeg vor răspunde, şi şăzînd toţi
pre pămînt. Vine peire pre o parte de 31
pămînt, căci judecata Domnului e întru limbi;
judecă-se El cătră tot trupul, şi cei necredin-
cioş deaderă-se la sabie', zice Domnul. Aşa 32
zice Domnul: 'Iată, reale vin de la limbă preste
limbă şi volbură mare iase de la marginea pă-
mîntului. Şi vor fi răniţ de Domnul, în ziua 33
Domnului, den partea pămîntului şi pînă la par-
tea pămîntului; nu se vor îngropa, în balegă
preste faţa pămîntului vor fi. Clicuiţ, păstori, 34

şi strigaţi şi vă tînguiţi, berbecii oilor, căci
s-au plinit zilele voastre spre junghiare şi veţi
35 cădea ca berbecii cei aleş! Şi va peri fuga
de la păstori şi mîntuirea de la berbecii
36 oilor. Glasul strigării păstorilor şi clicul
oilor şi berbecilor, căci pierdu Domnul păşu-
37 nile lor. Şi vor înceta rămăşiţile păcii de
38 către faţa urgiei mîniei Meale'. Lăsă ca un
leu popasul lui, căci să făcu pămîntul lor
neîmblat de către faţa sabiei cei mari".

CAP XXVI

1 La începutul împăratului Ioachim, fiiul
Iosiei, să făcu cuvîntul acesta de la
2 Domnul. Aşa zise Domnul: „Stăi
în curtea Casii Domnului şi vei
isprăvi la toţi jidovii şi la toţi ceia ce
vin a să închina în Casa Domnului toate
cuvintele care le-am rînduit ţie ca să le răs-
3 punzi lor; să nu tăgăduieşti cuvîntul, Cîn-
dai vor auzi şi se vor întoarce fieştecarele de
la calea lui cea rea şi voiu înceta de realele
carele Eu socotesc ca să le fac lor pentru ceale
4 reale tocmeale ale lor. Şi vei grăi: 'Aşa zise
Domnul: 'De nu Mă veţi asculta ca să meargeţi
întru legile Meale carele am dat spre faţa
5 voastră, Să ascultaţi cuvintele slugilor
Meale, prorocilor, pre carii Eu trimiţ către voi
pe mînicate; şi am trimis, şi n-aţ ascultat pre
6 Mine. Şi voiu da Casa aceasta ca Silomul,
şi cetatea aceasta voiu da-o spre blestăm la
7 toate limbile a tot pămîntul'". Şi auziră
preoţii şi prorocii cei mincinoş şi tot norodul
pre Ieremia grăind cuvintele aceastea, în
8 Casa Domnului. Şi fu încetînd Ieremia a
grăi toate carele au rînduit Domnul lui ca să
grăiască la tot norodul, şi l-au prins pre el
preoţii şi prorocii cei mincinoş şi tot norodul,
9 zicînd: „Cu moarte vei muri! Căci ai proro-
cit pre numele Domnului, zicînd: 'Ca Silom va
fi Casa aceasta, şi cetatea aceasta va rămînea
pustie de cei ce lăcuiesc'?" Şi să adună tot
norodul asupra Ieremiei în Casa Domnului.
10 Şi auziră boiarii Iudei cuvintele aceastea şi să
suiră den casa împăratului la Casa Domnului.
Şi au stătut înaintea uşilor porţii Domnului
11 ceii noao. Şi ziseră preoţii şi prorocii cei
mincinoş către boiari şi către tot norodul:
„Judecată de moarte – la omul acesta, căci au
prorocit asupra cetăţii aceştiia în ce chip aţi
12 auzit cu urechile voastre!" Şi zise Ieremia
către toţi boiarii şi către tot norodul, zicînd:
„Domnul au trimis pre mine să prorocesc preste
Casa aceasta şi preste cetatea aceasta toate cu-
13 vintele care aţi auzit. Şi acum, mai bune faceţi
căile voastre şi faptele voastre şi auziţi glasul
Domnului Dumnezău, şi Să va potoli Dom-
nul de răutăţile carele au grăit asupra voastră.
Şi iată, eu în mînile voastre sînt; faceţi-m cum 14
iaste de folos şi cum e mai bine voao! Ce 15
numai conoscînd să conoaşteţi că, de mă veţi
omorî pre mine, sînge nevinovat voi daţi
preste voi şi preste cetatea aceasta şi pre cei
ce lăcuiesc într-însa, căci că cu adeverit m-au
trimis pre mine Domnul spre voi să grăiesc la
urechile voastre cuvintele aceastea". Şi 16
ziseră boiarii şi tot norodul către preoţi şi
către prorocii cei mincinoş: „Nu iaste omului
acestuia judecată de moarte, căci pre numele
Domnului nostru au grăit către noi". Şi să 17
sculară oameni dentru cei mai bătrîni ai pă-
mîntului şi ziseră la toată adunarea norodu-
lui: „Mihea Morastitul era în zilele Eze- 18
chiei, împăratului Iudei; şi zise la tot norodul
Iudei, zicînd: 'Aşa zice Domnul: Sionul ca o
ţarină să va ara şi Ierusalimul ca o cramă va fi,
şi muntele Casii spre desiş de dumbravă'.
Au ucigînd l-au ucis pre el Ezechia şi tot Iuda? 19
Nu că s-au temut de Domnul şi căci s-au rugat
feaţii Domnului? Şi încetă Domnul de realele
carele au grăit asupra lor. Noi am făcut răutăţi
mari asupra sufletelor noastre". Şi om era 20
prorocind pre numele Domnului: Uria, fecio-
rul Sameii de la Cariathiarim, şi au prorocit
pentru pămîntul acesta după toate cuvintele
Ieremiei. Şi auzi împăratul Ioachim şi toţi 21
boiarii toate cuvintele lui şi cerca să-l omoară
pre el. Şi auzi Urias şi întră la Eghipet. Şi 22
trimise împăratul oameni la Eghipet, Şi-l 23
scoasără pre el de acolo şi-l adusără pre el
către împăratul; şi lovi pre el cu sabie şi-l
lepădă pre el la mormîntul fiilor norodului
lui. Însă mîna lui Ahicaz, fiiul lui Safan, era 24
cu Ieremia, ca să nu-l dea pre el la mînile
norodului, să nu-l ucigă pre el.

CAP XXVII

Aşa zise Domnul: „Fă ţie legături şi 1
lanţuri şi pune prejur grumazii tăi.
Şi vei trimite pre eale către îm- 2
păratul Idumeii şi către împăratul
Moavului şi către împăratul fiilor lui
Ammon şi către împăratul Tirului şi către
împăratul Sidonului, în mînile vestitorilor lor,
celora ce vin spre timpinarea lor, la Ierusa-
lim, către Sedechia, împăratul Iudii. Şi vei 3
aduna pre ei către stăpînii lor a zice: 'Aşa au
zis Domnul Dumnezăul lui Israil: Aşa veţi
grăi către domnii voştri Că Eu am făcut 4
pămîntul cu putearea Mea cea mare şi cu
braţul Mieu cel înalt, şi voiu da pre el
oricăruia se va părea înaintea ochilor Miei.
Dat-am pămîntul lui Navuhodonosor, împă- 5

ratul Vavilonului, să slujască lui, şi hiarăle
6 ţarinii să lucreaze lui. Şi limba şi împărăţia,
cîţi nu vor pune grumazul lor supt jugul împă-
ratului Vavilonului, cu sabie şi cu foamete
voiu socoti pre ei, zise Domnul, pînă să vor
7 fîrşi în mîna lui. Şi voi să nu ascultaţi pro-
rocii cei mincinoşi ai voştri şi pre cei ce vă
vrăjescu şi pre cei ce visază voao şi pre des-
cîntătorii voştri şi fărmăcătorii voştri, ceia ce
zic: 'Nu veţi lucra împăratului Vavilonului',
8 Căci minciuni ei prorocescu voao, ca să vă
9 depărteaze pre voi de la pămîntul lui. Şi
limba carea va băga grumazul ei supt jugul
împăratului Vavilonului şi va lucra lui, şi voiu
lăsa pre ea preste pămîntul lui şi va lucra
10 întru el şi va lăcui întru el'". Şi către Sede-
chia, împăratul Iudii, am grăit după toate cu-
vintele aceastea, zicînd: „Băgaţi cerbicea
11 voastră Şi lucraţi împăratului Vavilonului,
12 căci strîmbu ei prorocescu voao. 'Căci
n-am trimis pre ei, zice Domnul, şi să proro-
cească cu numele Mieu pre strîmbătate, ca să
vă piarză pre voi, şi veţi peri voi şi prorocii
voştri, ceia ce prorocescu voao pre strîmbă-
13 tate mincinoasă'". Şi preoţilor şi la tot no-
rodul acesta am grăit, zicînd: „Aşa zise Dom-
14 nul: Nu ascultaţi cuvintele prorocilor
celora ce prorocescu voao, zicînd: 'Iată,
vasele Casii Domnului – pre Vavilon', căci
15 strîmbu ei prorocescu voao; N-am trimis
pre ei". Şi apoi, proroci sînt şi, de iaste cuvîn-
tul Domnului întru ei, întimpine-se cu mine,
16 căci aşa zise Domnul: „Şi cealealalte vase,
carele n-au luat împăratul Vavilonului cînd
mută pre Iehonia, de la Ierusalim la Vavilon
vor întra", zise Domnul.

CAP XXVIII

1 Şi fu în a patrulea an împărăţind
Sedechie, împăratul Iudei, în luna a
cincea, zise mie Anania, fiiul lui Azor,
prorocul cel mincinos de la Gavaon,
în Casa Domnului, întru ochii preoţi-
2 lor şi a tot nărodul, zicînd: „Aşa zice Dom-
nul: Sfărîmat-am jugul împăratului Vavilonu-
3 lui! Încă 2 ani de zile, Eu voiu întoarce la
4 locul acesta toate vasele Casii Domnului Şi
pre Iehonia şi înstreinarea Iudei, căci voiu
5 sfărîma jugul împăratului Vavilonului". Şi
zise Ieremia către Anania, înaintea ochilor
preoţilor şi întru ochii a tot nărodul, celor ce
6 sta în Casa Domnului. Şi zise Ieremia:
„Adevărat, aşa să facă Domnul! Să întărească
cuvîntul tău carele tu proroceşti, ca să să în-
toarcă vasele Casei Domnului şi toată înstrei-
7 narea de la Vavilon la locul acesta. Însă
auziţ cuvîntul Domnului, carele eu zicu la ure-
chile voastre şi la urechile a tot nărodul:
Prorocii ceia ce s-au făcut mai nainte de mine 8
şi mai nainte de voi den veac şi au prorocit
preste mult pămînt şi preste împărăţii mari
spre războiu; Prorocul cela ce au prorocit 9
spre pace, venind cuvîntul, cunoaşte-vor pre
proroc, pre carele au trimis lor Domnul cu
credinţă". Şi luo Anania întru ochii a tot 10
nărodul lanţurile den gîtul Ieremiei şi le
zdrobi pre eale. Şi zise Anania întru ochii a 11
tot nărodul, zicînd: „Aşa zice Domnul: Aşa
voiu sfărîma jugul împăratului Vavilonului de
la grumazii a tuturor limbilor!" Şi să duse 12
Iremia la calea lui; şi să făcu cuvîntul Domnu-
lui către Ieremia, după ce au sfărîmat Anania
lănţuşăle de la grumazul lui, zicînd: „Pasă 13
şi zi către Anania, zicînd: 'Aşa au zis Dom- 14
nul: Lanţuri de lemn ai sfărîmat, şi voiu face
în locul lor lanţuri de fier!' Că aşa au zis Dom-
nul: 'Eu jug de fier am pus preste cerbicea
tuturor limbilor, să lucreaze împăratului Va-
vilonului'". Şi zise Ieremia Ananiei: „Nu 15
te-au trimis pre tine Domnul, şi tu a nădejdui
ai făcut pre nărodul acesta pre strîmbăta-
te. Pentru aceaea, aşa zise Domnul: 'Iată, 16
Eu trimiţ pre tine de către faţa pămîntului, în
anul acesta vei muri'". Şi muri în luna a 17
şaptea.

CAP XXIX

Şi aceastea-s cuvintele cărţii, carele au 1
trimis Ieremia den Ierusalim către cei
bătrîni ai lui ai înstreinării şi către
preoţi şi către prorocii cei mincinoş,
carte la Vavilon a înstreinării şi către
tot nărodul, Mai apoi ieşind Iehonia împă- 2
ratul, şi împărăteasa, şi scopiţii, şi tot volni-
cul, şi meşterul şi legatul, den Ierusalim,
Cu mîna lui Eliasan, fiiul lui Safan, şi a Gama- 3
riei, fiiul Helchiei, pre care au trimis Sede-
chie, împăratul Iudei, către împăratul Vavilo-
nului, la Vavilon, zicînd: „Aşa au zis Dom- 4
nul Dumnezăul lui Israil spre înstreinarea
care au streinat de la Ierusalim: 'Zidiţi case 5
şi lăcuiţ, şi răsădiţ grădini şi mîncaţi roadele
lor! Şi luaţi muieri şi faceţ feciori şi feate, şi 6
luaţi la fiii voştri muieri, şi featele voastre daţ
la bărbaţi, şi vă înmulţiţ şi nu vă împuţinaţi!
Şi cercaţi pacea pămîntului la carele v-am în- 7
streinat pre voi acolo; şi vă veţ ruga pentru ei
către Domnul, căci întru pacea lor va fi pace
voao'. Căci aşa zise Domnul: 'Să nu vă pri- 8
lestească pre voi prorocii cei mincinoş ce
sînt întru voi şi să nu vă prilestească pre
voi vrăjitorii voştri; şi nu ascultaţi spre
visele voastre carele voi visaţ, Căci spre 9
strîmbătate ei prorocesc voao pre numele
Mieu şi n-am trimis pre ei'. Căci aşa au zis 10
Domnul: 'Cînd să va împlea Vavilonul de 70
de ani, socoti-voiu pre voi şi pune-voiu cuvin-

tele Meale asupra voastră, ca să întoarceț
11 norodul vostru la locul acesta. Și voiu gîndi
asupra voastră gînd de pace, și nu reale, ca să
12 vă dau voao aceastea. Și vă rugaț cătră
13 Mine, și voiu asculta pre voi. Și Mă cercaț
pre Mine, și veț afla pre Mine, căci veț cerca
14 pre Mine cu toată inema voastră. Și Mă
15 voiu arăta voao. Căci aț zis: 'Pus-au noao
16 Domnul proroci în Vavilon', Așa zise Dom-
nul asupra lu Ahav și asupra Sedechiei: 'Iată,
Eu dau pre ei în mînile împăratului Vavilonu-
lui, și va lovi pre ei înaintea ochilor voștri'.
17 Și vor lua de la ei blestem întru toată striina-
rea Iudii în Vavilon, zicînd: 'Să te facă Dom-
nul cum au făcut pre Sedechie și ca pre Ahav,
pre carii prăji împăratul Vavilonului cu foc!',
18 Pentru fărădeleagea care au făcut în Ierusa-
lim și preacurviia muierile cetăților lor, și
cuvînt au răspuns întru numele Mieu, carele
n-am poruncit lor. Și Eu – martur, zice Dom-
19 nul. Și cătră Samea Elamiteanul vei grăi:
20 'Nu te-am trimis cu numele Mieu!' Și cătră
Sofonia preotul, fiiul lui Manasi, zise:
21 'Domnul deade pre tine preot în locul lui
Iodae preotul, să te faci ispravnic în Casa
Domnului, la tot omul ce proroceaște și la tot
omul ce nebuneaște, și vei da pre el la închi-
22 soare și la locul muncii. Și acum pentru ce
aț suduit împreună pre Ieremia cel de la Ana-
23 thoth, pre cela ce au prorocit voao? Căci
pren luna aceasta au trimis cătră voi la Vavi-
lon, zicînd: 'Departe iaste: zidiț case și lăcuiți
și răsădiț grădini și veți mînca roada lor'".
24 Și citi Sofonie cuvintele aceastea la urechile
25 Ieremiei. Și să făcu cuvîntul Domnului
cătră Ieremia, zicînd: „Trimite cătră înstrei-
26 nare, zicînd: 'Așa zice Domnul asupra
Sameii Alamiteanul: De vreame ce au proro-
cit voao Samea, și Eu nu l-am trimis pre el, și
a nădejdui au făcut pre voi pre strîmbăta-
27 te, Pentru aceaea, așa au zis Domnul: Iată,
Eu voiu socoti asupra Sameii, și asupra rudei
lui, și nu va fi lui om întru mijlocul vostru, ca
să vază bunătățile carele Eu voiu face voao,
nu le vor vedea'".

CAP XXX

1 Cuvîntul carele s-au făcut cătră Iere-
2 mia de la Domnul, să zică: „Așa
zise Domnul Dumnezeul lui Israil, zi-
cînd: Scrie toate cuvintele carele am
3 răspuns cătră tine pre carte, Căci ia-
tă, zile vin, zice Domnul Atotțiitoriul, și voiu în-
toarce striinarea norodului Mieu, Israil, și a Iu-
dei, zise Domnul Atotțiitoriul, și voiu întoarce
pre ei la pămîntul carele l-am dat părinților lor, și
4 vor stăpîni pre el". Și aceastea-s cuvintele ca-
rele au grăit Domnul asupra lui Israil și Iudii:
„Așa zise Domnul: Glasul înfricoșării veți 5
auzi; frică, și nu iaste pace. Întrebaț și 6
vedeți de s-au născut făt? Și pentru frica întru
carea voiu ținea mijlocul și mîntuirea, pentru
căci am văzut pre tot omul, și mînile lui pre
mijlocul lui, întoarseră-să obrazele spre găl-
benare. Că mare să făcu ziua aceaea și nu 7
iaste ca aceaea; și vreame strimtă iaste lui
Iacov, și dentru aceasta să va mîntui. În 8
ziua aceaea, zise Domnul, sfărîma-voiu jugul
de la grumazul lor și legăturile lor voiu
rumpe. Și nu vor mai lucra ei încă la striini.
Și vor lucra Domnului Dumnăzăului lor, și 9
pre David împăratul lor voiu scula lor".
Așa zise Domnul: „Rîdicat-am zdrobire; du- 10
ioasă e rana ta. Nu iaste cine să judece ju- 11
decata ta, spre dureare te-ai vindecat, folos
nu-ți iaste ție. Toți priatenii tăi au uitat pre 12
tine; pre tine nu te vor întreba ceale de pacea
ta, căci cu rana vrăjmașului lovitu-te-am, cer-
tare întărită spre toată strîmbătatea ta, înmul-
țiră-se păcatele tale. Pentru aceaea, toți 13
ceia ce te mănîncă, mînca-să-vor; și toți vrăj-
mașii tăi carnea lor toată o vor mînca. Preste
mulțimea strîmbătăților tale înmulțiră-se
păcatele tale, făcut-au aceastea ție. Și vor fi
ceia ce înfricoșază pre tine, spre înfricoșare;
și pre toți ceia ce au prădat pre tine da-i-voiu
la pradă. Căci voiu aduce vindecarea ta, de 14
rana cea cu dureri vindeca-te-voiu, zice Dom-
nul, căci răsipit te-ai chemat, vînatul vostru
iaste, căci nu iaste cel ce cearcă pre el". Așa 15
zice Domnul: „Iată, Eu voiu întoarce înstrei-
narea lui Iacov și robimea lui voiu milui. Și să
va zidi cetate pre înălțimea ei și norodul după
judecata lui va dormi. Și vor ieși de la ei 16
cîntînd, și glasul celor ce joacă; și voiu înmulți
pre ei și nu să vor împuțina. Și vor întra fiii 17
lor ca mai nainte; și mărturiile lor despre fața
Mea să vor porni. Și voiu socoti preste toți
ceia ce necăjăsc pre ei. Și vor fi mai tari 18
decît el preste ei, cel ce stăpîneaște pre el, și
dentr-însul va ieși. Și voiu aduna pre ei și să
vor întoarce cătră Mine, căci cine iaste acesta,
carele au dat inima lui a să întoarce cătră
Mine?", zice Domnul. „Căci urgia Domnu- 19
lui ieși mînioasă, ieși urgie hrănindu-se,
preste necurați va veni. Nu să va întoarce 20
urgia mîniei Domnului, pînă va face și pînă va
așăza izdărătura inimii Lui. În zilele ceale de
apoi veți conoaște aceastea".

CAP XXXI

În vreamea aceaea, zise Domnul, 1
fi-voiu Dumnăzău neamului lui Israil, și
ei vor fi Mie norod". Așa zise Dom- 2
nul: „Aflaiu fierbinte în pustiiu cu cei pe-

riți cu sabie. Meargeți și să nu piardeți pre
3 Israil". Domnul de departe Să va arăta lui:
„Îndrăgire veacinică iubi pre tine, pentru
4 aceaea traș pre tine spre îndurare. Căci te
voiu zidi și te vei zidi, fecioara lui Israil. Încă
vei lua tîmpăna ta și vei ieși cu adunarea celor
5 ce joacă. Căci ai răsădit vii, în măgurile
Samariei răsădind; răsădiți în măgurile lui
6 Efraim și lăudați, Căci iaste zi de chemare
celor ce răspund în măgurile lui Efraim:'Scu-
lați-vă și vă suiți la Sion, cătră Domnul Dum-
7 nezăul vostru!' Căci așa zise Domnul lui
Iacov: 'Veseliți-vă, veseliți-vă! Și nechezați
preste capul limbilor; auzite faceți și lăudați;
ziceți: 'Mîntuit-au Domnul norodul Lui,
8 rămășița lui Israil!' Iată, Eu aduc pre ei de
la crivăț, și voiu aduna pre ei de la marginea
pămîntului la praznicul lui Fasec. Și vei face
9 fii gloată multă și să vor înturna aicea. Cu
plîngere au ieșit, și cu mîngîiare voiu scoate
pre ei, lăcuindu-i pre iazuri de ape în cale
dreaptă; și nu să vor rătăci întru ea, căci
M-am făcut lui Israil Tată și Efraim dentîiu năs-
10 cut al Mieu iaste'. Auziți cuvintele Domnu-
lui, limbi, și vestiți la ostroavele ceale departe!
Ziceți: 'Cela ce au vînturat pre Israil îl va și
aduna pre el și va păzi pre el ca cela ce paște
11 turma lui'. Căci au mîntuit Domnul pre
Iacov. Scosu-l-au pre el den mîna celor mai
tari ai lui. Și vor veni și să vor veseli în
12 măgura Sionului. Și vor veni preste bună-
tățile Domnului, pre pămîntul grîului și vinu-
lui, și al roadelor, și al dobitoacelor, și al oilor,
și va fi sufletul lor ca un lemnu cu roadă și nu
13 vor mai flămînzi încă. Atuncea să vor
bucura fecioare întru adunare de tineri, și cei
bătrîni să vor bucura, și voiu întoarce plînge-
rea lor spre bucurie și voiu face pre ei veaseli.
14 Voiu mări și voiu îmbăta sufletul preoților, fii-
lor lui Levi, și norodul Mieu de bunătățile
15 Meale sătura-să-va". Așa zise Domnul:
„Glas în Rama să auzi, de plîngere și tînguire
și jale, Rahil plîngînd de fiii ei, și n-au vrut să
să mîngîie, căci nu sînt". Așa zise Domnul:
16 „Sfîrșască-se glasul tău de plînsu și ochii tăi
de lacrămile tale, căci iaste plată lucrurilor
tale și să vor înturna den pămîntul vrăjmași-
17/18 lor, Pre leage, la ai tăi fii. Auzind, auziiu
pre Efraim plîngînd: 'Certași-mă, și mă certaiu;
și eu, ca un vițel, nu mă învățaiu. Întoarce-mă,
și mă voiu întoarce, că Tu ești Domnul Dumne-
19 zăul mieu! Căci mai apoi, după robirea mea,
m-am pocăit; și mai apoi, după ce am conoscut,
eu am suspinat pentru zilele rușinii; și arătaiu
Ție că am luat ocară den tinereațele meale'.

Fiiu iubit, Efraim – Mie, copil desfătîndu-se, 20
pentru căci sînt cuvintele Meale întru el, cu
pomenire voiu pomeni pre el. Pentru aceaea
am sîrguit asupra lui, miluind voiu milui pre
el", zice Domnul. – „Întărească-te pre tine, 21
Sioane! Fă certare, dă inima ta la umerile tale
pre calea carea ai mersu! Întoarce-te, fecioară
Israil, întoarce-te la cetățile tale plîngînd!
Pînă cînd te voiu înturna, fată necinstită?" 22
Căci au zidit Domnul mîntuire spre răsădire
noao, întru mîntuire vor încunjura oamenii.
Căci așa zise Domnul: „Încă vor grăi cuvîntul 23
acesta în pămîntul Iudii și în cetățile lor, cînd
voiu întoarce înstriinarea lui: 'Blagoslovit
Domnul pre direpț muntele cel sfînt al Lui!'
Și lăcuind înlăuntru, în cetățile Iudii și în tot 24
pămîntul lui, împreună cu plugariul, și să va
lua în turmă, Căci am îmbătat tot sufletul 25
setos, și tot sufletul flămînd l-am săturat!"
Pentru aceaea, mă sculaiu și văzuiu; și somnul 26
mieu dulce mi să făcu. „Pentru aceaea, 27
iată, zile vin, zice Domnul, și voiu sămăna pre
Israil și pre Iuda sămînță de om și sămînță de
dobitoc. Și va fi în ce chip privegheam 28
preste ei a-i surpa și a-i chinui, așa voiu pri-
veghea preste ei a-i zidi și a-i răsădi de tot,
zice Domnul. În zilele acealea nu vor mai 29
zice: 'Părinții au mîncat agurida, și dinții
feciorilor s-au strepezit', Ce numai fieește- 30
carele într-al său păcat va muri și celui ce au
mîncat agurida se vor strepezi dinții lui.
Iată, zile vin, zice Domnul, și voiu pune casei 31
lui Israil și casei Iudei făgăduință noao, Nu 32
după făgăduința carea am pus părinților lor în
ziua cînd M-am apucat de mîna lor ca să-i scoț
pre ei den pămîntul Eghipetului, căci ei n-au
rămas întru făgăduința Mea și Eu n-am grijit
de ei, zice Domnul; Că aceasta e făgăduința 33
Mea carea voiu pune casii lui Israil, după
zilele acealea, zice Domnul: Dînd, da-voiu
legile Meale la cugetul lor, și preste inima lor
voiu scrie pre ei; și voiu vedea pre ei și voiu fi
lor Dumnezău, și ei vor fi Mie nărod. Și nu 34
vor învăța fieștecarele pre cetățanul lui și
fieștecarele pre fratele lui, zicînd: 'Cunoaște
pre Domnul', căci toți Mă vor ști pre Mine, de
la cel mic al lor pînă la marele lor, căci blînd
voiu fi strîmbătăților lor și păcatelor lor nu
voiu pomeni încă. De să va înălța ceriul în 35
slavă, zice Domnul, și de se va smeri fața
pămîntului jos, Și Eu nu voiu izgoni ruda 36
lui Israil, zice Domnul, pentru toate carele au
făcut". Așa zise Domnul, Cela ce au dat 37
soarele spre lumina zilei, luna și stealele
spre lumina nopții, și strigare în mare, și
sună valurile ei; Domnul Atotțiitoriul e nu-

38 mele Lui: „De se vor potoli legile aceastea
de către faţa Mea, zice Domnul, şi ruda întru
Israil să va potoli, să să facă limbă înaintea
39 feaţii Meale toate zilele. Iată, zile vin, zice
Domnul, şi să va zidi cetatea Domnului, de la
turnurile lui Anameil pînă la poarta unghiu-
lui, şi va ieşi măsurarea ei în preajma lui, pînă
la dealurile lui Gariv; şi să va încungiura
40 împrejur dentru alease pietri. Şi toţi asari-
mothii, pînă la pîrîul Ahelchedro, pînă la
unghiul porţii cailor răsăritului, – sfinţire
Domnului, şi încă nu va mai zmulge şi nu se va
surpa pînă în veac".

CAP XXXII

1 Cuvîntul carele s-au făcut de la Dom-
nul către Ieremia în anul al 10 împă-
ratului Sedechiei, acesta e anul al 18
al împăratului Navohodonosor (îm-
2 păratului Vavilonului). Şi putearea
împăratului Vavilonului au făcut şanţu asupra
Ierusalimului; şi Ieremia era la pază în curtea
temniţei carea iaste la casa împăratului,
3 Întru carea l-au închis pre el împăratul
Sedechia, zicînd: „Pentru căci tu proroceşti,
zicînd: 'Aşa zise Domnul: Iată, Eu dau cetatea
aceasta în mînile împăratului Vavilonului şi
4 va lua pre ea; Şi Sedechia, împăratul Iudei,
nu va scăpa den mîna haldeilor, căci cu dare
să va da pre mîinile împăratului Vavilonului şi
va grăi gura lui către gura lui, şi ochii lui pre
5 ochii lui vor vedea. Şi va întra Sedechia la
6 Vavilon şi acolo va muri'?" Şi cuvîntul
Domnului s-au făcut către Ieremia, zicînd:
7 „Iată, Anameil, fiiul lui Salom, fratele tătî-
ne-tău, vine către tine, zicînd: 'Cîştigă ţie ţa-
rina mea cea de la Anathoth, căci ţie e jude-
cata, după rudenie, ca să o iai spre cîştiga-
8 re'". Şi veni către mine Anameil, feciorul
lui Salom, fratelui tătîne-mieu, după cuvîntul
Domnului, la curtea temniţei şi zise: „Cîştigă
ţie ţarina mea cea de la Anathoth, cea den
pămîntul lui Veniamin, căci ţie e judecata a
cîştiga pre ea. Şi tu eşti bătrîn". Şi cunoscuiu
9 că cuvîntul Domnului iaste. Şi am cîştigat
ţarina lui Anameil, fiiului fratelui tătîne-mieu.
10 Şi am pus lui 7 sicle şi 10 arginţi. Şi am
scris în carte, şi am pecetluit, şi am pus măr-
11 turii, şi am pus argintul în cumpănă. Şi
luaiu cartea cîştigării, cea citită şi pecetlui-
12 tă, Şi am dat pre ea lui Varuh, feciorul
Niriei, fiiul lui Maseu, înaintea ochilor lui
Anameil, fiiului fratelui tătîne-mieu, şi înain-
tea oamenilor (celor ce sta mărturie); şi scria
în cartea cîştigării şi înaintea jidovilor celor ce
13 şădea în curtea temniţii. Şi rîndui lui Varuh
14 înaintea lor, zicînd: „Aşa zise Domnul Atotţii-
toriul, Dumnezeul lui Israil: Ia cartea cîştigării
aceştiia şi cartea cea citită, şi vei pune pre ea
în vas de strachină, pentru ca să rămîie zile
multe". Căci aşa zise Domnul: „Încă să vor 15
mai cîştiga case şi ţarine şi vii în pămîntul
acesta". Şi mă rugaiu către Domnul, după 16
ce am dat cartea cîştigării către Varuh, fiiul
Niriei, zicînd: „Cela ce eşti, Doamne! Tu ai 17
făcut ceriul şi pămîntul cu putearea Ta cea
mare şi cu braţul Tău cel înalt şi rădicat! Nu să
va ascunde de la Tine nemică; Făcînd milă 18
la mii şi răsplătind păcatele părinţilor în sînul
fiilor lor după ei, Dumnezeu cel mare şi
putearnic, Domnul marelui sfat şi tare 19
întru lucruri, Dumnezeu cel mare, cel Întru-
tot-ţiitoriu, şi Domnul cel cu nume mare, ochii
Tăi deşchiş sînt la căile toate ale fiilor oameni-
lor, să dai fieştecăruia după calea lui; Care 20
ai făcut seamne şi minuni în pămîntul Eghipe-
tului, şi pînă în ziua aceasta şi în Israil, şi întru
păminteani, şi făcuş Ţie nume ca în ziua
aceasta, Şi scoseş pre norodul Tău, pre 21
Israil, den pămîntul Eghipetului cu seamne şi
cu minuni, cu mînă tare şi cu braţ înalt şi cu
vederi mari, Şi ai dat lor pămîntul acesta 22
carele ai jurat părinţilor lor, pămînt ce cură
lapte şi miare; Şi întrară şi luară pre el, şi 23
n-au ascultat glasul Tău şi întru poruncile
Tale n-au îmblat; toate carele ai poruncit lor a
le face nu le-au făcut, şi ai făcut a li să întîmpla
lor toate realele acestea. Iată, gloata au 24
venit la cetate ca să o ia pre dînsa, şi cetatea să
deade la mînile haldeilor celor ce bat pre
dînsa de către faţa sabiei şi foame, Ţie, în ce
chip ai grăit, aşa s-au făcut. Şi Tu zici către 25
mine: 'Cîştigă-ţ ţie ţarină pe argint!'; şi am
scris carte şi o am pecetluit şi am pus mărtu-
rii, şi cetatea s-au dat la mîna haldeilor". Şi 26
să făcu cuvîntul Domnului către mine, zicînd:
„Eu, Domnul Dumnezeu a tot trupul! Au de la 27
Mine ascunde-se-va ceva?" Pentru aceaea, 28
aşa au zis Domnul Dumnezeul lui Israil: „Dîn-
du-se, da-să-va cetatea aceasta pre mînile
Vavilonului şi o va lua pre dînsa. Şi vor 29
veni haldei, dînd războiu asupra cetăţii aceş-
tiia, şi vor arde cetatea aceasta cu foc şi vor
arde de tot casele întru carele au tămîiat întru
eale pre podurile lor la Vaal şi turna turnări la
alţi dumnezei, ca să Mă amărască pre Mine,
Căci era fiii lui Israil şi fiii Iudii sînguri făcînd 30
răul înaintea ochilor Miei den tinireaţile
lor, Căci pre urgia Mea şi pre mînia Mea 31
era cetatea aceasta den ziua carea au ziditu-o
pre ea şi pînă în ziua aceasta, ca să o mut
pre ea de către faţa Mea, Pentru toate rău- 32

ţăţile fiilor lui Israil şi Iudii, căci au făcut a Mă
amărî aceştea, şi împăraţii lor, şi boiarii lor, şi
cei mai mari ai lor, şi preoţii lor, şi prorocii
lor, bărbaţii Iudii şi ceia ce lăcuia în Ierusa-
33 lim. Şi întoarseră cătră Mine dosul, şi nu
faţa lor. Şi i-am învăţat pre ei la mînecate, şi
34 n-au auzit încă a lua învăţătură. Şi au pus
spurcăciunele lor în Casă unde s-au chemat
numele Mieu preste ea, întru necurăţiile lor.
35 Şi zidiră capiştile Vaalii, cealea den valea fiiu-
lui lui Enom, ca să aducă pre fiii lor şi pre fea-
tele lor lui Moloh împăratul, ceale ce n-am
poruncit lor, şi nu s-au suit pre inima Mea a
face urîciunea aceasta, ca să greşască Iuda".
36 Şi acum aşa zise Domnul Dumnezăul lui Israil
pentru cetatea carea tu zici: „Da-se-va în
mînile împăratului Vavilonului, cu sabie, şi cu
37 foamete, şi cu ducere": „Iată, Eu adun pre
ei den tot pămîntul unde i-am sămănat pre ei
acolo cu urgia Mea, şi cu mînie, şi cu întărîtare
mare; şi voiu întoarce pre ei la locul lor şi voiu
38 aşăza pre ei cu nădeajde. Şi vor fi Mie întru
norodu, şi Eu voiu fi lor întru Dumnezău.
39 Şi voiu da lor altă cale şi altă inimă, să să
teamă de Mine toate zilele, spre binele lor şi
40 fiilor lor după ei. Şi voiu pune lor făgă-
duinţă veacinică, carea nu o voiu întoarce
denapoia lor; şi voiu da frica Mea în inima lor,
41 ca să nu să depărtează ei de la Mine. Şi
voiu socoti a-i îmbuna pre ei, şi voiu răsădi
pre ei pre pămîntul acesta, cu credinţă, şi cu
42 toată inima Mea, şi cu tot sufletul". Căci
aşa zise Domnul: „În ce chip am adus asupra
norodului acestuia toate răutăţile ceale mari
aceastea, aşa Eu voiu aduce preste ei toate
43 bunătăţile carele am grăit preste ei. Şi să
vor cîştiga încă ţarini în pămîntul carele tu
zici: 'Necălcat va fi de oameni şi de dobitoace
44 şi s-au dat pre mînile haldeilor'. Şi vor cîş-
tiga ţarini cu argint, şi vei scrie în carte şi vei
pecetlui şi vei pune mărturii în pămîntul lui
Veniamin, şi împrejurul Ierusalimului, şi în
cetăţile Iudii, şi în cetăţile muntelui, şi în cetă-
ţile Sefilei, şi în cetăţile Nagheevii, căci voiu
întoarce înstreinările lor".

CAP XXXIII

1 Şi să făcu cuvîntul Domnului cătră
Ieremia al doilea rînd, şi el încă era
2 legat în curtea teamniţii, zicînd: „Aşa
zise Domnul, Care au făcut pămîntul
şi l-au urzit pre el ca să-l îndirep-
3 teaze pre el, Domnul e numele Lui: Şi
strigă cătră Mine, şi voiu răspunde ţie şi
voiu spune ţie mari şi tari, care nu le-ai
4 cunoscut". Căci aşa au zis Domnul Dumne-
zăul lui Israil pentru casele cetăţii aceştiia şi
pentru casele împăratului Iudii, ceale ce sînt
spre şanţu Şi spre băşti, ca să să bată cătră 5
haldei: „Şi voiu împlea pre ea de morţii oame-
nilor pre carii am lovit cu urgia Mea şi cu
mînia Mea, şi am întorsu faţa Mea de cătră ei,
pentru toate răutăţile lor. Iată, Eu aducu ei 6
închegare de rană şi leac, şi voiu vindeca pre
ea şi voiu arăta lor a asculta şi voiu preoţi pre
ei şi voiu face pace şi credinţă. Şi voiu 7
întoarce înstriinarea Iudii şi înstriinarea lui
Israil şi voiu zidi pre ei ca şi mai nainte. Şi 8
voiu curăţi pre ei de toate strîmbătăţile lor
carele au greşit Mie şi nu-M voiu aduce
aminte de greşalele lor care au greşit Mie şi
s-au depărtat de la Mine. Şi va fi spre vese- 9
lie şi spre laudă şi spre mărire la tot norodul
pămîntului, carii vor auzi toate bunătăţile
carele Eu voiu face, şi să vor teame şi să
vor amărî pentru toate bunătăţile şi pentru
toată pacea carea Eu voiu face lor". Aşa 10
zice Domnul: „Încă să vor mai auzi în locul
acesta care ziceţi voi: 'Pustiiu iaste de
oameni şi de dobitoace', întru cetăţile Iudei şi
denafara Ierusalimului, ceale pustiite, nefiind
oameni şi dobitoace, glas de veselie şi glas de
bucurie, glas de ginere şi glas de nevastă, gla-
sul celor ce zic: 'Mărturisiţi-vă Domnului 11
Atotţiitoriul, că e bun Domnul, că în veac mila
Lui'. Şi vor băga daruri la Casa Domnului,
căci voiu întoarce toată înstreinarea pămîntu-
lui aceluia ca şi mai nainte", zise Domnul.
Aşa zise Domnul puterilor: „Încă va fi în locul 12
acesta pustiiul, nefiind oameni şi dobitoc, în
toate cetăţile lui, popasuri de păstori adăpos-
tind oile. În cetăţile muntelui, şi în cetăţile 13
Săfilaei, şi în cetăţile Nagheveii şi în pămîntul
lui Veniamin, şi întru ceale de premprejurul
Ierusalimului, şi în cetăţile Iudei încă vor
treace oile pre mîna celui ce numără", zise
Domnul.

CAP XXXIV

Cuvîntul carele s-au făcut cătră Iere- 1
mia de la Domnul, – şi Navohodono-
sor, împăratul Vavilonului, şi toată
tabăra lui, şi toată ţara împărăţiei lui
da războiu asupra Ierusalimului şi
preste toate cetăţile Iudei –, zicînd: „Aşa zi- 2
se Domnul: Pasă cătră Sedechia, împăratul Iu-
dei, şi vei zice lui: 'Aşa zise Domnul: Cu dare să
va da cetatea aceasta în mînile împăratului Vavi-
lonului şi o va lua pre ea şi o va arde cu foc pre
ea. Şi tu nu vei scăpa den mîna lui, şi cu prin- 3
soare te vei prinde, şi pre mînile lui te vei da, şi
ochii tăi pre ochii lui vor vedea, şi gura lui cu gu-
ra ta va grăi, şi la Vavilon vei întra!' Ce ascul- 4

tă cuvîntul Domnului, Sedechio, împăratul
Iudei! Aşa zice Domnul: 'Nu vei muri cu
5 sabie, Cu pace vei muri! Şi în ce chip au
plîns pre părinţii tăi, pre cei ce au împărăţit
mai nainte de tine, plînge-te-vor şi pre tine:
Vai, doamne! Şi pînă la iad te vor plînge, căci
6 cuvînt am grăit'", zise Domnul. Şi grăi
Ieremia către împăratul Sedechie toate cuvin-
7 tele aceastea în Ierusalim. Şi putearea
împăratului Vavilonului da războiu asupra
Ierusalimului şi asupra cetăţilor Iudei, şi la
Halis şi a Azica, căci aceastea au rămas, în
8 cetăţile Iudei, cetăţi tari. Cuvîntul carele
s-au făcut către Ieremia de la Domnul, după
ce au săvîrşit împăratul Sedechia făgăduinţa
9 către norod, ca să cheame slobozire, Ca să
sloboaze fieştecarele pre sluga lui şi fieşcarele
pre slujnica lui, pre jidov şi pre jidovcă, vol-
nici, ca să nu robească bărbat den casa lui
10 Israil. Şi să întoarsără toţi cei mari şi tot
11 norodul, ceia ce au întrat la făgăduinţă, Ca
să sloboază fieştecarele sluga lui şi fieşteca-
rele slujnica lui. Şi lăsară pre ei a fi slugi şi
12 slujnice. Şi să făcu cuvîntul Domnului către
13 Ieremia, zicînd: „Aşa zise Domnul Dumne-
zăul lui Israil: Eu am pus făgăduinţă către
părinţii voşti în ziua carea am scos pre ei den
pămîntul Eghipetului, den casa robirei, zi-
14 cînd: Cînd să vor plini 6 ani, vei slobozi pre
fratele tău, pre jidovul carele să va vinde ţie şi
va lucra ţie 6 ani, şi să-l slobozi pre el volnic;
şi n-au ascultat pre Mine şi n-au plecat urea-
15 chea lor. Şi s-au întors astăzi a face cel
direpţ înaintea ochilor Miei, ca să să cheame
slobozire fieştecarele aproapelui lui. Şi făcură
făgăduinţă înaintea feaţii Meale, în Casa carea
16 s-au chemat numele Mieu preste ea. Şi
v-aţ întors şi aţ spurcat numele Mieu, ca să
întoarcă fieştecarele sluga lui şi fieştecarele
slujnica lui, pre carii aţ slobozit volnici cu
sufletul lor, ca să vă fie voao slugi şi slujni-
17 ce. Pentru aceaea, zise Domnul, voi n-aţ
ascultat pre Mine, ca să cheame fieştecarele
slobozenie către fratele său şi fieştecarele
către aproapele său, iată, Eu chemu slobozire
voao spre sabie, şi spre moarte, şi spre foamete.
Şi voiu da pre voi spre răsipire la toate împărăţii-
18 le pămîntului. Şi voiu da pre oamenii ceia ce
au trecut preste făgăduinţa Mea, pre ceia ce n-au
întărit făgăduinţa Mea carea au făcut înaintea
feaţii Meale, viţelul carele au făcut înaintea feaţii
19 Meale, ca să-i lucreaze lui, Pre boiarii Iudei, şi
20 pre sîlnici, şi pre preoţi, şi pe nărod, Şi voiu da
pre ei vrăjmaşilor lor, şi vor fi mortăciunile lor
mîncare pasărilor ceriului şi hiarălor pămîn-
21 tului. Şi pre Sedechia, împăratul Iudei, şi

pre boiarii lor da-i-voiu în mînile vrăjmaşilor
lor, şi [la] puterile împăratului Vavilonului,
celor ce să duc de la ei. Iată, Eu tocmesc, 22
zice Domnul, şi voiu întoarce pre ei la pămîn-
tul acesta şi vor da războiu asupra lui şi vor
lua pre el şi vor arde pre el cu foc, şi pre cetă-
ţile Iudei, şi le voiu da pre eale pustii de cei ce
lăcuiesc".

CAP XXXV

uvîntul ce s-au făcut către Ieremia de 1
la Domnul, în zilele lui Ioachim,
împăratului Iudei, zicînd: „Pasă la 2
casa Arhathin şi vei aduce pre ei la
Casa Domnului, la una den curţi, şi
vei adăpa pre ei cu vin". Şi scoş pre Ieho- 3
nia, fiiul Ieremiei, fiiul lui Havasin, şi pre fra-
ţii lui, şi pre fiii lui, şi toată casa Rahavin, Şi 4
băgaiu pre ei la Casa Domnului, la cămara fii-
lor Ananiei, fiiul Godoliei, omului lui Dumne-
zău, care iaste aproape de casele boiarilor,
deasupra casii lui Maaseu, fiiul lui Selom, ce-
luia ce păzeaşte calea. Şi am dat înaintea 5
feaţii lor urcior de vin şi păhar şi ziş: „Beaţi
vin!" Şi ziseră: „Nu vom bea vin, căci Ioa- 6
nadav, fiiul lui Rihav, tată-nostru, porunci
noao, zicînd: 'Să nu beaţi vinu voi şi fiii voştri
pînă în veac. Şi case să nu zidiţ, şi sămînţă 7
să nu sămănaţ, şi vie nu va fi voao, căci în cor-
turi veţ lăcui toate zilele vieţii voastre, pentru
ca să trăiţ zile multe pre pămîntul carele zăbo-
viţ voi preste el'. Şi am ascultat glasul lui 8
Ionadav, tatului nostru, ca să nu bem vin toate
zilele vieţii noastre, noi şi muierile noastre, şi
fiii noştri, şi featele noastre, Şi ca să nu 9
zidim case a lăcui acolo; Şi vie şi ţarină şi 10
sămînţă nu s-au făcut noao; şi am lăcuit în
corturi şi am auzit şi am făcut după toate cîte
au poruncit noao Ionadav, părintele nostru.
Şi s-au făcut Cînd s-au suit Navohodono- 11
sor asupra pămîntului, şi am zis: Suindu-ne,
să întrăm la Ierusalim de către faţa haldeilor
şi de către faţa puterii asirianilor! Şi am lăcuit
acolo". Şi fu cuvîntul Domnului către mine, 12
zicînd: „Aşa zice Domnul: Pasă şi zi omului 13
Iudii şi celor ce lăcuiesc în Ierusalim: 'Nu veţ
lua învăţătură ca să ascultaţi cuvintele Mea-
le? Pusără cuvinte fiii lui Ionadav, fiiul lui 14
Rihav, precum au poruncit fiilor lui ca să nu
bea vin, şi n-au băut; şi Eu am grăit către voi
den zori; şi am grăit, şi n-aţi ascultat pre
Mine. Şi am trimis către voi slugile Meale, 15
pre proroci, zicînd: 'Întoarceţi-vă fieştecarele
de la calea lui cea rea, şi mai bune faceţi toc-
mealele voastre, şi nu meargeţi denapoia altor
dumnezei ca să slujiţ lor, şi lăcuiţi pre pămîntul
carele am dat voao şi părinţilor voştri'. Şi n-aţ

16 plecat urechile voastre şi n-aţ ascultat. Şi
întăriră fiii lui Ionadav, fiiul lui Rihav, po-
runca părintelui lor, şi norodul acesta n-au
17 ascultat pre Mine'". Pentru aceaea, aşa
zise Domnul: „Iată, Eu aduc preste Iuda şi
preste ceia ce lăcuiesc în Ierusalim toate rău-
18 tăţile carele am grăit preste ei". Pentru
aceaea, aşa zise Domnul: „De vreame ce au
auzit fiii lui Ionadav, fiiul lui Rihav, porunca
părintelui lor, ca să facă cîte au poruncit lor
19 părintele lor, Nu va lipsi om den fiii lui
Ionadav, fiiul lui Rihav, stînd înaintea Mea
toate zilele pămîntului".

CAP XXXVI

1 În anul al patrulea al lui Ioachim, fiiul
Iosiei, împăratul Iudei, făcutu-s-au
cuvîntul Domnului către mine, zi-
2 cînd: „Ia ţie hîrtie de carte şi scrie
pre ea toate cuvintele carele am grăit
către tine asupra Ierusalimului şi asupra Iudii
şi asupra tuturor limbilor, den ziua carea am
grăit Eu către tine, den zilele Iosiei, împăratu-
3 lui Iudii, şi pînă în ziua aceasta, Cîndai va
auzi casa Iudii toate realele carele Eu socotesc
ca să le fac lor, pentru ca să să întoarcă fieşte-
carele den calea cea rea a lor, şi blînd voiu fi
4 strîmbătăţilor lor şi păcatelor lor". Şi au
chemat Ieremia pre Varuh, feciorul lui Nirie,
şi au scris den gura Ieremiei toate cuvintele
Domnului, carele au răspuns către el, într-o
5 hîrtie de carte. Şi porunci Ieremia lui
Varuh, zicînd: „Eu mă păzăsc şi nu pociu să
6 întru la Casa Domnului. Şi vei citi întru
hîrtia aceasta la urechile norodului, în Casa
Domnului, în zi de post, şi în urechile a tot
Iuda, celor ce vin den cetăţile lor, vei citi lor,
7 Cîndai va cădea mila lor naintea feaţii Dom-
nului şi să vor întoarce de la calea lor cea rea,
căci mare e mînia şi urgia Domnului, care au
8 grăit asupra norodului acestuia". Şi făcu
Varuh după toate cîte au poruncit lui Ieremia,
a citi în carte cuvintele Domnului în Casa
9 Domnului. Şi fu în anul al optulea al împă-
ratului Ioachim, în luna a noao, adunară post
înaintea feaţii Domnului tot norodul, în Ieru-
10 salim şi casa Iudii. Şi citiia Varuh în carte
cuvintele Ieremiei, în Casa Domnului, în casa
lui Gamariu, fiiul lui Safan logofătului, în
curtea cea de sus, înaintea uşilor porţii Casii
Domnului cei noao, în urechile a tot noro-
11 dul. Şi auzi Mihea, fiiul Gamariei al fiiului
lui Safan, toate cuvintele Domnului den car-
12 te. Şi pogorî la casa împăratului şi la
casa scriitoriului. Şi iată, acolea toţi boiarii
şădea: Elisama scriitoriul şi Daleas, feciorul
lui Selemia, şi Ionathan, fiiul lui Ahovor,
şi Gamarias, feciorul lui Safan, şi Sedechias,
feciorul Ananiei, şi toţi boiarii. Şi povesti 13
lor Mihea toate cuvintele carele au auzit
cetind Varuh la urechile norodului. Şi tri- 14
misără toţi boiarii către Varuh, feciorul lui
Niriu, pre Iudin, feciorul lui Nathaneu, fiiul lui
Selemiu al fiiului lui Husi, zicînd: „Hîrtia în
carea tu ceteşti la urechile norodului, ia-o pre
ea la mîna ta şi vino!" Şi luo Varuh hîrtia şi să
pogorî către ei. Şi zisără lui: „Iarăşi ce- 15
teaşte, la urechile noastre!" Şi ceti Varuh.
Şi fu deaca auziră toate cuvintele, să sfătuiră 16
fieştecare către aproapele său şi zisără:
„Vestind, să vestim împăratului toate cuvin- 17
tele aceastea". Şi pre Varuh întrebară, zicînd:
„De unde ai scris toate cuvintele aceastea?"
Şi zise Varuh: „Den gura lui mi-au spus mie 18
Ieremia toate cuvintele aceastea şi scriam în
carte". Şi zisără lui Varuh: „Pasă şi foarte 19
te ascunde, tu şi Ieremia, şi om să nu ştie unde
sînteţi voi!" Şi întrară către împăratul la 20
curte şi hîrtia au datu-o să o păzască în casa
lui Elisama. Şi spusără împăratului toate
cuvintele aceastea. Şi trimise împăratul 21
pre Iudin să ia hîrtia. Şi luo pre ea den casa lui
Elisama. Şi ceti Iudin la urechile împăratului
şi la urechile tuturor boiarilor celor ce sta
împrejurul împăratului. Şi împăratul şădea 22
în casă de iarnă şi gratie de foc – înaintea
lui. Şi fu cetind Iudin 3 foi au 4, le tăia pre 23
eale cu cuţitaşul scriitoriului şi le arunca în
focul ce era pre gratie, pînă să sfîrşi toată hîr-
tia în focul cel de pre gratie. Şi nu să turbu- 24
rară, nici rumpseră hainile lor împăratul şi
slugile lui, cei ce auziia toate cuvintele aceas-
tea. Şi Ionathan şi Godolia şi Daleas şi 25
Gamaria sfătuiră pe împăratul ca să nu arză
de tot cartea; şi nu-i ascultă. Şi porunci 26
împăratul lui Ieremeil, fiiul împăratului, şi lui
Sarea, fiiul lui Edriil, să prinză pre Varuh şi
pre Ieremia; şi foarte să ascunsără. Şi să 27
făcu cuvîntul Domnului către Ieremia, după
ce au arsu de tot împăratul hîrtia, toate cuvin-
tele carele au scris Varuh den gura Ieremiei,
zicînd: „Iarăşi ia tu altă hîrtie şi scrie toate 28
cuvintele ceale ce era pre hîrtie, carele au ar-
su împăratul Ioachim. Şi vei zice: 'Aşa au 29
zis Domnul: Tu ai arsu hîrtia aceasta, zicînd:
'Pentru căci ai scris pre dînsa, zicînd: 'Întrîndu
va întra împăratul Vavilonului şi va piarde de tot
pămîntul acesta şi va lipsi de pre dînsul om şi do-
bitoc'? Pentru aceaea, aşa zise Domnul asu- 30
pra lui Ioachim, împăratul Iudii: 'Nu va fi lui care
să şază pre scaunul lui David; şi stîrvul lui va fi

lepădat în arsura zilei şi întru îngheţul nop-
31 ţie[i]. Şi voiu socoti asupra lui, şi asupra
rudeniei lui, şi asupra fiilor lui, şi voiu aduce
preste el, şi preste cei ce lăcuiescu Ierusali-
mul, şi preste pămîntul Iudii toate răutăţile
carele am grăit către ei şi n-au ascultat'".
32 Şi luo Varuh altă hîrtie şi scrise pre ea den
gura Ieremiei toate cuvintele cărţii, carele au
arsu Ioachim; şi încă să mai adaosără lui
cuvinte mai multe decît aceastea.

CAP XXXVII

1 Şi împărăţi Sedechia, fiiul Iosiei, în
locul lui Ioachim, pre carele l-au îm-
părăţit împăratul Vavilonului, Navo-
hodonosor, a împărăţi în pămîntul
2 Iudii. Şi n-au auzit el şi slugile lui şi
norodul pămîntului cuvintele Domnului,
3 carele au grăit cu mîna Ieremiei. Şi trimise
împăratul Sedechia pre Ioahas, fiiul Selemiei,
şi pre Sofonia, fiiul lui Maaseu preotul, către
Ieremia, zicînd: „Roagă-te dară pentru noi
4 către Domnul!" Şi Ieremia veni şi trecu
pren mijlocul cetăţii, şi nu-l deaderă pre el la
casa temniţii. Şi putearea lui Faraon ieşi de la
Eghipet, şi auziră haldeii auzul lor şi să suiră
5 de la Ierusalim. Şi să făcu cuvîntul Domnu-
6 lui către Ieremia, zicînd: „Aşa zice Domnul:
Aşa vei grăi către împăratul Iuda, cela ce te-au
7 trimis pre tine ca să cerci pre Mine: Iată,
putearea lui Faraon, ceaea ce au ieşit voao
spre ajutoriu, să vor întoarce la pămîntul
Eghipetului; şi să vor înturna aceştea haldeii
şi vor da războiu asupra pămîntului acestuia
şi-l vor lua pre el şi-l vor arde pre el cu foc,
8 Căci aşa zise Domnul: Să nu gîndiţi cu sufle-
tele voastre, zicînd: 'Ducînd, să vor duce de la
9 noi haldeii', că nu să vor duce. Şi de veţi
bate toată putearea haldeilor, pre cei ce dau
războiu voao, şi vor rămînea unii împunşi,
fieştecarele în locul lui, aceştea să vor scula şi
10 vor arde cetatea aceasta cu foc". Şi fu cînd
să sui putearea haldeilor de la Ierusalim de
11 către faţa puterii lui Faraon, Ieşi Ieremia
de la Ierusalim, ca să meargă la pămîntul lui
Veniamin, ca să grăiască de acolo în mijlocul
12 norodul[ui] lui. Şi fu el în poarta lui Venia-
min, şi acolo era om la carele găzduia Saruia,
feciorul Salamiei, feciorul Ananiei; şi prinse
pre Ieremia, zicînd: „Spre haldei tu fugi".
13 Şi zise: „Minciună e! Nu către haldei eu fug". Şi
nu-l ascultă pre el, şi prinse Saruia pre Iere-
14 mia şi-l aduse pre el către boiari. Şi să scîr-
biră boiarii pre Ieremia, şi-l bătură pre el şi-l
trimisără pre el la casa lui Ionathan scriito-
riul, căci aceasta au făcut spre casă de pază.
15 Şi veni Ieremia la casa gropii şi la hereth şi
şăzu acolo zile multe. Şi trimise Sedechie 16
împăratul şi-l chemă pre el. Şi-l întreba pre el
împăratul pre ascuns, să-i spuie de iaste
cuvînt de la Domnul. Şi zise: „Iaste! Pre mîna
împăratului Vavilonului te vei da!" Şi zise 17
Ieremia către împăratul: „Ce strîmbătate am
făcut ţie, şi slugilor tale, şi norodului acestuia,
de mă dai tu la casa păzii? Şi unde sînt pro- 18
rocii voştri, ceia ce prorociia voao, zicînd că:
'Nu va veni împăratul Vavilonului la pămîntul
acesta'? Şi acum, domnul mieu împărate, 19
cază mila mea înaintea feaţii tale şi nu mă
întoarce la casa lui Ionathan scriitoriul şi să
nu moriu acolo". Şi porunci împăratul şi-l 20
puseră pre el la casa cea de pază şi-i da lui o
pîine de zi denafară, unde frămînta, pînă s-au
sfîrşit pîinele den cetate. Şi şăzu Ieremia în
curtea temniţii.

CAP XXXVIII

Şi auzi Safania, feciorul lui Nathan, şi 1
Godolia, feciorul lui Pashor, şi Ioahal,
feciorul lui Seliu, cuvintele carele
Ieremia grăia către norod, zicînd:
„Aşa au zis Domnul: 'Cela ce lă- 2
cuiaşte în cetatea aceasta va muri cu sabie şi
cu foamete; şi cela ce va ieşi către haldei va
trăi şi va fi sufletul lui spre aflare şi va trăi'.
Căci aşa zise Domnul: 'Dînd, să va da ceta- 3
tea aceasta la mînile puterii împăratului Vavi-
lonului, şi va lua pre ea'". Şi ziseră împăra- 4
tului: „Omoară-să dară omul acela, căci el slă-
beaşte mînile oamenilor ce dau războiu, celor
ce au rămas în cetate, şi mînile a tot norodul,
grăind către ei după cuvintele aceastea, căci
omul acesta nu de folos grăiaşte, pace noro-
dului acestuia, ce numai reale". Şi zise 5
împăratul: „Iată el – în mînile voastre", căci
nu i să putea împăratului către ei. Şi-l 6
aruncară pre el în groapa lui Melhiu, feciorul
împăratului, carele era în curtea temniţei, şi-l
sloboziră pre el în groapă; şi în groapă nu era
apă, ce numai împuciciune, şi era întru împu-
ciciune. Şi auzi Avdemeleh Arapul (şi el 7
era de casa împăratului) cum că au dat pre
Ieremia la groapă; şi împăratul era la poarta
lui Veniamin, Şi veni către el şi grăi către 8
împăratul şi zise: „Rău ai făcut ceale ce ai 9
făcut, a ucide pre omul acesta de către faţa
foametei, căci nu mai sînt încă pîini în
cetate". Şi porunci împăratul lui Avdeme- 10
leh, zicînd: „Ia împreună cu tine de aici 30 de
oameni şi-l scoate pre el den groapă, ca să nu
moară". Şi luo Avdemeleh pre oameni şi 11
întră la casa împăratului cea de jos; şi luo de
acolo obiale vechi şi funi vechi şi le aruncă pre
eale către Ieremia în groapă. Şi zise către 12
el: „Aceastea pune-le dedesuptul funilor!"

13 Și făcu Ieremia așa. Și traseră pre el cu
funile și-l scoasără pre el den groapă și șăzu
14 Ieremia în curtea temniței. Și trimise îm-
păratul și-l chemă către el, la casa lui asali-
sail cea den Casa Domnului. Și zise către el
împăratul: „Întreba-te-voiu cuvînt, și să nu
15 ascunzi de către mine cuvînt!“ Și zise Iere-
mia împăratului: „De-ț voiu spune, nu cu
moarte mă vei omorî? Și de te voiu sfătui, nu
16 vei asculta pre mine“. Și să jură împăratul,
zicînd: „Viu Domnul, Carele ne-au făcut noao
sufletul acesta, de te voiu ucide pre tine și de
te voiu da pre mîinile oamenilor acestora“.
17 Și zise lui Ieremia: „Așa zise Domnul: ‘De vei
ieși, ieșind către domnii împăratului Vavilo-
nului, trăi-va sufletul tău, și cetatea aceasta
nu să va arde de tot cu focu, și vei trăi tu și
18 casa ta. Și de nu vei ieși, da-se-va cetatea
aceasta pre mîna haldeilor și vor arde pre ea
19 cu foc, și tu nu vei scăpa’“. Și zise împăratul
Ieremiei: „Eu cuvînt am al jidovilor celor ce
sînt fugiț către haldei, ca să nu mă dea la mîi-
20 nile lor și mă vor batjocuri pre mine“. Și
zise Ieremia: „Nu te va da! Ascultă cuvîntul
Domnului, carele eu zicu către tine, și mai
21 bine va fi ție și va trăi sufletul tău. Și de nu
vei tu a ieși, acesta e cuvîntul carele au arătat
22 mie Domnul: ‘Iată, toate muierile carele au
rămas în casa împăratului Iudei să scotea
către boiarii împăratului Vavilonului. Și eale
zicea: ‘Înșălară-te și vor putea ție oameni de
pace ai tăi, și vor strica întru alunecări picio-
23 rul tău, înturnară-să de la tine!’ Și pre
muierile tale și pre fiii tăi scoate-i-vor către
haldei, și tu nu vei scăpa, că în mîna împăra-
tului Vavilonului te vei prinde. Și cetatea
24 aceasta va arde de tot’“. Și zise lui împăra-
tul: „Om să nu știe den cuvintele aceastea, și
25 tu nu vei muri! Și boiarii, de vor auzi că am
grăit ție, și vor veni către tine și vor zice ție:
‘Spune tu noao ce au grăit ție împăratul; nu
ascunde de către noi și nu te vom omorî pre
26 tine. Și ce au grăit către tine împăratul?’ Și
vei grăi lor: ‘Arunc eu mila mea înaintea ochi-
lor împăratului, ca să nu mă întorc la casa lui
27 Ionathan să moriu acolo’“. Și veniră toți
boiarii către Ieremia și întrebară pre el. Și
spuse lor după toate cuvintele aceastea carele
au poruncit lui împăratul; și tăcură, căci nu
28 s-au auzit cuvîntul Domnului. Și șăzu Iere-
mia în curtea temniței pînă la vreamea carea
s-au luat Ierusalimul.

CAP XXXIX

1 Și fu în luna de la al noaolea an al
Sedechiei, împăratului Iudii, mearse
Navohodonosor, împăratul Vavilo-
nului, și toată putearea lui asupra
Ierusalimului și-l bătea pre el.
Și în al zeacilea an, în zilele Sedechiei, în luna 2
a patra, în 9 ale lunii, să sparse cetatea. Și 3
întrară toți domnii împăratului Vavilonului.
Și șăzură în poarta cea den mijloc: Nigher-
Sarasar, și Samagoth, și Navusahor, și Navu-
saris, Nagargas, și Ravamath și ceialalți
domni ai împăratului Vavilonului. Și trimi- 4
seră și luară pre Ieremia den temnița curții
împărătești și-l deaderă pre el către Godolia,
feciorul lui Ahicam, fiiul lui Safan; și-l scoa-
seră pre el și șăzu în mijlocul norodului. Și 5
către Ieremia să făcu cuvîntul Domnului în
curtea temniții, zicînd: „Pasă și zi către Avdi- 6
meleh Arapul: ‘Așa au zis Domnul Dumnezeul
lui Israil: ‘Iată, Eu aduc cuvintele Meale asu-
pra cetății aceștiia spre reale și nu spre bune.
Și te voiu mîntui în ziua aceaea și nu te voiu da 7
pre tine la mîna oamenilor care tu temi de că-
tră fața lor, Căci mîntuind, mîntui-te-voiu, 8
și în sabie nu vei cădea, și va fi sufletul tău
la aflare, căci nădejduiș pre Mine’, zice
Domnul’“.

CAP XL

uvîntul ce s-au făcut de la Domnul 1
către Ieremia, după ce l-au trimis pre
el Navuzardan, cel mai mare preste
bucătari, den Radaman, cînd luo pre
el cu cătuș în mijlocul striinării Iudii,
celor ce să ducea la Vavilon, Și-l luo pre el 2
cel mai mare preste bucătari și zise lui: „Dom-
nul Dumnezeul tău au grăit realele acestea
preste locul acesta. Și au făcut Domnul, 3
căci ați greșit Lui și n-ați auzit glasul Lui.
Iată, am dezlegat pre tine den cătușile ceale ce 4
sînt în mînile tale; de iaste bine înaintea ta să
vii împreună cu mine la Vavilon, vino, și voiu
pune ochii miei preste tine; iară de nu, pur-
ceade Și te întoarce către Godolia, fecio- 5
rul lui Ahicaz, feciorul lui Safan, pre carele
l-au pus împăratul Vavilonului în pămîntul
Iudii, și lăcuiaște cu el în mijlocul norodului, în
pămîntul Iudii. Toate bunătățile sînt înaintea
ochilor tăi, ca să mergi acolo. Și pasă!“ Și-i
deade lui bucătariul cel mare daruri și-l tri-
mise pre el. Și veni către Godolia, la 6
Masifa, și șăzu în mijlocul norodului celuia ce
au rămas în pămînt. Și auziră toți povățui- 7
torii puterii, cei den țarenă, ei și putearea lor,
că au pus împăratul Vavilonului pre Godolia
biruitoriu țării, și încă i-au dat pre seama lui
bărbați și muieri lui, pre carii n-au înstriinat
la Vavilon, Și veniră către Godolia către 8
Masifa: Ismail, feciorul Mathaniei, și Ioanan,
feciorul Cariei, și Sarea, fecioru[l] lui Nathae-
meth, și fiii lui Afeth, ai lui Netofathi, și
Ezonia, feciorul lui Mahathi, ei și oamenii
lor. Și să jură lor Godolia și oamenilor lor, 9

zicînd: „Să nu vă teameţ de cătră faţa slugilor
haldeilor! Lăcuiţi pre pămînt şi lucraţi împă-
ratului Vavilonului şi mai bine va fi voao!
10 Şi iată, eu şăz înaintea voastră, la Masifa, să
stau înaintea haldeilor, cînd vor veni asupra
voastră; şi voi adunaţi vin şi poame, şi untde-
lemn luaţi pren vasele voastre, şi lăcuiţ în
11 cetăţile carele le-aţ biruit". Şi toţi jidovii cei
den pămîntul Moavului, şi den fiii lui Amon, şi
cei den Idumea, şi cei den tot pămîntul au
auzit că au dat împăratul Vavilonului rămăşiţa
Iudii şi încă au pus preste ei pre Godolia,
12 feciorul lui Ahicam. Şi veniră cătră Godo-
lia, la Masifa, la pămîntul Iudii, şi adunară vin
13 şi poame multe foarte şi untdelemnu. Şi
Ionan, feciorul lui Caria, şi toţi povăţitorii
puterii, cei de la ţarină, veniră cătră Godolia,
la Masifa, şi ziseră lui: „De vei cu cunoştinţă
cunoaşte, că Velisa, împăratul fiilor lui Amon,
au trimis cătră tine pre Ismail, ca să lovească
14 sufletul tău?" Şi n-au crezut lor Godolia. Şi
zise Ioanan Godoliei pre ascunsu: „Dară în
15 Masifa voiu mearge Şi voiu lovi pre Ismail,
şi nimene să nu ştie, pentru ca să nu lovască
sufletul tău; şi să vor răsipi toţi jidovii ce-s
adunaţi cătră tine şi vor peri cei rămaşi ai
16 Iudii". Şi zise Godolia cătră Ioanan: „Să nu
faci după graiul tău, căci minciuni tu zici
asupra lui Ismail".

CAP XLI

1 Şi fu în luna a şaptea, veni Ismail, feciorul
Nathaniei, fiiul lui Eleasa, cel de ruda
împărătească, şi 10 oameni împreună
cu el, cătră Godolia, la Masifa, şi mîn-
2 cară acolo pîine împreună. Şi să
sculă Ismail şi cei 10 oameni ce era cu el şi
loviră pre Godolia, pre carele au pus împăra-
3 tul Vavilonului biruitoriu ţării, Şi pre toţi
jidovii ceia ce era cu el la Masifa, şi pre toţi
4 haldeii carii s-au aflat acolo. Şi fu în ziua a
doua, lovind el pre Godolia, şi om nu ştiu.
5 Şi veniră oameni de la Sihem, şi de la Salim,
şi de la Samaria, 80 de oameni raş la barbe, şi
rumte hainele lor, şi tînguindu-se, şi daruri şi
tămîie – în mînile lor, ca să aducă la Casa
6 Domnului. Şi ieşi întru timpinarea lor Is-
mail, şi ei mergea şi plîngea. Şi zise lor: „Întraţi
7 cătră Godolia!" Şi fu întrînd ei în mijlocul ce-
tăţii, îi junghiară pre ei şi-i băgară în fîntî-
8 nă. Şi 10 oameni să aflară acolo şi ziseră lui
Ismail: „Să nu ne ucizi pre noi, căci sînt noauă jit-
niţe în ţarină, grîne şi oarze, miare şi untdelem-
nu. Şi trecu, şi nu-i ucise pre ei în mijlocul fraţi-
9 lor lor. Şi puţul în care aruncă acolo Ismail
pre toţi pre carii lovi fîntînă mare iaste;
aceasta iaste care au făcut împăratul Asa de
cătră faţa lui Vaasa, împăratul lui Israil,
aceasta umplu Ismail de trupuri rănite. Şi 10
întoarse Ismail tot norodul cela ce au rămas
la Masifa, şi pre featele împăratului, pre
carele au dus mai marele preste bucătari
Godoliei, feciorul lui Ahicam. Şi să duse 11
decindea la fiii lui Ammon. Şi auzi Ioanan,
feciorul Cariei, şi toţ povăţuitorii puterii cei
împreună cu el toate realele carele au făcut
Ismail Şi aduseră toată tabăra lor şi mearse 12
să dea războiu lui. Şi aflară pre el la apa cea
multă, la Gavaon. Şi fu deaca văzu tot no- 13
rodul cel ce era cu Ismail pre Ioanan şi pre
povăţuitorii puterii lui cei ce era cu dînsul. Şi 14
să înturnară cătră Ioanan. Şi Ismail scăpă 15
cu 8 oameni şi să duse cătră fiii lui Ammon.
Şi luo Ioanan şi toţi povăţuitorii puterii carii 16
era cu el pre toţi cei rămaşi ai norodului, pre
carii au înturnat de la Ismail, oameni tari la
războiu, şi pre muieri şi cealealalte, şi pre
hadîmi, pre carii au întorsu de la Gavaon,
Şi să duseră şi şăzură în pămîntul Virothoam, 17
cel despre Vithleaem, ca să meargă la Eghipt
de cătră faţa haldeilor, Căci să spămîntară 18
de cătră faţa lor, căci au lovit Ismail pre Godo-
lia, pre carele au pus împăratul Vavilonului
mai mare preste ţară.

CAP XLII

Şi veniră toţi domnii puterii, şi Ionan, 1
şi Azaria, fiiul lui Maseu, şi tot noro-
dul, de la mic pînă la marele lor,
Cătră Ieremia prorocul şi ziseră lui: 2
„Cază dară mila noastră înaintea fea-
ţii tale şi te roagă cătră Domnul Dumnezăul
tău pentru aceştea ce au rămas, căci am rămas
den mulţi puţini, precum ochii tăi vădu. Şi 3
spuie noao Domnul Dumnezăul tău calea
întru carea vom mearge întru ea şi cuvîntul
carele vom face". Şi zise lor Ieremia: „Au- 4
zit-am! Iată, eu mă voiu ruga pentru voi
cătră Domnul Dumnezăul vostru, după cuvin-
tele voastre, şi va fi cuvîntul, carele va răs-
punde Domnul Dumnezău, voiu spune voao;
nu voiu ascunde de la voi cuvînt". Şi ei 5
ziseră cătră Ieremia: „Fie Domnul întru noi
spre mărturie direaptă şi credincioasă, de nu
după tot cuvîntul carele va trimite Domnul
cătră noi aşa vom face! Şi sevai bine şi se- 6
vai rău, glasul Domnului Dumnezăului nostru,
Căruia noi trimitem pre tine cătră El, auzi-vom,
ca mai bine noao să să facă, că vom auzi glasul
Domnului Dumnezeului nostru". Şi fu preste 7
10 zile, să făcu cuvîntul Domnului cătră Iere-
mia. Şi chemă pre Ioanan, şi pre povăţuitorii 8
puterii, şi pre tot nărodul, de la mic pînă la ma-
re, Şi zise lor: „Aşa zise Domnul Dumnezeu: 9
'De veţ şădea în pămîntul acesta, zidi-voiu pre 10

voi şi nu voiu răsipi; şi voiu răsădi pre voi şi
nu vă voiu zmulge, căci Mă odihniiu întru rea-
11 lele care am făcut voao. Să nu vă teameţ de
către faţa împăratului Vavilonului, de carele
voi vă teameţ de către faţa lui, să nu vă tea-
meţ, zice Domnul, căci cu voi sînt, ca să vă
scoţ pre voi şi să mîntuiesc pre voi den mîna
12 lui. Şi voiu da voao milă, şi voiu milui pre
voi, şi voiu întoarce pre voi la pămîntul vos-
13 tru. Şi de ziceţ voi: 'Nu vom şădea în pă-
mîntul acesta', ca să nu auziţ glasul Domnu-
14 lui, 'Că la pămîntul Eghipetului vom întra,
şi nu vom vedea războiu, şi glas de trîmbiţe nu
vom auzi, şi de pîini nu vom flămînzi, şi acolo
15 vom lăcui', Pentru aceaea, auziţ cuvîntul
Domnului! Aşa zise Domnul: 'De veţ da voi
faţa voastră la Eghipet şi veţ întra acolo a
16 lăcui, Şi va fi sabia, de care voi vă teameţ
de către faţa ei, afla-va pre voi în pămîntul
Eghipetului; şi foametea, carea voi cuvîntaţi
de către faţa ei, apuca-va pre voi denapoia
17 voastră la Eghipet şi acolo veţ muri. Şi vor
fi toţi oamenii, şi toţi cei streini de rudă, ceia
ce au pus faţa lor la pămîntul Eghipetului să
lăcuiască acolo, sfîrşi-se-vor cu sabie şi cu
foamete. Şi nu va fi lui nimeni mîntuindu-se
18 de răutăţile carele Eu aduc preste ei'. Căci
aşa zise Domnul: 'În ce chip au picat mînia
Mea preste cei ce lăcuia Ierusalimul, aşa va
pica mînia Mea preste voi, întrînd voi la Eghi-
pet'. Şi veţ fi spre loc neumblat, şi supuşi şi la
blestăm şi la ocară, şi nu veţ mai vedea încă
19 locul acesta Care au grăit Domnul Dumne-
zău preste voi, cei rămaşi ai Iudei: 'Să nu
întraţi la Eghipet!' Şi acum, cunoscînd, veţ
20 cunoaşte Căci aţ ficlenit întru sufletele
voastre trimiţîndu-mă, zicînd: 'Roagă-te
pentru noi către Domnul, şi după toate, ori-
21 cîte va grăi ţie Domnul, face-vom'. Şi n-aţ
auzit glasul Domnului carele au trimis către
22 voi. Şi acum, cu sabie şi cu foamete veţ
sfîrşi-vă în locul carele voi vă rugaţi să întraţi
să lăcuiţi acolo".

CAP XLIII

1 Şi fu deaca încetă Ieremia zicînd către
nărod toate cuvintele Domnului,
carele au trimis Domnul către ei toate
2 cuvintele aceastea, Şi zise Azaria,
feciorul lui Maaseu, şi Ioanan, fecio-
rul lui Carie, şi toţi oamenii semeţi, zicînd
Ieremiei: „Răspunzînd, minţ! Nu te-au trimis
pre tine Domnul către noi, zicînd: 'Să nu
3 întraţi la Eghipet a lăcui acolo', Ce numai
Varuh, feciorul lui Nirie, te îndeamnă către
noi, pentru ca să ne dai pre noi pre mînile
haldeilor, ca să ne omoare pre noi şi ca să
4 ne înstreineaze pre noi la Vavilon". Şi
n-au ascultat Ioanan şi toţi povăţuitorii pu-
terii, cei împreună cu el, şi tot norodul gla-
sul Domnului, să lăcuiască în pămîntul Iudii.
Şi luo Ioanan şi toţi povăţuitorii puterii pre 5
toţi rămaşii Iudii, pre cei ce s-au întors a lăcui
în pămînt, Pre oamenii cei tari, şi pre 6
muieri, şi pruncii, şi cealealalte, şi pre featele
împăratului, şi sufletele carele au lăsat Navu-
zardan cu Godolia, fiiul lui Ahicaz, şi pre Iere-
mia prorocul, şi pre Varuh, feciorul lui Niriu,
Şi au întrat la Eghipet, căci n-au ascultat gla- 7
sul Domnului; şi au întrat la Tafnas. Şi să 8
făcu cuvîntul Domnului către Ieremia la Taf-
nas, zicînd: „Ia ţie pietri mari şi le ascunde 9
pre eale înaintea uşii, în poarta casii lui
Faraon, în Tafnas, înaintea ochilor bărbaţilor
Iudii. Şi vei grăi: 'Aşa zise Domnul: Iată, 10
Eu trimiţ şi voiu aduce pre Navohodonosor,
împăratul Vavilonului, şi va pune scaunul lui
deasupra pietrilor acestora carele ai ascuns,
şi va rădica armele preste eale, Şi va întra 11
şi va lovi pămîntul Eghipetului, pre carii la
moarte, la moarte; şi pre carii la înstriinare, la
striinare; şi pre carii la sabie, la sabie. Şi va 12
arde foc în casele dumnezeilor lor, şi le va pîr-
joli pre eale, şi va înstriina pre ei, şi va pădu-
chea pămîntul Eghipetului în ce chip păduche
păstoriul haina lui, şi va ieşi cu pace. Şi va 13
zdrobi stîlpii cetăţii a Iliupoleos, cei de la
Enom, şi casele lor le vor arde de tot cu foc'".

CAP XLIV

Cuvîntul carele s-au făcut către Iere- 1
mia la toţi jidovii ceia ce lăcuiesc în
pămîntul Eghipetului şi celor ce şăd
în Magdol şi în Tafnes şi în pămîntul
Pathuris, zicînd: „Aşa zice Dom- 2
nul puterilor, Dumnezeul lui Israil: 'Voi aţi
văzut toate răutăţile carele am adus preste
Ierusalim şi preste cetăţile Iudii! Şi iată, sînt
pustii de lăcuitori, De către faţa răutăţii lor, 3
care au făcut să Mă amărască, mergînd a
tămîia la dumnezei striini, carii n-aţi cunos-
cut; Şi am trimis către voi pre slugile 4
Meale, pe proroci, la mînecate, şi am trimis
către voi, zicînd: 'Să nu faceţ lucrul pîngări-
ciunei aceştiia care am urît!' Şi n-au ascul- 5
tat pre Mine şi n-au plecat ureachea lor, să să
întoarcă de la răutăţile lor, ca să nu jîrtvuiască
la alţi dumnezei. Şi pică mînia Mea şi urgia 6
Mea, şi să aţîţară în porţile Iudii şi den afara
Ierusalimului, şi să făcură spre pustiire şi spre
necălcare ca în ziua aceasta'. Şi acum aşa zise 7
Domnul cel Întru-tot-ţiitoriu: 'Pentru căci voi fa-
ceţi răutăţi mari preste sufletele voastre, a tăia
dentru voi bărbaţ şi muiare, prunc şi sugari den
mijlocul Iudii, ca să nu rămîie dentru voi ni-

8 menea, Să Mă amărîţ pre Mine întru fap-
tele mînilor voastre, a tămîia la alţi dumnezei,
în pămîntul Eghipetului la carele aţi întrat a
lăcui acolo, pentru ca să vă tăiaţi şi pentru ca
să vă faceţi spre blestem şi spre ocară întru
9 toate limbile pămîntului? Au uitaţ voi rea-
lele părinţilor voştri, şi realele împăraţilor
Iudii, şi realele boiarilor voştri, şi realele
muierilor voastre, carele au făcut în pămîntul
10 Iudii şi afară den Ierusalim? Şi n-au încetat
pînă în ziua aceasta; şi nu să ţinea de porun-
cile Meale, carele am dat înaintea părinţilor
11 lor'. Pentru aceaea, aşa zise Domnul:
12 'Iată, Eu depărtez faţa Mea, Ca să pierz
pre toţi cei rămaş de la Eghipet, şi căzuţ cu
sabie, şi cu foamete. Şi să vor săvîrşi de la mic
pînă la marele lor. Şi vor fi spre ocară şi spre
13 peire şi spre blestem. Şi voiu socoti preste
ceia ce lăcuiesc în pămîntul Eghipetului, în ce
chip am socotit în Ierusalim, cu sabie, şi cu
14 foamete, şi cu moarte. Şi nu va fi scăpat
nimenea den cei rămaş ai Iudii, celor ce ne-
mernicesc în pămîntul Eghipetului, ca să să
întoarcă la pămîntul Iudei, preste carele ei
nădejduiesc cu sufletele lor să să întoarcă
acolo; nu se vor întoarce, fără numai cei scă-
15 paţi'". Şi au răspuns Ieremiei toţi bărbaţii
ceia ce ştiia că tămîiază muierile lor la dumne-
zăi streini, şi toate muierile, adunare mare, şi
tot nărodul, ceia ce şădea în pămîntul Eghipe-
16 tului, în pămîntul Pathurei, zicînd: „Cuvîn-
tul carele ai grăit cătră noi cu numele Domnu-
17 lui, nu vom asculta pre tine, Căci făcînd,
vom face tot cuvîntul carele va ieşi den gura
noastră: a tămîia împărăteasei ceriului şi a
turna ei turnări, în ce chip am făcut noi, şi
părinţii noştri, şi împăraţii noştri, şi boiarii
noştri, în cetăţile Iudei şi den afara Ierusali-
mului, şi ne-am săturat de pîine, şi ne-am
18 făcut buni, şi reale n-am văzut. Şi deaca am
părăsit a tămîia împărăteasii ceriului, ne
împuţinăm de pîine toţi, şi cu sabie şi cu foa-
19 mete ne sfîrşim. Şi căci noi tămîiam împă-
răteasei ceriului şi am turnat ei turnări, au
fără de bărbaţii noştri am făcut ei havone şi
20 am turnat ei turnări?" Şi zise Ieremia la tot
nărodul, celor tari, şi muierilor, şi la tot năro-
dul, celor ce au răspuns lui cuvinte, zicînd:
21 „Au nu den tămîia carea aţ tămîiat în cetăţile
Iudei şi den afara Ierusalimului, voi, şi părin-
ţii voştri, şi împăraţii voştri, şi boiarii voştri, şi
nărodul pămîntului, Şi-au adus Domnul aminte
22 şi să sui pre inima Lui? Şi nu mai putea Dom-
nul încă a suferi de cătră faţa vicleşugului lucru-
rilor voastre şi den urîciunile carele aţ făcut, şi să
făcu pămîntul vostru spre pustiire şi spre necăl-
care şi spre blestăm ca în ziua aceasta; De 23
cătră faţa celora ce tămîiaţi şi celora ce aţ gre-
şit Domnului, şi n-aţ auzit glasul Domnului, şi
întru poruncile Lui şi în leagea Lui şi întru
mărturiile Lui n-aţ mers, şi s-au apucat de voi
răutăţile aceastea". Şi zise Ieremia năro- 24
dului şi muierilor: „Auziţ cuvintele Domnu-
lui! Aşa zise Domnul Dumnezăul lui Israil: 25
'Voi, muierilor, cu gura voastră aţ grăit şi cu
mîinile voastre aţ plinit, zicînd: 'Făcînd, să
facem mărturisirile carele am mărturisit, a
tămîia împărăteasii ceriului, să-i turnăm ei
turnări'. Stînd, aţ stătut întru mărturiile
voastre şi făcînd, aţ făcut'. Pentru aceaea, 26
auziţ cuvîntul Domnului tot Iuda, ceia ce şădeţ
în pămîntul Eghipetului: 'Iată, am mărturisit
numelui Mieu celui mare, zise Domnul; de se
va face încă numele Mieu în gura a tot Iuda a
zice 'Viu Domnul!', preste tot pămîntul Eghi-
petului! Căci iată, Eu am priveghiat preste 27
ei a le face rău lor şi nu a le face bine; şi se vor
sfîrşi tot Iuda, cei ce lăcuiesc în pămîntul
Eghipetului, cu sabie şi cu foamete, pînă unde
se vor sfîrşi. Şi cei mîntuiţ de sabie întur- 28
na-se-vor în pămîntul Iudei împuţinaţi cu
numărul, şi vor cunoaşte cei rămaşi ai Iudei,
carii s-au aşăzat în pămîntul Eghipetului
acolo a lăcui, al cui cuvînt va rămînea. Şi 29
acesta e semnul voao că voiu socoti Eu preste
voi spre reale'. Aşa zise Domnul: 'Iată, Eu 30
dau pre Uafri, împăratul Eghipetului, pre mîi-
nile vrăjmaşului lui şi pre mîna celui ce cearcă
sufletul lui, în ce chip am dat pre Sedechie,
împăratul Iudei, pre mîinile lui Navohodono-
sor, împăratul Vavilonului, vrăjmaşului său şi
cercătoriului sufletului lui'".

CAP XLV

uvîntul carele au grăit Ieremia proro- 1
cul cătră Varuh, fiiul Niriei, cînd au
scris cuvintele aceastea pre carte,
den gura Ieremiei, în anul al patrulea
al lui Ioachim, fiiul lui Iosie, împăra-
tul Iudei: „Aşa zise Domnul asupra ta, 2
Varuh! Căci ai zis: 'Vai, vai, căci adaose 3
Domnul truda cu dureare mie; adormiiu cu
suspinuri, odihnă nu aflaiu', Ziş lui: 'Aşa 4
au zis Domnul: 'Iată, pre carele Eu am zidit,
Eu voiu răsipi; şi pre care Eu am răsădit, Eu
voiu zmulge. Şi tu ceare-ţ-vei ţie mari? Să 5
nu ceri, căci iată, Eu aduc reale preste tot tru-
pul, zice Domnul, şi voi da sufletul tău spre
aflare, în tot locul oriunde vei mearge acolo'".

CAP XLVI

e început, împărăţind Sedechie 1
împăratul, făcutu-s-au cuvîntul
acesta Pentru Elam: Al Eghipetu- 2
lui, preste putearea lui Faraon
Nehao, împăratul Eghipetului, carele
era la rîul Efratului, la Harmis, pre carele

l-au lovit Navohodonosor, împăratul Vavilo-
nului, în anul al patrulea al lui Ioachim, împă-
3 ratului Iudei: „Luaţ arme şi paveţe şi vă
4 apropiaţ la războiu! Şi înşălaţ caii, încăle-
caţ, călăreţii! Şi vă tocmiţ misurcile voastre,
puneţ înainte suliţele şi îmbrăcaţ zalele voas-
5 tre! Pentru aceaea aceştea să tem şi să
feresc înapoi, pentru căci cei tari ai lor să vor
tăia; cu fuga au fugit, şi nu s-au întors, încun-
6 giuraţ pre împrejur, zice Domnul. Să nu
fugă cel sprinten şi să nu scape cel vîrtos;
spre crivăţ, ceale de lîngă Efraath slăbiră şi
7 căzură. Cine e acesta, ca un rîu se va sui şi
8 ca rîurile învăluind apa? Apele Eghipetu-
lui, ca un rîu să vor sui, şi zise: 'Sui-mă-voiu
şi voiu acoperi de tot pămîntul şi cetatea, pre
9 cei ce lăcuiesc întru ea!' Încălecaţi pre
cai, gătiţi carăle, ieşiţi cei războinici ai ethio-
pilor şi ai Liviei, înarmaţi cu arme! Şi lidii,
10 suiţi-vă, întindeţ arcul!“ Şi ziua aceaea – a
Domnului Dumnezeului nostru e zi de izbîn-
dire, ca să izbîndească pre vrăjmaşii Lui. Şi-i
va mînca de tot sabia Domnului, şi să va
sătura şi să va îmbăta de sîngele lor, căci jîrtvă
e Domnului de la pămîntul despre miază-
11 noapte, la apa Efratului. „Suie-te, Galaad,
şi ia răşînă fecioarii featii Eghipetului; în
deşărt să înmulţiră vindecările tale, folos nu
12 iaste ţie. Auziră limbile glasul tău şi de stri-
garea ta s-au împlut pămîntul, căci războinic
către războinic slăbi, deodată căzură amîn-
13 doi“. Carele au grăit Domnul cu mîna Iere-
miei, ca să vie împăratul Vavilonului să taie
14 pămîntul Eghipetului: „Vestiţ la Magdolon
şi porunciţ la Memfis! Ziceţ: 'Stăi şi te
găteaşte, pentru căce au mîncat sabia ceale
15 dupre împrejurul tău'. Pentru căci au fugit
de la tine Apis? Viţelul tău cel ales n-au rămas,
16 căce Domnul l-au deznodat pre el. Şi mul-
ţimea ta slăbi şi căzu; şi fieştecarele către
aproapele lui grăia: 'Să ne sculăm şi să ne
înturnăm către norodul nostru, la moşia
17 noastră, de către faţa sabiii ilineşti!' Che-
maţ numele lui Farao Nehao, împăratul Eghi-
18 petului: 'Saoniezvi-emoidu!' Viu – Eu, zice
Domnul Dumnezău, căci ca Itavirion întru
munţi şi ca Carmilul cel den mare va veni!
19 Vas de înstriinare fă ţie, lăcuind fata Eghipe-
tului, căce Memfis spre stingere va fi şi să va
chema: 'Vai!', nefiind lăcuitoriu întru ea.
20 Juncă împodobită e Eghipetul, zmulgere de la
21 crivăţ veni preste ea. Şi argaţii ei întru ea,
ca viţeii cei hrăniţi, ce să hrănesc spre jun-
ghiare, pentru căci şi ei să înturnară şi fugiră
toţi dempreună, n-au stătut, căci ziua pierzării
au venit preste ei şi vreamea izbîndirii lor.
22 Glasul lor ca al şarpelui ce şuieră, căci în nă-
sip vor mearge, cu topoarăle vor veni preste
ea ca ceia ce taie leamne. Tăia-va dum- 23
brava ei, zice Domnul, căci nu să va închipui
Dumnezău; căci să va înmulţi mai mult decît
lăcusta şi nu iaste lor număr. Ruşinatu-s-au 24
fata Eghipetului; deade-se pre mînile no-
rodului de la miazănoapte. Iată, Eu izbîn- 25
desc pre Amon, pre fiiul ei, preste Eghipet, şi
preste dumnăzăii ei, şi preste împăraţii ei, şi
preste Farao, şi preste ceia ce nădejduiesc
preste el. Şi tu să nu te temi, robul Mieu 26
Iacov, nici să te spari, Israil! Pentru căci, iată,
Eu te mîntuiesc de departe, şi sămînţa ta,
dentru robirea lor. Şi să va înturna Iacov şi va
înceta; şi va adormi, şi nu va fi cel ce să-l
dodeiască pre el. Nu te teame, sluga Mea 27
Iacov, zice Domnul, căci cu tine Eu sînt! Cea
neînfricoşată şi gingaşă să deade, căci voiu
face concenire în toată limba la care te vor
scoate pre tine acolo, iară pre tine nu te voiu
face să te sfîrşăşti şi te voiu certa spre jude-
cată şi nevinovat nu te voiu face“.

CAP XLVII

Aceastea zice Domnul: „Iată, ape să 1/2
suie de la miazănoapte şi vor fi la
pîrîul ce îneacă, şi va îneca pămîntul
şi plinirea lui, cetate şi pre cei ce
lăcuiescu întru ea. Şi vor striga oame-
nii, Şi vor clicui toţi ceia ce lăcuiescu pă- 3
mîntul de glasul pornirii lui, de armele picioa-
relor lui şi de cutremurul carălor lui şi sunetul
roatelor lui. Nu s-au întorsu părinţii preste 4
fiii lor de către slăbirea mîinelor lor în zio
aceaea ce vine ca să piarză pre toţi cei striini
de fealiu. Şi voiu stinge Tirul şi Sidonul şi
pre toţi cei rămaş ajutoriului lor!, căci va
piarde de tot Domnul pre ceale rămase den
ostroave. Vine pleşuvirea preste Gaza, 5
lepădă-se Ascalonul şi cei rămaş Enachimi.
– 'Pînă cînd va tăia Sabia Domnului? Pînă 6
cînd nu vei înceta? Aşază-te în teaca ta, Şi 7
te odihneaşte, şi te rădică!'– Cum va înceta, şi
Domnul au poruncit ei preste Ascalon şi
preste ceale de pre lîngă mare şi preste ceale
rămase a să rădica!“

CAP XLVIII

Către Moav, aşa zise Domnul: „Vai de 1
Navan, căci au perit; luatu-s-au Ca-
riathem, ruşină-se Masigath şi să
birui. Nu iaste încă vindecare la 2
Moav! Semeţie – în Esevon, gîndiră
asupra ei reale: 'Veniţi să o tăiem pre ea den
norod!' Şi potolire se va potoli, denapoia ta va
umbla sabia Căci glasul celor ce au strigat 3
de la Uronaim, peire şi zrobitură mare.
Zdrobi-se Moav, vestiţi la Zogora! Căci să 4/5
umplu Alaoth cu plîngere, sui-se-va plîngînd
în calea Uronaim, strigare de sfărîmare aţ au-

6 zitu: 'Fugiţi şi mîntuiţi sufletele voastre şi
veţi fi ca un măgariu selbaticu în pustie!'
7 De vreame ce nădejduiai pre tăria ta, şi te vei
prinde şi va ieşi Hamos întru striinare, şi
8 preoţii lui şi boiarii lui împreună, Şi va
veni peire preste toată cetatea, nu va scăpa, şi
va peri zăpodia, şi va peri de tot cîmpia, în ce
9 chip zise Domnul. Daţi seamne la Moav,
căci cu aprindere să va aprinde şi toate cetă-
ţile ei neumblate vor fi. De unde e lăcuitoriul
10 ei? Blestemat cela ce face faptele Domnu-
11 lui cu leane, scoţînd sabia lui den sînge! Să
odihni Moav de copilaşu, şi nădejduind era
preste mărirea lui, n-au turnat den vas în vas
şi la înstriinare n-au mersu; pentru aceaea,
stătu gustarea lui întru el şi mirosul lui n-au
12 lipsit. Pentru aceaea, iată, zile vin, zice
Domnul, şi voiu trimite lui pre ceia ce pleacă
şi-l vor pleca pre el, şi vasele lui să vor
13 mărunta şi oalele lui le vor zdrobi. Şi să va
ruşina Moav de Hamos în ce chip s-au ruşinat
casa lui Israil de la Vethil, nădeajdea lor,
14 nădejduind preste ea. Cum veţi grăi: 'Tari
sîntem şi om puternecind la ceale de răz-
15 boiu?' Peri Moav cetatea lui, şi cei aleş
tinerii lui pogorîră-se spre junghiare.
16 Aproape e ziua lui Moav a veni, şi vicleşugul
17 lui de sîrg foarte. Porniţi la el toţi de pre
împrejurul lui, toţi daţi numele lui, ziceţi:
'Cum să să fărîme varga cea cu bună cinste,
18 toiagul cel de mărime?' Pogoară-te de la
mărire şi şăzi la umezală, cea ce şade Dedan;
sfărîma-se-va, că peri Moav, sui-se la tine cel
19 ce strică tăria ta. Pre cale stăi şi preveaşte,
ceaea ce şăz în Aruir, şi întreci pre cel ce fuge
20 şi cel mîntuit şi zi: 'Ce s-au făcut?' Ruşi-nă-să
Moav, căci să zdrobi. Vaietă-te şi strigă, ves-
21 teaşte în Arnon că au perit Moav! Şi jude-
cată vine la pămîntul lui Misor asupra lui
Helon, şi asupra lui Refas, şi asupra lui
22 Mofas, Şi preste Devon, şi preste Dadan,
23 şi preste casa lui Devlathaim, Şi preste
Cariathaim, şi preste casa lui Ghemol, şi
24 preste casa lui Maon, Şi preste Cariuth, şi
preste Vosor, şi preste toate cetăţile Moavului,
25 ceale departe şi ceale de aproape. Frînse-se
cornul Moavului şi braţul lor să zdrobi.
26 Îmbătaţi-l, căci spre Domnul s-au mărit. Şi va
bate Moav cu mîna lui, şi va fi spre rîs şi
27 el. Şi însă spre rîs era ţie Israil? Şi întru
furtuşagurile tale să află, căci băteai războiu
28 asupra lui? Lăsară cetăţile şi lăcuiră în
pietri cei ce lăcuiesc în Moav, făcură-se ca niş-
te porumbiţe ce-ş fac cuibul în pietri, la gura gro-
29 pii. Şi auziiu semeţia lui Moav, şi să semeţi
foarte semeţia lui şi mîndria lui, înălţatu-s-au
30 inema lui. Şi Eu am cunoscut faptele lui:
Au nu îndestularea lui i-au făcut
aşa? Pentru aceaea, asupra Moavului vă 31
văietaţi, de toate părţile strigaţi asupra oame-
nilor celor tunşi ai prafului. Ca plînsul lui 32
Iazir plînge-te-voiu, vie Aserima! Viţele tale
trecură marea; preste culesurile tale peire au
căzut! Să fiarse bucuria şi veselia de la 33
Moavitida şi vin era pren teascurile tale;
dimeneaţa n-au călcat, nici înde sară n-au
făcut. Şi ceale de la strigarea Esevonului 34
pînă la Eliali şi pînă la Iassa, pînă la Etath,
cetăţile lor, deaderă glasul lor, de la Zogora
pînă la Oronaim; şi veaste la Salasia, căci şi
apa Nevremis de tot arsă va fi. 'Şi voiu 35
pierde pre Moav, zice Domnul, suindu-se la
capişte şi tămîind la dumnezeii lui'. Pentru 36
aceaea, inema lui Moav ca nişte fluiere va
suna, inema Mea preste oameni tunşi ca un
fluier va suna; pentru aceaea, ceale ce au cîş-
tigat perit-au de la om. Tot capul în tot 37
locul vor rade, şi toată barba să va rade, şi
toate mînile să vor tîngui, şi preste tot mijlocul
- sac. 'Şi preste toate podurile Moavului şi 38
preste uliţele ei toate – tînguire, căci am zdro-
bit pre Moav, zice Domnul, ca un vas care nu
e de treabă de el'. Cum s-au împăcat? Cum 39
întoarse dosul Moav? Ruşină-se şi s-au făcut
Moav spre rîs şi zavistie la toţi cei dupre-
mprejurul ei. Căci aşa zise Domnul: 'Iată, 40
ca un vultur va porni şi va întinde mînile lui
preste Moav'. Luă-se Carioth, şi tăriile să 41
luară împreună; şi va fi inema Moavului în
ziua aceaea ca inema muierii ce chinuiaşte.
Şi va peri Moav de gloată, căci preste Domnul 42
s-au mărit. Laţu şi frică şi groapă preste 43
tine, şezînd-preste Moav! 'Cela ce fuge de 44
cătră faţa înfricoşării, cădea-va în groapă; şi
cela ce să va sui den groapă prinde-se-va în
laţu, căci voiu aduce aceastea preste Moav, ca
în anul socotirei lui!'"

CAP XLIX

iilor Ammon aşa zise Domnul: „Au fii 1
nu sînt în Israil? Au luotoriu nu iaste
la ei? Pentru ce au luat Melhol pre
Galaad, şi norodul lor în cetăţile lor
lăcuiaşte? Pentru aceaea, iată, zile 2
vin, zice Domnul, şi voiu da în auzul Ravathiei
gîlceavă de războiu, şi vor fi spre necălcare şi
spre peire. Şi capiştile ei cu foc vor arde de
tot, şi va lua Israil biruinţa lui. Vaietă-te, 3
Esevon, căci au perit Gai! Strigaţi, feate den
Ravath, încingeţi-vă împrejur, căci Melhol
va mearge în striinătate, preoţii lui şi boiarii
lui împreună! Ce vă bucuraţi cîmpilor 4
Enachimilor, fata Itamiei, ceaea ce nădej-
duieşti preste visteriile ei, ceaea ce zici:
'Cine va întra asupra mea?' Iată, Eu aduc 5
frică preste tine, zise Domnul, de cătră

tot împrejurul tău şi vă veţi răsipi fieştecarele la
6 faţa lui, şi nu iaste cel ce să adune". Idumeii
aceastea zice Domnul: „Nu iaste înţelepciune
încă în Theman? Peri sfatul den cei pricepuţi,
7 duse-se înţelepciunea lor, Amăgitu-s-au
locul lor. Afundaţi-vă pre voi spre şădeare,
ceia ce lăcuiţi în Dedan, căci greale au făcut.
Adus-au preste ei în vreamea care am socotit
8 preste el. Căci cu legături au venit ţie, nu
vor lăsa ţie lăsare, ca furii noaptea vor pune
9 mîinile lor. Căci Eu am tras pre Isaf, des-
coperit-am ceale ascunse ale lor, a să
ascunde nu vor putea, periră pre mîna frate-
10 lui lui şi vecinului Mieu, şi nu iaste Să lase pre
surumanul tău ca să trăiască. Şi Eu voiu trăi şi
văduvele spre Mine nădejduiesc". Căci
11 aceastea au zis Domnul: „Cărora nu era leage
a bea păharul, au băut. Şi tu, nevinovată? Nu te
12 vei face nevinovată, că bînd, vei bea. Căci
asupra Mea am jurat, zice Domnul, că spre
necălcare şi ocară şi spre blestem vei fi în mij-
locul ei. Şi toate cetăţile ei vor fi pustii în
13 veac". Auz am auzit de la Domnul şi vesti-
tori la limbi au trimis: „Adunaţi-vă şi păsaţi
14 la ea; şi să sculă la războiu! Mic dedeiu pre
tine întru limbi şi pre lesne hulit întru
15 oameni. Jucăreaia ta deade în mîna ta,
nesilnicia inimii tale lăcui în gaurile pietrilor,
luo vîrtutea măgurii cei nalte; căci au înălţat
ca vulturul cuibul lui, de acolo te voiu
16 oborî. Şi va fi Idumea spre necălcare; tot
cela ce mearge spre ea se va întrista şi va
17 şuiera preste toată rana ei. În ce chip s-au
surpat Sodomul şi Gomorul şi vecinele lor,
zise Domnul Atotţiitoriul, nu va şădea acolo
18 om şi nu va lăcui acolo fiiul omului. Iată, ca
un leu să va sui den mijlocul Iordanului la
locul Emathului, căci de sîrg voiu goni pre ei
de la dînsă. Şi pre cei tineri puneţi asupra ei.
Căci cine e ca Mine? Şi cine Îm va sta Mie
împotrivă? Şi cine e păstoriul acesta carele va
19 sta înaintea feaţii Meale?" Pentru aceaea,
auziţ sfatul Domnului, carele au sfătuit asupra
Idumeii, şi gîndul Lui, carele au gîndit preste
ceia ce lăcuiesc în Theman: „De nu se vor
înălţa împreună ceale mai mici ale oilor, de nu
20 se va necalca preste ei surparea lor, Căci
de către glasul strigării lor cutremuratu-s-au
pămîntul şi strigarea mării nu s-au auzit.
21 Iată, ca vulturul va vedea şi va întinde aripile
lui preste tăriile ei. Şi va fi inima celor tare ai
Idumeii în ziua acea ca inima muierii ce să chi-
22 nuiaşte. Cu Damascul să ruşină Imath şi
Arfath, că au auzit auz rău; îş ieşiră den hire,
23 mîniară-se, a să odihni nu pot. Slăbi
Damascul, să întoarse spre fugă, cutremur
24 s-au apucat de ea. Cum n-au părăsit cetatea
25 mea? Satul au îndrăgit; Pentru aceaea, vor
cădea tinerii în uliţele tale şi toţi oamenii cei
războinici ai tăi cădea-vor, zice Domnul. Şi 26
voiu arde foc în zidul Damascului şi va mînca
răspintiile fiiului lui Ader". La Chidar, 27
împărăteasa curţii, pre carea au lovit Navoho-
donosor, împăratul Vavilonului, aşa zise
Domnul: „Sculaţi-vă şi vă suiţ preste Chidar
şi împleţ pre fiii lui Chedem! Corturile lor, 28
şi oile lor îş vor lua, haine şi toate vasele lor şi
cămilele lor lua-ş-vor lor. Şi chemaţi preste ei
peire de prempreju. Fugiţ foarte, afundaţi 29
spre şădeare, şăzînd în curte, căci au sfătuit
asupra voastră împăratul Vavilonuli sfat şi
gîndi gînd. Scoală-te şi te suie spre 30
limbă care e bine aşăzată, şăzînd spre răsu-
flare, la carii nu-s uşi, nu-s zăvoară, nu-s
încuietori, sînguri poposesc. Şi vor fi cămi- 31
lele lor spre pradă şi mulţimea dobitoacelor
lor la peire. Şi voiu vîntura pre ei cu tot vîn-
tul, tunşi înaintea feaţii lor, dentru tot decin-
dea a lor aduce-voiu înfrîngerea lor, zise
Domnul. Şi va fi curtea zăbava pasărilor şi 32
necălcată pînă în veac. Nu va lăcui acolo om şi
nu va şădea acolo fiiul omului".

CAP L

uvîntul Domnului, carele au grăit 1
asupra Vavilonului: „Vestiţi întru 2
limbi şi auzite faceţi şi să nu ascun-
deţi! Ziceţi: Luat-au Vavilonul,
ruşinatu-s-au Vilos cea neînfricoşată,
cea gingaşă să deade la Merodah, Căci s-au 3
suit asupra ei limbă de la crivăţ. Acesta va
pune pămîntul lui spre stingere şi nu va fi cine
să lăcuiască într-însul, den om pînă în dobi-
toc. În zilele acealea şi în vreamea aceaea, 4
veni-vor fiii lui Israil, ei şi fiii Iudii, dem-
preună mergînd; şi plîngînd vor mearge, pre
Domnul Dumnezăul lor cercînd. Pînă la 5
Sion întreba-vor calea, pentru că aicea vor da
faţa lor şi vor veni şi vor pribegi la Domnul
Dumnezăul lor, pentru că făgăduinţa veaci-
nică nu să va uita. Oi perite s-au făcut 6
norodul Mieu, păstorii lor au scos pre ei,
preste măguri au rătăcit pre ei, den măgură
preste munte au mers, uitară aşternutul
lor. Împărţirea direptăţii – Celui ce au adu- 7
nat pre părinţii lor. Înstreinaţi-vă den mij- 8
locul Vavilonului şi de la pămîntul haldeilor,
şi ieşiţi şi vă faceţi ca bălaurii înaintea
oilor, Căci iată, Eu rădic preste Vavilon 9
adunări de limbi den pămîntul despre miază-
noapte şi să vor rîndui de războiu spre el; de
acolo să vor lua, precum zvîrlitura războinicului
înţelept nu să va întoarce deşartă. Şi va fi ţara 10
haldeiască în pradă, toţi ceia ce pradă pre ea
sătura-se-vor, căci vă veseliiaţi şi vă preafă-
liiaţ jehuind moştenirea Mea, Pentru căci aţ 11

jucat ca boii în pajişte şi împungeaţi ca tau-
rii. Ruşinatu-s-au maica voastră foarte,
12 Înfruntă-se ceaea ce vă născu pre voi, maică
spre bunătăţi, cea de apoi pustie de limbi.
13 De urgia Domnului nu să va lăcui şi va fi spre
stingere toată; şi tot cela ce va treace pren
Vavilon să va mîhni şi vor şuiera preste toată
14 rana lui. Rînduiţi-vă asupra Vavilonului
împrejur, toţi încordînd arcul. Săgetaţi asupra
ei, nu vă scumpiţi de săgetăturile voastre
15 ceale de mai nainte. Şi biruiţi de tot pre ea;
slăbiră mînile ei, căzut-au băştile ei şi să săpă
de tot zidul ei; căci izbîndirea de la Dumnezău
iaste, izbîndiţ asupra ei; în ce chip au făcut,
16 faceţi ei. Pierzînd de tot sămînţa den Vavi-
lon, toţi ceia ce afla pre ei topiia de tot pre ei;
vrăjmaşii lor ziseră: 'Nu vom părăsi pre ei,
pentru căci au greşit Domnului, ţiind seacerea
în vreamea seceraturii; de către faţa sabiei
elineşti, fieştecarele la norodul lui să vor
întoarce şi fieştecarele la pămîntul lor vor
17 fugi'. Oaie rătăcită e Israil, lei l-au scos pre
el. Cel dentîiu au mîncat pre el împăratul
Assur, şi acesta apoi, oasele lui, împăratul
18 Vavilonului". Pentru aceaea, aceastea zice
Domnul: „Iată, Eu izbîndesc asupra împăra-
tului Vavilonului şi asupra pămîntului, în ce
chip am izbîndit asupra împăratului Assur.
19 Şi voiu aşăza pre Israil la păşunea lui, şi să va
paşte la Carmil, şi în muntele lui Efraim, şi în
20 Galaad, şi să va sătura sufletul lui. În zilele
acealea şi în vreamea aceaea, zice Domnul,
vor cerca strîmbătate lui Israil, şi nu va fi; şi
păcatele Iudii, şi nu să vor afla, căci blînd voiu
21 fi celor rămaşi Pre pămînt, zice Domnul.
Cu amar te suie preste el, şi preste ceia ce
lăcuiesc preste el izbîndeaşte cu sabie, şi
stinge, zice Domnul, şi fă după toate cîte po-
22 runcesc ţie". Glas de războiu şi zdrobire
23 mare în pămîntul haldeilor! Cum să frînse
şi să surpă ciocanul a tot pămîntul! Cum să
făcu întru stingere Vavilonul întru limbi!
24 Rîdica-se-vor asupră-ţi şi nu vei conoaşte în
ce chip te vei şi lua, Vaviloane! Aflaşi-te şi
te luaşi, căci Domnului stătuş împotrivă.
25 Deşchis-au Domnul visteria Lui şi scoase
vasele urgiei Lui, căci lucrul Domnului Dum-
26 nezău e în pămîntul haldeilor, Căci au
venit vremile lui: „Deşchideţi jicniţile lui, cer-
caţi pre el ca o peşteră şi-l piardeţi de tot pre el,
27 să nu fie lui rămăşiţă! Secaţi lui toate roadele
şi să pogoare la junghiare! Vai de ei, căci veni
28 ziua lor şi vreamea izbîndirii lor!" Glasul ce-
lor ce fug şi celor ce scapă den pămîntul Vavilo-
nului, ca să vestească în Sion izbîndirea de la
29 Domnul Dumnezăul nostru. „Porunciţi asu-
pra Vavilonului la mulţi, la tot cela ce încor-
dează arcul. Tăbărîţi-vă asupra lui împrejur,
să nu scape nime de la el! Răsplătiţi lui după
faptele lui! După toate cîte au făcut, faceţ lui,
căci către Domnul Dumnezău, Sfîntul lui
Israil, să împotrivi. Pentru aceaea, cădea-vor 30
tinerii lui în uliţele lui şi toţi bărbaţii cei răz-
boinici ai lui să vor lepăda, zise Domnul.
Iată, Eu – către tine, semeţule, zice Domnul, 31
căci ţ-au venit ziua şi vreamea izbîndirii tale!
Şi va slăbi semeţia ta şi va cădea; şi nime nu 32
va fi care să rădice pre el; şi voiu aprinde foc
în dumbrava lui". Aceastea zice Domnul 33
puterilor: „Asupritu-s-au de tot fiii lui Israil şi
fiii Iudii împreună; toţi ceia ce au robit pre ei,
şi au silit pre ei, căci n-au vrut să-i sloboază
pre ei. Şi Cel ce mîntuiaşte pre ei tare e, 34
Domnul Întru-tot-ţiitoriu – numele Lui. Jude-
cată va judeca către împotrivnicii lui, pentru
ca să rădice ţara, şi întărîtă pre cei ce lă-
cuiescu Vavilonul. Sabie asupra haldeilor, 35
şi asupra celor ce lăcuiescu Vavilonul, şi
asupra diregătorilor lui, şi asupra înţelepţilor
lui! Sabie preste războinicii lui, şi se vor 36
slăbi! Sabie preste caii lor, şi preste carăle 37
lor, şi preste amestecătura cea den mijlocul
lui, şi vor fi ca muierile! Sabie preste viste-
riile lui, şi să vor răsipi! Preste apa lui 38
carea nădejduia, şi să vor ruşina, căci pămîn-
tul celor cioplite iaste şi în ostroave să preafă-
liia. Pentru aceaea [că] lăcuiescu năluciri 39
în ostroave, şi vor lăcui întru ea featele sirini-
lor, nu se va mai lăcui încă în veac. În ce 40
chip au surpat Dumnezău Sodomul şi Gomo-
rul şi cealea ce era în hotarăle lor, zise Dom-
nul, nu va lăcui acolo om, nici va nemernici
acolo fiiul omului. Iată, norod vine de la 41
crivăţ, şi limbă mare, şi împăraţi mulţi să vor
scula de la marginea pămîntului, Arcu şi 42
sabie avînd. Năsilnic iaste şi nu va milui. Gla-
sul lui ca marea va suna; pre cai vor încăleca,
gătiţi ca focul spre războiu către tine, fata
Vavilonului! Auzit-au împăratul Vavilonu- 43
lui auzul lor şi s-au slăbit mîinile lui. Necazul
biruia pre el cu durori ca ceiia ce naşte.
Iată, ca un leu să va sui de la Iordan la Ghe- 44
moth, căci curînd voiu goni pre ei de la el şi tot
tînărul asupra lui îl voiu pune. Căci cine e ca
Mine? Şi cine va sta împotriva Mea? Şi cine e
acesta păstoriul carele va sta înaintea feaţii
Meale?" Pentru aceaea, auziţi sfatul Dom- 45
nul[ui], carele au sfătuit asupra Vavilonului,
şi gîndurile Lui, carele au gîndit asupra celor ce
lăcuiescu haldeii! De nu se vor strica mieii oilor
lor, de nu se va stinge păşunea de la ei, Căci, 46
de glasul luorii Vavilonului, se va cutremura

pămîntul şi strigare întru limbi să va auzi.

CAP LI

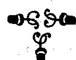
1 Aceastea zice Domnul: „Iată, Eu rădic
preste Vavilon şi preste ceia ce lă-
cuiescu haldeii vînt şi arsură strică-
2 toare. Şi voiu trimite la Vavilon
suduitori şi vor sudui pre el şi vor
strica pămîntul lui. Vai asupra Vavilonului de
3 pe împrejur, în ziua chinuirii lui! Asupra
lui întinză cela ce încoardă arcul lui şi asupra
lui să puie ceale ce sînt armele lui, şi să nu vă
fie milă de tinerii lui, şi stingeţi toată putearea
4 lui, Şi vor cădea răniţi în pămîntul haldei-
5 lor şi împunşi den afara lui, Pentru căci
n-au văduvit Israil şi Iuda de la Domnul Dum-
nezeul lor, de la Domnul Atotţiitoriul, căci
pămîntul lor s-au împlut de strîmbătate de
6 sfinţii lui Israil. Fugiţ den mijlocul Vavilo-
nului şi mîntuiască fieştecarele sufletul lui; şi
să nu vă lepădaţ întru strîmbătatea lui, căci
vreamea izbîndirei lui iaste de la Domnul,
7 răsplătire El răsplăteaşte lui. Păhar de aur
iaste Vavilonul în mîna Domnului, îmbătînd
tot pămîntul. Den vinul lui au băut limbi,
8 pentru aceaea s-au clătit. Şi fără veaste au
căzut Vavilonul şi să zdrobi. Plîngeţi pre el,
luaţi răşină la stricăciunea lui, cîndai să va
9 vindeca. Vindecat-am Vavilonul şi nu s-au
vindecat; părăsit-am pre el şi să meargem
fieştecarele la pămîntul lui, căci s-au apropiat
la ceriu judecata lui, rădicatu-s-au pînă la
10 steale. Scoase Domnul judecata lui; veniţi
şi să vestim la Sion lucrurile Domnului Dum-
11 nezeului nostru! Gătiţi săgeţile, împleţi tul-
bele. Rădică Domnul duhul împăratului midi-
lor, căci la Vavilon e urgia Lui, ca să-l piarză
de tot pre el, căci izbînda Domnului iaste,
12 izbînda norodului Lui iaste. Preste zidurile
Vavilonului rădicaţi semn, tocmiţ tulbele,
rădicaţi păzi, gătiţi armele, căci s-au apucat şi
va face Domnul ceale ce au grăit preste ceia
13 ce lăcuiesc Vavilonul Lăcuind preste ape
multe şi pre mulţimea visteriilor lui. Venit-au
14 săvîrşitul tău adevărat la ficaţii tăi, Căci
S-au jurat Domnul asupra braţului Lui pentru
căci: 'Te voiu implea de oameni ca de lăcuste,
şi răspund asupra ta cei ce să pogoară!'
15 Domnul, Care au făcut pămîntul cu putearea
Lui, gătind lumea cu înţelepciunea Lui, cu pri-
16 ceaperea Lui au întins ceriul. Spre glas au
pus mulţime de răsunarea apei în ceriu şi au
scos nori de la marginea pămîntului, fulgere
spre ploaie au făcut şi au scos lumină den co-
17 moarăle Lui. Nebunit-au tot omul de min-
te, ruşinatu-s-au tot zlătariul de ceale cioplite
ale lui, căci minciuni au topit şi nu iaste duh
întru ei. În deşărt sînt, fapte hulite, în vrea- 18
mea socotinţei lor vor peri. Nu e ca aceasta 19
partea lui Iacov, căci Cela ce au zidit toate, El
iaste moştenirea lui, Domnul e numele Lui:
'Răsipeşti tu Mie vase de războiu, şi voiu 20
răsipi întru tine limbi, şi voiu rădica dentru
tine împăraţi, Şi voiu răsipi întru tine cal şi 21
călăreţul lui, şi voiu răsipi întru tine cară şi
călăreţii lor, Şi voiu răsipi întru tine tînăr şi 22
fecioară, şi voiu răsipi întru tine păstoriul şi
turma lui, Şi voiu răsipi întru tine plugariu 23
şi arătura lui, şi voiu răsipi întru tine domnii şi
voivozii tăi. Şi voiu răsplăti Vavilonului şi 24
la toţi ceia ce lăcuiesc haldeii toate răutăţile
lor carele au făcut asupra Sionului, înaintea
ochilor voştri, zice Domnul. – Iată, Eu 25
către tine, măgura cea stricată, ceaea ce strică
tot pămîntul, şi voiu întinde mîna Mea asupra
ta şi te voiu răstogoli de la pietri şi voiu da pre
tine ca o măgură pîrjolită. Şi nu vor lua de 26
la tine piatră în unghiu şi piatră la temelie,
căci pre stingere vei fi în veac, zice Dom-
nul. – Rădicaţi semn preste pămînt, trîmbi- 27
ţaţi întru limbi cu trîmbiţă, sfinţiţ preste el
limbi, vestiţi asupra lui împăraţ rădicaţi de la
Mine şi ahanazeilor, puneţ asupra lui tocmire
de săgetături, suiţi asupra lui călărime ca mul-
ţimea lăcustelor. Suiţi asupra lui limbi, pre 28
împăratul midilor şi pre povăţuitorii a toată
ţara lui şi pre toţi voievozii lui!' Să cutre- 29
mură pămîntul şi să duru, căci s-au rădicat
asupra Vavilonului gîndul Domnului ca să
puie pămîntul Vavilonului spre stingere şi să
nu să lăcuiască el. Sfîrşi-să războinicul 30
Vavilonului a da războiu, şedea-vor acolo
întru încungiurare, înfrînsă-se puternicia lor,
făcutu-s-au ca nişte muieri; ars-au lăcaşurile
lui, zdrobiră-se zăvoarăle lui. Cel ce go- 31
neaşte, spre timpinarea celui ce goneaşte va
goni, şi cel ce vesteaşte – spre timpinarea
celui ce vesteaşte, ca să să vestească împăra-
tului Vavilonului că s-au luat cetatea lui, La 32
cea de apoi a trecătorilor lui s-au luat, şi adu-
nările lui le-au ars cu foc, şi bărbaţii lui cei
războinici ies. Pentru căci aceastea zice 33
Domnul: 'Casa împăratului Vavilonului ca
aria cea coaptă se va triera; încă puţin şi va
veni seacerea lui'. '– Mîncatu-m-au de tot, 34
împărţitu-m-au Navohodonosor, împăratul
Vavilonului, apucatu-m-au întunearec sup-
ţire, înghiţitu-m-au ca un bălaur, împlut-au
pîntecele lui, de la desfătăciunea mea m-au
scos afară. Trudele meale şi chinurile meale – 35
la Vavilon! grăi-va ceaea ce lăcuiaşte Sionul; şi:
Sîngele mieu – asupra celor ce lăcuiesc haldeii!

36 grăi-va Ierusalimul'. Pentru aceaea, aceas-
tea zice Domnul: 'Iată, Eu voiu judeca pe
împotrivnicul tău şi voiu izbîndi izbînda ta şi
voiu pustii marea lui şi voiu usca izvorul
37 lui. Şi va fi Vavilonul spre stingere şi nu să
38 va lăcui, Căci ca leii s-au sculat împreună şi
39 ca puii leilor. Întru fierbîntarea lor da-voiu
adăpare lor şi voiu îmbăta pre ei pentru ca să
să ameţască şi să doarmă somn veacinic şi nu
40 se vor scula', zice Domnul. Şi-i pogoară
pre ei ca mieii la junghiare şi ca berbecii cu
41 iezii. Cum s-au prinsu şi s-au vînat fala a
tot pămîntul? Cum s-au făcut Vavilonul spre
42 stingere întru limbi? Suitu-s-au preste Va-
vilon marea cu sunetul valurilor ei şi să aco-
43 peri. Făcutu-s-au cetăţile lui ca pămîntul
fără de apă şi necălcat. Nu va lăcui întru el nici
un fiiu de om, nici poposeaşte într-însul fiiul
44 omului. 'Şi voiu izbîndi asupra Vavilonului
şi voiu scoate ceale ce au înghiţit den gura lui;
şi nu se vor mai aduna către dînsul limbile şi
în Vavilon vor cădea răniţii a tot pămîntul.
45 Cei ce scapă den pămînt, meargeţi şi nu staţi;
cei de departe, pomeniţi pre Domnul, şi
Ierusalimul să să suie asupra inimii voastre!'
46 '– Ruşinatu-ne-am, căci am auzit ocara
noastră, acoperit-au necinstea obrazul nos-
tru, că au venit streini de neam la sfintele
47 noastre, la Casa Domnului!' 'Pentru
aceaea, iată, zile vin, zice Domnul, şi voiu
izbîndi preste ceale cioplite ale lui, şi în tot
48 pămîntul lui cădea-vor răniţi. Că de se va
sui Vavilonul ca ceriul şi căci de va întări înăl-
ţimea vîrtutei lui, de la Mine vor veni cei ce
49 vor piarde de tot pre el', zice Domnul. Gla-
sul strigării – în Vavilon şi zdrobire mare în
50 pămîntul haldeilor, Căci au pierdut de tot
Domnul Vavilonul şi au pierdut de la el glas
mare, răsunînd ca ape multe; deade la peire
51 glasul lui, Căci au venit asupra Vavilonului
chinuire; prinsu-s-au războinicii lui, înfrico-
şatu-s-au arcul lor, căci Dumnezău răsplătind
52 lor, Domnul răsplăteşte lui răsplătirea. Şi
va îmbăta cu îmbătare pre povăţuitorii lui şi
pre înţelepţii lui şi pre voivozii lui. Zice Împă-
ratul, Domnul Atotţiitoriul e numele Lui,
53 Aceastea zice Domnul: 'Zidul împăratului
Vavilonului s-au lăţit; săpîndu-se, de tot
săpa-se-va; şi porţile lui ceale înalte
arde-se-vor; ostenesc năroadele în deşărt şi
54 limbi dentîiu se vor sfîrşi'". Cuvîntul carele
au poruncit Domnul Ieremiei prorocului să
zică Saraiei, feciorul lui Niriu, fiiul lui Maaseu,
cînd mergea de la Sedechia, împăratul Iudei,
la Vavilon, în anul al patrulea al împărăţiei lui,
55 şi Saraia – boiarinul darurilor. Şi au scris
Ieremia toate realele carele vor veni preste
Vavilon într-o carte, toate cuvintele a-
ceastea carele sînt scrise asupra Vavilonu-
lui. Şi zise Ieremia către Saraia: „Cînd vei 56
veni la Vavilon şi vei vedea şi vei ceti toate
cuvintele aceastea Şi vei grăi: ‚Doamne, 57
Doamne! Tu ai grăit asupra locului acestuia,
ca să-l pierzi de tot pre el şi ca să nu fie întru
el lăcuitori, den om pînă în dobitoc, căci stin-
gere în veac va fi!' Şi va fi cînd vei tăcea a 58
ceti cartea aceasta, şi vei lega de ea piatră şi
vei arunca pre ea în mijlocul Efratului şi vei
grăi: 'Aşa să va surpa Vavilonul şi nu să va 59
scula de către faţa haldeilor, cărora eu aduc
asupra lor!'" (Preste cei striini de fealiu).

CAP LII

Fiiu de 20 şi 1 de ani era Sedechia cînd 1
împărăţi el şi ani 11 au împărăţit în
Ierusalim; şi numele maicii lui – Ami-
taal, fata Ieremiei, de la Lovenna.
Şi fu în anul al noaolea al împărăţiei 2
lui, în luna a noaua, în 10 ale lunii, veni Navo-
hodonosor, împăratul Vavilonului, şi toată
putearea lui asupra Ierusalimului şi-i făcură
şanţu împrejur şi o zidi pre ea cu pietri de
patru picioare. Şi veni cetatea la strînsoare 3
pînă în al 11 an al împăratului Sedechiei, În 4
luna a patra, la noao ale lunii. Şi să întări foa-
metea în cetate; şi nu era pîini la norodul
pămîntului. Şi să rupse cetatea şi toţi 5
oamenii cei de războiu ieşiră noaptea despre
calea porţii, între mijlocul zidului şi între cela-
lalt denaintea zidului carele era despre gră-
dina împăratului, şi haldeii – pre împrejurul
cetăţii. Şi mearseră la calea cea de la Ara-
va. Şi goni putearea haldeilor denapoia 6
împăratului şi-l ajunseră pre el decindea de
Iereho; şi toate slugile lui să răsipiră de la el.
Şi prinseră pre împăratul şi-l aduseră pre el 7
către împăratul Vavilonului la Devlatha şi grăi
lui cu judecată. Şi junghe împăratul Vavi- 8
lonului pre fiii lui Sedechie înaintea ochilor
lui şi pre toţi boiarii Iudii îi junghe în Devlatha.
Şi ochii Sedechiei i-au orbit şi-l băgă pre 9
el în obezi şi-l aduse pre el împăratul
Vavilonului la Vavilon şi-l deade pre el la casa
morii pînă în ziua care au murit. Şi în luna 10
a cincea, în 10 a lunii, veni Navuzardan, cel
mai mare preste bucătari, stînd înaintea feaţei
împăratului Vavilonului la Ierusalim. Şi 11
arse Casa Domnului şi casa împăratului şi
toate casele cetăţii şi toată casa mare au ars cu
foc. Şi tot zidul Ierusalimului de premprejur îl 12
surpă putearea haldeilor, cei ce era cu mai ma-
rele bucătarilor. Şi pre cei rămaşi ai norodu- 13
lui lăsatu-i-au mai marele bucătarilor să fie viari
şi plugari. Şi stîlpii cei de aramă, cei den Ca- 14

sa Domnului, i-au zdrobit; şi fundurile şi
marea cea de aramă cea den Casa Domnului
ce-au zdrobit haldeii şi au luat arama lor şi au
15 dusu-o la Vavilon şi cununa. Şi păharăle şi
toate vasele ceale de aramă cu carele slujiia cu
16 eale, Şi amfothurile şi masmarothurile şi
turnăturile ceale dedesupt şi sfeaşnecele şi
căţiile şi căuşăle carele era de aur, de aur, şi
carele era de argint de argint au luat mai
17 marele bucătarilor. Şi stîlpi doi, şi marea
una, şi viţei 12 de aramă dedesuptul mării,
carele au făcut împăratul Solomon la Casa
Domnului, căruia nu era cumpănirea arămii
18 lui. Şi stîlpii de 35 de coţi înălţimea unuia şi
fune de 12 coţi premprejurul lui, şi grosimea
19 ei de 4 deagete împrejur. Şi glăvînţă preste
ei de aramă şi de 5 coţi de înaltă covîrşirea
unii glăvînţe şi mreajă şi rodie preste glăvînţă
20 premprejur, toate de aramă. Şi aşijderea şi
la stîlpul al doilea, 8 rodii la un cot la cei 12
coţi; şi era rodiile 96 o parte, şi era toate
21 rodiile 100 preste mreajă împrejur. Şi luă
bucătariul cel mare pre preotul cel mare, pre
Sofonia, şi pre preotul al doilea şi pre cei trei,
22 carii păzăsc calea. Şi den cetate au luat pre
un scopit, carele era ispravnic oamenilor
celor războinici, şi şapte oameni numiţi, pre
cei den faţa împăratului, pre cei ce s-au aflat
în cetate şi pre scriitoriul puterilor şi pre
scriitoriul norodului a tot pămîntul şi 60 de
oameni den norodul pămîntului, pre cei ce
23 s-au aflat în mijlocul cetăţii. Şi luo pre ei
Navuzardan, cel mai mare preste bucătari. Şi-i
aduse pre ei către împăratul Vavilonului, la
24 Devlatha, în pămîntul Emathului. Şi-i o-
morî pre ei împăratul Vavilonului în
25 Devlatha, în pămîntul Emathului. Şi fu în
37 de ani ce s-au înstreinat Ioachim, împăratul
Iudii, în luna a 12; în 24 ale lunii luă Ualevar-
dah, împăratul Vavilonului, în anul carele au
împărăţit capul lui Ioachim, împăratul Iudii,
în luna a zeacea, la 24 ale lunii, şi-l scoase pre
26 el den casa carea să păziia. Şi grăi lui bune
şi-i deade scaunul lui asupra împăraţilor ce să
27 împreună cu el la Vavilon. Şi premeni îm-
brăcămintea temniţii lui şi mînca pîi-
ne pururea înaintea feaţii lui
toate zilele carele au trăit
şi rînduiala lui să dea
pururea de la împă-
ratul Vavilonului
den zi în zi, pînă
la ziua carea
au murit.

PLÎNSURILE IEREMIEI

CAP I

Şi să făcu după ce să robi Israil şi Ierusalimul 1
să pustii, şezu Ieremia plîngînd şi plînse plîn-
gerea aceasta pre Ierusalim şi zise:

Alef

Cum au şezut sîngură cetatea cea 2
înmulţită de noroade? Făcutu-s-au ca
o văduvă înmulţită întru limbi; dom-
nind în ţări, făcutu-s-au spre bir.

Bet

Plîngînd, au plînsu noaptea şi lacrămile ei – 3
pre obrazul ei, şi nu era cine să o mîngîie pre
ea, den toţi cei ce iubiia pre ea; toţi cei ce
iubiia pre ea să lepădară de ea, făcură-să vrăj-
maşi ei.

Ghimel

Înstreină-să Iudea de smerenia ei şi de mulţi- 4
mea robirii ei. Au şezut întru limbi, n-au aflat
odihnă. Toţi ceia ce gonescu pre ea prinsără
pre ea în mijlocul celor ce năcăjescu.

Delet

Căile Sionului plîngu, pentru că nu-s cei ce 5
veniia la praznic. Toate porţile ei perite sînt,
preoţii ei suspină, fecioarele ei duse sînt, şi ea
– amărîndu-se întru ea.

Ghe

Făcură-se cei ce năcăjescu pre ea spre căpete- 6
nie şi vrăjmaşii ei, spre sporitoare, căci Dom-
nul au smerit pre ea preste mulţimea păgînă-
tăţilor ei; pruncii ei mers-au întru robie înain-
tea feaţii celui ce năcăjaşte.

Vaf

Şi să rădică de la fata Sionului toată podoaba 7
ei; făcură-să boiarii ei ca berbecii carii nu află
păşune şi mergea cu neputinţă spre faţa celui
ce goneaşte.

Zain

Îş aduse aminte Ierusalimul de zilele smeririi 8
ei şi ale împingerilor ei, toate pohtele ei, cîte
era den zilele de-nceput, căzînd norodul ei în mî-
nile celui ce năcăjaşte; şi nu e cine să-i ajute ei;
văzînd vrăjmaşii ei, rîseră spre înstreinarea ei.

Fe

Greşală greşi Ierusalimul, pentru aceaea spre 9
clătire să făcu. Toţi cei ce măriia pre ea sme-
riră pre dînsa, pentru că văzură ruşinarea ei.
Şi încă ea suspinînd şi să întoarse în trudă.

Ţadi

Necurăţia ei – înaintea porţilor ei; nu ş-au adus 10
aminte de ceale de apoi ale ei. Pogorît-au ceale
prea înălţate, nu iaste cine să mîngîie pre ea.

„Vezi, Doamne, smerenia mea, căci să mări
vrăjmaşul!“

Iod

11 Mîna lui întinse cel ce năcăjaşte preste toate
pohtele ei, pentru că văzu limbi întrînd la
sfinţirea ei, care ai poruncit: „Să nu între eale
la adunarea ta!“

Caf

12 Tot norodul ei preasuspinînd, căutînd pîine,
deaderă pohtele ei spre mîncare, ca să în-
toarcă suflet. Vezi, Doamne, şi priveaşte, căci
să făcu necinstită!

Lamed

13 Toţi cei ce mergu, spre voi, pre lîngă cale,
întoarceţi-vă şi vedeţi de iaste dureare ca du-
rearea mea carea s-au făcut! Răspunzînd
întru mine, smeritu-m-au Domnul întru
urgia mîniei Lui.

Mem

14 Dentru înălţimea Lui trimis-au foc, în oasele
meale îl pogorî pre el. Întinse mreajă picioa-
relor meale, întorşu-mă îndărăt, deade-mă
Domnul perit, toată ziua cu dureare.

Nun

15 Să priveghe spre necurăţiile meale. În mînile
meale să încleştară, suiră-se preste cerbicea
mea. Slăbi vîrtutea mea, căci deade Domnul
în mîna mea durori, nu voiu putea să stau.

Sameh

16 Rădică pre toţi cei tari ai miei Domnul den
mijlocul mieu, chemă asupra mea vreame ca
să zdrobească pre cei aleşi ai miei. Călcă
Domnul teascul fecioarei, featei Iudii; pre
aceştea eu plîng.

Ain

17 Ochiul mieu pogorî apă, căci Să depărtă de
către mine Cela ce mă mîngîie pre mine, Cel
ce întoarce sufletul mieu. Făcutu-s-au fiii miei
stinşi, căci să întări vrăjmaşul.

Fe

18 Întinse Sion mîna ei, nu iaste cine să o mîngîie
pre ea! Poruncit-au Domnul lui Iacov, că
împrejurul lui vor fi cei ce-l năcăjesc pre el.
Făcutu-s-au Ierusalimul ca ceaea ce are pre
sine în mijlocul lor.

Ţadi

19 Dirept iaste Domnul şi gura Lui am amărît.
Auziţi dară toate noroadele şi vedeţ durearea
mea! Fecioarele meale şi tinerii miei mear-
seră întru robie.

Cof

20 (Pentru) că am chemat pre ibovnicii miei, şi ei
m-au prelestit; preoţii miei şi bătrînii miei în
cetate să sfîrşiră, căci cerşură mîncare lor
pentru ca să întoarcă sufletele lor, şi n-au
aflat.

Reş

21 Vezi, Doamne, că mă năcăjesc! Pîntecele mieu
să turbură şi inema mea să întoarse întru
mine, căci amărînd am amărît. Den afară
m-au făcut fără fii sabia, ca moartea în casă.

Şin

Auziţ dară că suspin eu, nu iaste cine să mă 22
mîngîie pre mine. Toţi vrăjmaşii miei au auzit
răutăţile meale şi s-au bucurat, căci Tu ai
făcut. Aduseş zi, numiş vreame; făcură-se
mie, vai! vai!

Taf

Să între toată răutatea lor înaintea feaţii Tale, 23
şi-i greşaşte pre ei în ce chip au făcut greşale
pentru toate păcatele meale; căci multe-s sus-
pinele meale şi inema mea să mîhneaşte.

CAP II

Alef

um întunecă cu urgia Lui Domnul 1
pre fata Sionul! Aruncă den ceriu la
pămînt mărirea lui Israil şi nu-Ş
aduse aminte de cel de supt picioa-
rele Lui în ziua urgiei Lui.

Bet

Prăpădi Domnul, nescumpindu-Se de toate 2
ceale frumoase ale lui Iacov, surpă cu mînia
Lui tăriile featei Iudii; au lipit la pămînt,
spurcă împărăţia ei şi pre domnul ei.

Ghimel

Frînse cu urgia mîniei Lui tot cornul lui Israil, în- 3
toarse îndărăt direapta Lui de către faţa vrăjma-
şului; şi aţîţă întru Iacov ca focul văpaia, şi mîncă
de tot ale ei toate ceale demprejur.

Dalet

Întinse arcul Lui ca un vrăjmaş, întări 4
direapta Lui ca un nepriatin şi omorî toate
poftele ochilor miei în cortul featei Sionului,
vărsă ca nişte foc mînia Lui.

Ghe

Făcutu-S-au Domnul ca un vrăjmaş, prăpădi 5
pre Israil, prăpădi toate băştile lui, strică
tăriile lui şi înmulţi featei Iudii, smerită şi prea
smerită.

Vaf

Şi întinse ca o vie sălaşul lui, strică sărbătoarea 6
lui, uită Domnul ceale ce au făcut în Sion prazne-
cului şi sîmbetei şi întărîtă cu pornirea mîniei Lui
pre împărat şi preot şi boiar.

Zain

Împinse Domnul jîrtăvnicul Lui, scutură svin- 7
ţenia Lui, sfărîmă cu mîna vrăjmaşului zidul
băştilor ei, glas deaderă de războiu în Casa
Domnului ca în ziua sărbătorii.

Ghet

Gîndi Domnul a strica zidul featii Sion, 8
întinse măsură, nu întoarse mîna Lui de la
călcare-de-tot; şi plînse cea denaintea zidului,
şi zidul tot deodată slăbi.

Tet

Înfipsără-să la pămînt porţile ei, pierdu 9

şi zdrobi zăvoarăle ei. Pre împăratul ei, pre
boiarinul ei – întru limbi. Nu iaste leage, şi
proroc n-au văzut vedeare de la Domnul.

Iod

10 Şezut-au la pămînt, tăcut-au bătrînii featii
Sionului, pusără ţărînă preste capul lor,
încinsără-să cu saci; pogorîră la pămînt căpe-
tenii fecioare în Ierusalim.

Caf

11 Sfîrşiră-să cu lacrămile ochii miei, turbură-se
inima mea, răvărsă-se la pămînt mărirea mea
asupra zdrobirii featii norodului mieu, cînd
muriia pruncu şi sugătoriu în uliţele cetăţii.

Lamed

12 Maicelor lor am zis: „Unde iaste grîu şi vin?",
cînd leşina ei ca nişte răniţi în uliţele cetăţii, văr-
sîndu-se sufletele lor în sînul maicii lor.

Mem

13 Ce voiu mărturisi ţie sau ce voiu asămăna ţie,
fată Ierusalim? Cine te va mîntui sau cine te
va mîngîia, fecioară fată Sion? Căci să mări
păharul zdrobirei tale! Cine te va vindeca?

Nun

14 Prorocii tăi au văzut ţie deşărtări şi nebunie,
şi n-au descoperit asupra strîmbătăţii tale, ca
să întoarcă robia ta; şi au văzut ţie luări
deşarte şi scoateri-afară.

Sameh

15 Plesnit-au asupra ta mînile toţi ceia ce merg
pre cale, şuierară şi clătiră capul lor asupra
featei Ierusalimului: „De iaste aceasta cetatea
– grăi-vor –, cununa mărirei, veselia a tot
pămîntul?"

Ain

16 Deşchiseră asupra ta gura lor toţi vrăjmaşii
tăi, şuierară şi scrîşniră dinţii şi ziseră: „Să o
înghiţim pre ea; însă aceasta e ziua carea
aşteptam, aflat-am pre ea, văzutu-o-am".

Fe

17 Făcut-au Domnul ceale ce au gîndit, săvîrşi
graiul Lui care au poruncit den zilele de-nceput;
surpă şi nu Se milostivi, şi veseli asupra ta pre
vrăjmaşi, înălţă cornul celor ce te necăjesc.

Ţadi

18 Strigă inima lor către Domnul: „Zidurile Sio-
nului să pogoare lacrămi ca pîraiele, ziua şi
noaptea!" Şi-ţ dă trezvie ţie, nici să tacă
lumina ochilor tăi.

Cof

19 Scoală-te, bucură-te noaptea la începăturile
strejii tale, varsă ca apa inima ta pre denain-
tea feaţei Domnului, rîdică către El mînile tale
pentru sufletele pruncilor tăi celor ce leaşină
de foame de-nceputul tuturor ieşirilor.

Reş

Vezi, Doamne, şi priveaşte la cine ai prăpădit 20
aşa! Au mînca-vor muierile roada pîntecelor
lor? Periciune făcu bucătariul! Omorî-se-vor
pruncii cei ce sug ţîţă? Au ucide-vei întru sfin-
ţenia Domnului preot şi proroc?

Şin

Adormiră la ieşire copilaş şi bătrîn. Fecioa- 21
rele meale şi tinerii miei mearseră în robie.
Cu sabie şi cu foamete ai ucis, în ziua urgiei
Tale fiert-ai şi nu Te-ai scumpit.

Taf

Chemat-au ziua sărbătorii nemerniciii meale 22
de premprejur; şi nu fură în ziua urgiei Dom-
nului mîntuit şi rămas, în ce chip am biruit şi
am înmulţit pre vrăjmaşii miei toţi.

CAP III

Alef

Eu – bărbat văzînd sărăcia cu toiagul 1
mîniei Lui asupra mea.
Luatu-m-au şi m-au dus la întunearec 2
şi nu la lumină,
Însă întru mine întoarse mîna Lui toată ziua. 3

Bet

Vechit-au trupul mieu şi pialea mea, oasele 4
meale le-au zdrobit.
Zidi asupră-mi, şi încungiură capul mieu, şi 5
osteniră întru ceale întunecoase.
Şezutu-m-au în morţii cei de veac. 6

Ghimel

Zidi asupră-mi şi nu voiu ieşi, îngreuie arama 7
mea. Şi voiu striga şi voiu chiui; astupat-au 8
ruga mea. Zidit-au de iznoavă căile meale, 9
astupatu-le-au, cărările meale au turburat.

Dalet

Urs pîndind îm iaste Acesta mie, ca leul întru 10
ascuns. Goni pre cel depărtat şi mă încetă, 11
puse-mă stinsă. Întinse arcul Lui şi mă 12
stîlpi ca proşca la săgeată.

Ghe

Băgă în rănichii miei tulbele Lui. Făcu- 13/14
tu-m-am cuvînt la tot norodul mieu, cîntare
lor toată ziua. Săturatu-m-au de amără- 15
ciune, îmbătatu-m-au de hiare.

Vaf

Şi scoase cu număr dinţii miei, mă hrăni cu 16
cenuşă. Şi depărtă de la pace sufletul mieu, 17
uitaiu ceale bune. Şi ziş: „Peri putearea 18
mea şi nădeajdea de la Domnul".

Zain

Aduşu-mi aminte de sărăcia mea şi de goana 19
amărăciunii meale şi a hierii. Cu pomenire 20
voiu pomeni şi va buiugui asupra mea sufletul
mieu. Pre aceasta voiu pune la inima mea, 21
pentru aceaea voiu răbda.

Ghet

Milele Domnului, căci nu m-au părăsit pre 22
mine, căci nu s-au săvîrşit milosîrziile Lui!

23 Lunile spre dimeneți, miluiaște Doamne, căci
ne-am concenit; căci s-au concenit îndurările
Lui deșarte întru dimeneți; multă e credința
24 Ta. „Partea mea e Domnul – și zise sufletul
mieu – pentru aceaea voiu îngădui Lui".

Tet

25 Bun iaste Domnul celor ce îngăduiesc pre El,
26 sufletul carele va cerca pre El. Bine e, și va
îngădui, și va odihni la mîntuirea lui Dumne-
27 zău. Bine e omului, cînd va rădica jugul den
tinereațele lui.

Iod

28 Șădea-va singur și va tăcea, căci au rădicat
29 asupra lui. Da-ș-va falca celui ce loveaște
pre el, sătura-se-va de ocări.

Caf

30 Căci în veac nu Se va depărta Domnul;
31 Căci Cel ce au smerit milostivi-Se-va după
32 mulțimea milii Lui. Și nu răspunse de la
inima Lui și smeri pre fiii omului.

Lamed

33 A smeri supt picioarele Lui pre toți legații
pămîntului,
34 A abate leagea omului pre denaintea feații
35 Celui Înalt, A osîndi pre om cînd să judecă
el, Domnul n-au zis.

Mem

36 Cine au zis așa și s-au făcut? Domnul n-au
37 poruncit; Den rostul Celui Înalt nu vor ieși
38 ceale reale și bunele? Au cîrti-va omul
trăind, omul pentru păcatul lui?

Nun

39 Cercetatu-s-au calea noastră și s-au cercat și
40 ne vom întoarce pînă la Domnul. Să luom
inimile noastre în mîinile noastre la ceriu:
41 „Greșit-am, păgînit-am, și n-ai curățit!"

Sameh

42 Acoperit-ai cu mînie și ne-ai gonit pre noi,
43 omorîtu-ne-ai și nu Te-ai milostivit. Aco-
perit-ai cu nor spre Tine pentru rugăciune;
44 A clipi eu și a ne depărta ai pus pre noi în mij-
locul năroadelor.

Ain

45 Deșchis-au asupra noastră gura lor toți vrăj-
46 mașii noștri. Frică și spaimă s-au făcut
47 noao, rădicare și surpare. Slobozirile ape-
lor – înaintea ochilor miei, preste zdrobitura
featei nărodului mieu.

Fe

48 Ochiul mieu să sorbi și nu voiu tăcea, ca să nu
49 fie trezvire, Pînă unde va pleca și va vedea
50 Domnul den ceriu. Ochiul mieu va tînji
asupra sufletului mieu decît toate featele cetății.

Țadi

51 Vînînd, mă vînară ca pre o pasăre toți vrăjma-
52 șii miei, în dar; Omorît-au în groapă viața
mea și puseră piatră preste mine.

Să vărsă apă preste capul mieu; ziș: „Lepă- 53
daiu-mă".

Cof

Chemat-am numele Tău, Doamne, den 54
groapa cea prea adîncă. Glasul mieu ai 55
ascultat; să nu ascunzi urechile Tale la ruga
mea. La ajutoriul mieu apropiatu-Te-ai în 56
ziua carea am chemat pre Tine. Zisu-mi-ai:
„Nu te teame!"

Reș

Judecat-ai, Doamne, toate judecățile sufletu- 57
lui mieu, mîntuit-ai viața mea. Văzut-ai, 58
Doamne, turburările meale, judecat-ai jude-
cata mea. Văzut-ai toată izbînda lor și toate 59
gîndurile întru mine.

Șin

Auzit-ai ocara lor, toate gîndurile lor asupra 60
mea, Buzele celor ce să rădică asupra mea și 61
cugetele lor asupra mea toată ziua, Șădearea 62
lor și sculareа lor. Priveaște asupra ochilor lor.

Taf

Răsplăti-vei lor răsplătire, Doamne, după fapte- 63
le mîinilor lor, Da-vei lor scuteala inimii mea- 64
le, osteneala. Tu pre ei vei goni cu urgie și vei 65
topi pre ei dedesuptul ceriului, Doamne!

CAP IV

Alef

um să va negri aurul? Premeni-să-va 1
argintul cel bun? Răvărsară-se pietrile
sfinte preste începăturile a toate ieșirile.

Bet

Fiii Sionului cei cinstiți, cei rădicați cu aurul, 2
cum să socotiră întru vase de lut ce sînt fapte
de mînile olariului?

Ghimel

Și bălauri dezbrăcară țîțe, aplecară puii lor; 3
featele nărodului mieu – spre nevindecare, ca
pasărea în pustiiu.

Dalet

Lipitu-s-au limba sugariului de gîtlejul lui cu 4
seate; pruncii au cerșut pîine, cine să le frîngă
nu iaste la ei.

Ghe

Cei ce mănîncă desfătăciunile s-au stins la 5
ieșiri, cei ce să apleacă preste fășî îmbră-
cară-se cu gunoiu.

Vaf

Și să mări fărădeleagea featii norodului mieu 6
mai mult decît fărădeleagea Sodomului celui sur-
pat ca o sîrguială, și n-au durut întru ea mînile.

Zain

Curățitu-s-au cei sfințiți ai ei mai mult decît 7
omătul, luminară mai mult decît laptele,
închegară-să mai mult decît piatra zamfirului
smulgerea lor.

Ghet

Întunecă-să mai mult decît spuza chipul 8

lor, nu s-au cunoscut întru ieşiri; închegatu-s-au pialea lor preste oasele lor, uscatu-s-au, făcutu-s-au ca un lemnu.

Tet

9 Mai buni era răniţii cei de sabie, decît cei răniţi de foamete: mearsără împunşi de la roadele ţarinilor.

Iod

10 Mînile muierilor celor neîndurătoare fiarsără copiii lor; fură spre mîncare lor întru surparea featii norodului mieu.

Caf

11 Săvîrşi Domnul mînia Lui, răvărsă mînia urgiei Lui şi aprinsă foc în Sion, şi mîncă de tot temeaiele ei.

Lamed

12 N-au crezut împăraţii pămîntului, toţi cei ce lăcuiescu lumea, că va întra vrăjmaşi şi năcăjitori pren porţile Ierusalimului,

Mim

13 Den păcatele prorocilor ei, den strîmbătăţile preoţilor ei celor ce varsă sînge direpť în mijlocul ei.

Nun

14 Clătiră-să previghetorii ei întru ieşiri, pîngăritu-s-au cu sînge; neputînd ei atins-au îmbrăcămintele lor.

Sameh

15 „Feriţi-vă de la ceale necurate" – chemaţi pre ei –, „feriţi-vă, feriţi-vă, nu vă atingeţi, căci s-au aţîţat şi încă s-au clintit". Ziceţi întru limbi, (căci) nu vor mai adaoge a nemernici.

Ain

16 Faţa Domnului e partea lor; nu va adaoge a privi către ei. Faţa preoţilor n-au luat, prorocii n-au miluit.

Fe

17 Încă fiind noi, să sfîrşiră ochii noştri la ajutoriul nostru în deşert! Privind noi, am privit la limbă ce nu mîntuiaşte.

Ţadi

18 Vînat-am pre cei mai mici ai noştri, ca să nu meargă în uliţile noastre. Apropiatu-s-au vreamea noastră, plinitu-s-au zilele noastre, sosit-au săvîrşitul nostru.

Caf

19 Sprinteni să făcură cei ce goniia pre noi mai mult decît vulturii ceriului; preste munţi s-au aţîţat, în pustiiu au pîndit pre noi.

Reş

20 Duhul obrazului nostru, Domnul cel unsu, să prinse întru stricăciunile noastre, căruia am zis: „În umbra Lui vom trăi întru limbi".

Şin

21 Bucură-te şi te veseleaşte, fata Idumeii, ceaea ce lăcuieşti pre pămînt; încă şi preste tine va treace păharul Domnului, îmbăta-te-vei şi vei vărsa.

Taf

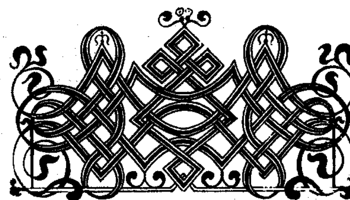
Sfîrşitu-s-au fărădeleagea ta, fată Sion; nu va 22
adaoge încă a te (mai) înstreina; socoti fărădelegile tale, fată Sion, au descoperit preste necurăţiile tale.

CAP V

Ruga Ieremiei prorocul

Adu-Ţi aminte, Doamne, căci s-au 1
făcut noao! Priveaşte şi vezi
ocara noastră! Moştenirea noas- 2
tră mutatu-s-au la striini, casele noas-
tre la striini. Sărăimani ne-am făcut, 3
nu iaste tată, maicele noastre – ca văduvele.
Apa noastră cu argint am băut, leamnele 4
noastre pre schimbare au venit. Preste 5
cerbicea noastră ne-am gonit, ostenit-am, nu
ne-am odihnit. Eghipetul deade mîna, la 6
Assur – spre săturarea lor. Părinţii noştri 7
au greşit şi nu sînt, noi fărădelegile lor am
suferit. Robi ne-au stăpînit pre noi, mîntuit 8
nu iaste den mînile lor. Cu sufletele 9
noastre vom aduce pîinea noastră de către
faţa sabiei pustiiului. Pialea noastră ca un 10
cuptoriu să afumă, zmulsără-să de către faţa
viforălor foameţii. Pre muieri în Sion au 11
smerit, pre fecioare – în cetăţile Iudii.
Boiari în mînile lor s-au spînzurat, bătrînii nu 12
s-au cinstit. Cei aleş plîngere au luat, şi 13
tinerii cu lemnu slăbiră. Şi bătrînii de la 14
poartă s-au părăsit, cei aleşi de cîntările lor au
încetat. Strică-se bucuria inimii noastre, 15
întoarsă-să spre plîngere jocul nostru. Că- 16
zut-au cununa capului nostru şi vai noao, căci
am greşit. Pentru aceasta s-au făcut durea- 17
re, duioasă e inima noastră; pentru aceasta s-au
întunecat ochii noştri, Preste măgura Sionu- 18
lui, căci s-au stins, vulpi au trecut prentr-însa.
Şi Tu, Doamne, în veac vei lăcui, scaunul Tău 19
spre rudă şi rudă. Pentru căci în sfîrşit vei uita 20
pre noi, părăsi-vei pre noi spre îndelungare de
zile? Întoarce pre noi, Doamne, către 21
Tine şi ne vom întoarce; şi înnoiaşte zilele noastre ca şi mainte! Căci lepădînd, ne-ai lepădat pre noi, urgisitu-Te-ai preste noi foarte.

IEZECHIIL

CAP I

1 Şi fu la al treizecilea an, la al 4 lună, în
cinci ale lunei, şi eu eram în mijlocul
robirei, la rîul lui Hovar, şi să deşchi-
seră ceriurile şi am văzut vederi ale
2 lui Dumnezeu, În cincea a lunii
(acesta e anul al cincelea al robirei împăratu-
3 lui Ioachim) Şi să făcu cuvîntul Domnului
cătră Iezechiil, feciorul lui Vuzi preotul, în
pămîntul haldeilor, pre rîul lui Hovar; şi să
4 făcu asupra mea mîna Domnului. Şi văzuiu
şi iată, vînt rădicîndu-se ieşiia de la miază-
noapte, şi nor mare întru el, şi strălucire pre-
5 împrejurul lui, şi foc fulgerînd. Şi în mijlo-
cul lui – ca vedearea chehribariului în mijlocul
focului şi lucire întru el; şi în mijloc – ca o asă-
mănare de patru vite, şi aceasta vedeare a lor
6 – asămănare de om preste dînsele. Şi patru
7 obraze la una şi patru aripi la una. Şi fluie-
rele picioarelor lor, direapte, şi cu aripi pi-
cioarele lor, şi scîntei ca arama ce fulgeră, şi
8 iuşoare aripile lor. Şi mînă de om dedesup-
tul aripilor lor, preste ceale patru părţi ale lor,
9 şi feaţele lor, şi aripile acelor patru Ţiin-
du-se una de alaltă; şi obrazele acestor patru
nu să întorcea cînd îmbla aceastea, fieşteca-
10 rele în preajma feaţei lor mergea. Şi asă-
mănarea feaţei lor – obraz de om, şi obraz de
leu den direapta celor patru, şi obraz de viţel
den stînga acelor patru, şi obraz de vultur la
11 ceale patru. Şi aripile lor întinse deasupra
celor patru, la fieştecarele dentr-amîndoi
doao, încleştate una la alaltă, şi doao acope-
12 riia deasupra trupului lor. Şi fieştecarele în
preajma feaţii ei mergea; unde vrea fi vîntul
13 mergînd, mergea, şi nu se întorcea. Şi în
mijlocul vitelor – vedeare de cărbuni de foc
arzători, ca vedeare de făclii, învoltîndu-se
între mijlocul dobitoacelor şi lucirea focului, şi
14 den foc ieşiia fulger. Şi vitele alerga şi să
15 înturna, ca vedearea fulgerului. Şi văzuiu
şi iată, o roată pre pămînt, ţiindu-se de cîteş-
16 patru vite. Şi vedearea roatelor – ca vedea-
rea tharsisului şi asămănare întru ceale patru,
şi lucrul lor era în ce chip are fi roată în roa-
17 tă. Preste patru părţi ale lor mergea, nu să
18 înturna cînd mergea eale. Nici umerile lor,
şi înălţime era la eale. Şi văzuiu pre eale şi
umerile lor, pline de ochi împrejur la cei
19 patru. Şi cînd mergea vitele, mergea roa-
tele, ţiindu-se de eale; şi cînd să ridica vi-
tele de la pămînt, să rădica roatele. Unde 20
vrea fi norul, acolo era vîntul a mearge; mer-
gea vitele şi roatele să rădica împreună cu
eale, pentru căci duh de viaţă era în roate.
Mergînd, eale mergea, şi cînd sta, eale sta; şi 21
cînd să rădica aceastea de pre pămînt, să
rădica împreună cu eale, că duh de viaţă era în
roate. Şi asămănare preste capetele vite- 22
lor, ca o întărire, ca vedearea crişţalului,
întinsă preste aripile lor deasupra. Şi de- 23
desuptul întăriturii – aripile lor întinse aripin-
du-se una la alaltă, la fieştecarele doao încleş-
tate, acoperind trupurile lor. Şi auziiam 24
glasul aripilor lor cînd zbura eale ca glas de
cîtăva apă, cînd mergea eale, glasul cuvîntu-
lui, ca glas de tabără; şi cînd sta eale, înceta
aripile lor. Şi iată, glas deasupra întăriturei 25
cei deasupra capului lor; cînd sta aceastea, să
lăsa aripile lor. Şi deasupra întăriturii cei 26
deasupra capului lor, ca vedearea pietrii zam-
firului, asămănare de scaun preste el şi preste
asămănarea scaunului, asămănare ca un chip
de om deasupra. Şi văzuiu ca vedearea 27
chehribarului, ca vedearea focului denlăun-
trul lui împrejur, de la vedearea mijlocului, şi
în sus, şi de la vedearea mijlocului în jos, văzuiu
vedeare de foc şi lucirea lui premprejur. Ca 28
vedearea curcubeului cînd va fi în nor în ziua
ploii, aşa era vedearea lucirei premprejur.

CAP II

Aceasta e vedearea asămănării mărirei 1
Domnului. Şi văzuiu şi căzuiu preste
faţa mea, şi auziiu glas ce grăia. Şi 2
zise cătră mine: „Fiiul omului, stăi
pre picioarele tale şi voiu grăi cătră
tine“. Şi veni asupra mea Duh şi mă rîdică 3
şi mă sculă şi mă puse pre picioarele meale. Şi
auziiam pre El grăind cătră mine şi zise cătră
mine: „Fiiul omului, trimite-voiu Eu pre tine
la casa lui Israil, la cei ce M-au amărît pre
Mine, carii M-au amărît; ei şi părinţii lor au
defăimat întru Mine pînă în ziua de astăzi.
Şi fii tari de obraz şi năsîlnici la inimă; Eu te 4
voiu trimite pre tine la ei şi vei grăi cătră ei:
'Aceastea zice Domnul Domnul'. De vor 5
doară auzi, să vor spămînta, căci casă amărî-
toare iaste. Şi vor conoaşte că proroc eşti tu în
mijlocul lor. Şi tu, fiiul omului, să nu te 6
temi de ei, nici să te spari de cătră faţa lor, căci
vor strechea şi să vor rîdica asupra ta împre-
jur şi în mijlocul scorpiilor tu lăcuieşti; de
cuvintele lor să nu te înfricoşăzi, şi de cătră
faţa lor să nu te spăimîntezi, pentru că casă amă-
rîtoare iaste. Şi vei grăi cuvintele Meale cătră 7
ei, de vor doară auzi au să vor spămînta, căci ca-
să amărîtoare iaste. Şi tu, fiiul omului, auzi 8
celui ce grăiaşte cătră tine, şi nu te face amărî-

toriu, ca şi casa aceaea ce amărăşte, cască
gura ta şi mănîncă ceale ce-ţi dau Eu ţie".
9 Şi văzuiu şi iată, mînă întinsă cătră mine. Şi
10 întru ea, răvăşel de carte. Şi-l desfăcu pre
el înaintea mea şi era într-însul scrise ceale
denainte şi ceale denapoi. Şi era scris întru el
plîngere şi viers şi vaiu.

CAP III

1 Şi zise cătră mine: „Fiiul omului,
mănîncă răvaşul acesta şi pasă şi
2 grăiaşte fiilor lui Israil". Şi deş-
chise gura mea şi mă hrăni cu răvaşul
acela şi zise cătră mine: „Fiiul omu-
lui, gura ta va mînca şi pîntecele tău să va
sătura de răvaşul acesta, carele să dă la tine".
3 Şi-l mîncaiu pre el şi să făcu în gura mea ca
4 miarea ce îndulceaşte. Şi zise cătră mine:
„Fiiul omului, pasă şi întră la casa lui Israil şi
5 grăiaşte cuvintele Meale cătră ei. Că nu te
trimiţ tu cătră norod adînc la buze şi greu la
6 limbă, ce cătră casa lui Israil. Nici cătră
noroade multe, alte glasuri, sau de alte limbi,
nici grei la limbă fiind, cărora să nu auzi
cuvintele lor. Şi de te-aş fi trimis cătră aceia,
7 aceia doară te-ar fi ascultat. Iară casa lui
Israil nu vor vrea să te asculte, pentru că nu
vor să asculte pre Mine; căci toată casa lui
Israil pricealnici sînt şi năsîlnici la inimă.
8 Iată, am dat faţa ta tare pre denaintea obraze-
lor lor şi biruinţa ta voiu întări în preajma
9 biruinţii lor. Şi va fi pururea mai tare decît
piatra. Dat-am biruinţa ta să nu te temi de ei,
nici să te spari de cătră faţa lor, căci casă amă-
10 rîtoare iaste". Şi zise cătră mine: „Fiiul
omului, toate cuvintele carele am grăit cu tine
11 le ia în inima ta şi cu urechile tale auzi. Şi
pasă la robime, întră cătră fiii norodului tău
şi vei grăi cătră ei şi vei zice cătră ei: 'Aceastea
zice Domnul Domnul'. De vor însă auzi, doară
12 să vor muia". Şi mă luo Duh şi auziiu de-
napoia mea glas de cutremur mare, zicînd:
„Binecuvîntată e mărirea Domnului, den lo-
13 cul Lui". Şi văzuiu glasul aripilor vitelor
zburînd una cătră alaltă şi glasul roatelor ţiin-
14 du-se de eale şi glasul cutremurului. Şi
Duhul Domnului mă rădică şi mă luo şi merş
rădicat întru pornirea Duhului mieu. Şi mîna
15 Domnului să făcea asupra mea tare. Şi în-
traiu la robime rădicat şi veniiu împrejur spre
cei ce lăcuiesc la rîul lui Hovar, ceia ce sînt
acolo. Şi am şezut acolo 7 zile, amestecîndu-mă
16 pren mijlocul lor. Şi fu după ceale 7 zile şi
să făcu cuvîntul Domnului cătră mine, zi-
17 cînd: „Fiiul omului, straje te-am dat casei lui
Israil. Şi vei auzi den gura Mea cuvînt şi vei în-
fricoşa pre ei de la Mine. Cînd voiu zice Eu 18
celui fără de leage: 'Cu moarte te vei omorî!' şi
n-ai osebit, nici ai grăit ca să osebeşti celui
fără de leage, ca să să întoarcă de la căile lui ca
să trăiască el, cel fără de leage, acela cu strîm-
bătatea lui va muri şi sîngele lui den mîna ta îl
voiu ceare. Şi tu, de vei osebi celui fără de 19
leage, şi nu se va întoarce de cătră fărădelea-
gea lui şi de la calea lui cel fără de leage, acela
întru strîmbătatea lui va muri, şi tu sufletul
tău vei mîntui. Şi cînd vei întoarce pre cel 20
dirept de la direptăţile lui şi va face greşală şi
voiu da certarea la faţa lui, el va muri, căci
n-au osebit lui şi întru păcatele lui va muri,
pentru căci nu se vor pomeni direptăţile lui,
carele au făcut, şi sîngele lui den mîna ta îl
voiu ceare. Şi tu, de vei osebi direptului ca 21
să nu greşască, şi el nu va greşi, cel dirept cu
traiu va trăi, căci ai osebit lui, şi tu sufletul tău
vei mîntui". Şi să făcu asupra mea mîna 22
Domnului şi zise cătră Mine: „Scoală-te, şi
ieşi la cîmp, şi acolo se va grăi cătră tine".
Şi mă sculaiu, şi veniiu la cîmp şi iată, acolo 23
mărirea Domnului sta în ce chip era vedearea
şi precum era mărirea carea am văzut la rîul
lui Hovar; şi căzuiu preste faţa mea. Şi veni 24
asupră-mi Duh, şi mă puse în picioare, şi grăi
cătră mine, şi zise mie: „Întră şi te închide în
mijlocul casii tale. Şi tu, fiiul omului, iată, 25
să deaderă asupra ta legături, şi te vor lega
pre tine cu eale, şi nu vei ieşi den mijlocul
lor. Şi-ţ voiu lega limba, şi te vei asurzi, şi 26
nu vei fi lor om mustrătoriu, căci casă amărî-
toare iaste. Şi cînd voiu grăi cătră tine, 27
deşchide-voiu rostul tău şi vei grăi cătră ei:
'Aceastea zice Domnul Domnul! Cel ce aude
auză, şi cel ce nu ascultă nu asculte, pentru
căci casă amărîtoare iaste'.

CAP IV

Şi tu, fiiul omului, ia ţie leaspede, şi vei 1
pune pre ea înaintea feaţii tale, şi vei
scrie într-însa cetatea Ierusalimului.
Şi-i vei face ei îngrădire, şi vei zidi la 2
ea băşti, şi o vei împrejura cu şanţu, şi
vei pune asupra ei tabere, şi vei rîndui împre-
jur puneri de săgeţi. Şi tu ia o tigaie de fier, 3
şi o vei pune pre ea zidu de fier între mijlocul
tău şi între mijlocul cetăţii, şi vei găti faţa ta
asupra ei, şi va fi întru încuiare, şi vei închide
pre ea, sămnu va fi; şi vei pune fiilor lui Israil.
Şi tu vei dormi pre coasta ta cea stîngă, şi vei pu- 4
ne strîmbătăţile casei lui Israil pre după numărul
zilelor care vei dormi pre dînsa, şi vei lua strîm-
bătăţile lor. Şi eu am dat ţie ceale doao strîm- 5
bătăţi ale lor, spre număr de 390 de zile, şi

6 vei lua păcatele casei lui Israil. Şi vei să-
vîrşi aceastea toate, şi vei dormi preste coasta
ta cea direaptă, şi vei lua strîmbătăţile casei
7 Iudei 40 de zile, o zi la un an am pus ţie. Şi
la încuiarea Ierusalimului găti-vei faţa ta, şi
braţul tău vei întări, şi vei proroci asupra
8 ei. Şi Eu, iată, am dat preste tine legături.
Şi să nu te întorci după o coastă a ta pe alta
9 pînă să vor săvîrşi zilele închiderii. Şi tu ia
ţie grîu şi orzu şi bob şi linte şi mălaiu şi ovăs,
şi vei pune pre eale ţie spre pîine, şi după
numărul zilelor cărora tu dormi pre coasta ta,
10 trei sute şi 90 de zile, vei mînca pre eale. Şi
mîncarea ta carea vei mînca să fie cu cum-
pănă, 20 de sicli pre zi, de la vreame pînă la
11 vreame vei mînca pre eale. Şi apa cu
măsură vei bea şi al şasea parte den vreame
12 pînă la vreame vei bea. Şi turtă de orzu vei
mînca pre eale, în balegă de scîrnă omenească
le vei învoalbe pre eale înaintea ochilor lor.
13 Şi vei zice: 'Aceastea zice Domnul Dumnezeul
lui Israil: 'Aşa vor mînca fiii lui Israil necurate
întru limbi, unde voiu răsipi pre ei acolo'".
14 Şi ziş: „Nici într-un chip, Doamne, Dumne-
zăul lui Israil, de nu s-au pîngărit sufletul
mieu întru necurăţie, şi mortăciună şi mîncată
de hiară n-am mîncat den naşterea mea pînă
acum, nici au întrat în gura mea toată carnea
15 spurcată". Şi zise cătră mine: „Iată, am dat
ţie balege de boi pentru balegile ceale de om, şi
16 vei face pîinile tale într-însele". Şi zise
Domnul cătră mine: „Fiiul omului, iată, Eu
zrobescu întăritura pîinii în Ierusalim, şi vor
mînca pîinea cu cumpăna şi cu lipsă, şi apă cu
17 măsură şi cu stingere vor bea, Ca lipsiţi să
să facă de pîine şi de apă şi să va stinge omul
şi fratele lui şi să vor topi întru strîmbătă-
ţile lor.

CAP V

1 Şi tu, fiiul omului, ia ţie sabie ascuţită
mai mult decît briciul bărbiariului,
să-ţi cîştigi pre ea ţie, şi vei aduce pre
ea preste capul tău şi preste barba ta;
şi vei lua cumpănă de dramuri şi vei
2 osebi pre ei. A patra parte cu foc vei arde
den mijlocul cetăţii, după împlearea închiderii
zilelor, şi vei lua a patra parte şi o vei arde de
tot în mijlocul ei. Şi a patra parte vei tăia de
tot cu sabie pre împrejurul ei. Şi a patra parte
vei răsipi cu duhul, şi sabia o vei deşerta
3 denapoia lor. Şi vei lua de acolo puţini cu
număr şi vei lua pre ei împreună întru acoperi-
4 mîntul tău. Şi dentr-aceştea vei mai lua şi vei
arunca pre ei în mijlocul focului şi vei arde de tot
pre ei cu foc. Dentru aceasta va ieşi foc la toată
casa lui Israil. Şi vei zice la toată casa lui 5
Israil: 'Aceastea zice Adonai Domnul: 'Acesta
iaste Ierusalimul; pusu-l-am pre el în mijlocol
limbilor şi pre ţările ceale de pre împrejurul
lui, şi vei grăi direptăţile Meale celui fără de
leage dentru limbi şi legiuirile tale den ţările
ceale de premprejurul lui, Căci direptăţile 6
Meale le-au lepădat şi întru legile Meale n-au
mersu întru eale. Pentru aceaea, aceastea 7
zice Adonai Domnul: Pentru căci iaste pricina
voastră den limbile ceale de pre împrejurul
vostru şi întru legiuirile Meale n-aţi mersu şi
direptăţile Meale n-aţ făcut, ce nice după
direptăţile limbilor celor de pre împrejurul
vostru nu aţi făcut. Pentru aceaea, aceas- 8
tea zice Adonai Domnul: Iată, Eu sînt asupra
ta şi voiu face în mijlocul tău judecată înaintea
limbilor. Şi voiu face întru tine ceale ce 9
n-am făcut, şi nu voiu face încă aseamene lor,
după toate urîciunile tale. Pentru aceaea, 10
părinţii vor mînca feciorii în mijlocul tău şi
feciorii vor mînca pre părinţi. Şi voiu face
întru tine judecăţi şi voiu răsipi pre toţi cei
rămaş ai tăi la tot vîntul. Pentru aceaea viu, 11
Eu – zice Adonai Domnul – adevărat, pentru
căci sfintele Meale ai spurcat cu toate ale tale
ceale neplăcute şi întru toate urăciunile tale,
şi Eu te voiu lepăda pre tine; nu se va milos-
tivi ochiul Mieu, şi Eu nu voiu milui pre tine. A
patra parte a ta cu moarte să va topi. Şi a 12
patra parte a ta cu foamete să va conceni în
mijlocul tău. Şi a patra parte a ta la tot vîntul
voiu răsipi pre ei. Şi a patra parte a ta cu sabie
vor cădea împrejurul tău, şi sabia voiu deşerta
denapoia lor. Şi să va conceni mînia Mea şi 13
urgia Mea preste ei şi Mă voiu mîngîia şi vor
conoaşte că Eu, Domnul, am grăit cu rîvnirea
Mea, după ce am săvîrşit Eu urgia Mea preste
ei. Şi voiu pune pre tine în pustiire şi spre 14
ocara limbilor celor de premprejurul tău. Şi
pre featele tale, împrejurul tău, înaintea a tot
călătoriului. Şi vei fi suspinată şi ticăloasă 15
întru limbile ceale demprejurul tău, făcînd
întru tine judecăţi cu urgie şi cu mînie şi cu
izbîndirea mîniei Meale. Eu, Domnul, am
grăit. Cînd am trimis Eu segeţile Meale 16
ceale de foamete asupra lor, şi vor fi la sfîr-
şire, şi voiu zdrobi întăririle pîinei tale. Şi 17
voiu trimite preste tine foamete şi hiară reale,
şi te voiu certa pre tine, şi moarte şi sînge va
treace preste tine, şi sabie voiu
aduce preste tine de prempre-
jur. Eu, Domnul,
am grăit'".

CAP VI

1 Şi să făcu cuvîntul Domnului către
2 mine, zicînd: „Fiiul omului, întă-
reaşte faţa ta asupra măgurilor lui
3 Israil şi proroceaşte preste eale. Şi
vei zice: 'Măgurile lui Israil, auziţi
cuvîntul lui Adonai Domnul! Aceastea zice
Adonai Domnul munţilor, şi dealurilor, şi văi-
lor, şi codrilor: 'Iată, Eu aduc preste voi sabie,
4 şi vor peri de tot ceale înalte ale voastre. Şi
să vor zdrobi jîrtăvnicile voastre şi bisearicile
voastre, şi voiu surpa răniţii voştri înaintea
5 idolilor voştri. Şi voiu da stîrvurile fiilor lui
Israil înaintea feaţii idolilor lor, şi voiu răsipi
oasele voastre împrejurul jîrtăvnicilor voas-
6 tre. Şi în toată lăcuinţa voastră, cetăţile să
vor pustii şi ceale înalte stinge-se-vor, pentru
ca să să piarză de tot jîrtăvnicile voastre, şi să
vor sfărîma idolii voştri, şi să vor rădica bi-
searicile voastre, şi să vor stinge faptele vos-
7 tre. Şi vor cădea răniţi în mijlocul vostru,
8 şi veţi cunoaşte că Eu sînt Domnul. Şi
făcîndu-se dentru voi scăpaţ de sabie întru
limbi şi întru răsipirea voastră pren ţări,
9 Şi-ş vor aduce aminte de Mine cei scăpaţi
dentru voi întru limbi, unde s-au robit, acolo
jurat-am cu inema lor, ceaea ce curveaşte de
la Mine, şi ochilor lor celor ce curvesc denapoia
tocmealelor lor, şi să vor tîngui obrazele lor
pentru răutăţile carele au făcut întru toate
10 urîciunile lor. Şi vor cunoaşte pentru că
Eu, Domnul, nu în zădar am grăit, ca să le fac
11 lor toate realele aceastea. Aceastea zice
Adonai Domnul: Bate cu mîna şi loveaşte cu
piciorul şi zi: 'Bine e, bine e'. Preste toate urî-
ciunile casei lui Israil cu sabie şi cu foamete şi
12 cu moarte vor cădea. Cel de aproape cu sa-
bie va cădea, iară cel de departe cu moarte va
muri şi cel ce iaste cuprins cu foamete să va
13 conceni. Şi voiu săvîrşi urgia preste ei. Şi
veţi cunoaşte că Eu sînt Domnul, fiind răniţii
voştri în mijlocul idolilor voştri, împrejurul
jîrtăvnicilor voastre, preste toată măgura
înaltă, şi în toate vîrfurile măgurilor, şi supt
copaciul umbros, şi supt stejariul stufos, unde
au dat miros de bună mirosire la toţi idolii
14 lor. Şi voiu întinde mîna Mea preste ei, şi
voiu pune pămîntul spre stingere şi spre
perire de la pustiiul Devlatha, dentru toată
lăcuinţa lor, şi veţi cunoaşte că Eu sînt
Domnul'".

CAP VII

1 Şi să făcu cuvîntul Domnului către
2 mine, zicînd: „Şi tu, fiiul omului,
zi: 'Aceastea zice Adonai Domnul
pămîntului lui Israil: 'Sfîrşitul
vine preste ceale patru aripi ale
3 pămîntului. Vine sfîrşitul, acum e sfîr-
şitul către tine; şi voiu trimite Eu către tine, şi
voiu izbîndi întru căile tale, şi voiu da spre
tine toate urîciunile tale. Nu să va scumpi 4
ochiul Mieu spre tine, nici voiu milui, pentru
căci calea ta preste tine voiu da, şi urîciunile
tale în mijlocul tău vor fi, şi vei cunoaşte
pentru că Eu sînt Domnul. Pentru căci 5
aceastea zice Adonai Domnul: Răutate, o rău-
tate, iată, vine. Săvîrşitul vine, vine săvîr- 6
şitul, să rădică către tine, iată, vine! Vine 7
împletitură preste tine. Celor ce lăcuiesc
pămîntul venit-au vreamea, apropiatu-s-au
ziua, nu cu gîlcevi, nici cu chinuri. Acum, 8
de aproape voiu vărsa urgia Mea preste tine,
şi voiu săvîrşi mînia Mea întru tine, şi voiu
judeca pre tine întru căile tale, şi voiu da
preste tine toate urîciunile tale. Nu să va 9
scumpi ochiul Mieu, nici voiu milui, pentru
căci calea ta asupra ta voiu da, şi urîciunile
tale în mijlocul tău vor fi, şi vei cunoaşte că Eu
sînt Domnul, Cel ce bat. Iată, ziua Domnului
vine. Iată, săvîrşitul vine! Ieşi împletirea şi 10
înflori toiagul. Să sculă mîndria. Şi va 11
surpa întărirea celui fără de leage, şi nu cu gîl-
ceavă, nici cu sîrguială, şi nu den ei sînt, nici
înfrumuseţare e întru ei. Venit-au vrea- 12
mea, iată ziua! Cel ce cîştigă să nu se bucure,
şi cel ce vinde nu plîngă, căci urgie e la toată
mulţimea ei. Pentru că cela ce cîştigă către 13
cela ce vinde încă nu se va mai întoarce, şi nu
e încă în viaţă a trăi lui, căci vedeare la toată
mulţimea ei nu se va întoarce, şi om în ochii
vieţii lui nu va birui. Trîmbiţaţi cu trîmbiţa 14
şi judecaţi toate, şi nu va fi cel ce mearge la
războiu, căci urgia Mea e preste toată mulţi-
mea ei. Războiul cu sabie denafară, şi foa- 15
metea pre denlăuntru. Cei de la cîmp cu sabie
vor muri, iară pre cei den cetate foametea şi
moartea îi va conceni. Şi vor scăpa cei ce 16
scapă dentru ei şi vor fi preste munţi ca nişte
porumbiţe cercetătoare. Şi pre toţi voiu
omorî, pre fieştecarele întru strîmbătăţile
lui. Toate mîinile să vor slobonogi şi toate 17
coapsele să vor spurca cu umezală. Şi se 18
vor încinge cu saci şi va acoperi pre ei spaimă.
Şi preste tot obrazul – ruşine asupra lor, şi
preste tot capul – pleşuvire. Argintul lor lepă-
da-se-va în uliţe, şi aurul lor să va treace cu
vedearea. Argintul lor şi aurul lor nu va 19
putea să-i scoaţă pre ei în ziua urgiei Domnu-
lui. Sufletele lor nu se vor sătura, şi pîntecele lor
nu se vor împlea, pentru căci certare strîmbătă-
ţilor lor s-au făcut. Ceale alease ale lumii spre 20
mîndrie le-au pus, şi chipurile urîciunilor şi
scîrbele lor au făcut dentru ei. Pentru aceasta
da-voiu aceastea lor spre necurăţie. Şi le 21
voiu da pre eale la mîinile streinilor lor,

ca să le apuce pre eale, și omorîtorilor pămîn-
22 tului în prăzi, și le vor spurca pre eale. Și
voiu întoarce fața Mea de către ei, și vor pîn-
gări socoteala Mea, și vor întra la eale fără
23 pază, și vor pîngări pre eale. Și vor face
frămîntare, căci pămîntul iaste plin de
năroade și cetatea e plină de fărădeleage.
24 Și voiu aduce pre cei vicleani ai limbilor, și
vor moșteni casele lor, și voiu întoarce în-
hierbîntarea puterii lor, și se vor spurca sfin-
25 tele lor. Și curățenia va veni, și va cerca
26 pacea, și nu va fi. Vai preste vai și veaste
peste veaste va fi, și se va căuta vedeare de la
proroc, și leagea va peri de la preot, și sfatul,
27 dentru cei bătrîni. Împăratul va plînge și
boiarinul se va îmbrăca cu stingere. Și mîinile
nărodului pămîntului să vor slăbănogi; după
căile lor face-voiu lor, și întru judecățile lor Îm
voiu izbîndi pre ei, și vor cunoaște că Eu sînt
Domnul'".

CAP VIII

1 Și fu în al șaselea an, în luna a cincea,
în 5 ale lunii. Eu șădeam în casa mea
și cei bătrîni ai Iudei șădea înaintea
mea. Și să făcu preste mine mîna lui
2 Adonai Domnului. Și văzuiu și
iată, asămănare – ca chipul omului, de la mij-
locul lui și pînă jos, foc, și de mijlocul lui în
sus, ca vedearea aburului, ca chipul chehriba-
3 riului. Și întinse asămănare de mînă, și mă
luo de creaștetul mieu, și mă luo Duh în mijlo-
cul pămîntului și în mijlocul ceriului, și mă
aduse la Ierusalim, cu vedearea lui Dumne-
zău, la tinda porții cei mai denlăuntru, ceaea
ce caută către crivăț, unde era stîlpul celui ce
4 cîștigă. Și iată, era acolo mărirea Domnului
Dumnezăului lui Israil, după vedearea care
5 am văzut la cîmp. Și zise către mine: „Fiiul
omului, caută cu ochii tăi către crivăț!". Și
căutaiu cu ochii miei spre crivăț, și iată, de la
crivăț preste poarta cea de către răsărit a jîr-
tăvnicului, chipul rîvnirei aceștiia, cînd întra
6 ea. Și zise către mine: „Fiiul omului, văzut-ai
ce fac aceștea fărădelegi mari, carele casa lui
Israil fac aicea, ca să să ferească de la sfin-
tele Meale? Și încă vei vedea fărădelegi mai
7 mari". Și m-au băgat la tinzile curții, și
8 văzuiu, și iată, o gaură în păreate. Și zise
către mine: „Fiiul omului, sapă dară în
păreate!". Și săpaiu în păreate, și iată, o
9 ușă. Și zise către mine: „Întră și vezi fără-
delegile ceale reale, carele aceștea fac aicea
10 astăzi". Și întraiu, și văzuiu, și iată, toată
asămănarea de jiganii și de dobitoace, deșarte
urîciuni. Și văzuiu toți idolii casei lui Israil
11 scriș asupra lor împrejur. Și 70 de
bărbați den cei bătrîni ai casii lui Israil; și
Iezonia al lui Safan în mijlocul lor sta,
înaintea feaței lor; și fieștecarele dentru ei
cădelniță avea în mîna lui, și fumul tămîiei să
suia. Și zise către mine: „Fiiul omului, 12
văzut-ai ceale ce fac aici bătrînii casii lui Israil,
fieștecarele în cămara cea ascunsă a lor?
Pentru căci au zis: 'Au lăsat Domnul, nu caută
Domnul pămîntul'". Și zise către mine: 13
„Încă vei vedea fărădelegi mai mari carele
aceștea fac". Băgatu-m-au la tinzele porții 14
casii Domnului, cei ce caută către crivăț; și
iată, acolo muieri șăzînd, plîngînd pre Tham-
mus. Și zise către mine: „Văzut-ai, fiiul 15
omului? Încă vei vedea tocmeale mai mari
decît aceastea". Și m-au băgat în curtea 16
casii Domnului cea mai denlăuntru. Și iată, la
tinzele besearecii Domnului, între mijlocul
elamilor și între mijlocul jîrtăvnicului, ca vro
25 de bărbați fiind dați cu dosurile lor către
beseareca Domnului, și obrazele lor den
preajmă; și aceștea să închină soarelui spre
răsărit. Și zise către mine: „Văzut-ai, fiiul 17
omului? Au doară puține sînt casii lui Israil a face
fărădelegile carele au făcut aicea? Căci au împlut
pămîntul de fărădelegi și întoarseră a Mă urgisi.
Și iată, ei întind vița ca cînd ș-ar bate joc. Și 18
Eu voiu face lor cu mînie; nu va cruța ochiul
Mieu, nici voiu milui; și vor chema la urechile
Meale cu glas mare, și nu voiu asculta pre ei".

CAP IX

Și strigă la urechile meale glas mare, 1
zicînd: „Apropiatu-s-au izbînda cetă-
ții și fieștecarele avea unealtele pier-
zării de tot în mîna lui". Și iată, 2
șase oameni veniia despre calea por-
ții ceii ce caută către răsărit, și la fieștecarele –
săcure în mîna lui; și un om în mijlocul lor,
îmbrăcat cu haină pînă în pămînt, și brîu de
zamfir preste mijlocul lui; și întrară și stătură
alăturea cu jîrtăvnicul cel de aramă. Și 3
mărirea Dumnezăului lui Israil suitu-s-au
preste heruvimi, ceaea ce era preste el la des-
coperitul casii. Și chemă pre bărbatul cel
îmbrăcat cu haina pînă în pămînt, carele avea
pre mijlocul lui brîul. Și zise Domnul către 4
el: „Treci pren mijlocul Ierusalimului și dă
semnul preste frunțile oamenilor celor ce
suspină și celor ce-s chinuiți, preste toate
fărădelegile cealea ce să fac în mijlocul lor". Și 5
acestora zise, auzînd eu: „Păsați la cetate de-
napoia lui, și tăiați, și nu cruțați cu ochii voștri, și
să nu miluiț! Bătrîn, și tînăr, și fecioară, și 6
prunci, și muiare omorîți spre stingere, iară de
toți cei ce au sămnul să nu vă atingeți! Și de la
sfinții Miei începeți!". Și începură de la
oamenii cei bătrîni, carii era înlăuntru în casă.
Și zise către ei: „Pîngăriți casa și împleți 7

8 căile de morți, ieșind și tăiați!" Și fu tăind
ei, și căzuiu preste fața mea, și strigaiu, și ziș:
„Vai, Adonai Doamne, stingi Tu pre cei rămași
ai lui Israil, vărsîndu-Ți mînia preste Ierusa-
9 lim?" Și zise către mine: „Strîmbătatea
casii lui Israil și a Iudii măritu-s-au foarte
foarte, căci să împlu pămÎntul de noroade
multe, și cetatea să împlu de strîmbătate si
necurăție, căci zisără: Lăsat-au Domnul
10 pămîntul, nu socotească Domnul'. Și Eu
sînt. Nu să va milostivi ochiul Mieu, nici
voiu milui. Căile lor la capetele lor le-am
11 dat". Și iată, bărbatul cel îmbrăcat cu haină
pînă în pămînt și încinsu cu brîul mijlocul lui
și răspunsă, zicînd: „Făcut-am precum mi-ai
poruncit mie".

CAP X

1 Și văzuiu și iată, deasupra întăriturii
cei de preste capul heruvimilor, ca
piatra zamfirului, asămănare de
2 scaun preste ei. Și zise către băr-
batul cel îmbrăcat cu veșmîntul:
„Întră în mijlocul roatelor celor dedesuptul
heruvimilor și împle mînile tale de cărbuni de
foc den mijlocul heruvimilor și răsipească
3 preste cetate!" Și întră înaintea mea. Și
heruvimii sta de-a direapta casii cînd întra
bărbatul, și norul împlu curtea cea mai den-
4 lăuntru. Și să rădică mărirea Domnului de
la heruvimi la descoperitura casii și împlu
norul casa, și curtea să împlu de lumina mări-
5 rii Domnului. Și glasul aripilor heruvimilor
să auziia mai naintea curții cei den afară, ca
6 glasul Dumnezăului Saddai grăind. Și fu
poruncind bărbatului celui îmbrăcat cu veș-
mîntul cel sfînt, zicînd: „Ia foc den mijlocul
roatelor și den mijlocul heruvimilor!" Și întră
7 și stătu, țiindu-se de roate. Și întinse heru-
vimul mîna lui în mijlocul focului ce era în mij-
locul heruvimilor și luo și deade în mînile
celui îmbrăcat cu veșmîntul cel sfînt; și luo și
8 ieși. Și văzuiu heruvimii – asămănare de
9 mîni de om dedesuptul aripilor lor. Și
văzuiu și iată, patru roate sta țiindu-se de
heruvim, o roată țiindu-se de un heruvim, și
vedearea roatelor, ca vedearea pietrii anthra-
10 cului. Și vedearea lor în ceale patru, ca
11 cînd ar hi roată în mijlocul roatei. Și cînd
mergea eale, la patru părți ale lor mergea, nu
să întorcea cînd mergea eale; căci la care loc
are fi socotit o începătură, denapoia ei mer-
12 gea, și nu să întorcea cînd mergea eale. Și
umerile lor, și mînile lor, și aripile lor, și roatele –
pline de ochi premprejur la ceale patru roate ale
13 lor. Și roatelor acestora să cheamă Ghelghel,
14 auzind eu. Și patru obraze la una, obrazul
uniia – obrazul heruvimului, și obrazul cei ai
doilea – obrazu de om, și al treilea – obrazul
leului, și al patrulea – obrazul vulturului. Și 15
să rădicară heruvimii; aceasta e vita carea am
văzut, la rîul lui Hovar. Și mergînd heruvi- 16
mii, mergea roatele; și aceștea, țiindu-se de
eale. Și cînd rădica heruvimii aripile lor, ca să
să înalțe de la pămînt, și nu să întorcea roatele
lor; și aceastea să ținea de ei. Cînd sta ei, 17
sta; și cînd să ridica ei, să rădica cu eale, căci
duh de viață era întru eale. Și ieși mărirea 18
Domnului den descoperemîntul casii și stătu
preste heruvimi. Și rădicară heruvimii ari- 19
pile lor și să înălțară de la pămînt înaintea
mea, ieșind ei și roatele țiindu-se de ei; și stă-
tură la tinda porții casii Domnului, ce e în
preajmă; și mărirea Dumnezăului lui Israil
era preste ei deasupra. Această vită iaste 20
carea am văzut dedesuptul Dumnezăului lui
Israil, la rîul lui Hovar. Și conoscuiu că heru-
vim iaste. Patru obraze, la unul și patru 21
aripi, la unul, și asămănare de mîni de omu,
dedesuptul aripilor lor. Aceastea obraze 22
sîntu carele am văzut dedesuptul mărirei
Dumnezăului lui Israil, la rîul lui Hovar,
vedearea lor și pre eale; fieștecarele dentru
eale după fața lor mergea.

CAP XI

Și mă luo Duh și mă aduse la poarta 1
casei Domnului cei den preajmă,
ceaea ce caută către răsărit. Și iată, la
tinda porții, ca vro 25 de oameni.
Și văzuiu în mijlocul lor pre Iezonia a
lui Azer, și pre Faltia a lui Vaneu, cei ce povă-
țuiesc norodul. Și zise Domnul către mine: 2
„Fiiul omului, aceștea-s oamenii cei ce soco-
tesc deșarte și sfătuiesc sfat rău în cetatea
aceasta, Ceia ce zic: 'Nu s-au zidit de curînd 3
casele; aceasta iaste căldarea și noi, cărnuri-
le!' Pentru aceaea, proroceaște asupra lor, 4
proroceaște, fiiul omului!" Și căzu asu- 5
pră-mi Duhul Domnului și zise către mine:
„Zi: Aceastea zice Adonai Domnul: Așa ziceți,
casa lui Israil, și svaturile duhului vostru Eu
știu. Înmulțit-aț morții voștri în cetatea 6
aceasta și ați împlut căile ei de răniț.
Pentru aceaea, aceastea zice Adonai Domnul: 7
Pre morții voștri, carii au lovit în mijlocul ei,
aceștea sînt cărnurile și ea căldarea iaste; și
pre voi voiu scoate den mijlocul ei. De sabii 8
vă teameț, și sabie voiu aduce preste voi – zice
Adonai Domnul – Și voiu scoate pre voi 9
den mijlocul ei, și voiu da pre voi pre mînile
striinilor, și voiu face întru voi judecăți. Cu 10
sabie veț cădea, și preste măgurile lui Israil voiu
judeca pre voi, și veți cunoaște că Eu sînt Dom-
nul. Aceasta voao nu va fi întru căldare, și voi 11

nu veți face în mijlocul ei în loc de cărnuri;
preste munții lui Israil judeca-voiu pre voi.
12 Și veți cunoaște pentru că Eu sînt Domnul'".
13 Și fu prorocind eu, și Faltias al lui Vaneu au
murit. Și căzuiu pre fața mea, și strigaiu cu
glas mare, și ziș: „Vai, vai, Adonai Doamne,
spre concenire faci Tu pre cei rămaș ai lui
14 Israil?" Și să făcu cuvîntul Domnului cătră
15 mine, zicînd: „Fiiul omului, frații tăi, și
bărbații robiei tale, și toată casa lui Israil sfîr-
șitu-s-au, cărora au zis lor ceia ce lăcuiesc
Ierusalimul: 'Departe sînteț, depărtați de la
Domnul; voao s-au dat pămîntul spre moște-
16 nire'. Pentru aceaea, aceastea zice Adonai
Domnul: Că voiu lepăda pre ei la limbi, și voiu
răsipi pre ei preste tot pămîntul, și voiu fi lor
spre svințenie mică în țări, oriunde vor întra
17 acolo. Pentru aceaea, aceastea zice Dom-
nul: Și voiu priimi pre ei dentru limbi, și voiu
aduna pre ei de pren țări, unde i-am răsipit
pre ei întru eale, și voiu da lor pămîntul lui
18 Israil. Și vor întra acolo, și vor rădica toate
urîciunile ei și toate fărădelegile ei (dentru
19 ea). Și voiu da lor altă inemă, și duh nou
voiu da lor, și voiu zmulge inema lor cea de
piatră den trupul lor, și voiu da lor inemă de
20 trup. Pentru ca întru poruncile Meale să
meargă, și direptățile Meale să păzască, și să
facă pre eale; și vor fi Mie întru norod, și Eu
voiu fi lor întru Dumnezeu – zice Domnul.
21 Și după inimile urîciunilor lor și fărădelegilor
lor, cărora au făcut precum inema lor mergea,
căile lor la capetele lor le-am dat – zice Dom-
22 nul". Și rădicară heruvimii aripile lor și
roatele – țiindu-se de ei, și mărirea Dumne-
23 zeului lui Israil – preste eale, deasupra lor. Și
să sui mărirea Domnului din mijlocul cetății și
stătu pre muntele care era în preajma cetă-
24 ții. Și mă luo Duh și mă duse la pămîntul
haldeilor, la robime cu vedeare, cu Duhul lui
Dumnezeu; și mă suiiu de la vedearea carea
25 am văzut. Și am grăit cătră robime toate
cuvintele Domnului, carele au arătat mie.

CAP XII

1 Și fu cuvîntul Domnului cătră mine,
2 zicînd: „Fiiul omului, în mijlocul
strîmbătăților lor tu lăcuiești, carii au
ochi a vedea, și nu văd, și urechi au ca
să auză, și nu aud, căci casă amărîtoare
3 iaste. Și tu, fiiul omului, fă ție dichise de ro-
bire și te robeaște cîteva zile înaintea lor și te ro-
beaște den locul tău într-alt loc înaintea lor, pen-
4 tru ca să vază căci casă amărîtoare iaste. Și
vei scoate dichisele tale, dichise de robie, cîteva
zile înaintea lor; tu vei ieși sara înaintea
lor, cum mearge cel robit. Sapă-ț ție în 5
păreate și vei ieși pren el. Înaintea lor 6
preste umere te vei lua și ascuns vei ieși. Fața
ta să o acoperi și să nu vezi pămîntul, pentru
căci minune am dat pre tine casei lui Israil".
Și am făcut așa după toate cîte au poruncit 7
mie, și am scos ca niște vase de robire ziua, și
sara am săpat mie păreatele cu mîna, și
ascuns am ieșit, preste umere mă luaiu înain-
tea lor. Și să făcu cuvîntul Domnului demi- 8
neața cătră mine, zicînd: „Fiiul omului, 9
n-am zis cătră tine că casa lui Israil iaste cea
ce amăraște? Ce faci tu? Zi cătră ei: 'Aceas- 10
tea zice Domnul Domnul celui ce stăpînească,
și celui ce povățuiaște în Ierusalim, și la toată
casa lui Israil, carii sînt în mijlocul lor'. Zi 11
că Eu minuni facu în mijlocul lui; în ce chip am
făcut, așa va fi lui, întru înstreinare și robire
vor mearge. Și stăpînitoriul lor, în mijlocul 12
lor, preste umere să va rădica și ascuns va
ieși; pren păreate săpa-va, să iasă el
pentr-însul. Fața lui va acoperi, pentru ca să
nu se vază cu ochiul, și el pămîntul nu va
vedea. Și voiu întinde mreajea Mea preste 13
el, și să va prinde întru îngrădirea Mea, și
voiu aduce pre el la Vavilon, la pămîntul hal-
deilor, și pre el nu-l va vedea, și acolo va
muri. Și pre toți cei de prempregiur ai lui, 14
pre ajutorii lui și pre toți ceia ce să sprejenesc
de el răsipi-i-voiu la tot vîntul, și sabie voiu
turna denapoia lor. Și vor cunoaște că Eu 15
sînt Domnul, cînd voiu răsipi pre ei întru
limbi și voiu sămăna pre ei pren țări. Și 16
voiu lăsa dentru ei bărbați cu număr den
sabie, și den foamete, și den moarte, pentru
ca să să povestească toate fărădelegile lor la
limbi, unde vor fi merși acolo, și vor cunoaște
că Eu sînt Domnul". Și să făcu cuvîntul 17
Domnului cătră mine, zicînd: „Fiiul omului, 18
pîinea ta cu lipsă o vei mînca și apa ta cu caznă
și cu necaz o vei bea. Și vei grăi cătră năro- 19
dul pămîntului: 'Aceastea zice Adonai Dom-
nul celor ce lăcuiesc Ierusalimul, pre pămîn-
tul lui Israil: Pîinile lor cu lipse le vor mînca și
apa lor cu prăpădire o vor bea, pentru ca să să
stingă pămîntul cu împlearea lui, pentru că
întru necurăție sînt toți ceia ce lăcuiesc
într-însul'. Și cetățile lor cealea ce să lăcuiesc 20
se vor pustii și pămîntul lor spre stingere va fi și
veț cunoaște pentru că Eu sînt Domnul". Și 21
să făcu cuvîntul Domnului cătră mine, zicînd:
„Fiiul omului, carea iaste voao pilda aceasta pre 22
pămîntul lui Israil, zicînd: 'Îndelungate-s zilele,
perit-au toată vedearea'? Pentru aceaea, zi 23
cătră ei: 'Aceasta zice Adonai Domnul: 'Întoar-
ce-voiu pilda aceasta și încă nu vor mai zice

pilda aceasta casa lui Israil', căci vei grăi cătră
ei: Apropiatu-s-au zilele şi cuvîntul a toată
24 vedearea'. Căci nu va mai fi încă toată vedea-
rea mincinoasă şi vrăjind ceale spre daru în mij-
25 locul fiilor lui Israil. Pentru că Eu, Domnul,
voiu grăi cuvintele Meale, grăi-voiu şi voiu
face şi nu voiu îndelunga încă, căci în zilele
voastre iaste casa cea ce amărăşte; grăi-voiu
cuvînt şi voiu face – zice Adonai Domnul".
26 Şi să făcu cuvîntul Domnului cătră mine,
27 zicînd: „Fiiul omului, iată casa lui Israil,
ceaea ce amărăşte, zicînd zicu: Vedearea carea
acesta veade – în zile multe, şi în vremi înde-
28 lungate acesta va proroci'. Pentru aceaea
zi cătră ei: Aceastea zice Domnul: Nu se vor
mai îndelunga încă toate cuvintele Meale, orica-
rele voiu grăi, căci voiu grăi cuvînt şi voiu face
– zice Adonai Domnul'".

CAP XIII

1 Şi să făcu cuvîntul Domnului cătră
2 mine, zicînd: „Fiiul omului, proro-
ceaşte asupra prorocilor lui Israil,
ceia ce prorocesc ale lui Israil, şi vei
grăi prorocilor celor ce prorocesc de
la inima lor, şi vei proroci şi vei grăi cătră ei:
3 Auziţi cuvîntul Domnului. Aceastea zice
Adonai Domnul: Vai celor ce prorocesc de la
4 inima lor, şi nemică nu văd! Prorocii tăi,
5 Israil, ca vulpile în pustiiu. N-au stătut
întru întărire şi adunară turme preste casa lui
Israil, nu s-au rădicat la războiu ceia ce zicu:
6 În ziua Domnului'. Văzînd mincinoasă, vră-
jind deşarte, ceia ce zic: Zice Domnul', şi Eu
n-am trimis pre ei. Şi au început a rădica
7 cuvînt. Au nu vedeare mincinoasă aţi
văzut? Şi vrăji deşarte aţi văzut? Şi ziceaţi:
8 Zice Domnul', şi Eu n-am grăit. Pentru
aceaea, zi: Aceastea zice Adonai Domnul:
Pentru căci sînt cuvintele voastre mincinoase
şi vrăjile voastre deşarte, pentru aceaea iată
9 Eu preste voi – zice Adonai Domnul. Întin-
de-voiu mîna Mea preste prorocii ceia ce văd
mincinoase şi ceia ce răspund deşarte; întru
certarea norodului Mieu nu vor fi, nici în scri-
soarea casii lui Israil nu să vor scrie; şi la pă-
mîntul lui Israil nu vor întra, şi vor cunoaşte că
10 Eu sînt Adonai Domnul. Pentru care lucru
au înşelat pre norodul Mieu, zicînd: Pace,
pace', şi nu iaste pace; şi acesta zideaşte zidul,
11 şi ei îl spoiescu, de va cădea. Zi cătră cei ce-l
spoiescu pre el: Cădea-va', şi va fi ploaia îne-
cînd şi voiu da pietri, zvîrlituri de pietri, la
legăturile lor; şi vor cădea şi, vînt rădi-
12 cînd, sparge-să-va. Şi iată, au căzut părea-
tele, şi nu vor zice cătră voi: Unde iaste spoi-
13 tura carea aţi spoit?' Pentru aceasta, aceas-
tea zice Adonai Domnul: Şi voiu sparge sufla-
rea ce să rădică, cu mînie, şi ploaie îne-
cînd cu urgia Mea va fi, şi pietrile ceale zvîrli-
toare cu mînie voiu aduce spre concenire.
Şi voiu săpa de tot păreatele carele aţi spoit, şi 14
va cădea, şi-l voiu pune pre el pre pămînt, şi
să vor descoperi temeliile lui, şi va cădea, şi
veţi conceni cu mustrări, şi veţi cunoaşte că
Eu sînt Domnul. Şi voiu obîrşi mînia Mea 15
preste păreate şi preste ceia ce-l spoiescu pre
el, şi va cădea. Şi zişu cătră voi: Nu iaste
păreatele, nici cei ce spoiescu pre el, Pro- 16
rocii lui Israil, ceia ce prorocescu asupra Ieru-
salimului, şi ceia ce văd lui pace, şi nu iaste
pace – zice Adonai Domnul'. Şi tu, fiiul 17
omului, întăreaşte obrazul tău asupra featelor
norodului tău, cealea ce prorocescu de la
inima lor, şi proroceaşte asupra lor. Şi vei 18
grăi: 'Aceastea zice Adonai Domnul:'Vai celor
ce cos perine preste tot cotul mînii şi fac aco-
perituri preste tot capul a toată vîrsta ca
să întoarcă suflete! Sufletele norodului Mieu
s-au strămutat şi suflete ocrotiia. Şi 19
Mă spurca pre Mine cătră norodul Mieu,
pentru o mînă de orzu şi pentru o bucăţea de
pîine, ca să omoară suflete carele nu se cădea
a muri, şi ocrotiia suflete carele nu să cădea să
trăiască, cînd răspundeaţi voi la norod ce
ascultă răspunsuri deşarte. Pentru aceaea, 20
aceastea zice Domnul Domnul: Iată, Eu –
preste pernile voastre, preste carele voi acolo
strămutaţi sufletele; rumpe-le-voiu pre eale
de la braţul vostru şi voiu slobozi sufletele,
pre carele voi le strămutaţi, sufletele lor spre
răsipire. Şi voiu rumpe acoperemînturile 21
voastre, şi voiu mîntui pre norodul Mieu den
mîna voastră, şi nu vor mai fi în mînile
voastre spre strămutare, şi veţi cunoaşte că
Eu sînt Domnul. Pentru căci întoarceţi 22
inima direptului pre strîmbătate, şi Eu nu-l
strămutam pre el, şi a întări mînile celui fără
de leage, ca întru tot să nu să întoarcă el de la
fărădeleagea lui şi de la calea lui cea rea, şi să
trăiască el, Pentru aceaea minciuni nu veţi 23
mai şti şi vrăji nu veţi mai vrăji încă; şi voiu
mîntui pre norodul Mieu den mîna voastră, şi
veţi cunoaşte că Eu sînt Domnul'".

CAP XIV

Şi veniră cătră mine bărbaţi den cei 1
mai bătrîni ai norodului lui Israil şi
şezură înaintea feaţii meale. Şi să 2
făcu cătră mine cuvîntul Domnului, zi-
cînd: „Fiiul omului, bărbaţii aceaşte 3
au pus socotealele lor pre inimile lor şi certarea
strîmbătăţilor au pus înaintea feaţii lor! Au răs-
punzînd voiu răspunde lor? Pentru aceaea, 4
grăiaşte cătră ei şi vei grăi cătră ei: 'Aceastea
zice Adonai Domnul: Om, om den casa lui

Israil, carele va pune socotealele lui preste
inima lui, şi certarea strîmbătăţii lui va rîndui
înaintea feaţii lui, şi va veni cătră proroc, Eu,
Domnul, voiu răspunde lui întru ei, întru care
5 să ţine cugetul lui, Pentru ca să pleace casa
lui Israil după inimile lor ceale înstreinate de
6 la Mine, în gîndurile lor'. Pentru aceaea, zi
cătră casa lui Israil: 'Aceastea zice Domnul:
'Întoarceţi-vă şi vă întoarceţi de cătră tocmea-
lele voastre şi de cătră toate necurăţiile
voastre şi întoarceţi feaţele voastre cătră
7 Mine, Pentru căci om, om den casa lui
Israil şi den nemearnicii cei ce nemernicesc în
Israil, oricarele să va înstreina de la Mine şi
va pune gîndurile preste inima lui, şi certarea
inimii lui va rîndui înaintea feaţii lui, şi va veni
cătră proroc, ca să-l întreabe pre el întru
Mine, Eu, Domnul, voiu răspunde lui întru
8 carea să ţine întru el. Şi voiu întări faţa
Mea preste omul acela, şi-l voiu pune pre el
întru sămn şi întru stingere, şi-l voiu rîdica
pre el den mijlocul norodului Mieu, şi veţi
9 conoaşte că Eu sînt Domnul. Şi prorocul de
să va rătăci şi va grăi cuvînt, Eu, Domnul, am
rătăcit pre prorocul acela; şi voiu întinde
mîna Mea preste el şi voiu stinge pre el den
10 mijlocul norodului Mieu, Israil. Şi vor lua
strîmbătatea lor după strîmbătatea celui ce
întreabă, şi aşijderea şi prorocului, după
11 strîmbătate va fi, Pentru ca să nu să rătă-
cească încă casa lui Israil de la Mine şi pentru
ca să nu să pîngărească întru toate greşalele
lor; şi vor fi Mie întru norod, şi Eu voiu fi lor
spre Dumnezău – zice Adonai Domnul'".
12 Şi să făcu cuvîntul Domnului cătră mine,
13 zicînd: „Fiiul omului, pămîntul de-M va
greşi Mie ca să-M greşască greşală, şi voiu
întinde mîna Mea preste el, şi voiu sfărîma lui
întărirea pîinii, şi voiu trimite preste el foa-
mete, şi voiu rîdica de preste el om şi dobi-
14 toace. Şi de vor fi aceşti trei bărbaţi în mij-
locul lui: Noe, şi Daniil, şi Iov, aceştea întru
direptatea lor să vor mîntui – zice Adonai
15 Domnul. Iară şi hiară reale de voiu aduce
pre pămînt, şi-l voiu certa pre dînsul, şi va fi
întru stingere, şi nu va fi călătoriu de cătră
16 faţa hiarălor. Şi vor fi aceşti trei oameni în
mijlocul lui, viu Eu – zice Adonai Domnul – de
să vor mîntui fii sau feate, fără numai ei sîn-
guri să vor mîntui, iară pămîntul va fi la
17 peiri. Iară şi sabie de voiu aduce pre pă-
mîntul acela, şi voiu zice: 'Sabie să treacă preste
pămînt', şi voiu rîdica dentr-însul om şi dobi-
18 toc. Şi vor fi aceşti trei bărbaţi în mijlocul lui,
viu Eu – zice Adonai Domnul – că nu vor izbăvi
fii şi feate, fără numai ei sînguri să vor mîntui.
19 Iară săvai şi moarte voiu trimite pre pămîn-
tul acela, şi voiu turna mînia Mea preste el cu
sînge, ca să pierzu dentru el om şi
dobitoc, Şi Noe, şi Daniil, şi Iov vor fi în 20
mijlocul lui; viu eu – zice Adonai Domnul – de
vor rămînea fii au feate; ei întru direptatea lor
vor mîntui sufletele lor. Aceastea zice Ado- 21
nai Domnul: Iară de voiu trimite şi aceaste
patru izbîndiri ale Meale, ceaste reale: sabia,
şi foametea, şi hiară reale, şi moartea preste
Ierusalim, ca să pierzu de tot dentru el om şi
dobitoc, Şi iată, rămaşi întru el vor fi cei 22
scăpaţi dentr-însul, aceştea vor scoate pre fii
şi pre feate. Iată, aceştea vor ieşi cătră voi, şi
veţi vedea căile lor, şi vă veţi căi de realele
carele am adus preste Ierusalim, toate realele
carele am adus asupra lui. Şi vor mîngîia pre 23
voi, pentru căci veţi vedea căile lor şi gîndurile
lor, şi veţi conoaşte că nu în deşărt am făcut toate
cîte am făcut întru el – zice Adonai Domnul'".

CAP XV

Şi să făcu cuvîntul Domnului cătră 1
mine, zicînd: „Şi tu, fiiul omului, 2
ce s-ar face lemnul viei, den toate
leamnele viţelor celor ce sînt în
leamnele dumbrăvii? Au lua-vor 3
dentr-însul lemn ca să facă spre lucru? Au
lua-vor dentr-însa cuiu, să spînzure într-însul
vas? Afară den care s-au dat focului spre 4
topire: cea preste tot anul a ei curăţie mis-
tuiaşte focul şi sfîrşaşte desăvîrşit; au de
folos va fi spre lucru? Nice încă ea fiind 5
întreagă,nu va fi spre lucru; nu doară că de o
va şi topi focul pre ea desăvîrşit, au mai fi-va
spre lucrare? Pentru aceaea zi: 'Aceastea 6
zice Adonai Domnul: 'În ce chip e lemnul viei
în leamnele dumbrăvii pre care le-am dat
focului spre topire, aşa am dat pre cei ce
lăcuiesc Ierusalimul. Şi voiu întări obrazul 7
Mieu preste ei; den foc vor ieşi, şi foc pre ei va
mistui, şi vor cunoaşte că Eu sînt Domnul,
întărind Eu obrazul Mieu preste ei. Şi voiu 8
da pămîntul spre stingere pentru căci au căzut
la greşală – zice Adonai Domnul'".

CAP XVI

Şi să făcu cuvîntul Domnului cătră 1
mine, zicînd: „Fiiul omului, mărtu- 2
riseaşte Ierusalimului fărădelegile
lui. Şi vei grăi: 'Aceastea zice Ado- 3
nai Domnul Ierusalimului: 'Rădăcina
ta şi naşterea ta iaste den pămîntul lui Hanaan,
tată-tău – amoreu şi mumă-ta – hetteancă. Şi 4
naşterea ta, în carea zi te-ai născut, buricul tău
nu s-au tăiat, şi n-ai legat ţiţele tale, şi cu apă nu
te-ai scăldat, nici cu sare te-ai sărat, şi cu făşi nu
te-ai înfăşat. Nici nu s-au îndurat ochiul tău 5
asupra ta ca să-ţ facă ţie una dentru toate

aceastea a păţi ceva pentru tine şi te aruncaşi
preste faţa cîmpului cu îndărătnicirea sufletu-
6 lui tău în ziua carea te-ai născut. Şi trecuiu
preste tine, şi te văzuiu cruntată în sîngele
tău, şi ziş ţie: 'Den sîngele tău vei trăi!
7 Înmulţeaşte-te, ca răsăritul ţarinei te-am dat
pre tine, şi te-ai înmulţit, şi te-ai mărit, şi ai
întrat la cetăţile cetăţilor; ţîţele tale s-au îndi-
reptat, şi părul tău au răsărit, şi tu erai goală
8 şi grozavă. Şi trecuiu pren tine şi văzuiu
pre tine, şi iată, vreamea ta şi vreamea celor
ce strică. Şi întinşu aripile Meale asupră-ţ şi
am acoperit grozăvia ta, şi am jurat ţie, şi am
întrat la făgăduinţă cu tine – zice Adonai
9 Domnul – şi te-ai făcut Mie. Şi te-am scăl-
dat pre tine cu apă, şi am spălat sîngele tău
10 de la tine, şi te-am uns cu untdelemnu. Şi
te-am îmbrăcat cu împistrite, şi te-am încălţat
cu vînăt, încinsu-te-am cu vison, şi te-am
11 îmbrăcat cu haină de păr ţăsută. Şi te-am
împodobit cu podoabă, şi am pus brăţări pre-
jur mîinile tale, şi gherdan prejur grumazul
12 tău. Şi am dat cercel în narea ta şi veriguţe
în urechile tale şi cunună de falã pre capul
13 tău. Şi te-ai împodobit cu podoabă de aur şi
de argint, şi veşmintele tale – de vison şi de
păru ţăsute şi împistrite; făină aleasă de grîu
şi miare şi untdelemn ai mîncat, şi te făcuşi
14 frumoasă foarte. Şi ieşi numele tău întru
limbi întru frumuseaţea ta, că săvîrşit era cu
bună cuviinţă întru frumuseaţea care am pus
15 pre tine – zice Adonai Domnul. Şi te nădej-
duiş pre frumuseaţele tale, şi ai curvit pre
numele tău, şi ai vărsat curvia ta pre toată tre-
16 cătoarea unde nu va fi. Şi ai luat den hai-
nele tale, şi ai făcut ţie idoli cusuţi, şi ai curvit
17 preste ei; şi nu vei întra, şi nu se va face. Şi
ai luat vasele laudei tale şi den aurul Mieu şi
den argintul Mieu, den care am dat ţie, şi ai
făcut ţie chipuri bărbăteşti, şi ai curvit întru
18 eale. Şi ai luat îmbrăcămintea cea împis-
trită a ta, şi le-ai îmbrăcat pre eale, şi un-
tul-de-lemnul Mieu şi tămîia Mea ai pus
19 înaintea feaţii lor, Şi pîinile Meale carele
am dat ţie, făină de grîu şi untdelemn, şi cu
miare am hrănit pre tine, şi ai pus înaintea
feaţii lor spre miros de bună mirosire; şi să
făcu după aceastea – zice Adonai Domnul.
20 Şi ai luat pre fiii tăi şi pre featele tale carii ai
născut şi ai junghiat lor; cît de mici ai curvit.
21 Şi ai junghiat pre fiii tăi şi ai dat pre ei, cînd te
22 descîntai cu ei lor. Aceasta e mai mult decît
toată curvia ta şi urîciunile tale; şi nu ţi-ai adus
aminte de zilele prunciei tale cînd erai goală
şi grozavă, frămîntată în sîngele tău ai trăit.
Şi să făcu după toate răutăţile tale, vai, vai ţie 23
– zice Adonai Domnul – şi ai zidit ţie casă
curvească, şi ai făcut ţie punere în toată uli-
ţa. Şi întru începătura a toată calea ai zidit 24
curvăriile tale, şi ai stricat frumuseaţile tale, şi
ai petrecut picioarele tale la tot trecătoriul şi
ai înmulţit curvia ta. Şi ai curvit preste fiii 25
Eghipetului cei ce să hotărăsc cu tine, cei mari
la trup; şi în multe fealiuri ai curvit ca să Mă
mînii pre Mine. Iară de voiu întinde mîna 26
Mea asupra ta, şi voiu rădica legiuirile tale şi te
voiu da la sufletele celor ce te urăsc pre tine,
featele celor striini de fealiu, cealea ce te abat
pre tine de la calea ta carea ai păgînit. Şi ai 27
curvit preste featele Assur, şi nici aşa nu te-ai
săturat. Şi ai curvit şi nu te împleai, şi ai 28
înmulţit făgăduinţa ta cătră pămîntul lui
Hanaan şi al haldeilor, şi nici cu aceastea nu
te-ai săturat. Ce voiu pune featele tale – 29
zice Adonai Domnul – făcînd aceastea fapte
de muiare curvă? Şi ai curvit întreit Întru 30
featele tale, şi curvăria ta o ai zidit preste
toată începătura drumului, şi vatra ta o ai
făcut în toată uliţa, şi te-ai făcut ca o
curvă adunînd năiemituri. Muiarea ce 31
preacurveaşte aseamenea e ţie, cea ce ia de la
bărbatul ei plată. Şi la toţi ceia ce au curvit le 32
da năiemiri, şi tu ai dat năimiri la toţi ibovnicii
tăi şi îmbrăcai pre ei ca să vie cătră tine după
împrejur întru curvia ta. Şi să făcu întru 33
tine îndărătnicire mai multă decît la muieri
întru curvia ta, şi după tine n-au curvit dînd tu
năimiri, şi ţie năimiri nu s-au dat, şi să
făcu întru tine îndărătnicii. Pentru aceaea, 34
curvă, auzi cuvîntul Domnului! Aceastea 35
zice Adonai Domnul: Pentru căci ţ-ai vărsat
arama ta şi să va descoperi ruşinea ta întru
curvia ta cătră ibovnicii tăi şi la toate gîndurile
fărădelegilor tale şi în sîngiurile fiilor tăi
cărora ai dat lor, Pentru aceaea, iată, Eu 36
asupră-ţ adun toţi ibovnicii tăi, întru carii
te-ai amestecat întru ei, şi pre toţi pre carii ai
iubit, împreună cu toţi carii urîiai, şi voiu
aduna pre ei asupră-ţ de premprejur şi voiu
descoperi răutăţile tale cătră ei şi vor vedea
toată grozăvia ta. Şi voiu izbîndi asupra ta 37
izbînda preacurvei şi cei ce varsă sînge şi
voiu pune pre tine cu sînge de mînie şi de rîv-
nire. Şi te voiu da la mînile lor, şi vor 38
săpa de tot curvăria ta, şi vor surpa vatra
ta, şi vor dezbrăca pre tine de îmbrăcămintea
ta, şi vor lua vasele laudei tale, şi te vor
lăsa goală şi grozavă. Şi vor aduce asupră-ţ 39

gloate, şi te vor ucide cu pietri, şi de tot te vor
40 junghea cu sabiile lor. Şi vor arde casele
tale cu foc, şi vor face întru tine izbîndire
înaintea a multora muieri, şi voiu întoarce
dentru curvia ta, şi năimiri nu voiu da încă.
41 Şi voiu slobozi mînia Mea asupra ta, şi să va
rădica rîvnirea Mea dentru tine, şi Mă voiu
42 odihni, şi nu voiu griji încă. Căci nu ţ-ai adus
aminte de ziua pruncieі tale şi Mă mîhniiai cu
toate aceastea şi, iată, Eu căile tale la capul tău
le-am datu – zice Adonai Domnul; şi aşa ai
făcut bună credinţa întru toate fărădelegile
43 tale. Aceastea sîntu toate cîte au zis asupra
ta, cu pildă zicîndu: 'În ce chip muma, aşa şi
44 fata'. Fiică maicii tale şi tu eşti ceaea ce au
lepădat pre bărbatul ei, şi pre fiii ei, şi surorile
fraţilor tăi, şi lepădînd pre bărbaţii lor, şi pre
fiii lor. Muma voastră e hetteancă, şi tatăl
45 vostru, amoreu. Sora voastră cea mai bă-
trînă, Samaria, ea şi featele ei, ceaea ce lă-
cuiaşte den stînga ta; şi soru-ta cea mai tînără
de tine, lăcuind den direapta ta, Sodomul şi
46 featele ei. Şi nici aşa în căile ei ai mersu,
nici după fărălegile lor ai făcut pre puţin:
47 covîrşeşti pre eale în toate căile tale. Viu
Eu – zice Adonai Domnul – de au făcut Sodo-
mul, soru-ta, aceasta şi featele ei, în ce chip ai
48 făcut tu şi featele tale. Însă aceasta e fără-
deleagea Sodomului, surorii tale: mîndria;
întru săturare de pîine şi întru ieftinătate de
vin să răsfăţa ea şi featele ei; aceasta covîrşiia
pre ea şi pre featele ei; şi mîna săracului şi
49 measerului nu o sprijiniia. Şi să făliia şi au
făcut fărădelegi înaintea Mea, şi le-am rădicat
50 pre eale precum am văzut. Şi Samaria pre
jumătate de păcatele tale n-au greşit; înmul-
ţit-ai fărădelegile tale mai mult decît eale, şi ai
îndireptat pre surorile tale întru toate fărăde-
51 legile tale carele ai făcut. Şi tu îţ poartă cer-
tarea ta întru carea ai stricat pre surorile tale
întru păcatele tale şi întru toate fărădelegile
tale carele ai nelegiuit mai mult decît eale şi ai
îndireptat pre eale mai mult decît pre tine. Şi
tu ruşinează-te şi ia fărădeleagea ta, îndirep-
52 tînd tu pre surorile tale. Şi voiu întoarce
întoarcerile lor, întoarcerea Sodomului şi fea-
telor ei, şi voiu întoarce întoarcerea Samariei
şi a featelor ei, şi voiu întoarce întoarcerea ta
53 în mijlocul lor, Pentru ca să-ţi iai cazna ta şi
te vei necinsti dentru toate carele ai făcut mîniin-
54 du-Mă tu pre Mine. Şi soru-ta, Sodoma, şi
featele ei să vor aşeza, în ce chip era de-nceput;
şi Samaria şi featele ei să vor aşeza, precum
era de-nceput; şi tu şi featele tale vă veţi
aşeza, precum aţi fost de-nceput. Şi de 55
n-are fi Sodomul, soru-ta, într-auz în gura
ta în zilele mîndriei tale, Mai nainte de ce 56
s-au descoperit răutăţile tale, în ce chip acum
eşti ocară featelor Siriei şi tuturor celor de
premprejurul ei, featelor celor striine de fea-
liu, celor ce te-au încungiurat împrejur. Cu 57
necurăţiile tale şi cu fărălegile tale tu le-ai
adus pre eale – zice Adonai Domnul.
Aceasta zice Adonai Domnul: Şi voiu face 58
întru tine precum ai făcut, precum ai necinstit
aceastea a călca făgăduinţa Mea. Şi-M voiu 59
aduce aminte de făgăduinţa Mea cea ce e cu
tine den zilele pruncieі tale şi voiu rădica
ţie făgăduinţă veacinică. Şi-ţi vei aduce 60
aminte de calea ta şi te vei necinsti cînd vei lua
tu pre surorile tale ceale mai tinere decît tine
împreună cu ceale mai bătrîne de tine şi voiu
da pre eale ţie spre ispită, şi nu dentru fă-
găduinţa ta. Şi voiu rădica Eu făgăduinţa Mea 61
cu tine şi vei cunoaşte că Eu sînt Domnul,
Pentru ca să-ţi aduci aminte şi să te ruşinezi şi 62
să nu-ţi fie încă ţie a mai deschide gura ta de
către faţa necinstii tale, cînd voiu curăţi Eu
ţie după toate cîte ai făcut – zice Adonai
Domnul'".

CAP XVII

Şi să făcu cuvîntul Domnului cătră 1
mine, zicînd: „Fiiul omului, poves- 2
teaşte poveaste şi zi pildă cătră casa
lui Israil. Şi vei zice: 'Aceastea zice 3
Adonai Domnul: 'Vulturul cel mare,
cel cu aripi mari, cel lungu la întindere, plin
de unghi, care are povăţuirea a întra la Livan,
şi au luat ceale alease ale chedrului, Mar- 4
genile moleciunii au scărpinat şi le-au adus
pre eale la pămîntul lui Hanaan, la cetate
zidită le-au pus pre eale. Şi au luat den 5
sămînţa pămîntului, şi au dat pre ea la cîmp
răsad spre ape multe, şi rădăcinele lui supt el
vor fi, socotitoriu rîndui pre el. Şi răsări şi 6
să făcu vie, slăbită fiind şi mică la mărime, ca
să să vază viţele ei preste ea, şi rădăcinele ei
dedesuptul ei era; şi să făcu vie mare, şi au
făcut săpături, şi au întins viţa ei. Şi să făcu 7
alt vultur mare cu aripile mari şi mult la
unghi; şi iată, via aceasta împletită cătră el, şi
rădăcinele ei cătră el, şi viţele ei dedesuptul
ei; trimis-au lui ca să adape pre ea cu roaua
răsăditurii ei. La cîmp bun spre ape multe 8
aceasta să îngraşe, ca să facă odrasle şi să scoaţe
roadă, ca să fie întru vie mare. Pentru aceaea 9
zi: 'Aceastea zice Adonai Domnul: 'De să va în-
direpta? Au nu rădăcinele moliciunii ei şi roada
va putrezi şi să vor usca toate ceale ce răsar mai

nainte ale ei? Şi nu cu braţ mare, nici cu norod
mult ca să o zmulgă pre ea den rădăcinele
10 ei. Şi iată, să îngraşe: au doară să va îndi-
repta? Aú nu îndată ce să va atinge de ea vîn-
tul cel arzătoriu, să va usca cu uscăciune?
Împreună cu bulgărul răsăriturii ei să va
11 usca?'" Şi să făcu cuvîntul Domnului cătră
12 mine, zicînd: „Fiiul omului, zi dară cătră
casa lui Israil, ceaea ce amărăşte pre Mine:
'Nu ştiţi ce sînt aceastea carele am zis? Cînd
va veni împăratul Vavilonului asupra Ierusa-
limului, şi-l va lua pre el şi pre împăratul lui şi
pre boiarii lui, şi va scoate pre ei cătră el la
13 Vavilon, Şi va lua den sămînţa împărăţiei,
şi va pune cătră el făgăduinţă, şi va băga pre el
la osîndă, şi pre povăţuitorii pămîntului va
14 lua, Ca să să facă spre împărăţie slabă,
întru tot să nu se înalţe, ca să păzască făgă-
15 duinţa lui şi să întărească pre ea. Şi să va
depărta de la el a trimiterea vestitori la Eghi-
pet ca să-i dea lui cai şi norod mult. De să va
îndirepta au mîntui-să-va cela ce face împo-
trivă? Şi calcă făgăduinţa au mîntui-să-va?
16 Viu,Eu – zice Adonai Domnul – de nu va muri
în locul celui ce l-au împărăţit pre el, carele au
necinstit osînda Mea şi care au călcat făgă-
duinţa Mea împreună cu el în mijlocul Vavilo-
17 nului. Şi nu cu puteare mare, nici cu gloată
multă va face cătră el Farao războiu cu bătaie
de şanţ şi întru zidire punerilor de săgeţi, ca
18 să rădice suflete multe. Şi necinsti jură-
mîntul a călca făgăduinţa şi iată, deade mîna
lui şi toate aceastea au făcut lui, ca să nu sca-
19 pe'. Pentru aceaea zi: 'Aceastea zice Ado-
nai Domnul: 'Viu sînt Eu, de nu e făgăduinţa
Mea, carea au călcat, şi jurămîntul Mieu, care
au necinstit, şi voiu da pre eale la capul lui.
20 Şi voiu întinde preste el mreaja Mea şi să va
prinde întru îngrădirea lui şi voiu aduce pre el
la Vavilon şi Mă voiu judeca acolo cu el de
strîmbătatea lui carea au făcut asupra Mea.
21 Şi toate fugile lui întru toată rînduiala lui cu
sabie vor cădea, şi pre cei rămaş ai lui la tot
vîntul îi voiu răsipi şi veţi conoaşte că Eu,
22 Domnul, am grăit. Pentru aceaea, aceastea
zice Adonai Domnul: Şi voiu lua Eu den ceale
alease ale chiedrului celui nalt, den vîrfu, şi
voiu da preste capul odraslelor lui; inimile lor
voiu scărpina şi voiu răsădi de tot Eu pre
23 munte nalt şi voiu spînzura pre el. În
munte nalt al lui Israil şi voiu răsădi, şi va
scoate odrasle, şi va face roadă, şi va fi chedru
mare, şi să va odihni dedesuptul lui toată
hiara, şi şi toată pasărea supt umbra ramuri-
lor lui să va odihni, şi viţele lui să vor aşaza.
24 Şi vor cunoaşte toate leamnele cîmpului pen-
tru că Eu sînt Domnul, Cel ce smerescu lemnul
cel nalt, şi înalţ lemnul cel smerit, şi usuc lem-
nul cel vearde, şi înverzesc lemnul cel uscat;
Eu, Domnul, am grăit şi voiu face'".

CAP XVIII

i să făcu cuvîntul Domnului cătră 1
mine, zicînd: „Fiiul omului, ce e 2
voao pilda aceasta întru fiii lui Israil,
zicînd: 'Părinţii au mîncat aguridă
şi dinţii ficiorilor s-au strepezit!'?
Viu sînt Eu – zice Adonai Domnul – de va mai 3
fi grăită pilda aceasta întru Israil. Căci 4
toate sufletele ale Meale sînt; în ce chip sufle-
tul tatălui, aşa şi sufletul fiiului, ale Meale sînt;
sufletul cel ce greşaşte, acela va muri. Iară 5
omul care iaste dirept, cela ce face judecată şi
direptate, Preste măguri nu va mînca şi 6
ochii lui nu-i va rădica cătră idolii casii lui
Israil; şi pre muiarea aproapelui său nu o va
pîngări, şi cătră muiarea ce va avea pre sine
nu se va apropia. Şi pre om nu va asupri, 7
zălogul celui ce e datoriu va da înapoi, şi jaf nu
jăfuiaşte, pîinea lui celui flămînd o va da, şi
pre cel gol îmbrăca-l-va cu haină. Şi argin- 8
tul lui cu camătă nu-l va da, şi adaos nu va lua;
de la strîmbătate întoarce-va mîna lui, jude-
cată dreaptă va face întru mijlocul bărbatului
şi întru mijlocul aproapelui lui. Şi cu po- 9
runcile Meale au mers şi direptăţile Meale au
păzit ca să le facă pre eale, direptul acesta
iaste, cu viaţă va trăi – zice Adonai Dom-
nul. Şi de va naşte fiiu pierzătoriu, vărsă- 10
toriu fiind de sînge şi făcătoriu fiind de păcate,
în calea tatălui lui celui dirept n-au mers,
Ce şi preste munţi au mîncat, şi muiarea 11
aproapelui său au spurcat, Şi pre sărac şi 12
pre measer au asuprit, şi jaf au jăfuit, şi zălo-
gul nu l-au dat înapoi, şi la idoli au pus ochii
lui, fărădeleage au făcut. Cu camătă au dat 13
şi adaos au luat; acesta cu traiu nu va trăi;
toate fărădelegile aceastea au făcut, cu moarte
se va omorî, sîngele lui asupra lui va fi. Iară 14
de va naşte fiiu, şi va vedea toate păcatele
tatălui care au făcut, şi se va teame, şi nu va
face după eale, Preste măguri n-au mîncat, şi 15
ochii lui n-au pus la poftele casei lui Israil, şi pre
muiarea aproapelui lui n-au spurcat, Şi pre 16
om n-au asuprit, şi zălog n-au zălojit, şi jaf n-au
jăfuit, pîinea lui celui flămînd au dat, şi pre cel gol
l-au îmbrăcat cu haină, Şi de la strîmbătate au 17
întors mîna lui, camătă şi adaos n-au luat, direp-
tate au făcut, şi întru poruncile Meale au mers,
nu va muri întru strîmbătăţile tatălui său, cu
viaţă va trăi. Iară tatăl lui, de va necăji cu nă- 18
caz şi va jăfui jaf, împotrivă au făcut în mijlo-

cul nărodului Mieu şi va muri întru strîmbătă-
19 ţile lui. Şi veţ zice: 'Pentru căci n-au luat
feciorul strîmbătatea tatălui său?' Căci fecio-
rul direptate şi milă au făcut, toate legiuirile
Meale au păzit şi le-au făcut pre eale, cu viaţă
20 va trăi. Iară sufletul cel ce greşaşte, acela
va muri. Iară fiiul nu va lua strîmbătatea
părintelui său şi tatăl nu va lua strîmbătatea
fiiului lui; direptatea direptului preste el va fi
şi fărădeleagea celui fără de leage preste el va
21 fi. Şi cel fără de leage, de se va întoarce den
toate fărădelegile lui care au făcut, şi va păzi
toate poruncile Meale, şi va face direptate şi
22 milă, cu viaţă va trăi şi nu va muri. Toate
strîmbătăţile lui, cîte au făcut, nu se vor po-
meni, ce întru direptatea lui carea au făcut va
23 trăi. Au cu vreare voiu vrea moartea celui
fără de leage – zice Adonai Domnul – ca să să
întoarcă el den calea lui cea rea şi să trăiască
24 el? Şi cînd să va întoarce cel drept den
direptatea lui şi face strîmbătate după toate
strîmbătăţile carele au făcut cel fără de leage,
toate direptăţile lui carele au făcut nu să vor
pomeni întru greşala lui, carea au greşit, şi
întru păcatele lui, carele au păcătuit, întru
25 eale va muri. Şi aţi zis: 'Nu va îndirepta
calea Domnului'. Ascultaţi dară, toată casa lui
Israil, au calea Mea nu va îndirepta? Au nu
26 calea voastră îndireptează? Întorcîndu-se
direptul den direptatea lui şi va face greşală, şi
va muri întru ea, întru greşala carea au făcut,
27 într-însa va muri. Şi cînd să va întoarce cel
fără de leage de la fărădeleagea lui carea au
făcut şi va face judecată şi direptate, acesta
28 sufletul lui au păzit. Şi văzu şi să întoarsă
dentru toate necurăţiile lui carele au făcut, cu
29 viaţă va trăi şi nu va muri. Şi zic casa lui
Israil: 'Nu îndireptează calea Domnului'. Casa
lui Israil, calea Mea nu îndireptează? Au calea
30 voastră nu îndireptează? Pre fieştecarele
după calea lui judeca-voiu pre voi, casa lui
Israil – zice Adonai Domnul –, întoarceţi-vă şi
vă întoarceţi de către toate necurăţiile voastre
şi nu vor fi voao spre certare de strîmbăta-
31 te. Lepădaţi de la voi toate necurăţiile
voastre, carele aţi făcut spre Mine, şi faceţi
voao inimă noao şi duh nou şi faceţi toate
poruncile Meale. Şi pentru ce muriţi, casa lui
32 Israil? – Zice Domnul. Pentru că nu voiu
moartea celui ce moare – zice Adonai Domnul –,
şi vă întoarceţi şi veţi trăi'.

CAP XIX

1 Şi tu, fiiul omului, ia plîngere preste
2 boiarenul lui Israil Şi vei zice:
'Ce e maica ta? Puiu de leu. În mij-
locul leilor să născu, în mijlocul lei-
3 lor înmulţi puii ei. Şi sări unul
den puii ei, leu să făcu şi să învăţă a hrăpi hră-
pituri, oameni au mîncat. Şi au auzit 4
asupra lui limbi, întru stricarea lor s-au
prinsu, şi-l aduseră pre el cu căpăstru în
pămîntul Eghipetului. Şi văzu că s-au lepă- 5
dat de la ea şi peri statul ei şi luo altul den puii
ei, leu îl rîndui pre el. Şi să amesteca pren 6
mijlocul leilor, leu s-au făcut şi să învăţa a
hrăpi hrăpiri, oameni au mîncat. Şi păştea 7
cu îndîrjirea lui şi cetăţile lor au pustiit şi au
stinsu pămîntul şi plinirea lui de glasul răcni-
rii lui. Şi au dat preste el limbi den ţările de 8
premprejur şi au întinsu preste el mreaja lor,
întru stricarea lor s-au prinsu. Şi l-au pus 9
pre el în căpăstru şi în teascu au venit către
împăratul Vavilonului şi-l băgară pre el la
temniţă, pentru ca să nu să auză glasul lui
preste munţii lui Israil. Maica ta, ca o vie, 10
ca o floare de rodie în apă răsădită; roada ei şi
odrasla ei s-au făcut den apă multă. Şi să 11
făcu ea toiagul puterii preste fealiul povăţui-
torilor şi să înălţă cu mărirea ei în mijlocul
rădăcinilor şi au văzut mărimea ei în mulţi-
mea viţelor ei. Şi să frînse cu mînie, la 12
pămînt s-au lepădat şi vîntul cel pălitoriu uscă
viţele ei; izbînditu-s-au şi s-au uscat toiagul
puterii ei, foc au topit pre ea. Şi acum răsă- 13
diră pre ea în pustiiu, în pămîntu fără de apă
şi sătos. Şi ieşi foc den toiagul celor aleşi 14
ai ei şi mîncă de tot pre ea şi nu era întru ea
toiagul vîrtutei; fealiu spre pildă de plînsu
iaste şi va fi spre plînsu'".

CAP XX

Şi fu în anul al şaptelea, la a cincea 1
lună, în 10 ale lunii, vinit-au bărbaţi
den cei mai bătrîni ai casii lui Israil să
întreabe pre Domnul şi au şezut
înaintea feaţii meale. Şi să făcu 2
cuvîntul Domnului către mine, zicînd: „Fiiul 3
omului, grăiaşte către cei mai bătrîni ai casii
lui Israil şi vei grăi către dînşii: 'Aceastea zice
Adonai Domnul: 'Au a Mă întreba pre Mine
voi veniţi? Viu Eu, de voiu răspunde voao –
zice Adonai Domnul'. Au izbîndi-voiu pre 4
ei cu izbîndire, fiiul omului? Păcatele părinţi-
lor lor mărturiseaşte lor! Şi vei grăi către 5
ei: 'Aceastea zice Domnul: 'Den ziua care am
ales casa lui Israil şi M-am cunoscut sămenţiei
casei lui Iacov şi M-am cunoscut lor în pămîn-
tul Eghipetului şi am sprejenit cu mîna Mea,
zicînd: 'Eu – Domnul Dumnezeul vostru'; În- 6
tru aceaea zi sprejeniiam cu mîna Mea pre ei, ca
să scoţ pre ei den pămîntul Eghipetului către pă-
mîntul carele am gătit lor, pămînt ce cură mia-

7 re şi lapte, fagur iaste dicît tot pămîntul. Şi
am zis către ei: 'Fieştecarele urîciunile ochilor
lui să leapede şi întru tocmealele Eghipetului
nu vă pîngărîţi. Eu – Domnul Dumnezeul vos-
8 tru!' Şi s-au depărtat de la Mine şi n-au
vrut să Mă asculte pre Mine; fieştecarele urî-
ciunile ochilor lui n-au lepădat şi tocmealele
Eghipetului n-au părăsit; şi ziş a vărsa mînia
Mea preste ei şi ca să obîrşăsc urgia Mea întru
9 ei în mijlocul Eghipetului. Şi am făcut ca
numele Mieu mai mult să nu să pîngărească
înaintea limbilor cărora sînt ei în mijlocul lor,
întru carii M-am cunoscut către ei înaintea
lor, ca să-i scoţ pre ei den pămîntul Eghipetu-
10 lui. Şi am scos pre ei den pămîntul Eghipe-
11 tului, şi am adus pre ei la pustiiu. Şi am dat
lor poruncile Meale, şi direptăţile Meale am
arătat lor, în ce chip ar face pre eale omul şi va
12 trăi întru eale. Şi simbetele Meale am dat
lor, ca să fie spre sămn între Mine şi între ei,
ca să cunoască ei pentru că Eu-s Domnul, Cel
ce svinţesc pre ei'. Şi am zis către casa lui
Israil la pustiiu: 'Întru poruncile Meale mear-
geţ şi direptăţile Meale păziţi ca să le faceţ pre
eale, care va face pre eale omul şi va trăi întru
13 eale'. Şi M-au amărît pre mine casa lui
Israil în pustiiu, întru poruncile Meale n-au
mers şi direptăţile Meale le-au lepădat, carele
va face pre eale om, şi va trăi întru eale; şi
simbetele Meale le-au spurcat foarte; şi ziş ca
să vărs mînia Mea preste ei în pustiiu, ca să-i
14 topesc pre ei. Şi am făcut pentru ca mai
mult numele Mieu să nu să spurce înaintea
limbilor cărora am scos pre ei înaintea ochilor
15 lor. Şi Eu am rădicat mîna Mea preste ei în
pustiiu, ca mai mult să nu-i bag pre ei la
pămîntul carele am dat lor, pămînt ce cură
miare şi lapte, fagur iaste decît tot pămîn-
16 tul. Căci direptăţile Meale au lepădat, şi
întru poruncile Meale n-au mers, şi sîmbetele
Meale le spurca, şi denapoia gîndurilor ine-
17 milor lor mergea. Şi nu să îndură ochiul
Mieu de ei ca să-i sting pre ei, şi n-am făcut lor
18 spre concenire în pustiiu. Şi am zis către
fiii lor în pustiiu: Întru legiuirile părinţilor
voştri nu meargeţi, şi direptăţile lor nu păziţi,
şi întru tocmealele Eghipetului nu vă ameste-
19 caţi împreună, şi nu vă pîngărîţ. Eu – Dom-
nul Dumnezeul vostru, şi întru poruncile
Meale umblaţ, şi direptăţile Meale păzîţ, şi
20 le faceţi pre eale. Şi sîmbetele Meale
svinţîţ, şi fie întru sămn între mijlocul Mieu
şi al vostru, ca să cunoaşteţ pentru că Eu
21 sînt Domnul Dumnezeul vostru'. Şi Mă
amărîră şi feciorii lor: întru poruncile
Meale n-au mers, şi direptăţile Meale n-au
păzit ca să le facă pre eale, care va face pre
eale omul şi va trăi întru eale; şi sîmbetele
Meale le spurca foarte; şi ziş ca să vărs mînia
Mea preste ei, ca să săvîrşesc urgia Mea
preste ei în pustiiu. Şi am făcut pentru ca 22
numele Mieu mai mult nu să va spurca înain-
tea limbilor lor cărora am scos pre ei înaintea
ochilor lor. Şi Eu am rădicat mîna Mea 23
preste ei în pustiiu ca să-i răsipesc pre ei întru
limbi şi să-i împrăştiesc pre ei pren
ţări, Căci direptăţile Meale n-au făcut, şi 24
poruncile Meale au lepădat, şi întru poruncile
Meale n-au mers întru eale, şi sîmbetele
Meale le spurca, şi denapoia gîndurilor părin-
ţilor lor era ochii lor. Şi am dat lor porunci 25
nu bune şi direptăţ întru carele nu vor trăi
întru eale. Şi voiu pîngări pre ei întru obi- 26
ceaiurile lor, mergînd Eu, tot cel ce deşchide
zgăul, pentru ca să-i sting pre ei; pentru ca să
cunoască că Eu sînt Domnul. Pentru aceaea 27
grăiaşte către casa lui Israil, fiiul omului, şi
vei grăi către ei: 'Aceastea zice Adonai
Domnul: 'Pînă într-aceasta M-au scîrbit pre
Mine părinţii voştri întru greşalele lor întru
carele au greşit întru Mine. Şi am băgat pre 28
ei la pămîntul carele am rîdicat mîna Mea ca
să-l dau pre el lor; şi văzură toată măgura
înaltă şi tot lemnul umbros, şi au jirtvuit acolo
dumnezăilor lor, şi au rînduit acolo miros de
bună-mirositura lor, şi au făcut acolo turnă-
rile lor. Şi am zis către ei: 'Ce iaste Avama 29
de întraţi voi acolo?' Şi au numit numele lui
Avama pînă în ziua de astăzi'. Pentru 30
aceaea, zi către casa lui Israil: 'Aceastea zice
Adonai Domnul Dumnezău: 'De vreame ce
întru fărădelegile părinţilor voştri vă pîngă-
riţi şi denapoia urîciunilor voastre voi
curviţi, Şi întru începăturile dărilor 31
voastre, întru osăbirile fiilor voştri cu foc voi
vă pîngăriţi, întru toate gîndurile voastre pînă
în ziua de astăzi, şi Eu voiu răspunde voao,
casa lui Israil? Viu Eu – zice Adonai Domnul –
de voiu răspunde voao Şi de să va sui 32
preste duhul vostru acesta. Şi nu va fi în ce
chip ziceţi voi: 'Fi-vom ca limbile şi ca fealiurile
pămîntului a sluji la leamne şi la pietri!' Şi 33
pentru aceaea, viu Eu – zice Adonai Domnul –
de nu adevărat cu mînă tare, şi cu braţ înalt,
şi cu mînie vărsată voiu împărăţi preste
voi. Şi voiu scoate pre voi den noroade şi 34
voiu priimi pre voi den ţări, unde v-aţi răsipit
întru eale, cu mînă tare şi cu braţ înalt întru
mînie vărsată. Şi voiu aduce pre voi la pus- 35
tiiul noroadelor şi Mă voiu judeca către voi
acolo faţă către faţă. În ce chip M-am jude- 36
cat către părinţii voştri în pustiiu, cînd am
scos pre ei den pămîntul Eghipetului,

aşa voiu judeca pre voi – zice Domnul Dum-
37 nezău. Şi voiu treace pre voi pre supt toia-
38 gul Mieu şi voiu băga pre voi cu număr. Şi
voiu aleage dentru voi pre cei necuraţi şi pre
cei depărtaţi, pentru căci dentru nemernici-
rea lor voiu scoate pre ei, şi la pămîntul lui
Israil nu vor întra, şi veţi conoaşte că Eu sînt
39 Domnul Dumnezău. Şi voi, casa lui Israil,
aceastea zice Domnul Dumnezău: Fieşteca-
rele tocmealele lui rîdicaţi, şi după aceasta de
veţi asculta voi şi numele Mieu cel sfînt nu-l
veţ mai spurca încă cu darurile voastre şi cu
40 tocmealele voastre. Căci preste măgura
cea sfîntă a Mea, preste măgura cea înaltă a
lui Israil – zice Domnul Domnul –, acolo vor
sluji Mie toată casa lui Israil desăvîrşit; şi
acolo voiu priimi pre ei, şi acolo voiu socoti
începăturile voastre şi începăturile osăbirilor
41 voastre, întru toate sfinţirile voastre. Cu
miros de bună mirosire priimi-voiu pre voi
cînd voiu scoate Eu pre voi den noroade şi a
vă priimi pre voi den ţări în carele v-aţi răsipit
întru eale şi Mă voiu sfinţi întru voi înaintea
42 ochilor noroadelor. Şi veţi cunoaşte că Eu
sînt Domnul, băgînd Eu pre voi la pămîntul lui
Israil, la pămîntul la carele am rîdicat mîna
43 Mea ca să-l dau pre el părinţilor voştri. Şi
vă veţi aduce aminte acolo de căile voastre,
întru carele v-aţi pîngărit întru eale, şi veţi
bate obrazele voastre întru toate strîmbătăţile
44 voastre. Şi veţi cunoaşte că Eu sînt Dom-
nul, făcînd Eu aşa voao ca numele Mieu să nu
să spurce după căile voastre ceale reale şi
după tocmealele voastre ceale stricate, casa
45 lui Israil, – zice Adonai Domnul'". Şi să
făcu cuvîntul Domnului cătră mine, zicînd:
46 „Fiiul omului, întăreaşte obrazul tău preste
Theman şi priveaşte preste Dagon şi proro-
ceaşte preste dumbrava cea povăţuitoare a lui
47 Naghev. Şi vei grăi dumbrăvii Naghevului:
'Auzi cuvîntul Domnului! Aceastea zice Dom-
nul Domnul Dumnezău: 'Iată, Eu aprinzu în
tine foc şi va mînca întru tine tot lemnul
vearde şi tot lemnul uscat; nu să va stînge
para cea ce s-au aţîţat şi va arde de tot întru ea
48 toată faţa, de la austru pînă la crivăţ. Şi va
conoaşte tot trupul că Eu, Domnul, am aţîţat
49 pre el şi nu se va stinge'". Şi ziş: „Nici într-un
chip, Doamne, Doamne! Ei zicu cătră mine:
'Nu iaste pildă zicîndu-se aceasta?'".

CAP XXI

1 Şi să făcu cuvîntul Domnului cătră
2 mine, zicînd: „Fiiul omului, întă-
reaşte obrazul tău preste Ierusalim şi
priveaşte preste sfintele lor şi vei
proroci preste pămîntul lui Israil.
3 Aceastea zice Domnul Dumnezău: 'Iată, Eu
cătră tine şi voiu scoate cuţitul Mieu den teaca
lui şi voiu piarde dentru tine pre cel fără de
leage şi pre cel nedirept. Pentru care voiu 4
piarde de tot dentru tine pre cel strîmb şi pre
cel fără de leage, aşa va ieşi cuţitul Mieu den
teaca lui preste tot trupul, de la apiliot pînă la
crivăţ. Şi va cunoaşte tot trupul pentru că 5
Eu, Domnul, am zmult cuţitul Mieu den teaca
lui şi nu se va întoarce încă'. Şi tu, fiiul 6
omului, suspină întru zdrobirea mijlocului tău
şi în chinuri vei suspina înaintea ochilor
lor. Şi va fi de vor zice cătră tine: 'Pentru 7
care lucru tu suspini?' Şi vei zice: 'Pentru
veaste, pentru căci vine, şi să va înfrînge toată
inima, şi toate mîinile se vor slobonogi, şi va
înţepeni tot trupul şi tot duhul, şi toate coap-
sele să vor pîngări de umezală, iată vine şi va
fi – zice Domnul Dumnezău'". Şi să făcu 8
cuvîntul Domnului cătră mine, zicînd: „Fiiul 9
omului, proroceaşte şi vei grăi: 'Aceastea zice
Adonai Domnul'. Zi: 'Sabie, sabie, ascute-te
şi te mînie, Pentru ca să junghi jungheri; 10
ascute-te pentru ca să te faci spre sclipire, gata
spre deznodare, junghe, ocăraşte, pune tot
lemnul. Şi au dat pre ea gata a ţinea în mîi- 11
nile lui, ascuţitu-s-au sabia, iaste gata a să da
ea la mîinile celui ce împunge'. Strigă şi te 12
vaietă, fiiul omului, căci aceasta s-au făcut
întru nărodul Mieu, aceasta întru toţi povăţui-
torii lui Israil; vor nemernici, spre sabie s-au
făcut nărodul Mieu; pentru aceaea plesneaşte
în mîna ta. Căci s-au îndireptat şi încă de se 13
va lepăda şi fealiu nu iaste – zice Domnul
Domnul. Şi tu, fiiul omului, proroceaşte şi 14
plesneaşte mîna preste mînă şi îndoiaşte sabia, a
treia sabie de rane iaste, sabia ranelor cea mare,
şi vei spăminta pre ei. Pentru ca să să înfrîngă 15
inima, şi să vor înmulţi cei ce slăbesc în toată
poarta lor, dau-se spre junghearea sabiei,
bine s-au făcut spre sclipire, bine s-au făcut
spre jungheare, şi treci. Ascute-te den na 16
dreapta şi den na stînga, oriunde se va rădica
faţa ta. Şi Eu încă voiu ţinea mîna Mea 17
cătră mîna Mea şi voiu slobozi mînia Mea; Eu,
Domnul, am grăit". Şi să făcu cuvîntul 18
Domnului cătră mine, zicînd: „Şi tu, fiiul 19
omului, rînduiaşte ţie doao căi a întra sabia
împăratului Vavilonului; dentru o ţară vor ieşi
doao începături şi mîna vor găti la începătura
căii cetăţii, la începutul căii vei rîndui, Şi tu 20
găteaşte şi rînduiaşte cale ca să între sabie
în Ravvath, în fiii lui Ammon, şi în Iudea, şi
în Ierusalim, în mijlocul lui. Pentru că va 21
sta împăratul Vavilonului la calea cea
veache, la începutul celor doao căi, ca să
vrăjască vrajă, ca să undeaze toiag, şi a
întreba întru ceale cioplite, şi a socoti
Den direapta lui; şi să făcu vrăjitorie asupra 22

Ierusalimului, ca să puie şanţ şi a deşchide
gura cu strigare, a nălţa glas cu strigare, a
pune şanţu la porţile ei şi a pune pămînt şi a
23 zidi stări de săgeţi. Şi el lor – ca cînd ar
vrăji vrajă înaintea lor; şi el aducînd aminte
24 strîmbătăţile lui a le pomeni. Pentru
aceaea, aceastea zice Domnul Domnul Dum-
nezău: 'Pentru căci aţ pomenit strîmbătăţile
voastre, descoperindu-se necurăţiile voastre,
ca să să vază păcatele voastre întru toate
necurăţiile voastre, întru tocmealele voastre,
pentru care aţ pomenit, întru acealea vă veţ
25 prinde. Şi tu, pîngărite, fără de leage povă-
ţuitoriule lui Israil, căruia vine ziua, în vrea-
mea strîmbătăţii săvîrşitul, aceastea zice
Domnul Domnul: 'Ia chivăra şi leapădă
cununa, ea nu ca aceasta va fi, smerit-ai pre
26 cel înalt şi ai înălţat pre cel smerit. Strîm-
bătate, strîmbătate pune-o-voiu pre ea; nici
ea ca aceasta va fi, pînă unde va veni la care să
27 cade, şi voiu da lui'. Şi tu, fiiul omului, pro-
28 roceaşte şi vei zice: 'Aceastea zice Domnul
Domnul Dumnezău către fiii lui Ammon şi
către ocara lor'. Şi vei zice: 'Sabie, sabie
zmultă spre jungheare şi zmultă spre conce-
29 nire, rădică-te, pentru ca să sclipeşti Întru
vedearea ta cea deşartă şi vrăjind tu minciuni,
ca să dea pre tine preste grumazii răniţilor
celor fără de leage, cărora au venit ziua, în
30 vreamea strîmbătăţii săvîrşit. Întoarce-te
în teaca ta şi să nu poposeşti în locul acesta
carele te-ai născut, în pămîntul tău judeca-
31 voiu pre tine. Şi voiu vărsa preste tine
urgia Mea; cu focul urgiei Meale sufla-voiu
preste tine şi voiu da pre mînile bărbaţilor
celor varvari ce meşterşuguiesc stricăciune.
32 În foc vei fi mîncare, sîngele tău va fi în mijlo-
cul pămîntului tău; nu să va face ţie pomenire,
pentru căci Eu, Domnul, am grăit'".

CAP XXII

1 Şi să făcu cuvîntul Domnului către
2 mine, zicînd: „Şi tu, fiiul omului,
au judeca-vei cetatea sîngiurilor? Şi
arată ei toate fărădelegile ei, şi vei
3 grăi: 'Aceastea zice Domnul Dom-
nul Dumnezeu: 'O, cetatea care verşi sîngiuri
în mijlocul ei, ca să vie vreamea ei, şi făcînd
gînduri asupra ei ca să pîngărească pre ea!
4 Cu sîngele lor carele ai vărsat ai căzut, şi întru
gîndurile tale carele făceai te pîngăriiai, şi ai
apropiat zilele tale, şi ai adus vreamea anilor
tăi. Pentru aceaea, dat-am pre tine întru
ocară limbilor şi spre batjocură la toate ţările
5 Ceale ce să apropie către tine şi ceale ce-s
departe de tine, şi vor batjocuri întru tine:
'Necurată e cea numită şi multă întru fărăde-
6 leage'. Iată povăţuitorii casei lui Israil,
fieştecarele către rudeniile lor să frămîntă
într-un loc ţie, pentru ca să vearse sînge.
Pre tată şi pre maică grăiia de rău întru tine şi 7
către cel prişleţ să purta cu strîmbătăţi întru
tine, pre sărăiman şi pre văduvă asupriia
întru tine. Şi svintele Meale defăima şi 8
sîmbetele Meale spurca întru tine. Bărbaţi 9
tîlhari era întru tine, pentru ca să vearse întru
tine sînge, şi preste măguri mînca întru tine,
necurate făcea întru tine. Ruşinea tatălui 10
descoperiră întru tine şi întru necurăţii pre
cea ce are pre sine smeriia întru tine. Şi 11
fieştecarele pre muiarea aproapelui lui păgî-
nit-au, şi fieştecarele pre nora lui pîngăriia cu
necurăţii, şi fieştecarele pre sora lui şi pre
fata tatălui lui smeriia întru tine. Daruri lua 12
întru tine, pentru ca să vearse sînge; camătă
şi adaos lua întru tine; şi ai concenit conceni-
rea răutăţii tale, cea dentru asupreală, şi pre
Mine M-ai uitat – zice Domnul Domnul.
Iară de voiu lovi mîna Mea către mîna Mea, 13
preste carii să ispräveaşte care ai făcut şi
preste sîngeriurile tale ceale făcute în mijlocul
tău, De va suferi inema ta? De vor ţinea 14
mînile tale în zilele care Eu fac întru tine? Eu,
Domnul, am grăit, şi voiu face, şi te voiu răsipi
întru limbi, Şi te voiu împrăştia în ţări, şi 15
va lipsi necurăţia ta dentru tine, Şi voiu 16
moşteni de tot întru tine înaintea limbilor, şi
veţi cunoaşte că Eu sînt Domnul'". Şi să 17
făcu cuvîntul Domnului către mine, zicînd:
„Fiiul omului, iată, făcutu-s-au Mie casa lui 18
Israil amestecaţ tot cu aramă, şi cu cositoriu,
şi cu fier, şi cu plumb, în mijlocul cuptoriului
argintului amestecată iaste. Pentru aceaea, 19
zi: 'Aceastea zice Domnul Domnul: 'Pentru 20
căci v-aţi făcut toţi într-o amestecătură,
pentru aceaea, iată, Eu priimesc pre voi în
mijlocul Ierusalimului, în ce chip priimeaşte
argintul, şi arama, şi fierul, şi cositoriul, şi
plumbul în mijlocul cuptoriului, a sufla la el
foc a să topi; aşa voiu priimi cu urgia Mea, şi
voiu aduna, Şi voiu topi pre voi, şi voiu 21
sufla preste voi cu focul urgiei Meale, şi vă veţ
topi în mijlocul lui. În ce chip să topeaşte 22
argintul în mijlocul cuptoriului, aşa vă veţi
topi în mijlocul lui, şi veţi cunoaşte pentru căci
Eu, Domnul, am vărsat mînia Mea preste voi'".
Şi să făcu cuvîntul Domnului către mine, 23
zicînd: „Fiiul omului, zi lui: 'Tu eşti pămîn- 24
tul cela ce nu să udă, nici ploaie să va pogorî
preste tine în ziua urgiei. Căruia povăţuito- 25
rii în mijlocul lui – ca leii ceia ce răcnesc apu-
cînd hrăpiri, sufletele mistuind cu asupreală,
cinste luînd cu strîmbătate, şi văduile tale

26 înmulțitu-s-au în mijlocul tău. Și preoții lui
au defăimat leagea Mea și spurca sfintele
Meale; între cel sfînt și între cel spurcatu nu
osebiia, și între mijlocul celui necuratu și celui
curatu nu despărțiia; și de la sîmbetele Meale
acoperiia ochii lor, și sîmbetele Meale le
27 spurca în mijlocul lor. Boiarii lui în mijlo-
cul lui – ca lupii hrăpind hrăpituri, ca să
vearse sînge, pentru ca cu lăcomie să lăco-
28 mească. Și prorocii lui ucigînd pre ei vor
cădea, văzînd deșarte, vrăjind minciuni,
zicînd: 'Aceastea zice Adonai Domnul', și
29 Domnul n-au grăit. Norodul pămîntului
storcînd strîmbătate și hrăpind hrăpiri, pre
sărac și pre measer asuprindu-l și cătră
cel nemearnic neîntorcîndu-se cu judecată.
30 Și cercam dentru ei bărbat purtîndu-se dirept
și ca să stea despre fața Mea cu tot denadinsul
în vreamea urgiei, ca nu desăvîrșit să-l stingă
31 pre el, și n-am aflat. Și am vărsat pre el
mînia Mea, în focul urgiei Meale, ca să-i con-
cenescu pre ei, căile lor la capetele lor le-am
dat – zice Domnul Domnul'".

CAP XXIII

1 Și să făcu cuvîntul Domnului cătră
2 mine, zicînd: „Fiiul omului, doao
3 muieri era feate unii maice. Și au
curvit la Eghipetu; întru tinereațele
lor curvit-au, acolo au căzut țițele lor
4 și acolo ș-au stricat fecioria. Și numele lor:
Oola, cea mai bătrînă, și Ooliva – sora ei; și
s-au făcut Mie și născură fii și feate; și numele
lor: Samaria era Oola și Ierusalimul era
5 Ooliva. Și curvi Oola de la Mine și au pus
preste ibovnicii ei, preste assirianii ceia ce să
6 apropia de ea, Îmbrăcați cu vinete, povă-
țuitori și voivozi, voinici aleși toți, călăreți
7 încălecînd cai. Și au dat curvia ei preste ei,
cei aleși ai asirianilor toți, și preste toți preste
carii au pus preste ei; cu gîndurile lor să pîn-
8 găriia. Și curvia ei cea de la Eghipet n-au
părăsit, căci cu ea dormiia în tinereațele ei; și
ei i-au stricat fetia ei și au vărsat curvia lor
9 preste ea. Pentru aceaea am dat pre ea la
mînile ibovnicilor ei, la mînile feciorilor asi-
10 rianilor, asupra cărora să punea. Aceștea
au descoperit rușinea ei, fiii și featele ei au
luat, și pre ea cu sabia au omorît, și s-au făcut
graiu întru muieri, și au făcut izbîndiri întru
11 ea la featele ei. Și au văzut sora ei, Ooliva,
și au stricat punerea ei deasupra mai mult decît
12 ea Și curvia ei, mai mult decît curvia sororii ei;
preste fiii assirianilor au pus povățuitori și voi-
vozi aproape de dînsa, îmbrăcați cu bune țesute,
călăreți încălecînd cai, tineri aleși toți. Și 13
văzuiu că s-au pîngărit o cale dentr-amîn-
doao. Și adaose cătră curvia ei și văzu băr- 14
bați zugrăviți pre păreate, chipurile haldeilor
zugrăvite cu condeiul, Încinși cu împistri- 15
turi preste mijlocele lor și chivere văpsite
preste capetele lor, vedeare întreită tuturor,
asămănarea fiilor Vavilonului, haldeilor, ai
pămîntului moșiei lor. Și să puse asupra 16
lor cu vedearea ochilor ei și au trimis soli
cătră ei, la pămîntul haldeilor. Și au venit 17
cătră ea fiii Vavilonului, la așternutul poposi-
torilor, și pîngăriia pre ea întru curvia ei și să
pîngări întru ei și să depărtă sufletul ei de la
dînșii. Și descoperi curvia ei și descoperi 18
rușinea ei, și să depărtă sufletul Mieu de la ea
în ce chip s-au depărtat sufletul Mieu de la
sora ei. Și ai înmulțit curvia ta, a pomeni 19
zilele tinereațelor tale, întru carele ai curvit la
Eghipet. Și te-ai pus preste haldei, cărora 20
era ca ale măgarilor cărnurile lor, și boașe ca
de cai boașele lor. Și ai socotit fărădeleagea 21
tinereațelor tale, carele ai făcut la Eghipetu la
poposirea ta, unde au căzut țițele tinereațelor
tale. Pentru aceaea, Ooliva, aceastea zice 22
Domnul Domnul: Iată, Eu rădic pre ibovnicii
tăi asupra ta, de la carii s-au depărtat sufletul
tău de la ei, și voiu aduce pre ei asupra ta de
premprejur: Pre fiii Vavilonului și pre toți 23
haldeii, Facuth și Sie și Cuth și pre toți fiii
assiriilor împreună cu ei, tinerii aleș povățui-
tori și voivozi, pre toți întreiți și numiți, călă-
riți pre cai toți. Veni-vor asupra ta de la 24
crivăț cară și roate cu gloată de noroade, scu-
turi și pavețe, și vor pune pază preste tine
împrejur; și voiu da înaintea feații lor judecată
și vor izbîndi pre tine întru judecățile
lor. Și voiu da rîvnirea Mea întru tine și vor 25
face împreună cu tine cu urgie de mînie; nasul
tău și urechile tale vor tăia și pre cei rămaș ai
tăi cu sabie îi vor lovi; aceștea pre fiii tăi și pre
featele tale vor lua, și pre cei rămaș ai tăi cu
foc îi vor topi. Și te vor dezbrăca de îmbră- 26
cămintea ta, și vor lua vasele ceale de fala
ta. Și voiu întoarce păgînătățile tale de la 27
tine și curvia ta den pămîntul Eghipetului, și
nu vei rîdica ochii tăi preste ei, și de Eghipet
nu-ț vei mai aduce aminte încă. Pentru căci 28
aceastea zice Domnul Domnul: Iată, dau pre
tine la mînile celora ce-i urăști, de la carii
s-au depărtat sufletul tău de la ei. Și vor 29
face întru tine cu urîciune, și vor lua toate
trudele tale și ostenealele tale, și vei fi des-
puiată și grozăvită, și să va descoperi ru-

șinea curviei tale întru necurăția ta. Și curvia
30 ta Făcut-au aceastea ție, cînd curviiai tu
denapoia limbilor și te pîngăriiai întru gîndu-
31 rile lor. În calea surorii tale ai mers, și voiu
da păharul ei la mînile tale. Aceastea zice
32 Domnul Domnul: Păharul șurorii tale vei
bea, cel adînc și cel larg, va fi spre rîs și spre
batjocură, cel ce prisosească a să săvîrși.
33 De beție și de leșinare te vei împlea, păharul
stingerii și al pustiirii, păharul surorii tale,
34 Samariei. Și-l vei bea pre el și-l vei
scură, și sărbătorile și lunile ceale noao ale
ei le voiu întoarce, pentru căci Eu am grăit
35 – zice Adonai Domnul. Pentru aceaea,
aceastea zice Adonai Domnul: Pentru care ai
uitat pre Mine și ai lepădat pre Mine denapoia
trupului tău, și tu ia necurăția ta și curvia
36 ta'". Și zise Domnul către mine: „Fiiul
omului, judeca-vei pre Ola și pre Oliva și vei
37 vesti lor fărădelegile lor! Căci precurviia și
sînge – în mînile lor, cu gîndurile lor curviia,
și fiii lor carii au născut Mie îi petrecea lor
38 pren foc. Și aceastea au făcut Mie: sfintele
Meale pîngăriia în ziua aceaea și sîmbetele
39 Meale spurca. Și junghind ei pre fiii lor
idolilor lor, și întra la sfintele Meale în zilele
acealea, ca să le spurce pre eale, și iată, așa
40 făcea în mijlocul casii Meale. Și căci bărba-
ților celor ce vin de departe, la carii olăcari
trimitea către ei, și cum veniia ei, îndată te
scăldai și-ți încondeiai ochii și te împodobiiai
41 cu podoabă. Și șădeai pre pat așternut, și
masă împodobită – înaintea feații ei, și tămîia
Mea și untdelemnul Mieu să veseliia întru
42 ei. Și glas de asămănare răspundea, și
către bărbaț den mulțimea oamenilor ce era
veniți plini de vin den pustiiu, și le punea bră-
țări la mînile lor și cunună de falã pre cape-
43 tele lor. Și am zis: 'Nu întru aceastea prea-
curvescu? Și faptele curviei și ea au curvit'.
44 Și mergea către ea în ce chip merg către
muiarea curvă, așa întra către Oola și către
45 Ooliva, ca să facă fărădeleage. Și bărbaț
direpți, ei vor izbîndi pre eale cu izbînda celor
preacurve și cu izbîndirea sîngelui, căci prea-
46 curve sînt, și sînge – în mînile lor. Căci
aceastea zice Domnul Domnul: Scoate pre ei
gloate și dă preste eale turburare și jehuire.
47 Și ucide cu pietri preste eale, cu pietri de
noroade, și vor preaîmpunge pre eale cu
sabiile lor; pre fiii lor și pre featele lor vor
48 omorî, și casele lor cu foc vor arde. Și voiu
întoarce necurăția den pămînt, și să vor certa
toate muierile, și nu vor face după necurățiile
49 lor. Și să va da necurăția voastră preste
voi, și păcatele gîndurilor voastre veț lua; și
veți conoaște că Eu sînt Domnul Domnul'".

CAP XXIV

i să făcu cuvîntul Domnului către 1
mine, în anul al noualea, în luna a
zeacea, la a zeacea a lunii, zicînd:
„Fiiul omului, scrie-ț ție întru zi den 2
ziua aceasta, dentru carea au răzimat
împăratul Vavilonului preste Ierusalim, den
ziua de astăzi. Și zi către casa cea ce amă- 3
rește pildă și vei grăi către ei: 'Aceastea zice
Domnul Domnul: 'Pune căldarea și toarnă 4
într-însa apă, și pune într-însa despicăturile
ei, toată despicătura bună: fluierul și umărul
tăiate de pe lîngă oase, Dentru alease dobi- 5
toace fiind luate, și arde dedesuptul lor oasele,
deaderă undă și să fiarsără oasele ei în mijlo-
cul ei'. Pentru aceaea, aceastea zice Adonai
Domnul: 'O, cetate a sîngiurilor, căldare 6
întru carea iaste rugină întru ea și rugina n-au
ieșit dentr-însa! După mădulariul ei au scos,
n-au căzut preste ea sorțu. Căci sîngele ei 7
în mijlocul ei iaste, pre piatră neatedă am pus
pre el, n-am vărsat pre el pre pămînt ca să-l
acopere pămîntul. Ca să să suie mînie spre 8
izbîndire, a să izbîndi dat-am sîngele ei pre
piatră neatedă, ca să nu acopere pre
el. Pentru aceaea, aceastea zice Adonai 9
Domnul: 'Vai, cetatea sîngiurilor, și Eu voiu
mări tăciunele. Și voiu înmulți leamnele, și 10
voiu ațîța focul, pentru ca să să topească căr-
nurile și să va împuțina zama, și oasele să vor
fărîma. Și va sta pre cărbunii ei, fiarse-le 11
pentru ca să să arză și să să înfierbînte,
pentru ca să să prăjască arama ei; și să va topi
în mijlocul ei necurăția ei și să va sfîrși rugina
ei. Și nu va ieși dentru ea, multă e rugina 12
ei, și să va rușina rugina ei. Întru necurăția 13
ta, undezare, pentru care te pîngăriiai tu și nu
te-ai curățit de necurăția ta; și ce de nu te vei
curăți pînă unde voiu împlea mînia Mea întru
tine. Eu, Domnul, am grăit: Și va veni și 14
voiu face; nu voiu osebi, nici voiu milui:
după căile tale și după tocmealele tale jude-
ca-te-voiu – zice Adonai Domnul –, pentru
aceaea Eu te voiu judeca, după sîngiurile tale și
după gîndurile tale judeca-te-voiu, cea necurată,
cea numită și multă a amărîrea'". Și să făcu 15
cuvîntul Domnului către mine, zicînd: „Fiiul 16
omului, iată, Eu iau de la tine poftele ochilor
întru rînduiala războiului, nu te vei tăia, nici
te vei plînge. Suspinul sîngelui plînsul mij- 17
locului iaste; nu va fi părul tău împletit preste
tine și ciobotele tale în picioarele tale; nu te
vei mîngîia cu buzele lor și pîinea oamenilor
nu vei mînca". Grăit-am către norod dime- 18
neața, în ce chip au poruncit mie, și au murit
muiarea mea seara; și am făcut dimeneața în ce

19 chip mi s-au poruncit. Şi zise cătră mine
norodul: „Nu ne spui noao ce sînt aceastea ce
20 faci tu?" Şi ziş cătră ei: „Cuvîntul Domnului
21 fu cătră mine, zicînd: 'Zi cătră casa lui
Israil: 'Aceastea zice Adonai Domnul: Iată, Eu
spurc svintele Meale, semeţia puterii voastre,
poftele ochilor voştri şi pentru carele nu să
îndură sufletele voastre; şi fiii voştri, şi featele
voastre, pre carii aţi părăsit, cu sabie vor
22 cădea. Şi veţ face în ce chip am făcut:
despre rostul lor nu vă veţi mîngîia şi pîinea
23 bărbaţilor nu o veţ mînca. Şi chicile voas-
tre – pre capul vostru, şi ciobotele voastre – în
picioarele voastre; nici veţi tîngui, nici veţi
plînge; şi vă veţi topi întru strîmbătăţile
voastre şi nu veţi mîngîia fieştecarele pre fra-
24 tele său. Şi va fi Iezechiil voao întru mi-
nune; şi toate cîte au făcut faceţ, cînd vor veni
aceastea; şi veţi cunoaşte că Eu sînt Adonai
25 Domnul'. Şi tu, fiiul omului, în ziua carea
iau vîrtutea lor de la ei, înălţarea laudei lor,
poftele ochilor lor şi semeţia sufletului lor,
26 pre fiii lor şi pre featele lor, În ziua aceaea
veni-va cel ce să mîntuiaşte cătră tine, ca să
27 spuie ţie la urechi; În ziua aceaea deşchide-
se-va gura ta cătră cel ce hălăduiaşte, şi vei grăi,
şi nu te vei mai asurzi încă, şi vei fi lor întru mi-
nune; şi vor cunoaşte că Eu sînt Domnul'".

CAP XXV

1 Şi să făcu cuvîntul Domnului cătră
2 mine, zicînd: „Fiiul omului, întă-
reaşte obrazul tău spre fiii lui Ammon
3 şi proroceaşte spre ei. Şi vei zice
fiilor ~~Ammon~~: 'Auziţi cuvîntul lui
Adonai Domnul. Aceastea zice Adonai Dom-
nul:' Pentru căci v-aţ bucurat de sfintele
Meale, căci s-au pîngărit, şi de pămîntul lui
Israil, căci s-au stins, şi de casa Iudei, căci au
4 mersu întru robire, Pentru aceaea, iată, Eu
dau pre voi fiilor lui Chedem spre moştenire,
şi vor sălăşlui cu îndestularea lor întru tine, şi
vor da întru tine lăcaşurile lor; ei vor mînca
5 roadele tale şi ei vor bea grăsimea ta. Şi
voiu da cetatea lui Ammon spre păşune de
cămile şi pre fiii lui Ammon spre păşune de oi
şi veţ cunoaşte că Eu – Adonai Domnul.
6 Pentru căci aceastea zice Domnul Domnul:
Căci ai bătut cu mîna ta, şi ai buhnit cu picio-
rul tău, şi te-ai veselit den sufletul tău de
7 pămîntul lui Israil, Pentru aceaea, întin-
de-voiu mîna Mea preste tine, şi te voiu da în
jaf la limbi, şi te voiu piarde de tot dentru
năroade, şi te voiu piarde dentru ţări cu pier-
zare, şi vei cunoaşte că Eu sînt Domnul.
8 Aceastea zice Adonai Domnul: Pentru căci au
zis Moav şi Siir: 'Iată, ca şi toate limbile e
9 casa lui Israil şi a Iudei', Pentru aceaea,
iată, Eu deznod umărul lui Moav de la cetăţile
vîrfărilor lui, pămîntul cel ales, casa Vethiasi-
muthului, deasupra izvorului şi cetăţii pre
lîngă mare. Pre fiii lui Chedem preste fiii 10
lui Ammon dat-am lui întru moştenire, pentru
ca nu pomenire să să facă fiilor Ammon întru
limbi. Şi întru Moav voiu face izbîndire şi 11
vor cunoaşte că Eu sînt Domnul. Aceastea 12
zice Adonai Domnul: Pentru căci au făcut Idu-
mea izbîndind ei izbîndă la casa Iudei şi ţinură
minte răul şi izbîndiră certarea de la ei,
Pentru aceaea, aceastea zice Adonai Domnul: 13
Şi voiu întinde mîna Mea asupra Idumeii şi
voiu piarde tot dentr-însa, om şi dobitoc, şi
voiu face pre ea pustie, şi de la Theman
gonindu-se cu sabie vor cădea. Şi voiu da 14
izbînda Mea preste Idumea în mîna norodului
Mieu Israil; şi vor face asupra Idumeii după
urgia Mea şi după mînia Mea şi vor cunoaşte
izbîndirea Mea – zice Adonai Domnul.
Pentru aceaea, aceastea zice Adonai Domnul: 15
Pentru căci au făcut cei streini de fealiu cu
izbîndă şi au rădicat izbînda bucurîndu-se den
suflet ca să stingă pînă în veac, Pentru 16
aceaea, aceastea zice Adonai Domnul: Iată,
Eu întinz mîna Mea preste cei streini de fea-
liu, şi voiu piarde criteanii, şi voiu piarde pre
cei rămaşi, pre ceia ce lăcuiescu pre lîngă
mare. Şi voiu face întru ei izbîndire mare, 17
şi vor cunoaşte că Eu sînt Adonai Domnul,
dînd izbînda Mea preste ei'".

CAP XXVI

Şi să făcu întru al 11 an întru una a 1
lunii, făcutu-s-au cuvîntul Domnului
cătră mine, zicînd: „Fiiul omului, 2
pentru căci au zis Sor de Ierusalim:
'Bine să sfărîmă, perîră limbile, în-
toarse-să cătră mine, cea plină pustiitu-s-au'.
Pentru aceaea, aceastea zice Adonai Domnul: 3
'Iată Eu asupra ta, Sor, şi voiu aduce preste
tine limbi multe, în ce chip să suie marea întru
valurile ei. Şi vor oborî zidurile cetăţii Sor, 4
şi vor oborî turnurile tale, şi voiu vîntura
ţărîna ei de la ea, şi voiu da pre ea spre piatră
măruntă. Zbicire de mreji va fi în mijlocul 5
mării, căci Eu, Domnul, am grăit – zice Dom-
nul Domnul – şi va fi întru pradă limbilor.
Şi featele ei la cîmp cu sabie se vor omorî şi 6
vor cunoaşte că Eu sînt Domnul. Căci 7
aceastea zice Adonai Domnul: Iată, Eu aduc
preste tine, Sor, pre Navuhodonosor, împă-
ratul Vavilonului, de la crivăţu; împărat împă-
raţilor iaste, cu cai, şi cu cară, şi călăreţi, şi
adunare de limbi foarte multă. Acesta featele 8
tale ceale de la cîmpu cu sabie le va omorî, şi va
pune asupra ta strajă înainte, şi va zidi împrejur,
şi va face asupră-ţi şanţu şi împrejurare de ar-
me. Şi fuşturile lui în preajma ta va da preste 9

zidurile tale şi turnurile tale le va oborî cu sabiile
10 lui. De mulţimea cailor lui acoperi-te-va
praful lor, de glasul călăreţilor şi de roa-
tele carălor lui clăti-se-vor zidurile tale,
întrînd el pen porţile tale ca cînd are întra în
11 cetate de la cîmpu. Cu copitele cailor lui
călca-vor toate uliţile tale, pre norodul tău cu
sabie îl va omorî şi statul vîrtutei tale pre
12 pămînt va aduce. Şi va prăda putearea ta,
şi va jehui unealtele tale, şi va oborî zidurile
tale, şi casele tale ceale pohtite le va surpa, şi
pietrile tale, şi leamnele tale şi ţărîna ta în mij-
13 locul mării va băga. Şi va afunda mulţimea
cîntăreţilor tăi, şi glasul canoanelor tale nu să
14 va auzi încă întru tine. Şi te voiu da spre
piatră măruntă, zbicire mrejilor vei fi; nu te
vei mai zidi încă, căci Eu am grăit – zice Ado-
15 nai Domnul. Pentru căci aceastea zice
Domnul Domnul cătră Sor: Au nu den glasul
căderii tale zmulgîndu-se sabie în mijlocul tău
16 să vor clăti ostroavele? Şi să vor pogorî
den scaunile lor toţi boiarii den limbile mării,
şi vor lua mitrele den capetele lor, şi de îm-
brăcămintea cea împistrită a lor să vor dez-
brăca, cu spămîntare să vor spămînta; pre
pămînt vor dormi, şi să vor teame de pierza-
17 rea lor, şi vor suspina asupra ta. Şi vor lua
asupra ta plînsu, şi vor zice ţie: 'Cum ai perit
şi te-ai surpat den mare, cetatea cea lăudată,
carea s-au făcut vîrtoasă în mare, ea şi cei ce
lăcuiescu într-însa, ceaea ce au dat frica ei la
18 toţi ceia ce lăcuiescu într-însa!' Şi să vor
teame ostroavele den ziua căderii tale şi să
vor turbura ostroavele în mare de ieşirea ta.
19 Căci aceastea zice Domnul Domnul: Cînd
voiu da pre tine cetate pustiită, ca cetăţile
ceale ce nu să vor lăcui, să aduc Eu asupra ta
pre cea fără de fundu şi te va acoperi apă mul-
20 tă. Şi te voiu pogorî cătră cei ce să pogoară
în groapă, cătră norodul vacului, şi te voiu
lăcui la adîncurile pămîntului, ca un pustiiu
veacinicu, cu cei ce să pogoară în groapă,
pentru ca să nu te lăcuieşti, nici să te scoli pre
21 pămîntul vieţii. Pierzare te voiu da şi nu
vei mai fi, şi te vei cerca, şi nu te vei afla în
veac – zice Domnul Domnul'".

CAP XXVII

1 Şi să făcu cuvîntul Domnului cătră
2 mine, zicînd: „Şi tu, fiiul omului, ia
3 spre Sor plîngere. Şi vei zice cătră
Sor, ceiia ce lăcuiaşte la întrarea
mării, la scala noroadelor de la multe
ostroave: 'Aceastea zice Domnul Domnul
cătră Sor: 'Tu ai zis: 'Eu mi-am pus mie frum-
4 seaţea mea'. În inima mării lui Veelim fiii tăi
5 ţ-au pus frumseaţea. Chedru de la Inir s-au
zidit ţie, şindile de scînduri, chiparoşi de la
Livan s-au luat ca să facă catarturi. De 6
brad; de la Vasanitida au făcut vîslele tale,
besearicile tale făcutu-s-au den elefand, casă
frunzoasă, de la ostroavele Hettiimilor.
Vison cu împistritură de la Eghipet făcutu-s-au 7
ţie aşternut ca să puie prejur tine mărire şi
să te îmbrace vînăt şi mohorît, bătute s-au
făcutu veşminte ţie. Şi boiarii tăi ceia ce 8
lăcuiescu Sidonul şi aradiii s-au făcut vîslari
ţie; măiestrii tăi, Sor, carii era întru tine, aceş-
tea-s cîrmacii tăi. Cei bătrîni ai cărţilor şi 9
învăţaţii lor carii era întru tine, aceştea întă-
riia sfatul tău; şi toate vasele mării şi vîslarii
lor fură ţie spre apusurile apusurilor. Per- 10
sii şi lidiii şi leviii era întru putearea ta, bărba-
ţii cei războinici ai tăi; scuturile şi misurcile au
spînzurat întru tine, aceştea au dat mărirea
ta. Fiii aradiilor şi putearea ta preste zidu- 11
rile tale împrejur paznici în turnurile tale era;
sahaidacele lor au spînzurat de zăbrealele tale
împrejur, aceştea au săvîrşit frîmseaţele tale.
Carhidoneanii, neguţătorii tăi, de mulţimea a 12
toată putearea ta, argint, şi aur, şi aramă, şi
fier, şi cositoriu, şi plumb au dat cumpărătura
ta. Toată Elada şi ceale ce sînt alăturea 13
aceştea neguţitoriia ţie, cu suflete de oameni
şi vase de aramă au dat neguţitoria ta. Den 14
casa Thorgavei cai şi călăreţi şi muşcoi au dat
cumpărătura ta. Fiii rodeanilor, neguţăto- 15
rii tăi de la ostroave, au înmulţit neguţătoria
ta, dinţi de elifandu, şi celor ce să aducea
înlăuntru le dai plăţile tale. Oamenii negu- 16
ţitoriei tale, de mulţimea amestecăţişului tău,
în afec, zmirnă aleasă şi împistrituri de la
Tharsis şi Ramoth şi Hor au dat cumpărătura
ta. Iuda şi fiii lui Israil, aceştea-s neguţitorii 17
tăi cu vînzare de grîu şi miruri, şi casia; şi
frunte de miare, şi untdelemn, şi răşină au dat
la cel amestecat al tău. Damascul, neguţito- 18
rii tăi, den mulţimea a toată putearea ta; vin
de la Helvon şi lîni sclipicioase de la Melit.
Şi vin de Dedan şi de Ioian şi de Meozel la 19
cumpărătura ta au dat; de la Asiil fier lucrat şi
roată întru amestecătura ta iaste. Didanul 20
e neguţitorii tăi, cu dobitoace alease spre
cară. Aravia şi toţi boiarii Chidarului, aceş- 21
tea-s neguţitori: pren mînile tale, cămile, şi
miei, şi berbeci, cu carii te neguţitoriiai.
Neguţitorii de la Sava şi Ramma, aceştea-s ne- 22
guţitorii tăi: cu dulceţile ceale de frunte, şi pietri
scumpe, şi aur au dat tîrguirea ta. Harran, şi 23
Hanan, şi Dedan, aceştea-s neguţitorii tăi; şi
Savva, şi Assur, şi Halman, neguţitorii tăi,
Aducînd neguţitorie, vînăt şi mohorît, şi odoară 24

25 alease legate cu funi şi de chiparos, Corăbii,
întru ei carhidoneanii, neguţătorii tăi, în mul-
ţime întru amestecăţişul tău,şi te săturaşi şi te
26 îngreuiaş foarte, în inima mării. În apă
multă te aducea vîslarii tăi, vîntul austrului
27 te-au sfărîmat în inima mării. Era puterile
tale, şi plata ta, şi amestecaţii tăi, şi vîslarii tăi,
şi cîrmacii tăi, şi sfeatnicii tăi, şi cei amestecaţi
ai tăi dentru cei amestecaţi ai tăi, şi toţi oame-
nii cei războinici ai tăi întru tine, şi toată adu-
narea ta în mijlocul tău vor cădea în inima
28 mării, în ziua căderii tale. Cătră glasul stri-
gării tale, cîrmacii tăi cu frică să vor spămîn-
29 ta. Şi să vor pogorî den corăbiile lor toţi
vîslarii tăi, şi corăbiarii, şi păscarii mării, pre
30 pămînt vor sta. Şi vor clicui asupra ta cu
glasul lor, şi vor striga amar, şi vor pune pă-
mînt pre capul lor, şi cenuşe vor aştearne.
31 Şi vor pleşuvi asupra ta pleşuviri, şi să vor
încinge cu sac, şi vor plînge pentru tine cu
amărăciunea sufletului şi cu tînguire ama-
32 ră. Lua-vor fiii lor pentru tine plîngere, şi
vor plînge plîngere ţie: 'Care era ca Tiros [ce]
33 s-au ostoit în mijlocul mării?'. Ca ce fealiu
de plată ai aflat de la mare? Împlut-ai limbi de
mulţimea ta şi den amestecăţişul tău ai îmbo-
34 găţit pre toţi împăraţii pămîntului. Acum
te-ai zdrobit în mare, în adîncul apei, ameste-
cătura ta şi toată adunarea ta în mijlocul tău
35 au căzut. Toţi vîslarii tăi, toţi ceia ce
lăcuiesc ostroavele s-au mîhnit spre tine şi
împăraţii lor cu spămîntare s-au spămîntat şi
36 au lăcrămat faţa lor asupra ta. Neguţătorii
limbilor te-au şuierat, pierzare te făcuşi şi nu
vei mai fi în veac – zice Domnul Dumnezău'".

CAP XXVIII

1 Şi să făcu cuvîntul Domnului cătră
2 mine, zicînd: „Şi tu, fiiul omului, zi
boiarinului Tirului: 'Aceastea zice
Domnul: 'Pentru căci s-au înălţat
inima ta şi ai zis: 'Dumnezău sînt eu,
lăcuinţa lui Dumnezău am lăcuit în inima
mării', şi tu eşti om, şi nu Dumnezău, şi ai dat
3 inima ta ca inima lui Dumnezeu, Au mai
înţelept eşti tu decît Daniil? Au înţelepţii nu
4 te-au învăţat pre tine cu ştiinţa lor? Au cu
ştiinţa ta, au cu mintea ta ai făcut ţie puteare şi
5 ai făcut aur şi argint în visteriile tale? Au
întru multă ştiinţa ta şi neguţătoria ta ai
înmulţit putearea ta, înălţatu-s-au inima ta
6 întru putearea ta? Pentru aceaea aceastea
zice Domnul Domnul: De vreame ce ai dat
7 inima ta ca inima lui Dumnezău, Pentru
aceaea, iată, Eu aduc preste tine streini pierză-
tori de la limbi şi vor deşărta sabiile lor asupra ta
şi preste frumuseaţele ştiinţei tale şi vor
aştearne frumuseaţele tale Spre peire. Şi 8
te vor pogorî şi vei muri cu moartea ranelor în
inima mării. Au vei zice înaintea celora ce 9
te ucig pre tine: 'Dumnezău sînt eu', şi tu eşti
om, şi nu Dumnezău? Întru mulţimea celor ce
te rănesc. În moartea celor neobrezuiţ vei 10
muri, în mîinile streinilor, căci Eu am grăit –
zice Adonai Domnul'". Şi să făcu cuvîntul 11
Domnului cătră mine, zicînd: „Fiiul omu- 12
lui, ia plînsoare preste biruitoriul Tirului şi-i
zi lui: 'Aceastea zice Domnul Domnul: 'Tu eşti
pecetluirea asămănării plină de înţelepciune
şi cununa frumuseaţelor. Întru desfătăciu- 13
nea raiului lui Dumnezău te-ai născut; cu
toată piatra bună te-ai îmbrăcat: sardiu şi
topazion, şi zmaragdu, şi anthrac, şi zamfir, şi
iaspin, şi argint, şi aur, şi leghiriu, şi ahat, şi
amethist, şi hrisolith, şi viriliu, şi onihion; şi
de aur ai împlut visteriile tale, şi raclele tale
întru tine, den care zi te-ai zidit. Cu heru- 14
vim am dat pre tine în muntele cel sfînt al lui
Dumnezău;te-ai născut tu în mijlocul pietrilor
ceale de focu,te-ai născut Tu nevinovat în 15
zilele tale, den care zi tu te-ai zidit pînă s-au
aflat strîmbătăţile întru tine. De mulţimea 16
neguţătoriei tale împlut-ai cămărîle tale de
fărădeleagea ta, şi greşiş, şi te-ai rănit de la
muntele lui Dumnezău, şi te-au adus pre tine
heruvimul den mijlocul pietrilor de foc.
Înălţatu-s-au inima ta de frumuseaţile tale, 17
stricatu-s-au ştiinţa ta împreună cu frumu-
seaţele tale. Pentru mulţimea păcatelor tale
pre pămînt te-am lepădat, înaintea împăraţi-
lor am dat pre tine a te arăta. Pentru mulţi- 18
mea păcatelor tale şi strîmbătăţile neguţăto-
riei tale ai spurcat sfintele tale; şi voiu scoate
focu den mijlocul tău, acesta te va mînca de tot
pre tine; şi te voiu face cenuşă pre pămîntul
tău înaintea tuturor celor ce te văd. Şi toţi 19
ceia ce te ştiu întru limbi se vor mîhni spre
tine; peire te-ai făcut şi nu vei mai fi încă în
veac'". Şi să făcu cuvîntul Domnului cătră 20
mine, zicînd: „Fiiul omului, întăreaşte faţa 21
ta asupra Sidonului şi proroceaşte preste el şi
zi: 'Aceastea zice Adonai Domnul: 'Iată, Eu 22
asupra ta, Sidonule, şi Mă voiu mări întru tine
şi vei cunoaşte că Eu sînt Domnul; şi făcînd
întru tine judecăţi, şi Mă voiu sfinţi întru tine.
Şi voiu trimite asupra ta moarte, şi sînge întru 23
uliţele tale va fi, cădea-vor răniţi cu sabie
întru tine împrejurul tău; şi vor conoaşte că
Eu sînt Domnul. Şi nu vor mai fi încă casei 24
lui Israil piadecă de amărîciune şi ghimpu de
dureare de cătră toţi cei de premprejurul lor,
celor ce au necinstit pre ei; şi vor cunoaşte că Eu

25 sînt Adonai Domnul. Aceastea zice Adonai
Domnul: Şi voiu aduna casa lui Israil dentru
limbi, unde s-au răşchirat acolo, şi Mă voiu
svinţi întru ei înaintea năroadelor şi limbilor;
şi vor lăcui pre pămîntul lor, carele am dat
26 robului Mieu Iacov. Şi vor lăcui preste el cu
nădeajde, şi vor zidi case, şi vor răsădi vii, şi
vor lăcui cu nădeajde, cînd voiu face judecată
întru toţi ceia ce au necinstit pre ei întru cei ce
sînt premprejurul lor; şi vor cunoaşte că Eu
sînt Domnul Dumnezăul lor şi Dumnezăul
părinţilor lor'".

CAP XXIX

1 În anul al zeacelea, în luna a zeacea,
într-una a lunii, făcutu-s-au cuvîn-
tul Domnului către mine, zicînd:
2 „Fiiul omului, întăreaşte faţa ta
preste Faraon, împăratul Eghipetu-
lui, şi proroceaşte preste el şi preste tot Eghi-
3 petul, grăiaşte şi zi: 'Aceastea zice Domnul
Domnul: 'Iată, Eu asupra ta, Faraone, împă-
ratul Eghipetului, pre bălaurul cel mare, cela
ce şade în mijlocul rîurilor Eghipetului, pre
cela ce zice: 'Ale meale-s rîurile şi eu am făcut
4 pre eale'. Şi Eu voiu pune laţu în fălcile
tale, şi voiu lipi peştii rîului tău către aripile
tale, şi te voiu scoate pre tine den mijlocul rîu-
5 lui tău, şi pre toţi peştii rîului. Şi te voiu
oborî pre tine de pripă, şi pre toţi peştii rîului
tău; preste faţa cîmpului vei cădea şi nu te vei
aduna şi nu te vei ocroti; fiarălor pămîntului şi
pasărilor ceriului te-am dat spre mîncare.
6 Şi vor cunoaşte toţi ceia ce lăcuiesc la Eghipet
că Eu sînt Domnul, pentru căci te-ai făcut
7 toiag de trestie casei lui Israil. Cînd să
apuca de tine cu mîna lor, te-ai frînt; şi cînd
plesniia asupra lor – toată mîna, şi cînd au
odihnit asupra ta, te-ai sfărîmatu şi ai frînt lor
8 tot mijlocul. Pentru aceaea, aceastea zice
Domnul Domnul: Iată Eu aduc asupra ta sabie
9 şi voiu piarde de la tine om şi dobitoace. Şi
va fi pămîntul Eghipetului pierzare şi pustiiu,
şi vor cunoaşte că Eu-s Domnul, pentru căci
zicînd tu 'Rîurile ale meale sînt şi eu am făcut
10 pre eale', Pentru aceaea, iată Eu asupra ta
şi preste toate rîurile tale, şi voiu da pămîntul
Eghipetului spre pustiiu şi spre sabie şi peire,
de la Magdol şi Siinu şi pînă la hotarăle arapi-
11 lor. Nu va treace pren ea picior de om, şi
picior de dobitoc nu va treace pren ea, şi nu să
12 va lăcui 40 de ani. Şi voiu da pămîntul ei
spre peire în mijlocul pămîntului celui pus-
tiiu; şi cetăţile ei în mijlocul cetăţilor celor
pustiite fi-vor 40 de ani stingere; şi voiu
răsipi Eghipetul întru limbi, şi voiu vîn-
tura pre ei pren ţări. Căci aceastea zice 13
Domnul Domnul: După 40 de ani aduna-voiu
pre eghipteani de la limbi, unde s-au răsipit
acolo, Şi voiu întoarce robirea eghipteani- 14
lor şi voiu lăcui pre ei în pămîntul Pathurii, în
pămînt de unde s-au luat; şi va fi începătura
smerită. Decît toate începăturile va fi mai 15
smerită şi nu să va mai înălţa încă preste
limbi; şi împuţinaţi pre ei voiu face, ca să nu
fie ei mai mulţi întru limbi. Şi nu vor mai fi 16
întru Israil spre nădeajde ce pomeneaşte
fărădeleagea, urmînd ei denapoia inemilor lor;
şi vor cunoaşte că Eu sînt Adonai Domnul'".
Şi cînd fu la 27 de ani, într-una a lunii dentîiu, 17
fu cuvîntul Domnului către mine, zicînd:
„Fiiul omului, Navuhodonosor, împăratul 18
Vavilonului, robit-au putearea lui robire mare
asupra Tirului; tot capul pleşuvire şi tot umă-
rul zmulgînd, şi plată nu s-au făcut lui, şi pute-
rii lui asupra Tirului, şi slujbei carei au slujit
preste el. Pentru aceaea, aceastea zice 19
Domnul Domnul: 'Iată, dau lui Navuhodono-
sor, împăratul Vavilonului, pămîntul Eghipe-
tului; şi va lua mulţimea lui, şi va prăda pră-
zile lui, şi va plenui pleanul lui, şi va fi plată
puterii lui. Pentru slujba lui, carea au slujit 20
la Tir, dat-am lui pămîntul Eghipetului,
pentru cîte au făcut Mie. Aceastea zice Dom-
nul Domnul: În ziua aceaea răsări-va 21
cornu la toată casa lui Israil şi ţie voiu da gură
deşchisă în mijlocul lor; şi vor cunoaşte că
Eu-s Domnul'".

CAP XXX

Şi fu cuvîntul Domnului către mine, 1
zicînd: „Fiiul omului, proroceaşte 2
şi zi: 'Aceastea zice Adonai Domnul:
'Văietaţi-vă: 'O! O, zi!' Căce a- 3
proape e ziua şi aproape e ziua Dom-
nului, zi de noru, sfîrşitul limbilor va fi. Şi 4
va veni sabia preste Eghipet şi va fi turburare
în Ethiopia, şi vor cădea răniţi în Eghipet, şi
vor lua mulţimea lui, şi vor cădea temeliile
lui. Persi şi criteani, lidii şi livii, şi toţi cei 5
amestecaţi, şi den fiii făgăduinţii Meale întru
el cu sabie vor cădea. Aceastea zice Dom-
nul: Şi vor cădea răzimăturile Eghipetului 6
şi să va pogorî sămeţia puterii lui de la Mag-
dol pînă la Siinu; cu sabia vor cădea întru el –
zice Adonai Domnul. Şi să va pustii în mij- 7
locu de ţări stînse şi cetăţile lor în mijlocul ce-
tăţilor celor pustiite vor fi. Şi vor cunoaşte 8
că Eu sînt Domnul, cînd voiu da foc preste
Eghipet şi să vor zdrobi toţi ceia ce ajutorescu
lui. În ziua aceaea ieşi-vor vestitori de la 9
faţa Mea, sîrguindu a stinge Ethiopia; şi va
fi turburare întru ei, în ziua Eghipetului,

10 căce iată că vine. Aceastea zice Domnul
Domnul: Şi voiu piarde mulţimea eghipteani-
lor pren mîna lui Navohodonosor, împăratul
11 Vavilonului, Lui şi norodului lui, împreună
cu el, pierzători de la limbi, trimişi ca să
piarză pămîntul; şi vor deşerta toţ sabiile lor
preste Eghipet şi să va împlea pămîntul de
12 răniţi. Şi voiu da rîurile lor pustiite, şi voiu
da pămîntul în mîna celor răi; şi voiu piarde
pămîntul şi plinirea lor împreună cu plinirea
lui în mînile celor striini, căci Eu, Domnul,
13 am grăit. Căci aceastea zice Domnul Dom-
nul: Şi voiu piarde urîciunile, şi voiu potoli
pre cei măriţi de la Memfeos şi pre boiarii den
pămîntul Eghipetului, şi nu vor mai fi încă, şi
14 voiu da frică în pămîntul Eghipetului. Şi
voiu piarde pămîntul Pathurii, şi voiu da foc
preste Tanin, şi voiu face izbîndă întru Dios-
15 polis. Şi voiu vărsa mînia Mea preste Sain,
putearea Eghipetului, şi voiu piarde mulţimea
16 Memfiii. Şi voiu da foc preste Eghipet, şi cu
turburare să va turbura Sais, şi întru Diospo-
lis va fi spărtură, şi să vor vărsa apele.
17 Tinerii cetăţii Iliupoleos şi Vuvastii cu sabie
vor cădea şi muierile în robie vor mearge.
18 Şi în Tafnis va întuneca ziua, zdrobind Eu
acolo buzduganul Eghipetului; şi va peri acolo
semeţia puterii lui; şi pre el noru îl va acoperi
19 şi featele lui roabe să vor rădica. Şi voiu
face judecată în Eghipet; şi vor cunoaşte că Eu
20 sînt Domnul'". Şi cînd fu la unsprăzeacelea
an, în luna dentîiu, la şapte ale lunii, făcutu-s-au
cuvîntul Domnului către mine, zicînd:
21 „Fiiul omului, braţele lui Farao, împăratului
Eghipetului, le-am zdrobit şi iată, nu să rugă
ca să să dea leac, ca să să puie preste el
unsoare ca să să dea vîrtute, să să apuce de
22 sabie. Pentru aceaea, aceastea zice Dom-
nul Domnul: Iată, Eu preste Farao, împăratul
Eghipetului, şi voiu zdrobi braţele lui ceale
tari şi pre cei ce să bat şi pre cei ce să zdro-
23 besc, şi voiu obori sabia lui den mîna lui. Şi
voiu răsipi Eghipetul la limbi, şi voiu vîntura
24 pre ei pren ţări. Şi voiu întări braţele împăra-
tului Vavilonului, şi voiu da sabia Mea la
mînile lui, şi o va aduce pre ea preste Eghipet
şi va prăda prada ei şi va plenui pleanurile
25 ei. Şi voiu întări braţele împăratului Vavi-
lonului, iară braţele lui Farao cădea-vor; şi
vor conoaşte că Eu sînt Domnul, dînd Eu
sabia Mea la mînile împăratului Vavilonului şi
va întinde pre ea preste pămîntul Eghipetu-
26 lui. Şi voiu răsipi Eghipetul la limbi, şi voiu
vîntura pre ei pren ţări; şi vor conoaşte toţi
eghipteanii că Eu sînt Domnul'".

CAP XXXI

i fu în al 11 an, la a treia lună, într-una 1
a lunii, făcutu-s-au cuvîntul Domnu-
lui către mine, zicînd: „Fiiul omu- 2
lui, zi către Farao, împăratul Eghipe-
tului, şi mulţimei lui: 'Cu cine te-ai
asămănat pre tine cu înălţimea ta? Iată 3
Assur, chiparos den Livan, bun la odrasle, şi
deş întru acoperămînt, şi înalt la mărime; şi la
mijlocul norilor făcutu-s-au începătura lui.
Apa l-au hrănit pre el, cel fără de fund l-au 4
înălţat pre el, rîurile lui le-au adus împrejurul
răsăditurilor lui şi adunările ei au trimis la
toate leamnele cîmpului. Pentru aceasta 5
s-au înălţat mărimea lui decît toate leamnele
cîmpului, şi să înmulţiră cranghinile lui, şi să
înălţară odraslele lui, preste apă multă întin-
zîndu-să eale. În odraslele lui au încuibat 6
toate pasările ceriului, şi dedesuptul crăngilor
lui năştea toate hiarăle cîmpului, şi la umbra
lui au lăcuit toată mulţimea limbilor. Şi 7
s-au făcut frumseaţe întru înălţimea lui pen-
tru mulţimea crăngilor lui, căci s-au făcut
rădăcinile lui în apă multă. Chiparoş nu-s 8
ca aceştea în grădina lui Dumnezău, şi molidvi
nu-s aseamenea cu odraslele lui, şi brazi
nu s-au făcut aseamenea cu crangele lui; tot
lemnul în grădina lui Dumnăzău nu s-au
asămănat lui întru frumseaţele lui. Frumos 9
l-am făcut pre el pentru mulţimea crăngilor
lui; şi l-au rîvnit pre el leamnele grădinii des-
fătăciunei lui Dumnezău. Pentru aceaea, 10
ceastea zice Domnul Domnul: Pentru căci
te-ai făcut mare la mărime şi ai dat începătura
ta în mijlocul norilor şi am văzut cînd să înăl-
ţase el. Şi l-am dat pri el la mînile boiarilor 11
limbilor, şi au făcut pierzarea lui. Şi l-au 12
pierdut de tot pre el striini pierzători de la
limbi; şi l-au oborît pre el preste măguri, în
toate văile au căzut crăngile lui, şi să zdrobiră
odraslele lui în tot cîmpul pămîntului; şi s-au
pogorît de la acoperirea lor toate gloatele lim-
bilor, şi l-au trîntit pre el la pămînt. Şi s-au 13
odihnit toate pasările ceriului, şi la buciumii
lui s-au făcut toate hiarăle ţarenii, Pentru 14
ca să nu se înalţe întru măria lor toate leam-
nele ceale den apă, şi n-au dat începătura lor
la mijlocul norilor, şi n-au stătut întru înălţi-
mea lor către el toţi ceia ce beau apă; toţ s-au
dat la moarte, la adîncul pămîntului, în mijlo-
cul fiilor oamenilor, către cei ce să pogoară la
groapă. Aceastea zice Domnul Domnul: În 15
carea zi s-au pogorît la iad, l-au plîns pre el
bezna; şi am oprit rîurile ei, şi am contenit mulţi-
mea apei, şi au întunecat preste el Livanul; toa-

16 te leamnele cîmpului preste el slăbiră. De
glasul căderii lui s-au cutremurat limbile, cînd
pogorîia pre el la iad cu cei ce să pogoară la
groapă şi-l mîngîia pre el la pămînt jos toate
leamnele desfătăciunii şi ceale alease şi ceale
mai frumoase ale Livanului, toate cealea ce
17 beau apă. Pentru că şi ei s-au pogorît cu el
la iad, întru cei răniţi de cătră sabie; şi
sămînţa lui, cei ce lăcuiescu supt acoperemîn-
18 tul lui, în mijlocul vieţii lor au perit. Cu cine
te-ai asămănat întru mărire şi întru puteare şi
întru mărime în leamnele desfătăciunii? Po-
goară-te şi să te pogori cu leamnele desfătă-
ciunii la adîncul pămîntului, în mijlocul celor
neobrezuiţ vei dormi, cu cei răniţi de sabie;
aşa Faraon şi toată mulţimea puterii lui – zice
Domnul Domnul'".

CAP XXXII

1 Şi fu întru al 12 an, în luna a 12, în-
tr-una a lunii, fu cuvîntul Domnului
2 cătră mine, zicînd: „Fiiul omului,
ia plîngere preste Faraon, împăratul
Eghipetului, şi vei zice lui: 'Cu leul
limbilor te-ai asămănat tu şi ca bălaurul cel
den mare: şi împungeai cu cornul întru rîurile
tale, şi turburai apă cu picioarele tale, şi călcai
3 rîurile tale . Aceastea zice Domnul Dom-
nul: Şi voiu pune preste tine mrejile Meale şi
întru adunare de limbi multe şi te voiu scoate
4 pre tine cu undiţa Mea. Şi te voiu întinde
pre pămînt, cîmpii se vor împlea de tine, şi
voiu aşăza preste tine toate pasările ceriului,
şi voiu sătura dentru tine toate hiarăle a tot
5 pămîntul. Şi voiu da cărnurile tale preste
munţi, şi voiu sătura de sîngele tău tot pămîn-
6 tul. Şi se va adăpa pămîntul de gunoaiele
tale, de mulţimea ta preste munţi, văile voiu
7 împlea de tine. Şi voiu acoperi ceriul cînd
te voiu stinge, şi voiu întuneca stealele lui,
soarele cu nor îl voiu acoperi, şi luna nu va
8 lumina lumina ei. Pre toate stealele ceriu-
lui, pre tot ce luminează lumină den ceriu vor
întuneca preste tine şi voiu da întunearec
9 preste tine – zice Domnul Domnul. Şi voiu
urgisi inima a năroade multe, cînd va scoate
robirea ta la limbi, la pămîntul carele nu l-ai
10 ştiut. Şi se vor mîhni asupra ta limbi multe
şi împăraţii lor cu întristare să vor întrista,
zburînd sabia Mea preste feaţele lor, aştep-
tînd cădearea lor de la ziua căderii tale.
11 Căci aceastea zice Domnul Domnul: Sabia
12 împăratului Vavilonului veni-va ţie. Cu
sabiile uriaşilor voiu oborî vîrtutea ta; toţi
omorîtorii de la limbi, şi vor strica simeţia Eghi-
13 petului, şi să va sfărîma toată vîrtutea. Şi voiu
piarde toate dobitoacele lui de la apa cea multă
şi [nu] o va turbura pre ea picior de om încă,
şi urmă de dobitocu nu o va călca. Aşa 14
atuncea vor înceta apele lor; şi rîurile lor ca
untul-de-lemnu vor mearge – zice Adonai
Domnul. Cînd voiu da Eghiptul la peire şi 15
se va pustii pămîntul împreună cu plinirea lui,
cînd voiu răsipi pre toţi ceia ce lăcuiescu întru
el, şi vor conoaşte că Eu-s Domnul. Plîn- 16
gere iaste şi vei plînge pre el; featele limbilor
plînge-l-vor pre el. Preste Eghipet şi preste
toată vîrtutea lui plînge-l-vor pre el – zice
Domnul Domnul'". Şi să făcu în al doispră- 17
zeacelea an, în luna dentîiu, în 15 ale lunii
dentîiu, făcutu-s-au cuvîntul Domnului cătră
mine, zicînd: „Fiiul omului, plînge preste 18
vîrtutea Eghipetului, şi vor pogorî limbile fea-
tele lui moarte la adîncul pămîntului, cătră
ceia ce să pogoară în groapă. Den ape cu 19
bună cuviinţă pogoară-te şi dormi cu cei ne-
obrezuiţi. În mijlocul celor răniţi cu sabie 20
vor cădea cu el şi va dormi toată vîrtutea
lui. Şi vor zice uriaşii: 'În adîncul gropii te 21
fă, de cine eşti mai bună? Pogoară-te şi dormi
cu cei neobrăzuiţi în mijlocul celor răniţi de
sabie'. Acolo e Assur şi toată adunarea lui, 22
toţi răniţi. Acolo s-au dat îngroparea lor, 23
întru adîncul gropii, şi să făcu adunarea lui
premprejurul mormîntului lui; toţi răniţii cei
căzuţi cu sabie, carii au dat îngropările ei în
coastele gropii şi s-au făcut adunare prem-
prejurul îngropării lui, toţi aceştea răniţii, cei
ce cad cu sabie, cei ce au dat frica lor preste
pămîntul vieţii. Acolo Elam şi toată putea- 24
rea lui premprejurul mormîntului lui; toţi
răniţii cei căzuţi cu sabie şi cei ce să pogoară
neobrăzuiţi la adîncul pămîntului, ceia ce au
dat a lor frică preste pămîntul vieţii şi au luat
certarea lor împreună cu cei ce să pogoară la
groapă În mijlocul răniţilor, acolo s-au dat 25
Mosoh şi Thovel şi toată vîrtutea lui prem-
prejurul mormîntului lui, toţi neobrăzuiţii
răniţi de sabie, cei ce au dat frica lor pre
pămîntul vieţii. Şi n-au dormit cu uriaşii 26
ceia ce au căzut den veac, carii s-au pogorît la
iad cu arme de războiu ale lor şi au pus sabiile
lor supt capetele lor şi s-au făcut fărădelegile
lor preste oasele lor, căci au înfricoşat uriaş
întru viaţa lor? Şi tu în mijlocul celor ne- 27
obrăzuiţi te vei sfărîma şi vei dormi cu cei
răniţi cu sabie. Acolo – Edom şi împăraţii 28
ei, şi toţi boiarii ei, ceia ce au dat vîrtutea lor
spre rană de sabie, aceştea cu răniţii au adormit,
cu cei ce să pogoară la groapă. Acolo – boiarii 29
crivăţului toţi aceştea, toţi voivozii lui Assur, cei
ce să pogoară răniţi împreună cu frica lor şi

cu vîrtutea lor au dormit neobrăzuiţi cu răniţii
de sabie şi au luat munca lor cu cei ce să
30 pogoară la groapă. Pre aceia va vedea
Faraon şi să va mîngîia preste toată vîrtutea
lor răniţii sabiei lui Faraon şi toată putearea
lui – zice Domnul Domnul – căci am dat frica
lui preste pămîntul vieţii şi va dormi în mijlo-
cul celor neobrăzuiţi, cu răniţii sabiei lui
Faraon şi toată mulţimea lui – zice Domnul
Domnul".

CAP XXXIII

1 Şi s-au făcut cuvîntul Domnului către
2 mine, zicînd: „Fiiul omului, gră-
iaşte fiilor norodului tău şi vei grăi
către ei: 'Pămînt preste carele voiu
aduce sabie, şi va lua norodul pămîn-
tului pre un om dentru ei, şi-l va da pre el lor
3 întru strajă, Şi va vedea sabia venind
preste pămînt, şi va trîmbiţa cu trîmbiţa, şi
4 da-va semnu norodului. Şi va auzi cel ce
aude glasul trîmbiţei, şi nu se va păzi, şi va
veni sabia, şi-l va apuca pre el; sîngele lui
5 preste capul lui va fi. Căci glasul trîmbiţii
auzind n-au păzit, sîngele lui preste dînsul va
fi; şi acesta, căci s-au păzit, sufletul lui au
6 scos. Şi strejariul, de va vedea sabia ve-
nind, şi nu va trîmbiţa cu trîmbiţa şi norodul
nu să va păzi şi venind sabia va lua dentru ei
suflet, el pentru fărădeleagea lui s-au prinsu
şi sîngele dentru mîna strejariului voiu cea-
7 re'. Şi tu, fiiul omului, strejariu te-am dat
casei lui Israil şi vei auzi dentru rostul Mieu
8 cuvînt şi vei vesti lor de la Mine, Zicînd Eu
celui păcătos: 'Cu moarte te vei omorî', şi nu
vei grăi ca să să păzască cel necurat de la calea
lui, acel fără leage cu fărădeleagea lui va muri,
9 iară sîngele lui den mîna ta îl voiu ceare. Şi
tu, de vei vesti mai nainte celui păgîn calea lui,
ca să să întoarcă de la ea, şi nu să va întoarce
de la calea lui, el cu necurăţia lui va muri, şi tu
10 sufletul tău l-ai scos. Şi tu, fiiul omului, zi
casei lui Israil: 'Aşa aţi grăit, zicînd: 'Înşălă-
ciunile noastre şi fărădelegile noastre preste
noi sînt şi întru eale noi ne topim. Şi cum vom
11 trăi?' Zi lor: 'Viu Eu – zice Adonai Domnul
–, nu voiu moartea păcătosului, ca să să în-
toarcă cel necurat de la calea lui şi să trăiască
el. Cu întoarcere întoarceţi-vă de la calea
voastră cea rea! Şi pentru căci muriţi, casa
12 Israil?' Şi tu, fiiul omului, zi către fiii noro-
dului tău: 'Direptatea direptului nu-l va
scoate pre el ori întru care zi va rătăci, şi fără-
deleagea celui fără de leage nu-i va face rău
lui, ori întru care zi să va întoarce de la
fărădeleagea lui, şi direptul nu va putea
să scape întru ziua păcatului lui. Zicînd Eu 13
direptului: 'Cu traiu vei trăi!' şi acesta nădej-
duiaşte pre direptatea lui şi va face fărăde-
leage şi toate direptăţile lui nu să vor pomeni,
întru strîmbătatea lui carea au făcut, întru
dînsa va muri. Şi zicînd Eu celui necurat: 14
'Cu moarte vei muri!', şi să va întoarce de la
păcatul lui şi va face judecată şi direptate.
Şi zălogul va da înapoi, şi jahul va plăti, întru 15
poruncile vieţii va mearge ca să nu facă strîm-
bătate, cu viaţă va trăi şi nu va muri. Toate 16
păcatele lui carele au greşit nu să vor pomeni,
căci judecată şi direptate au făcut, întru eale
va trăi'. Şi vor grăi fiii norodului tău: 'Nu e 17
dreaptă calea Domnului!', şi aceasta, calea
lui, nu e dreaptă! Întorcîndu-se cel dirept 18
de la direptatea lui şi va face fărădelegi, şi va
muri întru eale. Şi întorcîndu-se cel păcă- 19
tos de la fărădeleagea lui şi va face judecată şi
direptate, întru eale el va trăi. Şi aceasta 20
iaste carea aţi zis: 'Nu e dreaptă calea Dom-
nului!'. Pre fieştecarele întru căile voastre
voiu judeca pre voi, casa Israil". Şi fu întru 21
al 12 an, întru a zeacea lună, la 5 ale lunii a
robirii noastre, venit-au către mine cel ce au
scăpat de la Ierusalim, zicînd: „Luatu-s-au ce-
tatea". Şi mîna Domnului s-au făcut asu- 22
pra mea sara mai nainte de ce au venit el; şi au
deşchis gura mea pînă au venit dimeneaţa
către mine; şi, deşchizindu-se, gura mea nu
s-au mai oprit încă. Şi să făcu cuvîntul 23
Domnului către mine, zicînd: „Fiiul omului, 24
ceia ce lăcuiescu ceale pustiite preste pămîntul
lui Israil zic: 'Unul era Avraam, şi au ţinut
pămîntul; şi noi mai mulţi sîntem, noao s-au
dat pămîntul întru ţineare'. Pentru aceaea 25
zi către ei: 'Aşa au zis Adonai Domnul: 'Preste
sînge vei mînca şi ochii voştri veţi lua către
chipurile voastre şi sînge vărsa-veţi, şi pămîn-
tul moşteni-l-veţi? Stătut-aţi pre sabia 26
voastră, făcut-aţi urîciune şi fieştecarele pre
aproapele lui aţi pîngărit, şi pămîntul veţi
moşteni aşa?' Pentru aceaea zi lor: 'Aceas- 27
tea zice Domnul Domnul: 'Viu Eu de nu ceia
dentru ceale pustiite cu sabie vor cădea; şi cei
de pre faţa cîmpului hiarălor ţarinii să vor da
spre mîncare de tot; şi pre cei dentru ceale
zidite şi pre cei dentru peşteri cu moarte voiu
omorî. Şi voiu da pămîntul pustiiu şi va 28
peri sămeţia vîrtutei lui şi să vor pustii munţii
lui Israil nefiindu călătoriu'. Şi vor cu- 29
noaşte că Eu sînt Domnul; face-voiu pămîn-
tul lor pustiiu şi să va pustii pentru toate
urîciunile lor carele au făcut. Şi tu, fiiul 30

omului, fiii norodului tău, ceia ce grăiescu
pentru tine, pre lîngă ziduri, şi la porţile case-
lor, şi grăiia om fratelui lor, zicînd: 'Să ne
adunăm şi să auzim cealea ce ies de la Dom-
31 nul!' Şi vor veni cătră tine în ce chip
mearge împreună norod: şi şădu înaintea ta
norodul Mieu, şi audu cuvintele tale, şi aceas-
tea nu le vor face, căci minciună întru gura lor
şi denapoia pîngăriciunilor lor inima lor
32 mearge. Şi te vei face lor ca glasul canonu-
lui cel cu dulce glas bine asămănat; şi vor auzi
cuvintele tale şi nu le vor face pre
33 eale. Cînd vor veni, vor grăi: 'Iată vine!' şi
vor cunoaşte că prorocu era în mijlocul lor".

CAP XXXIV

1 Şi s-au făcut cuvîntul Domnului cătră
2 mine, zicînd: „Fiiul omului, pro-
roceaşte preste păstorii lui Israil,
proroceaşte şi zi păstorilor: 'Aceastea
zice Domnul Domnul: 'O, păstorii lui
Israil, au pasc păstorii pre sine? Nu pre oile
3 Meale pasc păstorii? Iată, laptele mîncaţi
de tot, şi lîna vă îmbrăcaţi; şi ce e gras jun-
4 gheaţi, şi oile Meale nu paşteţi. Pre cea
slabă nu o aţi rîdicat; şi pre cea bolnavă n-aţi
vindecat, şi cea struncinată n-aţi legat; şi pre
cea rătăcită n-aţi înturnatu-o, şi cea perită
n-aţi căutat, şi cea tare o aţi supus cu
5 trudă. Şi să răsipiră oile Meale, nefiind
păstoriu, şi s-au făcut spre mîncare de tot la
6 toate hiarăle ţarenii. Şi s-au răsipit oile
Meale în tot muntele şi preste tot muntele
înalt; şi preste faţa a tot pămîntul s-au răsipit
şi nu era cine să caute, nici cine să
7 întoarcă. Pentru aceaea, păstori, auziţi
8 cuvîntul Domnului: Viu Eu – zice Domnul
Domnul – pentru căci s-au făcut oile Meale
spre pradă şi să fie oile Meale spre mîncare
de tot la toate hiarăle cîmpului, nefiind păsto-
riu, şi n-au cercetat păstorii oile Meale, şi s-au
păscut păstorii pre sine, iară oile Meale nu
9 le-au păscut, Pentru aceasta, păstori, auziţi
10 cuvîntul Domnului: Aceastea zice Domnul
Domnul: Iată, Eu asupra păstorilor şi voiu
ceare oile Meale den mînile lor; şi voiu
întoarce pre ei ca să nu pască oile Meale, şi nu
le vor mai paşte păstorii pre eale, scoate-voiu
oile Meale den gura lor şi nu vor fi lor încă
11 spre mîncare de tot. Pentru aceaea, aceas-
tea zice Domnul Domnul: Iată, Eu voiu cerca
12 oile Meale şi le voiu scoate pre eale. În ce
chip cearcă păstoriul turma lui în ziua rătăci-
rei, cînd e negură şi nor în mijlocul oilor lui,
osebite fiind, aşa voiu cerca oile Meale şi le
voiu mîna pre eale de la tot locul unde s-au
13 răsipit acolo în zi de nor şi de negură. Şi
voiu scoate pre ei de la limbi şi voiu aduna
pre ei de la ţări şi voiu scoate pre ei la pămîn-
tul lor şi voiu paşte pre ei preste măgurile lui
Israil, şi în rîpi, şi în toată lăcuinţa pămîntu-
lui. Şi la păşune bună voiu paşte pre ei, în 14
măgura cea înaltă a lui Israil; şi vor fi stînile
lor acolo şi vor dormi şi să vor odihni întru
desfătăciune bună şi întru păşune grasă să
vor paşte preste măgurile lui Israil. Eu voiu 15
paşte oile Meale şi Eu le voiu odihni pre eale
şi vor conoaşte că Eu sînt Domnul – aceastea
zice Domnul. Cea pierdută voiu cerca şi 16
cea rătăcită voiu înturna, şi cea zdrobită voiu
lega, şi cea leşinată voiu întări, şi cea tare voiu
păzi şi le voiu paşte pre eale cu judecată. Şi 17
voi, oile Meale, aceastea zice Domnul Dom-
nul: Iată, Eu voiu aleage între oaie şi între
oaie, între berbeci şi între ţapi. Şi nu e des- 18
tul voao, căci păşunea cea bună păşteaţi şi
ceale rămase ale păşunii le călcaţi de tot cu
picioarele voastre? Şi apa cea limpede beaţi şi
cea rămasă cu picioarele voastre turburaţi?
Şi oile Meale călcăturile picioarelor voastre 19
păştea şi apa cea turburată de picioarele
voastre bea? Pentru aceaea, aceastea zice 20
Domnul Domnul: Iată, Eu voiu osăbi între
oaie tare şi între oaie slabă. Cu coastele şi 21
cu umerele voastre împingeaţi şi cu coarnele
voastre împungeaţi tot ce era slab. Şi voiu 22
mîntui oile Meale, şi nu vor fi încă spre pradă,
şi voiu judeca între berbeace cătră berbeace.
Şi voiu rîdica asupra lor un păstoriu; şi va 23
paşte pre ei robul Mieu, David, şi va fi lor păs-
toriu. Şi Eu, Domnul, voiu fi lor Dumne- 24
zău, şi David – căpetenie în mijlocul lor. Eu,
Domnul, am grăit. Şi voiu pune cu David 25
făgăduinţă de pace şi voiu stinge pre hiarăle
ceale reale de la pămînt, şi vor lăcui în pus-
tiiu şi vor dormi întru dumbrăvi. Şi voiu da 26
lor blagoslovenie premprejurul măgurii
Meale şi ploaie voiu da voao, ploaie de blagos-
lovenie. Şi leamnele cîmpului vor da roada 27
lor şi pămîntul va da vîrtutea lui şi vor lăcui
preste pămîntul lor cu nădeajde de pace şi vor
conoaşte că Eu sînt Domnul, cînd voiu zdrobi
Eu jugul lanţului lor şi voiu scoate pre ei den
mîna celor ce urăscu pre ei. Şi nu vor mai fi 28
încă în pradă la limbi şi hiarăle pămîntului
nu-i vor mai mînca pre ei; şi vor lăcui pre
nădeajde şi nu va fi cine să-i spară pre ei.
Şi voiu rădica lor răsăditură de pace şi nu 29
vor mai fi puţini cu numărul pre pămînt şi
încă nu vor mai fi periţi cu foametea pre
pămînt şi ocara limbilor nu vor mai suferi
încă. Şi vor cunoaşte că Eu sînt Domnul 30
Dumnezăul lor şi ei – nărodul Mieu, casa lui
Israil – zice Domnul Domnul. Şi voi, oile 31
Meale, şi oile turmei sînteţ, şi Eu Domnul
Dumnezeul vostru – zice Domnul Domnul'".

CAP XXXV

1 Și s-au făcut cuvîntul Domnului
2 cătră mine, zicînd: „Fiiul omului,
întoarce fața ta preste măgura Siir și
3 proroceaște preste ea. Și zi ei:
'Aceastea zice Domnul Domnul: 'Iată,
Eu sînt asupra ta, măgură Siir, și voiu întinde
mîna Mea preste tine și te voiu da pustie și te
4 vei pustii. Și în cetățile tale pustietate voiu
face și tu pustie vei fi și vei cunoaște că Eu-s
5 Domnul. Pentru că fiind tu vrăjmașă veaci-
nică, și ai șăzut la casa lui Israil cu vicleșug în
mîna vrăjmașilor sabiei în vreamea strîmbă-
6 tății la ceale de apoi, Pentru aceaea, viu Eu
– zice Domnul – de nu ai fi greșit în sînge și
7 sîngele te va goni pre tine. Și voiu da
măgura Siir spre pustiire și pustiită și voiu
8 piarde de la ea oameni și dobitoace. Și voiu
împlea de rănițiі tăi dealurile tale și văile tale
și întru toate cîmpurile tale răniți cu sabia vor
9 cădea întru tine. Pustietate veacinică te
voiu face și cetățile tale nu să vor mai lăcui
încă; și vor cunoaște că Eu sînt Domnul.
10 Pentru căci ai zis tu: 'Ceale doao limbi și ceale
doao țări ale meale vor fi și voiu moșteni pre
11 eale', și Domnul acolo iaste, Pentru
aceaea, viu Eu – zice Domnul Domnul –, și
voiu face ție după vrăjmășia ta; și Mă voiu
12 cunoaște ție, cînd te voiu judeca. Și vei
cunoaște că Eu-s Domnul; auzit-am glasul
blestemilor tale, căci ai zis: 'Măgurile lui Israil
13 pustie s-au dat noao spre mîncare!' Și ai
grăit mare asupra Mea, cu gura ta, și Eu am
14 auzit'. Pentru aceaea, aceastea zice Dom-
nul Domnul: 'Întru veselia pămîntului, pustie
15 voiu face pre tine. În ce chip te-ai veselit la
moștenirea casii lui Israil, căci s-au stinsu, așa
voiu face pre tine: pustie vei fi, măgură Siir, și
toată Idumea va peri de tot – și vor cunoaște
că Eu-s Domnul Dumnezăul lor'.

CAP XXXVI

1 Și tu, fiiul omului, proroceaște preste
măgurile lui Israil și zi munților lui
Israil: 'Auziți cuvîntul Domnului,
2 Aceastea zice Domnul Domnul:
'Pentru căci au zis asupra voastră
vrăjmașul: 'Bine e, pustiiri veacinice spre
3 moșteniri noao ni s-au făcut!' Pentru aceaea
proroceaște și zi: 'Aceastea zice Domnul:
'Pentru căci v-aț necinstit voi și v-aț urît voi
de cătră limbile ceale de premprejurul vostru,
ca să fiț voi spre moștenire celoralalte limbi și
v-aț suit și v-aț făcut graiu la limbă și ocară la
4 limbi', Pentru aceaea, măgurile lui Israil,
auziț cuvîntul Domnului; aceastea zice Dom-
nul Domnul măgurilor, și dealurilor, și pîraie-
lor, și văilor, și celor pustiite și stinse și
cetăților celor părăsite, carele s-au făcut
spre pradă și spre călcare de tot la limbile ceale
ce au rămas premprejur, Pentru aceaea, 5
aceastea zice Domnul Domnul: De nu cu focul
mîniei Meale am grăit asupra celoralalte limbi
și preste Idumea toată, căci au dat pămîntul
Mieu lui întru ţineare cu veselia, necinstind
sufletele ca să le stingă în pradă', Pentru 6
aceaea proroceaște preste pămîntul lui Israil
și zi munților și dealurilor, și văilor, și codri-
lor: Aceastea zice Domnul Domnul: Iată, Eu
cu rîvnirea Mea și cu mînia Mea am grăit,
pentru că ați suferit voi ocărîle limbilor.
Pentru aceaea, iată, Eu rădica-voiu mîna Mea 7
preste limbile ceale demprejurul vostru, aceș-
tea necinstea lor vor lua. Iară voi, măgurile 8
lui Israil, strugurul și roada voastră mînca-va
nărodul Mieu, căci nădejduiesc să vie. Căci 9
iată, Eu voiu căuta spre voi și vă veți lucra și
vă veți sămăna. Și voiu înmulți preste voi 10
oameni și casa lui Israil toată desăvîrșit; și să
vor lăcui cetățile voastre și ceale pustiite să
vor zidi. Și voiu înmulți preste voi oameni 11
și dobitoace; și voiu lăcui pre voi ca de-nceputul
tul vostru și bine voiu face voao, ca cel de mai
nainte al vostru; și veți cunoaște că Eu-s
Domnul. Și voiu naște preste voi oameni, 12
pre norodul Mieu, Israil, și vor moșteni pre
voi și veți fi lor spre ţineare și nu vă veți mai
adaoge încă a vă face fără feciori dentru
ei'. Aceastea zice Domnul Domnul: Pentru 13
că au zis ție: Pămînt care mănîncă oamenii
ești tu și fără feciori de limba ta te-ai făcut',
Pentru aceaea, oameni încă nu vei mai mînca, 14
și limba ta nu o vei mai face fără feciori încă –
zice Domnul Domnul. Și nu să va mai auzi 15
încă preste voi necinstea limbilor și ocara
noroadelor nu veți suferi încă – zice Domnul
Domnul'". Și să făcu cuvîntul Domnului 16
cătră mine, zicînd: „Fiiul omului, casa lui 17
Israil au lăcuit preste pămîntul lor și au pîngă-
rit pre el cu calea lor și cu idolii lor și cu
necurățiile lor; ca necurăția ceiia ce are
pre sine s-au făcut calea lor înaintea feații
Meale. Și am vărsat mînia Mea preste dîn- 18
șii pentru sîngele carele au vărsat pre pămînt
și cu chipurile lor au pîngărit pre el, Și i-am 19
răsipit pre ei la limbi și i-am vînturat pre ei în
țări; după calea lor și după păcatul lor jude-
cat-am pre ei. Și au întrat la limbi unde au 20
întrat acolo și au spurcat numele cel svînt,
zicîndu-să ei: Norodul Domnului aceștea, și
den pămîntul lui au ieșit'. Și nu M-am 21
îndurat de ei, pentru numele Mieu cel svînt,
care au spurcat casa lui Israil întru limbi
unde au întrat acolo'. Pentru aceaea zi 22

casei lui Israil: 'Aceastea zice Domnul Dom-
nul: 'Nu vă fac Eu voao, casa lui Israil, ce
pentru numele Mieu cel svînt, carele ați spur-
23 cat întru limbi, unde ați întrat acolo. Și voiu
svinți numele Mieu cel mare, cela ce s-au pîn-
gărit întru limbi, carele ați pîngărit în mijlocul
lor; și vor cunoaște limbile că Eu sînt Domnul
– zice Adonai Domnul – svințindu-Mă întru
24 voi înaintea ochilor lor. Și voiu lua pre voi
dentru limbi și voiu aduna pre voi den toate
țările și voiu băga pre voi la pămîntul
25 vostru. Și voiu stropi preste voi apă curată
și vă veți curăți de toate necurățiile voastre și
de toate chipurile voastre voiu curăți pre
26 voi. Și voiu da voao inemă noao și duh nou
voiu da întru voi; și voiu lua inema cea de
piatră dentru trupul vostru și voiu da voao
27 inemă de carne. Și Duhul Mieu da-L-voiu
întru voi și voiu face ca întru dereptățile Meale
să meargeți și judecățile Meale să păziți și să
28 faceț. Și veți lăcui pre pămîntul carele am
dat părinților voștri și veți fi Mie întru norod
29 și Eu voiu fi voao întru Dumnezeu. Și voiu
mîntui pre voi dentru toate necurățiile
voastre și voiu chema grîul și voiu înmulți pre
30 el și nu voiu da asupra voastră foamete. Și
voiu înmulți roada lemnului și roadele țarinei,
pentru ca să nu luați ocară de foamete întru
31 limbi. Și vă veți aduce aminte de căile
voastre ceale reale și de tocmealele voastre
ceale ce nu era bune și veți împuta în fața lor
întru fărădelegile voastre și întru urîciunile
32 voastre. Nu pentru voi facu Eu – zice Dom-
nul Domnul –, conoscut fie voao. Rușinați-vă
și vă abateț den căile voastre, casa lui
33 Israil!' Aceastea zice Domnul Domnul: 'În
ziua carea voiu curăți pre voi den toate fără-
delegile voastre și voiu lăcui cetățile și să vor
34 zidi ceale pustii Și pămîntul cel stricat să va
lucra, pentru căci stricat s-au făcut înaintea a
35 tot căsătoriul, Și vor zice: 'Pămîntul acela
ce e stricat s-au făcut ca o grădină de desfătă-
ciune și cetățile ceale pustii și stricate și
36 săpate tari s-au așezat'. Și vor conoaște
limbile, oricîte vor rămînea pre împrejurul
vostru, că Eu, Domnul, am ziditu ceale surpate,
răsădit-am ceale stricate. Eu, Domnul, am grăit
37 și am făcut'. Aceastea zice Domnul Domnul:
'Încă aceasta cearere pune-voiu casii lui Israil
ca să fac lor: înmulți-voiu pre ei de oameni ca
38 oile; Ca oile sfinte, ca oile Ierusalimului
întru sărbătorile lui, așa vor fi
cetățile ceale pustii pline
de oi de norod; și vor
conoaște că Eu sînt
Domnul'".

CAP XXXVII

Și fu asupra mea mîna Domnului și au 1
scos pre mine cu Duhul Domnului și
m-au pus în mijlocul cîmpului; acesta
era plin de oase de oameni. Și mă 2
apropie către eale de jur împrejur; și
iată, multe foarte era pre fața cîmpului, și iată,
uscate foarte. Și zise către mine: „Fiiul 3
omului, au trăi-vor oasele aceastea?" Și ziș:
„Doamne, Doamne, Tu știi aceastea". Și 4
zise către mine: „Fiiul omului, proroceaște
pentru oasele aceastea și vei zice lor: 'Oasele
ceale uscate, auziți cuvîntul Domnului!
Aceastea zice Domnul oaselor acestora: 'Iată, 5
Eu aducu preste voi duh de viață. Și voiu da 6
preste voi vine și voiu scoate asupra voastră
trup și voiu întinde preste voi piale și voiu da
Duhul Mieu preste voi și veți trăi și veți
conoaște că Eu sînt Domnul'". Și prorociiu 7
în ce chip mi-au poruncit Domnul și să făcu
glas, cînd eu prorociiu, și iată cutremuru și
apropie oasele, os către închietura lui. Și 8
văzuiu și iată, preste eale vine și carne creș-
tea și să suia preste eale piale deasupra, și
duh nu era într-însele. Și zise către mine: 9
„Proroceaște pentru duh, proroceaște, fiiul
omului, și zi duhului: 'Aceastea zice Domnul
Domnul: 'Den patru vînturi vino, duhule, și
suflă la morții aceștea și să trăiască!'". Și 10
am poruncit după cum au poruncit mie și au
întrat întru ei duhul și au trăit și au stătut pe
picioarele lor și adunare era multă foarte. Și 11
grăi Domnul către mine, zicînd: „Fiul omului,
oasele aceastea toate casa lui Israil iaste. Ei
zic: 'Uscate s-au făcut oasele noastre, perit-au
nădeajdea noastră, fîrșitu-ni-s-au glasul'.
Pentru aceaea porunceaște și zi către ei: 12
'Aceastea zice Domnul: 'Iată, Eu deșchizu
mormînturile voastre și voiu scoate pre voi
den mormînturile voastre, norodul Mieu, și
voiu băga pre voi la pămîntul lui Israil, Și 13
veți conoaște că Eu sînt Domnul, cînd voiu
deșchide Eu mormînturile voastre ca să scoțu
Eu pre voi, norodul Mieu, den gropile
voastre. Și voiu da Duhul Mieu la voi și veți 14
trăi și voiu pune pre voi pre pămîntul vostru;
și veți cunoaște că Eu, Domnul, am grăit și
voiu face – zice Domnul Domnul'". Și să 15
făcu cuvîntul Domnului către mine zicînd:
„Fiiul omului, ia ții toiag și scrie preste el pre 16
Iuda și pre fiii lui Israil, cei ce șăd lîngă el.
Și toiagul al doilea vei lua ție și vei scrie preste
el pre Iosif, toiagul lui Efraim, și pre toți fiii lui
Israil, ceia ce s-au adaos către el. Și le vei 17
împreuna pre eale unul către altul ție într-un
toiag, ca să le legi pre eale, și vor fi

18 în mîna ta. Şi va fi cînd vor zice cătră tine
fiii norodului tău: 'Nu vei spune şi noao ce
19 sînt aceastea ţie?' Şi vei grăi cătră ei:
'Aceastea zice Domnul Domnul: 'Iată, Eu
voiu lua fealiul lui Iosif, cel ce iaste pren mîna
lui Efraim, şi fealiurile lui Israil, ceale ce şăd
lîngă el, şi voiu da pre ei preste fealiul Iudii şi
20 vor fi într-un toiag în mîna Iudii'. Şi vor fi
toiagele, preste carele tu ai scris preste eale,
21 în mîna ta, înaintea lor. Şi vei grăi cătră ei:
'Aceastea zice Domnul Domnul: 'Iată, Eu iau
toată casa lui Israil den mijlocul limbilor, unde
au întrat acolo, şi voiu aduna pre ei dentru toţi
cei de pre împrejurul lor şi voiu băga pre ei la
22 pămîntul lui Israil. Şi voiu face pre ei întru
limbă în pămîntul Mieu şi în munţii lui Israil şi
o căpetenie va fi lor; şi nu vor mai fi încă întru
2 limbi, nici să vor mai împărţi încă la 2 împă-
23 răţii, Pentru ca să nu să pîngărească încă
întru idolii lor şi întru urîciunile lor şi întru
toate necurăţiile lor, şi voiu mîntui pre ei
dentru toate fărădelegile lor ceale ce au greşit
întru eale şi voiu curăţi pre ei şi vor fi
24 Mie norod şi Eu voiu fi lor Dumnezău. Şi
robul Mieu David – împărat în mijlocul lor şi
păstoriu unul va fi tuturor, căci întru porun-
cile Meale vor mearge şi judecăţile Meale vor
25 păzi şi vor face pre eale. Şi vor lăcui pre
pămîntul lor carele am dat robului Mieu, lui
Iacov, unde au lăcuit acolo părinţii lor; lăcui-vor
preste el ei şi fiii lor şi fiii fiilor lor pînă în
veac; şi David, robul Mieu, căpetenie va fi lor
26 în veac. Şi voiu pune lor făgăduinţă de
pace şi făgăduinţă veacinică va fi cu ei; şi voiu
pune sfintele Meale în mijlocul lor în veac.
27 Şi va fi sălăşluirea Mea întru ei şi voiu fi lor
28 Dumnezău şi ei vor fi Mie norod. Şi vor
cunoaşte limbile că Eu sînt Domnul Cela ce
sfinţesc pre ei, fiind sfintele Meale întru mij-
locul lor în veac'".

CAP XXXVIII

1 Şi să făcu cuvîntul Domnului cătră
2 mine, zicînd: „Fiiul omului, întă-
reaşte faţa ta spre Gog şi spre pămîn-
tul lui Magog, spre biruitoriul Rosului
şi Mosohului şi Thovel şi proroceaşte
3 pentru el. Şi zi lui: 'Aceastea zice Domnul
Domnul: 'Iată, Eu asupra ta, Gogule, şi asupra
pămîntului lui Magog, biruitoriul Rosului,
4 Mosohului şi Thovelului. Şi voiu aduna pre
tine şi toată putearea ta pre cai şi călăreţi
îmbrăcaţi în zale toţ, adunare multă, scuturi şi
5 coifuri şi sabii, Persi şi arapi, şi levii şi lidii,
6 toţi cu coifuri şi cu scuturi; Gomor şi toţi cei
demprejurul lui, casa lui Thogarma de la mar-
ginea crivăţului şi toţi cei prejur el şi
limbi multe împreună cu tine. Găteaşte-te, 7
găteaşte-te pre tine, tu şi toată adunarea ta
cea adunată cu tine, şi vei fi Mie straje
denainte. Den zile multe găti-se-va şi în 8
anii cei de apoi va veni şi va veni la pămîntul
cel stricat de sabie, adunaţi de la limbi multe,
pre pămîntul lui Israil, carele s-au făcut pus-
tiiu de toate părţile; şi acesta dentru limbi au
ieşit şi vor lăcui pre pace toţi. Şi te vei sui 9
ca ploaia şi vei veni ca norul şi vei acoperi
pămîntul şi vei cădea tu şi toţi cei de prempre-
jurul tău şi limbi multe împreună cu tine'.
Aceastea zice Domnul Domnul: 'Şi va fi în ziua 10
aceaea, sui-se-va cuvînt preste inima ta şi vei
gîndi gînduri reale. Şi vei grăi: 'Sui-mă-voiu 11
pre pămîntul cel lepădat, veni-voiu preste
cei ce odihnesc cu linişte şi cei ce lăcuiesc
pre pace, toţi ceia ce lăcuiesc pămîntul
întru carele nu iaste zidu, nici zovoară şi
uşi nu sînt întru ei, A prăda pradă şi plea- 12
nuri a plenui lor, a întoarce mînile meale la
cea pustiită carea s-au lăcuit şi preste limbile
ceale adunate den limbi multe, cei ce au făcut
moşii şi lăcuiescu pre buricul pămîntului'.
Sava şi Dedan şi neguţătorii carhidoneanii şi 13
toate satele lor vor grăi ţie: 'Spre pradă a
prăda vei tu? Şi a plenui pleanuri? Şi ai adu-
nat adunarea ta să iai argint şi aur, a lua
moşie, a plenui pleanuri mari?' Pentru 14
aceaea, proroceaşte, fiiul omului, şi zi lui Gog:
'Aceastea zice Domnul Domnul: 'Au nu
în ziua aceaea, după ce să va lăcui năro-
dul Mieu Israil pre pace, te vei rădica?
Şi vei veni de la locul tău, de la margi- 15
nea despre miazănoapte, şi limbi multe
împreună cu tine, călăreţi de cai toţi, adunare
mare şi puteare multă! Şi te vei sui asupra 16
norodului Mieu Israil ca un nor să acoperi
pămîntul; în zilele ceale de apoi va fi şi te voiu
aduce pre pămîntul Mieu pentru ca să
cunoască toate limbile pre Mine, sfinţin-
du-Mă Eu întru tine înaintea lor'. Aceastea 17
zice Domnul Domnul lui Gog: 'Tu eşti pentru
care am grăit mai nainte de zilele ceale
denainte, pren mîna robilor Miei, prorocilor
lui Israil, întru acealea zile şi ani, ca să te
aducă pre tine asupra lor? Şi va fi în ziua 18
aceaea, în ziua carea va veni Gog asupra ta,
pămîntul lui Israil – zice Domnul Domnul –,
sui-se-va mînia Mea Şi rîvnirea Mea. Cu 19
focul mîniei Meale am grăit: De nu va fi ade-
vărat, în ziua aceaea – cutremur mare pre
pămîntul lui Israil, Şi să vor clăti de cătră 20
faţa Domnului peştii mării şi pasările ceriului,
şi hiarăle cîmpului şi toate tîrîtoarele ce să
tîrăscu pre pămînt, şi toţi oamenii cei de
preste faţa pămîntului; şi să vor sparge mun-
ţii, şi vor cădea văile şi tot zidul pre

21 pămînt va cădea. Și voiu chema preste el
toată frica sabiei – zice Domnul Domnul –
22 sabiia omului preste fratele lui va fi. Și voiu
judeca pre el cu moarte și cu sînge și cu ploaie
înecătoare și cu pietri de grindină și foc și
iarbă pucioase voiu ploua preste el și preste
toți cei ce sînt cu el și preste limbi multe
23 împreună cu el. Și Mă voiu mări și Mă voiu
sfinți și Mă voiu proslăvi și Mă voiu arăta
înaintea a limbi multe și vor cunoaște că Eu
sînt Domnul'.

CAP XXXIX

1 Și tu, fiiul omului, proroceaște asupra
lui Gog și zi: 'Aceastea zice Domnul
Domnul: 'Iată, Eu asupra ta, Gogule,
Domnul lui Ros, Mosoh și Thovel.
2 Și te voiu aduna pre tine și te voiu
povățui pre tine și te voiu sui pre tine de la
marginea crivățului și te voiu aduce pre mun-
3 ții lui Israil. Și voiu piarde arcul tău de la
mîna cea stîngă a ta și săgețile tale de la mîna
4 ta cea dreaptă. Și te voiu oborî preste
munții lui Israil și vei cădea tu și toți cei dem-
prejurul tău și limbile ceale ce-s cu tine mări-
se-vor spre mulțime de pasări și la toată zbu-
rătoarea și la toate hiarăle cîmpului dat-am
5 pre tine să te mănînce. Preste fața cîmpu-
lui vei cădea, căci Eu am grăit – zice Domnul
6 Domnul. Și voiu trimite foc preste Magog
și se vor lăcui ostroavele pre pace și vor
7 cunoaște că Eu sînt Domnul. Și numele
Mieu cel sfînt cunoaște-se-va în mijlocul
nărodului Mieu Israil, și nu se va mai pîngări
numele Mieu cel sfînt; și vor cunoaște toate
limbile că Eu sînt Domnul Cel sfînt, întru
8 Israil. Iată, vine și vei cunoaște că va fi –
zice Domnul Domnul. Aceasta iaste ziua întru
9 carea am grăit. Și vor ieși ceia ce lăcuiesc
cetățile lui Israil și vor arde întru arme,
paveze și sulițe și arce și săgeți și toiage de
mîni și fuști și vor ațîța cu eale foc în șapte
10 ani. Și nu vor lua leamne de la cîmpu, nici
vor tăia den dumbrăvi, ce armele vor arde cu
foc, și vor prăda pre ceia ce au prădat pre ei și
vor plenui pre ceia ce au plenuit pre ei – zice
11 Domnul Domnul. Și va fi în ziua aceaea,
da-voiu lui Gog loc numit mormînt întru
Israil, îngroparea celor ce au venit de cătră
12 mare și vor zidi gura văii. Și vor astruca
acolo pre Gog și toată mulțimea lui și să va
13 chema atuncea Îngroparea lui Gog. Și vor
astruca pre ei casa lui Israil pentru ca să să
curățească pămîntul la a șaptelea lună. Și va
astruca pre ei tot norodul pămîntului și va fi
lor întru numeire – zice Domnul Domnul.
14 Și oameni pururea vor trimite mergînd tot
pămîntul a îngropa pre cei rămaș preste
fața pămîntului și să curățească pre el;
după ceale șapte luni vor cerca. Tot cela ce 15
treace pămîntul și, văzînd os de om, va clădi
lîngă el semn pînă unde vor îngropa pre el
ceia ce îngroapă la Gai îngroparea lui Gog.
Pentru că și numele cetății să va chema Mul- 16
țime – de – bărbați, și să va curăți pămîntul'.
Și tu, fiiul omului – aceastea zice Domnul Dom- 17
nul –, zi către toată pasărea zburătoare și cătră
toate hiarăle cîmpului: 'Adunați-vă și veniți,
adunați-vă de cătră toate împrejurele la jîrtva
Mea, carea am jîrtvuit voao, jîrtvă mare în
munții lui Israil, și veți mînca carne și veți bea
sînge. Cărnurile uriașilor veți mînca și sîn- 18
gele boiarilor pămîntului veți bea, berbeci și
vițel și țapi și vițel îngrășați toți. Și veți 19
mînca grăsimea de sațiu și veți bea sînge spre
îmbătare den jîrtva Mea, carea am junghiat
voao. Și vă veți sătura den masa Mea cal și 20
călăreț, uriaș și pre tot bărbatul războinic –
zice Domnul Domnul. Și voiu da mărirea 21
Mea întru voi și vor vedea toate limbile jude-
cata Mea, carea am făcut, și mîna Mea, care
am adus preste ei. Și vor cunoaște casa lui 22
Israil că Eu sînt Domnul Dumnezăul lor, den
ziua aceasta și înainte. Și vor cunoaște 23
toate limbile că pentru păcatele lor s-au robit
casa lui Israil, căci s-au lepădat de Mine, și am
întors fața Mea de cătră ei, și am dat pre ei la
mînile vrăjmașilor lor, și au căzut toți cu
sabie. După necurățiile lor și după fărăde- 24
legile lor am făcut pre ei și am întors fața Mea
de cătră ei. Pentru aceaea, aceastea zice 25
Domnul Domnul: 'Acum voiu întoarce robi-
mea lui Iacov și voiu milui casa lui Israil și
voiu rîvni pentru numele cel svînt al Mieu.
Și vor lua necinstea lor și strîmbătatea carea 26
au făcut cînd să lăcuiră ei pre pămîntul lor pre
pace,și nu va fi cine să-i înfricoșaze. Cînd îi 27
voiu întoarce Eu pre ei de la limbi și-i voiu
aduna pre ei den mînile limbilor și Mă voiu
svinți întru ei înaintea limbilor, Și vor 28
cunoaște că Eu-s Domnul Dumnezeul lor,
cînd Mă voiu arăta Eu întru limbi și voiu
aduna pre ei pre pămîntul lor și nu voiu mai
lăsa dentru ei încă. Și nu voiu mai întoarce 29
fața Mea de cătră ei, pentru căci am vărsat
mînia Mea preste casa lui Israil – zice Domnul
Domnul'".

CAP XL

Și fu întru al doaozeci și cincile de ani 1
ai robirii noastre, în luna dentîiu, în
zeace ale lunii, întru în al 14 ani după
ce s-au luat cetatea, în ziua aceaea
făcutu-s-au preste mine mîna Dom-
nului și mă aduse acolo. Întru vedearea lui 2
Dumnezău m-au adus pre mine la pămîntul

lui Israil, şi m-au pus într-un munte foarte
nalt, şi preste el era ca o zidire de cetate în
3 preajmă. Şi mă băgă acolo, şi iată om, şi
vedearea lui era ca vedearea aramei ce scli-
peaşte; şi în mîna lui era aţă de ziditori şi tres-
4 tie de măsură, şi el sta la poartă. Şi zise
cătră mine bărbatul: „Văzut-ai, fiiul omului?
Vezi cu ochii şi cu urechile tale auzi, şi rîn-
duiaşte în inima ta toate cîte eu arăt ţie,
pentru căci ca să arăt ţie ai întrat aicea; şi vei
5 arăta toate casii lui Israil, cîte tu vezi". Şi
iată, îngrădire afară den casă pre împrejur, şi
în mîna acelui bărbatu trestie – măsură de
şase coţi cu cotul şi o palmă; şi au măsurat
zidul cel denainte, lăţimea tocma cu trestia, şi
6 înălţimea lui tocma cu trestia. Şi să sui
pren 7 treapte la poarta cea ce caută la răsărit
şi măsură (thee 6 de o parte şi 6 de altă parte)
7 şi elam al porţii tocma cu trestia. Şi thee
tocma cu trestia de lungă şi tocma cu trestia
lăţimea şi elam în mijlocul lui theilath de 6
8 coţi. Şi thee al doilea tocma cu trestia de
lată şi tocma cu trestia lungimea, şi elam de
9 coţi 5. Şi thee al treilea tocma cu trestia
10 lungimea şi tocma cu trestia lăţimea. Iară
elamul porţii aproape de elamul uşii de 8 coţi
şi elef de 2 coţi, şi elam al porţii denlăun-
11 tru. Şi thee ale porţii în preajma lui thee
trei de o parte, trei de altă parte şi o măsură la
cîte trei, şi o măsură la elam de o parte şi de
12 alta. Şi au măsurat lărgimea uşii porţii de
13 10 coţi şi lărgimea porţii de 13 coţi. Şi un
cot adunîndu-se despre faţa navinilor şi de
amîndoao părţile hotaru cîte de un cot şi thee
de 6 coţi de o parte şi de 6 coţi de altă par-
14 te. Şi măsură poarta de la zidul lui thee
preste zidul lui thee lăţimea de 25 de coţi;
15 aceasta e poartă pre poartă. Şi descopere-
mîntul elamului porţii de 60 de coţi den afară
16 şi de 25 de coţi thee al porţii premprejur. Şi
descoperemîntul curţii den afară la descope-
remîntul elamului porţii cei denlăuntru de 50
17 coţi. Şi ferestri ascunse la theim şi la ela-
muri pre denlăuntrul porţii curţii premprejur
şi aşijderea la elamoth, ferestri împrejur pre
denlăuntru şi preste elam finici de o parte şi
18 de alta. Şi mă băgă la curtea cea mai den-
lăuntru şi iată, cămări şi stîlpi împrejurul
curţii, treizeci de cămări întru împrejurarea
19 stîlpilor. Şi boltele den dosol porţilor, după
20 lungimea porţilor stîlpii cei dedesuptu. Şi
măsură lărgimea curţii de la descoperemîntul
porţii cei mai den afară pre denlăuntru la desco-
peremîntul porţii ceiia ce caută cătră răsărit şi
mă băgă despre crivăţu. Şi iată poarta cea 21
ce caută spre crivăţu la curtea cea mai den
afară şi măsură pre ea, lungimea ei şi lărgi-
mea. Şi thee trei de o parte şi trei de altă 22
parte; şi elef, şi elamoth, şi finicii ei, şi s-au
făcut după măsurile porţii ce caută spre răsă-
rit de 50 de coţi lungimea ei şi de 25 de coţi
lărgimea ei. Şi ferestrile ei şi elamothurile, 23
şi finicii ei, ca şi poarta ceaea ce caută cătră
răsărit şi cu 7 treapte se suia pre ea şi elamoth
pre denlăuntru. Şi poarta la curtea cea mai 24
denlăuntru, căutînd spre poarta crivăţului în
ce chip e poarta cea ce caută spre răsărit, şi
măsură curtea de la o poartă pînă la o poartă
100 de coţi. Şi mă aduse despre austru şi 25
iată o poartă căutînd cătră austru şi măsură
pre ea şi thee şi elef şi elamothurile după
măsurile aceastea. Şi ferestrile ei şi ela- 26
mothurile împrejur ca şi ferestrile elamului, de
50 de coţi lungimea ei şi de 25 de coţi lărgimea
ei. Şi 7 treapte era la ea şi elamoth pre den- 27
lăuntru, şi finici la ea, unul dencoace, altul
dencolea preste elef. Şi poartă în preajma 28
porţii curţii cei mai denlăuntru cătră austru, şi
măsură curtea de la o poartă pînă la o poartă,
lărgimea coţi 100 cătră austru. Şi mă băgă 29
la curtea cea mai denlăuntru a porţii de cătră
austru şi măsură poarta după măsurile ei.
Şi thee şi elefii şi elamothii, după măsurile 30
aceastea şi ferestrile ei şi la împrejur elamoth
coţi 50 lungimea ei şi lărgimea coţi 25. Şi 31
elamoth împrejur lungimea de 25 de coţi şi
lăţimea coţi 5. Şi elamoth la uşa cea mai 32
den afară şi finici la elef şi 8 treapte. Şi mă 33
băgă la poarta cea ce caută cătră răsărit şi o au
măsurat pre ea după măsurile aceastea. Şi 34
thee şi elefii şi elamothurile, după măsurile
aceastea şi ferestri la ea şi elamoth împrejur
50 de coţi lungimea ei şi lărgimea de 25 de
coţi. Şi elamoth la curtea cea mai den afară 35
şi finici preste elef dencoace şi dencolea şi 8
treapte la ea. Şi mă băgă cătră poarta cea 36
cătră crivăţ şi măsură după măsurile aceas-
tea. Şi thee ale ei şi elefii şi elamothii şi 37
ferestri la ea împregiur 50 de coţi lungimea ei
şi lărgimea coţi 25. Şi elamothii la curtea 38
cea mai den afară şi finici la elef dencoace şi den-
colea şi 8 treapte la ea. Şi cămările ei şi uşile ei 39
şi preste elamothii ei spre poarta a doua curgere
de apă, acolo spală arderea-de-tot. Şi la elam 40
al porţii doao mease dencoace, pentru ca să jun-
ghe într-însele arderea-de-tot şi ceale pentru
păcate şi ceale pentru neştiinţă. Şi denapoia 41
curgerii arderilor-de-tot cei ce caută spre

crivăț doao mease către răsărituri den dosul
cei a doauă și elamului porții despre răsărit
42 optu mease. Patru mease de o parte și 4
mease de altă parte, den dosul porții, preste
eale junghea jungherile și arderile-de-tot în
43 preajma celor 8 mease ale jungherilor. Și 4
mease ale arderilor-de-tot de piatră cioplită,
lungimea de un cot și jumătate și de un cot de
44 înaltă. Preste eale vor pune vasele cu
carele junghea acolo arderile-de-tot și jîrtve-
45 le. Și de o palmă vor avea usnă cioplită pe
denlăuntru împrejur, și deasupra measelor
acoperemînt ca să să acopere de ploaie și de
46 uscăciune. Și mă băgă pre mine la curtea
cea mai denlăuntru și iată 2 cămări în curtea
cea mai denlăuntru, una den dosul porții ce
caută către crivăț și aduce către austru și una
den dosul porții cei de către austru ce caută
47 către crivăț. Și zise către mine: „Cămara
aceasta care caută către austru iaste a preoți-
48 lor celor ce păzăscu paza casii, Iară cămara
ce caută către crivăț iaste a celor ce păzescu
paza jîrtăvnicului, aceia sînt fiii lui Saduc, cei
ce să apropie dentru ai lui Levi către Domnul
49 ca să-I slujască Lui". Și măsură curtea,
lungimea de 100 de coți și lărgimea de 100 de
coți preste ceale 4 părți ale ei și jîrtăvnicul – în
50 preajma casii. Și mă băgă pre mine la elam
al casii și măsură elamul de 5 coți lărgimea de
o parte și de 5 coți de altă parte și lărgimea
ușii de 14 coți și țîțînile ușii lui elam de 3 coți
de o parte și de 3 de ceaea parte și lungimea
51 lui elam de 20 de coți, Și lărgimea de 10 coți,
și pre 10 treapte să suia la el; și stîlpi era și
preste elam, unul dencoace și unul dencolea.

CAP XLI

1 Și mă băgă la besearecă la care au
măsurat elamul de 6 coți lărgimea
dencoace și de 6 coți lărgimea elamu-
2 lui dencolea. Și lărgimea porții de
10 coți și țîțînile porții de 5 coți de o
parte și de 5 coți de altă parte și măsură lungi-
mea lui de patruzăci de coți și lărgimea de 20
3 de coți. Și întră la curtea cea mai den-
lăuntru și măsură elamul ușii de 2 coți și ușa
de 6 coți și țîțînile ușii de 7 coți dencoace și de
4 7 dencolea. Și au măsurat lungimea ușilor
de 40 de coți și lărgimea de 20 de coți despre
fața besearecii și zise către mine: „Acesta e
5 cel sfînt". Și măsură păreatele casii de 6
coți și măsură lărgimea coastei de 4 coți
6 împrejur. Și coastele, coastă preste coastă
de 2 ori cîte de 33 și osebirea în păreatele casii
în coaste împrejur ca să fie celor ce să prind a ve-
dea, ca întru nemica să nu să atingă de păreții
casii. Și lărgimea coastei cei mai de sus, 7
după adaogerea den păreate către cea mai de
sus împrejurul casii pentru ca să să lărgească
deasupra, și den ceale de jos să vor sui la ceale
de sus, și den ceale den mijloc-spre ceale cu
trei poduri. Și thrael al casii înălțimea 8
împrejur osebirea coastelor, tocma cu trestia
de 6 coți osebirea. Și lărgimea coastii 9
păreatelui den afară de 5 coți, iară cealealalte
– între coastele casii. Și între bolte lărgi- 10
mea de 20 de coți împrejurarea casii pre
împrejur. Și ușăle boltelor către rămășița 11
unii uși cei de către crivăț și o ușă către austru
și lărgimea luminii ceiialalte de 5 coți lărgimea
împrejur. Și cea ce osebeaște de către fața 12
ceiialalte ca-n spre mare, de 70 de coți lărgi-
mea păreatelui celui ce împarte, de 5 coți lăți-
mea împrejur și lungimea lui de 90 de coți.
Și au măsurat în preajma casii 100 de coți lun- 13
gimea și ceale rămase și ceale ce împart, și
păreții lor lungimea de 100 de coți. Și lăr- 14
gimea de către fața casii, și ceale rămase în
preajmă, de 100 de coți. Și măsură lungi- 15
mea celui ce împarte și fața celui rămas celor
denapoia casii aceiia și ceale rămase dencoace
și dencolea de 100 de coți lungimea și besea-
reca și unghiurile și elamul cel mai den afară
podit. Și ferestrile mrejuite și pre dedesupt 16
lumina împrejur la cîte trei, cît a privi, și casa
și ceale de aproape, căptușite cu leamne toate
împrejur și pardoseala, și den pardoseală pînă
la ferestre și ferestre deșchizîndu-se în trei
fealiuri Spre plecare, și pînă la casa cea 17
mai denlăuntru și pînă la cea mai den afară și
preste toată casa împrejur întru cea den afară
și întru cea denlăuntru măsuri, Și săpați 18
heruvimi și finici, cîte un finic între un heru-
vim și între alt heruvim, doao obraze la un
heruvim. Obraz de om către finic și obraz 19
de leu către finic de o parte și de alta, săpată
toată casa pre împrejur. Și den pardoseala 20
casii pînă la podine, heruvimii și finicii săpați
și cel sfînt. Și besearecа deșchizîndu-se în 21
patru unghiuri despre fața sfintelor, ca vedea-
rea unui jîrtăvnicu de lemnu. De trei coți 22
înălțimea lui și lungimea de doi coți și lărgi-
mea de doi coți și coarne avea și vatra ei și
roatele ei–de lemnu; și zise către mine:
„Aceasta e masa ceaea denaintea feații Dom-
nului". Și 2 uși era besearecii și sfîntu- 23
lui. Și 2 uși la ceale 2 uși ce să învîrtesc, 2 24
uși la una și 2 uși la ușa a doua. Și săpături 25
preste eale, și preste ușăle besearecii heruvimi
și finici după săpătura sfintelor; și-s leamne

de treabă despre fața elamului pre den afa-
26 ră. Și ferestri ascunse și măsură dencoace
și dencolea spre acoperemînturile lui elam și
coastele casii întocmite.

CAP XLII

1 Și m-au băgat la curtea cea mai den
afară, despre răsărit, în preajma por-
2 ții cei de către crivățu. Și mă băgă
și iată bolte cinci țiindu-se de ceale
rămase și țiindu-se de cel ce osi-
bească către crivățu,despre față de 100 de coți
lungimea către crivățu,și lărgimea de 50 de
coți, scrise în ce chip sînt porțile curții cei mai
denlăuntru și în ce chip sînt stîlpii cei dupre
împrejur ai curții cei mai den afară rînduiți,
3 bolte întreite cu fața căutînd una la alta. Și
în preajma boltelor loc de priumblat de 10 coți
de lat, de 100 de coți de lung, nici un cot lipsă;
4 și ușăle lor către crivățu. Și horele ceale de
sus așijderea, căci prisosiia stîlpii împrejur
5 dentr-însele den stîlpii cei dedesupt. Și
osibirea așa era premprejur cu stîlpi și des-
părțitoare și așa și boltele, căci întreite era și
6 stîlpi nu avea ca stîlpii boltelor. Pentru
aceaea prisosiia den cei dedesupt și den cei
7 den mijloc de la pămînt. Și lumină den a-
fară, precum era boltele curții ceii mai den
afară, cealea ce căuta în preajma boltelor
celor de către crivățu, de lungi 50 de coți.
8 Căci lungimea boltelor celor ce caută la curtea
cea mai den afară era de 50 de coți și aceastea
sînt ceale ce-ș caută la față cu eale preste tot
9 100 de coți. Și ușăle boltelor acestora ale
întrării cei de către răsărit,a întra pren eale
10 den curtea cea mai den afară, După lumina
locului premblării celui dentîiu;și spre austru
de către fața austrului și de către fața celui
11 rămas și de către fața celui ce osibească. Și
boltele și hora și despre fața lor despre măsu-
rile boltelor celor de către crivăț,după lungi-
mea lor și după lărgimea lor și după toate ieși-
rile lor și după toate întorsurile lor și după
12 luminile lor. Și după ușile lor, ale boltelor
celor de către austru, și după ușăle ceale
de-nceput ale horii,ca la lumina unii despărți-
turi de o trestie și despre răsărit ca să între pren
13 eale. Și zise către mine: „Boltele ceale de
către miazănoapte și ceale de către austru,
ceale ce sînt de către fața osebirilor, aceas-
tea-s boltele svîntului, întru carele vor mînca
acolo preoții, fiii lui Saduc, cei ce să apropie
către Domnul; svintele svintelor, și acolo vor
pune svintele svintelor și jîrtva și ceale
pentru păcat și ceale pentru neștiința, căci
locul iaste svînt. Nu vor întra acolo afară 14
dentru preoți și nu vor ieși de la svînt în cur-
tea cea mai den afară pentru ca pururea svinți
să fie ceia ce să apropie;și să nu să atingă de
podoaba lor, cu carele slujăsc întru eale,
pentru căci svinte sînt;și să vor îmbrăca cu
alte haine, cînd să ating de norod". Și să 15
săvîrși măsurarea casii denlăuntru, și mă
scoase pre mine pre calea porții cei ce caută
către răsărit,și măsură pilda casii împrejur cu
rînduiala. Și stătu de către dosul porții cei 16
ce caută către răsărit și au măsurat 500 cu
trestia cea de măsură. Și să întorse către 17
crivățu și au măsurat cea de către fața crivățu-
lui 500 de coți cu trestia măsurii. Și să 18
întoarse către mare și măsură cea de către
fața mării 500 de coți cu trestia măsurii. Și 19
să întoarse către austru și măsură cea de către
fața a austrului 500 cu trestia măsurii. În 20
patru părți tot cu acea trestie, și orîndui pre
ea și îngrădirea lor premprejur de 500 de
către răsărit și 500 de coți lărgimea a osebi
între svinte și în zidul celui denainte celui den
rînduiala casii.

CAP XLIII

Și mă aduse pre mine la poarta cea ce 1
caută către răsărit și mă scoase afa-
ră. Și iată, mărirea Dumnezăului 2
lui Israil veniia despre calea porții ce
caută către răsărituri,și glasul taberii
– ca glasul celor a multe îndoite, și pămîntul
străluciia ca o lumină de slavă premprejur.
Și vedeare care am văzut era ca vedearea 3
carea am văzut cînd întram a unge cetatea,și
vedearea carului căruia am văzut – ca vedea-
rea carea am văzut preste rîul Hovarului, și
căzuiu preste fața mea. Și mărirea Domnu- 4
lui au întrat în casă despre calea porții ce
caută către răsărit. Și mă luo pre mine Duh 5
și mă băgă la curtea cea mai denlăuntru, și
iată, plină de mărirea Domnului era casa.
Și stătuiu și iată glas den casă grăind către 6
mine și bărbatul sta alăturea cu mine. Și 7
zise către mine: „Fiiul omului, văzut-ai locul
scaunului Mieu și locul urmei picioarelor
Meale, întru carele va lăcui numele Mieu, în
mijlocul casii lui Israil în veac; și nu vor mai
spurca casa lui Israil numele cel sfînt al Mieu,
ei și povățuitorii lor, întru curvia lor și întru
uciderile povățuitorilor lor în mijlocul lor,
Cînd punea ei tinda Mea întru tinzile lor și 8
pragurile Meale alăturea cu pragurile lor, și au
făcut păreatele Mieu ca cînd s-ar ținea
împreună al Mieu și al lor, și au spurcat
numele cel sfînt al Mieu cu păcatele lor
carele făcea; și am zdrobit pre ei cu mînia

9 Mea şi cu uciderea. Şi acum leapede curvia
lor şi uciderile povăţuitorilor lor de la Mine şi
10 voiu lăcui în mijlocul lor în veac. Şi tu, fiiul
omului, arată casii lui Israil casa, şi vor înceta
de cătră păcatele lor, şi vedearea ei şi rînduiala
11 ei. Şi aceştea vor lua certarea lor pentru
toate care au făcut şi vei scrie casa şi gătirea ei
şi ieşirea ei şi starea ei şi toate poruncile ei şi
toate ceale legiuite ale ei vei arăta lor şi vei
scrie înaintea lor şi vor păzi toate direptăţile
12 Meale şi le vor face pre eale . Şi scrisoarea
casii, preste vîrful muntelui, toate hotarăle ei
premprejur sfintele sfintelor sînt, aceasta e
13 leagea casii". Şi aceastea-s măsurile jîrtăv-
nicului cu cotul cotului şi o palmă, sînul-adîn-
carea preste tot de un cot, şi de un cot lărgimea.
14 Şi usna pre buzele ei împrejur de o palmă şi
15 aceasta e înălţimea jîrtăvnicului. Şi adînca-
rea începăturii gropilii lui cătră curăţitoriul
cel mare dedesupt, de doi coţi şi lărgimea de
un cot, şi cel de la curăţitoriul cel micu preste
curăţitoriul cel mare 4 coţi şi lărgimea de un
16 cot. Şi ariilu de 4 coţi, şi de la ariilu pînă
17 deasupra coarnelor un cot. Şi ariilu de 12
coţi în lungu şi de 12 coţi lărgimea în 4 muchi
în cîte 4 părţi ale lui, şi curăţitoriul de 14 coţi
de lungu şi de 14 coţi de largu în patru muchi
preste patru părţi ale lui, şi usnele lui împrejur
împrejurîndu-se la el de la jumătate de cot şi
împrejurul ei un cot împrejur, şi treaptele lui
18 căutînd cătră răsărit. Şi zise cătră mine:
„Fiiul omului, aceasta zice Adonai Domnul
Dumnezăul lui Israil: 'Aceastea-s poruncile
jîrtăvnicului, în ziua facerii lui, ca să aducă
preste el arderi-de-tot şi a vărsa cătră el
19 sînge. Şi vei da preoţilor leviţilor, celor
den sămînţa lui Saduc, celor ce să apropie
cătră Mine – zice Domnul Domnul –, a sluji
20 Mie viţel den boi pentru păcat. Şi vor lua
den sîngele lui şi vor pune preste ceale 4 cor-
nuri ale jîrtăvnicului şi preste ceale 4 unghiuri
ale curăţitoriului şi preste vatră împrejuru vei
21 stropi pre elu şi vor curăţi pre el. Şi vor lua
viţelul cel pentru păcat şi să va arde întru cea
22 osăbită a casii den afară a sfintelor. Şi în
ziua a doao vor lua doi iezi de capre curaţi
pentru păcat şi vor curăţi jîrtăvnicul în ce chip
23 au curăţit cu viţălul. Şi după ce se va săvîrşi
curăţirea, aduce-vor viţel den boi fără de priha-
24 nă şi berbeace den oi fără de prihană. Şi veţi
aduce înaintea Domnului şi vor presăra preste el
preoţii sare şi vor aduce pre eale arderi-de-tot
25 Domnului. Şapte zile vei face iedu pentru pă-
cat în toate zilele şi viţel den boi şi berbeace
den oi fără de prihană, vei face ceale 7 zile; 26
şi vor curăţi jîrtăvnicul şi vor lămuri pre el şi
vor umplea mînile lor. Şi vor săvîrşi zilele 27
şi va fi în ziua a opta şi înainte vor face preoţii
preste jîrtăvnicu arderile ceale de tot ale
voastre şi ceale ale mîntuirii voastre şi voiu
priimi pre voi' – zice Domnul Domnul".

CAP XLIV

Şi mă înturnă pre mine de pe calea 1
porţii sfintelor cei mai den afară, ce
caută cătră răsărituri, şi aceasta era
închisă. Şi zise Domnul cătră 2
mine: „Poarta aceasta închisă va fi,
nu să va deşchide şi nime nu va treace pren
ea, Căci Domnul Dumnezăul lui Israil va 3
întra pren ea şi va fi închisă, pentru că povă-
ţuitoriul acesta şade într-însa ca să mănînce
pîine înaintea Domnului; după calea elamului
porţii va întra şi după calea lui va ieşi". Şi 4
mă băgă înlăuntru după calea porţii cei
despre crivăţu, în preajma casii, şi am văzut şi
iată, plină era de mărire casa Domnului şi
căzuiu preste faţa mea. Şi zise Domnul 5
cătră mine: „Fiiul omului, rînduiaşte la inima
ta şi vezi cu ochii tăi şi auzi cu urechile tale
toate cîte grăiescu cu tine după toate porun-
cile casii Domnului şi toate legile ei, şi vei rîn-
dui inima ta la întrarea casii după toate ieşire-
le ei şi întru toate sfintele. Şi vei grăi cătră ca- 6
sa cea amărîtoare, cătră casa lui Israil: 'Aceastea
zice Domnul Domnul: 'Îndestulească-se
voao de toate fărădelegile voastre, casa lui
Israil, A vă băga pre voi, fii de alt neam, 7
neobrezuiţi la inimă şi neobrezuiţi la trup, ca
să să facă întru sfintele Meale ca să le pîngă-
rească pre eale, aducînd voi pîine sau şi sînge,
şi călcaţi făgăduinţa Mea întru toate fărădele-
gile voastre, Şi n-aţi păzit ca să păzîţi paze 8
întru sfintele Meale'. Pentru aceaea, 9
aceastea zice Adonai Domnul Dumnezău:
'Tot fiiul cel de alt neam, neobrezuit la
inimă şi neobrezuit la trup, nu va întra la
sfintele Meale întru toţi fiii celor de alt
neam, celora ce sînt în mijlocul casii lui
Israil, Fără de numai leviţii, carii au luat de 10
la Mine cînd rătăciia Israil, carii au rătăcit de
la Mine denapoia gîndurilor lor, şi vor lua
strîmbătatea lor, Şi vor fi întru sfintele 11
Meale slujind, portari la porţile casii, şi slujind
în casă; aceştea vor junghea jîrtvele şi arderile
ceale de tot ale norodului şi aceştea vor sta
înaintea norodului ca să slujască lor. Pentru 12
căci sluji lor înaintea feaţii chipurilor lor şi s-au
făcut casii lui Israil spre certare de strîmbătate;
pentru aceasta am rînduit mîna Mea pres-

te ei – zice Domnul Dumnezău – şi vor lua
13 păcatul lor. Şi nu să vor apropia cătră Mine
ca să să preoţească Mie, nici a să apropia
cătră ceale sfinte ale fiilor lui Israil, nici cătră
sfintele sfintelor Meale; şi vor lua necinstea lor
14 întru rătăcirea carea au rătăcit. Şi vor rîn-
dui pre ei a păzi pazele casii la toate lucrurile
15 ei şi la toate oricîte vor face. Preoţii leviţii,
fiii lui Sadoc, carii au păzit pazele sfintelor
Meale cînd rătăciia casa lui Israil de la Mine,
aceştea să vor apropia cătră Mine a sluji Mie
şi vor sta înaintea feaţei Meale a-Mi aduce
jîrtvă şi seu şi sînge – zice Domnul Dumne-
16 zău. Aceştea vor întra la ceale sfinte ale
Meale şi aceştea să vor apropia cătră masa
17 Mea a sluji Mie şi vor păzi pazele Meale. Şi
va fi cînd vor întra ei la porţile curţii cei mai
denlăuntru, cu veşminte de in să vor îmbrăca
şi nu se vor îmbrăca cu lînă cînd vor sluji ei de
18 la poarta curţii cei mai denlăuntru. Şi chivere
de in vor avea în capetele lor şi nădragi de in vor
avea preste mijlocele lor şi nu să vor încinge în
19 silă. Şi cînd vor ieşi ei la curtea cea mai den
afară, cătră norod, dezbrăca-vor veşmintele lor
cu carele ei slujesc cu eale şi le vor pune pre eale
în cămărîle sfintelor şi să vor îmbrăca în alte
veşminte şi nu vor sfinţi norodul cu veşmin-
20 tele lor. Şi capetele lor nu-ş vor rade şi chi-
cele lor nu le vor goli, acoperind vor acoperi
21 capetele lor. Şi vin nu vor bea tot preotul,
cînd vor întra ei la curtea cea mai den-
22 lăuntru. Şi văduvă, muieri lăsate nu vor lua
lor spre fămeaie, fără de numai fecioară den
semenţia casii lui Israil şi văduvă, de să va
23 face, den preot vor lua. Şi pre norodul
Mieu vor învăţa între cel sfînt şi între cel
spurcat şi în mijlocul celui necurat şi celui
24 curat vor arăta lor. Şi pentru judecata sîn-
gelui aceştea să vor pune a aleage, şi direptă-
ţile Meale vor îndirepta, şi judecăţile Meale
vor judeca, şi legiuirile Meale şi poruncile
Meale întru toate sărbătorile Meale vor păzi,
25 şi sîmbetele Meale vor sfinţi. Şi la sufletul
omului nu vor întra a să pîngări, fără de
numai la tată şi la mumă, şi la fecior, şi la
fată, şi la frate, şi la sora lui carea nu s-au
26 măritat să va pîngări. Şi după ce să va
27 curăţi el, şapte zile să-ş numere lui. Şi în
care zi merg înlăuntru la poarta cea mai den-
lăuntru ca să slujască la cel sfînt, aduce-vor
28 curăţenie – zice Domnul Dumnezău. Şi vor
fi lor spre moştenire, Eu moştenirea lor, şi
ţinearea lor nu să va da întru fiii lui Israil, căci
29 Eu – ţineare lor. Şi jîrtva şi ceale pentru
păcate şi ceale pentru neştiinţă aceştea vor
mînca. Şi toată osăbirea întru Israil lor va fi.
Începăturile tuturor. Şi dentîiu născutele 30
tuturora şi luările toate den toată începătura
voastră preoţilor va fi; şi ceale dentîiu născute
ale voastre veţi da preotului a pune blagoslo-
venia voastră în casele voastre. Şi toată 31
mortăciunea şi prinsă de hiară den pasări şi
den dobitoace nu vor mînca preoţii.

CAP XLV

i cînd veţi măsura voi pămîntul întru 1
moştenire, veţi osebi începătura
Domnului sfînt de la pămînt 25 000
lungimea şi lărgimea 10 000. Sfînt va
fi întru toate hotarăle lui împrejur.
Şi va fi dentru aceasta sfinţenie 500 preste 2
500 în patru muchi împrejur şi 50 de coţi ose-
birea lor pre împrejur. Şi dentru această 3
măsurare vei măsura lungimea 25 000, lărgi-
mea 20 000 şi întru ea va fi sfinţenia, Sfînta
Sfintelor; De la pămînt va fi preoţilor ce 4
slujesc la cel sfînt şi va fi la cei ce să apropie a
sluji Domnului, şi va fi lor loc de casă osăbit la
sfinţenia lor. Doaozeci şi cinci de mii lungi- 5
mea, şi lărgimea 20 000 va fi şi leviţilor celor ce
slujesc casii lor spre ţineare cetăţi a lăcuirea.
Şi ţinearea cetăţii vei da 5 000 lărgimea, şi 6
lungimea 25 000, în ce chip e începătura svin-
telor, la toată casa lui Israil vor fi. Şi celui 7
povăţuitoriu, dentr-aceasta şi de la aceasta la
începăturile svintelor spre ţinearea cetăţii
despre faţa începăturilor svintelor şi despre
faţa ţinerii cetăţii ceale despre mare şi despre
ceale despre mare, ceale despre răsărituri, şi
lungimea ca una dentru părţi de la hotarăle
ceale de cătră mare, şi lungimea spre hotarăle
ceale de cătră răsăriturile pămîntului. Şi va 8
fi lui spre ţinearea lui Israil şi nu vor mai
asupri încă cei ce povăţuiesc lui Israil pre
norodul Mieu şi pămîntul vor moşteni de tot
casa lui Israil, după fealiurile lor'. Aceastea 9
zice Adonai Domnul: 'Destul fie voao, cei ce
povăţuiţi lui Israil! Strîmbătatea şi dosada
lepădaţ şi judecată şi direptate faceţi! Rădicaţi
asuprealele de la norodul Mieu! – zice Dom-
nul Dumnezău. Cumpănă dreaptă şi 10
măsură dreaptă şi şinic dirept fie voao al
măsurii. Şi şinicul aşijderea şi va fi luarea, 11
zeciuiala lui gomor un şinic şi a zeacea lui
gomor; măsura spre gomor să fie tocma. Şi 12
cîntariul 20 de bani, 20 de sicli, 25 de sicle,
15 sicle talerul va fi voao. Şi aceasta e 13
începătura care veţi osebi: dentru ale lui ifi
de la coriul grîului şi a şasea a lui ifi de la
coriul orzului. Şi porunca untdelem- 14
nului: un păhar de untdelemn de la zeace
pahară, căci zeace pahară sînt un gomor. Şi 15
o oaie den zeace oi luare, dentru toate
neamurile lui Israil, spre jîrtve şi spre ar-

dere-de-tot şi spre mîntuire, ca să să roage
16 pentru voi – zice Domnul Dumnezău. Şi tot
norodul va da începătura aceasta celui ce
17 povăţuiaşte lui Israil. Şi pren povăţuitoriu
vor fi arderile ceale de tot şi jîrtvele şi turnă-
rile vor fi întru sărbători şi întru lunele noauă
şi întru sîmbete şi întru toate sărbătorile casii
lui Israil. Acesta va face ceale pentru păcat şi
jîrtva şi arderile-de-tot şi ceale ale mîntuirii
18 ca să să roage pentru casa lui Israil'. Aceastea
zice Adonai Domnul Dumnezău: 'În luna den-
tîiu, într-una a lunii, lua-veţi viţel de boi fără
19 de prihană ca să să curăţească cel svînt. Şi
va lua preotul den sîngele curăţeniei şi va da
preste stîlpii uşii casii şi preste ceale 4
unghiuri ale svîntului şi preste jîrtăvnec şi
preste stîlpii porţii curţii cei mai denlăuntru.
20 Şi aşa vei face în luna a şaptea, într-una a
lunii, lua-vei de la fieştecarele ce nu ştie şi de
21 la prunc şi veţi curăţi casa. Şi în luna den-
tîiu, în 14 ale lunii, va fi voao Paştele sărbă-
22 toare: şapte zile azime veţi mînca. Şi va
face cela ce povăţuiaşte întru aceaea zi pentru
el şi pentru casă şi pentru tot norodul pămîn-
23 tului viţel den boi pentru greşală. Şapte
zile ale praznecului va face arderi-de-tot
Domnului 7 viţei şi 7 berbeci fără de prihană
în toate zilele, 7 zile, şi pentru păcat iedu den
24 capre în toate zile. Şi frămîntături viţelu-
lui şi frămîntături berbeacelui vei face şi a
25 untdelemnului in la frămîntătură. Şi în a
şaptea lună, în 15 ale lunii, la sărbătoare,
face-vei ca aceastea 7 zile ca şi ceale pentru
păcat şi ca arderile-de-tot şi ca manaa şi ca
untdelemnul'.

CAP XLVI

1 Aceastea zice Domnul Dumnezău:
'Poarta cea den curtea cea mai den-
lăuntru, ceaea ce caută către răsări-
turi, va fi închisă şase zile, ceale de
lucru, iară ziua sîmbetelor să va deş-
2 chide. Şi în ziua lunii noao să va deşchide şi
va întra povăţuitoriul despre calea lui elam al
porţii cei den afară şi va sta denaintea uşilor
porţii şi vor face preoţii arderile ceale de tot
3 ale lui şi ceale ale mîntuirii lui. Şi să va închina
pre denaintea uşii porţii şi va ieşi, şi poarta nu se
4 va închide pînă în seară. Şi să va închina nă-
rodul pămîntului despre ceale denaintea uşii
porţii aceiia întru sîmbete şi întru lunile ceale
5 noao înaintea Domnului. Şi arderile ceale de
tot le va aduce povăţuitorul Domnului în ziua
simbetelor: şase miei fără de prihană şi un ber-
6 beace fără de prihană. Şi manaa şi frămîntă-
turi berbeacelui, şi mieilor jîrtvă, darea mî-
nii lui, şi de untdelemnu in la frămîntătură.
Şi în ziua lunii noao viţel, fiiu de cireadă fără 7
prihană, şi şase miei şi berbeci fără de pri-
hană va fi. Şi frămîntătură berbeacelui şi 8
frămîntătură viţelului va fi manaa şi mieilor în
ce chip va ajunge mîna lui şi de untdelemn in
la frămîntătură. Şi cînd va mearge povăţui- 9
toriul, despre calea lui elam al porţii va întra
şi despre calea ei va ieşi. Şi cînd va mearge 10
înlăuntru nărodul pămîntului celui denaintea
Domnului, la praznice, cela ce mearge
înlăuntru despre calea porţii cei despre crivăţ
să să închine, ieşi-va despre calea porţii cei de
către austru şi cela ce mearge înlăuntru
despre calea porţii ceii de către austru va ieşi
despre calea porţii cei despre crivăţ, nu se va
înturna despre calea porţii care au întrat, ce
numai în direptul ei va ieşi. Şi povăţuito- 11
riul, în mijlocul lor; cînd vor mearge ei
înlăuntru, va întra împreună cu ei, şi cînd vor
mearge ei înlăuntru, va ieşi. Şi întru săr- 12
bători şi întru bulciuri va fi manaa frămîntă-
tură viţelului şi frămîntătură berbeacelui şi
mieilor în ce chip va ajunge mîna lui şi de unt-
delemnu in la frămîntătură. Iară de va face 13
povăţuitoriul mărturisire ardere-de-tot a
mîntuirii Domnului, şi va deşchide lui poarta
ceaea ce caută către răsărit şi va face arderea
cea de tot a lui şi ale mîntuiturii lui în ce chip
va face în ziua sîmbetelor şi va ieşi şi va închide
uşile după ce va ieşi. Şi miel de un an fără 14
de prihană şi va face întru ardere-de-tot în
toate zilele Domnului dimineaţa, dimineaţa va
face pre el. Şi manaa va face preste el 15
demineaţa, dimeneaţa a şasea a măsurii şi a
untdelemnului al treilea lui in ca să ameastece
făina cea de grîu manaa Domnului, poruncă
veacinică pururea. Face-va mielul şi manaa 16
şi untdelemnul, va face dimeneaţa ardere-de-
tot pururea. Aceastea zice Domnul: 'De va 17
da povăţuitorul dare unuia dentru fiii lui
dentru moştenirea lui aceasta, fiilor lui va fi
ţinearea lor aceasta întru moştenire. Iară 18
de va da dare dentru moştenirea lui unuia
dentru fiii lui şi va fi lui pînă la anul slobozirii
şi să va da înapoi povăţuitoriului afară den
moştenirea fiilor lui, lor va fi. Şi nu va lua 19
povăţuitoriul den moştenirea nărodului ca să-i
asuprească pre ei dentru ţinearea lui, dentru
moştenirea lui să moştenească pe fiii lui pentru
ca să nu se răsipească nărodul Mieu fieştecarele
de la ţinearea lui'". Şi m-au băgat la calea 20
cea despre austru a porţii, la bolta sfintelor
preoţilor ceaea ce caută către crivăţ şi iată
acolo locu osebit. Şi zise către mine: „Acest 21
locu iaste unde vor fiarbe acolo preoţii cea-

le pentru fărădeleage şi ceale pentru păcat; şi
acolo vor frămînta manaa mai mult, ca să nu
scoaţă la curtea cea mai den afară ca să sfin-
22 ţască norodul". Şi mă scoase la curtea cea
mai den afară şi mă purtă împrejur preste
ceale patru părţi ale curţii; şi iată curte despre
23 laturile curţii, Curte mică, de lungă 40 de
coţi, şi de largă 30 de coţi, o măsură la cîte
24 4. Şi bolte împrejur la eale, împrejur la
ceale 4 şi cuhnii făcute dedesuptul boltelor
25 împrejur. Şi zise către mine: „Aceastea-s
casele bucătarilor, unde vor fiarbe acolo ceia
ce slujesc casii jîrtvuirile norodului".

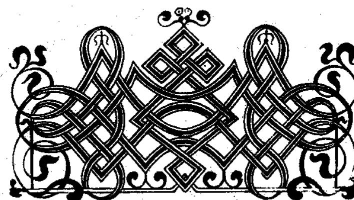
CAP XLVII

1 Şi mă băgă la pridvoarăle casii şi iată,
apă ieşiia de supt descoperemîntul
casii despre răsărit, căci faţa casii
căuta către răsărituri şi apa pogorîia
de la laturea cea direaptă despre
2 austru preste jîrtăvnic. Şi m-au scos
despre calea porţii cei despre miazănoapte şi
mă încungiură pre calea porţii den afară către
poarta curţii ceii ce caută către răsărituri; şi
iată, apa să pogorîia de la laturea cea direaptă.
3 Ca ieşirea unui om den preajmă şi măsură
în mîna lui şi au măsurat 1000 cu măsura
4 şi au trecut pren apă, apă de iertare. Şi
au măsurat 70000 cu măsura şi veni în apă
apa pînă la coapse; şi măsură 1000 şi
5 trecu apa pînă la brîu. Şi măsură 1000 şi
nu putea să treacă, căci să repeziia apa ca un
6 sunet de pîrîu carele nu să va treace. Şi
7 zise către mine: „Văzut-ai, fiiul omului?" Şi
mă aduse şi mă întoarse pre marginea
8 apei. Întru întoarcerea mea şi iată, pre
marginea rîului copaci mulţi foarte, dencoace
9 şi dencolea. Şi zise către mine: „Apa
aceasta carea iase la Galilea cea de către răsă-
rit şi pogorîia preste Aravia şi veniia pînă la
mare la apa ieşirii, şi va însănătoşa apele.
10 Şi va fi tot sufletul celor vii undezaţi; preste
toate, preste carele va veni rîul, vor trăi acolo;
şi va fi acolo peaşte mult foarte, căci vine
acolo apa aceasta şi va însănătoşa şi va trăi tot
11 preste carele va veni rîul acolo. Şi va fi şi
vor sta acolo păscarii preste ei de la Agadim
pînă la Anagalim; zbicire de năvoade va fi,
osebită va fi; şi peştii ei, ca peştii mării ceii
12 mari, mulţime multă foarte. Şi întru treacerea
lui şi întru întoarcerea lui şi întru treacerea lui
cu vedearea malurile lui nu să vor însănătoşa,
13 spre sare să deaderă. Şi spre rîu să va sui
şi ţărmurile lui dencoace şi dencolea, tot
pomul de mîncat nu să va vechi asupra lui,
nici să va sfîrşi roada lui, den noirea lui
va da pîrgă pentru că apele lor den ceale
sfinte aceastea ies; şi va fi roada lor
spre mîncare şi suirea lor spre sănătate".
Aceastea zice Domnul Dumnezău: „Aceaste 14
hotară veţi moşteni de tot ale pămîntului, celor
12 fealiuri ale fiilor lui Israil, adaogere de
funire. Şi veţi moşteni de tot pre el fieşte- 15
carele, ca şi fratele lui, la carele am rîdicat
mîna Mea ca să-l dau pre el părinţilor lor şi va
cădea voao pămîntul acesta întru moşte-
nire. Şi aceastea-s hotarăle pămîntului: 16
către crivăţ, de la marea cea mare ce să
pogoară şi împrejur spintecă întrarea Seda-
dii, Emath, Virotha, Savarim, ceale den 17
mijlocul hotarălor Damascului şi în mijlocul
hotarălor Emathului, curţile lui Savnan, care
sînt deasupra hotarălor Avranitidii. Aceas- 18
tea-s hotarăle de la mare: de la curtea lui
Avnan, hotarăle Damascului şi ceale despre
crivăţ către crivăţ şi hotarul lui Emath şi hota-
rul crivăţului. Despre faţa răsăriturilor, în 19
mijlocul Avranitidii, şi în mijlocul Damascu-
lui, şi în mijlocul Galaaditei, şi în mijlocul
pămîntului lui Israil, Iordanul hotăraşte spre
marea cea despre răsăriturile Finicetului;
aceastea-s ceale de către răsărituri. Şi 20
ceale despre austru şi liva, de la Theman şi de
la Finicetu pînă la apa Marimothului Cadis,
lăţîndu-se la marea cea mare; această parte
austru şi lipsu. Această parte mării cei mari 21
hotăraşte pînă în preajma întrării Emathului,
pînă la întrarea lui; aceastea-s ceale despre
mare; şi veţi împărţi pămîntul acesta voao,
fealiurilor lui Israil. Veţ pune pre el cu 22
sorţu voao şi celor nemearnici ce nemerni-
cescu în mijlocul vostru, carii au născut fii în
mijlocul vostru; şi vor fi voao ca cei pămin-
teani întru fiii lui Israil, împreună cu voi vor
mînca întru moştenire în mijlocul fealiurilor
lui Israil. Şi vor fi întru fealiul nemearnici- 23
lor, întru nemearnicii cei ce sînt cu ei; acolo
veţ da moştenire lor – zice Domnul Dumnezău.

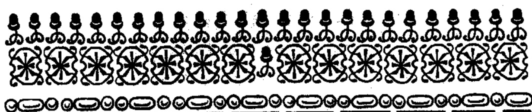
CAP XLVIII

Şi aceastea-s hotarăle fealiurilor de la 1
începătura cea despre crivăţu şi par-
tea pogorîrii cei ce spintecă împre-
giur la întrarea lui Emath îngrădirea
elamului, hotarul Damascului către
crivăţu despre partea lui Emath al curţii; şi va
fi lor ceale despre răsărituri pînă la mare –
Dan, una. Şi de la hotarăle lui Dan, ceale de 2
către răsărituri, pînă la mare – Asir, una.
Şi de la hotarăle lui Asir, de la ceale despre 3
răsărituri pînă la cealea despre mare – Nefta-
lim, una. Şi de la hotarăle lui Neftalim, 4
celor despre răsărituri, pînă la ceale despre
mare – Manasi, una. Şi de la hotarăle lui 5
Manasi, celor despre răsărituri, pînă la ceale
despre mare – Efraim, una. Şi de la hotarăle 6
lui Efraim, de la ceale despre răsărituri, pînă la

7 ceale despre mare – Ruvim, una. Şi de la
hotarăle lui Ruvim, de la ceale despre răsări-
turi, pînă la ceale despre mare – Iuda, una.
8 Şi de la hotarăle Iudii, de la ceale despre răsă-
rituri, pînă la ceale despre mare va fi începă-
tura osebirii, 25000 lărgimea şi lungimea ca
una den părţile ceale de către răsărituri şi
pînă la ceale despre mare; şi va fi cel sfînt în
9 mijlocul lor. Începătura care vor osebi
Domnului, lungimea 25000 şi lărgimea doao-
10 zeci şi cinci de mii. Acestora va fi începă-
tura sfintelor preoţilor: către crivăţu 25000, şi
către mare lărgimea 10000, şi către răsărituri
lăţimea 10000 şi către austru lungimea 25000,
11 muntele sfintelor va fi în mijlocul lui, Preo-
ţilor celor sfinţiţi, fiilor lui Sadoc, celor ce
păzescu pazele casii, carii nu s-au rătăcit cu
rătăcirea fiilor lui Israil, în ce chip au rătăcit
12 leviţii. Şi va fi lor începătura dată dentru
începăturile pămîntului sfînt sfintelor de la
13 hotarăle leviţilor. Iară leviţilor – ceale ce-s
alăturea cu hotarăle preoţilor, lungimea
25000, şi lărgimea 10000, toată lungimea
14 25000, şi lărgime 10000. Nu să va vinde
dentru eale, nici să va măsura, nici să vor lua
ceale dentîiu născute ale pămîntului, căci
15 sfîntu va fi Domnului. Iară ceale 5000,
ceale ce prisosescu spre lărgime spre ceale
25000, înaintea zidului va fi cetăţii spre
lăcuinţă şi spre împărţala lui; şi va fi cetatea în
16 mijlocul lui. Şi aceastea-s măsurile ei de
către ceale de către crivăţu: 3000 şi 500, şi de
la ceale despre austru 4000 şi 500, şi de la ceale
despre răsărituri 4000 şi 500, şi de la ceale
17 despre mare 4000 şi 500. Şi va fi împăr-
ţeală cetăţii către crivăţu 250, şi către austru
250, şi către răsărituri 250, şi către mare
18 250. Şi prisosala lungimei ceaea ce iaste
alăturea începăturilor sfintelor, 10000 către
răsărituri şi 10000 către mare; şi vor fi înce-
păturile celui sfînt şi vor fi roadele ei spre
19 pîine celor ce lucrează cetatea. Iară cei ce
lucrează cetatea lucrează pre ea den toate fea-
20 liurile lui Israil. Toată începătura doaozeci
şi cinci de mii, preste 25000 în patru muchi
veţi osebi lui începătura svîntului de la ţinea-
21 rea cetăţii. Iară cel prisosit al povăţuitoriu-
lui, den cesta şi den cela, de la începăturile
svîntului şi la ţinearea cetăţii despre faţă,
preste 25000 lungimea pînă la hotarăle ceale
de către răsărit şi către mare despre faţă
25000 pînă în hotarăle ceale despre mare
alăturea cu părţile povăţuitoriului; şi va fi
începătura svintelor şi svinţirea casii în
22 mijlocul ei. Şi de la ţinearea leviţilor de
la ţinearea cetăţii în mijlocul povăţuitorilor
va fi, în mijlocul hotarălor Iudii şi în mij-
locul hotarălor lui Veniamin povăţuitoriu lui
va fi. Şi prisoseala neamurilor de la cei 23
despre răsărit pînă la ceale despre mare –
Veniamin, una. Şi de la hotarăle lui Venia- 24
min, de la ceale despre răsărituri, pînă la
ceale despre mare – Semeon, una. Şi de la 25
hotarăle lui Semeon, una, şi de la hotarăle lui
Semeon, de la ceale despre răsărit, pînă la
ceale de către mare – Isahar, una. Şi de la 26
hotarăle celor ai lui Isahar, de la cei de la răsă-
rit, pînă la ceale despre mare – Zavulon,
una. Şi de la hotarăle celor ai lui Zavulon, 27
de la ceale de către răsărit pînă la ceale
despre mare – Gad, una. Şi de la hotarăle 28
celor ai lui Gad, de la ceale de către răsărit,
pînă la liva, şi vor fi hotarăle lui de la Theman
şi apa Maremoth de moştenire pînă la marea
cea mare. Acesta e pămîntul care îl veţi 29
pune cu sorţu fealiurilor lui Israil şi aceas-
tea-s împărţealele lor, zice Domnul Dumne-
zău. Şi aceastea-s trecătorile cetăţii ceale 30
de către miazănoapte, 4500 cu măsura. Şi 31
porţile cetăţii pre numele fealiurilor lui Israil,
porţi 3 către crivăţu: poarta lui Ruvim, una,
poarta Iudii, una, poarta lui Levi, una. Şi 32
ceale de către răsărit 4500 şi porţi 3: poarta
lui Iosif, una, poarta lui Veniamin, una, poarta
lui Dan, una. Şi ceale de către austru 4500 33
cu măsura şi porţi 3: poarta lui Semeon, una
şi poarta lui Isahar, una, poarta lui Zavulon,
una. Şi ceale de către mare 4500 cu 34
măsură, porţi 3: poarta lui Gad, una,
poarta lui Asir, una, poarta lui
Neftalim, una. Împrejurare de 35
18000. Şi numele cetăţii den
ziua carea să va face,
'Domnul acolo'
va fi nume-
le ei".

DANIIL

CAP I

1 În anul al treilea al împărăţiei lui Ioa-
chim, împăratul Iudei, au venit Navo-
hodonosor, împăratul Vavilonului, la
2 Ierusalim şi-l încungiură pre el. Şi
deade Domnul în mîna lui pre Ioa-
chim, împăratul Iudei, şi den partea vaselor
casii Domnului, şi le-au adus pre eale la
pămîntul lui Senaar, casa dumnezăului lui; şi
vasele le-au descărcat în casa visteriei dum-
3 nezăului lui. Şi zise împăratul lui Asfanez,
celui mai mare preste scopiţii lui, să bage den
fiii robiei Ierusalimului şi den sămînţa împă-
4 răţiei şi de la forthomin Tinerii la carii nu
iaste întru ei prihană, frumoşi la chip şi price-
pători la toată înţelepciunea, şi conoscînd
minte, şi cugetînd înţelepciune, şi la carele
iaste vîrtute întru ei, a sta în casă înaintea
împăratului şi a învăţa pre ei carte şi limba
5 haldeilor. Şi au rînduit lor împăratul pre zi
de la masa împăratului şi de la vinul băuturii
lui şi să-i hrănească pre ei 3 ani, şi după
6 aceaea să stea înaintea împăratului. Şi fu
întru ei den fiii Iudei: Daniil şi Anania şi
7 Misail şi Azaria. Şi au pus lor mai-marele
scopiţilor nume: lui Daniil – Valtasar, şi Ana-
niei – Sedrah, şi lui Misail – Misah, şi Azariei
8 – Avdenago. Şi au pus Daniil în inima lui ca
să nu să pîngărească cu masa împăratului şi
cu vinul băuturii lui, şi rugă pre cel mai mare
9 preste scopiţi ca să nu se pîngărească. Şi
au dat Dumnezău pre Daniil spre milă şi îndu-
10 rări înaintea mai-marelui scopiţilor. Şi zise
mai-marele scopiţilor lui Daniil: „Temu-mă
eu de domnul mieu, de împăratul, pre cela ce
au rînduit mîncarea voastră şi băutura
voastră, pentru ca nu cîndai va vedea faţa
voastră mai scăzută decît a copilaşilor celor
de o vîrstă cu voi, şi veţ face de va fi capul mieu
11 de osîndă la împăratul“. Şi zise Daniil cătră
Amelsal, pre carele au pus cel mai mare preste
scopiţi preste Daniil şi Anania şi Misail şi
12 Azaria: „Ispiteaşte dară pre feciorii tăi 10
zile, şi să dea noao den seminţele cîmpului şi
13 să mîncăm şi apă să bem. Şi să ivească
înaintea ta chipurile noastre şi chipurile copi-
laşilor celor ce mănîncă den masa împăratu-
lui; şi în ce chip vei vedea, fă cu slugile
14 tale“. Şi au ascultat lor şi au ispitit pre ei
15 10 zile. Şi după săvîrşitul celor 10 zile,
văzutu-s-au chipurile lor bune şi vîrtoase la
trupuri, mai mult decît copilaşii cei ce mînca
16 den masa împăratului. Şi fu Amelsad luînd
cina lor şi vinul băuturii lor, şi le da lor
seminţe. Şi le deade lor Dumnezău înţelea- 17
gere şi înţelepciune întru toată cărturăria şi
înţelepciune; şi Daniil pricepea în toată vide-
nia şi în visuri. Şi după săvîrşitul zilelor, 18
cărora au zis împăratul să-i bage pre ei, şi
băgă pre ei cel mai mare preste scopiţi înain-
tea lui Navohodonosor. Şi grăi împreună 19
cu ei împăratul, şi nu s-au aflat dentru ei
dentru toţi aseamene cu Daniil şi cu Anania şi
cu Misail şi cu Azaria; şi au stătut înaintea
împăratului. Şi întru tot graiul înţelepciu- 20
nii şi ştiinţii, cîte au cercat de la ei împăratul,
aflat-au pre ei cu 10 părţi mai vîrtos decît toţi
vrăjitorii şi decît toţi descîntătorii ceia ce era
în totă împărăţia lui. Şi fu Daniil pînă într-un 21
an al lui Chiros împăratului.

CAP II

În anul al doilea al împărăţiei lui 1
Navohodonosor visat-au Navohodo-
nosor vis, şi s-au spămîntat duhul lui,
şi somnul lui să făcu departe de la
el. Şi zise împăratul: „Chemaţi pre 2
descîntători şi pre vrăjitori şi pre fărmăcători
şi pre haldei, ca să spuie împăratului visul
lui“. Şi veniră şi stătură înaintea împăratu-
lui. Şi zise lor împăratul: „Visat-am, şi s-au 3
spămîntat duhul mieu, a şti visul“. Şi 4
grăiră haldeii împăratului siriineaşte: „Împă-
rate, în veaci trăiaşte! Tu spune visul noao,
slugilor tale, şi tîlcuirea lui vom spune“.
Răspunse împăratul şi zise haldeilor: 5
„Cuvîntul de la mine s-au depărtat: deci de
nu-m veţi arăta mie visul şi tîlcuirea lui, la
perire veţ fi şi casele voastre să vor
jăhui; Iară de-m veţi arăta visul şi tîlcuirea 6
lui, dări şi daruri şi cinste multă veţi lua de la
mine. Însă visul şi tîlcuirea lui spuneţi mie!“
Răspunseră de al doilea rînd şi ziseră: „Zică 7
împăratul visul slugilor lui, şi asămănarea lui
vom spune“. Şi răspunse împăratul şi zise: 8
„Cu adevărat ştiu eu că vreame voi răscumpă-
raţi, şi căci aţi văzut că s-au depărtat de la
mine graiul; Deci de nu-m veţi spune visul, 9
ştiu că cuvînt mincenos şi stricat aţi tocmit ca
să ziceţi înaintea mea, pînă va treace vrea-
mea. Visul mieu spuneţi-mi, şi voiu conoaşte
că şi asămănarea lui veţi spune mie“. Şi 10
răspunseră iarăş haldeii înaintea împăratului,
şi ziseră: „Nu iaste om pre pămînt care graiul
împăratului va putea să-l conoască, de
vreame ce tot împăratul mare şi domnu graiu
ca acesta nu întreabă pre vrăjitoriu, haldeu.
Căci cuvîntul care împăratul întreabă e greu, 11
şi altul nu iaste care să spuie pre el înaintea
împăratului, fără de numai dumnezăii cărora
nu iaste lăcaşul cu tot trupul“. Atuncea 12
împăratul, cu mînie şi urgie multă, zise
să piarză pre toţi măiestrii Vavilonului.

13 Şi porunca ieşi, şi măiestrii să omorîia, şi cer-
cară pre Daniil şi pre priatenii lui să-i
14 omoară. Atuncea Daniil au răspuns sfat şi
gînd lui Arioh, celui mai mare preste bucătarii
împăratului, carele au ieşit a omorî pre măies-
15 trii Vavilonului. Şi întreba pre el zicînd:
„Boiarine al împăratului, pentru care lucru au
ieşit părearea aceasta neruşinată de la faţa
16 împăratului?" Şi arătă Arioh graiul lui
Daniil. Şi Daniil întră şi rugă pre împăratul
pentru ca să-i dea lui vreame, şi tîlcuirea lui
17 va spune împăratului. Şi întrînd Daniil la
casa lui şi la Anania şi la Misail şi la Azaria,
18 priatenii lui, graiul au arătat. Şi milosîrdii
cerea de la Dumnăzăul ceriului pentru taina
aceasta, pentru ca să nu piară Daniil şi priate-
nii lui, împreună cu ceialalţi măiestri ai Vavi-
19 lonului. Atuncea lui Daniil, întru vedearea
nopţii, taină s-au descoperit; şi au binecuvîn-
20 tat pre Dumnezăul ceriului Daniil, Şi zise:
„Să fie numele lui Dumnezău blagoslovit den
veac şi pînă în veac, căci înţelepciunea şi înţe-
21 leagerea a Lui iaste. Şi El premeneaşte
vreame şi ani, aşază împăraţi şi mută, dînd
înţelepciunea la cei înţelepţi şi înţelepciune
22 celor ce ştiu înţeleagerea. Şi El descopere
adînci şi ascunse, conoscînd ceale dentru
întunearec, şi lumina împreună cu El iaste.
23 Ţie, Dumnezăul părinţilor noştri, mă mărtu-
risescu şi laud, căci înţelepciune şi puteare ai
dat mie, şi ai arătat mie ceale ce am rugat de la
24 Tine, şi graiul împăratului ai arătat mie". Şi
veni Daniil cătră Arioh, pre carele au pus
împăratul să piarză pre măiestrii Vavilonului,
şi-i zise lui: „Pre măiestrii Vavilonului să nu-i
pierzi, ce mă bagă pre mine înaintea împăra-
tului, şi tîlcuirea împăratului voiu spune".
25 Atuncea Arioh de pripă băgă pre Daniil înain-
tea împăratului şi zise lui: „Aflat-am om den
fiii robirei jidovimei, care tîlcuirea împăratu-
26 lui va spune". Şi răspunse împăratul şi zise
lui Daniil, al căruia numele era Valtasar: „De
poţi, să-m spui mie visul carele am văzut şi
27 asămănarea lui!" Şi răspunse Daniil înain-
tea împăratului şi zise: „Taina carea împăra-
tul întreabă nu iaste a măiestrilor, vrăjitori,
descîntători, gazarineani să vestească împă-
28 ratului. Ce iaste Dumnezău în cer, Cela ce
descopere taine, şi au arătat împăratului
Navohodonosor ceale ce trebuie să fie la sfîr-
şitul zilelor. Visul tău şi videnia capului tău,
29 pre aşternutul tău, acesta iaste: Tu, împă-
rate, gîndurile tale pre aşternutul tău s-au
suit, ce trebuie să să facă după aceasta; şi Cel
ce descopere taine au arătat ţie ceale ce tre-
30 buiescu să să facă. Şi mie, nu întru măies-
tria carea iaste întru mine mai vîrtos decît toţi
cei vii taina aceasta s-au descoperit, ce pentru
ca să să arate împăratului tîlcuirea, pentru ca
gîndurile inimii tale să conoşti. Tu, împă- 31
rate, vedeai, şi iată un chip mare. Şi chipul
acela şi vedearea lui – preadecovîrşită, stînd
înaintea feaţii tale, şi vedearea lui – înfrico-
şată; Al căruia chipu era capul de aur curat, 32
mînile şi pieptul şi braţele lui – de argint, pîn-
tecele şi coapsele – de aramă, Pulpele – de 33
fier, picioarele – o parte oarece de fieru, şi o
parte oarece de lut. Vedeai, pînă unde s-au 34
tăiat piatra den munte fără de mîni şi lovi
chipul preste picioarele ceale de fier şi ceale
de lut, şi le mărunţi pre eale desăvîrşitu.
Atuncea s-au mărunţit deodată lutul, fierul, 35
arama, argintul, aurul, şi s-au făcut ca praful
de la arie de vară; şi le rădicară pre eale mulţi-
mea duhului, şi loc nu s-au aflat lor. Şi piatra
ceaea ce au lovit chipul să făcu munte mare şi
împlu tot pămîntul. Acesta iaste visul; şi 36
asămănarea lui vom grăi înaintea împăratu-
lui. Tu, împărate, împăratul împăraţilor, 37
căruia Dumnezău împărăţia tare şi putearnică
şi cinstită o au dat, În tot locul, unde 38
lăcuiescu fiii oamenilor şi hiarăle ţarinii şi
pasările ceriului şi peştii mării au dat în mîna
ta şi te-au pus pre tine domnu tuturoru, tu eşti
capul cel de auru. Şi denapoia ta să va 39
scula altă împărăţie, mai mică decît a ta, şi
împărăţia a treia, carea iaste arama, carea va
domni tot pămîntul, Şi împărăţia a patra, 40
carea va fi vîrtoasă ca fierul; în ce chip fierul
măruntează şi supune toate, aşa toate le va
mărunţi şi le va supune. Şi căci ai văzut 41
picioarele şi deagetele – o parte oarecarea de
lut şi o parte oarecarea de fieru, împărăţie
împărţită va fi, şi den rădăcina cea de fieru
va fi întru ea, în ce chip ai văzut fierul ameste-
cat cu lutul; Şi deagetele picioarelor – o 42
parte oarecarea de fier şi o parte oarecarea de
lut, şi o parte oarecarea de împărăţie va fi
tare, şi dentru ea va fi sfărîmîndu-se. Căci 43
ai văzut fierul amestecat cu lutul, amestecaţi
vor fi întru sămînţa oamenilor şi nu vor fi
lipindu-se într-acesta chip cu acesta, în ce
chip fierul nu se ameastecă cu lutul. Şi în 44
zilele împăraţilor acelora va scula Dumnezăul
ceriului împărăţie, carea în veaci nu să va
strica, şi împărăţia Lui la alt norod nu va
rămînea; mărunţi-va şi va vîntura toate împă-
răţiile, şi aceasta să va rădica în veaci. În ce 45
chip ai văzut că den munte s-au tăiat piatră
fără de mîni şi au mărunţit lutul, fierul,
arama, argintul, aurul, Dumnezău cel Mare au
arătat împăratului ceale ce trebuie a să face
după aceastea; şi adevărat e visul, şi

46 crezută e tîlcuirea lui". Atuncea împăratul
Navohodonosor au căzut preste faţă şi lui
Daniil s-au închinat, şi manaa şi bun miros
47 zise să-i toarne lui. Şi răspunzîndu împă-
ratul, zise lui Daniil: „Cu adevărat, Dumne-
zăul vostru, Acesta e Dumnezeul dumnezeilor
şi Domnul împăraţilor, Cel ce descopere
taine, căci ai putut a descoperi taina aceasta".
48 Şi au mărit împăratul pre Daniil, şi dări mari
şi multe au dat lui, şi l-au pus pre el preste
toată ţara Vavilonului şi domn domnilor,
49 preste toţi măiestrii Vavilonului. Şi Daniil
au cerşut de la împăratul, şi au pus preste
lucrurile ţării Vavilonului pre Sidrah, Misah,
Avdenaago; şi Daniil era în curtea împăratului.

CAP III

1 În anul al 18 Navohodonosor împăra-
tul au făcut chip de aur, înălţimea lui
de 60 de coţi, lărgimea lui de 6 coţi, şi
au pus pre el în cîmpul lui Deira, în
2 ţara Vavilonului. Şi au trimis să
adune pre veziri şi pre voivozi, pre biruitorii
locurilor, povăţuitori şi tirani şi pre cei preste
biruinţă şi pre toţi boiarii ţărîlor, să vie la
înnoirea chipului care au pus Navohodonosor
3 împăratul. Şi s-au adunat biruitorii locuri-
lor, vezirii, voivozii, povăţuitorii, tiranii cei
mari, cei preste biruinţe şi toţi boiarii ţărîlor
la înnoirea chipului care au pus Navohodono-
sor împăratul, şi au stătut înaintea chipului.
4 Şi strigătoriul striga cu vîrtute: „Voao vă se
zice, limbilor, noroadelor, fealiurilor, neamu-
5 rilor! În care ceas veţi auzi glasul trîmbiţii,
muscalului şi alăutei, samvichiii şi canonului,
tocmeala glasului şi a tot neamul de cîntăreţi,
căzînd închinaţi-vă chipului celui de aur,
6 care au pus Navohodonosor împăratul; Şi
carele nu va cădea să să închine, într-acela
ceas să va băga în cuptoriul cel de foc, cela ce
7 arde". Şi fu cînd auziră toate noroadele
glasul trîmbiţii, muscalului şi alăutei, samvi-
chiii şi canonului, şi a tot neamul de musice,
căzînd toate noroadele, fealiurile, limbile să
închina chipului celui de aur care au pus
8 Navohodonosor împăratul. Atuncea au
9 venit bărbaţi haldei şi au pîrît pre jidovi. Şi
răspunzînd ziseră lui Navohodonosor împă-
10 ratului: „Împărate, în veaci trăiaşte! Tu,
împărate, ai pus poruncă, tot omul carele va
auzi glasul trîmbiţii şi muscalului şi alăutei şi
samvichiii şi canonului şi tocmirea glasului şi
11 tot neamul musicilor, Şi cel ce nu va cădea
să să închine la chipul cel de aur, băga-se-va
12 la cuptoriul focului cel arzătoriu. Sînt
dară bărbaţi jidovi, pre carei ai pus preste
lucrurile ţărîi Vavilonului – Sedrah,
Misah, Avdenago; bărbaţii aceia n-au ascul-
tat, împărate, porunca ta, şi dumnezeilor tăi
nu slujăscu, şi chipului celui de aur ce ai pus
nu să închină". Atuncea Navohodonosor 13
cu mînie şi cu urgie zise să aducă pre Sedrah,
Misah şi Avdenago; şi să aduseră înaintea
împăratului. Şi răspunse Navohodonosor, 14
şi zise lor: „Au adevărat, Sedrah, Misah,
Avdenago, dumnezeilor miei nu slujiţi şi chi-
pului celui de aur, carele am pus, nu vă închi-
naţi? Acum dară de sînteţi gata, pentru că, 15
deaca veţi auzi glasul trîmbiţii şi alăutei şi
samvichiii şi canonului şi tocmeala glasului şi
a tot neamul de musice, căzînd să vă închinaţi
chipului celui de aur, care am pus; iară de nu
vă veţi închina, într-acesta ceas vă veţi băga
în cuptoriul focului cel ce arde! Şi care iaste
dumnezeu care să vă scoaţă pre voi den
mînile meale?" Şi răspunse Sedrah, 16
Misah, Avdenago, zicînd împăratului Navo-
hodonosor: „N-avem treabă noi pentru graiul
acesta a răspunde ţie; Pentru că iaste 17
Dumnezeul nostru în ceriuri, Căruia noi slu-
jim, putearnic a ne scoate pre noi den cupto-
riul focului cel ce arde, şi den mînile tale,
împărate, mîntui-va pre noi. Şi de nu, să 18
ştii, împărate, că dumnezeilor tăi nu slujim, şi
chipului celui de aur ce ai pus nu ne închi-
năm!" Atuncea Navohodonosor s-au 19
împlut de mînie, şi vedearea feaţii lui s-au
schimbat spre Sedrah, Misah şi Avdenago, şi
zise să arză cuptoriul cu 7 părţi mai mult, pînă
ce va arde desăvîrşit; Şi bărbaţi vîrtoşi la 20
vîrtute – zise – legînd pre Sedrah, Misah şi
Avdenago, să-i bage în cuptoriul focului celui
ce arde. Atuncea bărbaţii aceia s-au legat, 21
cu îmbrăcămintea lor şi cu chivere şi cu
nădragii şi hainele lor, şi s-au băgat în mijlo-
cul cuptoriului focului ce ardea, De vreame 22
ce graiul împăratului prea să întăriia. Şi 23
cuptoriul să arse prea de prisosit de 7 părţi
mai mult, Şi aceşti 3, Sedrah, Misah şi 24
Avdenago, au căzut în mijlocul cuptoriului
focului ce ardea, legaţi, şi umbla în mijlocul
văpăii, lăudînd pre Dumnezău. Şi Navoho- 25
donosor auzi lăudînd ei, şi să miră; şi să sculă
cu grabă şi zise boiarilor lui: „Au n-am băgat 3
oameni în mijlocul cuptoriului focului,
legaţi?" Şi ziseră împăratului: „Cu adevărat,
împărate!" Şi zise împăratul: „Aicea eu 26
văzu patru bărbaţi dezlegaţi, şi în mijlocul
focului umblă, şi vătămare nu iaste întru ei, şi
vedearea celui al patrulea aseamene e cu
fiiul lui Dumnezău". Atuncea să apropie 27
Navohodonosor către uşa cuptoriului
focului ce ardea şi zise: „Sedrah, Misah şi
Avdinago, robii lui Dumnezău celui Prea-
înalt, ieşiţi şi veniţi!" Şi ieşi Sedrah şi
Misah şi Avdinago den mijlocul focului. Şi 28

să strînseră craii şi voivozii şi biruitorii locu-
lui şi putearnicii împăratului, şi vedea pre
bărbaţi că n-au stăpînit focul trupul lor şi
părul capului lor nu s-au pîrlit şi hainele lor
nu s-au schimbat şi miros de focu nu era întru
ei; şi să închină Domnului înaintea lor împă-
29 ratul. Şi răspunse Navohodonosor împă-
ratul şi zise: „Binecuvîntat e Dumnezăul lui
Sedrah, Misah şi Avdenago, Carele au trimis
pre îngerul Său şi au scos pre slugile Lui, căci
nădejduia pre El, şi graiul împăratului au
schimbat şi au dat trupurile lor la focu, pentru
ca să nu slujască, nici să să închine la tot dum-
30 nezăul, fără de numai la Dumnezăul lor. Şi
eu puiu poruncă: Tot nărodul, neam, limbă,
oricarii vor zice hulă asupra Dumnezăului lui
Sedrah, Misah şi Avdenago, la pierzare vor fi
şi casele lor la jafu, de vreame ce nu iaste alt
dumnezău carele va putea să izbăvească
31 aşa". Atuncea împăratul au îndireptat pre
Sedrah, Misah şi Avdenago în ţara Vavilonu-
lui; şi crescu pre ei şi învrednici pre ei a povă-
ţui tuturor jidovilor celor ce era întru împără-
32 ţia lui. Navohodonosor împăratul, la toate
noroadele, fealiurile, limbile ceale ce lăcuiesc
întru tot pămîntul: „Pace voao să să înmul-
33 ţască! Seamnele şi minunile, carele au
făcut cu mine Dumnezăul cel Preaînalt, plă-
34 cut-au înaintea mea să vestescu voao Cîtu-s
de mari şi putearnice! Împărăţia Lui împără-
ţie veacinică iaste, şi stăpînirea Lui – în neam
şi în neam.

CAP IV

1 Eu, Navohodonosor, bine petrecînd
eram în casa mea şi bine odrăslind
2 pre scaunul miu. Vis am văzut, şi
m-au înfricoşat, şi m-am turburat pre
aşternutul mieu, şi vederile capului
3 mieu m-au turburat pre mine. Şi pren
mine s-au pus poruncă ca să aducă înaintea
mea pre toţi măiestrii Vavilonului, pentru ca
4 tîlcuirea visului îm vor cunoaşte. Şi întra
descîntătorii, vrăjitorii, gazarineani, haldei, şi
visul eu am zis înaintea lor, şi asămănarea lui
5 n-au cunoscut mie, Pînă au venit Daniil,
căruia e numele Valtasar, după numele dum-
nezăului mieu, care are Duh Svînt a lui Dum-
nezău întru sine, şi visul înaintea lui am zis:
6 'Valtasar, cel mai mare al descîntătorilor, pre
care am cunoscut că Duh Svînt al lui Dumnezeu
iaste întru tine şi taina nu-ţ iaste cu neputinţă,
auzi vedearea visului mieu, carele am văzut, şi
7 asămănarea lui spune-m mie! Şi vederile ca-
pului mieu pre aşternutul mieu: Vedeam, şi iată
copaciu în mijlocul pămîntului, şi înălţimea lui –
8 multă. Şi să mări copaciul şi să întări, şi
înălţimea lui au ajuns pînă la ceriu şi tulpina lui la
9 marginele a tot pămîntul. Frunzele lui –
frumoase, şi roada lui – multă, şi hrană tutu-
ror – întru el; şi dedesuptul lui sălăşluia hia-
răle ceale sălbateci, şi întru crangile lui lăcuia
pasările ceriului, dentr-însul să hrăniia tot
trupul. Vedeam întru vedearea nopţii pre 10
patul mieu, şi, iată, ir şi svînt den ceriu să
pogorî Şi strigă cu vîrtutea şi aşa zise: 11
Tăiaţ copaciul şi zmulgeţi cranghinile lui şi
scuturaţi frunzele lui şi răsipiţi roada lui; clă-
tească-se hiarăle dedesuptul lui şi pasările de
la ramurile lui; Fără numai odrasla rădăci- 12
nilor lui în pămînt lăsaţi, şi în legătură de fier
şi de aramă şi în pajiştea cea de afară; şi în
roua ceriului va mînea, şi cu hiarăle – partea
lui, în buruianul pămîntului. Inema lui de la 13
oameni să va schimba, şi inemă de hiară să va
da lui, şi şapte vremi să vor premeni preste
el. Pren asămănarea lui ir e cuvîntul, şi 14
graiul svinţilor e întrebarea, pentru ca să
cunoască cei ce trăiesc căci Domnul iaste Cel
Preaînalt al împărăţiei oamenilor, şi oricăruia
I să va părea va da pre ea, şi ocara oamenilor
va rădica asupra ei. Acesta e visul carele 15
am văzut eu, împăratul Navohodonosor, şi tu,
Valtasar, tîlcuirea zi, căci toţi măiestrii împă-
răţiei meale nu pot asămănarea lui a arăta, şi
tu, Daniile, poţi, căci Duhul lui Dumnezeu cel
Svînt e întru tine'". Atuncea Daniil, al 16
căruia numele era Valtasar, să năuci ca un
ceas, şi gîndurile lui turbura pre el. Şi răs-
punse împăratul şi zise: „Valtasare, visul şi
tîlcul lui să nu te sîrguiască!" Răspunse 17
Valtasar şi zise: „Doamne, fie visul acesta
celor ce urăsc pre tine şi asămănarea lui vrăj-
maşilor tăi! Copaciul carele ai văzut, cel ce 18
s-au mărit şi s-au întărit, a căruia înălţimea au
ajuns la ceriu şi tulpina lui la tot pămîntul şi
frunzele lui bine înverzite şi roada lui multă şi
hrana tuturor întru el, dedesuptul lui lăcuia
hiarăle ceale sălbateci şi în crangile lui lăcuia
pasările ceriului, Tu eşti, împărate, căci te-ai 19
mărit şi te-ai întărit şi mărimea ta să mări şi
ajunse la ceriu şi stăpînirea ta la marginile
pămîntului. Şi cum că au văzut împăratul ir 20
cel svînt pogorîndu-se den ceriu, şi zise:
'Zmulgeţi copaciul şi stricaţi pre el, fără
numai odrasla rădăcinelor lui în pămînt lăsaţi
cu legătură de fier şi de aramă şi cu pajişte cea
denafară, şi în roua ceriului va petreace, şi cu
hiarăle sălbatece va fi partea lui, pînă să vor
premeni preste el 7 vremi', Aceasta e asă- 21
mănarea lui, împărate, şi asămănarea Celui
Preaînalt aceasta iaste, carele au ajuns preste
domnul mieu, preste împăratul, Şi pre tine 22
te vor goni de la oameni, şi cu hiarăle săl-

batece va fi lăcaşul tău, şi cu iarbă ca pre un
bou te vor hrăni, şi den roua ceriului vei
petreace, şi şapte vremi să vor premeni
preste tine, pînă unde vei conoaşte că
biruiaşte Cel Nalt împărăţia oamenilor, şi
23 căruia I se va părea o va da pre ea. Şi căci
au zis: 'Lăsaţi odrasla rădăcinelor copaciului
în pămînt', împărăţia ta ţie rămîne, dentru
carea ai conoaşte biruinţa cea cerească.
24 Pentru aceaea, împărate, sfatul mieu placă
ţie, şi păcatele tale cu milostenie le răscum-
pără şi strîmbătăţile întru îndurările measeri-
lor, cîndai va fi Dumnezău mult-îngăduitoriu
25 greşalelor tale". Aceastea toate s-au stricat
26 asupra lui Navohodonosor împăratul. După
12 luni, la beseareca împărăţiei lui, în Vavilon
27 îmblînd, Răspunse împăratul şi zise: „Nu
acesta iaste Vavilonul cel mare, care eu am
zidit spre casa împărăţiei în tăria puterii
28 meale, spre cinstea măririi meale?" Încă
cuvîntul în gura împăratului fiind, glas den
ceriu să făcu: „Ţie să zice, Navohodonosore
împărate, împărăţia ta au trecut de la tine,
29 Şi de la oameni pre tine vor goni, şi cu hiarăle
sălbatece – lăcuinţa ta, şi cu iarbă ca pre un
bou te vor hrăni, şi 7 vremi să vor premeni
preste tine, pînă unde vei cunoaşte că
biruiaşte Cel Înalt împărăţia oamenilor, şi la
30 care-I va părea va da pre ea". Într-acesta
ceas cuvîntul s-au plinit asupra lui Navohodo-
nosor, şi de la oameni s-au gonit, şi iarbă
mînca ca un bou, şi den roaua ceriului trupul
lui s-au văpsit, pînă unde perii lui ca ai leilor
s-au mărit şi unghele lui ca ale pasărilor.
31 „Şi după săvîrşitul zilelor, eu, Navohodono-
sor, ochii la ceriu rîdicaiu, şi crierii miei spre
mine să întoarseră, şi pre Cel Preaînalt bine-
cuvîntaiu şi pre Cel Viu în veaci lăudaiu şi am
mărit, căci biruinţa Lui e biruinţă veacinică şi
32 împărăţia Lui – în neam şi în neam, Şi toţi
ceia ce lăcuiesc pămîntul întru nemica s-au
socotit, şi după voia Lui face în sila ceriului şi
în lăcaşul pămîntului, şi nu iaste cine să stea
împotriva mînii Lui şi să grăiască Lui: 'Ce ai
33 făcut?' Într-aceasta vreame creierii miei
s-au întors asupră-mi, şi la cinstea împărăţiei
meale am venit, şi chipul mieu s-au întors
asupra mea, şi tiranii miei şi măriţii miei cerca
pre mine, şi pre împărăţia mea m-am întărit,
34 şi mărire mai multă să adaose mie. Acum
dară eu, Navohodonosor, laud şi preaînalţu şi
măresc pre Împăratul ceriului, căci toate
lucrurile Lui sînt adevărate şi cărările Lui –
judecăţi, şi pre toţi ceia ce
merg cu mîndrie
poate să-i sme-
rească".

CAP V

altasar împăratul făcu cină mare 1
celor de cinste ai lui, la 1000 de
oameni, şi sta în preajma celor o mie
vinul. Şi bînd, Valtasar zise la gus- 2
tarea vinului ca să aducă vasele ceale
de aur şi ceale de argint, carele au scos Navo-
hodonosor, tatul lui, den beseareca cea den
Ierusalim, şi să bea cu eale împăratul şi boiarii
lui şi ţiitorile lui şi cealea ce să culca lîngă
el. Şi aduseră vasele ceale de aur şi ceale 3
de argint, carele au scos den beseareca lui
Dumnezău den Ierusalim, şi bea cu eale împă-
ratul şi boiarii lui şi ţiitorile lui şi ceale ce să
culca lîngă el. Bea vin şi lăuda pre dumne- 4
zăii cei de aur şi de argint şi de aramă şi de fier
şi de lemn şi de piatră, şi pre Dumnăzăul cel
Veacinic nu L-au binecuvîntat, Cela ce are
biruinţa duhului lor. Într-acest ceas ieşiră 5
deagete de mînă omenească şi scriia în
preajma făcliii, preste spoiala păreatelui casii
împăratului, şi împăratul vedea încheieturile
mînii ceii ce scriia. Atuncea faţa împăratu- 6
lui să schimbă, şi gîndurile lui turburară pre
el, şi legăturile mijlocului lui să dezlega, şi
genuchile lui să izbiia. Şi strigă împăratul 7
cu tărie ca să aducă vrăjitori, haldei, gaza-
reani; şi răspunse împăratul şi zise măiestri-
lor Vavilonului: „Oricine va ceti scrisoarea
aceasta şi tîlcuirea ei îm va arăta, cu porfira se
va îmbrăca, şi lanţul cel de auru – preste gru-
mazii lui, şi al treilea întru împărăţia mea va
domni". Şi întra toţi măiestrii împăratului 8
şi nu putea scrisoarea să cetească, nici tîlcul
să arate împăratului. Şi împăratul Valtasar 9
s-au turburat, şi chipul lui s-au premenit
asupra lui, şi boiarii lui să turburară. Şi au 10
întrat împărăteasa la casa băuturii, şi răs-
punse împărăteasa şi zise: „Împărate, în
veacu trăiaşte! Nu te turbure pre tine gîndu-
rile tale, şi chipul tău nu să schimbe! Iaste 11
om întru împărăţia ta, întru carele e Duhul lui
Dumnezău, Şi în zilele tătîni-tău prive- 12
gheare şi înţeleagere s-au aflat întru el; şi
împăratul Navohodonosor, tată-tău, mai-
mare descîntătorilor, vrăjitorilor, haldeilor,
gazareanilor l-au pus pre el, Căci duhu 13
mult – întru el şi înţelepciune şi înţeleagere,
tîlcuind vise şi vestind ceale oprite şi dezle-
gîndu legăturile, Daniil, şi împăratul i-au pus
lui numele Valtasar. Acum dară cheame-se, şi
tîlcuirea lui va spune ţie". Atuncea Daniil 14
să aduse înaintea împăratului, şi zise împăra-
tul lui Daniil: „Tu eşti Daniil cel den fiii
robirii, ai jidovimei, care i-au adus împă-
ratul, tată-mieu? Auzit-am pentru tine că 15
Duhul lui Dumnezău iaste întru tine, şi
deşteptare şi înţeleagere şi măiestrie mul-

16 tă s-au aflat întru tine. Şi acum au întrat
înaintea mea cei înţelepţi, vrăjitori, gazareani,
pentru ca scrisoarea aceasta să o cetească
17 mie, şi n-au putut să-mi spuie. Şi eu am
auzit pentru tine că poţi tîlcuiri a
18 tîlcui; Acum dară, de vei putea scrisoarea
aceasta a ceti şi asămănarea ei să-mi arăţi
mie, cu mohorît te vei îmbrăca, şi lanţul cel de
auru va fi preste grumazii tăi, şi al treilea
19 întru împărăţia mea vei domni". Şi zise
Daniil înaintea împăratului: „Dările tale ţie
20 fie, şi darul casii tale altuia dă. Iară eu scri-
soarea o voiu ceti împăratului şi asămănarea
ei arăta-voiu ţie. Împărate, Dumnezău cel
Preaînalt împărăţia şi mărirea şi cinstea au
21 dat lui Navohodonosor, tătîne-tău; Şi de
mărimea care au dat lui, toate noroadele, fea-
liurile, limbile era tremurînd şi temîndu-se de
cătră faţa lui; pre carele vrea el omorîia, şi pre
carele vrea el bătea, şi pre carele vrea el
22 înălţa, şi pre carele vrea el smeriia. Şi cînd
să înălţă inima lui şi duhul lui s-au întărit a să
mîndri, pogorîtu-s-au den scaunul împărăţiei,
23 şi cinstea s-au luat de la el, Şi de la oameni
s-au izgonit, şi inima lui cu hiarăle s-au dat, şi
cu măgarii sălbatici – lăcuinţa lui, şi cu iarbă
ca pre un bou hrăniia pre el, şi den roua ceriu-
lui trupul lui s-au văpsit, pînă unde au conos-
cut că biruiaşte Domnul Dumnezău cel Prea-
înalt împărăţia oamenilor, şi căruia I să va
24 părea o va da pre ea. Şi tu dară, fiiul lui,
Valtasar, n-ai smerit inima ta înaintea lui
25 Dumnezău; nu aceastea toate le-ai ştiut? Şi
preste Domnul Dumnezăul ceriului te-ai înăl-
ţat, şi vasele casii Lui le-ai adus înaintea ta, şi
tu şi boiarii tăi şi ţiitoarele tale şi ceale ce
să culcă lîngă tine vin beaţi cu eale, şi pre
dumnezeii cei de auru şi de argint şi de
fieru şi de lemnu, de piatră, carii nu vădu, nici
audu şi nu cunoscu, ai lăudat, şi pre Dumne-
zău, Care suflarea ta iaste în mîna Lui şi toate
26 căile tale, pre El nu L-ai mărit. Pentru
aceaea de la faţa Lui s-au trimis o închietură
27 de mînă şi scrisoarea aceasta au pus. Şi
aceasta e scrisoarea cea rînduită: Mani, the-
28 chil, fares. Aceasta e asămănarea graiului:
Mani – măsurat-au Dumnezău împărăţia ta, şi
29 o plini pre ea; Thechil – stătu întru cum-
30 pănă, şi să află lipsind; Fares – să despărţi
împărăţia ta, şi să deade midilor şi persilor".
31 Şi zise Valtasar şi îmbrăcară pre Daniil cu moho-
rît şi lanţul cel de aur pusără-l prejur grumazii
lui, şi strigă pentru el să fie el biruitoriu al treilea
32 întru împărăţie. Într-această noapte s-au
33 omorît Valtasar, împăratul haldeul. Şi Darii
Midul au luat împărăţia, fiind de ani 62.

CAP VI

Şi plăcu înaintea lui Darii, şi au pus 1
preste împărăţie domni 120, ca să fie
ei întru toată împărăţia lui, Şi 2
preste dînşii rînduitori 3, dentru carii
era Daniil unul dentru ei, ca să dea lor
domnii cuvînt, pentru ca împăratul să nu să
dodeiască; Şi era Daniil preste ei, căci duh 3
de prisosit era întru el, şi împăratul l-au pus
pre el preste toată împărăţia lui. Şi rîndui- 4
torii şi domnii cerca vină să afle asupra lui
Daniil; şi toată vina şi greşala şi păcat nu s-au
aflat asupra lui, căci credincios era. Şi 5
ziseră rînduitorii: „Nu vom afla asupra lui
Daniil vină, fără numai întru legile Dumne-
zăului lui". Atuncea rînduitorii şi domnii stă- 6
tură înaintea împăratului şi ziseră lui: „Darie
împărate, să trăieşti în veaci! Sfătuitu-s-au 7
toţi ceia ce-s preste împărăţia ta voivozi şi
domni, ispravnicii şi biruitorii locurilor, ca să
întărească cu întări[tu]ră împărătească şi să
întărească poruncă, cum carele va ceare cea-
rere de la tot dumnezăul şi de la oameni pînă
în zile 30, fără de numai de la tine, împărate,
să să bage în groapa leilor; Acum dară, 8
împărate, întăreaşte porunca, pentru ca să
nu schimbe porunca persilor şi a midi-
lor". Atuncea împăratul Darie porunci a să 9
scrie porunca. Şi Daniil, cînd au conoscut 10
că s-au rînduit porunca, au întrat în casa lui, şi
ferestrile – deşchise lui la cerdacuri în
preajma Ierusalimului, şi 3 vremi de zi era
plecîndu-se pre genuchile lui şi rugîndu-se şi
mărturisîndu-se înaintea Dumnăzăului lui, în
ce chip era făcînd şi mai nainte. Atuncea 11
bărbaţii aceia au păzit şi au aflat pre Daniil
rugîndu-se şi umilindu-se Dumnezăului
lui. Şi mergînd ziseră împăratului: „Împă- 12
rate, au n-ai pus poruncă ca tot omul carele va
ceare de la tot dumnezăul şi de la om cearere
pînă la 30 de zile, fără numai de la tine, împă-
rate, să să bage în groapa leilor?" Şi zise
împăratul: „Adevărat – cuvîntul, şi porunca
midilor şi persilor nu va treace!" Şi atun- 13
cea răspunseră şi ziseră înaintea împăratului:
„Daniil, cel dentru fiii robirii Iudii, nu s-au
supus poruncii tale şi în trei vremi ziua ceare
de la Dumnezăul lui cearerile lui". Atuncea 14
împăratul, deaca auzi graiul, mult s-au mîhnit
asupra lui şi pentru Daniil s-au nevoit ca să-l
scoaţă pre el, şi pînă în sară era nevoindu-se
ca să-l scoaţă pre el. Atuncea bărbaţii aceia 15
ziseră împăratului: „Conoaşte, împărate, căci
porunca iaste la midi şi la persi ca toată
porunca şi starea, carea împăratul va pune,
nu trebuie a să premeni!" Atuncea împăra- 16
tul zise şi aduseră pre Daniil şi-l băgară
pre el în groapa leilor; şi zise împăratul lui
Daniil: „Dumnezăul tău, Căruia tu slujeşti

17 neîncetat, Acesta te va scoate pre tine!“ Şi
au adus o piatră şi au pus preste gura gropii,
şi au pecetluit împăratul cu inelul lui şi cu ine-
lul boiarilor lui, pentru ca să nu să preme-
18 nească vrun lucru întru Daniil. Şi s-au dus
împăratul la casa lui, şi au dormit necinat, şi
bucate n-au adus lui, şi somnul s-au depăr-
tat de la el. Şi încuie Dumnăzău gurile leilor,
19 şi n-au bîntuit pe Daniil. Atuncea împăra-
tul s-au sculat dimeneaţa cu lumină şi cu sîr-
20 guială au venit la groapa leilor; Şi apro-
piindu-se el de groapă, pre Daniil cu glas tare
au strigat: „Daniile, robul lui Dumnezău celui
Viu, Dumnezău, Căruia tu slujeşti neprea-
stano, putut-au să te scoaţă den gura
21 leilor?“ Şi zise Daniil împăratului: „Împă-
22 rate, în veaci trăiaşte! Dumnezăul mieu au
trimis pre îngerul Lui, şi au astupat gurile lei-
lor, şi nu m-au stricat pre mine, căci înaintea
Lui direptate să află întru mine; şi înaintea ta,
23 împărate, greşală n-am făcut“. Atuncea
împăratul mult să îmbună spre el, şi pre
Daniil zise să-l scoaţă den groapă; şi să scoase
Daniil den groapă, şi toată stricarea nu s-au
aflat întru el, căci au crezut în Dumnezăul
24 lui. Şi zise împăratul, şi aduse pre bărbaţii
ceia ce au pîrît pre Daniil, şi la groapa leilor
s-au băgat ei şi fiii lor şi muierile lor; şi n-au
ajuns la fundul gropii, pînă ce i-au fărîmat leii
pre ei şi toate oasele lor le-au mărunţit.
25 Atuncea Darie împăratul au scris la toate
năroadele, neamurile, limbile, celor ce
lăcuiescu în tot pămîntul: „Pace voao să să
26 înmulţască! Denaintea feaţii meale s-au
pus poruncă ca întru toată stăpînirea împără-
ţiei meale să fie cutremurîndu-se şi temîn-
du-se de către faţa Dumnezăului lui Daniil,
căci Acesta e Dumnezăul cel Viu şi rămîne în
veaci, şi împărăţia Lui nu se va strica, şi
27 biruinţa [Lui] – pînă la săvîrşit; Spreje-
neaşte şi mîntuiaşte şi face seamne şi minuni
în ceriu şi pre pămînt, Carele au scos pre
28 Daniil den gura leilor“. Şi Daniil să îndi-
reptă întru împărăţia lui Darie şi întru împă-
răţia lui Chir Persului.

CAP VII

1 În anul dentîiu a lui Valtasar, împăra-
tul haldeilor, Daniil văzu vis, şi vede-
rile capului lui pre patul lui, şi visul
lui au scris. Începătura cuvintelor
2 lui: „Eu, Daniil, vedeam întru
vedearea nopţii, şi iată patru vînturi ale ceriu-
3 lui lovîră la marea cea mare. Şi patru hiară
mari să suia den mare, nu toate fiind într-un
4 chip. Cea dentîiu – ca o leoaie, şi aripile
ei – ca ale vulturului; vedeam, pînă unde
s-au zmult aripile ei, şi să rădică de la
pămînt şi pre picioare de om au stătut, şi
inimă de om s-au dat ei. Şi iată altă hiară, 5
aseamene cu ursoaia, şi în vremi au stătut, şi 3
coaste era în gura ei, în mijlocul dinţilor ei, şi
aşa zicea ei: 'Scoală-te şi mănîncă trupuri
multe!' Denapoia aceştiia vedeam, şi iată 6
altă hiară, ca un pardos, şi la ea era 4 aripi de
pasăre deasupra ei, şi patru capete avea
hiara, şi volnicie să deade ei. Denapoia 7
aceştiia vedeam, şi iată a patra hiară, groaz-
nică, ciudată şi vîrtoasă de prisosit, şi dinţii ei
mari de hieru, mîncînd şi sfărîmînd, şi ce
rămînea cu picioarele ei le călca; şi aceasta
avea osebire multă decît toate hiarăle ceale
denaintea ei, şi avea zeace coarne. Soco- 8
tiiam la coarnele ei, şi iată alt cornu lipit să
sui în mijlocul lor, şi 3 coarne de ceale denain-
tea ei s-au dezrădăcinat de către faţa ei; şi iată
ochi ca ochii omului în cornul acesta şi gură
grăind mari, şi făcea războiu către sfinţi.
Vedeam pînă ce s-au pus scaunele, şi şăzu Cel 9
Vechiu de zile; şi îmbrăcămintea Lui era albă
ca zăpada, şi părul capului Lui ca o lînă
curată, scaunul Lui – pară de focu, rotelele lui
– foc arzătoriu. Rîu de foc să tîrîia ieşind 10
denaintea Lui, mii de mii slujiia Lui şi întu-
neareci de întuneareci stătură înaintea Lui;
judecata au şăzut şi cărţile s-au deşchis.
Vedeam atuncea de către glasul cuvintelor 11
celor mari, carele cornul acela grăiia, pînă
s-au omorît hiara şi au perit şi trupul ei s-au
dat la ardere de focu. Şi a celoralalte hiară 12
s-au mutat biruinţa, şi îndelungare de viaţă
s-au dat lor pînă la an şi vreame. Vedeam 13
întru vedearea nopţii, şi iată, cu norii ceriului
şi ca un Fiiu al Omului era viind; şi pînă la Cel
Vechiu de zile au sosit, şi înaintea Lui S-au
adus. Şi Lui să deade stăpînirea şi cinstea 14
şi împărăţia, şi toate noroadele, fealiurile şi
limbile Lui vor sluji; biruinţa Lui – biruinţă
veacinică, carea nu va treace, şi împărăţia Lui
nu să va strica. Îngrozitu-s-au duhul mieu, 15
eu, Daniil, în firea mea, şi vederile capului
mieu împreună mă turburară. Şi m-am 16
apropiat la unul den cei ce sta, şi adevărul cer-
cam de la el pentru toate aceastea; şi zise mie
cercetarea şi asămănarea cuvintelor îm arătă:
'Aceastea hiară mari, ceale 4 – patru împără- 17
ţii să vor rădica pre pămînt, care să vor
rădica; Şi vor lua împărăţia svinţii Celui 18
Înalt şi vor ţinea pre ea pînă în veacul veacu-
rilor'. Şi cercam pre amăruntul pentru hia- 19
ra ceaea a patra, căci era osebită decît toată
hiara, hiară groznecă foarte, dinţii ei de fier şi
unghile ei de aramă, mîncînd şi mărunţindu, şi ce
rămînea cu picioarăle ei călca, Şi pentru ceale 20
10 coarne den capul ei şi pentru celalalt ce

să suia şi au scuturat den ceale de mai nainte
3, cornul acela la care era ochii şi gura grăind
mari, şi vedearea lui mai mare e decît a celo-
21 ralalte. Vedeam, şi cornul acela făcea răz-
22 boiu cu svinţii şi să întări preste ei, Pînă ce
au venit Cel Vechiu de zile, şi judecata au dat
svinţilor Celui Înalt, şi vreamea au sosit şi
23 împărăţia o ţinură svinţii. Şi zise: 'Hiara a
patra – împărăţia a patra va fi pre pămînt,
care va covîrşi toate împărăţiile şi va mînca
tot pămîntul, şi va călca pre el şi-l va tăia de
24 tot. Şi ceale zeace coarne ale lui – zeace
împăraţ să vor rîdica; şi denapoia lor să va
rădica altul, carele va covîrşi (pre răii) pre toţi
25 cei denainte, şi trei împăraţi va smeri. Şi
cuvinte către Cel Înalt va grăi, şi pre cei svinţi
ai Celui Înalt va înşăla; şi va cugeta [a] pre-
meni vremile şi leagea, şi să va da în mîna lui
pînă la vreame şi vremi şi jumătate de
26 vreame. Şi judecată va şădea şi domnia vor
27 muta, a atinge şi a piarde pînă la săvîrşit. Şi
împărăţia şi biruinţa şi mărimea împăraţilor
celor dedesuptul a tot ceriul datu-s-au svinţi-
lor Celui Înalt; şi împărăţia Lui – împărăţie
veacinică, şi toate stăpînirile la El vor sluji şi
28 vor asculta'". Pînă aici e săvîrşitul cuvîntu-
lui. Eu, Daniil, gîndurile meale mă turburară,
şi faţa mea să schimbă asupra mea, şi graiul în
inema mea am păzit.

CAP VIII

1 În anul al treilea al împărăţiei lui Val-
tasar împăratului, vedeare s-au ivit
către mine, eu, Daniil, după ce s-au
2 ivit mie la început. Şi eram în Susa
la vari, care iaste [în] ţara Elamului,
3 şi văzuiu întru vedeare şi eram la Uval. Şi
rădicaiu ochii miei şi văzuiu, şi iată un ber-
beace stînd înaintea lui Uval, şi avea coarne,
şi coarnele nalte, şi unul mai nalt decît altul, şi
4 cel mai nalt să suia de margine. Şi văzuiu
berbeacele împungînd spre mare şi crivăţ şi
austru, şi toate hiarăle nu vor sta înaintea lui,
şi nu era cine să scoaţă den mîna lui, şi făcu
5 după voia lui şi să mări. Şi eu eram înţele-
gînd, şi iată, un ţap de capre veniia de la liva
preste faţa a tot pămîntul, şi ţapul avea
6 cornu văzut între ochii lui. Şi au venit pînă
la berbeacele cela ce avea coarnele, unde am
văzut stînd înainte la Uvaal, şi au alergat către
7 el cu pornirea vîrtutei lui. Şi am văzut pre el
ajungînd pînă la berbeace, şi să sălbătăci către
el şi lovi pre berbeace şi zdrobi amîndoao
coarnele lui, şi nu era vîrtute la berbeace ca
să stea înaintea lui; şi-l trînti în pămînt şi-l
călcă, şi nu era cine să-l scoaţă pre
berbeace den mîna lui. Şi ţapul caprelor să 8
mări foarte, şi întărindu-se el să zdrobi cornul
lui cel mare, şi să suiră alte patru coarne
dedesuptul lui la ceale 4 vînturi ale
ceriului. Şi dentru unul dentr-însele ieşi un 9
cornu vîrtos şi să mări multu către austru şi
către răsărit; Şi să mări pînă la putearea 10
ceriului, şi au căzut pre pămînt de la putearea
ceriului şi de la steale, şi le călcă pre eale
împreună, Şi pînă unde voivodul va mîntui 11
robia, şi pentru el jîrtva s-au turburat, şi să
făcu şi să spori la el, şi cel sfînt să va pustii;
Şi să deade preste jîrtvă păcatu, să lepădă jos 12
direptatea, şi făcu şi să spori. Şi am auzit 13
un sfînt grăind, şi zise un sfînt lui felmoni
celui ce grăiia deasupra: „Pînă cînd vedearea
va sta, jîrtva cea ce s-au rădicat şi păcatul cel
ce s-au dat pustiirei, şi cel sfîntu şi putearea
să va călca împreună?" Şi zise lui: „Pînă în 14
sară şi dimeneaţă zile 2300, şi să va curăţi cel
sfînt". Şi fu deaca am văzut eu, Daniil, 15
vedearea şi cercam înţeleagerea, şi iată, stătu
înaintea mea ca o vedeare de bărbat. Şi am 16
auzit glas de bărbat între Uval, şi chemă şi
zise: „Gavriile, fă pre acela să înţeleagă
vedearea!" Şi veni şi stătu alăturea cu sta- 17
rea mea, şi venindu el m-am spămîntat şi
căzuiu preste faţa mea, şi zise către mine:
„Înţeleage, fiiul omului, pentru că încă la
săvîrşitul vremii iaste vedearea!" Şi grăind el 18
cu mine, căzuiu preste faţa mea pre pămînt; şi să
atinse de mine şi m-au pus în picioare, Şi 19
zise: „Iată, eu arăt ţie ceale ce vor să fie la
ceale de apoi ale urgiei, pentru că încă la săvîrşi-
tul vremii [...]. Berbeacele carele ai 20
văzut, cela ce avea coarnele – împăratul midi-
lor şi al persilor. Ţapul caprelor – împăra- 21
tul elinilor; şi cornul cel mare, care era între
ochii lui, acesta iaste împăratul cel
dentîi. Şi celui ce s-au zdrobit, căruia au 22
stătut patru coarne dedesupt – 4 împăraţi den
limba lui să vor rădica, şi nu întru putearea
lui. Şi la ceale de apoi ale împărăţiei lor, 23
plinindu-se păcatele lor, scula-să-va împărat
fără de ruşine la obraz şi înţelegînd pilde.
Şi putearea lui – tare, şi nu în putearea lui, şi 24
minunate va strica, şi va îndirepta şi va face; şi
va strica pre cei tari şi pre norodul cel sfîntu.
Jugul sarcinii lui va îndirepta; vicleşug – în mîna 25
lui, şi în inima lui mări-să-va, şi cu vicleşu-
gul va strica pre mulţi; şi spre pierzarea a multo-
ra va sta (şi preste Stăpînitoriul stăpînitorilor va
sta), şi ca oaole în mînă va zdrobi. Şi vedearea 26
cei de sară şi cei de dimineaţă, ce s-au grăit, ade-
vărat iaste; şi tu pecetluiaşte vedearea, căce în
zile multe va fi". Şi eu, Daniil, adormiiu, şi 27

am bolit zile, şi mă sculaiu şi făceam faptele
împăratului; şi mă minunam de vedeare, şi nu
era cel ce pricepea.

CAP IX

1 În anul dentîiu al lui Darie, fiiul lui
Asuir dentru semenția mideanilor,
care au împărățit preste împărăția
2 haldeilor, Într-un an al împărăției
lui, eu, Daniil, am înțeles den cărți:
numărul anilor, care s-au făcut cuvîntul Dom-
nului către Ieremia prorocul, spre plinirea
3 pustiirii Ierusalimului – 70 de ani. Şi am
dat fața mea către Domnul Dumnezău a cerca
rugăciune şi umilință, cu postiri şi sac şi
4 cenuşă. Rugatu-m-am către Domnul Dum-
nezeul mieu şi m-am ispovedüit şi ziş:
„Doamne, Dumnezăul cel Mare şi Minunat,
Cel ce păzeşti făgăduința Ta şi mila celor ce
Te iubescu şi celor ce păzescu poruncile
5 Tale, Păcătuit-am, făcut-am strîmbătate,
păgînit-am, [...] de la poruncile Tale şi de la
6 judecățile Tale, Şi n-am ascultat pre robii
Tăi, prorocii, carii grăiia întru numele Tău
către împărații noştri şi boiarii noştri şi părin-
ții noştri şi către tot nărodul pămîntului.
7 Ție, Doamne – direptatea Ta, şi noao – ruşi-
nea obrazului, ca în ziua aceasta la bărbatul
Iudei şi celor ce lăcuiescu în Ierusalim şi la tot
Israilul, celor de aproape şi celor de departe,
în tot pămîntul unde ai răsipit pre ei acolo
întru defăimarea lor, carea au defăimat pre
8 Tine. Doamne, noao ruşinea obrazului şi
împăraților noştri şi boiarilor noştri şi părin-
9 ților noştri, carii am greşit Ție. Domnului
Dumnezăului nostru – milosîrdiile şi curățiile,
10 căci ne-am depărtat de la Domnul Şi n-am
ascultat glasul Domnului Dumnezăului nostru;
meargeți în legile Lui, carele au dat către fața
noastră în mîinile robilor Lui prorocilor.
11 Şi tot Israilul au călcat leagea Ta şi s-au abătut
ca să nu auză glasul Tău, şi veni preste noi
osînda şi jurămîntul cel ce e scris în leagea lui
Moisi, robul lui Dumnezău, căci am greşit
12 Lui. Şi au întărit cuvintele Lui carele au
grăit asupra noastră şi asupra judecătorilor
noştri, carii ne-au judecat pre noi, a aduce
preste noi răutăți mari, ca carele nu s-au făcut
supt tot ceriul ca cealea ce s-au făcut în Ieru-
13 salim. În ce chip iaste scris în leagea lui
Moisi, toate răutățile aceastea au venit preste
noi; şi nu ne-am rugat feații Domnului Dum-
nezăului nostru, să ne întoarcem de la strîm-
bătățile noastre şi a înțeleage întru tot ade-
14 vărul. Şi au privegheat Domnul Dumne-
zăul nostru preste răutatea noastră şi o au
adus preste noi, căci direpț e Domnul
Dumnezăul nostru preste toată facerea Lui
care au făcut, şi n-am ascultat glasul
15 Lui. Şi acum, Doamne Dumnezăul nostru,
Carele ai scos pre nărodul Tău den pămîntul
Eghipetului cu mînă tare şi ai făcut Ție nume
ca în ziua aceasta, păcătuit-am, nelegiuit-am,
făcut-am strîmbătate. Doamne, întru toată 16
milostenia Ta, întoarcă-se dară mînia Ta şi
urgia Ta de la cetatea Ta, Ierusalimul, măgura
cea sfîntă a Ta, căci am greşit întru strîmbătă-
țile noastre şi ale părinților noştri – Ierusalim
şi nărodul Tău spre ocară s-au făcut întru toți
cei de premprejurul nostru. Şi acum 17
ascultă, Doamne Dumnezăul nostru, rugile
robului Tău şi rugăciunile lui, şi arată fața Ta
preste sfințenia Ta cea pustie pentru
Tine. Pleacă, Dumnezăul mieu, ureachea 18
Ta, şi auzi, deşchide ochii Tăi, şi vezi stinge-
rea noastră şi a cetății Tale în carea s-au che-
mat numele Tău întru ea; căci nu pre direptă-
țile noastre noi aruncăm îndurarea noastră
înaintea Ta, ce spre îndurările Tale ceale
multe. Doamne, ascultă! Doamne, cură- 19
țeaşte! Doamne, ia aminte! Doamne, fă, şi nu
zăbovi! Pentru Tine, Doamne Dumnezăul
mieu, căci numele Tău s-au chemat preste
cetatea Ta şi preste norodul Tău!“ Şi eu 20
încă grăind şi rugîndu-mă şi mărturisind
păcatele meale şi păcatele norodului mieu, lui
Israil, şi aruncînd mila mea înaintea Domnu-
lui Dumnezăului mieu, pentru muntele cel
sfînt al Dumnezăului mieu, Şi eu încă 21
grăind la rugă, şi iată bărbatul Gavriil, pre
carele am văzut întru vedeare întru începă-
tură, zburînd, şi să atinse de mine, ca în ceasul
jîrtvei de sară. Şi mă învăță şi grăi cu mine 22
şi zise: „Daniil, acum am ieşit să te îndirep-
tezu. La începutul rugii tale ieşi cuvîntul, şi 23
eu am venit să-ț spuiu ție, căci bărbatul pofte-
lor eşti tu; şi gîndeaşte întru graiu şi priceape
întru vedeare! Şaptezeci de săptămîni s-au 24
tăiat preste nărodul tău şi preste cetatea cea
sfîntă, ca să să săvîrşască păcatul, şi a pecetlui
păcatele şi a stinge fărădelegile şi a curăți
strîmbătățile şi a aduce direptate veacinică; şi
a pecetlui vedeare şi prorocul a unge pre
Sfîntul sfintelor. Şi vei cunoaşte şi vei pri- 25
ceape: de la ieşirea cuvîntului a răspunde şi a
zidi Ierusalimul pînă la Povățuitoriu uns –
săptămîni 7 şi săptămîni 62; şi se va întoarce
şi se va zidi larg şi cu zidu împregiur, şi să vor
deşărta vremile. Şi după ceale 62 de săptă- 26
mîni va peri de tot Unsoarea, şi judecată nu va
fi întru El; iară cetatea şi cel sfînt va strica cu
povățuitoriul cel viitoriu, şi să vor tăia întru
potop, şi pînă la săvîrşitul războiului celui
tăiat va rîndui la stingeri. Şi va întări făgă- 27
duința la mulți, o săptămînă; şi jumătate de
săptămînă va înceta jîrtăvnicul şi jîrtvele, şi
aripă de stingere, şi pînă la săvîrşit şi cu sîr-

guire va rîndui spre stingere. Şi va întări făgă-
duință la mulți, o săptămînă; şi întru cea
jumătate de săptămînă să va rîdica jîrtva şi
turnarea, şi preste sfinţire urîciunea pustiiri-
lor va fi, şi pînă la săvîrşitul vremii săvîrşit să
va da spre pustiire".

CAP X

1 În anul al treilea al lui Chiros, împăra-
tul persilor, cuvînt s-au descoperit lui
Daniil, căruia numele s-au chemat
Valtasar, şi adevărat era cuvîntul, şi
puteare mare şi înțeleagere s-au dat
2 lui întru vedeare. „În zilele acealea, eu,
Daniil, eram plîngînd 3 săptămîni de zile;
3 Pîine de poftă n-am mîncat, şi carne şi vin
n-au întrat în gura mea, şi cu unsoare nu
m-am uns pînă la plinirea a trei săptămîni de
4 zile. În ziua a 24 a lunii dentîiu, şi eram eu
ţiindu-mă de rîul cel mare – acesta iaste în
5 Dechel. Şi rîdicaiu ochii miei şi văzuiu, şi
iată un bărbat îmbrăcat cu vaddin, şi mijlocul
6 lui încins cu aur ofaz, Şi trupul lui ca thar-
sis, şi faţa lui ca vedearea fulgerului, şi ochii
lui ca făcliile focului, şi brațurile lui şi coap-
sele lui ca vedearea arămii ce sclipeaşte, şi
7 glasul cuvintelor lui ca glasul gloatei. Şi
văzuiu eu, Daniil, sîngur vedearea, şi bărbații
cei ce era împreună cu mine n-au văzut
vedearea, ce numai spămîntare mare au căzut
8 preste ei, şi au fugit cu frică; Şi eu rămaş
singur şi văzuiu vedearea cea mare aceasta, şi
nu rămase în mine vîrtute, şi mărirea mea să
premeni spre stricăciune, şi n-am ţinut cu
9 tărie. Şi auziiu glasul cuvintelor lui, şi cînd
auziiu glasul graiurilor lui eram umilit, şi faţa
10 mea pre pămînt. Şi iată mînă atingîndu-se
de mine, şi rîdică pre genuchile meale şi pre
11 palmele mînilor meale. Şi zise către mine:
'Daniile, bărbatul poftelor, înţeleage în cuvin-
tele carele eu grăiesc către tine, şi stăi pre sta-
rea ta, că acum sînt trimes către tine!' Şi
grăind el către mine cuvîntul acesta, sculaiu-mă
12 îngrozit. Şi zise către mine: 'Nu te
teame, Daniil! Căci den ziua dentîiu carea ai
dat inima ta a înţeleage şi a te chinui înaintea
Domnului Dumnezăului tău, auzitu-s-au
cuvintele tale şi eu am venit întru cuvintele
13 tale. Şi boiarenul împărăţiei persilor sta
den preajma mea 21 de zile, şi iată Mihail,
unul den boiarii cei de frunte, veni să-mi ajute
mie; şi pre el l-am lăsat acolo, cu boiarenul
14 împărăţiei persilor, Şi am venit să-ţi spuiu
cîte să vor întîmpla norodului tău în zilele ceale
15 de apoi, căci încă vedearea e la zile'. Şi grăind
el cu mine după cuvintele aceastea, dat-am faţa
16 mea pre pămînt şi m-am umilit. Şi iată, ca
asămănarea fiiului omului s-au atins de bu-
zele meale; şi deşchişu gura mea de grăiiu şi
zişu către cela ce sta înaintea mea: 'Doamne,
întru vedearea Ta întoarseră-se ceale den
lăuntrul mieu în mine, şi n-am avut
vîrtute; Şi cum va putea sluga Ta, Doamne, 17
a grăi cu domnul mieu acesta? Şi de acum nu
va sta în mine vîrtute, şi suflare n-au rămas în
mine'. Şi adaose şi să atinse de mine ca o 18
vedeare de om, şi mă întări. Şi-m zise mie: 19
'Nu te teame, bărbatul poftelor, pace ţie!
Îmbărbătează-te şi te întăreaşte!' Şi grăind el
cu mine, m-am întărit şi am zis: 'Grăiască
domnul mieu, căci ai întărit pre mine!' Şi 20
zise: 'De ştii pentru ce veniiu către tine? Şi
acuma mă voiu întoarce a darea războiu cu
biruitoriul persilor; şi eu ieşiiam, şi biruitoriul
elinilor veniia. Ce numai voiu spune ţie cel 21
ce e rînduit cu scrisoare de adevericiune; şi nu
iaste unul sprejenindu-se cu mine pentru
aceastea, fără numai Mihail, boiarenul nostru;

CAP XI

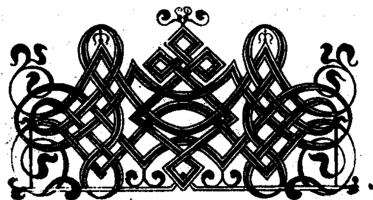
Şi eu, în anul cel dentîiu a lui Chiros, 1
stătuiu la vîrtute şi tărie. Şi acum 2
adevărăciune voiu vesti ţie. Iată,
încă 3 împăraţi să vor scula la Per-
sida, şi al patrulea să va îmbogăţi cu
avuţie mare mai mult decît toţi; şi, după ce va
birui el avuţia lui, să va rădica asupra tuturor
împărăţiilor elineşti. Şi să va scula împărat 3
tare, şi va stăpîni stăpînire multă şi va face
după voia lui. Şi după ce va sta împărăţia 4
lui, sfărîma-să-va şi să va împărţi la ceale 4
vînturi ale ceriului; şi nu la ceale de apoi ale
lui, nici după domnia lui, carea au domnit, căci
să va zmulge împărăţia lui, şi altora, afară
dentru aceştea, să va da. Şi să va întări 5
împăratul austrului; şi unul den boiarii lui să
va întări asupra lui şi va domni domnie multă
preste oblăduirea lui. Şi după anii lui 6
amesteca-să-vor, şi fata împăratului austrului
va întra către împăratul crivăţului, ca să facă
tocmeale cu el; şi nu va birui vîrtutea braţului
şi nu va sta sămînţa lui, şi să va da ea şi ceia ce
aduc pre ea şi fecioara şi cel ce întăreaşte pre
ea. Şi întru vremi scula-să-va întru floarea 7
rădăcinii ei asupra gătirii lui, şi va veni spre
puteare şi va întra către întăriturile împăratu-
lui crivăţului, şi va face întru ei şi să va
întări. Şi încă pre dumnezeii lor, cu topito- 8
rii lor, tot vasul poftit al lor de argint şi de
aur, cu robire va aduce la Eghipet; şi el va sta
mai mult decît împăratul crivăţului. Şi va 9
întra la împărăţia împăratului austrului,
şi să va înturna la pămîntul lui. Şi fiii 10
lui vor aduna gloată de puteri multe, şi va
veni venindu, înecînd, şi va treace şi va
şedea şi împreună înainte să va încleş-

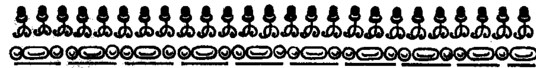
11 ta, pînă la vîrtutea lui. Şi să va sălbătăci
împăratul austrului şi va ieşi şi să va bate cu
împăratul crivăţului; şi va pune gloată multă,
12 şi să va da gloata în mîna lui; Şi va lua
gloata, şi să va înălţa inima lui, şi va obori zeci
13 de mii şi nu să va întări. Şi să va înturna
împăratul crivăţului şi va aduce gloată mai
multă decît întîiu, şi la săvîrş[it]ul vremilor
veni-vor întrări cu puteare mare şi cu aveare
14 multă. Şi în vremile acealea mulţi să vor
rădica asupra împăratului austrului; şi fiii
omorîtorilor norodului tău rădica-se-vor a
15 întări vedeare, şi vor slăbi. Şi va întra
împăratul crivăţului şi va vărsa turnare de
pămînt şi va lua cetăţi tari, şi braţurile împă-
ratului austrului nu vor sta, şi să vor scula ale-
16 şii lui, şi nu va fi puteare a starea. Şi va face
cel ce întră cătră el după voia lui, şi nu va fi să
stea înaintea feaţii lui; şi va sta în pămîntul
17 savirului, şi să va săvîrşi în mîna lui. Şi va
pune faţa lui să între cu vîrtutea a toată împă-
răţia lui, şi direptate toată împreună cu el va
face; şi fata muierilor va da lui, să o strice pre
18 ea, şi nu va rămînea şi nu va fi a lui. Şi va
întoarce faţa lui la ostroave şi va lua multe şi
va înceta pre boiari de ocara lor, însă ocara lui
19 întoarce-să-va la el. Şi va întoarce faţa lui
la putearea pămîntului lui, şi va slăbi şi va
20 cădea şi nu să va afla. Şi să va scula den
rădăcina lui odraslă de împărăţie preste găti-
rea lui îndireptînd, făcînd mărirea împărăţiei;
şi în zilele acealea surpa-se-va, şi nu întru
21 obraze, nici cu războiu. Sta-va pre gătirea
lui, ocărîtu-s-au, şi n-au dat asupra lui mărire
de împărăţie; şi va veni cu bună tocmeală şi va
22 întări împărăţiile cu alunecări. Şi braţurile
celui ce îneacă să vor îneca de cătră faţa lui şi
să vor zdrobi, şi povăţuitoriul făgăduinţii;
23 Şi dentru amestecătură va face vicleşug
tătîni-său, şi să va sui şi să va întări preste el
24 cu puţină limbă. Şi cu bună tocmeală şi
întru ceale de aproape ţări va veni, şi va face
carele n-au făcut părinţii lui şi părinţii părin-
ţilor lui – prade şi pleanuri, şi avearea lor va
răsipi, şi preste Eghipet va gîndi gîndurile lui
25 pînă la o vreame. Şi să va rădica putearea
lui şi inima lui preste împăratul austrului cu
puteare mare, şi împăratul austrului va da
războiu şi cu puteare mare şi tare foarte; şi nu
26 va sta, căci vor gîndi asupra lui gînduri; Şi
vor mînca ceale ce trebuiescu ale lui şi vor
sfărîma pre el, şi puteri va acoperi, şi vor
27 cădea răniţi mulţi. Şi amîndoi împăraţii –
inimile lor spre viclenie, şi la o masă minciuni
vor grăi, şi nu să va îndirepta, căci
sfîrşitul va fi la vreame. Şi să va întoarce la 28
pămîntul lui cu aveare multă, şi inima lui –
spre făgăduinţa cea sfîntă, şi va face şi să va
înturna la pămîntul lui. La vreame să va 29
înturna şi va veni la austru, şi nu va fi ca cea
dentîiu şi ca cea de apoi. Şi vor întra întru 30
el cei ce ies chitii, şi să va smeri, şi să va
întorce şi să va mînia pre făgăduinţa cea
sfîntă, şi va face; şi să va întoarce şi va înţe-
leage preste ceia ce părăsescu făgăduinţa cea
sfîntă. Şi braţuri şi seminţe dentru el se 31
vor scula, şi vor spurca sfinţirea puterniciei şi
vor muta neîncetarea şi vor da urîciunile celor
stinşi. Şi cei ce fac fărădelegile făgăduinţa 32
vor aduce întru alunecări, şi noroade ce cunos-
cu pre Dumnezăul lui să vor întări şi vor face.
Şi cei pricepuţi ai norodului priceape-să-vor la 33
multe; şi vor slăbi cu sabie şi cu văpaie şi
cu robime şi cu jah de zile. Şi slăbindu 34
ei, să vor ajuta ajutoriu mic, şi să vor adaoge
preste ei mulţi întru alunecări. Şi den 35
cei ce înţeleg vor slăbi a lămuri pre ei şi a-i
aleage şi a-i înălbi, pînă la sfîrşitul vremii;
căci la vreame va fi. Şi va face după voia lui, 36
şi împăratul să va înălţa şi să va mări preste
tot dumnezeul, şi preste Dumnezeul dumne-
zeilor, şi va grăi cu semeţie; şi va bine-îndă-
repta, pînă unde să va săvîrşi urgia, pentru că
la săvîrşire şi sîrguială să face. Şi preste 37
toţi dumnezeii părinţilor lui nu va înţeleage, şi
pohta muierilor, şi preste tot dumnezeul nu
va înţeleage, căci preste toţi să va mări;
Şi pre dumnezeul (maozin) pre locul lui va 38
mări, şi pre dumnezeul carele nu l-au
cunoscut părinţii lui mări-l-va cu aur şi cu
argint şi cu pietri scumpe şi cu pohte. Şi va 39
face aceastea ca să întărească tăriile cu dum-
nezeu striin, căruia va cunoaşte, şi va înmulţi
mărirea, şi va supune lor mulţi, şi pămîntul va
împărţi cu daruri. Şi la sfîrşitul vremii să 40
va împunge cu împăratul austrului, şi să va
aduna cătră el împăratul crivăţului cu cară şi
cu călăreţi şi cu corăbii multe, şi va întra în
ţară şi va sfărîma şi va treace. Şi va întra 41
la pămîntul savain, şi mulţi vor slăbi; şi aceş-
tea vor scăpa den mîna lui: Edomul şi Moavul
şi biruinţa fiilor lui Amon. Şi va întinde 42
mîna lui preste pămînt, şi pămîntul Eghipetu-
lui nu va fi spre mîntuire. Şi va domni întru 43
ceale ascunse ale aurului şi argintului şi întru
toate pohtele Eghipetului şi ale livilor şi ale
ethiopilor întru tăriile lor. Şi auziri şi sîr- 44
guiale turbura-vor pre el de la răsărituri şi de
la crivăţu, şi va veni cu mînie multă ca să
stingă şi să procleţească pre mulţi. Şi va 45

întinde cortul lui la afadanon între mări, la
muntele savain cel svînt; şi va veni pînă la
partea lui, şi nu va fi cel ce mîntuiaşte pre el.

CAP XII

1 Şi în vreamea aceaea scula-se-va
Mihail, boiarenul cel mare, cela ce stă
preste fiii norodului tău, şi va fi
vreame de necaz carea nu s-au făcut
ca aceaea de cînd s-au făcut limbă pre
pămînt pînă la vreamea aceaea; şi în vreamea
aceaea mîntui-se-va norodul tău, tot cela ce
2 s-au aflat scris în carte. Şi mulţi dentru cei
ce dormiia în ţărîna pămîntului să vor scula,
unii la viaţă veacinică, şi unii la ocară şi la ruşine
3 veacinică. Şi ceia ce înţeleg vor lumina cu lu-
mina întăriturii, şi dentru direpţii cei mulţi – ca
4 stealele în veac şi încă. Şi tu, Daniile,
astupă cuvintele şi pecetluiaşte cartea pînă la
vreamea săvîrşirei, pînă să vor învăţa mulţi şi
5 să va înmulţi mintea'. Şi văzuiu eu, Daniil,
şi iată, alţi 2 sta, unul dencoace de marginea
rîului, şi unul dencolea de marginea rîului.
6 Şi ziş bărbatului celui îmbrăcat cu vadin,
carele era deasupra apei rîului: 'Pînă cînd va
7 fi săvîrşitul minunilor celora ce ai zis?' Şi
auziiu pre omul cel îmbrăcat cu ceale de
vadin, carele era deasupra apei rîului, şi
înălţă direapta lui şi stînga lui la ceriu şi să
jură întru Cel ce trăiaşte în veac, că 'În vreame
şi vremi şi jumătate de vreame; cînd să va
săvîrşi răsipirea mînii norodului celui svinţit
8 cunoaşte-vor toate'. Şi eu auziiu şi nu înţe-
leş, şi ziş: 'Doamne, ce-s ceale de apoi ale
9 acestora?' Şi zise: 'Vino, Daniile, căci astu-
pate şi pecetluite sînt cuvintele, pînă la vrea-
10 mea săvîrşirii; Aleage-se-vor, înălbi-se-
vor şi să vor lămuri şi să vor svinţi mulţi, şi
vor nelegiui cei fără de leage; şi nu vor înţe-
leage toţi cei fără de leage, şi cei înţelepţi vor
11 înţeleage. Şi de la vreamea premenirii
neîncetării şi a să darea urîciunea pustiirii –
zile 1290. Fericit cela ce îngăduiaşte şi au
12 ajunsu la zile 1335. Şi tu pasă şi te odih-
neaşte, pentru că încă zile şi ceasuri sînt spre
plinirea săvîrşirii, şi te vei odihni şi te vei
scula la sorţul tău, la săvîrşirea zilelor'".

IOSIA

CAP I

Cuvîntul Domnului, carele s-au făcut 1
către Iosia al lui Veiri, în zilele
Oziii şi ale lui Ioatham şi Ahaz şi
Ezechia, împăraţii Iudii, şi în zilele
lui Ierovoam, fiiul lui Ioas, împăra-
tul lui Israil. Începătura cuvîntului Dom- 2
nului întru Iosie. Şi zise Domnul către Iosie:
„Pasă de-ţi ia ţie muiare de curvie şi fii de
curvie, pentru că curvind va curvi pămîntul
den napoia Domnului". Şi mearse şi luo 3
pre Gomir, fata lui Devilaim; şi zemisli şi
născu lui fiiu. Şi zise Domnul către el: 4
„Cheamă-i numele lui Iesrael, pentru că
încă puţin şi voiu izbîndi sîngele lui Iesrael
asupra casii Iudii şi voiu potoli de tot îm-
părăţia casii lui Israil. Şi va fi în ziua 5
aceaea şi voiu zdrobi arcul lui Israil în valea
lui Iesrael". Şi zemisli încă şi născu fată. 6
Şi zise lui: „Cheamă numele ei Ne-miluita,
pentru că nu voiu mai adaoge încă a milui
casa lui Israil, ce numai împotrivindu-Mă
împotrivi-Mă-voiu lor. Iară pre fiii Iudii 7
voiu milui şi voiu mîntui pre ei întru Dom-
nul Dumnezăul lor; şi nu voiu mîntui pre
ei cu arc, nice cu sabie, nici cu războiu,
nici cu cară, nici cu cai, nici cu călăreţi".
Şi înţărcă pre cea Ne-miluită, şi zemisli 8
încă şi născu fiiu. Şi zise: „Cheamă 9
numele lui Nu-norodul-Mieu, şi voi nu sînteţi
norodul Mieu, şi Eu nu-s Dumnăzău voao".
Şi era numărul fiilor lui Israil ca năsipul 10
mării, care nu să va măsura, nici să va
număra. Şi va fi în locul unde s-au grăit lor:
„Nu norodul Mieu, voi!" chema-să-vor şi ei
„Fii lui Dumnezău celui viu". Şi să vor 11
aduna fiii Iudii şi fiii lui Israil deodată şi
vor pune întru ei o domnie şi să vor sui de
pre pămîntu, căci mare e ziua lui Iesrael.

CAP II

Ziceţi fratelui vostru „Norodul-Mieu" 1
şi surorii voastre „Miluita". Ju- 2
decaţi-vă către maica voastră, ju-
decaţi-vă, căci ea nu-M e muiare
Mie, şi Eu nu-s bărbat ei; şi voiu
rîdica curvia ei de către faţa Mea şi prea-
curvia ei den mijlocul ţîţelor ei, Pentru 3
ca să dezbrac pre ea goală şi să o fac pre
ea ca ziua naşterii ei; şi voiu pune pre ea ca
pre o pustie şi voiu rîndui pre ea ca pă-
mîntul fără de apă şi voiu omorî pre ea
cu seate. Şi pre fiii ei nu voiu milui, 4
căci fii curviii sînt, căci au curvit maica
lor, Ruşinat-au ceaea ce au născut 5
pre ei, căci au zis: „Mearge-voiu denapoia
ibovnicilor miei, celora ce dau mie pîinile
meale şi apa mea şi hainele meale şi ză-
veastele meale, untdelemnul mieu şi toate

6 cîte mi se cuvin". Pentru aceaea, iată, Eu
astup calea ei cu cursă şi voiu zidi căile ei,
7 şi cărările ei nu va afla. Şi va goni pre
ibovnicii ei, şi nu va ajunge pre ei; şi-i va
căuta, şi nu-i va afla. Şi va grăi: „Mearge-voiu
şi mă voiu întoarce cătră bărbatul mieu cel
mai den mainte, căci mai bun îm era atuncea
8 decît acum". Şi ea nu conoscu că Eu am
dat ei grîul şi vinul şi untdelemnu, şi argint
am înmulţit ei; şi ea de argint şi de aur au
9 făcut Vaalii. Pentru aceaea Mă voiu în-
toarce şi voiu căra grîul Mieu la vreamea
lui şi vinul Mieu la timpul lui şi voiu lua
hainele Meale şi zăveastele Meale, ca să nu
10 acopere ruşinea ei. Şi acum voiu descope-
ri necurăţia ei înaintea ibovnicilor ei, şi
nimeni nu va scoate pre ea den mîna Mea.
11 Şi voiu întoarce toate veseliile ei, praznicele
ei şi lunile-noao ale ei şi sîmbetele şi toate
12 zborurile ei. Şi voiu stinge via ei şi
smochinii ei, cîte au zis: „Năimirile meale
aceastea sînt, carele au dat mie ibovnicii
miei". Şi voiu pune pre eale spre mărturie,
şi vor mînca de tot pre eale hiarăle ţarinii
şi pasările ceriului şi tîrîtoarele pămîntului.
13 Şi voiu izbîndi asupra ei zilele Vaalimilor,
întru carele au jîrtvuit lor, şi punea prejur
ea cerceii ei şi lefturile ei şi mergea denapoia
ibovnicilor ei, şi pre Mine au uitat—zice
14 Domnul. Pentru aceaea, iată, eu rătăcesc
pre ea şi voiu aduce pre ea la pustiire şi voiu
15 grăi după inima ei, Şi voiu da ei cîştigă-
rile ei de acolo şi valea Ahor, ca să deşchiză
înţeleagerea ei, şi să va smeri acolo după
zilele prunciei ei şi după zilele suirii ei den
16 pămîntul Eghipetului. Şi va fi în ziua
aceaea—zice Domnul—Mă va chema „Băr-
batul mieu" şi nu Mă va mai chema încă
17 „Vaalim". Şi voiu scoate numele Vaalimi-
lor den rostul ei, şi nu vor mai pomeni încă
18 numele lor. Şi voiu pune lor făgăduinţă
întru aceaea zi cu hiarăle ţarinei şi cu pasă-
rile ceriului şi cu tîrîtoarele pămîntului; şi
arcul şi sabia şi războiul voiu surpa de la
pămînt şi voiu lăcui pre nădeajde. Şi voiu
19 logodi pre tine Mie în veac, Şi te voiu
logodi pre tine Mie cu direptate şi cu judeca-
20 tă şi cu milă şi cu îndurări, Şi te voiu
logodi Mie cu credinţă, şi vei cunoaşte pre
21 Domnul. Şi va fi în ziua aceaea—zice
Domnul—asculta-voiu ceriului, şi ceriul va
22 asculta pămîntului, Şi pămîntul va asculta
grîului şi vinul şi untdelemnul, şi aceastea
23 vor asculta lui Iesrael. Şi voiu sămăna
pre ea Mie pre pămînt şi voiu milui pre cea
Ne-miluită şi voiu grăi Ne-nărodului-Mieu:
„Nărodul Mieu eşti tu", şi el va grăi:
„Domnul Dumnezăul mieu eşti Tu".

CAP III

Şi zise Domnul cătră mine: „Încă 1
pasă şi iubeaşte muiare ce iubeaş-
te reale şi preacurvă, în ce chip
iubeaşte Dumnezău pre fiii lui
Israil şi ei caută cătră dumnezei
streini şi iubescu frămîntătură cu stafide".
Şi am năimit mie cu 15 arginţi şi un gomor 2
de orzu şi un nevel de vin. Şi ziş cătră ea: 3
„Zile multe vei şădea asupră-mi, şi să nu
curveşti, nici să te afli cu alt bărbat, şi eu
sînt asupra ta". Căci zile multe vor şădea 4
fiii lui Israil nefiindu împărat, nici fiind
boiarin, nici fiind jîrtvă, nici fiind jîrtăvnic,
nici preoţii, nici arătători. Şi după aceas- 5
ta, întoarce-se-vor fiii lui Israil şi vor cerca
pre Domnul Dumnezăul lor şi pre David,
împăratul lor; şi să vor ciudi spre Domnul
şi spre bunătăţile lui la zilele ceale de apoi.

CAP IV

Ascultaţi cuvîntul Domnului, fiii 1
lui Israil, că iaste judecată Dom-
nului cătră cei ce lăcuiesc pămîn-
tul, pentru căci nu iaste adevăr,
nici milă, nici cunoaşterea lui Dum-
nezeu pre pămîntu; Blestem şi minciună, 2
ucidere şi furtişagu şi preacurvie s-au răvăr-
sat pre pămînt, şi sîngiuri preste sîngiuri să
ameastecă. Pentru aceaea plînge-va pămîn- 3
tul şi să va împuţina cu toţi ceia ce lăcuiesc
pre el, cu fiarăle ţarinii şi cu tîrîtoarele pă-
mîntului şi împreună cu pasările ceriului, şi
peştii mării să vor sfîrşi, Pentru ca nimeni 4
nici să judece, nici să mustre nimenea; iară
norodul Mieu—ca un preotu pricit. Şi va 5
slăbi zile, va slăbi şi prorocul împreună cu
el noaptea şi asămănat-am pre maica ta.
Asămănă-se norodul Mieu ca cîndu n-ar avea 6
minte; căci conoştinţa ai lepădat tu, lepăda-
te-voiu şi Eu, ca să nu preoţeşti Mie; şi ai
uitat leagea Dumnezeului tău, uita-voiu
pre fiii tăi şi Eu. După mulţimea lor— 7
aşa au greşit Mie; mărirea lor spre necinste
o voiu pune. Păcatele norodului Mieu 8
vor mînca şi întru strîmbătăţile lor vor lua
alţii sufletele lor. Şi va fi în ce chip no- 9
rodul, aşa şi preotul; şi voiu izbîndi asupra
lor căile lor şi sfaturile lui voiu răsplăti
lui. Şi vor mînca şi nu să vor sătura, 10
curvit-au şi nu să vor îndirepta, pentru
căci pre Domnul au părăsit a-L păzirea.
Curvie şi vin şi îmbătare au priimit inima 11
norodului Mieu. Cu seamne întreba şi 12
întru toiagele lui vestiia lui, căci cu duhul
curviei să rătăciră şi au curvit de la Dum-
nezeul lor. Preste vîrfurile munţilor 13
jîrtvuia şi preste dealuri junghia, dedesup-
tul stejariului şi plopului şi copaciului
ce umbriia, căci bunu e acoperemîntul.

14 Pentru aceaea curvi-vor featele voastre şi
15 nurorile voastre vor preacurvi. Şi nu voiu
socoti asupra featelor voastre, cînd vor curvi,
şi spre nurorile voastre, cînd vor preacurvi,
căci ei cu curve să frămînta şi cu cei săvîr-
şiţi jîrtvuia, şi norodul pricepînd să îngurluia
16 cu curva. Şi tu, Israile, nu fii neştiut, şi,
Iudo, nu întraţ la Galgala şi nu vă suiţ la
casa strîmbătăţii, şi nu juraţ pre Domnul
17 cel Viu. Căci ca junicea ce streache au
strechiat—Israil; acum va paşte pre ei Dom-
18 nul ca pre miel la lărgime. Părtaşul idoli-
19 lor lui Efraim îş puse lui piadeci. Alease
pre hananei, curvind au curvit, iubit-au
20 necinstea de înhierbîntarea ei. Volbura
vîntului tu eşti în arepile ei şi să vor ruşina
dentru jărtvele lor.

CAP V

1 Auziţi aceastea, preoţii, şi luaţi
aminte, casa lui Israil, şi casa îm-
păratului, băgaţi în urechi, pentru
căci cătră voi iaste judecata, pen-
tru căci laţu v-aţ făcut piscului şi
2 ca o mreajă întinsă preste Itavirion, Căci
ceia ce vînează vînatul au întinsu. Şi Eu
3 sînt cercetătoriul vostru, Eu conoscuiu
pre Efraim, şi Israil nu s-au depărtat de la
Mine, pentru căci acum curvi Efraim, să
4 pîngări Israil; Şi n-au pus sfaturile lor
ca să să întoarcă cătră Dumnezăul lor,
căci duhu de curvie întru dînşii iaste, şi pre
5 Domnul nu L-au cunoscut. Şi să va smeri
semeţia lui Israil la faţa lui, şi Israil şi
Efraim vor slăbi întru strîmbătăţile lor, şi
6 va slăbi Iuda cu dînşii. Cu oile şi cu viţeii
vor mearge ca să caute pre Domnul şi nu-L
7 vor afla pre El. S-au abătut de la ei, Căci
pre Domnul au părăsit, căci fii striini să
născură lor; şi acum vor mînca de tot pre
8 ei păliciunea şi pre sorţii lor. Trîmbiţaţi
cu trîmbiţă preste munţi, răsunaţi preste
ceale înalte; mărturisiţi în casa strîmbătăţii,
9 de care s-au întristat Veniamin. Efraim
spre stingere să făcu în zilele mustrării;
întru fealiurile lui Israil arătat-am credin-
10 cioase. Făcutu-s-au boiarii Iudii ca cei
ce mută hotară; preste ei voiu vărsa ca
11 apa pornirea Mea. Asupri Efraim pre
pizmaşul lui, călcă judecata, căci au început
12 a mearge denapoia celor deşarte. Şi Eu—
ca o turburare lui Efraim şi ca un boldu
13 casii Iudii. Şi văzu Efraim boala lui şi
Iuda durearea lui, şi mearse Efraim cătră
asiriani şi trimise soli cătră împăratul
Iarim; şi el n-au putut mîntui, şi nu va
potoli durearea dentru voi. Pentru că s-au
făcut Efraim ca o porumbiţă fără de
minte, neavînd inimă: pre Eghipetu chema
14 şi la asiriani mergea. Pentru căci Eu
sînt ca un panthir lui Efraim şi ca un leu
întru Iuda; şi Eu voiu apuca şi voiu mear-
ge şi voiu lua, şi nu iaste cine să scoaţă.
Mearge-voiu şi Mă voiu înturna la locul 15
Mieu, pînă ce să vor stinge şi vor cerca
faţa Mea.

CAP VI

Întru necazul lor mîneca-vor cătră 1
Mine zicîndu: „Să meargem şi să ne
întoarcem cătră Domnul Dumne-
zăul nostru, căci Acesta ne-au
lovit şi va vindeca pre noi, lovi-va
şi ne va obloji pre noi. Însănătoşa-ne-va 2
pre noi după doao zile, în ziua a treia vom
învia şi vom trăi înaintea Lui; Şi vom 3
cunoaşte şi vom goni a cunoaşte pre Dom-
nul, ca nişte zori gata vom afla pre El, şi
va veni noao ca o ploaie timpurie şi tîrzie
pămîntului". Ce voiu face ţie, Efraime? 4
Ce voiu face ţie, Iudo? Şi mila voastră— ca
norul de dimineaţă şi ca roaua de zori
mergîndu. Pentru aceaea am secerat pre 5
prorocii voştri, ucis-am pre ei cu graiul
gurii Meale, şi judecata ta ca o lumină va
ieşi. Pentru căci milă voiu, şi nu jîrtvă, 6
cunoştinţa lui Dumnezău, decît arderi-de-tot.
Şi ei sînt ca omul ce calcă făgăduinţa; 7
acolo au hulit pre Mine. Galaad—cetatea 8
lucrînd deşarte, turburînd apă. Şi vîrtu- 9
tea ta de om ispititoriu, ascuns-au preoţii
calea Domnului, au omorît pre Sichima,
căci fărădeleage au făcut. În casa lui 10
Israil văzuiu groaznece: acolo curvia lui
Efraim, să pîngări Israil. Şi Iuda lăsă 11
secerătura lui, înceape culegînd ţie, întor-
cîndu Eu robimea norodului Mieu.

CAP VII

Vindecînd Eu pre Israil, şi se va 1
descoperi strîmbătatea lui Efraim
şi răutatea Samariei, căci au lucrat
mincinoase; şi furul cătră el va
întra, dezbrăcîndu-l tîlhariul în
calea lui, Pentru ca să cînte împreună ca 2
cei ce cîntă în inima lor. De toate răutăţile
lor Îm aduş aminte; acum au încungiurat
pre ei sfaturile lor, în preajma feaţii Meale
să făcură. Cu răutăţile lor veseliră pre 3
împăratul şi cu minciunile lor pre boiari;
Toţi preacurvind, ca cuptoriul arzînd spre 4
mistuirea arsurii de para focului, de la fră-
mîntarea aluatului pînă să va frămînta el
tot. Zilele împăraţilor voştri—început-au 5
boiarii a să mînia den vin, întinse mîna lui
cu cei ucigaşi. Pentru căci s-au arsu ca 6
un cuptoriu inimile lor blestemînd ei, toată
noaptea de somnu Efraim să sătură, dime-
neaţa să făcu, să aţîţa ca lumina focului.
Toţi s-au înfierbîntat ca un cuptoriu 7
arzînd şi focu au mîncat pre judecătorii
lor; toţi împăraţii lor au căzut, nu era
întru ei cel ce să chema cătră Mine. Efra- 8
im cu năroadele lui să amesteca dempreu-
nă, Efraim să făcu azimă neîntoarsă. Şi 9
mîncară cei streini vîrtutea lui, şi el nu

cunoscu; și căruntețe înflorîră lui, și el
10 nu cunoscu. Și să va smeri simeția lui
Israil la fața lui, și nu s-au întorsu cătră
Domnul Dumnezăul lor și n-au cercetat pre
11 El întru toate aceastea. Și era Efraim ca
o porumbiță fără de minte,neavînd inimă:
pre Eghipet chema și la asiriani au mers.
12 În ce chip vor mearge, voiu pune preste ei
mreaja Mea; ca pre pasările ceriului voiu
pogorî pre ei, certa-voiu pre ei cu auzul ne-
13 cazului lor. Vai lor, căci au sărit de la Mi-
ne! Ticăiți sînt, căci au păgînit la Mine! Și
Eu am mîntuit pre ei, și ei au grăit asupra
14 Mea minciuni! Și n-au strigat cătră Mine
inimile lor, ce numai să văieta preste aşter-
nuturile lor; preste grîu și vin să tăia de tot,
15 certară-să întru Mine. Și Eu am întărit
brațurile lor, și spre Mine socotiră reale. În-
toarsără-se întru nemică, să făcură ca un
arcu întinsu. Cădea-vor în sabie boiarii lor,
pentru necertarea limbilor. Așa e defăi-
marea lor în pămîntul Eghipetului.

CAP VIII

1 În sînul lor, ca pămîntul necălcat,
ca vulpea, ca vulturul pre casa
Domnului, pentru căci călcară
făgăduința Mea și asupra legii
2 Meale pîngăriră. Pre Mine Mă
vor striga: „Doamne, cunoscut-am pre Tine!“
Căci Israil au întorsu ceale bune, pre ne-
3 priatin au gonit ei. Și au împărățit,
iară nu pren Mine au împărățit, n-au arătat
Mie; argintul lor și aurul lor făcut-au lor
4 idoli, pentru ca să piară de tot. Zdro-
beaște vițelul tău, Samario! Întărîtă-se
mînia Mea preste ei; pînă cînd nu vor putea
5 să să curățască Întru Israil? Și aceasta
teslariul au făcut, și nu Dumnezău iaste;
pentru căci înșălînd era vițelul tău, Samario!
7 Pentru că stricate de vînt au sămănat, și
surparea lor va priimi pre eale, neavînd
puteare de znop a face făină; iară de va și
8 face, striini vor mînca pre ea. Să înghiți
Israil, acum să făcu întru limbi ca un vas
9 netrebuit. Căci ei s-au suit la siriani, puse
10 spre sine Efraim, daruri iubi; Pentru
aceaea da-să-vor întru limbi. Acum voiu
priimi pre ei, și vor înceta puținel a unge
11 împărat și boiari. Căci înmulți Efraim
jîrtăvnice, spre păcate făcură-se lui jîrtăvni-
12 ce iubite. Scrie-voiu asupra lui mulțime
și legiuirile Lui, spre striine să socotiră
13 Jîrtăvnice, căci de vor jîrtvui jîrtvă și vor
mînca cărnuri, Domnul nu va priimi pre
eale. Acum va pomeni strîmbătățile lor și
va izbîndi fărădelegile lor; și ei la Eghipet
14 să înturnară. Și uită Israil pre Cela ce
l-au făcut pre el și zidi beseareci, și Iuda în-
mulți cetăți zidite; și voiu trimite foc la ce-
tățile lui și va mînca de tot temeaiele lui.

CAP IX

Nu te bucura, Israile, nici te veseli 1
ca noroadele, căci ai curvit de la
Domnul Dumnezăul tău, iubit-ai
dări preste toată aria grîului.
Arie și teasc n-au conoscut pre ei, 2
și vinul i-au mințit pre ei. N-au lăcuit în 3
pămîntul Domnului; lăcuit-au Efraim Eghi-
petul, și întru asiriani necurate vor mînca.
N-au sămănat Domnului vin și n-au îndulcit 4
Lui; jîrtvele lor — ca pîinea plîngerii lor:
toți ceia ce mănîncă pre eale pîngări-să-vor,
pentru că pîinile lor—sufletelor lor, nu vor
întra la casa Domnului. Ce veți face la 5
ziua zborului și la ziua sărbătorii Domnului?
Pentru aceaea, iată, vor mearge dentru 6
chinuirea Eghipetului, și va priimi pre ei
Memfis, și-i va îngropa pre ei Mahmas.
Argintul lor pierzare va moșteni pre el, 7
ghimpi în sălașurile lor. Venit-au zilele 8
izbîndirii, venit-au zilele răsplătirii tale,
și să va chinui Israil ca prorocul cel ieșit
den fire, omul cel purtătoriu de duh.
De mulțimea strîmbătăților tale să în- 9
mulți nebunia ta. Straja lui Efraim 10
cu Dumnezău; prorocul e lațu încîlcit
preste toate căile lui; nebunie în casa lui
Dumnezău au înspăimat. Stricară-se 11
după zilele dealului; pomeni-să-va strîmbă-
tăților lor, izbîndi-va păcatele lor. Ca 12
strugurul în pustiiu aflaiu pre Israil și ca
smochina în smochin timpuriu pre pă-
rinții lor am văzut. Ei au intrat cătră
Veelfegor și să înstreinară spre rușine, și să
făcură cei urîți ca cei îndrăgiți. Efraim 13
ca pasărea să zbură, măririle lor den nașteri
și den chinuri și den zemisliri, Pentru 14
căci, și de vor hrăni pre fiii lor, fără feciori
vor fi întru oameni; pentru că și vai lor iaste,
carnea Mea dentru ei. Pre Efraim, în ce 15
chip am văzut, spre vînat sînt feciorii lor,
și Efraim a scoate spre împungere pre fiii
lui. Dă lor, Doamne! Ceale vii dă lor? 16
Dă lor zgău nenăscătoriu și țîțe uscate. 17
Toate răutățile lor în Galgal, căci acolo 18
am urît pre ei. Pentru răutățile tocmealelor
lor, den vinul Mieu voiu scoate pre ei, nu
voiu adaoge a îndrăgi pre ei, toți boiarii lor
neascultînd. Avut-au dureare Efraim, 19
rădăcinele lui să uscară, roadă încă nu va
mai aduce; pentru căci de vor și naște, voiu
ucide pohtele pîntecelui lor. Lepăda-va 20
pre ei Dumnezeu, căci n-au ascultat pre El,
și vor fi rătăciți întru limbi.

CAP X

Vie cu viță bună—Israil, roada rodind 1
ei. După mulțimea a roadelor ei, în-
mulți jîrtăvnice; după bunătățile
pămîntului lui, zidi stîlpi. Îm- 2
părțiră inimile lor, acum să vor stin-

ge; El va săpa de tot jîrtăvnicile lor, chinu-
3 i-vor stîlpii loru. Pentru că acum vor grăi:
„Nu iaste împărat noao, căci nu ne-am te-
mut de Domnul. Și împăratul ce va face
4 noao?“ Grăindu cuvinte, pricini minci-
noase, pune-va făgăduință; răsări-va ca
troscotul judecată pre țealina țarenii.
5 La vițelul casii cărora strîmbătățile vor
nemernici ceia ce lăcuiescu Samaria, căci
plînse norodul lui asupra lui; și în ce chip
au amărît pre el, să vor veseli preste mărirea
6 lui, căci să înstriină de la el. Și pre el
la asiriani, legîndu-l, adus-au poclon îm-
păratului Iarim; pentru darea lui Efraim
priimi-va rușine, rușina-se-va Israil întru
7 sfîntul lui. Lepădă Samaria pre împăra-
8 tul ei ca o gătejie pre fața apei. Și să vor
rădica capiști fiind strîmbătățile, păcatele lui
Israil; spini și ciulini să vor sui preste jîrtăvni-
cile lor. Și vor grăi munților: „Acoperiți
pre noi!“ Și dealurilor: „Cădeți preste noi“.
9 De cîndu munții au greșit Israil, acolo au
stătut; nu va apuca pre ei în dealu războiu
10 preste fiii strîmbătății? Venit-au a certa
pre ei după pohta Mea, și să vor aduna
preste ei noroade cîndu să vor certa ei întru
11 amîndoao strîmbătățile lor. Efraim—ju-
nice învățată a îndrăgi pricea, și Eu voiu veni
preste ce e mai bunu al grumazului ei; în-
căleca-voiu pre Efraim, mîlcomiși-voiu pre
12 Iuda, întări-va lui pre Iacov. Sămănați
voao întru direptate, culeageți spre roadă
13 de viață; Luminați voao lumină de minte,
pînă încă iaste vreame cercați pre Domnul,
14 pînă a veni voao roadele direptății. Pen-
tru căci ați tăcut necurăția și strîmbătățile
ei ați cules, mîncat-ați roadă mincenoasă.
Căci ai nădejduit întru carăle tale, întru
15 mulțimea tăriei tale. Și să va scula perire
întru norodul tău și toate ceale zidite ale
tale să vor duce; ca boiarenul Salama den
casa lui Ierovoam în zilele războiului, pre
16 mumă preste fii au trîntitu-o. Așa voiu
face voao, casa lui Israil, de către fața rău-
tăților voastre.

CAP XI

1 La mînecate s-au lepădat, lepăda-
2 tu-s-au împăratul lui Israil. Pen-
tru că prunc iaste Israil, și Eu am
iubit pre el și den Eghipet am che-
3 mat pre fiii lui. În ce chip am
chemat pre ei, așa s-au dus de la fața Mea:
ei Vaalimilor jîrtvuia și celor cioplite
4 tămîia. Și Eu am împiedecat pre Efra-
im, luatu-l-am pre el preste brațul Mieu,
și n-au conoscut că voiu vindeca pre ei.
5 Întru stricarea oamenilor întins-am pre
ei cu legăturile îndrăgirii Meale și voiu
fi lor om dînd palme preste fălcile lui;
6 căuta-voiu către el, și-l voiu birui. Lăcui
Efraim în Eghipet, și Asur—el împărat lui,
căci n-au vrut să să întoarcă. Și au slăbit 7
cu sabia în cetățile lui și au încetat întru
mîinile lui, și vor mînca dentru sfaturile
lor. Și nărodul Lui spînzurîndu-l dentru 8
nemernicia lui, și Dumnezău preste ceale
cinstite ale lui Să va mînia, și nu-l va înălța
pre el. Ce te voiu pune, Efraim? Scuti-te- 9
voiu, Israile? Ce te voiu pune pre tine? Ca
pre Adama te voiu pune și ca pre Sevoim?
Întorsu-s-au inima Mea întru aceasta, turbu-
ră-se împreună căința Mea. Nu voiu face 10
după urgia mîniei Meale și nu voiu părăsi
a să stinge Efraim; pentru căci Eu sînt Dum-
nezău, și nu om: întru tine Sfînt și nu voiu
întra la cetate. Denapoia Domnului voiu 11
mearge; ca leul va răcni, căci El va răcni,
și să vor spămînta fiii apelor. Zbura-vor 12
ca pasărea de la Eghipet și ca porumbul de
la asiriani; și voiu așăza pre ei la casele lor,
zice Domnul. Încungiuratu-M-au cu 13
minciuni Efraim și cu păgînătăți casa lui
Israil și a Iudii; acum au conoscut pre ei
Dumnezău, și nărodu sfînt să va chema lui
Dumnezău.

CAP XII

Și Efraim rău duh au gonit, zăduh 1
toată ziua; deșarte și întru nemică
au înmulțit și făgăduința cu asiria-
nii au pus, și untdelemnu la Eghi-
pet mergea. Și judecată e Dom- 2
nului către Iuda ca să izbîndească pre el
Iacov după căile lui, și după tocmealele lui
va răsplăti lui. În pîntece au amăgit pre 3
fratele lui și cu ostenealele lui s-au întărit
către Dumnezău, Și să întări cu îngerul 4
și slăbi; plînseră și să rugară Mie, în casa
celor ce M-au aflat, acolo să grăi către dîn-
șii. Și Domnul Dumnezău cel întru tot 5
Țiitoriu fi-va pomenire lui. Și tu la Dum- 6
nezăul tău te vei întoarce; mila și judecata
păzeaște și te apropie către Dumnezăul
tău pururea. Hanaan — în mîna lui e 7
cumpăna strîmbătății, a asupri îndrăgi.
Și zise Efraim: „Însă m-am îmbogățit, 8
aflaiu răpaos mie“; toate trudele lui nu să
vor afla lui, pentru strîmbătățile carele au
greșit. Și Eu, Domnul Dumnezăul tău, 9
te-am scos pre tine den pămîntul Eghipetu-
lui, încă te voiu lăcui în corturi, ca în zilele
sărbătorii. Și voiu grăi către proroci, și 10
Eu vederi am înmulțit și în mînile proroci-
lor Mă asămănaiu. De nu iaste Galaad, 11
oare mincinoși era în Galgala boiarii jîrtvu-
ind, și jîrtăvnicele lor—ca broaștele ceale
țestoase pre țealina țarenii. Și să deade în 12
laturi Iacov la cîmpul Siriii, și sluji Israil pen-
tru muiare și întru muiare să păzi. Și cu 13
prorocu scoase Domnul pre Israil den pămîn-
tul Eghipetului, și cu proroc să păzi. Mî- 14
nie-se Efraim și urgisi, și sîngele lui preste el
se va vărsa și ocara lui va răsplăti Domnul lui.

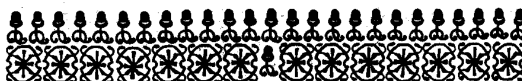

CAP XIII

1 După cuvîntul lui Efraim, direptăţi
au luat el întru Israil; şi puse Vaa-
2 lii şi muri. Şi acum adaose a
greşi încă: şi au făcut lor topire
den aur şi den argintul lor după
chipul idolilor, lucruri de teslari săvîrşite
lor. Aceştea zic: „Junghiaţi oameni, pentru
3 că viţeii s-au sfîrşit!“ Pentru aceaea vor
fi ca norul de dimeneaţă şi ca roua de zori
mergînd, ca ţărîna suflîndu-se den arie şi
4 ca aburul de crămi de fum. Şi Eu, Dom-
nul Dumnezăul tău, Cel ce întăresc ceriul
şi zidesc pămîntul, ale Căruia mîni au zidit
oastea lui, şi n-am arătat ţie aceastea ca să
5 mergi tu denapoia lor. Şi Eu am scos pre
tine den pămîntul Eghipetului, şi Dumne-
zău afară den Mine nu iaste, şi mîntuind nu
iaste afară de Mine. Eu păşteam pre tine
6 în pustiu, în pămînt nelăcuit, După pă-
şunele lor. Şi să săturară spre saţiu şi să
înălţară inimile lor; pentru aceaea uitară
7 pre Mine. Şi voiu fi lor ca panthir şi ca
8 un pardos despre calea asirianilor. În-
timpina-voiu lor ca ursoaia cea lipsită şi
voiu rumpe încuiarea inimii lor, şi vor
mînca pre ei de tot acolo puii de leu ai
dumbrăvii, şi hiarăle ţarenii vor sparge pre
9 ei. Stricării tale, Israile, cine va ajutori?
10 Unde e împăratul tău acesta? şi te mîntu-
iască pre tine întru toate cetăţile tale;
judece-te pre care ai zis: „Dă-mi împărat şi
11 boiari!“ Şi dediu ţie împărat întru urgia
Mea şi suferiiu întru mînia Mea volbura
strîmbătăţii. Efraim, ascuns e păcatul lui.
12 Durori ca ceiia ce naşte vor veni lui; acesta
e fiiul nu celui înţelept, pentru căci acum
13 nu va suferi întru zdrobirea fiilor. Dentru
mîna iadului voiu izbăvi pre ei şi den moarte
14 voiu mîntui pre ei. Unde e judecata ta,
moarte? Unde e boldul tău, iadule? Mîngîia-
15 rea s-au ascunsu de la ochii miei. Pentru
căci acesta în mijlocul fraţilor tăi va osebi;
aduce-va vînt pălitoriu Domnul den pustiiu
preste elu, şi va usca vinele lui şi va pustii
izvoarăle lui; el va usca pămîntul lui şi
toate vasele ceale poftite ale lui.

CAP XIV

1 Stinge-se-va Samaria, căci stătu îm-
potrivă cătră Dumnezeul ei; cu
sabie vor cădea, şi cei dedesuptul
ţîţelor lor să vor trînti de pămîntu,
şi ceale ce au în pîntecele lor vor
2 plesni. Întoarce-te, Ierusalime, cătră
Domnul Dumnezeul tău, pentru căci ai
3 slăbit întru strîmbătăţile tale. Luaţi cu
voi împreună cuvinte şi vă întoarceţi
cătră Domnul; ziceţi Lui pentru ca să
nu luaţi strîmbătate, şi să luaţi bunătăţi,
şi „să răsplătim roada buzelor noas-
tre. Asur nu ne va mîntui pre noi, pre 4
cal nu vom încăleca, nu vom mai zice încă
'dumnezeii noştri' faptelor mînilor noastre.
Cel dentru Tine va milui pre săracu“.
Lecui-voiu lăcaşurile lor, îndrăgi-voiu pre ei 5
cu mărturisire, pentru căci să întoarse urgia
Mea de cătră ei. Şi vei fi ca roua lui 6
Israil, înflori-va ca crinul şi va pune rădă-
cinile lui ca Livanul; Mearge-vor stîlpări- 7
le lui, şi va fi ca maslinul de tot rodit, şi
mirosul lui ca al Livanului; Întoarce-se-vor 8
şi vor şădea supt acoperirea lui, trăi-vor şi
vor întări cu grîu; şi va înflori ca via pome-
nirea lui, ca vinul Livanului. Lui Efraim, 9
ce e lui încă şi idolilor? Eu am smerit pre
el, şi voiu întări pre elu; Eu — ca un archeth
copt, dentru Mine roada ta s-au aflat.
Care e înţelept şi va înţeleage aceastea? În- 10
ţelegătoriu şi va cunoaşte pre eale? Căci
direapte sînt căile Domnului, şi direpţii vor
mearge întru eale, iară cei necuraţi slăbi-vor
întru eale.

IOIL

CAP I

Cuvîntul Domnului, carele s-au făcut 1
cătră Ioil al lui Vathuil. Ascul- 2
taţi aceastea, cei bătrîni, şi băgaţi
în urechi, toţi ceia ce lăcuiţi pămîn-
tul. De s-au făcut ca aceastea întru
zilele voastre sau în zilele părinţilor voştri?
Pentru ei fiilor voştri povestiţi, şi fiii voştri 3
fiilor lor, şi fiii lor la alt neam. Rămăşiţile 4
omidei le-au mîncatu lăcusta, şi rămăşiţa lă-
custei mîncatu-o-au gîndacul, şi rămăşiţa gîn-
dacului mîncatu-o-au păliciunea. Trezviţi- 5
vă, cei ce să îmbată den vinul lor, şi plîngeţi;
şi jăliţi, toţi ceia ce beaţi vin spre beţie, căci
să rădică den gura voastră veselie şi bucu-
rie. Căci limbă s-au suit pre pămîntul 6
mieu, tare şi nenumărată; dinţii ei — dinţi
de leu, şi măsealele — ca ale puiului leului.
Pus-au via mea spre stingere şi smochinii 7
miei spre dărîmare; cercînd au cercat pre
ea şi au lepădat, albit-au viţele ei. Plînge 8
cătră mine mai mult decît mireasa cea îm-
brăcată cu sacu preste bărbatul ei cel de
fetie. Rădică-să jîrtvă şi turnare den 9
casa Domnului! Plîngeţi, preoţi, cei ce
slujiţi jîrtăvnicului Domnului, Căci s-au 10
chinuit cîmpurile; plîngă pămîntul, căci
să chinui grîul, uscă-să vinul, împuţină-să
untul-de-lemnu. Uscară-se plugarii; plîn- 11
geţi, ocine, pentru grîu şi orzu, căci peri
culesul den ţarină; Via să uscă, şi smo- 12
chinii să împuţinară; rodiile şi finicul şi
mărul şi toţi copacii ţarinii să uscară,
căci ruşinară bucuria fiii oamenilor. În- 13
cingeţi-vă şi vă tînguiţi, preoţi, plîngeţ,

cei ce slujiț jîrtăvnicului! Întrați, dormiț
cu saci, slujînd lui Dumnezău, căci să depăr-
tă den casa Dumnezăului vostru jîrtvă și
14 turnare. Sfințiț postu, strigați slujbă,
adunați pre bătrînii toți ce lăcuiescu pă-
mîntul la casa Domnului Dumnezăului
vostru și strigați cătră Domnul întins:
15 „...Spre zi, căci aproape e ziua Domnului
16 și chinuire den chinuire va veni". Căci
pre denaintea ochilor voștri bucatele periră
de tot, den casa Dumnezăului vostru veselie
17 și bucurie. „Săltară juncele pren iaslele
lor, periră comorîle, săpară-se de tot teascu-
18 rile, căci să uscă grîul. Ce vom aduna
noao? Plînseră cirezile boilor, căci nu era
pășune lor, și turmele oilor să stinseră.
19 Cătră Tine, Doamne, voiu striga, căci foc
au topit ceale frumoase ale pustiiului, și
pară de focu au aprinsu toate leamnele țari-
20 nii; Și dobitoacele cîmpului căutară
cătră Tine, căci să uscară slobozirile apelor
și focu au mîncat de tot ceale înfrumusețate
ale pustiiului".

CAP II

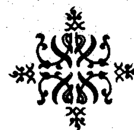
1 Și trîmbițați cu trîmbița în Sion,
strigați în muntele cel sfînt al Mieu,
și să să turbure toți ceia ce lăcuiescu
pămîntul, căci au sosit ziua Dom-
2 nului, căci aproape e, Zi de întu-
nearec și de ceață, zi de nor și de negură.
Ca zorile să va vărsa preste munți nărod
mult și tare; aseamene lui nu s-au făcut den
veacu și după ei nu se va oști pînă la ani,
3 întru neamurile neamurilor. Ceale denain-
te ale lui—focu topitoriu, și ceale denapoia
lui—pară de focu ațîțîndu-se. Ca grădina
desfătăciunii—pămîntul de cătră fața lui,
și ceale denapoi ale lui—cîmpul stingerii; și
4 nu va fi nimeni să scape de el. Ca vedearea
cailor—vedearea lor; și ca călăreții, așa vor
5 goni. Ca glasul carălor preste vîrfurile
munților vor sări, și ca glasul văpăii de foc
care mistuiaște trestia, și ca nărod mult și
6 tare ce să rînduiaște la războiu. De cătră
fața lui zdrobi-se-vor năroade, toată fața—
7 ca arsura oalei. Ca niște hăreți vor alerga
și ca niște oameni războinici să vor sui preste
ziduri, și fieștecarele în calea lui va mearge,
8 și nu vor abate cărările lor; Și fieștecare-
le de cătră aproapele său nu să va despărți;
îngreuindu-se cu armele lor vor mearge
și-ntru zvîrliturile lor vor cădea, și nu vor
9 săvîrși. De cetate să vor apuca și preste
ziduri vor alerga, preste case să vor sui și
10 prin ferestri vor întra ca furii. Înaintea
feații lui să va turbura pămîntul și să va
clăti ceriul, soarele și luna va întuneca
11 și stealele vor apune lucirea lor. Și Dom-
nul va da glasul Lui feații puterii Lui,
căci multă iaste foarte tabăra Lui, căci
tari sînt faptele cuvintelor Lui; pentru că
mare e ziua Domnului, luminată foarte, și
cine va fi destul ei? Și acum zice Domnul 12
Dumnezeul nostru: „Întoarceți-vă cătră
Mine den toată inema voastră, și cu post,
și cu sac, și cu plîngere, și cu tînguire".
Și rumpeț inimile voastre, și nu hainele 13
voastre, și vă întoarceț cătră Domnul Dum-
nezăul vostru, căci milostiv și îndurătoriu
iaste, mult-îngăduitoriu și mult-milostiv și
căindu-Se spre răutăți. Cine știe de să 14
va întoarce și să va căi și va lăsa dinapoia
lui blagoslovenie și jîrtvă și turnare Domnu-
lui Dumnezeului nostru? Trîmbițați cu 15
trîmbiță în Sion, svințiți postu, strigați
slujbă, Adunați nărod, svințiț adunare, 16
aleageți bătrînii, adunați prunci sugători
de țîță, iasă ginere din așternutul lui și
nevastă den cămara ei. În mijlocul vea- 17
trii jîrtăvnicului vor plînge preoții cei ce
slujăscu Domnului și vor grăi: „Nu Te îndu-
ra, Doamne, de nărodul Tău și nu da moște-
nirea Ta ocară, ca să-i stăpînească pre ei
limbi, pentru ca să nu zică întru limbi:
'Unde iaste Dumnezăul lor?'" Și rîvni 18
Domnul pămîntul Lui și nu Să îndură de
norodul Lui. Și răspunse Domnul și zise 19
norodului Său: „Iată, Eu voiu trimite voao
grîul și vinul și untdelemnul, și vă veți
sătura de dînsele, și nu voiu mai da pre voi
încă spre ponoslu întru limbi. Și pre cel 20
de la miazănoapte goni-l-voiu de cătră voi
și-l voiu scoate pre el la pămînt fără de apă;
și voiu stinge fața lui la marea cea dentîiu,
și ceale de apoi ale lui la cea de apoi; și să
va sui putreziciunea lui, și să va sui îm-
puciciunea lui, căci să măriră faptele lui".
Îndrăzneaște, pămînte, bucură-te și te vese- 21
leaște, căci mări Domnul a face! Îndrăz- 22
niți, dobitoacele cîmpului, căce au odrăslit
cîmpii pustiiului, căce lemn au adus roada
lui, smochinul și via au dat vîrtutea lor.
Și fiii Sionului, bucurați-vă și vă veseliț 23
spre Domnul Dumnezăul vostru, căce au
dat noao bucate spre direptate și va ploua
noao ploaie timpurie și tîrzie, ca și mai
nainte. Și să vor împlea ariile de grîu, și 24
să vor preavărsa teascurele de vinu și de
untdelemnu. Și vor răsplăti voaî pentru 25
anii carii au mîncat pălitura și omida și
lăcusta și gîndacii, putearea Mea cea mare
carea o am trimis la voi. Și veți mînca 26
mîncînd și vă veți sătura, și veți lăuda
numele Domnului Dumnezeului vostru,
Carele au făcut împreună cu voi spre mi-
nuni, și nu să va rușina nărodul Mieu în
veacu. Și veți cunoaște că în mijlocul 27
lui Israil Eu sînt, și Eu—Domnul Dumne-
zeul vostru, și nu iaste încă afară de Mine;
și nu să va rușina încă nărodul Mieu în

28 veac. Și va fi după aceasta și voiu turna
den Duhul Mieu preste tot trupul, și vor
proroci fiii voștri și featele voastre, și bătrînii
voștri visuri vor visa, și tinerii voștri vederi
29 vor vedea. Și preste slugile Meale și preste
slujnicile Meale, în zilele acealea, voiu vărsa
30 den Duhul Mieu, și vor proroci. Și vor
da seamne în ceriu și pre pămînt sînge și focu
31 și abur de fum. Soarele să va premeni
spre întunearec și luna spre sînge, mai nainte
de ce va veni ziua Domnului cea mare și
32 luminoasă. Și va fi tot carele va chema
numele Domnului să va mîntui, căci în
muntele Sionului și în Ierusalim va fi mîntuit,
după cum au zis Domnul, și binevestind
pre carii Domnul au chemat.

CAP III

1 Căci iată, Eu în zilele acealea și în
vreamea aceaea, cînd voiu înturna
robirea Iudii și a Ierusalimului,
2 Și voiu aduna toate limbile și le
voiu pogorî pre eale la valea lui
Iosafat, și Mă voiu prigoni cătră ei acolo
pentru norodul Mieu și pentru moștenirea
Mea, Israil, carii s-au răsipit întru limbi; și
3 pămîntul Mieu îl împărțiră, Și preste
norodul Mieu puseră sorți, și au dat copi-
lașii la curve, și vindea fetișoarele pentru
4 vin și bea. Și ce e voao și Mie, Tirule și
Sidonule și toată Galilea a celor striini de
fealiu? Au răsplătire voi răsplătiți Mie? au
țineți mînie voi Mie? Iute și de sîrgu voiu
răsplăti răsplătirea voastră la capetele
5 voastre, Pentru căci argintul Mieu și
aurul Mieu ați luat, și ceale alease ale Meale
și ceale bune ați băgat în casele voastre,
6 Și pre fiii Iudii și pre fiii Ierusalimului i-ați
vîndut fiilor elinilor, pentru ca să-i depărtați
7 pre ei den hotarăle lor. Și iată, Eu voiu
scula pre ei den locul unde i-ați vîndut pre
ei acolo, și voiu răsplăti răsplătirea voastră
8 la capetele voastre, Și voiu da pre fiii
voștri și pre featele vostre pre mînile fiilor
Iudii, și vor vinde pre ei la robie la limbă
departe depărtată, căci Domnul au grăit.
9 Strigați aceastea întru limbi, sfințiți răz-
boiu, rădicați pre războinici; apropiați-vă
10 și vă suiți, toți bărbați războinici. Tăiaț
plugurile voastre spre sabii și seacirile voas-
tre spre darde; cel neputincios zică că:
11 „Pociu eu!“ Adunați-vă și întrați, toate
limbile de pre împrejur, și vă adunați
12 acolo; cel blînd fie războinic. Rădice-se
și să suie toate limbile la valea lui Iosafat,
pentru că acolo voiu șădea a osebi toate
13 limbile demprejur. Trimiteți seaceri,
că au sosit culesul; întraț de călcați,
căci plin iaste jgheabul; să varsă postă-
14 vile, căci să înmulțiră răutățile lor. Su-
nete au răsunat în Valea Judecății, căci
aproape e ziua Domnului în Valea Judecății.
Soarele și luna vor întuneca, și stealele vor 15
apune lucirea lor. Iară Domnul den Sion 16
va striga și den Ierusalim va da glasul Lui,
și să va clăti ceriul și pămîntul; și Domnul
nu Se va îndura de norodul Lui, și va întări
pre fiii lui Israil. Și veți cunoaște că Eu 17
sînt Domnul Dumnezăul vostru, Cel ce
sălășluiaște în Sion, muntele cel sfînt al
Mieu; și va fi Ierusalimul sfîntu, și de alt
neamu nu vor mai întra pren el. Și va fi 18
în ziua aceaea: pica-vor munții dulceață, și
dealurile vor cura lapte, și toate slobozirele
Iudii cura-vor ape, și izvor den casa Domnu-
lui va ieși și vor adăpa pîrîul shinilor.
Eghipetul spre stingere va fi, și Idumea spre 19
cîmpul stingerii va fi, de strîmbătățile fiilor
Iudii, pentru căci au vărsat sînge dirept în
pămîntul lor. Și Iudea în veac să va lăcui 20
și Ierusalimul spre neamuri de neamuri.
Și voiu cerceta sîngele lor, și nu 21
voiu nevinovăți; și Domnul
va sălășlui în Sion.

AMOS

CAP I

Cuvintele lui Amos, carele s-au făcut 1
în cariathiarim den Thecue, carele
au zis pentru Ierusalim în zilele
Oziei, împăratul Iudii, și ale lui
Ierovoam al lui Ioas, împăratul
lui Israil, mai nainte cu 2 ani de cutremur.
Și zise: „Domnul den Sion au răspuns și 2
den Ierusalim au dat glasul Lui, și au plîns
pășunele păstorilor și să uscă vîrful Carmilu-
lui“. Și zise Domnul: „Asupra celor 3 pă- 3
gînătăți ale Damascului și peste ceale 4 nu
Mă voiu întoarce de cătră el, pentru căci
tăia cu herestraie de fier pre ceale ce avea
în pîntece, ceale den Galaad; Și voiu 4
trimite foc la casa lui Azail, și va mînca de
tot temeliile fiiului lui Ader; Și voiu 5
zdrobi zăvoarăle Damascului, și voiu
piarde de tot pre cei ce lăcuiesc în cîmpul
Onului și voiu tăia de tot neamul den
bărbații Haranului, și să va robi norodul
Siriei cel ales“ — zice Domnul. Aceastea zi- 6
ce Domnul: „Asupra celor 3 păgînătăți ale
Gazei și asupra celor 4 nu voiu urî pre ei,
pentru ca să-i robească pre ei robirea lui
Solomon, ca să-i încuie la Idumea; Și voiu 7
trimite foc preste zidurile Gazei, și va mîn-

8 ca de tot temeliile ei. Şi voiu piarde de
tot pre toţi ceia ce lăcuia de la Azot, şi să
va rîdica un fealiu de la Ascalon; şi voiu
aduce mîna Mea preste Accaron, şi vor peri
cei rămaşi ai celor striini de fealiu"—zice
9 Domnul Domnul. Aceastea zice Domnul:
„Preste ceale 3 păgînătăţi ale Tirului şi
preste ceale 4 nu voiu urî pre ei, pentru
căci au închis robimea lui Solomon la Iudea,
şi nu ş-au adus aminte de făgăduinţa fraţi-
10 lor; Şi voiu trimite foc preste zidurile
Tirului, şi va mînca de tot temeliile lui".
11 Aceastea zice Domnul: „Preste ceale 3 păgî-
nătăţi ale Idumeii şi preste ceale 4 nu voiu
urî pre ei, pentru căci au gonit ei cu sabie
pre fraţii lui şi stricară maică pre pămînt
şi au gătit spre mărturie groaza lui şi porni-
12 rea lui au gătitu-o spre price; Şi voiu tri-
mite foc la Theman, şi va mînca de tot te-
13 meliile zidurilor ei". Aceastea zice Dom-
nul: „Preste ceale 3 păgînătăţi ale fiilor
lui Ammon şi preste ceale 4 nu voiu urî pre
ei, pentru căci spinteca pre cealea ce avea
în pîntece ale galaaditeanilor, pentru ca să
14 lărgească hotarăle lor; Şi voiu aprinde
foc preste zidurile Ravathii, şi va mînca de
tot temeliile ei cu strigare în ziua războiu-
lui, şi să-va clăti întru ziua săvîrşirii ei;
15 Şi vor mearge împăraţii ei întru robire,
preoţii lor şi boiarii dempreună"—zice
Domnul.

CAP II

1 Aceastea zice Domnul: „Preste ceale
3 păgînătăţ a lui Moav şi preste
ceale 4 nu voiu urî pre ei, pentru
căci au arsu oasele împăratului
2 Idumeii în muruială; Şi voiu
trimite focu la Moav, şi va mînca de tot
temeliile cetăţilor lui, şi va muri întru neputinţă
Moavu cu glas, cu strigare de trîmbiţă;
3 Şi voiu piarde judecătoriul de la el, şi pre
toţi boiarii lui voiu omorî împreună cu el"
4 —zice Domnul. Aceastea zice Domnul:
„Preste ceale 3 păgînătăţi a fiilor Iudii şi
preste ceale 4 nu voiu urî pre ei, pentru căci
au lepădat leagea cea de fire a Domnului, şi
poruncile Lui nu le-au păzit şi au rătăcit pre
ei deşărtăciunile lor, cărora au urmatu părinţii
5 lor denapoia lor. Şi voiu trimite foc preste
Iuda, şi va mînca de tot temeliile Ierusalimu-
6 lui". Aceastea zice Domnul: „Preste ceale
3 păgînătăţ a Ierusalimului şi preste ceale 4
nu voiu urî pre ei, pentru căci au vîndut pe
argint pre cel direpț şi pre cel measeru pentru
7 ciobote, Celor ce calcă preste ţărîna pă-
mîntului şi da palme la capetele săracilor şi
calea smeriţilor au abătut, şi fiiu şi tatăl
lui mergea cătră una slujnică, pentru ca
să păgînească numele Dumnezeului lor,
Şi hainele lor legînd cu funi acoperiri făcea 8
alăturea cu jîrtăvnicul şi vinu dentru năpăşti
bea întru casa dumnezeului lor. Şi Eu 9
am scos pre Amoreu dentru faţa lor, căruia
era în ce chip înălţimea chedrului înălţimea
lui şi vîrtucios era ca stejariul, şi am uscat
roada lui deasupra şi rădăcinile lui dedesupt;
Şi Eu am scos pre voi den pămîntul Eghipetu- 10
lui şi am priumblat pre voi întru pustiiu 40
de ani, ca să moşteniţi de tot pămîntul
amoreilor; Şi luaiu dentru fiii voştri spre 11
proroci şi dentru tinerii voştri spre sfinţenie.
Au nu-s aceastea, fiii lui Israil?"—zice Dom-
nul. „Şi adăpaţi pre cei sfinţiţi cu vin 12
şi prorocii lor porunciiaţi zicînd să nu pro-
rocească. Pentru aceaea, iată, Eu răstornu 13
dedesuptul vostru, în ce chip să răstoarnă
carul cel plin de trestie; Şi piare fuga 14
de la alergătoriu, şi cel tare nu va birui
vîrtuţii lui, şi cel boinic nu va mîntui sufle-
tul lui, Şi arcaşul nu va îngădui, şi cel 15
iute cu picioarele lui nu va scăpa, şi călăre-
ţul nu va scăpa sufletul lui, Şi să va afla 16
inima lui întru sîlnicii, cel golu va goni întru
aceaea zi"—zice Domnul.

CAP III

Ascultaţi cuvîntul acesta, carele au 1
grăit Domnul asupra voastră, casa
lui Israil, şi asupra a tot fealiul
carea am scos den pămîntul Eghi-
petului, zicînd: „Numai pre voi 2
am cunoscut den toate fealiurile pămîntu-
lui; pentru aceaea izbîndi-voiu asupra voastră
toate răutăţile voastre. Au mearge-vor doi 3
de-mpreună pre cale de nu se vor cunoaşte
ei? Au răcni-va leul den dumbrava lui 4
neavînd vînat? Au da-va puiul de leu glasul
lui den culcuşul lui întru ceva de nu va
hrăpi cevaşi? Au cădea-va pasăre pre pă- 5
mînt fără de păsărariu? Au sta-va laţul pre
pămînt fără decît a prinde ceva? Au 6
striga-va trîmbiţă în cetate şi nărodul nu
se va spămînta? Au fi-va răutate în cetate
carea Domnul n-au făcut? Pentru că nu 7
va face Domnul Dumnezău lucru, de nu va
descoperi certarea Lui cătră slugile Lui,
cătră proroci. Leul va răcni, şi cine nu se 8
va spămînta? Domnul Dumnezău au grăit, şi
cine nu va proroci? Vestiţ pren ţări întru 9
asiriani şi preste ţări în pămîntul Eghipetu-
lui, şi au zis: 'Adunaţi-vă preste muntele
Samariei şi vedeţ minunate multe întru
mijlocul ei şi asupreala cea ce e într-însa'.
Şi n-au cunoscut ceale ce vor fi înaintea 10
ei —zice Domnul— cei ce agonisescu
strîmbătatea şi chinuirea în ţărîle lor".
Pentru aceaea aceastea zice Domnul Dum- 11
nezău: „Pustii-se-va Tiros, premprejur
pămîntul tău stinge-se-va, şi să va po-
gorî dentru tine vîrtutea ta, şi se vor jă-

12 fui țărîle tale". Aceastea zice Domnul:
„Ca cînd va scoate păstoriul den gura leului
doao armuri au margine de ureache, așa să
vor scoate fiii lui Israil ceia ce șăd în Sama-
ria denaintea fealiului și în Damascu va ple-
13 ca preoții. Auziț și mărturisiț casei lui
Iacov—zice Domnul Dumnezău Atotții-
14 toriul, Pentru căci în ziua cînd voiu iz-
bîndi păgînătățile lui Israil asupra lui, și
voiu izbîndi pre jîrtăvnicele lui Vethil, și
să vor săpa de tot coarnele jîrtăvnicului și
15 vor cădea pre pămînt; Și voiu zdrobi
casa cea înaltă preste casa cea de vară, și
vor peri case de elefand, și să vor adaoge
alte case multe"—zice Domnul.

CAP IV

1 Auziț cuvîntul acesta, juncele Vasa-
nului, ceale den muntele Samariei,
ceale ce asupriț pre săraci și căl-
cați de tot pre measeri, cealea ce
zic stăpînilor lor: „Dați-ne noao
2 ca să bem!" Jură-Să Domnul asupra
sfinților Lui: „Pentru căci, iată, zile vin
preste voi, și vor lua pre voi cu arme, și pre
cei ce sînt cu voi în căldări arzînd dedesupt
3 vor băga pustiii ucigași, Și vă veț scoate
goale una în preajma alțiia, și vă veț lepăda
4 la muntele Armana"—zice Domnul. „Și
aț întrat la Vethil și la Galgala ați înmulțit
a păgîni și aț adus demineața jîrtvele voastre,
5 la a treia zi ceale preste-zecile voastre; Și
cetiră afară leagea și numiră mărturisiri;
vestiți că aceastea au iubit fiii lui Israil"—zice
6 Domnul Domnul. „Și Eu voiu da voao
strepezire dinților, în toate cetățile voastre,
și lipsă de pîine, în toate locurile voastre; și
nu v-aț întorsu cătră Mine"—zice Domnul.
7 „Și Eu am oprit de cătră voi ploaia mai
nainte cu trei luni de seacere; și voiu ploua
preste o cetate, iară preste altă cetate nu
voiu ploua; o parte să va ploua, și partea
8 preste carea nu voiu ploua usca-să-va; Și
să vor aduna 2 și 3 cetăți la o cetate să bea
apă, și nu să vor sătura; și nu v-aț întorsu
9 cătră Mine"—zice Domnul. „Lovit-am
pre voi cu pîrjol și cu gălbenare; înmulțit-am
grădinele voastre, viile voastre și smochine-
tul vostru și maslinetul vostru au mîncat
omida; și nici așa v-ați întorsu cătră Mine"
10 —zice Domnul. „Trimis-am la voi moarte
în calea Eghipetului și am omorît cu sabie
pre tinerii voștri, cu robimea cailor voștri, și
am adus în foc taberile voastre cu urgia Mea;
și nici așa v-ați întorsu cătră Mine"—zice
11 Domnul. „Prăpădit-am pre voi în ce
chip au prăpădit Dumnezău Sodomul
și Gomorul, și v-ați făcut ca tăciunele
scos den foc; și nici așa v-ați întorsu
12 cătră Mine" — zice Domnul. „Pentru
aceaea așa voiu face ție, Israile; însă
căci voiu face ție așa, găteaște-te a chema
pre Dumnezeul tău, Israil! Pentru căci, 13
iată, Eu întărind tunet și zidind duh și ves-
tind la oameni pre unsul Lui, făcînd zori și
negură și suind pre înălțimile pămîntului:
Domnul Dumnezău cel întru tot Țiitoriu—
numele Lui".

CAP V

Auziți cuvîntul Domnului, carele eu 1
iau asupra voastră plîngere, casa
lui Israil! Căzut-au, încă nu va 2
adaoge a să scula fecioara lui Israil;
greșit-au pre pămîntul ei, nu iaste
cine să o scoale pre ea. Pentru căci 3
aceastea zice Domnul Domnul: „Cetatea
dentru carea ieșiia 1000 vor rămînea 100, și
dentru carea ieșiia 100 vor rămînea 10 la
casa lui Israil". Pentru căci aceastea zice 4
Domnul cătră casa lui Israil: „Cercetați-Mă
și veți trăi! Și nu cercetaț Vithilul, și 5
la Galgala nu întrați, și la fîntîna jurămîntu-
lui nu treaceți, căci Galgala robindu-se să
va robi, și Vethil va fi ca și cînd n-ar fi;
Cercetați pre Domnul și trăiți, pentru ca 6
să nu strălucească ca focul casa lui Iosif,
și va mînca de tot pre ea, și nu va fi cine să
o stingă pre casa lui Israil. Cel ce face la 7
înălțime judecată și direptate la pămînt au
pus, Cel ce face toate și de iznoavă toc- 8
meaște și întoarce dimineața umbra morții
și ziua spre noapte întunecînd, Cel ce chea-
mă apa mării și varsă pre ea preste fața pă-
mîntului, Domnul Dumnezăul cel întru tot
Țiitoriu—numele Lui, Cel ce împarte 9
sfărîmare preste vîrtute și dosadă preste
tărie aduce". Urîră în porți pre cel ce 10
mustră și cuvîntul cel curat l-au urît. Pen- 11
tru aceaea așa zice Domnul: „Pentru căci
dați palmă celor săraci și daruri alease ați
priimit de la ei, case cioplite ați zidit și nu
veți lăcui întru eale, vii poftite ați răsădit
și nu veți bea vinul lor. Căci am cunoscut 12
multe necurății ale voastre și tari sînt pă-
catele voastre, călcînd pre cel dirept, luînd
schimbări și de săraci la porți abătîndu-vă.
Pentru aceaea, cela ce înțeleage în vreamea 13
aceaea tăcea-va, căci vreame rea iaste.
Cercetați binele și nu răul, pentru ca să trăiți; 14
și va fi Domnul Dumnezeu Atotțiitoriul cu
voi, în ce chip ați zis: 'Urît-am ceale 15
reale și am îndrăgit ceale bune'; și așezați
în porți judecata, pentru ca să miluiască
Domnul Dumnezău Atotțiitoriul pre cei
rămași ai lui Iosif". Pentru aceaea aceas- 16
tea zice Domnul Dumnezău Atotțiitoriul:
„În toate ulițele—tînguire, și în toate căile 17
să va zice: 'Vai, vai!' Chema-se-va plugariul la
plîngere și la tînguire și la cei ce știu plîngere,
și în toate căile—tînguire, căci voiu treace pren

18 mijlocul tău“—zise Domnul. „Vai de ceia
ce poftesc ziua Domnului! Pentru căci iaste
voao aceasta ziua Domnului? Şi aceasta e
19 întunearec, şi nu lumină. În ce chip va
scăpa om denaintea leului şi-i va cădea ursul
asupră, şi va sări în casă şi va răzima mînile
lui pre păreate şi-l va muşca pre el şarpe.
20 Au nu e întunearec ziua Domnului, şi nu
lumină? şi negură neavînd lumină aceasta?
21 Urît-am, lepădat-am sărbătorile voastre şi
nu voiu mirosi întru zborurile voastre;
22 Pentru căci de veţi aduce Mie arderi-de-tot
şi jîrtvele voastre, nu le voiu priimi, şi iviri
23 de mîntuirile voastre nu voiu privi. Mută
de la Mine glasul cîntărilor tale, şi cîntarea
24 organelor tale nu o voiu auzi; Şi să va
rostogoli ca apa judecata, şi direptatea ca
25 pîrîul cel necălcat. Au jungheturi şi jîrtve
aţi adus Mie, casa lui Israil, 40 de ani în
26 pustie? Şi aţi luat cortul lui Moloh şi
steaua dumnezăului vostru, Refan, chipurile
27 care aţi făcut voao. Şi voiu muta pre voi
decindea de Damasc“, zice Domnul, Dumnezău
cel întru tot Ţiitoriu—numele Lui.

CAP VI

1 Vai de cei ce defaimă Sionul şi de
cei ce nădejduiesc pre muntele
Samariei; cules-au începăturile limbilor
şi întrară loruş. Casa lui Israil,
2 Treaceţi toţi şi vedeţi la Calani şi
treaceţi de acolo la Emat Rava şi vă pogorîţi
la Gheth a celor striini de fealiu, ceale
mai tari dentru toate împărăţiile aceastea,
de sînt mai multe hotarăle lor decît ale
3 voastre hotară. Cei ce vin la zi rea, cei ce
să apropie şi să ating de sîmbete mincenoase,
4 Cei ce dorm pre paturi de elefandu şi să răsfaţă
preste aşternutele lor şi mănîncă iezi
den turme şi viţei den mijlocul cirezii sugari,
5 Cei ce bat în palme la glasul organelor ca
cînd ar sta au socotit, şi nu ca cînd ar fugi;
6 Cei ce beau vinul cel strecurat şi cu ceale
de frunte miruri ungîndu-să şi nu păţiia
7 nimica cu sfărîmarea lui Iosif. Pentru
aceaea acum robi vor fi de la începutul putearnicilor,
şi să va rădica nechezarea cailor
8 dentru Efraim. Căci Să jură Domnul asupra
Lui—zice Domnul Dumnezăul puterilor:
„Pentru căci urăsc Eu toată semenţia lui Iacov
şi locurile lui am urît, şi voiu rîdica cetatea
împreună cu toţi ceia ce lăcuiesc într-însa;
9 Şi va fi de vor rămînea 10 bărbaţi
10 într-o casă, şi vor muri, Şi vor lua rudele
lor şi vor sili a scoate oasele lor den casă;
şi va grăi celor ce sînt ispravnici casii: ‘Au
încă sînt lîngă tine?’ Şi va grăi: ‘Nu mai
sînt!’ Şi va grăi: ‘Taci, pentru că să nu
11 numeşti numele Domnului!’“ Pentru căci,
iată, Domnul porunceaşte şi va lovi casa
cea mare cu sfărîmări şi casa cea mică cu
spărturi. Au doară vor goni caii în pietri? 12
Au vor tăcea în iape? Căci aţ întorsu spre
mînie judecata şi roada direptăţii spre
amărăciune, Cei ce vă veseliţ pre nici un 13
cuvînt bun, cei ce zic: „Au nu cu vîrtutea
noastră am avut coarne?“ „Pentru căci, 14
iată, Eu voiu rădica preste voi, casa lui Israil
—zice Domnul Dumnezău—limbă de oşti,
şi vor necăji pre voi, ca să nu întraţi la
Emath şi pînă la pîrîul apusurilor“.

CAP VII

Aşa au arătat mie Domnul Domnul: 1
şi iată prăşeală de lăcuste viind a
dimineţii, şi iată un gîndac, Gog
împăratul; Şi va fi de va săvîrşi 2
a mînca de tot iarba pămîntului.
Şi ziş: „Doamne, Doamne, blînd fii! Cine
va scula pre Iacov? Căci împuţinat iaste.
Căiaşte-Te, Doamne, spre aceasta!“ „Şi 3
aceasta nu va fi!“—zice Domnul. Aşa au 4
arătat mie Domnul Domnul: şi iată, au
chemat judecata cu focu Domnul Domnul,
şi au mîncat fără-fundul cel mult şi au mîncat
de tot partea. Şi ziş: „Doamne, Doamne, 5
încetează dară! Cine va scula pre Iacov?
Căci împuţinat iaste. Căiaşte-Te, Doamne, 6
spre aceasta!“ „Şi aceasta nu se va face!“
—zice Domnul Domnul. Aşa au arătat 7
mie Domnul: şi iată bărbat stînd pre zid de
diamant, şi în mîna lui—diamant. Şi zise 8
Domnul către mine: „Ce vezi tu, Amos?“
Şi ziş: „Diamant“. Şi zise Domnul către
mine: „Iată, Eu puiu diamant în mijlocul
nărodului Mieu, Israil; nu voiu mai adaoge
a-l treace pre el. Şi se vor stinge capiştele 9
ceale de rîs, şi praznicele lui Israil pusti-
i-se-vor, şi Mă voiu scula preste casa lui
Ierovoam cu sabie“. Şi au trimis Amasia 10
preotul la Vethil, către Ierovoam, împăratul
lui Israil, zicînd: „Zarve face asupra ta
Ammos în mijlocul casii lui Israil; nu va putea
pămîntul să sufere toate cuvintele lui,
Pentru căci aceastea zice (Domnul) lui 11
Ammos: ‘Cu sabie va muri Ierovoam, iară
Israil rob să va duce de la pămîntul lui’“.
Şi zise Amasias către Ammos: „Tu, cela ce 12
vezi, pasă de te desparte la pămîntul Iudei,
şi acolo să petreci, şi acolo vei proroci!
Iară la Vethil nu vei mai adaoge a proroci, 13
căci sfinţirea împăratului iaste şi casa împăratului
iaste“. Şi răspunse Ammos şi 14
zise către Amasia: „Nu eram proroc eu,
nici fecioru de proroc, ce căprariu eram,
dărîmînd dude. Şi m-au luat Domnul de 15
la oi, şi zise Domnul către mine: ‘Pasă şi
proroceaşte nărodului Mieu Israil!’ Şi 16
acum ascultă cuvîntul Domnului. Tu zici:
‘Nu proroci pentru Israil şi să nu dodeieşti
asupra casii lui Iacov!’ Pentru aceaea, 17
aceasta zice Domnul: ‘Muiarea ta în
cetate va curvi, şi fiii tăi şi featele ta-

le cu sabie vor cădea, şi pămîntul tău cu
funea să va măsura de tot, şi tu la pămînt
necurat te vei săvîrşi, iară Israil robit să va
aduce de la pămîntul lui"'.

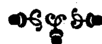
CAP VIII

1 Aşa au arătat mie Domnul Domnul:
2 şi iată un vas de păsărariu. Şi zise:
„Ce vezi tu, Ammos?" Şi ziş:„Vas
de păsărariu". Şi zise Domnul
cătră mine:„Venit-au săvîrşitul
preste nărodul Mieu Israil, nu voiu mai
3 adaoge încă a treace pre el. Şi să vor
văieta podurile besearicii; în ziua aceaea—
zice Domnul Domnul—multu e cela ce au
căzut în tot locul, voiu lepăda tăceare".
4 Auziţi dară aceastea, cei ce zdrobiţi (dime-
neaţa) measerul şi asupresc pre săraci de
5 pre pămînt, Zicînd:„Cînd va treace lu-
na şi vom vinde şi sîmbetele şi vom deşchide
visterie, ca să facem măsură mică şi a mări
6 cumpăna şi a face cumpănă strîmbă, A
cîştiga cu argint pre săracii şi pre measer
pentru încălţăminte, şi de toată vînzarea
7 ne vom neguţători?" Jură-Se Domnul
asupra sămeţiei lui Iacov:„De se vor uita
8 spre price toate lucrurile voastre!" Şi
pentru aceastea au nu se va turbura pămîn-
tul şi va plînge tot cela ce lăcuiaşte într-însul,
şi să va sui ca un rîu concenirea (lui) şi să va
9 pogorî ca rîul Eghipetului? „Şi va fi în ziua
aceaea — zice Domnul Domnul—soarele va
apune amiazăzi şi lumina va întuneca
10 ziua pre pămînt; Şi voiu premeni sărbă-
torile voastre spre plîngere şi toate cîntările
voastre spre jăli, şi voiu pune preste tot
mijlocul sac şi preste tot capul pleşuvire, şi
voiu pune pre el ca plîngerea celui iubit
şi, pre cei ce vor fi cu el, ca ziua durerii.
11 Iată, zile vin—zice Domnul Domnul—şi voiu
trimite foamete preste pămînt, nu foamete
de pîine, nici foamete de apă, ce foamete a
12 auzi cuvîntul Domnului. Şi să vor clăti
apele de la mare pînă la mare şi de la crivăţ
pînă la răsărituri; alerga-vor împrejur cer-
cînd cuvîntul Domnului, şi nu-l vor afla.
13 În ziua aceaea să vor sfîrşi fecioarele ceale
14 frumoase şi tinere de seate, Ceia ce să jură
asupra curăţirei Samariei şi ceia ce zic:
'Viu—Dumnezeul tău, Dan, şi viu—Dum-
nezeul tău, Versavie!'; şi vor cădea şi nu
să vor scula încă".

CAP IX

1 Văzut-am pre Domnul stînd asupra
jîrtăvnicului, şi zise: „Loveaşte
preste curăţitoriu, şi să vor clăti
ceale denaintea porţii, şi taie spre
capetele tuturor! Şi pre cei rămaş
ai lor cu sabie voiu omorî, nu va scăpa dentru
ei fugind, şi nu va scăpa dentru ei cel ce scapă.
2 De să vor îngropa în iad, de acolo mîna Mea-i
va zmulge pre ei; şi de să vor sui în ceriu, de
acolo-i voiu pogorî pre ei; De să vor ascun- 3
de în vîrful Carmilului, de acolo voiu cerceta
şi voiu lua pre ei; şi de să vor afunda denain-
tea ochilor Miei la adîncurile mării, acolo
voiu porunci bălaurului şi va muşca pre ei;
Şi de vor mearge în robie înaintea feaţii 4
vrăjmaşilor lor, acolo voiu porunci sabiei şi
va omorî pre ei; şi voiu pune ochii Miei
preste ei spre reale, şi nu spre bune". Şi 5
Domnul Dumnezău cel întru tot Ţiitoriu,
Cel ce să atinge de pămînt şi clăteaşte pre
el şi vor plînge toţi ceia ce lăcuiesc pre el,
şi să va sui ca un rîu concenirea lui şi să va
pogorî ca rîul Eghipetului, Cela ce zideaş- 6
te la ceriu suirea Lui şi făgăduinţa Lui pre
pămînt întemeind, Cela ce cheamă apa mă-
rii şi toarnă pre ea preste faţa pămîntului,
Domnul tot Ţiitoriul—numele Lui. „Nu 7
ca fiii arapilor voi sînteţi Mie, fiii lui Israil?
zice Domnul. Au nu pe Israil am suit den
pămîntul Eghipetului, şi pe cei striini de fea-
liu den Cappadochie, şi pre siri den groapă?
Iată ochii Domnului Dumnezeu preste îm- 8
părăţia păcătoşilor şi voiu scoate pre ea de
la faţa pămîntului; însă că nu desăvîrşit
voiu rădica pre casa lui Iacov—zice Domnul.
Pentru că, iată, Eu poruncesc şi voiu vîntu- 9
ra întru toate limbile casa lui Israil, în ce
chip să vîntură la vînturare, şi nu va cădea
zdrobitură pre pămînt. Cu sabie vor mu- 10
ri toţi păcătoşii norodului Mieu, ceia ce
zise: 'Nu să va apropia, nici vor veni preste
noi răutăţile'. În ziua aceaea rădica-voiu 11
cortul lui David, căzut fiind, şi voiu zidi de
iznoavă ceale căzute ale lui, şi ceale săpate
ale lui le voiu rădica, şi voiu de iznoavă zidi
pre el, ca zilele veacului, Pentru ca să 12
cerceteaze pre Mine cei rămaş ai oamenilor
şi toate limbile preste carele să cheamă nu-
mele Mieu" —zice Domnul, Cela ce face
toate aceastea. „Iată, zile vin—zice Dom- 13
nul—şi va apuca trierişul pre cules, şi să va
coace strugurul întru sămînţă, şi vor pica
măgurile dulceaţă, şi toate dealurile împreu-
nă odrăslite vor fi. Şi voiu întoarce robi- 14
mea norodului Mieu, lui Israil, şi vor zidi
cetăţile ceale surpate şi vor lăcui, şi vor
răsădi vii şi vor bea vinul lor, şi vor face
grădini şi vor mînca roadele lor; Şi voiu 15
răsădi de tot pre ei pre pămîntul lor, şi nu
să vor mai zmulge încă pre pămîntul lor
carele am dat lor"—zice Domnul Dumnezeu
cel întru tot Ţiitoriu.

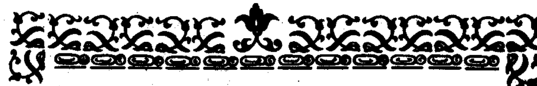

AVDIU

CAP I

1 Vedearea lui Avdiu. Aceastea zice
Domnul Dumnezeu Idumeii: „Auz
am auzit de la Domnul, şi cuprin-
deri la limbi au trimis: 'Sculaţi-vă, şi
să ne sculăm asupra ei cu războiu!'
2 Iată, împuţinat te-am dat pre tine întru limbi,
3 necinstit eşti tu foarte. Semeţia inimii
tale te-au rădicat pre tine, lăcuind în gaurile
pietrilor, înălţind lăcaşul lui, zicînd în ini-
ma lui: 'Cine mă va duce pre pămînt?'
4 De te vei înălţa ca un vultur, şi de vei pune
în mijlocul stealelor cuibul tău, de acolo te
5 voiu pogorî, zice Domnul. De au întrat
la tine furi sau tîlhari noaptea, unde te-ai fi
lepădat? Au n-ar fi furat destule lor? Şi de
ar fi venit culegători cătră tine, au nu ar fi
6 greşit struguri? Cum s-au cercetat Isaf şi
7 să luară ceale ascunse ale lui! Pînă la
hotară te-au trimis pre tine toţi oamenii
făgăduinţii tale, stătură împotrivă ţie, slă-
biră cătră tine oamenii cei de pace ţie,
pusără vicleşug supt tine, nu iaste minte
8 într-însul. În ziua aceaea, zice Domnul,
piarde-voiu înţelepţii den Idumea şi mintea
9 den muntele lui Isaf; Şi să vor spămînta
războinicii tăi de la Theman, pentru ca să
să rădice om den muntele lui Isaf; pentru
10 junghiarea Şi pentru necurăţia fratelui
Iacov, acoperi-te-va ruşinea şi te vei rădica
11 în veaci. Den ziua aceaea ce ai stătut îm-
potrivă den preajmă, în ziua care robiia cei
de neam striin putearea lui şi striinii au
întrat în porţile lui şi pre Ierusalim au pus
sorţi, şi voi veţ fi ca unul dentru dînşii.
12 Şi să nu vezi ziua fratelui tău în ziua stri-
inilor, şi să nu te veseleşti pre fiii Iudii în
ziua pierzării lor, şi să nu grăieşti mari
13 în ziua primejdiei; Nici să întri în porţile
norodurilor în ziua durorilor lor, şi să nu
priveşti şi tu adunarea lor în ziua perirei
lor, şi să nu te pui şi tu împreună preste
14 putearea lor în ziua perirei lor; Nici să
stai pre la margenile ieşirei lor ca să piarză
pre cei ce hălăduiescu dentru ei, nici să
opreşti pre cei ce fugu de la ei, în ziua
15 primejdiei, Pentru că aproape iaste ziua
Domnului preste toate limbile; în ce chip ai
făcut, aşa va fi ţie; răsplătirea ta ţi să va
16 răsplăti asupra capului tău; Pentru
că în ce chip ai băut pre muntele cel sfînt
al Mieu, bea-vor toate limbile vin; bea-vor
şi vor înghiţi, şi vor fi ca cînd n-ar fi fost.
17 Iară în muntele Sionului va fi mîntuirea
şi va fi sfînt; şi vor moşteni casa lui Iacov
pre ceia ce au moştenit de tot pre ei.
18 Şi va fi casa lui Iacov foc, şi casa lui
Iosif văpaie, iară casa lui Isaf în loc de
trestie, şi vor arde întru ei şi vor mînca de
tot pre ei, şi nu va fi purtătoriu de foc la
casa lui Isaf, căci Domnul au grăit. Şi 19
vor moşteni de tot cei den Naghev muntele
lui Isaf, şi cei de la Sefila pre cei de alt fealiu;
şi vor moşteni muntele lui Efraim şi cîmpul
Samariei, şi pe Veniamin şi Galaadita.
Şi începătura mutării aceasta e: fiilor lui 20
Israil şi a hananeilor pînă la Arethon, şi
mutarea Ierusalimului pînă la Afarath, şi
vor moşteni cetăţile lui Naghev. Şi să 21
vor sui mîntuindu-se den muntele Sion
ca să izbîndească pre muntele lui
Isaf, şi va fi Domnului
împărăţia".

IONA

CAP I

Şi să făcu cuvîntul Domnului cătră 1
Iona al lui Amathi, zicînd: „Scoa- 2
lă-te şi pasă la Ninevi, cetatea cea
mare, şi strigă întru ea, căci să sui
strigarea răutăţii ei cătră Mine".
Şi să sculă Iona a fugi la Tharsis de la faţa 3
Domnului. Şi să pogorî la Iopi şi află co-
rabie mergînd la Tharsis, şi ş-au dat navlonul
lui şi să sui într-însa ca să meargă cu ei la
Tharsis de la faţa Domnului. Şi Domnul 4
rîdică vînt mare în mare şi să făcu furtună
mare în mare, şi corabia să cumpăniia să să
sfărîme. Şi să spămîntară corăbiarii, şi 5
striga cineş la dumnezăul lui; şi scoatere au
făcut vaselor celor den corabie în mare, ca
să să uşureaze de eale. Iară Iona s-au pogo-
rît la fundul corăbiei, şi dormiia şi hîrîia.
Şi veni la el cîrmaciul corăbiei şi zise lui: 6
„Ce hîrîieşti tu? Scoală-te şi cheamă pre
Dumnezăul tău, cîndai ne va mîntui Dum-
nezău pre noi şi nu vom peri". Şi zise 7
fieştecare cătră aproapele său: „Veniţ să pu-
nem sorţi şi să cunoaştem pentru care lu-
cru răutatea aceasta iaste pre noi!" Şi puse-
ră sorţi, şi căzu sorţul pre Iona. Şi ziseră 8
cătră el: „Spune-ne dară noao pentru care
lucru e răul acesta întru noi. Ce iaste lucrul
tău? Şi de unde vii, şi unde mergi, şi den ce
ţară şi den ce norod eşti tu?" Şi zise 9
cătră ei: „Rob Domnului sînt eu, şi în Dom-
nul Dumnezăul ceriului eu crezu, Carele au
făcut marea şi uscatul". Şi s-au spămîn- 10
tat oamenii cu frică mare şi ziseră cătră
el: „Ce ai făcut aceasta?" Pentru căci 11
au cunoscut oamenii căci de la faţa Dom-

nului fuge acum, căci le-au spus lor. Şi ziseră
către el: „Ce vom face ţie şi va înceta ma-
rea de asupra noastră?“ Pentru că marea
12 mergea şi tot rîdica mai mare furtună. Şi
zise Iona către ei: „Rîdicaţi-mă şi mă puneţ
în mare, şi va înceta marea de asupra voastră;
pentru că am conoscut eu că pentru mine
iaste furtuna această mare asupra voastră“.
13 Şi siliia oamenii să să întoarcă la pămînt
şi nu putea, căci mergea marea şi să rîdica
14 mai mult spre ei. Şi strigară către Dom-
nul şi ziseră: „Nici într-un chip, Doamne, să
nu perim pentru sufletul omului acestuia,
şi nu da pre noi sînge dirept, pentru căci
15 Tu, Doamne, cum ai vrut ai făcut“. Şi
luară pre Iona şi-l puseră în mare, şi stătu
marea den valul ei. Şi să spămîntară oame-
nii cu frică mare de Domnul, şi jîrtvuiră
jîrtvă şi să rugară rugile.

CAP II

1 Şi porunci Domnul unui chitos ma-
re să înghiţă pre Iona; şi era Iona
în pîntecele chitului 3 zile şi 3
2 nopţi. Şi să rugă Iona către
Domnul Dumnezăul lui den pînte-
3 cele chitului, Şi zise: „Strigat-am la pri-
mejdia mea către Domnul Dumnezăul mieu,
şi mi-au ascultat; den pîntecele iadului stri-
4 garea mea, auzit-ai glasul mieu. Arunca-
tu-m-ai în adîncul inimii mării, şi rîurile
m-au încungiurat; toate rădicările Tale şi
5 valurile Tale pre mine au venit. Şi eu ziş:
'M-am lepădat de către ochii Tăi; oare mai
adaoge-voiu ca să privescu către beseareca
6 Ta cea sfîntă'? Turnă-mi-se mie apă pînă
7 la sufletul mieu, Bezna cea den fund m-au
încungiurat, afundatu-s-au capul mieu întru
spintecări de munţi. Pogorîiu în pămînt,
căruia zăvoarăle lui—ţineri veacinice, şi să
să suie de la stricăciune viaţa mea către
8 Tine, Doamne Dumnezăul mieu. Cînd să
sfîrşaşte de la mine sufletul mieu, de Dom-
nul mi-am adus aminte; şi să vie către Tine
ruga mea, către beseareca cea sfîntă a Ta.
9 Cei ce păzăscu deşarte şi mincinoase, mila
10 lor au lăsat. Iară eu cu glas de laudă şi
cu mărturisire voiu jîrtvui Ţie, cîte am fă-
găduit Îţ voiu da Ţie, întru mîntuirea mea,
11 Domnului“. Şi să porunci de la Domnul
chitului, şi scoase pre Iona pre uscat.

CAP III

1 Şi fu cuvîntul Domnului către Iona
2 de al doilea rînd, zicînd: „Scoală-
te şi pasă la Ninevi, cetatea cea
mare, şi strigă întru ea după striga-
rea cea dentîiu, carea Eu am grăit
3 către tine“. Şi să sculă Iona şi mearse la
Ninevi, după cum au grăit Domnul; iară Ni-
nevi era cetate mare lui Dumnezău, cale ca
4 de trei zile. Şi începu Iona a întra în cetate
cale ca de o zi, şi strigă, şi zise: „Încă 3 zile,
şi Ninevi să va prăpădi!“ Şi crezură 5
oamenii cei den Ninevi lui Dumnezău, şi
strigară postu, şi să îmbrăcară cu saci de la
marele lor pînă la micul lor. Şi s-au apro- 6
piat cuvîntul către împăratul Ninevіei, şi
să sculă den scaunul lui şi să dezbrăcă de
îmbrăcămintele lui de la sine şi să îmbrăcă
cu sac şi şăzu pre cenuşă. Şi să strigă şi 7
să grăi întru Ninevi de la împăratul şi de la
boiarii lui, zicînd: „Oamenii şi dobitoacele
şi boii şi oile să nu guste, nici să pască, şi
apă să nu bea!“ Şi să îmbrăcară cu saci 8
oamenii şi dobitoacele, şi strigară către
Dumnezău întinsu; şi să întoarseră fieşte-
care den calea lor cea rea şi den strîmbătatea
ce era în mîna lor, Zicînd: „Cine ştie 9
dară de Să va întoarce Dumnezău şi Să va
mîngîia şi Se va întoarce den urgia mîniei
Lui şi nu vom peri?“ Şi văzu Dumnezău 10
faptele lor, cum s-au întorsu den căile lor
ceale reale, şi Să căi Dumnezău pentru răul
carele au grăit să le facă lor, şi n-au făcut.

CAP IV

Şi să mîhni Iona mîhnire mare şi să 1
turbură. Şi să rugă către Dom- 2
nul şi zise: „O, dară, Doamne, nu-s
aceastea cuvintele meale, încă fiind
eu în pămîntul mieu? Pentru 3
aceaea am apucat a fugi la Tharsis, pentru
căci am cunoscut că Dumnezău eşti milostiv
şi îndurătoriu, mult-îngăduitoriu şi mult-mi-
lostiv şi căindu-Te pentru păcate. Şi acum, 4
Stăpîne Doamne, ia sufletul mieu de la mine,
pentru că mai bine iaste a muri eu decît a
trăi“. Şi zise Domnul: „Foarte te-ai mîhnit 5
tu?“ Şi ieşi Iona den cetate şi şăzu în 6
preajma cetăţii; şi-ş făcu lui acolo colibă şi
şădea supt dînsa, pînă va vedea ce va fi ce-
tăţii. Şi porunci Domnul Dumnezeu unii 7
tigve, şi să sui pre deasupra capului lui Iona
ca să-i fie umbră deasupra capului lui, ca să-i
umbrească lui de chinurile lui; şi să bucură
Iona pentru tigvă bucurie mare. Şi po- 8
runci Dumnezeu viarmelui de dimeneaţă a
doua zi, şi lovi tigva, şi să uscă. Şi fu 9
îndată cum răsări soarele şi porunci Dum-
nezău la vînt arzătoriu, zăduhos, şi lovi
soarele pre capul lui Iona; şi leşina şi-ş doje-
niia sufletul lui, şi zise: „Bine mie iaste a
muri decît a trăi!“ Şi zise Domnul Dum- 10
nezeu către Iona: „Foarte te-ai mîhnit tu
pentru tigvă?“ Şi zise: „Foarte m-am mîh-
nit eu, pînă la moarte!“ Şi zise Domnul: 11
„Tu nu te îndurai de tigvă, pentru carea n-ai
pătimit rău, nici o ai ogorît, nici o ai hrănit
pre dînsa, carea s-au născut noaptea şi supt
noapte au perit. Dară Eu să Mă îndur 12
de Ninevi, cetatea cea mare, întru carea

lăcuiesc mai mulți decît 120000 de
oameni, carii n-au cunoscut di-
reapta lor au stînga lor,
și dobitoace
multe?"

MIHEA

CAP I

1 Cuvîntul Domnului,carele s-au făcut
către Mihea al lui Morasti, în zilele
lui Ioatham și Ahaz și Ezechia,
împăraților Iudii, pentru carele au
văzut pentru Samaria și pentru
2 Ierusalim. Auziți, năroadele toate, și să
ia aminte pămîntul și toți cîți sînt întru el,
și fie Domnul voao întru mărturie, Domnul
3 den casa Lui cea svîntă! Pentru căci, iată,
Domnul iase den locul Lui și Să va pogorî
și va încăleca preste înălțimile pămîntului,
4 Și să vor cutremura munții dedesuptul Lui,
și văile să vor topi ca ceara de fața focului
5 și ca apa ce pogoară spre pogorîș. Pentru
păgînătatea lui Iacov—toate aceastea, și pen-
tru păcatul casei lui Israil. Carea e necurăția
casei lui Iacov? Nu iaste Samaria? Și carele
6 e păcatul casei Iudei? Nu Ierusalimul? Și
voiu pune pre Samaria spre cramă țarinei și
spre răsăditura viei, și voiu surpa în propastie
7 pietrile ei și temeliile ei voiu descoperi; Și
toate cioplitele ei le vor tăia de tot și toate
năimirile ei le vor arde cu foc, și toate
chipurile ei voiu pune spre stingere;căci den
plățile curviei le-au adunat și den plățile
curviei au întors! Pentru aceasta plînge-va
și tîngui-va, mearge-va desculță și goală,
face-va tînguire ca a bălaurilor și plîngere
8 ca a featelor sirinilor; Că să birui de
tot rana ei, pentru căci veni pînă la Iuda și
au atins pînă la poarta nărodului Mieu,
9 pînă la Ierusalim. Cei den Gheth, să nu
vă măriți; cei den Vahim, nu zidiți den
10 casă [...] Rîs, pămîntul surpați [...]
batjocoria voastră. Lăcuind bine cetățile
ei, n-au ieșit cea ce lăcuiaște în Senan;
tînguiți-vă, casa ce e lipită de ea, lua-va de
11 la voi rana durerii. Cine au început spre
bune la cea ce lăcuiaște dureri? Căci să
pogorîră reale de la Domnul preste porțile
12 Ierusalimului, Ropotul carălor și al că-
lăreților. Ceaea ce lăcuiești la Lahis, începă-
toriul păcatului—preste fata Sionului, căci
13 întru tine s-au aflat necurățiile lui Israil. Pen-
tru aceaea va da pre cei ce să trimit pînă la
moștenirea Ghethii case în deșert;în zadar să
făcură împăraților Ierusalimului. Pînă 14
pre moștenitori voiu aduce ție, lăcuind în
Lahis moștenire, pînă la Odolam va veni
mărirea featii Sionului! Rade-te și te 15
tunde asupra fiilor tăi cei gingași, lărgeaște
rasul tău ca vulturul,căci s-au robit de la tine.

CAP II

Făcură-să socotind osteneale și lu- 1
crîndu reale întru zăcerile lor și
odată cu ziua le săvîrșiia pre eale,
pentru căci n-au rădicat către
Dumnezeu mînile lor; Și poftiia 2
țarine și jăfuia săracii și case asupriia și jă-
fuia pre bărbat și pre casa lui, pre bărbat și
pre moștenirea lui. Pentru aceaea aceastea 3
zice Domnul: „Eu gîndescu asupra neamului
acestuia reale, dentru carele nu veți rădica
grumazii voștri și nu veți mearge direpți,
căci vreamea rea iaste. În ziua aceaea 4
lua-se-va asupra voastră pildă, și să va plînge
plîngere cu viersu zicînd: 'Cu chin am chi-
nuit! Partea norodului mieu să măsură cu
funea, și nu era cine să oprească pre El a Să
întoarce; țarinele voastre să împărțiră'.
Pentru aceaea nu va fi ție luînd fune cu 5
sorțu în adunarea Domnului. Nu plîngeți 6
cu lacrămi, nici să lăcrămeaze pre aceastea,
pentru că nici va izgoni ocărîle. Cela ce 7
zice: 'Casa lui Iacov mînie pre Duhul Dom-
nului; de sînt aceastea, tocmealele Lui sînt?
Au nu-s cuvintele Lui bune cu el și direapte
au mersu?' Înainte norodului Mieu spre 8
vrajbă stătu împotrivă; în preajma păcii lui
pialea lui o au belitu, ca să ia nădejdile
zrobiturilor războiului. Pentru aceaea 9
povățuitorii norodului Mieu lepăda-se-vor
den casele desfătăciunii lor, pentru ceale
reale tocmeale ale lor lepădară-să; apropia-
ți-vă la măguri veacinice. Scoală-te și pasă, 10
că nu iaste ție odihnă, pentru necurăție.
V-ați stricat cu stricare, Gonitu-v-ați de 11
nimenea gonindu-vă; duh stătu mincinos,
pică ție spre vin și îmbătare. Și va fi den
picătura norodului acestuia Adunîndu-se 12
aduna-să-va Iacov cu toții; așteptînd voiu
aștepta pre cei rămași ai lui Israil, într-un
loc pune-voiu urîrea lor; ca oile întru strîm-
toare, ca turma în mijlocul zăcerii lor scoa-
te-se-vor den oameni. Suie-te pen ruptură 13
înaintea feații lor, tăiară și trecură poarta
și ieșiră pren ea, și ieși și împăratul lor
înaintea feații lor"; și Domnul va povățui
pre ei.

CAP III

Și va grăi aceastea: „'Auziți dară, că- 1
peteniile casii lui Iacov și cei rămași
ai casii lui Israil! Au nu iaste voao
a cunoaște judecata?' Urînd cea- 2
le bune și cercînd ceale reale, jăfu-
ind pieile lor de la ei și cărnurile lor de

3 la oasele lor. În ce chip au mîncat tru-
purile norodului mieu şi pieile lor de la ei
le-au belit şi oasele lor le-au frînt ca mădu-
larele în căldare şi ca cărnurile în oală,
4 Aşa vor striga cătră Domnul, şi nu va asculta
lor; şi va întoarce faţa Lui de cătră dînşii
în ziua aceaea, pentru căci au ficlenit întru
5 tocmealele lor. Aceastea zice Domnul
asupra prorocilor celora ce rătăcesc pre no-
rodul mieu, pre ceia ce muşcă cu dinţii lor
şi mărturisesc pace asupra lor, şi nu s-au dat
la gura lor, rîdicară asupra lui războiu.
6 Pentru aceaea noapte voao va fi dentru ve-
deare, şi întunearec va fi voao spre vrăji, şi
va apune soarele preste proroci, şi va întune-
7 ca preste ei ziua; Şi să vor ruşina de tot
ceia ce văd visele, şi să vor batjocori vrăji-
torii, şi vor grăi asupra lor toţi aceştea, pen-
tru căci nu iaste cela ce să asculte pre ei.
8 De nu eu voiu împlea vîrtutea cu Duhul
Domnului şi judecăţi şi puternicii, ca să
vestesc lui Iacov necurăţiile lui şi lui Israil
9 păcatele lui. Auziţi dară aceastea, povă-
ţuitorii casii lui Iacov şi ceialalţi ai lui
Israil, ceia ce urăsc judecata şi toate ceale
10 direapte întorcînd, Ceia ce zidiţi Sionul
cu sîngiuri şi Ierusalimul cu strîmbătăţi!
11 Povăţuitorii lui cu daruri au judecat, şi
preoţii lui cu plată au răspuns, şi prorocii
lui cu argint vrăjiia, şi pre Domnul să odih-
niia zicînd: 'Au nu Domnul întru noi iaste?
12 Nu vor veni asupra noastră reale!' Pentru
aceaea, pentru voi, Sionul ca o ţarină să va
ara, şi Israil cramă va fi, şi muntele casii—
întru desiş de dumbravă".

CAP IV

1 Şi va fi în zilele ceale de apoi arătat
muntele Domnului, gata pre vîrfu-
rile munţilor, şi să va rîdica mai
sus de dealuri; şi vor sîrgui preste
2 eale noroade, Şi vor mearge
limbi multe şi vor grăi: „Veniţi să ne suim
la casa Domnului şi la casa Dumnezăului lui
Iacov, şi vor arăta noao calea Lui, şi vom
mearge întru cărările Lui, căci den Sion va
ieşi leagea şi cuvîntul Domnului den Ierusa-
3 lim". Şi va judeca întru mijloc de noroade
multe şi va dovedi limbi tari pînă departe; şi
vor tăia sabiile lor spre pluguri şi suliţele lor
spre seaceri, şi nu va mai rîdica încă limbă
cătră limbă sabie, şi nu să vor mai învăţa a
4 da războiu. Şi să va odihni fieştecarele
supt via lui şi fieştecarele supt smochinul
lui, şi nu va fi cel ce înfricoşază, pentru căci
gura Domnului Atotţiitoriului au grăit
5 aceastea. Căci toate noroadele vor mearge
fieştecarele în calea sa, iară noi vom mearge
întru numele Domnului Dumnăzăului nos-
6 tru în veac şi mai înainte. „În ziua aceaea
— zice Domnul — aduna-voiu pre cea sfă-
rîmată şi pre cea izgonită priimi-o-voiu şi
pre carii am izgonit; Şi voiu pune pre cea 7
sfărîmată la rămăşiţă şi pre cea izgonită
spre limbă tare, şi va împărăţi Domnul
preste ei în muntele Sionului, de acum pînă
în veaci. Şi tu, turnul turmei cel prăhos, 8
fata Sionului, preste tine va veni şi va întra
începătura cea dentîiu, împărăţia de la
Vavilon la fata Ierusalimului. Şi acum 9
pentru căci cunoscuş reale? Au împărat nu
era ţie? Au sfatul tău au perit, căci te biruiră
pre tine dureri ca ceaea ce naşte? Chinu- 10
iaşte-te şi te îmbărbătează şi te apropie,
fata Sionului, ca ceaea ce naşte, pentru căci
acum vei ieşi den cetate şi vei lăcui în cîmp
şi vei veni pînă la Vavilon; de acolo te va
izbăvi şi de acolo te va mîntui Domnul Dum-
năzăul tău den mîna vrăjmaşilor tăi. Şi 11
acum să vor aduna asupra ta limbi multe,
ceia ce zic: 'Bucura-ne-vom, şi vor vedea
preste Sion ochii noştri'. Şi ei n-au cunos- 12
cut gîndul Domnului şi n-au priceput sfatul
Lui, că au adunat pre ei ca znopii den arie.
Scoală-te şi trieră pre ei, fata Sionului, căci 13
coarnele tale pune-le-voiu de fier şi copitele
tale pune-le-voiu de aramă, şi vei potopi cu
eale limbi şi vei sfărîma năroade multe, şi
vei pune Domnului mulţimea lor şi vîrtutea
lor la Domnul a tot pămîntul.

CAP V

Acum să va îngrădi fata cu îngrădire, 1
oprire au rînduit asupra noastră,
cu toiag vor lovi preste obraz nea-
murile lui Israil. Şi tu, Vithleae- 2
me, casa lui Efratha, împuţinat
eşti a fi întru miile Iudei; dentru tine va ieşi
Mie ca să fie căpetenie lui Israil, şi ieşirile
Lui—den ceput, den zilele veacului. Pen- 3
tru aceaea da-i-va pre ei pînă la vreamea
născătoarei naşte-va, şi cei rămaşi ai fraţi-
lor înturna-se-vor asupra fiilor lui Israil.
Şi va sta şi va vedea şi va paşte turma Lui 4
cu vîrtute Domnul, şi întru mărirea numelui
Domnului Dumnezăului lor vor fi, pentru
căci acum să vor mări pînă la marginile pă-
mîntului. Şi va fi lui pace; Assur cînd va 5
veni preste pămîntul vostru şi cînd va călca
preste ţara voastră, şi să vor scula 7 păstori
şi 8 muşcări de oameni, Şi vor paşte pre 6
Asur cu sabie şi pămîntul lui Nevroth cu
şanţul lui; şi va mîntui den Asur, cînd va
veni pre pămîntul nostru şi cînd va călca
preste hotarăle noastre. Şi va fi rămăşi- 7
ţa lui Iacov întru limbi, în mijloc de nă-
roade multe, ca roua de la Domnul căzînd
şi ca mieii pre troscot, pentru ca să nu
să adune nici unul, nici să stea întru fiii
oamenilor. Şi va fi rămăşiţa lui Iacov 8
întru limbi, în mijloc de năroade multe, ca

leul întru dobitoace în dumbravă şi ca puiul
de leu întru turme de oi, ca cînd va treace
şi osebind va răpi şi nu va fi cine să scoaţă.
9 Înălţa-se-va mîna ta preste ceia ce te chinu-
10 iesc, şi toţi vrăjmaşii tăi vor peri. Şi va
fi în ziua aceaea—zice Domnul—şi voiu
piarde caii den mijlocul tău şi voiu piarde
11 carăle tale, Şi voiu piarde de tot cetăţile
pămîntului tău şi voiu rădica toate tăriile
12 tale; Şi voiu rădica fărmăcăturile tale
den mînile tale, şi nu vor fi întru tine răspun-
13 zînd; Şi voiu piarde de tot ceale cioplite
ale tale şi stîlpii tăi den mijlocul tău, şi nu
te vei mai închina încă lucrurilor mîinilor
14 tale; Şi voiu tăia desişurile den mijlocul
15 tău şi voiu stinge cetăţile tale; Şi voiu
face cu urgie şi mînie izbîndire întru limbi,
pentru căci n-au ascultat".

CAP VI

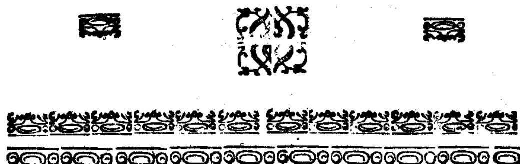
1 Ascultaţi dară ceale ce Domnul au
zis: „Scoală-te, judecă-te cătră
munţi, şi auză dealurile glasul tău".
2 Auziţ, munţi, judecata Domnului,
şi văile, temeliile pămîntului, căci
judecata Domnului iaste cătră norodul Lui,
3 şi cu Israil mustra-Să-va. „Nărodul Mieu,
ce am făcut ţie, au ce te-am mîhnit pre tine,
4 au ce am dodeit ţie? Răspunde-Mi! Căci
te-am scos den pămîntul Eghipetului, den
casa robiei te-am mîntuit, şi am trimis
înaintea feaţii tale pre Moisi şi pre Aaron
5 şi Mariam. Nărodul Mieu, adu-ţi dară
aminte ce-au sfătuit asupra ta Valac, împă-
ratul Moavului, şi ce-au răspunsu Valaam
lui, feciorul lui Veor, de la funi pînă la
Galgal, pentru ca să să cunoască direptatea
6 Domnului". „Întru ce voiu priceape pre
Domnul, apuca-mă-voiu de Dumnezeul mieu
cel Înaltu? Au apuca-voiu pre El cu ardere-de-
7 tot, cu viţei de un an? Au priimi-va Domnul
întru mii de berbeci, au întru zeci de mii de
ţapi graş? Au da-voiu ceale dentîiu născute
ale meale pentru necurăţia, roada pîntece-
lui mieu pentru păcatul sufletului mieu?"
8 Au spusu-ţ-au ţie, omule, ce e bun? sau ce
ceare Domnul de la tine, fără numai a face
judecată şi a iubi mila, şi gata a fi a mearge
9 cu Domnul Dumnezăul tău? Glasul Dom-
nului pre cetate să va chema, şi va mîntui pre
ceia ce să tem de numele Lui: „Ascultă,
10 neamule, şi cine va împodobi cetatea? Au
focul şi casa celui fără de leage adunînd avu-
ţii fără de leage şi cu sămeţia strîmbătăţii?
11 Au îndirepta-se-va în cumpănă cel fără de
leage şi în cămară cantarele vicleşugului?
12 Dentru carele avuţia lor de necurăţie împlu-
ră, şi cei ce lăcuiesc într-însa grăiră strîm-
bătate, şi limba lor să înălţă în gura lor.
13 Şi încă Eu am certat asupra ta, cu stin-
gere pentru păcatele tale. Tu vei mînca 14
şi nu te vei sătura; şi te voiu scoate întru
tine şi te vei apuca, şi nu vei scăpa; şi ori-
cîţi vor scăpa, la sabie să vor da. Tu vei 15
sămăna şi nu vei secera, tu vei stoarce mas-
lina şi nu te vei unge cu untdelemn, şi vei
face vin şi nu vei bea vin, Şi să vor stinge 16
legiuirile nărodului Mieu. Şi păzi direptăţi-
le lui Amri şi toate lucrurile casei lui Ahaav
şi aţi mers în sfaturile lor, pentru ca să dau
pre tine la stingere şi pre cei ce lăcuiesc
întru ea spre şuierare; şi ocărîle năroadelor
veţi lua".

CAP VII

Vai, căci m-am făcut ca cela ce adună 1
paie la seacere şi ca greşitul culesu-
lui, nefiind strugur a mînca, ceale
dentîiu născute carele au pohtit
sufletul mieu. Vai, suflete, Căci 2
au perit cel smerit de pre pămînt, şi cel ce
isprăveaşte întru oameni nu iaste; toţi la
sîngiuri să judecă, fieştecarele pre aproapele
său năcăjescu cu năcaz. Spre rău mînile 3
lor gătesc; boiarenul ceare, şi judecătoriul
împăcătoare cuvinte au grăit, pohta sufletu-
lui lui cum iaste; şi mă scoate Bunătăţile 4
lui ca un cariu mîncînd şi îmblînd spre în-
direptare în zilele cercetărilor Tale; (vai,
vai!) izbîndirile Tale au venit, acum vor fi
plîngerile lor. Nu vă încreadeţi de tot 5
întru priatini şi nu nădejduiţi spre povă-
ţuitoriu, de cei ce să culcă într-un pat cu
tine păzeaşte-te de-a pomeni ei ceva,
Căci feciorul necinsteaşte pre tată, fata să 6
va scula asupra maicii ei, nora preste soacra
ei; vrăjmaşi—toţ omului cei den casa lui.
Iară eu întru Domnul voiu socoti, îngădu- 7
i-voiu încă lui Dumnezeu, mîntuitoriul mieu,
asculta-mă-va Dumnezeul mieu. Nu te 8
bucura asupra mea, vrăjmaşa mea, căci am
căzut; şi mă voiu scula, că de voiu şedea
întru-ntunearec, Domnul mieu îm va lumina
mie. Urgia Domnului o voiu suferi, căci 9
am greşit Lui, pînă va îndirepta El judecata
mea; şi va face judecata mea şi mă va scoate
la lumină, şi voiu vedea direptatea Lui.
Şi va vedea vrăjmaşa mea şi să va îmbrăca 10
cu ruşine ceaea ce cătră mine zicea: „Unde
iaste Domnul Dumnezeul tău?" Ochii miei
vor vedea pre ea, acum fi-va spre călcare ca
tina întru căi. Ziua ungerii cărămizii — 11
stingerea ta; ziua aceaea va lepăda legiuirile
tale. Ziua aceaea, şi cetăţile tale vor ve- 12
ni spre răsipire şi spre împărţeala asiriani-
lor, şi cetăţile tale ceale tari la împărţeală
de la Tiru pînă la rîu, şi de la mare [...] şi
de la munte [...] . Şi va fi pămîntul spre 13
stingere împreună cu ceia ce lăcuiescu pre el,
de roadele tocmealelor lor. Paşte norodul 14

tău cu toiagul tău, oile moștenirii tale,
sălășluindu deosăbi la dumbrăvi, în mijlo-
cul Carmilului; paște-vor pre Vasanitida și
15 pre Galaaditida după zilele veacului. Și
după zilele ieșirei tale den Eghipet voiu
16 arăta lor minunate. Vedea-vor limbi și
să vor rușina dentru toată vîrtutea lor,
pune-vor mînile preste gura lor, urechile
17 lor vor asurzi. Linge-vor țărîna ca șarpele
tîrînd pămîntul, turbura-să-vor întru în-
chiderea lor; spre Domnul Dumnezăul nos-
tru să vor spăminta și să vor teame de Tine.
18 Cine e Dumnezeu precum ești Tu, scoțînd
fărădelegi și covîrșind strîmbătăți celor ră-
mași dentru moștenirea Lui? N-au ținut
spre mărturie urgia Lui, căci voitoriu de
19 milă iaste. Întoarce-Să-va și ne va milui
pre noi, afunda-va fărădelegile noastre și
să vor lepăda la fundurile mării toate
20 păcatele noastre. Da-vei spre
adevărul lui Iacov, milă lui
Avraam, în ce chip ai ju-
rat părinților noștri
după zilele ceale
de mai nainte.

NAUM

CAP I

1 Luarea Ninevieî. Cartea videniei lui
2 Naum al Elcheseului. Dumnezeu
rîvnitoriu și izbîndind Domnul,
izbîndind Domnul cu mînie. Izbîn-
dind Domnul asupra vrăjmașilor
3 Lui și rădicînd El pre pizmașii Lui. Dom-
nul-mult îngăduitoriu și mare e vîrtutea
Lui, și pre cel nevinovat nu va face nevinovat
Domnul; întru concenire și întru cutremur
e calea Lui, și norii sînt praful picioarelor
4 Lui. Înfricoșind marea și uscînd pre ea,
și pre toate rîurile pustiind; împuțină-se
Vasanitida și Carmilul, și ceale înflorite ale
5 Livanului s-au sfîrșit. Munții s-au cutremu-
rat de El, și dealurile să clătiră, și să îngrozi
pămîntul de cătră fața Lui, toată lumea și
6 toți cei ce lăcuiescu într-însa. De cătră
fața urgiei Lui cine va suferi? Și cine va sta
împotrivă întru urgia mîniei Lui? Mînia Lui
topeaște stăpîniri și pietrile să zdrumicară
7 de El! Bun iaste Domnul celor ce îngădu-
iescu pre El, în ziua necazului, și conoscînd
8 pre ceia ce să temu de El. Și întru poto-
pul meargerii concenire va face, pre cei
ce să scoală asupră și pre vrăjmașii Lui
9 goni-i-va întunearecul. Ce socotiți asupra
Domnului? Concenire El va face, nu va izbîn-
di de doao ori deodată întru necaz. Căci 10
pînă la temeiul lui să va înțeleni, și ca o
fasolă învălindu-se să va mînca, și ca trestia
plină de uscăciune. Dentru tine va ieși 11
gînd asupra Domnului, reale sfătuindu-te
împotrivă. Aceastea zice Domnul: „Cel 12
ce stăpîneaște la apele ceale multe, și așa
să vor osebi, și auzul tău nu se va mai auzi
încă. Și acum voiu zdrobi toiagul lui de 13
la tine și legăturile tale voiu rumpe". Și 14
va porunci pentru tine Domnul: „Nu se va
mai sămăna dentru numele tău încă; den
casa dumnezăului tău, piarde-voiu de tot
ceale săpate și ceale vărsate, și voiu pune
îngroparea ta, căci te-ai sîrguit". Iată 15
preste munți picioarele celui ce binevesteaște
și celui ce vesteaște pace. Prăznuiaște, Iudo,
praznicele tale, răsplăteaște rugile tale, pen-
tru căci nu vor mai adaoge încă a treace pren
tine spre vechire; să conceni, să cheltui.

CAP II

Sui-se suflînd la fața ta, scoțînd den 1
necaz; străjuiaște calea, ține-ț de
mijlocul, îmbărbătează-te cu vîrtu-
tea foarte! Pentru că au întors 2
Domnul sudalma lui Iacov ca su-
dalma lui Israil, pentru că scuturînd au scu-
turat pre ei și vițele lor au stricat. Armele 3
puterniciei lui den oameni, oameni tari, bat-
jocurind în focu frînele carălor lor, în ziua gă-
tirii lui, și călăreții să vor gîlcevi. Întru 4
căi să vor răvărsa carăle și să vor încleșta
în ulițe, vedearea lor — ca făcliile focului și
ca fulgerele ce aleargă. Și-ș vor aduce 5
aminte boiarii lor, și vor fugi ziua, și vor
slăbi întru meargerea lor, și vor sîrgui preste
ziduri, și vor găti străjile ceale denaintea
lor. Porțile cetății lor s-au deșchis și 6
casele ceale împărăteşti au căzut, și statul
să descoperi, și nimeni nu să suia. Și 7
roabele ei să aducea ca porumbițele ce răs-
pund în inimile lor. Și Ninevi, ca o scăldă- 8
toare de apă — apele ei. Și ei fugind n-au stă-
tut, și nu era cel ce să privească. Jăfuia 9
argintul, jăfuia aurul, și nu era săvîrșit po-
doabei ei, îngreuiară-se mai mult decît toate
vasele ceale poftite ale lor. Scuturare, și 10
zmăcitură, și undezare, și frîngerea inimii,
și slăbirea genuchelor, și durori preste tot
mijlocul, și fața tuturor — ca arsura oalei.
Unde iaste lăcașul leilor și pășunea cea 11
ce iaste puilor leilor? Unde au mers leu ca
să între acolo puiul leului? Și nu era cel ce
să spară. Leul hrăpi ceale de ajunsu pui- 12
lor lui, și sugrumă leilor lui, și împlu de
vînat cuiubul lui și lăcașul lui de jaf.
„Iată, Eu — asupra ta, zice Domnul Atotțiito- 13
riul, și voiu arde cu focu mulțimea ta, și pre
leii tăi îi va mînca sabia, și voiu piarde de

pre pămînt vînătoarea ta, şi nu se vor mai
auzi încă faptele tale".

CAP III

1 O, cetate a sîngiurilor, toată minci-
noasă, plină de strîmbătate, nu se
2 va pipăi vînatul! Glasul bicelor,
şi glasul cutremurului roatelor, şi
al calului ce goneaşte, şi carului ce
3 hurduiaşte, Al călăreţului încălecînd, şi
al sabiei ce luceaşte, şi al armelor ce fulgeră,
şi al mulţimei de răniţi, şi al grealei căderi!
Şi nu era sfîrşit limbilor ei, şi vor slăbi întru
4 trupurile lor De către mulţimea curviei.
Curvă frumoasă şi veaselă, povăţuitoarea
farmecelor, ceaea ce vinde limbi cu curvia
5 ei şi noroade întru fărmăcăturile ei. „Iată,
Eu—asupra ta, zice Domnul Atotţiitoriul,
şi voiu descoperi cealea denapoia ta preste
faţa ta, şi voiu arăta la limbi ruşinea ta, şi
6 la împărăţii necinstea ta! Şi voiu lepăda
asupra ta urîciune, după necurăţiile tale, şi
7 te voiu pune spre pildă. Şi va fi, tot cela
ce va vedea pre tine să va pogorî de la tine
şi va grăi: 'Ticăloasă Ninevi, cine va suspina
pentru ea? De unde voiu ceare mîngîiare ei?'
8 A tocmi coardă, a găti partea lui Ammon,
ceaea ce lăcuiaşte în rîuri, apă e prempreju-
rul ei, căriia începătura e marea şi apă
9 zidurile ei. Şi Ethiopia—vîrtutea ei, şi
Eghipetul. Şi nu iaste sfîrşit fugii tale. Şi
10 Fund şi liviii s-au făcut ajutori ei. Şi ea
la striinătate va mearge robită, şi pruncii
ei îi vor trînti de pămînt, de-nceputul tutu-
ror căilor ei; şi preste toate slăvitele ei
pune-vor sorţi, şi toţi boiarii ei lega-să-vor
11 cu cătuşi. Şi tu te vei îmbăta şi vei fi
trecută cu vedearea; şi tu te vei cerca ţie
12 stare de la vrăjmaşii tăi. Toate tăriile
tale—ca tine; şi, roade avînd, de să vor clă-
ti, vor cădea la gura celuia ce mănîncă.
13 Iată norodul tău—ca muierile întru tine. Şi
vrăjmaşilor tăi deşchizîndu-se, deşchide-să-
vor porţile pămîntului tău, mînca-va focul
14 zăvoarăle tale. Apă de îngrădire trage-ţi
ţie, biruiaşte tare tăriile tale, întră în tină
şi te calcă împreună în paie, biruiaşte mai
15 tare decît cărămida. Acolo te va mînca de
tot focul, piarde-te-va sabia, mînca-te-va de
tot, ca lăcusta, şi te vei îngreuia ca gîndacii.
16 Înmulţişi neguţitoriile tale mai mult decît
toate stealele ceriului; gîndacul să porni şi
17 zbură. Sări ca grierul, amestecătura ta—
ca lăcusta, suită fiind pre gard în ziua înghe-
ţişului: soarele au răsărit, şi au sărit şi n-au
18 conoscut locul ei, vai lor! Adormit-au
păstorii tăi, împăratul asirianilor, adormit-au
pre sîlnicii tăi, rîdică-se norodul tău
preste munţi, şi nu era cel ce să-i aşteap-
19 te! Şi nu iaste vindecare sfărîmării ta-
le, înflă-se rana ta. Toţi ceia ce au auzit
făgăduinţa ta vor bate în palme
asupra ta, pentru căci preste
cine n-au venit răutatea
ta pururea?"

AVVACUM

CAP I

Vedearea carea au văzut Avvacum 1
prorocul. Pînă cînd, Doamne, 2
voiu striga şi nu vei asculta? Stri-
ga-voiu către Tine, avînd strîmbă-
tate, şi nu vei mîntui? Pentru 3
căci ai arătat mie dureri şi osteneale, a
privi chinuire şi necurăţie den preajma mea?
Să făcu judecată, şi judecătoriul ia judecată.
Pentru aceaea s-au răsipit leagea şi nu să 4
scoate la săvîrşit judecata, căci cel necurat
biruiaşte asupra direptului; pentru aceaea va
ieşi judecată îndărătnică. Vedeţi, hulitorii 5
şi priviţi, şi vă minunaţi minuni, şi vă stingeţi,
pentru că lucru eu lucrez, în zilele voastre,
care nu veţi creade de-l va neştine povesti!
Pentru că, iată, Eu rădic pre haldei, limba 6
cea amară şi sîrguitoare, ceaea ce mearge pre
lăţimile pămîntului, ca să moştenească de
tot sălaşuri nu ale lui. Înfricoşat şi lumi- 7
nat iaste, de la el judecata lui iaste, şi luarea
lui dentru ei va ieşi. Şi vor sări mai tare 8
decît pardoşii caii lor, şi mai iuţi decît
lupii arăpimei. Vor încăleca călăreţii lui şi
să vor porni de departe, şi vor zbura ca
vulturul pohtitoriu ca să mănînce. Conce- 9
nirea la necuraţi va veni, stînd împotrivă cu
obrazele lor den preajmă, şi va aduna ca
năsipul robimea. Şi el întru împăraţ 10
să va desfăta, şi tiranii—jucării lui, şi el la
toată tăria să va batjocuri, şi va pune lut,
şi va birui lui. Atuncea va premeni duhul 11
şi va treace şi va ieşi; aceasta e vîrtutea
Dumnezeului mieu. Au nu Tu, de-nceput, 12
Domnul Dumnezeu cel Sfînt al mieu? Şi nu
vom muri, Doamne! La judecată ai pus pre
el, şi mă zidi a mustra învăţătura lui.
Curat e ochiul, ca să nu vază reale, şi a prăvi 13
preste cei răi nu va putea. Pentru ce prăveşti
preste cei hulitori? Tăcea-vei cînd înghite
cel necurat pre cel dirept? Şi vei face 14
pre oameni ca pre peştii mării şi ca jîgani-
ile, neavînd povăţuitoriu? Conceni- 15
rea cu undiţa au zmult, şi-l trase pre
el cu mreaja, şi-l adună pre el cu nevoade-
le lui. Pentru aceasta veseli-se-va şi să va

16 bucura inema lui. Pentru aceasta jîrtvu-
i-va nevodului său şi va tămîia mrejii lui,
căci cu eale îngrăşa partea lui şi mîncările
17 lui alease. Pentru aceaea pune-va împre-
jurul lui mreaja lui şi pururea va ucide
limbi, nu să va milostivi?

CAP II

1 Pre straja mea voiu sta şi mă voiu
sui pre piatră şi voiu socoti a vedea
ce va grăi întru mine şi ce voiu răs-
punde asupra mustrării meale.
2 Şi răspunse cătră mine Domnul şi
zise: „Scrie vedeare şi aiave pre tablă, pen-
tru ca să gonească cela ce le va citi aceastea!
3 Căci încă vedeare la vreame, şi va răsări la
săvîrşit şi nu în deşărt. De va întîrzia,
aşteaptă-l pre el, căci viind va veni, şi nu va
4 zăbăvi. De să va feri, nu binevoiaşte sufle-
tul Mieu întru el, iară cel dirept al Mieu
5 den credinţă va trăi. Iară cel ce să mă-
reaşte pre sine cu gîndul, şi hulitoriu om,
sămeţu iaste, nemică nu va săvîrşi, carele au
lărgit ca iadul sufletul lui, şi acesta e ca
moartea nesăturîndu-se; şi va aduna cătră
el toate limbile şi va priimi cătră el toate
6 năroadele. Nu aceastea toate pildă
asupra lui vor lua şi întrebare spre povesti-
rea lui? Şi vor grăi: 'Vai cela ce-ş înmul-
ţeaşte lui ceale ce nu sînt ale lui—pînă
cînd?—şi îngreuind lanţul lui îngreuiat!'"
7 Că fără veaste să vor scula cei ce-l muşcă
pre el; şi să vor trezvi cei ce hiclenesc pre
8 tine şi vei fi în jaf lor. Pentru căci tu ai
robit limbi multe, prăda-te-vor toţi cei ră-
maş ai nărodului, pentru sîngiurile oameni-
lor şi necurăţia pămîntului, şi a cetăţii,
9 şi a tuturor celor ce lăcuiesc întru ea. Ca
cela ce lăcomeaşte lăcomie rea casei lui, ca
şă-ş puie întru înălţime cuibul lui, ca să să
10 acopere den mînile răutăţilor. Sfătuit-ai
ruşine casei tale, săvîrşiş năroade multe şi
11 păcătui sufletul tău. Pentru căci piatră
den păreate va striga şi gîndac den lemn va
12 răspunde aceastea. Vai cela ce zideaşte
cetate cu sînge şi-ş găteaşte cetate cu
13 strîmbătate! Au nu sînt aceastea de la
Domnul Atotţiitoriul? Şi să sfîrşiră noroa-
de multe cu foc şi limbi multe leşinară.
14 Căci să va împlea pămîntul a cunoaşte mări-
rea Domnului, ca o apă multă a acoperi
15 de tot preste mare. Ca cel ce adapă pre
aproapele său în turnare vicleană şi-l
îmbată ca să privească la peşterile lor.
16 Săturare de necinste den mărire bea
şi tu, şi te mişcă, şi te clăteaşte; încunju-
ră asupra ta păharul direaptei Domnu-
lui şi să adună necinste asupra mărirei
17 tale. Pentru căci necurăţia Livanului
te va acoperi pre tine şi chinul hiarălor
te va înspăima, pentru sîngiurile oamenilor,
şi necurăţia pămîntului, şi ale cetăţii, şi
ale tuturor celor ce lăcuiesc întru ea. Ce 18
foloseaşte cioplitura, căci o au cioplit pre
ea? Zidiră pre ea, topire, nălucire mincinoa-
să, căci nădejduiaşte cela ce au zidit pre
zidirea lui, ca să facă chipuri surde. Vai 19
de cela ce zice lemnului: „Trezveaşte-te,
scoală-te!" şi pietrii: „Înalţă-te!" Şi aceasta
iaste nălucire, şi aceasta iaste bătătură de
auru şi de argint, şi tot duhul nu iaste întru
el. Iară Domnul—în beseareca cea sfîntă 20
a Lui; teamă-se de cătră faţa Lui tot
pămîntul!

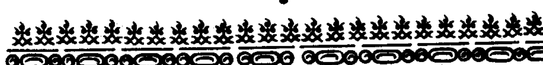
CAP III

Rugăciunea lui Avvacum prorocul, 1
cu cîntare: Doamne, auziiu auzul
Tău şi mă înfricoşaiu; Doamne,
socotiiu faptele Tale şi mă spămîn-
taiu. În mijlocul a doao vieţuitoare
Te vei cunoaşte, apropiindu-se anii Te vei
mai cunoaşte, sosind vreamea Te vei arăta
cînd să va turbura sufletul mieu, cu urgie
de milă Îţ vei aduce aminte. Dumnezeu 2
de la Theman va veni şi Cel Sfînt den munte
umbros, des (schimbare de viersu). Acoperi
ceriurile bunătatea Lui, şi de lauda Lui plin
e pămîntul! Şi strălucirea Lui ca lumina 3
va fi, coarne întru mînile Lui, şi puse îndră-
gire inima vîrtutei Lui! Înaintea feaţii 4
Lui va mearge cuvînt, şi va ieşi la cîmpi,
dendărătul Lui. Stătu, şi să clăti pămîn- 5
tul. Privi, şi să topiră limbile. Zdrumicară-să
munţii cu silă, topiră-să măguri veacinice,
de îmblete veacinice. Pentru trude, văzu- 6
t-am, sălaşurile arapilor spăima-să-vor, şi
corturile pămîntului Madiamului. Nu întru
rîuri să Te urgiseşti, Doamne! Au întru 7
rîuri iaste mînia Ta? Au în mare pornirea
Ta? Că vei încăleca pre caii Tăi, şi încăleca-
rea Ta e mîntuire; încordînd, vei Întinde 8
arcul Tău preste buzdugane; zice Domnul.
Rîurilor să va sparge pămîntul, Vedea- 9
Te-vor şi să vor durea noroadele, răsipindu
apele meargerile; deade bezna glasul ei,
înălţimea nălucirii ei să rădică. Soarele 10
şi luna stătu întru rînduiala ei; întru lumi-
nă zvîrliturile Tale vor mearge spre lumina
fulgerului armelor Tale. Cu înfricoşarea 11
vei împuţina pămîntul şi cu mînia vei pogorî
limbi. Ieşiş spre mîntuirea norodului Tău, 12
ca să mîntuieşti pre cei unşi ai Tăi, pus-ai
la capetele celor fără de leage moarte, rădi-
caşi legături pînă la grumazi desăvîrşit.
Tăiaşi întru spămîntare capetele celor sîlnici, 13
cutremura-să-vor întru ea, deşchide-vor
frînele lor, ca săracul cela ce mănîncă pre
ascuns. Şi suişi la mare caii tăi, turbu- 14
rînd ape multe. Păziiu şi să spămîntă 15
inima mea de cătră glasul rugii buzelor
meale; şi întră cutremur la oasele meale,

şi, dedesuptul mieu, să turbură avutul mieu.
Odihni-mă-voiu, în ziua necazului mieu, ca
să mă suiu eu la norodul nemerniciei meale.
16 Pentru căci smochinul nu va rodi, şi nu vor
fi roade în vii; minţi-va lucrul maslinei, şi
cîmpii nu vor face mîncare. Sfîrşiră-se de la
17 mîncare oi şi nu vor fi boi pre iasle. Iară
eu întru Domnul mă voiu bucura, veseli-mă-
voiu spre Dumnezău, Mîntuitoriul mieu.
18 Domnul Dumnezăul mieu, tăria mea; şi va
rîndui picioarele meale spre săvîrşire, şi pre
ceale înalte mă suie pre mine, ca să biruiesc
eu cu cî[n]tarea Lui!

SOFONIA

CAP I

1 Cuvîntul Domnului, carele s-au făcut
cătră Sofonia, cel al lui Husi, fiiul
Godoliei al lui Amariu, al lui Eze-
chiu, în zilele Iosiei, fiiul lui Amon,
2 împăratului Iudii. „Cu sfîrşire
sfîrşască-se toate de cătră faţa pămîntului",
3 zice Domnul. „Sfîrşască-se om şi dobitoa-
ce, sfîrşască-se pasările ceriului şi peştii
mării. Şi vor slăbi necuraţii şi voiu dărăteca
pre cei fără de leage de pe faţa pămîntului",
4 zice Domnul. „Şi voiu întinde mîna Mea
preste Iuda şi preste toţi ceia ce lăcuiesc
Ierusalimul, şi voiu rîdica den locul acesta
numele Vaalii şi numele preoţilor, cu ceale
5 sfinte, Şi pre cei ce să închină pre poduri
oştii ceriului, şi pre cei ce să închină, şi pre
cei ce să jură asupra Domnului, şi pre cei
6 ce să jură asupra împărăţiei Lui, Şi pre
cei ce să abat de la Domnul, şi pre cei ce nu
cearcă pre Domnul, şi pre cei ce nu să ţin
7 de Domnul". Sfiiţi-vă de cătră faţa Dom-
nului Dumnezău, pentru căci aproape e ziua
8 Domnului, Căci au gătit Domnul jîrtva
Lui şi au sfinţit pre cei chemaţi ai Lui.
9 Şi va fi în ziua jîrtvei Domnului, şi voiu
izbîndi asupra boiarilor, şi asupra casii
împăratului, şi asupra tuturor celor ce sînt
10 îmbrăcaţi cu îmbrăcăminte striine. Şi
voiu izbîndi asupra tuturor aiavea cătră
cei ce-s înaintea porţilor într-aceaea zi, pre
ceia ce împlu casa Domnului de necurăţie
11 şi viclenie. „Şi va fi în ziua aceaea, zice
Domnul, glas de strigare de la poarta celor
ce împungu şi vaiet de la cea a doua, şi zdro-
12 bire mare de la munţi". Plîngeţi ceia ce
lăcuiţi lumea, căci să asămănă tot norodul
cu Hanaan, şi periră de tot toţi cei semeţi
13 pre argint. Şi va fi în ziua aceaea, cer-
ceta-voiu Ierusalimul cu luminătoriu şi voiu
izbîndi asupra oamenilor celor ce hulesc
preste pazele lor şi cei ce zic întru inimile
lor: „Nu va face bine Domnul, nici va face
rău". Şi va fi putearea lor spre jah şi casele 14
lor spre stingere; şi vor zidi case, şi nu vor
lăcui întru eale; şi vor sădi vii, şi nu vor bea
vinul lor. Căci aproape e ziua Domnului 15
cea mare, Aproape e şi grabnică foarte. 16
Glasul zilei Domnului amar şi năsîlnic s-au
rînduit; tare e ziua urgiei; ziua aceaea, zi de
necaz şi de nevoie, zi de chin şi de stingere,
zi de negură şi de întunearec, zi de noru şi
de ceaţă, Zi de trîmbiţă şi de strigare 17
preste cetăţile ceale tari şi preste unghiurile
ceale înalte. Şi voiu necăji pre oameni 18
şi vor mearge ca orbii, căci Domnului au
greşit; şi va vărsa sîngele lor în ţărînă şi
trupurile lor ca balegile. Şi argintul lor 19
şi aurul lor nu va putea să-i scoaţă pre ei în
ziua urgiei Domnului; şi cu focul rîvnirei
Lui să va topi tot pămîntul, pentru căci
concenire şi sîrguire va face preste toţi ceia
ce lăcuiescu pămîntul.

CAP II

Adunaţi-vă şi vă legaţi împreună, 1
limba cea necertată, Mai nainte 2
de ce vă veţi face voi ca o floare
carea mearge alăturea, cu ziua
pînă a nu veni preste voi urgia
Domnului, mai nainte de ce va veni preste
voi ziua mîniei Domnului. Cercaţi pre 3
Domnul, toţi smeriţii pămîntului, judecată
faceţ şi direptatea cercaţi, şi aleageţ pre
eale, pentru ca să vă acoperiţi în ziua urgiei
Domnului. Pentru căci Gaza jăfuită va 4
fi, şi Ascalon spre stingere, şi Azotul în
amiazăzi se va lepăda, şi Accaronul se va
dezrădăcina. Vai de ceia ce lăcuiescu funi- 5
rea mării, nemearnici criteanilor! Cuvîntul
Domnului asupra voastră, Hanaan, pămîntul
celor streini de fealiu, şi voiu piarde pre voi
den lăcaş. Şi va fi Critul păşune turmelor 6
şi stînă oilor. Şi va fi funirea mării la cei 7
rămaşi ai casii Iudei. Preste ei vor paşte în
casele Ascalonului, înde sară vor poposi de
cătră faţa fiilor Iudei, căci au socotit pre ei
Domnul Dumnezăul lor şi au întorsu robia
lor. „Auzit-am ocărîle lui Moav şi palmele 8
fiilor lui Ammon, întru care ocărîia pre nă-
rodul Mieu şi să măriia preste hotarăle
Meale. Pentru aceaea, viu—Eu, zice Dom- 9
nul Puterilor, Dumnezăul lui Israil, pentru
că Moav ca Sodomul va fi, şi fiii lui Amon ca
Gomorul, şi Damascul părăsit ca stogul den
arie, şi stinsu în veacu. Şi cei rămaşi ai no-
rodului Mieu jăfui-vor pre ei, şi cei rămaşi
ai limbii Meale moşteni-vor pre ei". Aceasta 10
e lor pentru semeţia lor, pentru căci au ocă-
rît şi s-au mărit asupra Domnului Atot-
ţiitoriului. Arăta-Să-va Domnul preste ei, 11

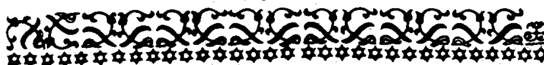
piarde-va de tot pre toţi dumnezăii limbilor
pămîntului, şi să vor închina Lui, fieştecarele
de la locul lui, toate ostroavele limbilor.
12 „Şi voi, arapii, răniţii sabiei Meale sînteţi.
13 Şi voiu întinde mîna Mea preste crivăţ şi
voiu piarde pre asirianu, şi voiu pune pre
Ninevi spre stingere, fără de apă, ca o pustie.
14 Şi vor paşte în mijlocul ei turme, şi toate
hiarăle pămîntului, şi hameleii, şi aricii în
podurile ei vor zăcea, şi hiară vor striga în
gaurile ei, şi corbii în porţile ei, pentru căci
chedru e rîdicarea ei".

CAP III

1 Aceasta a cetatea cea defăimătoare,
ce lăcuiaşte pre nădeajde, carea
zice în inima ei: „Eu sînt, şi nu
iaste după mine încă!" Cum să
făcu spre stingere, păşune de hiară!
2 Tot cela ce treace pren ea va şuiera şi va
3 clăti mîinile lui. O, cea ivită şi răscumpă-
rată cetate, porumbiţa, n-au ascultat glasul
Tău, n-au priimit învăţătură, pre Domnul
n-au nădejduit, şi cătră Dumnezeul ei nu
4 s-au apropiat. Boiarii ei întru ea, ca leii
răcnind; judecătorii ei, ca lupii Araviei n-au
5 lăsat pînă dimeneaţă; Prorocii ei purtă-
tori de duh, oameni hulitori; preoţii ei
6 spurcă svintele şi păgînesc la leage. Iară
Domnul – dirept în mijlocul ei şi nu va face
strîmbătate; dimeneaţă, dimeneaţă da-va
judecata Lui spre lumină; şi nu S-au ascuns,
şi n-au cunoscut strîmbătate întru cearere,
7 şi nu spre price strîmbătate. Zmulş pre
cei mîndri, stînseră-să unghiurile lor,
pustiiu căile lor de tot, ca mai mult să nu
călătorească, sfîrşiră-să cetăţile lor, ca
8 nimene să nu fie nici a lăcui. Ziş însă:
„Teameţi-vă de Mine şi priimiţi certare, şi
nu va peri de tot denaintea ochilor ei toate
cîte am izbîndit asupra ei; găteaşte-te,
mînecă, peri tot cel rămas după culesul lor".
„Pentru aceaea îngăduiaşte-Mă, zice Dom-
nul, la ziua sculării Meale spre mărturie.
9 Pentru că judecata Mea e spre adunări de
limbi, a priimi împăraţi, a vărsa preste ei
urgia Mea, toată urgia mîniei Meale, pentru
că în focul rîvnirei Meale topi-să-va de tot
10 tot pămîntul. Căci atuncea voiu întoarce
asupra năroadelor limbă la ruda ei, ca să
cheame toţi numele Domnului, ca să-I
11 slujască Lui supt un jug. Den marginele
rîurilor Arăpiei priimi-voiu, întru cei
12 răsipiţi vor aduce jîrtve Mie. În ziua aceaea
nu te vei ruşina dentru toate tocmealele
tale carele ai păgînit spre Mine, căci atun-
cea voiu rădica de la tine defăimările
semeţiei tale, şi nu încă vei adaoge a te
13 mări preste măgura cea svîntă a Mea. Şi
voiu lăsa întru tine nărod mult şi sme-
rit, şi să vor sfii de numele Domnului
Cei rămaş ai lui Israil, şi nu vor face strîm- 14
bătate, şi nu vor grăi deşarte, şi nu să va
afla în gura lor limbă hicleană, pentru căci
ei vor împărţi şi vor zăcea, şi nu va fi cel
ce să-i spară pre ei". Bucură-te foarte, 15
fata Sionului, mărturiseaşte, fată Ierusalim,
veseleaşte-te şi te înfrumusăţază de tot,
dentru toată inema ta, fată Ierusalim!
Luat-au Domnul strîmbătăţile tale, mîntui- 16
tu-te-au pre tine den mîna vrăjmaşilor tăi.
Împăratul lui Israil, Domnul, în mijlocul tău;
nu vei mai vedea reale încă. În vreamea 17
aceaea grăi-va Domnul Ierusalimului: „În-
drăzneaşte, Sioane, nu să lase mînile tale.
Domnul Dumnezeul tău – întru tine, Cel 18
putearnic mîntui-te-va, aduce-va preste tine
veselie şi te va înnoi cu dragostea Lui şi Să
va veseli asupra ta cu înfrumuseţare, În 19
ziua praznicului. Şi voiu aduna pre cei zdro-
biţi ai tăi. Vai de cela ce au luat asupra ei
ocară! Iată, Eu fac întru tine pentru tine, 20
în vreamea aceaea, zice Domnul, şi voiu
mîntui pre cea stoarsă şi pre cea izgonită.
Voiu priimi şi voiu pune pre ei în laudă şi
numiţi în tot pămîntul. Şi nu să vor ruşina
În vreamea aceaea cînd voao bine voiu face 21
şi în vreamea aceaea cînd voiu priimi
pre voi, pentru căci voiu da pre voi
numiţi şi spre laudă întru toate
năroadele pămîntului, cînd
Mă voiu întoarce înaintea
voastră, zice Domnul,
robirea voastră".

AGGHEU

CAP I

Intr-al doilea an, pre vreamea lui 1
Darie împărat, în luna a şasea,
întru una a lunii, făcutu-s-au cuvîn-
tul Domnului, cu mîna lui Aggheu
prorocului, zicînd: „Zi cătră Zoro-
vavel al lui Salathiil, den fealiul Iudii, şi
cătră Iisus al lui Iosedec, preotul cel mare,
zicînd: 'Aceastea zice Domnul Atotţiito- 2
riul, zicînd: 'Nărodul acesta, zic, n-au venit
vreamea a zidi Casa Domnului'". Şi să 3
făcu cuvîntul Domnului în mîna lui Aggheu
prorocul, zicînd: „De iaste voao vreame 4
a zidi în casele voastre înfundate, iară
Casa Mea aceasta s-au pustiit?" Şi acum 5
aceastea zice Domnul Atotţiitoriul: „Rîndu-
iţi inimile voastre la căile voastre! Să- 6
mănat-aţi mult, şi aţi cărat puţin; mînca-
t-aţi, şi nu spre săturare; băut-aţi, şi nu spre
beţie; îmbrăcatu-v-aţi, şi nu v-aţi încălzit
întru eale; şi cel ce adună năiemirile

7 au adunat întru o legătură spartă". Aceas-
tea zice Domnul Atotțiitoriul: „Puneți ini-
8 mile voastre la căile voastre. Suiți-vă pre
măgură și tăiați leamne, și veți căra, și veți
clădi Casa, și voiu binevrea întru ea, și Mă
9 voiu proslăvi", zise Domnul. „Vă uitați
la multe, și să făcură puține. Și s-au adus
în casă și le-am suflat pre eale". Pentru
aceaea aceastea zice Domnul Atotțiitoriul:
„Pentru căci Casa Mea iaste pustie, și voi
10 goniți fieștecarele la casa lui, Pentru
aceaea opri-să-va ceriul de roao și pămîntul
11 să supune a darea odraslele lui. Și voiu
aduce sabie preste pămînt, și preste munți,
și preste grîu, și preste vin, și preste untde-
lemnu, și cîte scoate pămîntul, și preste
oameni, și preste dobitoace, și preste toate
12 trudele mînilor lor". Și auzi Zorovavel al
lui Salathiil, den fealiul Iudii, și Iisus al lui
Iosedec, preotul cel mare, și toți ceialalți
ai norodului, glasul Domnului Dumnezăului
lor și cuvintele lui Aggheu prorocul, în ce
chip l-au trimis pre el Domnul Dumnezăul
lor către ei, și să spămîntă norodul de către
13 fața Domnului. Și zise Aggheu, vestitoriul
Domnului întru vestitorii Domnului, noro-
dului zicînd: „Eu sînt cu voi", zice Domnul.
14 Și rădică Domnul duhul lui Zorovavel al lui
Salathiil, den fealiul Iudii, și duhul lui Iisus
al lui Iosedec, preotul cel mare, și duhul
rămășiților norodului, și întrară, și făcea
lucrurile în Casa Domnului, Atotțiitoriului
Dumnezăului lor.

CAP II

1 În doaozeci și patru ale lunii a șasea,
în anul al doilea în zilele lui Darie
2 împăratul; Întru a 7 lună, în 21
a lunii, și grăi Domnul cu mîna lui
3 Aggheu prorocului, zicînd: „Zi,
dară, către Zorovavel al lui Salathaiil, den
fealiul Iudii, și către Iisus al lui Iosedec,
preotului celui mare, și către toți ceialalți
4 ai norodului, zicînd: 'Cine e dentru voi
carele au văzut Casa aceasta întru mărirea
ei cea de mai nainte, și cum acum voi vedeți
pre ea? În ce chip sînteți înaintea voastră?
5 Și acum, întărească-te, Zorovavele, zice Dom-
nul, și te întărească, Iisus al lui Iosedec,
preotul cel mare, și să să întărească tot noro-
dul pămîntului, zice Domnul, și faceți, pen-
tru căci Eu împreună cu voi sînt, zice
6 Domnul Atotțiitoriul. Cuvîntul carele am
pus voao cînd ați ieșit voi den Eghipet, și
Duhul Mieu stătu în mijlocul vostru. În-
7 drăzniți!' Pentru căci aceastea zice
Domnul Atotțiitoriul: 'Încă o dată Eu voiu
clăti ceriul și pămîntul, și marea și usca-
8 tul, Și voiu scutura toate limbile,
și vor veni ceale alease ale tuturor limbilor,
și voiu împlea Casa mărirei, zice Domnul
Atotțiitoriul. Al Mieu argintul și al Mieu 9
iaste aurul, zice Domnul Atotțiitoriul.
Pentru că mare va fi mărirea Casii aceștiia, 10
cea de apoi mai mare decît cea dentîi, zice
Domnul Atotțiitoriul; și în locul acesta
voiu da pace, zice Domnul Atotțiitoriul, și
pacea sufletului spre ocrotire, la tot cela ce
zidează a rădica pre norodul acesta'".
În doaozeci și patru ale lunii a noao, în anul 11
al doilea în zilele lui Darie, făcutu-s-au cu-
vîntul Domnului către Aggheu prorocul,
zicînd: „Aceastea zice Domnul Atotțiito- 12
riul: Întreabă, dară, pe preoții legii, zicînd:
'De va lua om carne sfîntă cu marginea 13
hainii lui și să va atinge marginea hainii lui
de pîine, au de fiertură, au de vin, au de
untdelemn, au de toată mîncarea, au sfinți-
să-va?"' Și răspunseră preoții și ziseră:
„Ba". Și zise Aggheu: „De să va atinge 14
cel pîngărit la suflet de toate aceastea, oare
pîngări-să-va?" Și răspunseră preoții și ziseră:
„Pîngări-să-va". Și răspunse Aggheu și 15
zise: „Așa e norodul acesta și așa e limba
aceasta înaintea Mea, zice Domnul, și așa
toate lucrurile mînilor lor; și carele să va
atinge acolo să va pîngări, pentru luorile
lor și pentru ceale de mînecate, durea-să-vor
de către fața răutăților lor. Și urîiați la
porți pre cel ce mustră. Și acum, puneți 16
dară în inimile voastre, den ziua aceasta și
înainte, mai nainte de a să pune piatră
preste piatră în beseareca Domnului
Cine ați fost, cînd ați pus în știubeiu 20 de 17
sata, și s-au făcut 10 sata de orzu, și întrați
în postavă să scoateți 50 de veadre, și să
făcură 20. Lovit-am pre voi cu nerodire, 18
și cu stricăciune de vînt, și cu grindină
toate lucrurile mînilor voastre, și nu v-ați
întors către Mine", zice Domnul. „Și 19
acum, rînduiți dară inimile voastre den ziua
aceasta și înainte, de la 24 ale lunii a 9 și
den ziua carea s-au întemeiat beseareca
Domnului, puneți în inimile voastre De 20
să va conoaște încă în arie, și încă via, și
smochinul, și rodiul, și leamnele maslinii
carele nu aduc roadă; den ziua aceasta le voiu
blagoslovi". Și să făcu cuvîntul Domnului 21
de al doilea rînd către Aggheu prorocul, în
24 a lunii, zicînd: „Zi către Zorovavel al 22
lui Salathiil, den fealiul Iudii, zicînd: Eu cu-
tremur ceriul și pămîntul, și marea și usca-
tul; Și voiu prăpădi scaunile împăraților 23
și voiu piarde de tot putearea împăraților
limbilor, și voiu sfărîma carăle și călăreții,
și să vor pogorî caii și călăreții lor, fiește-
carele cu sabie către fratele lui. În ziua 24
aceaea, zice Domnul Atotțiitoriul, lua-
voiu pre Zorovavel cel al lui Salathiil, pre

robul Mieu, zice Domnul, şi te voiu
pune ca o peceate, pentru căci
pre tine am ales", zice Dom-
nul Atotţiitoriul.

ZAHARIA

CAP I

1 Într-a optulea lună, în anul al doilea
pre vreamea lui Darie, să făcu cu-
vîntul Domnului către Zaharia al
Varahiei, feciorul lui Addo proro-
2 cul, zicînd: „Scîrbi-Se Domnul
3 pre părinţii voştri cu urgie mare". Şi vei
zice către ei: „Aceastea zice Domnul Atot-
ţiitoriul: Întoarceţi-vă către Mine, zice
4 Domnul Puterilor, Şi Mă voiu întoarce
către voi, zice Domnul Puterilor. Şi nu vă
faceţ ca şi părinţii voştri cărora au chemat
prorocii cei mai denainte; zicînd: Aceastea
zice Domnul Atotţiitoriul: Întoarceţi-vă
de la căile voastre ceale reale şi de la toc-
mealele voastre ceale reale! Şi n-au ascultat
şi n-au luat aminte ca să Mă asculte, zice
5 Domnul. Părinţii voştri unde sînt? Şi
6 prorocii au în veac vor trăi? Însă cuvintele
Meale şi legiuirile Meale priimiţi-le, cîte Eu
poruncescu, cu Duhul Mieu, robilor Miei,
prorocilor, carii au apucat pre părinţii
voştri; şi au răspuns, şi au zis: 'Precum au
rînduit Domnul Atotţiitoriul ca să facă noao
după căile noastre şi după tocmealele noas-
7 tre, aşa au făcut noao'". În 24 ale lunii a
11, aceasta iaste luna lui savat, întru al doilea
an pre vreamea lui Darie, făcutu-s-au cuvîn-
tul Domnului către Zaharia al Varahiei, fiiu
8 lui Addo prorocului, zicînd: „Văzuiu noap-
tea, şi iată om, călare fiind pre cal roşu; şi
acesta sta între mijlocul a doao măguri, ceale
umbroase, şi denapoia lui—cai roşii, şi suri,
9 şi pestriţi, şi albi. Şi ziş: 'Ce-s aceştea,
doamne?' Şi zise către mine îngerul, cela
ce grăiia întru mine: 'Eu voiu arăta ţie ce
10 sînt aceastea'. Şi răspunse bărbatul, cela
ce sta în mijlocul măgurilor, şi zise către
mine: 'Aceştea sînt pre carii au trimis Dom-
11 nul ca să încungiure tot pămîntul'. Şi
răspunseră îngerului Domnului, celui ce sta
între munţi, şi ziseră: 'Încungiurat-am tot
pămîntul şi, iată, tot pămîntul să lăcuiaşte
12 şi lin iaste'. Şi răspunse îngerul Domnului
şi zise: 'Doamne Atotţiitoriule, pînă cînd
nu vei milui Ierusalimul şi cetăţile Iudei,
pre carele ai trecut cu vedearea? Acesta e
13 anul al şaptezecilea'". Şi răspunse Domnul
Atotţiitoriul îngerului celui ce grăiia întru
mine cuvinte bune şi graiuri mîngîioase.
Şi zise către mine îngerul, cel ce grăiia întru 14
mine, strigă zicînd: 'Aceastea zice Domnul
Atotţiitoriul: Rîvnit-am Ierusalimul şi Sio-
nul, rîvnire mare. Şi cu urgie mare urgi- 15
sescu preste limbile ceale ce să rădică, pen-
tru căci Eu M-am urgisit puţin, iară ei să
rădica împreună spre reale'. Pentru aceaea, 16
aceastea zice Domnul: 'Întoarce-Mă-voiu
asupra Ierusalimului cu milă, şi Casa Mea
de iznoavă să va zidi într-însul, zice Domnul
Atotţiitoriul, şi măsură se va întinde preste
Ierusalim!' Şi zise către mine îngerul, 17
cela ce grăiia întru mine, încă mai strigă
zicînd: 'Aceastea zice Domnul Atotţiitoriul:
Încă să vor răvărsa cetăţile întru bunătăţi
şi va milui Domnul încă pre Sion, şi va aleage
încă Ierusalimul'. Şi rîdicaiu ochii miei 18
şi văzuiu şi iată 4 coarne. Şi ziş către înge- 19
rul cela ce grăiia întru mine: 'Ce-s aceastea,
doamne?' Şi zise către mine: 'Aceastea-s
coarnele cealea ce au răsipit pre Iuda, şi pre
Israil, şi pre Ierusalim'. Şi au arătat mie 20
domnul patru teslari. Şi ziş: 'Ce vin aceş- 21
tea ca să facă?' Şi zise: 'Coarnele aceastea
care au răsipit pre Iuda, şi pre Israil zdrobit,
şi nimeni dentru ei n-au rîdicat cap. Şi au
ieşit aceştea să ascuţă pre eale în mînile lor,
ceale 4 coarne—limbile cealea ce rădică
cornu preste pămîntul Domnului, ca să-l
răsipească pre el'.

CAP II

Şi rădicaiu ochii miei şi văzuiu, şi 1
iată, bărbat, şi în mîna lui fune
măsurătoare de pămînt. Şi ziş 2
către el: 'Unde mergi tu?' Şi zise
către mine: 'Să măsur Ierusalimul,
ca să văzu cît iaste lărgimea lui şi cîtă e
lungimea". Şi iată, îngerul, cel ce grăiia 3
întru mine, sta, şi alt înger ieşiia întru timpi-
narea lui. Şi zise către el, zicînd: 'Aleargă 4
şi grăiaşte către tinirelul acela zicînd: Plin
de roadă să va lăcui Ierusalimul, de mulţimea
oamenilor şi de dobitoacele ceale den
mijlocul lui'". „Şi Eu voiu fi lui, zice 5
Domnul, zidu de foc împrejur şi întru mări-
re voiu fi în mijlocul lui. O,ó, fugiţ de la 6
pămîntul crivăţului, zice Domnul, pentru
că den ceale 4 vînturi ale ceriului voiu aduna
pre voi, zice Domnul. La Sion scăpaţ cei 7
ce lăcuiţi fata Vavilonului. Pentru că 8
aceastea zice Domnul Atotţiitoriul: Denapo-
ia măririi au trimis pre mine preste limbile
ceale ce au prădat pre voi; cela ce să atinge
de voi—ca cela ce să atinge de lumina ochiu-
lui Lui. Pentru căci iată, Eu aduc mîna 9
Mea preste ei şi vor fi prăzi celor ce vor
sluji lor; şi veţi cunoaşte că Domnul Atotţi-
itoriul au trimis pre mine. Înfrumusăţază- 10

te şi te veseleaşte, fata Sion, pentru că iată
Eu viu şi voiu sălăşlui în mijlocul tău, zice
11 Domnul. Şi vor fugi limbi multe spre
Domnul în ziua aceaea, şi vor fi Lui întru
nărod, şi vor sălăşlui în mijlocul tău, şi
vei cunoaşte că Domnul Atotţiitoriul m-au
12 trimis către tine. Şi va moşteni de tot
Domnul pre Iuda, şi partea lui în pămîntul
cel sfînt, şi iarăş va aleage Ierusalimul.
13 Ferească-să tot trupul de către faţa Dom-
nului, că s-au sculat den norii cei sfinţi
ai Lui'.

CAP III

1 Şi mi-au arătat Domnul pre Iisus,
preotul cel mare, stînd înaintea
feaţii îngerului Domnului, şi diavo-
lul sta de-a direapta lui, ca să stea
2 împotriva lui. Şi zise Domnul
către diavol: 'Să cearte Domnul întru tine,
diavole, şi să cearte Domnul întru tine, Cela
ce au ales Ierusalimul. Nu, iată, aceasta ca
3 un tăciune zmult den foc?' Şi Iisus era
îmbrăcat cu haine smolite şi sta înaintea
4 feaţii îngerului. Şi răspunse şi zise către
ceia ce sta înaintea feaţii lui, zicînd: 'Luaţi
hainele ceale smolite de la el'. Şi zise către
el: 'Iată, am luat de la tine fărădelegile
tale, şi păcatele tale le voiu curăţi împrejur.
Şi îmbrăcaţi pre el cu haină pînă în pămînt,
5 Şi puneţi mitră, şi chivără curată în capul
lui'. Şi puseră mitră şi chivără curată în
6 capul lui, şi-l îmbrăcară pre el cu haine. Şi
7 îngerul Domnului sta. Şi să mărturisiia
îngerul Domnului către Iisus, zicînd:
'Aceastea zice Domnul Atotţiitoriul: 'De vei
mearge întru căile Meale şi întru poruncile
Meale vei păzi, şi tu vei judeca Casa Mea şi
de vei păzi curtea Mea, şi voiu da ţie pre
cei ce să întorc în mijlocul acestora ce stau.
8 Auzi dară, Iisuse, preotul cel mare, tu şi
cei ce-s aproape de tine, ce şăd înaintea
feaţii tale, pentru că bărbaţi socotitori de
minuni sînt, pentru căci iată, Eu aduc pre
9 Robul Mieu, Răsăritul. Pentru căci piatra
carea am dat înaintea feaţii lui Iisus, preste
o piatră 7 ochi sînt; iată, Eu sap groapă,
zice Domnul Atotţiitoriul, şi voiu pipăi
toată strîmbătatea pămîntului întru o zi.
10 În ziua aceaea, zice Domnul Atotţiitoriul,
chemaţi împreună fieştecarele pre aproapele
lui supt vie şi supt smochinu'.

CAP IV

1 Şi s-au întorsu îngerul cela ce grăia
mie şi mă sculă pre mine ca cînd
2 se-ar scula om den somnul lui. Şi
zise către mine: 'Ce vezi tu?' Şi ziş:
'Văzut-am şi, iată, sfeaşnic tot de
aur, şi făclia deasupra lui, şi 7 luminători
deasupra lui şi 7 cleaşte luminătorilor celor
deasupra lui; Şi 2 maslini deasupra lui, 3
unul de-a direapta făcliei lui şi altul de-a
stînga'. Şi întrebaiu şi zişu către îngerul 4
cela ce grăia cu mine, zicînd: 'Ce sînt aceas-
tea, doamne?' Şi răspunse îngerul, cela 5
ce grăia cu mine, şi zise către mine zicînd:
'Nu cunoşti ce sînt aceastea?' Eu ziş: 'Nu,
doamne'. Şi răspunse şi zise către mine 6
zicînd: 'Aşa e cuvîntul Domnului către Zo-
rovavel, zicînd: Nu cu puteare mare, nici cu
vîrtute mare, ce întru Duhul Mieu', zice
Domnul Atotţiitoriul. 'Ce eşti tu, muntele 7
cel mare, înaintea lui Zorovavel a isprăvi?
Şi voiu scoate piatra moştenirii, tocmirea
harului, harul ei'. Şi să făcu cuvîntul 8
Domnului către mine, zicînd: 'Mînile 9
lui Zorovavel au întemeiat Casa aceasta şi
mînile lui o vor săvîrşi pre ea; şi vei cunoaşte
că Domnul Atotţiitoriul mă trimise către
tine. Pentru că cine au defăimat la zile 10
mici? Şi să vor bucura şi vor vedea piatra
cea de cositoriu în mîna lui Zorovavel. 7:
aceşti şapte—ochii Domnului sînt, cei ce
privescu preste tot pămîntul'. Şi am 11
răspuns şi am zis către el: 'Ce sînt aceşti
2 maslini, cei den direapta luminătoriului
şi den stînga?' Şi întrebaiu al doilea rînd 12
şi ziş către el: 'Ce-s aceale doao stîlpări de
maslini, ceale den mînile celor doao mucări
de aur, cealea ce varsă şi aduc iarăş cleaşte-
le ceale de aur?' Şi zise către mine zicînd: 13
'Nu ştii ce sînt aceastea?' Şi ziş: 'Nu, doam-
ne'. Şi zise: 'Aceştea-s cei 2 fii ai grăsimii, 14
ce dvorescu la Domnul a tot pămîntul'.

CAP V

Şi mă întorşu şi-m rîdicaiu ochii şi 1
văzuiu, şi iată seacere zburînd.
Şi zise către mine: 'Ce vezi tu?' Şi 2
eu ziş: 'Văzu seacere zburînd, de
lungă de coţi 20 şi de lată de coţi
10'. Şi zise către mine: 'Acesta e bleste- 3
mul cel ce iase preste faţa a tot pămîntul,
pentru că tot furul dentru aceasta pînă la
moarte să va izbîndi, şi tot călcătoriul de
jurămînt dentr-aceasta pînă la moarte să
va izbîndi. Şi voiu scote pre ea, zice 4
Domnul Atotţiitoriul, şi va întra la casa
furului şi la casa celui ce jură pre numele
Mieu pre minciuni, şi va găzdui în mijlocul
casii lui, şi va conceni pre el şi leamnele lui
şi pietrile lui'. Şi ieşi îngerul cela ce grăia 5
întru mine şi zise către mine: 'Caută cu ochii
tăi şi vezi aceasta care iase'. Şi ziş: 'Ce 6
iaste?' Şi zise: 'Aceasta e măsura ceaea ce
iase'. Şi zise: 'Aceasta e strîmbătatea lor în
tot pămîntul'. Şi iată talant de plumbu 7
ieşind şi, iată, o muiare şedea în mijlocul mă-
surii. Şi zise: 'Aceasta e fărădeleagea'. 8

Și o aruncă pre ea în mijlocul măsurii și
9 aruncă piatra plumbului în gura ei. Și ră-
dicaiu ochii miei și văzuiu, și iată 2 muieri
ieșind, și duh în aripile lor, și aceastea avea
aripi ca aripile cucului. Și luaiu măsura în
mijlocul pămîntului și în mijlocul ceriului.
10 Și ziș către îngerul cel ce grăia întru mine:
'Unde duc aceastea măsura?' Și zise către
mine: 'Să zidească ei casă în pămîntul
Vavilonului și să gătească, și o vor pune
pre ea acolo [după] gătirea lui'.

CAP VI

1 Și mă întorșu, și rădicaiu ochii miei
și văzuiu. Și iată 4 cară ieșind den
mijlocul a doi munți, și munții —
2 de aramă. La carul cel dentîi —
cai roșii, și la carul al 2 — cai negri.
3 Și la carul al 3 — cai albi, și la carul al 4 — cai
4 peagi și suri. Și am răspuns, și am zis către
îngerul cela ce grăia întru mine: 'Ce sînt
5 aceastea, doamne?' Și răspunse îngerul
cela ce grăia întru mine și zise: 'Aceastea
sînt ceale 4 vînturi ale ceriului și mergea ca
să dvorească Domnului a tot pămîntul'.
6 La cel ce era caii cei negri ieșiia la pămîntul
crivățului, și cei albi mergea pre denapoia
lor, și cei peagi mergea la pămîntul austrului,
7 Și cei suri ieșiia și căuta ca să îmble împre-
jurul pămîntului. Și zise: 'Meargeți și îmblați
împrejurul pămîntului'. Și împrejurară pă-
8 mîntul. Și strigă și grăi către mine, zi-
cînd: 'Iată, ceia ce ies la pămîntul crivățu-
lui odihniră mînia Mea în pămîntul crivățu-
9 lui'. Și fu cuvîntul Domnului către mine,
zicînd: 'Ia ceale den robie de la boiari, și de
la cei de folos ai ei, și de la cei ce au conos-
10 cut pre ea. Și vei întra tu în ziua aceaea
la casa Iosiei al Sofoniei, celui ce au venit de
11 la Vavilon. Și vei lua argint și aur și vei
face cunună și vei pune în capul lui Iisu al
12 lui Iosedec, preotului celui mare, Și vei
grăi către el: 'Aceastea zice Domnul Atot-
țiitoriul: Iată bărbat, Răsăritul e numele
lui, și dedesuptul lui va răsări și va zidi
13 Casa Domnului. Și acesta va lua bunăta-
tea. Și va șădea și va stăpîni de tot preste
scaunul lui, și va fi preotul den direapta lui,
și sfat de pace va fi între mijlocul amînduror.
14 Iară cununa va fi celor ce îngăduiesc, și
celor ce folosesc lor, și celor ce au conoscut
pre ea, și spre har fiiului Sofoniii și spre
15 cîntare în Casa Domnului. Și cei ce sînt
departe de la ei vor veni și vor zidi în Casa
Domnului, și veți conoaște că Domnul
Atotțiitoriul au trimis pre mine către voi.
Și va fi, de auzînd veți auzi glasul Domnu-
lui Dumnezăului vostru!'"

CAP VII

Și fu întru al patrulea an în zilele 1
lui Darie împăratului, să făcu cu-
vîntul Domnului către Zaharia, în
4 a lunii a șasea, care iaste haselef.
Și au trimis la Vethil [pre] Sarasar 2
și Arvath-Sagher împăratul[ui], și bărbații
lui a ruga pre Domnul, Zicînd către preo- 3
ții cei den Casa Domnului Atotțiitoriului,
și către proroci, zicînd: „Întrat-au aicea în
luna a cincea, sfințiră precum au făcut
acum cîțva ani". Și fu cuvîntul Domnu- 4
lui Puterilor către mine, zicînd: „Zi către 5
tot norodul pămîntului și către preoți",
zicînd: „De veți posti au veți tîngui întru
joi au întru sîmbete, și, iată, 70 de ani au
post ați postit Mie? Și de veți mînca 6
sau veț bea, au nu voi mîncați și voi beați?
Au nu sînt aceastea cuvintele care le-au 7
grăit Domnul în mîna prorocilor celor de
mai denainte, cînd și Israil era lăcuit și
veselit, și cetățile lui premprejur, și muntele,
și cîmpii să lăcuia?" Și fu cuvîntul Dom- 8
nului către Zaharia, zicînd: „Aceastea zi- 9
ce Domnul Atotțiitoriul: Judecată direaptă
judecați, și mila și îndurarea fieștecarele
faceț către fratele lui. Și vădua, și sări- 10
manul, și nemearnicul, și săracul nu asupriți,
și răutatea fieștecarele a fratelui lui nu vă
aduceți aminte răul întru inimile voastre".
Și nu ascultară a lua aminte, și deaderă 11
dos neînțelept, și urechile lor au îngreuiat,
ca să nu auză. Și inima lor au rînduit 12
neascultătoare, ca să nu asculte leagea mea
și cuvintele meale, pre carele au trimis
Domnul Atotțiitoriul cu Duhul Lui, pren
mîna prorocilor celor de mai nainte. Și s-au
făcut urgie mare de la Domnul Atotțiitoriul.
Și va fi în ce chip au zis, și n-au ascultat 13
Lui: „Așa vor striga și nu voiu asculta",
zice Domnul Atotțiitoriul. „Și voiu scoate 14
pre ei la toate limbile carele n-au conoscut.
Și pămîntul să va stinge pe urma lor, de la
cela ce-ș treace calea și să întoarnă de iznoa-
vă, și au rînduit pămîntul cel ales spre
stingere".

CAP VIII

Și s-au făcut cuvîntul Domnului 1
Atotțiitoriul, zicînd: „Aceastea 2
zice Domnul, Cel Întru-tot-țiito-
riu: Rîvnit-am Ierusalimul și Sio-
nul, rîvnire mare, și cu mînie
mare am rîvnit pre el". Aceastea 3
zice Domnul: „Întoarce-Mă-voiu spre Sion
și voiu sălășlui în mijlocul Ierusalimului;
și se va chema Ierusalimul 'cetate adevă-
rată', și muntele Domnului Atotțiitoriu-
lui 'munte sfînt'". Aceastea zice Dom- 4
nul Atotțiitoriul: „Încă vor șădea bătrînii
și bătrînele în ulițele Ierusalimului, fieș-
tecarele toiagul lui avînd în mîna lui, de

5 mulţime de zile. Şi uliţele cetăţii îm-
plea-se-vor de copilaşi şi de feate jucînd în
6 uliţele ei". Aceastea zice Domnul Atot-
ţiitoriul: „De va fi cu neputinţă înaintea
acelor rămaşi ai nărodului acestuia, în zilele
acealea, au înaintea Mea va fi cu neputinţă?"
7 zice Domnul Atotţiitoriul. Aceastea zice
Domnul Atotţiitoriul: „Iată, Eu mîntuiescu
pre nărodul Mieu de la pămîntul răsărituri-
8 lor şi de la pămîntul apusurilor. Şi voiu
băga pre ei şi-i voiu sălăşlui în mijlocul
Ierusalimului; şi vor fi Mie întru nărod, şi
Eu voiu fi lor întru Dumnezău, cu adeverinţă
9 şi direptate". Aceastea zice Domnul Atot-
ţiitoriul: „Întărească-se mîinile voastre, celor
ce aud, în zilele aceastea, cuvintele aceastea
den gura prorocilor, den carea zi s-au înteme-
iat Casa Domnului Atotţiitoriului, şi beseare-
10 ca de cînd s-au zidit. Pentru căci mai
nainte de zilele acealea plata oamenilor nu
va fi spre folos şi plata dobitoacelor nu va
fi, şi celui ce au întrat şi celui ce au ieşit nu
va fi pace, de necaz, şi voiu trimite pre toţi
oamenii, pre fieştecarele spre aproapele lui.
11 Şi acum nu după zilele ceale de mai nainte
fac Eu la cei rămaşi ai nărodului acestuia",
12 zice Domnul Atotţiitoriul. „Ce numai
voiu arăta pace! Via va da roada ei şi pă-
mîntul va da naşterea lui, şi ceriul va da
roua lui, şi voiu moşteni de tot celor rămaş
13 ai nărodului Mieu toate aceastea. Şi va
fi în ce chip eraţ blestem întru limbi, casa
Iudei şi casa lui Israil, aşa voiu mîntui pre
voi, şi veţ fi întru blagoslovenie. Îndrăzniţ
14 şi vă întăriţ în mîinile voastre!" Pentru
căci aceastea zice Domnul Atotţiitoriul:
„În ce chip am gîndit ca să vă chinuiescu
pre voi, urgisind Eu pre părinţii voştri, zice
Domnul Atotţiitoriul, şi nu M-am căit,
15 Aşa M-am socotit şi am gîndit, în zilele
aceastea, ca bine să facu Ierusalimului şi
16 casei Iudei. Îndrăzniţi! Aceastea-s cuvinte-
le carele veţ face: Grăiţ adevărat fieştecarele
cătră aproapele lui, adeverinţă şi judecată
de pace, şi direpţ judecaţi în porţile voastre.
17 Şi fieştecarele răutatea aproapelui nu gîndiţ
în zilele voastre, şi jurămînt mincinos nu
iubiţ, pentru căci toate aceastea le-am urît",
18 zice Domnul Atotţiitoriul. Şi s-au făcut
cuvîntul Domnului Atotţiitoriului cătră mi-
19 ne, zicînd: „Aceastea zice Domnul Atot-
ţiitoriul: Postul al patrulea, şi postul al cince-
lea, şi postul al şaptelea, şi postul al zeace-
lea fi-vor casei Iudei spre bucurie şi spre
veselie, şi spre sărbători bune, şi vă veţ
veseli. Şi adevărul şi pacea îndrăgiţi".
20 Aceastea zice Domnul Atotţiitoriul: „Încă
vor veni năroade multe şi lăcuind cetăţi mul-
21 te. Şi să vor aduna cei ce lăcuiesc 5 cetăţi
la o cetate, zicînd: 'Să meargem, mergînd
feaţii Domnului să ne rugăm şi a cerceta
faţa Domnului Atotţiitoriului! Meargě-voiu
şi eu!' Şi vor veni năroade multe şi limbi 22
multe şi vor cerceta faţa Domnului Atot-
ţiitoriului în Ierusalim, a îmblînzi faţa
Domnului". Aceastea zice Domnul, Cel 23
Întru-tot-ţiitoriu: „În zilele acealea, de să
vor apuca 10 bărbaţi, den toate fealiurile
limbilor, şi să vor apuca de poala bărbatu-
lui jidov, zicînd: 'Să meargem cu tine, căci
am auzit că Dumnezeu cu voi iaste de-
săvîrşit!'"

CAP IX

uarea cuvîntului Domnului în pă- 1
mîntul lui Adrah, şi Damascului —
jîrtva lui, pentru că Domnul pri-
veaşte pre oameni şi toate fealiurile
lui Israil, Şi în Imath, întru ho- 2
tarăle ei, Tirul şi Sidonul, pentru căci au
gîndit foarte. Şi zidi Tiros tăria ei şi 3
cîştigă argintul ca ţărîna şi adună aurul ca
tina drumurilor. Pentru aceaea Domnul 4
va moşteni pre ea şi va lovi la mare tăria
ei, şi aceasta cu foc să va topi de tot.
Vedea-va Ascalonul, şi să va spămînta; şi 5
Gaza, şi să va durea foarte; şi Acaron, căci
s-au ruşinat pre greşala ei. Şi va peri împă-
rat de la Gaza, şi Ascalonul nu să va lăcui.
Şi vor lăcui cei striini de neam în Azot. Şi 6
voiu surpa semeţia celor striini de fealiu.
Şi voiu rădica sîngele lor den gura lor, şi 7
urîciunile lor den mijlocul dinţilor lor, şi
vor rămînea şi aceştea Dumnezeului nostru,
şi vor fi ca un căpitan de mie întru Iuda, şi
Accaronul — ca Ievuseul. Şi voiu pune 8
dedesuptul Casei Meale rădicare, ca să nu
meargă, nici să să întoarne, şi nu voiu mai veni
preste ei încă gonind, pentru căci acum am
văzut întru ochii Miei. Bucură-te foarte, 9
fata Sion, strigă, fată Ierusalim, iată Împă-
ratul tău vine ţie. Direpţ şi mîntuind — El,
blînd şi călare fiind pre jugătoriu şi mînzu
tînăr. Şi va piarde de tot carăle de la 10
Efraim şi calul de la Ierusalim, piarde-să-va
de tot arcul cel războinic. Şi mulţimea şi
pacea — dentru limbi, şi va birui de la ape
pînă la mare, şi de la rîuri pînă la marginea
pămîntului. Şi tu, cu sîngile făgăduinţei 11
tale, ai slobozit legaţii tăi den groapă, ne-
avînd apă. Şădea-veţi în tărie legaţ adună- 12
rii. Şi pentru o zi a nememiciei tale, îndoite
voiu da ţie. Pentru că am întins pre tine 13
Mie, Iudo, arc am împlut pre Efraim, şi voiu
rădica fiii tăi, Sionule, asupra fiilor elinilor,
şi te voiu pipăi ca sabia războinicului. Şi 14
Domnul va fi asupra lor şi va ieşi ca fulgerul
lovitura Lui; şi Domnul Dumnezeu Atot-
ţiitoriul cu trîmbiţă va trîmbiţa şi va mear-

15 ge cu cutremurul groazei lui. Domnul
Atotțiitoriul va scuti pre ei, și vor topi pre
ei, și vor astruca pre ei cu pietri de praștie,
și vor bea sîngele lor ca vinul, și vor împlea
16 năstrăpile ca jîrtăvnicul. Și va mîntui pre
ei Domnul Dumnezeul lor, în ziua aceaea,
ca oile, pre nărodul Lui, pentru că pietri
17 svinte să tăvălesc pre pămîntul Lui. Că
verce e bun—al Lui iaste, și ce e ales, de la
El e; grîu la tineri, și vinul cel cu bun miros,
la fecioare!

CAP X

1 Geareți de la Domnul ploaie la vreame, timpurie și tîrzie. Domnul au
făcut năluciri și ploaie de iarnă va
da lor, la fieștecarele iarbă în țarină.
2 Pentru că ceia ce răspund grăiră
trude și vrăjitorii, videnii mincenoase, și
visele minciuni grăia, deșarte să ruga.
Drept aceaea s-au uscat ca oile și s-au chinuit,
3 căci nu era leac. Asupra păstorilor s-au
întărîtat mînia Mea, și preste miei voiu
socoti. Și va socoti Domnul Dumnăzău
Atotțiitoriul turma Lui, casa Iudei, și va
rîndui pre ei ca un cal binecuvios al Lui la
4 războiu. Și dentru sine au privit și dentru
el au rînduit, și dentru el—arcul cu duhul
mîniei, și dentru el va ieși tot cela ce cer-
5 cetează întru aceastaș. Și vor fi ca răz-
boinicii călcînd tină în drumuri la războiu,
și să vor rîndui la războiu, căci Domnul va
fi cu ei și să vor rușina de tot călărețiі
6 cailor. Și voiu întări casa Iudii, și casa
lui Iosif voiu mîntui, și voiu lăcui pre ei,
căci am iubit pre ei, și vor fi ca cînd n-am
întors pre ei, pentru că Eu sînt Domnul
7 Dumnăzăul lor și voiu asculta pre ei. Și
vor fi ca niște războinici ai lui Efraim și să
va bucura inima lor ca de vin, și fiii lor vor
vedea și să vor veseli, și să va bucura inima
8 lor spre Domnul. Însămna-voiu lor și voiu
priimi pre ei, pentru căci voiu răscumpăra
pre ei și să vor înmulți precum era mulți.
9 Și voiu sămăna pre ei întru noroade, și cei
departe de ei îș vor aduce aminte de Mine,
și vor hrăni pre fiii lor și să vor întoarce.
10 Și voiu întoarce pre ei den pămîntul Eghi-
petului și de la asiriani voiu priimi pre ei, și
la pămîntul Galaadului și la Livan voiu băga
pre ei, și nu va rămînea dentr-înșii nici unul.
11 Și vor treace pren mare îngustă, și vor lovi
în mare valurile, și să vor usca toate adîncu-
rile apelor, și să va lua toată semeția asiriani-
12 lor, și schiptrul Eghipetului să va lua. Și
voiu întări pre ei întru Domnul Dumnezăul
lor și întru numele Lui să vor lăuda,
zice Domnul.

CAP XI

Deschide, Livanule, ușăle tale și să 1
mănînce de tot focul chedrii tăi!
Vaiete-se molidvul, că au căzut 2
chedrul, căci foarte s-au dosădit cei
măriți! Văietați-vă, stejarii Vasaniti-
dei, căci să zmulse dumbrava cea împreună
răsădită! Glasul păstorilor ce plîngu, pen- 3
tru căci s-au dosădit mărirea lor, glasul
leilor celor ce răcnesc, căci s-au dosădit
înferbîntarea Iordanului. Aceastea zice 4
Domnul Atotțiitoriul: „Paște oile jungherii!“,
Care ceia ce le-au cîștigat le junghea și nu 5
să căia, și ceia ce le vindea zicea: „Binecuvîn-
tat Domnul, și ne-am îmbogățit“; și păstorii
lor nu pătimiia nimica pentru eale. „Pen- 6
tru aceaea, nu voiu mai cruța încă pre ceia
ce lăcuiesc pămîntul, zice Domnul, și, iată,
Eu dau pre oameni, pre fieștecarele în mînile
aproapelui său și în mîna împăratului lui;
și vor tăia de tot pămîntul, și nu vor scoate
den mîna lor. Și voiu paște oile jungherii 7
la Hanaanitida și voiu lua Mie 2 toiage, pre
unul am numit 'frumseațea', și pre celalalt
l-am chemat 'funire'; și voiu paște oile.
Și voiu rîdica pre cei 3 păstori într-o lună, 8
și să va îngreuia sufletul Mieu asupra lor,
pentru că și sufletele lor răcniia asupra Mea.
Și ziș: Nu voiu paște pre voi. Ceaea ce moare, 9
moară, și ceaea ce lipsească, lipsească, și
cealealalte mănînce de tot fieștecarele
cărnurile aproapelui său. Și voiu lua 10
toiagul Mieu 'cel înfrumsețat', și voiu
arunca pre el, ca să rîsipesc făgăduința Mea,
carea am pus către toate năroadele. Și 11
să va răsipi, în ziua aceaea, și vor cunoaște
hananeii oile cealea ce să păzesc Mie, căci
cuvîntul Domnului iaste. Și voiu grăi 12
către ei: De iaste bun înaintea voastră, da-
ți-M simbria Mea sau vă lepădați!“ Și au pus
pre cel năimit 30 de arginți. Și zise Dom- 13
nul către mine: „Pune-i pre ei în topitoriu,
și socotește de iaste lămurit în ce chip M-am
ispitit pentru ei“. Și am luat pre cei 30 de
arginț și i-am pus la Casa Domnului, la topi-
toriu. „Și am lepădat toiagul Mieu cel al 14
doilea 'funirea', ca să rîsipesc făgăduința
întru mijlocul Iudei și întru mijlocul lui
Israil“. Și zise Domnul către Mine: „Mai 15
ia-ț ție dichise păstorești, de păstoriu ne-
chibzuit. Pentru căci iată, Eu voiu rădi- 16
ca păstoriu pre pămînt; ceaea ce lipsește
nu o va socoti, și cea răpită nu o va căuta,
și cea struncinată nu o va vindeca, și cea
întreagă nu o va îndirepta, și cărnurile
ceale alease va mînca, și închieturile lor
le va sfărîma. O, cei ce pasc ceale 17
deșarte, și au lăsat oile! Sabie preste
brațul lui și preste ochiul cel dirept al
lui. Brațul lui, uscîndu-se, să va usca, și
ochiul cel dirept al lui, orbind, se va orbi“.

CAP XII

1 Luarea cuvîntului Domnului asupra
lui Israil. Zice Domnul, Cel ce au
întins ceriul și au întemeiat pămîn-
tul, și au zidit duhul omului întru
2 el: „Iată, Eu puiu Ierusalimul
ca niște tinzi clătindu-se la toate năroadele
împrejur, și întru Iudea, și va fi îngrădire
3 asupra Ierusalimului. Și va fi în ziua
aceaea, voiu pune Ierusalimul—piatră căl-
cîndu-se de toate limbile. Tot cela ce o va
călca pre ea, batjocurind, batjocurează, și
să vor aduna asupra lui toate limbile pă-
4 mîntului. În ziua aceaea, zice Domnul
Atotțiitoriul, lovi-voiu tot calul cu ieșire
den hire, și pre călărețul lui cu nebunie,
iară asupra casei Iudei voiu deșchide ochii
Miei, și pre toți caii nărodului îi voiu lovi
5 cu orbire. Și vor grăi căpeteniile de
preste miile Iudei, toți, întru inimile lor:
'Afla-vom întru noi pre cei ce lăcuiesc
Ierusalimul, întru Domnul Atotțiitoriul,
6 Dumnezăul lor!' În ziua aceaea pune-voiu
pre cei preste mii ai Iudei ca tăciunele focu-
lui în leamne și ca făclia focului în trestie;
și vor mînca de tot, den direapta și den
stînga, pre toate năroadele împrejur, și va
mai lăcui Ierusalimul, întru eluș, în Ierusa-
7 lim". Și va mîntui Domnul lăcașurile
Iudei, ca și de-nceput, ca să nu să mărească
fala casei lui David și rădicarea celor ce
8 lăcuiesc Ierusalimul, asupra Iudei. Și va
fi în ziua aceaea, scuti-va Domnul, pentru
ceia ce lăcuiesc Ierusalimul; și va fi cel ce e
slab, întru ei, în ziua aceaea, ca David, iară
casa lui David ca casa lui Dumnezău, ca
9 îngerul Domnului înaintea lor. „Și va fi în
ziua aceaea, cerca-voiu ca să scoț toate
limbile cealea ce vin asupra Ierusalimului.
10 Și voiu turna preste casa lui David și preste
cei ce lăcuiesc Ierusalimul duh de dar și de
îndurare, și vor căuta cătră Mine, la Carele
au împuns, pentru căci au jucat, și vor
tîngui preste El tînguire ca preste un iubit
și să vor durea cu dureare ca de cel dentîiu
11 născut". În ziua aceaea mări-se-va tîngu-
irea asupra Ierusalimului, ca o tăiare de rodii
12 ce să taie în cîmpu. Și să va tîngui pă-
mîntul, după fealiuri, fealiuri: fealiul casii
lui David de sineș, și muierile lor de sineș;
fealiul casii lui Nathan de sineș, și muierile
lor de sineș; fealiul casii lui Levi de sineș,
13 și muierile lor de sineș; Fealiul casii lui
Semeon de sineș și muierile lor de sineș.
14 Toate ceale rămase fealiuri, fieștecare fealiu
de sineș și muierile lor de sineș.

CAP XIII

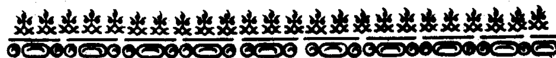
1 În ziua aceaea fi-va tot locul deșchi-
zindu-se casii lui David și celor ce
lăcuiescu Ierusalimul, la mutare și
2 la stropire. „Și va fi în ziua
aceaea, zice Domnul Savaoth, piarde-voiu
de tot numele idolilor de pre pămînt și nu
va mai fi lor pomenire, și pre prorocii cei
mincinoș și duhul cel necurat voiu rîdica de
pre pămînt. Și va fi de va mai proroci 3
om, și va zice cătră el tatul lui și maica lui,
ceaea ce l-au născut pre el: 'Nu vei trăi, căci
minciuni ai grăit pre numele Domnului'.
Și vor împiedeca pre el tatăl lui și maica
lui, ceia ce au născut pre el, prorocind el.
Și va fi în ziua aceaea, rușina-să-vor prorocii, 4
fieștecarele dentru videnia lui, prorocind el,
și să vor îmbrăca în piale de păr, pentru căci
au mințit. Și va grăi: 'Nu-s prorocu eu, 5
căci om ce lucrez pămînt sînt eu, căci om
au născut pre mine den tinereațele meale'.
Și voiu grăi cătră el: 'Ce-s ranele aceastea 6
prentre mînile tale?' Și va zice: 'Ceale ce
m-am rănit la casa cea iubită a mea'.
Sabie, scoală-te asupra păstorilor Miei și 7
preste bărbat cetățan al lui, zice Domnul
Atotțiitoriul. Lovește pre păstori și să să
răsipească oile, și voiu aduce mîna Mea
preste păstori. Și va fi în ziua aceaea, 8
zice Domnul, ceale 2 părți dentr-însul vor
peri de tot și să vor scîrbi, iară a treia va
rămînea într-însul. Și voiu petreace a treia 9
parte pren foc, și voiu lămuri pre ei cum să
lămurește argintul, și voiu ispiti pre ei în
ce chip să ispitește aurul. El va chema
numele Mieu, și Eu voiu asculta lui; și voiu
zice: 'Norodul Mieu acesta iaste', și el va
zice: 'Domnul—Dumnezăul mieu'".

CAP XIV

Iată, zile vin ale Domnului și să vor 1
împărți pleanurile tale întru tine.
Și voiu aduna toate limbile asupra 2
Ierusalimului, la războiu, și să va
lua cetatea, și să vor răsipi casele,
și muierile să vor pîngări. Și va ieși jumătate
de cetate în robie, iară cei rămași ai norodu-
lui Mieu nu vor peri de tot den cetate.
Și va ieși Domnul și să va rîndui de războiu 3
întru limbile acealea, precum iaste ziua
rînduialei Lui în ziua războiului. Și vor 4
sta picioarele Lui, în ziua aceaea, pre Munte-
le Maslinilor, cel den preajma Ierusalimului,
despre răsărit; și să va desface Muntele
Maslinilor: jumătate a lui cătră răsărituri și
jumătate spre mare, prăpastie mare foarte;
și va pleca jumătate de munte cătră crivățu,
și jumătate cătră austru. Și să va 5
astupa valea munților Miei și să va lipi
rîpa munților pînă la Asail. Și să va
astupa în ce chip s-au astupat de fața
cutremurului, în zilele Oziei, împăratului
Iudii. Și va fi de față Domnul Dumnezeul
mieu și toți sfinții împreună cu El. Și 6
va fi în ziua aceaea, nu va fi lumină, și

7 frigu şi gheaţă. Fi-va într-o zi, şi ziua
aceaea să va cunoaşte Domnului, şi nu zio
şi nu noapte, şi de către sară va fi lumină.
8 Şi în ziua aceaea ieşi-va apă vie den Ierusa-
lism: jumătatea ei la marea cea dentîiu, şi
jumătatea ei la marea cea de apoi, vara şi
9 primăvara va fi aşa. Şi va fi Domnul
Împărat preste tot pămîntul; în ziua aceaea
fi-va Domnul unul, numele Domnului unul,
10 Încunjurînd tot pămîntul şi pustiiul, de la
Galaad pînă la Remmon, despre austrul
Ierusalimului. Iară Ramma pre loc va rămî-
nea, de la poarta lui Veniamin pînă la locul
porţii cei denainte, la poarta unghiurilor, şi
pînă la turnul lui Anameil, pînă la postăvile
11 împăratului. Vor lăcui întru el, şi ana-
thema nu va mai fi încă, şi va lăcui Ierusali-
12 mul cu nădeajde. Şi aceasta va fi cădearea
care va tăia Domnul toate năroadele cîte
au oştit asupra Ierusalimului; topi-se-vor
trupurile lor, stînd pre picioarele lor, şi
ochii lor să vor scură den gaurile lor, şi
13 limba lor să va topi în gura lor. Şi va
fi în ziua aceaea groaza Domnului mare
asupra lor, şi să va apuca fieştecarele de
mîna aproapelui său, şi să va încleşta mîna
14 lui către mîna aproapelui lui. Şi Iuda
să va rîndui, în Ierusalim, şi va aduna pu-
tearea tuturor năroadelor de pemprejur,
aur şi argint şi îmbrăcăminte, spre mulţime
15 foarte. Şi aceasta va fi cădearea cailor,
şi a mîşcoilor, şi a cămilelor, şi a măgari-
lor, şi tuturor dobitoacelor celor ce sînt
în taberile acealea, după cădearea aceasta.
16 Şi va fi oricîţi vor rămînea, den toate
limbile cealea ce au venit asupra Ierusalimu-
lui, şi să vor sui pre anu a să închina Împă-
ratului, Domnului Atotţiitoriului, şi a sărba
17 praznicul facerii colibilor. Şi va fi oricîţi
nu să vor sui, den toate fealiurile pămîntu-
lui, la Ierusalim, ca să să închine Împăratu-
lui, Domnului Atotţiitoriului, şi aceştea
lîngă aceia să vor adaoge, nu va fi preste ei
18 ploaie. Iară de nu să va sui fealiul Eghi-
petului, nici va veni, şi preste dînşii va fi
cădearea carea va lovi Domnul toate lim-
bile, oricîte nu să vor sui a prăznui prazni-
19 cul facerii corturilor. Acesta va fi păca-
tul Eghipetului şi păcatul tuturor limbilor,
oricîţi nu să vor sui a prăznui praznicul
20 facerei colibilor. În ziua aceaea va fi cea de
preste frîul calului tău 'Svîntă Domnului',
şi vor fi căldările în Casa Domnului ca năs-
21 trăpile înaintea feaţii jîrtăvnicului. Şi va
fi toată căldarea în Ierusalim şi în Iuda 'Sfîntă
Domnului Atotţiitoriului'. Şi vor veni toţi
ceia ce jîrtvuiesc, şi vor lua dentru eale, şi
vor fiarbe întru eale, şi nu va mai fi hananeu
în Casa Domnului Puterilor în ziua aceaea.

MALAHIA

CAP I

Luarea cuvîntului Domnului asupra 1
lui Israil, în mîna îngerului Lui.
Şi puneţ în inimile voastre.
„Iubit-am pre voi, zice Domnul, şi 2
ziceţi 'Întru ce ai iubit pre noi?'
Nu era Isaf frate lui Iacov, zice Domnul, şi
iubiiu pre Iacov? Şi pre Isaf am urît şi 3
am rînduit hotarăle lui spre stingere, şi
moştenirea lui spre dările pustiiului. Pen- 4
tru căci va zice Idumea: 'S-au surpat, şi ne
vom întoarce şi vom zidi de iznoavă ceale
pustiite ale ei', aceastea zice Domnul Atot-
ţiitoriul: Ei de iznoavă vor zidi, şi Eu voiu
surpa; şi să vor chema lor hotarăle fărăde-
legii şi nărodul preste carele S-au rînduit
Domnul, pînă în veac. Şi ochii voştri vor 5
vedea şi voi veţ grăi: 'Măritu-S-au Domnul
mai pesus decît hotarăle lui Israil'. Fiiul 6
măreaşte pre tată şi sluga de domnul lui să
va teame; şi de sînt Eu Tată, unde iaste mă-
rirea Mea? Şi de sînt Eu Domnu, unde iaste
frica Mea?, zice Domnul Atotţiitoriul. Voi,
preoţii ceia ce defăimaţ numele Mieu, şi aţi
zis: 'Întru ce am defăimat numele Tău?';
Aducînd către jîrtăvnicul Mieu pîini spurca- 7
te, şi ziceaţi: 'Întru ce am spurcat pre eale?',
zicînd voi: 'Masa Domnului defăimată
iaste, şi cealea ce să pun deasupra defăima-
tu-s-au! Pentru că, de veţ apropia orbul 8
la jîrtve, nu iaste rău? Şi de vei apropia pre
şchiop, au pre bolnav, nu e rău? Ad[u] dară
pre ea povăţuitoriului tău, de va priimi au
va lua obrazul tău, zice Domnul Atotţiitoriul.
Şi acum rugaţi faţa Dumnezăului vostru, 9
şi vă rugaţi Lui; în mîinile voastre s-au
făcut aceastea; au lua-voiu dentru voi faţa
voastră? zice Domnul Atotţiitoriul. Pen- 10
tru căci şi întru voi să vor încuia uşile şi nu
veţ aprinde jîrtăvnicul Mieu în dar, nu-M
iaste Mie voia întru voi, zice Domnul Atot-
ţiitoriul, şi jîrtve nu voiu priimi den mîinile
voastre. Pentru că, de la răsăriturile soare- 11
lui şi pînă la apusuri, numele Mieu s-au
proslăvit întru limbi, şi în tot locul tămîie
să aduceţ numelui Mieu şi jîrtvă curată,
pentru căci mare e numele Mieu întru limbi,
zice Domnul Atotţiitoriul. Şi voi spur- 12
caţi pre el, zicînd voi: 'Masa Domnului
spurcată iaste, şi cealea ce să pun deasupra
defăimatu-s-au, mîncările Lui'. Şi aţ zis: 13
'Aceastea den patima cea rea sînt'. Şi le-am
suflat pre eale, zice Domnul Atotţiitoriul. Şi
aduceţ jafurile, şi ceale şchioape, şi ceale ce
să dodeiesc, şi aduceţ jîrtva. Au priimi-voiu
aceastea den mîinile voastre? zice Domnul
Atotţiitoriul. Şi blestemat cel ce au 14

fost tare, şi au fost în turma lui parte bărbă-
tească, şi ruga lui asupra lui, şi jîrtvuiaşte
cea stricată Domnului, pentru că Împărat
mare Eu sînt, zice Domnul Atotţiitoriul,
şi numele Mieu,luminat întru limbi.

CAP II

1 Şi acum porunca aceasta iaste cătră
2 voi, preoţilor! De nu veţi asculta
şi de nu veţi pune la inima voastră
ca să daţi mărire numelui Mieu,
zice Domnul Atotţiitoriul, şi voiu
trimite preste voi blestemul şi voiu blestema
blagoslovenia voastră, şi voiu blestema pre
3 ea şi nu va fi întru voi. Căci iată, Eu
osăbescu voao umărul şi voiu răsipi bandoru
preste obrazele voastre, bandorul sărbători-
lor voastre, şi voiu lua pre voi la un loc.
4 Şi veţi cunoaşte că Eu am trimis cătră voi
porunca aceasta, ca să fie făgăduinţa Mea
cătră leviţi, zice Domnul Atotţiitoriul.
5 Făgăduinţa Mea era cu el, a vieţii şi a păcii,
şi am dat lui cu frică a să teame de Mine şi
de cătră faţa numelui Mieu să să ferească el.
6 Leagea adevărului era în rostul lui şi strîmbă-
tate nu s-au aflat în buzele lui, cu pace în-
direptînd au mersu cu Mine, şi pre mulţi
7 au întorsu de la strîmbătate. Căci buzele
preoţilor vor păzi înţeleagere şi leage vor
cerca den rostul lui, căci îngerul Domnului
8 Atotţiitoriului iaste. Şi voi v-aţi abătut
den cale, şi aţi slăbit pre mulţi în leage.
Stricat-aţi făgăduinţa lui Levi, zice Dom-
9 nul Atotţiitoriul. Şi Eu am dat pre voi
defăimaţi şi lepădaţi la toate limbile, pen-
tru care voi n-aţi păzit căile Meale ce făţă-
10 riiaţi în leage. Au nu iaste un tată voao
tuturor, au nu un Dumnezău v-au zidit pre
voi? Ce căci aţi lăsat fieştecarele pre fratele
lui, ca să spurcaţi făgăduinţa părinţilor
11 voştri? Părăsitu-s-au Iuda, şi urîciune
s-au făcut în Israil şi în Ierusalim, pentru
căci au spurcat Iuda sfintele Domnului, ca-
rele au iubit, şi s-au meşterşugit la dumne-
12 zei striini. Piarde-va de tot Domnul pre
omul cela ce face aceastea, pînă unde să va
şi smeri den lăcaşurile lui Iacov şi den ceia
ce aduc jîrtvă Domnului Atotţiitoriului.
13 Şi aceastea care urîiam aţi făcut, acoperîiaţ
cu lacrămi jîrtăvnicul Domnului, şi cu plînsu
şi cu suspinu tăiaţi, şi încă mai iaste vread-
nic a căuta la jîrtvă sau a lua priimire den
14 mînile voastre? Şi aţi zis: 'Pentru căci?'
Domnul au mărturisit între tine şi între
muiarea tinereaţelor tale, pre care o ai
lăsat, şi aceasta e împreunată cu tine şi muia-
15 re făgăduinţii tale. Şi n-au făcut bine? Şi
[nu e] rămăşiţa duhului lui? Şi aţi zis: 'Ce
altă, fără numai sămînţă ceare Dumnezău?'
Şi păziţi cu duhul vostru şi muiarea tine-
reaţelor tale să nu părăseşti. Ce, de ai 16
urît, o ai gonit, zice Domnul, Dumnezeul
lui Israil, şi va acoperi necurăţia preste gîn-
durile tale, zice Domnul Dumnezău Atot-
ţiitoriul. Şi păziţi cu duhul vostru şi să nu
părăsiţi. Ceia ce aţi întărîtat pre Dom- 17
nul cu cuvintele voastre şi ziceaţi: 'Întru
ce am întărîtat pre Tine?'—Cînd ziceaţi voi:
'Tot cela ce face răul bine iaste înaintea
Domnului şi întru ei El au binevrut', şi
'Unde iaste Dumnezăul direptăţii?'.

CAP III

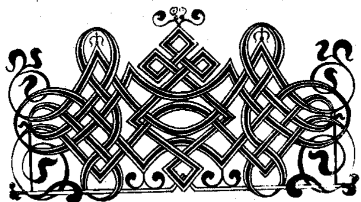
Iată, voiu trimite pre îngerul Mieu 1
şi va căuta cale înaintea feaţii Meale
şi fără veaste va veni la beseareca
Lui Domnul pre Carele voi cercaţi
şi îngerul făgăduinţii pre Carele
voi voiţi. Iată, vine!, zice Domnul Atot-
ţiitoriul. Şi cine va răbda ziua întrării 2
Lui? Sau cine va sta întru vedearea Lui?
Pentru căci El întră ca focul topitoriului
şi ca iarba celor ce spală. Şi va şădea to- 3
pind şi curăţind ca argintul şi ca aurul, şi
va curăţi pre fiii lui Levi, şi va turna pre ei
ca aurul şi ca argintul, şi vor fi Domnului
aducînd jîrtve întru direptate. Şi va plăcea 4
Domnului jîrtva Iudei şi a Ierusalimului, ca
zilele veacului şi ca anii cei mai denainte.
Şi Mă voiu apropia cătră voi cu judecată 5
şi voiu fi mărturie grabnică asupra fărmăcă-
torilor, şi asupra preacurvelor, şi asupra
celor ce jură pre numele Mieu pre minciuni,
şi asupra celor ce scad sîmbria năimitului
şi asupresc vădovile şi dau palme surimani-
lor, şi ceia ce abat judecata nemearnicului,
şi pre cei ce nu să tem de Mine, zice Dom-
nul Atotţiitoriul. Pentru că Eu sînt 6
Domnul Dumnezeul vostru, nu M-am schim-
bat, şi voi, fiii lui Iacov, nu vă feriţi De 7
cătră păcatele părinţilor voştri, abătut-aţi
legiuirile Meale şi nu le-aţi păzit; întoarce-
ţi-vă cătră Mine, şi Mă voiu întoarce cătră
voi, zice Domnul Atotţiitoriul. Şi aţi zis: 8
'Întru ce ne vom întoarce?' Au amăgi-va om
pre Dumnezeu? Pentru că voi mă amăgiţi
pre Mine şi aţi zis: 'Întru ce am amăgit?'
Căci ceale preste zeci şi începăturile cu voi
sînt. Şi căutînd voi căutaţi, şi pre Mine 9
voi înşălaţi. Anul s-au săvîrşit. Şi aţi 10
băgat toate veniturile la visterie, şi va fi
jaful la casele voastre. Întoarceţi-vă, dară,
întru aceasta, zice Domnul Atotţiitoriul,
de nu voiu deşchide voao jghiaburile
ceriului şi voiu vărsa blagoslovenia Mea
voao pînă va fi destul. Şi voiu osebi voao 11
spre mîncare şi nu voiu strica voao roada
pămîntului şi nu va slăbi via voastră cea
den ţarină, zice Domnul Atotţiitoriul. Şi 12
vor ferici pre voi toate limbile, pentru

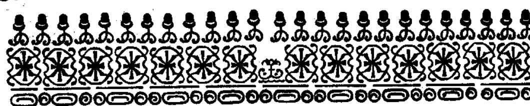

căci veţi fi voi pămînt voios, zice Domnul
13 Atotţiitoriul. Îngreuiat-aţ asupra Mea
cuvintele voastre, zice Domnul, şi aţi zis.
14 'Întru ce am grăit rău asupra Ta?' Zis-aţ:
'În deşărt iaste cel ce slujaşte lui Dumnezeu,
şi ce mai mult, căci am păzit păzile Lui şi
căci am mers rugători înaintea feaţii Dom-
15 nului Atotţiitoriul. Şi acum noi fericim
pre cei striini, şi să zidesc de iznoavă toţi
ceia ce fac fărădelegi, şi au stătut împotrivă
16 lui Dumnezeu, şi s-au mîntuit'. Aceastea
au grăit împotrivă cei ce să tem de Domnul,
fieştecarele cătră aproapele său, şi luo
aminte Domnul, şi ascultă, şi scrise carte
de pomenire înaintea Lui celor ce să tem de
Domnul şi să smerescu de numele Lui.
17 Şi vor fi Mie, zice Domnul Atotţiitoriul, la
ziua carea Eu fac spre ocrotire, şi voiu aleage
pre ei, în ce chip aleage omul pre fiiul lui,
18 cela ce slujaşte lui. Şi vă veţi întoarce
şi veţi vedea întru mijlocul direptului şi
întru mijlocul celui fără de leage, şi întru
mijlocul celui ce slujaşte lui Dumnezeu şi
celui ce nu slujaşte Lui.

CAP IV

1 Că iată, zi vine arzînd ca un cupto-
riu, şi va arde pre ei, şi vor fi toţ
cei striini de fealiu, şi toţi cei ce
fac fărădelegile trestie, şi va aprin-
de pre ei ziua ceaea ce vine, zice
Domnul Atotţiitoriul, şi nu va rămînea
2 dentru ei rădăcină, nici viţă. Şi va răsări
voao, celor ce vă teameţi de numele Mieu,
soarele direptăţii, şi leac întru aripile lui,
şi veţi ieşi, şi veţi juca ca viţeii cei den
3 legături sloboziţi. Şi veţi călca de tot
pre cei fără de leage, şi vor fi cenuşă supt
picioarele voastre în ziua care Eu fac, zice
4 Domnul Atotţiitoriul. Aduceţi-vă aminte
de Leagea lui Moisi, robului Mieu, în ce chip
am poruncit lui, în Horiv, cătră tot norodul
5 lui Israil direptăţi şi porunci. Şi iată, Eu
voiu trimite voao pre Ilie Thezviteanul, şi
mai nainte de a veni ziua Domnului cea
6 mare şi luminoasă, Carele va aşăza inima
părintelui cătră fiiu, şi inima omu-
lui cătră aproapele lui, ca nu,
viind, să lovesc pămîntul
fără veaste".

ASCUNSELE CEALE CE-S LA JIDOVI
Den numărul celor vreadnice de credinţă să află

ACEST PSALM; DE ÎNSUŞ DAVID IASTE SCRIS
şi afară den numărul celor 150 de psalmi,
cînd sîngur s-au bătut cu Goliath.

Mic eram întru fraţii miei şi, mai 1
tînăr în casa tătîne-mieu, păşteam
oile tătîne-mieu. Mînile meale 2
au făcut organe şi deagetele meale
au încheiat Psaltirea; şi cine va
vesti Domnului mieu? Acesta e Domnul,
Acesta ascultă. Acesta au trimis pre înge- 3
rul Lui şi m-au rîdicat de la oile tătîne-mieu,
şi m-au uns cu untdelemnul ungerii Lui.
Fraţii miei—buni şi mari, şi n-au binevrut 4
întru ei Domnul. Ieşiiu întru întimpi- 5
narea celui striin de fealiu şi mă blestemă
întru idolii lui, iară eu, zmulgînd sabia de la
el, am tăiat capul lui şi am rîdicat ocara
dentru fiii lui Israil.

TOVIT
CAP I

Cartea cuvintelor lui Tovit al lui To- 1
viil, al lui Ananiil, al lui Aduil, al lui
Gavail, dentru semenţia lui Ţasail,
den fealiul lui Nethalim, Care s-au 2
robit în zilele lui Enemesar, împă-
ratul asirianilor, de la Fivis, carea iaste den
direapta lui Chidios cea den Nethalim, în
Galilea, deasupra lui Asir. Eu, Tovit, 3
întru căile adevărului mergeam şi ale direp-
tăţii, toate zilele vieţii meale, şi milostenie
multă făceam fraţilor miei şi neamului
mieu, celor ce au mers împreună cu mine
în ţara asirianilor, la Ninevi. Şi cînd eram 4
în ţara mea, în pămîntul lui Israil, mai tînăr
eu fiind, tot fealiul lui Nethalim, tătîne-mieu,
s-au depărtat de la casa Ierusalimului, celui
ce s-au ales den toate fealiurile lui Israil, ca
să jîrtvuiască toate fealiurile, Şi s-au 5
sfinţit beseareca lăcaşului Celui Nalt, şi s-au
clădit la toate neamurile veacului. Şi toate
fealiurile ceale ce s-au ficlenit jîrtvuia Vaalii
junce, şi casa lui Nethalim, tătîne-mieu.
Şi eu sîngur mergeam de multe ori la 6
Ierusalim la praznice, precum iaste scris
la tot norodul lui Israil, întru poruncă
veacinică; începăturile, şi zăciuialele roade-
lor, şi ceale dentîiu tunderi avînd, şi le
dam pre eale preoţilor, fiilor lui Aaron,
preste jîrtăvnicul tuturor naşterilor. Ză- 7
ciuiala cea dentîiu dam fiilor lui Aaron, ce-
lor ce slujăsc Ierusalimului, iară a doua ză-

ciuială vindeam, şi mergeam şi cheltuiam
8 pre eale la Ierusalim preste tot anul. Şi
a treia o dam la cei ce să cădea, în ce chip
au poruncit Devora, maica tătîne-mieu, pen-
9 tru căci sărac am rămas de tată-mieu. Şi
cînd m-am făcut bărbat, am luat pre Anna
muiare, dentru sementia neamului mieu, şi
10 am născut dentr-însa pre Tovia. Şi cînd
m-am robit la Ninevi, toţi fraţii miei şi cei
den ruda mea mînca den pîinile limbilor,
iară eu am păzit sufletul mieu, ca să nu
mănînce, întrucît îm aduceam aminte de
11 Dumnezău cu tot sufletul mieu. Şi au
dat Cel Preaînalt dar şi chip înaintea lui
12 Enemesar, şi eram lui cumpărătoriu. Şi
mergeam la Midia, şi am pus la Gavail,
fratele Gavriei, în ţarinile Midiei, zeace
13 talanţi de argint. Şi cînd au murit Ene-
mesar, au împărăţit Senahirim, fiiul lui, în
locul lui; şi căile lui nu s-au aşăzat, şi încă
14 n-am mai putut a mearge la Midia. Şi în
zilele lui Enemesar milostenii multe făceam
fraţilor miei: pîinile meale dam celor ce era
flămînzi, şi hainele meale celor goli, şi ori
pre carele den neamul mieu vedeam mort şi
aruncat preste zid la Ninevi, îngropam pre el.
15 Şi ori pre carele omorîia Senahirim împă-
ratul, cînd au venit fugind den ţara jido-
vească, am îngropat pre ei, furîndu-i, pen-
tru că pre mulţi au pierdut, întru mînia lui;
şi s-au cercat de împăratul trupurile, şi nu
16 s-au aflat. Şi mergînd unul den nenevi-
teani, arătă împăratului pentru mine căci
îngropam pre ei, şi m-am ascuns; şi cunos-
cînd că mă caută să mă omoară, temîndu-
17 mă, m-am dat în laturi. Şi s-au jăfuit
toate unealtele meale, şi n-au rămas mie
nemică, afară den Anna, muiarea mea, şi
18 Tovia, fiiul mieu. Şi n-au trecut zile 55
pînă unde l-au ucis pre el cei doi fii ai lui,
şi au fugit la munţii lui Ararath; şi au îm-
19 părăţit Sarhedon, fiiul lui, în locul lui. Şi
au rînduit pre Ahiahar al lui Anail, fiiul
fratelui mieu, preste toată isprăvnicirea
tătîne-său şi preste toată diregătoria;
rugatu-s-au Ahiahar pentru mine, şi am venit
20 la Nenevi. Şi Ahiahar era paharnic, şi
preste inel, şi diregătoriu, şi alegătoriu.
21 Şi l-au pus pre el Sarhidon de al doilea rînd,
şi-m era nepot mie.

CAP II

1 Şi cînd m-am pogorît la casa mea şi
mi s-au dat mie Anna, muiarea
mea, şi Tovie, fiiul mieu, la prazni-
cul Rusaliilor, carea iaste sfîntă
a şaptea săptămînă, făcutu-s-au
prînz bun mie şi am şăzut să mănînc.
2 Şi am văzut bucate multe, şi ziş fiiului
mieu: „Pasă, adu pre carele vei afla den
fraţii noştri lipsit, carele pomeneaşte
3 pre Domnul, şi, iată, te aştept". Şi
mergînd, zise: „Tată, unul den neamul
nostru, sugrumat, s-au aruncat în tîrg. Şi 4
eu mai nainte, pînă a nu gusta, sărind, l-am
luat pre el la o casă, pînă unde au apus
soarele. Şi, înturnîndu-mă, m-am scăl- 5
dat, şi mîncam pîinea mea cu voie rea.
Şi-m aduş aminte de prorocia lui Ammos, 6
în ce chip au zis: „Întoarce-se-vor sărbători-
le voastre spre jale, şi toate veseliile voastre
spre plîngere". Şi am plîns. Şi, cînd au apus
soarele, m-am dus şi, săpînd, l-am astrucat
pre el. Şi cei de aproape rîdea zicînd: 7
„Nu să mai teame acesta că să va omorî
pentru lucrul acesta; şi au fugit, şi, iată,
iarăş îngroapă pre morţi". Şi întru această 8
noapte am ostenit îngropînd şi m-am culcat
pîngărit, lîngă păreatele curţii, şi obrazul
mieu descoperit era. Şi nu ştiiam că sînt 9
vrabii în păreate; şi ochii miei deşchiş fiind,
s-au găinat vrabiile fierbinte în ochii miei,
şi s-au făcut albeaţe în ochii miei. Şi am
mers la doftori, şi n-au folosit mie. Şi 10
Ahiahar mă hrăniia pînă ce am mers la Ele-
maida. Şi muiarea mea, Anna, torcea cu 11
ceale muiereşti şi trimitea stăpînilor. Şi 12
au dat ei şi ei plata, dîndu-i şi un ied. Şi 13
cînd au venit cătră mine, au început a striga;
şi ziş ei: „De unde e iedul? Au de furtişag
iaste? Dă-l pre el stăpînilor, pentru că nu e
cu cale a mînca de furat". Şi ea zise: 14
„Daru mi s-au dat pre plată". Şi nu o cre-
deam pre ea şi ziceam să-l dea înapoi stăpîni-
lor şi mă ruşinam cătră ea. Şi ea răspun- 15
zînd zise mie: „Unde sînt milosteniile tale
şi direptăţile tale? Iată, cunoscute sînt
toate cu tine".

CAP III

Şi mîhnindu-mă, am plînsu şi m-am 1
rugat cu dureare, zicînd: „Dirept
eşti, Doamne, şi toate lucrurile
Tale, şi toate căile Tale, milostenie
şi adevăr şi judecată adevărată, şi
direpţ judeci în veac! Adu-Ţi aminte de 2
mine şi priveaşte asupra mea, să nu-m izbîn-
deşti păcatelor meale şi necunoştinţelor
meale, şi ale părinţilor miei, carii au greşit
înaintea Ta! Pentru că n-au ascultat po- 3
runcile Tale, şi ai dat pre noi în jah şi în
robie şi moarte, şi pildă de ocară la toţi
carii ne-am răsipit. Şi acum multe jude- 4
căţile Tale sînt adevărate, dentru mine a
face pentru păcatele meale, şi a părinţilor
miei, căce n-am făcut poruncile Tale, pen-
tru că n-am mersu cu adevăr înaintea Ta.
Şi acum, după cum iaste plăcut înaintea 5
Ta, fă cu mine. Porunceaşte să ia du- 6
hul mieu, pentru ca să mă slobozescu şi să
mă facu pămînt, pentru căci mai de folos
iaste mie a muri decît a trăi, căci ocări
mincinoase am auzit şi mîhnire iaste
multă întru mine. Porunceaşte dară 7
a mă slobozi eu den nevoie, la veaci-

nicul loc să nu întorci fața Ta de către mi-
8 ne!“ Într-această zi întîmplatu-s-au fea-
tii lui Raguil, Sarrii, la Ecvatana Midiei, și
ea să să fie ocărît de slujnicile tatălui ei,
căci era dată la bărbați 7, și Asmodeu, dia-
volul cel viclean,au omorît pre ei mai nainte
de a să împreuna ei cu ea, cum iaste la muieri.
9 Și-i ziseră ei:,,Nu pricepi,sugrumîndu-ți băr-
bații tăi? Adecă, 7 bărbați ai avut, și a unuia
10 dentru ei nu te-ai numit. Ce ne bați pre
noi pentru ei, de au murit? Du-te cu ei, să
nu-ți vedem ție fiiu sau fată în veac!“
11 Aceastea auzind, mîhnitu-s-au foarte, cît să
să sugrume, și zise:,,Una sînt părintelui
mieu; și de voiu face aceasta, ocară lui iaste și
bătrîneațele lui le voiu pogorî cu dureare la
12 iadu“. Și să rugă spre fereastră și zise:
,,Benecuvîntat ești, Domnul Dumnezăul
mieu, și binecuvîntat numele mărirei Tale
cel sfînt și cinstit în veaci! Blagoslovească-Te
13 toate faptele Tale în veac! Și acum, Doam-
ne, ochii miei și fața mea către Tine am dat;
zis-am să mă slobozi pre mine de la pămînt,
14 și ca să nu mai auzu eu ocară! Tu cunoști,
Doamne, că curată sînt de tot păcatul de
bărbatu și n-am pîngărit numele mieu,
nici numele tătîne-mieu,în pămîntul robirii
15 meale. Sîngură născută sînt tătîne-mieu,
și nu iaste la el copil carele va moșteni pre
el, nici frate de aproape, nici fiind la el fiiu
pentru ca să mă păzescu pre mine lui muiare.
16 Iată, îm periră mie 7; pentru ce mi-e a trăi?
Și de nu să pare Ție a omorî pre mine, po-
runceaște a căuta spre mine și a mă milui,
17 și să nu mai auzu eu încă ocară!“ Și să
auzi rugăciunea amîndorora înaintea mărirei
marelui Dumnezău; și s-au trimis Rafail să-i
vindece pre amîndoi, lui Tovie să-i curățeaze
albeațele, și pre Sarra a lui Raguil să o dea
Toviei, fiiului lui Tovit, muiare, și să leage
pre Asmodeu, dracul cel viclean, pentru căci
lui Tovie să prindea să moștenească pre ea.
18 Întru aceeaș vreame, întorcîndu-se Tovit,
întră în casa lui, și Sarra a lui Raguil pogorî
den cerdacul ei.

CAP IV

1 In ziua aceaea adusu-ș-au aminte
Tovit pentru argintul carele au pus
2 la Gavail, la Raghis a Midiei. Și
zise întru sineș:,,Eu am cerșut
moarte; pentru ce nu chem pre To-
via, fiiul mieu, ca să-i arăt lui mai nainte de
3 ce voiu muri eu?“ Și chemîndu-l pre el,
zise:,,Copile, de voiu muri, îngroapă-mă, și
să cauți pre maică-ta; cinsteaște pre ea toate
zilele vieții, și fă ce place ei, și să nu o mîh-
4 nești pre ea! Adu-ți aminte,copile,că mul-
tă nevoie au văzut cu tine în pîntece.Cînd va
muri, îngroapă pre ea lîngă mine într-o groa-
pă. Toate zilele, copile, pre Domul Dum- 5
nezeul nostru pomeneaște și să nu voiești a
greși și a călca poruncile Lui. Și direptate
fă, toate zilele vieții tale, și să nu mergi la
căile strîmbătății. Pentru căci, făcînd 6
tu adevărul, bune căi vor fi întru faptele
tale, și la toți ceia ce fac direptate. Den- 7
tru ceale ce ai, fă milostenie, și să nu zavistu-
iască ochiul tău cînd vei face tu milostenie.
Să nu se întoarcă fața ta de către tot săra- 8
cul, și de la tine nu să va întuma fața lui
Dumnezeu. După cum e la tine aveare, 9
după mulțime, fă dentru ea milostenie.
De iaste puțin la tine, după acel puțin nu 10
te teame a face milostenie. Pentru că 11
punere bună agonisești ție la zilele nevoii,
căci că milostenia den moarte mîntuiaște
și nu lasă a întra la întunearec. Pentru că 12
dar bun iaste milostenia, la toți ceia ce fac
pre ea, înaintea Celui Nalt. Fereaște-te 13
pe tine, copile, de toată curvia! Și muiare
întîiu ia den sămînța părinților tăi; și să nu
iai muiare striină, care nu iaste den fealiul
părintelui tău, Pentru că fii den proroci 14
sîntem; Noe, Avraam, Isaac, Iacov—părinții
noștri den veac. Adu-ț aminte, copile, că 15
aceștea toți au luat muieri dentru frații lor,
și s-au blagoslovit întru fiii lor, și sămînța
lor va moșteni pămîntul. Și acuma, co- 16
pile, iubeaște pre frații tăi, și nu te semeți
întru inema ta, de către frații tăi; și, den
fiii și featele nărodului tău, ia ție dentru ei
fămeaie. Pentru că întru mîndrie iaste 17
pierzare și neașăzare multă și,întru sălbătă-
cire, scădeare și lipsă mare. Pentru că ne- 18
cuviința mumă iaste foameții, plata a tot
omul carele va lucra ție, să nu mîie lîngă tine,
ce dă pre ea îndată; și,de vei sluji lui Dumne-
zeu, răsplăti-ț-va ție. Ia aminte, copile, întru 19
toate faptele tale, și fii învățat întru toată pe-
treacerea ta! Și ceaea ce urăști,nimănui să nu
faci. Vin spre beție să nu beai, și să nu 20
meargă cu tine beția în calea ta. Den pîi- 21
nea ta dă celui flămînd și den hainele tale
celor goli. Tot carele va prisosi ție, fă mi- 22
lostenie, și să nu zavistuiască ochiul tău cînd
vei face tu milostenie. Toarnă pîinele ta- 23
le peste mormîntul direpților, și nu da celor
păcătoș! Sfat de la tot înțeleptul ceare, 24
și să nu hulești preste tot sfatul de folos.
Și în toată vreamea binecuvintează pre 25
Domnul Dumnezeul tău, și de la El ceare
pentru ca căile tale direapte să să facă, și
toate cărările tale, și sfaturile tale să vor
spori, Pentru căci toate limbile n-au 26
sfat, ce acesta Domnul dă toate bunătă-
țile, și pre carele va, smereaște, după
cum va. Și acum, copile, ține minte, 27

poruncile meale și să nu să stingă den inema
28 ta. Și acum arăt ție cei 10 talanți ai ar-
gintului, carii am pus la Gavail al Gavriei, la
29 Raghis a Midiei. Și nu te teame, copile,
30 căci am sărăcit! Sînt ție multe, de te vei
teame tu de Dumnezeu și te vei depărta de
cătră tot păcatul și vei face ce e plăcut
înaintea Lui".

CAP V

1 Și răspunzînd Tovia, zise: „Părinte,
face-voiu toate cîte ai poruncit mie!
2 Ce cum voiu putea a luarea argintul,
3 și nu știu pre el?" Și-i deade
lui scrisoarea și zise lui: „Caută-ți
ție om carele va mearge cu tine, și voiu da
lui simbrie pînă sînt viu, și mergînd, ia
4 argintul!" Și mearse să caute om și află
pre Rafail, carele era înger. Și nu știia, și
zise lui: „De poț a mearge cu mine la Raghis
a Midiei și de ești știutoriu locurilor?"
5 Și zise lui îngerul: „Mearge-voiu cu tine și,
6 la Gavail, fratele nostru Ammas". Și zise
lui Tovia: „Îngăduiaște-mă, și voiu grăi tă-
tîne-mieu". Și zise lui: „Pasă, și să nu zăbo-
7 vești". Și întrînd, zise tătîne-său: „Iată,
am aflat carele va mearge cu mine!" Și el
zise: „Strigă-l pre el cătră mine, pentru ca
să-l conosc de ce fealiu iaste și de iaste cre-
8 dincios a mearge cu tine". Și-l chemă
pre el, și întră și să sărutară unul pre alalt.
9 Și zise lui Tovit: „Frate, den care fealiu și
10 den care neam ești tu? Arată-m mie". Și
zise lui: „Fealiu și neam tu întrebi, au năi-
11 mit carele va mearge cu fiiu-tău?" Și zise
lui Tovit: „Voiu, frate, să știu neamul tău
12 și numele". Și el zise: „Eu—den neamul
Azariei, și Ananiei cel mare, și fraților tăi".
13 Și zise Tovit: „Sănătos să vii, frate, și să
nu te scîrbești pre mine căci am cercat fea-
14 liul tău și neamul tău a-l conoaște. Și tu
te afli, fratele mieu, den cel bun și fericit
neam, pentru că conoșteam pre Anania și
15 pre Ionathan, fiii lui Sameu celui mare, Că
mergeam împreună la Ierusalim a ne închina,
ducînd ceale dentîiu născute și zeciuialele
roadelor, și nu s-au rătăcit cu rătăcirea fra-
16 ților noștri. Den rădăcină mare ești, frate;
ce zi, ce sîmbrie voiu fi să-ți dau? Drahmă
pre zi și ce-ț va trebui, ca și fiiului mieu?
17 Și încă voiu adaoge ție preste simbrie, de vă
18 veți întoarce sănătoși". Și binevoiră așa, și
zise cătră Tovia: „Fii gata de cale și să vă
19 bine-călătoriți". Și găti fiiul lui ceale de
20 cale. Și zise lui tatăl lui: „Pasă cu omul
acesta, iară Cel ce în ceriu lăcuiaște Dumnu-
zău să bine-călătorească calea voastră și înge-
rul lui Dumnezău meargă împreună cu voi!"
21 Și ieșiră amîndoi să meargă, și cînele
22 copilașului cu ei. Și plînse Anna, maica
lui, și zise cătră Tovit; „Ce ai mînat copi-
lul nostru? Au nu toiagul mînii noastre 23
iaste, cînd iase înaintea noastră? Argint 24
la argint să nu ajungă, ce urîciune copilului
nostru să să facă. Pentru că, deaca s-au 25
dat noao a trăi de la Domnul, aceasta destul
noao iaste". Și zise ei Tovit: „Nu avea 26
cuvînt, soro! Sănătos va veni, și ochii tăi
vor vedea pre el, pentru că înger bun mearge
împreună cu el, și să va bine-călători calea
lui, și să va întoarce sănătos".

CAP VI

Și au încetat plîngînd. Și, ceia mer- 1
gînd pre cale, veni sara la rîul Tigris
și mînea acolo. Și copilașul s-au 2
pogorît să să speale, și sări peaște
den rîu și vru să înghiță pre copi-
laș. Iară îngerul zise lui: „Apucă-te de 3
peaște!" Și ținea copilașul peaștele și-l tra-
se pre el la pămînt. Și zise lui îngerul: 4
„Taie peaștele și, luînd inima și ficații și hia-
rea, pune-le bine!" Și făcu copilul precum
îi zise lui îngerul, iară pre peaște, frigîndu-l,
l-au mîncat. Și mergea amîndoi pînă s-au 5
apropiat la Ecvatana. Și zise copilașul 6
îngerului: „Azario frate, ce iaste inima și
ficații și hiarea peaștelui?" Și zise lui: 7
„Inima și ficații, de va bîntui pre cineva
drac sau duh viclean, aceastea trebuie a le
afuma înaintea omului sau a fămeii și nu să
va mai bîntui. Iară hiarea, a unge pre om 8
carele are albeață în ochi, și să va vindeca".
Și deaca să apropiară de Raghi, zise îngerul 9
copilașului: „Frate, astăzi vom mînea la
Raguil; și acesta rudă-ți iaste, și iaste la el
fată sîngură născută, pre nume Sarra.
Grăi-voiu pentru ea, ca să să dea ție pre ea 10
fămeaie, pentru că ție să cuvine moștenirea
ei, și tu sîngur ești den ruda ei, și fetișoara
frumoasă și înțeleaptă iaste. Și acum, 11
ascultă-mă, și voiu grăi tatălui ei; și cînd ne
vom întoarce de la Ragon, vom face nunta.
Pentru că știu că Raguil nu va da pre ea la 12
alt bărbat, după leagea lui Moisi, sau va fi
datoriu moarte, pentru că moștenirea ție
să cuvine să iai, decît tot omul". Atuncea 13
zise copilașul îngerului: „Azario frate, auzit-
am eu fetișoara să o fie dat la 7 bărbați, și
toți într-o cămară să fie perit. Și acum, eu
sîngur sînt tătîne-mieu, și mă tem ca nu,
întrînd, voiu muri ca și cei mai den nainte,
căci drac iubeaște pre ea, care nu face
strîmbătate nimănui, fără numai celor ce să
apropie lîngă ea. Și acum, eu mă tem să 14
nu moriu, și voiu pogorî viața tătîne-mieu și a
maicii meale, cu dureare asupra mea, în groa-
pa lor; și alt fiiu nu iaste la ei, carele va îngro-
pa pre ei". Și-i zise lui îngerul: „Nu-ț aduci 15
aminte de cuvintele carele au poruncit ție
tată-tău, ca să iai muiare den neamul tău?

16 Și acum ascultă-mă, frate, pentru căci ție
va fi muiare. Și de drac niciun cuvînt nu
avea, căci în noaptea aceasta da-se-va ție ea
17 fămeaie. Și, de vei întra în cămară, vei
lua spuză de tămîieturi, și vei pune den ini-
ma peaștelui și den ficați, și vei afuma; și va
mirosi dracul, și va fugi și nu se va mai în-
18 toarce în veacul veacului. Și, cînd vei
mearge lîngă ea, sculați-vă amîndoi și stri-
gați cătră Cel milostiv Dumnezău, și va
19 mîntui pre voi și va milui. Nu te teame,
căci tu ești gătit ei den veac, și tu pre ea vei
mîntui, și va mearge cu tine, și gîndesc că
20 ție vor fi dentru ea copii". Și deaca au
auzit Tovia aceastea, au îndrăgit pre ea și
sufletul lui s-au lipit foarte cu ea.

CAP VII

1 Și venirā la Ecvatana și sosiră la ca-
sa lui Ragoil; și Sarra timpină pre
ei și să închină lor, și ei, ei; și-i băgă
2 pre ei în casă. Și zise Ragoil Ednii,
muierii lui: „Cîtuș samănă tinere-
3 lul cu Tovit, nepotu-mieu?" Și întrebă
pre ei Raguil: „De unde sînteț, fraților?"
4 Și zise lui: „Den fiii lui Nethalim, celor ro-
5 biț la Ninevi". Și zise lor: „Știț pre Tovit,
fratele nostru?" Și ei ziseră: „Știmu-l".
6 Și zise lor: „Sănătos e?" Și ei ziseră: „Tră-
iaște și e sănătos". Și zise Tovia: „Tată îm
7 iaste". Și sări Raguil și-l sărută pre el și
plînse. Și binecuvîntă pre el și zise lui:
8 „Fiiul acelui bun și fericit om". Și auzind
că Tovit au pierdut ochii lui, să mîhni și
plînse; și Edna, muiarea lui, și Sarra, fata lui,
9 au plîns. Și priimiră pre ei cu osîrdie, și
junghiară berbeace den oi, și pusără înainte
10 mîncări multe. Și zise Tovia lui Rafail:
„Azario frate, grăiaște pentru ceale ce zi-
ceai pre cale, și să să săvîrșască lucrul".
11 Și arătă cuvîntul lui Ragoil. Și zise
Raguil cătră Tovia: „Mănîncă și bea și fii
veasel, pentru că ție ți să cuvine copilul
12 mieu a lua! Însă voiu arăta ție adevărul:
Dat-am copilul mieu la 7 bărbați și, cînd
mergea ei cătră ea, muriia noaptea. Ce, avîn-
13 du-ți mintea, fii veasel". Și zise Tovia:
„Nu voiu gusta nemică aicea, pînă veț pune
14 și veț sta cătră mine!" Și zise Raguil:
„Ia-o pre ea de acum, după judecată. Și tu
frate ești ei, și ea ție! Iară Cel milostiv
Dumnezău să bine-călătorească voao ceale
15 mai frumoase!" Și chemă pre Sarra,
fata lui, și veni cătră tatăl ei; și, luîndu-o
de mîna ei, o deade pre ea Toviei muiare și
zise: „Iată, după leagea lui Moisi, ia pre ea și
o du cătră tatăl tău!" Și binecuvîntă pre ei.
16 Și chemă pre Edna, muiarea lui, și, luînd
carte, au scris scrisoare și au pecetluit; și au
17 început a mînca. Și chemă Raguil pre
Edna, muiarea lui, și zise ei: „Soro, găteaște
ceaealaltă cămară Și o bagă pre ea!" Și 18
făcu cum au zis, și au băgat pre ea acolo; și
au plînsu, și au priimit lacrămile featei ei
Și zise ei: „Îndrăzneaște, cocoană! Domnul 19
ceriului și al pămîntului va da ție bucurie
pentru mîhnirea ta aceasta. Îndrăzneaște,
fiică!"

CAP VIII

i cînd săvîrșiră a cina, băgară pre 1
Tovia cătră ea. Și el, mergînd, 2
îș aduse aminte de cuvintele lui
Rafail și luo spuza tămîieturilor
și au pus inima peaștelui deasupra,
și ficații, și au afumat. Și cînd mirosi dracul
mirosirea, fugi la ceale de sus ale Eghipetu-
lui, și-l legă pre el îngerul. Și deaca să 3
închisără amîndoi, să sculă Tovia de la pat
și zise: „Scoală-te, soro, și să ne rugăm
pentru să ne miluiască pre noi Domnul!"
Și începu Tovia a zice: „Bine ești cuvîntat, 4
Dumnezăul părinților noștri, și binecuvîn-
tat numele Tău cel sfînt și mărit în veaci!
Binecuvîntează-Te ceriurile și toate zidirile
Tale! Tu ai făcut pre Adam și ai dat lui 5
ajutoriu pre Evva, muiarea lui, întărire;
dentru aceștea s-au făcut a oamenilor să-
mînță. Tu ai zis: 'Nu iaste bine omul 6
sînguru; să facem lui ajutoriu aseamene lui'.
Și acum, Doamne, nu pentru curvie eu iau 7
pre soru-mea aceasta, ce cu adevărat. Porun-
ceaște a mă milui pre mine, și cu ea împre-
ună vom îmbătrîni". Și zise cu el: „Amin!" 8
Și dormiră amîndoi noaptea. Și, sculîndu- 9
să, Raguil mearse și săpă groapă, zicînd:
„Cîndai și acesta să nu moară". Și veni 10
Raguil la casa lui și zise Ednii, muierii lui:
„Trimite pre una den slujnice, și să vază de
trăiaște; iară de nu, să-l îngrop pre el, și ni-
meni să nu știe". Și întră slujnica deșchizînd
ușa, și află pre amîndoi dormind. Și, ie- 11
șind, spuse lor că trăiaște. Și binecuvîntă
Raguil pre Dumnezău, zicînd: „Binecuvîntat
ești, Dumnezău, întru toată bună-cuvîntarea
curată și sfîntă! Și binecuvinteaze pre Tine
sfinții Tăi, și toate zidirile Tale, și toți înge-
rii Tăi; și cei aleș ai Tăi blagoslovească pre
Tine întru toți veacii! Binecuvîntat ești, 12
căci ai veselit pre mine și nu s-au făcut mie
precum gîndiiam, ce după multa milă ai fă-
cut cu noi! Binecuvîntat ești, că ai miluit
pre doi sînguri născuți. Fă lor, Doamne, 13
milă, săvîrșaște viața lor cu sănătate, cu
veselie și milă!" Și porunci slugilor să 14
astupe groapa. Și făcu lor nuntă de 14 zile.
Și zise lui Raguil, mai nainte de a să săvîrși 15
zilele nuntei, cu giurămînt, ca să nu iasă
el pînă ce să vor plini ceale 14 zile ale
nuntei. Și atuncea, luînd jumătate 16
dentru avearea lui, să meargă cu sănătate

cătră părintele-ș:„Și cealealalte, cînd voiu
muri eu și muiarea mea“.

CAP IX

1 Și chemă Tovia pre Rafail și zise lui:
„Azario frate, ia cu tine slugă și 2
cămile și pasă la Raghis a Midiei,
cătră Gavail, și adu mie argintul—
și pre el adu-l la nuntă—, pentru
2 căci s-au jurat Raguil ca să nu ies eu. Și
tată-mieu numără zilele și, de voiu zăbovi
3 mult, va dori foarte“. Și mearse Rafail
și mase la Gavail, și deade lui scrisoarea; și,
deaca aduse pungile, cu pecețile, și le-au
4 dat lui. Și mînecară împreună și veniră la
nuntă. Și binecuvîntă Tovia pre muiarea lui.

CAP X

1 Și Tovit, tatul lui, socotiia în toate
2 zile; Și, deaca să plinină zilele
călătoriei, și nu veniia, zise Tovit:
„Cîndai să nu să fie rușinat? Cîn-
dai să nu fie murit Gavail și nimeni
nu-i dă lui argintul?“ Și să mîhni foarte.
3 Și zise lui muiarea:„Perit-au copilul, și căci
au zăbovit!“ Și au început a plînge pre el și
zise:„Nu mi-e grijă mie, fiiule, căci te-am lă-
4 sat, lumina ochilor miei?“ Și Tovit zise ei:
„Taci, nu avea cuvînt, sănătos e“. Și zise lui:
„Taci, nu mă înșăla! Perit-au copilul mieu!“
5 Și mergea în toate zilele afară la drum pre
carea au fost mers. Și ziua pîine nu mînca,
și nopțile toate nu părăsiia plîngînd pre
Tovia, fiiul ei, pînă s-au săvîrșit ceale 14
zile ale nunții, pre carele au jurat Raguil
6 să facă el acolo. Și zise Tovia lui Raguil:
„Trimite-mă, căci tată-mieu și maica mea
nu mai nădejduiesc ca să mă vază pre mine“.
7 Și zise lui socrul lui:„Rămîi lîngă mine, și
eu voiu trimite cătră tată-tău și voiu arăta
8 lui ceale pentru tine“. Și Tovia zise:„Ba,
9 ci mă trimite cătră tatăl mieu!“ Și, scu-
lîndu-se Raguil, deade lui pre Sarra, muiarea
lui, și jumătate dentru unealte, trupuri, și
dobitoace, și argint, și, binecuvîntîndu pre
ei, i-au trimis zicînd:„Bine să călătorească
pre voi, fiilor, Dumnezeul ceriului mai nainte
10 de a muri eu!“ Și zise featei lui:„Cinsteaș-
te pre socrii tăi, ei acum părinții tăi sînt!
Să auzu de tine auz bun!“ Și sărută pre ei.
11 Și Edna zise cătră Tovia:„Frate iubite, să
te așaze Domnul ceriului, și să dea mie să-ț
văz copii den Sarra, fata mea, pentru ca să
mă veselescu înaintea Domnului. Și iată,puiu
ție pre fiica mea dăruită; și să nu o mîhnești
12 pre ea“. După aceasta, mergea și Tovia,
binecuvîntînd pre Dumnezeu, căci bine au
călătorit calea lui; și preabinecuvînta pre
13 Raguil și pre Edna, muiarea lui. Și mearse
pînă unde s-au apropiat ei de Ninevie.

CAP XI

Și zise Rafail cătră Tovia:„Știi, 1
frate,cum ai lăsat pre tată-tău.
Să alergăm înaintea muierii tale și 2
să gătim casa. Ia dară în mînă
fiarea peaștelui“. Și mearseră, 3
și veni împreună cîinele după dînșii. Și Anna
șădea luînd aminte de copilul ei la drum.
Și-l zări pre el viind și zise tătîne-său:„Tată, 4
fiiul tău vine, și omul cela ce au mers împre-
ună cu el“. Și Rafail zise:„Știu eu,Tovio, 5
că va deșchide ochii tată-tău;tu dară unge
fiarea la ochii lui și, mușcîndu-se, îi va
freca; și va lăpăda albeațele, și te va vedea
pre tine“. Și, alergînd, Anna au căzut 6
preste grumazul fiiului ei și zise lui:„Văzutu-
te-am, fiiule, de acum voiu muri!“ Și plînsă-
ră amîndoi. Și Tovit ieșiia spre ușă, și 7
să împedica. Iară fiiul lui alergă la el, și să
apucă de tată-său, și frecă fiarea pre ochii
tătîne-său, zicînd:„Aibi nădeajde, tată“.
Și deaca-l usturară, frecă ochii lui; și să 8
raseră de la găocile ochilor lui albeațele și,
văzînd pre fiiul lui, au căzut preste grumazul
lui și plînse. Și zise:„Binecuvîntat ești, 9
Dumnezeu, și binecuvîntat numele Tău în
veaci, și binecuvîntați toți sfinții Tăi îngeri,
căci m-ai bătut și m-ai miluit. Iată, văz pre
Tovia, fiiul mieu!“ Și întră fiiul lui bucu- 10
rîndu-se, și vesti tătîne-său măririle carele
s-au făcut în Midia. Și ieși Tovit întru 11
întimpinarea nororii lui, bucurîndu-se și
binecuvîntînd pe Dumnezeu, cătră poarta
Neneviei. Și să mira ceia ce-l vedea pre el
mergînd, căci au văzut. Și Tovit să mărturi-
siia înaintea lor că l-au miluit pre el Dumne-
zeu. Și deaca să apropie Tovit la Sarra, 12
nora lui, o preablagoslovi pre ea zicînd:„Să
vii sănătoasă, fiică! Binecuvîntat Dumnezeu,
Carele te-au adus cătră noi, și tată-tău și
maică-ta!“ Și să făcu bucurie la toți cei 13
den Ninevi frații lui. Și au mers Ahiahar 14
și Nasvas, vărul lui, și s-au purtat nunta
Toviei cu veselie 7 zile.

CAP XII

Și chemă Tovit pre Tovia, fiiul lui, 1
și zise lui:„Caută, fiiule, simbria
omului celui ce au venit cu tine!
Și a-i adaoge lui trebuiaște“. Și 2
zise lui:„Tată, nu mi să strică dînd
lui jumătate dentru carele am adus, căci pre
mine m-au adus ție sănătos, și pre muiarea
mea au lecuit, și argintul mieu au adus, și
pre tine așijderea te-au vindecat“. Și zise 3
bătrînul:„Cu direptul să cade lui!“ Și che-
mă pre înger și zise lui:„Ia jumătate den
toate care ați adus, și pasă sănătos!“ A- 4

tuncea, chemînd pre amîndoi, într-ascuns
le zise lor: „Binecuvîntaţi pre Dumnezău şi
Lui vă mărturisiţi, şi mărire daţi Lui, şi vă
mărturisiţi înaintea a tuturor celor vii, pen-
5 tru carele au făcut cu voi! Bine e a bine-
cuvînta pre Dumnezău şi a înălţa numele
Lui, cuvintele faptelor lui Dumnezău cu
cinste arătînd! Şi nu vă leneviţi a vă mărturi-
6 si Lui. Taina împăratului bine e a o ascun-
de, iară faptele lui Dumnezău a le descoperi
7 cu mărire. Bine faceţi, şi rău nu va afla
8 pre voi. Bună e ruga cu post şi cu milos-
tenie şi cu direptate; bunu e cel puţin cu
9 direptate, decît mult cu strîmbătate. Mai
bine e a face milostenie, decît a strînge aur,
pentru că milostenia den moarte mîntuiaşte,
10 şi aceasta va curăţi tot păcatul. Ceia ce
fac milostenie şi direptăţi, împlea-să-vor de
viaţă. Iară ceia ce greşăsc, vrăjmaşi îş sînt
11 vieţii lor. Nu voiu ascunde de către voi
12 tot cuvîntul. Ziş dară că taina împăratu-
lui a o ascunde bine e, iară faptele lui Dum-
13 nezău a le descoperi cu mărire. Şi acum,
cînd te-ai rugat, şi noru-ta, Sara, eu am adus
pomenirea rugii voastre înaintea Celui Sfînt;
şi cînd îngropai pre morţi, aşijderea eram
14 de faţă cu tine. Şi cînd nu te-ai lenevit
a te scula şi a lăsa prînzul tău, ca să mergi
să astruci pre cel mort, n-ai uitat pre mine
făcînd bine, ce împreună cu tine eram.
15 Şi acum au trimis pre mine Dumnezău să
16 te vindec pre tine şi pre noru-ta, Sara. Eu
sînt Rafail, unul dentru cei 7 îngeri sfinţi,
carii aduc rugile sfinţilor şi ies înaintea mă-
17 rirei Celui Sfînt". Şi s-au turburat amîn-
doi şi au căzut pre feaţele lor, căci s-au te-
18 mut. Şi zise lor: „Nu vă teameţi, căci
pace voao va fi! Iară pre Dumnăzău bla-
gosloviţi, căci nu cu al mieu dar, ce cu voia
Dumnezăului nostru am venit; pentru aceaea
19 binecuvîntaţi pre El în veaci! În toate
zilele mă iviiam la voi, şi n-am mîncat, nici
am băut, ce vedeare voi vedeaţi. Şi acum,
mărturisiţi-vă lui Dumnezău, căci mă sui
către Cela ce m-au trimis; şi scrieţi toate
20 cîte s-au săvîrşit pre carte". Şi să sculară,
şi nu-l mai văzură încă pre el. Şi mărturisiia
faptele ceale mari şi minunate ale lui Dum-
nezău, şi cum s-au ivit lor îngerul Domnului.

CAP XIII

1 Şi Tovit au scris rugăciune spre bucu-
2 rie, şi zise: „Binecuvîntat Dum-
năzău cel viu în veaci, şi împărăţia
Lui, căci El bate şi miluiaşte, pogoa-
ră la iad, şi suie, şi nu iaste cel ce
3 să-l scape mîna Lui! Mărturisiţi-vă Lui,
fiii lui Israil, înaintea limbilor, căci El ne-
au răsipit pre noi întru ei. Acolo arătaţi
mărirea Lui, şi înălţaţi pre El înaintea a
tot viul, Precum Acesta e Domnul nostru 4
şi Dumnezău, Acesta e Părintele nostru întru
toţi veacii. Şi va bate pre noi întru strîmbă-
tăţile noastre, şi iarăş ne va milui şi ne va
aduna pre noi dentru toate limbile unde v-aţi
răsipit întru eale. De vă veţi întoarce că- 5
tră El cu toată inima voastră şi cu tot sufle-
tul vostru, să faceţi înaintea Lui adevăr,
atuncea Să va întoarce către voi şi nu va
ascunde faţa Lui de către voi. Şi veţi vedea
ceale ce va face cu voi. Şi vă mărturisiţi Lui
cu toată gura voastră. Şi binecuvîntaţi 6
pre Domnul direptăţii şi înălţaţi pre Împă-
ratul veacilor. Eu în pămîntul robirii 7
meale mărturisescu-mă Lui şi arăt putearea
şi mărimea Lui la limba păcătoşilor. În- 8
toarceţi-vă, păcătoşilor, şi faceţ direptate
înaintea Lui! Cine ştie, dară de va vrea pre
voi şi va face milostenie voao? Pre Dum- 9
nezăul mieu înalţu, şi sufletul mieu pre
Împăratul ceriului! Şi se va bucura mărirea
Lui, zică toţi, şi să să mărturisească Lui cu
direptate. Ierusalim, cetate sfîntă, bate-va 10
preste faptele fiilor tăi, şi iarăş va milui pre
fiii direptăţilor. Mărturiseaşte-te Domnu- 11
lui bine, şi binecuvintează pre Împăratul
veacilor, ca iarăş cortul Lui să să zidească
întru tine cu bucurie, şi va bucura întru tine
pre robii de acolo, şi ca să îndrăgească întru
tine pre cei dosădiţi la toate neamurile
veacului. Limbi multe de departe vor veni 12
către numele Domnului Dumnezău, daruri
în mîini avînd, daruri Împăratului ceriului.
Neamurile neamurilor vor lăuda pre Tine şi
vor da bucurie. Blestemaţi toţi ceia ce 13
urăsc pre Tine! Binecuvîntaţi vor fi toţi ceia
ce Te îndrăgesc pre Tine în veac! Bucură- 14
Te şi Te veseleaşte pre fiii direptăţilor, căci
să vor aduna şi vor binecuvînta pre Domnul
direptăţilor. O, fericiţ ceia ce îndrăgesc 15
pre Tine, bucura-să-vor pre pacea Ta! Şi
fericiţ cîţi s-au mîhnit preste toate bătăile
Tale, cîţ pre Tine să vor bucura, văzînd toată
mărirea Ta, şi să vor veseli în veac! Sufle- 16
tul mieu binecuvintează pre Dumnezău, pre
Împăratul cel mare, căci să va zidi Ierusali-
mul cu zamfir şi zmaragd, şi piatră cinstită!
Zidurile tale, şi turnurile, şi băştile, — cu aur
curat! Şi uliţile Ierusalimului — cu viril, şi an-
thrac, şi cu piatră de la Sufir, mărunt să vor
aştearne. Şi vor zice toate uliţele lui: 17
'Alliluia', şi vor lăuda zicînd: 'Binecuvîntat
Dumnezău, Carele au înălţat, toţi veacii!'"

CAP XIV

Şi încetă, mărturisindu-se, Tovit. Şi e- 1
ra de 58 de ani cînd au pierdut vede-
rile, şi după 8 ani au văzut. Şi fă- 2
cea milostenie, şi adaose a să teame
de Domnul Dumnezău şi a să măr-

3 turisi Lui. Şi foarte îmbătrîni, şi chemă
4 pre fiiul lui şi pre cei 6 fii ai fiiului lui. Şi
zise lui: „Fiiule, ia pre fiii tăi; iată, am îm-
bătrînit şi spre alergare de către viaţă sînt;
pasă la Midia, fiiule, căci m-am adeverit cîte
au grăit Iona prorocul pentru Ninevi, că-i
va veni surpare, iară la Midia mai mult va
5 fi pace, pînă la o vreame, Şi cum că fraţii
noştri pre pămînt să vor răsipi de la pămîn-
tul cel bun, şi Ierusalimul va fi pustiiu, şi
Casa lui Dumnezău întru el va arde de tot
6 şi pustie va fi pînă la o vreame. Şi iarăş
va milui pre ei Dumnezău şi-i va întoarce
pre ei la pămînt; şi vor zidi Casa, nu ca cea
dentîiu, pînă să vor plini vremile veacului.
7 Şi după aceasta se vor înturna den robii şi
vor zidi Ierusalimul cu cinste, şi Casa lui
Dumnezău întru el să va zidi, la toate rudele
veacului, cu zidire slăvită, în ce chip au
8 grăit pentru el prorocii. Şi toate limbile
să vor întoarce cu adevărat a să teame de
Domnul Dumnezău, şi vor astupa idolii lor,
şi vor binecuvînta toate limbile pre Domnul.
9 Şi nărodul Lui să va mărturisi lui Dumne-
zău, şi va înălţa Domnul pre nărodul Lui.
10 Şi să vor bucura toţi ceia ce iubescu pre
Domnul Dumnezău, cu adevăr şi cu direp-
11 tate, făcînd milă fraţilor noştri. Şi acum,
fiiule, du-te de la Ninevi, căci cu adevărat
vor fi ceale ce au grăit prorocul Iona. Şi tu
păzeaşte leagea şi poruncile; şi te fă iubito-
riu de milă şi dirept, pentru ca să-ţ fie bine
ţie. Şi îngroapă-mă bine, şi pre maică-ta cu
12 mine, şi să nu mai mîneţi la Ninevi. Fiiule,
caută ce au făcut Amman lui Ahiahar, celui
ce l-au hrănit pre el; că den lumină l-au adus
pre el la întunearec, şi cîte au răsplătit lui.
Şi Ahiahar s-au mîntuit, iară aceluia răsplă-
tirea s-au dat, şi el s-au pogorît la întunearec.
13 Manasi au făcut milostenie şi s-au mîntuit
den laţul morţii carele au întins lui, iară
14 Amman au căzut în laţu şi au perit. Şi
acum, fiiule, vezi ce face milostenia, şi cum
15 direptatea mîntuiaşte". Şi aceastea el
zicînd, să sfîrşi sufletul lui pre pat. Şi era
16 de 158 de ani. Şi l-au îngropat pre el cu
mărire; şi, cînd au murit Anna, maica lui,
17 au îngropat pre ea cu tatăl lui. Să duse
dară Tovia cu muiarea lui şi cu fiii lui la
Ecvatana, către Raguil, socru-său, şi îmbă-
18 trîni cu cinste. Şi îngropă pre socrul lui
cu mărire, şi au moştenit avearea lor, şi a
lui Tovit, tătîne-său, şi au murit de ani 127,
19 la Ecvatana a Midiei. Şi au auzit, mai
nainte decît a muri el, pierzarea Ninevieí,
pre carea au robit Navohodonosor
şi Asuir, şi să bucură, pînă a
nu muri, pentru Ninevii.

IUDITH

CAP I

In anul al 12 al împărăţiei lui Navo- 1
hodonosor, carele au împărăţit la
Ninevi, cetatea cea mare, în zilele
lui Arfaxad, carele au împărăţit
pre midii, la Ecvatana, Şi au zidit 2
Ecvatana împrejur, ziduri den pietri cioplite,
de late de 3 coţi, şi de lungi de 6 coţi, şi au
făcut înălţimea zidului de 70 de coţi, şi
lărgimea lui de 50 de coţi, Şi turnurile 3
lui au pus preste porţile ei, 100 de coţi, şi
lăţimea ei au întemeiat spre 60 de coţi,
Şi au făcut porţile ei, porţi rădicîndu-se 4
spre nălţime de 70 de coţi, şi lărgimea lor
de 40 de coţi, spre ieşirile puterilor celor
tari ai lui şi spre rînduialele pedestrimei lui.
Şi au făcut războiu în zilele aceale împăratul 5
Navohodonosor către împăratul Arfaxad,
în cîmpul cel mare, acesta iaste cîmpul în ho-
tarăle Ragavului. Şi întîmpinară către 6
el toţi ceia ce lăcuiesc muntele, şi toţi ceia
ce lăcuia Efratul, şi Tigris, şi Idaspin, şi
în cîmpul Ariohului, împăratul elimeilor; şi
să adunară limbi multe foarte la rînduiala
fiilor lui Helod. Şi au trimis Navohodo- 7
nosor, împăratul asirianilor, asupra tuturor
celor ce lăcuiescu Persida, şi către toţi ceia
ce lăcuiesc către apusuri, şi ceia ce lăcuiesc
Chilichia, şi Damascul, şi Livanul, şi în preaj-
ma Livanului, şi toţi ceia ce lăcuiescu despre
faţa marginei mării, Şi cei dentru limbi- 8
le Carmilului, şi Galaad, şi Galilea cea de sus,
şi cîmpul cel mare, Ezdrilomul, şi toţi cei
den Samaria, şi cetăţile ei, şi decindea de
Iordan, pînă la Ierusalim, şi Vetani, şi Hellus,
şi Cadis, şi rîul Eghipetului, Şi Tafnas, 9
şi Ramesi, şi tot pămîntul Ghesemului, pînă
a veni deasupra la Taneos, şi Memfeos, şi la
toţi ceia ce lăcuiescu Eghipetul, pînă va
veni preste hotarăle Ethiopiei. Şi toţi 10
ceia ce lăcuia pămîntul nu băgară samă de
graiul lui Navuhodonosor, împăratul asiri-
anilor, şi n-au venit împreună cu el la războ-
iu, căci nu s-au temut de el, ce era împrotiva
lor ca un om. Şi au întorsu pre vestitorii
lui deşarţi, cu necinste, de către faţa lor.
Şi să mînie Navuhodonosor preste tot 11
pămîntul acesta foarte; şi s-au jurat asupra
scaunului şi împărăţiei lui de cu adevărat
să izbîndească el toate hotarăle Chilichiei,
şi ale Damascului, şi ale Siriei, Să 12
omoară cu sabia lui şi pre toţi ceia ce lăcu-
iescu în pămîntul lui Moav, şi pre fiii lui
Ammon, şi toată jidovimea, şi pre toţ

cei din Eghipet, pînă a veni la hotarăle ce-
13 lor doao mări. Şi să rîndui cu putearea
lui cătră Arfaxad împăratul în anul al 17, şi
14 să întări întru războiul lui. Şi înfrînsă
toată putearea lui Arfaxad, şi toată călări-
mea lui, şi toate carăle lui, şi au biruit cetă-
15 ţile lui, Şi au venit pînă la Ecvatana, şi
au biruit turnurile, şi au prădat uliţile ei, şi
podoaba ei au dat spre ocara ei. Şi au prin-
su pre Arfaxad, în munţii lui Ragav, şi l-au
împunsu pre el cu fuşturile lui, şi l-au pier-
16 dut de tot pre el pînă în ziua aceaea. Şi
să întoarse împreună cu ei la Ninevi, el şi
toată amestecătura lui, mulţime de oameni
războinici foarte mulţi, şi era acolo desfă-
tîndu-să şi bine petrecînd el şi putearea
lui, în zile 120.

CAP II

1 Şi în anul al 18, în 22 a lunii dentîi,
făcutu-s-au cuvînt în casa lui Navu-
hodonosor, împăratul asirianilor,
să-ş izbîndească preste tot pămîn-
2 tul, în ce chip au grăit. Şi au
chemat toate slugile lui şi pre toţi diregăto-
rii lui, şi au pus împreună cu ei taina sfatu-
3 lui lui. Şi săvîrşi toată răutatea pămîntu-
lui den gura lui şi ei au ales să piarză tot
trupul, carii n-au urmat cuvîntului gurii lui.
4 Şi fu deaca săvîrşi sfatul lui, au chemat
Navohodonosor, împăratul asirianilor, pre
Olofern, voivodul puterii lui, al doilea fiind
după el, şi zise cătră el: „Aceastea zice
împăratul cel mare, domnul a tot pămîntul:
5 'Iată, tu vei ieşi de la faţa mea, şi vei lua
împreună cu tine bărbaţi ce nădejduiescu
în vîrtutea lor, pedestri 120000, şi mulţime
de cai cu călăreţ doaosprăzeace mii, şi vei
ieşi la timpinarea a tot pămîntul spre apus,
6 căci n-au ascultat de graiul mieu. Şi vei
vesti lor să-m gătească mie pămînt şi apă,
căci voiu ieşi cu mînia mea asupra lor şi
voiu acoperi toată faţa pămîntului cu pi-
cioarele puterii meale şi voiu da pre ei spre
7 jahul lor. Şi răniţii lor vor împlea văile
lor, şi pîraiele, şi rîul necînd cu morţii lor
să va împlea, şi voiu aduce robia lor preste
8 marginile a tot pămîntul. Şi tu, ieşind,
vei apuca mie tot hotarul lor; şi să vor da
pre ei ţie, şi vei păzi mie pre ei, în ziua
9 mustrării lor. Iară preste cei ce nu ascul-
tă, să nu să milostivească ochiul tău a-i da
pre ei spre ucidere şi în jah, întru tot pămîn-
tul tău, căci, viu eu şi tăria împărăţiei
meale, cîte am grăit voiu şi face aceastea în
10 mîna mea. Şi tu încă să nu calci vreunul
den cuvintele domnului tău, ce săvîrşind să
săvîrşeşti întru cîte am poruncit ţie şi să
11 nu îndelungeşti a face aceastea!'" Şi ieşi
Olofern de la faţa domnului, şi au chemat
pre toţi sîlnicii şi voivozii şi ispravnicii pu-
terii lui Asur. Şi au numărat aleşi oameni 12
spre rînduială, în ce chip au poruncit dom-
nul lui, la 120000, şi călăreţi arcaşi 12000,
şi rîndui în ce chip să rînduiaşte mulţimea
războiului, Şi au luat cămile şi măgari 13
spre povara lor, mulţime multă foarte, şi oi,
şi boi, şi capre, de gătirea lor, cărora nu era
număr, şi hrană la tot bărbatul întru mulţi-
me, şi aur şi argint, den casa împăratului,
mult foarte. Şi ieşi el şi toată putearea 14
lui în cale, ca să meargă înaintea împăratu-
lui Navohodonosor, şi să acoperi toată faţa
pămîntului, cătră apusuri, cu cară şi călă-
reţi şi pedestri aleşi ai lor, şi multă amestecă-
tură, ca lăcustele, au ieşit împreună cu ei,
şi ca năsipul pămîntului, pentru că nu era
număr de mulţimea lor. Şi ieşiră de la 15
Ninevi cale de 3 zile, preste faţa cîmpului
Vectileth, şi au tăbărît de la Vectileth
aproape de muntele celui de na stînga Chi-
lichiei cei de sus. Şi au luat toată putearea 16
lui, pe pedestri şi călăreţi, şi carăle lui, şi
să duse de acolo la munte. Şi au tăiat 17
pre Fud, şi pre Lud, şi au prădat pre toţi
fiii lui Rasis, şi pre fiii lui Ismail, cei de
cătră faţa pustiiului cătră amiazăzi, despre
Helon. Şi trecu Efratul şi veni în Mijlo- 18
cul-rîurilor, şi au săpat de tot toate cetăţile
nalte, ceale de la pîrîul Arvonai, pînă a veni
la mare. Şi au cuprins hotarăle Chilichiei,
şi au tăiat pre toţ ceia ce au stătut împro-
tiva lui, Şi au venit pînă la hotarăle lui 19
Iafeth, ceale despre austru şi despre faţa
Araviei, şi au încunjurat pre toţi fiii lui
Madiam, şi au ars sălaşurile lor, şi au prădat
stînele lor. Şi au pogorît la cîmpul Da- 20
mascului, pe vreamea secerii de grîu, şi au
ars toate ţarenile lor şi turmele, şi cerezile
le-au dat spre stingere. Şi cetăţile lor 21
le-au prădat, şi cîmpii lor i-au vînturat, şi
au lovit pre toţi tinerii lor în gură de sabie.

CAP III

Şi au căzut frica şi groaza lui preste 1
ceia ce lăcuiesc pre lîngă mare,
ceia ce sînt în Sidon şi în Tir, şi ceia
ce lăcuiesc în Sur şi în Ochina, şi
pre toţi ceia ce lăcuiesc în Iemnaan.
Şi ceia ce lăcuiesc în Azot şi Ascalon să te- 2
mură de el foarte, şi au trimis cătră el soli
cu cuvinte de pace, zicînd: „Iată, noi— 3
slugile lui Navohodonosor, împăratului celui
mare, aproape ne aflăm înaintea ta; fă cu noi
în ce chip iaste plăcut feaţii tale. Iată, 4
odăile noastre, şi tot locul nostru, şi tot
cîmpul grînelor, şi turmele, şi cerezile, şi
toate stînele sălaşelor noastre aproape să

află înaintea feaţii tale; fă în ce chip îţ va
5 plăcea ţie. Iată, şi cetăţile noastre şi ceia
ce lăcuiesc întru eale robii tăi sînt! Mergînd,
timpină la eale cum iaste bine înaintea ochi-
6 lor tăi!" Şi mearseră bărbaţii cătră Olo-
fernu şi vestiră lui după cuvintele aceastea.
7 Şi să pogorî spre marginea mării el şi pu-
tearea lui, şi deade în pază cetăţile ceale
8 nalte. Şi au luat dentru ei spre ajutoriu
bărbaţi aleşi, şi au priimit pre el ei şi tot
împrejurul ţării lor cu cununi, şi hore, şi
9 tîmpene. Şi au săpat de tot toate hotarăle
10 lor, şi desişurile lor au tăiat. Şi era lui
poruncă dată să piarză de tot pre toţi
dumnezeii pămîntului, ca singur lui, lui
Navohodonosor, să să închine, şi toate lim-
bile şi neamurile lor să-l cheme pre el dum-
11 nezău. Şi veni despre faţa ezrailteanilor,
aproape de jidovime, carea iaste în preajma
hierestreului celui mare al jidovimei, şi au
tăbărît în mijlocul Ghevei şi a Cetăţii
Şichithilor, şi era acolo o lună de zile, ca
să adune toată plinirea puterii lui.

CAP IV

1 Şi auziră fiii lui Israil, ceia ce lăcuia
în ţara jidovască, toate cîte au fă-
cut Olofernu limbilor, voivodul lui
Navohodonosor, împăratul asiria-
nilor, şi în ce chip au prădat toate
besearecile lor şi le-au dat pre eale spre stinge-
2 re, Şi să temură foarte de cătră faţa lui, şi
pentru Ierusalim, şi pentru besareca Dom-
nului Dumnezeului lor s-au turburat,
3 Căci atuncea era venit de la robie şi de curînd
tot norodul să adunase, den Iudea, şi vasele,
şi jîrtăvnicul, şi Casa den pîngăriciune sfin-
4 ţită era. Şi au trimis la tot hotarul Sa-
mariei, şi la sate, şi la Vethoro, şi Velmen,
şi Iereho, şi la Hova, şi Esora, şi valea Sali-
mului, şi au apucat înainte toate vîrfurile
munţilor celor nalţi, şi au zidit satele ce era
întru eale, şi au pus spre hrană de gătirea
războiului, că de curînd era cîmpurile lor
5 săcerate. Şi au scris Ioachim, preotul
cel mare, carele era în zilele acealea în Ieru-
salim, celor ce lăcuia în Vetulua şi Vetu-
mestham, care iaste den preajma ezraililor,
despre faţa cîmpului celui de aproape de
Dothaim, zicînd să apuce suişurile munţi-
lor, căci pren eale era întrarea la Iudea, şi
era pre lesne a-i opri pre ei suindu-se, doi
inşi să stea asupra tuturor oamenilor, fiind
6 strîmtă trecătoarea. Şi au făcut fiii
lui Israil în ce chip au poruncit lor Ioachim,
preotul cel mare, şi bătrînimea a tot năro-
7 dul lui Israil, carii şădea în Ierusalim. Şi
strigară tot bărbatul lui Israil cu osîrdie
mare, şi au smerit sufletele lor, cu nence-
8 tare mare, ei şi fămeile lor. Şi pruncii
lor, şi dobitoacele lor, şi tot nemearnicul,
şi năimitul, şi cel cumpărat pre argint al
lor au pus saci pre mijlocele lor, şi tot băr-
batul şi muiarea. Şi copiii, şi cei ce lăcuia 9
în Ierusalim au căzut despre faţa besearecii,
şi au încenuşat capetele lor, şi au întins sa-
cii lor despre faţa Domnului, şi jîrtăvnicul
cu sacu l-au învălit. Şi au strigat cătră 10
Domnul lui Israil, cu toţi odată, neîncetat,
ca să nu dea spre jaf pruncii lor, şi muierile
spre plenuire, şi cetăţile moştenirei lor spre
stingere, şi sfintele spre spurcăciune şi ocară,
bucurie limbilor. Şi au ascultat Dumne- 11
zău rugăciunea lor, şi văzu necazul lor, şi
era nărodul postind zile multe, în toată
Iudea şi Ierusalimul, despre faţa sfintelor
Domnului Atotţiitoriului. Şi Ioachim, 12
preotul cel mare, şi toţi ceia ce sta înaintea
Domnului preoţi, şi ceia ce slujiia Domnu-
lui, cu saci încinşi mijloacele lor, aducea
arderea-de-tot a neîncetării, şi rugile, şi
ceale de bună voie dări ale nărodului; şi era
cenuşă preste chiverile lor, şi striga cătră
Domnul, den toată putearea, spre bine să
socotească toată casa lui Israil.

CAP V

Şi să deade veaste lui Olofernu, 1
voivodului puterii lui Asur, că fiii
lui Israil s-au gătit de războiu, şi
trecătorile munţilor le-au închis,
şi au zidit tot vîrful muntelui nalt,
şi au pus la cîmpi piadeci. Şi s-au mîniat 2
cu mînie foarte, şi au chemat pre toţi boia-
rii Moavului şi pre voivozii lui Amon şi pre
toţi domnii marginii mării şi zise lor:
„Spuneţi-mi dară mie, fiii lui Hanaan, cine 3
e norodul acesta carele şade în munte? Şi
care sînt cetăţile care lăcuiescu? Şi ce e
mulţimea puterii lor? Şi întru ce e tăria
lor şi vîrtutea lor? Şi cine s-au rădicat pres-
te ei împărat au povăţuitoriu voivoziei lor?
Şi pentru ce s-au făcut nebăgători de samă
a nu veni întru întimpinarea mea, decît toţi
cei ce lăcuiescu la apus?" Şi zise cătră el 4
Ahior, povăţuitoriul tuturor fiilor lui Amon:
„Asculte dară domnul mieu cuvînt den gura 5
slugii tale, şi voiu spune ţie adevărul pentru
norodul acesta carele lăcuiaşte muntele
acesta, aproape de tine lăcuind; şi nu va ieşi
minciună den gura slugii tale. Norodul 6
acesta sînt den neamul haldeilor; Şi au 7
nemernicit mai nainte în Mijlocul-rîurilor,
căci n-au vrut să urmeaze dumnezeilor pă-
rinţilor, carii s-au făcut în pămîntul haldei-
lor, Şi au ieşit den calea părinţilor lor, 8
şi s-au închinat Dumnezeului ceriului, la
Dumnezeu Carele au cunoscut. Şi au scos
pre ei de cătră faţa dumnezeilor lor, şi
au fugit la Mijlocul-rîurilor, şi au nemerni-
cit acolo zile multe. Şi au zis Dumne- 9

zeul lor să iasă den nememicia lor şi să
meargă la pămîntul lui Hanaan. Şi au lăcuit
acolo, şi s-au mulţit cu aur, şi cu argint, şi
10 cu dobitoace multe foarte. Şi au acope-
rit faţa pămîntului lui Hanaan foamete, şi
s-au pogorît la Eghipet şi s-au nememicit
acolo, pînă ce s-au înturnat; şi s-au făcut
acolo întru mulţime multă, şi nu era număr
11 neamului lor. Şi s-au sculat asupra lor
împăratul Eghipetului şi i-au meşterşugit
pre ei, şi cu trudă şi cu cărămidă i-au smerit
pre ei, şi i-au pus pre ei a fi robi. Şi au stri-
gat cătră Dumnezeul lor, şi au lovit tot pă-
mîntul Eghipetului cu rane întru carele nu
12 era vindecare. Şi au scos pre ei eghiptea-
nii de cătră faţa lor; şi au uscat Dumnezeu
Marea Roşie înaintea lor, şi i-au adus pre ei
13 la muntele Sinaii şi Cadis Varni. Şi au
scos pre toţi ceia ce lăcuiescu în pustie, şi
au lăcuit în pămîntul amoreilor, şi pre toţi
esevoneanii i-au pierdut de tot cu vîrtutea
14 lor. Şi, trecînd Iordanul, au moştenit
15 tot muntele. Şi au scos de cătră faţa lor
pre hananeu, şi pre ferezeu, şi pre ievuseu,
şi pre sihem, şi pre toţi ghergheseii, şi au
16 lăcuit într-însul zile multe. Şi, pînă n-au
greşit înaintea Dumnezeului lor, era bună-
tăţile împreună cu ei, căci Dumnezeu, urînd
17 strîmbătatea, împreună cu ei iaste. Iară
cînd s-au depărtat de la calea carea au pus
lor, foarte mult au perit în multe războaie,
şi s-au robit la pămîntul care n-au fost al
lor, şi besearica Dumnezeului lor s-au făcut
tocma cu pămîntul, şi cetăţile lor s-au biruit
18 de cătră nepriatini. Şi acum, întorcîndu-
se cătră Dumnezăul lor, s-au suit de la răsi-
pire unde s-au fost răsipit acolo, şi au luat
Ierusalimul, unde iaste sfinţenia lor, şi s-au
19 lăcuit în munte, căci era pustiiu. Şi acum,
stăpîne doamne, de cu adevărat iaste ne-
cunoştinţă întru norodul acesta şi greşescu
la Dumnezeul lor, să socotim căci iaste
întru ei piadeca aceasta, şi să ne suim şi să-i
20 batem pre ei. Iară de nu iaste fărădeleage
întru limba lor, să treacă dară domnul mieu,
ca nu cîndai va scuti Domnul pre ei şi Dum-
nezeul lor pentru ei, şi vom fi întru ocară
înaintea a tot pămîntul!"

CAP VI

1 Şi fu deaca tăcu Ahior grăind cu-
vintele aceastea, răpşti tot noro-
dul cel ce sta împrejurul cortului
2 Şi zisără boiarii lui Olofern, şi
toţi ceia ce lăcuiescu pămîntul
pre lîngă marginea mării, şi a lui Moav:
„Să-l taie pre el, pentru că nu ne vom
teame de cătră faţa fiilor lui Israil că, iată,
norod întru care nu iaste puteare, nici
3 tărie, spre rînduială tare iaste. Pentru
aceaea dară, să ne suim, şi vor fi spre mîn-
care de tot, la toată oastea ta, doamne Olo-
ferne!" Şi deaca încetă gîlceava bărbaţi- 4
lor celor ce şădea împrejur la sfat, zise
Olofernu, voivodul puterii lui Asur, cătră
Ahior, înaintea a tot nărodul celor striini
de fealiu şi cătră toţi fiii lui Moav: „Şi 5
cine eşti tu, Ahior, şi cei năimiţi ai lui
Efraim, de ai prorocit întru noi astăzi şi ai
zis pre neamul Ierusalimului să nu-l batem,
căci Dumnezeul lor scuteaşte pre ei? Şi 6
cine e Dumnezeu, fără numai Navohodono-
sor? Acesta va trimite tăria lui şi va piarde
de tot pre ei după faţa pămîntului, şi nu-i
va izbăvi pre ei Dumnezeul lor. Ce noi, 7
robii lui, vom piarde de tot pre ei ca pre un
om, şi nu vor suferi tăria cailor noştri, pen-
tru că-i vom călca pre dînşii cu ei, şi munţii
lor să vor îmbăta cu sîngele lor, şi cîmpii
lor să vor împlea de morţii lor. Şi nu va 8
sta împotrivă urma picioarelor lor despre
faţa noastră, ce cu peire vor peri, zice împă-
ratul Navohodonosor, domnul a tot pămîn-
tul, pentru că au zis: 'Nu vor rămînea în
deşărt graiurile cuvintelor meale!' Şi tu, 9
Ahior, năimitul lui Amon, carele ai grăit
cuvintele aceastea, în ziua strîmbătăţii tale
nu vei mai vedea încă faţa mea, den ziua
aceasta pînă ce voiu izbîndi pre neamul
celor de la Eghipet. Şi atuncea va treace 10
fierul oştii meale şi nărodul slugilor meale
pren coastele tale, şi vei cădea întru răniţii
lor, cînd mă voiu înturna; şi te vor pune ro-
bii miei la munte, şi te vor pune la una den
cetăţile suirilor, şi nu vei peri pînă ce te vei
prăpădi cu ei. Şi deaca nădejduieşt cu 11
inema ta cum nu să vor prinde, să nu ţi se
strice faţa. Grăit-am, şi nemică nu va cădea
den graiurile meale!" Şi porunci Olofernu 12
slugilor lui, carii era dvorind la cortul lui,
să prinză pre Ahior şi să-l puie pre el la
Vetulua şi să-l dea în mîna fiilor lui Israil.
Şi-l prinsără pre el slugile lui, şi-l aduseră 13
pre el afară den tabără la cîmpu, şi să rădi-
cară den mijlocul cîmpului la munte, şi
mearseră la izvoarăle care era supt Vetulua.
Şi deaca i-au văzut pre ei bărbaţii cetăţii 14
pre vîrful muntelui, luară armele lor şi ieşi-
ră afară den cetate, preste vîrful muntelui;
şi tot bărbatul prăştiaş şi au oprit suirea
lor şi loviia cu pietri asupra lor. Şi supu- 15
indu-se dedesuptul muntelui, au alergat
pre Ahior şi l-au lăsat lepădat supt rădă-
cina muntelui şi s-au dus cătră domnul
lor. Şi pogorîndu-se fiii lui Israil den 16
cetatea lor, au mers la el şi, dezlegînd pre
el, l-au adus la Vetelua. Şi l-au adus 17
pre el la boiarii cetăţilor, carii era în zilele

acealea, Ozias al lui Miha, den fealiul lui
Simeon, şi Havris al lui Gothoniil, şi Harmis
18 al lui Melhiil. Şi au chemat împreună
pre toţi bătrînii cetăţii, şi alergară tot tînă-
rul lor, şi muierile, la adunare; şi au pus pre
19 Ahior în mijlocul a tot nărodul lor, Şi-l
întrebă pre el Ozia de cea ce s-au întîmplat.
Şi răspunzînd spuse lor graiurile de la şădea-
rea divanului lui Olofernu, şi toate cuvintele
cîte au grăit în mijlocul boiarilor lui Assur,
şi cîte s-au lepădat Olofernu spre casa lui
20 Israil. Şi, căzînd nărodul, să închinară
lui Dumnezeu şi strigară cătră Dumnezeu
zicînd: „Doamne, Dumnezeul ceriului, cau-
tă mîndriile lor, şi miluiaşte smerenia
neamului nostru, şi caută preste faţa celor
21 sfinţiţ Ţie întru ziua aceasta!“ Şi mîngî-
iară pre Ahior şi-l lăudară pre el foarte.
22 Şi-l miluia pre el Ozias, de la adunare la
casa lui, şi au făcut ospăţ celor mai bătrîni,
şi au chemat pre Dumnezeul lui Israil spre
ajutoriu toată noaptea aceaea.

CAP VII

1 Şi a doua zi porunci Olofernu la
toată oastea lui şi la tot norodul
lui, carii veniia într-ajutoriul lui,
să purcează asupra cetăţii Vetulua
şi să apuce suişurile muntelui şi să
2 facă războiu cătră fiii lui Israil. Şi pur-
ceaseră în ziua aceaea tot bărbatul tare al
lor şi putearea lor de bărbaţi de războiu,
pedeştri 170000 şi călărimi 12000, afară
den zbirştină şi den bărbaţii carii era pede-
3 stri întru ei, mulţime multă foarte. Şi să
tăbărîră în vale, aproape de Vetulua, la
izvor, şi s-au întins lăţimea pînă la Dothaim,
pînă la Velvem şi, în lungime, de la Vetulua
pînă la Chiamon, carea iaste în preajma
4 Ezdrilomului. Iară fiii lui Israil, deaca
au văzut mulţimea lor, să turburară foarte
şi zise fieştecarele cătră aproapele lui:
„Acum vor linge aceştea faţa a tot pămîn-
tul, şi nici munţii cei nalţi, nici văile, nici
5 dealurile vor suferi greutatea lor!“ Şi,
luînd fieştecarele armele ceale de războiu
ale lor şi aţiţînd foc preste turnurile lor,
aştepta păzind toată noaptea aceaea.
6 Iară în ziua a doua, scoase Olofernu toată
călărimea lui despre faţa fiilor lui Israil,
carii era în Vetulua, şi au socotit suişurile
cetăţii lor, şi izvoarăle apelor lor au
cercat, şi le-au luat pre eale, şi au pus
la eale ceate de oameni războinici; şi el
7 s-au întors la nărodul lui. Şi, viind la
el toţi boiarii fiilor lui Isaf, şi toţi povă-
ţuitorii nărodului lui Moav, şi voivozii
de pre lîngă mare, ziseră: „Auză dară
cuvînt stăpînul nostru, pentru ca să nu să
facă stricare întru putearea ta; Pentru 8
că nărodul acesta al fiilor lui Israil nu nă-
dejduiescu pre suliţile lor, ce pre nălţimile
munţilor întru care ei lăcuiesc, căci nu iaste
pre lesne a te sui pre vîrfurile munţilor lor.
Şi acum, doamne, nu face războiu cătră ei 9
în ce chip să face războiul rînduialei, şi nu
va cădea den nărodul tău măcară un bărbat;
Rămîi la tabăra ta păzind tot bărbatul de 10
la putearea ta. Şi să oprească slugile tale
pămîntul apei carea iase den rădăcina
muntelui, pentru căci de acolo iau apă toţi
ceia ce lăcuiesc în Vetulua. Şi va omorî 11
pre ei seate, şi vor da cetatea lor. Şi noi, 12
şi nărodul nostru, ne vom sui la ceale de
pre aproape vîrfurile a munţilor şi ne vom
tăbărî preste eale spre strajă înainte, ca să
nu iasă den cetate un om. Şi să vor topi cu
foamete ei, şi muierile lor, şi feciorii lor şi,
mai nainte de a veni sabia preste ei, vor peri
în uliţele lăcuinţii lor. Şi vei da lor răsplă- 13
tire rea, pentru căci au viclenit şi n-au ascul-
tat de faţa ta cu pace“. Şi au plăcut 14
cuvintele lor înaintea lui Olofernu şi înaintea
tuturor slugilor lui, şi au rînduit să facă în
ce chip au grăit. Şi s-au rădicat tabăra 15
fiilor lui Amon, şi împreună cu ei 5000 den
fiii lui Asur, şi s-au tăbărît în vale, şi au
apucat înainte apele şi izvoarăle apelor
fiilor lui Israil. Şi s-au suit fiii lui Isaf, şi fiii
lui Amon, şi s-au tăbărît în munte, în preaj-
ma Dothaimului. Şi au trimis dentru ei 16
cătră austru, şi cătră vîntul de amiazăzi,
în preajma Ecrevilului, care iaste aproape
de Husi, care iaste la pîrîul Mohmurului;
şi ceaealaltă oaste a asirianilor s-au tăbărît
la cîmpu, şi au acoperit toată faţa pămîntu-
lui, şi corturile şi povărăle lor s-au tăbărît
întru mulţime multă foarte. Şi fiii lui 17
Israil au strigat cătră Domnul Dumnezeul
lor, căci au leşinat duhul lor, căci i-au în-
cunjurat toţi vrăjmaşii lor, şi nu era a scă-
parea den mijlocul lor. Şi aştepta împreju- 18
rul lor toată adunarea lui Asur, pedestrimea
şi carăle şi călăreţii lor, zile 34. Şi să 19
svîrşiră la toţi ceia ce lăcuiia în Vetulua
toate vasele lor ceale de apă, şi gropile să
deşărta, şi nu avea să bea de saţiu apă o zi,
căci cu măsură le da lor a bea. Şi leşina- 20
ră pruncii lor, şi muierile, şi tinerii periia
de seate şi cădea în uliţile cetăţii şi în
trecătorile porţilor, şi nu mai era întărire
întru ei. Şi să adunară tot nărodul 21
asupra Oziei şi a boiarilor cetăţii, tinirii şi
muierile şi copiii, şi au strigat cu glas
mare şi ziseră înaintea tuturor bătrîni-

22 lor: „Judece Dumnezău între noi şi între
voi, căci aţi făcut întru noi strîmbătate
mare, negrăind de pace cu fiii lui Asur. Şi
acum nu iaste ajutoriu noao, ce ne-au vîndut
pre noi Dumnezău în mînile lor, ca să ne
aştearnem de tot înaintea lor, cu seate şi cu
23 peire mare. Şi acum, chemaţi pre dînşii
şi daţi cetatea toată în pradă la norodul lui
Olofernu şi la toată putearea lui, pentru că
mai bine e noao a ne face lor întru jaf, decît
24 să murim cu seate. Pentru că vom fi robi,
şi va trăi sufletul nostru, şi nu vom vedea
moartea pruncilor noştri înaintea ochilor
noştri, şi muierile şi coconii noştri lăsîndu-ş
25 sufletele lor. Mărturisim voao pre ceriu
şi pre pămînt, şi pre Dumnezăul nostru, şi
Domnul părinţilor noştri, Carele izbîndeaşte
asupra noastră după păcatele noastre şi
păcatele părinţilor noştri, pentru ca să nu
facă după cuvintele aceastea în ziua de
26 astăzi!" Şi s-au făcut plîngere mare în
mijlocul adunării tuturor dempreună, şi au
strigat către Domnul Dumnăzău cu glas
27 mare. Şi zise către ei Ozia: „Trageţi
nădeajde, fraţilor, încă 5 zile să îngăduim,
întru carele va întoarce Domnul Dumnezăul
nostru mila Lui spre noi, pentru că nu va
28 părăsi pre noi desăvîrşit. Iară de vor
treace aceastea şi nu va veni asupra noastră
ajutoriu, voiu face după cuvîntul vostru".
29 Şi au răsipit pre norod la tabăra lui, şi
preste ziduri şi turnurile cetăţii lor s-au
dus, şi muierile şi copiii la casele lor i-au
trimis, şi era cu smerire multă în cetate.

CAP VIII

1 Şi auzi, în zilele acealea, Iudith, fata
lui Merari, fiiul lui Ox, fiiul lui Io-
sif, fiiul lui Oziil, fiiul lui Elchie,
fiiul Ananiei, fiiul lui Ghedeon,
fiiul lui Rafain, fiiul lui Achitho,
fiiul lui Iliu, fiiul lui Eliav, fiiul lui Nathaniil,
fiiul lui Samail, fiiul lui Salasadai, fiiul lui
2 Israil. Şi bărbatul ei, Manasi, den fealiul
ei şi den neamul ei; şi au murit în zilele
3 seacerii de orz, Pentru că au stătut
asupra celor ce lega znopii în cîmpu, şi
zăduful au venit preste capul lui, şi au căzut
pre patul lui, şi au murit în Vetulua cetatea,
şi l-au îngropat pre el cu părinţii lui în ţare-
na cea den mijlocul Dothaimului şi Valamo.
4 Şi era Iudith în casa ei văduvind 3 ani şi 4
5 luni. Şi au făcut şi ea cort preste podul
casii ei, şi au pus pre mijlocul ei sac, şi era
6 preste ea hainele văduirei. Şi postiia
toate zilele văduirei ei, afară de mai-
nainte-de-sîmbete şi de sîmbete, şi mai-
nainte-de-lunile-noao şi de luni noao şi
sărbători, şi de ceale veselitoare ale casii
7 lui Israil. Şi era frumoasă la chip, şi
înfrumseţată la faţă foarte. Şi au lăsat
ei Manasi, bărbatul ei, aur, şi argint, şi slugi,
şi slujnice, şi dobitoace, şi ţarine; şi să afla
întru eale. Şi nu era care să fie adus 8
asupra ei cuvînt viclean, căci să temea de
Dumnezău foarte. Şi auzi cuvintele no- 9
rodului ceale reale, asupra boiarenului, căci
au leşinat întru împuţinarea apelor. Şi au
auzit toate cuvintele Iudith, carele au grăit
către ei Ozia, că au jurat lor să dea cetatea
după 5 zile asirianilor. Şi trimiţînd pre 10
roaba ei, pre ceaea ce era diregătoare la toa-
te averile ei, au chemat pre Ozia, şi pre Ha-
vrin, şi pre Harmin, pre cei mai bătrîni ai
cetăţii. Şi veniră către ea, şi zise către ei:
„Auziţi-mă dară, boiarii celor ce lăcuiesc 11
în Vetulua, căci nu e dirept cuvîntul vostru
carele aţi grăit înaintea norodului în ziua
aceasta, şi aţi întărit jurămîntul acesta ca-
rele aţi grăit întru mijlocul lui Dumnezău
şi al vostru, şi aţi zis să daţi cetatea vrăj-
maşilor noştri, de nu întru aceastea Să va
întoarce Domnul să vă ajute voao. Şi 12
acum cine sînteţi voi, carii aţi ispitit pre
Dumnezău în ziua de astăzi şi staţi mai pe
deasupra de Dumnezău în mijlocul fiilor
oamenilor? Şi acum pre Domnul Atot- 13
ţiitoriul cercetaţi, şi nimică nu veţ cunoaşte
pînă în veac; căci, adîncul inimii omului nu
veţ afla şi cuvintele cugetului lui nu veţ pricea-
pe, şi cum pre Dumnezău, Carele au făcut
toate aceastea, Îl veţ cerceta, şi gîndul Lui
veţ cunoaşte, şi cugetul Lui veţ priceape?
Nici într-un chip, fraţilor, nu mîniaţi pre 14
Domnul Dumnezăul nostru, că, de nu va
vrea în ceale 5 zile să ajute noao, El are
puteare, în care zile va vrea, să acopere au
să şi piarză pre noi înaintea feaţii vrăjmaşi-
lor noştri. Iară voi nu zălojiţ sfaturile 15
Domnului Dumnezăului nostru, căci nu e ca
omul Dumnezău, să Să înfricoşaze, nici
ca un fiu al omului a petreace. Pentru 16
aceaea, aşteptînd cea de la El mîntuire, să
chemăm pre El spre ajutoriul nostru, şi va
asculta glasul nostru, de va fi Lui plăcut.
Căci nu s-au sculat, întru neamurile noastre, 17
nici iaste în ziua de astăzi nici fealiu, nici
neam, nici nărod, nici cetate dentru noi,
carei să închină la dumnezăi făcuţ de mîini,
în ce chip s-au făcut în zilele ceale mai de-
nainte, pentru care lucru s-au dat la sabie
şi la jaf părinţii noştri şi au căzut că-
deare mare înaintea vrăjmaşilor noştri.
Iară noi pre alt Dumnezău n-am cunoscut, 18
într-aceaea nădejduim că nu ne va treace
cu vedearea Nici den neamul nostru. 19
Nici cînd ne vom lua noi, aşa se va chema
jidovimea; şi să vor prăda sfintele noastre,
şi va cerceta pîngăriciunea lor den gura noas-
tră; şi frica fraţilor noştri, şi robia pă-
mîntului, şi pustiirea moştenirii noastre va
întoarce la capul nostru, întru limbi, ori-

unde vom sluji acolo, şi vom fi în piadecă
şi spre ocară înaintea celor ce ne vor cîştiga
20 pre noi; Căci nu se va îndirepta treaba
noastră în dar, ce la necinste o va pune pre
21 ea Domnul Dumnezăul nostru. Şi acum,
fraţilor, să arătăm fraţilor noştri căci de
noi să spînzură sufletul lor; şi sfintele, şi
Casa, şi jîrtăvnicul razimă asupra noastră.
22 Afară den toate aceastea, să mulţimim Dom-
nului Dumnezăului nostru, Carele ispiteaşte
23 pre noi ca şi pre părinţii noştri. Aduceţi-
vă aminte cîte au făcut Avraam, şi cîte au
ispitit pre Isaac, şi cîte s-au făcut lui Iacov
în Mijlocul-rîurilor Siriei, păscînd oile lui
Lavan, fratelui maicii lui. Căci nu în ce chip
pre aceia i-au lămurit spre cercetarea inimii
lor, şi pre noi nu ne-au izbîndit, ce spre învă-
ţătură bate Domnul pre cei ce să apropie
24 de El". Şi zise cătră ea Ozia: „Toate cîte
ai zis, cu inimă bună ai grăit, şi nu iaste
25 cine să stea împotriva cuvintelor tale. Căci
nu în ziua de astăzi iaste înţelepciunea ta
arătată, ce de începutul zilelor tale au cu-
noscut tot nărodul înţeleagerea ta, întru cît
26 iaste bună zidirea inimii tale. Ce nărodul
au însătat foarte, şi ne-au îndemnat pre noi
precum am grăit să facem lor şi să aducem
jurămînt asupra noastră, care nu-l vom călca.
27 Şi acum roagă-te tu pentru noi, căci mu-
iare bună-credincioasă eşti, şi va trimite
Domnul ploaie spre plinirea gropilor noastre,
28 şi nu vom peri încă". Şi zise cătră ei Iu-
dith: „Ascultaţi-mă, şi voiu face lucru care-
le va mearge la neamurile neamurilor, la fiii
29 nărodului nostru. Voi veţ sta la poartă
în noaptea aceasta, şi voiu ieşi eu cu roaba
mea, şi, în zilele după carele aţ zis să daţi
cetatea vrăjmaşilor noştri, va socoti Dom-
30 nul pre Israil în mîna mea. Şi voi nu veţ
cerceta faptul mieu, pentru că nu voiu spune
voao, pînă să vor sfîrşi ceale ce voiu face eu".
31 Şi zise Ozia şi boiarii cătră ea: „Pasă în pace,
şi Domnul Dumnezău înaintea ta, spre iz-
bînda vrăjmaşilor noştri!" Şi întorcîndu-se
de la cort, au mers la rînduialele lor.

CAP IX

1 Şi Iudith au căzut preste faţa ei, şi
au pus cenuşă pre capul ei, şi s-au
dezbrăcat den sacul cel ce era îm-
brăcată. Şi era atuncea aducîndu-
se la Ierusalim la Casa Domnului tă-
2 mîiarea serii aceiia. Şi strigă cu glas mare
Iudith şi zise: „Doamne, Dumnezăul părinte-
lui mieu Simeon, căruia ai datu sabie spre iz-
bîndirea celor striini den neam, carii au dezle-
gat zgăul fecioarii spre pîngăriciune, şi au
golit coapsa spre ruşine, şi au spurcat zgăul
3 spre ocară. Pentru că ai zis: 'Nu va fi aşa!',
şi au făcut. Pentru căci ai dat pre boiarii
lor spre ucidere, şi aşternutul lor l-au muiat,
fiind înşălat spre sînge, Şi ai lovit robi 4
asupra putearnicilor, şi putearnicii preste
scaunile lor, şi ai dat muierile lor spre pradă,
şi featele lor spre robire, şi toate prăzile
lor spre împărţeala feciorilor celor îndrăgiţ
de Tine, Şi au rîvnit rîvnirea Ta şi s-au 5
scîrbit de pîngăriciunea sîngelui lor, şi au
chemat pre Tine spre ajutoriu; Dumne- 6
zeule, Dumnezeule Cel ce eşti al mieu, şi
ascultă pre mine, văduva! Pentru că Tu 7
ai făcut ceale mai denainte de acealea, şi
acealea, şi ceale de pre urmă. Şi ceale de
acum, şi ceale viitoare ai socotit, şi au stătut
ceale ce-ai sfătuit, şi ai zis: 'Iată, sîntem de
faţă!' Pentru că toate căile Tale sînt ga- 8
ta, şi judecăţile Tale întru mai nainte cono-
ştinţă. Pentru că, iată, asirianii s-au 9
mulţit întru putearea lor, înălţatu-s-au pre
cal şi călăreţu, sămeţitu-s-au în braţul celor
pedestri, nădejduit-au întru pavăză, şi fuşte,
şi arcu, şi praştie, şi n-au cunoscut că Tu
eşti Domnul, Cel ce zdrobeşte războaie.
Domnul—numele Tău! Tu surpă vîrtutea 10
lor cu putearea Ta şi pogoară tăria lor cu
mînia Ta, pentru că s-au sfătuit să spurce
sfintele Tale, să pîngărească sălaşul odihnii
numelui mărirei Tale, şi a oborî cu fier cor-
nul jirtăvnicului Tău. Caută la mîndria 11
lor, trimite urgia Ta la capetele lor, dă în
mîna mea, ceii văduve, cea ce am socotit
tărie! Loveaşte pre robu, den buzele înşelă-
ciunii meale, asupra boiariului, şi pre boiaren
preste sluga lui. Înfrînge-le lor scularea, în
mînă de fămeaie! Pentru că nu e întru 12
mulţime tăria Ta, nici cu puternicia Ta să
întăresc, ce celor smeriţi eşti Domnu, celor
mai puţini eşti ajutoriu, sprejinitoriu celor
neputincioşi, celor nebăgaţi de samă aco-
peritoriu, celor fără de nădeajde mîntuito-
riu. Aşa, aşa, Domnul părintelui mieu şi 13
moştenirii lui Israil, Stăpînitoriul ceriurilor
şi al pămîntului, Ziditoriul apelor, Împărate
a toată zidirea Ta, Tu ascultă ruga mea şi
dă cuvînt mie, şi înşălăciune, şi rană, şi
struncinătura lor, carii sînt împotriva făgă-
duinţii Tale, şi Casii Tale ceii sfinte, şi vîr-
fului Sionului, şi casii ţinerii fiilor Tăi au
sfătuit reale. Şi fă preste toată limba 14
Ta şi a tot fealiul conoştinţă a şti că Tu
eşti Dumnezăul a toată putearea şi tăria,
şi nu iaste altul scutindu limba lui Israil,
fără numai Tu!"

CAP X

Şi fu deaca încetă strigînd cătră 1
Dumnezăul lui Israil şi săvîrşi
toate graiurile aceastea, şi să
sculă de la cădeare şi chemă
pe roaba ei; Şi pogorî la 2
casa carea petrecea întru ea în zi-

lele sîmbetelor și în praznicile ei, și luă sa-
cul carele să îmbrăca, și să dezbrăcă de
3 hainele văduvirii ei, Și au scăldat trupul
ei cu apă, și s-au unsu cu mir gros, și au toc-
mit părul capului ei, și au pus mitră în cap,
și s-au îmbrăcat cu hainele ceale de veselie
ale ei, cu carele să împodobiia în zilele vieții
4 bărbatului ei, lui Manassi. Și au luat căl-
țuni în picioarele ei, și au pus prejur ea
gherdanurile, și brățările, și inealele, și cer-
ceii, și toată podoaba ei. Și s-au înfrumsă-
țat foarte, spre înșălarea ochilor bărbaților
5 cîți vor vedea pre ea. Și au dat roabei ei
un foale de vin, și un urcioru de untdelemnu,
și o traistă au împlut de făină și de păpuș
de smochine, și pîine curată, și au astupat
6 toate vasele ei, și le-au pus preste ea. Și
au ieșit la poarta cetății Vetulei, și au găsit
pre Ozia, șăzînd în poartă, și pre bătrînii
7 cetății Havrinului și Harminului. Și dea-
ca o văzură pre ea, și era premenită fața ei,
și îmbrăcămintea schimbată a ei, și s-au
8 mirat de frumusețele ei mult foarte Și
ziseră ei: „Dumnezeu, Dumnezeul părinților
noștri, să te dea spre daru și să săvîrșască
tocmealele tale, întru semeția fiilor lui Israil
și spre înălțarea Ierusalimului!" Și s-au
9 închinat lui Dumnezău. Și zise către ei:
„Porunciț să-m deșchiză poarta cetății, și
voiu ieși spre plinirea cuvintelor cărora aț
grăit cu mine!" Și au poruncit tinerilor
10 să-i deșchiză ei, precum au grăit. Și au
făcut așa. Și ieși Iudith, ea și slujnica ei
11 împreună cu ea. Și o priviia pre ea băr-
bații cetății pînă ce s-au pogorît den mun-
te și pînă au trecut valea, și nu o au mai
văzut pre ea. Și mergea pre vale dirept.
12 Și întimpină pre ea straja cea denainte a
asirianilor. Și o întețiia pre ea și o întrebară
pre ea: „A cărora ești? Și de unde vii? Și
13 unde mergi?" Și zise: „Fată sînt a jidovi-
lor, și fug de către fața lor, pentru că vor
14 să să dea voao spre mîncare de tot. Și eu
viu la fața lui Olofernu, voivodului puterii
voastre, ca să-i vestesc graiuri adeverite; și
voiu arăta înaintea lui cale pre carea va
mearge, și va stăpîni tot muntele, și nu se va
osebi dentru bărbații lui un trup, nici duh
15 de viață". Și deaca auziră bărbații gra-
iurile ei și socotiră fața ei,—și era înaintea
16 lor minunată la frumusețe foarte— Și
ziseră către ea: „Mîntuit-ai sufletul tău, sîr-
guind a te pogorî la fața domnului nostru;
și acum pasă la cortul lui și de la noi te vor
petreace pre tine pînă te vor da la mîinile
17 lui. Iară de vei sta înaintea lui, să nu te
temi cu inima ta, ce spune după graiurile
18 tale, și bine va face ție". Și au ales den-
tru-înșii 100 de oameni și au însoțit pre ea
și pre roaba ei și o au adus pre ea la cortul
lui Olofernu. Și să făcu alergare în toată 19
tabăra, pentru că s-au strigat la corturi veni-
rea ei. Și viind, o încungiura pre ea, cît au
stătut afară den cortul lui Olofernu, pînă
au spus lui pentru ea. Și să mira de fru- 20
musețele ei și lăuda pre fiii lui Israil pen-
tru ea. Și zise fieștecarele către aproapele 21
lui: „Cine va huli nărodul acesta carele are
la sine muieri ca aceastea? Că nu e bine a
lăsa dentr-înșii un bărbat, carei, lăsîndu-se,
vor putea să meșterșuguiască tot pămîntul".
Și ieșiră cei ce dormiia lîngă Olofernu, și 22
toate slugile lui, și o băgară pre ea la cort.
Și era Olofernu odihnind pre patul lui în 23
polog, care era de mohorît, și de aur, și
zmaragd, și pietri scumpe țesut, și spusără
lui pentru ea. Și ieși la tinda cortului, și 24
făclie de argint mergea înaintea lui. Și deaca
veni despre fața lui Iudith, și a slugilor lui,
s-au mirat toți pentru frumusețele feații ei.
Și căzînd preste față, s-au închinat lui, și o 25
sculară pre ea robii lui.

CAP XI

i zise către ea Olofernu: „Îndrăz- 1
nească, muiare, să nu te temi cu
inima ta, căci eu n-am făcut rău
la om care au ales a sluji lui Navoho-
donosor, împăratul a tot pămîntul.
Și acum, nărodul tău, cel ce lăcuiaște munte- 2
le, de nu m-ar fi defăimat pre mine, nu aș
fi rîdicat sulița mea preste dînșii. Ce ei ș-au
făcut lor aceastea. Și acum spune-m pen- 3
tru care lucru ai fugit de la ei și ai venit către
noi? Pentru că ai venit la mîntuire, aibi nă-
deajde! În noaptea aceasta tu vei trăi, și 4
înainte, pentru că nu iaste cine să facă
strîmbătate ție, ce bine va face spre tine,
precum să face robilor domnului mieu,
împăratului Navohodonosor". Și zise către 5
el Iudith: „Priimeaște graiurile roabei tale,
și să grăiască roaba ta înaintea feații tale,
și nu voiu vesti minciună domnului mieu
în noaptea aceasta. Și, de vei urma cu- 6
vintelor slujnicii tale, desăvîrșit lucru va
face Dumnezău cu tine, și nu să va scădea
domnul mieu den tocmealele lui. Pentru 7
că viu e Navohodonosor, împăratul a tot
pămîntul, și trăiaște tăria lui care te-au
trimis pre tine spre isprăvirea a tot sufletul,
pentru că nu numai oameni, pentru tine,
vor sluji lui, ce și hiarăle cîmpului, și dobi-
toacele, și pasările ceriului, pren putearea
ta, vor trăi asupra lui Navohodonosor și a
toată casa lui. Pentru că am auzit înțelep- 8
ciunea ta și meșteșugurile sufletului tău, și
s-au vestit în tot pămîntul că tu însuți ești
bun întru toată împărăția, și tare întru
știință, și minunat în oștile războiului.
Și acum, cuvîntul carele au grăit Ahior la 9

sfatul tău am auzit graiurile lui, pentru că
l-au socotit pre el oamenii den Vetulua şi
au spus lor toate cîte au grăit el lîngă tine.
10 Pentru aceaea, stăpîne doamne, să nu treci
cuvîntul lui, ce-l pune pre el în inima ta,
11 căci adevărat iaste. Că nu să izbîndeaşte
neamul nostru, pentru că nu poate sabie
asupra lor, de nu vor greşi la Dumnezăul lor.
12 Şi acum, pentru ca să nu fie domnul mieu
în zadar şi fără izbîndă, şi va cădea moarte
preste faţa lor, că i-au cuprins pre ei greşală
cu carea vor mînia pre Dumnezăul lor, cînd
13 vor face fără cale. De vreame ce s-au fîr-
şit lor bucatele lor şi să împuţină toată apa,
sfătuiră a să învita spre dobitoacele lor, şi
toate cîte au osebit lor Dumnezău întru
legile Lui ca să nu mănînce, au socotit să le
14 cheltuiască. Şi începăturile grîului, şi ză-
ciuialele vinului şi untul-de-lemnului, carele
au păzit sfinţind preoţilor celor ce stau la
Ierusalim, înaintea feaţei Dumnezăului
nostru, au socotit să le mistuiască, de carele
nici cu mînile să cădea să să atingă nimeni
15 den cei dentru norod. Şi au trimis la Ieru-
salim să le aducă iertăciune de la bătrînime,
pentru că şi cei ce lăcuiesc acolo au făcut
aceastea. Şi vor fi pînă vor vesti lor şi vor
face, să vor da ţie spre pierzare în ziua aceaea.
16 Pentru aceaea, eu, roaba ta, conoscînd toate
aceastea, am fugit de către faţa lor; şi au
trimis pre mine Dumnezău să fac cu tine
lucru pre carele să va minuna tot pămîntul,
oricîţi vor auzi aceastea, căci roaba ta de
Dumnezău crezătoare iaste şi slujind ziua
17 şi noaptea Dumnăzăului ceriului. Şi acum
voiu rămînea lîngă tine, domnul mieu, şi va
ieşi roaba ta preste noapte spre vale şi mă
voiu ruga către Dumnezău, şi-m va vesti
mie cînd au făcut păcatele lor; şi viind, voiu
18 cuvînta ţie, Şi vei ieşi cu toată putearea
ta şi nu iaste cine să stea împotrivă ţie
dentru ei. Şi voiu duce pre tine pren mijlo-
cul jidovimei, pînă vei veni în preajma Ieru-
19 salimului. Şi voiu pune jăţul tău în mij-
locul ei. Şi vei aduce pre ei ca oile care n-au
păstori. Şi nu va mîrîi cîine cu limba lui
20 denaintea ta. Pentru căci mie aceastea
s-au grăit despre ştiinţa mea şi s-au vestit
mie, şi m-am trimis ca să vestuiesc ţie".
21 Şi plăcură cuvintele ei înaintea lui Olofernu
şi înaintea tuturor slugilor lui, şi să mirară
de înţelepciunea ei şi ziseră: „Nu iaste ca
această muiare de la marginea pînă la mar-
ginea pămîntului, în frumseaţele obrazului
22 şi priceaperea cuvintelor". Şi zise către
ea Olofernu: „Bine au făcut Dumnezău,
trimiţînd pre tine înaintea norodului,
ca să să facă întru mînile noastre tărie,
iară întru cei ce au defăimat pre domnul
23 mieu perzare. Acum iscusită eşti tu la
chipul tău şi bună la cuvintele tale; că, de
vei face în ce chip ai grăit, Dumnezăul tău
va fi mie Dumnezău şi tu în casa împăratu-
lui Navohodonosor vei şădea şi vei fi numită
la tot pămîntul!"

CAP XII

i porunci să o bage pre ea unde să 1
punea arginturile lui, şi rîndui să i
să aştearnă ei den facerile bucate-
lor lui, şi vinul lui să bea. Şi zise 2
Iudith: „Nu voiu mînca dentru eale,
pentru ca să nu să facă poticală, ce den
ceale ce mi s-au urmat să va da!" Şi zise 3
către ea Olofernu: „Dară de să vor sfîrşi
ceale ce sînt cu tine, de unde vom avea ţie
să dăm aseamenea acelora? Pentru că nu
iaste cu noi den neamul tău". Şi zise 4
Iudith către el: „Viu sufletul tău, domnul
mieu, că nu va cheltui roaba ta cealea ce-s
cu mine, pînă unde va face Domnul în mîna
mea ceale ce au sfătuit!" Şi o au adus 5
pre ea slugile lui Olofernu la cort şi au
dormit pînă la miazănoapte. Şi să sculă 6
către straja cea despre zori şi trimise către
Olofernu, zicînd: „Poruncească dară dom-
nul mieu să lase pre roaba ta să iasă la rugă".
Şi porunci Olofernu păzitorilor trupului să
nu oprească pre ea. Şi rămase în tabără 7
zile 3, şi ieşiia preste noapte la valea cetăţii
Vetuliei, şi să afunda la izvorul apei în tabără.
Şi deaca să suia, să ruga Domnului Dumne- 8
zeului lui Israil să îndirepteaze calea ei spre
rădicarea fiilor nărodului ei. Şi intrînd cu-
rată, aştepta la cort pînă i-au adus hrana ei
către seară. Şi cînd fu în ziua a patra, au 9
făcut Olofernu ospăţ robilor lui, sînguri, şi
n-au chemat la acea treabă pre niciunul den
cei ce sînt pre trebi. Şi zise lui Vagoa 10
scopitului, care era ispravnic preste toate
ale lui: „Pleacă dară, mergînd, şi pre mu-
iarea jidovca care iaste la tine, ca să vie la
noi şi să mănînce şi să bea cu noi, Pentru 11
că, iată, ruşine iaste obrazului nostru, de
vom lăsa muiare ca aceasta neîmpreunîndu-
ne cu ea, că, de nu vom trage pre aceasta
către noi, va rîde de noi". Şi ieşi Vagoa 12
de către faţa lui Olofern şi întră la ea şi zise:
„Să nu se lenevească dară copilaşa cea
frumoasă aceasta a veni către domnul mieu,
ca să să mărească înaintea feaţii lui şi să
bea cu noi spre veselie vin şi să să facă în
ziua aceasta ca o fată a fiilor lui Asur, carele
stau în casa lui Navohodonosor". Şi zise 13
către el Iudith: „Şi cine sînt eu, ca să gră-
iescu împotriva domnului mieu? Căci tot
ce va fi înaintea ochi[lor] lui plăcut, sîrgu-
ind voiu face, şi va fi mie aceasta spre
bucurie pînă la ziua morţii meale". Şi 14
sculîndu-se, să împodobi cu îmbrăcă-

mintea și cu toată podoaba cea muierească,
și veni roaba ei și-i așternu ei în preajma lui
Olofernu jos pieile carele au luat de la Vagoa,
la cea de toate zilele petreacerea ei, ca să
15 mănînce șăzînd pre eale. Și venind, șăzu
Iudith. Și să ciudi inema lui Olofernu asupra
ei, și să turbură sufletul lui, și era întru
pohtă foarte ca să să împreune cu ea; și
păziia vreame ca să o înșale pre ea den ziua
16 care o au văzut. Și zise către ea Olofer-
nu: „Bea dară și te fă cu noi spre veselie!"
17 Și zise Iudith: „Bea-voiu dară, doamne,
căci s-au mărit traiul mieu întru mine astăzi
decît toate zilele nașterii meale". Și luînd,
au mîncat și au băut înaintea lui carele au
18 gătit roaba ei. Și să veseli Olofernu pen-
tru ea, și au băut vin mult foarte, cît n-au
băut niciodineoară într-o zi, de cînd s-au
născut.

CAP XIII

1 Și deaca să întîrzie vreamea, sîrguiră
2 robii lui a să răsipi. Și Vagoa au
închis cortul lui pre den afară și
slobozîră pre cei ce păziia de către
fața domnului lui, și s-au dus la
așternuturile lor, pentru că era toți trudiți,
3 fiind îndelungată băutura. Și rămase
Iudith sîngură în cortu, și Olofern mai na-
inte fiind căzut pre patul lui, pentru că era
4 preste el turnat vinul. Și zise Iudith roa-
bei ei să stea afară den așternutul ei și să
păzască ieșirea ei, ca și în cealealalte zile,
pentru că au zis că va ieși la ruga ei; și lui
Vagoa au grăit după cuvintele aceastea.
5 Și să duseră toți de către fața ei, și nimen
n-au rămas la așternut, de la mic pînă la
6 mare. Și stînd Iudith lîngă patul lui, zise
în inima ei: „Domnul Dumnezău a toată
putearea, caută în ceasul acesta spre faptele
mînilor meale spre înălțarea Ierusalimului!
7 Acum iaste vreamea a ajuta moștenirii Tale
și a face tocmealele meale spre surparea vrăj-
mașilor carii s-au rădicat asupra noastră".
8 Și apropiindu-să la stîlpul patului care era
lîngă capul lui Olofern, coborî sabia lui de
la el și, apropiindu-se de pat, l-au apucat de
9 chica capului lui; Și zise: „Întăreaște-mă,
Doamne, Dumnezeul lui Israil, în ziua aceas-
ta!" Și lovi preste grumazul lui de 2 ori cu
10 vîrtutea ei, și luo capul lui de la el. Și
răsturnă trupul lui de pre așternut, și luo
11 polugul den stîlpi, și preste puțin ieși Și
deade roabei ei capul lui Olofern, și-l puse
pre el în traista bucatelor ei. Și ieșiră
amîndoao împreună, după obiceaiul lor, la
12 rugă. Și trecînd tabăra, au încunju-
rat valea aceaea și s-au suit la măgura
cetății Vetuliei și veniră la porțile ei. Și 13
zise Iudith de departe celor ce păziia la por-
ți: „Deșchideți, deșchideți dară poarta! Cu
noi iaste Dumnezău, Dumnezăul nostru, ca
să mai facă puteare în Ierusalim și tărie
asupra vrăjmașilor, precum și astăzi au fă-
cut!" Și fu deaca auziră oamenii cetății 14
glasul ei, sîrguiră a să pogorî la poarta cetă-
ții lor; și chemară împreună pre bătrînii ce-
tății. Și alergară toți, de la mic pînă la mare,
căci cu minune era lor a veni ea. Și deș- 15
chisără poarta și le priimiră pre eale; și
aprinzînd foc spre lumină, le încunjurară
pre eale. Și ea zise către dînșii cu glas 16
mare: „Lăudați pre Dumnezău! Lăudați
pre Dumnezău, pentru că n-au depărtat
mila Lui de la casa lui Israil, ce zdrobi pre
vrăjmașii noștri, pren mînile meale, în noap-
tea aceasta!" Și luînd capul den traistă, 17
îl arătă și zise lor: „Iată capul lui Olofern,
voivodul puterii lui Asur, și iată pologul
întru carele zăcea în bețiile lui. Și l-au lovit
pre el Domnul cu mînă de fămeaie. Și 18
viu Domnul, Carele au păzit pre mine în
calea mea carea am mersu, că l-au înșălat
pre el fața mea, spre peirea lui, și n-au făcut
păcat cu mine spre pîngăriciune și rușine".
Și să minună tot norodul foarte și, plecîndu- 19
se, să închinară lui Dumnezău și zisără cu
toți odată: „Binecuvîntat ești, Dumnezăul
nostru, Cela ce ai ocărît în ziua de astăzi
pre vrăjmașii norodului Tău!" Și zise ei 20
Ozia: „Binecuvîntată ești tu, fată, Dumne-
zăului celui Preaînalt, decît toate muierile
ceale de pre pămînt, și binecuvîntat Domnul
Dumnezău, Care au zidit ceriul și pămîntul,
Care au îndireptat pre tine spre rana capului
voivodului vrăjmașilor noștri. Că nu să 21
va depărta nădeajdea ta de la inima oameni-
lor ce pomenescu putearea lui Dumnezău
pînă în veac, și să facă ție aceasta Dumne-
zeu spre înălțime veacinică, ca să socoteas-
că pre tine cu bunătăți, Pentru că n-ai 22
pregetat sufletului tău, pentru smerirea
neamului nostru, ce ieșiș la cădearea noas-
tră, spre îndireptare mergînd, înaintea
Dumnezeului nostru!" Și ziseră tot nă- 23
rodul: „Facă-se, facă-se!"

CAP XIV

Și zise către ei Iudith: „Ascultați- 1
mă dară, fraților, și, luînd capul
acesta, spînzurați pre el pre baștea
zidului vostru. Și va fi cînd va 2
lumina de zori și va ieși soarele pre
pamînt, veți lua fieștecarele unealtele ceale
de războiu ale voastre și va ieși tot băr-
batul care e cu vîrtute afară den cetate și
veți pune căpetenie preste ei, ca cum
ați pogorî la cîmpu la straja cea denain-
tea a fiilor lui Asur; și nu vă veți pogorî.

3 Și luînd aceștea armele toate, ale lor, vor
mearge la taberele lor și vor rădica pre hat-
manii puterii lui Asur; și vor alerga la cortul
lui Olofernu, și nu-l vor afla pre el. Și va
cădea întru ei frică și vor fugi de către
4 fața voastră. Și urmînd voi și cei ce
lăcuiesc tot hotarul lui Israil, aștearneț pre
5 ei întru căile lor. Iară mai nainte de a
face aceastea, chemați-m pre Ahior Ammani-
teanul, pentru că, văzînd, să cunoască pre
cela ce au defăimat casa lui Israil și pre cel
ce l-au trimis pre el la noi ca la moarte". Și
6 chemară pre Ahior den casa Oziei. Și
deaca veni și văzu capul lui Olofernu în mî-
na unui om întru adunarea nărodului, căzu
7 preste față-ș și leșină duhul lui. Și dea-
ca-l apucară pre el, căzu la picioarele Iudithii
și să închină feații ei și zise: „Binecuvînta-
tă—tu, întru tot sălașul Iudii și întru toată
limba, carii, auzînd numele tău, să vor turbu-
8 ra. Și acum, spune-mi mie cîte ai făcut
în zilele aceastea". Și povesti lui Iudith, în
mijlocul nărodului, toate cîte era făcute,
den ziua ce au ieșit pînă cînd grăia cu ei.
9 Și deaca au tăcut grăind, au clicuit oamenii
cu glas mare și deadeară glas veasel în ceta-
10 tea lor. Și văzînd Ahior toate cîte au fă-
cut Dumnezeu cu Israil, crezu în Dumnezău
foarte, și-ș obrezuia trupul lui și să adaose
către casa lui Israil, pînă în ziua aceasta.
11 Și cînd să înălțară zorile, și spînzurară
capul lui Olofernu de zidu; și luo tot bărba-
tul armele lui și ieșiră după șireag la suișu-
12 rile muntelui. Și fiii lui Asur, deaca văzură
pre ei, au trimis la povățuitorii lor, și ei
veniră la voivozi, și cei preste mii, și la toate
13 căpeteniile lor. Și mearseră la cortul lui
Olofernu și ziseră celui ce era ispravnic lui:
„Scoală dară pre domnul nostru, căci au
cutezat robii a pogorî asupra noastră spre
războiu, pentru ca să piară desăvîrșit".
14 Întră Vagoas și lovi curtea cortului, pentru
15 că socotiia că doarme el cu Iudith. Și
deaca nimene nu-l auzi, deșchizînd întră
la așternut, și află pre el preste așternut,
lepădat mort, și capul lui să luase de la
16 el. Și strigă cu glas mare, cu plîngere
și cu suspinu, și cu strigare tare, și rupse
hainile lui. Și întră la cort unde era Iudith
17 mîind, și nu o află pre ea. Și sări la
nărod și strigă: „Viclenir ă robii, făcut-au
rușine o muiare den jidovi la casa împă-
ratului Navohodonosor, căci iată Olo-
18 fernu—jos, și capul nu iaste la el". Și
deaca auziră aceaste graiuri boiarii puterii
lui Asur, hainile lor rupseră și să tur-
bură sufletul lor foarte. Și să făcu lor
strigare și chiot mare foarte în mijlocul
taberii.

CAP XV

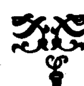

i deaca au auzit cei ce era pre la 1
sălaș, să îngroziră de lucru ce s-au
făcut și căzu preste ei frică și cu-
tremur. Și nu era om așteptînd 2
de către fața aproapelui său încă,
ce, spărgîndu-se dempreună odată, au fugit
pre toate căile cîmpului și ale muntelui. Și
cei ce să tăbărîse la munte, împrejurul Ve-
tuliei, să înfrînseră spre fugă. Și atuncea 3
fiii lui Israil, tot bărbatul războinic dentru
ei, s-au răvărsat asupra lor. Și trimise Ozia
la Vetomasthem, și Vithe, și Hove, și Coila,
și la tot hotarul lui Israil, pre cei ce vestesc
pentru ceale ce s-au săvîrșit, și pentru ca
toți să să vearse asupra vrăjmașilor, spre
omorîrea lor. Și deaca au auzit fiii lui 4
Israil, toți odată dempreună au căzut asu-
pra lor și tăia pre ei pînă la Hova. Așijde- 5
rea și cei den Ierusalim au sosit, și den tot
muntele, pentru că au vestit lor ceale ce
s-au făcut la tabăra vrăjmașilor lor. Și cei 6
den Galaad și den Galilea foarte le-au turnat
lor cu rană mare, pînă unde au trecut
Damascul și hotarul lui. Iară cei rămași 7
ce lăcuia în Vetula căzură preste tabăra lui
Asur și prădară pre ei și să îmbogățiră foarte.
Și fiii lui Israil, întorcîndu-se de la tăiare,
stăpîniră pre cei rămași. Și satele și ce- 8
tățile den munte și cîmpi au biruit, multe
pleanuri, pentru că era mulțime multă foar-
te. Și Ioachim, preotul cel mare, și bătrîni- 9
mea fiilor lui Israil, cei ce lăcuia în Ierusalim,
veniră a întemeia bunătățile carele au făcut
Dumnezău lui Israil, și a vedea pre Iudith,
și a grăi cu ea pace. Și deaca întrară 10
către ea, binecuvîntară pre ea, cu toți odată,
și ziseră către ea: „Tu ești înălțarea 11
Ierusalimului, tu ești trufă mare lui Israil,
tu ești fală mare neamului nostru, căci ai
făcut aceastea toate cu mîna ta, făcut-ai
ceale bune cu Israil, și binevru preste ei
Dumnezău. Binecuvîntată te fă lîngă Cel 12
Întru-tot-țiitoriu Domnu, în veacinică
vreame!" Și zise tot norodul: „Facă-se!"
Și prădă norodul tabăra pînă în 30 de zile. 13
Și deaderă Iudithii cortul lui Olofernu, și
toate arginturile, și paturile, și păharăle, și
toate lucrurile lui. Și, luînd ea, au pus 14
preste mușcoaia ei, și au înhămat carăle ei,
și le-au grămădit pre eale preste eale. Și 15
să strînse tot muieretul lui Israil ca să o vază
pre ea, și au binecuvîntat pre ea, și au făcut
ei horă dentru eale. Și au luat stîlpări în
mînile ei, și au dat și muierilor celor ce
era cu ea, și s-au cununat cu maslinul ea
și cealea ce era cu ea. Și veni înaintea 16

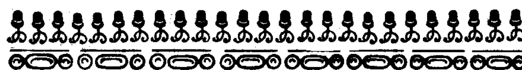

a tot norodul, cu danțu povățuind tuturor
muierilor. Și urma tot bărbatul lui Israil
înarmați, cu cununi, și laude în rostul lor.
17 Și începea Iudith mărturisirea aceasta la tot
Israilul, și răspundea tot norodul lauda
aceasta:

CAP XVI

1 Și zise Iudith: „Începeți Dumne-
zăului mieu cu tîmpene, cîntați
Domnului mieu cu țimbale, îm-
preunați Lui cîntare și laudă, înăl-
2 țați și chemați numele Lui! Că
Dumnezău iaste Cel ce zdrobeaște războaie-
le, căci în taberile Lui, în mijlocul norodului,
mă scoase den mîna celor ce mă gonesc.
3 Veni Asur den munți de la crivăț, veni cu
10000 de mii ale puterii lui, cărora mulțimea
lor au astupat pîraiele și mulțimea lor au
4 acoperit dealurile. Zise să arză hotarăle
meale, și pre tinerii miei să-i omoară cu
sabie, și cei sugători să-i puie la pămînt, și
pruncii miei să-i puie la pradă, și fecioarele
meale să le prade. Domnul Atotțiitoriul
5 defăimă pre ei cu mînă de fămeaie, Pen-
tru că nu căzu cel tare de tineri, nici fii vîr-
tucioși l-au lovit pre el, nici nalți uriași să
rîdicară asupra lui, ce Iudith, fata lui Merari,
cu frumuseațele feații ei slăbi pre el.
6 Pentru că să dezbrăcă de îmbrăcămintea
văduviei ei, spre înălțarea celor ce-i durea
în Israil, uns-au fața ei cu miros, și legă pă-
rul ei cu mitră, și luo veșmint de in, spre
7 amăgirea lui. Călțunul ei hrăpi ochiul
lui, și frumuseațele ei robi sufletul lui, trecu
8 sabia pren gîtul lui. Îngroziră-să persii
de cutezarea ei, și midii de îndîrjirea ei să
9 turburară. Atuncea clicuiră cei smeriț
ai miei, și strigară cei neputincioși ai miei,
și să spămîntară, înălțară glasul lor, și să
10 înfrînseră. Fiii featelor i-au împuns pre ei,
și ca pre copiii celor ce merg de voie răniia
pre ei; perit-au, den rînduiala Domnului
Dumnezăului mieu. Lăuda-voiu Domnului,
11 laudă și falǎ: Doamne, mare ești, și mă-
rit, minunat în vîrtute, necovîrșit! Ție să
12 slujască toată zidirea Ta, Căci ai zis și
s-au făcut. Trimis-ai duhul Tău și au zidit,
și nu iaste cel ce să stea împotriva glasului
13 Tău! Pentru că munții den temelie, cu
apele, să vor clăti, și pietrile de cătră fața
Ta ca ceara se vor topi, iară pre cei ce să
14 tem de Tine, Tu bine îi vei curăți! Căci
mică e toată jîrtva cătră mirosul bunei-mi-
rosiri și puțin tot seul spre arderea-de-tot
a Ta, iară cel ce să teame de Domnul, mare
15 e pururea. Vai limbilor ce să scoală asupra
neamului mieu! Domnul Atotțiitoriul va
izbîndi asupra lor, în ziua judecății, a da foc
și viermi la trupurile lor, și vor plînge cu
16 simțire pînă în veac". Și deaca au întrat
la Ierusalim, să închinară Domnului și, cînd
să curăți nărodul, au adus arderile ceale de
tot ale lor, și ceale de voie ale lor, și dările.
Și puse Iudith toate unealtele lui Olofernu, 17
cîte au dat nărodul ei, și pologul carele au
luat ea de la așternutul lui, spre danie Dom-
nului au dat. Și era nărodul veselindu-se 18
în Ierusalim, despre fața sfintelor, în 3 luni,
și Iudith cu ei au rămas. Și după zilele 19
aceastea, au purces fieștecarele la moșteni-
rea lui, și Iudith mearse la Vetulua și răma-
se întru avearea ei. Și fu în vreamea ei 20
slăvită în tot pămîntul; și mulți au pohtit
pre ea, și n-au cunoscut bărbat pre ea, toate
zilele vieții ei, den care ceas au murit Manasi,
bărbatul ei, și să adaose cătră nărodul ei.
Și era mergînd înainte mare foarte, și îmbă- 21
trîni în casa bărbatului ei, 105 de ani; și
lăsă roaba ei slobodă. Și muri la Vetulua.
Și o îngropară pre ea în peștera bărbatului 22
ei, Manasi. Și o plînsără pre ea casa lui Israil
7 zile. Și împărți unealtele ei, mai nainte 23
de ce au murit ea, la toți cei de aproape ai
lui Manasi, bărbatului ei, și celor aproape de
neamul ei. Și nu mai era cine să spară 24
pre fiii lui Israil în zilele Iudithii și,
după ce au murit ea,
zile multe.

VARUH

CAP I

Și aceastea-s cuvintele cărții carele 1
au scris Varuh, feciorul lui Niriu,
fiiul lui Maaseu, fiiul lui Sedechiu,
fiiul lui Asadiu, fiiul lui Helchiu,
în Vavilon, în anul al 5, în 7 ale
lunii, în vreamea care au luat haldeii Ierusa-
limul și-l arsără pre el cu foc. Și ceti Va- 2
ruh cuvintele cărții aceștiia la urechile Ie-
honiei, fiiul lui Ioachim, împăratul Iudii,
și la urechile a tot norodul, celor ce veniia
spre carte, și la urechile celor tari, și fiilor
împăraților, și la urechile celor bătrîni, și
la urechile a tot norodul, de la mic pînă la
mare, tuturor celor ce lăcuiescu la Vavilon,
pre rîul Sudului. Și plîngea, și postiia și 3
să ruga rugi înaintea Domnului. Și adunară
argint, pre cît putea a fieștecăruia mînă,
Și trimisără la Ierusalim cătră Ioachim, fe- 4
ciorul Helchiei, fiiului lui Salom preotul, și
cătră preoți, și cătră tot norodul, ceia ce
s-au aflat împreună cu el în Ierusalim, cînd
au luat el vasele Casii Domnului, cealea ce
s-au scos den besearică, să să întoarcă la pă-

mîntul Iudii la a zeacea lui siuan, vase de
argint carele au făcut Sedechia, fiiul Osiei,
5 împăratul Iudii, După ce au înstriinat
Navohodonosor, împăratul Vavilonului, pre
Iehonia, și pre boiari, și pre cei legați, și
pre cei tari, și pre norodul pămîntului, de
la Ierusalim, și au adus pre ei la Vavilon,
6 Și zisără: „Iată, am trimis la voi argint, și
cumpărați pre argint arderi-de-tot, și pentru
păcat, și tămîie, și faceți mană, și aduceți
preste jîrtăvnicul Domnului Dumnezăului
7 nostru. Și vă veți ruga pentru viața lui
Navohodonosor, împăratul Vavilonului, și
spre viața lui Valtasar, fiiului lui, pentru ca
să fie zilele lor ca zilele ceriului pre pămînt.
8 Și va da Domnul vîrtute noao, și va lumina
ochii noștri, și vom trăi supt umbra lui
Navohodonosor, împăratul Vavilonului, și
supt umbra lui Valtasar, fiiului lui, și vom
sluji lor zile multe, și vom afla har înaintea
9 lor. Și vă rugați pentru noi cătră Dom-
nul Dumnezăul nostru, căci am greșit la
Domnul Dumnezăul nostru, și nu s-au în-
torsu mînia Domnului și urgia Lui de la noi
10 și pînă în ziua aceasta. Și veți ceti cartea
aceasta carea am trimis cătră voi, să mărturi-
siți în Casa Domnului, la zilele praznicului
11 și la zilele vremii. Și veți grăi: 'A Domnu-
lui Dumnezăului nostru e direptatea, și
noao – rușinea obrazelor, ca în ziua aceasta,
la omul Iudii, și la cei ce lăcuiescu Ierusali-
mul, și împăraților noștri, și boiarilor noș-
tri, și preoților noștri, și prorocilor noștri,
12 și părinților noștri, Pentru care am greșit
înaintea Domnului, și n-am ascultat Lui. Și
n-am ascultat glasul Domnului Dumnezăului
nostru, a mearge întru poruncele Lui, carele
13 au dat despre fața noastră. Den ziua carea
au scos Domnul pre părinții noștri den pă-
mîntul Eghipetului și pînă în ziua aceasta,
eram neascultînd cătră Domnul Dumnezăul
nostru, și ocăzuiamu ca să nu auzim glasul
14 Lui. Și să lipiră de noi răutățile și bleste-
mul care au rînduit Domnul la Moisi, sluga
Lui, în ziua carea au scos pre părinții noștri
den pămîntul Eghipetului, să dea noao pă-
mîntu care cură lapte și miare ca ziua
15 aceasta. Și n-am ascultat glasul Domnu-
lui Dumnezăului nostru, după toate cuvinte-
le prorocilor, carele au trimis cătră noi. Și
am mersu fieștecarele întru cugetul inimii
lui ceii reale, a lucra la alți dumnezăi, a face
reale înaintea ochilor Domnului Dumnezău-
lui nostru.

CAP II

Și întări Domnul cuvîntul Lui care 1
au grăit pentru noi, și pentru judecă-
torii noștri, ceia ce au judecat pre
Israil, și pentru împărații noștri,
și pentru boiarii noștri, și pentru
omul lui Israil și al Iudei, A aduce asu- 2
pră răutăți mari, carele nu s-au făcut dede-
suptul a tot ceriul în ce chip s-au făcut în
Ierusalim, după ceale scrise în leagea lui
Moisi, A mînca noi, omul cărnurile fiiu- 3
lui și omul cărnurile featei lui. Și au dat 4
pre ei supuși la toate împărățiile ceale de
pren prejurul nostru spre ocară și spre
pustiire, întru toate năroadele ceale ce-s
împrejurul nostru, unde i-au răsipit pre ei
Domnul acolo; și s-au făcut dedesupt, și nu
deasupra, căci am greșit Domnului Dumne-
zeului nostru, a nu asculta glasul Lui. A 5
Domnului Dumnezeului nostru – direptatea,
iară noao, și părinților noștri, rușinea obra-
zelor, ca în ziua aceasta. Ceale ce au grăit 6
Domnul asupra noastră, toate răutățile
aceastea au venit preste noi. Și nu ne-am
rugat feații Domnului, a să întoarce fiește-
carele de la cugetele inimi[i] lor cei reale.
Și preveghe Domnul asupra celor răi, și[-i] 7
aduse Domnul asupra noastră, că dirept ias-
te Domnul preste toate lucrurile Lui care
au poruncit noao. Și n-am auzit glasul Lui,
a mearge întru poruncile Domnului, carele
au dat despre fața noastră. Și acum, 8
Doamne, Dumnezăul lui Israil, Care ai scos
pre nărodul Tău den pămîntul Eghipetului,
cu mînă tare și cu braț nalt, cu seamne și
cu minuni, și cu puteare mare, și ai făcut
Ție nume ca în ziua aceasta, Greșit-am, 9
păgînit-am, făcut-am strîmbătate, Doamne
Dumnezăul nostru, preste toate direptățile
Tale; Întoarcă-se mînia Ta de la noi, căci 10
am rămas puțini întru limbi, unde ne-ai
răsipit pre noi acolo. Ascultă, Doamne, 11
rugăciunea naostră și umilința noastră, și ne
scoate pre noi pentru Tine și dă noao har
cătră fața celor ce ne-au înstreinat pre noi,
pentru ca să cunoască tot pămîntul că Tu
ești Domnul Dumnezăul nostru, căci nume-
le Tău s-au chemat deasupra lui Israil și pres-
te neamul lui. Și caută den casa cea sfîntă 12
a Ta, și ia aminte la noi, și pleacă, Doamne,
ureachea Ta și auzi, deschide ochii Tăi și
vezi, Căci nu cei morți în iad, de la carii 13
s-au luat duhul lor de la ficații lor, vor da
mărire și îndireptare Domnului, ce sufletul
cel ce să mîhnească preste mărirea carea
mearge plecîndu-se și slăbind, și ochii cei ce
să sfîrșăsc, și sufletul cel flămînd vor da mă-
rire Ție și direptate, Doamne. Căci nu pe 14
direptățile părinților noștri și ale împărați-
lor noștri noi oborîm mila înaintea feații
Tale, Doamne Dumnezeul nostru. Căci ai 15

slobozit mînia Ta şi urgia Ta la noi, în ce
chip ai grăit cu mîna slugilor Tale, proroci-
16 lor, zicînd: 'Aşa au zis Domnul: Plecaţi
umărul vostru, lucraţi împăratului Vavilonu-
lui şi şădeţi pre pămîntul carele am dat pă-
17 rinţilor voştri. Şi de nu veţ asculta gla-
sul Domnului, a lucra împăratului Vavilonu-
lui, sfîrşire voiu face, den cetăţile Iudei şi
den afara Ierusalimului, glas de veselie şi
glas de bucurie, glas de ginere şi glas de
nevastă; şi va fi tot pămîntul neumblat de
18 cei ce lăcuiesc întru el'. Şi n-am ascultat
glasul Tău, a lucra împăratului Vavilonului,
şi ai întărit cuvintele Tale care ai grăit cu
mîinile slugilor Tale, prorocilor, ca să scoaţă
oasele împăraţilor noştri şi oasele părinţi-
19 lor noştri den locul lor. Şi iată, sînt lepă-
date la arsura zilei şi la îngheţul nopţii, şi
au murit în durori reale, cu foamete şi cu
20 sabie, şi cu trimitere. Şi ai pus Casa un-
de să cheamă numele Tău preste ea, ca
ziua aceasta, pentru răutatea casei lui Israil
21 şi casei Iudii. Şi ai făcut la noi, Doamne
Dumnezeul nostru, după toată liniştea Ta
şi după toată îndurarea Ta cea mare, în ce
chip ai grăit în mîna slugii Tale, lui Moisi,
în ziua care ai poruncit lui să scrie leagea
22 Ta înaintea fiilor lui Israil, zicînd: 'De
nu veţi asculta glasul Mieu cu adevărat,
sunetul cel mare şi mult acesta ţi să va în-
toarce spre micu întru limbi, unde voiu
răsipi pre ei acolo, căci am cunoscut că nu
Mă vor asculta, căci nărodul năsilnic la
23 cerbice iaste. Şi să vor întoarce întru
inema lor, în pămîntul înstriinării lor, şi
vor cunoaşte că Eu sînt Domnul Dumne-
zeul lor; şi voiu da lor inemă, şi urechi de
vor auzi; şi vor lăuda pre Mine în pămîntul
înstriinării lor şi vor pomeni numele Mieu.
24 Şi să vor întoarce despre dosul lor cel nă-
silnic şi de la ceale reale lucrurile lor, căci
îş vor aduce aminte de calea părinţilor lor,
25 celor ce au greşit înaintea Domnului. Şi
voiu întuma pre ei la pămîntul carele am
jurat părinţilor lor, lui Avraam şi lui Isaac
şi lui Iacov, şi vor stăpîni pre el, şi voiu
26 înmulţi pre ei, şi nu să vor împuţina. Şi
voiu întări lor făgăduinţă veacinică, ca să
fiu lor Dumnezeu, şi ei vor fi Mie întru nă-
rod, şi nu voiu mai mişca pre nărodul Mieu,
Israil, de la pămîntul carele am dat lor'.

CAP III

1 Doamne Atotţiitoriul, Dumnezeul
lui Israil, suflet den strimturi şi
duhul trîndăviilor au strigat cătră
Tine. Ascultă, Doamne, şi milu-
iaşte, căci am greşit înaintea Ta,
căci Tu—Cel ce şăzi pre veac, şi noi—cei ce
perim în veac. Doamne Atotţiitoriul, 2
Dumnezeul lui Israil, auzi dară rugăciunea
celor ce au murit ai lui Israil şi a fiilor celor
ce au greşit înaintea Ta, carii n-au ascultat
glasul Tău, Dumnezeului lor, şi s-au lipit de
noi realele. Să nu-Ţ aduci aminte de strîm- 3
bătăţile părinţilor noştri, ce adu-Ţ aminte
de mîna Ta şi de numele Tău în vreamea
aceasta, căci Tu eşti Domnul Dumnezeul
nostru, şi vom lăuda pre Tine, Doamne.
Căci pentru aceaea ai dat frica Ta în inemi- 4
le noastre, ca să chemăm numele Tău, şi
vom lăuda pre Tine întru înstriinarea noastră.
Căci am întors de la inema noastră toată 5
strîmbătatea părinţilor noştri, celor ce au
greşit înaintea Ta, noi, astăzi, întru înstrii-
narea noastră, unde ne-ai sămănat pre noi
acolo, spre ponoslu şi spre blestăm şi spre
datorie, după toate strîmbătăţile părinţi-
lor noştri, carii s-au depărtat de la Domnul
Dumnezeul lor'. Auzi, Israile, poruncile 6
vieţii, băgaţ în urechi a cunoaşte înţelep-
ciunea! Ce iaste, Israile, de te-ai vechit 7
în pămîntul limbilor? În pămînt striinu te-ai
spurcat împreună cu morţii? Socotitu-
te-ai împreună cu cei de la iadu? Părăsit-ai
izvorul înţelepciunei. Pre calea lui Dumne-
zău de ai fi mers, ai fi lăcuit cu pace în veaci-
nică vreame. Învaţă-te unde e mintea, 8
unde e vîrtutea şi unde înţeleagerea a
conoaşte deodată, unde e îndelungarea
vieţii şi traiul, unde e lumina ochilor şi
pacea! Cine au aflat locul ei şi cine au 9
întrat în visteriile ei? Unde sînt boiarii
limbilor şi cei ce stăpînesc hiarăle lor ceale
de pre pămînt? Cei ce cu pasările ceriu- 10
lui batjocuresc, şi argintul strîngînd, şi
aurul, la carele au nădejduit oamenii, şi nu
iaste săvîrşit agonisealei lor? Căci ceia 11
ce argintul meşterşugesc şi grijesc lucrul
lor, şi nu iaste aflare: strînsu-s-au şi la iad
s-au pogorît, şi alţii s-au sculat în locul lor.
Cei mai tineri văzură lumină şi au lăcuit 12
pre pămînt, şi calea ştiinţii n-au cunoscut,
nici au înţeles cărările ei, nici s-au apucat
de ea. Fiii lor departe fură de la calea 13
lor, nici s-au auzit în Hanaan, nici s-au vă-
zut în Theman. Nici fiii Agarii, cei ce 14
cercetează înţeleagerea cei de pre pămînt,
neguţitorii Meranului şi Themanului, şi bă-
snarii, şi cei cercetători de priceapere, şi ca-
lea înţelepciunii n-au conoscut, nici ş-au
adus aminte de cărările ei. O, Israile, cîtu 15
e de mare casa lui Dumnezău şi îndelungat
locul cîştigului Lui! Mare e şi n-are sfîrşit,
înalt şi nenumărat! Acolo au născut uri- 16
aşii cei numiţi, de-nceput făcîndu-se bune
la mărime, ştiind războiul. Nu pre aceştea 17
au ales Dumnezău, nici cale de ştiinţă au
dat lor, şi au perit, pentru că n-au avut în-

ţelepciune; perit-au pentru nesfătuirea lor.
18 Cine s-au suit în ceriu şi au luat pre ea şi au
pogorît pre ea den nori? Cine au trecut decin-
dea de mare, şi au aflat pre ea, şi va aduce
19 pre ea pre aur curat? Nu iaste cel ce să
ştie calea ei, nici cel ce să pomenească căra-
20 rea ei; Ci Cela ce ştie toate ştie pre ea şi
află pre ea cu înţelegerea Lui, Cela ce au
lucrat pămîntul în vreamea veacului, împlu-
t-au pre el de dobitoace cu 4 picioare.
21 Cela ce trimite lumina şi va mearge, chemă
pre ea, şi-L ascultă pre El cu cutremur.
22 Şi stealele luminară întru păzile lor şi să
veselîră. Chematu-le-au pre eale, şi ziseră:
'De faţă sîntem'. Luminat-au cu veselie Ce-
lui ce le-au făcut pre eale. Acesta e Dumne-
zăul nostru, nu să va socoti altul spre Dînsul.
23 Află toată calea ştiinţii şi deade pre ea lui
Iacov, slugii Lui, şi lui Israil, celui iubit de
El. După aceasta pre pămînt Să ivi şi cu
oamenii să amestecă".

CAP IV

1 Aceasta e cartea poruncii lui Dum-
nezău şi leagea ceaea ce iaste în
veac; toţi ceia ce o ţin pre ea sînt
spre viaţă, iară ceia ce părăsesc
2 prea ea vor muri. Întoarce-te,
Iacove, şi te apucă de ea, pasă spre lu-
3 mină dempreajma luminei ei. Să nu
dai altuia mărirea ta, şi cealea ce-ţi sînt de
folos, la limbă striină. Fericiţi sîntem, Israi-
le, căci ceale plăcute lui Dumnezeu noao
4 conoscute sînt. Îndrăzniţi, norodul mieu,
pomenirea lui Israil. Vîndutu-v-aţi limbilor
nu spre peire, ce, căci aţi mîniat voi pre
5 Dumnezău, v-aţi dat pizmaşilor. Pentru
că aţi întărîtat pre Cela ce au făcut pre voi,
jîrtvuind la draci, şi nu la Dumnezău; aţi
uitat voi pre Cela ce au făcut pre voi, Dum-
nezăul cel Veacinic, şi aţi mîhnit şi pre cel
6 ce au hrănit pre voi, Ierusalimul. Văzut-au
şi cea ce au venit voao urgie de la Dumne-
zău, şi zise: „Auziţi, nemearnicele Sionului,
pentru că au adus mie Dumnezău plîngere
7 mare, Pentru că am văzut robirea fiilor
miei şi featelor, carea au adus lor Cel Veaci-
nic; pentru că am hrănit pre ei cu veselie,
8 şi i-am trimis cu plîngere şi jale. Nimeni
să nu să bucure pre mine, văduva şi cea
părăsită de mulţi; pustiitu-m-am pentru pă-
9 catele fiilor miei, Pentru căci s-au abătut
den leagea lui Dumnezău, şi direptăţile Lui
nu le-au cunoscut, nici au mersu pre căile
poruncilor lui Dumnezău, nici pre cărările
învăţăturii întru direptatea Lui au mers.
10 Vie ceale nemearnice ale Sionului, şi vă
aduceţ aminte de robimea fiilor miei şi fea-
11 telor, carea au adus lor Cel Veacinicu. Pen-
tru că au adus preste ei limbă de departe,
limbă fără ruşine, şi de altă limbă, căci nu
s-au ruşinat de bătrînu, nici copil au miluit,
şi au dus pre cei iubiţi ai văduvei, şi den
feate pre cea sîngură au pustiit. Şi eu ce 12
putearnică sînt a ajuta voao? Pentru că Cela
ce au adus răutăţile va scoate pre voi den
mîna vrăjmaşilor voştri. Păsaţi, fiilor, 13
păsaţi, şi eu am rămas pustie. Dezbrăcatu-
m-am den veşmîntul păcii şi m-am îmbrăcat
cu sacul rugii meale; striga-voiu cătră Cel
Veacinic în zilele meale. Îndrăzniţi, fiilor, 14
strigaţi cătră Dumnezău, şi va scoate pre
voi den sîlnicie den mîna vrăjmaşilor.
Pentru că eu am nădejduit pre Cel Veacinic 15
mîntuirea voastră, şi veni mie bucurie de la
Cel Sfînt, spre milostenia carea va veni voao
de sîrgu de la Cel Veacinic, Mîntuitoriul
nostru. Pentru că am trimis pre voi cu 16
plîngere şi jale, şi va da mie Dumnezău pre
voi cu bucurie şi veselie în veac. Că, în ce 17
chip acum au văzut nemearnicile Sionului
robirea noastră, aşa vor vedea curînd cea de
la Dumnezeul nostru mîntuire, carea va veni
preste voi cu mărire mare, cu luminarea
Celui Veacinicu. Fiilor, răbdaţi cu delun- 18
garea cea ce au venit de la Dumnezău voao
urgie! Pentru că goni pre tine vrăjmaşul
tău, şi vei vedea a lui peire în grabă, şi pre
grumazii lor vei încăleca. Cei gingaşi ai 19
miei au mersu pre căi vîrtoase, rădicatu-s-au
ca o turmă hrăpită de vrăjmaşi. Îndrăz- 20
niţi, fiilor, şi strigaţi cătră Dumnezău, pen-
tru că va fi voao de la Cel ce aduce pomenire.
Pentru că, în ce chip s-au făcut cugetul 21
vostru spre rătăcirea voastră de la Dumne-
zău, cu 10 părţi adaogeţi întorcîndu-vă
să-L cercaţi pre El, pentru că Ceala ce au
adus voao realele aduce-va voao cea veacini-
că veselie, împreună cu mîntuirea voastră.
Îndrăzneaşte, Ierusalime, mîngîia-te-va Cel 22
ce te-au numit! Mişei cei ce pre tine au 23
chinuit şi s-au bucurat de cădearea ta, tică-
loase cetăţile cărora au slujit fiii tăi, tică-
loasă ceaea ce au priimit pre fiii tăi!
Pentru că, în ce chip s-au bucurat pre a ta 24
cădeare şi s-au veselit pre surparea ta, aşa
să va mîhni pre a ei pustiire. Şi voiu lua ei
bucuria cea de multă gloată, şi sămeţia ei
va fi spre jale. Pentru că foc va veni preste 25
ea, de la Cel Veacinic, spre zile îndelungate,
şi să va lăcui de draci cea mai multă vreame.
Caută împrejur cătră răsărituri, Ierusalime, 26
şi vezi veselia cea ce vine de la Dumnezăul
tău. Iată, vinu fiii tăi pre carii ai trimis, 27
vinu adunaţi de la răsărituri pînă la apusuri
cu graiul Celui Sfînt, bucurîndu-se cu a lui
Dumnezău mărire.

CAP V

ezbrăcă-te, Ierusalime, de veşmîn- 1
tul jălii şi chinuirii tale şi îmbracă
cu bunăcuviinţa cei de la Dumnezău
mărire în veac. Îmbracă veşmîntul 2

cei de la Dumnezău direptăţi, pune mitra
măririi Celui Veacinic preste capul tău,
3 Pentru că Dumnezău va arăta la tot cel de
supt ceriu strălucirea ta, pentru că să va
chema numele tău de la Dumnezău în veac:
'Pacea direptăţii' şi 'Mărirea cinstei dum-
4 nezăeşti'. Scoală-te, Ierusalime, şi stăi
preste ceale înalte, şi caută împrejur cătră
răsărituri, şi vezi pre fiii tăi adunaţi, de la
apusurile soarelui pînă la răsărituri, cu gra-
iul Celui Sfînt, bucurîndu-se cu a lui Dum-
5 nezău pomenire. Pentru că ieşiră de la
tine pedestri, aducîndu-se de vrăjmaşi,
iară-i bagă pre ei Dumnezău cătră tine
rădicaţi fiind cu mărire, ca pre fiii împără-
6 ţiei. Pentru că porunci Dumnezău să să
smerească toată măgura înaltă şi năsipurile
ceale veacinice, şi văile să să împle spre
netezirea pămîntului, pentru ca să îmble
Israil întemeiat cu a lui Dumnezău mărire.
7 Şi umbriră şi dumbrăvile, şi tot lemnul
bun-mirositoriu lui Israil, cu porunca lui
8 Dumnezău; Pentru că va povăţui Dum-
nezău lui Israil, cu veselie, cu lumina
măririi Lui, cu milostenia şi
direptatea cea de la El.

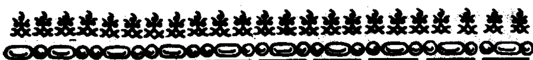
CARTE TRIMISĂ A IEREMIEI

1 Izvodul cărţii care au trimis Ieremia
cătră ceia ce era să să aducă robiţ
la Vavilon de împăratul vaviloneani-
lor, să le spuie lor după cum s-au
poruncit lui de cătră Dumnezău:
2 Pentru păcatele carele aţi greşit înaintea
lui Dumnezău, vă veţ aduce la Vavilon ro-
biţi de Navohodonosor, împăratul vavilonea-
3 nilor. Deci întrînd în Vavilon, veţ fi acolo
ani mulţi şi vremi multe, pînă în şapte nea-
muri; iară după aceasta voiu scoate pre voi
4 cu pace de acolo. Şi acum veţ vedea la
Vavilon dumnezăi de argint, şi de aur, şi de
lemn, rădicîndu-se preste umeri, arătînd
frică limbilor; teameţi-vă dară, pentru ca
nu şi voi, asemănîndu-vă cu cei de alt fealiu,
vă veţ asămăna, şi frica pre voi va lua pentru
ei, văzînd gloate, denainte şi denapoia lor,
5 închinîndu-se lor. Şi ziceţ cu cugetul: „Ţie
trebuie a să închina, Stăpîne!" Că îngerul
Mieu cu voi iaste, şi el cearcă sufletele voas-
6 tre. Pentru că limba lor iaste rasă de tes-
lariu, şi ei sînt de aur împrejur, şi de argint
împrejur, şi sînt mincinoşi, şi nu pot să gră-
7 iască. Ca la o fecioară iubitoare de podoa-
bă, iau aur, făcînd cununi pre capetele dum-
8 nezeilor lor. Şi iaste şi cînd iau preoţii
de la dumnezăii lor aur şi argint, la sine vor
cheltui; şi vor da dentr-însele şi curvelor
9 celor den cerdac. Şi împodobesc pre
dînşii ca pre nişte oameni, cu îmbrăcămin-
te, dumnezăi de argint, şi dumnezăi de aur,
şi de lemn, şi aceştea nu să mîntuiesc de ru-
gină şi de mîncări, Îmbrăcaţi fiind ei cu 10
îmbrăcăminte mohorîtă; ştergînd obrazul
lor de praful cel den casă, care iaste mai mult
preste dînşii. Şi are schiptru ca un om 11
judecătoriu de ţară, care, pre cel ce greşaşte
la el, nu-l va omorî. Şi are hangeariu în 12
direapta, şi topor, iară pre sine den războiu
şi den tîlhari nu se va scoate. Dirept aceaea
cunoscuţ sînt că nu-s dumnezăi. Să nu 13
vă fie frică dară de dînşii, că, precum vasul
cel spart al omului nu trebuiaşte nemică,
ca aceştea sînt dumnezăii lor. Fiind ei 14
întemeiaţi în case, ochii lor sînt plini de prah,
den picioarele celor ce întră. Şi ca la oare- 15
carele ce ar fi făcut strîmbătate împăratu-
lui, sînt închise curţile, ca celui ce să aduce
la moarte, casele lor le întăresc preoţii cu
uşi şi cu lacăte şi zăvoară, pentru ca să nu
să fure de tîlhari. Lumini ard şi mai multe 16
decît la ei, dentru carii pre niciunul pot să
vază. Iaste ca o grindă de ceale den casă, 17
şi inimile lor zic să să roază de tîrîitoarele
ceale de pre pămînt, mîncîndu-i pre dînşii
şi îmbrăcămintele lor, ei nu simt. Negriţ 18
sînt la obrazele lor de fumul cel ce iaste în
casă. Pre trupul lor şi pre capul lor zboară 19
liliaci, rîndurealele şi pasările. aşijderea şi
dihorii; de unde-i veţi cunoaşte că nu-s
dumnezei. Nu vă teameţi dară de dînşii! 20
Pentru că aurul carele iaste prejur dînşii—
pentru frumuseaţea: de nu va ştearge cineva
rugina, nu vor sclipi; pentru că, nici cînd să
topiia, simţiia. Den tot preţul cumpăraţ 21
sînt, întru carii nu iaste duh. Fără de 22
picioare, preste umăr să poartă, arătîndu
necinstea lor oamenilor. Şi să ruşinează 23
şi cei ce slujăscu la aceastea, pentru ca nu
cîndai pre pămînt să cază, pren ei să să ră-
dice. Nici de va pune neştine pre dînsul 24
dirept, pre sine să va porni, nici de să va
îndupleca, nu să va îndirepta. Ce, ca la 25
nişte morţi, pun darurile la ei înainte; şi
jîrtvele lor vînzînd, preoţii lor le cheltuiescu.
Aşijderea şi muierile dentr-însele lucrează, 26
nici unui sărac, nici la neputincios dau. Den
jîrtvele lor, avînd eale pre sine, şi lehuse fiind,
le pipăie. Deci cunoscînd dentr-aceastea 27
că nu-s dumnezei, să nu vă teameţi de ei!
Dară de unde să vor chema dumnezei?
Căci muierile pun denainte la bozi de 28
argint, şi de aur, şi de lemn; şi în casele lor,
popii şădu, avînd hainile lor rupte, şi
capetele şi barbele rase, ale cărora capete
descoperite sînt. Şi zbiară strigînd 29
înaintea dumnezeilor lor, ca oarecarii
la cina mortului. Dentru îmbrăcămin- 30

tea lor luînd popii, vor îmbrăca muierile
lor şi copiii; nici de vor păţi rău de cineva,
nici bine, vor putea să răsplătească; nici să
31 puie împărat pot, nici să scoaţă. Aşijde-
relea nici avuţie, nici aramă nu vor putea
să dea. De va făgădui lor neştine făgăduinţă,
32 nu va da, nici nu vor mai ceare. Den moarte
om nu vor izbăvi, nici pre cel mai slab de la
cel mai tare nu-l vor scoate; pre omul orb la
vedeare nu-l vor îndirepta, în nevoie omul
33 fiind, nu-l vor scoate, Văduoa nu o vor
milui, nici săracului nu-i vor face bine.
34 Cu pietrile de la munte asămănaţ sînt ceale
de lemnu, şi ceale ferecate cu aur, şi ceale
ferecate cu argint. Iară cei ce slujăscu la
35 aceastea să vor ruşina. Cum dară trebuie
a socoti au a-i chema ca să fie ei dumnezei?
Şi încă şi aceştea, haldeii, necinstind pre ei;
36 Carii, cînd vor vedea pre un năuc neputînd
grăi, aducînd pre Vilon, să roagă să strige,
ca cînd ară putea să simţă; şi nu pot ei
socotind să-i lase, pentru că n-au simţire.
37 Iară muierile, puind împrejur funi, în căi
şădu, tămîind tăriţele; iară cînd vreuna
dentr-însele, trăgîndu-se de vreunul den ceia
ce trecu şi să va culca, ocăraşte pre cea de
aproape că nu s-au vrednicit ca şi ea, nici
38 funea ei s-au rupt. Toate cîte să fac
întru ei minciuni sînt. Cum dară trebuie
să să socotească au să să zică cum să fie
39 ei dumnezei? De teslari şi zlătari sînt
meşterşuguiţi, nemică alte să nu facă,
fără cît ce vor meşterii să să facă eale.
40 Şi ceştea ce-i meşterşuguiesc pre ei să nu
se facă de mulţi ani, cum dară vor ceale ce
să meşterşuguiesc de ei să fie dumnezăi?
41 Pentru că au lăsat lucruri mincenoase şi
ocară celor ce să vor naşte în urmă; căci,
cînd vor veni asupra lor războiu şi răutăţi, să
sfătuiesc întru ei popii unde să vor ascunde
42 împreună cu dînşii; Cum dară nu iaste a
simţi că nu-s dumnezăi carii nici mîntuiesc
43 pre dînşii de războiu, nici den răutăţi? Pen-
tru că, fiind de lemnu şi ferecate cu aur şi
cu argint, să vor conoaşte mai apoi că sînt
mincenoase la toate limbile, şi la împăraţi
aiavea va fi că nu-s dumnezăi, ce fapte de
mîni omeneşti, şi niciun lucru al lui Dum-
44 nezău întru dînşii nu iaste. Cui dară tre-
buiesc conoscuţi că nu-s dumnezăi? Pentru
că împărat ţării nu vor rîdica, nici ploaie la
45 oameni nu vor da. Şi judecata nu vor alea-
ge lor, nici nu vor mîntui strîmbătatea, fiind
neputincioşi, căci sînt ca nişte cioară în mij-
46 locul ceriului şi al pămîntului. Pentru că
şi cînd va cădea foc în casa bozilor de lemn,
au ferecaţi cu aur, au cu argint, popii lor vor
fugi şi vor scăpa, iară ei ca nişte grinzi în
47 mijloc vor arde de tot. Şi împăratului,
şi nepriatenilor nu vor sta împrotivă. Cum
dară să să socotească au să să cheame că
sînt dumnezăi? Nici de furi, nici de tîl- 48
hari nu vor scăpa bozii de lemnu, şi ferecaţi
cu argint şi cu aur, de la carii ceia ce pot,
luînd aurul şi argintul şi îmbrăcămintea ce
iaste prejur ei, să vor duce avîndu-le; nici lor
nu-ş vor ajuta. Cît, mai bine iaste împă- 49
ratul arătîndu-ş vitejia lui sau vasu în casă
de folos, cu care să va trebui cela ce-l are,
decît cei mincenoş dumnezăi. Au şi uşa 50
la casă, mîntuind cealea ce-s într-însa, decît
bozii cei mincenoş; şi stîlpu de lemn la
împărăţii, decît bozii mincenoş. Pentru 51
că soarele şi luna şi stealele, fiind luminoase
şi trimiţîndu-se la trebi, bine-ascultătoare
sînt; aşîjderea şi fulgerul, cînd să va ivi, bun
e la vedeare; şi încă un vînt, în toată ţara
bate; Şi norilor, cînd să va porunci de la 52
Dumnezău să meargă preste toată lumea,
săvîrşesc rînduiala; şi focul, trimiţîndu-se
de sus să topească munţi şi codri, face rîndu-
iala; Iară aceastea, nici cu chipurile, nici 53
cu puterile lor sînt asămănate. Pentru aceaea,
nici să să socotească, nici să să cheame a fi
ei dumnăzăi, nefiind ei putincioş nici jude-
cată a judeca, nici a face bine oamenilor.
Cunoscînd dară că nu sînt dumnezăi, nu vă 54
teameţi de ei! Pentru că nice pre împăraţi 55
vor blestema, nici vor blagoslovi, şi seamne
întru limbi şi în ceriu nu vor arăta, Nici 56
ca soarele nu vor străluci, nici vor lumina
ca luna. Hiarăle sînt decît ei mai bune, 57
care pot fugi la acoperămînt, să-ş folosască
lor. Nici într-un chip dară iaste noao 58
dovedit cum sînt dumnezăi, pentru aceaea
să nu vă teameţi de dînşii! Pentru că, 59
precum la o grădină cu crastaveţi iaste un
semn de deochiu nimica păzînd, aşa bozii
lor sînt, de lemn, şi ferecaţi cu aur şi cu
argint. Într-acestaş chip iaste şi la cel 60
den grădină, mărăcini, pre carele toată
pasărea şade deasupra, aşijderea iară şi cu
mortul aruncat întru întunearec să aseamă-
nă bozii lor cei de lemn, şi ferecaţi cu aur
şi cu argint. De pre cel mohorît şi de 61
pre marmura ceaea ce putrezeaşte pre dîn-
şii, veţ cunoaşte că nu-s dumnezei; şi
ei mai pre urmă să vor mînca, şi
va fi ocară în ţară. Deci 62
mai bun iaste omul di-
rept, neavînd idoli,
pentru că va fi
departe de
ocară.

CÎNTAREA A TREI SFINŢI CUCONI

după locul, de la al treile cap al lui Daniil.
Şi îmbla pren mijlocul văpăii focului,
lăudînd pre Dumnezeu şi binecuvîntînd pre Domnul; care
pre rînd la jidovi nu sînt
adecă, şi stînd pînă şi la
Navohodonosor.

1 Şi stînd Azaria, s-au rugat aşa, şi
deşchizînd gura lui în mijlocul fo-
2 cului, zise: „Binecuvîntat eşti,
Doamne, Dumnezeul părinţilor
noştri, şi lăudat şi proslăvit numele
3 Tău în veaci! Căci direpţ eşti întru toate
cîte ai făcut noao, şi toate lucrurile Tale
adevărate, şi direapte căile Tale, şi toate
4 judecăţile Tale adevărate. Şi judecăţile
adevărului ai făcut după toate ceale ce ai
adus asupra noastră şi asupra cetăţii cei
sfinte a părinţilor noştri, Ierusalimul, pen-
tru că cu adevăr şi cu judecată ai adus
toate aceastea asupra noastră, pentru păcate-
5 le noastre: Pentru că am greşit şi am fă-
cut fărădeleage, osebindu-ne de Tine. Şi
am greşit întru toate, şi poruncile Tale n-am
ascultat, nici am păzit, nici am făcut după
cum ne-ai poruncit noao, pentru ca să ni să
6 facă noao bine. Şi toate cîte ai adus
asupra noastră, şi toate cîte ai făcut noao,
cu adevărată judecată ai făcut. Şi ne-ai dat
pre noi în mîna vrăjmaşilor celor fără de
leage, pizmaşilor celor vicleani, şi la împărat
nedirept şi mai rău decît tot pămîntul.
7 Şi acum nu iaste noao a deşchide gura; ru-
şine şi ocară ne-am făcut robilor Tăi şi
8 celor ce să închină Ţie. Să nu ne dai dară
pre noi în săvîrşit, pentru numele Tău, şi
să nu răsipeşti făgăduinţa Ta, şi să nu
depărtezi mila Ta de către noi, pentru
Avraam, cel iubit de Tine, şi pentru Isaac,
9 robul Tău, şi Israil, cel sfînt al Tău, Cărora
ai grăit către dînşii zicînd să le înmulţeşt
sămînţa lor ca stealele ceriului şi ca năsi-
10 pul cel de pre ţărmurele mării. Căci,
Stăpîne, ne-am micşorat decît toate limbi-
le şi sîntem smeriţi în tot pămîntul astăzi,
11 pentru păcatele noastre. Şi nu iaste
în vreamea aceasta căpetenie şi proroc,
şi povăţuitoriu, nici ardere-de-tot, nici
jîrtvă, nici aducere, nici tămîie, nici loc
a aduce înaintea Ta şi a afla mila Ta.
12 Ce cu suflet zdrobit şi duh de smerenie
să fim priimiţ. Ca cu ardere-de-tot de
berbeci şi de junci, şi ca în zeci de mii
de miei graşi, aşa să să facă jîrtva noastră
înaintea Ta astăz, şi să să săvîrşască denapoia Ta, pentru că nu va fi ruşine celora
ce nădejduiescu pre Tine. Şi acum ur- 13
măm Ţie cu toată inima, şi ne teamem de
Tine, şi cercăm faţa Ta. Să nu ruşinezi pre
noi, ce fă cu noi după blîndeaţele Tale şi
după mulţimea milii Tale. Şi scoate pre 14
noi după minunele Tale şi dă mărire nume-
lui Tău, Doamne. Şi să să ruşineaze toţi 15
ceia ce arată robilor Tăi reale; şi să să ruşi-
neaze de toată putearea şi sila, şi vîrtutea
lor să să zdrobească. Şi să cunoască că 16
Tu eşti Domnul Dumnezău sîngur, şi mare
preste toată lumea". Şi nu lipsiia cei ce 17
punea pre dînşii, slugile împăratului, arzîndu
cuptoriul cu iarbă pucioasă, cu smoală, şi
cu cîlţi, şi cu viţă. Şi să vărsa para dea- 18
supra cuptoriului de coţi 49. Şi umblă şi
pîrjoli pre carii află împrejurul cuptoriului
haldeilor. Iară îngerul Domnului să pogo- 19
rî împreună cu cei demprejurul Azariei în
cuptoriu şi scutură para focului den cupto-
riu. Şi au făcut mijlocul cuptoriului ca 20
un vînt de roao aburind, şi nu s-au atinsu
de dînşii întru nemică focul, şi nici îi
mîhni, nici îi dodei pre ei. Atuncea 21
cîteştrei ca dentr-un rostu lăuda, şi măriia,
şi binecuvînta pre Dumnezău, în cuptoriu,
zicînd: „Blagoslovit eşti, Doamne, Dum- 22
nezăul părinţilor noştri, şi lăudat şi prea-
înălţat în veaci. Şi blagoslovit numele mă-
ririi Tale cel sfînt şi prealăudat şi preaînăl-
ţat în veaci. Blagoslovit eşti în beseareca 23
sfintei măririi Tale, şi prealăudat, şi prea-
mărit în veaci. Blagoslovit eşti, Cela ce 24
şăzi pre heruvimi, şi vezi beznile, prealău-
dat şi preaînălţat în veaci. Blagoslovit 25
eşti pre scaunul măririi împărăţiei Tale, şi
prealăudat şi preamărit în veaci. Blagoslo- 26
vit eşti întru întărirea ceriului, şi prealăudat
şi preaslăvit în veaci. Binecuvîntaţi, toate 27
faptele Domnului, pre Domnul, lăudaţi şi
preaînălţaţi pre Dînsul în veaci. Blagoslo- 28
viţi, ceriuri, pre Domnul, lăudaţi şi prea-
înălţaţi pre Dînsul în veaci. Blagosloviţi, 29
îngerii Domnului, pre Domnul, lăudaţi şi
preaînălţaţi pre Dînsul în veaci. Blagoslo- 30
viţi, apele toate ceale de mai pe deasupra
ceriului, pre Domnul, lăudaţi şi prea-
înălţaţi pre Dînsul în veaci. Blagoslovi- 31
ţi, toate puterile Domnului, pre Domnul,
lăudaţi şi preaînălţaţi pre Dînsul în veaci.
Blagosloviţi, soarele şi luna, pre Domnul, 32
lăudaţi şi preaînălţaţi pre Dînsul în veaci.
Blagosloviţi, stealele ceriului, pre Domnul, 33
lăudaţi şi preaînălţaţi pre Dînsul în veaci.
Blagosloviţi, toată ploaia şi roao, pre 34
Domnul, lăudaţi şi preaînălţaţi pre Dîn-
sul în veaci. Blagosloviţi, toate duhuri- 35
le, pre Domnul, lăudaţi şi preaînălţaţi
pre Dînsul în veaci. Blagosloviţi, focul 36
şi zăduful, pre Domnul, lăudaţi şi prea-
înălţaţi pre Dînsul în veaci. Blagosloviţi, 37

roua și ninsoarea, pre Domnul, lăudați și
38 preaînălțați pre Dînsul în veaci. Blagos-
loviți, nopți și zile, pre Domnul, lăudați și
39 preaînălțați pre Dînsul în veaci. Blagos-
loviți, lumina și întunearecul, pre Domnul,
lăudați și preaînălțați pre Dînsul în veaci.
40 Blagosloviți, gheața și gerul, pre Domnul,
lăudați și preaînălțați pre Dînsul în veaci.
41 Blagosloviți, brume și ometuri, pre Domnul,
lăudați și preaînălțați pre Dînsul în veaci.
42 Blagosloviți, fulgere și norii, pre Domnul,
lăudați și preaînălțați pre Dînsul în veaci.
43 Blagoslovească pămîntul pre Domnul, laude
44 și preaînalțe pre Dînsul în veaci. Blagos-
loviți, munții și dealurile, pre Domnul, lău-
daț și preaînălțați pre Dînsul în veaci.
45 Blagosloviț, toate ceale ce răsar pre pămînt,
pre Domnul, lăudați și preaînălțați pre
46 Dînsul în veaci. Blagosloviți, izvoarăle,
pre Domnul, lăudați și preaînălțați pre
47 Dînsul în veaci. Blagosloviți, marea și
rîurile, pre Domnul, lăudați și preaînălțați
48 pre Dînsul în veaci. Blagosloviți, chitoase
și toate cîte să mișcă în ape, pre Domnul,
lăudați și preaînălțați pre Dînsul în veaci.
49 Blagosloviți, toate pasările ceriului, pre
Domnul, lăudați și preaînălțați pre Dînsul
50 în veaci. Blagosloviți, toate hiarăle și
dobitoacele, pre Domnul, lăudați și prea-
51 înălțați pre Dînsul în veaci. Blagosloviți,
fiii oamenilor, pre Domnul, lăudați și prea-
52 înălțați pre Dînsul în veaci. Blagoslovească
Israil pre Domnul, laude și preaînalțe pre
53 Dînsul în veaci. Blagosloviți, preoții Dom-
nului, pre Domnul, lăudați și preaînălțați
54 pre Dînsul în veaci. Blagosloviți, robii
Domnului, pre Domnul, lăudați și preaînăl-
55 țați pre Dînsul în veaci. Blagosloviți, du-
huri și sufletele direpților, pre Domnul,
lăudați și preaînălțați pre Dînsul în veaci.
56 Blagosloviți, cei curați și smeriții cu inima,
pre Domnul, lăudați și preaînălțați pre
57 Dînsul în veaci. Blagosloviți, Anania,
Azaria, Misail, pre Domnul, lăudați și prea-
58 înălțați pre Dînsul în veaci, Pentru căci
ne-au scos pre noi den iad, și ne-au mîntuit
pre noi den mîna morții, și ne-au izbăvit
pre noi den mijlocul cuptoriului ce ardea
pară de foc, și den mijlocul focului ne-au
59 mîntuit pre noi. Ispoveduiți-vă Dom-
nului, căci iaste bun, căci în veac e
60 mila Lui. Blagosloviți, toți ceia
ce creadeți, pre Domnul Dum-
nezăul dumnezăilor, lău-
dați și vă ispoveduiți,
căci întru toți
veacii e mila
Lui.

CATASTIH AL EZDRII

Și aduse Iosie Paștele. 1
Și dărui Iosia nărodului. 2
Și deade Helchia și Zaharia. 3
Și Iehonia și Samea. 4
Și aceastea făcîndu-se cu bună-cuviință. 5
Și fripseră pasha. 6
Iară după aceastea au gătit lor. 7
Și sfinții cîntăreț, feciorii lui Asafon. 8
Și Asaf și Zaharia. 9
Și portarii. 10
Și să săvîrșiră ale jîrtvei. 11
Și făcură fiii lui Israil, carii s-au aflat 12
în vreamea aceea , Paștele.
Să isprăviră faptele Iosiei, întru ale 13
Domnului lui.
Și luînd cei dentru limbă pre Ioahas, 14
feciorul Iosiei.
Și puse împăratul Eghipetului pre îm- 15
păratul Ioachim, fratele lui.
Și împărăți, în locul lui Ioachim, fiiul lui. 16
Și după un an, trimițind Navohodono- 17
sor, aduse la Vavilon, împreună cu
sfintele vase ale Domnului, și puse pre
Sedechia împărat.
Și povățuitorii nărodului și ai preoților. 18
Împărățind Chiros pre persi în anul 19
dentîiu.
Și așăzîndu-se începătorii de neamuri. 20
Și împăratul Darie au făcut ospăț mare. 21
Și unul au scris: „Mai mult poate vinul". 22
Al doilea au scris: „Mai mult poate 23
împăratul".
Iară celalalt au scris: „Mai mult pot mu- 24
ierile și adevărul".
Și începu cel dentîiu a zice pentru pu- 25
tearea vinului.
Și începu al doilea a grăi pentru putea- 26
rea împăratului.
Iară cel al treilea, ce au zis pentru mu- 27
ieri și pentru adevăr, acesta e Zorovavel.
Și atunce împăratul și cei mai mari 28
căuta unul către alalt.
Și începu a grăi pentru adevăr. 29
Și tăcu a grăirea. 30
Atuncea împăratul zise lui: „Ceare ce 31
ți-e voia!"
Atuncea-i zise lui: „Adu-ți aminte de 32
ruga care te-ai rugat!"
Atunce, sculîndu-se Darie împăratul. 33
Și cînd ieși tinerelul. 34
Și luară cărțile. 35
După aceaea s-au ales să să suie începă- 36
torii caselor de moșie, după fealiurile
lor.
Și aceastea-s numele celor ce să suie. 37
Și sînt aceștea de la Iudea suindu-se. 38
Fiii lui Foros. 39
Iară leviții, feciorii lui Iisu și Cadmina. 40
Feciorii slugilor lui Solomon. 41
Toți ai sfințirii robi. 42
Și toți era israiliteanii den 10 ani făr 43
de copii.
Și așăzindu-se Isus al lui Iosedec. 44

45 Și să adunară la ei dentru cealealalte limbi.
46 Și făcură praznicul facerii de colibi.
47 Și cîți au început rugă Domnului.
48 Și într-al doilea an, mergînd la beseareca lui Dumnezău.
49 Și auzind nepriatinii neamului Iudei.
50 Și mergînd la Zorovavel și la Iisus.
51 Și zise lor Zorovavel.
52 Iară limbile pămîntului dormind asupra celor den Iudea.
53 Iară în al doilea an al împărăției lui Darie.
54 Atuncea stînd Zorovavel.
55 Într-aceasta vreame au venit cătră dînșii Sisinis.
56 Izvodul cărții ce au scris lui Darie și au trimis Sisinis.
57 Atuncea împăratul Darie au poruncit.
58 Atuncea Sisinis ispravnicul.
59 Și sporite să făcea lucrurile ceale sfinte.
60 Și făcură fiii lui Israil, și preoții, și leviții.
61 Și au făcut fiii lui Israil celor den robie Paștile.
62 Și mîncară pre Israil cei den robie.
63 Și mai pre urma acestora iaste, împărățind Artaxerxu asupra perșilor.
64 Și să suiră împreună den fiii lui Israil.
65 Și zise Ezdra cărturariul.
66 Aceștea-s povățuitorii înainte, după moșiile lor.
67 Am făgăduit acolo post.
68 Am osebit, dentru începătorii fealiurilor preoților, 12 oameni.
69 Și purcegînd de la rîul lui Thera.
70 Iară ceia ce au venit de la robie.
71 Și au dat poruncile împăratului.
72 Și aceastea săvîrșindu-se, au venit povățuitorii.
73 Și fu îndată ce am auzit eu.
74 Și să adunară cătră mine cîți oarecînd să porniia, cu cuvîntul Domnului,Dumnezăului lui Israil.
75 Și întinzînd cătră Dumnezău mîinile, zicea.
76 Sculîndu-se Ezdra, au jurat pre căpeteniile fealiurilor.
77 Sculîndu-se Ezdra de la poartă.
78 Și să făcu strigare în toată Iudea.
79 Și să adunară toți.
80 Sculîndu-se Ezdra zise lor:,,Voi aț făcut fărdeleage".
81 Și strigară toată mulțimea.
82 Ioanathan al lui Zoil.
83 Și-ș alease lui Ezdra preotul.
84 Și să aflară, den preoții cei ce s-au adunat, avînd fămei de alt neam.
85 Și den fiii lui Emir.
86 Și den fiii lui Facu.
87 Și den fiii lui Levi.
88 Și den cîntăreții sfinților.
89 Den portari.
90 Den fiii lui Foros.
91 Den fiii lui Ila.
92 Den fiii lui Zamoru.
93 Den fiii lui Vive.
94 Den fiii lui Mane.
Den fiii lui Adi. 95
Den fiii lui Anar. 96
Den fiii lui Asom. 97
Den fiii lui Vanni. 98
Den fiii lui Ezoras. 99
Den fiii lui Othma. 100
Și lăcuiră preoții. 101
Și să adunară împreună toată mulțimea. 102
Împodobi Esdra arhiereul leagea. 103
Și cetiia denaintea porții cei sfinte. 104
Și stătu Esdra preotul și cetitoriul. 105
Și rădicînd în sus mînile, căzînd la 106
pămînt, s-au închinat Domnului, Iisus, și Anas, și Saravia.
Și zise Atharatis Ezdrii, preotului și 107
cititoriului.
Și leviții porunciia. 108
Și să dusără toți să mănînce. 109

ESDRA

CAP I

1. 1
i aduse Iosia Paștele în Ierusalim
Domnului lui, și junghie pasha, în
14 zile a lunii dentîi, tocmind
preoții după rîndul lor, împodobiț
în besearica Domnului. Și zise leviților, 2
sfinților robi ai lui Israil, să să sfințească
pre eiș Domnului întru punerea sfîntului
chivot al Domnului în casa carea au zidit
Solomon, fiiul lui David împăratul: „Nu 3
va fi voao să rîdicați pre umeri pre el, și
acum slujiți Domnului Dumnezăului vostru
și poslușiți limba lui Israil. Și gătiți, 4
după neamurile și fealiurile voastre, după
scrisoarea lui David, împăratul lui Israil, și
după mărimea lui Solomon, fiiul lui. Și 5
stînd în beseareсă, după începătura părții
cea părintească, a voastră,a leviților, celor
denaintea fraților voștri, fiilor lui Israil,
Cu rînduială jîrtvuiți Paștele, și jîrtvele gă- 6
tiți fraților voștri, și faceți Paștele după
porunca Domnului, ce s-au dat lui Moisi".
2. Și dărui Iosia norodului celui ce s-au 7
aflat, den miei și den iezi 30000, viței 3000;
aceastea den ceale împărătești s-au dat, după
făgăduința, norodului și preoților și leviților.
3. Și au dat Helchia și Zaharia și Siilos, 8
ispravnicii besearicii, preoților, de Paște, oi
2600, viței 300.
4. Și Iehonia și Samea și Nathanail,frate- 9
său, și Savias și Ohiil și Ioram, cei preste
mii, au dat leviților, de Paști, oi 5000, viței 700.
5. Și aceastea făcîndu-se cu bună,cuviin- 10
ță, stătut-au preoții și leviții, avînd a-

zimele după fealiuri şi după împărţealele
începăturii părinţilor înaintea nărodului, a
aduce Domnului după ceale scrise în cartea
lui Moisi; şi aşa de dimeneaţă.
11 6. Şi au fript pasca la foc, în ce chip să
cade, şi jîrtvele le-au fiert în căldări şi în
tingiri, cu bun miros, şi au adus la toţi cei
dentru nărod.
12 7. Şi după aceastea au gătit lor şi preoţi-
lor, fraţilor lor, fiilor lui Aaron, pentru că
preoţii aducea seurile pînă la miazănoapte,
şi leviţii au gătitu-ş lor, şi preoţilor, fraţilor,
fiilor lui Aaron.
13 8. Şi peaveţii besearecii, fiii lui Asaf, era
pre rînduiala lor, după ceale rînduite de
David.
14 9. Şi Asaf, şi Azaria, şi Eddinus, cel de la
împăratul,
15 10. Şi portarii preste fieştecare poartă nu
iaste a treacerea, fieştecarele a lui rînduială,
pentru că fraţii lor, leviţii, au gătit lor.
16 11. Şi s-au săvîrşit ceale de jîrtva Domnu-
lui, întru aceaea zi să să aducă Paştele şi să
să aducă jîrtvele preste jîrtăvnicul lui Dum-
nezeu, după porunca împăratului Iosie.
17 12. Şi aduseră fiii lui Israil, cei ce s-au aflat
în vreamea aceasta, Paştele şi praznicul azi-
melor, zile şapte.
18 Şi nu s-au adus Paşte ca aceastea întru Israil,
19 den zilele lui Samuil prorocul. Şi toţi
împăraţii lui Israil n-au adus Paşti ca
aceastea, în ce chip au adus Iosia, şi pre-
oţii, şi leviţii, şi jîdovii, şi tot Israilul, cei
ce s-au aflat întru lăcuinţa lor în Ierusalim.
20 La al 18 an împărăţind Iosia, s-au adus
Paştele aceastea.
21 13. Şi să îndireptară faptele Iosiei înaintea
Domnului lui, cu inemă plină de bună-cre-
dinţă.
22 Şi ceale ale lui s-au scris întru ceale mai de-
nainte vremi, pentru cei ce au greşit şi au
păgînit cătră Domnul mai mult decît toată
limba şi împărăţia, şi ceale ce l-au mîhnit
pre el întru sîmţire, şi cuvintele Domnului
23 s-au sculat preste Israil. Şi după toate
lucrurile aceastea ale Iosiei, să întîmplă
Farao, împăratul Eghipetului, viind a
24 rădica războiu în Carhamis la Efrat. Şi
ieşi întru întimpinarea Iosiei, şi trimise
cătră el împăratul Eghipetului, zicînd: „Ce
e mie şi ţie, împărate al Iudii? Nu cătră
tine m-am trimis de Domnul Dumnezeu,
25 Pentru că asupra Efraimului războiul mieu
iaste. Şi acum Domnul cu mine iaste, şi
26 Domnul cu mine sîrguind iaste. Depăr-
tează-te de la mine şi nu sta împotriva Dom-
27 nului". Şi nu întoarse de la el Iosia carul
lui, ce a-i da războiu lui să apuca, neluînd
aminte graiurile Ieremiei prorocului, den
rostul Domnului, ce puse cătră el războiu
în cîmpul lui Magghedaus. Şi să pogorîră 28
boiarii cătră împăratul Iosia, şi zise împă-
ratul slugilor lui: „Depărtaţi-mă de la răz-
boiu, pentru că am slăbit foarte". Şi în- 29
dată l-au depărtat pre el slugile lui de la
rînduială, şi să sui în carul cel al doilea al
lui şi, ajungînd la Ierusalim, ş-au premenit
viaţa lui, şi să îngropă întru cel părintesc
mormînt. Şi în toată Iudeia au jălit pre 30
Iosia şi au plîns Ieremia prorocul de Iosia;
şi cei ce şăd mai sus l-au plîns pre el, cu
muierile, pînă în ziua aceasta. Şi să deade 31
aceasta să să facă pururea la tot neamul
lui Israil. Şi aceastea-s scrise îa cartea 32
celor ce-s arătate pentru împăraţii Iudii, şi
fieştecare ce s-au lucrat, de faptele Iosiei şi
a mărirei lui, şi a înţeleagerii lui în leagea
Domnului. Iară ceale ce s-au făcut de el 33
mai nainte şi ceale de acum scrisu-s-au în
Cartea împăraţilor lui Israil şi a Iudii.
14. Şi luînd cei den norod pre Ioahaz, 34
fiiul Iosiei, îl puseră împărat în locul Iosiei,
tatul lui, fiind de ani 23. Şi împărăţi în 35
Iuda şi în Ierusalim 3 luni. Şi-l mută pre 36
el împăratul Eghipetului, ca să nu împără-
ţască în Ierusalim. Şi păgubi pre norod 37
cu 100 de talanţi de argin[t] şi cu un talant
de aur.
15. Şi puse împăratul Eghipetului împărat 38
pre Ioachim, fratele lui, împărat Iudii şi
Ierusalimului. Şi legă Ioachim pre boiarii 39
cei mari; şi pre Zarachi, fratele lui, prinzîn-
du-l, îl scoase den Eghipet. Şi era Ioachim 40
de 25 de ani, cînd împărăţi în Iudea şi în
Ierusalim, şi făcu răul înaintea Domnului.
Şi asupra acestuia să sui Navohodonosor, 41
împăratul Vavilonului, şi, legîndu-l pre el cu
legături de aramă, l-au dus la Vavilon. Şi, 42
den sfintele vase ale Domnului luînd Navo-
hodonosor şi ducîndu-le, le-au spînzurat în
beseareca lui, la Vavilon. Şi ceale ce s-au 43
scris pentru el, şi pentru necurăţia lui, şi hu-
la lui, s-au scris în Cartea anilor împăraţilor.
16. Şi împărăţi, în locul lui Ioachim, fiiul 44
lui, căci, cînd s-au pus, era de ani 18. Şi 45
au împărăţit 3 luni şi 10 zile în Ierusalim,
şi făcu răul înaintea Domnului.
17. Şi preste un an, trimiţînd Navohodo- 46
nosor, îl mută pre el la Vavilon, împreună
cu sfintele vase ale Domnului. Şi puse pre 47
Sedechia împărat Iudii şi Ierusalimului, fiind
de ani 21. Şi împărăţi ani 11, şi făcu 48
răul înaintea Domnului şi nu se înfruntă
de graiurile ce s-au grăit de Ieremia proro-
cul den rostul Domnului. Şi fiind jurat 49
de împăratul Navohodonosor pre nume-
le Domnului, călcînd jurămîntul, s-au

50 depărtat. Şi, învîrtoşindu-şi cerbicea
lui şi inima lui, călcă ceale legiuite ale Dom-
nului,Dumnezăul lui Israil.
51 **18.** Şi povăţuitorii nărodului şi ai preoţi-
lor multe au nelegiuit şi au călcat, mai mult
decît toate necurăţiile tuturor limbilor, şi
au spurcat beseareca Domnului, cea ce s-au
52 sfinţit în Ierusalim. Şi au trimis Dumne-
zeul părinţilor lor pre îngerul Lui să-i chea-
me pre dînşii, pentrucă nu se îndura de ei
53 şi de sălaşul Lui. Şi ei îş bătea joc de
vestitorii Lui şi, în carea zi grăi Domnul,
era batjocurind pre prorocii Lui, pînă ce,
mîniindu-se El pre nărodul Lui pentru pă-
gînătăţi, să poruncească a să sui asupra lor
54 pre împăraţii haldeilor. Aceştea au omo-
rît pre tinerii lor cu sabie, pre împrejurul
sfintei lor beseareci, şi nu să milostivîră de
tînăr, şi de fecioară, şi de bătrîn, şi de cel
55 mai tînăr al lor, Ce pre toţi i-au dat în
mîinile lor, şi toate ceale sfinte vasele Dom-
nului, ceale mari şi ceale mici, şi vasele
56 chivotului lui Dumnezău. Şi pre ceale
împărăteşti lăzi luîndu-le, le-au adus la
57 Vavilon, şi au ars Casa Domnului. Şi au
surpat zidurile Ierusalimului, şi turnurile
lor le-au ars cu focu, şi au săvîrşit toate
ceale slăvite ale lui a le face de nemica, şi
pre cei rămaşi i-au dus de la sabie la Vavilon.
58 Şi era slugi lui, şi fiilor lui, pînă ce au
împărăţit persii, spre plinirea cuvîntului
Domnului în rostul Ieremiei, pînă va bine-
voi pămîntul sîmbetele lor, în toată vrea-
mea pustiirii lui, va sîmbăta spre plinire
de ani 70.

CAP II

1 **19** Împărăţind Chiros persii, în anul
dentîiu, spre săvîrşirea graiului
2 Domnului în rostul Ieremiei, Ră-
dică Domnul duhul lui Chiros,
împăratul persilor, şi strigă în toată împără-
ţia lui şi împreună pren scrisori, zicînd:
3 „Aceastea zice împăratul persilor, Chiros:
'Pre mine Domnul lui Israil, Domnul cel
Preaînălţat, m-au arătat împărat lumii.
4 Şi-m arătă mie să-I zidesc Lui casă în Ieru-
5 salimul cel den Iudea. Cine iaste dară
dentru voi den limba lui, fie Domnul, Dom-
nul lui, cu dînsul, şi suindu-se la Ierusalimul
cel den Iudea, să zidească Casa Domnului
lui Israil; Acesta e Domnul, Cel ce au sălăş-
6 luit în Ierusalim. Cîţ dară pre alocuri
7 lăcuiescu ajute lui, cei den locul lui, Şi
cu aur, şi cu argint, cu dări, cu cai şi dobi-
toace, împreună cu ceialalţi, ceia ce după
rugăciune sînt puşi înainte la beseareca
Domnului cea den Ierusalim.
8 **20.** Şi, aşăzîndu-se începătorii fealiurilor
neamurilor Iudei, şi fealiul lui Veniamin, şi
preoţii, şi leviţii, şi tuturor cărora aù rădi-
cat Domnul duhul a să sui să zidească Ca-
sa Domnului den Ierusalim, şi cei de pre
împrejurul lor Au ajutat întru toate, cu 9
argint, şi cu aur, cu cai, cu dobitoace, şi
făgăduinţe cîte de multe ale multora cărora
mintea s-au rădicat. Şi împăratul Chiros 10
au scos sfintele vase ale Domnului, care le-au
adus Navohodonosor den Ierusalim, şi le-au
spînzurat pre eale întru a lui capişte. Şi 11
scoţîndu-le pre eale, Chiros, împăratul per-
silor, le deade pre eale lui Mithridat, păzito-
riului cămării lui, Şi, pren mijlocul 12
acestuia, s-au dat lui Avasar, ispravnicului
Iudeii. Şi numărul acestora era: pahară 13
de aur 1000, şi pahară de argint 1000, căţii
de argint 29, năstrăpi de aur 30, de argintu
2000 şi 400, şi alte vase 1000. Şi toate 14
vasele s-au adus, de auru şi de argintu,5000
şi 469. Şi să adunară de Sanavasar,îm- 15
preună cu cei den robie, de la Vavilon la
Ierusalim. Iară în anii cei după vreamea 16
lui Artaxerxu, împăratul persilor, au scris
împotrivă, la el, asupra celor ce lăcuiescu
în Ierusalim şi în Iudea, Vilemos şi Mithri-
dat, şi Tavelios şi Rathimos şi Veeltethmos,
şi Semelio scriitoriul, şi ceialalţi carii cu
aceştea împreună să tocmescu, şi cei ce
lăcuiescu în Samaria şi în cealealalte locuri,
această iscălită carte:
„Împăratului Artaxerxu, domnului,
Slugile tale, Rathimos cel de pre ceale ce să 17
nemerescu, şi Semelie scriitoriul, şi ceialalţi
ai sfatului lor, şi judecătorii cei den Chilosi-
ria şi Finichi: Şi acum în ştire să fie 18
domnului împăratului că jidovii, suindu-se
de către voi către noi, viindu la Ierusalim,
cetatea cea vicleană şi rea, zidescu tîrgurile,
şi zidurile ei tocmescu, şi beseareca încep.
Deci, de să va zidi cetatea aceasta şi să vor 19
sfîrşi zidurile, bir nu vor îngădui a darea, ce
şi împăraţilor vor sta împotrivă. Şi, de 20
vreame ce să facu ale besearicii, bine a fi
socotim să nu treacem cu vedearea aceasta,
Ce să răspundem domnului nostru, împă- 21
ratului, ca, în ce chip să va părea ţie, să să
socotească întru ceale de la părinţii tăi
cărţi Şi vei afla întru ceale de pomenire 22
scrise pentru aceastea şi vei cunoaşte că
cetatea aceaea era vicleană, şi împăraţi, şi ce-
tăţi dodiindu. Şi jidovii—vicleani, şi răz- 23
boaie bătîndu întru ea încă den veacu,pentru
carea pricină şi cetatea aceasta s-au pustiit.
Acum dară, arătăm ţie, doamne împărate, 24
pentru că, cetatea aceasta de să va de iznoavă
zidi şi ale ei ziduri să vor rădica, pogorîre
nu va mai fi ţie la Siria cea gropiloasă şi la
Finichi". Atuncea au răspuns împăratul, 25
lui Rathim, celui ce scrie ceale ce să în-
tîmplă, şi lui Veeltethmu, şi Sameleu scrii-
toriului, şi la ceialalţi ce împreună să
tocmescu şi lăcuiescu în Samaria şi Siria

şi Finichi, ceaste ce dedesupt sînt rînduite:
26 „Cetit-am cartea carea aţi trimis cătră mi-
ne; poruncii dară să să caute, şi să află că
cetatea aceaea iaste, den veacu, împăraţilor
27 împotrivă făcîndu; Şi oamenii vicleşuguri
şi războaie întru ea făcînd, şi împăraţi tari
şi năsîlnici era în Ierusalim domnindu şi
biru luîndu de la Asiria cea gropiloasă şi
28 Finichi. Acum dară, am poruncit să
oprească pre oamenii aceia a zidi cetatea şi
a să socoti mai nainte ca nimica afară dentru
29 aceastea să să facă. Şi să nu meargă îna-
inte mai multu ale răutăţii, ca împăraţii să
30 să dodeiască". Atuncea, cetindu-să cealea
ce de împăratul Artaxerxu să scrise, Rathi-
mos, şi Semelios scriitoriul, şi cei ce cu
aceştea împreună să punea, purcezînd la
Ierusalim cu sîrguială, cu cai şi cu rînduială
de gloată, începură a opri pre ceia ce zidiia.
31 Şi să conteniia zidirea besearecii cei den
Ierusalim pînă la al doilea an al împărăţiei
lui Darie, împăratul persilor.

CAP III

1 21.
Şi împărăţind Darie, făcu ospăţ
mare tuturor celor de supt asculta-
rea lui, şi tuturor celor de casă
2 născuţi ai lui, Şi tuturor boiari-
lor celor mari, ai Midiii şi ai Persidii, şi tutu-
ror domnilor şi voivozilor, şi biruitorilor de
locuri, cei după el, de la India pînă la Ethi-
3 opia, întru ceale 127 de domnii. Şi cînd
mîncară şi băură şi, săturîndu-se, să răsi-
pîră, atunce Darie împăratul să duse la
aşternutul lui şi dormi, şi deşteptat fu.
4 Atunce cei trei tineri, păzitorii trupului, cei
ce păziia trupul împăratului, ziseră unul
5 cătră altul: „Să zicem fieştecarele dentru
noi un cuvînt, care va mai birui, şi ori al
căruia graiu să va arăta mai înţelept decît
celalalt, va da lui Darie împăratul daruri mari
6 şi biruinţe mari, Şi cu mohorît a să îmbră-
ca, şi cu vase de aur a bea, şi pre aur a dormi,
şi caru cu frîie de aur, şi chivără de vison,
7 şi lănţuşe prejur grumazi, Şi al doilea
va şădea după Darie, pentru înţelepciunea
8 lui, şi rudă lui Darie să va numi". Şi atun-
cea, scriind fieştecarele cuvîntul său, au
pecetluit şi au pus supt perina lui Darie
9 împăratului şi ziseră: „Cînd să va scula
împăratul, vor da lui cartea; şi pre carele
va aleage împăratul şi cei trei mari diregă-
tori ai Persidei că cuvîntul lui e mai înţelept,
lui să va da biruinţa în ce chip s-au scris".
10 22. Unul au scris: „Mai mult poate vinul".
11 23. Celalalt au scris: „Mai mult poate
împăratul".
12 24. Celalalt au scris: „Mai mult pot
muierile, iară preste toate biruiaşte adevărul".
Şi, cînd să sculă împăratul, luînd cărţile, 13
deaderă lui şi citi. Şi trimiţînd, au che- 14
mat pre toţi boiarii cei mari ai Persidei şi
ai Midiii, şi domnii, şi voievozii, şi căpe-
teniile de locuri, şi diregătorii, Şi şăzu 15
în divan şi citi cartea înaintea lor. Şi zise: 16
„Chemaţi pre acei tineri, şi ei vor arăta cu-
vintele lor". Şi să chemară şi întrară 17
înlăuntru; şi zise lor: „Spune-ţi noao pen-
tru ceale scrise!"
25. Şi începu cel dentîiu, cela ce au zis 18
pentru putearea vinului, şi zise aşa: „O, băr-
baţilor, cum nu poate mai mult vinul? Pre
toţi oamenii carii beau pre el înşală. Cuge- 19
tul, şi al împăratului, şi al săracului, îl face
unul, şi al robului şi al celui slobod, şi al
measerului şi al bogatului. Şi tot cugetul 20
premeneaşte spre bună plăceare şi veselie,
şi nu-ş aduce aminte toată mîhnirea şi toată
datoria. Şi toate inemile le face avute, şi 21
nu-ş aduce aminte de împărat sau domnu, şi
toate pren talanţi face a grăi. Şi nu-şi 22
aduce aminte, cînd beau, a prii priatinilor
şi fraţilor, şi nu preste mult zmulg sabiile.
Şi, cînd de vin să trezvesc, nu-şi aduc amin- 23
te ceale ce-au făcut. O, bărbaţilor! Nu 24
e mai putincios vinul, care aşa îndeamnă a
face?" Şi tăcu, aşa zicînd.

CAP IV

[26.] 1
Şi începu cel al doilea a grăi, cela ce
au zis pentru putearea împăratului:
„O, bărbaţilor! Nu pot mai mult 2
oamenii, pămîntul şi marea biruind,
şi toate cîte-s întru eale? Iară împăratul 3
mai mult poate, şi domneaşte pre toţi, şi
stăpîneaşte pre ei, şi tot, orice va zice lor,
fac; de va zice lor să facă războiu unul cătră
altul, fac. Şi de va trimite pre dînşii că- 4
tră vrăjmaşi, merg şi surpă munţii şi zidurile
şi turnurile. Ucig, şi să ucig; şi cuvîntul 5
împăratului nu-l calcă; şi, de vor birui, îm-
păratului aduc toate, Şi cîte vor prăda, 6
şi cealealalte toate. Şi cîţi nu oştesc, nici
dau războiu, ce lucrează pămîntul, iarăş,
cînd vor sămăna, secerînd aduc împăratului.
Şi, unul pre altul îndemnînd, aduc birurile 7
împăratului, şi el unul singur iaste. De va 8
zice să omoară, omoară; de va zice să lase,
lasă; au zis să lovească, batu. Au zis să 9
pustiască, pustiesc; au zis să zidească, zi-
desc; au zis să taie, taie; au zis să răsădească,
răsădesc. Şi tot nărodul lui şi puterile lui 10
una ascultă, şi spre aceastea el şade, mănîncă
şi bea, şi doarme. Şi aceştea păzesc pre 11
el împrejur, şi nu poate fieştecarele a mearge
şi a face lucrurile lui, nici pot să nu-l ascul-

12 te pre el. O, bărbaţilor! Cum nu poate
mai mult împăratul, că aşa ascultat iaste?"
Şi au tăcut.
13 27. Iară al treilea, cela ce au zis pentru
muieri, şi de adevăr, acesta iaste Zorovavel,
14 începu a grăi: „O, bărbaţilor! Au dară
nu e mare împăratul, şi mulţi sînt oamenii?
15 Şi vinul poate! Dară cine e cel ce stăpî-
neaşte pre ei, au cine e cel ce domneaşte
pre ei? Nu sînt muierile? Muierile au născut
pre împăratul, şi pre tot nărodul carele
16 domneaşte marea şi pămîntul. Şi dentru
eale s-au făcut, şi aceastea au crescut pre ei,
pre cei ce răsădesc viile den care să face vinul.
17 Şi aceastea fac îmbrăcăminţile oamenilor,
şi aceastea fac mărire oamenilor, şi nu pot
18 oamenii fără de muieri a fi. Şi de vor
aduna aur, şi argint, şi tot lucrul frumos, au
nu iubesc o muiare frumoasă la chip şi la
19 frumuseaţe? Şi toate aceastea lăsîndu-le,
la dînsa cască şi, căscînd gura, o privescu pre
ea, şi toţi pre ea aleg mai vîrtos decît aurul,
şi decît argintul, şi tot lucrul înfrumseţat.
20 Omul pre al său tată lasă, care l-au hrănit
pre el, şi a sa ţară, şi cătră a sa muiare să
21 lipeaşte. Şi cu muiarea îş lasă sufletul şi
nici de tată-său îş aduce aminte, nici de
22 mumă, nici de ţară. Şi de aicea să cade
voi să ştiţi că muierile stăpînesc pre voi.
23 Au nu trudiţi şi osteniţi, şi toate muierilor
daţi şi aduceţ; şi ia omul sabia lui şi iase
la ieşire să tîlhărească şi să fure, şi pre
24 mare a îmbla şi pren rîuri, Şi pre leu
veade şi întru întunearec mearge şi, cînd va
fura şi va hrăpi şi va dezbrăca de haine, la
25 cea iubită aduce? Şi mai mult iubeaşte
omul pre a sa muiare, mai vîrtos decît pre
26 tată-său şi pre mumă-sa. Şi mulţi s-au
fluturat la chipuri pentru muieri şi robi
27 s-au făcut pentru eale. Şi mulţi au perit
şi au greşit şi au păcătuit pentru muieri.
28 Şi acum nu creadeţi mie? Au nu e împă-
ratul mare cu oblăduirea lui? Au nu toate
29 ţările să tem a să atinge de el? Vedeam
pre el şi pre Apamina, fata lui Vartac celui
minunat, posadneca împăratului, şăzînd
30 den direapta împăratului Şi, luînd stema
den capul împăratului şi puind la ea, şi da
31 palme cu stînga împăratului. Şi spre
aceastea împăratul, căscînd gura, priviia la
ea; şi de-i va rîde lui, rîde; iară de să va mîhni
asupra lui, să cucereaşte ei, ca să să împace
32 cu el. O, bărbaţilor! Cum nu-s tari mu-
ierile, de vreame ce fac aşa?"
33 28. Şi atuncea împăratul şi diregătorii
căuta unul cătră altul.
34 29. Şi începu a grăi pentru adevăr: „O,
bărbaţilor! Au nu-s tari muierile? Mare e
pămîntul, şi înalt iaste ceriul, şi iute la aler-
gat soarele, căci să întoarce întru încungiu-
rarea ceriului şi iarăş aleargă la al său loc
într-o zi. Au nu e mare cel ce aceastea 35
face? Şi adevărul e mare şi mai tare decît
toate. Tot pămîntul adevărul cheamă, şi 36
ceriul pre el binecuvintează, şi toate faptele
să clătesc şi tremură, şi nu iaste cu el nimica
strîmb. Nedirept iaste vinul, nedirept 37
iaste împăratul, nedireapte-s muierile, nedi-
repţi-s toţi fiii oamenilor, şi nedireapte toate
lucrurile lor ceale ce sînt ca aceastea, şi nu
iaste întru eale adevăr, şi cu nedireptatea
lor pier. Iară adevărul rămîne şi poate 38
în veac, şi trăiaşte şi biruiaşte în veacul
veacului. Şi nu iaste lîngă el a lua obraze, 39
nici împărecheate, ce ceale direapte face, de
cătră toate nedireptăţile şi realele să fe-
reaşte, şi tuturor bine li se pare la lucrurile
lui. Şi nu iaste la judecata lui nimica 40
nedirept, şi aceasta e putearea, şi împărăţia,
şi oblăduirea, şi mărimea tuturor veacurilor!
Bine e cuvîntat Dumnezăul adevărului!"
30. Şi tăcu a grăirea, şi tot norodul atun- 41
cea răspunse
31. Şi atuncea zise: „Mare e adevărul şi 42
mai mult poate!" Atuncea împăratul zise
lui: „Ceare ce vei, mai mult decît ceale scrise,
şi voiu da ţie, pentru căci te-ai aflat mai
înţelept, şi alăturea cu mine vei şădea, şi
rudenia mea te vei chema!"
32. Atuncea zise împăratului: „Adu-ţi amin- 43
te de făgăduinţa carea ai făgăduit să zideşti
Ierusalimul, În ziua carea împărăţia ta 44
ai luat, şi toate vasele ceale ce s-au luat de
la Ierusalim să le trimiţi, care le-au osebit
Chiros, cînd au făgăduit să taie Vavilonul,
şi s-au făgăduit că le va trimite acolo, Şi 45
tu ai făgăduit să zideşti beseareca, carea
au ars idumeii, cînd s-au pustiit Iudea de
haldei. Şi acum, aceasta iaste care te rog, 46
doamne împărate, şi care cer de la tine! Şi
aceasta iaste mărimea de la tine! Rogu-mă
dară pentru ca să faci făgăduiala care ai
făgăduit Împăratului ceriului a face, den
rostul tău!"
33. Atuncea, sculîndu-să Darie împăratul, 47
sărută pre el şi scrise lui cărţile cătră toţi
deregătorii şi biruitorii locurilor, şi voi-
vozi, şi domni, ca să-l petreacă pre el şi
pre cei ce era cu el toţi, suindu-să să zi-
dească Ierusalimul. Şi la toţi biruitorii 48
locurilor în gropiloasa Siria, şi Finicul,
şi la cei den Livan au scris cărţi, să ducă
leamne de chedru de la Livan la Ierusalim,
şi ca să zidească împreună cu el cetatea.
Şi au scris la toţi jidovii ce să suie de la 49
împărăţie la Iudea de volnicie; tot tarele,
şi biruitoriu de locu, şi domnu, şi diregă-
tori de casă, să nu meargă la uşele lor.
Şi toată ţara care ţin ei, să fie lor fără 50

dajde, şi ca să lase idumeii satele carele
51 oprescu jidovilor. Şi la zidirea besearicii
să să dea pre an talanzi 20 pînă să va zidi,
52 Şi preste jîrtăvnicu arderi-de-tot să să ia în
toate zilele, precum au poruncă; alţi şapte-
sprăzeace talanzi să aducă, preste an 10.
53 Şi tuturor celor ce mergu de la Vavilonia
să zidească cetatea, să aibă volnicia la ei şi
la fiii lor şi tuturor preoţilor cărora mergu.
54 Şi au scris şi darea şi podoaba preoţască
55 cu ce slujescu întru ea. Şi leviţilor au
scris să le dea dare pînă să va săvîrşi Casa
56 şi Ierusalimul să să zidească. Şi la toţi
ceia ce păzescu cetatea au scris să dea lor
57 sorţi şi chielşuguri. Şi au trimis toate
vasele carele au osebit Chiros de la Vavilon,
şi toate cîte au zis Chiros să facă, şi el au
rînduit să facă şi să trimiţă la Ierusalim.
58 **34.** Şi cîndu ieşi tinerelul, rădicîndu faţa
la ceriu înaintea Ierusalimului, binecuvîntă
59 Împăratului ceriului, zicînd: „De la Tine
e biruinţa, şi de la Tine înţelepciunea, şi a
60 Ta e mărirea, şi eu—robul Tău. Binecu-
vîntat eşti, Care ai dat mie înţelepciune, şi
Ţie mărturisescu, Stăpîne al părinţilor!"
61 **35.** Şi luo cărţile şi ieşi, şi veni la Vavilon
62 şi vesti fraţilor lui, tuturor. Şi binecuvîn-
tară pre Dumnezăul părinţilor lor, căci au
63 dat lor slobozire şi răsuflare A se sui şi
a zidi Ierusalimul, şi besearica unde s-au nu-
mit numele Lui întru-însa. Şi să desfăta cu
musice şi cu bucurie zile 7.

CAP V

1 **36.**
Şi după aceasta să aleaseră a să sui
căpeteniile caselor neamurilor, du-
pă fealiurile lor, şi muierile lor, şi
şi fiii, şi featele lor, şi slugile lor,
2 şi slujnicile lor, şi dobitoacele lor. Şi Darie
au trimis împreună cu ei 1000 de călăraşi
pînă a-i aşeza pre ei la Ierusalim cu pace şi
3 cu musice, tîmpene şi cu fluiere. Şi toţi
fraţii lor jucînd, şi făcu pre ei să să suie
împreună cu aceia.
4 **37.** Şi aceastea-s numele bărbaţilor celor
ce să suia, după neamurile lor, la fealiuri, la
5 împărţala începăturii lor: Preoţii, fiii lui
Finees, fiii lui Aaron: Iisus al lui Iosedec, al
lui Sareu, şi Ioachim al lui Zorovavel, al lui
Salathiil, den casa lui David, de semenţia
6 lui Fares, şi den fealiul Iudii, Carele au
grăit lui Darie, împăratul persilor, cuvinte
înţeleapte, la al doilea an al împărăţiei lui,
în luna lui nisan, luna dentîiu.
7 **38.** Şi aceştea sînt den Iudea, carele s-au
suit de robia înstriinării, pre carii au în-
striinat Navohodonosor, împăratul Vavilo-
nului, la Vavilon, şi s-au înturnat la Ieru-
salim, Şi ceialaltă jidovime, fieştecarele 8
la a sa cetate, carii au venit cu Zorovavel şi
cu Iisus, Neemiia, Zaharia, Reiseu, Eniniu,
Mardoheu, Veelsar, Asfaras, Reeliu, Roim,
Vaana, celor ce de înainte-povăţuitorilor
lor. Numărul celor de la limbă şi cei ce 9
povăţuia înaintea lor:
39. Fiii lui Foros, 2100 şaptezeci şi 2. 10
Fiii lui Safat, 400 şaptezeci şi doi. 11
Fiii lui Ares, 700 cincizeci şi şase. 12
Fiii lui Faath Moav, 2800 şi 12. 13
Fiii lui Ilam, 1000 doo sute cinzeci şi 4. 14
Fiii lui Zathii, 900 patruzeci şi cinci. 15
Fiii lui Corve, şapte sute şi cinci. 16
Fiii lui Vani, şase sute patruzeci şi 8. 17
Fiii lui Vive, şase sute doaozeci şi trei. 18
Fiii lui Sadas, 3200 doaozeci şi doi. 19
Fiii lui Adonican, 600 şasezeci şi 7. 20
Fiii lui Vagoi, 2000 şasezeci şi şase. 21
Fiii lui Adinu, 400 cinzeci şi patru. 22
Fiii lui Atiriziu, noaozeci şi doi. 23
Fiii lui Chilan şi Azitas, 60 şi 7. 24
Fiii lui Azuran, patru sute treizeci şi 2. 25
Fiii Ananiei, o sută şi unul. 26
Fiii lui Arom, treizeci şi doi. 27
Fiii lui Vasa, trei sute doaozeci şi trei. 28
Fiii lui Arsifurith, o sută şi doi. 29
Fiii lui Metirus, 3000 şi cinci. 30
Fiii lui Vethlomon, o sută doaozeci şi 3. 31
Cei den Netofas, cinzeci şi cinci. 32
Cei den Anathoth, o sută cinzeci şi 8. 33
Cei den Vethsamos, patruzeci şi doi. 34
Cei den Cariathiarios, doaozeci şi cinci. 35
Cei den Cafiras şi Viroth, 740 şi 3. 36
Cei den Piras, şapte sute. 37
Cei den Hadias şi Amidiii, 420 şi 2. 38
Cei den Chirama şi Gavdis, 620 şi unul. 39
Cei den Macalon, 100 doaozeci şi doi. 40
Cei den Vitolio, cinzeci şi doi. 41
Fiii lui Nefis, o sută cinzeci şi 6. 42
Fiii lui Calamolal şi Onus, 720 şi 5. 43
Fiii lui Ierehu, 300 patruzeci şi cinci. 44
Fiii lui Anaas, 3000 trei sute şi 30. 45
Preoţii, fiii lui Ieddu, fiiul lui Iisu, la fiii lui 46
Sanasiv, 900 şaptezeci şi doi.
Fiii den Esemiruth, 1000 cinzeci şi 2. 47
Fiii lui Fassaron, 1000 patruzeci şi 7. 48
Fiii den Carmi, doao sute cinzeci şi 7. 49
40. Iară leviţii, fiii lui Iesue şi Cadmiil şi 50
Van şi Suia, 70 şi patru.
Peaveţii besearecii, fiii lui Asaf, 120 şi 8. 51
Portarii, fiii lui Salum, fiii lui Iatal, fiii lui 52
Tolman, fiii lui Dacovi, fiii lui Tita, fiii lui
Sami, de toţi, 130 şi 9.
Robii besearecii: fiii lui Isaf, fiii lui Asifa, 53
fiii lui Tavaoth, fiii lui Chiras, fiii lui Sud,
fiii lui Faleu, fiii lui Lavana, fiii lui Agrava,
fiii lui Acua, fiii lui Uta, fiii lui Chitav, fiii
lui Agava, fiii lui Seve,

54 Fiii lui Anan, fiii lui Cathua, fiii lui Ghed-
dur, fiii lui Eru, fiii lui Desan, fiii lui Noiva,
fiii lui Haseva, fiii lui Gazera, fiii lui Aziu,
fiii lui Finees, fiii lui Asara, fiii lui Vasthe,
fiii lui Assana, fiii lui Meani, fiii lui Nafisi,
fiii lui Acuv, fiii lui Aicfa, fiii lui Farachim,
55 fiii lui Vasaloth, Fiii lui Meeda, fiii lui
Cutha, fiii lui Harea, fiii lui Harcus, fiii lui
Asirar, fiii lui Thomi, fiii lui Nasith, fiii lui
Atifa,
56 41. Fiii slugilor lui Solomon, fiii lui Asap-
fion, fiii lui Farira, fiii lui Ieili, fiii lui Lozon,
57 fiii lui Isdail, fiii lui Safeth, Fiii Aghiei,
fiii lui Fahareth, fiii Saviei, fiii Sarothiei,
fiii Masiei, fiii lui Gar, fiii lui Adus, fiii lui
Suva, fiii lui Afera, fiii lui Varodis, fiii lui
Savat, fiii lui Alom,
58 42. Toți robii bisearecii, și fiii slugilor
59 lui Solomon, 300 șaptezeci și 2. Aceș-
tea-s carii s-au suit de la Thermeleth și The-
lersas, povățuitoriul lor Haraathalar, și Alar,
și nu putea să vestească neamurile lor și
semințiile, cum sînt den Israil, fiii lui Ladan,
60 fiiul lui Van, fiiul lui Nicodan, 652. Și
den preoții ceia ce să apucă de preoție, și
nu s-au aflat, fiii Ovdiei, fiii lui Acos, fiii
lui Addus, celui ce au luat pre Avghia mu-
iare, den featele lui Verzeleu, și să numi
61 pre numele lui. Și acestora, cercîndu-se
cea de rudă scrisoare la socoteală și nea-
62 flîndu-se, să osebiră a preoți. Și zise lor
Neemia și Attharias să nu aibă ei parte de
ceale sfinte, pînă să va scula arhiereu, îmbră-
cat cu arătarea și adevărul.
63 43. Și aceștea toți era de la Israil, de 12
ani și în sus, afară den slugi și slujnice, 42360.
64 Slugile lor și slujnicele, 7347.
65 Cîntăreți și peaveți, 245.
66 Cămile, patru sute și treizeci și cinci.
67 Și cai, șapte sute și treizeci și șase.
68 Mușcoi, doao sute patruzeci și cinci.
69 Înjugători, 5000 și 5 sute și 25.
70 Și den povățuitori, după neamuri, cînd ve-
niia ei la beseareca lui Dumnezău cea den
Ierusalim, s-au făgăduit să rădice Casa pre
locul ei, după a lor puteare, și să să dea la
sfînta cămară a lucrurilor taleri de aur 1000
și de argint taleri 6000 și veșminte preo-
71 țești 100. Și să lăcuiră preoții, și leviții,
și cei den norod, în Ierusalim și în țară, și
cîntăreții bisearecii, și portarii, și tot Israilul,
72 la satele lor. Și sosind a șaptea lună și
fiind fiii lui Israil fieștecarele pre acasă-ș,
adunară-să cu toții dempreună la lărgimea
porții cei dentîiu ce e către răsărit.
73 44. Și stînd Iisus al lui Iosedec, și
frații lui, preoții, și Zorovavel al lui Sala-
thiil, și frații lui au gătit jîrtăvnicul Dumne-
zeului lui Israil, să aducă preste el arderi-de-
tot, după urmarea celor mărturisite den
cartea lui Moisi, omului lui Dumnezeu.
45. Și să adunară la ei dentru cealealalte 74
limbi ale pămîntului. Și au isprăvit jărtăvni-
cul pre locul lui, căci cu vrajbă era lor, și
întăriră pre ei toate limbile pre pămînt, și
aducea jîrtve după vreame, și arderi-de-tot
Domnului, demineața și înde sară.
46. Și au adus praznicul facerii colibilor, 75
în ce chip s-au rînduit în leage, și jîrtve în
toate zilele, în ce chip să cuviniia, și după
aceastea, aducerile neîncetării și jîrtva
simbetelor și a lunilor noao și a praznice-
lor tuturor celor sfințite.
47. Și oricîți s-au făgăduit făgăduință 76
lui Dumnezău, den lună noao a lunii a șap-
tea, au început a aduce jîrtve lui Dumnezău,
căci beseareca lui Dumnezău încă nu se zi-
dise. Și au dat argint pietrarilor și mește- 77
rilor de lemnu, și mîncări și băuturi, cu
bucurie, Și cară sidoneanilor și tireani- 78
lor, ca să aducă ei de la Livan leamne de
chiedru, a aduce plute la vadul Iopiei, după
porunca ce s-au scris lor de la Chiros, împă-
ratul persilor.
48. Și în al doilea an, mergînd la beseareca 79
lui Dumnezeu la Ierusalim, în luna a doua,
început-au Zorovavel al lui Salathiil, și Iisus
al lui Iosedec, și frații lor, și preoții, leviții,
și toți ceia ce au venit den robie la Ierusa-
lim și au întemeiat Casa lui Dumnezău la
lună noao a lunii a doua, în al doilea an
viind la Iudea și la Ierusalim. Și au pus 80
pre leviți den 20 de ani preste lucrurile
Domnului, și stătu Iisus, și fiiul lui, și frații,
și Cadmiil, fratele, și fiii lui, Madiavun și
fiii lui, Ioda a lui Iliadun, împreună cu fiii
și frații, toți leviții dempreună ispravnicii
preste lucruri, făcînd la lucruri în Casa lui
Dumnezău, și au zidit zidarii beseareca
Domnului. Și au stătut preoții toți 81
împodobiți, cu musice și trîmbițe, și leviții,
fiii lui Asaf, avînd țimbalele, lăudînd Dom-
nului și binecuvîntînd, după rînduiala lui
David, împăratul lui Israil. Și glăsuiră 82
pren laude mărturisind Domnului, căci
bunătatea Lui și mărirea—în veaci în tot
Israilul. Și tot norodul au trîmbițat și 83
au strigat cu glas mare, dînd laudă Domnu-
lui spre rîdicarea Casii Domnului. Și 84
veniră den preoții leviți, și den cei ce șăd
înainte, după neamurile lor, cei bătrîni,
carii au văzut casa cea mai denaintea ace-
știia, către zidirea aceiia, cu plînsoare și
strigare mare, și mulți, pren trîmbițe și
bucurie, cu glas mare, cît norodul nu auziia

trîmbiţele, pentru plînsoarea norodului;
85 Pentru că gloată era, carea trîmbiţa foarte
tare, ca de departe să să auză.
86 49. Şi auzind vrăjmaşii fealiului Iudii şi
ai lui Veniamin, au venit a cunoaşte care e
87 glasul trîmbiţelor. Şi au cunoscut că cei
den robie zidesc beseareca Domnului Dum-
năzăului lui Israil.
88 50. Şi viind la Zorovavel şi la Iisus şi la
povăţuitorii neamurilor, zic lor: „Să zidim
împreună cu voi, că aseamene cu voi ascul-
tăm de Domnul vostru şi Lui jîrtvuim, den
zilele lui Azvasareth, împăratul asirianilor,
carele ne-au mutat pre noi aicea".
89 51. Şi zise lor Zorovavel şi Iisus şi povă-
ţuitorii neamurilor lui Israil: „Nu e noao şi
voao a zidi Casa Domnului Dumnezăului
nostru, pentru că noi singuri vom zidi Dom-
nului lui Israil, cu urmare precum au rînduit
voao Chiros, împăratul persilor".
90 52. Şi limbile pămîntului, dormind asupra
celor den Iudea şi bătînd cetatea, opriia de
zidire şi, vicleşuguri şi aduceri de noroade
şi zarve făcînd, au oprit a să săvîrşi zidirea
preste toată vreamea vieţii împăratului
Chiros. Şi să opriră de zidire ani 2, pînă la
a lui Darie împărăţie.

CAP VI

1 53.
Şi în anul al doalea al împărăţiei lui
Darie, proroci Aggheu şi Zaharia
al lui Adod prorocii asupra iudeilor,
şi asupra celor den Iudea, şi den
Ierusalim, pre numele Domnului Dumnezău-
lui lui Israil asupra lor.
2 54. Atuncea, stînd Zorovavel al lui Sala-
thiil şi Iisus al lui Iosedec, au început a zidi
Casa Domnului cea den Ierusalim, fiind îm-
preună cu prorocii Domnului agiutorindu
lor.
3 55. Într-această vreame era cătră ei de
faţă Sisinis, biruitoriul Siriei şi Finichiii, şi
Sathravuzanu, şi cei împreună tovarăşi ai
4 lui, şi ziseră lor: „Cine voao au rînduit
de zidiţi casa aceasta şi acoperemîntul
acesta, şi alalte toate săvîrşiţi? Şi carii sînt
5 ziditorii cei ce aceastea săvîrşescu?" Şi
avură har cei bătrîni ai iudeilor, socotinţă
6 făcîndu-se în robie de la Domnul, Şi nu
s-au oprit de zidire pînă a să face semnare
7 lui Darie pentru ei şi a să răspunde. Iz-
vodul cărţii care au scris lui Darie şi au
trimis Sisinis, biruitoriul Siriei şi Finichiii,
şi Sathravuzanu, şi cei împreună tovarăşi,
cei den Siria şi Finichi: „Domnului împă-
8 ratului Darie, să să bucure. Toate şti-
ute să fie domnului nostru împăratului,
căci mergînd la ţara Iudeii şi viind la
Ierusalim cetatea, am prinsu pre cei bă-
trîni jidovi ai robiei în Ierusalim cetatea
zidindu casă Domnului, mare, Noaă, pren 9
pietri cioplite de multu preţu, leamne puin-
du-se în ziduri. Şi lucrurile acealea în grabă 10
să făcu, şi bine sporindu-se lucrul în mînile
lor, şi cu toată mărirea şi nevoinţa săvîr-
şindu-să. Atuncea am întrebat de aceşti 11
bătrîni, zicîndu: 'Cine voao poruncindu zi-
diţi casa aceasta şi lucrurile aceastea înteme-
iaţi?' Întrebat-am dară pre ei, pentru ca 12
să arătăm ţie şi să scriem ţie pre oamenii
cei ce povăţuiescu, şi scrisoarea numelor
cearem de la dînşii acelor ce înainte-povăţuia.
Şi ei răspunsără noao zicîndu: 'Noi sîntem 13
slugi Domnului, Celui ce au zidit ceriul şi
pămîntul. Şi era casa aceasta zidită mai 14
nainte cu mulţi ani, pren împăratul lui Israil,
mare şi tare, şi s-au săvîşit; Şi, de vreame 15
ce părinţii noştri amărînd greşiră spre Dom-
nul lui Israil cel cerescu, i-au dat pre ei în
mînile lui Navohodonosor, împăratul Vavi-
loniei haldeilor. Şi casa surpîndu-o, o 16
au arsu, şi pre norodu l-au robit la Vavilon.
Iară în anul dentîiu împărăţind Chiros 17
ţărăi Vaviloniei, au scris împăratul Chiros
casa aceasta să să zidească. Şi sfintele 18
vase, ceale de aur şi de argint, carele au scos
Navohodonosor den casa cea den Ierusalim
şi le-au spînzurat pre eale în beseareca lui,
iarăş le-au scos pre eale Chiros împăratul
den beseareca cea de la Vavilon şi s-au dat
lui Zorovavel şi lui Sanavasar, biruitoriului.
Şi s-au poruncit lui, ducîndu aceastea vase, 19
să le puie în beseareca cea den Ierusalim, şi
beseareca Domnului aceasta să să zidească
pre locu. Atuncea Sanavasar acela, mer- 20
gîndu, au pus temeliile Casii Domnului cei
den Ierusalim şi, de atuncea pînă acum zi-
dindu-se, n-au luat săvîrşire. Acum dară, 21
de iaste socoteala împăratului, să să caute
întru ceale împărăteşti cămări de cărţile
lui Chir Şi, de se va afla cu ştirea lui Chir 22
împăratului făcîndu-se zidirea Casii Domnu-
lui cei den Ierusalim şi de să pare domnului,
împăratului nostru, răspunză noao pentru
aceastea".
57. Atunce împăratul Darie porunci a so- 23
coti întru ceale împărăteşti paze de cărţi,
cealea ce să afla în Vavilon; şi să află la
Ecvatana, în turnul cel den ţara Midiei, loc
întru care era pomenite aceastea: „În anul 24
dentîiu împărăţind Chir, împăratul Chir
porunci să zidească Casa Domnului cea den
Ierusalim, unde jîrtvuiescu pren foc neînce-
tat; A căruia înălţimea—de coţi 60, lăţi- 25
mea—de coţi 60, pren trei case de pietri cio-
plite şi o casă de lemnu noao de ţară, şi
cheltuială să să dea den casa lui Chiros împă-
ratului. Şi vasele ceale sfinte ale Casii Dom- 26
nului, ceale de aur şi ceale de argint, care
le-au scos Navohodonosor den casa cea den

Ierusalim și le-au adus la Vavilon, să le
așaze la casa cea den Ierusalim, unde era
27 stînd, pentru ca să să puie acolo". Și po-
runci lui Sisin, biruitoriul Siriei și Finichiei,
și lui Satravuzan și celor împreună tovaroș,
să să nevoiască, și celor rînduiți în Siria și
Finichi povățuitori să să ferească de loc și
să lase pre sluga Domnului, pre Zorovavel,
și biruitoriu Iudeii, și pre cei bătrîni ai iu-
deilor, Casa Domnului aceaea a o zidi pre
28 loc: „Și eu am rînduit cu tot nadinsul să
zidească și să ia aminte, pentru ca să facă
împreună cu cei den robimea iudeilor, pînă
29 a săvîrși Casa Domnului. Și, den birul
Chilosiriei și Finichiii, cu nevoință rînduiala
să să dea acestor oameni, spre jîrtvă Dom-
nului, lui Zorovavel biruitoriului, de tauri
30 și berbeci și den miei. Și așijderea și grîu,
și sare, și vin, și untdelemnu, neîncetat
preste an, în ce chip preoții cei den Ierusalim
vor zice, să să cheltuiască preste toată ziua,
31 fără de price, Pentru ca să aducă turnări
lui Dumnezeu celui Înalt, pentru împăratul
și slugile lui, și să să roage pentru a lor viață.
32 Și porunci pentru ca, cîți are treace ceva
den ceale zise mai nainte și den ceale scrise
mai nainte, sau nu vor plini, să să ia lemnu
dentr-ale lui și pre acela să să spînzure,
33 și averile lui să fie împărătești. Pentru
aceaea și Domnul, Căruia numele Lui să
cheamă acolo, să stingă pre tot împăratul
și limba care va întinde mîna lui să oprească
au să facă rău Casii Domnului aceiia den
34 Ierusalim. Și eu, împăratul Darie, porun-
ciiu cu nevoință ca aceastea să să facă".

CAP VII

1 58.
Atuncea Sisin, biruitoriul gropila-
tei Sirii și Finichiii, și Sathravu-
zanu și cei împreună tovaroș, ur-
mînd celor ce de împăratul Darie
2 s-au poruncit, Isprăvniciia asupra lucruri-
lor celor sfinte, mai cu nevoință ajutorind
bătrînilor, preoților și stătătorii besearecii.
3 59. Și bine sporite să făcea lucrurile ceale
sfinte, prorocind Angheu și Zaharia prorocii.
4 Și au săvîrșit aceastea pren porunca Dom-
nului Dumnezăului lui Israil, și cu gîndul
lui Chir și Darie și Artaxerxu, împăraților
5 persilor. Și să săvîrși Casa cea sfîntă
pînă în 23 de zile ale lunii lui adar, la al
șaselea an al lui Darie, împăratul persilor.
6 60. Și au făcut fiii lui Israil, și preoții, și
leviții, și ceialalți cei den robime, cei ce
s-au adaos, după ceale ce sînt scrise în car-
7 tea lui Moisi. Și au adus la tîrnoseala
Casii Domnului tauri 100, berbeci 200, miei
8 patru sute, Țapi pentru păcatul a tot
Israilul 12, spre numărul începătorilor de
9 fealiurile lui Israil. Și stătură preoții
și leviții, după fealiuri, împodobiț, la lucru-
rile Domnului Dumnezăului lui Israil, după
cartea lui Moisi; și portarii, la fieștecare
poartă.
61. Și au adus fiii lui Israil, împreună cu 10
cei den robie, Paștile în 14 ale lunii dentîiu,
cînd s-au curățit preoții și leviții Și toți 11
fiii robiei, nu dempreună s-au curățit.
Căci leviții toți odată s-au curățit, și au 12
junghiat Paștile la toți fiii robiei, și fraților
lor, preoților, și lor.
62. Și au mîncat fiii lui Israil, cei den ro- 13
bie, toți cei ce s-au osebit de către urîciunile
limbilor pămîntului, cercînd pre Domnul.
Și au adus sărbătoarea azimelor 7 zile, vese- 14
lindu-se înaintea Domnului, Căci au întors 15
sfatul împăratului asirianilor asupra lor, ca
să întărească mîinile lor spre lucrurile Dom-
nului Dumnezăului lui Israil.

CAP VIII

63. 1
Și mai pre urmă de aceastea iaste,
împărățind Artaxerxu, al persilor
împărat, Mearse Esdra al lui 2
Sareu, al lui Ezeriu, al lui Helchiu,
al lui Salum, al lui Saduc, al lui Ahitov, al
lui Amariu, al lui Eziu, al lui Memeroth, al
lui Zareu, al lui Sauiei, al lui Voca, al lui
Avisum, al lui Finees, al lui Eliazar, al lui
Aaron, preotului celui dentîiu; Acesta 3
Ezdra s-au suit den Vavilon, ca un cărtura-
riu iscusit fiind întru a lui Moisi leage ce e
dată de Dumnezăul lui Israil, Și deade 4
lui împăratul mărire, aflînd har înaintea lui,
la toate poftele lui.
64. Și să suiră împreună den fiii lui Israil, 5
și den preoți, și leviț, și cîntăreți de besea-
recă, și portari, și robi ai besearecii, la Ieru-
salim. În anul al șaptelea împărățind 6
Artaxerxu, în luna a cincea, acesta e anul
al șaptelea al împăratului, pentru că, ieșind
de la Vavilon, la lună noao a lunii dentîiu,
Au sosit la Ierusalim, după cea ce s-au dat 7
lor bună călătorie de la Domnul; Pentru 8
că Ezdra multă știință cuprindea, ca nemica
să nu lase dentru ceale den leagea Domnului
și den porunci a învăța pre tot Israilul toate
direptățile și judecățile. Și căzînd po- 9
runca, cea ce s-au scris de Artaxerxu împă-
ratul către Ezdra preotul și cetitoriul de
leagea Domnului, al căruia iaste izvodul cel
de mai în jos scris: „Împăratul Artaxerxu, 10
Izdrii preotului și cetitoriului legii Domnului,
să să bucure. Și ceale de oameni iubitoare 11
eu alegîndu, porunciiu celor ce vor vrea, den
limba jidovilor alegîndu ei, și den preoți, și
den leviți, și fiindu ei întru a noastră împără-
ție, să meargă împreună cu tine la Ierusa-
lim. Deci cîți vor pofti, pornească-să 12
împreună, precum s-au părut și mie și celor
șapte priateni sfeatnici, Pentru ca să soco- 13
tească ceale ce sînt la Iudea și la Ierusalim,

14 Cu urmare în ce chip să află în leagea Dom-
15 nului, Și să aducă daruri Domnului lui
Israil, care am făgăduit și eu și priatinii la
Ierusalim, și tot aurul și argintul carele s-ar
afla în țara Vavilonului, Domnului la Ierusa-
16 lim, împreună Cu cel dăruit de norod la
beseareca Domnului Dumnezăului lor cea
den Ierusalim, să să adune și argintul și
aurul pentru junci și berbeci și miei și ceale
17 ce acestora urmează, Cît să aducă jîrtve
Domnului la jîrtăvnicul Domnului Dumne-
18 zăului lor cel den Ierusalim; Și toate,
oricîte vei vrea împreună cu frații tăi să
faci cu aur și cu argint, fă după voia Dum-
19 nezăului tău. Și ceale sfinte vase ale
Domnului, ce să dau ție la treaba besearicii
Dumnezăului tău celui den Ierusalim, le vei
pune înaintea Dumnezăului tău celui den
20 Ierusalim. Și cealealalte, oricîte vor trebui
ție la treaba besearecii Dumnezăului tău,
21 vei da den cea împărătească visterie. Și
eu, împăratul Artaxerxu, poruncit-am pazni-
cilor visteriilor Siriei și Finichiii ca, cîte va
trimite Ezdra preotul și cetitoriul legii lui
Dumnezău celui de sus, cu nevoință să-i
22 dea lui, Pînă la 100 de talanți de argint,
așijderea și pînă la 100 de cori de grîu, și
23 vin, veadre 100, și alte cîte de multe. Toate
după a lui Dumnezău leage să să săvîrșască
cu nevoință Dumnezăului celui Înalt, pentru
ca să nu să facă urgie preste împărăția
24 împăratului și a fiilor lui. Și voao vî se
zice ca tuturor preoților, și leviților, și cîntă-
reților besearicii, și portarilor, și robilor be-
searicii, și tocmitorilor besearicii aceștiia,
25 Niciun bir, nici alt vicleșugu să să facă, și
volnicie nimene să aibă să puie ceva asupra
26 acestora. Și tu, Ezdro, după înțelep-
ciunea lui Dumnezău, pune judecători și
legiuitori, pentru ca să judece în toată Siria
și Finica pre toți ceia ce știu leagea Dumne-
zăului tău; și pre cei ce nu știu, vei învăța.
27 Și toți cîți ar călca leagea Dumnezăului
tău și cea împărătească, cu nevoință să vor
certa, ori cu moarte, ori cu muncă, sau cu
pagubă de argint, sau cu izgonire".

28 **65.** Și zise Ezdra scriitoriul: „Binecuvîntat
sîngur Domnul Dumnezăul părinților miei,
Cela ce au dat aceastea în inima împăratului,
să cinstească Casa Lui cea den Ierusalim.
29 Și pre mine m-au cinstit înaintea împăratu-
lui, și celor ce sfătuiescu, și tuturor priate-
30 nilor și boiarilor lui. Și eu, cu bună în-
drăznire mă făcuiu, după ajutoriul Domnu-
lui Dumnezăului mieu, și am adunat băr-
bați den Israil ca să să suie cu mine.

31 **66.** Și aceștea-s cei mai mari povățuitori,
după neamurile lor și după împărțealěle înce-
păturilor, ceia ce să suie cu mine de la Vavilon
întru împărăția lui Artaxerxu împăratului.
Den fiii lui Finees: Ghirson; den fiii lui Itha- 32
mar: Gamail. Den fiii lui David: Letus al 33
lui Seheniu. Den fiii lui Fares: Zaharia, 34
și cu el s-au scris oameni 150. Den fiii 35
lui Salomon: Aveli, Acnias al Zahariei, și cu
el oameni 200. Den fiii lui Zathois: Sehe- 36
nias al lui Iezel, și împreună cu el oameni
300. Den fiii lui Adin: Ovir al lui Ionan, 37
și cu el împreună oameni 250. Den fiii lui 38
Elam: Iesias al lui Gotholiu, și împreună cu
el bărbați 70. Den fiii Safatiei: Zaharia 39
al lui Mihail, și împreună cu el bărbați 70.
Den fiii lui Ioav: Avadias al lui Iezil, și cu 40
el bărbați 212. Den fiii lui Vanid: Asali- 41
moth al Iosafiei, și cu el bărbați 160.
Den fiii lui Vavi: Zaharia al lui Vivai, și cu 42
el bărbați 28. Den fiii lui Astath: Ioanis 43
Acatan, și cu el bărbați 110. Den fiii lui 44
Adonicam cei mai după pre urmă, și aceas-
tea-s numele lor: Elifalatos, Ieuil și Samea, și
cu ei bărbați 70. Den fiii lui Vaguthi al 45
Istacuri, și cu el bărbați 70. Și am adunat 46
pre ei la rîul ce să zice Theran și ne-am tăbă-
rît 3 zile acolo și obliciiu pre ei. Și den 47
fiii preoților și dentru leviți neaflînd acolo,
am trimis cătră Eleazar și, iată, veniră și
Masman, și Alnathan, și Mamean, și Iorivon,
Nathan, Ennatan, Zaharia, și Mosolamon,
povățuitorii și științorii. Și am zis lor 48
să meargă cătră Dadeu, povățuitoriul cel
den locul păzii visteriei, poruncind lor să
grăiască cu Dadeu și cu frații lui și cu cei
den locul păzitorilor de visterie, să trimiță
noao pre cei ce vor sluji în Casa Domnului
nostru. Și am adus noao, după mîna cea 49
tare a Domnului nostru, bărbați știutori den
fiii lui Moli al lui Levi, al lui Israil, pre Ase-
vivsa și pre fiii lui și pre frați, fiind 18. Și 50
Asevian și Anuon și Osean, frate, den fiii
Hananeului, și fiii lor, bărbați 20. Și den 51
robii besearecii, carii au dat David, și povă-
țuitorii la lucrul leviților, robi ai besearicii —
220; tuturor s-au arătat scrisoarea numelor.

67. Și am făgăduit acolo post tinerilor 52
înaintea Domnului Dumnezăului nostru,
să cearem de la El bună călătorie și noao,
și celor ce era împreună cu noi, fiilor noș-
tri, și dobitoacelor. Pentru că m-am 53
rușinat a ceare împăratului și pedestri și
călăreți și petreacere pentru întemeiare
de cătră cei ce ne stau împotrivă, Pentru 54
că am zis împăratului că putearea Domnu-
lui nostru va fi cu cei ce cearcă pre El la
toată isprăvirea. Și iarăș ne-am rugat 55
Domnului nostru ca aceastea, și bine blînd
L-am nemerit.

68. Osebit-am, den căpeteniile fealiurilor 56

și preoților, bărbați 12, pre Esevria și pre
Asamian, și împreună cu ei, dentru frații
57 lor, bărbați 10. Și am pus lor argintul și
aurul și sfintele unealte ale Casii Domnului
nostru, care le-au dăruit împăratul și sfeat-
58 nicii lui, și diregătorii, și tot Israilul. Și
puind, am dat lor talanți de argint 650,și
vase de argint de talanți 100, și de aur ta-
59 lanți 100, și ferecături de aur 20, Și vase
de aramă, de aramă bună, sclepind în fealiul
60 aurului, vase 12. Și ziș lor: 'Și voi sfinți
sînteți Domnului, și vasele sfinte și aurul și
argintul – făgăduință Domnului părinților
61 noștri. Prevegheați și păziți pînă le veți
da voi pre eale căpeteniilor neamului preo-
ților, și leviților, și povățuitorilor neamuri-
lor lui Israil, în Ierusalim, în cămările Casii
62 Dumnezăului nostru'. Și preoții și leviții,
cei ce au luat argintul și aurul și vasele ceale
den Ierusalim, le-au băgat la besearecа
Domnului.
63 69. Și purcegînd de la rîul lui Thera în 12
ale lunii dentîiu, am întrat la Ierusalim, după
mîna cea tare a Domnului nostru, cea de
asupra noastră, și ne-au mîntuit pre noi de
la întrarea Domnului și de la tot nepriatenul,
64 și am venit la Ierusalim. Și făcîndu-se
acolo zio a treia, în ziua a patra stînd, argin-
tul și aurul s-au dat în Casa Domnului nos-
tru, la Marimoth, fiiul lui Iuri preotului.
65 Și cu el – Eliazar al lui Finees, și era cu ei
Iosavados al lui Iisu, și Moith al lui Savanu,
leviții, la număr și la toată cumpănitura.
66 Și s-au scris tot trasul lor într-acel ceas.
67 70. Și ceia ce au venit den robie au adus
jîrtve Dumnezeului lui Israil, Domnului,
junce 12, pentru tot Israilul, berbeci 96,
68 Miei 72, țapi pentru mîntuire 12, toate
jîrtvă Domnului.
69 71. Și au dat poruncile împăratului la cei
împărătești deregătorii ai casii și biruitori-
lor gropilatei Siriei și Finichiii și au slăvit
pre nărod și pre besearecа Domnului.
70 72. Și aceastea săvîrșindu-se, venit-au la
71 mine povățuitorii, zicînd: 'N-au osebit
limba lui Israil și boiarii și preoții și leviții,
limbile ceale striine de neam ale pămîntu-
lui și necurățiile de la limbile hananeilor
și heteilor și ferezeilor și evuseilor și
moaviteanilor și eghipteanilor și idumei-
72 lor, Pentru că au lăcuit împreună cu
featele lor, și ei și fiii lor, și s-au ameste-
cat sămînța cea sfîntă la limbile ceale
striine de neam ale pămîntului și avea
parte cei mai mari povățuitori și diregă-
torii de nelegiuirea aceasta, de la începutul
lucrului'.
73 73. Și fu îndată ce am auzit eu aceas-
tea, am rupt hainile și svințitul vășmînt și
mi-am zmult părul și den cap și den barbă
și am șăzut în gîndure și mîhnit.
74. Și să porniră cătră mine cîți atuncea 74
să porniia pre cuvîntul Domnului Dumne-
zeului lui Israil, jălindu eu pentru nelegiuire,
și șădeam trist, pînă la jîrtva cea de sară.
Și sculîndu-mă den post, rupte avîndu haini- 75
le și svîntul vășmînt,
75. Plecînd genunchele și întinzind mînile
cătră Domnul, ziceam: 'Doamne, rușі- 76
naiu-mă și mă înfruntaiu înaintea feații
Tale, Pentru că păcatele noastre s-au 77
înmulțit preste capetele noastre, și necu-
noștințile noastre au prisosit pînă la ceriu,
Încă den vreamea părinților noștri, și sîntem 78
întru mare păcat pînă în ziua aceasta. Și 79
pentru păcatele noastre și ale părinților
noștri, ne-am dat, împreună cu frații noștri,
și împreună cu împărații noștri, și împreună
cu preoții noștri, ceia ce au împărățit pă-
mîntul, spre sabie și robie și pradă cu rușine,
pînă în ziua aceasta. Și acum, întrucît 80
s-au făcut noao milă de la Tine, Doamne,
ca să rămîie noao rădăcină și nume în locul
sfințirei Tale Și a să descoperi noaă 81
luminătoriu în Casa Domnului Dumnezău-
lui nostru, să ne dea noao hrană în vreamea
lucrului nostru; Și lucrînd, noi nu ne-am 82
părăsit de cătră Dumnezăul nostru, ce ne-au
făcut pre noi cu har înaintea împăraților
persilor, să ne dea noao hrană, Și a mări 83
besearecа Domnului nostru, și a rădica
Sionul cel pustiu, a da noao întărire în Iudea
și Ierusalim. Și acum ce vom zice, Doam- 84
ne, avînd aceastea? Pentru că am călcat
poruncile Tale carele ai dat în mîna slugilor
Tale, prorocilor, zicînd Că: 'Pămîntul la 85
carele întrați să-l moșteniț iaste pămînt
pîngărit cu pîngăriciunea celor streini de
neam ai pămîntului, și de necurăția lor au
umplut pre dînsul. Și acum, featele să 86
nu le împreunați la lăcaș cu fiii voștri, și
featele voastre să nu le daț la fiii lor. Și 87
să nu cercați a împăca ceale de cătră ei
preste toată vreamea, pentru ca, întă-
rindu-vă, să mîncați ceale bune ale pămîn-
tului și veț face moștenire fiilor voștri pînă
în veac'. Și ceale ce să întîmplează, toate 88
noao să fac pentru lucrurile noastre ceale
reale și ceale mari păcate ale noastre. Pen-
tru că Tu, Doamne, ne-ai ușurat păcatele
noastre Și ai dat noao rădăcină ca aceasta; 89
iarăș ne-am întors a călca leagea Ta, ca să ne
amestecăm la necurăția limbilor pămîntului.
Au nu Te-ai urgisit spre noi ca să ne pierzi 90
pre noi, pînă să nu rămîie rădăcină și să-
mînță și numele nostru? Doamne, al lui 91
Israil adevărat ești, pentru că am rămas ră-

92 dăcină de astăzi înainte. Iată, acum sîn-
tem înaintea Ta întru fărădelegile noastre,
pentru că nu mai iaste a sta înaintea Ta spre
93 aceastea". Şi cînd să ruga Ezdra, să mărtu-
risiia plîngînd, căzut la pămînt înaintea be-
searecii, s-au adunat cătră el den Ierusalim
gloată multă foarte, bărbaţi şi muieri şi ti-
neri, pentru că plîngere era mare întru mulţi-
94 me. Şi strigînd Iehonia al lui Ieilu, den fiii
lui Israil, zise: „Ezdro! Noi am greşit la Dom-
nul Dumnezău, am lăcuit împreună cu mu-
ieri de alt neam, dentru limbile pămîntului.
95 Şi acum, iaste deasupra a tot Israilul; întru
aceasta facă-se noao jurămînt cătră Domnul,
să scoatem toate muierile noastre ceale de
96 alt neam, împreună cu fiii lor, Precum s-au
socotit ţie şi cîţ să supun la leagea Domnu-
97 lui; scoală-te, săvîrşaşte, Pentru că la tine
e lucrul şi noi cu tine sîntem puteare a face".
98 76. Şi sculîndu-se Ezdra, jură pre căpete-
niile neamului preoţilor şi ai leviţilor, a tot
Israilul, şi a face ca aceastea; şi au jurat.

CAP IX

1 77.
Şi sculîndu-se Ezdra de la curtea be-
searicii, au mersu la cămara lui
2 Ionan al lui Eliasiv. Şi mîindu
acolo, pîine n-au gustat, nici au
băut apă, jălind de fărădelegile ceale mari
ale mulţimei.
3 78. Şi s-au făcut strigare în toată Iudea
şi în Ierusalim, la toţi ceia den robie, să să
4 adune la Ierusalim. Şi cîţi nu s-ar întîm-
pla în doao au în trei zili, după judecata
celor ce mai sus şedu bătrîni, omorî-să-vor
dobitoacele lor şi el să va înstriina de la
mulţimea robimei.
5 79. Şi s-au adunat toţi cei den fealiul
Iudii şi Veniamin în trei zile în Ierusalim,
6 aceasta e luna a noua, în 20 ale lunii. Şi
şezu împreună toată mulţimea în curtea
besearicii, tremurînd pentru iarna carea era.
7 80. Şi sculîndu-să Ezdra, zise lor: „Voi
aţi făcut fărădeleage şi aţi lăcuit împreună
cu muieri de fealiu striinu, ca să adaogeţi
8 păcatele lui Israil. Şi acum, daţi mărturisi-
re şi mărire Domnului Dumnezăului nostru.
9 Şi faceţi voia Lui şi vă osebiţi de la limbile
pămîntului şi de la muierile ceale de altu
rodu".
10 81. Şi strigă tot norodul şi zise cu glas
mare: „Aşa după cum ai zis, vom face!
11 Ce mulţimea e multă, şi vreame de iarnă, şi
nu putem să stămu descoperiţi, şi lucrul
nostru nu iaste de o zi, nici de doao, pentru
12 că întru mult am greşit întru aceastea. Şi
să stea povăţuitorii cei denainte ai mulţi-
mei şi toţi cei dentru lăcaşurile noastre
13 cîţi au muieri de alt neam Să vie luînd
vreame den tot locul, cei bătrîni şi judecă-
torii, pînă a dezlega urgia Domnului de la
noi a poruncii aceştiia".
82. Ioanathas al lui Azail şi Ezechia al lui 14
Theocan au arătat după aceastea; şi Moso-
lamos, şi Levi, şi Savatheu au îndemnat
împreună cu ei; Şi au făcut după toate 15
aceastea cei dentru robime.
83. Şi-au ales lui Ezdra preotul bărbaţi, 16
povăţuitori ai părinţilor lor, pre toţi pre
nume, şi au şezut împreună la luna cea noao
a lunii a zeacea a ceare lucrul. Şi s-au 17
adus la săvîrşit ceale pentru bărbaţii cei ce
ţin cu ei muieri de altă rudă, pînă la luna
noao a lunii dentîi.
84. Şi s-au aflat, dentru preoţii cei ce s-au 18
adunat, avînd muieri de alt neam: Den 19
fiii lui Iisu al lui Iosedecu şi ai fraţilor lui:
Mathilas, şi Eleazar, şi Iorivos, şi Ioadanos;
Şi au pus mînile ca să scoaţă pre muierile 20
lor şi, spre curăţire, berbeci—pentru cură-
ţia lor.
85. Şi den fiii lui Emir: Anania, şi Zav- 21
deu, şi Ianis, şi Sameos, şi Ereil, şi Azaria.
86. Şi den fiii lui Fesu: Elliona, Massias, 22
Izmailos, şi Nathanail, şi Ochidil, şi Talsas.
87. Şi den leviţi: Iozavados, şi Semis, şi 23
Colios, acesta iaste Calitas, şi Patheu, şi
Iuda şi Ionas.
88. Den cîntăreţii besearicii: Eliaxur, 24
Vachuru.
89. Den portari: Salumu şi Tulvanos. 25
90. Dentr-ai lui Israil, den fiii lui Foros: 26
Iermas, şi Edias, şi Melhias, şi Mailos, şi
Eleazar, şi Asevias, şi Vaaneas.
91. Den fiii lui Ila: Matthanias, Zaharia, şi 27
Eriil, şi Ieremoth, şi Aidias.
92. Şi den fiii lui Zomoth: Eliada, Elisi- 28
mus, Othonia, Iarimoth, şi Savat, şi Sardeos.
93. Den fiii lui Vivai: Ioan, şi Anania, şi 29
Iosavadu, şi Amathis.
94. Den fiii lui Mani[Vanni]: Olamos, 30
Mamuhos, Iedeos, Iasuv, şi Iasailos, şi
Ieremoth.
95. Şi den fiii lui Addi: Naathos, şi Moos, 31
Sias, Laccunos, şi Naidos, şi Mathanias, şi
Sesthil, şi Valnuos, şi Manasia.
96. Şi den fiii lui Anas: Elionas, şi Aseas, 32
şi Melhia, şi Savveos, şi Simon al lui
Hosameu.
97. Şi den fiii lui Assum: Altaneu, şi 33
Matthias, şi Vaneas, Elifalat, şi Manasi, şi
Semei.
98. Şi den fiii lui Maani: Ieremia, Mom- 34
dis, Omairos, Ioil, Mavdai, şi Pelias, şi Anos,
Caravasion, şi Enasiv, şi Mamnitanaimu, Eli-
asi, Vanus, Eliali, Samis, Selemia, Nathania.
99. Şi den fiii lui Ozora: Sesise, Esril, 35

Azail, Samatos, Zamvis, Iosifus.
36 100. Și den fiii lui Ethma: Mazitia, Zava-
dea, Ides, Iuil, Vaneas. Toți aceștea au lă-
cuit împreună cu muieri de altă rudă, și
le-au slobozit pre eale împreună cu fiii.
37 101. Și au lăcuit preoții și leviții și cei
den Israil în Ierusalim și în țară; la lună
noao a lunii a șaptea, și fiii lui Israil întru
lăcașurile lor,
38 102. Și să adună toată mulțimea împre-
ună deodată la lărgimea de către răsăritul
39 porții besearecii Și zise Ezdrei, preotu-
lui și cititoriului, să aducă leagea lui Moisi,
cea ce s-au dat de Domnul Dumnezăul lui
Israil.
40 103. Și aduse Ezdra arhiereul leagea la
toată mulțimea, de la om pînă la muiare, și
la toți preoții să auzi leagea, în lună noao a
lunii a șaptea.
41 104. Și citiia la lărgimea porții cei den-
tîiu a besearecii, den zori pînă la amiazăzi,
înaintea bărbaților și muierilor, și adaoseră
toată mulțimea la leage.
42 105. Și stătu Ezdra, preotul și cititoriul
legii, pre scaunul judecății, cel de lemnu,
43 ce s-au tocmit. Și stătură lîngă el Mata-
thias, Samus, Anania, Azaria, Uria, Ezechia,
44 Valasam, den direapta, Și den stînga:
Faldeu, și Misail, Melhia, Aothasuf, Navaria.
45 Și luînd Ezdra cartea legii înaintea mulți-
mei, pentru că șădea înainte cu mărire
46 înaintea tuturor, Și dezlegînd leagea,
toți în picioare stătură, și binecuvîntă Ezdra
Domnului Dumnezăului celui Înalt, Dumne-
47 zăului Savaoth Atotțiitoriului. Și glăsui
toată mulțimea: Amin!
48 106. Și rîdicînd în sus mînile și căzînd la
49 pămînt, să închinară Domnului. Iisus, și
Anus, și Saravia, și Adinos, și Iacov, Savatea,
Aftea, Meaneas, și Caletas, Azaria, și Ioazav-
du, și Anania, Viatas, leviții, învăța leagea
Domnului, dăslușind împreună citirea.
50 107. Și zise Athaaratis Ezdrii, arhiereului
și cititoriului, și leviților celor ce citescu
51 mulțimei asupra tuturor: „Ziua aceasta
iaste svîntă Domnului". Și toți plîngea cînd
52 auziia leagea. „Mergînd dară, mîncați
grăsimi și beați dulceți, și trimiteți trimi-
53 teri celora ce nu au, Pentru că svîntă e
ziua Domnului, și nu vă mîhniți, pentru că
Dumnezeu Domnul va mări pre voi".
54 108. Și leviții porunciia toate nărodului,
zicînd: „Ziua aceasta svîntă e Domnului, nu
vă mîhniți".
55 109. Și să duseră toți să mănînce și să bea,
și să să veselească, și să dea trimiteri celora
ce n-au, și să să veselească foarte, pentru
că s-au dosluşit graiurile, carele s-au învățat
și s-au adunat.

ÎNȚELEPCIUNEA LUI SOLOMON

CAP I

Iubiți direptatea, ceia ce judecați 1
pămîntul; gîndiți pentru Domnul
cu bunătate, și cu prostime de
inemă cercați pre El, Căci Să 2
află celora ce nu ispitesc pre El,
și Să arată celor ce nu să necredințază Lui.
Pentru că gîndurile îndărătnice osebesc de 3
la Dumnezeu și, ispitindu-se, putearea mus-
tră pre cei fără de minte. Pentru că la 4
sufletul cel cu rău meșterșug nu va întra
înțelepciunea, nici va lăcui în trupul cel ce
iaste plin de datoria păcatului. Pentru că 5
Svîntul Duh al învățăturii fugi-va de vicle-
șug și Să va scula de la gîndurile ceale fără
înțeleagere și Să va dovedi, viind strîmbă-
tatea. Pentru că duh iubitoriu de oameni 6
iaste înțelepciunea și nu va nevinovăți pre
cel hulitoriu den buzele lui, pentru că răni-
chilor lui martur e Dumnezeu, și inemii lui
socotitoriu adevărat, și limbii auzitoriu.
Căci Duhul Domnului au împlut lumea și 7
Cel ce ține toate are înțeleagere de glas.
Pentru aceaea, răspunzînd nedireapte, ni- 8
mene nu va ascunde, nici va treace pre el,
dovedindu-l direptatea. Pentru că în sfa- 9
turile celui necurat cercetare va fi, și auzul
cuvintelor lui către Domnul va veni, spre
dovedirea fărădelegilor lui. Căci ureachea 10
rîvnirii ascultă toate, și gîlceava răpștirilor
nu să ascunde. Păziți-vă dară de răpști- 11
rea nefolositoare și de clevetituri vă crutați
limba, căci răspunsul pre ascuns deșărt nu
va mearge și gura preamințind omoară su-
fletul. Nu rîvniți moartea întru rătăci- 12
rea vieții voastre, nici trageți către voi peire
cu faptele mîinilor voastre. Căci Dumne- 13
zău moarte n-au făcut, nici să bucură spre
pierzarea celor vii. Pentru că au zidit ca să 14
fie toate, și mîntuite-s facerile lumii, și nu
iaste întru eale iarbă de pierzare, nici iadu-
lui împărăție pre pămînt. Pentru că direp- 15
tatea fără de moarte iaste. Și păgînii cu 16
mîinile și cu cuvintele l-au chemat pre el
[iadul] priatin, socotind pre el s-au topit, și
legătură au făcut către el, căci vreadnici
sînt părții aceluia a fi.

CAP II

Pentru că ziseră întru ei, și gîndind nu 1
dirept: „Puțină iaste și mîhnită via-
ța noastră, și nu iaste leac în moar-
tea omului, și nu s-au cunoscut

2 cel ce s-au întors de la iad. Căci deodată
ne-am făcut, și după aceasta vom fi ca cînd
n-am fost, căci fum iaste răsuflarea în nasu-
rile noastre, și cuvîntul – scînteaie, întru por-
3 nirea inimii noastre, Care stingîndu-se,
cenușă se va aleage trupul, și duhul se va
4 răsipi ca un văzduh moale. Și numele
nostru se va uita cu vreame, și nimenea nu
va pomeni lucrurile noastre, și să va treace
viața noastră ca urma norului și ca negura
să va răsipi, gonindu-se de razele soarelui,
5 și de fierbințeala lui îngreuindu-se. Pen-
tru că treacerea umbrii iaste vreamea noas-
tră, și nu iaste înturnare săvîrșitului nostru,
căci s-au pecetluit și nimeni nu se întoarce.
6 Veniț dară, și să dobîndim den ceale ce-s
bune, și să ne trebuim cu zidirea ca cu tine-
7 reațele, degrabă. De vin de mult preț și
de miruri să ne săturăm și să nu ne treacă
8 pre noi floarea văzduhului. Să ne cunu-
năm cu flori de trandafir, pînă a nu să veș-
9 teji. Nimenilea dentru noi să nu fie fără
parte, de a noastră răsfățare petutindinea
să lăsăm seamne de veselie, căci aceasta e
10 partea noastră și acesta e sorțul. Să asu-
prim pre săracul direpț, să nu cruțăm văduа,
nici de ale bătrînului cărunteațe de mulți
11 ani să ne rușinăm. Și fie noao vîrtutea
leagea direptății, pentru că ce e slab fără
12 puteare să dovedeaște. Și să vînăm pre
cel direpț cu vicleșug, căci de rea treabă
iaste noao, și să împoncișază lucrurilor
noastre, și împută noao păcatele legii, și
dovedeaște noao păcatele învățăturii noastre.
13 Să adevereаză a avea conoștința a lui Dum-
nezău și fiiu Domnului pre sine să numeaște.
14 Făcutu-s-au noao spre dovedeala cugetelor
15 noastre; Greu iaste noao și văzîndu-să,
că neasămănată iaste cu ceialalți viața lui
16 și schimbate sînt cărările lui. Spre spur-
căciune ne-am socotit la el și să fereaște de
căile noastre ca de necurății; fericeaște
ceale de apoi ale direpților și să semețeaște
17 a avea tată pe Dumnezău. Să vedem
de-i sînt cuvintele lui adevărate și să ispi-
18 tim cealea ce i se vor întîmpla lui. Pentru
că, de iaste direptul fiiul lui Dumnezău, va
ajutori lui și va izbăvi pre el den mîna celor
19 ce-i stau împotrivă. Cu sudalma și cu
certarea să-l cercăm pre el, ca să cunoaștem
blîndeațele lui și să ispitim suferirea răului
20 lui. Cu moarte grozavă să-l vinovățim
pre el, pentru că va fi lui socoteală den
21 cuvintele lui". Aceastea au gîndit și
s-au rătăcit, pentru că i-au orbit pre ei
22 răutatea lor. Și n-au cunoscut tainele
lui Dumnezău, nici spre plata cuviinții
au nădejduit, nici au ales cinstea suflete-
23 lor celor curate. Căci Dumnezău au
zidit pre om spre nestricare, și chip fiin-
ții Sale au făcut pre el. Și cu zavistia 24
diavolului moartea au întrat în lume, și ispi-
tescu pre el cei ce sînt den partea lui.

CAP III

Iară sufletele direpților sînt în mîna 1
lui Dumnezău și nu să va atinge
de eale muncă. Părutu-s-au întru 2
ochii celor fără de minte a muri,
și să socoti răutate ieșirea lor,
Și cea de la noi călătorie – zdrobire, iară ei 3
sîntu în pace; Că, de să vor și munci în 4
vedearea oamenilor, nădeajdea lor iaste pli-
nă de nemurire. Și puține certîndu-se, 5
mari faceri de bine vor lua, căci Dumnezău
au ispitit pre ei și au aflat pre ei Luiș vread-
nici. Ca aurul în topitoare au ispitit pre 6
ei, și ca rodire de tot a jîrtvei i-au priimit
pre ei. Și în vreamea socotinții lor vor 7
lumina și ca scînteile în trestie vor alerga.
Judeca-vor limbi și vor birui noroade, și va 8
împărăți lor Domnul, în veaci. Ceia ce 9
nădejduiescu pre El înțeleage-vor adevărul
și cei credincioși cu dragoste vor rămînea
lîngă El, căci har și milă e întru preacuvio-
șii Lui și socotință întru cei aleși ai Lui.
Iară cei necurați, precum au socotit, vor 10
avea certarea,– cei ce s-au lenevit de cătră
cel direpț și de Domnul s-au depărtat.
Că cel ce defaimă înțelepciunea și învăță- 11
tura dosădit iaste, și deșartă e nădeajdea
lor, și trudele nefolosite, și fără treabă
sînt lucrurile lor. Muierile lor – fără de 12
minte, și răi sînt fiii lor. Blestemată e 13
nașterea lor, că fericită e cea stearpă ce
iaste nepîngărită, care n-au conoscut pat
spre greșală; avea-va roadă la socotința
sufletelor. Și hadîmul care n-au făcut 14
cu mîna fărădeleage, nici au gîndit asupra
Domnului reale; pentru că să va da lui darul
credinții cel ales și sorțu în beseareca Dom-
nului mai cu poftă. Pentru că roada 15
bunelor trude cu bună cinste iaste și necă-
zută e rădăcina înțelepciunii. Și fiii prea- 16
curvarilor nesăvîrșiți vor fi și, den fără de
leage zăceare, sămînța să va stinge. Pen- 17
tru că, de să vor și face îndelungați de viață,
întru nimica să vor socoti și necinstite vor
fi la ceale de apoi bătrîneațele lor. Și, 18
săvai de pripă să vor săvîrși, n-au nădeajde,
nici în ziua conoștinței mîngîiare, Pen- 19
tru că neamului nedirepț reale-s săvîrșiturile.

CAP IV

Mai bună e nefacerea de feciori, cu 1
bunătate, pentru că nemurire
iaste întru pomenirea ei, căci și
lîngă Dumnezău să conoaște
bunătatea, și lîngă oameni. Și, 2
de față fiind, să asamănă ei și, ducîndu-se,
o poftesc; și în veac cununată fiind pe-
treace, biruind pe nevoința celor nepîn-
gărite biruințe. Iară mulțimea cea de 3

multă naştere a necuraţilor nu să va folosi;
şi, den răsăditurile copililor, nu va da rădă-
cina la adîncime, nici va face temeiu întărit.
4 Că, macară în stîlpări cătră vreame va
odrăsli, cu sminteală fiind covîrşit, de vînt
să va clăti şi de sila vînturilor să va dezră-
5 dăcina. Împrejur să vor frînge ramurile
nesăvîrşite, şi roada lor—fără de treabă,
necoaptă la mîncare, şi la nimica iscusită,
6 Pentru că fiii cei ce fac somnurile ceale
fără de leage mărturii sînt răutăţii asupra
7 părinţilor, întru cercetarea lor. Şi direp-
tul, de va ajunge să să săvîrşască, întru
8 odihnă va fi, Pentru că bătrîneaţele sînt
cinstite nu ceale de mulţi ani, nici ceale ce
9 cu numărul anilor s-au numărat, Ce în-
ţelepciunea iaste la oameni cărunteaţele, şi
vîrsta bătrîneaţelor—viaţa cea nepîngărită.
10 Bineplăcut lui Dumnezău făcîndu-se, s-au
îndrăgit şi, trăind între păcătoş, s-au mutat,
11 S-au hrăpit, ca nu răutatea să primenească
înţelepciunea lui sau vicleşugul să înşale
12 sufletul lui; Pentru că mîhnirea răutăţii
negreaşte ceale bune şi neînfrînarea poftei
13 izmeneaşte gîndul cel nerău. Săvîrşindu-se
preste puţin, au plinit ani îndelungaţi.
14 Pentru că plăcut era Domnului sufletul lui,
pentru aceaea au grăbit den mijlocul răutăţii.
15 Iară năroadele văzînd şi nu socotind, nici
puind la cuget ca aceasta, căci har şi milă
iaste întru preacuvioşii Lui şi socotinţă
16 întru cei aleşi ai Lui. Şi direptul,murind,
va osîndi pre necuraţii cei ce trăiescu, şi
tinereaţele, ceale ce săvîrşăscu degrabă,—
bătrîneaţele nedireptului, ceale de mulţi ani.
17 Pentru că vor vedea săvîrşitul înţeleptului,
şi nu vor socoti ce au svătuit pentru el şi
18 spre ce l-au întemeiat pre el Domnul. Ve-
dea-vor, şi vor defăima, şi pre ei Domnul va
batjocuri; şi vor fi după aceasta spre cădeare
necinstită şi spre sudalmă, întru cei morţi,
19 în veac. Căci îi va rumpe în doao pre ei
fără de glas, cu faţa în jos, şi va clăti pre ei
den temelie, şi pînă la cea de apoi să vor
înţeleni, şi vor fi întru dureare, şi pomeni-
20 rea lor va peri. Veni-vor în cugetul gre-
şalelor lor, fricoşi, şi vor mustra pre ei
dempotrivă fărădelegile lor.

CAP V

1 Atuncea va sta cu îndrăznire multă
direptul de cătră faţa celor ce l-au
necăjit pre el şi celor ce hulescu
2 trudele lui. Văzînd, să vor tur-
bura cu frică groaznecă şi să vor
3 mira de minunata mîntuire; Zice-vor, întru
ei căindu-se, şi pentru îngustarea duhului vor
suspina: „Acesta era pre carele aveam oare-
cînd spre rîsu şi spre pildă de ocară. Noi, 4
cei fără de minte, viaţa lui am socotit nebu-
nie şi săvîrşitul lui necinstit. Cum s-au 5
socotit întru fiii lui Dumnezeu şi întru
svinţi sorţul lui iaste! Rătăcit-am dară 6
den calea adevărului, şi a direptăţii lumină
n-au luminat noao, şi soarele n-au răsărit
noao. De cărările fărădelegii şi ale pier- 7
zării ne-am împlut; şi am umblat pustietăţi
neumblate, şi calea Domnului n-am cunos-
cut. Ce ne-au folosit noao mîndria? Şi 8
avuţia cu semeţie ce au folosit noao? Tre- 9
cut-au acealea toate ca umbra şi ca o veaste
ce aleargă pre aproape, Ca corabia carea 10
treace apa cu valuri, ai căriia treaceri nu
iaste de a-i afla urma, nici drumul şi cărarea
ei în valuri, Sau ca pasărea ce zboară în 11
văzduh, nemica nu să află semnu de călăto-
rie Şi, cu lovirea talpelor lovindu-se du- 12
hul uşoru şi despicîndu-se cu sila pornirii,
mişcîndu-se arepile, să preumblă, şi după
aceasta nu s-au aflat semnul suirii într-însul,
Sau ca săgeata, săgetîndu la proaşcă, tăin- 13
du-se văzduhul, îndată la sine să topi, cît
nu să ştie treacerea ei, Aşa şi noi, năs- 14
cuţi fiind, ne sfîrşim şi niciun semnu de
bunătate nu avem a arăta, ce în răutatea
noastră ne-am cheltuit". Căci nădeajdea 15
necuratului, ca ţărîna purtîndu-să de vînt
şi ca bruma de vifor gonindu-se, supţire, şi
ca fumul de vînt să răvărsă, şi ca pomenirea
unui oaspeţu de o zi au trecut. Iară direp- 16
ţii în veacu trăiescu, şi întru Domnul e
plata lor, şi grija lor—lîngă Cel Înalt. Pen- 17
tru aceaea vor lua împărăţia bunei-cuviinţe
şi stema frumseţii den mîna Domnului,
căci cu direapta va acoperi pre ei şi cu bra-
ţul va scuti pre ei. Lua-va înarmarea rîv- 18
nirea Lui şi va înarma zidirea spre izbînda
vrăjmaşilor. Îmbrăca-va zaua direptatea 19
şi va pune coifu judecata cea nefăţarnică.
Lua-va pavăţă nebiruită curăţia, şi va ascuţi 20
cea cumplită urgie spre sabie, şi va da răz-
boiu împreună cu el lumea asupra celor
fără de minte. Mearge-vor bine nemerite 21
loviturile fulgerilor şi ca dentr-un bun în-
cordat arcu al norilor la ţîntă vor sări.
Şi den mînie zvîrlitoare de pietri pline să 22
vor arunca grindinile. Scîrbi-se-va asupra 23
lor apa mării şi rîurile vor neca cu năprăs-
nicie; sta-va împotriva lor Duhul puterii
şi ca viforul va vîntura pre ei. Şi 24
va pustii tot pămîntul fărăde-
leagea, şi facerea de rău
va surpa scaunile
putearnicilor.

CAP VI

1 Ascultaţi dară, împăraţi, şi înţeleageţi,
învăţaţi judecătorii marginilor pă-
2 mîntului! Băgaţi în urechi, cei
ce biruiţi mulţimea şi sînteţi semeţ
3 pre gloatele limbilor: Căci s-au
dat de la Domnul biruinţa voao şi puterni-
cia de la Cel Preaînălţat, Carele va cerceta
4 faptele voastre şi sfaturile va cerca. Căci,
posluşnici fiind împărăţiei Lui, n-aţi jude-
cat dirept, nici aţi păzit leagea, nici după
sfatul lui Dumnezeu aţi mersu. Cu groază
5 Şi cu grabă va sta asupra voastră, căci
judecată cumplită să face la cei ce-s mai
6 presus; Pentru că cel mai micu iertat iaste
7 milei, iară cei tari tare să vor certa. Pen-
tru că nu Să va înfrunta de obraz Stăpînul
tuturor, nici Să va ruşina de mărire, căci,
micu şi mare, El au făcut; aşijderea soco-
8 teaşte mai nainte pentru toţi. Iară celor
9 tari vîrtoasă cercetare le stă asupră. Cătră
voi, dară, o, tirani, sînt cuvintele meale,
pentru ca să învăţaţi înţelepciunea şi să
10 nu scădeţi. Pentru că, ceia ce au păzit
cu cuviinţă ceale cuvioase, cuvioşi vor fi, şi
cei ce să vor învăţa aceastea, afla-vor răs-
11 punsu. Poftiţi dară cuvintele meale, pof-
12 tiţi şi vă veţi învăţa. Luminată şi neveş-
tejită iaste înţelepciunea, şi pre lesne să
veade de cei ce o iubescu şi să află de cei ce
13 o caută pre ea. Ajunge pre cei ce o pof-
14 tescu a să cunoaşte ea, mai nainte. Cel
ce au mînecat cătră ea nu va osteni, pentru
15 că şăzîndu lîngă porţile lui o va afla. Pen-
tru că a cugeta de dînsa a gîndului plinire
iaste, şi cel ce va priveghia pentru ea, curîndu
16 va fi fără de grijă. Căci, pre cei vreadnici
ai ei, ea umblă împrejur de-i caută, şi în că-
rări să năluceaşte lor cu bun har, şi cu toată
17 socoteala să întimpină cu ei. Pentru că
începătura ei iaste cea prea adevărată a
18 învăţăturii pohtă. Şi grija învăţăturii—
dragostea, şi dragostea e paza legilor ei.
19 Şi luarea aminte de legi—întemeiarea neputrejiciunii, şi neputrejiciunea face a fi aproa-
20 pe de Dumnezău. Pohta dară înţelepciu-
21 nii aduce la împărăţie. De vă bucuraţi dară
pre scaune şi schiptre, tiranii năroadelor,
cinstiţi înţelepciunea, pentru ca în veac să
22 împărăţiţ. Şi ce iaste înţelepciunea şi
23 cum s-au făcut, spune-voiu voao. Şi nu
voiu ascunde voao taine, ce de-nceputul
24 facerii voiu cerceta. Şi voiu pune la
iveală cunoştinţa ei şi nu voiu treace adevă-
25 rul. Nici iară cu zavistia cea topită voiu
umbla împreună, căci aceasta nu se va
26 împreuna cu înţelepciunea. Şi mulţimea
înţelepţilor—mîntuirea lumii, şi împăratul
înţelept iaste bună întemeiare norodului.
27 Cît voi vă învăţaţi cu graiurile meale şi vă
veţ folosi.

CAP VII

Sînt dară şi eu om muritoriu, asea- 1
mene cu toţi, şi de pămintean, den
rodul celui dentîiu zidit. Şi în 2
pîntecele maicii s-au luat carne, de
zeace luni, închegîndu-se în sînge,
den sămînţă de bărbat şi cu somnu de dul-
ceaţă împreunîndu-se. Şi eu făcîndu-mă, 3
am tras cel de obşte văzduh şi preste cel
aseamene pătimaş pămînt am căzut. Întî- 4
iul glas, cel aseamene cu toţi tocma plîngînd;
în scutece m-am hrănit şi în griji. Că nici 5
un împărat au avut altă începătură de naşte-
re, Ce una e întrarea tuturor în viaţă, şi 6
ieşirea e tocma. Pentru aceaea rugatu- 7
m-am, şi minte mi s-au dat; chemat-am, şi
au venit mie duhul înţelepciunii. Mai 8
ales-am pre ea decît schiptrele şi scaunele.
Şi avuţia nemică nu o am socotit întru 9
asămănarea ei. Nici am potrivit cu ea 10
piatră scumpă, căci tot aurul, întru vedearea
ei, năsip puţinel; şi ca tina să va socoti argin-
tul înaintea ei. Mai mult decît sănătatea şi 11
frumuseaţele am îndrăgit pre ea; şi am ales
pre ea în loc de lumină a o avea, că nestinsă
e zarea cea dentr-însa. Şi-m veniră toate 12
ceale bune împreună cu ea şi nenumărată
avuţie în mîinile ei. Şi mă veseliiu preste 13
toate, căci înţelepciunea povăţuiaşte pre
eale; şi nu ştiiam pre ea a fi născătoarea
acestora. Şi făr de vicleşug am învăţat, 14
şi făr de zavistie dau şi altuia den ce am
luat, avuţia ei nu ascunz. Pentru că ne- 15
sfîrşită comoară iaste la oameni, cu care cei
ce s-au trebuit spre Dumnezău au trimis
prieteşug, pentru învăţături, daruri înteme-
ind. Mie îm deade Dumnezău a zice după 16
gîndu-mi şi a-m aduce aminte cu vrednicie
de ceale ce să dau, că Acesta şi înţelepciunii
povăţuitoriu iaste şi înţelepţilor îndireptă-
toriu, Pentru că în mîna Lui—şi noi, şi 17
cuvintele noastre, şi toată mintea, şi a
lucrurilor ştiinţă. Pentru că Acesta mi-au 18
dat conoştinţă adevărată celor ce sînt a şti,
tocmirea lumii şi lucrarea stihiilor, Înce- 19
pătura şi sfîrşitul şi mijlocul anilor, preme-
nirile chipurilor şi schimbările vremilor,
crugurile anilor şi punerea stealelor, Firile 20
dobitoacelor şi mîniile hiarălor, silele vîntu-
rilor şi gîndurile oamenilor, osebirile pomi-
lor şi tăriile rădăcinilor. Şi cîte-s ascunse 21
şi ivite le-am conoscut, pentru că înţelep-
ciunea, meştera tuturor, m-au învăţat.
Pentru că iaste într-însa duh gîndit, sfînt, 22
singur-născut, de multe părţi, supţire,
bine-pornit, fraged, nespurcat, arătat, nevă-
tămat, iubitoriu de bunătate, ascuţit, neo-
prit, de bine făcătoriu, Iubitoriu de 23
oameni, adeverit, întemeiat, fără de grije,
întru-tot-putearnec, întru-tot-socotitoriu

şi răzbătînd pren toate duhurile ceale gîn-
24 ditoare, curate, prea subţiri. Pentru că
decît toată pornirea mai pornitoare e înţe-
lepciunea, şi pătrunde şi încape pren toate,
25 pentru curăţia. Pentru că abur iaste pu-
terii lui Dumnezău şi strecurătură cei lim-
pede măriri Atotţiitoriului, pentru aceaea
26 nimica pîngărit nu se apucă de ea. Pen-
tru că zare iaste luminii veacinice şi oglindă
fără de hulă a lucrării lui Dumnezău şi chip
27 bunătăţii Lui. Şi,una fiind, toate le poate,
şi rămîind întru sine, toate le înnoiaşte şi,
după neamuri, la suflete curate mutîndu-se,
priateni lui Dumnezău şi proroci tocmeaşte.
28 Pentru că nimica nu iubeaşte Dumnăzău,
fără de numai pre cel ce cu înţelepciunea
29 într-un loc lăcuiaşte. Pentru că iaste aceas-
ta mai bine-cuvioasă decît soarele şi decît
toată punerea stealelor; cu lumină alăturîn-
30 du-se, să află mai de frunte. Pentru că
pre aceasta o aşteaptă noaptea, iară înţelep-
ciunii nu-i învinge răutatea.

CAP VIII

1 Şi să tinde den margine pînă în
margine, cu bună vîrtute, şi ot-
2 cîrmuiaşte toate cu folos. Pre
aceasta am iubit şi am cercetat den
tinereaţele meale, şi am căutat să
mi-o aduc mie nevastă, şi ibovnic m-am fă-
3 cut frumuseaţelor ei. Blagorodnia mă-
reaşte, vieţuirea lui Dumnezău avînd, şi
Stăpînitoriul tuturor au îndrăgit pre ea.
4 Pentru că învăţătoare iaste ştiinţii lui Dum-
5 nezău şi alegătoare de lucrurile Lui. Iară
de iaste avuţia cîştigare poftită în viaţă, ce
iaste mai bogat decît înţelepciunea ceaea
6 carea lucrează toate? Iară de lucrează
mintea, cine iaste meşter mai mult decît ea,
7 den cîte sînt? Şi de iubeaşte neştine di-
reptatea, trudele aceştiia sînt bunătăţile.
8 Pentru că întregăciunea minţii şi înţelepţia
învaţă, direptatea şi bărbăţia, decît carele
mai de folos nemică nu iaste în viaţa oame-
9 nilor. Iară deşi pohteaşte cineva a şti
multe, ştie ceale de-nceput şi închipuiaşte
ceale viitoare, ştie întorsurile cuvintelor şi
dezlegările cuvintelor celor întunecoase,
seamne şi minuni mai nainte cunoaşte, şi
10 întîmplările vremilor şi anilor. Ales-am
dară pre aceasta să o aduc spre vieţuire îm-
preună, ştiind că va fi mie sveatnec celor
buni şi învăţătură de griji şi de mîhnire.
11 Şi să aibă, pentru dînsa, mărire în gloate şi
12 cinste lîngă cei bătrîni cel tînăr. Iute mă
voiu afla la judecată şi întru vedearea silnici-
13 lor minuna-mă-voi. Tăcînd, mă vor
aştepta, şi răspunzînd, vor lua aminte; şi
grăind mai mult, vor pune mîna preste
14 gura lor. Avea-voiu, pentru ea, nemu-
rire, şi pomenire veacinică celor după mine
voiu lăsa. Voiu ocîrmui noroade, şi limbi 15
să vor supune mie. Înfricoşa-se-vor, de mi- 16
ne auzind, tiranii cei înfricoşaţi; la mulţime
mă voiu arăta bun şi la războiu viteaz. În-
trîndu în casa mea, mă voiu odihni cu ea,
Pentru că nu are amărîciune adunarea ei, 17
nici durearea vieţuirea ei, ce veselie şi bucu-
rie. Aceastea socotind întru mine şi grijind 18
întru inema mea: Că iaste nemurire întru
rudenia înţelepciunii, şi în prieteşugul ei
veselie bună, şi în ostenealele mînilor ei
avuţie nesfîrşită, şi întru petreacerea voroa-
vei ei înţelepciune, şi cinste la împreunarea
cuvintelor ei. Împrejuram cercînd, pentru 19
ca să o iau pre ea la mine. Şi eram copil 20
iscusit, şi de suflet încă m-am întîmplat
bun şi, mai vîrtos, bun fiindu, venit-am la
trup nepîngărit; Şi cunoscîndu că nu 21
voiu fi într-alt chip răbdătoriu, de nu
Dumnezeu va da,—şi aceasta era a înţelep-
ciunii: a şti al cui e darul—, mă rugaiu
Domnului şi mă umiliiu Lui şi zişu den
toată inema mea:

CAP IX

Dumnezeul părinţilor şi Doamne al 1
milii Tale, Cela ce ai făcut toate cu
cuvîntul Tău, Şi cu înţelepciu- 2
nea Ta ai meşterşugit pre om pen-
tru ca să stăpînească zidirile ceale
făcute de Tine Şi să ocîrmuiască lumea 3
cu curăţie şi cu direptate, şi cu direptatea
sufletului judecată să judece, Dă-m mie 4
pre cea şăzătoare alăturea cu scaunile
Tale înţelepciunea, şi să nu mă izgoneşti
den slugile Tale. Că eu robul Tău sînt şi 5
fiiul roabei Tale, slab om, şi cu puţini ani,
şi mai puţin întru înţeleagerea judecăţii şi
a legilor. Că, măcară că va fi neştine 6
desăvîrşit întru fiii oamenilor, cea de la Tine
înţelepciune lipsind, întru nemică să va
socoti. Tu pre mine înainte m-ai ales 7
împărat nărodului Tău şi judecătoriu fiilor
Tăi şi featelor. Zis-ai să zideşti besearecă 8
în muntele cel svînt al Tău, şi în cetatea să-
laşului Tău—jîrtăvnicu, asămănarea cortu-
lui celui svînt, care mai nainte ai gătit de-n-
ceput. Şi împreună cu Tine e înţelepciu- 9
nea, ceaea ce ştie faptele Tale şi era de faţă
cînd făceai lumea, şi ştiind ce iaste plăcut
înaintea ochilor Tăi şi ce e direpț întru po-
runcile Tale. Trimite-o pre ea dentru svintele
ceriuri şi de la scaunul măririi Tale Trimite 10
pre ea, ca, fiind cu mine, va osteni, şi voiu
cunoaşte ce e bine-plăcut lîngă Tine. Pen- 11
tru că ştie aceaea toate, şi va înţeleage, şi
mă va povăţui întru lucrurile meale cu în-
tregăciunea minţii, şi mă va păzi cu mărirea
ei. Şi vor fi priimite lucrurile meale 12

şi voiu judeca pre norodul Tău cu direptate,
şi voiu fi vreadnic scaunelor tătîne-mieu.
13 Pentru că, ce om va conoaşte sfatul lui
Dumnăzău? Sau cine-ş va aduce aminte ce
14 va Dumnăzău? Că gîndurile păminteani-
lor sînt fricoase, şi greşite-s socotealele
15 noastre. Pentru că putredul trup îngreu-
iază sufletul şi încarcă cel pămintescul să-
16 laş gîndul cel cu multă grije. Şi abia în-
chipuim ceale de pre pămînt şi ceale den
mîni le aflăm cu osteneală, iară ceale den
17 ceriuri cine le-au cercat? Şi sfatul Tău
cine l-au conoscut, fără de numai Tu ai dat
înţelepciunea şi ai trimes Duhul Tău cel
18 Sfînt den ceale înalte? Şi aşa s-au îndi-
19 reptat cărările celor de pre pămînt, Şi
ceale plăcute ale Tale s-au învăţat oamenii,
şi cu înţelepciunea s-au mîntuit".

CAP X

1 Aceasta pre cel dentîiu zidit părin-
tele lumii, singur zidit fiind, l-au
2 păzit. Şi l-au scos pre el den
cădearea sa şi deade lui vîrtute a
3 birui tuturor. Şi depărtîndu-se
de la ea, cel nedirept, cu urgia lui, cu mîniile
4 ceale ucigătoare de frate au perit. Pentru
carele, pre necatul pămînt iarăş au mîntuit
înţelepciunea, pren lemn prost pre cel di-
5 rept otcîrmuind. Aceasta şi întru unirea
răutăţii limbile turburîndu-se, află pre cel
drept şi-l feri pre el fără de prihană lui
Dumnezău şi pre ficaţii fiiului tarele păzi.
6 Aceasta pre cel drept, perind cei necuraţi,
fugind l-au mîntuit [de] cel pogorît focul
7 acelor 5 cetăţi, Cărora, întru mărturia
răutăţii, stătu pămîntul afumîndu-se, şi la
nesăvîrşite vremi rodind pomi, stînd stîlpul
sării—mormîntul sufletului celui necredin-
8 cios. Pentru că, trecînd alăturea cu în-
ţelepciunea, nu numai să vătămară a nu
conoaşte ceale bune, ce şi nebuniii au lăsat
în viaţă pomenire, ca întru ceale ce au gre-
9 şit nici a să ascunde să nu poată; Iară
înţelepciunea, pre ceia ce au slujit ei, den
10 trude i-au izbăvit. Aceasta, pre pribeagul
urgiei fratelui, dirept l-au povăţuit întru
cărări dreapte; arătat-au lui împărăţia lui
Dumnezău şi au dat lui conoaşterea sfinte-
lor, l-au sporit pre el întru osteneale şi în-
11 mulţi trudele lui. Întru lăcomia celor
ce biruia pre el au stătut de faţă, şi-l îmbo-
12 găţi pre el. Păzitu-l-au pre el de vrăjmaşi,
şi de cei ce-l pîndiia l-au întemeiat, şi biru-
inţă vîrtoasă îi deade lui, pentru ca să co-
noască că mai tare decît toate iaste buna
13 credinţă. Aceasta, vînzîndu-se cel dirept,
nu-l părăsi, ce den păcat l-au mîntuit pre
14 el. Pogorîtu-s-au cu el în groapă şi în
legături nu l-au lăsat pre el, pînă au a-
dus lui schiptrurile împărăţiei şi stăpînirea
celor ce-l tirăniia pre el; şi mincenoş au ară-
tat pre cei ce au hulit pre el, şi deade lui
mărire veacinică. Aceasta pre norodul 15
cel curat şi sămînţa fără de prihană au iz-
băvit de la limba celor ce necăjiia. Întră 16
la sufletul robului Domnului şi stătu împo-
triva împăraţilor groaznici, cu minuni şi cu
seamne. Deade preacuvioşilor plata trude- 17
lor lor, povăţui pre ei în cale minunată şi
să făcu lor întru acoperemînt ziua şi întru
văpaie de steale noaptea. Trecutu-i-au 18
pre ei Marea Roşie şi i-au petrecut pre ei
pren apă multă. Iară pre vrăjmaşii lor 19
îi necă şi den adîncul cel fără de fund i-au
fiert pre ei. Pentru aceaea, direpţii pră- 20
dară pre cei necuraţi şi lăudară, Doamne,
numele cel sfînt al Tău, şi cea prea război-
nică mîna Ta lăudară toţi deodată. Căci 21
înţelepciunea deşchise gura muţilor şi limbi-
le pruncilor le-au pus mari.

CAP XI

Spori faptele lor, cu mîna sfîntului 1
proroc, Îmblară pustiiul cel nelă- 2
cuit şi în locuri neumblate întinse-
ră corturi. Stătură împotriva 3
vrăjmaşilor şi izbîndiră spre pizmaş.
Însetoşară, şi chemară pre Tine, şi să deade 4
lor apă den piatră colţurată şi leacul seatei
den piatră vîrtoasă. Pentru că, pren care 5
s-au muncit vrăjmaşii lor, Pentru aceastea 6
ei, lipsindu-să, au luat facerea de bine. Şi 7
în loc de izvorul pururea curătoriului rîu,
cu sînge mîntuitoriu turburîndu-să, Spre 8
dovedirea poruncii cei ucigătoare de prunci,
ai dat lor de ajuns apă, fără de nădeajde,
Arătînd, prin seatea de atuncea, cum pre 9
cei vrăjmaşi ai muncit. Căci, cînd s-au 10
ispitit, macară că cu mile să munciia, au
cunoscut cum, cu urgie judecîndu-se, necu-
raţii să munciia. Pentru că pre aceştea, 11
ca un părinte mustrînd, i-ai ispitit, iară pre
aceia, ca un năsilnic împărat vinuindu-i, i-ai
cercat. Şi fiind de faţă, şi lipsind, tot 12
într-un chip să dosădiia. Pentru că îndoit 13
i-au luat pre ei mîhnirea şi suspinul pome-
nirilor celor trecute. Căci cînd au auzit 14
pren ale lor certări bine făcîndu-li-se lor,
simţiia de Domnul; Pentru că, pre Care 15
au ruşinat mai nainte, lepădat fiind în
izgonire, batjocurindu-L, la sfîrşitul întîm-
plărilor L-au lăudat, nu aseamene cu cei
direpţi însetoşind ei. Şi pentru gîndu- 16
rile ceale neînţelegătoare ale srîmbătăţii
lor, întru carele rătăcindu-se cinstiia tîrî-
itoarele ceale necuvîntătoare şi jiganii de
nemică, ai trimis asupra lor mulţime de hia-
ră necuvîntătoare spre izbîndire, Ca să cu- 17
noască, că, cine pren care greşaşte, pentru a-

18 cealea să ceartă. Pentru că n-ar fi lipsit
a toată putearnica Ta mînă, care şi lumea au
zidit den lucru fără de chip, a trimite asu-
19 pra lor mulţime de urşi sau dîrji lei, Sau
noao-născute hiară necunoscute, pline de
mînie, sau foc suflătoriu suflînd răsuflare,
sau urlete vînturîndu-se de fum, sau groaz-
20 nice scîntei den ochi fulgerînd, Cărora
nu numai vătămarea ar putea să fărîme pre
ei, ce şi vedearea înspăimîntîndu-i să-i piarză.
21 Şi afară dentru aceastea, cu un duh putea
să cază, gonindu-se ei de judecată şi vîntu-
rîndu-se de vîntul puterii Tale; ce toate cu
măsură, şi cu număr, şi cumpănă le-ai rîn-
22 duit. Că Ţie iaste a putea tare pururea,
şi la tăria braţului Tău cine va sta împo-
23 trivă? Căci ca plecarea den cumpene
iaste toată lumea înaintea Ta şi ca picătura
de roao cea de dimineaţă ce să pogoară pre
24 pămînt. Şi miluieşti pre toţi, căci toate
le poţi; şi treci cu vedearea greşalele oame-
25 nilor, spre pocăinţă, Pentru că iubeşti
ceale ce sînt, toate, şi nemica nu Te scîr-
beşti de ceale ce ai făcut; că de-ai fi urît,
26 n-ai fi făcut ceva. Şi cum ar fi rămas ceva,
de nu ai fi vrut Tu? Sau, ceaea ce nu s-au
27 chemat de Tine, s-ar fi păzit? Şi le cru-
ţezi toate, căci ale Tale sînt, Stăpîne iubi-
toare de suflete!

CAP XII

1 Pentru că cel nestricat al Tău Duh
2 iaste întru toate. Pentru aceaea,
pre cei ce cad cîte puţinel îi mustri
şi, întru ceale ce greşăsc, aducîndu-
le aminte, îi înveţi ca, mîntuindu-se
de răutate, să crează întru Tine, Doamne.
3 Pentru că şi pre cei vechi lăcuitori ai sfîntu-
4 lui Tău pămînt ai urît, Căci făcea lucruri
vrăjmăşăşti, de fărmăcături, şi jîrtve necu-
rate, şi pre cei ucigători de fii, nemilostivi,
5 Şi mîncarea mîncătorilor de droburile trupu-
rilor omeneşti şi a sîngelui den mijlocul
6 dumnezăieştii Tale taine, Şi pre domnii,
părinţii sufletelor celor neajutorite, ai vrut
a piarde pren mînile părinţilor noştri,
7 Ca vreadnică înstriinare să priimească fiilor
lui Dumnezău pămîntul carele e lîngă Tine
8 mai cinstit de toate, Ce şi acestora ca
unor oameni ai iertat, şi ai trimis înainte
alergătorii taberii Tale — viespi, ca pre ei
9 cîte puţin să-i piarză de tot; Nu nepu-
tincios fiindu la rînduiala războiului să dai
supuşi pre cei necuraţi direpţilor, sau cu
hiară groaznice, au cu cuvînt cumplit deo-
10 dată să-i surpi, Ce, judecînd cîte puţi-
neale, dai locu de pocăinţă, nu neştiindu
că rea e naşterea lor şi înlăuntru răsădită
răutatea lor şi cum că nu să va premeni
11 gîndul lor în veacu, Pentru că era sămînţă
blestemată de-nceput; nici, temîndu-Te de
cineva, le dai lor slobozenie pentru ceale ce
greşiia, Că cine va grăi: Ce ai făcut? Sau 12
cine va sta împotrivă judecăţii Tale, au cine
va pîrî pre Tine asupra limbilor celor perite,
care le-ai făcut Tu? Sau cine-Ţi va veni Ţie
la aşăzare izbînditoriu asupra oamenilor
celor nedirepţi? Pentru că nici dumne- 13
zău iaste afară den Tine, căruia iaste grije
pentru toate, pentru ca să arăţi că nu cu
strîmbătate ai judecat, Nici împărat au 14
tiran va putea să caute cu ochii împotriva
Ta, pentru ceale ce ai certat, Ce, direpţ 15
fiindu, cu direptate toate le otcîrmuieşti,
Pentru striin lucru socotind puterii Tale a 16
osîndi pre cel ce nu e datoriu a să munci;
că vîrtutea Ta începătura direptăţii iaste
şi faci a stăpîni Tu toate şi a cruţa pre toţi.
Vîrtute arăţi neîncrezîndu-Te pre săvîrşi- 17
rea puterii, şi întru cei ce ştiu dîrjirea dove-
deşti. Şi Tu, stăpînind putearea, cu blîn- 18
deaţe judeci şi cu multă cruţare otcîrmu-
ieşti pre noi, pentru că iaste la Tine, cîndu
vei vrea, să poţi. Şi ai învăţat norodul 19
Tău, pren lucrure ca aceastea, că trebuie
direptul a fi iubitoriu de oameni, şi cu bună
nădeajde ai făcut pre fiii Tăi, că dai spre
păcate pocăinţă. Pentru că, de vreame ce 20
pre vrăjmaşii fiilor Tăi, şi cei ce sînt datori
de morte, cu atîta rugă şi umilinţă i-ai
certat, dîndu ani şi loc pren carele se vor
mîntui de răutate, Cu cîtă cercetare ai 21
ales pre fiii Tăi, la ai cărora părinţi jură-
mînturi şi tocmeale ai dat, de bune făgădu-
inţe? Deci, certînd pre noi, pre vrăjmaşii 22
noştri de zeaci mii de ori îi baţ, ca să avem
grije de bunătatea Ta, judecîndu; iară noi,
judecîndu-ne, aşteptăm milă. Pentru 23
aceaea şi pre ceia ce au trăit întru nebunia
vieţii cu strîmbătate, prentr-ale lor urîciuni
i-ai muncit. Pentru că de căile rătăcirii 24
mai departe au rătăcit, dumnezei socotindu
ceale ce şi în dobitoacele vrăjmaşilor sînt
necinstite, ca pruncii cei fără de minte min-
ţind, Pentru aceaea ca unor copii nesocotiţi 25
judecata spre batgiocură ai trimis. Iară cei 26
ce nu s-au mustrat cu jucăreile certării, vread-
neca lui Dumnezău judecată vor ispiti, pen-
tru că pre ceale ce pătimiia ei, să scîrbiia.
Spre aceştea, carii îi socotiia dumnezăi, 27
întru ei certîndu-se văzîndu, pre Cel ce de
mult să lepăda a-L şti L-au conoscut Dum-
nezău adevărat; pentru aceaea şi săvîrşitul
osîndei asupra lor au venit.

CAP XIII

Pentru că deşarţi sînt toţi oamenii den 1
fire, la carii era de faţă neconoaşte-
rea de Dumnezău, şi den bunătăţile
ceale ce să vădu n-au putut să ştie
pre Cela ce iaste, nici, la lucruri

luîndu aminte, au conoscut pre meşteri.
2 Ce sau foc, au vînt, au pripealnic văzduh,
au crugul stealelor, au silnică apă, au lumină-
torii ceriului—oblăduitorii lumii dumnezei
3 au socotit, De carele, de se bucura de
frumuseaţele, dumnezei îi socotiia; cunoască
cu cît mai bun decît aceştea iaste Stăpîni-
toriul, pentru că Începătoriul de facerea fru-
4 museaţelor au zidit pre eale. Iară de să
minunează de puteare şi de facere, gîndeas-
că cu cît iaste mai tare Cela ce le-au făcut
5 pre eale. Pentru că, den mărimea frumu-
seaţelor şi a ziditurilor, după socoteală,
6 Făcătoriul lor Să veade. Iară încăş spre
aceastea iaste puţină hulă, pentru că şi ei
poate fi să înşală, pre Dumnezău cercînd şi
7 vrînd să-L afle. Că, în faptele Lui ames-
tecîndu-se, cercetează şi să supun vederii,
8 căci bune-s cealea ce să vădu. Şi iarăş
9 nici ei sînt de iertat, Pentru că, de-au
putut atîta a şti ca să poată a socoti veacul,
pre al acestora Stăpînitoriu cum nu mai cu-
10 rîndu L-au aflat? Ce dosădite-s şi întru
morţi nădejdile lor, carii au numit dumne-
zei faptele mînilor omeneşti, aur şi argint,
chibzuiala meşterşugului, şi închipuiri de
vite, sau piatră fără de treabă, lucru de
11 mînă de-nceput. Iară de şi vreun tăieto-
riu de păduri, meşter de lemnu, să porni
tăind un copac, cură cu bună învăţătură
toată coaja lui şi, meşterşugind cu bună-
cuviinţă, au făcut un vas de treabă spre
12 slujba vieţii; Şi lepădăturile lucrului,
spre gătirea hranii cheltuindu, s-au săturat;
13 Şi rămăşiţa dentr-însele la nemică nu e de
folos, lemn strîmbu şi cu ramuri fiind răsă-
dit, luînd l-au săpat cu nevoinţa zăbăvii
lui şi cu ştiinţa înţeleagerii l-au tipărit pre
14 el, închipui pre el cu chipul omului, Au
cu oarecare vită proastă au asămănat pre el,
ungîndu-l cu minău şi chinovariu ruşindu
faţa lui, şi toată pata cea dentru el ungînd
15 peste tot, Şi făcînd la el vreadnecă lă-
cuinţă lui, în păreate l-au pus pre el, întă-
16 rindu-l cu fier. Însă, pentru ca să nu cază,
au socotit mai nainte pentru el, ştiind că
nu poate lui şă-ş ajute, pentru că iaste chip
17 şi-i trebuiaşte ajutoriu. Iară pentru ago-
nesitele şi nuntele lui, şi de fii rugîndu-se,
nu să ruşinează, cu cel fără de suflet voro-
18 vind. Şi pentru sănătate pre cel neputin-
cios cheamă, şi pentru viaţă pre cel mort
roagă, şi pentru ajutoriu pre cel mai de
19 nemică, Şi pentru călătorie pre cela
ce nici a sta poate; şi pentru venit şi pentru
lucru şi a mînilor nemereală, de la cel nepu-
tincios den mîni putinţă ceare.

CAP XIV

ergînd iară neştine pre apă şi vrînd 1
să călătorească pren sălbateci va-
luri, decît vasul cela ce-l poartă
pre el mai putredu lemnu roagă.
Pentru că pre acela pohta agone- 2
sitelor l-au socotit şi meştera înţelepciune
l-au meşterşugit; Aceasta, Părinte, a Ta 3
pronie otcîrmuiaşte, căci ai dat în mare
cale şi în valuri cărare negreşită, Arătînd 4
că poţi den tot a mîntui, ca şi, fără de meş-
terşug de va întra neştine, Şi vei ca nu 5
cu zăbavă să fie lucrurile înţelepciunii Tale,
pentru aceaea şi la un mai mic lemnu îş
credu oamenii sufletele şi, trecînd furtuna
cu plută, au scăpat. Pentru că şi la început, 6
perind cei mîndri uriaşi, nădeajdea lumii
pre plută scăpînd, au lăsat veacului sămînţa
facerei, cu a Ta mînă otcîrmuindu-se. Pen- 7
tru că bine s-au cuvîntat lemnul, pren carele
să face direptate, Iară cel făcut de mînă, 8
blestemat iaste acela, şi cel ce au făcut pre
el, căci el lucra, iară putreziciunea dumnezeu
să numi. Pentru că tocma urîte-s la Dum- 9
nezău, şi cel ce păgîneaşte, şi păgînătatea
lui. Pentru că cel ce s-au făcut cu cel ce 10
au făcut să vor munci. Pentru aceaea şi 11
întru chipurile limbilor socoteală va fi, căci
întru zidirea lui Dumnezău spre urîciune
s-au făcut şi spre piadeci sufletelor oameni-
lor şi spre laţu picioarelor celor fără de
minte. Pentru că începătura curviei iaste 12
socoteala chipurilor, şi aflările lor—strică-
ciune vieţii. Pentru că nici era de-nceput, 13
nici în veacu va fi. Pentru că deşarta mă- 14
rire a oamenilor au întrat în lume, şi pentru
aceaea pre scurt al lor sfîrşit s-au socotit.
Pentru că, cu fără de vreame jăli dosădindu- 15
se tatăl fiiului celui ce degrabă s-au luat, chip
făcînd, pre acel de atuncea mortu om, acum
ca pre un dumnezău l-au cinstit şi au dat
celor supuşi taine şi praznice. După 16
aceaea, în vreame ţiindu-se acel necurat
obiceaiu, ca o leage s-au păzit, şi cu ale ti-
ranilor porunci să cinstiia ceale săpate.
Pre carei, cu vedearea neputîndu să-i cins- 17
tească oamenii, căci lăcuia departe, chipul
cel de departe tipărindu-l, au făcut un arătat
chipu al împăratului celui ce să cinstiia, ca
pre cel ce nu e de faţă, ca cînd ar fi de
faţă să-l amăgească, pren sîrguială. Şi spre 18
tinderea credinţii, mîndria meşterului şi pre
cei ce nu cunoscu au îndemnat. Pentru că, 19
vrînd el adecă să placă celui ce biruiaşte,
au silit cu meşterşugul ca să facă asămă-
narea precum ar fi mai bine. Iară mul- 20
ţimea, trăgîndu-se pentru iscusitura lucru-
lui, pre cel cu puţin mai nainte cinstit om,
acum închinăciune au socotit. Şi aceasta 21

s-au făcut vieții spre vicleșugu, căci la pri-
mejdie sau la o tiranie slujindu oamenii, nu-
mele cel neîmpreunat l-au pus la pietri și la
22 leamne. Și apoi nu fu destul a să înșăla
asupra conoștinții lui Dumnezău, ce și în-
tru mare luptă a necunoștinții trăind, atîta
23 reale pace le numescu. Că au jîrtve de
omorîri de fii, sau taine ascunse, sau nebu-
nești dentr-alte obiceaie beție făcîndu.
24 Nici viețile, nici nunțile le mai păzescu cu-
rate, ce unul pre altul ficlenindu-l, îl omoa-
25 ră sau, amăgindu-l, face durearea. Și
toate amestecate sînt, sîngele și uciderea,
furtișagul și vicleșugul, stricăciunea, necre-
dința, turburarea, jurămîntul strîmbu, gîl-
26 ceavă de bunătăți, Nepomenire de har,
a sufletelor pîngăriciune, a naşterii preme-
nire, a nuntelor netocmire, preacurvie și
27 necurăție. Pentru că, închinăciunea celor
nenumite chipuri, a tot răul începătură, și
28 pricină, și sfîrșit iaste. Pentru că, au
veselindu-se nebunescu, au prorocescu min-
cinoase, au trăiescu cu strîmbătate, au cal-
29 că jurămîntul curînd. Pentru că, nădej-
duindu la idolii cei fără suflet, rău jurîn-
30 du-se, a avea strîmbătate nu priimescu. Și
amîndoao ceale dereapte pre dînșii vor cer-
ta, căci rău au gîndit pentru Dumnezău,
luînd aminte la chipuri fără direptate, și
au jurat cu vicleșugu, nebăgînd în samă
31 curăția. Pentru că nu putearea celor ce
jură, ce a celor ce greșăscu judecată ceartă
pururea călcarea nedirepților.

CAP XV

1 Iară Tu, Dumnezăul nostru, bun
ești și dirept, îndelungu-răbdătoriu
2 și cu milă otcîrmuind toate. Pen-
tru că, de vom și greși, ai Tăi sîn-
tem, știind tăria Ta, și nu vom
greși, știindu că ai Tăi ne-am socotit.
3 Pentru că a ști pre Tine întreagă direptate
iaste, și a ști tăria Ta—rădăcina nemuririi.
4 Că nici ne-au înșălat pre noi a oamenilor
cea cu rău meșterșug socoteală, nici a celor
scriitori de umbră trudă fără de roadă, chip
5 întinat cu schimbate feațe, A cărora ve-
deare la cei fără de minte spre ocară vine
și poftească a mortului chipu, vedeare fără
6 de suflare. Iubitorii de reale—și vreadnici
de nădejdi ca aceastea, și ceia ce facu și ceia
7 ce poftescu, și cei ce să închină. Pentru
că și olariul, moale pămînt călcînd, cu
trudă zidească, spre slujba noastră fiește-
care; ce dentr-acel lut au zidit și ceale
ale celor curate lucruri vase de slujbă,
și ceale dempotrivă, toate aseamene; și,
dentr-aceastea amîndoao, care iaste trebu-
ința fieștecăruia judecătoriu e lucrăto-
8 riul de lut. Și cel rău ostenitoriu fa-
ce dumnezău deșărt dentr-acelaș lut care-
le, mai nainte cu puțin, den pămînt născîn-
du-se, după puțin mearge de unde s-au luat,
a sufletului cerșîndu-se datorie. Ce iaste 9
la el grijă nu căci va să ostenească, nici căci
scurtă viață are, ce să razimă la lucrătorii
de aur și la zlătari, și ziditorilor de aramă
urmează, și mărire socotească căci face cea-
le spurcate. Cenușă e inima lui, și decît 10
pămîntul mai proastă e nădeajdea lui, și
decît lutul mai necinstită e viața lui, Căci 11
n-au conoscut pre Cel ce au zidit pre el și
pre Cel ce au suflat lui suflet lucrătoriu și
Cel ce au suflat duh de viață, Ce socotiră 12
jucăreaie a fi viața noastră, și traiul zbor cu
dobîndă, pentru că trebuie, zice, orideunde,
macară den rău, a agonisi. Pentru că 13
acesta decît toți mai mult știe că greșaște,
den lucru de pămînt vase pre lesne frînte
și săpate zidind. Ce toți sînt mai nebuni 14
și ticăloș mai mult decît sufletul pruncului,
vrăjmașii norodului Tău, asuprindu-l pre el.
Pentru că și toate chipurile limbilor le-au 15
socotit dumnăzăi, la carii nici folosul ochi-
lor iaste spre vedeare, nici nasurile spre
tragere de văzduh, nici urechi a auzi, nici
deagetele mînilor spre pipăire, și picioarele
lor—zăbavnice spre încălecare. Pentru 16
că om au făcut pre ei, și cel ce e împrumu-
tat de duh au zidit pre ei, că nici un om
poate să facă dumnezău aseamene lui,
Ce, muritoriu fiind, mort face, cu mîni fără 17
de leage, că mai bun iaste el decît închină-
ciunile lui ceale ce au trăit el, iară acealea
niciodinioară. Și la dobitoacele ceale 18
mai urîte să închină, că, alăturîndu-se cu
nebunia, decît cealealalte sînt mai reale.
Nici sînt bune cît a să pofti ca vedearea 19
vitelor, și au fugit și de a lui Dumnezău
laudă și de blagoslovenia Lui.

CAP XVI

Pentru aceaea dară, într-un chip 1
s-au muncit vrednicească și pren
mulțimea jîganiilor s-au căznit.
Pentru care cazmă, bine făcînd 2
norodului Tău, spre pofta rîvnii,
striină gustare hrană ai gătit prepelițe.
Ca aceaea poftind hrană, pentru urîta groză- 3
vie a celor trimise, și cea de treabă poftă
să urască; iară aceștea, preste puțin lipsiți
făcîndu-se, și de striina gustare vor fi
părtaș. Că să cădea celora ce tiranesc 4
nemîntuită lipsă a le veni, și acestora nu-
mai să li se arate cum vrăjmașii lor să
căzniia; Pentru că, și cînd au venit lor 5
groznica mînie a jiganiilor și cu mușcările
acelor strîmbi șărpi să strica, Nu pînă 6
la săvîrșit au rămas urgia Ta, ce spre do-
jană, spre puțin s-au turburat, avînd sveat-
nec mîntuirei spre pomenirea poruncii legii
Tale; Pentru că cel ce s-au întors, nu 7

pentru ceaea ce să vedea să mîntuia, ce pen-
8 tru Tine, Cel al tuturor Mîntuitoriu. Şi
cu aceasta ai plecat pre vrăjmaşii noştri, că
9 Tu eşti Cel ce izbăveşti den tot răul. Că
pre aceia, ale lăcustelor şi ale muştelor
muşcări i-au omorît, şi nu s-au aflat leac
sufletului lor, căci vreadnici era de unele ca
10 aceastea a să certa. Iară pre fiii Tăi nici
dinţii otrăviţilor bălauri i-au biruit, pentru
că mila Ta în preajmă trecu şi vindecă pre
11 ei, Pentru că spre pomenirea cuvintelor
Tale să împungea şi iute să mîntuia, ca nu,
întru adîncă uitare căzînd, neucrotiţi vor
12 fi de către a Ta bună-facere. Pentru că
nici iarbă, nici unsoare i-au vindecat pre ei,
ce al Tău, Doamne, cuvînt, cel ce toate le
13 vindecă. Pentru că Tu a vieţii şi a mor-
ţii biruinţă ai, şi pogori la porţile iadului şi
14 sui. Şi omul ucide cu răutatea lui şi, ie-
şind duhul, nu se întoarce, nici mai întoarnă
15 sufletul carele s-au luat. Iară de mîna Ta
16 a fugi preste putinţă iaste. Pentru că pă-
gînii, lepădîndu-se a Te şti pre Tine, cu vîr-
tutea braţului Tău s-au bătut, cu ploi
streine, şi cu grindine, şi cu ploi gonindu-se
17 neîncetat, şi cu foc topindu-se. Pentru că,
cea mai minunată: în apa ceaea ce toate le
stinge, mai mult isprăviia focul, pentru că
18 ajutoare iaste lumea direptăţilor. Că,
cîteodată să îmblînziia para focului, ca să
nu mistuiască ceale deasupra necuraţilor
trimise vite, ce ei, văzînd, să caute că cu a
19 lui Dumnezău judecată să gonesc. Iară
cîteodată, şi între mijlocul apei mai mult
decît putearea focului arde, ca să strice
20 roadele pămîntului celui nedirept. Pen-
tru care, cu hrană îngerească ai hrănit pre
norodul Tău, şi pîine gata ai trimis lor den
ceriu, fără osteneală, avînd toată dulceaţa
21 şi spre toată plăcuta gustare. Pentru că
statul Tău, dulceaţa Ta către fii au arătat,
iară spre pohta celui ce o mînca, slujind
22 cine spre ce vrea, să premeniia. Şi zăpa-
da şi gheaţa răbda focul şi nu să topiia, ca
să conoască că pre ale vrăjmaşilor roade
au stricat focul, arzînd în grindină şi în ploi
23 strălucind; Şi acesta iarăş, focul, ca să
să hrănească direpţii, ş-au uitat putearea
24 lui, Pentru că zidirea Ţie, Celuia ce o ai
făcut, slujind, să tinde spre muncă asupra
celor nedirepţi, şi slobozeaşte spre facere
de bine pentru ceia ce la Tine nădejduiesc.
25 Pentru aceaea şi atuncea, spre toate mutîn-
du-se, la cel de toate hrănitoriu al Tău daru
slujeaşte, către vrearea celor ce să roagă,
26 Pentru ca să înveaţe fiii Tăi, pre carii ai
iubit, Doamne, că nu facerile roadelor
hrănesc pre om, ce graiul Tău pre cei ce cred
27 Ţie îi fereaşte. Că cel ce de foc nù să stri-
că, fieştecum de nemică, de rază a soarelui,
încălzindu-se, să topiia. Pentru ca cunos- 28
cut să fie că trebuie a ajunge soarele spre
mulţimita Ta şi către răsăritul luminii să
să roage Ţie. Pentru că nădeajdea celui 29
nemulţămitoriu ca o brumă de iarnă să va
topi şi va cură ca o apă de nici o treabă.

CAP XVII

entru că mari sînt judecăţile Tale 1
şi cu nevoie povestite, pentru
aceaea sufletele ceale necertate
s-au rătăcit; Pentru că, soco- 2
tind să asuprească limbă sfîntă,
cei fără de leage—legaţii întunearecului,
carei şi nopţii cei lungi s-au legat, închizîn-
du-se cu acoperămînturi—pribeagi zăcea
cei veacinice mai nainte-conoştinţe. Pen- 3
tru că, gîndind a amăgi pren ceale ascunse
păcate, cu neluminos al uitării acoperemînt
s-au răsipit, înspăimîndu-se cu groază, şi cu
năluciri turburîndu-se. Pentru că nici fun- 4
dul cel ascuns ce ţinea pre ei îi păziia fără
frică, ce sunete dărîmînd pre ei, împrejur
răsuna, şi năluciri posomorîte la obrazele
ceale fără de rîs să iviia. Şi nici o puteare a 5
focului biruia să lumineaze, nici ale stealelor
strălucitele văpăi îngăduia a lumina pre ză-
bavnica aceaea noapte, Ce să vedea la ei nu- 6
mai foc grabnic, plin de frică, şi, spărîndu-se
de acea vedeare ce nu să vedea, socotiia mai
reale ceale ce să văd. Şi batjocurile meş- 7
teşugului vrăjitoresc zăcea, şi simeţiei cei
preste înţelepciune era mustrare cu bat-
jocură. Pentru că ceia ce să făgăduiesc 8
a goni înfricoşările şi turburările sufletului
bolnav, aceştea teamere plină de rîs boliia.
Pentru că, de nu-i înfricoşa pre ei nemică 9
lucru turburătoriu, cu a jiganiilor treacere
şi cu şuierăturile celor tîrîitoare fiind buh-
niţi, periia plini de frică, şi de cel de necăi-
rea fugit văzduh să lepăda a-l vedea. Pen- 10
tru că fricos lucru e cînd singurăş răutatea
mărturiseaşte, vinuindu-se; Şi pururea 11
au luat ceale reale, ţiindu-se cu ştiinţa,
Pentru că nemică nu iaste frica, fără de nu- 12
mai dare celor den cuget ajutoriri. Şi, 13
înlăuntru fiind, mai mică e aşteptarea, mai
mult socoteaşte necunoştinţa vinii ceiia ce
dă munca. Iară aceia carii în cea neputin- 14
cioasă adevărată noapte, care şi den fundu-
rile neputinciosului iadu au venit tot acelaş
somnu dormindu, De o parte cu minu- 15
nele nălucirelor să goniia, şi de altă parte
cu a sufletului dare să slăbiia, pentru că
fără de veaste lor şi fără de nădeajde frică
le-au venit. Şi după aceasta oricarele 16
era acolo, căzînd să păziia la cea fără
de fier temniţă închizîndu-se. Că au plu- 17
gariu de era neştine, au păstoriu, sau den
cei de la pustiire lucrători de trude, apucîn-
du-se mai nainte de cea cu greu suferinţă,
nevoie aştepta, Pentru că cu un lanţu 18
de-ntunearec toţi s-au legat. Ori duh 19

şuierînd, au glasul pasărilor cel cu bun vier-
su de pre ramurile ceale dease, sau repeziş
de apă mergînd cu silă, sau lovitură cum-
plită de pietri surpate, cea nevăzută alerga-
re a dobitoacelor celor ce saltă, au glasul
cumplitelor hiară celor ce răcnesc i-au făcut
de au leşinat, au ceaea ce spre sine să frînge
den vale a munților răsunare, deznodată de
20 frică. Pentru că toată lumea cu luminată
lumină lumina şi cu neîmpiedecate lucruri
21 să ținea, Şi numai la aceia să întinse
noapte grea, chipul întunearecului celui ce
va să-i priimească pre ei, şi lor îş era mai
grei decît întunearecul.

CAP XVIII

1 Şi la cuvioşii Tăi mare lumină era,
al cărora glasul auzind şi chipul
2 nevăzîndu-l, Căci dară şi aceia
au pătimit, fericiia; şi căci nu va-
tămă, fiindu mai nainte năpăstu-
iți, mulțemesc şi,pentru ca să să petreacă,
3 să ruga. Pentru care, stîlpu de foc arză-
toriu, povățuitoriu cei necunoscute călăto-
rii, şi soare fără de stricăciune ai dat aceii
4 înstriinări iubitoare de cinste. Pentru că
vreadnici era aceia a se lipsi de lumină şi a
să păzi întru-ntunearec ceia ce prea închişi
au păzit pre fiii Tăi, pren carii vrea cea ne-
stricată a legii lumină veacului să să dea.
5 Svătuindu-se ei să omoară pruncii celor cu-
vioş, şi un fiiu puindu-se şi mîntuindu-se,
spre dovedeală ai luat cea de fii mulțime
a lor şi totdeodată i-ai pierdut în apă tare.
6 Aceaea noapte s-au cunoscut mai nainte la
părinții noştri ca,–cu întemeiare ştiind
jurămînturile, întru care s-au încredințat—
7 să vor veseli. Şi să priimi de către năro-
dul Tău mîntuirea direpților şi a vrăjmaşi-
8 lor pierzare. Pentru că, în ce chip ai certat
pre cei împotrivnici, cu aceaea, pre noi che-
9 mînd, ne-ai mărit. Pentru că pre ascuns
jîrtvuia preacuvioşii fiii bunătăților şi
leagea dumnezeirei într-un gîndu au pus,
aseamene acestora, şi bunătăților şi primej-
diilor să fie părtaş svinții, părinții dară
10 cîntînd înainte laude. Şi în preajmă ră-
suna netocmita strigare vrăjmaşilor şi cu
11 jale să purta copiii plîngînd. Şi cu cer-
tare robul cu stăpînul certîndu-se, şi cel
den gloată cu împăratul unele pătimind,
12 Şi cu toți dempreună, toți cu un nume
de moarte, avea morți nenumărați, că nici
în groapă nu era destui cei vii, de vreame
ce, într-o clipeală, cea mai cinstită facere
13 a lor să strică. Pentru că toate necre-
zîndu-le, pentru fărmecături, pre peirea
celor dentîiu născuți, mărturisiră nărod—
14 fiiu lui Dumnezeu a fi. Pentru că
lina tăceare cuprinzînd toate şi noap-
tea şi cu a ei sîrguială mijlocind, Atotpu- 15
tearnicul Tău cuvînt den ceriu, den scaunele
împărăteşti, cumplit războinic la mijlocul
celui pierdut pămînt au sărit, Sabie ascu- 16
țită, nefățarnica Ta poruncă purtînd; şi
stînd, împlu toate de moarte, şi de ceriu să
atingea şi sta pre pămînt. Atuncea îndată, 17
nălucirile viselor groznic îi turburară pre ei,
şi înfricoşări stătură asupra lor nădejduite.
Şi altul, aiurilea lepădîndu-se, jumătate 18
mort, arăta pentru care vină muriia. Pen- 19
tru că visele turburîndu-i pre ei, aceasta
au vestit mai nainte, ca să nu piară neştiind
pentru ce pătimesc rău. Şi s-au atins şi 20
de direpții ispita morții, şi dărîmare în
pustiiu s-au făcut mulțimei; ce nu întru
mult rămase urgia. Pentru că grăbind 21
bărbatul nevinovat au dat războiu denainte,
arma slujbei lui—rugă,şi a tămîiei curățenie
aducînd, stătu împotriva mîniei şi sfîrşit
puse primejdiei, arătînd că robul Tău iaste.
Şi birui gloata nu cu vîrtutea trupului, nu 22
cu a armelor lucrare, ce cu cuvîntul pre Cel
ce munciia Îl supuse, jurămînturile părinți-
lor şi făgăduințele pomenind. Pentru că, 23
fiind grămadă de morți căzuți unii preste
alții, la mijloc stînd,tăie urgia şi despică
calea cea de către cei vii. Pentru că în 24
veşmint pînă în picioare era toată podoaba,
şi a părinților mărire—pre săpătură de
piatră, cu patru rînduri; şi mărimea Ta—
preste stema capului lui. La aceastea 25
veni cel ce pierdea, şi de aceastea să spămîn-
tară, pentru că era numai sîngură ispita
urgiei destulă.

CAP XIX

Iară celor păgîni pînă la săvîrşit 1
nemilostivă mînie le stătu asupră,
Pentru că ştiia mai nainte ale lor 2
şi ceale viitoare, căci ei, întorcîn-
du-să ca să-i sloboază şi cu sîrguială
petrecînd pre ei, să-i gonească, căindu-se.
Pentru că, încă în mînă avînd plînsurile şi 3
plîngînd la mormînturile morților, alt gînd
nebunesc au tras şi, pre carii rugîndu-i i-au
scos, pre aceştea ca pre nişte fugari îi goniia.
Pentru că-i trăgea pre ei cea vreadnică nevoie 4
spre acest săvîrşit, şi celor ce s-au întîmplat
nepomenire au pus, ca să plinească cazna
cea ce lipsiia den muncile lor Şi norodul 5
Tău minunată călătorie să ispitească, iară
aceia streină moarte să afle. Pentru că 6
toată zidirea, întru al său fealiu, iarăş de
sus să închipuia, slujind la ale Tale porunci,
ca ai Tăi fii să să păzească nevătămați:
Norul umbriia tabăra; şi den apa cea ce au 7
fost mai nainte uscatului pămînt izbucnire
să văzu; den Marea Roşie, cale neîmpiedeca-

tă și cîmp cu pajește, den fortună silnică;
8 Pren care toată limba trecu, cei ce cu a Ta
mînă să acoperiră, văzînd minunate minuni.
9 Că, ca caii s-au păscut și ca miei au săltat,
lăudînd pre Tine, Doamne, pre Cel ce i-ai
10 mîntuit pre ei. Pentru că-ș aducea amin-
te încă de ceale den nemernicia lor, cum,
în loc de nașterea vitelor, scosease pămîntul
mușițe și, în loc de pești, izbucni rîul mul-
11 țime de broaște. Și la cea de apoi văzură
12 și noao naștere de pasări, Căci, cu pohtă
aducîndu-se mai nainte, cerșut-au mîncări
de desfătare, pentru că spre mîngîiare s-au
suit lor de la mare prepelițe; și caznele la
13 cei păcătoși veniră, Nu afară den seam-
nele ce s-au făcut cu sila trăsnetelor, pentru
că cu direptate pătimiia cu răutățile lor,
pentru că și mai grea urîre de streini meș-
terșugiră, pentru că ceia, pre cei ce nu știia,
nu-i priimiia, fiind de față, iară aceștea pre
14 făcătorii de bine streini îi supunea. Și
nu numai, ce încă și au ce socoteală va fi
lor, de vreame ce cu pizmă priimiia pre cei
15 streini, Iară cei ce primiia cu praznice
pre cei ce au fost părtaș la ale lor direptăți,
16 cu cumplite dureri au chinuit. Și s-au
rănit și cu nevedearea, precum aceia la
ușile direptului, cînd cu nesfîrșit întunearec
să cuprindea, fieștecarele ieșirea ușilor lui
17 cerca. Pentru că, pren sine stihiile împreu-
nîndu-se, precum strunele la un canon
schimbă numele cîntecului, rămîind pururea
cu glas, care iaste a închipui cu amăruntul
18 den vedearea celor ce s-au făcut. Pentru
că ceale ce era ale uscatului spre ceale de
apă să premeniia, și ceale plutite să muta
19 pre pămînt. Focul au putut în apă, peste
putearea sa, și apa stingătoarea ei puteare
20 uita. Văpăile, de altă parte, n-au vește-
jit trupurile vitelor celor pre lesne strică-
toare, care umbla împreună, nici topit, pre
lesne topit, în chipul gheții, fealiul acei
21 dumnezăiești hrane. Pentru că, întru
toate, Doamne, ai mărit nărodul Tău
și l-ai slăvit și nu l-ai trecut cu
vedearea, în toată vreamea,
în tot locul stînd de
față lîngă el.

CUVÎNT ÎNAINTE
den afară băgat, nearătat de cine e făcut.

Iisus acesta al lui Sirah era fecioru, și nepotu al lui Iisus, tizului lui. Acesta dară în anii de jos au fost, după robie și înturnare și după toț prorocii. Deci moșul lui Iisus, în ce chip și el mărturisească, om iubitoriu de osteneală au fost între jidovi și preaînțelept, carele nu numai ceale ale altora celor mai nainte de el înțelepți bărbați răspunsuri [au] adunat, ce și el ale sale oarecarele au răspunsu, de multă înțăleagere și înțelepciune fiindu pline. Deci, de vreame ce cartea aceasta cel dentîiu Iisus mai adunată lăsîndu-o dentru oameni s-au dus, Sirah acesta după el luîndu, iarăș la Iisus, fiiul lui, au lăsat, care, de aceasta apucîndu-se, la orînduială cu bună tocmeală toată înțelepciunea au adunat, și pre al lui și al tătîne-său și încă pre al moșu-său nume numindu-o. Dentru acest nume al înțelepciunii mai vîrtos cu dragoste să aibă pre ascultătoriul cătră aceștii cărți cercetare trăgîndu, cuvinte dară de înțelepciune, gîcitori și pilde cuprinde, și o samă oarecare vechi iubite de Dumnezău istorii pentru bărbații cei ce bine au plăcut lui Dumnezău, și ruga și lauda Lui, și încă de facerile de bine care au învrednicit Dumnezău pre norodul Lui și de răutățile care au ispitit pre vrăjmașii lor. Ucenic lui Solomon acesta Iisus au fost, nemică mai puțin decît acela, prejur înțelepciune și învățătură binevrînd, mult-învățat cu adevărat, și fiind, și numindu-se.

CUVÎNT ÎNAINTE
ÎNȚELEPCIUNII LUI IISUS, FIIUL LUI SIRAH.

Multe și mari noao pren leage și pren proroci și a altora carii după ei au urmat fiind date, pentru carele cuvine-se a lăuda pre Israil de învățătură și de înțelepciune, și că nu numai ceia ce ei sînguri cetescu să cade știutori a fi, ce și celor den afară cei ce sînt iubitori de învățătură să poată fi de folos, și zicînd și scriind, moșu-mieu Iisus, cît de mult pre sine dînd și la a legii și a prorocilor și a celoralalte de la părinți cărți cetire, și întru aceastea destulă cuprindere cîștigînd, înainte să aduse și el a scrie cevași de cealea ce să aduc la înțelepciune și la învățătură, pentru ca cei iubitori de învățătură, și acestora prinzători făcîndu-se, cu mult mai vîrtos vor adaoge pren vețui-

rea ceaea ce iaste pren leage. Chemați-vă dară cu bun gîndu și cu luare-aminte cetirea să faceți și iertare a avea preste care ni să vor părea la cealea ce la tălmăcire sînt ostenite, la oarecare den cuvinte a fi cu neputință, pentru că nu atocma pot eale întru ealeș jidovează zicîndu-se și cîndu să vor muta la altă limbă, și nu numai aceastea, ce și altele, și leagea aceasta, și prorociile, și cealealalte den cărți nu puțină au osăbirea întru sineș zicîndu-să. Pentru că în treizeci și optu de ani, în zilele acelui Făcătoriu-de-bine împărat, mergînd la Eghipet și pe o vreame fiind, aflaiu nu de mică învățătură asămănare, foarte de folos am prepus eu să aduc oarecarea învățătură și iubire de osteneală, ca să tălmăcescu această carte, pentru că multă priveghere și știință aducînd întru treacerea vremii, ca,la săvîrșit aducînd cartea,să o dau și celor ce în nemernicie vor vrea să iubească învățătura, mai înainte gătindu-se năravurile, în leage să trăiască.

ÎNȚELEPCIUNEA LUI IISUS, FIIUL LUI SIRAH

CAP I

1 Toată înțelepciunea e de la Domnul
2 și cu El iaste în veac. Năsipul
mărilor și picăturile ploii și zilele
3 veacului cine le va număra? Înăl-
țimea ceriului și lățimea pămîntu-
lui și fără-fundul și înțelepciunea cine va
4 cerceta? Mai înainte de toate s-au zidit
înțelepciunea și înțeleagerea minții den veac.
5 Izvorul înțelepciunii—cuvîntul lui Dumne-
zău întru ceale preanalte, și călătoriile ei—
6 porunci veacinice. Rădăcina înțelepciunii
la cine s-au descoperit? Și meșterșugurile ei
7 cine le-au conoscut? Unul iaste înțelept,
înfricoșat foarte, șăzînd pre scaunul Lui.
8 Domnul, El au zidit pre ea și au văzut și au
numărat pre ea și răvărsă pre ea preste toate
lucrurile Lui, cu tot trupul după darea Lui,
și au datu-o pre ea celor ce iubesc pre El.
9 Frica Domnului—slavă și laudă și veselie
10 și cununa bucuriei. Frica Domnului bucu-
ra-va inima și va da bucurie și veselie și
11 îndelungare de viață. Celui ce să teame
de Domnul bine-i va fi; la cea de apoi
12 și în ziua săvîrșitului lui afla-va har. În-
cepătura înțelepciunii—a te teame de
Domnul, și cu cei credincioși cu măsură
s-au zidit împreună cu ei, și cu oamenii
temelia veacului au încuibat și cu semința
13 lor să va încreade. Sațiul înțelepciu-
nii—a te teame de Domnul, și îmbată pre
ei den roadele ei. Toată casa ei va sătu- 14
ra de pofte și sprijenitoarele de roadele ei.
Cununa înțelepciunii—frica Domnului, o- 15
drăslind pace și sănătatea vindecării. Și 16
văzu și numără pre ea; știință și conoștință
de înțeleagere au plouat și slava celor ce să
țin de ea înălță. Rădăcina înțelepciunii 17
—a te teame de Domnul, și stîlpările ei—în-
delungare de zile. Frica Domnului împin- 18
ge păcatele și, rămîind la el, întoarce urgia.
Nu va putea mînia nedireaptă a să îndirepta, 19
pentru că pripa mîniii lui cădeare e lui.
Pînă la o vreame îngădui-va cel îndelung- 20
răbdătoriu, și apoi la el va răsări veselie.
Pînă la o vreame va ascunde cuvintele lui, 21
și buzele celor credincioși vor povesti înțe-
leagerea lui. În comoarăle înțelepciunii 22
—pilda științii; iară urîciune iaste la cel păcă-
tos iaste credința cea dumnezăiască. Pof- 23
tind înțelepciunea, păzească poruncile, și
Domnul va da ție pre ea. Pentru că înțe- 24
lepciunea și învățătura e frica Domnului,
și bunăvrearea Lui—credință și liniște.
Să nu fii neascultătoriu de frica Domnului 25
și să nu te apropii de El cu inimă îndoită.
Să nu fățărnicești în gurile oamenilor și 26
în buzile tale păzească-te. Nu te înălța 27
pre tine, ca să nu cazi și vei aduce sufletului
tău necinste. Și va descoperi Domnul cea- 28
le ascunse ale tale și în mijlocul adunării va
surpa pre tine, Căci nu te-ai apropiat 29
la frica Domnului și inima ta plină e de
vicleșug.

CAP II

Fătule, de vei să te apropii a sluji 1
Domnului Dumnezău, gătească
sufletul tău spre ispită. Îndirep- 2
tează inima ta și rabdă și să nu te
grăbești în vreamea aducerii. Li- 3
pească-te de El și să nu te depărtezi, pentru
ca să crești la ceale de apoi ale tale. Tot 4
ce să va aduce ție primească și întru schim-
bările smerirei tale îndelungează mînia.
Căci cu focul să ispitească aurul, și oamenii 5
cei primiți,în cuptoriul smereniei. Creade 6
Lui și va ajuta ție, îndireptează căile tale și
nădejduiaște pre El. Ceia ce vă temeți de 7
Domnul, așteptați mila Lui și nu vă abateți,
pentru ca să nu cădeți. Ceia ce vă temeți 8
de Domnul, Lui creadeți, și nu va greși pla-
ta voastră. Ceia ce vă temeți de Domnul, 9
nădejduiți spre bune și spre veselia veacului
și a milii. Uitați-vă la neamurile ceale den 10
ceput și vedeți: cine s-au încrezut Domnu-
lui și s-au rușinat? Sau cine au îngăduit 11
în frica Lui și s-au părăsit? Sau cine L-au
chemat pre El și l-au trecut cu vedearea?
Pentru că îndurătoriu și milostiv—Domnul, 12
și lasă păcate și mîntuiaște în vreamea
necazului. Vai inemilor fricoase și mîni- 13

lor slabe şi păcătosului ce să suie pre doao
14 cărări! Vai de inema slabă, că nu creade,
15 pentru aceaea nu să va acoperi. Vai voao,
celor ce aţi pierdut răbdarea! Şi ce veţi face
16 cînd va cerca Domnul? Ceia ce să tem
de Domnul nu vor fi neascultători graiurilor
Lui, şi cei ce iubesc pre El păzi-vor căile
17 Lui. Ceia ce să tem de Domnul cerca-vor
bunăvrearea Lui, şi cei ce iubescu pre El
18 sătura-se-vor de leage. Ceia ce să tem de
Domnul găti-vor inemile lor şi înaintea Lui
19 vor smeri sufletele lor. Să cădem în mî-
nile Domnului, şi nu în mînile oamenilor,
20 Pentru că, în ce chip e mărirea Lui, aşa şi
mila Lui.

CAP III

1 Judecata părintelui auziţi, feţilor,
şi aşa faceţ, pentru ca să vă mîn-
2 tuiţi. Că Domnul au mărit pre
părinte spre feciori şi judecata
3 mumei au întărit preste fii. Cel
ce cinsteaşte pre tată curăţi-va păcatele, şi
ca cel ce adună comoară iaste cel ce slă-
4 veaşte pre muma lui. Cel ce cinsteaşte
pre tată veseli-să-va de feciori şi în ziua rugii
5 lui asculta-se-va. Cel ce măreaşte pre tată
să va îndelunga cu zilele, şi cel ce va asculta
6 pre Domnul odihni-va pre muma lui. Cel
ce să teame de Domnul cinsti-va pre tată
şi ca stăpînilor va sluji celor ce l-au născut
7 pre el. Cu fapta şi cu cuvîntul cinsteaşte
pre tată-tău, ca să vie ţie blagoslovenie de
8 la el. Pentru că blagoslovenia tatălui
întăreaşte casele feciorilor, iară blestemul
9 mumei dezrădăcinează temeliile. Nu te
slăvi întru necinstea tătîne-tău, că nu iaste
10 ţie mărire cătră necinste. Pentru că slava
omului—den cinstea tătîne-său, şi ocara
11 feciorilor—muma întru necinste. Fătule,
sprejeneaşte la bătrîneaţe pre tată-tău şi
12 să nu-l mîhneşti pre el în viaţa lui. Şi
de-ş va piarde şi înţeleagerea, dă iertăciune
şi nu-l necinsti pre el cu toată vîrtutea ta,
13 Pentru că milostenia tatălui nu să va uita
şi, în locul păcatelor, să va zidi lîngă tine.
14 În ziua necazului tău aduce-Ş-va aminte de
15 tine. Ca seninul preste îngheţu, aşa să
16 vor topi păcatele tale. Cîtu e de hulitoriu
cel ce părăseaşte pre tată şi blestemat de
Domnul cel ce urgiseaşte pre muma lui!
17 Fătule, cu blîndeaţe petreci lucrurile tale, şi
18 de cătră omul priimit te vei îndrăgi. Cu
cît eşti mare, cu atîta te smereaşte pre tine,
19 şi înaintea Domnului vei afla har. Căci
mare e puternicia Domnului şi de cătră cei
20 smeriţi să slăveaşte. Ceale mai greale de
tine nu le cerca şi ceale mai tari decît tine
21 nu le cerceta. Ceale ce ţi s-au poruncit
ţie, aceastea cugetă, pentru că nu-ţi sînt
de treabă ţie ceale ascunse. Întru priso- 22
sala lucrurilor tale nu iscodi, pentru că mai
mult decît înţeleagerea omului s-au arătat
ţie. Căci că pre mulţi au înşălat gîndul lor, 23
şi socoteala rea au lunecat cugetele lor.
Inema aspră va păţi rău la ceale de apoi, 24
Şi cela ce iubeaşte primejdia va cădea 25
întru ea. Inema aspră îngreuia-se-va de 26
dureri, şi cel păcătos adaoge-va păcat preste
păcat. În aducerea trufaşului nu iaste 27
vindecare, pentru că răsadul răutăţii s-au
rădăcinat întru el. Inema celui de-nţeles 28
socoti-va pilda, şi ureachea ascultătoriului
pohta înţeleptului. Stinge-va apa focul 29
învăpăiat, şi milostenia va curăţi păcatele.
Cela ce răsplăteaşte daruri îş aduce aminte 30
de ceale de apoi şi, în vreamea cădearii, va
afla întărire.

CAP IV

Fătule, viaţa săracului să nu o lip- 1
seşti şi să nu porţi de val ochii cei
lipsiţ. Suflet flămînd să nu mîh- 2
neşti şi să nu scîrbeşti pe bărbat
întru neavearea lui. Inema scîr- 3
bită să nu o turburi şi să nu tragi darea ce-
lui ce să roagă. De rugătoriul ce să necă- 4
jaşte nu te lepăda şi să nu-ţ întorci faţa
de cătră sărac. De la cel ce să roagă să 5
nu întorci ochiul şi să nu dai loc omului
să te bleasteme. Pentru că blestemînd 6
pre tine în amărăciunea sufletului lui, ruga
lui va asculta Cel ce-au făcut pre el. Iubit 7
te fă pre tine la adunare şi la cel mare sme-
reaşte capul tău. Pleacă la sărac ureachea 8
ta şi răspunde lui de pace cu linişte.
Scoate pre cel năpăstuit den mîna celui ce-l 9
năpăstuiaşte şi să nu fii slab de inimă cînd
vei judeca tu. Fă-te la cei săraci ca un 10
tată şi în loc de bărbat mumei lor. Şi vei 11
fi ca un fiiu Celui Preaînălţat, şi te va îndrăgi
mai mult [decît] muma ta. Înţelepciu- 12
nea fii ş-au înălţat şi să apucă de cei ce o
cearcă pre ea. Cel ce iubeaşte pre ea iu- 13
beaşte viaţa, şi cei ce să mînecă cătră ea
să vor sătura de veselie. Cel ce ţine pre 14
ea moşteni-va slavă, şi oriunde mearge bla-
gosloveaşte pre el Domnul. Cei ce poslu- 15
şăsc ei sluji-vor la Cel Sfînt, şi pre cei ce
iubesc pre ea iubeaşte-i Domnul. Cel ce 16
ascultă pre ea judeca-va limbi, şi cel ce să va
apropia lîngă ea lăcui-va nădejduindu-se.
Şi de te vei încreade, moşteni-vei de tot pre 17
ea, şi întru ţineare vor fi neamurile lui. Căci 18
îndărătnicit mearge cu el dentîiu, teamere şi
înfricoşare va aduce asupra lui. Şi va munci 19
pre el întru învăţătura ei, pînă unde se va în-
creade sufletului lui, Şi va ispiti pre el întru 20
direptăţile ei; şi iară să va întoarce cu bună

21 tocmeală cătră el Și va veseli pre el și
22 va descoperi lui ceale ascunse ale ei. De
va rătăci, părăsi-l-va pre el și va da pre dîn-
23 sul în mîinile căderii lui. Păzeaște vrea-
mea și te păzeaște de rău și pentru sufletul
24 tău să nu te rușinezi. Pentru că iaste ru-
șine care aduce păcat, și iaste rușine adu-
25 cînd slavă și har. Să nu iai obraz asupra
sufletului tău și să nu te rușinezi la cădearea
26 ta. Nu opri cuvîntul la vreamea mîntuirii,
27 Pentru că în cuvînt să va cunoaște înțelep-
28 ciunea și învățătura în graiul limbii. Nu
te prici cu adevărul, și pentru neînvățătura
29 ta rușinează-te. Să nu te rușinezi a măr-
turisi asupra păcatelor tale și nu sili curge-
30 rea apei. Și să nu te așterni pre tine la
omul nebun și să nu iai fața putearnicului.
31 Pînă la moarte sileaște pentru adevăr, și
Domnul Dumnezău să va lupta pentru tine.
32 Nu te face aspru la limba ta și leaneș și
33 pricăjit întru faptele tale. Nu fii ca un
leu în casa ta și făcînd năluciri între slugile
34 tale. Nu fie mîna ta întinsă spre luare și
la dat strînsă.

CAP V

1 Nu te așăza pre averile tale și să nu
2 zici: „Destul îm iaste“. Nu urma
sufletului tău și vîrtutei tale ca să
3 mergi în pohtele inimii tale. Și
să nu zici: „Cine mă va asupri?“
Pentru că Domnul, izbîndind, va izbîndi
4 asupra ta. Să nu zici: „Greșit-am, și ce
mi s-au făcut mie?“ Pentru că Domnul
5 iaste mult-îngăduitoriu. Pentru curățenie
nu te face fără frică să adaogi păcat preste
6 păcat. Și să nu zici: „Îndurarea Lui iaste
multă, mulțimea păcatelor meale va curăți“.
7 Pentru că mila și urgia e de la El, și asupra
8 păcătoșilor să va odihni mînia Lui. Nu
întîrzia a te întoarce cătră Domnul și nu
9 treace den zi în zi. Pentru că fără de
veaste va ieși mînia Domnului, și în vreamea
10 izbîndirii te vei piarde. Nu te răvărsa pre
averi nedireapte, pentru că nemică nu vei
11 folosi în ziua aducerii. Nu vîntura în tot
vîntul și nu mearge în toată calea—așa e
12 păcătosul cel îndoit la limbă. Fii în-
temeiat întru înțeleagerea ta, și unul fie cu-
13 vîntul tău. Fă-te grabnic întru auzul tău
și întru îndelungarea mîniei grăiaște răs-
14 punsul. De iaste la tine înțeleagerea, răs-
punde aproapelui; iară de nu, mîna ta fie
15 peste gura ta. Slava și necinstea e în graiu,
16 și limba omului e cădearea lui. Să nu te
chemi șoptitoriu și cu limba ta nu hicleni.
17 Că asupra furului iaste rușinea și hula rea
18 preste cel îndoit la limbă. Între mare și
între mic nu fii necunoscătoriu.

CAP VI

Și în loc de priaten nu te face vrăj- 1
maș, Pentru că numele rău ru- 2
șine și ocară va moșteni—așa e
păcătosul cel îndoit la limbă.
Să nu te semețești în sfatul sufle- 3
tului tău, pentru ca să nu să hrănească ca
un junc sufletul tău. Frunzele tale va 4
mînca de tot și roadele tale vei piarde și te
vei lăsa pre tine ca un lemn uscat. Sufle- 5
tul rău piarde pre cela ce au cîștigat pre el
și bucurie vrăjmașilor face-l-va pre el.
Gîtlejul dulce înmulți-va pe priatenii lui, 6
și limba grăitoare de bine înmulți-va bunele
închinăciuni. Cei ce au pace cu tine fie 7
mulți, iară sfeatnicii tăi unul dintr-o mie.
De cîștigi priaten, în ispită cîștigă pre el și 8
nu te încreade lui curund. Pentru că ias- 9
te priaten în vreamea lui și nu va rămînea
în ziua necazului tău. Și iaste priaten de 10
să mută în vrajbă și cearta ocărîi tale va
descoperi. Și iaste priaten obștitoriu de- 11
mease și nu va rămînea lîngă tine în ziua
necazului tău. Și în bunătățile tale va 12
fi ca tine și preste slugile tale să va văznesi.
De te vei smeri, fi-va împotriva ta și de fața 13
ta să va ascunde. De cătră vrăjmașii tăi 14
osebeaște-te și de cătră priatenii tăi te ia
aminte. Priatenul credincios—acopere- 15
mînt tare, și cel ce au aflat pre el aflat-au
comoară. Priatenul credincios nu iaste 16
schimbare și nu iaste cumpănitură bunătăți-
lor lui. Priatenul credincios—iarba vieții, 17
și cei ce să tem de Domnul afla-vor pre el.
Cel ce să teame de Domnul îndireptează 18
prieteșugul lui, căci dupre cum el, așa și
aproapele lui. Fătule, den tinereațele tale 19
aleage învățătura, și pînă la cărunteațele
tale vei afla înțelepciunea. Ca cel ce ară 20
și samănă apropii-te lîngă dînsa și așteaptă
ceale bune roadele ei. Pentru că în lucra- 21
rea ei puțin vei osteni și curînd vei mînca
den roadele ei. Cît iaste de grea foarte la 22
cei neînvățați și nu va rămînea întru el cel
fără de inimă. Ca piatra ispitirii vîrtos 23
va fi preste el, și nu va zăbăvi a o lepăda pre ea.
Pentru că înțelepciunea după numele ei ias- 24
te și nu la mulți iaste arătată. Ascultă, 25
fătule, și priimeaște gîndul mieu și nu te le-
păda de sfatul mieu. Și bagă picioarele 26
tale în obeadele ei și în lanțul ei grumazul
tău. Supune umărul tău și ține pre ea 27
și să nu te superi legăturilor ei. Cu tot 28
sufletul tău apropie-te la ea și cu toată pu-
tearea ta păzeaște căile ei. Cercetează și 29
cearcă, și să va conoaște ție, și apucîndu-o
să nu o lași pre ea. Pentru că la ceale 30
de apoi vei afla odihna ei, și să va întoar-

31 ce ţie în veselie. Şi vor fi ţie obeadele
spre acoperemînt vîrtutei şi lanţurile ei spre
32 podoaba slavei. Pentru că podoabă de
aur iaste pre ea, şi legăturile ei—răsucitură
33 de iachinth. Cu podoabă de mărire te
vei îmbrăca cu ea şi cununa bucuriei îţ vei
34 pune ţie. De vei vrea, fătule, învăţa-te-
vei, şi de vei da sufletul tău, iscusit vei fi.
35 De vei îndrăgi a auzi, priimi-vei, şi de vei
36 pleca ureachea ta, înţelept vei fi. În mul-
ţimea bătrînilor stăi; şi cine e înţelept—că-
37 tră el te lipeaşte. Toată poveastea dum-
nezăiască pofteaşte să auzi, şi pildele înţe-
38 leagerii să nu scape. De vei vedea pre cel
înţelept, mîinecă cătră el, şi treapţii cărări-
39 lor lui roază piciorul tău. Cugetă întru
poruncele Domnului şi întru învăţăturile
40 Lui cercetează pururea. Acesta va întări
inima ta, şi pofta înţelepciunii tale să va
da ţie.

CAP VII

1 Nu face reale, şi de nu, va prinde
2 pre tine răul. Depărtează-te de
la cel nedirept, şi să va abate de la
3 tine. Fiiule, nu sămăna pre braz-
dele strîmbătăţii, şi nu le vei sece-
4 ra pre eale cu şapte părţi mai mult. Nu
ceare de la Domnul domnie, nici de la împă-
5 rat şădeare de slavă. Nu te îndirepta
înaintea Domnului şi la împărat nu te înţe-
6 lepţi. Nu ceare a te face judecătoriu, ca
nu cumva nu vei putea a rădica strîmbătăţile,
7 Ca nu cîndai te vei sfii de faţa silnicului şi
8 vei pune piadecă întru direptatea ta. Nu
greşi la mulţimea cetăţii şi nu te supune în
9 gloată. Să nu legi de doao ori păcatul,
pentru că într-unuia nu vei fi nevinovat.
10 Să nu zici: „La mulţimea darurilor meale
va căuta şi, cînd voiu aduce eu la Dumne-
11 zăul cel Înalt, va priimi". Să nu fii cu
puţin suflet la ruga ta şi a face milostenie
12 să nu treci cu vederea. Nu batjocori pre
om fiind în amărăciunea sufletului lui, pen-
tru că iaste Cel ce smereaşte şi Cel ce nalţă.
13 Nu ara minciuni asupra fratelui tău, nice
14 la priaten aseamenea fă. Nu vrea a minţi
toată minciuna, pentru că desimea ei nu e
15 spre bine. Nu fii vorbitoriu întru mulţi-
mea bătrînilor şi să nu îndoieşti cuvîntul
16 la ruga ta. Să nu urăşti lucrarea cea cu
trudă şi lucrarea pămîntului cea de Cel
17 Preaînalt zidită. Nu te socoti pre tine
în mulţimea păcătoşilor, adu-ţi aminte
18 că urgia nu va zăbovi. Smereaşte sufle-
tul tău foarte, căci izbînda celui necurat
19 foc şi viarme iaste. Să nu schimbi
priatenul pentru nedobînda, nici pre
fratele-ţi cel chiar cu aurul lui • Sufir.
20 Nu uita muiarea bună şi înţeleaptă, pen-
tru că harul ei—mai mult decît aurul.
Nu chinui sluga ce lucrează cu adevăru, nici 21
pre năimit dînd sufletul lui. Sluga bună 22
să o iubească sufletul tău; să nu-l lipseşti
pre el de slobozie. Dobitoace la tine sînt? 23
Socoteaşte pre eale şi, de sînt ţie de folos,
rămîie la tine. Fii ţie sînt? Învaţă-i pre 24
ei şi înduplecă den tinereaţe grumazul lor.
Ai feate? Ia aminte trupului lor şi să nu 25
îmblînzeşti cătră eale faţa ta. Dă-ţi fata 26
denlăuntru şi vei fi săvîrşind lucru mare, şi
la om de-nţeles o dăruiaşte pre ea. Muiare 27
iaste ţie după suflet? Să nu o scoţi pre ea,
şi la cea urîtă nu da pre tine. Cu toată 28
inima cinsteaşte pre tată-tău şi durerile mu-
mei să nu le uiţi. Adu-ţi aminte că pren 29
ei te-ai născut; şi ce vei răsplăti lor precum
ei ţie? Cu tot sufletul tău teame-te de 30
Domnul şi pe preoţii Lui laudă. Cu toată 31
putearea îndrăgeaşte pre Cela ce au făcut
pre tine şi pre posluşnicii Lui să nu-i pără-
seşti. Teame-te de Domnul şi slăveaşte 32
pe preotu şi dă partea lor, în ce chip s-au
poruncit ţie, Începătura şi pentru păcat 33
şi darea braţelor şi jîrtvele sfinţirii şi începă-
tura. Şi la sărac întinde mîna ta, pentru 34
ca să să săvîrşască blagoslovenia ta. Da- 35
rul dării înaintea a tot celui viu, şi asupra
mortului să nu opreşti harul. Nu lipsi de 36
la cei ce plîngu şi cu cei ce să jălescu jăleaşte.
Nu te lenevi a căuta pre bolnav, pentru că 37
dentru aceastea te vei îndrăgi. Întru toate 38
cuvintele tale îţi adu aminte de ceale de
apoi ale tale, şi în veac nu vei greşi.

CAP VIII

Nu te învrăjbi cu omul sîlnic, ca nu 1
cîndai vei cădea în mînile lui. Nu 2
te prici cu omul bogat, ca nu cîn-
dai va birui cumpăna ta. Pentru 3
că pre mulţi aurul i-au pierdut şi
inimile împăraţilor au plecat. Nu te certa 4
cu omul limbut şi să nu grămădeşti preste
focul lui leamne. Nu glumi cu cel nepe- 5
depsit, ca să nu să necinstească strămoşii
tăi. Nu ocărî om ce să întoarce de la pă- 6
cat, adu-ţi aminte că toţi sîntem întru vini.
Să nu necinsteşti omul la bătrîneaţele lui, 7
pentru că şi dentru noi îmbătrînescu.
Nu te bucura pentru mort, adu-ţi aminte că 8
toţi murim. Să nu treci cu vedearea 9
poveastea înţelepţilor şi în pildele lor te
ameastecă, Căci de la ei vei învăţa învăţă- 10
tură şi a sluji la cei mai mari. Nu uita 11
poveastea celor bătrîni, pentru că şi ei
au învăţat de la părinţii lor; Căci de la 12
ei vei învăţa înţeleagere şi la vreamea tre-
bii a da răspunsu. Nu aţîţa cărbunii 13
păcătosului, ca să nu arzi în văpaia focu-
lui lui. Să nu stai împotrivă de cătră 14

faţa batjocoritoriului, ca să nu şază ca un
15 hicleşug la gura ta. Să nu împrumutezi
la omu mai tare decît tine; şi, de-l vei îm-
16 prumuta, te fă ca cînd ai fi pierdut. Să nu
te chizăşuieşti preste putearea ta; şi, de te
vei chezăşui, ca cînd vei să plăteşti grijaşte.
17 Nu te judeca cu judecătoriul, pentru că du-
18 pre mărirea lui vor judeca lui. Cu cel
îndrăzneţ să nu mergi în cale, ca să nu să
19 îngreoiaze asupra ta, Pentru că el dupe
voia lui va face şi cu nebunia lui vei peri
20 împreună. Cu cel mînios să nu faci vraj-
21 bă şi nu mearge cu el pren pustie, Căci
ca o nemica iaste sîngele înaintea ochilor
lui, şi unde nu iaste ajutoriu te va surpa.
22 Cu cel nebun nu te sfătui, pentru că nu va
23 putea să priimească cuvînt. Înaintea stri-
inului să nu faci ascunsu, pentru că nu ştii
24 ce să va naşte. La tot omul nu arăta
inema ta, şi să nu ţi se pomenească ţie har.

CAP IX

1 Nu rîvni muiarea sînului tău, nici să
înveţi asupra ta învăţătură rea.
2 Să nu dai muierii sufletul tău, să
3 să suie ea preste vîrtutea ta. Nu
te timpina cu muiarea ce să face
talaniţă, ca nu cîndai vei cădea în laţurile ei.
4 Cu ceaea ce cîntă nu fii adease, ca nu cîndai
5 te vei prinde întru meşterşugurile ei. Pre
fecioara nu o înţeleage bine, ca nu cîndai te
6 vei zminti întru certările ei. Să nu dai
la curve sufletul tău, ca să nu pierzi moşte-
7 nirea ta. Nu te vedea împrejur în uliţile
cetăţii şi întru pustiile ei nu te rătăci.
8 Întoarce ochiul de la muiarea frumoasă şi
9 să nu înţelegi frumuseţ striine. În frumu-
seaţea muierii mulţi s-au rătăcit, şi den-
10 tr-aceasta iubirea ca focul să aţîţă. Cu mu-
iarea măritată să nu şazi nice într-un chip
11 şi să nu pilduieşti cu dînsa în casă, Ca nu
cîndai să va pleca sufletul tău asupra ei şi
12 cu duhul tău vei luneca la peire. Nu părăsi
pe priatenul cel vechiu, pentru că cel proas-
13 păt nu iaste potrivă cu el. Vin nou—pri-
atenul cel nou; de să va învechi, cu veselie
14 vei bea pre el. Să nu rîvneşti slava păcă-
tosului, pentru că nu ştii ce va fi săvîrşitul
15 lui. Să nu voieşti întru bunăvrearea ce-
lor necredincioşi, adu-ţ aminte că pînă la
16 iad nu să vor îndirepta. Departe te fe-
reaşte de omul care are biruinţă a omorî,
17 şi nu vei bănui de frica morţii. Şi, de
te vei apropia, să nu greşăşti, pentru ca să
18 nu ia viaţa ta. Cunoaşte că în mijlocul
laţurilor treci şi pre polimarele cetăţilor
19 umbli. Dupre vîrtutea ta ia aminte
pre cei de aproape şi cu cei înţelepţi te
20 sfătuiaşte. Şi cu cei de-nţeles fie
gîndul tău, şi toată poveastea ta în leagea
Celui Preaînalt. Bărbaţi direpţi fie ţie 21
împreună-ţinători, şi în frica Domnului fie
fala ta. În mîna meşterilor lucrul să va 22
lăuda, şi povăţuitoriul nărodului—înţelept
în cuvîntul lui. Groznic e în cetatea lui 23
bărbatul limbut, şi cel dîrzu la cuvîntul lui
urî-se-va.

CAP X

udecătoriul înţelept învăţa-va pre 1
nărodul lui, şi povăţuirea celui
de-nţeles rînduită va fi. După 2
judecătoriul nărodului lui—aşa şi
slugele lui, şi după povăţuitoriul
cetăţii—toţi ceia ce lăcuiesc într-însa.
Împăratul neînvăţat piarde pre norodul lui, 3
şi cetatea să va lăcui întru înţeleagerea ce-
lor sîlnici. În mîna Domnului—stăpînirea 4
pămîntului, şi pre cel de folos îl va rădica
la vreame preste el. În mîna Domnului 5
—bună-călătoria omului, şi la faţa cărtura-
riului va pune slava Lui. Preste toată ne- 6
direptatea să nu pizmeşti aproapelui şi nu
face nemică cu lucrurile semeţiei. Urîtă 7
e înaintea Domnului şi a oamenilor trufia,
şi dentr-amîndoao va greşi cu nedireptate.
Împărăţia de la limbă la limbă să mută, 8
pentru strîmbătăţi şi semeţii şi averi. Ce 9
să semeţeaşte pămîntul şi cenuşa? Căci în
viaţă am lepădat droburile lui. Boala 10
îndelungată taie-o doftorul; şi împăratul—
astăzi, şi mîine să va săvîrşi. Pentru că, 11
murind, omul va moşteni tîrîtoare şi hiară
şi viermi. Începătura trufiii omului celuia 12
ce să depărtează de Domnul, şi de la Cel ce
l-au făcut pre el să depărtează inema lui.
Căci începătura păcatului e trufia, şi cel ce 13
o ţine pre ea ploua-va scîrbă. Pentru 14
aceaea trecu cu mărirea Domnul aducerile
şi surpă desăvîrşit pre ei. Scaunele birui- 15
torilor le surpă Domnul şi au pus pre cei
blînzi în locul lor. Rădăcinele limbilor 16
zmultu-le-au Domnul şi răsădi pre smeriţi
în locul lor. Oraşăle limbilor prăpădi 17
Domnul şi le-au pierdut pre eale pînă la
temeliile pămîntului. Uscat-au dentru ei 18
şi au pierdut pre ei şi au ostoit de la pămînt
pomenirea lor. Nu s-au zidit la oameni 19
trufia, nici urgia mîniei la naşterile muieri-
lor. Sămînţă cinstită carea iaste? Sămînţa 20
omului. Sămînţă cinstită carea e? Cei ce 21
să tem de Domnul. Sămînţă necinstită 22
carea e? Sămînţa omului. Sămînţa ne- 23
cinstită carea e? Cei ce calcă poruncile.
Între mijlocul fraţilor cel ce povăţuiaşte pre 24
ei cinstit iaste, şi cei ce să tem de Domnul
—înaintea ochilor Lui. Bogatul şi slăvi- 25
tul şi săracul—lauda lor frica Domnului.

26 Nu e dirept a batjocori pre săracul cel înțe-
legătoriu, și nu se cade a slăvi pre omul
27 păcătos. Măritul și judecătoriul și pu-
tearnecul mări-se-va, și nu iaste dentru ei
cineva mai mare decît cel ce să teame de
28 Domnul. La robul înțelept cei slobozi
vor sluji, și bărbatul știut nu va răpști învă-
29 țîndu-se. Nu te măiestri a face fapta ta,
30 nu te slăvi în vreamea supărării tale. Mai
bunu e cel ce lucrează în toate, decît îm-
blînd au mărindu-se și lipsindu-se de pîine.
31 Fătule, în blîndeațe măreaște sufletul tău
32 și dă lui cinste după vrednicia lui. Pre
cel ce greșaște la sufletul lui cine-l va îndirep-
ta? Și cine va mări pre cel ce ocăraște via-
33 ța lui? Săracul să măreaște pentru ști-
ința lui, și avutul să slăveaște pentru avuția
34 lui. Iară cel ce să slăveaște întru sărăcie,
dară în avuție cu cît? Și cel neslăvit întru
avuție, dară în sărăcie cu cît?

CAP XI

1 Înțelepciunea au înălțat capul sme-
ritului și între mijlocul celor mari
2 va pune pre el. Să nu lauzi pre
bărbat în frumuseațea lui și să nu
te scîrbești de om întru vedearea
3 lui. Mică iaste între zburătoare albina, și
4 începătura dulceților iaste rodul ei. Întru
îmbrăcarea hainelor să nu te lauzi și în ziua
măririi să nu te semețești, căci minunate-s
lucrurile Domnului și ascunse faptele Lui
5 întru oameni. Mulți tirani au șăzut pre
țărînă, iară cel nepriceput au purtat stema.
6 Mulți putearnici s-au necinstit foarte, și slă-
7 viți s-au dat la mînile altora. Mai nainte
de ce nu vei cerca, nu huli; gîndeaște întîiu
8 și atuncea dojăneaște. Mai nainte de ce
nu vei auzi, nu răspunde; și în mijlocul cu-
9 vintelor nu te învălui. Pentru lucrul care
nu iaste de treaba ta, nu te prici; și în jude-
cata păcătoșilor nu șădea împreună.
10 Fătule, nu prejur multe fie faptele tale, pen-
tru că, de vei înmulți, nu vei fi fără vină.
11 Și de vei goni nu vei prinde, și nu vei scăpa
12 fugind. Iaste trudind și ostenind și sîrgu-
ind, și cu atîta mai mult să lipseaște.
13 Iaste slab și trebuindu-se de sprijeneală,
lipsindu-se de vîrtute și cu sărăcia prisoseaș-
te; și ochii Domnului au căutat lui spre bine,
și l-au îndireptat pre el den smerenia lui.
14 Și înălță capul lui, și să mirară mulți de el.
15 Bunătățile și realele, viața și moartea, sărăcia
16 și avuția de la Domnul iaste. Darea
Domnului rămîne la cei binecredincioși,
și bunăvrearea Lui în veac să va bine-
17 călători. Iaste cel ce să îmbogățeaște
den grija și strînsoarea lui, și aceasta e
partea platei lui, zicînd el: „Aflat-am
odihnă și acum voiu mînca den bunătă-
țile meale“. Și nu știe care vreame treace 18
și va lăsa pre eale altora și va muri. Stăi 19
întru făgăduința ta și voroveaște întru ea
și în lucrul tău te vei creaște. Nu te mira 20
întru lucrurile păcătosului, creade în Dom-
nul și rămîi în truda ta. Căci ușor iaste 21
înaintea ochilor Domnului de pripă și fără
veaste a îmbogăți pre sărac. Blagoslo- 22
venia Domnului — în plata celui bun-credin-
ciosului, și într-un ceas, grabnic, răsare bla-
goslovenia Lui. Să nu zici: „Ce iaste mie 23
treaba? Și care de acum vor fi ale meale
bunătăți?“ Să nu zici: „De ajunsu-m 24
sînt mie, și ce mă voiu mai chinui de acum?“
În ziua bunătăților — nepomenirea realelor, 25
și în ziua celor reale nu va fi pomenire de
ceale bune. Căci ușor e înaintea Domnu- 26
lui, în ziua săvîrșitului, să dea omului după
căile lui. Răutatea ceasului uitare face 27
hranii, și la săvîrșirea omului — descoperirea
lucrurilor lui. Mai înainte de săvîrșit nu 28
ferici pre nimeni, și întru fiii lui cunoaște-
să-va bărbatul. Nu pre tot omul băga în 29
casa ta, pentru că multe sînt meșteșugurile
vicleanului. Potîrnichea vînătoare în coș- 30
niță, așa e inima trufașului, și ca iscoada
ce priveaște căderea. Pentru că ceale 31
bune spre reale primenindu-le hicleneaște,
și întru ceale alease va pune asupra ta hulă.
De scînteaia focului înmulțescu-se cărbu- 32
nii, și omul păcătos la sînge hicleneaște.
Păzeaște-te de ficlean, pentru că reale meș- 33
terșuguiaște, ca nu cîndai în veac va da ție
hulă. Lăcuiaște pre cel strein, și te va 34
întoarce în turburări și te va înstreina pre
tine de ale tale.

CAP XII

De faci bine, cunoaște cui faci, și va 1
fi har bunătăților tale. Fă bine 2
bunului-credincios și vei afla răs-
plătire, și de nu de la el, iară de
la Cel de Sus. Nu sînt bune la 3
cel ce îndeseaște la reale și la cel ce miloste-
nie nu hărăzeaște. Dă celui binecredin- 4
cios, și să nu ajutorești celui păcătos; fă
bine celui smerit, și să nu dai la cel necredin-
cios. Conteneaște pîinile lui și să nu dai 5
lui, ca nu cu eale să te asuprească. Pen- 6
tru că îndoite reale vei afla în toate bunătă-
țile care vei face lui. Căci că și Cel de 7
Sus au urît pre păcătoși, și la cei necredin-
cioși va răsplăti izbîndire. Dă celui bun, 8
și să nu ajutorești celui păcătos. Nu se va
izbîndi întru bunătăți priatinul, și nu se va
ascunde întru răutăți vrăjmașul. La bună- 9
tățile omului — vrăjmașii lui în mîhnire, și în
răutățile lui și priatinul să va despărți. Să 10
nu crezi pre vrăjmașul tău în veac; Că în 11
ce chip arama să rugineaște, așa și răutatea
lui. Și de se va smeri și va mearge în- 12

duplecat, îmbărbătează sufletul tău și te
13 fereaște de el. Și vei fi lui ca cînd ai fi
șters o oglindă, și vei cunoaște că n-au ru-
14 ginit desăvîrșit. Nu pune pre el să stea
lîngă tine, ca nu, întorcîndu-să, va sta pre
15 locul tău. Să nu-l pui să șază den direap-
ta ta, ca nu cîndai va cerca șădearea ta, și
la cea de apoi vei cunoaște cuvintele meale,
16 și pre cuvintele meale te vei omili. Să
nu legi de doao ori păcat, pentru că întru
17 unul nu te vei nevinui. Cine va milui des-
cîntătoriu mușcat de șarpe și pre toți ceia
18 ce să apropie la fiară? Așa pre cela ce
mearge înainte la bărbatul păcătos și să
19 frămîntă în păcatele lui. Un ceas cu tine
va aștepta și, de te vei abate, nu va răbda.
20 Și în buzele lui îndulci-va vrăjmașul, și multe
21 va șopti și-ț va grăi bune zicînd, Și în
inimă va sfătui să te surpe în groapă; întru
22 ochii lui va lăcrăma, Și de va afla vrea-
23 me, nu se va sătura de sînge. Reale de se
vor întimpina ție, vei afla pre el acolo mai
înainte de tine și, ca cînd va ajutori, va săpa
24 supt călcîiul tău. Clăti-va capul lui și va
bate cu palmele lui, și multe va șopti și va
premeni fața lui.

CAP XIII

1 Cela ce să atinge de smoală mînji-
să-va, și cela ce să împreună cu
2 trufașul asămăna-să-va lui. Greu-
tate mai mare de tine să nu rădici
și cu cel mai tare de tine și mai avut
3 nu te împreuna. Ce să va împreuna oala
cătră căldare? Ea va izbi, și ea să va zrobi.
4 Bogatul au făcut strîmbătate, și el au impu-
5 tat; Săracul s-au năpăstuit, și el să va
6 ruga. De vei fi de folos, lucrează în tine;
7 și de te vei lipsi, părăsi-te-va. De vei avea,
trăi-va împreună cu tine și te va deșărta, și
8 pre el nu-l va durea. Treabă are cu tine,
și te va înșăla și va rîde ție și-ț va da nă-
9 deajde. Grăi-va ție bune și-ț va zice:
„Ce-ți e treaba?“ Și te va rușina pre tine
întru mîncările lui, pînă unde te va deșărta
pre tine de doao ori au de trei, și la cea de
10 apoi va preaîmputa ție. După aceaea te
va vedea pre tine și te va părăsi și capul lui
11 va clăti asupra ta. Păzează-te ca să nu te
rătăcești și să nu te smerești întru veselia
12 ta. De te va chema cel putearnicu, te fă a
te da în laturi, și cu atîta mai vîrtos te va
13 chema. Nu cădea asupră, ca să nu te îm-
pingi, și nu sta departe, ca să nu te uiți.
14 Nu îndelunga a vorovi cu el și nu creade la
15 mai multe cuvintele lui. Pentru că, den
multa voroavă, ispiti-te-va și, ca cînd te-ar
batjocori, cerca-te-va. Nemilostiv e cel ce
nu păzează cuvintele și nu să va cruță pen-
16 tru răutate și legături. Păzează și ia a-
minte foarte, că cu cădearea ta umbli.
Toată vita iubeaște aseamenea ei și tot 17
omul pe aproapele lui. Tot trupul după 18
neam să adună, și la cel de potriva lui să va
lipi bărbatul. Ce să va împreuna lupul cu 19
mielul? Așa cel păcătos cătră cel binecredin-
cios. Ce pace iaste la leoaie cătră cîine? 20
Și ce pace e celui bogat cătră cel sărac?
Vînaturile leilor—măgari sălbateci în pustii; 21
așa pășunile bogaților—săracii. Scîrbă e 22
trufașului plecarea, așa iaste scîrbă la cel
bogat săracul. Bogatul, clătindu-se, întă- 23
reaște-să de cătră priaten; iară cel smerit,
căzînd, să împinge de aproape de priaten.
Bogatul, smintindu-se, mulți sprijenitori; 24
grăit-au negrăite, și au îndireptat pre el.
Smeritul au greșit, și l-au dojănit pre el; 25
răspuns-au înțeleagere, și nu i s-au dat lui
loc. Bogatul au grăit și toți au tăcut, și 26
cuvîntul lui l-au înălțat pînă la nori. Să- 27
racul au grăit și zisără: „Cine e acesta?“
Și de să va împiedeca, răsturna-l-vor pre el.
Bună e avuția la care nu iaste păcat, și rea 28
e sărăcia în gurile necredincioșilor. Inima 29
omului primenează fața lui, ori la reale, ori
la bune. Urma inimii întru ceale bune— 30
față blîndă; și aflarea de pilde—gîndurile
cu osteneală.

CAP XIV

Fericit bărbatul care n-au alunecat 1
cu gura lui și nu s-au umilit în mîh-
nirea greșalii. Fericit căruia n-au 2
clevetit sufletul lui și carele n-au că-
zut de la nădeajdea lui. La bărba- 3
tul ticăit nu e bună avuția; și la omul zavisnic
pentru ce-s averile? Cel ce adună, den 4
sufletul lui, adună altora, și întru bunătăți-
le lui desfăta-să-vor alții. Cel ce-și iaste 5
lui rău, cui va fi bun? Și nu să va veseli
întru averile lui. Decît cel ce zavistuiaște 6
pre sine, nu iaste mai rău; și aceasta e răsplă-
tirea răutății lui. Și de face bine, den 7
uitare face; iară la cea de apoi arată răutatea
lui. Rău iaste cela ce zavistuiaște [cu] 8
ochiul, întorcînd fața și trecînd cu vedearea
suflete. Al lacomului ochiu nu să satură 9
de parte, și nedireptatea celui rău usucă
sufletul. Ochiul rău e zavisnic pre pîine 10
și lipsit preste masa lui. Fătule, în ce chip 11
vei putea, fă bine ție și aduceri Domnului
cu vrednicie apropie. Adu-ți aminte că 12
moartea nu va zăbovi și făgăduința iadului
nu s-au arătat ție. Mai înainte de ce vei 13
muri, fă bine priatenului și, după putearea
ta, întinde și dă lui. Să nu întîrziezi de la zi- 14
ua cea bună, și partea pohtei ceii bune să nu
te treacă. Au nu altuia vei lăsa trudele ta- 15

le şi ostenealele tale spre împărţeală de
16 sorţu? Dă şi ia şi sfinţeaşte sufletul tău,
căci nu iaste în iad a cerca desfătăciune.
17 Tot trupul ca haina să vecheaşte, pentru că
făgăduinţa e de veac cu moarte a muri.
18 Ca frunza ce înverzeaşte pre copaciu des,
19 unele oboară şi altele răsare. Aşa e ro-
dul trupului şi al sîngelui, una săvîrşaşte şi
20 alta naşte. Tot lucrul ce putrezeaşte să
sfîrşaşte, şi cel ce lucrează pre el cu el să
21 va duce. Fericit bărbatul carele întru în-
ţelepciune să va săvîrşi şi carele întru înţe-
22 leagerea lui va vorovi. Cel ce gîndeaşte
căile ei în inema lui şi întru ascunsele lui
23 socoti-se-va. Ieşiia după dînsa ca un
următoriu şi la întrările ei pîndeaşte.
24 Cel ce să pleacă pren ferestrile ei şi la uşile
25 ei va asculta, Cel ce sălăşluiaşte aproape
de casa ei şi va înfige păruş în păreţii ei,
întinde-va cortul ei după mînile ei şi va
26 sălăşlui în răpaosul bunătăţilor. Pune-va
fiii lui în acoperemîntul ei şi supt crăngile
27 ei să va aciua. Acoperi-se-va de cătră ea
de zăduf şi întru slava ei va odihni.

CAP XV

1 Cela ce să teame de Domnul face-va
bine, şi cel ce iaste ţiitoriu de leage
2 apuca-o-va pre ea. Şi va întimpi-
na lui ca muma şi ca muiarea fecio-
3 ria va priimi pre dînsul. Hrăni-l-
va pre el cu pîinea înţeleagerii şi cu apa în-
4 ţelepciunii va adăpa pre el. Răzăma-se-va
pre ea şi nu se va clinti, şi pre ea să va opri
5 şi nu se va ruşina. Şi va înălţa pre el mai
mult decît pre cei de aproape ai lui şi întru
mijlocul adunării deşchide-va gura lui.
6 Veselie şi cununa bucuriei şi nume veacinic
7 va moşteni. Nu vor cuprinde pre ea oa-
meni fără de-nţeleagere, şi bărbaţi păcătoşi
8 nu o vor vedea pre ea. Departe iaste de
trufie, şi bărbaţi mincinoşi nu-ş vor aduce
9 aminte de dînsa. Nu e frumoasă lauda în
gura păcătosului, căci nu s-au trimis de la
10 Domnul. Pentru că întru înţelepciune să
va grăi lauda, şi Domnul la cale bună va
11 pune pre ea. Să nu zici că „Pentru Dom-
nul m-am depărtat", pentru că ceale ce au
12 urît nu vei face. Să nu zici că „El m-au
înşălat", că nu-i trebuie omul păcătos.
13 Toată scîrba au urît Domnul, şi nu iaste iu-
14 bită celor ce să tem de Dînsul. El den ce-
put au făcut pre om şi l-au lăsat pre el în
15 mîna sfatului său. De vei vrea, vei păzi
poruncile şi credinţa a face bune-plăcute.
16 Pus-au lîngă tine foc şi apă; oriunde vei
17 vrea, vei tinde mîna ta. Înaintea oameni-
lor iaste viaţa şi moartea, şi carea-i va plă-
18 cea, să va da lui. Că multă e înţelepciu-
nea Domnului; vîrtos întru puteare şi vă-
zînd toate. Şi ochii Lui sînt preste cei ce 19
să tem de El, şi El va cunoaşte tot lucrul
omului. Şi n-au poruncit nemenui a păgî- 20
ni, şi n-au dat slobozire nimenui a greşi.

CAP XVI

Nu pohti mulţime de fii fără de fo- 1
los, nici te bucura pre fii păgîni.
De să vor înmulţi, nu te bucura 2
pre ei, de nu iaste frica Domnului
împreună cu ei. Să nu te încrezi 3
la viaţa lor, şi nu te opri pre locul lor. Că 4
mai bun iaste unul decît o mie şi a muri fă-
ră feciori, decît a avea feciori păgîni. Pen- 5
tru că de la unul de-nţeles să va lăcui-împre-
ună cetatea, iară fealiul celor fără de leage
să va pustii. Multe ca aceastea am văzut 6
întru ochii miei, şi mai tari decît aceastea
au auzit ureachea mea. În adunarea păcă- 7
toşilor aţîţa-se-va foc, şi în limba neascultă-
toare aţîţatu-s-au mînie. N-au iertat pen- 8
tru cei den ceput uriaş, carii s-au depărtat
cu vîrtutea lor; N-au cruţat pentru ne- 9
mernicia lui Lot, pre carii i-au urît pentru
trufia lor; N-au miluit limba pierzării, 10
pre cei rădicaţ în păcatele lor; Şi aşa 11
şase sute de mii de pedestri, cei adunaţi
întru învîrtoşarea inemii lor. De va fi 12
unul tare în cerbice, minunat iaste acesta
de să va curăţi. Că mila şi urgia de la El 13
iaste; putearnic curăţeniilor iaste şi turnîn-
du urgia. După multă mila Lui, aşa e şi 14
multă mustrarea Lui; pre om după faptele
lui judecă. Nu va scăpa întru hrăpiri pă- 15
cătosul, şi nu va întîrzia îngăduinţa celui
binecredincios. La toată milostenia va 16
face loc; fieştecarele după faptele lui aşa
va afla. Să nu zici că „De Domnul mă 17
voiu ascunde; au den nălţime cineva îş va
aduce aminte de mine? În nărod mare 18
nu mă voiu pomeni, căci [ce] iaste sufletul
mieu întru nenumărată zidire?" Iată, ce- 19
riul şi ceriul ceriului lui Dumnezău, fără-
fundul şi pămîntul să vor clăti întru soco-
tinţa Lui. Şi aşijderea munţii şi teme- 20
liile pămîntului, cînd va căuta cătră eale,
cu cutremur să clatenă. Şi asupra lor nu 21
va cugeta inema, şi căile Lui cine şi le va
aduce aminte? Şi vihor carele nu-l va ve- 22
dea om, iară ceale mai multe ale lucrurilor
Lui—în ascunsuri. Lucrurile direptăţii 23
cine va vesti? sau cine va răbda? Pentru că
departe e făgăduinţa. Micşorîndu-se cu 24
inima cugetă aceastea, şi bărbatul cel fără
minte şi rătăcit cugetă ceale nebuneşti.
Auzi-mă, fătule, şi învaţă ştiinţă şi spre cu- 25
vintele meale ia aminte cu inima ta. Arăta- 26
voiu în cumpănă învăţătura şi cu amăruntul

27 voiu vesti ştiinţa. În judecata Domnu-
lui—lucrurile Lui den ceput, şi den lucrarea
28 Lui au osebit părţile lor. Au împodobit
în veac lucrurile Lui şi începăturile lor la
29 neamurile lor. Fieştecarele pre aproapele
său n-au mîhnit, şi pînă în veac nu vor căl-
30 ca graiul Lui. Şi după aceasta Domnul
la pămînt au căutat şi au umplut pre el de
31 bunătăţile Lui. De sufletul a toată vita
au acoperit faţa lui, şi la el—întoarcerea lor.

CAP XVII

1 Domnul au zidit den pămînt pre om
şi iarăş l-au întors la dînsul pre el.
2 Zilele numărului şi vreame au dat
lui, şi au dat lor biruinţa celor ce
3 sînt preste el. După Sineş i-au
îmbrăcat pre ei cu vîrtute şi după chipul
4 Lui au făcut pre ei. Şi au pus frica lui
preste tot trupul, şi a domni hiarălor şi pa-
5 sărilor. Sfatul şi limba şi ochii, urechi
6 şi inimă au dat să socotească lor. Ştiinţa
înţeleagerii i-au umplut pre ei şi bune şi
7 reale au arătat lor. Pus-au ochiul Lui
preste inimile lor, a arăta lor mărimea lu-
8 crurilor Lui. Puse înaintea lor ştiinţă şi
9 leagea vieţii cu sorţi au dat lor. Făgădu-
inţa veacului au întărit cu ei şi judecăţile
10 Lui au arătat lor. Mărimea slăvii au vă-
zut ochii lor, şi slava glasului lor au auzit
11 ureachea lor. Şi zise lor: „Feriţi-vă de
tot nedireptul“. Şi au poruncit lor, fieşte-
12 căruia pentru cel de aproape. Căile lor—
înaintea Lui pururea, nu să vor ascunde de
13 ochii Lui. Fieştecăriia limbă au pus po-
văţuitoriu, şi partea Domnului Israil iaste.
14 Toate lucrurile lor—ca soarele înaintea Lui;
şi ochii Lui neîncetaţi preste căile lor.
15 Nu s-au ascuns nedireptăţile lor de la El, şi
toate păcatele lor—înaintea Domnului.
16 Milostenia bărbatului iaste ca o peceate cu
El, şi harul omului ca lumina ochiului va păzi.
17 După aceaea Să va scula şi va răsplăti lor,
şi răsplătirea lor la capul lor va răsplăti.
18 Însă la cei ce să pocăiesc dat-au întoarcere,
şi mîngîie pre cei ce săvîrşăsc răbdarea.
19 Întoarce-te cătră Domnul şi părăseaşte pă-
catele, roagă-te înaintea feaţii şi împuţinează
20 poticneala. Sîrguiaşte spre Cel Înalt şi te
întoarnă de la nedireptate şi foarte uraşte
21 scîrba. Pre Cel Preaînalt cine-L va lăuda
în iad în locul celor vii (şi vii) şi pentru cei
22 ce dau mărturisiri? De la cel mort, ca
cînd n-ar fi, au perit mărturisirea; cel viu
23 şi sănătos va lăuda pre Domnul. Cît e
de mare milostenia Domnului şi curăţirea
24 celor ce să întorc spre El! Pentru că nu
pot toate să fie la oameni, căci nu e fără de
25 moarte fiiul omului. Ce e mai luminos de-
cît soarele? Şi aceasta lipseaşte. Şi rău va cu-
geta trupul şi sîngele. Putearea înălţimei 26
ceriului El socoteaşte, şi oamenii toţi—pă-
mînt şi cenuşă.

CAP XVIII

ela ce trăiaşte în veac au zidit toate 1
de obşte. Domnul singur Să va 2
îndirepta. Nimărui n-au făcut 3
să vestească faptele Lui; şi cine va
iscodi mărimile Lui? Tăria mă- 4
rimei Lui cine o va număra şi va adaoge a
povesti milele Lui? Nu iaste a împuţina, 5
nici a adaoge, şi nu iaste a iscodi minunile
Domnului. Cînd istoveaşte omul, atuncea 6
începe; şi cînd va înceta, atuncea să va lipsi.
Ce e omul şi ce e folosinţa lui? Ce e răul 7
lui şi ce e binele lui? Numărul zilelor 8
omului—mult o sută de ani; Ca o pică- 9
tură de apă den mare şi grăunţ de năsip,
aşa sînt de puţini anii în ziua veacului.
Pentru aceaea au îndelungat cu mînia Dom- 10
nul asupra lor şi au turnat preste ei mila
Lui. Văzut-au şi au conoscut prăpădirea 11
lor, că e rea; pentru aceaea au înmulţit cu-
răţănia Lui. Mila omului—spre aproapele 12
lui, iară mila Domnului—preste tot trupul;
Mustrînd şi certînd şi învăţînd şi întorcînd 13
ca păstoriul turma lui. Pre cei ce priimesc 14
certarea îi miluiaşte şi pre cei ce să nevoiesc
spre judecăţile Lui. Fătule, întru bună- 15
tăţi să nu dai hulă, şi în toată darea mîh-
nirea cuvintelor. Au nu va potoli roua pe 16
zăduf? Aşa, e mai bun cuvîntul decît darea.
Iată, nu iaste cuvîntul mai bun decît darea 17
cea bună? Şi amîndoao—la omul cel plin
de dar. Nebunul cu nemulţămire va 18
împuta, şi darea soarbe ochii zavistnicului.
Mai nainte de ce vei grăi, te învaţă; şi mai 19
nainte de boală, te vindecă. Mai nainte 20
de judecată cercetează-te pre tine, şi în
ceasul socotealei vei afla curăţire. Mai 21
nainte de ce vei boli tu, smereaşte-te; şi în
vreamea păcatelor arată întoarcere. Nu 22
te împiedeca a da ruga la vreame bună, şi
să nu aştepţi pînă la moarte a te îndirepta.
Mai nainte de ce te vei ruga găteaşte-te pre 23
tine, şi nu te face ca omul ce ispiteaşte pre
Domnul. Adu-ţi aminte de mînie în ziua 24
săvîrşirei şi de vreamea izbîndirii întru în-
toarcerea feaţii. Adu-ţi aminte de vreamea 25
foametei în vreamea săturării, sărăcia şi
lipsa—în zilele avuţiei. De dimeneaţa pî- 26
nă în sară să primeneaşte vreamea, şi toate
sînt grabnice înaintea Domnului. Omul în- 27
ţelept în toate să va sfii şi în zilele păcatelor
feri-se-va de greşale. Tot înţelegătoriul au 28
conoscut înţelepciunea şi la cel ce au aflat
pre ea va da mărturisire. Cei de înţeles la 29
cuvinte şi ei s-au înţeleptit şi au plouat pil-
de alease contenirea sufletului. După pof- 30

tele tale nu mearge şi de către poftele tale
31 te opreaşte; De vei da sufletului tău bună-
vrearea poftei, face-te-va bucurie vrăjmaşi-
32 lor tăi. Nu te veseli spre multă desfătă-
ciune, nici să te legi cu împreunarea ei.
33 Nu te face sărac făcînd sfat de osteneală
dentru împrumutare, şi nimica nu iaste
ţie în sac.

CAP XIX

1 Lucrătoriul beţiv nu să va îmbogăţi;
cel ce defaimă ceale puţine, pre
2 puţinel va cădea. Vinul şi mu-
ierile depărta-vor pre cei de înţeles,
şi cel ce să lipeaşte de curve mai
3 îndrăzneţ va fi. Moliile şi viermii vor
moşteni pre el, şi sufletul îndrăzneţ să va
4 rîdica. Cel ce creade curînd uşor e la ini-
mă, şi păcătuind la sufletul lui va greşi.
5 Cel ce să veseleaşte cu inima huli-se-va, şi
cel ce uraşte voroava împuţinează-se cu
6 răutatea. Nicidinioară să nu îndoieşti
cuvîntul, şi nimica ţie nu se va împuţina.
7 Întru priaten şi întru vrăjmaş nu povesti şi,
8 de nu iaste ţie păcat, nu descoperi; Pen-
tru că au auzit pre tine şi au păzit pre tine,
9 şi cu vreame urî-te-va. Auzit-ai cuvînt?
Să moară cu tine; cutează, că nu te va
10 sparge. De către faţa cuvîntului avea-va
dureare cel nebun, ca de către faţa pruncu-
11 lui ceaea ce naşte. Săgeată înfiptă în
coapsa trupului, aşa e cuvîntul în pîntecele
12 nebunului. Mustră pe priaten, cîndai n-au
făcut, şi, încă de au făcut, ca să nu mai
13 adaogă vreodată. Mustră pe priaten, cîn-
dai n-au zis, şi, de-au zis, ca să nu îndoiască.
14 Mustră pe prieten, pentru că de multe ori
să face pîră, şi nu creade tot cuvîntul.
15 Iaste de să lunecă, şi nu den suflet, şi cine
16 n-au greşit cu limba lui? Mustră pre
aproapele tău, mai nainte de a-l înfricoşa,
17 şi-i dă loc la leagea Celui Înalt. Toată
înţelepciunea—frica Domnului, şi în toată
18 înţelepciunea—facerea legii. Şi nu iaste
înţelepciunea ştiinţă răutăţii; şi nu iaste
unde e sfatul păcătoşilor înţelepciune.
19 Iaste răutate, şi aceasta e scîrbă; şi iaste ne-
20 bun împuţinîndu-se cu înţelepciunea. Mai
bun e cel împuţinat la înţeleagere cu frică
decît cel ce prisoseaşte cu mintea şi calcă
21 leagea. Iaste măiestrie chiară şi aceasta
e nedireaptă, şi iaste care întoarce harul ca
22 să arate judecata. Iaste care umblă rău,
plecat cu negreaţă, şi ceale den lăuntrul lui
23 sînt pline de ficleşug; Plecîndu-ş obrazul
şi aiurea auzind, unde nu s-au conoscut,
24 mai nainte te va ajunge; Şi săvai de
către împuţinarea vîrtutei să va opri a
păcătui, de va afla vreame, va face rău.
25 După vedeare să va cunoaşte omul, şi dentru
întimpinarea feaţii să va cunoaşte cel înţe-
lept. Podoaba omului şi rîsul dinţilor 26
şi călcarea omului vesteaşte de ale lui.
Iaste mustrare care nu iaste înfrumusăţată, 27
şi iaste care tace, şi acesta e înţelept.

CAP XX

Cîtu e mai bine a mustra decît a să 1
mînia, Şi cel ce să mărturiseaşte, 2
de către scădeare să va opri. Poh- 3
ta hadîmului—a strica fetia fecioa-
rei, aşa şi cel ce face în viaţă jude-
căţi. Iaste care tace aflîndu-se înţelept, 4
şi iaste care e urît de mult graiul lui. Iaste 5
care tace pentru că nu are răspuns, şi iaste
care tace ştiind vreamea. Omul înţelept 6
tăcea-va pînă la o vreame, iară cel bălmăjî-
toriu şi nebun va treace preste vreame.
Cel ce înmulţeaşte cuvintele urî-se-va, şi 7
cel ce să volniceaşte întru sine urî-se-va.
Iaste sporiu întru reale la om, şi iaste aflare 8
spre cădeare. Iaste dare care nu-ţ va folo- 9
si, şi iaste dare căriia iaste răsplătire îndoită.
Iaste împuţinare pentru slavă, şi iaste care 10
de la smerire au rădicat capul. Iaste cum- 11
părînd mult pre puţin, şi plătind pre eale
cu şapte părţi. Cel înţelept la cuvînt fa- 12
ce-va pre sine iubit, iară harurile nebunilor
să vor vărsa. Darea celui fără minte nu-ţ 13
va folosi, pentru că ochii lui sînt pentru
unul mulţi. Puţineale va da şi multe va 14
ponoslui, şi va deşchide gura lui ca un pris-
tav. Astăzi va împrumuta şi mîine va 15
ceare; urît om iaste unul ca acesta. Nebu- 16
nul va zice: „Nu-m iaste priaten şi nu iaste
har la bunătăţile meale; cei ce mănîncă pîi-
nea mea sînt răi cu limba“. De cîte ori şi 17
cîţ vor batjocuri pre el? Lunecarea de la 18
pămînt—mai mult decît de la limbă; aşa
e cădearea răilor, degrabă va veni. Omul 19
fără har—basnu fără vreame; în gura celui
neînvăţat să va îndeşi. Den gura nebunu- 20
lui să va izgoni pilda, pentru că nu o va zice
pre ea în vreamea ei. Iaste care să opreaş- 21
te a păcătui de lipsă, şi întru odihna lui nu
să va omili. Iaste care-ş piarde sufletul 22
lui pentru ruşine, şi de către faţa cea fără
minte va piarde pre el. Iaste har pentru 23
ruşine făgăduind priatenului, şi-l cîştigă
pre el vrăjmaş în zădar. Hulă rea iaste 24
minciuna la om, în gura cea neînvăţată să
va îndeşi. Mai alesu e furul decît cela ce 25
îndeseaşte la minciună, şi amîndoi pierzarea
vor moşteni. Năravul omului mincinos 26
—necinste, şi ruşinea lui—cu el neîncetat.

(Cuvintele pildelor)

Cel înţelept la cuvînt înainte să va 27
aduce pre sine, şi omul înţelept plă-

28 cea-va celor mari. Cel ce lucrează pămîn-
tul înălța-va stogul lui, și cel ce place celor
29 mari curăți-va nedireptatea. Ospeațele și
darurile orbesc ochii înțelepților și, ca zа-
30 bala în gură, întoarce mustrările. Înțelep-
ciunea ascunsă și comoară neivită, ce e folo-
31 sul într-amîndoao? Mai bunu e omul
ascunzînd nebunia lui decît om ascunzînd
înțelepciunea lui.

CAP XXI

1 Fătule, greșit-ai? Să nu mai adaogi
încă; și pentru ceale mai denainte
2 ale tale, te roagă. Ca de fața
șarpelui fugi de păcat, pentru că,
de te vei apropia, mușca-te-va.
3 Dinții leului—dinții lui, omorînd sufletele
4 oamenilor. Ca sabia cu doao ascuțite—
toată nelegiuirea, la rana ei nu iaste vinde-
5 care. Groaza și sudalma pustii-vor bogă-
6 ția, așa casa trufașului să va pustii. Ruga
săracului—den gură pînă la urechile Lui, și
7 judecata Lui de pripă vine. Cel ce urăște
mustrarea—în urma păcătosului; și cel ce
să teame de Domnul întoarce-se-va cu inema.
8 Cunoscutu e de departe cel tare în limbă, și
9 cel înțelept știe cînd lunecă el. Cel ce
zideaște casa lui cu bani striini—ca cel ce
10 strînge lui pietri de iarnă. Cîlți adunați
—adunarea celor fără de leage, și conceni-
11 rea lor—pară de foc. Calea păcătoșilor
—netezită de pietri, și la istovul ei—groapa
12 iadului. Cel ce păzeaște leagea își conte-
neaște cugetul lui; și săvîrșitul fricii Dom-
13 nului—înțelepciunea. Nu să va certa ca-
rele nu iaste hîtru; iaste hîtrie care înmul-
14 țeaște amărăciunea. Mintea înțeleptului
ca un potop să va înmulți, și sfatul lui—ca
[15] izvorul vieții. Inima nebunului—ca un
vas zdrobit, și toată mintea nu o va ținea.
16 Cuvîntul înțelept de va auzi cel știutoriu,
lăuda-l-va pre el și preste el va adaoge.
17 Auzi răsfățatul și tînji lui și-l întoarse pre el
18 den dosul lui. Tîlcuirea nebunului—ca
sarcina în cale, iară pren buzile celui de
19 înțeles afla-se-va har. Gura înțeleptului
cerca-să-va întru adunare, și cuvintele lui
20 cugeta-le-va în inimă. Ca casa stinsă, așa
e la cel nebun înțelepciunea; și mintea
celui neînțelegătoriu—necertate cuvinte.
21 Obeade sînt în picioarele celor fără minte
învățătura și ca cătușăle preste mîna cea
22 direaptă. Nebunul, în rîs, îș naltă glasul
lui, iară omul hiclean abia încetișor va
23 zîmbi. Ca podoaba aurului iaste la cel
înțelept învățătura și ca brățarea pe bra-
24 țul dirept. Piciorul nebunului grab-
nic iaste în casă, și omul de multe știutoriu
25 rușina-să-va de obrazu. Nebunul de la
ușă să pleacă în casă, iară bărbatul învă-
țat va sta afară. Nepedepsirea omului— 26
a asculta de la ușă, iară înțeleptul îngreuia-
să-va cu necinstea. Buzele striinilor întru 27
aceastea să vor îngreuia, și cuvintele înțe-
lepților în cumpănă vor sta. În gura ne- 28
bunilor—inima lor, iară în inima înțelepți-
lor—gura lor. Cînd bleastemă cel necre- 29
dincios pre Satana, el bleastemă pre al său
sufletu. Pîngăreaște pre al său suflet cel 30
ce șopteaște și în nemernicie să va urî.

CAP XXII

Cu piatra întinată asamănă-să leane- 1
șul, și tot va șuiera spre necinstea
lui. Cu balega scîrnelor se asa- 2
mănă leaneșul, tot cel ce va rîdica
pre ea scutura-ș-va mîna. Ruși- 3
nea tatului—în nașterea celui neînvățat, și
fata spre scădeare să naște. Fata înțe- 4
leaptă moșteni-va bărbatul ei, și ceaea ce
rușinează iaste spre mîhnirea celui ce o naște.
Pre tatăl și pre bărbat rușinează cea dîrză, 5
și de către amîndoi să va necinsti. Cînta- 6
rea în jale—fără vreame poveaste, bătăile
și certarea în toată vreamea înțelepciunii.
Ca cel ce lipeaște hîrbul iaste cel ce învață 7
pre nebun, sculînd pre cel ce doarme den-
tr-adîncul somnu. Ca cînd ar povesti celui 8
ce dormitează iaste cela ce povesteaște ne-
bunului, și la săvîrșit va grăi: „Ce iaste?“
Asupra mortului plînge, pentru că i-au lip- 9
sit lumina; și pre nebun plînge, pentru că
i-au lipsit înțeleagerea. Mai cu dulceață 10
plînge pre mort, căci s-au odihnit; iară viața
nebunului mai rea e decît moartea. Jalea 11
mortului—șapte zile, iară a celui nebun și
necredincios—toate zilele vieții lui. Cu 12
cel nebun nu înmulți cuvîntul, și spre cel
neînțelegătoriu nu mearge. Fereaște-te 13
de către el, pentru ca să nu aibi trudă și
să nu te spurci întru scuturarea lui. Abate- 14
te de la el, și vei afla odihnă și nu te vei
trîndăvi întru nebunia lui. Ce va fi mai 15
greu decît plumbul? Și ce e numele lui
fără numai nebun? Năsipul și sarea 16
și glonțul de fier mai lesne e a suferi decît
om neînțelegătoriu. Închietura de lem- 17
nu, legată fiind spre clădirea casii, de cu-
tremuru nu să va răsipi; așa inima înteme-
iată spre cugetul sfatului în vreame nu să
va spărea. Inima așăzată spre cugetul în- 18
țeleagerii—ca podoaba năsipoasă a păreate-
lui neated. Haraci la înălțime stîndu în 19
preajma vîntului nu vor îngădui; așa și ini-
ma fricoasă pre cuget nebun în preajma a
toată frica nu va îngădui. Cel ce împunge 20
ochiul pogorî-va lacrămi, și cel ce împunge
inima arată simțirea. Aruncînd piatră 21
preste zburătoare scorneaște pre eale, și
cel ce ocărăște priatenul strica-va priete-

22 nia. Asupra priatenului de vei zmulge
sabia, să nu te deznădăjduieşti, pentru că
23 iaste întoarcere; Asupra priatenului de
vei deşchide gura, să nu te sfieşti, pentru
24 că iaste împăcăciune, Afară den ocară şi
trufie şi descoperirea tainii şi rană vicleană
25 —întru aceastea va fugi tot priatinul. Cre-
dinţă agoniseaşte în sărăcie cu cel de aproa-
pe, pentru ca întru bunătăţile lui împreună
26 te vei sătura. În vreamea primejdiei ră-
mîi la el, ca întru moştenirea lui împreună
27 să moşteneşti. Înaintea focului—abur
de cuptoriu şi fum; aşa sînt înaintea sîngiu-
28 rilor sudălmile. Pe priatin a-l acoperi nu
mă voiu ruşina, şi de cătră faţa lui nu mă
29 voiu ascunde. Macară că şi reale mi se
vor întîmpla pentru el, tot cela ce va auzi
30 feri-se-va de el. Cine va da mie preste gu-
ra mea pază şi preste buzele meale peceate
isteaţă, ca să nu caz de la ea şi limba mea
mă va piarde?

CAP XXIII

1 Doamne, Părinte şi Stăpînitoriule
vieţii meale, să nu mă părăseşti
în sfatul lor, să nu mă laş să caz
2 întru ei. Cine va pune preste
cugetul mieu bătăi şi preste inima
mea învăţătura înţelepciunii, ca preste ne-
cunoştinţele meale nu vor cruţa şi nu vor
3 fi de faţă păcatele lor, Ca să nu să în-
mulţească necunoştinţele meale şi păcatele
meale să să înmulţească, şi voiu cădea
înaintea vrăjmaşilor şi se va bucura asupra
4 mea vrăjmaşul mieu? Doamne, Părinte
şi Dumnezăul vieţii meale, înălţarea ochi-
lor nu-m da mie şi pohta întoarce-o de la
5 mine. A pîntecelui pohtă şi împreunarea
trupului să nu mă cuprinză pre mine, şi la
suflet neruşinos să nu dai pre mine.

(Învăţătura gurii)

6 Învăţătura gurii auziţ, fiilor, şi cel ce să
7 păzeaşte nu să va prinde. În buzele lui
prinde-se-va păcătosul, şi suduitoriul şi tru-
8 faşul să vor sminti întru eale. Cu jură-
mînt să nu deprinzi gura ta, şi cu numirea
9 Sfîntului să nu te obiciuieşti. Că precum
sluga, cercetîndu-se adease, de bătăi nu să
va scădea, aşa şi cel ce jură şi numeaşte pu-
10 rurea de păcat nu să va curăţi. Bărbatul
cel mult-jurătoriu umplea-se-va de fărde-
leage şi nu se va depărta de la casa lui biciul.
11 De va greşi, păcatul lui asupra lui; şi macară
va treace cu vedearea, greşit-au îndoit.
12 Şi de au jurat în deşărt, nu se va îndirepta,
pentru că să va umplea de aduceri casa lui.
13 Iaste graiu tocma îmbrăcat cu moartea; să
14 nu să afle întru moştenirea lui Iacov. Pen-
tru că de la cei buni-credincioşi toate aceas-
tea să vor depărta, şi în păcate nu să vor tă-
văli. Întru neînvăţătura cea neobiciuită nu
deprinde gura ta, pentru că iaste întru ea gîn-
15 dul păcatului. Adu-ţ aminte de tată-tău şi
de mumă-ta, pentru că în mijlocul celor
mari vei şădea împreună, Ca nu cîndai 16
vei uita înaintea lor şi cu năravul tău te vei
nebuni, Şi vei vrea să nu te fii născut şi 17
ziua naşterii tale să nu bleastemi. Omul 18
împreună obiciuindu-se cu cuvintele ocărîi,
în toate zilele lui nu se va învăţa. Doao 19
chipuri înmulţesc păcatele, şi al treilea va
aduce urgie. Sufletul fierbinte—ca focul 20
arzătoriu, nu se va stinge pînă unde să va
potoli. Omul curvariu în trupul cărnii lui 21
nu să va ostoi pînă va aţîţa foc. La omul 22
curvariu toată pîinea e dulce, nu se va înceta
pînă nu se va săvîrşi. Omul care păşaşte 23
den patul lui, zicînd în sufletul lui: „Cine
mă veade? Întunearec e împrejurul mieu 24
şi păreţii mă acopere şi nimenea nu mă
veade; ce mă sfiesc? Păcatele meale nu 25
va pomeni Cel Înalt"; şi ochii oamenilor—
frica lui, Şi n-au cunoscut că ochii Dom- 26
nului cu o mie de părţi sînt mai luminoşi
decît soarele, căutînd toate căile oamenilor
şi socotind la părţile ceale ascunse. Mai 27
înainte de a să zidi, toate s-au conoscut
Lui, aşa şi după ce s-au săvîrşit. Acesta 28
în uliţele cetăţilor să va izbîndi, şi unde
n-au cugetat să va prinde. Aşa şi muiarea 29
ce-au lăsat pre bărbat şi au pus moştenito-
riu den streini, Pentru că întîiu leagea 30
Domnului au călcat, şi al doilea la bărbatul
ei au greşit, şi al treilea în curvie s-au prea-
curvit, de bărbat strein copii au pus.
Aceasta la adunare să va scoate, şi pentru 31
fiii ei socoteală va fi. Nu vor da fiii ei 32
spre rădăcină, şi ramurile ei nu vor da roadă.
Şi va lăsa spre osîndă pomenirea ei, şi ocara 33
ei nu se va stinge. Şi vor cunoaşte cei 34
rămaşi că nemică nu iaste mai bun decît
frica Domnului şi nemică mai dulce decît
a lua aminte la poruncile Domnului.

LAUDA ÎNŢELEPCIUNII. CAP XXIV

Înţelepciunea lăuda-va sufletul ei 1
şi în mijlocul norodului ei făli-se-va.
Întru adunarea Celui Înalt gura ei 2
va deşchide şi în preajma puterii
Lui lăuda-se-va: „Eu de la gura 3
Celui Nalt am ieşit şi ca negura am acoperit
pămîntul. Eu întru ceale nalte am să- 4
lăşluit, şi scaunul mieu—în stîlp de nor.
Încungiurimea ceriului am încungiurat 5
sîngură şi în adîncul fără-fundurilor am îm-
blat. În valurile mării şi în tot pămîntul 6
şi în tot norodul şi limbi am cîştigat. Cu 7
aceştea toţi odihnă am cercat şi în moştenirea
Cuiva voiu sălăşlui. Atuncea au poruncit 8
mie Ziditoriul tuturor, şi Carele au odihnit
cortul mieu, Şi zise: 'Întru Iacov te să- 9
lăşluiaşte şi întru Israil te moşteneaşte'.

10 Mai nainte de-nceputul veacului m-au zidit
pre mine, și pînă în veac nu mă voiu sfîrși.
11 În cort sfînt înaintea Lui am slujit, și așa
12 în Sion m-am întărit. În cetate îndrăgită
așijderea m-am odihnit, și în Ierusalim—bi-
13 ruința mea. Și m-am rădăcinat întru no-
rod slăvit, în partea Domnului, moștenirii
14 Lui. Ca un chedru m-am înălțat întru
Livan și ca un chiparos în munții Aermonu-
15 lui. Ca un finic m-am înălțat în țărmuri
16 și ca sădirile trandafirului în Ieriho. Ca
un maslin binecuvîos în cîmp, și mă înălțaiu
17 ca un palten. Ca scorțișoara și aspalathul
mirositurilor am dat miros și ca zmirna cea
18 aleasă am dat bună-mirosire, Ca halvani
și onix și stacti și ca aburul livanului în cort.
19 Eu ca un terevinth am întins ramurile mea-
le, și ramurile meale ramurile slăvii și ale
20 darului sînt. Eu—ca o vie ce au odrăslit
darul, și florile meale roada slăvii și avuției
21 sînt. Apropiați-vă cătră mine, ceia ce mă
poftiți pre mine, și vă săturați den roadele
22 meale. Pentru că pomenirea mea decît
miarea e mai dulce, și moștenirea mea decît
23 fagurul mierii. Cei ce mă vor mînca pre
mine iară vor flămînzi, și cei ce mă vor bea
24 iară vor însetoșa. Cel ce mă ascultă pre
mine nu se va rușina, și cei ce lucrează în
25 mine nu vor păcătui". Toate aceastea
—cartea făgăduinții Dumnezăului celui
Înalt, leagea carea au poruncit Moisi moște-
26 nirei la adunările lui Iacov, Cel ce împle
ca Fisonul înțelepciunea și ca Tigris în zilele
27 tinerilor, Cela ce umple ca Efratul înțe-
leagerea și ca Iordanul în zilele seacerii,
28 Cel ce arată ca lumina învățătura, ca Ghio-
29 nul în zilele culesului. N-au săvîrșit cel
dentîiu a o cunoaște pre ea, și așa cel dupre
30 urmă n-au cercetat pre ea. De la mare
s-au înmulțit cugetul ei și sfatul ei de la
31 bezna cea mare. Și eu ca un iaz den rîu
și ca un urloiu de apă am ieșit în grădină.
32 Ziș: „Adăpa-m-voiu grădina și-m voiu îm-
33 băta sădirea". Și iată, să făcu mie iazul
spre rîu, și rîul mieu s-au făcut spre mare.
34 Căci învățătura ca zorile voiu lumina și
35 voiu ivi pre eale pînă departe. Încă ca
prorocia învățătura voiu turna și voiu lăsa
36 pre ea la neamurile veacului. Vedeți că
nu mie singur am trudit, ce tuturor celor ce
cercetează pre ea.

CAP XXV

1 În trei m-am înfrumusețat și mă scu-
laiu înfrumusețată înaintea Domnu-
2 lui și a oamenilor: Unirea frați-
lor, și priiteșugul vecinului, și muia-
rea și bărbatul carii să tocmesc bine
3 întru ei. Și trei chipuri au urît sufletul
mieu și foarte mă scîrbiiu de viața lor:
Pre săracul trufaș, și pre bogatul mincinos, 4
și pre bătrînul preacurvariu, scăzîndu-se cu
înțeleagerea. În tinereațe-ți n-ai adunat, 5
și cum vei afla la bătrîneațele tale? Cîtu 6
e de-nfrumusețată judecata cărunteațelor
și la cei bătrîni a conoaște sfatul! Cîtu 7
e de-nfrumusețată celor bătrîni înțelepciu-
nea și la cei slăviți gîndul și sfatul! Cunu- 8
na bătrînilor—ispitirea de multe, și lauda
lor—frica Domnului. Noao cugetări am 9
fericit în inima mea, și al zeacelea zice-l-vo-
iu pre limbă: Om veselindu-se spre feciori, 10
trăind și văzînd cădearea vrăjmașilor;
Fericit cel ce trăiaște cu muiare de-nțeles, 11
și carele cu limba n-au lunecat, și care n-au
slujit la cel ce e nevreadnic lui; Fericit 12
carele au aflat înțelepciunea și cel ce poves-
tească la urechile celor ce aud; Cîtu e de 13
mare cel ce au aflat înțelepciunea! Ce nu
iaste (mai mare) decît cel ce să teame de
Domnul; Frica Domnului decît tot au 14
covîrșit—cel ce ține pre ea cu cine să va
asămăna? Toată rana, și nu rana inimii; 15
și toată răutatea, și nu răutatea muierii;
Toată aducerea, și nu aducerea celor ce 16
urăscu; și toată izbînda, și nu izbînda vrăj-
mașilor. Nu iaste cap decît capul șarpelui, 17
și nu iaste mînie decît mînia vrăjmașului.
A lăcui împreună cu leul și cu bălaurul 18
voiu pohti, decît a lăcui cu muiarea rea.
Răutatea muierii premenează vedearea ei 19
și întunecă fața ei ca un sac. Între mijlo- 20
cul aproapelui lui culca-se-va bărbatul ei și,
auzind, au suspinat amar. Mică e toată 21
răutatea cătră răutatea muierii; sorțul pă-
cătosului va cădea preste ea. Suișul nă- 22
sipos în picioarele bătrînului, așa—muiarea
limbută la bărbatul lin. Să nu cazi spre 23
frumuseațele muierii și muiare să nu pof-
tești. Urgie și obrăznicie și rușine mare 24
—muiarea de va agonesi bărbatului ei.
Inimă smerită și obraz posomorît și rana 25
inimii—muiarea rea. Mîini luate și genu- 26
che slăbănoage—carea nu va ferici pre băr-
batul ei. De la muiare e începătura 27
păcatului, și pren ea murim toți. Nu da 28
apei trecătoare, nici muierii reale volnicie.
De nu umblă după mîna ta, de la trupul 29
tău taie pre ea.

CAP XXVI

uierii ceii bune fericit iaste bărba- 1
tul, și numărul zilelor lui—îndoit.
Muiarea bărbată veselește pre 2
bărbatul ei și anii lui umplea-i-va
cu pace. Muiarea bună—parte 3
bună, în partea celor ce să tem de Domnul
să va da; Și a bogatului, și a săracului, ini- 4
ma e bună, în toată vreamea fața e blîndă.
De trei s-au sfiit inima mea, și la al patru- 5

6 lea feaţii m-am rugat: Pîra cetăţii şi adu-
narea gloatei şi asupreala minciunii—decît
7 moartea toate-s mai reale. Dureare inimii
şi jale—muiarea împotrivă-rîvnitoare spre
muiare şi bătaia limbii la toate împreunîn-
8 du-se. Jugu de boi clătindu-se iaste mu-
iarea rea; cel ce o ţine pre ea—ca cel ce
9 ţine scorpia. Urgie mare—muiarea beţivă
10 şi ruşinarea ei nu va acoperi. Curvia mu-
ierii întru nălţimile ochilor şi în geanele ei
11 să va cunoaşte. Pre fată neîncetatu întă-
reaşte paza, ca nu, aflînd slobozire, ei-ş va
12 trebui. Denapoia neruşinosului ochiu te
păzeaşte, şi să nu te miri de va greşi la tine.
13 Precum călătoriul însătoşat îşi deşchide
gura şi de la toată apa cea mai de aproape
14 va bea, În preajma a tot ţăruşul va şădea
15 şi înaintea săgeţii va deşchide tulba. Ha-
rul muierii înfrumusăţa-va bărbatul ei, şi
16 oasele lui va îngrăşa ştinţa ei. Darea
Domnului—muiarea tăcută, şi nu iaste
17 schimbare sufletului învăţat. Har preste
har—muiarea ruşînoasă, şi nu iaste nici o
cumpănire vreadnică sufletului celui oprit.
18 Soarele răsărind în ceale nalte ale Domnu-
lui, şi frumuseaţea muierii bune întru po-
19 doba casii lui. Lumină luminînd pre
sfeaşnec sfînt, şi frumuseaţile feaţii pre
20 vîrstă de stat. Stîlpi de aur preste temeiu
de argint, şi picioarele frumoase preste piep-
21 turile celui bine-întărit. Preste doao s-au
mîhnit inima mea, şi pre al treilea mînie
22 mi-au venit: Bărbatul războinic care lip-
seaşte pentru neavearea, şi bărbaţi de înţe-
23 les de să vor ocărî, Întorcîndu-se de la
direptate spre păcat; Domnul va găti spre
24 sabie pre el. Abia să va scoate neguţă-
toriul den greşală, şi nu să va îndirepta
cîrciumariul de către greşală.

CAP XXVII

1 Pentru nedobînda mulţi au greşit,
şi cel ce cearcă să înmulţască
2 întoarce-va ochiul. Între închie-
turile pietrilor înfige-se-va şi păruş,
şi între vînzare şi cumpărătoare
3 să va zdrobi păcatele. De nu cu frica
Domnului va ţinea cu nevoinţă, curînd să
4 va surpa casa lui. În clătinarea ciurului
rămîne baliga, aşa pleavele omului—în gîn-
5 dul lui. Vasele olariului le ispiteaşte
cuptoriul, şi ispitirea omului—în gîndul lui.
6 Lucrarea lemnului arată roada lui, aşa
7 e cuvîntul gîndirii inemii omului. Mai
nainte de gîndire să nu lauzi pre bărbat,
pentru că aceasta e ispitirea oamenilor.
8 De vei goni direptatea, o vei apuca şi te
vei îmbrăca cu ea ca cu haina slăvii cea
9 pînă în pămînt. Pasările la ceale ce-s
aseamene lor vor poposi, şi adevărul
cătră ceia ce lucrează pre el să va întur-
na. Leul vînatul pîndeaşte, aşa păcatele 10
pre ceia ce lucrează ceale nedireapte. Po- 11
veastea bunului-credincios—pururea înţelep-
ciune, iară cel fără minte ca luna să preme-
neaşte. În mijlocul celor neînţelegători 12
păzeaşte vreamea, iară în mijlocul celor ce
cugetă îndeseaşte. Poveastea nebunilor— 13
supărare, şi rîsul lor—în răsfăţarea păcatu-
lui. Voroava celui mult-jurătoriu va în- 14
direpta perii, şi vrajba lor—astupare urechi-
lor. Vărsare de sînge—vrajba trufaşilor, 15
şi sudalma lor—auzire rea. Cel ce des- 16
copere tainele pierdut-au credinţa şi nu va
afla preiaten spre sufletul lui. Priimeaşte 17
priatenul şi te încreade cu el; iară de vei
descoperi tainele lui, nu vei mearge după el.
Pentru că în ce chip au pierdut omul pre vrăj- 18
maşul lui, aşa ai pierdut tu prieteşugul
aproapelui. Şi ca cum ai slobozit o pa- 19
săre den mîna ta, aşa ai lăsat pre aproapele-ţ
şi nu-l vei vîna pre el. Să nu-l goneşti 20
pre el, că s-au depărtat departe şi au fugit
ca căprioara den laţ. Căci rana iaste a o 21
lega şi a sudălmii iaste împăcăciune, iară
cela ce au descoperit tainele s-au deznădej-
duit. Cel ce clipeaşte cu ochiul meşter- 22
şuguiaşte reale, şi nimeni pre el va depărta
de la dînsul. Den preajma ochilor tăi 23
îndulci-va gura ta şi spre cuvintele tale să
va mira, Şi apoi îş va întoarce gura lui 24
şi în cuvintele tale va da poticneală. Multe 25
am urît şi n-am asămănat ca aceasta; şi
Domnul va urî pre el. Aruncînd piatra 26
în sus, preste capul lui aruncă; şi rana vi-
cleană despica-va ranele. Cel ce sapă 27
groapă într-însa va cădea, şi cel ce întinde
cursă întru ea să va prinde. Cela ce face 28
reale, la el să vor tăvăli, şi nu va cunoaşte de
unde vin lui. Batjocurirea şi ocara—ce- 29
lor trufaşi, şi izbînda ca leul va vîna pre el.
Cu laţ să vor prinde cei ce să veselescu de 30
cădearea celor buni-credincioşi, şi dureare
va topi pre ei mai nainte de moartea lor.
Pomenire de rău şi urgie, şi aceastea sînt 31
scîrbe; şi bărbatul păcătos ţiitoriu va fi
de eale.

CAP XXVIII

Cel ce izbîndeaşte de la Domnul va 1
afla izbîndă, şi păcatele lui, întă-
rind, va întări. Lasă nedireptatea 2
aproapelui tău şi, atuncea rugîndu-
te tu, păcatele tale să vor dezlega.
Omul asupra altui om păzeaşte mînie, şi de 3
la Domnul ceare vindecare? Asupra omu- 4
lui ce iaste aseamene cu el nu are milă, şi
pentru păcatele lui să roagă? El trup 5
fiind, păzeaşte pizmă; cine va curăţi păca-
tele lui? Adu-ţi aminte de ceale de apoi, 6
de stricăciune şi de moarte, şi te pără-

seaşte de vrajbă şi rămîi întru porunci.
7 Adu-ţi aminte de porunci, şi să nu pizmu-
ieşti aproapelui; şi făgăduinţii Celui Nalt, şi
8 nu băga samă necunoştinţa. Depărtează-
te de vrajbă, şi vei împuţina păcatele; pen-
9 tru că omul mînios aţîţa-va vrajbă. Şi
omul păcătos turbura-va priatenii şi în
mijlocul celor ce-s împăcaţi va pune pîră.
10 După materia focului, aşa să va aţîţa, şi
după întărirea vrăjbii focul să va creaşte.
11 După vîrtutea omului mînia lui va fi, şi du-
12 pă avuţie înălţa-va urgia lui. Pricea
sîrguindu-se aţîţă foc, şi vrajba sîrguindu-
13 se varsă sînge. De vei sufla scînteaia,
aţîţa-se-va, şi de vei scuipa preste ea, stin-
ge-să-va; şi amîndoao den gura ta ies.
14 Şoptitoriul şi pre cel îndoit la limbă să să
bleasteme, pentru că pre mulţi, împăcaţi
15 fiind, i-au pierdut. Limba a treia pre mulţi
au clătit şi au despărţit pre ei den limbă în
limbă şi cetăţi tari au surpat şi casele celor
16 mari au surpat. Limba a treia muieri băr-
bate au izgonit şi le-au lipsit pre eale de
17 ostenealele lor. Cel ce va lua aminte la
ea nu va afla odihnă, nici să va sălăşlui cu
18 lineşte. Lovitura biciului face vînături,
19 iară lovitura limbii va frînge oase. Mulţi
au căzut în gură de sabie, şi nu ca cei ce au
20 căzut pentru limba. Fericit cel ce s-au
acoperit de cătră ea, care n-au trecut în
21 mînia ei, Carele n-au tras jugul ei şi în
22 legăturile ei nu s-au legat, Pentru că ju-
gul ei—jug de fier, şi legăturile ei—legă-
23 turi de aramă. Moartea rea e moartea ei,
24 şi mult mai de folos—iadul decît ea. Nu
va birui pre cei buni-credincioşi, şi în văpa-
25 ia ei nu să vor arde. Cei ce părăsesc pre
Domnul cădea-vor într-însa, şi întru ei să
26 va aţîţa şi nu se va stinge. Trimite-se-va
preste ei ca leul, şi ca pardosul strica-i-va
27 pre ei. Vezi, îngrădeaşte ocina ta cu
mărăcini, argintul tău şi aurul tău foarte-l
28 leagă. Şi cuvintelor fă jug şi cumpănă,
29 şi la gura ta fă uşă şi zăvor. Ia-te aminte
ca nu cîndai vei luneca întru ea, să nu cazi
în preajma celui ce pîndeaşte cu vicleşug.

CAP XXIX

1 Cela ce face milă împrumuta-va pre
aproapele lui, şi cela ce biruiaşte
cu mîna lui păzeaşte poruncile.
2 Împrumutează pre aproapele tău
în vreamea trebii lui, şi iarăş dă
3 aproapelui la vreame. Întăreaşte cuvînt
şi te încreade cu el, şi în toată vreamea
4 afla-vei treaba ta. Mulţi ca o aflare
au gîndit împrumutarea şi au dat dureare
5 celor ce au ajutat lor. Pînă unde va
lua, va preasăruta mîna lui şi spre banii
6 aproapelui smeri-va glasul; Şi în vreamea
dării, va îndelunga vreame şi va da cuvinte
cu trîndăvie şi vreamea va vinui. De va 7
putea, abia va lua jumătate şi o va socoti
ca o aflare; Iară de nu, lipsitu-l-au pre el 8
de banii lui, şi l-au cîştigat pre el vrăjmaş
în dar. Blesteme şi sudălmi va răsplăti 9
lui, şi, pentru mărirea, răsplăti-va lui ne-
cinste. Mulţi pentru răutate s-au întors, 10
a să lipsi în zadar s-au sfiit. Însă asupra 11
celui smerit mult îl îngăduiaşte şi spre mi-
lostenie să-l tragi pre el. Pentru poruncă 12
sprejeneaşte pre sărac şi, după lipsa lui, să
nu-l întorni pre el deşărt. Piarde argintul 13
pentru frate şi priatin, să nu să ruginească
supt piatră spre pierzare. Pune comoara 14
ta după poruncile Celui Nalt, şi va folosi
ţie mai mult decît aurul. Închide milos- 15
tenia ta în cămările tale, şi aceasta te va
scoate pre tine den toată răutatea; Mai 16
mult decît pavăza tăriei şi decît suliţa pu-
terii împotriva vrăjmaşului bate-se-va pentru
tine. Bărbatul bun chizăşui-se-va pre 17
aproapele lui, şi cel ce au pierdut ruşinea
părăsi-l-va pre el. Harurile chezaşului să 18
nu le uiţi, pentru că au dat sufletul lui pen-
tru tine. Binele chezaşului va întoarce 19
păcătosul, şi cel nemulţimitoriu în cuget
va părăsi pre cel ce l-au izbăvit. Cheză- 20
şia pre mulţi au pierdut, îndireptaţi fiind,
şi au clătit pre ei ca valul mării. Pre băr- 21
baţi tari i-au înstreinat, şi au rătăcit în
limbi streine. Păcătosul, căzînd la cheză- 22
şie şi gonind prilejuri, cădea-va la judecată.
Sprijăneaşte pe aproapele tău, după putea- 23
rea ta, şi te păzeaşte ca să nu cazi. Înce- 24
pătura vieţii: apa, şi pîinea, şi haina, şi ca-
sa acoperind grozăvia. Mai bună e viaţa 25
săracului supt acoperemînt de grinzi, decît
mîncări luminate în streini. Spre mic şi 26
spre mare, fii voitoriu de bine. Viaţă rea 27
iaste cea den casă în casă, şi unde să va să-
lăşui nu va deşchide gura. Ospăta-vei şi 28
vei adăpa la ceale nemulţimite, şi pre lîngă
aceastea amară vei auzi: „Pasă, nemearni- 29
ce, găteaşte masa şi, cu ce va fi în mîna ta,
hrăneaşte-mă"; „Ieşi, nemearnice, dena- 30
intea cinstei, că mi-au venit fratele mieu
oaspăt şi trebuiaşte casa". Greale-s aceas- 31
tea la om ce are minte: certarea casii şi po-
nosul datornicului.

CAP XXX

Pentru feciori

Cel ce iubeaşte pre fiiul lui îndesi-va 1
bicele lui, pentru ca să să veseleas-
că la cea de apoi ale lui. Cela ce 2
ceartă pre fiiul lui folosi-se-va de
el, şi între cei conoscuţi pentru el
să va lăuda. Cela ce învaţă pre fiiul lui 3
va întărîta pre vrăjmaş, şi înaintea priatini-
lor de el să va bucura. Murit-au tatăl lui, şi 4
ca cum n-ar fi murit, pentru că aseamene cu
el au lăsat după el. În viaţa lui au văzut şi 5

s-au bucurat, și la moartea lui nu s-au mîhnit.
6 Înaintea vrăjmașilor au lăsat izbîndire, și
7 priatenilor răsplătind har. Pentru sufletul
fiilor lega-va ranele lui, și de toată strigarea
8 să vor turbura ficații lui. Calul neînvă-
țat ieși-va năsîlnic, și fiiul slobod va ieși
9 obraznec. Apleacă fiiul, și te va înspăi-
10 ma; joacă cu el, și te va mîhni. Nu rîde
împreună cu el, pentru ca să nu te doară
împreună, și la cea de apoi vei strepezi din-
11 ții tăi. Să nu dai lui volnicie la tinereațe;
frînge coastele lui, pînă e copil, ca nu cîndai,
12 năsîlnicindu-se, nu te va asculta. Ceartă
pre fiiul tău și lucrează întru el, ca nu,
13 întru rușinarea ta, să va poticni. Mai bi-
ne sărac sănătos și putînd cu vîrtutea, decît
14 bogatul bătut la trupul lui. Sănătatea
cea desăvîrșită mai bună e decît tot aurul,
și trupul cel sănătos cu vîrtute decît aveare
15 nenumărată. Nu iaste avuția mai bună
decît sănătatea trupului, și nu iaste veselie
16 mai multă decît bucuria inimii. Mai bu-
nă e moartea decît viața amară sau boală
17 stătătoare. Bunătăți răvărsate preste
gură închisă, puneri de bucate zăcînd lîngă
18 groapă. Ce folosească jîrtva la idol? Pen-
tru ca nici va mînca, nici va mirosi; așa cela
19 ce să goneaște de domnul. Văzînd îna-
intea ochilor și suspinînd, ca scopitul îmbră-
țeșînd fecioara și suspinînd, așa cela ce
20 face în silă judecăți. Să nu dai la întris-
tare sufletul tău și să nu te necăjești pre
21 tine în sfatul tău. Veselia inimii — viața
omului, și bucuria bărbatului — îndelungarea
22 zilelor. Îndrăgeaște sufletul tău și mîngîie
inima ta, și întristăciunea departe o depăr-
23 tează de la tine, Pentru că pre mulți au
omorît întristăciunea și nu iaste folos întru
24 ea. Rîvnirea și mînia împuținează zilele,
și grija aduce bătrîneațele mai nainte de
vreame.

CAP XXXI

1 Priveghearea avuției topeaște trupu-
rile, și grija ei osebeaște somnul.
2 Grija priveghierii va ceare adormire,
și boala grea va trezvi somnul.
3 Ostenit-au bogatul în strînsoarea
banilor și în odihnă să satură de desfătă-
4 ciunele lui. Ostenit-au săracul întru îm-
puținarea vieții și în odihnă lipsit să face.
5 Cel ce îndrăgeaște aurul nu se va îndirepta,
și cel ce goneaște stricăciunea sătura-se-va
6 de ea. Mulți s-au dat la cădeare pentru
aurul, și s-au făcut peirea lor de către
7 fața lor. Lemn de piadecă iaste celor
ce jîrtvuiesc lui, și tot cel fără minte
8 să va prinde într-însul. Fericit boga-
tul carele s-au aflat fără prihană și care-
9 le denapoia aurului n-au mers. Cine
iaste? Și vom ferici pre el, pentru că au
făcut minunate în norodul lui. Cine s-au 10
ispitit întru el și s-au întemeiat și să fie spre
laudă? Cine putea a ieși den poruncă și 11
n-au ieșit, și a face reale și n-au făcut?
Întări-se-vor bunătățile lui, și milosteniile 12
lui povesti-le-va adunarea. La masă mare 13
ai șăzut? Să nu deșchizi preste ea gîtlejul
tău Și să nu zici: „Multe-s ceale dentr-în- 14
sa". Adu-ți aminte că e rău ochiul ficlean.
Mai rău decît ochiul ce s-au zidit? Pentru 15
aceaea de către toată fața lăcrămează.
Oriunde va căuta, să nu întinzi mîna și să 16
nu te vîri cu el în blid. Gîndeaște ceale 17
ale aproapelui tău dentru tine și preste tot
lucrul gîndeaște. Mănîncă ceale ce-ți 18
sînt denainte ca un om și nu clefăi, să nu
te urăști. Încetează întîiu pentru învăță- 19
tura și nu te sătura, ca să nu te împiadeci.
Și de ai șăzut în mijlocul celor mai mulți, 20
mai nainte de ei să nu întinzi mîna ta.
Cîtu e de destul omului slujit cel puțin, și 21
pre așternutul lui nu răsuflă. Somnul 22
sănătății iaste pre maț cu măsură; scula-
tu-s-au dimeneața, și sufletul lui — cu el.
Truda priveghierii și a greaței și căpiarea 23
— cu omul cel nesățios. Și de te-ai silit în 24
mîncări, scoală-te, fiind mîncate pe jumă-
tate, și te vei odihni. Ascultă-mă, fiiule, 25
și să nu mă defaimi, și la ceale de apoi vei
afla cuvintele meale. La toate lucrurile 26
tale te fă sîrguitoriu, și toată boala nu te
va timpina. Lucirea pîinii vor blagoslo- 27
vi-vor buzele, și mărturia bunătății ei e
credincioasă. Spre pîinea rea va cîrti 28
cetatea, și mărturia răutății ei pre amărun-
tul. La vin nu te viteji, pentru că pre 29
mulți au pierdut vinul. Cuptoriul ispi- 30
teaște călitura în stîmpărare; așa vinul
inimile, în vrajba trufașilor. Tocma e cu 31
viața vinul la om, de-l vei bea pre el cu mă-
sura lui. Ce viață iaste aceluia ce să îm- 32
puținează cu vinul? Și el s-au zidit spre
veselia oamenilor. Bucuria inimii și vese- 33
lia sufletului iaste vinul, bîndu-se la vreame
cu măsură. Amărăciune sufletului iaste 34
vinul bîndu-se mult, în zădărîre și în cădeare
împotrivă. Înmulțeaște beția mînia celui 35
fără minte spre împiedecare, împuținînd
vîrtutea și făcînd rane. La ospățul vinu- 36
lui să nu mustri pre aproapele tău și să nu-l
defaimi pre el la veselia lui; Cuvînt de 37
ocară să nu-i zici lui și să nu-l necăjești
pre el în cearere.

CAP XXXII

Povățuitoriu te-au pus? Nu te văzne- 1
si; fă-te întru ei ca unul dentr-înșii,
Grijaște de ei și așa șăzi; și, toată 2
treaba ta făcînd, culcă-te, Pen- 3
tru ca să te veselești de ei și, pen-
tru bună podoaba harului, vei lua cunună.

4 Grăiaște, cela ce ești mai bătrîn, pentru că
să cade ție, întru adevărată știință, și să nu
5 zăticnești muzicile. Unde e ascultare să
nu verși graiu, și fără vreame nu te înțe-
6 lepți. Peceate de anthrax pre podoabă
de aur—potrivirea cîntăreților la ospățul
7 vinului; În meșterșug de aur peceate
de zmaragdu—viersul cîntăreților la vinul
8 cel dulce. Grăiaște, tînărule, de-ți iaste
treaba, abia de doao ori de te vei întreba;
9 Sumuiaște cuvîntul, întru puține—multe;
10 fă-te ca cum ai ști și împreună tăcînd. În
mijlocul celor mari nu te face tocma; și al-
11 tul va zice, nu prea lungi vorba. Înaintea
trăsnetului grăbeaște fulgerul, și înaintea
12 rușinosului mearge-va harul. La vreame
te scoală și nu te codi, aleargă acasă și nu
13 te trîndăvi; Acolo joacă și-ți fă cugetele
tale, și să nu greșești cu cuvîntul trufaș.
14 Și spre aceastea cuvintează bine pre Cela
ce te-au făcut și te îmbată den bunătățile
15 Lui. Cel ce să teame de Domnul aleage-
va învățătura, și cei ce mînecă afla-vor bună-
16 vrearea. Cel ce cearcă leagea sătura-să-va
de dînsa, și cel ce fățăreaște scîrbi-să-va
17 întru el. Cei ce să tem de Domnul afla-
vor judecată, și îndireptări ca lumina vor
18 aprinde. Omul păcătos să abate de mus-
trare și după voia lui va afla potrivire.
19 Bărbatul cel de sfat nu va treace cugetul; și
striinul și trufașul nu să va teame de frică,
20 și după ce va face cu el. Fără de sfat ne-
mică să nu faci; și făcînd tu, să nu te că-
21 iești. În calea împiedecării nu mearge,
22 și să nu te împiadice înpietrișuri. Să nu
crezi în calea cea nepoticnită, și de fiii tăi
23 te păzeaște. În tot lucrul să-ți crezi su-
fletul tău, pentru că și aceasta iaste paza
24 poruncilor. Cel ce creade legii ia aminte
la porunci, și cel ce nădejduiaște pre
Domnul nu să va scădea.

CAP XXXIII

1 Pre cel ce să teame de Domnul nu-l
va întempina rău, ce în dodială, și
2 iară-l va scoate. Bărbatul înțe-
lept nu va urî leagea, iară cel ce
fățăreaște într-însa iaste ca corabia
3 în furtună. Omul de înțeles încreade-se-va
4 legii, și leagea— lui credencioasă. Ca în-
trebarea direpților, gătеaște cuvîntul, și așa
te vei asculta; leagă împreună învățătură și
5 răspunde. Roata carului—inema nebunu-
lui, și ca osia ce să întoarce e gîndul lui.
6 Calul la mînzit—ca priatenul hulitoriu,
dedesuptul a tot celui ce va șădea pre el
7 va necheza. Pentru ce zi decît zi priso-
seaște și toată lumina zilii anului—de la
8 soare? Cu mintea Domnului se-au ose-
bit, și au schimbat vremi și praznece dentru
9 eale. Înălțat-au și au sfințit, și dentr-în-
sele au pus spre numărul zilelor. Și oa- 10
menii toți—den țărînă, și den pămînt s-au
zidit Adam. Cu mulțimea științii Dom- 11
nului au osebit pre dînșii și au premenit
căile lor. Dentru ei au blagoslovit și au 12
înălțat, și dentru ei au sfințit și cătră El
s-au apropiat. Dentr-înșii au blestemat și 13
au smerit și i-au întors pre ei de la starea lor.
Ca lutul olariului în mîna lui, toate căile 14
Lui după bunăvrearea Lui. Așa-s oamenii 15
în mîna Celui ce au făcut pre ei, să dea lor
după judecata Lui. Împotriva răului e 16
binele, și împotriva morții—viața. Așa e 17
împotriva bunului-credincios cel păcătos.
Și așa priveaște la toate lucrurile Celui Nalt: 18
doao, doao, unul împotriva unuia. Și eu, 19
mai pre urmă, am privegheat și am moște-
nit de tot ca den ceput. Ca cel ce adună 20
în vie pe urma culegătorilor, la blagoslo-
venia Domnului am ajuns, și, ca cînd aș
culeage, am împlut jgheabul. Socotiț cum 21
nu numai mie am trudit, ce la toți ceia ce
cearcă învățătura. Ascultați-mă, boiarii 22
nărodului, și povățuitorii adunării, băgați
în urechi! Fiiului și muierii, fratelui și 23
priatenului să nu dai puteare asupră-ț în
viața ta. Și să nu dai altuia banii tăi, ca 24
nu, căindu-te, te vei ruga pentru ei. Pînă 25
încă trăiești și suflarea e în tine, să nu
schimbi pre tine cu tot trupul. Pentru 26
că mai bine iaste feciorii să ți să roage ție,
decît a căuta tu la mînile feciorilor tăi.
În toate lucrurile tale fă-te săvîrșitoriu; nu 27
da hulă întru slava ta. În ziua sfîrșitului 28
zilelor vieții tale și la vreamea morții tale,
împarți moștenire. Săturări și toiag și 29
sarcine—la măgari, pîine și certare și lucru
—la rob. Lucrează cu copilul, și vei afla 30
odihnă; slobozi mînele lui, și va cerca slobo-
zire. Jugul și hamul vor îndupleca cer- 31
bicea, și la robul făcătoriu-de-rău—legături
și cazne. Pune pre el la lucru, ca să nu 32
șază fără lucru, pentru că multă răutate
au învățat zăbava. La lucruri îl așază 33
precum i să cade lui, și, măcară că nu va
asculta, îngreuiază obezile lui. Și să nu 34
prisosești la tot trupul afară den cale și
fără judecată să nu faci nemică. De iaste 35
ție rob, fie ca tine, căci cu sînge l-ai cîștigat
pre el. De iaste ție rob, poartă-l pre el 36
ca pre tine, căci ca sufletul tău îț va trebui
el. De-l vei chinui pre el și, sculîndu-se, 37
va fugi, în care cale îl vei căuta pre el?

CAP XXXIV

1 Deşarte nădejdi şi mincinoase—la
bărbatul neînţelegătoriu, şi visele
2 zboară pre cel fără minte. Ca
cel ce să apucă de umbre şi go-
neaşte vîntul, aşa e cela ce să în-
3 creade de la vise; Aceasta asupra acestu-
ia vedearea viselor, den preajma feaţii—în-
4 chipuirea feaţii. De la cel necurat cine
să va curăţi? Şi de la mincinos cine să va
5 adevăra? Vrăjile şi descîntăturile şi vise-
le deşarte sînt, şi ca cei grecioase năluceaş-
6 te-i-se inema. De nu să va trimite de la
Cel Nalt spre socotinţă, să nu dai inema ta
7 asupra lor, Pentru că pre mulţi au înşă-
lat visele şi au căzut nădejduindu-se pre eale.
8 Fără de minciună să va săvîrşi leagea, şi
înţelepciunea e la gura cea credincioasă
9 săvîrşire. Omul învăţat au cunoscut mul-
te, şi cel mult-ştiut povesti-va înţeleagerea;
10 Cela ce nu s-au ispitit puţine ştie, iară cel
11 rătăcit va înmulţi isteţia. Multe am vă-
zut întru rătăcirea mea, şi mai multe decît
12 cuvintele meale e înţeleagerea mea. De
multe ori pînă la moarte am avut primejdie
13 şi m-am mîntuit pentru aceastea. Duhul
celor ce să tem de Domnul va trăi, pentru
că nădeajdea lor iaste pre Cel ce mîntuiaşte
14 pre ei. Cela ce să teame de Domnul nu
să va sfii şi nu să va teame, căci El e nădeaj-
15 dea lui. Fericitu e sufletul celui ce să
16 teame de Domnul. În cine razemă? Şi
17 cine e întărirea lui? Ochii Domnului—
preste cei ce iubescu pre El, scuteala puter-
18 niciei şi întărirea vîrtuţii, Acoperimînt
de zăduh şi cort de către amiazăzi, pază
de către împiedecare şi ajutoriu despre
19 cădeare, Înălţînd sufletul şi luminînd
ochii, vindecare dînd, viaţă şi blagoslovenie.
20 Cel ce jîrtvuiaşte den strîmbătate prinos
hulit iaste, şi nu spre bunăvreare—hulituri-
21 le celor fără de leage. Nu binevoiaşte Cel
Preanalt în prinoasele celor necuraţ, nici
în mulţimea jîrtvelor curăţeaşte păcatele.
22 Jîrtvuind pre feciori înaintea tatălui lui ias-
te cel ce aduce jîrtvă den banii săracilor.
23 Pîinea celor lipsiţ—viaţa săracilor, cel ce o
24 lipseaşte pre ea om al sîngirilor iaste. Ca
cînd ar omorî pre aproapele lui—cel ce ia
viaţa cea dempreună, şi ca cînd ar vărsa
sînge—cel ce opreaşte simbria năimitului.
25 Unul clădind şi unul surpînd, ce-au folosit
26 mai mult decît trudă? Unul rugîndu-se şi
unul blestemînd, al cui glas va auzi Stăpîni-
27 toriul? Cel ce să afundă de la mort şi ia-
răş să atinge de el, ce-au folosit cu scăldarea
28 lui? Aşa—omul postind în păcatele lui, şi ia-
29 răş mergînd şi aceastea făcînd: Ruga lui ci-
ne va asculta? Şi ce-au folosit smerindu-se el?

CAP XXXV

ela ce păzeaşte leagea înmulţeaşte 1
prinoasele, jîrtvuind mîntuirii cel ce
ia aminte la porunci. Răsplătind 2
har, aducînd făină de grîu; şi cela ce
face milostenie, jîrtvuind laudei.
Bunăvrearea Domnului iaste a te depărta 3
de răutate, şi curăţia—a te depărta de la
strîmbătate. Să nu te iveşti în faţa Dom- 4
nului deşărt, pentru că toate aceastea-s
pentru poruncă. Aducerea direptului 5
unge jîrtăvnicul, şi bun-mirosul ei—înaintea
Celui Nalt. Jîrtva bărbatului dirept prii- 6
mită e şi pomenirea ei nu să va uita. Cu 7
ochiu bun slăveaşte pre Domnul şi să nu
micşorezi începătura mîinilor tale. În 8
toată darea îmblînzeaşte-ţi faţa ta şi cu
veselie sfinţeaşte zeciuiala. Dă Celui Nalt 9
după darea Lui şi cu ochiu bun aflarea mî-
nii, Căci Domnul răsplătind iaste şi cu 10
şapte părţi va răsplăti ţie. Nu cu daruri 11
osteni, că nu va priimi, şi nu te răzima pre
jîrtva cea nedireaptă, Că Domnul judecă- 12
toriu iaste şi nu iaste la El slava obrazului.
Nu va lua obrazu spre sărac, şi ruga celui 13
neîndireptat va asculta; Nu va treace cu 14
vedearea rugăciunea sirimanului şi vădua,
de va vărsa voroavă. Au nu lacrămile 15
văduvei pre obraz cură şi strigarea asupră
preste cel ce le-au pogorît pre eale? Odih- 16
nind în bunăvreare priimi-se-va, şi ruga lui
pînă la nori va ajunge. Ruga smeritului 17
norii au pătruns şi, pînă va apropia, nu se
va mîngîia. Şi nu se va depărta, pînă va 18
socoti Cel Nalt şi va judeca cu direptate şi
va face judecată. Şi Domnul nu va zăbo- 19
vi, nici va îndelunga mînie preste dînşii,
pînă unde va zdrobi mijlocul celor nemilos-
tivi Şi limbilor va răsplăti izbîndire, pî- 20
nă va rădica mulţimea batjocuritorilor şi
schiptrurile celor nedirepţi va zdrobi,
Pînă va răsplăti omului după lucrurile lui 21
şi lucrurilor oamenilor după gîndurile lor,
Pînă va judeca judecata norodului Lui şi 22
va veseli pre ei cu mila Lui. Înfrumusă- 23
ţată e mila în vreamea necazului Lui, ca
norii ploiei în vreamea neploorii.

CAP XXXVI

iluiaşte-ne pre noi, Stăpînitoriule, 1
Dumnezăul tuturor, şi caută şi pu-
ne frica Ta preste toate limbile.
Rădică mîna Ta preste limbi stre- 2
ine, şi vază puternicia Ta. În ce 3
chip înaintea lor Te-ai sfinţit întru noi, aşa
înaintea noastră să Te măreşti întru ei. Şi 4
să cunoască pre Tine, în ce chip şi noi am co-
noscut, căci nu iaste Dumnezău afară den Ti-
ne, Doamne. Înnoiaşte seamnele şi prime- 5
neaşte minunile, măreaşte mîna şi braţul cel
dirept. Rîdică mînia şi toarnă urgia, rîdică 6

7 pe nepriatin și zdrobeaște pe vrăjmaș. Gră-
beaște vreame și pomeneaște jurămîntul, și
8 să să povestească măririle Tale. Cu urgia
focului să să mistuiască cel ce să mîntuiaște,
și cei ce fac nedireptate norodului Tău să
9 afle pierzare. Zdrobeaște capetele boiari-
lor celor vrăjmași carei zic: „Nu iaste afară
10 den noi". Adună pre toate neamurile lui
Iacov, inima luminată și cea bună pre mîn-
11 cările ei să va nevoi. Miluiaște norod,
Doamne, chemat fiind pre numele Tău, și
pre Israil, pre carele cu naștere dentîiu l-ai
12 asămănat. Nu Te îndura de cetatea sfin-
țeniei Tale, de Ierusalim, cetatea odihnirei
13 Tale. Plineaște Sionul să rădice cuvinte-
le Tale și den mărirea Ta pre norodul Tău.
14 Dă mărturie celor den ceput cîștigărilor
Tale și rădică prorociile ceale ce sînt pentru
15 numele Tău. Dă plată celor ce îngădu-
iesc pre Tine, și prorocii Tăi să să încrează.
16 Ascultă, Doamne, rugăciunea rugătorilor
Tăi, după blagoslovenia lui Aaron, pentru
17 norodul Tău, Și vor conoaște toți cei
dupre pămînt că Tu, Domnul, ești Dum-
18 nezăul veacilor. Toată mîncarea va mînca
pîntecele, și iaste mîncare de mîncare mai
19 bună. Gîtlejul va mînca mîncările vînatu-
lui, așa inima înțelegătoare cuvintele mince-
20 noase. Inima îndărătnică va da mîhnire,
și omul mult-știutoriu va răsplăti lui.
21 Pre tot bărbatul va priimi muiarea, și iaste
22 fată decît fată mai bună. Frumuseațea
muierii îmblînzeaște fața și decît toată pof-
23 ta omului covîrșaște; De iaste pre limba
ei milă și blîndeațe, deci nu iaste bărbatul
24 ei ca fiii oamenilor. Cela ce cîștigă mu-
iare înceape la agonisită, ajutoriu după
25 sine și stîlp odihnii. Unde nu iaste gard,
jăfui-se-va moșia; și unde nu iaste muiare,
26 suspina-va cel rătăcit. Că cine să va în-
creade la cel sprinten tîlhariu, greșîndu-se
27 den cetate în cetate? Așa la omul ce nu
are cuib și găzduiaște oriunde va însăra.

CAP XXXVII

1 Tot priatenul va grăi: „Împrieteni-
tu-m-am cu el și eu", ce iaste pria-
2 ten cu numele numai priaten. Au
nu întristăciune rămîne pînă la
moarte întorcîndu-se tovarușul
3 și priatenul spre vrajbă? O, rea gîndire, de
unde te tăvăliș să acoperi uscatul cu ficleșug?
4 Tovarușul în veseliile priatenului să bucură,
și în vreamea necazului va fi den preajmă;
5 Tovarușul la priaten osteneaște împreună
pentru pîntece, înaintea războiului lua-va
6 pavăză. Să nu uiți priatenul întru sufle-
tul tău și să nu-l uiți pre el cu averile
7 tale. Tot sfeatnecul aleage sfat, ce iaste
8 cel ce sfătuiaște la sineș. De cătră
sfeatnec păzeaște sufletul tău și conoaște
mai nainte carea e treaba lui—pentru că și
el luiș va sfătui, Ca nu cîndai va pune 9
asupra ta sorțu și va zice ție: „Bună e calea
ta", și va sta den preajmă să vază ce să va
întîmpla ție. Nu te sfătui cu cela ce te 10
fură cu vedearea și de cătră ceia ce rîvnesc
spre tine ascunde sfatul, Cu muiarea pen- 11
tru împotrivă-rîvnirea ei și cu cel fricos
pentru războiu, Cu neguțătoriul pentru 12
schimb și cu cel ce cumpără pentru vînzare,
Cu cel pizmaș pentru mulțămită și cu cel 13
nemilostiv pentru bun nărav, Cu leaneșul 14
pentru tot lucrul și cu cel năimit de casă
pentru săvîrșire, cu robul cel zăbavnic pen-
tru multă lucrare. Nu te tinde spre aceș- 15
tea pentru tot sfatul, ce numai cu bărbatul
cel bun-credincios să fii adease, pre care vei
conoaște că păzeaște poruncele, Care 16
iaste cu sufletul lui ca sufletul tău și, de vei
greși, îl va durea împreună cu tine. Și 17
sfatul inimii îl întăreaște, pentru că nu iaste
ție mai credincios decît ea, Pentru că 18
sufletul bărbatului a vesti uneori obiciu-
iaște decît șapte strejari la înălțimea soco-
tealei șăzînd. Și, preste toate aceastea, 19
roagă-te Celui Nalt, ca să îndirepteaze cu
adevăr calea ta. Începătura a tot lucru- 20
lui—cuvîntul, și mai nainte decît tot faptul
—sfatul. Urma primenirii inimii patru 21
părți răsare: binele și răul, viața și moartea,
și limba iaste care stăpîneaște pre aceastea
nepreastan. Iaste bărbat isteț și de mul- 22
te învățătoriu, și sufletului lui iaste fără
folos. Iaste cine să face înțelept la cu- 23
vinte urît; acesta de toată hrana să va lipsi,
Pentru că nu s-au dat lui de la Domnul dar, 24
căci de toată înțelepciunea s-au lipsit.
Iaste înțelept care iaste sufletului său, și 25
roadele înțeleagerii lui—la gură crezute.
Bărbatul înțelept pre norodul lui va învăța 26
și rodurile înțeleagerii lui—credincioase.
Bărbatul înțelept umplea-se-va de bunăcu- 27
vîntare și-l vor ferici pre el toți ceia ce-l văd.
Viața bărbatului—în numărul zilelor, și 28
zilele lui Israil—nenumărate. Cel înțe- 29
lept în norodul lui va moșteni credință și
numele lui va trăi în veac. Fătule, în 30
viața ta ispiteaște sufletul tău și vezi ce e
rău la el și nu da lui. Pentru că nu toate 31
la toți folosescu, și nu tot sufletul întru
tot binevoiaște. Nu fii fără sațiu în 32
toată desfătăciunea și să nu te desfătezi
spre mîncări, Pentru că în multe mîn- 33
cări va fi dureare și nesațiul să va apropia
pînă va veni greață; Pren nesațiu mulți 34
s-au sfîrșit, iară cel ce să păzeaște va adaoge
viața.

CAP XXXVIII

1 Cinsteaşte doftorul spre trebi cu
cinstele lui, pentru că şi pre el l-au
2 zidit Domnul; Pentru că de la
Cel Nalt iaste leac, şi de la împă-
3 rat va lua dare. Ştiinţa dofto-
rului înălţa-va capul lui, şi înaintea celor
4 mari va fi minunat. Domnul au zidit den
pămînt leacurile, şi omul înţelept nu să va
5 scîrbi de eale. Au nu den lemnu s-au în-
dulcit apa ca să să cunoască putearea lui?
6 Şi El au dat la oamini ştiinţă, să să slă-
7 vească întru minunele Lui; Cu aceastea
8 au odihnit şi au rădicat durearea lui. Fă-
cătoriul de mir cu aceastea va face amestecă-
tură; şi nu va săvîrşi lucrurile Lui, şi pacea
9 de la El iaste preste faţa pămîntului. Fă-
tule, în boala ta nu fii nebăgătoriu de seamă,
ce te roagă Domnului, şi El va vindeca pre
10 tine. Depărtează păcatul şi îndireptează
mîinele şi de către tot păcatul curăţeaşte
11 inima. Dă bun-miros şi pomenire de fă-
ină de grîu şi unge aducerea, ca cum n-ai fi.
12 Şi doftorului dă-i loc, pentru că şi pre el
l-au zidit Domnul; şi să nu să depărteaze
13 de la tine. Pentru că şi lui treaba-i iaste, ias-
te vreame cînd şi în mînile lor iaste sporiu.
14 Pentru că şi ei Domnului să vor ruga, ca să
le sporească lor odihnă şi leac pentru traiu.
15 Cela ce greşaşte înaintea Celui ce au făcut
16 pre el cădea-va în mînile doftorului. Fătu-
le, spre cel mort slobozi lacrăme şi, ca cînd ai
17 pătimi greale, înceape de plîngere. Şi du-
pă judecata lui astrucă trupul lui şi nu trea-
18 ce cu vedearea îngroparea lui. Amărăşte
plîngerea şi înfierbîntă tînguiala şi fă jalea
19 după vrednicia ei, O zi şi doao pentru
clevete, şi te mîngîie pentru voia cea rea.
20 Pentru că dentru întristăciune iase moartea,
şi întristăciunea inimii va îndupleca vîrtutea.
21 La aducere treace şi întristăciunea, şi viaţa
22 săracului—după inimă. Să nu dai la în-
tristăciune inima ta, depărtează pre ea adu-
23 cîndu-ţi aminte de ceale de apoi; Nu uita,
pentru că nu iaste întoarcere, şi acestuia nu
24 vei folosi şi ţie vei face rău. Adu-ţi aminte
de judecata lui, căci aşa iaste ca şi a ta: mie
25 ieri şi ţie astăzi. În odihna mortului odih-
neaşte pomenirea lui şi te mîngîie întru el
26 în ieşirea duhului lui. Înţelepciunea cărtu-
rariului—în bună-vreamea zăbăvii, şi cela ce
să scade de la lucrul lui să va înţelepţi.
27 Ce să va înţelepţi cela ce ţine plugul şi să fă-
28 leaşte în strămurarea boldului, Boii mînd
şi învîrtindu-se în lucrurile lor, şi poveastea
29 lui—în fiii juncilor? Inima lui va da să
întoarcă brazda, şi priveghearea lui—spre
săturările juncilor. Aşa e fieştece meş- 30
ter de lemnu şi mai-mare-preste-meşteri,
carele noaptea ca şi ziua o petreace; Cei 31
ce sapă săpături de peceţi, şi îngăduinţa
lui—a schimba împistrituri; Inima lui va 32
da ca să aseamene zugrăvala, şi priveghea-
rea lui—a săvîrşi lucru. Aşa—căldărariul 33
şăzînd aproape de năcovalnă şi învăţîndu-
se cu zăbavnicul fier; Aburul focului va 34
închega carnea lui, şi întru înfierbinteala că-
minului să va certa; Glasul ciocanului va 35
înnoi ureachea lui, şi în preajma asămănă-
rii vasului—ochii lui; Inima lui va da spre 36
săvîrşirea lucrurilor, şi priveghearea lui—a
împodobi preste săvîrşire. Aşa—olariul 37
şăzînd în lucrul lui şi întorcînd cu picioarele
lui roata, Carele cu grijă să află pururea 38
asupra lucrului lui, şi în numărări—toată
lucrarea lui; Cu braţul lui va închipui 39
lutul şi înaintea picioarelor va îndupleca
vîrtutea lui; Inema-i va da ca să săvîrşască 40
unsoarea, şi preveghearea lui—a curăţi că-
minul. Toţi aceştea la mînile lor s-au 41
încrezut, şi fieştecarele în lucrul lui să
înţelepţeaşte. Fără de ei nu să va lăcui 42
cetatea, şi nu vor nemernici, nici vor umbla.
Şi în adunare nu vor treace mai sus, şi 43
făgăduinţa judecăţii nu o vor socoti, nici
vor arăta direptatea şi judecata. Şi în 44
pilde nu să vor afla. Ce ziditura veacului 45
vor păzi, şi ruga lor—în lucrarea meşterşu-
gului. Afară den cela ce au dat sufletul 46
lui şi au cugetat îa leagea Celui Nalt.

CAP XXXIX

Înţelepciunea tuturor celor toate 1
ceale den ceput va cerceta cel în-
ţelept şi în prorocii să va zăbăvi,
Poveştile bărbaţilor celor numiţ 2
va păzi şi întru întoarcerile pilde-
lor împreună va întra, Ascunsele pare- 3
miilor va cerceta şi în ghiciturile pildelor
să va învîrti. În mijlocul celor mari va 4
posluşi şi înaintea povăţuitoriului să va
arăta; În pămîntul limbilor celor striine 5
va treace, pentru că bunele şi realele întru
oameni au ispitit. Inema lui va adaoge a 6
mîneca cătră Domnul, Cela ce l-au făcut
pre el, şi înaintea Celui Nalt să va ruga; şi
va deşchide gura lui cu rugă şi pentru pă-
catele lui să va ruga. De va vrea Domnul 7
cel Mare, cu duhul înţeleagerii sătura-se-va;
Acesta va ploua graiurile înţelepciunii şi cu 8
rugă să va mărturisi Domnului; Acesta 9
îndireptează sfatul lui şi ştiinţa şi întru
ascunsele lui să va cugeta; Acesta arată 10
învăţătura dăscăliii lui şi în leagea făgădu-
inţii Domnului să va lăuda. Lăuda-vor 11
înţeleagerea lui mulţi, pînă în veac nu să va

12 stinge; Și nu să va depărta pomenirea
lui, și numele lui va trăi în neamurile nea-
13 murilor; Înțelepciunea lui povesti-vor
14 limbile, și lauda lui va vesti adunarea; De
va rămînea, nume va lăsa mai mult decît o
15 mie, și, de să va odihni, face-se-va lui. În-
că cugetînd mă voiu povesti și ca jumătatea
16 lunii m-am umplut. Ascultați-mă, fiii
cei curaț, și odrăsliț ca trandafirul ce
17 creaște spre curgerea țarenii Și ca tămîia
bine-mirosiți miros și înfloriți floare ca
18 crinul. Dați miros și lăudați cîntare, bi-
necuvîntați pre Domnul preste toate lucru-
19 rile, Dați numelui Lui mărire și vă măr-
turisiți în lauda Lui în cîntări de buze și
cu lăute, și așa veți grăi cu mărturisire:
20 „Lucrurile Domnului toate că bune sînt
foarte, și toată porunca în vreamea lui va fi;
21 Și nu iaste a zice:'Ce e aceasta? Spre ce e
aceasta?', pentru că toate în vreamea lui să
22 vor ceare. În cuvîntul Lui stătu apa ca
stogul și în graiul gurii Lui vasele apelor.
23 Întru porunca Lui—toată bunăvrearea, și
nu iaste carele va împuțina mîntuirea Lui.
24 Lucrurile a tot trupul înaintea Lui sînt, și
nu iaste a să ascunde de cătră ochii Lui;
25 Den veac în veac au privit, și nemic iaste
26 minunat înaintea Lui. Nu iaste a zice:
'Ce iaste aceasta? Spre ce iaste aceasta?',
pentru că toate spre trebile lor s-au zidit.
27 Blagoslovenia Lui ca un rîu au acoperit și
28 ca un potop uscatul au îmbătat; Așa
urgia Lui limbile vor moșteni, în ce chip
29 au premenit apele spre sărătură. Căile
Lui la cei cuvioș direapte sînt, așa la cei
30 fără de leage—împiedecări. Ceale bune
la cei buni s-au zidit den ceput, așa păcă-
31 toșilor ceale reale. Începătura a toată
32 treaba la viața omului: Apă, foc și fier
și sare și făină de grîu și miare și lapte,
sînge de struguri și untdelemnu și haină;
33 Aceastea toate la cei buni-credincioși—
spre bunătăți, așa păcătoșilor să vor
34 înturna spre reale. Sînt duhuri care spre
izbîndă s-au zidit și în mînia lor au întărit
35 bătăile lor; Și în vreamea săvîrșirii vîr-
tute vor turna și mînia Celui ce au făcut
36 pre ei vor înceta. Foc și smidă și foamete
și moarte, toate aceastea spre izbîndire s-au
37 zidit; Dinți de hiară și scorpii și șărpi
și sabie izbîndind spre pierzare pre cei
38 necurați. În porunca Lui se vor veseli și
pre pămînt la trebi se vor găti și în vremile
39 lor nu vor treace cuvînt. Pentru aceaea
den ceput m-am întărit și am cugetat și cu
40 scrisoare am lăsat: 'Lucrurile Domnului
toate-s bune și toată treaba în vreamea ei va
41 da'. Și nu iaste a zice:'Aceasta decît aceas-
ta—mai rea', pentru că toate în vreame să
vor binevoi". Și acum cu toată inima și 42
gura lăudați și blagosloviț numele Domnului.

CAP XL

Neprilej mare s-au zidit la tot omul 1
și jug greu pre fiii lui Adam,
Den ziua ieșirei den pîntecele mu- 2
mei lor pînă la ziua întoarcerii la
muma tuturor: Gîndurile lor și 3
frica inimii, gîndul așteptării, ziua săvîrșirii.
De la cela ce șade pre scaun cu slavă și pînă 4
la cel smerit cu pămînt și cenușă, De la 5
cel ce poartă iachinthu și cunună și pînă la
cel ce să îmbracă cu in crud— Mînia și rîv- 6
nirea și turburarea și tremurarea și frica
morții și pizma și pricea; și în vreamea
odihnii, pre patu-ș, somnul nopții preme-
neaște gîndul lui. Puțin ca o nemică la 7
odihnă, și de la acela în somnuri ca în zilele
strejuirii, Gîlcevit în vedearea inimii lui 8
ca cînd ar fi scăpat de cătră fața războiului,
În vreamea mîntuirii lui s-au sculat și minu- 9
nîndu-se la nici o frică. Cu tot trupul, de 10
la om pînă la dobitoc, și preste păcătoși
cu șapte părți Cătră aceastea: moarte 11
și sînge și price și sabie, primejdii, foamete
și zdrobire și bătaie. Preste cei fără de 12
leage s-au zidit aceastea toate, și pentru ei
s-au făcut potopul. Toate cîte-s de la pă- 13
mînt la pămînt să întorc, și de la ape la ma-
re să întoarnă. Tot darul și strîmbătatea 14
stinge-se-va, și credința în veaci va sta.
Banii nedirepților ca rîul să vor usca și ca 15
trăsnet mare în ploaie va răsuna; Deșchi- 16
zînd el mîinile veseli-se-va, așa ceia ce ies
den poruncă spre concenire să vor piarde.
Semențiile celor necredincioși nu vor înmul- 17
ți stîlpările, și rădăcinile ceale necurate—
pre piatră încolțurată; Spre toată apa și 18
țărmurile rîului mai înainte de toată buru-
iana lesne se va zmulge. Harul—ca gră- 19
dina întru blagoslovenii, și milostenia în
veac rămîne. Viața celui destul-lucrăto- 20
riu să va îndulci, și mai mult decît amîn-
doao—cela ce află comoară. Feciorii și 21
zidirea cetății întăresc numele, iară mai mult
decît aceastea amîndoao să socoteaște mu-
iarea cea fără prihană. Vinul și zicăturile 22
veselescu inima, și mai mult decît amîndoao
—îndrăgirea înțelepciunii. Fluierul și ca- 23
nonul îndulcesc viersurile, și mai mult decît
amîndoao—limba cea dulce. Dar și fru- 24
museațe va pofti ochiul tău, și decît amîn-
doao—verdeața semenții. Priatinul și to- 25
vărășul la vreame împreunîndu-se, și mai
mult decît amîndoao—muiarea cu bărbatul.
Frații și ajutoriul la vreamea întristăciunii, 26
și mai mult decît amîndoao milostenia
va mîntui. Aurul și argintul vor întă- 27

ri piciorul, şi mai mult decît amîndoao sfa-
28 tul iaste plăcut. Banii şi vîrtutea înălţa-
vor inima, şi mai mult decît amîndoao – fri-
29 ca Domnului; Nu iaste la frica Domnului
împuţinare, şi nu iaste a cerca întru el aju-
30 toriu; Frica Domnului – ca grădina bla-
gosloveniei, şi mai mult decît toată slava
31 au acoperit pre el. Fătule, viaţă de cearere
32 să nu trăieşti, mai bine să mori. Bărba-
tul ce caută la masă streină, nu iaste viaţa
33 lui în socoteala vieţii, Pîngări-va sufletul
lui în mîncări streine; şi bărbatul ştiutoriu şi
34 învăţat păzi-se-va. În gura celui fără
ruşine îndulci-se-va cearerea, şi în pîntecele
lui foc va arde.

CAP XLI

1 O, moarte, cît e de amară pomeni-
rea ta la om ce e în pace întru ale
2 lui, La omul cel ce iaste fără
grijă şi să sporeaşte în toate, şi
încă la cel ce poate a priimi hrană.
3 O, moarte, bună-ţ iaste judecata la omul
4 cel căzut şi împuţinat cu vîrtutea, La
cel cu adînci bătrîneaţe şi să învăluiaşte
pentru toate şi neascultătoriu şi au pierdut
5 răbdarea. Nu te sfii de judecata morţii,
adu-ţ aminte de ceale dentîiu ale tale şi de
6 ceale de apoiu. Aceasta e judecata de la
7 Domnul la tot trupul, Şi ce te tăgădu-
ieşti în bunăvrearea Celui Nalt? Au zeace,
au o sută, au o mie de ani, nu iaste în iadu
8 mustrare de viaţă. Fii urîţi să fac fiii
păcătoşilor şi carii petrec cu nemerniciile
9 necredincioşilor; Moştenirea feciorilor
celor păcătoş va peri şi cu sămînţa lor să
10 va îndesi ocară. Pre tatăl necurat vor
huli feciorii, căci pentru el să vor ocărî.
11 Vai voao, bărbaţi necredincioşi, carii aţ
părăsit leagea lui Dumnezeu celui Preanalt:
12 Şi de vă veţ naşte, întru osîndă vă veţ naş-
te, şi de veţi muri, la osîndă vă veţi împărţi.
13 Toate cîte sînt den pămînt, la pămînt să
vor întoarce; aşa cei necredincioşi den osîn-
14 dă spre peire. Jalea oamenilor în trupurile
lor, şi numele păcătoşilor nu bun să va stinge.
15 Grijaşte pentru nume, că acesta-ţ rămîne
16 decît o mie de comori mari de aur; A vie-
ţii cei bune iaste numărul zilelor, şi numele
17 cel bun în veaci rămîne. Învăţătura cu
pace o păziţ, fiilor! Iară înţelepciunea ascun-
să şi comoara neivită, ce folos e într-amîn-
18 doao? Mai bine e omul ascunzînd ne-
bunia lui, decît omul ascunzînd înţelep-
19 ciunea lui. Deci dară înfruntaţi-vă de
20 graiul mieu. Pentru că nu iaste toată
ruşinea a o păzi bine, şi nu toate la toţi
21 cu credinţă sînt plăcute. Ruşinaţi-vă
de tată şi de mumă pentru curvie şi de
la povăţuitoriu şi putearnic pentru
22 minciună, De către judecători şi
boiari pentru greşală, de către adunare şi
nărod pentru fărădeleage. De soţie şi de 23
priatin pentru strîmbătate şi de la locul
unde lăcuieşti pentru furtişag, Şi de că- 24
tră adevărul lui Dumnezău şi făgăduinţa
şi de înfigerea cotului spre pîini, De po- 25
nosul luării şi al dării şi de către cei ce să
închină pentru tăceare, De către vedea- 26
rea fămeii curve şi de către întoarcerea
feaţii de către rudenie, De către luarea 27
părţii şi a dării şi de luarea-aminte la mu-
iarea cu bărbat, De băgarea de seamă 28
slujnicii lui şi să nu stai preste aşternutul
ei, De priatin pentru ponosul cuvintelor 29
şi după ce vei da nu împuta;

CAP XLII

De poftorirea şi auzul cuvîntului şi 1
de descoperirea cuvintelor celor
ascunse; Şi vei fi ruşinos adevă- 2
rat şi aflînd har înaintea a tot omul.
Să nu te ruşinezi de aceastea şi să 3
nu iai obrazu ca să greşeşti: Pentru lea- 4
gea Celui Nalt şi făgăduinţa şi pentru jude-
cată a îndirepta pre cel necredincios,
Pentru cuvîntul soţiei şi călătorilor şi pen- 5
tru darea moştenirii priatenilor, Pentru 6
aleagerea cumpenilor şi cîntarilor, pentru
cîştigul de multe şi de puţine, Pentru 7
nedobînda vînzării şi a neguţătorilor şi
pentru multa certarea a fiilor şi sîngera
coasta robului rău; La muiarea rea bună 8
e peceatea, şi unde-s mîni multe, încuie;
Orice vei da, cu număr şi cu cumpănă, şi 9
darea şi luarea – la tot cu scrisoare; Pen- 10
tru învăţătura celui fără minte şi nebun
şi celui adîncu bătrîn ce să judecă către cei
tineri; Şi vei fi certat adevărat şi ispitit 11
înaintea tuturor celor vii. Fata la părinte 12
ascunsă priveghere iaste, şi grija ei depăr-
tează somnul lui: În tinereaţele ei, ca 13
nu cîndai să treacă de vîrstă, şi împreună-
lăcuind, nu cumva să să urască; În fecio- 14
rie, să nu se cumva pîngărească şi întru
ceale părinteşti ale ei să să facă grecioasă;
Cu bărbatul fiind, să nu cumva zmintească, 15
şi împreună-lăcuind, să nu se cumva stîr-
pească. Pre fata fără ruşine întăreaşte 16
paza, ca nu cîndai să faci bucurie vrăjmaşi-
lor, Voroavă în cetate şi defăimare noro- 17
dului, şi te va ruşina în mulţimea multora.
La tot omul nu căuta în frumuseaţe 18
şi în mijlocul muierilor nu te amesteca
la şădeare, Pentru că den haine va ieşi 19
molia şi de la muiare răutatea. Mai bu- 20
nă e răutatea bărbatului decît muiarea
ce face bine şi muiarea carea ruşinează
spre împutăciune. Aduce-m-voiu amin- 21
te dară de lucrurile Domnului, şi ceale ce
am văzut voiu povesti; în cuvintele Domnu-
lui – lucrările Lui. Soarele luminînd pres- 22

te tot au căutat, și de slava Lui plinu e
23 lucrul Lui. Au n-au dat Domnul sfinților
a povesti toate minunele Lui, ceale ce au
întărit Domnul Atotțiitoriul, să să întă-
24 rească întru slava Lui tot? Fără-fundul
și inima au cercetat și întru vicleșugurile
25 lor s-au cugetat; Pentru că au cunoscut
Domnul toată știința și au căutat la sem-
26 nul veacului, Vestind ceale trecute și
ceale ce vor să fie și descoperind urmele
27 celor ascunse; Nu L-au trecut pre El toată
cugetarea, nu s-au ascuns de la El nici un
28 cuvînt. Mărimile înțelepciunii Lui le-au
împodobit, și Care iaste mai nainte de veac
29 și în veac; Nici s-au adaos, nici s-au îm-
puținat, și nu I-au trebuit nici un sfeatnic.
30 Precum toate lucrurile Lui sînt poftite și
31 pînă la o scînteaie iaste a vedea! Toate
aceastea trăiesc și rămîn în veaci în toate
32 trebile, și toate ascultă. Toate îndoite,
unul împotriva unuia, și n-au făcut nimica
33 să lipsască; Una dentru una au întărit
ceale bune. Și cine să va umplea văzînd
slava Lui?

CAP XLIII

1 Înălțarea înălțimei—întărirea cură-
țeniii, vedearea ceriului în vedea-
2 rea slăvii. Soarele în previre ves-
tind, în ieșire, vas minunat—lucrul
3 Celui Nalt; În amiazăzi a lui
usucă locul, și împotriva pripecului cine va
4 îngădui? Căminul suflînd în lucrurile ar-
surii, cu trei părți mai mult iaste soarele
5 arzînd munții; Aburi de foc suflînd și
6 strălucind zare, întunecă ochii. Mare e
Domnul, Cel ce l-au făcut pre el, și în cu-
7 vintele Lui au sîrguit meargerea. Și luna
în toate la vreamea ei, arătarea anului și
8 semnul veacului; Den lună e semnul
sărbătorii, luminătoriu scăzîndu-se spre
9 săvîrșire. Luna după numele ei iaste,
10 crescîndu-se minunat întru primenire, Vas
taberilor întru nălțime, întru întărirea ce-
11 riului strălucind. Frumuseațea ceriului—
slava stealelor, podoabă luminînd întru cea-
12 le nalte—Domnul; În cuvinte sfinte
pune-vor judecată și nu se vor dezlega în
13 păzile lor. Vezi curcubeul și binecuvin-
tează pre Cel ce au făcut pre el, foarte fru-
14 mos în zarea lui; Împrejurat-au ceriul
cu încungiurare de slavă, mînile Celui Prea-
15 nalt au întins pre el. Cu porunca Lui au
grăbit zăpada și sîrguiaște fulgere judecății
16 Lui; Pentru aceaea deschisu-s-au comorî-
17 le și au zburat norii ca pasările; În mărirea
Lui au întărit norii și s-au zdrobit pietrile
18 grindinii, Și în vederile Lui să vor clăti
19 munții; Cu voie va sufla austrul; glasul
20 trăsnetului Lui au durut pămîntul, Și vi-
21 forul crivățului și volbura vîntului Ca pa-
sările ce zboară presară zăpada, și ca cum
poposeaște lăcusta e pogorîrea ei; De fru- 22
museațea albiciunii ei să va mira ochiul, și
de ploaia ei să va spămînta inima. Și bru- 23
ma ca sarea o varsă pre pămînt, și, înghe-
țînd, să face lor margine țăpușilor. Reace 24
vînt va sufla crivățul și va îngheța gheața
den apă; Preste toată adunarea apei va 25
mînea, și ca cu o platoșă să va îmbrăca apa.
Va mînca munții și va arde pustiiul și va 26
stinge verdeața ca focul. Vindecare tuturor 27
degrabă iaste negura; roua întimpinînd va
îmblînzi de zăduf. Cu gîndul Lui au înce- 28
tat fără-fundul și au răsădit într-însul os-
troave. Ceia ce umblă pre mare povestesc 29
primejdia ei, și cu auzurile urechilor noastre
ne mirăm; Și acolo sînt lucrurile ceale 30
preaslăvitele și minunatele, împistritura a tot
dobitocul, zidirea chitoșilor. Pren eale 31
e sporiul săvîrșitul lui, și cu cuvîntul Lui
împreună să află toate. Multe vom grăi 32
și nu vom ajunge, și săvîrșirea cuvintelor:
preste tot iaste El. Slăvind, unde ne vom 33
întări? Pentru că El e Cel Mare decît toate
lucrurile Lui. Groznic—Domnul și foarte 34
mare și minunată e puternicia Lui. Mă- 35
rind pre Domnul, înălțați-L în cît veți
putea, pentru că va prisosi și încă; Și, 36
înălțînd pre El, înmulțiți în vîrtute, nu oste-
niți, pentru că nu veți ajunge. Cine au 37
văzut pre El și va povesti? Și cine-L mă-
rească pre El precum iaste? Multe ascun- 38
se sînt mai mari decît aceastea, pentru că
puține am văzut den lucrurile Lui; Căci 39
că toate au făcut Domnul și celor buni-cre-
dincioși au dat înțelepciunea.

CAP XLIV

Părinților, laudă

Să lăudăm dară pre bărbații cei 1
slăviț și pre părinții noștri cu
nașterea. Multă mărire au zidit 2
Domnul, mărirea Lui—den veaci.
Domnind întru împărățiile lor, și [3]
—bărbați numeiți cu puteare, Sfătui-vor 4
întru înțeleagerea lor, vestiț fiind în prorocii,
Povățuitori norodului în sfaturi și înțeleage- 5
rea cărturăriei norodului, Înțeleapte cu- 6
vinte întru învățătura lor, cercetînd viersu-
rile cîntăreților, povestind cuvinte cu scri-
soare, Bărbați bogați dăruiți cu vîrtute, 7
în pace fiind întru nemerniciile lor. Toți 8
aceștea în neamuri s-au slăvit și în zilele lor
—laudă. Sînt dentru ei carii au lăsat nu- 9
mele a povesti laude; și sînt cărora nu iaste
pomenire, și au perit ca cîndu n-ar fi fost, și
s-au făcut ca cînd nu s-ar fi făcut, și fiii
lor cu dînșii. Ce numai aceștea sînt băr- 10
bații milii, cărora direptățile nu s-au ui-
tat. Cu sămînța lor va rămînea bună moș- 11

tenire nepoţii lor; întru făgăduinţe stătu
12 sămînţa lor, şi fiii lor pentru ei. Pînă în
veac va rămînea sămînţa lor, şi slava lor nu
13 să va stinge; Trupul lor cu pace s-au în-
gropat, şi numele lor trăiaşte în neamuri;
14 Înţelepciunea lor vor povesti noroadele, şi
15 lauda o va vesti adunarea. Enoh bine
au plăcut Domnului şi să mută arătare po-
16 căinţii la neamuri. Noe să află deplin
dirept, în vreamea urgiei făcutu-s-au schim-
17 bare; Pentru aceaea s-au făcut sălăşluire
pămîntului, pentru aceaea s-au făcut potop;
18 Făgăduinţile veacului s-au pus către el, pen-
tru ca să nu să stingă cu potopul tot trupul.
19 Avraam—mare părinte de mulţime de limbi
şi nu s-au aflat aseamene întru mărire,
20 Carele au păzit leagea Celui Nalt şi s-au fă-
21 cut în făgăduinţă cu El; Şi în trupul lui
au pus făgăduinţă şi întru ispită s-au aflat
22 credincios; Pentru aceaea cu jurămînt
au pus lui să să slăvească limbi întru semen-
23 ţia lui, Să-l înmulţească pre el ca ţărîna
pămîntului şi ca stealele să înalţe semenţia
24 lui Şi să-i moştenească de tot pre ei de
la mare pînă la mare şi de la rîu pînă la
25 marginea pămîntului. Şi întru Isaac au
26 întărit aşa, pentru Avraam, tatăl lui. Bla-
goslovenia tuturor oamenilor şi făgăduinţa
27 şi au odihnit pre capul lui Iacov; Îl co-
noscu pre el întru blagosloveniile lui şi au dat
28 lui în moştenire; Şi au osăbit părţile lui,
în doaosprăzeace neamuri le-au împărţitu.

CAP XLV

1 Şi scoase dentru el bărbat al milii,
aflînd har înaintea ochilor a tot
trupul, iubit de Dumnezău şi de
oameni, Moisi, a căruia pomenire
2 e întru blagoslovenii. Asămă-
natu-l-au pre el cu slava sfinţilor şi l-au
mărit pre el cu înfricoşările vrăjmaşilor.
3 În cuvintele lui seamne au încetat, slăvitu-
4 l-au pre el spre faţa împăraţilor. Porunci
lui către norodul Lui şi arătă lui de slava Lui.
5 Cu credinţa şi liniştea lui l-au sfinţit, ales-au
pre el dentru tot trupul; auzit au făcut pre
el glasului Lui şi-l băgă pre el în negură.
6 Şi au dat lui înaintea feaţii porunci, leagea
vieţii şi a ştiinţii, să înveaţe pre Iacov
făgăduinţa şi judecăţile Lui pre Israil.
7 Pre Aaron au înălţat sfînt aseamenea
8 lui, fratele lui den ruda lui Levi. Întă-
rit-au lui făgăduinţa veacului şi au dat
9 lui preoţia norodului. Fericit-au pre el
cu bună podoabă şi l-au încinsu pre el cu
10 podoaba slavei; Îmbrăcatu-l-au pre el cu
săvîrşirea laudei şi l-au întărit pre el cu va-
11 sele vîrtuţii, Nădragi şi haină pînă în
pămînt şi umărariu; şi l-au încunjurat
pre el cu rodioare de aur, cu clopoţi mulţi
împrejur, să răsune glas în păşiturile lui,
auzit să facă sunetul întru Domnul, spre
pomenirea fiilor norodului Lui; Podoabă 12
sfîntă, cu aur şi cu vînăt şi cu mohorît, cu
lucru împistritu, cu îngolpiul judecăţii,
tîlcurile adevărului, împletită cu lucrul
meşterului, Cu pietri de mult preţu ale 13
săpăturii peceţii în legătura aurului, lucrul
lucrătoriului de piatră, întru pomenire în
scrisoare săpată după numărul neamurilor
lui Israil; Cunună de aur deasupra mitrii, 14
furma peceţii sfinţirei, Lauda cistii, lu- 15
crul puterii, poftele ochilor împodobindu-se
înfrumuseţate. Mai nainte de el nu s-au 16
făcut de aceastea; pînă în veaci nu s-au
îmbrăcat de alt neam, afară den fiii lui nu-
mai şi nepoţii lui pururea. Jîrtva lui cu 17
totul vor lua în toate zilele neîncetat de 2 ori.
Umplut-au Moisi mînile şi l-au unsu pre el 18
cu untu-de-lemnu sfîntu; Făcutu-s-au 19
lui spre făgăduinţă veacinică şi întru semen-
ţia lui în zilele ceriului Să slujască Lui 20
împreună şi să preoţească şi să blagoslo-
vească norodului Lui cu numele. Alesu- 21
l-au pre el den toţi cei vii a aduce luare
Domnului, tămîie şi bun-miros spre pome-
nire, a să ruga pentru nărodul Lui. Datu- 22
l-au pre el poruncilor Lui volnecie întru făgă-
duinţele judecăţilor a învăţa pre Iacov
mărturiile şi în leagea Lui a lumina pre Israil.
Stătut-au împotriva lui striinii şi rîvniră 23
pre el oamenii în pustii, Cei ce era cu 24
Dathan şi Aviron şi adunarea lui Core cu
mînie şi urgie; Văzu Domnul şi nu-I 25
plăcu, şi să concenîră cu mînia urgiei;
Făcut-au lor seamne să-i topască cu focul 26
văpăii Lui. Şi adaose Aaron slava şi-i 27
deade lui moştenire; Începăturile roade- 28
lor dentîiu au împărţit lor, pîine dentîiu
au gătit săturare, Pentru că [şi] jîrtvele 29
Domnului vor mînca, carele au dat lui şi
semenţiei lui. Însă în pămîntul nărodu- 30
lui nu va moşteni, şi parte nu iaste lui în
nărod, Pentru că El e partea ta, moşte- 31
nire. Şi Finees, fiiul lui Eliazar—al treilea
întru slavă, rîvnind el în frica Domnului;
Şi a întări pre el întru întoarcerea nărodu- 32
lui în bunătatea pohtei sufletului lui, şi s-au
rugat pentru Israil. Pentru aceaea au stă- 33
tut lui făgăduinţa păcii, înainte-stătătoriu
svinţilor şi nărodului Lui, ca lui să-i fie şi
semenţiei lui mărirea preoţiei în veaci. Şi 34
făgăduinţă lui David, fiiului den neamul Iu-
dii, moştenirea împăratului a fiiului dentru
fiiu singur; moştenirea lui Aaron şi semenţiei
lui. Va da voao înţelepciunea în inema voas-
tră a judeca nărodul Lui cu direptate, pentru

ca să nu să stingă bunătățile lor și slava
lor în neamurile lor.

CAP XLVI

1 Tare întru războaie – Iisus al lui Na-
vi și în locul lui Moisi în prorocii,
2 Carele s-au făcut, după numele lui,
mare spre mîntuirea aleșilor Lui,
să izbîndească asupra vrăjmașilor
celor ce să scoală ca să moștenească pre
3 Israil. Cît să mări rădicînd mînile lui și
4 cînd abătu sabia asupra cetăților! Cine
mai nainte de el au stătut așa? Pentru că
pre vrăjmași Domnul sîngur i-au adus.
5 Au nu în mîna lui s-au înturnat soarele și o
6 zi s-au făcut spre doao? Chemat-au pre
Cel Preanalt Putearnic, necăjîndu-l pre el
7 vrăjmașii după împrejur, Și ascultă pre
el Marele Domnul cu pietri de grindină ale
8 puterii cei tari; Rupt-au războiul asupra
limbii și, în pogorîre, pierdu pre cei împo-
9 trivnici, Pentru ca să cunoască limbile
înarmarea lor, că împotriva Domnului e
războiul lui, pentru că și urmă denapoia
10 Putearnicului. Și în zilele lui Moisi au
făcut milă el și Halev, feciorul lui Iefoni,
să să împoncișaze înaintea vrăjmașului,
să oprească nărodul den păcat și să înce-
11 teaze răpștirea răutății. Și ei doi fiind,
au scăpat den șase sute de mii de pedestri,
să-i bage pre ei la moștenire, la pămînt ce
12 cură lapte și miare. Și deade Domnul
lui Halev vîrtute, și pînă la bătrîneațe au
rămas lui, să să suie el preste înălțimea
pămîntului; și semenția lui au ținut moște-
13 nire, Pentru ca să vază toți fiii lui Israil
că e bine a mearge denapoia Domnului.
14 Și judecătorii, fieștecăruia după numele
lui, a cîți n-au curvit inema și cîți nu s-au
întors de la Domnul, fie pomenirea lor
15 întru blagoslovenie; Oasele lor să odrăs-
lească den locul lor și numele lor prime-
16 nindu-se preste fiii slăviților lor. Îndră-
git de către Domnul lui, Samuil, prorocul
Domnului, pus-au împărat și au unsu bo-
17 iari preste nărodul lui; Cu leagea Dom-
nului au judecat adunarea și au socotit
18 Domnul pre Iacov; În credința lui s-au
făcut chiar proroc și s-au cunoscut în cre-
19 dința lui credincios vederii. Și au chemat
pre Domnul Putearnec, necăjîndu-l pre el
vrăjmașii lui după împrejur, cu aducere de
20 miel sugariu; Și trăsni de la ceriu Dom-
nul și cu sunet mare auzit au făcut glasul
21 Lui, Și au surpat povățuitorii tiriani-
22 lor și pre toți boiarii Filistimului. Și, mai
nainte de vreamea dormirii veacului,
s-au mărturisit înaintea Domnului și
unsului Lui: bani și pînă la cizme de la
tot trupul n-au luat; și n-au vinuit lui
om. Și, după ce au dormit el, au proro- 23
cit și au arătat împăratului moartea lui, și
au înălțat den pămînt glasul lui în prorocie,
să stingă nelegiuirea norodului.

CAP XLVII

Și după acesta s-au sculat Nathan a 1
proroci în zilele lui David. Ca 2
seul cel osebit de la mîntuire, așa
– David de la fiii lui Israil. Cu 3
leii juca ca cu iezii și în urși ca în
mieii oilor. În tinereațele lui au n-au 4
ucis uriaș și au rădicat ponos den nărod
rîdicînd mîna cu piatra praștiei și au pus
jos semeția lui Goliath? Pentru că au che- 5
mat pre Domnul cel Preanalt, și au dat în di-
reapta lui tărie să rădice om tare în războiu,
să înalțe cornul nărodului lui. Așa în zeci 6
de mii au slăvit pre el și au lăudat pre el
întru blagosloveniile Domnului, aducîndu-se
lui stema slăvii, Pentru că zdrobi pre 7
vrăjmași de pre împrejur și au defăimat
pre filistiimii cei împotrivnici, pînă astăzi
au fărîmat lor cornul. În tot lucrul lui 8
au dat mărturisire Sfîntului celui Nalt, graiu-
lui slavei; Cu toată inima lui au lăudat și 9
au îndrăgit pre Cela ce l-au făcut pre el.
Și au pus cîntăreți în preajma jîrtăvnicului 10
și den glasul lor îndulceaște viersuri; Da- 11
t-au în sărbători bună-cuviință și au împo-
dobit vremi pînă la săvîrșire, lăudînd ei nu-
mele Lui și de dimineață a răsuna sfințirea.
Domnul au luat păcatele lui și au înălțat 12
în veaci cornul lui și au dat lui făgăduința
împăraților și scaunul slăvii întru Israil.
După acesta sculatu-s-au fiiu științioriu și 13
pentru acesta au odihnit întru lărgime;
Solomon au împărățit în zilele păcii, căruia 14
Dumnezău au încetat de pre-mprejur, ca să
întărească casă pre numele Lui și să gătea-
scă sfințire în veaci. Cît te-ai înțeleptit în 15
tinereațele tale și te-ai umplut ca rîul de
priceapere! Acoperit-au sufletul tău pă- 16
mîntul și l-ai umplut cu pildele ghiciturilor;
La ostroave, departe, au sosit numele tău 17
și te-ai îndrăgit în pacea ta; În cîntări 18
și parimii și pilde și în tălmăciri s-au
mirat de tine țările, în numele Domnului
Dumnezău, celui numit Dumnezăul lui
Israil. Adunat-ai ca cositoriul aurul și 19
ca plumbul ai înmulțit argintul. Aproape 20
ai plecat sînurile tale muierilor și te-ai vol-
nicit întru trupul tău; Dat-ai hulă întru 21
slava ta și ai pîngărit sămînța ta, să aduci
urgie preste fiii tăi, și m-am umilit asupra
nebuniei tale a să face în doao părți împă-
răția, și den Efraim a să începe împărăție
neascultătoare. Iară Domnul nu va pă- 22
răsi mila Lui și nu se va strica de la lucru-
rile Lui, Nice va stinge dentru El nepoți 23

şi sămînţa celui ce au îndrăgit pre El nu o
24 va rîdica; Şi lui Iacov au dat rămăşiţă
25 şi lui David dentr-însul rădăcină. Şi să
26 odihni Solomon cu părinţii. Şi au lăsat
după el, den sămînţa lui, nărodului nebu-
nie şi împuţinat cu înţeleagerea, pre Rovo-
am, carele au depărtat nărodul den sfatul
27 lui. Şi pre Ierovoam, feciorul lui Navat,
carele au făcut pre Israil de au greşit şi au
28 dat lui Efraim calea păcatului. Şi s-au
înmulţit păcatele lor foarte, să-i depărteaze
29 pre ei de la pămîntul lor; Şi toată răuta-
tea au cercetatu-o, pînă va veni judecata
asupra lor.

CAP XLVIII

1 Şi să sculă Ilie prorocul ca focul şi
2 cuvîntul lui ca făclia ardea; Care-
le au adus preste ei foamete şi cu
rîvnirea lui au împuţinat pre ei;
3 Cu cuvîntul Domnului au oprit
4 ceriul şi au adus aşa de trei ori foc. Cît
te-ai slăvit, Ilie, întru minunile tale! Şi ci-
5 ne e aseamenea ţie a să lăuda? Cela ce
ai sculat mort den moarte şi den iad cu cu-
6 vîntul Celui Preanalt; Cela ce ai pogorît
împăraţi la pierzare şi pre cei preaslăviţ de
7 la patul lor; Auzind în Sina mustrare şi
8 în Horiv judecăţile izbîndirii; Cela ce
unge împăraţi spre răsplătire şi proroci în
9 locul lui după el; Cela ce s-au luat cu
10 viforul de foc, cu caru de cai de foc; Ce-
la ce s-au scris, întru mustrări la vremi, să
înceteaze urgia mai înainte de mînie şi să
întoarcă inima tatălui cătră fiiu şi să aşaze
11 neamurile lui Iacov. Fericiţi ceia ce au
văzut pre tine şi cei ce cu dragoste sînt
împodobiţ, pentru că şi noi cu traiu vom
12 trăi. Ilie, carele cu vifor s-au acoperit,
13 şi Elisee s-au umplut de duhul lui; Şi în
zilele lui nu s-au clătit de biruitori şi nu
14 l-au asuprit pre el nimenilea. Tot cuvîn-
tul nu l-au rădicat pre el şi întru adormire
15 au prorocit trupul lui; Şi în viaţa lui au
făcut seamne, şi la săvîrşirea lui minunate
16 sînt lucrurile lui. În toate aceastea nu
s-au căit nărodul şi nu s-au depărtat de pă-
cate, pînă s-au prădat den pămîntul lor
17 şi s-au răsipit în tot pămîntul. Şi au ră-
mas norodul împuţinat şi domn casii lui
18 David; Unii dentru ei au făcut ce e plăcut,
19 iară unii au înmulţit păcatele. Ezechia au
întărit cetatea lui şi au băgat în mijlocul
20 lor pre gog, Săpat-au cu fier cea încolţu-
21 rată şi au zidit izvoară spre ape. În zilele
lui suitu-s-au Senahirim şi au trimis pre
Rapsachi şi au rîdicat mîna lui preste Sion,
22 şi s-au semeţit cu trufia lui. Atuncea
s-au clătit inimile şi mîinile lor, şi s-au
chinuit ca ceale ce nasc; şi au chemat pre
Domnul cel Milostiv, întinzînd mînile lor
cătră El. Şi Cel Sfînt den ceriu degrabă 23
ascultă lor şi au mîntuit pre ei în mîna
Isaiei; Lovit-au tabăra asirianilor şi au 24
surpat pre ei îngerul Lui, Pentru că au 25
făcut Ezechia ce e plăcut Domnului şi s-au
întărit în căile lui David, tatal lui, care au
poruncit Isaia, prorocul cel mare şi credin-
cios, în vedearea lui. În zilele lui s-au 26
înturnat soarele şi au adaos viaţa împăratu-
lui. Cu duh mare au văzut ceale de apoi 27
şi au mîngîiat pre cei ce plîngea în Sion.
Pînă în veaci au arătat ceale ce vor să fie şi 28
ceale ascunse mai înainte decît a veni eale.

CAP XLIX

Pomenirea Iosiei—spre împreunarea 1
tămîiei meşterşugită cu lucrul fă-
cătoriului de mir; În toată gura 2
ca miarea să vor îndulci şi ca muzi-
cele la ospăţul vinului. Acesta 3
s-au îndireptat întru înturnarea norodului
şi au rîdicat scîrbele fărădelegii; Îndirep- 4
tat-au cătră Domnul inima lui, în zilele ce-
lor fără de leage întărit-au bună-credinţa.
Afară den David şi Ezechia şi Iosia, toţi 5
greşală au greşit; Pentru că au lăsat lea- 6
gea Celui Preanalt, împăraţii Iudii au lipsit,
pentru că au dat cornul lor altora şi slava
lor la limbă striină. Ars-au cetatea cea 7
aleasă a [s]finţirii şi au pustiit căile ei în
mîna Ieremiei, Pentru că au chinuit pre 8
el, şi acesta în zgău s-au sfinţit proroc, să
dezrădăcineaze şi să facă rău şi să piarză,
aşijderea a zidi şi a răsădi. Iezechiil, 9
carele au văzut vedearea slavei, carea i-au
arătat lui pre carul heruvimilor; Pentru 10
că-ş aduse aminte de vrăjmaşi în ploaie şi
să îmbuneaze pre ceia ce îndireptează căile.
Şi oasele celor 12 proroci să odrăslească 11
den locul lor; Şi mîngîie pre Iacov, şi-i 12
mîntui pre ei cu credinţa nădejdii. Cum 13
vom mări pre Zorovavel? Şi el—ca o pecea-
te pre mîna direaptă. Aşa—Iisus, fiiul 14
lui Iosedec, carii în zilele lor au zidit casă şi
au înălţat norod sfînt Domnului, gătit în
slava veacilor. Şi a Neemiei întru mult 15
e pomenirea, celui ce rădică noao zidiri că-
zute şi au întărit porţi şi zovoară şi au
rîdicat jăriştile caselor noastre. Nici unul 16
s-au zidit ca Enoh ca acesta pre pămînt,
pentru că şi el s-au luat de la pămînt.
Şi Iosif s-au făcut bărbat povăţuitoriu 17
fraţilor, întăritură norodului, şi oasele
lui s-au socotit. Sim şi Sith 18
între oameni s-au slăvit,
şi decît toată vita
întru zidirea
lui Adam.

CAP L

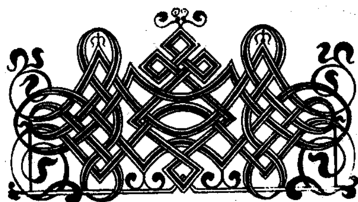
1 Simon, fiiul Oniei, preotul cel mare,
carele în viața lui au cusut casă și
în zilele lui au întărit beseareca;
2 Și de el s-au întemeiat înălțimea
îndoirii, luare naltă a îngrădirei
3 sfinte; În zilele lui împuținatu-s-au spri-
jenitoriul apelor, aramă ca a mării împreju-
4 rul; Cela ce grijaște norodului lui de la
cădeare și au întărit cetate a o încungiura.
5 Cît să slăvi întru împrejurarea norodului,
6 în ieșirea acoperemîntului casii! Ca steaua
cea de mînecate în mijloc de nor, ca luna
7 plină în zilele ei, Ca soarele strălucind
preste beseareca Celui Preanalt și ca curcu-
8 beul luminînd în norii slăvii, Ca floarea
trandafirului în zilele tinerilor, ca crinii spre
9 ieșirile apei, Ca odrasla Livanului în zile-
le seacerii, ca focul și tămîia pre căție,
10 Ca vasul cel de aur bătut, preste tot împodo-
11 bit cu toată piatra de mult preț, Ca masli-
nul ce odrăsleaște roade și ca chiparosul ce
12 să înalță în nori. Cînd lua el podoabă
de slavă și să îmbrăca el cu săvîrșirea laudii,
13 Întru suirea altariului celui sfînt au slăvit
îmbrăcămintea sfințirii; și cînd priimiia
părțile den mînile preoților, și el stînd
14 lîngă grătariul cuptoriului, Împrejurul
lui—cununa fraților, ca odrasla chedrului
în Livan, și l-au încunjurat pre el ca tulpi-
15 nele finicilor. Și toți fiii lui Aaron—în-
tru slava lor, și aducere Domnului—în mînile
lor, înaintea a toată adunarea lui Israil,
16 Și săvîrșirea poslușnicilor spre cuptoriu să
împodobească aducerea Celui Preanalt,
17 Atotțiitoriul, Au întinsu preste vas mîna
18 lui și au băut den sîngele strugurului, Văr-
sat-au la temeaile jîrtăvnicului miros de
bună-mirosire Celui Nalt, a tot Împăratul.
Atuncea striga fiii lui Aaron, cu trîmbițe
19 bătute au răsunat, Auzit au făcut glas
mare spre pomenire înaintea Celui Preanalt;
20 Atuncea tot norodul împreună grăbiră și
căzură pre față la pămînt a să închina Dom-
nului lor Atotțiitoriul, Dumnezăului celui
21 Preanalt; Și lăudară cîntăreții cu glasu-
rile lor, în casa cea mai multă îndulcitu-s-au
viersul; și să rugă norodul Domnului celui
Preanalt cu rugăciune împotriva Celui
Milostiv, pînă să va săvîrși podoaba Domnu-
22 lui și slujba Lui o au săvîșit. Atuncea, po-
gorîndu-se, rădicat-au mînile lui preste toată
adunarea fiilor lui Israil, să dea bună-cuvîn-
tare Domnului den buzele lui și în numele
23 Lui a să făli; Și slobozi întru închinare,
ca să arate blagoslovenia de la Cel Preanalt.
24 Și acum binecuvîntați pre Dumnezău toți,
25 pre Cela ce face mari pretutinderea, Cela
ce înalță zilele noastre den zgău și face cu
noi după mila Lui. Să dea noao veselie 26
inimii și să să facă pace în zilele noastre
întru Israil, după zilele veacului; să-Ș în-
crează cu noi mila Lui și în zilele Lui ne
mîntuiască pre noi. În doao limbi s-au 27
supărat sufletului mieu, și a treia nu iaste
limbă: Ceia ce șăd în Muntele Samariei, 28
filistiimii și norodul cel nebun care lăcuiaște
în Sichima. Învățăturile înțeleagerii și 29
științii am semnat în cartea aceasta eu, Iisus,
fiiul lui Sirah al lui Eliazar Ierusolimiteanul,
care au plouat înțelepciunea inimii lui.
Fericit carele să va întoarce întru aceastea, 30
și cel ce va pune aceastea în inima lui înțe-
lepți-se-va; Că, de va face aceastea, spre 31
toate va putea, căci lumina Domnului e
urma lui.

Rugăciunea lui Iisus, fiiul lui Sirah.

CAP LI

Mărturisi-mă-voiu Ție, Doamne 1
Împărate, și voiu lăuda pre Tine,
Dumnezău, mîntuitoriul mieu.
Mărturisescu-mă numelui Tău, 2
căci acoperitoriu și ajutoriu Te-ai
făcut mie și ai mîntuit trupul mieu de la
perire Și den lațul pîrîtoarii limbi, de 3
la buze ce lucrează minciună, și înaintea
celor ce dvorescu Te-ai făcut ajutoriu Și 4
m-ai mîntuit, după mulțimea milii și nume-
lui Tău, den scrîșniri gata la mîncare, Den 5
mîna celor ce cearcă sufletul mieu, den mai
multe necazuri care le-am avut, Den nă- 6
dușirea focului de pre împrejur și dentru
mijlocul focului unde n-am ațîțat, Den 7
adîncul pîntecelui iadului și de limba cea ne-
curată și de cuvîntul mincinos și de limba cea
nedireaptă, cu pîră la împăratul. Apropi- 8
atu-s-au pînă la moarte sufletul mieu, Și 9
viața mea era aproape de iad, jos. Cuprin- 10
su-m-au de toate părțile, și nu era cine să
ajute; căutînd la sprijineala oamenilor, și
nu era. Și-m aduș aminte de mila Ta, 11
Doamne, și de lucrarea Ta cea den veac,
Că scoți pre cei ce Te îngăduiescu și mîntu- 12
iești pre ei den mîna limbilor. Și am 13
înălțat pre pămînt rugăciunea mea și pen-
tru mîntuirea morții m-am rugat; Che- 14
mat-am pre Domnul, Tatăl Domnului mieu,
ca să nu mă părăsească în zilele năcazului,
în vreamea neajutoririi trufașilor. Lăuda- 15
voiu numele Tău neîncetat și voiu lăuda cu
mărturisință, și să ascultă rugăciunea mea;
Pentru că ai mîntuit pre mine den perire și 16
ai scos pre mine den vreame rea, Pentru 17
aceaea mărturisi-mă-voiu și Te voiu lăuda
și voiu binecuvînta numele Domnului.
Încă fiind mai tînăr, mai nainte pînă a nu 18
mă rătăci, am cercat înțelepciunea arătată
întru ruga mea. Înaintea besearicii mă 19

rugam pentru ea şi pînă la ceale de apoi
20 cerceta-voiu pre ea. Den floare ca un
strugur copt s-au veselit inima mea întru ea.
21 Încălecat-au piciorul mieu cu direptate,
den tinereaţele meale am iscodit pre ea.
22 Plecat-am puţin ureachea mea, şi am priimit,
23 şi multă aflaiu mie învăţătură. Procop-
sală mi s-au făcut într-însa; Celui ce-m dă
24 mie înţelepciune voiu da slavă. Pentru
că am cugetat ca să o facu pre ea şi am
25 rîvnit binele şi nu mă voiu ruşina. S-au
preanevoit sufletul mieu întru ea, şi în face-
26 rea mea am cercetat. Mînile meale le-am
întinsu cătră înălţime şi necunoştinţele ei
27 le-am depărtat cu cugetul. Sufletul mieu
l-am îndireptat la dînsa şi întru curăţenie
am aflat pre ea, inemă am cîştegat cu ea
28 den ceput; Pentru aceaea nu mă voiu
29 părăsi. Şi pîntecele mieu s-au turburat
a cerceta pre ea, pentru aceaea am cîştigat
30 bun cîştig. Dat-au Domnul limbă mie
plata mea, şi cu ea voiu lăuda pre El.
31 Apropiaţi-vă cătră mine, cei neînvăţaţi,
32 şi mîneţi în casa învăţăturii! Că întîrzî-
iaţi întru aceastea, şi sufletele voastre în-
33 setoşate-s foarte? Deşchis-am gura mea
şi am grăit: „Cîştigaţ pre ea, fără de argint".
34 Supuneţi cerbicea voastră supt jug, şi prii-
mească sufletul vostru învăţătură; aproape
35 iaste a afla pre ea. Vedeţi în ochii voştri
că puţin am trudit şi aflaiu mie multă
36 odihnă. Aveţi parte de învăţătură, în
mult număr de argint şi mult aur veţi cîşti-
37 ga cu ea. Veselească-se sufletul vostru
în mila Lui şi să nu vă ruşinaţi întru
38 lauda Lui. Lucraţ lucrul vos-
tru mai nainte de vreame,
şi va da plata voas-
tră în vrea-
mea lui.

A SOSANNEI ISTORIE,

de la începătura lui Daniil osebită, pentru că nu iaste ea, ca şi poveastea ceaea cu bălaurul Vil, în cărţile evreilor.

i era un om lăcuind în Vavilon, şi 1
numele lui—Ioachim. Şi luo 2
muiare, căriia era numele ei Sosana,
fata lui Helchiu, frumoasă foarte şi
temătoare de Domnul; Şi părin- 3
ţii ei—direpţi, şi au învăţat pre fata lor du-
pă leagea lui Moisi. Şi era Ioachim bogat 4
foarte, şi era la el grădină vecinindu-se ală-
turea cu casa lui; Şi cătră el să aduna 5
jidovii, pentru căci era el mai slăvit decît
toţi. Şi să arătară 2 mai bătrîni den nă- 6
rod judecători în anul acela, pentru carii au
grăit Stăpînitoriul că „Au ieşit fărădeleagea
den Vavilon, den bătrîni judecători, carii
să părea că otcîrmuiescu norodul". Aceş- 7
tea aştepta la casa lui Ioachim, şi veniia
cătră ei toţi ceia ce să judeca. Şi era cînd 8
să ducea nărodul la amiazăzi, întra Sosana
şi îmbla în grădina bărbatului ei. Şi o 9
vedea pre ea cei doi bătrîni în toate zilele
întrînd şi îmblînd, şi să făcură întru pohta
ei. Şi-ş îndărătniciră gîndul lor şi abă- 10
tură ochii lor ca să nu vază la ceriu, nici îş
aducea aminte de judecăţile ceale direapte.
Şi era amîndoi înfierbîntaţi pentru ea, şi 11
n-au spus unul altuia durearea lor, căci să
ruşina a-ş spune pohta lor—că vrea să să
împreune cu ea. Şi păziia cu nevoinţă 12
în toate zilele a o vedea pre ea. Şi zise unul
cătră altul: „Să meargem dară acasă, că
vreamea de prînz iaste". Şi ieşind, să 13
despărţiră unul de altul, şi înturnîndu-se,
veniră la acelaş loc, şi cercetînd între eiş
pricina, mărturisiră pohta lor; Atuncea 14
de obşte rînduiră vreame cînd o vor putea
afla pre ea sîngură. Şi fu păzind ei zi cu 15
bună tocmeală, ea întră ca şi ieri şi alalta-
ieri cu doao feate şi pohti să să scalde în
grădină, că era zăduh; Şi nu era nimeni 16
acolo, afară den cei 2 bătrîni ascunşi şi
privind pre ea. Şi zise featelor: „Aduce- 17
ţi-m dară untdelemnu şi săpun şi porţile
grădinii închideţ, ca să mă scald". Şi fă- 18
cură cum au zis şi închisără uşile grădinii şi
ieşiră pre uşile ceale de laturi, ca să aducă
ceale ce au poruncit lor, şi n-au văzut pre cei
bătrîni, că era ascunşi. Şi să făcu după 19
ce ieşiră featele, să sculară cei doi bătrîni
şi alergară asupra ei şi zisără: „Iată, uşile
grădinii sînt închise, şi nimenea nu ne
veade pre noi, şi întru pohta ta sîntem;

20 Pentru aceaea pune-te împreună cu noi şi
te fă cu noi; iară de nu, vom mărturisi
asupra ta că era cu tine un voinic, şi pentru
21 aceaea ai gonit featele de la tine". Şi sus-
pină Susana şi zise: „Strîmt mie de toate
22 părţile; Că de voiu face aceasta, moarte-m
iaste mie, şi de nu voiu face, nu voiu scăpa
23 den mîinile voastre; Mai bine iaste mie
să nu fac şi să caz în mîinile voastre, decît
24 a greşi înaintea Domnului". Şi strigă
Susana cu glas mare, şi strigară şi cei 2 bă-
trîni dempotriva ei şi, alergînd, unul deşchi-
25 se uşile grădinii. Şi deaca auziră strigarea
în grădină cei den casă, săriră înlăuntru
pre uşa cea den coastă, să vază ce i s-au în-
26 tîmplat ei. Şi deaca zisără cei bătrîni
cuvintele lor, să ruşinară slugile foarte, căci
niciodinioară nu s-au grăit cuvînt ca acesta
27 pentru Susana. Şi fu a doua zi, deaca să
adună nărodul cătră bărbatul ei, Ioachim,
veniră cei 2 bătrîni plini de cugetul cel fără
de leage asupra Susanii, ca să o omoară pre
28 ea, Şi ziseră înaintea nărodului: „Trimi-
teţi cătră Susana, fata Helchiei, care iaste
29 fămeaia lui Ioachim"; şi ei au trimis. Şi
veni ea şi părinţii ei şi fiii ei şi toate rudeniile
30 ei. Şi Susana era gingaşă foarte şi fru-
moasă la chip, şi cei fără de leage porunciră
31 ca să să descopere ea, Pentru că era aco-
perită de tot, pentru ca să să sature de fru-
32 museaţele ei; Şi plîngea cei de pre lîngă
33 dînsa şi toţi ceia ce ştiia pre ea. Şi scu-
lîndu-se cei doi bătrîni în mijlocul nărodu-
34 lui, pusără mînile pre capul ei; Şi ea,
plîngînd, căuta la ceriu, căci era inema ei
35 nădejduită pre Domnul. Şi ziseră bătrî-
nii: „Îmblîndu noi în grădină sînguri, întra-
t-au ea cu doao slujnice şi au închis uşile gră-
36 dinii şi slobozi slujnicile; Şi veni cătră
ea un voinic, carele era ascuns, şi să culcă
37 cu ea. Şi noi fiind în unghiul grădinii,
văzînd fărădeleagea, am alergat asupră-le;
38 Şi văzîndu-i pre ei împreunîndu-se, pre acela
nu-l putum opri, căci era mai tare el decît
39 noi, şi deşchizînd uşele au sărit afară, Şi
de aceasta apucîndu-ne, o întrebam cine era
40 voinicul acela, şi n-au vrut să ne spuie. A-
41 ceasta mărturisim". Şi-i crezu pre ei
adunarea, ca pre neşte mai bătrîni ai năro-
dului şi judecători, şi o judecară pre ea
42 ca să moară. Şi strigă cu glas mare Su-
sana şi zise: „Dumnezeu cel Veacinic, ştiu-
toriul celor ascunse, Cela ce ştii toate mai
nainte de facerea lor, Tu ştii că minciuni
43 asupră-mi au mărturisit; Şi iată, moriu,
nefăcînd eu nemică dentru carele aceştea au
44 viclenit asupră-mi". Şi ascultă Dumnezeu
glasul ei şi, ducîndu-se ea să piară, Dum-
nezeu rădică duhul cel svînt unui copilaş
tînăr, căruia era numele Daniil, Şi strigă 45
cu glas mare: „Curat sînt eu de sîngele aceş-
tiia". Şi să întoarse tot norodul cătră 46
el şi zise: „Ce e cuvîntul acesta carele tu ai
grăit?" Şi el, stînd în mijlocul lor, zise: 47
„Aşa sînteţ de nebuni, fiii lui Israil?
Necercetînd, nici adeverinţa cunoscînd, aţi 48
osîndit pre fata lui Israil? Întoarceţi-vă 49
la judecată, pentru că minciuni au mărturi-
sit aceştea asupra ei". Şi să întoarse tot 50
nărodul cu grabă. Şi ziseră lui cei bătrîni:
„Vino de şăzi în mijlocul nostru şi spune
noao, că ţ-au dat Dumnezeu ţie cinstea
bătrîneaţelor". Şi zise cătră ei Daniil: 51
„Osebiţi-i pre ei departe unul de altul, şi
voiu iscodi pre ei". Şi deaca să despăr- 52
ţiră unul de altul, chemă pre unul dentru
ei şi zise cătră el: „Învechitule de zile reale,
acum au venit păcatele tale carele făceai
mai nainte, judecînd judecăţi strîmbe şi pre
cei nevinovaţ vinuind şi pre cei vinovaţi
slobozind, zicînd Domnul: 'Pre cel nevino-
vat şi pre cel dirept să nu-l omori'. Acum 53
dară, pre aceasta de o ai văzut, spune: Supt
ce copaci ai văzut pre ei împreunîndu-se
întru sine?" Şi el zise: „Supt shin". Zise 54
Daniil: „Dirept ai minţit la capul tău,
Pentru că acum îngerul lui Dumnezeu, luînd 55
răspuns de la Dumnezeu, te va spinteca în
doao". Şi mutînd pre acela, porunci să 56
apropie pre celalalt; şi zise lui: „Sămînţa
lui Hanaan şi nu a Iudii, frumuseaţele te-au
înşălat pre tine, şi pohta îndărătnici inema
ta; Aşa făceaţ featelor lui Israil, şi acea- 57
lea, temîndu-se, să împreuna cu voi, ce nu
îngădui fata Iudii fărădeleagea voastră;
Acum dară, spune-mi: Supt ce copaci aţi 58
prins pre ei împreunîndu-se întru sine?" Şi
el zise: „Supt prin". Şi zise lui Daniil: „Di- 59
rept ai minţit şi tu asupra capului tău,
Pentru că aşteaptă îngerul lui Dumnezeu, 60
sabie avînd, să te taie în doao, ca să vă piar-
ză de tot pre voi". Şi strigă toată adu- 61
narea cu glas mare şi binecuvîntară pre Dum-
nezău, pre Cel ce mîntuiaşte pre ceia ce nă-
dejduiescu pre El. Şi să sculară asupra 62
celor 2 bătrîni, că-i dovedi pre ei Daniil den
gura lor mărturisind minciuni, şi au făcut
lor în ce chip au viclenit să facă vecinului,
după leagea lui Moisi, şi au omorît pre ei;
şi scăpă sînge nevinovat în ziua aceaea. Şi 63
Helchia şi muiarea lui lăudară pre Dumnezău
pentru fata lor, Susana, cu Ioachim, bărba-
tul ei, şi toate rudeniile, căci nu s-au aflat
întru ea lucru grozav. Şi Daniil să făcu 64
mare înaintea norodului den ziua aceaea
şi înainte.

PENTRU A BĂLAURULUI
Vil topire. De la săvîrşitul lui Daniil rumtă pildă.

1 Şi împăratul Astiag să adaose cătră
părinţii lui, şi luo Chiru Persul îm-
2 părăţia lui. Şi era Daniil împre-
ună vieţuitoriu cu împăratul şi
mai slăvit decît toţi priatenii lui.
3 Şi era un idol la vaviloneani, căruia era
numele Vil, şi să cheltuia la el preste toată
ziua făină de grîu artave 12 şi oi 40 şi vea-
4 dre de vin 6. Şi împăratul cinstiia pre
el şi mergea în toate zilele a să închina lui;
5 şi Daniil să închina Dumnezăului lui. Şi
zise lui împăratul: „Pentru căci nu te în-
6 chini lui Vil?" Şi el zise: „Căci nu crezu
în chipuri făcute de mîni, ce în Dumnezău
cel Viu, Cela ce au zidit ceriul şi pămîntul
7 şi are stăpînirea a tot trupul". Şi zise
lui împăratul: „Nu ţi să pare ţie Vil a fi
dumnezău viu? Nu vezi cîte mănîncă şi
8 bea în toate zilele?" Şi zise Daniil rîzînd:
„Nu te înşăla, împărate; acesta iaste den-
lăuntru lut şi den afară aramă, şi n-au mîn-
9 cat niciodinioară". Şi mîniindu-să împă-
ratul, chemă pre preoţii lui şi zise lor: „De
nu-m veţi spune cine e cela ce mănîncă
10 cheltuiala aceasta, veţi muri; Iară de-m
veţi arăta că Vil mănîncă aceastea, Daniil
11 va muri, căci au hulit la Vil". Şi zise Da-
niil împăratului: „Facă-să după cuvîntul
12 tău". Şi era preoţii lui Vil 70, afară
13 den muieri şi fii. Şi veni împăratul cu
14 Daniil la casa lui Vil. Şi zisără preoţii
lui Vil: „Iată, noi ieşim afară, şi tu, împă-
rate, pune bucatele şi vinul turnîndu îl pu-
ne şi închide uşa şi pecetluiaşte cu inelul
15 tău; Şi viind dimineaţă, de nu vei afla
toate mîncate de Vil, să murim noi, sau
Daniil cela ce au minţit asupra noastră".
16 Şi ei nu băga în samă, căci făcuse supt
masă ascunsă întrare şi pren ea întra puru-
17 rea şi mînca pre eale. Şi fu deaca ieşiră
aceia, şi împăratul puse bucatele lui Vil, şi
porunci Daniil slugilor lui şi aduseră cenu-
şă şi aşternură toată beseareca, înaintea
18 împăratului singur; Şi ieşind, închisă-
ră uşa şi pecetluiră cu inelul împăratului,
19 şi să duseră. Şi preoţii veniră noaptea,
după obiceaiul lor, şi muierile lor şi copiii
20 lor, şi le mîncară toate şi băură. Şi mî-
necă împăratul dimineaţa, şi Daniil împre-
21 ună cu el. Şi zise împăratul: „Întregi sînt
peceţile, Daniile?" Şi el zise: „Întregi, împă-
22 rate". Şi fu îndată ce deşchise porţile,
căutînd pre masă împăratul, strigă cu glas
mare: „Mare eşti, Vil! Şi nu iaste la tine nici
un vicleşug". Şi rîse Daniil şi opri pre 23
împăratul ca să nu între el înlăuntru, şi
zise: „Vezi dară faţa pămîntului, şi cunoaş-
te ale cui sînt urmele aceastea". „Văzu 24
urmele că sînt de bărbaţi şi de muieri şi
de copii". Şi scîrbindu-se împăratul, 25
atuncea prinse pe preoţi şi pre muieri şi
fiii lor, şi arătară lui uşile ceale ascunse,
pren carele întra şi mînca ceale den masă.
Şi-i omorî pre ei împăratul şi deade pre Vil 26
de tot lui Daniil, şi-l surpă pre el şi beseareca
lui. Şi era un bălaur mare într-un loc, 27
şi-l cinstiia pre el vavilonenii. Şi zise 28
împăratul cătră Daniil: „Au şi acesta vei
zice că de aramă iaste? Iată, trăiaşte şi 29
mănîncă şi bea, nu vei putea să zici că nu
iaste acesta dumnezău viu; şi te închină lui".
Şi zise Daniil: „Domnului Dumnezăului 30
mieu mă voiu închina, căci Acesta e Dum-
nezău viu; şi tu, împărate, dă-mi voie, şi
voiu ucide pre bălaur fără de sabie şi fără
toiag". Şi zise împăratul: „Dau ţie". Şi 31
luo Daniil smoală şi seu şi peri şi le fiarse
într-un loc şi făcu cocoloş şi deade în gura
bălaurului, şi plesni bălaurul. Şi zise: 32
„Vezi închinăciunele voastre". Şi fu 33
deaca auziră vaviloneanii, să scîrbiră foarte
şi să rîdicară asupra împăratului. Şi ziseră: 34
„Jîdov s-au făcut împăratul: şi pre Vil sur-
pă, şi pre bălaur omorî, şi pe preoţi îi
junghe". Şi ziseră mergînd cătră împăra- 35
tul: „Dă-ne noao pre Daniil; Iară de nu, 36
vom omorî pre tine şi pre casa ta". Şi văzu 37
împăratul că-l întiştesc foarte şi, îndemnîn-
du-se, deade lor pre Daniil. Şi ei puseră 38
pre el în groapa leilor, şi fu acolo 6 zile.
Şi era în groapă 7 lei, şi le da lor preste toate 39
zilele 2 trupuri şi 2 oi; iară atuncea nu li
s-au dat lor, pentru ca să mănînce de tot
pre Daniil. Şi era Avvacum prorocul în 40
ţara jidovască, şi el fiarse fiertură şi dumică
pîine în scafă şi mergea la cîmp să ducă
secerătorilor. Şi zise îngerul Domnului 41
lui Avvacum: „Du prînzul carele ai la Vavi-
lon, lui Daniil, la groapa leilor". Şi zise 42
Avvacum: „Doamne, Vavilonul n-am văzut
şi groapa nu ştiu unde iaste!" Şi-l apucă 43
îngerul de creaştetul lui şi, ţiindu-l de chica
capului lui, îl puse pre el la Vavilon deasu-
pra gropii, cu iuţimea duhului lui. Şi stri- 44
gă Avvacum zicînd: „Daniile, Daniile, ia
prînzul carele au trimis ţie Dumnezău".
Şi zise Daniil: „Pentru că Ţi-ai adus aminte 45
de mine, Dumnezăule, şi n-ai părăsit pre cei
ce cearcă pre Tine şi Te iubesc pre Tine".
Şi, sculîndu-se, Daniil mîncă; şi îngerul lui 46
Dumnezău aşăză pre Avvacum îndată la lo-
cul lui. Şi împăratul veni în ziua a şaptea 47
ca să plîngă pre Daniil; şi veni la groapă şi
căută, şi iată, Daniil şădea. Şi strigînd cu 48

glas mare, împăratul zise: „Mare eşti, Doamne, Dumnăzăul lui Daniil! Şi nu iaste altul
49 afară den Tine". Şi-l scoase pre el,
iară pre vinovaţii pierzării lui îi
băgă în groapă, şi să mîn-
cară îndată de tot
înaintea
lui.

AL MACCAVEILOR CUVÎNT DENTÎIU

CAP I

1 Şi fu după ce lovi Alexandru Machi-
doneanul, cel al lui Filip, carele au
ieşit den pămîntul Hettiimului; şi
au lovit pre Darie, împăratul per-
silor şi al midilor, şi împărăţi în
2 locul lui întîiu preste grecime. Şi făcu
războaie multe, şi au biruit cetăţi multe,
3 şi au jungheat împăraţi ai pămîntului. Şi
au trecut pînă la margenile pămîntului, şi
au luat prăzi de la mulţime de limbi, şi în-
4 cetă pămîntul înaintea lui. Şi să înălţă,
şi să rîdică inima lui, şi adună puteare vîr-
5 toasă foarte. Şi domni ţări şi limbi şi
6 tirani, şi fură lui spre bir. Şi după aceasta
căzu pre aşternut şi cunoscu că va să moară.
7 Şi chemă pre slugile lui ceale cinstite, cei
crescuţi cu el den tinereaţe, şi împărţi lor
8 împărăţia lui, încă viu fiind el. Şi împă-
9 răţi Alexandru ani 12 şi muri. Şi biruiră
10 slugile lui fieştecarele la locul lui. Şi
puseră toţi steme, după ce au murit el, şi
fiii lor după dînşii, ani mulţi, şi să înmulţiră
11 răutăţile pre pămînt. Şi ieşi dentr-înşii
rădăcină păcătoasă, Antioh Epifan, fecio-
rul lui Antioh împăratul, carele era zălog la
Roma. Şi au împărăţit în anul 137 de îm-
12 părăţia grecilor. În zilele acealea ieşit-au
den Israil fii fără de leage şi au îndemnat
13 pre mulţi, zicînd: „Să meargem şi să pu-
nem făgăduinţă cu limbile ceale dempreju-
rul nostru, căci, den care zi ne-am despărţit
14 de ei, ne-au aflat pre noi răutăţi multe". Şi
15 fu bun cuvîntul înaintea ochilor lor. Şi
s-au îndemnat oarecarii den nărod şi au mers
cătră împăratul şi au dat lor biruinţă a fa-
16 ce direptăţile limbilor. Şi zidiră şcoa-
lă în Ierusalim după legiuirile limbilor.
17 Şi-ş făcură lor neobrezuire, şi s-au depăr-
tat de făgăduinţa cea sfîntă, şi să alăturară
limbilor şi să vîndură a face răul. Şi să găti 18
împărăţia înaintea lui Antioh şi gîndi să împă-
răţască Eghipetul, ca să împărăţască pres-
te amîndoao împărăţiile. Şi întră la 19
Eghipet cu gloată grea, cu cară şi pili, şi cu
călăreţi, şi cu stol mare. Şi împreună 20
războiul cătră Potolomeiu, împăratul Eghi-
petului, şi să înfrînse Potolomeiu de cătră
faţa lui şi fugi, şi căzură răniţ mulţi. Şi 21
cuprinseră cetăţile ceale tari în pămîntul
Eghipetului şi luo prăzile pămîntului Eghi-
petului. Şi să întoarse Antioh, după ce 22
au lovit Eghipetul, întru 143 de ani, Şi 23
să sui asupra lui Israil şi Ierusalimului cu
gloată grea. Şi întră la sfinţenie cu mîndrie
şi luo jîrtăvnicul cel de aur, şi sfeaşnicul
luminii, şi toate vasele ei, şi masa punerii-
înainte, şi căuşăle, şi năstrăpile, şi cădelni-
ţele ceale de aur, şi catapeteazma, şi cunu-
nile, şi podoaba cea de aur, cea de cătră
faţa bisearecii, şi le sfărîmă toate. Şi luo 24
argintul, şi aurul, şi vasele ceale pohtite; şi
au luat visteriile ceale ascunse, care le-au
aflat; şi luînd toate, să duse la pămîntul lui.
Şi făcu ucidere de oameni şi grăi mîndrie 25
mare. Şi să făcu jale mare asupra lui 26
Israil în tot locul. Şi suspinară boiarii şi 27
bătrînii; fecioarele şi tinerii au slăbit, şi
frumuseaţele muierilor s-au schimbat. Tot 28
ginerele au luat plîngere; ceaea ce şădea în
cămară măritată s-au făcut în jale. Şi să 29
clăti pămîntul pentru cei ce lăcuia pre dîn-
sul, şi toată casa lui Iacov s-au îmbrăcat cu
ruşine. După doi ani de zile trimis-au 30
împăratul pre vestitoriul cel mare la cetăţi-
le Iudei; şi veni la Ierusalim cu gloată grea.
Şi grăi lor cuvinte de pace, cu vicleşug, şi 31
să încrezură lui. Şi căzu asupra cetăţii 32
fără de veaste şi lovi pre ea lovitură mare
şi pierdu nărod mult dentru Israil. Şi luo 33
prăzile cetăţii, şi o arse pre ea cu foc, şi
surpă casele ei şi zidirile ei prempregjur.
Şi robiră muierile şi fiii, şi dobitoacele 34
moşteniră. Şi zidiră cetatea lui David cu 35
zid mare şi tare, cu turnuri tari, şi să făcu
lor spre margine. Şi puseră acolo limbă 36
păcătoasă, bărbaţi fără leage, şi să întăriră
întru ea. Şi puseră arme şi hrană şi, adu- 37
nînd prăzile Ierusalimului, le-au pus acolo.
Şi să făcură întru mare laţ, şi să făcu spre 38
vicleşug sfinţeniei şi spre diavol rău lui Israil
pururea. Şi au vărsat sînge nevinovat îm- 39
prejurul sfinţeniei şi au pîngărit sfinţenia.
Şi au fugit ceia ce lăcuia Ierusalimul, pen- 40
tru ei, şi să făcu lăcuinţă streinilor; şi s-au
făcut streină cu roadele ei, şi fiii ei au

41 părăsit pre ea. Sfinţirea ei pustiitu-s-au
ca pustiiul, praznicele ei s-au întors spre ja-
le, sîmbetele ei spre ocară, cinstea ei spre
42 defăimare. După mărirea ei s-au mulţit
necinstea ei, şi mulţimea ei s-au întorsu
43 spre plîngere. Şi au scris împăratul la
toată împărăţia lui să fie toţi într-un nărod
şi să părăsească fieştecarele legiuirile lui.
44 Şi au priimit toate limbile după cuvîntul
45 împăratului. Şi mulţi den Israil s-au voit
la slujba lui şi au jîrtvuit idolilor şi au pîn-
46 gărit sîmbăta. Şi au trimis împăratul
cărţi cu mîinile solilor,la Ierusalim şi cetăţi-
le Iudei, să umble după legiuirile ceale stre-
47 ine ale pămîntului Şi să oprească arderi-
le-de-tot şi jîrtva şi turnarea den svinţenie,
48 Şi să pîngărească sîmbetele şi sărbătorile,
49 Şi să pîngărească svinţenia şi svinţii;
50 Să zidească cuptoare, şi capişti, şi casă de
idoli, şi să jîrtvuiască de porc şi de dobitoace
51 de obşte, Şi să lase pre fiii lor neobrezu-
iţi, să spurce sufletele lor în toată necură-
ţenia, şi să-i spurce pre ei, ca să uite leagea
52 şi să primenească toate îndireptările; Şi
carele nu va face după graiul împăratului,
53 va muri. După toate cuvintele aceastea
au scris la toată împărăţia lui şi au făcut
54 socotitori preste tot norodul. Şi au po-
runcit cetăţeanilor Iudei să jărtvuiască den
55 cetate în cetate. Şi s-au adunat de la no-
rod cătră ei mulţi, tot cela ce au părăsit
56 leagea şi au făcut răotăţ pre pămînt. Şi
au pus pre Israil întru ascuns, în toată scă-
57 parea lor. Şi în 15 zile ale lui haselef,
întru 145 de ani, zidit-au spurcăciunea
pustiirei asupra jîrtăvnicului, şi în cetăţile
58 Iudii împrejur au zidit capişti. Şi preste
59 uşile caselor şi în uliţe tămîia. Şi cărţile
legii, care le-au aflat, le-au arsu cu foc, spăr-
60 gîndu-le de tot. Şi unde să afla lîngă
cineva Cartea făgăduinţei şi cine să ţinea
de leage, porunca împăratului, îl omorîia
61 pre el cu putearea lor. Făcea aşa lui Israil,
celor ce să afla în toată luna şi luna în cetăţi.
62 Şi în 25 ale lunii—jîrtvuind preste cupto-
63 riul carele era preste jîrtăvnic. Şi pre mu-
ierile ceale ce au obrezuit pruncii lor le-au
64 omorît, după porunci, Şi au spînzurat
pruncii de grumazii lor, şi casele lor au pră-
dat; şi pre cei ce au obrăzuit, pre ei i-au omo-
65 rît. Şi mulţi întru Israil s-au întărit şi să în-
temeiară întru dînşii, ca să nu mănînce de
66 obşte. Şi priimiră a muri, ca să nu să pîngă-
rească cu mîncările şi să nu spurce făgăduin-
67 ţa cea svîntă; şi au murit. Şi să făcu ur-
gie mare preste Israil foarte.

CAP II

În zilele acealea sculatu-s-au Matta- 1
thias al lui Ioan al lui Simeon preo-
tul, den fiii Ioariv, de la Ierusalim
şi şăzu în Modin. Şi el avea 2
5 feciori: pre Ioanan, cel ce să po-
recliia Gaddis, Simon, cel ce să chema 3
Thasi, Iuda, cel ce să porecliia Maccavei, 4
Eleazar, cel ce să chema Annaran, Ioana- 5
than, cel ce să porecliia Apfus. Şi văzu 6
blestemile cealea ce s-au făcut în Iuda şi în
Ierusalim Şi zise: „Vai! Pentru căci aceas- 7
ta, de mă născuiu a vedea zdrobirea nărodu-
lui mieu şi zdrobirea cetăţii cei svinte, şi a
şădea acolo, dîndu-se ea în mîna vrăjmaşi-
lor Şi svinţenia în mîna striinilor? Făcu- 8
tu-s-au beseareca ei ca un bărbat neslăvit.
Vasele mărirei ei robite s-au dus, omorîtu- 9
s-au pruncii ei în uliţe, tinerei ei—cu sabia
lui. Care limbă n-au moştenit împărăţie 10
şi n-au biruit prăzile ei? Toată podoaba 11
ei s-au luat; în loc de slobodă s-au făcut
roabă. Şi iată, svintele noastre şi frumu- 12
seaţea noastră şi mărirea noastră s-au pustiit,
şi le-au spurcat pre eale limbile. Pentru ce 13
iaste noao a mai trăi?" Şi rumpse Matta- 14
thias şi fiii lui hainele lor şi să îmbrăcară
cu saci şi plînseră foarte. Şi veniră cei de 15
la împăratul, cei ce îndemna împărechearea
la Modin cetatea, pentru ca să facă jîrtvă.
Şi mulţi den Israil au mers cătră ei; şi Ma- 16
tathias şi fiii lui s-au adunat. Şi răspunse- 17
ră cei de la împăratul şi ziseră Mattathiei
zicînd: „Boiariu mare eşti şi slăvit în cetatea
aceasta şi întărit întru fii şi fraţ. Acum 18
dară, vino întîiu şi fă porunca împăratului,
în ce chip au făcut toate limbile şi bărbaţii
Iudii şi cei ce au rămas în Ierusalim, şi vei
fi tu şi casa ta dentru priatenii împăratului,
şi tu şi fiii tăi vă veţi mări cu argint şi cu
aur şi cu tremiteri multe". Şi răspunse 19
Mattathia şi zise cu glas mare: „Toate limbi-
le cealea den casa împărăţiii împăratului de
vor asculta lui, să să depărteaze fieştecarele
de cătră închinăciunea părinţilor lui şi au ales
întru poruncile lui, Iară eu şi feciorii miei şi 20
fraţii miei vom mearge întru făgăduinţa pă-
rinţilor noştri. Blînd fie noao ca să lăsăm 21
leagea şi direptăţile. Cuvintele împăratu- 22
lui nu vom asculta, a treace slujba noastră
în dreapta au în stînga". Şi deaca tăcu 23
grăind cuvintele aceastea, să apropie un
bărbat jidov, înaintea tuturor să facă jîrt-
vă în capiştea cea den Modin, după porun-
ca împăratului. Şi văzu Mattathias şi 24
rîvni şi să cutremurară rănichii lui şi

scoase mînie după judecată și alergîndu îl
25 junghe pre el pre cuptoriu. Și pre omul
împăratului, pre cel ce îndemna a jîrtvui,
l-au omorît în vreamea aceaea și cuptoriul
26 surpă. Și rîvni legii, în ce chip au făcut
27 Finees lui Zamvri, fiiul lui Salom. Și stri-
gă Mattathias în cetate, cu glas mare zicîndu:
„Tot cela ce va rîvni legii și va întări făgădu-
28 ința, iasă după mine!“ Și fugiră el și fiii
lui la munți și au lăsat cîte au avut în cetate.
29 Atuncea s-au pogorît mulți cercînd direpta-
30 tea și judecata la pustiiu, Să șază acolo
ei și fiii lor, și muierile lor, și dobitoacele
lor, căci s-au înmulțit preste ei răutățile.
31 Și s-au spus oamenilor împăratului și pu-
terilor carele era în Ierusalim, cetatea lui
David, că s-au pogorît oamenii carii au răsi-
pit porunca împăratului pren ascunzători în
32 pustii. Și alergară după dînșii mulți și,
ajungîndu-i pre ei, tăbărîră asupra lor și în-
tăriră asupra lor războiu în ziua sîmbetelor;
33 Și ziseră cătră ei: „Pînă acum destul e! Ie-
șiți și faceți după cuvîntul împăratului și
34 veți trăi“. Și zisără: „Nu vom ieși, nici
vom face cuvîntul împăratului, ca să spur-
35 căm ziua sîmbetelor“. Și sîrguiră asupra
36 lor cu războiu. Și n-au răspunsu lor, nici
piatră au zvîrlit într-înșii, nici au astupat
37 ascunzătorile, zicînd: „Să murim toți în-
tru prostimea noastră, mărturisească asupra
noastră ceriul și pămîntul că fără judecată
38 piardeți pre noi“. Și să sculară asupra
lor cu războiu în sîmbete și muriră ei, și
muierile lor, și fiii lor, și dobitoacele lor,
39 ca la 1000 de suflete de oameni. Și înțe-
lease Matathia și priatenii lui și plînsără de
40 ei foarte. Și zise om cătră aproapele lui:
„De vom face toți în ce chip au făcut frații
noștri și nu vom da războiu cătră limbi pen-
tru suflete noastre și pentru direptăți acum,
mai curînd pre noi ne vom piarde de pre
41 pămînt“. Și să sfătuiră în ziua aceaea
zicînd: „Tot omul carele va veni cătră noi
spre războiu în ziua sîmbetelor, să dăm răz-
boiu împotriva lui și să nu murim toți în ce
chip au murit frații noștri în ascunzători“.
42 Atuncea s-au adunat cătră ei adunarea asi-
deilor, vîrtoși la puteare den Israil, tot
43 cela ce să voia legii. Și toți ceia ce
pribegiia să adaosără la ei și să făcu lor
44 întru întărire. Și întăriră puterea și
loviră pre cei păcătoși cu urgia lor și
pre oamenii cei fără de leage cu mînia
lor, și cei rămași fugiră la limbi să scape.
45 Și încunjură Matathias și priatenii lui
46 și surpară cuptoarele. Și obrezuiră
pre copilașii cei neobrăzuiți, cîți au a-
flat în hotarăle lui Israil cu vîrtute, Și au 47
gonit pre fiii trufiei, și spori lucrul în mîna
lor. Și să apucară de leage den mîna 48
limbilor și den mîna împăraților și n-au dat
cornu păcătosului. Și s-au apropiat zile- 49
le Mattathiei să moară. Și zise fiilor lui:
„Acum s-au întărit mîndria și mustrarea
și vreamea sfîrșitului și urgia mîniei. Și 50
acum, fiilor, rîvniți legii și dați sufletele
voastre pentru făgăduința părinților noștri.
Aduceți-vă aminte de lucrurile părinților 51
noștri, ceale ce au făcut în neamurile lor,
și priimiți mărire mare și nume veacinic.
Avraam au nu cu ispită să află credincios 52
și să socoti lui întru direptate? Iosif, în 53
vreamea strînsorii lui, păzi porunca și să
făcu domn Eghipetului. Finees, tatăl 54
nostru, rîvni rîvnire, au luat făgăduința
preoției cei veacinice. Isus, plinind cuvîn- 55
tul, făcutu-s-au judecătoriu în Israil. Ha- 56
lev, pentru căci au mărturisit în adunare,
au luat moștenirea pămîntului. David, 57
cu mila lui, au moștenit scaunul împărăției
în veacul veacului. Ilie, rîvnind rîvnirea 58
legii, să luo în sus pînă la ceriu. Ananie, 59
Azarie, Misail, crezînd, mîntuitu-s-au den
para focului. Daniil, cu prostimea lui, să 60
izbăvi den gurile leilor. Și așa v-aț soco- 61
tit după neam și neam că toți ceia ce nă-
dejduiesc pre El nu vor slăbi. Și de cu- 62
vintele omului păcătos să nu vă teameț,
căci mărirea lui iaste în gunoiu și în viermi.
Astăz să va rădica, și mîine nu se va afla, 63
căci s-au întors la țărîna lui, și gîndirea lui
au perit. Și voi, fiilor, întăriți-vă și vă 64
îmbărbătaț în leage, că întru ea vă veț mări.
Și iată, Simeon, fratele vostru, știu că om 65
de sfat iaste; de el să ascultați toate zilele;
acesta voao va fi în loc de părinte. Și Iuda 66
Macaveul, acesta e vîrtos la puteare și den
tinereațele lui; acesta voao va fi căpetenie
oștii și veț bate războiul năroadelor. Și 67
voi apropiați cătră voi pre toți făcătorii
legii și izbîndiț izbînda nărodului vostru.
Răsplătiț răsplătire limbilor și luați aminte 68
la poruncile legii“. Și blagoslovi pre ei, 69
și să adaose cătră părinții lui; și muri
întru 146 de ani. Și-l îngropară pre el 70
fiii lui în mormînturile părinților lor, în
Modin, și-l plînsără pre el tot Israilul plîn-
gere mare.

CAP III

i să sculă Iuda cela ce să chema 1
Macaveu, fiiul lui, în locul lui; și
ajutoriia lui toți frații lui Și toți 2
cîț s-au lipit de părintele lui, și bă-
tea războiul lui Israil cu veselie.
Și au lărgit mărire nărodului lui, și să îm- 3
brăcă cu za ca un uriaș și să încinse cu ar-

mele lui ceale de războiu și războaie au
4 întărit, acoperind tabăra cu sabie. Și să
asămănă cu leul în lucrurile lui și ca puiul
5 de leu izbucnind la vînat. Și au gonit pre
cei fără de leage, cercetîndu-i, și pre cei ce
turbura pre norodul lui i-au ars cu văpaie.
6 Și să zgîrciră cei fără de leage de frica lor
și toți lucrătorii fărădelegii împreună s-au
turburat; și să spori mîntuirea în mîna lui.
7 Și amărî pre împărați mulți, și veseli pre
Iacov cu faptele lui; și pînă în veac pomeni-
8 rea lui—spre bună-cuvîntare. Și trecu în
cetățile Iudei și pierdu de tot pre cei păgîni
9 dentr-însele și întoarse urgia den Israil. Și
să numi pînă la marginea pămîntului, și
10 adună pre cei pierduți. Și adună Apolo-
nie limbi, și de la Samaria puteare mare, ca
11 să dea războiu cătră Israil. Și cunoscu
Iuda, și ieși în timpinarea lui și-l lovi pre el;
și-l omorî pre el, și căzură rănit mulți; și
12 ceialalți au fugit. Și luo prăzile lor, și
sabia lui Apolonie luo Iuda și era dînd răz-
13 boiu cu ea, toate zilele. Și auzi Siron,
biruitoriul puterii Siriei, că au strîns Iuda
adunare, și adunarea credincioșilor cu el și
14 celor ce ies la războiu, Și zise: „Face-m-
voiu mie nume și mă voiu mări întru împă-
răție: și voiu bate pre Iuda, și pre cei ce-s
împreună cu el, și pre ceia ce defaimă cu-
15 vîntul împăratului". Și adaose a să sui,
și să sui cu el tabăra celor necurați tare să
ajute lui și să facă izbînda întru fiii lui Israil.
16 Și să apropie pînă la suirea Vethoronului,
și ieși Iuda întru întimpinarea lui cu puțini.
17 Și, deaca văzură tabăra viind întru întimpi-
narea lor, zisără Iudii: „Ce vom putea, pu-
țini fiind, să dăm războiu cătră atîta
mulțime vîrtoasă? Și noi am leșinat, nemîn-
18 cați fiind astăzi". Și zise Iuda: „Pre lesne
iaste a să închide mulți în mîinile celor pu-
țini, și nu iaste osebire înaintea ceriului a
19 mîntui întru mulți au întru puțini. Căci
nu în mulțimea puterii iaste biruința războ-
iului, ce numai de la ceriu iaste putearea.
20 Ei vin cătră noi cu mulțimea simeției și a
fărădelegii, ca să ne rădice pre noi, și pre
muierile noastre, și pre fiii noștri, ca să pra-
21 de pre noi. Iară noi ne batem pentru
sufletele noastre și pentru legiuirile noas-
22 tre. Și însuș Domnul va zdrobi pre
ei de cătră fața noastră; și voi nu vă tea-
23 meț de ei!" Și deaca au tăcut grăind,
sări într-înșii fără de veaste; și să surpă
24 Siron și tabăra lui înaintea lui. Și-i
goniia pre ei la pogorîșul Vethoronului
pînă la cîmp și au căzut dentr-înșii ca
vro 800 de oameni, și ceialalți au fugit la
25 pămîntul Filistiimului. Și au început
frica Iudii și a fraților lui și spaima a că-
dea preste limbile cealea demprejurul lor.
Și s-au apropiat pînă la împăratul numele 26
lui, și pentru rînduialele războiului Iudii
povestiia toată limba. Și deaca auzi 27
Antioh împăratul cuvintele aceastea, să ur-
gisi cu mînie și trimise și adună puterile toa-
te ale împărăției lui, tabără tare foarte.
Și deșchise cămara lui și au dat lefi puteri- 28
lor lui de un an și porunci lor într-un an să
fie ei gata la toată treaba. Și văzu că s-au 29
sfîrșit argintul de la visterii și birurile țării
—puține, pentru împărechearea și rana
carea au făcut în pămînt, ca să rădice le-
giuirile carele era den zilele ceale dentîiu,
Și să temu că doară nu va avea și a doară 30
ca întîiu, la cheltuiale și dările carele le da
mai nainte cu mînă întinsă și prisosi mai
mult decît împărații cei de mainte cu
mîna întinsă. Și să miră cu sufletul lui 31
foarte și să sfătui a mearge la Persida și să
ia dăjdile țărălor și să adune argint mult.
Și lăsă pre Lisia, om slăvit și den neamul 32
împărăției, preste lucrurile împăratului, de
la rîul Efathului pînă la hotarăle Eghipetu-
lui, Și a hrăni pre Antioh, feciorul lui, 33
pînă a să întoarce el. Și i-au dat lui 34
jumătate den puteri, și pilii, și au porun-
cit lui de toate cîte au vrut și, pentru ceia
ce lăcuia în Iudea și în Ierusalim, Să 35
trimiță asupra lor puteare ca să zdrobească
și să rădice vîrtutea lui Israil și rămășița
Ierusalimului și să rădice pomenirea lor
den loc Și să lăcuiască fii de alt neam 36
în toate hotarăle lor și să le dea cu sorțu
pămîntul lor. Și împăratul au luat ju- 37
mătate den puterile ceale ce au rămas și
s-au sculat de la Antiohia, de la cetatea îm-
părăției lui, în anul 147. Și au trecut apa 38
Efratului și mergea pren țările ceale de sus.
Și porunci Lisia lui Potolomeu al lui Dori-
men, și lui Nicanor, și Gorghiei, bărbații
cei tari dentru priatenii împăratului, Și 39
au trimis împreună cu ei 40000 de bărbați
și 7000 de călărime, ca să vie la pămîntul
Iudii și să-l strice de tot pre el, după cuvîn-
tul împăratului. Și să sculară cu toată 40
putearea lor și veniră și să tăbărîră aproape
de Emmaum, la pămîntul cîmpiei. Și au- 41
ziră neguțitorii țării numele lor și luară ar-
gint și aur, mult foarte, și slugi, și veniră
la tabără ca să ia pre fiii lui Israil robi.
Și să făcură cătră ei putearea Siriei și 42
a pămîntului celor striini de fealiu. Și 43
văzu Iuda și frații lui că s-au înmulțit
răutățile și puterile tăbărăsc în hotarăle
lor și au înțeles cuvintele împăratului,
carele au poruncit să facă norodului spre
peire și concenire. Și zise fieștecarele 44
cătră aproapele lui: „Să rădicăm surparea
norodului nostru și să dăm războiu pen-

tru norodul nostru şi pentru ceale sfinte".
45 Şi să adună adunarea ca să fie gata la răz-
boiu şi ca să să roage şi să ceară milă şi
46 îndurări. Şi Ierusalimul era nelăcuit ca
un pustiiu; nu era cine să între şi cine să
iasă den rodurile lui, şi sfinţenia călcîndu-se
de tot, şi fiii celor de neam striin—în mar-
gine, era sălăşluire limbilor; şi să rădică
bucuria den Iacov, şi să sfîrşi fluier şi alăută.
47 Şi s-au adunat şi au venit la Masifa, în preaj-
ma Ierusalimului, căci loc de rugă era la
48 Masifa mai nainte lui Israil. Şi au postit
în ziua aceaea, şi s-au îmbrăcat cu saci, şi
cenuşă—pre capetele lor, şi au rumt hainele
49 lor. Şi au întins Cartea legii, pentru care
cerceta limbile ca să să scrie într-însa închi-
50 puirile idolilor lor. Şi au adus hainele
preoţiei, şi ceale dentîiu născute, şi zeciu-
ialele, şi au rîdicat pre nazirei, carii au îm-
51 plut zilele. Şi au strigat cu glas la ceriu,
zicînd: „Ce vom face acestora şi unde vom
52 duce pre ei? Şi sfintele Tale de tot s-au
călcat şi s-au spurcat; şi preoţii Tăi, cu
53 plîngere şi cu smerire. Şi iată, limbile
s-au adunat preste noi ca să ne rîdice pre
noi; Tu ştii ceale ce gîndesc ei asupra noas-
54 tră. Cum vom putea sta împotrivă de
cătră faţa lor, de nu Tu vei ajuta noao?"
Şi au trîmbiţat cu trîmbiţele şi au strigat
55 cu glas mare. Şi după aceasta au pus
Iuda povăţuitori nărodului preste mii şi
preste sute şi preste 50 şi preste zeace.
56 Şi zise celor ce fac case şi celor ce să logo-
descu cu muieri şi răsădesc vii şi cei fricoş
să să întoarcă fieştecarele la casa lui, după
57 leage. Şi să sculă tabăra şi să tăbărî
58 spre miazăzi a Emiumului. Şi zise Iuda:
„Încingeţi-vă şi vă faceţi întru fii tari şi
fiţi gata pre dimeneaţă ca să daţi războiu
în limbile aceastea, ceale adunate asupra
noastră să rădice pre noi şi svintele noastre.
59 Căci noi mai bine să murim la războiu, de-
cît să privim preste răutăţile limbii noastre
60 şi ale svintelor. Iară precum va fi voia
în ceriu, aşa va face".

CAP IV

1 Şi să tăbărî Gorghia cu 5000 de oa-
meni şi 1000 de călărime aleasă
2 şi să sculă tabăra noaptea, Ca
să lovească în tabăra jidovilor şi
să lovească pre ei fără de veaste;
3 şi fiii marginei era lui povăţuitori. Şi
auzi Iuda şi să rădică el şi cei tari ca să lo-
vească putearea împăratului cea den Emaum
4 Încă pînă era răsipite puterile de la tabără.
5 Şi veni Gorghia la tabăra Iudii noaptea,
şi pre nimene n-au aflat; şi cerca pre
ei la munţi, căci zise: „Fug aceştea de
6 noi". Şi odată cu ziua, să ivi Iuda
la cîmpu cu 3000 de oameni, însă platoşă
şi sabie nu avea, precum vrea. Şi văzură 7
tabăra limbilor tare, înzăuată, şi călărime
încunjurînd pre ea, şi aceştea învăţaţ de
războiu. Şi zise Iuda bărbaţilor celor 8
ce era cu el: „Nu vă teameţi de mulţimea
lor şi de pornirea lor nu vă sfiiţ. Aduceţi- 9
vă aminte cum s-au mîntuit părinţii noştri
la Marea Roşie, cînd au gonit pre ei Faraon
cu puteare. Şi acum să strigăm la ceriu, 10
cîndai va milui pre noi şi-Ş va aduce aminte
de făgăduinţa părinţilor şi va zdrobi tabăra
aceasta despre faţa noastră astăzi. Şi vor 11
cunoaşte toate limbile că iaste Cela ce mîn-
tuiaşte şi izbăveaşte pre Israil." Şi rădi- 12
cară cei striini de fealiu ochii lor şi văzură
pre ei viind den preajmă şi ieşiră den tabă-
ră la războiu. Şi trîmbiţară cei ce era 13
cu Iuda, şi să loviră, şi să surpară limbile şi
fugiră la cîmpu; iară cei dendărăt toţi că-
zură în sabie. Şi goniră pre ei pînă la 14
Asarimoth şi pînă la cîmpia Idumeii şi Azo-
tului şi Iamniei. Şi căzură dentr-înşii 15
ca la 3000 de bărbaţ. Şi să întoarse 16
Iuda şi putearea de după dînşii de la goană.
Şi zise cătră nărod: „Să nu pohtiţ prăzile, 17
căci războiul iaste în preajma noastră, şi
Gorghia şi putearea—în măgură, aproape
de noi; Ce staţi acum împotriva vrăjma- 18
şilor noştri şi le daţi războiu lor, şi după
aceasta veţ lua prăzile, cu îndrăznire".
Şi încă grăind Iuda aceastea, să ivi o parte 19
oarecare abătîndu-se den măgură. Şi 20
văzu că s-au înfrînt şi ard cei ce sînt cu
Iuda tabăra, pentru că fumul, văzîndu-se,
arăta cea ce s-au făcut. Şi ceia, socotind 21
aceastea, s-au înfricoşat foarte şi, văzînd
împreună şi tabăra Iudii la cîmpu, gata
de războiu, Au fugit toţi la pămîntul 22
celor striini de fealiu. Şi s-au întors 23
Iuda spre prada taberei şi au luat aur mult,
şi argint, şi vînăt, şi mohorît de la mare, şi
avuţie mare. Şi întorcîndu-se, lăuda şi 24
binecuvînta la ceriu, căci e bine, căci în
veac mila Lui. Şi s-au făcut mîntuire 25
mare lui Israil în ziua aceaea. Şi cîţi den 26
cei striini de fealiu au scăpat, mergînd au
spus Lisiei toate cîte s-au întîmplat. Şi el, 27
auzind, să turbură şi să mîhniia că nu pre-
cum îi era voia ca acealea s-au făcut lui
Israil şi nu s-au întîmplat ca ceale ce i-au
poruncit împăratul lui. Şi în anul cel 28
viitoriu împreună găti Lisia bărbaţi aleşi
60000 şi 5000 de călărime, ca să dea
războiu Ierusalimului. Şi au venit la 29
Idumea şi s-au tăbărît la Vethsura; şi
întimpină pre ei Iuda cu 10000 de bărbaţi.
Şi văzu tabăra tare şi să rugă şi zise: 30

„Binecuvîntat eşti, Mîntuitoriul lui Israil,
Cela ce ai zdrobit pornirea celui tare în mî-
na robului Tău David şi ai dat tabăra celor
de fealiu striin pre mînile lui Ionathan, fiiul
31 lui Saul, şi celui ce purta armele lui. În-
chide tabăra aceasta în mîna norodului Tău
Israil şi să să ruşineaze cu putearea şi cu
32 călărimea lor. Dă lor spaimă şi topeaşte
dîrjirea puterii lor şi să să clătească cu zdro-
33 birea lor. Surpă-i pre ei cu sabia celor ce
Te iubescu şi laude pre Tine toţi ceia ce
34 ştiu numele Tău, cu laude!“ Şi s-au lovit
întru ei şi au căzut den tabăra Lisiei ca vro
cinci mii de oameni; şi căzură den preajma
35 lor. Şi văzînd Lisia înfrîngerea ce s-au
făcut a rînduialii lui şi îndrăznirea Iudii
ce s-au făcut şi cum că gata sînt au a trăi
au a muri cu vitejia, să duse la Antiohia şi
adună striini şi, mulţind oastea ce s-au fă-
36 cut, socotiia iarăşi să vie la Iudea. Şi
zise Iuda şi fraţii lui: „Iată, s-au zdrobit
vrăjmaşii noştri; să ne suim să curăţim
37 sfintele şi să le înnoim“. Şi să adună
toată tabăra şi să suiră în muntele Sionul.
38 Şi văzură sfinţenia pustiită şi jîrtăvnicul
pîngărit şi porţile arse de tot şi, în curţi,
copacii răsăriţi ca într-o o dumbravă sau
ca întru unul den munţi, şi cămările surpate.
39 Şi rupsără hainele lor şi să tînguiră tînguire
mare şi pusără cenuşe preste capetele lor
40 Şi căzură preste faţă pre pămînt şi au
trîmbiţat cu trîmbiţile seamnelor şi au stri-
41 gat la ceriu. Atuncea au rînduit Iuda
bărbaţi ca să bată pre cei de margine pînă
42 ce va curăţi sfintele. Şi au ales preoţi
43 fără prihană, voitori legii. Şi au curăţit
sfintele şi au rădicat pietrile pîngăriciunii
44 la locu necuratu. Şi s-au sfătuit pentru
jîrtăvnicul arderii-de-tot, cel pîngărit, ce vor
45 face lui. Şi căzu la ei sfat bun să-l surpe
pre el, ca să nu să facă lor pre ocară, căci
au pîngărit limbile pre el; şi au surpat jîr-
46 tăvnicul. Şi au pus pietrile în măgura
casii, în loc iscusit, pînă a veni proroću ca
47 să răspunză pentru eale. Şi au luat pie-
tri întregi, după leage, şi au zidit jîrtăvnicul
48 nou, ca cel de mainte. Şi au zidit sfintele
şi ceale den lăuntrul casii şi curţile şi toate.
49 Şi au făcut vasele ceale sfinte noao şi au
băgat sfeaşnicul şi jîrtăvnicul arderilor-de-
tot şi al tămîierilor şi masa în besearică.
50 Şi au tămîiat preste jîrtăvnic şi au aprins
luminile ceale de pe sfeaşnic şi lumina
51 în besearecă. Şi au pus preste masă
pîini şi au întinsu catapetazme şi au să-
vîrşit toate lucrurile ceale ce au făcut.

Şi au mînecat dimeneaţa, în 25 de zile ale 52
lunii a noaolea, aceasta e luna haselef, a
anului 148. Şi au adus jîrtvă, după lea- 53
ge, preste jîrtăvnicul arderilor-de-tot cel
nou, carele au făcut. După vreame după 54
ziua întru carea au spurcat pre el limbile,
întru aceaea s-au înnoit, cu cîntări şi cu
alăute şi cu copuze şi ţimbale. Şi căzură 55
tot norodul preste faţa lor şi să închinară
şi au binecuvîntat la ceriu, pre Cel ce bine
au sporit lor. Şi au făcut noirea jîrtăvni- 56
cului, zile 8, şi au adus arderi-de-tot cu
veselie şi au jîrtvuit jîrtvă de mîntuire şi de
laudă. Şi au împodobit faţa besearicii 57
cea denainte cu cununi de auru şi cu peve-
cioare şi au înnoit porţile şi cămările şi
le-au pus uşi lor. Şi să făcu veselie mare 58
întru norod foarte şi să întoarse ocara limbi-
lor. Şi au pus Iuda şi fraţii lui şi toată 59
adunarea lui Israil pentru ca să să ţie zilele
noirei jîrtăvnicului, în vremile lor, den an
în an, zile 8, de la 25 ale lunii haselef, cu
veselie şi cu bucurie. Şi au zidit în vrea- 60
mea aceaea muntele Sionul premprejur cu
zidu nalt şi cu turnuri tari, ca nu cîndai
mergînd limbile le vor călca pre eale, în ce
chip au făcut întîiu. Şi au rînduit acolo 61
puteare să păzească pre el; şi au întărit pre
el să păzească Vethsura, ca să aibă norodul
întărire de cătră faţa Idumeii.

CAP V

i fu cînd auziră toate limbile dem- 1
prejur că s-au zidit jîrtăvnicul şi
s-au înnoit sfinţenia ca şi mai na-
inte, şi să urgisiră foarte; Şi 2
sfătuiră ca să rîdice neamul lui
Iacov, pre cei ce era în mijlocul lor, şi au
început a omorî întru norod şi a-i rîdica.
Şi da războiu Iuda cătră fiii lui Isaf, în 3
Idumea cea den Acravaptin, căci încunjura
pre Israil; şi i-au lovit pre ei cu rană mare
şi i-au înfricoşat şi au luat prăzile lor.
Şi ş-au adus aminte de răutatea fiilor lui 4
Vean, carii era norodului spre laţ şi spre
piadecă, păzind ei cu ficleşug la drumuri.
Şi s-au închis de cătră el în turnuri şi s-au 5
tăbărît asupra lor şi au procleţit pre ei şi
au ars turnurile ei cu foc, împreună cu toţi
ceia ce era înlăuntru. Şi au trecut la 6
fiii lui Ammon şi află mînă tare şi norod
mult şi pre Timothei, povăţuitoriul lor.
Şi lovi cătră ei războaie multe şi să zdro- 7
biră înaintea feaţii lui, şi i-au lovit pre
ei. Şi au luat pre Iazir şi pre featele 8
ei şi s-au înturnat la Iudea. Şi s-au adu- 9
nat limbile ceale den Galaad asupra lui Israil,
ceia ce era în hotarăle lor, ca să-i rădice
pre ei, şi au fugit la Dathema cetatea.

10 Şi au trimis cărţi cătră Iuda şi cătră fraţii
11 lui, zicînd: „Adunate sînt asupra noastră
limbile cealea ce-s împrejurul nostru, ca să
ne rădice pre noi; şi să gătesc să vie şi să
apuce mai nainte cetatea la carea am scăpat;
12 şi Timothei povăţuiaşte taberii lor. Acum
dară, viind, scoate-ne den mîna lor, căci au
13 căzut dentru noi mulţime. Şi toţi fraţii
noştri, ceia ce era întru ai lui Tuvin, s-au
omorît; şi au robit pre muierile lor, şi fiii
lor, şi agonisealele lor, şi au pierdut acolo
14 ca o căpitănie de 1000 de bărbaţi". Încă
cărţile să cetiia şi, iată, alţi olăcari au venit
de la Galilea, cu hainele rupte, vestind după
15 graiurile aceastea, Zicînd: „Adunatu-s-au
asupra lor de la Ptolemaida şi de la Tir şi
Sidon şi toată Galilea acelor striini de fealiu,
16 ca să ne topească pre noi". Şi deaca auzi
Iuda şi norodul cuvintele aceastea, să adună
adunare mare să să sfătuiască ce vor face
fraţilor lor celor ce-s în nevoie şi să bat de ei.
17 Şi zise Iuda lui Simon, fratelui lui: „Alea-
ge-ţi ţie oameni şi pasă şi mîntuiaşte pre
fraţii tăi, pre cei de la Galilea, iară eu şi
Ionathan, fratele mieu, vom mearge la Gala-
18 adita". Şi lăsară pre Iosif al Zaharii şi
pre Asea povăţuitori norodului, cu ceialalţi
19 ai puterii, în Iudea, spre pază. Şi porunci
lor, zicînd: „Staţi înaintea norodului acestuia
şi să nu daţi războiu cătră limbi, pînă ne vom
20 întoarce noi". Şi să împărţiră: la Simon
—bărbaţi 3000, ca să meargă la Galilea, şi
la Iuda—bărbaţi 8000, ca să meargă la
21 Galaadita. Şi mearse Simon la Galilea
şi deade războaie multe cătră limbi şi să
zdrobiră limbile de cătră faţa lui şi i-au
gonit pre ei pînă la cetăţile Ptolemaidei.
22 Şi au căzut den limbi ca vro 3000 de oameni
23 şi luo prăzile lor. Şi luo pre ei den Gali-
lea şi den Arvaţi, cu muierile şi cu fiii lor
şi toate cîte era la ei, şi i-au adus la Iudea,
24 cu veselie mare. Şi Iuda Macaveul şi
Ionathan, fratele lui, au trecut Iordanul
25 şi au mers cale de 3 zile în pustie. Şi
s-au întimpinat cu navateii, şi i-au întimpinat
pre ei cu pace şi au povestit lor toate cîte
s-au întîmplat fraţilor lor în Galaaditida
26 Şi cum că mulţi dentru ei prinşi sînt la
Vosora, şi în Vosor, în Alemis, Hascor,
Mached şi Carnaim; toate cetăţile aceastea
27 tari şi mari sînt. Şi în cealealalte cetăţi
ale Galaaditidei sînt cuprinşi, pre mîine să
rînduiesc să tăbărască asupra cetăţilor şi să
28 ia şi să rîdice pre toţi aceştea întru o zi. Şi
întoarse Iuda şi tabăra lui calea spre pustiiu,
la Vosora, fără veaste; şi luo cetatea şi omorî
toată partea bărbătească cu gură de sabie
şi luo toate prăzile lor; şi o arse pre ea cu
29 foc. Şi să sculă de acolo noaptea şi mer-
gea can asupra cetăţii. Şi să făcu dimi- 30
neaţa, şi rădicară ochii lor şi iată, nărod
mult, căruia nu era număr, rădicînd loitre
şi meşterşuguri ca să ia cetatea şi da războ-
iu lor. Şi văzu Iuda că s-au început răz- 31
boiul, şi strigarea cetăţii s-au suit pînă la
ceriu, cu trîmbiţe şi cu glas mare, şi zise
bărbaţilor puterii: „Daţi războiu astăzi 32
pentru fraţii noştri!" Şi ieşi în trei căpe- 33
tenii pre denapoia lor şi trîmbiţară cu trîm-
biţele şi strigară cu rugă. Şi cunoscu ta- 34
băra lui Timotheu că Macaveu iaste, şi fu-
giră de cătră faţa lui; şi lovi pre ei rană ma-
re, şi căzură dentru ei în ziua aceaea ca vro
8000 de bărbaţi. Şi să abătu la Maafa şi o [35]
bătu; şi o luo şi omorî toată partea bărbă-
tească a ei, şi luo pleanurile ei, şi o arse
pre ea cu foc. De acolo s-au rădicat şi [36]
au luat pre Ahasfon, Mached, Vosor şi cea-
lealalte cetăţi ale Galaaditei. Şi după 37
graiurile aceastea, adunat-au Timotheu altă
tabără şi s-au tăbărît despre faţa Rafonului,
decindea de pîrîu. Şi trimise Iuda să 38
iscodească tabăra şi spuseră lui zicînd:
„Adunate sînt cătră ei toate limbile ceale
demprejurul nostru, puteare multă foarte.
Şi arapi au năimit spre ajutoriu lor şi sînt 39
tăbărîţi decindea de pîrîu, gata a veni asupra
ta la războiu". Şi mearse Iuda întru întimpi-
narea lor. Şi zise Timothei boiarilor pu- 40
terii lui: „Apropiindu-se Iuda şi tabăra lui
la pîrîul apei, de va treace cătră noi mai na-
inte, nu vom putea să stăm înaintea lui, căci
putînd va putea spre noi; Iară de se va 41
spăminta şi va tăbărî decindea de rîu, să
treacem cătră el şi vom putea cătră dînsul".
Şi deaca să apropie Iuda la pîrîul apei, au 42
pus pre cărturarii norodului la pîrîu şi
porunci lor zicînd: „Să nu lăsaţi tot omul
să să tăbărască, ce să vie toţi la războiu".
Şi trecu asupra lor mai nainte, şi tot nărodul 43
lui, denapoia lui; şi să înfrînseră înaintea
feaţii lui toate limbile şi lepădară armele
lor şi fugiră la capişte în Carnain. Şi 44
luară cetatea, şi capiştea au ars cu foc,
împreună cu toţi ceia ce era într-însa, şi
să înfrînse Carnaim şi nu putea să mai
stea înaintea feaţii Iudei. Şi au adunat 45
Iuda pre tot Israilul, pre cei ce era la Galaadi-
tida, de la mic pînă la mare, şi pre muierile
lor, şi pre fiii lor, şi marfa lor, tabără mare
foarte, ca să vie la pămîntul Iudei. Şi 46
veniră pînă la Efron; şi aceasta e cetate
mare, la întrarea ei foarte tare; nu era a să
abate de la ea în direapta au în stînga, ce
numai pren mijlocul ei a meargerea. Şi 47
i-au închis pre ei cei den cetate. Şi au 48
astupat porţile cu pietri. Şi au trimis 49
cătră ei Iuda cu cuvinte de pace, zicînd:

50 „Treace-voiu pren pămîntul tău ca să
meargem la pămîntul nostru, şi nimeni nu
va face rău voao, fără numai cu picioarele
vom treace“. Şi nu vrea să-i deşchiză lui.
51 Şi porunci Iuda să strige în tabără ca să să
tăbărască fieştecarele în care loc iaste; şi
s-au tăbărît bărbaţii puterii şi au dat răz-
boiu cetăţii toată ziua aceaea şi toată noap-
52 tea, şi s-au dat cetatea în mîinile lui. Şi
au pierdut toată partea bărbătească cu gu-
ră de sabie, şi o dezrădăcină pre ea, şi luo
prăzile ei, şi trecu pren cetate, deasupra
peste omorîţi, şi au trecut Iordanul la cîm-
pul cel mare, despre faţa Vethsanului.
53 Şi era Iuda adunînd pre cei ce rămînea şi
mîngîind pre nărod, toată calea, pînă au
54 venit la pămîntul Iudii. Şi să suiră la
muntele Sionului,cu veselie şi cu bucurie,şi
au adus arderi-de-tot, căci n-au căzut dentru
55 ei nimelea, pînă a să întoarce cu pace. Şi
în zilele care era Iuda şi Ionathan la Galaad
şi Simon, fratele lui, la Galilea, cătră faţa
56 Ptolemaidei, Auzi Iosif al Zahariei şi
Azaria, boiarii puterii, de viteajiile şi războ-
57 iul care au făcut şi ziseră: „Să facem şi
noi noao nume şi să meargem să dăm răz-
boiu cătră limbile ceale demprejurul nostru“.
58 Şi poruncіră celor den putearea ce era cu
59 ei şi mearseră asupra Iamniei. Şi ieşi
Gorghia den cetate şi bărbaţii lui întru în-
60 timpinarea lor la războiu. Şi să înfrînse
Iosif şi Azaria, şi s-au gonit pînă la hotarăle
Iudii; şi căzură în ziua aceaea den nărodul
lui Israil ca vro 2000 de bărbaţi şi să făcu
înfrîngere mare întru nărodul lui Israil,
61 Căci n-au ascultat pre Iuda şi pre fraţii lui,
62 gîndind să facă vitejie. Şi ei nu era den
sămînţa bărbaţilor acelora cărora s-au dat
63 mîntuirea lui Israil pren mînile lor. Şi
bărbatul Iuda şi fraţii lui să măriră foarte
înaintea a tot Israilul şi a limbilor tuturor,
64 unde să auziia numele lor, Şi să adună
65 cătră ei lăudînd. Şi ieşiră Iuda şi fraţii
lui şi bătea pre fiii lui Isaf, în pămîntul de
cătră amiazăzi, şi au lovit pre Hevron şi
pre featele ei şi au surpat tăria ei şi turnuri-
66 le ei au ars împrejur. Şi s-au sculat a
mearge la pămîntul celor de fealiu striini,
67 şi mergea la Samaria. În ziua aceaea că-
zură preoţii cetăţilor, vrînd ei să facă băr-
băţie, ieşind ei la războiu fără de sfat.
68 Şi să abătu Iuda la Azot, pămîntul celor
striini de fealiu, şi au surpat capiştiele lor,
şi cioplitele bozilor lor, şi au ars cu foc, şi
au prădat prăzile cetăţilor, şi s-au întors
la pămîntul Iudii.

CAP VI

Şi împăratul Antioh mergea la ţără- 1
le ceale de sus şi auzi că iaste Eli-
mais, la Persida, cetate slăvită cu
avuţie, cu argint şi cu aur, Şi 2
beseareca cea dentr-însa bogată
foarte, şi acolo acoperemînturi de aur, şi
zale, şi arme, carele au lăsat acolo Alexan-
dru al lui Filip, împăratul machidoneanilor,
care au împărăţit întîi întru elini. Şi au 3
venit şi cerca să ia cetatea şi să o prade pre
ea, şi n-au putut, căci s-au înţeles cuvîntul
la cei den cetate. Şi să sculară la el spre 4
războiu şi fugi şi să duse de acolo cu mîh-
nire mare, întorcîndu-se la Vavilon. Şi 5
veni vestind oarecarele lui la Persida, cum
s-au înfrînt taberile ceale ce au mers la pă-
mîntul Iudii Şi au mers Lisia cu puteare 6
tare întîiu, şi să înfrînse de cătră faţa lor,
şi s-au întărit cu arme şi cu puteare şi cu
prăzi multe, carele au luat den taberile care-
le au înfrînt, Şi au surpat urîciunea ceaea 7
ce au zidit asupra jîrtăvnicului den Ierusa-
lim, şi svinţenia, ca şi întîiu, au încunjurat
cu ziduri nalte, şi pre Vethsura, cetatea lui.
Şi fu deaca auzi împăratul cuvintele aceas- 8
tea, să înspăimă şi să turbură tare şi că-
zu pre patu; şi au căzut în boală de voie
rea, căci nu i s-au făcut lui precum gîndiia.
Şi era acolo zile multe, căci să înnoi asupra 9
lui mîhnire mare şi gîndi că va muri. Şi 10
chemă pre toţi priatenii lui şi zise cătră ei:
„Luatu-s-au somnul de la ochii miei şi am
scăzut cu inema, de grijă. Şi ziş inemii: 11
'Pînă la ce năcaz am venit şi furtună mare
întru carea acum sînt? Căci bun şi îndrăgit
eram întru biruinţa mea; Şi acum îmi 12
aduc aminte de răutăţile carele am făcut
la Ierusalim şi am luat toate vasele ceale de
aur şi ceale de argint, ceale dentr-însul, şi
am trimis ca să rădice pre ceia ce lăcuiesc
Iudea, în deşărt. Cunoscuiu că pentru 13
aceastea m-au aflat răutăţile aceastea şi,
iată, pieru cu voie rea mare şi în pămînt
striin'“. Şi chemă pre Filip, care era unul 14
den priatenii lui, şi-l puse pre el preste toată
împărăţia lui, Şi-i deade lui stema şi 15
veşmîntul lui şi inelul, ca să aducă pre
Antioh, fiiul lui, şi să-l crească pre el, ca
să împărăţească. Şi muri acolo Antioh 16
împăratul, în anul 149. Şi cunoscu Lisia 17
că au murit împăratul şi au pus pre Antioh
a împărăţi, feciorul lui, în locul lui, pre
carele au crescut tinirel şi au numit numele
lui Efpator. Şi cei de la margine era 18
închizînd pre Israil împrejurul sfintelor,
şi cercînd răutăţile în toată vreamea,

19 şi întărirea limbilor. Şi gîndi Iuda să-i
rădice pre ei şi adună tot norodul ca să
20 şază împrejurul lor. Şi să adunară împre-
ună şi şăzură împrejurul lor, [în] ani 150,
şi au făcut asupra lor stare de săgeţi şi meş-
21 terşuguri. Şi ieşiră dentr-înşii de la închi-
soare şi să lipiră lîngă ei o samă den cei ne-
credincioşi den Israil; şi mearsără cătră împă-
22 ratul şi zisără: „Pînă cînd nu vei face leage
23 şi vei izbîndi pre fraţii noştri? Noi bine vom
să slujim tătîne-tău şi să umblăm întru
ceale zise de el şi să urmăm poruncilor lui;
24 căci cei ce sînt ai norodului acestuia Pen-
tru aceasta să înstriina de la noi. Afară den
cîţi să afla dentru noi, să omorîia, şi moşte-
25 nirele noastre să jăhuia. Şi nu preste noi
numai întinsără mîna, ce şi preste toate ho-
26 tarăle lor. Şi iată, s-au tăbărît astăzi
asupra marginii în Ierusalim ca să-l ia pre el;
27 şi sfinţenia şi pre Vethsura au întărit. Şi
de nu vei apuca înainte pre ei cu sîrguiala,
mai mari decît aceastea vor face şi nu vei
28 putea să-i biruieşti pre ei". Şi să scîrbi
împăratul, deaca auzi, şi adună pre toţi pri-
atenii lui, pre domnii puterii lui şi pre cei
29 ce era preste călăreţi. Şi de la alţi împă-
raţi, şi de la ostroavele mărilor venit-au că-
30 tră el puteri năimite. Şi era numărul
puterii lui 100000 de pedestri, şi 20000 de
călărime, şi pili 32, învăţaţi la războiu.
31 Şi au venit pren Idumea şi s-au tăbărît asu-
pra Vethsurii şi s-au bătut în zile multe şi
au făcut meşterşuguri; şi ieşiră şi le arsără
pre eale cu focu şi deaderă războiu bărbă-
32 teaşte. Şi să sculă Iuda de la margine şi
să tăbărî la Veth-Zaharia, în preajma taberii
33 împăratului. Şi mînecă împăratul dimi-
neaţa şi rădică tabăra întru pornirea ei
despre calea Veth-Zahariei; şi s-au răsipit
puterile la războiu şi au trîmbiţat cu trîmbi-
34 ţile. Şi pililor au arătat sînge de strugur
şi de mure, ca să-i tocmească pre ei la răz-
35 boiu. Şi au împărţit hiarăle la stoluri şi
au pus lîngă fieştecare pil 1000 de bărbaţi
înzăuaţi cu lanţuri, şi coifuri de aramă
peste capetele lor, şi 500 de călărime rînduiţi
36 la toată hiara aleasă. Aceştea, mai nainte
de vreame, oriunde era hiara, era şi ei, şi
oriunde mergea, mergea împreună, nu să
37 despărţiia de ea. Şi turnuri de lemnu preste
eale, tari, acoperindu-se preste fieştecare hia-
ră, încinsă preste ea cu meşterşuguri, şi pre
fieştecare, bărbaţi 32, cei ce da războiu
38 preste ei, şi indianul ei. Şi ceaealaltă călă-
rime dencoace şi dencolea au pus, de amîn-
doao părţile taberii, clătinîndu-se şi astupîn-
39 du-se în văi. Şi cînd luciia soarele preste pa-
vezile ceale de aur, sclipiia măgurile de eale
şi străluciia ca făcliile de foc. Şi să întin- 40
se o parte oarecarea den tabăra împăratului
preste măgurile ceale înalte şi unii preste cea-
le mai de jos, şi veniia întemeiat şi rînduit.
Şi să cutremura toţi ceia ce auziia glasul 41
mulţimei lor şi călătoria mulţimei şi izbitu-
rile armelor, pentru că era tabăra mare foarte
şi vîrtoasă. Şi să apropie Iuda şi tabăra 42
lui spre rînduială şi căzură den tabăra îm-
păratului 600 de bărbaţi. Şi văzu Elea- 43
zar Avaranul una den fiară, înzăuată cu za
împărătească, şi era covîrşind toate fiarăle,
şi i să păru că întru aceaea iaste împăratul.
Şi deade pre sine, ca să mîntuiască pre nă- 44
rodul lui şi să-ş cîştige lui nume veacinic.
Şi alergă la ea cu dîrjie, în mijlocul stolu- 45
lui, şi omoriia şi în dreapta şi în stînga şi
să desfăcea de el dencoace şi dencolea.
Şi să vîrî supt elifand şi să puse supt el şi-l 46
omorî pre el; şi căzu pre pămînt deasupra
lui şi muri acolo. Şi văzu putearea îm- 47
părăţiei şi pornirea puterilor şi să abătură
de la ei, şi cei den tabăra împăratului să
suia întru întimpinarea lor la Ierusalim.
Şi să tăbărî împăratul la Iudea şi la măgura 48
Sionului. Şi făcu pace cu cei den Veth- 49
sura şi ieşiră den cetate, căci nu era lor acolo
hrană ca să să închiză într-însa, căci sîmbătă
era pămîntului aceluia. Şi luo împăratul 50
Vethsura şi rîndui acolo pază, ca să o pă-
zască pre ea. Şi tăbărî asupra sfinţeniei 51
zile multe şi au pus acolo stare de săgeţi, şi
meşterşuguri, şi aruncătoare de foc, şi zvîr-
lituri de pietri, şi scorpidii, ca să zvîrlească
săgeţi, şi praştii. Şi au făcut ei meşter- 52
şuguri cătră meşterşugurile lor, şi au dat
războiu zile multe. Şi bucate nu era în 53
vase, pentru că al şaptelea an era, şi cei ce
scăpa la Iudea de la limbi au mîncat rămă-
şiţa punerii. Şi au rămas întru ceale sfinte 54
bărbaţi puţini, căci au biruit pre ei foametea
şi s-au răsipit fieştecarele la locul lui.
Şi auzi Lisia cum că Filip, pre care au pus 55
împăratul Antioh, încă fiind viu el, să creas-
că pre Antioh, fiiul lui, ca să împărăţască
pre el, S-au întors de la Persida şi Midia, 56
şi puterile ceale ce au mers ale împăratului
— cu el, şi cum că cearcă să ia lucrurile,
Şi sîrguia şi să învita de margine ca să mear- 57
gă şi să zică cătră împăratul şi cătră
povăţuitorii puterii şi bărbaţii: „Ne sfîrşim
în toate zilele, şi hrana noastră e puţină,
şi locul unde sîntem tăbărîţ iaste tare,
şi sînt asupra noastră grijile împărăţiei.
Acum dară, să dăm dreapta oamenilor 58
acestora şi să facem pace cu ei şi cu toa-
tă limba lor; Şi să întărim lor ca 59
să meargă după legile lor, ca şi mai înainte,
că pentru legiuirile lor, carele am ră-

sipit, s-au urgisit și au făcut toate aceastea“.
60 Și plăcu cuvîntul înaintea împăratului și a
boiarilor, și au trimis cătră ei să să împace
61 și au priimit. Și s-au jurat lor împăratul
și boiarii; asupra acestora au ieșit den cetate.
62 Și au întrat împăratul la muntele Sionului
și au văzut tăria locului; și au călcat jură-
mîntul carele au jurat și au poruncit și au
63 surpat zidul împrejur. Și să sculă de sîrg
și să întoarse la Antiohia; și află pre Filip
domnind cetatea și deade războiu cătră el
și luo cetatea cu sila.

CAP VII

1 În anul 151, ieșit-au Dimitrie al lui
Selefcu den Rîm și să sui cu oa-
meni puțini la o cetate de pre lîngă
2 mare și împărăți acolo. Și fu
deaca mergea la casa împărăției
părinților lui, prinsără puterile pre Antioh
3 și pre Lisia să-i ducă pre ei la el. Și să
arătă lui lucrul și zise: „Nu-mi arătați obraze-
4 le lor“. Și-i omorîră pre ei puterile și
șăzu Dimitrie în scaunul împărăției lui.
5 Și veniră cătră el toți bărbații cei fără de
leage și necurați den Israil, și Alchimu po-
6 vățuiia pre ei, vrînd să preoțască, Și au
pîrît pe nărod cătră împăratul, zicînd:
„Pierdut-au Iuda și frații lui pre toți priati-
nii tăi, și pre noi ne-au răsipit de la pămîntul
7 nostru. Acum, dară, trimite un om pre
carele vei creade și, mergînd, să vază toată
peirea aceasta carea au făcut noao și țării
împăratului și să-i cearte pre ei și pre toți
8 ceia ce ajută lor“. Și au ales împăratul
pre Vacchidu, priatenul împăratului, dom-
nind decindea de rîu, și mare întru împărăție,
9 și credincios împăratului, Și au trimis
pre el și pre Alchim păgînul, și au întărit
lui preoția, și au poruncit lui să facă izbîn-
10 da întru fiii lui Israil. Și să duseră și ve-
niră cu puteare multă la pămîntul Iudii și
au trimis soli cătră Iuda și cătră frații lui,
11 cu cuvinte de pace, cu ficleșug. Și n-au
luat aminte la cuvintele lor, pentru că au
12 văzut că au venit cu puteare multă. Și
să adunară cătră Alchim și Vacchid aduna-
re de cărturari, să cerceteaze ceale direapte.
13 Și întîiu asideii era întru fiii lui Israil, și
14 cerea de la ei pace, Pentru că au zis:
„Om preot den semenția lui Aaron au ve-
nit cu puterile și nu ne va face strîmbătate
15 noao“. Și grăi cu ei cuvinte de pace și
să jură lor zicînd: „Nu vom cerceta voao
16 rău și priatenilor voștri“. Și s-au încre-
zut lui, și au prins dentru ei 60 de bărbaț
și au omorît pre ei într-o zi, după cuvintele
17 carele au scris: „Trupurile sfinților Tăi
și sîngiurile lor au vărsat împrejurul Ierusa-
limului și nu era la ei cine să-i îngroape“.
Și au căzut frica lor și cutremurul preste 18
tot norodul, căci au zis că: „Nu iaste la ei
adevăr și judecată, pentru că au călcat sta-
rea și jurămîntul carele au jurat“. Și s-au 19
sculat Vacchidu de la Ierusalim și s-au tăbă-
rît la Vizeth și au trimis și au prins pre mulți
den oamenii cei ce era împreună cu el, carei
de bunăvoie au venit, și pre o samă den
norod, și i-au junghiat pre ei la fîntîna cea
mare. Și au așăzat țara pe sama lui Al- 20
chim și au lăsat cu el puteare ca să-i ajute
lui și să duse Vacchid cătră împăratul. Și 21
să nevoi Alchim pentru arhierie; Și s-au 22
adunat cătră el toți ceia ce turbura norodul
lor, și au biruit pămîntul Iudii și au făcut
rană mare în Israil. Și văzu Iuda toată 23
răutatea carea o au făcut Alchim și cei ce
era cu el întru fiii lui Israil, mai mult decît
limbile. Și ieși la toate hotarăle Iudeii 24
împrejur și au făcut izbîndă întru bărbații
cei ce au mers de bună voie și s-au oprit a
mearge la țară. Și deaca au văzut Alchim 25
că s-au întărit Iuda și cei ce era cu el și
conoscu că nu va putea să le stea împotrivă,
și să întoarse cătră împăratul și făcu pîrîre
asupra lor. Și au trimis împăratul pre 26
Nicanor, unul den boiarii lui cei slăviți, care
avea pizmă și vrăjmășie asupra lui Israil, și
porunci lui să rădice norodul. Și veni 27
Nicanor la Ierusalim cu puteare multă și
trimise cătră Iuda și cătră frații lui, cu vicle-
șug, cuvinte de pace, zicînd: „Să nu fie 28
vrajbă în mijlocul nostru și al vostru, voiu
veni cu oameni puțini ca să văzu feațele
voastre cu pace“. Și veni cătră Iuda și să 29
sărutară unii cu alții cu pace, și vrăjmașii
era gata să hrăpească pre Iuda. Și să co- 30
noscu cuvîntul lui Iuda că cu vicleșug au ve-
nit asupra lui, și să temu de cătră el și nu
vru a-i mai vedea obrazul. Și conoscu 31
Nicanor că s-au descoperit sfatul lui și ieși
întru întimpinarea Iudii, despre Farsarama,
la războiu. Și căzură den cei ce era cu 32
Nicanor ca vro 500 de bărbați și fugiră la
cetatea lui David. Și după cuvintele aceas- 33
tea, suitu-s-au Nicanor la muntele Sionul; și
au ieșit dentru preoți, de la ceale sfinte, și
den cei bătrîni ai norodului, să i se închine
lui cu pace și să-i arate lui arderea cea de tot
care să aduce pentru împăratul. Și batjoco- 34
ri pre ei și-i măscări pre ei și pîngări pre ei și
grăi mîndru. Și să jură cu mînie zicînd: 35
„De nu se va da Iuda și tabăra lui în mînile
meale acum, și va fi de mă voiu întoarce cu pa-
ce, voiu arde casa aceasta!“ Și ieși cu mînie
mare. Și întrară preoții și stătură despre 36
fața jîrtăvnicului și a besearecii și plînsără

37 şi zisără: „Tu ai ales casa aceasta, să să
numească numele Tău într-însa, să fie casă
de rugă şi de umilinţă norodului Tău.
38 Fă izbîndă la omul acesta şi în tabăra lui,
şi să cază în sabie; adu-Ţ aminte de hulele
39 lor şi nu le da lor îngăduială!" Şi ieşi
Nicanor den Ierusalim şi să tăbărî la Ve-
thoron şi-l întimpină pre el putearea Siriei.
40 Şi Iuda să tăbărî în Adasa cu 3000 de oa-
41 meni; şi să rugă Iuda şi zise: „Cei de la
împăratul, cînd au blestemat, au ieşit înge-
rul Tău şi au lovit dentru ei 185 de mii.
42 Aşa zdrobeaşte tabăra aceasta înaintea
noastră astăzi, şi să cunoască cei rămaşi
că au grăit rău asupra svintelor Tale; şi-l
43 judecă pre el după răutatea lui!" Şi să
loviră taberile spre războiu în 13 ale lunii
lui adar şi să zdrobi tabăra lui Nicanor şi căzu
44 el întîiu la războiu. Şi deaca văzu tabăra
lui că au căzut Nicanor, lepădîndu-ş arme-
45 le lor, fugiră. Şi goniia pre ei cale de o
zi, de la Adasa pînă a veni la Gasira, şi au
trîmbiţat denapoia lor cu trîmbiţile săm-
46 nărilor. Şi au ieşit den toate satele Iudii
dempreiur şi covîrşiia pre ei. Şi să întoarseră
ceia cătră ceia şi au căzut toţi de sabie şi
47 n-au rămas dentr-înşii niciunul. Şi au
luat prăzile şi pleanul, şi capul lui Nicanor
au luat, şi direapta lui, carea o au întins cu
mîndrie, şi o au adus şi o au întins lîngă
48 Ierusalim. Şi s-au veselit nărodul foarte
şi au adus ziua aceaea zi de veselie mare.
49 Şi au pus ca să ţie preste tot anul ziua
50 aceasta, a 13 a lui adar. Şi să ostoi pă-
mîntul Iudei puţineale zile.

CAP VIII

1 Şi auzi Iuda numele rîmleanilor, că
sînt tari la vîrtute şi sînt voitori
de bine tuturor celora ce să lipesc
lîngă ei şi, cîţi vor veni la ei, întăresc
lor prieteşug şi cum că sînt tari la
2 vîrtute. Şi au povestit lui războaiele
lor şi vitejiile carele au făcut între frantozi
şi cum i-au biruit pre ei şi i-au adus pre ei
3 supt dajde. Şi cîte au făcut în ţara Şpaniei
a birui băile ceale de argint şi ceale de aur de
4 acolo. Şi au biruit locul tot cu sfatul lor
şi cu răbdarea mîniei, şi locul era departe
de la ei foarte; şi împăraţii ceia ce au
venit asupra lor de la marginea pămîntu-
lui pînă au zdrobit pre ei şi au lovit întru
ei rană mare; şi ceialalţi dau lor bir pres-
5 te an. Şi pre Filip şi pre Perseia, împă-
ratul chiteanilor, şi pre cei rădicaţ asu-
pra lor i-au zdrobit pre ei cu războiu
6 şi au biruit pre ei. Şi pre Antioh
cel Mare, împărat al Asiei, cela ce au mersu
asupra lor spre războiu, avînd 120 de pili,
şi călărime, şi cară, şi puteare multă foarte,
şi să zdrobi de dînşii. Şi-l prinsără pre 7
el viu şi au tocmit lor să le dea, şi el şi cei
ce vor împărăţi după el, bir mare, să dea
zăloage şi usebire, Şi ţara Indiii, şi Midia, şi 8
Lidia, şi de la ceale mai bune ţări ale lor şi,
luîndu-le pre eale de la el, le-au dat pre eale
lui Evmeni împăratului. Şi cum că cei den 9
grecime s-au sfătuit să meargă şi să rădice
pre ei, şi să înţelease cuvîntul la ei Şi au 10
trimis asupra lor pre un voivod şi au dat
războiu cătră ei şi au căzut dentru ei rănit
mulţi şi au robit pre mulţi, pre muierile
lor, şi pre fiii lor, şi i-au prădat pre ei şi
au biruit pămîntul lor şi au surpat tăriile
lor şi i-au jăfuit pre ei şi i-au robit de tot
pre ei, pînă în ziua aceasta. Şi cealealalte 11
împărăţii şi ostroave, cîţi oarecînd s-au
împoncişat lor, i-au stricat şi i-au robit pre
ei. Iară cu priatenii lor şi cu cei ce să 12
odihnesc cu ei au păzit prieteşugul, şi au
biruit împărăţiile ceale de aproape şi ceale
de departe, şi cîţi auziia numele lor, să
temea de cătră ei. Şi la cîţi vor să ajute 13
şi să împărăţască [împărăţesc]; şi pre carii
vor îi mută; şi s-au înălţat foarte. Şi întru 14
toate aceastea n-au pus nimeni dentru ei
stema şi nu s-au îmbrăcat cu mohorît ca să
să mărească întru ea. Şi ca să dea sfatu 15
şi-au făcut lor, şi în toate zilele să sfătuia
320, sfătuindu-să pururea pentru mulţime
ca să-i bine-împodobească pre ei. Şi-ş 16
încred domnia lor asupra unui om pre an şi
a stăpîni tot pămîntul lor şi toţi ascultă de
unul şi nu iaste zavistie, nici rîvnire întru ei.
Şi alease Iuda pre Efpolem, feciorul lui Ioan 17
al lui Accos, şi pre Iason, fiiul lui Eleazar,
şi au trimis pre ei la Rîm, să le întărească
lor prieteşug şi ajutoriu Şi ca să rădice 18
jugul de la ei, căci văzură împărăţia
grecilor robind pe Israil cu robie. Şi 19
mearsără la Rîm, şi calea era multă foarte,
şi întrară la sfat şi răspunsără şi zisără:
„Iuda Macaveul şi fraţii lui şi mulţimea 20
jidovilor ne-au trimis pre noi cătră voi,
să întărim împreună cu voi ajutoriu şi
pace şi să ne scriem noi ajutori şi priateni
voao". Şi plăcu cuvîntul înaintea lor. 21
Şi acesta e izvodul cărţii, carele s-au 22
izvodit pre table de aramă şi au trimis
la Ierusalim, să fie lîngă ei acolo, pome-
nire de pace Şi ajutoriu: „Cu bine 23
să fie rîmleanilor şi limbii jidoveşti, pre
mare şi pre uscat, în veac, şi sabie şi
vrăjmaşu să să depărteaze de la dînşii.

24 Iară de să va întîmpla războiu în Rîm mai
nainte, sau tuturor ajutorilor lor întru toa-
25 tă domnia lor, Să ajutorească limba jido-
vilor, precum vreamea li să va scrie lor, cu
26 inimă plină. Și celor ce să vor bate nu
le vor da, nici le vor ajutori cu grîu, cu arme,
cu argint, cu vase; în ce chip s-au părut
rîmleanilor, și vor păzi pazele lor, neluînd
27 nimica. Și aseamene, de să va tîmpla la
limba jidovilor mai nainte războiu, vor
ajutori rîmleanii den suflet, precum lor
28 vreamea să va scrie. Și celor ce vor ajutori
nu se va da grîu, arme, argint, vase; precum
s-au părut Rîmului, și vor păzi pazele
29 aceastea, și nu cu viclenie. După cuvintele
aceastea au întărit rîmleanii norodului jido-
30 vilor. Iară după cuvintele aceastea, de
vor vrea aceștea și aceia să adaogă sau să
scază, vor face dentru aleagerea lor; și ce
vor adaoge au vor scădea, vor fi chiară.
31 Și pentru răutățile carele împăratul
Dimitrie face la ei, scris-am lui zicînd:
'Pentru ce ai îngreuiat jugul tău preste
32 priatenii noștri, ajutori jidovi? Deci,
de vor mai jelui de tine, vom face lor
judecată și vom da războiu ție și pre mare
și pre uscat'".

CAP IX

1 Și auzi Dimitrie că au căzut Nicanor
și puterile lui în războiu și adaose
a mai trimite pre Vacchid și pre
Alchim, de al doilea rînd, la pămîn-
tul Iudii, și cornul cel direpț împre-
2 ună cu ei. Și mearsără pe calea cea
despre Galgala și să tăbărîră la Mesaloth
cea den Arvila și au luat pre ea și au pierdut
3 suflete de oameni multe. Și în luna den-
tîiu, în anul 152, să tăbărîră asupra Ierusa-
4 limului. Și să sculară și mearsără la
Verea cu 20000 de bărbați și 2000 de călă-
5 reți. Și Iuda era tăbărît în Eleasa, și
3000 de bărbați aleși—împreună cu el.
6 Și văzură mulțimea puterilor că mulți
sînt și să temură foarte și fugiră mulți den
tabără, n-au rămas dentru ei fără numai 800
7 de bărbați. Și văzu Iuda că s-au răsipit
tabăra lui și războiul îl grăbiia pre el, și să
sfărîma cu inima, căci nu avea vreame să-i
8 strîngă pre ei, și să slăbi. Și zise celor ră-
mași: „Să ne sculăm și să ne suim asupra
împrotivnicilor noștri, dară de-i vom putea
9 să-i batem pre ei". Și-l întoarsără pre el,
zicînd: „Nu vom putea, ce numai să mîntuim
ale noastre suflete; acum te întoarce, că
frații noștri s-au răsipit; și să dăm războ-
iu către dînșii, și noi sîntem puțini".
10 Și zise Iuda: „Să nu-m fie mie să fac
lucrul acesta, să fug de la ei, și vreamea
noastră s-au apropiat, și să murim vitejaște
pentru frații noștri și să nu lăsăm vină mă-
11 rirei noastre". Și să sculă putearea de la ta-
bără și stătură întru întimpinarea lor; și
să împărți călărimea în doao părți, și prăș-
tiașii și arcașii mergea înaintea puterii, și
cei de frunte războinici, toți cei tari. Și 12
Vacchid era în cornul cel direpț și să apropie
stolul dentru amîndoao părțile și striga cu
trîmbițele. Și trîmbițară cei de la Iuda 13
și ei cu trîmbițele și să clăti pămîntul de
glasul taberelor și să făcu războiul împreu-
nat de dimineață pînă în sară. Și văzu Iuda 14
că Vacchid și tăria taberei era în cei den
direapta și veniră împreună cu el toți
cei tari de inimă. Și să zdrobi cornul 15
cel direpț de la dînșii și goniia denapoia
lor, pînă la măgura Azotului. Și cei den 16
cornul stîng văzură că s-au zdrobit cornul
cel direpț și să întoarsără după Iuda și
după cei ce era împreună cu el pre den dos.
Și să îngreuie războiul și căzură răniț 17
mulți, și den ceia și den ceia. Și Iuda 18
căzu, și ceialalți fugiră. Și rîdicară 19
Ioanathan și Simon pre Iuda, fratele lor,
și-l astrucară pre el în groapa părinților
lui, în Modiim. Și-l plînsără pre el și-l 20
tînguiră pre el tot Israilul tînguire mare,
și jăliia zile multe, și ziseră: „Cum căzu 21
cel tare, care au mîntuit pre Israil?" Și 22
ceale mai multe ale cuvintelor Iudei și ale
războaielor și ale vitejiilor care au făcut și
ale mărimei lui nu s-au scris, pentru că mul-
te era foarte. Și fu după moartea Iudei, 23
plecară cei fără de leage în toate hotarăle
lui Israil și răsăriră toți ceia ce fac strîmbă-
tatea. În zilele acealea să făcu foamete 24
mare foarte și de bunăvoie să deade țara
împreună cu ei. Și alease Vacchid pre 25
oamenii cei necredincioși și puse pre ei
domni țărîi. Și cerceta și iscodiia pre 26
priatinii Iudei și aducea pre ei către Vacchid
și-ș izbîndiia întru dînșii și-i batjocuriia pre
ei. Și să făcu necaz mare în Israil, carele 27
nu s-au făcut den ziua carea nu s-au ivit
proroc întru ei. Și să adunară toți pria- 28
tinii Iudei și ziseră lui Ioanathan: „De 29
cînd fratele tău Iuda au murit, și om aseame-
nea lui nu iaste, să iasă către vrăjmași și
către Vacchid și întru cei ce pizmuiesc
limbii noastre. Acum dară, pre tine 30
te-am ales astăzi ca să ne fii în locul lui noao
căpetenie și povățuitoriu, ca să bați războ-
iul nostru". Și priimi Ioanathan în vrea- 31
mea aceaea povățuirea și să sculă în locul
Iudei, fratelui lui. Și înțelease și cerca 32
pre el să-l omoară. Și aflä Ioanathan și 33
Simon, fratele lui, și toți cei ce era cu el și
fugiră la pustiiul lui Thecoe și să tăbărîră
la apa lacului Asfarului. Și află Vacc- 34
hid, în ziua sîmbetelor, și veni el și toa-
tă oastea lui, decindea de Iordan. Și 35

trimise pre fratele lui, povățuitoriu gloatei,
și au rugat pre navatei, priatinii lui, să puie
36 la ei unealtele ceale multe. Și ișiră fiii
lui Iamvri de la Midava și prinsără pre Ioan
37 și toate cîte avea și să duseră cu eale. Și
după cuvintele aceastea,vestiră lui Ioanathan
și lui Simon, fratele lui, că fiii lui Iamvri
fac nuntă mare și aduc nevasta de la Nada-
vath, fata unui boiariu den cei mari ai hana-
38 neilor, cu pompă mare. Și-ș aduse amin-
te de Ioan, fratele lui, și să suiră și să ascun-
39 seră supt acoperemîntul muntelui. Și
rîdicară ochii lor și văzură și iată, gîlceavă
și gloată și povară multă, și ginerile au ie-
șit, și priatenii lui și frații lui, întru timpi-
narea lor, cu tîmpene și cu muzice și cu
40 arme multe. Și să sculară asupra lor de
unde era ascunși cei ai lui Ioanathan și ucise-
ră pre ei și căzură răniți mulți,și cei rămași
au fugit la munte; și luară toate prăzile lor.
41 Și să întoarse nunta spre plîngere și glasul
42 muzicelor lor spre jale. Și au izbîndit
izbîndirea sîngelui fratelui lor și s-au întors
43 la băhnișul Iordanului. Și auzi Vacchidu
și veni în ziua sîmbetelor pînă la mătcile
44 Iordanului cu puteare multă. Și zise
Ioanathan celor de lîngă el: „Să ne sculăm
acum și să dăm războiu pentru sufletele
noastre, pentru că nu iaste astăzi ca ieri și
45 ca alaltaieri. Că iată, războiul iaste în
preajma noastră și denapoia noastră, și apa
Iordanului dencoace și dencolea, și băhniș
și dumbravă, nu iaste loc de a ne abate.
46 Acum dară, strigați la ceriu pentru ca să
scăpați den mîna vrăjmașilor noștri". Și să
47 împreună războiul. Și întinse Ioanathan
mîna lui să lovească pre Vacchidu și să dea-
48 de de la el înapoi. Și sări Ioanathan și cei
ce era cu el în Iordan și înotară pînă decin-
dea, și ceia n-au trecut Iordanul asupra lor.
49 Și căzură de la Vacchidu în ziua aceaea ca
50 vro 1000 de bărbați. Și să înturnă la
Ierusalim și zidi cetăți tari în Iudea: întări-
rea cea den Iereho, și pre Emmaum, și pre
Vethoron, și pre Vethil, și pre Thamnatha,
Farathoni, și pre Tefon, cu ziduri nalte și
51 porți și zăvoară. Și puse strajă într-însele,
52 ca să fie cu vrăjmășie spre Israil. Și au întă-
rit cetatea cea den Vethsura, și pre Gazara,și
marginea, și au pus într-însele puteri și puneri
53 de mîncări. Și au luat pre fiii povățuitori-
lor țării zăloage și au pus pre ei la margine,
54 în Ierusalim, în pază. Și în anul 153, în
luna a doua, porunci Alchim să surpe zidul
curții sfintelor cei mai denlăuntru; și surpă
55 lucrurile prorocilor și începu a surpa. În
vreamea aceaea, rănitu-s-au Alchim și să con-
tenîră lucrurile lui și să astupă gura lui și să
slăbi și nu mai putea a mai grăi cuvînt și
a porunci pentru casa lui. Și muri Alchim 56
în vreamea aceaea cu muncă mare. Și văzu 57
Vacchidu că au murit Alchim, și să înturnă
cătră împăratul și să ostoi pămîntul Iudii
ani 2. Și să sfătuiră toți cei fără de leage 58
zicînd: „Iată, Ionathan și cei ai lui cu liniște
lăcuiesc, nădejduind; acum dară, să aducem
pre Vacchidu și va prinde pre ei toți într-o
noapte". Și mergînd, s-au sfătuit cu el. 59
Și să sculă a veni cu puteare multă și au 60
trimes cărți pre ascuns la toți ajutorii lui
cei den Iudea ca să prinză pre Ionathan și
pre cei ce-s cu el; și nu putea, căci s-au
înțeles lor sfatul lor. Și au prins den băr- 61
bații țării, den căpeteniile răutății, ca vro
50 de bărbați și i-au omorît pre ei. Și să 62
osebi Ionathan și Simon și cei ce era cu el
la Vethvasi cea den pustiiu și zidi ceale
surpate ale ei și au întărit pre ea. Și aflâ 63
Vacchidu și adună toată mulțimea lui și
celor den Iudea porunci. Și viind, să tăbă- 64
rî asupra Vethvasiei și au bătut pre ea zile
multe și au făcut meșteșuguri. Și au lă- 65
sat Ionathan pre Simon, fratele lui, în cetate
și ieși în țară; și ieși cu număr. Și lovi 66
pre Odomira și pre frații lui și pre fiii lui
Faseron la lăcașurile lor și începu a bate și
să sui cu puteri. Și Simon și cei ce era 67
cu el ieșiră den cetate și arsără meșterșugu-
rile. Și deaderă războiu cătră Vacchid și 68
să zdrobi de cătră ei și-l năcăjiia pre el
foarte, căci era sfatul lui și venirea lui de-
șartă. Și să urgisi cu mînie asupra băr- 69
baților celor fără de leage, celor ce au sfătuit
pre el ca să vie în țară, și au omorît dentru
ei mulți; și să sfătui ca să meargă la pămîn-
tul lui. Și înțelease Ionathan și trimise 70
cătră el soli, ca să tocmească cătră el pa-
ce și să le dea lor robimea. Și au 71
priimit și au făcut după cuvintele lui; și i
să jură lui cum nu-i va mai cerca răul în
toate zilele vieții lui. Și i-au dat lui robi- 72
mea carea au robit mai nainte den pămîntul
Iudii și, înturnîndu-se, să duse la pămîntul
lui și n-au mai adaos încă a veni la hotarăle
lor. Și să ostoi sabia den Israil; și au 73
lăcuit Ionathan în Mahmas, și începu
Ionathan a judeca pre nărod, și au stins pre
cei necurați den Israil.

CAP X

i în anul 160, suitu-s-au Alexandru 1
al lui Antioh Epifan și au luat
Ptolemaida și l-au priimit pre el
și au împărățit acolo. Și auzi 2
Dimitrie împăratul și adună pu-
tearea multă foarte și ieși în timpina-

3 rea lui la războiu. Și au trimis Dimitrie
cătră Ionathan cărți cu cuvinte de pace,
ca să-l mărească pre el, pentru că zise:
4 „Să apucăm a pune pace cu el mai nainte
decît a pune el cu Alexandru împotriva
5 noastră. Pentru că-ș va aduce aminte
toate răutățile carele am făcut cătră el,
6 și la frații lui, și la limba lui". Și-i deade
lui volnicie să adune puteri și să facă arme
și să fie el ajutoriu lui, și pre cei zălojiț,
7 ce era la margine, zise să-i dea lui. Și
veni Ionathan la Ierusalim și au citit cărțile
la auzirea a tot nărodul și celor den margine.
8 Și să temură cu frică mare cînd auziră că
i-au dat lui împăratul volnicie să adune pu-
9 teri. Și au dat cei den margine lui Iona-
than pre cei zălojiț, și i-au dat pre ei părinți-
10 lor lor. Și lăcui Ionathan în Ierusalim
11 și începu a zidi și a înnoi cetatea. Și zi-
se cătră ceia ce fac lucrurile să zidească
zidurile și muntele Sionului, premprejur,
den pietri cu patru muchi, întru întărire; și
12 au făcut așa. Și au fugit cei striini de
fealiu, cei ce era în tăriile carele au zidit
13 Vacchid, Și au lăsat fieștecarele locul
14 lui și s-au dus la pămîntul lui. Fără
numai în Vethsura au rămas oarecarii den
ceia ce au lăsat leagea și poruncile, pentru
15 că le era lor scăpare. Și auzi Alexandru
împăratul făgăduialele cîte au trimis Dimi-
trie lui Ionathan, și i-au povestit lui răz-
boaiele și vitejiile carele au făcut el și frații
16 lui, și trudele carele au avut, și zise: „Au
afla-vom noi un bărbat ca acesta? Și acum,
să-l facem pre el priaten și ajutoriu noao".
17 Și au scris cărți și au trimis lui, după
18 cuvintele aceastea zicînd: „Împăratul
Alexandru, fratele, lui Ionathan—bucurie!
19 Auzit-am de tine cum că ești bărbat vîrtos
cu puteare și iscusit ești a fi noao priaten.
20 Și acum te-am pus astăzi pre tine arhiereu
limbii tale și priaten împăratului să te che-
mi (și trimise lui mohorît și coronă de
aur) și să socotești ceale ce sînt ale noastre
21 și să păzești prieteșug cătră noi". Și
să îmbrăcă Ionathan cu svîntul vășmînt,
în a șaptea lună, în anul 160, în praznicul
facerii colibilor, și au adunat puteare și au
22 făcut arme multe. Și auzi Dimitrie cu-
23 vintele aceastea și să mîhni și zise: „Pen-
tru ce am făcut aceasta, de au apucat mai
nainte de noi Alexandru a pune prieteșug
24 cu jidovii spre întărire? Scrie-voiu și eu lor
cuvinte de mîngîiare și de înălțime și de dări,
ca să fie împreună cu mine spre ajutoriu".
25 Și au trimis lor după cuvintele aceastea:
„Împăratul Dimitrie, neamului Iudeilor, să să
bucure! De vreame ce ați păzit ceale că- 26
tră noi tocmeale și ați stătut întru priete-
șugul nostru și nu v-ați lipit lîngă vrăjmașii
noștri, auzit-am și ne-am bucurat. Și 27
acum, rămîneți încă a păzi cătră noi cre-
dință, și vom răsplăti voao bune pentru
carele faceți cu noi. Și vom lăsa voao 28
lăsări multe și vom da voao dări. Și acum, 29
slobozescu pre voi și lasu voao pre toți
jidovii de biruri și de prețul sării și de cu-
nuni; și pentru întreiala seminții Și pen- 30
tru jumătatea de roada cea de lemn, ce
mi să vine mie a lua, iert de astăzi înainte
a nu mai lua den țara Iudii și de la ceale
3 legi ce s-au adaos ei, de la Samaritida și
Galilea, și den ziua de astăzi și pînă în veac.
Și Ierusalimul fie sfînt și iertat, și hotarăle 31
lui, zeciuialele și vămile. Lasu și biru- 32
ința marginii ceii den Ierusalim și o dau
arhiereului, ca să puie într-însa bărbați, pre
carii ar aleage el, a o păzi pre ea. Și tot 33
sufletul jidovilor, ce s-au robit de la pămîn-
tul Iudii la toată împărăția mea, îl lasu
slobodu în dar; și toți să lase birurile lor
și ale dobitoacelor lor. Și toate sărbă- 34
torile, și sîmbetele, și lunile noao, și zilele
ceale dovedite, și 3 zile mai nainte de sărbă-
toare, și 3 zile după sărbătoare, fie toate
zilele slobode și iertare de toți jidovii ceia
ce sînt întru împărăția mea. Și nu va 35
avea volnicie nimeni să facă și să dodeiască
pre neștine dentru ei, pentru tot lucrul.
Și să să scrie den jidovi la puterile împă- 36
ratului la 30000 de bărbați și să vor da lor
lefi, cum să cuvine la toate puterile împă-
ratului. Și să voru pune dentru ei întru 37
tăriile ceale mari ale împăratului și dentru
aceștea să vor pune preste trebile împără-
ției care sînt de credință și căpeteniile
carii vor fi preste ei să fie dentru ei și să
umble după legile lor, precum au și porun-
cit împăratul în pămîntul Iudii. Și ceale 38
3 legi [ce] s-au adaos la Iudea de la țara
Samariei, să să adaogă la Iudea, ca să să
socotească să fie supt unul, ca să nu asculte
de altă biruință fără numai de arhiereu.
Ptolemaida și ceaea ce e alăturea cu ea am 39
dat-o dar sfinților celor den Ierusalim, la
cheltuiala cea ce să cuvine la ceale sfinte.
Și eu dau pre anu 15000 de sicle de argint 40
den viniturile împăratului, de la locurile
ceale ce să cuvin. Și tot cel ce prisoseaște, 41
care n-au fost dînd cei ce era preste trebi, ca
în anii cei dentîiu, de acum vor da la lucru-
rile Casii. Și, preste aceastea, 5000 de 42
sicle de argint, carii lua de la trebi, ca
în anii cei de mai nainte, ai Sfîntului,
den venit pre an, și aceștea să lase, pentru
că să cadu aceastea preoților celor ce slu-
jăscu. Și oricîți ari fugi la besearica cea 43

den Ierusalim şi în toate hotarăle ei, fiind
datori împărăteşti şi tot lucrul, să să slobo-
zească, şi toate cîte sînt lor, întru împărăţia
44 mea. Şi a să zidi şi a să înnoi lucrurile
sfintelor, şi cheltuiala să va da den venitul
45 împăratului. Şi să să zidească zidurile
Ierusalimului şi să le întărească împrejur, şi
cheltuiala să va da den venitul împăratului;
şi să să zidească zidurile ceale den Iudea".
46 Şi deaca auzi Ionathan şi norodul cuvintele
aceastea, nu le-au crezut, nici le-au priimit,
căci ş-au adus aminte de răutatea cea mare
carea o au făcut în Israil şi au năcăjit pre
47 ei foarte. Şi să voiră bine cu Alexandru,
căci el s-au făcut lor începătoriu de cuvinte
de pace şi era lui într-ajutoriu în toate zilele.
48 Şi adună Alexandru împărat puteri mari
49 şi să tăbărî împotriva lui Dimitrie. Şi
deaderă războiu aceşti doi împăraţi; şi fugi
tabăra lui Dimitrie şi goni pre el Alexandru.
50 Şi să întări preste ei şi întări războiul foar-
te, pînă au apus soarele, şi căzu Dimitrie,
51 în ziua aceaea. Şi au trimis Alexandru
către Potolomeu, împăratul Eghipetului, soli,
52 după cuvintele aceastea zicînd: „De vrea-
me ce m-am înturnat la pămîntul împărăţiei
meale şi am şăzut în scaunul părinţilor miei
şi am biruit puterea şi am înfrînt pre Di-
53 mitrie şi am biruit ţara noastră Şi dedeiu
cu dînsul războiu şi să înfrînse el şi tabăra
lui de noi şi am şăzut pre scaunul împără-
54 ţiei lui, Şi acum, să întărim între noi
prieteşug: şi acum, dă-m pre fata ta să o iau
muiare, şi voiu fi ginere ţie şi voiu da ţie
55 dări şi ei vreadnice ţie". Şi răspunse
Potolomeu împăratul zicînd: „Bună zi, în
carea te-ai întors la pămîntul părinţilor tăi
56 şi ai şăzut în scaunul împărăţiei lor. Şi
acum voiu face ţie ceale ce ai scris; ce vino
să ne tîlnim la Ptolemaida, ca să ne vedem
unul cu altul, şi te voiu face ginere precum
57 ai zis". Şi ieşi Ptolemeu den Eghipet, el
şi Cleopatra, fata lui, şi veniră la Ptolemai-
58 da, în anul 162. Şi să întimpină cu Ale-
xandru împăratul şi-i deade pre Cleopatra,
fata lui, şi-i făcu nunta ei la Ptolemaida,
precum fac împăraţii, cu slavă mare.
59 Şi scrise Alexandru împăratului Ioanathan
60 să vie întru întimpinarea lui. Şi mearse
cu mărire la Ptolemaida şi să întimpină
cu cei 2 împăraţi şi deade lor argint şi aur,
şi priatinilor lor dări multe, şi află har
61 înaintea lor. Şi să adunară asupra
lui bărbaţi ucigaşi den Israil, oameni fără
de leage, să-l pîrască pre el, şi nu-i băgă
62 în seamă împăratul. Şi porunci împă-
ratul şi dezbrăcară pre Ioanathan de haine-
le lui şi-l îmbrăcară pre el cu mohorît; şi
63 făcu aşa. Şi-l puse împăratul de şăzu
cu el şi zise boiarilor lui: „Ieşiţ cu el la
mijlocul cetăţii şi strigaţi ca nimeni să nu
să roage împotriva lui, pentru niciun lucru,
şi nimeni să nu-l dodeiască, pentru tot cu-
vîntul". Şi fu deaca văzură cei ce-l pîrîia 64
mărirea lui, precum au strigat, văzîndu-l
îmbrăcat şi cu mohorît, fugiră toţi. Şi-l 65
mări pre el împăratul şi-l scrise pre el den
priatinii cei den frunte şi-l puse pre el voivod
şi părtaşu domnilor. Şi să întoarse Ioana- 66
than la Ierusalim cu pace şi cu veselie.
Şi, în anul 165, veni Dimitrie, feciorul lui 67
Dimitrie de la Crit, la pămîntul părinţilor
lui. Şi auzi Alexandru împărat şi să mîhni 68
foarte şi să întoarse la Antiohia. Şi puse 69
Dimitrie pre Apolonie, pre cela ce era la
Chili-Siria, şi adună puteare mare; şi s-au
tăbărît la Iamnia şi au trimis către Ionathan
arhiereul, zicînd: „Tu însuţi te rădici 70
asupra noastră? Şi eu m-am făcut de bat-
jocură şi de ocară pentru tine; şi pentru
căci biruieşti preste noi în munţi? Acum 71
dară, de te nădejduieşti pre puterile tale,
pogoară-te către noi la cîmpu şi să ne lovim
amîndoi acolo, căci cu mine iaste puteare
cetăţilor. Întreabă şi află cine sînt; şi 72
ceialalţi carii ajută noao. Şi zic: Nu iaste
voao stare de picioru de către faţa noastră,
căci de doao ori s-au înfrînt părinţii tăi
în pămîntul lor. Şi acum nu vei putea 73
să stai înaintea călărimei şi a unii puteri ca
aceştiia la cîmpu, unde nu iaste piatră,
nici pietricică, nici loc de fugă". Şi deaca 74
auzi Ionathan cuvintele lui Apolonie, s-au
pornit cu cugetul şi au ales 10000 de băr-
baţi şi ieşi den Ierusalim şi-l întimpină
Simon, fratele lui, spre ajutoriul lui. Şi să 75
tăbărî la Iopi şi-l închiseră pre el den cetate,
căci straja lui Apolonie era la Ioppa, şi o
bătură pre ea. Şi temîndu-se, deşchiseră 76
cei den cetate şi stăpîni Ionathan Ioppa.
Şi auzi Apolonie şi să tăbărî aproape cu 77
3000 de călărime şi puteare multă şi mearse
la Azot, ca cum ar călători, şi împreună
să apropie la cîmp, pentru căci avea el mul-
ţime de călărime şi să nădejduia pre dînsa.
Şi goni Ionathan denapoia lui la Azot şi să 78
loviră taberele denapoia lui spre războiu.
Şi lăsă Apolonie 1000 de călărime pre as- 79
cuns denapoia lor. Şi află Ionathan că 80
iaste ficleşug denapoia lui şi au încungiurat
tabăra lui; şi scuturară săgeţile la norod de
dimeneaţă pînă înde sară. Iară norodul 81
sta precum poruncise Ionathan şi osteniră
caii lor. Şi trase Simon puteare lui şi 82
să lovi cu stolul, pentru că călărimea slă-
bise, şi să zdrobiră de el şi fugiră. Şi 83
călărimea s-au răsipit la cîmp şi au fugit
la Azot şi întrară la Vithdagon, capi-

84 ştea lor, ca să scape. Şi au ars Ionathan
Azotul şi cetăţile ceale demprejurul ei, şi
luo prăzile lor, şi beseareca Dagonului şi pre
cei ce au fugit într-însa i-au ars cu foc.
85 Şi să făcură cei ce au căzut de sabie, împreu-
nă cu ceia ce s-au ars, ca 8000 de oameni.
86 Şi să sculă Ionathan de acolo şi să tăbărî
la Ascalon şi ieşiră cei den cetate spre tim-
87 pinarea lui, cu mărire mare. Şi să întumă
Ionathan la Ierusalim, împreună cu cei de
88 lîngă el, avînd prăzi multe. Şi fu deaca
auzi Alexandru împăratul cuvintele aceastea,
89 şi adaose a mări pre Ionathan. Şi trimise
lui paloş de aur, precum iaste obiceaiul a
să da rudelor împăraţilor, şi-i deade lui pre
Accaron şi toate hotarăle ei spre dare de
sorţu.

CAP XI

1 Şi împăratul Eghipetului au adunat
puteri multe, ca năsipul de la ţăr-
murile mării, şi corabii multe, şi
cercă să biruiască de tot împărăţia
lui Alexandru, cu vicleşug, şi să
2 adaogă pre ea la împărăţia lui. Şi ieşiră
la Siria cu cuvinte de pace şi deşchidea lui
cei den cetăţi şi-l întimpina pre el, căci po-
runca împăratului Alexandru era să iasă în-
3 tru timpinarea lui, căci îi era lui socru. Şi
deaca întră la cetăţile Ptolemaidei, au rînduit
4 puterile şi strajă în fieştecare cetate. Şi
deaca să apropie la Azot, arătă lui beseare-
ca lui Dagon arsă, şi Azotul şi împrejururile
ei surpate, şi trupurile lepădate, şi pre cei
arşi, pre carii au ars la războiu, pentru că
5 au făcut stoguri de ei în calea lui. Şi po-
vestiră împăratului ceale ce au făcut Iona-
than, ca să-l defaime pre el, şi tăcu împăra-
6 tul. Şi întimpină Ionathan pre împăratul
la Ioppa cu mărire şi să sărutară împreună
7 şi au dormit acolo. Şi mearse Ionathan
cu împăratul pînă la rîul ce să cheamă Ele-
8 ther şi să întoarse la Ierusalim. Şi împă-
ratul Potolomeu birui cetăţile ceale de pre
lîngă mare pînă la Selevchia cea de pre lîn-
gă mare şi socotiia pentru Alexandru gînduri
9 reale. Şi trimise soli cătră Dimitrie împă-
ratul zicînd: „Vino să punem între noi legă-
tură şi voiu da ţie pre fata mea, carea ţine
Alexandru, şi vei împărăţi împărăţia tătî-
10 ne-tău, Pentru că m-am căit căci i-am dat
lui fata mea, că au cercat să mă omoară".
11 Şi l-au hulit pre el, pentru că au poftit el
12 împărăţia lui. Şi luîndu-ş fata, o deade
lui Dimitrie; şi să streină Alexandru şi să
13 arătă vrajba lor. Şi întră Potolomeu la
Antiohia şi puse 2 steme în capul lui: şi a
14 Asiei şi a Eghipetului. Şi Alexandru împă-
ratul era în Chilichia în vremile acealea, căci
15 să viclenise cei de la locurile acealea. Şi au-
zi Alexandru şi veni asupra lui cu războiu; şi
ieşi Potolomeu şi-l întimpină pre el cu mînă
tare şi-l înfrînse pre el. Şi fugi Alexandru 16
la Aravia, ca să să acopere el acolo, şi împă-
ratul Potolomeu s-au înălţat. Şi luo 17
Zavdiil arapul capul lui Alexandru şi-l
trimise lui Potolomeu. Şi împăratul 18
Potolomeu muri a treia zi şi cei ce era în ce-
tăţi periră de cei ce era într-însele. Şi 19
împărăţi Dimitrie în anul 167. În zilele 20
acealea adună Ionathan pre cei den Iudea
ca să bată marginea cea den Ierusalim, şi
făcu asupra ei meşterşuguri multe. Şi 21
mearseră oarecarii, carii urîia limba lor, băr-
baţi fără de leage, cătră împăratul şi vestiră
lui că Ionathan şade împrejurul marginei;
Şi auzînd, să mînie şi, deaca auzi, îndată 22
purcegînd au venit la Ptolemaida şi au scris
lui Ionathan să nu şază împrejur şi ca să-l
întimpine el pre dînsul la Ptolemaida, cît de
curînd, să să împreune. Şi deaca auzi 23
Ionathan, porunci să şază împrejur şi alease
den cei mai bătrîni ai lui Israil şi den preoţi
şi deade pre sine la primejdie. Şi luînd 24
argint şi aur şi îmbrăcăminte şi alte daruri
mai multe, au mers cătră împăratul la Ptole-
maida şi află har înaintea lui. Şi făcea 25
pîră asupra lui oarecarii fără de leage den
jidovi, Şi au făcut lui împăratul precum 26
au făcut lui şi cei mai nainte de el şi-l
înălţă pre el înaintea tuturor priatenilor lui.
Şi întări lui vlădicia şi altele cîte avea mai 27
nainte cinstite şi l-au făcut pre el a povăţui
pre cei de frunte priateni. Şi să rugă 28
Ionathan împăratului să facă Iudea fără de
bir, şi ceale trei diregătorii ale locurilor, şi
pre Samaria, şi-i făgădui lui talanzi trei sute.
Şi plăcu împăratului, şi scrise lui Ionathan 29
cărţi pentru toate aceastea, scriind într-aces-
ta chip: „Împăratul Dimitrie — lui Iona- 30
than fratelui bucurie, şi limbii jidovilor!
Izvodul cărţii care am scris lui Lasten, ru- 31
dii noastre, pentru voi, scris-am şi cătră
voi care să ştiţ: 'Împăratul Dimitrie — 32
lui Lastin tatălui, să să bucure! Limbii 33
iudeilor, priatenilor noştri şi carii păzescu
ceale ale noastre direptăţi, am ales a le
face bine, pentru cea de la ei bunăvoie
cătră noi. Le-am întărit lor şi hotarăle 34
Iudei şi ceale trei legi danie, şi Lida şi
Ramathem, carele s-au adaos la Iudea de
la Samaritida, şi toate cîte să hotărăsc
cu eale; şi tuturor celor ce fac jîrtvă la
Ierusalim, pentru ceale împărăteşti carele
lua împăratul de la ei mai nainte pre an,
den roadele pămîntului şi den roadele pomi-
lor, Şi cealealalte care ni să cad noo 35
de acum înainte ale zeciuialelor şi ale vă-

milor celor ce ni să cad noao, și iazerile să-
rii, și ceale ce ni să cade cununi, toate de
36 ajutoriu le iertăm lor. Și nu să va călca
niciuna dentru aceastea, de acum preste
37 toată vreamea' Acum dară, nevoiți ca să
faceț acestora izvod, și să să dea lui Iona-
than și să să puie în muntele cel svînt, la
38 locu însămnat". Și văzu Dimitrie împă-
ratul că au încetat pămîntul înaintea lui și
nimica lui nu să împoncișa, și au slobozit
toate puterile lui, pre fieștecarele la locul
său, afară den puterile ceale striine, carele
le-au adunat de la ostroavele limbilor; și
pizmuiră lui toate puterile ceale de la părinți.
39 Și Trifon era den cei de la Alexandru mai
nainte, și văzu că toate puterile răpștescu
asupra lui Dimitrie și mearse cătră Simalcue
arapul, carele hrăniia pre Antioh, copilașul lui
40 Alexandru, Și șădea lîngă el, ca să-l dea pre
el lui, să-l puie împărat în locul tătîne-său.
Și spuse lui cîte au făcut Dimitrie, și vrajba
care au cu el puterile lui, și rămase acolo
41 zile multe. Și trimise Ionathan cătră
Dimitrie împăratul ca să scoață pre cei den
margine den Ierusalim și pre cei den tării,
42 pentru că era dînd războiu lui Israil. Și
trimise Dimitrie cătră Ionathan, zicînd:
„Nu numai aceastea voiu face ție și limbii
tale, ce cu mărire voiu mări pre tine și limba
43 ta, de voiu nemeri vreame bună. Acum
dară, pre direptate vei face de-m vei trimite
oameni carii îm vor ajuta, căci mi s-au ficle-
44 nit toate puterile meale". Și au trimis
Ionathan lui 3000 de voinici aleș la Antiohia;
și veniră cătră împăratul și să veseli împă-
45 ratul de vinirea lor. Și să adunară cei
den cetate în mijlocul cetății, ca vro 120000
de bărbați, și vrea să omoară pre împăratul.
46 Și fugi împăratul la curte, și au apucat cei
den cetate răspintiile cetății și au început
47 a da războiu. Și au chemat împăratul
pre jidovi spre ajutoriu, și să adunară cătră
el toți împreună și s-au rîsipit în cetate.
48 Și au omorît în cetate în ziua aceaea ca
vro 100000, și au ars cetatea, și au luat
prăzi multe într-acea zi, și au mîntuit
49 pre împăratul. Și văzură cei den cetate
că au biruit de tot jidovii cetatea pre-
cum au vrut, și au slăbit cu cugetele
lor și au strigat cătră împăratul, cu rugă-
50 ciune zicînd: „Dă-ne noao direaptele,
și să contenească jidovii bătînd pre noi
51 și cetatea". Și lepădară armele și făcură
pace și să măriră jidovii înaintea împăratu-
lui și înaintea tuturor celor de la împărația
lui; și să întoarseră la Ierusalim avînd
52 prăzi multe. Și șăzu Dimitrie împăratul
în scaunul împărăției și încetă pămîntul
înaintea lui. Și minți de toate cîte zise 53
și s-au înstreinat lui Ionathan și n-au răsplă-
tit după pohtele ceale bune, carele au
răsplătit lui, și-l necăjiia pre el foarte.
Și după aceastea să întumă Trifon, și Antioh 54
cu el, copilaș tinerel; și împărăți și puse
stemă. Și să adunară cătră el toate pu- 55
terile carele au răsipit Dimitrie și deaderă
războiu cătră el; și fugi și să birui. Și luo 56
Trifon fiarăle și birui de tot pre Antiohia.
Și scrise Antioh cel mai tînăr lui Ionathan, 57
zicînd: „Întărescu-ți ție vlădicia și puiu
pre tine preste ceale patru legi, ca să fii tu
den priatinii împăratului". Și au trimis 58
lui daruri de aur, și slujbă, și-i deade lui
volnicie a bea cu aur și a fi cu mohorît și a
avea paloș de aur. Și pre Simon, fratele 59
lui, l-au pus voivod de la laturea Tirului pînă
la hotarăle Eghipetului. Și ieși Ionathan 60
și mergea decindea de rîu și pre la cetăți și
să adunară cătră el toate puterile Siriei,
spre ajutoriu; și veni la Ascalon și-i ieșiră
întru întimpinarea lui cei den cetate cu slavă.
Și să duse de acolo la Gaza și șăzu împre- 61
jurul ei și arse premprejururile ei și le prădă
pre eale. Și rugară cei de la Gaza pre 62
Ionathan și deade lor direaptele; și luo
pre feciorii boiarilor zăloage și-i trimise pre
ei la Ierusalim, și trecu pren țară, pînă la
Damasc. Și auzi Ionathan că era boiarii 63
lui Dimitrie la Cadis cea den Galilea, cu pu-
teare multă, vrînd să-l mute pre el den țară.
Și să întimpină cu ei, și pre frate-său Simon 64
îl lăsă în țară. Și să tăbărî Simon la 65
Vethsura și bătea pre ea zile multe și o în-
chise pre ea. Și-l rugară pre el ca să ia 66
direapte, și le deade lor; și-i scoase pre ei de
acolo, și luo cetatea și puse într-însa pază.
Și Ionathan și tabăra lui s-au tăbărît la apa 67
Ghenisarului și mînecară demineața la cîm-
pul Nasorului. Și iată, tabăra celor streini 68
de fealiu întimpina pre el la cîmp, și puseră
oaste ascunsă asupra lui în munți, și ei îl
timpinară den preajmă. Și oastea cea 69
ascunsă s-au sculat den locurile lor și au dat
războiu. Și fugiră cei de lîngă Ionathan 70
toți, nici unul n-au rămas dentru ei, afară
de Matathia al lui Avesalom și Iuda al lui
Halfi, căpeteniile oștii puterilor. Și rupse 71
Ionathan hainele lui și puse pămînt pre capul
lui și să rugă. Și să întoarse cătră ei cu 72
războiu și înfrînse pre ei și fugiră. Și vă- 73
zură cei ce fugiia de la el și să întoarseră
cătră el; și goniia cu el pînă la Cadis, pînă
la tabăra lor, și s-au tăbărît acolo. Și au 74
căzut den cei streini de fealiu, în ziua aceaea,
ca vro 3000 de bărbați și să întoarse Ionathan
la Ierusalim.

CAP XII

1 Și văzu Ionathan că vreamea îi pris-
tăneaște și alease bărbați și trimise
la Rîm să întărească și să înnoias-
2 că cătră ei prieteșug. Și la
sparteani și alte locuri au trimis
3 cărți ca aceastea. Și mearseră la Rîm și
întrară la sfat și zisără: „Ionathan arhiereul
și limba jidovilor au trimis pre noi să înnoim
priteșugul la ei și ajutoriul,ca și mai nainte".
4 Și deaderă cărți lor cătră ei pre alocurea, ca
să-i petreacă pre ei la pămîntul Iudii cu pace.
5 Și acesta e izvodul cărților cărora au scris
6 Ionathan sparteanilor: „Ionathan arhiereul
și bătrînimea limbii și preoții și celalalt no-
rod al jidovilor—la sparteanii frați, să să
7 bucure! De vreame ce mai nainte s-au
trimis cărți cătră Onia arhiereul, de la Darie,
cel ce împărățeaște întru voi, că sînteți
frații noștri, precum iaste scris izvodul,
8 Și au priimit Onia pre bărbatul cel trimis
cu cinste și au luat cărțile întru carele să
aräta pentru ajutoriu și pentru prieteșug,
9 Și noi dară, nelipsiți de aceastea fiind,
mîngîiare avînd cărțile ceale sfinte, care
10 sînt în mînule noastre, Ne-am ispitit a
trimite cea cătră voi frăție și prieteșug
a-nnoi, ca să nu ne înstreinăm de cătră voi,
pentru că multe vremi au trecut de cînd ați
11 trimis cătră noi. Noi dară în toată vrea-
mea neîncetat, și la sărbători, și la cealea-
lalte cuviitoare zile, vă pomenim pre voi
[la] preste carele aducem jîrtve și la rugi,
precum să cade și să cuvine să pomenim
12 pre frați, Și ne veselim spre mărirea
13 voastră. Și pre noi ne-au încunjurat
multe scîrbe, și războaie multe, și ne-au
dat războiu noao împărații cei demprejurul
14 nostru. Și nu vream dară să vă dodeim
pre voi și pre ceialalți ajutori și priateni ai
15 noștri întru războaiele aceastea, Pentru
că avem cel de la ceriu ajutoriu ajutorind
noao și ne-am mîntuit de cătră vrăjmașii
noștri și s-au plecat vrăjmașii noștri.
16 Ales-am dară pre Numiniu al lui Antioh și
pre Andepatru al lui Iasson, și am trimis
cătră rîmleani să înnoim cel cătră noi
prieteșug și ajutoriul cel mai den nainte.
17 Și am poruncit dară lor și cătră voi să vie,
și să să închine voao și să vă dea voao
ceale de la noi cărți pentru noirea și fră-
18 ția noastră. Și acum bine veț face,
19 răspunzind noao cătră aceastea". Și
acesta e izvodul cărților carele au trimis
20 Oniaris. „Împăratul sparteanilor—lui Onia,
21 preotului celui mare, să să bucure! Afla-
tu-s-au în scrisoare pentru sparteani și
pentru jidovi cum sînt frați și cum sînt
den neamul lui Avraam. Și acum, de 22
cînd am cunoscut aceastea, bine veți face
scriind noao pentru pacea voastră. Și noi 23
răspundem cu scrisoarea voao, dobitoacele
voastre și avearea voastră ale noastre sînt,
și ceale ale noastre ale voastre sînt;poruncim
dară ca să vă vestească voao ca aceastea".
Și auzi Ionathan că s-au întorsu boiarii lui 24
Dimitrie cu puteare multă decît mai nainte,
ca să dea războiu cătră el. Și să sculă 25
de la Ierusalim și să întimpină cu ei la țara
Amathitei, pentru că n-au dat lor îngăduială
să calce în țara lui. Și au trimis iscoade 26
la tabăra lui și s-au întorsu și au vestit lui
că așa să rînduiescu, să cază preste ei noap-
tea. Și deaca apuse soarele, porunci 27
Ionathan celor de lîngă el a priveghea și să
fie asupra armelor și să să gătească de răz-
boiu toată noaptea; și scoase strajă înainte
împrejurul taberii. Și auziră nepriatenii 28
că s-au gătit Ionathan și cei de lîngă el de
războiu și să temură și să întristară cu ini-
ma lor; și au ars focuri în tabăra lor. Și 29
Ionathan și cei de la el n-au știut pînă dime-
neața, pentru că ei vedea focurile arzînd.
Și goni Ioanathan denapoia lor, și nu i-au 30
apucat pre ei, pentru că au fost trecut rîul
Elefterului. Și să abătu Ionathan spre 31
arapii ceia ce să cheamă zavedii și lovi pre ei
și luo prăzile lor. Și purcegînd, veni la 32
Damasc și îmblă în toată țara. Și Simon 33
ieși și îmblă pînă la Ascalon și la ceale de
aproape cetăți, și să abătu la Iopa și o
apucă mai nainte pre ea, Pentru că auzi 34
că vor să dea cetatea celor de la Dimitrie;
și puse acolo pază ca să o păzască pre ea.
Și să întoarse Ionathan și adună pre cei bă- 35
trîni ai norodului și să sfătui cu ei ca să zi-
dească tării în Iudea Și să înalțe zidurile 36
Ierusalimului și să înalțe înălțime mare în
mijlocul margenii și al cetății, ca să o ose-
bească pre ea de cătră cetate, ca să fie ea
osebită, ca nici să cumpere, nici să vînză.
Și să adunară a zidi cetatea, și căzu zidul 37
pîrîului celui de cătră Apiliot; și tocmiră
ceale ce să cheamă Hafenatha. Și Simon 38
au zidit pre Adida, la Sefila, și au întărit
uși și zăvoară. Și cercă Trifon să împă- 39
rățască Asia și să puie stema și să-ș tinză
mîna preste Antioh împăratul. Și să 40
sfii, ca nu cîndai nu-l va lăsa pre el Ionathan
și ca nu cîndai va da războiu cătră el; și
cerca prileju ca să prinză pre Ionathan, ca
să-l piarză pre el. Și sculîndu-se, veni la
Vethsan. Și ieși Ionathan întru timpina- 41
rea lui cu 40000 de bărbați aleși spre rîndu-
ială și veni la Vethsan. Și văzu Trifon 42
că au venit cu puteare multă și a tinde mîni-
le asupra lui să temu. Și l-au priimit 43

pre el cu mărire, şi l-au împreetenit pre el
cu toţi priatenii lui, şi i-au dat lui dări, şi
porunci priatenilor lui şi puterilor lui să
44 asculte de el ca şi de dînsul. Şi zise lui
Ionathan: „Pentru ce ai ostenit tot norodul
45 acesta, nefiind între noi războiu? Şi acum,
trimite pre ei la casele lor şi aleage ţie băr-
baţi puţini carii vor fi împreună cu tine şi
vino cu mine la Ptolemaida şi-ţ voiu da ţie
pre dînsa şi cealealalte întăriri, şi puterile
cealealalte, şi pre toţi cei ce sînt preste
trebi; şi întorcîndu-mă, mă voiu duce îna-
46 poi, că pentru aceasta am venit". Şi
încrezîndu-se lui, au făcut cum au zis;şi
trimise puterile şi mearseră la pămîntul
47 Iudii. Şi lăsă cu el bărbaţi 3000, dentru
carii 2000 au lăsat în Galileia şi 1000 au
48 mers cu el împreună. Şi deaca au întrat
Ionathan la Ptolemaida, au închis ptolema-
ianii porţile şi prinseră pre el, şi pre toţ
ceia ce au întrat împreună cu el i-au omorît
49 cu sabia. Şi au trimis Trifon puteri şi
călărime la Galilea şi la cîmpul cel mare,
ca să piarză pre toţi ceia de la Ionathan.
50 Şi aflară că s-au prins Ionathan şi au perit
şi cei ce era cu el şi să mîngîiară pre sine şi
mergea înturnîndu-se, gata fiind de războiu.
51 Şi văzură ceia ce goniia că pentru sufletul
52 lor sînt a să bate şi să întoarseră. Şi ve-
niră toţi cu pace la pămîntul Iudii şi plînse-
ră pre Ionathan şi pre cei ce era cu el şi să
temură foarte şi jeliră tot Israilul jale mare.
53 Şi cercară toate limbile ceale de prempre-
jurul lor ca să-i surpe pre ei, pentru că ziseră:
54 „N-au căpetenie şi ajutoriu, acum dară să-i
batem pre ei şi să rîdicăm den oameni
pomenirea lor".

CAP XIII

1 Şi auzi Simon că au adunat Trifon
puteare multă ca să vie la pămîntul
2 Iudii şi ca să-l surpe pre el. Şi
văzu nărodul că iaste plin de frică
şi plin de teamere, şi să sui la
3 Ierusalim şi adună nărodul. Şi mîngîia
pre ei şi zise lor: „Voi ştiţ cîte eu şi fraţii
miei şi casa tătîne-mieu am făcut pentru
legi şi pentru svinte, şi războaiele şi nevoile
4 care am văzut. Pentru aceasta au perit
fraţii miei toţi,pentru Israil,şi rămaş eu sîn-
5 gur. Şi acum, să nu dea Dumnezeu ca
să-m cruţ eu sufletul în toată vreamea ne-
cazului; pentru că nu sînt mai bun decît fraţii
6 miei, Însă voiu izbîndi pentru leagea mea
şi pentru ceale svinte, şi pentru muieri şi
fiii noştri, căci s-au adunat toate limbile
să ne surpe pre noi, pentru vrăjmăşia".
7 Şi s-au învitat duhul nărodului îndată ce
au auzit cuvintele aceastea şi răspunseră
cu glas mare, zicînd: „Tu eşti noao po- 8
văţuitoriu în locul Iudii şi [lui] Ionathan,
fratelui tău. Bate războiul nostru, şi toa- 9
te, oricîte vei zice noao, vom face". Şi 10
adună toţi bărbaţii cei de războiu şi grăbi
a săvîrşi zidurile Ierusalimului şi-l întări pre
el prempre jur. Şi au trimis pre Ionathan 11
al lui Avesalom, şi cu dînsul puteare destulă,
la Ioppa şi au scos pre cei ce era acolo şi au
rămas acolo într-însa. Şi s-au sculat Tri- 12
fon de la Ptolemaida, cu puteare multă, să
între la pămîntul Iudii; şi Ionathan era
împreună cu el la pază. Şi Simon s-au 13
tăbărît la Adidus, despre faţa cîmpului.
Şi înţelease Trifon că s-au sculat Simon în 14
locul lui Ionathan, fratelui său, şi cum va
să dea cu el războiu, şi către el au trimis
soli zicînd: „Pentru argintul ce era dato- 15
riu Ionathan, fratele tău, la treaba împără-
tească, pentru trebile care au avut, îl ţinem
pre el. Şi acum trimite 100 de talanzi de 16
argint şi pre doi den fiii lui, zăloage, ca nu
cîndai, slobozîndu-se, să va vicleni de către
noi, şi-l vom lăsa pre el". Şi cunoscu 17
Simon că cu vicleşug grăiescu către el, şi
trimise argintul şi copilaşii, ca nu cîndai
să rădice vrajbă mare către nărod, zicînd:
„Căci nu i-am trimis lui argintul şi copilaşii, 18
au perit". Şi au trimis copilaşii şi cei 19
100 de talanzi; şi au minţit şi n-au slobozit
pre Ionathan. Şi după aceaea veni Trifon 20
ca să calce în ţară şi să o surpe pre ea,şi
încungiură calea cea despre Adora; şi Simon
şi tabăra lui mergea în preajma lui, la tot
locul, oriunde meargea. Iară cei den 21
margine trimitea spre Trifon soli, sîrguind
pre el ca să vie către ei pren pustiiu şi să le
trimiţă lor hrană. Şi găti Trifon toată 22
călărimea lui să vie în noaptea aceaea, şi
era zăpadă multă foarte şi n-au venit, pen-
tru zăpadă, şi să sculă şi veni la Galaadita.
Şi deaca să apropie la Vascama, au omorît 23
pre Ionathan; şi să îngropă acolo. Şi să 24
înturnă Trifon şi să duse la pămîntul lui.
Şi au trimis Simon şi au luat oasele lui 25
Ionathan, fratelui lui, şi l-au îngropat pre el
în Modin, cetatea părinţilor lui. Şi l-au 26
plîns pre el tot Israilul plîngere mare şi l-au
jelit pre el zile multe. Şi au zidit Simon 27
preste mormîntul tatălui lui şi al fraţilor lui,
şi-l înălţă pre el cu vedearea, cu piatră cio-
plită, pre denainte şi dendărăt. Şi au 28
pus preste eale şapte turnuri, unul în preaj-
ma unuia; tatălui, şi maicei, şi celor patru
fraţi. Şi acestora le-au făcut meşterşu- 29
guri, puind împrejur stîlpi mare, şi au

făcut preste stîlpi toată armarea, spre nume
veacinic, şi lîngă arme corăbii cioplite, ca
să să vază de către toţi ceia ce îmblă pre
30 mare. Acesta e mormîntul carea au făcut
31 în Modin, pînă în ziua aceasta. Iară Tri-
fon umbla cu vicleşug cu Antioh, împăratul
32 cel tînăr, şi-l omorî pre el. Şi împărăţi
în locul lui şi au pus stema Asiei şi au făcut
33 rană mare pre pămînt. Şi au zidit Simon
întăriturile Iudii şi au zidit împrejur turnuri
nalte şi cu ziduri mari, şi turnuri şi porţi şi
zăvoară, şi au pus bucate întru întărire.
34 Şi alease Simon bărbaţi şi trimise către
Dimitrie împăratul ca să facă iertare ţării,
căci toate faptele lui Trifon era jahuri.
35 Şi au trimis la el Dimitrie împăratul, după
cuvintele aceastea, şi au răspuns lui şi au
36 scris lui carte ca aceasta: „Împăratul
Dimitrie—la Simon arhiereul şi priatinul
împăraţilor şi la cei bătrîni şi la limba jido-
37 vască, să să bucure! Corona cea de aur
şi lanţul, carele aţ trimis, împodobitu-ne-am
şi gata sîntem a face pace mare şi a scrie
celor ce-s preste trebi ca să vă lase voao
38 lăsări. Şi cîte am pus către voi, stau; şi
39 întăririle carele aţ zidit, fie-vă voao. Şi
iertăm necunoştinţele şi greşalele pînă în
ziua de astăzi; şi cununa carea eraţi datori
şi ce altă să vămuia în Ierusalim, să nu să
40 mai vămuiască. Şi carii vor fi iscusiţ
dentru voi, să să scrie la cei de lîngă noi;
să să scrie, şi să să facă în mijlocul nostru
41 pace“. În anul 170, să rîdică jugul limbi-
42 lor de la Israil. Şi au început nărodul
lui Israil a scrie în scrisori şi adunări: „În
anul dentîiu, pre vreamea lui Simon, arhie-
reului celui mare, şi voivodul şi povăţuito-
43 riul jidovilor, În zilele acealea s-au tăbă-
rît asupra Gazei şi au încungiurat pre ea cu
tabere şi au făcut meşteşuguri de luarea
cetăţii; şi să apropie la cetate şi lovi un turn
44 şi-l luo. Şi cei ce era într-aceale meşteşu-
guri săriră în cetate şi să făcu pornire
45 mare în cetate. Şi să suiră cei den cetate
cu muierile şi cu feciorii pre zid, rumpîndu-ş
hainele lor, şi strigară cu glas mare, rugînd
pre Simon să le dea lor direaptele, şi ziseră:
46 'Să nu ne faci noao după răutăţile noastre,
47 ce după mila ta'. Şi să tocmi Simon cu ei
şi nu-i bătu pre ei, şi-i scoase pre ei den ce-
tate şi curăţi casele întru carele era idolii şi
aşa întră într-însa, lăudînd şi binecuvîntînd.
48 Şi scoase dentr-însa toată necurăţia, şi
aşăză acolo oameni carii fac leagea, şi o
întări pre ea şi-ş zidi lui într-însa lăcaş.
49 Iară cei den margine den Ierusalim să
opriia a ieşi şi a întra în ţară şi a cumpăra
şi a vinde, şi flămînziră foarte şi periră
50 dentru ei bogaţi de foame. Şi stri-
gară către Simon să ia direapte şi le deade
lor; şi scoase pre cei de acolo şi au curăţit
marginea de pîngăriciuni. Şi întră la ea 51
în 23 ale lunii a doua, în anul 171, cu laudă,
şi cu stîlpări, şi cu copuze, şi cu ţimbale,
şi cu alăute, şi cu laude şi cu cîntări, căci
s-au zdrobit vrăjmaşi mari den Israil. Şi 52
puse pre an ca să ţie ziua aceasta cu veselie.
Şi au întărit măgura beseарecii cea de lîngă 53
margine şi lăcuia acolo el şi cei de lîngă el.
Şi văzu Simon pre Ioan, feciorul lui, că 54
iaste om deplin şi l-au pus pre el povăţuito-
riu puterilor, tuturor, şi lăcuia în Gazaris“.

CAP XIV

i în anul 172, adunat-au Dimitrie 1
împăratul puterile lui şi să duse la
Midia, ca să-ş tragă lui ajutoriu
pentru ca să bată pre Trifon.
Şi auzi Arsachis, împăratul Midiei 2
şi Persidei, că au venit Dimitrie la hotarul
lui şi au trimis pre unul den boiarii lui să-l
prinză pre el viu. Şi mearse şi lovi tabă- 3
ra lui Dimitrie şi-l prinse pre el şi-l aduse pre
el către Arsacu şi-l puse pre el la pază.
Şi încetă pămîntul, toate zilele lui Simon; 4
şi au cercat bunătăţi limbii lui, şi le plăcu
lor biruinţa lui şi mărirea lui, toate zilele.
Şi cu toată mărirea lui luo pre Ioppa în 5
loc de vad şi făcu întrare ostroavelor mării.
Şi au lărgit hotarăle limbii lui şi au biruit 6
ţara. Şi au adunat robime multă şi au 7
domnit Gazaronul şi Vethsuronul şi margi-
nea şi au scos necurăţiile dentr-însa şi nu
era cel ce să stea împotrivă lui. Şi era 8
lucrînd pămîntul lor cu pace şi pămîntul
da roadele lui şi leamnele cîmpilor rodul lor.
Bătrînii în uliţe şădea, toţi pentru bunătăţi 9
vorbiia de obşte, şi tinerii s-au îmbrăcat cu
mărire şi cu veşminte de războiu. Cetăţi- 10
lor au dat bucate şi le-au rînduit pre eale cu
vase de întărire, cît s-au numit numele mă-
rirei lui pînă la marginea pămîntului.
Făcut-au pacea pre pămînt şi să veseli 11
Israil cu veselie mare. Şi au şezut fieşte- 12
carele suptu via lui şi smochinul lui şi nu
era cel ce să spare pre ei. Şi să sfîrşi 13
cel ce-i bătea pre ei pre pămînt şi împăraţii
să surpară în zilele acealea. Şi au întă- 14
rit pre toţi smeriţii norodului lui, leagea
cercă, şi rădică pre tot cel fără de leage şi
viclean. Sfintele le mări şi înmulţi vase- 15
le sfintelor. Şi auziră la Rîmu că au 16
murit Ionathan, şi pînă la Spartis s-au auzit,
şi să mîhniră foarte. Şi auzi că Simon, 17
fratele lui, s-au făcut în locul lui arhiereu
şi biruiaşte ţara şi războaiele celor ce
sînt într-însa. Scrisără către el cu 18
table de aramă, ca să înnoiască către el

prieteşug şi ajutoriul carele au întărit cătră
19 Iuda şi Ionathan, fraţii lui. Şi să cetiră
20 înaintea adunării în Ierusalim. Şi acesta
e izvodul cărţilor cărora au trimis spartea-
nii: „Boiarii sparteanilor şi cetatea—lui Si-
mon, preotului celui mare, şi bătrînilor şi
preoţilor şi la celalalt norod al jidovilor,
21 fraţi, să să bucure! Solii carii s-au trimis
cătră norodul nostru vestitu-ne-au noao
pentru mărirea voastră şi cinstea, şi ne-am
22 veselit spre venirea lor. Şi am scris ceale
zise de cătră ei în sfaturile norodului aşa:
Numiniu al lui Antioh şi Andipatru al lui
Iason, solii jidovilor, au venit cătră noi,
23 înnoindu cel cătră noi prieteşug. Şi plăcu
norodului a priimi oamenii cu mărire şi a
pune izvodul cuvintelor lor în cărţile ceale
arătate la norod, ca să aibă pomenire noro-
dul sparteanilor. Şi izvodul acesta au scris
24 la Simon arhiereul". După aceastea au
trimis Simon pre Numineu la Rîmu, avînd
pavăză mare de aur, cumpăna trăsurii ei da
1000 de mnas, ca să întărească cătră ei aju-
25 toriul. Şi deaca auzi norodul cuvintele
aceastea, zisără: „Ce har vom răsplăti lui
26 Simon şi fiilor lui? Pentru că întări el,
şi fraţii lui, şi casa tătîne-său, şi au bătut
pre vrăjmaşii lui Israil de la ei şi au întărit
lui volnicie". Şi au scris pre table de aramă
27 şi au pus în stîlpi în munţii Sionului. Şi
acesta e izvodul cărţii: „În 18 ale lui elul,
în anul 172, şi acesta e al treile an pre vrea-
28 mea lui Simon arhiereul, în saramel, La
adunare mare de preoţi şi de norod şi de
boiarii limbii şi celor mai bătrîni ai ţării,
arătat-am voao: De vreame ce de multe ori
29 s-au făcut războaie în ţară, Şi Simon,
feciorul lui Matathiu, feciorul feciorilor lui
Iariv, şi fraţii lui dat-au pre sine primejdiei
şi au stătut împrotiva celor vrăjmaşi ai
limbilor, pentru ca să stea sfintele lor şi
leagea, şi cu mărire mare au mărit limba
30 lor. Şi au adunat Ionathan limba lor
şi să făcu lor arhiereu şi să adaose cătră
31 norodul lui. Şi au vrut vrăjmaşii lor
să calce în ţara lor, ca să le surpe ţara lor
şi să tinză mînile preste ceale sfinte ale
32 lor. Atuncea s-au sculat Simon şi au
dat războiu pentru limba lui, şi au cheltuit
bani mulţi dentru ai lui, şi deade arme
bărbaţilor puterii limbii lui, şi le deade
33 lor lefi, Şi întări cetăţile Iudii, şi pre
Vethsura, ceaea de la hotarăle Iudii, unde
era armele vrăjmaşilor mai nainte, şi au pus
34 acolo pază bărbaţi jidovi. Şi pre Ioppa
au întărit, cea de la mare, şi pre Gazara,
cea de la hotarăle Azotului, întru carea lăcu-
ia vrăjmaşii mai nainte acolo, şi au lăcuit
acolo jidovi, şi cîte le era de treabă spre
isprăvirea acestora au pus într-însele. Şi 35
văzu norodul credinţa lui Simon şi mărirea
carea au sfătuit să facă limbii lui, şi au pus
pre el povăţuitoriu lor şi arhiereu, pentru
că el au făcut toate aceastea, şi direptatea
şi credinţa carea au păzit limbii lui şi au
cercat în tot chipul a înălţa norodul lui.
Şi în zilele lui s-au sporit în mînile lui ca să 36
să rădice limbile den ţara lor şi pre cei den
cetatea lui David, cei den Ierusalim, carii
ş-au făcut lor margine den carea ieşiia şi
pîngăriia împrejurul sfintelor şi făcea rană
mare cu necurăţie; Şi au lăcuit într-însa 37
bărbaţi jidovi şi au întărit pre ea spre înte-
meiarea ţării şi a cetăţii şi au înălţat zidu-
rile Ierusalimului. Şi împăratul Dimitrie 38
au întărit lui vlădicia. După aceastea şi 39
l-au făcut pre el dentru priatenii lui şi au
mărit pre el cu slavă mare, Pentru că 40
s-au auzit că să cheamă de cătră rîmleani
jidovii priateni şi ajutori şi cum au întimpi-
nat pre cei bătrîni ai lui Simon cu cinste,
Şi căci au voit jidovii şi preoţii ca să fie 41
Simon povăţuitoriu şi arhiereu în veac, pînă
a să rîdica proroc credincios, Şi să fie 42
preste ei voivod şi ca să-i fie lui grijă pentru
ceale sfinte, să-i puie pre ei spre lucrurile
lor şi preste ţară şi preste arme şi preste
întăriri, Şi ca să aibă grijă el pentru 43
ceale sfinte şi ca să să asculte de toţi şi ca
să să scrie pre numele lui toate scrisorile în
ţară şi ca să să îmbrace cu mohorît şi să
poarte cu aur. Şi nu va fi slobod nimeni 44
den norod şi den preoţi să calce ceva dentr-
aceastea şi să stea împotrivă la ceale ce se
vor grăi de el şi ca să rîdice adunare în ţară,
afară de el, şi a să îmbrăca mohorît şi a să
încinge cu armă de aur. Iară carele va 45
face afară dentr-aceastea sau va călca cevaş
dentr-aceastea, vinovat va fi". Şi plăcu 46
la tot norodul să aşaze pre Simon şi să facă
după cuvintele aceastea. Şi au primit 47
Simon şi voi a fi arhiereu şi a fi voivod şi
biruitoriu limbii jidovilor şi preoţilor şi a
purta grija tuturor. Şi scrisoarea aceasta
au zis să o puie în table de aramă Şi să 48
le puie pre eale în curtea sfintelor, în loc
ales, şi izvoadele lor să le puie la visterie
pentru ca să o aibă Simon şi fiii lui.

CAP XV

Şi au trimis Antioh, feciorul lui Di- 1
mitrie împăratul, cărţi de la ostroa-
vele mării lui Simon preotul şi bi-
ruitoriul limbii jidovilor şi la toată
limba. Şi era cuprinzînd într- 2
acesta chip: „Împăratul Antioh—lui Simon,
preotului celui mare şi biruitoriul limbii, şi
limbii jidovilor, să să bucure! De vreame 3

ce oameni vrăjmaşi au biruit împărăţia
4 părinţilor noştri, Şi voiu să mă apuc de
împărăţie, ca să o aşăzu pre ea precum era
mai nainte; şi am adunat streini, mulţime
de puteri, şi am făcut corabii de războiu,
şi voiu să ies în ţară ca să cert pre ceia ce
au stricat ţara noastră şi pre cei ce au pustiit
5 cetăţi multe la împărăţie. Acum dară,
întăresc ţie toate luorile carele au lăsat
ţie cei mai denainte de mine împăraţi şi
6 cîte alte dări au lăsat ţie; Şi ţ-am po-
runcit ţie să faci chip al tău bani ţării tale,
7 Şi Ierusalimul şi sfintele să fie slobode; şi
toate armele cîte ai lucrat şi întăririle ce ai
8 zidit, carele biruieşti, rămîie ţie; Şi toată
datoria împărătească şi cealea ce vor fi
împărăteşti,de acum şi în tot veacul, să să
9 lase ţie. Şi deaca vom aşăza împărăţia
noastră, te voiu mări pre tine şi pre limba
ta şi beseareca cu mărire mare, cît să fie
mărirea voastră arătată în tot pămîntul".
10 În anul 174, au ieşit Antioh la pămîntul
părinţilor lui; şi să adunară cătră el toate
puterile, cît puţini era ceia ce au rămas cu
11 Trifon. Şi l-au gonit pre el Antioh împă-
ratul, şi au venit fugind la Dora cea de la
12 mare, Pentru că au văzut că s-au adunat
preste el răutăţile şi-l lăsară pre el puterile.
13 Şi să tăbărî Antioh asupra Dorii, şi cu el
120000 de bărbaţi de războiu şi 8000 de
14 călărime, Şi încungiură cetatea, şi co-
răbiile despre mare loviră, şi da strînsoare
cetăţii şi de pe uscat şi de pe mare,şi n-au lă-
15 sat pre nimeni să între sau să iasă. Şi veni
Numinie şi cei ce fusease cu el de la Rîm,
avînd cărţi la împăraţi şi la ţări, întru
16 carele să scriia aceastea: „Lichios, ipatul
rîmleanilor, lui Potolomeu împăratul, să să
17 bucure! Bătrînii jidovilor au venit cătră
noi, priateni noao şi ajutori, înnoind cel
de-nceput prieteşug şi ajutoriu, trimiş de
Simon arhiereul şi de nărodul jidovilor.
18 Şi au adus pavăză de aur de 1000 de mnas.
19 Plăcutu-s-au dară noao a scrie împăraţilor
şi ţărîlor ca să nu le cearce lor răutăţ şi să
nu-i bată pre ei şi cetăţile lor, şi ţara lor, şi
ca să nu ajutorească celor ce dau războiu
20 lor. Şi s-au părut noao a priimi pavăza
21 de la ei. Deci de vor fi fugit niscari oameni
făcători de reale den ţara lor cătră voi,
să-i daţ pre ei lui Simon arhiereului, ca să
izbîndească întru ei, după leagea lor".
22 Şi ca aceastea au scris lui Dimitrie împăra-
23 tul, şi lui Attal, şi lui Arath, Şi lui
Arsac, şi la toate ţările, şi lui Sampsac,
şi la sparteani, şi la Dilo, şi la Mindon,
şi la Sichiona, şi la Caria, şi la Samo,
şi la Pamfilia, şi la Lichia, şi la Alicar-
nason, şi la Rodos, şi la Vasilida, şi la Co,
şi la Sidi, şi la Gortina, şi la Cnidon, şi la
Chipros, şi la Chirini. Şi izvodul lor au 24
scris la Simon arhieriul. Şi Antioh îm- 25
păratul s-au tăbărît asupra Dorii, întru a
doua zi, apropiindu pururea mînile la ea şi
meşterşuguri făcînd, şi închise pre Trifon
a nu întra şi a nu ieşi. Şi au trimis lui 26
Simon 2000 de bărbaţi aleşi, să-i ajutorească
lui, şi argintul şi aur şi vase destule. Şi 27
nu vrea să le priimască, ce defăimă toate
cîte au tocmit cu el mai nainte şi să înstriina
de cătră el. Şi au trimis cătră el pre 28
Athinovie, unul den priatenii lui, vorovind
cu el zicînd: „Voi biruiţi Ioppa şi Gadaron
şi marginea cea den Ierusalim, cetatea împă-
răţiei meale. Hotarăle lor le-aţ pustiit 29
şi aţi făcut rană mare pre pămînt şi aţ stăpî-
nit locuri multe întru împărăţia mea.
Acum dară, daţ cetăţile carele aţ luat şi 30
birurile locurilor cărora aţ domnit, afară
den hotarăle ceale de afară, den Iudea.
Iară de nu, daţ pentru eale 500 de talanzi 31
de argint, şi pentru stricăciunea carea aţ
stricat şi pentru birurile locurilor—alţi 500
de talanzi; iară de nu, viind, vom da războiu
voao". Şi veni Athinovie, priatinul împă- 32
ratului, la Ierusalim şi văzu mărirea lui Si-
mon şi păhărnicie de aur, cu vase de aur şi
de argint, şi dvoreală destulă, şi să minuna;
şi spuse lui cuvintele împăratului. Şi răs- 33
punzînd Simon, zise lui: „Nici pămîntul
striinilor am luat, nici pe striini am biruit,
ce moştenirea părinţilor noştri; iară de vrăj-
maşii noştri, într-o vreame, fără judecată
s-au biruit; Şi noi, vreame avînd, ne ţinem 34
de moştenirea părinţilor noştri. Şi pen- 35
tru Ioppa şi Gazaron, carele ceri, aceastea
făcea întru nărod rană mare, în ţara noastră.
Pentru aceastea vom da talanzi 100".
Şi nu-i răspunse lui Athenovie cuvînt,
Şi să întoarse cu mînie cătră împăratul 36
şi-i spuse lui cuvintele aceastea şi mărirea
lui Simon şi toate cîte au văzut. Şi să scîrbi
împăratul cu urgie mare. Iară Trifon, 37
întrînd în corabie, au fugit la Orthosiada.
Şi au pus împăratul pre Chindeveu în loc 38
de voivod în marginea mării, şi puteri
pedestri şi călări i-au dat lui. Şi au 39
poruncit lui să să tăbărască cătră faţa
Iudii; şi porunci lui să zidească Chedronul
şi să întărească porţile, pentru ca să bată
pre nărod. Şi împăratul goniia pre Trifon.
Şi veni Chindeveu la Iamnia şi începu a 40
dodei nărodul şi a călca la Iudea şi a
robi pre nărod şi a ucide. Şi zidi pre Che-
dron Şi rîndui acolo călăraş şi pu- 41
teri, pentru ca ieşind, să închiză căile Iu-

dii, în ce chip au poruncit lui împăratul.

CAP XVI

1 Și să sui Ioan de la Gazara și povesti
lui Simon, tatălui lui, ceale ce au
2 făcut Chendiveu. Și chemă Si-
mon pre cei 2 fii ai lui cei mai mari,
pre Iuda și pre Ioan, și zise lor:
„Eu și frații miei și casa tătîne-mieu am
bătut pre vrăjmașii lui Israil, den tinereațe
pînă în ziua de astăzi, și să spori în mîinile
noastre a mîntui pre Israil de multe ori.
3 Și acum îmbătrîniiu,și voi, cu mila, destui
sînteț întru ani; fiț în locul mieu și în locul
fratelui mieu și, ieșind, bateți-vă pentru
limba noastră și cel den ceriu ajutoriu fie
4 cu voi". Și au ales den țară 20000 de
bărbați războinici și călăreți și au mers
asupra lui Chendeveu. Și dormiră la Modin.
5 Și sculîndu-se dimineața, mergea la cîmp și,
iată, puteare multă întru timpinarea lor, pe-
deastră și călări; și era pîrîu între dînșii.
6 Și să tăbărî el de cătră fața lor, și norodul
lui. Și văzu pre nărod temîndu-se a treace
pîrîul, și trecu întîiu; și văzură pre el bărba-
7 ții și trecură după el. Și împărți năro-
dul și pre călăreți în mijlocul pedestrilor;
și călărimea vrăjmașilor era multă foarte.
8 Și trîmbițară cu trîmbițele și să înfrînse
Chendeveu și tabăra lui și căzură dentru
ei răniț mulți, și ceia ce au rămas au fugit
9 la întărire. Atuncea s-au rănit Iuda,
fratele lui Ioan, și Ioan goni pre ei pînă au
10 venit la Chedron, carele au zidit. Și au
fugit pînă la turnurile ceale den țarina Azo-
tului; și arse pre ea cu foc și căzură dentru
ei ca vro 2000 de bărbați. Și să întumă la
11 pămîntul Iudei cu pace. Și Ptolomeu al
lui Avuv era pus voivod la cîmpul Ierihonu-
12 lui și avu argint și aur mult. Pentru că
13 era ginere arhiereului, Și să înălță inima
lui și vru să biruiască de tot țara; și să sfătuia
cu vicleșug asupra lui Simon și a fiilor lui,
14 să-i rîdice pre ei. Și Simon era cercînd
cetățile ceale den țară și grijind de socotința
lor. Și să pogorî la Iereho, el, și Matathia,
și Iuda, fiii lui, în anul 177, în luna a 11,
15 aceasta e luna lui savvat. Și au priimit
pre ei feciorul lui Avuv cu vicleșug la pălăn-
cuța ceaea ce să chema Docos, care o au
zidit, și au făcut lor ospăț mare. Și ascun-
16 se acolo bărbați, Și cînd s-au îmbătat
Simon și fiii lui, s-au sculat Ptolomeu și
cei de lîngă el și au luat armele lor și întra-
ră asupra lui Simon la ospăț și omorîră
pre el și pre cei doi fii ai lui și o samă den
17 slugile lui. Și făcu defăimare mare și
18 răsplăti reale pentru bune. Și au scris
aceastea Ptolomeu și au trimis la împă-
ratul, ca să-i trimiță lui puteare spre aju-
toriu și să dea lui țara lor și cetățile. Și 19
au trimis pre alții la Gazar să rîdice pre
Ioan; și celor preste mii au trimis cărți să
meargă cătră el, ca să dea lor argint și aur
și dări. Și pre alții i-au trimis să apuce 20
Ierusalimul și măgura besearecii. Și aler- 21
gînd oarecine, vesti lui Ioan la Gazara că au
perit tatăl lui și frații lui,și cum:„Au trimis
să te omoară și pre tine". Și auzind, să 22
spămîntă foarte și prinse pre bărbații ceia
ce au venit să-l piarză pre el și-i omorî pre
ei, pentru că au cunoscut că cerca pre el
să-l omoară. Și cealealalte cuvinte ale lui 23
Ioan și războaiele lui și vitejiile lui carele
au vitejit și zidirea zidurilor care au zidit
și lucrurile lui, Iată, aceastea s-au 24
scris în Cartea zilelor vlădiciei
lui, după ce s-au făcut
arhiereu după
tatăl lui.

AL MACCAVEILOR CUVÎNT AL DOILEA

CAP I

Fraților jidovilor ce sînt la Eghipet, 1
să să bucure! Frații cei den Ierusa-
lim jidovi și cei den țara Iudeii,
pace bună! Și să facă voao bine 2
Dumnezău și să pomenească făgă-
duința Lui, cea cătră Avram și Isaac și Iacov,
robilor Lui celor credincioși. Și să vă dea 3
voao inimă tuturora, să vă închinați Lui și
să-I faceți Lui voia, cu inimă mare și cu su-
flet voitoriu. Și să deșchiză inima voastră 4
întru leagea Lui și întru porunci, și pace să
facă. Și să asculte voao rugile și să Să 5
împace cu voi și nu pre voi să vă părăsască
în vreame rea. Și acum, aicea sîntem ru- 6
gîndu-ne pentru voi. Împărățind Dimitrie 7
în anul 169, noi, jidovii, scris-am voao den
necaz și de întîmplarea vremii ce au venit
asupra noastră în anii aceștea, de cînd s-au
depărtat Iacov și cei ce au fost cu dînsul
de la sfîntul pămînt și de la împărăție. Și 8
au ars poarta și au vărsat sînge nevinovat; și
ne-am rugat Domnului și ne-au ascultat, și
am adus jîrtvă și făină de grîu, și am aprins
luminătorii, și am pus înainte pîinile. Și 9
acum, ca să țineți zilele facerii de colibi ale lu-
nii lui haselef". În anul 188, „Cei den Ieru- 10
salim și den Iudea și bătrînimea și Iuda— la
Aristovul, dascalului lui Potolomeu împărat,
care iaste den neamul preoților celor unși, și
celor den Eghipet jidovi, să vă bucurați și

11 să fiţi sănătoşi! Den mari primejdii fiind
mîntuiţi de Dumnezău, foarte mulţemim
Lui, ca cum cătră împărat am fi dat răz-
12 boiu. Pentru că El au fiert pre ceia ce
13 s-au rînduit în sfînta cetate. Pentru că,
la Persida fiind domnul şi putearea cea ce
era cu el, care i să părea a nu-i sta nimeni
înainte, s-au tăiat de tot în beseareca Naneii,
14 cu prilăstire făcînd preoţii Naneii. Pen-
tru că, ca cînd ar vrea să lăcuiască cu ea, au
venit la locul acela şi Antioh şi cei dempre-
ună cu el priateni, ca să ia banii în loc de
15 zeastre. Şi puind aceastea înainte: preoţii
Naneii şi el apropiindu-se cu puţini la curtea
16 besearecii, închizînd beseareca, Deaca au
întrat Antioh, deşchizînd uşa podului cea
ascunsă, lovind cu pietri, uciseră pre domn
şi, părţi făcînd şi luînd capetele, le-au lepă-
17 dat celor de afară. Întru tot bine e cu-
vîntat noao Dumnezău, Carele au dat pre
18 ceia ce au păgînit. Vrînd să aducem în
25 ale lunii haselef curăţănia besearecii, cu
cuviinţă am socotit să vă arătăm voao, pen-
tru ca şi voi să ţineţi pînă la facerea corturi-
lor şi a focului, cînd Neemias, [care] zidiia
şi beseareca şi jîrtăvnicul, au adus jîrtvă.
19 Că şi cînd ducea la Persida pre părinţii noş-
tri, cei de atuncea bunii-credincioşi preoţi,
luînd den focul jîrtăvnicului, cu taină au
ascuns într-o groapă ca de puţ, fiind fără de
apă, întru care l-au astupat, cît la toţi era
20 neştiut locul. Şi trecînd cîţva ani, cînd
să păru lui Dumnezău, trimiţîndu-se Neemia
de împăratul Persidii, pre nepoţii preoţilor
celor ce au ascuns i-au trimis la foc, precum
ne-au arătat noao să nu fie aflat foc, ce apă
21 iute; Porunci ca să ia ei şi să aducă; şi
deaca să aduseră cealea ale jîrtvelor, porunci
preoţilor Neemia să stropească cu apa şi
22 leamnele şi cealea ce-s deasupra. Şi deaca
fu şi vreamea trecu şi soarele străluci, după
nori fiind mai nainte, să aţîţă foc mare, cît
23 toţi s-au mirat. Şi rugă au făcut preoţii,
mistuindu-se jîrtva; şi preoţii, şi toţi, înce-
pînd Ionath, şi ceialalţi răspunzînd ca
24 Neemia. Şi era ruga în chipul acesta.

RUGĂ:

'Doamne! Doamne Dumnezăule! Zidito-
riul tuturor, Cel înfricoşat şi tare şi di-
25 rept şi milostiv, Şi Cel sîngur împă-
rat şi bun, Cel sînguru dătătoriu, Cel
sînguru dirept şi atotţiitoriu şi veacinic,
Cela ce mîntuieşti pre Israil den tot răul,
Cela ce ai făcut pre părinţi aleşi şi ai sfinţit
26 pre ei, Priimeaşte jîrtva pentru tot noro-
dul Tău, Israil, şi păzeaşte partea Ta şi
27 o sfinţeaşte. Adună răsipirea noastră,
mîntuiaşte pre ceia ce slujescu în limbi,
pre cei ocărîţi şi urîţi îi socoteaşte, şi
să cunoască limbile că Tu eşti Dumnezăul
nostru. Căzneaşte pre ceia ce asuprescu 28
şi hulescu cu mîndrie. Răsădeaşte pre no- 29
rodul Tău la locul cel sfînt al Tău, precum
au zisu Moisi'. Şi preoţii cînta laudele. 30
Şi îndată ce s-au topit ale jîrtvei, şi ceaea- 31
laltă apă ce au rămas porunci Neemia să o
ţie pre pietri mai mari. Şi deaca să făcu 32
aceasta, pară de focu să aţîţă, şi cea de la
jîrtăvnicu lumină, ce stăluciia împotrivă,
să mistui. Şi deaca să făcu lucrul aiave, 33
şi s-au vestit la împăratul persilor că, la lo-
cul unde au ascunsu focul preoţii cei ce
s-au mutat, s-au ivitu apa, den care şi cei ce
era cu Neemia au curăţit cealea ale jîrtvei.
Şi îngrădind împăratul locul, besearecă au 34
făcut, ispitind lucrul. Şi cărora dăruia 35
împăratul multe dobînzi lua şi le da. Şi 36
numiră cei ce era cu Neemia pre aceasta
Efthar, carea să tălmăceaşte 'Curăţenie'; şi
să cheamă la cei mulţi Nefthar.

CAP II

i să aflâ în scrisori, Ieremia proro- 1
cul cum că au poruncit den focu
să ia ceia ce să mută, precum s-au
însămnat, şi cum au poruncit celor
ce să mută. Prorocul, dîndu lor 2
Leagea, pentru ca să nu uite poruncile Dom-
nului şi ca să nu rătăcească cu cugetele, vă-
zînd chipuri de auru şi de argint şi cea de
premprejurul lor podoabă. Şi altele ca 3
aceastea zicînd, de să ruga să nu se departea-
ze leagea de la inima lor. Şi era într-acea 4
scriptură cum cortul şi chivotul au poruncit
prorocul, răspunsu făcîndu-se lui, să meargă
după el. Şi deaca ieşi la munte, unde s-au
suit Moisi şi au văzut moştenirea lui Dum-
nezău, Şi viindu Ieremia, au aflat casă 5
de peşteră şi cortul şi chivotul şi jîrtăvni-
cul tămîierii au băgat acolo şi uşa au astupat.
Şi apropiindu-se oarecarii den cei ce mergea 6
după el ca să sămneaze calea, şi n-au putut
să o afle. Şi deaca aflâ Ieremia hulind 7
pre ei, zise că: 'Şi necunoscut va fi locul,
pînă cînd va aduna Dumnezău adunarea
norodului şi blînd Să va face. Şi atuncea 8
Domnul va arăta aceastea şi să va ivi mărirea
Domnului şi norul, precum şi la Moisi să
arăta; în ce chip şi Solomon s-au rugat, ca
să să sfinţească locul foarte, Şi să arăta; 9
şi precum, avînd înţelepciune, au adus jîrtvă
de tîrnosire şi de săvîrşirea besearicii.
Precum şi Moisi s-au rugat cătră Domnul 10
şi să pogorî focu den ceriu şi au mistuit
ale jîrtvei, aşa şi Solomon s-au rugat şi,
pogorîndu-să foc, au topit arderile-de-tot.
Şi zise Moisi: 'Pentru căci nu s-au mîn- 11
cat cel pentru păcat, s-au topit'. Aşijde- 12
rea şi Solomon ceale 8 zile au ţinut'.

13 Și să povestiia și în scripturi și în pomeniri-
le ceale de Neemia, ca și aceastea și, cum,
adunînd raclă de cărți, au adunat ceale de
împărați, și de proroci, și ceale ale lui David,
și cărțile ceale trimise ale împăraților pen-
14 tru danii, Așijderile și ale Iudii, cîte s-au
întîmplat, pentru războiul ce s-au făcut
noao, le-au adunat toate și sînt la noi.
15 Dentru carele dară, de vă vor trebui, să tri-
16 miteți pre cei ce vor aduce voao. Vrînd
dară a face curățenie, am scris voao; bine
17 dară veți face, țiind zilele. Și Dumnezău,
Cela ce au mîntuit pre tot norodul Lui și au
dat moștenirea tuturor și împărăția și
18 preoția și sfințenia, În ce chipu au făgă-
duit pren leage, pentru că nădejduim pre
Dumnezău că curînd pre noi ne va milui și
ne va aduna dentru cel de supt ceriu la
19 locul cel svînt, Pentru că ne-au scos pre
noi den mare răutăți și locul au curățit".
20 Iară ceale de Iuda Macaveul, și de frații lui,
și de a besearicii cei mari curățenie, și a
21 cuptoriului înnoire, Și încă războaiele ce
s-au făcut cătră Antioh al lui Epifan și cătră
22 al acestuia fiiu, Efpator, Și ceale den ceriu
ce s-au făcut arătări celora ce pentru jidovi-
me cu nevoință s-au vitejit, cît toată țara,
puțini fiind, a o prăda și mulțimile de var-
23 vari a le goni, Și cea vestită preste toată
lumea beseарecă să să zidească, și cetatea
a o face slobodă, și legile, ceale ce era să să
surpe, a să îndirepta, Domnul cu toată liniș-
24 tea blînd fiind lor; Ceale de cătră Iason
Chirineanul arătate pren cinci cărți, ne
vom ispiti, prentr-o adunare tocmită, să o
25 scurtăm. Pentru că, socotind curgerea
numerilor și surparea care iaste la cei ce vor
să încungiure la poveștile istoriei, pentru
26 mulțimea materiei, Grijit-am celor ce vor
vrea să citească, mîngîiare sufletească, și
celor ce iubesc a gîndi ca să-ș aducă aminte,
iușurare, și la toți ceia ce vor citi, folos.
27 Însă noao, celor ce patima cea rea am priimit
a îngustării, nu e pre lesne, ce al sudorii și
28 al privegherii iaste lucrul, Precum la cela
ce gătează ospăț și cearcă al altora folos
nu e pre lesne (dară); însă, pentru a celor
mulți mulțămită, cu dulceață patema cea
29 rea vom suferi. Una—a aleage pre amă-
runtul, pentru fieștecarea—lăsînd loc celui
ce au scris; alta—ostenind a mearge spre pil-
30 dele îngustării. Pentru că, în ce chip meș-
terului de lemnu al casii cei noao iaste a
purta grijă de toată așăzarea și celui
ce să apucă a săpa și a zugrăvi, ceale
ce sînt de treabă spre podoabă iaște a
31 le cerceta, așa socotesc și la noi, Că a
cerceta și a cerca multe, întru ceale cu a-
măruntul, pentru toate a face cuvinte, ce-
lui ce înceape istoria să cad; Iară a urma 32
scurtarea zicerii și a lăsa cercetarea lucrării
iaste la voia celui ce face tălmăcirea. De 33
aicea dară vom înceape poveaste la ceale ce
mai sus zisem atîta adaogînd, pentru că
prostatec iaste cea mai nainte de istorie a
mulți și istoria a o scurta.

CAP III

vînta cetate lăcuindu-se cu toată 1
pacea și legile cît de bine păzindu-
se, pentru a lui Onie arhiereul bu-
nă-credință și urîre de răutate,
Să întîmpla și sînguri împărații a 2
cinsti locul, și besearica cu trimiterile ceale
prea bune a o cinsti, Cît și Selefc, al 3
Asiei împărat, a da dentru ale lui venituri
toate ceale ce să cădea cătră slujbele jîrtve-
lor cheltuiale. Și Simon oarecarele, den 4
fealiul lui Veniamin, ispravnic besearicii
fiind pus, să prici cu arhiereul pentru cea
dupren cetate nelegiuire. Și a birui pre 5
Onia neputînd, venit-au cătră Apolonie al
lui Thraseu, care pre aceaea vreame era
Gropilatei Siriei și Finichiii voivod, Și 6
spuse pentru că ar fi plină visteria cea den
Ierusalim de bani nespuși, că mulțimea ce-
lor de multe fealiuri nenumărată să fie și
nu s-ară cuveni aceastea să fie pre sama
jîrtvelor, ce ar fi cu putință supt a împăratu-
lui biruință a cădea toate aceastea. Și 7
împreunîndu-se Apolonie cu împăratul, pen-
tru banii cei ce s-au poruncit lui au arătat;
și el, chemînd pre Iliodoru, cel ce era preste
bani, și l-au trimis, dîndu-i porunci să aducă
banii ce s-au zis mai sus. Și îndată Iliodor 8
făcea călătoria, însă cu veaste ca aceaea
că mearge în cetățile Gropilatei Siriei și
Finichiii, iară cu lucrul porunca a împăratu-
lui săvîrșind. Și sosind la Ierusalim și 9
prieteneaște de arhiereul cetății priimindu-
se, au arătat pentru arătarea ce s-au făcut
mai nainte și pentru care lucru au venit au
spus; și întreba de vor fi cu adevărat aceastea.
Și arhiereul arătînd cum sînt puse pentru 10
văduve și pentru săraci, Iară o samă și 11
ai lui Ircan al Toviei, ce să află om foarte
de cinste, iară nu precum au fostu pîrît
păgînul Simon; iară de toți sînt talanți
de argint 400 și de auru 200. Și avea 12
strîmbătate ceia ce s-au încrezut cu a locu-
lui sfințire și cu cea mai cinstită prespre
toată lumea a besearicii sfințenie; și nefurti-
șag întru tot nemeșterșugit să fie. Iară 13
Iliodor, pentru împărăteștile porunci ce
avea, cu dinadinsul zicea cum că la împă-
răție sînt să să ia aceastea. Și rînduind 14
zi, întra ca socoteala acestora să caute;
și nu puțină grijă era preste toată ce-

15 tatea. Iară preoţii,înaintea jîrtăvnicului,
îmbrăcaţi cu ceale preoţeşti veşminte, că-
zînd, chema den ceriu pre Cel ce, pentru
punerea aceasta, au pus leage, celor ce au
16 pus aceastea, întregi să le păzască. Şi cine
vedea faţa arhiereului era a să răni la cuget,
pentru că vedearea şi schimbarea a feaţii
17 arăta cea de către suflet grije. Pentru că
să răvărsase asupra omului teamere oarecare
şi frică trupului, pren carele vădită s-au fă-
cut durearea cea de la inimă la cei ce vedea.
18 Şi cei den case ca cirezile săriia spre ruga
a tot norodului, pentru că era spre hulă a
19 veni locul. Şi încinse pre supt ţiţe fiind
muierile cu tîrsîni, pre drumuri să înmulţiia,
şi ceale închise fecioare, unele alerga la porţi,
şi unele la ziduri, şi unele pre ferestri să pleca.
20 Şi toate, întinzînd mînile la ceriu, făcea ru-
21 ga. Şi era de a fi milă de cădearea mulţi-
mei preste tot amestecată şi de nădeajdea
22 arhiereului celui ce foarte să trudiia. Şi
ei dară ruga pre Domnul Atotţiitoriul, ceale
încrezute, la cei ce s-au încrezut, întregi să
23 le păzască, cu toată întărirea. Iară Iliodor
cea ce ştiia făcea, şi aşa acolea, împreună
cu purtătorii de suliţe spre cămară fiind,
24 Cel al părinţilor Domnu şi a toată putearea
Putearnicu arătare mare au făcut, cît toţi
ceia ce au preaîndrăznit a veni, îngrozîndu-
se de a lui Dumnezău puteare, spre ameţală
25 şi spre frică să întoarsără. Pentru că să
arătă lor un cal groznicu, avînd pre dînsul
călăreţu, şi cu prea frumoasă acoperire
împodobit, şi, pornindu-se iute, lovi pre
Iliodor cu copitele ceale denainte; şi cel ce
şădea deasupra să vedea avînd arme de auru.
26 Şi alţi doi s-au ivit mai nainte lui, tinerei la
vitejie, prea cuvioşi şi prea frumoşi la mărire,
şi luminoşi la îmbrăcăminte, carii şi stînd
de amîndoao părţile, îl bătea pre el neînce-
27 tat, multe bătăi aruncînd asupra lui. Şi
fără veaste căzînd pre pămînt şi cu multu
întunearec împresurîndu-se, apucîndu-l şi
28 întru o năsilie puindu-l Pre cel ce acum,
cu multă alergare şi cu toată purtarea de
suliţe, au întrat la cea ce s-au zis mai sus
vistierie, îl ducea, neajutorit pre el cu armele
29 fiindu. Aiave a lui Dumnezău puternicie
cunoscîndu şi acela, pentru cea dumnezăias-
că lucrare, fără de glas zăcea, lipsit de toată
30 nădeajdea şi mîntuirea. Iară ceia pre Dom-
nul binecuvînta, pre Cel ce măreaşte pre al
Său loc;şi beseareca, care cu puţin mai nainte
era plină de teamere şi de gîlceavă, Domnul
Atotţiitoriul arătîndu-Se, de bucurie şi de
31 veselie să împluse. Şi curîndu oarecarii
dentru ai lui Iliodor cunoscuţi să ruga
Oniei să cheame pre Cel Preaînalt şi viaţa
să dăruiască celui ce zăcea de săvîrşit
la cea de apoi răsuflare. Şi fiind la îndo- 32
ială arhiereul, ca nu cîndai să gîndească îm-
păratul că vro răutate să să fie făcut lui
Iliodor de către jidovi, au adus jîrtvă pentru
a omului mîntuire. Şi făcînd arhiereul 33
curăţenia, aceşteaşi tineri iarăşi s-au ivitu
la Iliodor, cu acealeaş haine împodobiţi,
şi stînd zisără: „Multe Oniei arhiereului
mulţămită să aibi, că pentru el au dăruit
Domnul ţie viaţa. Şi tu, de la ceriu fiind 34
bătut, povesteaşte la toţi cea slăvită a lui
Dumnezău puteare". Şi aceastea zicînd,
nevăzuţ s-au făcut. Şi Iliodor, jîrtvă 35
aducînd Domnului şi făgăduinţe prea mari
făgăduindu-se Celui ce viaţa i-au dăruit,şi
pre Onia priimindu-l, să înturnă către împă-
ratul. Şi mărturisiia la toţi ceale ce era 36
supt vedeare, fiind el văzut lucrurile Celui
prea mare Dumnezeu. Şi împăratul între- 37
bînd pre Eliodor carele ar mai fi vreadnic
încă o dată a să trimite la Ierusalim, zise:
„De ai pre cineva vrăjmaş sau al lucrurilor 38
viclean, trimite pre el acolo şi bătut îl vei
priimi, însă de va şi scăpa; pentru că împre-
jurul locului cu adevărat iaste oarecarea a
lui Dumnezău puteare. Pentru că Cela ce 39
are lăcaşul ceresc socotitoriu iaste şi ajuto-
riu acelui loc, şi pre cei ce vin spre răutate,
bătîndu-i,îi piarde". Şi însă ceale despre 40
Iliodor şi pentru a cămării pază aşa s-au
tîmplat.

CAP IV

Şi cel de mai nainte zis Simon, cel 1
ce al banilor şi al moşiei arătătoriu
s-au făcut, de rău grăiia pre Onia,
cum el să fie pre Iliodor scuturat
şi al realelor lucrătoriu să să fie
făcut, Şi pre făcătoriul de bine al cetăţii 2
şi pre otcîrmuitoriul celor de o limbă şi rîvni-
toriu legilor, viclean lucrurilor îndrăzniia a
zice. Şi vrajba pînă într-atîta adăogîndu- 3
se, cît şi, pren oarecarele den cei ce de Simon
s-au ispitit, ucideri a să face. Socotind 4
Onia pîra cea cu greu şi cum că să va turbura
Apolonie cel al Gropiloasei Siriei şi al Fini-
chiii voivod, adăogînd răutatea lui Simon,
la împăratul să duse, Nu făcîndu-se cetă- 5
ţeanilor pîrîş, ce folosul de obşte, de osebi,
la toată limba socotind, Pentru că vedea 6
a fi peste putinţă, fără de împărătească
socoteală, a afla pace încă lucrurile şi pre
Simon cum nu va lua încetare de nebunie.
Şi premenindu-ş viaţa Selevc şi luînd împă- 7
răţia Antioh, cela ce s-au chemat Elpifanun,
au streinat vlădiciia Iason, fratele Oniei,
Făgăduindu-se împăratului, prin rugăciune, 8
talanzi de argint 360 şi alt venit oarecarele
talanzi 80. Şi către aceastea să făgădu- 9
ia şi altele să scrie, 150, de se va da pren

biruința lui școală și copii tineri să puie lui
și pre cei den Ierusalim antiohiani să-i scrie.
10 Și priimind împăratul,și luînd el stăpînirea,
îndatăș spre cea elinească furmă pre cei de
11 un fealiu cu el îi muta. Și ceale împără-
tești iubiri de oameni ce era la jidovi pren
Ioan, tatăl lui Efpolem, celuia ce au făcut
solia pentru prieteșug și ajutoriu cătră rîm-
leani, le-au lepădat și, ceale legiuite stricînd
12 politii,fără de leage obiceaie înnoia. Pen-
tru că, cu veselie, supt acea marginea cetății
școală au întemeiat și, pre cei mai tari den
cei tinerei supuindu-i,supt curvărie îi aducea.
13 Și era așa o pripă a eleniei și apropiare de
înstreinare de fealiu pentru a acelui păgîn,
și nu arhiereu, Iason, multa necurăție,
14 Cît nu era a mai fi preoții nevoitori la ceale
de prejur jîrtăvnic slujbe, ce, beseareca hu-
lind și de jîrtve părăsire făcînd, sîrguia a fi
părtași dării cei fără de leage de la luptă,
15 după chemarea înainte, la piatră, Și cea
părintească cinste întru nemică puindu-o,
iară ceale elinești măriri mai bune soco-
16 tindu-le. Pentru carele, îi cuprinseră pre
ei grea primejdie și, cărora rîvniia petreace-
rile și întru tot vrea să să aseamene, pre
aceștea vrăjmaș și căznitori i-au avut.
17 Pentru că a păgîni la dumnezăieștile legi nu
e pre lesne; ce aceastea cea viitoare vreame
18 le va arăta. Și făcîndu-se praznicul lui
Agon, la al cincilea an, în Tiros, și împăratul
19 fiind de față, Au trimis Iason pîngăritul
privitori de la Ierusalim pre cei ce era anti-
oheani, aducînd drahme de argint 300, spre
a lui Iracleu jîrtvă, carele li s-au și rugat
ceia ce le aducea ca să nu le facă spre jîrtvă,
pentru că nu se cuvine, ce la altă cheltuială
20 să să facă. Trimis-au dară aceastea, una,
pentru cel ce le-au trimis, la a lui Iracleu
jîrtvă, alta, pentru voia celor ce le-au adus,
21 la diresul cătărgilor. Și trimițîndu-se la
Eghipet Apolonie al lui Menesteu, pentru
șădearea cea mai sus a lui Ptolomeu al lui
Filomitor împăratul, înțelegînd Antioh a fi
el înstreinat de aceasteaș lucruri, de cea pen-
tru eluș întemeiare grijiia; pentru aceaea la
22 Iopa mergînd, au sosit la Ierusalim. Și cu
mare cuviință de cătră Iason priimindu-se,
cu făclii aprinse și cu strigări s-au priimit;
și de-acii la Finichi au purces cu tabăra.
23 Și după al treilea an, au trimis Iason pre
Minelau, fratele lui Simon, celui ce s-au zis
mai nainte, aducînd banii împăratului și pen-
tru lucruri de folos pomeniri avînd să facă.
24 Și el tocmindu-se cu împăratul și mărindu-l
pre el cu fața biruinței, la sine au tras
arhieria, întrecînd pre Iason cu talanzi de
25 argint 300. Și luînd ceale împărătești
porunci, au venit, de vlădicie nemică vread-
nic aducînd, ce mînii de crud tiran și de
hiară varvară urgii avînd. Și Iason, cel 26
ce pre al său frate au înstreinat, înstreinîndu-
se și el de altul, pribeag la țara Amanitii
s-au gonit. Iară Menelau stăpînirea ținea, 27
iară de banii cei făgăduiți împăratului nimi-
ca nu rînduia, și făcînd cearerea Sostrat,
diregătoriul margenii cetății, Că pre acesta 28
era treaba birurilor; pentru care pricină
amîndoi de cătră împăratul să chemară.
Și Menelau au lăsat vlădiciei ispravnic pre 29
Lisimah, fratele său, iară Sostrat pre Cratita,
cel preste Chiprii. Și ca aceastea întîm- 30
plîndu-se, să întîmplă tharseanilor și malo-
teanilor a rîdica gîlceavă, pentru căci au
dat pre Andiohida, posadnica împăratului,
în dar. Degrabă dară împăratul au venit 31
ca să potolească lucrurile, lăsînd în locul lui
pre Andronic, cel ce era dentru cei de cinste.
Și gîndind Menelau că au aflat vreame cu 32
bun prileju, niște vase de aur de ale beseare-
cii furîndu-le, au dăruit lui Andronic; și
altele au fost vîndut la Tir și la ceale de
premprejur cetăți. Și cu adevărat prinzînd 33
de veaste Onia, îl mustra, fiind ferit la loc
fără teamere, la Dafne, ceaea ce iaste cătră
Antiohia. Pentru aceaea Menelau, luînd 34
osebi pre Andronic, să ruga să prinză pre
Onia. Și cela, mergînd la Onia și încrezîndu-
se cu vicleșug și direapte cu jurămînturi
dînd și, macară că întru bănuiale era, îl
făcu a ieși den locul cel fără teamere, pre
carele și îndată l-au ucis, nerușinîndu-se de
direptate. Pentru care pricină nu numai 35
jidovii, ce mulți și de cealealalte limbi
tînjiia și să mîhniia pentru a bărbatului
nedireaptă moarte. Și împăratul, întor- 36
cîndu-se de la locurile despre Chilichia, să
ruga cei den cetate jidovi, urînd împreună
și elinii vicleșugul, cum că afară den soco-
teală Onia s-au omorît. Sufleteaște dară 37
Antioh mîhnindu-se și întorcîndu-se spre
milă și lăcrămînd, pentru a celuia ce s-au
prestăvit înțelepciune și multă bună rîndu-
ială, Și ațîțîndu-se cu mîniile, îndată lui 38
Andronic îi luo haina cea mohorîtă, și haine-
le rumpîndu-i-le, încungiurîndu-l pren toată
cetatea, într-acelaș loc unde la Onia au păgî-
nit, acolo pre pîngăritul cu ucidere l-au
omorît, Domnul cea vreadnică lui certare
dîndu-i. Și făcîndu-se multe furteșaguri 39
de besearecă la cetate de cătră Lisimah,
cu a lui Menelau știre, și dîndu-se veastea
afară, s-au adunat mulțimea asupra lui
Lisimah, multe dară vase de aur fiind
cheltuite. Și rîdicîndu-se asupră-i gloa- 40
tele și cu urgii fiind pline, înarmînd Lisi-
mah ca vro 3000, început-au la mîni
nedireapte, povățuind înainte oarecare
tiran bătrîn de vîrstă, nimica mai puțin
și la cuget. Și văzînd rîdicarea 41

lui Lisimah asupră-le, apucînd unii pietri,
alţii leamne groase şi alţii den cenuşa ce
era aproape, apucîndu-se amestecaţi, zvîrliia
în ceia ce era împrejurul lui Lisimah şi spre
42 cei ce să ridicase asupră-le. Pentru care
pricină, pre mulţi dentr-înşii au rănit şi pre
unii i-au oborît şi pre toţi spre fugă i-au
împins, şi pre acesta fur de besearecă lîngă
43 visterie l-au prins. Şi pentru aceastea stătu
44 judecată cătră Menelau. Şi nemerindu-se
împăratul la Tir, la dînsul direptatea cuvinte-
lor au făcut cei trei bărbaţi ce s-au trimis
45 de cătră bătrînime. Şi aşa, prins fiind
Menelau, au făgăduit bani mulţi lui Potolo-
meu al lui Dorimenus, ca să îmblînzască
46 pre împăratul. Pentru aceaea, apucînd
Potolomeu pre împăratul la un cerdac pen-
47 tru odihna, l-au mutat Şi pre cel de
toată răutatea vinovat Menelau l-au slobo-
zît de cătră cealea ce să pîrîia; iară celor
ticăloşi, carii zicea că macară şi de la tătari
s-ar fi slobozit nevinovaţi, acestora moarte
48 le judecă. Degrabă dară, cea nedireaptă
pagubă suferiră cei ce pentru cetate şi noroa-
49 de şi sfintele vase au grăit înainte. Pentru
care lucru şi tiriii, scîrbindu-se de răutate,
ceale cătră astrucarea lor, cu mare cuviinţă,
50 au dat. Iară Menelau, pentru ale celor ce
biruia lăcomii, era la cinste, adăogîndu-se
spre răutate, mare viclean stînd cetăţeanilor.

CAP V

1 Şi pre vreamea aceasta, a doua călăto-
rie Antioh la Eghipet au călătorit.
2 Şi să întîmplă mai preste toată ce-
tatea, în 40 de zile, a să vedea pren
văzduh alergînd călăreţi, podoabe
de aur avînd, şi cu suliţe în chip de stol
3 înarmaţi, Şi pîlcuri de cai rînduite, şi
lovituri făcîndu-se, şi alergături de amîn-
doao părţile, şi porniri de paveze, şi mulţi-
me de chiloame, şi zmulgeri de sabii, şi lovi-
turi de săgeţi, şi străluciri de podoabe de
aur, şi de toate fealiurile de înzăoturi.
4 Pentru aceaea, toţi să ruga ca să să facă ară-
5 tarea spre bine. Şi făcîndu-se voroavă
mincinoasă cum ş-au primenit Andioh viaţa,
luînd Iason nu mai puţini de 1000, fără
veaste asupra cetăţii au lovit şi, cei de pre
zidu împingîndu-se, şi la cea de apoi luîndu-
6 se cetatea, Menelau la marginea cetăţii
au fugit; iară Iason făcea jungheri cetăţeani-
lor lui fără de milă, nesocotind cea de la ru-
deniile lui bună norocire cea mai mare ne-
norocire a fi şi părîndu-i că ale vrăjmaşilor
şi nu ale celor de o limbă biruinţe surpă.
7 Şi stăpînirea nu birui, iară săvîrşitul vicle-
niei ruşine luînd, pribeag iarăş la Ammani-
8 tida s-au dus. Săvîrşitul dară realii
amestecături au luat, închizîndu-se [de] că-
tră Areta, tiranul arapilor; den cetate în ce-
tate fugînd, gonindu-se de cătră toţi şi
urîndu-se ca un viclean al legii şi scîrbit
fiind ca un gîde moşiei lui şi cetăţeanilor
şi al cetăţeanilor gîde, la Eghipet să lepădă.
Şi ca o ţărînă de la moşie înstreinîndu-se, 9
în streinătate au perit, cătră lachidemone-
ani ducîndu-se ca, pentru conoştinţa, să
afle acoperemînt. Şi cel ce mulţime de 10
neîngropaţi au lepădat, nejelit fu şi de astru-
care nici într-un chip, nici de părintescul
mormînt avu parte. Şi înţelegîndu-se la
împăratul Pentru cealea ce s-au făcut, 11
socoti că au viclenit Iudea; pentru aceaea,
purcegînd de la Eghipet, sălbătăcit la suflet,
luă cetatea în pradă. Şi porunci ostaşi- 12
lor să taie fără milă pre cei ce să nemeresc,
şi pre cei ce să suie în casă să-i junghe.
Şi să făcea de tineri şi de bătrîni ucideri, şi 13
bărbaţilor şi muierilor şi feciorilor stingere,
fecioarelor şi pruncilor jungheri. Şi 80000 14
în trei zile să stricară, însă 40000 întru îm-
părţealele mînilor lor, şi nu mai puţini de
cei jungheaţi s-au vîndut. Şi nu fiind des- 15
tul cu aceastea, au cutezat la cea decît tot
pămîntul mai svîntă besearecă a întra, povă-
ţuitoriu avînd pre Menelau, pre cela care şi
legilor şi moşiei vînzătoriu s-au făcut, Şi, 16
cu ceale pîngărite mîni, svintele vase luînd
şi ceale ce de alţi împăraţi s-au pus spre
creaştere şi mărirea locului şi cinste, cu
pîngăritele mîni trăgîndu-le, le da. Şi să 17
semeţiia cu cugetul Antioh, nu socotind că,
pentru păcatele celor ce lăcuia cetatea, S-au
urgisit puţin Stăpînitoriul, pentru aceaea
s-au făcut pre acel loc nebăgare de seamă.
Iară să nu să fie întîmplat de mai nainte a 18
fi cuprinşi cu multe păcate, precum Iliodor,
cela ce s-au fost trimis de cătră Selefcu
împăratul spre socoteala visteriei, acesta,
înainte năvălind, îndată să întoarse den
dîrjie, bătîndu-se. Ce nu pentru loc limba, 19
ce pentru limbă locul Domnul au ales.
Pentru aceaea şi locul acesta, avînd parte de 20
ale limbii reale nesilnicii ce s-au făcut, mai
apoi de bune faceri au avut parte de Domnul;
şi cel ce s-au cuprins cu a Celui Atotţiitoriu-
lui urgie, iarăş la a Celui mare Stăpînitoriu
împăcăciune cu toată mărirea s-au îndirep-
tat. Deci Antioh, 1000 şi opt sute de 21
talanzi luînd de la bisearecă, degrabă la
Antiohia să osăbi, gîndind de mîndrie
pămîntul să înoate şi genunea mergătoare
să o facă, pentru semeţia inemii. Şi au lă- 22
sat şi ispravnici a chinui neamul, însă în
Ierusalim pre Filip, de neam frighian,
iară chipul mai varvar avînd decît cela
ce l-au pus, Şi în Garizin pre Andro- 23
nic, şi cătră aceştea pre Menelau, carele
mai rău decît ceialalţi să rădica asupra

24 cetățeanilor. Și, vrăjmaș gînd avînd că-
tră jidovii cetățeani, și au trimis pre începă-
toriul urîciunii, Apolonie, cu oaste 22000,
poruncind pre cei de vîrstă pre toți să-i
junghe, iară pre muieri și pre cei mai tineri
25 să-i vînză. Și acesta, viind la Ierusalim
și chip de pace fățărnicind, au așteptat pînă
la svînta zi a sîmbetei și, apucînd pre jidovi
fără de lucru fiind ei, celor de supt ascultarea
26 lui înarmare au poruncit. Și pre toți cei
ce au ieșit spre privală i-au împuns împreună
și, în cetate cu armele intrînd, destule mul-
27 țimi așternu. Iară Iuda Macaveul,al zeace-
lea cu sine făcîndu-se, și depărtîndu-se la
pustiiu, ca fiarăle în munți trăiia, împreună
cu cei ce era cu dînsul; și cu hrana cea de
buruieni petrecea, ca să nu aibă parte de
pîngăriciune.

CAP VI

1 Și nu după multă vreame, au trimis
împăratul pre un bătrîn athineu să
îndeamne pre jidovi să să mute den
legile ceale părintești și cu ale lui
Dumnezău legi să nu petreacă,
2 Și să pîngărească și pre cea den Ierusalim
besearică și să o numească a lui Dia Olimbiul,
și cea den Garizin, în ce chip era ceia ce
lăcuia locul, a Diii, iubitoriul de oaspeț.
3 Și grea era gloatelor și cu greu săvîrșită is-
4 prăvnicia răutății. Pentru că beseareca
de curvie și de beții să împluse de limbi,
desfătîndu-se cu sodomii, și svintele curți,
cu muieri împreunîndu-se, și încă cealea
5 ce nu să cădea înlăuntru aducînd, Iară
jîrtăvnicul de ceale necuviitoare,osebite de
6 cătră legi,să împluse, Și era nici a ținea
sîmbetele, nici părintești sărbători a păzi,
nici măcară jidov a să mărturisi că iaste,
7 Și să aducea cu amară nevoie, la cea după
lună a împăratului zi de naștere, spre jîrtvă,
și, făcîndu-se sărbătoarea Dionisilor, să siliia
jidovii, avînd iadere, să facă pompă lui Dio-
8 nisu, Și răspuns au ieșit la ceale de pren
vecini cetăți elinești, Potolomeu puind
aceastaș petreacere asupra jidovilor a face și
9 a jîrtvui, Iară pre ceia ce nu vor să să mute
spre ceale elinești, să-i junghe de tot, era
10 dară a vedea dosada ce să întîmplase. Pen-
tru că doao muieri s-au adus, obrăzuind eale
pre pruncii lor, și acestora, spînzurîndu-le
pruncii de țîțe și pren gloată purtîndu-le
pre eale pren cetate, după zid le-au surpat.
11 Și alții, pre aproape alergînd la peșteri,
pre ascuns ca să sărbeaze ziua sîmbetei,
dîndu-se știre lui Filip, i-au ars, pentru
că cu sfială era a să ajutori, după mărirea
12 cei prea cinstite zile. Rog dară pre cei
ce vor ceti la această carte să nu se îndo-
iască pentru primejdii, ce să socotească
muncile, nu spre pierzare, ce spre învăță-
tura neamului nostru a fi. Și a nu să lă- 13
sa în multă vreame cei răi credincioși, ce
îndată a cădea la certări, semn de mare face-
re de bine iaste, Pentru că nu ca și la 14
cealealalte limbi, îngăduiaște cu îndelungă
răbdare Stăpînitoriul pînă vor veni ei cătră
plinirea păcatelor, decii să-i muncească, ce
asupra noastră așa au socotit a fi,ca nu,la
săvîrșitul păcatelor viind noi, apoi să izbîn-
dească asupra noastră. Pentru aceaea 15
niciodinioară mila despre noi nu depărteaze
și certînd cu primejdii nu părăseaște pre
nărodul Lui. Însă pînă încît vom pomeni, 16
aceastea să să zică. Și preste puțin să cade 17
să venim la poveaste. Eleazar, oarecare 18
om den cei de frunte cărturari, trecut fiind
cu vîrsta și la chipul obrazului prea frumos
fiind, căscîndu-se să siliia să mănînce carne
de porc. Iară el moartea cea cu bună 19
cinste mai vîrtos decît viața cu urîciune
priimind, așa de bunăvoie la muncă să apro-
piia; Și scuipind, mai nainte în ce chip 20
să cădea să să apropie cei ce îngăduia a să
apăra, cărora nu să cade să mănînce, pen-
tru dragostea vieții. Iară cei ce era rînduiț 21
la cea fără de leage jîrtvă, pentru cea de
vechi ani a omului cunoștință, luîndu-l pre
el deosebi, îl ruga să aducă cărnurile carele
să cuvin lui, ceale ce era de el făcute, să
mănînce și să fățărească, ca cum are mînca
ceale ce de împăratul sînt rînduite, den
cărnurile cealea ale jîrtvei, Pentru ca, 22
făcînd aceasta, să să sloboază den moarte
și,pentru cel de mai nainte cătră ei priete-
șug,va afla milă. Și el, gînd bun luînd 23
și vreadnic fiind vîrstei și celor adînci bătrî-
neațe și celor cîștigate și luminate căruntea-
țe și cei den copilărie foarte bună creaștere
și mai vîrtos cei sfinte și de Dumnezeu zidite
facere de leage, pre urmă au răspuns curînd
zicînd să-l petreacă la iad: „Pentru că nu 24
iaste vreadnic vîrstei noastre a fățărnici, ca
mulți den cei tineri, socotind pre Eleazar,
cel de 90 de ani, să fie premenit spre strei-
nare de fealiu Și ei, pentru a mea fățărni- 25
cie și pentru cea puțină și scurtă viață, să
vor rătăci pren mine,și urîciune și pîngări-
ciune bătrîneațelor voiu pune. Că, macară 26
că într-această vreame voiu scăpa de la
cea de la oameni muncă, iară den mîinile
Atotțiitoriului nici trăind, nici murind voiu
scăpa. Pentru aceaea vitejaște acum 27
premenind viața, bătrîneațelor vreadnic
mă voiu arăta. Și celor tineri pildă vite- 28
jască lăsînd ca, cu nevoință și cu bărbăție,
pentru ceale cinstite și sfinte legi a muri“. Și,
atîta zicînd, spre muncă îndată au venit. Și 29
ceia ce-l aducea cătră ea, cea de mainte cu pu-
țină bună voie spre rea voie premenind, pen-
tru cuvintele care mai nainte au grăit, precum
ei socotiia a fi, fără socoteală. Și vrînd de 30

rane să moară, suspinînd zise: „Domnului,
Celuia ce are sfînta înțeleagere, arătat iaste
că, putînd a mă slobozi de moarte, greale
durori sufăru, pre trup bătîndu-mă; iară
spre suflet, cu dulceață, pentru a Lui frică
31 aceastea pătimescu". Și acesta dară
într-acesta chip muri, nu numai tinerilor,
ce la mai mulți ai limbii a sa moarte pildă
vitejiei și pomenire bunătății lăsînd.

CAP VII

1 Întîmplatu-s-au și la 7 frați carii,
cu maică-sa prinzîndu-să, să siliia
de către împăratul să să atingă
de ceale fără cuviință cărnuri de
porcu, cu bice și cu vine căznindu-
2 să. Și unul dentru dînșii, făcîndu-să grăi-
toriu întîi, așa zise: „Ce vei să întrebi și să
afli de la noi? Pentru că gata a muri sîntem,
3 decît a călca ceale părintești legi". Și,
plin de mînie făcîndu-să împăratul, porunci
4 tigăi și căldări a înfierbînta; Și acealea
înfierbîntîndu-să, îndată pre cela ce s-au fă-
cut dentru ei grăitoriu înainte porunci să-i
taie limba și, belindu-l premprejur, să-i taie
marginile trupului, ceialalți frați și muma
5 împreună văzîndu. Și olog el cu totul
făcîndu-să, porunci la foc să-l aducă viu
și să-l prăjască. Și sfara tigăii preste cîtva
ajungînd, unii pre alții să mîngîia, împreună
cu maică-sa, vitejaște să moară, zicînd așa:
6 „Domnul Dumnezău priveaște și cu ade-
vărurile asupra noastră Să mîngîie, în ce
chip Moisi, pren cîntarea cea ce mărturi-
seaște, în față au arătat, zicînd: ‘Și întru
7 robii Lui Să vă mîngîia'". Și săvîrșindu-se
cel dentîi într-acesta chip, pre al doilea
aducea către bătjocorire și, pialea capului
cu părul belind, îl întreba: „Au mînca-vei
mai nainte de ce a-ți cázni trupul, cîte un
8 mădulariu?" Iară el, răspunzînd cu cel
9 părintescu glas, zise: „Ba". Pentru aceaea
și acesta ș-au luat munca pre rînd, ca și cel
dentîiu și, la cea de apoi răsuflare fiind, zise:
„Tu dară, ticăloase, dentru această viață pre
noi ne slobozi, iară Împăratul lumii, murind
noi pentru ale Lui legi, spre veacinică de
iznoavă înviare a vieții, pre noi ne va învia".
10 Și după acesta, al treilea să batjocoriia și
limba-i, cerșindu-să, degrabă înainte o întin-
se, și mînile cu bună îndrăznire le întinse,
11 și vitejaște zise: „De la ceriu aceastea le
cîștig și pentru ale Lui legi nu bagu samă de
aceastea, că de la El aceastea iarăș nădejdu-
12 iesc să le iau". Cît și sîngur împăratul și
cei ce era cu el să îngroziia de al tinerelului
suflet, că întru nemică durorile nu le pu-
13 nea. Și acesta săvîrșindu-se, pre al pa-
trulea așijderilea-l munciia, cáznindu-l.
14 Și, fiind a să săvîrși, așa zise: „Bine e, cel
ce primeneaște ceale de către oameni, ceale
de către Dumnezău a aștepta nădejdi; iarăș
să va învia de către El, pentru că ție învia-
rea spre viață nu va fi". Și îndatăș pre 15
al cincelea aducîndu-l, îl munciia; și el, către
el căutînd, zise: „Biruință la oameni 16
avînd, putred fiind, ce ți-e voia faci; și nu
ți să pară că neamul nostru de Dumnezău
va fi părăsit, Ce tu îngăduiaște și vezi 17
cea mărită a Lui tărie, că pre tine și sămîn-
ța ta o va cázni". Și după acesta, aduse- 18
ră pre al șaselea; și vrînd să moară, zise: „Nu
te înșela în deșert, noi și pentru noi aceastea
le pătimim, greșind la Dumnezăul nostru,
vreadnici și de mirare s-au făcut. Și tu 19
să nu gîndești că vei fi nevinovat, apucîndu-
te a te învrăjbi cu Dumnezău". Și de pri- 20
sosit maica lor fiind minunată și de pomeni-
rea cea bună vreadnică, carea văzînd perin-
du-i 7 fii în vreame de o zi, cu bun suflet
îngăduia, pentru ceale de la Domnul nădejdi.
Și pre fieștecarele dentru ei îl mîngîia cu 21
cel părintesc glas, plină fiind de vitejască
gîndire și gîndul cel fămeiesc cu bărbătească
mînie rădicîndu-l, zicînd către ei: „Nu 22
știu în ce chip v-aț arătat în pîntecele mieu,
nici eu duhul și viața voao v-am dăruit și
a fieștecăruia închipuire nu o am tocmit eu,
Ce dară Cel al lumii Ziditoriu, Ce au zidit 23
nașterea omului și au aflat facere și tuturor
duhul și viața voao iarăș va da, cu milă, în
ce chip acum nu vă socotiț pre voi întru ne-
nemică pentru ale Lui legi". Iară Antioh, 24
gîndind că să huleaște și fiind la bănuială de
glasul cel ce ponosluia, încă cel mai tînăr
fiind viu, nu numai pren cuvinte făcea
mîngîiarea, ce și pren jurăminturi încredin-
ța dempreună să-l îmbogățască și fericit
să-l facă, schimbîndu-se dentru ceale părin-
tești și priatin să aibă și la treabe să i să
increază. Iară tinerelul nici într-un chip 25
luînd aminte, chemînd împăratul pre maică-
sa, o învăța ca tinerelului să să facă sveatnică
spre mîntuire. Și multe el învățîndu-o, 26
priimi să domolească pre fiiu. Și plecîn- 27
du-se la el, amăgind pre cel crud tiran, așa
zise cu cel părintesc glas: „Fiiule, fie-ț
milă de mine, ceaea ce în pîntece te-am
purtat noao luni și ț-am dat țîță trei ani
și te-am hrănit și te-am adus la vîrsta aceasta
și te-am crescut purtîndu-te în brațe.
Rogu-te, fiiule, căutînd la ceriu și la pă- 28
mînt și ceale dentru eale toate văzîndu-
le, să cunoști că, de unde n-au fost, le-au
făcut pre eale Dumnezău, și pre neamul
omenesc Așa l-au făcut. Să nu te temi 29
de gîdea acesta, ce fraților vreadnic făcîndu-
te, priimeaște moartea, pentru ca în mi-

30 lă împreună cu fraţii tăi să te iau". Şi
încă ea grăind, tinerelul zise: „Pre cine
aşteptaţi? Nu ascultu de porunca împăratu-
lui, ce de porunca legii ascult, ceaea ce s-au
31 dat părinţilor noştri pren Moisi. Iară tu,
de toată răutatea aflătoriu făcîndu-te spre
jidovi, nu vei scăpa de mînile lui Dumnezău;
32 Pentru că noi pentru ale noastre păcate
33 pătimim, Iară de iaste pentru certare şi
pedeapsă Domnul cel viu spre noi, puţin
S-au urgisit, şi iară Să va împăca cu ai Săi
34 robi; Şi tu, o, necurate şi decît toţi oame-
nii mai pîngărite, nu te semeţi în deşărt,
zburdîndu-te pre nearătate nădejdi, preste
35 ceale cereşti slugi rădicîndu mîna, Că
încă n-ai scăpat de judecata Atotţiitoriului,
Celui de asupra văzătoriu Dumnezeu.
36 Pentru că acum fraţii miei, puţină dureare
suferind, căzut-au întru a lui Dumnezău
făgăduinţă a veacinicii vieţi; şi tu, cu a lui
Dumnezău judecată pre direpţ, ceale de
37 lîngă cinstea mîndriei vei suferi. Iară eu,
în ce chip fraţii şi trupul şi sufletul dau
înainte, pentru ceale părinteşti legi, rugînd
pre Dumnezău curînd blînd limbii să Să
facă şi pre tine cu cercetări şi bătăi să te
scoaţă de mărturie, pentru că sîngur Acesta
38 iaste Dumnezău, Iară întru mine şi întru
fraţii miei să stea a Totţiitoriului urgie, cea
preste tot neamul nostru pre direptate
39 adusă. Şi mînios făcîndu-se împăratul,
acestuia decît celoralalţi mai rău i-au făcut,
40 amar suferind pentru batjocurie. Şi acesta
dară curat viaţa ş-au premenit, întru tot pre
41 Domnul nădejduind. Şi pe urma fiilor,
42 maica lor s-au săvîrşit. Deci aceastea,
pentru jîrtvă şi pentru ceale preste măsură
cazne, pre atîta să să dovedească.

CAP VIII

1 Iară Iuda Macaveul şi cei dempre-
ună cu el, întrînd pre ascuns pre
la sate, îş chema pre rudeniile; şi
pre cei ce au fost rămaş în leagea
jidovească luîndu-i lîngă ei, au strîns
2 ca vro şase mii. Şi să ruga Domnului să
caute spre cel de toţi supus nărod şi să Să
milostivească şi să nu Se îndure de beseareca
ceaea care de păgîni oameni s-au spurcat,
3 Şi să miluiască şi pre cea de tot stricată
cetate şi care întocma cu pămîntul va
să să facă, şi sîngiurile ceale ce tot strigă
4 către El să să asculte. Şi să-Ş aducă
aminte de pierzarea cea fără de leage a
celor fără de păcate prunci, şi pentru
hulele cealea ce s-au făcut la numele
5 Lui, şi să urască răutatea. Şi făcîndu-
se întru adunare, Maccaveu nerăbdătătoriu
limbilor să făcea, urgia Domnului spre
6 milă înturnîndu-se. Şi cetăţi şi sate,
fără nădeajde viind, le ardea; şi locurile
ceale cu prilejuri apucîndu-le, nu pre puţini
den nepriateni biruia, înfrîngîndu-i. Şi 7
mai vîrtos nopţile spre vicleşuguri ca aceas-
tea ajutoare le lua; şi voroavă oarecarea a
bunei vitejiei lui să răvărsa petutindenea.
Şi văzînd Filip că, cîte puţin, vine omul 8
spre procopsală şi mai adease spre norocire
ieşind înainte, cătră Ptolomeu, voivodul
Gropiloasei Siriei şi al Finichiii, au scris să
ajutorească la lucrurile împăratului. Şi el 9
îndată alegînd pre Nicanor al lui Patroclu,
care era den cei de frunte priateni, l-au tri-
mis, supuind de toate fealurile de limbi, nu
mai puţini decît 20000, să rîdice tot neamul
jidovesc. Şi însoţi lui şi pre Gorghia sărda-
riul şi întru ale războiului trebi ispită avînd.
Şi făgădui Nicanor, birul împăratului la 10
rîmleani fiind talanzi 2000, dentru a jidovi-
lor robime să-l plinească. Şi îndată la 11
ceale de pre lîngă mare cetăţi au trimis să-i
cheame spre cumpărarea de robi jidovi,
făgăduind 90 de trupuri să dea la un talant,
neaşteptînd certarea cea ce era să urmeaze
asupra lui de la Totţiitoriul. Iară Iudii 12
să făcu ştire pentru a lui Nicanor venire.
Şi vestind el celor ce era împreună cu el de 13
venirea taberii, cei ce era fricoşi şi nu credea
judecata lui Dumnezău fugiia şi ieşiia den
locurile lor. Iară alţii, ce le rămăsease, 14
toate le vindea şi împreună pre Domnul ruga
să mîntuiască pre cei vînduţi de cel rău
credincios Nicanor, mai nainte de a se îm-
preuna. Şi de nu pentru ei, iară pentru 15
ceale cătră părinţii lor făgăduinţe şi pentru
cea de asupra lor chemarea celui cinstit şi
prea cuvios numelui Lui. Şi adunînd 16
Maccaveu pre cei ce era cu el, fiind la număr
6000, îi ruga să nu se îngrozască de cătră
nepriateni, nici a să teame de cea ce cu
strîmbătate vine asupra lor a limbilor multă
mulţime, ce să să nevoiască cu vitejie, îna-
intea ochilor luînd cea fără de leage făcută
de dînşii ocară la sfîntul loc Şi a cei a 17
batjocoritei cetăţi cazna şi încă a cei de la
stremoşi politii surpare. Deci ei ziseră că: 18
„Aceia şi armelor nădejduiesc şi îndrăzniri-
lor, iară noi pre Atotţiitoriul Dumnezău, Cel
ce poate şi pre cei ce vin asupra noastră şi
pre toată lumea întru clipeală să surpe, nă-
dejduim". Şi cătră aceastea, arătînd lor 19
şi ceale de la strămoşi ce s-au făcut ajuto-
riri, şi cea de pre vreamea lui Sinahirim, a
celor 185000 cum au perit, Şi cea den 20
Vavilon, cătră franţozi, rînduială ce
s-au făcut, cum toţi au venit la treabă
8000, cu 4000 de machidoneani, şi machido-
neanii, lipsîndu-se numai ceale 8000, pre
ceale 120000 au pierdut, pentru cel ce li
s-au făcut lor den ceriu ajutoriu, şi folos

21 mult au luat, Pre carii aceastea cu bună
îndrăznire pre ei puindu-i şi gata pentru
leage şi pentru moşie a muri, în patru părţi
22 oastea au făcut, Rînduind şi pre fraţii
lui înainte-povăţuitori, den marginea şireagu-
lui, pre Simon şi pre Iosif şi pre Ionathan,
23 supuind supt fieştecarele cîte 1500. Şi
încă şi pre Eleazar, să cetească sfînta carte
şi, dînd hasnă a ajutoriului lui Dumnezău,
celui dentîiu stol el înainte-povăţuind,
24 lovitu-s-au cu Nicanor. Şi făcîndu-se lor
ajutoriul Atotţiitoriului, au jungheat den
vrăjmaşi mai mulţi decît 9000, iară cea mai
multă parte a oştii lui Nicanor o au făcut
răniţ şi de mădulare ologi, şi pre toţi a fu-
25 gi i-au silit. Iară banii celor ce spre cumpă-
rarea lor au venit i-au luat şi, gonindu-i pre
ei împreună cîtva, contenïră, de vreame
26 oprindu-se, Pentru că era ziua cea mai
nainte de sîmbătă, pentru care pricină n-au
27 îndelungat cu mînia gonindu-i pre ei. Şi
armele luînd de la ei şi dezbrăcînd prăzile
vrăjmaşilor, fură şăzători sîmbătă pre loc,
mult binecuvîntînd şi mărturisindu-se Dom-
nului, Celui ce i-au mîntuit în ziua aceasta,
28 începătură de milă rînduind lor. Iară
după sîmbătă, celor căzniţi şi văduvelor şi
săracilor împărţindu-le den prăzi, cealealalte
29 ei şi copiii au împărţit. Şi aceastea făcîndu-
le şi de obşte rugă făcînd, pre Cel milostiv
Domn ruga desăvîrşit să Să împace cu ai Lui
30 robi. Şi pre cei ce era cu Timotheu şi cu
Vacchid lovindu-i, mai mult decît 20000
dentr-înşii au ucis şi de tării înalte foarte
bine biruitori s-au făcut şi pleanuri prea
multe au împărţit, tocma pre ei părtaşi fă-
cîndu-se cu cei căzniţi, şi săraci, şi văduve,
31 şi încă şi cu cei bătrîni. Şi adunînd armele
de la ei, cu socoteală toate le-au pus împreu-
nă, la locurile ceale de treabă, iară cealea-
32 lalte den prăzi le-au adus la Ierusalim. Şi
pre Filarhin, cel ce era cu Timotheu, l-au
omorît, foarte om spurcat fiind şi multe
33 scîrbe făcînd jidovilor. Şi biruinţe aducînd
la moşie, pre Calisten, cel ce au ars sfintele
porţi, l-au aprins întru o căşcioară, fiind fu-
git, şi cea vreadnică a realei credinţe au luat
34 plată. Iară cel de trei ori dosădit Nica-
nor, cel ce pre cei 1000 de neguţători spre
35 vînzarea jidovilor au adus, Smerindu-se de
ceia ce după el să gîndiia că sînt mai mici, cu
al Domnului ajutoriu cea de mărire lepădînd
haină, pren mare, ca un fugariu, pustiiu pre
sine făcînd, au venit la Antiohia, foarte viind
la nenorocire, pentru a oştii stricăciune.
36 Şi cel ce au priimit ca să întărească bir rîm-
leanilor den robimea irusalimleanilor au măr-
turisit pre jidovi a avea pre Dumnezău război-
nic, şi pentru aceaea sînt jidovii nerăniţ, căci
urma ei legile ceale rînduite de El mai nainte.

CAP IX

i pre vreamea aceaea să întîmplase 1
Antioh întors fără cinste de la
locurile ceale despre Persida, Pen- 2
tru că au întrat la ceaea ce să chea-
mă Persopolis şi s-au apucat a jefui
beseareca şi a opri cetatea, pentru aceaea
dară gloatele, pornindu-se spre ajutoriul
armelor, să înturnară, şi să întîmplă înfrîn-
gîndu-se Antioh de cătră cei de loc, ruşinată
i să făcu întorcerea. Şi fiind el spre Ec- 3
vatana, au înţeles ceale ce s-au întîmplat
lui Nicanor şi celor ce au fost cu Timothei.
Şi înălţîndu-se cu mînie, gîndiia şi răutatea 4
celor ce l-au gonit pre el la jidovi să o razime;
pentru aceaea porunci carîtaşului să mîie
neîncetat, să săvîrşască călătoria, cea den
ceriu judecată fiind împreună cu dînsul,
pentru că aşa cu mîndrie zise: „Movilă de
jidovi voiu face Irusalimul sosînd acolo".
Iară Atotţiitoriul, Domnul Dumnezăul lui 5
Israil, l-au lovit pre el cu nevindecată şi
nevăzută rană şi aşa, el săvîrşind cuvîntul,
apucatu-l-au pre el nesuferită dureare la
ficaţi şi amară munci celor denlăuntrul lui,
Foarte cu direptate, pre cel ce cu multe 6
şi cu îngrozite primejdii ai altora ficaţi
au căznit, şi el nici într-un chip de semeţie
să ostoia. Şi încă şi de mîndrie era plin, 7
foc suflînd cu mîniile asupra jidovilor şi
poruncind să grăbască cu meargerea, aşa
să întîmplă de au şi căzut el den car, mer-
gînd tare; şi cu rea cădeare căzînd, toate
mădularele trupului s-au strămutat. Şi 8
cel ce atuncea i să părea la valurile mării
a porunci, de mîndria cea ce avea, peste
hirea omenească, şi cu cumpăna lărgimile
munţilor gîndind înălţiri să le puie, pre pă-
mînt fiind, întru o năsilie să ducea, a lui
Dumnezău puteare arătată cătră toţi fă-
cîndu-o, Cît şi den trupul acestui păgîn 9
viermii herbea şi, trăind cu chinuri şi cu
dureri, cărnurile lui cădea şi de putoarea lui
toată tabăra s-au fost îngreuind cu putoarea.
Şi pre cel ce cu puţin mai nainte i să părea 10
a să atinge de ceale cereşti steale, a-l aduce
nimeni nu putea, pentru a putorii nesuferi-
tă greutate. Aicea dară au început cea 11
multă a mîndriei a să potoli, zdrobit fiind,
şi spre cunoştinţă a veni, cu bătaia cea dum-
nezăiască premenit, adăogîndu-să cu durerile.
Şi nici putorii lui putînd să sufere, aceastea 12
zise: „Dirept iaste a să supune lui Dumne-
zău, şi nu, pămintean fiind, tocma cu Dum-
nezeu a gîndi cu mîndrie". Şi să ruga pîngă- 13
ritul cătră Stăpînul, Cela ce nu va mai milui
pre el, aşa zicînd: Sfîntă aceaea cetate, 14
carea, sîrguind, mergea întocma cu pămîntul
să o facă, şi movilă de oameni, Să o zideas- 15

că, slobodă să o facă, şi pre jidovi, pre carii
au fost socotit nici de îngropare a-i învrednici,
ce mîncaţi de pasări, împreună cu pruncii,
să-i leapede la hiară; pre toţi aceştea întocma
16 cu athineii să-i facă; Şi pre cea ce mai
nainte au prădat sfîntă besearică, cu prea
bune danii să o împodobască, şi sfintele
vase cu multe părţi toate să le dea, şi ceale
ce să cuvin cătră jîrtve porunci, dentru ale
17 lui venituri să le dea; Şi spre aceastea, şi
jidov să fie, şi tot locul ce e lăcuit de oameni
să meargă, mărturisind a lui Dumnezău
18 tărie. Şi nici într-un chip încetînd durori-
le, pentru că venise asupra lui cea direaptă
a lui Dumnezău judecată, şi de ceale despre
el nenădejduindu-să, scris-au cătră jidovi
iscălită carte, iscălit cu chip de rugăciune,
19 carea cuprindea aşa: „Celor buni jidovi
cetăţeanilor, multu a să bucura şi a fi sănă-
toş şi bine a face—împăratul şi voivodul
20 Antioh. De sînteţi sănătoşi şi fiii voştri
şi ale voastre după voie vă sînt voao, rogu-
mă dară lui Dumnezău cel prea mare har,
21 la ceriu nădeajde avînd. Şi eu, boleac ză-
cînd, de a voastră cinste şi bună gîndire
mi-aş fi adus aminte cu dragoste. Întorcîndu-
mă de la locurile ceale despre Persida şi
căzînd în boală grea, de folos socotiiu a griji
pentru cea de obşte a tuturor întemeiare.
22 Nu nenădejduindu-mă de ceale ce-m sînt
asupră, ce avînd multă nădeajde a scăpa de
23 boală Şi văzînd că încă şi tată-mieu,
pre vremile carele au oştit la locurile ceale
de sus, au arătat pre cel ce va fi în urma lui
24 Ca, de să va întîmpla ceva fără de nădeajde
sau de să va vesti ceva cu greu, ştiindu cei
de pren ţară la carele sînt lăsate lucrurile,
25 să nu să turbure; Şi cătră aceastea, soco-
tind pre cei de aproape putearnici şi vecini
împărăţiei vremile aşteptînd, adăstînd să
vază ce s-are întîmpla, pus-am pre fiiul mieu,
Antioh, împărat, pre carele de multe ori,
îmblînd pre domniile ceale de sus, la mai
mulţi dentru voi îl adevăram şi-l întăriiam;
şi am scris cătră el ceale de mai jos scrise.
26 Rogu dară pre voi şi poftesc, aducîndu-vă
aminte de facerile de bine de obşte şi de
osăbi, fieştecarele să păzască cea ce iaste
bunăvoinţă la mine şi la feciorul mieu.
27 Pentru că adeverit sînt că el, cu blîndeaţe
şi cu iubire de oameni, urmînd la voia mea,
28 să petreacă cu voi". Deci acel ucigătoriu
de oameni şi hulitoriu, ceale ce era mai reale
pătimind, precum altora el au făcut pren
străinătate, în munţi, cu prea jalnică
29 moarte îş săvîrşi viaţa. Şi aducea tru-
pul Filip, soţiia lui, carele şi temîndu-se
de fiiul lui, Antioh, cătră Ptolomeu Filomi-
tor, la Eghipet, s-au dus.

CAP X

ară Maccaveu şi cei dempreună cu 1
el, Domnul aducînd înainte pre ei,
besearica au luat şi cetatea. Iară 2
cealea de pren tîrg cuptoare, ce era
făcute de cei striini de fealiu, Încă 3
şi capiştile, le-au surpat. Şi besearica curăţin-
du-o, alt jîrtăvnic au făcut şi, înfierbîntînd
pietri şi foc dentru eale luînd, au adus jîrtvă
după al doilea an şi încă şi 6 luni, şi tămîie
şi luminători şi a pîinilor puneri-înainte au
făcut. Şi aceastea făcînd, rugatu-s-au 4
Domnului, căzînd pre pîntece, să nu mai
cază ca la aceastea răutăţi, ce, de vor şi
greşi vreodinioară, de cătră El cu blîndeaţe
să să cearte, şi nu la ceale hulitoare şi var-
vari limbi să să dea. Şi în care zi s-au 5
pîngărit beseareca de cei striini de fealiu,
într-aceaea zi şi curăţenia besearicii a fi
s-au întîmplat, în 25 ale lunii aceştiia, care
iaste haselef; Şi cu veselie au ţinut zile 6
8, în chip de colibi, aducîndu-ş aminte că
mai nainte cu puţină vreame, făcînd sărbă-
toarea colibilor în munţi şi în peşteri, ca
hiarăle era păscîndu-se. Pentru aceaea 7
stîlpări şi ramuri frumoase, încă şi finici
avînd, laude da Celui ce bine au sporit, să
să curăţască locul Lui. Şi au poruncit 8
cu poruncă de obşte şi cu răspuns la toată
limba jidovească den an în an să ţie zilele
aceastea. Şi ceale ale săvîrşirii lui Antioh, 9
celui ce s-au numit Epifanu, aşa au fost.
Iară acum ceale de Efpator Antioh, şi fiiu 10
celui necredincios fiind, să arătăm, scurtînd
aceastea ce cuprind răutăţile războaielor.
Pentru că el, luînd împărăţia, au pus dire- 11
gătoriu preste lucruri pre oarecarele Lisia,
şi a Gropiloasei Siriei şi Finichiii voivod
dentîiu mai mare. Pentru că Ptolomeu, 12
cel ce să chema Macron, socotind a păzi
direptatea la jidovi, pentru cea ce s-au
făcut la ei strîmbătate, ispitiia ceale cătră
ei cu pace a le petreace. Pentru aceaea, 13
pîrîndu-se de priatini cătră Efpator şi auzind
de toate părţile că iaste vînzătoriu, pentru
căci au părăsit Chiprul, care să încrezuse
de Filomitoriu, şi cătră Antioh Epifan s-au
dus, nici blagorodnică avînd biruinţa, de
voie rea, otrăvindu-se pre sine, părăsi
viaţa. Şi Gorghia, făcîndu-se voivod 14
locurilor, hrăniia striini şi dupretutindine
împotriva jidovilor hrăniia războiu. Şi 15
împreună cu acesta şi idumeii, biruitori
de cetăţi tari fiind, certa pre jidovi şi,
pre cei ce au fugit de la Ierusalim luîn-
du-i cătră ei, a hrăni războiu să apuca.
Iară cei ce era cu Maccaveu, făcînd rugă şi 16
rugînd pre Dumnezău ca să le fie lor ajutoriu,

17 spre cetăţile idumeilor s-au pornit, La
carele şi lovind cu bună vitejie, biruitori
să făcură locurilor şi spre toţi ceia ce să
bătea de pre zid izbîndiră; şi pre cei ce să
nemeriia, pre toţi îi junghea, şi uciseră nu
18 mai puţini decît 20000. Şi fugind unii,
nu mai puţini decît 9000, la doao turnuri
foarte cu tărie bună şi toate ceale de-nchi-
19 soare avînd, Maccaveu, la locuri ce era
de treabă lăsînd pre Simon şi pre Iosif şi
încă pre Zaccheu şi pre cîţva care era împre-
ună cu el spre a acestora încunjurare, el s-au
20 despărţit. Iară cei ce era cu Simon, iu-
bind argintul, de oarecarii den cei den
turnuri s-au amăgit cu bani şi, 70000 de
drahme de argint luînd, au lăsat pre oareca-
21 rii de au scăpat. Şi vestindu-se lui Macca-
veu pentru lucrul ce s-au făcut, adunînd
pre povăţuitorii nărodului, i-au hulit,
că pentru argint au vîndut pre fraţ, slobo-
22 zînd pre nepriatini asupra lor. Pre aceştea
dară, vînzători fiind, i-au omorît şi îndată
23 pre ceale doao turnuri au luat. Şi cu
armele toate în mîni sporindu-se, pierdu,
într-amîndoao tăriile, mai mulţi de 20000.
24 Iară Timotheu, cel ce mai înainte s-au biruit
de jidovi, adunînd streine puteri prea multe
şi adunînd nu puţină călărime care au fost
a Asiei, veni ca să ia pre Iudea cu robie.
25 Iară cei ce era cu Macaveu, apropiindu-se
el, către ruga lui Dumnezău s-au întorsu;
26 Cu pămînt capetele presărînd şi mijlocile
cu saci încingîndu-le, pre cea denaintea
jîrtăvnicului vatră căzînd, să ruga, blînd să
le fie lor, să să învrăjbască cu vrăjmaşii
lor şi să stea împotrivă celor ce să pun
27 împotrivă, precum leagea dovedeaşte. Şi
întorcîndu-se de la rugă, luînd armele, ieşiră
den cetate mult înainte; şi apropiindu-se
28 de vrăjmaş, de eluş era. Şi, în răsărita
soarelui, să loviră amîndoao părţile, ceştea
chizăşuită avînd buna norocire şi biruinţa
cu bunătate, cea spre Domnul scăpare, iară
ceia povăţuitori ostenealelor rînduise mînia.
29 Şi făcîndu-se tare războiu, arătară-să vrăj-
maşilor de la ceriu 5 bărbaţ străluciţ, pre
30 cai cu frîne de aur. Şi povăţuind pre
jidovi cei doi şi pre Macaveu în mijloc
lundu-l şi acoperindu-l cu armele lor,
nerănit îl păziia, iară la vrăjmaşi săgetături
şi trăsnete arunca. Pentru aceaea, turbu-
rîndu-se cu nevedeare, de tot să tăia, fiind
31 plini de gîlceavă. Şi să junghiară 20000
32 şi 500, şi călăreţi 600. Şi sîngur Timo-
theu au fugit la Gazara, ce să chema tărie,
foarte bună palancă, căpitănind acolo He-
33 reu. Iară cei ce era cu Macaveu cu bucurie
34 au şezut prejur palancă 4 zile. Iară cei den-
lăuntru, întru tăria locului nădejduind,
foarte mult blestema şi cuvinte necuvioase
răspundea. Şi luminînd a cincea zi, voi- 35
nicii cei ce era a lui Macaveu, aţîţîndu-se cu
mîniile pentru blesteame, lovind la zid băr-
băteaşte şi cu sălbatecă mînie, pre cel ce să
nemeri îl tăia. Şi alţii aşijderea, suindu- 36
se cu nevoinţă către cei denlăuntru, aprin-
dea turnurile şi, focuri aprinzînd, vii pre
cei blăstemători ardea de tot. Şi ceialalţi 37
porţile tăia şi, priimind înlăuntru şi ceaea-
laltă rînduială, luară cetatea şi pre Timotheu
ascuns într-o groapă l-au junghiat şi pre al
acestuia frate, Hereu, şi pre Apolofani.
Şi aceastea făcînd, cu laudă şi mărturisiri 38
binecuvînta pre Domnul, Cel ce mult bine
face lui Israil şi biruinţa lor le da.

CAP XI

Şi după puţină vreame, Lisia, vezi- 1
rul împăratului şi rudenie şi isprav-
nic preste trebi fiind, foarte îi era
cu greu de aceasta ce s-au făcut.
Adunînd aproape de 80000 şi călă- 2
rimea toată, au venit asupra jidovilor, gîndind
cetatea lăcaş elenilor să o facă Şi besea- 3
reca cu bani vîndută, precum sînt cealealalte
ale limbilor capişti, şi vîndută vlădicia pre
an să o facă; Nici într-un chip gîndind 4
a lui Dumnezău tărie, ce semeţîndu-se cu
zecile de mii ai pedestrimei şi cu miile călă-
reţilor şi cu pilii cei 80. Întrînd la Iudea 5
şi apropiindu-se la Vethsura, fiind într-un
loc tare, şi de Ierusalim în laturi fiind ca de
5 stadii, pre aceasta o bătea. Şi deaca 6
înţeleasără cei ce era cu Maccaveu că bate
el pălăncile, cu plîngere şi cu lacrămi să
ruga, împreună cu gloatele, la Domnul, bun
înger să trimiţă, către mîntuirea lui Israil.
Şi el întîiu, Maccaveul, luînd armele, au în- 7
demnat pre ceialalţi împreună cu el să stea
la primejdii, să ajute fraţilor lor. Şi îm- 8
preună cu osîrdie au pornit; şi acolea şi că-
tră Ierusalim fiind ei, să arătă povăţuindu-i
pre ei un călăreţ cu haină albă, toate armele
de aur clătind. Şi împreună toţi au bine- 9
cuvîntat pre Cel milostiv Dumnezău şi să
întăriră cu inima nu numai oamenii, ce şi
tocma fiarăle ceale sălbatece, fiind gata şi
ziduri de her a răni, Să apropia cu toc- 10
meale, pre Cel den ceriu ajutoriu avînd, milu-
ind pre ei Domnul, Şi, ca leii lovind în 11
vrăjmaşi, aşternură den ei 11000 şi călăreţ
1000 şi 600. Şi pre toţi i-au pornit a fugi 12
şi mai mulţi dentr-înşii răniţ goli au scăpat
şi sîngur Lisia, grozav fugind, au scăpat.
Şi nu fără minte fiind, spre sine socotind 13
scădearea cea ce i s-au făcut lui şi soco-
tind nebiruiţi a fi jidovii, Cel ce toate
poate Dumnezău ajutorind lor, Trimi- 14
ţînd îi siliia să să tocmască spre toate

direptăţile şi cum că pre împăratul va ple-
15 ca a-l îndemna priatin lor să să facă. Şi
priimi Maccaveu de toate carele Lisia să ru-
ga, cea de folos grijind; pentru că, cîte au
dat Macaveu Lisiei pren scrisori pentru ji-
16 dovi, au iertat împăratul. Că era ceale
scrise ale jidovilor cărţi de la Lisia cuprin-
17 zînd într-acesta chip: „Lisia—mulţimei
jidovilor, să să bucure! Ioan şi Avesalom,
carii s-au trimis de cătră voi, dînd cartea
cea iscălită cu răspuns, să ruga pentru ceale
18 ce pren ei sînt arătate. Deci, cîte trebuia
împăratului a să arăta,am arătat, şi ceale ce
19 era de întîmplare le-au iertat. Deci, de veţi
păzi cea de la lucruri bună cugetare, şi de
acum înainte mă voiu ispiti pricină voao de
20 bunătăţi a mă face. Şi pentru aceastea
am poruncit şi acestora pre amăruntul şi
celor de la mine să vorovască cu voi. Fiţi
21 sănătoşi. În anul 148, la a lui diosco-
22 rinthie, 24". Iară a împăratului carte
cuprindea într-acesta chip: „Împăratul
Antioh—fratelui Lisiei, să să bucure!
23 Părintele nostru la dumnezăi pristăvindu-se,
vrînd ca să fie cei ce sînt întru împărăţie
neturburaţi întru a lor purtare de grijă,
24 Auzînd pre jidovi că nu priimesc a tătîne-
mieu spre ceale elineşti primenire, ce a lor
petreacere alegînd, pentru aceaea rugîndu-se
să să iarte lor ceale ce sînt de leagea lor,
25 Vrînd dară şi această limbă fără de gîlceavă
a fi, aleagem şi beseareca lor să să isprăvască
şi să petreacă după ale strămoşilor lor obi-
26 ceaie. Bine dară vei face trimiţînd cătră
ei şi dîndu-le direapte, pentru ca,ştiind a
noastră voie, veaseli să fie şi cu dragoste să
27 vor afla cătră a lor ajutoriu". Iară cătră
limbă cartea împăratului într-acesta chip era:
„Împăratul Antioh—bătrînimei jidovilor şi
28 celoralalţi jidovi, să să bucure! De sînteţi
sănătoşi, fie în ce chip am vrea, şi noi sîntem
29 sănătoşi. Arătat-au noao Menelau că aţi
vrea să vă pogorîţi voi, să fiţi la ale voastre.
30 Deci, celor ce vor mearge pînă la 30 ale lunii
31 lui xanthic, fi-va direaptă cu volnicie, Să
petreacă jidovii cu ale lor cheltuiale şi legi
ca şi mai nainte şi nimeni dentru dînşii nici
într-un chip să va dodei pentru ceale greşite.
32 Trimis-am şi pre Menelau, să vă mîngîie
33 pre voi. Sănătoşi fiţi. Anul 148, ale lunii
34 lui xanthic, 15". Trimis-au şi rîmleanii
cătră dînşii carte, scriind aşa: „Cointu
Memmiu, Tit Maneu, bătrînii rîmleanilor—
35 norodului jidovilor, să să bucure! Pen-
tru ceale ce Lisia, ruda împăratului, au iertat
36 voao, şi noi împreună bine ne vom. Şi ceale
ce au ales să să aducă la împăratul, tremiteţi
pre cineva îndată, socotind pentru aceastea,
pentru ca să punem cum să cuvine voao,
pentru că noi ne apropiem cătră Antiohia.
Drept aceaea, grăbiţi şi trimiteţi pre oare- 37
carii, pentru ca şi noi să conoaştem de ce
gînd sînteţi. Sănătoşi fiţi. Anul 148, ale 38
lui xanthic, 15".

CAP XII

Făcîndu-se şi legăturile aceastea, 1
Lisia s-au dus cătră împăratul, iară
jidovii spre lucrarea pămîntului să
afla. Iară cei depre alocurea voi- 2
vozi, Timotheu şi Apolonie al lui
Gheneu şi încă Ieronim şi Dimofon şi cătră
aceştea Nicanor, mai marele chiprianilor,
nu-i lăsa pre ei să să aşaze bine şi a avea
linişte. Şi iopianii atîta au săvîrşit cea 3
rea credinţă, rugînd pre jidovii ceia ce lăcuia
împreună cu ei să între în vasele ceale ce
era grijite de ei împreună cu muierile-ş şi
cu feciorii, că nici o pizmă nu iaste cătră
dînşii. Iară după cel de obşte răspuns 4
al cetăţii, şi ei priimiră, vrînd ca să fie împă-
caţi şi nici o bănuială nu avea; şi vîslindu-i
pre ei, îi afundară, fiind nu mai puţini decît
200. Şi înţelegînd Iuda răutatea ce s-au 5
făcut la cei de o limbă, poruncind oameni-
lor celor ce era cu el Şi chemînd pre Cel 6
direpti judecătoriu Dumnezău, au mers spre
pîngăriţii ucigători de fraţi şi limanul noap-
tea l-au ars şi vasele le-au ars şi pre cei ce fu-
gise acolo i-au junghiat. Şi oraşul în- 7
chizîndu-se, să întoarse şi iarăş să mai vie
şi toată politia iopianilor cu totul să o dez-
rădăcineaze. Şi înţelegînd şi de cei den 8
Iamlia că vrea să facă într-acestaş chip celor
ce lîngă ei lăcuia jidovi, Şi la iamniteani, 9
noaptea lovind, au aprinsu vadul cu armata,
cît s-au fost văzînd zările luminii la Ierusa-
lim, fiind doao sute şi patruzei de stadii.
Şi de acolo trăgîndu-să, stadii 9 făcînd că- 10
lătorie asupra lui Timotheu, loviră-l arapi
pre el,nu mai puţini decît 5000,şi călăreţi
500. Şi făcîndu-se războiu tare şi cei ce 11
era cu Iuda, pentru cel de la Dumnezău aju-
toriu sporindu-să şi împuţinîndu-să lăiaşii
arapi, să ruga să le dea Iuda lor direapte,
făgăduindu-să şi dobitoace să dea şi întru
cealealalte să le folosască lor. Şi Iuda, 12
socotind cu adevărat întru multe pre ei de
folos, îngădui pace să facă cătră ei şi, luînd
direapte, la corturile lor s-au osăbit. Şi 13
au lovit şi la oarecare cetate, cu pod tare,
şi cu ziduri îngrădită, şi cu de toate amestecă-
turile de limbi lăcuindu-să, şi numele ei—
Caspi. Şi de cei denlăuntru, nădejdu- 14
indu-să pre a zidurilor tărie şi cu punerea
bucatelor, mai cu nalsusul făcea celor ce era
ai Iudii, suduind şi încă blăstămînd şi grăind
ceale ce nu să cuvin. Iară cei ce era cu 15
Iuda, chemînd pre Marele Putearnic al lu-

mii, pre Cela ce fără de berbeci şi unealte
de meşterşuguri au surpat Ierehonul pre
vremile lui Isus, lovіră ca în chip de fiară la
16 zidu. Şi luînd cetatea cu a lui Dumnezău
voie, nepovestite jungheri au făcut, cît iaze-
rul ce era aproape, fiind de doi stadii de lat,
17 plinu de curgerea sîngelui să vedea. Şi de
acolo trăgîndu-se stadii 750, au sosit la Şan-
18 ţu, către ceia ce să zic tuvini jidovi. Şi
însă pre Timotheu la aceale locuri nu l-au
apucat, şi fără nice o ispravă de la locurile
acealea întorcîndu-să, şi lăsînd strajă la
19 oarecare loc şi foarte tare. Dositheu şi
Sosipatru, cei den căpeteniile ce era cu Ma-
caveu, mergînd, au pierdut pre cei lăsaţi de
Timotheu pren cule, mai mulţi de 10000 de
20 bărbaţi. Şi Maccaveu, rînduindu-şi oastea
lui cu şireaguri, i-au pus pre ei preste polcuri
şi asupra lui Timotheu s-au pornit, care,avînd
lîngă dînsul 120000 de pedestri şi călă-
21 reţi 1500, Şi înţelegînd de venirea Iudii,
au trimis Timotheu muierile şi copiii şi
ceaealaltă zbirştină la locul ce să chema
Carnion, pentru că era rău de-ncungiurat
şi rău de apropiat locul, pentru a tuturor
22 locurilor strîmtoare. Şi arătîndu-să sto-
lul Iudii întîiu şi făcîndu-să frică asupra
vrăjmaşilor şi făcîndu-să teamere asupra
lor de arătarea Celuia ce toate le veade, spre
fugă să porniră, care cum putea, cît, de
multe ori, dentru ei s-au fost vătămînd şi
în ascuţiturile sabiilor lor s-au fost împun-
23 gînd. Şi făcea goana mai tare Iuda, îm-
pungînd pre cei păgîni şi strică ca vro 30000
24 de bărbaţi. Şi acesta Timotheu, căzînd
la cei despre partea lui Dositheu şi Sosipatru,
să ruga cu multă vrăjitorie să-l lase întregu
pre el, pentru că mai multora părinţi, uno-
ra şi fraţi, avea den jidovi şi aceştea să va
25 întîmpla de să vor uita, de va peri el. Şi
încrezîndu-i pre ei, pren a mai multora po-
runcă îl slobozіră pre el, pentru a fraţilor
26 mîntuire, ca să-i aşaze nevătămaţi. Şi
ieşind Macaveul asupra Carnului şi Atarga-
tionului, au jungheat 25000 de trupuri.
27 Şi după a acestora înfrîngere şi pierzare, au
oştit Iuda şi asupra Efronului, cetatea cea
tare, întru carea lăcuia Lisia şi de toate
fealiurile de mulţime; şi voinici bărbaţi, stînd
înaintea zidurilor, să bătea cu bună vitejie.
Acolo puneri de arme şi de săgeţi multe era.
28 Şi chemînd pre Cel putearnic, Care cu tărie
zdrobeaşte putearea vrăjmaşilor, au luat
cetatea supt mînile lor şi au aşternut den
29 cei denlăuntru ca vro 25000. Şi purce-
gîndu de acolo, s-au pornit asupra cetăţii
schithilor, depărtată fiind de la Ierusalim
30 stadii 600. Şi mărturisind ceia ce lăcu-
ia acolo jidovi dragostea carea către ei
schithopoliteanii avea şi cum că întru
ale nenorocului vremi blînd întimpinare
le făcea, mulţimindu-le lor [Iuda]
Şi iarăş rugîndu-i ca şi de cei înainte către 31
norod cu bunăvoie a fi, au venit la Ierusa-
lim, fiind sărbătoarea supt mîna lor aproape.
Iară după Rusalii s-au pornit către Gorghia, 32
voivodul Idumeii. Şi ieşi cu 3000 de pe- 33
destrime şi cu patru sute de călăreţi Şi, 34
bătîndu-se, să întîmplă de au căzut puţini
dentru iudei. Iară Dositheu, oarecarele 35
de ai lui Vachinor, călăreţu bărbat şi tare,
să ţinea de Gorghia şi, apucîndu-l de veş-
mînt, îl aducea pre el cu bună vitejie; şi
vrînd pre osînditul să-l prinză viu, den
călăreţii thrachilor oarecare venind asupră-i
şi preste umere lovindu-l, scăpă Gorghias
la Marisa. Şi cei demprejurul Gorghiei 36
mult bătîndu-se şi osteniţ fiind, chemînd
Iuda pre Domnul ajutoriu să Să arate şi
Înainte-povăţuitoriu războiului, Înce- 37
pînd cu cel părintesc glas cea cu laudă stri-
gare strigînd, fără nădeajde celor ce era cu
Gorghia înfrîngere le-au făcut lor. Şi 38
Iuda, luînd oastea, o aducea la Odolam ce-
tatea; şi săptămîna sosind, după obiceaiu
curăţîndu-se, acolea au petrecut ziua sîmbe-
tei. Şi a doua zi veniră la Iuda, în ce chip 39
treaba s-au fost făcut, ale celor de mai nainte
căzute trupuri să le ia şi cu rudeniile să le
aşaze la ceale părinteşti mormînturi. Şi 40
aflară supt cămăşile fieştecăruia dentr-acei
morţi sfinţenii den idolii Iamniei, de carele
leagea opriia pe jidovi; şi la toţi s-au dovedit
că pentru această pricină aceştea să fie
căzut. Şi toţi, binecuvîntînd Celui dirept 41
judecătoriu Domn, Celui ce ascunsele ivite
le face, La rugă întorcîndu-să, să rugară 42
pentru păcatul ce s-au făcut, de tot să să
stîngă. Şi viteazul Iuda rugă mulţimea să
să păzască pre eiş, negreşiţ să fie, cu ochii
văzînd ceale ce s-au făcut pentru al celor ce
au căzut mai nainte păcat. Şi făcînd 43
după numărul bărbaţilor gătiri spre de drah-
me de argint 2000, au trimis la Ierusalim să
aducă pentru păcat jîrtve, foarte bine şi
iscusit făcînd, pentru înviare socotind.
Pentru că de nu ar fi nădejduind a învia cei 44
ce au căzut mai nainte, de prisosit are fi şi
bîrfealnic lucru pentru morţi a să ruga.
Şi apoi, văzînd la cei ce cu bună credinţă 45
sînt adormiţ aflîndu-se prea bună mulţămită,
Svîntă fiind şi bună credincioasă cugetarea, 46
dirept aceaea pentru cei morţi curăţenie au
făcut, pentru păcat, să să slobozească.

CAP XIII

1 Ş i în anul 149 să înţăleasă la cei ce
era cu Iuda, de Antioh Efpator,
că vine cu mulţime asupra Iudii
2 Şi, împreună cu el, Lisia epitro-
pul, care şi preste trebi era, fieşte-
carele avînd puteare elinească: pedestri
110000 şi călăreţi 5000 şi 300, şi pili 22,
3 şi cară purtătoare de seaceri 300. Iară
Menelau s-au împreunat cu ei şi ruga cu
multă linguşire pre Antioh nu de mîntuirea
moşiei, ce gîndind căpetenie să-l puie.
4 Iară Împăratul împăraţilor rădică mînia
lui Antioh asupra păgînului şi, Lisia arătînd
că acesta e pricina tuturor răutăţilor,
porunci, precum iaste obiceaiul la acel loc,
5 să-l piarză,aducîndu-l pre el la Veria. Şi
iaste în locul acela un turn de 50 de coţi,
plin de cenuşă, şi acesta avea un meşterşug,
lucru rătund, de toate părţile povîrnit la
6 cenuşă. Aicea pre cel ce era vinovat de
furtişagul bisearicii, au şi de alţii care ar
face răutăţi mari, toţi să să împingă spre
7 peire. Cu această moarte cel fără leage
Menelau să întîmplă a muri, nici îngropare
8 aflînd; Foarte cu direptate, pentru că,
de vreame ce au făcut multe păcate asupra
jîrtăvnicului căruia era focul curat şi cenuşa,
9 în cenuşă dară moartea au luat. Şi cu
gîndurile împăratul prea varvar veniia, ceale
mai reale, ce în zilele tătîne-său s-au făcut,
10 să facă jidovilor. Şi înţelegînd Iuda
aceastea, porunci nărodului pren zi şi în
noapte să să roage Domnului, cîndai şi altă
11 dată, şi acum să ajutorească Celor ce de
leage şi de moşie şi de besearecă svîntă vor
să să lipsască, şi pre nărodul ce atunce pu-
ţin au răsuflat să nu-l lase celor hulitoare
12 limbi să fie supuşi. Şi toţi aceasta făcînd
împreună şi rugînd pre Cel milostiv Domn
cu plînsoare şi cu posturi şi cu cădeare
înainte,în 3 zile neîncetat, mîngîind pre ei
13 Iuda, porunci să vie. Şi sîngur cu cei bă-
trîni împreună fiind Iuda, au sfătuit, mai
nainte de ce va întra oastea împăratului în
Iudeia şi a să face cetăţii biruitori, ieşind
ei, să aleagă lucrurile cu a lui Dumnezeu
14 ajutoriu. Şi dînd diregătoria Domnului
lumii, rugînd pre cei ce era împreună cu el
bărbăteaşte să să nevoiască pînă la moarte,
pentru legi, pentru besearecă, şi cetate,
şi moşie, şi politie, pus-au împrejurul
15 Modimului tabăra oştii. Şi dînd celor ce
era ai lui haslă:„Biruinţa lui Dumnezeu",
cu voinici prea buni aleş lovind noaptea
asupra curţii împărăteşti, la tabără, omorît-
au ca vro 4000 de bărbaţi şi, pre cel ce
era fruntaş preste pili, cu cea de casă
16 gloată l-au pus împreună. Şi la săvîr-
şit tabăra de frică şi de gîlceavă o au împlut
şi să întoarsără cu bine. Şi, ivindu-se 17
ziua, aceasta s-au făcut, pentru cea ce ajuto-
riia lui a Domnului acoperire. Şi împă- 18
ratul, luînd gustare de a jidovilor bună în-
drăznire, ispiti pren meşterşuguri locurile.
Şi asupra Vethsurei, care era strajă tare a 19
jidovilor, să apropia şi să biruia, loviia şi să
scădea. Şi celor denlăuntru Iuda ceale 20
ce trebuia le-au trimis. Şi spuse tainele 21
la vrăjmaş oarecarele Rodocos, care era den
tabăra jidovilor; şi să cercă şi să prinse şi
să închise. Al doilea rînd au avut împă- 22
ratul cuvînt cu cei ce era în Vethsura, di-
reapta au dat, au luat, şi s-au dus; lovitu-s-
au cu cei ce era cu Iuda, scăzut fu. Şi 23
înţelegînd cum să să fie ficlenit Filip la
Antiohia, cel ce era lăsat preste trebi, să
turbură şi pre jidovi au mîngîiat; să supuse
şi să jură, preste toate ceale direapte, să
împăcă şi jîrtvă aduse, cinsti besearecea şi
locul au miluit. Şi pre Macaveu au 24
priimit, lăsatu-l-au voivod de la Ptolemaida
pînă la domnia gherineanilor. Venit-au 25
la Ptolemaida, cu greu le părea pentru toc-
meale ptolemeanilor, pentru că tînjiia, căci
vrea să strice legăturile. Veni la divan 26
Lisia, răspunse cu priimire, i-au aşezat, i-au
potolit, cu bunăvoie i-au făcut. Purceasă
la Antiohia; aşa ale venirei împăratului şi
ale întoarcerii s-au isprăvit.

CAP XIV

Ş i după vreamea al treilea an, întîm- 1
platu-s-au celor ce era cu Iuda, Di-
mitrie al lui Selefc, pren al Tripo-
liei vad trecînd cu mulţime tare
şi stol, Biruitoriu a fi ţării, 2
omorînd pre Antioh şi pre Lisia, ispravni-
cul acestuia. Iară oarecare Alchim, fiind 3
arhiereu, şi de bunăvoie pîngărit fiind în
vremile amestecăturii, socotind că nici într-
un chip nu iaste lui mîntuire, nici cătră
sfîntul jîrtăvnic încă alăturare, Veni cătră 4
împăratul Dimitrie, în anul 151, aducînd
lui coronă de aur şi finic şi cătră aceastea
şi den cealea ce să socotesc flori de ale
besearecii. Şi în ziua aceaea linişte avu.
Şi vreamea nebuniei lui luînd ajutoare, che- 5
mîndu-se la sfat de cătră Dimitrie şi între-
bîndu-se cu ce voie şi sfat să află jidovii,
cătră aceastea zise: „Ceia ce să cheamă 6
den jidovi asidei, pre carii povăţuiaşte Iuda
Macaveul, hrănesc oşti şi să împărechează,
nelăsînd împărăţia bună-aşezare să aibă.
Pentru aceaea, luînd cea de strămoşie 7
mărire, zic adecă vlădicia, aicea acum
am venit: Întîiu, pentru ceale ce să 8
cuvin împăratului cu direptate gîndind şi,
al doilea, şi pentru ai miei cetăţeani soco-
tind, pentru că, cu a celor de mai nainte ziş
nesocotinţă, tot neamul nostru nu puţin ne-

9 noroceaşte. Şi fieştecarele dentr-aceastea
cunoscîndu-le, tu, împărate, şi ţării şi celui
ce pre împrejur stă, neamului nostru, mai
nainte cugetă după cea ce ai către toţi
10 bună timpinată iubire de oameni. Pen-
tru că, pînă iaste Iuda, preste putinţă iaste
11 pace a avea lucrurile". Şi ca aceastea
zicîndu-să de către el, îndată ceialalţi pria-
teni, cu vrăjmăşie fiind spre Iuda, aţîţară
12 pre Dimitrie. Şi chemînd îndată pre Nica-
nor, cela ce au fost mai mare preste pili, şi
13 voivod făcîndu-l Iudeii, l-au trimis, Dîn-
du-i porunci pre Iuda acesta să-l omoară
şi pre cei ce vor fi cu el să-i răsipască şi
să puie pre Alchimu arhiereu besearicii
14 ceii prea mari. Iară limbile, cealea ce de
la Iudea au fost fugite de Iuda, să amesteca
ca cerezile cu Nicanor, nenorocirile şi pri-
mejdiile jidovilor ale lor noroci le părea
15 a fi. Şi auzind de venirea lui Nicanor şi
rădicarea limbilor care pridedise pămîntu,
ruga pre Cel ce pînă în veac au întemeiat
pre al Său norod şi Cel ce pururea cu ară-
16 tare au sprijenit partea sa. Şi poruncind
povăţuitoriul, de acolo îndată au purcesu
şi să împreunară cu ei la satul Dessau.
17 Iară Simon, fratele Iudii, să lovise cu Nica-
nor şi puţîn pentru cea fără de veaste a
18 vrăjmaşilor tăceare au fost greşit. Însă
auzînd Nicanor vitejia carea avea cei ce era
cu Iuda şi bărbăţia ce avea întru ceale pen-
tru moşie nevoinţe, să temea să-ş aleagă
19 pren facere de sînge. Pentru aceaea au
trimis pre Posidonie şi pre Theodot şi pre
20 Mattathia să dea şi să ia direapte. Şi mult
făcîndu-se pentru aceastea socoteală şi povă-
ţuitoriul gloatelor vorovindu-se cu obştea
şi arătîndu-se cel împreună de toţi răspuns,
21 sfat plecară spre tocmeale. Şi rînduiră
zi întru carea osebi vor veni la un loc. Şi au
venit şi de la fieştecare multe scaune puseră.
22 Rîndui Iuda oameni înarmaţi gata la locu-
rile ceale de treabă, ca nu cîndai dentru
vrăjmaşi, fără veaste, vreun lucru rău să să
facă; şi cea de obşte voroavă ce s-au căzut
23 au făcut. Iară Nicanor să zăboviia la
ierusalimleani şi nici un lucru fără cale
făcea şi gloatele ceale ce să adunase ca
24 cirezile le-au slobozit. Şi avea pre Iuda
pururea în faţă, sufleteaşte spre dînsul să
25 afla. Rugatu-l-au pre el să să însoare şi
să facă feciori; însuratu-s-au, bine s-au aşe-
26 zat, luat-au împreunare de viaţă. Iară
Alchim, văzînd cea dentru ei dragoste şi
luînd tocmealele ceale ce s-au făcut, veni că-
tră Dimitrie şi zicea că Nicanor altele socotiia
pentru lucruri, pentru că pre Iuda cel ficlean
al împărăţiei l-au ales să fie în locul lui, după
27 dînsul. Iară împăratul, plin de mînie fă-
cîndu-se şi întărîtîndu-se de pîrăle, vrăjmaş
au scris lui Nicanor, zicînd că pentru aceale
tocmeale cu greu îi iaste a le îngădui, porun-
cind pre Macaveu legat curînd să-l trimiţă
la Antiohia. Şi nemerind aceastea la Nica- 28
nor, s-au mîhnit şi cu greu i să părea de va
călca ceale osăbite tocmeale, nimică omul
făcînd strîmbătate. Iară de vreame ce a 29
face împotrivă împăratului nu să putea,
cerca prilej cu meşterşug aceasta să săvîr-
şască. Iară Macaveu, văzînd pre Nicanor 30
răspunzînd cătră el mai cu posomorîre şi cea
obiciuită întîmpinare mai sălbatică avînd,
socoti că nu de bine posomorîrea aceasta
iaste; strîngîndu nu puţini dentr-ai lui, să
ascunsă de către Nicanor. Şi cunoscînd 31
celalalt că vitejaşte de către bărbat s-au
meşterşuguit, mergînd la cea mare şi sfîntă
besearică, preoţii ceale cuviitoare jîrtve
aducînd, porunci să dea pre bărbat. Şi 32
ceia cu jurămînturi zicînd că nu ştiu pre
cel ce caută unde iaste, întinzînd direapta
la besearică, aceastea s-au jurat: „De nu-m 33
veţi da mie legat pre Iuda, aceasta a lui
Dumnezău casă cîmpu o voiu face, şi
jîrtăvnicul voiu săpa, şi besearică aicea
lui Dionis vestită voiu face". Şi atîtea 34
zicînd, să dusă; iară preoţii, întinzînd
mînile la ceriu, chema pre Cel de-a pururea
ajutoriu limbii noastre, aceastea zicînd:
„Tu, Doamne, de toate nelipsit fiind, bine- 35
vruş, besearecă sălăşluirei Tale întru noi
să să facă. Şi acum, Sfinte a toată sfin- 36
ţenia, Doamne, păzeaşte în veac nepîngări-
tă această casă, ce de curund s-au curăţit,
şi vei astupa toată gura nedireaptă". Iară 37
oarecarele ce-l chema Razis, dentru ai ieru-
salimleanilor bătrîni, să vesti lui Nicanor, de
om iubitoriu de cetăţeani şi foarte bun nume
avînd şi, după bună cugetare, părinte jidovi-
lor să chema, Pentru că era, în ceale de mai 38
nainte vremi ale neamestecării, purtînd jude-
cata jidoviei, şi trup şi suflet pentru jidovime
puind cu toată nevoinţa. Şi vrînd Nica- 39
nor arătată să facă vrajba carea avea cătră
jidovi, trimise oşteani mai mulţi decît 500
să-l prinză pre el, Pentru că i se păru, 40
prinzînd pre acela, acestora să le facă pri-
mejdie. Şi mulţimea, vrînd ca să ia tur- 41
nul, şi uşa curţii silind, şi poruncind foc să
aducă şi uşăle să le aprinză, socotindu-se
întru sine, supus-au lui sabie, Cu bună 42
cinste vrînd să moară, decît păgînilor să să
supuie şi de către a lui cinste cu nevrednicie
să să ocărască. Şi cu rana nu dirept ne- 43
merind, pentru graba nevoii, şi gloatele den-
lăuntru de uşă întrînd, el, alergînd vitejaşte
pre zidu, să surpă pre sine vitejaşte la
gloate. Şi ceia curînd dîndu-se îndărăt, 44
făcîndu-se loc, căzu tocma în deşărt.

45 Şi încă viu fiind, şi înfierbîntat cu mîniile
sculîndu-se, curînd ca şipotele sîngiurile şi
greale fiind ranele, cu alergare pren gloate
46 trecînd, Şi stînd pre oarecare piatră
despicată, de tot fără de sînge făcîndu-se,
întinzîndu-ş maţele şi luîndu-le cu amîn-
doao mînile, le răsipi cătră gloate şi, rugînd
pre Cel ce stăpîneaşte viaţa şi duhul aceastea
iarăş lui să le dea, într-acestaş chip s-au
prestăvit.

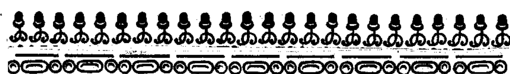
CAP XV

1 Iară Nicanor, înţelegînd de cei ce
era cu Iuda că sînt în locurile ceale
de pre împrejurul Samariei, sfătui-
tu-s-au, la ziua cea de odihnă, cu
toată întemeiarea, spre ei să lo-
2 vească. Iară cei ce de nevoie împreună
cu el mergea jidovi zicea: „Nici într-un chip
aşa sălbătăceaşte şi varvareaşte să-i pierzi;
cinste împart zilei cei ce cu sfinţenie iaste
mai denainte cinstită de Cel ce toate pri-
3 veaşte". Cel de 3 ori păgîn au întrebat:
„Au iaste în ceriu Cel putearnic, Care au
4 poruncit să ţie ziua sîmbetelor?" Şi ei
răspunzînd: „Iaste Domnul viu, El în ceriu
Cel putearnic, Cel ce au poruncit să nu
5 lucrezi a şaptea zi". Iară celalalt: „Şi eu
—zice—sînt putearnec pre pămînt, care
poruncesc a rîdica armele şi ceale împără-
teşti trebi a le săvîrşi". Însă nu se lipsi a
6 nu face cea becisnică a lui voie. Şi Nica-
nor, cu toată semeţia înălţîndu-se, socotiia
de obşte să facă biruinţa asupra Iudii.
7 Iară Macaveu era neîncetat nădejduind, cu
toată nădeajdea, avea ajutoriu de la Domnul
8 Şi ruga pre cei ce era cu el să nu se spară de
a limbilor venire, ce, avînd în gînd ceale mai
denainte făcute lor den ceriu ajutorii, şi
acum să aşteapte cea ce va să fie lor de la
9 Atotţiitoriul biruinţă şi ajutoriu. Şi mîn-
gîind pre ei den leage şi den proroci şi pome-
nindu-le şi ostenealele ceale ce mai nainte
au fost făcut, mai cu osîrdie pre ei făcu.
10 Şi cu mîinile rîdicîndu-i pre ei, porunci
împreună arătînd a limbilor neţineare şi a
11 jurămînturilor călcare. Şi pre fieştecarele
dentr-înşii înarmîndu-i nu cu a paveţelor şi
a suliţelor întemeiare, ca cu cea dentru ceale
bune cuvinte mîngîiare, şi povestindu-le vis
vreadnec de credinţă oarece aiavea lucru pre
12 toţi au veselit. Şi era vedearea acestuia
într-acesta chip: Onia, cela ce au fost arhie-
reu, om bun şi cuvios, smearen la întimpi-
nare, blînd la chip, şi voroava răspundea cu
cuviinţă, şi den copilărie au cercetat toate
ceale ale bunătăţii avute, acesta, mînile în-
tinzînd, s-au fost rugînd pentru toată a jido-
13 vilor adunare. După aceasta s-au arătat
un bărbat cu cărunteaţe şi cu mărire,
osebit fiind, şi minunată oarecarea şi prea
cuvioasă era cea de prejur el mărire.
Şi răspunzînd Onia, să fie zis: „Cel iubito- 14
riu de fraţi acesta iaste, cel ce mult să roagă
pentru norod şi pentru sfînta cetate, Iere-
mia, prorocul lui Dumnezău". Şi întin- 15
zînd înainte Ieremia direapta, au dat Iudei
sabie de aur şi, dînd, să-i fie răspuns aceas-
tea: „Ia sfînta sabie aceasta, dar de la 16
Dumnezeu, pren carea vei surpa pre vrăj-
maşi". Şi mîngîindu-se cu ale Iudei cu- 17
vinte foarte bune şi putînd spre bunătate a
îndemna şi sufletele voinicilor a le îndirepta,
socotiră să nu să tăbărască, ce vitejaşte să
să lovască şi, cu toată bună vitejia cuprin-
zîndu-se şi apucîndu-se, ca să aleagă lucrurile,
pentru că şi cetatea şi sfintele şi besearеca
stă la primejdie. Pentru că era pentru 18
muieri şi fii, şi încă de fraţi şi rudenii, la
mai mică parte pusă primejdia, iară cea
dentîiu şi mai mare frică era pentru sfinţita
besearecă. Şi era şi celor den cetate cu- 19
prinşi nu fără de lucru grijă, turburîndu-se
pentru cea den văzduh lovire. Şi toţi 20
aşteptînd judecata ce era să fie, şi ameste-
cîndu-se vrăjmaşii, şi oastea rînduindu-se,
şi fiarăle despre parte cu prilej bun rîndu-
indu-se, şi călărimea despre cornuri fiind
rînduită, Văzînd Macaveul a mulţimelor 21
venire şi a armelor cea de multe fealiuri gă-
tire şi a fiarălor sălbătăcire, întinzînd mîinile
la ceriu, au rugat pre Cel de seamne făcăto-
riu Domn, pre Cel păzitoriu, conoscînd că
nu iaste pren arme biruinţa, ce, precum la
El se va judeca, la cei vreadnici cîştigă bi-
ruinţa. Şi zicea, rugîndu-se, întru acesta 22
chip: „Tu, Doamne, ai trimis pre îngerul
Tău în zilele Ezechiei, împăratului Iudei,
şi ucise den tabăra lui Senahirim la vro
185000. Şi acum, Putearnice al ceriuri- 23
lor, trimite înger bun înaintea noastră, spre
frica şi cutremurul lor; cu mărirea braţului
Tău Spămintează-se ceia ce cu hulă vin 24
asupra sfîntului Tău nărod". Şi acesta
întru aceastea încetă. Iară cei de prejur 25
Nicanor cu trîmbiţe şi cîntări veniia.
Iară cei ce era cu Iuda, cu chemare şi rugi, 26
s-au amestecat cu vrăjmaşii şi, cu mîinile
ostenindu-se, Iară cu inimile cătră Dum- 27
nezău rugîndu-se, au aşternut nu mai puţini
decît 35000, foarte veselindu-se cu arătarea
lui Dumnezău. Şi lăsîndu-se de la treabă 28
şi cu veselie aşăzîndu-se, au conoscut înainte
căzut pre Nicanor, cu toată înarmarea.
Şi făcîndu-se strigare şi turburare, binecu- 29
vînta pre Cel putearnic cu părintescul glas.
Şi porunci cel întru tot, cu trup şi suflet, 30
înainte-ostenitoriu pentru cetăţeani, cela ce
a vîrstei bună cugetare la cei de o leage au
păzit, capul lui Nicanor să-l taie şi mîna
cu umărul să o aducă la Ierusalim. Şi 31
sosînd acolo şi chemînd împreună pre
cei de o leage şi pre preoţi înaintea jîr-

tăvnicului puindu-i, au chemat pre cei de
32 la margine. Şi arătînd al pîngăritului
Nicanor cap şi mîna celui rău hulitoriu,
carea, întinzîndu-o asupra ceii sfinte a Tot-
33 ţiitoriului casă, s-au simeţit. Şi limba
celui rău credincios Nicanor tăind, zise să
o facă bucăţi mărunte, să o dea pasărilor;
şi ceale de răsplătirea nebuniei în preajma
34 besearicii să le spînzure. Şi ceia toţi la
ceriu au binecuvîntat pre Cel luminos
Domnul, zicînd: „Binecuvîntat Cela ce au
35 păzit al Lui locu nepîngărit". Şi legă
capul lui Nicanor la margine, arătat la toţ
şi ivit al ajutoriu lui Dumnezău semnu.
36 Şi poruncîră toţi cu de obşte poruncă nici
într-un chip să lase neînsemnată această zi,
37 Ce să aibă însemnată ziua a 13 a lunii a 12,
care să zice adar cu siriinescul glas, cu o zi
38 mai nainte a zilii lui Mardoheu. Deci
ceale ce au fost pentru Nicanor aşa s-au
întîmplat şi, den vremile acealea ţiindu-se
cetatea de jidovi, şi eu aici voiu înceta cu-
vîntul şi, de e bine şi cu bună nemereală la
39 tocmire, aceasta şi eu vream. Iară de e
prosteaşte şi mijlocie, aceasta de ajunsu îm
era mie, că, precum vinul sîngur a bea,
40 aşijderea iară şi apa, împotrivă e; Ce, în
ce chip vinul, cu apa amestecîndu-să, e dulce
şi înfrumseţat darul săvîrşaşte, aşa şi a
meşterşuguirii cuvîntului veseleaşte
auzirile celor ce citescu cu
tocmeală. Şi aicea
săvîrşitul
va fi.

AL MACAVEILOR CUVÎNT AL TREILEA

CAP I

Iară Filopator, înţelegîndu de la cei ce s-au adus luarea care s-au făcut locurilor celor de supt biruinţa lui de Antioh, porunci la toate puterile lui, pedestrime şi călărime, să să strîngă; şi, pre soru-sa, Arsenoi, împreună luîndu-o, s-au pornit pînă la locurile ceale despre Rafain, unde era tăbărîţi cei ce era cu Antioh. Iară Theodot oarecarele, gîndind a plini viclenia şi luîndu den ceale de mai nainte rînduite supt ascultarea lui potolomeieşti arme ceale mai tari, să duse noaptea la cortul lui Ptolomeu, ca sîngur să-l ucigă pre el şi cu aceastea să să răsipească războiul. Şi pre acesta scoţîndu-l Dositheu, cel ce să chema al lui Drimil, de neam jidov şi, mai apoi, schimbîndu ceale legiuite şi de ceale părinteşti porunci înstriinat fiind, pre oarecare neştiut au culcat în cort, carele s-au întîmplat de au petrecut a aceluia patimă. Şi făcîndu-să tare războiu şi lucrurile mai vîrtos fiind tari la Antioh, Arsenoi mergînd destul ruga puterile cu jale şi cu lacrămi, fiind cu cosiţele dezlegate, să-ş ajute lor, şi fiilor, şi muierilor, cu îndrăznire, făgăduindu-se să dea celor ce vor birui, la fieştecarele, doao talere de aur. Şi aşa să întîmplă a peri vrăjmaşii cu ceale pre leage ale mînilor izbîndiri, şi mulţi s-au şi robit. Şi biruind vicleşugul, socoti ceale de aproape sate mergînd să le mîngîie. Şi, făcînd [Ptolomeu] aceasta şi besearicelor daruri împărţindu, cu bună îndrăznire pre cei supuş i-au făcut. Şi jidovii, trimiţînd cătră Filopator, de la bătrînime şi de la cei mai de folos, pentru închinăciunea şi pocloane să-i ducă şi de ceale ce s-au întîmplat să-i iarte, să întîmplă mai vîrtos el să să îndeamne cît de curînd cătră ei să meargă. Mergînd la Ierusalim şi jîrtvuind Celui prea mare Dumnezău, şi daruri dînd, şi den ce era prilej oarece locului făcînd şi viind la loc, şi, cu sîrguială şi cu bună cuviinţă minunîndu-să, deaca mearse, şi, mirîndu-se şi de a besearecii bună rînduială, gîndi să să svătuiască să între la besearecă. Şi ei, zicînd cum nu să cade a să face aceasta, pentru căci nici celor dentru limbi iaste slobodu, nici la toţi preoţii, ce numai celui ce povăţuiaşte tuturor, arhiereului, şi acestuia o dată într-un an, el nici într-un chip vrea să asculte. Şi leagea citindu-se, nici într-un chip părăsi, aducînd pre sine înainte zicînd că trebuie a întra, şi, măcară că ei sînt lipsiţi de aceaea cinste, iară „eu nu trebuie a fi lipsit". Şi-i întreba pentru care pricină, întrînd el la toată beseareca, nimene nu l-au oprit dentr-aceia ce era acolo. Şi oarecarele, negîndit mai nainte, zise: „Rău aceasta să face"; iară el zise: „Făcîndu-se aceasta pentru vreo pricină, au nu, tot voiu întra eu, şi vrînd ei şi nu". Iară preoţii, cu toate veşmintele, căzuţi fiind înainte şi rugîndu-se Celui prea mare Dumnezău să ajutorească la nevoia ce să întîmplase şi pornirea celui ce rău să apuca să o mute şi de strigare cu lacrămi biseareca umplîndu-o, cei ce rămăsease în cetate, turburîndu-se, au săritu, neştiind ceaea ce să face. Şi fecioarele ceale închise den cămări, cu ceale ce le-au născut, s-au pornit şi, cu cenuşă şi prah capetele-ş presărînd, cu tînguiri şi cu suspini uleţile umplea. Şi ceale de curînd adunate den ceale spre întimpinare rînduite cămări, şi cea ce să cuvine ruşine lăsînd, alergătură fără de cale în cetate făcea. Iară pruncii cei născuţ de curînd lăsîn-

du-i mumînile și doicile într-o parte și într-alta, unele pren case și altele pre uliţe fără de poruncă, la cea prea mare bisearecă să aduna. Și de multe fealiure era ruga celor ce la aceasta să aduna, spre ceale ce fără de cuviinţă de dînsul să ispitiia. Și împreună cu aceștea, cetăţeanii, îndîrjîndu-se, nu îngăduia săvîrșitul lui, arătîndu-se și cugetînd ce era voia lui să plinească; și, strigînd să facă pornirea spre arme și cu îndrăznire pentru cea părintească leage să moară, destulă gîlceavă au făcut în locul acela. Și abia de cătră preoţi și de cătră cei bătrîni întorcîndu-se, la aceaeaș a rugii stare era. Și mulţimea ca mai nainte întru aceastea să afla rugîndu-se; iară bătrînii care era cu împăratul mult să ispitiia a muta cel semeţ al lui gîndu de la svatul cel ce gîndise. Și dîrjîndu-se și toate lăsîndu-le, și întrare făcea, gîndind să puie săvîrșit la ce au zis mai nainte. Aceastea dară și cei ce era prejur el văzînd, să înturnară ca să să roage cu ai noștri Celuia ce toată tăria are, celor ce era acolo să le ajute, luînd aminte la cea fără de leage și mîndră facere. Și, de strigarea cea îndesită și plină de dureare a gloatelor ce să aduna,era o strigare neînchipuită, pentru că să părea nu numai oamenii, ce și zidurile și ţărîna toată a răsuna, precum toţi moartea atuncea poftiia, decît a locului spurcare. Iară arhiereul Simon, în preajma besearicii îngenuchind și mînile întinzîndu-le cu bună rînduială, au făcut ruga într-acesta chip: „Doamne! Doamne, Împăratul ceriurilor și Stăpîne a toată zidirea, Sfinte întru sfinţi, Sîngur-biruitoriu, Întru-tot-ţiitoriu, ia aminte spre noi, carii ne supunem de cel necurat și spurcat, fiind înfierbîntat cu dîrjie și puteare, pentru că Tu, Cela ce ai zidit toate și toate biruiești, putearnic, dirept ești, Care judeci pre cei ce verice cu semeţie și cu trufie fac, Tu pre cei ce au făcut dentîiu strîmbătate, întru carii și uriași era,cu vitejie și-ndîrjire nădejduindu-să, i-ai stricat, aducînd preste ei nemăsurată apă. Tu pre sodomleanii cei ce au făcut mîndria, dovediţi cu răutăţile făcîndu-să, cu foc și cu iarba pucioasă i-ai arsu, pildă puind celor den urmă. Tu pre cel dîrzu Farao, care de tot au robit pre norodul Tău cel sfînt, Israil, cu multe și cu de multe fealiure de munci ispitindu-l, ai arătat puternicia Ta; preste carele ai arătat tăria Ta cea mare și, gonindu el cu cară și cu mulţime de gloate, l-ai acoperit în fundul mării; iară pre ceia ce s-au încrezut întru Tine, Cela ce a toată zidirea puterniceaște, întregi i-ai purtat, iară ei, cunoscînd faptele mînii Tale, Te-au lăudat pre Tine, pre Cel Atotţiitoriul. Tu, Împărate, Care ai zidit pre cel nesăvîrșit și nemăsurat pămînt, ai ales cetatea aceasta și ai sfinţit locul acesta, spre numele Tău Celui de toate nelipsit, și ai slăvit cu arătare luminată, întărire făcînd lui cătră mărirea celui mare și cinstit numelui Tău. Și, îndrăgind casa lui Israil, făgăduit-ai dară că, de va fi noao vreo urîciune și ne va cuprinde pre noi strînsoare și, viind la locul acesta să ne rugăm, vei asculta ruga noastră. Și dară credincios ești și adevărat și, de vreame ce, de multe ori, necăjindu-să părinţii noștri, le-ai ajutat întru smerenie și i-ai izbăvit de mari primejdii, iată și acum, Sfinte Împărate, pentru ceale multe și mari ale noastre păcate,ne chinuim și ne-am supus vrăjmașilor noștri și ne-am părăsit întru neputinţe. Și, la cădearea noastră, cel dîrzu și spurcat acesta să meșterșugeaște să ocărască pre cel pre pămînt arătat numelui măririi Tale sfîntu locu; pentru că lăcașul Tău iaste ceriul ceriului, neajunsu la oameni iaste; iară de vreame ce ai binevrut să fie mărirea Ta întru norodul Tău, Israil, ai sfinţit locul acesta. Să nu ne osîndești pre noi întru necurăţia acestora, nici să ne îndireptezi pre noi întru spurcare, ca să nu să laude cei fără de leage întru mînia lor, nici să să veselească întru mîndria limbii, zicînd: 'Noi am călcat Casa sfinţeniei, în ce chip să calcă casele urîciunilor'. Stinge păcatele noastre și răsipeaște smintealele noastre și arată mila Ta în ceasul acesta, degrabă să ne apuce pre noi mai nainte milosîrdiile; și dă laudă în gura celor căzuţi și zdrobiţi cu sufletele, făcînd noao pace aici". Iară Cel atotvăzătoriu și Dumnezău mai nainte decît toate Sfînt întru sfinţi, auzînd cea după obiceaiu rugăciune, pre cel ce cu ocară și dîrjire tare era rîdicat, îl bătu pre el încoace și încolea, scuturîndu-l pre el ca o trestie de vînt, cît la pămînt fără ispravă zăcea, încă și la mădulare slăbănogit, cît nici a striga nu putea, fiind împletecit cu dreaptă judecată; pentru aceaea priatenii și păzitorii trupului lui, văzînd cea grabnică și iute osîndă care l-au cuprins pre el, temîndu-se ca nu și de viaţă să să lipsască, degrabă pre el l-au tras, cu nespusă frică, spăimîntaţi fiind. Și cu vreame mai apoi trezvindu-se pre sine, nici într-un chip spre căinţă au venit după certare, ce cu înfricoșare amară au purces și, sosind la Eghipet și ale răutăţii adăogînd, și pren cei ce mai nainte s-au arătat împreună ostenitori și cu alţii care era osebiţi de toată direptatea, nu numai cu ceale nenumărate spurcăciuni fu destul, ce și la atîta dîrjie veni, cît blesteame pren locuri să punea și, mulţi dentru priateni căutînd la [a] împăratu-

lui punere-înainte, şi ei urma după voia lui. Şi puse înainte împăratul între norod asupra limbii să dea hulă şi, spre ceale de curte turnuri stîlpi rădicînd, au săpat scrisoare: „Niciunul den ceia ce nu jîrtvuiesc la sfintele lor să nu între, şi toţi jidovii spre scrisoare-de-norod şi la rînduială de posluşire să să aducă; şi pre cei ce vor răspunde împotrivă, cu sila aducîndu-i, de viaţă să-i primenească, Şi cei ce să scriu, să să însemneaze pren foc la trup cu însemnarea lui Dionisu, frunză de iaderă, pre carii i-au şi osebit la domnia cea ce mai nainte s-au prădat". Şi ca nu la toţi supărătoriu să să arate, scrise dedesupt: „Iară de vor vrea unii dentru ei să petreacă întru cei ce după slujbele jîrtvelor sînt învăţaţi, aceştea tocmai cetăţeani cu alexandreanii să fie". Unii dară la cetate, urînd ceale de bună-credinţă ale cetăţii treapte, pre lesne pre sine să da, ca cum oarece mare cinste ar lua de la petreacerea ceaea ce ar fi împreună cu împăratul. Iară cei mai mulţi cu vitejăsc suflet s-au întărit şi nu s-au despărţit de către buna credinţă; şi banii pentru viaţă schimbîndu-i, fără de frică să ispitiia pre sine să să mîntuiască de scrisori şi cu bună nădeajde era ajutoriu să nemerească. Şi pre cei ce să depărta de ei să scîrbiia de ei şi ca pre nişte vrăjmaş ai limbii îi judeca şi de cea de obşte lăcuinţă şi de bună trebuinţă îi lipsiia, carele şi înţelegînd păgînul, întru atîta s-au scîrbit, cît nu numai la Alexandria să scîrbiia, ce şi celor den ţară mai cu greu să împoncişa. Şi porunci sîrguind să-i strîngă pre toţi într-un loc şi cu prea rea moarte den viaţă să-i primenească. Şi aceastea gătindu-se, veaste rea să suna asupra neamului la oameni pohtitori de rău, dîndu-se pricina spre voie ca, dentru ceale de legi pre ei oprindu-i, iară jidovii era păzînd cea spre împăraţi buna voire şi credinţă neîndărătnicită şi cinstind pre Dumnezău şi cu [a] Acestuia leage petrecînd, osebire făcea asupra lor şi surpări, pentru care pricină la unii urîţi să arăta, şi, cu facerea cea bună a celor direapte împodobind lăcuinţa, la toţi oamenii cu bună voie să afla. Deci cea pentru neam întru toţi vestită bună facere cei streini de fealiu nici într-un chip o au numărat, iară cea pentru închinăciune şi a mîncărilor osebire vestiia, zicînd a nu fi oamenii nici cu împăratul, nici cu puterile împreună la tocmeală, ce cu rea voie a fi. Şi mult oarece lucrurilor împotrivindu-se, şi cu fieştece hulă au aţîţat; iară cei de pren cetate elini nemică avînd strîmbătate, gîlceavă nenădejduită prejur oameni văzînd şi alergături împreună neostenite făcîndu-se, a ajuta nu putea, că tirănească era porunca; ce să ruga şi cu greu să avea şi a să schimba aceastea gîndiia, pentru că nu aşa va fi necăutată o adunare ca aceasta, nemica greşind. Şi însă oarecarei vecini şi priatini, şi împreună neguţătorind pre taină, pre unii trăgîndu-i către ei, credinţe le da să să scutească împreună şi cu tot denadinsul să priimească spre ajutoriu. Acela dară [Ptolomeu] pentru cea deocamdată bună nărocire semeţindu-se şi nu văzînd a Celui prea mare Dumnezău tărie, ce gîndind pururea întru acelaş sfat să rămîie, scris-au asupra lor cartea aceasta: „Împăratul Potolomeu Filopator—celor de la Eghipet şi pre alocurea voivozi şi oşteani, să să bure şi să fie sănătoşi! Sănătos sînt şi eu singur şi lucrurile noastre den oştirea cea de la Asia ce s-au făcut noao, carea, ştiţ şi voi, cu a dumnezăilor către noi nescăzută ajutorie şi cu a noastră vitejie, după cuvînt, spre foarte bun săvîrşit aducîndu-se, gînditam dară nu cu silă de suliţă, ce cu blîndeaţe şi cu multă iubire de oameni să aplecăm limbile ceale ce lăcuiesc în Gropilata Siria şi Finichi şi bine să le fac, cu bucurie; şi celor de pren cetăţi sfinţenii împărţîndu-le venituri multe, mers-am şi la Ierusalim, suindu-ne să cinstim beseareca celor păgîni şi celor ce niciodinioară încetează de nebunie. Iară ei, cu cuvîntul priimind a noastră venire, iară cu lucrul—cu ficleşug, poftind noi să întrăm la beseareca lor şi cu ceale cuviitoare şi prea frumoase danii să cinstim, ei, cu semeţii mai vechi purtîndu-se, ne-au oprit pre noi de întrare, rămîind de cinstea noastră, pentru carea avem către toţi oamenii iubire de oameni. Şi gîndul cel rău al lor către noi aiave l-au arătat, ca numai sînguri ei dentru limbi împăraţilor şi făcătorilor de bine împoncişindu-se, nemica de conoştinţă vor să sufere. Şi noi, cu nebunia lor fiind cuprinşi, cu biruinţă ne-am întors; şi la Eghipet, tuturor limbilor cu iubire de oameni întimpinîndu-ne, precum să cădea am făcut; şi la aceastea, spre cei ce sînt de un fealiu cu ei nimenui pizmă n-am ţinut; şi pentru ajutoriul şi pentru ceale încrezute lor cu prostime, ceale de început întunearece lucruri îndrăznind a le premeni am vrut, şi politiei alixandreanilor pre ei să-i învrednicim şi părtaşi celor de-a pururea preoţi să-i facem. Iară ei, împotrivirea priimind şi cu cel dempreună săditu răul nărav bine lepădînd şi pururea la rău abătîndu-se, nu numai s-au întors de către cea scumpă politie, ce încă să scîrbesc şi cu cuvîntul şi cu faptul spre cei puţini dentr-înşii carei să află spre noi cu bună cunoştinţă, pururea ei bănuind pre cel fără de cinste rău traiu, că noi curînd vom strica tocmealele. Pentru aceaea şi cu seamne bine adeverindu-se, aceştea în tot chipul a

gîndi rău spre noi, şi socotind mai nainte ca nu cîndai,mai apoi, fără de veaste, turburare făcîndu-se, pre aceştea păgîni, de după dos vînzători şi varvari vrăjmaş vom avea, poruncit-am dară, îndată ce va sosi cartea aceasta, într-aceaeaş zi, pre cei însămnaţi, împreună cu muierile şi copiii, cu ocară şi pradă să-i trimiteţ către noi, în legături de fier de petutinderea legaţi, spre nesuferită primejdie, cu rea cinste şi cu frica cea ce să cade celor răi. Pentru că, aceştea cu toţii certîndu-se, am socotit de acum nainte desăvîrşit noao lucrurile întru bună stare şi mai bună voinţă să să aşaze. Iară cine va ascunde pre oarecarele den jidovi, de la bătrîn pînă la copil mic, pînă la cei de supt ţîţă, foarte cu groaznece munci să va căzni, cu toată casa. Şi cine va spune pre cel ce va ascunde, acela va lua avearea celui ce va cădea supt vină, şi,den argintul împărătesc, drahme 2000, şi de slobozenie să va cununa. Şi tot locul unde să va simţi acoperindu-se jidov, peste tot neumblat şi arsu de foc să să facă, şi la toată muritoarea fire întru tot fără de treabă să să socotească peste toată vreamea". Şi al cărţii izvod aşa au fost scris. Şi petutinderea, unde să întîmpla această poruncă, bună desfătăciune de norod să făcea limbilor, cu clicuri şi bucurie, ca cum s-ar fi arătat lor cu îndrăznire cea mai denainte în cugetul lor pizmă rea. Iară jidovilor nesuferită plîngere era şi întru tot tînguită strigare cu lacrămi, cu suspini înfierbîntate ale inimii lor, dupătutindenerea plîngînd peirea cea nenădejduită, care fără de veaste s-au judecat lor. Care leage sau cetate, au care loc peste tot lăcuit sau care uliţă nu să împlea de tînguiri şi de plînsori pentru dînşii? Pentru că aşa, cu amărăciunea sufletului, fără de milă, de domnii cei de pren cetăţi, toţi dempreună să trimitea, cît şi unii den vrăjmaşii lor, luînd înaintea ochilor lor mila cea de obşte pentru ceale striine munci şi socotind cea nearătată a vieţii surpare, lăcrăma de cea de trei ori ticăloasă trimitere a lor;pentru că să aducea mulţimea de bătrîni albi de cărunteaţe, cea de bătrîneaţe cujbită zăbavă a picioarelor, cu pornirea întoarcerii a silnicii înfricoşări fără de ruşine, spre călătorie iute îndemnîndu-se; şi ceale tinereale, care de curînd era venite spre cămara cea de nuntă a împreunării de viaţă, în loc de veselie lua plîngeri, şi cosiţele, ceale unse cu mir, de prah întinate şi descoperite aducîndu-se, plîngere, în loc de cîntări de nuntă, cu toate împreună începea, ca cînd ară fi răsfirate ca prăzi de alte limbi şi, legate de nărod, pînă la băgarea în corabie să trăgea cu sila. Şi ai acestora bărbaţi, cu laţuri în loc de cununi grumazii fiindu împleteciţi, cu cea crescută vîrstă a tinereaţelor, în loc de desfătăciune şi tinerească răsfăţare, zilele ceale rămase ale nuntelor cu plîngeri le petrecea, lîngă picioare văzînd iadul zăcînd. Şi să pogorîră ca hiarăle, aducîndu-se în legături de fier, cu nevoie, unii de cumpenile corăbiilor de grumazi prinşi cu cuie, iară alţii la picioare cu ţapene obezi fiindu încuiaţi, încă şi cu cea ce să afla deasupra deasă podire lumina astupînd, ca de toate părţile întunecaţi să le fie ochii; nume de vicleani iau, în toată meargerea pre apă. Şi aceştea, în şaică aducîndu-se şi meargerea obîrşîndu-se, precum era poruncit de împăratul, porunci să-i tăbărască înaintea cetăţii, unde era locul de alergăturile cailor, la aşăzare largă peste măsură; şi la arătare foarte cu bun prilej stînd la toţi ceia ce mergea la cetate şi la ceia care dentr-aceştea ieşiia la ţară spre călătorie, ca nici către puterile lui să să împreune, nici întru tot nemica să-i învrednicească la cetate. Şi deaca să făcu aceasta, auzînd pre cei den cetate, cei ce era de o limbă cu ei, că ies pre ascuns mai adease să plîngă cea fără cinste a fraţilor dosadă, mîneindu-se, porunci şi acestora într-acelaş chip cu nevoinţă [ca] acelora să le facă, nelipsiţi fiind nici într-un chip de a acelora muncă, şi să să scrie tot neamul anume, pentru că nu ca la cea cu puţin mai nainte arătată a faptelor robie cu trudă, ce, căznindu-se cu poruncitele munci, mai apoi să să stingă supt vreame de o zi. Făcutu-s-au dară scrisoarea acestora cu amară sîrguială şi cu cea iubitoare de cinste împreună şădeare, de la răsăriturile soarelui pînă la apusuri, nesăvîrşit, luînd săvîrşitul preste zile 40. Şi tare şi neîncetat împăratul, plin de bucurie fiind, ospeaţe la toţi idolii făcînd, cu minte rătăcită departe de adevăr şi cu spurcată gură lăudînd chipurile ceale surde, care nu pot lor să grăiască sau să le ajute, iară la Cel preamare Dumnezău ceale necuvioase grăind. Iară după ce trecu vreamea care s-au zis mai nainte, au adus scriitorii răspuns la împăratul, nemaiputînd să facă scrisoarea jidovilor, pentru cea nenumărată a lor mulţime, măcară că era pren ţară încă cei mai mulţi, unii încă pren case adunaţi fiind, alţii pre alocurea, cît cu neputinţă era la toţi domnii despre Eghipet. Şi înfricoşîndu-i pre ei mai vîrtos, ca cînd ară fi luat daruri spre meşterşuguirea scăpării, să întîmplă aiave el pentru aceasta a să adeveri, zicînd ei cu dovedire că şi hîrtia şi condeaiele ceale de scris, cu care fă-

cea treaba, să să fie sfîrşit. Şi aceasta era lucrarea proniei cei nebiruite a Celui ce den ceriu ajuta jidovilor. Atuncea, chemînd pre Ermon, care era spre purtare de grijă a pililor, cu grea urgie fiind plin şi cu scîrbă întru tot nepremenit, porunci, supt ziua cea viitoare, cu mertice de tămîie de ajunsu şi cu vin mai mult neamestecat, pre toţi pilii să-i adape, fiind la număr 500, şi, sălbătăcindu-se cu datul băuturii den destul, să-i bage spre întimpinarea morţii jidovilor. Deci acesta aceastea poruncind, să întorcea spre desfătare, adunînd pre cei mari den priateni şi den oaste spre cei ce era cu pizmă cătră jidovi. Iară mai marele pililor, Ermon, ce i s-au poruncit, cu tocmeale făcea. Şi cei ce era spre aceastea poslușnici, cătră sară, ieşind, lega mînile celor dosădiţi şi ceaealaltă întemeiare meşterşuguia prejur ei, părîndu-li-se că preste noapte va lua acel neam tot deodată sfîrşitul peirii. Iară jidovii, carei să părea a fi pustii întru limbi de tot acoperemîntul, pentru nevoia cea cu legături, care îi cuprinsease pre ei de toate părţile, pre Atotţiitoriul Domn şi a toată putearea puternecind Cel milostiv Dumnezău al lor şi Părinte, cu greu încetată strigare toţi cu lacrămi l-au chemat, rugîndu-se ca să mute sfatul cel nedirept de asupra lor şi să-i mîntuiască pre ei cu mare parte de arătare de moartea care era gătită la a picioare. Deci dară ruga acestora întins să suia la ceriu. Iară Ermon, pre cei nemilostivi pili adăpîndu-i, fiind plini de a vinului multă adăpare şi de tămîie, la curte era mînecat pentru aceastea să spuie împăratului. Şi aceasta den veacul vremii zidire bună, în zi şi în noapte, puindu-se de Cela ce dăruiaşte tuturora cărora El va vrea, parte de somn, au trimes cătră împăratul, cu prea dulce şi adînc să cuprinse, cu lucrarea Stăpînitoriului, den cea fără de leage punere-înainte mult fiind greşit şi den gîndul lui cel nemutat mult fiind minţit. Iară jidovii, scăpînd de ceasul care era sămnat mai nainte, pre sfîntul Dumnezăul lor lăuda şi iarăş ruga pre Cel bun Împăcătoriu să arate tăria ceii mari putincioase mînii Lui spre limbile ceale mîndre, Şi fiind mai jumătate de a zeacea, cel ce era rînduit spre chemări, văzînd pre cei chemaţi că s-au strîns, viind mişcă pre împăratul şi, abia deşteptîndu-l, i-au arătat că treace vreamea ospăţului. Şi făcînd cuvîntul pentru aceastea care împăratul socotind şi întorcîndu-se spre băutură, porunci cei ce au venit la ospăţu să şază în preajma lui; care şi făcîndu-se, îi îndemna să să dea pre ei — cuviinţa ospăţului — spre desfătare, dentru multe cinstindu-se ei, să o puie spre parte de veselie. Şi spre mult înainte mergînd voroava, pre Ermon chemîndu-l împăratul, cu amară înfricoşare îl întreba pentru care pricină s-au lăsat jidovii astăzi a fi vii? Şi el arătînd că noaptea, ce i-au fost porunca, au adus la săvîrşire, mărturisind încă şi priatenii. Iară el, neomenia mai rea decît Falaris avînd, zise: „Să aibă ei har somnului de astăzi, iară negreşit la ziua cea de mîine aseamene găteaşte pilii spre a celor fără de cuviinţă jidovi peire". Şi zicînd împăratul, toţi cei ce era de faţă, împreună lăudînd, voioş şi cu bucurie s-au dus fieştecarele la casa lui şi nu aşa spre somn cheltuiră vreamea nopţii, ca spre toate fealiurile de batjocuri a se meşterşugi, spre cei ce să părea dosediţi. Şi cînd cînta cocoşul de dimeneaţă, şi Ermon — hiarăle înarmîndu-le la curtea cea mare, unde să făcea jîrtve; iară mulţimile ceale de pren cetate s-au fost adunat cătră cea prea jalnică vedeare, aşteptînd dimineaţa cu sîrguială; iară jidovii, după cea fără de parte vreame trăgîndu-ş sufletul, cu rugă, cu multe lacrămi, în viersuri de jale, întinzînd mîinile la ceriu, să ruga Celui prea mare Dumnezău iarăş să ajute lor de pripă. Şi încă razele soarelui nu să răvărsase, şi împăratul pre priatini aşteptînd, Ermon, stînd aproape, îl chema cătră ieşire, arătînd că cea ce au pohtit împăratul iaste gata. Şi el, priimindu-l şi îngrozîndu-se de cea fără de leage ieşire, întru tot cu neconoştinţa cuprins fiind, întreba ce iaste lucrul spre care aceasta la el de sîrg s-au săvîrşit? Şi aceasta era lucrarea Celui ce toate stăpîneaşte Dumnezău, uitare spre cugetul lui puindu-i de ceale de mai înainte meşterşugite. Spunea Ermon şi toţi priatinii că: „Fiarăle şi puterile s-au gătit, împărate, după cea întinsă a ta punere-înainte". Iară el, de ceale grăite împlîndu-se cu grea mînie, pentru căci cu pronia lui Dumnezău să rîsipise toată a lui cugetare, căutînd cu înfricoşare, zise: „De ar hi ţie părinţii tăi de faţă, au naşteri-de-feciori, această mîncare la hiară sălbateci ar fi gătit de saţiu, în locul celor nevinovaţi mie şi strămoşilor miei, celor ce s-au arătat ales întru tot, cu întreagă adeverită credinţă, jidovi. Şi încă de nu mi-ar fi pentru dragostea care am crescut împreună şi pentru slujbă, de viaţă pentru aceastea te-ai fi lipsit". Aşa Ermon nenădejduită, cu primejdie, frică luo, şi cu vedearea şi cu faţa să sfii. Şi fieştecarele dentru priatini cu posomorîre furişindu-se, pre cei adunaţ i-au slobozit pre toţi, pre fieştecarele la a sa zăbavă. Iară jidovii, auzind ceale de la împăratul, pre Cel luminat Dumnezău, Domn şi Împărat împăraţilor, lăuda, şi acest ajutoriu al Lui nemerind ei. Şi după legile aceastea, împăratul, adunînd iarăş ospăţul, spre vese-

lie să să întoarcă îi îndemna. Şi pre Ermon chemîndu-l, cu înfricoşare zise: „De cîte ori ţi să pare ţie tot pentru aceastea să-ţ poruncesc, becisnice? Pre pili încă şi acum îi armează pre mîine, spre a jidovilor stingere". Iară ceia ce şădea împreună cu el rudenii, de cel neaşăzat al lui gînd mirîndu-se, grăiia aceastea: „Împărate, pînă cînd ca pre nişte vite ne vei ispiti? Poruncind acum al treilea rînd pre ei să-i stingă şi iarăş asupra lucrurilor întorcîndu-te cu gîndul, strici cealea ce de tine-s poruncite, pentru carele cetatea pentru aşteptare tînjaşte şi, înmulţindu-se cu adunări, iaste la griji de multe ori să nu să jefuiască". Pentru aceaea, cel întru toate [ca] Falaris, împăratul, înmulţîndu-se de nesocoteală şi ceale ce să făcea cătră socoteala jidovilor întru el schimbări de suflet întru nemica socotind, nesăvîrşit jurămînt au întărit, rînduind pre aceştea fără de greşală să-i trimiţă la iad, în genuchele şi în picioarele fiarălor căzniţ fiind; şi apoi să oştească asupra Iudeii, tocma cu pămîntul să o puie, cu focul şi cu suliţele, degrabă; şi „cea necălcată de noi beseareca lor" cu foc să o arză, cu sîrguială; şi celor ce facu acolo jîrtve pustietate în toată vreamea să puie. Atuncea buçuroşi ducîndu-să priatenii şi rudeniile, cu credinţă rînduia puterile spre locurile cetăţii ceale mai cu bun prileju spre pază. Iară cel mai mare preste pili, hiarăle, ca cum am zice — spre aşăzare cu nebunie aducîndu-le, prea cu bune mirosuri băuturi de vin tămîiat, groaznecu împodobite cu tocmealele; pre dimineaţă deci, cetatea fiind plină de mulţime nenumărată despre alergătura-cailor, întrînd [Ermon] la curte, spre cea ce era înainte îndemna pre împăratul. Şi el, umplîndu-şi mintea lui cea păgînă de urgie grea, cu toată greutatea, împreună cu hiarăle s-au pornit, vrînd cu nevătămată inimă şi cu luminile ochilor să vază cea duioasă şi dosădită a celor de mai nainte însemnaţi surpare. Şi cînd pilii ieşiia pre la poartă, şi cea ce veniia în urmă înarmată puteare, şi văzînd jidovii praful cel de mulţimea călătoriei, şi gîlceava cea cu greu sunet auzind, socotind ei a fi peirea vieţii lor cea de apoi în clipeala ochilor, săvîrşitul ceii prea ticăloasă nădejdi, spre jale şi plîngere întorcîndu-se, să săruta unul cu altul, îmbrăţăşindu-se cu rudeniile, pre grumazi căzînd părinţii la feciori şi maicele la ceale tinereale, şi altele, de curînd născuţi prunci la ţîţă avînd, sugînd laptele cel de apoi; şi încă şi ceale de mai nainte ajutoriri ce s-au făcut lor de la ceriu ştiind ei, cu faţa la pămînt cu toţii odată căzînd, şi pruncii osebindu-i de la ţîţe, strigară cu glas mare foarte pre Cel Atotputearnicu rugînd să I Să facă milă cu arătare spre ei, acum cătră porţile iadului fiindu. Iară Eleazar oarecarele, om de folos den cei de ţară preoţi, la vîrsta bătrîneaţilor fiind şi cu toată cea despre viaţă bunătate împodobitu, pre cei prejur el bătrîni potolindu-i a să ruga, Sfîntului Dumnezău să rugă aceastea: „Împărate mare, Ţiitoriule preaînalte, Întru-tot-ţiitoriu Dumnezău, toată zidirea otcîrmuind, cu îndurările cautã spre sămînţa lui Avraam, spre fiii celui sfinţit Iacov, al sfinţitei Tale părţi norod, striin în striin pămînt, fără de direptate perind, Părinte! Tu pre Farao, putearnicul Eghipetului, acestuia care s-au mulţit cu cară mai nainte de s-au rădicat cu fără de leage dîrjire şi cu limbă mare grăitoare, împreună cu cea mîndră oaste, în luciu, înecaţi i-ai pierdut, lumina milei arătînd la neamul lui Israil; Tu pre Senahirim, cel ce cu nenumărate puteri s-au semeţit, cel greu al sirianilor împărat, cu suliţa tot pămîntul supuind şi rădicîndu-să asupra sfintei cetăţii Tale, greale [ocări] grăind cu semeţie şi cu dîrjie, Doamne, l-ai înfrînt, arătată arătînd la limbi multă tăria Ta; Tu pre cei de la Vavilon trei tovarăşi, care-şi dedease în foc sufletul de bunăvoie, ca să nu să închine la ceale deşarte, cel arsu cuptoriu răcorind, i-ai mîntuit, pînă la un păru nestricaţi, pară de foc trimiţînd la toţi nepriatenii; Tu pre Daniil cel lepădat în pămînt la lei, de zavisnice pîri, spre mîncarea hiarălor, la lumină l-ai adus nevătămat; şi pre cel hrănit [în] adîncime Iona, care necruţat s-au topit în pîntecele chitosului, nevătămat la toţi ai lui l-ai arătat, Părinte! Şi acum nu zăbovi, Mult-milostive, al tuturor Acoperitoriu, de sîrgu Te arată celor den neamul lui Israil, şi de urîte şi fără de leage limbi ocărîndu-se. Iară de iaste viaţa noastră cu necurăţii la înstriinare, mîntuindu-ne pre noi den mîna vrăjmaşilor, în ce chip vei, Stăpînitoare, ne piarde pre noi cu morte, nu cu ceale deşarte, cei ce gîndescu deşărt să să laude spre peirea celor iubiţi ai Tăi, zîcînd: 'Nici Dumnezăul lor i-au mîntuit pre ei'. Iară Tu, Cela ce toată tăria şi toată putearnicia avînd veacinice, acum cautã, miluiaşte pre noi, pre cei ce, după nesocotită ocară celor fără de leage, den viaţă ne premenim în chip de vicleani; înfricoşază-să limbile de putearea Ta cea nebiruită, astăzi întinde, puteare avînd, spre mîntuirea neamului lui Iacov. Roagă-Ţi-se toată mulţimea pruncilor şi părinţii acestora cu lacrămi, arate-se la toate limbile că cu noi eşti, Doamne, şi nu Ţ-ai întorsu faţa Ta de cătră noi, ce, precum ai zis că, nici în pămîntul vrăjmaşilor lor fiind, i-ai trecut cu vedearea pre ei, aşa săvîrşaşte, Doamne". Deci Eleazar săvîrşind ruga, împăra-

tul, împreună cu hiarăle şi cu toată a puterii zborîre, veni spre locul acela al alergătorilor de cai. Şi văzînd jidovii, tare la ceriu strigară, cît şi văile ceale ce era pre aproape împreună răsunînd, necontenite plîngeri să fie făcut în toată tabăra. Atuncea Cel Mare, Slăvit, Atotţiitoriul şi Adevărat Dumnezău, arătînd sfînta a Lui faţă, deşchise porţile ceale cereşti, dentru care doi slăviţi îngeri, înfricoşaţi la chip, s-au pogorît, arătaţi la toţi, afară den jidovi. Şi stătură împotrivă, şi putearea vrăjmaşilor o au împlut de gîlceavă, şi de frică, şi cu nemişcate obezi au legat, şi supt frică fu şi trupul împăratului, şi uitare luo dîrjirea lui cea cu grea mînie. Şi să întoarsără hiarăle asupra celor înarmate puteri care dempreună denapoi veniia, şi-i călca pre ei şi-i pierdea. Şi să întoarsă urgia a împăratului spre jale şi lacrămi, pentru ceale ce mai nainte la el s-au fost meşterşugit, pentru că, auzind strigarea şi văzîndu-i pre toţi cu faţa la pămîntu, spre pierzare lăcrămînd, cu urgie priatenii înfricoşa, zicînd: „Alăturea cu mine împărăţiţi, şi pre tirani i-aţi covîrşit cu neomenia, şi pre mine, sîngur al vostru de bine făcătoriu, vă ispitiţi de domnie şi de suflet a mă premeni, pre ascunsu meşterşuguind ceale ce nu folosescu împărăţiei. Cine au strîns aici pre cei ce au ţinut noao cu credinţă tăriile ţărăi, de la casele lor depărtîndu-i pre fieştecarele fără de socoteală? Cine aşa fără cuviinţă au cuprinsu cu munci pre cei ce sînt de-nceput cu bun cuget cătră noi, întru tot osăbiţi fiind decît toate limbile şi ceale mai reale primejdii mai de multe ori decît [toţi] oamenii au priimit? Dezlegaţi, dezlegaţi nedireaptele legături şi la casele lor cu pace îi trimiteţi, lăsînd ceale mai nainte făcute. Sloboziţi pre fiii Atotţiitoriului cerescului Dumnezău cel viu, care de la ai noştri pînă acum strămoşi neîmpiedecată, cu mărire, bună aşăzare dă la ale noastre lucruri". Deci acesta aceastea zise, iară ei, întru vreame fără de parte dezlegîndu-se, pre Sfîntul Mîntuitoriu, Dumnezăul lor, binecuvînta, atuncea den moarte fiind scăpaţi. După aceaea, împăratul, la cetate mergînd, pre cel ce era preste venituri chemînd, porunci vinuri şi cealealalte spre ospăţu de treabă jidovilor să le dea pre zile şapte, judecînd pre ei [ca], în locul care s-au părut că vor lua pierzarea, într-acela cu toată veselia mîntuire a face. Atuncea cei mai nainte ocărîţi şi aproape de iad, şi mai vîrtos la el întraţi fiind, pentru cea amară şi cu rea jale moarte, răsfăţare de mîntuire întărind, locul cel gătit de cădearea şi de îngroparea lor, cu şădeare l-au împărţit plin de bucurie. Şi istovind viersul plîngerii cel întru tot lăcrămat, luară cîntare de moşie, pre Cel mîntuitoriu şi făcătoriu de seamne Dumnezău lăudînd şi plîngerea toată şi vaietul lepădînd, danţuri de veselie au împreunat, semn de pace. Aşîjderea şi împăratul, pentru aceastea ospăţ greu adunînd, neîncetat spre ceriu să mărturisiia cu mare cuviinţă, spre cea minunată mîntuire ce s-au făcut. Şi cei ce mai nainte la peire şi mîncaţi de pasări îi punea pre ei a fi, şi cu bucurie scriindu-i, au suspinat, cu ruşine pre ei îmbrăcîndu-se şi de cea cu suflare de foc îndrăznire fără de cinste stinşi fiind. Şi jidovii, precum am grăit mai nainte, întemeind cea mai denainte zise, vreame cu desfătăciune, cu mărturisiri blînde şi cu cîntări pretrecea. Şi de obşte rînduind pentru aceastea obiceaiu, preste toată nemernicia lor spre neamuri, zilele ceale zise mai nainte veselitoare au pus a le ţinea, nu pentru băutură şi lăcomie, ce pentru mîntuirea cea ce pentru Dumnăzău s-au făcut lor. Şi să rugară împăratului cerşindu-ş slobozirea lor spre case. Şi-i scriu pre ei den 25 ale lui pahon pînă în 4 ale lui epif, în zile 40, şi împreună pun pierzarea lor den 5 ale lui epif pînă în 7, în zile trei, întru carele şi cu mare mărire arătîndu mila Lui, Cel al tuturor Stăpîn negreşiţi pre ei i-au mîntuit totodată. Şi să ospăta, toate dîndu-li-se de toate de la împăratul, pînă la al 14 zi, întru carea şi rugăciunea au făcut, pentru slobozenia lor. Şi împreună lăudîndu-i pre ei împăratul, scris-au lor cea dedesupt iscălită carte cătră cei de pren cetăţi voivozi, cu inimă tare osîrdia avînd: „Împăratul Potolomeu Filopator — celor de la Eghipet voivozi şi la toţi cei rînduiţi preste lucruri, să să bucure şi sănătoşi să fie! Sănătoşi sîntem şi noi şi fiii noştri, îndireptîndu-ne noao Cel mare Dumnezău lucrurile precum am vrea. Oarecarei den priateni, cu rău nărav, mai des lîngă noi aflîndu-se, ne îndemnară ca să adunăm pre toţi jidovii de supt împărăţia noastră la un loc, să-i muncim cu înstreinate munci de vicleani, aducînd înainte ca nu cîndai cu bună aşăzare vor fi lucrurile noastre, pentru răutatea carea au aceştea cătră toate limbile, pînă să va săvîrşi aceasta. Carii şi legaţi aducîndu-i pre ei, cu prăzi, ca pre nişte robi şi, mai vîrtos, ca pre nişte vicleani, fără de nice o cercetare şi iscodire s-au apucat a-i ucide, fiind cuprinşi cu mai sălbatecă cruzie decît leagea tătarîlor. Şi noi asupra acestora mai vîrtos înfricoşînd, după blîndeaţele ce avem cătră toţi oamenii, abia viaţa lor hărăzindu-le, şi pre Cel ceresc Dumnezău conoscînd negreşit, scutind pre jidovi, ca un tată ce pentru fii pururea ajutoreaşte, şi socotind

noi a prieteşugului pren care au către noi şi către strămoşii noştri adeverită bună cugetare, pre direptate i-am slobozit de toate, ori fiece chip de vină, şi am poruncit fieştecăruia, toţi la casele lor să să întoarcă cu tot mijlocul, şi nimene lor întru nemică să le strice, nici a-i ocărî pentru ceale ce au făcut fără de socoteală, pentru că să ştiţ că asupra acestora de vom meşterşugi cu rău vreun vicleşug sau îi vom mîhni pre ei întru tot, nu pre om, ce pre Cel ce stăpîneaşte a toată puterea, Dumnezău cel Preaînalt, împotrivitoriu noao spre izbîndirea lucrurilor, întru tot, cu nemîntuire pururea vom avea. Fiţ sănătoşi!" Şi luînd cartea aceasta, n-au sîrguit îndată să fie spre purceadere, ce pre împăratul au rugat pentru cei den neamul jidovilor carei pre Cel Sfînt Dumnezău de bunăvoie au viclenit, şi leagea lui Dumnezău, să li să facă pren ei cea ce să cuvine certare, zicînd că cei ce pentru pîntece au călcat poruncile ceale dumnezăieşti, niceodinioară vor gîndi bine nici la poruncile împăratului. Şi el, zicînd ei adevărul, au priimit şi, luîndu-i, deade lor voie slobodă de toate, pentru ca pre cei ce au călcat leagea lui Dumnezău să-i piarză, în tot locul cel de supt împărăţia lui, cu îndrăznire, fără de nici o împărătească biruinţă sau socoteală. Atuncea prealăudîndu-l pre el, precum să cădea, preoţii şi toată mulţimea lor glăsuind aliluia, cu bucurie s-au despărţit. Şi aşa, pre cei ce au căzut, den cei pîngăriţi, fiind de o limbă cu ei, pre drum, îi certa şi cu arătări [din lege] îi omorîia. Şi întru aceeaş zi au ucis mai mulţi decît 300 de bărbaţi; şi au făcut veselie cu bucurie, prinzînd pre cei pîngăriţ. Iară aceştea carii au avut pre Dumnezău pînă la moarte, desăvîrşit dobîndirea mîntuirii luînd, purceasără den cetate, cu de toate fealiurile de flori cu bun miros cununaţ, cu veselie şi strigare cu laude şi cu de toate viersurile cîntări, mulţămind Dumnezăului părinţilor lor celui Sfînt, Mîntuitoriul lui Israil. Şi sosind la Ptolemaida, ceaea ce să cheamă pentru a locului fiinţă Rodoforon, ce să zice „purtătoare de trandafir", întru carea au îngăduit pre ei tabăra, după obştescul lor sfat, 7 zile acolo au făcut băutură de mîntuire, împăratul dîndu-le lor cu blîndeaţe ceale către venire toate, fieştecăruia pînă la casa lui. Şi sosind cu pace cu ceale cuviitoare mărturisiri, aşijderilea şi acolo au stătut a ţinea şi aceaste zile, la vreamea nemerniciei lor, de veselie, carele şi sfinţindu-le cu stîlp la locul ospăţului, ruga întemeind, s-au dus nevătămaţi, slobozi, prea veaseli pre pămînt, şi pe mare, şi pe rîu, mîntuindu-se fieştecarele, cu a împăratului poruncă, la casa lui, şi mai multă biruinţă decît mai nainte întru vrăjmaşi avînd, cu mărire şi frică, întru nemica de nimenea clătindu-se den averile lor. Şi toate ale lor toţi le-au luat cu carte, cît ceia ce au fost avînd cîte ceva, cu frică mare le da lor, măririle Celui preamare Dumnezău făcînd deplin, spre mîntuirea lor. Binecuvîntat Izbăvitoriul lui Israil întru cei de-a pururea ani! Amin!

A LUI IOSIP LA MACAVEI CARTE, ADECĂ PENTRU SÎNGURUL-ŢIITORIUL GÎND

CAP I

Prea filosofesc cuvînt, vrînd a arăta de iaste sîngur-stăpînitoriu patemelor cel bun credincios gînd. Svătuire-aş dară voao direpț ca să luaţi aminte cu osîrdie la filosofie, pentru că şi de treabă iaste spre ştiinţă la tot cuvîntu şi, într-alt chip, a cei prea mare bunătăţi zicu dară, înţelepciunii, cuprinde laudă. De să arată dară gîndul a birui celor opritoare patemi ale înţelepciunii, de lăcomia pîntecelui şi de pohtă, iară şi de ale direptăţii contenitoare pateme a birui să arată, în ce chip răului nărav şi celor ale vitejiei contenitoare patemi, a mîniei, şi uciderei, şi durerii. Cum dară poate fi, ară zice neştine, de biruiaşte gîndul patemile, [iar] uitarea şi neştiinţa nu stăpîneaşte? De rîs ispitindu-se a zice, pentru că nu biruiaşte gîndul patemile sale, ce ceale ce sînt împotriva direptăţii, şi vitejiei, şi întregii firi. Şi pre aceastea nu ca doară să le surpe, ce ca nu la eale să să supuie. De multe părţi dară şi de aiurelea aş putea voao să arăt că sîngur-ţiitoriu iaste patemilor gîndul, ce mult mai vîrtos aceasta a dovedi dentru bărbăţia celor ce pentru bunătate au murit, a lui Eleazar şi a celor 7 fraţi şi maicii lor, pentru că toţi aceştea, ceale pînă la moarte dureri nepregetîndu-le, dovediră că biruiaşte gîndul patemile. Pentru bunătăţi dară slobod sînt a lăuda pre bărbaţii cei ce pre aceaea vreame pentru bună bunătate au murit cu maică-sa, iară pentru cinste ferici-i-aş. Pentru că lăudîndu-se nu numai de către toţi oamenii de vitejie şi răbdare, ce încă şi de ceia ce i-au căznit, pricină fură a să surpa cea de asupra limbii tiranie, biruind pre tirani cu răbdarea, cît a să curăţi fu pren ei moşia. Ce şi pentru cea ce cercăm acum a zice, dară, slobod va fi, începînd poveastea

în ce chip avem obiceaiu a face. Şi aşa, la cuvîntul care iaste pentru ei mă voiu învîrteji, mărire dînd Celui întru tot înţelept Dumnezău. Cercăm dară acum de sîngur-ţiitoriu iaste patemilor gîndul, şi aleagem ce poate fi gîndul şi ce e patima, şi cîte-s ale patemilor chipuri, şi de biruiaşte gîndul pre toate aceastea. Gîndul iaste dară minte, cu direpţ cuvînt, mai cinstind viaţa înţelepciunei; şi înţelepciunea iaste cunoaştere dumnezeieştilor şi omeneştilor lucruri ş-ale acestora pricini. Aceasta dară iaste a legii învăţătură, pren carea ceale dumnezeieşti cu cinste, şi ceale omeneşti cu folos le învăţăm. Iară chipurile înţelepciunii sînt mintea, direptatea, vitejia şi întregăciunea minţii; iară mai chiar decît toate iaste mintea, dentru carea dară gîndul biruiaşte patemile. Şi firile patemilor sînt ceale cuprinzătoare doao: dulceaţa şi durearea; şi dentr-aceastea amîndoao şi prejur suflet iaste. Şi multe-s şi prejur dulceaţă şi următoare sînt durerile patimilor. Mainte dară de dulceaţă iaste pohta, şi după dulceaţă bucuria. Şi mai nainte de dureare iaste frica, şi după dureare mîhnirea. Iară mînia de obşte patimă iaste dulceţii şi durerii, de va cugeta neştine cînd s-au întîmplat la el. Iară întru dulceaţă iaste şi voia cea cu rău nărav, mai cu multe chipuri fiind decît toate patimile, însă la suflet mîndria, iubirea de argint, iubirea de price şi zavistia, iară la trup a mînca de toate şi a mînca singur. Precum doao răsăditur trupului şi sufletului fiind dulceaţa şi durerea, multe sînt odraslele răsăditurilor acestora, dentru carele pre fieştecarea cel atotlucrătoriu gînd curăţindu-le, şi plivindu-le, şi adăpîndu-le, şi în tot chipul mai turnîndu-le, dumesteceaşte ceale ale năravurilor şi ale patimilor materii. Pentru că gîndul iaste povăţuitoriu bunătăţilor, iară patemelor sîngur-ţiitoriu, şi caută oarece întîiu pentru el den ceale opritoare fapte ale întregăciunii minţii; că sîngur-ţiitoriu iaste patemelor gîndul. Iară întregăciunea minţii iaste biruinţa pohtelor. Şi dentru pohte unele sînt sufleteşti, altele trupeşti, şi acestora amîndurora gîndul să arată a birui, eu aşa socotesc. Deci den ceale den apă pohtind, şi den pasări, şi den dobitoace, şi de toate fealiurile de mîncări, care sînt oprite noao, după leage ne ferim, şi pentru a gîndului biruinţă; pentru că să opresc ale pohtelor patimi, întorcîndu-se de mintea cea întreagă, şi să înfrînează toate ale trupului porniri de gînd.

CAP II

Şi ce lucru minunat iaste de să izmenesc pohtele sufletului cătră partea frumuseaţelor? Cu aceasta dară cel întreg la minte Iosif să laudă, că cu gîndul au biruit patema cea rea, pentru că tînăr şi în vîrstă fiind cătră împreunare, izmeni cu gîndul a patimilor strecheare. Şi nu numai a cei dulce patimi lovitură de streachie să arată gîndul a birui, ce şi toată pohta. Zice direpţ aceaea leagea: „Să nu pofteşti pre muiarea aproapelui tău, nici cîte sînt ale aproapelui tău". Însă ca cum a nu pohti noi au zis leagea, cu mult mai mult ne-ar adeveri pre noi că gîndul ar putea birui pre pofte, ca şi pre ceale opritoare patimi ale direptăţii. De vreame ce, precum neştine are nărav a mînca sîngur şi, la pîntece fiind lacom, să mută cu certarea, au nu aiave iaste că gîndul iaste domn patemilor? Îndată dară cu leagea petrecînd, şi de iaste cineva iubitoriu de argint sileaşte chipul lui, împrumutînd pre cei lipsiţi fără de camătă şi, împrumutarea săptămînelor sosind, tăind den datorie, măcară scumpu de va fi neştine, de leage să biruiaşte, cu aducerea aminte a gîndurilor, nici de iznoavă cercînd secerăturile, nici viile. Şi la cealealalte poate a să cunoaşte aceasta, că gîndul iaste cel ce biruiaşte patemilor, pentru că leagea şi cea cătră părinţi bună cugetare biruiaşte, nici vînzînd bunătatea pentru ei, şi cea cătră fămeaie-ş dragoste biruiaşte, pentru nelegiuire pre ea mustrînd, şi fiilor dragoste biruiaşte, pentru răutatea pre ei certîndu-i, şi al priatenilor obiceaiu biruiaşte, pentru viclenia pre ei mustrînd. Şi să nu gîndiţi a fi lucru de minune, unde şi vrajba a birui gîndul poate, pentru leage, nici tăind copacii, ceale dumeastice ale vrăjmaşilor răsădituri, şi ceale ale vrăjmaşilor celor ce le-au pierdut mîntuindu-le, şi ceale căzute împreună rîdicîndu-le. Şi celor mai sîlnece pateme a birui gîndul să arată, iubirea de cinste, mărirea deşartă şi zavistia, pentru că toate aceastea ceale cu rău nărav patimi cea întreagă minte le leapădă, în ce chip şi mînia, pentru că şi pre aceasta o stăpîneaşte. De vreame ce pentru ce cel prea înţelept părintele nostru Iacov pre cei prejur Semeon şi Levi vinuiaşte? Au doară văzînd că au junghiat limbi, pre sichimiteani, cu gîndul au zis: 'Blestemată mînia lor'? Pentru că, de nu ar putea mînia a birui gîndurile, nu ar fi zis aşa, pentru căci cînd tocmiia Dumnezău pre om cu cuvîntul şi cu sîngură biruinţă împodobindu-l, atuncea patemile lui şi năravurile împrejur i-au răsădit şi pre povăţuitoarea minte pren ceale denlăun-

tru simţituri pre scaun o au şezut şi pre aceasta o au dat leage după carele petrecînd va împărăţi împărăţie întreagă la minte, şi dreaptă, şi bună. În ce chip, ar zice dară neştine, de iaste stăpînitoriu gîndul patimilor, pre uitare şi neconoştinţa nu biruiaşte?

CAP III

Şi iaste foarte de rîs cuvîntul, pentru că nu se arată gîndul a birui patemile lui, ce ceale trupeşti, în ce chip pofta nu poate nimeni să o taie de la noi. Ce poate gîndul să dea să nu se supuie de poftă. Mînia nimeni nu poate să o taie de la noi, ce a nu se supune sufletului, iară mîniei cu putinţă iaste gîndul a ajuta. Năravul rău nimeni dentru voi nu poate să-l taie, iară a nu se îndupleca cu răul nărav poate gîndul să ajutorească, pentru că nu iaste gîndul dezrădăcinătoriu patemilor, ce împotrivă luptătoriu. Spre aceasta dară pren seatea lui David împăratul mai aiavea iaste a socoti. Pentru că, de vreame ce preste toată ziua bătînd pre cei striini de fealiu, David pre mulţi dentru ei au omorît cu oşteanii cei de o limbă, atuncea dară, făcîndu-se sară, asudat fiind şi foarte ostenit, venit-au la cortul cel împărătesc, prejur carea toată a strămoşilor oaste era tăbărîtă. Deci ceialalţi toţi la cină era, iară împăratul cît de mult setos fiind, macară mulţime de izvoară avea, nu putea pren eale să-ş vindece seatea, ce oarecarea a lor fără de socoteală poftă de apa cea de la nepriateni întinzîndu-se să adăogea, şi slăbindu-l îl ardea. Dirept aceaea paicii, pentru a împăratului seate, cu mare dosadă le era, şi doi tinerei, ruşinîndu-se de pofta împăratului, cu toate armele s-au înarmat şi, coiful luînd, trecură şanţurile nepriatenilor şi, ferindu-se de paznicii porţilor celor de margine, au ieşit cercînd peste toată tabăra nepriatenilor. Şi, cercînd izvorul; dentr-însul au adus împăratului. Şi el, măcară că cu seatea să aprindea, socoti întru tot groaznică primejdie la suflet a fi, socotindu-se băutura tocma cu sîngele. Pentru aceaea, puind gîndul împotrivă poftei, au turnat băutura la Dumnezău, pentru că puteamicu e cel întregu la minte gîndu să biruiască ale patimilor nevoi şi să stingă ale strechilor îmflături şi ale trupurilor dureri, de prisosit fiind a să lupta şi, cu cea bună bunătate a gîndului, să scuipe toate ale patimilor biruinţe. Acum dară şi vreamea pre noi ne cheamă spre dovedirea vederii celui întregu gînd. Că, de vreame ce adîncă pace pentru buna leage părinţii noştri avea şi făcea bine, cît şi Selefcu, împăratul Aşiei, şi Nicanor să fie osebit lor agonesită la ceale sfinte, şi politia la el să priimiia, atuncea dară oarecarii cătră cea de obşte unire făcîndu-să, multe fealiuri de primejdii petrecură.

CAP IV

Pentru oarecarele Simon purtîndu-să împotrivă cătră Onia, cela ce oarecînd vlădicia avea pren viaţă, om bun şi fericit, de vreame ce, în tot chipul pîrîndu-l pentru limbă, nu putu să-i facă rău. Deci pribegi ca să vînză moşia. Pentru aceaea viind la Apolonie care era voivod Siriei şi Finichiei, zicea: „Bun cugetătoriu fiind la lucrurile împăratului, venit-am să spuiu multă samă de mii de bani ai celor proşti, care sînt în visteriile ierusalimleanilor, să să fie adunat la besearică, osăbiţi fiind. Aceştea să cuvin să fie la Selefcu împăratul". Aceastea toate pre amăruntul înţelegînd Apolonie, pre Simon lăuda de purtarea de grijă cătră împăratul. Şi mergînd cătră Selefcu, spuse visteria banilor, şi luînd de la el volnicia, degrabă la moşia noastră împreună cu blestematul Simon şi cu foarte grea oaste viind, cu ale împăratului porunci zicea că au venit pentru ca să ia banii cei prosteşti ai visteriei. Şi norodul, dosădindu-să pentru cuvîntul acela şi pricindu-să foarte groaznicu, a fi, socotind ceia ce averile ş-au încrezut la visteria besearicii să să lipsească; şi întru cît putea, opriia. Iară Apolonie cu înfricoşări mergea la besearică; şi preoţii cu muieri şi copii în besearică rugîndu-să lui Dumnezău să scutească besearica; şi hulindu-să locul şi suindu-să cea înarmată oaste a lui Apolonie spre jahul banilor, den ceriu îngeri călări s-au arătat, strălucind împrejur cu armele şi multă frică şi cutremur lor slobozind. Şi căzînd mai mort Apolonie spre cea de toate neamurile a besearicii îngrădire, mînile au întinsu la ceriu şi cu lacrămi pre jidovi ruga ca, rugîndu-să pentru el, vor îmblînzi oastea cea cerească. Cu aceastea cuvinte îndemnîndu-să Onia arhiereul, măcară că şi aiminterelea s-au temut ca nu cîndai va gîndi împăratul Selefcu că den vicleşug omenescu să fie omorît pre Apolonie, rugatu-s-au pentru el. Şi el, foarte minunat mîntuindu-să, dusu-s-au să arate împăratului ceale ce i s-au întîmplat lui. Şi murindu Selefcu împăratul, în urmă luo împărăţia fiiul lui, Antioh, bărbat mîndru şi năsilnecu, carele, scoţînd pre Onia den vlădicie, pre Iason, fratele lui, au pus vlădică, tocmindu-se să-i dea lui pre an 3660 de talanzi; şi el porunci lui şi arhiereu a fi şi nărodul să povăţuiască, carele şi cercare au făcut limbii şi au ieşit den politia cetăţii spre toată fărădeleagea, cît nu numai la marginea moşiei noastre şcoală fă-

cîndu-se, ce încă şi ajutoriul besearecii surpase; spre carele, mîniindu-se cea dumnezeiască judecată, pre sîngur lor l-au bătut pre Antioh. Că, de vreame ce era dînd războiu despre Eghipet cu Potolomeu, şi au auzit că, înţelegîndu-se cum să fie murit el, iară unii ierusalimleani foarte să să fie bucurat, degrabă dară asupra lor purcease şi prădă pre ei; şi poruncă puse cum, carii dentru ei întru cea părintească leage vor petreace, să moară. Şi de vreame ce cu aceasta nu putu, ce toate ale lui înfricoşări şi munci le vedea surpîndu-se, cît şi pre muieri, căci obrăzuia copiii cu pruncii, le surpa, ştiind mai nainte că aceasta vor păţi. De vreame dară ce poruncile lui să batjocuriia de nărod, el sîngur, pren munci, pre fieştecarele, cîte unul, îndemna să guste de ceale pîngărite mîncări, să să leapede de jidovie.

CAP V

ăzînd dară înainte, cu sveatnicii împreună, tiranul Antioh, la oarecare loc nalt, şi oştele dvorind la el împrejur cu arme, porunci lor cîte unul den jidovi a-i trage şi den cărnuri de porcu şi ceale junghiate la idoli să-i silească să guste, iară de nu vor vrea vreunii să mănînce spurcatu, pre aceştea, în roată învîrtindu-se, să-i omoară. Şi mulţi împreună hrăpindu-se, unul dentîiu, anume Eliazar, de rudă preot, la ştiinţă legiuitoriu şi de vîrstă îndelungat,—şi la mulţi den cei de prejur tirani, pentru vîrstă, era cunoscut—, să aduse aproape de el. Şi văzîndu-l pre el Antioh, zise: „Eu mai nainte de ce voiu începe ce vor să fie muncile ceale asupra ta, o, bătrîne, svătui-te-voiu ca, gustînd de carne de porcu, să te mîntuieşti, pentru că mă ruşinezu şi de vîrsta ta şi de cărunteaţe, carea, după atîţea ani, nu mi să pare a face filosofeaşte, petrecînd cu leagea cea jidovească. Pentru căci dară, fiind cu dare la fire de această mîncare de carne a vitei, te scîrbeşti? Pentru că fără de minte iaste aceasta, să nu guşti den ceale ce-s, fără de ponoslu, dulci; şi nedirept iaste a urî ceale ale firii haruri. Iară tu şi mai fără de minte a face mi se pare, de te vei mîndri pentru adevăr, încă şi pe mine vei huli, spre a ta certare. Nu te vei deştepta de la cea bîrfitoare filosofia voastră şi răsipeşti gîndul tău cel mîhnit? Şi, închinîndu-te la a mea iubitoare de oameni mîngîiare, să nu să îndure de bătrîneaţele tale? Pentru că—şi aminte-ţ aduc—, deşi iaste oarecarea văzătoare puteare aceştii legi ai voastre, va ierta pre tine spre toată fărădeleagea ce să face de nevoie". Într-acesta chip auzind Eliazar, au cerşut cuvînt şi, luînd volnicie, început-au a grăi în norod aşa: „Noi, Antiohe, cu dumnezeiască leage nădejduiţ fiind a petreace, nici o nevoie mai sîlnică socotim a fi decît cea cătră leagea noastră bună ascultare. Pentru aceaea dară nici într-un chip a călca leagea vom. Şi ce, macară că nu cu adevărat ar fi leagea noastră, în ce chip gîndeşti, dumnezeiască, ce într-alt chip socotim pre ea a fi dumnezăiască, nici aşa slobod ar fi noao cea pentru bună-credinţă mărire a izmeni. Să nu socoteşti dară păcat mic a fi acesta, de vom mînca spurcat; pentru că, şi la mici şi la mari, a călca leagea tot o potrivă iaste; pentru că pren fieştecare leage aseamene să mîndreaşte. Ce batjocureşti filosofia noastră, ca cînd nu cu bunăcuvîntare întru ea am fi sănătoş? Pentru că, întregăciunea minţii pre noi ne învaţă ca tuturor dulceţilor şi poftelor a birui şi bărbăţia a învăţa, ca toată durearea de bunăvoie a răbda, şi direptatea învaţă. Cît numai pre Cela ce iaste Dumnezău a cinsti cu mare cuviinţă, pentru aceaea nu mîncăm spurcat; pentru că, crezînd a fi leagea lui Dumnezău, ştim că, după fire puind noao leage, Ziditoriul legii ne iartă, şi ceale ce să vor împreuna cu ale noastre suflete au poruncit să le mîncăm, iară ceale ce vor fi împotrivă au oprit, să nu le mîncăm. Tirănesc lucru iaste dară nu numai a ne îndemna pre noi să călcăm leagea, ce şi să mîncăm. Ce nu vei rîde asupra mea acest rîs, nici pre cei sfinţi ai strămoşilor; pentru ca să păzesc leagea, jurămînturi nu voiu părăsi, nici de mi-ai tăia ochii şi să-m topeşti ficaţii. Nu sînt eu aşa bătrîn şi fără de bărbăţie, cît pentru buna credinţă să nu mi să întineaască mie gîndul. Cătră aceastea roatele găteaşte şi focul îl suflă mai tare. Nu aşea mă îndur de ale meale bătrîneaţe, cît a strica eu pren mine leagea cea de moşie. Nu te voiu amăgi, leage învăţătoare, nici te voiu lepăda, iubită răbdare, nici te voiu ruşina, filosoafe cuvinte, nici te voiu tăgădui, preoţie cinstită şi a punerii legii ştiinţă. Curat pre mine părinţii vor priimi, netemîndu-mă de ale tale ceale pînă la moarte nevoi".

CAP VI

ntr-acesta chip împotrivă răspunzînd spre ale tiranului mîngîieturi, stînd purtători de suliţe, cu amar trăgea pre Eliazar spre ceale de munci. Întîiu l-au dezbrăcat pre el şi apoi, legîndu-l cu mîinile îndărăt, de amîndoao părţile cu bicele îl bătea, strigînd strigătoriul de altă parte: „Supune-te supt poruncile împăratului!" Iară cel mare la minte Eliazar, ca în vis muncindu-se, nici într-un chip să schimba, ce, înalţi întinzînd ochii la ceriu, să rumpea cu bicele cărnurile bătrînului şi-i preacura sîngele şi coastele i să răniia. Şi căzînd jos, neputînd suferi trupul durerile, dirept

avea şi neclătit gîndul. Deci oarecare den cei amari paici sărind, în deşărturi îl loviia, ca să să scoale, fiind căzut. Iară el îngăduia durerile, şi huliia nevoia, şi răbda muncile; bătîndu-se, biruia, pre ceia ce munciia, bătrînul. Şi de aceiaş carii îl munciia era cu mirare, pentru bunătatea sufletului. Pentru aceaea, de o parte făcîndu-li-se milă pentru bătrîneaţele lui şi despre altă parte fiind ei în pătimirea obiceaiului, apropiindu-se la el oarecarii dentru ai împăratului, zicea: „Pentru ce supt răutăţile aceastea pre tine fără de socoteală te supui, Eleazare? Noi dară den ceale fripte cărnuri vom pune, şi tu, făţărind că guşti den ceale de porc, te mîntuiaşte". Şi Eleazar zise: „Nu aşa rău să gîndim cei ce sîntem feciorii lui Avraam, cît muindu-ne de suflet; necuvios lucru iaste noao să făţărnicim, că fără de socoteală iaste, trăind spre adevăr viaţa cea pînă la bătrîneaţe şi slava cea de asupra ei după leage păzîndu-o, de acum să ne premenim şi noi sînguri să ne facem celor tineri pildă necredinţii, ca şi arătare să ne facem mîncării de spurcăciuni; şi ruşinat lucru iaste, de vom mai trăi puţină vreame, şi aceasta —batjocorindu-ne de cătră toţ, pentru frica". Aşa mare la minte pre el văzîndu-l şi nici spre mila lor premenindu-se, la foc pre el îl aduseră, unde, pren ceale cu rău meşterşug lucruri de munci arzîndu-l de tot, pre el îl arunca şi pociaose turnări pren nările lui vărsa. Şi el, pînă la oase fiind ars şi vrînd să-ş lase sufletul, întinse ochii cătră Dumnezău şi zise: „Tu ştii, Dumnezăule, că fiind mică putinţă a mă mîntui, cu munci arzătoare moriu pentru leagea. Deci blînd fii limbii Tale, destul fiind pentru dînşii cu a noastră certare; curăţitoriu fă lor sîngele nostru şi, în locul sufletelor lor, ia sufletul mieu". Şi aceastea zicînd cel sfînt bărbat, cu bună cinste muri. Mărturisit dară biruitoriu iaste patimelor cel bun credincios gînd, pentru că, de ar fi biruit patemile pre gînd, acestora dară aş da mărturia biruinţii; iară acum, gîndul pre patime biruind, lui dăm cu cuviinţă biruinţa povăţuirii. Şi pre dirept iaste a mărturisi noi tăria a fi a gîndului, unde şi ceale den afară dureri arătu că au biruit gîndul, şi a desfătărilor a birui, şi nici la eale a se supune.

CAP VII

Pentru că, ca un bun cîrmaciu, gîndul părintelui nostru Eleazar, cîrmuind a bunii-credinţe corabie întru a patimelor genune, şi preacăznindu-se cu ale tiranului înfricoşări, şi strecurîndu-se cu ale caznelor valuri, nici într-un chip au întors cîrmele bunei-credinţe, pînă unde au înotat la vadul biruinţei cei fără moarte. Nu că doară cetate, la multe şi de multe fealiuri de meşterşuguri au îngăduit, cu vitejie vrodinioară bătîndu-se, precum preasfîntul acela, sfîntul suflet cu cazne şi cu cleaşte arzîndu-se, au biruit pre cei ce încunjura, pentru gîndul bunii-credinţe, care era sprijenitoriu. Ca o margine înainte răpaos al său cuget părintele Eleazar întinzînd, au înfrînt pre ceale ce să nebuniia ale patemilor furtuni. O, vreadnice al preuoţiei preote, nu ţ-ai spurcat cei sfinţiei dinţi, nici pre pîntecele cel ce dumnezăiasca credinţă au priimit, ce [nu] l-ai împreunat cu spurcată mîncare. O, tocmitoare de leage şi filosoafe dumnăzăiescului cuvînt, ca aceştea trebuie a fi ceia ce preoţesc leagea, carei cu al său sînge şi cu vitejască sudoare ceale pînă la moarte patime sprijenesc. Tu, părinte, buna leagea noastră, pren răbdări, spre slavă o ai adeverit şi, curăţia cinstindu-o, nu o ai stricat, şi pren fapte încrezute ai făcut ale dumnezăieştii filosofii cuvinte. O, decît munca mai silnice bătrîne şi decît focul mai tare uncheaşule, şi mai mare decît patemile, Eleazare! Că, precum părintele Aaron, fiind înarmat cu cădealniţa, pren mulţimea limbii alergîndu, pre cel arzătoriu înger au biruit, aşa feciorul lui Aaron, Eleazar, pren foc topindu-să, nu i să întoarse gîndul şi—cea mai de minune—, bătrîn fiind, dezlegate fiind ale trupului întinsori cătră părintele, şi slăbănogite cărnurile, şi ostenite vinile, să întineriră pren gîndu. O, fericite bătrîneaţe, şi cinstite cărunteaţe, şi viaţa de leage, pre carele credincioasă peceate a morţii le-au săvîrşit! Vezi dară, bătrîn bărbat cea pînă la moarte dureare au trecut cu mintea pentru buna-credinţă; mărturisit povăţuitoriu iaste patimilor cel bunu-credincios gînd. Pentru aceaea dară şi tinerii, cu al bunei-credinţe gîndu, filosofind, mai greale munci biruiră.

CAP VIII

Pentru că, de vreame ce după aceaea să birui la arătare tiranul, neputîndu să îndeamne pre bătrîn a mînca spurcat, atuncea foarte cu patimă porunci pre alţii den robimea jidovească să aducă. Şi, de vor mînca spurcat, să-i sloboază, mîncînd. Iară de să vor prici, mai amar să-i muncească. Aceastea rînduind tiranul, era aducîndu-să, cu bătrînă maică, 7 fraţi buni şi viteaji şi întru tot dăruiţi. Bucură-să de ei şi, de buna-cuviinţă mirîndu-să, le zîmbi lor şi, aproape chemîndu-i, zisă: „O, tinerilor cu iubire de socotinţă, frumseaţele voastre eu laudu şi, mulţime de atîţea fraţi preacinstind, nu numai sfătuiescu să nu vă nebuniţi aceiaş nebunii cu cel mai nainte căz-

nit bătrîn, ce vă și rog, împreună îngăduind eu, ca să dobîndiți al mieu prieteșug; pentru că aș putea, în ce chip a certa pre ceia ce nu ascultă la ale meale porunci, așa și a face bine celora ce pre mine bine vor asculta. Creadeți dară că și boierii asupra lucrurilor meale veți lua, lepădîndu-vă de cel de moșie al vostru al politiei obiceaiu și luîndu viață elinească și, primenindu-vă, desfătați-vă în tinereațele voastre. Că, de vreame ce cu urgie mă veți face, pren neascultare, îndemna-mă-veți pre mine spre groaznice munci pre fieștecarele den voi, cîte unul, pren munci să-l pierzu. Facă-vă-se dară milă de voi, de carii și eu, nepriatenul, și de vîrste și de frumseațe nu mă înduru. Nu socotiți aceasta că doară nu vă va fi nemica neascultînd, ce cu strămutătură a muri voi iaste gata!" Și aceastea zicînd, porunci să să puie înainte unealtele ceale de munci, ca doară și de frică va pleca pre ei să mănînce. Și deaca puseră înainte purtătorii de suliță vîrteajăle, deznodăturile, și legăturile, și roatele, și pavezele, și căldările, și tigăile, și degetarile, și mînile ceale de fier, și peanele, și foii focului, răspunzînd tiranul, zise: „Voinicilor, fie-vă frică, că și judecata care cinstiți blîndă va fi voao, celor ce de nevoie călcați leagea!" Și ei, auzind mîngîituri și văzînd groaznice, nu numai să temură, ce și împotrivă filosofiră tiranului și, pren bună cuvîntare, tirania lui o surpară. Și ce vom gîndi? Neîndurători cu sufletele era vreunii și nebărbați întru ei? Ce cuvinte le-ar hi trebuit a zice? Au nu cu aceastea?: „O, ticăloșii noi și foarte fără de minte! Împăratul pre noi rugîndu-ne și spre bună-facere chemîndu-ne, de vom asculta de el, pentru ce cu voie deșartă pre noi ne veselim și muritoare neascultare cutezăm? Nu ne vom teame, bărbați frați, de unealtele muncilor? Și vom socoti înfricoșările caznelor, și vom fugi de mărirea cea deșartă aceasta și de cea purtătoare de pierzare semeție; să ne fie milă de vîrstele noastre. Și să nu ne îndurăm de ale maicii bătrîneațe și să ne aducem aminte că, neascultînd, vom muri, și ne va ierta pre noi cea dumnezăiască judecată, pentru nevoie de împăratul temîndu-ne? Ce ne scoatem pre noi den viața cea dulce și ne lipsim pre noi de lumea cea dulce? Să nu silim nevoia, nici să iubim cinstea spre a noastră strămutare; nici sîngură leagea de bunăvoie pre noi ne omoară, temîndu-ne de unealtele ceale muncitoare. De unde s-au pus noao atîta iubire de price și ne place răbdarea cea purtătoare de moarte, putînd cu volnicie a trăi, împăratului supuindu-ne?" Ce de aceastea nemica nu ziseră tinerii cei ce vrea să să muncească, nici ș-au adus aminte, pentru că era nebăgători de samă de patime și sînguri-țiitori de dureri, cît, îndată ce-au tăcut tiranul sfătuind pre ei ca să mănînce spurcat, toți cu un glas dempreună, ca dentr-un suflet, ziseră către el:

CAP IX

„e zăbovești, o, tirane? Pentru că gata sîntem a muri, decît a călca ceale de moșie ale noastre porunci; pentru că ne rușinăm de cuviințele ceale de la strămoș, de nu cu cea sfeatnică a legii bună ascultare și cu Moisi ne vom lăuda. Nu sfătui, tirane, fărădelegi; nu ne milui pre noi mai mult decît noi, urîndu-ne pentru că, mai greu decît moartea aceasta, socotim a fi mila ta cea spre cea fără de leage mîntuire a noastră. Și ne spari pre noi înfricoșindu-ne cu moartea cea pren munci, precum nu cu puțin mainte de Eliazar învățînd. Și, de vreame ce bătrînii jidovilor, pentru buna-credință și munci răbdînd, au bine-crezut, mai pre dirept ar fi de am muri noi, tinerii, muncile nevoilor tale nebăgîndu-le în seamă, care și învățătoriul nostru, bătrînul, le-au biruit. Ispiteaște dară, tirane! Și cu ale noastre suflete de ne vei omorî pentru buna-credință, nu gîndi să ne strici noao, muncindu-ne! Pentru că noi, pre cea rea patimă și răbdare, ale bunătății biruințe vom purta, iară tu, pentru a noastră pîngărită ucidere, destulă muncă vei îngădui, de cea dumnezăiască, veacinică". Aceștea așa zicînd, nu numai ca cînd s-ar fi îngreuiat asupra unor neascultători tiranul, ce ca și asupra unor nemulțămitori să urgisi. Dirept aceaea, pre cel mai mare dentr-înșii poruncidu să îl aducă paicii și, rumpîndu-i haina, îi legară mîinile și brațele cu cureale, de altă parte, cît, bătîndu-l cu bicele, au ostenit. Nemica nu săvîrșind, pusără-l pre el pre roată, prejur carea întinzîndu-se cel de bună rudă născut tinerel, să deznoda; și, den toate încheieturile frîngîndu-se, huliia zicînd: „Tirane preapîngărite, și al cereștii judecăți vrăjmașu, și fără de omenie, n-am ucis oameni, de mă căznești într-acesta chip, nici am păgînit, ce leagea dumnezăiască păzesc". Și, purtătorii de sulițe zicînd: „Mărturisească că vei mînca, ca să te mîntuiești de munci", iară el zise: „Nu așa vă iaste voao mai tare roata, o, spurcați posluşnici, cît a înfrîna gîndul mieu! Tăiați-mi mădularile și îm ardeți cărnurile, și strămutați închieturile, pentru că, pren toate muncile, vă voiu supune pre voi, că sînguri feciorii ovreailor, pentru bunătate, sînt nebiruiți". Aceastea zicînd, foc dedesuptu-i așternură și să deaderă în laturi, mai întinzînd roata, mînjindu-se de toate părțile roata de sînge. Și grămada cărbunilor de picăturile puroilor să stîngea și prejur osia roatei cura cărnurile. Și

tăiată împrejur fiind închegarea oaselor, cel mare la minte și tinerelul Avramieu n-au suspinat, ce, precum în foc primenindu-se, spre nestricare răbda cu vitejie strămutările, „Asemănați-vă mie, fraților!" zicînd: „Să nu părăsiț rîndul veacului mieu, nici să vă lepădați de a frăției meale bărbăție sfîntă și blagorodnică; oștire oștiți pentru buna-credință, pren carea blîndă e cea direaptă și de moșie a noastră socotință; care s-au făcut neamului, certa-va pre cel necertat tiran". Și aceastea zicînd cel sfînt cuvios tinerel, îș lepădă sufletul. Și mirîndu-se toți de tăria sufletului lui, aducea purtătorii de sulițe pre cel de vîrstă după cel dentîiu, al doilea. Și puind mînile ceale de fier cu ascuțite unghi, la lucru de muncă făcut în chip de pavăză, l-au legat pre el, cît întrebîndu-l de va vrea să mănînce porc, mai nainte de a se munci, cel de bună rudă gînd au auzit; trăgîndu-i cu mînile de fier carnea toată și pialea capului, de la umere pînă la barbă, hiarăle ceale ca pardoșii au tras, și el, această dureare cu greu îngăduind, zicea: „Cîtu e de dulce tot chipul morții pentru cea de moșie a noastră bună-credință! Nu ți se pare, decît toți mai făr de omenie tirane, mai mult decît mine tu acum a te munci, văzînd că să biruiaște cel tirănesc al tău mîndru gînd de răbdarea cea pentru bună-credință a noastră? Pentru că eu, cu ceale pentru bunătate dulceți, de dureri mă ușurez, iară tu întru ale păgîniei înfricoșări te muncești. Iară nu vei scăpa, preapîngărite tirane, de judecățile dumnezăieștii urgii!"

CAP X

Și acesta de veacinică pomenire moarte îngăduind, cel al treilea să aducea, rugîndu-se mult de cătră mulți pentru ca, gustînd, să să mîntuiască; și el strigînd, zise: „Nu știți că un tată pre mine cu cei morți m-au semănat și unaș maică m-au născut și pre ale lor porunci ne-am hrănit. Nu leapăd cea de bună rudă a frăției rudenie". Și ei, cu amar suferind îndrăznirea bărbatului, cu unealte puitoare la închieturi mînele lui și picioarele deznoda și, dentru închieturi zăvorîndu-le, le dejghina; și deagetele, brațele, și fluierile, și coturile le frîngea. Și nici într-un chip putea pre el să-l înfrîneaze. Împrejur trăgîndu-i pialea, cu marginele, vîrfurile deagetelor să beliia. Și îndată-l aducea împrejurul roatei, prejur carea, dentru închietură ieșindu-i mădularele, îi scotea mădularele, îș vedea cărnurile căzînd împrejur. Și asupra ficaților picături de sînge cura. Și, vrînd să moară, zise: „Noi dară, o, preapîngărite tirane, pentru învățătura și bunătatea lui Dumnezău aceastea pătimim, iară tu, pentru păgînătate și pentru spurcata ucidere, nepricepute vei răbda munci". Și acesta murind cu cuviință frățească, pre al patrulea trăgea, zicînd: „Să nu te nebunești și tu cu nebunia fraților tăi!" Și el zise lor: „Nu aveți voi focul așa mai arzătoriu, cît să mă înfricoșați pre mine; pre fericita a fraților miei moarte și cea veacinică a tiranului perire, și pre cea pururea pomenită a celor buni credincioși viață, nu mă voiu lepăda de cea de bun rod frăție. Gîndeaște, tirane, muncile, pentru ca și prin eale să te înveți că frate sînt celor de mai nainte munciți!" Aceastea auzind cel de sînge mîncătoriu, și ucigătoriu, și preapîngărit Antioh, au poruncit limba lui să-i taie. Și el zise: „Măcară că vei lua organul glasului, iară încăș și pre cei ce tac îi ascultă Dumnezeu. Iată, înainte s-au slobozit limba. Tăiași-o, că nu pentru aceasta vei tăia limba gîndului nostru. Cu dulceață pentru Dumnezău părțile trupului le ciuntim, iară pre tine curînd te va certa Dumnezău, pentru că pre cea cîntătoare de dumnezeieștile laude limbă o tai".

CAP XI

Ieci deaca muri și acesta cu munci căznindu-se, cel al cincelea au sărit, zicînd: „Nu zăbăvi, tirane, spre acea pentru bunătate caznă, că și eu de la sini-m am venit, ca, și pre mine omorîndu-mă, certare de mai multe nedireptăți vei fi datoriu la cea cerească judecată. O, urîtoare de oameni și urîtoare de bunătate, ce am făcut noi de ne prazi într-acesta chip? Căci creadem în Ziditoriul tuturor și după a Lui bună leage trăim? Ce aceastea de cinste, nu de cazne sînt vreadnice". Ca aceastea zicînd, dărdașii legîndu-l pre el, îl trăgea spre pavăză, de care legîndu-l pre el de genuche și aceastea cu cleaște de fier împreunîndu-le, îi înduplecară mijlocul spre o pană de roată, prejur carele cu totul pre împrejurul roatei, ca un scorpiu înfrîngîndu-se, să deznoda. Într-acestaș chip și duhul strîngîndu-i-se, și trupul rupîndu-se: „Bune — zicea —, fără de voie, o, tirane, hărăzeaști noao haruri, pren mai tari dureri, arătînd cea despre leagea noastră tărie". Și murind și acesta, cel a șaselea tinirel să aducea; pre carele, întrebînd tiranul de va vrea să mănînce, să să slobozească, zise: „Eu de vîrstă decît frați sînt mai tînăr, iară la cuget de o vîrstă, pentru că la aceasteaș și născînd și hrănindu-ne am fost; și pentru aceasteaș și a muri datori sîntem aseamene. Deci, de ți se pare ție a munci căci nu mănîncu spurcat, munceaște!" Aceastea el zicîndu-le, aducea pre el la roată, de carea întinzîndu-se

afară den mădulare şi dejghinîndu-să, să ardea dedesupt; şi cu frigări ascuţite arzîndu-le, la spate le aducea, şi coastele pătrunzîndu-le, şi ficaţii ardea. Şi el, căznindu-să, cel de sfîntă şi cuvioasă osteneală, zicea: „Spre carele, pentru buna-credinţă, spre deprindere de dureri, atîţea fraţi, chemaţi fiind, nu ne-am biruit, pentru că nebiruită iaste, o, tirane, cea bună-credincioasă ştiinţă, cu bună bunătate înarmatu fiind, voiu muri şi eu cu fraţii miei, mare vrăjmaş al mieu biruind, înnoitoare de munci şi vrăjmaşi celor ce adevărat binecred. Şase tinerei am surpat tirania ta, pentru că a nu putea tu să premeneşti gîndul nostru, nici a ne sili cătră mîncarea spurcăciunii, au nu-ţi iaste ţie surpare? Focul tău reace e la noi, şi fără de dureare pavezele, că nu ai tiranului, ce ai dumnezăieştii legi stau înaintea noastră purtători de suliţe. Pentru aceaea nebiruit avem gîndul".

CAP XII

Şi deaca şi acesta cu fericire muri puindu-se întru o căldare, cel al şaptelea veni, decît toţi mai tînăr, spre carele milostivindu-să tiranul, macară că rău de cătră toţi fraţii pre sine chinuindu-să, ades tiranul, şi văzînd legăturile prejur, copil fiindu, mai aproape de el l-au chemat şi a-l mîngîia să ispitiia, zicîndu: „Săvîrşitul nebuniei fraţilor tăi îl vezi, că, pentru neascultarea, strămutîndu-să, au murit. Şi tu, de nu vei asculta, sărace, muncindu-te şi tu, vei muri mai nainte de vreame-ţi; iară ascultînd, priatin vei fi şi lucrurile împărăţiei vei povăţui". Şi aceastea mîngîindu-l, pre maica copilului au chemat, ca, de sine făcîndu-i-să milă, de atîţea feciori fiind lipsită, să să pornească cătră mîntuire, cu bună ascultare făcînd pre cel rămas; şi maică-sa, cu cel ovreiescu glas îndemnîndu-l pre el, după cum vom grăi, „Dezlegaţi-mă, zise, ca să zicu împăratului şi, împreună cu el, la toţi priatenii". Şi bucurîndu-se foarte spre făgăduinţa copilului, de sîrg îl dezlegară. Şi alergînd la una de aproape den tigăi necurate, zise: „Şi decît toţi răii prea păgîne tirane, nu te ruşinaşi, de la Dumnezău luînd bunătăţile şi împărăţia, şi slugile Lui a le omorî, şi pre cei de bună-credinţă învăţători să-i strămuţi? Pentru care aşteaptă-te certarea mai cu adease şi veacinicul focu, şi munci carele în tot veacul nu te vor părăsi. Nu te ruşinaşi, om fiind, cel ce eşti aseamenea ca o hiară, pre cei de o potrivă pătimitori şi tot den nişte stihii fiind făcuţi, să le tai limbile şi, într-acesta chip muncindu-i, să-i căzneşti? Alţii dară, vitejaşte murind, au plinit cea cătră Dumnezău bună-credinţă, iară tu rău vei plînge, pre cei ai bunătăţii ostenitori fără de vină omorîndu-i. Pentru aceaea şi eu a muri vrînd, nu fug de cătră a fraţilor miei vitejie". Şi aceastea zicînd, sîngur au sărit asupra tigăilor şi aşa-ş deade sufletul.

CAP XIII

Vezi dară că ceale pînă la moarte dureri au călcat cei şapte fraţi. Împreună s-au mărturisit de cătră toate părţile, că sîngur-ţiitoriu patemilor iaste cel bun-credincios gînd; că în ce chip, de s-ar fi supus patemilor, ar fi mîncat spurcat, zicere-am: Aceştea dară pre sine să să fie biruit. Ce acum nu aşa, ce cu gîndul cel ce să laudă la Dumnezău au biruit patimele; şi nu iaste a ne băga de samă domnia cugetului, pentru că au biruit şi patema şi durerile. Cum dară nu iaste la aceştea cuvîntarea cea bună, de patemi biruitoare, a mărturisi, carii pren ale focului dureri nu s-au întorsu? Pentru că, în ce chip sînt puse, înainte-s turnurile limanurilor, înfricoşerile valurilor înfrîngîndu-le, cu linişte da vadul celor ce umblă, aşa cea cu şapte turnuri a tinerilor bună cuvîntare, care au întărit vadul bunei-credinţe, au biruit neoprirea patemilor. Pentru că, întinzînd danţul bunei-credinţe, îndemnară-se unul pe altul, zicînd: „Frăţeaşte să murim, fraţilor, pentru leagea! Să ne asămănăm celor trei tineri de la Siria, carii pre cel întocma cu focul cuptoriu au călcat. Să nu fim bărbaţi fricoş cătră a bunei-credinţe arătare". Şi unul „Aibi nădeajde, frate!" zicea; iară altul: „Cu blagorodnie rabdă!"; iară altul, pomenind, zicea: „Aduceţi-vă aminte de unde sînteţ!"; sau „Cu mîna Cărui părinte a să junghia pentru buna-credinţă au îngăduit Isaac?" Şi fieştecare, unul altuia, toţi împreună căutînd luminoş şi foarte îndrăzneţi loruş, zicea: „Lui Dumnezău să ne făgăduim den toată inema, Celui ce au dat sufletele, şi să ne purtăm prejur paza legii! Trupurile să nu ne teamem de cela ce să pare că omoară trupul, pentru că mare e primejdia sufletului în munca cea veacinică", zicînd celor ce calcă porunca lui Dumnezău: „Să ne înarmăm dară cu dumnezeiasca biruinţă dumnezeiescului gîndu, pentru că, aşa murind noi, Avraam, Isaac şi Iacov ne vor arăta şi toţi părinţii ne vor lăuda". Şi fieştecăruia den fraţii cei ce să trăgea dentru ei zicea cei rămaş: „Să nu ne ruşinezi pre noi, frate, nici să amăgeşti pre ceia ce au murit mai nainte de noi fraţi; nu fiţ necunoscători de ale frăţiei dragoste, carele cea dumnezăiască şi preaînălţată socoteală pren părinţ celor ce s-au făcut le-au împărţit şi pren pîntecele maicei răsădind, în-

tru care, fraţilor, vreamea potrivă lăcuindu-o, şi întru unaş vreame zidindu-ne, şi de la un sînge crescîndu-ne, şi pren un suflet săvîrşindu-ne, şi pren mijlocul unii vremi născîndu-ne, şi tot dentru unele izvoară bînd lapte, dentru carii împreună să hrănescu de-mbrăţăşare iubitoare de fraţi suflete şi crescu mai tare, pentru soţia ta te hrăniiu, şi pentru cea de toate zilele obiciuire, şi ceiialalte învăţături, şi pentru a noastră leagea lui Dumnezău învăţătură". Aşadară, fiind împreună pătimitoare iubirea frăţiei, cei şapte fraţ mai vîrtos a patemi împreună fură întru eiş, pentru că, o leage fiind învăţaţi, şi tot unele bunătăţi învăţînd, şi cu cea dreaptă viaţă împreună hrănindu-se, mai vîrtos pre ei să iubiia, pentru că cea aseamene rîvnire a bunei bunătăţi adăogea lor cea dentru ei unire; pentru că cu bună-credinţă mai dorită lor îş făcea iubirea frăţiei, ce însă şi pentru fire, şi pentru obiceaiu, şi ale bunătăţilor năravuri, ceale ale frăţiei lor iubiri împreună adăogînd, fură plăcuţi fraţii pentru buna-credinţă, cei rămaş pre cei ce să căznesc văzînd pînă la moarte muncindu-se.

CAP XIV

Şi încă şi la caznă îndemnînd, cît nu numai a nu băga samă durerile, ce încă şi patimile iubirei de frăţie a birui, oh, decît ale împăraţilor gînduri mai împărăteşti şi decît cei volnici mai volnici, nimeni dentru cei 7 tineri s-au spăimîntat, nici cătră moarte s-au lenevit, ce toţi, ca spre a nemorţii cale alergînd, spre cea pren munci moarte sîrguia. Şi precum mîinile împreună şi picioarele împreună cu ale sufletului povăţuituri să pornesc, aşa sfinţii tinereii aceia, ca dentr-un suflet, de cea fără de moarte bună-credinţă pornindu-se, spre cea pentru ea moarte să tocmiră. O, preasfîntă săptămînă a celor tocmiţ împreună fraţi, pentru că, în ce chip 7 zile sînt ale facerii lumei, prejur buna-credinţă, aşa prejur săptămînă jucînd, tinerii încungiura, frica muncilor surpînd. Acum noi, auzind chinuirea tinerilor ne îngrozim, iară aceia, nu numai văzînd, ce nici auzînd cuvîntul înfricoşării cel de-ndată, ce încă şi pătimind, răbda. Şi aceasta pren ale focului dureri, dentru carele ce altă ar fi mai cu dureare? Pentru că ascuţită şi cu cutremur fiind putearea focului, de sîrg au topit trupurile. Şi nu socotiţ lucru minunat de au biruit gîndul bărbaţilor acelora întru munci, unde şi a muierii minte, mai de multe chipuri, au nepregetat durerile, pentru că maica celor 7 tinerei acelora au suferit strămutăturile fieştecăruia den fii. Şi să veade cum de multe fealiuri iaste a iubirei de fii dragoste, trăgînd toate cătră a fiilor împreună-pătimire, unde şi ceale necuvîntătoare vite, spre ceale ce să nasc dentr-însele, aseamene împreună-pătimire şi dragoste au ca şi oamenii. Şi ce trebuie a arăta la fii patima cea ce iaste pren ceale necuvîntătoare vite? Unde şi albinele, pentru naşterea cerii, să apără de cei ce să apropie şi ca cu bold de hier lovesc pre cei ce să apropie la cuibul lor şi să apără pînă la moarte.

CAP XV

Iară muma celor tineri, care era cu Avraam la un suflet, nu o au mutat cea dempreună-patimă; nu fiilor muma cea mai cu dor, doao lucruri fiind înainte: buna-credinţă şi a celor şapte fii mîntuire, [nu] cea după vreame, după a tiranului făgăduinţă, [ce] buna-credinţă mai mult au îndrăgit, ceaea ce mîntuiaşte la veacinică viaţă după Dumnezău. O, în ce chip aş grăi, după închipuire, ceale iubitoare de fii ale părinţilor patime, a sufletului şi a chipului asemănare la un copil, minunat chip mic de copil pecetluindu-se? Mai vîrtos că maicile, fiind mai pătimaşă decît taţii, la naştere sînt mai împreună-pătimitoare, pentru că, cu cît sînt mai slabe de inimă şi mai iubitoare la naştere sînt maicele, cu atîta mai vîrtos sînt iubitoare de fii; şi decît toate maicele făcutu-s-au a acestor şapte mumă mai iubitoare de fii, carea, cu şapte naşteri, cea cătră ei răsedind iubire cu dragoste şi, pentru multele dureri ale fieştecăruia dentr-înşii, cea învăţată mumă avînd cea dempreună-pătimire cătră ei, pentru frica cea dumnezăiască n-au băgat samă de a fiilor deşartă mîntuire. Şi încă şi pentru cea bună bunătate a fiilor şi cea cătră leagea lor bună patimă, mai mare avea dragostea la dînşii, pentru că direpţi era, şi întregi la minte, şi tari de suflete, iubitori de fraţi, iubitori de maică, aşa cît şi pînă la moarte ceale ale legii păzind, asculta pre ea. Ce însă măcară că atîtea fiind ceale de iubirea fiilor, spre cea dempreună-pătimire trăgînd ei pre mumă-sa, asupra niciunuia dentru ei ceale de toate fealiurile cazne au putut să mute gîndul ei, ce cîte un fiiu şi împreună pre toţi muma îi îndemna la cea pentru bună-credinţă moarte. O, fire sfîntă, şi iubire de părinţi, şi înţeleagere iubitoare, cu dragoste, şi hrană, şi ale maicelor neînfrînte patimi, cîte unul strămutîndu-se şi arzîndu-se văzînd, muma nu se schimba, pentru buna-credinţă, trupurile fiilor vedea prejur foc topindu-se, şi ale mînilor şi ale picioarelor deagete pre pămînt adiind, şi cealea ale capetelor pînă la bărbii cărnuri ca nişte obraze, înainte zăcînd, o, mai amar acum

maica dureri ispitindu-se pentru durerile ceale ce era asupra lor! O, sîngură muiare, buna-credinţă întreagă născîndu-o, nu te-au mutat cel dentîiu născut dîndu-ş suflarea, nici al doilea care era în munci n-au văzut la tine jale, nici al treilea, dîndu-ş sufletul, nici ochii fieştecăruia văzînd, ca juncii, asupra muncilor căutînd cazna lor şi nările însemnînd înainte moartea lor; n-ai plîns văzînd trupurile fiilor arzîndu-se, şi preste mîni mîni tăindu-se, şi preste capete capete tăindu-se de la grumazi, şi preste morţi morţi căzînd; şi movilă văzînd danţul fiilor pren munci, n-ai lăcrămat. Nu sînt aşa ale sirinilor viersuri, nici glasurile de lebădă trag cătră iubirea auzului pre ceia ce aud glasurile de fii cu cazne pre maică strigînd, pentru că , în ce chip la sfătuire întru al ei suflet, văzînd groaznici sfeatnici: firea, şi naşterea, şi iubirea fiilor, şi a fiilor strămutături, doi sorţi ţiind muma: de moarte şi de mîntuire, pentru fii, n-au conoscut pre cea ce mîntuia şapte fii, spre mîntuire de puţină vreame, de cea de Dumnezău crezătoare a lui Avraam tărie fata ş-au adus aminte. O, maica neamului, izbînditoare de leage, şi scutitoare bunii-credinţe, şi pren osteneala ficaţilor purtătoare de biruinţă! O, ceaea care eşti decît bărbaţii spre tărie mai bărbată şi decît bărbaţii cătră răbdare mai vitează, pentru că, în ce chip chivotul lui Noe întru cel den mulţimea lumii potop purtînd lumea, tare răbda valurile, aşa şi tu, păzitoare legii, de toate părţile, întru ceale ale patimilor răvărsîndu-te cu potop şi cu tare vînturi, cu ale cuielor munci cuprinzîndu-te, vitejaşte ai răbdat cea pentru bună-credinţă fortună.

CAP XVI

ezi dară, şi muiare bătrînă, şi de şapte copii mumă, au răbdat văzînd ceale pînă la munci ale fiilor: Mărturisit iaste sîngur-ţiitoriu patemilor cel bun-credincios gîndu. Arătat-am dară că nu numai bărbaţi patimile au biruit, ce şi muiare ceale prea mari munci au trecut, cu gîndul. Şi nu aşa sălbatici era leii cei prejur Daniil, nici ceia ce spre Misail ardea cuptoriul cu prea văpăiosul foc, precum a iubirii de fii fire ardea pre ea, văzînd pre ei aşa în multe fealiuri căznindu-să cei şapte fii; ce cu gîndul bunii-credinţe au potolit atîtea şi ca aceastea patime muma, pentru că aceasta iaste a socoti, că, de ar fi fost muiare fricoasă la suflet, măcară că mumă era lor, ar fi plînsu pentru ei şi, poate fi, aceastea ar fi zis aşa: „O, ticăloasa eu, şi de multe ori de trei ori ticăloasă, carea şapte copii născînd, a niceunuia maică m-am făcut! O, deşarte şapte purtări de naşteri şi nefolositori şapte cîte de zeace luni! Şi aplecături fără rod, în deşert. O, fiilor, asupra voastră multe dureri am răbdat şi mai greale griji de hrană! O, fiilor miei, cei neînsuraţi şi cei însuraţi fără de folos, nu voiu vedea dentru voi fii, nici moaşă chemîndu-mă mă voiu ferici! O, cea de mulţi feciori şi buni feciori, eu, muiare văduvă şi sîngură mult jăluită, nici de voiu muri, să mă îngroape afară den fii cineva!" Ce cu aceasta plîngere pre nimeni nu plîngea cea sfîntă şi bună-credincioasă maică. Nici, ca să nu moară, înturna pre vrunul dentru ei; nici, ca cînd n-ar hi murit, s-au mîhnit, ce, ca de diamant avînd gîndul şi spre nemoarte, de iznoavă, zidind numărul fiilor, mai vîrtos, pentru bună-credinţa, spre moarte pre ei îi îndemna rugîndu-să. O, maică, pentru buna-credinţă a lui Dumnezău oşteancă bătrînă, şi pren răbdare muierească şi pre tiran ai biruit; şi cu faptele, şi cu cuvintele mai tare te-ai aflat decît un bărbat, pentru căci că te-ai prinsu cu copiii-ţ şi stai, văzînd pre Eleazar muncindu-să, şi ziceai copiilor cu cea ovreiască limbă: „O, copii, vitejască e ostineala, spre care chemîndu-vă, pentru mărturisirea limbii osteniţi-vă cu osîrdie pentru cea părintească leage, pentru că grozav iaste cel bătrîn acesta a răbda ceale pentru bună-credinţă dureri! Şi voi, tinerei fiind, să vă îngroziţ de munci? Aduceţi-vă aminte că pentru Dumnezău cu lumea v-aţi împreunat şi viaţa aţi gustat. Pentru aceaea datori sînteţi toată durearea să suferiţi pentru Dumnezău, pentru Carele şi părintele nostru, Avraam, sîrguia pre părintele limbilor, pre fiiu-său, Isaac, să-l junghe. Şi mîna cea părintească văzîndu-o purtătoare de sabie, aducîndu-o asupra lui, nu s-au spămîntat. Şi Daniil cel direpț la lei s-au băgat. Şi Anania, Azaria şi Misail la cuptoriul focului s-au împrăştiat, şi au răbdat pentru Dumnezău. Şi voi dară, aceaeaş credinţă cătră Dumnezău avînd, nu vă scîrbiţi, pentru că nesocotit lucru iaste, ştiind bună-credinţa, să nu vă împotriviţi durerilor". Pren aceastea cuvinte, cea de şapte fii maică, cîte unul, pre fieştecarele den fii ruga să moară, încă şi aceastea ştiind, că cei ce mor pentru Dumnezău, trăiescu lui Dumnezău, ca şi Avraam, Isaac şi Iacov şi toţi patriarşii.

CAP XVII

i zicea şi unii den purtătorii de suleţe cum, cînd era să să prinză şi ea cătră moarte, pentru ca să nu să atingă cineva de trupul ei, sîngură s-au aruncat asupra focului. O, maică, care împreună cu şapte fii ai surpat si-

la tiranului, şi ai izmenit ceale reale socoteale ale lui, şi ai arătat vitejia credinţei! Tu, ca un acoperimînt preste stîlpii fiilor vitejaşte fiind întărit, neclătit ai suferit cutremurul cel dupre munci! Îndrăzneaşte dară, o, maică cu suflet svînt, nădeajde îngăduinţii avînd adeverită cătră Dumnezău! Nu aşa iaste luna la ceriu cu stealele cinstită, precum tu, stealele—cei şapte copii—, luminîndu-i cătră bună-credinţă, cinstită eşti la Dumnezău şi eşti întărită la ceriu împreună cu ei, pentru că era naşterea copiilor tăi de la Avraam părintele. Iară de ar fi prilej noao ca asupra unii table a zugrăvi a bunii-credinţe istorie, nu s-ară îngrozi ceia ce ar vedea maică de şapte fii, pentru buna-credinţă multe fealiuri de munci făcîndu-se, pînă la moarte îngăduind? Pentru că şi vreadnic era pre acelaş mormînt a scrie şi aceastea, celor dentru limbă,spre pomenire, zicîndu-se: „Aicea cel svînt bătrîn şi şapte copii s-au îngropat, pren a tiranului silă vrînd să surpe politia ovreailor; carii au şi izbîndit neamul, spre Dumnezău căutînd şi pînă la moarte muncile îngăduindu-le". Pentru că adevărată osteneala dumnezeiască e, care pren ei s-au făcut, pentru că biruia atuncea bunătatea pre-ngăduinţă, ispitind biruinţa cu nestricare întru viaţă de mulţi ani. Şi Eleazar înainte să osteniia, şi maica celor şapte fii împreună biruia, şi fraţii să osteniia, tiranul împotrivă să nevoia, iară lumea şi a oamenilor viaţă priviia şi credinţa dumnezeiască biruia, pre ai săi biruitori cununîndu-i. Carii nu s-au mirat de cei ai dumnezeieştii puneri-de-leage biruitorii? Carii nu s-au îngrozit? Acesta dară, tiranul, şi tot sfatul, s-au minunat de a lor îngăduinţă; pentru că şi zice Moisi: „Şi toţi svinţii—supt mînile Tale!" Şi aceştea dară, svinţindu-se, pentru Dumnezău s-au cinstit. Şi pren sîngele acelor buni-credincioşi, şi acei curăţitoare moarte a lor, cea dumnezăiască pronie pre Israil, mainte chinuindu-se, l-au mîntuit. Pentru că, cătră vitejia bunătăţii lor şi cea spre muncile lor îngăduinţă tiranul Antioh căutînd, strigă la oştaşii lui: „Pildă a celora răbdare! Ţineţi-vă viteaji şi bărbaţi spre războiu pedestru şi spre încungiurare de cetate!" Şi jăfuind, au biruit pre toţi vrăjmaşii. O, cei den sămînţa lui Avraam strănepoţi, fii israilteani, ascultaţi leagea aceasta şi în tot chipul bine-creadeţ, conoscînd că al patimilor stăpînitoriu iaste cel bun-credincios gînd.

CAP XVIII

Şi nu numai celor den lăuntru, şi celor den afară dureri, pentru care, pentru bună-credinţă dîndu-ş trupurile durerilor, aceia nu numai de cătră oameni să lăudară, ce şi de dumnezăiasca parte să învredniciră şi, ca să aibă pace limba şi buna-legiuire, cea de moşie,înnoind, au încungiurat pre vrăjmaşi. Şi tiranul Antioh, şi pre pămînt s-au certat, şi murind să căzneaşte, pentru că, deaca nemică întru nemică nu putu să îndeamne pre ierusalimiteani a păgîni şi den ceale de moşie obiceaie a-i scoate, atuncea, rădicîndu-se de la Ierusalim, au oştit asupra persilor. Şi zicea maica celor 7 copii, cea direaptă, şi aceastea cătră fii, că „M-am născut fecioară curată, nici am călcat părinteasca casă şi păziiam cea zidită coastă. Nu m-au stricat pre mine stricătoriu den pustiu sau stricătoriu la cîmp, nici mi-au vătămat ceale curate ale fecioriei vătămătoriul cel amăgitoriu, şarpele, ce am aşteptat vreamea vîrstei cu bărbat şi, aceştea de vîrstă fiind, au murit tatul fericit dară, pentru că cel al bunilor feciori traiu trăind, vreamea cea a fără de feciori n-au ajuns a să chinui; carele învăţa pre noi, încă fiind împreună cu noi, leagea. Şi prorocii, pre Avel, cel ce -au omorît de Cain, cetiia noao, şi pre Isaac, cel ce să da jîrtvă, pre Iosif cel den temniţă, şi zicea noao pre cel rîvnitoriu Finies, şi învăţa pre noi pre cei den foc, Anania, şi Azaria, şi Misail; slăviia şi pre cel den groapa leilor, Daniil, pre carele fericiia; şi pomeniia noao scriptura Isaiei zicînd: 'Macară pren foc de vei treace, văpaia nu te va arde'; pre cel de cîntări scriitoriu David ne cînta noao, zicînd: 'Multe sînt necazurile direpţilor'; pre Solomon pilduia noao, zicînd: 'Lemnul vieţii—la toţi cei ce fac voia Lui'; pre Ezechiil adeveriia, zicînd: 'Au trăi-vor oasele ceale uscate aceastea?'; iară cîntarea carea au învăţat Moisi n-au uitat, învăţînd şi zicînd: 'Eu voiu ucide şi a trăi voiu face. Aceasta e viaţa voastră şi îndelungarea zilelor'". O, amară cea de atuncea zi, şi nu amară, cînd cel amar tiran al elenilor, foc aţîţînd la căldări cumplite, şi cu unde mînii aducînd preste pavăză, şi toate caznele lui preste cei şapte copii ai avramiancii, şi de luminile ochilor i-au orbit, şi limbile le-au tăiat, şi cu munci de multe fealiuri i-au omorît, pentru carele cea dumnăzăiască certare certat-au şi va certa pre acel păgîn, iară avramiei copii cu cea purtătoare de biruinţă maică la cinul părinţilor împreună petrec, suflete curate, fără-de-moarte luînd de la Dumnezău, la Care e mărirea în veaci! Amin!

DE LA MATTHEI · SVÎNTA EVANGHELIE · CAP. I

1 artea naşterii lui Iisus
Hristos, fiiul lui David, fiiul
2 lui Avraam. Avraam au
născut pre Isaac, iară Isaac
au născut pre Iacov, iară
Iacov născu pre Iuda şi
3 pre fraţii lui, Iară Iuda
născu pre Fares şi pre
Zara den Thamar, iară Fares născu pre Esrom
4 şi Esrom născu pre Aram. Aram născu
pre Aminadav, iară Aminadav născu pre
5 Nasson, Nasson născu pre Salmon, Salmon
născu pre Vooz den Rahav, iară Vooz
născu pre Ovid den Ruth, iară Ovid născu
6 pre Iesei. Iesei născu pre David împăratul,
iară David împărat născu pre Solomon
7 den muiarea carea au fost a Uriei. Solomon
născu pre Rovoam, iară Rovoam
născu pre Avia şi Avia născu pre Assa.
8 Assa născu pre Iosafat, iară Iosafat născu
pre Ioram, şi Ioram născu pre Ozia,
9 Iară Ozia născu pre Ioatham, iară Ioatham
născu pre Ahaz, iară Ahaz născu pre
10 Ezechia. Ezechia născu pre Manasi, iară
11 Manasi născu pre Amon. Amon născu
pre Iosia, iară Iosia născu pre Iehonia şi
pre fraţii lui, spre mutarea · Vavilonului.
12 Iară după mutarea Vavilonului, Iehonia
născu pre Salathiil, iară Salathiil născu pre
13 Zorovavel. Zorovavel născu pre Aviud,
iară Aviud născu pre Eliachim, iară Eliachim
14 născu pre Azor. Azor născu pre Sadoc,
iară Sadoc născu pre Ahim şi Ahim născu
15 pre Eliud. Eliud născu pre Eleazar,
16 iară Eleazar născu pre Matthan, Iară
Matthan născu pre Iacov, iară Iacov născu
pre Iosif, bărbatul Mariei, dentru carea
S-au născut Iisus, carele să cheamă Hristos.
17 Toate dară neamurile de la Avraam pînă la
David, 14 neamuri, şi de la David pînă la
mutarea în Vavilon, neamuri 14, şi de la
mutarea Vavilonului pînă la Hristos,
18 neamuri 14. Iară naşterea lui Iisus
Hristos aşa era, că logodindu-se maica Lui,
Maria, cu Iosif, mai nainte pînă nu se
adunase ei, află-se în pîntece avînd den
Duhul Sfînt. Iară Iosif, bărbatul ei, fiind 19
dirept şi nevrînd să o vădească pre ea, vru
să o lase pre ascuns. Şi cugetînd el aceas- 20
tea, iată îngerul Domnului i să arătă lui
în vis grăind:„Iosife, fiiul lui David, nu te
teame a lua pre Maria muiarea ta, că cel
născut întru ea den Duhul Sfînt iaste.
Şi naşte-va fiiu şi vei chema numele Lui 21
Iisus, că Acela va mîntui pre norodul Lui
den păcatele lor. Şi aceasta tot fu ca să 22
să împle ce e zis de Domnul pren prorocul
zicînd: 'Iată,fecioara în pîntece va avea 23
şi va naşte fiiu şi vor chema numele lui
Emmanuil, carele iaste tălmăcindu-se:'Cu
noi Dumnezău'". Şi sculîndu-se Iosif 24
den somn, au făcut cum au poruncit îngerul
Domnului şi luo pre muiarea lui. Şi nu 25
o cunoscu pre ea pînă unde au născut pre
fiiul ei cel născut dentîiu şi chemă nume
lui Iisus.

CAP II

ară Iisus născîndu-Să în Vithleae- 1
mul jidovesc, în zilele lui Irod
împărat, iată, vrăjitorii de la
răsărituri au venit la Ierusalim,
Zicînd:„Unde iaste cel ce s-au 2
născut, Împăratul jidovilor? Că am văzut
steaua Lui spre răsărit şi am venit să ne
închinăm Lui". Şi auzind Irod împărat, 3
să turbură, şi tot Ierusalimul cu el. Şi 4
adunînd pre toţi arhiereii şi cărturarii
norodului, întreba de ei unde Să naşte
Hristos. Iară ei zisără lui:„În Vithleae- 5
mul Iudeii, pentru că aşa iaste scris pren
prorocul: 'Şi tu, Vithleaeme, pămîntul 6
Iudii, nici într-un chip mai mic eşti întru
povăţuitorii Iudii; că dentru tine va ieşi
Povăţuitoriu Carele paşte pre norodul
Mieu, Israil'". Atuncea Irod, pre ascunsu 7
chemînd pre vrăjitori, cercetă de la ei
vreamea ceii ce s-au arătat stea. Şi 8
trimiţînd pre ei în Vithleaem zise:„Ducîn-
du-vă, cercetaţi cu de-adins de Cocon; şi
deacă-L veţi afla, daţi-m ştire, ca să viu şi
eu să mă închin Lui". Iară ei, ascultînd 9
pre împăra-

tul, mearseră; şi iată, steaua carea au văzut
la răsărit înainte aducea pre ei, pînă viind
au stătut deasupra unde era Coconul.
10 Iară deaca văzură steaua, să bucurară bucu-
11 rie mare foarte. Şi întrînd în casă, aflară
Coconul cu Maria, muma Lui, şi căzînd să
închinară Lui şi, deşchizînd comoarăle lor,
adusără Lui darure; aur şi tămîie şi
12 zmirnă. Şi luînd răspuns în vis să nu să
întoarcă cătră Irod, pren altă cale s-au dus
13 la ţara lor. Şi ducîndu-să ei, iată, înge-
rul Domnului să arătă în vis lui Iosif zicînd:
„Sculîndu-te, ia Coconul şi pre muma Lui
şi fugi la Eghipet şi fii acolo pînă voiu zice
ţie; pentru că va să caute Irod pre Cocon
14 să-L piarză“. Iară el sculîndu-să, luo
Coconul şi pre maica Lui noaptea şi să
15 dusă la Eghipet. Şi fu acolo pînă la moar-
tea lui Irod, ca să să plinească ce e zis de
Domnul pren prorocul zicînd:„Den Eghi-
16 pet am chemat pre Fiiul Mieu“. Atuncea
Irod,văzînd că fu batjocorit de vrăjitori,să
mînie foarte şi trimiţînd au ucisu pre toţi
copiii cei den Vithleaem şi den toate hota-
răle lui, de doi ani şi mai mici, după vreamea
17 carea au iscodit de la vrăjitori. Atuncea
să plini ceaea ce s-au grăit de Ieremia
18 prorocul zicînd: „Glas în Rama să auzi,
plîngere şi suspin şi ţipăt mult; Rahil
plîngîndu copiii săi şi nu vrea să să mîngîie,
19 căci nu era“. Iară deaca muri Irod, iată,
îngerul Domnului în vis să arătă lui Iosif în
20 Eghipet zicînd: „Scoală şi ia Coconul şi
pre maica Lui şi te du în pămîntul lui Israil,
că au murit ceia ce căuta sufletul Coconu-
21 lui“. Iară el sculîndu-să, luo Coconul şi
pre maica Lui şi veni în pămîntul lui Israil.
22 Şi auzind că Arhelau împărăţeaşte în Iudea
în locul lui Irod, tătîne-său,să temu a mear-
ge acolo şi, luînd ştire în vis, să dusă în
23 părţile Galileii. Şi venind sălăşlui în
cetatea carea să cheamă Nazareth,ca să să
împle ceaea ce s-au grăit pren proroci, că
Să va chema Nazarinean.

CAP III

1 In zilele acealea, veni Ioan Boteză-
toriul propoveduind în pustiiul
2 Iudei Şi zicînd:„ Pocăiţi-vă, că
s-au apropiat împărăţia ceriurilor.
3 Că acesta e cel ce s-au grăit de Isaia
prorocul zicînd: Glasul celui ce strigă în
pustiiu:'Gătiţ calea Domnului, direapte
4 faceţ cărările Lui!'“. Şi acesta Ioan avea
îmbrăcămintea lui de păr de cămilă şi
brîu de curea prejur mijlocul lui; şi hrana
5 lui era vlăstare şi miare sălbatecă. Atun-
cea ieşi la el Ierusalimul şi toată Iudeia şi tot
6 împrejurul Iordanului. Şi să boteza de la
el în Iordan ispoveduindu-ş păcatele lor.
Şi văzînd mulţi den farisei şi saduchei 7
viind cătră botezul lui, zise lor: „Pui de
năpîrci, cine v-au arătat voao să fugiţ de
urgia cea viitoare? Faceţ dară rod vread- 8
nic pocăinţei. Şi să nu vă pară a grăi 9
întru voi:'Părinte avem pre Avraam!', că
zic voao că poate Dumnezău den pietrile
aceastea să rîdice feciori lui Avraam.
Şi, iată, şi săcurea zace la rădăcina copaci- 10
lor; deci tot pomul ce nu face rod bun
taie-să şi în foc să bagă. Că eu botez 11
pre voi cu apă întru pocăinţă; iară Cel ce
vine după mine mai tare de mine iaste,
Căruia nu-s destul să-I port încălţămintele;
Acela va boteza pre voi cu Duhul Sfînt şi
cu foc; Căruia e lopata în mîna Lui şi 12
va curăţi area Lui şi va aduna grîul Lui în
jitniţă, iară paiele le va arde în focul nestins“.
Atuncea veni Iisus den Galilea la Iordan cătră 13
Ioan, să Să boteaze de dinsul. Iară Ioan opri- 14
ia pre El,zicînd:„Eu trebuiesc să mă botez de
Tine; şi Tu vii la mine?“ Şi răspunzînd 15
Iisus zise cătră el:„Lasă acum, că aşa să
cade noao a împlea toată direptatea“.
Atunci lăsă pre El. Şi botezîndu-Se 16
Iisus, numaidecît ieşi den apă şi, iată, I să
deşchisără Lui ceriurile şi văzu Duhul lui
Dumnezău pogorînd ca un porumb şi viind
spre El. Şi iată glas den ceriuri grăind: 17
„Acesta iaste Fiiul Mieu cel iubit, întru
carele bine-vruiu“.

CAP IV

Atuncea Iisus aduse-Să de Duhul la 1
pustie să Să ispitească de diavolul.
Şi postind 40 de zile şi 40 de 2
nopţi, apoi flămînzi. Şi apropi- 3
indu-să cătră El ispititoriul, zise:
„De eşti Fiiul lui Dumnezău, zi ca pietrile
aceastea pîini să să facă“. Iară El răspun- 4
zînd zise:„Scris iaste: Nu numai cu pîine va
trăi omul, ce cu tot cuvîntul carele iase den
gura lui Dumnezeu“. Atunci luo pre El 5
diavolul întru sfînta cetate şi-L puse pre
El pre aripa besearecii. Şi zise Lui:„De 6
eşti Fiiul lui Dumnezău, pune-Te pre Tine
jos, că scrisu-s-au că:'Va porunci îngerilor
Săi de Tine; şi preste mîini rîdica-Te-vor,
să nu cîndva poticneşti de piatră piciorul
Tău'“. Zise Iisus lui:„Iară s-au scris:'Să 7
nu ispiteşti pre Domnul Dumnezăul tău'“.
Iară luo pre El diavolul într-un munte înalt 8
foarte şi arătă Lui toate împărăţiile lumii
şi mărirea lor. Şi zise Lui: „Toate aceas- 9
tea voiu da Ţie, de Te vei pleca să Te închini
mie“. Atuncea zise Iisus lui:„Du-te de- 10
napoia Mea, satano, că scrisu-s-au:'Domnu-
lui Dumnezeului tău să te închini, şi Lui
sîngur să slujăşti'“. Atuncea lăsă pre El 11
diavolul şi iată, îngerii să apropiară şi
slujiia Lui. Şi auzind Iisus că Ioan s-au 12
prins, mearse în Galilea.

13 Şi lăsînd Nazaretul, veni şi lăcui în Caper-
naum, lîngă mare, în hotarăle lui Zavulon
14 şi lui Neftalim; Ca să să împle ce s-au
15 zis pren Isaia prorocul zicînd: „Pămîntul
lui Zavulon şi pămîntul lui Neftalim, calea
mării, de ceaea parte de Iordan, Galilea
16 limbilor, Nărodul cel ce şădea într-untu-
nearec văzu lumină mare; şi celor ce şădea în
locul şi în umbra morţii, lumină răsări lor".
17 De atunce începu Iisus a propovedui şi a
grăi: „Pocăiţi-vă, că s-au apropiat împărăţia
18 ceriurilor". Şi îmblînd Iisus lîngă marea
Galileii, văzu doi fraţi: pre Simon, ce să
zice Petr, şi pre Andreiu, fratele lui, arun-
19 cînd mreaja în mare (că era păscari). Şi
zise lor: „Veniţi după Mine, şi voiu face pre
20 voi păscari de oameni". Carii numaidecît
21 lăsînd mrejile, mearseră după El. Şi
mergînd de acolea, văzu alţi doi fraţi, pre
Iacov al lui Zevedeiu şi pre Ioan, fratele lui,
în cin cu Zevedeiu, tatăl lor, tocmind mrejile
22 lor; şi chemă pre ei. Iară ei, numaidecît
lăsînd cinul şi pre tatăl lor, mearseră după
23 El. Şi încungiură Iisus toată Galilea,
învăţînd adunările lor şi propoveduindu
Evanghelia împărăţiei şi vindecînd toată
boala şi toată slăbiciunea întru nărod.
24 Şi ieşi veastea Lui în toată Siria şi aduseră
Lui pre toţi carii păţiia rău, în multe
fealiuri de boale şi de chinuri cuprinşi fiind:
şi drăciţ, şi lunateci şi slăbonogi; şi au vinde-
25 cat pre ei. Şi mearseră după El gloate
multe den Galilea şi den Decapolias şi den
Ierusalim şi den Iudea şi de ceaea parte de
Iordan.

CAP V

1 Şi văzînd gloatele, Să sui în măgură;
şi şăzînd El, veniră cătră El uceni-
2 cii Lui. Şi deşchizînd rostul
3 Său, învăţa pre ei, zicînd: „Feri-
ciţ cei săraci cu duhul, că acelora
4 iaste împărăţia ceriurilor! Fericiţi ceia
ce plîngu, că aceia să vor mîngîia!
5 Fericiţi cei blînzi, că aceia vor moşteni pă-
6 mîntul! Fericiţi ceia ce flămînzesc şi
însetoşază direptatea, că aceia să vor să-
7 tura! Fericiţi cei milostivi, că aceia să
8 vor milui! Fericiţi cei curaţi la inemă,
9 că ei vor vedea pre Dumnezău! Fericiţi
cei de pace făcători, că aceia fii lui Dumne-
10 zău să vor chema! Fericiţi cei goniţi
pentru direptate, că acelora iaste împărăţia
11 ceriurilor! Fericiţi veţ fi cînd vor ocărî
pre voi şi vă vor goni şi vor zice tot răul
graiu asupra voastră, minţind pentru mine!
12 Bucuraţi-vă şi vă veseliţ, că plata voastră
multă e în ceriuri, că aşa au gonit pre proro-
13 cii mai nainte de voi! Voi sînteţi sarea
pămîntului; iară de să va împuţi sarea, cu ce
să va săra? Întru nemică nu va mai putea,
fără numai a să lepăda afară şi a să călca
de oameni. Voi sînteţi lumina lumii; nu 14
să poate ascunde cetatea deasupra dealului
zăcînd, Nici ardu luminătoriu şi-l pun 15
supt obroc, ce în sveaşnic; şi luminează
tuturor celora ce sînt în casă. Aşa să 16
lumineaze lumina voastră înaintea oameni-
lor, ca să vază faptele voastre ceale bune, şi
vor mări pre Tatăl vostru cel dentru ceriuri.
Gîndiţi că am venit să stric leagea, sau pro- 17
rocii? Că n-am venit să stric, ce să plinesc.
Că adevăr grăiesc voao, pînă unde va treace 18
ceriul şi pămîntul, iotă una, au o sîmcea nu
va treace den leage, pînă unde toate să vor
face. Carele dară va dezlega una dentr-a- 19
ceaste porunci ce-s mai mici şi va învăţa pre
oameni aşa, mai mic să va chema întru împă-
răţia ceriurilor; iară cela ce va face şi va
învăţa, acela mare să va chema întru împără-
ţia ceriurilor. Pentru că zic voao că, de 20
nu va prisosi direptatea voastră mai mult
decît a cărturarilor şi a fariseilor, nu veţi
întra întru împărăţia ceriurilor. Auzit- 21
aţi că s-au zis celor dentîiu: 'Să nu ucizi;
iară carele va ucide vinovat iaste judecăţii'.
Iară Eu grăiesc voao că tot cel ce urgiseaşte 22
pre fratele său în deşărt, vinovat va fi jude-
căţii; iară cine ar zice fratelui său: 'Raca',
vinovat iaste săborului, iară oricare ar zice:
'Nebune', vinovat va fi la matca focului.
De vei aduce dară darul tău la jîrtăvnic şi 23
acolo-ţ vei aduce aminte că fratele tău are
ceva asupra ta, Lasă acolo darul tău, 24
înaintea jîrtăvnicului, şi pasă întîiu de te
împacă cu fratele tău; şi atuncea viind adu
darul tău. Fii tocmindu-te cu pîrîşul tău 25
curînd, pînă eşti pre cale cu el, să nu cumva
să te dea pîrîşul judecătoriului şi judecă-
toriul te va da slugii şi în temniţă te vei
băga. Adevăr grăiesc ţie, nu vei ieşi de 26
acolo pînă unde vei da pre cel de apoi fi-
leariu. Auzit-aţi că s-au zis celor dentîiu: 27
'Să nu preacurviţi'. Iară Eu grăiesc voao 28
că tot cel ce caută spre muiare ca să o
poftească pre ea, iată, au preacurvit cu dînsa
întru inima lui. Iară de te va blăzni 29
ochiul tău cel drept, scoate-l şi-l leapădă de
la tine; că mai bine e ţie ca să piară unul den
mădularele tale, şi nu tot trupul tău să să
bage în gheena. Şi de te săblăzneaşte 30
mîna ta direaptă, taie-o şi o leapădă de la
tine; că mai bine e ţie ca să piară unul den
mădularele tale, şi nu tot trupul tău să să
arunce în gheena. Şi s-au zis că: 'Vericine 31
ş-ar lăsa muiarea lui, să-i dea ei carte
de despărţeală'. Iară Eu zic voao 32
că cine-ş va lăsa muiarea lui, afară den
cuvîntul curviei, face-o pre ea a să
preacurvi; şi oricine pre cea lăsată va lua

33 preacurveaşte. Iară aţi auzit că s-au zis
celor de demult:'Să nu juri strîmb; şi vei da
34 Domnului jurămînturile tale întru tot'. Iară
Eu zic voao: Să nu juraţi: nici pre ceriu,
35 că scaun iaste lui Dumnezău, Nici pre
pămînt, că e cel de supt picioarelor Lui,
nici pre Ierusalim, că iaste cetate marelui
36 împărat, Nici pre capul tău să te juri, că
nu poţi nici un păr alb sau negru să faci.
37 Ce să fie cuvîntul vostru:'Aşa,aşa; nu,nu';
iară mai mult de aceastea de la cel viclean
38 iaste. Auzit-aţi că s-au zis:'Ochiu dirept
39 ochiu şi dinte pentru dinte'. Iară Eu
zic voao:Nu vă împotrivireţi răului, ce
cel ce-ţ va da palmă preste falca ta cea di-
40 reaptă, întoarce lui şi ceaealaltă. Şi celui
ce va să pîrască cu tine şi veşmîntul tău să
41 ia, lasă lui şi îmbrăcămintea. Şi care te
va podvodări o milă de loc, pasă cu el doao.
42 Celui ce ceare de la tine dă-i şi pre cela ce
va să să împrumuteaze de la tine, să nu te
43 întorci. Auzit-aţi că s-au grăit:'Să iubeşti
pre aproapele tău şi să urăşti pre pizmaşul
44 tău'. Iară Eu zic voao: Iubiţi pre pizma-
şii voştri, binecuvîntaţi pre cei ce vă
blastămă, bine faceţi celora ce vă urăsc pre
voi şi vă rugaţi pentru cei ce vă dodeiesc
45 pre voi şi vă gonesc. Ca să fiţi fii Tatălui
vostru, Celui den ceriuri; căci răsare pre
soarele Său, spre buni şi spre răi, şi ploo
46 spre direpţi şi nedirepţi. Că de veţi iubi
pre cei ce vă iubesc pre voi, ce plată veţi
47 avea? Au nu şi vameşii fac aceasta? Şi de
veţi cuprinde cu dragoste pre fraţii voştri
numai, ce veţi face mai mult? Au nu şi
48 vameşii fac aşa? Dirept aceaea fiţi voi
desăvîrşit, cum Tatăl vostru cel den ceriuri
desăvîrşit iaste.

CAP VI

1 Luaţi aminte, milostenia voastră să
nu o faceţ înaintea oamenilor, ca să
vază ei; iară de nu, plată nu aveţi
de la Tatăl vostru cel den ceriuri.
2 Deci, cînd faci milostenie, nu
bucina înaintea ta, precum cei făţarnici fac
în adunări şi pren uliţe, ca să să mărească
de cătră oameni; adevăr zic voao că-ş iau
3 plata lor. Iară tu, făcînd milostenie, să
4 nu ştie stînga ta ce face direapta ta, Ca
să fie milostenia ta într-ascuns şi Tatăl tău,
Cel ce veade într-ascuns, Acela va da ţie la
5 arătare. Şi cînd te rogi, nu fi ca făţarni-
cii, că întru adunări iubescu şi în unghiurile
uliţelor stînd să să roage, ca să să arate
oamenilor; adevăr zic voao că-ş iau plata
6 lor. Iară tu, cînd te rogi, întră în cămara
ta şi, închizînd uşa ta, te roagă Tatălui
tău Celui dentr-ascunsu şi Tatăl tău
Cela ce veade într-ascunsu da-va ţie la ară-
tare. Şi, rugîndu-vă, nu grăiţi mult ca 7
păgînii, că le pare că întru multă cuvîntarea
lor vor fi auziţi. Deci nu vă închipuireţi 8
lor, că ştie Tatăl vostru de cealea ce vă
trebuiesc voao, mai nainte decît a ceare voi
de la El. Dirept aceaea, aşa vă rugaţi voi: 9
'Tatăl nostru cel den ceriuri, sfinţească-să
numele Tău. Vie împărăţia Ta, fie voia 10
Ta, cumu în ceriu, aşa şi pre pămînt.
Pîinea noastră cea de toate zilele dă-ne-o 11
noao astăzi. Şi lasă noao datoriile noas- 12
tre, cum lăsăm şi noi datornicilor noştri.
Şi să nu ne duci pre noi în bîntuială,ce ne 13
izbăveaşte pre noi de cel rău. Că a Ta iaste
împărăţia şi putearea şi slava întru veaci,
amin!' Că, de veţi lăsa oamenilor greşa- 14
lele lor, lăsa-va şi voao Tatăl vostru cel
cerescu. Iară de nu veţi lăsa oamenilor 15
greşalele lor, nici Tatăl vostru nu va lăsa
voao greşalele voastre. Şi cînd postiţi, 16
nu vă faceţi ca cei făţarnici, posomorîţi,
că-ş strică feaţele lor, ca să să arate oameni-
lor postind; adevăr zic voao, că-ş iau plata
lor. Iară tu, cînd posteşti, unge capul tău 17
şi-ţi spală faţa ta, Ca să nu te arăţi 18
oamenilor că posteşti, ce Tatălui tău celui
într-ascunsu; şi Tatăl tău, Cel ce veade în-
tr-ascunsu, da-va ţie la arătare. Nu 19
adunareţi voao comori pre pămînt, unde
moliile şi rugina o strică şi unde furii o
sapă şi o fură. Ce adunaţi comoară voao 20
în ceriu, unde nici moliile, nici rugina o
strică, şi unde furii nu o sapă, nici o fură.
Că, unde iaste comoara voastră, acolo 21
iaste şi inima voastră. Luminătoriul 22
trupului iaste ochiul; deci, de va fi ochiul
tău curat, tot trupul tău luminat va fi.
Iară de va fi ochiul tău rău, tot trupul tău 23
va fi întunecat; deci, deaca iaste lumina
carea e întru tine întunearec, dară întunea-
recul cîtu e? Nimeni nu poate sluji la 24
doi domni; că sau pre unul va urî şi pre
altul va îndrăgi, au de unul să va ţinea şi
pre altul va defăima; nu veţi putea sluji lui
Dumnezău şi lui Mamona. Derept aceaea 25
zic voao: Nu grijireţi cu sufletul vostru ce
veţi mînca şi ce veţi bea, nici cu trupul
vostru ce veţi îmbrăca; au nu iaste sufletul
mai mult decît hrana şi trupul decît veşmin-
tele? Căutaţi spre pasările ceriului, că 26
nu samănă, nici seaceră, nici adună în
jicniţă; şi Tatăl vostru cel den ceriu le
hrăneaşte pre eale. Au nu sînteţi voi mai
mult osebiţi de eale? Dară cine dentru 27
voi, grijind, poate să adaogă preste vîrsta
lui un cot? Şi pentru veşmînt ce vă 28
grijiţi? Socotiţi crinii cîmpului cum cresc:
nu ostenescu, nici torcu. Iară zic voao 29
că nici Solomon, întru toată slava lui,
să îmbrăca ca unul dentr-aceştea.

30 Și, de iarba cîmpului, astăz fiind și mîine
în cuptoriu aruncîndu-se, și Dumnezău așa
îmbracă, au nu cu mult mai vîrtos pre voi,
31 puțin credincioși? Deci nu vă grijireț
zicînd:'Ce vom mînca?' sau 'Ce vom bea?'
32 sau 'Cu ce ne vom îmbrăca?' Că toate
aceastea limbile cer, că știe Tatăl vostru
den ceriu că vă trebuiesc aceastea toate.
33 Ce cearet întîiu împărăția lui Dumnezău
și direptatea Lui și toate aceastea se vor
34 adaoge voao. Dirept aceaea, nu vă gri-
jireț de mîine, că ziua de mîine griji-va de
sine; destul e zilei răutatea ei.

CAP VII

1 Nu judecareț, ca să nu vă judecaț.
2 Că cu ce judecată veț judeca,
judeca-vă-veț; și cu ce măsură
3 măsuraț, să va măsura voao. Și
ce cauți ștercul cel den ochiul
fratelui tău, iară bîrna care e în ochiul tău
4 nu o iai aminte? Și cum zici fratelui tău:
'Lasă să scoț ațapocul den ochiul tău', și
5 iată bîrna în ochiul tău? Fățarnice,
scoate întîiu bîrna den ochiul tău, și atuncea
vei căuta a scoate ațapocul den ochiul frate-
6 lui tău. Nu dareț sfintele cîinilor, nici
vărsareț mărgărintarele voastre înaintea
porcilor, să nu-l calce cumva supt picioarele
lor și, întorcîndu-se, rumpe-vor pre voi.
7 Cearet și se va da voao, căutaț și veț afla,
8 sunaț și se va deșchide voao. Că tot cel
ce ceare ia, și cel ce cearcă află, și celui
9 ce bate deșchide-i-se-va. Sau cine iaste
dentru voi om carele, de va ceare feciorul
10 lui pîne, au da-i-va lui piatră? Și de are
11 ceare pește, au șarpe-i va da lui? Deci,
fiind voi răi, știț dări bune a da fiilor voștri,
cu cît mai mult Tatăl vostru cel den ceriuri
12 va da bune celor ce cer de la El! Toate
dară cîte aț vrea să facă voao oamenii, așa
și voi faceț lor, că aceasta iaste leagea și
13 prorocii. Întrați pren poarta cea strîmtă;
căci largă e poarta, și lată e calea carea duce
la perire, și mulți sînt carii întră pren ea.
14 Că strîmtă e poarta și necăjită e calea carea
duce la viață, și puțini sînt carii află pre ea.
15 Luați-vă aminte de proroci mincinoși, carii
vin cătră voi în veșmintele oilor, iară denlă-
16 untru sînt lupi răpitori. Den rodul lor îi
veț cunoaște pre ei; au doară vor culeage
den spini struguri, sau den ciulini smochine?
17 Așa, tot pomul bun, poame bune face, iară
18 pomul putred poame reale face. Nu
poate pomul bun poame reale să facă, nici
19 pomul rău poame bune să facă. Tot po-
mul ce nu face poame bune taie-să și în
20 foc aruncă-să. Oare den poamele lor îi
21 veț cunoaște pre ei. Nu tot cine-m
va zice Mie: 'Doamne, Doamne!', va întra
întru împărăția ceriurilor, ce cela ce face
voia Tatălui Mieu celui den ceriuri.
Mulți vor zice Mie în zua aceaea:'Doamne, 22
Doamne, au n-am prorocit în numele Tău?
Și cu numele Tău dracii am scos, și cu
numele Tău multe puteri am făcut?' Și 23
atunci voiu mărturisi lor că 'Niciodată am
știut pre voi, delungați-vă de la Mine, toț
carii faceț fărădeleagea!' Deci tot carele 24
aude cuvintele Meale aceastea și le face,
asămăna-l-voiu pre el omului înțelept, carele
au zidit casa lui pre piatră. Și pogorî 25
ploaie, și veniră rîurile și suflară vînturile
și loviră în casa aceaea, și nu căzu, că era
întemeiată pre piatră. Și tot carele aude 26
cuvintele Meale aceastea și nu le face, asămă-
na-să-va omului nebun, carele ș-au zidit casa
lui pre năsip. Și pogorî ploaia și veniră 27
rîurile și suflară vînturile și să loviră de casa
aceaea și căzu și fu răsipirea ei mare".
Și fu deaca sfîrși Iisus cuvintele aceastea, 28
să mirară năroadele de învățătura Lui;
Că era învățînd pre ei ca cum avea puteare, 29
și nu ca cărturarii.

CAP VIII

Și pogorîndu-Se El den munte, 1
mearseră după El gloate multe.
Și iată bubos, viind să închină 2
Lui zicînd:„Doamne, de vei vrea,
poți-mă curăți". Și tinzînd 3
mîna, atinse pre el Iisus zicînd:„Voia Mi-e,
curățeaște-te". Și numaidecît i să curăți
lui stricăciunea. Și zise Iisus lui:„Caută 4
nemănui să nu spui, ce pasă de te arată
preotului și du darul carele au poruncit
Moisi întru mărturia lor". Și întrînd 5
Iisus în Capernaum, să apropie cătră El
un sutaș, rugînd pre El și grăind: „Doamne, 6
feciorul mieu zace în casă slăbănog, rău
muncindu-se". Și zise Iisus lui:„Eu viind 7
voiu vindeca pre el". Și răspunzînd suta- 8
șul, zise:„Doamne, nu sînt destoinic să
întri supt strașina mea, ce numai zi cu
cuvîntul, și să va vindeca feciorul mieu.
Că și eu sînt om supt biruință, avînd supt 9
mine slujitori, și zic cestuia:'Pasă', și
mearge, și altuia:'Vino', și vine; și slugii
meale:'Fă aceasta', și face". Iară deaca 10
auzi Iisus aceastea, să miră și zise celor ce
mergea după El:„Adevăr grăiesc voao, nici
în israili nu aflaiu atîta credință. Însă vă 11
zic voao că mulți de la răsărituri și de la
apusuri vor veni și să vor răpăosa cu
Avraam și cu Isaac și cu Iacov întru împără-
ția ceriurilor. Iară fiii împărăției să vor 12
scoate la întunearecul cel mai den afară;
acolo va fi plîngere și scrîșnirea dinților".
Și zise Iisus sutașului:„Pasă și cum ai 13
crezut fie ție"; și să vindecă feciorul lui
într-acel ceas. Și viind Iisus în casa lui 14
Petr văzu pre soacra lui zăcînd și înfier-
bîntată. Și o atinse de mînă și lă- 15

să pre ea frigurile și să sculă și slujiia Lui.
16 Iară deaca să făcu sară aduseră Lui îndrăciț
mulți și scotea duhurile cu cuvîntul și pre
17 toți bolnavii vindecă, Ca să să împle
carea e zisă pren Isaia prorocul zicînd:
„Acesta au luat slăbiciunile noastre și
18 boalele nostre au purtat“. Și văzînd
Iisus mulțime multă pregiur Sine, porunci
19 să treacă decindea. Și apropiindu-se un
cărturariu, zise Lui:„Învățătoriule, mearge-
20 voiu după Tine oriunde vei mearge“. Și
zise lui Iisus:„Vulpile vizunii au, și pasările
ceriului lăcașuri, iară Fiiul Omenesc n-are
21 unde să-Ș pleace capul“. Iară altul den
ucenicii Lui zise Lui:„Doamne, lasă-mă mai
nainte să merg să îngrop pre tată-mieu“.
22 Iară Iisus zise Lui:„Vino după Mine și lasă
23 pre morți să îngroape morții lor“. Și
întrînd El în corabie mearseră după El
24 ucenicii Lui. Și iată, cutremur mare fu
în mare, cît să mai acoperiia corabia de
25 valuri; iară El dormiia. Și apropiindu-se
ucenicii Lui, deșteptară pre El, zicînd:
26 „Doamne, mîntuiaște-ne, că perim“. Și
zise lor Iisus:„Ce sînteți fricoș, puțin cre-
dincioși ?“ Atuncea sculîndu-Se, certă
27 vînturile și marea și fu liniște mare. Iară
oamenii să mirară, zicînd:„În ce chip iaste
Acesta, că și vînturile și marea ascultă pre
28 El?“ Și deacă viind El de ceaea parte la
locul gherghesineanilor, timpinară pre El
doi îndrăciți ieșind dentru morminte, foarte
răi, cît nu putea nimeni treace pre aceaea
29 cale. Și iată, strigară grăind:„Ce e noao
și Ție,Iisuse, Fiiul lui Dumnedzău, venit-ai
acicea mai nainte de vreame să ne chinuiești
30 pre noi?“ Și era departe de ei o turmă
31 mare de porci, de păștea. Iară dracii ruga
pre El grăind:„De ne vei scoate pre noi,
porunceaște noao să meargem în turma cea
32 de porci“. Și zise lor:„Meargeți“; iară ei,
deaca ieșiră, mearseră în turma de porci și
iată, să porni toată turma porcilor asupra
33 rîpei în mare și muriră în apă. Iară
păstorii fugiră și venind în cetate spuseră
34 toate, și ceale ale îndrăciților. Și iată,
tot orașul ieși întru timpinarea lui Iisus și,
văzîndu-L pre El, rugară-L ca să Să mute
den hotarăle lor.

CAP IX

1 Și întrînd în corabie, au trecut și au
2 venit într-a Lui cetate. Și iată,
aduseră Lui un slăbănog pus pre
pat; și văzînd Iisus credința lor,
zise slăbănogului:„Aibi nădeajde,
3 fiiule, iartă-ți-se păcatele tale“. Și iată,
unii den cărturari ziseră întru eiș:„Acesta
4 blastemă“. Și, știind Iisus cugetele lor,
zise:„Pentru ce voi cugetați rău întru
5 inimile voastre? Pentru căce e ‘mai
lesne a zice?‘Iartă-ți-se ție păcatele tale’,
sau a zice:‘Scoală
și îmblă?’ Ce ca să știți că puteare are 6
Fiiul Omenesc pre pămînt a ierta păcatele
(atunci zise slăbănogului):„Sculîndu-te,
rîdică-ți patul și te du acasă-ți“. Și 7
sculîndu-se, mearse la casa lui. Iară 8
deaca văzură mulțimea, să mirară și
slăviia pre Dumnezău, carele au dat puteare
ca aceaea oamenilor. Și trecînd Iisus de 9
acolea, văzu un om șăzînd la o vamă,
Mattheiu chemîndu-l, și zise lui:„Vino după
Mine“; și să sculă de mearse după El. Și 10
fu El șăzînd în casă și iată, mulți vameși și
păcătoș veniră de șăzură cu Iisus și cu
ucenicii Lui. Și văzînd fariseii, ziseră 11
ucenicilor Lui:„Derept ce cu vameșii și cu
păcătoșii mănîncă învățătoriul vostru?“
Iară Iisus, auzind, zise lor:„Nu trebuie 12
sănătoșilor doftor, ce bolnavilor. Ce 13
mergînd învățați ce iaste:‘Milă voiu, și nu
jîrtvă’; că n-am venit să chem pre cei direpți,
ce pre păcătoși, la pocaanie“. Atunci 14
veniră cătră El ucenicii lui Ioan zicînd:
„Derpt ce noi și fariseii postim mult, iară
ucenicii Tăi nu postesc?“ Și zise lor 15
Iisus:„Au pot fiii nuntei jăli pînă iaste
cu ei ginerele? Ce vor veni zilele cînd să va
lua de la ei ginerele, și atunci vor posti.
Deci nimeni nu va cîrpi veșmîntul vechiu cu 16
peatec nou, că scoate plinirea lui de cătră
haină și mai rea spărtură să face. Nici 17
bagă vinul nou în foi vechi, iară de nu, să
sparg foii și vinul să varsă și foii pier; ce
bagă vinul nou în foi noi și amîndoi să țîn“.
Aceastea grăind El lor, iată un boiariu 18
venind să închină Lui, zicînd că:„Fata mea
acum muri; ce viind pune mîna Ta pre ea și
va înviia“. Și sculîndu-Se Iisus, mearse 19
după el și ucenicii Lui. (Și iată o muiare, 20
căriia-i cura sînge de 12 ani, apropiindu-se
den dos, să atinse de poalele veșmîntului
Lui. Că zicea întru sine:„Macară numai 21
de m-aș atinge de veșmîntul Lui, mă voiu
mîntui“. Iară Iisus, întorcîndu-Se și 22
văzîndu-o, zise:„Încreade-te, fată, credința
ta te va mîntui pre tine“; și să mîntui
muiarea den ceasul acela). Și deaca veni 23
Iisus în casa boiariului și văzînd fluierașii
și nărodul gîlcevind, Zise lor:„Dați-vă în 24
laturi că n-au murit fata, ce doarme“; și-ș
rîdea de El. Iară deaca să scoase afară năro- 25
dul, întrînd, o au apucat de mînă și să sculă
fetișoara. Și ieși veastea aceasta preste 26
tot pămîntul acela. Și trecînd de acolo 27
Iisus, mearseră după El doi orbi strigînd și
grăind:„Miluiaște-ne pre noi, Fiiul lui David“.
Iară deaca veni în casă, să apropiară cătră 28
El orbii și zise lor Iisus:„Creadeț că poci
face aceasta?“Ziseră Lui: „Așa, Doamne“.
Atuncea atinse ochii lor zicînd:„După 29
credința voastră fie voao“. Și să 30

deşchiseră ochii lor şi certă Iisus pre ei, zi-
31 cînd:„Căutaţi nimeni să nu ştie“. Iară
ei, deaca ieşiră, vestiră pre El preste tot pă-
32 mîntul acela. Şi ieşind ei, iată, aduseră
33 Lui un om mut şi îndrăcit. Şi scoţîndu-
se dracul, grăi mutul şi să mirară mulţimea,
zicînd că niciodată nu s-au arătat aşa întru
34 Israil. Iară fariseii zicea:„Cu stăpînul
35 dracilor scoate dracii“. Şi încungiura
Iisus pren toate oraşăle şi satele, învăţînd
în adunările lor şi propoveduind Evanghelia
împărăţiei şi vindecînd toată boala şi toată
36 slăbiciunea întru oameni. Iară deaca văzu
năroadele, I să făcu milă de eale, că era
leşinaţi şi părăsiţ ca nişte oi ce n-au păstoriu.
37 Atunci zise ucinicilor Lui:„Iată, săcerătură
38 e multă, iară lucrători-s puţini. Ce vă
rugaţi Domnului secerăturii, ca să scoaţă
lucrătorii la secerătura Sa“.

CAP X

1 Și chemînd Iisus pre cei 12 ucenici
ai Săi, deade lor puteare spre duhu-
rile necurate, ca să le scoaţă pre eale
şi să vindece toată boala şi toată
2 neputinţa. Iară celor 12 apostoli
numele lor aceastea-s: întîiu Simon, carele
să zice Petăr, şi Andreiu, fratele lui; Iacov
3 al lui Zevedeiu şi Ioan, fratele lui; Filip
şi Vartholomeiu,Thoma şi Mattheiu vameşul;
Iacov al lui Alfeu şi Leveu, cel ce s-au pore-
4 clit Thadeu; Simon Cananitul şi Iuda Isca-
5 riotul, carele şi vîndu pre El. Pre aceşti
12 îi trimise Iisus poruncindu-le lor zicînd:
„În calea păgînilor să nu meargeţ şi în
6 cetatea samarineanilor nu întraţi. Ce vă
duceţ mai vîrtos cătră oile ceale perite ale
7 casei lui Israil. Şi mergînd, propovăduiţ
zicînd că s-au apropiat împărăţia ceriurilor.
8 Pre bolnavi vindecaţi, pre gubavi curăţiţ,
pre morţi înviaţi, pre draci îi scoateţ; în dar
9 aţ luat, în dar daţi. Să nu cîştigaţi aur,
nici argint, nici aramă în brînele voastre.
10 Nici traistă pre cale, nici doao veşminte,
nici încălţăminte, nici toiag, că vreadnic
11 iaste lucrătoriul de hrana lui. Ori în ce
cetate au sat veţi întra, cercetaţi cine iaste
într-însa harnic, şi acolo mîneţi pînă veţi
12 ieşi. Deci, întrînd în casă, uraţi bine ei.
13 Şi de va fi casa destoinică, vie pacea voastră
spre ea, iară de nu va fi destoinică, pacea
14 voastră cătră voi să va întoarce. Şi cine
nu va priimi pre voi, nici va asculta cuvintele
voastre, ieşind den casă au den oraşul acela,
scuturaţi prahul picioarelor voastre.
15 Adevăr grăiescu voao, mai iuşor va fi
pămîntul Sodomului şi Gomorului în
16 ziua judecăţii decît oraşul acela. Iată,
Eu trimiţu pre voi ca oile în mijlocul
lupilor; deci fiţi înţelepţi ca şerpii şi
17 întregi ca porumbii. Şi feriţi-vă de oa-
meni, că vor da pre voi la adunări şi în
săboarele lor vor bate pre voi. Şi la 18
domni şi la împăraţi duş veţ fi pentru Mine,
întru mărturie lor şi limbilor. Iară cînd 19
vă vor da pre voi, nu vă grijireţi cum şi ce
veţi grăi, că să va da voao într-acela ceas ce
veţi grăi. Că nu veţ fi voi grăind, ce 20
Duhul Tatălui vostru cel ce grăiaşte întru
voi. Da-va frate pre frate spre moarte, şi 21
tată pre fiiu, şi să vor scula feciorii preste
părinţi şi-i vor omorî pre ei. Şi veţ fi 22
urîţi de toţi pentru Numele Mieu; iară cela
ce va răbda pînă în sfîrşit, acela să va spăşi.
Iară cînd vă vor goni pre voi den cetatea 23
aceasta, fugiţi la ceaealaltă, că adevăr gră-
iesc voao, nu veţi fîrşi cetăţile lui Israil
pînă va veni Fiiul Omenescu. Nu iaste 24
ucenicul mai mare decît învăţătoriul, nici
slugă decît domnul lui. Destul e uceni- 25
cului ca să să facă ca dascalul lui, şi sluga
ca domnu său; deaca chemară pre stăpînul
casii Veelzavul, cu cît mai vîrtos pre casnicii
lui? Deci nu vă teamereţi de ei, că 26
nemică nu iaste acoperit ca să nu să desco-
pere şi ascunsu care nu să va cunoaşte. Care 27
vă zice voao întru întunearec spuneţi la
lumină, şi ce auziţi la ureache propoveduiţi
pren case. Şi nu vă teamereţi de ceia ce 28
omoară trupul, iară sufletul nu-l pot omorî;
ce vă teameţi mai vîrtos de cela ce poate
piarde sufletul şi trupul în gheena. Au nu 29
doao păsăreale să vînd într-un asarion? Şi
una de eale nu va cădea pre pămînt, fără
Părintele vostru. Iară şi perii capului 30
vostru încă-s număraţi toţi. Dirept 31
aceaea nu vă teamereţi, că decît multe
păsăreale sînteţi voi osăbiţi. Decii tot 32
carele va mărturisi pre Mine înaintea oame-
nilor, mărturisi-voiu şi Eu întru el înaintea
Tatălui Mieu celui den ceriuri. Şi carele 33
să va lepăda de Mine înaintea oamenilor,
lepăda-Mă-voiu şi Eu de el înaintea Tatălui
Mieu celui den ceriuri. Să nu vă pare că 34
am venit să puiu pace pre pămînt; n-am
venit să puiu pace, ce sabie. Că am venit 35
să osăbescu omul asupra tatălui său, şi pre
fată asupră mîne-sa, şi nor asupra soacră-sa.
Şi pizmaşii omului — cei de casa lui. 36
Cela ce iubeaşte tatăl, sau muma, mai 37
vîrtos decît pre Mine, nu e destoinic Mie; şi
cine va iubi feciorul sau fata mai vîrtos decît
pre Mine, nu-i destoinic de Mine. Şi cine 38
nu va lua crucea sa şi să vie după Mine, nu
iaste destoinic de Mine. Cela ce au aflat 39
sufletul lui piarde-l-va pre el, şi cela ce-ş va
piarde sufletul lui pentru Mine, afla-va pre
el. Cine priimeaşte pre voi, pre Mine prii- 40
meaşte; şi cela ce priimeaşte pre Mine,
priimeaşte pre Cela ce M-au trimes pre
Mine. Cela ce prii- 41

meaşte prorocul în numele prorocului plata
prorocului va lua; şi cela ce priimeaşte pre
direptul, în numele direptului, plata direptu-
42 lui va lua. Şi cine va da băutură unuia
den ceşti mai mici, numai un păhar de apă
reace, în nume de ucenicu, adevăr grăiesc
voao nu va piarde plata lui".

CAP XI

1 Şi fu deaca săvîrşi Iisus poruncind
celor doisprăzeace ucenici ai Lui,
trecu de acolo, ca să învеţe şi să
propoveduiască pren oraşile lor.
2 Iară Ioan auzînd, den prinsoare,
faptele lui Hristos, trimiţînd doi den ucenicii
3 lui, Zise Lui:„Tu eşti Cela ce va să vie,
4 au pre altul vom aştepta?" Şi răspun-
zînd Iisus, zise lor:„Meargeţi de spuneţi
5 lui Ioan ceale ce auziţ şi vedeţ: Orbii
văd şi şchiopii îmblă, stricaţii să curăţescu,
surzii aud, morţii să scoală şi săracilor bine
6 să vesteaşte. Şi fericit iaste cela ce nu
7 să va sminti în Mine". Şi ducîndu-se
aceştea, începu Iisus a grăi mulţimei de
Ioan:„Ce aţ ieşit să vedeţ în pustie? Trestie
8 carea să clăteaşte de vînt? Iară la ce aţi ieşit
să vedeţ? Om întru veşminte moi îmbrăcat?
Iată, ceia ce poartă veşminte moi în casele
9 împăraţilor sînt. Şi ce aţi ieşit să vedeţ?
Proroc? Adevăr grăiesc voao, şi mai mult
10 decît proroc. Că acesta iaste de carele
s-au scris:'Iată, Eu trimiţ îngerul Mieu
înaintea feaţii Tale, carele va găti calea Ta
11 înaintea Ta'. Adevăr grăiesc voao, nu s-au
sculat den născuţi den muieri mai mare de
Ioan Botezătoriul; iară cel mai mic întru
împărăţia ceriului mai mare e decît el.
12 Iară den zilele lui Ioan Botezătoriul pînă
acum, împărăţia ceriurilor sileaşte-să, şi
13 nevoitorii apucă pre ea. Că toţi prorocii
14 şi leagea pînă la Ioan prorociră. Şi, de
veţi vrea să priimiţ, acesta e Ilie, carele va
15 să vie. Cela ce are urechi de auzirea să
16 auză. Dară cui voiu închipui ruda
aceasta? Aseamene iaste copiilor, cărora şăd
în tîrguri şi strigă pre soţiile lor şi zic:
17 'Fluierat-am voao, şi n-aţi jucat; plîns-am
18 voao, şi n-aţ tînguit'. Că veni Ioan, nici
mîncînd, nici bînd, şi zic că are drac.
19 Veni Fiiul Omenesc, mîncînd şi bînd, şi
zic:'Iată om mîncătoriu şi de vin băutoriu,
priaten vameşilor şi păcătoşilor!' Şi să
20 îndireaptă înţelepţia de la fiii ei". Atuncea
începu Iisus a defăima oraşăle întru carele
era făcute ceale mai multe puterile Lui, căci
21 nu să pocăiră: „Vai ţie, Horazin, vai ţie,
Vithsaidan, că de ară fi fost în Tir şi în
Sidon puterile carele fură întru voi, de mult
22 cu sac şi cu cenuşă s-ară fi pocăit. Însă
zic voao: Tirului şi Sidonu-
lui mai lesne va fi în ziua judecăţiei decît
voao. Şi tu, Capernaum, ceaea ce te-ai 23
înălţat pînă la ceriu, pînă în iad te vei po-
gorî; că de ară fi fost în Sodom puterile
carele fură făcute întru tine, fire-ar rămas
pînă în ziua de astăzi. Însă grăiesc voao 24
că pămîntului Sodomului mai lesne va fi în
ziua judecăţii decît ţie". Întru aceaea 25
vreame răspunzînd Iisus zise:„Mărturisescu-
Mă Ţie, Părinte, Domnul ceriului şi al
pămîntului, că ai ascuns aceastea de înţe-
lepţi şi de înţelegători şi le-ai arătat
pruncilor. Aşa, Părinte, că aşa fu bună- 26
vrearea înaintea Ta! Toate sînt Mie date 27
de la Tatăl Mieu şi nimene nu cunoaşte pre
Fiiul, numai Tatăl; nici pre Tatăl cunoaşte
cineva, fără numai Fiiul, şi cui va Fiiul să
i-L arate. Veniţi cătră Mine, toţi cei 28
osteniţ şi împovăraţi, şi Eu voiu odihni pre
voi. Luaţi jugul Mieu asupra voastră şi 29
vă învăţaţi de Mine că blînd sînt şi smerit
cu inima şi veţ afla răpaos sufletelor voastre.
Că e jugul Mieu bun şi sarcina Mea iuşoară 30
iaste".

CAP XII

Într-aceaea vreame mearse Iisus 1
sîmbătă pren sămănături, iară
ucenicii Lui flămînziră şi începură
a zmulge spice şi a mînca. Iară 2
fariseii, văzînd, ziseră Lui:„Iată,
ucenicii Tăi fac carea nu se cade a face
sîmbăta". Iară El zise lor:„Au n-aţi 3
cetit ce au făcut David cînd au flămînzit
el şi carii era cu el? Cum întră în casa lui 4
Dumnezău şi pîinile ceale ale aducerii
înainte le mîncă, carele nu i să cădea să le
mănînce, nici celora ce era cu el, fără numa
preoţilor? Sau n-aţi cetit în leage că în 5
sîmbete preoţii în besearecă sîmbăta spurcă,
şi nevinovaţi sînt? Iară zic voao că mai 6
mare de besearecă iaste acicea. Şi de aţi 7
şti ce iaste:'Milă voiesc, şi nu jîrtă', n-aţi
vinui pre cei nevinovaţi. Că Domnul 8
iaste şi al sîmbetii Fiiul Omenesc". Şi 9
ieşind de acolea, veni la adunarea lor. Şi 10
iată, un om era avînd mîna uscată; şi între-
bară pre El zicînd:„Oare cade-se în sîmbătă
a vindeca?", ca să-L hulească pre El.
Iară El zise lor:„Cine iaste întru voi om 11
carele va avea oaie şi, de va cădea aceasta
sîmbăta în groapă, au nu o va apuca şi o va
scoate? Deci, cu cît iaste omul mai osebit 12
decît oaia? Derept aceaea cade-se în sîmbete
a face bine". Atuncea grăi omului: 13
„Tinde mîna ta"; şi o tinse, şi să făcu
sănătoasă ca şi ceaealaltă. Iară fariseii, 14
deaca ieşiră, făcură asupra Lui sfat, ca pre
El să-L piarză. Iară Iisus, conoscînd, 15
Să duse de acolea; şi după El mearseră
noroade multe şi vindecă pre ei pre toţi.
Şi-i certă pre ei 16

17 ca să nu-L facă pre El vădit. Ca să să împle
ceaea ce s-au grăit pren Isaia prorocul zicînd:
18 „Iată, Fiiul Mieu, Care am ales, iubitul
Mieu, în Carele binevru sufletul mieu,
pune-voiu Duhul Mieu preste El şi va vestui
19 limbilor judecată. Nu va prici, nici va
striga, nici va auzi cineva în uliţe glasul Lui.
20 Trestia zdrobită nu va frînge şi inul ce
fumegă nu va stinge, pînă cînd va scoate
21 judecata la biruinţă. Şi întru numele
22 Lui limbile vor nădejdui". Atuncea s-au
adus Lui un drăcit, orb şi mut; şi vindecă
pre el, cît cel orb şi mut şi grăiia şi vedea.
23 Şi să mirară năroadele toate şi zicea:„Au
24 nu e doară acesta Fiiu lui David?" Iară
fariseii, auzind, ziseră:„Acesta nu scoate
dracii, ce numai cu Velzevul, domnul draci-
25 lor". Iară Iisus, ştiind cugetele lor, zise
lor:„Toată împărăţia împărăţindu-se întru
sine, pustiaşte-se; şi toată cetatea au casa,
26 împărţindu-se întru sine, nu va sta. Şi
de va scoate satana pre satană, întru sine să
împărţi; dară cum va sta împărăţia lui?
27 Şi de scoţu Eu întru Velzevul dracii,
feciorii voştri cu cine vor scoate? Derept
28 aceaea ei vor fi judecătorii voştri. Iară
de scoţu Eu cu Duhul lui Dumnezău dracii,
ajuns-au dară preste voi împărăţia lui
29 Dumnezău. Sau cum poate cineva a întra
în casa celui tare şi vasele lui să-i jăhuiască,
de nu va lega întîiu pre cel tare şi atunce îi
30 va jăhui casa lui? Cela ce nu iaste cu
Mine, asupra Mea iaste şi cine nu strînge cu
31 Mine, răsipeaşte. Dirept aceasta grăiesc
voao:Tot păcatul şi hula ierta-să-va oameni-
lor, iară hula ce e spre Duhul Sfînt nu să va
32 ierta oamenilor. Şi cine va zice cuvînt
asupra Fiiului Omenesc ierta-să-va lui, iară
cela ce ar zice spre Duhul Sfînt nu se va ierta
lui nici într-acest veac, nici în cel viitoriu.
33 Au faceţ pomul bun şi poamele lui bune,
sau faceţ pomul putred şi poamele lui
putrede; că den roadă să cunoaşte pomul.
34 Puii năpîrcelor, cum puteţi a grăi bine, răi
fiind? Pentru că den prisosirea inimii gura
35 grăiaşte. Omul bun den comoara bună a
inimii scoate ceale bune, şi omul rău, den
36 comoară rea, scoate reale. Iară grăiesc
voao că tot cuvîntul deşărt carele vor grăi
oamenii, da-vor de el samă la ziua judecăţii.
37 Că den cuvintele tale te vei îndirepta şi den
38 cuvintele tale te vei judeca". Atuncea
răspunseră unii den cărturari şi farisei
zicînd:„Învăţătoriule, vom de la Tine să
39 vedem sămn". Iară El răspunse, zise
lor:„Neamul rău şi preacurvariu sămn
ceare şi sămn nu să va da lui, numai
40 sămnul lui Iona prorocul. Că, cum au
fost Iona în pîntecele chitului trei zile şi 3
nopţi, aşa va fi şi Fiiul Omenesc întru ini-
ma pămîntului 3 zile şi 3 nopţi. Bărbaţi 41
neniviteani scula-să-vor la judecată cu ruda
aceasta şi vor judeca pre ea, căci s-au pocăit
de propovedania lui Iona; şi iată, mai
mult decît Iona aici. Împărăteasa de la 42
amiazăzi să va scula la judecată cu ruda
aceasta şi o va judeca pre ea, că au venit de
la margi[ni]le pămîntului să auză înţelepţia
lui Solomon; şi iată, mai mult decît Solo-
mon acicea. Iară cînd duhul cel necurat 43
va ieşi den om, treace pren locuri seci,
căutînd răpaos, şi nu află. Atunci zice: 44
'Întoarce-mă voiu la casa mea de unde am
ieşit'; şi viind află-o zăbovind, măturată şi
înfrumuseţată. Atunci mearge şi ia cu 45
sine alte şapte duhuri, mai reale decît el; şi
întrînd lăcuiesc acolea şi să fac mai reale
omului aceluia ceale de apoi decît ceale
dentîiu; aşa va fi şi aceştii rude reale".
Şi încă grăind El cătră gloate, iată, muma şi 46
fraţii Lui sta afară, pohtind să grăiască Lui.
Zise oarecine Lui:„Iată, maica Ta şi fraţii 47
Tăi afară stau căutînd să grăiască Ţie".
Iară El răspunzînd zise cătră cela ce-i 48
zisease Lui:„Carea e muma Mea? Şi carii
sînt fraţii Miei?" Şi tinzînd mîna Lui 49
spre ucenicii Săi, zise:„Iată muma Mea şi
fraţii Miei! Că cela ce va face voia 50
Tatălui Mieu celui den ceriuri, acela Mie
frate şi sor şi mumă Îm iaste".

CAP XIII

Şi în ziua aceaea, ieşind Iisus den 1
casă, şedea lîngă mare. Şi să 2
adunară mulţime multă cătră
Dînsul, cîtu-i fu Lui a întra în
corabie să şază; şi toată gloata
sta pre ţărmure. Şi grăi lor multe în 3
pilde, zicînd:„Iată, ieşi sămănătoriul să
samene. Şi sămănînd el, unele căzură 4
lîngă cale şi veniră pasările şi le mîncară
pre eale. Iară altele căzură pre pietriş, 5
unde nu avea pămînt mult şi numai cît
răsăriră, pentru că nu avea de pămînt
adîncare. Deci răsărind soarele, să păliră 6
şi, pentru căci nu avea rădăcină, să uscară.
Altele căzură pre spini şi crescură spinii şi 7
le înecară pre eale. Iară altele căzură în 8
pămînt bun şi da rod, una o sută, alta şase-
zeci, iară alta treizeci. Cela ce are urechi 9
de auzirea să auză". Şi apropiindu-să 10
ucenicii, zisără Lui:„Căci grăieşti lor în
pilde?" Iară El răspunzînd, zise lor că 11
„Voao s-au dat a şti tainele împărăţiei
ceriurilor, iară acelora nu s-au dat. (Că 12
ceala ce are da-să-va lui şi să va prisosi, iară
cel ce n-are, şi ce are să va lua de la el).
Dirept aceaea în pilde grăiescu lor, ca văzînd 13
nu vădu, şi auzind nu aud, nici să pricep.
Şi să împle preste ei prorocia Isaiei, 14
carea zice:'Cu auzul veţi auzi şi nu veţi

înțeleage și căutînd veți căuta și nu veți
15 vedea. Pentru că s-au îngrășat inima no-
rodului acestuia și cu urechile greu au auzit
și ochii lor au clipit, ca nu cîndva să
vază cu ochii și cu urechile să auză și
cu inima să înțeleagă și să să întoarcă și
16 voiu vindeca pre ei". Iară ochii voștri
fericiți-s că văd și urechile voastre că aud.
17 Că adevăr grăiesc voao că mulți proroci și
direpți au poftit să vază ce vedeți, și n-au
văzut, și să auză ceale ce auziți, și n-au
18 auzit. Voi dară auziți pilda sămănă-
19 toriului. Tot cel ce aude Cuvîntul
Împărăției și nu înțeleage, vine hicleanul
și apucă ce e sămănat întru inima lui;
aceasta e cea ce lîngă cale s-au sămănat.
20 Iară cea ce s-au sămănat pre pietriș,
aceasta iaste carele aude Cuvîntul și numai-
21 cît cu dragoste priimeaște pre el. Și nu
are rădăcină întru sine, ce după vreame
iaste și, făcîndu-să strînsoare au gonire
pentru Cuvînt, numaidecît să sminteaște.
22 Iaru cea ce-i sămănată în spini, acesta iaste
carele aude Cuvîntul, și grija veacului
acestuia și înșălăciunea bogăției sugrumă
23 Cuvîntul și fără de rod să face. Iară cea
ce pre pămîntul cel bun s-au sămănat,
acesta iaste carele aude Cuvîntul și înțeleage,
carele aduce rod și face unul o sută, altul
24 șasezeci, altul treizeci". Altă pildă puse
lor înainte zicînd:„Asemănă-se împărăția
ceriurilor omului celui ce samănă sămînță
25 bună în țarina lui. Și dormind oamenii,
veni pizmașul lui și sămănă între grîu ne-
26 ghini și să duse. Iară cînd răsări iarba și
rod făcu, atunci să arătară și neghinile.
27 Viind slugile stăpînului casei, zisără lui:
'Doamne, au n-ai sămănat sămînță bună în
țarina ta? Dară de unde are neghinile?'
28 Iară el zisă lor:'Un om pizmașu au făcut
aceasta'. Și zisără lui slugile:'Dară vrea-vei
29 să meargem să le plevim?' El zise:'Ba,
să nu cumva, zmulgînd neghinile, să zmul-
30 geți împreună cu eale și grîul. Lăsați să
crească amîndoao pînă la secerat și la
vreamea secerișului voiu zice secerătorilor:
Culeageți întîi neghinile și legați pre eale
în snopi, ca să arză eale, iară grîul strîngeți
31 în jicnița mea'". Altă pildă puse lor
înainte, zicînd:„Asămănată iaste împărăția
ceriurilor grăunțului de muștariu, carele
luîndu-l omul l-au sămănat în țarina lui;
32 Care iaste mai mic de toate sămințele, iară
deaca creaște, mai mare e de toate legumile,
și să face copaciu, cît vin pasările ceriului
33 și sălășluiescu în ramurile lui". Altă pildă
grăi lor:„Asămănată iaste împărăția ceriuri-
lor aluatului, care luîndu-l muiarea îl ascunse
în făină de trei măsuri, pînă s-au dos-

pit tot". Aceastea toate grăi Iisus în pilde 34
noroadelor și fără pildă nemică nu grăiia
lor; Ca să să împle ce e zis pren prorocul 35
zicînd:„Deșchide-voiu în pilde rostul Mieu
și voiu arăta ascunse de începutul lumii".
Atuncea lăsînd mulțimea, veni Iisus în casă 36
și să apropiară cătră El ucenicii Lui, grăind:
„Spune noao pilda neghinelor țarinii".
Iară El răspunzînd, zise lor:„Cela ce samănă 37
sămînța bună iaste Fiiul Omenesc. Iară 38
țarina iaste lumea; și sămînța cea bună,
aceștea sînt fiii împărăției; iară neghinile
sînt fiii hicleanului. Iară vrăjmașul cela 39
ce au sămănat pre eale iaste diavolul; iară
secerătura sfîrșenia veacului iaste; iară
secerătorii îngerii sînt. Deci, cum să 40
adună neghinele și să ard cu foc, așa va fi
la sfîrșenia veacului acestuia. Trimite-va 41
Fiiul Omenesc pre îngerii Lui și vor culeage
dentru împărăția Lui toate smintealele și
pre ceia carii fac fărădeleagea. Și-i vor 42
arunca pre ei în cuptoriul de foc; acolo va fi
plînsul și scîrșnirea dinților. Atunci direp- 43
ții vor străluci ca soarele întru împărăția
Părintelui lor; cine are urechi de auzirea
să auză. Iarăș aseamene iaste împărăția 44
ceriurilor cu comoară ascunsă în țarină
care, aflîndu-o omul, o ascunse și de bucuria
ei mearge și toate cîte are vinde și cumpără
pămîntul acela. Iară aseamenea iaste 45
împărăția ceriurilor cu omul neguțătoriu,
carele caută mărgăritariuri bune; Carele 46
aflînd un mărgăritariu de mult preț, mer-
gînd, vîndu tot ce avea și-l cumpără.
Iarăș aseamenea iaste împărăția ceriurilor 47
cu năvodul aruncat în mare, și de tot fealiul
au adunat; Carele, deaca să împlu, suin- 48
du-l pe țărmuri și șăzînd, aleaseră ceale
bune în vase, iară ceale putrede lepădară
afară. Așa va fi la sfîrșenia veacului, 49
ieși-vor îngeri și vor despărți pre cei răi den
mijlocul direpților. Și-i vor arunca pre 50
ei în cuptoriul de foc; acolo va fi plînsul și
scîrșnirea dinților". Zise Iisus lor: 51
„Înțeleageți aceastea toate?" Grăiră Lui:
„Așa Doamne!" Iară El zise lor:„Direpț 52
aceasta tot cărturariul științtoriu întru
împărăția ceriurilor aseamene iaste cu
omul stăpîn al casei carele scoate den co-
moara sa noao și vechi". Și fu cînd 53
sfîrși Iisus pildele aceastea, trecu de acolea.
Și venind la moșia Sa învăța pre ei în adu- 54
narea lor cît să mira ei și grăiia:„De unde
e Acestuia această înțelepție și puterile?
Au nu e Acesta feciorul teslariului? Au nu 55
să cheamă muma Lui Maria? Și frații Lui,
Iacov și Iosie și Simon și Iuda? Și suro- 56
rile Lui au nu-s toate cătră noi? Dară de
unde sînt aceastea toate Lui?" Și să 57

smintiia întru El; iară Iisus zise lor:„Nu
iaste proroc necinstit, fără numai în
58 moşia Lui şi în casa Lui". Şi nu făcu
acolo puteri multe pentru necredinţa lor.

ÇAP XIV

1 Intru aceaea vreame auzi Irod, al
patrulea biruitoriu, veastea lui
2 Iisus. Şi zise slugilor sale:
„Acesta iaste Ioan Botezătoriul,
acesta au învis den morţi şi dirept
3 aceasta puterile lucrează întru el". Pentru
că Irod, prinzînd pre Ioan, l-au legat pre el
şi l-au pus în temniţă, pentru Irodiada,
4 muiarea lui Filip, fratelui său. Că zicea
Ioan lui:„Nu ţi să cade să o aibi pre ea".
5 Şi vrînd să ucigă pre el, să temu de gloată,
6 căci ca un proroc îl avea pre el. Şi naş-
teri făcîndu-se lui Irod, jucă fata Irodiadei
7 înainte-le şi plăcu lui Irod. Deci cu jură-
mînt să mărturisi ei să-i dea orice ară
8 ceare. Iară ea, fiind învăţată de mumă-sa,
zise:„Dă-mi cicea în tipsie capul lui Ioan
9 Botezătoriul". Şi să întrestă împăratul,
iară pentru jurămînturi şi pentru cei ce
10 şedea cu el, porunci să să dea. Şi trimi-
11 ţînd tăie capul lui Ioan în temniţă. Şi
să aduse capul lui în blid şi să deade featei
12 şi-l duse mîne-sa. Şi apropiindu-se uceni-
cii lui, luară trupul lui şi-l îngropară şi
13 venind spuseră lui Iisus. Şi deaca auzi
Iisus, să duse de acolo într-un vas în loc
pustiiu, sîngur; şi auzind gloatele, mearseră
14 după El pedestri den oraşe. Şi ieşind
Iisus, văzu gloată multă şi I să făcu milă
15 de ei şi vindecă bolnavii lor. Şi fiind
sara, să apropiară cătră El ucenicii Lui,
grăind:„Pustiiu iaste locul şi acum vreamea
treace, slobozi năroadele, ca să meargă pren
16 sate să-ş cumpere lor bucate". Iară Iisus
zise lor:„Nu trebuie să să ducă, daţi voi lor
17 să mănînce". Iară ei ziseră lui:„Nu
avem aicea fără numai 5 pîini şi doi peşti".
18 El zise:„Aduceţi Mie acealea încoace".
19 Şi poruncind năroadelor să şază pre pajişte,
luînd ceale 5 pîini şi cei doi peşti, căutînd
la ceriu, binecuvîntă şi frîngînd deade uceni-
20 cilor pîinile, iară ucenicii năroadelor. Şi
mîncară toţi şi să săturară şi strînseră
prisoseala fărămiturilor 12 coşniţe pline.
21 Iară cei ce mîncară era bărbaţi ca la 5000,
22 fără muieri şi copii. Şi îndată îndemnă
Iisus pre ucenicii săi să între în corabie şi
să treacă înainte de El, de ceaea parte, pînă
23 va slobozi năroadele. Şi deaca slobozi
mulţimea, Să sui în munte sîngur, să să
roage, deci fiind sară, era Însuş acolo.
24 Iară corabia era pre la mijlocul mării,
învăluindu-se de valuri, că le era vîntul
25 împotrivă. Iară
în a patra strajă de noapte, mearse Iisus
cătră dînşii îmblînd pre mare. Şi văzînd 26
pre El ucenicii îmblînd pre mare, să spăreară
zicînd că iaste nălucă şi de frică strigară.
Şi numaidecît grăi lor Iisus zicînd:„Îndrăz- 27
niţi, că Eu sînt, nu vă teameţi". Şi 28
răspunzînd Petăr zise Lui:„Doamne, de eşti
Tu, porunceaşte-mi să viu cătră Tine pre
apă". Iară El zise:„Vino". Şi pogorîndu- 29
se den corabie Petăr, au umblat pre apă, să
vie cătră Iisus. Şi văzînd vîntul tare să 30
spămîntă şi, începînd a să afunda, strigă
zicînd:„Doamne, mîntuiaşte-mă". Şi 31
numai cît Iisus tinzînd mîna, apucă pre el
şi grăi lui:„Puţin credincioase, la ce te
îndoiş?" Şi întrînd ei în corabie, încetă 32
vîntul. Iară cei den corabie viind să 33
închinară Lui, zicînd:„Adevărat Fiiul lui
Dumnezău eşti". Şi deaca trecînd,veniră 34
în pămîntul Ghenisarethului. Şi deaca 35
conoscură oamenii acelui loc, trimiseră
întru tot împrejurul acela şi aduseră cătră
El toţi bolnavii. Şi ruga pre El ca numai 36
să să atingă de poala veşmîntului Lui; şi
cîţi să atinseră să mîntuiră.

CAP XV

Atunci veniră cătră Iisus cei den 1
Ierusalim, cărturarii şi fariseii,
zicînd: „Pentru ce ucenicii 2
Tăi calcă rînduiala bătrînilor, că
nu-ş spală mînile lor cînd mănîncă
pîine?" Iară El răspunzînd, zise lor: 3
„Dară voi căci călcaţ porunca lui Dumne-
zău pentru rînduiala voastră? Că 4
Dumnezău au poruncit grăind:'Cinsteaşte
pre tată-tău şi pre mumă-ta' şi:'Cela ce
grăiaşte de rău pre tată sau pre mumă cu
moarte să moară'. Iară voiziceţ:'Cela 5
ce ar zice tătîne-său sau mîne-sa:'Darul
care te vei folosi de la mine', 'Şi nu va 6
cinsti pre tată-său sau pre mumă-sa'. Şi
n-aţ plinit porunca lui Dumnezău, pentru
rînduiala voastră. Făţarnicilor, bine au 7
prorocit de voi Isaia zicînd: 'Apropie-să 8
de Mine oamenii aceştea cu gurile lor şi cu
buzele Mă cinstesc, iară inima lor departe
e de Mine. Ce în deşărt Mă cinstesc învă- 9
ţînd învăţături, porunci omeneşti'". Şi 10
chemînd norodul zise lor:„Auziţ şi înţe-
leageţ. Nu ce întră în gură spurcă pre 11
om, ce ce iase den gură, aceaea spurcă
omul". Atuncea apropiindu-se ucenicii 12
Lui, ziseră Lui:„Ştii că fariseii, auzind
cuvîntul, să zmintiră?" Iară El răspun- 13
zînd zise:„Toată răsădirea carea n-au sădit
Tatăl Mieu cel ceresc dezrădăcina-se-va.
Lăsaţi pre ei, povăţuitori orbi sînt orbilor; 14
orbul, de va povăţui pre orb, amîndoi vor
cădea în groapă". Şi răspunzînd Petăr 15
zise Lui:„Spune-ne noao pilda aceasta".
Iară Iisus zise:„Au şi voi neînţelegători 16
sînteţ?

17 Încă nu socotiţi că tot care întră în gură,
18 în pîntece întră şi la şăzut iase? Iară
carele ies den gură, den inimă ies şi acealea
19 spurcă omul? Că de la inimă ies cugete
reale, ucideri, preacurvii, curvii, furtuşaguri,
20 mărturii mincinoase, blesteame. Aceastea
sînt carele spurcă pre om, iară a mînca cu
21 mînile nespălate, nu spurcă pre om". Şi
ieşind Iisus de-acolea, Să duse în partea
22 Tirului şi a Sidonului. Şi iată o muiare
hananeiană ieşind dentr-aceale hotară,
strigă Lui grăind: „Miluiaşte-mă, Doamne,
Fiiul lui David, fiica mea rău să îndrăceaşte".
23 Iară El nu răspunse ei cuvînt; şi apropiindu-
se ucenicii Lui rugară pre El zicînd: „Slobo-
24 zi-o pre ea, că strigă după noi". Iară El
răspunzînd zise: „Nu sînt trimis ce numai
cătră oile ceale perite ale casei lui Israil".
25 Iară ea, viind, să închina Lui, grăind:
26 „Doamne, ajută-mi". Iară El răspunzînd
zise: „Nu e bine a lua pîinea feciorilor şi a
27 o arunca cîinilor". Iară ea zise: „Aşea,
Doamne, că şi cîinii mănîncă den fărîmele
cealea ce cad den masa domnilor lor".
28 Atuncea răspunzînd Iisus zise ei: „O, muiare,
mare-i credinţa ta, fie ţie cum voieşti"; şi
29 să sănătoşi fiica ei dentr-acel ceas. Şi
mutîndu-Se Iisus de-acolea, veni lîngă
marea Galileiului şi suindu-Se pre măgură,
30 şedea acolo. Şi apropiindu-se cătră El
năroade multe, avînd cu dînşii ologi, orbi,
muţi, nevolnici şi alţii mulţi, şi-i aruncară
pre ei la picioarele lui Iisus şi-i vindecă pre
31 ei; Cît să mira mulţimea văzînd muţii
grăind, nevolnicii sănătoşi, şchiopii îmblînd
şi orbii văzînd; şi lăudară pre Dumnezăul
32 lui Israil. Iară Iisus, chemînd pre ucenicii
Săi, zise: „Milă Mi-e de nărod, că, iată, trei
zile de cînd şăd lîngă Mine şi n-au ce mînca;
şi a-i slobozi pre ei nemîncaţi nu voiu, ca
33 nu cumva să slăbească pre cale". Şi
ziseră Lui ucenicii Lui: „De unde noao în
pustie atîtea pîini, ca să se sature atîta
34 mulţime?" Şi grăi Iisus lor: „Cîte pîini
aveţ?" Iară ei ziseră: „7 şi puţinei peşti-
35 şori". Şi porunci gloatelor să şază pre
36 pămînt. Şi luînd ceale 7 pîini şi peştii,
dînd laudă, frînse şi deade ucenicilor Lui,
37 iară ucenicii mulţimei. Şi mîncară toţi şi
să săturară şi luară prisosala den fărîmituri
38 7 coşniţe pline. Iară cei ce mîncară era
patru mii de oameni fără muieri şi copii.
39 Şi slobozind norodul, întră în corabie şi
veni în hotarăle Magdalii.

CAP XVI

1 Şi apropiindu-să fariseii şi saducheii,
ispitind, rugară pre El semnu den
2 ceriu să le arate lor. Iară El răspun-
zînd zise lor: „Făcîndu-să sară, zi-
ceţi: 'Senin e, că să ruşaşte ceriul'.
Şi demineaţa: 'Astăzi vreame turbure, că să 3
ruşaşte ceriul posomorîndu-să'. Făţarnici-
lor, faţa ceriului ştiţ a o aleage, iară seam-
nele vremilor nu puteţi? Rudă rea şi 4
preacurvare sămnu ceare; şi sămnu nu să va
da ei, numai sămnul lui Iona prorocul". Şi
lăsînd pre ei Să duse. Şi viind ucenicii 5
Lui în ceaea parte, uitară să ia pîine.
Iară Iisus zise lor: „Căutaţi şi vă păziţi de 6
aluatul fariseilor şi al saducheilor". Iară 7
ei cugeta întru sine zicînd că „Pîine n-am
luat". Şi conoscînd Iisus, zise lor: „Ce 8
cugetaţi întru voi, puţini credincioşi, căci
pîine n-aţi luat? Încă nu socotiţi, nici 9
nu aduceţ aminte de ceale cinci pîini ale
celor cinci mii de oameni şi cîte coşniţe aţi
luat? Nici de ceale şapte pîini ale celor 10
patru mii (de oameni) şi cîte coşniţe aţi
luat? Cum nu priceapeţi că nu de pîine 11
am zis voao să vă luaţi aminte, de aluatul
fariseilor şi al saducheilor?" Atuncea 12
pricepură că nu le-au zis să să ferească de
aluatul pîinii, ce de învăţăturile fariseilor
şi saducheilor. Şi viind Iisus în părţile 13
Chesariei lui Filip, întreba pre ucenicii Săi
zicînd: „Cine Mă zic oamenii a fi Fiiul
Omenescu?" Iară ei ziseră: „Unii Ioan 14
Botezătoriul, alţii Ilie, iară alţii Ieremia,
sau unul den proroci". Zise lor: „Dară 15
voi cine Mă ziceţi a fi?" Şi răspunzînd 16
Simon Petăr, zise: „Tu eşti Hristos, Fiiul
lui Dumnezău celui viu". Şi răspunzînd 17
Iisus, zise lui: „Fericit eşti, Simone, Var
Iona, că trupul şi sîngele nu arată ţie
aceastea, ce Părintele Mieu cel den ceriuri!
Şi Eu zic ţie că tu eşti Petăr şi pre aceasta 18
piatră voiu zidi beseareca Mea şi porţile
iadului nu vor învinge ei. Şi voiu da ţie 19
cheile împărăţiei ceriurilor şi oricare vei
lega pre pămînt, fi-va legat în ceriuri, şi care
vei dezlega pre pămînt, fi-va dezlegat în
ceriuri". Atuncea conteni ucenicilor Săi 20
ca să nu spuie nemunui că iaste El Iisus
Hristos. De atuncea începu Iisus a spune 21
ucenicilor Săi că I să cade Lui a mearge în
Ierusalim şi multe a păţi de bătrîni şi de
arhierei şi de cărturari şi a Să omorî, şi a
treia zi a învia. Şi apucîndu-L pre El 22
Petăr, începu a certa pre El zicînd: „Blînd
Ţie, Doamne, să nu-Ţi fie Ţie aceastea".
Iară El întorcîndu-Să, zise lui Petăr: „Pasă 23
denapoia Mea, satano, sminteală Îm eşti,
căci nu gîndeşti de cealea ce sînt ale lui
Dumnezău, ce de-ale oamenilor!" Atuncea 24
Iisus zise ucenicilor Săi: „Cine va să vie după
Mine, să să leapede de sine şi să ia crucea
sa şi să vie după Mine. Că vericine ar 25
vrea să mîntuiască sufletul lui piarde-l-va
pre el, iară cine ar piarde sufletul lui pentru
Mine afla-l-va pre el. Că ce să foloseaşte 26
omului de ar dobîndi toată lumea şi
sufletul său va păgubi? Sau ce va da o-

27 mul schimbu pentru sufletul lui? Că va
să vie Fiiul Omenesc cu slava Tatălui Său,
cu îngerii Lui, şi atuncea va plăti fiecăruia
28 după faptele lui. Adevăr grăiesc voao că
sînt unii de carii stau acicea, carii nu vor
gusta moarte, pînă nu vor vedea pre Fiiul
Omenesc viind întru împărăţia Sa".

CAP XVII

1 Şi după şase zile luo Iisus cu El pre
Petăr şi pre Iacov şi pre Ioan, fra-
tele lui, şi-i sui pre ei spre un munte
2 înalt osebi. Şi Să schimbă la
faţă înaintea lor şi străluci faţa Lui
ca soarele, iară veşmintele Lui fură albe, ca
3 lumina. Şi iată, să arătă lor Moisi şi Ilie
4 grăind cu El. Şi răspunzînd Petăr, zise
lui Iisus:,,Doamne, bine iaste noao acicea a
fi; de vei, să facem trei colibi, Ţie una şi lui
5 Moisi una şi una lui Ilie". Încă grăind el, iată
nuor luminat umbri pre ei şi iată glas den nu-
or grăind:,,Acesta iaste Fiiul Mieu cel iubit,
întru Carele binevruiu, pre Acela ascultaţi!"
6 Şi auzînd ucenicii, căzură pre faţa lor şi
7 să temură foarte. Şi apropiindu-Se Iisus,
Să atinse de ei şi zise:,,Sculaţ şi nu vă tea-
8 meţ". Şi rădicînd ochii lor, pre nimeni
9 nu văzură, numai pre Iisus sîngur. Şi
pogorîndu-se ei den munte, porunci lor Iisus,
zicînd:,,Nemărui să nu spuneţ vedeania
pînă cînd va învia Fiiul Omenesc den morţi".
10 Şi întrebară pre El ucenicii Lui, zicînd:
„Dară zic cărturarii că trebuie Ilie să vie
11 mai nainte?" Iară Iisus răspunzînd, zise
lor:,,Ilie va veni mai nainte şi va tocmi toate.
12 Iară grăiesc voao că Ilie, iată, au venit şi
nu-l cunoscură pre el, ce făcură lui cîte
vrură, aşa şi Fiiul Omenesc va păţi de ei".
13 Atuncea înţeleaseră ucenicii că de Ioan
14 Botezătoriul zise lor. Şi mergînd ei cătră
mulţime, să apropie cătră El un om, căzu
15 îngenunchind la El Şi zicînd: „Doamne,
miluiaşte pre fiiul mieu, că e lunatec şi rău
pate, că de multe ori cade în foc şi de multe
16 ori în apă. Şi aduş pre el la ucenicii Tăi,
17 şi nu-l putură vindeca". Iară Iisus
răspunzînd zise:,,O, rudă necredincioasă şi
îndărătnică, pînă cînd voiu fi cu voi? Pînă
cînd voiu îngădui pre voi? Aduceţi-M pre
18 el încoace". Şi certă Iisus pre el şi ieşi
dentr-însul dracul şi să vindecă cuconul
19 dentr-acela ceas. Atunce apropiindu-se
ucenicii de Iisus deosebi, ziseră:,,Pentru ce
20 noi nu putum scoate pre el?" Iară Iisus
zise lor:,,Pentru necredinţa voastră; că
adevăr zic voao, de aţi avea credinţă cît un
grăunţ de muştariu, zicere-aţ măgurii
aceştiia:'Treci de acicea colo!' şi va treace,
şi nemică nu va fi să nu să poată voao.
21 Că acest fealiu nu
iase, ce numai cu rugăciunea şi cu postul".
Iară întorcîndu-se ei în Galilea zise lor Iisus: 22
„Va să Să dea Fiiul Omenesc în mînile
oamenilor. Şi-L vor omorî pre El şi a 23
triia zi va învie". Şi să întristară foarte.
Şi venind ei în Capernaum, să apropiară cei 24
ce lua didrahmele cătră Petăr şi-i ziseră:
,,Învăţătoriul vostru nu dă vamă di-
drahme?" Zise:,,Aşa". Şi cînd întră în 25
casă, mai nainte-l apucă pre el Iisus, zicînd:
,,Ce ţi se pare, Simone? Împăraţii pămîntu-
lui de la carii iau vămile sau bir? De la fe-
ciorii lor au de la streini?" Zise Petăr 26
Lui:,,De la striini". Grăi lui Iisus:,,Dară
feciorii slobozi sînt. Ce ca să nu-i smin- 27
tim pre ei, ducîndu-te la mare, aruncă
undiţa şi, care peaşte va iaşi întîiu, rîdică-l,
şi, deşchizînd gura lui, vei afla un statir;
acela luînd, dă lor, pentru Mine şi pentru
tine".

CAP XVIII

Într-acel ceas să apropiară ucenicii 1
cătră Iisus zicînd:,,Oare cine-i mai
mare întru împărăţia ceriurilor?"
Şi chemînd Iisus un copil, îl puse 2
în mijlocul lor. Şi zise:,,Adevăr 3
grăiesc voao, de nu vă veţi întoarce şi să fiţi
ca copiii, nu veţi întra întru împărăţia ceriu-
rilor. Deci, carele să va smeri pre sine, ca 4
acest copil, acela iaste mai mare întru
împărăţia ceriurilor. Şi care ar priimi 5
pre un copil ca acesta în numele Mieu, pre
Mine primeaşte. Iară cine ar zminti 6
pre unul de aceşti mici, carii cred întru
Mine, mai bine e lui să să spînzure piatra
morii de grumazii lui şi să să îneace într-
adîncul mării. Vai lumii, de zminteale, 7
că trebuiaşte să vie smintealele, însă vai de
omul acela pren carele vine zminteala!
Iară de te zminteaşte mîna ta sau piciorul 8
tău, taie-le pre eale şi leapădă de la tine;
mai bine iaste ţie ciung sau şchiop să întri
în viaţă, decît, doao mîni sau doao picioare
avînd, să te pui în focul veacinic. Şi 9
ochiul tău de te va sminti, scoate-l pre el
şi-l leapădă de la tine; mai bine iaste ţie
cu un ochiu să întri în viaţă decît, doi ochi
avînd, să te pui în matca focului. Căutaţi 10
să nu huliţi pre vrunul de aceşti mici, că
grăiesc voao că îngerii lor în ceriu pururea
văd faţa Tatălui Mieu cel den ceriuri.
Că au venit Fiiul Omenesc să mîntuiască 11
pre cel pierdut. Ce să pare voao? De vor 12
fi la un om 100 de oi şi va rătăci una
dentr-însele, au nu, lăsînd pre ceale 90 şi 9
în munţi, caută pre cea rătăcită? Şi de 13
se va tîmpla să o afle, adevărat grăiesc voao
că să bucură de aceaea mai vîrtos decît de
ceale 90 şi noao nerătăcite. Aşa nu iaste 14
voie înaintea Tatălui vostru den ceriuri ca
să piaie unul de ceşti mici. Iară de va
greşi fra-

tele tău ţie, pasă şi ceartă pre el între tine
şi între el sîngur; de te va asculta, ai dobîn-
16 dit pre fratele tău. Iară de nu va asculta,
mai ia cu tine încă unul sau doi, ca pren gura
a doi au trei mărturii va sta tot cuvîntul.
17 Iară de nu va asculta şi pre ei, spune săboru-
lui, iară de nu va asculta nice săborul, fie
18 ţie ca cel păgîn şi ca un vameş. Adevăr
grăiesc voao, oricîte veţi lega pre pămînt,
fi-vor legate în ceriu, şi oricîte veţi dezlega
19 pre pămînt, fi-vor dezlegate în ceriu. Iarăş
adevăr zic voao că, de se vor tocmi doi
dentru voi pre pămînt, de tot lucrul care l-ar
ceare, fi-va lor de la Tatăl Mieu cel den
20 ceriuri. Că unde sînt doi sau trei adunaţi
întru numele Mieu, acolo sînt în mijlocul
21 lor". Apropiindu-se de El Petăr, zise:
„Doamne, de cîte ori va greşi fratele mieu
22 mie şi voiu ierta lui? Pînă în şapte ori?" Zise
Iisus lui:„Nu zic ţie numai pînă de şapte
ori, ce pînă de şaptezeci şi şapte de ori.
23 Dirept aceaea asămănatu-s-au împărăţia
ceriului cu omul împărat carele vru să ia
24 samă cu slugile lui. Deci, începînd el a
lua samă să aduse lui un datornic cu zeace
25 mii de talanţi. Şi neavînd el să-i dea,
porunci domnul lui pre el să-l vînză, şi pre
muiarea lui şi pre feciori şi toate ce avea,
26 şi să-i plătească. Decii, căzînd sluga, să
închina lui zicînd:'Doamne, îndelungeaşte-ţ
27 mînia asupră-mi şi toate-ţ voiu plăti'. Şi
milostivindu-se Domnul slugii aceiia, îl
28 slobozi pre el şi-i iertă datoria. Şi ieşind
sluga aceaea, află pre unul den soţiile lui,
carele era lui datoriu cu o sută de dinari; şi
prinzînd pre el, îl sugruma, zicînd: 'Plăteaş-
29 te-mi ce-mi eşti datoriu'. Deci, căzînd cel
dempreună cu el rob la picioarele lui, ruga
pre el grăind: 'Îndelungă-ţ mînia preste mine
30 şi voiu plăti ţie toate'. Iară el nu vru,
ce-l duse de-l băgă în temniţă, pînă va plăti
31 datoria. Şi văzînd cei dempreună robi
ceale ce s-au făcut, foarte să întristară şi
viind spusără domnului lor toate ceale ce
32 fură. Atuncea, chemînd pre el domnul
său, zise lui:'Slugă hicleană, toată datoria
aceaea iertaiu ţie, de vreame ce m-ai rugat.
33 Nu ţi să cădea şi ţie să-ţ fie milă de cel ce
e împreună cu tine rob, cum şi mie mi-au
34 fost milă de tine?'. Şi mîniindu-se dom-
nul lui, îl deade pre el muncitorilor pînă va
35 plăti toată datoria lui. Aşea şi Tatăl
Mieu cel ceresc va face voao, de nu veţ
ierta fieştecarele fratelui său, de la inimile
voastre, greşalele lor".

CAP XIX

1 Şi fu cînd sfîrşi Iisus cuvintele aceas-
tea, ieşi den Galileiu şi veni în hota-
răle Iudeii,de ceaea parte de Iordan.
2 Şi mearseră după El gloate multe
şi vindecă pre ei acolo. Şi să apropiară 3
cătră El fariseii, ispitindu-L pre El şi zicînd
Lui:„Cade-să omului a lăsa pre muiarea lui
pentru fiecare vină?" Iară El răspunzînd 4
zise lor:„Au n-aţ cetit că Cel ce au făcut
dentîiu, bărbatul şi muiarea au făcut pre ei?
Şi au zis:'Dirept aceaea va lăsa omul pre 5
tată-său şi pre mumă-sa şi să va lipi cătră
muiarea sa şi vor fi amîndoi un trup'.
Dirept aceaea nu mai sînt doi, ce un trup; 6
care dară Dumnezău au împreunat omul să
nu desparţă". Ziseră Lui:„Dară căci au 7
poruncit Moisi să dea carte de despărţire şi
să o lase pre ea?" Zise lor că „Moisi 8
pentru întărirea inimii voastre au poruncit
voao să vă lăsaţ muierile voastre, iară den-
tîiu n-au fost aşa. Şi zic voao că au cine-ş 9
va lăsa muiarea lui, nu pre curvie, şi va lua
alta, preacurveaşte, şi cine va lua lăsată de
altul preacurvie face". Ziseră Lui ucenicii 10
Lui:„De iaste aşa pricina omului cu muiarea,
nu e bine să să însoare". Iară El zise lor: 11
„Nu-l cuprind toţ cuvîntul acesta, ce cărora
li-e dat. Că sînt fameni carii den trupul 12
mumei lor au născut aşa, şi sînt fameni
carii s-au scopit de oameni, şi sînt fameni
carii s-au scopit pre înşiş pentru împărăţia
ceriurilor; cela ce poate cuprinde cuprinză".
Atuncea să adusără cătră El copilaşi ca 13
să-Ş puie mînile pre ei şi să Să roage; iară
ucenicii certa pre ei. Iară Iisus zise: 14
„Lăsaţi copilaşii, şi nu-i oprireţi pre ei a veni
cătră Mine, pentru că ca acestora iaste
împărăţia ceriurilor". Şi puindu-Şi pre 15
ei mînile, Să duse de acolea. Şi iată 16
unul apropiindu-să, zise Lui:„Învăţătoriule
bune, ce bine voiu face ca să aibu viaţa
veacinică?" Iară El zise Lui:„Ce Mă zici 17
bun? Nimeni nu e bun, fără numai unul
Dumnezău; iară de vei să întri în viaţă,
păzeaşte poruncile". Zise Lui:„Carele?" 18
Iară Iisus zise:„Să nu omori, să nu preacur-
veşti, să nu furi, să nu mărturiseşti minciuni.
Cinsteaşte pre tatăl tău şi pre muma ta şi 19
să iubeşti pre aproapele tău ca pre tine".
Zise Lui tînărul:„Toate aceastea le-am păzit 20
den tinereaţele meale; ce încă-m lipseaşte?"
Zise Iisus lui:„De vei să fii desăvîrşit, pasă, 21
vinde tot ce ai şi dă săracilor, şi vei avea
comoară în ceriu, şi vino după Mine".
Şi auzind tînărul cuvîntul, să duse întristat, 22
că era avînd agonisită multă. Iară Iisus 23
zise ucenicilor săi:„Adevăr zic voao că
anevoie va întra bogatul întru împărăţia
ceriurilor. Şi iarăş zic voao: Mai lesne 24
iaste cămila pren ureachea acului a treace
decît bogatul întru împărăţia lui Dumnezău
a întra". Şi auzind ucenicii Lui, să mirară 25
foarte zicînd:„Dară cine să va putea
spăsi?" Şi căutînd Iisus, zise lor:„La oa- 26

meni aceasta peste putinţă iaste, iară la
27 Dumnezău toate să pot“. Atuncea
răspunzînd Petăr, zise Lui:„Iată, noi am
lăsat toate şi am venit după Tine; dară ce
28 ne va fi noao?“ Iară Iisus zise lor:
„Adevăr zic voao că voi, carii aţi venit după
Mine, la naşterea de iznoavă cînd va şădea
Fiiul Omenescu pre scaunul slavei Sale,
şădea-veţi şi voi pre doaosprăzeace scaune,
judecînd ceale doaosprăzeace neamuri ale
29 lui Israil. Şi tot carele au lăsat casă, au
fraţii, au surorile, au pre tată-său, au pre
mumă-sa, au muiarea, au feciorii, au ţarini,
pentru numele Mieu, cu o sută de părţi va
30 lua şi viaţa veacinică va moşteni. Că
mulţi vor fi cei dentîi apoi,şi cei de apoi
întîi.

CAP XX

1 Că aseamenea iaste împărăţia ceriu-
rilor omului căsătoriu, carele ieşi
dîns-demineaţă să tocmească lucră-
2 tori la via lui. Deci tocmindu-să
cu lucrătorii, cîte un denar pre zi,
3 trimise pre ei la via lui. Şi ieşind la al
treilea ceas, văzu pre alţii stînd în tîrg fără
4 lucru. Şi acelora zise:‘Meargeţi şi voi în
5 vie şi ce ar fi dirept voiu da voao’. Iară ei
mearsără; iară ieşind în al şasele şi al noaole
6 ceas, făcu aşijderea. Şi ieşind în al
unsprăzeacele ceas, află pre alţii stînd fără
lucru şi zise lor:‘Ce staţi acicea toată ziua
7 fără lucru?’ Ziseră lui:‘Că nimeni pre
noi n-au tocmit’. Zise lor:‘Meargeţi şi voi
8 în vie şi ce va fi dirept veţ lua’. Şi
făcîndu-se seară, zise domnul viei ispravni-
cului său:‘Cheamă pre lucrători şi le
plăteaşte lor plata, începînd de la cei de
9 apoi,pînă la cei dentîiu’. Şi deaca veniră
cei ce venise în al unsprăzeacele ceas, luară
10 unul cîte un dinariu. Şi viind cei dentîiu,
le părea că vor lua mai mult; şi luară şi
11 aceia cîte un dinariu. Iară deaca-i luară,
12 răpştiră spre domnul casei, Zicînd că
‘Aceşti de apoi un ceas lucrară şi i-ai făcut
tocma cu noi, carii am purtat greutatea
13 zilei şi zăduhul’. Iară el răspunzînd zise
unuia den ei:‘Priatene, nu fac ţie nedirep-
tate, au nu te-ai tocmit într-un dinar cu
14 mine? Ia-ţ al tău şi pasă, că voiu să dau
15 şi cestui de apoi ca şi ţie. Au nu să cade
mie să fac ce voiu vrea dentr-ale meale? De
16 iaste ochiul tău rău, că eu bun sînt?’ Aşa
vor fi cei de apoi întîiu, şi cei dentîiu apoi;
că mulţi sînt chemaţ, iară puţini aleşi“.
17 Şi suind Iisus în Ierusalim, luo pre cei
doisprăzeace ucenici înşiş pre cale şi zise
18 lor: „Iată, ne suim în Ierusalim şi Fiiul
Omenesc Să va da arhiereilor şi cărturarilor,
19 şi-L vor judeca pre El spre moarte. Şi-L
vor da pre El păgînilor să-L
batjocurească şi să-L bată şi să-L răstig-
nească, şi a treia zi va învia“. Atunci să 20
apropie de El muma feciorilor lui Zevedeiu
cu feciorii săi, închinîndu-se şi cerşind oare-
ce de la El. Iară El zise ei:„Ce vei?“ 21
Zise Lui:„Zi ca să şază aceştidoi feciori ai
miei unul de-a direapta Ta şi altul de-a stînga
întru împărăţia Ta“. Şi răspunzînd Iisus, 22
zise:„Nu ştiţ ce cereţ; puteţ bea păharul
carele Eu voiu să beau şi cu botezul carele
Eu Mă botezu să vă botezaţ?“ Ziseră Lui:
„Putem“. Şi zise lor:„Păharul Mieu veţi 23
bea şi cu botezul carele Eu Mă botezu vă
veţ boteza, iară a şădea de-a direapta Mea
şi de-a stînga Mea nu iaste Mie a da, ce
celora ce s-au gătit de la Tatăl Mieu“.
Şi auzind aceastea, cei zeace să mîniară 24
pre cei doi fraţi. Iară Iisus, chemînd pre 25
ei, zise:„Ştiţ că domnii păgînilor domnesc
pre ei şi cei mari stăpînescu pre ei. Iară 26
între voi nu va fi aşa, ce, carele va vrea
întru voi să fie mai mare, să fie voao slugă.
Şi cine va vrea întru voi a fi întîiu, să fie 27
voao slugă. Precum şi Fiiul Omenesc 28
n-au venit să-I slujească Lui, ce să slujască
El şi să dea sufletul Lui răscumpărare
pentru mulţi“. Şi ieşind ei den Erihon, 29
mearse după El mulţime multă. Şi iată 30
doi orbi şăzînd lîngă cale, auzind că Iisus
treace, strigară zicînd:„Doamne, Fiiul lui
David, miluiaşte pre noi, Doamne, Fiiul lui
David!“ Şi mulţimea certa pre ei să tacă, 31
iară ei mai vîrtos striga zicînd:„Doamne,
fiiul lui David, miluiaşte-ne“. Şi stătu 32
Iisus, chemă pre ei şi zise:„Ce veţ să fac
voao?“ Ziseră lui:„Doamne, ca să să 33
deschiză ochii noştri“. Şi milostivindu-
Se Iisus, atinse ochii lor şi numaidecît văzură
ochii lor şi mearseră după El.

CAP XXI

Şi cînd să apropiară cătră Ierusalim 1
şi veniră în Visfaghi, cătră muntele
Maslinilor, atunci Iisus trimise doi
ucenici, Zicînd lor:„Duceţi-vă 2
la satul carele iaste înaintea voastră
şi numaicît veţ afla o asină legată şi mîn-
zul cu ea; dezlegîndu-o, aduceţ Mie. Şi 3
de are zice voao cineva ceva, veţ zice că
Domnului aceastea trebuiesc; şi numaidecît
le va trimite pre eale. Aceasta tot fu ca 4
să să împle ce iaste zis pren prorocul
zicînd: „Ziceţ featei Sionului: ‘Iată, 5
împăratul tău vine ţie blînd şi şăzînd pre
asin şi mînzul fiiul celui de supt jug’“.
Şi mergînd ucenicii şi făcînd precum le 6
porunci lor Iisus, Adusără asina şi 7
mînzul şi puseră deasupra lor. Iară 8
mai multa gloată au aşternut veşmintele
lor pre cale, iară alţii frîngea stîlpări
den copaci şi aşternea pre cale. Iară 9

gloatele care mergea înainte și carii mergea
denapoi striga zicînd:„Osana Fiiului lui
David, blagoslovit cel ce vine întru numele
10 Domnului, osana întru înălțimi!“ Și
întrînd El în Ierusalim,să cutremura cetatea,
11 zicînd:„Cine iaste acesta?“ Iară mulți-
mea zicea:„Acesta iaste Iisus, prorocul cel
12 den Nazarethul Galileii“. Și întră Iisus
în beseareca lui Dumnezeu și scoase pre toți
carii vindea și cumpăra în besearecă și
measele precupeților și scaunele vînzători-
13 lor de porumbi le-au răsturnat. Și zise
lor:„Scris iaste:‘Casa mea casa rugăciunii
se va chema’, iară voi o ați făcut peșteră
14 tîlharilor“. Și veniră la El orbi și șchiopi
15 în besearecă și vindeca pre ei. Și văzînd
arhiereii și cărturarii ciudele carele au făcut
și copiii strigînd în besearecă și zicînd:
16 „Osana, Fiiul lui David!“, mîniară-se. Și
ziseră lui:„Auzi ce zic aceștea?“ Iară Iisus
zise lor:„Așa. Au nu aț cetit niciodinioară
că den gura pruncilor și sugătorilor ai întă-
17 rit laudă?“ Și lăsînd pre ei, ieși afară
den oraș în Vithania și Să sălășlui acolo.
18 Iară demineața, înturnîndu-Se în oraș, flă-
19 mînzi. Și văzînd un smochin lîngă cale,
mearse la el și nemica nu află întru el, fără
numai frunzele, și zise lui:„De acum să nu
mai fie dentru tine rod în veaci“. Și secă
20 smochinul numaidecît. Și văzînd ucenicii,
să mirară grăind:„Cum numai cît secă
21 smochinul?“ Răspunzînd, Iisus zise lor:
„Adevăr zic voao, de veț avea credință și
să nu vă îndoiț, nu numai a smochinului veț
face, ce și muntelui acestuia, de aț zice:
‘Rădică-te și te aruncă în mare’, să va face.
22 Și toate cîte veț ceare întru rugăciune
23 crezînd lua-veț“. Și mergînd El în besea-
recă, cînd învăța, mearseră către El mai
marii popilor și bătrînii oamenilor, zicînd:
„Cu ce puteare faci aceastea? Și cine Ți-au
24 dat această puteare?“ Și răspunzînd
Iisus, zise lor:„Întreba-vă-voiu și Eu pre
voi un cuvînt, carele de veț spune Mie, și
Eu voao voiu spune cu ce puteare aceastea
25 fac. Botezul lui Ioan de unde era?
Den ceriu, au de la oameni?“ Iară ei
cugeta întru sine zicînd:„De vom zice: den
ceriu, va zice noao:‘Dară direpț ce n-aț
26 crezut lui?’. Iară de vom zice: de la
oameni, teamemu-ne de gloată, că toți țin
27 pre Ioan ca pre un proroc“. Și răspun-
zînd lui Iisus ziseră:„Nu știm“. Zise
lor și El:„Nice Eu voiu spune voao cu ce
28 puteare fac aceastea. Și ce vă să pare
voao? Un om avea doi feciori și, mergînd
la cel dentîiu, zise:‘Fătule, du-te astăzi de
29 lucrează în via mea’. Iară el răspunzînd
zise:‘Nu voiu’. Iară mai apoi căindu-se,
30 mearse. Și apropiindu-se către cel al
doilea, zise așijderea; iară el răspunzînd zise:
31 ‘Eu, Doamne’, și nu mearse. Care dentr-
acei doi au făcut voia părintelui?“ Ziseră lui:
„Cel dentîiu“. Zise Iisus lor:„Adevăr zic voao
că vameșii și curvele întrec pre voi întru
împărăția lui Dumnezău. Că veni Ioan la 32
voi întru calea direptăției și n-aț crezut lui,
iară vameșii și curvele crezură lui; iară voi,
văzînd, nu v-aț pocăit după aceaea să crea-
deț lui. Ascultaț altă pildă: Era un om 33
căsătoriu, care sădi vie și cu gard îngrădi
pre ea și săpă în ea teasc și zidi turn și o
deade pre ea lucrătorilor și să duse departe.
Iară cînd să apropie vreamea rodului, 34
trimise slugile sale către lucrători să-i ia
rodul ei. Și viarii, prinzînd slugile lui, 35
pre unul bătură, iară pre altul omorîră,
pre altul cu pietri îl uciseră. Și iară 36
trimise și pre alte slugi, mai multe decît
întîiu, și făcură lor așijderea. Mai apoi 37
trimise către ei pre fiiul său, zicînd:‘Rușina-
se-vor de fiiul mieu’. Iară viarii, văzînd 38
pre fiiul, ziseră întru eiș:‘Acesta iaste moș-
teanul, veniți să-l omorîm pre el și să ținem
moștenirea lui’. Și prinzîndu-l pre el, 39
scoaseră-l afară den vie, și-l omorîră.
Dară, cînd va veni domnul viei, ce va face 40
viarilor acelora?“ Ziseră lui:„Pre răi, 41
rău-i va piarde și via o va da altor viari,
carii vor da lui rodul la vreamea lui“.
Zise Iisus lor:„N-ați citit niciodată întru 42
scripturi:‘Piatra carea nu o băgară în samă
ziditorii, aceasta să făcu în capul unghiului;
de la Domnul s-au făcut aceasta și iaste
minunată întru ochii noștri’? Dirept 43
aceasta zic voao că să va lua de la voi
împărăția lui Dumnezău și să va da păgîni-
lor, carii vor face rodul ei. Și cel ce va 44
cădea spre piatra aceasta, zdrobi-să-va;
iară pre carele va cădea, vîntura-va pre el“.
Și auzind mai-marii popilor și fariseii 45
pildele Lui, pricepură că de ei grăiaște.
Și căutînd pre El să-L prinză, să temură 46
de gloate, căci ca un proroc ținea pre El.

CAP XXII

i răspunzînd Iisus, iară zise lor în 1
pilde, zicînd: „Asămănatu-s-au 2
împărăția ceriurilor unui om împă-
rat, carele făcu nuntă fiiului său.
Și mînă slugile sale să cheame pre 3
cei chemați la nuntă, și nu vrură să vie.
Iară trimise pre alte slugi zicînd:‘Ziceți 4
chemaților:‘Iată, prînzul mieu gătit-am,
juncii miei și ceale hrănite sînt junghiate și
toate-s gata, veniți la nuntă’. Iară ei 5
lenevind, mearseră unul la țarină, iară altul
la neguțătoria lui. Iară alții, prinzînd 6
pre slugile lui, batjocuriră-i și-i omorîră.
Iară împăratul auzind, să mînie și, trimițînd 7
oastea lui, pierdu pre acei ucigași și orașul
lor arse. Atunci zise slugilor lui:‘Nunta 8
gata iaste,

9 iară chemaţii nu fură destoinici'. Dirept
aceaea meargeţi la ieşirile căilor şi, oricîţ
10 veţ afla, chemaţi-i la nuntă. Şi ieşind
slugile lui la căi, strînsără pre toţi cîţ aflară,
răi şi buni, şi să împlu nunta de oaspeţi.
11 Şi întrînd împăratul să vază oaspeţii, văzu
acolo pre un om neîmbrăcat în veşminte de
12 nuntă. Şi zise lui:'Priatene, cum ai întrat
acicea neavînd veşminte de nuntă?' Iară el
13 amuţi. Atunci zise împăratul slugilor:
'Legîndu-i mînile şi picioarele lui, luaţi-l
şi-l aruncaţ la întunearecul cel de afară;
acolo va fi plîngere şi scrîşnirea dinţilor.
14 Că mulţi sînt chemaţi, iară puţini aleşi'".
15 Atuncea, mergînd fariseii, făcură sfat ca
16 să-L prinză pre El în cuvînt. Şi trimiseră
la El ucenicii lor cu irodianii zicînd:„Învăţă-
toriule, ştim că eşti dirept şi calea lui
Dumnezău cu adevăr înveţi şi nu-Ţ e
grije de nemică, că nu cauţi la faţa oameni-
17 lor. Spune dară noao, ce Ţi se pare? Cade-
18 se a da dajde împăratului au ba?" Şi
conoscînd Iisus ficleşugul lor, zise:„Ce mă
ispitiţi, făţarnicilor? Arătaţi-M banul dăj-
19 dii". Iară ei aduseră Lui un ban.
20 Şi zise lor:„Al cui iaste acest chip şi scrip-
21 tura ce e pre el?" Ziseră Lui:„A lui
chesariu". Atuncea zise lor:„Daţ dară ale
lui chesariu la chesariu, şi ale lui Dumnăzău
22 lui Dumnăzău". Şi auzind, să mirară şi,
23 lăsînd pre El, să duseră. Într-aceaea zi
veniră la El saducheii, carii zicea că nu va fi
24 înviere, şi întrebară pre El, Zicînd:„Învăţă-
toriule, Moisi au zis:'De va muri cineva nea-
vînd feciori, să ia fratele lui pre muiarea lui şi
25 să rîdice sămînţa fratelui său'. Şi era întru
noi şapte fraţi; şi cel dentîiu însurîndu-se
muri; şi neavînd sămînţă, lăsă pre muiarea
26 lui fratelui său. Aşijderea şi al doilea, şi
27 al treilea, pînă la al şaptelea. Iară mai
28 apoi de toţi muri şi muiarea. Dară la
înviere, a căruia de acei şapte va fi muiarea?
29 Că toţi o au avut pre ea". Şi răspunzînd
Iisus, zise lor:„Vă rătăciţi, neştiind scriptu-
30 rile, nici putearea lui Dumnezău. Că la
înviere nice să însoară, nice să mărită, ce
ca îngerii lui Dumnăzău în ceriu sînt.
31 Iară de învierea morţilor au n-aţi cetit ce
s-au zis de la Dumnăzău zicînd voao:
32 'Eu sînt Dumnezăul lui Avraam şi Dumne-
zăul lui Isaac şi Dumnăzăul lui Iacov'?
Nu iaste Dumnezău Dumnezău morţilor,
33 ce viilor". Şi auzind mulţimea, să mirară
34 de învăţătura Lui. Iară fariseii, auzind
că au astupat gurile saducheilor, să adunară
35 împreună. Şi întrebă pre El unul den ei,
ştiutoriu de leage, ispitind pre El şi zicînd:
36 „Învăţătoriule, carea poruncă e mare
37 în leage?" Iară Iisus zise lui:„Să
iubeşti pre Domnul Dumnezăul tău cu toată
inima ta şi cu tot sufletul tău şi cu tot cuge-
tul tău. Aceasta e întîiu şi mai mare po- 38
runcă. Şi a doua, aseamene aceştiia; să 39
iubeşti pre aproapele tău ca şi pre tine.
Întru aceaste doao porunci toată leagea şi 40
prorocii spînzură". Şi fiind adunaţi fari- 41
seii, întrebă pre ei Iisus, Zicînd:„Ce vă 42
se pare voao de Hristos? Al cui fiiu iaste?"
Ziseră Lui:„A lui David". Zise lor: 43
„Dară cum David cu Duhul cheamă pre el
Domnul zicînd aşa: 'Zise Domnul Domnu- 44
lui Mieu: Şăzi de-a direapta Mea pînă voiu
pune vrăjmaşii Tăi scaun picioarelor Tale'?
Dară deaca cheamă David pre El Domnu, 45
cum iaste al lui fiiu?" Şi nimeni nu putu 46
să-I răspunză Lui cuvînt, nici cuteză cineva
dentr-aceaea zi să mai întreabe pre El.

CAP XXIII

Atuncea Iisus grăi gloatelor şi 1
ucenicilor Săi zicînd: „În scau- 2
nul lui Moisi au şăzut cărturarii şi
fariseii. Deci, toate cîte vor zice 3
voao să ţineţi, ţineţ şi faceţi, iară
după faptele lor nu facereţi, că ei zic şi nu
fac. Că leagă sarcine greale şi cu nevoie 4
a le purta şi le pun preste umerile oamenilor,
iară ei nici cu deagetul lor nu vor să le clă-
tească pre eale. Şi toate faptele lor le 5
fac pentru să să arate oamenilor că-ş lăr-
gescu advarele lor şi-ş mărescu poalele
veşmintelor lor. Şi iubescu şedearea mai sus 6
la ospeaţe şi în scaunile ceale de frunte în adu-
nări. Şi închinăturile pren tîrguri, şi să să 7
cheame de oameni:'Învăţătoriule, învăţăto-
riule!' Iară voi nu vă chemareţi învăţători, 8
că unul iaste Învăţătoriul vostru: Hristos;
iară voi toţi fraţi sînteţi. Şi părinte nu 9
vă chemareţi voao pre pămînt, că unul
iaste Părintele vostru, Carele iaste în ceriuri.
Nici vă chemareţi învăţători, că unul iaste 10
Învăţătoriul vostru: Hristos. Iară carele 11
e mai mare întru voi fi-va voao slugă.
Că cine să va înălţa pre sine smeri-să-va, şi 12
cine să va smeri pre sine înălţa-să-va.
Ce vai de voi, cărturari şi farisei făţarnici! 13
Că mîncaţi casele văduvelor şi cu vină lungă
rugîndu-vă; dirept aceasta, veţi lua mai
multă judecată. Vai de voi, cărturari şi 14
farisei făţarnici! Că închideţi împărăţia
ceriurilor înaintea oamenilor; că voi nu
întraţi, nici pre ceia ce întră îi lăsaţi să între.
Vai de voi, cărturari şi farisei făţarnici! Că 15
încungiuraţi marea şi uscatul să faceţi un
nemearnic; şi cînd să face, faceţi pre el fiiul
gheennei, mai cu de doao ori decît voi.
Vai voao, povăţuitori orbi, carii ziceţi: 16
'Cine să va jura pre besearică nemică iaste;
iară cine să va

jura pre aurul besearicii datoriu e!'
17 Nebuni şi orbi, care e mai mare, aurul au
18 beseareca, carea sfinţeaşte pre aurul? Şi
cine să va jura pre oltariu, nemică iaste;
iară cine să va jura pre darul carele e deasu-
19 pra lui vinovat iaste. Nebuni şi orbi, dară
care e mai mare, darul au oltariul carele sfin-
20 ţeaşte darul? Deci, cela ce să jură pre
oltariu, jură-să pre el şi pre toate cealea ce
21 sînt deasupra lui. Şi cela ce să jură pre
besearecă, jură-să pre ea şi pre Cela ce lăcu-
22 iaşte întru ea. Şi cela ce să jură pre ceriu,
jură-să spre scaunul lui Dumnezău şi pre
23 Cela ce şade deasupra lui. Vai voao, cărtu-
rari şi farisei făţarnici! Că zeciuiţi izma şi
mărariul şi chimenul, şi aţi lăsat ceale mai
greale ale legii, judecata şi milostenia, şi
credinţa; aceastea să cădea să le faceţi şi
24 acealea să nu lăsaţ. Povăţuitori orbi,
ceia ce strecuraţi ţînţariul şi cămila înghiţiţ!
25 Vai voao, cărturari şi farisei făţarnici! Că
curăţiţi cea den afară a păharului şi a bli-
dului, iară denlăuntru pline sînt de hrăpituri
26 şi de nedireptăţi. Fariseie oarbe, cură-
ţeaşte întîi înlăuntrul păharului şi blidului
27 ca să fie şi cea den afară a lor curată. Vai
voao, cărturari şi farisei făţarnici! Că vă
asămănaţi mormînturilor celor spoite, carele
să arată den afară frumoase, iară denlăuntru
pline sînt de oasele morţilor şi de toată
28 necurăţia. Aşa şi voi, den afară vă arătaţi
oamenilor direpţi, iară denlăuntru, plini sîn-
29 teţi de făţăria nelegiuirii. Vai voao, cărturari
şi farisei făţarnici! Că zidiţi mormintele
prorocilor şi împodobiţ mormintele direpţi-
30 lor. Şi ziceţi:'De am fi fost în zilele
părinţilor noştri, nu am fi fost lor soţi în
31 sîngele prorocilor'. Cît înşivă mărturisiţi
pre voi că sînteţi fii celora ce au omorît pre
32 proroci. Şi voi împleţi măsura părinţilor
33 voştri. Şerpi, pui de năpîrci, cum veţi
34 scăpa de judecata gheennei? Direpţ
aceasta, iată Eu trimiţ cătră voi proroci, şi
înţelepţi, şi cărturari; şi dentr-înşii omorî-
veţ şi răstigni-veţ şi dentr-înşii veţ bate în
săboarăle voastre şi goni-i-veţ den oraş în
35 oraş. Ca să vie spre voi tot sîngele direpţ,
carele s-au vărsat pre pămînt, de la sîngele
lui Avel, direptul, pînă la sîngele Zahariei,
fiiul Varahiei, pre carele aţ omorît între
36 besearecă şi între oltariu. Adevăr grăiesc
voao, veni-vor toate aceastea spre neamul
37 acesta. Ierusalime, Ierusalime, carele
omorîş prorocii şi cu pietri ucişeş pre cei
trimeşi cătră tine, de cîte ori vruiu să adun
feciorii tăi, în ce chip adună găina puii ei
38 supt arepi, şi n-aţ vrut! Iată, să lasă
39 voao casa voastră pustie. Că zic voao:
Nu Mă veţ vedea de acum pînă cînd veţ
zice:'Blagoslovit
Cel ce vine întru numele Domnului!"

CAP XXIV

i ieşind Iisus den besearecă, mer- 1
gea şi să apropiară ucenicii Lui să
arate Lui ziditurile besearecii.
Iară Iisus zise lor:,,Nu vedeţ 2
aceastea toate? Adevăr grăiesc
voao, nu va rămînea acicea piatră pe piatră
care să nu să răsipească". Şi şăzînd El 3
pre muntele Maslinilor, apropiară-să uce-
nicii la El osebi, zicînd:,,Spune noao cînd
vor fi aceastea? Şi ce e sămnul venirei Tale
şi al sfîrşănii veacului?" Şi răspunzînd 4
Iisus zise lor:,,Căutaţi să nu vă înşale cineva
pre voi. Că mulţi vor veni întru numele 5
Mieu, zicînd:'Eu sînt Hristos'; şi pre mulţi
vor înşăla. Şi veţ auzi războaie şi auziri 6
de războaie; căutaţi, nu vă spămîntaţi,
Că să cade toate să fie, ce încă nu va fi 7
sfîrşitul. Că să va scula limbă preste 8
limbă şi împărăţie preste împărăţie şi vor
fi morţi şi foameţ şi cutremure pre-alocu-
rea şi toate aceastea-s începătura durerilor.
Atuncea vor da pre voi la strînsoare şi vă 9
vor omorî pre voi şi veţ fi urîţ de toate
limbile pentru numele Mieu. Şi atuncea 10
să vor zminti mulţi şi unul pre alt să vor
vinde şi să vor urî unul cu altul. Şi 11
mulţi proroci mincinoşi să vor scula şi
vor înşăla pre mulţi. Şi pentru căci 12
să va înmulţi fărădeleagea, răci-să-va
dragostea multora. Iară cela ce va răbda 13
pînă în sfîrşit, acela să va spăsi. Şi să va 14
propovedui Evanghelia aceasta a Împărăţiei
întru toată lumea, întru mărturia a toate
limbile; şi atunci va veni sfîrşenia. Iară 15
cînd veţ vedea scîrba pustiirei carea s-au
grăit pren Daniil prorocul stînd în loc sfînt
(cela ce ceteaşte să înţeleagă), Atuncea 16
cei den Iudea să fugă la munţi; Carele e 17
în pod să nu să pogoară să ia ceva den casa
lui; Şi carele e în cîmp să nu să întoarne 18
să ia veşmîntul lui. Iară vai celor ce au în 19
pîntece şi aplecătoarelor într-acealea zile!
Ce rugaţi-vă ca să nu fie fuga voastră iarna, 20
nice sîmbăta. Că va fi atuncea nevoie 21
mare, carea n-au fost de-nceputul lumii
pînă acum, nici nu va fi. Şi de nu s-ar fi 22
micşorat zilele acealea, nu s-ar fi mîntuit tot
trupul; iară pentru cei aleş să vor scurta
zilele acealea. Atuncea, de are zice voao 23
cineva:'Iată, acicea e Hristos, sau colea', nu
creadereţ. Că să vor scula hristoş minci- 24
noşi şi proroci mincinoşi şi vor da seamne
mari şi minuni, cît să înşale, de va fi putinţă,
şi pre cei aleş. Iată, spuş voao mai nainte. 25
De vor zice dară voo:'Iată, în pustie iaste', 26
nu ieşireţ. 'Iată, în cămări', nu creadeţi.
Că, cum fulgerul iase de la răsărit şi să arată 27
pînă la apus, aşa va fi venirea Fiiului Omenesc.
Că oriunde va fi stîrvul, acolo să vor adu- 28

29 na vulturii. Iară numaidecît după scîrba
acelor zile, soarele să va întuneca şi luna nu
va da lumina ei, şi stealele vor cădea den
ceriu şi puterile ceriurilor să vor clăti.
30 Şi atuncea să va arăta sămnul Fiiului
Omenesc în ceriu şi atuncea vor plînge toate
seminţiile pămîntului şi vor vedea pre Fiiul
Omenesc viind pre norii ceriului, cu puteare
31 şi cu slavă multă. Şi va trimite pre înge-
rii Săi cu trîmbiţă şi cu glas mare şi vor
aduna aleşii Lui de la patru vînturi, de la
margenile ceriurilor pînă la margenile lui.
32 Iaru de la smochin vă învăţaţi pildă: cînd
va fi mlădiţa lui moale şi frunzele va odră-
33 sli, ştiţi că aproape e vara. Aşa şi voi,
cînd veţi vedea aceastea toate, să ştiţi că
34 aproape iaste la uşi. Adevăr grăiesc voao,
nu va treace neamul acesta, pînă cînd să
35 vor face aceastea toate. Ceriul şi pămîntul
vor treace, iară cuvintele Meale nu vor treace.
36 Iară de ziua aceaea şi ceasul nimeni nu ştie,
nici îngerii ceriurilor, fără Tatăl Mieu sîngur.
37 Căci, cum au fost în zilele lui Noe, aşa va fi
38 şi venirea Fiiului Omenesc. Şi cum era în
zilele ceale mai nainte de potop, mîncînd şi
bînd, însurîndu-se şi măritîndu-se, pînă în
39 ziua ce întră Noe în chivot, Şi nu cono-
scură pînă veni potopul şi luo pre toţi, aşa
40 va fi şi venirea Fiiului Omenesc. Atuncea
doi vor fi în cîmp; unul să va lua şi altul
41 să va lăsa. Doao măcenînd la moară;
42 una să va lua şi una să va lăsa. Deci
privegheaţi, că nu ştiţi în care ceas Domnul
43 vostru va veni. Iară aceasta să ştiţi, că,
de-ar şti stăpînul casei în care strajă va veni
furul, ar priveghea şi n-ar lăsa să-i sape casa
44 lui. Derept aceasta şi voi fiţi gata, că, în
ceasul care n-aţi gîndi, Fiiul Omenesc va veni.
45 Oare cine iaste sluga cea credincioasă şi
înţeleaptă, pre carele l-au pus domnul lui
preste slujba lui, să dea lor hrană la vreame?
46 Fericită sluga aceaea carele, viind domnul
47 lui, va afla făcînd aşa. Adevăr zic voao,
că preste toată avuţia lui pune-l-va pre el.
48 Iară de va zice acea slugă rea întru inima
49 lui: 'Apesteaşte domnul mieu a veni' Şi
va înceape a bate pre cei cu el robi, mîncînd
50 şi bînd cu beţivii, Veni-va domnul slugii
aceluia în ziua carea nu se nădăiaşte şi în
51 ceasul care nu ştie. Şi-l va despica pre el
şi partea lui cu făţarnicii va pune; acolo va
fi plînsul şi scrîşnirea dinţilor.

CAP XXV

1 Atuncea să va asemăna împărăţia
ceriurilor cu zeace feate, carele
luînd făcliile lor, ieşiră întru tîmpi-
2 narea ginerelui. Iară cinci dentru
eale era înţeleapte şi cinci nebune.
3 Ceale nebune, luîndu-ş făcliile lor, nu luară cu
sine untdelemn. Iară ceale înţeleapte 4
luară untdelemn în vasele lor cu făcliile lor.
Şi, zăbăvind ginerile, au adormitat toate 5
şi dormiia. Iară la miazănoapte fu stri- 6
gare: 'Iată, ginerile vine. Ieşiţi în timpinarea
lui'. Atuncea să sculară toate fecioarele 7
acealea şi-ş împodobiră făcliile lor. Iară 8
ceale nebune celor înţeleapte ziseră: 'Daţi
noao den untdelemnul vostru, că făcliile
noastre să sting'. Şi răspunseră ceale 9
înţeleapte zicînd: 'Ca nu cîndai nu va ajunge
noao şi voao, mai bine meargeţi la vînzători
şi vă cumpăraţ voao'. Şi mergînd eale 10
să cumpere, veni ginerile şi ceale gata întrară
cu el la nuntă şi să închise uşa. Iară mai 11
apoi veniră şi cealealalte feate, zicînd:
'Doamne, Doamne, deşchide noao'. Iară 12
el răspunzînd zise: 'Adevăr grăiesc voao, nu
vă cunoscu pre voi'. Dirept aceaea preve- 13
gheaţi, că nu ştiţ ziua, nici ceasul în carea
Fiiul Omenesc va veni. Că în ce chip un 14
om, mergînd departe, chemă slugile sale şi
deade lor averile lui, Şi unuia îi deade 15
cinci talanţi, altuia doi, iară altuia unul,
fiecăruia după puteare lui, şi să duse
numaidecît, Şi mergînd cel ce au luat cei 16
cinci talanţi, au lucrat cu ei şi făcu alţi cinci
talanţi, Aşijderea şi cel cu doi, dobîndi 17
şi el alţi doi. Iară cela ce au luat unul, 18
mergînd, săpă în pămînt şi ascunse argintul
domnului său. Iară după multă vreame, 19
veni domnul slugilor acelora şi luo samă cu
ei. Şi mergînd cel ce au luat cei cinci 20
talanţi, aduse alţi cinci talanţi, zicînd:
'Doamne, cinci talanţi mi-ai dat; iată, alţi
cinci talanţi am dobîndit cu ei'. Şi zise 21
lui domnu-său: 'Bine iaste, slugă bună şi
credincioasă; spre puţîn fuseşi credincios,
spre mult te voiu pune; întră în bucuria
domnului tău'. Şi venind şi cela ce au 22
luat cei doi talanţi, zise: 'Doamne, doi ta-
lanţi mi-ai dat; iaca, alţi doi talanţi dobîndit-
am cu ei'. Zise lui domnul lui: 'Bine e, 23
slugă bună şi credincioasă, pre puţin eşti
credincios, spre multe te voiu pune; întră în
bucuria domnului tău'. Şi venind şi cela 24
ce luase un talant, zise: 'Doamne, ştiutu-te-
am că eşti om nesilnic, secerînd unde n-ai
sămănat şi adunînd de unde n-ai răsipit.
Şi temîndu-mă, merş şi ascunşu talantul 25
tău în pămînt. Iată, ai al tău'. Şi răspun- 26
zînd domnu-său zise lui: 'Slugă rea şi
leaneşă, ştiuşi că seacer unde n-am sămănat
şi adun de unde n-am răsipit. Cădea-se 27
dară să fi pus argintul mieu la schimbători
şi, viind eu, fire-aş luat al mieu cu dobîndă.
Luaţi dară de la el talantul şi-l daţ celuia ce 28
are zeace

29 talanţi. Că la tot cela ce are da-i-se-va şi
i să va prisosi (iară de la cela ce n-are, şi ce
30 are lua-se-va de la el). Şi pre sluga ne-
treabnică aruncaţi-l întru întunearecul cel
mai de afară; acolo va fi plînsul şi scîrşnirea
31 dinţilor'. Iară cînd va veni Fiiul Omenesc
întru slava Lui, şi toţi sfinţii îngeri cu El,
atuncea va şădea spre scaunul slavei Lui.
32 Şi să vor aduna înaintea Lui toate limbile
şi va despărţi pre ei unul de altul, cum
33 aleage păstoriul oile den capre. Şi va
pune oile de-a direapta Lui, iară caprele
34 de-a stînga. Atunci va zice Împăratul
celor de-a direapta Lui:'Veniţi, blagosloviţii
Părintelui Mieu, moşteniţ cea gătită voao
35 împărăţia de la întemeiarea lumii. Că am
flămînzit şi Mi-aţ dat mîncare, însătoşat-am
şi Mi-aţ dat băutură, strein am fost şi M-aţ
36 priimit. Gol, şi M-aţ îmbrăcat, bolnăvit-
am şi M-aţ socotit, în temniţă am fost şi aţ
37 venit la Mine'. Atuncea răspunde-vor
Lui direpţii, zicînd:'Doamne, cînd Te-am
văzut flămînd şi Te-am hrănit? Sau sătos
38 şi Ţ-am dat băutură? Sau cînd Te-am
văzut striin şi Te-am priimit? Sau gol şi
39 Te-am îmbrăcat? Sau cînd Te-am văzut
bolnav, sau în temniţă şi am venit la Tine?'
40 Şi răspunzînd Împăratul zise lor:'Adevăr
grăiescu voao, întru cît aţi făcut unuia dentr-
aceşti fraţi mai mici ai Miei, Mie aţi făcut'.
41 Atuncea va zice şi celor de-a stînga:'Duceţi-
vă de la Mine, blăstămaţilor, în focul de
veac, carele e gătit diavolului şi îngerilor lui!
42 Că am flămînzit şi nu Mi-aţ dat mîncare,
însetoşat-am, şi nu Mi-aţ dat băutură.
43 Striin am fost şi nu M-aţi priimit, gol şi nu
M-aţi îmbrăcat, bolnav şi în temniţă şi nu
44 M-aţi socotit'. Atuncea vor răspunde şi
ei Lui zicînd:'Doamne, cînd Te-am văzut
flămînd, sau setos, sau striin, sau gol, sau
bolnav, sau în temniţă şi n-am slujit Ţie?'
45 Atuncea va răspunde lor zicînd:'Adevăr
grăiescu voao, întru cît n-aţi făcut unuia
dentr-aceşti mici, nici Mie aţi făcut'.
46 Şi vor mearge aceştea în munca de veaci,
iară direpţii în viaţa veacinică".

CAP XXVI

1 Şi fu cînd sfîrşi Iisus toate cuvin-
tele aceastea, zise ucenicilor Lui:
2 „Ştiţi că după doao zile Paştile
vor fi şi Fiiul Omenescu Să va da
3 să Să răstignească". Atuncea
să adunară arhiereii şi cărturarii şi bătrînii
în curtea arhiereului, carele îl chema Caiafa.
4 Şi făcură sfat ca să prinză pre Iisus cu hicle-
5 nie şi să-L omoară. Şi zicea:„Nu în sărbă-
toare, ca să nu fie gîlceavă în oameni".
Iară Iisus fiind în Vithania, în casa lui 6
Simon stricatul, Veni cătră El o muiare 7
avînd un vas cu mir de mult preţu şi-l văr-
să pre capul Lui, şăzînd: Iară văzînd 8
ucenicii Lui să mîniară zicînd:'Pentru spre
ce e piarderea aceasta? Că putea acestu 9
miru să să vînză drept mult şi să să dea
săracilor'. Iară ştiind Iisus, zise lor:'Ce 10
daţi osteneale muierii? Că lucru bun făcu
cu Mine. Că săracii pururea aveţi cu voi, 11
iară pre Mine nu Mă aveţi pururea. Puind 12
aceasta mirul acesta pre trupul Mieu, spre
îngroparea Mea au făcut. Adevăr grăiescu 13
voao, oriunde să va propovedui Evanghelia
aceasta, în toată lumea, zice-să-va şi ce au
făcut aceasta spre pomenirea ei". Atuncea 14
mergînd unul den cei doisprăzeace, carele
îl chema Iuda Iscariotis, la arhierei, Zise: 15
„Ce veţi să-m daţi mie şi eu să vî-L dau pre
El voao?" Iară ei au pus lui treizeci de arginţi.
Şi de-atuncea căuta vreame bună ca să-L 16
dea pre El. Iară în ziua de-ntîiu a azime- 17
lor, veniră ucenicii la Iisus, zicînd Lui:
„Unde vei să gătim Ţie să mănînci Paştile?"
Iară El zise:„Meargeţi în oraşu cătră cuta- 18
rele şi ziceţi lui:'Învăţătoriul zice:'Vreamea
Mea e aproape, la tine voiu face Paştile cu
ucenicii Miei'". Şi făcură ucenicii cum 19
le porunci lor Iisus şi gătiră Paştile. Iară 20
fiind sară, şăzu cu cei doisprăzeace. Şi 21
mîncînd ei, zise:„Adevăr zic voao, că unul
den voi Mă va vinde". Şi întristîndu-să 22
ei foarte începură a grăi Lui fieştecarele
den ei:„Au doară eu sînt, Doamne?" Iară 23
El răspunzînd zise:„Cela ce-au întinsu cu
Mine mîna în blid, acela Mă va vinde. Ce 24
Fiiul Omenescu va mearge, cum s-au scris
de El, iară vai de omul acela pren carele
Fiiul Omenescu Să vinde; bine ar fi lui de
nu s-ar fi născut omul acela!" Şi răspun- 25
zînd Iuda, cela ce-L vindea pre El, zise:
„Au doară sînt eu, învăţătoriule?" Zise Lui:
„Tu ai zis". Şi cinînd ei, luînd Iisus pîi- 26
nea şi blagoslovind, frînse şi da ucenicilor
şi zise:„Luaţi, mîncaţi, acesta e trupul Mieu".
Şi, luînd păharul şi blagoslovind, deade lor 27
zicînd:„Beaţi dentr-acesta toţi. Că acesta 28
e sîngele Mieu, al legii noao, ce să varsă
pentru mulţi, întru iertăciunea păcatelor.
Iară zic voao că nu voiu bea de acum dentru 29
acest rod de vie pînă la ziua aceaea, cînd
pre el voiu bea cu voi nou întru împărăţia
Tatului Mieu". Şi lăudînd, ieşiră în 30
muntele Maslinilor. Atuncea zise Iisus: 31
„Toţi voi vă veţ sminti în Mine într-această
noapte, că scris iaste:'Bate-voiu păstoriul şi
să vor răsipi oile turmei'. Iară după ce 32
voiu învia, mearge-voiu mai nainte de voi
în Galilea". Şi răspunzînd Petr, zise Lui: 33
„De se vor şi toţi zminti în Tine, iară eu
niciodată nu mă voiu zminti". Zise 34
Iisus lui:„Ade-

văr grăiesc ție că în ceastă noapte, mainte
de cîntatul cocoșului, de trei ori te vei lepăda
35 de Mine". Zise Petr Lui:,,De mi s-ară
tîmpla și a muri cu Tine, nu mă voiu lepăda
de Tine". Așijderea și toți ucenicii ziseră.
36 Atuncea veni cu ei Iisus la satul ce să zice
Ghethsimani și zise ucenicilor:,,Ședeți acicea
37 pînă voiu mearge acolo să Mă rog". Și
luînd pre Petr și pre doi feciori ai lui Zeve-
deiu, începu a Să întrista și a Să mîhni.
38 Atuncea zise lor Iisus:,,Trist iaste sufletul
Mieu pînă [la] moarte; rămîneți aici și
39 preveghează cu Mine". Și mergînd puținel,
căzu pre fața Lui, rugîndu-Se și zicînd:
,,Părintele Mieu, de iaste cu putință,
treacă de la Mine acest păhar; însă nu cum
40 voiu Eu, ce precum Tu". Și veni cătră
ucinici și află pre ei dormind și zise lui
Petr:,,Așa, nu putut un ceas preveghea cu
41 Mine? Preveghează și vă rugaț, ca să nu
întrați la dodeială; că duhul e osîrdios,
42 iară trupul e slab". Iară a doua oară
mergînd, Să rugă, zicînd:,,Părintele Mieu,
de nu poate treace acest păhar de la Mine,
43 de nu voiu bea pre el, fie voia Ta". Și
viind iară, află pre ei dormind, că era ochii
44 lor îngreuiați. Și lăsînd pre ei, iară
mearse de Să rugă a treia oară, acelaș cuvînt
45 zicînd. Atunci veni cătră ucenicii Lui și
zise lor:,,Dormiț de acum și odihniț!
Iată, s-au apropiat ceasul și Fiiul Omenesc
46 Să va da în mîinile păcătoșilor. Sculați-
vă să meargem; iată, să apropie cela ce Mă
47 vîndu". Și încă grăind El, iată Iuda,
unul den cei doisprăzeace, veni, și cu el mul-
țime multă cu sabii și leamne, de la arhierei
48 și bătrînii nărodului. Iară cela ce vîndu
pre El dedease lor sămn, zicînd:,,Pre carele
voiu săruta, acela iaste, prindeț pre El".
49 Și numai cît viind la Iisus, zise:,,Bucură-Te,
50 învățătoriule". Și-L sărută. Iară Iisus
zise lui:,,Priatine, spre ce ai venit?" Atuncea,
apropiindu-se, puseră mîinile pre Iisus,
51 și-L prinsără pre El. Și iată, unul den cei ce
era cu Iisus, tinzînd mîna, scoase sabia lui
și, lovind pre sluga arhiereului, tăie ureachea
52 lui. Atuncea zise Iisus lui:,,Întoarce sabia
ta în locul ei, că toți carii să apucă de
53 sabie cu sabie vor muri. Au pare-ți-se că
nu poci acum ruga pre Părintele Mieu să-Mi
trimiță Mie mai mult decît doaosprezeace
54 legheoane de îngeri? Dară cum s-ar
împlea scripturile, că așea să cade să fie?"
55 Într-acel ceas zise Iisus mulțimei:,,Ca la
un tîlhariu aț ieșit, cu sabii și cu leamne
să mă prindeț! Șădeam în toate zilele la
voi, învățînd în besearecă și nu M-aț prins.
56 Aceasta tot fu ca să să împle scripturile pro-
rocilor". Atuncea ucenicii toți lăsînd pre El, fu-
57 giră. Iară ei prinzînd pre Iisus, duseră-L la
Caiafa, arhiereul, unde cărturarii și bătrînii era
58 adunați. Iară Petăr mergea după El de de-
parte pînă la curtea arhiereului și, întrînd
înlăuntru, șădea cu slugile, să-I vază sfîrși-
tul. Iară arhiereii și bătrînii și tot sfatul 59
căuta mărturie mincenoasă asupra lui Iisus,
ca să-L omoară pre El. Și nu aflară; și 60
multe mărturii mincenoase viind, nu aflară,
iară mai apoi, viind doao mărturii mince-
noase, Ziseră:,,Acesta au zis:'Pociu să 61
surpu beseareca lui Dumnezău și în trei zile
să o zidesc pre ea'". Și, sculîndu-se 62
arhiereul, zise Lui:,,Nemică nu răspunzi?
Ce mărturisesc aceștea asupra Ta?" Iară 63
Iisus tăcea; și răspunzînd arhiereul, zise Lui:
,,Juru-Te pre Dumnezăul cel viu să spui
noao de ești Tu Hristos, Fiiul lui Dumnezău".
Zise Iisus lui:,,Tu ai zis; însă zic voao, de 64
acum veți vedea pre Fiiul Omenesc șăzînd
de-a direapta puterii și viind pre norii ceriu-
lui". Atuncea mai marele popilor îș rupse 65
veșmintele sale zicînd că,,Au hulit, ce ne
mai trebuiesc încă mărturii? Iată, acum ați
auzit hula Lui. Ce vă pare voao?" Dară 66
ei răspunzînd, ziseră:,,Iaste vinovat morții".
Atuncea scuipiră în obrazul Lui și-L bătură 67
preste obraz, iară alții I-au dat palme,
Zicînd:,,Proroceaște noao, Hristoase, cine e 68
cela ce Te lovi?" Iară Petăr șădea afară 69
în curte; și veni la el o slujnică zicînd:,,Și
tu erai cu Iisus Galileanul". Iară el să 70
lepădă înaintea tuturor, zicînd:,,Nu știu ce
zici". Și ieșind el cătră poartă, văzu pre 71
el alta, și zise celor ce era acolo:,,Și acesta
era cu Iisus Nazarineanul". Și iară să 72
lepădă cu jurămînt că ,,Nu știu omul".
Iară preste puținel, apropiindu-se ceea ce 73
sta, ziseră lui Petăr:,,Adevăr și tu ești
dentr-înși, că și graiul tău aiavea te face".
Atuncea începu a să blăstăma și a să jura 74
că,,Nu știu pre om". Și numaidecît cîntă
cocoșul. Și-ș aduse aminte Petăr de 75
cuvîntul lui Iisus cela ce-i zisease lui, că
,,Mai nainte de cîntatul cocoșului de trei
ori te vei lepăda de Mine". Și ieșind
afară, plînse cu amar.

CAP XXVII

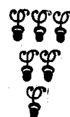

i fiind dimeneața, sfat făcură toț 1
arhiereii și bătrînii nărodului asu-
pra lui Iisus, ca să-L omoară pre El.
Și legînd pre El, Îl duseră și-L dea- 2
deră lui Pondie Pilat, domnului.
Atuncea, văzînd Iuda, cela ce-L vînduse pre 3
El, că s-au vinuit, căindu-se, întoarse cei 30
de arginți popilor celor mari și bătrînilor,
Zicînd:,,Greșit-am vînzînd sînge nevinovat". 4
Iară ei ziseră:,,Ce e noao? Tu vei vedea".
Și aruncînd arginții în besearecă, să duse în 5
laturi și mergînd să spînzură. Iară mai 6
marii popilor, luînd arginții, ziseră:,,Nu se
cade aceștea a-i pune în corvan, de vreame
ce preț de sînge iaste. Și sfat făcînd, cum- 7

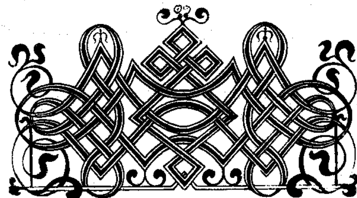
părară cu ei Ţarina Olariului, de îngroparea
8 striinilor. Pentru aceaea s-au chemat acea
ţarină Ţarina Sîngelui, pînă în ziua de
9 astăzi. (Atuncea să împlu ce s-au
grăit pren Ieremia prorocul zicînd:,,Şi
luară cei treizeci de arginţi, preţul celui
preţuit, carele au preţuit, den fiii lui Israil.
10 Şi-i deaderă pre Ţarena Olariului, cum au rîn-
11 duit mie Domnul"). Iară Iisus stătu
înaintea domnului şi întrebă pre el domnul,
zicînd:,,Tu eşti împăratul iudeilor?" Iară
12 Iisus zise lui:,,Tu zici". Şi cînd să huliia
El de arhierei şi de bătrînii, nemică nu
13 răspundea. Atunce zise lui Pilat:,,Au nu
14 auzi cîte asupra Ta mărturisescu?" Şi
nu-i răspunse lui spre nici un cuvînt, cît să
15 mira diregătoriul foarte. Iară la praznic
avea obiceaiu domnul să sloboază pre unul
16 legat nărodului, pre carele vrea. Ce avea
atunci un legat vestit de-l chema Varavva.
17 Deci, adunîndu-se ei, zise lor Pilat:,,Pre
carele veţ să vă sloboz voao, pre Varava, au
18 pre Iisus, ce să zice Hristos?" Că ştiia că
19 pentru pizma L-au dat pre El. Şi şăzînd
el la divan, trimis-au cătră el muiarea lui,
zicînd:,,Nemica ţie şi direptului aceluia, că
multe am păţit astăzi în vis pentru El".
20 Iară arhiereii şi bătrînii au îndemnat gloa-
tele ca că ceară pre Varavva, iară pre Iisus
21 să-L piarză. Şi răspunzînd diregătoriul,
zise lor:,,Pre carele veţ dentr-amîndoi să
sloboz voao?" Iară ei ziseră:,,Pre Varavva".
22 Zise lor Pilat:,,Dară ce voiu face lui Iisus ce
să zice Hristos?" Ziseră lui toţi:,,Să Să
23 răstignească!" Iară diregătoriul zise:
,,Dară ce rău au făcut?" Iară ei mai vîrtos
24 striga, zicînd:,,Să Să răstignească!" Şi
văzînd Pilat că nemică nu foloseaşte, ce
mai multă gîlceavă să face, luînd apă, spălă-ş
mînile înaintea gloatei zicînd:,,Nevinovat
sînt de sîngele direptului acestuia. Voi veţ
25 vedea". Şi răspunzînd toată gloata, zise:
,,Sîngele Lui pre noi şi pre feciorii noştri".
26 Atunci lăsă lor pre Varavva, iară pre Iisus,
izbindu-L, deade-L lor să-L răstignească.
27 Atunce slujitorii domnului, luînd pre Iisus
la divan, să adunară la El toată adunarea.
28 Şi dezbrăcînd pre El, îmbrăcară pre El
29 haină roşie. Şi împletind cunună de
spini, puseră în capul Lui, şi trestie în
direapta Lui; şi îngenunchind înaintea Lui,
bătea-ş joc de el, zicînd:,,Bucură-Te, Împă-
30 ratul Iudeilor". Şi scuipînd spre El,
31 luară trestia şi bătea capul Lui. Şi deaca-ş
bătură joc de El, dezbrăcară de pre El
veşmîntul şi-L îmbrăcară în veşmintele Lui,
32 şi-L duseră să-L răstignească. Şi ieşind,
aflară un om, numele lui Simon Chirineu,
şi pre acesta siliră ca să-I ducă crucea
33 Lui. Şi venind la locul ce să
cheamă Golgotha, ce să zice:,,Locul Căpă-
ţînii", Deaderă Lui să bea oţăt cu fiare 34
amestecat; şi deacă gustă, nu vru să bea.
Iară deaca răstigni pre El, împărţiră veş- 35
mintele Lui aruncînd sorţi, să să împle ce
e zis de prorocul zicînd:,,Împărţiră veş-
mintele Meale lor şi pre veşmîntul Mieu
aruncară sorţu". Şi şăzînd păziia pre El 36
acolo. Şi puseră deasupra capului Lui 37
vina Lui scrisă: ACESTA IASTE IISUS
ÎMPĂRATUL IUDEILOR. Atuncea să 38
răstigniră cu El doi tîlhari, unul de-a
direapta şi altul de-a stînga. Iară ceia ce 39
trecea huliia pre El, clătind capetele lor,
Şi zicînd:,,Cela ce surpă beseareca şi în trei 40
zile o zideaşte, mîntuiaşte-Te pre Tine! De
eşti Fiiul lui Dumnezău, pogori de pre
cruce!" Aşijderea şi mai marii popilor, 41
bătîndu-şi joc cu cărturarii şi cu bătrînii,
zicea: ,,Pre alţii au mîntuit, dară pre Sine 42
nu Să poate mîntui? De iaste Împăratul lui
Israil, pogoare-Să acum de pre cruce, şi
vom creade Lui. Nădăjduia în Dumnezău; 43
izbăvească acum pre El, de va vrea pre El,
că au zis că 'Sînt Fiiul lui Dumnezău'!"
Aceastaş şi tîlharii carii era răstigniţi cu El 44
împuta Lui. Iară den al şasele ceas 45
întunearec fu preste tot pămîntul, pînă la
al noaole ceas. Iară într-al noaole ceas 46
strigă Iisus cu mare glas, zicînd:,,Ili, Ili,
lama savahthani?"Aceasta iaste:,,Dumnezăul
Mieu, Dumnezăul Mieu, căci Mă lăsaşi?"
Iară unii ce sta acolea, auzind, zicea că pre Ilie 47
strigă acesta. Şi numaidecît alergă unul 48
dentru ei şi, luînd bureatele, împlîndu-l de
oţăt şi puindu-l în trestie Îl adăpa pre El.
Iară alţii zisără:,,Lasă să vedem, au veni-va 49
Ilie să-L mîntuiască pre El?" Şi Iisus, iară 50
strigînd cu glas mare, lăsă-ş duhul. Şi 51
iată, catapetazma besearecii să rupse în
doao, de sus pînă jos şi pămîntul să cutre-
mură şi pietrile să despicară. Şi mormin- 52
tele să deşchisără şi multe trupuri ale sfinţi-
lor carii era adormiţi să sculară. Şi 53
ieşind den mormente după înviarea Lui,
întrară în sfînta cetate şi să arătară la mulţi.
Iară sutaşul şi ceia ce era cu el străjuind 54
pre Iisus, văzînd cutremurul şi cealea ce
fură, să spămîntară foarte zicînd:,,Adevărat
Fiiul lui Dumnezău era Acesta". Şi era 55
acolo muieri multe de departe privind, carele
au mersu după Iisus den Galilea, să slujască
Lui. Între carele era Maria Magdalina şi 56
Maria, a lui Iacov şi a lui Iosie mumă, şi
muma feciorilor lui Zevedeiu. Şi fiind 57
înde sară veni un om bogat den Arimathea
căruia era numele Iosif, care şi el ucenic fu
lui Iisus. Acesta apropiindu-să cătră 58
Pilat, ceru trupul lui Iisus. Atuncea 59
Pilat porunci să-i

dea trupul; şi luînd trupul, Iosif îl învăli în
60 cearşaf curat. Şi-l puse pre El în cel nou
al lui mormînt, carele l-au cioplit în piatră;
şi prăvălind o piatră mare la uşa mormîntu-
61 lui, să duse. Şi era acolea Maria Magda-
lina şi ceaealaltă Marie şăzînd în preajma
62 mormîntului. Iară a doao zi care iaste
după vineri, să adunară mai marii popilor
63 şi fariseii cătră Pilat, Zicînd:„Doamne,
aducemu-ne aminte că acel amăgitoriu
zise încă fiind viu:'După trei zile Mă voiu
64 scula'. Dirept aceaea porunceaşte să să
păzească mormîntul pînă a treia zi, să nu
cumva, viind ucenicii Lui noaptea, să-L
fure pre El şi vor zice oamenilor că S-au
sculat den morţi, şi va fi rătăcirea cea de
65 apoi mai rea decît cea dentîiu". Şi zise
lor Pilat:„Aveţi custodie, meargeţi de
66 întăriţi cum ştiţi". Iară ei mearsără şi
întăriră mormîntul, pecitluind piatra cu
custodia.

CAP XXVIII

1 Iară în sara sîmbetelor, cei ce
lumina întru una a sîmbetelor,
veni Maria Magdalina şi ceaea-
laltă Marie să vază mormîntul.
2 Şi iată, cutremur mare fu; că
îngerul Domnului pogorînd den ceriu,
viind, prăvăli piatra de pre uşă şi şăzu
3 preste ea. Şi era vedearea lui ca fulge-
4 rul, şi veşmîntul lui alb ca zăpada. Iară
străjarii, de frica lui, să spămîntară şi fură
5 ca morţii. Iară răspunzînd îngerul, zise
muierilor:„Voi nu vă teameţ, că ştiu că
6 pre Iisus răstignitul căutaţi. Nu iaste
aici, că S-au sculat, cum au zis; veniţ de vedeţ
7 locul unde au zăcut Domnul. Şi, curînd
mergînd, ziceţ ucenicilor Lui că S-au sculat
den morţi şi iată, va mearge înaintea voastră
în Galilea; acolo Îl veţ vedea; iată, am zis
8 voao". Şi ieşind curînd den mormînt,
cu frică şi cu bucurie mare, alergară să
9 spuie ucenicilor Lui. Şi deaca mearsără
să spuie ucenicilor Lui, iată, Iisus tîmpină
pre eale, zicînd:„Bucuraţi-vă". Iară eale,
apropiindu-se, apucară-I Lui picioarele şi să
10 închinară Lui. Atuncea zise Iisus lor:
„Nu vă teamereţ, meargeţ de vestiţ fraţilor
Miei să meargă în Galilea şi acolo Mă vor
11 vedea". Şi mergînd eale, iată, unii den
străjari, mergînd în cetate, deaderă ştire
12 arhiereilor toate ceale ce s-au făcut. Şi
adunîndu-se cu bătrînii şi sfat făcînd, argint
13 deaderă slujitorilor, Zicînd:„Ziceţ că
ucenicii Lui, noaptea viind, L-au furat pre
14 El, dormind noi. Iară de să va auzi aceasta
la domn, noi vom îmblînzi pre el şi pre voi
15 fără frică vom face". Iară ei, luînd banii
făcură cum era învăţaţi şi să vesti cuvîntul
acesta întru iudei pînă în ziua de astăzi.
Iară cei unsprăzeace ucenici mearseră în 16
Galilea, în muntele unde rînduise lor Iisus.
Şi văzîndu-L pre El, să închinară Lui, iară 17
unii să îndoiră. Şi apropiindu-Se Iisus, 18
grăi lor, zicînd:„Datu-Mi-s-au toată putearea
în ceriu şi pre pămînt. Dirept aceaea, 19
mergînd, învăţaţi toate limbile, botezînd
pre ei în numele Tatălui şi al Fiiului şi al
Duhului Sfînt, Învăţînd pre ei să ţie 20
toate cîte am poruncit voao; şi iată,
Eu cu voi sînt în toate zilele, pînă
în sfîrşănia veacului.
Amin".

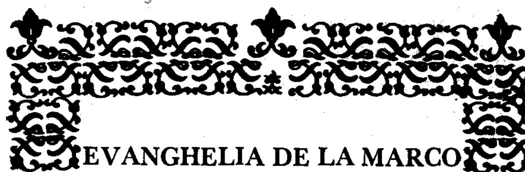

PREDOSLOVIA SFÎNTULUI MARCO EVANGHELISTUL

Aici, de pre Evanghelia lui Marco trebuie să
ştim trei lucruri:
Întîiu, de pre ce au scris Marco.
A doua oară, cine au fost Marco şi în ce
limbă au scris Evanghelia lui.
A treia oară, cîte părţi are Evanghelia lui.

1 Sfîntul Marco, ca şi Matthei, scrie
de cuvintele şi de faptele lui
Hristos, de chinuri, de moarte, de
înălţarea lui Hristos. Iară naşterea
lui Hristos o lasă, că el toate le
scrie mai pre scurt. Scris-au pentru aceasta
ca şi alalţi evanghelisti, ca să arate pre Iisus
Nazarineanul că-i Hristos, Carele să arată
aşa, în Carele s-au împlut toate ce au fost
prorocit prorocii de Hristos; Acela-i Hristos
şi aceastea toate s-au împlut în Iisus Nazari-
neanul, cum arată evanghelistii. Pentru
aceaea Iisus Nazarineanul iaste Hristos, Cel
2 ce era făgăduit părinţilor. De a doua
oară, Marco n-au fost den cei 12 apostoli,
ce au fost den cei 70 de ucenici; cum zic
unii, fost-au ascultătoriu şi ucenic lui Petăr,
de care pomeneaşte în sfîrşitul cărţii dentîiu.
Scris-au Evanghelia lui în limbă grecească,
ca şi alalţi evanghelisti şi apostoli; săvai că
au scris Evanghelia mai vîrtos pentru rugarea
rimleanilor; ce n-au scris în limbă lătinească,
ce grecească, că atunci pretutindenilea
petrecea cu limbă grecească. Pavel apostol
încă au scris la rimleani, ce au scris în limbă
grecească; şi ovreailor încă n-au scris ovre-
3 iaşte, ce greceaşte. A treia, Evanghelia
lui Marco are trei părţi. Partea dentîiu:
despre deregătoria prorociei lui Hristos,
carea o au arătat propoveduind Evanghelia
şi tîlcuind leagea lui Dumnăzău, certînd
păcatele şi învăţătura strîmbă a jidovilor,
prorocind despre venirea peririi jidovilor şi
de venirea Lui la giudecată. Alte lucruri
încă semnează aici: chemarea apostolilor,
şi trimeaterea lor a propovedui în Iudea,
şi minunile lor, şi întrarea Lui cea împără-
tească în Ierusalim, şi curăţirea besearecii.
Această parte dentîiu iaste cuprinsă în ceale
13 capete dentîiu. A doua parte iaste de
popia lui Hristos, carea o au arătat întru
răbdarea Sa pentru păcatele noastre şi
murind pentru noi; şi-i cuprinse aceasta în
2 capete, în 15, 16. A treia parte iaste de
începătura împărăţiei slavei Lui, pentru
sculare den morţi şi trimeaterea
apostolilor în toată lumea să
propoveduiască Evanghelia
şi înălţarea la ceriu, şi
şădearea de-a direapta
Tatălui. Aceastea-s
cuprinse în al 16 cap.

EVANGHELIA DE LA MARCO

CAP I

Inceaperea Evangheliei a 1
lui Iisus Hristos, Fiiului
lui Dumnezău. Precum 2
s-au scris în proroci:„Iată,
Eu voiu trimite îngerul
Mieu înaintea feaţii Tale,
carele va găti calea Ta
înaintea Ta". Glasul 3
celui ce strigă în pustie:„Gătiţi calea Domnu-
lui, direapte faceţi cărările Lui". Era 4
Ioan botezînd în pustie şi propoveduind
botezul pocăinţei întru iertăciunea păcate-
lor. Şi ieşiia cătră el toată ţara Iudeii şi 5
ierusalimleanii şi să boteza toţi în rîul
Iordanului de la el, ispoveduindu-şi păcatele
lor. Şi era Ioan îmbrăcat cu peri de 6
cămilă şi brîu de curea prejur mijlocul lui
şi mînca vlăstări şi miare sălbatică. Şi 7
propoveduia, zicînd:„Vine după mine Cel
mai tare de mine, Căruia nu-s destoinic,
plecîndu-mă, să-I dezlegu cureua încălţă-
mintelor Lui. Că eu am botezat pre voi 8
cu apă, iară Acela va boteza pre voi cu
Duhul Sfînt". Şi fu în zilele acealea, 9
veni Iisus den Nazaretul Galileii şi să boteză
de la Ioan în Iordan. Şi îndată, ieşind 10
den apă, văzu deşchise ceriurile şi Duhul,
ca un porumbu, pogorînd spre El. Şi 11
glas fu den ceriuri:„Tu eşti Fiiul Mieu cel
iubit, întru Carele bine am vrut". Şi 12
numaidecît scoase pre El Duhul în pustie.
Şi era acolo în pustie patruzeci de zile, 13
ispitindu-Se de Satana; şi era cu hiarăle şi
îngerii slujiia Lui. Iară după ce să prinse 14
Ioan, veni Iisus în Galilea, propoveduind
Evanghelia împărăţiei lui Dumnezău Şi 15
zicînd că„Să împlu vreamea şi s-au apropiat
împărăţia lui Dumnezău; pocăiţi-vă şi
creadeţi întru Evanghelie". Şi îmblînd 16
pre lîngă Marea Galileiului, văzu pre Simon
şi pre Andreiu, fratele lui, aruncînd mreaja
lui Simon în mare (că era păscari). Şi 17
zise Iisus lor:„Veniţi după Mine şi vă voiu
face pre voi a fi păscari de oameni". Şi 18
numaidecît lăsînd mrejile lor, mearsără după
El. Şi mergînd de acolea puţinel, văzu 19
pre Iacov cel al lui Zevedeiu şi pre Ioan,
fratele lui, şi pre ei în cin diregînd mrejile.
Şi numaidecît chemă pre ei şi, lăsînd pre 20
Zevedeiu, tatăl lor, în cin cu năimiţii lor,
mearsără după El. Şi întrară în Caper- 21
naum; şi numaidecît în sîmbete, întrînd în
adunare, învăţa. Şi să mira de învăţă- 22
tura Lui, că era învăţînd pre ei ca cum avea
puteare, şi nu ca cărturarii.

23 Și era în adunarea lor un om cu duh necurat,
24 și strigă Zicînd:„Lasă, ce e noao și Ție,
Iisuse Nazarineane. Venit-ai să pierzi pre
noi? Știu-Te cine ești, Sfîntul lui Dumnezău“.
25 Și certă pre el Iisus, zicînd:„Amuțeaște și
26 ieși dentr-însul“. Și, scuturîndu-l pre el
duhul cel necurat și strigînd cu glas mare,
27 ieși dentr-însul. Și să spămîntară toți,
cît să întreba întru eiș, zicînd:„Ce e aceasta?
Ce e învățătura cea noao aceasta, că, după
putearea, și duhurilor celor necurate porun-
28 ceaște și ascultă de El?“ Și ieși veastea
Lui numaicît întru tot împrejurul Galileiului.
29 Și îndată ieșind den adunare, veniră în casa
lui Simon și a lui Andreiu, cu Iacov și Ioan.
30 Iară soacra lui Simon zăcea de friguri prinsă
31 și numaicît ziseră Lui de ea. Și, mergînd,
o sculă pre ea, ținindu-o de mînă, și îndată
32 lăsară pre ea frigurile și slujiia lor. Iară
cînd fu sara într-apusul soarelui, aduseră
33 cătră El pre toți beteagii și îndrăciții. Și
34 era tot orașul strînsu la ușă. Și au vinde-
cat pre mulți bolnavi cuprinși de multe fea-
liuri de boale și draci mulți au scos; și nu
lăsa să grăiască dracii, că știia pre El.
35 Și dimeneața, foarte de noapte sculîndu-Se,
ieși și mearse Iisus în loc pustiiu și acolo
36 Să ruga. Și mearseră după El Simon și
37 carii era cu El. Și aflînd pre El, ziseră
38 Lui că„toți caută pre Tine“. Și grăi lor:
„Blămaț în satele și în orașele ce-s mai
aproape, ca să propoveduiescu și acolo, că
39 pentru aceaea am venit“. Și propoveduia
în sinagoghiile lor, în toată Galilea, și dracii
40 scotea. Și veni cătră El un stricat, rugîn-
du-L pre El și îngenunchind la El și zicînd
Lui că „de vei vrea, poți mă curăți“.
41 Iară Iisus, milostivindu-Se, tinse mîna și
atinse de el și zise lui:„Voiu, curățeaște-te“.
42 Și zicînd El, îndată să duse de la el strică-
43 ciunea și să curăți. Și răstindu-Se lui,
44 numaidecît mînă pre el. Și zise lui:
„Caută nemelui nemică să nu spui, ce pasă
de te arată popei și du, pentru curățenia ta,
ce au poruncit Moisi, întru mărturia lor“.
45 Iară el, ieșind, începu a propovedui multe
și a vesti cuvîntul, cît nu mai putea El
aiavea în cetate să între, ce afară, în locuri
pustie era, și veniia la El de pretutindenea.

CAP II

1 Și iară întră în Capernaum, după
cîteva zile, și să auzi că iaste în casă.
2 Și îndată să adunară mulți, cît
nu mai putea încăpea nici pre
lîngă ușă, și grăia lor cuvîntul.
3 Și veniră la El, aducînd slăbănog, pur-
4 tîndu-se de patru. Și neputîndu-se apro-
pia cătră El pentru mulțime, descoperiră
casa unde era și, spărgînd, slobozîră patul
în carele zăcea slăbănogul. Și văzînd 5
Iisus credința lor, zise slăbănogului:„Fiiule,
iartă-să ție păcatele tale“. Și era acia 6
șăzînd unii den cărturari și cugetînd întru ini-
mile lor: „Ce grăiaște așa Acesta hule? 7
Cine poate ierta păcatele, fără numai sîn-
gur Dumnezău?“ Și îndată cunoscînd 8
Iisus, cu duhul Său, că așa cugetă întru
eiș, zise lor:„Ce cugetaț aceastea întru ine-
mile voastre? Care e mai lesne, a zice 9
slăbănogului:‘Iartă-ți-se păcatele tale’, au a
zice:‘Scoală și-ț ia patul tău și îmblă’?
Ce, ca să știț că are Fiiul Omenesc putearea 10
a ierta păcatele pre pămînt“, (zise slăbă-
nogului:) „Ție zic: Scoală și-ț ia patul 11
tău și pasă la casa ta“. Și îndată să 12
sculă și, rădicîndu-ș patul, ieși înaintea
tuturora, cît să mira toți și lăuda pre
Dumnezău, zicînd că „niciodinioară n-am
văzut așa“. Și ieși iară la mare și toată 13
mulțimea veniia la El și învăța pre ei.
Și trecînd, văzu pre Levi al lui Alfeu șăzînd 14
la vamă și zise lui:„Vino după Mine“ și,
sculîndu-se, mearse după El. Și fu cînd 15
șădea El în casa lui și mulți vameș și păcă-
toși șădea cu Iisus și cu ucenicii Lui, că era
mulți și mergea după El. Și văzînd cărtu- 16
rarii și fariseii pre El mîncînd cu vameșii și
cu păcătoșii, ziseră ucenicilor Lui:„Căci
mănîncă și bea cu vameșii și cu păcătoșii?“
Și, auzînd, Iisus zise lor:„N-au treabă cei 17
ce pot de vraci, ce bolnavii. N-am venit să
chem direpții, ce păcătoșii la pocăință“.
Și era ucenicii lui Ioan și ai fariseilor pos- 18
tind și veniră și ziseră Lui:„Căci ucenicii
lui Ioan și ai fariseilor postesc, iară ucenicii
Tăi nu postesc?“ Și zise lor Iisus:„Au 19
pot posti fiii nuntei cînd iaste ginerele cu ei?
Pînă cînd e ginerele cu ei, nu pot posti.
Iară vor veni zilele cînd să va lua de la ei 20
ginerele și atuncea vor posti într-acealea zile.
Și nimeni nu coase peatecul nou în veșmîn- 21
tul vechiu, iară de nu, rădică plinirea lui cel
nou celui vechiu și mai mare va fi spărtura.
Și nimeni nu bagă vinul nou în foii vechi, 22
iară de nu, sparge vinul nou foii și vinul să
varsă și foii pier; ce vinul nou în foii noi să
să bage“. Și fu trecînd El sîmbăta pren 23
sămănături și începură ucenicii Lui, mer-
gînd, a zmulge spicele. Și zisără Lui fari- 24
seii:„Iată, ce fac sîmbăta ce nu să cade?“
Iară El zicea lor:„Au niciodinioară n-aț 25
cetit ce-au făcut David cînd au avut lipsă și
flămînzise el și cei ce era cu el? Cum 26
întră în casa lui Dumnezău, pre vreamea
lui Aviathar arhiereul, și mîncă pîinile
sfinte, carele nu să cădea a mînca, ce
numai popilor, și deade și ce-

27 lora ce era cu el?“ Şi zise lor:„Sîmbăta
pentru om s-au făcut, nu omul pentru sîmbă-
28 ta“. Dirept aceaea Fiiul Omenesc domn
e şi sîmbetei.

CAP III

1 Şi întră iară în sinagoghi şi era acolo
2 un om avînd mînă uscată. Şi-L
păziia pre El de-l va vindeca sîm-
3 băta, ca să-L defaime pre El. Şi
zise omului celui ce avea mîna
4 uscată:„Scoală-te în mijloc“. Şi zise lor:
„Cade-să sîmbăta bine a face au rău a face,
suflet a mîntui au a-l piarde?“ Iară ei tăcea.
5 Şi căutînd spre ei cu mînie, mîhnindu-Se
de împietritura inimii lor, zise omului:
„Tinde mîna ta“. Şi tinse şi să alcătui mîna
6 lui sănătoasă ca şi ceaealaltă. Şi ieşind,
fariseii făcea cu irodianii asupra Lui sfat, ca
7 pre El să-L piarză. Şi Iisus Să duse cu
ucenicii Lui către mare şi multă mulţime
den Galilea mergea după El şi de la Iudea,
8 Şi de la Ierusalim, şi de la Idumea, şi den
ceaea parte de Iordan, şi cei demprejurul
Tirului şi Sidonului, mulţime multă, auzînd
9 cîte făcea, veniră către El. Şi zise uce-
nicilor Lui ca să fie Lui îndămînă corăbi-
oara, pentru mulţimea, ca să nu-L împre-
10 soare pre El. Că pre mulţi au vindecat,
cît năvăliia spre El, ca să să atingă de El
11 cîţi avea boale. Şi duhurile ceale necurate,
cînd vedea pre El, cădea înaintea Lui şi
striga, grăind că„Tu eşti Fiiul lui Dumne-
12 zău“. Iară El mult certa pre ei, ca să
13 nu-L facă arătat pre El. Şi Să sui în
munte şi chemă la Sine pre ceia ce vrea
14 Însuş, şi veniră către El. Şi făcu 12 ca să
fie cu El şi ca să-i trimiţă pre ei să propove-
15 duiască, Şi să aibă puteare să vindece
16 boalele şi să scoaţă dracii. Şi puse
17 numele lui Simon—Petăr; Şi Iacov al
lui Zevedeiu şi Ioan, fratele lui Iacov (şi
puse lor numele Voanerghes, ce să zice fiii
18 tunetului), Şi Andreiu, şi Filip, şi
Vartholomeiu, şi Mattheiu, şi Thoma, şi
Iacov a lui Alfeu, şi Thadeu, şi Simon Canani-
19 tul, Şi Iuda Iscariotis, carele şi vînduse
20 pre El. Şi veniră acasă, şi să adună iară
mulţime, cît nu putea ei nici bucate să mă-
21 nînce. Şi auzind cei de lîngă El, veniră
să prinză pre El, că zicea că„nu-Şi e în
22 minte“. Şi cărturarii cei ce venise den
Ierusalim zicea că are Velzevul şi cum că
23 cu domnul dracilor scoate dracii. Şi, che-
mînd pre ei, în pilde zicea lor:„Cum poate
24 Satana pre Satana să scoaţă? Şi împă-
răţia de să va împărţi pre sine, nu poate sta
25 împărăţia aceaea. Şi măcară casă de să
va împărţi pre sine, nu poate sta casa aceaea.
26 Şi Satana de au stătut pre sine şi s-au împăr-
27 ţit, nu poate sta, ce are sfîrşănie. Nu
poate nimeni vasele celui tare, întrînd în
casa lui, să le jăfuiască, de nu va lega întîiu
pre cel tare, şi atuncea casa lui va jăfui.
Adevăr zic voao că toate păcatele să vor 28
ierta fiilor oamenilor, şi hulele, oricîte vor
huli. Iară cela ce va huli în Duhul Sfînt 29
nu are iertăciune în veac, ce iaste vinovat
judecăţii de veac“. Că zicea:„Duh necu- 30
rat are“. Deci veniră muma Lui şi fraţii 31
şi, stînd afară, trimeaseră la El, chemîndu-L
pre El. Şi şădea mulţimea împrejurul 32
Lui şi ziseră Lui:„Iată muma Ta şi fraţii
Tăi şi surorile Tale afară, Te caută“.
Şi răspunse lor, zicînd:„Cine iaste muma 33
Mea sau fraţii Miei?“ Şi, căutînd pre 34
ceia ce şădea prejur El, zise:„Iată muma
Mea şi fraţii Miei. Că oricine va face 35
voia lui Dumnezău, acela e fratele Mieu şi
sora Mea şi muma Mea“.

CAP IV

Şi iară începu a învăţa, lîngă mare, 1
şi să adună către El mulţime
multă, cît El, întrînd în corabie,
şădea în mare, şi toată mulţimea
lîngă mare era, pre uscat. Şi 2
învăţa pre ei în pilde multe, şi zicea lor
întru învăţătura Lui: „Ascultaţi! Iată, 3
ieşi sămănătoriul a sămăna. Şi fu cînd 4
sămăna, una căzu lîngă cale şi veniră pasă-
rile ceriului şi o mîncară. Iară alta căzu 5
pre pietriş, unde nu avea pămînt mult, şi
numaidecît răsări, pentru căci nu avea
pămînt într-adînc. Şi, răsărind soarele, 6
să pîrli şi, neavînd rădăcină, să uscă.
Şi alta căzu în spini, şi crescură spinii, şi o 7
înecară, şi rod nu deade. Şi alta căzu în 8
pămînt bun şi deade rod, rădicîndu-să şi
crescînd, şi aduse una treizeci şi una şase-
zeci şi una o sută“. Şi zicea:„Cine are 9
urechi de auzirea, să auză“. Şi cînd fu 10
sînguru, întrebară pre El carii era lîngă El,
cu cei doisprăzeace, de pildă. Şi zise lor: 11
„Voao s-au dat să ştiţi taina împărăţiei lui
Dumnezău, iară celor den afară în pilde
toate vor fi, Ca, privind, să privească şi 12
să nu vază şi, auzind, să auză şi să nu
înţeleagă, nu cîndva să să întoarcă şi să să
iarte păcatele lor“. Şi zise lor:„Au nu 13
ştiţi pilda aceasta? Dară cum veţi toate
pildele înţeleage? Cela ce samănă, cuvîn- 14
tul samănă. Şi aceştea sînt cei de lîngă 15
cale unde să samănă cuvîntul şi, deaca-l
aud, numaicît vine Satana şi ia cuvîntul ce
e sămănat întru inimile lor. Şi aceştea 16
sînt aşijderea cei ce samănă în pietrişu,
carii, deaca aud cuvîntul, îndată cu bucurie
îl priimescu. Şi n-au rădăcină întru eiş, 17
ce slabi sînt, decii, făcîndu-să strînsoare au
gonire pentru cuvînt, numaidecît să smin-
tescu. Şi aceştea-s carii aud cuvîntul. 18

19 Și grijile veacului acestuia și înșălăciunea
bogăției și pohtele ceale de alalte, întrînd,
20 îneacă cuvîntul și fără rod să face. Și
aceștea sînt cei ce s-au sămănat în pămîntul
cel bun, carii aud cuvîntul și-l priimescu și
aduc rod: unul treizeci și unul șasezeci și
21 unul o sută". Și zicea lor:„Au doară făclia
să aprinde ca să să puie supt obroc sau
supt pat? Au nu în sfeașnic să o puie?
22 Că nu iaste ceva ascuns carea să nu să
vădească, nici pre ascuns sau făcut ce numai
23 la ivală să vie. De are cineva urechi de
24 auzirea, să auză". Și zicea lor:„Vedeți
ce auziți! Cu care măsură veți măsura,
măsura-să-va voao, și să va adaoge voao,
25 celor ce aud. Că cine va avea, da-i-să-va
lui, și carele n-are, și ce are lua-să-va de
26 la el". Și zicea:„Așa iaste împărăția
lui Dumnezău, precum omul ar pune să-
27 mînța pre pămînt. Și doarme și să
scoală, noaptea și ziua, și sămînța răsare
28 și creaște, cum nu știe el. Că pămîntul
den eluș rodeaște: întîiu iarbă, după aceaea
spic, după aceaea deplin grîu în spic.
29 Iară cînd va da rodul, numaidecît trimite
30 seacerea, că au venit seceratul". Și
zicea:„Cui vom asămăna împărăția lui
Dumnezău, sau în ce pildă vom închipui
31 pre ea? Ca grăunțul de muștariu carele,
cînd să va sămăna în pămînt, mai mic iaste
32 de toate semințele care-s pre pămînt. Și
deaca să samănă, creaște și să face mai mare
de toate legumile și face stîlpări mari, cît
pot supt umbra lui pasările ceriului să sălă-
33 șuiască". Și cu pilde ca aceastea multe
grăiia lor cuvîntul, cum putea a auzi.
34 Iară fără pildă nu grăiia lor; iară deosebi
35 ucenicilor Lui toate le spunea. Și grăi
lor într-aceaea zi, fiind sara:„Să treacem în
36 ceaea parte". Și lăsînd mulțimea, luară
pre El, cumuș era, în corabie; și alte vase
37 încă era cu El. Și să scorni vihor de vînt
mare, iară valurile întra în corabie, cît mai
38 să împlea ea. Și era El în fundul corabiii,
dormind pre căpătiiu; și-L deșteptară pre
El și ziseră Lui:„Învățătoriule, au nu bagi
39 samă că perim?" Și, sculîndu-Se, certă
vîntul și zise mării:„Domoleaște-te! Înfrîneează-te!"
Și încetă vîntul și fu liniște mare.
40 Și zise lor:„Ce sînteț înspăimaț așa? Cum
41 n-aveț credință?" Și să înfricoșară cu
frică mare și grăiia unul cătră alalt:„Oare
cine iaste Acesta, că și vîntul și marea
ascultă pre El?"

CAP V

1 Și veniră de ceaea parte de mare, în
2 laturea gadarineanilor. Și ieșind
El den corabie, îndată timpină pre
El, dentru mormînturi, un om cu
3 duh necurat. Carele lăcașul
avea în morminte, și nici cu lanțuri nu putea
cineva să-l leage pre el. Pentru că de mul- 4
te ori fiind el în fiară și în lanțuri, și să
rumpsease de el lanțurile și fiarăle să sfărîmase,
și nimeni nu putea pre el să-l domo-
lească. Și în toată vreamea, noaptea și 5
ziua, prin munți și în morminte era, strigînd
și tăindu-se cu pietri pre sine. Și, văzînd 6
pre Iisus de departe, alergă și să închină Lui.
Și strigînd cu glas mare, zise:„Ce e mie și 7
Ție, Iisuse, Fiiul lui Dumnezău Celui de
Sus? Juru-Te pre Dumnezău să nu mă
muncești". (Că-i grăiia lui:„Ieși duh 8
necurat den om".) Și-l întreba pre el: 9
„Ce ți-e numele?" Și răspunse grăind:
„Legheon mi-e numele, că mulți sîntem".
Și ruga pre El mult ca să nu-i scoață pre ei 10
afară den ținut. Și era acolo, lîngă mun- 11
te, o turmă mare de porci păscînd. Și 12
rugară pre El toți dracii, zicînd:„Slobozi
pre noi în porci, ca să întrăm întru ei".
Și-i slobozi pre ei Iisus îndată. Și, ieșind, 13
duhurile ceale necurate întrară în porci, și
năvăli turma de pre țărmure în mare (și era
ca la doao mii), și să înecară în mare.
Iară ceia ce păștea porcii fugiră și deaderă 14
veaste în oraș și în sate; și ieșiră să vază ce
iaste ceaea ce s-au făcut. Și veniră cătră 15
Iisus și văzură pre cel îndrăcit șăzînd, și
îmbrăcat, și întreg la minte pre acela ce
avea legheonul, și să spămîntară. Și 16
spunea lor cei ce văzuse cum s-au făcut
celui îndrăcitu și de porci. Și începură a 17
ruga pre El să Să ducă den hotarăle lor.
Și, întrînd El în corabie, ruga pre El cel ce-au 18
fost îndrăcit ca să fie cu El. Iară Iisus 19
nu lăsă pre el, ce zise lui:„Pasă la casa ta,
cătră ai tăi, și vesteaște lor cîte au făcut ție
Domnul și te-au miluit". Și mearse și 20
începu a propovedui în Decapolis cîte i-au
făcut lui Iisus; și toți să mira. Și trecînd 21
Iisus în corabie iară în ceaea parte, să adună
mulțime multă la El și era lîngă mare.
Și iată, veni unul den mai marii sinagogu- 22
lui, pre nume Iair, și, văzîndu-L pre El,
căzu cătră picioarele Lui. Și rugă pre 23
El mult, zicînd că „Fiica mea spre moarte
iaste, ca, viind, să pui mînile preste ea, ca
să să mîntuiască și să trăiască". Și 24
mearse cu el; și după El mergea mulțime
multă și-L împresura pre El. Și muiare 25
oarecare fiind în curgere de sînge 12 ani
Și mult pătimind de mulți vraci și cheltu- 26
indu-ș ce avuse toate și nemică nu folosindu-se,
ce mai mult spre rău viind, Auzind 27
de Iisus, veni în mulțime den dos și atinse
de veșmîntul Lui. Că zicea că„macar de 28
aș atinge de veșmîntul Lui, mîntui-mă-voiu".
Și îndată săcă izvorul sîngelui ei și simți cu 29
trupul că

30 să vindecă de acea boală. Şi numaidecît
cunoscînd Iisus întru Sine putearea cea ce
ieşise dentru El, întorcîndu-Se cătră gloată,
zicea:,,Cine să atinse de veşmintele Meale?"
31 Şi ziseră Lui ucenicii Lui:,,Vezi mulţimea
împresurîndu-Te şi zici 'cine să atinse de
32 Mine'"? Şi căută în laturi să vază pre cea
33 ce au făcut aceasta. Iară muiarea, spămîn-
tîndu-se şi tremurînd, ştiind ce s-au făcut
ei, veni şi căzu la picioarele Lui şi spuse
34 Lui tot adevărul. Iară El zise ei:,,Fiică,
credinţa ta te mîntui, pasă în pace şi fii
35 sănătoasă de boala ta". Încă grăind El,
veniră de la mai marele sinagogului zicînd
că ,,fata ta au murit, direpț ce mai osteneşti
36 pre Învăţătoriul?" Iară Iisus, numaicît
auzind cuvîntul grăindu-se, zise mai marelui
sinagogului:,,Nu te teame, numai ce creade!"
37 Şi nu lăsă nici pre unul să meargă după
Sine, numai pre Petr şi Iacov şi pre Ioan,
38 fratele lui Iacov. Şi veni în casa mai
marelui sinagogului şi văzu gîlceavă, plîngînd
39 şi văietîndu-se mult. Şi întrînd, zise lor:
,,Ce gîlceviţ şi plîngeţ? Copila n-au murit,
40 ce doarme". Şi rîdea pre El. Iară El,
scoţînd pre toţi, luo pre tatăl fecioarei şi
pre muma şi pre carii era cu El şi întră unde
41 era fecioara zăcînd. Şi prinzînd fecioara
de mînă, zise ei:,,Talitha Kum", care iaste
tălmăcindu-se:,,Fecioară, (ţie zic,) scoală!"
42 Şi numaidecît să sculă fecioara şi îmbla,
că era ca de 12 ani. Şi să mirară cu minune
43 mare. Iară El conteni pre ei mult, ca
nimeni să nu ştie aceasta. Şi zise să-i dea
ei să mănînce.

CAP VI

1 Şi ieşi de acolo şi veni la moşia Sa, şi
2 mergea după El ucenicii Lui. Şi,
fiind sîmbătă, începu în sinagog a
învăţa. Şi mulţi, auzind, să mira zi-
cînd:,,De unde-s Acestuia aceastea?
Şi care e înţelepciunea ce s-au dat Lui? Că
şi puteri ca aceastea pren mînile Lui să fac?
3 Au nu iaste Acesta teslariul, fiiul Mariei şi
frate lui Iacov şi lui Iosie şi Iudei şi lui
Simon? Şi au nu sînt surorile Lui acicea
4 cătră noi?" Şi să smintiia întru El. Şi
grăiia lor Iisus că ,,Nu iaste proroc necinstit,
fără numai în moşia lui şi întru rudenii şi
5 în casa lui". Şi nu putu acolo nici o
puteare să facă, ce numai pre puţinei bol-
6 navi puse mînile şi-i vindecă. Şi Să mira
pentru necredinţa lor. Şi îmbla satele
7 împrejur, învăţînd. Şi chemă pre cei 12
şi începu pre ei a-i trimite cîte doi, cîte doi
şi deade lor puteare spre duhurile ceale
8 necurate. Şi porunci lor ca nemică
să nu ia pre cale, numai toiag, nici trai-
9 stă, nici pîine, nici bani în pungă. Ce
numai încălţaţi cu colţuni şi să nu să îmbra-
ce în doao veşminte. Şi zicea lor:,,Veri- 10
unde veţ întra în casă, acolea rămîneţ pînă
veţ ieşi de acolo. Şi vericîţi nu vor 11
priimi pre voi, nici vor asculta pre voi, ieşind
de acolea, scuturaţi prahul de supt picioarele
voastre, întru mărturie lor. Adevăr zic voao
că mai iuşor va fi sodomleanilor au gomorea-
nilor în ziua judecăţii decît oraşului
aceluia". Şi ieşind, propoveduia ca să 12
să pocăiască. Şi draci mulţi scotea şi 13
ungea cu untdelemn pre mulţi bolnavi şi-i
vindeca. Şi auzi împăratul Irod (că arătat 14
s-au făcut numele Lui) şi zicea că Ioan cela
ce boteza s-au sculat den morţi şi derept
aceaea lucrează puterile întru el. Alţii 15
zicea că Ilie iaste, iară alţii zicea că iaste
proroc sau ca unul den proroci. Iară 16
auzind, Irod zise că,,Acesta e Ioan pre carele
am tăiat eu, el s-au sculat den morţi".
Că Irod acesta, trimiţînd, au prins pre Ioan 17
şi l-au legat pre el în temniţă, pentru Irodi-
ada, muiarea lui Filip, fratelui său, căci o
luase muiare. Că zicea Ioan lui Irod că 18
,,Nu ţi se cade să aibi pre muiarea fratelui
tău". Iară Irodiada pizmiia lui şi vrea 19
să-l omoară, şi nu putea. Că Irod să 20
temea de Ioan, ştiind pre el om dirept şi
sfînt, şi-l socotiia pre el şi, ascultînd pre el,
multe făcea şi cu drag asculta pre el. Şi 21
tîmplîndu-se o zi de bună vreame, cînd
Irod naşterilor lui făcea cină boiarilor săi
şi căpitanilor şi mai marilor Galileii, Şi 22
întrînd fata Irodiadei şi jucînd, şi plăcînd
lui Irod şi celor ce şădea cu el, zise împăratul
featei:,,Ceare de la mine ce vei vrea, şi voiu
da". Şi să jură ei că,,Au ce vei ceare de 23
la mine da-ţ-voiu ţie, pînă la jumătate de
împărăţia mea". Iară ea, ieşind, spuse 24
mîne-sa:,,Ce voiu ceare?" Iară ea zise:
,,Capul lui Ioan Botezătoriul". Şi întrînd 25
îndată, cu grabă, la împăratul, ceru, zicînd:
,,Voiu ca să-mi dai acum, în blid, capul lui
Ioan Botezătoriul". Şi împăratul, foarte 26
întristîndu-se, pentru jurămînturi şi pentru
ceia ce şădea cu el, nu vru să-i leapede
cearerea. Şi numaidecît trimiţînd împă- 27
ratul speculator, porunci să să aducă capul
lui. Iară el, mergînd, tăie capul lui în 28
temniţă şi-l aduse în blid şi-l deade featei,
şi fata îl deade mîne-sa. Şi auzind, uce- 29
nicii lui veniră şi luară trupul lui şi-l puseră
în mormînt. Atuncea să adunară apostolii 30
la Iisus şi-I spuseră Lui toate, şi cîte au
făcut, şi cîte au învăţat. Şi zise lor:,,Veniţi 31
voi înşivă deosebi, în loc pustiu, şi odihniţi
puţinel". Că era mulţi carii veniia şi cei ce
mergea şi nice să mănînce nu avea prileju.
Şi mearseră în loc pustiiu cu corabia, sînguri. 32
Şi văzînd pre ei mergînd mulţimea şi 33

conoscură pre El mulţi şi pedestri den toate
oraşăle au alergat acolo şi să apropiară pre
34 ei şi veniră la El. Şi ieşind, văzu Iisus
mulţime multă şi Să milostivi spre ei, că
era ca oile neavînd păstoriu, şi începu a
35 învăţa pre ei multe. Şi iată, fiind vreame
multă, mergînd la El, ucenicii Lui ziseră că
„Pustiiu iaste locul şi iată,vreame multă.
36 Slobozi pre ei, ca să meargă pren sate şi în
oraşăle dempreјur să-ş cumpere lor pîini,
37 că n-au ce mînca". Iară El, răspunzînd,
zise lor:„Daţi voi lor să mănînce". Şi ziseră
Lui:„Mergînd să cumpărăm de doao sute
de dinari pîini şi să dăm lor să mănînce?"
38 Iară El zise lor:„Cîte pîini aveţi? Meargeţi
şi vedeţi". Iară ei, ştiind, ziseră:„Cinci şi
39 doi peşti". Atunci porunci lor să-i aşaze
pre toţi mease, mease pre iarbă vearde.
40 Şi şăzură ceate, ceate, cîte o sută şi cîte
41 cincizeci. Şi luînd ceale cinci pîini şi cei
doi peşti, căutînd la ceriu, blagoslovi şi
frînse pîinile şi le deade ucenicilor Lui, ca
să le puie înaintea lor, şi cei doi peşti
42 împărţi tuturor. Şi mîncară toţi şi să
43 săturară. Şi strînsără fărîmături doao-
sprăzeace coşniţe pline şi den peşti.
44 Şi era ceia ce au mîncat pîinile ca la cinci
45 mii de oameni. Şi îndată sili pre ucenicii
Lui să între în corabie şi să treacă înainte,
în ceaea parte, în Vithsaida, pînă va slobozi
46 El mulţimea. Şi slobozind pre ei, mearse
47 în munte să Să roage. Şi fiind sara, era
corabia în mijlocul mării şi El Însuşi pre
48 uscat. Şi văzu pre ei chinuindu-să cînd
vîsliia corabia (că era vîntul împotriva lor).
Şi în a patra strajă a nopţii veni cătră ei
îmblînd pre mare şi vrea să meargă pre
49 lîngă ei. Iară ei, văzîndu-L pre El
îmblînd pre mare, le păru a fi o nălucă şi
50 strigară. (Că toţi Îl vedea şi să turburară).
Şi îndată grăi cu ei şi zise lor:„Cutezaţi!
51 Eu sînt, nu vă teamereţi". Şi întră la ei
în corabie şi încetă vîntul. Şi ei mai vîrtos
52 întru eiş să înfricoşa şi să mira. Că n-au
priceput la pîini, că era inima lor împietrită.
53 Şi trecînd, veniră la pămîntul Ghenesa-
54 rethului şi să deaderă la vad. Şi ieşind ei
den corabie, numaidecît cunoscînd pre El,
55 Alergînd tot împrejurul locului aceluia,
începură în paturi a purta bolnavii, unde-L
56 auziia că iaste. Şi oriunde întra, în sate,
au în cetăţi, au ţarini, pren tîrguri punea
bolnavii şi ruga pre El încai numai
să să atingă de poalele veş-
mintelor Lui. Şi cîţi să
atingea de El să
vindeca.

CAP VII

Şi să adunară cătră El fariseii şi unii 1
den cărturari, carii viind den Ieru-
salim. Şi văzînd pre unii den 2
ucenicii Lui cu mînile necurate
(adecă nespălate) mîncînd pîini,
îi huliia. Că fariseii şi toţi jidovii, de 3
nu-ş spală mînile cu pumnul, nu mănîncă,
ţiind rînduiala bătrînilor. Şi viind den 4
tîrg, de nu spală, nu mănîncă; şi altele
multe sînt carele au luat a ţinea: spălarea
păharălor şi a urcioarelor şi a căldărilor şi
a paturilor. După aceaea întrebară pre El 5
fariseii şi cărturarii:„Pentru ce ucenicii Tăi
nu îmblă după rînduiala bătrînilor, ce cu
mînile nespălate mănîncă pîine?" Iară 6
El, răspunzînd, zise lor:„Bine au prorocit
Isaia de voi, făţarnicii, cum iaste scris:
'Acest norod cu buzele Mă cinsteaşte, iară
inima lor departe e de la Mine'. Ce în 7
deşărt Mă cinstescu, învăţînd învăţăturile
poruncile oamenilor. Că, lăsînd porunca 8
lui Dumnezău, ţineţi obiceaiul oamenilor:
spălarea urcioarelor şi a păharălor şi altele
aseamene ca aceastea multe faceţi". Şi 9
zicea lor că „Bine, lepădaţi porunca lui
Dumnezău, ca rînduiala voastră să păziţi.
Că Moisi au zis:'Cinsteaşte pre tată-tău şi 10
pre muma ta' şi 'Cela ce va grăi de rău pre
tată sau pre mumă, cu moarte să moară'.
Iară voi ziceţi: 'De ar zice omul tătîni-său 11
sau mîni-sa: Corvan (ce iaste: Daru), ori cu
carele de la mine te vei folosi'. Şi nu-l 12
mai lăsaţ pre el nemică să facă tătîne-său
sau mîne-sa, Călcînd cuvîntul lui Dumne- 13
zău cu rînduiala voastră care aţ rînduit; şi
aseamene ca aceastea multe faceţ". Şi 14
chemînd toată mulţimea, grăiia lor:„Ascul-
taţ pre Mine toţ şi înţeleageţi. Nemică 15
nu iaste den afara omului, întrînd într-însul,
care poate pre el spurca, ce ceale ce ies
dentru el, acealea sînt carele spurcă omul.
De are cineva urechi de auzirea, să auză". 16
Şi cînd întră în casă de la gloată, întreba pre 17
El ucenicii Lui de pildă. Şi zise lor: 18
„Aşa şi voi neînţelegători sînteţi? Nu vă
priceapeţ că tot cel ce den afară întră în
om nu-l poate spurca pre el? Că nu 19
întră în inema lui, ce în maţe, şi la şăzut
iase, curăţind toate bucatele". Şi zicea 20
că „Ce iase den om, aceaea spurcă pre omul.
Că denlăuntru, dentru inema oamenilor, ies 21
cugetele reale, preacurviile, curviile, ucide-
rile, Furtuşagurile, lăcomiile, vicleşugu- 22
rile, înşălăciunea, necurăţia, ochiul viclean,
hula, trufia, nebunia. Aceastea reale toate 23
ies denlăuntru şi spurcă pre om". Şi de 24
acolea sculîndu-Se, mearse în hotarăle
Tirului şi a Sidonului şi, întrînd în casă,
nu vrea să-L ştie nimeni,

25 şi nu Să putea ascunde. Pentru că auzind
o muiare de El, carea avea o fată cu duh
necurat, venind căzu la picioarele Lui.
26 (Şi muiarea era elină, siriancă finică de
neam). Şi rugă pre El ca să scoaţă dracul
27 den fata ei. Iară Iisus zise ei:„Lasă mai
nainte să să sature fiii, că nu e bine a lua
28 pîinea fiilor şi a o arunca căţeilor". Iară
ea răspunse şi zise Lui:„Aşa, Doamne, că
şi căţeii de supt masă mănîncă den fărîmele
29 fiilor". Şi zise ei:„Pentru acest cuvînt,
30 pasă, ieşit-au dracul den fata ta". Şi
mergînd în casa ei, află dracul ieşit şi fata
31 zăcînd în pat. Şi iară ieşind den hotarăle
Tirului şi Sidonului, veni la Marea Galileiu-
lui, pren mijlocul hotarălor a Decapoleos.
32 Şi aduseră Lui un surd, grăind anevoie, şi
33 rugară pre El să-Ş puie mîna pre el. Şi
luînd pre el den mulţime deusebi, puse
deagetele Sale în urechile lui şi, scuipînd,
34 au atinsu de limba lui. Şi căutînd spre
ceriu, suspină şi zise lui:„Effatha!", ce
35 iaste:„Deşchide-te". Şi numaidecît să deş-
chiseră auzurile lui şi să dezlegă legătura lim-
36 bii lui şi grăiia dirept. Şi-i conteni pre ei
ca nemălui să spuie; iară cît conteniia pre
37 ei, ei mai vîrtos striga. Şi mai vîrtos să
mira, zicînd:„Toate le-au făcut bine: face
şi pre surzi a auzi, şi muţii a grăi".

CAP VIII

1 În zilele acealea, prea multă gloată
fiind şi neavînd ce mînca, chemînd
Iisus pre ucenicii Lui, zise lor:
2 „Milă Mi-e de mulţime, că, iată,
trei zile aşteaptă lîngă Mine şi n-au
3 ce mînca. Şi de-i voiu lăsa pre ei flămînzi
la casele lor, vor slăbi pre cale, că unii den-
4 tr-înşi de departe au venit". Şi răspunseră
Lui ucenicii Lui:„De unde pre aceştea va
putea cineva aicea să-i sature de pîine în
5 pustie?" Şi întreba pre ei:„Cîte pîini
6 aveţ?" Iară ei ziseră: „7". Şi porunci
mulţimei să şază pre pămînt. Şi luînd
ceale 7 pîini, mulţemind, frînse şi deade
ucenicilor Lui să le puie înainte; şi puseră
7 înaintea mulţimei. Şi avea şi puţinei
peştişori şi, blagoslovindu-i, zise să puie
8 înainte şi aceia. Deci mîncară şi să sătu-
rară şi luară rămăşiţe de fărmituri 7 coşniţe.
9 Şi ceia ce mîncară era ca la 4000; şi-i slobozi
10 pre ei. Şi numaicît întrînd în corabie cu
ucenicii Lui, veni în părţile Dalmanuthei.
11 Şi ieşiră fariseii şi începură a să prici cu El,
cerşind de la El sămn den ceriu, ispitind
12 pre El. Şi suspinînd cu duhul Său, zise:
„Pentru ce neamul acestă caută sămn? Ade-
văr zic voao, de să va da rudei aceştiia sămn".
13 Şi lăsînd pre ei, întrînd iară în corabie, mear-
se de ceaea parte. Şi uitară ucenicii Lui 14
să ia pîini şi mai mult de o pîine n-avea cu
ei în corabie. Şi porunciia lor, zicînd: 15
„Căutaţ, vedeţ de cătră aluatul fariseilor şi
de aluatul lui Irod". Şi să socotiia unul 16
cu alalt, zicînd că „pîini nu avem". Şi 17
ştiind, Iisus zise lor: „Ce vă socotiţ că pîini
nu aveţ? Încă nu socotiţ, nici înţeleageţ?
Încă împietrită aveţ inima voastră? Ochi 18
avînd nu vedeţ şi urechi avînd nu auziţ şi
nu vă aduceţ aminte? Cînd am frînt ceale 19
5 pîini la ceale 5000, cîte coşuri pline de
fărmituri aţ rădicat?" Ziseră Lui: „Doao-
sprăzeace". „Şi cînd ceale şapte la cei 20
4000, cîte coşuri pline de fărîme aţ luat?"
Ei ziseră: „Şapte". Şi zise lor: „Cum 21
nu priceapeţ?" Şi veni în Vithsaida; şi 22
adusără Lui un orb şi rugară pre El ca să
atingă pre el. Şi prinzînd mîna orbului, 23
îl scoase pre el afară den oraş şi, scuipînd
în ochii lui, puindu-Ş mîinile pre el, întrebă
pre el de veade ceva. Şi rădicîndu-ş ochii, 24
zise: „Văz pre oameni, că ca copacii îm-
blînd îi văz". După aceaea iară puse 25
mîinile pre ochii lui şi făcu iară pre el să
caute, şi să îndireptă şi văzu luminos pre
toţi. Şi trimise pre el la casa lui, zicînd: 26
„Nice în sat să întri, nice să spui cuiva în sat".
Şi ieşi Iisus şi ucenicii Lui în satele Chesariei 27
lui Filip; şi pre cale întreba pre ucenicii Lui,
zicînd lor:„Cine Mă zic oamenii a fi?"
Iară ei răspunsără: „Ioan Botezătoriul, şi 28
alţii Ilie, iară alţii unul den proroci".
Şi El zise lor: „Dară voi cine Mă ziceţ a fi?" 29
Şi răspunzînd, Petr zise Lui: „Tu eşti
Hristos". Şi certă pre ei ca să nu spuie 30
nemunui de El. Şi începu a învăţa pre 31
ei că trebuie Fiiului Omenesc multe a păţi
şi a Să izgoni de bătrîni şi de arhierei şi de
cărturari şi a Să omorî şi după trei zile a
învia. Şi aiave grăiia cuvîntul. Şi apucînd 32
pre El Petr, începu a-L certa. Iară El, 33
întorcîndu-Se şi văzînd pre ucenicii Săi,
certă pre Petr, zicînd:„Pasă denapoia Mea,
satano, că nu gîndeşti ceale ale lui Dumne-
zeu, ce ceale ale oamenilor". Şi chemînd 34
pre mulţime cu ucenicii Lui, zise lor:
„Cine va vrea după Mine să vie, să să leapede
de sine şi să ia crucea lui şi să vie după Mine.
Că cine va vrea [...] sufletul lui, pentru Mine 35
şi pentru Evanghelie, acela va mîntui pre el.
Că ce va folosi omul de ar dobîndi lumea 36
toată şi-ş va păgubi sufletul lui? Sau ce 37
schimbu va da omul pentru sufletul lui?
Că cine să va ruşina de Mine şi de cuvintele 38
Meale în ruda aceasta preacurvare şi păcă-
toasă, şi Fiiul Omenescu să va ruşina de el
cînd va veni întru slava Tatului Său cu
îngerii cei sfinţi".

CAP IX

1 Și zicea lor: „Adevăr zic voao că
sînt unii, den carii stau aicea, carii
nu vor gusta moartea pînă vor ve-
dea împărăția lui Dumnezău viind
2 cu puteare". Și după șase zile
luo Iisus pre Petăr și pre Iacov și pre Ioan
și-i aduse pre ei într-un munte înalt, numai
ei de eiși, și-Ș schimbă fața înaintea lor.
3 Și veșmintele Lui fură sclipindu, albe foarte,
ca zăpada, carele nălbitori pre pămînt nu
4 poate să le nălbească. Și să arătă lor
5 Ilie cu Moisi, grăind cu Iisus. Și răspun-
zînd Petăr, zise lui Iisus: „Ravvi, bine e noao
să fim aicea; și să facem trei colibi: Ție
6 una și lui Moisi una și lui Ilie una". Că
7 nu știia ce va grăi, că era înfricoșaț. Și
fu nuor umbrind pre ei și veni glas den
nuor, zicînd: „Acesta iaste Fiiul Mieu cel
8 iubit, pre el ascultați". Și numaidecît
căutînd împrejur, pre nimeni nu mai văzură,
9 ce numai pre Iisus Însuș cu ei. Iară pogo-
rînd ei den munte, conteni pre ei ca să nu
povestească nemănui carele au văzut, ce
numai cînd Să va scula Fiiul Omenesc den
10 morți. Și cuvîntul ținură întru ei,
întrebîndu-să: „Ce iaste a să scula den
11 morți?" Și întrebară pre El, zicînd: „Dară
căci zic cărturarii că să cade Ilie să vie mai
12 nainte?" Iară El, răspunzînd, zise lor:
„Iată, Ilie, viind mai nainte, va tocmi toate.
Și cumu e scris de Fiiul Omenesc ca să
13 pață multe și să Să defaime. Ce zic voao
că și Ilie au venit și făcură lui cîte vrură,
14 cum e scris asupra lui". Și viind cătră
ucenici, văzu mulțime multă prejur ei și
15 cărturari întrebîndu-să cu ei. Și îndată
toată mulțimea, văzînd pre El, să spămîntă
16 și, alergînd, da mîna cu El. Și întrebă
pre cărturari: „Ce vă priciți întru voi?"
17 Și răspunzînd, unul den mulțime zise:
„Învățătoriule, aduș pre fiiul mieu la Tine,
18 avînd duh mut. Și oriunde îl apucă,
sparge pre el și spumează și scîrșnează
dinții lui și să usucă. Și ziș ucenicilor Tăi
19 ca să-l scoață, și nu-l putură". Iară El,
răspunzînd, zise lui: „O, rudă necredin-
cioasă, pînă cînd voiu fi la voi? Pînă cînd
voiu suferi pre voi? Aduceți-l la Mine".
20 Și-l adusără la El. Și văzîndu-L pre El, în-
datăș duhul scutură pre el și, căzînd la
21 pămînt, tăvăliia-se aspumînd. Și întrebă
pre tatăl lui: „Cîtă vreame iaste de cînd
s-au făcut lui aceasta?" Iară el zise: „Den
22 copilărie. Și de multe ori pre el și în foc
l-au aruncat, și în ape, ca să-l piarză pre el.
Ce ce poți, ajută noao, fiindu-Ți milă de noi".
23 Iară Iisus zise lui: „De poți creade, toate să pot
celui ce creade". Și îndată strigînd tatăl 24
copilului, cu lacrămi zicea: „Crezu, Doamne!
Ajută necredinței meale". Deci văzînd 25
Iisus că năvălează mulțimea, certă pre
duhul cel necurat, zicînd lui: „Duh mut și
surd, Eu ție poruncesc: Ieși dentr-însul și
de-acum să nu mai întri într-însul!" Și 26
strigînd și mult scuturînd pre el, ieși; și fu
ca un mort, cît mulțimea zicea că au murit.
Iară Iisus, prinzîndu-l de mînă, rîdică pre 27
el, și să sculă. Și întrînd El în casă, uce- 28
nicii Lui întrebară pre El de eiș: „Căci noi
nu-l putum scoate pre el?" Și zise lor: 29
„Acest fealiu cu nemică nu poate să iasă,
fără numai cu rugăciune și cu post". Și 30
de acolea ieșind, împreună mergea pren
Galilea, și nu vrea să-L știe nimeni. Că 31
învăța pre ucenicii Săi și zicea lor că Fiiul
Omenesc Să va da în mînile oamenilor
și-L vor omorî pre El și, omorîndu-L, a treia
zi va învie. Iară ei nu înțeleaseră cuvîntul 32
și să temea a întreba pre El. Și veni în 33
Capernaum. Și fiind în casă, întrebă pre ei:
„De ce vă prigoniiați pre cale?" Iară ei 34
tăcură, că să prigonise pre cale unul cu alt,
cine are fi mai mare întru ei. Și șăzînd, 35
chemă pre cei 12 și zise lor: „Cela ce vrea
să fie cel dentîiu, fi-va mai apoi de toți și
tuturor slugă". Și luînd un copil, puse 36
pre el în mijlocul lor și, luîndu-l în brațe,
zise lor: „Oricine va priimi pre unul den 37
ceşti copii în numele Mieu, pre Mine prii-
mează; și cine priimează pre Mine, nu
priimează pre Mine, ce pre Cela ce M-au
trimis pre Mine". Iară Ioan răspunse Lui, 38
zicînd: „Învățătoriule, văzut-am pre oare-
cine întru numele Tău scoțînd dracii, carele
nu vine după noi, și l-am contenit pre el,
pentru că nu vine după noi". Iară Iisus zise: 39
„Nu-l opriți pre el, că nimeni nu iaste care
va face puteare în numele Mieu și să poată
curund rău grăi de Mine. Că oricine nu iaste 40
împotriva voastră, pentru voi iaste. Că 41
vericine va da voao un păhar de apă în nume-
le Mieu, căci ai lui Hristos sînteți, adevăr
grăiesc voao, nicicum nu va piarde plata lui.
Și vericine va sminti pre unul de acești 42
mici, carii cred întru Mine, mai bine iaste
lui de va zăcea piatră de moară prejur gru-
mazii lui și să va arunca în mare. Și de 43
te smintează mîna ta, taie-o, mai bine e ție
ciung în viață să întri, decît, doao mîni
avînd, să întri în gheena, în focul cel nestins,
Unde viarmele lor nu moare și focul nu se 44
stinge. Și de te va sminti piciorul tău, 45
taie pre el, mai bine iaste ție în viață să întri
șchiop, decît, doao picioare avînd, să te bagi
în gheenă, în focul nestins, Unde viarmele 46
lor nu moare și focul nu se stinge. Și 47
de te smintează ochiul tău, scoate-l, mai

bine iaste ţie cu un ochiu să întri întru împă-
răţia lui Dumnezău, decît, doi ochi avînd,
48 să te bagi în focul gheenei, Unde viarmele
49 lor nu moare şi focul nu se stinge. Că
tot cu foc să va săra, şi toată jîrtva cu sare
50 să va săra. Bună e sarea; iară sarea de să
va face nesărată, cu ce o veţi îndulci? Aveţi
întru voi sare şi vă veţi împăca unii cu alalţi“.

CAP X

1 Şi de acolo sculîndu-Se, veni în hota-
răle Iudeii, de ceaea parte de Iordan,
şi să adună iară la El mulţime şi,
cum avea obiceaiu, iară-i învăţa
2 pre ei. Şi apropiindu-se fariseii,
întrebară pre El: „Oare cade-se bărbatului
a-ş lăsa muiarea?“, ispitindu-L pre El.
3 Iară El, răspunzînd, zise lor: „Ce au poruncit
4 voao Moisi?“ Iară ei ziseră: „Moisi au
rînduit să-i scrie carte de despărţire şi să o
5 lase“. Şi răspunzînd, Iisus zise lor: „Cătră
năsilnicia inemii voastre au scris voao po-
6 runca aceasta. Iară den ceputul zidirei,
bărbat şi muiarea i-au făcut Dumnezău pre
7 ei. Dirept aceaea va lăsa omul pre tată-
său şi pre mumă-sa şi să va lipi cătră muia-
8 rea lui. Şi vor fi amîndoi un trup, cît
9 de-acii nu mai sînt doi, ce un trup. Deci
care au împreunat Dumnezău, omul să nu
10 desparţă“. Şi în casă iară întrebară uceni-
11 cii Lui pre El de acela lucru. [Şi El zise:]
„Şi vericine-ş va lăsa muiarea lui şi va lua
12 alta, preacurveaşte spre ea. Şi muiarea,
de-ş va lăsa bărbatul ei şi să va mărita după
13 altul, preacurveaşte“. Şi aduseră Lui
copii, ca să Să atingă de ei, iară ucenicii
14 certa pre ceia ce-i aducea. Carea văzînd
Iisus, nu-I păru bine şi zise lor: „Lăsaţ copiii
să vie la Mine şi nu oprireţ pre ei, că unora
ca acestora iaste împărăţia lui Dumnezău.
15 Adevăr grăiescu voao, vercine nu va priimi
împărăţia lui Dumnezău ca copilul, nu va
16 întra întru ea“. Şi, luîndu-i în braţe,
17 puse-Ş mînile pre ei şi-i blagoslovi. Şi
ieşind El în cale, alergă oarecine şi, îngenun-
chind înainte-I, întreba pre El: „Învăţătoriule
bune, ce voiu face ca să moştenescu viaţa
18 veacilor?“ Iară Iisus zise lui: „Ce-M zici
bun? Nimeni nu iaste bun fără numai unul
19 Dumnezău. Ştii poruncile: nu prea-
curvi, nu omorî, nu fura, nu mărturisi
strîmbu, nu păgubi, cinsteaşte pre tatăl tău
20 şi pre mumă-ta“. Iară el, răspunzînd,
zise Lui: „Învăţătoriule, aceastea toate
le-am păzit den tinereaţele meale“.
21 Iară Iisus, căutînd spre el, îl îndrăgi şi-i
zise lui: „Încă una-ţ lipseaşte: pasă, cîte ai
vinde şi dă săracilor, şi vei avea comoară
în ceriu; şi vino de umblă după Mine,
22 luîndu-ţ crucea“. Iară el, întristîndu-se
pentru cuvînt, să duse mîhnit, că avea
avuţie multă. Şi căutînd Iisus împrejur, 23
zise ucenicilor Lui: „Cum anevoie ceia ce au
avuţiile întru împărăţia lui Dumnezău vor
întra!“ Iară ucenicii să mira de cuvintele 24
Lui. Iară Iisus, răspunzînd, iară zise lor:
„Fiilor, cum anevoie iaste celor ce nădejdu-
iesc pren avuţii a întra întru împărăţia lui
Dumnezău: Mai lesne iaste cămilei pren 25
urechile acului a treace, decît bogatului
întru împărăţia lui Dumnezău să între“.
Iară ei mai mult să mirară, zicînd întru eiş: 26
„Cine poate să să spăsească?“ Iară Iisus, 27
căutînd spre ei, zise: „La oameni fără pu-
tinţă e, iară nu la Dumnezău, că toate să
pot lîngă Dumnezău“. Şi începu Petăr a 28
zice Lui: „Iată, noi am lăsat toate şi am
venit după Tine“. Şi răspunzînd, Iisus 29
zise: „Adevăr grăiesc voao, nimeni nu iaste
carele ş-au lăsat casa, sau fraţii, sau surorile,
sau tată, au muma, au muiarea, sau feciorii,
au moşii pentru Mine şi pentru Evanghelie,
De nu va lua cu o sută de părţi mai mult: 30
acum, în vreamea aceasta, case şi fraţi şi
surori şi mume şi feciori şi moşii cu goniri,
şi în veacul cel viitoriu viaţa veacinică.
Că mulţi vor fi cei dentîiu apoi şi cei de 31
apoi întîiu“. Şi era pre cale, suindu-se în 32
Ierusalim, şi Iisus era mergînd înainte-le. Şi
să spămîntară şi mergînd după El să temea.
Şi luînd iară pre cei 12, începu lor a spune
ceale ce era Lui să să întîmple, Că, 33
„Iată, ne suim la Ierusalim şi Fiiul Omenesc
da-Să-va arhiereilor şi cărturarilor; şi-L vor
judeca pre El spre moarte şi vor da pre El
limbilor. Şi vor batjocuri pre El şi-L vor 34
bate pre El şi-L vor scuipi pre El şi-L vor
omorî pre El şi a treia zi va învia“. Şi 35
veniră cătră El Iacov şi Ioan, feciorii lui
Zevedeiu, zicînd: „Învăţătoriule, vom ca
verice vom ceare să faci noao“. Iară El 36
zise lor: „Ce veţ să vă fac voao?“ Iară ei 37
ziseră Lui: „Dă-ne noao ca să şădem unul
de-a direapta Ta, altul de-a stînga Ta, întru
slava Ta“. Iară Iisus zise lor: „Nu ştiţ ce 38
ceareţ! Putea-veţ bea păharul care Eu beau
şi cu botezul care Eu Mă botez să vă bote-
zaţi?“ Iară ei ziseră Lui: „Putea-vom“. 39
Iară Iisus zise lor: „Păharul care Eu voiu bea
bea-l-veţ, şi cu botezul care Eu Mă voiu
boteza boteza-vă-veţ. Iară a şedea de-a 40
direapta Mea şi de-a stînga Mea nu iaste
Mie a da, ce celora ce s-au gătit“. Şi 41
auzind cei zeace, începură a să mînia pre
Iacov şi pre Ioan. Iară Iisus, chemînd 42
pre ei, zise lor: „Ştiţ că cei ce li să pare a
birui pre limbi domnesc pre ei şi mai-marii
lor stăpînesc pre ei. Iară întru voi nu va 43
fi aşa, ce cine va vrea să fie mare întru voi,
să fie slugă voao. Şi cela ce va vrea să fie 44
voao întîiul, fi-va slugă tuturor. Că şi 45
Fiiul Omenesc n- au venit să I să slujască, ce

să slujască și să dea sufletul Lui răscumpă-
46 rare pentru mulți". Și veniră în Erihon.
Și ieșind El den Erihon și ucenicii Lui și
mulțime multă, Vartimeiu orbul, fiiul lui
47 Timeiu, șădea lîngă cale, cerșind. Și
auzind că iaste Iisus Nazarineanul, începu a
striga și a zice: „Fiiul lui David, Iisuse, milu-
48 iaște-mă!" Și certa pre el mulți ca să tacă,
iară el cu mult mai vîrtos striga: „Fiiul lui
49 David, miluiaște-mă!" Și stînd Iisus,
zise să-l cheame. Și chemară pre orbul, zi-
cînd lui: „Cutează, scoală, că te cheamă".
50 Iară el, lepădînd veșmîntul său, să sculă de
51 veni la Iisus. Și răspunzînd, zise Iisus lui:
„Ce vei să-ț fac ție?" Iară orbul zise Lui:
52 „Învățătoriule, ca să văz". Iară Iisus zise
lui: „Pasă, credința ta te vindecă". Și atun-
ceaș văzu și mergea după Iisus pre cale.

CAP XI

1 Și cînd să apropiară cătră Ierusalim,
la Vithfaghi și Vithania, cătră
Muntele Maslinilor, trimise doi den
2 ucenicii Lui. Și zise lor: „Mearget
în cel sat ce e în preajma voastră și,
îndată întrînd într-însul, afla-veț un mînz
legat, pre carele nimeni den oameni n-au
3 șăzut. Dezlegîndu-l pre el, aduceți-l. Și
de ar zice voao cineva: 'Ce faceț aceasta?',
ziceț că Domnului trebuiaște și numaidecît
4 îl va trimite acicea". Deci mearseră și
aflară mînzul, legat lîngă ușă, afară la răs-
pîntia drumului, și-l dezlegară pre el.
5 Și unii den carii sta acolea ziseră lor: „Ce
6 faceț de dezlegaț mînzul?" Iară ei ziseră
lor cum le poruncise Iisus, și-i lăsară pre ei.
7 Și aduseră mînzul la Iisus și puseră pre el
8 veșmintele lor și șăzu pre el. Iară mulți
așternură veșmintele lor pre cale, iară alții
tăia stîlpări den copaci și le așternea pre
9 cale. Și cei ce mergea înainte și cei den-
dărăt striga, grăind: „Osanna! Blagoslovit
10 Cel ce vine întru numele Domnului! Blago-
slovită împărăția carea vine întru numele
Domnului părintelui nostru David! Osanna
11 întru înălțime!" Și întră în Ierusalim
Iisus și în besearică și, căutînd împrejur
toate, fiind ceasul de sară, ieși în Vithania
12 cu cei doisprăzeace. Și a doao zi, ieșind
13 ei den Vithania, flămînzi. Și văzînd un
smochin de departe avînd frunze, veni să
vază, cîndai va afla ceva într-însul; și deaca
veni la el, nemica nu află, fără numai frun-
zele, că nu era încă vreamea smochinelor.
14 Și, răspunzînd, Iisus zise lui: „De acum
niceodinioară nimeni den tine rod să nu
mănînce în veac". Și auziia ucenicii Lui.
15 Și veniră iară în Ierusalim. Și întrînd Iisus
în besearică, începu a scoate pre cei ce
vindea și cumpăra în besearică, și mea-
sele schimbătorilor și scaunile celor ce
16 vindea porumbi le răsturnă. Și nu
lăsa pre nimeni să poarte vas pren be-
searică. Și învăța, zicînd lor: „Au nu iaste 17
scris că casa Mea casă de rugăciune să va
chema, la toate limbile? Iară voi făcut-aț pre
ea peșteră tîlharilor". Și auziră cărturarii 18
și mai-marii popilor. Și căuta cum L-ar
piarde pre El, că să temea de El, căci toată
mulțimea să mira de învățătura Lui.
Iară cînd fu sară, ieși Iisus afară den oraș. 19
Și dimineața trecînd, văzură smochinul 20
uscat den rădăcină. Atuncea, aducîndu-ș 21
aminte, Petăr zise Lui: „Ravvi, iată, smochi-
nul pre carele blestemași secă". Și, 22
răspunzînd, Iisus zise lor: „Aveți credința
lui Dumnezău. Că adevăr grăiescu voao, 23
că cine ar zice muntelui acestuia: Rădică-te
și te aruncă în mare, și nu să va îndoi întru
inima sa, ce să crează că cealea ce va zice vor
fi, fi-va lui au ce va zice. Direpț aceasta 24
zic voao: Toate cîte veți ceare, rugîndu-vă,
să creadeți că veți lua și vor fi voao. Și 25
cînd stați a vă ruga, iertați asupra cuiva
verice aveți, ca și Tatăl vostru Cel den
ceriuri să iarte voao greșalele voastre.
Iară de nu veți ierta voi, nice Tatăl vostru 26
Cel den ceriuri va ierta voao greșalele
voastre". Și veniră iară în Ierusalim. Și, 27
în besearică îmblînd El, veniră la El mai-
marii popilor și cărturarii și bătrînii. Și 28
zisără Lui: „Cu ce puteare faci aceastea?
Și cine Ț-au dat Ție această puteare ca să
faci aceastea?" Iară Iisus, răspunzînd, 29
zise lor: „Întreba-voiu și Eu pre voi un
cuvînt; și-M răspundeți Mie, și Eu voiu
spune voao cu ce puteare facu aceastea:
Botezul lui Ioan den ceriu era, au de la 30
oameni? Răspundeți-Mi!" Și cugetară 31
întru sine, grăind: „De vom zice: 'Den ceriu',
va zice: 'Direp ce dară n-ați crezut lui?'
Ce de vom zice: 'De la oameni'", să temea 32
de norod, că toți-l avea pre Ioan că adevă-
rat proroc era. Și, răspunzînd, zisără lui 33
Iisus: „Nu știm". Și Iisus, răspunzînd, zise
lor: „Nici Eu voiu spune voao cu ce puteare
fac aceastea".

CAP XII

Și începu lor în pilde a zice: „Un 1
om sădi vie, și împrejur o îngrădi,
și săpă teasc, și zidi turn, și o
deade lucrătorilor, și să duse
departe. Și trimise la viari slugă 2
la vreame, ca să ia de la viari den roada viei.
Iară ei, prinzînd pri el, îl bătură și-l tri- 3
miseră deșărt. Și iară trimise cătră ei 4
altă slugă; și pre acela, ucigîndu-l cu pietri,
îi sparseră capul și-l trimiseră batjucorit.
Și iară pre altul trimise, și pre acela omo- 5
rîră; și pre alții mulți, pre unii bătîndu-i,
iară pre alții omorînd. Deci încă un fiiu 6
avînd iubit al său, trimise și pre acela cătră
ei, pe urmă zicînd că 'Să vor rușina de fiiul
mieu'. Iară viarii ziseră întru sine că 7
'Acesta iaste moșteanul, veniți să o-

morîm pre el şi a noastră va fi moşia'.
8 Şi prinzîndu-l pre el, omorîră-l şi-l lepădară
9 afară den vie. Ce dară va face domnul
viei ? Veni-va şi va piarde pre lucrători şi va
10 da via altora. Nici scrisoarea aceasta aţi
cetit:' Piatra carea o lepădară ziditorii,
11 aceaea fu în capul unghiului'? De la Dom-
nul fu aceasta şi iaste minunată în ochii
12 noşti". Şi căuta pre El să-L prinză, ce
să temură de mulţime, că conoscură că
spre ei zice acea pildă. Şi lăsîndu-L pre El,
13 să duseră. Şi trimiseră la El unii den
farisei şi den irodiani, ca să-L prinză cu
14 cuvîntul. Iară ei, deaca veniră, ziseră Lui:
„Învăţătoriule, ştimu-Te că adevărat eşti şi
nu grijăşti de nemică, că nu cauţi în faţa
oamenilor, ce în direptate calea lui Dumne-
zău înveţi. Cade-se a da dajde împăratului au
15 ba? Da-vom au nu vom da?" Iară El,
ştiind făţăria lor, zise lor: „Ce Mă ispitiţi?
16 Aduceţi-M un ban să văzu". Iară ei
aduseră. Şi zise lor: „Al cui chip iaste acesta
şi scriptura?" Iară ei ziseră Lui: „A lui che-
17 sariu". Şi, răspunzînd, Iisus zise lor:
„Daţ ce e a lui chesariu lui chesariu, şi ale
lui Dumnezău lui Dumnezău". Şi să mirară
18 de El. Şi veniră saduchei la El, carii zic
înviere să nu fie, şi întrebară pre El, zicînd:
19 „Învăţătoriule, Moisi au scris noao că de
va muri cuiva fratele şi-i va rămînea muiarea
şi feciori nu va lăsa, ca să ia fratele său
muiarea lui şi să rîdice sămînţa fratelui său.
20 Şapte fraţi era. Şi cel dentîiu luo muiare
21 şi, murind, nu lăsă sămînţă. Şi al doilea
luo pre ea, şi muri, şi nici acela nu lăsă
22 sămînţă. Şi al treilea iară aşa. Şi o luară
pre ea cîte şapte şi nu lăsară sămînţă. Mai
23 apoi de toţi muri şi muiarea. Dară la
înviere, cînd vor învie, a căruia den ei va fi
muiarea? Că cîte şapte au avut pre ea muiare".
24 Şi răspunzînd, Iisus zise lor: „Au nu pentru
aceaea vă rătăciţi, că neştiind scripturile,
25 nice putearea lui Dumnezău? Că, după
ce vor învie den morţi, nici să vor însura,
nici să vor mărita, ce sînt ca îngerii carii sînt
26 în ceriuri. Iară de morţi, că vor învia, au
n-aţi cetit în cartea lui Moisi cumu-i grăi lui
Dumnezău den rug, zicînd:'Eu-s Dumnezăul
lui Avraam şi Dumnezăul lui Isaac şi Dumne-
27 zăul lui Iacov'? Nu iaste Dumnezău
morţilor, ce al viilor. Dară voi mult rătăciţi!"
28 Şi apropiindu-se unul den cărturari, auzind
pre ei prigonindu-se, văzînd că celora bine
le-au răspuns, întrebă pre El: „Carea iaste po-
29 runcă mai întîiu de toate?" Iară Iisus răs-
punse lui că mai întîiu de toate poruncile:
„Auzi, Israile, Domnul Dumnezăul nostru
30 Domnul unul iaste, Şi să iubeşti pre Domnul
Dumnezăul tău den toată inima ta şi den tot
sufletul tău şi den tot cugetul tău şi den toa-
tă tăria ta. Aceasta e porunca dentîiu. Şi 31
a doua aseamenea ei: Să iubeşti pre vecinul
tău ca pre tine. Mai mare de aceastea altă
poruncă nu iaste". Atunci zise Lui cărtu- 32
rariul: „Bine, Învăţătoriule. Pre adevărat
grăiş că unul iaste Dumnezău şi nu iaste
altul fără El. Şi a iubi pre El den toată 33
inema şi den tot înţelesul şi den tot sufletul
şi den toată tăria şi a iubi pre vecinul ca
pre sine mai mult iaste decît toate arderile-
de-tot şi jîrtvele". Şi văzînd pre el Iisus 34
că cu înţelepciune răspunse, zise lui: „Nu
eşti departe de împărăţia lui Dumnezău".
Şi nimeni nu mai îndrăzniia să-L întreabe
pre El. Şi răspunzînd, Iisus zicea, învă- 35
ţînd în besearică: „Cum zic cărturarii că
Hristos iaste fiiul lui David? Că însuşi 36
David zis-au în Duhul Sfînt:'Zice Domnul
Domnului mieu: Şăzi de-a dreapta Mea,
pînă cînd voiu pune pizmaşii Tăi scaun supt
picioarele Tale'. Însuşi dară David îi zice 37
Lui Domnu; şi de unde lui fecior iaste?" Şi
cea multă gloată asculta pre El cu dulceaţă.
Şi zicea lor întru învăţătura Lui: „Socotiţi- 38
vă de cărturarii carii le place a îmbla în
podoabe şi închinăciune în tîrguri, Şi 39
şăderile întîiu în săboară şi şăderi mai
înainte la ospeaţe, Carii înghit casele 40
văduvelor şi cu prilej îndelung rugăciune
făcînd; aceştea vor lua mai grea judecată".
Şi şăzînd Iisus dirept visterie, priviia cum 41
aruncă mulţimea bani în vistiariu. Şi mulţi
bogaţi arunca mult. Şi viind o văduo 42
săracă, aruncă doi fileari, ce iaste un con-
drant. Şi chemînd pre ucenicii Lui, zise 43
lor: „Adevăr zic voao că aceasta văduo
săracă mai mult aruncă decît toţi cei ce
aruncară în sicriiu. Că toţi den priso- 44
seala lor au aruncat, iară aceasta, den
lipsa ei, tot cît au avut au aruncat,
toată avuţia ei".

CAP XIII

i ieşind El den besearecă, zise Lui 1
unul den ucenicii Săi: „Învăţă-
toriule, vezi ce fealiuri de pietri-s şi
ce fealiuri de zidiri!" Şi Iisus, 2
răspunzînd, zise lui: „Vezi aceastea
zidire mare? Nu să va lăsa piatră pre piatră
care să nu să răsipească". Şi şăzînd El 3
în Muntele Maslinilor, împotriva besearecii,
întrebară pre El, de Eluş, Petăr şi Iacov şi
Ioan şi Andrei: „Spune noao cînd vor fi 4
aceastea? Şi ce e sămnul cînd să vor sfîrşi
aceastea toate?" Iară Iisus, răspunzînd 5
lor, începu a zice: „Căutaţ nimeni pre voi
să nu vă înşale. Că mulţi vor veni în 6
numele Mieu, zicînd că Eu sînt, şi pre
mulţi vor amăgi. Iară cînd veţ auzi 7
oşti şi veşti de oşti, nu vă turburareţ,
că să cade să fie aceastea, ce încă
nu va fi sfîrşitul. Că să va rădi- 8

ca limbă pre limbă şi împărăţie pre împără-
ţie şi vor fi cutremuri pre-alocuri şi vor fi
foameţ şi turburări — începăturile durori-
9 lor aceastea. Ce vă păziţ voi înşivă, că
vor da pre voi în sfaturi şi pre la săboară
bătuţ veţ fi şi înaintea diregătorilor şi
împăraţilor veţ sta, pentru Mine, întru
10 mărturie lor. Şi la toate limbile trebu-
iaşte mai nainte să să propoveduiască Evan-
11 ghelia. Iară cînd vă vor duce pre voi
dîndu-vă, nu vă grijireţ mai nainte ce veţ
grăi, nici vă învăţareţ, ce care să va da voao
într-acel ceas aceaea grăiţ. Că nu veţ fi voi
12 ceia ce grăiţi, ce Duhul Sfînt. Şi va da
frate pre frate spre moarte şi tată pre fecior
şi să vor scula feciorii pre părinţi şi-i vor
13 omorî pre ei. Şi veţ fi urîţ de toţi pentru
numele Mieu; iară cela ce va răbda pînă în
14 sfîrşit, acela să va mîntui. Iară cînd veţ
vedea urîciunea pustiirei, carea e zisă de
Daniil prorocul, stînd unde nu se cade
(cela ce va ceti să înţeleagă), atuncea carii
15 vor fi în Iudea să fugă la munţi. Şi cela
ce va fi în pod să nu să pogoară în casă,
16 nici să între să ia ceva den casa lui. Şi cel
den cîmpu fiind să nu să întoarcă înapoi să
17 ia veşmîntul lui. Iară vai de ceale ce vor
avea în pîntece şi de aplecătoare în zilele
18 acealea! Ce vă rugaţi să nu fie fuga
19 voastră iarna. Că vor fi zilele acealea
necaz ca carele n-au fost den ceputul zidirei,
carea au zidit Dumnezău, pînă acum şi nici
20 va mai fi. Şi de n-ar fi scurtat Dumnezău
zilele acealea, nu s-ar hi mîntuit tot trupul,
ce pentru cei aleş, carii au ales, au ciuntit
21 zilele acealea. Şi atuncea de ar zice voao
cineva: Iată, acicea e Hristos, sau iată colo,
22 nu creadereţ. Că să vor scula hristoşi
mincinoş şi proroci mincinoş şi vor da
seamne şi minuni, ca să înşale şi pre cei aleş,
23 de-ar putea. Iară voi vă păziţ. Iată, mai
24 nainte vă spuş voao toate. Ce în zilele
acealea, după strînsoarea aceaea, soarele să
va întuneca şi luna nu va da lumina ei.
25 Şi stealele ceriului cădea-vor şi puterile ceale
26 den ceriuri să vor clăti. Şi atuncea vor
vedea pre Fiiul Omenesc viind în nori, cu
27 puteare multă şi slavă. Şi atunci va tri-
mite îngerii Săi şi va aduna pre cei aleş ai
Săi den ceale patru vînturi, de la marginea
pămîntului pînă la marginea ceriului.
28 Dară de la smochin învăţaţi pilda: cînd va
fi stîlparea lui moale şi înfrunzeaşte, să
29 ştiţ că aproape iaste vara. Aşa şi voi, cînd
veţ vedea aceastea făcîndu-se, să ştiţ că
30 aproape iaste, la uşi. Adevăr grăiesc voao
că nu va treace ruda aceasta pînă nu vor fi
31 aceastea toate. Ceriul şi pămîntul va trea-
32 ce, iară cuvintele Meale nu vor treace. Iară
de ziua aceaea şi ceasul nimeni nu ştie, nice
îngerii carii sînt în ceriu, nici Fiiul, fără
numai Tatăl. Vedeţ, prevegheaţ şi vă 33
rugaţ, că nu ştiţ cînd va fi vreamea. Ca 34
un om ce să duce departe lăsîndu-ş casa lui,
şi dînd slugilor lui putearea şi fieştecăruia
lucrul lui, şi portariului porunci să pre-
veaghe. Dirept aceaea prevegheaţi (că 35
nu ştiţ cînd va veni domnul casei: sara, au
la miazănoapte, au la cîntatul cocoşilor, au
demineaţă), Să nu cumva, viind fără 36
veaste, să afle pre voi dormind. Iară cea- 37
lea ce zic voao, tuturor zic: Prevegheaţi!"

CAP XIV

ra Paştile şi Azimele după doao zile. 1
Şi căuta mai-marii popilor şi căr-
turarii cum pre El, cu înşălăciune
prinzîndu-L, să-L omoară. Şi 2
zicea: „Nu în praznic, ca să nu fie
gîlceavă norodului". Şi fiind El în Vi- 3
thania, în casa lui Simon Stricatul, şăzînd El,
veni o muiare avînd un vas de mir de nard
de credinţă, de mult preţ, şi, sfărmînd vasul,
vărsă pre capul Lui. Şi era oarecarii de 4
le părea rău întru sine şi zicea: „Dirept ce
fu această pagubă a mirului? Că s-ar fi 5
putut vinde acesta în mai mult de 300 de
dinari şi să să dea săracilor". Şi împuta ei.
Iară Iisus zise: „Daţi-i pace. Ce o supăraţi 6
pre ea? Bun lucru făcu cu Mine. Că în 7
toată vreamea săracii aveţi cu voi şi, cînd
veţi vrea, puteţi face lor bine, iară pre
Mine nu Mă aveţi pururea. Aceasta ce 8
au avut, au făcut: apucă înainte să ungă
trupul Mieu, spre îngropare. Adevăr 9
grăiescu voao, oriunde să va propovedui
Evanghelia, aceasta, în toată lumea, şi ce
au făcut aceasta, zice-să-va, întru pomenirea
ei". Şi Iuda Iscariotis, unul den cei 10
doisprăzeace, mearse cătră mai-marii popi-
lor, ca să-L vînză pre El lor. Iară ei, au- 11
zind, să bucurară şi făgăduiră lui să-i dea
arginţi. Şi căuta cum cu prileju să-L vînză.
Şi în ziua dentîi a Azimelor, cînd jîrtvii a 12
Paştile, zisără Lui ucenicii: „Unde vei să
meargem să gătim, să mănînci Paştile?"
Şi trimise doi den ucenicii Lui şi zise lor: 13
„Meargeţi în oraş şi va timpina pre voi un
om, purtînd un vas cu apă; meargeţi după
el. Şi oriunde va întra, ziceţi stăpînului 14
casii că Dascălul zice: 'Unde iaste sălaşul
unde voiu mînca Paştile cu ucenicii Miei?'
Şi acela voao va arăta un cerdac mare aşter- 15
nut, gătit. Acolo gătiţi noao". Şi mear- 16
seră ucenicii Lui şi veniră în cetate şi afla-
ră aşa cum zisease lor şi gătiră Paştile. Şi 17
sara fiind, veni cu cei doisprăzeace. Deci 18
şăzînd ei şi mîncînd, zise Iisus: „Adevăr
grăiescu voao că unul den voi Mă va vinde,
cel ce mănîncă cu Mine". Iară ei înce- 19

pură a să întrista şi a zice Lui, unul cîte
unul:„Să nu fiu eu?" Şi altul:„Să nu fiu
20 eu?" Iară El, răspunzînd, zise lor: „Unul
den doisprăzeace, carele întinge cu Mine în
21 blid. Ce Fiiul Omenescu va mearge cumu
e scris pentru El; ce vai omului aceluia de
carele Fiiul Omenescu Să va vinde. Mai bine
au vrut fi lui să nu fie născut omul acela".
22 Şi mîncînd ei, luînd Iisus pîine, blagoslovind,
frînse şi deade lor şi zise:„Luaţi, mîncaţi,
23 acesta e trupul Mieu". Şi luînd păharul,
dînd har, deade lor şi băură dentr-însul toţi.
24 Şi zise lor:„Acesta-i sîngele Mieu, cel al le-
gii ceii noao, carele pentru mulţi să varsă.
25 Adevăr zic voao că de acum nu voiu bea den
rodul viţii pînă în ziua aceaea cîndu-l voiu
bea nou întru împărăţia lui Dumnezău".
26 Şi lăudînd, ieşiră în Muntele Maslinilor.
27 Şi zise Iisus lor că „Toţi vă veţi sminti în
Mine, în noaptea aceasta, că scris iaste:
'Bate-voiu păstoriul, şi să vor răsipi oile'.
28 Ce după ce voiu învia, voiu mearge mai
29 nainte de voi în Galilea". Iară Petăr
zise Lui:„De s-ar şi toţi sminti, iară eu nu".
30 Atuncea zise lui Iisus:„Adevăr zic ţie că
astăzi, în noaptea aceasta, mai nainte pînă
nu va cînta cocoşul de doao ori, de trei ori
31 te vei lepăda de Mine". Iară el mai vîrtos
zicea:„De mi-ar fi şi a muri cu Tine, nici-
cum nu mă voiu lepăda de Tine".Aşijderea
32 şi toţi zicea. Şi veniră în locul ce să
cheamă Ghethsimani, şi zise ucenicilor Săi:
33 „Şădeţi aicea pînă Mă voiu ruga". Şi
luo pre Petăr şi pre Iacov şi pre Ioan cu El
şi începu a Să spămînta şi a Să îngrija.
34 Şi zise lor:„Întristatu e sufletul Mieu pînă
la moarte. Rămîneţi aicea şi privegheaţi".
35 Şi mergînd înainte puţinel, căzu la pămînt
şi Să rugă ca, de are fi cu putinţă, să treacă
36 de la El ceasul. Şi zicea:„Avva, Părinte,
toate să pot Ţie, treci de la Mine păharul
37 acesta. Ce nu ce voiu Eu, ce ce Tu". Şi
veni şi află pre ei dormind. Şi zise lui Petăr:
„Simone, dormi? Nu putuş un ceas prive-
38 ghea? Privegheaţi şi vă rugaţi, să nu în-
traţi în bîntuială, că duhul iaste pohtitoriu,
39 iară trupul e slabu". Şi iarăş mearsă de
40 Să ruga, acelaş cuvînt zicînd. Şi întor-
cîndu-Se, află pre ei iarăş dormind (că era
ochii lor îngreuiaţ), şi nu ştiia ce vor răs-
41 punde Lui. Şi veni a treia oară şi zise lor:
„Dormiţ de acum şi odihniţ. Destul! Veni
ceasul. Iată, Să dă Fiiul Omenesc în mînile
42 păcătoşilor. Sculaţ să meargem. Iată,
43 cela ce M-au vîndut s-au apropiat". Şi
îndată, încă grăind El, veni Iuda, unul den
cei doisprăzeace, şi cu el mulţime multă
cu sabii şi leamne, de la arhierei şi cărtu-
44 rari şi bătrîni. Şi dedease cela ce-L vîn-
duse pre El sămn lor, zicînd:„Pre Carele
voiu săruta, Acela iaste. Prindeţ pre El şi-L
duceţ cu pază". Şi viind numaicît, să 45
apropie la El, zise Lui:„Ravvi, Ravvi!"Şi-L
sărută pre El. Iară ei puseră mînile lor 46
pre El şi-L prinseră. Iară unul den ceia 47
ce sta scoase sabia, lovi pre sluga arhiereului
şi-i tăie lui ureachea. Şi răspunzînd, Iisus 48
zise lor:„Ca la un tîlhariu aţi ieşit cu sabii
şi leamne, să Mă prindeţi. În toate 49
zilele am fost cătră voi în besearecă, învă-
ţînd, şi nu Mă prinset. Ce ca să să împle
scripturile". Şi lăsîndu-L pre El, toţi 50
fugiră. Iară un voinic tînăr mergea după 51
El, învăluit fiind cu un cearşaf, peste pialea
goală, şi-l prinseră pre el tinerii. Iară el, 52
lăsînd cearşaful, gol fugi de la ei. Şi 53
duseră pre Iisus la arhiereu şi să adunară la
el toţi mai-marii popilor şi bătrînii şi cărtu-
rarii. Iară Petăr pre departe mergea după 54
El, pînă înlăuntru, la curtea arhiereului, şi era
şezînd împreună cu slugile şi încălzîndu-se
la foc. Iară mai-marii popilor şi tot sfatul 55
căuta spre Iisus mărturie ca să-L omoară
pre El, şi nu afla. Că mulţi mărturisiia 56
spre El strîmbu şi nu să tocmiia mărturiile.
Atunci unii, sculîndu-se, mărturisiia strîmbu 57
asupra Lui, zicînd Că„Noi am auzit pre 58
El zicînd că 'Eu voiu surpa beseareca aceasta
cea făcută cu mîna şi în trei zile altă, nefă-
cută cu mîna, voiu zidi'". Şi nici aşa nu 59
era aseamene mărturia lor. Şi, sculîndu-se 60
popa cel mare în mijloc, întrebă pre Iisus,
zicînd:„Nu răspunzi nemică ce aceştea
mărturisescu asupra Ta?" Iară El tăcea 61
şi nemica nu răspundea. Şi iară-L întrebă
pre El arhiereul şi zise Lui:„Tu eşti Hristos,
Fiiul Celui blagoslovit?" Iară Iisus zise: 62
„Eu sînt şi veţ vedea pre Fiiul Omenesc
şăzînd de-a direapta puterii şi viind asupra
norilor ceriului". Iară arhiereul, rupîndu-ş 63
veşmintele sale, zise:„Ce ne mai trebuiaşte
noao mărturie? Auzit-aţ hulele; ce vă 64
pare voao?" Iară ei toţi judecară pre El a fi
vinovat morţii. Şi începură unii a scuipi 65
pre El şi a acoperi faţa Lui şi a-L bate preste
obraz pre El şi a zice Lui:„Proroceaşte!"
Şi slugile Îl bătea cu palmele preste obraz.
Şi fiind Petăr în curte jos, veni una den 66
slujnicele arhiereului. Şi văzînd pre Petăr 67
încălzindu-se, căutînd spre el, zise:„Şi tu cu
Nazarineanul Iisus erai". Iară el să lepădă, 68
zicînd:„Nu ştiu, nici ştiu ce grăieşti tu". Şi
ieşi afară înaintea curţii; şi cucoşul cîntă.
Şi slujnica, văzînd pre el, iară începu a zice 69
celora ce sta acolea că„Acesta dentr-înşii
iaste". Iară el iară să lepădă. Şi preste 70
puţinel iară cei ce sta ziseră lui Petăr:„Ade-
văr den ei eşti, că galilean eşti şi graiul

71 tău seamănă". Iară el începu a să blăstă-
ma şi a să jura că,,Nu ştiu pre omul acela
72 carele ziceţ". Şi a doao oară cîntă cuco-
şul. Şi-ş aduse aminte Petăr de cuvîntul
carele-i zisease lui Iisus, că,,Mai nainte de
ce va cînta cocoşul de doao ori, de trei ori
te vei lepăda de Mine". Şi începînd plîngea.

CAP XV

1 Şi dimeneaţa, numaidecît sfat făcînd
mai-marii popilor cu bătrînii şi
cărturarii şi cu tot sfatul, legînd
pre Iisus, duseră-L şi-L deaderă lui
2 Pilat. Şi întrebă pre El Pilat:
,,Tu eşti împăratul jidovilor?" Iară El,
3 răspunzînd, zise lui:,,Tu zici". Şi-L pîrîia pre
4 El mult mai-marii popilor. Iară Pilat iarăş
întrebă pre El, zicînd:,,Nu răspunzi nemică?
5 Vezi cîte mărturisesc asupra Ta". Iară
Iisus de-acii nemică nu răspunse, cît să
6 mira Pilat. Iară la praznic sloboziia lor
7 cîte un legat, pre carele cerea. Şi era cel
ce-l chema Varavva, prinsu cu cei împreună cu
el cetaş, legat carei în zarvă făcuse ucidere.
8 Şi strigînd mulţimea, începură a ceare să le
9 facă cum pururea le făcea lor. Iară Pilat
răspunse lor, zicînd:,,Veţi să slobozu voao
10 pre împăratul jidovilor?" (Că ştiia că
pentru pizma Îl dedease pre El arhiereii).
11 Iară arhiereii învitară mulţimea ca mai
12 vîrtos pre Varavva să sloboaze lor. Şi
Pilat, răspunzînd, iară zise lor:,,Dară ce
veţi să fac cestuia ce-i ziceţi împăratul
13 jidovilor?" Iară ei iară strigară:,,Răstig-
14 neaşte pre El!" Iară Pilat zicea lor:,,Ce
rău au făcut?" Iară ei mai vîrtos au strigat:
15 ,,Răstigneaşte pre El!" Iară Pilat, vrînd
să facă pre voia mulţimei, slobozi lor pre
Varavva şi deade pre Iisus, bătîndu-L, ca
16 să-L răstignească. Iară slujitorii duseră
pre El înlăuntru în curte, carea iaste divan,
17 şi chemară tot şireagul. Şi îmbrăcară
pre El în mohorît şi-I puseră Lui, împletind,
18 cunună de spini. Şi începură a să închina
Lui, zicînd:,,Bucură-Te, împăratul jidovilor!"
19 Şi bătea capul Lui cu trestie şi scuipiia pre
El şi, duplecîndu-se în genunchi, să închina
20 Lui. Şi deaca-ş bătură joc de El, dezbră-
cară-L de mohorît şi îmbrăcară pre El în
veşmintele Lui şi-L scoaseră să-L răstig-
21 nească. Şi siliră pre un om ce trecea,
anume Simon Chirineiu (viind den cîmp,
tatăl lui Alexandru şi a lui Ruf), să ducă
22 crucea Lui. Şi duseră pre El în locul
Golgothii, care iaste tălmăcindu-se ,,Locul
23 Căpăţînilor". Şi deaderă Lui să bea vin
24 mestecat cu zmirnă, iară El nu luo. Şi
răstignindu-L pre El, împărţiia veşmintele
Lui, aruncînd sorţu spre eale, cine ce ar lua.
25 Şi era ceasul al treilea şi răstigniră pre
26 El. Şi era scrisoarea vinei Lui scrisă:
,,Împăratul jidovilor". Şi cu El răstigniră 27
doi tîlhari, unul de-a direapta şi altul de-a
stînga Lui. Şi să împlu scriptura, carea 28
zice:,,Şi cu cei fără de leage Să socoti".
Iară ceia ce trecea huliia pre El, clătind 29
capetele lor şi grăind:,,Ua! Cela ce strică
beseareca şi în trei zile o zideaşte! Mîntu- 30
iaşte-Te pre Tine şi pogori de pre cruce!"
Aşijderea şi arhiereii, bătîndu-ş joc unul 31
cătră alt, cu cărturarii zicea:,,Pre alţii au
mîntuit, iară pre Sine nu Să poate mîntui;
Hristos, împăratul lui Israil, pogoare-Se 32
acum de pre cruce, ca să vedem şi să creadem".
Şi cei ce era răstigniţ cu El mustra pre El.
Şi fiind ceasul al şasele, întunearec fu preste 33
tot pămîntul pînă la al noaole ceas. Şi 34
în al noaole ceas strigă Iisus cu glas mare,
zicînd:,,Eloi, Eloi, lamma savahtani?", ce
să zice tălmăcindu-se:,,Dumnezăul Mieu,
Dumnezăul Mieu, la ce M-ai părăsit?" Şi 35
unii den carii sta acolea, auzind, zicea:,,Iată,
pre Ilie strigă". Şi alergînd unul şi îm- 36
plînd bureate de oţăt şi puindu-l în trestie,
Îi deade să bea, zicînd:,,Lăsaţ să vedem de
va veni Ilie să-L pogoare pre El". Iară 37
Iisus, lăsînd glas mare, Îş deade duhul.
Şi catapeteazma besearecii să rupse în doao, 38
de sus pînă jos. Şi văzînd sutaşul carele 39
sta den preajma Lui că strigînd aşa răposă,
zise:,,Adevărat omul acesta Fiiul lui Dumne-
zău era!" Şi era şi muieri de departe privind, 40
între carele era Maria Magdalina şi Maria
lui Iacov celui mic şi muma lui Iosie şi Salo-
mia, Carele şi cînd era în Galilea mersease 41
după El şi slujiia Lui, şi altele multe carele
mersease cu El în Ierusalim. Şi iată, 42
sară fiind, de vreame ce era vineri, care iaste
înaintea sîmbetei, Veni Iosif den Arima- 43
thea, cu bun chip sfeatnic, carele şi acela era
aşteptînd împărăţia lui Dumnezău, îndrăz-
nind, întră la Pilat şi ceru trupul lui Iisus.
Iară Pilat să miră de au murit aşa curînd şi, 44
chemînd pre sutaşul, întrebă pre el de au
murit demult. Şi înţelegînd de la sutaşul, 45
dărui trupul lui Iosif. Iară el, cumpărînd 46
giulgiu şi luînd pre El, înfăşură-L cu giulgiul
şi-L puse pre El în mormînt, care era scobit
în piatră, şi răsturnă o piatră pre uşa
mormîntului. Iară Maria Magdalina şi 47
Maria lui Iosie priviia unde El Să pune.

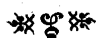
CAP XVI

i făcîndu-se sîmbăta, Maria Magda- 1
lina şi Maria, muma lui Iacov, şi
Salomia au cumpărat unsori ca să
meargă să ungă pre El. Şi foarte 2
de demineaţă, întru una a sîmbete-
lor, veniră la mormînt, răsărind soarele. Şi 3
grăiia una cătră alta:,,Cine va răsturna noao
piatra de pre uşa mormîntului?" Şi cău- 4

tînd, văzură că era piatra răsturnată; că era
5 mare foarte. Şi, întrînd în mormînt, vă-
zură pre un tînăr şăzînd de-a direapta,
îmbrăcat în veşmînt alb, şi să spămîntară.
6 Iară el zise lor:,,Nu vă spămîntareţ! Pre
Iisus căutaţi, Nazareneanul cel răstignit?
Sculatu-S-au! Nu iaste acicea. Iată locul
7 unde L-au pus pre El. Ce meargeţ, spuneţ
ucenicilor Lui şi lui Petr că va mearge, mai
nainte de voi, în Galilea; acolo veţ vedea
8 pre El, cum au zis voao". Şi ieşind,
fugiră de la mormînt, că era cuprinse de
tremur şi de mirare; şi nemică nimunui nu
9 ziseră, că să temea. Iară înviind demi-
neaţa, în ziua dentîiu a săptămînii, arătă-
Să întîiu Mariei Magdalinei, dentru carea
10 scosease 7 draci. Aceaea, mergînd, vesti
celora ce fusease cu El, jălind şi plîngînd.
11 Iară aceia, deaca auziră că iaste viu şi L-au
12 văzut ea, nu crezură. Iară după aceaea,
a doi dentr-înşii mergînd Să arătă, într-alt
13 chip, mergînd la un sat. Şi aceia, mergînd,
deaderă veaste celoralalţi; nici pre aceia nu
14 crezură. Mai apoi, şăzînd ei, cei unspră-
zeace, S-au arătat şi înfruntă necredinţa
lor şi împietrirea inimii, că celor ce L-au
15 văzut pre El sculat nu crezură. Şi zise
lor:,,Meargeţi în toată lumea, propoveduiţi
16 Evanghelia la toată zidirea. Cela ce va
creade şi să va boteza, spăsi-să-va; iară cela
17 ce nu va creade, osîndi-să-va. Iară seamne-
le celor ce vor creade aceastea vor urma: cu
numele Mieu dracii vor scoate, grăi-vor în
18 limbi noao. Şerpi vor lua şi de-ar şi bea
ceva de moarte nu va strica lor, pre bolnavi
19 mînile-ş vor pune şi bine le va fi". Iară
Domnul, după ce grăi lor, Să luo sus în
ceriu şi şăzu de-a direapta lui Dumnezău.
20 Iară ei, ieşind, propoveduiră pretu-
tindinea, Domnul împreună
lucrînd şi cuvîntul întă-
rind, pren ceale ce
urma seamne.
Amin.

PREDOSLOVIA A LUCĂI EVANGHELISTUL

Luca au fost vraciu den Antiohia, după aceaea au fost în cale soţie credincioasă lui Pavel, şi în propovedania Evangheliei soţie, cum să cunoaşte den Deanie XX, stih 16, şi 13, 14, 15 şi Cap XXI, stih 1, 2, 3 i proci şi Cap XXVII, XXVIII şi Epistolia colaseanilor IV, stih 14 şi Epistola a doua a lui Timotheiu, în Cap IV, stih 11.

EVANGHELIA DE LA LUCA

CAP I

De vreame ce mulţi să apucară să 1
tocmească poveaste pentru ceale
adevărate întru noi lucruri, Cum 2
ne-au dat noao cei de-nceput sin-
guri văzători, şi slugi făcîndu-se
cuvîntului, Părutu-s-au şi mie, urmînd de 3
sus la toate pre amăruntul pre rînd a scrie
ţie, putearnice Theofile, Ca să cunoşti 4
întemeiarea cuvintelor pentru carele te-ai
învăţat. Şi fu în zilele lui Irod, împăratu- 5
lui Iudeii, oarecare preot, anume Zaharia,
den rînduiala Aviei, şi muiarea lui den featele
lui Aaron, şi numele ei Elisavet. Şi era 6
direpţi amîndoi înaintea lui Dumnezău, îm-
blînd întru toate poruncile şi direptăţile
Domnului, fără prihană. Şi nu avea ei 7
feciori, pentru că Elisavet era stearpă şi
amîndoi îndelungaţ întru zilele lor era.
Şi fu cînd preoţiia el la rînduiala slujbei lui 8
înaintea lui Dumnezeu, După obiceaiul 9
preoţiei, să întîmplă să tămîiaze întrînd în
besearica Domnului. Şi toată mulţimea 10
de oameni era rugîndu-se afară în vreamea
tămîierii. Iară lui să arătă îngerul Dom- 11
nului, stînd de-a direapta oltariului tămîierii.
Şi Zaharia, văzînd, să turbură, şi frică căzu 12
preste el. Şi zise cătră el îngerul:,,Nu te 13
teame, Zahario, că s-au ascultat rugăciunea
ta, şi muiarea ta, Elisafta, naşte-va fiiu ţie
şi vei chema numele lui Ioan. Şi va fi ţie 14
bucurie şi mulţi de naşterea lui să vor bucura.
Că va fi mare înaintea Domnului, şi vin şi 15
sichera nu va bea, şi să va împlea de Duhul
Sfînt încă den zgăul mumei lui. Şi pre 16
mulţi fii ai lui Israil va întoarce cătră Dom-
nul Dumnezăul lor. Şi el va mearge înain- 17
tea Lui, cu duhul şi cu putearea lui Ilie, şi a în-
toarce inima părinţilor cătră feciori, şi pre
cei neascultători întru înţelepţia celor di-
repţi, să gătească Domnului nărod tocmit".
Şi zise Zaharia cătră înger:,,Den ce voiu 18
cunoaşte aceasta? Că eu sînt bătrîn şi mu-
iarea mea trecută în zilele ei". Şi, răspun- 19
zînd îngerul, zise lui:,,Eu sînt Gavriil,
carele stau înaintea lui Dumnezău, şi sînt
trimis să grăiesc cătră tine şi să vestesc
ţie aceastea. Şi iată, vei fi tăcînd şi 20
nu vei putea grăi pînă în ziua ce vor fi
aceastea, pentru căci nu crezuş cuvintele
meale, carele să vor împlea la vreamea lor".
Şi era nărodul aşteptînd pre Zaharia şi 21
să mira ce să zăbăveaşte în besearecă.

22 Şi ieşind,nu putea grăi lor. Şi cunoscură
că au văzut vedeare în besearecă; şi el arăta
23 lor şi rămase mut. Şi fu deaca să împlu-
ră zilele slujbei lui, să duse la casa lui.
24 Iară după acealea zile, zămisli Elisafta, mu-
iarea lui, şi ascundea pre sine cinci luni, zi-
25 cînd: „Că aşa-m făcu mie Domnul, în
zilele carele au socotit să ia ocara mea întru
26 oameni". Iară în a şasea lună trimes fu
îngerul Gavriil de Dumnezău în oraşul Gali-
27 leei, care-i e numele Nazaret, Către fecioa-
ră logodită cu bărbat, căruia numele Iosif,
den casa lui David; şi numele fecioarei
28 Mariam. Şi intrînd către ea îngerul, zise:
„Bucură-te cea plină de dar, Domnul e cu
29 tine; blagoslovită tu întru muieri". Iară
ea văzînd, să turbură de cuvîntul lui, şi cuge-
ta: „Oare ce ară fi închinarea aceaea?"
30 Şi zise ei îngerul: „Nu te teame, Mariam, că
31 aflaş har la Dumnezău. Şi iată, vei ză-
misli în zgău, şi vei naşte fiiu şi vei chema
32 numele lui Iisus. Acesta va fi mare, şi
Fiiu Celui de Sus chema-Să-va, şi-I va da
Lui Domnul Dumnezău scaunul lui David,
33 tatălui Său, Şi va împărăţi în casa lui
Iacov în veaci, şi împărăţiei Lui nu va fi
34 sfîrşenie". Iară Mariam zise către înger:
„Cum va fi aceasta, de vreame ce bărbat
35 nu cunoscu?" Şi răspunzînd, îngerul
zise ei: „Duh Sfînt va pogorî spre tine şi
putearea Celuia de Sus te va umbri; dirept
aceaea şi ce Să va naşte den tine Sfînt, che-
36 ma-Să-va Fiiul lui Dumnezău. Şi iată
Elisafta, rudenia ta, şi ea zămislită fiind
fiiu în bătrîneaţele ei, şi aceasta a şasea
37 lună iaste ei, ce să chema stearpă. Că
la Dumnezău nu va neputinţa tot cuvîntul".
38 Iară Mariam zise: „Iată roaba Domnului,
fie mie după cuvîntul tău". Şi să duse de
39 la ea îngerul. Iară sculîndu-se Mariam,
în zilele acealea, mearse la munte, cu degra-
40 bă, în cetatea Iudei. Şi întră în casa
41 Zahariei şi să închină Elisaftei. Şi fu
cînd auzi Elisafta închinăciunea Mariei,
săltă pruncul în pîntecele ei şi să împlu de
42 Duhul Sfînt Elisafta, Şi strigă cu glas
mare şi zise: „Blagoslovită eşti tu întru
muieri şi blagoslovit rodul pîntecelui tău.
43 Şi de unde mie aceasta, ca să vie Maica
44 Domnului mieu către mine? Că iată,
cum fu glasul închinării tale întru urechile
meale, săltă pruncul cu bucurie în pîntece-
45 le mieu. Şi fericită e carea au crezut
că va fi săvîrşire celor zise ei de la Domnul".
46 Şi zise Mariam: „Măreaşte sufletul mieu
47 pre Domnul, Şi să bucură sufletul
mieu preste Dumnezău, Mîntuitoriul mieu,
48 Că căută spre smerenia slujnicei Sale. Că,
iată, de acum mă vor ferici toate neamuri-
49 le. Că făcu cu mine măriri Cel Putear-
50 nic, şi sfînt e numele Lui. Şi mila Lui
în neamurile neamurilor, celor ce să tem de
El. Făcu tărie cu braţul Lui şi răsipi mîn- 51
drii cu cugetul inemiei lor. Pogorî pu- 52
tearnicii den scaune şi rădică smeriţii.
Pre cei flămînzi împlu-i de bunătăţi şi pre 53
cei bogaţi îi trimise deşărţi. Apucă-se 54
Israil, feciorul Lui, să pomenească mila,
Precum au grăit către părinţii noştri, lui 55
Avraam şi sămenţii lui, în veaci". Şi ră- 56
mase Mariam cu ea ca la trei luni; şi să în-
toarse în casa ei. Iară Elisaftei să împlu 57
vreamea naşterii ei şi născu fiiu. Şi auziră 58
vecinii şi rudeniile ei că Domnul au mărit
mila Lui cu ea şi să bucura împreună cu ea.
Şi fu a opta zi, veniră să taie împrejur co- 59
pilul, şi chema pre el pre numele tătîne-său,
Zaharia. Şi răspunzînd muma lui, zise: 60
„Ba! Ce să va chema Ioan". Şi ziseră 61
către ea că: „Nimeni nu iaste în ruda ta
care să să cheame cu acest nume". Ce 62
arăta tătîne-său cum va vrea să-l cheame
pre el. Şi el,cerşind tablă, scrise zicînd: 63
„Ioan e numele lui". Şi să mirară toţi.
Şi să deşchise gura lui numaicît şi limba 64
lui, şi grăi, lăudînd pre Dumnezău. Şi 65
să făcu frică preste toţi vecinii lor; şi în
tot poalele muntelui Iudeii să grăia toate
cuvintele aceastea. Şi toţi ceia ce auziia 66
puseră întru inimile lor, zicînd: „Oare ce va
fi copilul acesta?" Şi mîna Domnului era cu
el. Şi Zaharia, tatăl lui, să împlu de Du- 67
hul Sfînt şi proroci, zicînd: „Blagoslovit 68
Domnul Dumnezăul lui Israil, că socoti şi
făcu răscumpărare nărodului Său; Şi 69
rîdică corn de spăsenie noao în casa lui
David, feciorului Său, Precum au grăit 70
pren rostul sfinţilor, celor den veac prorocii
Lui, Mîntuire dentru vrăjmaşii noştri şi 71
den mîna tuturor celora ce urăsc pre noi,
Să facă milă cu părinţii noştri, şi să-Ş aducă 72
aminte de legătura Lui cea Sfîntă; Jură- 73
mîntul carele au jurat către Avraam, părin-
tele nostru, să dea noao. Fără frică, iz- 74
băvindu-se den mînile pizmaşilor noştri, să
slujască Lui, Cu curăţie şi cu direptate 75
înaintea Lui, toate zilele vieţii noastre.
Iară tu, cocoane, proroc Celui de Sus chema- 76
te-vei, că vei îmbla înaintea feaţii Domnului
să găteşti calea Lui, Ca să dai conoştinţa 77
spăseniei norodului Lui, întru iertăciunea
păcatelor lor, Pentru milosîrdiile milei 78
Dumnăzăului nostru, carele ne-au socotit
pre noi Răsăritul den Nălţime, Să Să 79
arate celora ce întru întunearec şi în umbra
morţii şăd, să direpteaze picioarele noastre
în calea de pace". Iară coconul 80
creştea şi să întăriia cu duhul.
Şi fu în pustie pînă în
ziua arătării lui
către Israil.

CAP II

1 Și fu în zilele acealea, ieși poruncă de
la Chesariu Avgust să să scrie toată
2 lumea. (Aceasta scrisoare întîiu
fu, domnind în Siria Chirineu.)
3 Și mergea toți să să scrie, cineș în
4 orașul său. Să sui și Iosif den Galilea,
den orașul Nazaretului, în Iudea, în cetatea
lui David, carea să cheamă Vithleaem (pen-
tru căce era el den casa și den neamul lui
5 David), Să să scrie cu Maria, cea logodită
6 cu el muiare, fiind grea. Și fu fiind ei
acolo, împlură-se zilele ca să nască ea.
7 Și născu pre Fiiul ei Cel Dentîiu Născut,
și-L înfășă pre El, și-L puse în iasle, pentru
8 căci nu era lor loc în sălaș. Și păstori
era într-acelaș loc priveghind cu fluiere și
9 străjuind păzile nopții la turma lor. Și
iată, îngerul Domnului stătu asupra lor și
slava Domnului au strălucit prejur ei, și să
10 înfricoșară cu frică mare. Și zise lor înge-
rul: „Nu vă teamereți, că, iată, vă vestescu
voao bucurie mare, carea va fi la tot norodul;
11 Că să născu noao astăzi Mîntuitoriu (Carele
iaste Hristos Domnul), în cetatea lui David.
12 Și acesta e voao sămnul: afla-veți pruncu
13 înfășat, culcat în iasle“. Și îndată fu, cu
îngerul, mulțime de oaste cerească, lăudînd
14 pre Dumnezău și zicînd: „Slava lui Dum-
nezău întru înălțimi și pre pămînt pace,
15 întru oameni bună voire“. Și fu deaca
să dusără de la ei îngerii la ceriu, oamenii,
păstorii, zisără unii cătră alalți: „Să mear-
gem, dară, în Vithleaem și să vedem cuvîn-
tul acesta ce s-au făcut, care Domnul au
16 arătat noao“. Și veniră în degrabă și
aflară și pre Mariam și pre Iosif, și Coconul
17 culcat în iasle. Și văzînd, au conoscut
pentru graiul ce s-au grăit lor pentru Coco-
18 nul acesta. Și toți carii auziia să mira de
19 carele zisease păstorii cătră ei. Iară
Mariam toate le păziia cuvintele aceastea,
20 puindu-le la inima ei. Și să întoarsără
păstorii, slăvind și lăudînd pre Dumnezău
de toate cealea ce auziră și văzură, cum fu
21 grăit cătră ei. Și cînd să împlură opt
zile, Să tăie Coconul împrejur și Să chemă
numele lui Iisus, cel ce fu chemat de înger,
încă mai nainte, pînă nu Să prinsease El în
22 pîntece. Și cînd să împlură zilele curăție-
niilor, după Leagea lui Moisi, duseră pre El
în Ierusalim să-L puie înaintea Domnului
23 (Cumu e scris în Leagea Domnului, că tot
ce e parte bărbătească deșchizind zgăul,
24 sfînt Domnului chema-să-va), Și ca să dea
jîrtvă, după cumu e zis în Leagea Domnului,
o păreache de turtureale sau doi pui de po-
25 rumbi. Și, iată, era un om în Irusalim,
căruia îi era numele Simeon; și era omul aces-
ta dirept și cu frica lui Dumnezău, așteptînd
mîngîiarea lui Israil, și Duhul Sfînt era
asupra lui. Și era zis lui de Duhul cel 26
Sfînt să nu vază moartea mai nainte pînă
nu va vedea pre Hristosul Domnului. Și 27
veni cu Duhul în besearică, și cînd dusără
înlăuntru părinții pre Coconul Iisus, să facă
ei pentru El cum era obiceaiul Legii, Și 28
el luo pre El în brațele lui și binecuvîntă
pre Dumnezău și zise: „Acum, slobozeaș- 29
te pre sluga Ta, Doamne, după cuvîntul Tău,
cu pace, Că văzură ochii miei mîntuirea 30
Ta, Carea ai gătit înaintea feații a tuturor 31
noroadelor: Lumină întru descoperirea 32
limbilor și slavă norodului Tău, Israil“.
Și era Iosif și muma Lui mirîndu-se de ceale 33
grăite pentru El. Și blagoslovi pre ei Si- 34
meon și zise cătră Mariam, muma Lui: „Iată,
Acesta zace spre cădearea și scularea a mul-
tora întru Israil, și întru semnu împrotivă
grăindu-să (Și ție sîngură sufletulu-ț va 35
pătrunde sabie), ca să să descoapere de la
multe inimi cugete“. Și era Anna proroci- 36
ța, fata lui Fanuil, den ruda lui Asir, aceasta
era petrecută în zile multe, lăcuind cu băr-
batul ei șapte ani den fecioria ei. Și ea 37
văduvă, ca de 80 și patru de ani, carea nu
să depărta de la besearică, cu posturi și cu
rugăciuni slujind noaptea și ziua. Și aceas- 38
ta într-acel ceas stînd, să mărturisiia Domnu-
lui, și grăiia de El tuturor celor ce aștepta
răscumpărarea în Ierusalim. Și deaca săvîr- 39
șiră toate ceale după Leagea Domnului, să
întoarseră în Galilea, în orașul lor, în Nazaret.
Iară Cuconul creștea și Să întăriia cu duhul, 40
împlîndu-Se de înțelepție, și darul lui Dum-
nezău era preste El. Și părinții Lui mer- 41
gea, în toți anii, în Ierusalim, la praznicul
Paștilor. Și cînd fu de 12 ani, suindu-se 42
ei în Ierusalim, dupre obiceaiul praznicului,
Și sfîrșind zilele cînd să întorcea ei, rămase 43
Iisus Cuconul în Ierusalim, și n-au știut Io-
sif și muma Lui. Și gîndind ei a fi El în- 44
tru cei împreună-călători, mearseră cale de
o zi, și-L căuta pre El pren rudenii și în
cunoscuți. Și, neaflîndu-L, să întorseră 45
în Ierusalim, căutînd pre El. Și fu după 46
a treia zi, aflară pre El în besearecă, șăzînd
în mijlocul dascalilor, ascultîndu-i și între-
bînd pre ei. Și toț carii auziia pre El să 47
mira de înțelepciunea și de răspunsurile
Lui. Și văzîndu-L pre El, să mirară; și 48
zise muma Lui cătră El: „Fiiule, că ce fă-
cuș noao așa? Iată, ta'Tău și eu, dorind, Te
căutam pre Tine“. Și zise cătră ei: „Ce 49
e de Mă căutați? Au nu știiați că Mi să ca-
de Mie a fi întru cealea ale Tatului Mieu?“
Iară ei nu înțeleasără cuvîntul care grăi lor. 50
Și pogorî cu ei și veni în Nazaret și era 51
ascultătoriu de ei. Și muma Lui ținea toate

52 cuvintele aceastea întru inima ei. Şi Iisus
creştea întru înţelepţie şi vîrstă şi în dar,
lîngă Dumnezău şi lîngă oameni.

CAP III

1 Iară în al cincilesprăzeace ani ai
domniei lui Tiverie Chesariu, dom-
nind în Iudea Pilat den Pont, şi
Irod biruind a patra parte de Gali-
lea, şi Filip, fratele lui, biruind a
patra parte den Itirea şi den ţara Trahoniei,
şi Lisanie, den Avilenea a patra parte biruind,
2 Pe vreamea arhiereilor Anii şi Caiafei, fu
cuvîntul lui Dumnezău pre Ioan, fiiul Zaha-
3 riei, în pustiie. Şi veni în tot împrejurul
Iordanului, propoveduind botezul pocăinţei,
4 în iertăciunea păcatelor. Cumu e scris în
cartea cuvintelor Isaiei prorocul, zicînd:
„Glasul celui ce strigă în pustie: Gătiţ calea
Domnului, direapte faceţ cărările Lui.
5 Toată valea să va împlea, şi tot muntele şi
măgura să va smeri, şi ceale strîmbe vor fi
direapte, şi ceale aspre spre căi neatede.
6 Şi va vedea tot trupul mîntuirea lui Dumne-
7 zău". Deci grăiia mulţimei cei ce mergea
să să boteaze de la el: „Naşteri de năpîrci,
cine au arătat voao să fugiţ de mînia cea
8 viitoare? Faceţ, dară, roduri destoinice
pocăinţei şi nu înceapereţ a grăi întru voiş
'Tată avem pre Avraam', că zic voao că poate
Dumnezău den ceaste pietri a rîdica feciori
9 lui Avraam. Şi iată şi săcurea la rădăcina
copacilor zace, deci tot pomul carele nu fa-
10 ce rod bun taie-se şi în foc aruncă-să". Şi
întrebară pre el mulţimea, zicînd: „Dară ce
11 vom face?" Şi, răspunzînd, zise lor:
„Cine are doao veşminte să dea celuia ce
n-are, şi cela ce are bucate aşijderea să facă".
12 Şi veniră şi vameşi să să boteaze, şi ziseră
cătră el: „Învăţătoriule, ce vom face?"
13 Iară el zise cătră ei: „Nemică mai mult de-
14 cît vă e rînduită faceţ". Şi întrebară şi
slujitorii pre el, zicînd: „Dară noi ce vom fa-
ce?" Şi zise lor: „Pre nimeni să nu clintiţ,
nici-i năpăstuiţ, ce destui fiţ cu cîştigurile
15 voastre". Şi aşteptînd oamenii şi cugetînd
toţi întru inimile lor de Ioan, nu cumva el
16 va fi Hristos, Răspunse Ioan, zicînd tutu-
ror: „Eu cu apă botez pre voi, ce vine Cel
mai tare de mine, Căruia nu-s destoinic să
dezleg cureaua încălţămintelor Lui. Acela
va boteza pre voi cu Duhul Sfînt şi cu foc,
17 Căruia i-e lopata în mîna Lui şi curăţeaşte
aria Lui, şi va strînge grîul în jîcniţa Lui,
iară paiele le va arde cu foc nestinsu".
18 Deci multe şi altele mîngîindu, binevestiia
19 oamenilor. Iară Irod, al patrulea birui-
toriu, fiind mustrat de el pentru Irodiada,
muiarea lui Filip, frate-său, şi pentru
20 toate realele care făcuse Irod, Adaose
şi aceasta preste toate, şi închise pre
Ioan în temniţă. Şi fu deaca să botezară 21
toţi oamenii, şi Iisus botezîndu-se şi rugîndu-
se, să să fie deşchis ceriul Şi să Să fie 22
pogorît Duhul cel Sfînt în chip de trup, ca
un porumb, spre El, şi glas den ceriu să să
fie făcut, zicînd: „Tu eşti Fiiul Mieu cel
iubit, în Tine binevruiu". Şi Acesta era 23
Iisus începînd a fi ca de treizeci de ani (cum
să părea), fiiul lui Iosif al lui Ili, Al lui 24
Matthat, al lui Levi, al lui Melhi, al lui Iaina,
al lui Iosif, Al lui Mattathie, al lui Amos, 25
al lui Naum, al lui Esli, al lui Nagghia,
Al lui Maath, al lui Mattathie, al lui Semei, 26
al lui Iosif, al lui Iuda, Al lui Iona, al lui 27
Risa, al lui Zorovavel, al lui Salathiil, al lui
Niri, Al lui Melhi, al lui Addi, al lui Cosam, 28
al lui Elmodam, al lui Ir, Al lui Iosi, al lui 29
Eleezer, al lui Iorim, al lui Mattha, al lui
Levi, Al lui Simeon, al lui Iuda, al lui 30
Iosif, al lui Ionan, al lui Eliachim, Al lui 31
Melea, al lui Mainan, al lui Mattatha, al
lui Nathan, al lui David, Al lui Iese, al lui 32
Ovid, al lui Vooz, al lui Salmon, al lui Naason,
Al lui Aminadav, al lui Araim, al lui Esrom, 33
al lui Fares, al lui Iuda, Al lui Iacov, 34
al lui Isaac, al lui Avraam, al lui Thara,
al lui Nahor, Al lui Saruh, al lui Ra- 35
gav, al lui Falec, al lui Ever, al lui Sala,
Al lui Cainan, al lui Arfaxad, al lui Sim, 36
al lui Noe, al lui Lameh, Al lui Mathu- 37
sala, al lui Enoh, al lui Iader, al lui Mala-
leil, al lui Cainan, Al lui Enos, al lui 38
Sith, al lui Adam, al lui Dumnezău.

CAP IV

Iară Iisus, plin de Duhul Sfînt, Să 1
înturnă de la Iordan şi fu dus de
Duhul în pustie, În patruzeci de 2
zile ispitindu-Se de diavolul. Şi nu
mîncă nemică în zilele acealea, ia-
ră sfîrşindu-se acealea, după aceaea flămînzi.
Şi zise Lui diavolul: „De eşti Fiiul lui Dum- 3
nezău, zi pietrii aceştiia să să facă pîine".
Şi răspunse Iisus cătră el, zicînd: „Scris 4
iaste că nu numai pre pîine sîngură va trăi
omul, ce pre tot cuvîntul lui Dumnezău".
Şi suind pre El diavolul într-un munte 5
înalt, arătă Lui toate împărăţiile lumii într-o
minută de vreame. Şi zise Lui diavolul: 6
„Ţie voiu da toată putearea aceasta, şi mări-
rea lor, că mie e dată, şi cui voiu vrea, aceluia
o voiu da. Derept aceaea Tu de te vei 7
închina înaintea mea, ale Tale vor fi toa-
te". Şi, răspunzînd, zise Iisus lui: 8
„Du-te napoia Mea, satano, că scris iaste:
Să te închini Domnului Dumnezăului
tău, şi Aceluia numai să slujeşti". Atun- 9
cea duse pre El în Ierusalim şi-L puse
spre arepa besearecii, şi zise Lui: „De

eşti Fiiul lui Dumnezău, pune-Te pre Tine
10 de aicea jos, Că scris iaste că: Îngerilor
Lui porunci-va de Tine, să Te păzască.
11 Şi cum preste mîni rădica-Te-vor, să nu
cîndva poticneşti de piatră piciorul Tău".
12 Şi răspunzînd, zise Iisus lui că: „S-au zis:
Să nu ispiteşti pre Domnul Dumnezăul tău".
13 Şi sfîrşind toată ispita diavolul, să duse de
14 la El pînă la o vreame. Iară Iisus Să în-
toarse cu putearea Duhului în Galilea şi ieşi
15 veaste de El în tot împrejurul. Şi El învă-
ţa în adunările lor, slăvindu-se de către toţi.
16 Şi veni în Nazaret, unde era crescut, şi
întră, după obiceaiul Lui, în ziua sîmbetelor
17 în adunare şi Să sculă să cetească. Şi s-au
dat Lui cartea Isaiei prorocul. Şi, deşchizînd
18 cartea, află locul unde era scris: „Duhul
Domnului pre Mine, pentru care lucru M-au
uns pre Mine bine să vestesc săracilor, M-au
trimes să vindec pre cei zdrobiţi cu inima;
a propovedui robilor slobozie şi orbilor
vedeare; a trimite pre cei sfărîmaţi întru
19 slobozire, A propovedui an Domnului
20 priimit". Şi, închizînd cartea, dîndu-o
slugii, şăzu;şi ochii tuturor den sinagog era
21 căutînd spre El. Şi începu a zice către
ei că: „Astăzi să împlu Scriptura aceasta în
22 urechile voastre". Şi toţi mărturisiia Lui
şi să mira spre cuvintele ceale de dar,carele
ieşiia den rostul Lui, şi zicea: „Au nu iaste
23 Acesta feciorul lui Iosif?" Şi zise către
ei: „Cu adevăr veţi zice Mie pilda aceasta:
'Vraciule, vindecă-te însuţi; cîte am auzit
că s-au făcut în Capernaum, fă şi acicea în
24 moşia Ta'". Şi zise: „Adevăr grăiesc voao,
că nice un proroc priimit iaste în moşia lui.
25 Ce adevăr zic voao, multe văduve era în
zilele lui Ilie în Israil, cînd să încuie ceriul
la trei ani şi şase luni, cît fu foamete mare
26 preste tot pămîntul. Şi nici către una
de aceastea nu fu trimis Ilie, ce numai la
27 Sarepta Sidonului, la o muiare văduo. Şi
mulţi stricaţi era în zilele lui Eliseiu proroc
întru Israili, şi nice unul de ei nu se curăţi,
28 fără numai Neeman Sirianul". Şi să îm-
plură toţi de mînie, în adunare, auzind
29 aceastea. Şi sculîndu-se, scoaseră pre El
afară den oraş, şi-L duseră pre El pînă în
sprînceana muntelui, pre carele cetatea lor
30 era zidită, ca să-L împingă pre El. Iară
El, trecînd pren mijlocul lor, mergea.
31 Şi pogorî în Capernaum, în oraşul Galileii,
32 şi învăţa pre ei în sîmbete. Şi să mira
de învăţătura Lui, că cu destoinicie era
33 cuvîntul Lui. Şi în sinagog era un om,
avînd duh drăcesc necurat, şi strigă cu glas
34 mare, Zicînd: „Lasă, ce e noao şi Ţie,
Iisuse Nazarineane? Venit-ai să pierzi
pre noi? Ştiut e cine eşti: Cel Sfînt al lui
35 Dumnezău". Şi certă Iisus pre el,
zicînd: „Înfrînează-te, şi ieşi dentr-în-
sul". Şi aruncînd pre el dracul în mijloc,
ieşi dentr-însul, nemică stricîndu-l. Şi să 36
făcu spaimă spre toţi şi grăiia unul către alt,
zicînd: „Ce e cuvîntul acesta? Că cu volnicie
şi cu putearea porunceaşte duhurilor necura-
te, şi ies". Şi ieşiia glas de El preste tot lo- 37
cul împrejurului. Şi sculîndu-Să Iisus den 38
sinagoga, întră în casa lui Simon. Iară soacra
lui Simon era prinsă de friguri foarte şi ruga
pre El pentru ea. Şi stînd asupra ei, certă 39
frigurile şi o lăsară pre ea, şi numaidecît scu-
lîndu-să slujiia lor. Iară apuind soarele, 40
toţi carii avea bolnavi de multe fealiuri de
boale aducea pre ei către El, iară El pre
fieşcarele den ei puindu-şi mînile, au vinde-
cat pre ei. Şi ieşiia şi draci den mulţi, 41
strigînd şi grăind că „Tu eşti Hristos, Fiiul
lui Dumnezău". Şi certînd, nu lăsa să gră-
iască aceastea, pentru că ştiia pe Hristos că
El iaste. Şi făcîndu-să zio, ieşind mearse 42
în loc pustiiu, şi mulţimea Îl căuta pre El
şi veniră pînă la El, şi opriia pre El ca să nu
meargă de la ei. Iară El zise către ei că: 43
„Şi altor oraşă Mi să cade să vestescu îm-
părăţia lui Dumnezău, că pentr-aceasta
sînt trimis". Şi propoveduia în sinago- 44
gurile Galileii.

CAP V

i fu cînd mulţimea împresura pre 1
El să auză cuvîntul lui Dumnezău,
şi El sta lîngă iazerul Ghenesaretu-
lui, Şi văzu doao vase stînd lîn- 2
gă iazer, iară păscarii,ieşind dentr-
însăle, spăla mrejile. Şi întrînd într-unul 3
den vase care era al lui Simon, rugă pre el
de la pămînt să-l delunge puţinel. Şi şăzînd,
învăţa den vasu pre mulţime. Iară deaca 4
încetă grăind, zise către Simon: „Du-l la
adîncă şi aruncaţi mrejile voastre spre vînat".
Şi răspunzînd Simon, zise Lui: „Dascale, 5
toată noaptea ostenindu-ne, nemică n-am
prinsu, iară pe cuvîntul Tău arunca-voiu
mreaja". Şi făcînd aceasta, prinsără mul- 6
ţime multă de peşti, de să rumpea mreaja
lor. Şi făcură semnu părtaşilor celor den 7
cela vas ca să vie să le ajute lor, şi veniră şi
împlură amîndoao vasele, cît afunda eale.
Şi văzînd Simon Petăr, căzu la genuchele lui 8
Iisus, zicînd: „Ieşi de la mine, că om păcă-
tos sînt, Doamne". Că spaima cuprinsease 9
pre el, şi pre toţi carii era cu el, de vînarea
peştilor care prinsără. Aşijderea şi Iacov 10
şi Ioan, feciorii lui Zevedeiu, carii era soţii
lui Simon; şi zise Iisus către Simon: „Nu
te teame, de acum vei vîna oamenii".
Şi trăgînd vasele la pămînt, lăsînd toate, 11
mearsără după El. Şi fu cînd era El 12
într-un oraş, şi iată un om plin de strică-
ciune şi, văzînd pre Iisus, căzînd pre

faţa lui, rugă pre El grăind: „Doamne, de-ai
13 vrea, poţi să mă curăţeşti". Şi tinzînd
mîna, atinse pre el, zicînd: „Voiu, curăţeaş-
te-te". Şi atunceaş să duse stricăciunea de
14 la el. Iară El porunci lui nemărui să nu
spuie; „Ce mergi şi te arată preotului, şi du
pentru curăţenia ta cum au poruncit Moisi,
15 spre mărturie lor". Iară mai vîrtos să
tindea cuvîntul de El şi să aduna mulţime
multă să auză şi să să vindece de la El de
16 boalele lor. Iară El era dîndu-să în laturi,
17 în pustiiuri, şi să ruga. Şi fu întru una de
zile şi El era învăţînd, şi era şăzînd fariseii
şi dascalii legii, carii era veniţ den toate
satele Galileii, şi Iudeii, şi Ierusalimului, şi
putearea Domnului era spre ca să vindece
18 pre ei. Şi iată oameni purtînd în pat un
om carele era slăbănog, şi cerca să-l ducă
19 înlăuntru, să-l puie înaintea Lui; Şi nea-
flînd pre unde l-ar duce pre el, pentru mul-
ţimea, suindu-se în pod, pren cărămizi,
slobozîră pre el cu păticeanul în mijloc,
20 înaintea lui Iisus. Şi văzînd credinţa lor,
zise lui: „Omule, iartă-să ţie păcatele tale".
21 Şi începură a cugeta cărturarii şi fariseii,
zicînd: „Cine iaste Acesta, Carele grăiaşte
hule? Cine poate ierta păcatele, fără sîngur
22 Dumnezău?" Iară Iisus, ştiind cugetele
lor, răspunzînd zise lor: „Ce cugetaţi întru
23 inimile voastre? Ce iaste mai lesne a zice
'Iartă-ţi-se păcatele tale' sau a zice 'Scoală
24 şi îmblă'? Iară ca să ştiţ că puteare are
Fiiul Omenesc pre pămînt a ierta păcatele
(zise slăbănogului), ţie zic: Scoală şi, luînd
25 patul tău, pasă acasă-ţ". Şi îndată scu-
lîndu-se înaintea lor, luîndu-ş pre carele
zăcuse, mearse la casa lui slăvind pre Dum-
26 nezău. Şi spaimă luo pre toţi, şi slăviia
pre Dumnezău, şi să împlură de frică, zicînd
27 că: „Văzum minuni astăzi". Şi după aceas-
tea ieşi, şi văzu pre un vameş, anume Levi,
şăzînd la vamă, şi zise lui: „Vino după Mine".
28 Iară el, lăsînd toate, sculîndu-se dusă-să
29 după El. Şi făcu Levi Lui ospăţ mare în
casa lui. Şi era mulţime de mitarnici multă
30 şi de alţii carii şădea cu ei. Şi cîrtiia cărtu-
rarii lor şi fariseii pre ucenicii Lui, zicînd:
„Pentru ce cu mitarnicii şi cu păcătoşii mîn-
31 caţi şi beaţi?" Şi, răspunzînd, Iisus zise
lor: „Nu le trebuiaşte sănătoşilor vraci, ce
32 bolnavilor. N-am venit să chem pre direpţi,
33 ce pre păcătoşi la pocăinţă". Iară ei ziseră
Lui: „Direp ce ucenicii lui Ioan postesc adea-
se şi rugăciuni fac, aşijderea şi ai fariseilor,
34 iară ai Tăi mănîncă şi beau?" Iară El zise
lor: „Au puteţ face pre fiii casei mirelui,
întru cît iaste Mirele cu ei, să postească?
35 Ce vor veni zile şi cînd să va lua de la ei
Mirele; atuncea vor posti în zilele acealea".
Zicea lor şi pildă, că: „Nimeni peatec de 36
veşmînt nou va pune pre veşmînt vechiu,
iară de nu, şi cel nou se va sparge, şi la cel
vechiu nu să tocmeaşte cel de la cel nou.
Şi nimeni nu bagă vin nou în foii vechi, iară 37
de nu, rumpe-va vinul cel nou foii; şi el să
va vărsa şi foii vor peri. Ce vinul nou în 38
foii noi să-l puie şi amîndoi să vor ţinea.
Şi nimeni, cine bea vechiu, nu va vrea 39
numaicît nou, că zice: Mai bun iaste cel
vechiu".

CAP VI

i fu în a doao sîmbătă dentîiu, tre- 1
cea El pren sămănături, şi zmulgea
ucenicii Lui spicele şi mînca, fre-
cîndu-le în mîni. Iară unii den 2
farisei ziseră lor: „Ce faceţ carea nu să cade
a face în sîmbete?" Şi, răspunzînd Iisus, 3
zise lor: „Nici aceasta n-aţ cetit, ce au făcut
David cînd flămînzi el şi ceia ce era cu el?
Cum au întrat în casa lui Dumnezău şi 4
pîinile sfinte le luo şi mîncă, şi deade şi
celora ce era cu el, carele nu să cădea să
mînînce fără numai preoţii. Şi zicea lor 5
că „Fiiul Omenesc Domn iaste şi sîmbetei".
Şi fu şi într-altă sîmbătă de întră El în 6
sinagog şi învăţa. Şi era acolo un om căruia
mîna cea direaptă era uscată. Şi lua amin- 7
te cărturarii şi fariseii, au doară sîmbăta va
vindeca, ca să afle hulă asupra Lui. Iară 8
El ştiia cugetele lor şi zise omului celuia ce
avea mînă uscată: „Scoală şi stăi în mijloc";
iară el sculîndu-se stătu. Zise direpţ 9
aceaea Iisus lor: „Întreba-voiu pre voi ce să
cade în sîmbete, bine a face au rău a face?
Suflet a-l mîntui au a-l piarde?" Şi cău- 10
tînd spre ei toţi împrejur, zise omului:
„Tinde mîna ta". Iară el făcu aşa şi să alcătui
mîna lui sănătoasă, ca şi ceaealaltă. Iară 11
ei să împlură de nebunie, şi grăia unul cătră
alt ce oare ară face lui Iisus. Şi fu în zilele 12
acealea, ieşi în munte să să roage, şi înnoptă
acolo întru rugăciunea lui Dumnezău. Şi 13
cînd fu la zio, chemă ucenicii Lui şi, alegînd
dentr-înşii doisprăzeace, pre care şi Apostoli
îi numi, Pre Simon, pre carele şi Petăr îl 14
numi, şi pre Andrei, fratele lui, pre Iacov şi
pre Ioan, pre Filip şi Vartholomeiu, Pre 15
Mattheiu şi Thoma, pre Iacov al lui Alfeo
şi pre Simon, carele-l chema Zilotin, Pre 16
Iuda a lui Iacov şi pre Iuda Iscariotis, carele
fu şi vînzătoriu, Şi, pogorîndu-Se cu ei, 17
stătu în loc şăsu, şi mulţimea ucenicilor
Lui, şi mulţime multă de nărod den toată
Iudea şi den Ierusalim, şi după lîngă marea
Tirului şi a Sidonii, carii venise să asculte
pre El şi să să vindece de boalele lor,
Şi carii să chinuia de duhure necurate, şi 18
să vindeca. Şi toată mulţimea căuta 19

să să atingă de El, că puteare ieşiia den El
20 şi vindeca pre toţi. Iară El, rădicînd
ochii Lui spre ucenicii Săi, grăiia: „Ferciţi
săracii, că a voastră iaste împărăţia lui Dum-
21 nezău. Fericiţi carii flămînziţ acum, că
sătura-vă-veţ. Ferciţ carii plîngeţi acum,
22 că veţ rîde. Ferciţ veţ fi cînd vor urî
pre voi oamenii şi cînd vă vor despărţi,
şi vă vor ocărî şi numele vostru ca un rău
23 îl vor scoate,pentru Fiiul Omenesc. Bucu-
raţi-vă într-aceaea zi şi săltaţ, că iată,plata
voastră multă iaste în ceriu; pentru că ca
24 aceastea făcea prorocilor părinţii lor. Ce
vai voao, bogaţilor, că aţ luat mîngîiarea
25 voastră. Vai voao, sătuilor, că veţ flă-
mînzi, vai voao carii rîdeţ acum, că veţ jăli
26 şi veţ plînge. Vai, cînd bine vor zice voao
oamenii, că aşa făcea prorocilor mincinoş
27 părinţii lor. Ce voao zic, cestora ce auziţ:
Iubiţi pre vrăjmaşii voştri, bine faceţ celo-
28 ra ce vă urăsc pre voi. Bine-grăiţi pre
cei ce vă blastămă şi vă rugaţ pentru ceia
29 ce vă dodeiescu pre voi. Celui ce te lo-
veaşte preste falcă, întoarce-i şi ceaealaltă,
şi de la cela ce-ţ ia veşmîntul,şi cămaşa nu-i
30 opri. Şi la tot cel ce ceare de la tine dă-i;
31 şi de la cela ce-ţ ia ale tale nu le ceare. Şi
cum veţ să facă voao oamenii, şi voi faceţ
32 lor aşijderea. Că de veţ iubi pre ceia ce
iubescu pre voi, ce har iaste voao? Că şi
păcătoşii iubescu pre ceia ce iubescu pre ei.
33 Şi de veţ face bine celor ce fac voao bine,
care har iaste voao? Că şi păcătoşii fac
34 aceasta. Şi de veţ împrumuta celora de
la carii nădejduiţ că veţ lua, care har iaste
voao? Că şi păcătoşii pre păcătoşi împrumu-
35 tează, ca să ia întocma. Dirept aceaea
iubiţ pre vrăjmaşii voştri şi bine faceţ şi
împrumutaţ, nemică nenădejduindu-vă, şi
va fi plata voastră multă, şi veţi fi fii Celui
Nalt, că El bun iaste către cei nemulţămi-
36 tori şi răi. Fiţ dirept aceaea miloş, cum
37 şi Tatăl vostru milos iaste. Şi nu judecaţi
şi nu vă veţi judeca; nu osîndireţi şi nu vă
veţi osîndi; sloboziţi şi vă veţi slobozi.
38 Daţi şi să va da voao măsură bună,îndesată
şi scuturată, şi pre deasupra vărsîndu-se
da-vor în sînul vostru, că cu aceaeaş măsură
care veţi măsura, măsura-să-va voao".
39 Şi zise lor pildă: „Au doară poate orb
pre orb să-l ducă pre cale? Au nu vor cădea
40 amîndoi în groapă? Nu iaste ucenicul
mai presus de dascalul său; iară întemeiat
41 fiind, tot va fi ca dascalul său. Şi cauţi
aţapocul în ochiul fratelui tău, iară bîrna
42 ce e în ochiul tău nu socoteşti. Sau cum
poţi zice fratelui tău: 'Frate, lasă să
scoţu aţapocul cel den ochiul tău', tu
bîrna cea den ochiul tău nu văzînd? Făţar-
nice, scoate întîiu bîrna den ochiul tău, şi
atuncea vei căuta să scoţi aşchia cea den
ochiul fratelui tău. Că nu iaste pom bun 43
carele face roada putredă, nici pom putred
făcînd poame bune. Că tot pomul den 44
rodul lui să conoaşte; că nu culeg den spin
smochine, nici den măceş struguri. Omul 45
bun den comoara inimii sale cea bună scoate
binele, şi omul rău den comoara rea a ini-
mii sale scoate răul. Că den prisosirea inimii
grăiaşte gura lui. Dară ce Mă chemaţi 46
'Doamne, Doamne', şi nu faceţi ceale ce
zic? Tot cela ce va veni către Mine şi 47
aude cuvintele Meale şi le face, arăta-voiu
voao cui iaste aseamene: Aseamenea iaste 48
omului ce zideaşte casă, carele săpă şi
adîncă şi puse temelie preste piatră, şi,
făcîndu-se năboiu, lovi apa de casa aceaea,
şi nu o putu clăti pre ea, că era întemeiată
pre piatră. Iară cela ce au auzit, şi n-au 49
făcut, aseamene iaste omului ce au zidit
casă pre pămînt fără temelie, în carea lovi
apa, şi numaicît căzu, şi fu spărtura casei
aceiia mare".

CAP VII

Iară de vreame ce sfîrşi toate cu- 1
vintele Lui întru auzirea oamenilor,
întră în Capernaum. Iară sluga 2
unui sutaş, bolnav fiind, vrea să
moară, carele era la el cinstit. Şi 3
auzind de Iisus, trimise la El bătrînii iudeilor,
rugînd pre El ca să vie să mîntuiască pre sluga
lui. Iară ei venind către Iisus, rugară pre El 4
foarte, zicînd că: „E destoinic căruia va da
aceasta, Că iubeaşte limba noastră şi 5
sinagogul el l-au făcut noao". Iară Iisus 6
mergea cu ei şi, nefiind departe El de casă,
trimise la El sutaşul priateni, zicînd Lui:
„Doamne, nu te osteni, că nu-s destoinic ca
să întri supt acoperemîntul mieu. Pentru 7
aceaea nice pre mine mă învredniciiu să viu
către Tine, ce zi cu cuvîntul şi să va vindeca
feciorul mieu, Că eu încă sînt om supt pu- 8
teare rînduit, avînd supt mine slujitori, şi
zic cestuia: 'Pasă', şi mearge, şi altuia 'Vino',
şi vine, şi slugii meale: 'Fă aceasta', şi face".
Iară auzind aceastea Iisus, Să miră de el şi, 9
întorcîndu-Se, zise mulţimei ce mergea după
El: „Zic voao că nici în Israil atîta credinţă
n-am aflat". Şi înturnîndu-se carii era 10
trimiş acasă, aflară sluga cea bolnavă
sănătoasă. Şi fu a doua zi, mergea în 11
oraşul ce să chema Nain, şi cu El mergea
ucenicii Lui destui şi mulţime multă.
Iară cum să apropie către poarta oraşului, 12
şi iată, să scotea afară un mort, unul năs-
cut fiiu mumei lui, şi ea era văduo, şi mul-
ţime multă den oraş cu ea. Şi văzînd 13
pre ea Domnul, I să făcu milă de ea şi
zise: „Nu plînge". Şi apropiindu-Se, 14

Să atinse de coşciug (iară ceia ce-l ducea
stătură) şi zise: „Voinice, ţie zic, scoală!"
15 Şi şăzu mortul, şi începu a grăi; şi-l deade
16 pre el mumei lui. Şi luo frică pre toţi,
şi slăviia pre Dumnezău, zicînd că: „Proroc
mare S-au sculat întru noi şi cum au socotit
17 Dumnezău pre norodul Lui". Şi ieşi cu-
vîntul acesta în toată Iudea pentru El şi
18 în tot împrejurul locului. Şi deaderă
veaste lui Ioan ucenicii lui de aceastea de
toate şi, chemînd pre doi den ucenicii săi,
19 Ioan Trimise-i cătră Iisus, zicînd: „Tu
eşti Cela ce vine au pre altul aşteptăm?"
20 Şi venind cătră El, bărbaţii zisără: „Ioan
Botezătoriul ne-au trimis pre noi la Tine
zicînd: Tu eşti Cela ce vine au altul vom
21 aştepta?" Şi într-acel ceas vendecă pre
mulţi de boale şi de rane şi de duhuri
necurate, şi a mulţi orbi deade vedeare.
22 Şi, răspunzînd, Iisus zise lor: „Mergeţi,
daţi ştire lui Ioan cealea ce aţi văzut şi
aţi auzit: că orbii vădu, şchiopii îmblă,
stricaţii să curăţescu, surzii aud, morţii
23 înviază, Săracii să binevestescu; şi fericit
24 iaste cela ce nu să va sminti în Mine". Şi
ducîndu-să vestitorii lui Ioan, începu a grăi
mulţimei de Ioan: „Ce aţi ieşit în pustie a
25 vedea? Trestie de vînt clătindu-să? Dară
ce aţi ieşit a vedea? Om în veşminte moi
îmbrăcat? Iată, cei cu veşminte slăvite şi
în desfătăciune fiind, la împărăţii sînt.
26 Dară ce aţi ieşit a vedea? Proroc? Adevăr
27 zic voao: şi mai mult decît proroc. Acesta
iaste de carele e scris: 'Iată Eu trimiţ solul
Mieu înaintea feaţii Tale, carele va găti calea
28 Ta, înaintea Ta'. Că zic voao că: Întru
născuţi den muieri nimeni nu e mai mare
proroc decît Ioan Botezătoriul; iară carele
e mai mic întru împărăţia lui Dumnezău,
29 mai mare de el iaste". Şi tot norodul
auzînd, şi vameşii au făcut dirept pre Dum-
nezău, botezaţi fiind cu botezul lui Ioan.
30 Iară fariseii şi legiuitorii sfatul lui Dumne-
zău lepădară de la ei, nebotezîndu-să de la
31 el. „Cu ce voiu asămăna oamenii neamu-
lui acestuia? Şi cu ce sînt aseamenea?
32 Aseamenea sînt coconilor cărora şăd în tîr-
gu şi strigă unii cătră alalţi, zicînd: 'Fluie-
rat-am voao şi n-aţi jucat, cîntam de jale şi
33 n-aţi plîns'. Că veni Ioan Botezătoriul, nici
pîine mîncînd, nici vin bînd, şi ziceţi: 'Drac
34 are'. Veni Fiiul Omenesc, mîncînd şi bînd,
şi ziceţi: 'Iată om mîncătoriu şi băutoriu
de vin, vameşilor priaten şi păcătoşilor'.
35 Şi înţelepciunea să îndireptă de la toţi
36 fiii ei". Şi rugă pre El unul den farisei
ca să mănînce cu el şi, întrînd în casa
37 fariseului, şăzu. Şi iată, o muiare den
oraş, carea era păcătoasă, ştiind că şade în
casa fariseului, aducînd un alavastru cu
unsoare Şi, stînd lîngă picioarele Lui, 38
den dos, plîngînd, începu a spăla picioarele
Lui cu lacrămi, şi cu părul capului ei ştergea,
şi săruta picioarele Lui, şi le ungea cu un-
soarea. Şi văzînd fariseul carele chemase 39
pre El, zise întru sine, zicînd: „Acesta de-ari
fi proroc, ar şti cine e şi ce muiare e carea
să atinge de El, că iaste păcătoasă." Şi 40
răspunzînd Iisus, zise cătră el: „Simone,
am a-ţ zice oarece". Iară el zise: „Învăţă-
toriule, zi!" „Doi datornici era unui îm- 41
prumutătoriu, unul era datoriu cu cinci
sute de dinari, iară altul cu cincizeci. Şi 42
neavînd ei să plătească, amîndurora le-au
dăruit. Spune-mi dară care den ei mai mult
pre el va îndrăgi?" Răspunzînd Simon, 43
zise: „Pare-mi că cela ce cel mai mult i-au
dăruit". Iară El zise lui: „Dirept judecaşi".
Şi întorcîndu-Se cătră muiare, zise lui Si- 44
mon: „Vez această muiare? Întraiu în casa
ta, apă pre picioarele Meale nu dedeş, iară
aceasta cu lacrămi spălă picioarele Meale
şi cu părul capului ei le ştearse. Sărutare 45
nu-Mi dedeşi, iară aceasta de cînd am întrat
nu lipsi sărutîndu-Mi picioarele. Cu unt- 46
delemn capul Mieu n-ai uns, iară aceasta cu
mir unse picioarele Meale. Pentru carea zic
ţie: Iartă-se păcatele ei ceale multe, că iubi
mult. Iară căruia să iartă puţin, puţin
iubeaşte". Şi zise ei: „Iartă-ţi-se păcatele 47
tale". Şi începură carii şădea împreună a
zice întru sine: „Cine iaste Acesta carele şi
păcatele iartă?" Şi zise cătră muiare:
„Credinţa ta te mîntui, pasă în pace".

CAP VIII

i fu după aceaea, şi El făcea cale 1
pren cetate şi pren sate, propo-
veduind şi vestind împărăţia lui
Dumnezău; şi cei 12 cu El, Şi 2
nişte muieri carele era vindecate
de duhuri reale şi de boale, Maria carea să
chema Magdalina, den carea ieşise 7 draci,
Şi Ioana, muiarea Huzei, diregătoriului lui 3
Irod, şi Sosanna, şi altele multe, carele
slujiia Lui den avearea lor. Şi adunîndu-se 4
mulţime multă şi cei de pren cetăţi, mer-
gînd cătră El, zise pren pildă: „Ieşi să- 5
mănătoriul să samene sămînţa lui. Şi sămă-
nînd el, una căzu lîngă cale şi o călcară
şi pasările ceriului mîncară-o. Şi alta 6
căzu pre piatră şi, răsărind, să uscă, pen-
tru că nu avea răveneală. Şi alta căzu 7
în mijlocul spinilor şi, crescînd spinii
dempreună, o necară pre ea. Şi alta 8
căzu în pămînt bun şi, crescînd, făcu rod
de o sută de ori mai mult". Aceastea grăind,
striga: „Cine are urechi de auzirea, să auză".
Deci întrebară pre El ucenicii Lui, zicînd: „Ce 9
iaste pilda aceasta?" Iară El zise: „Voao 10

dată e a şti taina împărăţiei lui Dumnezău,
iară altora în pilde, ca văzînd să nu vază, şi
11 auzînd să nu priceapă. Iară pilda e aceasta:
12 Sămînţa iaste cuvîntul lui Dumnezău. Ia-
ră cei de lîngă cale sînt ceia ce aud, după
aceaea vine diavolul şi ia cuvîntul de la ini-
ma lor, să nu cumva,crezînd,să să spăsască.
13 Iară cei de pre piatră, carii, deaca aud, cu
bucurie priimesc cuvîntul, şi aceştea rădă-
cină nu au, carii după vreame cred, şi în
14 vreamea dodeialii să despart. Iară carea
cade în spini, aceştea sînt carii, auzind, şi de
griji, şi de bogăţii, şi de dulceţile vieţii să
15 îneacă şi rod nu aduc. Iară carea cade în
pămînt bun, aceştea sînt carii, întru inimă
bună şi curată, cuvîntul auzit ţînu-l şi rod
16 fac întru răbdare. Că nimeni, lumina aprin-
zînd, nu va acoperi pre ea cu vasul sau supt
pat să o puie, ce în sfeaşnic o pune, ca ceia ce
17 întră să vază lumina. Că nu iaste ascuns
care nu să va face arătat, nice ascunsă ca să
18 nu să cunoască şi la aiave să nu vie. Deci
căutaţ cum auziţ, că: Cine are da-i-să-va, şi
cela ce n-are, şi ce-i pare că are lua-să-va de
19 la el". Şi veniră la El muma şi fraţii Lui,
şi nu să putea împreuna cu El,pentru mulţi-
20 mea. Şi-Ĭ deaderă veaste Lui, zicîndu-Ĭ:
„Muma Ta şi fraţii Tăi stau afară,vrînd să
21 Te vază". Iară El, răspunzînd, zise lor:
„Muma Mea şi fraţii Miei aceştea sînt, carii
ascultă cuvîntul lui Dumnezău şi-l fac".
22 Şi fu într-o zi, şi El întră într-un vas, şi uce-
nicii Lui; şi zise cătră ei: „Să treacem de
23 ceaea parte de iazer". Şi să slobozîră. Şi
mergînd ei cu luntrea, adormi. Şi să scorni
în iazer vifor de vînt, şi să împlea şi periia.
24 Şi venind la El, deşteptară-L, zicînd: „Dasca-
le, dascale, perim". Iară El, deşteptîndu-Să,
certă vîntul şi valurile apei,şi se încetă şi fu
25 lenişte. Zise lor: „Unde iaste credinţa
voastră?" Deci înfricoşindu-să, să mira, gră-
ind unii cătră alalţi: „Oare cine iaste Acesta,
că şi vînturilor şi apelor porunceaşte, şi
26 ascultă pre El?" Şi mearsără în ţinutul
gadareanilor, carea iaste împrotiva Galileii.
27 Iară ieşind ei la uscat, timpină pre El un
om den oraş, carele avea draci de multă
vreame, şi în veşminte nu să îmbrăca, şi în
28 casă nu mînea, ce în morminte. Şi văzînd
pre Iisus şi strigînd, căzu la El, şi cu glas
mare zise: „Ce e mie şi Ţie, Iisus, Fiiul lui
Dumnezău Celui Înalt? Rogu-Te să nu mă
29 munceşti". Că porunciia duhului necurat
să iasă den om, că de mulţi ani l-au fost hră-
pit pre el, şi să lega cu lanţuri şi cu obezi pă-
zîndu-să, şi rumpînd legăturile,să ducea de
30 dracul în pustie. Şi întrebă pre el Iisus, zi-
cînd: „Ce ţi-e numele?" Iară el zise: „Leghe-
31 on",că mulţi draci întrase în el. Şi ruga pre
El ca să nu le poruncească lor să meargă în
adînc. Şi era acolo un cîrd de porci mulţi 32
păscînd în măgură, şi rugară pre El ca să-i
sloboază pre ei să între în ei; şi îi rîndui.
Şi ieşind dracii den om, întrară în porci, şi 33
să porni turma de pre ţărmure în iazer şi să
înecă. Şi văzînd păstorii ce fu, fugiră, şi 34
mergînd, deaderă veaste în oraş şi în sate.
Şi ieşiră să vază ce s-au făcut şi veniră cătră 35
Iisus, şi aflară şăzînd omul den carele ieşiră
dracii, îmbrăcat şi în minte întreagă, şăzînd
lîngă picioarele lui Iisus, şi să temură.
Şi spusără lor şi văzînd cum s-au mîntuit 36
cel îndrăcit. Şi rugară pre El toată mul- 37
ţimea den prejurul gadarineanilor să să ducă
de la ei, că în frică mare era, iarăEl, întrînd
în vas, să înturnă. Rugă pre El acel om 38
den carele ieşise dracii să fie cu El, ce Iisus
slobozi pre el, zicînd: „Întoarnă-te acasă-ţi 39
şi povesteaşte cîte ţ-au făcut ţie Dumne-
zău". Şi mearse pren tot oraşul, propovedu-
ind cîte i-au făcut lui Iisus. Şi fu cînd să 40
înturnă Iisus, priimi pre El mulţimea, că
toţi aştepta pre El. Şi iată, veni un om 41
ce-i era numele Iair, carele era mai-mare
săborului, şi căzînd la picioarele lui Iisus,
ruga pre El să între în casa lui, Că avea 42
el numai o fată, ca de doisprăzeace ai, şi
aceaea muriia; iară mergînd El, mulţimea
împresura pre El. Şi o muiare, fiind în 43
curgere de sînge de doisprăzeace ani, carea
la vraci cheltuise toată avearea ei, şi nu putu
nici de la unul să să vindece, Apropiindu-să 44
den dos, să atinse de marginele veşmintelor
Lui şi numaidecît stătu cursura sîngelui ei.
Atuncea zise Iisus: „Cine să atinse de Mine?" 45
Şi tăgăduindu-să toţi, zise Petăr şi ceia ce
era cu El: „Învăţătoriule, de gloate eşti cu-
prinsu şi Te împresoară, şi zici 'Cine se
atinse de Mine?'" Iară Iisus zise: „Atinse- 46
se de Mine oarecine, că Eu cunoscuiu că
ieşi puteare den Mine". Şi văzînd muia- 47
rea că nu putu să să ascunză, tremurînd veni
şi căzu la picioarele Lui,spuse Lui înaintea
a tot norodul pentru care pricină s-au atins
de El şi cum s-au vindecat îndată. Iară 48
Iisus zise ei: „Cutează, fiică, credinţa ta te
mîntui, pasă în pace". Încă El grăind, 49
veni oarecine de la mai-marele săborului zi-
cînd lui: „Murit-au fata ta, nu osteni pre
Dascalul". Iară Iisus auzind, răspunse lui, 50
grăind: „Nu te teame, numai creade şi să va
mîntui". Şi întrînd în casă, nu lăsă 51
să între nimeni, numai Petăr, şi Iacov, şi
Ioan, şi pre tatăl coconei şi mumă-sa.
Şi o plîngea toţi şi să văieta, iară El zise: 52
„Nu plîngereţi, n-au murit, ce doarme". Şi 53
batjocuriia pre El, ştiind că au murit. Iară 54
El, scoţînd pre toţi afară şi apucînd pre ea de

mînă, strigă zicînd: „Fetişoară, scoală!“
55 Şi să înturnă sufletul ei, şi învise îndată; şi
56 porunci să dea ei să mănînce. Şi să spă-
mîntară părinţii ei, iară El porunci lor
nemului să nu spuie ce s-au făcut.

CAP IX

1 Şi chemînd pre cei 12 ucenici ai Lui,
deade lor puteare şi volnicie spre
toţi dracii, şi boalele să vindece.
2 Şi trimise pre ei să propoveduiască
împărăţia lui Dumnezău şi să
3 vindece bolnavii. Şi zise lor: „Nemică să nu
luaţi pre cale, nici toiag, nici taistră, nice pîine,
nici bani, nici cîte doao veşminte a avea.
4 Şi veri în ce casă veţi întra, acolea rămîneţi
5 şi de acolea ieşiţi. Şi vericarii nu vor
priimi pre voi, ieşind den oraşul acela, şi
prahul den picioarele voastre scuturaţi, întru
6 mărturie spre ei“. Şi ieşind, îmbla pren
toate satele, binevestind şi vindecînd pretu-
7 tindenea. Auzi şi Irod, al patrulea dom-
nitoriu, cealea ce fură de El toate, şi să
îndoia, pentru că zicea unii că Ioan s-au
8 sculat den morţi. Iară unii zicea că Ilie
s-au arătat, iară alţii că un proroc den cei
9 de demult s-au sculat. Şi zicea Irod:
„Pre Ioan eu l-am tăiat, dară cine iaste
Acesta, de Carele eu auzu unele ca aceastea?“
10 Şi căuta să-L vază pre El. Şi înturnîndu-se
apostolii, spuseră Lui toate cîte făcuse. Şi
luînd pre ei, să osebi Însuş în loc pustiiu al
11 oraşului ce să cheamă Vithsaida. Iară în-
ţelegînd mulţimea, mearseră după El; şi
priimind pre ei, grăia lor de împărăţia lui
Dumnăzău, şi celor ce trebuia vindecare
12 vindeca-i. Iară ziua începu a treace, şi
mergînd la El cei 12, ziseră Lui: „Slobozi
mulţimea ca să meargă în oraşă şi în sate
carele-s împrejur, să să odihnească şi să-ş
afle bucate, că acicea sîntem în loc pustiiu“.
13 Şi zise lor: „Daţ voi lor să mănînce“. Iară
ei ziseră: „Nu iaste la noi mai mult de cinci
pîini şi doi peşti, poate că vom mearge noi
să cumpărăm mulţimei aceştiia bucate“.
14 Că era bărbaţi ca la cinci mii; iară El zise
ucenicilor Lui: „Aşăzaţi pre ei otace, cîte
15 50“. Şi făcură aşa, şi-i aşăzară pre toţi.
16 Şi luînd ceale cinci pîini şi cei doi peşti,
căutînd la ceriu, le blagoslovi şi le frînse şi
deade ucenicilor să le puie înaintea mulţimei.
17 Şi mîncară şi să săturară toţi, şi să rîdică
prisosala lor, fărmituri, coşuri doosprăzeace.
18 Şi fu fiind El rugîndu-se deosebi, cu El era
19 ucenicii şi întrebă pre ei, zicînd: „Cine-M
zic mulţimea că sînt?“ Iară ei răspunzînd,
ziseră: „Ioan Botezătoriul, alţii Ilie, iară
alţii că un proroc den cei de demult
20 s-au sculat“. Şi zise lor: „Dară voi
cine-M ziceţi că sînt?“ Răspunzînd Pe-
tăr zise: „Pre Hristos al lui Dumnezău“.
Iară El, contenind pre ei, porunci nemărui 21
să nu spuie aceasta, Zicînd că să cade 22
Fiiului Omenesc multe a păţi, şi a Să izgo-
ni de bătrîni, şi de arhierei, şi de cărturari,
şi a-L omorî, şi a triia zi a învia. Şi zicea 23
tuturora: „Cine va vrea după Mine să vie,
să să leapede de sine şi să ia crucea lui în
toate zilele şi să vie după Mine. Că cine 24
va vrea sufletul lui să-l mîntuiască piarde-l-va
pre el, iară cine va piarde sufletul lui pen-
tru Mine acesta-l va mîntui pre el. Că ce 25
foloseaşte omului de va dobîndi lumea toată,
iară pre sine să piarză sau să să păgubească?
Că cine să va ruşina de Mine şi de cuvintele 26
Meale, de acela Fiiul Omenesc să va ruşina,
cînd va veni cu slava Lui, şi a Tatălui, şi a
sfinţilor îngeri. Ce zic voao adevărat: 27
Sînt unii, den carii stau acicea, carii nu
vor gusta moartea pînă nu vor vedea
împărăţia lui Dumnezău“. Şi fu după 28
cuvintele aceastea ca la opt zile, şi luînd
pre Petăr şi pre Ioan şi Iacov, Să sui
în măgură să să roage. Şi fu, rugîndu-se 29
El, faţa obrazului Lui alta, şi veşmîntul Lui
albu strălucind. Şi iată doi bărbaţ voro- 30
viia cu El, carii era Moiisi şi Ilie, Carii, 31
să văzură în slavă, grăiia de ieşirea Lui
carea era a împlea în Ierusalim. Iară Petăr 32
şi ceia ce era cu El era îngreuiaţi de somnu,
iară deşteptîndu-se, văzură slava Lui, şi cei
doi bărbaţ ce sta cu El. Şi fu cînd osebiia 33
ei de la El, zise Petăr lui Iisus: „Dascale, bine
iaste noao acicea a fi, şi să facem trei co-
libi: una Ţie, şi lui Moisi una, şi una lui Ilie“,
neştiind ce grăiaşte. Şi aceastea zicînd 34
el, fu nuor şi umbri pre ei, şi să spăreară
cînd întrară ei în nor. Şi glas fu den nor, 35
zicînd: „Acesta iaste Fiiul Mieu cel iubit,
pre Acesta ascultaţ“. Şi după ce fu glasul, 36
Să află Iisus sîngur. Iară ei tăcură şi nemurui
nu spusără, în zilele acealea, nemică de
acealea carele au văzut. Şi fu a doua zi, 37
pogorîndu-să ei den munte, mearse înainte
mulţime multă. Şi iată, oarecine den 38
mulţime strigă, zicînd: „Dascale, rogu-Te,
caută spre feciorul mieu, că unul născut
îm iaste. Şi iată, duhul hrăpeaşte pre el 39
de pripă, strigă şi-l scutură pre el cu spumă,
şi abia să duce de la el, sfărmînd pre el.
Şi mă rugaiu ucenicilor Tăi ca să-l scoaţă, 40
şi nu putură“. Şi, răspunzînd, Iisus 41
zise: „O, rudă necredincioasă şi îndă-
rătnică! Pînă cînd voiu fi cătră voi şi voiu
suferi pre voi? Adu fiiul tău încoace“. Şi 42
încă apropiindu-să, îl trînti pre el dracul
şi-l scutură, iară Iisus certă duhul cel
necurat, şi vindecă copilul şi-l deade tă-
tîne-său. Şi să mirară toţi de mare pu- 43

tearea lui Dumnezău şi, mirîndu-să toţi de
toate carile au făcut, Iisus zise ucenicilor:
44 „Puneţ voi în urechile voastre cuvintele
aceastea, că: Fiiul Omenesc Să va da în
45 mînile oamenilor". Iară ei nu înţeleasără
cuvîntul acesta, şi era lor ascuns de ei ca să
nu-l priceapă, şi să temea a întreba pre El
46 de cuvîntul acesta. Şi întră gînd între ei:
47 Carele va fi mai mare den ei? Iară Iisus,
ştiind cugetul inimii lor, luo un copil, puse-l
48 lîngă Sine, Şi zise lor: „Cela ce va priimi
pre cuconul acesta în numele Mieu, pre
Mine priimeaşte, şi cela ce priimeaşte pre
Mine, priimeaşte pre Cela ce-au trimis pre
Mine. Că, carele iaste mai mic între voi,
49 acela va fi mare". Iară răspunzînd Ioan,
zise: „Dascale, văzut-am pre oarecine în
numele Tău scoţînd dracii şi l-am contenit
50 pre el, că nu vine după Tine cu noi". Şi
zise Iisus lui: „Nu conteniret, că cine nu e
51 împrotivă noao, pentru noi iaste". Şi fu
cînd să împlea zilele Înălţării Lui, şi El
52 întări faţa Lui să meargă în Ierusalim. Şi
trimise vestitori înaintea feaţii Lui. Şi mer-
gînd întrară într-un sat al samarineanilor ca
53 să-i gătească Lui. Şi ei nu priimiră pre
El, căci faţa Lui era mergînd în Ierusalim.
54 Iară văzînd ucenicii Lui, Iacov şi Ioan, zise-
ră: „Doamne, vei să zicem să pogoară foc
den ceriu şi să-i mistuiască pre ei, cum făcu
55 şi Ilie?" Iară Iisus, întorcîndu-Se, certă pre
ei şi zise: „Nu ştiţ de ce fealiu de duh sînteţ
56 voi. Că Fiiul Omenesc n-au venit să piarză
sufletele oamenilor, ce să le mîntuiască".
57 Şi mearsără într-alt sat. Şi fu mergînd
ei pre cale, zise oarecine Lui: „Mearge-voiu
după Tine, veriunde vei mearge, Doamne".
58 Şi zise Iisus lui: „Vulpile au viezunii şi
pasările ceriului cuiburi, iară Fiiul Omenesc
59 nu are unde capul să-Ş pleace". Ce zise
cătră altul: „Vino după Mine". Iară el zise:
„Doamne, îngăduiaşte-mă să merg întîiu
60 să îngrop pre tatăl mieu". Şi zise Iisus
lui: „Lasă morţii să îngroape pre morţii
lor, iară tu pasă şi vesteaşte împărăţia lui
61 Dumnezău". Zise şi altul: „Mearge-voiu
după Tine, Doamne, iară întîiu îngăduiaşte-
mă să isprăvesc celora ce-s în casa mea".
62 Şi zise cătră el Iisus: „Nimeni, puind mîna
lui pre plug şi căutînd înapoi, iaste îndirep-
tat întru împărăţia lui Dumnezău".

CAP X

1 Iară după aceastea, au arătat Dom-
nul şi alţi 70, şi trimise pre ei, cîte
doi, înaintea feaţii Lui, în tot
oraşul şi locul unde era El mergă-
2 toriu. Şi zicea lor: „Iată, sece-
rătura e multă, iară lucrătorii puţini;
ce vă rugaţi Domnului secerăturii ca
să trimeaţă lucrători la secerarea Sa.
3 Mearget, iată, Eu trimiţ pre voi ca mieii în
4 mijlocul lupilor. Nu purtareţ pungă,
nice taistră, nice încălţăminte, şi nimurui
pre cale să nu daţ închinăciune. Veri în 5
ce casă veţ întra, întîiu ziceţ: 'Pace casei
aceştiia'. Şi de va fi acolo fiiul pacei, 6
odihni-se-va preste el pacea voastră, iară de
nu, cătră voi să va înturna. Iară într- 7
aceaea casă rămîneţ, mîncînd şi bînd ceale
de la ei, că harnic iaste lucrătoriul platei
sale. Nu vă mutaţi den casă în casă. Şi 8
veri în ce oraş veţ întra şi vă vor priimi,
mîncaţi de carele vă vor pune voao înainte.
Şi vindecaţi bolnavii carii vor fi acolea, şi 9
ziceţ lor: 'Apropiatu-s-au la voi împărăţia
lui Dumnezău'. Veri întru care oraş veţ 10
întra şi nu vor priimi pre voi, ieşind în uli-
ţele lui, ziceţ: 'Şi prahul ce s-au lipit de 11
noi den oraşul vostru scuturăm voao. Însă
aceasta să ştiţ, că s-au apropiat la voi îm-
părăţia lui Dumnezău'. Iară vă zic voao 12
că Sodomului în ziua aceaea mai lesne va fi
decît oraşului aceluia. Vai ţie, Horazin, 13
vai ţie, Vithsaida, că de ar fi fost în Tir şi
în Sidon puterile carele fură întru voi, de-
mult în saci şi în cenuşă şăzînd s-ar fi po-
căit. Însă Tirului şi Sidonei mai iuşor 14
va fi la judecată decît voao. Şi tu, Ca- 15
pernaum, care pînă la ceriu te-ai înălţat,
pînă la iad te vei pogorî. Cela ce ascultă 16
pre voi, pre Mine ascultă, şi cela ce să leapădă
de voi, de Mine să leapădă; iară cela ce să
leapădă de Mine, leapădă pre Cela ce M-au
trimis pre Mine". Şi să întoarseră cei 70 17
cu bucurie, zicînd: „Doamne, şi dracii să
pleacă noao, întru numele Tău". Iară El 18
zise lor: „Văzuiu pre satana, ca un fulger den
ceriu căzînd. Iată, dau voao puteare să 19
călcaţi preste şărpi şi preste scorpii, şi preste
toată putearea vrăjmaşului, şi nemică voao
nu va strica. Însă de aceasta nu vă bucu- 20
rareţ căci duhurile voao să pleacă, ce bucu-
raţi-vă că numele vostru scris iaste în ceriuri".
Într-acel ceas Să bucură cu Duhul Iisus şi zise: 21
„Mărturisescu-Mă Ţie, Părinte, Doamne
al ceriului şi al pămîntului, că ai ascuns
aceastea de cătră înţelepţi şi înţelegători,
şi le descoperiş acealea pruncilor. Aşa, Pă-
rinte, că aşa fu Ţie bunăvoire înaintea Ta.
Toate-M sînt date de Părintele Mieu şi ni- 22
meni nu ştie cine iaste Fiiul, fără numai
Tatăl, şi cine iaste Tatăl, fără numai Fiiul
şi vericui va vrea Fiiul să-i arate". Şi în- 23
torcîndu-Să cătră ucenici, sîngur zise: „Feri-
ce de ochii carii văd ceale ce vedeţi! Că 24
zic voao că mulţi proroci şi împăraţi au
vrut să vază carele vedeţi voi, şi nu văzură;
şi să auză carele auziţi, şi nu auziră". Şi 25
iată, un legiuitoriu să sculă, ispitindu-L pre
El şi zicînd: „Dascale, ce voiu face, viaţa de
veaci să moştenescu?" Iară El zise lui: „În 26
Leage ce s-au scris? Cum ceteşti?" Iară el, 27
răspunzînd, zise: „Să iubeşti pre Domnul

Dumnezăul tău den toată inima ta și den
tot sufletul tău și den toată vîrtutea ta și
den tot cugetul tău, și pre aproapele tău
28 ca pre tine". Și zise lui: „Dirept ai răs-
29 puns, fă aceasta și vei trăi". Iară el, vrînd
să să îndirepteaze pre sine, zise lui Iisus: „Și
30 cine iaste aproapele mieu?" Și răspunzînd
Iisus, zise: „Un om oarecare pogorîia den
Ierusalim în Erihon și în tîlhari căzu, carii,
și dezbrăcîndu-l pre el, și rănindu-l, să dusă-
31 ră, lăsîndu-l mai mort fiind. Iară după
tîmplare, un preot pogorîia pre acea cale și,
32 văzîndu-l pre el, trecu pre lîngă el. Așijde-
rea și un levit, sosind la acel loc, venind și
33 văzînd, trecu pre lîngă el. Iară un sa-
marinean, venind pre cale, sosi la el și,
34 văzînd pre el, fu-i milă de el Și, apropi-
indu-se, legă ranele lui, turnînd untdelemn
și vin; puindu-l pre el pre al lui dobitoc,
duse-l în sălaș de oaspeț și-i purtă grija lui.
35 Și a doaoa zi mergînd, scoase doi dinari și-i
deade gazdei, și zise lui: 'Poartă-i grija lui
și, vericît vei cheltui mai mult, eu, cînd mă
36 voiu întoarce, voiu plăti ție'. Dară, carele
dentr-acei trei ți să pare priatin să fie fost
37 celuia ce căzu în tîlhari?" Iară el zise:
„Carele au făcut milă cu el". Iară Iisus zise
38 lui: „Pasă de fă și tu așijderea". Și fu
mergînd ei, și El întră într-un sat, iară o mu-
iare, numele ei Martha, priimi pre El în casa
39 ei. Și aceasta avea o sor de o chema
Maria, carea și șăzînd la picioarele lui Iisus,
40 asculta cuvîntul Lui. Iară Martha să în-
văluia prejur multă slujbă și, stînd, zise:
„Doamne, nu socotești că soru-mea m-au
lăsat sîngură să slujăsc? Ce-i zi ei ca să-mi
41 ajute". Și răspunzînd Iisus, zise ei:
„Martho, Martho, grijești-te și prejur multe
42 te silești. Ce un lucru trebuiaște, iară
Maria cea bună parte ș-au ales, carea nu să
va lua de la ea".

CAP XI

1 Și fu fiind El în oarecare loc rugîn-
du-Se; deaca istovi, zise unul den
ucenicii Lui către El: „Doamne,
învață-ne să ne rugăm, cum și Ioan
2 au învățat pre ucenicii săi". Și
zise lor: „Cînd vă rugați, ziceți: TATĂL
NOSTRU Cel den ceriuri, sfințască-se nu-
mele Tău, vie împărăția Ta, fie voia Ta,
3 cum în ceriu, și pre pămînt. Pîinea noas-
tră cea de toate zilele dă-ne noao pren
4 toate zilele. Și iartă noao păcatele noastre,
că și noi lăsăm la tot ce ne iaste datoriu
noao, și să nu ne bagi pre noi în ispită, ce
5 ne izbăveaște pre noi de ficleanul". Și
zise către ei: „Cine dentru voi va avea un
priaten și mearge-va către el la miază noapte
și va zice lui: 'Priatene, împrumutează-mă
6 cu trei pîini, Că un priaten den cale au
venit la mine și n-am ce-i pune lui înainte'.
Și acela, den lăuntru răspunzînd, va zice: 7
'Nu mă osteni, iată că ușa-i încuiată și co-
conii miei cu mine sînt într-așternut, nu mă
pociu scula să-ți dau'. Zic voao, săvai nu 8
s-ar scula să-i dea lui, căci iaste priaten lui,
iară pentru acolisitura lui, scula-să-va și-i va
da lui cîtu-i trebuiaște. Și eu încă zic 9
voao: Ceareți și să va da voao, căutați și
veți afla, sunați și să va deșchide voao.
Că tot cel ce ceare ia, și cel ce caută află, 10
și celui ce va bate deșchide-i-să-va. Și la 11
care tată den voi va ceare feciorul pîine, au
piatră îi va da lui? Sau și peaște, au doară în
loc de peaște șarpe-i va da lui? Sau de va 12
ceare ou, au da-i-va lui scorpie? Derept 13
aceaea, de sînteți voi răi, știți dări bune a
da feciorilor voștri, dară cu cît mai vîrtos
Tatăl vostru Cel den ceriu va da Duh Sfînt
celora ce cer de la El?" Și era scoțînd un 14
drac, și acesta era mut. Și fu ieșind dracul,
grăi mutul; și să mirară mulțimea. Iară 15
unii dentr-înșii ziseră: „Cu Veelzevul, dom-
nul dracilor, scoate dracii". Iară alții 16
ispitindu-L, sămn de la El cerea den ceriu.
Iară El, știind cugetele lor, zise lor: „Toată 17
împărăția ce să împarte întru sine pustiiaște-
se și casă preste casă cade. Iară deși 18
satana preste sine s-au împărțit, cum va sta
împărăția lui? Că ziceți că cu Veelzavul
scoțu Eu dracii. Iară de scoțu Eu dracii 19
cu Veelzevul, feciorii voștri cu cine-i vor
scoate? Derept aceaea ei vor fi judecătorii
voștri. Iară de scoț dracii cu deagetul lui 20
Dumnezău, sosit-au dară preste voi împără-
ția lui Dumnezău. Cînd cel tare înarmat 21
păzeaște curtea lui, în pace sînt cîte-s ale
lui. Iară de va veni preste el cel mai tare 22
de el, va birui pre el, toate armele lui va lua,
spre carele nădejduia, și dobînda lui va îm-
părți. Cine nu e cu Mine, asupra Mea ias- 23
te, și cela ce nu strînge cu Mine, răsipeaște.
Cînd iase duhul cel necurat den om, îmblă 24
pren loc fără de apă, căutînd odihnă; și
deaca nu află, zice: 'Întoarce-mă-voiu în casa
mea de unde am ieșit'. Și viind, o află 25
măturată și împodobită. Atunci mearge 26
și ia alte șapte duhuri mai reale de el, și
întrînd lăcuiescu acolea, și vor fi ceale de
apoi omului aceluia mai reale decît ceale
dentîiu". Și fu cînd grăiia El aceastea, 27
rădicînd o muiare glas den mulțime, zise
Lui: „Fericit pîntecele ce Te-au purtat și țîțe-
le ce-ai supt". Iară El zise: „Adevărat, 28
fericiți-s ceia ce aud cuvîntul lui Dumnezău
și-l păzesc". Iară mulțimea adunîndu-se, 29
începu [El] a zice: „Ruda aceasta hicleană
iaste, sămnu ceare, și sămnu nu să va da ei,
fără numai sămnul lui Iona prorocul. Că 30
cum au fost Iona sămnu nineviteanilor, așa va

31 fi și Fiiul Omenesc rudei aceștiia. Îm-
părăteasa austrului să va scula la judecată
cu bărbații rudei aceștiia și-i va osîndi pre
ei, că veni de la marginea pămîntului să
auză înțelepția lui Solomon; și iată, mai
32 mult decît Solomon aicea. Bărbații Nine-
viei scula-se-vor la judecată cu ruda aceasta
și vor osîndi pre ea, că să pocăiră la propo-
vedania lui Iona; și iată, aicea e mai mare de
33 Iona. Nimeni, aprinzînd lumina, o va pune
întru ascuns, nici supt obroc, ce în sfeașnic,
34 ca să vază lumina ceia ce întră. Lumina
trupului iaste ochiul, deci cînd va fi ochiul
tău curat, tot trupul tău va fi luminat; iară
deaca va fi rău, și trupul tău e întunecat.
35 Dirept aceaea ia aminte ca lumina carea e
36 întru tine să nu fie întunearec. Că, de va
fi trupul tău tot luminat, neavînd vro parte
ceva întunecată, fi-va luminat tot, ca și cînd
te-are lumina lumina cu strălucirea".
37 Iară cînd grăiia, rugă pre El un fariseu ca
38 să prînzească la el; și întrînd, șăzu. Ia-
ră fariseul, văzînd, să miră că nu Să spălă
39 mai nainte de prînzu. Și zise Domnul
cătră el: „Acum voi, fariseii, cea den afară
a păharului și a blidului curățiț, iară cea
den lăuntrul vostru plin iaste de hrăpire și
40 răutate. Nebunilor, au nu cela ce-au fă-
cut cea den afară, și cea den lăuntru au
41 făcut? Însă ceale den prilej daț miloste-
42 nie, și iată, toate vor fi voao curate. Ce
vai voao, fariseilor, că zeciuiț izma și ruta,
și toate legumile, și daț judecata și dragos-
tea lui Dumnezău; aceastea s-au căzut a le
43 face, și acealea a nu lăsa. Vai voao, fari-
seilor, că iubiț șădearea întîiu în adunări,
44 și închinăciunile pren tîrguri. Vai voao,
cărturarilor și fariseilor fățarnici, că sînteț
ca mormintele ceale ce nu-s arătate, și oa-
menii ce îmblă pre deasupra nu știu".
45 Răspunzînd neștine den știutorii legii, zise
Lui: „Dascale, aceastea zic[înd], și pre noi
46 ne ocărăști". Iară El zise: „Vai și voao,
știutorilor de leage, că încărcați oamenii
sarcine cu greu purtate, iară voi cu un deaget
al vostru nu veț să atingeț la sarcine.
47 Vai voao, că zidiț mormintele prorocilor,
48 iară părinții voștri au omorît pre ei. Oare
mărturisiț și împreună veț cu faptele pă-
rinților voștri, că aceia omorîră pre ei, iară
49 voi zidiț mormintele lor. Dirept aceaea
și înțelepciunea lui Dumnezău zise: 'Trimi-
te-voiu la dînșii proroci și apostoli, și den-
50 tr-înșii vor omorî și vor goni'. Ca să să
caute sîngele tuturor prorocilor cel ce să var-
51 să, den izvodirea lumii, de ruda aceasta,' De
la sîngele lui Avel pînă la sîngele Zahariei,
carele au perit între oltariu și între besea-
rică. Adevărat zic voao, căuta-să-va de la
ruda aceasta. Vai voao, legiuitorilor, că 52
ați luat cheaia științii; voi n-ați întrat, și pre
ceia ce întra opriiați". Deaca zise El 53
aceastea lor, începură cărturarii și fariseii
tare a-L opri, și a-L opri pre El de graiu,
pentru multe pîndindu-L pre El, cercînd să
vineaze ceva den gura Lui, ca să-L pîrască
pre El.

CAP XII

Întru carele adunîndu-să zeci de mii 1
de noroade, cît să călca unii pre
alții, începu a zice ucenicilor Lui:
„Întîiu, luați-vă aminte pre voi de
aluatul fariseilor, care iaste fățărie.
Că nemică nu iaste acoperit care să nu să 2
descopere, și ascunsu carea să nu să știe.
Dirept aceea, cîte ați zis întru întunearec, 3
în lumină să va auzi, și care ați șoptit la
ureache în cămări, să va propovedui preste
case. Iară zic voao, priatenilor Miei: Nu vă 4
teamereți de ceia ce omoară trupul și după
aceaea n-au mai mult ce face. Ce voiu arăta 5
voao de cine să vă teameți: Teameți-vă de
cela ce, după ce va omorî, are puteare să
arunce în gheenă; așa zic voao, de acesta vă
teameți. Au nu să vînd cinci păsăreale în 6
doi fileari? Și una den eale nu e uitată înain-
tea lui Dumnezău. Ce și perii capului vos- 7
tru toț numărați sînt; deci nu vă teamereți,
de multe pasări sînteți osebiți. Iară zic 8
voao: Tot cine Mă va mărturisi pre Mine
înaintea oamenilor, și Fiiul Omenescu va
mărturisi întru el, înaintea îngerilor lui Dum-
nezău. Iară cela ce să leapădă de Mine 9
înaintea oamenilor, lepăda-să-va denaintea
îngerilor lui Dumnezău. Și tot cine va grăi 10
cuvînt spre Fiiul Omenescu ierta-să-va lui,
iară celuia ce va huli spre Duhul Sfînt nu i să
va ierta. Iară cînd vor duce pre voi în sina- 11
goguri, și la deregători, și la puternicii, nu
vă grijireți cum au ce veți răspunde sau ce
veți zice, Că Duhul Sfînt va învăța pre 12
voi, într-acela ceas, carele să cade a grăi".
Zise Lui neștine den mulțime: „Învățătoriule, 13
zi fratelui mieu să împarță cu mine moște-
nirea". Iară El zise lui: „Omule, cine M-au 14
pus pre Mine judecătoriu sau împărțitoriu
între voi?" Și zise cătră ei: „Vedeți și vă 15
păziți de lăcomie, căci nu cînd va prisosi
la neștine, viața lui iaste den avuțiile lui".
Zise lor pildă, zicînd: „Unui om bogat au 16
rodit pămîntul. Și cugeta întru sine, 17
grăind: 'Ce voiu face, că n-am unde aduna
rodurile meale?' Și zise: 'Aceasta voiu face:
Sparge-voiu jitnițile meale și mai mari le 18
voiu face, și voiu strînge acolo toate ro-
durile meale și bunătățile meale. Și 19
voiu zice sufletului mieu: Suflete, ai multe
bunătăți zăcînd spre mulți ani, odih-

20 neaşte, mănîncă, bea, veseleaşte-te'. Şi-i
zise lui Dumnezău: 'Nebune, într-această
noapte sufletul tău vor ceare de la tine,
21 dară cealea ce-ai gătit cui vor fi?' Aşa e
cela ce strînge lui comoară şi nu în Dum-
22 nezău să bogăţeaşte". Şi zise cătră uce-
nicii Lui: „Dirept aceasta, zic voao, nu griji-
reţi de sufletul vostru ce veţi mînca, nici de
23 trup ce veţi îmbrăca. Mai mult sufletul
iaste decît hrana şi trupul decît îmbrăcămin-
24 tea. Luaţi aminte corbii, că nu samănă,
nici seaceră, carii n-au celariu, nici jîcniţă,
şi Dumnezău hrăneaşte pre ei. Cu cît mai
vîrtos sînteţ voi osebiţi decît pasările.
25 Dară cine den voi, grijind, poate să adaogă
26 preste vîrsta lui un cot? Deci deaca nu
puteţ nici cel mai puţin a face, dară de
27 cealealalte ce grijiţi? Socotiţ crinii cum
crescu: nu ostenescu, nici torc. Şi zic voao
că nici Solomon, întru toată slava lui, s-au
28 îmbrăcat ca unul dentru aceastea. Iară
de iarba, astăzi în cîmpu fiind şi mîine în
cuptoriu aruncîndu-se, Dumnezău aşa îm-
bracă, cu cît mai vîrtos pre voi, puţin cre-
29 dincioşi? Şi voi nu căutareţ ce veţ mîn-
30 ca sau ce veţ bea, şi nu vă înşălareţ. Că toa-
te aceastea limbile lumii le caută, iară Tatăl
31 vostru ştie că vă trebuiescu aceastea. Ce
ceareţ împărăţia lui Dumnezău, şi toate
32 aceastea să vor adaoge voao. Nu te teame,
turmă mică, că au binevrut Tatăl vostru să
33 dea voao împărăţia. Vindeţ avuţia voastră
şi daţ milostenie; faceţ voao pungi nevechite,
comoară nescăzută în ceriuri, unde furul
34 nu să apropie, nici moliile o strică. Că
unde iaste comoara voastră, acolo va fi şi
35 inema voastră. Să fie mijloacele voastre
36 încinse şi făcliile aprinse; Şi voi, aseamene
cu oamenii carii aşteaptă pre domnul lor,
cînd să va scula de la nuntă, ca, venind şi
sunînd, numaidecît vor deşchide lui.
37 Fericiţ slugile acealea pre carii, venind dom-
nul, va afla priveghind. Adevăr zic voao, că
să va încinge şi-i va aşăza pre ei, şi viind va
38 sluji lor. Şi de va veni la a doaua strajă,
şi la a triia strajă va veni, şi-i va afla aşa,
39 fericiţ sînt slugile acealea. Iară aceasta
să ştiţ: că de ară şti stăpînul casei în care
ceas furul va veni, ară priveghea şi n-ar lăsa
40 să-i sape casa lui. Deci şi voi fiţ gata, că,
în ceasul care nu gîndiţ, Fiiul Omenesc va
41 veni". Zise Petăr Lui: „Doamne, noao zici
42 pilda aceasta au tuturora?" Şi zise Dom-
nul: „Oare cine iaste cel credincios diregăto-
riu al casei şi înţelept, pre carele îl va pune
domnul preste slujba lui, să dea, la vreame,
43 merticul? Fericit sluga aceaea carele, viind
44 domnu-său, afla-l-va făcînd aşa. Adevă-
rat zic voao că preste toată avuţia lui va
pune pre el. Iară de va zice sluga aceaea 45
întru inema lui: 'Pesti-va domnul mieu a
veni', şi va începe a bate slugile şi slujnice-
le, a mînca, şi a bea, şi a să îmbăta; Veni- 46
va domnul slugii aceluia în zi carea nu-l
aşteaptă şi în ceasul carele nu-l ştie, şi-l va
tăia în doao şi partea lui cu necredincioşii
va pune. Iară sluga aceaea carele ştie vo- 47
ia domnu-său, şi negătindu-se şi nefăcînd
voia lui, mult să va bate. Iară cela ce nu 48
ştie, şi făcînd vreadnice de bătăi, bate-să-va
puţin; şi la tot căruia i s-au dat mult, mult
să va ceare de la el, şi la cine au pus mult,
mai mult vor ceare de la el. Foc am venit 49
să puiu pre pămînt, şi ce voiu de s-au aprin-
su! Ce botez am a Mă boteza şi cum Mă 50
cuprinzu pînă cînd să vor săvîrşi! Vă 51
pare că am venit să dau pace pre pămînt?
Ba, zic voao, ce numai împărţeală. Că 52
vor fi de acum cinci într-o casă, împărţiţ:
trei spre doi şi doi spre trei. Că să va îm- 53
părţi tată pre fecior, şi fecior spre tată,
mumă spre fată, şi fată spre mumă, soacra
spre noru-sa, şi nor spre soacra ei". Şi 54
zicea şi mulţimei: „Cînd vedeţ nuor ieşind
de la apus, numaidecît ziceţ 'ploaie vine', şi
să face aşa. Şi cînd suflă austru ziceţ că 55
'zăduh va fi', şi va fi. Făţarnicilor! Faţa 56
pămîntului şi a ceriului ştiţ ispiti, dară
vreamea aceasta cum nu ştiţ ispiti? Ce 57
nu judecaţi dară şi înşivă întru voi ce e
dirept? Pentru că în ce chip mergi cu pî- 58
rîşul tău cătră domn, pre cale dă prilej să
te izbăveşti de el, ca nu cîndai să te tragă
cătră judecătoriu, şi judecătoriul te va da
temniceariului, şi temniceariul te va arunca
în temniţă. Zic ţie: Nu vei ieşi de acolo 59
pînă nu vei plăti şi fileariul cel de apoi".

CAP XIII

ra unii, într-aceaea vreame, spuin- 1
du-I Lui pentru galileiani, al căro-
ra sînge Pilat au mestecat cu jîrtvele
lor. Şi răspunzînd Iisus, zise 2
lor: „Au vă să pare că galileianii
aceştea mai păcătoşi au fost de toţi galile-
ianii, că ca aceastea au păţit? Nicecum, 3
zic voao, ce, de nu vă veţ pocăi, aşea veţ
peri cu toţi. Sau acei 18, preste carii că- 4
zu turnul în Siluam şi omorî pre ei, pare-vă
că aceştea mai greşiţ era de toţi oamenii
carii lăcuiesc în Ierusalim? Nu, zic voao, 5
ce, de nu vă veţ pocăi, toţi aşijderea veţ
peri". Şi zicea şi aceasta pildă: „Un 6
smochin avea oarecine în via lui sădit şi veni
căutînd rod într-însul, şi nu află. Şi zise
cătră viariu: 'Iată, trei ani viiu căutînd 7
roadă în smochinul acesta, şi nu aflu. Taie-l
pre el, căci şi pămîntul îl cuprinde în de-
şărt'. Iară el, răspunzînd, zise lui: 8

'Doamne, lasă pre el încă în cest an, pînă
voiu săpa împregiurul lui şi voiu pune gu-
9 noiu. Cîndai va face roadă, lasă-l; iară
să nu, tăia-l-vei pre dînsul la cea viitoare
10 vreame"'. Şi era învăţînd într-una de si-
11 nagoguri în sîmbete. Şi iată, o muiare
era avînd duhul neputinţei de 18 ani, şi
era gîrbovă, cît nu să putea să să îndirep-
12 teaze nicedecum. Şi văzînd pre ea, Iisus
chemă-o şi zise ei: „Muiare, slobozitu-te-ai
13 den boala ta". Şi puse pre ea mînile şi
îndată să îndireptă şi lăudă pre Dumnezeu.
14 Şi răspunzînd mai-marele sinagogului, bănu-
ind căci o vindecă sîmbăta Iisus, zicea mul-
ţimei: „Şase zile sînt întru carele să cade
a lucra, deci într-aceastea viind vă veţ vinde-
15 ca, şi nu în ziua sîmbetei". Răspunse
dirept aceaea lui Domnul şi zise: „Făţarnici-
lor, fieştecarele de voi sîmbăta au nu dez-
leagă boul lui sau asinul de la iasle, şi-l duce
16 de-l adapă? Iară aceasta, fata lui Avraam
fiind, carea o au legat satana, iată, de 18 ani,
au nu să cădea a să dezlega den legătura
17 aceasta în zi de sîmbăta? Şi aceastea zi-
cînd El, să ruşina toţi ceia ce să punea îm-
potriva Lui, şi toată mulţimea să bucura
de toate ceale slăvite ce să făcea de El.
18 Şi zicea: „Cu ce e aseamene împărăţia lui
Dumnezeu şi cu ce o voiu asămăna ea?
19 Aseamenea iaste grăunţului de muştariu,
carele, luînd omul, l-au pus în grădina lui,
şi crescu şi să făcu copaciu mare şi pasările
20 ceriului încuibuiră în ramurile lui". Şi
iară zise: „Cu ce voiu asămăna împărăţia lui
21 Dumnezău? Aseamene iaste aluatului care-
le, luîndu-l, muiarea ascunse în făină de trei
22 măsuri, pînă să dospi toată". Şi îmbla pren
oraşă şi sate, învăţînd, şi cale făcînd în Ie-
23 rusalim. Şi zise oarecine cătră El: „Doam-
ne, au puţini sînt ceia ce să spăsesc?" Iară
24 El zise cătră ei: „Nevoiţi-vă a întra pren
poarta cea strîmtă, că mulţi, zic voao, vor
25 cerca să între şi nu vor putea. Dar cînd
să va scula stăpînul casii şi va încuia uşa, şi
veţi înceape afară a sta şi a bate în uşă, zi-
cînd: 'Doamne, doamne, deşchide noao!'
Şi răspunzînd, va zice voao: 'Nu vă ştiu
26 pre voi de unde sînteţi'. Atuncea veţi
înceape a zice: 'Mîncat-am înaintea ta şi am
27 băut, şi în uliţele noastre ai învăţat'. Şi
va zice: 'Zic voao, nu ştiu pre voi de unde
sînteţi. Depărtaţi-vă de la mine toţi lucră-
28 torii fără direptate'. Acolo va fi plîns şi
scrîşnirea dinţilor, cînd veţi vedea pre Avraam,
şi pre Isaac, şi pre Iacov, şi pre toţi prorocii
întru Împărăţia lui Dumnezău, iară voi
29 goniţi afară. Şi vor veni de la răsărit şi
de la apus, şi de la miazănoapte şi de la
amiazăzi, şi vor şădea întru împărăţia lui
30 Dumnezău. Şi iată, sînt de apoi carii
vor fi întîiu, şi sînt dentîi carii vor fi
de apoi". Într-aceaea zi să apropiară unii 31
den farisei, zicîndu-I: „Ieşi şi pasă de aicea,
că Irod va să Te omoară". Şi zise lor: 32
„Mergînd ziceţi aceştii vulpi: 'Iată, scoţ
dracii şi vindecări fac astăzi şi mîine, şi a
treia zi Mă voiu isprăvi'. Însă Mi se cade 33
astăzi şi mîine, şi după aceaea a face cale,
că nu se tîmplă să piaie prorocul afară de
Ierusalim. Ierusalime, Ierusalime, omorî- 34
toriul prorocilor şi cel ce ai ucis cu pietri
pre cei trimişi la tine, de cîte ori vruiu să
adun feciorii tăi, cum adună găina puii ei
supt aripi, şi nu[ai]vrut. Iată, lasă-să voao 35
casa voastră pustie, şi zic voao că nu Mă
veţi vedea pre Mine pînă va veni cînd veţi
zice: 'Blagoslovit Cela ce vine întru numele
Domnului!'"

CAP XIV

i fu cînd întră El într-o casă a 1
unuia den boiarii fariseilor, sîmbă-
tă, să mănînce pîine, şi ei Îl lua
aminte pre El. Şi iată, un om 2
bolnav de idropică era înaintea Lui.
Şi răspunzînd Iisus, zise cătră legiuitori şi 3
farisei, zicînd: „Au slobodu e sîmbăta a
vindeca?" Iară ei tăcură. Şi apucîndu-l, 4
vindecă-l pre el şi-l lăsă. Şi răspunzînd 5
lor, zise: „A căruia den voi asinul sau boul
va cădea în fîntînă, au nu-l va trage numaicît
în zi de sîmbătă?" Şi nu putu să răspunză 6
Lui cătră aceastea. Şi zicea pildă cătră 7
chemaţi, luînd aminte cum alegea şăderile
dentîiu, zicînd lor: „Cînd vei fi chemat 8
de cineva la nuntă, nu şădea la locul cel
dentîiu, ca nu cumva să fie chemat de dîn-
sul altul mai cinstit de tine. Şi viind 9
carele şi pre tine şi pre acela au chemat, va
zice ţie: 'Dă locul cestuia!' Şi atuncea vei
înceape, cu ruşine, locul cel mai de apoi a
ţinea. Ce, cînd vei fi chemat, mergi şi 10
şăzi la locul cel den jos, ca, cînd va veni cela
ce te-au chemat, zice-va ţie: 'Priatene, mută-
te mai sus!' Atuncea-ţ va fi cinste înaintea
celor ce şăd cu tine. Că tot cela ce să va 11
înălţa smeri-să-va, şi cela ce să va pleca
înălţa-să-va". Şi zicea şi celuia ce-L che- 12
mase pre El: „Cînd faci prînz sau cină, nu
chema priatenii tăi, nici fraţii tăi, nici ru-
deniile tale, nici vecini bogaţi, să nu cîndva
te cheame şi ei pre tine şi-ţ va fi ţie împru-
mut. Ce, cînd faci ospăţ, cheamă pre 13
săracii, pre sluţi, şchiopi, orbi. Şi feri- 14
cit vei fi, căci n-au cu ce-ţ răsplăti, că ţi să
va răsplăti ţie întru înviarea direpţilor".
Iară aceastea auzind unul den ceia ce şădea 15
cu El, zise Lui: „Fericit cela ce mănîncă
pîine întru împărăţia lui Dumnezău!"
Iară El zise lui: „Un om oarecare făcu cină 16
mare şi chemă mulţi. Şi mînă pre 17
sluga lui la ceasul cinei să zică chemaţi-
lor: 'Veniţi, că iată, gata sînt toate!'

18 Și începură toți într-un chip a să apăra;
cel dentîiu zise lui:'Țarină am cumpărat
și-m trebuie să ies să o văzu, rogu-te să mă
19 aibi mîntuit'. Și altul zise:'Părechi de boi
cumpărat-am, 5, și voiu mearge să-i ispitescu
20 pre ei, rogu-te aibi-mă mîntuit'. Și altul
zise:'Muiare am luat spre nuntă și pentru
21 aceaea nu pociu veni'. Și înturnîndu-să
sluga aceaea, spuse domnu-său aceastea.
Atuncea, mîniindu-să, stăpînul casei zise
slugii lui:'Ieși curînd la ulițe și în cărările
cetății; și cerșătorii, și ciungii, și șchiopii,
22 și orbii adu-i acicea'. Și zise sluga:'Doam-
ne, făcutu-s-au cum ai poruncit și încă mai
23 iaste loc'. Și zise domnul cătră slugă:
'Ieș la drumuri și la îngrădiri și-i îndeamnă
24 să între ca să să împle casa mea'. Că zic
voao că: Niciunul den bărbații aceia ce era
25 chemați vor gusta de cina mea". Mergea
într-aceaea cu El mulțime multă și, întor-
26 cîndu-Să, zise cătră ei: „Vericine vine
cătră Mine și nu urăște pre tată-său și pre
muma, și muiarea, și feciorii, și frații, și
surorile, încă și sufletul lui, nu poate uceni-
27 cul Mieu să fie. Și cine nu poartă crucea
sa și vine după Mine nu poate să fie uceni-
28 cul Mieu. Că cine dentru voi va vrea să
zidească un turnu, au nu va șădea mainte
să-ș socotească cheltuiala, de are ceale de
29 săvîrșit? Că nu cîndva, puind el temelia
și neputîndu-l săvîrși, toți ceia ce-l vor vedea
30 vor începe a-ș bate joc de el, Zicînd că:
'Acest om începu a zidi și nu putu săvîrși'.
31 Sau care împărat, mergînd să să bată cu alt
împărat, au nu va șădea mainte să să sfătu-
iască, oare putea-va cu zeace mii să să
timpine cu cela ce vine asupra lui cu doao-
32 zeci de mii? Iară de nu, încă fiind el de-
parte, solie trimițînd, să roagă de pace.
33 Deci așa, fieștecarele den voi, carele nu să
va lepăda de toată avuția lui, nu poate fi
34 ucenicul Mieu. Bună e sarea, iară de sa-
35 rea să va nebuni, cu ce să va săra? Nice
în pămînt, nici în gunoiu nu-i bună, afară
leapădă pre ea. Cine are urechi de auzirea,
să auză".

CAP XV

1 Și era apropiindu-să la El toți vame-
șii și păcătoșii, să auză pre El.
2 Și cîrtiia fariseii și cărturarii, zi-
cînd că:„Acesta pre păcătoși prii-
3 meaște și mănîncă cu ei". Și grăi
4 cătră ei pilda aceasta, zicînd: „Care om
dentru voi, avînd o sută de oi și pierzînd
una dentru eale, au nu va lăsa ceale noao-
zeci și noao în pustie și va mearge după cea
5 pierdută, pînă o va afla? Și aflîndu-o, o
6 pune spre umărul lui, bucurîndu-să. • Și
venind acasă, cheamă priatenii și vecinii,
zicînd lor: 'Bucurați-vă cu mine, că am
aflat oaia mea cea pierdută!' Zic voao că 7
așa va fi bucurie în ceriu de un păcătos ce să
pocăiaște, decît de noaozeci și noao de di-
repți, cărora nu le trebuiaște pocaanie. Sau 8
care muiare, avînd zeace drahme, de va
piarde o drahmă, au nu va aprinde lumina
și va mătura casa, și va căuta cu deadinsu
pînă o va afla? Și aflîndu-o, chema-va 9
priatenile și vecinile, zicînd:'Bucurați-vă
cu mine, că am aflat drahma carea am pier-
dut!' Așa zic voao, bucurie iaste înaintea 10
îngerilor lui Dumnezău pentru un păcătos
pocăit". Și zise:„Un om avea doi feciori. 11
Și zise cel mai tînăr den ei tătîne-său: 12
'Tată, dă-mi partea ce mi se cade de avuție'.
Și împărți lor avuția. Și nu după multe 13
zile, adunînd toate, feciorul cel mai mic și
să duse într-o țară departe și acolo răsipi
avuția lui, viețuind. Și cheltuind el toate, 14
fu foamete mare în țara aceaea și el începu
a să lipsi. Și mearse de se lipi de un lă- 15
cuitoriu acelui ținut, și trimise pre el în
cîmpul său să pască porcii. Și poftiia 16
să împle pîntecele său de roșcovi ce mînca
porcii, și nime nu-i da lui. Deci, viindu-ș 17
în fire, zise:'Cîți năimiți ai tătîne-mieu să
satură de pîine, iară eu pieiu de foame!
Scula-mă-voiu de mă voiu duce la tatăl 18
mieu și voiu zice lui:'Tată, greșit-am spre
ceriu și înaintea ta. Și de-acum nu sînt 19
harnic să mă chem fiiul tău. Fă-mă ca unul
den năimiții tăi'. Și sculîndu-se, veni 20
cătră tatăl lui; și încă fiind el departe, văzu
pre el tatăl lui și i să făcu milă; și, alergînd,
căzu preste grumazii lui și-l sărută pre el.
Și zise lui feciorul:'Tată, greșit-am spre 21
ceriu și înaintea ta, și de-acum nu sînt har-
nic să mă chem fiiul tău'. Și zise tatăl 22
cătră slugile sale:'Aduceți podoaba cea
dentîiu și-l îmbrăcați pre el, și dați inel în
mîna lui, și încălțăminte în picioare. Și, 23
aducînd vițelul cel hrănit, giungheați-l și,
mîncînd, să ne veselim; Că acesta fiiul 24
mieu era mort și învie, și pierdut era și să
află'. Și începură a să veseli. Iară fecio- 25
rul lui cel mai mare era în cîmp și, venind,
să apropie de casă, auzi cîntece și jocuri.
Și chemînd pre unul den feciori, întrebă ce 26
să fie aceastea. Iară el zise lui că:'Frate- 27
le tău au venit și i-au jungheat tatăl tău
vițelul cel îngrășat, căci sănătos l-au priimit
pre el'. Și să mînie și nu vru să între;iară 28
tatăl lui, ieșind,ruga pre el. Iară el,răspun- 29
zînd, zise tătîne-său:'Iată, atîțea ani slu-
jăsc ție și niciodinioară porunca ta n-am
trecut, și mie niciodată nu mi-ai dat un
ied, ca să mă veselesc cu priatenii miei.
Iară cînd fiiul tău acesta, carele mîncă 30

avuţia ta cu curvele, veni, jungheaş lui viţe-
31 lul cel îngrăşat'. Iară el zise lui: 'Fiiule,
tu în toată vreamea eşti cu mine, şi toate
32 ale meale ale tale sînt. A ne veseli şi a ne
bucura să cădea, căci fratele tău acesta
mort era şi învise, şi pierdut era şi să află'".

CAP XVI

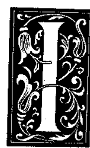
1 Şi zicea şi cătră ucenicii Lui: „Era
un om bogat carele avea un diregă-
toriu casei şi acesta fu pîrît la el
2 că răsipeaşte avuţia lui. Şi che-
mînd pre el, zise lui: 'Ce auz aceas-
ta de tine? Dă samă de diregătoria ta, că nu
3 vei putea mai mult a fi diregătoriu'. Şi
zise întru sine diregătoriul casei: 'Ce voiu
face, că domnul mieu ia diregătoria de la
mine? A săpa nu pociu, a ceare ruşine mi-e.
4 Ştiu ce voiu face ca, pentru cînd mă voiu
schimba de diregătorie, să mă priimească
5 în casele lor'. Şi chemînd cîte unul pre
fieştecarele den datornicii domnului său,
zise celui dentîiu: 'Cu cît eşti datoriu dom-
6 nu-mieu?' El zise: 'Cu 100 de măsuri de
untdelemn'. Şi zise lui: 'Priimeaşte-ţi scri-
soarea şi şăzi numaidecît de scrie cincizeci'.
7 Iară după aceaea zise altuia: 'Dară tu cu cît
eşti datoriu?' Iară el zise: 'Cu o sută de
măsuri de grîu'. Şi zise lui: 'Ia-ţi scriptura
8 ta şi scrie 80'. Şi lăudă domnul pre dire-
gătoriul nedireptăţii, că înţelepţeaşte au
făcut. Că fiii veacului acestuia mai înţelepţi
9 sînt decît fiii luminii în neamul lor. Şi
Eu voao zic: Faceţi-vă voao priatini den
mamona nedireptăţii, ca, cînd veţ săvîrşi-vă,
să vă priimească pre voi în corturile ceale de
10 veaci. Cine-i credincios în puţin şi la mult
e credincios; şi cine-i nedirept în puţinel şi
11 în mult e nedirept. Deci de nu fuset cre-
dincioşi întru nedireptul mamona, cea
12 adevărată cine voao va creade? Şi deaca
nu fuset credincioşi întru cel strein, dară
13 ce-i a voastră cine vă va da? Nici o slugă
nu poate sluji la doi domni, că sau pre unul
va urî şi pre altul va îndrăgi, sau de unul să
va ţinea şi de celalalt va huli. Nu veţ putea
14 sluji lui Dumnezău şi lui mamona". Şi
auzind aceastea toate şi fariseii; iubitori de
15 argint fiind, şi-ş bătea gioc de El. Şi zise
lor: „Voi sînteţ carii vă direptaţi pre voi
înaintea oamenilor, iară Dumnezău ştie ini-
mile voastre; că cea înălţată la oameni,
urîciune iaste înaintea lui Dumnezău.
16 Leagea şi prorocii—pînă la Ioan; de atuncea
împărăţia lui Dumnezău să binevesteaşte
17 şi tot la aceaea să sileaşte. Iară mai
lesne iaste ceriului şi pămîntului a treace,
18 decît den Leage o certă să cază. Tot
cine-ş va lăsa muiarea lui şi va lua alta,
preacurveaşte; şi tot cine va lua lăsată
19 de bărbat, preacurveaşte. Şi era un om
oarecare bogat şi să îmbrăca în mohorît şi
cu vison, veselindu-se în toate zile, luminat.
Şi oarecare sărac, anume Lazar, carele zăcea 20
înaintea uşii lui, zgăibos. Şi poftiia să 21
să sature de fărîmele ce cădea den masa
bogatului, ce şi cîinii veniia şi lingea zgaibe-
le lui. Fu de muri cerşitoriul, şi-l duseră 22
îngerii în sînul lui Avraam. Muri şi bogatul
şi-l îngropară. Şi în iad, rădicînd ochii 23
lui, fiind în munci, văzu pre Avraam de
departe şi pre Lazar în sînul lui. Şi el stri- 24
gînd zise: 'Părinte Avraame, miluiaşte-mă
şi trimite pre Lazar ca să întingă vîrful
deagetului în apă şi să stîmpere limba mea,
că mă chinuiesc întru această văpaie!' Şi 25
zise Avraam: 'Fiiule, adu-ţi aminte că ţe-ai
luat tu binele tău în viaţa ta, şi Lazar aşijde-
rea răul, iară acum el să mîngîie, iară tu te
munceşti. Şi prespre toate aceastea, între 26
noi şi între voi prăpastie mare s-au întărit,
ca cei ce ar vrea să treacă de acicea la voi
nu pot, nice de acolo să treacă cătră noi'.
Iară el zise: 'Rogu-te, dară, părinte, ca să 27
trimeţ pre el în casa tătîne-mieu, Că am 28
cinci fraţi, ca să mărturisească lor, ca să nu
vie şi ei într-acest loc de muncă'. Zise 29
Avraam lui: 'Au pre Moisi şi pre proroci;
asculte-i pre ei'. Iară el zise: 'Ba, părinte 30
Avraame, ce de ar mearge cineva den morţi
cătră ei, s-ar pocăi'. Şi zise lui: 'De nu 31
vor asculta pre Moisi şi pre proroci, nici de
s-ar scula cineva den morţi vor asculta'".

CAP XVII

Şi zise cătră ucenicii Săi: „Fără pu- 1
tinţă iaste să nu vie zmintealele,
iară vai aceluia pen carele vin!
Mai bine ară fi lui o piatră de ară 2
zăcea prejur grumazii lui şi să să
arunce în mare, decît să smintească pre
unul de ceşti mai mici. Feriţi-vă pre voi! 3
De va greşi ţie fratele tău, ceartă pre el, şi
de să va pocăi, iartă lui. Şi de şapte ori 4
în zi de va greşi ţie şi de şapte ori de să va
întoarce la tine zicînd: 'Căiescu-mă',—iar-
tă-i lui". Şi ziseră apostolii Domnului: 5
„Adaoge-ne credinţă". Şi zise Domnul: 6
„De aţ avea credinţă ca un grăunţ de muş-
tariu, zicere-aţ murului acestuia: 'Dezrădăci-
nează şi te sădeaşte în mare', şi ară asculta
pre voi. Carele dentru voi, avînd o slu- 7
gă, arînd sau păscînd, şi venind den cîmpu,
zice-i-va numaidecît: 'Vino de şăzi'? Şi 8
a[u] nu-i va zice lui: 'Găteaşte-mi ceva
să cin şi, încingîndu-te, slujeaşte-mi pînă
voiu mînca şi voiu bea, şi după aceaea
vei mînca şi vei bea şi tu'? Au doară 9
îi va avea har slugii aceiia căce-i făcu
ceale ce era poruncit lui? Nu mi se pare.
Aşa şi voi, cînd faceţ toate cealea ce-s 10
poruncite voao, ziceţ că: 'Slugi ne-
treabnice sîntem, că ce sîntem datori să

11 facem, făcut-am"". Şi fu cînd mergea El
în Ierusalim, şi El trecea pre mijlocul Sa-
12 mariei şi a Galileei, Şi întrînd El într-un
sat, tîmpinară pre El zeace bărbaţi stricaţ,
13 carii stătură de departe, Şi ei rădicară
glas, zicînd: „Iisuse, Învăţătoare, miluiaşte
14 pre noi". Şi văzînd, zise lor: „Meargeţ
şi vă arătaţ pre voi preoţilor". Şi fu cînd
15 mergea ei, să curăţiră. Iară unul dentr-
înşii, văzînd că s-au vindecat, să întumă,
16 cu glas mare slăvind pre Dumnezău. Şi
căzu cu faţa la picioarele Lui, mulţămind
17 Lui. Şi acela era samarinean. Şi răspun-
zînd Iisus, zise: „Au nu zeace să curăţiră?
18 Dară cei noao unde-s? Nu să aflară să să
întoarne, să dea slavă lui Dumnezău, fără nu-
19 mai acest strein de neam?" Şi zise lui:
"Scoală de pasă, credinţa ta te mîntui".
20 Şi întrebat fiind de farisei cînd va veni
împărăţia lui Dumnezău, răspunse lor şi
zise: „Nu va veni împărăţia lui Dumnezău,
21 să o poată lua aminte. Nici vor zice
'Iată acicea sau iată acolo'. Că, iată, îm-
părăţia lui Dumnezău înlăuntrul vostru
22 iaste". Şi zise către ucenici: „Veni-vor zile
cînd veţ pohti una den zilele Fiiului Omenesc
23 să vedeţ, şi nu veţ vedea. Şi vor zice voao:
'Iată cicea sau iată acolo'; nu meargeţi, nici
24 îmblaţ după aceia. Pentru că în ce chip fulge-
rul care fulgeră den cel de supt ceriu, la cel de
desupt ceriu luminează, aşa va fi Fiiul Ome-
25 nesc în ziua Lui. Iară întîiu I să cade Lui
multe a păţi şi a fi izgonit de ruda aceasta.
26 Şi cum au fost în zilele lui Noe, aşa va fi şi
27 în zilele Fiiului Omenesc. Mînca, bea, în-
sura-să, şi să mărita, pînă în care zi întră
Noe în corabie, şi veni potopul şi pierdu
28 pre toţ. Aşijderea şi precum au fost în
zilele lui Lot: mînca, bea, vindea, cumpăra,
29 sădiia, făcea case. Iară în ce zi ieşi Lot
den Sodom, ploo foc şi piatră pucioasă den
30 ceriu şi pierdu pre toţi. Ca aceastea vor
fi în ziua în carea şi Fiiul Omenesc Să va
31 arăta. Într-aceaea zi, carele va fi în pod,
şi vasele lui în casă, să nu să pugoară să le
ia, şi cel den cîmpu, aşijderea, să nu să în-
32 toarne înapoi. Aduceţi-vă aminte de mu-
33 iarea lui Lot. Cine va căuta sufletul lui
să-l mîntuiască piarde-l-va, şi cine va piarde
34 pre el învia-l-va. Zic voao: Într-acea noap-
te fi-vor doi într-un pat, unul să va lua şi
35 altul să va lăsa. Doao vor măcina îm-
preună, una să va lua şi alta să va lăsa".
36 Şi răspunzînd, zisără Lui: „Unde,
Doamne?" El zise lor: „Unde
va fi trupul, acolo să vor
aduna vulturii".

CAP XVIII

ară zicea şi pildă lor, că să cade 1
lor în toată vreamea a să ruga şi a
nu să leni, Zicînd: „Un judecă- 2
toriu era într-un oraş, de Dumne-
zău netemîndu-să şi de om neruşi-
nîndu-să. Iară era, în oraşul acela, o mu- 3
iare văduvă şi veniia la el zicînd: 'Izbîndeaş-
te-mă despre pîrîşul mieu'. Şi nu vru în 4
multă vreame, iară după aceaea zise întru
eluş: 'Săvai că nu mă tem de Dumnezău
şi de om nu mă ruşinez, Iară pentru că-m 5
face dodeială văduva aceasta, izbîndi-voiu
pre ea, ca nu pînă la săvîrşit venind să-m
facă supărare'. Zise Domnul: 'Auziţi ce 6
zice judecătoriu nedireptăţii!' Iară Dum- 7
nezău au nu va face izbînda aleşilor Lui,
carii strigă la El ziua şi noaptea, şi îndelun-
gînd mînia preste ei? Zic voao că va face 8
izbînda lor de sîrg. Însă cînd va veni Fiiul
Omenesc, oare afla-va credinţă pre pămînt?"
Şi zise pilda aceasta către unii carii să nă- 9
dejduia întru sine a fi direpţi şi defăima
pre alţii: „Doi oameni mearsără în be- 10
searică să să roage, unul dentru ei fariseu
şi altul vameş. Fariseul, stînd deusebi, 11
aşa să ruga 'Doamne, mulţămescu-Ţi că nu
sînt ca ceialalţi oameni jăhuitori, nedirepţi,
preacurvari, sau ca şi acest mitarnic.
Postescu-mă de doao ori în săptămînă, dau 12
a zeacea den toate cîte cîştig'. Iară mi- 13
tarnicul, departe stînd, nu vrea nici ochii să
rădice către ceriu, ce bătea pieptul lui zi-
cînd: 'Doamne, iartă mie păcătosului!'
Zic voao că mai îndireptat pogorî acesta în 14
casa lui decît cela, că tot cela ce să înalţă
pre sine pleca-să-va, iară cela ce să pleacă
pre sine înălţa-să-va". Şi aducea la El 15
şi pruncii, ca de ei să Să atingă. Iară văzînd
ucenicii, certară pre ei. Iară Iisus che- 16
mînd pre ei, zise: „Lăsaţ copiii să vie către
Mine şi nu-i oprireţi, că unora ca acestora
iaste împărăţia lui Dumnezău. Adevăr 17
zic voao: Cine nu va priimi împărăţia lui
Dumnezău ca copilul, nu va întra întru ea".
Şi întrebă pre El unul den boiari, zicînd: 18
„Învăţătoriule bune, ce voiu face, viaţa
veacinică să moştenescu?" Şi zise Iisus 19
lui: „Ce Mă zici bun? Nime nu e bun, fără
numai unul Dumnezău. Poruncile ştii: 20
Nu preacurvi, nu omorî, nu fura, nu măr-
turisi strîmbu, cinsteaşte pre ta'tău şi
pre mumă-ta". Iară el zise: „Aceastea 21
toate le-am păzit den tinereaţele meale".
Iară auzînd aceastea Iisus, zise lui: „Încă 22
una-ţ lipseaşte. Toate cîte ai, vinde şi
împarţi săracilor şi vei avea comoară
în ceriu; şi vino de îmblă după Mine".
Iară el, auzînd aceastea, foarte să întristă, 23
că era bogat foarte. Şi văzînd pre el 24
Iisus întristat făcîndu-să, zise: „Cum cu

anevoie vor întra carii au bani la împărăția
25 lui Dumnezău!   Că mai lesne iaste cămila
pren urechile acului să treacă, decît bogatul
întru împărăția lui Dumnezău să între".
26 Iară carii auziră aceastea ziseră: „Dară cine
27 să poate să să spăsească?"   Iară El zise:
„Ceale ce nu să pot la oameni, să pot de la
28 Dumnezău".   Și zise Petr: „Iată, noi am
29 lăsat toate și am venit după Tine".   Iară
El zise lor: „Adevăr grăiesc voao, că nime nu
iaste carele au lăsat casa, sau părinții, sau fra-
ții, sau muiarea, sau feciorii pentru împărăția
30 lui Dumnezău,   Care nu va lua cu mai mul-
te părți în vreamea aceasta, și în veacul cel
31 viitoriu, viața veacinică".   Și luînd pre
cei 12, zise cătră ei: "Iată, suim în Ierusa-
lim și să vor împlea toate ceale scrise pren
32 proroci Fiiului Omenesc.   Că să va da
limbilor și să va batgiocuri, și să va ocărî,
33 și să va scuipi.   Și bătîndu-L, Îl vor
34 omorî pre El, și a treia zi va învia".   Iară
ei nemică de aceastea înțeleasără și era
cuvîntul acesta ascuns de ei și nu cunoștea
35 cealea ce să grăiia.   Și fu cînd să apropie
El în Erihon, un orb șădea lîngă cale, cerînd.
36 Și, auzind mulțime trecînd, întreba ce va
37 să fie aceasta?   Și-i spuseră lui că Iisus
38 Nazareneanul treace.   Și strigă zicînd:
„Iisuse, Fiiul lui David, miluiaște-mă".
39 Și ceia ce mergea înainte certa pre el să
tacă, iară el mai vîrtos strigă: „Fiiul lui
40 David, miluiaște-mă".   Și stînd Iisus,
porunci să-l aducă pre el la Sine; apropiin-
41 du-se de El, întrebă pre dînsul,   Zicînd:
„Ce vei să fac ție?" Iară el zise: „Doamne,
42 să văz".   Și Iisus zise lui: „Vezi! Credința
43 ta te mîntui pre tine".   Și îndată văzu,
și mergea după El, slăvind pre Dumnezău.
Și toată mulțimea văzînd, deaderă laudă
lui Dumnezău.

CAP XIX

1 Și întrînd, trecea Ierehonul.
2 Și iată un om, pre nume chemîn-
du-se Zacheu, și el era mai-mare
3 vameșilor, și acesta era bogat.   Și
căuta să vază pre Iisus cine iaste,
și nu putea de mulțime, că de stat mic era.
4 Și alergînd înainte, să sui într-un smochin,
ca să-L vază pre El, că pre acolea vrea să
5 treacă.   Și cum sosi la acel loc, căutînd
Iisus, văzu pre el și zise lui: „Zachee, gră-
bească de te pogoară, că astăz în casa ta Mi
6 să cade a mînea".   Și grăbind, pogorî
7 și-L priimi pre El bucuros.   Și văzîndu-L,
toți cîrtiia, zicînd că la un om păcătos au
8 întrat să poposască.   Și stînd Zacheiu,
zise cătră Domnul: „Iată, giumătate de
averile meale, Doamne, dau săracilor și, de
al cuiva ceva am năpăstuit, da-l-voiu cu pa-
9 tru părți".   Și zise cătră el Iisus, că:
„Astăzi să făcu mîntuirea casei aceștiia,
10 pentru ce și el fecior lui Avraam iaste.   Că
veni Fiiul Omenesc să caute și să mîntuias-
că pre cel ce era perit".   Și auzînd ei 11
aceastea, adăogînd, zise pildă, pentru că
era aproape de Ierusalim și li să părea lor
că numaidecît va să să arate împărăția lui
Dumnezeu.   Zise dară: „Un om de bună 12
rudă mearse într-o țară departe să-ș ia lui
împărăție și să să întoarne.   Și chemînd 13
zeace slugi ale lui, deade lor zeace grivne și
zise cătră ei: 'Neguțătoriți-vă pînă voiu
veni'.   Iară orășanii lui urîia pre el și 14
trimiseră solie după el, zicînd: 'Nu vom pre
acesta să împărățască preste noi'.   Și fu 15
cînd să înturna el, luînd împărăția, și zise
să cheame la el slugile aceastea cărora le de-
dease argintul, ca să știe cine ce au neguțăto-
rit.   Și veni cel dentîiu, zicînd: 'Doamne, 16
grivna ta au lucrat zeace grivne'.   Iară el 17
zise lui: 'Bine-i, slugă bună, că întru puțin
fuseș credincios, aibi puteare preste zeace
orașă'.   Și veni al doilea, zicînd: 'Doamne, 18
grivna ta au făcut cinci grivne'.   Și zise 19
și acestuia: 'Și tu fii preste cinci orașă'.
Și altul veni, zicînd: 'Doamne, iată grivna 20
ta care o aveam, pusă în măhramă,   Că 21
m-am temut de tine, că om mînios ești, iai
ce n-ai pus și seaceri ce n-ai sămănat'.   Și 22
zise lui: 'Den gura ta te voiu judeca, slugă
rea. Știuși că om mînios sînt, iau care n-am
pus și secerînd care n-am sămănat;   Și 23
pentru ce n-ai dat argintul mieu la masa
schimbătorilor? Și eu, viind, cu camătă aș
fi făcut pre el'.   Și celor ce sta zise: 'Luaț 24
de la el grivna și dați celuia ce are zeace
grivne'.   Și ziseră lui: 'Doamne, acela are 25
zeace grivne'.   'Că zic voao că a tot celuia 26
ce are da-i-să-va, iară de la cela ce n-are, și
ce are lua-să-va de la el.   Însă pizmașii 27
miei, aceia carii nu mă vrură să împărățesc
preste ei, aduceți-i încoace și-i junghеați
înaintea mea'".   Și zicînd aceastea, mergea 28
înainte, suindu-Se în Ierusalim.   Și fu cînd 29
Să apropie în Vithaghi și Vithania, la munte
ce să cheamă al Maslinilor, trimise doi den
ucenicii Lui,   Zicînd: „Meargeți în cel sat 30
ce vă e împrotivă, întru carele întrînd, afla-
veți mînz legat, preste carele nime niceodată
om au șăzut. Dezlegînd pre el, aduceți-l.
Și să v-ar întreba cineva pre voi: 'Pentru ce 31
dezlegați?', așa ziceți lui că: 'Domnului tre-
buiaște'.   Și mergînd cei trimeși, aflară 32
cum le zisease lor.   Și dezlegînd ei mînzul, 33
ziseră domnii lui cătră ei: 'Ce dezlegaș mîn-
zul?'   Iară ei ziseră: 'Domnului trebuiaște'. 34
Și-l aduseră pre el la Iisus și, aruncînd 35
veșmintele lor preste mînz, suiră pre Iisus
deasupra.   Și mergînd El, așternea veșmin- 36
tele lor pre cale.   Și apropiindu-Se El la 37
pogorîșul Muntelui Maslinilor, începură toa-

tă mulţimea de ucenici, bucurîndu-se, a
lăuda pre Dumnezău cu glas mare pentru
38 toate puterile carele văzuse, Zicînd:
„Blagoslovit Cel viitoriu Împărat în numele
Domnului! Pace în ceriu şi slavă întru ceale
39 înalte!“ Şi unii den farisei den mulţime
ziseră Lui: „Învăţătoriule, ceartă ucenicii
40 Tăi!“ Şi răspunzînd, zise lor: „Zic voao
că: De vor aceştea tăcea, pietrile vor striga“.
41 Şi deaca apropie, văzînd oraşul, plînse de el,
42 Zicînd că: „De ai fi ştiut şi tu, întru ziua
ta aceasta, cealea ce-s cătră pacea ta! Iară
43 acum ascunsu-s-au de ochii tăi. Că vor
veni zilele preste tine, şi vor împregiura
vrăjmaşii tăi şanţ ţie, şi te vor încunjura, şi
44 te vor strînge de toate părţile. Şi te vor
asămăna cu pămîntul, şi feciorii tăi întru
tine, şi nu vor lăsa întru tine piatră preste
piatră, pentru ce n-ai socotit vreamea soco-
45 tealei tale“. Şi intrînd în besearică, începu
a scoate pre cei ce vindea într-însa şi cum-
46 păra, Zicînd lor: „Scris iaste: ‘Casa Mea
casă de rugăciune iaste’, iară voi o aţi făcut
47 pre ea peşteră tîlharilor“. Şi era învăţînd
în toate zilele în besearică. Iară mai-marii
popilor şi cărturarii căuta să-L piarză pre
48 El, şi cei de frunte a norodului. Şi nu
afla ce-I vor face, că toată mulţimea să
ţinea de El ascultînd.

CAP XX

1 Şi fu într-una de zilele acealea, învă-
ţînd El oamenii în besearică şi
binevestind, să sculară asupră-I
mai-marii popilor şi cărturarii, îm-
2 preună cu cei bătrîni, Şi grăiră
cătră El, zicînd: „Spune noao cu a cui pu-
teare faci aceastea, sau cine iaste carele Ţ-au
3 dat putearea aceasta“. Iară răspunzînd,
zise cătră ei: „Întreba-voiu şi Eu pre voi un
4 cuvînt, şi-M spuneţi: Botezul lui Ioan den
5 ceriu era au de la oameni?“ Iară ei cuge-
tară întru eiş, zicînd că: „De vom zice:
‘Den ceriu’, va zice: ‘Dară pentru ce n-aţi
6 crezut lui?’ Iară de vom zice: ‘De la
oameni’, toată mulţimea cu pietri ne vor
ucide pre noi, c-au crezut că Ioan proroc
7 iaste“. Şi răspunsără: „Nu ştim de unde
8 e“. Şi Iisus zise lor: „Nici Eu nu voiu
spune voao cu a cui puteare fac aceastea“.
9 Şi începu a zice cătră mulţime pilda aceasta:
„Un om sădi vie şi o deade pre ea lucrăto-
10 rilor şi multă vreame fu departe. Şi la
vreame, trimise cătră lucrători pre slugă,
ca den roada viii să-i dea lui. Iară lucrăto-
rii, bătîndu-l pre el, trimisără-l deşărt.
11 Şi adaose a trimite altă slugă, iară ei, şi
pre acela bătîndu-l şi batjocurindu-l, tri-
12 misără-l deşărt. Şi adaose a trimite al
treile, iară ei şi pre acela, rănindu-l, scoa-
13 sără-l afară. Şi zise domnul viii: ‘Ce
voiu face? Trimite-voiu pre fiiul mieu cel
iubit, doară, de vor vedea pre acesta, să vor
ruşina’. Şi văzînd pre el lucrătorii, cu- 14
getară întru eiş, zicînd: ‘Acesta iaste moş-
teanul; veniţi să omorîm pre el, ca să fie a
noastră moştenirea’. Şi scoţîndu-l pre el 15
afară den vie, îl omorîră. Dară ce va face
lor domnul viei? Veni-va şi va piarde pre 16
lucrătorii aceştea şi va da via altora“. Şi
auzind, zisără: „Să nu fie!“ Iară El, cău- 17
tînd spre ei, zise: „Ce iaste, dară, ce e scris
aceasta: ‘Piatra ceaea carea o lepădară zidi-
torii, aceaea s-au făcut în capul unghiului;
Tot cela ce va cădea preste aceaea piatră, 18
frînge-să-va, iară preste carele va cădea, vîn-
tura-l-va pre el’?“ Şi cerca mai-marii popi- 19
lor şi cărturarii să-ş puie mînile preste El
într-acel ceas, şi să temură de oameni, că
cunoscură că de ei zise pilda aceasta. Şi 20
păzind, au trimis prilăstitori, făţărnicind
pre sine a fi direpţi, ca să-L prinză pre El
în cuvînt, ca să-L dea pre El împărăţiei şi
puterii diregătoriului. Şi-L întrebară pre 21
El, zicînd: „Învăţătoriule, ştim că dirept
zici şi înveţi, şi nu iai faţă, ce pre adevărat
calea lui Dumnezău înveţi: Cade-să noao 22
a da bir împăratului au ba?“ Iară înţele- 23
gînd hicleşugul lor, zise cătră ei: „Ce Mă
ispitiţi? Arătaţi-M banul, al cui chip are 24
şi scriptură?“ Şi, răspunzînd, zisără: „Al
împăratului“. Iară El zise lor: „Daţi dară 25
carele-s a împăratului, împăratului, şi carele
sînt ale lui Dumnezău, lui Dumnezău.
Şi nu putură să-L apuce pre El în cuvînt 26
înaintea mulţimei şi, mirîndu-se de răspun-
sul Lui, tăcură. Iară apropiindu-se unii 27
den saduchei (carii zicea împotrivă, înviare
să nu fie), întrebară pre El, Zicînd: 28
„Învăţătoriule, Moisi au scris noao: ‘De
ară muri cuiva fratele, avînd muiare, şi
acesta va muri fără feciori, ca să-i ia fratele
lui muiarea şi să învie sămînţa fratelui său’.
Deci era şapte fraţi şi cel dentîiu, luînd 29
muiare, muri fără feciori. Şi luo cel al 30
doile muiarea, şi acesta muri fără feciori.
Şi al treilea o luo pre ea şi aşijderea, cîte- 31
şapte nu lăsară feciori şi muriră. Iară mai 32
apoi de toţi, muri şi muiarea. Dară, la 33
înviere, a căruia dentr-aceia va fi muiare,
pentru că cîteşapte o avură pre ea muiare?“
Răspunzînd Iisus, zise lor: „Fiii veacului 34
acestuia să însoară şi să mărită, Iară 35
carii să vor destoinici a dobîndi acel veac şi
a învierii den morţi, nici să vor însura, nici să
vor mărita. Nici pot să mai moară, aseame- 36
nea sînt cu îngerii, şi fiii lui Dumnezău sînt,
fiind fiii învierii. Iară că vor învia morţii, şi 37
Moisi încă au arătat asupra rugului, precum
zice pre Domnul: ‘Dumnezăul lui Avraam,

și Dumnezăul lui Isaac, și Dumnezăul lui
38 Iacov'. Și Dumnezău nu iaste al morți-
lor, ce al viilor, că toți cu El trăiescu".
39 Iară răspunzînd unii den cărturari, ziseră:
40 „Învățătoriule, bine ziseș". Iară deacii
nu mai îndrăzniră să-L întreabe nemică.
41 Și zise cătră ei: „Cum zic pre Hristos a fi
42 fiiul lui David? Și acesta David zice în
cartea psalomilor: 'Zise Domnul Domnului
43 Mieu: 'Șăzi de-a dereapta Mea, Pînă voiu
pune pre vrăjmașii Tăi scaun supt picioarele
44 Tale'. Deci David cheamă pre El Domnu,
45 dară cum fiiu lui iaste?" Iară auzînd toți
46 oamenii, zise ucenicilor Săi: „Luați-vă
aminte de cărturari, de cei ce vor a îmbla în
podoabe, și iubesc închinăciuni pren tîrguri,
și șăderile dentîiu în adunări, și șăderile
47 dentîiu la cini, Carii mănîncă casele vă-
duvelor și cu prilej lungu fac rugăciune;
aceștea vor lua mai multă osîndă".

CAP XXI

1 Căutînd, văzu pre cei bogați arun-
cînd darurile lor [în] gazofilachiin.
2 Văzu și pre o văduo oarecarea și
săracă aruncînd acolo doi fileari.
3 Și zise: „Adevărat zic voao că vă-
duoa cea săracă aceasta mai mult decît toț
4 au aruncat. Că toți aceștea den cel ce
prisosește lor aruncară daruri lui Dumne-
zău, iară aceasta, dentru lipsa ei, toată avu-
5 ția ce avea o aruncă". Și grăind oarecarii
pentru besearecă, cu pietri bune și cu daruri
6 împodobită, zise: „Vedeț aceastea, carele
veni-vor zile întru carele nu să va lăsa piatră
7 preste piatră carea nu să va surpa". Și în-
trebară pre El, zicînd: „Învățătoriule, dară
cînd vor fi aceastea? Și ce e sămnul cînd
8 vor fi aceastea?" Iară El zise: „Căutaț să
nu vă înșălaț; că mulț vor veni în numele
Mieu, zicînd că 'Eu sînt' și 'Vreamea s-au
9 apropiat'. Deci nu meargeț după ei. Iară
cînd veț auzi războaie și răzmirițe, nu vă
spămîntareț, că să cad aceastea a fi întîiu,
10 ce nu va fi numaidecît sfîrșitul. Atuncea
—zicea lor— scula-se-va limbă preste limbă,
11 și împărăție preste împărăție. Și vor fi
cutremuri mari, pre alocurea, și foamete,
și ciume, vor fi spaime și seamne den ceriu
12 mari vor fi. Iară mainte de aceastea toate,
pune-vor preste voi mîinile lor și vă vor goni,
dîndu-vă pren săboară și în temnițe, vă vor
duce pre la împărați și la domni pentru nume-
13 le Mieu. Și să va istovi voao întru mărturie.
14 Puneț direpț aceaea în inimile voastre să nu
15 vă gîndiț întîiu cum veț răspunde, Că Eu
voiu da voao gură și înțelepciune, căriia nu-i
vor putea sta, nice-i vor putea grăi împro-
tivă toți carii să vor pune împrotivă voao.
16 Și vă veț da de cătră părinți, și de frați,
și de rudenie, și de priateni, și vor omorî
pre unii den voi. Și veț fi urîț de toți 17
pentru numele Mieu. Și păr den capul 18
vostru nu va peri. Cu răbdarea voastră 19
agonisiț sufletele voastre. Iară cînd veț 20
vedea Ierusalimul încungiurat de oști, atun-
cea să știț că s-au apropiat pustiirea lui.
Atuncea ceia den Iudea să fugă la munți și 21
carii-s în mijlocul lui să să dea în laturi, și
cei den țări să nu între în el. Că zilele 22
izbîndirei sînt acealea, ca să să plinească
toate carele-s scrise. Iară vai de ceale ce 23
au în pîntece și de aplecătoare, în zilele
acealea, că va fi nevoie mare pre pămînt și
mînie între oamenii aceștea. Și vor că- 24
dea în ascuțitul sabiei și să vor robi la toate
limbile, și Ierusalimul va fi călcat de păgîni
pînă se vor împlea vremile limbilor. Și 25
vor fi seamne în soare, și în lună, și în steale,
și pre pămînt tînguire păgînilor, cu lipsă,
sunînd marea și valul, Dîndu-ș sufletul 26
oamenii de frică și de așteptarea celor ce
vin în lume, că puterile ceriurilor să vor clăti.
Și atuncea vor vedea pre Fiiul Omenesc, ve- 27
nind întru nori cu puteare și cu slavă multă.
Deci începîndu-se aceastea a fi, căutați sus 28
și rădicați capetele voastre, că să apropie
răscumpărarea voastră". Și zise pildă 29
cătră ei: „Vedeț smochinul și toate leamnele:
Cînd înfrunzesc, văzînd, dentru sine-vă știț 30
că-i aproape vara. Așa și voi, cînd veț 31
vedea aceastea fiind, să știț că aproape iaste
împărăția lui Dumnezău. Adevăr zic voao 32
că nu va treace ruda aceasta pînă nu vor fi
toate. Ceriul și pămîntul vor treace, iară 33
cuvintele Meale nicecum nu vor treace. Și 34
vă luați aminte pre voi, să nu cumva să să
îngreuiaze inimile voastre cu amețealele
mîncării și beției și cu grijile lumești, și ziua
aceaea fără veaste va veni preste voi; Că, 35
ca un laț va veni, preste toți carii șăd preste
fața a tot pămîntului. Privegheați dară 36
în toată vreamea, rugîndu-vă, ca să vă des-
toiniciț a scăpa de aceastea, de toate care-
le-s venitoare, și să stați înaintea Fiiului
Omenesc". Și era ziua învățînd în besea- 37
recă, iară noaptea, ieșind, mînea în muntele
carele să cheamă al Maslinilor. Și toț 38
oamenii mîneca cătră El, să auză pre El
în besearecă.

CAP XXII

Iară apropiindu-se sărbătoarea 1
Azimelor, carea să cheamă Paști,
Și marii popilor și cărturarii 2
căuta cum L-ar omorî pre El,
că să temea de oameni. Iară 3
satana întră în Iuda, carele să cheamă
Iscariotin, carele era den numărul celor
doisprăzeace. Și, mergînd, grăi mai- 4
marilor popilor, și cu voivozii, cum L-ar vin-
de pre El lor. Și să bucurară și să tocmiră 5

6 cu el să-i dea lui bani. Şi să mărturisi şi
căuta un prilej ca să-L vînză pre El lor, fără
7 gloată. Şi veni ziua Azimelor, întru carea
8 să cădea să jîrtvuiască Paştile. Şi trimise
pre Petăr şi pre Ioan, zicînd: „Meargeţi, gă-
9 tiţi noao Paştile, ca să mîncăm". Iară
ei ziseră Lui: „Unde vei vrea să gătim?"
10 Iară El zise cătră ei: „Iată, întrînd voi în
cetate, timpina-va pre voi un om purtînd un
urcior cu apă; meargeţi după el în casa unde
11 va întra, Şi veţi zice stăpînului casii:
'Zice ţie Învăţătoriul: 'Unde iaste sălaşul
de oaspeţi, unde să mănînc Paştile cu uce-
12 nicii Miei?' Şi el va arăta voao un foişor
13 mare, aşternut; acolo gătiţi". Deaca
mearseră, aflară cum zisease lor, şi gătiră
14 Paştile. Şi cînd veni ceasul, şăzu; şi cei
15 12 apostoli, cu El. Şi zise lor: „Cu poftă
am poftit aceaste Paşti să mănînc cu voi,
16 mainte de a pătimi Eu; Că zic voao că
de acum nu voiu mînca dentru aceastea pînă
nu să va împlea întru împărăţia lui Dumne-
17 zău". Şi luînd păhar, dînd laudă, zise:
18 „Luaţi acesta şi vă împărţiţi voao. Că
zic voao că nu voiu bea den rodul viţei pînă
19 nu va veni împărăţia lui Dumnezău". Şi
luînd pîinea, dînd har, frînse şi deade lor,
zicînd: „Acesta-i Trupul Mieu, carele să dă
pentru voi; aceasta faceţi întru pomenirea
20 Mea". Aşijderea şi păharul, după ce au
cinat, zicînd: „Acest păhar e Leagea noao,
în Sîngele Mieu, carele să varsă pentru voi.
21 Însă iată, mîna celuia ce Mă vinde, cu Mine
22 iaste la masă. Şi Fiiul Omenesc mearge
după cumu-i rînduit, ce vai omului aceluia
23 de carele să vinde". Atuncea ei începură
a întreba întru eiş cine ar fi dentru ei carele
24 va să facă aceasta. Şi fu şi price într-înşii,
carele li s-ar părea a fi mai mare între ei.
25 Iară El zise lor: „Împăraţii limbilor domnesc
pre eale şi cei ce biruiesc pre eale făcători
26 de bine să cheamă. Iară voi nu aşa, ce ca-
rele-i mai mare întru voi să fie ca cel mai mic,
27 şi povăţuitoriul, ca cela ce slujaşte. Că cine
e mai mare: cela ce şade au cela ce slujaş-
te? Au nu cela ce şade? Iară Eu sînt, între
28 voi, ca cela ce slujaşte. Iară voi sînteţi
carii aţi rămas cu Mine întru bîntuialele
29 Meale. Şi Eu vă făgăduiesc voao, cum fă-
30 găduì Mie Tatăl Mieu, împărăţie, Ca să
mîncaţi şi să beaţi la masa Mea întru împă-
răţia Mea şi să şădeţi pre scaune, judecînd
31 doaosprăzeace rude ale lui Israil". Zise
Domnul: „Simon, Simon, iaca, satana au ce-
32 rut pre voi să vă cearnă ca grîul. Iară Eu
mă rugaiu pentru tine, să nu scază credinţa
ta; iară tu oarecînd înturnîndu-te, întăreaşte
33 pre fraţii tăi". Iară el zise Lui: „Doamne,
cu Tine gata sînt şi în temniţă, şi la moar-
te a mearge". Iară El zise: „Zic ţie, Petre: 34
Nu va cînta astăzi cocoşul pînă nu te vei
lepăda de trei ori, cum nu Mă ştii pre Mine".
Şi zise lor: „Cînd am trimis pre voi fără 35
pungă şi fără traistă şi încălţăminte, au
avut-aţi lipsă de ceva?" Iară ei ziseră: „Ba,
de nemică". Deci zise lor: „Iată, acum 36
cine are pungă să o ia, aşijderea şi traistă;
şi cela ce n-are, să-ş vînză haina lui şi să-ş
cumpere sabie. Că zic voao că încă 37
Scripturii aceştiia i să cade să să împle în
Mine, care zice: 'Şi cu cei fără de leage să
socoti', că şi ceale pentru Mine coneţ au".
Iară ei zisără: „Doamne, iaca doao arme 38
aicea". Iară El zise lor: „Destule-s". Şi 39
ieşind, mearse după obiceaiu în Muntele
Maslinilor, şi mearsără după El şi ucenicii
Lui. Şi sosind la loc, zise lor: „Rugaţi-vă 40
să nu întraţi la dodeială". Atuncea El Să 41
depărtă de la ei, cîtu e o aruncare de piatră,
şi, îngenuchind, să ruga, Zicînd: „Părinte, 42
de vei, să treacă păharul acesta de la Mine,
însă nu voia Mea, ce a Ta să fie". Şi să 43
arătă Lui înger den ceriu, întărindu-L pre
El. Şi fiind în tînjire, mai cu deadinsu 44
să ruga, şi să făcu sudoarea Lui ca nişte
picături de sînge picînd pre pămînt. Şi 45
sculîndu-Să de la rugăciune, veni la ucenici,
află pre ei dormind de-ntristare. Şi zise 46
lor: „Ce dormiţi? Sculaţi-vă şi vă rugaţi, ca
să nu întraţi în năpaste". Iară încă grăind 47
El, iată mulţimea, şi cela ce să chema Iuda,
unul den cei doisprăzeace, mergea înaintea
lor; şi să apropie cătră Iisus, să sărute pre
El. Iară Iisus zise lui: „Iudo, cu sărutare 48
pre Fiiul Omenescu vinzi?" Iară văzînd ceia 49
ce era pre lîngă El ce va să fie, zisără Lui:
„Doamne, lovi-l-vom cu sabia?" Şi unul 50
dentr-înşii lovi pre sluga arhiereului şi-i
tăie lui ureachea cea direaptă. Iară Iisus, 51
răspunzînd, zise: „Lăsaţi, pînă aici". Şi,
atingînd ureachea lui, vindecă pre el. Zise 52
într-aceaea Iisus cătră ceia ce venise spre El,
mai-marii popilor, şi voivozii besearicii, şi
bătrînilor: „Ca la un tîlhariu aţi ieşit, cu
sabii şi cu leamne. În toate zilele fiind Eu 53
cu voi în besearică, nu tinset mînile spre
Mine. Ce acesta-i ceasul al vostru şi putearea
întunearecului". Şi prinzîndu-L pre El, 54
dusără-L şi-L băgară pre El în casa arhiereu-
lui, iară Petăr mergea după El pre departe.
Iară aţîţînd foc în mijlocul curţii şi şăzînd 55
ei împreună, şădea Petăr în mijlocul lor.
Şi văzîndu-l pre el o slujnică şăzînd cătră 56
lumină, căutînd spre el, zise: „Şi acesta cu
El era". Iară el să lepăda, zicînd: „Mu- 57
iare, nu-L ştiu pre El". Şi preste puţinel, 58
altul, văzînd pre el, zise: „Şi tu dentru ei
eşti". Iară Petăr zise: „Oame, nu sînt".
Şi trecînd ca un ceas, altul îl înteţiia, 59

zicînd: „Adevărat, şi acesta cu El era, că-i
60 galilean“. Iară Petăr zise: „Oame, nu ştiu
ce zici“. Şi atunceaş, încă grăind el, cîntă
61 cocoşul. Şi întorcîndu-Să, Domnul căută
spre Petăr; şi-ş aduse Petăr aminte de cuvîn-
tul Domnului, cumu-i zisease lui, că ‘Mainte
de ce va cînta cocoşul, de trei ori te vei lepă-
62 da de Mine’. Şi ieşind afară Petăr, plînse
63 cu amar. Şi oamenii carii ţinea pre Iisus,
64 batgiocuriia pre El, bătîndu-L. Şi acope-
rindu-L pre El, bătea-L preste obraz şi
întreba pre El, zicînd: „Proroceaşte, cine
65 iaste carele Te loveaşte?“ Şi altele multe
66 hulind zicea de El. Şi făcîndu-să zio, adu-
nară bătrînii oamenilor, mai-marii popilor
şi cărturarii şi dusără pre El în săborul lor,
67 Zicînd: „De eşti tu Hristos, spune noao“.
Şi zise lor: „De voiu spune voao, nu veţ
68 creade; Iară de voiu şi întreba, nu-M veţi
69 răspunde Mie, au să Mă sloboziţi. De acum
va fi Fiiul Omenesc şăzînd de-a direapta
70 puterii lui Dumnezău“. Şi zisără toţi:
„Dară Tu eşti Fiiul lui Dumnezău?“ Iară
El zise cătră ei: „Voi ziceţi că Eu sînt“.
71 Iară ei ziseră: „Ce ne mai trebuiaşte încă
mărturie, că înşine auzim den gura Lui?“

CAP XXIII

1 Şi sculîndu-se toată mulţimea lor,
2 dusără pre El la Pilat. Începură
a pîrî pre El, zicînd: „Pre Acesta
am aflat întorcînd norodul nostru
şi oprind împăratului să nu dea
dajde, grăindu-Se pre Sine Hristos Împărat
3 a fi“. Iară Pilat întrebă pre El, zicînd:
„Tu eşti împăratul jidovilor?“ Iară El,
4 răspunzînd lui, zise: „Tu zici“. Iară Pilat
zise cătră mai-marii popilor şi cătră mul-
ţime: „Nici o vină nu aflu în cest Om“.
5 Iară ei întărîta, zicînd că turbură oamenii,
învăţînd prespre toată Iudea, începînd den
6 Galilea pînă acicea. Iară Pilat, deaca auzi
de Galilea, întrebă: „Au omul galilean iaste?“
7 Şi înţelegînd că den biruinţa lui Irod iaste,
trimise pre El la Irod, fiind şi el în Ierusalim
8 într-acealea zile. Iară Irod, văzînd pre
Iisus, să bucură foarte, că era vrînd de mult
să-L vază pre El, pentru că auziia multe de
El şi să nădejduia vrun sămn a vedea de la
9 El făcîndu-să. Şi-L întreba pre El cu cu-
vinte multe, iară El nemică nu răspundea lui.
10 Şi sta mai-marii popilor şi cărturarii întins
11 pîrîndu-L pre El. Şi, defăimîndu-L pre
El Irod, împreună, şi batjocurind cu curtea-
nii săi pre El, îmbrăcîndu-L pre El în
veşmînt luminat, trimise pre El la Pilat.
12 Şi să făcură priatini, Irod cu Pilat, într-a-
ceaea zi, unul cu alalt, că mainte era
13 între ei vrajbă. Iară Pilat, chemînd
pre mai-marii popilor şi pre domnii
14 şi oamenii, Zise cătră ei: „Adusu-
mi-aţ pre Omul Acesta, precum turbură
oamenii şi, iată, eu înaintea voastră între-
bîndu-L, nice o vină n-am aflat întru Omul
Acesta, den carele pîrîţ asupra Lui. Ce nice 15
Irod, că v-am mînat pre voi la el, şi iată, ne-
mică vreadnic de moarte iaste făcut de El.
Deci certîndu-L pre El, Îl voiu slobozi“. 16
Oricum, obiceaiu avea să sloboază lor la 17
praznic cîte unul. Şi strigară toată mul- 18
ţimea, zicînd: „Ia-L pre Acesta şi slobozi
noao pre Varavva“, Carele era, pentru o 19
sfadă oarecarea ce făcuse în cetate şi ucidere,
pus în temniţă. Deci Pilat iară grăi, vrînd 20
să sloboază pre Iisus, Iară ei striga, zicînd: 21
„Răstigneaşte-L, răstigneaşte-L pre El“.
Iară el a treia oară zise lor: „Dară ce rău au 22
făcut Acesta? Nice o vină de moarte nu
aflaiu întru El; iară certîndu-L pre El, Îl voiu
slobozi“. Iară ei să învita, cu glasuri mari 23
cerînd pre El să-L răstignească; şi să întăriia
glasurile lor şi al mai-marilor popilor. Iară 24
Pilat judecă să să facă după pohta lor.
Şi slobozi lor pre cel aruncat în temniţă 25
pentru sfadă şi ucidere, pre carele îl cerea,
iară pre Iisus Îl deade pre voia lor. Şi 26
deaca-L duseră pre El, apucîndu-se de un
Simon Chirineu ce veniia den cîmp, pusără
preste el crucea să o ducă după Iisus.
Iară mergea după El mulţime multă de 27
oameni şi de muieri, ceale ce plîngea şi
jăliia pre El. Şi întorcîndu-Să Iisus cătră 28
eale, zise: „Fiicele Ierusalimului, nu plînge-
reţ asupra Mea, însă preste voi plîngeţ şi
preste feciorii voştri. Că iată, vor veni 29
zilele în carele vor zice: ‘Ferice de ceale
stearpe, şi pîntecele cealea ce n-au născut,
şi ţîţele carele n-au aplecat’. Atuncea vor 30
înceape a zice măgurilor: ‘Cădeţ preste
noi!’ şi dealurilor: ‘Acoperiţ pre noi!’
Că de fac aceastea în lemnul cel umăd, în 31
cel uscat ce să va face?“ Ducea şi pre 32
alţi doi făcători de rău, împreună cu El
să-i piarză. Şi cînd veniră la locul care 33
să cheamă Căpăţînă, acolo răstigniră pre
El şi pre făcătorii de rău, unul de-a direapta,
iară altul de-a stînga. Iară Iisus zicea: 34
„Părinte, iartă lor, că nu ştiu ce fac“.
Iară împărţind veşmintele Lui, aruncară sorţ.
Şi sta oamenii de priviia şi batjocuriia, şi 35
boiarii împreună, zicînd: „Pre alţii au mîn-
tuit, mîntuiască-Se pre Sine, de iaste Acesta
Hristos, Cel al lui Dumnezău ales“. Şi-ş 36
bătea joc de El şi oştaşii, apropiindu-se şi
oţăt aducînd Lui Şi zicînd: „De eşti Tu 37
împăratul jidovilor, mîntuiaşte-Te pre Tine“.
Şi era şi scriptură scrisă deasupra Lui, cu 38
slove elineşti, şi rimleneşti, şi jidoveşti:
ACESTA IASTE ÎMPĂRATUL JIDOVILOR.
Iară unul den cei făcători de rău care era 39
răstignit huliia pre El, zicînd: „De eşti Tu
Hristos, mîntuiaşte-Te pre Tine şi pre noi“.

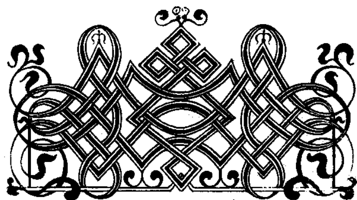
40 Iară răspunzînd celalalt, certa pre el, zicînd:
„Nu te temi tu de Dumnezău, căci întru
41 aceaea judecată eşti? Şi noi pre direptul,
pentru că vreadnice de cealea ce am făcut
luom (că luom cum s-au căzut după faptele
noastre), iară Acesta nemică rău n-au făcut".
42 Şi zicea către Iisus: „Pomeneaşte-mă,
Doamne, cînd vei veni întru împărăţia Ta".
43 Atuncea zise Iisus lui: „Adevărat zic ţie,
44 astăzi cu Mine vei fi în raiu". Şi era ca
la al şasele ceas, şi întunearec să făcu preste
45 tot pămîntul, pînă la al noaole ceas, Şi
să întunecă soarele şi să spintecă catape-
46 teazma besearecii pren mijloc. Şi strigînd
Iisus cu glas mare, zise: „Părinte, în mînile
Tale dau duhul Mieu". Şi aceastea zicînd,
47 Îş deade duhul. Iară sutaşul, văzînd ce fu,
slăvi pre Dumnezău, zicînd: „Adevărat acest
48 Om dirept era". Şi toată mulţimea carea
venise împreună la acea privire, văzînd cealea
ce s-au făcut, bătînd piepturile lor, să întoarse-
49 ră. Şi sta toţi cunoscuţii Lui departe, şi mu-
ierile carele venise după El den Galilea, vă-
50 zînd aceastea. Şi iată, un bărbat, anume
Iosif, sfeatnic fiind, om bun şi dirept,
51 Acesta nu era pristănind cu sfatul şi cu lu-
crul lor,—den Arimathea, oraşul jidovilor—
carele şi acela aştepta împărăţia lui Dum-
52 nezău. Acesta, venind la Pilat, cerşu
53 trupul lui Iisus. Şi pogorîndu-L pre El,
Îl învăli în cearşaf şi-L puse în mormînt ce
era săpat în piatră, întru carea nu era nime
54 pus. Şi ziua era vineri, şi să lumina spre
55 sîmbătă. Şi urmînd şi muierile, carele
era venite cu El den Galilea, văzură mormîn-
56 tul şi cum s-au pus trupul Lui. Şi întur-
nîndu-se, gătiră aromata şi unsori scumpe;
şi sîmbătă odihniră, după Poruncă.

CAP XXIV

1 Iară într-una de sîmbete, întru adîn-
că mînecare, mearseră la mormînt,
ducînd mirosirile care le gătise, şi
2 oarecarii—împreună cu eale. Şi
aflară piatra răsturnată de pre mor-
3 mînt. Şi întrînd, nu aflară trupul Domnu-
4 lui Iisus. Şi fu îndoindu-se eale de aceaea,
şi iată, doi bărbaţ veniră înainte-le, întru
5 veşminte strălucind. Şi spămîntîndu-se
eale, plecară feaţele la pămînt; ziseră către
eale: „Ce căutaţi pre Cel viu cu morţii?
6 Nu iaste aicea, ce S-au sculat. Aduceţi-vă
aminte cum au grăit voao, încă fiind în Gali-
7 lea, Zicînd că să cade Fiiului Omenescu a
Să da în mînile oamenilor păcătoşi şi a Să
8 răstigni, şi a treia zi a învie". Şi-ş adusără
9 aminte de cuvintele Lui. Şi înturnîndu-
să de la mormînt, spusără aceastea toate ce-
lor unsprăzeace şi altora tuturor. Şi era 10
Maria Magdalina, şi Ioana, şi Maria a lui Ia-
cov, şi cealealalte împreună cu eale, carele
ziseră către apostoli aceastea. Şi să păru 11
înaintea lor cuvintele acelora ca o bîrfeală
şi nu crezură pre eale. Iară Petăr, scu- 12
lîndu-să, alergă la mormînt şi, plecîndu-să,
văzu cearşafurile sîngure zăcînd; şi să duse
mirîndu-să întru sine de ce fu. Şi iată, 13
doi dentru ei era mergînd într-aceaeaş zi
într-un sat, carele era îndelungat şasezeci
de stadii den Ierusalim, al căruia era numele
Emmaus. Şi aceia vorovia unul către 14
alalt de toate aceastea care să tîmplară.
Şi fu cînd vorovia ei şi să întreba, şi Însuş 15
Iisus apropiindu-Să şi mergea împreună cu
ei. Iară ochii lor să ţinea ca să nu-L cu- 16
noască pre El. Şi zise către ei: „Ce sînt 17
cuvintele aceastea de carele vă vorovıţi
unul către altul, mergînd, şi sînteţi posomo-
rîţi?" Şi răspunzînd, unul, carele-i era 18
numele Cleop, zise Lui: „Tu sîngur nemerni-
ceşti în Ierusalim şi nu ştii cealea ce s-au
făcut întru el în zilele aceastea?" Şi zise 19
lor: „Carele?" Şi ei ziseră Lui: „Ceale de
Iisus Nazarineanul, Carele s-au făcut om—
proroc, putearnic în cuvînt şi în fapt
înaintea lui Dumnezău şi a toţi oamenii;
Precum deaderă pre El mai-marii popilor şi 20
domnii noştri spre judecată de moarte şi răs-
tigniră pre El. Şi noi nădejduiam că El iaste 21
Cela ce va să răscumpere pre Israil; ce cu
aceastea toate împreună, a treia zi mearge
astăzi de cînd aceastea s-au făcut. Ce şi 22
neşte muieri dentru noi ne spămîntară,
carele mearsără de dimeneaţă la mormînt
Şi, neaflînd trupul Lui, veniră zicînd şi 23
vedeare de îngeri să hie văzut, carii zic pre
El a fi viu. Şi mearsără unii dentru noi 24
la mormînt şi aflară aşa cum şi muierile
ziseră, iară pre El nu L-au văzut". Şi El 25
zise către ei: „O, voi, fără minte şi tîrzii
cu inima a creade la toate carele au grăit
prorocii! Au nu s-au căzut aceastea să le 26
paţă Hristos şi să între întru slava Lui?
Şi începînd, de la Moisi şi de la toţi prorocii, 27
a tîlcui lor, întru toate scripturile ceale pen-
tru El. Şi să apropiară de sat în carele 28
mergea, şi El Să făcea a mearge mai departe.
Şi-L siliia pre El, zicînd: „Rămîi cu noi, căci 29
către sară iaste şi s-au plecat ziua". Şi întră
să mîie cu ei. Şi fu cînd şăzu El cu ei, 30
luînd pîine, o blagoslovi şi, frîngînd, deade
lor. Iară lor li să deşchisără ochii şi cunos- 31
cură pre El, şi El nevăzut Să făcu de la
dînşii. Şi ziseră unul către alalt: „Au 32
nu ardea inima noastră întru noi cînd
grăiia noao pre calea şi cînd deşchidea

34 noao Scripturile?“ Şi sculîndu-să într-acel
ceas, să înturnară în Ierusalim şi aflară adu-
naţi pre cei unsprăzeace şi pre cei cu ei,
zicînd că S-au sculat Domnul adevărat şi
35 S-au arătat lui Simon. Şi ei povestiia
ceale dentru cale şi cum S-au arătat lor în
36 frîngerea pîinii. Iară ei vorovind aceastea,
Însuş Iisus stătu în mijlocul lor şi zise lor:
37 „Pace voao!“ Iară ei spămîndu-se şi
înfricoşaţi făcîndu-se, le părea că văd un
38 duh. Şi zise lor: „Ce sînteţi turburaţi şi
derept ce întră cugete întru inimile voastre?
39 Vedeţi mînile Meale şi picioarele Meale, că
Însum Eu sînt, pipăiţi-Mă şi vedeţi, că duhul
carne şi oase n-are, precum Mă vedeţi pre
40 Mine avînd“. Şi aceasta zicînd, arătă lor
41 mînile şi picioarele. Şi încă necrezînd ei,
de bucurie, şi mirîndu-se, zise lor: „Aveţi
42 ceva de mîncare acicea?“ Iară ei deaderă
Lui o parte de peaşte fript şi dentr-un fagur
43 de miare. Şi, luînd, înaintea lor mîncă.
44 Şi zise lor: „Aceastea sînt cuvintele carele
am grăit cătră voi încă fiind împreună cu
voi, că să cade a să împlea toate carele-s
scrise în Leagea lui Moisi, şi în proroci, şi în
45 psalomi pentru Mine“. Atuncea deşchise
46 lor mintea ca să înţeleagă Scripturile. Şi
zise lor că aşa-i scris şi aşa s-au căzut să
paţă Hristos, şi să învie den morţi a treia zi,
47 Şi să să propoveduiască în numele Lui
pocăinţa şi iertăciunea păcatelor, în toate
48 limbile, începînd den Ierusalim. „Iară voi
49 sînteţi mărturii acestora. Şi iată, Eu tri-
miţu făgăduinţa Tatălui Mieu preste voi;
iară voi şădeţi în cetatea Ierusalimului, pînă
unde vă veţ îmbrăca cu puteare de sus“.
50 Şi-i scoase pre ei afară pînă în Vithania şi,
51 rîdicînd mînile Sale, blagoslovi pre ei. Şi
fu cînd blagosloviia El pre ei, Să despărţi
52 de la ei şi Să suia în ceriu. Iară ei,
închinîndu-se Lui, să înturnară în
Ierusalim cu bucurie mare.
53 Şi era în toată vreamea
în besearecă, lăudînd
şi binecuvîntînd pre
Dumnăzău.
Amin.

DE IOAN EVANGHELIST, CINE AU FOST

Ioan Evanghelist, carele au scris Evanghelia, şi trei poslanii, şi Apocalipsis, fost-au unul den cei 12 apostoli a lui Hristos şi, dentr-alalţi, au fost mai drag ucenic lui Hristos, cum însuş arată Evanghelia sa, în Cap. XXI, stih 24. Fost-au fecior lui Zevedeiu şi frate lui Iacov celui mai mare, pre carele-l omorî Irod, cum să arată la Mattheiu, în Cap. X, stih 2, Marco III, stih 17, Deania XII, stih 2. Şi au fost trimes în pribegie de Dionisie împărat în ostrovul Patmosului şi acolo au scris cartea Apocalipsis, cum scrie în Cap. I, stih 9 şi în X, stih 11; iară după moartea lui Dionisie, au venit în Efes, cum scrie Evsevie în Historia besearecii, în a treia carte în Cap. XVIII şi după ce văzu scrisoarea acelor trei evanghelişti de mainte.

Şi mărturisind despre scrisoarea lui, aşa au scris această carte, Evanghelia, văzînd că au lăsat ceia nişte lucruri ce să cuvin a şti, cum scrie Evsevie în a treia carte, în Cap. XXI.

EVANGHELIA DE LA IOAN

CAP I

1 De-nceput era Cuvîntul şi Cu-
vîntul era cătră Dumnezău
şi Dumnezău era Cuvîntul.
2 Acesta era de-nceput cătră
3 Dumnezău. Toate pren
El s-au făcut; şi fără de El
s-au făcut niceuna carea
4 s-au făcut. Întru El viaţă
5 era şi viaţa era lumina oamenilor. Şi lu-
mina întru întunearec luminează, şi întu-
6 nearecul pre ea nu o apucă. Fu om trimis
7 de la Dumnezău, numele lui – Ioan. Acesta
veni spre mărturie, ca să mărturisească pen-
tru Lumină, ca toţi să crează pren el.
8 Nu era acela Lumina, ce pentru ca să mărturi-
9 sească pentru Lumină. Era Lumina cea
adevărată carea luminează pre tot omul
10 carele vine în lume. În lume era şi lumea
pren El s-au făcut, şi lumea pre El nu cunoscu.
11 La ale Sale veni, şi cei ai Lui pre El n-au luat.
12 Iară cîţ L-au luat pre El, deade lor biruinţă
fii ai lui Dumnezău să să facă, celora ce cred
13 întru numele Lui, Carii nu den sînge, nici
den voia trupului, nici den voia bărbatului,
14 ce de la Dumnezău s-au născut. Şi Cuvîn-
tul trup S-au făcut şi sălăşlui întru noi şi
am văzut mărirea Lui, mărire ca Unul Sîn-
gur-Născut de la Tatăl, plin de dar şi de
15 adevăr. Ioan mărturiseaşte pentru El şi
strigă zicînd:„Acesta era Carele am zis:
'Cela ce denapoia mea e viitoriu înaintea
16 mea S-au făcut, căci întîiul mieu era'. Şi
dentru plinirea Lui noi toţi am luat, şi dar
17 pentru dar. Căci Leagea pren Moisi s-au
dat, darul şi adevărul pren Iisus Hristos fu.
18 Pre Dumnezău nimeni nu L-au văzut nicio-
dată; Cel Sîngur-Născut Fiiu, Cela ce iaste
19 în sînul Tatălui, Acela au mărturisit". Şi
aceasta iaste mărturia lui Ioan, cînd trimise-
ră jidovii den Ierusalim preoţi şi leviţ ca
20 să-l întreabe pre el:„Tu cine eşti?" Şi au
mărturisit şi n-au tăgăduit; şi mărturisi că:
21 „Nu sînt eu Hristos". Şi-l întrebară pre
el;„Ce dară? Ilie eşti tu?" Şi zise:„Nu sînt".
„Prorocul eşti tu?" Şi răspunse:„Nu".
22 Şi ziseră direpţ aceaea lui:„Cine eşti? Ca
răspuns să dăm celor ce au trimis pre noi.
23 Ce zici pentru tine?" Zise:„Eu–glasul
celui ce strigă în pustiiu:'Îndireptaţi calea
Domnului!', în ce chip zise Isaia pro-
24 rocul". Şi cei trimiş era dentru
25 farisei. Şi-l întrebară pre el şi-i ziseră
lui:„Deci ce botezi, deaca nu eşti tu
26 Hristos, nice Ilie, nice Prorocul?" Răs-
punsă lor Ioan zicînd:„Eu botez cu apă,
iară în mijlocul vostru stă pre Carele voi
nu-L ştiţi, Acesta iaste Cel ce denapoia 27
mea e viitoriu, Carele înaintea mea fu,
Căruia eu nu-s vreadnic ca să-I dezleg Lui
cureaua încălţămintei". Aceastea în 28
Vithania fură, decindea de Iordan, unde era
Ioan botezînd. A doua zi vedea Ioan pre 29
Iisus viind cătră el şi zise:„Vezi Mielul lui
Dumnezău, Cela ce rădică păcatul lumii.
Acesta iaste pentru Carele eu am zis:'Dena- 30
poia mea vine bărbat, Carele înaintea mea
fu, căci întîiul mieu era', Şi eu nu-L şte- 31
iam pre El, ce ca să Să arate lui Israil,
Pentru aceaea am venit eu cu apă botezînd". 32
Şi mărturisi Ioan zicînd că:„Am văzut Du-
hul, ca un porumb pogorînd den ceriu, şi
rămase pre El. Şi eu nu-L ştiiam pre El, 33
ce Cela ce m-au trimis pre mine să botez cu
apă, Acela mi-au zis:'Preste Carele vei vedea
Duhul pogorînd şi rămîind preste El, Acesta
iaste Cela ce botează cu Duhul Sfînt.'
Şi eu am văzut şi am mărturisit că Acesta 34
iaste Fiiul lui Dumnezău". A doao zi iarăş 35
sta Ioan şi dentru ucenicii lui doi. Şi 36
căutînd Lui Iisus umblînd, zise:„Vezi Mie-
lul lui Dumnezău!" Şi auziră pre el cei 37
doi ucenici grăind şi mearseră după Iisus.
Şi întorcîndu-Se Iisus şi văzînd pre ei ur- 38
mînd Lui, zise lor:„Ce căutaţ?" Iară ei
ziseră Lui:„Ravvi, – care să zice tălmăcindu-
se:'Învăţătoriule'– unde mîi?" Zise lor: 39
„Veniţ şi vedeţ!" Veniră şi văzură unde
mîne şi lîngă El maseră în ziua aceaea. Şi
ceasul era ca al zeacelea. Era Andrei, fra- 40
tele lui Simon Petăr, unul dentru cei doi ce
au auzit de la Ioan şi au mers după El.
Află acesta întîiu pre fratele său, pre Simon, 41
şi zise lui:„Aflat-am pre Mesia!", care iaste
tălmăcindu-se: Hristos. Şi-l aduse pre el 42
cătră Iisus şi căutînd lui Iisus zise:„Tu eşti
Simon, feciorul lui Iona? Tu te vei chema
Chifa", care să înţeleage: Petăr. Iară a 43
doao zi vru Iisus să iasă în Galilea şi află
pre Filip. Şi zise lui:„Vino după Mine!"
Şi era Filip de la Vithsaida, den cetatea lui 44
Andrei şi lui Petăr. Află Filip pre Natha- 45
nail şi zise lui:„Pre Carele au scris Moisi în
Leage şi prorocii am aflat, pre Iisus, feciorul
lui Iosif, pre Cel de la Nazaret". Şi zise 46
lui Nathanail:„Den Nazaret poate cevaş bun
să fie?" Zise lui Filip:„Vino şi vezi".
Văzu Iisus pre Nathanail venind cătră El şi 47
zise pentru el:„Vezi adevărat israiltean,
întru carele vicleşug nu iaste". Zise lui 48
Nathanail:„De unde mă ştii?" Răspunse
Iisus şi zise lui:„Mai nainte decît a te striga
Filip, fiind supt smochin te-am văzut".
Răspunse Nathanail şi zise Lui:„Ravvi, 49
Tu eşti Fiiul lui Dumnezău? Tu eşti

50 Împăratul lui Israil?“ Răspunse Iisus şi
zise lui:,,Căci am zis ţie:'Văzutu-te-am dede-
suptul smochinului', crezi? Mai mare decît
51 aceastea vei vedea“. Şi zise lui:,,Amin,
amin zic voao: De-acum veţ vedea ceriul deş-
chis şi pre îngerii lui Dumnezău suindu-se
şi pogorîndu-se preste Fiiul Omului“.

CAP II

1 Şi în ziua a treia nuntă s-au făcut în
Cana Galileiului şi era maica lui
2 Iisus acolo. Şi Să chemă şi Iisus
3 şi ucenicii Lui la nuntă. Şi sfîr-
şindu-se vinul, zise maica lui Iisus
4 cătră El:,,Vin nu au“. Zise ei Iisus:,,Ce-i
Mie şi ţie muiare? Încă n-au venit ceasul
5 Mieu“. Zise maica Lui slugilor:,,Orice va
6 zice voao, faceţ!“ Şi era acolo şase ciu-
turi de piatră, puse după curăţenia jidovilor,
7 încăpînd cîte doao sau trei măsuri. Zise
lor Iisus:,,Împleţi ciuturile de apă!“ Şi
8 le-au umplut pre eale pînă sus. Şi zise
lor:,,Scoateţi acum şi aduceţi arhitriclinului
9 measei!“ Şi aduseră. Şi deaca gustă
arhitriclinul apa vin făcută, şi nu ştiia de
unde iaste, iară slugile ştiia, ceia ce au fost
cărat apa, strigă pre ginere arhitriclinul
10 measei. Şi zise lui:,,Tot omul întîiu vinul
cel bun pune, şi, cînd să vor îmbăta, atuncea
pre cel mai prost. Tu ai păzit vinul cel bun
11 pînă acum“. Această începătură au fă-
cut seamnelor Iisus în Cana Galileiului şi au
arătat mărirea Lui; şi au crezut întru El uce-
12 nicii Lui. După aceasta Să pogorî în Caper-
naum El, şi maica Lui, şi fraţii Lui, şi ucenicii
13 Lui, şi acolo au rămas nu multe zile. Şi
aproape era Paştele jidoveşti, şi Să sui în Ieru-
14 salim Iisus. Şi află în besearecă pre ceia ce
vindea boi şi oi şi porumbi, şi pre schimbători
15 şăzînd. Şi făcînd biciu de funi, pre toţi
i-au scos den besearecă, şi oile şi boii, şi
schimbătorilor le vărsă schimbul şi measele
16 le surpă. Şi celor ce vindea porumbi le
zise:,,Rîdicaţi aceastea de aicea, nu faceţi
casa Tătîne-Mieu casă de neguţîtorie“.
17 Şi-ş aduseră aminte ucenicii Lui că scris
iaste:,,Rîvnirea casei tale m-au mîncat pre
18 mine“. Răspunseră derept aceaea jidovii
şi-I ziseră Lui:,,Ce sămn arăţi noao, că
19 aceastea faci?“ Răspunse Iisus şi zise lor:
,,Stricaţi beseareca aceasta, şi în trei zile o
20 voiu rîdica pre ea“. Deci ziseră jidovii:
,,46 de ani să zidi beseareca aceasta, şi Tu
21 în trei zile o vei rîdica pre ea?“ Iară El
22 zicea pentru beseareca trupului Său. Deci
cînd învise den morţi, îş aduseră aminte uce-
nicii Lui că aceasta zicea şi crezură Scriptura
23 şi cuvîntul care zise Iisus. Şi cînd era în
Ierusalim, la Paşte, în sărbători, mulţi au cre-
zut în numele Lui, văzînd seamnele Lui care
24 făcea. Iară sîngur Iisus nu credea pre Sine
lor, pentru că El ştiia pre toţi, Şi că nu-I 24
trebuia ca să mărturisască cineva pentru om,
pentru că El conoştea ce era în om.

CAP III

Şi era un om dentru farisei, Nicodim 1
numele lui, boiaren al jidovilor.
Acesta veni cătră Iisus noaptea şi 2
zise Lui:,,Ravvi, ştim că de la
Dumnezău ai venit dascal, pentru
că nimeni aceaste seamne poate să le facă,
carele Tu faci, de nu va fi Dumnezău cu el“.
Răspunse Iisus şi zise lui:,,Amin, amin zic 3
ţie: de nu să va naşte neştine de sus, nu
poate să vază împărăţia lui Dumnezău“.
Zise cătră El Nicodim:,,Cum poate omul să 4
să nască, bătrîn fiind? Au poate în pîntecele
maicii sale adoară să între şi să să nască?“
Răspunse Iisus:,,Amin, amin zic ţie: De nu 5
să va naşte cineva den apă şi den duh, nu
poate să între întru împărăţia lui Dumnezeu.
Ceaea ce e făcut den trup, trup iaste, şi cea 6
ce să face den duh, duh iaste. Nu te mira 7
căci am zis ţie:'Trebuie voi să vă naşteţi de
sus.' Duhul, unde va, suflă, şi glasul lui 8
auzi, ce nu ştii de unde vine şi unde mearge;
aşa iaste tot cel născut den duh“. Răs- 9
punse Nicodim şi zise Lui:,,Cum pot să fie
aceastea?“ Răspunse Iisus şi zise lui: 10
,,Tu eşti dascalul lui Israil, şi aceastea nu le
ştii? Amin, amin zicu ţie că noi care 11
ştim grăim şi carea am văzut mărturisim,
şi mărturia noastră nu o prindeţi. De 12
vreame ce ceale pămînteşti ziş voao, şi nu
le creadeţi, cum, de voiu zice voao ceale ce-
reşti, le veţ creade? Şi nimenea nu s-au 13
suit în ceriu, fără numai Cel ce den ceriu
S-au pogorît, Fiiul Omenescu, Cela ce iaste
în ceriu. Şi în ce chip Moisi înălţă şarpele 14
în pustiiu, aşa a să înălţa trebuie Fiiul
Omului, Ca tot cela ce creade în El să 15
nu piară, ce să aibă viaţă veacinică. Că 16
aşa au iubit Dumnezău lumea, cît pre Sîn-
gur-Născut Fiiul Lui au dat, ca tot cel ce
va creade întru El să nu piară, ce să aibă
viaţă veacinică. Pentru că n-au trimis 17
Dumnezău pre Fiiul Lui în lume ca să judece
lumea, ce ca să să mîntuiască lumea pren El.
Cela ce creade în El nu să judecă, iară cela 18
ce nu creade Lui s-au judecat, căci n-au cre-
zut în numele Celui Sîngur-Născut Fiiul
lui Dumnezău. Şi aceasta e judecata, căci 19
Lumina au venit în lume, şi au îndrăgit oa-
menii mai mult întunearecul decît Lumina,
pentru că era reale lucrurile lor. Pentru 20
că tot cela ce face reale uraşte Lumina şi
nu vine cătră Lumină, ca să nu să dovedească
lucrurile lui. Iară cela ce face adevărul 21
vine cătră Lumină ca să arate lucrurile lui,
că în Dumnezău sînt făcute“. După 22
aceasta veni Iisus şi ucenicii Lui în pă-
mîntul Iudeii şi acolo petrecea cu ei, şi

23 boteza. Şi era şi Ioan botezînd în Enon,
aproape de Salim, căci ape multe era acolo;
24 şi mergea şi să boteza. Pentru că încă
25 nu era băgat în temniţă Ioan. Deci să
făcu întrebare dentru ucenicii lui Ioan cu
26 jidovii pentru curăţenie. Şi veniră cătră
Ioan şi ziseră lui:„Ravvi, Cela ce era cu
tine decindea de Iordan, de Care tu ai
mărturisit, vezi,Acesta botează, şi toţi vin
27 cătră El". Răspunse Ioan şi zise:„Nu
poate omul să ia nemică, de nu va fi dat lui
28 den ceriu. Voi sînguri mie mărturisiţ că
am zis:'Nu sînt eu Hristos, ce căci trimis
29 sînt înaintea Aceluia.' Cela ce are nevastă,
ginere iaste, iar priatenul ginerelui, lui,cela
ce stă şi aude pre el, cu bucurie să bucură
pentru glasul ginerelui: deci această bucurie
30 a mea s-au umplut. Acela trebuie a să
31 adaoge, eu a mă scădea. Cela ce vine de
sus, asupra tuturor iaste, cela ce iaste den
pămînt, den pămînt iaste, şi den pămînt
grăiaşte. Cela ce vine den ceriu, deasupra
32 tuturor iaste. Şi carea au văzut şi au
grăit, aceasta mărturiseaşte, şi mărturia
33 Lui nimenea nu o prinde. Cela ce au
prinsu mărturia Lui, au pecetluit că Dumne-
34 zău adevărat iaste. Pentru că pre Carele
au trimis Dumnezău graiurile Lui Dumne-
zău grăiaşte, pentru că nu den măsură dă
35 Dumnezău Duhul. Părintele iubeaşte
pre Fiiul, şi toate le-au dat în mîna Lui.
36 Cela ce creade în Fiiul are viaţă veacinică,
iară cela ce nu ascultă de Fiiul nu va vedea
viaţă , ce urgia lui Dumnezău rămîne
asupra lui".

CAP IV

1 Deci deaca înţelease Domnul că au
auzit fariseii că Iisus mai mulţi
ucenici face şi botează decît Ioan,
2 Măcară că Iisus sîngur nu boteza,
3 ce ucenicii Lui, Lăsă pre Iudea
4 şi Să duse iarăş la Galileiu. Şi trebuia El
5 să treacă pren Samaria. Deci veni la o ce-
tate a Samariei chemîndu-să Sihar, aproape
de locul carele au dat Iacov lui Iosif, fiiului
6 lui. Şi era acolo fîntîna lui Iacov. Deci
Iisus, ostenit fiind de călătorie, şădea aşa
7 la fîntînă. Era ca la al şaselea ceas. Veni
muiare den Samaria să scoaţă apă. Zise ei
8 Iisus:„Dă-Mi să beau". Pentru că uce-
nicii Lui s-au fost dus în cetate ca să cumpere
9 bucate. Zise-I dară Lui muiarea samari-
neana:„Cum Tu, jidov fiind, de la mine ceri
să beai, fiind muiare samarineancă?"-Pentru
că n-au a face jidovii cu samarineanii-
10 Răspunse Iisus şi zise ei:„De ai şti darul lui
Dumnezău şi Cine iaste Cela ce-ţi zice ţie
'Dă-Mi să beau', tu ai fi cerşut de la El, şi ar
11 fi dat ţie apă vie. Zise Lui muiarea:
„Doamne, nici ciutură ai, şi puţul iaste
adîncu; de unde dară ai apa cea vie?
12 Au Tu mai mare eşti de tatăl nostru, Iacov,
carele au dat noao fîntîna, şi el dentru ea
au băut, şi fiii lui, şi dobitoacele lui?"
Răspunse Iisus şi zise ei:„Tot cela ce va bea 13
den apa aceasta, iară va însătoşa; Iară 14
carele va bea den apa carea Eu voiu da lui,
nu va însetoşa în veac, ce apa carea Eu voiu
da lui să va face întru el izvor de apă săltă-
toare în viaţă veacinică". Zise cătră El 15
muiarea:„Doamne, dă-m aceasta apă ca să
nu însătoşezu, nici să viu aici să scoţu".
Zise ei Iisus:„Pasă de strigă pre bărbatul 16
tău şi vino aicea". Răspunse muiarea şi 17
zise:„N-am bărbat!" Zise ei Iisus:„Bine ai
zis că 'Bărbat n-am', Pentru că cinci băr- 18
baţi ai avut, şi acum pre carele ai nu iaste
ţie bărbat. Aceasta adevărat ai grăit".
Zise Lui muiarea:„Doamne, văz că proroc 19
eşti Tu. Părinţii noştri în muntele acesta 20
s-au închinat, şi voi ziceţ că în Ierusalim
iaste locul unde să cade a să închina".
Zise ei Iisus:„Muiare, creade-Mă că va veni 21
ceas cînd nice în măgura aceasta, nice în
Ierusalim vă veţ închina Părintelui. Voi 22
vă închinaţi căruia nu ştiţ, noi ne închinăm
Căruia ştim, că mîntuirea den jidovi iaste.
Ce vine ceas, şi acum iaste, cînd cei adevăraţi 23
închinători închina-se-vor Părintelui, cu duh
şi cu adevăr, pentru că şi Tatăl pre aceştea
cearcă, pre ceia ce să închină Lui. Duh e 24
Dumnezău, şi cei ce să închină Lui, cu duh şi
cu adevăr trebuie a să închina". Zise Lui 25
muiarea:„Ştiu că Mesia vine, Cel ce să chea-
mă Hristos; cînd va veni Acela, va vesti noao
toate". Zise-i ei Iisus:„Eu sînt, Cela ce 26
grăiesc ţie". Şi spre aceasta veniră uce- 27
nicii Lui şi să mirară că cu muiarea grăiia.
Iară nimenea nu zicea:„Ce cerci? au „Ce
grăieşti cu dînsa?" Deci lăsă ciutura ei 28
muiarea şi mearse în cetate şi zise oameni-
lor: „Ia păsaţi de vedeţ om carele au zis 29
mie cîte am făcut; nu cumva acesta iaste
Hristos?" Ieşiră direpţ aceaea den cetate 30
şi veniia cătră El. Iară întru dînşii întreba 31
pre El ucenicii zicînd:„Ravvi, mănîncă".
Iară El zise lor:„Eu mîncare am să mă- 32
nînc carea voi nu o ştiţ". Deci zicea ucenicii
întru dînşii: „Să nu-i fie adus cineva să 33
mănînce?" Zise lor Iisus:„Mîncarea Mea 34
iaste ca să fac voia Celuia ce M-au trimis
pre Mine şi să săvîrşescu lucrul Lui. Au 35
nu voi ziceţ că încă patru luni sînt şi seceră-
tura vine? Iată, zic voao: Rădicaţi ochii
voştri şi vedeţi ţarinile, că albe sînt cătră
secerătură acum. Şi cel ce seaceră plată 36
ia şi adună roadă în viaţă veacinică, ca şi
cel ce samănă împreună să să bucure, şi cel ce
seaceră. Pentru că întru aceasta cuvîntul 37
iaste cel adevărat că:'Altul iaste cela ce samă-
nă şi altul cela ce seaceră'. Eu am trimis 38
pre voi să seceraţi carea voi n-aţ ostenit,
alţii au ostenit, şi voi în osteneala lor aţ
întrat". Şi den cetatea aceaea mul- 39

ți au crezut întru El den samariteani, pentru
cuvîntul muierii mărturisit că: „Au zis mie
40 toate cîte am făcut“. Și după ce veniră
cătră El, samariteanii Îl ruga pre El să ră-
41 mîie la ei. Și rămase acolo doao zile. Și
cu mult mai mult au crezut pentru cuvîntul
42 Lui. Și muierii zicea că: „Nu vom mai
creade pentru graiul tău, că noi am auzit și
știm că Acesta iaste adevărat Mîntuitoriul
43 lumii, Hristos“. Iară după ceale doao
zile ieși de acolo și Să duse în Galilea.
44 Pentru că sîngur Iisus au mărturisit că pro-
45 rocul în moșia lui cinste nu are. Deci
cînd veni la Galilea, au priimit pre El galile-
ianii, toate văzînd cîte au făcut în Ierusalim,
46 la sărbătoare. Și veni Iisus iarăș în Cana
Galileii, unde au făcut apa vin. Și era oare-
carele împărătesc, al căruia fiiul boliia în
47 Capernaum. Acesta auzind că Iisus au
venit den Iudea în Galilea, să duse la El și
întreba pre El ca să Să pogoare și să vindece
48 pre fiiul lui, pentru că era să moară. Și
zise derept aceaea Iisus cătră el: „De nu veți
vedea seamne și minuni, nu veț creade“.
49 Zise cătră El împărătescul: „Doamne, po-
goară-Te mai nainte de ce va muri copilul
50 mieu“. Zise lui Iisus: „Pasă, fiiul tău
trăiaște“. Și crezu omul cuvîntul carele-i
51 zise lui Iisus, și mergea. Și iată, el pogo-
rîndu-se, slugile lui întimpinară pre El și
spuseră zicînd că: „Copilul tău trăiaște!“
52 Deci întreba de la ei ceasul întru carele i-au
fost mai alinat. Și ziseră lui că: „Ieri, în cea-
sul a șaptea, au lăsat pre el fierbinteala“.
53 Deci conoscu tatăl că într-acel ceas au fost,
întru carele au zis lui Iisus că: „Fiiul tău tră-
54 iaște!“ Și crezu el și casa lui toată. Aces-
ta iarăș al doilea semn au făcut Iisus, venind
den Iudea în Galilea.

CAP V

1 După aceasta era sărbătoare a jido-
vilor și Să sui Iisus în Ierusalim.
2 Și iaste în Ierusalim, preste A oilor,
scăldătoare carea să cheamă ovre-
iaște Vithezda, 5 bolte avînd.
3 Întru aceastea zăcea mulțime multă dentru
cei ce boliia, orbi, șchiopi, uscați, așteptînd
4 clătirea apei. Pentru că înger pogorîia
după vreame, la scăldătoare, și turbura apa.
Deci cel ce întra întîiu, după turburarea apei,
sănătos să făcea, ori de ce boală vrea fi cu-
5 prins. Și era oarecarele om acolo, 38 de
6 ani avînd întru boală. Pre acesta văzîndu-l
Iisus zăcînd, și conoscînd că multă vreame
7 are, zise lui: „Vei să fii sănătos?“ Răs-
punse Lui cel ce boliia: „Doamne, om nu
am ca, cînd să va turbura apa, să mă puie în
scăldătoare, ce întru cît viu eu, altul mai
8 nainte de mine să pogoară“. Zise-i lui
Iisus: „Scoală-te, rîdică patul tău și îmblă“.
9 Și îndată fu sănătos omul, și rîdică patul
lui și îmbla. Și era sîmbătă într-acea zi.
Deci zicea jidovii celui vindecat: „Sîmbătă 10
iaste, nu iaste slobod ție să rîdici patul“.
Răspunse lor: „Cela ce au făcut pre mine 11
sănătos, Acela mi-au zis: ‘Rîdică-ți patul și
îmblă’“. Și-l întrebară derept aceaea pre 12
el: „Cine iaste omul cela ce au zis ție:
‘Rîdică patul tău și îmblă?’“ Iară cel 13
ce s-au vindecat nu știia cine iaste, pentru
că Iisus s-au abătut, gloată fiind în loc.
După aceasta află pre el Iisus în besearecă 14
și-i zise lui: „Vezi, sănătos te-ai făcut, să
nu mai greșăști, ca nu ceva mai rău ție să
să facă“. Duse-se omul și vestiia jidovi- 15
lor că Iisus iaste Cela ce l-au făcut pre el
sănătos. Și pentru aceaea goniia pre 16
Iisus jidovii și cerca pre El să-L omoară,
căci aceastea le făcea sîmbăta. Iară Iisus 17
au răspuns lor: „Părintele mieu pînă acum
lucrează, și Eu lucrezu“. Pentru aceaea 18
dară mai mult cerca jidovii să-L omoară,
căci nu numai dezlega sîmbăta, ce și Tată
a Lui zicea pre Dumnezău, tocma pre Dîn-
sul făcînd cu Dumnezău. Deci răspunse 19
Iisus și zise lor: „Amin, amin zic voao: Nu
poate Fiiul să facă de la Dînsul nemică,
de nu va vedea ceva pre Tatăl făcînd, pentru
că ceale ce ar face Acela, acealea și Fiiul
așijderea face. Pentru că Tatăl iubeaște 20
pre Fiiul și toate arată Lui, ceale ce face
El, și mai mari lucruri decît aceastea va
arăta Lui, ca voi să vă mirați. Pentru că 21
în ce chip Tatăl scoală pre morți și-i face
vii, așa și Fiiul, pre carii va, îi face vii.
Pentru că nici Tatăl judecă pre nimenea, ce 22
judecata toată o au dat Fiiului, Ca toți 23
să cinstească pre Fiiul, în ce chip cinstescu
pre Tatăl. Cela ce nu cinsteaște pre Fiiul nu
cinsteaște pre Tatăl, pre Cela ce L-au trimis
pre El. Amin, amin zic voao că cela ce 24
cuvîntul Mieu aude și creade pre Cela ce
M-au trimis, are viață veacinică, și la jude-
cată nu vine, ce s-au mutat den moarte în
viață. Amin, amin zic voao că vine ceas, 25
și acum iaste, cînd cei morți vor auzi glasul
Fiiului lui Dumnezău, și cei ce vor auzi vor
trăi. Pentru că în ce chip Părintele are 26
viață întru El, așa au dat și Fiiului viață să
aibă întru El; Și biruință Îi deade Lui, 27
și judecată a face, căci Fiiul Omului iaste.
Nu vă mirați de aceasta, căci vine ceas întru 28
care toți cei den mormînturi vor auzi glasul
Lui, Și vor ieși cei ce au făcut ceale bune 29
întru înviere de viață, iară cei ce ceale reale
au făcut, întru înviere de judecată. Nu 30
pociu Eu să facu de la Mine nimica; după
cum auzu, judecu, și judecata Mea direaptă
iaste, căci nu cercu voia Mea, ce voia Părinte-
lui Celui ce M-au trimis. De voiu mărturisi 31
Eu pentru Mine, mărturia Mea nu iaste
adevărată.

32 Altul iaste cela ce mărturiseaşte pentru
Mine şi ştiu că adevărată iaste mărturia
33 carea mărturiseaşte pentru Mine. Voi aţi
trimis cătră Ioan, şi au mărturisit cu adevă-
34 rat. Iară Eu nu de la om mărturia iau, ce
35 aceastea zic ca voi să vă mîntuiţi. Acela
era luminătoriul cela ce ardea şi lumina,
iară voi aţi vrut să vă bucuraţi cătră un
36 ceas întru lumina lui. Iară Eu am mărtu-
rie mai mare decît Ioan, pentru că lucrurile
care au dat Mie Părintele ca să le săvîrşescu
pre eale, acesteaş lucrure carele Eu facu,
mărturisescu pentru Mine că Părintele
37 M-au trimis. Şi Părintele cela ce M-au
trimis pre Mine, Acesta au mărturisit pentru
Mine. Nici glasul Lui n-aţi auzit niciodini-
38 oară, nici chipul Lui aţi văzut. Şi cuvîn-
tul Lui nu-l aveţi rămîind întru voi, căci pre
Carele au trimis Acela, voi pre El nu creadeţi.
39 Cercetaţi Scripturile, căci voao vă să pare
întru eale viaţă veacinică a avea. Şi acealea
sînt cealea ce mărturisescu pentru Mine.
40 Şi nu veţi să veniţi cătră Mine ca viaţă să
41 aveţi. Mărire de la oameni nu iau;
42 Ce am cunoscut pre voi că dragostea lui
43 Dumnezău nu aveţi întru voi. Eu am ve-
nit întru numele Părintelui Mieu, şi pre Mine
nu Mă luaţi; de va veni altul întru numele
44 Său, pre acela veţi lua. Cum puteţi voi
să creadeţi, mărire dentru voi luînd, şi mă-
rirea cea de la unul Dumnezău nu o cercaţi?
45 Nu vă să pară că Eu voiu pîrî pre voi cătră
Părintele. Iaste cela ce pîrăşte pre voi
46 Moisi, în carele voi nădejduiţi. Pentru
că de-aţi creade lui Moisi, creadere-aţi şi
47 Mie, că pentru Mine acela au scris. Iară
de nu creadeţi cărţile lui, cum graiurile
Meale veţ creade?"

CAP VI

1 După aceasta Să duse Iisus decinde
de marea Galileii, a Tiveriadei.
2 Şi mergea după El gloată multă,
căci vedea seamnele Lui, care le
3 făcea la cei bolnavi. Şi Să sui
în munte Iisus şi acolo şădea cu ucenicii Lui.
4 Şi era aproape Paştele, sărbătoarea jidovi-
5 lor. Deci rădicînd Iisus ochii şi văzînd
că multă gloată vine cătră El, zise cătră
Filip: „De unde vom cumpăra pîini, ca să
6 mănînce aceştea?" Şi aceasta zicea, ispi-
tind pre el, pentru că El ştiia ce vrea să facă.
7 Răspunse-I Lui Filip: „De 200 de dinari pîini
nu vor ajunge lor, ca fieştecarele dentru ei
8 cîte puţin să ia". Zise Lui unul dentru
ucenicii Lui, Andrei, fratele lui Simon Petăr:
9 „Iaste un copil aici carele are cinci pîini de
orzu şi doi peşti. Ce aceastea ce sînt la
10 atîţea?" Şi zise Iisus: „Faceţ pre oameni
să şază". Şi era iarbă multă în locul acela.
Deci şăzură oamenii, pre număr ca vro
cinci mii. Şi luo pîinile Iisus şi, mulţă- 11
mind, împărţi ucenicilor, şi ucenicii celor
ce şădea; aşijderea şi den peşti, cît vrea.
Iară deaca să săturară, zise ucenicilor Lui: 12
„Adunaţ bucăţile ce au prisosit, ca să nu
piară ceva". Deci adunară şi umplură 13
12 coşniţe de bucăţi den ceale 5 pîini de
orz, carele au rămas celor ce au mîncat.
Deci oamenii, văzînd semnul carile au făcut 14
Iisus, zicea că Acesta iaste adevărat Proro-
cul, Cela ce vine în lume. Deci Iisus cunos- 15
cînd că vor să vie şi să-L apuce pre El ca să-L
facă pre El împărat, Să depărtă iarăş la
munte, El singur. Şi deaca să făcu seară, 16
să pogorîră ucenicii Lui la mare. Şi în- 17
trînd în vas, veniră decindea de mare, la
Capernaum. Şi, iată, întunearec să făcea şi
nu venise cătră ei Iisus. Şi suflînd vînt 18
mare, marea să rădica. Deci vîslindu ei 19
ca vreo 25 au 30 de stadii, văd pre Iisus
umblînd pre mare şi, aproape de vas fă-
cîndu-Se, să şi înfricoşară. Iară El zise 20
lor: „Eu sînt, nu vă teamereţi". Vrea di- 21
rept aceaea să-L ia pre El în vas, şi îndată
vasul sosi la pămîntul la care să siliia ei.
A doao zi gloata, carea sta decindea de marea, 22
văzînd că alte văşcioare nu era acolo fără
numai unul, întru carele au întrat ucenicii
Lui, şi căci n-au întrat cu ucenicii Lui Iisus
în văşcior, ce singuri ucenicii Lui să duseră.
Şi alte văşcioare au venit, de la Tiveriada, 23
aproape de locul unde au mîncat pîinea,
bine-mulţămind Domnului. Deci cînd au 24
văzut gloata că Iisus nu iaste acolo, nici
ucenicii Lui, au întrat ei în vase şi veniră în
Capernaum cercînd pre Iisus. Şi aflîn- 25
du-L pre El decindea de mare, ziseră lui:
„Ravvi, cînd ai sosit aici?" Răspunse 26
Iisus şi zise: „Amin, amin zic voao: Pre Mine
Mă cercaţ nu căci aţi văzut seamne, ce căci
aţ mîncat den pîini şi v-aţ săturat. Lucraţ 27
nu mîncarea ceaea ce piare, ce mîncarea
ceaea ce rămîne în viaţa veacinică, care Fiiul
Omului voao va da, pentru că pre Acesta
Dumnezău Tatăl L-au pecetluit". Deci 28
ziseră cătră El: „Ce să facem ca să lucrăm
lucrurile lui Dumnezău?" Răspunse Iisus 29
şi zise lor: „Acesta iaste lucrul lui Dumnezău,
ca să creadeţ în Carele au trimis Acela".
Deci ziseră Lui: „Dar ce semn faci ca să ve- 30
dem şi să creadem Ţie? Ce lucrezi? Pă- 31
rinţii noştri au mîncat mana în pustiiu, pre-
cum iaste scris, pîine den ceriu au dat lor să
mănînce". Deci zise lor Iisus: „Amin, amin 32
zic voao: Nu Moisi au dat voao pîinea den
ceriu, ce Părintele Mieu dă voao pîinea den
ceriu cea adevărată. Pentru că pîinea lui 33
Dumnezău iaste ceaea ce să pogoară den
ceriu şi viaţă dă lumii". Deci ziseră 34
cătră El: „Doamne, pururea ne dă noao
pîinea aceasta?" Şi zise lor Iisus: 35

„Eu sînt pîinea vieţii; cela ce vine cătră
Mine nu va flămînzi şi cela ce creade în Mine
36 nu va însetoşa niceodată. Ce am zis voao
că aţ şi văzut pre Mine, şi nu creadeţ.
37 Pre tot care-M va da Mie Părintele, cătră
Mine va veni, şi pre cela ce vine cătră Mine
38 nu-l voiu scoate afară. Căci M-am pogorît
den ceriu nu ca să fac voia Mea, ce voia
39 Celui ce M-au trimis pre Mine. Şi aceasta
iaste voia Părintelui Celui ce M-au trimis pre
Mine, ca tot ce Mi-au dat Mie, să nu pierz
de la El, ce să-l înviez în ziua cea de apoi.
40 Şi aceasta iaste voia Celui ce M-au trimis,
ca tot cel ce va vedea pre Fiiul şi va creade
întru El va avea viaţă veacinică şi voiu învia
41 pre el Eu în ziua cea de apoi". Deci răp-
ştiia jidovii pentru El căci zise:„Eu sînt
pîinea ceaea ce au pogorît den ceriu", şi
42 zicea:„Au nu iaste Acesta Iisus, feciorul lui
Iosif, Căruia noi ştim pre tată-Său şi pre
mumă-Sa? Cum dară zice Acesta că 'Den
43 ceriu Am pogorît?'". Deci răspunse Iisus
şi zise lor:„Nu răpştiţ unii spre alţii.
44 Nimenea nu poate să vie cătră Mine de nu-l
va trage pre el Tatăl, Cel ce M-au trimis pre
Mine, şi Eu voiu scula pre el în ziua cea de
45 apoi. Iaste scris întru proroci:'Şi vor fi
toţi învăţaţi lui Dumnezău'; deci tot cela
ce au auzit de la Părintele şi au învăţat,
46 vine cătră Mine. Nu doară că pre Tatăl
cineva L-au văzut, fără numai Cela ce iaste
de la Dumnezău, Acela au văzut pre Tatăl.
47 Amin, amin zic voao: Cela ce creade în
48 Mine are viaţă veacinică. Eu sînt pîinea
49 vieţii. Părinţii voştri au mîncat mana în
50 pustiu, şi au murit. Aceasta e pîinea cea
ce pogoară den ceriu, ca să mănînce neştine
51 dentr-însa, şi să nu moară. Eu sînt pîinea
cea vie, ceaea ce den ceriu au pogorît. Cine
va mînca dentr-această pîine va trăi în veac.
Şi pîinea carea Eu voiu da, trupul Mieu iaste,
carele Eu îl voiu da pentru viaţa lumii".
52 Deci să prigoniia jidovii întru dînşii, zicînd:
„Cum poate Acesta noao să-Ş dea trupul
53 să-l mîncăm?" Deci zise lor Iisus:„Amin,
amin zic voao: De nu veţ mînca trupul
Fiiului Omenesc şi veţ bea sîngele Lui, nu
54 aveţ viaţă întru voi. Cela ce mănîncă
trupul Mieu şi bea sîngele Mieu are viaţă
veacinică, şi Eu îl voiu învia pre el în ziua
55 cea de apoi. Pentru că trupul Mieu, adevă-
rat iaste mîncare, şi sîngele Mieu adevărat
56 iaste băutură. Cela ce mănîncă trupul
Mieu şi bea sîngele Mieu, întru Mine rămîne,
57 şi Eu întru el. În ce chip M-au trimis
Părintele cel viu, şi Eu trăiesc pentru Pă-
rintele, şi cela ce Mă mănîncă, şi acela va
58 trăi pentru Mine. Aceasta iaste pîinea cea
ce au pogorît den ceriu, nu după cum au mîn-
cat părinţii voştri manna, şi au murit, ci cela
ce mănîncă pîinea aceasta trăi-va în veac".
59 Aceastea au zis în adunare, învăţînd în
Capernaum.

Deci mulţi auzînd den ucenicii Lui, ziseră:
„Greu iaste cuvîntul acesta; cine poate să-l 60
auză pre el?" Iară ştiind Iisus întru dînsul 61
că cîrtesc pentru aceasta ucenicii Lui, zise
lor:„Aceasta vă sminteaşte pre voi? Dară 62
de veţ vedea pre Fiiul Omului suindu-Se
unde era mai nainte? Duhul iaste carele 63
face viaţă, trupul nu foloseaşte nemică.
Graiurile carele Eu grăiesc voao duh sînt şi
viaţă sînt. Ce sînt dentru voi oarecarii 64
carii nu cred". Pentru că ştiia de-nceput
carii sînt ceia ce nu cred şi cine iaste cela ce
va să-L vînză pre El. Şi zicea:„Pentru 65
aceaea am grăit voao, căci nimenea nu poate
să vie cătră Mine, de nu va fi lui dat de la
Părintele Mieu". Dentru aceasta mulţi 66
s-au dus den ucenicii Lui îndărăpt şi nu
mai umbla cu El. Deci zise Iisus celor 12: 67
„Au şi voi veţi să vă duceţ?" Răspunse 68
dirept aceaea Lui Simon Petr:„Doamne,
cătră cine ne vom duce? Graiuri de viaţă
veacinică ai. Şi noi am crezut şi am cunos- 69
cut că Tu eşti Hristos, Fiiul lui Dumnezău
Celui viu". Răspunse lor Iisus:„Au nu Eu 70
pre voi, pre aceşti 12, am ales, şi dentru
voi unul diavol iaste?" Şi zicea de Iuda 71
al lui Simon Iscariotul, pentru că acesta vrea
să-L vînză pre El, unul fiind den cei 12.

CAP VII

Şi umbla Iisus după aceastea în Gali- 1
lea, pentru că nu vrea în Iudea să
umble, căci cerca pre El jidovii
să-L omoară. Şi era aproape 2
sărbătoarea jidovilor, facerea de
colibi. Deci ziseră cătră El fraţii Lui: 3
„Mută-Te de aicea şi pasă în Iudea, ca şi
ucenicii Tăi să vază lucrurile Tale carele faci.
Pentru că nimenea întru ascuns cevaş face, 4
şi caută el a fi întru făţişare. Deaca faci
aceastea, arată-Te pre Tine lumii". Pentru 5
că nici fraţii Lui credea întru El. Deci 6
zise lor Iisus:„Vreamea Mea încă n-au venit,
iară vreamea voastră pururea iaste gata.
Nu poate lumea să urască pre voi, iară pre 7
Mine uraşte, căci Eu mărturisesc pentru ea
că lucrurile ei reale sînt. Voi suiţi-vă la 8
sărbătoarea aceasta; Eu încă nu M-oiu sui
la sărbătoarea aceasta, căci vreamea Mea
încă nu s-au plinit". Şi aceastea zicînd 9
lor, rămase în Galilea. Şi deaca să suiră fra- 10
ţii Lui, atuncea şi El Să sui la sărbătoare nu
aiavea, ce can pre ascuns. Deci jidovii îl 11
cerca pre El în sărbătoare şi zicea:„Unde
iaste Acela?" Şi răpştire multă era pentru 12
El întru gloate. Unii zicea că iaste bun, iară
alţii zicea ba, ce înşală gloata. Însă nime- 13
nea de faţă nu grăia pentru El, pentru frica
jidovilor. Şi iată, fiind mijlocul sărbătorii, 14
Să sui Iisus în beseareacă şi învăţa. Şi 15
să mira jidovii, zicînd:„Cum Acesta carte
ştie, fiind neînvăţat?" Răspunse lor 16

Iisus şi zise:„A Mea învăţătură nu iaste a
Mea, ce a Celuia ce M-au trimis pre Mine.
17 De va vrea neştine voia Lui să facă, conoaş-
te-va pentru învăţătură care iaste de la
18 Dumnezău, au Eu de la Mine grăiesc. Cela
ce grăiaşte de la el, mărirea lui cearcă, iară
cela ce cearcă mărirea celui ce au trimis pre
el, acesta adevărat iaste, şi nedireptate
19 întru el nu iaste. Au nu Moisi au dat voao
Leage? Şi nimenea dentru voi face Leagea.
20 Ce mă cercaţi să mă omorîţi?" Răspunse
gloata şi zise:„Drac ai. Cine te cearcă să te
21 omoară?" Răspunse Iisus şi zise lor:
"Un lucru am făcut şi toţi vă miraţi.
22 Pentru aceaea Moisi au dat voao obrezania,
nu că de la Moisi iaste, ce de la părinţi, de
23 obrezuiţi şi sîmbăta om. De ia obrezania
omul sîmbăta, ca să nu se dezleage Leagea
lui Moiseiu, pre Mine vă scîrbiţi că pre tot
24 omul sănătos l-am făcut sîmbăta? Nu
judecaţi în făţărie, ce cea direaptă judecată
25 judecaţi". Deci zicea unii den ierusalimi-
teani:„Au nu iaste Acesta pre Carele cearcă
26 să omoară? Şi, vezi, de faţă grăiaşte, şi
nimică Lui nu-i zic. Nu cumva cu adevărat
au conoscut boiarii că Acesta iaste adevă-
27 rat Hristos? Ce pre Acesta îl ştim de unde
iaste, iară Hristos, cînd vine, nimenea nu
28 conoaşte de unde iaste". Deci strigă în
besearecă, învăţînd Iisus şi zicînd:„Şi pre
Mine Mă ştiţi şi de unde sînt; şi de la Mine
n-am venit, ce iaste adevărat Cela ce au tri-
mis pre Mine, pre Carele voi nu-L ştiţi.
29 Iară Eu ştiu pre El, căci de la Dînsul sînt şi
30 El M-au trimis". Deci cerca pre El să-L
prinză, şi nimenea n-au pus preste El mîna,
31 căci încă nu venise ceasul Lui. Şi mulţi
den gloată au crezut în El şi zicea că:
„Hristos, cînd va veni, au doară mai multe
seamne decît aceastea va face, carele Acesta
32 au făcut?" Auziră fariseii gloata cîrtind
pentru El aceastea şi trimiseră arhiereii
33 slugi ca să-L prinză pre El. Deci zise
Iisus:„Încă puţînă vreame cu voi sînt, şi
merg cătră Cela ce au trimis pre Mine.
34 Cerca-Mă-veţi şi nu Mă veţi afla, şi unde
35 sînt Eu, voi nu puteţi să meargeţi". Deci
ziseră jidovii întru dînşii:„Unde Acesta va
să meargă, că noi nu-L vom afla pre El? Au
în răsipirea elinilor va să meargă şi să înveaţe
36 pre elini? Carele iaste cuvîntul acesta ca-
rele au zis:'Cerca-Mă-veţi şi nu Mă veţi afla,
şi unde Eu sînt, voi nu puteţi să meargeţi'?"
37 Iară în ziua cea de apoi cea mare a sărbăto-
rii sta Iisus şi striga zicînd:„De iaste neştine
38 însetoşat, vie cătră Mine şi să bea. Cela
ce creade în Mine, după cum au zis Scriptura,
rîuri den pîntecele lui vor cură, de apă vie".
39 Şi aceasta zise pentru Duhul Carele era să ia
ceia ce cred întru El. Pentru că încă nu era
40 Duh Sfînt, căci Iisus încă nu Să slăvise. Deci
mulţi den gloate, auzind cuvîntul, zicea:
„Acesta iaste adevărat Prorocu". Alţii zicea:
„Acesta iaste Hristos". Iară alţii zicea: 41
„Au doară den Galilea Hristos vine? Au 42
nu Scriptura au zis că den semenţia lui David
şi den satul Vithleaemul, unde era David,
Hristos vine?" Deci despărţire să făcu 43
întru gloate pentru El. Iară unii vrea 44
dentru ei să-L prinză pre El, ce nimenea
n-au pus preste El mînile. Deci veniră 45
slugile cătră arhierei şi farisei şi ziseră lor
aceia:„Pentru căci nu L-aţi adus pre el?"
Răspunseră slugile:„Niciodinioară aşa au 46
grăit om ca Omul Acesta". Deci răs- 47
punseră lor fariseii:„Au şi voi v-aţi înşălat?
Au doară cineva dentru boiari au crezut 48
întru El au dentru farisei? Ce gloata 49
aceasta, carea nu ştie Leagea, blestemaţi
sînt!" Zise Nicodim cătră ei, cela ce au 50
venit noaptea la El, unul fiind dentru ei:
„Au Leagea noastră judecă pre om de nu va 51
auzi de la el mai nainte şi va cunoaşte ce va
face?" Răspunsără şi zisără lui:„Au şi 52
tu den Galilei eşti? Cearcă şi vezi că proroc
den Galilea nu s-au sculat". Şi mearse 53
fieştecarele la casa lui.

CAP VIII

Iară Iisus mearse în Muntele Maslini- 1
lor. Şi la mînecate iarăş veniia 2
în besearică şi tot norodul veniia
cătră El; şi şăzînd, învăţa pre ei.
Şi adusără cărturarii şi fariseii 3
cătră Dînsul muiare, în preacurvie fiind
prinsă, şi puindu-o pre ea în mijloc,
Zisără Lui:„Dascale, aceasta muiare s-au 4
prinsu aşa de faţă preacurvindu-se; Iară 5
în Leage Moisi noao au poruncit unile ca
aceastea a să ucide cu pietri. Deci tu ce zici?"
Şi aceasta zicea ispitind pre El ca să poată 6
să-L hulească pre El. Iară Iisus jos ple-
cîndu-Se, cu deagetul scriia în pămînt, nebă-
gînd în samă lor. Iară deaca-L înteţiia 7
întrebînd pre El, rădicîndu-Să zise cătră ei:
„Cel nepăcătos dentru voi întîiu cu piatra
asupra ei să lovească". Şi iarăş jos ple- 8
cîndu-Să, scriia în pămînt. Iară ei auzind 9
şi de ştiinţa lor mustrîndu-se, ieşiia unul cîte
unul, încependînd de la cei bătrîni pînă la cei
de apoi, şi rămase sîngur Iisus, şi muiarea
în mijloc fiind. Şi sculîndu-Să Iisus şi 10
pre nimenea văzînd afară den muiare, zise
ei:„Muiare, unde sînt aceia pîrîşii tăi?
Nimenea nu te-au osîndit?" Iară ea zise: 11
„Nimeni, Doamne!" Şi zise ei Iisus:„Nici
Eu te osîndescu, pasă şi să nu mai greşăşti".
Deci iarăş Iisus lor au grăit zicînd:„Eu 12
sînt Lumina lumii, cela ce urmează Mie
nu va umbla întru întunearec, ce va avea
lumina vieţii". Deci ziseră Lui fari- 13
seii:„Tu pentru Tine mărturiseşti, mărtu-
ria Ta nu iaste adevărată". Răspunse 14
Iisus şi zise lor:„Măcară ca Eu măr-

turisescu pentru Mine, adevărată iaste măr-
turia Mea, căci ştiu de unde am venit şi
unde mergu. Voi nu ştiţi de unde viu şi
15 unde mergu. Voi după trup judecaţi, Eu
16 nu judec nici pre unul. Şi de voiu judeca
Eu, judecata Mea adevărată iaste, căci sîn-
gur nu sînt, ce Eu şi Părintele Cela ce M-au
17 trimis pre Mine. Şi în Leagea voastră
scrisu-s-au că a doi oameni mărturia adevă-
18 rată iaste. Eu sînt Cela ce mărturisescu
pentru Mine, şi mărturiseaşte pentru Mine
Părintele Cela ce au trimis pre Mine".
19 Deci zicea Lui:,,Unde iaste Tatăl Tău?"
Răspunse Iisus:,,Nici pre Mine ştiţi, nici
pre Tatăl Mieu; de aţi şti pre Mine, şi pre
20 Părintele Mieu aţi şti". Aceastea graiuri
au grăit Iisus în gazofilachie, învăţînd în
besearică; şi nimenilea nu L-au prinsu pre
21 El, căci încă nu venise ceasul Lui. Deci
zise iară lor Iisus:,,Eu mergu, şi Mă veţi
cerca, şi în păcatul vostru veţi muri. Unde
Eu Mă duc, voi nu puteţi să veniţi".
22 Deci zicea jidovii:,,Cîndai să nu Să omoară
pre Sine, căci zice:'Unde Eu Mă duc, voi
23 nu puteţi să meargeţi'". Şi zise lor:,,Voi
dentru ceale de jos sînteţi, Eu den ceale de
sus sînt. Voi den lumea aceasta sînteţi, Eu
24 nu sînt den lumea aceasta. Deci zis-am
voao că veţi muri întru păcatele voastre,
pentru că, de nu veţi creade că Eu sînt,
25 veţi muri în păcatele voastre". Deci zi-
cea Lui:,,Tu cine eşti?" Şi zise lor Iisus:
26 ,,Începătura, căci şi grăiescu voao. Mul-
te am pentru voi a grăi şi a judeca, ce Cela
ce au trimis pre Mine adevărat iaste, şi Eu
ceale ce am auzit de la El, aceastea zic în
27 lume". Nu cunoscură că pre Tatăl zicea
28 lor. Deci zise lor Iisus:,,Cînd veţi înălţa
pre Fiiul Omului, atuncea veţi cunoaşte că
Eu sînt şi de la Mine nu fac nemica, ce în ce
chip au învăţat pre Mine Părintele Mieu,
29 aceastea grăiescu. Şi Cel ce au trimis pre
Mine cu Mine iaste, n-au lăsat pre Mine sîn-
gur Părintele, că Eu ceale plăcute Lui facu
30 pururea". Aceastea El grăind, mulţi au
31 crezut întru El. Deci zicea Iisus cătră
jidovii ceia ce au crezut întru El:,,De veţi
rămînea voi în cuvîntul Mieu, adevărat uce-
32 nici Mie-M sînteţi. Şi veţ cunoaşte ade-
vărul, şi adevărul va mîntui pre voi".
33 Răspunseră lui:,,Sămînţa lui Avraam sîntem
şi nimănui n-am slujit niciodinioară. Cum
34 Tu zici că 'Slobozi veţi fi'". Răspunse
lor Iisus:,,Amin, amin zic voao, că tot cela
35 ce face păcatul, rob iaste păcatului. Iară
robul nu rămîne în casă în veac; Fiiul rămîne
36 în veac. Deci de va mîntui pre voi Fiiul, cu
37 adevărat slobozi veţ fi. Ştiu că sămînţă lui
Avraam sînteţ, ce cercaţi să Mă omorîţi, căci
38 cuvîntul Mieu nu încape în voi. Eu ceale
ce am văzut lîngă Tată-Mieu grăiescu; deci
şi voi carea aţ văzut lîngă tatăl vostru faceţi".
Răspunseră şi ziseră Lui:,,Părintele nostru 39
Avraam iaste". Zise lor Iisus:,,De aţi fi
feciori lui Avraam, lucrurile lui Avraam aţ
face. Iară acum cercaţi să Mă omorîţ, 40
pre Om carele adevărul voao am grăit,Carele
am auzit de la Dumnezău. Aceasta Avraam
n-au făcut. Voi faceţ lucrurile părintelui 41
vostru". Deci ziseră Lui:,,Noi den curvie nu
ne-am născut, pre un părinte avem: pre
Dumnezău". Zise lor Iisus:,,De ar fi 42
Dumnezău Părinte voao, doară M-aţ iubi
pre Mine, pentru că Eu de la Dumnezău am
venit şi viu, pentru că nici de la Mine am
venit, ce Acela M-au trimis. Pentru ce 43
graiul Mieu nu-l cunoaşteţ? Nu puteţ să
auziţi cuvîntul Mieu? Voi den tatăl diavo- 44
lul sînteţi şi pohtele tatălui vostru veţ să
faceţ. Acela ucigătoriu de oameni era
de-nceput şi întru adevăr n-au stătut, căci
nu iaste adevăr întru el. Cînd grăiaşte min-
ciuna, dentru ale sale grăiaşte, căci minci-
nos iaste şi tatăl lui. Iară Eu căci adevărul 45
zic, nu creadeţ Mie. Care dentru voi Mă 46
mustră pentru păcat? Iară de adevărul gră-
iescu, pentru ce voi nu creadeţ Mie? Cela 47
ce iaste de la Dumnezău, graiurile lui
Dumnezău aude;pentru aceaea voi nu auziţi,
căci de la Dumnezău nu sînteţi". Deci 48
răspunseră jidovii şi ziseră Lui:,,Au nu bine
zicem noi că samaritean eşti Tu şi drac ai?"
Răspunse Iisus:,,Eu drac nu am, ce cinstescu 49
pre Părintele Mieu, şi voi necinstiţ pre Mine.
Iară Eu nu cercu mărirea Mea. Iaste cela ce 50
cearcă şi judecă. Amin, amin zic voao: 51
De va neştine cuvîntul Mieu păzi, moarte
nu va vedea în veac". Deci ziseră lui jidovii: 52
"Acum am cunoscut că drac ai. Avraam au
murit şi prorocii, şi Tu zici:'De va neştine
cuvîntul Mieu păzi, nu va gusta moarte în
veac'. Au Tu mai mare eşti decît părintele 53
nostru Avraam, carele au murit, şi pro-
rocii au murit; cine Te faci Tu pre Tine?"
Răspunse Iisus:,,De voiu mări Eu pre Mine, 54
mărirea Mea nemică nu iaste. Iaste Tatăl
Mieu Cela ce măreaşte pre Mine, pre Carele
voi ziceţ că de iaste voao Dumnezău.
Şi nu L-aţ cunoscut pre El, iară Eu ştiu 55
pre El; şi de voiu zice că nu-L ştiu pre El,
voiu fi aseamene cu voi mincinos, ce ştiu
pre El şi cuvîntul Lui păzescu. Avraam, 56
părintele vostru, s-au bucurat ca să vază
ziua Mea, şi văzu şi să bucură". Deci ziseră 57
jidovii cătră el:,,50 de ani încă nu ai, şi pre
Avraam ai văzut?" Zise lor Iisus:,,Amin, 58
amin zic voao:Mai nainte de a să face Avraam
Eu sînt". Dirept aceasta rădicară pietri 59
să-L lovească pre El, iară Iisus Să ascunse
şi ieşi den besearecă, trecînd pren mijlocul
lor; şi trecea aşa.

CAP IX

1 Şi trecînd văzu un om orb den naş-
2 tere. Şi-L întrebară ucenicii
Lui zicînd:„Ravvi, cine au greşit?
Acesta au părinţii lui, ca să să
3 nască orb?“ Răspunse Iisus:
„Nice acesta au greşit, nice părinţii lui, ce ca
să să arate lucrurile lui Dumnezău întru el.
4 Eu trebuie a lucra lucrurile Celui ce M-au
trimis pre Mine, pînă iaste zio; vine noapte
5 cînd nimenea nu poate să lucreaze. Cînd
6 sînt în lume, Lumină sînt lumii“. Aceaste
zicînd, au scuipit jos şi au făcut tină den
scuipat şi au uns tina preste ochii orbului.
7 Şi zise lui:„Du-te de te spală la scăldătoarea
lui Siloam!“, carea să înţeleage: Trimis.
Deci să duse şi să spălă, şi veni văzînd.
8 Deci vecinii şi ceia ce-l vedea pre el mai
nainte că era orb zicea:„Au nu iaste acesta
9 cela ce şădea şi cerea?“ Alţii zicea că
acesta iaste, iară alţii că aseaminea cu el
10 iaste. Acela zicea că:„Eu sînt“. Deci
zicea lui:„Cum ţi s-au deşchis ochii?“
11 Răspunse acela şi zise:„Un om ce să chema
Iisus tină au făcut şi au uns ochii miei; şi
zise mie:'Du-te la scăldătoarea lui Siloam,
şi te spală'. Şi mergînd şi spălîndu-mă, am
12 văzut“. Deci ziseră lui:„Unde iaste Acela?“
13 Zise:„Nu ştiu“. Aduc pre el cătră fari-
14 sei, pre cel ce odinioară era orb. Şi era
sîmbătă cînd au făcut Iisus tina şi au deş-
15 chis lui ochii. Deci iarăş îl întreba pre el
şi fariseii cum au văzut. Iară el zise lor:„Tină
au pus preste ochii miei, şi m-am spălat şi
16 văz“. Deci zicea dentru farisei oareca-
rei:„Acesta om nu iaste dela Dumnezău,
căci sîmbăta nu o păzeaşte“. Alţii zicea:
„Cum poate om păcătos ca aceastea să facă
17 seamne?“ Şi price era întru ei. Ziseră
orbului iarăş:„Tu ce zici pentru El, că au
deşchis ţie ochii?“ Iară el zise că proroc
18 iaste. Deci nu crezură jidovii pentru el
că orb era şi au văzut, pînă unde au chemat
19 pre părinţii celuia ce au văzut. Şi între-
bară pre ei zicînd:„Acesta iaste fiiul vostru,
carele voi ziceţ că orb s-au născut? Cum
20 dară acum veade?“ Răspunseră lor părin-
ţii lui şi ziseră:„Ştim că acesta iaste fiiul
21 nostru şi cum orb s-au născut. Iară cum
acum veade, nu ştim. Au cine au deşchis
lui ochii, noi nu ştim. El vîrstă are, pre dîn-
sul întrebaţi. El pentru dînsul va grăi“.
22 Aceastea ziseră părinţii lui, căci să temea
de jidovi, pentru că să tocmise jidovii ca,
de-L va mărturisi cineva pre El Hristos,
23 depărtat de adunare să fie. Pentru aceaea
părinţii lui ziseră că:„Vîrstă are, pre el între-
24 baţi“. Deci strigară de al doilea rînd pre
omul carele era orb şi zisără lui:„Dă
mărire lui Dumnezău. Noi ştim că Omul
25 Acesta păcătos iaste“. Răspunse dirept
aceaea acela şi zise:„De iaste păcătos
nu ştiu. Una ştiu: că orb fiind, acum văz“.
Şi ziseră lui iarăş:„Ce au făcut ţie? Cum au 26
deşchis ţie ochii?“ Răspunse lor:„Am 27
zis voao acum, şi n-aţ auzit. Ce iarăş veţ să
auziţ? Au şi voi veţ să fiţ Lui ucenici?“
Deci suduiră pre el şi ziseră:„Tu eşti ucenic 28
Aceluia, iară noi lui Moisi sîntem ucenici.
Noi ştim că cu Moisi au grăit Dumnezău, 29
iară pre Acesta nu-L ştim de unde iaste“.
Răspunse omul şi zise lor:„Pentru că întru 30
aceasta minunat iaste, căci voi nu ştiţ de
unde iaste, şi au deşchis mie ochii. Şi 31
ştim că pre păcătoşi Dumnezău nu-i ascultă,
ce, de va fi cineva de Dumnezău crezătoriu
şi va face voia Lui, pre acela ascultă. Den 32
veac nu s-au auzit cum să fie deşchis cineva
ochi de orb născut. De nu ar fi Acesta 33
de la Dumnezău, n-ar putea să facă nemică“.
Răspunseră şi ziseră lui:„Întru păcate tu 34
te-ai născut tot, şi tu ne înveţi pre noi?“
Şi-l scoaseră pre el afară. Auzi Iisus că 35
l-au scos pre el afară şi aflînd pre el zise lui:
„Tu crezi în Fiiul lui Dumnezău?“ Răs- 36
punse acela şi zise:„Cine iaste, Doamne, ca
să crez întru El?“ Şi zise lui Iisus:„Şi 37
L-ai văzut pre El! Şi Cela ce grăiaşte cu
tine, Acela iaste“. Iară el zise:„Crez, 38
Doamne!“ Şi să închină Lui. Şi zise 39
Iisus:„Întru judecată Eu în lumea aceasta
am venit, ca ceia ce nu văd să vază, şi ceia
ce văd, orbi să fie“. Şi auziră dentru 40
farisei aceastea, ceia ce era cu El, şi ziseră
Lui:„Au şi noi orbi sîntem?“ Zise lor 41
Iisus:„De aţ fi orbi, n-aţ avea păcat, iară
acum ziceţ că:'Vedem', deci păcatul
vostru rămîne.

CAP X

Amin, amin zic voao: Cela ce nu 1
întră pren uşă în ocolul oilor, ce
să suie pre aiurilea, acela fur iaste
şi tîlhariu. Iară cela ce întră 2
pren uşă, păstoriu iaste oilor.
Acestuia portariul deşchide şi oile glasul lui 3
aud, şi pre ale sale oi le cheamă pre nume
şi le scoate pre eale. Şi cînd scoate oile 4
sale, înaintea lor mearge, şi oile lui urmează,
căci ştiu glasul lui. Iară la cel strein nu 5
vor urma, ce vor fugi de la el, căci nu ştiu
glasul celor streini“. Această pildă zise 6
lor Iisus, iară aceia n-au cunoscut carele era
ceale ce grăiia lor. Deci zise iarăş lor 7
Iisus:„Amin, amin zic voao că: Eu sînt uşa
oilor. Toţi cîţi mai nainte de Mine au 8
venit furi sînt şi tîlhari, ce n-au ascultat de
ei oile. Eu sînt uşa, pren Mine de va întra 9
neştine, mîntui-se-va. Şi va întra şi va ieşi,
şi păşune va afla. Furul nu vine fără nu- 10
mai ca să fure şi să junghe şi să piarză.
Eu am venit ca viaţă să aibă şi de prisosit 11
să aibă. Eu sînt păstoriul cel bun. Păsto- 12
riul cel bun sufletul lui pune pentru oi.
Iară năimitul şi cel ce nu e păstoriu, căruia 13
nu sînt oile ale lui, veade pre lupi viind

şi lasă oile şi fuge; şi lupul hrăpeaşte pre
14 eale şi răsipeaşte oile. Iară năimitul
fuge, căci năimit iaste, şi nu e grijă lui
pentru oi. Eu sînt păstoriul cel bun şi cu-
noscu pre ale Meale şi Mă cunoscu de ale
15 Meale. În ce chip Mă cunoaşte Părintele,
şi Eu cunoscu pre Părintele. Şi sufletul
16 Mieu puiu pentru oi. Şi alte oi am, carele
nu sînt den ocolul acesta. Şi acealea trebuie
Eu să le aduc, şi glasul Mieu vor auzi şi să
17 va face o turmă, un păstoriu. Pentru
aceaea Părintele Mieu pre Mine iubeaşte,
căci Eu puiu sufletul Mieu, ca iarăş să-l
18 ia[u] pre el. Nimeni nu-l ia pre el de la
Mine, ce Eu puiu pre el de la Mine. Voie am
a pune pre el, şi voie am iarăş să-l iau pre el.
Această poruncă am luat de la Tatăl Mieu".
19 Deci iarăş împărecheare s-au făcut între ji-
20 dovi pentru cuvintele aceastea. Deci zicea
mulţi dentru ei:,,Drac are şi să nebuneaşte.
21 Ce-L auziţ pre El?" Alţii zicea:,,Aceaste
graiuri nu sînt de îndrăcit. Au drac poate
22 ochii orbilor să deşchiză?" Şi să făcură
23 înnoirile în Ierusalim şi iarnă era. Şi um-
bla Iisus în besearecă, în bolta lui Solomon.
24 Deci Îl încunjurară pre El jidovii şi-I
ziseră Lui:,,Pînă cînd sufletul nostru iai?
25 De eşti tu Hristos, zi noao de faţă". Răs-
punse lor Iisus:,,Zis-am voao, şi nu creadeţi.
Lucrurile carele Eu fac în numele Tatălui
Mieu, aceastea mărturisescu pentru Mine.
26 Ce voi nu creadeţ, pentru că nu sînteţ den
27 oile Meale, în ce chip am zis voao. Oile
Meale glasului Mieu ascultă, şi Eu le ştiu
28 pre eale, şi vin după Mine. Şi Eu viaţă
veacinică dau lor şi nu vor peri în veac şi
nu le va hrăpi cineva pre eale den mîna Mea.
29 Tatăl Mieu, Care au dat Mie, mai mare de
toţi iaste, şi nimenea nu poate să hrăpască
30 den mîna Tatălui Mieu. Eu şi Părintele
31 una sîntem". Apucară dirept aceaea ia-
răş pietri jidovii ca să-L lovească cu pietri
32 pre El. Răspunse lor Iisus:,,Multe bune
lucruri am arătat voao de la Părintele Mieu.
Pentru care lucru dentru eale cu pietri veţ
33 să mă ucideţ?" Răspunseră lui jidovii
zicînd:,,Pentru lucru bun nu te împroşcăm,
ce pentru hulă, şi căci Tu, om fiind, faci
34 pre Tine Dumnezău". Răspunse lor Iisus:
,,Nu iaste scris în Leagea voastră:'Eu am
35 zis: dumnezei sînteţ?' De vreame ce pre
aceia au zis 'dumnezei', cătră carii cuvîntul
lui Dumnezău s-au făcut—şi nu să poate să
36 să dezleage Scriptura—, Pre carii Părintele
au svinţit şi au trimis în lume, voi ziceţ că
'Blastemi!', căci am zis:'Fiiul lui Dumnezău
37 sînt'? De nu fac lucrurile Părintelui Mieu,
38 nu creadeţ în Mine. Iară de facu, măcară
de în Mine nu Mă creadeţ, lucrurilor crea-
deţi, ca să ştiţ şi să creadeţ că în Mine
e Tatăl şi Eu întru El". Deci cerca iarăş 39
pre El să-L prinză, şi ieşi den mîna lor.
Şi Să duse iarăş decindea de Iordan, în locul 40
unde era Ioan întîiu botezînd, şi rămase
acolo. Şi mulţi veniră cătră El şi zicea 41
că:,,Ioan niciun semn n-au făcut, iară toate
cîte au zis Ioan pentru Acesta adevărate era".
Şi crezură mulţi acolo întru El. 42

CAP XI

Şi era bolind oarecarele Lazăr, de la 1
Vithania, den satul Mariei şi
Marthei, surorii ei. Şi era Maria 2
ceaea ce au fost uns pre Domnul
cu mir şi au ştersu picioarele Lui
cu părul ei, al căriia frate, Lazăr, boliia.
Deci trimiseră cătră El surorile, zicînd: 3
,,Doamne, iată pre cela ce iubeşti, boleaşte".
Şi auzind Iisus, zise:,,Această boală nu 4
iaste spre moarte, ce pentru mărirea lui
Dumnezău, ca să Să mărească Fiiul lui
Dumnezău pren ea". Şi iubiia Iisus pre 5
Martha, şi pre sora ei, şi pre Lazăr. Deci, 6
deaca auzi că boleaşte, rămasă într-acelaş
locu doao zile. Apoi, după aceasta, zise 7
ucenicilor:,,Să meargem în Iudea". Iarăş 8
ziseră Lui ucenicii:,,Ravvi, acum te căuta
să Te ucigă cu pietri jidovii, şi iarăş mergi
acolo?" Răspunse Iisus:,,Au nu doaospră- 9
zeace sînt ceasurile zilei? De va umbla 10
neştine ziua, nu să va poticni, că lumina lu-
mii aceştiia veade, iară de va umbla neştine
noaptea, poticneaşte-se, căci lumina nu iaste
întru el". Aceastea zise, şi după aceasta 11
zise lor:,,Lazar, priatenul nostru, au ador-
mit, ce voiu mearge ca să-l deştept pre el".
Deci ziseră ucenicii Lui:,,Doamne, de au 12
adormit, mîntui-se-va". Şi zicea Iisus 13
pentru moartea lui, iar acelora li se păru că
pentru adormirea somnului zice. Deci
atunce zise aiave: ,,Lazar au murit. 14
Şi Mă bucur pentru voi ca să creadeţ, căci 15
nu eram acolo; ce să ne ducem cătră el".
Deci zise Thoma, cel ce să cheamă Geamăn, 16
celor dempreună ucenici:,,Să meargem şi
noi ca să murim cu El". Deci venind 17
Iisus, află pre el 4 zile avînd în groapă.
Şi era Vithania aproape de Ierusalim ca vro 18
15 stadii. Şi mulţi dentru jidovi au fost 19
venit cătră ceale prejur Martha şi Maria, ca
să le mîngîie pre eale pentru fratele lor.
Deci Marha, deaca au auzit că Iisus vine, 20
întimpină pre El, iară Maria şădea în casă.
Deci zise Martha cătră Iisus:,,Doamne, de 21
ai fi fost aicea, fratele nostru n-ar fi murit.
Ce şi acum ştiu că, cîte vei ceare de la 22
Dumnezău, va da Ţie Dumnezău". Zise 23
ei Iisus:,,Scula-să-va fratele tău!" Zise 24
Lui Martha:,,Ştiu că să va scula la înviare,
în ziua de apoi". Zise ei Iisus:,,Eu sînt 25
înviarea şi viaţa. Cela ce creade întru
Mine, măcară de va şi muri, trăi-va. Şi 26

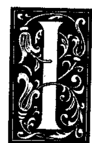
tot cela ce trăiaşte şi creade în Mine, nu va
27 muri în veac. Crezi aceasta?“ Zise Lui:
„Aşa, Doamne. Eu am crezut că Tu eşti
Hristos, Fiiul lui Dumnezău, Cel viitoriu în
28 lume“. Şi aceastea zicînd, să duse şi
strigă pre Maria, sora ei, pre ascunsu zicînd:
29 „Învăţătoriul au venit şi te strigă“. Aceaea,
deaca auzi, să sculă iute şi veni cătră El.
30 Şi încă nu venise Iisus în sat, ce era în locul
31 unde au întimpinat pre El Martha. Deci
jidovii carii era cu ea în casă şi o mîngîia
pre ea, văzînd pre Maria că degrabă să sculă
şi ieşi, mearseră după ea zicînd:„S-au dus
32 la mormînt ca să plîngă acolo“. Deci
Maria, deaca au venit unde era Iisus, văzînd
pre El, au căzut la picioarele Lui, zicînd
Lui:„Doamne, de ai fi fost aicea, n-ar fi mu-
33 rit frate-mieu“. Deci Iisus, deaca au văzut
prea ea plîngînd şi pre cei ce venise cu ea ji-
dovi plîngînd, gemu cu duhul şi Să turbură
34 pre Sine. Şi zise:„Unde aţi pus pre el?“
35 Ziseră Lui:„Doamne, vino şi vezi!“ Lă-
36 crămă Iisus. Deci zicea jidovii:„Caută
37 cum iubiia pre el“. Iară unii dentru ei
ziseră:„Nu putea Acesta, Carele au deşchis
ochii orbului, să facă şi pe acesta să nu
38 moară?“ Deci Iisus iarăş gemînd întru
Sine, veni la mormînt. Şi era peşteră şi
piatra zăcea preste ea. Zise Iisus:„ Rădicaţi
39 piatra!“ Zise Lui sora celui mort, Martha:
„Doamne, acum pute, pentru că de 4 zile
40 iaste“. Zise ei Iisus:„N-am zis ţie că, de
vei creade, vei vedea mărirea lui Dumnezău?“
41 Deci rădicară piatra unde era mortul zăcînd,
iară Iisus rădică ochii în sus şi zise:„Părinte,
42 mulţimescu-Ţ căci M-ai ascultat. Şi Eu
ştiiam că pururea Mă asculţi, ce pentru
gloata ce stă pe-mprejur am zis, ca să crează
43 că Tu M-ai trimis“. Şi aceastea zicînd,
cu glas mare au strigat:„Lazare, vino afară!“
44 Şi ieşi cel mort, legate fiind picioarele şi
mînile cu făşuri, şi faţa lui cu măhramă era
legată. Zise lor Iisus:„Dezlegaţi pre el şi
45 lăsaţi să meargă“. Deci mulţi den jidovii
carii au fost venit cătră Maria, şi văzînd
ceale ce au făcut Iisus, au crezut întru El.
46 Iară unii dentru ei s-au dus cătră farisei şi
47 spuseră ceale ce au făcut Iisus. Deci adu-
nară arhiereii şi fariseii sfat şi zicea:„Ce
facem, că Acesta Om multe seamne face!
48 De vom lăsa pre El aşa, toţi vor creade întru
El, şi vor vini rîmleanii şi vor rîdica noao şi
49 locul şi limba“. Iară unul dentru ei,
oarecarele Caiafa, arhiereu fiind anului ace-
50 luia, zise lor:„Voi nu ştiţi nimica, Nici
gîndiţi că de folosu e noao ca să moară un
om pentru norod, şi nu toată limba să
51 piară“. Iară aceasta de la el n-au zis, ce,
arhiereu fiind anului aceluia, prooroci că
52 vrea Iisus să moară pentru limbă; Şi
nu pentru limbă numai, ce ca şi pre
fiii lui Dumnezău cei răsipiţi să-i
adune întru una. Deci den ziua aceaea 53
s-au sfătuit ca să-L omoară pre El. Deci 54
Iisus nu mai umbla aiave întru jidovi, ce Să
duse de acolo într-un ţinut, aproape de pus-
tiiu, la cetatea ce să cheamă Efraim, şi acolo
petrecea cu ucenicii Lui. Şi era aproape 55
Paştele jidovilor şi să suiră mulţi în Ierusa-
lim den ţară mai nainte de Paşte, ca să să
curăţască pre dînşii. Deci cerca pre Iisus 56
şi zicea între dînşii în besearică stînd:„Ce
vă pare voao, că nu va veni la sărbătoare?“
Şi au fost dat şi arhiereii şi fariseii poruncă, 57
ca, de va şti neştine unde iaste, vor porunci
ca să-L prinză pre El.

CAP XII

Deci Iisus, cu şase zile mai nainte de 1
Paşte, veni la Vithania, unde era
Lazar, cel ce fusease mort, pre
carele au învis den morţi. Făcu- 2
ră derept aceaea Lui cină acolo, şi
Martha posluşiia, iară Lazar era unul den
cei ce şădea împreună cu El. Deci Maria, 3
luînd o litră de mir de nardu de credinţă,
de mult preţ, unse picioarele lui Iisus şi
ştearse cu părul ei picioarele Lui, iară casa
s-au împlut de mirosul mirului. Deci zise 4
unul dentru ucenicii Lui, Iuda al lui Simon
Iscariotul, cel ce era să-L vînză pre El:
„Pentru ce acest mir nu s-au vîndut direpț 5
300 de dinari şi să să fie dat săracilor?“
Şi zise aceasta nu că pentru săraci îi era 6
grije lui, ce căci fur era şi punga avea, şi ce
să băga purta. Deci zise Iisus:„Lasă-o pre 7
ea, pentru în ziua îngropării Meale au păzit
pre el. Pentru că pre săraci pururea-i 8
aveţi cu voi, iară pre Mine nu pururea Mă
aveţ“. Deci conoscu gloată multă den 9
jidovi că iaste acolo şi veniră nu pentru
Iisus numai, ce ca şi pre Lazar să vază, pre
carele au învis den morţi. Iară să sfătuiră 10
arhiereii ca şi pre Lazar să omoară. Căci 11
mulţi pentru el să ducea, dentru jidovi, şi
credea în Iisus. A doua zi, gloata cea 12
multă ce au fost venit la sărbătoare auzind
că vine Iisus în Ierusalim, Luară stîlpări 13
de finic şi-I ieşiră în timpinarea Lui şi striga:
„Osanna! Blagoslovit Cela ce vine întru
numele Domnului, Împăratul lui Israil!“
Şi aflînd Iisus un asin, şăzu pre el după cum 14
iaste scris: „Nu te teame, fiică Sion! 15
Iată, Împăratul tău vine şăzînd pre mînzul
asinii“. Şi aceastea nu le-au conoscut uce- 16
nicii Lui mai nainte, ce, cînd Să proslăvi
Iisus, atuncea ş-au adus aminte că aceastea
era asupra Lui scrise, şi aceastea au făcut Lui.
Deci mărturisiia gloata care era cu El, cînd 17
pre Lazar au strigat den mormînt şi au scu-
lat pre el den morţi. Pentru aceaea au şi 18
întimpinat pre El gloata, căci au auzit să fie
făcut El acest semn. Deci fariseii ziseră 19
întru dînşii:„Vedeţi că nu folosiţi ne-

20 mică! Iată, lumea după El să duse". Și
era oarecarii elini den ceia ce să suia ca să să
21 închine la sărbătoare. Deci aceștea veniră
la Filip, la cel de la Vithsaida a Galileii, și-l
întreba pre el zicînd:„Doamne, vom să
22 vedem pre Iisus". Veni Filip și zise lui
Andreiu, și iarăș Andreiu și Filip ziseră lui
23 Iisus. Iară Iisus au răspuns lor zicînd:
„Venit-au ceasul ca să Să mărească Fiiul
24 Omului. Amin, amin zic voao: Grăunțul
de grîu, căzînd în pămînt, de nu va muri, el
singur rămîne, iară de va muri, multă roadă
25 aduce. Cela ce iubeaște sufletul lui,
piarde-va pre el; și cela ce urăște sufletul lui
în lumea aceasta, întru viață veacinică păzi-va
26 pre el. De Mie va sluji neștine, Mie să
urmeze, și unde sînt Eu, acolo și sluga Mea
va fi. Și de va sluji neștine Mie, cinsti-l-va
27 pre el Părintele. Acum sufletul Mieu s-au
turburat, și ce voiu zice? Părinte, mîntu-
iaște-Mă den ceasul acesta! Ce pentru aceaea
28 am venit la ceasul acesta. Părinte, mărește
numele Tău!" Deci veni glas den ceriu:„Și
29 am mărit și iarăș voiu mări". Iară gloata
aceaea ce sta și au auzit zicea că tunet să să
30 fie făcut. Alții zicea:„Înger Lui au grăit".
Răspunse Iisus și zise:„Nu pentru Mine acest
31 glas s-au făcut, ce pentru voi. Acum jude-
cată iaste lumii aceștiia, acum biruitoriul
32 lumii aceștiia scoate-să-va afară. Iară Eu,
de Mă voiu înălța de la pămînt, pre toți voiu
33 trage către Mine". Și aceasta zicea însem-
34 nînd cu ce moarte era să moară. Răspunse
Lui gloata:„Noi am auzit den Leage că
Hristos rămîne în veac, și cum Tu zici că
trebuie a Să înălța Fiiul Omului? Cine iaste
35 acesta Fiiul Omului?" Zise lor derept
aceaea Iisus:„Încă puținea vreame Lumina
cu voi iaste. Îmblați pînă aveți Lumina, ca
nu întunearec pre voi să vă apuce. Și cela
ce umblă întru întunearec nu știe unde
36 mearge. Pînă aveți Lumina, creadeți în
Lumină, ca fiii Luminei să fiți!" Aceastea
au grăit Iisus și, ducîndu-Se, S-au ascuns de
37 la ei. Și atîtea seamne făcînd El, fiind
38 înaintea lor, nu credea întru El, Ca cuvîn-
tul Isaiei prorocului să să plinească, care au
zis:„Doamne, cine au crezut auzului nostru?
Și brațul Domnului cui s-au descoperit?"
[39] Pentru aceaea nu putea să crează, căci iarăș
[40] zise Isaia: „Orbit-au ochii lor și împietri
inima lor, ca să nu vază cu ochii și să pri-
ceapă cu inima, și să vor întoarce, și voiu
41 vindeca pre ei". Aceastea zise Isaia, cînd
42 văzu mărirea Lui și grăi pentru El. Însă
direpț aceaea, și dentru boiari mulți au crezut
întru El, ce pentru farisei nu mărturisiia, ca
43 nu depărtați de adunare să să facă; Pen-
tru că îndrăgiră mărirea oamenilor mai mult
44 decît mărirea lui Dumnezău. Iară Iisus stri-
gă și zise:„Cela ce creade în Mine, nu creade
în Mine, ce în Cela ce M-au trimis pre Mine.
Și cela ce veade pre Mine, veade pre Cela ce 45
au trimis pre Mine. Eu Lumină în lume 46
am venit, ca tot cela ce va creade în Mine întru
întunearec să nu rămîie. Și de va auzi 47
neștine graiurile Meale, și nu va creade, Eu
nu judec pre el, pentru că n-am venit ca să
judec lumea, ce ca să mîntuiesc lumea.
Cela ce leapădă pre Mine și nu prinde graiu- 48
rile Meale, are pre cela ce judecă pre el: cu-
vîntul carele am grăit, acela va judeca pre el
în ziua cea de apoi. Căci Eu dentru Mine 49
n-am grăit, ce Părintele Cela ce au trimis pre
Mine, Acela poruncă Mi-au dat ce voiu zice
și ce voiu grăi. Și știu că porunca Lui 50
viață veacinică iaste. Deci ceale ce grăiesc
Eu, după cum Mi-au zis Mie Părintele, așa
grăiesc".

CAP XIII

Iară mai nainte de sărbătoarea 1
Paștilor, știind Iisus că I-au venit
Lui ceasul ca să Să mute den lumea
aceasta către Părintele, iubind pre
ai Săi, pre cei den lume, desăvîrșit
i-au iubit pre ei. Și cină făcîndu-se, dracul 2
întrînd în inima Iudei al lui Simon Iscariotul
ca să-L vînză pre El, Știind Iisus că toate 3
I-au dat Lui Părintele în mînă și cum de la
Dumnezău au ieșit și către Dumnezău
mearge, Sculă-Să de la cină și puse veș- 4
mintele și, luînd ștergătoriul, Să încinse pre
Sine. Apoi puse apă în spălătoare și începu 5
a spăla picioarele ucenicilor și a șstearge
cu ștergătoriul cu carele era încins. Veni 6
direpț aceaea la Simon Petr. Și zise Lui acela:
„Doamne, Tu speli picioarele?" Răspunse 7
Iisus și zise lui:„Ce fac Eu, tu nu știi acum,
ce vei cunoaște după aceasta". Zise Lui 8
Petr:„Nu vei spăla picioarele meale în veac!"
Răspunse lui Iisus:„De nu voiu spăla pre
tine, n-ai parte cu Mine". Zise Lui Simon 9
Petr:„Doamne, nu picioarele meale numai,
ce și mîinile și capul". Zise lui Iisus:„Cel 10
scăldat nu trebuie fără numai picioarele a
le spăla, ce iaste curat tot. Și voi curați sîn-
teți, iară nu toți". Pentru că știia pre 11
cel ce vindea pre El, pentru aceaea zise:„Nu
toți curați sînteț". Deci cînd spălă pi- 12
cioarele lor și-ș luo hainele Lui, șăzînd
iarăș, zise lor:„Cunoașteț ce am făcut voao?
Voi strigați pre Mine:'Învățătoriul și 13
Domnul', și bine ziceț, pentru că sînt.
Deci de Eu am spălat voao picioarele, Dom- 14
nul și Învățătoriul, și voi datori sînteț unul
altuia a spăla picioarele; Pentru că pildă 15
am dat voao, ca, după cum Eu am făcut
voao, și voi să faceț. Amin, amin zic 16
voao: Nu iaste sluga mai mare decît domnul
său, nice trimisul mai mare de cel ce l-au
trimis pre el. De știți aceastea, ferici 17
sînteț de le veț face aceastea. Nu 18

pentru voi toţi zic, Eu ştiu pre carii am ales.
Ce ca să să plinească Scriptura:'Cela ce mă-
nîncă cu mine pîine, au rădicat asupra mea
19 călcîiul lui'. De-acum zic voao, mai nainte
decît a să face, ca, cînd să va face, să creadeţ
20 că Eu sînt. Amin, amin zic voao: Cela ce
priimeaşte, de voi trimite pre cineva, pre
Mine priimeaşte; şi cela ce pre Mine priime-
aşte, priimeaşte pre Cel ce au trimis pre
21 Mine". Aceastea zicînd Iisus, S-au turbu-
rat cu duhul şi mărturisi şi zise:„Amin, amin
zic voao că unul dentru voi Mă va vinde".
22 Căuta dirept aceaea ucenicii unul spre altul,
23 mirîndu-se pentru cine zice. Şi era şăzînd
unul den ucenicii Lui la sînul Lui Iisus, pre
24 carele-l iubiia Iisus. Îi făcu semnu dirept
aceaea acestuia Simon Petru, să întreabe
25 cine ar fi pentru carele zice. Şi căzînd
acela pre pieptul lui Iisus, zise Lui:„Doamne,
26 cine iaste?" Răspunse Iisus:„Acela iaste
căruia Eu, întingînd pîinea, îi voiu da!" Şi
întingînd pîinea, o deade Iudei al lui Simon
27 Iscariotului. Şi după pîine atunce întră
într-acela Satana. Deci zise lui Iisus:„Ce vei
28 să faci, fă mai curînd!" Şi aceasta nime-
nea n-au cunoscut den ceia ce şădea, spre
29 ce au zis lui. Pentru că unii socotiia, de
vreame ce punga avea Iuda, că-i zicea lui
Iisus:„Cumpără de carele ne trebuiescu la
praznecu", sau săracilor ca să dea ceva.
30 Deci luînd pîinea, acela îndată au ieşit; şi
31 era noaptea, cînd au ieşit. Zise Iisus:
„Acum S-au slăvit Fiiul Omului, şi Dumne-
32 zău S-au slăvit întru El. De vreame ce
Dumnezău S-au slăvit întru El, şi Dumnezău
va slăvi pre El întru Dînsul şi îndată va slăvi
33 pre El. Feţilor, încă puţinel cu voi sînt.
Cerca-veţi pre Mine şi, după cum ziş jidovi-
lor că 'Unde Mă duc Eu, voi nu puteţ să
34 mergeţ', şi voao zic acum. Poruncă noao
dau voao ca: Să iubiţ unul pre altul. În ce
chip am iubit pre voi, ca şi voi să vă iubiţ
35 întru voi. Întru aceasta vor cunoaşte toţi
că ai Miei ucenici sînteţ, de veţ avea dragoste
36 între voi". Zise Lui Simon Petăr:„Doam-
ne, unde mergi?" Răspunse-i lui Iisus:„Unde
merg, nu poţi acum să vii după Mine, iară
37 mai apoi vei veni după Mine". Zise Lui
Petăr:„Doamne, pentru ce nu pociu veni
după Tine acum? Sufletul mieu pentru Tine
38 voiu pune". Răspunse-i lui Iisus:„Sufle-
tul tău pentru Mine vei pune? Amin, amin
zic ţie: Nu va cînta cucoşul pînă nu te vei
lepăda de Mine de trei ori".

CAP XIV

1 Nu să turbure inema voastră; creadeţ
în Dumnezău, şi întru Mine creadeţ.
2 În casa Tătîne-Mieu sălaşuri multe
sînt. Iară de nu, aş fi zis voao. Mear-
ge-voiu să gătescu loc voao. Şi de voiu 3
mearge şi voiu găti voao loc, iarăş voiu veni
şi voiu lua pre voi cătră Mine, ca unde Eu
sînt, şi voi să fiţi. Şi unde Eu merg, ştiţ, 4
şi calea o ştiţ". Zise Lui Thoma:„Doam- 5
ne, nu ştim unde mergi; şi cum putem calea
să ştim?" Zise lui Iisus:„Eu sînt Calea şi 6
Adevărul şi Viaţa. Nimenea nu vine cătră
Părintele, fără numai pren Mine. De aţi 7
şti pre Mine, şi pre Părintele Mieu aţi fi
cunoscut; şi de acum ştiţ pre El şi aţ văzut
pre El". Zise Lui Filip:„Doamne, arată-ne 8
noao pre Părintele şi destulu-i noao".
Zise-i lui Iisus:„Atîta vreame cu voi sînt şi 9
nu M-ai cunoscut, Filipe? Cela ce au văzut
pre Mine, au văzut pre Părintele. Şi cum tu
zici:'Arată-ne noao pre Părintele?' Nu 10
crezi că Eu sînt întru Părintele şi Părintele
întru Mine iaste? Graiurile carele Eu voao
grăiesc, de la Mine nu grăiescu, iară Tatul,
Cela ce rămîne întru Mine, Acela face lucru-
rile. Creadeţ în Mine, că Eu sînt întru 11
Părintele şi Părintele întru Mine; iară de nu,
pentru faptele acealea să creadeţ în Mine.
Amin, amin zic voao: Cela ce creade întru 12
Mine, lucrurile carele Eu fac, şi acela va face,
şi mai mari decît aceastea va face; Că Eu 13
cătră Părintele Mieu merg. Şi orice veţi
ceare întru numele Mieu, aceasta voiu face,
ca să Să mărească Părintele întru Fiiul.
De veţ ceare ceva întru numele Mieu, Eu 14
voiu face. De iubiţ pre Mine, poruncile 15
Meale păziţ. Şi Eu voiu ruga pre Părintele 16
şi alt Mîngîitoriu va da voao, ca să rămîie
cu voi în veac, Duhul Adevărului, Care 17
lumea nu poate să-L ia, nici veade pre El,
nici ştie pre El; iară voi ştiţ pre El, căci
lîngă voi rămîne şi întru voi va fi! Nu 18
voiu lăsa pre voi săraci, veni-voiu cătră voi.
Încă puţin şi lumea nu Mă va mai vedea; 19
iară voi vedea-Mă-veţ, căci Eu viu sînt şi
voi veţ fi vii. Întru aceaea zi cunoaşte-veţ 20
voi că Eu—întru Părintele Mieu, şi voi întru
Mine şi Eu întru voi. Cela ce are poruncile 21
Meale şi le păzeaşte pre eale, acela iaste cela
ce iubeaşte pre Mine; iară cela ce iubeaşte
pre Mine, iubi-să-va de Părintele Mieu, şi
Eu voiu iubi pre el şi voiu arăta lui pre Mine".
Zise Lui Iuda, nu Iscariotul:„Doamne, ce 22
s-au făcut că noao vei să Te arăţi pre Tine,
şi nu lumii?" Răspunse Iisus şi zise lui: 23
„De mă iubeaşte neştine, cuvîntul Mieu va
păzi, şi Tatăl Mieu va iubi pre el, şi cătră el
vom veni şi lîngă el lăcaşu vom face. Cela 24
ce nu iubeaşte pre Mine, cuvintele Meale nu
păzeaşte. Şi cuvîntul carele auziţi nu iaste
al Mieu, ce al Părintelui Celui ce M-au trimis.
Aceastea am grăit voao, lîngă voi şăzînd, 25
Iară Mîngîitoriul, Duhul cel Sfînt, Carele va 26
trimite Părintele întru numele Mieu, Ace-

la pre voi va învăţa toate şi va aduce voao
27 aminte toate carele am zis voao. Pace las
voao, pacea Mea dau voao, nu după cum
lumea dă Eu dau voao; să nu se turbure ini-
28 ma voastră, nici să să spare. Auzit-aţi că
Eu am zis voao:'Mergu şi viu cătră voi'. De
M-aţi iubi pre Mine, v-aţi bucura, căci am
zis:'Mergu cătră Părintele, căci Părintele
29 Mieu mai mare de Mine iaste'. Şi acum
am zis voao mai nainte decît a fi, ca, cînd
30 va fi, să creadeţi. Nu voiu mai grăi multe
cu voi, pentru că vine biruitoriul lumii, şi
31 întru Mine nu are nimica; Ce ca să ştie
lumea că iubescu pre Părintele şi, precum
Mi-au poruncit Părintele, aşa facu. Sculaţi-vă
să meargem de aicea!

CAP XV

1 Eu sînt buciumul viţei cel adevărat
şi Părintele Mieu lucrătoriul iaste.
2 Toată viţa ce n-aduce roadă în
Mine, rădică-o pre ea; şi toată carea
aduce roadă, curăţeaşte-o pre ea,
3 ca mai multă roadă să aducă. Acum voi
curaţi sînteţi, pentru cuvîntul carele am
4 grăit voao. Rămîneţi întru Mine şi Eu
întru voi. În ce chip viţa nu poate roadă să
scoaţă dentru ea, de nu va rămînea în bu-
cium, aşa nici voi, de nu veţi rămînea în
5 Mine. Eu sînt buciumul, voi viţele. Cela
ce rămîne întru Mine şi Eu întru el, acesta
aduce roadă multă, căci fără de Mine nu
6 puteţi să faceţi nimica. De nu va rămînea
neştine întru Mine, s-au scos afară ca viţa şi
să uscă, şi le aduce pre eale şi în foc le bagă
7 şi ardu. De veţi rămînea în Mine şi graiu-
rile Meale întru voi vor rămînea, orice veţi
8 vrea, veţi ceare, şi să va face voao. Întru
aceastea S-au mărit Părintele Mieu, ca roadă
multă să scoateţi şi veţi fi ai Miei ucenici.
9 După cum au iubit pre Mine Părintele, şi
Eu am iubit pre voi; rămîneţi în dragostea
10 Mea. De veţi păzi poruncile Meale,
rămînea-veţi întru dragostea Mea, în ce chip
Eu poruncile Tatîni-Mieu am păzit şi rămîiu
11 întru a Lui dragoste. Aceastea am grăit
voao, ca bucuria Mea întru voi să rămîie şi
12 bucuria voastră să va plini. Aceasta iaste
porunca Mea ca: Să vă iubiţi unul pe altul,
13 după cum am iubit pre voi. Mai mare de-
cît aceasta dragoste nimeni nu are, ca neştine
sufletul lui să puie, pentru priatenii lui.
14 Voi priatenii Miei sînteţi, de veţi face cîte
15 Eu poruncescu voao. Nu vă mai zic voao
slugi, căci sluga nu ştie ce face domnul său,
iară voao v-am zis priateni, că toate care am
auzit de la Părintele Mieu, am arătat voao.
16 Nu voi M-aţi ales pre Mine, ce Eu am ales
pre voi şi am pus pre voi, ca voi să meargeţi
şi roadă să aduceţi, şi roada voastră va
rămînea, că orice de veţi ceare de la Părinte-
le, întru numele Mieu, va da voao. Aceas- 17
tea poruncescu voao ca: Să iubiţi unul pre
altul. De lumea pre voi uraşte, cunoaşteţi 18
că pre Mine mai nainte decît pre voi au urît.
De aţi fi den lume, lumea ar iubi pre al său; 19
iară căci den lume nu sînteţi, ce Eu am ales
pre voi den lume, pentru aceaea uraşte pre
voi lumea. Aduceţi-vă aminte de cuvîntul 20
carele Eu am zis voao:'Nu iaste sluga mai
mare de domnul lui'. De M-au gonit pre Mine,
şi pre voi vor goni; de cuvîntul Mieu au pă-
zit, şi al vostru vor păzi. Ce aceastea 21
toate vor face voao pentru numele Mieu, căci
nu ştiu pre Cela ce M-au trimis pre Mine.
De n-aş fi venit şi n-aş fi grăit lor, păcat 22
n-ar avea; iară acum pricină n-au pentru pă-
catul lor. Cela ce pre Mine uraşte şi pre 23
Tatăl Mieu uraşte. De nu aş fi făcut 24
lucrurile întru ei, carele nimenilea altul n-au
făcut, păcat nu ar avea; iară acum şi au văzut,
şi au urît şi pre Mine şi pre Tatăl Mieu.
Ce ca să să plinească cuvîntul cel scris în 25
Leagea lor:'Căci Mă urîră în zadar'. Iară 26
cînd va veni Mîngîitoriul, Carele Eu voi tri-
mite voao, de la Părintele, Duhul Adevăru-
lui, Carele de la Părintele iase, Acela va
mărturisi pentru Mine. Şi voi mărturisiţi, 27
că de-nceput cu Mine sînteţi .

CAP XVI

Aceastea am grăit voao, ca să nu vă 1
smintiţi. Depărtaţi de adunare 2
or face pre voi; ce vine ceas ca tot
cela ce va ucide pre voi, îi va părea
că slujbă aduce lui Dumnezău.
Şi aceastea vor face voao, căci n-au conoscut 3
pre Părintele, nici pre Mine. Ce aceastea 4
am grăit voao, ca, cînd va veni ceasul, să vă
aduceţi aminte de eale căci am zis voao. Şi
aceastea voao de-nceput n-am zis, căci cu
voi eram. Iară acum Mă duc cătră Cela 5
ce M-au trimis şi nimeni dentru voi Mă în-
treabă:'Unde Te duci?' Ce, căci aceastea 6
am grăit voao, mîhnirea au împlut inima
voastră. Ce Eu adevărul zic voao, de folo- 7
seaşte voao ca Eu să Mă duc; că de nu Mă
voiu duce, Mîngîitoriul nu va veni cătră voi,
iară de Mă voiu duce, trimite-L-voiu pre El
cătră voi. Şi venind Acela, va mustra 8
lumea pentru păcate şi pentru direptate şi
pentru judecată. Pentru păcate, căci nu 9
cred întru Mine; Iară pentru direptate, 10
căci cătră Tatăl Mieu mergu şi nu veţi mai
vedea pre Mine; Iară pentru judecată, 11
căci biruitoriul lumii aceştiia s-au judecat.
Încă multe am a zice voao, ce nu puteţi 12
a le purta acum. Iară cînd va veni 13
Acela, Duhul Adevărului, povăţui-va pre
voi întru tot adevărul, pentru că nu
va grăi de la Dînsul, ce oricîte va au-

zi, va grăi, şi ceale ce vin va vesti voao.
14 Acela Mă va proslăvi, căci dentru al Mieu va
15 lua şi va vesti voao. Toate cîte are Părintele
ale Meale sînt; pentru aceaea am zis că dentru
16 al Mieu ia şi va vesti voao. Puţin, şi nu
Mă veţi vedea; şi iarăş puţin, şi Mă veţi
vedea, căci Eu Mă duc cătră Părintele".
17 Ziseră derept aceaea den ucenicii Lui între
dînşii: „Ce iaste aceasta care zice noao:
'Puţin şi nu Mă veţi vedea, şi iarăş puţin
şi Mă veţi vedea? Şi că Eu mergu cătră
18 Părintele'?" Deci zicea: „Aceasta ce iaste
care zice 'cel puţin?' Nu ştim ce zice".
19 Cunoscu dirept aceaea Iisus că vrea pre El
să-L întreabe şi zise lor: „Pentru aceasta cercaţi
între voi căci am zis: 'Puţin, şi nu Mă
veţi vedea; şi iarăş puţin, şi Mă veţi vedea?'
20 Adevăr, adevăr zic voao că veţi plînge şi
veţi jăli voi, iară lumea să va bucura; iară
voi vă veţi mîhni, iară mîhnirea voastră spre
21 bucurie să va face. Muiarea, cînd naşte,
mîhnire are, căci au venit ceasul ei; iară cînd
va naşte copilul, nu-ş mai aduce aminte de
chin, pentru bucurie, căci s-au născut om
22 în lume. Deci şi voi mîhnire acum aveţi,
ce iarăş voiu vedea pre voi şi să va bucura
inima voastră, şi bucuria voastră nimenea
23 nu o va rîdica de la voi. Şi într-aceaea zi
pre Mine nu Mă veţi întreba nimica. Adevăr,
adevăr zic voao că, oricîte veţi ceare de la
Tatăl Mieu întru numele Mieu, va da voao.
24 Pînă acum n-aţi cerşut nimică întru numele
Mieu. Cereţi şi veţ lua, ca bucuria voastră
25 să fie plinită. Aceastea în pilde am grăit
voao, ce va veni ceas cînd nu voiu mai grăi
voao cu pilde, ce aiavea pentru Părintele
26 voiu grăi voao. Într-aceaea zi întru numele
Mieu ceare-veţi; şi nu zic voao că Eu voiu
27 ruga pre Tatăl pentru voi, Pentru că
Acesta Părintele iubeaşte pre voi, căci voi
pre Mine aţi iubit şi aţi crezut că Eu de la
28 Dumnezău am ieşit. Ieşit-am de la Părintele
şi am venit în lume; iarăş las lumea
29 şi mergu cătră Părintele". Ziseră Lui
ucenicii Lui: „Iată, acum aiavea grăieşti, şi
30 nici o pildă zici. Acum ştim că ştii toate
şi nu-Ţi trebuie ca să Te întreabe cineva.
Întru aceasta creadem că de la Dumnăzău
31 ai ieşit". Răspunse lor Iisus: „Acum
32 creadeţi? Iată vine ceas, şi acum au venit,
ca să vă răsipiţi fieştecarele la ale sale, şi
pre Mine sîngur să Mă lăsaţi. Şi nu sînt sîngur,
33 căci Tatăl Mieu cu Mine iaste. Aceastea
am grăit voao, ca întru Mine pace
să aveţi. În lume necaz aveţi,
ce îndrăzniţi; Eu am
biruit lumea".

CAP XVII

Aceastea au grăit Iisus şi au rădicat 1
ochii Lui la ceriu şi zise: „Părinte,
sosit-au ceasul! Măreaşte pre Fiiul
Tău, ca şi Fiiul Tău să Te mărească
pre Tine. După cum ai dat Lui 2
biruinţă a tot trupul, ca, tot care ai dat Lui,
să dea lor viaţă veacinică. Şi aceasta 3
iaste viaţa cea veacinică: Ca să cunoască pre
Tine, pre Cel sîngur adevărat Dumnezău, şi
pre Carele ai trimis, Iisus Hristos. Eu Te-am 4
slăvit pre pămînt; lucrul am săvîrşit, carele
ai dat Mie ca să fac. Şi acum, măreaşte-Mă 5
Tu, Părinte, lîngă Tine, cu mărirea carea
am avut lîngă Tine mai nainte decît a fi lumea.
Arătat-am numele Tău la oameni, 6
pre carii ai dat Mie den lume. Ai Tăi era, 7
şi Mie ai dat pre ei, şi cuvîntul Tău au păzit.
Acum au cunoscut că toate cîte ai dat Mie
de la Tine sînt; Căci graiurile care ai dat 8
Mie, am dat lor; şi ei au luat şi au cunoscut
cu adevărat că de la Tine am ieşit şi au crezut
că Tu M-ai trimis. Eu pentru ei Mă rog; 9
nu pentru lume Mă rog, ce pentru carii ai
dat Mie, căci ai Tăi sînt. Şi ale Meale toate 10
ale Tale sînt, şi ale Tale ale Meale; şi M-am
mărit întru eale. Şi nu mai sînt în lume, 11
şi aceştea în lume sînt; şi Eu cătră Tine viu,
Părinte Sfinte, păzeaşte pre ei întru numele
Tău, pre carii ai dat Mie, ca să fie una ca şi
noi. Cînd eram cu ei în lume, Eu păziam 12
pre ei întru numele Tău; pre carii ai dat Mie,
am păzit şi nimenea dentru ei n-au perit,
fără numai fiiul pierzării, ca să să plinească
Scriptura. Iară acum cătră Tine viu şi 13
aceastea grăiescu în lume, ca să aibă bucuria
Mea plinită întru ei. Eu am dat lor cu- 14
vîntul Tău, şi lumea au urît pre ei, căci nu
sînt den lume, precum nu sînt Eu den lume.
Nu mă rog ca să-i iai pre dînşii den lume, 15
ce ca să fereşti pre ei de cel rău. Den lu- 16
me nu sînt, precum Eu den lume nu sînt.
Sfinţeaşte pre ei cu adevărul Tău; cuvîntul 17
Tău adevăr iaste. Precum M-ai trimis pre 18
Mine în lume, şi Eu am trimis pre ei în lume.
Şi pentru ei Eu sfinţescu pre Mine, ca şi ei 19
să fie sfinţiţi cu adevăr. Şi nu numai 20
pentru aceştea Mă rog, ce şi pentru ceia ce
cred pren cuvîntul lor în Mine, Ca toţi 21
una să fie, după cum Tu, Părinte, întru
Mine şi Eu întru Tine, ca şi ei întru Noi una
să fie, ca lumea să crează că Tu M-ai trimis.
Şi Eu mărirea carea ai dat Mie am dat lor, 22
ca să fie una, după cum Noi una sîntem:
Eu întru ei şi Tu întru Mine, ca să fie desăvîr- 23
şit întru una şi ca să cunoască lumea că Tu
M-ai trimis şi ai iubit pre ei, precum pre Mine
ai iubit. Părinte, pre carii ai dat Mie, 24

voiu ca, unde voiu fi Eu, şi aceia să fie cu
Mine, ca să vază mărirea Mea care ai dat
Mie, căci M-ai iubit pre Mine mai nainte de
25 izvodirea lumii. Părinte direapte, şi lu-
mea pre Tine n-au cunoscut, iară Eu Te-am
cunoscut, şi aceştea au cunoscut că Tu M-ai
26 trimis. Şi am arătat lor numele Tău şi
voiu arăta, ca dragostea cu carea ai îndrăgit
pre Mine întru ei să fie, şi Eu întru dînşii".

CAP XVIII

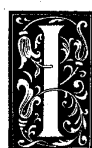
1 Aceastea zicînd, Iisus ieşi împreună
cu ucenicii Lui decinde de pîrîul
Chedrilor, unde era grădină la carea
2 au întrat El şi ucenicii Lui. Şi
ştiia şi Iuda, cela ce-L vindea pre
El, locul, căci de multe ori s-au adunat Iisus
3 acolo cu ucenicii Lui. Deci Iuda, luînd
pîlcul şi, de la arhierei şi farisei, slugi, veni
4 acolo cu fălinare şi făclii şi arme. Iisus
dirept aceaea, ştiind toate ceale ce vin asupra
Lui, ieşind zise lor:„Pre cine căutaţi?"
5 Răspunseră Lui:„Pre Iisus Nazarineanul!"
Zise lor Iisus:„Eu sînt". Şi sta şi Iuda, cela
6 ce-L vindea pre El, cu ei. Deci deaca zise
lor că „Eu sînt", să duseră înapoi şi căzură
7 jos. Deci iarăş întrebă pre ei:„Pre cine cer-
caţi?" Şi ei ziseră:„Pre Iisus Nazarineanul".
8 Răspunse Iisus:„Zis-am voao că Eu sînt,
deci, de Mă cercaţi pre Mine, lăsaţi pre
9 aceştea să să ducă, Ca să să plinească
cuvîntul carele au zis că 'Pre carii ai dat Mie,
n-am pierdut dentru ei pre nici unul'".
10 Deci Simon Petăr, avînd sabie, o zmulse pre
ea şi lovi pre sluga arhiereului şi-i tăie lui
ureachea cea direaptă; şi era numele slugii
11 Malhos. Zise dirept aceaea Iisus lui Petăr:
„Pune sabia ta în teacă. Păharul care au dat
12 Mie Părintele nu-l voiu bea pre el?" Deci
pîlcul şi cel preste mie şi slugile jidovilor
13 prinseră pre Iisus şi-L legară pre El. Şi
duseră pre El cătră Anna dentîiu, pentru că
era socru lui Caiafa, carele era arhiereu anu-
14 lui aceluia. Şi era Caiafa cela ce sfătuise
pre jidovi că de folos iaste un om să piară
15 pentru nărod. Şi mergea după Iisus
Simon Petr şi celalalt ucenic, iară ucenicul
acela era cunoscut arhiereului şi întră
împreună cu Iisus în curtea arhiereului;
16 Iară Petr sta lîngă uşă afară. Deci ieşi uce-
nicul celalalt, carele era cunoscut arhiereului,
şi zise portăriţii şi băgă înlăuntru pre Petr.
17 Zise dirept aceaea slujnica portăriţa lui Petr:
„Să nu cîndai şi tu eşti dentru ucenicii
omului acestuia?" Zise acela:„Nu sînt".
18 Şi sta robii şi slugile carei făcuse jăratec, căci
răceală era, şi să încălziia; şi era cu ei Petr
19 stînd şi încălzindu-se. Deci arhiereul
întrebă pre Iisus pentru ucenicii Lui
20 şi pentru învăţătura Lui. Răspunse
lui Iisus:„Eu aiave am grăit lumii. Eu
pururea am învăţat în adunare şi în
besearecă, unde pururea jidovii să adună, şi
într-ascuns n-am grăit nemică. Ce Mă 21
întrebi? Întreabă pre ceia ce au auzit, ce am
grăit lor! Iată, aceştea ştiu ceale ce am zis
Eu". Aceastea El zicînd, unul dentru 22
slugi, stînd aproape, deade palmă lui Iisus,
zicînd:„Aşa răspunzi arhiereului?" Răs- 23
punse lui Iisus:„De am grăit rău, mărturi-
seaşte pentru rău, iară de am grăit bine, ce
Mă baţi?" Trimise-L pre El Anna legat 24
cătră Caiafa arhiereul. Şi era Simon Petr 25
stînd şi încălzindu-se. Deci ziseră lui:„Au
şi tu dentru ucenicii Lui eşti?" Lepădatu-
s-au acela şi zise:„Nu sînt!" Zise unul 26
dentru robii arhiereului, rudenie fiind celuia
ce au tăiat Petr ureachea:„Au nu eu te-am
văzut în grădină cu El?" Deci iarăş s-au 27
lepădat Petr şi îndată cocoşul au cîntat.
Deci aduseră pre Iisus de la Caiafa la divan; 28
şi era dimineaţa şi ei n-au întrat la divan, ca
să nu să pîngărească, ce să mănînce Paştile.
Ieşi dirept aceaea Pilat cătră ei şi zise:„Ce 29
pîră aduceţ asupra Omului Acestuia?"
Răspunseră şi ziseră lui:„De nu ar fi Acesta 30
făcătoriu de reale, nu L-am da ţie pre El".
Zise lor dirept aceaea Pilat:„Luaţi-L pre El 31
voi şi, după leagea voastră, judecaţi-L pre
El". Deci ziseră lui jidovii:„Noao nu e slo-
bod să ucidem pre nimenea". Ca cuvîntul 32
lui Iisus să să plinească, carele au zis, însem-
nînd cu ce moarte era să moară. Deci 33
întră în divan iarăş Pilat şi strigă pre Iisus
şi zise Lui:„Tu eşti împăratul jidovilor?"
Răspunse lui Iisus:„De la tine tu aceasta zici, 34
au alţii au zis ţie pentru Mine?" Răspunse 35
Pilat:„Au eu jidov sînt? Limba Ta şi arhie-
reii Te-au dat mie, ce ai făcut?" Răspun- 36
se Iisus:„Împărăţia Mea nu iaste den lumea
aceasta. De ar fi den lumea aceasta împără-
ţia Mea, slugile Meale s-ar trudi ca să nu Mă
dau jidovilor. Iară acum împărăţia Mea nu
iaste de aici". Zise Lui dirept aceaea Pilat: 37
„Dară împărat eşti Tu?" Răspunse Iisus:
„Tu zici că împărat sînt Eu. Eu spre aceasta
M-am făcut şi spre aceasta am venit în lume,
ca să mărturisesc adevărului. Tot cela ce
iaste den adevăr Îm ascultă glasul Mieu".
Zise-I Lui Pilat:„Ce iaste adevărul?" Şi 38
aceasta zicînd, iarăş ieşi cătră jidovi şi zise
lor:„Eu nice o vină nu aflu întru El; Ce 39
iaste obiceiu voao ca pre unul voao să slo-
boz la Paşti. Deci voia vă iaste să sloboz
pre împăratul jidovilor?" Strigară dirept 40
aceaea iarăş toţi zicînd:„Nu pre Acesta,
ce pre Varavva". Şi era Varavva tîlhariu.

CAP XIX

Atuncea dară luo Pilat pre Iisus 1
şi-L bătu. Şi slujitorii, împle- 2
tind cunună den spini, au pus
preste capul Lui şi cu haină
mohorîtă L-au îmbrăcat pre El.
Şi zicea:„Bucură-Te, împăratul jidovi- 3

4 lor!“ Şi-I da Lui palme. Ieşi dirept aceaea
iarăş afară Pilat şi zise lor: „Iată, scoţ voao
pre El afară, ca să cunoaşteţ că întru El
5 nice o vină nu aflu“. Ieşi dirept aceaea
Iisus afară, purtînd cununa cea de spini şi
haina cea mohorîtă, şi zise lor:„Iată Omul!“
6 Deci deaca văzură pre El arhiereii şi slugile,
strigară zicînd:„Răstigneaşte-L! Răstigneaş-
te-L!“ Zise lor Pilat:„Luaţi-L pre El voi
şi-L răstigniţi, pentru că eu nu aflu întru El
7 vină“. Răspunseră lui jidovii:„Noi leage
avem şi, după leagea noastră, datoriu iaste
să moară, căci pre El Fiiu lui Dumnezău
8 S-au făcut“. Deci deaca auzi Pilat acesta
9 cuvînt, mai mult s-au spămîntat. Şi întră
în divan iarăş şi zise lui Iisus:„De unde eşti
10 Tu?“ Iară Iisus răspuns n-au dat lui. Zise
dirept aceaea Pilat Lui:„Mie nu grăieşti?
Nu ştii că puteare am să Te răstignescu pre
Tine şi puteare am să Te slobozescu?“
11 Răspunse Iisus:„N-ai avea nici o puteare
asupra Mea, de nu ar fi fost dată ţie de sus.
Pentru aceaea cela ce M-au vîndut ţie mai
12 mare păcat are“. Dentru aceasta cerca
Pilat să-L sloboază pre El, iară jidovii striga
zicînd:„De vei slobozi pre Acesta, nu eşti
priaten Chesarului. Tot cela ce face pre sine
13 împărat stă împotriva lui Chesariu“. Deci
Pilat, auzind acest cuvînt, scoase afară pre
Iisus şi şăzînd pre scaun, în locul ce să chea-
mă „Aşternut cu piatră“, iară jidoveaşte
14 Gavatha. Şi era Vinerea Paştilor, şi ca la
al şaselea ceas, şi zise jidovilor:„Vezi Împă-
15 ratul vostru!“ Iară ei strigară:„Rădică-L!
Rădică-L! Răstigneaşte-L pre El“. Zise lor
Pilat:„Pre Împăratul vostru să-L răstig-
nescu?“ Răspunseră arhiereii:„Nu avem
16 împărat fără numai pre Chesariu“. Deci
atuncea deade pre El lor, ca să se răstig-
17 nească. Şi luară pre Iisus şi-L duseră. Şi
purtînd crucea Lui, ieşi la locul ce să cheamă
al Căpăţînilor, care să cheamă jidoveaşte
18 Golgotha, Unde pre El L-au răstignit, şi
împreună cu El pre alţi doi, dencoace şi
19 dencolea, şi în mijloc pre Iisus. Şi scrise
şi titlul Pilat şi puse pre cruce. Şi era scris:
„Iisus Nazarineanul, Împăratul jidovilor“.
20 Deci acest titlu mulţi l-au citit dentru jidovi,
căci aproape era de cetate locul unde s-au
răstignit Iisus. Şi era scris jidoveaşte, eli-
21 neaşte, rîmleneaşte. Deci zicea lui Pilat
arhiereii jidovilor:„Nu scrie:‘Împăratul
jidovilor’, ce cum că Acela au zis:‘Împărat
22 sînt jidovilor’“. Răspunse Pilat:„Ce am
23 scris, am scris“. Deci slujitorii, cînd au
răstignit pre Iisus, luară hainele Lui (şi fă-
cură patru părţi, la fieştecare slujitoriu parte)
şi veşmîntu. Şi era veşmîntul necusut, de sus
24 ţesut preste tot. Deci ziseră întru ei:„Să
nu-l spintecăm pre el, ce să aruncăm sorţi
pentru el, al cui va fi!“; ca Scriptura să se
plinească, ceaea ce zice:„Împărţiră hainele
Meale lor, şi pre îmbrăcămintea Mea puseră
sorţi“. Deci slujitorii aceastea au făcut.
Şi sta lîngă crucea lui Iisus maica Lui şi sora 25
maicei Lui, Maria a Cleopei, şi Maria Magda-
lina. Deci Iisus, văzînd pre maică şi pre 26
ucenic stînd, pre carele iubiia, zise maicii
Lui:„Muiare, iată fiiul tău!“ Şi după 27
aceaea zise ucenicului:„Iată maica ta!“ Şi
den ceasul acela au luat pre ea ucenicul ace-
la la ale sale. După aceaea, ştiind Iisus 28
că toate acum s-au săvîrşit, ca să să plineas-
că Scriptura, zise:„Seate Mi-e!“ Deci 29
vas zăcea, de oţet plin, şi ei, umplînd bu-
reate de oţet şi cu isop puind împrejur,
apropiară la gura Lui. Deci cînd luo oţe- 30
tul, Iisus zise:„Săvîrşitu-s-au“. Şi plecînd
capul, au dat duhul. Deci jidovii, ca să nu 31
rămîie pre cruce trupurile sîmbăta, de vrea-
me ce vineri era, pentru că era mare ziua
sîmbetei aceiia, întrebară pre Pilat ca să să
zdrobească lor fluierile şi să-i rădice.
Deci veniră slujitorii şi celui dentîiu îi zdro- 32
biră fluierile şi celuialalt ce s-au răstignit
împreună cu el. Iară la Iisus venind, 33
deaca văzură pre El mort fiind, n-au zdrobit
Lui fluierile. Ce unul den slujitori cu 34
fuştele coasta Lui împunse şi îndată ieşi
sînge şi apă. Şi cela ce au văzut au 35
mărturisit, şi adevărată iaste mărturia lui;
şi acela ştie că adevărat zice, ca voi să
credeţi. Pentru că s-au făcut aceastea, 36
ca Scriptura să să plinească:„Os nu să va
zdrobi de la El“. Şi iarăş altă Scriptură 37
zice:„Vedea-vor la Carele au împuns“.
Iară după aceasta întrebă pre Pilat Iosif cel 38
de la Arimathea, fiind ucenic lui Iisus, iară
ascuns pentru frica jidovilor, ca să rădice
trupul lui Iisus. Şi au poruncit Pilat; deci
veni şi rădică trupul lui Iisus. Şi veni şi 39
Nicodim, cela ce au venit către Iisus noaptea
dentîiu, aducînd amestecături de zmirnă şi
aloi, ca vro 100 de litre. Deci luară trupul 40
lui Iisus şi legară pre el cu cearşafuri împre-
ună cu unsorile, după cum iaste obiceaiul
jidovilor a îngropa. Şi era în locul unde 41
S-au răstignit grădină, şi în grădină mormînt
nou, întru carele nimenilea niciodinioară
s-au pus. Deci acolo, pentru vinerea 42
jidovilor, căci aproape era mormîntul,
au pus pre Iisus.

CAP XX

ară într-una de sîmbete, Maria Magda- 1
lina veni dimeneaţa, întunearec încă
fiind, la mormînt, şi văzu piatra
rîdicată de la mormînt. Alergă 2
dirept aceaea şi veni către Simon

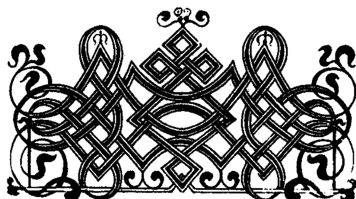
Petăr și cătră celalalt ucenic, carele iubiia
Iisus, și zise lor:„Au rîdicat pre Domnul den
groapă și nu știm unde L-au pus pre El“.
3 Deci ieși Petăr și celalalt ucenic și veniia
4 cătră mormînt. Și alerga amîndoi împre-
ună, și celalalt ucenic alergă înainte, mai
curînd decît Petăr, și veni mai întîiu la
5 mormînt. Și plecîndu-se, văzu zăcînd
6 cearșafurile, însă nu întră. Deci veni
Simon Petăr, urmînd lui, și întră în mormînt
7 și văzu cearșafurile zăcînd. Și măhrama
care era preste capul Lui nu cu cearșafurile
zăcînd, ce osebi, învăluită, într-un loc.
8 Deci atuncea întră și celalalt ucenic, cela ce
au venit întîiu în mormînt, și văzu și crezu.
9 Pentru că încă nu știia Scriptura, că trebuie
10 El den morți să Să învie. Deci să duseră
11 iarăș cătră dînșii ucenicii. Iară Maria sta
cătră mormînt, plîngînd afară, și plîngînd
12 să plecă în mormînt. Și văzu doi îngeri
întru veșminte albe șăzînd: unul cătră cap,
altul cătră picioare, unde zăcea trupul lui
13 Iisus. Și ziseră aceia ei:„Muiare, ce
plîngi?“ Zise lor:„Căci au rîdicat pre Dom-
nul mieu și nu știu unde L-au pus pre El“.
14 Și aceastea zicînd, să întoarse îndărăt și
văzu pre Iisus stînd, și nu știia că Iisus iaste.
15 Zise ei Iisus:„Muiare, ce plîngi? Pre cine
cauți?“ Aceaea, părîndu-i-să că grădinariul
iaste, zise Lui:„Doamne, de ai rîdicat tu pre
El, spune-m unde L-ai pus, și eu pre Dînsul
16 să-L rîdic“. Zise ei Iisus:„Mario!“ Întorcîn-
du-se, aceaea zise Lui:„Ravvuni!“, care să
17 zice „Învățătoriule“. Zise ei Iisus:„Nu
te atinge de Mine, pentru că încă nu M-am
suit cătră Părintele Mieu, ce pasă cătră fra-
ții Miei și zi lor: Suiu-Mă cătră Părintele
Mieu și Părintele vostru și Dumnezăul Mieu
18 și Dumnezăul vostru“. Veni Maria
Magdalina vestind ucenicilor că au văzut pre
19 Domnul și aceastea au zis ei. Deci fiind
sară întru ziua aceaea, într-una a sîmbetelor,
și ușăle fiind închise unde era ucenicii adu-
nați, pentru frica jidovilor, veni Iisus și stătu
20 în mijloc și zise lor:„Pace voao!“ Și
aceasta zicînd, arătat-au lor mînile și coasta
Lui. Bucurară-se derept aceaea ucenicii vă-
21 zînd pre Domnul. Deci iarăș zise lor Iisus:
„Pace voao! Cum au trimis pre Mine Părinte-
22 le, și Eu trimițu pre voi“. Și aceasta zicînd,
au suflat și zise lor:„Luați Duh Sfînt:
23 Cărora veți lăsa păcatele, lăsa-se-vor lor;
24 ori cărora veți opri, oprite sînt“. Iară
Thoma, unul den 12, cela ce să cheamă
Geamăn, nu era cu ei cînd au venit Iisus.
25 Deci zicea lui ceialalți ucenici:„Văzut-am
pre Domnul!“ Iară el zise lor:„De nu voiu
vedea întru mînile Lui semnul cuilor și să
puiu deagetul mieu în semnul cuilor și să
puiu mîna mea în coasta Lui, nu voiu
26 creade“. Și după 8 zile iară era în-
lăuntru ucenicii Lui, și Thoma cu ei. Veni
Iisus, ușăle fiind închise, și stătu în mijloc
și zise:„Pace voao!“ Apoi zise Thomei: 27
„Adu deagetul tău aicea și vezi mînile Meale;
și adu mîna ta și pune la coasta Mea; și nu
te face necredincios, ce credincios“. Și 28
răspunse Thoma și zise Lui:„Domnul Mieu
și Dumnăzăul Mieu!“ Zise lui Iisus:„Căci 29
ai văzut pre Mine, Thomo, ai crezut. Fericiți
ceia ce n-au văzut și au crezut“. Deci 30
multe și alte seamne au făcut Iisus înaintea
ucenicilor Lui, carele nu sînt scrise în cartea
aceasta. Iară aceastea s-au scris ca să 31
creadeți că Iisus iaste Hristos, Fiiul lui
Dumnezău, și ca, crezînd, viață să aveți
întru numele Lui.

CAP XXI

După aceasta S-au arătat iarăș pre 1
Sine Iisus ucenicilor, la Marea Tive-
riada, și Să arătă așa: Era împre- 2
ună Simon Petr și Thoma ce să
cheamă Geamăn și Nathanail cel
de la Cana Galileiului și cei ai Zevedeului și
alții dentru ucenicii Lui, doi. Zise lor 3
Simon Petr:„Duce-mă-voiu să vînez“. Ziseră
lui:„Veni-vom și noi împreună cu tine!“
Ieșiră și să suiră în vas îndată, și întru aceaea
noapte n-au prins nemică. Și demeneața 4
făcîndu-se, stătu Iisus la țărmure, însă nu
știia ucenicii că Iisus iaste. Zise dirept 5
aceaea lor Iisus:„Copii, nu ceva de mîncat
aveți?“ Răspunseră Lui:„Nu“. Și El zise 6
lor:„Puneț de-a direapta parte a vasului
mreajea și veț afla“. Deci puseră și nu mai
putea să-l tragă de mulțimea peștilor.
Deci zise ucenicul acela, pre carele iubiia 7
Iisus, lui Petr:„Domnul iaste!“ Deci Simon
Petr, auzind că Domnul iaste, cu haina-ș să
încinsă, căci era gol, și să aruncă pre dînsul
în mare. Iară ceialalți ucenici cu văș- 8
ciorul au venit, căci nu era departe de la pă-
mînt, ce ca vro 200 de coți, trăgînd nevodul
peștilor. Deci deaca ieșiră la pămînt, vă- 9
zură jăratec jos și peaște deasupra și pîine.
Zise lor Iisus:„Aduceț den peștii carii aț 10
prins acum!“ Să sui Simon Petr și trase 11
nevodul pre pămînt plin de pești mari, 153,
și, atîțea fiind, nu s-au rupt nevodul.
Zise lor Iisus:„Veniț de prînziți“. Și nime- 12
nea nu cuteza den ucenici să cearce pre El:
„Tu cine ești?“, știind că Domnul iaste.
Veni dirept aceaea Iisus și luo pîinea și deade 13
lor, și peaștele așijderea. Aceasta dară a 14
treia oară S-au arătat Iisus ucenicilor Lui,
sculîndu-Se den morți. Deci deaca prîn- 15
ziră, zise lui Simon Petr Iisus:„Simon Iona,
iubești-Mă mai mult decît aceștea?“ Zise
Lui:„Așa, Doamne, Tu știi că Te iubesc!“
Zise lui:„Paște mieii Miei“. Zise lui iarăș, 16
al doilea:„Simon Iona, iubești-Mă?“ Zise
Lui:„Așa, Doamne, Tu știi că Te iubesc!“
Zise lui:„Paște oile Meale“. Zise lui a 17
treia oară:„Simon Iona, iubești-Mă?“ Mîh-
nitu-s-au pentru căci au zis lui a treia
oară „Iubești-Mă?“, și zise Lui:„Doamne,

Tu toate ştii. Tu ştii că Te iubesc". Zise lui
18 Iisus:„Paşte oile Meale. Amin, amin zic
ţie: Cînd erai mai tînăr, încingeai pre tine şi
umblai unde vreai; iară cînd vei îmbătrîni,
întinde-vei mîinile tale şi altul te va încinge
19 şi te va aduce unde nu vei". Şi aceasta
au zis, arătînd cu ce moarte va slăvi pre
Dumnezău. Şi aceasta zicînd, zise lui:„Vino
20 după Mine!" Şi întorcîndu-se Petăr, văzu
pre ucenicul carele iubiia Iisus, urmînd,
carele au şi căzut la Cină pre pieptul Lui şi-I
zise:„Doamne, cine iaste cela ce vinde pre
21 Tine?" Pre acesta văzînd Petr, zicea lui
22 Iisus:„Doamne, dară acesta ce?" Zise lui
Iisus:„De voiu vrea pre el să rămîie pînă
voiu veni, ce e cătră tine? Tu vino după
23 Mine". Deci ieşi cuvîntul acesta la fraţi
că ucenicul acela nu moare. Şi nu zise lui
Iisus că nu va muri, ce:„De voiu vrea să
rămîie el pînă voiu veni, ce-ţ e ţie?"
24 Acesta iaste ucenicul cela ce mărturiseaşte
pentru aceastea şi au scris aceastea, şi ştim
25 că adevărată iaste mărturiseala lui. Şi
sînt şi altele multe care au făcut Iisus,
carele de să vor scrie cîte una, nici
în lumea aceasta gîndesc a
încăpea ceale ce s-ar
scrie cărţi.
Amin.

FAPTELE APOSTOLILOR

CAP I

uvîntul cel dentîiu făcu- 1
t-am pentru toate, o,Theo-
file, carele au început Iisus
a face şi a învăţa, Pînă 2
în ziua, carea, poruncind
apostolilor pren Duhul
Sfînt, pre carii au ales, S-au
înălţat. La carii S-au şi 3
aiavea arătat după ce au pătimit El întru
multe seamne chiar pren 40 de zile arătîndu-
Se lor şi zicînd ceale ce era pentru împărăţia
lui Dumnezău. Şi împreună petrecînd, 4
porunci lor de la Ierusalim să nu se desparţă,
ce să aşteapte făgăduinţa Părintelui „carea
aţi auzit de la Mine: Căci Ioan au botezat 5
cu apă, iară voi vă veţi boteza cu Duhul
Sfînt nu după multe zilele aceastea".
Deaca s-au adunat, ei întreba pre El, zicînd: 6
„Doamne, au în anul acesta vei aşăza împără-
ţia lui Israil?" Şi zise cătră ei:„Nu iaste 7
voo a priceape anii au vremile, carele Pă-
rintele au pus întru a Sa biruinţă. Ce veţi 8
lua puteare venind Duhul Sfînt preste voi şi
veţi fi Mie mărturie în Ierusalim şi în toată
Iudea şi Samaria şi pînă la marginea pămîntu-
lui". Şi aceastea zicînd, văzînd ei, Să 9
rădică şi nor Îl luo pre El den ochii lor.
Şi aşa căutînd, era în ceriu mergînd El şi 10
iată, doi bărbaţi sta lîngă ei cu haină albă,
Carii şi ziseră:„Bărbaţi galilei, ce staţi cău- 11
tînd la ceriu? Acesta Iisus, luîndu-Se de la
voi în ceriu, aşa va veni, în ce chip aţi văzut
pre El mergînd în ceriu". Atunci s-au în- 12
tors în Ierusalim de la măgura ce să cheamă
Eleonul, carea iaste aproape de Ierusalim,
calea Sîmbetii avînd. Şi cînd intrară, să 13
suiră în foişor, unde era mîind Petăr şi Iacov
şi Ioan şi Andrei, Filip şi Thoma, Vartholo-
meu şi Mattheu, Iacov al lui Alfeu şi Simon
Zilotis şi Iuda a lui Iacov. Aceştea toţi 14
era aşteptînd dempreună, cu rugăciunea şi
cu ruga, împreună cu muierile şi cu Maria,
maica lui Iisus, şi cu fraţii Lui. Şi în zilele 15
aceastea, sculîndu-se Petăr în mijlocul uce-
nicilor, zise (şi era gloată de nume într-un loc
ca vreo 120): „Bărbaţi fraţi, trebuia 16
să să împle Scrisoarea aceasta, care au
zis mai nainte Duhul cel Sfînt pren rostul
lui David pentru Iuda, cela ce s-au făcut
povaţă celor ce au prins pre Iisus. Căci 17
numărat era cu noi şi luo sorţul slujbei
aceştiia. Deci acesta au cîştigat loc 18
den plata nedireptăţii şi, căzut fiind, au

plesnit preste mijloc şi s-au vărsat toate
19 măruntăile lui. Şi să înţelease la toţi
ceia ce lăcuiesc Ierusalimul, cît s-au chemat
locul acela cu limba lor Acheldama, adecă
20 Loc al Sîngelui. Pentru că scris iaste în
cartea Psalmilor:'Facă-se curtea lui pustie
şi să nu fie cine să lăcuiască întru ea şi
21 socoteala lui să o ia altul'. Deci trebuie,
den bărbaţii care au venit cu noi în toată
vreamea întru carea au întrat şi au ieşit
22 asupra noastră Domnul Iisus, Începînd
de la botezul lui Ioan pînă la ziua carea S-au
înălţat de la noi, mărturie învierii Lui unul
să să facă dentru aceştea împreună cu noi".
23 Şi au pus pre doi, pre Iosif, cela ce să chema
Varsava, carele s-au numit Iustos, şi pre
24 Matthia. Şi, făcînd rugăciuni, ziseră:
„Tu, Doamne, ştiutoare de inimile tuturor,
arată dentru aceşti doi pre unul carele vei
25 aleage Să ia sorţul slujbei aceştiia şi a
trimiterii dentru carea au ieşit Iuda să
26 meargă la locul lui". Şi deaderă sorţii lor
şi căzu sorţul pre Matthia şi împreună să
rîndui cu cei 11 apostoli.

CAP II

1 Şi cînd să împlea ziua Rusaliilor, era
cu toţii împreună adunaţi la un loc.
2 Şi să făcu fără veaste den ceriu
sunet ca cînd ar veni suflare cu silă
şi umplu toată casa unde era şăzînd.
3 Şi să arătară lor, împărţindu-se, limbi ca
de foc şi au şăzut preste fieştecarele dentru
4 ei. Şi să împlură toţi de Duhul Svînt şi
începură a grăi cu alte limbi, după cùm Du-
5 hul le da lor să răspunză. Şi era în
Ierusalim lăcuind jidovi, oameni smeriţi
6 den toată limba cea de supt ceriu. Şi
făcîndu-se glasul acesta, să adună mulţimea
şi să turbură, căci auziia fieştecarele cu a
7 sa limbă grăind ei. Şi să ciudiia toţ şi să
mira zicînd între sine:„Au nu, iată, aceştea
8 toţi cei ce grăiescu galilei sînt? Şi cum
noi auzim fieştecarele cu a noastră limbă
9 de fealiu cu carea am născut? Parthii şi
midii şi elamiteanii şi ceia ce lăcuiesc Mijlo-
cul-Rîurilor şi pre Iudea şi Capadochia,
10 Marea Neagră şi Asia, Frighia şi Pamfilia
şi Eghipetul şi părţile Leviei cei despre
11 Chirini şi ceia ce veniia rîmleani, Şi jidovi
şi nemearnici, criteani şi arapi, auzîm gră-
ind ei cu ale noastre limbi măririle lui
12 Dumnezău!" Şi să mira toţi şi să ciudiia,
unul către altul zicînd:„Ce va să fie aceasta?"
13 Iară alţii, batjocurind, zicea că de must sînt
14 plini. Şi stînd Petăr cu cei 11, rădică gla-
sul lui şi răspunse lor:„Bărbaţ. jidovi şi ceia
ce lăcuiţi Ierusalimul toţi, aceasta voao
ştiută să fie şi să băgaţi în urechi graiurile
15 meale; Pentru că nu, după cum voi socotiţ,
sînt aceştea beaţi, pentru că iaste ceas al
treilea den zi; Ce aceasta iaste ce s-au 16
grăit pren prorocul Ioil: 'Şi va fi în zilele 17
ceale de apoi—zice Dumnezău— turna-voiu
den Duhul Mieu preste tot trupul şi vor
proroci fiii voştri şi featele voastre, şi tinerii
voştri vederi vor vedea şi cei bătrîni ai voştri
vise vor visa. Şi încă preste robii Miei şi 18
preste roabele Meale în zilele acealea turna-
voiu den Duhul Mieu şi vor proroci. Şi 19
voiu da minuni în ceriu sus şi seamne pre
pămînt jos, sînge şi foc şi abur de fum.
Soarele să va întoarce spre întunearec şi 20
luna spre sînge, mai nainte de ce va veni ziua
Domnului cea mare şi strălucită. Şi va 21
fi tot carele va chema numele Domnului
mîntui-se-va'. Bărbaţi israilteani, ascultaţ 22
cuvintele aceastea:'Pre Iisus Nazarineanul,
bărbat de la Dumnezău arătat la voi cu pu-
teri şi cu minuni şi cu seamne, carele au
făcut pren El Dumnezău în mijlocul vostru,
după cum şi voi ştiţi, Pre Acesta, cu cel 23
rînduit svat şi cu mai nainte ştiinţă a lui
Dumnezău, dat, luîndu-L pren mînile celor
fără de leage, răstignindu-L, L-aţi omorît.
Pre Carele Dumnezău L-au învis, dezlegînd 24
chinurile morţii, pentru că nu era putinţă
să să ţie El de dînsa. Pentru că David 25
zice la El:'Înainte vedeam pre Domnul îna-
intea mea pururea, căci de-a dreapta mea
iaste, ca să nu mă clintescu. Pentru aceaea 26
veselitu-s-au inema mea şi s-au bucurat limba
mea şi încă şi trupul mieu să va sălăşlui pre
nădeajde; Căci nu vei lăsa sufletul mieu 27
în iad, nici vei da pre cel preacuvios al Tău
să vază stricăciune. Arătat-ai mie căile 28
vieţii, împlea-mă-vei de veselie cu faţa Ta'.
Bărbaţi fraţi, slobod e a zice aiave către voi, 29
pentru patriarhul David, căci şi au murit şi
s-au îngropat, şi mormîntul lui iaste întru
noi, pînă în ziua aceasta. Deci, fiind pro- 30
roc şi ştiind că cu jurămînt au jurat lui
Dumnezău den rodul mijlocului lui trupeaş-
te să scoale pre Hristos, să şază pre scaunul
lui, Mai nainte văzînd, au grăit pentru 31
înviarea lui Hristos, căci nu S-au părăsit
sufletul Lui în iad, nici trupul Lui au văzut
stricăciune. Pre acestu Iisus au învis 32
Dumnezău, Căruia toţi noi sîntem mărturii.
Deci, cu direapta lui Dumnezău înălţindu-Să 33
şi făgăduinţa Duhului Sfînt luînd de la Pă-
rintele, au turnat aceasta carea acum voi
vedeţi şi auziţi. Pentru că nu David s-au 34
suit în ceriuri, ce zice el:'Zise Domnul
Domnului mieu:'Şăzi de-a direapta Mea,
Pînă voiu pune pre vrăjmaşii Tăi razim pi- 35
cioarelor Tale'. Deci fără greşală să ştie 36
toată casa lui Israil că şi Domnu şi Hristos
pre El Dumnezău L-au făcut, pre Acest Iisus
pre Carele voi aţi răstignit". Şi auzind 37

s-au umilit cu inima şi ziseră cătră Petăr şi
cătră ceialalţi apostoli:„Ce vom face, băr-
38 baţi fraţi?“ Petăr zise cătră ei:„Pocăiţi-vă
şi să să botează fieştecarele dentru voi pre
numele lui Iisus Hristos, spre iertarea pă-
catelor şi veţi lua darul Sfîntului Duh.
39 Pentru că voao iaste făgăduinţa şi fiilor
voştri şi tuturor celor de departe ori pre ca-
rii va chema Domnul Dumnezăul nostru“.
40 Şi cu alte cuvinte mai multe să mărturisiia
şi ruga, zicînd:„Mîntuiţi-vă de neamul cel
41 strîmbu acesta“. Deci ei bucuroşi priimind
cuvîntul lui s-au botezat şi să adaoseră în
42 ziua aceaea suflete ca vreo 3000. Şi era
aşteptînd la învăţătura apostolilor şi la
împreunarea şi la frîngerea pîinii şi la rugă-
43 ciune. Şi să făcu la tot sufletul frică, şi
multe minuni şi seamne pren apostoli să
44 făcea. Şi toţi ceia ce credea era într-un
45 loc şi avea toate de obşte. Şi ocinile şi
averile le vindea şi le împărţiia pre eale
46 tuturor, după cum neştine avea lipsă. Şi
în toate zilele aşteptînd cu toţi dempreună
în besearică şi frîngînd pren case pîine prii-
miia cu bucurie hrană şi cu prostimea inimii.
47 Lăudînd pre Dumnezău şi avînd har cătră
tot norodul şi Domnul adăogea pre cei ce
să mîntuia în toate zilele la besearică.

CAP III

1 Şi deodată Petăr şi Ioan să suia la
besearică la ceasul rugăciunii al
2 noaolea. Şi oarecare bărbat
ologu, den pîntecele maicii lui fi-
ind să purta, pre carele îl punea în
toate zilele lîngă uşa besearicii, ceaea ce să
zice a Înfrumuseţată, ca să ceară milostenie
3 de la cei ce întra în besearică, Carele, vă-
zînd pre Petăr şi pre Ioan vrînd să între în
4 besearică, să ruga de milostenie. Şi cău-
tînd Petr la el împreună cu Ioan zise:„Caută
5 la noi“. Şi el să uită la ei aşteptînd ceva
6 de la ei să ia. Şi zise Petăr:„Argint şi aur
nu iaste la mine, iară carea am, aceasta-ţi
dau ţie: Întru numele lui Iisus Hristos Nazari-
7 neanul, scoală-te şi umblă!“ Şi apucîn-
du-l pre el de mîna cea direaptă, îl sculă şi
îndată i să întăriră lui talpele şi fluierile.
8 Şi sărind, stătu şi umbla şi întră împreună
cu ei în besearecă, umblînd şi săltînd şi lău-
9 dînd pre Dumnezău. Şi văzu pre el tot
nărodul umblînd şi lăudînd pre Dumnezău.
10 Şi-l cunoştea pre el că acesta era cela ce
şădea pentru milostenie la Poarta cea
Frumoasă a besearecii şi să umplură de
spaimă şi de mirare de ce i s-au întîmplat
11 lui. Şi ţiind cel ce s-au vindecat olog
pre Petr şi pre Ioan, alergă cătră ei tot
nărodul la bolta ceaea ce să cheamă a
12 lui Solomon, înspăimaţi. Şi văzînd,
Petr răspunse cătră nărod:„Bărbaţi israil-
teani, ce vă miraţi spre aceasta? Sau la noi
ce priviţ, ca cum cu a noastră puteare au
bună credinţă am făcut ca să umble el?
Dumnezăul lui Avraam şi al lui Isaac şi al 13
lui Iacov, Dumnezăul părinţilor noştri, au
mărit pre Fiiul Lui, Iisus, pre Carele voi L-aţ
dat şi v-aţ lepădat de El denaintea lui Pilat,
judecînd acela să-L sloboază. Iară voi de 14
Cel Sfînt şi Dirept v-aţ tăgăduit şi aţ cerut
pre om ucigaş să să hărăzască voao. Iară 15
pre începătoriul vieţii L-aţ omorît, pre
Carele Dumnezău L-au învis din morţi,
Căruia noi mărturii sîntem. Şi cu credinţa 16
numelui Lui, pre acesta pre carele vedeţ şi-l
ştiţ, au întărit numele Lui şi credinţa cea
ce e prin El au dat lui întregăciunea aceasta
denaintea voastră tuturor. Şi acum, fraţi- 17
lor, ştiu că după necunoştinţă aţ făcut, ca
şi boiarii voştri. Iară Dumnezău, Carele 18
au vestit mai înainte pren gura a tuturor
prorocilor Lui a pătimi Hristos, au plinit aşa.
Deci pocăiţi-vă şi vă întoarceţ, ca să ştear- 19
gă ale voastre păcate, Ca să vie vremi de 20
răsuflare de la faţa Domnului şi să trimiţă
pre Cel mai nainte rînduit voao, Iisus Hristos,
Pre Carele trebuie ceriul să-L priimească 21
pînă la aşăzarea anilor tuturor, cărora au
grăit Dumnezău pren rostul tuturor sfinţi-
lor Lui proroci den veac. Pentru că Moisi 22
cătră părinţ au zis că‘Proroc voao va învia
Domnul Dumnezăul vostru dentru fraţii
voştri, ca mine; de El să ascultaţi după
toate oricîte va grăi cătră voi. Şi va fi 23
tot sufletul oricarele nu va asculta de Pro-
rocul Acela, cu totul va peri dentru nărod’.
Şi toţi prorocii, de la Samoil şi celor pre 24
rînd, cîţi au grăit, şi mai nainte au vestit
zilele aceastea. Voi sînteţ fiii prorocilor 25
şi făgăduinţii căriia au pus Dumnezeu cătră
părinţii noştri, zicînd cătră Avraam:‘Şi
seminţiei tale să vor blagoslovi toate neamu-
rile pămîntului’. Voao întîiu Dumnezău 26
înviind pre Fiiul Lui, Iisus, trimisu-L-au pre
El blagoslovind pre voi, cînd vă întoarceţ
fieştecarele de cătră vicleşugurile voastre“.

CAP IV

Şi grăind ei cătră norod, veniră-le 1
asupră preoţii şi căpitanul besearе-
cii şi sadocheii, Tînjind pentru 2
că învaţă ei pre nărod şi vestesc ei
întru Iisus înviarea cea den morţi.
Şi puseră asupra lor mîinile şi-i pusără în 3
pază pre a doua zi, pentru că era sară. Şi 4
mulţi dentru ceia ce au auzit cuvîntul au
crezut şi să făcu numărul bărbaţilor ca vro
cinci mii. Şi fu a doao zi să adunară 5
ai lor boiarii şi bătrînii şi cărturarii în
Ierusalim, Şi Anna arhiereul şi Caiafa, 6
şi Ioan şi Alexandru, şi cîţi era den rod
vlădicesc. Şi puindu-i pre ei în mij- 7

loc, îi întreba:„Cu ce puteare sau cu ce nume
8 aţi făcut aceasta voi?“ Atunce Petăr,
umplîndu-se de Duhul Svînt, zise către ei:
„Boiari ai norodului şi bătrînii lui Israil,
9 De vreame ce noi astăzi ne cercetăm pentru
facerea de bine a unui om bolnav, cu ce
10 acesta s-au mîntuit, Cunoscut să fie la
toţi la voi şi la tot norodul Israil căci întru
numele lui Iisus Hristos Nazarineanul, pre
Carele voi L-aţ răstignit, pre Carele Dumne-
zău L-au învis den morţi, întru Acela acesta
11 stă înaintea voastră sănătos. Aceasta iaste
piatra cea ce s-au ocărît de cătră voi, cei ce
zidiţi, ceaea ce s-au făcut în capul unghiului.
12 Şi nu iaste într-alt întru nemică mîntuirea,
pentru că nici nume iaste altul supt ceriu
cela ce s-au dat întru oameni întru carele
13 trebuie să ne mîntuim noi“. Şi văzînd
a lui Petăr învrednicie şi a lui Ioan şi price-
pînd că oameni necărturari sînt şi proşti,
să mira şi cunoştea pre ei că cu Iisus împre-
14 ună era. Şi pre om văzîndu-l împreună
cu ei stînd, pre cel vindecat, nemică nu
15 putea să zică împotrivă. Şi poruncind
ei afară den adunare să iasă, vorovîră întru
16 ei, Zicînd:„Ce vom face oamenilor
acestora? Pentru că cunoscut semnu s-au
făcut pren ei la toţi ceia ce lăcuiesc Ierusa-
limul, aiave, şi nu putem să ne tăgăduim.
17 Ce ca nu întru mai mult să să împarţă la
nărod, cu înfricoşare să-i înfricoşem pre ei,
să nu mai grăiască pre numele acesta nici
18 unuia dentre oameni“. Şi chemînd pre
ei, poruncîră lor întru tot să nu grăiască,
19 nici să înveaţe pre numele lui Iisus. Iară
Petăr şi Ioan, răspunzînd cătră ei, ziseră:
„De iaste dirept înaintea lui Dumnezău a
asculta de voi mai mult decît de Dumnezău,
20 judecaţi. Pentru că nu putem noi cealea
ce am văzut şi ceale ce am auzit să nu grăim“.
21 Iară ei, înfricoşîndu-i, slobozîră pre ei,
nemic aflînd cum vor certa pre ei, pentru
norod, că toţi măriia pre Dumnezău pentru
22 ce s-au făcut. Pentru că mai mult era
omul decît de 40 de ani la carele s-au fost
23 făcut sămnul acesta al vindecării. Şi
slobozindu-se, s-au dus cătră ceia ai lor şi
au vestit cîte cătră ei arhiereii şi bătrînii
24 ziseră. Şi ei, auzind, toţi deodată rădi-
cară glas cătră Dumnezău şi ziseră:„Doam-
ne, Tu, Dumnezăul Cela ce ai făcut ceriul
şi pămîntul şi marea şi toate cealea dentru
25 eale, Cela ce pren gura lui David, slugii
Tale ai zis:‘Pentru ce să înherbîntară limbile
26 şi noroadele cugetară deşarte? Stătură
împăraţii pămîntului şi boiarii s-au adunat
la un loc asupra Domnului şi asupra Unsu-
27 lui Lui’. Pentru că s-au adunat cu adevă-
rat în cetatea aceasta asupra Sfîntului
Tău Fecior, Iisus, pre Carele ai unsu, şi Irod
şi Pontie Pilat cu limbile împreună şi no-
roadele lui Israil, Să facă cîte mîna Ta şi 28
sfatul Tău au rînduit mai nainte să să facă.
Şi acum, Doamne, caută preste înfricoşerile 29
lor şi dă robilor Tăi cu toată îndrăzneala
să grăiască cuvîntul Tău. Cînd mîna Ta 30
vei tinde spre vindecare şi seamne şi minuni
să să facă pren numele Celui Sfînt al Tău
Fecioru, Iisus“. Şi rugîndu-se ei, să clăti 31
locul întru carele era adunaţi şi să umplură
toţ de Duhul Sfînt şi grăiia cuvîntul lui
Dumnezău cu îndrăznire. Iară inima şi 32
sufletul mulţimei celor ce au crezut era unul,
şi nici unul cevaşi dentru averile lui zicea
să fie a lui, ce era lor toate de obşte. Şi 33
cu mare puteare da mărturia apostolii de
înviarea Domnului Iisus şi dar mare era pres-
te ei toţi. Că nici lipsit era neştine dentru 34
ei, pentru că cîţi moşneani de locuri au de
case era vînzînd, aducea preţurile celor ce
să vindea. Şi punea lîngă picioarele aposto- 35
lilor şi să da la fieştecarele după cum avea
lipsă fieştecarele. Iară Iosis, cela ce s-au 36
poreclit Varnava de apostoli, carea să tălmă-
ceaşte „fiiul mîngîierii“, levit chiprean de
neam, Avînd el ţarină, vînzîndu, aduse 37
preţul şi puse lîngă picioarele apostolilor.

CAP V

Iară un om oarecarele, pre nume 1
Anania, cu Sapfira, muiarea lui, au
vîndut ocină. Şi au oprit şi ei 2
den preţu, ştiind împreună şi mu-
iarea lui, şi aducînd parte oarece,
lîngă picioarele apostolilor au pus. Iară 3
Petăr zise:„Ananio, pentru ce au umplut
satana inima ta, să amăgeşti tu Duhul cel
Sfînt şi să ascunzi den preţul locului?
Au nu, rămîind, ţie rămînea şi, vînzîndu-să, 4
întru a ta biruinţă era? Ce căci ai pus în
inima ta lucrul acesta? N-ai minţit oameni-
lor, ce lui Dumnezău“. Şi auzind Anania 5
cuvintele aceastea, căzînd au murit; şi fu
frică mare preste toţi ceia ce auziia aceastea.
Şi sculîndu-să cei mai tineri, grijiră pre el 6
şi, scoţîndu-l, l-au astrucat. Şi fu treacere 7
ca de vo trei ceasuri; şi muiarea lui, neştiind
ce s-au făcut, întră. Şi răspunse ei Petăr: 8
„Spune-m, au dirept atîta locul ai vîndut?“
Şi ea zise:„Aşa, dirept atîta“. Iară Petăr 9
zise cătră ea:„Pentru ce s-au tocmit între
voi a ispiti Duhul Domnului? Iată picioarele
celor ce au îngropat pre bărbatul tău, la uşă
şi vor scoate pre tine“. Şi căzu îndată lîn- 10
gă picioarele lui şi muri; şi întrînd tinerii, a-
flară pre ea moartă şi, scoţindu-o, o au îngro-
patu-o lîngă bărbatul ei. Şi să făcu 11
frică mare preste toată adunarea şi preste

12 toți ceia ce auziia aceastea. Și pren mî-
nile apostolilor făcutu-s-au seamne și minuni
întru noroade multe; și era cu toți dempreună
13 în bolta lui Solomon. Iară den ceialalți
nimenea nu cuteza să să lipească lîngă ei,
14 ce-i măriia prea ei nărodul. Și mai mult
să adăogea crezînd în Domnul mulțime de
15 bărbați și de muieri; Cît pre uliță scotea
pre cei bolnavi și-i punea pre paturi și pre
năsilii, ca, viind Petr, macară umbra să um-
16 brească la vreunul dentru ei. Și să aduna
și mulțimea cetăților celor de premprejur
la Ierusalim, aducînd bolnavi și pre ceia ce
să dodeia de către duhurile ceale necurate,
17 carii să vindeca toți. Și sculîndu-se ar-
hiereul și toți cei dempreună cu el, care
era eresul sadocheilor, să umplură de zavis-
18 tie. Și puseră mîinile lor preste apostoli
și-i puseră pre dînșii în paza temniței.
19 Iară îngerul Domnului pren noapte au deș-
chis ușile temniței și, scoțînd pre ei afară,
20 au zis: „Meargeți și stînd grăiț în besearecă
norodului toate graiurile vieții aceștiia".
21 Și auzind întrară de noapte în besearecă și
învăța; și mergînd arhiereul și cei ce era cu
el, chemară împreună sfatul și toată bătrî-
nimea fiilor lui Israil și trimiseră la temniță
22 să-i aducă pre ei. Și slugile mergînd, n-au
aflat pre ei în temniță și, întorcîndu-se, spu-
23 seră Zicînd că „Temnița am aflat-o în-
chisă cu toată întemeiarea și străjarii stînd
înaintea ușilor; și, deșchizînd înlăuntru,
24 pre nime n-au aflat". Și deaca auziră cu-
vintele aceastea, preotul și căpitanul beseare-
cii și arhiereii să mira pentru ei ce să fie
25 aceasta. Și venind oarecarele, spuse lor,
zicînd că „Iată, bărbații pre carii aț pus în
temniță sînt în besearecă stînd și învățînd
26 pre norod". Atuncea, ducîndu-se căpita-
nul cu slugile, au adus pre ei, nu cu sila, pen-
tru că să temea de nărod, ca să nu să ucigă
27 cu pietri. Și aducîndu-i pre ei, i-au pus
în adunare; și întrebă pre ei arhiereul,
28 Zicînd: „Nu cu poruncă am poruncit voao
să nu învățați pre numele acesta? Și, iată,
aț umplut Ierusalimul de învățătura voastră
și veț să aduceț asupra noastră sîngele omu-
29 lui acestuia!" Și răspunzînd Petr și apos-
tolii, ziseră: „A asculta trebuie pre Dumne-
30 zău mai mult decît pre oameni. Dumne-
zăul părinților noștri au sculat pre Iisus, pre
Carele voi L-aț omorît spînzurîndu-L pre
31 lemn. Pre Acest Dumnezău Începătoriu
și Mîntuitoriu L-au înălțat cu direapta Lui,
să dea pocăință lui Israil și iertare de
32 păcate. Și noi sîntem lui marturi
graiurilor acestora, și Duhul cel Sfînt,
Carele au dat Dumnezău celor ce ascultă
33 de El". Iară ei auzind, scrîșna în dinți
34 și sfătuia să-i omoară pre ei. Și sculîn-
du-se oarecarele fariseu întru adunare, pre
nume Gamaliil, învățătoriu de leage, cinstit
la tot nărodul, porunci afară curînd ceva
apostolilor să să facă. Și zise către ei: 35
„Bărbați israilteani, luați-vă aminte voao
de oamenii aceștea ce veț să faceț. Pentru 36
că mai nainte de aceaste zile, sculatu-s-au
Thevdas zicînd a fi el oarecarele mare, lîngă
carele s-au lipit număr de oameni ca vro
400, carele s-au omorît, și toți cîți asculta
pre el s-au răsipit și s-au făcut întru nemică.
După acesta s-au sculat Iuda Galileul, în 37
zilele scrisorii, și despărți norod mult dena-
poia lui; și acela au perit și toți cîți asculta
de el s-au răsipit. Și acum zic voao: 38
Feriți-vă de oamenii aceștea și lăsați pre ei,
căci, de va fi den oameni sfatul acesta au
lucrul acesta, să va răsipi. Iară de iaste 39
de la Dumnezău, nu veți putea să-l răsipiți,
ca nu cîndai și vrăjmașii lui Dumnezău să
vă aflați". Și ascultară pre el și, chemînd 40
aproape pre apostoli, bătîndu-i, porunciră
să nu grăiască pre numele lui Iisus și au
slobozit pre ei. Deci ei mergea bucurîndu- 41
se despre fața adunării, căci pentru numele
Lui să învredniciră a să necinsti. Și toată 42
ziua în besearecă și pren casă nu înceta a
învățarea și a binevesti pre Iisus Hristos.

CAP VI

Și în zilele aceastea, înmulțindu-se 1
ucenicii, făcutu-s-au răpștire elini-
lor către evrei, căci să trecea cu
vedearea întru slujba cea de toate
zilele văduvile lor. Și chemînd 2
cei 12, mulțimea ucenicilor ziseră: „Nu e
plăcut noi, părăsînd cuvîntul lui Dumnezău,
a sluji la mease. Socotiți derept aceaea, 3
fraților, șapte oameni dentru voi, mărturi-
siți fiind, plini de Duhul Sfînt și de înțelep-
ciune, pre carii vom pune preste treaba
aceasta. Iară noi la rugăciune și la slujba 4
cuvîntului vom îngădui". Și plăcu cu- 5
vîntul înaintea a tot norodul; și aleaseră pre
Stefan, bărbat plin de credință și de Duh
Sfînt, și pre Filip și pre Prohor și pre Nicanor
și pre Timon și pre Parmena și pre Niculau,
nemearnic antiohean, Pre carii au pus 6
înaintea apostolilor și, rugîndu-se, au pus
preste ei mînile. Și cuvîntul lui Dumnezău 7
creștea și să înmulțiia numărul ucenicilor
în Ierusalim foarte, și multă gloată den
preoți asculta credinții. Iară Stefan, plin 8
de credință și de puteare, făcea minuni și
seamne mari întru norod. Și să sculară 9
oarecarii dentru cei den adunare, ceia
ce să zicea ai levertinilor și ai chirineilor
și ai alexandreanilor, și celor de la
Chilichia și Asia, certîndu-se cu Stefan,
Și nu putea să stea împotriva înțelepciunii și 10
Duhului Căruia grăiia. Atuncea au su- 11

pus oameni, zicînd că „Am auzit pre el grăind graiuri de hulă spre Moisi şi spre Dum-
12 nădzău". Şi au întărîtat pre norod şi pre
bătrîni şi pre cărturari şi, stînd asupră-i, îl
13 apucară pre el şi-l aduseră la sfat. Şi puse-
ră mărturii mincenoase zicînd: „Omul acesta
nu părăseaşte graiuri cu blestem a grăirea
asupra locului celui sfînt acestuia şi legii.
14 Pentru că am auzit pre el zicînd că Iisus
Nazarineanul Acesta va surpa locul acesta şi
va schimba obiceailе carele au dat noao
15 Moisi". Şi căutînd la el toţi ceia ce şădea
în adunare, văzură faţa lui ca o faţă de
înger.

CAP VII

1 Şi zise arhereul: „Oare aceastea aşa
2 sînt?" Iară el zise: „Bărbaţi fraţi
şi părinţi, ascultaţi, Dumnezăul
măririi arătatu-S-au la părintele
nostru Avraam, fiind în Mijlocul —
Rîurilor, mai nainte pînă a lăcui el în Harran,
3 Şi zise cătră el: 'Ieş den pămîntul tău şi
4 den rudenia ta Şi vino la pămîntul care-
le-ţ voiu arăta'. Atunci, ieşind den pămîntul
haldeilor, au lăcuit în Harran; şi de acolo,
după ce au murit tatăl lui, l-au mutat pre el
la pămîntul acesta, la carele voi lăcuiţ acum.
5 Şi n-au dat lui moştenire întru el nici pas
de picior; şi au făgăduit lui să-i dea spre
ţineare pre el şi seminţiei lui după el, nefiind
6 la el fiiu. Şi grăi aşa Dumnezău, că va fi
sămînţa lui nemearnică în pămînt strein şi
o vor robi pre ea şi o vor chinui ani patru
7 sute. 'Şi limba la care vor sluji judeça-o-
voiu Eu — zise Dumnezău — şi după aceastea
8 ieşi-vor şi vor sluji Mie în locul acesta'. Şi
deade lui făgăduinţă de obrezanie; şi aşa
au născut şi Isaac şi l-au obrezuit pre el în
a opta zi; şi Isaac pre Iacov pre cei doispră-
9 zeace patriarşi. Şi patriarşii, rîvnind pre
Iosif, îl vîndură la Eghipet; şi era Dumnezău
10 cu el. Şi scoase pre el dentru toate scîr-
bele lui şi deade lui dar şi înţelepciune îna-
intea lui Faraon, împăratul Eghipetului, şi-l
puse pre el povăţuitoriu preste Eghipet şi
11 preste toată casa lui. Şi veni foamete
preste tot pămîntul Eghipetului şi în Hanaan
şi necaz mare, şi nu afla de mîncat părinţii
12 noştri. Şi, auzînd Iacov că sînt bucate în
Eghipet, au trimis pre părinţii noştri
13 dentîiu. Şi în al doilea s-au arătat
Iosif fraţilor lui şi arătat s-au făcut neamul
14 lui Iosif lui Faraon. Şi trimiţînd Iosif,
au chemat pre tată-său, Iacov, şi toată
15 rudenia lui cu suflete 75. Şi pogorî Iacov
la Eghipet şi muri el şi părinţii noştri.
Şi s-au mutat la Sihem şi s-au pus în groapa 16
carea au cumpărat Avraam cu preţ de argint
de la fiii lui Emor al lui Sihem. Şi cum 17
să apropiia vreamea făgăduinţii căriia au ju-
rat Dumnezău lui Avraam, crescu norodul
şi să înmulţi în Eghipet, Pînă unde s-au 18
sculat alt împărat, carele nu ştiia pre Iosif.
Acesta, meşterşuguind neamul nostru, au 19
chinuit pre părinţii noştri ca să facă lepădaţ
pruncii lor, ca să nu să învie. Întru care 20
vreame să născu Moisi, şi era iscusit lui Dum-
nezău; care să hrăni luni trei în casa tătî-
ne-său. Şi, lepădîndu-se el, îl luo fata 21
lui Faraon şi-l crescu pre el eiş fecior.
Şi să învăţă Moisi cu toată înţelepciunea 22
eghipteanilor şi era tare în cuvinte şi în
fapte. Şi deacă să pliniia lui 40 de ani, 23
să puse în inema lui să socotească pre fraţii
lui, pre fii lui Israil. Şi văzînd pre oare- 24
carele avînd strîmbătate, izbîndi şi făcu
izbîndă celui ce să supunea ucigînd pre
eghiptean. Şi gîndiia să să fie priceput 25
fraţii lui că Dumnezău pren mîna lui dă lor
mîntuire, iară ei n-au înţeles. Şi a doao zi 26
să arătă la ei bătîndu-să şi îndemnă pre ei
spre pace, zicînd: 'Bărbaţi fraţi sînteţi voi;
pentru căci faceţi strîmbătate unul altuia?'.
Iară cela ce făcea strîmbătate aproapelui îl 27
goni pre el, zicînd: 'Cine te-au pus biruitoriu
şi judecătoriu preste noi? Au vei tu să 28
mă omori, precum ai omorît ieri pre eghip-
teanu?'. Şi fugi Moisi cu cuvîntul acesta 29
şi să făcu nemearnic în pămîntul Madiamu-
lui, unde au născut 2 fii. Şi împlîndu-să 30
ani 40, să arată lui în pustiiul Muntelui Sinaii
îngerul Domnului, în para focului rugului.
Iară Moisi, văzînd, s-au minunat de vedeare şi, 31
apropiindu-să el să ia aminte, să făcu glasul
Domnului cătră el: 'Eu Dumnezăul pă- 32
rinţilor tăi, Dumnezăul lui Avraam şi Dum-
nezăul lui Isaac şi Dumnezăul lui Iacov'. Şi,
înfricoşindu-să Moisi, nu cuteza să soco-
tească. Şi zise lui Domnul: 'Dezleagă 33
încălţămintea picioarelor tale, pentru că
locul întru carele stai pămînt sfînt iaste.
Că, văzînd, am văzut chinuirea norodului 34
Mieu celui den Eghipet şi suspinul lor am
auzit şi M-am pogorît să-i scoţu pre ei; şi
acum vino să te trimiţu la Eghipet'. Pre 35
acest Moisi, pre carele l-au tăgăduit zicînd:
'Cine te-au pus biruitoriu şi judecătoriu?',
pre acesta Dumnezău biruitoriu şi mîntui-
toriu au trimis, pren mîna îngerului celui ce
s-au arătat lui la rug. Acesta au scos pre 36
ei, făcînd minuni şi seamne în pămîntul
Eghipetului şi la Marea Roşie şi în pustiiu,
ani 40. Acesta e Moisi, cela ce au zis fii- 37
lor lui Israil: 'Proroc va rădica voao Domnul

Dumnezăul vostru den fraţii voştri, ca mine,
38 de El să ascultaţi'. Acela iaste cel ce s-au
făcut întru adunare în pustiiu, cu îngerul
care grăiia lui în muntele Sinaii şi cu părinţii
noştri, carele au priimit cuvinte vii să dea
39 noao. La carele n-au vrut să să facă ascul-
tători părinţii noştri, ce lepădară şi să în-
40 toarsără cu inimile lor în Eghipet, Zicînd
lui Aaron:'Fă noao dumnezăi, carii vor
mearge înaintea noastră, pentru că Moisi
acesta, carele au scos pre noi den pămîntul
Eghipetului, nu ştim ce i s-au făcut lui'.
41 Şi au făcut viţel în zilele acealea şi au dat
jîrtvă idolului şi să veseliia întru lucrurile
42 mînilor lor. Şi întoarse Dumnezău şi
deade pre ei a sluji oştii ceriului în ce chip
e scris în cartea prorocilor:'Au jungheri şi
jîrtve aţi adus Mie ani 40 în pustiiu, casa
43 lui Israil? Şi aţi luat cortul lui Moloh şi
steaua dumnezăului vostru, Remfan, tiposu-
rile care aţi făcut, a vă închina lor! Şi voiu
44 muta pre voi decindea de Vavilon. Cortul
mărturiei era întru părinţii noştri, în pus-
tiiu, după cum au rînduit Cela ce grăia lui
Moisi să facă pre el după pilda carea au fost
45 văzut; Pre care l-au şi adus, priimindu-l,
părinţii noştri cu Iisus întru ţinearea limbi-
lor, care au scos Dumnezău despre faţa
părinţilor noştri pînă în zilele lui David,
46 Carele află har înaintea lui Dumnezău
şi cerşu să afle lăcaş Dumnezăului lui
47 Iacov. Şi Solomon zidi Lui casă.
48 Iară nu lăcuiaşte Cel înălţat în beseareci
făcute de mînă, după cum prorocul zice:
49 'Ceriul Mie scaun, iară pămîntul razim pi-
cioarelor Meale. Care casă veţi zidi Mie
—zice Domnul—au care e locul odihnii
50 Meale? Au nu mîna Mea au făcut aceastea
51 toate?'. Nesilnici la cerbice şi neobrezuiţi
cu inima şi cu urechile, voi pururea Duhului
Sfînt staţi împotrivă, precum părinţii voştri
52 şi voi! Pre carele den proroci n-au gonit
părinţii voştri? Şi au omorît pre ceia ce
mai nainte au vestit pentru venirea Celui Di-
rept, Căruia acum voi vînzători şi ucigători
53 v-aţi făcut, Carii aţi luat leagea în rîndu-
54 iale de îngeri şi n-aţi păzit!“ Şi auzînd
aceastea, rînjîia cu inimile lor şi scrîşniia cu
55 dinţii asupra lui. Şi fiind plin de Duhul
Sfînt, căutînd la ceriu, văzu mărirea lui
Dumnezău şi pre Iisus stînd de-a direapta
56 lui Dumnezău. Şi zise:„Iată, văz ceriurile
deşchise şi pre Fiiul Omului stînd de-a
57 direapta lui Dumnezău!“ Şi strigînd cu
glas mare, astupară urechile lor şi să
58 pornîră cu toţi deodată asupra lui. Şi,
scoţîndu-l afară den cetate, îl ucidea
cu pietri şi mărturiile au pus hainele
lor lîngă picioarele unui tinerel ce-l chema
59 Savlu. Şi ucidea cu pietri pre Ste-
fan, strigînd şi zicînd:„Doamne Iisuse, prii-
meaşte duhul mieu“. Şi îngenuchind 60
striga cu glas mare:„Doamne, să nu bagi
samă lor păcatul acesta!“ Şi aceasta zicînd,
au adormit.

CAP VIII

i Savl era binevoind cu uciderea lui 1
şi fu într-aceea zi goană mare
asupra besearecii cea den Ierusalim
şi toţi s-au răsipit pren ţările Iudeii
şi Samariei, afară den apostoli.
Şi aduseră pre Stefan bărbaţi smeriţi şi au 2
făcut plîngere mare preste el. Şi Savlu 3
strica beseareca, pren case mergînd, şi, tră-
gînd bărbaţi şi muieri, le da la temniţă.
Deci ei răsipindu-se, trecură binevestind 4
cuvîntul. Iară Filip, pogorîndu-se la ce- 5
tatea Samariei, mărturisiia lor pre Hristos.
Şi lua aminte gloatele la ceale ce să zicea 6
de Filip cu toţii deodată, auzind ei şi vă-
zînd seamnele care le făcea. Pentru că 7
mulţi den cei ce avea duhuri necurate, stri-
gînd cu glas mare ieşiia şi mulţi slăbănogi
şi şchiopi s-au vindecat. Şi fu bucurie 8
mare întru cetatea aceaea. Iară un băr- 9
bat oarecarele, pre nume Simon, era mai
denainte în cetate vrăjînd şi răzvrătind
limba Samariei, zicînd pre sine a fi oarecine
mare. La carele luînd aminte toţi, de la 10
mic pînă la mare, zicînd:„Acesta iaste pu-
tearea lui Dumnezău cea mare“. Şi să 11
dedease după el pentru că oarecîtă vreame
cu vrăjîle i-au fost scos den minte pre ei.
Şi, deaca crezură lui Felip, binevestind 12
ceale de împărăţia lui Dumnezău şi de nu-
mele lui Iisus Hristos să boteza şi bărbaţi
şi muieri. Iară Simon şi el au crezut şi, 13
botezîndu-se, era îngăduind lîngă Filip şi,
văzînd seamne şi puteri mari făcîndu-se,
să mira. Şi auzînd apostolii cei den 14
Ierusalim că au priimit Samaria cuvîntul
lui Dumnezău, au trimis cătră ei pre Petăr
şi pre Ioan, Carii, pogorîndu-se, s-au ru- 15
gat pentru ei ca să ia Duh Svînt. Pentru 16
că încă nu era pre niciunul dentru ei căzut,
ce numai botezaţi era întru numele Domnu-
lui Iisus. Atuncea punea mînile preste ei 17
şi lua Duh Svînt. Şi văzînd Simon că pren 18
punerea mînilor apostolilor să dă Duhul
cel Svînt, adusu-le-au bani, Zicînd:„Daţi 19
şi mie putearea aceasta, ca, pre carele voiu
pune mînile, să ia Duh Svînt“. Iară Petăr 20
zise cătră el:„Argintul tău fie cu tine spre
perire, căci darul lui Dumnezău ai socotit
pre bani a agonesi. Nu iaste ţie parte, nici 21
sorţu întru cuvîntul acesta, pentru că inema
ta nu iaste direaptă înaintea lui Dumnezău.
Pocăiaşte-te dară de răutatea ta aceasta 22
şi te roagă lui Dumnezău, cîndai să va
lăsa ţie cugetul inemii tale. Pentru că 23
spre fiare de amărîciune şi legătură de
strîmbătate te văz fiind“. Şi răs- 24

punzînd Simon, zise: „Rugaţi-vă voi pentru
mine cătră Domnul, ca nemică să nu vie
25 asupra mea de carele aţ zis". Ei, dirept
aceaea, mărturisind şi grăind cuvîntul
Domnului, întorsu-s-au în Ierusalim şi multe
26 sate ale samariteanilor au binevestit. Şi
îngerul Domnului grăi cătră Filip, zicînd:
„Scoală-te şi te du despre amiazăzi, la calea
ceaea ce să pogoară de la Ierusalim la Gaza;
27 aceasta iaste pustie". Şi sculîndu-se au
mers; şi iată bărbat arap hadîm, putearnic
al Candachiei, împărăteasei ethiopilor,
carele era preste toate visteriile ei, carele au
28 fost venit să să închine la Ierusalim. Şi
era înturnîndu-se şi, şăzînd pre carul lui,
29 cetiia pre prorocul Isaia. Şi zise Duhul
lui Filip: „Apropii-te şi te lipeaşte de carul
30 acesta". Şi alergînd Filip, auzi cetind el
pre prorocul Isaia şi zise: „Oare ştii ceale
31 ce citeşti?" Iară el zise: „Cum dară aş
putea, de nu mă va neştine povăţui?" Şi
să rugă lui Filip, suindu-să să şază cu el.
32 Iară cuprinderea Scrisorii care cetiia era
aceasta: „Ca o oaie spre junghieare Să aduse
şi ca un miel înaintea celui ce tunde pre el,
fără de glas, aşa nu deşchide gura Lui.
33 Întru smerenia Lui, judecata Lui s-au rădi-
cat; şi neamul Lui cine-l va povesti? Căci
34 să rădică de la pămînt viaţa Lui". Şi
răspunzînd scopitul lui Filip, zise: „Rogu-
te, pentru cine prorocul aceasta zice? Pen-
35 tru dînsul au pentru altcinevaş?" Şi
deşchizînd Filip gura lui şi începînd den
scrisoarea aceasta, binevesti lui pre Iisus.
36 Şi aşa, mergînd ei pre drum, veniră la oare-
37 care apă. Şi zise scopitul: „Iată apă; ce
mă opreaşte a mă boteza?" Şi zise Filip:
„De crezi dentru toată inema ta, slobod
iaste". Şi răspunzînd zise: „Crez pre Fiiul
38 lui Dumnezău să fie Iisus Hristos". Şi
porunci să stea carul şi să pogorîră amîndoi
la apă, Filip şi scopitul, şi-l boteză pre el.
39 Şi, cînd ieşiră den apă, Duhul Domnului
hrăpi pre Filip şi nu l-au mai văzut pre el
famănul, pentru că mergea în calea lui,
40 bucurîndu-se. Şi Filip să află la Azot şi,
mergînd, binevestiia cetăţile toate, pînă a
veni el la Chesaria.

CAP IX

1 Iară Savl încă răsuflînd înfricoşare
şi ucidere spre ucenicii Domnului,
2 mergînd la arhiereu, Cerşu de la
el cărţi la Damasc cătră adunări
ca, de va afla pre nescare călători,
bărbaţi şi muieri, legaţi să-i aducă în Ierusa-
3 lim. Şi mergînd fu el apropiindu-se de
Damasc, şi îndată l-au strălucit pre el
4 lumină den ceriu. Şi, căzînd pre pă-
mînt, auzi glas grăind lui: „Saul, Saul ce Mă
5 goneşti?" Şi zise: „Cine eşti, Doamne?"
Iară Domnul zise: „Eu sînt Iisus, pre Ca-
rele tu goneşti; cu greu iaste ţie spre bolduri
a lovi cu piciorul". Şi tremurînd şi spă- 6
riat fiind, zise: „Doamne, ce vei să fac eu?"
Şi Domnul cătră el: "Scoală-te şi întră în 7
cetate şi să va grăi ţie ce trebuie tu a face".
Iară bărbaţii ceia ce umbla împreună cu el
sta încremeniţi, auzind glasul şi pre nimenea
văzînd. Şi să sculă Savl de la pămînt şi, 8
deşchiş fiind ochii lui, pre nime nu vedea şi,
ţiindu-l de mînă pre el, îl băgară la Damasc.
Şi era 3 zile nevăzînd şi nici au mîncat, nici 9
au băut. Şi era oarecarele ucenic în Da- 10
masc, pre nume Anania, şi zise cătră el
Domnul, întru videnie: „Ananio!" Şi el zise:
„Iată eu, Doamne". Şi Domnul cătră el: 11
„Sculîndu-te, pasă la uliţa ceaea ce să chea-
mă Dreaptă şi cearcă în casa Iudei pre Savl,
anume Tarsea, pentru că iată că face rugă-
ciune Şi văzu întru videnie bărbat pre 12
nume Anania întrînd şi puind preste el mî-
na ca să vază de iznoavă". Şi răspunse 13
Anania: „Doamne, auzit-am de mulţi pentru
bărbatul acesta cîte răutăţi au făcut sfinţi-
lor tăi în Ierusalim. Şi aicea are voie de 14
la arhierei să leage pre toţi ceia ce cheamă
numele Tău". Şi zise cătră el Domnul: 15
„Pasă, că vas de aleagere iaste Mie acesta,
ca să poarte numele Mieu înaintea limbilor
şi împăraţilor şi fiilor lui Israil. Pentru 16
că Eu voiu arăta lui cîte trebuie el pentru
numele Mieu a pătimi". Şi să dusă 17
Anania şi întră în casă şi, puind preste el
mînile zise: „Saule frate, Domnul m-au tri-
mis pre mine, Iisus, Cela ce S-au arătat ţie
în calea care veniiai, ca să vezi şi să te umpli
de Duhul Sfînt". Şi îndată au căzut de la 18
ochii lui ca nişte solzi şi văzu îndată; şi scu-
lîndu-să, s-au botezat. Şi, luînd mîncare, 19
să întări şi fu Savlu cu ucenicii cei den Da-
mascu cîteva zile. Şi îndată întru adunări 20
mărturisiia pre Hristos că Acesta iaste Fiiul
lui Dumnezău. Şi să mira toţi ceia ce 21
auziia şi zicea: „Au nu acesta iaste cela ce
au prădat în Ierusalim pre ceia ce chema
numele acesta şi aicea spre aceasta au venit
ca legaţi pre ei să-i aducă la arhierei?"
Iară Savl mai tare să întăriia şi turbura pre 22
jidovi, pre ceia ce lăcuia în Damascu, deslu-
şind că Acesta iaste Hristos. Şi, deaca să 23
pliniia zile multe, să sfătuiră jidovii să-l
omoară pre el. Şi să cunoscu lui Savl 24
vicleşugul lor şi păziia porţile ziua şi noaptea
ca pre el să-l omoară. Şi, luîndu-l pre el 25
ucenicii noaptea, îl slobozîră preste zidu,
lăsîndu-l cu un coşu. Şi mergînd Savl 26
în Ierusalim, să ispitiia a să lipi de ucenici
şi toţi să temea de el, necrezînd că iaste
ucenic. Iară Varnava, apucîndu-l pre 27
el, îl aduse cătră apostoli şi povesti lor
cum în cale au văzut pre Domnul şi cum

au grăit lui și cum în Damascu aiave au grăit
28 întru numele lui Iisus. Și era cu ei întrînd
și ieșind în Ierusalim și fățișindu-se întru
29 numele Domnului Iisus. Și grăiia și să
întreba cu elinii și ei să apuca să-l omoară.
30 Și înțelegînd frații, l-au pogorît pre el la
Chesaria și l-au trimis pre el la Tarson.
31 Deci besearicile preste toată Iudea și Galilea
și Samaria avea pace, zidindu-să și mergînd
cu frica Domnului și cu mîngîiarea Sfîntu-
32 lui Duh să înmulțiia. Și fu Petăr trecînd
pren toate, s-au pogorît și la sfinții ceia ce
33 lăcuia Lidda. Și află acolo pre oarecare
om pre nume Enea, de opt ani zăcînd pre
34 un pat, carele era slăbănog. Și zise lui
Petăr: „Enea, vendecă-te Iisus Hristos;
scoală-te și-ți aștearne ție!" Și îndată să
35 sculă. Și văzînd pre el toți ceia ce lăcuia
Lidda și Sarona, carii s-au întorsu spre
36 Domnul. Și în Iopa era oarecarea ucenică,
pre nume Tavitha, carea, tălmăcindu-se, să
zice Căprioară; aceasta era plină de fapte
37 bune, și de milostenii care făcea. Și fu
în zilele acealea, bolnăvind ea, să fie murit;
și scăldîndu-o pre ea, o au pus în foișor.
38 Și aproape fiind Lidda de Ioppa, ucenicii
auzind că Petăr iaste întru ea, trimiseră
doi bărbați către el, rugîndu-l să nu să
39 lenevească a trece pînă la ei. Și scu-
lîndu-se Petăr, mearse împreună cu ei;
pre carele venind, îl suiră în foișor și stă-
tură înaintea lui toate văduvele, plîngînd
și arătînd cămăși și haine cîte făcea cu eale
40 fiind Căprioara. Și scoțind afară pre toți,
Petăr, puind genuchile, au făcut rugăciune
și, întorcîndu-să către trup, zise: „Tavitha,
scoală-te!" Și ea deșchise ochii ei și, văzînd
41 pre Petr, au șăzut. Și dînd ei mîna, au
sculat pre ea și, strigînd pre sfinți și văduile,
42 au adus pre ea de față vie. Și cunoscut
s-au făcut pren toată Ioppa și mulți au
43 crezut în Domnul. Și fu zile cîteva să
fie rămas el în Ioppa, lîngă un Simon
oarecare, curălariu.

CAP X

1 Și un bărbat oarecarele era în Che-
saria, pre nume Cornilie, sutaș
den ceata ce să chema Frîncească,
2 Bun credincios și temîndu-se de
Dumnezău, împreună cu toată casa
lui, și făcînd milostenii multe nărodului și
3 rugîndu-se lui Dumnezău pururea. Văzut-
au întru videnie aiave, ca la al noaolea ceas
den zi, îngerul lui Dumnezău întrînd către
4 el și zicînd lui: „Cornilie!" Iară el, cău-
tînd la el și înfricoșat făcîndu-se, zise: „Ce
iaste, Doamne?" Și zise lui: „Rugăciunile
tale și milosteniile tale suiră-se întru pome-
5 nire înaintea lui Dumnezău. Și acum
trimite în Ioppa bărbați și cheamă pre
oarecarele Simon, carele să porecleaște Petr.
Acesta iaste oaspe la un Simon curelariu, 6
căruia iaste casa lîngă mare. Acesta va grăi
ție ce trebuie să faci tu". Și deaca să 7
duse îngerul cela ce grăiia lui, Cornilie, che-
mînd doi den slugile lui și pre un oștean bun
credincios den ceia ce șădea lîngă el Și 8
povestindu-le lor toate, au trimis pre ei la
Ioppa. Și a doua zi, călătorind aceia și 9
lîngă cetate apropiindu-se, suitu-s-au Petr
în foișor să să roage de al șaselea ceas.
Și fu flămînd și vrea să guste și gătind 10
aceia, căzu pre el năucire. Și vedea 11
ceriul deșchis și pogorînd preste el un vas
oarecarele ca o zăvastă mare, în patru căpă-
tîie legată și slobozîndu-se pre pămînt,
Întru care era toate dobitoacele pămîntu- 12
lui și hiarăle și jigăniile și pasările ceriului.
Și să făcu glas către el: „Sculîndu-te, Petre, 13
junghe și mănîncă!" Iară Petr zise: 14
„Nici într-un chip, Doamne, căci niciodine-
oară am mîncat tot ce e de obște și necurat".
Și glas iarăș, de al doilea, către el: „Ceale 15
ce Dumnezău au curățit tu nu le spurca!"
Și aceasta s-au făcut de trei ori și iarăș 16
s-au înălțat vasul în ceriu. Și deaca-ș 17
veni întru sine, să mira pentru ce ar putea
fi vedearea carea au văzut și iată, bărbații
cei trimiș de la Cornilie și întrebînd de casa
lui Simon au stătut deasupra porții Și, 18
strigînd, întreba de Simon, cel ce să pore-
cleaște Petr, aicea găzduiaște. Iară Petr, 19
gîndind pentru vedeare, zise lui Duhul: „Iată,
bărbați trei cearcă pre tine. Ce sculîndu- 20
te pogoară și pasă împreună cu ei, nemică
nu mai cercînd, pentru căci Eu am trimis
pre ei!" Și pogorîndu-se Petr către băr- 21
bații cei trimiș de la Cornilie către el, zise:
„Iată, eu sînt pre carele cercați; ce e pricina
pentru carea aț venit?" Iară ei ziseră: 22
„Cornilie sutașul, bărbat dirept și temîndu-
se de Dumnezău și mărturisindu-se despre
toată limba jidovilor, s-au năstăvit de către
înger sfînt să te cheame pre tine la casa lui
și să auză cuvînt de la tine". Deci che- 23
mînd înluntru pre ei, i-au ospătat, și a doua
zi Petăr ieși împreună cu dînșii; și oarecarei
dentru frați den cei de la Ioppa au venit
împreună cu el. Și a doua zi întrară în 24
Chisarea, iară Cornilie era așteptînd pre ei,
chemînd împreună pre rudele lui și pre cei
de treabă priateni. Și deaca fu de întră 25
Petăr, întimpinîndu-l Cornilie, căzîndu-i la
picioare să închină. Iară Petăr pre el 26
l-au sculat zicînd: „Scoală-te, și eu însumi
om sînt!" Și vorovind împreună cu el, 27
au întrat și află împreună pre mulți veniț.
Și zise către ei: „Voi știți că necuvios iaste 28
la bărbatul jidov a să lipi au a să apropia la
cel striin de fealiu și mie Dumnezău mi-au
arătat nici pre un om spurcat sau necurat a
zice. Pentru aceaea și fără price am ve- 29

nit, chemîndu-mă;întrebu-vă dară: cu ce cu-
30 vînt aţi chemat pre mine?" Şi Cornilie
zise:,,Den ziua a patra pînă într-acesta ceas
eram postind; şi în al noaolea ceas, rugîndu-
mă în casa mea şi iată, bărbat stătu îna-
31 intea mea cu haină albă. Şi zise:'Cornilie,
ascultatu-ţi-s-au ruga şi milosteniile tale s-au
32 pomenit înaintea lui Dumnezău. Trimite
dară la Iopa şi cheamă pre Simon carele să
cheamă Petăr; acesta găzduiaşte în casa lui
Simon curelariul, pre lîngă mare; carele, ve-
33 nind, grăi-va ţie'. Dentr-acela ceas am
trimis cătră tine şi tu bine ai făcut venind.
Acum dară toţi noi înaintea lui Dumnezău
sîntem de faţă să auzim toate cîte-s porun-
34 cite ţie despre Dumnăzău". Şi, deşchi-
zînd Petăr gura, zise:,,Cu adevărat pricep
35 că nu e făţarnic Dumnezău, Ce, întru
toată limba, cela ce să teame de El şi lu-
36 crează dereptate priimit la El iaste, Cu-
vîntul carele au trimis fiilor lui Israil, bine-
vestind pace pren Iisus Hristos; Acesta iaste
37 al tuturor Domnu. Voi ştiţi graiul ce
s-au făcut pren toată jidovimea, începîndu-
se de la Galilea, după botezul carele au stri-
38 gat Ioan: Pre Iisus, pre cel de la Nazaret,
cum au uns pre El Dumnezău cu Duhul Sfînt
şi cu puteare, Carele trecu făcînd bine şi
vindecînd pre cei asupriţi de diavolul,
39 căci Dumnezău era cu El. Şi noi sîntem
mărturii tuturora cărora au făcut şi în ţara
iudeilor şi în Ierusalim; pre Carele Îl omo-
40 rîră, spînzurîndu-L pre lemn. Pre Acesta
Dumnezău L-au învis a treia zi şi deade pre
41 El arătat a Să face. Nu la tot norodul,
ce la mărturiile ceale mai denainte hiroto-
nisite de Dumnezău noao, carii am mîncat
împreună şi am băut cu El, după ce au în-
42 vis El dentru morţi. Şi porunci noao să
propoveduim norodului şi să mărturisim
că Acesta iaste Cel rînduit de Dumnezău
43 Judecătoriul viilor şi morţilor. Acestuia
toţ prorocii mărturisesc iertare de păcate
să ia pren numele Lui tot cela ce va creade
44 întru El". Încă grăind Petru graiurile
aceastea, căzu Duhul Sfînt preste toţi ceia
45 ce auziia cuvîntul. Şi să ciudiră cei den
obrezanie credincioşi, căci au venit împre-
ună cu Petăr, căci şi preste limbi darul
46 Sfîntului Duh s-au vărsat. Pentru că auziia
pre ei grăind cu limbi şi mărind pre Dumne-
47 zău. Atuncea au răspuns Petăr: ,,Au
doară apa poate opri neştine ca să nu se bo-
teaze aceştea care Duhul cel Svînt au luat,
48 ca şi noi?" Şi porunci lor să să boteaze
întru numele Domnului. Atuncea-l pohtiră
pre el să îngăduiască
cîteva zile.

CAP XI

i auziră apostolii şi fraţii ceia ce 1
era spre Iudea că şi limbile au
priimit cuvîntul lui Dumnezău.
Şi cînd s-au suit Petăr la Ierusalim, 2
să judeca cătră el cei den obre-
zanie, zicînd: ,,Căci cătră bărbaţi neobre- 3
zuiţ ai întrat şi ai mîncat împreună cu ei?"
Şi începînd Petăr, le spunea lor pre rînd, 4
zicînd: ,,Eu eram în cetatea Iopiei rugîn- 5
du-mă şi văzuiu în somn vedeare, pogorîndu-
se un vas oarecarele, ca o zăvastă mare, den
patru colţuri, slobozîndu-se den ceriu, şi
veni pînă la mine. La carea căutînd, soco- 6
tiiam şi văzuiu dobitoacele pămîntului şi
hiarăle şi jigăniile şi pasările ceriului. Şi 7
auziiu glas zicînd mie:'Sculîndu-te, Petre,
junghe şi mănîncă!' Şi ziş:'Nici într-un 8
chip,Doamne, căci tot ce e spurcat sau necu-
rat niciodinioară au întrat în gura mea'.
Şi răspunse mie glas de al doilea rînd den 9
ceriu:'Ceale ce Dumnezău au curăţit tu nu
le spurca!' Şi aceasta s-au făcut de trei 10
ori şi iarăş s-au tras toate în ceriu. Şi iată, 11
îndată trei oameni veniră la casa care eram,
trimişi de la Chesaria la mine. Şi zise 12
mie Duhul să merg împreună cu ei, nemai-
socotind nemică; şi veniră împreună cu
mine şi aceşti şase fraţi şi am întrat în casa
bărbatului. Şi vesti noao cum au văzut 13
pre înger în casa lui stînd şi zicînd lui:
'Trimite la Ioppa bărbaţi şi cheamă pre
Simon, pre cel ce să porecleaşte Petăr,
Carele va grăi graiuri cătră tine, întru carele 14
mîntui-te-vei tu şi toată casa ta'. Şi cînd 15
începuiu eu a grăi, căzu Duhul cel Svînt
preste ei, ca şi preste noi de-nceput. Şi-m 16
aduş aminte de graiul Domnului, cum au
zis:'Ioan au botezat cu apă, iară voi vă veţ
boteza cu Duhul Svînt'. Deci, de au dat 17
lor Dumnezău întocma darul ca şi noao,
crezînd în Domnul Iisus Hristos, dară eu ce
putearnic aş fi să oprescu pre Dumnezău?"
Şi, auzind aceastea, încetară şi măriia pre 18
Dumnezău, zicînd:,,Oare şi limbilor Dumne-
zău pocăinţa au dat spre viaţă?" Deci 19
ceia ce s-au răsipit despre strînsoarea ce s-au
făcut spre Stefan trecură pînă la Finichi şi
Chipros şi Antiohia, nemănui cuvîntul, fără
numai jidovilor. Şi era oarecarii dentru 20
ei bărbaţi chipreani şi chirinei carii, întrînd
în Antiohia, grăiia cătră elini binevestind
pre Domnul Iisus. Şi era mîna Domnului 21
cu ei şi, mult număr crezînd, s-au întors spre
Domnul. Şi să auzi cuvîntul în urechile 22
adunării cei den Ierusalim pentru ei şi trimise-
ră pre Varnava să treacă pînă la Antiohia.
Carele, mergînd şi văzînd darul lui Dumne- 23
zău, s-au bucurat şi ruga pre toţi cu nevoinţa

24 inimii să rămîie lîngă Domnul. Căci era
bărbat bun şi plin de Duhul Sfînt şi de cre-
dinţă. Şi să adaose gloată cîtăva la Domnul.
25 Şi ieşi la Tarson Varnava să cearce pre Savl.
26 Şi, aflîndu-l pre el, îl aduse la Antiohia. Şi
fură ei un an tot adunîndu-să la besearică
şi a învăţarea gloată cîtăva şi fură întîiu
27 în Antiohia ucenicii creştini. Şi întru
aceaste zile pogorîră de la Ierusalim prorocii
28 în Antiohia. Şi sculîndu-să unul dentru ei,
pre nume Agav, arăta pren duh că foamete
mare va să fie preste toată lumea, carea
s-au şi făcut în zilele lui Clavdie Chesariu.
29 Iară den ucenici, după cum avea neştine
rînduire, fieştecarele dentru ei spre slujbă
să trimiţă celor ce lăcuiescu în Iudea fraţi;
30 Carea au şi făcut trimiţînd către cei bătrîni
pren mîna Varnavei şi a lui Savlu.

CAP XII

1 Şi în tr-aceaea vreame puse Irod împă-
ratul mînile ca să facă rău unora den
2 cei de besearică. Şi ucise pre
Iacov, fratele lui Ioan, cu sabia.
3 Şi, văzînd că plăcut iaste jidovilor,
adaose a prinde şi pre Petăr; şi era zilele Azi-
4 melor; Pre carele prinzîndu-l, îl puse în tem-
niţă, dîndu-l la 16 slujitori să-l păzească pre el,
vrînd după Paşte să-l scoaţă pre el la norod.
5 Deci Petăr era la pază în temniţă, iară ruga
era întinsă, făcîndu-să despre besearică,
6 pentru el, către Dumnezău. Şi cînd vrea
pre el să-l scoaţă Irod, în noaptea aceaea
era Petăr dormind între doi slujitori, legat
cu doao lanţuri, şi păzitori înaintea uşii pă-
7 ziia temniţa. Şi iată, îngerul Domnului stătu
deasupra şi lumină lumină în casă şi,lovind
coasta lui Petăr, sculatu-l-au pre el, zicînd:
„Scoală-te degrabă!“Şi căzură lui lanţurile
8 den mîni. Şi zise îngerul către el:„Încinge-
te şi-ţi încalţă călţunii tăi!“Şi făcu aşa şi
zise lui:„Îmbracă-ţi haina şi vino după mine!“
9 Şi, ieşind, mergea după el şi nu ştiia că iaste
adevărat aceaea ce să făcea pren îngeru, ce
10 i să părea că vedea videnie. Şi, trecînd
cea dentîiu strajă şi a doao, veniră la poarta
cea de fieru carea duce la cetate, carea
singură să deşchise lor, şi, ieşind, trecură o
uliţă şi îndată să dusă îngerul de la el.
11 Şi Petr venindu-ş întru sine, zise:„Acum
ştiu adevărat că au trimis Domnul pre înge-
rul Lui şi au scos pre mine den mîna lui Irod
şi den toată nădeajdea norodului jidovilor“.
12 Şi, socotind, veni la casa Mariei, maicii
lui Ioan, ce să porecliia Marco, unde era
13 cîţva adunaţi şi făcînd rugă. Şi lovind
Petr uşa porţii, să apropie o slujnică să
14 asculte, pre nume Rodi. Şi cunoscînd gla-
sul lui Petr, de bucurie nu deşchise poarta,
ce, alergînd înlăuntru, spuse cum stă Petr
înaintea porţii. Iară ei ziseră către dînsa: 15
„Nebunit-ai?“ Iară ea să prindea cum să fie
aşa; iară ei zicea:„Îngerul lui iaste“. Iară 16
Petr aştepta bătînd şi, deşchizînd, văzură
pre el şi să spămîntară. Şi, arătîndu-le 17
cu mîna să tacă, povesti lor cum Domnul
pre el l-au scos den temniţă; şi zise:„Vestiţi
lui Iacov şi fraţilor aceastea“. Şi, ieşind,
mearse într-alt loc. Şi făcîndu-se zio, era 18
turburare nu puţină întru slujitori:„Oare ce
să să fie făcut Petr?“ Iară Irod, cerşind 19
pre el şi neaflîndu-l, cercetînd pre străjari,
porunci să-i ducă şi, pogorînd de la Iudea la
Chesaria, petrecea. Şi era Irod mînios pre 20
tireani şi pre sidoneani, şi toţi dempreună
venise la el şi, plecînd pre Vlast, carele era
preste cămara împăratului, cerea pace,
pentru că să hrăniia ţara lor den pămîntul
împărătesc. Iară într-o zi rîndui Irod 21
îmbrăcîndu-se în haină împărătească şi, şă-
zînd la divan, grăiia către ei. Iară nărodul 22
striga:„Glas dumnezăiesc, şi nu omenesc!“
Şi îndată l-au lovit pre el îngerul Domnului, 23
pentru căci n-au dat mărirea lui Dumnezău
şi, făcîndu-se mîncat de viermi, muri.
Iară cuvîntul lui Dumnezău creştea şi să 24
înmulţiia. Iară Varnava şi Pavel s-au întors 25
den Ierusalim la Antiohia, plinind slujba,
luînd împreună şi pre Ioan, pre cel ce să
porecliia Marco.

CAP XIII

Şi era oarecarii în Antiohia la besea- 1
reca carea era proroci şi dascali
Varnava şi Simon, ce să porecliia
Negher şi Luchios Chirineul şi
Manain, care era crescut cu Irod,
al patrulea biruitoriu, şi Savl. Şi slujind 2
ei Domnului şi postind, zise Duhul cel Sfînt:
„Osebiţi dară Mie pre Varnava şi pe Savl la
lucrul carele am chemat pre ei“. Atuncea, 3
postind şi făcînd rugă şi puind mîinile
preste ei, îi slobozîră. Deci aceştea, trimi- 4
ţîndu-se de Duhul cel Sfînt, pogorîră la
Selevchia, şi de acolo au mers la Chipru.
Şi, fiind în Salamina, vestiia cuvîntul lui 5
Dumnezău întru adunările jidovilor; şi avea
şi pre Ioan slugă. Şi trecînd ostrovul 6
pînă la Paf, aflară pre oarecarele vrăjitoriu,
proroc mincinos jidov, căruia era numele
Vari Iisus, Carele era împreună cu anthi- 7
patul Serghie Pavel, bărbat priceput. Acesta
chemînd pre Varnava şi pre Savl, cercă a
auzi cuvîntul lui Dumnezeu. Şi sta împo- 8
triva lor Elima Vrăjitoriul, pentru că
aşa să tîlcuiaşte numele lui, cercînd să
întoarcă pre anthipat den credinţă. Iară 9
Savl, cel ce-i zic Pavel, împlîndu-se de
Duhul Sfînt şi căutînd la el, zise: „O, 10
pline de tot vicleşugul şi de toată rău-

tatea, fiiul diavolului, vrăjmaş a toată
direptatea, nu vei părăsi întorcînd căile
11 Domnului ceale direapte? Şi acum, iată,
mîna Domnului asupra ta şi vei fi orbu
nevăzînd soarele pînă la o vreame". Şi îndată
căzu preste el ceaţă şi întunearec şi, îmblînd
împrejur, cerca povăţuitoriu de mînă.
12 Atuncea, văzînd anthipatul ce s-au făcut, au
crezut, mirîndu-se spre învăţătura Domnului.
13 Şi ducîndu-se de la Pafa, cei ce era cu Pavel
veniră la Perghia Panfiliei, iară Ioan, întor-
cîndu-se de la ei, să întumă la Ierusalim.
14 Iară ei, trecînd de la Perghis, au mers la
Antiohia a Pisidiei şi, intrînd în adunare în
15 ziua sîmbetelor, au şăzut. Şi după cetirea
Legii şi a Prorocilor, trimiseră mai marii
adunării cătră ei, zicînd: „Bărbaţi fraţi, de
iaste cuvînt întru voi de mîngîiare cătră no-
16 rod, ziceţi". Şi, sculîndu-se Pavel şi clă-
tind cu mîna, zise: „Bărbaţi israilteani şi
ceia ce vă teameţi de Dumnezău, auziţi!
17 Dumnezăul norodului acestuia, lui Israil, au
ales pre părinţii noştri şi pre norod au înăl-
ţat în nemernicie în pămîntul Eghipetului
şi cu braţu înalt au scos pre ei dentr-însul
18 Şi cum vreame de 40 de ani i-au purtat cu
19 biruinţă în pustie. Şi, surpînd limbi şapte
în pămîntul lui Hanaan, au dat moştenire
20 lor pămîntul lor. Şi după aceasta ca vro
450 de ani au dat judecători, pînă la Samoil
21 prorocul. Şi de acolo au cerut împărat
şi deade lor Dumnezău pre Saul, feciorul
lui Chis, bărbat den fealiul lui Veniamin,
22 ani 40. Şi premenind pre el, rîdică lor
pre David să le fie împărat, căruia au şi zis,
mărturisînd: 'Aflaiu pre David, pre feciorul
lui Iesei, bărbat după inima Mea, carele va
23 face toate voile Meale'. Dentru seminţia
acestuia Dumnezău, după făgăduinţă, rîdică
24 den Israil Mîntuitoriu pre Iisus. Mai nainte,
strigînd Ioan, mai nainte de faţa întrării Lui,
botez de pocăinţă la tot norodul lui Israil.
25 Iară deaca împlu Ioan calea, zicea: 'Cine mă
socotiţi să fiu? Nu sînt eu, ce iată, vine după
mine, Căruia nu-s vreadnic încălţămintea
26 picioarelor a dezlega'. Bărbaţi fraţi, fiii
neamului lui Avraam şi cei dentru voi temă-
tori de Dumnezău, voao cuvîntul mîntuirii
27 aceştiia s-au trimis. Pentru că ceia ce lăcu-
iesc în Ierusalim şi boiarii lor pre Acesta
neconoscîndu-L şi glasurile prorocilor,
cealea ce la toate sîmbetele să citesc, jude-
28 cînd, au plinit. Şi nici o vină de moarte
aflînd, cerşură de la Pilat să-L omoară pre
29 El. Şi deaca au săvîrşit toate ceale ce era
pentru El scrise, pogorîndu-L de pe lemn,
30 L-au pus în mormînt. Iară Dumnezău
31 L-au sculat pre El den morţi; Care S-au
arătat pren multe zile celor ce s-au suit
împreună cu El de la Galilea la Ierusalim,
carii sînt mărturii
Lui cătră norod. Şi noi voao binevestim 32
cea făcută cătră părinţi făgăduinţă. Că 33
pre aceasta Dumnezău o au plinit-o fiilor
lor, noao înviindu-ne pre Iisus, cum şi în
psalmul al doilea scris iaste: 'Fiiul Mieu eşti
Tu, Eu astăzi am născut pre Tine'. Iară 34
cum au învis pre El din morţi, ca să nu Să
mai întoarcă spre stricăciune, aşa au zis, că
'Voiu da voao, ceale preacuvioase ale lui
David, ceale credincioase'. Pentru aceaea 35
şi într-alt loc zice: 'Nu voiu da pre Preacuvi-
osul Tău să vază stricăciune'. Pentru că 36
David, într-al lui neam slujind sfatului lui
Dumnezău, au adormit şi s-au adaos lîngă
părinţii lui şi văzu stricăciune. Iară pre 37
Carele Dumnezău L-au învis n-au văzut
stricăciune. Deci cunoscut să fie voao, 38
bărbaţi fraţi, că pren aceasta voao iertare
de păcate vesteaşte, şi de către toate carele
n-aţi putut în leagea lui Moisi să vă îndirep-
taţi. Întru aceasta, tot cela ce creade 39
îndireptează-se. Căutaţ, dirept aceaea, 40
ca să nu vie asupra voastră ce e grăit întru
proroci: 'Căutaţi, cei nebăgători de samă, 41
şi vă miraţi şi vă stingeţi, că lucru Eu lucrezu
în zilele voastre, lucru căruia nu veţi creade,
de va neştine povesti voao'". Şi, ieşind 42
den adunarea jidovilor, ruga limbile prentre
sîmbete să să grăiască lor graiurile. Şi, 43
răsipindu-să adunarea, urmară mulţi den
jidovi şi den nemearnicii cei ce credea la
Pavel şi la Varnava, carii, grăind lor, îi îndem-
na pre ei să rămîie la darul lui Dumnezău.
Iară în ceaealaltă sîmbătă, mai toată ceta- 44
tea să adună să auză cuvîntul lui Dumnezău.
Şi văzîndu jidovii gloatele, să împlură de 45
rîvnire şi sta împotriva cuvintelor celor ce
să zicea de Pavel, pricindu-să şi hulind.
Iară îndrăznind Pavel şi Varnava ziseră: 46
„Voao era de folos întîiu a să grăi cuvîntul
lui Dumnezău, iară, de vreame ce goniţi pre
el şi nevreadnici pre voi socotiţi de cea
veacinică viaţă, iată, ne întoarcem la limbi.
Pentru că aşa au poruncit noao Domnul: 47
'Pus-am pre Tine spre lumină limbilor, ca
să fii Tu spre mîntuire, pînă la marginea
pămîntului'". Şi auzind limbile, să bucura 48
şi măriia cuvîntul Domnului şi crezură cîţi
era rînduiţi în viaţă veacinică. Şi să purta 49
cuvîntul Domnului pren toată ţara. Iară 50
jidovii învitară pre muierile ceale credin-
cioase şi cu bun chip şi pre cei de frunte ai
cetăţii şi rădicară goană asupra lui Pavel şi
asupra Varnavei şi scoaseră pre ei de la ho-
tarăle lor. Iară ei, scuturînd ţărîna picioare- 51
lor lor asupra lor, veniră la Iconie. Iară 52
ucenicii să umplea de bucu-
rie şi de Duhul
Sfînt.

CAP XIV

1 Și fu în Iconie de odată întrînd ei în
adunarea jidovilor, și grăiră așa,
cît crezură den jidovi și den elini,
2 multă mulțime. Iară jidovii cei
ce nu asculta au rădicat și au făcut
rău sufletelor limbilor asupra fraților.
3 Deci cîtăva vreame au zăbovit cu îndrăzneală
grăind spre Domnul, Cela ce mărturisiia
cuvîntul darului Lui, dînd seamne și minuni
4 a să face pren mîinile lor. Și să împărți
mulțimea cetății și unii era cu jidovii, iară
5 unii cu apostolii. Și, deaca să făcu por-
nirea limbilor și a jidovilor împreună cu
boiarii lor, ca să-i ocărască și ca să-i ucigă
6 cu pietri pre ei, Socotind, au fugit la
cetățile Licaoniei, la Listra și la Dervi și
7 împrejur și acolo era binevestind. Și
oarecare bărbat în Listra, neputincios la pi-
cioare, șădea olog den pîntecile maicii lui
fiind, carele niciodinioară au fost umblat.
8 Acesta asculta pre Pavel grăind, carele, cău-
tînd la el și văzînd că credință are a să
9 mîntui, Zise cu glas mare:„Scoală-te pre
picioarele tale dirept!“ Și săriia și umbla.
10 Iară gloatele, văzînd ceaea ce au făcut Pavel,
rădicară glasul lor licaoneaște, zicînd:
„Dumnezei asemănîndu-se cu oamenii s-au
11 pogorît către noi. Și chema pre Varnava
Dia, iară pre Pavel Ermi, de vreame ce el
12 era cela ce povățuia cuvîntul. Iară preotul
Diei, celui ce era înaintea cetății lor, tauri
și cununi la porți aducînd, împreună cu
13 gloatele vrea să jîrtvuiască. Și auzînd
apostolii Varnava și Pavel, rumpînd hainele
14 lor, săriră în gloată strigînd Și zicînd:
„Bărbați, ce faceț aceastea? Și noi oameni
aseamenea cu voi pătimitori sîntem, bine-
vestind voao de la aceastea deșarte să vă
întoarceț spre Dumnezăul cel viu, Carele au
făcut ceriul și pămîntul și marea și toate
15 cîte sînt întru eale; Carele în trecutele
neamuri au lăsat toate limbile să meargă în
16 căile lor. Însă, dirept aceaea, nu fără
mărturii pre Sine au lăsat, făcînd bunătăți,
den ceriu noao ploi dînd și vremi purtătoare
de roade, umplînd de hrană și de veselie
17 inemile noastre“. Și aceastea zicînd, abia
au potolit gloatele ca să nu jîrtvuiască lor.
18 Și veniră de la Antiohia și Iconia jidovi și,
îndemnînd gloate și lovind cu pietri pre
Pavel, îl traseră afară den cetate, gîndind
19 că el au murit. Și încungiurîndu-l pre
el ucenicii, sculîndu-se, întră în cetate și
a doua zi ieși împreună cu Varnava la
20 Dervi. Și binevestind cetatea aceaea și
învățînd pre cîțva, să întoarseră la Listra
și la Iconie și la Antiohia,
Întărind sufletul ucenicilor, rugîndu-i să 21
rămîie în credință și cum că pren multe
necazuri trebuie noi a întra la împărăția lui
Dumnezău. Și hirotonisind lor preoți pre 22
la besearici, rugîndu-se cu posturi, i-au lăsat
pre ei la Domnul, la Carele au fost crezut.
Și trecînd la Pisidia, veniră la Pamfilia. 23
Și grăind în Perghi cuvîntul, să pogorîră la 24
Atalia. Și de acolea au mers la Antiohia, 25
de unde era daț la darul lui Dumnezău, la
lucrul carele au plinit. Și mergînd și 26
adunînd beseareca, au vestit cîte au făcut
Dumnezău cu ei și cum că au deșchis limbi-
lor ușă de credință. Și petrecea acolo 27
vreame nu puțină împreună cu ucenicii.

CAP XV

Și oarecarii pogorîndu-să de la Iudea 1
învăța pre frați că „de nu vă veț
obrezui cu obiceaiul lui Moisi, nu
vă veț putea să vă mîntuiț“.
Făcîndu-se direpț aceaea gîlceavă 2
și price nu puțină lui Pavel și Varnavei,
către ei rînduiră să să suie Pavel și Varnava
și alții oarecarii dentru ei către apostoli și
bătrîni la Ierusalim, pentru întrebarea aceasta.
Deci aceștea, trimițîndu-se mai înainte de 3
către adunare, trecea Finica și Samaria,
povestind întoarcerea limbilor și făcea bucu-
rie mare la toți frații. Și, mergînd la Ieru- 4
salim, s-au priimit de adunare și de apostoli
și de cei bătrîni și au vestit cîte Dumnezău
au făcut cu ei. Și s-au sculat oarecarii 5
dentru cei den eresul fariseilor, crezuți fiind,
zicînd că trebuie să obrezuiască pre ei și să
poruncească să păzească leagea lui Moisi.
Și s-au adunat apostolii și cei bătrîni a vedea 6
pentru cuvîntul acesta. Și multă întrebare 7
făcîndu-să, sculîndu-să Petr, zise către ei:
„Bărbați frați, voi știț că den zilele ceale
vechi, Dumnezău întru noi au ales pren ros-
tul mieu să auză limbile cuvîntul Evangheliei
și să crează. Și Cel cunoscătoriu de 8
inimi, Dumnezău, mărturisi lor, dînd lor
Duhul cel Sfînt, ca și noao. Și nemică 9
n-au osebit dentru mijlocul nostru și al lor,
cu credința curățînd inimile lor. Acum 10
dară ce ispitiț pre Dumnezeu, să puneț jug
preste cerbicea ucenicilor, carele nici pă-
rinții noștri, nici noi am putut să purtăm?
Ce pren darul Domnului, lui Iisus Hristos, 11
creadem să ne mîntuim, în ce chip și aceia“.
Și tăcu toată mulțimea și auziia de Pavel și 12
de Varnava povestind cîte au făcut Dumne-
zău seamne și minuni întru limbi pren ei.
Și, deaca au tăcut ei, răspunsă Iacov, zicînd: 13
„Bărbați frați, ascultați-mă! Simeon au 14
povestit precum întîiu Dumnezău au socotit
să ia dentru limbi nărod pre numele Lui. Și 15
cu aceasta să tocmesc cuvintele prorocilor,
după cum e scris: ‘După aceasta Mă voiu în- 16

turna şi voiu zidi cortul lui David cel căzut
şi ceale săpate ale lui le voiu zidi şi voiu în-
17 direpta pre el. Ca să cearce cei rămaşi ai
oamenilor pre Domnul şi toate limbile preste
carii s-au chemat numele Mieu preste ei
—zice Domnul— Cela ce face aceastea toate.
18 Cunoscute den veaci sînt la Dumnezău toate
19 lucrurile lui'. Pentru aceaea eu judec ca
să nu dodeiţ pre ceia ce de la limbi să întorc
20 spre Dumnezău. Ce să trimiteţ la ei ca
să să ferească de pîngăriciunile idolilor
şi de curvie şi de sugrumat şi de sînge.
21 Pentru că Moisi den neamurile ceale vechi
pren cetăţi pre cei ce-l strigă pre el are întru
adunări, preste toată sîmbăta cetindu-se".
22 Atuncea s-au părut apostolilor şi bătrînilor,
împreună cu toată adunarea, alegînd
oameni dentru ei să trimiţă la Antiohia,
împreună cu Pavel şi cu Varnava, pre Iuda,
pre cela ce să cheamă Varsava, şi pre Sila,
23 bărbaţi ce povăţuia întru fraţi. Scriind
pren mîinile lor aceastea:„Apostolii şi bă-
trînii şi fraţii celor de la Antiohia şi Siria
şi Chilichia fraţi, celor dentru limbi să să
24 bucure. De vreame ce am auzit că oare-
carii dentru voi, ieşind, au turburat pre voi
cu cuvinte, netocmind sufletele voastre,
zicînd să vă obrezuiţi şi a păzi leagea, cărora
25 nu am poruncit, Părutu-s-au noao,
făcîndu-ne împreună, alegînd oameni, să
trimitem către voi, împreună cu cei iubiţi
26 ai noştri Varnava şi Pavel, Cu oameni
carii au dat sufletele lor pentru numele
27 Domnului Iisus Hristos. Trimis-am dară
pre Iuda şi pre Sila şi pre ei, pren cuvînt,
28 poruncind aceasteaş. Pentru că s-au
părut Svîntului Duh şi noao nemică mai
mult să să puie preste voi greutate, afară
29 dentru ceale de treabă aceastea: Să vă
feriţ de ceale jîrtvuite la idoli şi de sînge şi
de sugrumat şi de curvie, den carele păzind
pre voi, bine veţ face. Fiţi sănătoşi".
30 Deci aceştea slobozindu-se, veniră la Anti-
ohia şi, adunînd mulţimea, au dat cartea.
31 Şi citind s-au bucurat spre mîngîiare.
32 Şi Iuda şi Sila, şi ei proroci fiind, pren
cuvînt mult au mîngîiat pre fraţi şi i-au
33 întemeiat. Şi făcînd vreame, s-au slobozit
34 cu pace de la fraţi către apostoli. Şi să păru
35 Silii să rămîie acolo. Iară Pavel şi Varnava
zăbăviia în Antiohia, învăţînd şi bineves-
tind, împreună şi cu alţii mulţi, cuvîntul
36 Domnului. Iară după cîteva zile zise
Pavel către Varnava:„Întorcîndu-ne dară
să socotim pre fraţii noştri, pren toată
cetatea, întru carii am vestit cuvîntul
37 Domnului, cum să află". Iară Varnava
au sfătuit să ia împreună pre Ioan, ce să
38 cheamă Marco. Iară Pavel să ruga pre
cela ce s-au osebit de la ei de la Pamfilia şi
nevenind împreună cu ei la lucru să nu-l ia
pre el împreună. Făcutu-s-au dirept 39
aceaea împăricheare, cît s-au despărţit ei
dentru eişi, şi Varnava, luînd pre Marco, să
fie mers pre mare la Chipros. Iară Pavel, 40
alegînd pre Sila, s-au dus, dîndu-se cu darul
lui Dumnezău de către fraţi. Şi trecea 41
pren Siria şi pren Chilichia, întărind
besearecile.

CAP XVI

i sosi la Dervi şi Listra,şi,iată un 1
ucenic oarecarele era acole, pre
nume Timotheiu, fecior unii muieri
jidovce credincioasă, iară tatăl lui,
elin, Carele să mărturisiia den 2
cei den Listra şi Iconie fraţi. Pre acesta 3
vru Pavel împreună cu el să iasă şi, luîndu-l,
îl obrezui pre el pentru jidovii ceia ce era în
locurile acealea, pentru că ştiia toţi pre
tatăl lui că elin era. Şi deaca mergea 4
pren cetăţi, le da învăţătură lor să păzească
poruncile ceale rînduite de apostoli şi de
bătrînii cei den Ierusalim. Deci besearecile 5
să întăriia cu credinţa şi prisosiia cu numă-
rul în toate zilele. Şi trecînd Frighia şi 6
ţara galateanilor, oprindu-ne de Svîntul Duh
a grăi cuvîntul în Asia. Venind spre Misia, 7
ispitiia a mearge spre Vithinia şi n-au lăsat
pre ei Duhul. Şi trecînd Misia, s-au pogo- 8
rît la Troada. Şi videnie pren noapte s-au 9
arătat lui Pavel: bărbat oarecarele machido-
nean era stînd, rugîndu-l pre el şi zicînd:
„Trecînd la Machidonia, ajută-ne noao!"
Şi deaca au văzut vedearea, îndată am cer- 10
cat să ieşim la Machidonia, socotind că ne
cheamă pre noi Domnul să-i binevestim pre
ei. Sculîndu-ne, dirept aceaea, de la 11
Troada, am mersu dirept la Samothrachi, şi
a doao zi, la Neapoli. Şi de acolo la 12
Filippi, care iaste întîia părţii Machidoniei
cetate, Colonia. Şi eram într-această cetate
zăbovind zile cîteva. Şi în ziua sîmbete- 13
lor am ieşit afară den cetate, lîngă un rîu,
unde să socotiia rugăciune a fi şi, şăzînd,
grăiiam muierilor celor ce să adunasă. Şi 14
oarecare muiare pre nume Lidia, carea vin-
dea pînze roşii, den cetatea thiatirilor, cin-
stind pre Dumnezău, auziia, căriia Domnul
au deşchis inima a lua aminte ceale ce să
grăiia de Pavel. Şi deaca să boteză şi 15
casa ei, rugatu-s-au zicînd:„De m-aţi ales a
fi credincioasă Domnului, întrîndu în casa
mea, mîneţi!" Şi ne-au silit pre noi. Şi 16
fu mergînd noi la rugă, oarecare slujnică
avînd duh pitliv ne timpină pre noi, carea
lucru mult da stăpînilor ei vrăjind. Aceasta 17
urmînd lui Pavel şi noao, strigă, zicînd:
„Aceştea oameni robii lui Dumnezău celui
Înalt sîntu, carii vestescu noao cale de
mîntuire". Şi aceasta făcea în multe zile şi, 18
durîndu-se Pavel şi întorcîndu-să cu duhul,

zise:,,Poruncescu ție întru numele lui Iisus
Hristos să ieși dentr-însa!" Și ieși într-acel
19 ceas. Și văzînd stăpînii ei că au ieșit nă-
deajdea lucrului lor, apucînd pre Pavel și
20 pre Sila, i-au tras la tîrgu la boiari. Și,
aducîndu-i pre ei la voivod, ziseră:,,Acești
oameni turbură noao cetatea, jidovi fiind,
21 Și ne vestescu obiceaie carele nu-s slobode
noao să le priimim, nici să le facem, rîm-
22 leani fiind". Și să rădică împreună
gloata asupra lor și diregătorii, rumpîndu-le
23 hainele lor, poronciră să-i bată. Și multe
bătăi dîndu-le lor, îi puseră în temniță,
poruncind temnicceariului cu grije să-i pă-
24 zască pre ei; Carele poruncă ca aceasta
luînd, i-au pus pre ei la cea mai denlăuntru
temniță, și picioarele lor le-au băgat în gros.
25 Iară spre amiazănoapte, Pavel și Sila, ru-
gîndu-să, lăuda pre Dumnezău și asculta
26 pre ei cei legați. Și fără veaste cutremur
s-au făcut mare, cît s-au clătit temeaiele
temniții; și să deșchiseră îndată ușăle toate,
27 și ale tuturor legături s-au slobozit. Și
deșteptîndu-se temnicceariul și văzînd deș-
chise ușăle temniții, zmulgînd sabia, vrea
pre sine să să omoară, gîndind că au fugit
28 cei legați. Și strigă cu glas mare Pavel,
zicînd:,,Nemica rău să nu-ți faci ție pentru
29 că toți sîntem aicea!" Și cerșînd lumină,
sări înlăuntru și tremurînd căzu la Pavel și
30 la Sila. Și, scoțînd pre ei afară, zise:
,,Domnilor, ce trebuie ca să fac eu ca să
31 mă mîntuiesc?" Iară ei ziseră:,,Creade în
Domnul Iisus Hristos și te vei mîntui tu și
32 casa ta". Și au grăit lui cuvîntul Domnu-
33 lui și tuturor celor din casa lui. Și luînd
pre ei într-acela ceas de noapte, îi spălă de
rane și să boteză el și cei ai lui, toți îndată.
34 Și scoțînd pre ei la casa lui, puse masă
și să bucurară cu toată casa, crezînd în
35 Dumnezău. Și, făcîndu-se zio, trimiseră
diregătorii pre purtătorii de toiage, zicînd:
36 ,,Slobozi pre oamenii aceia". Și spuse
temnicceariul cuvintele aceastea către Pavel,
că ,,Au trimis diregătorii ca să vă sloboziți;
37 acum dară ieșind păsați cu pace". Iară
Pavel zise către ei:,,Bătînd pre noi fățiș
fără de judecată, oameni rîmleani fiind, și
ne-au pus în temniță; și acum pre ascuns ne
scot? Că nu iaste așa, ce să vie ei să ne
38 scoață". Și vestiră diregătorilor purtă-
torii de toiage graiurile aceastea și să temură
39 auzind că rîmleani sînt. Și, mergînd, s-au
rugat lor și, scoțîndu-i, să ruga să iasă den
40 cetate. Și, ieșind den temniță, intrară la
Lidia și, văzînd pre frați, rugară pre ei și
ieșiră.

CAP XVII

Și trecînd Amfiponi și Apolonia, 1
veniră la Solon, unde era adunarea
jidovilor. Și, după obiceaiul lui 2
Pavel, au întrat la ei și în trei sîm-
bete să întreba cu ei den Scripturi,
Deșchizînd și arătîndu-le că Hristos trebuia 3
să pătimească și să învie den morți și cum
,,Acesta iaste Hristos Iisus, Carele eu vestesc
voao". Și oarecarii dentru ei s-au plecat 4
și s-au însorțit cu Pavel și cu Sila, și den elinii
cei ce credea, multă mulțime și, den muierile
ceale de frunte, nu puține. Și, pizmuind 5
judecării, cei ce nu asculta și, luînd lîngă
sine den cei proști pre oarecarii oameni răi
și făcînd gloată, turbura cetatea și, mergînd
la casa lui Iason, îi căuta să-i scoață la norod.
Și, neaflîndu-i pre ei, trăgea pre Iason și pre 6
oarecarii den frați la cei mai mari ai cetății,
strigînd că ceia ce lumea au amestecat,
aceștea și aicea încă au venit, Pre carii 7
i-au priimit Iason, și aceștea toți împotriva
poruncilor lui Chesariu fac, zicînd să fie alt
împărat Iisus". Și turburară gloata și pre 8
mai marii cetății, auzînd aceastea. Și, 9
luînd de chelșug de la Iason și de la ceialalți,
au slobozit pre ei. Și frații îndată noaptea 10
au trimis pre Pavel și pre Sila la Verria, carii,
mergînd la adunarea jidovilor, s-au dus. Și 11
aceștea era mai den bună rudă, den cei den
Solon carii au priimit cuvîntul cu toată osîr-
dia, în toate zilele cercetînd Scripturile, de
sînt aceastea așa. Mulți dară dentru ei au 12
crezut și den muierile ceale eline, ceale de
folos, și den bărbați nu puțini. Și deaca 13
înțeleaseră jidovii cei den Solon că și în
Verria să vestească de Pavel cuvîntul lui
Dumnezeu, veniră și acolo, turburînd
gloatele. Și îndată atuncea pre Pavel l-au 14
trimis frații să meargă spre mare și rămasără
Sila și Timotheiu acolo. Iară ceia ce 15
grijiia pre Pavel adusără pre el pînă la
Anthina și, luînd poruncă către Sila și
Timotheiu ca cum mai curînd să vie către
el, ieșiră. Iară în Athina așteptîndu-i pre 16
ei Pavel, să întărîta duhul lui întru el, văzînd
cetatea plină de idoli. Să întreba, direpț 17
aceaea, în adunare cu jidovii și cu cei ce
credea și în tîrg în toate zilele către cei ce
să prilejiia. Iară oarecarii den epicurii și 18
den stoici filosofi să pricиră cu el, și unii
zicea:,,Oare ce va acest sămănătoriu de
cuvinte a zice?" Iară alții:,,De streini draci
să pare vestitoriu a fi, căci pre Iisus și învi-
area lui binevestiia". Și, prinzîndu-l 19
pre el la Arionpagon, îl aduseră, zicînd:
,,Putem a înțeleage ce iaste această noao
învățătură carea de tine să grăiaște? Pen- 20
tru că oarece strein bagi în auzurile noastre,
vreare-am, direpț aceaea, a ști ce vor să fie

21 aceastea". Iară athineii toţi şi streinii
cei ce veniia la nemică alta îşi pierdea vrea-
mea, fără numai a zice cîte ceva şi a auzi
22 mai nou. Şi stînd Pavel în mijlocul Ario-
pagului, zise:,,Bărbaţi athinei, întru toate
mai temători de Dumnezău pre voi văz.
23 Pentru că, trecînd şi privind închinăciunele
voastre, aflaiu şi capişte întru carele era
scris 'Neconoscutului Dumnezău'; pre
Carele dară, neconoscîndu-L, cinstiţi cu
închinăciunea, pre Acesta eu vestesc voao.
24 Dumnezău, Cela ce au făcut lumea şi toate
cîte sînt întru ea, Acesta ceriului şi pămîntu-
lui Domnu fiind, nu întru făcute de mînă
25 beseareci lăcuiaşte, Nici de mîni de
oameni Să slujaşte, nefiind lipsit de ceva,
Acesta dînd tuturor viaţă şi răsuflare întru
26 tot. Şi au făcut dentr-un sînge toată
limba oamenilor, a lăcui preste toată faţa
pămîntului, rînduind mai denainte obiciuite
vremi şi punerile hotarălor lăcuirii lor,
27 A cerca pre Domnul de-L vor putea să-L
pipăie pre El şi să-L afle, şi încă nu departe
28 de la fieştecarele dentru noi fiind. Pentru
că în El trăim şi ne mutăm şi sîntem după
cum oarecarii dentru ai voştri făcători
ziseră:'Pentru că şi dentr-al Cestuia neam
29 sîntem'. Rudă dară fiind lui Dumnezău,
nu sîntem datori a gîndi la aur au la argint
au la piatră cu cioplitură de merşteşug şi
gîndului omului dumnezăirea a fi aseamenea.
30 Deci anii neconoştinţii părăsind Dumnezău,
acum porunceaşte oamenilor tuturor, pretu-
31 tindenea, să să pocăiască. Pentru căci au
pus zi întru carea va să judece lumea cu
direptate întru Bărbatul Carele au rînduit,
credinţa dînd tuturor, înviind pre El den
32 morţi". Şi auzind înviare de morţi, unii
batjocoriia, alţii au zis:,,Auzi-vom iarăş pre
33 tine pentru aceasta". Şi aşa Pavel ieşi
34 den mijlocul lor. Iară oarecarii bărbaţi,
lipindu-se de el, au crezut, întru carii şi
Dionisie Areopaghitul şi o muiare, pre nume
Damaris, şi alţii împreună cu ei.

CAP XVIII

1 Iară după aceasta, despărţîndu-se
Pavel den Athina, veni la Corinthu.
2 Şi aflînd pre oarecare jidov, pre
nume Achila, de la Marea Neagră
de neam, fiind venit de curînd de
la Italia, şi pre Prischila, muiarea lui, pentru
că au fost poruncit Clavdie să să desparţă
3 toţi jidovii de la Rîm, au venit la ei. Şi
pentru că era de un fealiu de meşteri,
rămînea lîngă ei şi lucra, pentru că era
4 făcători de corturi la merşteşug. Şi
să priciia în adunare în toată sîmbăta
5 şi îndemna pre jidovi şi pre elini. Şi
deaca să pogorîră de la Machidonia,
Sila şi Timotheiu să cuprinsease cu du-
hul, Pavel mărturisind jidovilor pre Hristos
Iisus. Şi stînd ei împotrivă-i şi hulind, 6
scuturînd hainele, zise către ei:,,Sîngele vos-
tru asupra capului vostru! Curat eu; de acum
la limbi mă voiu duce". Şi mutîndu-se 7
de acolo, veni la casa oarecui pre nume Ius-
tos, ce credea în Dumnezău, căruia casa
era alăturea cu adunarea. Iară Crispu, 8
mai marele adunării, au crezut în Domnul,
împreună cu toată casa lui, şi mulţi den
corintheani auzînd, credea şi să boteza.
Şi zise Domnul în vedearea nopţii lui Pavel: 9
,,Nu te teame, ce grăiaşte şi să nu taci.
Că Eu sînt cu tine şi nimenea nu să va ispiti 10
asupra ta, ca să-ţi facă rău; pentru că norod
mult iaste Mie în ceatatea aceasta". Şi 11
şăzu un an şi 6 luni, învăţînd întru ei cuvîn-
tul lui Dumnezău. Şi Galion, avînd di- 12
regătoria la Ahaia, să rădicară toţi deodată
jidovii la Pavel şi-l aduseră pre el la divan,
Zicînd că, afară den leage, acesta îndeamnă 13
pre oameni să să închine lui Dumnezău.
Şi vrînd Pavel să deşchiză gura, zise Galion 14
către jidovi:,,De ar fi dară vreo nedireptate
sau hîtrie vicleană, o, jidovilor, după soco-
teală aş îngădui voao. Iară de iaste cercare 15
pentru cuvînt şi pentru nume şi pentru
leagea cea după cumu e la voi, vedea-veţi
voi, pentru că judecătoriu acestora nu voiu
să fiu". Şi goni pre ei de la divan. 16
Şi apucînd toţi elinii pre Sosthen, mai ma- 17
rele adunării, îl bătea înaintea divanului; şi
nimica de aceastea lui Galion era grije.
Iară Pavel, încă mai îngăduind zile cîteva, 18
despărţindu-să de fraţi, mearse pre apă la
Siria, şi împreună cu el Prischila şi Achila,
tunzîndu-şi capul în Chehrees, pentru că
avea rugă. Şi sosi la Efes şi pre aceia lăsă 19
acolo, iară el, intrînd în adunări, să prici cu
jidovii. Şi rugîndu-l ei ca să rămîie la dîn- 20
şii mai multă vreame, nu pristăni, Ce să 21
despărţi de ei, zicînd:,,Cuvine-se cu tot
adevărul ca eu praznicul cela ce vine să-l
facu la Ierusalim; şi iară mă voi învîrteji
către voi, Dumnezău vrînd". Şi purcease
de la Efes. Şi pogorînd în Chesaria, 22
suindu-să şi închinîndu-să besearicii, pogorî
la Antiohia Şi, făcînd vreame cîtăva, 23
trecînd pre rînd a galateanilor ţară şi Fri-
ghia, întărind pre toţi ucenicii. Iară un 24
jidov oarecarele, Apollos pre nume, alexan-
drean de rudă, bărbat cuvîntătoriu, sosi la
Efes, tare fiind întru Scripturi. Acesta 25
era învăţat [în] calea Domnului şi, fierbîn-
tîndu-să cu duhul, grăiia şi învăţa pre
amăruntul ceale pentru Domnul, ştiind
numai botezul lui Ioan, Şi acesta 26
începu făţiş a grăi întru adunare şi, auzind
pentru el Achila şi Prischila, îl apucară
pre el şi mai chiar la el au arătat calea
lui Dumnezău. Şi vrînd el să treacă 27

la Ahaia, poruncind fraţii, scrisără ucenici-
lor să-l priimească pre el, carele mergînd
ajutoriia mult celora ce crezuse, pren dar.
28 Pentru că vîrtos cu jidovii să priciia de faţă
arătînd pren Scrisori a fi Hristos Iisus.

CAP XIX

1 Şi fu, cînd Apollos era în Corinth,
Pavel, trecînd ceale de mai sus părţ,
să fie venit la Efes şi, aflînd pre
2 oarecarii ucenici, Zise cătră ei:
„Au luoat-aţ Duh Sfînt, crezînd?"
Iară ei ziseră cătră el:„Ba nici de şi iaste
3 Duh Sfînt am auzit". Şi zise cătră ei:
„Dară în ce v-aţ botezat?" Şi ei ziseră:„În
4 botezul lui Ioan". Şi zise Pavel:„Ioan
au botezat botez de pocăinţă nărodului,
zicînd la Cela ce vine după el ca să crează,
5 adecă în Hristos Iisus". Şi auzind, s-au
6 botezat în numele Domnului Iisus. Şi,
puind preste ei Pavel mînile, veni Duhul cel
Svînt preste ei, şi grăiia cu limbi şi prorociia.
7 Şi era toţ bărbaţii ca vro doisprăzeace.
8 Şi, întrînd în adunare, de faţă grăiia, în trei
luni pricindu-se şi adeverind ceale de
9 împărăţia lui Dumnezeu. Şi deaca unii
tînjiia şi nu asculta, grăind de rău calea
înaintea mulţimei, despărţindu-se de la ei,
osebi pre ucenici, în toate zilele pricindu-se,
10 în şcoala unui Tiran. Şi aceasta să făcu
întru ani doi, cîţ toţi ceia ce lăcuiesc în Asia,
auzind cuvîntul Domnului Iisus, şi jidovi şi
11 elini. Şi puteri nu mici făcea Dumnezău
12 pren mînile lui Pavel, Cît şi asupra celora
ce boliia să aducea de la faţa lui măhrămi
au ştergătoare şi să depărta de la ei boalele,
13 şi duhurile ceale reale ieşiia de la ei. Şi să
ispitiră oarecarii den jidovii cei ce umbla
împrejur jurători a numi preste ceia ce au
duhurile ceale reale, numele Domnului Iisus,
zicînd:„Jurăm pre voi pre Iisus, pre Carele
14 Pavel mărturiseaşte!" Şi era oarecarii fiii lui
Scheva, jidovului arhiereului, şapte, care fă-
15 cea aceasta. Şi răspunzînd, duhul acel rău,
zise:„Pre Iisus ştiu şi pre Pavel ştiu, dară
16 voi carii sînteţ? Şi sărind preste ei omul
întru carele era duhul cel rău şi biruind pre
ei, să întări asupra lor, cît goli şi răniţi fu-
17 giră den casa aceaea. Şi aceasta fu ştiută
la toţi jidovii şi elinii ceia ce lăcuia Efesul
şi căzu frică preste toţi preste ei şi să măriia
18 numele Domnului Iisus. Şi mulţi dentru
ceia ce crezuse veniia ispoveduindu-se şi
19 vestind lucrurile lor. Şi mulţi den ceia
ce făcuse iscodirile, aducînd cărţile, le
ardea înaintea tuturor; şi socotiră preţurile
lor şi aflară de argint cincizeci de mii.
20 Aşa cu tărie cuvîntul Domnului creştea şi să
21 întăriia. Şi deaca să umplură aceastea, puse
Pavel în duh, trecînd Machidonia şi Ahaia,
să meargă în Ierusalim, zicînd:„Şi deaca
voiu fi eu acolo, trebuie şi Rîmul să-l văz".
Şi trimiţînd la Machedonia doi den cei ce-i 22
slujiia lui, pre Timotheiu şi pre Erast, el
îngădui cîtăva vreame în Asia. Şi fu în 23
vreamea aceaea gîlceavă nu puţină pentru
cale. Pentru că oarecare, pre nume Di- 24
mitrie, zlătariu, făcînd beseareci de argint
Artimidei, da lucrătorilor lucru nu puţin;
Pre carii adunînd, şi pre cei ce era lucrători 25
spre unele ca aceastea, zise:„Bărbaţilor, ştiţ
că dentr-acest lucru sporiul nostru iaste.
Şi vedeţ şi auziţ că nu numai Efesul, ce mai 26
toată Asia Pavel acesta plecînd, mută gloată
cîtăva, zicînd că nu-s dumnezăi cei ce pren
mînă să fac. Şi nu numai această parte a
noastră primejduiaşte a veni spre ponoslu,
ce şi beseareca cei mari dumnezăoaie, Arti-
midei, întru nemică să socoti. Şi încă va 27
să să şi surpe mărimea ei, pre carea toată
Asia şi lumea cinsteaşte închinîndu-se." Şi 28
auzînd şi umplîndu-se de mînie, striga zicînd:
„Mare e Artemis a efeseanilor!" Şi să 29
umplu cetatea toată de gîlceavă şi să porniră
cu toţi deodată la priveală, hrăpind împre-
ună pre Gaion şi pre Arestarhos machedo-
neanii, soţiile lui Pavel. Iară Pavel, vrînd 30
să între în nărod, nu-l lăsa pre el ucenicii.
Şi unii şi den mai marii Asiei, fiind lui pria- 31
tini, trimiţînd la dînsul, îl ruga să nu dea pre
sine la priveală. Deci alţii altceva striga, 32
pentru că era adunarea turburată şi mai
mulţi nu ştiia pentru care lucru s-au adunat.
Iară den gloată scoaseră înainte pre Alexan- 33
dru, împingîndu-l pre el înainte jidovii; iară
Alexandru, clătind mîna, vrea să răspunză
gloatei. Şi cunoscînd că jidov iaste, un 34
glas să făcu de cătră toţi, ca vro doao ceasuri
strigînd:„Mare e Artimis a efeseanilor!"
Iară, aşăzînd cărturariul gloata, zise:„Băr- 35
baţi efeseani, dară care iaste omul acela
care nu ştie cetatea a efeseanilor că e purtă-
toare de grija bisearecii Artimidei, dumneză-
oiei cei mari, şi a lui Diopetus? Deci, 36
neîndoite fiind aceastea, cuvine-se voi să fiţ
aşăzaţi şi nemică cu obrăznicie să nu faceţ.
Pentru că aţ adus pre bărbaţii aceştea, nice 37
furi de besearecă (fiind), nici hulind dumne-
zăoaia voastră. Iară de are Dimitrie, şi 38
cei dempreună cu el meşteri, cătră cineva
cuvînt, judecători sînt şi diregători, facă
pîră unul altuia. Iară de pentru altceva 39
cercaţi, întru cea pre leage adunare să va
dezlega. Pentru că grijim să nu să facă 40
pîră de zarvă pentru ziua de astăzi, nici
o pricină fiind pentru carea vom putea
să dăm seamă de zarva aceasta". Şi aceastea
zicînd, slobozi adunarea,

CAP XX

1 Iară după ce s-au încetat gîlceava,
chemînd Pavel pre ucenici şi închi-
nîndu-se lor, ieşi să meargă la
2 Machidonia. Şi trecînd părţile
acealea şi mîngîind pre ei cu cuvînt
3 mult, veni la Elada. Şi făcînd luni trei,
făcîndu-se lui vicleşug despre jidovi, vrînd
să să suie la Siria, îi fu gîndul să să întoarcă
4 pren Machidonia. Şi mergea împreună
cu el pînă la Asia Sosipatru Verianul şi, den
soloneani, Aristarhu şi Secundu, şi Gaie
Derveul şi Timotheiu, iară de la Asia Tihic
5 şi Trofim. Aceştea, apropiindu-se, aştepta
6 pre noi în Troada. Iară noi am mers pre
apă, după zilele Azimelor, de la Filipi şi am
venit cătră ei la Troada pînă în 5 zile, unde
7 am zăbovit zile şapte. Iară într-una de
sîmbete, adunaţi fiind ucenicii a frînge
pîinea, Pavel să priciia cu ei, vrînd să iasă a
doua zi, şi îndelungă cuvîntul pînă la amiază-
8 noapte. Şi era făclii cîteva în foişorul
9 unde era adunaţi. Iară şăzînd oarecarele
tinerel, pre nume Evtih, la fereastră, împreu-
nîndu-se cu adînc somn, povestind lui Pavel
în multă vreame, biruindu-se de somn, căzu
den a treia straşină jos şi să rîdică mort.
10 Şi pogorîndu-se Pavel, căzu preste el şi
îmbrăţeşîndu-l zise:„Nu vă turburaţi,
11 pentru că sufletul lui întru el iaste". Şi
suindu-se şi frîngînd pîinea şi gustînd şi
oarecîte vorovind pînă la zio, aşa au ieşit.
12 Şi aduseră pre copil viu şi s-au mîngîiat nu
13 puţin. Iară noi, venind la corabie, am
mers la Asso, de acolo vrînd ca să luom pre
Pavel, pentru că aşa era rînduit, vrînd el să
14 meargă pedestru. Şi deaca s-au împreunat
cu noi la Asson, luîndu-l pre el, am venit la
15 Mitelini. Şi de acolo mergînd a doua zi,
am sosit împotriva Hiului şi în ceaealaltă zi
ne-am apropiat la Samos şi, mîind în Tro-
16 ghilie, a doua zi am venit la Militos. Pen-
tru că socotiia Pavel să treacă pre lîngă Efes
ca să nu se facă lui zăbavă de vreame în Asia,
pentru că sîrguia, de va fi cu putinţă lui, în
17 ziua Rusaliilor să fie în Ierusalim. Şi de
la Militos trimiţînd la Efes, au chemat pre
18 cei bătrîni ai besearecii. Şi, deaca au
venit cătră el, zise cătră ei:„Voi ştiţi den
ziua dentîiu dentru carea am întrat în Asia
cum împreună cu voi în toată vreamea fuiu,
19 Slujiţi Domnului cu toată smerenia şi cu
multe lacrămi şi dodeiale de cealea ce s-au
întîmplat mie întru vicleniile jidovilor,
20 Cum nemică n-am ferit dentru ceale de folos
ca să nu vestesc voao şi să vă învăţ pre voi
21 şi în nărod şi pren case, Mărturisind jido-
vilor şi elinilor pocăinţa cea cătră Dumnezău
şi credinţa cea despre Domnul vostru Iisus
Hristos. Şi iată, eu acum, legat fiind cu 22
Duhul, merg în Ierusalim, cealea ce întru El
mi să vor întîmpina mie neştiind, Fără 23
numai că Duhul cel Svînt pren cetăţi
mărturiseaşte, zicînd că legături pre mine
şi necazuri mă aşteaptă. Ce nici de una 24
samă nu bag, nici am sufletul mieu cinstit
la mine, ca cum a plini calea mea cu bucurie
şi slujba carea am luat de la Domnul, a
mărturisi Evanghelia darului lui Dumnezău.
Şi iată, eu acum ştiu că nu veţ mai vedea 25
faţa mea voi toţi, întru care am petrecut
mărturisind împărăţia lui Dumnezău.
Pentru aceaea, mărturisescu-mă voao în ziua 26
de astăzi că curatu-s eu de sîngele tuturor.
Pentru că nu m-am ferit ca să nu vă vestescu 27
voao tot sfatul lui Dumnezău. Luaţi di- 28
rept aceaea aminte şi voao şi la toată turma
întru carea pre voi Duhul cel Svînt v-au pus
socotitori, ca să paşteţi Beseareca lui
Dumnezău, carea o au cîştigat pren sîngele
Lui. Pentru că eu ştiu aceasta, că vor 29
întra după venirea mea lupi grei întru voi,
necruţînd turma. Şi dentru voi sînguri 30
scula-se-vor bărbaţ grăind îndărătnicie, ca
să tragă pre ucenici după dînşii. Pentru 31
aceaea, priveghеaţi, aducîndu-vă aminte că
în trei ani noaptea şi ziua n-am încetat cu
lacrămi învăţînd pre fieştecarele cîte unul
den voi. Şi acum vă las pre voi, fraţilor, 32
la Dumnezău şi la cuvîntul darului Lui, cela
ce poate zidi deasupra şi a da voao moşte-
nire întru cei sfinţiţ toţi. De argint, au 33
de aur, au de îmbrăcăminte, nici de una
n-am pohtit. Iară voi ştiţi că treabelor 34
meale şi celora ce sînt cu mine au slujit mî-
nile aceastea. Toate le-am arătat voao, 35
că aşa ostenind, trebuie a ajutori celor bol-
navi şi a pomeni cuvintele Domnului Iisus,
că El au zis:'Fericit iaste a da mai mult
decît a lua'". Şi aceastea zicînd, puind 36
genuchile lui, împreună cu toţi cu ei au
făcut rugă. Şi cîtăva plînsoare fu cătră 37
toţi şi, căzînd pre grumazii lui Pavel, îl să-
ruta pre el, Dorindu mai vîrtos de cuvîn- 38
tul carele au fost zis, că nu vor mai vedea
obrazul lui. Şi-l petrecea pre el la corabie.

CAP XXI

Şi, după ce fu a purceade noi, ose- 1
bindu-ne de la ei, mergînd dirept,
venit-am la Con, şi a doao zi la
Rodos, şi de acolo la Patara. Şi 2
aflînd vas trecînd la Finichi, întrînd
în el, am purces. Şi ivindu-ne la Chipros 3
şi lăsîndu-l pre el în stînga, mergeam la Siria
şi ne-am pogorît la Tiros, pentru că acolo
era corabia descărcînd povara. Şi aflînd 4
ucenici, am rămas acolo zile şapte, carii lui
Pavel zicea pren duh să nu să suie la Ierusalim.

5 Și, cînd fu noao a isprăvi zilele, ieșind,
mergeam, petrecîndu-ne pre noi toți, împre-
ună cu muieri și copii pînă afară den cetate;
și, puind genuchele pre țărmure, am făcut
6 rugăciune. Și, sărutîndu-ne unul pre
alalt, am întrat în corabie, iară aceia s-au
7 întorsu acasă-și. Iară noi, calea săvîrșind,
de la Tiros am sosit la Ptolimaida și, săru-
tînd pre frați, am îngăduit o zi lîngă ei.
8 Iară a doao zi, ieșind cei ce era cu Pavel, au
venit la Chesaria și, întrînd în casa lui Filip
evanghelistului, fiind den cei șapte, am mas
9 la el. Și la acesta era feate fecioare patru,
10 prorocind. Și, șăzînd noi zile mai multe,
să pogorî oarecarele de la Iudea proroc, pre
11 nume Agav. Și, venind cătră noi și luînd
brîul lui Pavel și legîndu-i mînile și picioarele,
zise:,,Aceastea zice Duhul cel Sfînt: pre
bărbatul al căruia iaste brîul acesta, așa îl
vor lega în Ierusalim jidovii și-l vor da pre
12 mînile limbilor". Și deaca am auzit aceas-
tea, îl rugam și noi și cei de loc ca să nu să
13 suie el în Ierusalim. Și răspunsă Pavel:
,,Ce faceți de plîngeți și-m zdrobiți inima?
Că eu nu numai să mă legu, ce și a muri în
Ierusalim gata sînt, pentru numele Domnu-
14 lui Iisus". Și, neascultînd el, am încetat,
zicînd:,,Voia Domnului să să facă!"
15 Iară după zilele aceastea, gătindu-ne, ne su-
16 iam în Ierusalim. Și veniră împreună și
den ucenicii de la Chesaria împreună cu noi,
aducînd la carele ne vom sălășlui, la Mnason
17 oarecarele, chiprean, vechiu ucenic. Și so-
sind noi în Ierusalim, cu bucurie ne-au priimit
18 pre noi frații. Iară a doao zi întră Pavel
împreună cu noi cătră Iacov și toți bătrînii
19 veniră. Și sărutînd pre ei, povestiia cîte
una pre amăruntul carele au făcut Dumne-
20 zău întru limbi pren slujba lui. Și ei auzînd,
măriia pre Domnul și ziseră lui:,,Vezi, frate,
cîte zeci de mii sînt den jidovii care au cre-
21 zut și toți rîvnitori legii sînt. Și au înțe-
les pentru tine că despărțire înveți de la
Moisi pre cei den toate limbile jidovi, zicînd
ca să nu obrezuiască ei fiii lor, nici după
22 obiceaie a umbla. Deci ce iaste? Cu adevă-
rat trebuie mulțime să să adune, pentru că
23 vor auzi că ai venit. Deci aceastea fă,
care ție zicem: Sînt la noi bărbați patru,
24 rugăciune avînd întru sine; Pre aceștea
luînd, curățeaște-te împreună cu ei și
cheltuiaște cu ei ca să să rază pre cap; și vor
cunoaște toți că de ceale ce au înțeles pentru
tine nemică nu iaste, ce mergi și tu leagea
25 păzind. Iară pentru limbile carele au
crezut, noi am trimis socotind nemică ca
aceasta să păzască ei, fără numai să să
ferească ei de jîrtva idolilor, și de sînge, și
26 de sugrumat, și de curvie". Atuncea
Pavel, luînd pre bărbați, întru a doua
zi cu ei împreună curățîndu-se, întra în
besearecă vestind plinirea zilelor curățirei,
pînă unde s-au dus pentru fieștecarele den-
tru ei aducerea. Și, deaca era a să plini 27
ceale șapte zile, cei de la Asia jidovi, văzînd
pre el în besearecă, turburară toată gloata
și puseră mîinile preste el, Strigînd:,,Băr- 28
bați israilteani, ajutați! Acesta iaste omul
cel ce iaste împotriva nărodului, și a legii,
și a locului acestuia, pre toți pretutindinea
învățînd, și încă și elini au băgat în beseare-
că și au spurcat sfîntul loc acesta". Pen- 29
tru că văzuse mai nainte pre Trofim Efesea-
nul în cetate împreună cu el, pre carele
gîndiia că l-au băgat Pavel în besearecă.
Și s-au pornit cetatea toată și fu alergare de 30
nărod și, apucîndu-se de Pavel, îl trăgea pre
el afară den besearecă și îndată să închiseră
ușile. Și, cercînd pre el să-l omoară, să 31
deade știre la căpitanul polcului că tot
Ierusalimul s-au turburat; Care dentr-acel 32
ceas luînd slujitori și sutași, au alergat asupra
lor; iară ei, văzînd pre polcovnic și pre sluji-
tori, încetară a baterea pre Pavel. Atun- 33
cea, apropiindu-se polcovnicul, să apucă de
el și porunci să să leage cu doao lanțuri și
întreba cine ar fi și ce-au făcut? Și alții 34
altceva striga în gloată și, neputînd să înțe-
leagă de ispravă, pentru gîlceavă, porunci
să-l ducă pre el la tabără. Și cînd sosi la 35
scări, să întîmplă a să ținea el de slujitori,
pentru sila gloatei; Pentru că urma mul- 36
țimea gloatei, strigînd:,,Rădică-l pre el!"
Și, vrînd să să bage în tabără, Pavel zise 37
căpitanului:,,De iaste slobod mie a zice ceva
cătră tine?" Iară el zise:,,Elineaște știi?
Au doară nu ești tu eghiptineanul cela ce 38
mai nainte de zilele aceastea te-ai rădicat și
ai scos în pustiiu pre ceale 4000 de bărbați
den Chesarii?" Și zise Pavel:,,Eu sînt jidov, 39
tarsean al Chilichiei, nu den nesemnată ce-
tate oroșan; și rog pre tine, porunceaște-m
să grăiesc cătră nărod". Și poruncind 40
el, Pavel, stînd pre scări, au clătit cu mîna
nărodului și multă tăceare făcîndu-se, striga
cu cea jidovească limbă, grăind:

CAP XXII

ărbați frați și părinți, auziț cea de 1
cătră voi acum a mea răspundere!"
Și auzind că cu limba jodovească 2
striga lor, mai mult deaderă tăceare.
Și zise:,,Eu sînt bărbat jidov, năs- 3
cut fiind în Tarsos a Chilichiei, crescut în ce-
tatea aceasta, lîngă picioarele lui Gamaleil,
învățat fiind pre amăruntul leagea părinteas-
că, rîvnitoriu fiind lui Dumnezău, cum voi
toți astăzi sînteți; Carele aceasta cale am 4
gonit pînă la moarte, legînd și dînd la temni-
ță bărbați și muieri, După cum și arhiereul 5

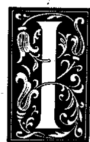
mărturiseaşte mie şi toată bătrînimea, de
la carii şi cărţi luînd către fraţi la Damasc,
mergeam ca să aduc şi pre ceia ce acolo era
6 legaţi în Ierusalim, ca să să cearte. Şi fu
mergînd eu şi apropiindu-mă de Damasc,
spre amiazăzi, fără veaste den ceriu au fulge-
7 rat lumină cîtăva împrejurul mieu. Şi am
căzut la pămînt şi am auzit glas, zicîndu-mi:
8 'Saul, Saul, ce Mă goneşti?' Iară eu am
răspuns:'Cine eşti, Doamne?' Şi zise către
mine:'Eu sînt Iisus Nazoreul, pre Carele tu
9 goneşti'. Iară ceia ce împreună cu mine
era lumina au văzut şi înfricoşaţi fură,
iară glasul n-au auzit Celuia ce mie grăiia.
10 Şi ziş:'Ce voiu face, Doamne?' Iară Domnul
zise către mine:'Sculîndu-te, pasă la Da-
masc, şi acolo să va grăi ţie pentru toate
11 carele s-au rînduit ţie a le face'. Şi, deaca
nu vedeam de mărirea luminii aceiia, pur-
tîndu-mă de mînă de cei ce era împreună
12 cu mine, veniiu la Damasc. Iară Anania,
oarecarele bărbat bun credincios după lea-
ge, mărturisindu-se despre toţi jidovii cei
13 ce lăcuia, Venind către mine şi stînd,
zise mie:'Saul frate, caută!'. Şi eu într-acela
14 ceas am căutat la el. Iară el zise:'Dumne-
zăul părinţilor noştri te-au ales pre tine ca
să conoşti voia Lui şi să vezi pre Cel Dirept
15 şi să auzi glas den gura Lui. Căci vei fi
mărturie Lui, către toţi oamenii, de care
16 ai văzut şi ai auzit. Şi acum ce zăboveşti?
Sculîndu-te, botează-te şi spală-ţi păcatele
17 tale, chemînd numele Domnului!' Şi fu
mie întorcîndu-mă în Ierusalim şi făcînd
eu rugă în besearecă, fuiu întru năucire.
18 Şi văzuiu pre El, zicînd mie:'Sîrguiaşte şi
ieşi degrabă den Ierusalim, pentru căci nu
19 vor priimi mărturia ta pentru Mine'. Şi
eu ziş:'Doamne, ei ştiu că eu eram puind
în temniţă şi bătînd la adunări pre ceia ce
20 credea întru Tine; Şi cînd să vărsa sîngele
lui Stefan, mucenicului Tău, şi eu eram is-
pravnic şi împreună voind la moartea lui,
păzind hainele celora ce omorîia pre el'.
21 Şi zise către mine:'Pasă, că Eu la limbi
22 departe te trimiţu'". Şi-l asculta pre el
pînă la acest cuvînt şi rîdicară glasul lor,
zicînd:„Rîdică-l de la pămînt pre unul ca
acesta, pentru că nu se cade el să trăiască!".
23 Şi strigînd ei şi aruncînd hainele şi prah
24 aruncînd în văzduh, Porunci pre el pol-
covnicul să-l ducă în tabără, zicînd cu bă-
taie să să cearte el, ca să conoască pentru
25 care vină aşa striga asupra lui. Iară deaca-l
prea întindea pre el cu curealele, zise Pavel
către sutaşul cel ce sta:„De e slobod voao
26 a bate om rîmlean şi nevinovat?" Şi
auzînd sutaşul, mergînd, spuse miaşului,
zicînd:„Caută ce vei să faci, pentru că omul
acesta rîmlean iaste".
Şi apropiindu-se, căpitanul zise lui:„Spune-m 27
mie, de eşti tu rîmlean?"Şi el zise:„Aşa".
Şi răspunse polcovnicul:„Eu cu multă 28
cheltuială politia aceasta am cîştigat". Iară
Pavel zise:„Iară eu am şi născut". Deci 29
îndată să depărtară de la el ceia ce vrea să-l
iscodească şi căpitanul s-au spăriat, cunos-
cînd că rîmlean iaste şi căci legase pre el.
Şi a doua zi, vrînd să cunoască adevărul ce 30
să huleaşte de jidovi, dezlegă-l pre el den
legături şi porunci să vie arhiereii şi toată
adunarea lor şi, aducînd pre Pavel, îl puse
între ei.

CAP XXIII

i căutînd Pavel la adunare, zise: 1
„Bărbaţ fraţ, eu cu toată ştiinţa
bună am petrecut spre Dumnezău
pînă în ziua aceasta". Iară 2
arhiereul Anania porunci celor ce
sta lîngă el să-l bată preste gură. Atuncea 3
Pavel către el zise:„Va să te bată Dumnezău,
păreate spoit; şi tu şăzi judecîndu-mă după
leage şi, călcînd leagea, porunceşti să mă
bată?" Iară ceia ce dvoriia ziseră:„Pre 4
arhiereul lui Dumnezău suduieşti?" Şi 5
zise Pavel:„N-am ştiut, fraţilor, că iaste
arhiereu, pentru că scrisu e:'Pre biruitoriul
nărodului tău să nu-l grăieşti de rău!'"
Şi cunoscînd Pavel că o parte iaste de sadu- 6
chei şi ceealaltă de farisei, strigă în adunare:
„Bărbaţ fraţ, eu fariseu sînt, fecior de fari-
seu; pentru nădeajdea şi înviarea den morţi
ei mă judecă!" Şi aceasta el grăind, 7
făcutu-s-au price între farisei şi între sado-
chei şi să despărţi mulţimea; Pentru că 8
sadocheii zicu că nu iaste înviare, nici înger,
nici duh, iară fariseii mărturisescu-le amîn-
doao. Şi să făcu strigare mare şi, scu- 9
lîndu-se cărturarii părţii fariseilor, să
priciia, zicînd:„Nici un rău nu aflăm întru
omul acesta; iară de au grăit lui duh au
înger, să nu ne sfădim cu Dumnezău".
Şi multă gîlceavă făcîndu-se, temîndu-se 10
căpitanul ca să nu rumpă ei pe Pavel,
porunci oştii să să pogoare să-l hrăpească
pre el den mijlocul lor şi să-l aducă în
tabără. Şi în noaptea ce veni, stînd 11
la el Domnul, zise:„Cutează, Pavele, pentru
că, în ce chip ai mărturisit ceale ce sînt
de Mine în Ierusalim, aşa trebuie tu şi în
Rîm să mărturiseşti". Şi făcîndu-se 12
zio, făcînd oarecarii den jidovi turburare,
să procleţiră pre ei, zicînd nici să mănînce,
nici să bea, pînă nu vor ucide pre Pavel.
Şi era mai mulţi de 40 ceia ce jurămîntul 13
acesta au fost făcut; Carii mergînd la 14
arhierei şi la bătrîni, ziseră:„Cu procle-
ciune ne-am procleţit pre noi nemică
să nu gustăm pînă nu vom omorî pre
Pavel. Acum dară voi arătaţ căpi- 15
tanului, împreună cu adunarea, ca mîine pre

el să pogoară cătră voi, ca adecă să cercaţ
mai pre amăruntul ceale ce sînt pentru el,
iară noi, mai nainte de ce să va apropia el,
16 gata sîntem să-l omorîm pre el". Şi au-
zind feciorul surorii lui Pavel vicleşugul,
mergînd şi întrînd în tabără, spuse lui Pavel.
17 Şi chemînd Pavel pre unul den sutaşi, zise:
„Pre tinerelul acesta du-l la căpitanul, pen-
18 tru că are oarece să spuie lui". Deci cela,
luînd pre dînsul, îl duse la căpitan şi zise:
„Cel legat Pavel, chemînd pre mine, să rugă
pentru acest tinerel să-l aduc cătră tine,
19 avînd oarece a grăi ţie". Şi apucîndu-l
de mînă căpitanul şi depărtîndu-se deosebi,
îl întreba: „Ce iaste carea ai să-m spui mie?"
20 Şi zise că „Jidovii s-au vorovit ca să să roage
ţie ca mîine la adunare să pogori pre Pavel,
ca adecă vrînd ceva mai pre amăruntul să-l
21 întreabe pre el. Deci tu să nu-i asculţi,
pentru că păzesc pre el dentru ei bărbaţi
mai mulţi de 40, carii s-au procleţit pre ei
nice a mînca, nice a bea, pînă nu vor omorî
pre el; şi acum gata sînt, aşteptînd cea de la
22 tine făgăduinţă". Deci căpitanul au
slobozit pre tinerel, poruncind ca nimărui
să nu spuie că: „Aceastea ai arătat cătră
23 mine", Şi chemînd pre doi oarecarii den
sutaşi, zise: „Gătiţ doao sute de slujitori, ca
să meargă pînă la Chesaria, şi călăreţ şapte-
zeci şi fuştaşi doao sute, den al treilea ceas
24 de noapte. Şi dobitoace să aduceţ, ca să
puie pre Pavel să-l scape cătră Filic domnul",
25 Scriind carte cuprinzînd într-acesta chip:
26 „Clavdia Lisie, celui prea tare domn Filic să
27 să bucure! Pre acesta om, fiind prins de
jidovi şi vrînd să să omoară despre ei, stînd
cu oaste, l-am scos pre el, înţelegînd că rîm-
28 lean iaste. Şi vrînd să înţeleg vina pentru
carea pîrîia pre el, îl pogorîiu pre el la adu-
29 narea lor; Pre carele aflaiu pîrîndu-se
pentru întrebările legii lor, iară nemică
vreadnic de moarte, au de legături, vină
30 avînd. Şi vestindu-se mie cum va să fie
vicleşug la bărbatul acesta, despre jidovi,
dentru acela ceas am trimis cătră tine,
poruncind şi pîrîşilor să zică ceale despre el
31 înainte-ţ. Fii sănătos". Deci oşteanii, după
rînduiala lor, luînd pre Pavel, l-au adus
32 noaptea la Antipatrida. Iară a doua zi,
lăsînd pre călăreţ să meargă cu el, să în-
33 toarseră în tabără; Carii întrînd în Che-
saria şi dînd cartea domnului, deaderă şi
34 pre Pavel lui. Şi cetind domnul şi între-
bîndu-l den ce eparhie iaste, şi înţelegînd
35 că iaste de la Chilichia: „Auzi-voiu pre
tine – zice – cînd şi pîrîşii tăi vor veni".
Şi porunci ca să să păzască
el în divanul lui
Irod.

CAP XXIV

ară preste cinci zile pogorîtu-s-au 1
arhiereul Anania cu cei bătrîni şi
cu un meşter de graiu, Tertil oare-
carele, carii au arătat domnului
asupra lui Pavel. Şi chemîndu-se 2
el, începu a pîrî pre el Tertil, zicînd: „Multă 3
pace nemerind pren tine şi isprăvire făcîndu-
se la limba aceasta, pren a ta socoteală,
pretutindinea şi în locul priimim, putearnice
Filix, cu toată mulţemita. Iară nu ca 4
întru mai mult să te ostenesc, te rog să auzi
tu pre scurt cu ale tale blîndeaţe. Pentru 5
că aflînd pre omul acesta pierzătoriu, şi
pornind gîlcevile la toţ jidovii ceia ce sînt
în lume, şi mai mare eresului nazareilor,
Carele şi besearica au ispitit să o spurce, 6
pre carele am şi prinsu şi după a noastră
leage am vrut să-l judecăm, Iară venind 7
Lisia căpitanul, cu multă silă den mînile
noastre l-au luat. Poruncind pîrîşilor lui 8
să vie la tine; de carele vei putea sîngur,
cercetînd de toate de aceastea, să cunoşti
de ceale ce noi pîrîm pre el". Şi împre- 9
ună adeveriia şi jidovii, zicînd cum aceastea
aşa să fie. Şi răspunse Pavel, făcînd lui 10
semnu domnul să zică: „Ştiindu-te că de
mulţi ani fiind judecătoriu limbii aceştiia,
mai cu bun suflet ceale de mine îţi răspunzu,
Putînd tu a cunoaşte că nu-s mai mult decît 11
12 zile de cînd m-am suit să mă închin la
Ierusalim. Şi nici în besearică au aflat 12
pre mine cătră cineva pricindu-mă, au
turburare a face gloatei, nici la adunări, nici
în cetate, Nici să mă adeverească pot pen- 13
tru carele acum mă pîrăscu. Şi mărturi- 14
sescu aceasta ţie că pre calea carea zic eres,
aşa crezu la cel părintescu Dumnezău, cre-
zînd la toate ceale den leage şi în proroci
scrise, Nădeajde avînd în Dumnezău, 15
carea şi aceştea aşteaptă cum să fie înviere
morţilor, şi direpţilor, şi strîmbilor. Şi 16
întru aceasta eu mă nevoiescu neîmpiede-
cată ştiinţă a avea cătră Dumnezău şi că-
tră oameni pururea. Şi pren ani mulţi 17
am fost venit milostenie ca să facu la limba
mea, şi prinoase; Întru carele m-au aflat 18
curăţit în besearică, nu cu gloată, nici cu
gîlceavă. Iară oarecarii den Asia jidovi, 19
carii trebuie înaintea ta a fi de faţă şi a
pîrî, de au ceva cătră mine; Sau aceştea 20
singuri să zică că au aflat ceva întru mine
strîmbătate, stînd eu la adunare; Au 21
pentru un glas ca acesta, carele am strigat
stînd întru ei, că pentru înviarea morţilor
eu mă judec astăzi de voi". Şi, auzînd 22
aceastea Filixu, părăsi pre ei, mai pre amă-
runtul ştiind ceale ce sînt pentru cale,
zicînd: „Cînd Lisia căpitanul să va pogorî,
voiu înţeleage ceale ce sînt de voi",

23 Şi poruncind sutaşului să să păzească
Pavel şi să aibă răpaos şi pre nimenea să
nu oprească dentru ai lui ca să-i posluşască
24 au să să apropie de el. Iară după cîteva
zile, mergînd Filix cu Drusila, muiarea lui,
fiind jidovcă, chemă pre Pavel şi auzi de el,
25 pentru cea întru Hristos credinţă. Şi
grăind el de direptate şi răbdare şi pentru
judecata care va să fie, înfricoşindu-se
Filix, au răspuns:„Acum pasă, iară, aflînd
26 vreame, mai chema-te-voiu", Încă şi
nădejduind că bani să vor da despre Pavel,
ca să-l dezleage pre el; pentru aceaea, şi mai
27 adease pre el chemîndu-l grăiia cu el. Şi
doi ani împlinindu-se, să puse în locul lui
Filix Porchie Fiston; şi vrînd har să facă
jidovilor, Filix lăsă pre Pavel legat.

CAP XXV

1 Deci Fist, intrînd în diregătorie,
preste trei zile să sui în Ierusalim
2 de la Chesaria. Şi arătară lui
arhiereul şi cei mai de frunte ai
jidovilor asupra lui Pavel şi să ruga
3 lui, Cerşînd har asupra lui, ca să-l trimiţă
pre el la Ierusalim, vicleşug făcînd ca să-l
4 ucigă pre el pre drum. Deci Fist au răs-
puns:„Pavel să păzeaşte în Chesaria şi el
5 va degrabă să să ducă. Decii cei tari
întru voi—zise—pogorîndu-se împreună, de
iaste ceva întru bărbatul acesta, pîrască-l
6 pre el". Şi zăbăvind întru ei zile mai
multe decît zeace, pogorîndu-se în Chesaria
a doao zi, şăzînd la divan, porunci să aducă
7 pre Pavel. Şi venind el, stătură împrejur
jidovii cei ce era veniţ de la Ierusalim, multe
şi greale vine aducînd asupra lui Pavel, carele
8 nu le putea să le dovedească, Răspunzînd
el că:„Nici la leagea jidovilor, nici la beseare-
9 că, nici la Chesariu am greşit ceva". Iară
Fist, vrînd jidovilor har să le arate, răspunzînd
lui Pavel, zise:„Vei la Ierusalim să te sui,
acolo pentru aceastea să te judeci de mine?"
10 Şi zise Pavel: „La divanul lui Chesariu stînd
sînt, unde trebuie să mă judec. Jidovilor
nici o strîmbătate n-am făcut, după cum şi
11 tu mai bine ştii. Pentru că, de am făcut
strîmbătate şi vreadnic de moarte am făcut
cevaş, nu mă feresc de moarte; iară de
nemică nu iaste de care aceştea mă pîrăscu,
nimeni nu poate pre mine lor să mă dăru-
12 iască. Pre Chesariu chem". Atunce Fist,
grăind împreună cu sfatul, răspunse:„Pre
Chesariu ai chemat, la Chesariu vei mearge".
13 Şi zile trecînd cîteva, Agripa împăratul şi
Vernichi au sosit la Chesaria, să să adune
14 cu Fist. Şi deaca multe zile zăboviia
acolo, Fist împăratului au arătat ceale ce
era de Pavel, zicînd:„Un om oarecarele
15 iaste lăsat de Filix legat, Pentru
carele, mergînd eu la Ierusalim, arăta-
tu-mi-au arhiereii şi bătrînii jidovilor, cerşînd
asupra lui judecată; Către carii am răs- 16
puns că nu iaste obiceaiu la rîmleani să
dăruiască pre vreun om la perire, pînă nu
va avea cel ce să pîraşte de faţă pre pîrîş, şi
loc de răspuns va lua pentru vină. Deci, 17
venind împreună ei aicea, îngăduială nemică
făcînd, şi a doua zi şăzînd la divan, porun-
ciiu să să aducă omul; Pentru carele, 18
stînd pîrîşii, nici o vină aducea, den carele
prepuneam eu, Ce cercări oarecarele 19
pentru a lor teamere de Dumnezăire avea
către el şi pentru oarecarele Iisus, ce au
murit, pre Carele zicea Pavel că trăiaşte.
Şi, îndoindu-mă eu spre cercarea acestuia, 20
ziceam de va vrea să meargă la Ierusalim şi
acolo să să judece pentru aceastea. Iară 21
Pavel strigînd să să păzască el la a lui Sevas-
tos judecată, am poruncit să să păzască el
pînă voiu trimite pre el către Chesariu".
Iară Agrippa către Fist zise:„Vreare-aş şi 22
eu să auzu pre om". Iară el:„Mîine—zise—
vei auzi pre dînsul". Deci a doua zi, ve- 23
nind Agrippa şi Vernichi cu multă pofală
şi intrînd la ascultare împreună cu miaşii
şi cu oamenii ce era mai de folos ai cetăţii
şi poruncind Fist, adusu-s-au Pavel. Şi 24
zise Fist:„Agripo împărate şi toţi cei ce
împreună sînteţi cu noi bărbaţi, vedeţi pre
acesta, pentru care toată mulţimea jidovilor
mi s-au rugat, şi în Ierusalim şi aicea, strigînd
că nu trebuie să mai trăiască el. Iară eu, 25
pricepînd nemică vreadnic de moarte el să
fie făcut, şi el singur chemînd pre Sevastos,
am socotit să-l trimiţu pre el. Pentru 26
carele a scrie ceva pre amăruntul domnului
nu am; pentru aceaea l-am adus pre el la voi,
şi mai vîrtos înaintea ta, împărate Agrippo,
ca cercetarea făcîndu-se, voiu avea ceva să
scriu. Pentru că fără socoteală mi se 27
pare a fi trimiţîndu-l legat, să nu însămnezu
şi ceale de asupra lui vini".

CAP XXVI

Iară Agripa către Pavel zise:„Porun- 1
ceaşte-ţi-să ţie pentru tine să zici".
Atuncea Pavel răspundea, tinzînd
mîna: „Pentru toate carele mă 2
pîrăsc despre jidovi, împărate
Agripo, socotesc pre mine fericit, vrînd să
răspunz înaintea ta astăzi, Mai vîrtos 3
cunoscătoriu fiind tu tuturor celor ale jido-
vilor năravuri şi cercetări; pentru aceaea
rogu-te cu multă îngăduială să mă auzi.
Deci viaţa mea, cea den tinereaţe, cea ce 4
de-nceput s-au făcut întru limba mea în
Ierusalim, ştiu toţi jidovii, Ştiind pre 5
mine mai denainte, de vor vrea să mărturi-
sască, căci după cel chiar eres al legii noastre,
am trăit fariseu. Şi acum pre nădeajdea 6
făgăduinţii, cei ce s-au făcut către părinţi
despre Dumnezău, stau judecîndu-mă. La 7

carea ceale 12 fealiuri ale noastre întru neîn-
cetare ziua şi noaptea slujind, nădejduiesc
să sosească; pentru carea nădeajde mă pîrăsc,
8 împărate Agrippo, despre jidovi. Ce lucru
necredincios să judecă lîngă voi, deaca
9 Dumnezeu morţi învie? Deci eu, mi s-au
părut întru mine, cătră numele lui Iisus
Nazareneanul a trebui multe împotrivă a
10 face; Carea am şi făcut în Ierusalim, şi
pre mulţi den sfinţi eu în temniţă i-am în-
chis, cea de la arhierei volnicie luîndu-o; şi
11 omorîndu-se ei, dam sorţ. Şi la toate
adunările, de multe ori căzînd pre ei, îi în-
demnam să hulească şi, mult nebunindu-mă
asupra lor, îi goniiam pînă şi la ceale den
12 afară cetăţi; Întru carele şi mergînd la
Damasc, cu biruinţă şi diregătorie de la
13 arhierei, Întru amiazăzi, pre cale, am vă-
zut, împărate, de la ceriu, mai mult decît
lumina soarelui, lumină încungiurîndu-mă
14 şi pre cei ce cu mine mergea. Şi toţi noi
căzînd la pămînt, auziiu glas grăind cătră
mine şi zicînd cu cea jidovească limbă: 'Saul,
Saul, ce Mă goneşti? Cu greu iaste ţie cătră
15 bolduri a lovi cu piciorul', Iară eu ziş:
'Cine eşti, Doamne?' Iară El zise: 'Eu sînt
16 Iisus, pre Carele tu goneşti. Ce te scoală
şi stăi pre picioarele tale, pentru că spre
aceasta M-am arătat ţie, ca să te aleg slugă
şi mărturie celor ce ai văzut, şi celor ce Mă
17 voiu arăta ţie. Scoţîndu-te den norod şi
den limbi, la carii acum pre tine trimiţ,
18 Să deşchizi ochii lor, ca să să întoarcă de la
întunearec la lumină şi de la biruinţa satanei
spre Dumnezău, ca să ia ei iertare de păcate
şi sorţu întru cei sfinţiţi, cu credinţa cea ce
19 e întru Mine'. Pentru aceaea, împărate
Agrippo, nu m-am făcut neascultătoriu ce-
20 reştii vederi, Ce celor den Damascu întîiu,
şi ierusalimleanilor, şi în toată ţara jidovilor,
şi limbilor vestind să să pocăiască şi să să
întoarcă spre Dumnezău, vreadnice de pocă-
21 inţă lucruri făcînd. Pentru aceastea jido-
vii, prinzîndu-mă în bisearică, să ispitiia să
22 mă omoară. Deci, ajutoriu nemerind cel
de la Dumnezău, pînă în ziua aceasta stau,
mărturisînd la mic şi la mare, nimica afară
grăind dentru carele prorocii au grăit vrînd
23 să să facă, şi Moisi: De iaste pătimitoriu
Hristos, de va să vestească, întîiu de înviarea
morţilor, lumină norodului şi limbilor".
24 Şi aceastea el răspunzînd, iară Fist cu mare
glas zise: „Nebun eşti, Pavele; cartea cea
25 multă spre nebunie te întoarce". Iară el:
„Nu-s nebun—zise—putearnice Fiste, ce ale
adevărului şi ale înţelepciunii graiuri
26 răspunzu; pentru că ştie Pentru aceastea
împăratul, cătră carele şi îndrăznind gră-
iescu, pentru că nu mi se pare nimica a nu
şti el pentru aceastea, pentru că nu e în
27 unghiu făcută aceasta. Crezi, împărate

Agrippo, pre proroci? Ştiu că crezi". Iară 28
Agrippa cătră Pavel zise: „Pre cîtinel mă
faci creştin a mă face". Iară Pavel zise: 29
„Ruga-m-aş lui Dumnezău, şi în puţinel şi
în mult, nu numai pre tine, ce şi pre toţi
ceia ce aud pre mine astăzi să să facă ca
aceştea, în ce fealiu şi eu sînt, afară den
legăturile aceastea". Şi aceastea zicînd el, 30
sculatu-s-au împăratul şi domnul şi Vernica
şi ceia ce şădea împreună cu ei. Şi depăr- 31
tîndu-să, grăiia unul cătră altul, zicînd că:
„Nimica de moarte vreadnic au de legături
face omul acesta". Iară Agrippa lui Fist 32
zise: „A să slobozi s-ar putea omul acesta,
de n-ar fi chemat pre Chesariu".

CAP XXVII

ară după ce s-au ales ca să meargem 1
noi în Italia, da pre Pavel şi pre
alţii oarecarii legaţi la un sutaş pre
nume Iulie, al ceatei Sevastis. Şi 2
intrînd în corabie de la Adramit,
vrînd să meargă la locurile lui de la Asia,
purceasem, fiind împreună cu noi Arestarhu
Machidoneanul de la Solon. Şi a doua zi 3
ne-am pogorît la Sidon şi cu iubire ome-
nească Iulie lui Pavel arătîndu-i-se, porunci
la priateni, mergînd, să-l grijască. Şi de 4
acolo purcegînd, am trecut pre supt Chipros,
pentru că vînturile era împotrivă. Şi ge- 5
nunea cea despre Chilichia şi Panfilia tre-
cîndu-o, ne-am pogorît la Mira Lichiei. Şi 6
acolo, aflînd sutaşul corabie alexandrinească
mergînd în Italia, ne-au băgat pre noi într-
însa. Şi în cîteva zile, începuiu mergînd 7
şi abia sosind spre Cnidos, nelăsînd pre noi
vîntul, am trecut pre lîngă Crit, despre Sal-
moni. Şi abia abătîndu-ne de la ea, 8
venit-am la un loc oarecarele ce să chema
Bune Vaduri, lîngă care aproape era cetatea
Lasea. Şi cîtăva vreame trecînd şi fiind 9
meargerea pre apă cu primejdie, pentru că
şi postul trecuse, îi învăţa Pavel, Zicînd 10
lor: „Bărbaţi, văzu că cu dosadă şi multă
pagubă, nu numai a povării şi a corabiei,
ce şi a sufletelor noastre, va fi meargerea".
Iară sutaşul de cîrmaciu şi de corăbiari 11
asculta mai mult decît cealea ce să grăiia de
Pavel. Şi netocmit bine fiind vadul de 12
iernatec, mai mulţi făcură sfat să purcează
şi de acolo, ca, de vor putea, ajungînd la
Finica să iemeaze, vadul Critului văzînd, ce
iaste spre amiazăzi şi spre hor. Iară 13
bătînd austrul, părîndu-le că au nemerit
sfatul lor, lăsînd pre Ason, mergea spre Crit.
Iară nu după multă vreame lovi asupra ei 14
vînt cela ce-i zic tifonicos, ce să cheamă
Viforul lui Evros. Şi hrăpindu-se 15
corabia şi neputînd să stea împotriva
vîntului, slobozindu-ne, ne duceam. Şi 16
la un ostrov oarecarele supuindu-ne, ce

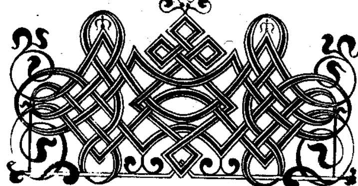
să chema Clavdis, abia am putut de am
17 prins varca; Carea rădicîndu-o cu ajuto-
riuri să trebuia, încingînd corabia și temîndu-
se ca să nu cază în sorbu, slobozind veatrila,
18 așa să purta. Și vîrtos viforîndu-ne noi,
19 a doao zi lepădare făcea. Și a treia zi, cu
mînile noastre unealtele corabiei am lepă-
20 dat. Nici soarele, nici stealele văzîndu-se
preste multe zile și vifor nu puțin fiindu-ne
asupră, deci să luase toată nădeajdea de a
21 ne mîntui noi. Și multă flămînzie fiind,
atuncea stînd Pavel în mijlocul lor, zise:
„Cădea-se, o, bărbaților, ascultînd pre mine,
să nu purceadem de la Crit și a dobîndi do-
22 sada aceasta și paguba. Și acum învăț
pre voi a fi cu bună voie, pentru că lepădare
de suflet nici una nu va fi dentru voi, afară
23 den corabie. Pentru că au venit la mine
în noaptea aceasta îngerul lui Dumnezău,
24 al Căruia sînt, Căruia și slujăsc, Zicînd:
'Nu te teame, Pavle, la Chesariu trebuie a
sta tu de față, și, iată, ț-au dăruit ție
Dumnezău pre toți ceia ce merg cu tine'.
25 Pentru aceaea, fiți cu bun suflet, bărbaților,
pentru că crezu în Dumnezău că așa va fi,
26 în ce chip mi-au grăit mie. Și la oarecare
27 ostrov trebuie să cădem noi. Și deaca a
patrusprăzeacea noapte să făcu, pornindu-ne
noi în Adria, la miezul nopții socotiia corăbi-
28 arii a să apropia de ei oarecare țară. Și
cercînd, aflară stînjăni 20; și puținel depăr-
tîndu-se și iarăși slobozind, aflară stînjăni
29 cincisprăzeace. Și temîndu-ne ca nu
cîndai în locuri aspre să cădem, den fund
aruncînd patru fiară, să rugă să să facă zio".
30 Și corăbiarii, cercînd să fugă den vas și
slobozind varca în mare, cu prilej adecă că
31 den pisc vor să întinză fiară, Zise Pavel
sutașului și oșteanilor: „De nu vor rămînea
aceștea în vas, voi să scăpați nu veț putea".
32 Atuncea oșteanii tăiară funile varcii și o
33 lăsară pre ea de căzu. Iară pînă unde
vrea să să facă zio, ruga Pavel pre toți să ia
de mîncat, zicînd: „Patrusprăzeace zile
astăzi, așteptînd, nemîncați sînteț, nemică
34 gustînd. Pentru aceaea rog pre voi să luați
de mîncat, pentru că aceasta spre mîntuirea
voastră iaste; pentru că nice unuia dentru
35 voi păr den cap va cădea". Și zicînd
aceastea și luînd pîine, mulțimi lui Dumne-
zău înaintea tuturor și, frîngînd, începu a
36 mînca. Și cu bună voie făcîndu-se toți,
37 și ei au luat de mîncat. Și eram în corabie
38 toate sufletele 276. Și săturîndu-se
de mîncare iușora corabia, lepădînd hrana
39 în mare, Iară cînd s-au făcut zio,
pămîntul nu-l cunoștea; iară socotiia un
pisc avînd țărmure, la carele sfătuiră, de
40 vor putea, să împingă corabia. Și rădi-
cînd fiarăle, le slobozîră în mare și slăbiră
jugurile cîrmelor și, rădicînd veatrila den
frunte, siliia despre țărmure. Și căzînd 41
în loc cu doao mări, deaderă la uscat vasul
și, piscul denainte împlîntîndu-se, rămase
neclătit, iară fundul să rumpea de sila valu-
rilor. Iară oșteanii sfat făcură ca pre cei 42
legați să-i omoară, ca nu cîndai vreunul
înotînd va scăpa. Iară sutașul, vrînd să 43
mîntuiască pre Pavel, opri pre ei de sfat și
porunci pre ceia ce vor putea să înoate să
să sloboază întîiu la pămînt, ca să iasă și
ceialalți, Pre unii pre scînduri, și pre
alții pre unele den ale corăbiei. Și așa fă-
cură toți de scăpară la pămînt.

CAP XXVIII

i scăpînd, atuncea au cunoscut că 1
Meleti ostrovul să cheamă. Iară 2
varvarii făcea nu fiece milă cu noi,
pentru că, aprinzînd foc, ne-au luat
pre toți pre noi, pentru ploaia ce era
și pentru frig. Și adunînd Pavel mulțime 3
de gătejii și puind preste foc, o vipere, de
căldură ieșind, să apucă de mîna lui. Iară 4
deaca văzură varvarii spînzurînd jigania de
mîna lui, zicea unul cătră altul: „Cu adevă-
rat ucigaș iaste omul acesta, pre carele,
mîntuind den mare, judecata să trăiască
n-au lăsat". Deci el, scuturînd jigania în 5
foc, nemică rău n-au pățit. Iară ei aștepta 6
pre el ca să să umfle au să cază fără veaste
mort. Și mult ei așteptînd și văzînd nemică
nevoie la el făcîndu-se, premenindu-se, zicea
că e Dumnezău el. Iară întru ceia ce era 7
împrejurul locului aceluia, era sălașă ale mai
marelui ostrovului, pre nume Poplie, carele,
priimindu-ne pre noi trei zile, cu dragoste
ne ospătă. Și fu tatăl lui Poplie, de friguri 8
și de vintre fiind cuprins, zăcea; cătră carele
Pavel întrînd și făcînd rugă, puind mînile
preste el, l-au vindecat pre dînsul. Deci 9
aceastea făcîndu-se, și ceialalți, ceia ce avea
boale în ostrov, mergea și să tămăduia.
Carii și cu multă cinste ne-au cinstit pre noi 10
și, vrînd a purceade, ne-au grijit ceale de
treabă. Iară după trei luni, ne-am pornit 11
cu corabia, ce au iernat în ostrovul Alexan-
driei, carea era însămnată Dioscurilor. Și 12
nemerind la Siracussa, am așteptat zile trei.
Și de acolo, încunjurînd, am sosit la Righion; 13
și preste o zi, făcîndu-se austru, a doua zi
am venit la Potioli, Unde, aflînd frați, 14
ne-am mîngîiat spre ei, ca să rămînem zile
șapte. Și așa la Rîm am venit. Și de 15
acolo frații, auzind ceale pentru noi, au ieșit
întru întimpinarea noastră, pînă la Tîrgul
lui Apie și pînă la Trei Cîrciume; pre carii
văzînd Pavel, mulțămind lui Dumnezău,
luo îndrăznire. Iară cînd am sosit la 16

Rîm, sutaşul au dat pre legaţi celui mai mare
preste oaste, iară lui Pavel să rîndui să rămîie
deosebi, împreună cu cela ce păziia pre el
17 oştean. Şi fu după trei zile, chemă Pavel
pre ceia ce era jidovi de frunte; şi, adunîndu-
se ei, zicea către ei:„Bărbaţi fraţi, eu ne-
mică împotrivă făcînd norodului au obi-
ceaielor de la părinţi, legat den Ierusalim
18 m-am dat în mînile rîmleanilor, Carii,
certîndu-mă, au vrut să mă sloboază, pentru
că nici o vină de moarte era întru mine.
19 Şi pricindu-se jidovii, m-am îndemnat a
chema pre Chesariu, nu ca avînd ceva a pîrî
20 pre limba mea. Pentru aceasta pricină
dară am chemat pre voi să vă văzu şi să
vorovescu, că pentru nădeajdea lui Israil
21 lanţul acesta iaste prejur mine". Iară ei
către dînsul ziseră:„Noi nici cărţi pentru
tine am luat de la Iudea, nici, venind vreunul
dentru fraţi, au vestit au au grăit ceva pentru
22 tine rău. Ce rugăm de la tine să auzim
ceale ce socoteşti; că pentru eresul acesta
cunoscut noao iaste că pretutindenilea să
23 priceaşte". Şi rînduind lui zi, veniră către
el spre ospăţ mai mulţi, cărora le arăta
mărturisind împărăţia lui Dumnezău şi
adeverind lor ceale pentru Iisus, de la leagea
lui Moisi şi a prorocilor, de dimeneaţă pînă
24 în sară. Şi unii credea celora ce să zicea,
25 iară alţii nu credea. Şi netocmiţi fiind
unul către alalt, să răsipiia, zicînd Pavel un
cuvînt, că „Bine Duhul cel Svînt au grăit
pren Isaia prorocul către părinţii noştri,
26 Zicînd:'Pasă către norodul acesta şi zi:'Cu
auzul să auziţi şi să nu înţeleageţ şi căutînd să
27 căutaţ şi să nu vedeţ. Pentru că s-au îngro-
şat inema nărodului acestuia şi cu urechile cu
greu au auzit şi ochii lor i-au închis, ca nu
cîndva vor vedea cu ochii şi cu urechile vor
auzi, şi cu inima vor înţeleage şi să vor
28 întoarce şi voiu vindeca pre ei'. Deci ştiut
să fie la voi că limbilor s-au trimis mîntuirea
29 lui Dumnezău; aceştea vor şi auzi". Şi
aceastea el zicînd, duseră-se jidovii, multu
30 avînd întru dînşii price. Şi rămase Pavel
doi ani deplin cu al său chelşug şi priimiia
31 pre toţi ceia ce întra către el, Mărturi-
sind împărăţia lui Dumnezău şi
învăţînd ceale pentru Domnul
Iisus Hristos, cu toată
îndrăznirea, fără
contenire.

CEALE ALE SFÎNTULUI PAVEL CĂRŢI TRIMISE

Ceale preste tot cărţi trimise.
Descoperirea sfîntului Ioan Bogoslovul.

A LUI PAVEL APOSTOLUL
CEA CĂTRĂ RÎMLEANI CARTE TRIMISĂ.

CAP I

avel, robul lui Iisus Hristos, 1
chemat apostol osăbit, spre
Bunăvestirea lui Dumne-
zău, Carea mai nainte 2
au făgăduit, pren prorocii
Lui, întru Scrisori Sfinte,
Pentru Fiiul Lui, Cela ce 3
S-au născut den semenţia
lui David trupeaşte, Celui rînduit Fiiul 4
lui Dumnezău cu puteare, după Duhul sfin-
ţeniei, dentru înviarea den morţi a lui Iisus
Hristos, Domnului nostru, Pren Carele 5
am luat dar şi trimitere, spre ascultare de
Leage întru toate limbile, pentru numele
Lui, Întru carii sînteţi şi voi chemaţi ai 6
lui Iisus Hristos. Tuturor celor ce sînt în 7
Rîm, iubiţi ai lui Dumnezău, chemaţi sfinţi:
Dar voao şi pace de la Dumnezău, Părintele
nostru, şi Domnul Iisus Hristos! Întîiu 8
dară mulţimescu Dumnezăului mieu, pren
Iisus Hristos, pentru voi toţi, căci credinţa
voastră vesteaşte-se în toată lumea. Pentru 9
că mărturie iaste mie Dumnezău, Căruia
slujăscu întru duhul mieu, întru Bunăves-
tirea Fiiului Lui, că neîncetată pomenire
voao facu Pururea la rugăciunile meale, 10
rugîndu-mă cîndai acum cîndva bine mă
voiu călători, întru voia lui Dumnezău, a
veni către voi. Pentru că pohtescu a vedea 11
pre voi, ca voao să vă dau cevaş dar duhovni-
cesc, ca să vă întăriţi voi. Şi aceasta iaste 12
ca să să mîngîie împreună întru voi, pre ceaea
ce iaste întru voi credinţă, a voastră şi a mea.
Şi nu voiu ca voi să nu ştiţi, fraţilor, că de 13
multe ori am pus înainte a veni către voi, şi
m-am oprit pînă acum, ca roadă oarecarea
să aibu şi întru voi, precum şi în cealealalte
limbi. La elini şi la varvari, la înţelepţi 14
şi la cei fără minte datoriu sînt. Aşa cea 15
despre mine, cu osîrdie, şi voao celor den
Rîm, să vă binevestesc. Pentru că nu mă 16
ruşînez de Evanghelia lui Hristos, pentru că
puteare lui Dumnezău iaste spre mîntuire la
tot cela ce creade, la jidov întîiu şi la elini.

17 Pentru că direptatea lui Dumnezău întru ea
să descopere, den credinţă în credinţă, după
cum s-au scris: „Iară direptul den credinţă
18 va trăi". Pentru că să descopere urgia
lui Dumnezău den ceriu peste toată necură-
ţia şi nedireptatea oamenilor, celor ce ade-
19 vărul întru nedireptate îl opresc. Pentru
căci ce e conoscut lui Dumnezău, arătat
iaste întru ei, pentru că Dumnezău lor le-au
20 arătat. Pentru că ceale nevăzute ale Lui,
de la zidirea lumii, cu faptele socotindu-se
să văd, şi cea veacinică a Lui puteare şi
dumnezăire, ca să fie ei fără de răspuns,
21 Pentru căci, cunoscînd pre Dumnăzău, nu
ca pre un Dumnezău L-au mărit sau au
mulţemit, ce să făcură în deşărt întru
gîndurile lor şi să întunecă cea fără înţelea-
22 gere a lor inimă. Zicînd a fi înţelepţi,
23 nebunit-au. Şi schimbară mărirea Celui
nestricat Dumnezău întru asemănarea chipu-
lui putredului om şi al pasărilor, şi al dobi-
24 toacelor, şi al jiganiilor. Pentru aceaea au
şi dat pre ei Dumnezău în poftele inimilor
lor, spre necurăţie, ca să să necinstească
25 trupurile lor întru sineş, Carii au prime-
nit adevărul lui Dumnezău întru minciună
şi au cinstit şi au slujit zidirii mai mult decît
Celuia ce au zidit, Carele iaste binecuvîntat
26 întru veaci, amin! Pentru aceaea au dat
pre ei Dumnezău spre patimile necinstii,
pentru că ceale de parte fămeiască a lor au
mutat fireasca treabă spre cea ce e afară den
27 fire; Aşijderea şi cei de parte bărbătească,
lăsînd cea după fire treabă a părţii făme-
ieşti, să aprinseră cu pofta lor întru ei, băr-
baţi întru bărbaţi, ruşinarea lucrîndu-o, şi
răsplătirea carea să cădea a rătăcirii lor
28 întru eiş luîndu-o. Şi precum n-au ispitit
pre Dumnezău să-L aibă întru conoştinţă,
deade-i pre ei Dumnezău la neispitit gînd,
29 să facă ceale ce nu se cuvin. Plini fiind cu
toată nedireptatea, cu curvie, cu vicleşug,
cu lăcomie, cu răutate; plini de zavistie, de
ucidere, de price, de înşălăciune, de nărav
30 rău, Şoptitori, clevetnici, urîţi de Dumne-
zău, ocarnici, mîndri, semeţi, aflători de
31 reale, la părinţi neascultători, Neînţelegă-
tori, netocmiţi, nedrăgălaşi, neîmpăcăcioşi,
32 nemilostivi, Carii, direptatea lui Dumnezău
conoscînd, că ceia ce ca aceasta fac vreadnici
de moarte sînt, nu numai aceastea fac, ce
încă şi binevor cu cei ce le fac.

CAP II

1 Pentru aceaea fără răspuns eşti, o,
omule, tot cela ce judeci, pentru că,
cu carea judeci pre celalalt, pre tine
te osîndeşti, pentru că acealeaş
2 faci cela ce judeci. Şi ştim că
judecata lui Dumnezău iaste cu adevărat
3 preste ceia ce ca aceastea fac. Şi gîndeşti
aceasta, o, oame, cela ce judeci pre ceia ce
ca aceastea fac, şi făcînd aceastea, că tu vei
scăpa de judecata lui Dumnezău? Au de 4
bogăţia bunătăţii Lui, şi de suferirea, şi de
cea îndelungă răbdare nu bagi samă, ne-
conoscînd că bunătatea lui Dumnezău la
pocăinţă pre tine aduce? Şi după năsilni- 5
cia ta şi nepocăită inimă, cîştigi ţie urgie
în ziua urgiei şi descoperirei şi direaptei
judecăţii lui Dumnezău, Carele va da 6
fieştecăruia după faptele lui: Celor după 7
îngăduinţa lucrului bun, mărire şi cinste, şi
nestricare, cearcă viaţă veacinică; Iară 8
celor ce sînt pricealnici şi nu ascultă adevă-
rul, ce ascultă nedireptatea, mînie şi urgie.
Necazu şi strînsoare preste sufletul omului 9
celui ce lucrează răul, întîiu la jidov şi la
elin; Mărire şi cinste şi pace, la tot cela 10
ce lucrează binele, la jidov întîiu şi la elin.
Pentru că nu iaste făţărnicie lîngă Dumne- 11
zău. Pentru că cîţi fără de leage au gre- 12
şit, fără de leage vor şi peri, şi cîţi cu leage
au greşit, pren leage să vor judeca. Pentru 13
că nu-s auzitorii legii direpţi la Dumnezău,
ce făcătorii legii să vor îndrepta. Căci, 14
cînd limbile, cealea ce leage n-au, den fire
ale legii fac, aceaştea, leage neavînd, loruş
sînt leage. Carii arată lucrul legii scris în 15
inimile lor, împreună mărturisindu-le lor
ştiinţa şi întru mijlocul lor gîndurile, hulind,
au şi răspunzînd, În ziua cînd va judeca 16
Dumnezău ceale ascunse ale oamenilor,
după Evanghelia mea, pren Iisus Hristos.
Iată tu jidov te numeşti, şi te odihneşti pre 17
leage, şi te lauzi întru Dumnezău, Şi cu- 18
noşti voia, şi ispiteşti cealea ce-s osebite,
învăţat fiind den leage, Şi nădejduieşti 19
pre tine povaţă a fi orbilor, lumină celor
dentru întunearec, Certătoriu celor fără 20
minte, dascăl pruncilor, avînd închipuirea
minţii şi a adevărului în leage, Deci cela 21
ce înveţi pre altul, pre tine nu te înveţi?
Cela ce strînge să nu fure, furi? Cela ce 22
zice să nu preacurvească, preacurveşti?
Cela ce urăşti idolii, furi de la besearecă?
Care în leage te lauzi, pren călcarea legii pre 23
Dumnezău necinsteşti? „Pentru că nume- 24
le lui Dumnăzău prentre voi să hulească
întru limbi", în ce chip scris iaste. Pentru că 25
obrezania foloseaşte de vei face leagea, iară
de călcătoriu de leage vei fi, obrezania ta
s-au făcut acoperitoare de mădulariu.
Deci acoperirea de mădulariu de va păzi 26
direptăţile legii, au nu acoperirea de mădu-
lariu a lui, în loc de obrezanie să va socoti?
Şi va judeca, cea den fire acoperire de 27
mădulariu leagea făcînd, pre tine, cel ce,
pren scrisoare şi obrezanie, călcătoriu de
leage? Pentru că nu cel de la iveală jidov 28
iaste, nici cea ce e în iveală la trup obrezanie,

29 Ce cel într-ascuns jidov, şi obrezania—inimii,
cu duhul nu cu scrisoarea, a căruia laudă nu
e de la oameni, ce de la Dumnezău.

CAP III

1 Ce dară iaste cel mai mult al jidovu-
lui? Sau ce e folosul obrezaniei?
2 Mult în tot chipul, pentru că, în-
tîiu, că s-au crezut cuvintele lui
3 Dumnezău. Pentru căci, de au
şi necrezut oarecarii, au doară necredinţa
4 lor credinţa lui Dumnezău va supune? Nu
poate fi! Ce fie Dumnezău adevărat, şi tot
omul mincinos, după cum s-au scris:„Ca să
Te îndireptezi întru cuvintele Tale şi să biru-
5 ieşti cînd Te vei judeca Tu". Iară de
vreame ce nedireptatea noastră pre direpta-
tea lui Dumnezău încheagă, ce vom zice?
Au nedireptu e Dumnezău cela ce aduce
6 urgia? Ca omul grăiescu. Să nu fie! De
vreame ce cum va judeca Dumnezău lumea?
7 Pentru că, de adevărul lui Dumnezău întru
a mea minciună au prisosit, întru mărirea
Lui, ce încă şi eu ca un păcătos mă judec?
8 Şi nu după cum ne hulim şi după cum zic
unii că noi zicem, că vom face realele, ca
să vie ceale bune? Cărora judecata în jude-
9 cată iaste. Ce dară? Mai nainte ne ţinem?
Nu cu tot adevărul, pentru că mai nainte
am vinuit pre jidovi şi pre grecii toţi supt
10 păcat a fi. Precum s-au scris că:„Nu ias-
11 te direpţ nici unul; Nu iaste cela ce pri-
ceape, nu iaste cela ce cearcă pre Dumnezău.
12 Toţi s-au abătut împreună, de nemică s-au
făcut; nu iaste cel ce face bunătate, nu iaste
13 pînă într-unul. Groapă deşchisă — gîtle-
14 jul lor, cu limbile lor vicleniia; Veni-
15 nul aspidelor — supt buzile lor, Cărora
gura de blestem şi de amărăciune plină
16 e; Iuţi-s picioarele lor a vărsa
17 sînge; Zdrobire şi dosadă — întru căile
18 lor, Şi calea păcii n-au cunoscut.
19 Nu iaste frica lui Dumnezău înaintea ochi-
20 lor lor". Şi ştim că, cîte Leagea zice,
celor den Leage grăiaşte, ca toată gura să
să astupe şi supt judecată să să facă toată
21 lumea lui Dumnezău. Pentru că, den
lucrurile Legii, nu să va îndirepta tot trupul
înaintea Lui, pentru că pren Leage e cunoş-
22 tinţa păcatului. Iară acum, fără de Leage,
direptatea lui Dumnezău s-au arătat, măr-
23 turisindu-se de Leage şi de proroci. Iară
direptatea lui Dumnezău, pren credinţa lui
Iisus Hristos, — la toţi şi preste toţi ceia
ce cred, pentru că nu iaste despărţire.
24 Pentru că toţi au greşit şi să lipsescu de
25 mărirea lui Dumnezău, Îndereptîndu-se
în dar cu al Lui har, pren răscumpărarea
26 cea dentru Hristos Iisus, Pre Carele au
pusu înainte Dumnezău curăţitoriu, pren
credinţă întru sîngele Lui, spre arătarea
direptăţii Lui, pentru părăsirea celor mai de-
nainte făcute păcate, Întru îngăduinţa 27
lui Dumnezău, cătră arătarea direptăţii Lui
în vreamea de acum, ca să fie El direpţ şi a
înderepta pre cel den credinţa lui Iisus.
Deci unde e lauda? S-au încuiat. Pren care 28
Leage? A faptelor? Ba, ce pren Leagea cre-
dinţei. Socotim direpţ aceaea cu credinţa 29
a să îndirepta omul, fără de faptele Legii.
Au al jidovilor e Dumnezău numai? Şi nu şi 30
al limbilor? Ba şi al limbilor. De vreame 31
ce unul e Dumnezău, Carele va îndirepta tă-
iarea împrejur den credinţă şi neobrezania
pren credinţă. Leagea dară surpăm, pren 32
credinţă? Nu poate fi, ce Leagea întărim.

CAP IV

Deci ce vom zice pre Avraam, părin- 1
tele nostru, să fie aflat trupeaşte?
Pentru că, de Avraam den fapte 2
s-au îndireptat, are laudă, ce nu
cătră Dumnezău. Pentru că ce 3
zice Scriptura?:„Şi crezu Avraam la Dum-
nezău, şi să socoti Lui întru direptate".
Iară celuia ce lucrează, plata nu să soco- 4
teaşte după dar, ce după datorie; Iară 5
celuia ce nu lucrează, ce creade spre Cela ce
îndireptează pre cel necurat, socoteaşte-se
credinţa lui spre direptate. În ce chip şi 6
David zice fericirea omului căruia Dumne-
zău socoteaşte direptatea fără de lucruri:
„Ferici‌ţ cărora s-au iertat fărădelegile şi 7
cărora s-au acoperit păcatele! Fericit 8
bărbatul căruia nu-i va socoti Domnul pă-
catul!" Deci fericirea aceasta — spre obre- 9
zanie au şi spre neobrezanie? Pentru că
zicem că:„S-au socotit lui Avraam credinţa
spre direptate". Cum dară s-au socotit? 10
Întru obrezanie fiind, au întru neobrezanie?
Nu în obrezanie, ce întru neobrezanie. Şi 11
semn au luat de obrezanie, peceatea direptă-
ţii credinţei cei dentru neobrezanie, ca să
fie el părinte tuturor celor ce cred pren obre-
zanie, ca să să socotească şi lor direptatea,
Şi părinte obrezaniei nu numai celor den 12
obrezanie, ce şi celor ce merg în urmele cre-
dinţei ceii dentru neobrezania părintelui
nostru Avraam. Pentru că nu pren Leage 13
e făgăduinţa lui Avraam, au semenţiei lui,
ca moştenitoriu a fi el lumii, ce pren direp-
tatea credinţei. Pentru că de sînt cei den 14
Leage moşnean, deşărtatu-s-au credinţa şi
s-au surpat făgăduinţa, Pentru că leagea 15
urgie lucrează, pentru că, unde nu iaste
leage, nici călcare iaste. Pentru aceaea 16
den credinţă, ca după dar, ca să fie adevă-
rată făgăduinţa la toată semenţia, nu numai
celui den Leage, ce şi celui den credinţa lui
Avraam, carele iaste tată tuturor noao,
După cum scris iaste că„Părinte a multe limbi 17
am pus pre tine", în preajma lui Dumnezău
Căruia au crezut, Celui ce înviază pre morţi şi
cheamă ceale ce nu sînt ca cum ar fi, Carele, 18
afară den nădeajde, pre nădeajde au cre-

zut, ca să să facă el tată a multe limbi, după
ceaea ce s-au zis: „Aşa va fi sămînţa ta";
19 Şi, neslăbind cu credinţa, nu ş-au socotit
trupul lui adecă omorît fiind, mai de 100
de ani fiind, şi omorîciunea zgăului Sarii,
20 Iară la făgăduinţa lui Dumnezău nu s-au
îndoit cu necredinţa, ce s-au întărit cu cre-
21 dinţa, dînd mărire lui Dumnezău Şi adeve-
rindu-se că, ce au făgăduit, putearnic iaste
a şi face; pentru aceaea s-au şi socotit lui în
22 direptate. Şi nu s-au scris pentru el numai,
că s-au socotit lui, ce şi pentru noi, la carii
iaste a să socoti, celor ce cred în Cel ce au
învis, în Iisus Domnul nostru, den morţi,
23 Carele S-au vîndut pentru greşealele noastre
şi S-au sculat pentru îndireptarea noastră.

CAP V

1 Îndireptîndu-ne direpţ aceaea den
credinţă, pace avem cătră Dum-
nezău, pren Domnul nostru Iisus
2 Hristos, Pren Carele şi apropiare
am avut cu credinţa la darul acesta,
dentru care stămu şi ne lăudăm spre nădeaj-
3 dea măririi lui Dumnezău. Şi nu numai, ce
ne şi lăudăm întru necazuri, ştiind că neca-
4 zul îngăduinţă face, Iară îngăduinţa is-
5 pită, iară ispita nădeajde, Iară nădeajdea
nu ruşinează, căci dragostea lui Dumnezău
s-au vărsat în inimile noastre, pren Duhul
6 Sfînt, Cela ce s-au dat noao. Pentru că
încă Hristos, fiind noi slabi, după vreame,
7 pentru cei necuraţi au murit. Că abia
pentru cel direpţ neştine va muri, că pentru
cel bun doară neştine cutează şi a muri.
8 Şi întăreaşte Dumnezău dragostea Lui la
noi, căci, încă păcătoşi fiind noi, Hristos
[9] pentru noi au murit. Cu mult dară mai
vîrtos îndireptîndu-ne acum cu sîngele Lui,
10 mîntui-ne-vom pren El den urgie. Pentru
că, de vreame ce, vrăjmaşi fiind, ne-am împă-
cat cu Dumnezău, pren moartea Fiiului Lui,
cu mult mai vîrtos împăcîndu-ne, ne vom
11 mîntui întru viaţa Lui; Şi nu numai, ce
şi lăudîndu-ne întru Dumnezău, pren Dom-
nul nostru Iisus Hristos, pren Carele acum
12 împăcăciunea am luat. Pentru aceaea, în
ce chip prentr-un om păcatul în lume au în-
trat, şi pren păcat moartea, şi aşa la toţi
oamenii moartea au trecut, spre carea toţi
13 au greşit. Pentru că, pînă la Leage, păca-
tul era în lume, iară păcatul nu să socoteaşte,
14 nefiind leage. Ce au împărăţit moartea
de la Adam pînă la Moisi şi spre ceia ce n-au
greşit, spre asămănarea greşalii lui Adam,
15 carele iaste pildă Celui viitoriu. Ce nu
după cum e greşala, aşa şi darul, pentru că,
de vreame ce cu a unuia greşală cei mulţi
au murit, cu mult mai vîrtos harul lui Dum-
nezău şi darul întru harul cel al Unuia om
16 Iisus Hristos la cei mulţi au prisosit. Şi
nu după cum pren unul greşind [e] darul,

pentru că judecata e dentru unul spre osîn-
dă, iară darul den multe greşale spre îndirep-
tare. Pentru că, de vreame ce, cu a unuia 17
greşală, moartea au împărăţit pren unul,
cu mult mai vîrtos ceia ce, prisoseala darului
şi harului direptăţii luînd, în viaţă vor împă-
răţi pren Unul Iisus Hristos. Deci dară, 18
cum iaste prentr-un păcat la toţi oamenii
spre osîndă, aşa şi prentr-o îndireptare la
toţi oamenii spre îndireptarea vieţii.
Pentru că, în ce chip pren neascultarea unui 19
om păcătoşi să făcură cei mulţi, aşa şi
pren ascultarea unuia direpţi să vor aleage
cei mulţi. Iară Leagea au întrat ca să 20
înmulţească greşala; iară unde au înmulţit
păcatul, au prea prisosit darul, Ca, în ce 21
chip au împărăţit păcatul în moarte, aşa şi
darul va împărăţi pren direptate în viaţa
veacinică pren Iisus Hristos, Domnul nostru.

CAP VI

Ce vom zice dară? Să rămînem în 1
păcat, ca darul să să înmulţească?
Nu poate fi. Carei am murit cu 2
păcatul cum încă vom mai trăi
întru el? Au nu cunoaşteţi că, 3
cîţi ne-am botezat în Hristos Iisus, în moar-
tea Lui ne-am botezat? Împreună ne-am 4
îngropat cu El pren botezu la moarte, ca,
în ce chip au învis Hristos den morţi, pren
mărirea Tatălui, aşa şi noi întru noire de
viaţă vom umbla. Pentru că, de vreame 5
ce împreună odrăsliţi ne-am făcut cu asămă-
narea morţii Lui, ce şi ai învierii vom fi,
Aceasta ştiind, că cel vechi al nostru om să 6
răstigni împreună [cu El], ca să să surpe
trupul păcatului, ca să nu mai slujim noi
păcatului. Pentru că Cela ce au murit 7
îndireptatu-S-au de cătră păcat. Iară de 8
am murit împreună cu Hristos, creadem că
vom şi trăi împreună cu El, Ştiind că 9
Hristos, înviind den morţi, nu mai moare.
Moartea pre El nu mai stăpîneaşte. Căci 10
care au murit, cu păcatul au murit odată,
iară care trăiaşte, trăiaşte în Dumnezău.
Aşa şi voi, vă socotiţi pre voi morţi a fi cu 11
păcatul, iară vii cu Dumnezău, în Hristos
Iisus, Domnul nostru. Deci să nu împă- 12
răţească păcatul întru cel pămîntesc al vos-
tru trup, ca să asculte ei întru pohtele lui,
Nici apropiaţi mădulările voastre [ca] armele 13
nedireptăţii la păcat, ce apropiaţi pre voi la
Dumnezău, ca dentru morţi — vii, şi mădu-
lările voastre — armă direptăţii lui Dumnezău.
Pentru că păcatul pre voi nu va stăpîni, că 14
nu sînteţi supt leage, ce supt daru. Ce 15
dară? Să păcătuim, căci nu sîntem supt
leage, ce supt dar? Nu poate fi. Nu 16
ştiţi că la care puneţi pre voi robi spre
ascultare, robi sînteţi căruia ascultaţi, au
păcatului spre moarte, au ascultării spre di-
reptate? Iară har fie lui Dumnezău, căci 17

erați robi păcatului, și ați ascultat de la
inimă la carele v-ați dat pildă de învățătură.
18 Iară mîntuindu-vă de păcat, v-ați robit cu
19 direptatea. Omeneaște zic, pentru slăbi-
ciunea trupului vostru, pentru că, în ce chip
ați apropiat mădularile voastre robi necură-
ției și fărădelegii la fărădeleage, așa acum
puneți mădularile voastre robi direptății
20 pre sfințenie. Căci cînd erați robi păcatu-
21 lui, slobozi erați cu direptatea. Deci ce
roadă aveați atuncea, de carei acum vă rușinați?
nați? Pentru că săvîrșitul acelora moarte e.
22 Iară acum, mîntuindu-vă de păcat și robindu-
vă lui Dumnezău, aveți roada voastră spre
sfințire, iară sfîrșitul viață veacinică.
23 Pentru că negoațele păcatului moarte e, iară
harul lui Dumnezău viață veacinică în
Hristos Iisus, Domnul nostru.

CAP VII

1 Au nu știț, fraților,— pentru că la
ceia ce știu Leagea grăiesc —, căci
Leagea biruiaște omul, în cîtă
2 vreame trăiaște? Pentru că mu-
iarea măritată cu bărbatul cel viu
legată e cu leagea, iară de va muri bărbatul,
3 surpatu-s-au de la leagea bărbatului. Deci
dară, viu fiind bărbatul, preacurvă va fi de
se va face la alt bărbat, iară de va muri băr-
batul, slobodă iaste despre leage ca să nu
fie ea preacurvă, făcîndu-se la alt bărbat.
4 Deci, frații miei, și voi v-aț omorît cu Leagea
pren trupul lui Hristos, ca să vă faceț și voi
cu altul, cu Cela ce den morți au înviis, ca
5 roadă să aducem lui Dumnezău. Căci
cînd eram în trup, patimile păcatelor, ceale
ce sînt pren Leage, să lucra întru mădulările
6 noastre, ca să aducă rod morții. Iară acum
ne-am surpat den Leage, murind întru carea
ne țineam, cît a lucra noi întru înnoirea
7 Duhului, nu întru vechitura scrisorii. Ce
dară vom zice? Leagea e păcatul? Să nu fie.
Ce păcatul nu l-am cunoscut, fără numai
pren Leage; pentru că și pohta n-aș ști, de
8 nu Leagea ar zice: „Să nu pohtești!" Și
pricină luînd păcatul pren poruncă, au lu-
crat întru mine toată pohta, pentru că fără
9 de leage păcatul e mort. Iară eu trăiam
fără de leage odinioară, iară venind porunca,
10 păcatul au înviis. Iară eu am murit! Și
să află mie porunca cea spre viață — aceasta
11 spre moarte. Pentru că păcatul, îndem-
nare luînd pren poruncă, m-au înșălat și
12 pren ea au omorît. Deci Leagea sfîntă e
și porunca sfîntă, și dreaptă, și bună.
13 Cel bun dar mie mi s-au făcut moarte?
Să nu fie. Ce păcatul, ca să să arate pă-
cat, pren cel bun mie lucrînd moarte, ca
să să facă de prisosit păcătuit păcatul,
14 pren poruncă. Pentru că știm că
Leagea duhovnicească iaste, iară eu tru-
pesc sînt, vîndut supt păcat. Pentru că 15
ce lucrez nu știu, că nu care voiu aceasta
fac, ce care urăsc aceasta fac. Iară de fac 16
aceasta care nu voiu, împreună zic cu Leagea
că e bună. Iară acum nu mai lucrez eu 17
aceasta, ce păcatul cel ce lăcuiaște în mine.
Pentru că știu că nu lăcuiaște în mine, adecă 18
în trupul mieu bun, pentru că a vrea află-să
la mine, iară a lucra binele nu aflu. Pentru 19
că nu binele care voiu fac, ce răul care nu
voiu acesta fac. Iară de vreame ce cel ce 20
nu voiu eu acesta fac, nu mai fac eu pre el,
ce păcatul cel ce lăcuiaște în mine. Aflu 21
dară leagea celui ce va mie să fac binele,
căci mie răul aproape să află. Pentru că 22
împreună mă veselesc cu leagea lui Dumne-
zău, după cel den lăuntru om. Iară văz 23
altă leage întru mădulările meale, oștind
împotriva legii gîndului mieu și robindu-mă
cu leagea păcatului, ceaea ce iaste în mădu-
lările meale. Dosăditul eu om! Cine mă 24
va mîntui den trupul morții aceștiia?
Mulțămesc lui Dumnezău, pren Iisus Hristos, 25
Domnului nostru! Deci dară, eu sîngur cu
gîndul slujăsc legii lui Dumnezău, iară cu
trupul legii păcatului.

CAP VIII

Nemică dară acum osîndă celor ce 1
în Hristos Iisus nu trupeaște umblă,
ce duhovniceaște. Pentru că lea- 2
gea duhului vieții întru Hristos
Iisus mîntuitu-m-au de legea pă-
catului și a morții, Pentru că cel neputin- 3
cios al legii, întru carea slăbiia pren trup,
Dumnezău pre Fiiul Său trimițînd, întru
asămănare de trup de păcat, și, pentru pă-
cat, osîndi păcatul cu trupul, Ca îndirep- 4
tarea Legii să să plinească întru noi, ceia ce
nu trupeaște umblă, ce duhovniceaște.
Pentru că cei ce sînt trupeaște, cealea ale 5
trupului gîndescu, iară cei ai Duhului, ale
Duhului. Pentru că gîndul trupului moar- 6
tea e, iară gîndul Duhului viață și pace;
Pentru că gîndul trupului vrajbă e la Dum- 7
nezău, pentru că legii lui Dumnezău nu să
supune, că nici poate. Și cei ce sînt în 8
trup lui Dumnezău a plăcea nu pot. Iară 9
voi nu sînteți în trup, ce întru Duh, de Duhul
lui Dumnezău lăcuiaște întru voi; și de n-are
neștine Duhul lui Hristos, acesta nu iaste al
Lui. Iară de e Hristos întru voi, trupul e 10
mort pentru păcat, iară Duhul e viață pentru
direptate. Iară de Duhul Celuia ce au 11
înviis pre Iisus den morți lăcuiaște întru voi,
Cela ce au înviis pre Hristos den morți învia-
va și ceale pămintești trupurile voastre,
pentru cela ce lăcuiaște al Lui Duh întru voi.
Deci poate fi, fraților, datori sîntem 12
nu cu trupul trupeaște a trăi. Pentru 13
că, de trupeaște trăiți, veți să muriț, iară
de cu Duhul lucrurile trupului omorîți,

14 trăi-veţi. Căci cîţi cu Duhul lui Dumnezău
să poartă, aceştea sînt fiii lui Dumnezău.
15 Pentru că n-aţi luat duh de robie iarăş spre
frică, ce aţi luat Duh de punere-de-fii,
16 întru carele strigăm: Avva! Tatăl! Duhul
acesta mărturiseaşte împreună cu duhul
17 nostru că sîntem fii lui Dumnezău. Iară
de sîntem fii, şi moşninitori, moşninitori lui
Dumnezău, şi împreună-moşninitori lui
Hristos, de vreame ce pătimim împreună,
18 ca împreună să ne mărim. Pentru că
socotesc că nu-s vreadnice patemile vremii
de acum cătră cea viitoare mărire, să să
19 descopere cătră noi. Pentru că nădeajdea
zidirii, descoperirea fiilor lui Dumnezău
20 aşteaptă. Că deşertăciunii zidirea s-au
supus, nu de bună voie, ce pentru cela ce
21 au supus, pre nădeajde, Căci şi aceasta
zidire mîntui-se-va de la robia stricăciunii,
la volnicia măririi fiilor lui Dumnezău.
22 Pentru că ştim că toată zidirea împreună
suspină şi împreună să chinuiaşte pînă acum.
23 Şi nu numai, ce şi noi, începătura Duhului
avînd, şi noi sînguri întru noi suspinăm,
puneri-de-fii aşteptînd, mîntuirea trupului
24 nostru. Pentru că, cu nădeajdea ne-am
mîntuit, iară nădeajdea ce să veade nu iaste
nădeajdea; pentru că, ce veade neştine, ce
25 şi nădeajduiaşte? Iară de nu carea vedem
nădejduim, pren îngăduinţă aşteptăm.
26 Aşijderea şi Duhul împreună-ajutoreaşte
slăbiciunilor noastre, pentru că ce ne vom
ruga, după cum să cade, nu ştim, ce Duhul
acesta roagă-Se pentru noi, cu suspinuri
27 negrăite. Iară Cela ce cercetează inemile
ştie ce e gîndul Duhului, căci dumnezeiaşte
28 să roagă pentru svinţi. Şi ştim că celora
ce iubesc pre Dumnezău toate împreună-lu-
crează spre bine, celor ce după puneri-înainte
29 chemaţi sînt. Pentru că pre carii au cunos-
cut mai nainte, au şi rînduit mai nainte
tocma la faţă chipului Fiiului Lui, ca să fie
30 El dentîiu născut întru mulţi fraţi. Şi pre
carii au rînduit mai nainte, pre aceştea au şi
chemat, şi pre carii au chemat, pre aceştea
au şi îndireptat, şi pre carii au îndireptat,
31 pre aceştea au şi mărit. Ce vom zice dară
cătră aceastea? De e Dumnezău pentru noi,
32 cine e împotriva noastră? Carele pre al
Său Fiiu n-au cruţat, ce pentru noi toţi au
dat pre Dînsul, cum nu şi, împreună cu El,
33 toate noao ne va dărui? Cine va pîrî asu-
pra aleşilor lui Dumnezău? Dumnezău e Cel
34 ce îndireptează. Cine e Cel ce osîndeaşte?
Hristos, Cel ce au murit şi mai vîrtos
Carele S-au şi sculat, Carele şi iaste în
direapta lui Dumnezău, Carele Să şi roagă
35 pentru noi. Cine pre noi ne va despărţi
de dragostea lui Hristos? Necaz, au strîn-
soare, au gonire, au foamete, au golăta-
36 tea, au primejdie, au sabie? După cum
scris iaste căci "Pentru Tine omorîmu-ne
toată ziua, făcutu-ne-am ca oile jungherii",
Ce întru aceastea toate preabiruim, pren 37
Cela ce au iubit pre noi. Pentru că adeve- 38
rit sînt că nici moarte, nici viaţă, nici înge-
rii, nici începăturile, nici puterile, nici ceale
ce sînt, nici ceale viitoare, Nici înălţime, 39
nici adîncime, nici altă oarecare zidire va
putea pre noi să ne osebească de dragostea
lui Dumnezău cea ce e în Hristos Iisus,
Domnul nostru.

CAP IX

devărat zic în Hristos, nu bîrfesc, 1
împreună mărturisindu-mi ştiinţa
mea întru Duhul Sfînt, Căci 2
întristare mie mare, şi neîncetată
dureare inimii meale, Că mă 3
rugam eu singur anathema să fie de la
Hristos, pentru fraţii miei, care-m sînt ru-
denii după trup, Carii sînt israilteani, 4
[ale] cărora [sînt] punerea-de-fii, şi mărirea,
şi făgăduinţîle, şi rînduiala legii, şi slujba,
şi făgăduinţele, [Ai] cărora sînt părinţii 5
şi den carei iaste Hristos trupeaşte, Cela ce
iaste preste toţi Dumnezău, binecuvîntat în
veaci, amin! Şi nu poate fi, căci au scă- 6
zut cuvîntul lui Dumnezău, pentru că nu
toţi cei din Israil aceştea-s Israil; Nici 7
căci sînt sămînţa lui Avraam, toţi sînt fii,
ce „întru Isaac chema-să-va ţie semenţie",
Adecă nu fiii trupului, aceştea-s fii lui Dum- 8
năzău, ce fiii făgăduinţii socotescu-se întru
semenţie. Pentru că al făgăduinţii e cu- 9
vîntul acesta: „După vreamea aceasta voiu
veni şi va fi la Sara fiiu". Şi nu numai, 10
ce şi Reveca dentr-unul aşternut avînd lui
Isaac, părintelui nostru, Pentru că, încă 11
nenăscînd, nici făcînd cevaş bun sau rău, ca
cea după aleagerea lui Dumnezău punere-
înainte să rămîie, nu den fapte, ce den Cel
ce cheamă, Grăitu-s-au ei că „cel mai 12
mare va sluji celui mai mic". Cum iaste 13
scris: „Pre Iacov am îndrăgit, iară pre Isaf
am urît". Deci ce vom zice? Au strîmbă- 14
tate e la Dumnezău? Să nu se afle! Pentru 15
că lui Moisi zice: „Milui-voiu pre carele voi
milui şi Mă voiu îndura de carele Mă voiu
îndura". Deci poate fi că nici celuia ce 16
va, nici celuia ce aleargă, ce celuia ce milu-
iaşte Dumnezău. Pentru că zice Scriptura 17
lui Faraon că „Spre aceastaş am rîdicat pre
tine, ca să arăt întru tine putearea Mea şi
ca să să vestească numele Mieu întru tot
pămîntul". Poate fi dară că, pre carele 18
va, miluiaşte, iară pre carele va, împie-
treaşte. Zice-m-vei pentru aceaea mie: 19
Ce dară mai defaimă? Pentru că la voia
Lui cine stă împotrivă? Însă dirept 20
aceaea, o, omule, tu cine eşti, cela ce
răspunzi lui Dumnezău? Au grăi-va zidirea
Celui ce au zidit: Ce m-ai făcut aşa? Au 21
n-are puteare olariul pre lut, dentru aceaeaş
sfărîmătură a face cel ce e de cinste vas

22 şi cel de necinste? Iară de vreame ce,
vrînd Dumnezău să arate urgia şi să să co-
noască putinţa Lui, au adus cu multă
îndelungare a mîniei vase de urgie întărite
23 spre peire Şi, ca să arate avuţia mărirei
Lui, preste vase de milă, carele au gătit mai
24 înainte spre mărire, Pre carii au şi che-
mat pre noi, nu numai dentru jidovi, ce şi
25 dentru limbi, După cum şi la Iosie zice:
„Chema-voiu pre cel ce nu e norodul Mieu,
norodul Mieu, şi pe cea neîndrăgită îndră-
26 gită; Şi va fi în locul unde s-au grăit lor:
'Nu norodul Mieu — voi!', acolo să vor
chema 'Fiii lui Dumnezău Celui viu'".
27 Iară Isaia strigă pentru Israil:„De va fi
numărul fiilor lui Israil ca năsipul mării,
28 rămăşiţa să va mîntui. Pentru că, cuvînt
săvîrşind şi scurtînd, întru direptate, că cu-
vînt scurtat va face Domnul pre pămînt".
29 Şi după cum au grăit mai nainte Isaia:„De
nu Domnul Savaoth au lăsat noao sămînţă,
ca Sodomul ne-am fi făcut şi ca Gomorul
30 ne-am fi sămănat". Ce dară vom zice?
Că limbile cealea ce nu gonesc direptatea
au apucat direptatea, iară direptatea–cea
31 den credinţă, Iară Israil, gonind leagea
direptăţii, la leagea direptăţii n-au sosit.
32 Pentru ce? Căci nu den credinţă, ce ca den
faptele Legii; pentru că s-au poticnit la
33 piatra poticnirei, După cum iaste scris:
„Iată, puiu în Sion piatră de poticnire şi
piatră de zminteală; şi tot cela ce va creade
preste ea nu se va ruşina".

CAP X

1 Fraţilor, bunăvrearea inimii meale şi
ruga cea cătră Dumnezău, preste
2 Israil, iaste spre mîntuire. Pentru
că mărturisesc lor că rîvnirea lui
Dumnezău au, ce nu după cuno-
3 ştinţă. Pentru că, neştiind a lui Dumne-
zău direptate şi a lor direptate cercînd să o
întărească, la direptatea lui Dumnezău nu
4 s-au supus. Pentru că săvîrşirea Legii
Hristos e, la direptate, la tot cela ce creade.
5 Pentru că Moisi scrie direptatea cea den
leage, că:„Omul cela ce va face pre eale
6 trăi-va întru eale". Iară cea den credinţă
direptate aşa zice:„Să nu zici întru inima ta:
Cine se va sui în ceriu?", adecă pre Hristos
7 să-l pogoară. Sau:„Cine să va pogorî în cel
fără de fund?", adecă pre Hristos să-l suie.
8 Dară ce zice [Scriptura] ? „Aproape ţi-e
graiul, la ruga ta şi în inima ta";—adecă graiul
9 credinţei, carele mărturisim. Că de vei
mărturisi întru gura ta pre Domnul Iisus şi
vei creade întru inima ta că Dumnezău pre
10 El L-au învis den morţi, mîntui-te-vei. Pen-
tru că, cu inima să creade în direptate, iară
cu gura să mărturiseaşte spre mîntuire.
11 Pentru că aşa zice Scriptura:„Tot cela ce
12 creade întru El nu se va ruşina". Pentru că
nu iaste osebire jidovului şi elinului, pentru
că Acestaş Domnul tuturor, bogat fiind
la toţi ceia ce-L cheamă pre El. Pentru că: 13
„Tot oricarele va chema numele Domnului
mîntui-se-va". Cum dară vor chema la 14
Carele n-au crezut? Şi cum vor creade, pre
Carele n-au auzit? Şi cum vor auzi fără de
propoveduitoriu? Şi cum vor propovedui, 15
de nu se vor trimite? După cum s-au scris:
„Cîtu-s de frumoase picioarele celor ce
binevestesc pacea, celor ce binevestesc bu-
nătăţile!" Ce nu toţi au ascultat Evan- 16
ghelia, pentru că Isaia zice:„Doamne, cine
au crezut auzului nostru?" Deci credinţa 17
e den auz, iară auzul pren graiul lui Dum-
nezeu. Ce zic: Nu cumva n-au auzit? Însă 18
direpț aceaea:„În tot pămîntul au ieşit răs-
punsul lor şi la marginile lumii graiurile lor".
Ce zicu: Cîndai n-au cunoscut Israil? Întîiu
Moisi zice:„Eu voiu rîvni pre voi nu spre
limbi, spre limbă fără înţeleagere voiu urgisi
pre voi". Iară Isaia îndrăzneaşte şi zice: 19
„Aflaiu-Mă celora ce pre Mine nu cearcă,
arătatu-M-am celora ce pre Mine nu în-
treabă". Iară cătră Israil zise:„Toată 20
ziua am întinsu mînile Meale cătră norod
neascultătoriu şi pricitoriu".

CAP XI

Zicu direpț ceea:„Au doară au îm- 1
pinsu Dumnezău norodul Lui?"
Să nu fie! Pentru că şi eu israil-
teanu sînt, den sămînţa lui Avraam,
den fealiul lui Veniamin. N-au 2
lepădat Dumnezău pre norodul Lui, pre
carele mai nainte au ştiut. Au nu ştiţi la Ilie
ce zice Scriptura? Cum să roagă lui Dumne-
zău asupra lui Israil, zicînd: „Doamne, 3
pre proorocii Tăi au omorît şi jîrtăvnicile
Tale le-au săpat şi eu am rămas sîngur şi
cearcă sufletul mieu". Ce ce zice lui răs- 4
punsul? „Lăsatu-Mi-am Mie 7000 de băr-
baţi carii n-au plecat genuchiul la Vaal".
Aşa dară şi întru aceasta vreame lăsare după 5
aleagerea darului s-au făcut. Iară de e den 6
dar, nu mai iaste den fapte, de vreame ce
darul nu să mai face dar; iară de e den lu-
cruri, nu mai iaste dar, de vreame ce lucrul
nu mai iaste lucru. Ce e dară? Care 7
cearcă Israil, aceasta n-au nemerit, iară
aleagerea au nemerit, iară ceialalţi s-au
împietrit. Precum iaste scris:„Dat-au lor 8
Dumnezău duh de umilinţă, ochi ca să nu
vază şi urechi ca să nu auză, pînă în ziua de
astăzi". Şi David zice:„Facă-să masa lor 9
în laţu, şi în vînat, şi în sminteală, şi spre
răsplătire lor! Întunece-se ochii lor ca să 10
nu vază şi umărul lor pururea îl înduplecă!"
Zicu dară: Cîndai n-au greşit ca să cază? 11
Să nu fie! Ce cu a lor greşală mîntuirea
e la limbi, ca să rîvnească pre ei. Iară 12
de e greşala lor avuţia lumii şi biruinţa
lor avuţia limbilor, cu cît mai mult plinirea
lor! Pentru că voao zic, limbilor: 13
Întrucît sînt eu al limbilor apostol, slujba
mea mărescu, Ca cîndai voiu rîvni 14

al mieu trup şi voiu mîntui pre vreunii
15 dentru ei. Pentru că, de e lepădarea lor
împăcarea lumii, ce e luarea alta, fără nu-
16 mai viaţa den morţi? Iară de e începătura
sfîntă, şi amestecătura; şi de e rădăcina
17 sfîntă, şi ramurile. Iară de s-au şi frînt
oarecare den ramuri, iară tu, maslin sălbatec
fiind, te-ai alcătuit întru ei şi împreună păr-
taşu rădăcinii şi grăsimei maslinului te-ai fă-
18 cut, Nu te lăuda asupra ramurilor; iară de
te lauzi, nu tu rădăcina porţi, ce rădăcina pre
19 tine. Zice-vei direpte aceaea: Frîntu-s-au
20 ramurile, ca eu să mă alcătuiesc. Bine!
Cu necredinţa s-au frînt, iară tu cu credinţa
21 ai stătut. Nu gîndi sus, ce te teame; Pentru
că, de vreame ce Dumnezău ceale den fire
stîlpări n-au cruţat, cîndai nici pre tine va
22 cruţa. Caută dară bunătatea şi năsilni-
cia lui Dumnezău: preste ceia ce au căzut,
năsilnicie, iară preste tine bunătate, de vei
rămînea pre bunătate, de vreame, ce [altfel]
23 şi tu te vei tăia, Şi aceia, de nu vor rămî-
nea la necredinţă, altui-să-vor, pentru că
putearnic iaste Dumnezău iarăş să-i altu-
24 iască pre ei. Pentru că, de vreame ce tu
den cel după fire sălbatec maslin te-ai tăiat
şi afară den fire te-ai altuit maslin bun, cu
cît mai vîrtos aceştea, ce-s după fire, să vor
25 altui la al lor maslin. Pentru că nu voiu
ca să nu ştiţi voi, fraţilor, taina aceasta, ca
să nu fiţi la înşivă înţelepţi, căci împietrire
de o parte la Israil s-au făcut, pînă unde
26 plinirea limbilor va întra. Şi aşa tot
Israilul să va mîntui, precum s-au scris:
„Veni-va den Sion Cela ce izbăveaşte şi va
27 întuma necurăţiile de la Iacov. Şi aceasta
e lor cea de la Mine făgăduinţă, cînd voiu
28 lua păcatele lor". Însă după Evanghelie
vrăjmaş[i] pentru voi, iară după aleagere
29 iubiţi, pentru părinţi. Pentru că necăite-s
30 darurile şi chemarea lui Dumnezău. Pentru
că, în ce chip şi voi odinioară n-aţi ascultat
pre Dumnezău, iară acum v-aţi miluit cu[a]
31 acestora neascultare, Aşa şi aceştea acum
au neascultat, la mila voastră, ca şi ei să să
32 miluiască. Pentru că împreună închise
Dumnezău pre toţi spre neascultare, ca pre
33 toţi să miluiască. O, adîncime de bogă-
ţie, şi de înţelepciune, şi de înţeleagerea lui
Dumnezău! Cîtu-s de necercetate judecăţile
34 Lui şi neurmate căile Lui. Pentru că cine
au cunoscut gîndul Domnului? Sau cine
sveatnic Lui s-au făcut? Au cine au dat
înaintea Lui şi să va răsplăti Lui?
35 Căci dentru El, şi pren El, şi
la El sînt toate. Lui
mărirea în veaci.
Amin!

CAP XII

og direpte aceaea pre voi, fraţilor, 1
pren îndurările lui Dumnezău, să
puneţi trupurile voastre jîrtvă vie,
svîntă, bine-plăcută lui Dumnezău,
cea cuvîntătoare slujba voastră
Şi nu vă închipuiţi cu veacul acesta, ce vă 2
premeniţi chipul cu înnoirea minţii voastre,
ca să ispitiţi voi ce iaste voia lui Dumnezău
cea bună, şi bine-plăcută, şi deplin. Pentru 3
că zic, pren darul ce mie mi s-au dat, la tot
cela ce iaste între voi, să nu gîndească mai
sus, mai mult decît i să cade să gîndească,
ce să gîndească ca să-ş ţie întreg gîndul, la
fieştecarele după cum Dumnezău au împăr-
ţit măsură credinţei. Pentru că, în ce 4
chip într-un trup mădulări multe avem,
iară mădulările toate nu acelaş fapt au,
Aşa cei mulţi un trup sîntem întru Hristos, 5
iară cîte unul, unul altuia mădulare. Şi 6
avînd daruri, după darul ce s-au dat noao în
multe fealiuri, ori prorocie, după asămă-
narea credinţii, Ori slujbă, întru slujbă, 7
ori cela ce învaţă, întru dăscălie, Ori cela 8
ce să roagă, la rugă, cela ce dă, întru pros-
time, cela ce ispravnic iaste, cu sîrguială,
cela ce miluiaşte, cu blîndeaţe! Dragos- 9
tea—nefăţarnică, urînd răul, lipindu-vă la
bine. Că iubirea fraţiei, unul la alalt—iubi- 10
toriu; cu cinstea, unul pre altul—mai nainte
povăţînd. Cu sîrguiala nu leaneş, cu 11
duhul fierbînd, vremii slujînd; Cu nădeaj- 12
dea bucurîndu-vă, la necaz răbdînd, la rugă-
ciune îngăduind, La trebile sfinţilor 13
părtaş[i] fiind, iubirea de striini gonind.
Binecuvîntaţi pre ceia ce gonesc pre voi, 14
blagosloviţi şi nu-i osîndiţi. Să vă bucu- 15
raţi cu cei ce să bucură şi să plîngeţi cu ceia
ce plîng. Una unul altuia gîndind, nu 16
ceale înalte gîndind, ce cu ceale smerite
împreună luîndu-vă; şi [nu] vă faceţi înţe-
lepţi la înşivă. Nimunui rău pentru rău 17
dînd, socotind mai nainte [cele] bune înain-
tea tuturor oamenilor, De e cu putinţă, 18
cea dentru voi, cu toţi oamenii avînd pace.
Nu pre voi să vă izbîndiţi, iubiţilor, ce daţi 19
loc urgiei, pentru că scris iaste: „A Mea e iz-
bînda, Eu voiu răsplăti, zice Domnul". Deci 20
de va fi flămînd vrăjmaşul tău, hrăneaşte
pre el, de e setos, adapă-l pre el, pentru că,
aceasta făcînd, cărbuni de foc vei grămădi
preste capul lui. Nu te birui de cel rău, 21
ce biruiaşte cu binele pre rău.

CAP XIII

ot sufletul la biruinţele ce-s 1
mai presus să să supuie, pen-
tru că nu iaste biruinţă, fără
numai de la Dumnezău, iară
cealea ce sînt biruinţe, de Dum-
nezău rînduite sînt. Deci cela ce să 2

împonceșază biruinții, la a lui Dumnezău
poruncă stă împotrivă, iară ceia ce stau
3 împotrivă, lor judecată-ș vor lua. Pentru
că boiarii nu sînt frică lucrurilor bune, ce
celor reale. Și vei să nu te temi de biru-
ință? Binele fă și vei avea laudă dentru ea.
4 Pentru că sluga lui Dumnezău iaste ție spre
bine; iară de vei face răul, teame-te, pentru
că nu în zadar sabia poartă, pentru că slugă
lui Dumnezău iaste, izbînditoriu spre urgie
5 celuia ce face răul. Pentru aceaea trebuie
să să supuie, nu numai pentru urgie, ce și
6 pentru științăă. Pentru aceaea dară și bi-
ruri plătiți, pentru că poslușnici lui Dum-
nezău sînt spre aceasta, aceasta așteptînd.
7 Dați dară la toți datoriile: celui cu birul,
birul; celui cu dajdea, dajdea; celui cu frică,
8 frica; celui cu cinstea, cinstea. Nemănui
nemică să nu fiț datori, fără numai a iubi
unul pre altul, pentru că cela ce iubeaște
9 pre altul leagea au plinit. Pentru că ceaea
ce zice: Nu preacurvi, nu omorî, nu fura,
nu mărturisi minciuni, nu pohti și oricare
altă poruncă,întru acest cuvînt să adună,
întru: Să iubești pre aproapele tău, ca pre
10 tine. Dragostea aproapelui rău nu face,
11 plinirea dară a Legii dragostea e. Și aceas-
ta știind vreamea, că vreame e acum noi
den somn să ne sculăm, pentru că acum mai
aproape e de noi mîntuirea, decît cînd am
12 crezut. Noaptea au plecat înainte, iară
ziua s-au apropiat. Să lepădăm dară lucru-
rile întuneareculi și să ne îmbrăcăm cu
13 armele luminei. Ca ziua, cu cuviință să
umblăm, nu cu ospeațe și beții, nu cu căl-
cări și necurăţii, nu cu price și cu rîvnire,
ce îmbrăcați-vă pren Domnul Iisus Hristos
și a trupului socoteală nu faceți la pohte.

CAP XIV

1 Iară pre cela ce boleaște la credință
îl luaț, nu întru cercetări de cugete.
2 Că unul creade să mănînce toate,
iară cela ce e slab legumi mănîncă.
3 Cela ce mănîncă,pre cela ce nu mă-
nîncă să nu-l defaime; și cela ce nu mănîncă,
pre cela ce mănîncă să nu-l judece, pentru
4 că Dumnezău pre el l-au luat. Tu cine
ești, cel ce judeci pre slugă streină? La dom-
nul său stă au cade. Iară va sta, pentru că
tare iaste Dumnezău să-l întărească pre el.
5 Unul judecă den zi în zi, iară altul judecă
preste toată ziua; și fieștecarele întru a sa
6 minte să să adevereaze. Cela ce gîndeaște
ziua, la Domnul gîndeaște; și cela ce nu gîn-
deaște ziua, la Domnul nu gîndeaște. Și cela
ce mănîncă, Domnului mănîncă, pentru că
mulțămeaște lui Dumnezău; și cela ce nu
mănîncă, Domnului nu mănîncă, și mulță-
7 meaște lui Dumnezău. Pentru că
nimeni dentru noi luiș trăiaște și nimeni
8 luiș moare. Pentru că, de vom și
trăi, Domnului trăim, și de vom muri,
Domnului murim. Deci, ori trăim, ori mu-
rim, ai Domnului sîntem. Că spre aceasta 9
Hristos și au murit, și au învis, și au de iznoa-
vă trăit, ca morților și viilor să domnească.
Dară tu, ce judeci pre fratele tău? Au și tu, 10
ce defaimi pre fratele tău? Pentru că toți
vom sta de față la divanul lui Hristos.
Pentru că scris e:„Viu [sînt] Eu, zice Dom- 11
nul, că Mie se va pleca tot genuchiul și
toată limba se va mărturisi lui Dumnezău".
Deci dară, fieștecarele dentru noi pentru 12
dînsul samă va da lui Dumnezău. Deci să 13
nu mai judecăm unul pre alt, ce aceasta să
judecați mai mult, ca să nu să puie piadecă
fratelui au sminteală. Știu și adeverit 14
sînt în Domnul Iisus, că nemică nu e spur-
cat pren el, fără numai la cela ce socoteaște
a fi ceva spurcat, aceluia e spurcat. Iară 15
de să mîhneaște pentru mîncare fratele tău,
nu umbli decii după dragoste; nu cu mîn-
carea ta pre acela piarde, pentru carele
Hristos au murit. Să nu se hulească dară 16
binele vostru. Pentru că nu iaste împără- 17
ția lui Dumnezău mîncare sau băutură, ce
direptate și pace, și bucurie întru Duhul
Svînt. Pentru că cela ce întru aceastea 18
slujaște lui Hristos, bine e plăcut lui Dum-
nezău și ispitit la oameni. Deci să gonim 19
ale păcii și ceale ale întemeiarii unuia cătră
altul. Nu pentru mîncare strica lucrul lui 20
Dumnezău! Toate-s curate, ce rău e omului
celuia ce pren poticneală mănîncă. Bine 21
e a nu mînca carne, nici a bea vin, nici întru
care fratele tău să împiadecă, au să smin-
teaște, au slăbeaște [în credință]. Tu cre- 22
dință ai? Asupra ta să aibi înaintea lui Dum-
nezău. Fericit cela ce nu judecă pre sine
întru carea ispiteaște! Iară cela ce să 23
cercetează, de va mînca, osîndeaște-se, căci
nu e den credință; și tot ce nu e den cre-
dință păcat iaste.

CAP XV

Și datori sîntem noi, cei tari, slăbi- 1
ciunile celor neputincioși a le purta
și nu noao să ne plăcem. Pentru 2
că fieștecarele dentru noi aproape-
lui său să placă spre bine, cătră
zidire. Pentru că și Hristos nu Lui Ș-au 3
plăcut, ce, după cumu e scris:„Ocărîle celor
ce ocărăsc pre Tine, căzut-au preste Mine".
Pentru că, cîte s-au scris mai înainte la a 4
noastră învățătură, s-au scris mai nainte, ca
pren răbdare și pren mîngîiarea Scripturilor
nădeajdea să o avem. Iară Dumnezăul 5
îngăduinții și al mîngîierii să dea voao una
să gîndiți între voi, după Hristos Iisus,
Ca toți odată cu o gură să măriț pre Dum- 6
nezău și Părintele Domnului nostru Iisus
Hristos. Pentru aceaea luați unul pre altul, 7
cum și Hristos au luat pre noi, întru mărirea
lui Dumnezău. Și zicu pre Iisus Hristos po- 8

slușnic să Să fie făcut obrezaniei, pentru
adevărul lui Dumnezău, ca să adevereaze
9 făgăduințile părinților, Iară limbile,
pentru milă, să mărească pre Dumnezău,
cum iaste scris: „Pentru aceaea mărturisi-
mă-voiu Ție întru limbi și numele Tău voiu
10 cînta". Și iarăș zice: „Veseliți-vă, limbi,
11 cu norodul Lui". Și iarăș: „Lăudaț pre
Domnul toate limbile și-L făliți pre El
12 toate noroadele". Și iarăș Isaia zice:
„Fi-va rădăcina lui Iesei, și Cela ce Să
scoală să domnească limbile, preste El
13 limbile vor nădejdui". Iară Dumnezăul
nădejdii să umple pre voi de toată bucuria
și pacea, crezînd, ca să prisosiți voi întru
nădeajde, întru putearea Duhului Svînt.
14 Și adeverit sînt și eu sîngur, fraților, pentru
voi, că și voi plini sînteț de bunătate, pli-
niți de toată mintea, putînd și unul pre
15 altul a învăța. Și mai cu îndrăzneală am
scris voao, fraților, despre o parte, ca cum
v-aș mai aduce aminte voao pentru darul
16 cela ce s-au dat mie de la Dumnezău A fi
eu slujitoriu lui Iisus Hristos, la limbi, cu
slujbă sfîntă lucrînd Evanghelia lui Dum-
nezău, ca să să facă aducerea limbilor bine
17 priimită, sfințită cu Duhu Sfînt. Am,
dirept aceaea, laudă întru Iisus Hristos ceale
18 despre Dumnezău. Pentru că nu voiu
cuteza a grăi ceva den carele n-au lucrat
Hristos pren mine, spre ascultarea limbilor,
19 cu cuvîntul și cu faptul, Întru puteri de
seamne și de minuni, întru putearea Duhu-
lui lui Dumnezău, cît eu, de la Ierusalim și
împrejur pînă la Iliric, am umplut Evan-
20 ghelia lui Hristos; Și așa, nevoindu-mă a
binevesti, nu unde s-au numit Hristos, ca
21 nu preste striină temelie să zidescu, Ce,
după cum s-au scris: „Cărora nu s-au vestit
pentru El, vedea-vor; și carii n-au auzit,
22 înțeleage-vor". Pentru aceaea mă și
opriiam de multe ori a veni cătră voi.
23 Iară acum, nemaiavînd locu întru laturile
aceastea și pohtă avînd a veni cătră voi
24 den mulți ani, Și deaca voiu mearge la
Șpania, veni-voiu cătră voi, pentru că nă-
dejduiescu, mergînd, să văz pre voi, și des-
pre voi să mă trimițu acolo, de mă voiu
25 umplea întîiu despre voi de o parte. Iară
acum mergu în Ierusalim slujind sfinților.
26 Pentru că binevrură Machidonia și Ahaia
împreunare oarecare a face la săracii sfinți-
27 lor celor den Ierusalim. Pentru că bine-
vrură și datori lor sînt; pentru că, de vreame
ce întru ceale duhovnicești ale lor s-au
împreunat limbile, datori sînt și întru
28 ceale trupești să slujască lor. Aceasta
iară săvîrșind și pecetluind lor roada
29 aceasta, treace-voiu pren voi la Șpania. Și
știu că, venind cătră voi, cu plinirea blago-
sloveniei, a Evangheliei lui Hristos, voiu veni.
30 Și rog pre voi, fraților, pren Domnul nostru
Iisus Hristos și prin dragostea Duhului, să
nevoiți împreună cu mine la rugi pentru
mine cătră Dumnezău, Ca să mă izbă- 31
vescu de cătră cei ce-s neascultători în
Iudea, și ca slujba mea cea den Ierusalim
bine priimită să să facă sfinților, Ca cu 32
bucurie să viu cătră voi, pren voia lui
Dumnezău, și să mă odihnescu împreună
cu voi. Iară Dumnezăul păcii—cu toți 33
cu voi. Amin!

CAP XVI

i împrietenescu voao pre Fivi, sora 1
noastră, fiind slujnică Besearicii
den Chenhrees, Ca pre ea să o 2
priimiți întru Domnul, vredni-
ceaște sfinților, și să o ajutoriți
ori întru ce lucru despre voi îi va trebui,
pentru că și ea socotitoare a mulți s-au fă-
cut, și mie sîngur. Închinați-vă Preschilei 3
și Achilei, celor împreună-lucrători mie
întru Hristos Iisus, Carii, pentru sufletul 4
mieu, pre a lor cerbice supusu-o-au, cărora
nu numai eu sîngur mulțimescu, ce și toate
Besearicile limbilor, Și cea de la casa lor 5
Besearică. Închinați-vă lui Epeneton, iubi-
toriului mieu, carele iaste începătură
Ahaiei la Hristos. Închinați-vă Mariamei, 6
carea mult au ostenit la noi. Închinați- 7
vă lui Andronic și Iuniei, rudelor meale și
împreună robiți cu mine, carei sînt vestiți
întru apostoli, carii și mai nainte de mine
s-au făcut întru Hristos. Închinați-vă 8
Ampliei, iubitului mieu întru Domnul.
Închinați-vă lui Urvan, celui împreună- 9
lucrătoriu al nostru întru Hristos, și lui
Stahis, iubitului mieu. Închinați-vă lui 10
Apelin, celui de folos în Hristos. Închinați-
vă celor dentru ai lui Aristovul. Închi- 11
nați-vă lui Irodion, rudei meale. Închinați-
vă celui dentru ai lui Narchis, ceia ce sînt
întru Domnul. Închinați-vă Trifeniei și 12
Trifoasei, cealea ce ostenesc întru Domnul.
Închinați-vă Persidei cei iubite, carea mult
au ostenit întru Domnul. Închinați-vă 13
lui Rufon, celui ales întru Domnul, și mai-
cii lui și ai meale. Închinați-vă lui Asin- 14
grit, lui Flegon, lui Erman, Patrovei, lui
Ermin și celor ce sînt împreună cu ei frați.
Închinați-vă lui Felolog și Iuliei, Niriei și 15
surorii lui, și lui Oleman, și celor împre-
ună cu ei tuturor sfinților. Sărutați-vă 16
unul pre alalt cu sărutare sfîntă. Închină-se
voao Besearecile lui Hristos. Și rog pre 17
voi, fraților, să socotiți pre ceia ce împăre-
cherile și smintealele fac afară de-nvăță-
tura carea voi ați învățat; și vă abateți de
la ei. Pentru că unii ca aceia Domnului 18
nostru Iisus Hristos nu slujăsc, ce pîntecilor
lor, și pren bună cuvîntare și bun graiu în-
șală inimile proștilor. Pentru că asculta- 19
rea voastră la toți au sosit. Bucuru-mă, di-
rept aceaea, cei de ce e pentru voi și voiu ca
voi înțelepți să fiți la bunătate, iară neîn-
tregi la rău. Iară Dumnezăul păcii zdro- 20

bi-va pre satana supt picioarele voastre de-
grabă. Darul Domnului nostru Iisus Hristos
21 —împreună cu voi! Închină-se voao
Timotheiu, cel ce iaste împreună cu mine
lucrătoriu, și Luchie, și Iason, și Sosipatru,
22 rudele meale. Închinu-mă voao eu, Tertie,
23 cel ce am scris cartea, întru Domnul. În-
chină-se voao Gaie, priatenul mieu și a
toată Beseareca. Închină-se voao Erastos,
24 diregătoriul cetății, și Cuart fratele. Da-
rul Domnului nostru Iisus Hristos—cu toți
25 cu voi. Amin! Iară celuia ce poate pre
voi să vă întărească după Evanghelia mea
și mărturisirea lui Iisus Hristos, după desco-
26 perirea tainii în ani veacinici tăcută Și
acum arătată pren scrisori prorocești, după
porunca Celui veacinic Dumnezău, spre
ascultare de credință la toate limbile
27 conoscîndu-se, Celui singur
înțelept Dumnezău, pren
Iisus Hristos, Căruia
e mărirea în veaci.
Amin!

Cătră Rîmleani s-au scris de la Corinthu,
pren Fiva, posluşnica cei den
Chenhres Besearecă.

CEA CĂTRĂ CORINTHEANI CARTE TRIMISĂ DENTÎIU

CAP I

1 Pavel, chemat apostol al
lui Iisus Hristos, pren
voia lui Dumnezău, și
2 Sosthen fratele, La
Beseareca lui Dumnezău
ceaea ce iaste în Corinth,
celor sfinți [ți] întru Iisus
Hristos, chemați sfinți,
împreună cu toți ceia ce cheamă numele
Domnului nostru Iisus Hristos în tot locul,
3 și al nostru, și al lor: Har voao și pace
de la Dumnezău, Părintele vostru, și [de la]
4 Domn[ul] nostru Iisus Hristos. Mulțemesc
Dumnezăului mieu pururea pentru voi,
pentru darul lui Dumnezău, cela ce s-au dat
5 voao întru Hristos Iisus. Căci întru tot
v-aț îmbogățit întru El, întru tot cuvîntul
6 și toată știința; În ce chip mărturiseala
7 lui Hristos s-au adevărat întru voi, Ca
voi să nu vă lipsiț întru nice un daru, aștep-
tînd descoperirea Domnului nostru Iisus
8 Hristos, Carele va și adeveri pre voi, fără
de vină pînă în săvîrșit, în ziua Domnu-
9 lui nostru Iisus Hristos. Credincios e
Dumnezău, pren Carele v-aț chemat spre
împreunarea Fiiului Său Iisus Hristos,
Domnului nostru. Și rog pre voi, fraților, 10
pren numele Domnului nostru Iisus Hristos,
ca tot una să ziceți toți și să nu fie între
voi împărecheri, ce să fiț întemeiați întru
acelaș cuget și întru acelaș gînd. Pentru 11
că s-au arătat mie pentru voi, frații miei, de
cătră cei ai lui Hlois, că prici întru voi sînt;
Și zic aceasta, că fieștecarele dentru voi 12
zice: „Eu sînt al lui Pavel!"—„Iară eu, al lui
Apolon!"—„Iară eu, al lui Chifa!"—„Iară
eu, al lui Hristos!" Împărțitu-S-au Hristos? 13
Au doară Pavel s-au răstignit pentru voi? Au
în numele lui Pavel v-aț botezat? Mulțe- 14
mesc lui Dumnezău că nice pre unul dentru
voi am botezat, fără numai pre Crisp și pre
Gaie, Ca nu neștine să zică, că întru al 15
mieu nume am botezat. Și am botezat 16
și casa lui Stefana; deci nu știu de pre alt-
cineva am botezat. Pentru că nu m-au 17
trimis Hristos să botez, ce să binevestesc,
nu cu înțelepciunea cuvîntului, ca să nu să
deșarte crucea lui Hristos. Pentru că, cu- 18
vîntul Crucii, celor ce pier, nebunie iaste,
iară noao, celor ce ne mîntuim, putearea
lui Dumnezău iaste. Pentru că scris iaste: 19
„Piarde-voiu înțelepciunea înțelepților, și
înțeleagerea celor de înțeles lepăda-voiu".
Unde e înțelept? Unde e cărturariu? Unde 20
e cercetătoriul veacului acestuia? Au nu au
nebunit Dumnezău înțelepciunea lumii
aceștiia? Pentru că, de vreame ce cu 21
înțelepciunea lui Dumnezău n-au conoscut
lumea pren înțelepciune pre Dumnezău,
binevrea Dumnezău, pren nebunia propove-
duinții, să mîntuiască pre ceia ce cred.
De vreame ce și jidovii semn cer și elinii 22
înțelepciune cearcă, Iară noi mărturisim 23
pre Hristos răstignit: jidovilor adecă—smin-
teală, iară elinilor—nebunie. Iară noao, 24
celor chemați, jidovi și elini: pre Hristos, a
lui Dumnăzău puteare și a lui Dumnezău
înțelepciune. Căci cel nebun al lui Dum- 25
nezău mai înțelept decît oamenii iaste și
cel slab al lui Dumnezău mai tare decît
oamenii iaste. Pentru că vedeți chemarea 26
voastră, fraților, căci nu-s mulți înțelepți
trupeaște, nu-s mulți tari, nu-s mulți den
bun rod născuți; Ce ceale nebune ale lu- 27
mii au ales Dumnezău, ca pre cei înțelepți
să-i rușineaze, și ceale slabe ale lumii au ales
Dumnezău, ca să rușineaze ceale putin-
cioase; Și ceale de rău rod ale lumii și 28
ceale ocărîte au ales Dumnezău și ceale ce
nu sînt, ca pre ceale ce sînt să biruiască,
Ca să nu se laude tot trupul înaintea lui 29
Dumnezău. Și dentru El voi sînteți întru 30
Hristos Iisus, Carele S-au făcut voao înțelep-
ciune de la Dumnezău și direptate și sfin-
țire și mîntuire, Ca, după cum iaste 31
scris: „Cela ce să laudă, întru Domnul să
să laude".

CAP II

1 Și eu, venind cătră voi, fraților,
venit-am nu după covîrșirea cu-
vîntului au înțelepciunii, vestind
voao mărturia lui Dumnezău.
2 Pentru că nu am ales a ști ceva în-
tru voi, fără numai pre Iisus Hristos, și pre
3 Acesta răstignit. Și eu cu slăbiciune și cu
frică și cu cutremur mult fuiu cătră voi.
4 Și cuvîntul mieu și propoveduirea mea nu
e întru biruință de cuvinte ale omeneștii
înțelepciuni, ce întru dovedeala duhului și
5 a puterii, Ca credința noastră să nu fie
întru înțelepciunea oamenilor, ce întru
6 putearea lui Dumnezău. Și înțelepciune
grăim întru cei desăvîrșit, și înțelepciune
nu a veacului acestuia, nici a boiarilor
7 veacului acestuia celor ce să biruiesc, Ce
grăim cu taină înțelepciunea lui Dumne-
zău, cea ascunsă, carea mai nainte au
rînduit Dumnăzău, mai nainte de veaci,
8 întru mărirea noastră, Pre carea nime-
nea den biruitorii veacului acestuia au
cunoscut, pentru că, de ar fi cunoscut nu
9 ar fi răstignit pre Domnul măririi; Ce,
după cum s-au scris: „Ceale ce ochiul
n-au văzut și ureachea n-au auzit și pre
inima omului nu s-au suit, carele au gătit
Dumnezău celor ce iubescu pre El".
10 Iară noao Dumnezău ne-au descoperit pren
Duhul Lui, pentru că Duhul toate le cerce-
11 tează, și adîncurile lui Dumnezău. Pen-
tru că cine den oameni știe ale omului,fără
numai duhul omului cel dentru el? Așa și
ale lui Dumnezău, nimenea nu le știe, fără
12 numai Duhul lui Dumnezău. Iară noi nu
duhul lumii am priimit, ce Duhul cel de la
Dumnezău, ca să știm cealea ce de cătră
13 Dumnezău s-au hărăzit noao; Carele și
grăim, nu întru învățate ale omeneștii în-
țelepciuni cuvinte, ce întru învățate ale
Duhului Sfînt, ceale duhovnicești cu ceale
14 duhovnicești alăturîndu-le. Iară cel sufle-
tescu om nu priimeaște cealea ale Duhului
lui Dumnezău, pentru că nebunie la el
iaste, și nu poate să cunoască, că duhovni-
15 ceaște să cercetează, Iară cel duhovni-
cescu cercetează toate, și el de nimenea nu
16 să cercetează. Pentru că cine au știut
gîndul Domnului, carele să tocmească pre
El? Iară noi gîndul lui Hristos avemu.

CAP III

1 Și eu, fraților, nu putuiu să grăiescu
voao ca unor duhovnicești, ce ca
unor trupești, ca unor prunci întru
2 Hristos. Cu lapte pre voi am
adăpat și nu cu mîncare, pentru
că încă nu puteați [mînca], ce nici încă
acum puteți, pentru că încă trupești sîn-
3 teți. Căci, cînd e între voi rîvnă și price
și împărecheri, au nu trupești sînteți și
4 după omenie umblați? Căci, cînd
zice neștine: „Eu sînt a lui Pavel!", și
altul: „Eu, al lui Apolos!", au nu trupești
sînteți? Deci cine e Pavel și cine e Apolos, 5
fără numai posluşnici pren carii ați crezut,
și fieștecăruia după cum Domnul i-au dat.
Eu am răsădit, Apolos au adăpat, iară Dum- 6
nezău au crescut. Deci nici cela ce răsă- 7
deaște iaste ceva, nici cela ce adapă, ce
cela ce creaște, Dumnezău. Iară cela ce 8
răsădeaște și cela ce adapă una sînt, și
fieștecarele pre a sa plată va lua, după a lui
osteneală. Pentru că a lui Dumnezău 9
sîntem împreună-lucrători; a lui Dumnezău
arătură, a lui Dumnezău zidire sînteți.
După darul lui Dumnezău, cela ce s-au dat 10
mie, ca un măiestru mai mare peste meș-
teri, temelie am pus; și altul deasupra zi-
deaște. Și fieștecarele să caute cum zideaș-
te deasupra, Pentru că altă temelie ni- 11
meni nu poate să puie fără decît ceaea ce
iaste, care iaste Iisus Hristos. Iară de zi- 12
deaște cineva, preste această temelie, aur,
argint pietri scumpe, leamne, iarbă, trestie,
Al fieștecăruia lucru arătat va fi, pentru 13
că ziua va arăta, căci cu foc să va descoperi
și, al fieștecăruia lucru, în ce fel va fi,
focul va ispiti. Ori al căruia lucru ră- 14
mîne, carele au zidit deasupra, plată va
lua. Ori al cui lucru va arde, păgubi-se- 15
va, și el să va mîntui, ce așa, ca pren foc.
Nu știți că beseareca lui Dumnezău sînteți 16
și Duhul lui Dumnezău lăcuiaște întru voi?
Oricarele beseareca lui Dumnezău strică, 17
strica-l-va pre acesta Dumnezău, pentru că
beseareca lui Dumnezău svîntă iaste, carii
voi sînteți. Nimenea pre el să nu să amă- 18
gească; de-i pare cuiva înțelept a fi întru voi
în veacul acesta, nebun să să facă, ca să să
facă înțelept. Pentru că înțelepciunea 19
lumii aceștiia nebunie lîngă Dumnezău
iaste, pentru că scris iaste: „Cela ce prinde
pre cei măiestri întru hîtria lor". Și iarăș: 20
„Domnul cunoaște gîndurile măiestrilor,
că sînt deșarte". Deci nimenea să nu se 21
laude întru oameni, pentru că toate ale
voastre sînt: Ori Pavel, ori Apolos, ori 22
Chifa, ori lumea, ori viață, ori moarte, ori
cealea ce-s de față, ori ceale viitoare, toate
voao sînt. Iară voi ai lui Hristos și 23
Hristos al lui Dumnezău.

CAP IV

Așa pre noi să ne socotească omul: 1
ca pre neşte slugi ale lui Hristos și
diregători tainelor lui Dumnezău.
Iară care e rămas, cearcă-se întru 2
diregători ca credincios neștine să
să afle. Iară mie întru mai puțini 3
îm iaste, ca despre voi să mă cercetezu,
sau de zi omenească, ce nici pre mine
mă cercetezu. Pentru că nemică spre 4
mine nu știu, ce nu întru aceasta m-am
îndireptat; iară Cela ce mă cercetează Dom-
nul iaste. Deci nu mai nainte de vrea- 5

me ceva judecaţi, pînă unde va veni Dom-
nul, Carele va şi lumina ceale ascunse ale
întunearecului şi va arăta sfaturile inemilor.
Şi atunce lauda să va face la fieştecarele de
6 la Dumnezău. Şi aceastea, fraţilor, le-am
închipuit la mine şi la Apollos, pentru voi,
ca întru noi să vă învăţaţi, ca nu preste
carea s-au scris să gîndiţi, ca nu unul pentru
7 altul să vă umflaţi asupra celuialalt. Pen-
tru că cine va aleage pre tine? Şi ce ai cea ce
n-ai luat? Iară de ai şi luat, ce te făleşti, ca
8 cum n-ai fi luat? Acum sătuli sînteţi,
acum aţi îmbogăţit. Fără de noi aţ împărăţit
şi, măcară de aţi fi şi împărăţit, ca şi noi cu
9 voi să împărăţim împreună. Pentru că
mi se pare că Dumnezău pre noi, pre apos-
toli, de apoi ne-au arătat, ca asupra morţii,
căci priveală ne-am făcut lumii şi îngerilor
10 şi oamenilor. Noi—nebuni pentru Hristos,
iară voi—înţilepţi în Hristos. Noi slabi, iară
11 voi tari. Voi slăviţi, noi necinstiţi. Pînă
în ceasul de acum şi flămînzim, şi însetăm,
şi goli sîntem, şi ne batem, şi nestătători
12 sîntem, Şi ostenim lucrînd cu ale noastre
mîni; suduindu-ne, binecuvîntăm; gonindu-
13 ne, suferim. Hulindu-ne, mîngîiem; ca
nişte necurăţii ale lumii ne-am făcut, tutu-
14 ror fiertură, pînă acum. Nu înfruntînd
pre voi scriu aceastea, ce ca nişte fii ai miei
15 dragi învăţu. Că săvai zeace mii de în-
văţători veţi avea întru Hristos, iară nu
mulţi părinţi, pentru că întru Hristos Iisus,
pren Evanghelie, eu pre voi am născut.
16 Rog dirept aceaea pre voi, următori mie vă
17 faceţi. Pentru aceaea am trimis la voi pre
Timotheiu, care iaste fiiul mieu iubit şi
credincios întru Domnul; carele voao va
aduce aminte căile meale, ceale întru
Hristos, precum pretutindenea întru toată
18 Adunarea învăţu. Iară ca neviind eu
19 cătră voi, s-au semeţit unii. Ce voiu
veni degrabă la voi, de va vrea Domnul, şi
voiu arăta nu cuvîntul celor semeţi, ce pu-
20 tearea. Pentru că nu e în cuvînt împără-
21 ţia lui Dumnezău, ce în puteare. Ce
veţi? Cu toiag să viu cătră voi, au cu
dragoste şi cu duh de blîndeaţe?

CAP V

1 Intru tot aude-să întru voi curvie,
şi curvie ca aceaea carea nici într-o
limbă nu să numeaşte, cît muiarea
2 tătîne-său oarecarele a avea. Şi
voi semeţi sînteţi şi nu mai mult
aţi plînsu, ca să să rădice den mijlocul
vostru cela ce faptul acesta au făcut.
3 Pentru că eu, ca cînd aşi lipsi cu trupul,
şi aş fi de faţă cu duhul, acum am jude-
cat, ca cînd aş fi de faţă, pre cela ce aşa
4 aceasta au făcut. Întru numele Domnu-
lui nostru Iisus Hristos, adunîndu-vă voi
şi al mieu duh, împreună cu putearea
Domnului nostru Iisus Hristos, Să daţi 5
pre unul ca acela satanii, spre periciunea
trupului, ca duhul să să mîntuiască în ziua
Domnului Iisus. Nu e bună fala voastră. 6
Nu ştiţi că micu aluat toată frămîntătura
dospeaşte? Curăţiţ dirept aceaea vechiul 7
aluat, ca să fiţi tînără frămîntătură, după
cum sînteţi fără aluat; pentru că Pasha
noastră pentru noi S-au junghiat Hristos.
Deci să prăznuim nu cu aluat vechiu, nici 8
cu aluat de răutate şi de viclenie, ce întru
nedospirea curăţiei şi adevărului. Scris- 9
am voao în carte să nu vă amestecaţi
împreună cu curvarii; Şi nu numai cu 10
curvarii lumii aceştiia, au cu lacomii, au
hrăpitori, au cu închinători de idoli, de
vreame ce datori sînteţi den lume a ieşi.
Iară acum am scris voao să nu vă ameste- 11
caţi, de va fi vreun frate numindu-se, au
curvariu, au lacom, au închinătoriu de bozi
au suduitoriu, au beţiv, au hrăpitoriu; cu
acesta nici a mînca împreună. Pentru că 12
ce mi-e şi pre cei den afară a judeca? Au nu
pre cei denlăuntru voi judecaţi? Iară pre 13
cei den afară Dumnezău judecă. Şi veţ
scoate pre cel rău dentru voi singuri.

CAP VI

uteează neştine dentru voi, lucru 1
avînd cătră celalalt, a să judeca la
cei nedirepţi şi nu la cei sfinţi?
Nu ştiţ că sfinţii lumea vor judeca? 2
Şi de judecă întru voi lumea, ne-
vreadnici sînteţi de judecăţi mai mici?
Nu ştiţ că pre îngeri vom judeca? Necum 3
ale vieţii? Ale vieţii dară judecăţi de 4
aveţ, pre cei defăimaţi întru Adunare, pre
aceia aşăzaţi. Cătră înfruntare voao zic: 5
Aşa, nu iaste întru voi înţelept nice unul,
carele va putea să aleagă întru mijlocul
fratelui lui? Ce frate cu frate să judecă, 6
şi aceasta la necredincioşi? Acum dară 7
toată biruinţa întru voi iaste, căci judecăţi
aveţ cu voi. Pentru căci nu mai mult pătiţi
nedireptate? Pentru căci nu mai mult vă
scădeţi? Ce voi faceţi strîmbătate şi fa- 8
ceţi scădeare şi mai vîrtos pre fraţi! Au 9
nu ştiţ că nedirepţii împărăţia lui Dumne-
zău nu o vor moşteni? Nu vă înşălaţi: nice
curvari, nice închinători de idoli, nice prea-
curvari, nice cei ce să îmbală cu mădulariul,
nici cei ce să culcă cu bărbaţi, Nice fu- 10
rii, nice lacomii, nice beţivii, nice suduitorii,
nice hrăpitorii împărăţia lui Dumnezău nu
o vor moşteni. Şi mai vîrtos cine eraţi; 11
ce v-aţ scăldat, ce v-aţ sfinţit, ce v-aţ
îndireptat, în numele Domnului Iisus şi
întru Duhul Dumnezăului nostru. Toate
mi-s slobode, ce nu toate mi-s de folos.
Toate mi-s slobode, ce nu eu mă voiu 12
birui de vreuna. Bucatele—pîntece- 13
lui, şi pîntecele—bucatelor, iară Dum-
nezău şi pre aceasta şi pre aceastea

va surpa; iară trupul, nu curviei, ce Domnu-
14 lui, şi Domnul—trupului. Iară Dumnezău
şi pre Domnul au învis, şi pre noi ne va scu-
15 la pren putearea Lui. Nu ştiţ că trupurile
voastre mădulări lui Hristos sînt? Rădicînd
dară mădulările lui Hristos, să le fac ale
16 curviei mădulări? Să nu să facă! Au
nu ştiţ că cela ce să lipeaşte cu curva un
trup iaste?,,Pentru că vor fi—zice—amîndoi
17 într-un trup“. Iară cel ce să lipeaşte cu
18 Domnul un duh iaste. Fugiţ de curvie!
Tot păcatul carele va face omul, afară den
trup iaste; iară cela ce curveaşte, la al său
19 trup păcătuiaşte. Au nu ştiţ că trupul
vostru beseareca celui dentru voi Svînt Duh
iaste, carele avînd de la Dumnezău, şi nu
20 sînteţ ai voştri? Pentru că v-aţ cumpărat
cu preţ! Măriţi dară pre Dumnezeu cu tru-
pul vostru şi cu duhul vostru, carele sînt ale
lui Dumnezău.

CAP VII

1 Iară pentru carele aţi scris mie,
bine e omului de muiare să nu să
2 atingă. Iară pentru curvie,
fieştecarele a sa muiare să aibă şi
fieştecarea pre al său bărbat să
3 aibă. Muierii bărbatul, cea după datorie
bunăvoinţă să-i dea, aşijderea şi muiarea
4 bărbatului. Muiarea trupul său nu-l
stăpîneaşte, ce bărbatul; aşijderea şi bărba-
tul al său trup nu-l stăpîneaşte, ce muiarea.
5 Nu vă lipsiţi unul pre alalt, fără numai de
va fi ceva den tocmeală, după vreame, ca
să păziţi la post şi la rugă, şi iarăş la un loc
vă împreunaţi ca să nu ispitească pre voi
6 satana, pentru neoprirea voastră. Iară
aceasta zic după voie, nu după poruncă.
7 Pentru că voiu să fie toţi oamenii ca şi
însumi eu. Ce fieştecarele al său dar are de
la Dumnezău: unul aşa, altul aimintrelea.
8 Şi zicu celor neînsuraţi şi văduvelor: Bine
9 iaste lor de vor rămînea ca şi eu. Iară de
nu se pot opri, însoare-se, pentru că mai
bine e să să însoare decît să să aprinză.
10 Iară celor ce s-au însurat poruncesc, nu eu,
ce Domnul: Muiarea de la bărbat să nu să
11 desparţă! Iară de să va despărţi, să ră-
mîie nemăritată, au cu bărbatul să să îm-
pace; şi bărbatul pre muiare să nu o lase.
12 Iară celoralalţi eu zicu, nu Domnul: Oricare
frate are muiare necredincioasă, şi ea bine
va să lăcuiască cu el, să nu o lase prea ea.
13 Şi muiarea carea are bărbat necredincios, şi
el bine va să lăcuiască împreună cu ea, să
14 nu lase pre el. Pentru că s-au svinţit
bărbatul cel necredincios întru muiare, şi
svinţitu-s-au muiarea cea necredincioasă
întru bărbat; de vreame ce fiii voştri
15 necuraţi sînt, iară acum svinţi sînt. Iară
de vreame ce cel necredincios să desparte,
desparţă-să. Nu iaste robit fratele au
sora întru aceştea; iară întru
pace chemat-au pre noi Dumnezău. Pen- 16
tru că ce ştii, muiare, de vei mîntui pre
bărbat? Sau ce ştii, bărbate, de pre muiare
vei mîntui? Fără numai fieştecăruia după 17
cum au împărţit Dumnezău, pre fieşte-
carele cum l-au chemat Domnul, aşa să
umble. Şi aşa la Besearecile toate porun-
cesc. De s-au chemat oarecine tăiat 18
împrejur, nu pohtească netăiarea; întru
netăiare împrejur neştine s-au chemat, nu
să tragă tăiare; întru neobrezanie s-au che-
mat, să nu să obrezuiască. Tăiarea împre- 19
jur nimică iaste şi acoperirea margenii ne-
mică iaste, ce paza poruncilor lui Dumne-
zău. Fieştecarele întru chemarea carea 20
s-au chemat, întru aceaea să rămîie. Rob 21
te-ai chemat? Nu-ţi fie grije. Ce de şi poţi
volnic să fii, mai mult te supune! Pentru 22
că cela ce în Domnul s-au chemat, rob, slo-
bod Domnului iaste; aşijderea şi cela ce
volnic s-au chemat, rob iaste lui Hristos.
Cu preţ v-aţ cumpărat. Nu vă faceţi 23
robi oamenilor. Fieştecarele întru ce 24
s-au chemat, fraţilor, întru aceasta să
rămîie lîngă Dumnezău. Iară pentru 25
fecioare porunca Domnului n-am; iară
sfat dau, ca un miluit de Domnul credin-
cios a fi. Gîndesc dară aceasta bună 26
a fi, pentru aceasta ce e acum nevoie,
că e bine omului aşa a fi: Legatu-te-ai 27
cu muiarea? Nu cerca dezlegare. Dezle-
gatu-te-ai de la muiare? Nu cerca muiare.
Iară de te vei şi însura, n-ai greşit; Şi de să 28
va mărita fecioara, n-au greşit, ce strînsoare
la trup vor avea unii ca aceştea; iară eu pre
voi vă cruţu. Iară aceasta zic, fraţilor: 29
Vreamea scurtă iaste de acum, ca şi ceia ce
au muieri, ca cînd nu ar avea vor fi. Şi 30
ceia ce plîng, ca cînd n-ar plînge; şi ceia ce
să bucură, ca cînd nu s-ar bucura; şi ceia ce
cumpără, ca cînd n-ar ţinea; Şi ceia ce 31
să trebuiesc cu lumea aceasta, ca cînd nu
s-ar trebui, pentru că treace-se chipul lumii
aceştiia. Şi voiu ca voi fără de grije să 32
fiţi. Cel neînsurat grijaşte ale Domnului,
cum va plăcea Domnului. Iară cel ce 33
s-au însurat, grijaşte ale lumii, cum va
plăcea muierii. Împărţitu-s-au: muiarea 34
şi fecioara cea nemăritată grijaşte ale Dom-
nului, ca să fie sfîntă şi cu trupul şi cu
duhul. Iară ceaea ce s-au măritat grijaşte
ale lumii, cum va plăcea bărbatului. Şi 35
aceasta spre al vostru folos zic, nu ca să
puiu voao laţu, ce către cea cu bun chip şi
cu bună apropiare Domnului, neînturnat.
Iară de gîndeaşte neştine a se face groză- 36
vie spre fecioara lui, de va fi preste vîrstă şi
aşa e datoria a se face, ce i-e voia, facă; nu
greşaşte; căsătoreaze-se. Iară carele stă 37
întemeiat, la inimă neavînd nevoie, şi
biruinţă are pentru a sa voie, şi aceasta
au ales întru inima lui, a păzi pre a lui
fecioară, bine face. Deci şi cela ce 38
să însoară bine face, iară cela ce nu să în-

39 soară mai bine face. Muiarea legată e cu
leage preste cîtă vreame trăiaşte bărbatul ei.
Iară de va muri bărbatul ei, volnică iaste cu
carele va vrea să să mărite, numai întru
40 Domnul. Iară mai fericită iaste de va
rămînea aşa, după a mea socoteală; şi mi
să pare şi mie Duhul lui Dumnezău a avea.

CAP VIII

1 Iară pentru ceale junghiate idolilor,
ştim că toţi cunoştinţă avemu.
Cunoştinţa semeţeaşte, iară dra-
2 gostea zideaşte. Iară de pare
cuiva că ştie ceva, încă nimica n-au
cunoscut după cum trebuie a cunoaşte.
3 Iară de iubeaşte neştine pre Dumnezău,
4 acesta e cunoscut despre El. Pentru mîn-
carea dară celor junghiate idolilor, ştim că
nici un idol e în lume, şi cum că nimeni alt
5 Dumnezău nu e, fără numai Unul. Pentru
că măcară că sînt de să zicu dumnezei, ori
în ceriu ori pre pămînt, precum sînt dumne-
6 zei mulţi şi domni mulţi, Iară noao un
Dumnezău e Părintele, dentru Carele-s toate,
şi noi întru El; şi unul e Domnul Iisus
Hristos, pren Carele-s toate, şi noi pren El.
7 Ce nu e întru toţi cunoştinţa. Iară oareca-
rii cu ştiinţa idolului, pînă acum ca o jîrtvă
idolească mănîncă; şi ştiinţa lor, slabă
8 fiind, să pîngăreaşte. Iară mîncarea pre
noi nu ne aduce la Dumnezău, pentru că
nici de vom mînca, vom prisosi, nici de nu
9 vom mînca, vom scădea. Ce, căutaţi, ca nu
cîndai volnicia vostră aceasta poticală să
10 va face celor ce bolesc. Pentru că de te
va vedea neştine pre tine, pre cel ce are
cunoştinţă, în capiştea idolilor, zicînd, au
nu ştiinţa lui, slabă fiind, să va întări, ca să
11 mănînce ceale junghiate idolilor? Şi piare
cel ce boleaşte frate, spre ştiinţa ta, pren
12 carele Hristos au murit. Şi aşa greşind
la fraţi şi bătînd a lor ştiinţă, slabă fiind,
13 la Hristos greşiţi. Pentru aceaea, de vrea-
me ce mîncarea sminteaşte pre fratele mieu,
nu voiu mînca carne în veac, ca nu pre fra-
tele mieu să smintescu.

CAP IX

1 Nu sînt apostol? Nu sînt volnicu?
N-am văzut pre Iisus Hristos, pre
Domnul nostru? Nu lucrul mieu
2 voi sînteţi întru Domnul? De nu
sînt altora apostol, iară voao sînt;
pentru că peceatea trimiterii meale voi sîn-
3 teţi întru Domnul. Răspunsul mieu celor
4 ce pre mine cercetează acesta iaste. Au
5 nu avem volnecie a mînca şi a bea? Au nu
avem volnicie sor muiare să avem, ca şi ceia-
lalţi apostoli, şi fraţii Domnului, şi Chifa?
6 Au numai eu sîngur şi Varnava nu avem vol-
7 nicie ca să nu lucrăm? Cine osteaşte cu ale
sale chelşuguri vreodată? Cine răsădeaşte
vie, şi den roada ei nu mănîncă? Au ci-
ne paşte turmă, şi den laptele turmei nu
mănîncă? Au doară după ale omului 8
aceastea grăiesc? Au nu şi leagea aceastea
zice? Pentru că în Leagea lui Moisi scris 9
iaste: „Să nu legi gura boului ce trieră!"
Au dară de boi e grijă lui Dumnezău?
Au nu pentru noi cu adevărat zice? Că 10
pentru noi s-au scris că: „Pre nădeajde da-
toriu e cela ce ară, să are, şi cela ce trieră
iaste pre nădeajde să aibă parte de nădeaj-
dea lui". De noi voao ceale sufleteşti am 11
semănat, mare lucru e de noi voao ceale
trupeşti vom secera? De sînt alţii de volni- 12
cia voastră părtaş, nu mai mult noi? Ce nu
ne-am trebuit cu volnicia aceasta, ce toate
le suferim, ca nu vreo tăiare să dăm Evan-
gheliei lui Hristos. Nu ştiţ că cei ce sfinte- 13
le lucrează, den besearecă mănîncă? Ceia
ce lîngă jîrtăvnic şăd, cu jîrtăvnicul împre-
ună să împart? Aşa şi Domnul au rînduit 14
celor ce Evanghelia vestesc, den Evanghelie
a trăi. Iară eu nice cu una de aceastea 15
m-am trebuit; şi n-am scris aceastea, ca aşa
să să facă întru mine. Pentru că bine mi-e
mai mult să moriu, decît ca neştine lauda
mea să deşarteaze. Pentru că, de mă 16
voiu binevesti, nu-m iaste mie laudă, pentru
că nevoie-m iaste asupră; iară vai mie iaste,
de nu mă voiu binevesti. Pentru că, de 17
voiu face aceasta de bună voie, plată am;
iară de fac de nevoie, diregătoriei m-am
încrezut. Care dară îm iaste mie plata? 18
Ca binevestind, necheltuind voiu pune
Evanghelia lui Hristos, ca să nu mă prea
trebuiesc cu putearea mea întru Evanghelie.
Pentru că, slobod fiind den toate, tuturor 19
pre mine m-am robit, ca pre cei mai mulţi
să dobîndesc; Şi m-am făcut jidovilor 20
ca un jidov, ca pre jidovi să dobîndesc;
Celor de supt leage, ca de supt leage, ca pre 21
cei de supt leage să-i dobîndesc; celor fără
de Leage, ca un fără de leage, nefiind fără
de Leage lui Dumnezău, ce întru Leagea lui
Hristos, ca să dobîndesc pre cei fără de
Leage; Făcutu-m-am celor slabi ca un 22
slab, ca pre cei slabi să-i dobîndesc; tuturor
m-am făcut toate, ca oricum pre vreunii
să-i mîntuiesc. Şi aceasta fac pentru 23
Evanghelie, ca împreună-părtaş ei să mă fac.
Nu ştiţi că cei ce la ţeanchiu aleargă, toţi 24
aleargă, iară unul ia plaşca? Aşa alergaţi, ca
să apucaţi. Iară tot cela ce să nevoiaşte, 25
de toate să opreaşte. Aceia dară, ca stricată
cununie să ia, iară noi, nestricată. Eu 26
dară aşa alerg, nu ca cum nu aţ şti. Aşa bat
cu pumnul, nu ca cum vînt aş bate, Ce-m 27
supuiu trupul şi-l robesc; ca nu cîndai, altora
propoveduind, eu nelămurit mă voiu face.

CAP X

i nu voiu ca voi, fraţilor, să nu ştiţi 1
că părinţii noştri toţi supt nori era
şi toţi pren mare au trecut. Şi 2
toţi la Moisi s-au botezat în noru şi

3 în mare, Şi toţi aceeaş mîncare duhovni-
4 cească au mîncat, Şi toţi aceeaş băutură duhovnicească au băut, pentru că
bea den duhovnicească următoare piatră,
5 iară piatra era Hristos. Ce nu întru cei
mai mulţi dentru ei binevru Dumnezău,
6 pentru că să aşternură în pustiiu. Şi
aceastea pilde noao s-au făcut, ca să nu fim
noi poftitori de reale, după cum şi aceia au
7 poftit; Nici închinători de idoli vă faceţi,
după cum oarecarii dentru ei, cum e scris:
„Şăzu norodul a mînca şi a bea şi să scu-
8 lară a juca"; Nici să curvim precum unii
au curvit şi au căzut într-o zi 23000;
9 Nici să ispitim pre Hristos, după cum şi
oarecarii dentru ei au ispitit, şi de şărpi au
10 perit; Nici răpştiţi, precum şi oarecarii
dentru ei au răpştit, şi au perit de cel pierză-
11 toriu. Şi aceastea toate pilde să întîmpla
acelora, iară s-au scris spre învăţătura noas-
tră, la carii săvîrşiturile veacurilor au sosit.
12 Deci cel ce i să pare că stă, caute să nu cază.
13 Dodiiala pre voi nu v-au apucat, fără numai
omenească. Iară credincios e Dumnezău,
Carele nu va lăsa pre voi să vă dodeiţi mai
mult de ce puteţi, ce va face, împreună cu
dodiiala, şi istovul, ca să puteţi voi suferi.
14 Pentru aceaea, iubiţii miei, fugiţi de închină-
15 ciunea idolilor. Ca unor înţelepţi zic,
16 judecaţi voi carea zic. Păharul blagoslo-
veniei, carele blagoslovim, au nu împreunare
sîngelui lui Hristos iaste? Pîinea carea frîn-
gem au nu împreunarea trupului lui Hristos
17 iaste? Căci o pîine, un trup cei mulţi
sîntem, pentru că toţi dentr-o pîine parte
18 avem. Căutaţi pre Israil trupeaşte: Au
nu ceia ce mănîncă jîrtvele împreunători
19 jîrtăvnicului sînt? Deci ce voiu zice? Că
idolul ce iaste? Au că ci e junghiat idolului
20 ce iaste? Ce căci ceale ce jîrtvuiesc limbi-
le, diavolilor jîrtvuiesc, şi nu lui Dumnezău.
Şi nu voiu ca să vă faceţ voi împreunători
21 diavolilor. Nu puteţi păharul Domnului
să beaţi şi păharul dracilor; nu puteţi de
masa Domnului a fi părtaşi, şi de masa
22 dracilor. Au ne asemănăm Domnului?
Au doară mai tare decît El sîntem? Toate
mi-s slobode, ce nu toate mi-s de folos.
23 Toate mi-s slobode, ce nu toate zidesc.
24 Nimeni al său să nu cearce, ce al altuia fieşte-
25 carele. Tot ce să vinde la măcelărie
mîncaţi, nemică necercetînd, pentru cunoş-
26 tinţa. Pentru că „al Domnului e pămîn-
27 tul şi plinirea lui". Iară de cheamă
neştine pre voi den cei necredincioşi şi veţ
să meargeţi, tot ce să pune înaintea voastră
mîncaţi, nemică cercetînd pentru conoş-
28 tinţă. Iară de va zice neştine voao:
„Aceasta jîrtvă de idoli iaste", nu mîncaţi,
pentru cela ce au spus, şi pentru conoş-
tinţă, pentru că „al Domnului e pămîntul.

şi umplearea lui". Şi conoştinţa, zic, nu 29
a sa, ce a celuialalt; pentru căci dară volni-
cia mea să judecă despre altă conoştinţă?
Iară de sînt eu cu darul părtaş, ce mă bleas- 30
tem pentru carele eu mulţămesc? Deci, 31
ori mîncaţi, ori beaţi, ori ce veţi face, toate
spre mărirea lui Dumnezău faceţi. Fără 32
piadecă fiţ, şi jidovilor, şi elinilor, şi
Besearecii lui Dumnezău, Precum şi eu 33
tuturor întru toate plac, necercînd al mieu
folos, ce al celor mulţi, ca să să mîntuiască.

CAP XI

sămănători mie fiţ, ca şi eu lui 1
Hristos. Şi laud pre voi, fraţilor, 2
că de toate ale meale vă aduceţi
aminte şi, după cum am dat voao,
rînduialele le ţineţi. Şi voiu 3
cum să ştiţ voi, că a tot bărbatul Hristos
iaste capul, iară capul muierii e bărbatul,
iară capul lui Hristos, Dumnezău. Tot 4
bărbatul, făcînd rugăciune, au prorocind,
capul fiindu-i acoperit, ruşinează capul lui.
Iară toată muiarea, rugîndu-se, au prorocind, 5
cu capul neacoperit, ruşinează-ş capul ei,
pentrucă una iaste şi într-un chip cu cea rasă.
Pentru că, de nu să acopere muiarea, şi 6
tunză-se. Iară de e cu grozăvie muiarea a să
tunde au a să rade, învălească-se. Pentru 7
că bărbatul nu e datoriu să-ş acopere capul,
chipul şi mărirea lui Dumnezău fiind, iară
muiarea mărirea bărbatului iaste. Pentru 8
că nu iaste bărbatul den muiare, ce muiarea
den bărbat. Pentru că nu s-au zidit băr- 9
batul pentru muiare, ce muiarea pentru băr-
bat. Pentru aceaea datoare e muiarea 10
volnicie a avea la cap, pentru îngeri. Însă 11
nici bărbatul fără de muiare, nici muiarea
fără de bărbat, întru Domnul. Pentru că 12
în ce chip muiarea e den bărbat, aşa şi băr-
batul pren muiare, iară toate-s de la Dumne-
zău. Întru voi sînguri judecaţi: Cu cu- 13
viinţă iaste muiarea dezvălită la Dumnezău
să să roage? Au nu însăş firea învaţă 14
pre voi că bărbatul, de-ş va lăsa părul, ne-
cinste lui iaste? Iară muiarea, de va fi pă- 15
roasă, mărire ei iaste, căci părul pentru în-
vălitoare s-au dat ei. Iară de să pare cui- 16
va pricealnic a fi, noi ca acesta obiceiu nu
avem, nici Besearecile lui Dumnezău. Iară 17
aceasta poruncind, nu laud, căci nu spre mai
bine, ce spre mai puţin vă adunaţi. Pentru 18
că, întîiu, împreunîndu-vă voi în besearecă,
auz, despărţiri întru voi a fi, şi o parte oare-
ce crezu. Pentru că trebuie şi eresuri 19
între voi a fi, ca cei lămuriţi arătaţi să fie
întru voi. Împreună dară venind voi la 20
un loc, nu iaste Domnească Cină a mîncarea;
Pentru că fieştecarele a sa cină mai nainte 21
ia cînd mănîncă, şi unul e flămînd, altulu e
beat. Au doară case nu aveţi, ca să mîn- 22
caţi şi să beaţi? Au Beseareca lui Dumnezău

huliţi,şi ruşinaţi pre ceia ce nu au? Ce voiu
zice voao? Lăuda-voiu pre voi întru aceasta?
23 Nu laud. Pentru că eu am luat de la Dom-
nul, carea am şi dat voao: Că Domnul
Iisus, în noaptea carea să vindea, luo pîine,
24 Şi, mulţămind, frînse şi zise:„Luaţi, mîn-
caţi; acesta iaste al Mieu trup, cela ce pen-
tru voi să frînge. Aceasta faceţi la a Mea
25 pomenire". Aşijderea şi păharul, după
ce au mîncat, zicînd:„Acesta păhar cea noao
Făgăduinţă iaste, întru al Mieu sînge.
Aceasta faceţi de cîte ori veţ bea, spre a
26 Mea pomenire". Pentru că, de cîte ori
veţi mînca pîinea aceasta şi păharul acesta
veţi bea, moartea Domnului vestiţi, pînă
27 unde va veni. Deci oricarele va mînca
pîinea aceasta. au bea păharul Domnului cu
nevrednicie, vinovat va fi trupului şi sîngelui
28 Domnului. Ce ispitească-se omul pre dîn-
sul, şi aşa den pîine să mănînce şi den păhar
29 să bea. Pentru că cela ce mănîncă şi bea
nevredniceaşte, judecată luiş mănîncă şi
30 bea, nealegînd trupul Domnului. Pentru
aceaea întru voi mulţi bolnavi şi slabi, şi
31 adorm mulţi. Pentru că, de ne-am socoti
32 pre noi, nu ne-am judeca. Iară judecîndu-
ne de Domnul, ne certăm, ca nu împreună
33 cu lumea să ne osîndimu. Deci, fraţii
miei, împreună adunîndu-vă a mînca, unul
34 pre alalt aşteptaţi. Iară de e neştine flă-
mînd, în casă mănînce, ca nu la judecată să
vă adunaţi. Iară cealealalte, deaca voiu veni,
le voiu rîndui.

CAP XII

1 Iară pentru ceale duhovniceşti,
fraţilor, nu voiu ca să nu ştiţi voi.
2 Că ştiţi, cînd eraţi limbi, cătră
idolii cei fără de glas, ca cînd v-aţi
3 trage ducîndu-vă. Pentru aceaea
vă arăt voao că nimenea, întru Duhul lui
Dumnezău grăind, zice:„Anathema pre
Iisus!", şi nimenea nu poate să zică:„Pre
Domnul Iisus!", fără numai întru Duhul
4 Sfînt. Iară împărţituri de daruri sînt, iară
5 acelaş e Duhul. Şi osebiri de slujbe sînt,
6 iară acelaş Domnul. Şi despărţiri de
lucrure sînt, iară acelaş iaste Dumnezău cel
7 ce lucrează toate întru toate. Şi la fieşte-
care să dă arătarea Duhului cătră folos.
8 Pentru că unuia pren Duh să dă cuvînt de
înţelepciune şi altuia cuvînt de înţeleagere,
9 după acestaşi Duh; Şi altuia credinţă,
întru acestaşi Duh, şi altuia daruri de vinde-
10 cări, întru acestaşi Duh; Şi altuia lucrări
de puteri, şi altuia prorocie, şi altuia aleagere
de duhuri, şi altuia roduri de limbi, şi altuia
11 tălmăcire de limbi. Şi toate aceastea le
lucrează unul şi acestaşi Duh, împărţind
12 osebi fieştecăruia, după cum va. Că în ce
chip trupul unul iaste, şi mădulări are mul-
te, şi toate mădulările unui trup, multe
fiind, un trup sînt, aşa şi Hristos. Pentru 13
că şi într-un Duh noi toţi, într-un trup
ne-amu botezat, ori jidovi, ori elini, ori robi,
ori volnici, şi toţi într-un Duh ne-am adăpat.
Pentru că şi trupul nu iaste un mădulariu, 14
ce multe. De va zice piciorul că:„Nu-s 15
mînă, nu-s den trup!", au doară nu pentru
aceasta nu e den trup? Şi de va zice 16
ureachea că:„Nu-s ochiu, nu sînt den trup",
au nu pentru aceasta nu e den trup? De 17
e tot trupul ochiu, unde e auzul? De e tot
auzu, unde e mirosul? Iară acum Dumne- 18
zău au pus mădulările, fieştecarele dentru
eale, în trup, cum au vrut. Iară de ar fi 19
fost toate un mădulariu, unde ar fi trupul?
Iară acum multe-s mădulări, şi un trup. 20
Şi nu poate ochiul să zică mînii:„Nu-m 21
eşti de treabă!", au iarăşi capul picioarelor:
„Nu-m sînteţi de treabă!". Ce cu multu 22
mai vîrtos cealea ce să paru mădulările
trupului a fi mai slabe, de treabă sînt.
Şi carele ni să paru mai necinstite a fi decît 23
trupul, la aceastea cinste mai multă punem;
şi ceale fără ruşine ale noastre, bună cu-
viinţă mai mult au. Iară ceale cu bun 24
chip ale noastre n-au treabă, ce Dumnezău
au cumpătat trupul, celui lipsit mai multă
cinste dînd, Ca să nu fie osebire în trup, 25
ce aceastaş una pentru alta să să grijască
mădulările. Şi de pătimeaşte un mădu- 26
lariu, împreună pătimesc toate mădulările;
şi de să măreaşte un mădulariu, împreună
să bucură toate mădulările. Iară voi sîn- 27
teţi trupul lui Hristos şi mădulări de o parte.
Şi pre unii au pus Dumnezău în Besearecă: 28
întîiu apostoli, al doilea proroci, a treia das-
cali; apoi puteri, apoi daruri de vindecări,
ajutorii otcîrmuitori, roduri de limbi. Nu
toţi apostoli? Nu toţi proroci? Nu toţi 29
dascali? Nu toţi puteri? Au doară toţi 30
daruri au de vindecări? Au toţi cu limbi
grăiescu? Au toţi tălmăcesc? Ce rîvniţi 31
darurile ceale mai bune. Şi încă de prisosit
cale voao arăt:

CAP XIII

De voiu grăi cu limbile oamenilor şi 1
cu ale îngerilor, şi dragoste nu am,
făcutu-m-am aramă răsunînd au
tîmpănă băcăind. Şi de voiu 2
avea prorocie şi voiu şti tainile
toate şi toată înţeleagerea, şi de voiu avea
toată credinţa, cît măguri a muta, iară dra-
goste să n-aib, nemică nu sînt. Şi de voiu 3
da toată avearea mea, şi de voiu da trupul
mieu ca să mă arzu, şi dragoste nu am, ne-
mică nu-m folosescu. Dragostea mult 4
îngăduiaşte, îmbunează, dragostea nu
rîvneaşte, dragostea nu să semeţeaşte,
nu să făleaşte, Nu face grozăvie, 5
nu cearcă ale ei, nu să mînie, nu gîndeaş-

6 te răul. Nu să bucură pre nedireptate, ce
7 împreună să bucură cu adevărul. Toate
le priimeaşte, toate le creade, toate le nădej-
8 duiaşte, toate le rabdă. Dragostea nici-
odinioară nu scade, şi ori proorocii se vor
surpa, şi ori limbi să vor potoli, şi ori înţe-
9 leagerea să va strica. Pentru că den parte
10 înţeleagem şi den parte prorocim. Iară
cînd va veni cel deplin, atuncea cel den parte
11 să va surpa. Cînd eram prunc, ca un prunc
grăiiam, ca un prunc gîndiiam, ca un prunc
socotiiam; iară cînd m-am făcut bărbat, am
12 lepădat ale pruncieі. Pentru că vedem
acum pren oglindă, ca întru o gîcitură, iar
atuncea faţă la faţă; acum cunoscu de o
parte, iară atunce voiu cunoaşte, pre cum
13 m-am şi cunoscut. Iară acum rămîne cre-
dinţă, nădeajde, dragoste, cîte-treale aceas-
tea; iară mai mare de aceastea e dragostea.

CAP XIV

1 Goniţi înşălăciunea şi rîvniţi ceale
duhovniceşti, şi mai mult ca să
2 prorociţi. Pentru că cela ce gră-
iaşte cu limba, nu oamenilor gră-
iaşte, ce lui Dumnezău, pentru că
nimenea nu aude, iară cu duhul grăiaşte
3 taine. Iară cela ce proroceaşte, oameni-
lor grăiaşte, zidire, şi mîngîiare, şi oteşire.
4 Cela ce grăiaşte cu limbă, pre dînsul zideaş-
te; iară cela ce proroceaşte, Besearecă zi-
5 deaşte. Şi voiesc pre toţi voi să grăiţi
cu limbi, iară mai vîrtos ca să prorociţi,
pentru că mai mare e cela ce proroceaşte
decît cela ce grăiaşte cu limbi, afară de nu
va tălmăci cineva, ca Beseareca zidire să ia.
6 Iară acum, fraţilor, de voiu veni cătră voi
cu limbi grăind, ce voao voiu folosi, de nu
voiu voao grăi, au întru descoperire, au
întru înţeleagere, au întru prorocie, au întru
7 învăţătură? Însă ceale fără suflete glas
dînd, ori fluierul, ori alăuta, de nu va da
osebire răspunsurilor strunelor, cum să vor
conoaşte ceaea ce să fluieră, sau ceaea ce să
8 zice den alăută? Pentru că trîmbiţa, de
va da glas fără semn, cine să va găti la răz-
9 boiu? Aşa şi voi, pren limbă de nu veţi
da cuvînt cu bun semn, cum să va conoaşte
ce să grăiaşte? Pentru că veţi fi în vînt gră-
10 ind. De vreame ce atîtea fealiuri de glasuri
sînt în lume, şi niciuna dentru eale iaste fără
11 de înţeles. Deci de nu voiu şti putearea
glasului, fi-voiu la cela ce grăiaşte varvar, şi
12 cela ce grăiaşte întru mine varvar. Aşa şi
voi, de vreame ce rîvnitori sînteţi duhurilor
cătră zidirea Besearecii, cercaţi ca să priso-
13 siţi. Pentru aceaea, cela ce grăiaşte cu
14 limbă roage-se ca să tălmăcească. Pentru
că, de mă voiu ruga cu limbă, duhul
mieu să roagă, iară mintea mea fără
15 rod iaste. Deci ce iaste? Ruga-mă-voiu
cu duhul, ruga-mă-voiu şi cu mintea; cînta-
voiu cu duhul, cînta-voiu şi cu gîndul.
De vreame ce, de vei binecuvînta cu duhul, 16
cela ce plineaşte locul celui prost cum va zice
„Amin", pre a ta mulţemită, de vreame ce
ce zici nu ştie? Pentru că tu bine mulţe- 17
meşti, iară celalalt nu se zideaşte. Mulţe- 18
mesc Dumnezăului mieu, [că eu] decît toţi
decît voi cu limbi grăind, Ce în Besearecă 19
mi-e voia 5 cuvinte pren gîndul mieu a grăi,
ca şi pre alţii să învăţu, decît zeace mii de
cuvinte cu limba. Fraţilor, nu vă faceţi 20
copii cu crierii, ce cu răutatea fiţi prunci,
iară cu crierii deplini vă faceţi. În Leage 21
scrisu e că:„Într-alte limbi şi cu alte buze
grăi-voiu norodului acestuia, şi nici aşa va
asculta pre Mine, zice Domnul". Deci 22
limbile spre semn sînt nu celora ce cred, ce
celor necredincioşi; iară prorocia nu celor
necredincioşi, ce celor ce cred. Deci, de 23
se va aduna Beseareca toată la un loc şi
toţi cu limbă vor grăi, şi vor întra proşti
sau fără credinţă, nu vor zice că sînteţi
nebuni? Iară de vor proroci toţi,şi va în- 24
tra vreunul necredincios au prost, mustră-să
de cătră toţi, iscodeaşte-să despre toţi;
Şi aşa ceale ascunse ale inimii lui arătate să 25
fac, şi aşa, căzînd preste faţă, închina-se-va lui
Dumnezău, vestind că Dumnezău cu adevă-
rat întru voi iaste. Ce e dară, fraţilor? Cînd 26
vă adunaţi, fieştecarele dentru voi cîntare
are, învăţătură are, limbă are, arătare are,
tălmăcire are: toate cătră zidire să să facă.
Ori cu limbă neştine grăiaşte, întru doi sau 27
mai mult în trei şi de o parte, şi unul tălmă-
cească. Iară de nu va fi tălmăcitoriu, tacă 28
la adunare, şi luiş grăiască şi lui Dumnezău.
Iară proroci doi au trei grăiască, şi ceialalţi 29
să aleagă. Iară de se va descoperi la altul 30
şăzînd, cel dentîiu să tacă. Pentru că pu- 31
teţi cîte unul toţi a proroci, ca toţi să să în-
veaţe şi toţi să să mîngîie. Şi duhurile 32
prorocilor, la proroci să supun. Pentru că 33
nu iaste al neaşăzării Dumnezău, ce al
păcii. Ca în toate Besearecile sfinţilor,
Muierile voastre în beseareci să tacă, pentru 34
că nu s-au poruncit lor să grăiască, ce să as-
culte, cum şi Leagea zice. Iară de vor 35
ceva să înveaţe, acasă pre ai lor bărbaţi să-i
întreabe, pentru că grozav iaste muierilor a
grăi în besearecă. Au de la voi cuvîntul 36
lui Dumnezău au ieşit? Au la voi singur au
nemerit? Oricarele i să pare proroc a fi, 37
au duhovnic, înţeleagă ceale ce scriu voao
că ale Domnului sînt porunci. Iară de nu 38
cunoaşte cineva, nu cunoască. Deci, fraţi- 39
lor, rîvniţ a proroci, şi a grăi cu limbi
nu oprireţ. Toate cu bun 40
chip şi după rînduială
să să facă.

CAP XV

1 Şi arăt voao, fraţilor, Evanghelia
carea am binevestit voao, carea aţ
2 şi luat, întru carea şi staţi, Pren
carea vă şi mîntuiţ; cu ce cuvînt
am binevestit voao, de o ţineţi,
fără numai de nu în zădar aţi crezut,
3 Pentru că am dat întîiu voao, carea am şi
luat, că Hristos au murit pentru păcatele
4 noastre, după Scripturi, Şi cum S-au
îngropat, şi cum au învis a treia zi, după
5 Scrisori; Şi cum S-au arătat lui Chifa,
6 apoi la cei doisprăzeace; Apoi S-au arătat
asupra a 500 de fraţi deodată, dentru carii
mai mulţi sînt pînă acum, iară unii au şi
7 adormit; Apoi S-au arătat lui Iacov, apoi
8 la apostolii toţ; Iară mai pe urmă de toţi,
ca unii lepădături, arătatu-S-au şi mie.
9 Pentru că eu sînt cel mai mic dentru apostoli,
carele nu-s destul a mă chema apostol, pentru
căci am gonit Besearica lui Dumnezău.
10 Iară cu darul lui Dumnezău sînt ce sînt; şi
darul Lui e cel ce e la mine, nu deşărt s-au
făcut, ce mai mult decît toţi decît ei am
ostenit. Şi nu eu, ce darul lui Dumnezău,
11 cel ce e cu mine. Ori eu dară, ori aceia,
12 aşa mărturisim şi aşa aţi crezut. Iară de
vreame ce Hristos să mărturiseaşte că den
cei morţi au învis, cum zic oarecarii întru
13 voi că înviere morţilor nu iaste? Dară,
de înviere morţilor nu iaste, nici Hristos au
14 învis. Iară de Hristos n-au învis, deşartă
e dară mărturisirea noastră, şi deşartă e şi
15 credinţa noastră. Şi ne aflăm şi mărturii
mincinoase lui Dumnezău, căci am mărturi-
sit asupra lui Dumnezău că au învis pre
16 Hristos, pre Carele nu L-au învis. Că de
vreame ce morţii nu să învie, nici Hristos
17 nu S-au învis. Iară de Hristos n-au învis,
deşartă e credinţa noastră, încă sînteţi
18 întru păcatele voastre. Poate fi că şi ceia
19 ce au dormit întru Hristos au perit. De
vreame ce în viaţa aceasta nădejduiţi sîntem
întru Hristos numai, mai mişei decît toţi
20 oamenii sîntem. Iară acum Hristos au
învis den morţi, începătură celor adormiţi
21 s-au făcut. Pentru că, de vreame ce pren
om e moartea, şi pren om învierea morţilor.
22 Pentru că în ce chip întru Adam toţi moru,
23 aşa şi întru Hristos toţi să vor învia. Şi
fieştecarele întru a sa rînduială; începătură
e Hristos, apoi cei ai lui Hristos, întru
24 venirea Lui, Apoi sfîrşitul, cîndu va
da împărăţia lui Dumnezău şi Părintelui,
cîndu va supune toată domnia şi toată
25 biruinţa şi putearea. Pentru că să cade
El a împărăţi pînă unde va pune pre toţi
26 vrăjmaşii supt picioarele Lui. Mai tîrzîu
27 vrăjmaşu să surpă moartea. „Pentru că
toate le-au supus supt talpele Lui". Şi
cînd va zice că „Toată s-au supus," aiavea e
că: afară den Cela ce au supus Lui toate.
Şi cînd să vor supune Lui toate, atuncea şi 28
sîngur Fiiul supune-Se-va Celuia ce au supus
Lui toate, ca să fie Dumnezău toate întru
toate. De vreame ce, ce vor face cei ce să 29
botează, pentru morţi? De vreame ce cu
adevăr morţii nu să învie, ce să şi botează
pentru morţi? Dirept ce şi noi avem 30
primejdie în tot ceasul? În toate zilele 31
moriu, pre a voastră laudă, carea am întru
Hristos Iisus,Domnul nostru! De vreame 32
ce, după cum m-am luptat cu hiarăle la
Efes, ce mi-e folosul? De nu să învie morţii,
să mîncăm şi să bem, pentru că mîine vom
muri! Nu vă rătăciţ! Strică năravurile 33
bune voroavele reale. Trezviţi-vă cu 34
direptate şi nu greşiţ. Pentru că neînţe-
leagerea lui Dumnezău oarecarii au; cătră
înfruntare voao zic. Ce va zice neştine: 35
Cum înviază morţii şi cu ce trup vin?
Nebune, tu ce sameni nu să învie, de nu va 36
muri. Şi care sameni, nu trupul carele 37
va să să facă sameni, ce gol grăunţ, de să
va întîmpla de grîu, sau altă ceva den ceale-
alalte. Iară Dumnezău îi dă lui trup, 38
după cum au vrut, şi la fieştecarele den
sămănături al său trup. Nu tot trupul 39
e un trup, ce altul e trupul al oamenilor,
altul e trupul dobitoacelor, şi altul al peşti-
lor, şi altul al pasărilor; Şi trupuri cereşti, 40
şi trupuri pămînteşti, ce alta e a cereştilor
mărire, şi alta a celor pămînteşti. Alta e 41
mărirea soarelui, şi alta e mărirea lunii, şi
alta e mărirea stealelor, pentru că stea de
stea osebire are întru mărire. Aşa şi învi- 42
area morţilor: Samănă-să întru stricăciune,
rîdică-să întru nestricare; Samănă-să 43
întru necinste, rădică-să întru mărire; samă-
nă-se cu slăbiciune, scoală-se cu puteare;
Samănă-se trup sufletesc, scoală-să trup 44
duhovnicesc. Iaste trup sufletesc, şi iaste
trup duhovnicesc. Pentru că aşa e şi scris: 45
„Făcutu-s-au cel dentîiu om, Adam, întru
suflet viu; cel de apoi Adam, întru duh făcă-
toriu de viaţă". Ce nu e dentîiu cel 46
duhovnicesc, ce cel sufletesc, apoi cel
duhovnicesc. Omul cel dentîiu—den 47
pămînt de lut, al doilea om—Domnul den
ceriu. În ce fealiu cel de lut, într-acelaş 48
fealiu şi cei de lut; şi în ce fealiu cel ceresc,
într-acela fealiu şi cei cereşti. Şi precum 49
au purtat chipul celui de lut, să purtăm şi
chipul celui ceresc. Şi aceasta zic, fraţilor, 50
că trup şi sînge împărăţia lui Dumnezău să
moşnenească nu pot, nice stricarea pre nestri-
care moşteneaşte. Iată, taină voao zic: 51
Toţi nu vom adormi, iară toţi ne vom schim-
ba, Întru necurmată vreame, întru cli- 52
peala ochiului, în cea de apoi trîmbiţă; pentru
că va trîmbiţa şi vor învia morţii, nestricaţi
şi noi ne vom schimba. Pentru că trebuie 53
stricăciunea aceasta să să îmbrace ne-

stricare şi muritoriul acesta să să îmbrace
54 nemurire. Iară cînd stricatul acesta să
va îmbrăca nestricare şi cel muritoriu
acesta să va îmbrăca nemoarte, atuncea să
va face cuvîntul cel ce e scris:,,Înghiţitu-s-au
moartea în biruinţă. Unde ţi-e, moarte,
55 boldul? Unde ţi-e, iadule, biruinţa?"
56 Iară boldul morţii e păcatul, şi putearea
57 păcatului–leagea. Iară lui Dumnezău
har, Celuia ce dă noao biruinţa pren Dom-
58 nul nostru Iisus Hristos! Deci, fraţii
miei iubiţi, neclintiţi fiţi, nemutaţi, priso-
sind întru lucrul Domnului pururea, ştiind
că osteneala voastră nu iaste deşartă întru
Domnul.

CAP XVI

1 Iară pentru socoteala cea de la sfinţi,
în ce chip am rînduit Besearecelor
2 Galatei, aşa şi voi faceţi. Întru
una de a săptămînii, fieştecarele
dentru voi lîngă dînsul puie, adu-
cînd ce să va îndura, ca nu, cînd voiu veni,
3 atuncea socoteale să să facă. Iară cînd
voiu veni, pre carii veţi ispiti pren cărţi,
pre aceştea voiu trimite să ducă darul vostru
4 la Ierusalim. Şi de va fi vreadnic ca şi eu
să merg, împreună cu mine vor mearge.
5 Şi voiu veni cătră voi cînd Machidonia voiu
treace, pentru că pren Machidonia trec.
6 Iară cătră voi cîndai voiu rămînea, au voiu
şi ierna, ca voi să mă petreaceţi oriunde
7 voiu mearge. Pentru că nu voiu pre voi
acum, întru treacere, să vă văz, ce nădejdu-
iesc vreame oarecare a rămînea cătră voi,
8 de va Domnul porunci. Şi voiu rămînea
9 la Efes pînă la Rusalii. Pentru că uşă mie
s-au deşchis mare şi cu lucru, şi împotrivi-
10 tori mulţi. Şi de va veni Timotheiu, cău-
taţi ca fără frică să fie cătră voi, pentru că
11 lucrul Domnului lucrează ca şi eu. Deci
nimeni pre el să nu-l defaime, ce să-l petrea-
ceţi pre el cu pace, ca să vie cătră mine,
12 pentru că aştept pre el cu fraţii. Iară
pentru Apollos fratele, mult am rugat pre el
ca să vie cătră voi cu fraţii, şi cu adevărat
nu era voie ca acum să vie; iară va veni cînd
13 va afla vreame bună. Privegheaţi, staţi
în credinţă, îmbărbătaţi-vă, întăriţi-vă.
14 Toate ale voastre cu dragoste să fie.
15 Şi rog pre voi, fraţilor,—ştiţi casa lui Stefa-
na că iaste începătură Ahaiei şi spre slujba
16 sfinţilor s-au rînduit pre ei— Ca şi voi
să ascultaţi la unii ca aceştea şi la tot cela
17 ce împreună lucrează şi osteneaşte. Şi
mă bucur spre venirea lui Stefana şi a lui
Furtunat şi a lui Ahaicu, căci a voastră
18 lipsă aceştea au plinit, Pentru că au
odihnit al mieu duh şi al vostru. Cunoaşteţ
19 dară pre unii ca aceştea. Închină-se voao
Besearecile Asiei. Închină-se voao întru Dom-
nul mult Achila şi Preschila, împreună cu cea
den casele lor Besearecă. Închină-se voao 20
fraţii toţi. Închinaţi-vă unul altuia cu săru-
tare svîntă. Sărutarea cu a mea mînă, a 21
lui Pavel. Carele nu iubeaşte pre Domnul 22
nostru Iisus Hristos fie anathema!
Maranatha! Darul Domnului 23
Iisus Hristos cu voi.
Dragostea mea cu 24
toţi cu voi întru
Hristos Iisus!
Amin.

Cătră corintheani cea dentîiu s-au scris de
la Filipi, pren Stefanna, şi Furtunat,
şi Ahaicu, şi Timotheiu.

CĂTRĂ CORINTHEANI CARTE TRIMISĂ A DOUA

CAP I

Pavel, apostol al lui Iisus 1
Hristos, pren voia lui
Dumnezău, şi Timothei
fratele: Besearecii lui
Dumnezău, ceea ce iaste
în Corinth, împreună cu
svinţii toţi ce sînt întru
toată Ahaia. Dar voao 2
şi pace de la Dumnezău Părintele nostru şi
Domnul Iisus Hristos. Binecuvîntat Dum- 3
nezăul şi Părintele Domnului nostru Iisus
Hristos, Părintele îndurărilor şi Dumnezău
a toată mîngîiarea, Cela ce mîngîie pre 4
noi preste toată scîrba noastră, ca să putem
noi să mîngîiem pre cei den toată scîrba,
pren mîngîiarea carea ne mîngîiem noi des-
pre Dumnezău. Căci în ce chip prisosesc 5
patimile lui Hristos întru noi, aşa pren
Hristos prisoseaşte şi mîngîiarea noastră.
Şi ori ne necăjim—pentru a voastră mîngî- 6
iarea şi mîntuire ceaea ce să isprăveaşte, cu
răbdarea aceloraş patime carele şi noi păti-
mim; au şi mîngîindu-ne—pentru a voastră
mîngîiare şi mîntuire. Şi nădeajdea noastră 7
adevărată e pentru voi, ştiind că, în ce chip
împreunători sînteţi patemilor, aşa şi mîngî-
ierii. Pentru că nu vom ca voi să nu ştiţi, 8
fraţilor, pentru necazul nostru cela ce s-au
făcut noao în Asia, căci preste samă ne-am
îngreoiat preste putinţă, cît să ne fim pără-
sit noi şi de a trăi. Ce noi întru noi jude- 9
cata morţii am avut, ca să nu fim nădejdu-
indu-ne întru noi înşine, ce întru Dumne-
zău, Cela ce scoală morţii, Carele 10
dentru moarte ca aceasta au mîntuit pre
noi şi ne mîntuiaşte, la Carele nădejdu-

11 im încă și ne va mai izbăvi. Împreună
slujind și voi pentru noi cu ruga, ca, dentru
multe obraze, cel ce e la noi dar, pren mulți
12 să va mulțămi, pentru noi. Pentru că
fala noastră aceasta iaste: mărturia cunoș-
tinții noastre că, cu direptate și cu curăția
lui Dumnezău, nu cu înțelepciune trupească,
ce cu darul lui Dumnezău am petrecut în
13 lume, și mai mult către voi. Pentru că
nu altele scriem voao, ce numai carele ce-
tiți, au și cunoașteți. Și nădejduiescu că și
14 pînă în săvîrșit veți cunoaște; După cum
aț și cunoscut pre noi, de o parte, că laudă
voao sîntem, după cum și voi noao, în ziua
15 Domnului Iisus. Și cu această nădejduire
vream către voi să viu mai nainte, ca al
16 doilea dar să aveți, Și pren voi a treace la
Machidonia, și iarăș de la Machidonia a veni
către voi, și de către voi a mă petreace în
17 Iudea. Deci, aceasta sfătuind, nu cîndai
ceva și cu iușorare am lucrat? Au carele
sfătuiescu, trupeaște le sfătuiescu, ca să fie
18 lîngă mine „așa", așa și „nu", nu? Ce,
credincios e Dumnezău, că cuvîntul nostru
cel către voi nu s-au făcut „așa" și „nu".
19 Pentru că Fiiul lui Dumnezău pre noi, Iisus
Hristos, Cela ce întru voi, pren noi S-au
mărturisit, pren mine și pren Siluan și
Timotheiu, nu S-au făcut „așa" și „nu", ce
20 „așa" întru El s-au făcut. Pentru că, cî-
te-s făgăduințele lui Dumnezău – întru acest
„așa"; și cu acest „amin" lui Dumnezău,
21 spre mărire, pren noi. Iară Cela ce adeve-
rează pre noi împreună cu voi în Hristos și
22 Cela ce au uns pre noi – Dumnezău, Cela
ce ne-au și pecitluit pre noi și au dat arvuna
23 Duhului întru inimile noastre. Iară eu
martur pre Dumnezău chem asupra sufletu-
lui mieu că, cruțînd pre voi, n-am mai venit
24 la Corenth. Nu că stăpînim voao credința,
ce împreună-ajutori sîntem bucuriei voastre,
pentru că cu credința stați.

CAP II

1 Și am ales mie aceasta, ca să nu viu
2 iară cu mîhnire către voi. Pentru
că, de eu mîhnescu pre voi, și carele
iaste cela ce mă veseleaște pre
mine, fără numai cela ce să mîh-
3 neaște dentru mine? Și am scris voao
aceastaș, ca nu, venind, mîhnire să aibu
den carele mi să cădea să mă bucur, nădej-
duind preste toț voi că a mea bucurie a
4 voastră tuturor iaste. Pentru că de mult
necaz și strînsoarea inimii am scris voao,
pren multe lacrămi, nu ca să vă mîhniți, ce
ca dragostea să cunoașteți, carea am mai
5 mult la voi. Iară de neștine au mîhnit,
nu pre mine au mîhnit, ce, pre o parte, ca
6 să nu îngreuiezu, pre toți pre voi. Des-
tulu e unuia ca acestuia certarea aceasta,
7 cea de către mai mulți. Cît împotrivă,
mai mult pre voi să vă bucuru și vă rog, ca
nu cîndai cu cea mai multă mîhnire să va
înghiți unul ca acela. Pentru aceaea rog 8
pre voi să adeveriți la el dragoste, Pentru 9
că spre aceasta am și scris, ca să nu conosc
ispita voastră, de la toate ascultători sînteți.
Iară la carele veți hărăzi ceva, și eu; pentru 10
că și eu, ce am hărăzit, căruia am hărăzit –
pentru voi, întru fața lui Hristos, ca să nu
ne asuprim de satana, Că știm ale lui 11
gînduri. Și venind la Troada, la Evan- 12
ghelia lui Hristos, și ușa deșchisă mie fiind
întru Domnul, n-avuiu răpaos duhului mieu,
neaflînd eu pre Tit, fratele mieu, Ce pără- 13
sindu-mă de ei, am ieșit la Machidonia.
Iară har lui Dumnezău, Celuia ce pururea 14
arătați ne face întru Hristos și mirosul
conoștinții Lui arătînd, pren noi, în tot
locul! Căci a lui Hristos bun miros sîn- 15
tem, lui Dumnezău, întru cei ce să mîntu-
iesc și în cei pierduți; Unora – miros de 16
moarte spre moarte, iară altora – miros de
viață spre viață. Și către aceastea cine e
îndestulat? Pentru că nu sîntem ca cei 17
mulți, precupind cuvîntul lui Dumnezău,
ce ca dentru curăție, ce ca de la Dumnezău,
înaintea lui Dumnezău, întru Hristos grăim.

CAP III

Înceapem iarăș pre noiș a ne înteme- 1
ia? Au nu ne trebuiesc, după cum
oarecarii, cărți de ajutoriu către
voi, au dentru voi ajutoriu? Cartea 2
noastră voi sînteți, scrisă în inimile
noastre, științdu-se și citindu-se de către
toți oamenii, Arătîndu-vă că sînteți carte 3
a lui Hristos, fiind slujîtă despre noi, scrisă
nu cu cerneală, ce cu Duhul lui Dumnezău
celui viu, nu întru leaspezi de piatră, ce întru
leaspezi de inimă de trup. Și nădeajde 4
ca aceasta avem pren Hristos către Dumne-
zău. Nu că vreadnici sîntem, de la noi, 5
să socotim cevaș ca dentru noi, ce destoini-
cia noastră iaste de la Dumnezău, Carele 6
ne-au învrednicit pre noi cu poslușnicii cei
Noao Făgăduințe, nu a scrisorii, ce a duhu-
lui, pentru că scrisoarea omoară, iară duhul
învie. Iară de fu slujba morții în scrisori 7
tipărită în pietri, făcutu-s-au întru mărire
cît n-au fost putînd fiii lui Israil a căuta în
obrazul lui Moisi, pentru mărirea obrazului
lui, cea ce să veștejiia, Cum nu mai mult 8
slujba Duhului va fi întru mărire? Că de 9
e slujba osîndei mărire, cu mult mai vîrtos
prisoseaște slujba direptății întru mărire.
Pentru că nice s-au mărit ceaea ce e mărită, 10
într-aceasta parte, pentru cea de prisosit
mărire. Pentru că, de e ceaea ce piare 11
pren mărire, cu mult mai mult ceaea ce ră-
mîne în mărire. Avînd dirept aceaea nă- 12
deajde ca aceasta, multă îndrăznire avem,
Și nu precum Moisi punea acoperemînt pres- 13

te faţa lui, ca să nu caute fiii lui Israil la
14 săvîrşitul celui ce era trecătoriu. Ce să
împietriră gîndurile lor, pentru că pînă
astăzi acestaş acoperemînt spre cetirea cei
Vechi Făgăduinţă rămîne, nedescoperindu-
15 să, căci întru Hristos să surpă, Ce pînă
astăzi, cînd să citeaşte Moisi, acoperemînt
16 preste inima lor zace. Iară cînd se va
întuma cătră Domnul, să ia den prejur
17 acoperemîntul. Iară Domnul Duhul iaste,
şi unde iaste Duhul Domnului, acolo e
18 volnicia. Iară noi toţi, cu descoperit
obraz, mărirea Domnului ca pren oglindă
văzîndu-o, acelaş obraz ne de iznoavă
închipuim, de la mărire la mărire, ca de la
Duhul Domnului.

CAP IV

1 Pentru aceaea, avînd slujba aceasta,
după cum ne-am miluit, nu tînjim,
2 Ce ne-am tăgăduit de ceale ascunse
ale ruşinei, neumblînd cu vicleşug,
nici viclenind cuvîntul lui Dumne-
zău, ce cu arătarea adevărului întărindu-ne
pre noi cătră toată ştiinţa oamenilor înain-
3 tea lui Dumnezău. Iară de şi iaste acope-
rită Evanghelia noastră, întru cei periţi
4 iaste acoperită, Întru carei Dumnezăul
veacului acestuia au orbit gîndurile celor
necredincioşi, ca să nu le lumineaze lor
luminarea Evangheliei, a mărirei lui Hristos,
5 Carele iaste chipul lui Dumnezău. Pentru
că nu pre noi mărturisim, ce pre Hristos
Iisus Domnul, iară pre noi—robi voao pren
6 Iisus. Căci Dumnezău, Cela ce au zis:
„Dentru întunearec, lumină să lumineaze",
—Carele au luminat întru inimile noastre,
cătră luminarea cunoştinţei mărirei lui
7 Dumnezău, în faţa lui Iisus Hristos. Şi
avem visteria aceasta în vase de lut, ca priso-
sirea puterii să fie a lui Dumnezău, şi nu de
8 la noi, Întru tot necăjîndu-ne, iară nu
împresurîndu-ne; lipsindu-ne, ce de tot nelip-
9 sindu-ne; Gonindu-ne, iară nu părăsindu-
ne; oborîndu-ne, ce nu pierzîndu-ne,
10 Pururea mărirea Domnului Iisus în trup pur-
tînd, ca şi viaţa lui Iisus în trupul nostru să
11 să arate. Pentru că pururea noi, cei vii,
la moarte ne dăm pentru Iisus, ca viaţa lui
Iisus să să arate întru trupul nostru cel
12 pămintesc. Deci moartea întru noi să lu-
13 crează, iară viaţa întru voi. Şi avînd
acelaş duh al credinţei, după ce e scris:
„Crezut-am, pentru aceaea am grăit", şi
noi creadem, pentru aceaea şi grăim,
14 Ştiind că Cela ce au învis pre Domnul Iisus
şi pre noi pren Iisus ne va rădica şi va
15 pune împreună cu voi. Pentru că toate-s
pentru voi, ca, darul înmulţindu-se, pren
cei mai mulţi mulţimita va prisosi la mă-
16 rirea lui Dumnezău. Pentru aceaea nu
tînjîm, ce, măcară că şi cel den afară al
nostru om să strică, iară cel denlăuntru să
17 înnoiaşte den zi în zi. Pentru că cel
de-ndată iuşor al scîrbei noastre cea de
prisosit, întru prisosire veacinică gre-
ime a mărirei lucrează noao, Nesocotind 18
noi ceale ce să văd, ce ceale ce nu să văd,
pentru că cealea de să văd deşarte sînt, iară
cealea ce nu să văd veacinice sînt.

CAP V

Pentru că ştim că, de să va surpa 1
cea pămintească a noastră casă, a
lăcaşului zidire de la Dumnezău
avem, casă veacinică în ceriu, nefă-
cută de mînă. Pentru că întru 2
aceasta suspinăm, lăcaşul nostru cel den
ceriu a-l îmbrăca pohtind. De ne vom şi 3
îmbrăca, nu ne vom afla goli. Pentru că 4
şi ceia sîntem în trup suspinăm îngreuindu-
ne, de vreame ce nu vom să ne dezbrăcăm,
ce să ne îmbrăcăm, ca să să înghiţă cel muri-
toriu de cătră viaţă. Iară Cela ce ne-au 5
lucrat pre noi spre aceasta, Dumnezău iaste,
Carele au-şi dat noao arvona Duhului.
Îndrăznind dară pururea şi ştiind că, fiind 6
merşi cu trupul, depărtaţi sîntem de la
Domnul, Pentru că pren credinţă umblăm, 7
nu pren chip, Ce nădejduim şi bine vom 8
mai mult să ieşim den trup şi să meargem
cătră Domnul. Pentru aceaea ne şi nevoim, 9
ori fiind veniţi, ori fiind ieşiţi, bineplăcuţi
la El să fim. Pentru că toţi noi să ne ară- 10
tăm trebuie înaintea divanului lui Hristos, ca
să ia fieştecarele ceale pren trup, cătră carele
au făcut, ori bine, ori rău. Ştiind direpT 11
aceaea frica Domnului, pre oameni adeverim,
iară la Dumnezău ne arătăm, şi nădejduiesc
şi întru ştiinţile voastre să să fie arătată.
Pentru că nu iarăş pre noi ne întărim cătră 12
voi, ce pricină dînd voao laudii pentru noi,
ca să aveţi cătră ceia ce în faţă să laudă,
şi nu cu inema. Ce ori de ne-am răzvră- 13
tit lui Dumnezău, lui Dumnezău sîntem
răzvrătiţi, ori întregi sîntem la minte, voao
sîntem. Pentru că dragostea lui Hristos ne 14
ţine pre noi, judecînd aceasta că, de unul
pentru toţi au murit, poate fi că toţi au
murit. Şi pentru toţi au murit, pentru 15
ca ceia ce trăiesc, să nu mai trăiască loruş,
ce Celuia ce pentru ei au murit şi S-au sculat.
Deci noi, de acum înainte, pre nimenea ştim 16
trupeaşte, iară de am şi cunoscut trupeaşte
pre Hristos, iară acum nu-L mai cunoaştem.
Deci, de e întru Hristos vreo noao zidire, 17
ceale dentîiu s-au petrecut; iată, s-au făcut
noao toate. Şi toate—de la Dumnezău, 18
Cela ce au împăcat pre noi cu El pren Iisus
Hristos şi au dat noao slujba împăcăciunii.
Ca cum Dumnezău era întru Hristos, lumea 19
împăcînd cu El, nesocotind lor greşealele
lor şi puind întru noi cuvîntul împăcăciunii.
Pentru Hristos dară rugăm, ca cum Dumne- 20
zău rugîndu-să pren noi: Rugămu-ne, pentru
Hristos, împăcaţi-vă cu Dumnezău! Pen- 21
tru că pre Cela ce n-au cunoscut păcat, pentru
noi păcat au făcut, ca noi să ne facem direp-

tatea lui Dumnezău întru El.

CAP VI

1 Și împreună-lucrînd, și rugăm, nu
în deșert darul lui Dumnezău să
2 priimiț voi, Pentru că zice:
„În vreame priimită am ascultat
pre tine și în zi de mîntuire am
ajutat ție". Iată acum vreame bine priimită,
3 iată acum zi de mîntuire. Nici o poticneală
întru niciunul dînd, ca să nu să hu-
4 lească slujba, Ce întru tot întemeind
pre voi, ca ai lui Dumnezău slugi, întru
îngăduință multă, întru necazuri, întru ne-
5 voi, întru strînsori, Întru rane, în temnițe,
în neașezări, în osteneale, în privegheri, în
6 posturi, În curăție, în știință, întru mul-
tă îngăduință, întru bunătate, întru Duh
7 Sfînt, întru dragoste fără de fățărie, În
cuvîntul adevărului, în putearea lui Dumne-
zău, pren armele direptății, ceale de-a
8 direapta și ceale de-a stînga, Pren mărire
și necinste, pren rea veaste și bună veaste;
9 ca niște înșălători și adeveriți; Ca niște
necunoscuți și cunoscuți; ca niște muritori
și iată, trăim; ca și cînd ne-am certa, și nu
10 ne-am omorî; Ca și cînd am fi mîhniți,
și pururea ne bucurăm; ca niște săraci, și
pre mulți îmbogățînd; ca nimica avînd, și
11 toate cuprinzînd. Gura noastră s-au deș-
chis către voi, corintheani, inima noastră
12 s-au lărgit. Nu fiți cu strîmtoare întru
noi, ce vă strîmtați întru înlăuntrurile voas-
13 tre. Și aceastaș răsplătire, ca unor fii
14 zicu, lărgiți-vă și voi! Nu vă faceți
cumpănindu-vă într-alt chip cu cei necredin-
cioși, pentru că ce însoțire are direptatea
cu fărăleagea? Și ce împreunare e luminii
15 către întunearecu? Și ce tocmire iaste
lui Hristos către Velial? Au ce parte e
16 credinciosului cu cel necredincios? Și ce
împreunare iaste besearecii lui Dumnezău
cu idolii? Pentru că voi besearica lui Dum-
nezău celui viu sînteți, cum au zis Dumne-
zău că: „Voiu lăcui întru ei și voiu umbla
întru ei și voiu fi lor Dumnezău și ei vor fi
17 mie norod". Pentru aceaea: „Ieșiți den
mijlocul lor și vă osebiți, zice Domnul, și
de necurat nu vă atingeți, și Eu voiu priimi
18 pre voi. Și voiu fi voao întru părinte și
voi veț fi Mie spre fii și feate", zice Domnul
cel Întrutotțiitoriu.

CAP VII

1 Aceaste făgăduințe avînd dară, iu-
biților, să ne curățim pre noi de
toată pîngăriciunea trupului și a
duhului, făcînd sfințire cu frica
2 lui Dumnezău. Osebiți pre noi!
Pre nimenea n-am năpăstuit, pre nimenea
n-am stricat, spre nimenea n-am lăcomit.
3 Nu spre cleveteală zic, pentru că am
zis mai nainte că în inimile noastre sîn-
teți, ca împreună să muriți și împreună
să trăiți. Multă mi-e îndrăznirea către voi!
Multă mi-e lauda pentru voi! Plin sînt cu 4
mîngîiarea! Mă prea prisosesc cu bucuria,
preste tot necazul nostru! Pentru că, ve- 5
nind noi la Machidonia, niciun răpaos au
avut trupul nostru, ce întru tot necăjindu-
ne: den afară sfade, den lăuntru frici.
Ce Cela ce mîngîie pre cei smeriți ne-au 6
mîngîiat pre noi, Dumnezău, cu venirea lui
Tit. Și nu numai întru venirea lui, ce și 7
întru mîngîiarea carea s-au mîngîiat spre voi,
vestind noao a voastră poftă, a vostră plîn-
gere, a voastră rîvnire pentru mine, cît mai
mult eu m-am veselit. Că, măcară că am 8
și mîhnit pre voi cu cartea, nu mă căiesc,
măcară că mă căiam; pentru că văzu că
cartea aceaea, măcară că un ceas, v-au mîh-
nit pre voi. Acum mă bucur, nu căci v-ați 9
mîhnit, ce căci v-ați mîhnit spre pocăință;
pentru că v-ați mîhnit dumnezeiaște, ca
întru nemică să nu păgubiți dentru noi.
Pentru că cea dumnezeiască mîhnire pocă- 10
ință spre mîntuire, necăită, lucrează; iară
a lumii mîhnire moarte lucrează. Pentru 11
că, iată, aceasta, a vă mîhni voi dumneze-
iaște, cîtă sîrguială au făcut voao, ce răspuns,
ce scîrbă, ce frică, ce pohtă, ce rîvnire, ce
izbîndă! Întru tot ați întărit pre voi curați
a fi întru lucru. Deci, de am și scris voao, 12
nu pentru cela ce au făcut strîmbătate, nici
pentru cela ce au avut strîmbătate, ce ca să
să arate sîrguiala voastră, cea ce iaste pentru
voi către voi, înaintea lui Dumnezău.
Pentru aceaea ne-am mîngîiat pre mîngîiarea 13
voastră, și cu mult mai vîrtos ne-am bucurat
pre bucuria lui Tit, căci s-au odihnit duhul
lui despre voi toți. Că orice la el pentru 14
voi m-am lăudat, nu m-am rușinat, ce după
cum toate cu adevărat am grăit voao, așa
și lauda noastră cea ce e spre Tit, adevăr
s-au făcut. Și inema lui mai mult spre 15
voi iaste, pomenind cea a voastră a tuturor
ascultare, cum cu frică și cu cutremur ați
priimit pre el. Bucuru-mă că întru tot
nădejduiesc întru voi.

CAP VIII

Și arătăm voao, fraților, darul lui 1
Dumnezău, cel ce a dat în Beseare-
cile Machidoniei; Căci întru mul- 2
tă ispită de necazu, prisosirea bucu-
riei lor și cea într-adînc sărăcie a
lor au prisosit întru avuția prostimei lor.
Căci după puteare mărturisesc, și preste 3
puteare, de bună voie, Cu multă mîngî- 4
iare rugînd pre voi, darul și împreunarea
slujbei, cea de către svinți, să priimim noi,
Și nu după cum am nădejduit, ce pre 5
ei s-au dat întîi Domnului și noao, pren
voia lui Dumnezău, Ca să rugăm 6
noi pre Tit ca, cum au și mai înain-

te început, aşa să şi săvîrşască la voi şi da-
7 rul acesta. Ce în ce chip prisosiţ întru
tot: cu credinţa, şi cu cuvîntul, şi cu ştiinţa,
şi cu toată sîrguiala, şi cu cea dentru voi în-
tru noi dragoste, ca şi într-acesta dar să priso-
8 siţ. Nu după poruncă zic, ce pren a altora
sîrguială şi a dragostei voastre adeverinţă
9 ispitind. Pentru că ştiţ darul Domnului
nostru Iisus Hristos, căci pentru voi au sără-
cit, bogat fiind, ca şi voi cu Aceluia sărăcie
10 să vă îmbogăţiţ. Şi sfat întru aceasta dau:
pentru că aceasta e voao de folos, care nu
numai a face, ce şi a vrea aţ început înainte
11 de an. Iară acum şi a face săvîrşiţ, ca
în ce chip e osîrdia a vrea, aşa şi a săvîrşi,
12 dentru aveare. Pentru că, de e înainte
osîrdia, după cum are neştine bine priimită,
13 nu după cît nu are. Că nu pentru ca
altora răpaos, şi voao necaz, ce den tocmire:
în vreamea de acum, a voastră prisosire—la
14 scădearea acelora, Ca şi a acelora priso-
sire să să facă la a voastră scădeare, ca să
15 să facă întocmire, După cum e scris:
„Cela cu multul n-au prisosit, şi cela cu pu-
16 ţinul n-au împuţinat". Şi har Domnului,
Celuia ce dă aceaeaş sîrguială pentru voi în
17 inima lui Tit. Căci mîngîiarea au priimit
şi, mai sîrguitoriu fiind, de el îndemnat
18 ieşi cătră voi. Şi am trimis împreună cu
el pre fratele căruia e lauda în Evanghelie
19 pren toate Bearecile, Şi nu numai, ce
încă şi hirotonosit fiind de Beseareci împre-
ună-ieşit cu noi, împreună cu darul acesta,
cela ce să posluşaşte despre noi, cătră a
aceluiaş Domn mărire şi osîrdia voastră.
20 Ferind aceasta, ca nu pre noi neştine să ne
hulească întru gingăşia aceasta, cea ce să
21 slujaşte despre noi; Socotind ceale bune
nu numai înaintea Domnului, ce şi înaintea
22 oamenilor. Şi am trimis împreună cu ei
pre fratele nostru, pre carele am ispitit întru
multe, de multe ori nevoitoriu fiind, iară
acum cu mult mai nevoitoriu, cu nădeajdea
23 cea multă de cătră voi. Veri de Tit, păr-
taşul mieu iaste şi la voi împreună-lucrăto-
riu; ori fraţii noştri—apostolii Bearicilor,
24 mărirea lui Hristos: Deci arătarea dragos-
tei voastre şi a noastră fală pentru voi la ei
arătaţi şi spre faţa Besearecilor.

CAP IX

1 Că pentru slujba însă cea cătră
sfinţi de prisosit mie a scrie voao,
2 Pentru că ştiu osîrdia voastră, cu
carea pentru voi mă laud cătră
machidoneani; că Ahaia s-au gătit
de an, şi cea dentru voi rîvnire au zădărît pre
3 mai mulţi. Şi am trimis pre fraţi, ca nu lau-
da noastră cea pentru voi să să deşarte întru
partea aceasta, ca, după cum ziceam, gătiţi
4 să fiţ, Ca nu, de vor veni împreună cu mi-
ne machidoneani şi vor afla pre voi negătiţ,
ne vom ruşina noi, ca să nu zicem voi, întru
starea aceasta a laudei. De treabă dirept 5
aceaea gîndiiu că va fi a ruga pre fraţi ca să
vie înainte la voi şi să gătească înainte cea
de mai nainte făgăduită blagoslovenia
voastră, aceasta gata să fie, aşa ca o blagoslo-
venie, şi nu ca o lăcomie. Iară acesta e: 6
Cela ce samănă cu cruţare, cu cruţare va şi
secera, şi cel ce samănă cu blagoslovenii, cu
blagoslovenii va şi secera. Fieştecarele 7
—cum să îndură cu inima, nu den mîhnire
sau den nevoie, pentru că pre blîndul dătă-
toriu iubeaşte Dumnezău. Iară pu- 8
teamicu e Dumnezău, tot, darul să priso-
sească la voi, ca întru tot pururea, toată
destulătatea avînd, să prisosiţi la tot
lucrul bun, Cum iaste scris:„Răsipit-au, 9
dat-au săracilor; direptatea lui rămîne
în veac". Iară Cela ce dă sămînţă 10
celui ce samănă şi pîine de mîncare, să-i
dea şi să să mulţească sămînţa voastră şi
să crească roadele direptăţii voastre,
Întru tot bogăţindu-vă, la toată lăţimea 11
care lucrează pren voi mulţămită lui Dum-
nezău. Căci slujba posluşeniei aceştiia 12
nu numai iaste plinind lipsele sfinţilor, ce
şi prisosind pren multe mulţămite lui
Dumnezău; Pren ispita slujbei aceştiia, 13
mărind pre Dumnezău, spre ascultarea
mărturisirii voastre la Evanghelia lui Hristos
şi spre lăţimea împreunării la dînşii şi la
toţi Şi cu a lor rugă pentru voi, poftind 14
pre voi, pentru cel prea de prisosit dar al
lui Dumnezău preste voi. Iară har lui 15
Dumnezău spre cel nepovestit al Lui dar.

CAP X

Iară eu sîngur, Pavel, rog pre voi, 1
pren liniştea şi blîndeaţele lui
Hristos,—care sînt făţiş smerit
întru voi, iar depărtat fiind, îndrăz-
nescu la voi.— Şi mă rog ca nu 2
făţiş să nădejduiţi pre îndrăznire cu carea
socotescu să cutezu spre oarecarii ceia ce
gîndescu pre noi ca cum trupeaşte am umbla.
Pentru că, trupeaşte umblînd, nu trupeaşte 3
oştimu. Pentru că armele oştirii noastre 4
nu-s trupeşti, ce tari sînt la Dumnezău cătră
surparea tăriei lor. Gîndurile surpînd şi 5
toată înălţarea ce să rădică asupra ştiinţii
dumnezeieşti, şi robind tot cugetul spre
ascultarea lui Hristos, Şi gata avînd a 6
izbîndi toată neascultarea, cînd să va plini
a voastră ascultare. Ceale denaintea 7
feaţii căutaţi? De să nădejduiaşte neştine
al lui Hristos a fi, aceasta socotească iarăşi
de la sine că, cum iaste el al lui Hristos,
şi noi ai lui Hristos. Că săvai şi mai 8
mult de mă voiu lăuda pentru putearea
noastră, carea au dat Domnul noao spre
zidire şi nu spre surpare voao, nu mă
voiu ruşina, Ca să nu mi să pară ca 9

10 cum aş spărea pre voi pren scrisori. Căci
cărţile—zice—greale-s şi tari, iară venirea
trupului slabă e şi cuvîntul defăimat.
11 Aceasta să gîndească unul ca acela că, în
ce chip sîntem cu cuvîntul pren cărţi tri-
mise, nefiind de faţă, ca aceea şi fiind de
12 faţă, cu lucrul. Pentru că nu cutezăm
să ne numărăm împreună au să ne asămă-
năm pre noi cu unii carii pre dînşii să mă-
resc; ce ei sînguri întru ei măsurînd şi
asămănîndu-se pre sine, cu sineş nu să pri-
13 cep. Iară noi nu la ceale fără măsură ne
vom lăuda, ce după măsura pravilii, căriia
au împărţit noao Dumnezău măsură, să
14 ajungă şi pînă la voi. Pentru că nu ca
cum n-am ajunge la voi, nu prea ne întindem
pre noi, pentru că şi pînă la voi am ajuns,
15 cu Evanghelia lui Hristos. Nu la ceale
fără măsură fălindu-ne cu striine osteneale,
nădeajde avînd, crescîndu-se leagea voastră,
întru voi a să mări, după pravila noastră,
16 spre prisosire. Săvai ceale mai den colo
de voi a le binevesti, nu cu pravilă striină,
la ceale gata a ne făli. Iară cela ce să laudă,
17 în Domnul laude-se. Pentru că nu cela
ce pre dînsul să laudă, acela iaste ales, ce
pre carele Domnul întăreaşte.

CAP XI

1 Măcară de aţi fi suferit puţin nepri-
ceaperii meale! Ce tot îm şi îngă-
2 duiţi, Pentru că rîvnesc pre voi
cu a lui Dumnezău rîvnire, pentru
că am tocmit pre voi cu un bărbat,
3 fecioară curată să o aduc la Hristos. Ce
mă tem ca nu cîndai, precum şarpele au
amăgit pre Evva cu viclenia lui, aşa să strice
cugetile voastre despre întregăciunea cea ce
4 e întru Hristos. Pentru că, de mărturi-
seaşte cela ce vine pre alt Iisus, pre carele
n-am mărturisit, au alt duh luaţi, care n-aţi
luat, sau altă evanghelie, carea n-aţi priimit,
5 bine aţi îngădui. Pentru că socotesc ne-
mică să nu fiu lipsit den cei prea foarte
6 apostoli. Iară de-s şi prost cu cuvîntul,
iară nu cu ştiinţa, ce cu tot arătîndu-ne
7 întru toate la voi, Au păcat am făcut,
pre mine smerindu-mă, ca voi să vă înălţaţi?
Căci în dar Evanghelia lui Dumnezău am
8 binevestit voao. Alte besearici am jăhuit,
9 luînd chelşugul spre a voastră slujbă. Şi
fiind de faţă cătră voi, şi lipsind, n-am asu-
prit nici de una, pentru că lipsa mea au pli-
nitu-o fraţii venind de la Machidonia; şi
întru tot negreu voao pre mine am păzit şi
10 voiu păzi. Iaste adevărul lui Hristos întru
mine că lauda aceasta nu să va astupa
11 întru mine, în laturile Ahaiii. Pentru ce?
Căci nu iubesc pre voi? Dumnezău ştie!
12 Iară carea fac, şi voiu face, ca să taiu
pricina celora ce poftesc pricină, ca,
întru carea să laudă, să să afle precum şi
noi. Pentru că unii ca aceia—mincinoşi 13
apostoli, lucrători vicleani, închipuindu-se
întru apostolii lui Hristos. Şi nu e de 14
minunat, pentru că singur satana să prime-
neaşte spre înger de lumină. Deci nu e 15
mare lucru, de şi slugile lui să primenesc ca
slugile direptăţii, cărora săvîrşitul va fi după
lucrurile lor. Iarăş zic ca nu neştine să 16
socotească că fără minte sînt eu, iară de nu,
măcară ca pre un fără-de-minte priimiţi-mă,
ca puţin şi eu să mă laud. Ceaea ce gră- 17
iesc, nu grăiesc după Domnul, ce ca într-o
nebunie, întru aceasta stare a laudei. De 18
vreame ce mulţi să laudă trupeaşte, şi eu
mă voiu lăuda. Pentru că cu dulceaţă 19
îngăduiţi nebunilor, înţelepţi fiind. Pen- 20
tru că suferiţi de cineva pre voi vă robeaşte,
de cineva mănîncă, de neştine ia, de neş-
tine să semeţeaşte, de neştine pre voi preste
obraz vă bate. După necinste zic, ca 21
cum noi am fi slăbit; iară întru care neştine
ar cuteza—în nebunie zicu—cutez şi eu!
Jidovi sînt? Şi eu! Israilteani sînt? Şi eu! 22
Sămînţa lui Avraam sînt? Şi eu! Slugi 23
lui Hristos sînt? Nebunind grăiesc: Mai pre-
sus eu; întru osteneale mai mult, întru rane
de prisosit, în temniţe mai cu mult, în morţi
de multe ori. De la jidovi de 5 ori cîte 24
40 fără una am luat. De trei ori fuiu bă- 25
tut, cu toiage, o dată cu pietri fuiu împroş-
cat, de trei ori m-am răsipit cu corabia, o zi
şi o noapte în adînc am făcut. Călătorii 26
de multe ori, cu primejdii de rîuri, cu pri-
mejdii de tîlhari, cu primejdii despre rude,
cu primejdii de la limbi, cu primejdii în ce-
tate, cu primejdii în pustiitate, cu primejdii
în mare, cu primejdii întru fraţi mincinoşi;
În osteneală şi trudă, în privegheri de multe 27
ori, în foamete şi seate, în posturi de multe,
în răceală şi golătate. Afară den ceale ce 28
sînt pre denafară, împresurarea mea cea den
toate zilele—grija tuturor Bisearecelor.
Cine boleaşte şi eu nu bolesc? Cine să smin- 29
teaşte şi eu nu mă arzu? De trebuie a 30
mă lăuda, de ale slăbiciunii meale mă voiu
lăuda! Dumnezău şi Părintele Domnului 31
nostru Iisus Hristos ştie, Cela ce iaste bine-
cuvîntat în veaci,că nu minţu! În Damasc, 32
mai-marile limbii al Aretei împăratului pă-
ziia cetatea Damascului, vrînd să mă prinză,
Şi pre o fereastră, întru o coşniţă, m-am 33
slobozit preste zidu, şi am scăpat den
mînile lui.

CAP XII

Şi a mă lăuda nu mi se cuvine, pentru 1
că voiu veni la vederile şi arătările
Domnului. Ştiu pre un om întru 2
Hristos, mai nainte de 14 ani, ori cu
trup, nu ştiu, ori afară den trup, nu
ştiu, Dumnezău ştie, că s-au hrăpit unul ca

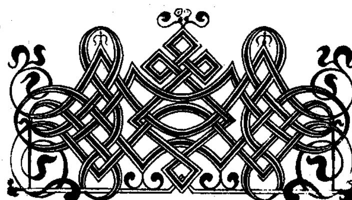
3 acesta pînă în al treilea ceriu. Şi ştiu
pre un om ca acesta, ori cu trup, ori afară
4 den trup, nu ştiu, Dumnezău ştie, Că s-au
hrăpit în raiu şi au auzit negrăite graiuri,
carele nu-s slobode la om să le grăiască.
5 Pentru unul ca acesta mă voiu lăuda, iară
pentru mine nu mă voiu lăuda, fără numai
6 întru neputinţele meale. Pentru că, de
voiu vrea să mă laud, nu voiu fi fără minte,
căci adevărat voiu grăi; iară mă cruţ, ca nu
neştine la mine va gîndi mai mult decît
veade pre mine au aude ceva de la mine.
7 Şi cu prisosirea arătărilor, ca să nu mă seme-
ţesc, datu-mi-s-au strămurare trupului înge-
rul Satanei, ca să-m dea palme, ca să nu mă
8 preaînalţ. Pentru aceasta de trei ori pre
Domnul am rugat ca să să depărteaze de la
9 mine; Şi zise mie: „Destul ţi-e darul Mieu,
pentru că putearea Mea întru slăbiciune să
săvîrşaşte". Deci cu dulceaţă mai mult mă
voiu lăuda întru slăbiciunile meale, ca să să
sălăşluiască în mine putearea lui Hristos.
10 Pentru aceaea pohtesc întru slăbiciune, în
sudalme, în nevoi, în goane, în strînsori
pentru Hristos, căci, cînd slăbesc, atuncea
11 sînt tare. Făcuiu-mă fără minte lăudîndu-
mă, pentru că voi m-aţi îndemnat; că eu
datorie aveam despre voi să mă adeveresc,
pentru că nemică n-am scăzut den cei prea
foarte apostoli, măcară că nemică sînt.
12 Seamnele apostolului s-au lucrat întru voi
cu toată îngăduinţa, cu seamne şi cu mi-
13 nuni şi cu puteri. Pentru că ce iaste cu
carea v-aţ biruit mai mult decît cealealalte
Beseareci, fără numai că eu singur nu m-am
îngreuiat asupra voastră? Dăruiţi-mi nedi-
14 reptatea aceasta. Iată, al treilea rînd, gata
sînt a veni cătră voi, şi nu voiu asupri pre
voi, pentru că nu cerc ale voastre, ce pre
voi; pentru că nu-s datori fiii părinţilor să
15 cîştige, ce părinţii fiilor. Iară eu prea cu
dulceaţă voiu cheltui şi mă voiu cheltui
pentru sufletele voastre, macară că, mai
mult iubind pre voi, mai puţin mă iubesc.
16 Ce fie! Eu n-am îngreuiat pre voi, ce, fiind
17 hîtru, cu vicleşug pre voi am luat. Au doa-
ră pre cineva dentru carii am trimis cătră voi,
18 pren el am lăcomit spre voi? Rugat-am
pre Tit, şi am trimis împreună pre fratele.
Au doară au lăcomit ceva spre voi Tit? Au
nu cu un duh am umblat? Au nu cu aceale
19 urme? Iarăş vă pare că voao răspundem?
Denaintea lui Dumnezău, întru Hristos
grăim. Iară toate, dragilor, pentru a voastră
20 zidire. Pentru că mă tem ca nu cîndai,
venind, nu în ce chip pohtesc voiu afla
pre voi, şi eu mă voiu afla voao în ce
fealiu nu veţi: ca nu cîndai price, rîvniri,
mînii, prigoane, clevete, şopte, semeţii,
21 neaşăzări. De nu, iarăş venind eu,
mă va smeri Dumnezăul mieu cătră voi
şi voiu plînge pre mulţi den ceia ce au
greşit mai nainte şi nu s-au pocăit spre
necurăţie şi curvie şi pîngărîciunea carea
au făcut.

CAP XIII

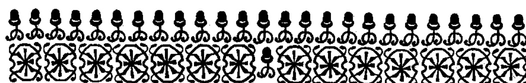
A treia oară cu aceasta viu cătră voi. 1
Den gura a doao mărturii şi a trei
sta-va tot graiul. Grăit-am mai 2
nainte şi iarăş zicu întîiu, ca cînd
aş fi de faţă al doilea rînd, şi, de-
parte fiind, acum scriu celor ce mai nainte
au greşit şi celoralalţi tuturor că, de voiu
veni iarăş, nu voiu cruţa, De vreame ce 3
ispită cercaţi Celui ce întru mine grăiaşte
Hristos, Carele la voi nu slăbeaşte, ce întă-
reaşte întru voi. Că măcară că S-au şi 4
răstignit den slăbiciune, iară trăiaşte den
putearea lui Dumnezău; pentru că şi noi
slăbim întru El, ce vom trăi împreună cu
El, den putearea lui Dumnezău la voi.
Pre înşivă vă ispitiţi de sînteţi în credinţă; pre 5
sine vă ispitiţi. Au nu cunoaşteţi pre voi că
Iisus Hristos întru voi iaste? De nu întru
ceva nelămuriţi sînteţi. Şi nădejduiesc că 6
veţi cunoaşte că noi sîntem neispitiţi.
Iară mă rog cătră Dumnezău să nu faceţ 7
voi nici un rău, ca nu noi lămuriţi să ne
arătăm, ce ca voi binele să faceţi, iară noi
ca neşte nelămuriţi să fim. Pentru că nu 8
putem cevaş asupra adevărului, ce pentru
adevăr. Pentru că ne bucurăm cînd noi 9
slăbim, iară voi sînteţi tari; şi aceasta şi ru-
găm: a voastră întemeiare. Pentru aceaea, 10
aceasta, departe fiind, scriu, ca, fiind de fa-
ţă, nu cu asupreală să isprăvesc, după pu-
tearea carea au dat mie Domnul spre zidire,
şi nu spre surpare. Deci, fraţilor, bucuraţi- 11
vă! Întemeiaţi-vă, mîngîiaţi-vă, aceastaş gîn-
diţi, în pace fiţi, şi Dumnezăul dragostei
şi al păcii fi-va cu voi. Sărutaţ unul 12
pre alalt cu svîntă sărutare. Sărută
pre voi svinţii toţi. Darul 13
Domnului Iisus Hristos şi
dragostea lui Dumnezău
şi împreunarea Svîntu-
lui Duh — cu toţi cu
voi! Amin.

Cătră corintheani a doua s-au scris de la
Filip al Machidoniei, pren Tit şi Luca.

CĂTRĂ GALATEANI CARTE TRIMISĂ A LUI PAVEL

CAP I

1 Pavel, apostolul nu de la
oameni, nici pren om, ce
pren Iisus Hristos și Dum-
nezău - Părintele, Cela ce
au învis pre El den morți,
2 Și cei dempreună cu mine
toți frații, besearecii Gala-
3 tiei: Dar voao și pace
de la Dumnezău - Părintele, și Domnul nos-
4 tru Iisus Hristos, Celui ce S-au dat pre
Dînsul pentru păcatele noastre, ca să ne
scoață pre noi den veacul cest de acum cel
rău, după voia lui Dumnezău și Părintele
5 nostru, A Căruia e mărirea în veacii veaci-
6 lor. Amin! Mă mir că așa degrabă vă mu-
tați de la Cela ce au chemat pre voi, cu darul
7 lui Hristos, la altă Evanghelie, Care nu
iaste alta, fără numai sînt oarecarii carii
turbură pre voi și vrînd să mute Evanghelia
8 lui Hristos. Ce macară de și noi au îngeru
den ceriu va binevesti voao afară den ce am
9 vestit voao, anathema să fie! Cum am și
zis mai nainte, și acum iarăș zic: Oricine
spre voi binevestească, afară den ce ați luat,
10 anathema să fie! Pentru că acum pre
oameni îndemn au pre Dumnăzău? Au caut
oamenilor să plac? Că, încă de aș mai plăcea
11 oamenilor, lui Hristos rob n-aș fi. Și arăt
voao, fraților, Evanghelia ceaea ce s-au bine-
vestit despre mine, că nu iaste după oamenii;
12 Că nici eu de la om am luat pre ea, nici m-am
învățat, ce pren arătarea lui Iisus Hristos.
13 Pentru că ați auzit cum m-am purtat oare-
cînd în leagea jidovească; că preste mă-
sură goniiam Beseareca lui Dumnezău și
14 jăfuiam pre ea Și sporiiam înainte în
leagea jidovească decît mulți care-m era
de o vîrstă întru neamul mieu, mai cu mult
rîvnitoriu fiind obiceaiurilor părinților miei.
15 Iară cînd binevru Dumnezău—Cela ce
m-au ales den pîntecele maicii meale și
16 m-au chemat pren darul Lui— A-Ș arăta
pre Fiiul Său întru mine, ca să-L bineves-
tesc pre El întru limbi, îndată nu m-am
17 adaos trupului și sîngelui, Nici m-am suit
în Ierusalim, cătră cei de mai nainte de
mine apostoli, ce m-am dus la Aravia și
18 iarăș m-am întors la Damasc. Apoi,
după trei ani, m-am suit la Ierusalim, să
văzu pre Petăr, și am rămas cătră el
19 zile 15. Iară pre altul den apostoli n-am
văzut, fără numai pre Iacov, fratele Domnu-
20 lui. Iară ceale ce scriu voao, iată, înain-
tea lui Dumnezău, că nu mințu. După 21
aceaea am venit la laturile Siriei și Chilichiei.
Și eram neconoscut la față la besearecile 22
Iudeii ceale întru Hristos. Și numai au- 23
zind era că „cela ce goniia pre noi odinioară,
acum binevestească credința, carea odini-
oară o jăfuia". Și măriia întru mine pre 24
Dumnezău.

CAP II

Și după aceaea, pren 14 ani, iarăși 1
m-am suit în Ierusalim cu Varnava,
luînd împreună și pre Tit. Și 2
m-am suit, după arătare, și am
arătat lor Evanghelia, carea vestescu
întru limbi, și osebi la ceia ce li să părea, ca
nu cîndai în deșărt alergu au am alergat.
Ce nici Tit, cel dempreună cu mine, elin 3
fiind, să îndemnă să să obrezuiască, Ce 4
pentru cei den afară băgați mincinoși
frați, carii pre furiș întrară să iscodească
volnicia noastră, carea avem întru Hristos
Iisus, ca pre noi să ne robească de tot;
Cărora nici cîtu e un ceas ne-am supus su- 5
punerii, ca adevărul Evangheliei să rămîie
cătră voi. Iară de la ceia ce li să pare a 6
fi cevași, orice cîndva au fost, nimica use-
bire nu mi-e: fața omului Dumnezău nu
priimește. Pentru că mie ceia ce li să părea
nimica nu-m aduseră nainte. Ce împo- 7
trivă, văzînd că m-am încrezut bunii-vestiri
netăierii-împrejur, precum Petăr obrezaniei,
—Pentru că cela ce au lucrat lui Petăr spre 8
trimiterea tăiarii-împrejur lucră și mie
întru limbi— Și conoscînd darul cela ce 9
s-au dat mie, Iacov, și Chifa și Ioan, ceia ce
să părea stîlpi a fi, direaptele mie au dat și
Varnavei spre însoțire: ca noi la limbi, iară
ei la tăiarea-împrejur. Numai de săraci 10
ca să pomenim, carea am și sîrguit aceastaș
a face. Iară cînd au venit Petăr în Anti- 11
ohia, în față-i stătuiu împotrivă, căci hulit
era. Că mai nainte pînă a veni oarecarii 12
de la Iacov, cu limbile mînca împreună;
iară cînd au venit, să feriia și să osebiia pre
el, temîndu-să de cei ce era ai obrezaniei.
Și împreună fățărniciră cu el și ceialalți 13
jidovi, cît și Varnava împreună să luo cu a
lor fățărnicie. Iară cînd am văzut că nu 14
umblă direpț cătră adevărul Evangheliei,
zișu lui Petăr înaintea tuturor: „Deaca ești
tu jidov și ca limbile trăiești, și nu jido-
vește, pentru ce îndemni limbile să să jido-
vească?" Noi den fire jidovi, și nu den 15
limbi, păcătoși. Știind că nu să îndirep- 16
tează omul den lucrurile Legii, de nu pren
credința lui Iisus Hristos, și noi în Hristos
Iisus am crezut, ca să ne îndireptăm den
leagea lui Hristos, și nu den lucrurile Legii;
căci nu să va îndirepta den lucrurile Legii
tot trupul. Iară de am cercat a ne 17
îndirepta întru Hristos, ne-am aflat și noi
păcătoși, dară Hristos slugă e păcatului?

18 Să nu fie! Că de vreame ce ceale ce am
surpat, aceastea iarăşi zidescu, călcătoriu
19 de leage pre mine mă adeverescu. Pentru
că eu pren Leage, cu Leagea, am murit, ca
20 cu Dumnezău să trăiescu. Cu Hristos
împreună m-am răstignit şi nu mai trăiescu
eu, ce trăiaşte întru mine Hristos. Iară care
acum trăiescu în trup, în credinţă trăiescu
a Fiiului lui Dumnezău, Celui ce au iubit
pre mine şi S-au dat pre El pentru mine.
21 Nu leapăd darul lui Dumnezău; pentru că,
de e pren Leage direptatea, Hristos dară în
zadar au murit.

CAP III

1 O, fără de minte galateani, cine pre
voi au zavistuit, ca adevărului să
nu vă plecaţi, cărora înaintea ochi-
lor Iisus Hristos, S-au scris mai
2 nainte întru voi răstignit? Numai
aceasta voiu să ştiu de la voi: den faptele
Legii aţ luat Duhul, au den auzul credinţei?
3 Aşa nebuni sînteţi? Începînd cu Duhul,
4 acum cu trupul săvîrşiţi? Atîtea aţ păţit
5 în zadar? De e şi în zadar! Deci Cela ce
vă dă voao Duhul şi lucrează puteri întru
voi, den lucrurile Legii, au den auzul cre-
6 dinţei? Precum „Avraam au crezut în
Dumnezeu şi să socoti lui întru direptate".
7 Cunoaşteţ dară că cei den credinţă, aceştea
8 sînt fiii lui Avraam. Şi mai nainte văzînd
Scriptura că den credinţă îndireptează lim-
bile Dumnezău, mai nainte au vestit lui
Avraam că „să vor blagoslovi întru tine
9 toate limbile". Deci cei den credinţă să
binecuvintează împreună cu cel credincios
10 Avraam. Că, cîţ sînt den lucrurile Legii,
supt blestem sînt; pentru că scrisu-s-au:
„Blestemat tot cela ce nu rămîne întru toate
ceale scrise în cartea Legii, ca să le facă pre
11 eale". Iară cum că în Leage nimenea nu
să îndireptează lîngă Dumnezău, aiave e, că
12 „direptul den credinţă va trăi". Iară
Leagea nu e den credinţă, ce „omul care
13 va face aceastea va trăi întru eale". Hristos
pre noi ne-au răscumpărat den blestemul
Legii, făcîndu-Se pentru noi blestem—pen-
tru că scrisu-s-au:„Blestemat e tot cel
14 spînzurat pre lemn"— Ca întru limbi
blagoslovenia lui Avraam să să facă întru
Hristos Iisus, ca făgăduinţa Duhului să o
15 luom pren credinţă. Fraţilor, după cum
grăiesc, însă a omului adeverită legătură
nimenea nu o leapădă sau mai adaoge.
16 Iară lui Avraam s-au grăit făgăduinţele, şi
semenţiei lui. Nu zice: „şi seminţiilor", ca
spre mulţi, ce ca spre unul: „şi semenţiei
17 tale", Carele iaste Hristos. Şi aceasta zic:
Legătură mai nainte întemeiată de Dum-
nezău la Hristos, cea după 430 de ani
făcută Leage nu o slăbeaşte, ca să stri-
18 ce făgăduinţa. Pentru că, de e
den Leage moştenirea, nu mai iaste den
făgăduinţă; iară lui Avraam pren făgădu-
19 inţă i-au dăruit Dumnezău. Ce e dară
Leagea? Pentru neascultări s-au pus, pî-
nă unde va veni „Sămînţa", la Carea s-au
făgăduit, rînduindu-se pren îngeri, cu mîna
Împăcătoriului. Iară Împăcătoriul al 20
unuia nu iaste, iară Dumnezău unul iaste.
Deci Leagea împotriva făgăduinţelor lui 21
Dumnezău iaste? Să nu fie! Că de s-ar fi
dat Leagea care să poată învia, cu adevărat
den Leage ar fi direptatea. Ce au închis 22
Scriptura toate supt păcat, ca făgăduinţa
den credinţa lui Iisus Hristos să să dea
celora ce cred. Iară mai nainte de a veni 23
credinţa, supt Leage ne păziiam, închiş
fiind la credinţa cea ce era să să descopere.
Deci Leagea învăţătoare ne fu noao întru 24
Hristos, ca den credinţă să ne îndireptăm.
Iară venind credinţa, nu mai sîntem supt 25
învăţătură. Pentru că toţi fiii lui Dum- 26
nezău sînteţi, pren credinţă întru Hristos
Iisus. Pentru că cîţi în Hristos v-aţ bote- 27
zat cu Hristos v-aţ îmbrăcat. Nu încape ji-
dov, nice elin; nu încape rob, nici slobod;
Nu încape parte bărbătească, nice făme- 28
iască, pentru că toţi voi unul sînteţi în
Hristos Iisus. Iară de voi sînteţi ai lui 29
Hristos, iată că a lui Avraam sămînţă sîn-
teţi şi, după făgăduinţă, moştenitori.

CAP IV

Iară zic, în cîtă vreame moştini- 1
toriul prunc iaste, nemică osebire
n-are de slugă, stăpîn tuturor
fiind; Ce supt ispravnici iaste şi 2
diregătoriu de casă, pînă la rîndu-
iala tătîne-său. Aşa şi noi, cînd eram 3
prunci, supt stihiile lumii eram robiţi;
Iară cînd au venit plinirea vremii, trimis-au 4
Dumnezău pre Fiiul Lui cel născut den mu-
iare, născîndu-Se supt Leage, Ca pre cei 5
de supt Leage să-i răscumpere, ca făgăduinţa
cea fiască să o luom. Iară căci sînteţi fii, 6
trimis-au Dumnezău Duhul Fiiului Lui în
inimile voastre strigînd: „Avva! Părintele!"
Deci nu mai eşti rob, ce fiiu; iară de eşti fiiu, 7
şi moştinitoriu lui Dumnezău pren Hristos.
Ce atuncea, neştiind pre Dumnezău, aţi slu- 8
jit celora ce nu den fire era dumnezei.
Iară acum, cunoscînd pre Dumnezău şi, mai 9
mult, cunoscîndu-vă de Dumnezău, cum vă
întoarceţ iar spre ceale slabe şi sărace stihii,
cărora iarăş de iznoavă a le sluji veţi?
Păziţi zilele şi lunile şi vremile şi anii. 10
Temu-mă de voi, nu cumva în deşărt am 11
ostenit la voi. Faceţi-vă ca mine, căci şi 12
eu ca voi, fraţilor, rogu-mă voao. Nemică
strîmbătate nu mi-aţi făcut. Ce ştiţi că, 13
pentru slăbiciunea trupului, am bine-
vestit voao mai nainte. Şi dodeiala 14
mea cea den trupul mieu nu aţi defăi-
mat, nici o aţi scuipit; ce ca pre un înger
al lui Dumnezău aţi priimit pre mine,
ca pre Hristos Iisus. Care dară era feri- 15
cirea voastră? Pentru că mărturisesc voao
că, de ar fi putinţă, ochii voştri scoţîn-

16 du-i, i-aţi fi dat mie. Deci vrăjmaş voao
17 fiiu, adevărat grăind voao? Rîvnescu pre
voi nu bine; ce să ne închiză pre noi vor, ca
18 lor să vă asămănaţi. Şi bine e a rîvni
întru bine pururea, şi nu numai cînd viu eu
19 de faţă cătră voi. Feţii miei, pentru carii
iarăş chinuiesc, pînă unde să va închipui
20 Hristos întru voi! Şi aş vrea să viu cătră
voi acum şi să-m schimb glasul mieu, căci
21 mă îndoiesc de voi. Ziceţi-m carii veţi
să fiţi supt Leage, Leagea nu ascultaţi?
22 Pentru că scris iaste că Avraam doi feciori
au avut: unul den slujnică şi unul den cea
23 volnică. Iară cel den slujnică trupeaşte
s-au născut, iară cel den volnică, pren făgă-
24 duinţă. Carele sînt tîlcuindu-se: pentru
că aceastea sînt ceale doao făgăduinţe, una
de la măgura Sinaii, spre robie născînd, care
25 iaste Agar —Pentru că Agar măgura Sinaii
iaste, în Aravia—, şi să alătură aseamenea
cu acest de acum Ierusalim şi slujaşte cu fiii
26 ei. Iară cel de sus Ierusalim slobod iaste,
27 care iaste maică tuturor noao. Pentru că
scris iaste: „Bucură-te, stearpo, ceaea ce nu
naşti, rumpe şi strigă ceaea ce n-ai munci,
că mulţi-s fiii pustiiului, mai mulţi decît
28 ceiia ce are bărbat!" Iară noi, fraţilor,
29 după Isaac ai făgăduinţii fii sîntem. Ce
în ce chip atuncea cel ce trupeaşte născu-se
goniia pre cel duhovnicesc, aşa şi acum.
30 Iară ce zice Scriptura? „Scoate pre slujnică
şi pre fiiul ei; pentru că nu va moşteni fiiul
31 slujnicii cu fiiul cei volnice". Deci, fraţi-
lor, nu sîntem ai slujnicii fii, ce ai volnicii.

CAP V

1 Cu volnicia dară cu carea Hristos
pre noi ne-au mîntuit staţi, şi nu
iarăş cu jugul robirii vă cuprindeţi.
2 Iată, eu, Pavel, zic voao că de vă
veţi tăia împrejur, Hristos voao
3 nimica nu va folosi. Şi mărturisesc iarăş
la tot omul ce să taie împrejur că datoriu e
4 toată Leagea să facă. Surpatu-v-aţi de
la Hristos carii în Leage vă îndireptaţi; den
5 dar aţi scăzut. Pentru că noi cu Duhul
den credinţă nedeajde, direptate aşteptăm.
6 Pentru că întru Hristos Iisus nici tăiarea-
împrejur poate ceva, nici netăiare, ce cre-
7 dinţa care să lucrează Pren dragoste.
Alergat-aţi bine. Cine pre voi au contenit,
8 să nu vă înduplecaţi adevărului? Îndem-
narea nu e den cela ce vă cheamă pre voi.
9 Puţin aluat toată frămîntătura dospeaşte.
10 Eu nădejduiesc întru voi, întru Domnul, că
nimica alta nu veţi cugeta; iară cela ce turbu-
ră pre voi purta-va judecata, oricarele va fi.
11 Iară eu, fraţilor, de mărturisescu încă tăiare-
împrejur, ce mă mai gonesc? Poate că s-au
12 surpat sminteala crucii! Măcară că să vor
şi părăsi ceia ce vă izgonesc pre voi. Pen- 13
tru că voi spre volnicie v-aţi chemat, fraţi-
lor; numai nu volnicia spre prileju trupului,
ce pren dragoste slujiţi unul altuia. Pentru 14
că toată Leagea într-un cuvînt să plineaşte,
întru: „Să iubeşti pre aproapele tău ca pre
tine". Iară de muşcaţi unul pre altul şi 15
vă mîncaţi, căutaţi nu unul de cătră altul
să vă topiţi. Şi zicu: Cu Duhul îmblaţi 16
şi pofta trupului să nu o săvîrşiţ. Pentru 17
că trupul pofteaşte împotriva Duhului, iară
Duhul împotriva trupului; iară aceastea stau
împotrivă una cătră alta, ca nu ceale ce aţi
vrea, acealea să faceţi. De vă şi purtaţi 18
cu Duhul, nu sînteţi supt Leage. Iară 19
aiavea sînt faptele trupului, carele sînt:
preacurvia, curvia, necurăţia, pîngăriciunea,
Închinarea de idoli, fărmecătoria, vrăjbile, 20
pricile, rîvnirile, mîniile, obrăzniciile, împă-
recherile, eresurile, Zavistii, ucideri, 21
îmbătări, ospeaţe, şi ceale ce sînt aseamene
acestora, carele zic mai nainte voao, cum am
şi mai nainte zis, că cei ce fac ca aceastea
împărăţia lui Dumnezău nu vor moşteni.
Iară roada Duhului iaste dragostea, bucurie, 22
pace, îndelungă răbdare de mînie, bunătate,
destoinicie, credinţă, blîndeaţe, răbdare.
Asupra unora ca acestora nu iaste leage. 23
Iară cei a lui Hristos trupul au răstignit, 24
împreună cu patimele, şi cu poftele. De 25
trăim cu Duhul, cu Duhul să îmblăm. Să 26
nu fim cu deşartă mărire, unul pre altul
împărechindu-ne, unul pre altul zavistuind.

CAP VI

Fraţilor, de să va şi mai nainte apuca 1
omul în vreo oarece greşală, voi,
duhovnicii, întăriţi pre unul ca
acela cu duh de linişte, socotind
pre tine, ca nu şi tu să te dodeieşti.
Unul altuia greutăţile purtaţi, şi aşa umpleţi 2
leagea lui Hristos. Pentru că de i să pare 3
cuiva a fi cevaşi, nimica fiind, pre dînsul cu
mintea să înşală. Iară lucrul lui să-şi 4
ispitească fieştecarele; şi atuncea la dîn-
sul sîngur lauda va avea, şi nu la celalalt.
Pentru că fieştecarele a sa sarcină va purta. 5
Şi împreune cela ce să învaţă cuvîntul celui 6
ce învaţă întru toate bunătăţile. Nu 7
vă amăgireţi: Dumnezău nu Să batjoco-
reaşte; Că ce va sămăna omul, aceasta va 8
şi săcera. Căci cela ce samănă în trupul lui,
den trup va secera stricăciune; iară cela ce
samănă în Duh den Duh seaceră viaţa
veacinică. Iară făcînd binele să nu tînjim; 9
pentru că în vreamea sa vom secera, neobo-
sind. Deci, dirept aceaea, pînă unde vrea- 10
me avem, să lucrăm binele cătră toţi, şi
mai vîrtos cătră ceia ai noştri de credinţă.

11 Vedeţi cu ce fealiu de slove am scris voao
12 cu a mea mînă! Cîţi vor să fie vederoşi
în trup, aceştea îndeamnă pre voi să vă tă-
iaţi împrejur, numai ca nu cu crucea lui
13 Hristos să să gonească. Pentru că nici
ceia ce să obrezuiescu singuri ei Leagea pă-
zescu, ce vor ca să vă tăiaţi voi împrejur,
14 ca de trupul vostru să să laude. Iară mie,
să nu fie a mă lăuda, fără numai în crucea
Domnului nostru Iisus Hristos, pren carea
cu mine lumea s-au răstignit, şi eu cu lumea!
15 Pentru că în Hristos Iisus nici tăiarea-împre-
jur poate ceva, nici netăiarea, ce noao zidire.
16 Şi, cîţi cu pravila aceasta vor umbla, pace
spre ei şi milă şi spre Israilul lui Dumnezău!
17 De astăzi înainte osteneale mie nimenea
să nu-m dea, pentru că eu seamnele
Domnului Iisus în trupul mieu
18 port. Darul Domnului nostru
Iisus Hristos, cu duhul
vostru, fraţilor!
Amin.

Cătră galateani s-au scris,
de la Rîm.

CEA CĂTRĂ EFESEANI CARTE TRIMISĂ A LUI PAVEL

CAP I

1 Pavel, apostolul lui Iisus
Hristos, pren voia lui
Dumnezău, sfinţilor celor
ce sînt în Efes şi credin-
cioşi întru Hristos Iisus:
2 Dar voao şi pace de
la Dumnezău, Părintele
nostru, şi Domnul Iisus
3 Hristos! Binecuvîntat Dumnezău şi Pă-
rintele Domnului nostru Iisus Hristos, Cela
ce ne-au blagoslovit pre noi cu toată blagoslo-
venia duhovnicească, întru ceale cereşti, cu
4 Hristos; În ce chip ne-au ales pre noi
întru El mai nainte de izvodirea lumii, a fi
noi sfinţi şi fără prihană pre denaintea Lui,
5 cu dragoste, Mai înainte rînduind pre noi
întru punere de fii pren Iisus Hristos întru
6 El, după bunăvrearea voii Lui, Spre
lauda mărirei darului Lui, cu carele ne făcu
7 dar pre noi cu Cel iubit; Întru Carele
avem răscumpărarea, pren sîngele Lui ier-
tarea păcatelor, după bogăţia darului Lui,
8 Carele au prisosit întru noi, cu toată înţelep-
9 ciunea şi mintea; Arătînd noao taina voiei
Lui, după bunăvrearea Lui carea au pus înain-
te întru El, Spre diregătoria plinirei 10
vremilor, să le întemeiaze toate întru Hristos,
şi ceale den ceriu, şi ceale de pre pămînt,
întru El, Întru Carele ne-am şi moştenit, 11
mai nainte fiind rînduiţ după punerea-îna-
inte a Celui ce toate le isprăveaşte după sfa-
tul voiei Lui, Ca să fim noi spre lauda 12
mărirei Lui, cei ce am nădejduit mai nainte
întru Hristos. Întru Carele şi voi auzind 13
cuvîntul adevărului, bunăvestirea mîntuirei
voastre, întru carea şi crezînd v-aţ pecetluit
cu Duhul făgăduinţei cel Sfînt, Carele 14
iaste arvună moştenirei voastre, spre mîntu-
irea ocrotirei, spre lauda mărirei Lui.
Pentru aceaea, auzind şi eu cea de la voi cre- 15
dinţă întru Domnul Iisus şi dragostea cea
cătră toţi sfinţii, Nu mă încetez mulţă- 16
mind pentru voi, pomenire voao făcînd la
rugile meale, Ca Dumnezăul Domnului 17
nostru Iisus Hristos, Părintele mărirei, să
dea voao duh de înţelepciune şi de descope-
rire întru conoştinţa Lui, Luminaţi fiind 18
ochii cugetului vostru, ca să ştiţ voi carea
iaste nădeajdea chemării Lui şi carea e bogă-
ţia mărirei moştenirei Lui întru sfinţi,
Şi ce e cea ce prisoseaşte mărime a puterii 19
Lui întru noi, ceia ce credem, după lucrarea
tăriei puterii Lui, Carea au lucrat întru 20
Hristos, sculîndu-L pre El den morţi, şi L-au
şăzut în direapta Lui, întru ceale cereşti,
Mai sus de toată domnia şi biruinţa şi pu- 21
tearea şi stăpînirea şi de tot numele ce să
numeaşte, nu numai în veacul acesta, ce şi
în cel viitoriu. Şi toate le-au supus supt 22
picioarele Lui şi pre El L-au dat cap mai
presus de toate Besearecii, Carele iaste 23
trupul Lui, plinirea Celui ce toate întru
toate plineaşte.

CAP II

Şi pre voi, fiind morţi cu păcatele şi 1
cu greşalele, Întru carele odini- 2
oară aţi îmblat, după veacul lumii
aceştiia, după stăpînitoriul biru-
inţei văzduhului, duhului celui
ce acum lucrează întru fiii neascultării,
Întru carele şi noi toţi am petrecut odini- 3
oară întru poftele trupului nostru, făcînd
voile trupului şi ale cugetelor, şi eram fii
den fire urgiei, ca şi ceialalţi, Iară Dum- 4
nezău, bogat fiind întru milă, pentru cea
multă a Lui dragoste carea au iubit pre noi,
Şi pre noi, morţi fiind cu greşalele, împre- 5
ună vii ne făcu cu Hristos – cu darul sînteţi
mîntuiţi! – Şi împreună sculă şi împreună 6
aşeză în ceale cereşti, întru Iisus Hristos,
Ca să arate în veacurile ceale viitoare cea 7
prea de prisosit bogăţia darului Lui cu
bunătate asupra voastră întru Hristos
Iisus. Pentru că cu darul sînteţi mîntu- 8
iţi, pren credinţă. Şi acesta nu de la
voi: al lui Dumnezău e darul. Nu 9
den faptă, ca nu neştine să să fălească.

10 Pentru că facerea Lui sîntem, zidiţi fiind
întru Hristos Iisus spre fapte bune, carele
mai nainte au gătit Dumnezău, ca întru eale
11 să îmblăm. Pentru aceaea aduceţi-vă
aminte că voi, care eraţi odinioară limbile
în trup, ceia ce să zic netăiaţi-împrejur de
cea ce să zice împrejur-tăiat în trup, carea
12 e făcută de mînă, Că eraţi în vreamea
aceaea osebiţi de Hristos, înstriinaţi de pe-
treacerea lui Israil şi striini de legăturile
făgăduinţei, nădeajde neavînd, şi fără
13 Dumnezău în lume. Iară acum, întru
Hristos Iisus, voi, ceia ce odinioară eraţi
departe, aproape v-aţi făcut întru sîngele
14 lui Hristos. Pentru că El iaste pacea noas-
tră, Cela ce au făcut amîndoao una, şi mijlo-
15 cul păreatelui gardului au dezlegat, Vrajba,
cu trupul Lui, leagea poruncilor, care era
pusă în obiceaie, strică, ca pre acei doi să-i
zidească întru El un om nou, făcînd pace;
16 Şi să împace pre amîndoi într-un trup cu
Dumnezău, pren cruce, omorînd vrajba cu ea.
17 Şi venind, au vestit pace voao, celor de de-
18 parte şi celor de aproape; Căci pren El avem
apropiarea amîndoi cu un Duh cătră Părinte-
19 le. Deci dară nu mai sînteţi striini şi ne-
mearnici, ce împreună-petrecători cu sfinţii
20 şi de casa lui Dumnezău, Zidiţi fiind
preste temelia apostolilor şi prorocilor, fiind
în capul unghiului sîngur Iisus Hristos,
21 Întru Carele toată zidirea, împreună alcătu-
indu-se, creaşte spre beseareсă sfîntă întru
22 Domnul, Întru Carele şi voi împreună
vă zidiţi spre lăcaş lui Dumnezău cu Duhul.

CAP III

1 Pentru aceaea eu, Pavel cel legat al lui
Hristos Iisus pentru voi, limbile—
2 De veţi fi auzit diregătoria darului
lui Dumnăzău cela ce s-au dat mie
3 spre voi, Căci după descoperire
au arătat mie taina, după cum am scris mai-
4 nainte pre puţin, Cătră care puteţi citind
a socoti înţelesul mieu întru taina lui Hristos,
5 Carea la alte neamuri nu s-au arătat fiilor
oamenilor în ce chip acum s-au descoperit
celor svinţi apostoli ai Lui şi proroci, întru
6 Duhul: Să fie limbile împreună moşteani
şi împreună un trup şi împreună părtaş la
făgăduinţa Lui, întru Hristos, pren Evan-
7 ghelie, Căruia am fost posluşnic, după
dăruinţa darului lui Dumnezău, cea ce s-au
8 dat mie după lucrarea puterii Lui. Mie,
celui mai mic decît toţi svinţii, s-au dat
darul acesta, întru limbi a vesti cea necerce-
9 tată bogăţia lui Hristos Şi a lumina pre
toţi, ce e împreunarea tainei cei ascunse den
veaci întru Dumnezău, Celui ce toate au zi-
10 dit pren Iisus Hristos, Ca să să cunoască
acum la împărăţii şi la puteri, întru ceale
cereşti, pren Besearecă, cea de multe
fealiuri înţelepciune a lui Dumnezău,
După tocmala a veacilor, carea au făcutu-o 11
întru Hristos Iisus, Domnul nostru, Întru 12
Carele avem îndrăznirea şi apropiarea cu
nădeajde, pren credinţa Lui. Pentru aceaea 13
vă pohtesc să nu tînjiţi întru necazurile
meale ceale pentru voi, carea iaste mărirea
voastră. Pentru aceaea plec genuchile 14
meale cătră Părintele Domnului nostru
Iisus Hristos, Dentru Carele tot neamul, 15
în ceriuri şi pre pămînt, să numeaşte, Ca 16
să dea voao după bogăţia măririi Lui, cu
puteare a vă întări pren Duhul Lui, la cel
denlăuntru om, Să lăcuiască pre Hristos 17
pren credinţă întru inemile voastre, Cu 18
dragoste înrădăcinaţi şi întemeiaţi, ca să
puteţi cuprinde împreună cu toţi svinţii ce
e lărgimea şi lungimea şi adîncimea şi înăl-
ţimea. Şi a cunoaşte cea pre deasupra 19
cunoştinţii dragostea lui Hristos, ca să vă
plinit la toată plinirea lui Dumnezău.
Iară Celui ce poate mai presus de toate a 20
face prea de prisosit den carele cearem au
gîndim, după putearea cea ce să lucrează
întru noi, Aceluia e slava întru adunare 21
în Hristos Iisus, în toate neamurile veacului
veacilor! Amin.

CAP IV

Rog dirept aceaea pre voi eu, cel 1
legat întru Domnul, cu vrednicie
să umblaţi chemării carii v-aţ che-
mat, Cu toată smerenia şi blîn- 2
deaţele, cu îndelungă-răbdare a
mîniei, suferind unul pre alalt cu dragoste,
Sîrguind să păziţi unirea Duhului cu legătura 3
păcii. Un trup şi un Duh, după cum v-aţi şi 4
chemat întru o nădeajde a chemării voas-
tre. Un Domn, o credinţă, un botez. 5
Un Dumnezău şi Părinte tuturor, Cel preste 6
toţi şi pren toţi şi întru toţi noi. Şi la 7
fieştecarele dentru noi s-au dat darul după
măsura darului lui Hristos. Pentru aceaea 8
zice: „Suindu-Se întru înălţime, robit-au
robime şi deade dări oamenilor". Iară 9
ceaea ce zice că „Să sui" ce iaste, fără
numai că S-au şi pogorît întîiu la ceale mai
de jos părţi ale pămîntului? Cela ce S-au 10
pogorît, Acesta iaste şi Cela ce S-au suit mai
presus de toate ceriurile, ca să să umple
toate, Şi Acesta au dat pre unii apostoli, 11
pre alţii proroci, pre alţii de-bine-vestitori,
pre alţii păstori şi dascali, Cătră înteme- 12
iarea sfinţilor, spre lucru de slujbă, spre zi-
direa trupului lui Hristos, Pînă unde vom 13
sosi toţi la unirea leagii şi a cunoştinţii
Fiiului lui Dumnezău, spre om deplin, spre
măsură de vîrstă a umplerii lui Hristos;
Ca să nu mai fimu prunci, învăluindu-ne şi 14
purtîndu-ne cu tot vîntul învăţăturii, cu
potcele oamenilor întru ficleşug, spre meş-
terşugirea înşălăciunii; Ce, adeveriţi fiin- 15

indu-I, cu dragoste, să creaştem la El toate,
16 Carele iaste capul, Hristos, Dentru Carele
tot trupul, împreună cu mădulările alcătu-
indu-să şi închegîndu-se pren toată pipă-
irea dării, după lucrare, cu măsura a fiişte-
căriia părţi, creaşterea trupului face, spre
17 zidirea sa cu dragoste. Aceasta dirept
aceaea zicu şi mărturisescu întru Domnul:
ca să nu mai umblaţi voi după cum şi cealea-
lalte limbi îmblă, întru deşertăciunea gîndu-
18 lui lor, Întunecaţi fiind cu cugetul, fiind
înstriinaţi de viaţa lui Dumnezău, pentru
necunoştinţa cea ce iaste întru ei, pentru
19 împietrirea inimii lor, Carii opăcindu-se,
pre dînşii s-au dat hlăpiei, spre facerea a
20 toată necurăţia cu lăcomie. Iară voi nu
21 aşa aţ cunoscut pre Hristos; De vreame
ce pre El aţi auzit şi întru El v-aţi învăţat,
22 după cum iaste adevărul întru Iisus, Să
lepădaţi voi, după cea de mai nainte pe-
treacere, pre omul cel vechiu, pre cela ce să
23 strică după pohtele înşălăciunii, Şi să
vă înnoiţi de iznoavă cu duhul gîndului
24 vostru. Şi să vă îmbrăcaţi în omul cel
nou, cela ce după Dumnezău s-au zidit, cu
25 direptate şi curăţia adevărului. Direpţ
aceaea, lepădînd minciuna, grăiţi adevărul
fieştecarele cu aproapele lui, căci sîntem
26 unul altuia mădulări. „Mîniaţi-vă, şi să nu
greşiţi". Soarele să nu apuie asupra urgi-
27 sirii voastre, Nici daţi loc diavolului.
28 Cela ce fură să nu mai fure; ce mai mult
ostenească lucrînd binele cu mînile, ca să
29 aibă să dea celui ce trebuie. Tot cuvîntul
putred den gura voastră să nu iasă; ce care
e bun, spre zidirea trebuinţei, ca să dea dar
30 celor ce aud. Şi nu mîhniţi Duhul cel
Sfînt al lui Dumnezău, întru Carele v-aţi
31 pecetluit la ziua mîntuirii. Toată amără-
ciunea şi mînia şi urgia şi strigarea şi bleste-
mul rădice-să de la voi, împreună cu toată
32 răutatea. Şi vă faceţi unul cătră alaltu
buni, milostivi, dăruindu-vă întru voi, după
cum şi Dumnezău întru Hristos au dăruit
voao.

CAP V

1 Faceţi-vă dară asemănători lui
Dumnezeu, ca nişte fii iubiţ
2 Şi umblaţi cu dragoste, după cum
şi Hristos au îndrăgit pre noi şi
S-au dat pre Dînsul pentru noi,
prescură şi jîrtvă lui Dumnezeu, spre miros
3 de bună mirosenie. Iară curvia,şi toată
necurăţia, au lăcomia nice să să numească
4 întru voi, după cum să cade sfinţilor, Şi
grozăvie, şi graiuri nebuneşti, au glume cealea
ce nu să cuvin; ce mai vîrtos mulţămită.
5 Pentru că aceasta să ştiţ, că tot curvariul, au
necuratul, au lacomul, carele iaste închină-
toriu la idoli, nu are moştenire întru împără-
6 ţia lui Hristos şi Dumnezău. Nimenea pre
voi să nu vă înşale cu deşarte cuvinte; că pen-
tru aceastea vine urgia lui Dumnezău preste
fiii neascultării. Deci nu vă faceţ împre- 7
ună părtaş cu ei. Pentru că eraţi odini- 8
oară întunearec, iară acum lumină întru
Domnul. Ca fiii luminei umblaţi —Pentru 9
că roada Duhului întru toată bunătatea şi
direptatea şi adevărul — Ispitind ce iaste 10
bineplăcut Domnului. Şi nu vă adunaţi 11
cu lucrurile ceale neroditoare ale întuneare-
cului, ce mai vîrtos le şi mustraţi. Pentru 12
că cealea ce pre ascuns să fac de dînşii gro-
zav iaste a le şi zice. Iară toate dove- 13
dindu-să de lumină, să arată; pentru că tot
ce să arată lumină iaste. Pentru aceaea 14
zice: „Scoală-te, cela ce dormi, şi te învie
den morţi şi va lumina ţie Hristos". Cău- 15
taţi dirept aceaea cum cu socotinţă umblaţi,
nu ca nişte neînţelepţi, ce ca înţelepţii,
Răscumpărînd vreamea, căci zilele reale 16
sînt. Pentru aceaea nu vă faceţ fără de 17
minte, ce înţelegînd ce e voia Domnului.
Şi nu vă îmbătaţi cu vin, întru carea iaste 18
nestîmpărare, ce vă umpleţi cu Duh,
Grăind voao cu cîntări şi laude şi peveţii 19
duhovniceşti, cîntînd şi peveţînd întru ini-
mile voastre Domnului, Mulţămind puru- 20
rea pentru toate, întru numele Domnului
nostru Iisus Hristos, lui Dumnezeu şi Pă-
rintelui, Plecîndu-vă unul altuia cu frica 21
lui Dumnezău. Muierile, bărbaţilor voştri 22
plecaţi-vă, ca Domnului; Căci bărbatul 23
iaste capul muierii, după cum şi Hristos cap
besearecii, şi Acesta iaste Mîntuitoriu trupu-
lui. Ce, în ce chip beseareca să supune lui 24
Hristos, aşa şi muierile la bărbaţii lor întru
toate. Voi, bărbaţii, iubiţ muierile voastre, 25
după cum şi Hristos au iubit beseareca şi
pre El S-au dat pentru dînsa, Ca pre dînsa 26
să o sfinţască curăţindu-o cu spălarea apei
în cuvînt, Ca să o puie aproape pre ea 27
Luiş, slăvită besearecă, neavînd spurcăciune,
au zbîrcitură, au altceva dentru aceastea, ce
ca să fie svîntă şi fără prihană. Aşa sînt 28
datori bărbaţii să iubească pre ale lor mu-
ieri, ca ale lor trupuri. Cela ce iubeaşte pre
a lui muiare pre dînsul iubeaşte. Pentru 29
că nimeanea niciodinioară ş-au urît trupul
său, ce-l hrăneaşte şi încălzeaşte pre el,
după cum şi Hristos pre besearecă; Căci 30
mădulări sîntem a trupului Lui, den trupul
Lui şi den oasele Lui. Pentru aceasta 31
lăsa-va omul pre tată şi pre maică şi să va
lipi lîngă muiarea lui şi vor fi amîndoi un
trup. Taina aceasta mare iaste—iară eu 32
zic în Hristos şi întru besearecă— Însă 33
şi voi fieştecarele pre a sa muiare aşa să o
iubească, ca pre el; iară muiarea să să
teamă de bărbat.

CAP VI

1 Feciorii, ascultaţi pre părinţii voştri
întru Domnul, pentru că aceasta
2 iaste direptate. „Cinsteaşte pre
tată-tău şi pre maică“ —carea
iaste poruncă dentîiu, întru făgă-
3 duinţă— „Ca să-ţ fie ţie bine şi să fii
4 îndelungat de zile pre pămînt“. Şi, pă-
rinţii, nu urgisiţ fiii voştri, ce-i hrăniţi pre
ei cu învăţătură şi cu dojana Domnului.
5 Slugile, ascultaţ de stăpîni trupeaşte, cu
frică şi cutremur, cu prostimea inemii voas-
6 tre, ca lui Hristos, Nu după slujba ce e
întru ochi, ca cei ce vor să placă oamenilor;
ce, ca nişte robi ai lui Hristos, făcînd voia
7 lui Dumnezău den suflet, Cu bun cuget
8 slujînd Domnului, şi nu oamenilor, Ştiind
că orice bine fieştecarele va face, aceasta va
9 lua de la Domnul, ori rob, ori slobod. Şi,
domnii, aceasteaş faceţi către ei; lăsînd
înfricoşirile, ştiind că şi al vostru şi al lor
Domnul iaste în ceriuri şi făţărnicie nu iaste
10 la El. Deci, fraţilor miei, întăriţi-vă întru
11 Domnul şi întru tăria vîrtutei Lui. Îmbră-
caţi-vă întru armarea lui Dumnezău ca să
puteţi voi a sta către măiestriile diavolului.
12 Căci nu iaste voao luptarea spre sînge şi trup,
ce către domnii, către puteri, către ţiitorii
lumii întunearecului veacului acestuia, spre
ceale duhovniceşti ale vicleşugului întru
13 ceale cereşti. Pentru aceaea luaţi toată
armarea lui Dumnezău, ca să puteţi să staţi
împotrivă în ziua cea rea şi, toate supuindu-
14 le, să staţi. Staţi dirept aceaea, încinşi
fiind mijlocul vostru cu adevărul şi îmbră-
15 caţi fiind cu zaua direptăţii. Şi încăl-
ţîndu-vă picioarele cu gătirea Evangheliei
16 păcii. Preste toate luînd pavăza credinţei,
cu carele veţi putea toate săgeţile celui vi-
17 clean ceale arzătoare a le stinge. Şi coiful
mîntuirii priimiţi şi sabia Duhului, carele
18 iaste graiul lui Dumnezău, Pren toată
ruga şi rugăciunea rugîndu-vă în toată vrea-
mea cu Duhul şi întru aceastaşi priveghind
cu toată răbdarea şi rugăciunea pentru toţi
19 sfinţii, Şi pentru mine, ca să să dea
mie cuvînt întru deşchiderea gurii meale,
cu îndrăzneală a arăta taina Evangheliei,
20 Pentru carea mă rog în lanţu; ca întru ea să
fiu cu îndrăznire, după cum mi se cuvine a
21 grăi. Ce pentru ca să ştiţi şi voi ceale
despre mine, ce facu, toate voao le va arăta
Tihic, cel iubit frate şi credincios posluşnic
22 întru Domnul, Pre carele l-am trimis
către voi şi întru aceastaş, ca să conoaşteţi
ceale pentru noi şi să mîngîie inimile voas-
23 tre. Pace, fraţilor, şi dragoste cu cre-
dinţă de la Dumnezău Părintele şi Domnul
24 Iisus Hristos. Darul cu toţi ceia ce iubesc
pre Domnul nostru Iisus Hristos întru
nestricare. Amin.

Către efeseani s-au scris de la Rîm, pren
Tihic.

CEA CĂTRĂ FILIPIANI CARTE TRIMISĂ

CAP I

Pavel şi Timotheiu, robii 1
lui Iisus Hristos, tuturor
sfinţilor în Hristos Iisus,
celora ce sînt în Filipi,
împreună cu episcopi şi
diaconi: Dar voao şi 2
pace de la Dumnăzău Pă-
rintele nostru, şi Domnul
Iisus Hristos! Mulţemesc Dumnezăului 3
mieu preste toată pomenirea voastră,
Pururea, întru toată ruga mea pentru toţi 4
voi, cu bucurie, rugăciunea făcîndu-o
Spre împreunarea voastră la Evanghelie, 5
den ziua dentîiu pînă acum. Nădejduind 6
acestaş lucru, că Cela ce au început întru
voi lucru bun săvîrşi-va pînă la ziua lui Iisus
Hristos, După cum iaste direpţ mie 7
aceasta a gîndi pentru toţi voi, pentru că
am eu în inimă pre voi, şi în legăturile
meale, şi în răspunsul, şi adeverinţa Evan-
gheliei, soţi cu mine darului toţi voi fiind.
Pentru că martur iaste mie Dumnezău că 8
pohtesc pre voi întru milosîrdiile lui Iisus
Hristos. Şi aceasta mă rog, ca dragostea 9
voastră încă mai mult şi mai vîrtos să priso-
sească întru conoştinţă şi toată simţirea,
Ca să ispitiţi voi ceale ce să osebesc, ca să 10
fiţ curaţi şi neîmpiedecaţi la ziua lui Hristos,
Pliniţ de roadele direptăţii, celor ce sînt 11
pren Hristos Iisus, în lauda şi mărirea lui
Dumnezău. Ce voia mi-e a şti voi, frați- 12
lor, că cel despre mine mai mult spre adao-
gerea Evangheliei au venit, Cît legăturile 13
meale întru Hristos arătate să să fie făcut
în tot divanul şi la ceialalţi la toţi, Şi 14
mai mulţi dentru fraţi întru Domnul, nă-
dejduind legăturilor meale, mai mult a cute-
za fără frică cuvîntul a-l grăi. Unii şi 15
pentru zavistie şi price, iară unii şi pentru
bunăvreare pre Hristos mărturisesc. Unii 16
den prigoană pre Hristos vestesc necurat,
socotind necaz a aduce legăturilor meale.
Iară alţii den dragoste, ştiind că spre răspun- 17
sul Evangheliei mă aflu! Pentru că ce? Însă 18

în tot chipul: ori cu pricină, ori cu adevăr,
Hristos să vesteaşte. Şi întru aceasta mă
19 bucur şi încă mă voiu bucura. Pentru că
ştiu că aceasta mi să va istovi spre mîntuire,
pentru a voastră rugă şi sporiul Duhului lui
20 Iisus Hristos; După părearea capului mieu
şi nădeajdea mea că nici într-una mă voiu
ruşina, ce cu toată îndrăzneala, ca şi puru-
rea, şi acum mări-Se-va Hristos în trupul
mieu, ori pre viaţă, ori pren moarte.
21 Pentru că mie iaste a trăi Hristos, şi a muri
22 dobîndă. Iară de e a trăi cu trupul, aceasta
mi-e roada lucrului, şi ce voiu aleage nu cu-
23 nosc. Şi mă ţiiu de amîndoao, pohta
avînd ca să mă sloboz şi împreună cu Hristos
24 a fi, cu mult mai vîrtos bine; Iară a rămî-
25 nea în trup mai folos e pentru voi. Şi
aceasta nădejduind, ştiu că voiu rămînea,
şi împreună voiu rămînea cu toţi cu voi, la
a voastră adaogere şi bucuria credinţei;
26 Ca lauda voastră să să sporească în Hristos
Iisus, întru mine, pren a mea venire iarăş
27 cătră voi. Numai cu vrednicie Evanghelia
lui Hristos petreaceţ, ca, ori venind şi vă-
zînd pre voi, ori lipsind, să auz ceale despre
voi că staţi într-u[n] duh, cu un suflet,
împreună biruind cu credinţa Evangheliei,
28 Şi nesfiindu-vă întru nemică de cei ce stau
împotrivă; carea lor iaste arătare de pierzare
şi voao de mîntuire, şi aceasta e de la Dum-
29 nezău. Căci voao vă s-au dăruit cea pen-
tru Hristos, nu numai ca la El să creadeţi,
[30] ce a pătimi pentru El, Aceaeaşi ostenea-
lă avînd, în ce fealiu aţi văzut întru mine,
şi acum auziţi întru mine.

CAP II

1 Deci orice mîngîiare e întru Hristos,
ori oteşire dragostii, orice împreu-
nare a Duhului, orice milosîrdii şi
2 îndurări, Pliniţi-m bucuria, ca
una să gîndiţi, aceaeaş dragoste
avînd, împreună cu un suflet, una gîndind.
3 Nimica după price au mărire deşartă; ce cu
smerenia, unul pre altul socotind că covîrşiţi
4 întru voi. Nu ale sale fieştecarele căutaţi, ce
5 şi ale altora fieştecarele. Pentru că aceasta
să să socotească întru voi, carea şi în Hristos
6 Iisus, Carele în chip dumnezăiescu fiind,
nu hrăpire socoti a fi tocma cu Dum[ne]zău,
7 Ce pre El deşertă, chip de rob luînd, întru
8 asămănarea oamenilor făcîndu-Să. Şi cu
chip aflîndu-Să ca un om, smeri pre El, fă-
cîndu-Să plecat pînă la moarte, şi moarte
9 de cruce. Pentru aceaea şi Dumnezău
pre El preaînălţă şi dărui Lui nume cela
10 ce e preste tot numele, Ca întru numele
lui Iisus tot genuchiul să să pleace, al
celor cereşti şi al celor pămînteşti şi al
11 celor de supt pămînt, Şi toată limba va
mărturisi că Domnul Iisus Hristos, întru
12 slava lui Dumnezău Părintelui. Deci,
fraţii miei, după cum pururea aţi ascultat,

nu precum la venirea mea numai, ce acum
cu mult mai vîrtos, întru depărtarea mea, cu
frică şi cutremur a voastră mîntuire o ispră-
viţi. Pentru că Dumnezău iaste Cela ce 13
lucrează întru voi, şi a vrea, şi a lucra, pen-
tru buna-vreare. Toate faceţi fără de 14
cîrtire şi gînduri, Ca să vă faceţi fără pri- 15
hană şi întregi fii lui Dumnezău, curaţi în
mijlocul neamului celui strîmb şi îndărătnic,
întru carii vă arătaţi ca luminătorii în lume,
Cuvîntul vieţii ţiindu-l; spre laudă mie la 16
ziua lui Hristos că nu în deşert am alergat,
nici în deşert am ostenit. Ce, măcară că 17
mă şi jîrtvuiescu spre jîrtva şi slujba credinţii
voastre, bucuru-mă, şi împreună mă bucur
cu toţi cu voi. Şi aceastaş şi voi bucu- 18
raţi-vă, şi împreună vă bucuraţi cu mine.
Şi nădejduiescu întru Domnul Iisus pre 19
Timotheiu degrabă să-l trimiţu la voi, ca şi
eu să fiu cu bună voie, înţelegînd ceale
despre voi. Pentru că nici pre unul am 20
tocma la suflet, carele chiar ceale de voi va
griji; Pentru că toţi ceale ale lor cearcă, 21
nu ale lui Hristos Iisus. Iară ispita lui cu- 22
noaşteţi, că ca la un părinte fiiul împreună
cu mine au slujit la Evanghelie. Pre acesta 23
dară nădejduiesc să-l trimiţ, deaca voiu vedea
ceale prejur mine, de iznoavă. Ce nădejdu- 24
iesc întru Domnul că şi eu degrabă voiu veni.
Şi de folos am socotit pre Epafrodit, fratele 25
şi împreună lucrătoriu şi împreună ostaş
al mieu, al vostru apostol şi slujitoriu trebii
meale, să-l trimiţ cătră voi, De vreame 26
ce doriia de voi toţi şi tînjind; căci aţi auzit
că au bolnăvit. Căci au şi bolnăvit aproape 27
de moarte, ce Dumnezău pre el au miluit. Şi
nu numai pre el, ce şi pre mine, ca nu mîhnire
preste mîhniri să aibu. Mai degrabă, dirept 28
aceaea, am trimis pre el, ca văzîndu-l pre el,
iarăş să vă bucuraţi şi eu mai fără de mîh-
nire să fiu. Priimiţi-l dară pre el întru 29
Domnul, cu toată bucuria; şi pre unii ca
aceştea cinstiţi îi aveţi, căci pentru lucrul
lui Hristos pînă la moarte s-au apropiat,
nesfătuindu-se cu sufletul, ca să să plinească
a voastră lipsă de cătră slujba mea.

CAP III

Deci, fraţilor miei, bucuraţi-vă întru 1
Domnul. Aceasteaş a scrie voao
mie nu-m iaste cu leane, iară voao
negreşit. Vedeţi cîinii, vedeţi 2
pre cei răi lucrători, vedeţi tăiarea!
Pentru că noi sîntem tăiarea-împrejur, carii 3
cu Duhul lui Dumnezău slujim şi ne fălim
întru Hristos Iisus, şi nu în trup nădejduind.
Măcară că eu am nădeajde şi în trup. De 4
să şi pare altuia a să nădejdui în trup, eu,

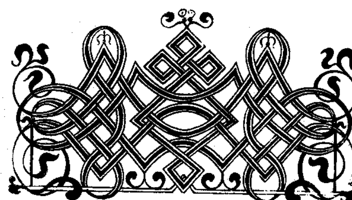
5 mai mult: Tăiare-împrejur de opt zile,
den rodul lui Israil, den fealiul lui Veniamin,
6 evreu den evrei; după leage, fariseu; După
rîvnire, gonind beseareca; după direptatea
cea den leage, făcîndu-mă fără prihană.
7 Ce carele era mie dobînzi, aceastea le soco-
8 tesc pentru Hristos pagube. Ce pentru
aceaea şi gîndesc toate pagubă a fi pentru
cea ce covîrşaşte a ştiinţii lui Hristos Iisus,
Domnul mieu, pentru Care de toate m-am
păgubit şi le gîndesc gunoaie a fi, ca pre
9 Hristos să dobîndesc Şi să mă aflu întru
El, neavînd a mea direptate, cea den leage,
ce ceaea ce e pren credinţa lui Hristos, cea
dentru Dumnezău direptate, spre credinţă,
10 A cunoaşte pre El şi putearea învierii Lui
şi împreunarea patemilor Lui, împreună
11 închipuindu-mă cu moartea Lui, Cîndai
12 cumva voiu sosi la înviarea morţilor. Nu
doară că am luat,au m-am săvîrşit; ce gonesc
cîndai voiu şi prinde, de carea m-am şi prins
13 de Hristos Iisus. Fraţilor eu pre mine nu
14 mă socotesc să fiu apucat, Ce numai una:
ceale denapoi uitîndu-le, iară la ceale dena-
inte întinzîndu-mă, după semn gonesc, la
plaşca cei de sus chemării lui Dumnezău în
15 Hristos Iisus. Deci, cîţi desăvîrşit sîntem,
aceasta gîndim; şi orice într-alt chip gîndiţ,
şi aceasta Dumnezău voao va descoperi.
16 Însă la carea am ajuns, cu aceastaş pravilă
17 a umbla, aceastaş a gîndi. Împreună asă-
mănători fiţ mie, fraţilor, şi socotiţ pre
ceia ce aşa umblă, după cum aveţ pildă pre
18 noi. Pentru că mulţi umblă, de carii de
multe ori ziceam voao, iară acum şi plîngînd
zic pre vrăjmaşii crucii lui Hristos, cărora
19 săvîrşitul le iaste pierzarea, Al cărora dum-
nezău e pîntecele şi mărirea întru ruşinea
lor, ceia ce ceale pămînteşti gîndesc.
20 Pentru că a voastră petreacere în ceriuri
iaste, dentru care şi Mîntuitoriu aşteptăm,
21 pre Domnul Iisus Hristos, Carele va
schimba chipul trupului smereniei noastre,
ca să să facă el împreună la faţă cu trupul
mărirei Lui, după lucrarea ca să poată El şi
să supuie Luiş toate.

CAP IV

1 Deci, fraţii miei iubiţ şi doriţi, bucu-
ria şi cununa mea, aşa staţi întru
2 Domnul, dragilor! Pre Evodia
rog şi pre Sintih rog una a gîndi în-
3 tru Domnul. Şi rog şi pre tine,
soaţe încrezute, împreună ajutoreaşte-le lor,
carele întru Evanghelie împreună au nevoit
cu mine, cu Climend şi cu ceialalţi împreună
lucrători mie, al cărora numele e în cartea
4 vieţii. Bucuraţi-vă întru Domnul pururea,
5 iarăş zic: bucuraţi-vă! Blîndeaţele voastre
să să cunoască la toţi oamenii. Domnul
6 aproape e. Nemică nu grijiţ: ce întru
tot cu ruga şi cu rugăciunea cu mulţe-
mită cearerile voastre să să conoască
cătră Dumnezău. Şi pacea lui Dumnezău, 7
ceaea ce covîrşaşte toată mintea, păzi-va
inimile voastre şi gîndurile voastre în Hristos
Iisus. Deci, fraţilor, cîte sînt adevărate, 8
cîte-s cinstite, cîte-s direapte, cîte-s curate,
cîte-s iubite, cîte-s cu bun nume, orice bună-
tate, orice laudă, aceastea socotiţi. Carele 9
aţi şi învăţat şi aţi apucat şi aţi auzit şi aţi
văzut întru mine, aceastea faceţi, şi Dumne-
zăul păcii va fi cu voi. Şi m-am bucurat 10
întru Domnul mult, căci acum oarecînd aţi
odrăslit a gîndi pentru mine; spre carea şi
gîndiiaţi, ce nu aveţi vreame. Nu doară 11
că după lipsă zic; pentru că eu m-am învă-
ţat, întru carele sînt, destul a fi. Ştiu a 12
mă şi smeri, ştiu a mă şi prisosi. Întru tot
şi întru toate m-am învăţat, şi a mă sătura,
şi a fi flămînd, şi a adaoge, şi a scădea.
Toate le pociu, întru Cel ce mă întăreaşte, 13
Hristos. Însă bine aţi făcut făcîndu-vă 14
împreună părtaşi cu necazul mieu. Şi 15
ştiţi şi voi, filipiseanilor, că la începutul
Evangheliei, cînd am ieşit de la Machidonia,
nici o beseareca cu mine nu s-au împreunat
la cuvînt de dare şi de luare, fără numai voi
singuri. Căci şi în Solon, şi o dată, şi de 16
doao ori la treaba mea aţi trimis. Nu că 17
cer darea, ce cer cu roada ceaea ce prisoseaşte
spre cuvîntul vostru. Ce am destul toate 18
şi de prisosit; plinitu-m-am priimind de la
Epafrodit ceale de la voi: miros de bună
mirosire, jîrtvă priimită, bine plăcută lui
Dumnezău. Iară Dumnezăul mieu să pli- 19
nească toată treaba voastră după bogăţia
Lui, cu mărire întru Hristos Iisus. Iară 20
lui Dumnezău şi Părintelui nostru, mărirea
în veacii veacurilor! Amin. Închinaţi-vă la 21
tot sfîntul în Hristos Iisus. Închină-se 22
voao cei ce sînt împreună cu mine
fraţi. Închină-se voao toţi sfin-
ţii, şi mai vîrtos cei den casa
Chesariului. Darul Dom- 23
nului nostru Iisus
Hristos, cu toţi
cu voi! Amin.

Cătră filippisiani s-au scris de la Rîm,
pren Epafrodit.

CEA CĂTRĂ COLASEIANI CARTE TRIMISĂ A LUI PAVEL

CAP I

1 avel, apostolul al lui Iisus
Hristos, pren voia lui Dum-
nezău, și Timotheiu frate-
2 le, Celor den Colases
sfinți și credincioși frați
3 întru Hristos: Dar voao
și pace de la Dumnezău,
Părintele nostru, și Domnul
Iisus Hristos! Mulțemim lui Dumnezău și Pă-
rintele Domnului nostru Iisus Hristos, puru-
4 rea pentru voi rugăciuni făcînd, Auzind
credința voastră întru Hristos Iisus și dragos-
5 tea cea ce aveți către toți sfinții, Pentru
nădeajdea cea ce iaste gătită voao în ceriuri,
carea ați auzit mai nainte, întru cuvîntul ade-
6 vărului Evangheliei, Care e de față la voi
în ce chip și în toată lumea și iaste rodindu-
să ca și întru voi, den carea zi ați auzit și
ați cunoscut darul lui Dumnezău cu adeve-
7 rință, Precum ați și învățat de la Epafra,
cel iubit împreună rob cu noi, care e credin-
cios pentru voi posluşnic lui Hristos,
8 Cela ce au și arătat noao a voastră dragoste
9 întru Duh. Pentru aceaea și noi, den
carea zi am auzit, nu încetăm pentru voi
rugîndu-ne și cerșind ca să vă pliniți de
cunoștința voii Lui, întru toată înțelep-
10 ciunea și înțeleagerea dohovnicească; Să
umblați voi cu vrednicie Domnului, spre
toată plăcearea, întru tot lucrul bun rodind
și crescînd spre cunoștința lui Dumnezău,
11 Cu toată putearea întărindu-vă, după tăria
mărirei Lui, în toată răbdarea și îndelunga-
12 rea mîniii, bucuroși; Mulțămind Părinte-
lui Celuia ce ne-au învrednicit pre noi în
partea sorțului sfinților întru lumină;
13 Carele ne-au izbăvit pre noi den putearea
întunearecului și ne-au mutat la împărăția
14 Fiiului dragostii Lui, Întru Carele avem
mîntuirea, pren sîngele Lui iertarea păcate-
15 lor, Carele iaste chipul lui Dumnezău,
Celui nevăzut, mai nainte născut de toată
16 zidirea. Căci întru El s-au zidit toate,
ceale den ceriuri și ceale de pre pămînt,
ceale văzute și ceale nevăzute: ori scaune,
ori stăpîniri, ori domnii, ori puteri, toate
17 pren El și spre El s-au zidit. Și El iaste mai
nainte de toate și toate întru El împreună
18 stau. Și El iaste capul trupului bisearicii.
Carele iaste începătură dentîiu, născut den
morți, ca să Să facă întru toț El fruntașu.
Căci întru El binevru toată plinirea să lăcu- 19
iască, Și pren El să împace toate întru 20
El, împăcînd pren sîngele crucii Lui, pren
El, ori ceale de pre pămînt, ori ceale den
ceriuri. Și pre voi, oarecînd fiind înstrii- 21
nați și vrăjmași cu cugetul întru faptele
ceale reale, Iară acum au împăcat, cu 22
trupul împelițării Lui pren moarte, să vă
puie pre voi aproape, sfinți și fără prihană
și nevinovați, denaintea Lui; De veți rămî- 23
nea cu credința întemeiați și tari și nemutîn-
du-vă de la nădeajdea Evangheliei, care ați
auzit, ceaea ce s-au strigat întru toată zidirea
cea de supt ceriu, căriia m-am făcut eu, Pa-
vel, poslușnic. Acum mă bucur întru pate- 24
mile meale pentru voi și plinesc scăderile
scîrbelor lui Hristos în trupul mieu, pentru
trupul Lui, care iaste beseareca. Căriia 25
m-am făcut eu poslușnic, după diregătoria
lui Dumnezău, cea ce s-au dat mie spre voi,
să plinesc cuvîntul lui Dumnezău: Taina 26
cea ascunsă den veaci și den neamuri, iară
acum s-au arătat svinților Lui, Cărora 27
au vrut Dumnezău să le arate care iaste avu-
ția mărirei tainii aceștiia întru limbi, carele
iaste Hristos întru voi, nădeajdea măririi.
Pre Carele noi vestim, dojănind pre tot 28
omul și învățînd pre tot omul, cu toată
înțelepciunea, ca să punem de față pre tot
omul deplin întru Hristos Iisus. La care 29
și ostenesc nevoindu-mă după lucrarea Lui,
cea ce să lucrează întru mine cu puteare.

CAP II

entru că voiu ca să știț voi ce fealiu 1
de nevoință am pentru voi și pen-
tru cei den Laodichia și cîți n-au
văzut obrazul mieu cu trupul, Ca 2
să să mîngîie inemile lor, tocmindu-
se cu dragoste și la toată avuția a plinirii înțe-
leagerii, spre cunoștința tainii lui Dumnezău
și Părintelui, și lui Hristos, Întru Carele 3
sînt toate visteriile înțelepciunii și ale cunoș-
tinții ascunse. Și aceasta zicu, ca nu neș- 4
tine de voi să prilestească cu cuvinte amăgi-
toare. Pentru că, măcară că cu trupul mă 5
duc, iară cu duhul împreună cu voi sînt,
bucurîndu-mă și văzînd a voastră rînduială
și întărirea cei întru Hristos credințe a
voastră. Deci, în ce chip ați luat pre 6
Hristos Iisus, pre Domnul, întru El umblați,
Înrădăcinați și zidindu-vă întru El și adeve- 7
rindu-vă cu credința, după cum v-ați învă-
țat, prisosind întru ea cu mulțămită.
Căutați ca nu cîndai va fi cela ce vă fură pre 8
voi pren filosofie și deșartă înșălăciune, după
obiceaiul oamenilor, după stihiile lumii,
și nu după Hristos. Căci întru El lăcu- 9
iaște toată plinirea Dumnezeirei, trupeaș-

10 te, Şi sînteţi întru El pliniţi, Carele
iaste capul a toată biruinţa şi putearea.
11 Întru Carele v-aţi şi tăiat împrejur cu tă-
iare-împrejur nefăcută de mînă, întru dez-
brăcarea trupului de păcatele trupului, în-
12 tru tăiarea-împrejur a lui Hristos, Împre-
ună îngropaţi fiind cu El în botez, întru
Carele împreună v-aţi şi sculat pren credinţa
lucrării lui Dumnezău, Celui ce au sculat pre
13 El den morţi. Şi pre voi, morţi fiind în-
tru păcat şi cu acoperirea mădulariului tru-
pului vostru, împreună au înviat pre noi cu
14 El, hărăzind noao toate greşalele, Şter-
gînd cea de asupra noastră scrisoare de mînă
cu poruncile, carea era împotrivă noao, şi
aceasta o au rădicat den mijloc, răstignin-
15 du-o pre ea pre cruce. Dezbrăcînd biruin-
ţile şi puterile, le-au dovedit întru făţişare,
16 dovedind pre ei întru ea. Deci să nu neş-
tine pre voi judece întru mîncare, au în bău-
tură, au în parte de sărbătoare, au de lună
17 noao, au de sîmbete, Carele sînt umbră
celor viitoare, iară trupul, lui Hristos.
18 Nimenea pre voi să nu vă asuprească, vrînd
întru smerenie şi obiceaiu îngeresc, ceale ce
nu le-au văzut cercetîndu-le, în zadar în-
hierbîntîndu-se de mintea trupului lui,
19 Şi neţiindu-se de cap, den carele e tot trupul,
pren pipăiri şi legături sporindu-se şi toc-
mindu-se, creaşte creşterea lui Dumnezău.
20 Deci, de aţ murit împreună cu Hristos de la
stihiile lumii, dirept ce, ca neşte vii în lume,
21 vă îngreuiaţi cu obiceaie: „Să nu atingi,
22 nice să guşti, nice să pipăi?" Carele sînt
toate spre stricăciune cu tribuinţa, după
23 poruncile şi învăţăturile oamenilor. Carele
sînt avînd cuvînt de înţelepciune întru sluj-
bă de voie şi cu smerenie şi cu necruţarea
trupului, nu în vreo cinste spre săturarea
trupului.

CAP III

1 Deci, de v-aţ sculat împreună cu
Hristos, ceale de sus cercaţi, unde
Hristos iaste şăzînd în dereapta
2 lui Dumnezău. Ceale de sus
gîndiţ, nu ceale de pre pămînt.
3 Pentru că aţ murit şi viaţa voastră s-au as-
cuns împreună cu Hristos întru Dumnezeu.
4 Cînd Hristos Să va arăta, viaţa noastră,
atuncea şi voi cu El împreună vă veţ arăta
5 întru mărire. Omorîţ dirept aceaea mădu-
lările voastre ceale de pre pămînt: curvia,
necurăţia, patima, pohta cea rea şi lăcomia,
6 carea iaste închinare de idoli, Pentru carele
vine urgia lui Dumnezău preste fiii neascul-
7 tători, Întru carele şi voi aţ îmblat odini-
8 oară, cînd trăiiaţi întru eale. Iară acum
lepădaţi şi voi toate: urgia, mînia, răutatea,
blestemul, graiul cel grozav den gura voas-
9 tră. Nu menţiţ unul cătră alalt, dezbră-
cînd pre omul cel vechiu cu faptele lui
Şi îmbrăcînd pre cel nou, pre cel ce să 10
înnoiaşte spre conoştinţă, după chipul
Celui ce au zidit pre el. Unde nu iaste 11
elin şi jidov, tăiare-împrejur şi netăiare-
împrejur, varvar şi schith, rob, volnic, ce
toate şi întru toate Hristos. Îmbrăcaţi- 12
vă dară ca nişte aleş ai lui Dumnezău,
sfinţi şi îndrăgiţ, milosîrdii de îndurări,
bunătate, smerenie, blîndeaţe, îndelungă
răbdare de mînie, Suferind unul pre 13
alalt şi iertîndu-vă întru voi, de va avea
neştine cătră cineva prihană; precum şi
Hristos au iertat voao, aşa şi voi. Şi preste 14
toate aceastea dragostea, carea iaste legătu-
ra săvîrşirei. Şi pacea lui Dumnezeu să 15
dea întru inimile voastre, la carea v-aţ şi
chemat într-un trup şi mulţămitori vă faceţ.
Cuvîntul lui Hristos lăcuiască întru voi cu 16
bogăţie, întru toată înţelepciunea, învăţînd
şi dojenind pre ei cu cîntări şi cu laude şi
cu peaveţi duhovniceşti, cu bucurie cîntînd
întru inima voastră Domnului. Şi tot 17
orice faceţi, în cuvînt au în faptă, toate
întru numele Domnului Iisus, mulţemind
lui Dumnezău şi Părintelui pren El. Mu- 18
ierile, ascultaţi de bărbaţii voştri, după
cum să cuvine în Domnul. Bărbaţii, 19
iubiţi pre muieri şi nu vă amărîţi cătră eale.
Fiii, supuneţi-vă părinţilor după toate, 20
pentru că aceasta e bineplăcut Domnului.
Părinţii, nu întărîtaţi fiii voştri, ca să nu 21
se mîhnească. Robii, ascultaţi după toate 22
de cei trupeşti stăpîni, nu întru slujbe îna-
intea ochilor, ca cei ce fac pentru să placă
oamenilor, ce întru prostimea inimii temîn-
du-vă de Dumnezău. Şi tot orice faceţi, 23
den suflet lucraţi, ca Domnului, şi nu oame-
nilor, Ştiind că de la Domnul veţi lua 24
răsplătirea moştenirii, pentru că Domnului
Hristos slujiţi. Iară cela ce face strîmbă- 25
tatea lua-va strîmbătatea carea au făcut, şi
nu iaste făţărnicie.

CAP IV

Stăpînii, direptatea şi tocmeala 1
slugilor daţi, ştiind că şi voi aveţi
Domnu în ceriuri. La rugă în- 2
găduiţi, priveghind întru ea cu
mulţemită, Rugîndu-vă împre- 3
ună şi pentru noi, ca Dumnezău să ne deş-
chiză noao uşă cuvîntului, a grăi taina lui
Hristos, pentru carea sînt şi prinsu: Ca 4
să o arăt pre ea după cum să cade mie a
grăi. Cu înţelepciune îmblaţi cătră cei 5
den afară, vreamea răscumpărînd. Cuvîn- 6
tul vostru pururea cu bucurie, cu sare sărat,
a şti cum trebuie voi la fieştecarele, pre amă-
runtul, a răspunde. Ceale despre mine 7
toate arăta-le-va voao Tihic, cel iubit frate
şi credincios poslușnic şi împreună rob
întru Domnul. Pre carele am trimis cătră 8
voi numai pentru aceasta, ca să ştie lucru-

rile voastre şi să mîngîie inimile voastre,
9 Împreună cu Onisim, cel credincios şi iubit
frate, carele iaste dentru voi; toate voao le
10 vor arăta ceale de aicea. Închină-se voao
Aristarh, cel împreună cu mine rob, şi Marco,
nepotul Varnavei (pentru carele aţi luat po-
runci; de va veni cătră voi, să-l priimiţi pre
11 el), Şi Iisus, cel ce să cheamă Iust, ceia
ce sînt den obrezanie; aceştea sînguri împre-
ună lucrători la împărăţia lui Dumnezău,
12 carii s-au făcut mie mîngîiare. Închină-se
voao Epafras, cel dentru voi robul lui
Hristos, pururea ostenind pentru voi la rugi,
ca să staţi desăvîrşit şi plinind întru toată
13 voia lui Dumnezău. Pentru că mărturi-
sescu lui că are rîvnire multă pentru voi şi
pentru cei den Laodichia şi cei den Ierapolis.
14 Închină-să voao Luca, doftorul cel iubit, şi
15 Dimas. Închinaţi-vă celor den Laodichia
fraţi şi nimfanii şi cei den casă-i besearici;
16 Şi cînd să va ceti de cătră voi cartea, faceţi
ca şi întru a laodicheanilor besearică să să
cinstească. Şi cea den Laodichia ca şi voi
17 să o cetiţi. Şi ziceţi lui Arhip:,,Caută
slujba carea ai luat întru Domnul ca pre
18 ea să o plineşti". Închinăciunea
cu a mea mînă, a lui Pavel.
Aduceţi-vă aminte de
legăturile meale.
Darul cu voi!
Amin.

Cătră colasaiani s-au scris de la Rîm,
pren Tihic şi Onisim.

CEA CĂTRĂ SOLONEANI CARTE, TRIMISĂ A LUI PAVEL DENTÎIU.

CAP I

1 Pavel şi Siluan şi Timotheiu,
besearicii soloneanilor în-
tru Dumnezău Părintele
şi Domnul Iisus Hristos:
Dar voao şi pace de
la Dumnezău Părintele
nostru şi Domnul Iisus
2 Hristos! Mulţămim
lui Dumnezău pururea pentru toţ pentru
voi, pomenire de voi făcînd la rugile
3 noastre, Neîncetat pomenind pre voi,
de lucrul credinţii şi osteneala dragostii
şi îngăduinţa nădejdii Domnului nostru
Iisus Hristos, înaintea Dumnezăului şi
4 Părintelui nostru. Ştiind, fraţi iubiţi
de Dumnezău, aleagerea voastră. Căci 5
Evanghelia noastră nu s-au făcut la voi nu-
mai cu cuvîntul, ce şi cu putearea şi cu
Duhul Sfînt şi întru adeverinţă multă, după
cum ştiţi în ce fealiu ne-am făcut întru voi
pentru voi. Şi voi următori noao v-aţi 6
făcut şi Domnului, priimind cuvîntul cu
necaz mult, cu bucuria Duhului Sfînt,
Cît a vă face voi pildă tuturor celora ce cred 7
întru Machidonia şi Ahaia. Pentru că de 8
la voi s-au răsunat cuvîntul Domnului, nu
numai în Machidonia şi Ahaia, ce şi în tot
locul credinţa voastră cea cătră Dumnezău
au ieşit, cît a nu avea noi treabă a grăi ceva.
Pentru că ei pentru voi vestescu ce fealiu de 9
întrare am avut cătră voi şi cum v-aţi întorsu
cătră Dumnezău de la idoli, a sluji la Dum-
nezău viu şi adevărat. Şi a aştepta pre 10
Fiiul Lui den ceriuri, pre Carele au învis den
morţi, pre Iisus, Cela ce mîntuiaşte pre noi
de urgia cea viitoare.

CAP II

Pentru că voi ştiţi, fraţilor, întrarea 1
noastră cea cătră voi că nu deşartă
s-au făcut. Ce şi pătimind mai 2
nainte şi ocărîndu-ne, după cum
ştiţi, în Filippi, am cutezat întru
Dumnezăul nostru a grăi cătră voi Evan-
ghelia lui Dumnezău cu multă osteneală.
Pentru că mîngîiarea noastră nu e dentru 3
înşălăciune, nici den necurăţie, nice cu
vicleşug. Ce, după cum ne-am ispitit de 4
Dumnezău să să crează Evanghelia, aşa
grăim, nu ca oamenilor plăcînd, ce lui
Dumnezău, Celui ce ispiteaşte inimile
noastre. Pentru că niceodinioară cu cu- 5
vînt de cucernicie n-am fost, precum ştiţ,
nice întru prilej de lăcomie, Dumnezău
martur, Nici cerşînd de la oameni mă- 6
rire, nice de la voi, nice de la alţii, putînd
în greutate a fi, ca ai lui Hristos apostoli.
Ce ne-am făcut blînzi în mijlocul vostru, ca 7
o doică ce-ş încălzeaşte copiii ei. Aşa 8
pohtind pre voi, bine vom a da voao, nu
numai Evanghelia lui Dumnezău, ce şi ale
noastre suflete, pentru că dragi noao v-aţ
făcut. Pentru că aduceţi-vă aminte, 9
fraţilor, de osteneala noastră şi de trudă.
Pentru că ziua şi noaptea lucrînd, ca să nu
îngreuiaze pre cineva dentru voi, am propo-
veduit la voi Evanghelia lui Dumnezău.
Voi marturi, şi Dumnezău, cum cu cuviinţă 10
şi cu direptate şi fără prihană voao, celor
ce cred, am fost, După cum ştiţ, 11
ca şi pre fieştecarele dentru voi, ca pă-
rintele pre fiii săi rugînd pre voi şi mîngî-
indu-vă Şi mărturisind, ca să umblaţi 12
voi vredniceaşte lui Dumnezău, Celui
ce cheamă pre voi la a Lui împărăţie
şi mărire. Pentru aceaea şi noi mulţă- 13
mim lui Dumnezău neîncetat, căci luînd cu-
vînt de auzire de la noi, al lui Dumnezeu cu-

vînt aţ priimit, nu al oamenilor, ce, precum
iaste adevărat, cuvîntul lui Dumnezău, carele
să şi lucrează întru voi, cei ce creadeţ.
14 Pentru că voi următori v-aţ făcut, fraţilor,
besearecilor lui Dumnezău celor ce sînt în
Iudea întru Hristos Iisus, căci aceasteaş aţ
pătimit şi voi de cei de ai voştri care sînt
15 de un neam, după cum şi ei de jidovi; Cei
ce şi pre Domnul au omorît, pre Iisus, şi
pre ai lor proroci; şi pre noi ne-au gonit, şi
lui Dumnezău neplăcînd şi tuturor oameni-
16 lor împotrivitori, Oprind pre noi să nu
grăim cu limbile, ca să să mîntuiască, ca să
să plinească lor păcatele pururea. Ce ajunse
17 asupra lor urgia de săvîrşit. Iară noi, fraţi-
lor, rămîind săraci despre voi, spre vreamea
unui ceas, cu faţa, nu cu inima, mai mult
am sîrguit faţa voastră a vedea, cu multă
18 pohtă. Pentru aceaea am vrut să venim
cătră voi însă eu, Pavel, şi o dată, şi de doao
19 ori; şi ne-au smintit pre noi satana. Căci
care e nădeajdea noastră sau bucuria sau
cununa cea de laudă? Au nu şi voi înaintea
Domnului nostru Iisus Hristos întru a Lui
20 venire sînteţi? Pentru că voi sînteţi mă-
rirea noastră şi bucuria.

CAP III

1 Dirept aceaea, nemaiputînd a răbda,
am binevrut să rămînem în Anthi-
2 na sînguri; Şi am trimis pre
Timotheiu, fratele nostru şi sluga
lui Dumnezău şi împreună lucră-
toriu cu noi întru Evanghelia lui Hristos, ca
să vă întărească pre voi şi să vă mîngîie pre
3 voi pentru credinţa voastră; Ca nimenea
să nu să clătească întru necazurile aceastea;
pentru că voi ştiţi că spre aceasta ne aflăm.
4 Pentru că, şi cînd cătră voi eram, ziceam
mai nainte voao că vom să avem scîrbe,
5 după cum s-au şi făcut şi ştiţi. Pentru
aceaea şi eu, nemaisuferind, trimis-am ca să
cunoscu credinţa voastră, ca nu cîndai au
ispitit pre voi cel ce ispiteaşte şi în deşert
6 să va face osteneala noastră. Iară acum,
venind Timotheiu cătră noi de la voi şi bine-
vestind voao credinţa şi dragostea voastră
şi cum că aveţi pomenire bună de noi puru-
rea, dorind pre noi să ne vedeţi, ca şi noi
7 pre voi. Pentru aceaea ne-am mîngîiat,
fraţilor, de voi, întru tot necazul şi nevoia
8 voastră, pren a voastră credinţă. Că
acum noi trăim de veţi sta voi întru Domnul.
9 Pentru că ce mulţămită putem lui Dumnezău
a răsplăti pentru voi, de toată bucuria cu
carea ne bucurăm pentru voi înaintea Dum-
10 nezăului nostru? Noaptea şi ziua, mai cu
asupră rugîndu-ne ca să vedem faţa voastră şi
11 a întemeia scăderile credinţii voastre. Iară
acela Dumnezău şi Părintele nostru şi Dom-
nul nostru Iisus Hristos să îndirepteaze calea
noastră cătră voi. Iară pre voi Domnul 12
să vă înmulţească şi să vă prisosească cu
dragostea pre unul cătră alalt şi cătră toţi,
precum şi noi cătră voi, Ca să întărească 13
voao inemile nevinovate întru svinţire înain-
tea lui Dumnezău şi Părintelui nostru, întru
venirea Domnului nostru Iisus Hristos cu
toţi svinţii Lui.

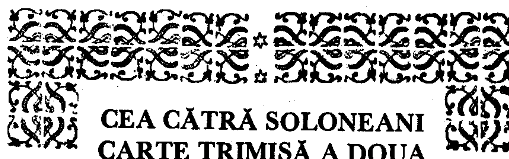
CAP IV

Deci dară, fraţilor, pohtim pre voi 1
şi vă rugăm întru Domnul Iisus,
după cum aţi apucat de la noi, pre-
cum trebuie voi a umbla şi a plăcea
lui Dumnezău, ca să prisosiţi mai
mult. Pentru că ştiţi ce porunci am dat 2
voao pren Domnul Iisus. Pentru că aceasta 3
iaste voia lui Dumnezău, svinţirea voastră:
să vă feriţi voi de curvie, A şti fieşte- 4
carele dentru voi al său vas a cîştiga cu svin-
ţire şi cinste, Nu întru patimă de poftă, 5
precum şi limbile cealea ce nu ştiu pre Dum-
nezău, A nu asupri şi a lăcomi la vreun 6
lucru pre fratele lui, pentru căci izbîndi-
toriu iaste Domnul pentru toate aceastea,
după cum am zis mai nainte voao şi ne-am
mărturisit. Pentru că n-au chemat Dum- 7
nezău pre noi spre necurăţie, ce spre sfinţire.
Pentru aceaea, cela ce să leapădă, nu de om 8
să leapădă, ce de Dumnezău, Cela ce au şi
dat Duhul Lui cel Sfînt la noi. Iară pentru 9
iubirea frăţească nu vă trebuie a vă scrie
voao, pentru că voi sînguri de Dumnezău
învăţaţi sînteţi a iubi unul pre alalt,
Pentru că şi faceţi aceasta la toţi fraţii cei 10
ce sînt în toată Machidonia. Şi poftim pre
voi, fraţilor, să prisosiţi mai mult. Şi 11
să vă nevoiţi a fi în linişte şi a lucra ale
voastre şi a lucra cu ale voastre mîni, după
cum v-am poruncit, Ca să îmblaţi 12
cu bun chip cătră cei den afară şi de ni-
mică lipsă să nu aveţi. Şi nu voiu 13
să nu ştiţi voi, fraţilor, pentru cei morţi, ca
să nu vă întristaţi ca şi ceialalţi, carii nu au
nădeajde. Pentru că, de creadem că Iisus 14
au murit şi au învis, aşa şi Dumnezău pre
cei ce au adormit pren Iisus îi va aduce
împreună cu El. Pentru că aceasta voao 15
zicem în cuvîntul Domnului, că noi, viii
ceşti rămaşi la venirea Domnului, nu vom
apuca pre cei morţi. Căci acesta Domnul 16
cu poruncă, cu glas de arhanghel şi cu trîm-
biţa lui Dumnezău, Să va pogorî den ceriu;
şi cei morţi întru Hristos vor învia întîiu.
După aceaea noi, cei vii, cei rămaşi, împre- 17
ună cu ei hrăpi-ne-vom cu norii întru timpi-
narea Domnului în văzduh şi aşa pururea
împreună cu Domnul vom fi. Deci mîngî- 18
iaţi unul pre alalt cu cuvintele aceastea.

CAP V

1 Iară pentru ani şi pentru vremi,
fraţilor, nu trebuie voao să să scrie.
2 Pentru că voi chiar ştiţi că ziua
Domnului ca furul noaptea, aşa
3 vine. Căci cînd vor zice: „Pace
şi aşăzare!“, atuncea, fără veaste, lor le
vine asupră peire, ca chinul ceii ce are în
4 pîntice; şi nu vor scăpa. Iară voi, fraţilor,
nu sînteţi întru-ntunearec, ca să vă apuce
5 ziua pre voi ca un fur. Toţi voi fiii luminii
sînteţi şi fiii zilei, şi nu sînteţi ai nopţii, nici
6 ai întunearecului. Dirept aceaea dară să
nu dormim ca şi ceialalţi, ce să priveghem
7 şi să fim treaji. Pentru că ceia ce dorm,
noaptea dorm, şi ceia ce să îmbată, noaptea
8 să îmbată. Iară noi, ai zilei fiind, treaji
sîntem, îmbrăcîndu-ne în zaua credinţii şi
a dragostei şi în coiful nădeajdea mîntuirei.
9 Căci nu ne-au pus pre noi Dumnezău spre
urgie, ce spre dobînda mîntuirei, pren
10 Domnul nostru Iisus Hristos, Celui
ce au murit pentru noi, ca, ori priveghem,
ori dormim, împreună cu El să trăim.
11 Pentru aceaea mîngîiaţi unul pre alalt
şi zidiţ unul pre altul, precum şi faceţ.
12 Şi pohtim pre voi, fraţilor, să ştiţ pre
ceia ce ostenesc întru voi şi poartă grija
voastră întru Domnul şi vă învaţă pre
13 voi. Şi socotiţ pre ei prea de prisosit
cu dragoste pentru lucrul lor. Pace aveţ
14 întru voi. Şi pohtim pre voi,
fraţilor, dojăniţ pre cei netocmiţ,
mîngîiaţi pre cei slabi de inimă, spreje-
niţ pre cei neputincioşi, fiţ răbdători
15 la mînie cătră toţi. Căutaţi să
nu răsplătească cineva cuiva rău pentru
rău; ce pururea binele goniţ şi unul cătră
16 alalt şi cătră toţi. Pururea bucu-
17 raţi-vă. Neîncetat vă rugaţi.
18 Întru tot mulţămiţ, pentru că aceasta
e voia lui Dumnezău întru Hristos Iisus
19 la voi. Duhul nu-l stingeţi.
20 Prorociile nu le defăimaţi.
21 Toate le ispitiţ; ce e bun ţineţi.
22 De tot fealiul de lucru rău vă feriţ.
23 Şi acesta Dumnezăul păcii să vă sfin-
ţească pre voi cu totul deplin; şi întreg
duhul vostru, şi sufletul, şi trupul, fără de
prihană, întru venirea Domnului nostru
24 Iisus Hristos, să să păzească. Credincios
e cela ce ne cheamă pre noi, carele va şi
25 face. Fraţilor, rugaţi-vă pentru noi.
26 Închinaţi-vă fraţilor tuturor cu sărutare
27 sfîntă. Jur pre voi pre Domnul
să să cetească cartea la toţi
28 sfinţii fraţi. Darul
Domnului nostru
Iisus Hristos, cu
voi! Amin.

Cătră soloneani cea dentîiu s-au
scris de la Athina.

CEA CĂTRĂ SOLONEANI CARTE TRIMISĂ A DOUA

CAP I

avel şi Siluan şi Timo- 1
theiu, besearecii Solonu-
lui întru Dumnezău Pă-
rintele nostru şi Domnul
Iisus Hristos: Dar voao 2
şi pace de la Dumnezău
Părintele nostru şi Dom-
nul Iisus Hristos! A 3
mulţămi datori sîntem lui Dumnezău puru-
rea pentru voi, fraţilor, precum să cade,
căci prea creaşte credinţa voastră şi să înmul-
ţeaşte dragostea fieştecăruia dentru voi
unuia cătră altul. Deci noi sînguri întru 4
voi iaste să ne lăudăm întru besearecile lui
Dumnezău pentru răbdarea voastră şi cre-
dinţa întru toate gonirile voastre şi necazu-
rile carele suferiţ, Arătare cei direapte 5
judecăţii ai lui Dumnezău, ca să vă învredni-
ciţ voi Împărăţiei lui Dumnezău, pentru
carea şi pătimiţ; De iaste dirept lîngă 6
Dumnezeu a răsplăti celor ce necăjescu pre
voi cu necaz, Şi voao, celor necăjiţi, 7
răpaos cu noi, întru arătarea Domnului
Iisus den ceriu, cu îngerii puterii Lui, Cu 8
văpaie de foc, dînd izbîndă celora ce nu
ştiu pre Dumnezău şi celor ce nu ascultă
Evanghelia Domnului nostru Iisus Hristos.
Carii plată vor lua, peire veacinică despre 9
faţa Domnului şi despte mărirea tăriei Lui,
Cînd va veni să Să proslăvească întru sfinţii 10
Lui şi să Să minuneaze întru toţi ceia ce
cred; că s-au încredinţat mărturia noastră
întru voi în ziua aceaea. La carea ne şi 11
rugăm pururea pentru voi, ca pre voi să vă
învrednicească chemării Dumnezăul nostru
şi să umple toată bunăvrearea bunătăţii şi
lucrul credinţii cu puteare, Ca să Să mă- 12
rească numele Domnului nostru Iisus
Hristos întru voi şi voi întru El, după darul
Dumnezăului nostru şi Domnului Iisus
Hristos.

CAP II

i pohtim pre voi, fraţilor, pentru 1
venirea Domnului nostru Iisus
Hristos şi a noastră adunare cătră
El, Ca nu degrabă să vă clătiţi 2
voi den minte, nici să vă turbu-
raţi, nici pren duh, nici pren cuvînt, nici
pren carte, ca cum ar fi scrisă pren noi,
ca cum ar fi aiave aceaea zi a lui Hristos.
Să nu vă amăgească pre voi cineva nici 3
vru-ntr-un chip; că de nu va veni vicleşu-
gul întîiu şi să va descoperi omul păcatu-
lui, fiiul pierzării, Cela ce stă împo- 4

trivă și să preaînalță preste toate carele să
cheamă Dumnezău au închinăciune, cît el
în beseareca lui Dumnezău ca un Dumnezău
să șază, arătînd pre sine că iaste dumnezău.
5 Nu vă aduceți aminte că, încă fiind cătră
6 voi, aceastea zicem voao? Și acum ce cu-
prinde știți ca să să descopere el în vreamea
7 lui. Pentru că taina fărădelegii să lu-
crează; numai cela ce ține acum să ție, pînă
8 să va lua de mijloc. Și atunci să va desco-
peri cel fără de leage, pre carele Domnul va
topi cu Duhul rostul Lui și-l va prăpădi cu
9 arătarea venirii Lui, Căruia iaste venirea
după lucrarea satanii cu toată putearea și
10 seamne și minuni ale muncii. Și cu toată
înșălăciunea nedireptății întru cei periți,
pentru care dragostea adevărului n-au prii-
11 mit, ca să să mîntuiască ei. Și pentru
aceaea trimite-va lor Dumnezău lucrare de
12 înșălăciune, ca să crează ei minciunii; Ca
să să judece toți ceia ce n-au crezut adevăru-
13 lui, ce au binevrut întru nedireptate. Iară
noi datori sîntem a mulțămi lui Dumnezău
pururea pentru voi, frați iubiți de Domnul,
căci au ales pre voi Dumnezău de-nceput
spre mîntuire întru sfințirea Duhului și cre-
14 dința adevărului, La carea au chemat pre
voi pren Evanghelia noastră, spre dobîndirea
măririi Domnului nostru Iisus Hristos.
15 Dirept aceaea, fraților, stați și țineți învăță-
turile carele v-ați învățat, ori pren cuvînt,
16 ori pren cartea noastră. Iară sîngur Dom-
nul Iisus Hristos și Dumnezău și Părintele
nostru, Cela ce au iubit pre noi și au dat
mîngîiare veacinică și nădeajde bună cu dar,
17 Să mîngîie inimile voastre și să vă întărească
pre voi întru tot cuvîntul și faptul bun.

CAP III

1 Deci rugați-vă, fraților, pentru noi,
ca cuvîntul Domnului să cure și
să să mărească, precum și cătră
2 voi, Și ca să ne mîntuim de
oamenii cei fără de cale și răi;
3 pentru că nu e a tuturor credința. Și
credincios iaste Domnul, Carele ne va întări
4 pre noi și ne va păzi de cel viclean. Și
nădejduim întru Domnul de voi că ceale ce
poruncim voao și faceți și le veți face.
5 Iară Domnul să îndirepteaze voao inimile
la dragostea lui Dumnezău și la răbdarea
6 lui Hristos. Și poruncim voao, fraților,
întru numele Domnului nostru Iisus Hristos,
să vă feriți voi de cătră tot fratele ce îmblă
fără de tocmeală, și nu după învățătura
7 care au luat de la noi. Pentru că voi știți
cum trebuie voi a urma noao; căci n-am
8 îmblat fără tocmeală întru voi, Nici
în dar pîine am mîncat de la cineva, ce
cu trudă și osteneală, ziua și noaptea lu-
crînd, ca să nu îngreuiez pre cineva den-
tru voi. Nu că doară nu avem puteare, 9
ce ca pre noi chip să ne dăm voao, ca să vă
asămănați noao. Pentru că și cînd eram 10
cătră voi aceasta porunciiam voao, cum,
carele nu va să lucreaze, nici să mănînce.
Pentru că auzim pre oarecarii îmblînd întru 11
voi fără tocmeală, nemică lucrînd, ce isco-
dind. Și unora ca acelora poruncim și 12
rugăm pre Domnul nostru Iisus Hristos ca
cu liniște lucrînd a lor pîine să mănînce.
Iară voi, fraților, nu tînjiți făcînd bine. 13
Iară de nu ascultă cineva cuvîntul nostru, 14
pren carte pre acestă însemnați și nu vă
amestecaț cu el, ca să să rușineaze. Și nu 15
ca pre un vrăjmaș îl socotiți, ce-l dojăniți
ca pre un frate. Și sîngur Domnul păcii 16
dea voao pacea pururea în tot chipul.
Domnul cu toți cu voi. Închină- 17
ciunea cu a mea mînă, a lui Pavel,
carele iaste semn întru toată
cartea; așa scriu. Darul
Domnului nostru
Iisus Hristos cu
toți cu voi!
Amin.

Cătră soloneani a doua s-au scris
de la athineani.

CEA CĂTRĂ TIMOTHEU CARTE TRIMISĂ DENTÎIU

CAP I

Pavel, apostolul al lui Iisus Hristos, 1
după porunca lui Dumnezău
Mîntuitoriului nostru și Domnul
Iisus Hristos, al nădejdii noastre,
Lui Timotheiu, deaproapelui fiiu 2
întru credință: Dar, milă, pace de la Dum-
nezău Părintele nostru și Hristos Iisus Dom-
nul nostru! În ce chip am rugat pre tine 3
ca să rămîi în Efes, mergînd în Machidonia,
ca să poruncești unora să nu înveațe altele,
Nici să ia aminte la basne și neamuri fără 4
sfîrșit, carele fac întrebări mai mult decît
socoteala lui Dumnezău cea în credință.
Iară săvîrșitul poruncii iaste dragostea den 5
curată inimă și știință bună și credință
fără fățărie, De carele unii rătăcind să 6
întoarseră spre deșartă cuvîntare, Vrînd 7
a fi învățători de leage, neînțelegînd nici
ceale ce zicu, nici pentru care să adeverescu.
Ce știm că bună e leagea, de să va purta 8
cineva cu ea după leage, Știind aceasta, 9
că la cel dirept leage nu iaste, cela ce-i fără

de leage, şi la cei nesupuşi, la cei păgîni şi
la păcătoşi, la cei necuraţi şi pîngăriţi, ucigă-
torilor de tată şi ucigătorilor de mumă, uci-
10 gaşilor de oameni, Curvarilor, celor ce să
culcă cu bărbaţi, furilor de oameni, mincino-
şilor, călcătorilor de jurămînt şi orice altă stă
împotriva învăţăturii cei ce însănătoşază,
11 După bunăvestirea măririi Celui fericit Dum-
12 nezău, carea m-am încredinţat eu. Şi har
am Celui ce m-au întărit, Hristos Iisus Dom-
nului nostru, căci credincios m-au socotit
13 pre mine, puindu-mă la slujbă; Pre cel
ce mai nainte eram hulitoriu şi gonitoriu
şi ocărîtoriu; ce fuiu miluit, căci neştiind
14 am făcut, cu necredinţa. Şi prea prisosi
darul Domnului nostru cu credinţa şi dragos-
15 tea care e în Hristos Iisus. Crezut e cu-
vîntul şi de toată priimirea vreadnic că
„Hristos Iisus au venit în lume pre păcătoşi
să mîntuiască", dentru carii întîiu sînt eu.
16 Ce pentru aceaea fuiu miluit, ca întru mine
întîiu să arate Iisus Hristos toată îndelunga
răbdarea mîniei, spre închipuirea celor ce
vor să crează întru El în viaţă veacinică.
17 Iară Împăratului veacilor, nemuritoriului,
nevăzutului, sîngurului înţeleptului Dumne-
zău, cinste, mărire în veacii veacilor! Amin.
18 Această poruncă puiu ţie, fiiule Timotheiu,
după ceale prorocii ce mai nainte fură
asupra ta, ca să oşteşti întru eale cea buna
19 oştire, Avînd credinţă şi bună cunoş-
tinţă, carea unii lepădîndu-o, den credinţă
20 căzură; Dentru carii sînt Imeneu şi Ale-
xandru, pre carii am dat satanei, ca să să
cearte să nu hulească.

CAP II

1 Deci rog mai nainte de toate să faceţ
rugi, rugăciuni, ceareri, mulţămite,
2 pentru toţi oamenii, Pentru
împăraţi şi pentru toţi ceia ce în
dregătorii vor fi, ca lină şi neclă-
tită viaţă să petreacem cu toată bunăcre-
3 dinţa şi curăţia. Pentru că aceasta iaste
bună şi priimită înaintea Mîntuitoriului
4 nostru Dumnezău, Carele va toţi oamenii
să să mîntuiască şi la cunoştinţa adevăru-
5 lui să vie. Pentru că unul e Dumnezău,
unul şi împăcătoriu lui Dumnezău şi oame-
6 nilor: om Hristos Iisus, Cela ce S-au dat
pre Dînsul răscumpărare pentru toţi, mărtu-
7 risirea la vremile sale; Spre carea m-am
pus eu propoveduitoriu şi apostol—adevăr
zic întru Iisus Hristos, nu minţu—, dascal
8 limbilor cu credinţă şi cu adevăr. Deci
voiu să să roage bărbaţii în tot locul,
rădicînd curate mîni, fără urgie şi îndoire.
9 Aşijderile şi muierile, cu podoabă cinstită,
cu ruşine şi cu întregăciunea minţii să să
împodobească pre Dînsul, nu cu împletiri
sau cu aur sau cu mărgăritariuri, sau cu hai-
ne scumpe, Ce ceaea ce să cade muierilor 10
celor ce să făgăduiesc cinstei dumnezăieşti,
pren fapte bune. Muiarea întru lineşte să 11
să înveaţe cu toată ascultarea. Iară mu- 12
ierii a învăţa nu poruncesc, nice a-ş stăpîni
bărbatul, ce să fie în lineşte. Pentru că 13
întîiu Adam s-au zidit, după aceaea Evva.
Şi Adam nu s-au amăgit; iară muiarea amă- 14
gindu-să, întru călcare de poruncă fu.
Ce mîntui-se-va pren naşterea fiilor, de vor 15
rămînea cu credinţă şi dragoste şi sfinţire,
cu minte întreagă.

CAP III

Adevărat e cuvîntul: „Orice episcu- 1
pie pohteaşte, bun lucru pohteaşte".
Deci trebuie episcopul fără pri- 2
hană să fie, al unii muieri bărbat,
treaz, întreg la minte, bine rînduit,
iubitoriu de streini, învăţătoriu, nebeţiv,
Nesfadnic, neagonisitoriu de dobîndă gro- 3
zavă, ce blînd, neînvrăjbitoriu, neiubitoriu
de argint, Casei sale bine-îndireptătoriu, 4
fii avînd întru ascultare, cu toată cinstea.
Iară de nu ştie cineva a-ş îndirepta casa sa, 5
cum de beseareca lui Dumnezău va purta
grijă? Nu răsad tînăr, ca nu, umflîndu- 6
se, în judecata diavolului va cădea. Şi 7
trebuie el şi mărturie bună să aibă de cei
den afară, ca nu în ocară să cază şi în cursa
diavolului. Diaconii, aşijderea, cinstiţ, 8
nu îndoiţ la cuvînt, nebăutori de vin mult,
nu agonisitori de reale: Avînd taina cre- 9
dinţei cu curată ştiinţă. Şi aceştea ispi- 10
tească-se întîiu şi apoi slujască, nevinovaţ
fiind. Muierile, aşijderea, cinstite, necle- 11
vetnice, treaze, credincioase întru toate.
Diaconii fie ai unii muieri bărbaţi, fiilor 12
bine îndereptînd şi caselor sale. Pentru 13
că ceia ce bine au posluşit stepenă bună
loruş dobîndesc şi multă îndrăzneală întru
credinţa care iaste în Hristos Iisus. Aceas- 14
tea ţie scriu, nădejduind a veni cătră tine
mai curînd. Iară de voiu zăbovi, ca să 15
ştii cum trebuie în casa lui Dumnezău a
petreace, carea iaste beseareca lui Dumne-
zău Celui viu, stîlp şi întărire adevărului.
Şi cu mărturisire mare iaste taina bunei- 16
credinţe: „Dumnezău S-au arătat cu trup,
Să îndireptă cu Duhul, Să arătă la îngeri,
Să propovedui întru limbi, Să crezu în lume,
Să înălţă cu mărire".

CAP IV

Iară Duhul aiave zice că în ceale 1
de apoi vremi să vor depărta
oarecarii de cătră credinţă, luînd
aminte la duhuri de înşălăciune
şi dăscălii ale dracilor, Întru 2
făţărnicia celor mincinoşi la cuvinte, arşi
fiind cu a lor ştiinţă, Oprind a să însu- 3
ra, să să ferească de bucate carele Dum-
nezău le-au zidit spre gustare cu mulţi-
mită celor credincioşi şi celor ce au cu-

4 noscut adevărul. Căci toată zidirea lui
Dumnezău bună e şi nimică nu e de lepă-
5 dat, cu mulţimită luîndu-se; Pentru că
să sfinţeaşte pren cuvîntul lui Dumnezău şi
6 pren rugă. Aceastea arătîndu-le fraţilor,
bun slujitoriu vei fi lui Iisus Hristos, hrănin-
du-te cu cuvintele credinţii şi ale cei bune
7 învăţături, căriia ai urmat. Iară ceale
spurcate şi băbeşti basne le părăseaşte.
8 Şi te învaţă pre tine către buna-credinţă.
9 Pentru că cea trupească deprindere spre
puţin iaste folositoare; iară buna-credinţă
spre toate folositoare iaste, făgăduinţă
avînd a vieţii ceii de acum şi a ceii viitoare.
10 Crezut e cuvîntul şi de toată priimirea
11 vreadnic! Pentru că spre aceasta şi oste-
nim şi ne ocărîm, căci am nădejduit pre
Dumnezău viu, Carele iaste Mîntuitoriu tutu-
roru oamenilor, mai vîrtos celor credincioşi.
12 Vesteaşte aceastea şi învaţă! Nimenea tine-
reaţăle tale să nu defaime, ce pildă te fă
celor credincioşi, cu cuvîntul, cu petreacerea,
13 cu duhul, cu credinţa, cu curăţia. Pînă
voiu veni, ia aminte la citanie, la mîngîiare,
14 la învăţătură. Nu te lenevi de cel dentru
tine dar, carele s-au dat ţie pren prorocie
cu punerea deasupra a mînilor preoţilor.
15 Aceastea te învaţă, întru aceastea fii, ca pro-
16 copseala ta arătată să fie întru toţi. Ia
aminte ţie şi învăţăturii: rămîi întru aceas-
tea; pentru că aceasta făcînd, şi pre tine vei
mîntui şi pre cei ce te ascultă.

CAP V

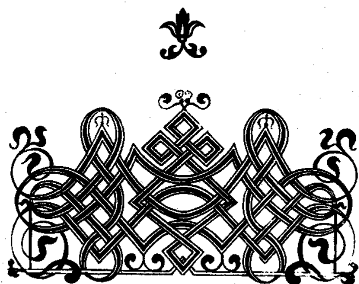
1 Pre cel mai bătrîn să nu-l înfruntezi,
ce-l mîngîie ca pre un părinte; pre
2 cei mai tineri, ca pre fraţi; Pre
ceale mai bătrîne, ca pre nişte
maice; pre ceale mai tinere, ca pre
3 nişte surori, cu toată curăţia. Văduvele
cinsteaşte, pre cealea ce-s adevărate văduve.
4 Iară de vreo văduvă are fii au fiestri, să în-
veaţe întîiu pre a sa casă a fi bună credin-
cioasă şi răsplătiri să dea strămoşilor;
pentru că aceasta iaste bună şi priimită
5 înaintea lui Dumnezău. Iară cea adevă-
rată văduvă şi sîngură nădejdui pre Dum-
nezău şi aşteaptă la rugi şi la rugăciuni
6 noaptea şi ziua. Iară cea ce să desfătează
7 de vie au murit. Şi aceastea porunceaşte
8 ca nevinovate să fie. Iară de vreame ce
neştine de ale lui, şi mai vîrtos de ai casii
lui, nu ia aminte, de credinţă s-au lepădat
şi iaste decît cel necredincios mai rău.
9 Văduva să să aleagă nu mai puţin de ani
10 60, fiind a unui bărbat muiare, Întru
fapte bune mărturisîndu-se, de au hrănit
fii, de au priimit striini, de au spălat picioa-
rele sfinţilor, de au ajutat la cei necăjiţ au
11 la tot lucrul bun au urmat. Iară pre
ceale mai tinere văduve le părăseaşte; căci,
cînd să înfierbîntează asupra lui Hristos, vor
să să mărite, Avînd judecată, căci cea 12
dentîiu credinţă au lepădat. Aşijderea şi 13
fără lucru să învaţă, umblînd den casă în
casă; şi nu numai fără lucru, ce şi limbute
şi iscoditoare, grăind ceale ce nu să cade.
Voiu, dirept aceaea, ceale mai tinere să să 14
mărite, să facă feciori, să stăpînească casa,
nici o pricină să dea nepriatenului spre
ocară. Pentru că acum oarecarele s-au 15
întors denapoia satanii. Oricare credin- 16
cios au credincioasă are văduve ajutorească-
le lor şi să nu să îngreuiaze beseareca, ca
celor adevărate văduve să le ajutorească.
Cei ce bine poartă diregătoria preuţi cu 17
îndoită cinste să să învrednicească, mai vîr-
tos cei ce ostenesc cu cuvîntul şi învăţătura.
Pentru că zice Scriptura: „Boului ce treiră 18
nu-i lega gura“ şi: „Vreadnic iaste lucră-
toriul platei lui“. Asupra preotului pîra 19
nu priimi, afară den doao sau trei mărturii.
Pre cei ce greşesc înaintea tuturor mustră-i, 20
ca şi ceialalţi frică să aibă. Mărturisescu- 21
mă înaintea lui Dumnezău şi Domnului
Iisus Hristos şi celor aleşi îngeri ca aceastea
să le păzeşti fără de nici o mai nainte-jude-
care, nimică făcînd spre înduplecare.
Mînile degrabă pre nimenea nu le pune, nici 22
te împreuna la păcate striine: pre tine curat
te păzeaşte. De-acum nu mai bea apă, ce 23
puţin vin să beai, pentru stomahul tău şi
ceale adease ale tale boale. Păcatele unor 24
oameni mai nainte arătate sînt, aducînd
înainte la judecată, iară la unii şi în urmă
vin. Aşijderea şi ceale bune locuri arătate 25
sînt; şi cealea ce aiminterea să află a să ascun-
de nu să pot.

CAP VI

Cîţi sînt supt jug robi pre ai lor stă- 1
pîni de toată cinstea vreadnici să-i
socotească, ca nu numele lui Dum-
nezău şi învăţătura să să hulească.
Iară ceia ce au credincioşi stăpîni 2
să nu hulească căci fraţi sînt, ce mai mult
să slujască, căci credincioş sînt şi dragi cei
ce de facerea cea bună să apucă. Aceastea
învaţă şi roagă. Oricine învaţă altele şi 3
nu să apropie la ceale sănătoase cuvinte ale
Domnului nostru Iisus Hristos şi la cea după
bunăcredinţă învăţătură. Făleaşte-să, 4
nemică ştiind, ce bolnăvindu-se întru într-
bări şi prici de cuvinte, dentru carele să face
zavistia, pricea, hule, Prepusuri reale, 5
zăbăvi de oameni stricaţi la minte şi lipsiţi
de adevăr, părîndu-le a fi dobîndă buna-cre-
dinţă. Depărtează-te de la unii ca aceia.
Însă iaste venit mare buna-credinţă cu în- 6
destulare. Pentru că nemică n-am adus în 7
lume; aiave iaste că nici a duce ceva putem.

8 Ce, avînd hrane și acoperimînturi, cu aceastea
9 destui să fim. Iară ceia ce vor să să îmbo-
găţească cad în dodeială și în laţu și în
pohte multe fără socoteală și cu vătămare,
carele afundă pre oameni la peire și la pier-
10 zare. Pentru că rădăcina tuturor răutăţi-
lor iaste iubirea argintului; carea unii poh-
tindu-o, au rătăcit de la credinţă și pre
dînșii să pătrunsără cu dureri multe.
11 Iară tu, o, omul lui Dumnezău, de aceastea
fugi și goneaște direptatea, cinstea închină-
ciunii, credinţa, dragostea, răbdarea, blîn-
12 deaţele. Nevoiaște asupra celui bun răz-
boiu al credinţei; apucă-te de cea veacinică
viaţă, la carea te-ai și chemat și ai mărturi-
sit cea bună mărturisire înaintea a multe
13 mărturii. Poruncesc ţie înaintea lui Dum-
nezeu, Celui ce învie toate, și lui Hristos
Iisus, Celui ce au mărturisit la Pontie Pilat
14 cea bună mărturisire, Să păzești tu po-
runca nespurcată, nevinovată, pînă la ară-
15 tarea Domnului nostru Iisus Hristos, Pre
carea la ale sale vremi o va arăta Cel fericit
și sîngur Putearnic, Împăratul împăraţilor
16 și Domnul celor ce domnesc, Cela ce
sîngur are nemoarte, întru nevăzută lumină
lăcuind, pre Care nu L-au văzut nimenea
dentru oameni, nici a-L vedea poate, Căruia
17 cinste și tărie veacinică! Amin. Celor
bogaţi în veacul acesta porunceaște să nu
să înalţe cu gîndul, nici să să nădejduiască
pre a avuţiei nestare, ce întru Dumnezău
Cel viu Cela ce dă noao cu bogăţie toate
18 spre dobîndire, a face lucruri bune, . A să
îmbogăţi întru fapte bune, lesne dătători
19 a fi, împreunători, Cîștigători loruș
temelie bună la cea viitoare, ca să să apuce
20 de cea veacinică viaţă. O, Timotheiu, ce
ai pus înainte păzeaște, depărtîndu-te de
ceale spurcate glasuri deșarte și prigoa-
ne ale științei cei ce e cu mincinos
21 nume, Cu carea unii lău-
dîndu-se, prejur credinţă
nu nemeriră. Darul
cu tine! Amin.

Cătră Timotheiu cea dentîiu s-au scris
de la Laodichia, care iaste mitropolie
a Frighiei Pacatianii.

CĂTRĂ TIMOTHEIU CARTE TRIMISĂ A DOUA

CAP I

Pavel , apostolul lui Iisus Hristos, 1
pren voia lui Dumnezău, după
făgăduinţa vieţii cei ce iaste în
Hristos Iisus, Lui Timotheiu, 2
iubitului fiiu: Dar, milă, pace de
la Dumnezău Părintele și Hristos Iisus
Domnul nostru! Mulţămesc lui Dumne- 3
zău, Căruia slujăsc de la strămoși cu curată
știinţă, cum neîncetat am cea de tine pome-
nire la rugile meale, ziua și noaptea, Poh- 4
tind a te vedea, aducîndu-mi aminte de lacră-
mile tale, ca de bucurie să mă umplu.
Aducere-aminte luînd de cea ce iaste întru 5
tine nefăţarnică credinţă, carea au lăcuit
întîiu în moașă-ta Loida și la maica ta Ev-
nica, și adeverit sînt că și întru tine. Pen- 6
tru care lucru aducu-ţ aminte să aţîţi darul
lui Dumnezău, carele iaste întru tine pren
punerea mînilor meale. Pentru că n-au 7
dat noao Dumnezău duh de teamere, ce de
puteare și de dragoste și de întregăciunea
minţii. Decii să nu te rușinezi de mărtu- 8
ria Domnului nostru, nici de mine, cel legat
al Lui, ce împreună rău pătimeaște cu Evan-
ghelia, după putearea lui Dumnezău,
Celui ce au mîntuit pre noi și ne-au chemat 9
cu chemare sfîntă, nu după faptele noastre,
ce după a Sa rînduială și har, Cela ce S-au
dat noao în Hristos Iisus mai nainte de anii
veacilor, Și arătîndu-Se acum pren ară- 10
tarea Mîntuitoriului nostru Iisus Hristos,
supuind moartea și luminînd viaţă și nestri-
care pren Evanghelie, La carea m-am pus 11
eu propoveduitoriu și apostol și învăţătoriu
limbilor. Pentru carea pricină și aceastea 12
pătimesc; ce nu mă rușinezu, pentru că știu
la care am crezut. Și adeverit sînt că putear-
nic iaste făgăduinţa mea să o păzască la
aceaea zi. Închipuirea sănătoaselor cu- 13
vinte să aibi, carele de la mine le-ai auzit,
cu credinţa și cu dragostea cea ce iaste în
Hristos Iisus. Cea bună făgăduinţă pă- 14
zeaște pren Duhul cel Sfînt, Care lăcuiaște
întru noi. Știi aceasta, că s-au întumat 15
de la mine toţi cei den Asia; dentru carii
iaste Fighel și Ermoghen. Dea milă Dom- 16
nul la a lui Onisifor casă; căci de multe ori
m-au odihnit și de lanţul mieu nu s-au ruși-
nat, Ce, mergînd în Rîm, mai degrabă 17
m-au cercat și m-au aflat. Dea-i lui Dom- 18
nul să afle milă de la Domnul în ziua ceaea.
Și cîte în Efes mi-au slujit mai bine tu știi.

CAP II

1 Deci tu, fiiul mieu, întăreaște-te cu
darul cel ce e întru Hristos Iisus.
2 Și ceale ce ai auzit de la mine pren
multe mărturii, aceastea le pune la
oameni credincioși, carii vor putea
3 și pre alții să înveațe. Deci tu pătimeaște
rău, ca un bun oștean al lui Iisus Hristos.
4 Nimenea oștindu-se nu se ameastecă întru
ale vieții lucruri, ca să placă celui ce au
5 strîns oastea. Și, săvai de va și birui neș-
tine, nu se coronează, de nu va birui după
6 leage. Plugariul cel ce osteneaște trebuie
7 întîiu den roadă a lua. Socoteaște ceale
ce zicu, pentru că va da ție Domnul înțe-
8 leagere în toate. Pomeneaște pre Iisus
Hristos sculat den morți, den semenția lui
9 David, după Evanghelia mea, Întru Care-
le pătimesc eu rău pînă și în legături, ca un
făcătoriu de rău. Iară cuvîntul lui Dumnăzău
10 nu e legat. Pentru aceaea toate le rabdu
pentru cei aleși, ca și ei mîntuirea să dobîn-
dească, cea ce e în Hristos Iisus, cu mărire
11 veacinică. Credincios e cuvîntul: pentru
că, de am murit împreună, împreună vom și
12 trăi; De vom răbda împreună, vom și
împărăți; de ne vom lepăda, și Acela Să va
13 lepăda de noi; De nu vom creade, Acela
credincios rămîne, a Să tăgădui pre Sine nu
14 poate. Aceastea pomeneaște, mărturi-
sindu-le înaintea Domnului, să nu te lupți
în cuvinte spre lucru ce nu e de nici un folos,
15 spre surparea celor ce aud. Nevoiaște-te
pre tine lămurit să te arăți la Dumnezău
lucrătoriu neruşinat, îndireptînd cuvîntul
16 adevărului. Iară ceale spurcate deșarte
cuvinte părăseaște-le; pentru că mai mult
17 vor adaoge la necurăție. Și cuvîntul lor
ca gangrena pășune vor avea; dentru care
18 iaste Imeneu și Filitos, Carii prejur ade-
văr n-au nemerit, zicînd că înviarea acum
s-au făcut, și întorc a unora credință.
19 Însă cea întemeiată temelie a lui Dumnezău
stă, avînd peceatea aceasta: „Cunoscut-au
Domnul pre ceia ce sînt ai Lui". Și: „Să
depărteaze de la nedireptate tot cela ce
20 numeaște numele lui Hristos". Și în casă
mare nu sînt numai vase de aur și de argint,
ce și de lemn și de pămînt; și unele sînt de
21 cinste, altele spre necinste. Deci, de va
curăți neștine pre el de eale, fi-va vas spre
cinste svințit și de bună treabă stăpînitoriu-
22 lui, la tot lucrul bun fiind gătit. Iară de
pohtele ceale tinerești fugi și goneaște direp-
tatea, credința, dragostea, pacea, cu ceia ce
cheamă pre Domnul den curată inemă.
23 Iară ceale nebune și neînvățate cercări le
24 părăseaște, știind că nascu vrăjbi. Iară
robul Domnului nu să cade să să învrăj-
bească; ce blînd să fie cătră toți, învățătoriu
25 fără răutate, Cu blîndeațe certînd pre cei ce
stau împotrivă, ca nu vrodinioară va da Dum-
nezău lor pocăință spre cunoașterea adevăru-
lui. Și să vor trezvi dentr-al dracului laț, 26
vînați fiind de el la a lui voie.

CAP III

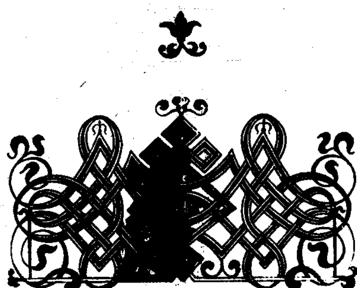
Și aceasta să știi, că în zilele ceale 1
de-apoi sta-vor vremi nesilnice.
Pentru că vor fi oameni iubitori de 2
eiș, iubitori de argint, mîndri, si-
meți, hulitori, la părinți neascultă-
tori, nemulțămitori, necurați, Fără dra- 3
goste, neîmpăcați, pîrîți, nestîmpărați, nedu-
measteci, neiubitori de bine, Vînzători, 4
obraznici, îngîmfați, mai vîrtos iubitori de
dezmierdăciuni decît iubitori de Dumnezău,
Avînd închipuituri de bunăcredință, iară de 5
puterea ei tăgăduiți fiind; și de aceștea te
fereaște. Pentru că dentr-aceștea sînt 6
ceia ce să tind în case și robesc muierușcile
încărcate fiind cu păcatele, ducîndu-se cu
pohte de multe fealiuri, Pururea învățînd 7
și niciodinioară putînd spre cunoștința
adevărului să vie. Și, în ce chip Ianis și 8
Iamvris au stătut împotriva lui Moisi, așa și
aceștea stau împotriva adevărului, oameni
stricați la minte, nelămuriți în credință.
Ce nu vor procopsi spre mai mult; pentru 9
că nebunia lor arătată va fi la toți, în ce
chip și a acelora s-au făcut. Iară tu ai ur- 10
mat învățăturii meale, cu petreacere, cu
voia, cu credința, cu îndelungarea mîniei,
cu dragostea, cu răbdarea, Cu gonirile, 11
cu patemele, în ce chip mi s-au făcut în Anti-
ohia, în Iconia, în Listra; ce fealiu de goane
am suferit; și de toate m-au mîntuit Domnul.
Și toți ceia ce vor cu bunăcredință a trăi 12
întru Hristos Iisus goni-să-vor. Iară viclea- 13
nii oameni și vrăjitori vor adaoge la mai rău,
înșelînd și înșelîndu-se. Iară tu rămîi întru 14
ceale ce te-ai învățat și te-ai încredințat,
știind de la cine ai învățat: Și căci den 15
pruncie sfintele slove știi, ceale ce pot să te
înțelepțească spre mîntuire, pren credința
cea ce e în Hristos Iisus. Toată scriptura 16
de Dumnezău e suflată și de folos spre învăță-
tură, spre vădire, spre îndireptare, spre cer-
tarea cea cu direptate, Ca deplin să fie 17
omul lui Dumnezău, om spre tot lucrul bun
fiind gătit deplin.

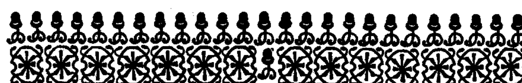
CAP IV

Mărturisescu-mă eu, direpț aceaea, 1
înaintea lui Dumnezău și Domnu-
lui Iisus Hristos, Celui ce va să
judece viii și morții, după arătarea
Lui și împărăția Lui: Mărturi- 2
seaște cuvîntul, stăi asupră-i, cu bună vrea-
me, fără vreame, mustră, ceartă, roagă-te
cu toată îndelungarea mîniei și cu învăță-
tură. Pentru că va fi vreamea cînd 3
învățătura cea sănătoasă nu o vor suferi,
ce după pohtele lor asupra lor îș vor încăr-
ca învățători, scărpinîndu-se cu auzul

4 Şi de la adevăr auzul îş vor întoarce şi la
5 basne să vor întoarce. Iară tu treaz
fii întru toate, pătimeaşte rău, fă lucrul
evanghelistului, slujba ta deplin o poartă.
6 Pentru că eu acum mă jîrtvuiescu şi vreamea
7 ducerii meale au sosit. Nevoinţa cea bună
m-am nevoit, calea am săvîrşit, leagea am
8 păzit. De acuma mi să pune cununa direp-
tăţii, carea va da mie Domnul în ziua ceaea,
Cel direpť judecătoriu; şi nu numai mie, ce
tuturor celor ce au îndrăgit arătarea Lui.
9 Grăbeaşte a veni către mine degrabă.
10 Pentru că Dimas m-au părăsit, îndră-
gind veacul de acum, şi s-au dus la Solon;
11 Crisp, la Galatia; Titu, în Dalmaţia. Luca
iaste sîngur cu mine. Pre Marco luîndu-l,
adu-l cu tine; pentru că iaste mie bun spre
12 slujbă. Iară pre Tihicon l-am trimis la Efes.
13 Pre felonul care am lăsat în Troada la Carpu,
venind îl adu, şi cărţile, mai vîrtos ceale de
14 piale. Alexandru, faurul, multe reale au
arătat mie; dea-i lui Domnul după lucrurile
15 lui. De care şi tu să te păzeşti, pentru
că foarte stă împotrivă la ale noastre cuvinte.
16 Întru cea dentîiu a mea răspundere nimenea
n-au venit cu mine, ce toţi m-au părăsit. Să
17 nu se bage samă lor! Iară Domnul au
stătut lîngă mine şi m-au întărit, ca pren
mine propoveduirea să să adevereaze şi să
auză toate limbile; şi mă mîntuiiu de gura
18 leului. Şi mă va mîntui Domnul de către
tot lucrul rău şi mă va spăsi la împărăţia
Lui cea cerească; Căruia mărirea, în veacii
19 veacurilor. Amin. Închină-te Prischii şi
20 Achilii şi casii lui Onisifor. Erastu au
rămas în Corinthu, iară pre Trofim l-am
21 lăsat în Milit, fiind bolnav. Sileaşte
mai nainte de iarnă să vii. Închină-se
ţie Evul şi Pudis şi Linos şi Clavdia
22 şi fraţii toţi. Domnul Iisus
Hristos, cu duhul tău.
Darul cu voi!
Amin.

Către Timothei a doua, la a Efesului beseareсă
întîiu episcop fiind hirotonisit, scrisu-s-au
de la Rîm, cînd de al doilea rînd au
stătut de faţă Pavel la
chesariul Neron.

CEA CĂTRĂ TIT CARTE TRIMISĂ A LUI PAVEL

CAP I

avel, robul lui Dumne- 1
zău şi apostolul lui Iisus
Hristos, după credinţa
aleşilor lui Dumnezău şi
conoştinţa adevărului ce-
lui după bunăcredinţă,
Spre nădeajdea vieţii vea- 2
cinice, carea au făgă-
duitu-o Cel nemincinos Dumnezău mai na-
inte de ani veacinici, Şi au arătat la vremi- 3
le Sale cuvîntul Lui cu propoveduirea carele
m-am încrezut eu, după porunca Mîntui-
toriului nostru Dumnezău—, Lui Tit, celui 4
de aproape fiiu, după cea de obşte credinţă:
Dar, milă, pace de la Dumnezău Părintele
şi Domnul Iisus Hristos, Mîntuitoriul nostru!
Pentru aceaea am lăsat pre tine în Crit, ca 5
ceale ce lipsesc să le tocmeşti şi să pui la ce-
tăţi preoţi, după cum eu ţie am rînduit: Ori- 6
care iaste nevinovat, al unii muieri bărbat,
avînd fii credincioşi, nu întru ponosluire de
curvie, au neascultători. Pentru că trebuie 7
episcopul nevinovat să fie, ca al lui Dumnă-
zău diregătoriu; nu obraznic, nu mînios, nu
beţiv, nu sfadnic, nu iubitoriu de spurcată
dobîndă, Ce iubitoriu de striini, iubitoriu 8
de bunătate, întreg la minte, direpţ, curat,
răbdătoriu, Ţiindu-se de cel după învă- 9
ţătură credincios cuvînt, ca putearnic să
fie să şi îndeamne întru învăţătura cea ce e
sănătoasă şi pre cei ce-i grăiesc împotrivă
să-i înfrunteaze. Pentru că sînt mulţi şi 10
nesupuşi, deşărţi la cuvinte şi amăgitori,
mai vîrtos cei dentru tăiare-împrejur,
Cărora trebuie a le astupa gurile, carii toate 11
casele le răstoarnă, învăţînd ceale ce nu
trebuie, pentru dobînda cea necuvioasă.
Zis-au oarecarele dentru ei, al loruş proroc: 12
„Criteanii pururea-s mincinoşi, reale hiară,
pîntece zăbavnice“. Mărturia aceasta ias- 13
te adevărată, pentru care lucru mustră pre
ei vîrtos, ca sănătoşi să fie întru credinţă,
Neluînd aminte la jidoveştile basne şi la 14
poruncile oamenilor ce urăsc adevărul.
Toate, direpť aceaea, curate-s la cei curaţi; 15
iară la cei pîngăriţ şi necredincioşi nemică
nu e curat, ce li s-au pîngărit lor şi mintea,
şi ştiinţa. Pre Dumnezău mărturisesc 16
a-L şti; iară cu faptele, Îl tăgăduiesc, urîţ
fiind şi neascultători şi către tot lucrul
bun nelămuriţi.

CAP II

1 Iară tu grăiaşte ceale ce să cad la
2 cea sănătoasă învăţătură. Bă-
trînii treaji să fie, cu cinste, întregi
la minte, sănătoşi la credinţă, la
3 dragoste, la îngăduinţă. Şi bă-
trînele, aşijderea, întru aşăzare sfîntă la
cuviinţă, nu clevetnice, nu de vini multe
4 supuse, de bine învăţătoare, Ca să înţelep-
ţească pre ceale tinere iubitoare de bărbaţi
5 a fi, iubitoare de fii, Întregi la minte, cu-
rate, grijlive de casele lor, bune, supuindu-se
la ai lor bărbaţi, ca nu cuvîntul lui Dumne-
6 zău să să hulească. Pre cei tineri aşijde-
rea îndeamnă-i să fie întregi la minte,
7 Întru toate pre tine dîndu-te pildă lucrurilor
bune, întru învăţătură, nestricăciune, cinste,
8 nestricare, Cuvînt sănătos, fără clevet,
ca cel dempotrivă să să ruşineaze, nemică
9 neavînd pentru voi a zice grozav. Robii
la ai lor stăpîni să să supuie, întru toate
10 bine plăcuţi a fi, nepricindu-se, Neficle-
nindu-i, ce credinţa toată arătînd cea bună,
ca cu învăţătura Mîntuitoriului nostru
Dumnezău să să împodobească întru toate.
11 Pentru că s-au arătat darul lui Dumnezău
cel de mîntuire la toţi oamenii, certîndu-ne
pre noi ca, lepădînd necurăţia şi ceale lu-
meşti pohte, cu înţelepciune şi direptate şi
cu bunăcredinţă să trăim în veacul cest de
12 acum, Aşteptînd cea fericită nădeajde
şi arătarea mărirei Celui mare Dumnezău
13 şi Mîntuitoriul nostru Iisus Hristos, Carele
au dat pre El pentru noi, ca să ne mîntuiască
pre noi de cătră toată fărădeleagea şi să-Ş
curăţască Lui nărod avut, rîvnitoriu bunelor
14 fapte. Aceastea grăiaşte, şi îndeamnă şi
mustră cu toată porunca. Nimenea pre tine
să nu te defaime.

CAP III

1 Adu-le aminte lor la domnii şi la pu-
ternicii să să supuie, să asculte,
cătră tot lucrul bun gata să fie.
2 Pre nimenea să nu bleasteme, nici
sfadnici să fie, blînzi, toată blîn-
3 deaţea arătînd cătră toţi oamenii. Pentru
că eram oarecînd şi noi fără de minte, ne-
ascultători, rătăcindu-ne, slujind la pohte
şi la dragoste de multe fealiuri, cu răutate
şi zavistie petrecînd, urîţi urînd unul pre
4 alalt. Iară cînd bunătatea şi iubirea cea
de oameni s-au arătat a Mîntuitoriului nos-
5 tru Dumnezău, Nu den lucrurile ceale
den direptate care am făcut noi, ce după
a Lui milă au mîntuit pre noi, pren spălarea
naşterii cei de iznoavă şi înnoirea Duhului
6 Svînt, Den Carele au vărsat asupra noas-
tră cu bogăţie, pren Iisus Hristos, Mîntui-
7 toriul nostru; Ca îndireptîndu-ne cu darul
Aceluia, moştenitori vom fi, după nădeajdea
vieţii cei veacinice. Credincios e cuvîntul 8
şi pentru aceastea voiu ca să te adeverezi tu,
ca să poarte griji la bune fapte a isprăvnici
ceia ce s-au crezut lui Dumnezău. Aceastea
sînt ceale bune şi de folos oamenilor.
Iară ceale nebune cercări şi graiuri de nea- 9
muri şi prici şi sfăzi de leage părăseaşte-le,
pentru că sînt nefolositoare şi deşarte. Pre 10
omul eretic, după una şi a doao mustrare,
părăseaşte-l, Ştiind că s-au îndărătnicit 11
unul ca acela şi păcătuiaşte, fiind sîngur de
el osîndit. Cînd voiu trimite pre Artema 12
cătră tine, au pre Tihicon, sîrguiaşte a veni
cătră mine la Necopoli, pentru că acolo am
socotit să iernez. Pre Zina legiuitoriul şi 13
pre Apolo degrabă-i trimite nainte, ca ne-
mica lor să nu lipsească. Şi să înveaţe 14
ai noştri la bune lucruri să isprăvnicească,
la ceale de folos trebi, ca să nu fie fără
roadă. Închină-ţi-se cei ce-s cu mi- 15
ne toţi, închină-te celor ce iu-
besc pre noi cu credinţă.
Darul cu toţi cu
voi! Amin.

Cătră Tit la a criteanilor beseareca, întîi-
episcopul fiind hirotonisit, scrisu-s-au
de la Necopolis a Machidoniei.

CEA CĂTRĂ FILIMON CARTE TRIMISĂ A LUI PAVEL

CAP I

Pavel, apostolul cel legat al lui 1
Hristos Iisus, şi Timotheiu fratele,
lui Filimon, celui iubit şi împreună
cu noi lucrătoriu, Şi Apfiei cei 2
iubite şi lui Arhip celui dempreună
oştean cu noi şi cei den casa ta beserici:
Dar voao şi pace de la Dumnezău Părintele 3
nostru şi Domnul Iisus Hristos! Mulţe- 4
mescu Dumnezăului mieu, pururea pome-
nire de tine făcînd la rugile meale, Auzind 5
dragostea ta şi credinţa carea ai cătră Dom-
nul Iisus şi la toţi svinţii, Ca împreunarea 6
credinţei tale lucrătoare să să facă, întru
cunoştinţa a tot binelui celui dentru voi în
Hristos Iisus. Pentru că har avem mult 7
şi mîngîiare spre dragostea ta, că inimile
sfinţilor s-au odihnit pren tine, frate. Pen- 8
tru aceaea, multă întru Hristos îndrăz-
nire avînd, să rînduiescu ţie ce să cuvine,
Pentru dragoste, mai vîrtos te rog ca acesta 9

fiind precumu-s eu, Pavel, bătrîn, încă şi
10 legat acum al lui Iisus Hristos, Rogu-te
pentru al mieu fiiu, pre carele am cunoscut
11 în legăturile meale, pre Onisimu, Care
era ţie odinioară netreabnic, iară acum ţie
şi mie de bună treabă, pre carele am trimis,
12 Iară tu pre el ca pre ai miei ficaţi priimeaşte.
13 Pre carele eu vream către mine să-l oprescu,
ca pentru tine să-m slujască mie, întru legă-
14 turile Evangheliei. Iară fără de ştirea ta
nimica n-am vrut să facu, ca să nu fie den
15 silă binele tău, ce după bunăvoie. Că
poate fi că pentru aceaea s-au despărţit
cîtăva vreame, ca veacinicu pre el să-l aibi,
16 De-acum nu ca pre slugă, ci mai presus decît
sluga: frate iubit mai vîrtos mie, iară cu cît
mai vîrtos ţie, şi trupeaşte, şi în Domnul!
17 Deci, de ai pre mine soţie, priimeaşte pre el
18 ca pre mine. Iară de au făcut vreo strîmbă-
tate ţie, au datoriu îţi iaste, aceasta mie o
socoteaşte. Eu, Pavel, am scris cu mîna mea,
eu voiu plăti, ca să nu zicu ţie că şi pre tine
19 mie eşti datoriu. Aşa, frate, eu să mă
folosescu de tine întru Domnul, odihneaşte-
20 mi inima întru Domnul. Nădejduind în-
găduinţii tale am scris ţie, ştiind că şi mai
21 presus de ce zicu vei face. Şi împreună
îm găteaşte şi ospăţu, pentru că nădejdu-
iescu că, pren rugile voastre, mă voiu dărui
22 voao. Închină-să ţie Epafras, cel ce iaste
împreună rob cu mine în Hristos Iisus,
23 Marco, Aristarhu, Dima, Luca, cei
dempreună lucrători cu mine.
[24] Darul Domnului nostru
Iisus Hristos, cu
duhul vostru!
Amin.

Cătră Filimon s-au scris de la Rîm,
pren Onisim sluga.

CEA CĂTRĂ EVREI CARTE TRIMISĂ A LUI PAVEL

CAP I

1 În multe părţi şi în
multe chipuri de de-
mult Dumnezău gră-
ind părinţilor pren pro-
roci, la svîrşitul zilelor
acestora au grăit noao
2 întru Fiiul, Pre Carele
au pus moştenitoriu
tuturor, pren Carele şi veacii au făcut.
3 Care, fiind zare mărirei şi însămnare sta-
tului Lui şi purtînd toate cu graiul puterii
Lui, pren El curăţire făcînd păcatelor noas-
tre, au şezut de-a direapta măririi întru ceale
înalte, Cu atîta mai bun făcîndu-Să decît 4
îngerii, cît mai usebit decît ei au moştenit
nume. Căci căruia den îngeri au zis vreo- 5
dinioară: „Fiiul mieu eşti Tu; Eu astăzi am
născut pre Tine“? Şi iarăş: „Eu voiu fi Lui
în loc de părinte şi El va fi Mie în loc de
Fiiu“? Şi iară, cînd va băga pre Cel den- 6
tîiu născut în lume, zice: „Şi să să închine
Lui toţi îngerii lui Dumnezău!“ Şi adecă 7
cătră îngeri zice: „Cela ce face pre îngerii
Lui duhuri şi pre slujitorii Lui pară de foc“.
Iară cătră Fiiu: „Scaunul Tău, Dumnezăule, 8
în veacul veacului; toiagul direptăţii, toia-
gul împărăţiei Tale. Îndrăgit-ai direptatea 9
şi ai urît fărădeleagea; pentru aceaea uns-au
pre Tine Dumnezău, Dumnezăul Tău, cu
untul-de-lemnul bucuriei, mai mult decît
părtaşii Tăi“. Şi: „Tu de-nceput, Doamne, 10
pămîntul ai întemeiat; şi faptele mînilor
Tale sînt ceriurile. Acealea vor peri, iară 11
Tu rămîi; şi toţi ca o haină să vor vechi;
Şi ca o îmbrăcăminte vei învăli pre ei şi să 12
vor schimba; iară Tu tot acelaş eşti şi anii
Tăi nu să vor sfîrşi“. Şi cătră carele den- 13
tru îngeri au zis vreodinioară: „Şăzi de-a
direapta Mea, pînă unde voiu pune pre vrăj-
maşii Tăi căpătîiu picioarelor Tale“? Au 14
nu toţi sînt slujitoare duhure, spre slujbă
trimiţindu-se pentru ceia ce vor să moşte-
nească mîntuire?

CAP II

Pentru aceaea trebuie mai mult voi 1
să luaţi aminte la cealea ce s-au auzit,
ca să nu ne scurăm. Pentru că, 2
de vreame ce cel ce e pren îngeri
grăit cuvînt fu adeverit, şi toată
călcarea şi neascultarea de cuvinte au luat
pre judecată răsplătire, Cum noi vom 3
scăpa negrijindu-ne de o mîntuire ca aceasta,
carea, începătură luînd a să grăi de Domnul,
de cei ce au auzit la noi s-au adevărat,
Împreună mărturisind Dumnezău cu seamne 4
şi cu minuni şi cu multe fealiuri de puteri
şi cu ale Duhului Svînt împărţeale, după a
Lui voie. Pentru că nu îngerilor au supus 5
lumea cea viitoare, pentru carea grăim.
Şi mărturisi oareunde oarecine zicînd: „Ce 6
iaste omul, de pomeneşti de el, au fiiul omu-
lui, de-l socoteşti pre el? Micşorat-ai pre el 7
puţin oarece decît îngerii, cu mărire şi cu
cinste ai cununat pre el şi l-ai pus pre el
preste lucrurile mînilor tale: Toate le-ai 8
supus dedesuptul picioarelor lui“. Pentru
că supuind lui toate, nemică n-au lăsat
lui nesupus. Ce acum încă nu vedem la
el toate supuse. Iară pre „Cel puţin 9

oarece decît îngerii micşorat“ vedem, pre
Iisus, pentru patima morţii, „cu mărire şi
cu cinste încoronat“, ca cu darul lui Dumne-
10 zău pentru toţi să guste moartea. Pentru
că să cădea Lui, pentru Carele sînt toate şi
pren Carele-s toate, pre mulţi fii în mărire
aducînd, pre Începătoriul mîntuirii lor, pren
11 patime a-L săvîrşi. Pentru că Cela ce svin-
ţeaşte şi cei ce svinţescu dentru Unul sînt
toţi, pentru care lucru nu să ruşinează a-i
12 chema pre ei fraţi, Zicînd: „Voiu spune
numele Tău fraţilor Miei, în mijlocul adu-
13 nării lăuda-Te-voiu“. Şi iarăş: „Eu voiu
fi nădejduind spre El“. Şi iarăş: „Iată Eu
şi copiii care Mi-au dat Mie Dumnezău!“
14 Deci, de vreame ce copiii au avut împreunare
de trup şi de sînge, şi El aseamene au avut
parte de aceeaşi, ca pren moarte să surpe
pre cel ce are tăria morţii, adecă pre diavo-
15 lul, Şi va mîntui pre aceia cîţi cu frica
morţii în toată viaţa supuş era robiii.
16 Pentru că nu cu adevărat de îngeri să apucă,
17 ce de sămînţa lui Avraam să apucă. Pen-
tru aceaea datoriu era fraţilor a Să asămăna,
ca milostiv să fie şi credincios arhiereu
întru ceale ce-s cătră Dumnezău, ca să cură-
18 ţască păcatele norodului. Pentru că,
întru carea au pătimit El ispitindu-Se, poate
celor ce să ispitesc a ajutori.

CAP III

1 Pentru aceaea, fraţi sfinţi, ai che-
mării cereşti părtaşi, socotiţi pre
Apostolul şi Arhiereul mărturi-
sirii noastre, pre Hristos Iisus.
2 Credincios fiind Celuia ce au făcut
pre El, după cum şi Moisi întru toată casa
3 Lui. Pentru că de mai multă mărire
Acesta decît Moisi S-au învrednicit, întru cît
mai multă cinste are decît casa cela ce au
4 lucrat pre ea. Pentru că toată casa să
lucrează de oarecarele, iară Cela ce toate au
5 lucrat e Dumnezău. Şi Moisi au fost
„credincios întru toată casa Lui, ca o slugă,
6 spre mărturie celor ce să vor grăi. Iară
Hristos, ca un Fiiu în casa Lui; Căruia casă
sîntem noi, de vom ţinea îndrăznirea şi
lauda nădejdii pînă la săvîrşit adeverită.
7 Pentru aceaea, după cum zice Duhul cel
8 Sfînt: „Astăzi de veţi auzi glasul Lui, Nu
întăriţi inimile voastre, ca şi la amărăciune,
9 în ziua ispitirii în pustiiu, Unde au ispitit
pre Mine părinţii voştri, ispititu-M-au şi au
10 văzut lucrurile Meale 40 de ani! Pentru
aceaea mîhnitu-M-am spre ruda aceaea şi
ziş: ‘Pururea să rătăcesc cu inima, iară ei
11 n-au conoscut căile Meale!’ Cum M-am
jurat întru urgia Mea: ‘De vor întra la odihna
12 Mea!’“ Vedeţi, fraţilor, ca nu cîndai va
fi în vreunul den voi inimă vicleană, de ne-
credinţă, ca să să desparţă de la Dumnezăul
13 cel viu. Ce vă mîngîiaţi înşivă în toate
zilele pînă unde să va chema „ziua de astăzi“,
ca să nu se învîrtoşeaze neştine dentru voi
cu înşălăciunea păcatului. Pentru că 14
părtaşi ne-au făcut lui Hristos, de vom ţinea
începătura stării pînă la săvîrşit adeverită,
Zicînd: „Astăzi de veţi auzi glasul Lui, nu 15
învîrtoşaţi inimile voastre, ca întru amără-
ciune“. Pentru că oare carii auzind au 16
amărît? Ce nu toţi ceia ce au ieşit den Eghipet
pren Moisi? Şi la carii S-au scîrbit 40 de 17
ani? Au nu la cei ce au greşit, cărora oasele
au căzut în pustiiu? Şi cărora au jurat 18
ca să nu între în odihna Lui, fără numai
celor ce n-au ascultat? Şi vedem că n-au 19
putut să între pentru necredinţa.

CAP IV

Să ne teamem dară ca nu cîndai, 1
lăsîndu-se făgăduinţă a întra la
odihna Lui, de să va părea neştine
dentru voi a scăpa. Pentru că 2
sîntem bine-vestiţi, precum şi aceia;
ce n-au folosit acelora cuvîntul auzirei, nefi-
ind amestecaţi cu credinţa celor ce au auzit.
Pentru că întrăm la „odihnă“, ceia ce am 3
crezut, precum au zis cum: „M-am jurat
întru urgia Mea, de vor întra la odihna Mea!“
Măcară că lucrurile den izvodirea lumii fă-
cîndu-se. Că au zis oareunde pentru a 4
şaptea zi aşa: „Şi odihni Dumnezău în ziua
a şaptea de toate lucrurile Lui“. Şi întru 5
aceasta, iarăş: „De vor întra la odihna Mea!“
Deci, de vreame ce lipsesc oarecarii a întra 6
la ea şi cei ce întîiu s-au bine-vestit n-au în-
trat, pentru neascultare, Iarăş pre oare- 7
care zi rînduiaşte: „Astăzi“, întru David
zicînd, după atîta vreame, după cum s-au
grăit: „Astăzi de veţ asculta glasul Lui, nu
întăriţ inimile voastre!“ Pentru că, de 8
vreame ce pre ei Iisus au odihnit, nu ar grăi
după aceasta pentru altă zi. Iată dară, 9
au rămas sărbarea sîmbetei nărodului lui
Dumnezău. Pentru că cela ce au întrat 10
la odihna Lui, şi el au odihnit despre lucru-
rile lui în ce chip şi de la ale Sale, Dumnezău.
Deci să sîrguim să întrăm la acea odihnă, 11
ca nu întru aceaeaş pildă a neascultării
neştine va cădea. Pentru că viu iaste cu- 12
vîntul lui Dumnezău şi lucrătoriu şi mai tă-
ios decît toată sabia cu doao ascuţite: şi
ajungînd pînă la împărţala sufletului şi a
duhului şi a mădulărilor şi a măduhăi şi
judecătoriu aducerilor-aminte şi gîndurilor
inimii. Şi nu iaste zidire nevăzută îna- 13
intea Lui, ce toate goale şi descoperite
la ochii Lui, cătră Carele ni-e noao cuvîn-
tul. Avînd, dirept aceaea, Arhiereu 14
mare, care au trecut pren ceriuri, pre Iisus,
Fiiul lui Dumnezău, să ţinem mărturi-
sirea. Pentru că nu avem Arhiereu nepu- 15
tînd să iarte slăbiciunile noastre, şi ispi-

tit întru toate, după asămănare, fără de
16 păcat. Să venim dară cu îndrăzneală la
scaunul darului, ca să luom milă şi har să
aflăm, la bună vreame ajutoriu.

CAP V

1 Pentru că tot arhiereul dentru oa-
meni luîndu-se, pentru oameni să
pune, pentru ceale ce sînt spre
Dumnezău, ca să aducă daruri şi
2 jîrtve pentru păcate, A îngădui
putînd celor ce nu ştiu şi rătăcesc, de vreame
3 ce şi el are slăbiciune. Şi pentru aceasta
datoriu e, precum pentru norod, aşa şi pen-
4 tru el să aducă pentru păcate. Şi nu-ş
ia lui neştine cinstea, ce cel ce să cheamă
5 de Dumnezeu, precum şi Aaron. Aşa şi
Hristos, nu pre El au mărit a Să face Arhie-
reu, ce Cela ce au grăit către El: „Fiiul Mieu
eşti Tu, Eu astăzi am născut pre Tine".
6 Precum şi într-alt loc zice: „Tu eşti preot în
veaci, după rînduiala lui Melhisedec".
7 Carele în zilele trupului Lui, rugăciuni şi rugi
către Cela ce putea să-L mîntuiască pre El
den moarte cu strigare tare şi lacrămi adu-
8 cînd şi ascultîndu-Se de teamere, Măcară
că era Fiiu, învăţă ascultarea dentru ceale ce
9 au păţit. Şi săvîrşindu-Se, fu celor ce
ascultă Lui, tuturor, pricină de mîntuire
10 veacinică, Chemîndu-Se de Dumnezău
„Arhiereu, după rînduiala lui Melhisedec".
11 Pentru carele mult iaste noao cuvîntul şi cu
greu tălmăcit a-l zice, de vreame ce zăbav-
12 nici v-aţi făcut cu auzirile. Pentru că da-
tori fiind a fi învăţători pentru vreame, ia-
răşi vă trebuie a învăţa pre voi carele-s sti-
hiile începutului cuvintelor lui Dumnezău
şi v-aţi făcut trebuindu-vă lapte, şi nu
13 hrană întemeiată. Pentru că tot cela ce
are parte de lapte neispitit e de cuvîntul
14 direptăţii, căci că prunc iaste. Iară celor
desăvîrşit iaste cea întemeiată hrană, celor
ce pren deprindere simţirile sînt învăţate
către aleagerea binelui şi răului.

CAP VI

1 Pentru aceaea, lăsînd cuvîntul înce-
păturii lui Hristos, spre săvîrşire
să ne aducem, nu iarăş temelie pu-
ind pocăinţii de la lucruri moarte
2 şi credinţii spre Dumnezău, Învă-
ţăturii botezurilor şi a punerii mînilor şi
3 învierii morţilor şi judecăţii veacinice. Şi
aceasta vom face, de va rîndui Dumnezău.
4 Pentru că peste putinţă iaste cei ce, de odată
să vor lumina şi vor gusta darul cel ceres-
5 cu, şi parte avînd den Duhul Sfînt Şi
gustînd cel bun al lui Dumnezău graiu
6 şi puterile veacului celui viitoriu, Şi
scăzînd, iarăşi să să înnoiască la pocă-
inţă, răstignind întru eişi pre Fiiul lui
7 Dumnezău şi batjocorind. Că pămîntul,
carele bea ploaia, cea ce preste el de multe
ori vine, şi naşte iarbă de folos la dînşii
pentru carii să şi lucrează, priimeaşte bla-
gosloveniile de la Dumnezău. Şi scoţînd 8
spini şi ciulini, neispitit e şi de blestem
aproape, al căruia e săvîrşitul spre ardere.
Iară ne-am adeverit pentru voi, iubiţilor, 9
ceale mai bune şi care să ţin de mîntuire,
măcară că şi aşa grăim. Pentru că nu e 10
nedirept Dumnezău, să uite lucrul vostru şi
osteneala dragostii carea aţi arătat la numele
Lui, carii aţi slujit sfinţilor şi slujind sînteţi.
Şi pohtim fieştecarele dentru voi aceastaş 11
a arăta sîrguială, către adeverirea nădejdii
pînă la săvîrşit, Ca nu zăbavnici să vă 12
faceţi, ce asămănători celor ce pren cre-
dinţă şi pren răbdarea mîniei moştenesc
făgăduinţele. Pentru că lui Avraam făgă- 13
duindu-Se Dumnezău, de vreame ce spre ne-
mic alt mai mare avea a Să jura, jură-Se
asupra Lui, Zicînd: „Cu adevărat blagoslo- 14
vind blagoslovi-te-voiu şi înmulţind înmulţi-
te-voi". Şi aşa, îndelung răbdînd, au 15
dobîndit făgăduinţa. Pentru că oamenii 16
asupra celui mai mare să jură, şi săvîrşitul
a toată pricea lor, spre adeverinţă, iaste
jurămîntul. Întru carea, mai mult vrînd 17
Dumnezău să arate moştenitorilor făgădu-
inţei neschimbarea sfatului Lui, au pus la
mijloc jurămînt; Ca pren doao lucruri 18
nemutate, întru carele cu neputinţă iaste a
minţi Dumnezău, tare mîngîiare să avem cei
ce am scăpat a ne ţinea de nădeajdea ce e
înainte, Pre carea ca un fier de corabie 19
avem sufletului, negreşit şi adeverit, şi carea
întră în cea mai denlăuntru de catapeteazmă,
Unde înainte-alergătoriu pentru noi au întrat 20
Iisus după obiceaiul lui Melhisedec, arhiereu
făcîndu-Se în veac.

CAP VII

Pentru că acesta Melhisedec, împă- 1
ratul Salimului, preotul lui Dum-
nezău celui Preaînalt, cela ce au
întimpinat pre Avraam întorcîndu-
se de la tăiare împăraţilor şi au
blagoslovit pre el, Căruia şi a zeace au 2
împărţit Avraam dentru toate, întîiu înţele-
gîndu-se „împăratul direptăţii", iară apoi şi
„împăratul Salimului", care iaste „împăra-
tul păcii", Fără tată, fără mumă, fără 3
semenţie, nici începătură de zile, nici săvîr-
şîre de viaţă avînd, ce asămănat Fiiului lui
Dumnezău, rămîne preot în veac. Cău- 4
taţi dară întru cîtu e acesta, căruia şi zeciu-
iale patriarhul Avraam au dat dentru începă-
turile prăzii! Şi cei den fiii lui Levi carii 5
iau preoţia poruncă au a zeciui nărodul după
leage, adecă pre fraţii lor, măcară că au ieşit
den mijlocul lui Avraam. Iară cela, ce 6

nu să rudeaşte dentru ei, au zeciuit pre
Avraam, şi pre cela ce are făgăduinţile au
7 blagoslovit. Şi fără de nici o price, cel
mai mic de cel mai bun să blagosloveaşte.
8 Şi aicea zeciuiale murind oamenii iau; şi
9 acolo, mărturisindu-se că trăiaşte. Şi
după cum iaste cuvînt să zicem, pren
Avraam, şi Levi, cela ce ia zeciuiale, s-au
10 zeciuit; Pentru că încă în mijlocul tătîne-
său era cînd îl întimpină pre el Melhisedec.
11 Deci, de era săvîrşirea pren cea leviticească
preoţie — că nărodul preste ea era legiuit —,
de ce treabă dară încă „după obiceaiul lui
Melhisedec" altul să să scoale preot, şi nu
12 după obiceaiul lui Aaron să să zică? Pen-
tru că, mutîndu-să preoţia, de nevoie şi a
13 legii mutare să face. Pentru că de Carele
să zicu aceastea de alt neam are parte, de la
carea nimenea s-au apropiat lîngă jîrtăvnic.
14 Pentru că aiave iaste că den Iuda au răsărit
Domnul nostru, la care neam nemică pentru
15 preoţie Moisi au grăit. Şi mai vîrtos încă
arătat iaste, de vreame ce, după asămănarea
16 lui Melhisedec, să scoală alt preot, Carele
nu după leagea poruncii trupeşti s-au făcut,
ce după putearea vieţii cei nestricate.
17 Pentru că mărturiseaşte că „Tu eşti preot
în veac, după rînduiala lui Melhisedec".
18 Pentru că nebăgare de samă să face înainte-
mergînd poruncă, pentru a ei slăbiciune şi
19 nefolos — Că nemică n-au săvîrşit leagea —
ce întrare iaste a mai bunei nădejdi, pren
20 carea ne apropiem la Dumnezău. Şi după
cît iaste nu fără de jurămînt — pentru că
aceia fără de jurămînt sînt preoţi făcuţi,
21 Iară Acesta, pren facere de jurămînt, pren
Cela ce zice cătră El: „Juratu-S-au Domnul
şi nu Se va căi: Tu eşti preot în veac, după
22 rînduiala lui Melhisedec" — Cu atîta a mai
23 bunei făgăduinţe chezaş fu Iisus. Şi cei
mai mulţi sînt făcuţi preoţi, pentru că cu
24 moarte să opresc ei a rămînea. Iară
Acesta, căci rămîne El în veac, are preoţia
25 nepetrecătoare. Pentru aceaea şi a mîntui
desăvîrşit poate pre cei ce vin pren El la
Dumnezău, pururea trăind ca să Să roage
26 pentru ei. Pentru că ca Acesta noao să
cuviniia Arhiereu: preacuvios, fără de rău-
tate, nepîngărit, osebit de cei păcătoşi şi
27 mai înalt decît ceriurile făcîndu-Se; Carele
nu are în toate zilele nevoie, ca arhiereii, a
aduce mai înainte pentru ale lui păcate jîrtve,
apoi pentru ale norodului; pentru că aceasta
au făcut de o dată, pre El aducîndu-Se.
28 Pentru că leagea pre oameni pune arhierei,
avînd slăbiciune; iară cuvîntul jurămîntului
cel după leage, pre Fiiul, în veac desăvîrşit.

CAP VIII

i, cap preste aceastea ce zicem, pre 1
unul ca Acesta avem Arhiereu,
Carele au şăzut de-a direapta scau-
nului Mărimei în ceriuri, Sfinţi- 2
lor posluşnic şi cortului celui adevă-
rat, carele l-au întins Domnul, şi nu om.
Pentru că tot arhiereul ca să aducă daruri 3
şi jîrtve să pune; pentru aceaea trebuie să
aibă ceva şi Acesta, care va aduce. Că de 4
ar fi pre pămînt, nice ar fi preot, fiind preoţi
ceia ce aduc darurile după leage, Carii la 5
pilde şi la umbră slujăsc celor cereşti, după
cum s-au zis lui Moisi de la Dumnezău, vrînd
să facă cortul, pentru că „Caută — zice — să
faci toate după pilda cea ce ţi s-au arătat ţie în
munte". Iară acum mai osebită slujbă 6
au nemerit, cu cît şi mai bunei făgăduinţe
iaste împăcătoriu, carea spre mai bună făgă-
duinţă s-au legiuit. Că de ar fi fost aceaea 7
dentîiu fără prihană, nu cei de a doua s-ar
cerca loc. Pentru că, mustrînd pre ei, zice: 8
„Iată, zile vor veni — zice Domnul — şi voiu
săvîrşi spre casa lui Israil şi spre casa Iudei
făgăduinţă noao; Nu după făgăduinţa 9
carea am făcut părinţilor lor, în ziua cînd
i-am apucat pre ei de mîna lor a scoate pre
ei den pămîntul Eghipetului. Căci ei n-au
rămas în făgăduinţa Mea, şi Eu n-am grijit
de ei — zice Domnul —, Căci această făgă- 10
duinţă carea voiu pune casei lui Israil după
zilele acealea — zice Domnul — dînd legile
Meale în cugetele lor, şi la inimile lor voiu
scrie pre eale; şi voiu fi lor întru Dumnezeu
şi ei vor fi Mie întru norod. Şi nu vor 11
învăţa fieştecarele pre oroşanul lui şi fieşte-
carele pre fratele lui, zicînd: 'Cunoaşte pre
Domnul!', căci toţi vor şti pre Mine, de la
mic pînă la marile lor. Căci blînd voiu 12
fi spre strîmbătăţile lor, şi de păcatele lor
şi de fărădelegile lor nu-M voiu mai aduce
aminte". Zicînd „cea noao", au vechit 13
pre cea dentîiu; iară ce să învecheaşte şi
îmbătrîneaşte aproape e de perire.

CAP IX

vea, direpţ aceaea, şi cel dentîiu 1
cort direptăţi de slujbă şi sfinţirea
cea lumească. Pentru că cortul 2
cel dentîiu s-au gătit, întru carele
sfeaşnicul şi masa şi punerea-îna-
inte a pîinilor, carea să zice Sfinte; Iară 3
după a doua catapeteazmă, cortul cela ce să
cheamă Sfintele Sfintelor, Cădealniţă de 4
aur avînd şi secriiul făgăduinţii, acoperit de
toate părţile cu aur, întru care era vadra de
aur avînd manna şi toiagul lui Aaron, cel
ce au odrăslit, şi leaspezile făgăduinţii.
Iară deasupra lui, heruvimii slavei, um- 5
brind preste acoperemînt. Pentru carele
nu iaste acum a zice pre amăruntul. Şi 6

aceastea aşa fiind lucrate, la cortul cel den-
tîiu pururea întra preoţii, slujbele făcînd.
7 Iară la cel de al doilea, o dată într-un an,
singur arhiereul, nu fără de sînge, carele
aducea pentru dînsul şi pentru neconoş-
8 tinţele norodului. Aceasta arătînd Duhul
cel Sfînt că încă să nu se fie arătat calea
sfinţilor, avînd încă stare cortul cel dentîiu,
9 Care e pildă la vreamea de acum, după carea
daruri şi jîrtve să aduc, neputînd după şti-
inţă să săvîrşască pre cela ce slujaşte,
10 Numai pren mîncări şi băuturi şi în multe
fealiuri de botezuri şi îndireptări de trup,
11 pînă la tocmirea vremii aflîndu-se. Iară
Hristos venind Arhiereu celor viitoare bună-
tăţi, pren cel mai mare şi mai desăvîrşit
cort, nefăcut de mînă, adecă nu la aceştiia
12 zidiri, Nici pren sînge de ţapi şi de viţei,
ce prentr-al Său sînge întră de o dată la
ceale sfinte, veacinică mîntuire aflînd.
13 Pentru că, de vreame ce sîngele juncilor şi
ţapilor şi cenuşa juncii, stropind pre cei
ce-s împreună, sfinţeaşte, cătră a trupului
14 curăţire, Cu cît mai vîrtos sîngele lui
Hristos, carele pren Duh veacinic pre El au
adus fără prihană lui Dumnezău, va curăţi
ştiinţa voastră den faptele ceale moarte, ca
15 să slujiţi la Dumnezău viu! Şi pentru
aceaea făgăduinţii noao Împăcătoriu iaste,
ca făcîndu-se moartea spre mîntuirea gre-
şalelor ce au fost în leagea dentîiu, făgădu-
inţa moştenirii cei de veaci să o ia cei che-
16 maţi. Pentru că, unde e făgăduinţă,
moarte să cuvine a fi celui ce face făgă-
17 duinţa. Pentru că făgăduinţa e spre morţi
adevărată, de vreame ce niciodinioară poate,
18 cînd trăiaşte cel ce face făgăduinţa. Pen-
tru aceaea nici cea dentîiu fără de sînge s-au
19 înnoit. Pentru că grăindu-se de Moisi
toată porunca după leage la tot norodul,
luînd sîngele viţeilor şi ţapilor, cu apă şi
lînă roşie şi cu isop, şi cartea aceasta, şi tot
20 norodul au stropit, Zicînd: „Acesta e
sîngele făgăduinţii care au poruncit cătră
21 voi Dumnezău". Şi cortul şi toate vasele
slujbei cu sîngele aşijderilea le-au stropit.
22 Şi mai toate cu sînge să curăţescu, după
leage; şi fără vărsare de sînge nu să face
23 iertare. Deci trebuie pildele celor den
ceriuri cu aceastea a să curăţi, iară ceale
cereşti cu mai bune jîrtve decît aceastea.
24 Pentru că nu în sfinte făcute de mîni au în-
trat Hristos, pildă celor adevărate, ce într-
acesta ceriu, acum să Să arate feaţii lui Dum-
25 nezău pentru noi. Şi nici ca de multe ori
să aducă pre El, după cum arhiereul întră în
26 ceale sfinte, pre an, cu sînge striin; De
vreame ce s-ar fi căzut El de multe ori a păti-
mi, den izvodirea lumii, iară acum, o dată, la
săvîrşirea veacurilor, spre lepădarea păcatu-
27 lui pren jîrtva Lui S-au arătat. Şi, după
cum iaste rînduit oamenilor o dată a muri,
iară după aceasta judecata e, Aşa şi 28
Hristos, o dată aducîndu-Se ca a multora
păcate a rădica, de al doilea, fără de păcat
Să va arăta celor ce pre El aşteaptă spre
mîntuire.

CAP X

entru că Leagea, avînd umbra bună- 1
tăţilor celor viitoare, iară nu acestaş
chipul lucrurilor, cu aceasteaş jîrt-
ve, carele aduc pururea pre an, nici-
odinioară poate pre cei ce să
apropie să-i facă desăvîrşit; De vreame ce 2
s-ar fi încetatu aducîndu-se, pentru că nici
o conoştinţă ar mai avea de păcate, ceia ce
slujescu, o dată fiind curăţiţi? Ce întru 3
eale pomenire e păcatelor preste an; Pen- 4
tru că cu neputinţă iaste sînge de tauri şi de
ţapi să rădice păcatele. Pentru aceaea, 5
întrînd în lume, zice: „Jîrtvă şi prinos n-ai
vrut, iară trup Mi-ai întemeiat; Ardere- 6
de-tot şi pentru păcat n-ai binevrut. Atun- 7
cea am zis: 'Iată, viu (într-un căpătîiaş de
carte scrisu-s-au pentru Mine), ca să facu,
Dumnezăule, voia Ta'". Mai sus zicînd 8
că „jirtvă şi prinos şi arse-de-tot şi pentru-
păcat n-ai vrut, nici bine Ţ-au părut" (carele
după Leage să aducu), Atuncea zise: „Iată, 9
viu, ca să facu, Dumnezăule, voia Ta". Ră-
dică pre cea dentîiu ca să puie pre a doao.
Întru care „voie" sfinţiţi sîntem pren pri- 10
nosul trupului lui Iisus Hristos, de o dată.
Şi tot preotul stă în toate zilele slujind şi 11
aceleaşi de multe ori aducînd jîrtve, carele
niciodinioară pot ca să curăţească pă-
catele. Iară El, o jîrtvă aducînd pentru 12
păcat, pururea au şăzut în direapta lui Dum-
nezău, De acii înainte aşteptînd pînă să 13
vor pune vrăjmaşii Lui supt talpele picioare-
lor Lui. Pentru că cu un prinos au săvîr- 14
şit în veaci pre cei ce să sfinţescu. Şi măr- 15
turiseaşte noao şi Duhul cel Sfînt Că, 16
după ce au zis mai nainte: „Aceasta e legă-
tura carea voiu pune cătră ei după zilele
acealea —zice Domnul—, dînd legile Meale
întru inimile lor şi în cugetele lor scrie-voiu
pre eale, Şi de păcatele lor şi de fărăde- 17
legile lor nu voiu mai pomeni". Şi, unde 18
e iertare de aceastea, nu mai iaste prinos
pentru păcat. Avînd direpţ aceaea, fraţi- 19
lor, îndrăznire la întrarea sfintelor cu sîngele
lui Iisus, Carea au înnoit noao cale proaspă- 20
tă şi vie pren acoperemînt, adecă trupul Lui,
Şi preot mare spre casa lui Dumnezău, 21
Să ne apropiem cu adevărată inimă, întru 22
adeverire de credinţă, fiind stropiţi la inimi
de ştiinţă rea şi scăldaţi la trup cu apă cu-
rată, Să ţinem mărturisirea nădejdii 23
neclintită, pentru că credincios e Cela ce
au făgăduit, Şi să socotim unul pre a- 24

lalt spre îndemnare de dragoste şi de fapte
25 bune, Nepărăsind adunarea lor, cum iaste
obiceaiul la oarecarii, ce rugînd, şi cu atît
mai vîrtos, cu cît vedeţi apropiindu-se ziua.
26 Pentru că, de bunăvoie greşind noi după ce
am luat conoştinţa adevărului, n-au mai ră-
27 mas pentru păcat jîrtvă, Iară înfricoşată e
oarecarea aşteptare de judecată şi a focului
rîvnă vrînd să mănînce pre cei împotrivnici.
28 Lepădînd neştine leagea lui Moisi, fără de
îndurări, pre doao au trei mărturii, moare.
29 Cu cît mai vîrtos socotiţi cu mai rea certare
să să învrednicească cela ce pre Fiiul lui
Dumnezău Îl va călca şi sîngele făgăduinţii
spurcat socotindu-l, întru carele s-au sfinţit,
30 şi Duhul darului ocărînd? Pentru că ştim
pre Cela ce au zis: „A mea e izbîndirea, Eu
voiu răsplăti —zice Domnul; şi iarăşi—
Domnul va judeca pre norodul Lui".
31 Înfricoşat lucru iaste a cădea în mînile lui
32 Dumnezău celui viu! Şi vă aduceţi amin-
te de zilele ceale de mai nainte, întru carele,
luminîndu-vă, multă răbdare aţi suferit de
33 patime: De o parte cu ocări şi cu neca-
zuri fiind în priveală, şi de altă parte făcîndu-
34 vă părtaşi celor ce petrec aşa. Pentru că
şi cu legăturile meale împreună aţi pătimit,
şi jăfuirea averilor voastre cu bucurie aţi
priimit, cunoscînd a avea voao mai bună
35 aveare în ceriuri şi veacinică. Nu lepădaţi
dară îndrăznirea voastră, carea are mare
36 dare de plată! Că aveţi trebuinţa răbdă-
rii, ca, voia lui Dumnezău făcîndu-o, veţi
37 lua făgăduinţa. Că „încă puţin cîtuşi, cî-
tuşi, Cel ce e viitoriu veni-va şi nu va zăbovi":
38 Iară „cel dirept den credinţă va trăi, şi de
să va apăra, nu bine va sufletul Mieu întru
39 el". Iară noi nu sîntem ai apărării spre
peire, ce ai credinţii spre cîştigarea sufletului.

CAP XI

1 Şi credinţa iaste fiinţa celor nădej-
duite, lucrurilor celor ce nu să văd
2 dovediri. Pentru că întru aceasta
3 s-au mărturisit cei bătrîni. Cu
credinţa socotim să să fie înteme-
iat veacurile, cu graiul lui Dumnezău, ca
nearătîndu-să cealea ce să văd că s-au făcut.
4 Cu credinţa mai multă jîrtvă Avel decît
Cain au adus lui Dumnezău, pren carele s-au
mărturisit a fi dirept, mărturisind Dumne-
zău de darurile lui; şi prentr-însa, murind,
5 încă grăiaşte. Cu credinţa Enoh s-au
mutat ca să nu vază moarte: şi nu să
află, căci l-au mutat pre el Dumnezău,
pentru că mai nainte de mutarea lui s-au
mărturisit că au bine-plăcut lui Dumnezău.
6 Şi fără de credinţă cu neputinţă e a
bine-plăcea, că trebuie să crează cela
ce să apropie la Dumnezău, că iaste, şi
celora ce-L caută pre El dătătoriu de pla-
tă să face. Cu credinţa arătîndu-să lui 7
Noe de la Dumnezău pentru cealea ce încă
nu să vedea, temîndu-să, au meşterşuguit
chivot spre mîntuirea casei lui; pren carea au
osîndit lumea, şi direptăţii cei după credinţă
fu moştenitoriu. Cu credinţa chemîndu- 8
să Avraam, ascultă a ieşi la locul carele vrea
să-l ia spre moştenire şi ieşi, neştiind unde
vine. Cu credinţa au nemernicit la pă- 9
mîntul făgăduinţei, ca pre un pămînt strein,
în corturi lăcuind cu Isaac şi cu Iacov, cei
dempreună moştenitori aceiaş făgăduinţă.
Pentru că aştepta cetatea cea ce avea teme- 10
liile, al căriia meşter şi lucrătoriu iaste
Dumnezeu. Cu credinţa şi sîngură Sarra 11
puteare spre izvodire de sămînţă au luat şi,
afară den vreamea vîrstei, au născut, de
vreame ce credincios au socotit pre Cela ce
au făgăduit. Pentru aceaea, şi dentru 12
unul, încă omorît fiind, s-au născut, şi
aceastea—cumu-s stealele ceriului la mul-
ţime şi ca năsipul cel nenumărat de la
ţărmurele mării. După credinţă au murit 13
aceştea toţi, neluînd făgăduinţele, ce de
departe pre eale văzînd, şi adeverindu-se şi
închinîndu-se şi mărturisind că streini şi
nemearnici sînt pre pămînt. Pentru că 14
ceia ce zic unele ca aceastea arată că moşie
caută. Şi, de ş-ar fi adus aminte de ceaea 15
de la carea au ieşit, ar hi avut vreame a să
întoarce. Iară acum mai bună pohtesc, 16
adecă cerească. Pentru aceaea nu să ruşi-
nează de ei Dumnezău a Să numi lor Dum-
nezău, pentru că au gătit lor cetate. Cu 17
credinţa aduse Avraam pre Isaac, ispitindu-
se: şi pre cel sîngur născut îl aducea cela ce
făgăduinţele priimise! Cătră carele s-au 18
grăit că „Isaac să va chema ţie sămînţă".
Gîndind că şi den morţi a învie putearnic e 19
Dumnezău: pentru aceaea pre el şi în pildă
l-au adus. Cu credinţa pentru ceale vii- 20
toare au blagoslovit Isaac pre Iacov şi pre
Isaf. Cu credinţa Iacov, murind, pre fieş- 21
tecarele den fiii lui Iosif au blagoslovit şi
„s-au închinat la marginea toiagului lui".
Cu credinţa Iosif, murind, pentru ieşirea 22
fiilor lui Israil au pomenit şi pentru oasele
lui au poruncit. Cu credinţa Moisi, năs- 23
cîndu-se, s-au ascuns trei luni de părinţii
lui: căci au văzut iscusit copilul şi nu s-au
temut de porunca împăratului. Cu cre- 24
dinţa Moisi, mare făcîndu-se, tăgădui a să
zice fecior featei lui Faraon, Mai mult 25
alegînd împreună să paţă rău cu norodul
lui Dumnezău, decît să aibă cea trecătoare
a păcatului dulceaţă; Mai mare bogăţie 26
socotind, decît ceale den Eghipet comori,
ocara lui Hristos, pentru că căuta la darea
platei. Cu credinţa au lăsat Eghipetul, nete- 27
mîndu-se de frica împăratului, pentru că pre
Cel nevăzut ca cum L-ar vedea au îngăduit.

28 Cu credința au făcut Paștele și vărsarea
sîngelui, ca nu cel ce pierdea pre cei dentîiu
29 născuți să să atingă de ei. Cu credința
au trecut Marea Roșie ca pre uscat, carii is-
30 pită luînd eghipteanii, s-au înecat. Cu cre-
dința zidurile Ierehonului au căzut, încun-
31 jurîndu-se în șapte zile. Cu credința Raav
curva n-au perit împreună cu cei ce n-au
32 ascultat, priimind pre iscoade cu pace. Și
ce încă voiu mai zice? Pentru că sfîrși-mi-se-
va mie vreamea povestind pentru Ghedeon
și Varac și Sampson și Ieftae și pentru David
33 și Samuil și prorocii! Carii pentru credința
au biruit împărății, au făcut direptate, au
dobîndit făgăduințele, au astupat gurile
34 leilor, Au stins putearea focului, au scă-
pat de ascuțitul sabiei, s-au întărit de slăbi-
ciune, s-au făcut tari în războiu, taberile
35 vrăjmașilor au înfrînt, Luară muierile,
dentru înviare, pre morții lor; iară alții s-au
muncit, nepriimind mîntuirea, ca mai bună
36 înviare să dobîndească. Și alții de bat-
jocuri și de bătăi ispită au luat și încă în
37 legături și în temniță; Cu pietri s-au
omorît, fierăstruitu-s-au; ispititu-s-au , cu
ucidere,de sabie au murit, îmblat-au cu co-
joace, cu piei de capre, lipsindu-se, necăjin-
38 du-se, chinuindu-se— Cărora nu era
vreadnică lumea—, în pustiiu rătăcind și în
măguri și în peșteri, și în crăpăturile pă-
39 mîntului. Și aceștea toți, mărturisindu-
se pren credință, n-au luat făgăduința,
40 Dumnezău pentru noi oarece mai bun mai
nainte văzînd, ca nu fără de noi să să
săvîrșască.

CAP XII

1 Dirept aceaea și noi, avînd atîta nor
de mărturii prejur noi zăcînd, sar-
cina toată lepădînd și păcatul cel
cu bun prilejiu, pren răbdare să
alergăm la lupta ce iaste înaintea
2 noastră; Căutînd spre începătoriul cre-
dinții și săvîrșitoriul Iisus, Carele, în locul
bucuriei ce era înaintea Lui, răbdă cruce,
de rușine negîndind, și de-a direapta scau-
3 nului lui Dumnăzău au șăzut. Pentru că
socotiți pre Cela ce ca aceasta împotrivire
au răbdat de cei păcătoși spre El, ca să nu
4 vă osteniți, sufletele voastre slăbind. Că
încă nu pînă la sînge ați stătut împotrivă,
5 spre păcat împotrivă lepădîndu-vă. Și
ați uitat mîngîiarea carea voao ca unor fii
povestează: „Fiiul Mieu, nu fi nebăgătoriu
de samă de certarea Domnului, nici te slăbi,
6 de Dînsul mustrîndu-te. Pentru că pre
carele iubeaște Domnul îl ceartă și bate pre
7 tot fiiul pre carele îl priimeaște". De
veți răbda certarea, ca unor fii voao Să
apropie Dumnezău. Căci care iaste fiiul pre
8 carele nu-l ceartă tatăl? Iară de sînteți
fără de învățătură căriia părtaș s-au făcut
toți, poate fi că copili sînteți, și nu fii.
Apoi, pre ai trupului nostru părinți avemu-i 9
certători și ne înfruntăm; nu cu mult mai
vîrtos ne vom supune la Părintele duhurilor
și vom trăi? Pentru că ceia spre puține 10
zile, după cum li să părea lor, certa, iară
Acesta, spre folos, ca să ne împreunăm svin-
ției Lui. Și toată certarea într-acel ceas 11
nu ni să pare de bucurie a fi, ce de mîhnire;
iară mai apoi roadă de pacea direptății dă
celor ce pre ea sînt deprinși. Pentru 12
aceaea ceale slobozite mîni și ceale slăbă-
noage genuche îndireptați-le. Și roade 13
direapte faceți picioarelor voastre, ca nu ce
e șchiop să să răstoarne, ce să să vindece
mai vîrtos. Pacea goniți cu toți și svin- 14
țirea, fără de carele nimenea nu va vedea
pre Domnul; Socotind ca nu neștine 15
să fie scăzut den darul lui Dumnezău, ca
nu vreo rădăcină de amărăciune, în sus
odrăslind, dodeiaște, și pren aceasta să vor
pîngări mulți. Să nu fie cineva curvariu, 16
au spurcat ca Isaf, carele pentru o mîncare
au vîndut naștерile dentîiu ale lui. Pentru 17
că știți că și mai apoi, vrînd să moștenească
blagoslovenia, să îndelungă, pentru că loc
de pocăință n-au aflat, măcară că și cu la-
crămi o au cerșut pre ea. Pentru că nu 18
v-ați apropiat la măgura ce să pipăia și arsă
cu foc și cu nori și cu întunearec și cu ceață,
Și la sunet de trîmbiță și la glas de graiuri, 19
carele auzindu-l, să feriră, ca să nu să mai
adaogă lor cuvînt, —Pentru că nu putea 20
răbda ce să răspundea: „Măcară fiară de
să vrea atinge de măgură, cu pietri să vrea
omorî, au cu zvîrlituri să vrea săgeta". Și 21
așa înfricoșată era cea ce să năluciia, Moisi
zise: „Plin de frică sînt și de cutremur"—,
Ce v-ați apropiat la măgura Sionului și la 22
cetatea lui Dumnezău celui viu, la Ierusali-
mul cel ceresc, și la zbor de zeci de mii de
îngeri. Și la beseareca celor dentîiu năs- 23
cuți, în ceriuri scriși, și la Judecătoriul tutu-
ror, Dumnezău, și la duhurile direpților
ceale săvîrșite, Și al testamentului nou îm- 24
păcătoriu Iisus și cu stropirea sîngelui, mai
bune grăind decît Avel. Căutați nu pără- 25
siți pre Cela ce grăiaște. Că de n-au scăpat
aceia părăsînd pre Cela ce pre pămînt era, cu
mult mai vîrtos noi, ceia ce pre Cel den ceriu
urîm, Al Căruia glas pămîntul au cutremu- 26
rat atuncea, iară acum S-au făgăduit zicînd:
„Încă o dată Eu voiu clăti nu numai pămîn- 27
tul, ce și ceriul". Iară acest „încă o dată" arată
primenirea celor ce să clătescu, ca unor fă-
cute, ca să rămîie ceale ce nu să clătescu.
Pentru aceaea, împărăție neclătită luînd, 28
avem dar pren carele slujim cu bună plăcea-

re lui Dumnezău, cu ruşine şi teamere.
29 Pentru că „Dumnezăul nostru focu iaste
mistuitoriu.“

CAP XIII

1 Iubirea de fraţi să rămîie.
2 De iubirea de striini nu vă uitareţi,
pentru că pren aceasta, neştiind,
3 oarecarii sălăşluiră îngeri. Aduce-
ţi-vă aminte de cei legaţi, ca cînd
aţ fi legaţi; cu cei ce pat rău, ca cum şi voi
4 sînteţi cu trup. Cinstită e nunta întru
toate şi culcarea nespurcată, iară pre curvari
şi pre preacurvari judeca-i-va Dumnezău.
5 Neiubitori de argint să vă fie obiceaiul,
destuliţi fiind cu cealea ce aveţi, pentru că El
au zis: „Nu te voiu lăsa, nici te voiu părăsi“.
6 Deci cu îndrăznire noi să zicem: „Domnul
îm iaste mie ajutoriu şi nu mă voiu teame:
7 ce-m va face mie omul?“ Aduceţi-vă
aminte de povăţuitorii voştri, carii au grăit
voao cuvîntul lui Dumnezău; cărora căutînd
istovul petreacerii, asemănaţi-vă la credinţă!
8 Iisus Hristos, ieri şi astăzi, acestaşi e, şi în
9 veaci! Cu învăţături de multe fealiuri
şi striine nu vă învăluiţi; pentru că bine e
cu daru să să adeverească inima, nu cu mîn-
cări, întru carele nu s-au folosit ceia ce au
10 umblat. Avem jîrtăvnic den carele a mîn-
ca nu avem voie, cei ce slujescu cortului.
11 Pentru că al cărora dobitoace „sînge să bagă
înlăuntru, pentru păcat, la ceale sfinte“,
pren arhiereu, ale acestora trupuri „să ardu
12 afară den tabără“. Pentru aceaea şi Iisus,
ca să sfinţească pren sîngele Lui pre norod,
13 afară den poartă au pătimit. Deci să ie-
şim cătră El afară den tabără, ocara Lui
14 purtîndu-o. Pentru că nu avem aici ce-
tate stătătoare, ce cea viitoare căutăm.
15 Pren El dară aducem jîrtvă de laudă pururea
lui Dumnezău, adecă roada buzelor ce măr-
16 turisescu numele Lui. Iară a facerii de
bine şi a împreunării nu uitareţi; pentru că,
cu jîrtve ca aceastea, bine să place lui
17 Dumnezău. Plecaţi-vă povăţuitorilor
voştri şi vă supuneţi, pentru că ei priveaghe
pentru sufletele voastre, ca să dea samă, ca
cu bucurie aceasta să o facă, şi nu suspinînd,
pentru că fără de folos iaste voao aceasta.
18 Rugaţi-vă pentru noi; pentru că nădejduim
că bună ştiinţă avem, întru toate binevrînd
19 să petreacem. Şi mai mult rog aceasta
să faceţi, ca mai curînd să sosescu la voi.
20 Iară Dumnezăul păcii, Cela ce au scos den
morţi pre „Păstoriul oilor“, pre Cel mare,
„în sînge de făgăduinţă veacinică“, pre
21 Domnul nostru Iisus, Să vă întemeiaze
pre voi în tot lucrul bun, ca să faceţi voia
Lui, făcînd întru voi ce e bine-plăcut îna-
intea Lui, pren Iisus Hristos, Căruia e mă-
22 rirea în veacii veacilor. Amin. Şi rog pre
voi, fraţilor, îngăduiţi cuvîntul mîngîie-
rii, pentru că pre scurt am scris voao.
Să ştiţi pre fratele Timotheiu că e slobod; cu 23
carele, de va veni mai curund, vedea-voiu
pre voi. Închinaţi-vă tuturor povă-
ţuitorilor voştri şi tuturor
sfinţilor. Închină-să 24
voao cei de la Italia.
Darul cu toţi cu 25
voi. Amin.

Cătră evrei s-au scris de la Italia,
pren Timotheiu.

A LUI IACOV
CARTE TRIMISĂ PRESTE TOT

CAP I

Iacov, al lui Dumnezău şi Domnului 1
Iisus Hristos rob, celor 12 fealiuri
celor ce-s în răşchirare, să să bucu-
re! Toată bucuria socotiţ, fraţii 2
miei, cînd la multe fealiuri de dode-
iale veţ cădea, Ştiind că ispita credinţei 3
voastre lucrează îngăduială. Iară îngădu- 4
iala lucru deplin să aibă, ca să fiţ deplini
şi întregi, întru niciuna lipsindu-vă. Iară 5
de să lipseaşte cineva dentru voi de înţelep-
ciune, ceară de la Dumnezău, Cel ce dă tutu-
ror destul şi nu înfruntează, şi să va da lui.
Şi ceară cu credinţă, nemică îndoindu-se, 6
pentru că cela ce să îndoiaşte asamănă-să
cu valul mării, ce să poartă de vînt şi să
aruncă. Pentru că nu gîndească omul 7
acela că va lua ceva de la Domnul. Băr- 8
batul îndoit la suflet neaşăzat e întru toate
căile lui. Iară laude-se fratele cel smerit 9
întru înălţimea lui, Iară cel bogat, întru 10
smerenia lui, că ca o floare a ierbii să va
petreace. Pentru că au răsărit soarele 11
împreună cu zăduful şi au uscat iarba şi
floarea lui au căzut şi bunăcuviinţa obrazului
lui au perit; aşa şi cel bogat întru călătoriile
lui se va veşteji. Fericit bărbatul carele 12
rabdă dodeială, căci lămurit făcîndu-se,
lua-va cununa vieţii, carea au făgăduit Dom-
nul celora ce iubesc pre El. Nimeni, dode- 13
indu-să, să zică că „de la Dumnezău mă
dodeiesc“; pentru că Dumnezău neispititoriu
iaste de reale şi pre nimenea El nu ispiteaşte.
Iară fieştecarele să ispiteaşte de a sa pohtă 14
trăgîndu-să şi înşălîndu-se. Apoi, pohta 15
zămislind, naşte păcat; iară păcatul săvîr-

16 şindu-să, naşte moarte. Nu rătăcireţ,
17 fraţii miei iubiţ. Toată darea bună şi tot
darul deplin de sus iaste pogorîndu-să, de la
Părintele luminelor, lîngă Carele nu iaste
primenire, au umbrare de schimbare.
18 Vrînd, ne-au născut pre noi, cu cuvîntul
adevărului, ca să fim noi o începătură oare-
19 carea a zidirilor Lui. Deci, fraţii miei iu-
biţ, fie tot omul ager a auzi şi tîrziu a grăi,
20 zăbavnic spre mînie. Pentru că urgia băr-
batului direptatea lui Dumnezău nu lucrează.
21 Pentru aceaea, lepădînd toată pîngăriciunea
şi prisosirea de răutate, cu lineşte priimiţ
pre cel denlăuntru răsădit cuvînt, pre cela
ce poate să mîntuiască sufletele voastre.
22 Şi vă faceţ făcători cuvîntului, şi nu numai
23 ascultători, prelăstindu-vă pre voi. Că
oricine iaste ascultătoriu cuvîntului, şi nu
făcătoriu, acesta să asamănă cu bărbatul
ce socoteaşte obrazul naşterii lui într-o
24 oglindă; Pentru că socoti pre el şi să
25 duse şi îndată uită în ce fealiu era. Iară
cela ce să va pleca la leagea cea deplină a
volniciei şi rămîne, acesta, neascultătoriu ui-
tării făcîndu-se, ce făcătoriu de lucru, aces-
26 ta fericit întru facerea lui va fi. Oricine
întru voi i să va părea că e prea credincios,
neînfrînînd limba lui, ce înşelînd inima lui,
27 acestuia în deşărt e credinţa. Credinţa
curată şi nepîngărită lîngă Dumnezău şi
Părintele aceasta iaste: a socoti pre săraci
şi pre văduve întru necazul lor; nespurcat
pre el a să păzi de lume.

CAP II

1 Fraţii miei, nu întru făţării aveţi
credinţa Domnului nostru Iisus
2 Hristos al slăvii. Pentru că, de
va întra întru adunarea voastră
bărbat cu ineale de aur, cu haină
luminoasă, şi va întra şi sărac cu proaste
3 haine Şi veţi căuta pre cela ce poartă
haina cea luminoasă şi veţi zice lui: „Tu
şăzi aicea bine!", şi săracului veţi zice: „Tu
stăi acolo!", au „Şăzi aicea supt razimul
4 picioarelor meale!", Şi n-aţi chibzuit
întru voi şi v-aţi făcut judecători de gînduri
5 reale? Auziţi, fraţilor miei iubiţi, au nu
Dumnezău au ales pre săracii lumii aceştiia
bogaţi în credinţă şi moştenitori împără-
ţiei carea o au făgăduit celora ce iubesc
6 pre El? Iară voi aţi necinstit pre sărac!
Au nu bogaţii asupresc pre voi şi ei trag pre
7 voi la judecăţi? Au nu ei hulesc numele
8 cel bun, cel ce s-au chemat spre voi? Iară
de faceţi leage împărătească după Scrip-
tură: „Să iubeşti pre aproapele tău ca pre
9 tine", bine faceţi. Iară de faceţi făţărie,
păcat faceţi, mustrîndu-vă de leage ca nişte
10 călcători de leage. Că cine va păzi toată
leagea şi va greşi întru una, făcutu-s-au tutu-
ror vinovat. Pentru că Cela ce au zis: 11
„Nu preacurvi" zise şi: „Nu omorî". Şi de
nu vei preacurvi, iară vei omorî, făcutu-te-ai
călcătoriu de leage. Aşa grăiţi şi aşa fa- 12
ceţi, ca pren leagea volniciei vrînd să vă
judecaţi: Pentru că judecata e fără de 13
milă la cela ce n-au făcut milă; şi să prea
laudă mila asupra judecăţii. Ce folos e, 14
fraţii miei, de va zice neştine că are credinţă,
iară fapte nu are? Au poate credinţa să-l
mîntuiască pre el? Iară de va fi fratele 15
sau sora goli şi lipsiţi de cea de toate zilele
hrană Şi de va zice oarecarele dentru 16
voi lor: „Păsaţi cu pace, încălziţi-vă şi vă
săturaţi" şi nu veţi da lor ceale ce li-e de
treaba trupului, ce folos e? Aşa şi cre- 17
dinţa: de nu va avea fapte, moartă iaste la
sineşi. Ce va zice cinevaş: „Tu credinţă 18
ai, şi eu fapte am; arată-m credinţa ta dentru
faptele tale şi eu voiu arăta ţie den faptele
meale credinţa mea". Tu crezi că Dum- 19
nezău unul iaste? Bine faci; şi dracii cred şi
să cutremură. Iară vei să ştii, o, omule 20
deşarte, că credinţa fără de fapte moartă
iaste? Avraam, părintele nostru, au nu 21
den fapte s-au îndereptat, aducînd pre Isaac,
fiiul lui, la jîrtăvnic? Vezi că credinţa 22
împreună-ajutoriia lucrurilor lui şi den lu-
cruri credinţa s-au plinit? Şi să săvîrşi 23
Scriptura, carea zicea: „Şi crezu Avraam
lui Dumnezău şi să socoti lui întru direptate"
şi „priaten lui Dumnezău" se-au chemat.
Vedeţi direpT aceaea că din fapte să îndirep- 24
tează omul, şi nu den credinţă numai?
Aşijderea şi Raav curva, au nu den fapte s-au 25
îndireptat, priimind iscoadele şi pre altă
cale scoţîndu-i? Pentru că, în ce chip tru- 26
pul fără duh mort iaste, aşa şi credinţa fără
de fapte moartă iaste.

CAP III

Nu fiţi mulţi dascali, fraţii miei, şti- 1
ind că mai mare judecată vom lua.
Pentru că multe greşim toţi. Carele 2
cu cuvîntul nu greşaşte, acesta e
deplin bărbat, putearnic ca să în-
frîneaze şi tot trupul. Şi iată că şi cailor 3
frînile în gură le punem, ca să să pleace ei
noao, şi tot trupul lor întoarcem. Iată şi co- 4
rabiile, fiind aşa mari şi de iuţi vînturi mînîn-
du-se, să mută de o prea mică cîrmă, oriunde
va pornirea celui ce o îndireptează. Aşa 5
şi limba, mică parte iaste, şi mari să laudă.
Iată puţin foc, cît de mare materie aprinde!
Şi limba — focul, podoaba nedireptăţii; aşa, 6
limba să află întru mădulările noastre, ceaea
ce spurcă tot trupul şi arde roata naşterii şi
care să arde de gheena. Pentru că toată firea 7
fiarălor şi a pasărilor şi a jîganiilor şi a celor
den mare să domoleaşte şi s-au domolit cu

8 firea omenească; Iară limba nimenea nu
poate den oameni a o domoli, că iaste neo-
9 prit rău, plină de otravă omorîtoare. Cu
ea binecuvîntăm pre Dumnezău şi Părintele
şi cu ea bleastămă pre oameni, pre cei ce
după asămănarea lui Dumnezău s-au făcut.
10 Dentru aceaeaş gură iase blagoslovenia şi
blestemul! Nu trebuie, fraţii miei, aceastea
11 aşa să fie! Au doară izvorul dentr-aceaeaş
12 gaură izvoraşte dulcele şi amarul? Au
doară poate, fraţii miei, smochinul masline
să facă, sau via smochine? Aşa nici un izvor
13 va face apa sărată sau dulce. Cine e înţe-
lept şi ştiutoriu întru voi? Arate de viaţa cea
bună faptele lui, cu liniştea înţelepciunii!
14 Iară de aveţi rîvnire amară şi prigoană în-
tru inema voastră, nu vă lăudaţi, nici nu
15 minţiţi asupra adevărului. Nu iaste
aceasta înţelepciune care să pogoară de sus,
ce pămintească, sufletească, drăcească.
16 Pentru că unde e rîvnire şi prigonire, acolo
17 e neaşăzare şi tot lucrul defăimat. Iară
înţelepciunea cea de sus, întîiu, iaste curată,
apoi, făcătoare de pace, lină, cucearnică,
plină de milă şi de roade bune, neîndoită
18 cu gîndul şi nefăţarnică. Iară roada
direptăţii cu pace să samănă celora ce fac
pace.

CAP IV

1 De unde sînt războaiele şi sfăzile în-
tru voi? Au nu de aicea, den dezmier-
dăciunile voastre, carele să oştescu
2 întru mădulările voastre? Poh-
tiţi, şi nu aveţi; omorîţi şi rîvniţi,
şi nu puteţi să nemeriţi; vă sfădiţi şi daţi
războiu; iară nu aveţi, pentru aceasta căci
3 nu cereţi voi. Cereţi, şi nu luaţi, căci
rău cereţi, ca întru dezmierdăciunile
4 voastre să cheltuiţi. Preacurvarilor şi prea-
curvelor, au nu ştiţi că priiteşugul lumii
vrajbă lui Dumnezău iaste? Deci oricarele
va vrea să fie priaten lumii vrăjmaşu lui
5 Dumnezău să face. Au vă să pare că în
deşert grăiaşte Scriptura? Spre zavistie poh-
teaşte Duhul carele au lăcuit întru noi.
6 Iară mai mare dar dă. Pentru aceaea zice:
„Dumnezău celor mîndri la stă împotrivă,
7 iară celor smeriţi le dă dar". Supuneţi-vă
dirept aceaea lui Dumnezău, staţi împotriva
8 diavolului, şi va fugi de la voi. Apropiaţi-vă
la Dumnezău şi Să va apropia cătră voi.
Curăţiţi mînile, păcătoşii, şi curăţiţi inimile,
9 cei îndoiţi la suflet! Dosădiţi-vă şi
plîngeţi şi jeliţi! Rîsul vostru spre jale să
să întoarcă, şi bucuria spre posomorîre.
10 Smeriţi-vă înaintea Domnului şi va înălţa
11 pre voi. Nu clevetiţi unul pre altul, fraţi-
lor! Cela ce cleveteaşte pre fratele lui şi
judecă pre fratele lui cleveteaşte leagea şi ju-
decă leagea. Ce, de judeci leagea, nu eşti făcă-
12 toriu de leage, ce judecătoriu. Unul
iaste puitoriul de leage: Cela ce poate să
mîntuiască şi să piarză. Tu cine eşti, carele
judeci pre celalalt? Iani acum ceia ce zic: 13
„Astăzi şi mîine vom mearge în cea cetate
şi vom face acolo un an şi vom neguţitori
şi vom dobîndi". Carii nu ştiţi cea de 14
mîine ce va fi! Căci care e viaţa voastră?
Că abur iaste, carele întru puţin să arată şi
apoi piare. În loc de a zice voi: „De va 15
vrea Domnul şi vom trăi, şi vom face aceasta
au aceaea". Iară acum vă lăudaţi întru 16
mîndriile voastre! Toată lauda ca aceasta
rea iaste. La cela ce ştie a face binele şi 17
nu-l face, păcat iaste lui.

CAP V

eniţi acum, cei bogaţi, plîngeţi 1
văitîndu-vă spre dosăzile voastre
ceale viitoare spre voi! Avuţia 2
voastră au putrezit şi hainile
voastre mîncate de molii fură.
Aurul vostru şi argintul s-au ruginit, şi rugina 3
lor întru mărturie voao va fi şi va mînca
trupurile voastre, ca focul! Aţi strînsu co-
moară în zilele ceale de apoi! Iată, plata 4
lucrătorilor celor ce au săcerat ţarinile
voastre, cel lipsit de la voi, strigă; şi chiotele
celora ce au săcerat în urechile Domnului
Savaoth au întrat. Desfătatu-v-aţi pre 5
pămînt şi v-aţi răsfăţat, hrănit-aţi inimile
voastre ca în ziua junghierii. Aţi osîndit, 6
aţi omorît pre cel dirept; nu să pune împo-
triva voastră. Îndelungaţi dară cu mînia, 7
fraţilor, pînă la venirea Domnului. Iată,
lucrătoriul pămîntului aşteaptă pre cea
cinstită roadă a pămîntului, Mult îngădu- 8
ind pentru ea, pînă cînd va priimi ploaie
timpurie şi tîrzie. Răbdaţi şi voi, întăriţ
inimile voastre, că venirea Domnului s-au
apropiat. Nu suspinaţi unul asupra altuia, 9
fraţilor, ca să nu vă judecaţi: iată, Judecă-
toriul înaintea uşilor stă. Luaţi pildă a 10
patimei reale, fraţii miei, şi a îndelungatei
răbdări, pre proroci, carii au grăit cu numele
Domnului. Iată, fericim pre ceia ce rabdă. 11
Răbdarea lui Iov aţ auzit şi săvîrşitul
Domnului aţ văzut, căci mult milostiv iaste
Domnul şi îndurătoriu. Şi mai nainte de 12
toate, fraţii miei, nu vă juraţi nice pre ceriu,
nice pre pămînt, nice pre alt orice jurămînt.
Ce fie voao „Aşa" aşa şi „Nu" nu, ca nu în
făţărnicie să cădeţi. De pătimeaşte rău 13
neştine întru voi, roage-să. Veseleaşte-să
cineva? Cînte! Boleaşte cineva întru voi? 14
Cheame pre preoţii besearecii şi să roage
pentru el, ungîndu-l pre el cu untdelemn,
întru numele Domnului. Şi ruga credinţei 15
va mîntui pre cel bolnav şi-l va scula pre
el Domnul; macară şi păcate de va fi
făcut, ierta-se-vor lui. Ispovediţi-vă unul 16

altuia păcatele şi vă rugaţi unul pentru
alalt, ca să vă vindecaţi; mult poate rugăciu-
17 nea direptului făcîndu-să. Ilie om era
aseamene pătimitoriu cu noi; şi cu rugăciu-
ne s-au rugat ca să nu ploao, şi n-au plouat
18 pre pămînt trei ani şi 6 luni. Şi iarăş au
făcut rugăciune, şi ceriul ploaie au dat şi
19 pămîntul au odrăslit roada lui. Fraţilor,
de să va rătăci cineva întru voi de la adevăr
20 şi-l va întoarce cineva pre el, Să ştie
că cela ce întoarce pre păcătos den
rătăcirea căii lui, va mîntui
suflet den moarte şi va
acoperi mulţime
de păcate.

A LUI PETR CEA PRESTE TOT CARTE TRIMISĂ CEA DENTÎIU

CAP I

1 Petr, apostolul lui Iisus Hristos,
aleşilor, nemearnicilor răsipirei
Mării Neagre, Galatiei, Capadochiei,
2 Asiei şi Vitheniei, După mai
nainte ştiinţă a Dumnezăului Pă-
rintelui, întru sfinţirea Duhului, întru
ascultare şi stropirea sîngelui lui Iisus
Hristos: Dar voao şi pace să să înmulţască!
3 Binecuvîntat Dumnezău şi Părintele Domnu-
lui nostru Iisus Hristos, Cel ce după multa
mila Lui ne-au de iznoavă născut pre noi în
nădeajde vie, pren înviarea lui Iisus Hristos
4 den morţi, Spre moştenire nestricată şi
nespurcată şi neveştejită, păzită în ceriuri
5 spre noi, Cei ce cu putearea lui Dumne-
zău să păzesc pren credinţă, spre mîntuire,
gata să să descopere în vreamea de apoi.
6 Întru carea bucuraţi-vă puţin acum, de
iaste cu cuviinţă mîhnindu-vă întru multe
7 fealiuri de bîntuiale, Ca ispitirea voastră
a credinţii, cu mult mai cinstită decît aurul
cel ce piare şi pren foc să lămureaşte, să să
afle, în laudă şi cinste şi mărire, întru desco-
8 perirea lui Iisus Hristos, Pre Carele,
neştiind, Îl iubiţi, întru Carele acum nevă-
zînd, ce crezînd, bucuraţi-vă cu bucurie
9 nespusă şi proslăvită, Luînd săvîrşitul
credinţii voastre, mîntuirea sufletelor.
10 Pentru care mîntuire cercetat-au şi au cercat
prorocii, cei ce pentru darul ce e spre voi au
11 prorocit, Cercetînd în ce au în care vreame
arăta Cel întru ei Duh al lui Hristos, mai nain-
te mărturisind ceale în Hristos patime şi ceale
12 în urmă măriri. Cărora s-au descoperit,
căci nu lor, ce noao slujiia aceastea carele
acum s-au vestit voao pren ceia ce au vestit
voao cu Duhul Sfînt, Cel trimis den ceriu
la ceale ce poftesc îngerii să privească.
Pentru aceaea, încingînd mijlocile cugetului 13
vostru, trezvindu-vă desăvîrşit, nădejduiţi
spre cel ce să aduce voao dar, întru descope-
rirea lui Iisus Hristos. Ca fiii ascultării, nu 14
împreună închipuindu-vă cu ceale mai dena-
inte pofte întru neconoştinţa voastră,
Ce, după Sfîntul care v-au chemat pre voi, 15
şi voi sfinţi să fiţi întru toată viaţa. Pen- 16
tru căci scris iaste: „Fiţi sfinţi, căci Eu sfînt
sînt". Şi deaca chemaţi Părinte pre Cela 17
ce fără făţărnicie judecă după a fieştecăruia
faptă, cu frică cea a nemerniciei voastre
vreame o petreaceţi; Ştiind că nu cu pu- 18
trede, cu argint au cu aur, v-aţi răscumpărat
den cea deşartă a voastră viaţă, ce era de la
părinţi dată, Ce cu cinstit sînge ca unui 19
miel fără prihană şi nespurcat Hristos,
Mai nainte ştiut decît izvodirea lumii şi ară- 20
tat fiind la ceşti de apoi ani pentru voi,
Pre cei ce pren El credu în Dumnezău, Cela 21
ce au învis pre El den morţi şi mărire Lui
au dat, ca credinţa voastră şi nădeajdea a fi
la Dumnezău. Sufletele voastre curăţîndu- 22
le cu ascultarea adevărului pren Duh, întru
iubire frăţască fără făţărie, den curată inimă,
unul pre alalt iubiţi cu de-adinsul, Fiind 23
de iznoavă născuţi, nu den sămînţă stricată,
ce nestricată, pren cuvîntul Celui viu Dum-
nezău şi Cel ce rămîne în veac. Pentru 24
căci tot trupul—ca iarba, şi toată mărirea
omului—ca floarea ierbii; uscatu-s-au iarba,
şi floarea lui au căzut, Iară graiul Domnu- 25
lui rămîne în veac. Şi acesta iaste graiul
cela ce s-au binevestit întru voi.

CAP II

Deci, lepădînd toată răutatea şi tot 1
vicleşugul şi făţărniciile şi zavisti-
ile şi toate muzaviriile, Ca cînd 2
aţi fi acum născuţi prunci, să iubiţi
laptele cel cuvîntătoriu neviclean,
ca cu el să creaşteţi, De aţi gustat că e 3
bun Domnul. Cătră Carele apropiindu-vă, 4
Care e piatra cea vie, însă de oameni nebă-
gată în samă, iară lîngă Dumnezău aleasă,
cinstită. Şi voi, ca nişte pietri vii, vă zi- 5
diţi casă duhovnicească, preuţie svîntă, ca
să aduceţi duhovniceşti jîrtve, bine priimite
la Dumnezău, pren Iisus Hristos. Pentru 6
care să cuprinde la Scriptură: „Iată, puiu
în Sion piatră încolţurată, aleasă, cinstită;
şi cela ce va creade întru ea nu să va ruşina".
Deci voao e cinstea, celora ce cred, iară 7
celor neascultători, „piatra carea nu o bă-
gară în samă ziditorii, aceasta s-au făcut
în capul unghiului, şi piatră de poticnire,

8 şi piatră de sminteală“, Carii să pohtesc
cu cuvîntul, neascultînd, la carea s-au şi pus.
9 Iară voi, rod ales, împărătească preoţie,
limbă svîntă, norod spre ocroteală, ca bună-
tăţile să vestiţi Celuia ce de-ntunearec pre
voi au chemat la cea minunată a Lui lumină;
10 Carii odinioară nu eraţi norod, iară acum,
norodul lui Dumnezău; carii aţi fost nemi-
11 luiţi, iară acum v-aţi miluit. Iubiţilor,
rogu-vă, ca pre nişte nemearnici şi prişleţi,
să vă feriţi de ceale ale trupului pohte
12 carele să oştesc asupra sufletului, Viaţa
voastră avîndu-o bună întru limbi, ca, întru
carea grăiesc asupra voastră ca de nişte
făcători de rău, den faptele ceale bune ce
vor vedea, vor slăvi pre Dumnezău în ziua
13 socotinţii. Deci supuneţi-vă la toată ome-
neasca zidire, pentru Domnul: ori împăratu-
14 lui, ca unui ce e mai presus, Ori domnilor,
ca pren El fiind trimişi, spre izbînda celor
de rău făcători şi lauda celor de bine fă că-
15 tori. Căci aşa iaste voia lui Dumnezău,
făcînd bine, să înfrînaţi necunoştinţa oame-
16 nilor celor fără minte; Ca cei slobozi, şi
nu ca cînd aţi avea volnicia acoperimînt
17 răutăţii, ce ca robii lui Dumnezău. Pre
toţi cinstiţi, frăţia iubiţi, de Dumnezău
18 teameţi-vă, pre împăratul cinstiţi! Slugile
ascultînd cu toată frica de stăpîni, nu numai
de cei blînzi şi buni, ce şi de cei nesilnici.
19 Pentru că acesta e darul, de va răbda neştine
întristăciuni pentru ştiinţa lui Dumnezău,
20 pătimind fără de vină. Pentru că ce laudă
iaste de veţi răbda bătaie, greşiţi fiind? Ce,
bine făcînd şi pătimind, de veţi răbda, aces-
21 ta e har lîngă Dumnezău. Pentru că spre
aceasta v-aţi chemat; căci şi Hristos au păti-
mit pentru noi, voao lăsînd pildă, ca să ur-
22 maţi urmelor Lui; „Carele păcat n-au fă-
cut, nici s-au aflat vicleşug întru gura Lui“;
23 Carele, ocărîndu-Se, nu ocărîia împotrivă;
pătimind, nu înfricoşa, ce da la Cela ce judecă
24 direpţ; Carele păcatele noastre El le-au
suit cu trupul Lui pre lemn, ca, cu păcatele
murind, cu direptatea să trăim; cu a Căruia
25 rană v-aţ vindecat. Pentru că eraţi ca nişte
oi rătăcite, ce v-aţ întors acum la Păstoriul
şi Socotitoriul sufletelor voastre.

CAP III

1 Aşijderea, muierile, plecîndu-vă băr-
baţilor voştri, ca, şi oarecarii de
nu să vor pleca cuvîntului, pren a
muierilor viaţă, fără de cuvînt, să
2 să dobîndească, Văzînd viaţa
3 voastră cea curată întru frică, A căro-
ra să nu fie podoaba cea den afară a îm-
pletirei părului şi înfăşurăturile aurului,
4 sau îmbrăcămintele hainelor, Ce să
fie omul cel ascuns al inimii, cu ne-
stricăciunea celui lin şi blînd duh, carele
iaste înaintea lui Dumnezău de mult preţ.
Pentru că aşa odinioară şi ceale sfinte mu- 5
ieri, cealea ce au nădejduit pre Dumnezău,
să împodobiia pre dînsele supuindu-să la ai
lor bărbaţi; Precum Sarra asculta pre 6
Avraam, „domn“ pre el chemîndu-l, căriia
v-aţ făcut fii, făcînd bine şi netemîndu-vă
nice de o frică. Bărbaţii, aşijderea, 7
lăcuind împreună, după conoştinţă, ca celui
mai slab vasului muieresc împărţind cinste,
ca şi împreună moştenitori darului vieţii,
ca să nu să taie rugile voastre. Iară, sfîr- 8
şitul, toţi la un gînd să fiţ, iertători, iubi-
tori de fraţi, milostivi, cu dragoste, priimi-
tori; Nerăsplătind rău pentru rău, au 9
sudalmă pentru sudalmă; ce, împotrivă în-
că, binecuvîntînd, ştiind că spre aceasta
v-aţ chemat, ca blagoslovenia să moşteniţ.
„Pentru că cela ce va să iubească viaţa şi 10
să vază zile bune potolească-ş limba lui de
la rău şi buzele lui ca să nu grăiască vicle-
şug. Abată-să de la rău şi facă bine, caute 11
pacea şi să ţie de dînsa. Căci ochii Dom- 12
nului sînt spre cei direpţi şi urechile Lui
spre rugăciunea lor, iară obrazul Domnului,
spre ceia ce fac reale“. Şi cine e cel ce va 13
face rău voao, de veţ fi asămănători binelui?
Ce, de şi veţ pătimi pentru direptate, fericiţ 14
sînteţi. „Iară de frica lor nu vă teamereţ,
nice vă turburaţi, Ce pre Domnul Dum- 15
nezău sfinţiţ întru inimile voastre“. Şi să
fiţ gata pururea spre răspuns la tot cela ce
ceare voao cuvînt pentru cea întru voi nă-
deajde, cu lineşte şi frică, Ştiinţă avînd 16
bună, ca, întru carea vor grăi asupra voastră
ca unor făcători de rău, să să ruşineaze ceia
ce dodeiesc cea bună întru Hristos a voastră
petreacere. Pentru că mai bine e cei ce 17
fac bine, de va vrea voia lui Dumnezău, a
pătimi decît cei ce fac rău. Căci şi Hristos 18
odată pentru păcate au pătimit, direpţ fiind,
pentru cei nedirepţi, ca pre noi să aducă la
Dumnezău, omorîndu-Se cu trupul, iară
făcîndu-Se viu cu duhul; Cu care, şi celor 19
den temniţă duhuri, mergînd, au propo-
veduit; Celor ce neascultători era odini- 20
oară, cînd odată aştepta a lui Dumnezău
răbdarea cea îndelungată, în zilele lui Noe,
tocmindu-se chivotul, întru carele puţine,
adecă opt suflete, s-au mîntuit pren apă.
Care şi pre noi pilda aceluia acum ne mîntu- 21
iaşte, botezul, nu a trupului lepădare de tină,
ce a ştiinţii cei bune întrebare la Dumnezău,
pren înviarea lui Iisus Hristos, Carele 22
iaste în direapta lui Dumnezău,
mergînd în ceriu, supuin-
du-Se la El îngerii
şi biruinţele şi
puterile.

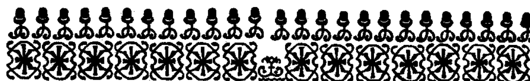
CAP IV

1 Hristos dară pătimind pentru noi cu
trup, şi voi într-acelaş gînd vă înar-
maţi, că Cela ce au pătimit cu tru-
2 pul au încetat de păcate, A nu
mai vieţui vreamea ceaealaltă în
trup cu poftele omeneşti, ce cu voia lui
3 Dumnezău. Pentru că destulă e noao
cea trecută vreame a vieţii, voia limbilor a
o isprăvi, îmblînd întru necurăţii, pofte,
beţii, desfătăciuni, băuturi şi ceale nedireap-
4 te închinăciuni de idoli; Întru carea să
miră, nepristănind voi la aceaeaş vărsare a
5 curviei, blestemînd; Carii vor da sama la
Cela ce iaste gata să judece morţii şi viii.
6 Pentru că spre aceasta şi morţilor s-au bine-
vestit, ca să să judece după oameni trupeaş-
te şi să trăiască dumnezăiaşte cu duhul.
7 Şi al tuturor săvîrşitul s-au apropiat. Deci
întregiţi-vă la minte şi vă trezviţi la rugi.
8 Şi,mai nainte de toate,cea întru voi dragoste
întinsă avînd, căci dragostea va acoperi mul-
9 ţime de păcate. Iubitori de striini fiţi,
10 între voi,fără de răpştire. Fieştecarele,
după cum au luat darul, între voi,pre El
posluşindu-L, ca nişte buni diregători ai
celui de multe fealiuri dar al lui Dumnezău.
11 Oricine grăiaşte, ca cuvintele lui Dumnezău.
Oricine posluşaşte, ca den putearea carea dă
Dumnezău: ca întru toate să să mărească
Dumnezău pren Iisus Hristos, Căruia e mă-
rirea şi tăria în veacii veacilor! Amin.
12 Iubiţilor, nu vă miraţi de cea dentru voi
aprinderea, spre ispită voao făcîndu-se, ca
13 cum vă s-ar tîmpla ceva striin. Ce, întru-
cît părtaşi sînteţi patimilor lui Hristos, bucu-
raţi-vă, ca şi întru descoperirea mărirei Lui
14 vă veţi bucura,veselindu-vă. De vă ocă-
rîţi întru numele lui Hristos, fericiţi sînteţi,
căci cel al mărirei şi al lui Dumnezău Duh
spre voi Să odihneaşte, însă despre ei să
huleaşte, iară despre voi să slăveaşte.
15 Căci nu cumva cineva den voi să pătimească,
ca un ucigătoriu, au fur, au făcătoriu de rău,
sau ca un socotitoriu de ceale striine.
16 Iară de (pătimeaşte) ca un creştin, nu să
ruşineaze, ce mărească pre Dumnezău cu
17 partea aceasta. Căci vreamea e a să în-
ceape judecata de la casa lui Dumnezău.
Iară de va fi întîiu de la noi, ce e sfîrşitul ce-
lor ce ascultă la Evanghelia lui Dumnezău?
18 Şi, de vreame ce cel dirept abia să mîntuiaşte,
dară cel necurat şi păcătos unde să va ivi?
19 Deci şi ceia ce pătimescu după voia lui
Dumnezău, ca la un credincios Ziditoriu,
puie-şi sufletele lor cu facere bună.

CAP V

1 Pre bătrînii cei dentru voi rogu-iu, cel
împreună bătrîn şi mărturisitoriu al
patimilor lui Hristos, care şi mărirei
ceii ce va să să descopere iaste păr-
taş, Paşteţi cea dentru voi turmă a lui 2
Dumnezău, socotindu-o nu cu sila, ce cu
bunăvoie; nici cu agonisită rea, ce cu osîrdie.
Nici ca cum aţi stăpîni sorţilor, ce pildă 3
făcîndu-vă turmei. Şi arătîndu-Să înce- 4
pătoriul Păstorilor, veţi lua cea neveştejită
a slavei cunună. Aşijderea, tinerii, pleca- 5
ţi-vă la cei mai bătrîni. Şi toţi,unul la alalt
plecîndu-vă, smerenia întru voi cîştigaţi.
Căci Dumnezău mîndrilor Să împonci-
şază, iară smeriţilor le dă dar. Smeriţi- 6
vă dirept aceaea supt cea tare mînă a lui
Dumnezău, ca pre voi să vă înalţe cu
vreame. Toată grija voastră aruncînd 7
spre El, căci El poartă grije pentru voi.
Trezviţi-vă, privegheaţi! Căci pîrîşul vostru, 8
diavolul, ca un leu răcnind umblă, cercînd
pre cine va înghiţi; Căruia staţi împotri- 9
vă, întemeiaţi cu credinţa, ştiind aceaeaşi
ale patimelor cu cea den lume a voastră
frăţie a să săvîrşi. Iară Dumnezăul a tot 10
darul, Cela ce au chemat pre noi la cea vea-
cinică a Lui mărire întru Hristos Iisus, puţin
pătimind El,să îndirepteaze pre voi, să vă
întărească, să vă învîrtoşaze, să vă înteme-
iaze. Lui e mărirea, tăria,în veacii veaci- 11
lor! Pren Siluan, cel credincios voao frate, 12
după cum socotescu, pren puţine am scris,
rugînd şi mărturisînd acesta a fi cel adevărat
darul lui Dumnezău, la carele staţi. În- 13
chină-să voao cea den Vavilon împreună
aleasă şi Marco, fiiul mieu. Închi- 14
naţi-vă unul cătră alalt cu săru-
tare de dragoste. Pace voao
tuturor, celor în
Hristos Iisus!
Amin.

CARTE TRIMISĂ A LUI PETR PRESTE TOT A DOUA

CAP I

Simeon Petăr, rob şi apostolul lui 1
Iisus Hristos, celor ce întocma
cinstită cu noi au nemerit credinţă,
întru direptatea Dumnezăului nos-
tru şi Mîntuitoriului Iisus Hristos:
Dar voao şi pace să să înmulţească, întru 2
cunoştinţa lui Dumnezău şi a lui Iisus Dom-
nului nostru! După cum toate noao 3
cea dumnezăiască a Lui puteare ceale
cătră viaţă şi bunăcredinţă dăruindu-
ne, pren cunoştinţa Celui ce au chemat
pre noi, pren mărire şi bunătate, Pren 4
Carele ceale mai mari noao şi cinstite

făgăduiale s-au dăruit, ca pren acesta să fiţi
părtaş dumnezăieştii firi, depărtîndu-vă de
5 cea den lume cu pohtă stricăciune. Şi
întru aceaeaş numai toată nevoinţa puin-
du-o, sporiţi cu credinţa voastră bunătatea;
6 şi cu bunătatea, mintea; Şi cu mintea,
contenirea; şi cu contenirea, răbdarea; şi cu
răbdarea, buna-credinţă; şi cu buna-cre-
7 dinţă, iubirea frăţiei; Şi cu iubirea frăţiei,
8 dragostea. Pentru că, aceastea la voi fiind
şi prisosind, nu deşărţi, nici fără de rod vor
pune pre voi spre a Domnului nostru Iisus
9 Hristos cunoştinţă. Pentru că la carele
nu-s aceastea orb iaste, cercînd cu mînile,
uitare luînd de curăţia celor de demult ale
10 lui păcate. Pentru aceaea mai mult, fraţi-
lor, nevoiţi adeverită chemarea şi aleagerea
voastră să să facă; pentru că, aceastea făcînd,
11 nu veţi greşi niciodinioară. Pentru că
aşa, cu bogăţie să va spori voao întrarea la
cea veacinică Împărăţie a Domnului nostru
12 şi Mîntuitoriul Iisus Hristos. Pentru aceaea
nu mă voiu lenevi voao pururea a vă aduce
aminte pentru aceastea, măcară că ştiţi şi
13 întăriţi fiind întru acestu adevăr. Şi dirept
socotesc a fi, întrucît sînt întru acest lăcaş,
14 să vă scol pre voi cu pomenirea, Ştiind
că iute iaste lepădarea sălaşului mieu, după
cum şi Domnul nostru Iisus Hristos au arătat
15 mie. Şi voiu nevoi şi fieştecînd a avea pre
voi, după a mea ieşire, a acestora pomenire
16 să să facă. Pentru că nu la ceale învăţate
basne urmînd am arătat voao a Domnului
nostru Iisus Hristos puteare şi venire, ce
17 văzătoriu fiind ai mărimei Aceluia. Pen-
tru că, luînd de la Dumnezău Părinte-
le cinste şi mărire, glas venind la El ca
acesta, de la cea prea cuvioasă mărire:
„Acesta iaste Fiiul Mieu cel iubit, la Carele
18 Eu binevruiu". Şi acesta glas noi l-am
auzit den ceriu aducîndu-să, împreună cu
19 El fiind în măgura cea sfîntă. Şi avem
mai adevărat pre cel prorocesc cuvînt, la
carele bine veţ face luînd aminte, ca unui
luminătoriu ce luminează în loc cu ceaţă,
pînă unde ziua va lumina, şi luceafărul va
20 răsări întru inimile voastre; Aceasta întîiu
ştiind, că toată prorocirea Scripturii spre a sa
21 dezlegare nu să face. Pentru că nu den
voia omului să răspunsă vreodată prorocie,
ce de Duhul Sfînt îndemnîndu-să au grăit
acei sfinţi oameni ai lui Dumnezău.

CAP II

1 Fură însă şi proroci mincinoşi întru
norod, după cum şi întru voi vor fi
dascali mincinoşi, carii vor băga ere-
suri de pierzare şi,de Stăpînul care
au răscumpărat pre ei lepădîndu-
2 să, aducînd loruş grabnică pierzare. Şi mulţi
vor urma la peirile lor, pren carii calea a-
devărului să va huli. Şi cu lăcomie, cu 3
cuvinte amăgitoare pre voi vor precupi, la
carii judecata de demult nu zăboveaşte şi
pierzarea lor nu adoarme. Pentru că, de 4
vreame ce Dumnezău pre îngerii greşind nu
i-au cruţat, ce, cu lanţurile întunearecului,
în tartar băgîndu-i, i-au dat la judecată,
fiind păziţ, Şi lumea cea de-nceput nu 5
o au cruţat, ce al optulea pre Noe, al direptă-
ţii propoveduitoriu l-au ferit, potop în lume
celor necuraţi aducînd, Şi cetăţile So- 6
domului şi Gomorului, făcîndu-le cenuşă,
cu prăpădire le-au osîndit, pildă puind celora
ce vor să facă necurăţie, Şi pre direptul 7
Lot, necăjîndu-să de cea cu necurăţie viaţă
a celor fără de leage, l-au izbăvit — Pen- 8
tru că,cu vedearea şi cu auzul direptul acela
lăcuind întru ei, den zi în zi suflet dirept
munciia cu ceale fără de leage lucruri—,
Ştie Domnul pre cei buni credincioşi den 9
bîntuială a-i mîntui, iară pre cei nedirepţi
la ziua judecăţii căzniţ să-i păzască: Şi 10
mai vîrtos pre cei ce denapoia trupului um-
blă, în pohta pîngăriciunii, şi de dumnezăire
nebăgînd sama. Cutezători, obraznici, mă-
ririle hulindu-le, nu să cutremură; Unde 11
îngerii, cu tăria şi cu puteare mai mari fiind,
nu rabdă asupra lor lîngă Domnul judecată
cu hulă, Iară aceştea, ca nişte necuvîntă- 12
toare dobitoace, den fire fiind făcute spre
luare şi stricare, întru carele nu ştiu bleste-
mînd, cu stricăciunea lor strica-să-vor,
Luînd plata nedireptăţii, dulceaţă socotind 13
(a fi) cea pre zi desfătăciune cu pîngăriciuni
şi spurcăciuni; desfătîndu-să întru înşălă-
ciunile lor, împreună cu voi desfătîndu-se,
Ochi avînd plini de preacurvie şi neîncetaţi 14
de păcat, amăgind suflete neîntărite, inemă
deprinsă cu lăcomie avînd, fiii osîndirii.
Lăsînd calea cea dreaptă, au rătăcit urmînd 15
în calea lui Valaam al lui Vosor, carele plata
nedireptăţii au iubit; Şi mustrare au avut 16
fărădelegii lui: asin fără de glas, cu glas de om
răspunzînd, au oprit a prorocului nebunie.
Aceştea sînt izvoară fără de apă, nori de vi- 17
for purtaţi: cărora pîcla întunearecului în
veac să păzeaşte. Pentru că semeţiile de- 18
şărtăciunii răspunzind, amăgesc cu pohtele
trupului, cu necurăţii, pre cei ce adevărat au
scăpat de cei ce întru înşălăciune petrec.
Volnicie lor făgăduindu-le, ei robi fiind ai 19
stricăciunii; pentru că oricine, de ce s-au
biruit, spre aceasta s-au şi robit. Că, de ar 20
fugi de pîngăriciunile lumii cu cunoştinţa
Domnului şi Mîntuitoriului Iisus Hristos şi,
la aceastea iarăş învăluindu-se, biruiescu-se,
făcură-să lor ceale de apoi mai reale decît cea-
le dentîiu. Pentru că mai bine era lor a nu 21

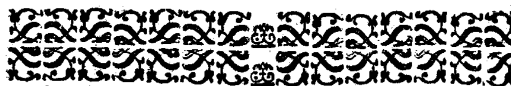
cunoaşte calea direptăţii decît,cunoscîndu-o,
a să întoarce den cea dată a lor svîntă po-
22 runcă. Şi să întîmplă lor ceaea a pildei
cei adevărate: „Cîinele s-au întors la borîtura
sa“ şi „Scroafa s-au scăldat în tăvălitură de
împuceciune“.

CAP III

1 Aceasta acum, iubiţilor, a doua carte
scriu voao, cu carele rădic voao cu
pomenirea cugetului cel curat,
2 Să vă aduceţi aminte de graiurile
ceale de mai nainte grăite de svinţii
proroci şi ale apostolilor noştri, poruncă a
3 Domnului şi Mîntuitoriului. Aceasta întîiu
ştiind, că vor veni în zilele ceale de apoi
batjocuritori, după ale lor pohte umblînd
4 şi zicînd: „Unde iaste făgăduinţa venirii
Lui? Pentru că, de cînd părinţii au adormit,
toate aşa rămîn, de-nceputul zidirei!“.
5 Pentru că să amăgesc ei, aceasta vrînd, că
ceriurile era de-nceput şi pămîntul,den apă
şi pren apă închegîndu-se,cu al lui Dumne-
6 zău cuvînt, Pren carele lumea cea de
atunce, cu apă acoperindu-se, au perit.
7 Iară ceale de acum ceriuri şi pămîntul,cu
acelaş cuvînt cîştegate sînt, focului păzindu-
se la ziua judecăţii şi pierzării oamenilor
8 celor necuraţi. Şi una ca aceasta să nu
vă amăgească pre voi, iubiţilor, că o zi lîngă
Domnul iaste ca 1000 de ani, şi 1000 de
9 ani, ca o zi. Nu zăboveaşte Domnul
făgăduinţei, precum unii zăbavă socotescu,
ce mult îngăduiaşte la noi, nevrînd ca să
10 piară unii, ce toţi la pocăinţă să vie. Şi
va veni ziua Domnului ca furul noaptea,
întru carea ceriurile cu sunet să vor treace
şi stihiile arzîndu-se să vor topi şi pămîntul
şi ceale dentru el lucruri vor arde de tot.
11 Deci aceastea toate topindu-se, în ce fealiu
trebuie a fi voi întru svinte petreaceri şi
12 bune credinţe, Aşteptînd şi sîrguind ve-
nirea zilei lui Dumnezău, pentru carea
ceriurile arzîndu-se să vor topi şi stihiile,
13 fiind arse, topi-se-vor. Şi ceriuri noao şi
pămînt nou, după făgăduinţa Lui, aştep-
tăm, întru carele direptatea lăcuiaşte.
14 Pentru aceaea, iubiţilor, aceastea aşteptînd,
nevoiţi nepîngăriţi şi nevinovaţi la El să vă
15 aflaţi cu pace. Şi cea a Domnului nostru
multă îngăduinţă mîntuire o socotiţi, după
cum şi cel iubit al nostru frate Pavel, după
cea ce s-au dat lui înţelepciune au scris
16 voao, După cum şi întru toate cărţile
grăind întru dînsele pentru aceastea, întru
carele sînt greale la înţeles unele, carele
cei neînvăţaţi şi neîntăriţi le şovăiesc, ca
şi cealealalte scripturi, cătră a lor pierzare.
17 Deci voi, iubiţilor, mai denainte ştiind,
păziţi-vă ca nu, cu a celor fără de leage
înşălăciune aducîndu-vă, veţi cădea den-
18 tru a voastră întărire; Ce creaşteţi

cu darul şi cu conoştinţa Domnului
nostru şi Mîntuitoriului Iisus
Hristos. Acestuia e slava
şi acum şi în ziua
veacului!
Amin.

CARTE TRIMISĂ A LUI IOAN CEA DENTÎIU PRESTE TOT

CAP I

arele era de-nceput, carea 1
am auzit, carea am văzut
cu ochii noştri, carea am
privit şi mînile noastre
au pipăit, pentru Cuvîntul
vieţii, — Şi viaţa s-au ară- 2
tat şi am văzut şi mărturi-
sim şi vestim voao viaţa
cea veacinică, carea era cătră Părintele şi
s-au arătat noao.— Carea am văzut şi 3
am auzit, vestim voao, ca şi voi parte să
aveţi împreună cu noi,şi partea noastră,cu
Părintele şi cu Fiiul său,Iisus Hristos. Şi 4
acestea scriem voao ca bucuria voastră să
fie plinită. Şi aceasta iaste făgăduinţa 5
carea am auzit de la El şi vestim voao: că
Dumnezău lumină iaste şi nici un întunea-
rec întru El nu iaste. De vom zice că 6
avem împreunare cu El, şi întru întunearec
vom îmbla, minţim şi nu facem adevărul.
Iară de vom îmbla în lumină, după cum El 7
iaste întru lumină, împreunare avem între
noi; şi sîngele lui Iisus Hristos, Fiiului Lui, cu-
răţeaşte pre noi de tot păcatul. De vom 8
zice că păcat nu avem, pre noi ne înşălăm
şi adevărul nu iaste întru noi. De vom 9
mărturisi păcatele noastre, credincios iaste
şi direpţ ca să ne iarte noao păcatele şi ne
va curăţi pre noi de toată nedireptatea.
De vom zice că nu am greşit, mincinos fa- 10
cem pre El şi cuvîntul Lui nu iaste întru noi.

CAP II

eţii miei, aceastea scriu voao ca să 1
nu greşiţi; şi, de va greşi cineva,
mîngîitoriu avem cătră Părintele
pre Iisus Hristos dirept. Şi aceasta 2
iertare iaste pentru păcatele noas-
tre; şi nu numai pentru ale noastre, ce
pentru a totă lumea. Şi întru aceasta co- 3
noaştem că am cunoscut pre El, de vom
păzi poruncile Lui. Cela ce zice: „Am 4
conoscut pre El“, şi poruncile Lui nu pă-

zeaşte, mincenos iaste şi întru acesta adevă-
5 rul nu iaste. Iară carele va păzi cuvîntul
Lui adevărat, întru acesta dragostea lui
Dumnezău s-au săvîrşit; cu aceasta cu-
6 noaştem că întru El sîntem. Cel ce zi-
ce a rămînea întru El datoriu iaste, după
cum Acela au umblat, şi el aşa să umble.
7 Fraţilor, nu poruncă noao scriu voao, ce
poruncă veache care aţi avut-o de-nceput;
porunca cea veache iaste cuvîntul carele aţi
8 auzit de-nceput. Iarăşi poruncă noao
scriu voao, care iaste adevărată întru El şi
întru voi; căci întunearecul treace şi lumina
9 cea adevărată acum să iveaşte. Cela ce
zice întru lumină a fi, şi pre fratele lui uraşte,
10 întru întunearecu iaste pînă acum. Cela
ce iubeaşte pre fratele lui,întru lumină ră-
11 mîne şi sminteală întru el nu iaste. Iară
cela ce uraşte pre fratele lui,întru întunearec
iaste şi întru întunearec umblă şi nu ştie
unde să duce,căci întunearecul au orbit ochii
12 lui. Scriu voao, feţilor, că să iartă voao
13 păcatele pentru numele Lui. Scriu voao,
părinţilor, căci aţi conoscut pre Cel de-nce-
put. Scriu voao, tinerilor, căci aţi biruit pre
14 cel viclean. Scriu voao, copiilor, căci aţi
cunoscut pre Părintele. Scris-am voao, pă-
rinţilor, căci aţi cunoscut pre Cel de-nceput.
Scris-am voao, tinerilor, căci tari sînteţi,
şi cuvîntul lui Dumnezău întru voi rămîne
15 şi aţi biruit pre cel viclean. Nu iubiţi lu-
mea, nici ceale den lume. De va iubi neştine
lumea, nu iaste dragostea Părintelui întru el.
16 Căci tot ce e în lume: pohta trupului şi
pohta ochilor şi mîndria vieţii, nu iaste de
17 la Părintele, ce den lume iaste. Şi lumea
să treace,şi pohta ei; iară cela ce face voia
18 lui Dumnezău rămîne în veacu. Copii,
vreamea de apoi iaste; şi, după cum aţi au-
zit că Antihrist vine, şi acum antihristi
mulţi s-au făcut: pentru aceaea conoaştem
19 că ceasul cel de apoi iaste. Dentru noi
au ieşit, ce nu era dentru noi. Că de-ar fi
fost dentru noi, ar fi rămas cu noi; ce ca să
20 să arate că nu sînt toţi dentru noi. Şi voi
unsoare aveţi de la Cel Sfînt şi ştiţi toate.
21 N-am scris voao căci nu ştiţi adevărul, ce
căci ştiţi pre el şi căci toată minciuna den
22 adevăr nu iaste. Cine iaste mincenos, fără
numai cela ce tăgăduiaşte că Iisus nu iaste
Hristos? Acesta iaste Antihrist, cela ce să
23 leapădă de Părintele şi de Fiiul. Tot cel ce
să leapădă de Fiiul, nici pre Tatăl nu are.
24 Deci voi,carea aţi auzit de-nceput, întru voi
rămîie; de va rămînea întru voi cea ce de-nce-
put aţi auzit, şi voi întru Fiiul şi întru Tatăl
25 veţi rămînea. Şi aceasta e făgăduinţa
carea El au făgăduit voao: viaţa veacinică.
26 Aceasta am scris voao pentru ceia ce înşală
pre voi. Şi voi unsoarea carea aţi luat de 27
la El întru voi rămîne şi nu vă mai trebuie
ca cineva să vă înveaţe pre voi; ce, în ce chip
aceastaş unsoare învaţă pre voi pentru toate,
şi adevărată iaste, şi nu iaste minciună, şi
după cum au învăţat pre voi, rămînea-veţi
întru aceaea. Şi acum, feţilor, rămîneţi 28
întru El, ca, cînd Să va arăta, să avem îndrăz-
neală şi să nu ne ruşinăm de El întru veni-
rea Lui. De veţi şti că dirept iaste, să 29
ştiţi că tot cela ce face direptatea dentru
El s-au făcut.

CAP III

edeţi ce fealiu de dragoste au dat 1
noao Părintele, ca fii lui Dumnezău
să ne chemăm! Pentru aceaea lu-
mea nu cunoaşte pre noi, căci
n-au cunoscut pre El. Iubiţilor, 2
acum fiii lui Dumnezău sîntem. Şi încă nu
s-au arătat ce vom fi, ce ştim că, de se va
arăta, aseamene cu El vom fi, căci vom
vedea pre El precum iaste. Şi tot cela ce 3
are nădeajdea aceasta întru El să curăţeaşte
pre sine, precum Acela curat iaste. Tot 4
cela ce face păcatul, şi fărădeleagea face;
şi păcatul iaste fărădeleagea. Şi ştiţ 5
că Acela S-au arătat ca păcatele noastre
să le rădice; şi păcat întru El nu iaste. Tot
cel ce rămîne întru El nu păcătuiaşte.
Tot cela ce păcătuiaşte n-au văzut pre El, 6
nici au cunoscut pre El. Feţilor, nimenea 7
să nu înşale pre voi! Cela ce face direptatea
dirept iaste, precum Acela dirept iaste.
Cela ce face păcatul de la dracul iaste, căci 8
de-nceput diavolul păcătuiaşte. Spre aceasta
S-au arătat Fiiul lui Dumnezău, ca să dez-
leage lucrurile diavolului. Tot cela ce e 9
născut de la Dumnezău păcat nu face, căci
sămînţa Lui întru el rămîne; şi nu poate să
păcătuiască, căci de la Dumnezău s-au năs-
cut. Întru aceasta arătaţi sînt fiii lui 10
Dumnezău şi fiii dracului. Tot cela ce nu
face direptate nu iaste de la Dumnezău, şi
cela ce nu iubeaşte pre fratele lui. Căci 11
aceasta iaste porunca carea aţ auzit de-nce-
put: ca să iubim unul pre alalt. Nu pre- 12
cum Cain era den vicleanul şi junghe pre
fratele lui. Şi pentru ce au jungheat pre el?
Căci lucrurile lui reale era,iară ale fratelui său,
direapte. Nu vă miraretţi, fraţii miei, de 13
vă uraşte pre voi lumea. Noi ştim că ne- 14
am mutat den moarte în viaţă, căci iubim
pre fraţi; cela ce nu iubeaşte pre frate ră-
mîne în moarte. Tot cela ce uraşte pre 15
fratele lui ucigătoriu de oameni iaste; şi
ştiţ că tot ucigătoriul de oameni nu are viaţă
veacinică rămîind întru el. Cu aceasta 16
am cunoscut dragostea, căci Acela sufletul
Lui pentru noi au pus; şi noi datori sîntem
pentru fraţi sufletele să punem. Iară care- 17
le ar avea avuţia lumii şi va vedea pre frate-
le lui lipsit şi-ş va închide inima lui de cătră

el, cum va rămînea dragostea lui Dumnezău
18 întru el? Feţii miei, să nu iubim cu cuvîn-
tul, nice cu limba, ce cu fapta şi cu adevărul.
19 Şi cu aceasta cunoaştem că den adevăr sîn-
tem; şi înaintea Lui să ne plecăm inimile
20 noastre, Căci, de va huli pre noi inima,
mai mare iaste Dumnezău decît inima noas-
21 tră şi cunoaşte toate. Iubiţilor, de nu
va huli pre noi inima noastră, îndrăznire
22 avem cătră Dumnezău. Şi orice vom
ceare luom de la El, căci poruncile Lui păzim
23 şi ceale plăcute înaintea Lui facem. Şi
aceasta iaste porunca Lui, ca să creadem în
numele Fiiului Lui, lui Iisus Hristos, şi să
iubim unul pre alalt, după cum au dat po-
24 runcă noao. Şi cela ce păzeaşte poruncile
Lui întru El rămîne şi El întru dînsul; şi cu
aceasta cunoaştem că rămîne întru noi,
den Duhul carele au dat noao.

CAP IV

1 Iubiţilor, nu la tot duhul creadeţ, ce
ispitiţ duhurile de sînt de la Dum-
nezău; căci mulţi proroci minci-
2 noşi au ieşit în lume. Cu aceasta
să ştiţ Duhul lui Dumnezău: tot
duhul carele mărturiseaşte pre Iisus Hristos
că au venit cu trup, de la Dumnezeu iaste.
3 Şi tot duhul carele nu mărturiseaşte pre
Iisus Hristos că au venit cu trup, de la Dum-
nezeu nu iaste; şi aceasta iaste ceaea a lui
Antihrist carea aţi auzit că vine. Şi acum
4 în lume iaste. Voi de la Dumnezău sîn-
teţi, feţilor, şi aţi biruit pre ei, căci mai mare
e Cela ce e întru voi decît cela ce e în lume.
5 Aceştea den lume sînt; pentru aceaea den
lume grăiesc, şi lumea de dînşii ascultă.
6 Noi de la Dumnezău sîntem; cela ce ştie
pre Dumnezău aude pre noi; carele nu iaste
de la Dumnezău nu ascultă pre noi. Den-
tru aceasta cunoaşte [m] Duhul adevărului
7 şi duhul înşălăciunii. Iubiţilor, să iubim
unul pre alalt, căci dragostea de la Dumne-
zău iaste, şi tot cela ce iubeaşte de la Dum-
nezău s-au născut şi cunoaşte pre Dumnezău.
8 Cela ce nu iubeaşte n-au cunoscut pre Dum-
9 nezău, căci Dumnezău dragoste iaste. Cu
aceasta s-au arătat dragostea lui Dumnezău
întru voi, căci că pre Fiiul Lui unul născut
au trimis Dumnezău în lume, ca să trăim
10 pren El. Întru aceasta iaste dragostea,
nu că noi am iubit pre Dumnezău, ce căci
El au iubit pre noi şi au trimis pre Fiiul
Lui, iertăciune pentru păcatele noastre.
11 Iubiţilor, de au iubit Dumnezău pre noi
aşa, şi noi datori sîntem unul pre alalt să
12 iubim. Pre Dumnezău nimenea nicio-
dinioară nu L-au văzut. De vom iubi unul
pre alalt, Dumnezău întru noi rămîne, şi
dragostea Lui săvîrşită iaste întru noi.
13 Cu aceasta cunoaştem că întru El • ră-
mînem şi El întru noi, căci den Duhul
14 Lui au dat noao. Şi noi am văzut
şi mărturisim că Tatăl au trimis pre Fiiul
Mîntuitoriu lumii. Oricarele va mărturisi 15
că Iisus iaste Fiiul lui Dumnezău, Dumne-
zău întru el rămîne, şi el întru Dumnezău.
Şi noi am cunoscut şi am crezut dragostea 16
carea are Dumnezău întru noi. Dumnezău
dragoste iaste; şi cela ce rămîne în dragoste
întru Dumnezău rămîne, şi Dumnezău
întru el. Întru aceasta s-au săvîrşit dragos- 17
tea cu noi, ca îndrăzneală să avem în ziua
judecăţii: căci, precum Acela iaste, şi noi
sîntem în lumea aceasta. Frică nu iaste 18
în dragoste; ce dragostea cea deplin scoate
frica afară, căci frica certare are; iară cela
ce să teame nu iaste deplin întru dragoste.
Noi îl iubim pre El, căci El întîiu au iubit 19
pre noi. De va zice cineva că „Îl iubesc 20
pre Dumnezău“, şi pre fratele lui uraşte,
mincinos iaste; pentru că cela ce nu iubeaşte
pre fratele lui, care l-au văzut, pre Dumne-
zău, pre care nu L-au văzut, cum poate
să-L iubească? Şi această poruncă avem 21
de la El că: cela ce iubeaşte pre Dumnezău
iubeaşte şi pre fratele lui.

CAP V

Tot cela ce creade că Iisus iaste 1
Hristos de la Dumnezău e născut;
şi tot cela ce iubeaşte pre Cel ce
au născut iubeaşte şi pre Cel născut
dentru El. Cu aceasta cunoaştem 2
că iubim fiii lui Dumnezău, cînd pre Dum-
nezău iubim şi poruncile Lui păzim. Pen- 3
tru că aceasta e dragostea lui Dumnezău, ca
poruncile Lui să păzim; şi poruncile Lui
greale nu sînt, Căci tot ce e născut de la 4
Dumnezău biruiaşte lumea; şi aceasta iaste
biruinţa ceaea ce au biruit lumea, credinţa
noastră. Cine iaste cela ce biruiaşte lu- 5
mea, fără numai cela ce creade că Iisus iaste
Fiiul lui Dumnezău? Acesta iaste Cela 6
ce au venit pren apă şi sînge, Iisus Hristos;
nu pren apă numai, ce pren apă şi pren sîn-
ge. Şi Duhul iaste Cela ce mărturiseaşte,
căci Duhul iaste adevărul. —Căci trei sînt 7
ceia ce mărturisesc în ceriu: Tatăl, Cuvîntul
şi Svîntul Duh; şi Aceşti trei una sînt. Şi 8
trei sînt cei ce mărturisesc pre pămînt:—
Duhul şi apa şi sîngele; şi cîtetreale la una
sînt. De vreame ce mărturia oamenilor 9
luăm, mărturia lui Dumnezău mai mare ias-
te; căci aceasta iaste mărturia lui Dumnezău,
carea au mărturisit pentru Fiiul Lui. Cela 10
ce creade întru Fiiul lui Dumnezău are măr-
turia întru dînsul. Cela ce nu creade lui
Dumnezău mincinos au făcut pre El, căci
n-au crezut la mărturia carea au mărturisit
Dumnezău pentru Fiiul Lui. Şi aceasta 11
iaste mărturia, că viaţă veacinică au dat
noao Dumnezău, şi această viaţă întru
Fiiul Lui iaste. Cela ce are pre Fiiul 12

are viața; cela nu are pre Fiiul lui Dumne-
13 zău viața nu are. Aceastea am scris voao,
celora ce cred în numele Fiiului lui Dumne-
zău, ca să știți că viață veacinică aveți și
ca să creadeți în numele Fiiului lui Dum-
14 nezău. Și aceasta iaste îndrăznirea carea
avem către El, căci, de vom ceare ceva după
15 voia Lui, ascultă pre noi. Și, de vreame
ce știm că aude pre noi, ori de ce am ceare,
știm că avem cearerile carele am cerșut de
16 la El. De va vedea neștine pre fratele lui
păcătuind păcat nu spre moarte, ceare-va;
și va da lui viață, celor ce greșesc nu spre
moarte. Iaste păcat spre moarte; nu pentru
17 acela zicu ca să să roage. Toată nedirepta-
tea păcat iaste; și iaste păcat nu spre moarte.
18 Știm că tot cela ce e născut de la Dumnezău
nu greșaște, ce Cela ce s-au născut de la
Dumnezău păzeaște pre dînsul, și cel viclean
19 nu să atinge de el. Știm că de la Dumne-
zău sîntem, și lumea toată întru cel viclean
20 zace. Și știm că Fiiul lui Dumnezău au
venit și au dat noao priceapere ca să cunoaș-
tem pre Cel adevărat. Și sîntem întru
Cel adevărat, întru Fiiul Lui, Iisus
Hristos: Acesta iaste cel adevă-
rat Dumnezău și viața
21 veacinică. Feți-
lor, păziți pre voi
despre idoli.
Amin.

CARTE TRIMISĂ A LUI IOAN ADEVERITĂ A DOUA

CAP I

1 Cel mai bătrîn, aleasei doamnii și
fiilor ei, pre carele eu iubescu în-
tru adevăr — și nu eu sîngur, ce și
toți carii au cunoscut adevărul, —
2 Pentru adevărul ce rămîne întru
3 noi și cu noi va fi în veac: Va fi cu voi
dar, milă, pace de la Dumnezău Părintele
și de la Domnul Iisus Hristos, Fiiul Părinte-
4 lui, întru adevăr și dragoste! M-am bucu-
rat foarte, pentru căci am aflat den fiii tăi
umblînd întru adevăr, după cum poruncă
5 am luat de la Părintele. Și acum întrebu-
te, doamnă, nu ca cum aș scrie ție poruncă
noao, ce carea avem de-nceput, pentru ca să
6 iubim unul pre altul! Și aceasta iaste dragos-
tea, pentru ca să umblăm după poruncile Lui.
Aceasta iaste porunca, după cum ați auzit
de-nceput, pentru ca întru dînsa să umblați.
7 Căci mulți înșălători au întrat în lume, carii nu
mărturisescu pre Iisus Hristos viind cu trup.
Acesta iaste înșălătoriul și Antihristu!
Căutați pre înșivă pentru ca să nu piardem 8
carele am lucrat, ce plată deplină să luom.
Tot cela ce treace și nu rămîne întru învă- 9
țătura lui Hristos Dumnezău n-are; cela ce
rămîne întru învățătura lui Hristos, acesta
și pre Tatăl și Fiiul are. De vine neștine 10
către voi și această învățătură nu aduce,
nu-l priimiți pre dînsul în casă și „Mulțam!"
lui nu-i ziceți. Pentru că cela ce zice lui 11
„Bineați!" să ameastecă cu lucrurile lui
ceale reale. Multe avînd voao a scrie, n-am 12
vrut pren hîrtie și cerneală, ce nădejdu-
iescu a veni către voi și gură cu gură
a grăi, pentru ca bucuria voastră
să fie plinită. Închină-ți- 13
să fiii surorii tale
ceii alease.
Amin.

CARTE A LUI IOAN A TREIA

CAP I

el mai bătrîn, lui Gaie cel iubit, 1
pre carele eu iubesc întru adevăr.
Iubite, pentru toate rog tu ca să te 2
sporești și să fii sănătos, după
cum ți se sporeaște sufletul.
Pentru că foarte m-am bucurat, venind fra- 3
ții și mărturisînd adevărului tău, precum
tu întru adevăr îmbli. Mai mare decît 4
aceastea n-am bucurie, pentru ca să auzu ai
miei fii întru adevăr îmblînd. Iubite, 5
credincios faci orice vei face la frați și la
striini, Carii au mărturisit libovului tău 6
înaintea soborului; pre carii bine faci petre-
cîndu-i cu vrednicie lui Dumnezău. Că 7
pentru numele Lui au ieșit, nimica luînd de
la limbi. Noi dară datori sîntem să prii- 8
mim pre unii ca aceștea, ca ajutoriu să ne
facem adevărului. Scris-am besearecii: 9
cela ce iubeaște a fi mai mare lor, Diotrefis,
nu priimeaște pre noi. Pentru aceaea, de 10
voiu veni, îi voiu aduce aminte lucrurile ceale
ce face, ocărînd pre noi cu cuvinte reale. Și,
nefiind destul lui cu aceastea, nici el prii-
meaște pre frați, și pre ceia ce vor îi opreaște
și den adunare îi scoate. Iubite, nu te 11
asămăna răului, ce bunului. Cela ce face bi-
ne de la Dumnezău iaste; cela ce face rău
n-au văzut pre Dumnezău. Lui Dimitrie 12
iaste mărturisit de către toți și de acestaș
adevăru; și noi mărturisim: și știți că
mărturia noastră adevărată iaste. Multe 13

am avut a scrie, ce nu voiu pren cerneală şi
14 condeiu a-ţ scrie. Ce nădejduiesc numai-
decît să te văz şi gură cătră gură vom
15 grăi. Pace ţie! Închină-se
ţie priatenii; închină-
te priatenilor,
anume.

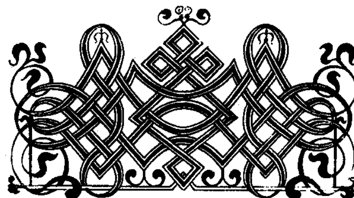

CARTE TRIMISĂ A IUDEI ADEVERITĂ

CAP I

1 Iuda, robul lui Iisus Hristos şi frate
lui Iacov, celor întru Dumnezău
Părintele sfinţiţi şi lui Iisus Hristos
2 păziţi chemaţi: Milă voao şi
pace şi dragoste să să înmulţască!
[3] Iubiţilor, toată nevoinţa făcînd a vă scrie
voao pentru mîntuirea de obşte, nevoie am
avut a vă scrie voao, rugîndu-vă să vă nevoiţi
cu cea ce de o dată s-au dat sfinţilor cre-
4 dinţă. Pentru căci s-au vîrît oarecarii oa-
meni carii[de]demult au fost scriş la această
judecată, necuraţi, al Dumnezăului nostru
dar primenindu-l spre spurcăciune, şi de Cel
sîngur Stăpînitoriu Dumnezău şi Domnul
5 nostru, Iisus Hristos, lepădîndu-se. Şi
voiu să aduc aminte voao, ştiind voi o dată
aceasta, pentru că Domnul, pre norod den
pămîntul Eghipetului mîntuind, al doilea,
6 pre ceia ce n-au crezut i-au pierdut. Şi
pre îngeri, pre carii n-au păzit a lor diregăto-
rie, ce au lăsat al lor lăcaş, la judecata a ma-
rei zile cu legături veacinice supt întunearec
7 i-au păzit. Ca Sodomul şi Gomorul şi
cetăţile demprejur, aseamenea acestui chip,
curvind şi îmblînd denapoia altui trup, zacu
înainte-arătare, certare de foc veacinic luînd.
8 Aşijderilea însă şi aceştea, visînd, trupul dară
pîngăresc şi de domnie să leapădă şi măririle
9 hulesc. Iară Mihail arhanghelul, cînd cu
diavolul pricindu-se voroviia, pentru trupul
lui Moisi, n-au îndrăznit judecată de hulă
a aduce, ce zise: „Cearte-te Domnul!".
10 Iară aceştea cîte nu ştiu bleastemă; iară
cîte fireaşte, ca ceale necuvîntătoare dobi-
11 toace, ştiu, întru acealea să strică. Vai
lor, pentru că în calea lui Cain au mers, şi
cu înşălăciunea lui Valaam pren plată s-au
răvărsat, şi cu pricea lui Core au perit!
12 Aceştea sînt întru dragostele voastre priha-
nă, desfătîndu-să împreună fără frică, păs-
cîndu-să pre ei; nori fără apă, de vînturi
purtîndu-să, copaci de toamnă fără roadă,
de doao ori fiind morţi, dezrădăcinaţi,
Valuri sălbatece ale mării, spumegînd ale lor 13
ruşini, steale rătăcitoare, cărora pîcla întu-
nearecului în veac s-au păzit. Şi proroci 14
şi acestora al şaptelea de la Adam, Enoh,
zicînd: „Iată, va veni Domnul întru întunea-
reci de sfinţi îngeri ai Lui, Ca să facă 15
judecată asupra tuturor şi ca să mustre pre
toţi necuraţii lor, pentru toate lucrurile
păgîniei lor care au păgînit, şi pentru toate
nesilniciile ce au grăit asupra Lui păcătoşii
cei necuraţi". Aceştea sînt răpştitorii 16
hulitori de noroc, după pohtele lor mergînd;
şi gura lor grăiaşte semeţie, lăudînd obrazele,
pentru folos. Iară voi, iubiţilor, aduceţi- 17
vă aminte de cuvintele ceale de mai nainte
grăite de apostolii Domnului nostru Iisus
Hristos. Căci zicea voao că la vreamea 18
de apoi vor fi batjocuritori, după ale lor
pohte mergînd, ale păgînătăţilor. Aceş- 19
tea-s cei ce să osebesc pre sine, sufleteşti,
duh neavînd. Iară voi, iubiţilor, spre 20
sfînta credinţă a voastră zidindu-vă pre voi,
întru Duhul Sfînt rugîndu-vă, Pre înşivă 21
întru dragostea dumnezăiască vă păziţi,
aşteptînd mila Domnului nostru Iisus
Hristos întru viaţă veacinică. Şi pre unii 22
miluiţ socotind, Iară pre alţii cu frică 23
mîntuiţ, den foc hrăpindu-i, urînd şi cea de
la trup spurcată îmbrăcăminte. Iară 24
Celuia ce poate a păzi pre ei fără greşală şi
a-i pune denaintea mărirei Lui curaţi, întru
bucurie, Celui sîngur înţelept Dumnezău, 25
Mîntuitoriul nostru, slavă şi mărire,
tărie şi puternicie, şi acum şi
întru toţi veacii.
Amin!

APOCALIPSIS
A LUI IOAN BOGOSLOVUL

CAP I

1 Descoperirea lui Iisus Hris-
tos, carea I-au dat Lui
Dumnezău să arate robi-
lor Lui carea trebuie să
fie degrabă, şi au însem-
nat, trimiţînd pren înge-
rul Lui, robului Lui, Ioan,
2 Carele au mărturisit cu-
vîntul lui Dumnezău şi mărturia lui Iisus
3 Hristos şi cîte au văzut. Fericit cela ce
citeaşte şi ceia ce aud cuvintele prorociei şi
păzescu ceale ce-s scrise într-însa, pentru că
4 vreamea e aproape. Ioan, celor şapte
Bisearici ce-s în Asia: Dar voao şi pace de la
Cela ce iaste şi Cela ce era şi Cela ce vine şi
de la ceale şapte duhuri carele sînt înaintea
5 scaunului Lui. Şi de la Iisus Hristos,
Mărturia cea credincioasă, Întîiul-Născut
den morţi şi Biruitoriul împăraţilor pămîntu-
lui; Cela cine-au iubit pre noi şi ne-au spălat
6 pre noi den păcate cu sîngele Lui. Şi au
făcut pre noi împăraţi şi preoţi lui Dum-
nezău şi Părintelui Său, Lui mărirea şi tă-
7 ria, în veacii veacilor! Amin. Iată, vine
cu norii şi va vedea pre El tot ochiul, şi cei
ce au împuns pre El, şi să vor tîngui asupra
Lui toate fealiurile pămîntului. Aşa. Amin.
8 „Eu sînt Alfa şi Omega, Începutul şi Sfîr-
şitul, zice Domnul, Cela ce iaste şi Cela ce
9 era şi Cela ce vine, Atotţiitoriul". Eu,
Ioan, care şi frate voao şi împreună părtaşu
întru scîrbă şi întru împărăţie şi întru îngă-
duinţa lui Iisus Hristos, fuiu în ostrovul
cela ce să cheamă Patmo, pentru cuvîntul
lui Dumnezău şi pentru mărturia lui Iisus
10 Hristos. Fuiu cu duhul într-o zi dumine-
că şi auziiu denapoia mea glas mare ca de
11 trîmbiţă Zicînd: „Eu sînt Alfa şi Omega,
Cel dentîiu şi Cel de apoi, şi, ce vezi, scrie
în carte şi trimite la Besearecile ceale den
Asia, la Efes şi la Zmirna şi la Pergam şi la
Theatira şi la Sardis şi la Filadelfia şi la
12 Laodichia". Şi m-am întors a vedea gla-
sul carele au grăit cu mine şi, întorcîndu-
13 mă, am văzut şapte sfeaşnice de aur. Şi,
în mijlocul celor şapte sfeaşnice, Aseamenea
cu Fiiul Omului, îmbrăcat cu haină pînă
jos şi încins pre lîngă ţîţe cu brîu de aur.
14 Iară capul Lui şi părul, albu ca lîna cea
albă, ca zăpada, şi ochii Lui, ca para focu-
15 lui. Şi picioarele, aseamenea cu arama
de Livan, ca într-un cuptoriu arse fi-
ind, şi glasul Lui, ca glas de ape multe;
Şi avînd în mîna Lui cea direaptă steale 16
şapte; şi den gura Lui, sabie cu doao ascuţi-
te, ascuţită ieşind, şi vedearea Lui, în ce
chip soarele luminează cu putearea lui.
Şi deaca văzuiu pre El, am căzut la picioare- 17
le Lui ca un mort. Şi au pus mîna Lui cea
direaptă preste mine, zicîndu-mi: „Nu te
teame, Eu sînt Cel dentîiu şi Cel de apoi
Şi Cela ce trăiesc; şi fuiu mort şi, iată, viu 18
sînt, în veacii veacilor, amin, şi am cheile
iadului şi ale morţii. Scrie ceale ce ai 19
văzut şi ceale ce sînt şi ceale ce vor să fie
după aceasta. Taina celor şapte steale 20
carele ai văzut pre direapta mea şi ceale
şapte sfeaşnice de aur: ceale şapte steale,
îngerii celor şapte beseareci sînt, şi ceale
şapte sfeaşnice care ai văzut, şapte besea-
rici sînt.

CAP II

Îngerului Besearicii Efesului scrie: 1
Aceastea zice Cela ce ţine ceale
şapte steale, Cela ce umblă în mij-
locul celor şapte sfeaşnice de aur:
'Ştiu lucrurile tale şi truda ta şi 2
îngăduinţa ta şi cum că nu poţi să porţi
pre cei răi şi ai ispitit pre ceia ce zicu că
sînt apostoli, şi nu sînt, şi aflaşi pre ei minci-
noşi. Şi ai purtat şi îngăduinţă ai, şi 3
pentru numele Mieu ai ostenit şi n-ai prege-
tat, Ce am asupra ta, căci dragostea ta 4
cea dentîiu ai lăsat. Deci, adu-ţi aminte 5
de unde ai căzut şi te pocăiaşte şi ceale
dentîiu fapte fă; iară de nu, viu la tine curînd
şi voiu porni sfeaşnicul tău den locul lui, de
nu te vei pocăi. Ce aceasta ai, că urăşti lu- 6
crurile nicolaiteanilor, carele şi Eu urăscu.
Cela ce are ureache, auză ce zice Duhul Be- 7
searicilor: Celui ce biruiaşte, da-voiu lui să
mănînce den lemnul vieţii, carele iaste în
mijlocul raiului lui Dumnezău'. Şi înge- 8
rului Besearicii zmirneanilor scrie: Aceastea
zice Cel dentîiu şi Cel de apoi, Carele fu
mort şi trăi: 'Ştiu-ţi faptele şi necazul 9
şi sărăcia, şi bogat eşti, şi hula celor ce zic
pre ei a fi jidovi şi nu sînt, ce adunarea satanii.
Nimica nu te teame de cealea ce vei să păti- 10
meşti. Iată, va să puie dentru voi diavolul în
temniţă, ca să vă ispitiţi şi să aveţi necaz
de zeace zile. Fii credincios pînă la moarte
şi voiu da ţie cununa vieţii. Cela ce are 11
ureache, să asculte ce zice Duhul Besearici-
lor: Cela ce biruiaşte nu va avea strîmbătate
de moartea a doua'. Şi îngerului cei den 12
Pergam Besearici scrie: Aceastea zice Cela
ce are sabia cea cu doao ascuţite, cea ascu-
ţită: 'Ştiu lucrurile tale şi unde lăcu- 13
ieşti: unde iaste scaunul satanii, şi ţii
numele Mieu şi nu ai lepădat leagea Mea,
şi în zilele întru carele Antipa, mărturia Mea
cea credincioasă, carele s-au omorît la voi,

14 unde lăcuiaşte satana. Ce am asupra ta
puţineale, că ai acolo pre ceia ce ţin învăţă-
tura lui Valaam, carele învaţa la Valaac să
puie sminteală înaintea fiilor lui Israil să
mănînce jîrtvuitele idolilor şi să curvească.
15 Aşa ai şi tu pre ceia ce ţin învăţătura nico-
16 laiţilor, carea urăscu. Pocăiaşte-te, iară
de nu, viu la tine curund şi voiu da războiu
17 cu ei cu sabia gurii Meale. Cela ce are
ureache, auză ce zice Duhul Bisearicilor:
Celui ce biruiaşte, da-i-voiu lui să mănînce
den manna cea ascunsă, şi voiu da lui piatră
albă, şi pre piatră nume nou scris, pre carele
nimenea nu l-au ştiut, fără numai cel ce ia'.
18 Şi îngerului celui den Bisearica thiatirilor
scrie: Aceastea zice Fiiul lui Dumnezău,
Cela ce are ochii Lui ca para focului şi pi-
cioarele Lui aseamenea cu arama de Livan:
19 'Ştiu faptele tale şi dragostea şi slujba şi
credinţa şi îngăduinţa ta şi faptele tale, şi
ceale de apoi mai mult decît ceale dentîiu.
20 Ce am asupra ta puţine, căci laşi pre muia-
rea Iezavil, ceaea ce să numeaşte pre sine
prorociţă, a învăţa şi a înşela pre ai Miei
robi să curvească şi jungheatele la idoli să
21 mănînce. Şi am dat ei vreame ca să să
pocăiască den curvia ei, şi nu s-au pocăit.
22 Iată, Eu puiu pre ea în pat şi pre cei ce
preacurvescu cu ea în strînsoare mare, de
23 nu să vor pocăi den lucrurile lor. Şi pre
fiii ei voiu omorî cu moarte şi vor cunoaşte
toate Bisearicile că Eu sînt Cela ce cercete-
zu rănichii şi inimile şi voiu da voao fieşte-
24 căruia după faptele voastre. Şi voao zic
şi celoralalţi celor den Thiatira cîţi n-au
învăţătura aceasta şi carii n-au conoscut
adîncurile satanii, precum zicu: Nu voiu pu-
25 ne preste voi altă greutate. Însă, carea
26 aveţi, ţineţi pînă unde voiu veni. Şi cela
ce biruiaşte şi cela ce păzeaşte pînă în săvîr-
şit lucrurile Meale, da-voiu lui biruinţă
27 preste limbi. Şi va paşte pre ei cu toiag
de fier, precum să zdrobesc vasele ceale de
lut, dupre cum şi Eu am luat de la Tatăl Mieu.
28 Şi voiu da lui steaua cea de dimineaţă.
29 Cela ce are ureache, auză ce zice Duhul
Bisearecilor'.

CAP III

1 Şi îngerului Bisearecii cei den Sardis
scrie: Aceastea zice Cela ce are du-
hurile lui Dumnezău şi ceale şapte
steale: 'Ştiu ale tale fapte, căce nu-
me ai căci trăieşti, şi mort eşti.
2 Fii priveghind şi întăreaşte cealealalte care-
le vor să moară pentru că n-am aflat lucru-
rile tale plinite, înaintea lui Dumnezău.
3 Deci adu-ţi aminte cum ai luat şi ai auzit
şi păzeaşte şi te pocăiaşte. Deci de nu
vei priveghea, veni-voiu asupra ta ca un
fur şi nu vei conoaşte în care ceas voiu
4 veni asupra ta. Ai puţineale nume şi
în Sardes, carele n-au pîngărit hainele lor, şi
vor îmbla împreună cu Mine cu albe, căci
vreadnici sînt. Cela ce biruiaşte, acela să 5
va îmbrăca cu haine albe şi nu voiu stinge
numele lui den cartea vieţii şi voiu mărturi-
si numele lui înaintea Părintelui Mieu şi
înaintea îngerilor Lui. Cela ce are ureache, 6
auză ce zice Duhul Bisearecilor'. Şi îngeru- 7
lui Bisearecii den Filadelfia scrie: Aceastea
zice Cel Sfînt, Cel Adevărat, Cela ce are
cheaia lui David, Cela ce deşchide şi nime-
nea nu închide, şi închide şi nimenea nu
deşchide: 'Ştiu lucrurile tale; iată, am 8
dat înaintea ta uşă deşchisă şi nimenea nu
poate să o închiză pre ea, căci mică puteare
ai, şi ai păzit cuvîntul Mieu şi n-ai tăgăduit
numele Mieu. Iată, dau den adunarea sa- 9
tanii, celor ce zicu pre ei jidovi a fi şi nu
sînt, ce bîrfăsc; iată, voiu face pre ei ca să
vie şi să să închine înaintea picioarelor tale
şi vor conoaşte că Eu am îndrăgit pre tine.
Căci ai păzit cuvîntul îngăduinţii Meale, şi 10
Eu pre tine voiu păzi den ceasul cel ce va să
vie preste toată lumea să ispitească pre ceia
ce lăcuiesc pre pămînt. Iată, viu curînd, 11
ţine carea ai, ca nimenea să nu ia cununa ta.
Cela ce biruiaşte, face-voiu lui stîlp în be- 12
seareca Dumnăzăului Mieu şi afară nu va mai
ieşi încă şi voiu scrie preste el numele Dum-
nezăului Mieu şi numele cetăţii Dumnezău-
lui Mieu—celui nou Ierusalim, cea ce să po-
goară den ceriu de la Dumnezăul Mieu—, şi
numele Mieu cel nou. Cela ce are ureache, 13
auză ce zice Duhul Bisearecilor'. Şi înge- 14
rului Bisearecii Laodichiei scrie: Aceastea
zice Cel ce e Amin, Mărturia cea credincioa-
să şi cea adevărată începătura zidirei lui
Dumnezău: Ştiu ale tale lucruri, căci 15
nice reace eşti, nice cald, mai bine de ai fi
reace decît cald. Aşa, căci încropit eşti 16
şi nice reace, nice cald, voiu să te borăsc
den gura Mea. Căci zici că: 'Bogat sînt 17
şi m-am îmbogăţit şi de nemică nu sînt lip-
sit', şi nu ştii că tu eşti cel ticălos şi dosădit
şi sărac şi orb şi gol. Sfătuiescu-te să 18
cumperi de la Mine aur lămurit den foc, ca
să îmbogăţăşti, şi haine albe, ca să te îm-
braci şi să nu să arate ruşinea goliciunii tale,
şi cu unsoare unge ochii tăi ca să vezi. Eu 19
pre cîţi voiu iubi, mustru-i şi certu-i, deci
rîvneaşte şi te pocăiaşte. Iată, stau la uşă 20
şi bat; de va auzi cineva glasul Mieu şi va deş-
chide uşa, întra-voiu la el şi voiu cina cu el
şi el cu Mine. Cela ce biruiaşte, da-voiu 21
lui să şază cu Mine în scaunul Mieu, în ce
chip şi Eu am biruit şi am şăzut cu Tatăl
Mieu în scaunul Lui. Cela ce are ureache, 22
auză ce zice Duhul Bisearecilor'".

CAP IV

1 După aceasta văzuiu și, iată, ușă
deșchisă în ceriu și glasul cel den-
tîiu, care am auzit ca o trîmbiță
grăind cu mine, zicînd: „Suie-te
aicea și voiu arăta ție ceale ce
2 trebuiesc să fie după aceastea“. Și înda-
tă mă făcuiu cu duhul și, iată, scaun era în
3 ceriu și, preste scaun, Cel ce șădea. Și
Cela ce șădea era aseamenea la vedeare ca
piatra iaspis și ca sardinul, și curcubeu îm-
prejurul scaunului, aseamenea la vedeare ca
4 piatra zmaragdului. Și, împrejurul scau-
nului, scaune 24, și pre scaune am văzut
pre cei 24 de bătrîni șăzînd îmbrăcați cu
haine albe și avură pre capetele lor cununi
5 de aur. Și den scaun ies fulgere și tunete
și glasuri, și șapte făclii de foc arzînd înain-
tea scaunului, carele sînt ceale șapte duhuri
6 ale lui Dumnezău. Și, înaintea scaunului,
mare de sticlă aseamenea cu criștalul, și, în
mijlocul scaunului și împrejurul scaunului,
4 vite pline fiind de ochi, denainte și denapoi.
7 Și vita cea dentîiu, aseamenea cu leul, și a
doua vită, aseamenea cu vițelul, și a treia
vită, avînd obrazul ca un om, și a patra vi-
8 tă, aseamenea cu vulturul zburînd. Și 4
vite, una la sine avea cîte șase aripi împrejur,
și pre denlăuntru pline fiind de ochi, și
odihnă n-au ziua și noaptea, zicînd: „Sfînt,
sfînt, sfînt, Domnul Dumnezău, Atotțiito-
riul, Cela ce era și Cela ce iaste și Cela ce
9 vine!“ Și, cînd vor da vitele mărire și
cinste și mulțămită Celui ce șădea pre
scaunul Celui ce e viu în veacii veacilor,
10 Cădea-vor cei 24 de bătrîni înaintea Celui
ce șade pre scaun și să închină Celui ce e
viu în veacii veacilor și pun cununile lor îna-
11 intea scaunului, Zicînd: „Vreadnic ești,
Doamne, să iai mărirea și cinstea și putearea,
căci Tu ai zidit toate și pentru voia Ta sînt
și s-au zidit!“

CAP V

1 Și văzuiu pre direapta Celui ce șădea
pre scaun carte scrisă denlăuntru
și den afară, pecetluită cu peceți
2 șapte. Și văzuiu înger putearnic
strigînd cu glas mare: „Cine iaste
vreadnic să deșchiză cartea și să dezleage
3 pecețile lui?“ Și nimenea nu putea în
ceriu, nici pre pămînt, nici dedesuptul pă-
mîntului să deșchiză cartea, nici să o vază
4 pre ea. Și eu plîngeam mult, căci nimenea
nu să află vreadnic să o deșchiză și să citeas-
5 că cartea, nici să o vază pre ea. Și unul
den cei bătrîni zise mie: „Nu plînge!
Iată, au biruit leul, cela ce iaste den fealiul
Iudei, rădăcina lui David, să deșchiză
cartea și să dezleage ceale șapte peceți ale
ei“. Și văzuiu și, iată, în mijlocul scau- 6
nului și celor patru vite și în mijlocul bătrî-
nilor, Miel stînd ca cum ar fi jungheat, avînd
coarne șapte și ochi șapte, carii sînt ceale
șapte ale lui Dumnezău duhuri, ceale trimi-
se în tot pămîntul. Și veni și luo cartea 7
den direapta Celuia ce șădea pre scaun. Și, 8
cînd luo cartea, ceale patru vite și cei 24 de
bătrîni căzură înaintea Mielului, avînd fiește-
carele alăute și năstrăpi de aur, pline fiind
de tămîieri, carele sînt rugile svinților.
Și cîntă cîntare noao, zicînd: „Vreadnic 9
ești să iai cartea și să deșchizi pecețile ei,
căci Te-ai jungheat și ai răscumpărat lui
Dumnezău pre noi cu sîngele Tău, dentru
tot fealiul și limba și norod și neam. Și 10
ai făcut pre noi Dumnezăului nostru împă-
rați și preoți, și vom împărăți pre pămînt“.
Și văzuiu și auziiu glas de îngeri mulți, 11
împrejurul scaunului și vitelor și bătrînilor,
și mii de mii Zicînd cu glas mare: „Vread- 12
nic iaste Mielul cel jungheat să ia putearea
și avuția și înțelepciunea și vîrtutea și cinstea
și mărirea și bună cuvîntarea!“ Și toată 13
zidirea care iaste în ceriu și pre pămînt, și
dedesuptul pămîntului, și ceale ce sînt la
mare, și ceale dentru eale toate, am auzit
zicînd: „Celui ce șădea pre scaun și Mielului
— blagoslovenia și cinstea și mărirea și tăria,
în veacii veacilor!“ Și ceale patru vite 14
zicea: „Amin!“ Și cei 24 de bătrîni au căzut
și s-au închinat Celui viu în vecia veacilor.

CAP VI

Și văzuiu cînd deșchise Mielul una 1
den peceți și auziiu unul den ceale
4 vite zicînd ca un glas de tunet:
„Vino și vezi!“ Și văzuiu și, 2
iată, un cal alb, și cela ce șădea
pre el avînd arc; și să deade lui cunună și
ieși biruind și ca să biruiască. Și cînd 3
deșchisă peceatea a doua, auziiu cea a doua
vită zicînd: „Vino și vezi!“ Și ieși alt cal 4
roib, și celui ce șădea preste el să deade lui
să ia pacea de pre pămînt și ca unul pre
alalt să junghe; și i s-au dat lui sabie mare.
Și cînd au deșchis a treia peceate, auzit-am 5
a treia vită zicînd: „Vino și vezi!“ Și văzuiu
și, iată, un cal negru, și cela ce șădea pre
el avînd cumpănă în mîna lui. Și auziiu 6
glas în mijlocul celor patru vite zicînd: „Un
șinic de grîu într-un dinariu și trei șinice
de orz într-un dinariu; și untdelemnului
și vinului să nu faci strîmbătate“. Și 7
cînd deșchise peceatea a patra, auziiu
glasul cei a patra vită zicînd: „Vino și
vezi!“ Și văzuiu și, iată, cal galben, și 8
cela ce șădea deasupra lui, numele lui—

Moartea; și iadul urmează cu el; și să deade
lor biruință să omoară preste a patra parte
a pămîntului, cu sabie și cu foamete și cu
9 moarte și de fiarăle pămîntului. Și cînd
să deșchise a cincea peceate, văzut-am dede-
suptul jîrtăvnicului sufletele celor jungheați
pentru cuvîntul lui Dumnezău și pentru
10 mărturia care avea. Și striga cu glas mare
zicînd:„Pînă cînd, Stăpînul cel sfînt și adevă-
rat, nu judeci și nu izbîndești sîngele nostru
11 de la cei ce lăcuiesc pre pămînt?“ Și s-au
dat la fieștecarele veșminte albe și să grăi lor
ca să să odihnească încă vreame puțină pî-
nă unde se vor plini și cei împreună robi cu
ei și frații lor, ceia ce vor să să omoară ca și ei.
12 Și văzuiu cînd să deșchise peceatea a șasea
și, iată, cutremur mare s-au făcut, și soarele
s-au făcut negru ca un sac de păr, și luna
13 s-au făcut ca sîngele, Și stealele ceriului
au căzut la pămînt, precum smochinul lea-
pădă smochinele ceale crude ale ei, de mare
14 vînt clătindu-să. Și ceriul să osebi, ca o
carte învălindu-să, și tot muntele și ostrovul
15 den locurile lor s-au clătit. Și împărații
pămîntului și boiarii și bogații și căpitanii
și cei tari și tot robul și tot slobodul s-au
ascuns pre ei în peștere și în pietrile munți-
16 lor Și zic pietrilor și munților:„Cădeți
preste noi și ne ascundeți pre noi de către
fața Celui ce șade pre scaun și de către ur-
17 gia Mielului, Căci au venit ziua cea mare
a urgiei Lui și cine poate să stea?“

CAP VII

1 Și după aceasta văzuiu 4 îngeri stînd
la ceale patru unghiuri ale pămîntu-
lui, ținînd ceale patru vînturi ale
pămîntului ca să nu sufle vînt pre
pămînt, nici preste mare, nici preste
2 tot copaciul. Și văzuiu pre alt înger care
era suit de la răsărita soarelui, avînd pecea-
tea Dumnezăului celui Viu. Și strigă cu glas
mare celor patru îngeri cărora s-au dat lor
3 să strice pămîntul și marea, Zicînd:„Să
nu stricați pămîntul, nici marea, nici copacii,
pînă vom pecetlui pre robii Dumnezăului
4 nostru preste frunțile lor“. Și auziiu
numărul celor pecetluiți, 144000 pecetluiți
5 dentru tot fealiul fiilor lui Israil: Den fea-
liul Iudii, 12000 pecetluiți; den fealiul lui
Ruvim, 12000 pecetluiți; den fealiul lui
6 Gad, 12000 pecetluiți; Den fealiul lui
Asir, 12000 pecetluiți; den fealiul lui Nefta-
lim, 12000 pecetluiți; den fealiul lui Mana-
7 sis, 12000 pecetluiți; Den fealiul lui
Simeon, 12000 pecetluiți; den fealiul lui
Levi, 12000 pecetluiți; den fealiul lui
8 Isahar, 12000 pecetluiți; Den fealiul
lui Zavolon, 12000 pecetluiți; den fealiul
lui Iosif, 12000 pecetluiți; den fealiul lui
Veniamin, 12000 pecetluiți. După aceasta 9
văzuiu și, iată, gloată multă, pre carea să o
numere pre ea nimenea nu poate, den toată
limba, și fealiuri și noroade și neamuri stînd
înaintea scaunului și înaintea Mielului, îm-
brăcați fiind cu veșminte albe, și finici în
mînile lor, Și strigînd cu glas mare zi- 10
cînd:„Mîntuirea Celui ce șade pre scaunul
Dumnezăului nostru, și Mielului“. Și toț 11
îngerii sta împrejurul scaunului și bătrînilor
și celor patru vite și căzură înaintea scaunu-
lui preste fața lor și s-au închinat lui Dum-
nezău, Zicînd:„Amin! Blagoslovenia și 12
mărirea și înțelepciunea și mulțămita și
cinstea și putearea și vîrtutea — Dumnezău-
lui nostru, în veacii veacurilor! Amin!“
Și răspunse unul den cei bătrîni, zicînd 13
mie:„Aceștea carii sînt îmbrăcați cu îm-
brăcămintele ceale albe, carii sînt și de unde
au venit?“ Și zișu lui:„Doamne, Tu știi!“ 14
Și zise mie:„Aceștea sînt ceia ce vin din
scîrba cea mare și au lărgit veșmintele lor
și au albit veșmintele lor cu sîngele Mielului.
Pentru aceaea sînt înaintea scaunului lui 15
Dumnezău și slujescu Lui ziua și noaptea
în besearica Lui și Cela ce șade pre scaun
va sălășlui spre ei. Nu vor mai flămînzi, 16
nici vor mai însătoșa, nici va cădea pre ei
soarele, nici tot zăduhul, Căci Mielul, 17
Cel den mijlocul scaunului, va paște pre ei
și va povăzui pre ei la izvoară de ape vii și
va șterge Dumnezău toată lacrăma de la
ochii lor“.

CAP VIII

Și cînd deșchise peceatea a șaptea, 1
să făcu tăceare în ceriu ca vreo
jumătate de ceas. Și văzuiu pre 2
cei șapte îngeri, carii înaintea lui
Dumnezău stau, și s-au dat lor
șapte trîmbițe. Și alt înger veni și stătu 3
preste jîrtăvnic, avînd cădealniță de aur, și
să deade lui tămîieri multe, ca să dea rugă-
ciunilor sfinților tuturor preste jîrtăvnicul
cel de aur, cel denaintea scaunului. Și să 4
sui fumul tămîierilor cu rugăciunile sfinți-
lor, den mîna îngerului, înaintea lui Dumne-
zău. Și luo îngerul cădealnița și o împlu 5
pre ea den focul jîrtăvnicului și o puse pre
pămînt; și să făcură glasuri și tunete și ful-
gere și cutremur. Și cei șapte îngeri 6
avînd ceale șapte trîmbițe să gătiră ca să
trîmbițeaze. Și cel dentîiu înger au 7
trîmbițat, și să făcu grindină și foc ameste-
cat cu sînge și să aruncă pre pămînt; și
a treia parte de copaci au ars, și toată iarba
vearde au ars. Și al doilea înger au 8
trîmbițat, și ca un munte mare cu foc ar-

zîndu-se să aruncă în mare şi să făcu a treia
9 parte den mare sînge; Şi muri a treia par-
te de zidirile ceale den mare, ceale ce au
suflete, şi a treia parte den corăbii s-au stri-
10 cat. Şi al treilea înger au trîmbiţat, şi
căzu den ceriu stea mare, arzînd ca o făclie,
şi căzu preste a treia parte a rîurilor şi preste
11 izvoarăle apelor. Şi numele stealei să zice
Pelin; şi să făcu a treia parte ca pelinul şi
mulţi den oameni au murit de apă, căci
12 s-au amărît. Şi al patrulea înger au trîmbi-
ţat, şi s-au rănit a treia parte a soarelui şi a
treia parte a lunii şi a treia parte a stealelor,
ca să să întunece a treia parte a lor şi ziua
să nu lumineaze a treia parte a ei, şi noaptea
13 aşijderea. Şi văzuiu şi auziiu un înger
zburînd în mijlocul ceriului, zicînd cu glas
mare: „Vai, vai, vai celor ce lăcuiesc pre
pămînt, den ceale rămase glasuri de trîmbi-
ţe a celor trei îngeri ce vor să trîmbiţeaze!“

CAP IX

1 Şi al cincelea înger au trîmbiţat, şi
văzuiu o stea den ceriu căzînd la
pămînt şi să deade lui cheaia fîntî-
2 nii fără-fundului. Şi deşchise
fîntîna fără-fundului şi să sui fum
den fîntînă ca un fum de cuptoriu mare,
şi să întunecă soarele şi văzduhul de fumul
3 fîntînii. Şi den fum ieşiră lăcuste pre
pămînt şi să deade lor puteare precum au
4 puteare scorpiile pămîntului. Şi să grăi
lor ca să nu strice iarba pămîntului, nici
toată verdeaţa, nici tot copaciul, fără nu-
mai pre oameni sînguri, carii n-au peceatea
5 lui Dumnezău preste fruntea lor. Şi să
deade lor ca să nu omoară pre ei, ce ca să
să muncească luni cinci, şi munca lor —ca
6 munca scorpiei cînd va lovi pre om. Şi
în zilele acealea ceare-vor oamenii moartea
şi nu o vor afla pre ea; şi vor pohti să moară,
7 şi va fugi moartea de la ei. Şi asămănările
lăcustelor—aseamenea cu caii ce sînt gătiţi
spre războiu, şi preste capetele lor—ca nişte
cununi aseamenea cu aurul, şi obrazele lor
8 —ca obrazul oamenilor. Şi avea păr ca
părul muierilor, şi dinţii lor ca ai leilor era.
9 Şi avea zale ca zalele de fier, şi glasul aripilor
lor—ca glasul de cară multe de cai ce alear-
10 gă la războiu. Şi au coade aseamenea cu
ale scorpiilor şi bolduri era în coadele lor,
şi putearea lor— a strica pre oameni luni 5.
11 Şi au preste eale împărat pre îngerul
beznii, numele lui jidoveaşte Avvadon, şi în
limba elinească are numele Cel-ce-piarde.
12 Un vaiu au trecut, iată, vin încă doao vai
13 după aceasta. Şi al şaselea înger au
trîmbiţat, şi am auzit un glas den ceale
patru cornuri ale jîrtăvnicului celui de
14 aur denaintea lui Dumnezău Zicînd
celui al şasele înger care avea trîmbiţa:
„Dezleagă pre cei patru îngeri, cei legaţi la
rîul cel mare, Efratul“. Şi s-au dezlegat 15
cei patru îngeri, cei gătiţi la ceasul şi ziua
şi luna şi anul, ca să omoară a treia parte
den oameni. Şi numărul oştii călărimei 16
—doaozeci de mii de zeci de mii; şi am auzit
numărul lor. Şi aşa am văzut caii la ve- 17
deare şi pre cei ce şădea preste ei, avînd za-
le de foc şi de iachinth şi de iarbă pucioasă;
şi capetele cailor— ca capetele leilor, şi den
gurile lor iase foc şi fum şi iarbă pucioasă.
De aceastea trei s-au omorît a treia parte 18
den oameni: de fum şi de foc şi de iarba
cea pucioasă ce ieşiia den gurile lor. Pen- 19
tru că puterile lor în gura lor sînt, pentru
că coadele lor aseamene-s cu şerpii, avînd
capete, şi cu eale vatămă. Şi ceialalţi 20
dentru oameni, carii nu s-au omorît cu ranele
aceastea, nici s-au pocăit de faptele mînilor
lor, ca să nu să închine dracilor şi idolilor
celor de aur şi de argint şi celor de aramă
şi celor de piatră şi celor de lemn, carele
nici a vedea pot, nici a auzi, nici a umbla.
Şi nu s-au pocăit de uciderile lor, nici de 21
fermecăturile lor, nici den curvia lor, nici
den furtişagurile lor.

CAP X

Şi văzuiu pre alt înger tare pogorîndu 1
den ceriu, îmbrăcat cu nor, şi
curcubeu preste capul lui, şi obra-
zul lui ca soarele, şi picioarele lui
ca stîlpii de foc; Şi avea 2
în mîna lui carte deşchisă. Şi puse piciorul
lui cel dirept pre mare, iară cel stîngu pre
pămînt Şi strigă cu glas mare, ca cum 3
răcneaşte leul. Şi cînd au strigat, au grăit
şapte tunete cu glasurile lor. Şi cînd au 4
grăit şapte tunete glasurile lor, vream să
scriu, şi auziiu glas den ceriu zicîndu-mi:
„Pecetluiaşte ceale ce au grăit ceale şapte
tunete şi nu aceastea scrie“. Şi îngerul 5
carele am văzut stînd pre mare şi pre pă-
mînt rădică mîna lui în ceriu Şi să jură 6
întru Cel viu în veacii veacilor, Carele au
zidit ceriul şi ceale dentru el, şi pămîntul şi
ceale dentru el, şi marea şi ceale dentru ea,
că vreame nu va mai fi, Ce, în zilele glasu- 7
lui celui al şaptelea înger, cînd va vrea să
trîmbiţeaze, şi să va săvîrşi taina lui Dumne-
zău, în ce chip au binevestit robilor Săi, pro-
rocilor. Şi glasul carele am auzit den 8
ceriu, iarăş grăind cu mine şi zicînd: „Pasă,
ia cărticeaua cea deşchisă den mîna îngeru-
lui celui ce stă pre mare şi pre pămînt!“
Şi mă duş către înger, zicînd lui: „Dă-m mie 9
cărticeaua!“ Şi zise: „Ia-o şi o mănîncă pre
ea, şi-ţ va amărî pîntecele tău, ce în gura ta va
fi dulce ca miarea“. Şi luaiu cărticeaua 10

den mîna îngerului şi o mîncaiu pre ea şi,
iată, în gura mea, dulce ca miarea; şi deaca
o mîncaiu pre ea, să amărî pîntecele mieu.
11 Şi zise mie:„Trebuie tu iarăşi să proroceşti
de noroade şi neamuri şi limbi şi împăraţi
mulţi“.

CAP XI

1 Şi mi să deade o trestie aseamenea
ca un toiag, zicînd:„Scoală-te şi
măsură besearica lui Dumnezău şi
jîrtăvnicul şi pre cei ce să închină
2 într-însa. Şi curtea cea denlă-
untru a besearicii scoate afară, şi să nu o
măsuri pre ea, căci s-au dat limbilor şi ce-
tatea cea sfîntă o vor călca 42 de luni.
3 Şi voiu da celor doao mărturii ale meale şi
vor proroci zile 1260, încinşi fiind cu saci.
4 Aceştea sînt cei 2 maslini şi doao sfeaşnice,
cealea ce înaintea Dumnezăului pămîntului
5 stau. Şi cine pre ei va să-i dodeiască, focu
iase den gura lor şi mistuiaşte pre vrăjmaşii
lor; şi oricine va să le facă lor strîmbătate,
6 aşa trebuie acela să să omoară. Aceştea
au puteare să închiză ceriul, ca să nu ploao
ploaie în zilele proroclei lor, şi puteare au
asupra apelor să le întoarcă pre eale în sînge
şi să lovească pămîntul cu toată rana, ori
7 de cîte ori vor vrea. Şi cînd vor săvîrşi
mărturia lor, fiara ieşind den bezna face-va
războiu cu ei şi va birui pre ei şi va ucide
8 pre ei. Şi stîrvurile lor–pre uliţa cea mare
a cetăţii carea să cheamă duhovniceaşte
Sodomul şi Eghipetul, unde şi Domnul nos-
9 tru s-au răstignit. Şi vor vedea den no-
roade şi fealiuri şi limbi şi neamuri stîrvurile
lor zile trei şi jumătate, şi stîrvurile lor nu
10 le vor lăsa să să puie în mormînturi. Şi
ceia ce lăcuiesc pre pămînt bucura-să-vor
de ei şi să vor veseli şi daruri vor trimite
unul altuia, căci aceşti doi proroci au mun-
11 cit pre cei ce lăcuiesc pre pămînt. Şi
după trei zile şi jumătate, duhul vieţii de
la Dumnezău întră preste ei şi stătură pre
picioarele lor şi frică mare au căzut preste
12 ceia ce văd pre ei. Şi auziră glas mare
den ceriu zicînd lor:„Suiţi-vă aicea!“ Şi să
suiră în ceriu cu norul şi priviră pre ei
13 vrăjmaşii lor. Şi într-acela ceas s-au făcut
cutremur mare şi a zeacea parte den cetate
au căzut şi s-au omorît întru cutremur nume
de oameni 7000, şi ceialalţi plini de frică
să făcură şi deaderă mărire Dumnezăului
14 ceriului. Al doilea vai să duse, vaiul cel
15 al treilea vine degrabă. Şi cel al şaptelea
înger au trîmbiţat, şi să făcură glasuri mari
în ceriu, zicînd:„Fură împărăţiile lumii
Domnului nostru şi Hristosului Lui şi va
16 împărăţi în veacii veacilor“. Şi cei 24
de bătrîni, ceia ce înaintea lui Dumnezău
şăd pre scaunele lor, au căzut preste
feaţele lor şi s-au închinat lui Dumnezău,
Zicînd:„Mulţemim Ţie, Doamne Dumne- 17
zăule, Atotţiitoriule, Cela ce eşti şi Care
erai şi Care eşti viitoriu, căci ai luat putearea
Ta cea mare şi ai împărăţit. Şi limbile 18
s-au urgisit, şi veni urgia Ta şi vreamea celor
morţi a să judeca şi a da plata robilor
Tăi, prorocilor şi sfinţilor şi celor ce să tem
de numele Tău, celor mici şi celor mari, şi
a strica pre ceia ce strică pămîntul!“ Şi 19
să deşchise beseareca lui Dumnezău în ceriu
şi să arătă chivotul făgăduinţei Lui în be-
seareca Lui şi să făcură fulgere şi glasuri
şi tunete şi cutremur şi grindină mare.

CAP XII

Şi semn mare să arătă în ceriu: mu- 1
iare îmbrăcată fiind cu soarele, şi
luna dedesuptul picioarelor ei, şi
pre capul ei cunună de 12 steale.
Şi, în pîntece avînd, striga chinuin- 2
du-să şi muncindu-să să nască. Şi să arătă 3
alt semn în ceriu: şi, iată, bălaur mare de
foc, avînd capete şapte şi coarne 10, şi preste
capetele lui steme şapte. Şi coada lui 4
trăgea a treia parte den stealele ceriului şi
le puse pre eale la pămînt. Şi bălaurul sta
înaintea muierii cei ce vrea să nască, ca,
cînd va naşte pre fiiul ei, să-l mănînce. Şi 5
născu făt carele va să pască toate limbile
cu toiag de fier. Şi să hrăpi fiiul ei cătră
Dumnezău şi cătră scaunul Lui, Şi mu- 6
iarea fugi în pustiiu unde are loc gătit de la
Dumnezău, ca acolo să o hrănească pre ea
zile 1000 şi 260. Şi să făcu războiu în 7
ceriu: Mihail şi îngerii lui au dat războiu cu
bălaurul şi bălaurul au dat războiu şi îngerii
lui. Şi n-au putut, nici loc s-au aflat lor 8
încă în ceriu. Şi bălaurul cel mare, şarpele 9
cel vechiu, cela ce să cheamă diavolul şi
satana, cela ce înşală lumea toată, să aruncă
la pămînt, şi îngerii lui s-au aruncat împre-
ună cu el. Şi auziiu glas mare zicînd în 10
ceriu:„Acum să făcu mîntuirea şi putearea
şi împărăţia Dumnezăului nostru şi biru-
inţa Hristosului Lui, căci să oborî pîrîşul
fraţilor noştri, cela ce pîraşte pre ei înaintea
Dumnezăului nostru, ziua şi noaptea.
Şi ei au biruit pre el pentru sîngele Mielu- 11
lui şi pentru cuvîntul mărturiei lor şi n-au
iubit sufletul lor, pînă la moarte. Pentru 12
aceaea, veseliţi-vă, ceriurilor şi cei ce să-
lăşluiţ într-însele! Vai celor ce lăcuiesc pă-
mîntul şi marea, căci s-au pogorît diavolul
cătră voi, cela ce are mînie mare, ştiind că
puţină vreame are“. Şi cînd văzu bălau- 13
rul că s-au pus la pămînt, au gonit pre mu-
iarea carea au născut fătul. Şi să deade- 14
ră muierii doao aripi ale vulturului celui
mare, ca să zboare în pustiiu, în locul ei,
unde să hrăneaşte acolo vreame şi vrea-

mi și jumătate de vreame, de către fața
15 șarpelui. Și aruncă șarpele denapoia
muierii den gura lui apă ca un rîu, ca să o
16 ducă rîul pre ea. Și ajută pămîntul mu-
ierii, și deșchise pămîntul gura lui și înghiți
rîul carele aruncă bălaurul den gura lui.
17 Și să mînie bălaurul asupra muierii și să
duse să facă războiu cu cei rămași ai semin-
ției ei, ceia ce păziia poruncile lui Dumne-
18 zău și au mărturia lui Iisus Hristos. Și
stătuiu pre năsipul mării.

CAP XIII

1 Și văzuiu den mare o fiară suindu-
se, avînd capete șapte și coarne
zeace, și preste coarnele ei zeace
steme, și preste capetele ei nume
2 de hulă. Și hiara carea am văzut
era aseamenea cu pardosul, și picioarele ei
ca de urs, și gura ei ca gura leului. Și deade
ei bălaurul putearea lui și scaunul lui și
3 volnicie mare. Și văzuiu unul den cape-
tele ei ca cum ar fi jungheat spre moarte,
și rana morții lui s-au vindecat și să minună
4 în tot pămîntul denapoia hiarăi. Și s-au
închinat bălaurului carele au dat biruință
hiarăi și să închinară hiarăi, zicînd: „Cine
e aseamenea cu hiara? Cine poate să dea
5 războiu cu ea?" Și să deade ei gură, gră-
ind mari și hule și să deade ei volnicie să facă
6 luni patruzeci și doao. Și deșchise gura ei
spre hulă către Dumnezău, a blestema nume-
le Lui și cortul Lui și pre cei ce în ceriu sălăș-
7 luiesc. Și să deade ei să facă războiu cu
svinții și să-i biruiască pre ei și să deade ei
biruință preste toată limba și neam și fealiu.
8 Și să vor închina ei toți ceia ce lăcuiesc
pre pămînt, cărora nu-s scrise numele în
cartea vieții, a Mielului celui jungheat, de
9 la izvodirea lumii. Oricine are urechi,
10 auză! Oricine robie adună, la robi mearge.
Oricine cu sabia va omorî, trebuie el cu sabia
să să omoară. Aicea iaste răbdarea și credința
11 svinților. Și văzuiu altă hiară suindu-se
de la pămînt, și avea coarne doao aseame-
nea cu ale mielului, și grăiia ca un bălaur.
12 Și biruința hiarăi cei dentîiu, toată o face
înaintea ei; și face pămîntul și pre cei ce
lăcuiesc întru el ca să să închine hiarăi
dentîiu, căruia s-au vindecat rana morții lui.
13 Și face seamne mari, ca și foc să facă să să
pogoare den ceriu pre pămînt înaintea
14 oamenilor, Și înșală pre ceia ce lăcuiesc
pre pămînt pentru seamnele carele s-au dat
lui să facă înaintea hiarăi, zicînd celor ce lă-
cuiesc pre pămînt să facă chip hiarăi care
15 are rana sabiei și au trăit. Și să deade ei
să dea duh chipului hiarăi ca să și grăiască
chipul fiarăi și să facă oricîți nu se vor
închina la chipul fiarăi ca să să omoară.
Și face pre toți, pre cei mici și pre cei mari, 16
și pre cei bogați și pre cei săraci, și pre cei
volnici și pre robi, ca să le dea lor însemnare
preste mîna lor cea direaptă au preste frun-
tea lor Și ca nimenea să nu poată să 17
cumpere au să vînză, fără numai cela ce
are semnul au numele fiarăi au numărul
numelui ei. Aicea iaste înțelepciunea. 18
Cela ce are minte, socotească numărul fia-
răi, pentru că numărul omului iaste. Și
numărul ei: 666.

CAP XIV

Și văzuiu și, iată, Mielul stînd pre 1
muntele Sionului, și cu El 144000,
avînd numele Tatălui Lui scris pre
fruntea lor. Și auziiu glas den 2
ceriu ca glas de ape multe și ca
glas de tunet mare, și glas am auzit de alău-
tari zicînd cu alăutele lor. Și cîntă ca o 3
cîntare noao înaintea scaunului și înaintea
celor patru vite și celor bătrîni; și nimenea
nu putea să știe cîntarea, fără numai ceale
144000, cei cumpărați de la pămînt.
Aceștea sînt carii cu muieri nu s-au pîngă- 4
rit, pentru că verguri sînt; aceștea carii
merg după Miel, oriunde va mearge; aceaște
s-au cumpărat de la oameni, începătură lui
Dumnezău și Mielului. Și în rostul lor 5
nu s-au aflat vicleșug, pentru că nevinovați
sînt înaintea scaunului lui Dumnezeu. Și 6
văzuiu pre alt înger zburînd în mijlocul ce-
riului, avînd Vestire-bună veacinică a bine-
vesti pre ceia ce lăcuiesc pre pămînt și toată
limba și fealiul și neamul și norodul, Zi- 7
cînd cu glas mare: „Teameți-vă de Dumne-
zău și dați Lui mărire, căci au venit ceasul
judecății Lui, și vă închinați Celui ce au
făcut ceriul, și pămîntul, și marea, și izvoară-
le apelor!" Și alt înger au urmat, zicînd: 8
„Căzu, căzu Vavilonul, cetatea cea mare,
căci den vinul mîniei curviei ei au adăpat
toate limbile!" Și al treilea înger au ur- 9
mat, zicînd cu glas mare: „Oricine fiarăi să
închină și chipului ei și ia semn pre fruntea
lui sau pre mîna lui, Și acela va bea den 10
vinul mîniei lui Dumnezău cel dires nea-
mestecat în păharul urgiei Lui și se va munci
cu foc și cu iarbă pucioasă înaintea îngeri-
lor celor sfinți și înaintea Mielului. Și fu- 11
mul muncii lor să suie în veacul veacurilor
și n-au odihnă ziua și noaptea ceia ce să
închină fiarăi și chipului ei și cine ia
însemnarea numelui ei. Aicea răbda- 12
rea sfinților iaste, aicea ceia ce păzăsc
poruncile lui Dumnezău și credința lui
Iisus". Și auziiu glas den ceriu zicînd 13
mie: „Scrie: 'Fericiți cei morți, cei ce

întru Domnul mor de acum!' 'Aşa —zice
Duhul— ca să să odihnească den osteneale-
14 le lor, iară lucrurile lor urmează cu ei!'" Şi
văzuiu şi, iată, nor alb, şi preste nor şă-
zînd aseamenea cu Fiiul Omului, avînd preste
capul Lui cunună de aur şi în mîna Lui
15 seacere ascuţită. Şi alt înger ieşind den ce-
riu, strigînd cu mare glas Celui ce şedea pres-
te nor:„Trimite seacerea Ta şi seaceră, căci
au venit ţie ceasul a secera, căci s-au uscat
16 săcerătura pămîntului". Şi puse Cela ce şe-
dea preste nor seacerea Lui pre pămînt şi să
17 seceră pămîntul. Şi alt înger ieşi den
besearica cea den ceriu, avînd şi acesta
18 seacere ascuţită. Şi alt înger ieşi den
jîrtăvnic, avînd putearea focului, şi striga
cu glas mare celui ce avea seacerea cea ascu-
ţită, zicînd:„Trimite seacerea ta cea ascuţită
şi culeage strugurii [viei] pămîntului, căci
19 s-au copt poamele ei". Şi puse îngerul
seacerea lui în pămînt şi au cules via pă-
mîntului şi au pus în teascul cel mare al
20 mîniei lui Dumnezău. Şi să călcă teascul
afară den cetate şi ieşi sînge den teascu
pînă la frînile cailor de stadii 1600.

CAP XV

1 Şi văzuiu alt semnu în ceriu, mare
şi minunat: îngeri şapte avînd rane
şapte, ceale de apoi, căci întru eale
s-au săvîrşit mînia lui Dumnezău.
2 Şi văzuiu ca o mare de sticlă
amestecată cu foc şi pre ceia ce biruia den
hiară şi den chipul lui şi dentru însemnarea
lui, den numărul numelui lui, stînd preste
marea cea de sticlă, avînd alăute ale lui
3 Dumnezău. Şi cîntă cîntarea lui Moisi,
robul lui Dumnezău, şi cîntarea Mielului,
zicînd:„Mari sînt şi minunate lucrurile Tale,
Doamne Dumnezăul Atotţiitoriul! Direap-
te-s şi adevărate căile Tale, Împăratul sfinţi-
4 lor! Cine nu să va teame de Tine, Doamne,
şi nu va mări numele Tău? Că sîngur dirept
eşti, căci toate limbile vor veni şi să vor
închina înaintea Ta, căci direptăţile Tale
5 s-au arătat". Şi după aceasta văzuiu şi,
iată, să deşchise besearica cortului mărtu-
6 riei în ceriu. Şi ieşiră cei şapte îngeri
avînd ceale şapte rane, den besearică, îmbră-
caţi cu in curat şi luminat şi încinşi prejur
7 piepturi cu brîne de aur. Şi una den ceale
patru vite deade celor şapte îngeri şapte
năstrăpi de aur, pline fiind de mînia lui
Dumnezău, Celui viu în veacii veacurilor.
8 Şi să împlu besearica de fum den mărirea lui
Dumnezău şi de putearea Lui, şi nimenea nu
putea să între în besearică pînă să vor săvîr-
şi ceale şapte rane ale celor şapte îngeri.

CAP XVI

Şi auziiu glas mare den besearică, 1
zicînd celor şapte îngeri:„Păsaţi
de vărsaţi năstrăpile mîniei lui
Dumnezău în pămînt!" Şi să 2
duse cel dentîiu şi turnă năstrapa
lui preste pămînt şi să făcu rană rea şi
cumplită la oamenii ceia ce au însemnarea
hiarăi şi la ceia ce la chipul ei să închină.
Şi al doilea înger turnă năstrapa lui în mare 3
şi să făcu sînge ca unui mort, şi tot sufletul
viu au murit în mare. Şi al treilea înger 4
au turnat năstrapa lui în rîuri şi în izvoarăle
apelor, şi să făcu sînge. Şi auziiu pre 5
îngerul apelor zicînd:„Dirept eşti, Doamne,
şi Cela ce eşti şi Cela ce ai fost şi Cel Prea-
cuvios, căci aceastea ai judecat: Căci 6
sîngele sfinţilor şi al prorocilor au vărsat, şi
sînge ai dat lor să bea, pentru că vreadnici
sînt!" Şi auziiu altul den jîrtăvnic zicînd: 7
„Aşa, Doamne, Dumnezăul Atotţiitoriul,
adevărate-s şi direapte judecăţile Tale!"
Şi al patrulea înger au turnat năstrapa lui 8
preste soare, şi să deade lui să jipuiască pre
oameni cu foc. Şi să pîrjoliră oamenii 9
cu pîrjol mare, şi huliră numele lui Dumne-
zău, Celuia ce are biruinţă preste ranele
aceastea, şi nu s-au pocăit să-I dea Lui mă-
rire. Şi al cincelea înger au turnat năs- 10
trapa lui preste scaunul hiarăi şi să făcu
împărăţia lui întunecoasă, şi-ş mesteca
limbile lor de dureare. Şi huliră pre Dum- 11
năzăul ceriului de durerile lor şi de ranele
lor, şi nu s-au pocăit de faptele lor. Şi al 12
şaselea înger au turnat năstrapa lui preste
rîul cel mare, preste Efrat, şi să uscă apa
lui, ca să să gătească drumul împăraţilor
celor de la răsăriturile soarelui. Şi văzuiu 13
den gura bălaurului şi den gura hiarăi şi
den gura prorocului celui mincenos duhuri
trei necurate, aseamenea cu broaştele.
Pentru că sînt duhuri de draci, făcînd seamne 14
a ieşi la împăraţii pămîntului şi a toată lu-
mea, să-i adune pre ei spre războiul zilii
aceiia cei mari ai lui Dumnezău Atotţiitoriul.
„Iată că viu ca un tîlhariu. Fericit cela ce pri- 15
veghe şi păzeaşte hainele lui, ca să nu îmble
gol şi vor vedea grozăvia lui!" Şi adună 16
pre ei la locul ce să cheamă jidoveaşte Ar-
maghedon. Şi al şaptelea înger au vărsat 17
năstrapa lui în văzduh şi ieşi glas mare den
beseareca ceriului, de la scaun, zicînd:„Fă-
cutu-s-au!" Şi să făcură glasuri şi trăsnete 18
şi fulgere, şi cutremur s-au făcut mare, ca
carele nu s-au făcut de cînd oamenii s-au făcut
pre pămînt, ca acela cutremur aşa de mare.
Şi să făcu şi cetatea cea mare în trei părţi, 19
şi cetăţile limbilor au căzut, şi Vavilonul cel
mare să pomeni înaintea lui Dumnezău să

dea lui păharul vinului mîniei urgiei Lui.
20 Și tot ostrovul au fugit și munții nu s-au
21 aflat. Și grindină mare ca un taland po-
goară den ceriu preste oameni; și huliră oa-
menii pre Dumnezău, den rana grindinii,
căci mare iaste rana ei foarte.

CAP XVII

1 Și veni unul den cei șapte îngeri ceia
ce avea ceale șapte năstrăpi și grăi
cu mine, zicîndu-m:„Vino să-ți
arăt judecata curvei cei mari, ceiia
ce șade preste apele ceale multe,
2 Cu carea au curvit împărații pămîntului și
s-au îmbătat den vinul curviei ei ceia ce lăcu-
3 iesc pămîntul!“ Și mă aduse în pustiiu
cu duhul și văzuiu o muiare șăzînd pre o
hiară roșie, plină de nume de hulă, avînd
4 capete șapte și coarne zeace. Și muiarea,
îmbrăcată cu mohorît și cu roșiu, și poleită
cu aur și cu piatră scumpă și cu mărgărita-
riuri, avînd păhar de aur în mîna ei, plin
fiind de urîciuni și de necurăția curviei ei.
5 Și în fruntea ei, nume scris, taină: Vavilonul
cel mare, muma curvelor și urîciunilor pă-
6 mîntului. Și văzuiu pre muiare, beată
fiind den sîngele svinților și den sîngele
mărturiilor lui Iisus, și mă miraiu văzînd
7 pre ea mirare mare. Și-m zise îngerul:
„Pentru ce te-ai mirat? Eu ție voiu grăi
taina muierii și a hiarăi ceiia ce poartă pre
ea, ceiia ce are ceale șapte capete și ceale
8 zeace coarne. Hiara carea ai văzut era și
nu iaste, și va să să suie den beznă și la perire
să duce. Și să vor mira ceia ce lăcuiesc pre
pămînt, cărora nu s-au scris numele în cartea
vieții den izvodirea lumii, văzînd hiara că
9 era și nu iaste, măcară că iaste. Aicea e
mintii cel ce are înțelepciune. Ceale șapte
capete șapte munți sînt, unde șade muiarea
10 preste ei. Și împărați șapte sînt, cei cinci
au căzut, și unul iaste; celalalt încă n-au
venit, și, cînd va veni, puțin trebuie el să
rămîie. Și hiara care era și nu iaste — și acesta
al optulea iaste, și den cei șapte iaste și la
11 perire mearge. Și ceale zeace coarne care
ai văzut zeace împărați sînt, carii împărăție
încă n-au luat, ce puteare ca niște împărați
12 un ceas iau cu hiara. Aceștea un gînd au,
și puterea și biruința lor hiarăi o vor da-o.
13 Aceștea cu Mielul vor da războiu, și Mielul
va birui pre ei, căci Domn domnilor iaste și
Împărat împăraților, și cei cu El — chemați
14 și aleși și credincioși“. Și-m zise mie:
„Apele carele ai văzut, unde șade curva,
noroade și gloate sînt, și fealiuri și limbi.
15 Și ceale zeace coarne carele ai văzut preste
hiară, aceștea vor urî pre curvă și pustie vor
face-o pre ea și goală și cărnurile ei vor mînca
16 și pre ea vor arde-o cu foc. Pentru că
Dumnezău au dat la inemile lor să facă gîn-
dul Lui și să facă un gînd și să dea împără-
ția lor hiarăi, pînă să vor săvîrși graiurile
lui Dumnezău. Și muiarea pre care ai 17
văzut iaste cetatea cea mare, ceaea ce are
împărăție preste împărații pămîntului“.

CAP XVIII

Și după aceastea văzuiu înger pogo- 1
rînd den ceriu, avînd biruință mare,
și pămîntul să lumină de mărirea
lui. Și strigă cu puteare, cu glas 2
mare zicînd:„Căzu, căzu Vavilonul
cel mare și să făcu lăcaș dracilor și pază a
tot duhul necurat și pază a toată pasărea
necurată și urîtă. Căci den vinul mîniei 3
curviei ei au băut toate limbile și împărații
pămîntului cu ea au curvit și neguțitorii
pămîntului den puterea desfătăciunii ei
s-au îmbogățit“. Și auziiu alt glas den 4
ceriu, zicînd:„Ieșiți dentru ea, norodul
mieu, ca să nu vă amestecați cu păcatele ei
și ca să nu luați den ranele ei; Căci ur- 5
mară lor păcatele pînă la ceriu și pomeni
Dumnezău nedireptatea ei. Răsplătiți 6
ei după cum și ea au dat voao și îndoiți ei
îndoite, după faptele ei; cu păharul carele
au dires, direageț ei îndoit. Cît au mărit 7
pre ea și s-au desfătat, pre atîta dați ei
muncă și plîngere; căci în inima ei zice:
‘Șăz împărăteasă și văduo nu sînt și plîngere
nu voiu vedea!’ Pentru aceaea întru o zi 8
veni-vor ranele ei: moarte și plîngere și
foamete; și cu foc să va arde de tot, căci
tare e Domnul Dumnezău, Cela ce judecă
pre dînsa. Și vor plînge pre ea și să vor 9
tîngui de ea împărații pămîntului ceia ce
cu ea au curvit și s-au desfătat, cînd văd
fumul arderii ei, De departe stînd, pentru 10
frica muncii ei, zicînd:‘Vai, vai, cetatea cea
mare, Vavilonul, cetatea cea vîrtoasă, căci
într-un ceas au venit judecata ta!’ Și 11
neguțătorii pămîntului plîng și jălesc pre
ea, căci povara lor nimenea nu o mai cumpă-
ră, Povară de aur și de argint și de piatră 12
scumpă și mărgăritariu și de vișin și moho-
rît și mătase și roșiu și tot lemnul de thuin
și tot vasul de elifand și tot vasul de lemn
preacinstit și de aramă și de fier și de
marmure Și scorțișoară și tămîieri și 13
mir și tămîie și vin și untdelemn și făină
de grîu și grîu și dobitoace și oi și cai și
unealte și trupuri și suflete omenești. Și 14
poama pohtei sufletului tău dusu-s-au de la
tine, și toate grasele și luminatele dusu-s-au
de la tine și nu le vei mai afla pre eale.
Neguțătorii acestora, ceia ce s-au îmbogățit de 15
la ea, de departe vor sta, pentru frica muncii

16 ei plîngînd şi lăcrămînd. Şi zicînd:'Vai,
vai, cetatea cea mare, cea îmbrăcată cu vi-
son şi cu mohorît şi cu roşiu şi poleită cu aur
17 şi cu piatră scumpă şi mărgăritariu, Căci
într-un ceas să pustii atîta avuţie!' Şi tot
cîrmaciul şi toată gloata cea den corabie şi
corăbiarii şi cîţ lucrează marea de departe
18 au stătut. Şi striga, văzînd fumul arderei
ei, zicînd:'Cine aseamenea cu cetatea cea
19 mare?' Şi punea ţărînă preste capete lor
şi striga plîngînd şi jelind, zicînd:'Vai, vai,
cetatea cea mare, întru carea s-au îmbogăţit
toţi ceia ce au vase în mare den cinstea ei,
20 căci un ceas să pustii!' Veseleaşte-te asu-
pra ei, ceriule şi sfinţii apostoli şi prorocii,
căci au judecat Dumnezău judecata voas-
21 tră despre ea". Şi rădică un înger o pia-
tră vîrtoasă, mare ca de moară, şi o aruncă
în mare, zicînd:„Aşa cu pornire să va băga
Vavilonul, cetatea cea mare, şi nu se va mai
22 afla! Şi glas de alăutari şi de musică şi
de fluieraş şi de trîmbiţaş nu se va mai auzi
întru tine, şi tot meşterul a tot meşterşugul
nu se va mai afla întru tine, şi glas de moară
23 nu se va mai auzi întru tine! Şi lumina
sfeaşnicului nu se va mai ivi întru tine, şi
glas de ginere şi de nevastă nu se va mai auzi
întru tine, căci neguţătorii tăi era măreţii
pămîntului, căci cu fărmecătoria ta s-au
24 înşălat toate limbile. Şi într-însa sînge de
proroci şi de sfinţi s-au aflat şi de toţi cei
jungheaţi pre pămînt".

CAP XIX

1 Şi după aceasta am auzit glas de
gloată multă mare în ceriu, zicînd:
„Alliluia! Mîntuirea şi mărirea
şi cinstea şi putearea—Domnului
2 Dumnezăului nostru! Căci di-
reapte-s şi adevărate judecăţile Lui! Căci
au judecat pre curva cea mare, care au stri-
cat pămîntul cu curvia ei, şi au izbîndit
3 sîngele robilor Lui den mîna ei!" Şi, al
doilea, au zis:„Alliluia! Şi fumul ei să sui în
4 veacii veacilor". Şi căzură bătrînii cei
doaozeci şi patru şi ceale patru vite şi s-au
închinat lui Dumnezău, Celui ce şedea pre
5 scaun, zicînd:„Amin! Alliluia!" Şi glas
den scaun au ieşit, zicînd:„Lăudaţi pre
Dumnezăul nostru, toţi robii Lui şi cei ce
6 să tem de El, şi cei mici şi cei mari!" Şi
auziiu ca un glas de gloată multă şi ca un
glas de ape multe şi ca un glas de trăsnete
tari, zicînd:„Alliluia! Căci au împărăţit
7 Domnul Dumnezău Atotţiitoriul. Să
ne bucurăm şi să ne veselim şi să dăm mă-
rirea Lui, căci au venit nunta Mielului, şi
8 muiarea Lui s-au gătit pre sine; Şi să
deade ei ca să să îmbrace cu vişin curat
şi luminat, pentru că vişinul—direptăţile
sfinţilor sînt". Şi zise mie:„Scrie: Feri- 9
ciţi cei ce-s chemaţi la cina nuntei Mielului!"
Şi zise mie: „Aceaste cuvinte adevărate
sînt ale lui Dumnezău". Şi căzuiu înain- 10
tea picioarelui lui să mă închin lui, şi zise
mie:„Caută să nu faci! Împreună-rob cu
tine sînt şi cu fraţii tăi ceia ce au mărturia lui
Iisus. Lui Dumnezău te închină, pentru că
mărturia lui Iisus iaste duhul prorociei".
Şi văzuiu ceriul deschis şi, iată, un cal albu, 11
şi Cel ce şade preste el chemîndu-Să Credin-
cios şi Adevărat, şi cu direptate judecă şi
dă războiu. Şi ochii Lui—ca para focu- 12
lui, şi preste capul Lui—steme multe, avînd
nume scris, carele nimenea nu-l ştie, fără
numai sîngur El. Şi îmbrăcat cu haină 13
văpsită în sînge, şi să cheamă numele Lui:
Cuvîntul lui Dumnezău. Şi oştile în ceriu 14
urma după El pre cai albi, îmbrăcaţi fiind
cu vişinu albu şi curat. Şi den gura Lui 15
iase sabie ascuţită, ca cu ea să lovească limbi-
le. Şi El va paşte pre eale cu toiag de fier,
şi El calcă teascul vinului lui Dumnezău şi al
urgiei lui Dumnezău Atotţiitoriul. Şi are 16
preste haină şi preste coapsa lui numele
scris: Împăratul împăraţilor şi Domnul
domnilor. Şi văzuiu pre un înger stînd 17
în soare şi strigă cu glas mare, zicînd tutu-
ror pasărilor celor ce zboară în mijlocul
ceriului:„Veniţi şi vă adunaţi la cina mare-
lui Dumnezău, Ca să mîncaţi trupuri de 18
împăraţi şi trupuri de căpitani şi trupurile
celor tari şi trupurile cailor şi ale celor ce
şed pre dînşii şi trupurile tuturor volnicilor
şi robilor şi micilor şi marilor!" Şi văzuiu 19
hiara şi împăraţii pămîntului şi oştile lor
adunate să facă războiu cu Cela ce şade pre
cal şi cu oastea Lui. Şi să prinse hiara şi, 20
cu dînsa, prorocul cel mincinos, cela ce au
făcut seamnele înaintea lui, cu carele au
înşelat pre ceia ce au luat însemnarea hiarăi
şi pre cei ce să închină chipului ei. Vii s-au
băgat amîndoi în iazărul focului cela ce arde
cu iarbă pucioasă. Şi ceialalţi s-au omorît 21
cu sabia Celui ce şedea pre cal, ceaea ce iase
den gura Lui, şi toate pasările s-au săturat
den trupurile lor.

CAP XX

Şi văzuiu înger pogorîndu-se den ce- 1
riu, avînd cheaia celui fără fund şi
lanţu mare în mîna lui. Şi prinse 2
pre bălaurul, pre şarpele cel de-nce-
put, carele iaste diavulul şi satana,
şi l-au ţinut pre el 1000 de ani. Şi-l puse 3
pre el în cel fără fund şi l-au închis pre el şi
au pecetluit deasupra lui, ca să nu mai înşa-
le limbile, pînă să vor plini 1000 de ani. Şi
după aceastea trebuie el să să dezleage pu-

4 ţină vreame. Şi văzuiu scaune şi şăzură
pre eale şi judecată li s-au dat lor, şi sufletele
celor dărîmaţi pentru mărturia lui Iisus şi
pentru cuvîntul lui Dumnezău şi carii nu
s-au închinat hiarăi, nici chipului ei, şi n-au
luat însemnarea pre fruntea lor şi preste mîna
lor. Şi au trăit şi au împărăţit cu Hristos
5 1000 de ani. Iară ceialalţi den morţi
n-au înviat pînă să vor săvîrşi cea 1000 de
6 ani. Aceasta e înviarea cea dentîiu. Fericit
şi sfînt iaste cela ce are parte întru înviarea
cea dentîiu! Asupra acestora moartea a doua
nu are biruinţă, ce vor fi preoţi ai lui Dum-
nezău şi ai lui Hristos şi vor împărăţi cu El
7 1000 de ani. Şi cînd să vor săvîrşi cea
1000 de ani, dezlega-să-va satana den temniţa
lui şi va ieşi să înşale limbile ceale ce sînt în
ceale patru unghiuri ale pămîntului, pre Gog
şi pre Magog, să-i adune pre ei la războiu,
8 cărora numărul lui—ca năsipul mării. Şi
să suiră preste lăţimea pămîntului şi au în-
cungiurat tabăra sfinţilor şi cetatea cea
9 îndrăgită. Şi să pogorî foc den ceriu de
10 la Dumnezău şi au mîncat pre ei. Şi diavu-
lul, cel ce înşela pre ei, să băgă în iazerul
de foc şi de iarbă pucioasă, unde e hiara şi
prorocul cel mincenos, şi să vor munci ziua
11 şi noaptea, în veacii veacilor. Şi văzuiu
scaun albu, mare, şi pre Cel ce şădea pre el,
de a Căruia faţă au fugit pămîntul şi ceriul
12 şi loc nu li se află lor. Şi văzuiu pre
morţi, mici şi mari, stînd înaintea lui Dum-
nezău şi cărţi s-au deşchis; şi altă carte
s-au deşchis, care iaste a vieţii, şi s-au jude-
cat morţii den ceale ce era scrise în cărţi,
13 după faptele lor. Şi deade marea pre
14 morţii cei dentr-însa Şi moartea şi iadul
au dat morţii dentr-însele şi s-au judecat,
fieştecarele după faptele lor. Şi moartea şi
iadul s-au băgat în iazerul focului. Aceasta
15 iaste a doua moarte. Şi oricarele nu s-au
aflat în cartea vieţii scris, s-au băgat în
iazerul focului.

CAP XXI

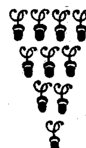
1 Şi văzuiu ceriu nou şi pămînt nou,
pentru că ceriul cel dentîiu şi pă-
mîntul cel dentîiu s-au trecut, şi
2 marea nu mai iaste. Şi eu, Ioan,
am văzut cetatea cea sfîntă, Ieru-
salimul nou, pogorînd den ceriu de la Dum-
nezău, gătită ca o mireasă împodobită băr-
3 batului ei. Şi auziiu glas mare den ceriu
zicînd: „Iată cortul lui Dumnezău—cu oa-
menii, şi va lăcui cu ei, şi ei noroadele Lui
vor fi, şi singur Dumnezău va fi cu ei Dum-
4 nezău lor. Şi va şteарge Dumnezău toată
lacrăma de la ochii lor şi moartea nu va mai
fi încă; nici plîngere, nici strigare, nici du-
reare nu va mai fi încă, căci ceale dentîiu
5 s-au dus". Şi zise Cela ce şădea preste
scaun: „Iată, noao toate le fac". Şi-m zise
mie: „Scrie, că aceastea cuvinte adevărate
şi credincioase sînt". Şi zise mie: „Făcu- 6
tu-s-au! Eu sînt Alfa şi Omega, începutul şi
sfîrşitul, Eu celui setos da-i-voiu den izvorul
apei vieţii în dar. Cela ce biruiaşte moşte- 7
ni-va toate şi voiu fi lui Dumnezău şi el va fi
Mie fiiu. Iară celor fricoşi şi necredincioşi 8
şi urîţi şi ucigaşi şi curvari şi fărmăcători şi
închinători de idoli şi tuturor mincinoşilor,
partea lor—în iazerul cel ce arde cu foc şi cu
iarbă pucioasă, care iaste a doua moarte".
Şi veni cătră mine unul den cei şapte îngeri, 9
ceia ce au ceale şapte năstrăpi, cealea ce
era pline de ceale şapte rane, ceale de apoi,
şi grăi cu mine zicînd: „Vino să-ţ arăt mi-
reasa, muiarea Mielului". Şi mă duse pre 10
mine cu duhul pre o măgură mare şi înaltă
şi-m arătă mie cetatea cea mare, svîntul
Ierusalimul, pogorîndu-se den ceriu de la
Dumnezău, Avînd mărirea lui Dumnezău. 11
Şi luminătoriul ei—aseamenea cu piatra cea
prea cinstită, ca o piatră de iaspis, în chipul
criştalului. Şi avînd zidu mare şi înalt, 12
avînd porţi 12, şi la porţi—îngeri 12 şi nu-
me scrise deasupra, carele sînt ale celor 12
fealiuri ale fiilor lui Israil. Despre răsă- 13
rit porţi trei, despre miazănoapte porţi
trei, despre amiazăzi porţi trei, despre apus
porţi trei. Şi zidul cetăţii avînd temelii 14
12 şi într-însele numele celor 12 apostoli ai
Mielului. Şi cela ce grăiia cu mine avea 15
trestie de aur ca să măsure cetatea şi porţile
ei şi zidurile ei. Şi cetatea în patru muchi 16
era şi lungimea ei atîta iaste cîtu-i e şi lăr-
gimea. Şi au măsurat cetatea cu trestia,
spre 12000 de stadii. Lungimea şi lărgimea
şi înălţimea ei tocma iaste. Şi au măsu- 17
rat zidul ei, de 144 de coţi, măsura omului,
carea iaste a îngerului. Şi era cea denlă- 18
untru făptură a zidului ei iaspis, şi cetatea
—aur curat, aseamenea cu sticla cea curată.
Şi temeliile zidului cetăţii—cu toată piatra 19
cinstită împodobite; temelia cea dentîiu
iaspis, al doilea sanfir, al treilea halchidon,
al patrulea smaragd, Al cincelea sardonix, 20
al şaselea sardios, al şaptelea hrisolithos, al
optulea virilos, al noaolea topazion, al zeace-
lea hrisopras, al unsprăzeacelea iachintos,
al doaosprăzeacelea amethistos. Şi ceale 21
12 porţi, 12 mărgăritariuri cîte una, fieşte-
care den porţi era cîte dentr-un mărgăritariu.
Şi uliţa cetaţii—aur curat ca o sticlă lumi-
noasă. Şi besearică n-am văzut întru 22
ea, pentru că Domnul Dumnezău Atotţii-
toriul besearică ei iaste, şi Mielul. Şi ce- 23
tăţii nu trebuie soarele, nici luna, ca să
lumineaze întru ea, pentru că mărirea lui

Dumnezău o au luminat pre ea și lumină-
24 toriul ei—Mielul. Și limbile celor ce să
mîntuiescu întru lumina ei vor umbla, și
împărații pămîntului aducu mărirea și
25 censtea lor la dînsa. Și porțile ei nu să
vor închide ziua, pentru că noapte nu va
26 fi acolo. Și vor aduce mărirea și cinstea
27 limbilor la dînsa. Și nu va întra într-însa
tot ce e spurcat și făcînd urîciune și minciu-
nă, fără numai cei scriși în Cartea vieții
Mielului.

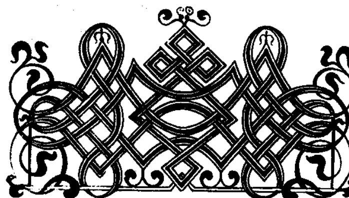
CAP XXII

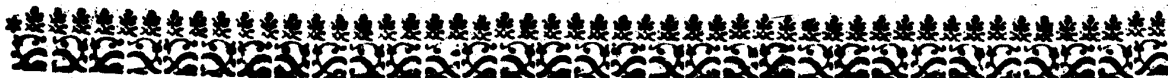
1 Și-m arătă mie rîu curat al apei vie-
ții, luminat ca criștalul, ieșind den
scaunul lui Dumnezău și al Mielu-
2 lui. În mijlocul uliții ei și rîului,
de o parte și de alta, lemnul vieții,
făcînd roade 12, după lună fieștecarea,
dînd rodul lui și frunzele lemnului spre
3 vindecarea limbilor. Și toată procleția
nu va mai fi încă; și scaunul lui Dumnezău
și al Mielului întru ea va fi, și robii Lui slu-
4 ji-vor Lui. Și vor vedea fața Lui și numele
5 Lui preste fruntea lor. Și noapte nu va
fi acolo, și nu le trebuie luminătoriu și lu-
mina soarelui, căci Domnul Dumnezău
luminează pre ei și vor împărăți în veacii
6 veacilor. Și-m zise: „Aceaste cuvinte sînt
credincioase și adevărate, și Domnul Dum-
nezăul sfinților prorocilor trimise pre înge-
rul Lui să arate robilor Lui ceale ce trebuie
7 să fie de sîrg. Iată, viu curund. Fericit
cela ce păzeaște cuvintele prorociei cărții
8 aceștiia!" Și eu, Ioan, cela ce văzu
aceastea și auz; și cînd am auzit și am văzut,
am căzut să mă închin înaintea picioarelor
îngerului celui ce-m arăta mie aceastea.
9 Și zise mie: „Caută, nu! Pentru că împre-
ună cu tine rob sînt și cu frații tăi, prorocii,
și cu cei ce păzescu cuvintele cărții aceștiia.
10 Lui Dumnezău te închină!" Și zise mie:
„Să nu pecetluiești cuvintele cărții aceștiia,
11 căci vreamea aproape iaste. Cela ce face
strîmbătate, mai facă strîmbătate. Și cela
ce spurcă, mai spurce. Și cel dirept, mai
îndirepteaze-se. Și cel sfînt mai sfințească-
12 se. Și, iată, viu curund, și plata Mea cu
Mine e, ca să dau fieștecăruia după cum îi
13 va fi fapta lui. Eu sînt Alfa și Omega,
începutul și sfîrșitul, cel dentîiu și cel de apoi.
14 Fericiți ceia ce fac poruncile Lui, ca să fie
biruința lor preste lemnul vieții și pre porți
15 să între în cetate. Iară afară, cîinii și
fărmăcătorii și curvarii și ucigătorii și închi-
nătorii de idoli și tot cela ce face și iubeaște
16 minciuna! Eu, Iisus am trimis pre îngerul
să mărturisască voao aceastea la Beseareci.
Eu sînt rădăcina și rodul lui David, steaua
17 cea luminoasă și de demineață. Și Duhul
și mireasa zic: 'Vino!' Și cela ce aude zică:
'Vino!' Și celui ce-i e seate, vie, și cela ce
va să ia apa vieții în dar". Pentru că 18
împreună mărturisesc la tot cela ce aude
cuvintele prorociei cărții aceștiia: De va
adaoge neștine cătră aceastea, să puie Dum-
nezău preste el ranele ceale ce sînt scrise în
cartea aceasta; Și de va scădea cineva 19
den cuvintele cărții prorociei aceștiia, să ia
Dumnezău partea lui den cartea vieții și
den cetatea cea sfîntă și den ceale ce sînt
scrise în cartea aceasta. Zice Cela ce 20
mărturiseaște aceastea: „Așa, veni-voiu
curînd". Amin! Așa, vino, Doamne
Iisuse! Darul Domnului 21
nostru Iisus Hristos,
cu toți cu voi!
Amin.

Sfîrșitul aceștiia dumnezăiești cărți,
adecă cei Dumnezăiești Scripturi
Vechi și Noao, și lui Dumne-
zeu mărire și laudă în
veacii nesfîrșiț.

Tipăritu-s-au această sfîntă carte în oraș în
București, însă cu cheltuiala prea luminatu-
lui, prea creștinului și prea cuviosului dom-
nului și stăpînului nostru Ioan Șărban
C[onstantin] B[asarab] voievoda, biruitoriu-
lui și oblăduitoriului a toată Ugrovlahia,
iară cu nevoința și îndireptarea celor ce
s-au întîmplat dascali și mai mult deslu-
șindu-se pre limba rumânească de cei
mici și plecați dentru slugile Mării
Sale, Șărban biv 2 logofet
i brat ego Radul
log[ofet].

A tot meşterşugul tipografiei şi îndiriptării cuvintelor rumâneşti ostenitoriu, de Dumnezău iubitoriul Mitrofan, Episcopul de Huş. Şi s-au început acest dumnezăiescu lucru în luna lui noiemvri, în 5 zile, anul de la începutul lumii 7196, şi s-au săvîrşit în noiemvrie 10, anul 7197.

Pre tine, pravoslavnice cititoriu, cu umilinţă te rugăm, citind pre această sfîntă şi dumnezeiască carte, unde vei afla niscare lunecături în lucrul acesta al nostru, să nu bleastemi, ce, ca un bun şi cu bună inimă, îndireptează, şi nu ne pune întru ponos, ce iartă, că şi noi sîntem oameni, aseamene pătimaşi, ţinuţi de slaba fire carea nu lasă nici pre un om a rămînea fără greşală. Că, pre cît am putut, cu nevoinţă am lucrat şi, precum am aflat în izvod, aşa am dat şi în tipariu. Ce te rugăm, iartă, ca şi tu să dobîndeşti iertăciune de la Preaputearnicul Dumnezău, al Căruia dar şi milă şi noi Îl rugăm să fie cu tine pururea.

Însă şi acesta să ştii că, de vei osteni a cerceta pre amăruntul înţelesul al aceştii Sfinte Scripturi şi de-l vei potrivi cu niscare izvoade, afară den ceale elineşti, lătineşti, au sloveneşti, au a altora limbi, şi nu să va potrivi, să nu te grăbeşti îndatăş cumva a defăima, ce să cauţi că, între alte izvoade elineşti, vei afla un izvod ce au fost tipărit la Francofort, care izvod iaste dupre cel vechiu al 72 de dascali ovreai ce Ptolomeu Filadelful au făcut de au tălmăcit Scriptura Sfîntă cea Veache de pre limba ovreiască pre elinească. Tălmăcitorii dară ai aceştii Sfinte Scripturi pre acela l-au ales mai adevărat şi dupre acela au şi tălmăcit. Deci, potrivindu cu acela, vei afla pre ce cale au umblat. Iară de te vei îndoi cumva şi pentru izvodul acela, socotind cum nu s-au nemerit izvod bun, alunecîndu-te dupre alte biblii, ce multe încă s-au tipărit, de mulţi, ce s-au făcut dascali tălmăcitori scripturilor sfinte, trăgîndu-le şi copilindu-le mai vîrtos în voia numai şi părearea lor, carii, nu ştim, mai mult au smintit rodul omenesc au au turburat cetitorii. Ce noi spre aceastea nimic nu vom lunica, că am văzut acum, în anul de la spăsenia lumii 1687, de nou elineaşte dînd în tipariu veneţianii aceastaş Sfîntă Scriptură şi iară acelui izvod urmară.

Precum doresc să sosească la vadul cel cu adăpostire carii sînt bătuţi de valuri întru luciul mării, aşa am dorit şi eu să sosesc la sfîrşitul cărţii aceştiia.

Slavă lui Dumnezău, Celui ce ne-au ajutat,
după începutu, de am ajunsu
şi săvîrşitul.

